This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE

GRÆCO-LATINUM ET LATINO-GRÆCUM:

STUDIO ATQUE OPERA

JOSEPHI HILL, JOANNIS ENTICK, GULIELMI BOWYER,

NEC NON

JACOBI SMITH, S. T. P.

ADAUCTUM.

INSUPER QUOQUE AD CALCEM ADJECTÆ SUNT

SENTENTIÆ GRÆCO-LATINÆ,

QUIBUS

OMNIA GRÆCÆ LINGUÆ PRIMITIVA COMPREHENDUNTUR:

ITEM

TRACTATUS DUO,

ALTER DE RESOLUTIONE VERBORUM, DE ARTICULIS ALTER;

UTERQUE PERUTILIS, ET ÆQUE DESIDERATUS.

HANC EDITIONEM XXII CURAVIT ET AUCTIOREM FECIT

PETRUS STEELE, A. M.

EDINBURGI:

VENEUNT APUD BELL & BRADFUTE, STIRLING & SLADE, ET JOAN. FAIRBAIRN; LONDINI, APUD JAC. NUNN, R. SCHOLEY, G. COWIE & SOC. HARDING, MAVOR & LEPARD, G. MACKIE, ET J. SOUTER; DERBIÆ, APUD H. MOZLEY; NECNON DUBLINI, APUD J. CUMMING, ET GUL. PICKERING & FILIOS.

MDCCCXXIII.

Entered in Stationers' Hall.

Digitized by Google

Excudebat Duncanus Stevenson, Academiæ Typographus.

Digitized by Google

LECTORI BENEVOLO

S. D.

JOSEPHUS HILL.

GRÆCAM Linguam celebrare, cujus existimatio apud literatos omnes tanta est, ut neque laudibus augeri, neque vituperatione minui queat, nec mihi opus est, nec studiosa indoles id exposcit. Di iis igitur solummodo verba facere in animum induxi, quæ præsens omnino spectant institutum: quò penes unumquemque sit faciliùs de eodem rectiúsque judicare. Ut verò æquum de quovis libro fiat judicium, plurimùm refert consilium perinde instituti operis, ac ipsum opus habere compertum. Quibus igitur de causis hosce suscepimus labores, et quem ad usum eosdem dirigimus; ne, hoc non benè perspecto, iniqua (ut plerumque fert consuetudo) in nos operamve nostram lata esset sententia; paucis te, Amice Lector, à primo admonendum duxi. Quisquis enim secum recolit quot Lexica annis jam antea multis prodièrunt in lucem, nos forsitan imprudentiæ coarguet, quasi frustra hoc à nobis fuerit editum. Verùm in memoriam revocet ea omnia vel *κριτικώτερα* esse, (nonnullaque per omnia Græca) atque ideò non attemperata ad captum juventutis, sed viris peritis duntaxat accommodata; vel pretii saltem molisque grandioris, quàm ut à multis parentibus comparari, aut à puerulis commodè portari queant. Idcirco Cl. Schrevelius, qui multis nominibus de rep. literariâ benè meruit, meliúsque mereri pergit quotidie, hoc Lexicon concinnavit primitùs; idemque nos in usum Britannorum jam auctum ivimus; ut studiosæ Gr. Ling. adolescentiæ, in superandis difficultatibus, quæ teneriorem istam ætatem ut plurimùm torquent, foret subsidio: et tenioribus insimul fortunis, humerisque parum firmis meliùs aliquantò consuleretur. Quò verò adolescentibus salebrosa ad Athenas via planior fieret, itaque compen-

Digitized by Google

diosior: id in primis et Cl. Schrevelio, et nobis fuit curæ; ut vocabula omnia N. Testamenti, et scriptorum qui in Scholis trivialibus teruntur; necnon usitatiora, quæ cùm alibi apud Poëtas, et Oratores occurrunt, tum maximè in Veteris Testamenti versione Græcâ (quæ multis perperam LXXII. dicitur), explicata forent et enucleata. Anomala etiam et Themata quæ difficiliùs investigantur, utì et hujus linguæ dialecti variæ, quæ molestiam minùs exercitatis (ut quæ maximè) creare solent; ea ferè omnia, et inventu et intellectu facta sunt facillima. Verbis item quæ frequentiùs occurrunt, non solùm Futura et Præterita (quod ab aliis Lexicographis factum), sed alia etiam assignavimus tempora, quibus difficultas inesse videbatur, et potissimùm Indefinita; Græci quippe plurimùm hæc pro Perfectis solent usurpare. Ut verò à cæteris dignosci possint, literis capitalibus signata sunt primitiva; sub quibus plerumque et derivata et composita communiora (quæ suâ etiam serie relata sunt), memoriæ ergò commemorantur. Græca πολύτροπα, per primigenias suas significationes primùm plerumque, deinde per postnatas (nisi quando unica sufficiat) Latinè reddidimus. Quid enim id genus voces (quæ ferè sunt innumeræ) primò et propriè signant, quid verò translatè et μεταφορικῶς, permagni interest exploratum habere. Cùm enim translata vocabula et plus habeant ornatûs quàm propria, ac plus etiam ad significandum valeant (concisæ utpote sunt similitudines, quæ rem planè subjiciunt oculis), iis quàm sæpissimè utuntur Scriptores: quò fit necesse ut juxtà in alienis in quæ migrârunt, vel ubi saltem diversantur, ac propriis domicilliis eadem exploremus.

Quid insuper in hâc Editione præstitum est, admonendus es porrò, Candide Lector. Nonnulla Schreveliana, sed oppidò pauca, deleta sunt (neque enim operam, neque famam ejus imminutam velimus), alia quædam mutavimus; ἅπαξ desiderata adjecimus; plurima hinc inde, prout series verborum tulit, intertexuimus; et vocabulorum denique quinque amplius millia in album rettulimus. Adjectivis unius, utì et trium terminationum, ut ab iis quæ duarum sunt, et substantivis discriminari possint (quod sæpiùs pueris negotium facessere jam inde ab adolescentiâ memini), nullos, præterquam in initio, adjecimus articulos. In transferendis Græcis operam dedimus, ut ea vocabula Latina, quæ jam olim Latii jure donata sunt, sed Græcis prosapiam

Digitized by Google

suam referunt acceptam, literis majusculis imprimerentur. Quod tametsi à nemine (quod sciam) adhuc tentatum fuerit, et quantalumcunque videbitur; magni tamen (nisi me valdè fallit conjectura) erit adolescentibus emolumenti. Hoc enim pacto, non solùm eorundem origines, et in plurimis orthographia etiam, et syllabarum quantitates multò faciliùs innotescere possint: verùm etiam ambæ unâ eâdemque operâ addiscuntur linguæ; citiùsque et altiùs memoriæ Græca per Latina (antea utpote cognita) imprimuntur. Ratio enim comparandi linguam quamcunque expeditior est nulla, quàm (paucis ex Grammaticâ prægustatis, de pronominibus verbisque substantivis, quòd frequentissimè occurrunt; de vi præpositionum item, ob earum usum cùm singillatim, tum in compositione (apud Græcos præsertim) longè uberrimum; conjunctionumque ad assequendam sermonis nexum; de verborum et nominum denique variationibus) ad origines dictionum attendere diligenter; et per notas voces ignotas addiscere, et memoriâ retinere. Cujus rei testis adeò locuples est omnium experientia, ut nemo, nisi in linguis planè hospes, ignorare possit. Quòd si in iisdem duriusculè subinde ἐτυμολογίαν videamur: at certè nihilò secùs id fecimus, quàm à doctissimis Etymologis ante nos factum; tametsi quò minùs, literarum varias permutationes ostendendo, etyma firmaremus, cùm brevitas, tum ratio operis in primis prohibuit. Ubi autem iisdem omnino conveniunt literis (quod in plurimis vocibus, et nominibus præsertim propriis, sæpe accidit), minùs fuimus soliciti, unicuique utpote obvia. Verùm cùm tam ingens sit istiusmodi vocabulorum multitudo, ut una ferè Æolica dialectus, non injuriâ (Fabio teste) totum penè sermonem Latinum pro suâ sobole vendicare possit; tantaque incertitudo sit, quânam familiâ, imò vel gente oriunda sunt plurima; nemini sit mirum si nonnulla hunc in modum fortè indigitanda, à nobis sint prætermissa: quando neque per tempus semper licuit, nec (fateor) placuit semper, multis ex Etymologis ἐτυμα usurpari. Quin facile est signatis addere: et in vocabulariis Latinis, si ad eundem modum daretur, ut vernacula quæ à Latinis ducunt originem, et solâ terminatione sæpissimè discrepant, diversis literis vel characteribus quibuscunque innotescerent: opus (nisi plurimùm fallor) non minùs utile reip. literariæ, quàm juventuti gratum foret. Quod ut in Latino-Anglicano fiat,

Digitized by Google

auctor fui; et brevi spero effectum iri. Anglicana interdum Græcis oriunda, nostratium gratiâ admiscentur: nonnullaque à nemine (quantùm uspiam mihi contigit videre) hucusque observata. Dum hæc continenti labore in Græco-Latino molimur, in Latino-Græcum interea incubuit J. Hutchinsonus, vir supra ætatem doctus. Ubi vocabulorum seriem in ordinem Alphabeticum restituit; Græca aliquammulta Latinis addidit; et utriusque generis tria circiter millia suppeditavit; prout unicuique collationem instituenti constare poterit. Hisce Lubini sententias Græco-Latinas subjunximus; et tractatus duos nunquam antea editos; quos humanitèr mecum communicavit Doctiss. Rhodocanacides; qui alia similis monetæ, si literatorum calculis hæc approbari senserit, excudenda pollicetur. Reliquum est, ut Typographi nomine tuum imploremus candorem, quem (si quis alius) jure optimo meruisse videbitur: quippe omnem curam, operam, et diligentiam adhibuit, ut hæc quàm emendatissimè tuum in conspectum prodirent. Typis fatetur minutioribus se usum*; ne opus, hoc tanto auctario, justam molem, pretiumve solitum excederet; eóque magis, quòd ejus sunt generis hujusmodi libri, ut non in oculorum usque defatigationem perpetuò sint legendi, sed consulendi tantùm prout tulerit occasio. Σφάλματα si qua irrepserint, (et in tantâ varietate aliter quî fieri potuit?) ea tamen omnia adeò esse εὐσπολόγητα vehementèr confidit; ut nihil sit causæ, cur Cl. Schrevelius in posterum vereatur, ne corruptè in Angliâ, hâc saltem ex officinâ†, prodeat. Hæc sunt, Benigne Lector, de quibus te admonitum velim; nec superest quicquam, nisi ut nostros omnium labores æqui bonique consulas. Vale.

A.D. MDCLXVIII.

* Cl. Schrevelius, in Præf. ad Lexici sui editionem quartam, de ejusdem editione Anglicanâ à Jos. Hill dixerat: "Laudo quidem diligentiam et industriam Cl. Hillii, modò typis nitidioribus illud (sc. Lexicon) edidisset."

† Sc. Academ. Cantabrig. Typographi.

*** *Additiones* BOWYERIANÆ *notantur asterisco* (*).

Digitized by Google

LECTORI BENEVOLO

S. D.

JACOBUS SMITH.

In Schrevelii Lexici hâc Editione, ineptiis quibusdam, quæ editionibus prioribus adhæreant, abjectis, voces complures et phrases nonnullæ ex Lexicis celeberrimis selectæ passim inseruntur. Quinetiam syllabarum quantitatem plurimis in locis notandam curavi. Porro, autem, verborum tempora, modi, et personæ, aliquatenus sed parcâ manu delentur. Quis enim juvenis ingenuus, grammaticæ artis, uti debet, peritus, ea parùm necessaria ante ei oculos perpetuò obversari, tolerare possit? Verùm, si humiles mei labores præceptori docto et juventuti studiosæ minùs displiceant, meipsum ad editionem aliam vocibus et phrasibus locupletatam strenuè accingam. Interea, Lector Benevole, inceptis faveas, maculisque paucis, ut spero, ignoscas. Vale.

Digitized by Google

AD LECTOREM.

In hâc Schrevelii Lexici novâ Editione, operam dedimus, ut quàm exactissimum prodiret: ideoque non solùm curæ fuit ut typis nitidioribus excuderetur, mendisque typographicis, quantum fieri potuit, careret, verùm etiam ut hic et illic, ubi res occasionem præbuit, multis verbis locupletaretur. Nec in mensurâ syllabarum minùs elaborandum esse putavimus; hanc enim ad rem, omnia ferè Lexica minora, quæ adhuc in manus tyronum tradita sunt, prorsus inutilia. Alienum tamen à nostro consilio fuit, omnes vocales ancipites notare; neque semper quidem potuissemus: nam in plurimis verbis, præsertim in ἄνω, ἄω· ἴνω, ἰω· ὔνω, ὔω, &c. nominibusque exinde derivatis, eædem vocales alios apud scriptores breves sunt, apud alios longæ; et quæ sit multorum mensura, nequaquam adhuc exploratum habetur. Rebus igitur ita se habentibus, ne vitio nobis vertatur, si hæc in præsentiâ interdum neglecta sunt; munere enim in hâc re, ut nobis quidem videtur, functi fuerimus, si quæcunque jam certa sint atque tyronibus utiliora, inserta fuisse invenientur. Provectiores quidem, eosdem ad fontes sese conferent, è quibus nos etiam, omnia quæ in hâc editione inveniantur, deduximus;—Morelli scilicet Thesaurum à Maltby editum, Kusteri Indicem, atque Prof. Dunbar Prosodiam Græcam. Postremò Græci verbi paradigma à Prof. Dunbar jampridem editum, propè finem Lexici inseruimus.

P. STEELE.

Edinburgi, A. D. 1818.

Digitized by Google

CORNELII SCHREVELII

LEXICON

GRÆCO-LATINUM.

Α PRIMA est apud Græcos litera quam vocant ἄλφα, à primâ Hebræorum *Aleph*. Interdum est nota numeralis, significans *primum*; sicut β, *secundum*; γ, *tertium*, &c. In compositione verò multiplicem habet usum; aliquando enim est στερητικὸν, et vim *privandi* obtinet: βίζαιος, *stabilis*, ἀζίζαιος, *instabilis*, &c. Aliquando est ἐπιτατικὸν, quasi dicas *intensivum*; hoc est, vim addit significationi: ut in ἀχανὴς, ἄζιος. Interdum idem quod δὺς, ut ἄζαος, pro δύσζαος. Nota autem, quòd in quibusdam dictionibus α impune absit, vel adsit, ut otiosum dici possit: ἀζληχρὸς, βλιχρὸς· ἄσαχνα, σάχνα· ἀναείται, ναῖται· τρέζλα, ἀτρέζλα.

Α pro ε Dorice; ut αἴτι pro εἴτι.

Α pro ἡ, Dor. articulus. ᾇ, *quo*, Dor. pro ᾧ, adv.

Α pro ω, Dor. in gen. pl. simpl. αν, sine accentu, et ᾶν, cum circumflexo. Sic α pro ω, in nom. quintæ decl. simpl. ut Ποσειδὰν, ᾶνος, ὁ, pro Ποσειδὼν, ῶνος. Sic χρυσόφασαν, pro χρυσώφων· à χρυσόφως. βοᾶσι pro βοῶσι.

Α, *quæ*: articulus postpos. n. g. pl. num. ab ὅ, *quod*.

Α, vox quiritantis, admirantis, optantis: ut et ἄ, ἆ, *ah*, lamentantis.

Α, ἆ, *ha*, *ha*, *he*, ridentis, ut apud Lat.

Ἀάατος, per dupl. privationem, vel per Pleonasm. τοῦ α, *valdè noxius* et *innoxius*: ab α et ἄατ, vel ἄτη, βλάπτω. Th. ἀτάω. ἄατος, idem.

Ἀᾶγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὐ, *infragilis*: ab α priv. et ἄγω, *frango*.

Ἀαδὲς, *molestus fuit*: aor. 2. pro ἤδε, solutione α in αα, verbi ἀαδέω.

Ἀαδὴς, Dor. pro ἀηδὴς.

ΑΑΊΖΩ, *exhalo*, *calidum halitum efflo*: f. σω, p. κα.

Ἀάθην, *deceptus fui*: pro ἤθην, a. 1. pass. verbi ἀαάω, quod ab ἄατ, seu ἄπτω.

* **Ἀάϊστος**, υ, ὁ ἡ ὐ, ex α priv. et ἅϊστος, *intactus*.

Ἀάμυς, δος, ἡ, aucupii instrumentum.

Ἄανστος, ἀάστους, ab ἄαστος, υ, ὁ ἡ ὐ, *non tangendus*; ex α priv. et ἅπτω, vel ἰάπτω.

Ἄαρων, ὁ, nom. viri Hebr. indecl. q. d. *Montanus*.

Ἀασάμην, ω, ασο, *offendi*: pro ἠσάμην, aor. 1. med. verbi ἀάζω, vel ἀάσκω, *noceo*: aor. 1. ἄσα, Dor. pro ἦσα, et solutione τοῦ η in dupl. breve ἄασα, et in med. ἀασάμην. a. 1. pass. ἀάσθην, ης, η, pro ἠάσθην. Th. ἀτάω.

Ἀᾶσι, *stant*: 3. pl. ab ἄαμι· ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω.

Ἀάσχετον, *intolerabile*: ex α priv. et σχέω, *teneo*: cujus 3. pers. perf. pass. ἔοχεται, unde σχετὸς, et ἄσχετος, et, Pleonasmo τοῦ α, ἀάσχετος.

Ἄατος, *saturatur*: 3. sing. ab ἄαμαι. Th. ἄημι. Sed ἄατται, 3. sing. ab ἀάομαι.

Ἄατος, υ, ὁ ἡ ὐ, *insatiabilis*, *innoxius*: ex α et ἄτη, damnum.

Ἀζαδὼν, nomen Antichristi; *vastatio*.

Ἀζαθὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *profunditate carens*, ἄπυθ βάθους.

Ἄαι, *teneræ*; Dor. pro ἧαι, ab ἧα, *pubes*.

* **Ἄαιον**, *parvum*: ex α et βαῖον, idem.

Ἀαπίως, *quietè*: ab

Ἀζαὴς, ἐος, *mutus*: ab α et βάζω, *loquor*.

Ἀζάνσαν, *nescierunt*: a. 1. act. Ion. ab ἀζανίω, *taceo*. Th. βάζω.

Ἀζανίζω, f. ίσω, *taceo*.

* **Ἀζάνιον**, υ, τὸ, *mensa*, seu *tabula calculatoria*.

† **Ἀζανίσκος**, υ, ὁ, *tessella pavimenti*.

ΑΒΑΑΕ, *utinam*, *heu*: forsan ab אבל *abal*, *lugere*.

Ἄαντα, acc. sing. ab **Ἄας**, αντος, ὁ, nom. prop. viri.

ΑΒΑΞ, ακος, ὁ, *abacus*: item *tabula* seu *mensa*: hinc forsan Angl. BOX, BENCH, et BANK, *mensa nummulariorum*.

Ἀζάντιστος, υ, ὁ ἡ ὐ, *immersabilis*: ab α priv. et βαπτίζω.

Ἄαπτος, υ, ὁ ἡ ὐ, *intinctus*: ex α et βάπτω.

ΑΒΑΡ, ρος, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, ἐος, ὁ ἡ ὐ, *non onerosus*: ex α et βάρος. Th. βαρύς.

Ἄβας, Dor. pro ἧβας, gen. ab ἧβη.

Ἀβάσκω, a. 1. inf. act. verbi ἀβάζω, *præclarè ago*, *extollo*: ex α pro ἄγω, et βάζω.

Ἀβασάνιστος, ὁ ἡ ὐ, *inexploratus*: ex α et βασανίζω.

Ἀβασανίστως, adv. *re non examinata*.

Ἀβασίλευτος, ὁ ἡ ὐ, unde ἀβασιλεύτως, *sine rege*: ab α et βασιλεύω.

Ἄβατος, υ, ὁ ἡ ὐ, *invius*: hinc etiam ἀβάτη, Dor. pro ἀβάτη, ης, ἡ· ex α et βατὸς, *pervius*: quod à βαίνω.

Ἀββᾶ, ὁ, nomen Syriacum indecl. q. interpret. Lat. *pater*.

Ἀββάλλε, pro ἀβίβαλε, vel, ut alii, pro ἀπόβαλε, *rejecit*: a. 2. ab ἀναβάλλω.

Ἀβίβαιος, αία, ον, *infirmus*: ex α et βίβαιος.

† **Ἀβιβαιότης**, τητος, ἡ, *infirmitas*.

Ἄβιλ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *vanitas*.

Ἀβίλτερος, *stolidus*; ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων· hinc ἀβιλτερία, ἡ.

Ἀβὶὰ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater meus est Dominus*.

Ἀβιμάὴλ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater excellens*.

* **Ἀβιβλος**, υ, ὁ, *qui libris caret*.

Ἀβιλανὶ, ῆς, ἡ, nomen regionis.

Ἄβιος, ὁ ἡ ὐ, *cui non suppetunt ad victum necessaria*: ab α priv. et βίος, *victus*: item *dives*, *longævus*: ab α intens. et βίος, *vita*. Est et

Ἄβιος, *valdè robustus*: item *non violentus*: à βιὰ, *vis*, *robur*.

Ἀβιὼδ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater decoris*, vel *Decus patris*.

Ἄβιοτος, υ, ὁ ἡ ὐ, *sine vita*, *non vitalis*: à βίος, *vivo*. Th. βίος.

'Αζλαζίως, *innoxiè*: ab ἀζλαζὴς, ίος, ὁ καὶ ἡ, *innoxius*, ex α et βλάπτω.

'Αζλάστος, ὁ ᾗ ἡ, *noxæ expers*, vel *innocuus*: ex α et βλάπτω.

'Αζλὴς, ῆτος, ὁ ᾗ ἡ, *nondum jactus, novus*. Sed ἄζλητος, *nondum ictus*. Utrumque ex α et βάλλω.

'Αζλαγχὴς, ὰ, ὸν, *debilis, e*: ab α otioso et βλαγχὴς, *debilis*. Apud Pindarum accipitur pro *forti*.

'Αζλάου, *sacrifica*: præs. imperat. act. verbi ἀζλάω.

'Αζσὰ, Poët. et Dor. adv. pro comm. ἀζσαῦ. ἀζσαύτως, ἅπαν βοῆς, ἅπαν πολίμου.

'Αζσήθητος, ὁ ᾗ ὰ, *destitutus ope*, vel *remedio*: ab α et βοηθέω.

'Αζύλησαν, *occurrerunt*: Ion. pro ἠζύλησαν, 3. pl. a. 1. verbi ἀζυλίω.

"Αζολος, ὺ, ὁ, *qui nondum amisit dentes ætatis indices*, i. e. γνάμπτας. Th. βάλλω.

'Αζυλία, ας, ἡ, *inopia consilii*: ex α et βουλὴ· hinc

"Αζουλος, ὺ, ὁ ᾗ ὰ, *consilii expers*.

'Αζούλως, adv. *inconsideratè*.

'Αζυλώτατα, adv. *inconsultissimè*.

'Αζυτίω, gen. Ion. pro ἀζυόω, ὺ

† 'Αζύτης, ὺ, ὁ, *bobus carens*: ex α et βοῦς, *bos*.

"ΑΒΡΑ, ας, ἡ, vel ἄζρα, *ancilla*: ab אבר *viror*.

'Αζρᾶὰμ, nomen viri indecl. q. interpret. Lat. *Pater excelsus*, vel *Pater multitudinis*.

'Αζράκνεαν, *sonuerunt*, 3. pl. a. 1. Ion. verbi ἀζρακνίω.

"Αζρᾶχις, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ἀζρέχω, Poët. pro βρέχω.

"Αζρικτος, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἄζρεκτος.

'Αζρίζομαι, *delicato cultu utor, delicatè me orno*: ab ἀζρὸς.

'Αζρίζω, f. ίξω, *à cibo sumto dormito*: ex α int. et βρίζω, *dormito*.

'Αζρῖὸς, ίος, ὁ ᾗ ὰ, *sine pondere*: ab α et βρίθω.

'Αζρίξαι, a. 1. inf. act. ab ἀζρίζω, *à cibo sumto dormire*.

'Αζροβάτης, ὰ, ὁ, *molli incessu utens*: ex ἀζρὸς, et βαίνω, *eo, incedo*.

'Αζρίζιος, ab ἀζρὸς et βίος· et

'Αζροδίαιτος, ὁ ᾗ ὰ, *molliter et delicatè vivens*: ab ἀζρὸς et δίαιτα.

"Αζρομος, ὁ ᾗ ὰ, *strepitum magnum edens*: q. ἅμα βρέμω. Th. βρέμω.

'ΑΒΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mollis, delicatus*: hinc ἀζρόνης, ητος, ἡ, *mollities*, Dor. ἀζρόναις, ἀζρόνατος, ὁ, *deliciæ*, ab אבר *virens*, vel, אבר *fortis*.

'ΑΒΡΟ'ΤΗ, ητος, ἡ, *nox*: ab α et βρότος· ἐν ᾗ βροτὸς οὐ πρέπει. nonnunquam τὴξ additur. Hinc ἀζροτάζω, *in nocte vagor*; et ἀζροτάζομαι, *noctu occurro*: ἀζροτήσαι, a. 1. infin. act.

'ΑΒΡΟ'ΤΟΝΟΝ, ου, τὸ, *abrotonum*, genus herbæ.

"Αζροτος, ὁ ᾗ ὰ, *immortalis*: ab α et βροτὸς.

'Αζροχάιτας, ω, ὁ, Dor. et Æol. pro comm. ὁ ἀζρὸς τὴν χαίτην ὤν. vel ὁ ἀζρὰν τὴν χαίτην ἔχων, *qui est delicatâ teneràque comâ*. Anacreon.

"Αζροχος, *immadidus*: ab α, et βρέχω.

"ΑΒΡΤΝΑ, vel ἄζρυνα, τὰ, *mora*; παρὰ τὸν ἀζρυνόμενα.

'Αζρύνομαι, f. ὔσομαι, *delicior, glorior*.

'Αζρύνω, f. νῶ, *orno*. Th. ἀζρὸς.

'Αζρύντος, ὺ, ὁ ᾗ ὰ, *non voratus*: ex α et βρύντω· item *esui inceptus*.

"Αζυδος, ὺ, nomen urbis. 'Αζυδόθι, *Abydo oriundus, et ibidem habitans*.

"Αζυσσος, ὺ, *infinitæ profunditatis vorago, gehenna*: ex α et βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *fundum*.

'Αγάασθαι, *obstupescere*: ab ἄγαμαι, per Pleonasm. Poët. inde etiam

'Αγάασθε, *invidetis*.

"Αγᾶδος, ὺ, ὁ, nomen viri.

'Αγάγυς, *qui duxit*: Ion. pro ἀγαγὼν, part. a. 2. verbi ἄγω.

'Αγαγὼν, Dor. pro ἀγαγιὼν, a. 2. inf. act. Att. ἀγαγίσθαι, a. 2. inf. m. verbi ejusd.

"Αγαγψ, *ducat*; a. 2. opt. act. Att. ἄγαγον, ις, ι, a. 2. ind. Att. Ion. ἀγαγὼν, part. a. 2. Att. pro ἀγὼν, subj. ἀγάγω, ab eod. verbo.

'Αγάζομαι, f. σομαι, *succenseo, invideo, admiror*. Th. ἀγάω, vel ἀγάομαι.

'Αγαθαρχία, ας, ἡ, *boni principium*.

'Αγάθιος, Dor. pro ἀγάθειος, *valdè divinus*.

'Αγᾶθὶς, ίδος, ἡ, *glomus*. Th. ἀγαθὸς.

'Αγαθυργία, ᾶ, f. ήσω, p. ηκα, *benefacio*.

'Αγαθυργία, ας, ἡ, Ion. *beneficentia*.

'Αγαθυργὸς, et contractè ἀγαθυργὸς, ὺ, ὁ, *beneficus*: ex ἀγαθὸς et ἔργον.

'Αγαθωσύα, ᾶ, *beneficio officio, rectè ago*, f. ήσω, a. 1. inf. ἀγαθωσῆσαι.

'Αγαθωσύα, ας, ἡ, *benefactum*.

'Αγαθωσὺς, ὁ, *beneficus*: ex ἀγαθὸς, et σεύω.

'Αγᾶθὺς, ὺ, ὁ, *bonus, prudens, fortis, dives, excellens, utilis*: ab ἄγαν, vel α intensivo et γαθὸς, *lætor*; vel ab ἀγαστὸς, abjecto σ, τ mutato in θ· vel παρὰ τὸ ἄγαν δίκαιος· vel ab ἄγω, *duco*. Angl. good.

'Αγαθόεις, ντος, ὁ, *bonitas*: ab ἀγαθὸς.

'Αγαθουργία, Ion. per Crasin, pro ἀγαθοεργία.

'Αγαθουργὸς, *beneficus*: vide ἀγαθοεργὸς.

'Αγαθυθὶς, *gavisus*: a. 1. part. pass. ab ἀγαθύνω, *benefacio*.

'Αγαθοῦνα, ης, ἡ, *bonitas*. Th. ἀγαθὸς.

'Αγαθωτάτω, dat. sing. superl. regularis, qu. ab ἀγαθὸς, τερος, τατος. *optimo, præstantissimo*.

'Αγαὶ, αἰ, *litora, vulnera*: ab ἄγω, *frango*.

'Αγαίνεται, 3. sing. pr. indic. ab ἀγαίομαι, *irascor, invideo*. Th. ἀγάω.

'Αγαῖος, ὺ, ὁ, *elegans, invidiosus*.

'Αγαίων, ονος, ὁ, *sol*.

'Αγαλιτὸς, *valdè celebris, inclytus*: ab ἄγαν et κλυτὸς, quod à κλίος.

'Αγαλλὴς, ίος, ὁ ᾗ ὴ, Poët. pro ἀγαλλίνης, *valdè gloriosus*, idem quod ἀγαλλυτός.

'Αγαλλόνης, ου, ὁ, *inclytus*: ex ἄγαν et κλυτὸς, *celebris*: quod à κλύω, *audio*. 'Αγαλλυτείων, dat. pl. Ion.

'Αγαστιμίναν, *splendidè ædificatam*, ἄγαν ᾗ λαμπρῶς κτισσμίνην, Æol. neglecto augmento, et σ metri causâ sublato, κτιμίνος, pro κτισμίνος, *ædificatus*: à κτίζω.

'Αγαλλιάω, ῶ, *exulto*, f. άσω, p. ἠγαλλίαμαι, a. 1. m. ἠγαλλιασάμην, ω, ασο: a. 1. pass. ἠγαλλιάσθην. Hinc

'Αγαλλίασις, ασος, ἡ, *exultatio*. Th. ἀγάλλω.

'Αγάλλομαι, *gestio, exulto*: ab ἄγαν et ἄλλομαι. Hinc Angl. GALLOP.

'ΑΓΑ'ΛΛΟΧΟΝ, lignum Indicum odoratum.

'ΑΓΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, p. κα, *orno, facio dclectabile*. a. 1. inf. ἀγῆλαι.

"Αγαλμα, ατος, τὸ, *ornamentum, oblectamentum, simulachrum*.

'Αγαλμάτιον, *simulachrum parvum*.

'Αγαλματοποιὸς, ῦ, ὁ, *statuarius*: à ποιέω, et ἀγάλμα. Omnia ab ἄγαν.

"Αγᾶμαι, *admiror*: f. ἀγάσομαι, a. 1. m. ἠγασάμην, pass. ἠγάσθην. Th. ἀγάω.

"Αγᾶμος, ὺ, ὁ ᾗ ὰ, *cælebs*: ex α et γάμος.

"ΑΓΑΝ, adv. *nimis, valdè*.

'ΑΓΑΝΑΚΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, ηκα, *doleo, indignor, ægrè fero*. a. 1. ἀγανάκτησα, part. ἀγανακτήσας, gen. part. præs. ἀγανακτώντος. Hinc ἀγανάκτησις, *indignatio*; ἀγανακτὴς, οῦ, ὁ, *querulus*. Forsan ab ἄγαν et ἄχθομαι.

'Αγανῆσι dat. pl. Ion. pro ἀγανοῖς· ἀγανόϊσι, m. g. ab ἀγανὸς, mitis, placidus, superl. ἀγανώτατος. Th. γάνος.

'Αγάνιφος, nivosus: ab ἀγὰν et νίφω.

'Αγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, mansuetudo. Ab ἀγανόφρων.

'Αγανόφρων, ονος, ὁ ἡ, qui leni est animo: ab ἀγανὸς et φρὴν, animus.

'Αγᾶνος, Dor. pro ἀγήνωρ.

'Αγάομαι, vide ἄγαω.

'Αγαπάζει, ama: præs. imp. ab ἀγαπάζω, Poët. pro ἀγαπάω.

'Αγάπαι, convivia Christianorum, nom. pl. ab ἀγάπη, dilectio, ex ἀγαπάω.

'Αγαπάζουσι, Dor. pro ἀγαπάζουσι, diligunt.

'Αγαπᾶτὰ, Dor. pro ἀγαπητὰ, pl. n. g. ab

'ΑΓΑΠΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, diligo, amo, osculor, ἀγαπᾶ, præs. imp. ἀγαπᾷν, inf. ἀγαπήσας, αντος, a. 1. part. ἠγαπημένος, dilectus, perf. part. pass.

'Αγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio.

'Αγαπητὸς, ὴ, ὸν, dilectus.

• 'Αγαπητὸν, libentèr.

'Αγανόφρων, fortitudinis vel virorum amans: ab ἀγανὸς et ἀνὴρ.

'Αγαπῴην, diligerem: Att. pro ἀγαπῷμι, præs. opt. ab ἀγαπάω, diligo.

"Αγαρ, ἡ, nomen setvæ, indeclinabile, Peregrina, Ruminans, vel Timida.

'ΑΓΑΡΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, agaricum, Plin. xxv. 9.

'Αγάῤῥοος, æstuosus: ab ἄγαν et ῥέω.

'Αγάασσαν, admirabantur: 3. pl. a. 1. m. pro ἠγάσσαντο, Ion. ἀγασσαίμην, opt. ἀγάσσασθαι, inf. ab ἄγαμαι, vel potius ab ἀγάζομαι.

"Αγασθαι, præs. inf. ab ἄγαμαι.

'Αγασθὶς, admiratus: a. 1. part. pass. ἀγασθήν, opt.

'Αγασσάμενος, lætatus, admiratus: a. 1. m. part. gemin. σσ, Poët. ab ἀγάζομαι, f. άσομαι.

'Αγαστὸς, ὴ, ὸν, admirandus. Th. ἄγαω.

'Αγάστονος, ος, ὁ, uterinus frater: quasi ὁμογάστωρ. Th. γαστὴρ.

'ΑΓΑΣΤΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, frutex unde Ammoniacum elicitur.

'Αγαυὴ, et Dor. -ὰ, ἡ, nomen fœminæ splendidæ.

'Αγαυὸς, nobilis, admirabilis: ab ἄγαω.

'Αγαυὸς, valdè superbus, ferox. Th. γαῦρος· a non est privativum, sed intensivum.

'Αγαῤῥιγγονος, ου, ὁ, valdè sonans: Poët. ab ἄγαν, et ῥόγγομαι.

'ΑΓΑ'Ω, ήσω, p. ηκα vel ἀγάσμαι, demiror, stupeo. Hinc ἄγης, ἀγαῖος, ut et ἀγασὸς, ἀγαίομαι, ἄγαμαι, ἀγάζομαι, ἀγασσάμενος, ἀγαστὸς, ἀγαστὴς. Angl. AGHAST.

"Αγγαρα, ων, τὰ, stationes, in quas angarii, peracto diei penso, divertebant.

'Αγγαρεῖον, et Ion. ἀγγαρήϊον. Vocabulum Persicum.

'Αγγαρεύω, angario, jubeo, cogo, adigo ad currendum, vel ferendum aliquid. "Αγγαρος, bajulus.

"ΑΓΓΑΡΟΙ, ων, οἱ, regum nuntii seu tabellarii.

"Αγγε', pro ἄγγεα, τὰ, vasa: nom. pl. ab ἄγγος; ἄγγεσι, dat. pl.

'Αγγεῖον, ου, τὸ, vas.

'Αγγελέουσι, pro ἀγγελοῦσι, nuntiabunt: f. 1. diesolut. diphthongi: ab ἀγγέλλω.

'Αγγελίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀγγελία, præcipua potestas denuntiandi oraculi quod quis audivit; denuntiatio. Th. ἀγγέλλω.

'Αγγελιηφόρος, ου, ὁ, nuntius, internuntius.

'Αγγελλόντων, vide ἀγγέλλω.

'ΑΓΓΕ'ΛΛΩ, nuntio: f. λῶ, p. κα. a. 1. ἤγγειλα. a. 1. part. pass. ἀγγειλθὶς, ῖσα, p. m. ἄγγελμαι, ἀγγειλλόντων, Att. pro ἀγγειλάντων, nuntient.

'Αγγελος, ου, ὁ, nuntius, angelus. ἀγγελία, ας, ἡ, nuntium. ἀγγελικὸς, ὴ, ὸν, nuntius. ἀγγελικὸς, angelicus.

"Αγγελμα, ατος, τὸ, nuntium: ab eod. Th.

"Αγγεσι, dat. pl. ab ἄγγος.

'Αγγέων, ου, τὸ, Ion. pro ἀγγεῖον.

"ΑΓΓΟΣ, ους, τὸ, vas quodlibet; hinc ἀγγειώδης, ους, ὁ ἡ, ὸν, vasis formam habens; ἀγγείδιον, ου, τὸ, vasculum.

'Αγγούριον, vel ἄγγουρον, cucumis.

'Αγγυζίζω, irrito, dolore afficio.

"Αγγυϊ, ὰ, dolor.

'Αγγυϊστὴς, οῦ, ὁ, irritator.

"Αγε, age, et ἄγεσ', pro ἄγετε, agite: adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.

"Αγε, Dor. pro ἦγε, duxit, a. 2.

'ΑΓΕΙ'ΡΩ, congrego, colligo: f. ερῶ, p. ἄγερκα, Att. ἀγήγερκα; ἀγήϊμαι, a. 1. inf. ἀγεῖραι, a. 1. part. ἀγερθεὶς, θεῖσα, 3. pl. Ion. pro ἤγερεν. a. 1. pass. ἠγέρθην. f. 1. ἀγερθήσομαι.

'Αγεῖνες, ῦ, ὁ, injurius.

'Αγεῖνο, Dor. pro ἀγεῖτε, 3. sing. imp. verbi ἄγιμαι.

'Αγελάζω, f. άσω, p. κα, congrego: pass. ἀγελάζομαι, gregatim vivo. Th. ἀγέλη.

'Αγελαῖος, ου, ὁ, armentalis, ex grege.

'Αγελαῖος, ου, ὁ, pecoris, magister.

'Αγελαιὼν, ῶνος, ὁ, locus armenti: ab ἄγω.

'Αγελαρχοῦσα, quæ gregi præest, præs. part. act. f. g. ex ἀγελαρχέω, q. ab ἀγέλη, grex, et ἄρχω.

'Αγέλαστος, ου, ὁ ἡ, tetricus, severus, non ridens.

'Αγελαστία, ας, ἡ, gestus tetricus: ab α et γελάω.

'Αγελείη, Ion. pro ἀγελία, ας, ἡ, prædatrix: ab ἄγω et λεία.

'ΑΓΕ'ΛΗ, ης, ἡ, armentum, grex. ἀγελῆδὸν, ex armento, ἀγεληδὸν, adv. gregatim. ἀγέλῃφι, in grege; nam φι et φιν est syllaba quam poëtæ interdum addunt dativis casibus.

'Αγελήνης, ου, ὁ, vide ἀγελαῖος.

'Αγέμεν, præs. inf. pro ἄγειν, Ion. ab ἄγω.

'Αγεμονεύειν, Dor. pro ἡγεμονεύειν, ducem esse.

'Αγεμὼν, όνος, ὁ, Dor. pro ἡγεμών.

"Αγεν, ducebat: imperf. Ion. et præs. inf. Dor. ab ἄγω, duco: vel Bœot. pro ἄγεσαν, fracti sunt: a. 2. pass. ab ἄγνυμι seu ἄγω, frango.

'Αγενεαλόγητος, ου, ὁ ἡ, sine genere: ex α et γενεαλόγητος, verbi γενεαλογέω, à γενεαλόγος, genealogiæ scriptor.

'Αγένητος, ὁ, imberbis. Th. γένειον.

'Αγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὸν, cujus genus est obscurum, ignobilis: ex α et γένος.

'Αγένητος, ου, infectus: à γίνομαι.

'Αγένητος, ου, ingenitus: à γινάομαι.

"Αγεο et ἄγεσο, pro ἄγου, præs. imp. verbi ἀγέομαι, ducor.

'Αγέομαι, Dor. pro ἀγέομαι.

'Αγέμενος, Poët. pro ἀγόμενος, qui ducitur: præs. part. pass. ab ἄγω, duco.

'Αγέρασος, ου, ὁ ἡ, sine munere: ex α et γέρας.

'Αγερέθω, Poët. pro ἀγείρω, congrego.

'Αγερσεθαι, Att. pro ἀγείρεσθαι, præs. inf. pass. ab ἀγείρω.

'Αγέρθη, congregatus est: et in pl. ἄγερθεν, pro ἠγέρθη, et ἠγέρθησαν, a. 1. pass. Ion. ab ἀγείρω.

'Αγερμὸς, οῦ, ὁ, collectio.

'Αγέρονον, congregabantur: a. 2. m. ab ἀγείρω. alii volunt esse imperf. pro ἠγέροντο; nam et Poëtæ dicunt ἄγειρα pro ἀγείρω.

'Αγέρρε, Æol. pro ἀγείρε.

"Αγερσις, collectio: ab ἀγείρω. 'Αγερμὸς, οῦ, ὁ, idem.

'Αγερώσατο, neglexit: 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ἀγερώομαι.

'Αγερώσεσιν, vigilare.

'ΑΓΕ'ΡΩΧΟΣ, ου, ὁ ἡ, superbus, ferox: hinc ἀγερώχως, superbè, ἀγερωχία, ας, ἡ, superbia; ab ἄγαν γέρας ἔχειν, q. ἀγέρασχος.

"Αγες, pro ἄγε, age: præs. vel a

2. imp. Poët. ab ἄγω, ἄγνυμι, Ion. pro ἦγε, *ducebat*, imp. et ἄγις, Dor. pro ἦγις, *ducebas*.

"Αγεσθαι præs. inf. pass. ἀγίσθω, *ducat*; præs. imp. ab ἄγω.

'Αγησίλᾶος, υ, ὁ, cognomen Plutonis; quoniam mortales universos ad se ducit. Est et nom. propr. viri, *Agesilaus*.

"Αγεσμα, machina bellica: à Lat. *Aggesta*.

'Αγήτορος, υ, ὁ & ἡ, *dux exercitus*: ab ἄγω et τρατός.

"Αγετ' et ἄγετε, *agite*: adv. hortantis, vel præs. imperativi ab ἄγω.

'Αγίτης, υ, ὁ, *ductor*: ab ἄγω.

'Αγύστος, υ, ὁ & ἡ, *qui gustari non potest*, vel *gustatus non fuit*: ex α et γεύω. Sæpius autem accipitur activè pro *jejunus, qui non gustavit*.

'Αγεωμίτρητος, υ, ὁ, *geometriæ ignarus*.

'Αγεώρητος, *incultus*.

"Αγη, ης, ἡ, *stupor, admiratio*: ab ἀγάω. Vel ἄγη, pro ἰάγη, Ion. *fractus est*: a. 2. pass. ἄγην, Att. ἰάγην, et Ion. ἄγεν, ης, η, ab ἄγω, *frango*.

'Αγηγίρατα, Att. Ion. pro ἠγερμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. ab ἀγείρω.

'Αγήγιρκα, *congregavi*: perf. Att. pro ἄγειρα.

'Αγήγιρμαι, perf. Att. pro ἤγερμαι, ab ἀγείρω.

'Αγῆλαι, *sacrâsse, ornâsse*: ἀγάλλω, a. 1. ἤγηλα, part. ἀγήλας.

'Αγηλατία, cum tenui, *fugio*: 'Αγηλατία, cum aspero, *expello scelus*.

"Αγημα, τος, τὸ, *AGMEN*: ab ἄγω.

'Αγήνορα, acc. sing. ab

'Αγήνωρ, ορος, ὁ, *sirenus*: ab ἄγαν et ἀνήρ. Hinc ἀγηνορία, *superbia*. ἀγηνορίῃσιν, dat. pl. Ion. Est et 'Αγήνωρ, nomen propr.

'Αγήοχα, *duxi*: perf. pro ἦχα, Att. ἤγηχα, et Pleonasmo literæ ο, ἀγήοχα, verbi ἄγω.

'Αγήρᾶος, υ, ὁ, *senii expers*: pro ἀγήρατος, Poët. ex α et γῆρας.

'Αγήρατον, υ, τὸ, herba diutissimè durans.

'Αγήρως, ω, ὁ & ἡ, idem quod ἀγήρατος: in acc. ἀγήρω sine ν reperitur.

'Αγὴς, ἰος, ὁ & ἡ, *scelestus*; vide ἰσαγὴς.

'Αγήσασθαι, Dor. pro ἠγήσασθαι. hocque pro διηγήσασθαι, *narrare, recensere*.

"Αγησι, 2. sing. ab ἄγημι, inusitat. pro ἄγαμαι, *admiror*. Th. ἀγάω.

'Αγησίλᾶος, υ, ὁ, *Agesilaus*: Princeps Lacedæmonius; ex ἄγω et λαός.

'Αγησίχορος, υ, ὁ, Poët. et Dor. pro ἡγησίχορος, υ, ὁ, *qui choris præest*: ex ἡγέομαι et χορός.

'Αγητὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro ἡγητὴρ, comm. ἡγεμών, ονος, ὁ, *dux, princeps*.

'Αγητὸς, ὴ, *admirabilis*: in pl. ἀγητοί. Th. ἀγάω.

"Αγηχα, *duxi*, pro ἦχα, perf. verb. ἄγω.

'Αγιάζω, *sanctifico*: f. σω. p. κα. a. 1. pass. ἡγιάσθην, f. 1. ἁγιασθήσομαι ab ἅγιος.

'Αγίασμα, τὸ, et ἁγιασμὸς, *sanctificatio*.

'Αγιαστία, ας, ἡ, *sanctimonia*: ab ἅγιος.

'Αγίγαρος βότρυς, *uva acinis carens*.

'Αγίζω, f. σω, *purifico*: pro ἁγνίζω.

'Αγίθω, Poët. et Ion. idem quod ἄγω, *ago, duco*. Legitur et ἀγίνω.

'Άγιον, τὸ, *sanctuarium*: ἅγια, ων, τὰ, tabernaculum primum, cœlum secundum et tertium.

'ΑΓΙΟΣ, υ, ὁ, *sanctus*: ab ἅγος. hinc ἁγιότης, ητος, ἡ, *sanctitas*.

'Αγιστεύω et ἁγιστία, *veneratione habeo*: ab ἅγος.

'Αγιστία, seu ἁγιστία, ας, ἡ, *sacrum, ceremonia*: ab ἅγος, *veneratio, piaculum*.

'Αγιστὸν, ης, ἡ, *sanctimonia, sanctitas*.

"ΑΓΚΑΙ, *ulnæ*: nom. pl. ab ἀγκή. Hinc

'Αγκάλη, ἀγκαλὶς, ἡ, *ulna*: et ἀγκάζομαι, seu ἀγκαλίζομαι, *ulnis complector, et foveo*.

'Αγκάλις, ίδος, ἡ, *fasciculus, sarcina*: hinc ἀγκαλιδαγωγὸς, ὁ, ἡ, *bajulus*: et ἀγκαλιδόφρις, ὁ τὰς ἀγκαλίδας ἄγων, ἢ φέρων.

'Αγκάλον, *revocabam*, a. 2. ind. pro ἀνάκαλον, vel a. 2. imp. pro ἀνάκαλε, Syrac. more, ab ἀγκαλίω, Poët. pro ἀνακαλέω. ἀγκαλίω, 3. præs. ind. Poët. pro ἀνακαλεῖ. Th. καλέω.

'Αγκὰς, adv. *in ulnis*: ab ἀγκή.

"Αγκεα, pl. *valles*: ab ἄγκος.

"Αγκιμμαι, pro ἀνάκιμαι, Poët. Syncop.

'Αγκιμέτρου, pro ἀνὰ μέτρου, *supra cornua*: Poët.

'Αγκὴ, ῆς, ἡ, *ulna*: vide ἀγκαί.

'Αγκίον, υ, τὸ, *parvus vallis*: dim. ab ἄγκος.

"ΑΓΚΙΣΤΡΟΝ, υ, τὸ, *hamus*: hinc ἀγκιστρεία, ας, ἡ, *piscatura*: et ἀγκιστρεύω, *hamis venor*: et ἀγκιστρέω, *hamis capio*: et ἀγκιστρώδης, *hamatus*.

'Αγκλίνος, *jactabundus*: pro ἀνάκλινος.

'Αγκλίνας, pro ἀνακλίνας, a. 1. part. ab ἀνακλίνω, *reclino*.

'ΑΓΚΟΙ'ΝΗ, Poët. *ulna*: ex ἀγκών, quasi ἀγκώνη· hinc, ἀγκωνίζω, *ulnis complector*.

'Αγκομίζω, pro ἀνακομίζω, *reportare*: hinc ἀγκομίζομαι, per Enal. pro ἀνακομίσασθαι, præs. pro fut. ἀγκομίσεσθαι, pro -σεται, 3. sing. a. 1. opt. med.

'Αγκονίω, *studiosè in opere versor*: ab ἀνὰ et κονίω, *festino*.

"ΑΓΚΟΣ, τος, τὸ, *vallis*.

'Αγκύλαι, Macedonicè pro ἰσχίαι, 3. pl. med. verbi φίω.

'Αγκύλος, pro ἀναγκαῖος.

'Αγκυσόομαι, pro ἀναγκαίομαι.

'Αγκυτὴρ, ῆρος, ὁ, *vinculum fibula*: ab ἄγκω.

'ΑΓΚΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *amentum*: jaculi genus: genus poculi: vitium linguæ. Hinc

'Αγκυλίζομαι, *jaculor*. ἀγκυλιστὴς, *jaculator*. ἀγκυλόγλωσσος, υ, τὸ, *linguæ præpedimentum*. ἀγκυλότομος, υ, τὸ, instrumentum chirurgicum, quo istud linguæ vitium tollitur.

'Αγκυλομήτεω, gen. Ion. ab ἀγκυλομήτης, υ, ὁ, *versipellis, versutus*: ex ἀγκύλος et μήτις.

'ΑΓΚΥ'ΛΟΣ, υ, ὁ, ἡ, *UNCUS, curvus*. Hinc

'Αγκυλόω, *incurvo*. ἀγκύλωσις, *incurvatio*. ἀγκύλως, *tortuosè*. Hinc forsan Lat. *Angulus*: Angl. ANKLE et ANGLE.

'Αγκυλόστροφος, υ, ὁ, *curvum arcum habens*: ab ἀγκύλος, *curvus*, et τρόφις, *arcus*.

'Αγκυλοχεῖλαι, *qui repandam rostrum habent*: pl. ab ἀγκυλοχείλης, υ, ὁ· ex ἀγκύλος, et χεῖλος. Dicimus et ἀγκυλόχειλος, υ, ὁ.

'Αγκυλοχήλης, υ, ὁ, *ungulas curvas habens*: à χηλή.

"ΑΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, *anchora, præsidium*. Hinc

'Αγκυρόω, *anchorâ firmo*: ἀγκυρίζω, *supplanto*.

'ΑΓΚΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *cubitus*. Hinc

'Αγκωνίσκος, *parvus cubitus*.

'Αγλαΐθυες, υ, ὁ & ἡ, *splendidam comam habens*.

'Αγλαΐαι, *voluptates*, nom. pl. ἀγλαΐδων, gen. pl. Æol. ab ἀγλαΐα, ας, ἡ, *præclarum facinus, lætitia*. ἀγλαΐῃ, dat. sing. Ion. ἀγλαΐῃσι, dat. pl. Ion. Th. ἀγλαός.

'Αγλαϊτίσθαι, f. 1. m. Att. pro ἀγλαΐσασθαι, ab ἀγλαΐζω, *orno, illustrem facio*. Nam Attici in hujusmodi verbis tollunt σ futuri primi, et ultimam syllabam circumflectunt; ut pro ίσω dicant ῖῶ. Th. ἀγλαός.

'Αγλαΐζομαι, Poët. pro λαμπρύνομαι, *splendeo*, TO GLISTER.

"Αγλαόγυιος, υ, ὁ & ἡ, Poët. *qui pulchra membra habet, vel facit*.

'Αγλαόδενδρος, υ, ὁ & ἡ, Poët. *qui pulchras fert arbores*.

'Αγλαΐδρομος, ν, ὁ ἡ ὁ, *splendidas sedes habens.* Musarum Epithetum.

'Αγλαΐδωτος, ν, ὁ ἡ ὁ, Poët. *qui pulchram habet sedem*, vel *solium.*

'Αγλαόκαρπος, ν, ὁ ἡ ὁ, *quæ pulchrum habet carpum*, per Sync. pro *formosa.* Hom. passim Θέτιν ἀργυρόπεζαν, quam Pindar. vocat ἀργυρόκαρπον. It. *pulchrum fructum habens.*

'Αγλαόπαιδες, ν, ὁ ἡ ὁ, *qui illustres pueros habet.*

'Αγλαόπωλος, ν, ὁ, Poët. ab ἀγλαὸς, et πῶλος, *qui decorat, et ornat comitatum aliquem.*

'ΑΓΛΑΟΣ, ῦ, ὁ, *splendidus:* q. d. *magna admiratione dignus*, παρὰ τὸ ἄγαν λάειν, εἶτι βλέπειν, i. e. *vehementer intueri;* quod fit quum res aliquas videmus admiratione et spectatu dignas: hinc ἀγλαὸς, *splendida;* et hinc ἀγλαΐα, *splendor*, ἀγλαΐζω, *illustro*, ἀγλάϊσμα, τὸ, *ornamentum.*

'Αγλαοτρίαινα, τὸ, Epithet. Neptuni: ab ἀγλαοτριαινης, ῦ, ὁ, ἀγλαὸς τρίαινα, *inclytus tridente.*

'Αγλωνὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *insuavis, insipidus:* ab *a* priv. et γλῶνος vel γλωμὸς, *suavis.*

'Αγλὶν, νς, ὁ, *cicatrix in oculo subalbo.*

"ΑΓΛΙΘΕΣ, *ai, alliorum capita.*

'Άγλωσσος, ν, ὁ ἡ ὁ, *qui nullam habet linguam:* Metonym. pro *non facundus.*

"Αγμα, τος, τὸ, *fragmentum:* ab ἄγνυμι.

'Αγμὸς, ῦ, ὁ, *locus præruptus, litus;* ab ἄγνυμι.

"Αγναμπτος, *non flexilis:* ab *a* et γνάμπτω.

"Αγνἄφος, ν, ὁ ἡ ὁ, *impexus.* Item *novus:* ex *a* et γνἄφω.

'Αγνία, ας ἡ, *castitas.* Th. ἁγνὸς.

'Αγνίαι, vide in ἁγνὸς.

'Αγνίαμεν, pro ἁγνέαμεν, Æol. *ignoravimus*, perf. act. ab ἀγνοέω.

'Αγνὶς, ίος, ὁ ἡ ὁ, *castus.*

'Αγνίζω, f. ίσω, p. κα, *purifico, expio.*

'Αγνισμὸς, ῦ, ὁ, *purificatio.* Th. ἁγνὸς.

'Αγνοίαι, ῶ, *ignoro:* imperf. ἠγνόουν, ων, f. ήσω, p. ηκα, a. 1. part. ἀγνοήσας. Hinc

'Αγνόημα, ατος, τὸ, *erratum:* ex *a* et νόος.

"Αγνοια, ας, ἡ, *ignorantia:* ab ἀγνοέω.

'Αγνοΐω, metri causâ, pro ἀγνοέω.

'Αγνοίωσι, Ion. et Poët. pro ἀγνοῇ, *ignoret:* 3. sing. præs. sub. act.

'ΑΓΝΟΣ, ῦ, ὁ, *castus, purus:* ab ἅγος. Hinc ἀγνῶς, *caste*, ἁγνόω, *castus sum*, ἁγνία, &c.

"ΑΓΝΟΣ, ν, ὁ, *vitex, agnus castus.*

'Αγνοῦν, præs. part. n. g. verbi ἀγνόω.

'Αγνότης, τητος, ἡ, *castitas, sanctitas, puritas:* ab ἅγνος. Th. ἅγος.

"ΑΓΝΤΘΕΣ, *lapides quos stamini inter texendum appendunt textores.*

"Αγνυ pro ἄγνυσι, 3. sing. imp. pass. ab

"Αγνυμι, vel ἀγνύω, fut. 1. ἄξω, a. 1. ἔαξα et ἐάξα, a. 1. pass. ἐάχθην, a. 2. pass. ἄγην et ἐάγην, *fractus sum*, perf. med. ἔαγα, Att. ἶαγα, p. ἰαγὼς, ab ἄγω.

'Αγνῶ, et ἀγνιῶ, pro ἄγω, *duco.*

'Αγνωμοσύνεια, acc. pl. n. comp. ab ἀγνώμων.

'Αγνωμοσύνη, ας, ἡ, *inhumanitas, imperitia:* ab

'Αγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *mente et judicio carens:* ex *a* et γνώμων.

'Αγνῶς, *caste:* adv. ab ἁγνὸς. Sed ἀγνῶς, *inscienter*, cum tenui, ex *a* et γνώσω. Sed ἀγνὼς, ὦσος, ὁ, *ignarus, ignotus.*

'Αγνώσαμι, Ion. pro ἠγνόησα, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀγνοέω, *ignoro.*

'Αγνωσία, ας, ἡ, *ignorantia.* Th. γνώσω.

'Αγνόσω, ως, ω, *ignoro:* præs. ind. Hinc ἄγνωστος, ν, ὁ ἡ ὁ, *ignotus.* Hinc ἀγνωστάσω, idem, ex *a* et γνώστος.

'Αγοήτευτος, *qui fascinari non potest.* Hinc ἀγοητεύτου, *citra præstigias et fucum.* Th. γόης.

'Αγοίατο, *ducerentur:* 3. pl. opt. pass. præs. Ion. pro ἄγοιντο. ἄγοι, præs. opt. act.

'Αγόμφωτος, ν, ὁ ἡ ὁ, *incompactus.* Th. γόμφος.

"Αγον, imp. Ion. vel Dor. pro ἦγον, *duxi:* at ἄγον, a. 2. ab ἄγω, *duco.*

'Αγονὸς, *qui gignere non potest:* ex *a* et γείνομαι.

"Αγοντι, Dor. pro ἄγουσι, *ducunt:* 3. pl. ind. præs. ab ἄγω.

'ΑΓΟΡΑ, ᾶς, ἡ, *forum:* item concio, oratio, annona, emptio, &c.

'Αγοράασθαι, Poët. pro ἀγοράσθαι, seu ἀγορᾶσθαι, *concionari:* ab ἀγοράομαι. Th. ἀγορά.

'Αγορᾶζω, *emo:* f. σω. p. κα, perf. pass. ἠγορᾶσμαι. a. 1. ἠγορᾶσθην. Th. ἀγορά.

'Αγοραῖος, ν, ὁ, *circumforaneus, vilis:* item *forensis.* Sed ἀγόραιος, *dies festus.* Th. ἀγορά.

'Αγορανόμος, ν, ὁ, *præfectus annonæ:* unde ἀγορανομία, et ἀγορανομία, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμειν τὸ δίκαιον.

'Αγορᾶσθαι, Dor. pro ἀγοράζειν, *emere.*

'Αγορᾶσις, ιως, ὁ, et ἀγορασία, ας, ἡ, *emptio.*

'Αγορᾶσμα, τος, τὸ, *res venalis;* ἀγορασὴς, οῦ, ὁ, *obsonator:* ab ἀγοράζω.

'Αγόρασον, ἄνω, et in pl. ἀγορᾶσατε, *emite:* a. 1. imp. act. ἀγορᾶσαμεν, a. 1. sub. ab ἀγοράζω.

'Αγορητὴς, οῦ, ὁ, *orator:* ut et ἀγορητὸς.

'Αγορεύω, *refero, narrare:* præs. inf. Ion. pro ἀγορηΐαν, et ἀγόρευν, pro ἀγόρευε, imperf. Ion. vel præs. imp. ut et ἀγόρευσον, pro ἠγόρευον, imperf. ab

'Αγορεύω, *concionor:* ἀγόρευσε, *nuntiavit:* a. 1. Ion. pro ἠγόρευσε. Th. ἀγορά.

'Αγορῖον, gen. pl. Ion. ab ἀγορά.

'Αγορῆ, Ion. pro ἀγορᾷ. ἀγορηνδε, *ad forum*, adv. ἀγορῇφι, *in foro.*

'Αγορηθὶς, ῖτος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀγορέω, *dico.* Vel Poët. pro ῥηθὶς, *dictus.* Vel ab ἀγορίη, pro ἀγορεύω.

'Αγορήσατο, *concionatus est:* a. 1. m. Ion. pro ἠγορήσατο, ab ἀγορέω. Th. ἀγορά.

"ΑΓΟΣ, ους, τὸ, *veneratio, piaculum:* item *scelus;* ab ΧΓ *dies festus*, vel ab ἅζω.

'Αγὸς, ῦ, ὁ ἡ ὁ, *dux:* ab ἄγω.

'ΑΓΟΣΤΟΣ, ῦ, ὁ, *manûs pars interior*, vel *vola:* aliis *cubitus:* qu. ab ἄγω.

"ΑΓΡΑ, ας, ἡ, *captura, præda, venatio:* indè ἄγρημα, *præda venatu quæsita*, &c.

'Αγράμματος, ν, ὁ ἡ ὁ, *illiteratus:* ab *a* et γράμμα.

'Αγραυλίαι, ῶ, *rure* seu *in agro pernocto:* f. ήσω, p. ηκα. Hinc

"Αγραυλος, *in agro stabulans:* ex ἄγρος et αὐλή.

'Αγρἄφὸς, ῦ, ὁ ἡ ὁ, *non scriptus.* Th. γράφω.

"Αγρει, pro ἄγε· et ἄγρει μὰν, pro ἄγε δὴ, adv. hortandi, ab ἀγρέω, *venor.* Hinc ἀγρεῖ' pro ἀγρεῖτε.

'Αγρεὺς, ῆος, ὁ, Poët. *venator.* Th. ἄγρα.

'Αγρευτὴρ, ῆρος, et ἀγρευτὴς, ῦ, ὁ, quod ab

'Αγρεύω, *venor.*

"Αγρην, Ion. pro ἄγραν, acc. sing. ab ἄγρα.

'Αγριαίνω, *exaspero, irrito:* ab ἄγριος.

'Αγριὰς, άδος, ἡ, *agrestis:* ab ἀγρὸς.

'Αγριελαῖος, ν, ὁ ἡ ὁ, *oleaster:* ex ἄγριος et ἔλαια.

"Αγριος, ν, ὁ, nomen viri.

"Αγριος, ία, ιον, *agrestis, ferus.* Sic ἄγρια, *rusticè*, neut. plur. pro adv. Th. ἀγρὸς· ἀγριώτατος, dat. sing. superlat.

'Αγριότης, τητος, ἡ, *rusticitas.*

'Αγριόω, *sævire facio.* Th. ἄγριος.

'Αγρίππας, α, ὁ, *Agrippa*, viri nomen.

'Αγειώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, *ferus*: ab ἄγριος.

'Αγείθεν, ἀγείθι, ἀγείνδε, adv. *ex agro, in agro, in agrum.*

'Αγειακία, ας, ἡ, *villa, domus in agro*: ab ἀγρός.

'Αγειοκύπαρος, superl. ab ἄγριος, *rusticus.*

'Αγειοώντας, acc. pl. ab

'Αγειώντης, ου, ὁ, *agrestis*, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός.

'Αγειοδαίμων, ου, ὁ, *qui in agris tumultuatur*: ab ἀγρὸς et δαιμόν.

'Αγεομίνοισι, dat. pl. Ion. pro ἀγυιεῦσιν, per Sync. Sic ἀγερμίνοισι, gen. Ion. ἀγερμίνων, *congregatorum*, pro ἀγυιερμίνων, ab ἀγείρω.

'Αγερονομία, ας, ἡ, *agri suburbani administratio.*

'Αγερόνομοι, *agrorum definitores*: ab ἀγρὸς et νέμω.

'ΑΓΡΟΣ, ῦ, ὁ, *ager*: ab ἀγῶ, *aro*: Hinc Angl. ACRE.

'Αγερτείρα, ας, ἡ, Poët. pro ἀγρευτικὴ, *venatrix.*

'Αγερτήρας, *ferax*, gen. sing. f. g. ab ἀγερτήριος. Th. ἀγρός.

'Αγερτής, ου, ὁ, *rusticus*: ab ἀγρός.

'Αγερτικόντα, *vigilantem*: acc. sing. part. præs. ab

'Αγερτικίω, *vigilo*: f. ήσω, p. κα.

'Αγερτικίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀγερτικία, q. v.

'Αγερτικος, pro ἄϋπνος, *insomnis.* ἀγερτικοισι, *vigilibus*: dat. pl. Ion.

'Αγερτικία, ας, ἡ, *vigilia*, ex α et ὕπνος.

'Αγερόνιν, ferè idem quod θηρεύειν, *feras venor.* Hinc nom. Poët. ἀγερώνης, ης, ὁ, *venatrix.*

'Αγερώνης, ου, ὁ, et ἀγερώνης, ὁ, *venator.*

'Αγερωτις, *gramen.* Angl. GRASS.

'Αγερώτης, ου, ὁ, Poët. ectasi pro ἀγερώτης.

'ΑΓΤΙΑ', ᾶς, ἡ, *vicus, via*: ab ἄγω et γείτων.

'Αγνώτης, ῆτος, Poët. *in eodem vico habitans.*

'Αγυμνασία, ας, ἡ, contr. γυμνασία.

'Αγόμητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *inexercitatus*: à γυμνάζω, *exerceo.*

'Αγδαυλος, et ἀγδῦνος, et ἄγνος, ου, ὁ, *cælebs*: ab α privativo, et γυνὴ, *mulier.*

'ΑΓΤΡΙΣ, ιος, ἡ, *catus, congregatio*: qu. ab ἀγερὲω, Æol. mutato ε in υ. Hinc

'Αγυρίω, et ἀγυρίζω, *congrego.*

'Αγύρτης, ου, ὁ, *agyrta*: ab ἀγείρω, vel ἄγυρις. Hinc ἀγυρτέζω, *colligo.*

"Αγχαζε, Poët. pro ἀνάχαζε· et ἄγχασαι, pro ἀνάχασαι, à Th. ἀγχάζω, pro ἀναχάζω, quod est ἀναχωρέω, *recedo.*

"Αγχ', pro ἄγχι, *propè*, adv.

'Αγχαλάω, Poët. pro ἀναχαλάω, *relaxo.*

"Αγχασδι, Dor. pro ἄγχαζε.

"Αγχαυρον, *crepusculum, diluculum.*

"ΑΓΧΙ, adv. *propè*, cum genitivo.

'Αγχίαλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *mari vicinus*: ab ἄγχι et ἅλς· item nomen propr. viri et urbis.

'Αγχιβαθὴς, ὁ ᾗ ἡ, *prope terram profundus*: ab ἄγχι et βάθος.

'Αγχιβίβασα, Dor. pro ἀγχιβίβωσα, *prope accessit*, p. act. ab ἀγχιβαίνω f. βήσω, unde ἀγχιβάσης, et ἀγχιβασίη· quod ex ἄγχι et βαίνω.

'Αγχιθανὴς, ες, ὁ ᾗ ἡ, *prope mortuus.* Th. θνήσκω.

'Αγχίθεος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *propinquus Deo.*

'Αγχιθέοισι, *propinquis*, dat. pl. ab ἀγχιθεος, *vicinus*: ab ἄγχι et θύρα.

'Αγχιμαχητὴς, οῦ, ὁ, et ἀγχίμαχος, et ἀγχίμαχος, euphoniæ gratiâ, *cominùs pugnans.* Th. μάχομαι.

'Αγχίμολον, adv. ex ἀγχίμολος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *e propinquo veniens*: ex ἄγχι et μολὼν, seu μολῶν.

'Αγχίνοια, ας, ἡ, *solertia*: ἀγχίνοος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *solers, ingeniosus*: ab ἄγχι et νόος.

'Αγχίῤῥοος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *cujus fluenta prope sunt.* Th. ῥέω.

'Αγχίσαο, gen. Æol. ab

'Αγχίσης, ου, dat. 'Αγχίσῃ, nomen prop. viri, *Anchises.*

"Αγχι' pro ἄγχιστα, *proximè, maximè*, superlat. cum gen. et dat. Pro ἄγχιστα et ἀγχιμάλιστα dicimus. Hinc

'Αγχιστίων, *sum propinquus*: ἀγχιστιὸς, ὁ, *cognatus.* ἄγχιστος, ου, ὁ, *proximus*: ab ἀγχοῦ.

'Αγχιστῖναι, vel ἀγχιστῖναι, nom. pl. f. g. *coacervatæ*: ab ἄγχι et ἵστημι.

'Αγχίστροφα, adv. *celeriter.* ἀγχίστροφα βουλεύεσθαι, *sententiam mutare*: ex ἄγχι et στρέφω.

'Αγχόθεν, *ex propiore loco, propè.*

'Αγχόθι, idem quod ἄγχι, vel ἀγχοῦ, q. v.

'Αγχόνη, *laqueus, quo aliquid strangulatur.*

'Αγχοτάτω, *proximè*, adv. Ion. pro ἐγγύτατα.

'Αγχότερος, Ion, pro ἐγγύτερος. Th. ἄγχι.

'Αγχοῦ, Poët. idem quod ἄγχι.

'Αγχοῦ, præs. imperat. pass. ab

"ΑΓΧΩ, *strangulo*, f. ξω. p. χα. ab ἀγκάω *strangulare.*

'Αγχόμαλα, adv. *æqualiter*: ab

'Αγχόμαλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *propemodum æqualis*: ex ἄγχι, et ὁμαλὸς.

"ΑΓΩ, *duco, ætimo, instituo, proficiscor*, &c. f. 1. ἄξω, part. ἄξων, *adducturus*, præt. ἦχα, Att. ἤγαγα, et per Epenth. ἠᾶ ε, ἀγήοχα, a. 2. ἦγον, Att. ἤγαγον, imper. ἄγαγε, ἐτω, pl. ἀγάγετε, sub. ἀγάγω, ῃς, ῃ, 3. pl. ἀγάγωσι, inf. ἀγαγεῖν, præt. pass. ἦγμαι, a. 1. pass. ἤχθην, f. 1. ἀχθήσομαι, à נָהַג *naag, ducere.* Ago, sed usitatius, ἄγνυμι, *frango*, f. ἄξω. p. ἦχα. a. 1. ἔξα. a. 2. ἆγον. p. m. ἆγα. Att. ἐάξα, ἔαχα, ἔαξα, ἔαγον, ἔαγα.

'Αγωγὴ, ῆς, ἡ, *vitæ ratio, educatio*, ἀγωγὸς, ὁ ᾗ ἡ, *ductor.* ἀγώγιμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *duci* aut *vehi facilis.* ἀγώγιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *dux viæ.* ἀγώγιον, ου, τὸ, *onus quod currus vehitur.*

'ΑΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *certamen, cœtus*: ab ἄγω. item *circus, locus certaminis*: ab α et γωνία.

'Αγωνία, ας, ἡ, *angor, anxietas, certamen*: ab ἄγων· hinc ἀγωνιάω, *certo.* ἀγωνίζω, id. ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *certator.* ἀγωνιστικὸς, *cupidus certandi.* ἀγώνιος, ου, ὁ, *qui ad certamen spectat.*

'Αγωνιόωντο, Ion. pro ἠγωνιῶντο: ἴσιν, 3. pl. perf. pass. ab ἀγωνίζω, ex 3. sing. ἠγώνιται, abjecto aug. et corrept. penult. exempto sc. σ, et ejus loco insertâ syllabâ ὀα.

'Αγωνιῶμαι, *pugnabo*, Dor. pro ἀγωνιοῦμαι, f. 1. m. Att. pro ἀγωνίσομαι: ab

'Αγωνίζομαι, *certo, enitor*, imperf. ἠγωνιζόμην, ου, ετο, p. pass. ἠγωνίσμαι.

'Αγωνίσαι, a. 1. inf. act. et ἀγώνισαι, *certato*, a. 1. imperat. med. ab ἀγωνίζω, *certo.*

'Αγώνισμα, ατος, τὸ, *certamen*: ab ἀγών.

'Αγωνίστης, ου, *pugil, histrio.*

"Αδῃ, Dor. pro ᾅδῃ, dat. sing. ab ᾅδης.

'Αδαήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *imperitus.* Hinc

'Αδαημοσύνη, ας, ἡ, *imperitia*, Ion. ἀδαημοσύνη, ης· ex α et δαίω.

'Αδαὴς, ὁ ᾗ ἡ, *indoctus.* Th. δαίω.

'Αδακρύοντος, ου, *sine lachrymis*: ex α et δάκρυον.

'Αδὰμ, *Adamus*, primus parens.

'Αδαμάντινος, ου, ὁ, *adamantinus, firmus, constans*: ab ἀδάμας. Unde

'Αδάμαντα, acc. sing. ab

'Αδάμας, αντος, ὁ, *adamas*, q. ἀδάμαντος, *indomitus*, ob duritiem: ex α pro δύω, et δαμάω.

'Αδαξῆσαι, *prurire*, a. 1. inf. act. ἀδαξίω. vide ἀδαχίω.

'Αδάπανος, ου, et ἀδαπάνους, adv. *sine sumptu.* Th. δαπανάω.

'ΑΔΑ'ΡΚΗΣ, ου, ὁ, *adarces*, salsugo quædam gelata, seu concreta.

"Αδασαν, *valdè læserunt*, pro ἔβλαψαν

a. 1. ind. act. Ion. ab ἄδω, *satio, lædo.* Lacones enim utuntur, in suis compositis, particulâ ἄδω, ab ἄδην, *satis, abundè*; quæ auget.

'Αδαγὲς, ῦ, *non divisus.* Th. δαΐζω.

'Αδαχίω, idem quod κνήθω, *pruriginem excito, scabo.*

'Αδδαίον, *aridissimum*, pro αὖον, Laconicè.

'Αδδὶς, Poët. pro ἀδὴς, *audax.* Vide ἀδείης.

'Αδδηνόεντες, vide ἀηδηνόεντες, et ἀδηνέντες.

'Άδδην, pro ἄδην, *multùm*, adv.

'Αδδηφαγία, ας, ἡ, *voracitas:* ab

'Αδδηφάγος, sive ἀδηφάγος, ὁ, ἡ, *vorax, beltua:* ab ἄδδην, et φάγομαι.

'Αδδὶ, nom. viri indecl. i.e. *viator, qui transit.*

'Άδδξ, mensura quatuor chœnicas capiens.

'Αδὲ ἐ αἰνὰ, Dor. pro ἰδοῦ δὲ καὶ αὐτὰ, *en eam ipsam!* Est et ἄδι pro ἤδι, imperf. ab ἄδω.

'Άδε, Dor. adv. pro ἤδε, *huc, illuc, hoc in loco.*

'Άδω, *cantat*, 3. sing. ab ᾄδω. 2. pl. ᾄδετε. part. fœm. g. ᾀδούσα.

'Αδεῖ, Dor. pro ᾠδεῖ, dat. sing. ab ἀοιδός.

'Άδεια, vide in ἀδείης.

'Αδειὴς, ὁ, *intrepidus*, Poët. pro ἀδεὴς, et ἀδδηὴς· ex α et δειὸς, quod à δίδω. Est etiam ἀδειὴς, *impudens*, qu. ἄδετος, *qui coërceri nequit*: à δέω, *ligo.*

'Αδείης, gen. sing. Ion. ab ἄδεια, *immunitas à metu, securitas:* à δέος.

'Αδείμαντος, ος, ὁ, *impavidus:* ex α et δείμω.

'Αδεῖν, *placere:* præs. inf. ab ἀδέω.

'Άδεντος, ος, ὁ ἐ ἡ, *incarnatus.* Th. δεῦτος.

• 'Αδεισδαιμόνως, *sine ullo deorum metu.*

'Αδέκαστος, ος, ὁ, *non corruptus muneribus.*

'Αδεκάστως, adv. *justè.*

'Αδελφίος, et ἀδελφιὸς, οῦ, ὁ, pro ἀδελφὸς, *frater.* Poët. et Ion.

'Αδελφὴ, ῆς, ἡ, *soror.*

'Αδελφίδη, ης, ἡ, *filia fratris* vel *sororis.*

'Αδελφίδιον, ου, τὸ, *fraterculus.*

'Αδελφιδοῦς, οῦ, ὁ, *fratris* vel *sororis filius.*

'Αδελφίζω, f. ίσω, p. ικα, *fratris nomine compello.*

'Αδελφικὸς, ὴ, ὸν, *fraternus.*

'Αδελφικῶς, adv. *fraternè.*

'Αδελφοκτόνος, ου, ὁ ἐ ἡ, *fratricida:* ex ἀδελφὸς, et κτείνω, *occido.*

'Αδελφὸς, Æol. pro ἀδελφὸς, *frater.*

'ΑΔΕΛΦΟ'Σ, οῦ, ὁ, *frater:* sumitur et pro *cognato*, et *consanguineo.*

'Αδελφότης, ητος, ἡ, *fraternitas:* ab α, id est, ἁμοῦ, et δελφὸς, qu. ὁμοδελφος.

'Αδέμας, ος, ὁ ἐ ἡ, *corpore exutus, mortuus:* ex α et δέμας.

'Αδέμεν, *canere*, Ion. pro ᾄδειν, ab ᾄδω.

'Αδένδρεος, ου, ὁ ἐ ἡ, *purus ab arboribus.* Th. δένδρεον, *arbor.*

'Αδὲς, Dor. pro ἁψιλὲς, *largum.*

'Αδὲς, *pedes, pedum, pedibus:* item pro ἀνδὲς, *insuave*, Hesych.

'Αδέσποτος, ου, ὁ, ἡ, *sine domino, sine certo auctore.*

'Αδεσπότως, adv. ab α et δεσπότης.

'Αδινὸς, ὴ, ὸν, *amarus:* ab α et δῖνος, *dulcedo.*

'Αδίψητος, ου, ὁ ἐ ἡ, *crudus, rudis, inexercitatus:* ab α priv. et δψία, *mollio.*

'ΑΔΕ'Ω, *placeo*, f. ήσω, p. ηκα. Hinc ἄδος, ου, ὁ, *lætitia.*

'Αδίω, *tædio afficior præ defatigatione*, ab ἄδω, *satio*, f. ήσω, p. ηκα, a. 1. Æol. ἀδήνω, et geminato δ, ἀδδήνω.

'Αδῃ, *placuerit*, a. 2. sub. ab ἀδέω.

'Αδηκότης, et metri gratiâ, ἀδδηκότης, perf. part. Ion. pro ἠδηκότης, ab ἀδέω· alii ab ἀηδία, *laboribus defessus sum.* Th. ἄδω, *satio.*

'Αδηκτοσύνη, superl. f. ab ἄδηκτος, ου, ὁ ἐ ἡ, *morsui non obnoxius*, vel *cariem non sentiens.* à δάκνω.

'Αδήλαιος, ου, ὁ ἐ ἡ, *integer, incolumis:* à δηλέω.

'Αδηλος, ος, ὁ ἐ ἡ, *non apparens, incertus, obscurus:* ex α et δῆλος· hinc ἀδήλως, adv. *obscurè, incertùm.* ἀδηλότης, ητος, ἡ, *incertitudo.*

'ΑΔΗΜΟΝΕ'Ω, ῶ, *gravissimè angor*, f. ήσω, p. ηκα, a. 1. ἠδημόνησα· ab ἀδέω.

'ΑΔΗΝ et ἄδδην, *affatim*, adv.

'ΑΔΗ'Ν, ίνος, ὁ, *glandula, tonsillæ.*

'Αδηνὴς, ὸς, ὁ, Poët. *sine consiliis et curis.* Hinc adv. ἀδηνέως. Ex α et δῆνος, *consilium.*

• 'Αδημιούργητος, ου, ὁ, *qui nihil efficere potest.*

'Αδήνειος, ου, ὁ, *contentionis expers.* Th. δῆρις.

'Άδης, ου, et Poët. ᾅδης, *orcus, mors:* in acc. ᾅδην.

'Αδήσεις, *gratificaberis*; 2. sing. f. 1. v. ἀνδάνω, ἀδέω.

• 'Αδιάγνωστος, ου, *discerni difficilis.*

'Αδιάκριτος, ου, *indiscretum*; ex α et διακρίνω.

'Αδιάκριτος, ου, ὁ ἐ ἡ, *non dubitans:* ex α et διακρίνομαι.

'Αδιαλείπτως, ου, ὁ ἐ ἡ, *non intermissus, indesinens.*

'Αδιαλείπτως, *indesinenter*, adv. à λείπω.

'Αδιάλλακτος, ου, ὁ ἐ ἡ, *irreconciliabilis*; à διαλλάττω.

'Αδιάλυτος, ου, ὁ ἐ ἡ, *indissolubilis:* ex α priv. et διαλύω.

'Αδιάντος, ου, ὁ ἐ ἡ, *non aspersus.*

'Αδίαντον, ου, τὸ, herbæ genus: ex α et διαίνω.

'Αδιάστατος, ου, ὁ ἐ ἡ, *stabilis, firmus.*

'Αδιαστάτως, adv. *immotè.*

'Αδιαστάτως, adv. *immotè.*

'Αδιαφθορία, ας, ἡ, *integritas.* ἀδιάφθορος, ου, ὁ ἐ ἡ, *incorruptus.* Th. φθείρω.

'Αδιάφορος, ου, ὁ ἐ ἡ, *indifferens:* à διαφέρω.

• 'Αδιάψιστος, ου, ὁ, *qui decipi nequit.*

'Αδίδακτος, ου, ὁ ἐ ἡ, *indoctus:* ab α et διδάσκω.

'Αδιήγητος, ου, ὁ, *inenarrabilis.*

• 'Αδικαίωτος, *in quo nulla est justitia.*

'Αδινίστως, Ion. et Æol. pro ἀδινῶς, a. 1. inf. act. verbi

'Αδικίω, *injuriâ afficio, lædo*, f. ήσω, p. ηδικήκα. ἀδικήσατε, a. 1. imper. act. ἀδικησάτω, accus. sing. part. præs. ἀδικεόμενα, ῶμαι, *injuriam patior.* p. pass. ἠδικήμαι, a. 1. ἠδικήθην· ex α et δίκη.

'Αδίκημα, ατος, τὸ, *injuria.* ἀδικήματι, dat. pl.

'Αδικία, ας, ἡ, *injustitia*, ἄδικος, ου, ὁ ἐ ἡ, *injustus.* ἀδικώτερος, comp. ἀδικῶς, *injustè*, adv. à δίκη.

• 'Αδικοδοξία, *gloriam iniquè appeto.*

'ΑΔΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *confertus:* ab ἄδην, *abundè.*

'Άδιον, *suavius*, Dor. pro ἥδιον, comp. ab ἡδύς.

• 'Αδιορθώτος, *ita ut corrigi, et emendari, nequeat.*

'Αδιψος, ου, *non sitiens*, vel *sitim extinguens.* Th. δίψα, *sitis.*

'Αδμᾶνος, ου, ὁ, Dor. pro 'Αδμητος, nom. viri.

'Αδμὴς, idem quod ἄδμητος, ὁ ἐ ἡ, *indomitus:* ex α et δαμάω.

'Αδμήν, nom. mulieris, q. d. *indomita.*

'Αδμοσία, vel ἀδμωσία, ἡ, *ignorantia:* ab α et ἴδμων, per Sync. et ν in λ verso.

'Άδοιμι, a. 2. opt. verbi ἄδω, *placeo.*

'Άδοκητος, *inopinatò*, adv. ex α et δοκέω, *videor*, ἀδόκητος, *ignobilis, inopinatus.*

'Αδόκιμος, ου, ὁ ἐ ἡ, *judicii expers, reprobus, rejectaneus:* ex α et δόκιμος. Th. δοκέω.

'Αδολεσχία, *affatim confabulor, meditor:* ab ἄδην λέσχης, *satietate confabulationis:* ἀδολεσχῆσαι, a. 1. inf. act.

'Αδολεσχία, ας, ἡ, *loquacitas, confabulatio.*

'Άδολος, ου, ὁ ἐ ἡ, *sincerus.* Th. δόλος, *dolus.*

Digitized by Google

'Αδύλως, adv. *nullo dolo, sedulò, candidè.*

"Αδον, *canebam*, imperf. Dor. pro ᾖδον· potest etiam esse part. neut. g. à masc. ᾱδων ab ᾄδω. At ἄδον, est part. neut. gen. a. 2. act. ab ἀνδάνω, vel ἀδίω; et ἄδομι, opt.

'Αδονὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἡδονὴ, *voluptas.*

'Αδονὶς, ίδος, ἡ, qu. ἀηδονίς. Vide ἀηδών.

'Αδύνατος, ον, ὁ ᾗ ἡ, *immobilis.* Th. δονέω.

'Αδύνει νόῳ, *alacri animo:* ab ἀδία. a. 2. ἄδον.

"Αδεξις, ως, ὁ ᾗ ἡ, *inglorius.* Hinc ἀδεξία, ας, ἡ, *ignominia;* et ἀδεξίως, *gloriâ careo, &c.* à δεξά.

"Αδος, ους, τὸ, *gaudium:* ab ἀδίω, *placeo.*

"Αδος, ους, τὸ, *satietas:* ab ἄδω, *satio.*

"Αδου, *inferni*, gen. sing. ab ᾅδης.

'Αδραμυττηνὸς, ὴ, όν, *Adramyttenus, a, um:* ab urbe *Adramyttium.*

'Αδρὸς, ὸς, ὁ ᾗ ἡ, *imbecillus.* Hinc

'Αδρανέω, *infirmus sum;* et ἀδρανία, vel ἀδρασία, ας, ἡ, *imbecillitas:* ab ἀ et δραίνω.

'Αδράστεια, Ion. 'Αδρήστεια, *Nemesis.*

"Αδραστος, ου, ὁ, *Adrastus*, rex Argivorum. Hinc ὁ 'Αδραστίης νόμος.

'Αδρισιβόλιον, ου, τὸ, Long. *felix successus, ubertas:* ab ἀδρὸς, *sublimis*, et ἰσβόλον, qu. ἰσιβόλον, *voti compos.*

'Αδρηστῖνη, *Adrasti filia.*

"Αδρηστος, Ion. pro ἄδρηστος, ου, ὁ, *minimè fugitivus:* ab ἀ et δρᾱ́σκω.

'Αδρίας, ου, ὁ, *Adria:* sinus Venetus.

'ΑΔΡΟΣ, ῦ, ὁ, *dives, crassus.* Hinc

'Αδρότης, ητος, ἡ, *ubertas, copia.*

'Αδρότης, ητος, ἡ, *abundantia.* Th. ἀδρὸς.

'Αδρύομαι, *crassesco, adolesco:* ab ἀδρὸς. Hinc ἄδρυσις, *ætas adulta.*

'Αδὺ, Dor. pro ἡδὺ, *dulce.* Vide ἡδύς.

'Αδύγλωσσος, ὁ ᾗ ἡ, Dor. pro ἡδύγλωσσος, *dulcilinguis:* ab ἡδὺς et γλῶσσα.

'Αδυεπὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, Dor. pro ἡδυεπὴς, *suaviloquus:* ab ἡδὺς, et ἔπος.

'Αδύλογος, ὁ ᾗ ἡ, Dor. pro ἡδυλόγος, *suaviloquus:* ab ἡδὺς et λόγος.

'Αδυμελὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, Dor. pro ἡδυμελὴς, *dulcisonus:* ab ἡδὺς et μέλος.

'Αδυναμίη, ης, Ion. pro ἀδυναμία, ας, ἡ, *impossibilitas:* ex ἀ et δύναμαι. Hinc

'Αδυνασία, *impotentia.*

'Αδυνατέω, *nequeo, impotens sum*, f. ήσω, a. 1. ἠδυνάτησα· ex ἀ et δύναμαι.

'Αδύνατον, ου, τὸ, *impossibile.*

'Αδύνατος, ου, ὁ, in pl. neut. ἀδύνατα, in comp. ἀδυνατώτερος, superl. ἀδυνατώτατος.

'Αδύσσιος, Dor. pro ᾠδύσσιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *suaviter spirans:* ex ᾠδὴ et σεύω.

"Αδυτον, ου, τὸ, *adytum:* vel ἄδυτος, ου, ὁ, *ad quem non patet ingressus:* ex ἀ et δύω, vel δῦω.

'Αδὺς, Dor. pro ἡδὺς, *suavis.*

"ΑΔΩ, *satio*, f. σω. Sed ᾄδω, *cano*, contractè pro ἀείδω, f. ᾄσω, p. ᾆκα, a. 1. ᾖσα, p. pass. ᾆσμαι· à יָדַע *jada*, vel הוֹדָה *hoda*, *celebrare.* Sed ᾄδω, *placeo*, f. 2. ἀδῶ, p. m. ἴαδα, (ἰᾶδα, Poët.) pro ᾅδα, part. ἰαδὼς, a. 2. ἰάδον pro ᾔδον.

'Αδὼν, όντος, ὁ, *qui placuit, placens*, a. 2. part. ab ἀδίω, ἀνδάνω.

"Αδωνιν, acc. sing. ab "Αδωνις, ιδος, *Adonis.* nom. propr. pueri.

'Αδώρητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *indonatus:* ex ἀ et δῶρον.

'Αδωροδόκητος, *incorruptus, qui munera non accipit:* ex ἀ priv. δῶρον, et δέχομαι, *capio.*

"Αδωρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *donorum expers:* it. *qui non donat.*

'Αδώτῃ, dat. sing. ab ἀδώτης, ου, ὁ, *qui nihil dat:* ex ἀ et δώτης.

'Αεδιάουσιν, *colluctantur:* 3. pl. præs. sub. ab

'Αεδιάω, fut. ιάσω, p. κα, ἀεδιάσηται, a. 1. opt. Æol. Th. ᾱ́σλος.

'Αεθλίως, Ion. pro ἀέθλιος, *certo.* Hinc

'Αεθλητὴς, ῆος, ὁ, *certator.*

'Αέθλιον, vel ἄεθλον, vel ᾶθλον, ου, τὸ, *certaminis præmium:* ab ᾶθλος, seu ἆθλος, ου, ὁ, *certamen.* Hinc ἄεθλιος, ου, ὁ, *miser, ærumnosus.* ἀέθλιος, *certator.*

'Αεθλοσύνη, *victoria, quæ ex certaminibus reportatur:* ab ἄεθλος, et νίκη.

"ΑΕΘΛΟΣ, ου, ὁ, *certamen, labor:* ab ἀ priv. et ἆθλον, qu. ὃν οὐκ ἄν τις ἆθλοι. "Αεθλον verò ab ἀ intens. et ἆθλον. Quamvis enim certamen fugiendum sit, præmium est πάνυ ἀεθλητὸν vel ex τλῆ, *tolero.*

'Αεθλοφόρος, ου, ὁ, *qui præmium ex certamine reportat:* ab ἄεθλον, et φέρω.

'ΑΕΙ', *semper*, adv. Hinc forsan Angl. ave.

'Αειγενετάων, gen. pl. Æol. ab

'Αειγενέτης, ου, ὁ, *sempiternus:* ex ἀεὶ et γενετὸς, à γίνομαι.

'Αείδελος, Poët. pro ἀειδὴς, ὁ ᾗ ἡ, *inconspicuus, obscurus:* it. deformis; ex ἀ et εἶδος, video.

"Αειδεν, Dor. pro ἀείδειν, *canere;* præs. inf.

'Αείδω, *cane*, ω Ion. pro ω, præs. imperf. pass.

'Αειδωσα, Dor. pro ἀείδουσα, præs. part. f. g.

"Αειδεν, 1. vel 3. imperf. act. Ion. pro ἤειδεν, ἀειδομένων, gen. pl. part. præs. pass. ἀείδων, ουσα, pr. part. act. ἀείδουσι, pro ἀείδουσι, Dor. 3. pl. præs. ab ἀείδω.

'ΑΕΙ'ΔΩ, Poët. ᾄδω, *cano, celebro:* fut. 1. σω, perf. act. ᾆκα, Poët. ᾄκα, fut. 1. pass. ἀεισθήσομαι, perf. pass. ᾆσμαι, Poët. ᾄσμαι, fut. 2. act. ἀείδω, perf. med. ᾄοιδα, undè ἀοιδὸς, ὴ, ὸν, fœm. gen. ἀοιδῆ, contract. ᾠδῆς, ῆς, *ode, ex*, vel *oda, æ*, f. Hinc Angl. ode.

'Αειζώος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *sempiternus:* ἀείζωον, τὸ, *sempervivum*, plantæ genus: ab ἀεὶ et ζωὴ.

'Αεικία, *scævum:* acc. sing. ab ἀεικὴς, ίος, *indecens.* ἀεικὴς, n. g. ex ἀ et εἰκὼς.

'Αεικίη, Ion. pro ἀείκεια, *indignitas, contumelia.*

'Αεικίλιος, ὁ ᾗ ἡ, *ignavus, contemptus:* ferè idem quod ἀεικὴς, *non consentaneus.*

'Αεικίζω, Att. αἰκίζω, f. σω, *indecenter aliquem tracto, fœdo*, ab ἀεικὴς.

'Αείμενοι, Poët. Dor. pro ἄμενοι, quod pro ἄειν, ab ἄω.

'Αείμνηστος, ὁ ᾗ ἡ, *semper memorandus:* à μνήομαι.

'Αειναόντων, gen. pl. ab ἀεινάων, ουσα, *perpetuò fluens:* alii legunt ἀενάων, ex ἀεὶ et νάω.

"Αειρα, a. 1. Ion. act. pro ἤειρα. ἀειράμενος, *suspiciens*, a. 1. part. m. ab ἀείρω ἀειράμενος, præs. part. pass. ἄειρα, a. 1. imperat. act. ab

'ΑΕΙ'ΡΩ, *tollo*, f. ρῶ. a. 1. ἦειρα, p. ἦερκα, a. 2. ἤειρον. qu. εἰς ἀέρα αἴρω.

'Αείς, *flans:* præs. part. ab ἄημι.

'Αείσατ', pro ἄεισατο, a. 1. m. 3. sing. Ion. ἀείσατο, a. 1. imperat. act. ἄεισα, ας, ε, ind. Ion. ἀείσαμαι, f. 1. m. ἀείσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ἀείδω.

"Αεισιν, Æol. pro ἄεισιν, *spirant*, 3. pl. verbi ἄημι.

"Αεισμα, ατος, τὸ, Poët. pro ᾆσμα, *cantus.* Th. ἀείδω.

'Αεικαζόμενος, *invitus*, præs. part. pass. ab ἀεικάζω, *cogo:* ex ἀ et ἑκών.

'Αέκοντι, *invitò*, adv.

'Αεκόντοιν, neut. pl. *inviti.* ἀέκοντε, dual. num. ab ἄεκων, ουσα, in f. g. ἀέκουσα. Th. ἑκών.

'Αίλοος, Poët. pro ἤλιος, *Sol.*

'ΑΕΛΛΑ', ῆς, ἡ, *procella.* ἀελλὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *turbidus, procelosus.* ἀελλώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, idem.

'Αιλλόπους, nom. pl. ab ἀιλλόπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, vel ἀίλλοπος, ὁ, ᾗ ἡ, *velox tanquam procella*: ab ἄιλλα, et πούς, *pes*.

'Αιλλὰ, nomen mulieris: q. d. *procellosa*.

'Αιλπὴς, *insperatus*: ab ἰλπίς.

'Αίλπουσι, *desperantes*: οὐκ ἰλπίζοντες.

"Αιλπα' pro ἄιλπατα, *non speranda*: nom. pl. hinc ἀιλπία, ας, ἡ, Poët. pro ἀιλπιστία, *desperatio*: ex α et ἰλπίς.

'Αιλπνίω, Poët. pro ἀιλπιστίω, *despero*.

'Αιλπτίη, ης, ἡ, Ion. idem q. ἀιλπτία· ἐξ ἀιλπτίης, *ex improviso, repentè, contra spem*.

'Αίμπνει, (exempto ι, et μ ejus loco inserto, ἄμπνει) Doricè et Ionicè pro ἄϊπ, præs. inf. ex ἄω, pro ἄδω, *satio*.

'Αίναες, vel ἀίνασος, ὁ ᾗ ἡ, Poët. pro ἀένναος, *perpetuò fluens*: ut et ἀινάων, pro ἀεινάων.

'Αιννάασθαι, Poët. pro ἀιναάσθαι, *profundi*, præs. inf. pass. ab ἀιναάομαι.

'Αίντες, *flantes*, nom. pl. ἄϊντων, gen. ab ἀὴς, ἴντος, ab ἄημι.

"Αιξι, *augebat*, Ion. pro ἤιξε, 3. sing. imperf. act. verbi ἀίζω.

'Αιξίγυιος, υ, *qui membra auget*. Epith. Athletarum: ab ἀίζω et γυῖον.

'ΑΕΊΞΩ, αὔξω, *augeo*, et ἀιξήσω, Poët. pro αὐξήσω, ἀίξιτο, imperf. pass. Ion. ἀιξομένοιο, gen. Ion. part. pass. Reliqua tempora vide in αὐξάνω.

"Αιστος, *ineffabilis, fortis*: ab α et ἴστω.

'Αιργηλὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἄργος, q. v.

'Αιργὴς, ἰος, ὁ ᾗ ἡ, et

'Αιργὸς, vel ἀργὸς, οῦ, ὁ, *iners*, ἀιργῷ, dat.

'Αιργὶν, Ion. pro ἀιργῖα, ας, ἡ, *pigritia*: ex α et ἔργον.

'Αιρέομαι, *attollo, pendeo*: Poët. dicitur et ἠερέομαι, præs. ab ἀίρω.

'Αίρθη, Bœot. pro ἠέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀίρω, Ion. pro ἠέρθη. Hinc

'Αιρθὶς, *elatus, evectus*, part. Th. ἀίρω.

'Αἴριος, ι, ὁ καὶ ἡ, *aërius*. Th. ἀήρ.

'Αιρόβατέω, *incedo per aërem*: ab ἀὴρ et βαίνω.

'Αιρόεις, εσσα, εν, *caliginosus, profundus*. Th. ἀήρ.

"Αιρον, *sustuli, extuli*, a. 2. act. Poët. ab ἀείρω, sub. 2. sing. ἀίρης.

"Αιρσα, *ros*, Dor. pro ἴερση.

'Αιρσίποδες, *celeres*, pl. ab ἀιρσίπους· ex ἀὴρ, vel ἀείρω, et πούς.

'Αιρσιόωται, *altè volantes*, pl. ab ἀιρσιόστης, ι, et τητες, ὁ ᾗ ἡ, *aëre suspensus*: ab ἀείρω, et πίτνημι.

'Αίρω, f. 1. Æol. ab ἀείρω, pro ἀιρῶ.

'Αιρσάζω, *tollo*. Th. ἀείρω.

'Αίσαι, a. 1. inf. ab inusit. ἀίω, *spiro, dormio*. Hesych. ἀήσαι· κοιμηθῆναι. Angl. RASE.

'Αισίφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *stultus, inconstans*, ἀισίφρονα, acc. sing. ex ἄν, et φρήν· ἀισιφρεσύνησι, dat. pl. Ion. ab ἀισιφροσύνη, *stultitia*.

'Αισιδιὸς, ίος, ῦς, *pullus aquilæ*: pl. ἀισιδιῦς· ab

'ΑΕΤΟΣ, ῦ, ὁ, *aquila*: dat. ἀισῷ, gen. pl. ἀισῶν, dat. ἀισοῖς. Poët. ἀισός. Forsan. à Heb. *ajit, avis*, propriè *rapax*: vel ab α et ἴτος, quia vivax est aquila.

"AZA, vel ἄζη, ης, ἡ, *ariditas, situs, squalor*.

'Αζαλίσις, gen. Ion. ab ἀζαλίος, ου, ὁ, *aridus, torridus*. Th. ἄζω.

'Αζει, 3. sing. præs. ind. ab ἄζω, *sicco*. Hinc ἄζηται, sub. pass. *tristetur*: ab ἄζομαι, η, ται, propriè *exaresco*: per Metaph. *curâ et mœrore conficior*.

"Αζιο, *cole*, Ion. pro ἄζου, præs. imperat. ab ἄζομαι, ἀζόμενος, *venerans*, part. ἄζιτο, imperf. Ion.

'Αζηλος, ε, ὁ καὶ ἡ, *quem nullus æmulatur, vilis*: ex α et ζῆλος.

'Αζήμιος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *nullâ mulctâ notatus*: ex α et ζημία.

'Αζὴν, ίνος, *barba*: ab ἄζω, quia à calore.

'Αζηχὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *magnum sonum edens*: ex α et ἦχος· hinc ἀζηχὶς, adv. sumitur et pro *duro* et *arido*: ab ἄζη, *ariditas*. Et pro *indesinenter*, quasi ἀδιαχὴς, et ἄδην ἴχων, *non disjunctus*, et *semper habens*.

"Αζομαι, idem cum ἄζω, *veneror*. Hinc ἄζονς, pro ἄζονται, præs. ind. vide ἄζιο.

'Αζύγιος, ὁ ᾗ ἡ, *celebs, injugatus*.

'Αζύγης, ίος, idem et ἄζυξ, γος, ὁ ᾗ ἡ. Th. ζεύγνυμι.

'Αζῦμα, ων, τὰ, *azyma*. Th. ζύμη, *fermentum*. Inde ἄζυμος, *infermentatus*.

"AZΩ, *sicco, arefacio*.

"Αζω, et ἄζομαι, *veneror, venerandus*.

'Αζὼς, nomen propr. viri.

"Αζωτοι, *distincti*, pl. ex α et ζωστός.

"Αζωτος, υ, ἡ, nomen urbis, *Azotus*.

"Αη, *spirabat*, 3. sing. imperf. sub. act. ab ἄημι.

'Ανδίστριος, *ingratior*, compar. ab ἀηδής.

'Ανδυκόντως, perf. part. Poët. pro ἠδυκότως· ab ἀηδία, *tædio afficior*: ab ᾠδίω, vel ἄδω.

'Ανδὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, et τὸ ἀηδὲς, *injucundus*; ἀηδῶς, *molestè, illibenter*; ἀηδία, *molestia*: ab α et ἡδύς.

'Ανδίζου, pro ἠηδίζου, imperf. act. ab ἀηδίζω.

'Ανδιζόμην, *infestabar*, imperf. pass. Ion. Th. ἡδύς.

'Ανδόνε, acc. sing. ab ἀηδών.

'Ανδονίης, ων, οἱ, *luscinianum pulli*.

'Ανδονὶς, ίδος, ἡ, *luscinula*.

'ΑΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *luscinia*: quod ab ἀείδω, quia canora.

"Ανθ', pro ἄνστο, *spirabat*, ob seq. aspirat. imperf. ab ἄημαι. Th. ἄημι.

'Ανθέην, dat. sing. Ion. ab ἀήθεια, *insolentia*: ex α et ἦθος.

'Ανθίσσων, pro ἠήθισσον, euphoniæ gratiâ, imperf. act. ab ἀηθίσσω pro ἀήθιζον, *insuetus sum*: ab α et ἦθος.

'Ανθης, ιος, ὁ ᾗ ἡ, *insolitus*.

"Ανθεια, ας, ἡ, *insolentia*.

'Αήμιναι, *flare*, præs. inf. Dor. vel Ion. pro ἀῆναι· ab ἄημι. v. ἄω.

'ΑΗ'Ρ, ἀέρος, ὁ, ἀὴρ; ἡ, *caligo*: q. ab ἄω. Angl. AIR.

"Ανσι, 3. sing. ab ἄημι, *flo*, 3. pl. ἀᾶσι.

'ΑΗ'ΣΤΑΟΣ, η, ον, *molestus, iniquus*: dictio Poëtica, id. q. ἀτερπὴς, ταμύνομος, vel pro ἄσυλος· ab ἄσαι, vel ab α et ἤδω.

'Αήσύγος, υ, ὁ, *levis, tenuis, sublimis*.

'Αήτας, acc. pl. ἀήτην, acc. sing. ab ἀήτης, ου, ὁ, *flatus*, nom. pl. ἀήται, *flamina*. Dicitur et

'Αήτη, ης, ἡ, idem, ab ἄημι.

"Ανυο, imperf. 3. sing. ἄνυον, dual. *spirant*: ab ἄημι· ἄνυται, *volitant*.

'ΑΗΤΟΣ, vel αἴητος, *ventis expositus*: ab ἄω, *flo*. Vel est *insatiabilis*: ex α et ἄδω. Sic ἀητὸς, Poët. pro ἀετός.

'Αήττητος, ὁ καὶ ἡ, *invictus*. Th. ἠττάομαι.

"Αβ, pro ἄπτει, *quippe, tanquam, utpote*.

'Αβαμὴς, ίος, ὁ καὶ ἡ, *intrepidus*: ab α et βάμος. 'Αβαμὲὶ, adv. *impavidè*.

'Αβάνα, Doricè pro 'Αθήνη, ης, ἡ, *Minerva*; item 'Αβανία, ας, ἡ, et 'Αβαναία.

'Αβανασία, ας, ἡ, *immortalitas*. Item herba Angl. TANSY.

'Αβάνατοι, *immortales*, pl. f. g. ἀβανάτης, pro ἀβάνατοις, Ion. dat. pl. sic et ἀβανάτοιο, pro ἀβανάτου, gen. sing. ἀβανάτοισιν, pro ἀβανάτοις, dat. pl. ab ἀβάνατος, ὁ ᾗ ἡ· ἀβανάτων, Dor. pro ἀβανάτων. Ex α et βάνατος, *mors*.

'Αβανατίζω, *immortalitate dono*.

'Αβανατος, ὁ καὶ ἡ, *insepultus*. Th. βάπτω.

'ΑΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *pultis genus*: quasi ab ἀβής, *arista*, pultis materia.

'Αβίβατος, ὁ καὶ ἡ, *invisibilis*.

'Αβσὶ, adv. *sine numine Divûm*, ἄνευ θεῦ.

'Αθίητα, Poët. pro ἀθλίωτα, non aspectanda: ex ἀ et Θιάομαι.

'ΑΘΕΙΡΗ'Σ, vel ἀθιρὴς, vel ἀθηρὴς, ἐος, ὁ ἢ ἤ, accuratus, contemptus.

'Αθλάγιν, ἀμέλγειν, i. e. mulgere.

'ΑΘΕ'ΛΓΩ, f. ξω, p. χα, mulgeo: qu. à Θηλὴ, papilla: ἀ, vel otiosum vel congreg.

'Αθίμιστος, ὁ καὶ ἡ, nefarius, τὸ ἀθέμιστον, nefas: ex ἀ et Θιμίστος.

"Αθιος, ου, ὁ, Dei expers; ex ἀ et Θιός.

'Αθιρέπτιτος, ὁ, ἡ, incurabilis, non serviens: ex ἀ et Θιρεπτύω.

'Αθίριζον, parvi penderunt, imperf. Ion. ab ἀθιρίζω, f. σω, p. ἠθίρικα. Th. ἀθλέω.

'Αθιρολόγος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, spicilegus, qui aristas, seu spicas colligit. Ex ἄθλη, spica, et λέγω, colligo.

'Αθτσία, ας, ἡ, inconstantia in pactis. Vide ἀθετέω.

"Αθτρος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, nefarius. Th. Θιμός.

'Αθωβάτος, ὁ, ἡ, ineffabilis: ex ἀ priv. et Θιοφατος, à Deo pronuntiatus. Sumitur, etsi rarissimè, pro nefando. Sed sæpius in bonam partem accipitur, et tunc ἀ non est priv. sed intens.

'Αθττέω, ῶ, abrogo, aboleo, sperno; f. ήσω, p. ἀθέτηκα· ab ἄθετος, ὁ, ἡ, irritus, ἀθετία, actio, quâ aliquid irritum redditur. Ex ἀ et Θετός.

'Αθέτημα, ατος, τὸ, improbatio, abolitio.

'Αθετησις, ιως, ἡ, id. ab ἀθετέω.

'Αθεώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non contemplatus. Item improvisus, non spectabilis.

'Αθήν, qu. ἀθέλη, ex ἀ et Θηλή. Dicitur et

'Αθηνᾶ, gen. 'Αθηνᾶς, qu. ab 'Αθηνάω. Sic

'Αθηναίη, ης, ἡ, ut et 'Αθηνάη, Minerva, oleæ inventrix, et Dea doctrinæ. Hinc 'Αθήναι, αν, αἱ, Athenæ. 'Αθήνηθιν, adv. Athenis. 'Αθηνάζω, Athenas. 'Αθηναῖος, Atheniensis.

'ΑΘΗ'Ρ, ἔρος, ὁ, arista. Hinc ἀθηρίζω.

'Αθηρολογὸς, οῦ, ὁ, ventilabrum minutissimas paleas perdens ac dissipans. Ex ἀθὴρ, arista, et λογὸς, pernicies.

"Αθικτος, ου, vel ἀθιγὴς, ἐος, ὁ ἢ ἤ, intactus. Th. Θίγω.

'Αθλ', pro ἄθλια, pl. ab ἄθλιος, ου, τὸ, præmium certaminis. Th. ἄθλος.

'Αθλάω, pugno, laboro.

'Αθλέω, ῶ, certo, f. ήσω, p. ἤθληκα· Hinc

'Αθλησις, ιως, ἡ, certamen.

'Αθλάματα, certamina, pl. ab ἄθλημα, ατος.

'Αθλητὴν, gen. pl. ab ἀθλητὴς, οῦ, ὁ, luctator. Th. ἄθλος.

• 'Αθλιότης, ητος, ἡ, miseria.

'Αθλίος, α, ὁ, miser, ἄθλιως, f. g. pl. ἀθλιωτέρους, acc. pl. superl. ab ἄθλος.

'Αθλοθίτης, ου, ὁ, munerarius, certaminis præses: ab ἄθλος, vel ἄθλον, et τίθημι. Hinc

'Αθλοθιτέω, ludos præbeo; et ἀθλοθιτία, certaminis cura.

'Αθλον, ου, τὸ, præmium certaminis.

'Αθλος, ου, ὁ, id. quod ἄθλος, q. v.

'Αθλοφόρος, ου, ὁ, victor: ex ἄθλον, et φέρω.

'Αθόλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, limpidus; illimis: ex ἀ et Θολόω.

'Αθόρύβος, ου, imperturbatus; ex ἀ et Θόρυβος.

'Αθρυάτιν, ης, ἡ, arbor ex quâ optima igniaria fiunt.

'ΑΘΡΕ'Ω, f. ήσω, p. ηκα, video, cerno, μετ' ἐπιτάσιος Θιωρέω.

'Αθροίσασα, a. 1. part. f. g. ab

'Αθροίζω, congrego, f. σω, ἀθροίσαι, a. 1. inf. ἤθροιμα, p. act. Th. ἀθρόος.

• "Αθροισμα, ατος, τὸ, congeries.

• 'Αθροισμὸς, ῦ, ὁ, idem.

'ΑΘΡΟ'ΟΣ, ου, ὁ, confertus, repentinus: hinc

'Αθρόως, confertim; ἀθροότης, ητος, ἡ, universitas. Huic alludit Angl. A THRONG.

'Αθρύπτω, ῶ, animum despondeo, f. ήσω, p. ἤθρυμμα· hinc ἄθρυπτος, non animosus, ἀθρύπτιν, ἀθρύπτιν, Ion. animi dejectio: ab ἀ et Θρύπτω.

• 'Αθρύπτως, adv. non animosè.

"Αθρυμα, ατος, τὸ, lusus puerilis, ludibrium: ab ἀθρύπτω.

'Αθρόος, et ἀθρόοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, patens, sine januâ. Th. Θύρα.

'ΑΘΥ'ΡΩ, ludo, cano, lusito: hinc ἄθυρε, 3. sing. imperf. pro ἤθυρε.

'Αθύτος, ὁ καὶ ἡ, profanus: ex ἀ et Θύω.

'Αθῶος, ου, ὁ ἢ ἡ, impunis, mulctam nullam passus, innocens: ex ἀ et Θωὴ.

'Αθώω, non mulcto, absolvo, sum sine jacturâ.

'Αθώωτις, ιως, ἡ, absolutio, quâ quis innocens pronuntiatur: ab ἀθώω.

Αἱ, art. præpos. ab ἡ, hæc, αἱ, art. postp. ab ᾗ, quæ.

Αἶ, vel αἴ, heu, hèi, αἰ, pro εἰ, Dor. σἰ, Ion. pro εἶθι, utinam.

Αἶα, pro γαῖα, ἡ, terra: in prosâ, γῆ· in acc. αἶαν.

ΑΙ'Α'ΖΩ, lugeo, lamentor, f. ξω, vel σω· ab αἶ, heu.

Αἰακίδαο, gen. Ion. ab Αἰακίδης, ου, ὁ, Æacides, nomen propr. acc. p. Αἰακίδας.

Αἰάκης, ω, ὁ, Æacus: ab Αἴαξ, ακος.

Αἶαν, voc. ab Αἶας, αντος, ὁ, Ajax: potest etiam esse acc. sing. ab αἶα.

ΑΙ'ΑΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, vel αἰάνὴς, ἐος, ὁ, ἢ ἤ, gravis, perpetuus: quod ab αἰάζω· vel ab αἰνὸς, per syncop.

Αἶαντι, nom. dual. ab Αἶας.

Αἶας, αντος, ὁ, Ajax.

ΑΙ'ΒΟΙ", heu, hei, Indignantis, dolentis, adv.

Αἶγα, acc. ab αἴξ, αἰγὸς, ὁ καὶ ἡ, caper, et capra: αἰγᾶν, Dor. pro αἰγῶν, gen. pl.

Αἰγᾶθεν, adv. Dor. pro Αἰγῆθεν, ἐκ τῆς Αἰγῆς, ἐκ τῶν Αἰγῶν· ab Ægis.

Αἰγαίαν', pro Αἰγαίαιναν, acc. sing. Ægeonem.

ΑΙ'ΓΑΝΕΑ', ᾶς, ἡ, vel ἀγάνεον, ου, τὸ, jaculum, tragula: ab ἄγανον ἰυσθαι· quod in capras mitteretur; Eustath.

'Αϊγδὴν, adv. subitò, impetuosè: ab ἀΐσσω.

Αἰγίη, ης, ἡ, Ion. caprina pellis. Th. αἴξ.

Αἰγίδεν, acc. ab Αἰγίδης, ου, ὁ, Ægides: patronym. ab Αἰγεὺς, ἐος, ὁ, Ægeus.

Αἴγιος, ου, ὁ ἢ ἡ, caprinus: dicitur quoque αἰγεος. Th. αἴξ. Sed

Αἴγιος, Ægeus, nomen propr.

ΑΙ"ΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, populus nigra: ἀπὸ τῆς ἐγείρω, procera enim arbor est.

Αἰγιάλεια, ἡ, Ægialea, nomen proprium.

ΑΓΓΙΑΛΟ'Σ, ὸν, ὁ, littus: hinc αἰγιαλίτης, ου, ὁ, littoreus; αἰγιαλὶς, ἰος, ὁ, piscator: qu. ab ἄγω, frango, et ἅλς, ἁλὸς, mare.

Αἰγίδ', acc. pro αἰγίδα· ab αἰγὶς, pellis caprina, munimentum pectoris.

Αἰγίδιον, ου, τὸ, parvus hœdus: dim. ab αἴξ.

Αἰγίζων, f. σω, p. κα, capras pasco: potiùs verò dilacero, Hesych.

ΑΙ'ΓΙΘΑΛΛΟ'Σ, ὸν, ὁ, parus, avis inimica apibus.

Αἰγιθὸς, ὸν, ὁ, avis quædam, quam Gaza vertit salus, Arist. Hist. l. ix. c. 1.

Αἰγίλιτος, excelsæ, gen. ab αἰγίλιψ, capris invius, altus: ab αἴξ, et λείπω. Est et Αἰγίλιψ, urbs Epiri, excelso loco sita.

Αἰγίλω, Dor. pro Αἰγίλη. Est autem Αἰγίλος, insula in mari Ligustico. Latinè, Capraria.

Αἰγίλωψ, et αἴγιλος, abscessus inter nares et oculi majorem angulum: ab αἴξ, et ὤψ.

Αἰγινῆται, οἱ, Æginenses.

Αἰγίοχος, gen. Ion. ab αἰγίοχος ægidem tenens: ex αἰγὶς, et ἴσχω.

Αἰγίνους, οδος, ὁ ἡ ἡ, *pedibus caprinis præditus:* ab αἴξ, et πούς, *pes.*

Αἰγίς, ίδος, ἡ, *pellis capræ.* Th. αἴξ.

Αἰγλᾶεντα, *splendentem,* Dor. pro αἰγλήεντα, acc. sing. Sic αἰγλᾶεις, pro αἰγλῆεις. Th. αἴγλα.

ΑΙ*ΓΛΗ, ης, ἡ, *fulgor.* Hinc

Αἰγλήεις, εντος, ὁ, ἡ, *fulgens, splendidus,* in acc. αἰγλῆεντα, pro αἰγλήεντα.

Αἰγοβότας, υ, ὁ, Dor, pro αἰγοβότης, υ, ὁ, *qui capras pascit:* ab αἴξ, et βόσκω. Αἰγοβοσκὸς, idem.

Αἰγὸς, gen. sing. αἰγὸν, gen. pl. ab αἴξ.

Αἴγυλα, ης, ἡ, nom. insulæ.

Αἰγυπιὸς, ῦ, ὁ, à veteribus dicebatur qui a recentioribus, γὺψ, ut tradit Suidas, *vultur.*

Αἰγύπτιος, υ, ὁ, ἡ, *Ægyptiacus:* gen. pl. Αἰγυπτίων· Αἰγύπτιαι, *Ægyptiæ:* ab

Αἴγυπτος, ου, ὁ, *Ægyptus.*

ΑΙ*ΓΩΛΙΟ*Σ, οῦ, ὁ, *ulula.*

Αἰγὼν, ῶνος, ὁ, *caprile,* Αἴγων, ωνος, ὁ, nomen proprium pastoris, *Ægon.*

Αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.

Αἴδαος, gen. Æol. ab ἄϊδης, ου, ὁ, *Orcus:* qu. ex α et ἴδω, *non video.*

Αἴδε, quæ, à nom. ἥδε, masc. ἵδε.

Αἰδεῖσθαι, *revereri,* præs. inf. αἰδεῖσθε, præs. imperat. pass. ab

Αἰδέομαι, f. med. ἐσομαι· p. pass. ᾔδεσμαι. Th. αἰδὼς· hinc αἰδέσιμος, *venerabilis.*

Ἀΐδης, *obscurum,* n. g. ab ἀϊδὴς, ους, q. v.

Αἰδίστην, *veriti sunt,* pro ᾐδίστησαν· ab ᾐδίστην, a. 1. pass. ab αἰδέομαι· hinc

Αἰδίστηνι, *revereare,* imperat. αἰδέσασθε. a. 1. imperat. med. Poët. Th. αἰδώς.

Αἰδέσιμος, ου, ὁ, *venerabilis.*

Ἀΐδιω, gen. Ion. ab ἀΐδης, acc. ἀΐδην.

Ἀΐδηλα, *arcana,* acc. pl. ab ἀΐδηλος, *tenebricosus, inexpectatus:* ab ἀΐδης, vel α et δῆλος.

Αἰδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *verecundus.*

Ἀΐδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *qui cerni nequit, abolitus:* ex α et ἰδω.

ΑΙ*ΔΗΣ, et in prosâ, ᾅδης, ου, ὁ, *Orcus, inferi, mors:* ab α et ἰδεῖν.

Ἄϊδι, dat. sing. ab ἄϊς, ἄϊδος, pro ἀΐδης, ου.

Ἀΐδιος, ου, ὁ, ἡ, *perpetuus:* ab ἀεὶ, *semper.*

Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, *æternitas, perpetuitas.*

Ἀϊδίως, adv. *perpetuò.*

Αἰδηρῆς, dat. pl. Ion. f. g. ab ἀϊδνὸς, ὴ, ὸν, *tenebricosus:* ex α et ἴδω.

Αἰδοῖ, *reverentiæ,* dat. sing. ab αἰδώς.

Αἰδοιόπωλος, ου, ὁ, Poët. pro αἰδοιοπώλης· ab αἰδοῖος, ὁσιος, *maxime venerandus.*

Αἰδοῖον, ου, τὸ, *inguen;* pl. αἰδοῖα *pudenda.*

Αἰδοῖος, *venerandus,* αἰδοίοισι, dat. pl, Ion.

Αἰδοίη, *veneranda.* Th. αἰδώς.

Αἰδομένως, *reveriti,* dual. part. præs. ab αἰδέομαι, pro αἰδόμενοι.

Ἄϊδος, gen. sing. ab ἄϊς, ὁ, *Orcus.*

Ἄϊδου, gen. ab ἀΐδης.

Αἰδοῦ, *reverere,* imp. ab αἰδέομαι.

Αἰδοῦς, *reverentiæ,* gen. sing. αἰδοῦς.

Ἀϊδρείη, et Ion. ἀϊδρηίη. Vide in ἄϊδρεις.

Ἀϊδρείῃσι, dat. plur. Ion, pro ἀϊδρείαις· ab ἀϊδρείη, ἡ, *inscitia.* ab

Ἀϊδρείς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *imperitus,* ἀϊδρείη, *imperitia:* dat. ἀϊδρείῃ, Ion. ex α et ἰδρείη.

Ἀϊδρειδέωσι, ου, ὁ, Poët. *juris ac justitiæ nescius, injustus, pernicioseus.*

Αἰδὼ, acc. sing. ab αἰδὼς· dual. αἰδὼ αἰδὼ καλέψαι, *pudorem tegere.*

Ἀϊδωνῆϊ, dat. sing. ab ἀϊδωνὸς, ίος, ὁ, id. quod ἄϊδης, *Pluto, Orcus.*

Ἀ*ΙΔΩ*Σ, ίος, οῦς, ἡ, *pudor:* ab α et ἴδω. Pudibundus enim intueri non audet.

Αἰὲν, et αἰὲν, Poët. pro ἀεὶ, *semper,* adv.

Αἰεγενέων, gen. Æol. pro αἰεγενῶν· αἰεγενέους· ab αἰεγενέης, ου, ὁ, *sempiternus:* ex ἀεὶ, et γένομαι.

Αἰετὸν, aquilam, pro ἀετὸν, metri gratiâ: ab ἀετός.

Ἀιζῆϊος, *juvenilis:* ab ἀίζηλος.

Αἰ*ΖΗΟ*Σ, ῶ, ὁ, pro quo et ἀζηὸς, *juvenis,* gen. plur. ἀίζῶν, q. d. ἀεὶ ζῶν.

Αἶης, g. sing. αἴη, d. Ion. ab αἶα.

Αἰήτεω, gen. Æol. pro Αἰήτου· ab Αἰήτης, nomen viri.

Αἴητος, seu ἄητος, *ventis expositus, stabilis:* ab ἄημι.

Αἴθ', *quæ,* pro αἵτε· ab ὅς, ἥ, ὅ.

Αἴθαλος, ης, ὁ, *fuligo, favilla.* Est et αἴθαλος, qu. ab αἴθω· est enim ab ustione.

Αἰθαλίων, ονος, *ardens,* epith. cicadæ: ab αἴθω.

Αἰθαλόεις, εντος, *ardens;* acc. sing. αἰθαλόεντα· ab αἴθω.

Αἰθὰν, Dor. pro αἰθὼν, gen. pl. ab αἰθὼς.

Αἴθε, pro εἴθε, Dor. *utinam.*

Αἰθαλόω, *comburo, uro, accendo.*

Αἰθέριος, *æthereus,* αἰθερομανίαι, *per æthera vagor:* αἰθερωδὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *ætheris speciem referens.*

ΑΙ*ΘΗ*Ρ, έρος, ἑρι, ὁ, *æther:* ab αἴθω.

Αἰθίοπα, acc. sing. ab Αἰθίοψ, οπος, ὁ.

Αἰθιοπῆας, acc. pl. Ion. ab Αἰθιοπὴς, *Æthiops:* ab αἴθω et ὤψ.

Αἰθιόπισσα, ης, ἡ, idem.

Αἰθομένοιο, gen. Ion. αἰθομένοιτι, dat. pl. præs. part. pass. ab αἴθω, *ardeo.*

Αἴθοπα, acc. sing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ ἡ ἡ, *calidus, niger:* qu. αἴθων τὴν ὄψιν.

Αἰθὶς, ὴ, ὸν, *niger:* Poët. pro μέλας.

Αἰθόνῃ, dat. sing. ab αἴθων, ονος, ὁ, *porticus:* ab αἴθω.

Αἰ*ΘΡΑ, ας, ἡ, ἀήρις *serenitas:* qu. ab αἰθὴρ αἴθρος, ου, ὁ, *pruina;* αἰθρηνὸς, οῦ, ὁ, *matutinus.*

Αἰθρία, ας, ἡ, *serenus aër.* Th. αἴθρα.

Αἰθρηγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *frigus,* vel *serenitatem inducens:* ab αἰθὴρ, et γένομαι. Αἰθρηγενέτης, ου, ὁ, idem.

Αἰθριοκοίτης, *sub dio dormio:* quod ab αἰθρία, et κοίτη.

Αἴθρης, Ion. pro αἴθρας.

Αἰ*ΘΤΙΑ, ας, ἡ, *mergus.*

Αἰθύσσω, *calefacio, moveo:* ex αἴθω.

Αἰ*ΘΩ, f. σω, p. κα, uro, accendo, fulgeo; αἴθος, ους, τὸ, *ardor;* αἰθὼν, ονος, *ardens, flagrans.*

Αἴλ', pro αἶψα, vel αἴψι, Dor. pro ἴμερ, *siquidem;* et Æol. ἴλα.

Αἰ*ΚΑ'ΑΩ, f. λῶ, *blandior.*

Αἰκάλλας, ου, ὁ, *adulator.*

Αἰκὴ, ῆς, ἡ, *violentus motus:* ab ἀΐσσω.

Αἰ*ΚΙ'Α, ας, ἡ, *plaga, verbera, injuria quæ fit cædendo:* αἴκισον, ου, τὸ, idem, qu. ab ἀκαλὴ· hinc

Αἰκίζομαι, *pulsor;* αἰκιζόμενος, præs. part. αἰκισθὸς, οῦ, ὁ, *pulsatio;* αἴκισμα, τὸ, *plaga.*

Αἰ*ΚΑΟΣ, ου, ὁ, *vespertinus;* αἴκλον, *cœna.* Hesych. αἴκων.

Αἰκὼς, *turpiter,* adv. pro ἀικῶς.

Αἴλινα, adv. Poët. pro αἰλίνως, *lugubriter.*

Αἴλουρος, ου, ὁ, *felis;* παρὰ τὸ αἰόλλειν τὴν οὐρὰν.

Αἰ*ΜΑ, et αἷμ', ατος, τὸ, *sanguis, cædes, consanguinitas:* ab αἴθω, per translationem spiritûs: hinc αἱματώδης, ους, *sanguineus;* αἱματώδης, idem: αἱμάσσω, ἡ, *ensis;* αἱματίζω, *sanguinem elicio;* αἱματόεις, *cruento.*

Αἱματοκρία, ας, ἡ, *parentatio;* et αἱματουρίαι, *inferiæ:* ex αἷμα, et κρίω, *satio:* quasi mortui saturentur sanguine eorum qui illis immolantur.

Αἱμάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab αἱμάσσω.

Αἱματοειδὴς, ους, ὁ καὶ ἡ, *sanguinis speciem exhibens.*

Αἱματόεσσαι, *cruentæ*, pl. num. f. g. ab αἱματόεις, ὄεσσα, ὄεν· ab αἷμα.

Αἱμοβόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *sanguivorus*: ex αἷμα et βορὰ, *cibus*.

Αἵμονα, pro δαίμονα, *gnarum*, acc. sing. à δαίω, *disco*.

Αἱμονίη, ης, ἡ, *Hæmonia*, Græciæ regio.

Αἱμορραγέω, f. ήσω, *sanguinem fundo*: ab αἷμα, et ῥήγνυμι· hinc αἱμορραγία, ας, ἡ, *sanguinis eruptio*.

Αἱμορροέω, ῶ, *sanguinis profluvio laboro*, f. ήσω, p. ἡμορρόηκα· ab αἱμόῤῥοος, ους, ἡ, *mulier quæ menstrua patitur*: ex αἷμα, et ῥόος· hinc αἱμορροῦσα, præs. part. f. g.

Αἶμος, ου, ὁ, *locus arboribus densus, dumus*: ab αἷμα.

Αἱμοφόρυκτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *sanguine inquinatus*: ab αἷμα, et φορύσσω.

Αἱμυλομήτης, ου, ὁ, *blandiloquus*: ab αἱμύλος, et μῆτις, ιδος, ἡ, *consilium*.

Αἱ᾽ΜΥ᾽ΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *blandus, festivus*: αἱμυλοῖσι, dat. pl. Ion. hinc αἱμυλία, ας, ἡ, *festivitas*, et αἱμύλλω, *decipio*.

Αἱμωδίω, seu αἱμωδιάω, *obstupesco*: propriè de dentium stupore; qui ex αἷμα, et ὀδὼς, *dens*.

Αἶσα, pro δαίμων, ὁ καὶ ἡ, *peritus*: αἶμων, *cruentus*: ab αἷμα.

Αἰσὰ, *infeliciter*, pro αἰσῶς, Poët.

Αἰσαῖ, pl. f. g. ab αἰσὴ.

Αἰσαρίστης, υ, ὁ, *cujus virtus est in malum usum*: ab αἶσα, et ἀρετή.

Αἰσίας; et Αἰσίας, ου, ὁ, Æneas, nomen proprium. gen. Æol. Αἰσάω, Ion. Αἰσέω· ab

Αἶσα, ῶ, *laudo, approbo, assentior*, f. ήσω, et ήσω· p. ἤσημαι. Th. αἶσα· hinc αἴσησις, ως, ἡ, *laus*.

Αἰσὴ, ῆς, ἡ, *res gravis*, f. g. ab αἶσα. Sed αἶση, ης, ἡ, *laus, honor*.

Αἴσημ᾽, pro αἴσημι, et hoc pro αἶσα.

Αἴσσα, ας, ς, a. 1. Ion. et Poët. pro ἦσσα, vel ἤσσα, verbi αἶσα.

Αἰσσῶσι, Ion. pro αἰσῶς· ab αἰσὴ.

Αἰσώσασα, Æol. pro αἰσήσαιμι, a. 1. opt. act. verbi αἶσα.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, *ænigma, obscurus sermo*: ab αἰνίσσομαι, Att. αἰνίττομαι· f. αἰνίξομαι, p. ἤνιγμαι. Th. αἶνος.

* Αἰνιγματίως, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui ænigmaticè et obscurè loquitur*.

Αἰνιγματιστὴς, ου, ὁ, *obscurè*, vel *in perabolis, loquens*.

* Αἰνιγματωδῶς, adv. *obscurè in sermone*.

Αἰνίζομαι, idem quod αἰνέω, q. v.

Αἰνόθεν, adv. *à re gravi*. Th. αἰνός.

Αἰνολέων, οντος, ὁ, ἡ, *scævus ac formidabilis leo*; ab αἰνὸς, et λεών.

Αἰνόμοιρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, *infortunatus*: ab αἰνὸς, et μοῖρα.

Αἰνοπαθὴς, *gravia passe*, voc. sing. ab αἰνοπαθὴς, ἐος· ab αἰνὸς, et πάσχω.

Αἰνοπείω, ῶ, *hymnum dico, cano*.

Αἰνοπληξ, ῆγος, ὁ ᾗ ἡ, *gravitèr percutiens*: ab αἰνὸς, et πλήσσω.

Αἶ᾽ΝΟΣ, ου, ὁ, *apologus, oratio proverbialis*; item *laus*: ab αἰνέω· hinc αἰνίσσομαι, *obscurè significo*, αἰνιγμὸς οῦ, ὁ, et αἴνιγμα, *ænigma*: αἰνέω, *laudo*.

Αἰ᾽ΝΟ᾽Σ, ὴ, όν, *gravis, horribilis*: comp. αἰνότερος, superl. αἰνότατος· dat. αἰνοτάτῳ· αἰνόταται, voc. sing. Angl. HEINOUS.

Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, Poët. pro αἰνοτόκος, ου, ἡ, *quæ duritèr peperit*: ex αἰνὸς, et τίκτω, *pario*.

Αἰ᾽ΝΥ᾽ΜΑΙ, *capio*: αἴνυτο, Ion. pro ἤνυτο, 3. sing. imperf.

Αἰνῶν, ῆ, nomen urbis indecl.

Αἰνῶς, *gravitèr*, adv. Vide in αἰνὸς.

Αἰ᾽ΞΞ, αἰγὸς, ἡ, *capra*, Dor. etiam *procella*, ab αἴσσω, vel ab Heb. *ez*, vel gen. hinc αἴγειος, αἰγὶς, αἰγοβοσκὸς, *caprarius*; αἰγόκερως, ωτος, ὁ, *capricornus*.

Αἴξας, *irruens*, a. 1. part. act. ab αἴσσω.

Αἶξι, dat. pl. ab αἶξ.

Αἴουσα, Dor. pro ἀΐουσα, *audiens*: ab ἀΐω.

Αἰόλαις, ῆδος, ἡ, Poët. pro Αἰολὶς· Αἰολίδα, acc. sing. ab Αἰολὶς, ἴδος, ἡ, *Æolia*, nomen regionis, Αἰολίδης, ου, ὁ, nomen viri: ab αἰόλος.

Αἰόλλεσσαι, 3. pl. præs. part. ab

Αἰόλλω, *vario*, f. λῶ, p. κα Th. αἰόλος· hinc et αἰολλίω, Poët. pro αἰόλλω.

Αἰολοξέστας, ου, ὁ, Dor. pro αἰολοξέστης, ου, *qui velocia tonitrua excitat*. Jovis epith. ab αἰόλος, et βεστή.

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ καὶ ἡ, *vario thoracio indutus*: ab θώρηξ.

Αἰολόμητις, *variis consiliis*: et αἰολομήστης, ου, ὁ, Dor. αἰολομήτας, ου, ὁ, *sapiens, prudens*: ab αἰόλος, et μῆτις.

Αἰολομίτρης, ου, ὁ, acc. αἰολομίτρην, *qui mitram variè ornatam habet*: à μίτρα, et αἰόλος.

Αἰολόπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *varios, seu veloces equos habens*: ab αἰόλος, et πῶλος.

Αἰ᾽ΟΛΟΣ, ου, *varius, velox*: inde αἰόλλω.

Αἴολος, ου, ὁ, *Æolus*, Rex ventorum.

Αἰολοχαίτας, ου, ὁ, ποικίλας ἴσχων τρίχας· à χαίτη.

Αἴον, Ion. pro ἦον, imperf. ab ἄω.

Αἰ᾽ΟΝΑ᾽Ω, f. ήσω, *aspergo, perfundo*: inde

Αἴονσις, ως, ἡ, *perfusio*.

Αἰοφυάρα, Vocabulum Scythicum. Græcè sonat, ἀνδροκτόνοι, *viricidæ*.

Αἰπεῖαν, acc. sing. f. ab αἰπύς.

Αἰπεινὴ, ῆς, ἡ, *alta*: etiam ab αἰπύς.

Αἶπι, Dor. pro ἦπι, *ubi*.

Αἰπόλιον, ου, τὸ, *grex caprarum*: ab αἰπόλος, ου, ὁ, *caprarius*: παρὰ τὰς αἶγας πολῶν· hinc αἰπολῶν, *capras pascere*; αἰπολικὸν, *caprario dignum*. Th. πολέω, et αἶξ.

Αἰπὸς, ὴ, όν, idem quod αἰπύς.

Αἰ᾽ΠΥ᾽Σ, ὑος, f. αἰπεῖα, n. αἰπὺ, *altus, a, um*; acc. αἰπύν αἶπος, ους, τὸ, *altitudo, locus excelsus, mons*.

Αἰπύνιος, α, ον, idem cum αἰπὺς, vel possessivum ab Αἰπύτος, nomen proprium.

Αἰ᾽ΡΡΑ, ας, ἡ, *malleus, securis, lolium*: ab αἴρω· vel à βαίω, per metath. unde et βαιρὴ. Inde αἰειρικὸς, et αἴρινος, υ, ὁ, *loliaceus*.

Αἴρας, *tollens*, pro ἀείρας, per Syncop. a. 1. part. ab ἀείρω.

Αἶρε, Ion. pro αἶρει, et hoc pro ἦρει, *capiebat*, 3. sing. imperf. verbi αἱρέω.

Αἱρεθίωσι, a. 1. subj. pass. Ion. pro αἱρεθῶσιν, ab αἱρέομαι, inde ἠρέθην.

Αἱρεθὴ, *captus est*, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἠρέθη, f. 1. αἱρεθήσομαι· αἱρετὸς, a. 1. part.

Αἱρεῖ, præs. ind. act. αἱρεῖσθαι, præs. inf. pass. ab αἱρέω.

Αἶρε, *tolle*, præs. imperat. med. Ion. pro αἶρου, ab αἴρω.

Αἱρεσίμους, ου, ὁ καὶ ἡ, *captu facilis*: ab αἱρέω.

Αἵρεσις, ως, ἡ, *electio, secta*; inde

Αἱρεσιώδης, οῦ, ὁ, *hereticus*: qu. ab αἱρέω.

Αἱρετὸς, *eligendus*, verbale ab αἱρετὸς, *qui capit*: quod ab αἱρέω.

Αἱρετιεῖ, *habitabit*, Gen. xxx. 20.

Αἱρετίζω, *eligo*, f. ίσω, p. κα· ab αἱρέω.

Αἱρετὶς, ίδος, ἡ, *electrix*.

Αἱρετὸς, οῦ, ὁ, *eligendus, optabilis*. Th. αἱρέω.

Αἱρετώτερος, *optabilius*, comp. ab αἱρετὸς.

Αἱ᾽ΡΕ᾽Ω, *capio, eligo*, f. ήσω, p. ᾕρηκα· f. 2. ἑλῶ· præs. pass. αἱρέομαι, p. pass. ᾕρημαι, σαι, ται· a. 2. med. εἱλόμην, sub. ἕλωμαι, inf. ἑλέσθαι· αἱρῇ, *cepit*, 3. præs. sub. act. αἱρήκει, *cepérat*, pro ᾑρήκει, Ion. αἱρήκεις, 3. sing. plusq. act. αἱρήσομεν, f. 1. act. εἷλον, a. 2. αἱρέμεθα, 1. pl. αἱρεῦνται, 3. pl. præs. pass. αἱρούμενος, η, ον, præs. part.

* Αἴρος, ου, ὁ, *infelix*.

Αἴ'ΓΩ, *tollo, in dubio relinquo, porto, bajulo*, f. ἄω, p. ἦκα. a. 1. ἦρα· 2. pl. ἦραν· ἄρον, a. 1. imperat. act. ἆρε, ης, ῃ, a. 1. subj. ἄρας, αντος, part. ἦρμαι, perf. pass. ἤρθην, a. 1. ἀρθῆναι, ἄνω, imperat. ἀερθήσομαι, f. 1.

Αἷς, *quibus*, dat. pl. ab ἥ, *quæ*.

Αἷς, αἵνω, Æol. terminationes a. 1. part. act. ut pro τύψας, τύψαντα, dicunt τύψαις, τύψαινα, et sic in aliis.

Αἶ'ΣΑ, ης, ἡ, *fatum, sors, parca*: (inde αἴσιος, et αἴσιμος) qu. ἀὲὶ οὖσα, vel ἀὲὶ ἶσα· vel à δαίω, *divido*. Item *officium*.

ΑΙ'ΣΑ'ΛΩΝ, ὁ, accipitris species.

Αἰσᾶρος, ὁ, nom. fluvii.

Αἰσϋμάω, Dor. pro ἀεσϋμάω, et hoc pro ἄομαι, f. 1. ind. med. verbi ᾄδω, *cano*.

Αἴσωπος, nomen fluvii.

ΑΙ'ΣΘΑ'ΝΟΜΑΙ, *sentio*, f. αἰσθήσομαι, p. ἤσθημαι· a. 2. m. ἠσθόμην· sub. αἰσθωμαι· 3. pl. αἴσθωνται· 3. pl. opt. αἴσθοντο, part. αἰσθόμενος. Hinc αἰσθητὸς, *sensibilis*: ab αἴσθω.

Αἰσθέσθαι, a. 2. inf. med. ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, ιως, ἡ, *sensus*: -τήριον, ου, τὸ, *sentiendi instrumentum*, met. *facultas sentiendi*: ab αἰσθάνομαι.

Αἰσθητικὸς, *sensu præditus, sensibilis*.

'Αΐσθω, pro ἄΐω, *audio*; item pro ἀσθαίνω, *exspiro*.

Αἰσῖᾶν, Dor. gen. pl. ab αἴσιος.

Αἴσῖμος, ου, ὁ, *fatalis*: ab αἶσα.

ΑΙ'ΣΙΜΟ'Ω, f. ώσω, p. ωκα, *insumo, impendo*.

Αἴσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *faustus*: ab αἶσα.

Αἰσονίδης, ου, ὁ, *filius Æsonis*.

Αἴσονται, *canent*, pro ᾄσονται, 3. pl. f. 1. m. ind. verbi ᾄδω, *cano*.

'Αΐσσοντο, 3. pl. imp. p. ab ἀΐσσω.

'Ἄΐ'ΣΣΩ, f. ξω, p. χα, *irruo, prosilio; cum impetu feror*: hinc ἀΐξασα, a. 1. part. f. g.

'Αΐστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *de quo nihil sciri potest; obscurus, incertus*: ex α et ἴστημι· hinc ἀΐστόω, *deleo*: ἀϊστώθησαν, a. 1. ind. pass. *evanuerunt*.

Αἰσυμνὴς, ῆος, ὁ, *adolescens valdè robustus*: ex α epitat. et σύω, *ruo*. Alii pro *decens, moderatus*, ab αἶσα, *officium*; alii ab ἀΐσσω derivari malunt. Eustath. in Il. ω. 347.

Αἰσυμνήτ, ου, ὁ, nom. viri.

ΑΙ'ΣΥΛΟΣ, ου, ὁ, *iniquus, nefarius*: ab ἄεσαι, unde et ἀήσυλος, hoc per epenthesin τοῦ η, illud τοῦ ι.

Αἰσῦμη, ης, ἡ, nom. urbis.

ΑΙ'ΣΥΜΝΗ'ΤΗΣ, ου, ὁ, vel αἰσυμνήτης, ου, ὁ, *certaminis præses et curator*.

Αἴσχεσιν, dat. pl. ab αἶσχος.

Αἰσχίνης, ου, ὁ, *Æschines*, Orat. Gr.

ΑΙ'ΣΧΟΣ, εος, τὸ, *turpitudo, probrum*.

Αἰσχροκερδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *deditus turpi lucro*: αἰσχροκερδῶς, adv. ex αἰσχρὸς, et κέρδος.

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, *turpiloquium*: ab αἰσχρολόγος, ου, ὁ, *turpiloquus*: ex αἰσχρὸς, et λόγος.

Αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, *turpis, e*: dat. pl. Ion. αἰσχροῖσιν comp. αἰσχρότερος, vel αἰσχίων· superl. αἰσχρότατος, vel αἴσχιστος· hinc

Αἰσχρότης, ητος, ἡ, *obscœnitas, turpiloquium, verborum obscœnitas*: ab αἶσχος.

Αἰσχρῶς, adv. *fœdè, turpiter*.

Αἰσχύνω, πρæs. imperat. pass. Ion. ab αἰσχύνομαι, *me pudet*. Th. αἶσχος.

Αἰσχύνω, ης, ἡ, *pudor*. Th. αἶσχος.

Αἰσχυνθάνω, a. 1. opt. pass. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυνθῆναι, Ion. et Dor. αἰσχυνθῆμεναι, pro αἰσχυνθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυντηλὸς, ὴ, ὸν, *pudibundus, verecundus*: ab αἶσχος.

Αἰσχυντὸς, ὴ, ὸν, *pudendus*: ab αἶσχος.

Αἰσχύνω, *pudefacio, contemno*, f. νῶ, p. ἤσχυγκα· p. pass. ἤσχυμμαι· a. 1. ἠσχύνθην· f. 1. pass. αἰσχυνθήσομαι· ab αἶσχος.

Αἴσωπος, ου, ὁ, *Æsopus* fabulator: hinc

Αἰσώπειος, *Æsopicus*.

'Αΐτας, ου, ὁ, Dor. pro ἀΐτης.

Αἴτε, Dor. pro εἴτε, *sive, vel*.

Αἴτει, πρæs. imperat. 2. sing. ab αἰτίαι· αἰτεῖν τινα, *rogare aliquem*.

Αἰτεῖ, Dor. et Æol. 2. sing. pr. imperat. med. Hinc

Αἰτεύμενος, pro αἰτούμενος. Th. αἰτέω.

ΑΙ'ΤΕ'Ω, ῶ, *peto, postulo*, f. ήσω, p. ἤτηκα· a. 1. ἤτησα· imperf. pass. ἠτεύμην, ούμην, εο, οῦ, εντο, εῖτο· p. pass. ἤτημαι· f. 1. pass. αἰτηθήσομαι· Hinc

Αἴτημα, et αἴτηνος, ους, ἡ, *petitio*.

Αἰτῆς, 2. sing. sub. act. αἰτήσητε, a. 1. sub. 2. pl. ab αἰτέω.

'Αΐτης, ου, ὁ, *qui amatur libidinosè*; ab ἄω.

Αἰτῆσαι, a. 1. inf. αἰτήσασα, part. f. g. ab αἰτέω.

ΑΙ'ΤΙ'Α, ας, Ion. αἰτίη, ἡ, *causa, ratio, culpa, crimen*.

Αἰτίαμα, ατος, τὸ, *criminatio, crimen*: ab

Αἰτιάομαι, ῶμαι, *causam attribuo, acceptum fero*, f. άσομαι· præs. inf. αἰτιᾶσθαι· p. ἠτίαμαι.

Αἰτιατικὸς, οῦ, ὁ, *criminatorius*.

Αἰτιολογία, ας, ἡ, *causæ redditio*. Th. λέγω.

Αἶτιον, ου, τὸ, *noxa, causa*.

Αἴτιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *culpandus, auctor*: ab αἰτία.

Αἰτιόωνται, pro αἰτιῶνται, Ion. pro ἠτιῶντο, imperf. pass. ab αἰτιάομαι.

Αἰτιώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, *causalis, aitiatus*, n. g.

Αἰτιώτατος, sup. ab αἴτιος.

Αἰτοῦμι, Att. pro αἰτοῦμαι, opt. Vide αἰτέω, *peto*.

Αἶτος, Dor. pro τίμιος, ους, τὸ, quod vide.

Αἰτωλὸς, οῦ, ὁ, *Ætolus*: Αἰτωλοὶ, nom. pl. Αἰτωλοῖσιν, dat. Hinc

Αἰτώλιος, ου, ὁ, *Ætolus*, patronym.

Αἰτῶμεν, 1. pl. præs. subj. act. αἰτώμεθα, 1. pl. præs. subj. pass. ab αἰτέω.

Αἶψηνς, adv. *subitò, repentè*: ab ἀφαντής.

Αἰψηδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *repentinus*: hinc

Αἰψηδίως, adv. *repentè*: ab αἰψηδής.

'Αϊχθῆναι, *adigi*, a. 1. inf. pass. ab ἄΐσσω.

Αἰχμάζω, *pugno, vibro*: ab αἰχμή.

Αἰχμαλωτεύω, *captivum, duco*, f. εύσω, p. ἠχμαλώτευκα· Αἰχμαλωτίζω, *captivum abduco*, f. ίσω, p. ικα· p. pass. ἠχμαλώτισμαι· f. 1. αἰχμαλωτισθήσομαι.

Αἰχμάσσω, idem. quod αἰχμάζω.

Αἰχμάλωτος, ου, ὁ, *captivus*; et αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, *captiva*: q. d. τῇ αἰχμῇ ἁλωτος· quod ab ἁλίσκω, *capio*. Hinc αἰχμαλωσία, ἡ, *captivitas*.

Αἰχμητὰς, ᾶ, Dor. pro αἰχμητὴς, et αἰχμητάω, gen. Dor. Bœot. et Æol. pro αἰχμητοῦ.

ΑΙ'ΧΜΗ', ῆς, ἡ, *cuspis*: αἰχμῆς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς· ab ἄΐσσω.

Αἰχμητὰ, voc. sing. αἰχμητάων, gen. pl. Æol. ab αἰχμητὴς, οῦ, ὁ, *bellator*; acc. αἰχμήτην. Th. αἰχμή.

Αἰχμοφόρος, ὁ, *miles hastatus*. Th. αἰχμὴ, et φέρω.

ΑΙ'ΨΑ, et αἶψ', adv. *statim, celeriter*.

Αἰψηροκίλυσθος, υ, ὁ καὶ ἡ, *celeriter viam conficiens*, epitheton Boreæ, ex αἰψηρὸς, pro λαιψηρὸς, quod ab αἶψα, et κίλυσθος, *via*.

'Αΐ'Ω, *audio*, Poët. qu. ab ἄΐω, *sono*: præs. part. ἀΐων.

Αἰ'Ω'Ν, ῶνος, ὁ, *ÆVUM, mundus, sæculum*; qu. ἀὲὶ ὤν· item in f. g. ἡ αἰὼν, *vita*: hinc

Αἰώνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *æternus*; et

Αἰωνίζω, *æternum reddo*.

'Αϊὼν, όνος, ἡ, Dor. pro ἠϊὼν, *litus*: qu. à perf. m. ἦϊα, verbi εἶμι, *eo*.

Αἰώρα, ας, ἡ, *exaltatio, oscillum*: ab αἴρω· per pleonasm. τοῦ ω.

Αἴ̓ΩΡἘΩ, f. ἄσω, p. ηκα, sursum tollo.

Ἀκὰ, adv. Poët. pro ἀκῇ, vel ἀκὴν, tacitè.

Ἀκαδήμη, voc. ab Ἀκάδημος, ου, Academus, nomen propr. Hinc Ἀκαδήμεια, seu Ἀκαδημία, ας, ἡ, Academia, Schola publica Athenis.

Ἀκάζω, acuo, f. σω, p. pass. ᾄκασμαι· ab ἀκὴ. Vide ἀκαχμένος.

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immundities, impuritas.

Ἀκάθαρτος, ον, ὁ καὶ ἡ, impurus.

Ἀκαθάρτης, per Sync. pro ἀκαθαρότης, ητος, impuritas: ex α et καθαίρω.

Ἀκάθικτος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui non potest contineri: ex α et κατίχω.

Ἄκαιρα, ἡ, stimulus: ab ἀκὴ, acies.

Ἀκαίρως, intempestivè, adv. ab ἄκαιρος, ον· quod ex α et καιρὸς.

Ἀκαιρέομαι, opportunitate temporis destituor; imperf. ἠκαιρεόμην, εύμην, ίου, εῦ, ίετο, εῖτο· f. ήσομαι· p. pass. ἠκαίρημαι· ab ἄκαιρος.

Ἀκαίρεος, ον, ὁ, momentaneus, brevi durans.

Ἀκαιρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, intempestivus: ex α et καιρὸς, tempus.

Ἀκαιρὸς, adv. intempestivè.

Ἀ̓ΚΑΚΑΛἸΣ, ίδος, ἡ, semen fruticis ex Ægypto.

Ἀκακάτη, voc. ab ἀκακάτης, ου, ὁ, nihil mali faciens, vel nullo malo dignus: ab α et κακὸς.

Ἀκακία, ίας, ἡ, innocentia, simplicitas: item genus arboris: ab eod. Th.

Ἄκακος, ον, ὁ καὶ ἡ, innocens.

Ἀκαλαῤῥάπτω, gen. Æol. ab ἀκαλαῤῥάπτης, ου, ὁ, quietè fluens: ab ἀκαλὸς, et ῥέω.

Ἀ̓ΚΑΛἨΦΗ, ης, ἡ, urtica, spina, concha quædam marina.

Ἀκαλλὴς, ὲος, ὁ καὶ ἡ, invenustus. Th. κάλλος, pulchritudo.

Ἀκᾶλὸς, ἡ, ὸν, quietus, ab ἧκα.

Ἀκάλυντος, ον, ὁ καὶ ἡ, apertus, retectus: ex α et καλύπτω.

Ἀκάμαντι, dat. sing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, indefessus: ex α et κάμνω.

Ἀκαμαντολογχᾶν, gen. Dor. pro ἀκαμαντολογχῶν· ab ἀκαμαντολόγχης, ου, ὁ, indefatigabilis hastâ: quod ab ἀκάμας, et λόγχη.

Ἀκαμαντορμάχης, ου, ὁ, indefatigabilis pugnator; ab ἀκάμας, et μάχομαι.

Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ, qui pedes habet indefessos: ex α et ποῦς.

Ἀκάμας, αντος, ὁ, nomen viri; et ὁ καὶ ἡ, indefessus.

Ἀκαμασῖσι, dat. pl. Ion. fœm. g. ἀκαμάντου, gen. sing. Ion. ab ἀκάμᾶς, ου, ὁ καὶ ἡ, indefessus: ex α et κάμνω, fatigo.

Ἀκαμπὴς, ὶος, ὁ καὶ ἡ, et ἄκαμπτος, ὁ καὶ ἡ, inflexibilis, infrangibilis: ex α et κάμπτω, flecto.

Ἄ̓ΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, spina: forsan ab ἀκὴ, et ἀνθέω. Hinc ἀκάνθινος, η, ον, spineus, a, um.

Ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, carduelis; ἀκανθώδης, ὁ καὶ ἡ, spinosus: ἀκανθίω, spinosum reddo.

Ἄκανθος, ου, ὁ, acanthus, arbor quædam.

Ἄκανος, ου, ὁ καὶ ἡ, frutex spinosus et aculeatus.

Ἄκαπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine fumo. Th. καπνὸς.

Ἀκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vecors: ab α et καρδία.

Ἀκᾰρὴς, ὶος, ὁ καὶ ἡ, inseparabilis, exiguus. Th. κείρω· ἀκαρεῖος, ου, idem.

Ἄκαρι, minutissimum animal.

Ἀ̓ΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, genus plantæ.

Ἄκαρπος, ον, ὁ καὶ ἡ, sterilis: ex α et καρπὸς.

Ἀκάστη, ης, ἡ, nomen mulieris: ab ἀκάζω.

Ἀκατάγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui damnari nequit: ex α et κατα-γνώσκω.

Ἀκαταπάλωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non velatus: ex α, κατὰ, et καλύπτω.

Ἀκατάῤῥιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui indictâ causâ, pœna infligitur: ex α et κατάῤῥιτος· à ῥίπτω.

Ἀκατάλητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, cui in fine nihil deest. Th. λήγω.

* Ἀκατάλλακτος, ὁ ᾗ ἡ, sine reconciliatione: ex α, κατὰ, et ἀλλάσσω.

Ἀκατάλυτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, indissolubilis: ex α, κατὰ, et λύω.

Ἀκαταμάχητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, inexpugnabilis, invictus.

Ἀκατάσχετος, υ, ὁ ᾗ ἡ, cessare nescius, qui nequit cohiberi: ex α et κατασχέω.

* Ἀκατασκλήπτος, adv. intrepidè.

Ἀκατάστος, inconstans.

* Ἀκατασκεύαστος, υ, ὁ ᾗ ἡ, quod nullis signis probari potest.

Ἀκατασκεύαστος, υ, ὁ ᾗ ἡ, minimè elaboratus, carens elocutionis ornatu: ex α et κατασκευάζω.

Ἀκατάστασία, ας, ἡ, seditio: ἀκατάστατος, ου, ὁ ᾗ ἡ, inconstans: ab α et καθίστημι.

Ἀκατάσχιτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, qui cœrceri nequit: ex α et κατάσχιτος.

Ἀκατάψευστος, υ, ὁ ᾗ ἡ, non ementitus: ex α, κατὰ, et ψεύδω.

Ἀ̓ΚἈΤΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, genus navigii actuarii: qu. ab ἄγω, quia agitur remis. Est et genus poculi: hinc ἀκάτιον, ου, τὸ, diminutivum.

* Ἀκατηγόρητος, ὁ ᾗ ἡ, sine accusatione.

Ἀκατοσὺς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, inustus: ex α et καίω.

Ἀκαχίατο, Ion. et Poët. ἀκαχίατο, pro ἀκάχατο, tristiti erant: 3. pl. plusq. p. ind. pass. v. ἀκάχω, per redupl. pro ἀχίω. Th. ἄχος.

Ἀκαχίζω, ἀκάχημαι, et ἀκαχίζομαι, tristitiâ afficio: ab ἄχος.

Ἀκαχήμενος, ex animo dolens: præs. part. ab ἀκάχημαι.

Ἀκαχμένος, acutus, part. pass. pro ἠκασμένος· ab ἀκάζομαι, f. άσομαι, et ex dialecto Dor. ἀκάζομαι· perf. ᾄκασμαι, unde ἠκασμένος. Alii ἀκαχμένος, pro ἠκαχμένος, adjecto augmento et Sync. factâ, perf. part. esse volunt Ion. ab ἀκαχίω. Th. ἀκὴ, vel ἄχος.

Ἀκάχοντο, 3. præs. opt. ab ἀκάχω, dolore afficio; part. ἀκάχων. Th. ἄχος.

Ἀκεσίμενος, Ion. et Poët. pro ἀκεσάμενος, præs. part. ab ἀκέομαι.

Ἀκεσσόμαι, Dor. pro ἀκεσσόμαι, ου, ὁ, idem quod ἀκεσιτόμης, ου, ὁ, intonsus.

Ἀκηλάμὰ, ager sanguinis.

Ἀκήλῦφος, ὁ, ἡ, sine corticè.

Ἀκηντίνος, indomitus. Th. κεντέω.

Ἀ̓ΚἘΟΜΑΙ, medeor; ἀκέοντο, 3. pl. imperf. fut. ἐσομαι, et ήσομαι· hinc ἀκεσμὸς, οῦ, ὁ, sanatio.

Ἀκέραιος, ν, ὁ ᾗ ἡ, innocens, simplex: q. d. cornibus non feriens ex α et κέρας.

* Ἀκερδὴς, ὶος, ὁ ᾗ ἡ, minus lucrosus: ex α et κέρδος, lucrum.

Ἀκέρδεια, ας, ἡ, βλάβη, damnum. Th. κέρδος.

Ἀκερσεκόμης, ου, Dor. ἀκερσεκόμας, ου, ὁ, intonsus: ex α, κείρω, et κόμη.

Ἀκέσσασθαι, mederi, a. 1. inf. m. ab ἀκέομαι.

Ἀκεσίνης, ου, ὁ, nom. fluvii.

Ἄκεσμα, ατος, τὸ, Poët. pro ἄκεσις, εως, ἡ, remedium. Th. ἀκέομαι.

Ἀκέσσεται, medicabitur, f. 1. Poët. pro ἀκέσεται· ab ἀκέομαι.

Ἀκεστὸς, οῦ, ὁ, sanabilis.

Ἀκέστρα, ας, ἡ, acus.

Ἀκεύμενος, Æol. et Dor. pro ἀκουόμενος, audiens, pr. part. p. v. ἀκούω.

Ἀκέφᾰλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, capite carens, mutilus. Th. κεφαλὴ.

Ἀκέων, tacitè, adv. ab ἀκὴν.

Ἀ̓ΚἨ, ῆς, ἡ, ACIES, cuspis: hinc ἀκάζω.

Ἀκήδευτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, inhumatus, insepultus: ab α et κῆδος, exequiæ. Est et indefletus, à κῆδος, mœror; et incuratus, à κῆδος, cura. Potest etiam esse superl. τοῦ ἀκηδής.

Ἀκηδὴς, ὶος, ὁ ᾗ ἡ, negligens; acc. ἀκηδία· ab α et κῆδος, cura.

Ἀκηδία, ίας, tædium, pigritia,

tristitia, mœror, incuria: ab *α* et *κῆδος*. Hinc

'Ακηδιάζω. f. *σω*, p. *κα*, *tædio afficior, angor, mœrore conficior, pîgresco.*

'Ακήκοα, p. m. Att. pro *ἤκουν* sic *ἀκηκόεσαν* seu *ἀκηκόασαν*, plusq. p. pro *ἠκόεσαν* seu *ἀκηκόειν*, *audiverant;* *ἀκηκοέναι*, inf. *ἀκηκοέναι*, part. pl. num. ab *ἀκούω*, q. v.

'Ακηλάντος, dat. pl. ab *ἀκήλαντος*, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *implacabilis:* ex *α* et *κηλέω*.

'Ακηλίδωτος, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *immaculatus.*

"Ακημα, *ατος*, *τὸ*, idem quod *ἄκος*.

"Ακην, q. d. *ἀχακῶς*, *tacitè:* ab *α* et *χαίνω*.

'Ακηράσιος, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, idem quod

'Ακήρατος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, *purus, incorruptus:* ab *α* et *κεράω* vel ab *α*, *κῆρ*, *cor*, et *ἄτη* vel à *κὴρ*, *fatum.*

'Ακήριος, *υ*, *ὁ καὶ ἡ*, *exanimis, cor non habens:* ab *α* et *κῆρ*, *cor:* sed *immortalis, non exitialis*, ab *α* et *κὴρ*, *mors.*

'Ακήρυκτος, *υ*, *ὁ καὶ ἡ*, *per caduceatorem non denunciatus:* à *κηρύσσω*.

'Ακηρυκτεί, adv. *citra caduceatorem.*

'Ακηχίκασι, 3. pl. perf. pass. Ion. pro *ἀκήχασται*, Atticâ red. ab *ἀχθομαι*, *tristitiâ afficior;* vel, ut alii volunt, est imp. Ion. verbi *ἀκήχημαι· ἀκηχίδασαι*, seu *ἀκηχίασαι*, pro *ἀκηχάσαι*, *dolore affecti sunt*, 3. pl. perf. ab *ἀκαχίω*, vel *ἀκάχημαι*, *tristitiâ afficio.* Th. *ἄχος*.

'Ακήχιμαι, vel *ἀκάχημαι*, *tristor*, præs. ind. hinc *ἀκηχιμάν*, *dolens.* Th. *ἄχος*, *mœror.*

'Ακίδηλος, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *incorruptus, sincerus:* ex *α* et *κίδηλος*.

'Ακιδάλιος, *ὁ*, nom. fluvii.

'Ακιδνός, *ἡ*, *ὸν*, *infirmus, qui vix se movere potest;* compar. *ἀκιδνότερος·* ab *α* et *κινέω*.

'Ακίδωτος, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, cuspidatus: ab *ἀκὶς*, *ἴδος*, *ἡ*, *acies*, ut *ἀκή*.

'Ακίκυος, *ον*, *υ*, *impotens.*

'ΑΚΙΝΑΚΗΣ, *υ*, *ὁ*, *gladius Persicus:* ab *ἀκή*.

'Ακίνδῡνος, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *liber, extra periculum;* ex *α* et *κίνδῡνος*.

• 'Ακινδύνως, adv. *tutò.*

'Ακίνητα, Poët. et Dor. pro *ἀκίνητα*. Pro quo sæpiùs legas *ἀκίνητος*, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, *immobilis;* *ἀκινήτοισι*, dat. pl. Ion. Ex *α* et *κίνεω*, *moveo.*

"ΑΚΙΝΟΣ *ου*, *ὁ*, *acinus;* herbæ genus.

'Ακῑρὸς, *οῦ*, idem ac *ἰσχνὸς*, *οῦ*, *ὁ*, *debilis:* ex *α* intens. et *κὶς*, et *βίος* quæ enim à verminibus corrosa, infirma sunt. Vel ab *ἄκυρος*, quod *antiquatum*, aut *infirmum.*

'Ακὶς, *ἴδος*, *ἡ*, *ACIES*, ut *ἀκή*. Hinc *SAGITTA.*

'Ακίχητος, *υ*, *ὁ*, *quem non possumus assequi*, 'Ακίχητα, adv. pro *ἀκιχήτως·* ab *α* et *κίχημι*.

'Ακικύτατα, *firmissimæ*, pl. superl. ab *ἄκυος*, *incorruptus:* ex *α* et *κὶς*.

'ΑΚΚΩ', *ῦς*, *ὁ*, *Acco*, mulier stulta. Hinc

'Ακκίζομαι, *simulatè recuso:* et

'Ακκισμὸς, *ῦ*, *ὁ*, *ficta recusatio.*

'Ακλήρωτος, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, Dor. pro *ἀκλήρωτος*, *exsors:* ex *α* et *κλῆρος*.

"Ακλαυστος, vel *ἄκλαυτος*, *υ*, *indeploratus:* ab *α* et *κλαίω*.

'Ακλὴς, *ὁ ἡ ἡ*, et *ἀκλεὴς*, *inglorius.* Unde

'Ακλεῶς, adv. *sine gloriâ:* ex *α* et *κλέος*, *gloria.*

'Ακληρίω, *ῶ*, f. *ήσω*, p. *κα*, *sum exsors, non sum particeps:* ex *α* et *κλῆρος*.

"Ακλητος, *υ*, *ὁ καὶ ἡ*, *non vocatus:* ex *α* et *κλητός*.

'Ακλὶνὴς, *ἰος*, *ὁ ἡ ἡ*, *non vacillans, firmus:* ex *α* et *κλίνω*.

'Ακμάζω, *floreo, maturesco*, f. *άσω*, p. *ἤκμακα*. Th. *ἀκμή*.

'Ακμαῖος, *florens ætate;* ab *ἀκμὴ*, q. v.

'Ακμὰν, Dor. pro *ἀκμήν*. Vide *ἀκμή*.

• 'Ακμαντὴς, *ῦ*, *ὁ*, *vigens ætate*, et *viribus.*

'ΑΚΜΗ', *ῆς*, *ἡ*, *cuspis, vigor ætatis, punctum occasionis;* ab *ἀκή*. Hinc

'Ακμὴν, *adhuc, etiamnum:* et

'Ακμηνὸς, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *adultus;* item *famelicus.*

'Ακμὴς, *ῆτος*, *ὁ ἡ ἡ*, *non fatigatus, integer:* ab *α* et *κάμνω*, *fatigo.*

'Ακμοθέτιον, *υ*, *τὸ*, *lignum, cui incus imponitur*, per Sync. pro *ἀκμονόθ|ετον* ab *ἄκμων*, et *τίθημι*.

'Ακμονας, acc. pl. ab *ἄκμων*.

'Ακμονίδης, Dor. pro 'Ακμονίδης, *υ*, *ὁ*, *Acmonis filius.*

"Ακμων, *ονος*, *ὁ*, *incus:* ex *α* et *κάμνω*, quod nullis ictibus fatigetur, q. *ἀκάμων*.

"Ακαμπτος, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *inflexibilis*, Poët. pro *ἄγκαμπτος·* ex *α* et *κάμπτω*.

"Ακανθος, *ου*, *ὁ*, *spina dorsi.* Th. *κνέω*.

'Ακοὴ, *ῆς*, *ἡ*, et Dor. *ἀκοὰ*, *ᾶς*, *ἡ*, *auditus, fama, sermo:* q. à p. med. verbi *ἀκούω*.

'Ακόην, a. 2. pass. Ion. verbi *ἀκέω*.

'Ακοήσομαι, *audiar*, fut. 2. pass. verbi *ἀκούω*.

'Ακοιμήτων, gen. pl. ab *ἀκοίμητος*, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *insomnis:* ex *α* et *κοιμάω*.

'Ακοινώνητον, *υ*, *τὸ*, *incommunicabile:* ab *α* et *κοινωνέω*.

'Ακοίτης, *υ*, *ὁ*, et Dor. *ἀκοίτας·* in acc. *ἀκοίτην*, *maritum;* *ἄκοιτις*, *ιος*, *ἡ*, *marita:* ex *α* pro *ἅμα*, et *κοίτη*.

'Ακολασία, *incontinentia.* Th. *κολάζω*.

'Ακόλαστος, *υ*, *ὁ*, *qui non punitur:* ex *α* et *κολάζω*.

'Ακολεθία, *ῶ*, *sequor*, imperf. *ἠκολούθουν*, *ων*, f. *ήσω*, p. *ἠκολούθηκα· ἀκολουθεῦσαι*, præs. part. act. nom. pl. f. g.

'Ακολουθητικὸς, *sequax:* ex *ἀκόλουθος*.

'Ακολυσία, *ας*, *ἡ*, *secutio:* ab eod.

'ΑΚΟΛΟΤΘΟΣ, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *pedisequus, comes, acoluthus:* ab *α* pro *ὁμοῦ*, et *κέλευθος*, *via.*

'Ακολούθως, adv. *consequenter.*

'Ακολύμβους, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *natandi inscius:* ex *α* et *κολυμβάω*.

'Ακαμασία, *ας*, *ἡ*, *incuria:* ab *α* et *κομίζω*.

'Ακονῆν, præs. inf. ab *ἀκονάω*, *exacuo.* Th. *ἀκή*.

'ΑΚΟΝΗ, *ης*, *ἡ*, *cos*, quasi ab *ἀκὴ*, quia ad acuendum adhibetur. Hinc Angl. A HONE.

'Ακονὶ, adv. *χωρὶς πόνου*, *ἀνευ ἀγῶνος*, i. e. *facilè, sine labore.*

'Ακόνιτον, *υ*, *τὸ*, *aconitum.*

• "Ακοντα, acc. ab *ἄκων*, *invitum, retractantem.*

"Ακοντι, *inviti*, dual. *ἄκοντε*, pl. ab *ἄκων*, q. per crasin. ab *ἀέκοντι*.

'Ακοντίζω, *jaculor*, f. *ίσω*, p. *κα·* a. 1. *ἠκόντισα·* Ion. *ἀκόντισα*, *ας*, *ε*. Th. *ἄκων*, q. v.

• 'Ακόντιον, *ίου*, *τὸ*, *jaculum, telum.*

'Ακόντιος, *υ*, *ὁ*, *Acontius*, proprium nomen.

'Ακοντιστὴς, *ῦ*, *ὁ*, *jaculator;* Dor. *ἀκοντιστάς*.

'Ακοντιστικάσατο, pl. superl. ab *ἀκοντιστικὸς*, *ὴ*, *όν*, *jaculandi peritus.*

'Ακοντισμὸς, *ύος*, *ὁ*, *jaculatio, jaculandi ars:* ab *ἄκων*.

'Ακοπασὶης, *ῦ*, *ὁ ἡ ἡ*, *laboris vacuus:* unde

'Ακοπάσιον, adv. *sine labore, et fatigatione.*

"Ακοπος, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *indefessus:* ab *α* et *κόπος*, *labor.*

• 'Ακόρητος, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *insatiabilis:* ex *α* et *κορέω*, *satio.*

'Ακόρητος, Poët. idem quod *ἀκόρεστος*.

"ΑΚΟΡΟΝ, *υ*, *τὸ*, *acorum;* herba quædam.

"Ακορος, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, idem quod *ἀκόρητος*.

'Ακὸς, *ἰος*, *τὸ*, *medela:* ab *ἀκέομαι*.

'Ακόσμητος, *inornatum:* ex *α* et *κοσμέω*.

'Ακοσμία, *ας*, *ἡ*, *immundities, status rerum perturbatus*, *ἀκοσμὸς*, *ῦ*, *ὁ ἡ ἡ*, *inordinatus*, vel *inornatus.*

'Ακόσμως, *turpiter*, adv. ex *α* et *κόσμος*.

Digitized by Google

'ΑΚΟΣΤΗ, ῆς, ἡ, *hordeum, cibus quilibet.*

'Ακοτέω, *abundo esu hordei.*

'Ακουάζω, idem quod ἀκούω.

'Ακουίμην, præs. inf. Ion. ἀκυὴ, ῆς, ἡ, id. q. ἀκοὴ· ἀκυόντεσσιν, dat. pl. part. Ion. et Poët. ἀκύοντι, Dor. pro ἀκούοντι, 3. pl. præs. ind. ab ἀκούω.

'Ακούρος, ι, ὁ ϗ ἡ, *intonsus.* Th. κείρω.

'Ακὺς, vide ἀκὼν, όντος, ὁ, *jaculum.*

'Ακύσαιτο, 3. pl. a. 1. opt. Æol. ἀκούσειαν· ἄκουσα, pro ἤκουσα, a. 1. Ion. ut perf. ἄκουκα, pro ἤκουκα· ἀκύσασα, a. 1. part. f. g. ἀκούσαντα, acc. sing. m. g. ἀκούσαντες, nom. pl. ἀκούσαις, Æol. pro ἀκούσας, a. 1. part. act. ἀκούσαι, Ion. pro ἀκούσῃ, 2. sing. f. 1. med. ab ἀκούω.

'Ακουσιαθὶς, θίδα, θι, *ignorans, ignarus, nescius,* a. 1. part. pass.

'Ακουσιάζω, *cogo,* f. σω, p. κα.

'Ακούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non voluntarius:* ex α et ἑκών.

'Ακουσίως, adv. *inconsultò, invitò.*

"Ακουσμα, ατος, τὸ, *res quæ auditur, auditio.*

'Ακουστὸς, οῦ, ὁ, *audibilis:* ἀκουστέον, verbale: ab ἀκούω.

'Ακουτὴς, οῦ, ὁ, *auditor:* ab ἀκούω.

'Ακουστικὸς, *auditor, obtemperans.*

'Ακυσίης, *audirefacies,* f. Att. pro ἀκυΐσιος· ab ἀκυτίζω. Th. ἀκύω.

'ΑΚΟΤΩ, *audio, obedio;* imperf. ἤκουον, ες, ε· f. 1. med. ἀκούσομαι, ῃ, εται· p. act. ἤκουκα· pass. ἠκούσμαι· a. 1. ἠκούσθην· f. 1. ἀκουσθήσομαι· p. m. Att. ἀκήκοα, pro ἤκουα.

"Ακρα, ας, ἡ, *summitas, extremitas, littus;* et pro *præmio:* ab ἄκρος.

'Ακρᾶαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *imperfectus, irritus:* ex α et κραίνω.

'Ακρᾶὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *flans in superficie;* ab ἄκρος et ἄημι.

'Ακραῖος, ου, ὁ, *summus, extremus.*

'Ακραιφνὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *purus;* qu. ἀκρηαιφανὴς· item *alacer.*

"Ακραντος, id. quod ἀκρήαντος, q. v.

"Ακρας, vide ἄκρος.

'Ακρασία, ας, ἡ, *intemperies, intemperantia.*

'Ακρᾰτὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *intemperans:* ab α et κράτος, *robur.*

*'Ακρα[ή]ος, ν, ὁ ϗ ἡ, *qui contineri et cohiberi nequit:* ex α et κρατέω.

'Ακράτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui non sumpsit jentaculum.*

'Ακράτισμα, ατος, τὸ, *jentaculum;* quod ab ἀκρατίζω, *jentaculum sumo ex panis frustis mero rigatis.*

"Ακρατον, ου, τὸ, *merum, non dilutum;* ex α et κεράννυμι.

"Ακρατος, ν, ὁ ϗ ἡ, *merus, validus, perspicuus:* ex α et κεράννυμι, *misceo.*

'Ακρέχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἀκρόχολος, *ad iram valde proclivis;* ab ἄκρος, et χολή.

'ΑΚΡΕΊΜΩΝ, ονος, ὁ, *ramus grandis, virgultum;* ὁ ἐν' ἄκρεον τοῦ δένδρου ὤν.

'Ακρέσπερον, Poët. adv. *extremo vespere;* ab ἄκρος, et ἑσπέρα.

"Ακρη, ης, ἡ, Ion. pro ἄκρα, *summa;* item neut. pl. ab ἄκρος, superl. ἀκρότατος.

"Ακρηβος, ὁ καὶ ἡ, *valdè juvenis;* ὁ ἐν ἄκρῃ ἥβῃ ὤν, *qui est summâ pubertate.*

'Ακρητοποσία, ης, ἡ, Ion. pro ἀκρατοποσία, *meri potatio;* hinc ἀκρητοπότης, ου, ὁ, *meri potator:* ab ἄκρητος, et πότις.

"Ακρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non mixtus;* ab α et κεράννυμι, *misceo.*

'Ακριβάζω, f. σω, p. κα, *probo, diligentiè indago;* ἠκριβάσθη, *probatus est,* 3. sing. a. 1. pass. Hinc ἀκριβασμὸς, ῦ, ὁ, *accuratio.*

'Ακρίβεια, ας, ἡ, *accurata diligentia;* ab ἀκριβὴς.

'Ακριβὴς, ἐος, τὸ, n. g. ab ἀκρίβης.

'ΑΚΡΙΒΗ'Σ, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *exquisitus, accuratus:* compar. ἀκριβέστερος· superl. ἀκριβέστατος, παρὰ τὸ ἐς τὸ ἄκρον βῆναι.

'Ακριβοδίκαιον, τὸ, *summum jus;* ab ἀκριβὴς, et δίκη.

'Ακριβολογέομαι, *accuratè recenseo;* præs. inf. ἀκριβολογεῖσθαι ab ἀκριβὴς et λέγω.

'Ακριβόω, ῶ, *exquiro,* f. ώσω, p. ἠκριβωκα. Th. ἀκριβής.

'Ακριβῶς, adv. *exquisitè:* ab ἀκριβὴς.

'Ακρίδοθήρα, ας, ἡ, *decipula ad locustas capiendas:* dicta παρὰ τὸ ἀκρίδας θηρᾶν.

'ΑΚΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *locusta.* Sed ἄκρις, ιος, ἡ, *summitas montis;* ab ἄκρος.

'Ακριτόμυθος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui loquitur inconsideratè:* ab ἄκριτος, et μῦθος.

'Ακρίτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indiscretus, confusus, anceps, qui causam non dixit;* ex α et κρίνω.

'Ακριτοφύλλος, ου, ὁ, *frondes habens indiscretas, frondosus:* ab ἄκριτος, et φύλλον.

'Ακρίτως, adv. *indictâ causâ, citra judicium.*

* 'ΑΚΡΟ'ΑΜΑ, ατος, τὸ, *in scena auditum.*

'ΑΚΡΟΑ'ΟΜΑΙ, f. ἀσομαι, *audio, pareo;* p. pass. ἀκρόαμαι· part. ἀκροωμένος, ἀκροωμένος· hinc ἀκρόαμα, ατος, τὸ, *quod auditur.*

'Ακρόασις, εως, ἡ, *auditio, auditus.*

'Ακροάσω, dat. sing.

'Ακροατήριον, ου, τὸ, *auditorium.*

'Ακροᾶτὴς, οῦ, ὁ, *auditor;* ab ἀκροάομαι.

'Ακροβολίζεσθαι ἵππων, Ion. *velitari verbis;* ab ἄκρος et βάλλω.

'Ακροβολισμὸς, οῦ, ὁ, *præludium pugnæ.*

'Ακροβυσία, *præputiatus sum.*— Hinc

'Ακρόβυστος, ου, ὁ, *incircumcisus.*

'Ακροβυστία, ας, ἡ, *præputium;* ex ἄκρος, *extremus,* et βύω, *tego:* quod extremam pudendi partem tegat.

'Ακρογωνιαῖος, αία, αῖον, *angularis, imus;* ex ἄκρος, et γωνία, *angulus.*

'Ακροδακτύλιον, *pollex;* ex ἄκρος, et δάκτυλος.

'Ακρόδρυα, ων, τὰ, *fructus arborei,* propriè qui lignosum putamen habent. Angl. ACORNS. Th. δρῦς.

'Ακροθίνια, ων, τὰ, *primitiæ, spoliorum decimæ;* ex ἄκρος, et θὶς, vel θῖς.

'Ακροθόρεξ, *apex,* ὁ καὶ ἡ, *levitèr ebrius;* ab ἄκρος, et θωρήσσω.

'Ακροκιλανιάν, *in summo* vel *superficie nigrico;* ab ἄκρος, et κιλανιάν, *nigrico.*

'Ακροκιφαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vespertinus;* ex ἄκρος, et κνέφας, *tenebræ, caligo.*

'Ακρόκομος, ου, ὁ, *comatus in vertice;* ab ἄκρος, et κόμη.

'Ακροκορδὼν, pro ἀκροχορδὼν, *verruca.*

'Ακρομάνης, ὁ καὶ ἡ, *summè insanus;* ex ἄκρος, et μαίνομαι.

* 'Ακρομάσθιον, ου, τὸ, *papilla.*

* 'Ακρόνυον, ου, τὸ, *summa* seu *extrema pars navis.*

* 'Ακροσινθὴς, ὲς, *summè tristis.*

'Ακροσὸν, adv. *summis pedum digitis.* Th. σοῦς, et ἄκρος.

'Ακρόστολις, ιος, ἡ, ατ. ἀκροστόλιον· ex ἄκρος, et στόλις.

'Ακρόστολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *excelsus;* dat. pl. ἀκροστόλοισιν, Ion. ab ἄκρος, et στόλος, *vertex.*

'Ακρόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *extremâ parte acutus.*

'Ακροποσθία, ας, ἡ, *præputium,* item *glans* ipsa: ab ἄκρος, et πόσθη, *præputium.*

"ΑΚΡΟΣ, α, ον, *summus, extremus.*

'Ακρόσοφος, ου, ὁ, *summè sapiens;* ex ἄκρος, et σοφός.

'Ακροτάτη, ης, ἡ, *summa,* superl. ab ἄκρος.

'Ακρότης, ητος, ἡ, *fastigium.*

'Ακρότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *durus, præruptus, rupes.*

'Ακρόχολος, idem quod ἀκρόχολος.

'Ακροχορδὼν, ονος, ἡ, *verruca;* ab ἄκρος, et χορδὴ, *chorda.*

"Ακρων, Dor. pro ἄκρης, gen. sing. ab ἄκρος, α, ον, *summus, extremus.*

'Ακρων, ωνος, ὁ, *extremitas membri;* ab ἄκρος.

'Ακρωτηριάζω, fut. άσω, p. κα, *truncо, extremitates mutilo;* ab ἀκρωτήριον.

'Ακρωτήριον, ου, τὸ, *summitas, cacumen, vertex;* ἀκρωτήριον νηὸς, *navis fragmentum:* ab ἄκρος.

'Ακρωτηριασμὸς, ὗ, ὁ, *mutilatio, amputatio extremæ partis.*
'Ακταίη, ης, ἡ, *Actæa*, Nympha.
'Ακταῖς, dat. pl. ab ἀκτὴ, *littus.*
'Ακταίων, ονος, et ωνος, ὁ, *Actæon.*
'ΑΚΤΗ', ῆς, ἡ, *littus, fruges; sambucus.*
'Ακτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *inops.* Th. πτέομαι, *possideo*
'ΑΚΤΙ'Ν, ῖνος, ἡ, *radius solis; ἀκτίνεσσιν*, dat. pl. Ion. et Poët. pro ἀκτῖσι.
"Ακτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *littoralis;* ab ἀκτὴ, *littus.*
'Ακύλας, ου, ὁ, *Aquila*, nomen viri.
* 'Ακύλισος, υ, ὁ καὶ ἡ, *qui non volvitur.*
'ΑΚΥ'ΛΟΣ, υ, ἡ, *glans ilicis.*
'Ακυρολογία, f. ήσω, p. ήκα, *impropriè loquor:* ab ἄκυρος et λέγω.
"Ακῦρος, υ, ὁ ϗ ἡ, *auctoritate privatus:* ex α et κῦρος, *dominus.*
'Ακυρόω, ῶ, *antiquo, auctoritate spolio*, f. ώσω, p. ἠκύρωκα· ab ἄκυρος.
'Ακωκὴ, ῆς, ἡ, *acies;* idem quod ἀκὴ, *acies.*
* 'Ακώλισος, υ, ὁ ϗ ἡ, *membro aliquo carens.*
'Ακωλύτως, adv. *sine obstaculo:* ab ἀκώλυτος, ὁ ϗ ἡ, quod ex α, et κωλύω, *impedio.*
'ΑΚΩΝ, et ἄκυς, υντος, ὁ, *jaculum.* Inde ἀκόντιον, *parvum jaculum: ἀκοντίας, ου, ὁ, jaculus*, serpentis genus.
'Άκων, et ἄϊκων, υσα, ον, *invitus:* ab α priv. et ἑκὼν, *volens.*
"Ακλα, acc. sing. ab ἄκλς.
'Ακλεδάρχης, υ, ὁ, *magister scripturæ:* ab ἄκλεδα, *atramentum*, et ἄρχω, *impero.*
'ΑΚΛΑ'ΒΑΣΤΡΟΝ, υ, τὸ, et ἀκλάβαστρος, υ, ὁ ϗ ἡ, *alabastrum.*
"Ακλαδ', pro ἄκλαδι, *ad mare.* Th. ἅλς, ὁ, *sal;* ἡ, *mare.*
* 'Ακλάδρομος, υ, ὁ, *in mari vagans.*
'Ακλαζονεία, ας, ἡ, *jactantia:* ab ἀκλαζὼν, *ostentator.*
'Ακλαζόνευμαι, *me jacto, glorior:* ab
'ΑΚΛΑΖΩ'Ν, όνος, ὁ ϗ ἡ, *jactator, ostentator.*
'Ακλᾶθεια, Dor. pro ἀλήθεια, ας, ἡ, *veritas.* Sic ἀκλᾱθὴς, Dor. pro ἀληθὴς.
'Ακλαθὴς, ῆτος, part. *qui erravit:* ab ἠκλάθην, ac. 1. ind. pass. ab ἄκλημι, vel ἀκλάω, p. pass. ἤκλαμαι.
'Ακλάθητον, υ, τὸ, *quod latere nequit:* ex α et κλαθάνω, *lateo.*
'Ακλαὶς, *antiquus*, pro ψακλαὶς, v. Æschyl.
'Ακλακάτα, ας, Dor. pro ἠκλακάτη, q. v.
Ακλακαγμὸς, ῦ, ὁ, et ἀκλάκαγμα, ατος, τὸ, *vociferatio* et *exultatio bellica, jubilatio.*
'Ακλακάζω, *tinnio, ejulo*, f. άσω, vel άξω, p. ακα, vel αχα· ab
'ΑΚΛΑΚΗ', ης, ἡ, *vox inarticulata quæ à militibus ante pugnam edi solebat.* Dor. ἀκλακᾶ, ᾶς.
'Ακλάκημαι, σαι, ται, *erravi, vagatus sum*, p. ind. pass. Ion. pro ἠκλάκημαι· ab ἀκλάομαι.
'Ακλάκητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *inenarrabilis:* ex α priv. et κλακητός.
'Ακλᾶκητὸς, ῦ, ὁ, Dor. ἀκλακᾶτὸς, *clamor militum dicentium* ἀκλακή. Th. ἀκλακή.
'Ακλακομυνῆς, ῆδος, ἡ, pro ἀκλακομυνῆς, *potens auxiliari*, epith. Minervæ: à μίνος, et ἀκλάκω, *profligo.*
'Ακλάκων, ες, ὁ, *profligabam, arcebam*, imperf. Ion. ab ἀκλάκω, per reduplicationem pro ἄκκω, ab ἀκλάω, pro ἀκλακίω, *arceo.*
"Ακλακος, υ, ὁ ϗ ἡ, *mutus:* ex α et κλάος, *verbosus.*
'Ακλακύκτημαι, *erro; molestè fero, metuo*, p. pass. Atticam reduplicationem habens: ab ἀκλοκτίομαι. Quidam verò et præsentis esse temporis volunt ab ἀκλύκτημαι, et per reduplicationem ἀκλακύκτημαι.
'Ακλαξόπις, ωνος, οἱ, gens Scythiæ proxima.
'Ακλᾶνοὶ, *Alani populi.*
'ΑΚΛΑ'ΟΜΑΙ, f. ήσομαι, *vagor, erro.*
ΚΛΛΟ'Σ, ῶ, ὁ ϗ ἡ, *cæcus, luscus:* qu. ex α et κλάω, *video.* Hinc ἀκλᾶδω, f. ώσω, *excæco;* ἀκλωτὺς, ύος, ἡ, *cæcitas.*
'Ακλοσκοπία, ας, ἡ, *cæca speculatio;* acc. Ion. ϕλωσκοπὴν· ex ἀκλὸς, et σκοπὸς, *speculator.*
'Ακλασβὸς, ὴ, ὸν, *vastatu facilis, imbecillis:* ab ἀκλασάζω, *vasto.*
'Ακλασάζοντα, *dissipantem*, acc. sing. part. præs. ab
'Ακλάσάζω, f. ξω, *vasto, diripio, exinanio;* a. 1. ἠκλάσαξα. Ion. ἀκλάσαξα· ἀκλάσαξαι, inf. Th. κλασάζω, α per Pleon. præposito.
'Ακλας, ατος, τὸ, *sal.* Th. ἅλς.
'Ακλασίω, -ῶ, *mœrore afficior; ἄκλασος, υ, ὁ ϗ ἡ,* Dor. pro ἄκλυτος, *gravis, non obliviscendus:* ex α et κλύω, *lateo*, vel κλήομαι, *obliviscor.*
'Ακλάσσω, ξω, ὁ, *qui perpetravit* ἄκλασα, i. e. *non obliviscenda; execrandus;* ex α et κλήομαι, *obliviscor.*
'Ακλᾶτας, υ, ὁ, Dor. pro 'Ακλήτης, υ, ὁ, viri propr. nomen.
'Ακλᾶτο, *vagabatur*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἠκλᾶτο· ab ἀκλάομαι. "Ακλατο, Dor. pro ἥκλατο, *saliit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἄκλομαι, *salio.*
'Ακλγὸ, pro ἄκλγια, pl. ab ἄκλγος, *dolor;* dat. ἄκλγεσι.
'Ακλγίω, -ῶ, f. ήσω, p. ἤκλγηκα, *doleò animo* vel *corpore.* Th. ἄκλγος, *mœror.*
'Ακλγηδὼν, όνος, ὁ, *dolor;* ab ἄκλγος, τὸ, *dolor.*
"Ακλγημα, ατος, τὸ, *dolor:* ab ἄκλγος, *dolor.*
'Ακλγηὶς, ὲς, ὲσσα, *molestus.* Th. ἄκλγος, *dolor.*
'Ακλγύεις, εσσα, ες, *molestus, acerbus.* Ab ἄκλγος, *dolor.*
'Ακλγῶν, ἄκλγισος, *molestior, molestissimus:* comp. et superl. ab ἄκλγος, *dolor.*
"ΑΛΓΟΣ, εος, τὸ, *dolor, mœror.*
'Ακλγύνω, f. ὔνῶ, *dolore afficio, mœrorem creo;* ἀκλγύνομαι, *doleo, mœreo.*
'ΑΛΔΕ'Ω, vel ἄλδω, f. ήσω, p. κα, *augeo.* Inde ἀκλδήσκω, *augeor*, f. ήσω.
'ΑΛΕ'Α, ας, ἡ, Ion. ἀκλίη, ης, ἡ, *calor*, seu *tepor, qui est è sole:* hinc ἀκλιεινὸς, ὴ, όν, *calidus, tepidus.*
'Ακλιάζω, f. άσω, *tepeo, caleo, calore fruor; vito.* Ab ἀκλία.
'Ακλιαίνω, *caleo; calefacio:* ab cod.
'Ακλίασθαι, *vitare*, a. 1. inf. med. pro ἀκλιάσασθαι, proquo ἀκλιάσασθαι, et ἀκλίασθαι, per geminam Sync. ab ἀκλία, *molo;* item *vito, caveo*, pro quo et ἀκλιάω. Sunt qui velint dici in præs. inf. ab ἀκλίαμαι.
'Ακλιγινῇ dat. sing. fœm. g. ab ἀκλιγινὲς, ὴ, όν, *curæ plenus, molestus:* ab ἀκλίγω. Alii poni volunt pro ἀκλγινὴς, *gravis, molestus:* ab ἄκλγος, *dolor.*
'Ακλιγίζω, f. ῖσω, p. ικα, *curo:* ab
'ΑΚΛΕ'ΓΩ, f. ξω, *curo, rationem habeo alicujus.*
'Ακλιάνω, *evito, ἀκλίασον*, ες, ι, imperf. Ion. Th. ἀκλία, *vito.*
'Ακλιὴ, ῆς, ἡ, *fuga:* ab ἀκλία, *vito.*
'Ακλίη, acc. Ion. ab ἀκλία, *calor.*
'Ακλία, ας, ἡ, id. q. ἀκλιάω, *piscatus.*
'Ακλίανος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui lævigatus non est.*
"Ακλιαξ, ακτος, τὸ, *farina:* ab ἀκλίω, *molo.*
'Ακλίλῖφα, unxi, præt. Att. pro ἤλιφα· ab ἀκλίφω, *ungo*, f. 1. ψω.
"Ακλιμμα, ατος, τὸ, *unguentum.*
'Ακλιῦς, υ, ὁ, Dor. pro 'Ηλιῦς, *Eleus.*
'Ακλίστωρ, υ, ὁ, *unctor:* ab ἀκλίφω. Undè
'Ακλιστρὸν, ῦ, τὸ, *vasis unguentarii genus.*
"ΑΛΕΙΣΟΝ, υ, τὸ, *poculum cælatum*
'Ακλίστης, ου, ὁ, *peccator, sceleratus:* idem quod ἀκλιστὴς, ab ἀκλίσκω, vel ἀκλίστω, *pecco, delinquo.*
'Ακλίφαξ, ακτος, τὸ, pt et ἄκλιφα, *unguentum;* pro *pice* sumitur: ab
'ΑΛΕΙ'ΦΩ, *ungo*, fut. ψω, perf.

ἥλιφα, a. 2. ind. ἤλιφον, p. med. ἥλιμμαι, Att. ἀλήλιφα.

'Αλιτήρ, ῆρος, ὁ, Poët. per Sync. pro ἀλεξητήρ, ὁ, *propulsator*. Th. ἀλέξω, *arceo*.

'Αλιτροσυνάων, ας, ἡ, *gallicinium*: ab ἀλίτροος, *gallus*, et φωνὴ, *cantus*.

'Αλιτρεύων, ονος, ὁ ἡ, *gallus* vel *gallina*.

'Αλίτροος, οος, ὁ, *gallus*, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant: ex α et λίτρος, *lectus*.

'Αλιτρυγασία, ας, ἡ, *immunitas*.

* 'Αλίμματος, Dor. pro ἠλίμματος, *irritus*.

'Αλεξάνδρεια, ας, ἡ, *Alexandria*, urbs: hinc

'Αλεξανδρεὺς, ῆος, *civis Alexandriæ*.

'Αλεξανδρῖνος η, ον, *Alexandrinus*, a, um.

'Αλέξανδρος, υ, ὁ, *Alexander*, rex Macedoniæ: ab ἀλέξω et ἀνὴρ, qu. *fortis auxiliator*.

'Αλιξάνημος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ventos arcens*: ab ἀλιξίω, et ἄνεμος, *ventus*.

'Αλιξᾶσθαι, *auxiliari*, per Sync. pro ἀλιξήσασθαι, a. 1. m. inf. ab ἀλιξίω.

'Αλιξίμενος, *auxiliari*, Dor. et Ion. pro ἀλίξων, seu ἀλιξῶν· ab ἀλίξω, vel ἀλέξω, *opitulor*.

'Αλιξήσιε, *avertisset*, 3. sing. a. 1. optat. act. Æol. ab ἀλίξω, *arceo*.

'Αλιξ᾽ ἄρᾳ, ης, ἡ, *imprecationum expultrix*: ab ἀλίξω et ἀρὰ· in bonam et malam partem accipitur.

'Αλιξιπάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *arcens* seu *depellens malum*: ab ἀλίξω, et πάμον, *malum*.

'Αλιξιμβρότης, ου, ὁ ἡ ἡ, *propulsans ab hominibus mala*; ὁ ἀλίξων ἀπὸ τῶν βροτῶν τὰ κακά.

'ΑΛΕ᾽ΞΩ, vel ἀλιξίω, f. ήσω, p. κα, *arceo*, *propulso*, *opitulor*.

* 'Αλεὸς, ῆ, ὁ ἡ ἡ, *calidus*.

* 'Αλιάτας, αντος, ὁ, *collectio*.

'Αλιόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *demens*.

'Αλισιδώτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *non squamatus*.

* 'Αλιστεὶς, ίδος, ἡ, *molitoris uxor*. Th. ἀλέω, *molo*.

* 'Αλιστὴν, ῆνος, ὁ, *pistrinum*.

'Αλιτέδαι, οἱ, οἱ τῷ Αἰλιτῷ πεπεδεμένοι.

'Αλιτοδρόμενος, *devitans*, a. 1. med. part. per Syncop. pro ἀλιτεδρόμενος. Sic ἀλιτάσθαι, inf. ἀλιτάσασθαι, *vitavit*, Ion. pro ἀλιτέσατο, a. 1. m. ab ἀλιτέω, pro ἀλέω, *vito*. Vide ἀλιάσθαι.

'Αλιῶμαι, Dor. pro ἀλοῦμαι, 1. sing. f. 2. med. ab ἁλίω, *molo*.

'Αλιωδμενος, ἁλιωμένη, part. ab ἁλιόομαι· vide ἁλιάσθαι.

'Αλιόφιον, ου, τὸ, *farina*. Th. ἁλίω,

'ΙΑΛΕ᾽Ω, *molo*, f. ἰεῦ et ἤσω, p. κα· Item *vito*, *caveo*, *congrego*, pro quo potiùs ἀλίομαι.

'Αλιωρὴ, *tutamen*, *munimentum*; sæpè idem quod ἀλιὴ, *evitatio*: ab ἀλίω, *vito*.

'Αλὴ, ῆς, ἡ, *error*: ab ἀλάω.

'Αληθία, acc. ab ἀληθὴς, *verus*.

'Αλήθεια, ας, ἡ, *veritas*; ἀληθίνη, acc. Ion. Th. ἀληθὴς, *verus*.

'Αληθιγάασιν, dat. pl. superl. f. ab ἀληθὴς, ἀληθίστερος, ἀληθίγαος.

'Αληθέων, *vera luquor*, f. ήσω, p. ἠλήθηκα, a. 1. imperat. ἀλήθευσον· ab

'ΑΛΗΘΗ᾽Σ, ῆος, ὁ ἡ ἡ, et τὸ ἀληθὲς, *verus*: ab α et λήθη, ας, ἡ, *oblivio*.

'Αληθίζεσθαι, Ion. pro ἀληθεύειν.

'Αληθινὸς, ὴ, ὸν, *verus*: ab ἀληθὴς.

'Αληθοσύνη, ης, ἡ, *veritas*: ab eod.

'Αλήθω, *molo*, f. ήσω, p. ἤληκα. Th. ἁλίω, *molo*.

'Αληθῶς, et ἀληθέως, verè, adv. ab ἀληθὴς, *verus*.

'Αλήϊος, ου, ὁ ἡ ἡ, *pauper*, *sine prædâ*: ex α et λεία, ας, ἡ, vel λάω. Vel quasi ὃς ἔχων τὰ λήϊα, *segetibus carens*: ἀ λήϊος, *seges*.

'Αληκτὸς, ὴ, ὸν, *incessabilis*: ex α et λήγω, *desino*.

'Αλημονὶς, ίος, ἡ, una ex Furiis; q. d. *irrequieta*.

'Αλήλιπα, *motus*, perf. Att. pro ἤλιπα· ab ἀλίω.

'Αλήλαμαι, pro ἅλλομαι, indicat. præs. Æol. pro ἅλλομαι. Vel dicitur in perf. pro ἤλημαι, Att. ab ἀλάω, *erro*.

'Αλήλεμμαι, perf. pass. Att. pro ἤλαμμαι. Undè part. ἀλήλιμμένος, pro ἠλαμμένος, *unctus*: et ἀλήλισται, pro ἤλασται.

'Αλήλιφα, ωκα, pro ἤλιφα, Att. ab ἀλήφω, *ungo*.

'Αλημα, ατος, τὸ, *vagatio*, *erratio*. Th. ἀλάομαι, *erro*.

'Αλήμεναι, *congregari*, præs. inf. Dor. pro ἀλᾶσθαι ab ἅλημαι, et hoc ab ἀλάομαι, *erro*.

'Αλήμων, ονος, ὁ, *vagus*, *erro*: ab ἀλάομαι, *erro*.

'Αλὴς, ῆος, ὁ ἡ ἡ, *congregatus*, *confertus*. Th. ἅλις. Sed

'Αλης, ητος, fluvii nomen.

'Αλητος, υ, ὁ ἡ ἡ, Dor. ἅλητος, *cujus erit memoria perpetua*: ex α priv. et λανθάνω, *lateo*.

'Αλητο, *saliat*, 3. pers. sing. a. 1. sub. m. ab ἅλλομαι, *salio*.

'Αλητεύω, f. εύσω, *vagor*: ab

'Αλήτης, υ, ὁ, *vagus*, *erro*: ab ἀλάομαι, *erro*.

'Αλθαία, ας, ἡ, *malvæ sylvestris genus*; ab ἅλθω, *sano*.

'Αλθαίνω, et ἀλθίω, *medeor*: ab ἅλθω, *sano*.

'Αλθήτο, *sanabatur*, imperf. Ion. pro ἤλθετο· ab ἅλθομαι, *sanor*: Th. ἅλθω, *sano*.

'ΑΛΘΩ, ἀλθίω, et ἀλθαίνω, f. ήσω, *sano*, *augeo*.

'Αλία, ας, ἡ, *cœtus hominum*: ab ἅλις, *affatim*.

'Αλιάδης, ιος, ὁ ἡ ἡ, *per mare flans*: ab ἅλς, *mare*, et ἄημι, *flo*.

'Αλιαίτος, vel ἀλιάετος, ου, ὁ, *aquila marina*; *haliætus*; cujus esus vetitus est Judæis: ab ἅλς, et ἀετὸς, *aquila*.

'Αλίαστος, υ, ὁ ἡ ἡ, *inevitabilis*: ab α et λιάζω, *jacto*, *devito*, *separo me*; quod dicitur per Metaph. verbi ἀλίζω, *congrego*: q. ab ἅλις.

'Αλιβάντος, ου, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro ἠλίβαντος, *altus*.

'Αλίβροχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui à mari abluitur*. Th. βρέχω, *madefacio*.

'ΑΛΙ᾽ΓΚΙΟΣ, υ, ὁ, *similis*. Angl. LIKE, ALIKE.

'Αλιεία, ας, ἡ, *piscatio*, *piscatus*: ab ἁλιεὺς, *piscator*, *marinator*.

'Αλιεργὴς, ῆος, ὁ ἡ ἡ, *qui mari tanquam septo quodam coërcetur*: ab ἅλς, et ἔργος, *septum*.

'Αλιεὺς, ῆος, ὁ, *piscator*: hinc ἁλιευτικὴ, ῆς, ἡ, *ars piscandi*.

'Αλιεύω, *piscor*, f. εύσω, p. ἁλίευκα· ab ἅλς, *mare*.

'Αλίζω, *sale condio*, *conspergo*, f. ίσω, p. ἤλικα, pass. ἤλισμαι, a. 1. ἁλίσθην, f. 1. pass. ἁλισθήσομαι· ab ἅλς, *sal*. Sed ἁλίζω, *congrego*, *coacervo*, q. ab ἅλις, *affatim*.

'Αλικλὴς, ὁ ἡ ἡ, *marisonus*. Ex ἅλς, *mare*, et ἦχος, *sonus*.

'Αλίθιος, υ, ὁ, Dor. pro ἠλίθιος, *stultus*, *inanis*; ἀλιθίως, *frustrà*.

'Αλίκος, Dor. pro ἡλίκος, *quantus*.

'Αλιμαζονὶς, nomen populi.

'Αλίμενος, ου, ὁ ἡ ἡ, *importuosus*.

'Αλιμήδη, ης, ἡ, nomen mulieris, q. d. *quæ curat mare*: ex ἅλς, et μήδος, *cura*.

'Αλιμος, υ, ὁ ἡ ἡ, *marinus*, *salsus*. Est et *frutex quidam* sic dictus, quod in maritimis nascitur: ab ἅλς. Scribitur et ἅλιμος, quia admorso eo fames interdiu non sentiatur: ab α priv. et λιμὸς, *fames*.

'Αλιμυδήεις, ντος, ὁ ἡ ἡ, *in mare cum sonitu fluens*: ab ἅλς, et μέω, *fluo*.

'Αλινδίω, -ῶ, f. ήσω, *volvo*, *voluto*: ab ἁλίνδω, quod idem significat.

'Αλινδήθρα, ας, ἡ, *volutabrum*.

'Αλινος, υ, ὁ ἡ ἡ, *à sale confectus*. Th. ἅλς, *sal*.

'ΑΛΙΞ, ικος, ὁ, Dor. pro ἡλιξ, *coævus*. Th. ἡλικία, ἀτίας.

'Αλίος, gen. Ion. ab ἅλιος, υ, *marinus*. Est et nomen propr. ab ἅλς, *mare*.

Ἁλίαιστος, Dor. pro ἡλίαιστος, ου, ὁ. *sole tostus*: ex ἥλιος, et αἴω.

Ἅλιεν, Dor. pro ἧλιον. Sic ἅλιος, ου, ὁ, Dor pro ἥλιος, *sol*.

Ἅλιος, ου, ὁ, *marinus*; item *vanus, inanis*.

Ἁλιοτρεφὴς, ἴος, ὁ ἡ, *qui in mari alitur*. Th. τρέφω, *alo*.

Ἁλιόω, *vanum reddo*, f. ώσω, p. ωκα· ab ἅλς, *mare*.

Ἁλίπλαγκτος, ου, ὁ ἡ, *mari vagus*; ὁ ἐν τῷ ἁλὶ πλαγγόμενος, vel πλανώμενος.

Ἁλίπλοος, contr. ἁλίπλους, ου, ὁ ἡ, *per mare navigans*, seu *natans*: ex ἅλς, *mare*, et πλόος, *navigatio*.

Ἁλίπνοος, ου, ὁ ἡ, *odorem maris habens, mare redolens*: ex ἅλς, et πνέω, *spiro*.

Ἁλιπορφύρεος, ου, ὁ ἡ, *marinæ purpuræ colorem habens*: ex ἅλς, et πορφύρα, *purpura*.

Ἅλις, adv. *affatim, satis, abunde*.

Ἅλις, ιδος, ἡ, Dor. pro Ἥλις, *Elis*, urbs Peloponnesi.

ΑΛΙΣΓΕΩ, f. ήσω, p. ηκα, *polluo, contamino*.

Ἁλίσγημα, ατος, τὸ, *pollutio*: ab ἁλισγέω.

ΑΛΙΣΚΩ, vel ἅλνμι, *capio, convinco, damno*, f. ἁλῶσω, p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα, a. 2. act. 1. sing. cum signific. passivâ, ἧλων, Att. ἑάλων, præs. inf. pass. ἁλίσκεσθαι, part. ἁλισκόμενος, η, ον, perf. pass. ἥλωμαι, σαι, ται· ἅλωσθι, 2. sing. a. 2. imperat. pass. a. 2. sub. act. 1. sing. ἁλῶ, ῷς, ῷ. Observent tirones ἧλων, aorist. 2. usurpari in sensu passivo: ut et ἥλωκα, ab obsoleto ἁλόω, in perf. act. *Dalzel*.

ΑΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, plantæ nomen.

Ἁλιτρεφὴς, gen. pl. ab ἁλιτρεφὴς, ἴος, ὁ ἡ, *qui in mari versatur*: ab ἅλς, et τρέφω, *verso*.

ΑΛΙΤΕΩ, vel ἁλιτάνω, *pecco, delinquo*, f. ήσω, p. ἡλίτηκα, a. 1. ἥλιτησα· ab α et λιτή.

Ἁλίτῃ, *deliquerit*, a. 2. sub. act. 3. sing. ab ἁλιτάω, *delinquo*.

Ἁλίτης, ου, ὁ, *peccator*: ab α, et λιτὴ, *preces*.

Ἁλιτήμενος. Vide ἡλιτάμενος.

Ἁλιτόντο, Ion. pro ἡλιτόοντο, *offenderunt*, 3. pl. a. 2. med. verbi ἁλιτάω, *pecco*.

Ἁλιτοξένος, ου, ὁ ἡ, *qui in hospites peccat*; ab ἁλίτω, et ξένος, *hospes*.

Ἁλιτραίνω, *pecco, scelerate ago*; et ἁλιτρεύομαι, idem.

Ἁλιτρέφης, ου, ὁ ἡ, *mari jactatus*: ab ἅλς, et τρέφω, *verto*.

Ἁλιτρὸς, οῦ, ὁ, *peccator*: dat. pl. ἁλιτροῖς· ab ἁλιτάω, *pecco*.

Ἁλιτρόφος, ου, ὁ ἡ, *qui in mari est altritus* vel *absumptus*: ab ἅλς, et τρέφω, *vexo, tero*.

ΑΛΙΤΩ, *volvo*, f. ίσω, p. ἧλιμαι.

Ἁλίως, adv. *frustrà*: ab ἅλιος.

Ἁλκὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἀλκὴ, ῆς, ἡ, *robur*: hinc

Ἁλκάεις, ντος, et contractè ᾶντος, Dor. pro ἀλκήεις, *strenuus*.

Ἀλκάθοος, ου, ὁ, nomen viri.

Ἅλκαια, ας, ἡ, *cauda leonis*: ab ἀλκὴ, *robur*.

Ἀλκαῖδης, ου, ὁ, Alcæi filius.

Ἀλκαίνδη, ης, ἡ, nomen propr. viri.

Ἀλκαίου, gen. Ion. pro Ἀλκαίου ab Ἀλκαῖος, nomen viri: ab ἀλκὴ.

Ἀλκέα, ας, ἡ, *alcea*, malvæ silvestris genus: ab eodem.

Ἀλκείδης, gen. Æol. ab Ἀλκείδης, ου, ὁ, nomen viri: ab ἀλκὴ.

ΑΛΚΗ, ῆς, ἡ, *robur, vires, auxilium*.

Ἀλκὶ, dat. sing. ab ἅλξ, ἀλκὸς, ἡ, *robur, potentia*.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΙΟΣ, vel ἀλκίβιος, *anchusæ species*, herba.

Ἀλκίμος, ου, ὁ ἡ, *robustus, fortis*: ab ἀλκὴ, *robur*.

Ἀλκμαονίδης, ᾶν, οἱ· ab Ἀλκμαίων, ονος, ὁ τῷ Ἀμφιαράου υἱὸς, *filius Amphiarai*.

Ἀλκμήνη, *Alcmene*, nomen fœminæ: q. d. *robur Lunæ*.

Ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, *defensor, propugnator*: ab ἀλκὴ, *robur*.

Ἀλκυόνη, ης, ἡ, *Alcyone*, nomen mulieris.

Ἄλκω, et ἀλάλκω, *arceo*, f. ἄλξω, vel ἀλκήσω, et ἀλκαλέω, a. 2. ἄλαλκον. Th. ἀλκὴ, *robur*.

ΑΛΛΑ', *sed*: ἀλλ', pro ἀλλὰ, et pro ἄλλα, sed scrib. ἄλλ', cum accentu: ἀλλᾶγε, *at certe, sed tamen*.

Ἀλλᾶγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio*. Th. ἀλλάσσω, *muto*.

Ἀλλαγμα, ατος, τὸ, idem.

Ἀλλάλοιιν, Dor. et Ion. pro ἀλλήλοιν, dat. pl. à gen. ἀλλήλων.

Ἀλλαλοφονία, ας, ἡ, Dor. pro ἀλληλοφονία, ἡ, *mutua cædes*: ab ἀλλήλων, et φόνος, *cædes*.

Ἄλλαν, acc. Dor. pro ἄλλην· ab ἄλλος, *alius*.

Ἀλλάξαιτο, *permutaret*, 3. sing. a. 1. opt. med. ἀλλάξασθαι, inf. ἀλλάξαι, a. 1. inf. act. ab ἀλλάσσω, *muto*.

Ἀλλᾶς, άνος, ὁ, *lucanica, botulus, farcimen*. Hinc

Ἀλλαντοπωλὴς, οῦ, ὁ, *tucetarius*; ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, *qui vendit farcimina*.

ΑΛΛΑΣΣΩ, vel ἀλλάττω, Att. *muto*: f. ξω, p. ἠλλαχα, a. 2. ἠλλάγην, perf. pass. ἠλλαγμαι, a. 1. ἠλλάχθην, a. 2 ἠλλάγην, f. 1. ἀλλαχθήσομαι, f. 2. ἀλλαγήσομαι.

Ἀλλάσ'λα, *reliqua*, pro ἄλλα ἅσ'λα.

Ἀλλᾶχοῦ, et ἀλλᾶχῇ, *alibi*; ἀλλαχόθεν, *aliundè*: ab ἄλλος, *alius*.

Ἀλλᾶων, *aliorum*, gen. Æol. pro ἄλλων· ab ἄλλος, *alius*.

Ἀλλιγον, pro ἀνάλιγον, et hoc Ion. pro ἀνήλιγον, imperf. ab ἀναλίγω, *congrego*.

Ἀλλὶς, *congregati*, Poët. pro ἀολλεῖς, nom. pl. ab ἀολλὴς.

Ἀλλίξαι, Poët. pro ἀναλίξαι, a. 1. infin. act. ab ἀναλίγω, *congrego*.

Ἄλλῃ, adv. *alitèr*.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, *mutatio*, ve figura quâ aliud dicitur, aliud significatur.

Ἀλληγορικὸς, ὁ, ἡ, *allegoricus*: ab eodem.

Ἀλληγορούμενα, ων, τὰ, *per quæ aliud præfiguratur*, nom. pl. n. g. præs. part. pass. ab ἀλληγορέω· quod ex ἄλλος, et ἀγορεύω, vel potiùs ἀγορεύω, *prædico, dico*.

Ἀλληκτος, ου, ὁ, Æol. pro ἀλυκτὸς.

Ἀλλήλοιν, *inter se*, dat. pl. Ion. pro ἀλλήλαιν· ab ἀλλήλων. Ἀλλήλοιιν, dat. dual. Poët. pro ἀλλήλων.

Ἀλληλούια, *Alleluiah*, i. e. *laudate Dominum*. Vox Hebraica.

Ἀλληλοφαγία, ης, ἡ, Ion. pro ἀλληλοφαγία, *mutua depastio*: à φάγομαι, *edo, comedo*.

Ἀλλήλων, gen. pl. caret. nom. est triptot. dat. ἀλλήλοις, ας, οις, acc. ἀλλήλους, ας, α, *per invicem, mutuò, alius alium, alter alterum*: ab ἄλλος, *alius*.

Ἀλλογενὴς, ἐος, ὁ ἡ, *alienigena*: q. d. ἐξ ἄλλου γένους, *ex aliâ gente*.

Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ ἡ, *qui est diversæ linguæ*: ab ἄλλος, et γλῶσσα, *lingua*.

Ἀλλόγνωτος, ου, *aliis cognitus*: ab ἄλλος, et γνώσομαι, *cognosco*.

Ἀλλοδᾶπὸς, ὁ, ἡ, *extraneus, alienigena*: ab ἄλλος, et δᾶσθαι, *solum*.

Ἀλλοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ, *formam mutatam habens*: ab ἄλλος, et εἶδος, *forma*.

Ἀλλοθεν, *aliundè*, adv. ἄλλοθεν ἄλλος, *aliundè alius*; ἄλλοθι, *alibi*; et ἄλλοσε, *alibi*.

Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ ἡ, *aliâ linguâ utens*: ab ἄλλος, et γλῶσσα, *vox*.

Ἀλλοῖα, ας, f. g. ab ἀλλοῖος, α, ον, *diversus*: ἄλλος, *alius*.

Ἀλλοια, Dor. pro ἄλλοτε.

Ἀλλοιόνυος, ου, ὁ ἡ, *monstrosus*: q. ἀλλόκοτος.

ΑΛΛΟΜΑΙ, *salio*: imperf. ἠλλόμην, ου, ετο, f. 2. m. ἀλοῦμαι, a. 1. m. ἠλάμην, ω, ατο.

Ἀλλοπάθεια, ας, ἡ, *aliorum passio*.

Ἀλλοπρόσαλλος, ου, ὁ ἡ, *mutabilis, nunc huic, nunc illi, adhærens*,

epith. Martis; voc. ἀλλοφρόσαλλε· ex ἄλλος, φρὴς, et ἄλλος.

ΑΛΛΟΣ, ἄλλη, ἄλλο, *ALIUS, -a, -ud; ἄλλοτε, aliàs, interdùm,* adv. ἄλλοσε, *aliò.*

* Ἄλλοτι, *aliàs, alio tempore.*

Ἀλλότριππος, Æol. pro

Ἀλλότριος, α, ον, *alienus.* Th. ἄλλος, *alius.*

Ἀλλοτριοπράγμων, ονος, ὁ, *curiosus hospes alienæ domûs, alienarum rerum inspector:* ex ἀλλότριος, et ἱστορέω, *inspicio.*

Ἀλλοτριοφθονία, *alienis invideo:* ab ἀλλότριος, et φθόνος, *invideo.*

* Ἀλλοτριοφρονέω, *adversùs aliquem sentio, diversarum partium sum.*

Ἀλλοφάσσω, *turbor animo:* ab ἄλλος, et φάω, *dico.*

Ἀλλοφρονέων, *mente alienatus, insanus:* ab ἄλλος, et φρονέω, *intelligo.*

Ἀλλοφυλισμὸς, οῦ, ὁ, *ritus alienigenarum.*

Ἀλλοφῦλος, ὁ, ἡ, ὁ, *alienigena;* ἐξ ἄλλου φύλου, *ex aliâ gente.*

Ἀλλόφωνος, ὁ, ἡ, *qui est alienâ linguâ.*

Ἀλλυδὶς, *aliorsùm,* Poët. pro ἀλλοχοῦ, adv. ab ἄλλος.

Ἀλλύεσκε, Poët. et Ion. pro ἀνέλυε, *resolvebat,* 3. sing. imperf. act. ab

Ἀλλύω, Poët. pro ἀναλύω.

Ἄλλυτος, ον, ὁ, ἡ, Poët. pro ἄλυτος.

Ἀλλωθεν, per Ectasin pro ἄλλοθεν.

Ἀλλως, adv. *aliter, temerè, inconsultò; ἀλλως τε, præsertim:* ab ἄλλος.

Ἅλμάτι, dat. sing. ab ἅλμα, ατος, τὸ, *saltus:* ab ἅλλομαι.

Ἁλμινος, per Sync. pro ἀλλόμενος, et Æol. tenuis pro aspirato: ab ἅλλομαι, *salio.*

Ἅλμη, ης, ἡ, *salsilago, salsugo:* ab ἅλς, *sal.*

Ἁλμύρος, ρα, ρον, *salsus:* ab ἅλμη, *salsugo, sal.* Hinc fortassè fluxerunt ADMIRAL, *Almirante,* &c.

Ἅλξ, κος, ἡ, idem quod ἀλκή.

Ἁλοάδης, *tritus,* a. 2. part. pass. ab

Ἁλοάω, *trituro, comminuo,* f. ήσω, et ἀσω, p. ηκα. Dicitur et ἁλοιάω.

Ἁλογίνομαι, f. ινοῦμαι, à *ratione aberro, non sum compos rationis:* ab ἄλογος.

Ἁλογίω, -ῶ, *aspernor, contemno,* f. ήσω, p. ηκα· ex α priv. et λόγος, *verbum, ratio.*

Ἁλογίη, ης, ἡ, *contemptio:* ab ἁλογίω, *contemno.*

Ἁλόγιστος, ον, ὁ, ἡ, *rationis expers.* Hinc ἀλογίστως, *inconsideratè:* ex α, et λόγος, *ratio.*

Ἄλογος, ον, ὁ, ἡ, idem quod ἀλόγιστος.

Ἀλοή, ης, ἡ, *aloë,* herba.

Ἁλοητὸς, ὴ, ὁ, *tempus triturandi, tritura.*

Ἁλόθεν, adv. *ex mari:* ab ἅλς.

Ἁλοία, *pulsabat,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et contr. pro ἠλοία· ab ἁλοιάω, pro ἁλοάω.

Ἁλοίην, *captus sim,* 1. sing. a. 2. opt. act. pro quo dicitur ἁλῴην. Th. ἅλωμι.

Ἁλοίμαν, Dor. pro ἁλοίμην, οιὸ ωτο, 1. sing. a. 2. opt. med. verbi ἅλλομαι.

Ἁλοιφῆ, dat. ab ἁλοιφὴ, ῆς, ἡ, *pinguedo:* quod ab ἀλίφω.

Ἅλοξ, οκος, ἡ, *sulcus, vulnus:* idem quod οὐλαξ.

Ἁλόντι, *capti,* a. 2. part. act. dual. ab ἁλοὺς, οῦσα, όν.

Ἅλος, Dor. pro ἧλος, *clavus.*

* Ἁλουργὴς, ῆς, ὁ, ἡ, *purpureus.*

Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, epith. *Thetidis;* fit ab ἅλς, *mare:* undè ἁλόσυδνος, ἁλοσύδνη, et per Pleonasm. σοῦ δ, ἁλοσύδνη.

Ἁλοὺς, *captus,* a. 2. part. act. ab ἁλίσκω, *capio.*

Ἄλοφος, ον, ὁ, ἡ, *sine cristâ.* Th. λόφος, *crista galeæ.*

Ἄλοχος, ου, ἡ, *uxor:* dat. ἀλόχῳ· ex α pro ἅμα, et λίχος, *lectus.*

Ἁλύω, ἁλύσω, *capio,* inusitatum: undè ἁλίσκω sumit tempora quædam.

Ἁλόω, *erra,* 2. sing. imp. ab ἁλάομαι, ἁλάω, ἁλῶ, Poët. ἅλῶ.

Ἁλώοντας, Poët. pro ἁλῶντας, ab ἁλάομαι, *erro, vagor.*

Ἅλπεις, *Alpes,* montes, dat. pl. Ἅλπεσιν.

Ἁλπισος, vel, ut alii leg. ἅλπισος, quod à θάλπω, *foveo:* hinc θαλπιών, θάλπισος, et sublato θ, ἅλπισος, quod idem valet ac ἡδύτατος, *jucundissimus.* Vel è θάλπος, εος, comp. θαλπίων, θάλπιστος, et sublato θ, ἅλπιστος, *suavissimus.*

ΑΛΣ, ἁλὸς, ὁ, *sal:* Angl. SALT.

Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare:* ab ἅλλομαι, vel ab ἅλλομαι, *salio.*

Ἅλσος, εος, τὸ, *lucus, nemus, saltus.*

Ἁλσώδης, εος, ὁ, ἡ, *frondosus, nemorosus.* Th. ἅλσος, *nemus.*

Ἁλτικὸς, ὴ, ὸν, *agilis.* Th. ἅλλομαι, *salio.*

Ἅλτο, *saliit,* pro ἥλατο· ab ἅλλομαι, 1. sing. ind. a. 1. m. ἠλάμην, ἅλμαι, ἅλατο, per Sync. ἅλτο, et Ion. ἅλτο. Alii volunt esse plusq. perf. ab ἥλμην, ἅλσο, ἅλτο, Æolicè tenuis pro aspirato.

ΑΛΤΗ, ης, ἡ, *lignum cui infigitur stiva:* q. ab α et λύω.

Ἁλυκὸς, ὴ, ὸν, *salsus.* Th. ἅλς, *sal.*

Ἁλυκτάζω, *metuo, anxius sum.* Th. ἁλύω, *inquieto animo sum.*

Ἁλυκτοσάνδαλε, dat. pl. Ion. ab ἁλυκτοσάνδη, ης, ἡ, q. d. ἅλυκτος σάνδη, *indissolubilis pedica;* ἅλυκτος, metri causâ pro ἄλυτος.

Ἁλυξις, a. 1. part. act. ἁλύξασα, 3. sing. ind. f. 1. m. ab ἁλύσκω, *vito,* f. ξω. Th. ἁλύω, *vito.*

Ἁλύσκε, pro ἁλύσκεσκε, part. ab ἁλύω, *animo sum inquieto.*

Ἄλυτος, ον, ὁ, ἡ, *dolorum expers:* comp. ἀλυτώτερος· ex α, et λύπη, *dolor.*

Ἁλυς, υος, ὁ, ἡ, *anxietas mentis:* ab ἁλύω.

Ἁλυσκάνω, vel ἁλυσκάζω, *viribus destituor, dolore afficior.*

Ἁλυσκαίνω, *dòleo,* vel *anhelo:* ex ἁλύω, et ἀσθμαίνω, *anhelo.*

Ἅλυσις, ιος, ἡ, *catena:* ex α, et λύω, *solvo.*

Ἀλυσιτέλης, ες, ὁ, ἡ, *inutilis:* q. d. ὁ μὴ λύων τὰ τέλη, *qui non solvit vectigalia.*

Ἁλυσκάζουσι, *fugienti,* dat. part. ab ἁλυσκάζω, *evito.* Th. ἁλύω, *vito.*

Ἁλυσμὸς, ῦ, ὁ, *anxietas:* ab ἁλύω.

Ἁλύσσω, f. ξω, *anxius sum:* ab ἁλύω.

Ἁλυσταίνω, *imbecillus sum:* ab ἁλύω.

Ἁλύτης, ου, ὁ, *lictor:* ab ἅλυσις.

Ἄλυτος, ον, ὁ, ἡ, *insolutus, insolubilis:* ex α, et λύω, *solvo.*

Ἁλυχὴ, ῆς, ἡ, *fastidium animi cum crebrâ oscitatione:* q. ab

ΑΛΥΩ, f. σω, propriè, *vagor, erro; animo per varias rerum imagines tacitè erro; animo sum inquieto; læto hilarique animo sum:* ab α priv. et λύω, *solvo.*

Ἄλφα, τὸ, *prima litera* Alphabeti Græci; qui *primus* in re aliquâ tenet. Hinc

Ἀλφάω, vel ἀλφίω, *invenio,* f. ήσω, et ίσω, a. 2. ἧλφον· opt. ἅλφοιμι.

Ἀλφαῖος, ου, ὁ, *Alphæus,* nomen viri.

Ἀλφειὸς, ου, ὁ, nomen fluvii. Alii scribunt Ἀλφιὸς, ῦ.

Ἀλφεσίβοιαι, *aî,* virgines sic dicuntur quæ propter formam sponsos *inveniunt,* è quibus munera accipiunt, *boves* potissimùm: ab ἀλφίω, *invenio,* et βοῦς.

Ἀλφηστῆσιν, Ion. pro ἀλφησταῖς, dat. pl. ab ἀλφηστὴς, οῦ, ὁ, *inventor:* ab ἀλφίω. Th. ἄλφα.

ΑΛΦΙΤΟΝ, ου, τὸ, *farina.*

Ἀλφὸς, ὴ, ὸν, *albus:* ἀλφὸς, ὁ, *species vitiliginis albæ:* ergo ab ἀλφὸς, ὴ, ὸν, *albus, a, um.*

Ἄλφω, idem quod ἀλφάνω, ab ἄλφα.

Ἀλῶ, 1. sing. sub. a. 2. act. verbi ἁλίσκω, *capio.*

'Αλωὰ, Dor. et ἀλωὴ, ῆς, ἡ, *area, locus vitibus et arboribus consitus, arbustum, campus frumentarius, segetes,* ἀλωῶν, gen. pl. Æol. ἀλωᾶς, acc. Th. ἄλως, *area.*

'Αλωᾶς, ᾶδος, ἡ, *arealis.* Th. ἄλως.

'Αλφὴ, Dor. vel Att. pro ἀλωὴ, *captus sit, capiatur,* 3. sing. a. 2. opt. act. ab ἁλίσκω, *capio.*

'Αλωπὸς, *Aloëti,* gen. ab 'Αλωεὺς, ῆος, Att. ῶος, nomen propr.

"Αλωσι, *capere,* seu *capiaris.* 2. sing. a. 2. imperat. act. ab ἅλωμι, *capio.*

"Αλωται, *captus sum,* p. act. Ion. pro ἥλωται : ab ἁλίσκω.

"Αλωμι, vide ἁλίσκω, *capio.*

"Αλων, ωνος, ἡ, *area, in quâ triturantur frumentum.* Th. ἄλως.

'Αλῶναι, a. 2. inf. act. ab ἁλίσκω.

'Αλωπεκὴ, ῆς, ἡ, *vulpina pellis :*

'Αλωπεκία, ας, ἡ, *defluvium capillorum :*

'Αλωπεκίζω, *fraudulenter ago :*

'Αλωπεκικὸς, ὴ, ὸν, *fraudulentus :*

'Αλωπέκιον, υ, τὸ, *vulpecula :*

'Αλωπεκὶς, ίδος, ἡ, *catulus vulpis :* ab

'ΑΛΩ'ΠΗΞ, εκος, ἡ, *VULPES :* ab ἁλῶ et ὤψ, à *fallendis oculis,* vel ab ἁλῶ et πάσσω.

"ΑΛΩΣ, ω, ἡ, *area ; circulus et corona siderum.* Hinc ἁλωὶς, ίος, ὁ, *qui in areâ frumentum terit.*

'Αλώσιμος, ὁ ἢ ἡ, *qui capi* vel *expugnari potest.*

"Αλωσις, εως, ἡ, *captura.* Th. ἅλισις, *capio.*

'Αλωτομίνης, *expugnandæ,* f. 1. part. m. f. g. gen. sing.

'Αλωτὸς, ὴ, ὸν, *captus :* ab ἁλίσκω.

'Αλώω, pro ἁλῶ· ab ἁλίσκω.

'Αμ, ex ἀμφὶ, *circa :* ἄμ' pro ἄμα.

"Αμα, adv. *und cum, cum,* ἀμᾶ, Dor. pro ἄμα· sed ἀμὰ, Dor. pro ἐμοῦ.

'Αμάζονες, όνων, αἱ, *Amazones :* ex *a,* et μαζὸς, *mamma.*

'Αμαθαίνω, *indoctus sum :* ab ἀμαθὴς, *indoctus.*

'Αμαθὶ, adv. *indoctè :* et

'Αμαθέστατος, ὁ ἢ ἡ, superl. et

'Αμαθῆ, acc. sing. ab

'Αμαθὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, *indoctus :* ex *a* priv. et μανθάνω, *doceo, disco.*

'Αμαθία, ας, ἡ, *ignorantia.*

'Αμαθύτης, ωτος, ὁ, *arenosus :* Ion. ἠμαθύτης, pro ψαμαθώδης· ab ἄμαθος, pro ψάμαθος. Th. ψάμμος, *arena.*

"Αμαθος, υ, ἡ, *arena.*

'Αμαθύνω, υς, υ, *in pulverem redigo :* ab ἄμαθος, *arena.*

'Αμαθῶς, *stultè :* ab ἀμαθὴς.

'ΑΜΑΙΜΑ'ΚΕΤΟΣ, υ, ὁ, *indomitus :* ἀμαιμακέτοιο, pro υ, gen. Ion. Ex *a* intensivo, et μαιμάω· vel ab *a* priv. et μάχομαι, cum reduplicat. ut sit *inexpugnabilis.* Significat etiam *immensus :* ex μῆκος, Dor. μᾶκος, *longitudo.*

* 'Αμαλακιφία, ας, ἡ, *durities, magnitudo animi.*

'ΑΜΑΛΔΥ'ΝΩ, *corrumpo, consumo,* ut molle : ab ἁμάλδος, *mollis,* aliquandò *demolior.*

'ΑΜΑ'ΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, Capra cœlestis, quæ Jovem lactâsse fertur : forsan ab ἁμαλθύω, f. ύσω, *dilo, nutrio.*

"ΑΜΑΛΛΑ, ης, *manipulus :* hinc

'Αμαλλεύω, τὰ *manipulos colligo.*

'Αμαλλοδετὴς, ῆρος, et ἀμαλλοδέτης, υ, ὁ, *manipulorum ligator :* ab ἄμαλλα et δέω, *ligo.*

'ΑΜΑΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *mollis, tener :* pro ἀσταλὲς, σ mutato in μ Æol.

'ΑΜΑΜΥ'ΚΗ, υκος, ἡ, uvæ quoddam genus.

'Αμᾶν, *metere,* præs. inf. contrac. verbi ἀμάω, *meto.*

'ΑΜΑΝΙ'ΤΗΣ, υ, ὁ, *fungus,* vel fungi species.

'ΑΜΑ̈ΞΑ, ης, ἡ, *currus, plaustrum.* Hinc

'Αμαξεύω, f. εύσω, *plaustris transeo ; ἁμαξεύομαι, plaustellum,* Dim. ἁμαξιτὸς, ῆ, ὴ, *via vehicularis ; ἁμαξοπηγὸς, plaustra fabrico :* à πήγνυμι, *fabricor.*

'Αμαρ, ἄτος, τὸ, *dies,* Dor. pro ἦμαρ.

'ΑΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *aquæ ductus, cloaca.*

'ΑΜΑ'ΡΑΚΟΣ, υ, ὁ, *amaracus,* herbæ species.

'Αμαράντινος, υ, ὁ ἢ ἡ, *non marcescens :* à μαραίνω.

'Αμάραντος, υ, ὁ ἢ ἡ, idem.

'ΑΜΑΡΤΑ'ΝΩ, *aberro,* propriè *à scopo,* vel *via ; pecco :* f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, a. 2. ἥμαρτον, a. 1. part. ἁμαρτήσας, αντος, dat. pl. f. ἁμαρτήσασι, 3. sing. a. 2. sub. act. ἁμαρτῇ, a. 2. part. ἁμαρτὼν.

'Αμαρτὰς, άδος, ἡ, *peccatum.*

'Αμαρτῇ, *simul :* ut ὁμαρτῇ, adv.

'Αμάρτητὸν, a. 1. part. pass. n. g. vel 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἡμαρτήθησαν· ab ἁμαρτάνω.

'Αμάρτημα, ατος, τὸ, *peccatum :* ab ἁμαρτάνω, *erro, pecco.*

'Αμαρτήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἁμαρτάνω.

'Αμαρτία, ας, ἡ, *peccatum :* item *victima pro peccato :* ab ἁμαρτάνω.

'Αμαρτίνος, υ, ὁ ἢ ἡ, *cujus mens est prava :* ex ἁμαρτάνω, et νόος, *mens.*

'Αμαρτοεπὴς, ὁ ἢ ἡ, *qui dicendo peccat,* aut *decipit :* ab ἁμαρτάνω, et ἔπω, *dico.*

'Αμάρτυρος, υ, ὁ ἢ ἡ, *testimonii expers :* ex *a,* et μάρτυς, *testis.*

'Αμαρτωλὸς, ὸ, ὁ ἢ ἡ, *peccator,* et *peccatrix :* ab ἁμαρτάνω, *pecco.*

'Αμαρυγὴ, ῆς, ἡ, et ἀμάρυγμα, ατος, τὸ, *micans fulgor.* Ab

'ΑΜΑΡΤΥ'ΣΣΩ, *splendeo, fulgeo :* f. ξω, p. κα, ἀμάρυσσι, 3. sing. imperf. Ion. qu. ex *a* intensiv. et μαίω, *luceo.*

'Αμᾶς, Dor. pro ἡμᾶς, *nos.*

'Αμᾶσας, Dor. pro ἀμήσας, a. 1. part. act. ab ἀμάω, *meto,* a. 1. ἤμησα.

'Αμάσητος et ἄμαστος, υ, ὁ ἢ ἡ, *non mansus :* ex *a* priv. et μασάομαι, *manduco.*

'Αμᾶσθαι, *metere,* præs. inf. m. contr. ab ἀμάω, *meto.*

'Αμαυροχία, ας, ἡ, qu. ἀμαυροεχία, Poët. *rotarum concursus :* ab ἀμαυροέχω, *simul curro :* ab ἄμα, vel ἄρμα et ἐρίσσω, *curro.*

'ΑΜΑΥΡΟ'Σ, ὸ, ὁ ἢ ἡ, vel ὀρὸς, ὀὸ, ὀὸν, *obscurus :* q. ab *a* priv. et μαίρω, *luceo,* comp. ἀμαυρότερος, ίερα, Ion. ἀμαυροτέρη. Hinc forsan *Maurus,* A MOOR.

'Αμαυρωθὴν, *intereat,* a. 1. opt. pass. 3. sing. ab ἀμαυρόω, *offusco.* Th. ἀμαυρὸς, *obscurus.*

'Αμαχανία, ας, ἡ, *difficultas,* Dor. pro ἀμηχανία· ut et ἀμάχανος, pro ἀμήχανος, *difficilis.*

'Αμαχανεῖ, ἀμαχεῖ, et ἀμάχως, *sine prælio,* adv. et

"Αμαχος, υ, ὁ ἢ ἡ, *alienus à pugnâ,* vel *inexpugnabilis, impossibilis,* superl. ἀμαχώτατος. Ex *a,* et μάχομαι, *pugno.*

'ΑΜΑ'Ω, -ῶ, *meto,* f. ήσω, p. ἤμηκα· forsan ab ἄμα, quoniam multa simul colliguntur.

'Αμβαίνειν, Poët. pro ἀναβαίνειν, *descendere.* 'Αμβαίη, pro ἀναβαίη.

'Αμβάλλω, Dor. et Æol. pro ἀμβαλῶ, 2. sing. a. 2. imperat. m. verbi ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω, *differo.*

'Αμβάλλομαι, Poët. pro ἀναβάλλομαι, *differo, procrastino.*

"Αμβασι, Poët. et Dor. pro ἀνίσχει, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀνὰ, et βάω, inusitat. *eo.*

'Αμβάσευ, *ascendes,* 2. sing. ind. f. 1. m. Poët. et Dor. pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω. Itidem ἄμβασις et ἀμβάσεως, pro ἀνάβασις et ἀναβάσεως, Poët. ab ἀναβαίνω, *ascendo.*

'ΑΜΒΗ, ης, ἡ, *supercilium petræ, crepido :* q. ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω.

"ΑΜΒΙΞ, ικος, ὁ, *olla, calix.*

'Αμβλάδην, *interrupte,* pro ἀναβλάδην, et 'Αμβολάδην, pro ἀναβολάδην, *procrastinando :* ab ἀναβάλλω, *remoror.*

'Αμβλυγώνιος, ὁ ἢ ἡ, *obtusum angulum habens.*

* 'Αμβλύνω, f. ὑνῶ, *obtundo :* ab

'ΑΜΒΛΥ'Σ, ὺος, ὁ, *obtusus, hebes ;* hinc ἀμβλόω, *hebeto, abortivum pario :* ἀμβλύνω, *obtundo.* Un-

dè forsan Angl. BLUNT: ἀμβλυόντια, cæcutio, caligo: ἀμβλυωπία, ῐ̄, ὁ, hebetudo visûs: ἀμβλίσκω, abortiri facio.

'Αμβλωθρίδιον, υ, τὸ, abortivus partus. "Αμβλωσις, εως, ἡ, abortus: ab ἀμβλίσκω. Vide in ἀμβλώθ.

'Αμβολ ἄδαν, Dor. pro 'Αμβολαδὸν, Ion. et Poët. pro ἀναβολαδὸν, procrastinando: ab ἀναβάλλω, remoror.

'Αμβολὰς, ἄδος, ἡ, terra egesta, vel aggesta: ab ἀναβάλλω, rejicio.

'Αμβολὴ, ῆς, ἡ, præludium: Poët. Sync. pro ἀναβολὴ, dilatio, rejectio, agger.

'Αμβολιαγγὶς, ῐ̄δος, ὁ, dilator operum: ab ἀναβάλλομαι, et ἔργον, opus.

'Αμβροσία, ας, ἡ, ambrosia, cibus Deorum: ab ἄμβροτος.

'Αμβρόσιος, ία, ον, immortalis, divinus, dulcis, placidus: ab eodem.

'Αμβροσίως, -ῶ, aberro, pro ἀβροτίω, ab ἀβρότη, nox.

"Αμβροτος, ι, ὁ ἡ ἡ, immortalis, divinus, incorruptus: ex α priv. et βρότος, mortalis, inserto μ.

'Αμβωμοῖσι, Poët. et Ion. pro ἀνὰ βωμοῖς, ad altaria, vel super: ἀ βωμὸς, altare.

"ΑΜΒΩΝ, ονος, ὁ, umbo: quidquid in plano eminet ac protuberat, rotundam habens figuram.

'Αμβώσας, Poët. et Ion. pro ἀναβοήσας, a. 1. part. act. edito clamore, ab ἀναβοάω. Th. βοάω, clamo.

'Αμὶ, me, Dor. pro ἐμὶ, acc. sing. ab ἐγὼ, ego.

'Αμίγαρτος, ι, ὁ ἡ ἡ, immensus, ab α idem quod σὺν, et μίγας. Aliquandò invidiâ carens: et sic ab α, et μιγαίρω, invideo.

'Αμίθυσος, ι, ὁ ἡ ἡ, non ebrius, ebrietatem arcens, herba et gemma ebrietati resistens: ex

'Αμίθυτος, ι, ὁ ἡ ἡ, idem: ex α priv. et μεθύω, inebrio.

'Αμίσιτον, Dor. pro ἀμίσητον, 3. sing. imperf. m. verbi

'ΑΜΕΪΒΩ, f. ψω, commuto, permuto, alterno, respondeo, vices reddo, succedo, prætereo, p. ἤμειφα, a. 1. inf. act. ἀμείψαι, p. pass. ἤμειμμαι, f. 1. ἀμειφθήσομαι, f. 2. act. ἀμείβω, a. 2. act. ἤμειβον, p. m. ἤμειβα. Hinc ἀμοιβαῖος, ὁ, mutuus, alternus; ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὸν, et ἀμοιβὴν, vicissim, alternis vicibus.

'Αμιδὴς, ῆος, et ἀμίδηντος, υ, ὁ ἡ ἡ, tristis, tetricus; ab α priv. et μειδάω, rideo, subrideo.

'Αμιλίητον, gen. pl. ab ἀμίλητος, υ, ὁ ἡ ἡ, asper, durus: ex α priv. et μειλίσσω, demulceo.

'Αμείλιχος, υ, ὁ ἡ ἡ, implacabilis: idem quod ἀμείλητος· ex α priv. et μείλιχος, ὁ ἡ ἡ, blandus.

'Αμείνων, ονος, melius; ἀμείνων, melior: acc. sing. m. et f. et in neut. pl. ἀμείνονα, ἀμείνοα, ἀμείνω, gen. pl. ἀμεινόνων, comp. ab ἀγαθὸς, bonus.

'Αμείρω, privo aliquem portione: ex α priv. et μείρω, distribuo.

'Αμίφθη, Dor. pro ἠμίφθη, a. 1. ind. pass. verbi ἀμείρω.

'Αμίλγης, Dor. pro ἀμέλγεις, mulges, 2. sing. præs. ind. verbi

'ΑΜΕΛΓΩ, f. ξω, p. ἤμολγα, mulgeo, fructus immaturos carpo. Hinc Angl. MILK.

'Αμίλει, ne cura, ne sis sollicitus: imperat. verbi ἀμελέω· hinc transit in adv. et significat, certè, scilicèt, utique: ex α et μέλει, curæ est, impersonal.

'Αμίλεια, ας, ἡ, negligentia: ex α, et μέλει, curæ est.

'Αμελέω, -ῶ, negligo, f. ήσω, p. ἠμέλημα, a. 1. act. ἠμέλησα, ἀμελῶσι, 3. pl. sub. præs. act. ἀμελῶντος, gen. sing. part. præs. act. ἀμελημένος, Ion. pro ἠμελημένος, perf. part. pass. n. sing. masc.

* 'Αμελὴς, ῆος, ὁ ἡ ἡ, negligens.

'Αμέλξης, mulseris, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ἀμέλγω, mulgeo.

"Αμελξις, εως, ἡ, mulctio: ab ἀμέλγω, mulgeo.

'Αμελῶς, adv. indiligentèr, negligentèr, contemptim.

"Αμεμφλος, υ, ὁ ἡ ἡ, inculpatus: hinc

'Αμέμφεως, adv. inculpatè: ex α priv. et μέμφομαι, queror.

'Αμένας, Dor. pro 'Αμένης, υ, ὁ, nom. fluvii.

'Αμενηνὸς, ὴ, ὸν, debilis, qui citò deficit: ex α et μένω, vel μένος. Hinc ἀμενηνόν, dèbilitò.

'Αμενὴς, ῆος, ὁ, imbecillis, evanidus, debilis.

'Αμέρα, Dor. pro ἡμέρα, ἡ, dies.

'Αμέρεια, in diebus, interdiu. Poët. et Dor. pro ἀμέρας.

'ΑΜΕΡΓΩ, premo, exsugo, proprièt ex oleis amurcam exprimo.

'Αμέρδω, privo, excæco; item obscuro, obtundo, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ἤμερδε, pro ἤμερδε, ἀμερδῆς, a. 1. pass. sub. 2. sing. ex α priv. et μέρδω, intueor.

'Αμερὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, individuus, indivisus, partes non habens: ex α priv. et μέρος, pars.

'Αμεριμνέω, -ῶ, f. ήσω, securus sum, animo sum libero: ab ἀμέριμνος.

'Αμεριμνίη, ας, ἡ, securitas.

* 'Αμεριμνία, ας, ἡ, idem.

'Αμέριμνος, υ, ὁ ἡ ἡ, securus: ex α priv. et μέριμνα, cura.

* 'Αμερίμνως, adv. securè.

"Αμερος, Dor. pro ἤμερος, mitis, mansuetus.

'Αμέρσαι, pro ἀμερίσαι, a. 1. inf. act. ab ἀμερίζω, aliquem portione suâ privo. Th. μέρω. Aut ἀμέρσαι, Æol. pro ἀμέρσαι, ut κέρσαι, pro κεῖραι· aut regularitèr ab ἀμέρδω, privo, excæco.

'Αμερσάμαι, Dor. et Æol. pro ἀμερσάσας, a. 1. part. act. verbi ἀμέρω. Th. ἤμερος, mansuetus.

"Αμες, Dor. pro ἡμεῖς, nos, ab ἐγὼ ego.

'Αμεταθίητος, υ, τὸ, immutabilis; ἀμεταθίητον, υ, τὸ, immutabilitas: ex α, μετὰ, et τίθημι, pono.

'Αμεταπαίνητος, υ, ὁ ἡ ἡ, immotus: ex α, μετὰ, et κινέω, moveo.

'Αμεταμίλητος, υ, ὁ ἡ ἡ, cujus nos non pœnitet: ex α priv. et μεταμέλομαι, pœnitet me.

'Αμεταφράστος, υ, ὁ ἡ ἡ, resipiscere nesciens: ex α priv. et μεταφρονέω, resipisco.

* 'Αμετάστατος, nullâ persuasione mutabilis.

'Αμέτρητος, υ, ὁ ἡ ἡ, immensus: ex α priv. et μέτρον, mensura, vel μετρέω, mensuro, metior.

'Αμετροεπὴς, ῆς, ὁ ἡ ἡ, sine modo loquax: ab α, μέτρον, et ἔπος, dico.

"Αμετρος, υ, ὁ ἡ ἡ, mensurâ carens, immensus, immodicus: ex α priv. et μέτρον.

'Αμετρόπους, υ, ὁ ἡ ἡ, gressus alternus: ex ἀμείβω, muto, et πῶς, ποδὸς, via, transitus.

'ΑΜΕΤ'Ω, vado, transeo, muto, vinco: qu ab ἄμαι ἴω, simul eo.

"Αμη, ης, ἡ, falx; item ligo: ab ἀμάω, meto.

'Αμὴν, verè: ἀμὴν ἀμὴν, verissimè. Hebr. אמן veritas.

'Αμήνιτος, υ, ὁ ἡ ἡ, expers iræ. Th. μῆνις, ira.

"ΑΜΗΣ, υ, et ητος, ἡ, placentæ genus lacteæ.

'Αμήσω, 2. sing. f. 1. ind. act. ab ἀμάω, meto.

'Αμητὴς, ῆος, ὁ, messor: ab ἀμάω, meto.

'Αμητὸς, οῦ, ὁ, messis, arista: et ἄμητος, υ, ὁ, messis tempus: ab eod.

'Αμήτωρ, ορος, ὁ, qui caret matre: ex α priv. et μήτηρ, mater.

'Αμηχανὸς, ίος, ὁ ἡ ἡ, inops consilii, anxius: ex α priv. et μηχανὴ, machina.

'Αμηχανίη, inopiâ consilii laboro. Undè

'Αμηχανίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμηχανία, ας, difficultas: ex α priv. et μηχανὴ, consilium.

'Αμήχανος, υ, ὁ ἡ ἡ, cui nullum suppetit artificium seu admiriculum quod cupit. Ex α priv. et μηχανὴ, machina.

'ΑΜΙ'Α, ας, ἡ, piscis nomen.

'Αμίαντος, ι, ὁ ἡ ἡ, impollutus: ex α priv. et μιαίνω, polluo.

'Αμίδιος, Dor. pro ἡμίδιος, υ, ὁ, semideus.

'Αμιδρεῖν, pro ἀριδμᾶν, per Metath.

"ΑΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, certamen. Inde

'Αμιλλάομαι, certo: inf. præs. ἀμιλλᾶσθαι, certare.

'Αμῖν, Dor. pro ἡμῖν, nobis.

'Αμινάδαϛ, nom. viri, indecl. populi princeps.

'Αμιξία, ας, ἡ, dicitur esse inter eos quibus nihil est commercii; confusio, truculentia animi et morum, abhorrens ab hominum congressu.

'ΑΜΙ'Σ, ῖδος, ἡ, matula.

'Αμισθὶ, et ἀμισθὶ, adv. sine mercede, gratis: ab

"Αμισθος, υ, ὁ ἡ, mercedis expers: et

* 'Αμίσθωτος, υ, non mercede conductus: ex α priv. et μισθός.

'Αμιτροχίτων, ὁ ἡ, spoliatus mitrâ ac tunicâ: ex α priv. μίτρα, et χιτὼν, tunica.

'Αμιχθάλωσις, ισσα, ον, inaccessus, importuosus: ex ἄμιστος, et ἅλς, mare.

'Αμμάδω, Poët. pro ἀναμάδω, pæniteam.

"Αμμας, Æol. pro ἡμᾶς, acc. pl.

"Αμμάτα, nexus: pl. ab ἅμμα, -ατος, τὸ ab ἅμμω, necto.

"Αμμι, nos: acc. pl. Poët. pro ἡμας, dicitur et in dual. Dor. et Æol. pro νῶϊ, νῶ.

'Αμμίγα, Poët. pro ἀνὰ μίγα, permagnum.

'Αμμένας, Poët. pro ἀναμένας, a. 1. part. act. verbi ἀναμένω, exspecto.

"Αμμεναι, satiatum esse: inf. ex ἄω, ἄαι, ἄμεναι, Dor. seu Ion. et exempto ι, ejusque loco inserto μ, ἄμμεναι.

"Αμμενος, υ, ὁ, Dor. pro ἥμενος, sedens. Sed fortassè ἄμενος, scribendum. Nam τὸ α ex η Doricè mutatum est longum, nec geminato μ videtur opus esse τῷ μέτρῳ.

'Αμμένομεν, expectamus: Sync. pro ἀναμένομεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ἀναμένω, exspecto.

"Αμμεσσον, Poët. pro ἀνὰ μέσον, in medio.

'Αμμίων, g. pl. Æol. pro ἡμῶν.

"Αμμος, Æol. pro Dor. ἄμμος, et com. ἀμμᾶς.

"Αμμι, ιος, τὸ, herba, seu nomen seminis cujusdam cumino minoris: et

"Αμμι, dat. pl. pro ἡμῖν, Æol.

'Αμμίγα, simul; ἀνάμιγα, Poët.

'Αμμίγδην, pro ἀναμίγδην, permixtim: adv. ab ἀνὰ, et μίγνυμι, misceo.

"Αμμιν, seu ἄμμι, nobis: dat. pl. Æol. et Dor. pro ἡμῖν.

'Αμπᾶς, Poët. pro ἀναμπᾶς, a. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι.

"ΑΜΜΙΟΝ, υ, τὸ, minium.

'Αμμορος, υ, ὁ ἡ, expers, infelix: pro ἄμορος. ex α priv. et μόρος, portio, fatum.

'Αμμος, υ, ἡ, arena: à ψάμμος.

'Αμμώδης, ους, ὁ ἡ, arenosus, sabulosus.

"Αμμων, ωνος, ὁ, Hammon. Jovis in Libyâ cognomentum, ab arenis ei inditum. "Αμμες, Æol. pro ἡμῶν.

"ΑΜΝΑΜΟΣ, υ, ὁ, nepos.

'Αμνᾶμων, ονος, ὁ, Dor. pro ἀμνήμων, immemor.

'Αμνὰς, ἄδος, ἡ, idem quod ἀμνὶς, agna.

'Αμνᾶσαι, Dor. Sync. pro ἀναμνῆσαι, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco.

'Αμνατος, Dor. pro ἄμνηστος, ου, ὁ ἡ, ignotus, obscurus: ex α priv. et μνάομαι, memoro.

'Αμνεῖος, ία, εῖον, agninus, a, um. Th. ἀμνὸς, agnus.

'Αμνὶ, ῆς, ἡ, agna: ab ἀμνὸς.

'Αμνήμονα, immemorem: acc. ab ἀμνήμων, ὁ ἡ, immemor: ex α priv. et μνάομαι, memoro.

'Αμνημοσύν, -ᾶν, vel ἀμνημονίαν, f. ήσω, ύσω, obliviscor.

'Αμνησικάκἠσω, fut. ήσω, injurias obliviscor.

'Αμνησικάκως, adv. sine injuriæ memoriâ.

'Αμνήστευτα, non initis sponsalibus: adv. ex α et μνηστεύω, nuptias ambio.

'Αμνήστευτος, υ, ὁ ἡ, innuptus.

'Αμνηστεύτως, adv. non ducendo uxorem. Ab eodem.

'Αμνηστία, ας, ἡ, præteritorum oblivio: à μνάομαι, memoro.

"Αμνηστος, ου, ὁ ἡ, oblivione delectus. Ex α priv. et μνάομαι, recordor.

'ΑΜΝΙ'ΟΝ, ου, τὸ, membrana fœtum involvens, et vas ad accipiendum sanguinem.

'Αμνὶς, ῖδος, ἡ, agnicula, Dim. ab

'ΑΜΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, agnus: qu. ab α et μῖνος, quia imbecillus.

'Αμνοφόρος, υ, ὁ ἡ, ovis fœtum in utero ferens; hinc ἀμνοφόρος. Dor. pro ἀμνοφέρος, acc. pl. ex ἀμνὸς, et φέρω, fero, porto.

'Αμογητὶ, sine labore: adv. ab α, et μογέω, laboro.

'Αμόγητος, ὁ ἡ, indefessus.

'Αμόθεν, alicundè, adv. ab ἀμός.

'Αμοιβαδὶς, alternatim: adv. ab ἀμείβω, alterno.

'Αμοιβαῖος, αία, αῖον, et ἀμοιβαῖος, ὁ ἡ, alternus.

'Αμοιβὴ, ῆς, ἡ, retributio, mutatio: ab eod.

'Αμοιβὶς, ῦ, ὁ ἡ, ut ἀμοιβὴ χάριτι, gratia mutua: ἀμοιβοὶ, auxiliarii: ab ἀμείβω.

'Αμοιρος, υ, ὁ καὶ ἡ, parte carens: ex α, et μοῖρα, pars.

'Αμολγαία, lactea: ab ἀμέλγω.

'Αμολγὶς, ίος, ἡ, mulctra, mulctrale; ἀμολγίον, idem. Th. ἀμέλγω, mulgeo.

'Αμολγὸς, οῦ, ὁ, tempus quo vaccæ mulguntur.

'Αμὸν, nostrum, Dor. pro ἡμέτερον.

'ΑΜΟ'ΡΑ, ας, ἡ, similago cum melle cocta.

'ΑΜΟΡΒΟ'Σ, ὰ, ὸν, obscurus; qu. ἀμερβὸς· item, comes, assecla: παρὰ τὸ ἅμα τρωτίνεσθαι. Hinc ἀμοιβαίων, sequor, ἀμοιβαῖος, et ἀμόβιος, ὁ ἡ, tenebrosus.

'Αμόργη, ης, ἡ, herba quædam purpurei floris, quâ tinguntur: est et Insula.

'Αμοργὶ, ῖδος, ἡ, AMURCA: ab ἀμέργω, exsugo.

'Αμορφὸς, ὼ, ὁ ἡ, informis, deformis: ex α, et μορφὴ, forma.

'ΑΜΟ'Σ, ὼ, ὁ, unus, aliquis: Dor. pro ἡμέτερος, vel pro ἐμὸς, meus.

"Αμος, pro ἦμος, quandò.

"Αμοτος, υ, ὁ ἡ, inexplebilis: ex α priv. et μόρος, vel potius ab antiquo μῖρω, metior, Ern. hinc ἄμοτον, insatiabiliter, adv.

'Αμουσος, υ, ὁ ἡ, rudis, indoctus, inelegans: à μοῦσα, musa.

'Αμοχλὶ, adv. citra laborem: ab

"Αμοχλος, υ, ὁ ἡ, labore carens: à μόχθος, labor.

'Αμπαυσίνεαι, Poët. pro ἀναπαύσεαι, a. 1. inf. verbi ἀναπαυσίζω, Pæanem recanto, quod ex ἀνὰ, et Παιὰν, Pæan.

"Αμπαλλος, Poët. pro ἀνάπαλλος, resortitio, πάλος enim et πάλη significat. Th. πάλλω, vibro, sortior.

'Αμπάλλὰν, cùm quassasset: Poët. pro ἀναπάλλὰν, a. 2. part. ab ἀναπάλλω, evibro.

'Αμπαύσεαι, Dor. pro ἀναπαύσεαι.

'Αμπαυμα, pro ἀνάπαυμα, ἄτος, τὸ, solatium, ab ἀμπαύομαι, quiesco. Sic ἀμπαύσις, cessatio.

'Αμπαύσασθι, requiescite, 2. pl. a. 1. imperat. m. Poët. pro ἀναπαύσασθε.

'Αμπαυστήριος, pro ἀναπαυστήριος, Ion. ad quiescendum factus: ab ἀναπαύω, cesso à re aliquâ.

'Αμπεδίον, per campum, adv. Poet. pro ἀνὰ πεδίον.

'Αμπάφας, Poët. pro ἀναπίφας, a. 1. part. ex ἀναπίφω, transeo, transfodio. Th. πτίφω, transfigo.

'Αμπέλαγος, pro ἀνὰ πέλαγος, per pelagus.

'Αμπελιὼν, ῶνος, ὁ, vinetum, vinea.

'Αμπέλινος, ὁ ἡ, vitcus, vinealis: ab ἄμπελος, vitis, vinea.

'Αμπελιὼν, ῶνος, ὁ, ἀμπελόφυτος γῆ, vitibus consitus ager, vinea.

'Αμπελόεις, όεσσα, όεν, *vitibus consitus; vinifer:* ab ἄμπελος, *vitis, vinea.*

"ΑΜΠΕΛΟΣ, ου, ἡ, *vitis, vinea, vinum.* 'Αμπέλως, Dor. pro ἀμπέλους, acc. pl.

'Αμπελουργία, ας, ἡ, *vineæ cultura, putatio vitis:* ab

'Αμπελουργὸς, οῦ, ὁ ἡ, *vinitor:* ex ἄμπελος, et ἔργον, *opus.*

'Αμπελὼν, ῶνος, ὁ, *vinea.* Th. ἄμπελος, *vitis.*

"Αμπνψας, *renisisti,* Poët. pro ἀνέπνψας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναπίμπω, *remitto.*

'Αμπυκτάλαν, *sursùm vibrans,* a. 2. act. part. Ion. et Poët. pro ἀναπτάλαν, et inserto augmento præteriti: ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω, *vibro, sortior.*

'Αμπύσαι, *induisse,* inf. a. 1. act. Lacon. vel Æol. pro ἀμφίσαι, ex ἀμφιννῦμι.

'Αμπύσασον, Poët. pro ἀναπύσασον, 2. sing. a. 1. imperat. act. ab ἀναπυτάζω, *expando, explico, aperio:* ab ἀνὰ, πυτάω, -άζω, et πετάννῦμι.

'Αμπίχομαι, *induor,* Æol pro ἀμφὶ ἴχομαι.

'Αμπίχονον, ου, τὸ, *vestitus, indumentum:* ab ἀμπίχω, *circumdo:* ex ἀμφὶ, et ἴχω, *habeo.*

'Αμπηδάα, *subsilio, sursùm salio,* pro ἀναπηδάω. Th. πηδάω, *salio, salto.*

'Αμπισχεῖν, *induere,* præs. inf. verbi ἀμπισχίω, vel a. 2. inf. ab ἀμπίσχω, *circumdo.*

'Αμπλακίης, gen. Ion. ab ἀμπλακία, ας, ἡ, *erratum.* Th. πλάζω, *erro,* vel *errare facio.*

'Αμπλάκων, *qui erravit.* a. 2. part. act. ab ἀμπλακίω, *pecco, delinquo,* f. ήσω. Th. πλάζω, *erro.*

'Αμπλίης, ου, ὁ, nomen viri, Lat. *Amplius.*

Αμπνυμα, ατος, τὸ, *respiratio,* Poët. pro ἀνάπνυμα· ut et ἀμπνοὴ, pro ἀναπνοὴ, idem. Th. πνέω, *spiro.*

'Αμπνέω, et ἀμπνίω, *respiro,* pro ἀναπνέω, *respiro.*

'Αμπνύθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἠμπνύθη, *respiravit:* ab ἄμπνυμαι, pro ἀνάπνυμαι, Poët. ex ἀνὰ, et πνέω, *spiro.*

'Αμπολέων, *animo volutare,* Poët. Syncop. pro ἀναπολέων. Th. πολέω, *verto, verso, versor.*

'Αμπόλιν, *per urbem,* Poët. pro ἀνὰ πόλιν.

'Αμπόνου, pro ἀνὰ πόνου· à πόνος, *labor.*

'ΑΜΠΡΟ'Ν, οῦ, τὸ, *funis, quo boves trahuntur,* vel *quo onera trahunt.*

'Αμπτάμενα, *revolantia,* pro ἀναπτάμενα, a. 2. part. m. ab ἀνίπταμαι, *revolo.* Th. ἵπταμαι, *volo.*

'Αμπυκίδης, οῦ, ὁ, *Amphyci,* vel *Ampyci filius.*

"ΑΜΠΥΞ, υκος, ὁ, vel ἡ, *reticulum muliebre.*

'Αμπωτίζω, f. ίσω, *resorbeo:* ab ἄμπωτις,

"Αμπωσις, seu ἄμπωτις, per Sync. pro ἀναπώσις, *reciprocatio æstûs marini:* quod ab ἀναπίνω, *resorbeo.* Th. πίνω, *bibo, absorbeo.*

'ΑΜΥΓΔΑΛΕ'Α, ας, ἡ, *amygdalus arbor.*

"Αμυγμα, ατος, τὸ, *vellicatio, laniatio, sacrificatio:* ab ἀμύσσω, *vellico, sacrifico, lacero.*

"Αμῦδις, adv. *simul, cum,* Poët. seu Æol. pro ἅμα, *simul.*

'ΑΜΥΔΡΟ'Σ, ὰ, όν, *subobscurus.*

"Αμυδρος, ν, ὁ ἡ ἡ, *humidus:* ab ἅμα et ὕδωρ, *aqua.*

'Αμύητος, ν, ὁ ἡ ἡ, *non initiatus:* ab α et μυέω, vel μύω, *claudo, initio,*

'Αμυθᾶν, ᾶνος, ὁ, Poët. pro 'Αμυθάων, ωνος, nomen viri.

'Αμυθήτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *dictu perdifficilis, ineffabilis, inenarrabilis:* ex α priv. et μυθέομαι, *dico.*

'Αμυκλᾶθεν, adv. ἐκ τῶν 'Αμυκλῶν.

'Αμυκλαὶ, ῶν, αἱ, *Laconici calceamenti genus.*

'Αμυκλαϊστὶ, Dor. pro ἀμυκλαΐζων, *Laconicè loqui.*

'Αμυλος, υ, ὁ καὶ ἡ, *non molitus:* à μύλη, Ion. *roboris species:* ἄμυλον, τὸ, *amylum.*

'Αμύμονα, acc. sing. ab

'ΑΜΥ'ΜΩΝ, ονος, ὁ ἡ ἡ, *inculpatus, præclarus, eleguns:* ab α intens. et μύω, *oculos claudo, labia comprimo.*

'Αμῦνα, ης, ἡ, et ἀμῦνη, ης, ἡ, *propulsatio injuriæ, auxilium:* ab ἀμύνω, *auxilio, arceo.*

'Αμῦναι, a. 1. inf. act. ἀμυνήσομαι, f. 1. pass. ἀμύνασθαι, a. 1. inf. m. ἄμυνον, a. 1. imp. act. ἀμυνίμεν, inf. Ion pro ἀμύνειν, ut ἀμυνίμεναι, Dor. ἀμυνῖσι, Ion. pro ἀμυνῦσι, 3. pl. fut. 1. vel 2. act. ab ἀμύνω.

'Αμύντας, υ, ὁ, *Amyntas,* nom. viri.

'Αμυντήριος, ίη, ὁ ἡ ἡ, *auxiliatorius.*

'Αμύντωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, et ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, *auxiliator:* sed 'Αμύντωρ, ορος, ὁ, est nom. propr. viri.

'ΑΜΫ'ΝΩ, f. ῦνῶ, *auxilior,* p. ἠμυνχα, a. 1. ἤμῦνα, a. 1. m. ἠμυνάμην, ω, ατο, f. 1. m. ἀμυνοῦμαι, ἀμύνω, ῃ, ῃ, a. 1. sub. act.

'Αμύξις, *lacerabis,* f. 1. verbi ἀμύσσω.

'Αμυξις, εως, ἡ, id. q. ἀμύγμα, q. v.

'ΑΜΥ'ΣΣΩ, vel ἀμύττω, *rado, unguibus lacero;* f. ξω, p. ἤμυχα, a. 1. inf. m. ἀμύξασθαι. Hinc

'Αμυχμὸς, οῦ, ὁ, ac ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, *laceratio, vulnus.*

'Αμυτὶ, adv. *raptim, patenie ore, sine labiorum compressu:* ab α priv. et μύω, *labia comprimo.*

"Αμυστις, ιδος, ἡ, *poculi* vel *potandi genus, cùm poculum largius exsiccatur:* à μύω,

'Αμυστος, υ, ὁ ἡ ἡ, *sacrorum imperitus, profanus.* Ex α priv. et μύω, *sacris initio.*

'Αμφ' pro ἀμφὶ

'Αμφαγάπαν, *valdè diligo, caritate amplector.*

'Αμφαδὰ, ἀμφαδὸν, et ἀμφαδὸν, *palàm, manifestè,* adv. pro ἀναφανδὸν, et ἀναφανδὰ: ex ἀνὰ et φαίνομαι· hinc

'Αμφάδιος, *manifestus:* ἀμφαδίη, ης, ἀμφαδίην, *manifestè,* adv. Omnia à φαίνω, *ostendo.*

"Αμφαινι, Poët. pro ἀνέφαινε, 3. sing. imperf. ind. act. ab

'Αμφαίνω, pro ἀναφαίνω, *ostendo.*

'Αμφάκης, Dor. pro ἀμφήκης, *utrimque acutus.*

'Αμφαξόνιον, *exorbito,* cùm ἄξων *currûs* in utrumque latus vergit, et non rectè hæret.

'Αμφαρᾶσίω, ῶ, f. ήσω, *circumstrepo.* Τυδεΐδᾶ τ' ἀμφεραῶσει, Il. 21, 408. Ex ἀμφὶ, et ἀραῖσιν, *strepo.*

'Αμφαράβιζον, *circumstrepebant,* 3. pl. imperf. act. Ion. ab ἀμφαραβίζω· ex ἀμφὶ et ἄραβος, *strepitus.* Sunt qui leg. ἀμφαβάριζον.

'Αμφασίη, ης, ἡ, *obmutescentia,* Ion. et Poët. pro ἀφασία, ας, ἡ, *loqui non posse, stupor quo vox intercipitur:* ex α et φημὶ, *dico.*

Αμφαυξις, ἡ, *truncus abictis post ramos recisos.*

'Αμφαφάασθαι, *circumtractari,* pro ἀμφαφᾶσθαι· ex ἀμφὶ, *circa,* et ἁφάω, *tango.*

'Αμφάωτο, imperf. m. 3. sing. ind. ab ἀμφίομαι, *foveo, agito,* ἄμφιτο, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ab ἀμφίω, *persequor.* Th. ἵπω, *sequor.*

'Αμφεπάλοντο, 1. sing. vel 3. plur. imperf. *cooperiebant;* ἀμφεπάλυψε, a. 1. ind. act. 3. sing. ab ἀμφιπαλύσσω, *circumtego.* Th. καλύπτω, *tego, velo.*

'Αμφιπᾶεν, *circumtruncatus est,* 3. sing. a. 2. ind. pass ab ἀμφικόπτομαι. Th. κόπτω, *tondeo.*

'Αμφιπονήθη, *consumpsit,* 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀμφιπονίομαι.

'Αμφίπω et ἀμφίπω, *circumtracto, circumsisto; circa quidpiam versor et occupatus sum, foveo; persequor,* Il. 2, 525. ex ἀμφὶ et ἵπω.

'Αμφιρεῖσαι, Poët. Sync. pro ἀναφέρεσθαι, *recipere:* ab ἀναφέρω.

'Αμφίστην, a. 2. ind. 1. sing. ab ἀμφίστημι, *circumsto.* Th. ἵστημι, *sto.*

'Αμφυδὶς, *utrinque in fugam*

Digitized by Google

conjecti sunt, a. 1. ind. pass. 3. pl. Boeot. pro ἀμφὶ ἰφοξίδησαν, a. 1. 3. pl. ind. pass. à verbo ἀμφιφοξίω.

'Αμφιφῦγες, *evasisti*, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφαφύγω. Th. φύγω, *fugio*.

'Αμφίχεν, pro ἀμφιέχυτο, *circumfusus erat*, pluscq. p. pass. Ion. ab ἀμφιχέω· a. 1. ἀμφιχύθην. Th. χέω, *fundo*.

'Αμφίνης, ους, ὁ ἡ ὐ, *utrinque acutus*, aut *anceps*: ab ἀκὴ, mucro; qu. ἀμφὶ ἀκὰν ἔχων.

'Αμφηρίφια, acc. sing. ab ἀμφηρέφης, ους, ὁ ἡ ὐ, *undique tectus*: ex ἀμφὶ et ἐρέφω, *tego*.

'Αμφήρικτος, ου, ὁ ἡ ὐ, *anceps, controversus*: ex ἀμφὶ et ἔρις, *contentio, disceptatio*.

'ΑΜΦΙ', præp. *circa*; cum gen. *de, propter, per*; cum accus. *ad, circa, et circiter*; cum dat. *circum, prope, circa, de, propter, apud, contra*.

'Αμφιάζεμαι, et ἀμφιάζω, *induo*, f. άσω· p. pass. ἀμφίασμαι. Hinc ἀμφίασμα, ατος, τὸ, *indumentum vestis*: ab ἀμφίστομος.

'Αμφιάρεως, ου, ὁ, peritissimus vates, Oïclei filius: unde et 'Οϊκλείδης voc. à Pindaro.

'Αμφιαχῶν, acc. part. p. m. f. g. ab ἀμφιάχω, seu ἀμφιαχίω, *circumsono*.

'Αμφιβαίνω, *circumeo, lustro*, fut. βήσομαι, perf. βέβηκα· ex ἀμφὶ et βαίνω, *eo*.

'Αμφιβάλλη, a. 2. sub. ἀμφιβαλεῖν, a. 2. imperat. med. ex 'Αμφιβάλλω, *circumjicio, circundo*, quod ex ἀμφὶ et βάλλω, *jacio*.

'Αμφιβὰς, a. 2. part. act. ab ἀμφιβαίνω.

'Αμφιβασίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμφισβήτησις, *dissensio, disceptatio*.

'Αμφίβασις, ιος, ἡ, *circuitio*; acc. ἀμφίβασιν· ex ἀμφιβαίνω.

'Αμφιβέβηκας, *circumivisti*, p. ind. act. 2. sing. ex ἀμφιβαίνω.

'Αμφίβιος, ου, ὁ ἡ ὐ, *in terrâ et in aquâ vivens*; pl. n. g. ἀμφίβιων· ex ἀμφὶ et βίος, *vita*.

'Αμφίβλημα, ατος, τὸ, *vestimentum, indumentum*. Ex ἀμφιβάλλω.

'Αμφιβλήστρον, f. ύσω, *reti capio*: ab

'Αμφίβληστρον, ου, τὸ, *rete piscatorium, verriculum*: ex ἀμφὶ et βάλλω.

'Αμφιβολεὺς, ῆος, ὁ, *piscator*.

'Αμφιβόητος, ου, ὁ ἡ ὐ, *circumsonus, circumquaque celebratus, a, um*: ex ἀμφὶ et βοάω, *clamo*.

'Αμφιβολία, ας, ἡ, *ambiguitas*.

'Αμφίβολος, ου, ὁ ἡ ὐ, *ambiguus*: ex ἀμφὶ et βάλλω.

'Αμφίβροτος, ου, ὁ ἡ ὐ, *circa hominem tegens undique*: ex ἀμφὶ et βροτός.

'Αμφιγεγηθὼς, *circum oblectatus est*, 3. sing. p. m. ab ἀμφιγάθω. Th. γηθέω, *gaudeo*.

'Αμφιγνοίη, *aliquâ ex parte cognosco, dubito*, f. ήσω, p. κα· ex ἀμφὶ et νόος, *mens*.

'Αμφίγυος, υ, ὁ ἡ ὐ, *privignus*, qui ex priore uxore est. Ex ἀμφὶ et γίνομαι, *nascor*.

'Αμφιγυήεις, ιος, ὁ ἡ ὐ, *utroque pede claudus*. Vulcani epith. ex ἀμφὶ et γυιὸς, *claudus*.

'Αμφίγυος, υ, ὁ ἡ ὐ, *utrinque acutus*: ex ἀμφὶ et γυιὸς, vel γυῖον. Ut ἀμφίγυοι ἴγχεες.

'Αμφιδάμας, αντος, ὁ, *Amphidamas*, nom. propr. q. à δαμάζω.

'Αμφιδάσσας, acc. f. g. ab ἀμφιδάσσω, *utrinque hirsutus*. Th. δασύω.

'Αμφιδίδια, 1. sing. p. m. ἀμφιδίδημι, 3. sing. plusq. p. m. Ion. ex ἀμφὶ et δίδημι, *divido, convivor, scio, comburo*.

'Αμφιδὶς, ος, ἡ, *catenæ, annuli*: ex ἀμφὶ et δέω, *ligo*.

'Αμφιδέξιος, ου, ὁ ἡ ὐ, *ambidexter, ambiguus*. Th. δεξιὸς.

'Αμφιδέχεται, 2. sing. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ἀμφιδέχομαι, *circumspicio*, f. ξομαι. Th. δέχομαι.

'Αμφιδύτατος, ου, ὁ, *postremus, minutissimus*: ab ἀμφὶ et δύω·ατος.

'Αμφιδυόω, *circumvolo*; ἀμφιδύσεται, 3. sing. p. pass. à δύω.

'Αμφιδυσίων, *observare capiendi causâ*. Th. δυσέω.

'Αμφίδυξος, υ, ὁ ἡ ὐ, *anceps*; ἀμφιδυξίαι, *ambigo*: à δύξα, *opinio*.

'Αμφίδρυφος, υ, ὁ ἡ ὐ, *undique laceratus*. Pro eodem dicitur ἀμφιδρυφὴς, et ἀμφίδρυφος, ὁ ἡ ὐ, à δρύπτω, *lacero*.

'Αμφίδυτος, υ, ὁ ἡ ὐ, quod utrinque potest δύνεσθαι, i. e. *subiri*.

'Αμφιδὺς, *indutus*, a. 2. part. act. ἀμφίδυμι. Th. δῦμι, *subeo, induo*.

'Αμφιεσμένος, *indutus*, p. part. pass. ab ἀμφιέσνυμι, *induo*.

'Αμφιελίσσας, *utrinque agitatus*, acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσος, υ, ὁ ἡ ὐ, ab ἑλίσσω, *volvo*. Th. ἑλίσσω.

'Αμφιέσνυμι, *vestio*, f. ἔσω· p. pass. ἀμφίεσμαι, et ἀμφίεμαι· ex ἀμφὶ et ἵεμαι.

'Αμφίεσσιν, *gubernantes*, præs. part. ex ἀμφὶ et ἴσσω, *tracto, ago*.

'Αμφιεσάμενος, a. 1. part. m. ab ἀμφιέννυμι.

'Αμφίεσσι, 3. sing. a. 1. sub. 'Αμφιέσμαι, Ion. pro ἠμφίεσμαι, p. ind. pass. ab ἀμφιέννυμι.

'Αμφιζάνω, ab ἵζάνω, *adhæreo, circumsedeo*, f. ήσω. Th. ἵζω.

'Αμφιθάλασσος, υ, ὁ ἡ ὐ, *qui utrinque mari cingitur*: ex ἀμφὶ et θάλασσα, *mare*.

'Αμφιθαλὴς, ιος, ὁ ἡ ὐ, *circumfluvidus*; Item *patrimus et matrimus*. Th. θάλλω.

* 'Αμφιθέατρον, υ, τὸ, *Amphitheatrum*.

'Αμφίθετος, υ, ὁ ἡ ὐ, *qui utrinque poni potest*: ab ἀμφὶ et τίθημι, *pono*.

'Αμφιθέω, *circumcurro*: à θέω, *curro*.

'Αμφίθυρος, υ, ὁ ἡ ὐ, *domus quæ anticas et posticas fores habet*. Th. θύρα.

'Αμφικαλύψω, 3. sing. a. 1. sub. ἀμφικαλύψω, 3. sing. f. 1. opt. act. ab ἀμφικαλύπτω, *circumtego*. Th. καλύπτω, *tego, velo*.

'Αμφικτεὴς, ιος, ὁ ἡ ὐ, *utrinque ansatus, biceps*. Th. κάρηνον, vel κάρη, *caput*.

'Αμφικτιόσσας, *circumscindens, dividens*, a. 1. part. act. Poët. pro κτίσσας. Vide ἀμφικτίζω.

'Αμφίλυτος, υ, ὁ ἡ ὐ, *qui utrinque abluitur*, vel *alluitur, circumfluus*. Ex ἀμφὶ et λύζω, *abluo*.

'Αμφίκομος, υ, ὁ ἡ ὐ, *latè comans, undique frondosus*: ex ἀμφὶ et κόμη, *coma*.

'Αμφικρέμαμαι, *circumpendeo*. Th. κρεμάω.

'Αμφικυλίσσουσι, Æol. et Poët. pro ἀμφικυλίσσας, a. 1. part. Th. κυλίω, f. ίσω, p. ικα.

'Αμφικύτελλον, υ, τὸ, *poculum rotundum et utrinque ansatum*: ex ἀμφὶ et κύτελλον.

* 'Αμφιλᾶβὴς, ους, vel ἀμφιλᾶβὴς, ὁ ἡ ὐ, *amplus, ingens, magnus*.

'Αμφιλαχαίνω, *circumcirca fodio*: à λαχαίνω.

'Αμφιλογία, ας, ἡ, *disceptatio, ubi ex utraque parte contenditur*: ex ἀμφὶ et λόγω.

'Αμφίλοχος, υ, ὁ, *Amphilochus*, nomen viri.

'Αμφιλῦσαι, υ, ὁ ἡ ὐ, *nitidissimus*: à λύω, *lux prima*.

'Αμφίμακρος, υ, ὁ ἡ ὐ, *utrinque longus*, pes prosodicus.

'Αμφιμάσσων, *abstergite*, a. 1. med. imperat. à μάζω, f. ξω et σω, *purgo*.

'Αμφιμέδοντες, ων, ὁ ἡ ὐ, Dor. pro ἀμφιμήδεις, ων, ὁ ἡ ὐ, quod circum matricem est in utero: ex μήτρα, *matrix*. Th. μήτηρ.

'Αμφιμάχομαι, *circum pugnavero*: præs. sub. m. 1. sing. Th. μάχομαι.

'Αμφιμέλαινα, *utrinque nigræ*. Sic dicuntur φρένες, quòd irâ tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας, *niger*.

'Αμφιμέμῦκε, *circummugiit*, p. m. 3. sing. ab ἀμφιμυκάω.

'Αμφιμήσομαι, *circumpascor, incolor*: à νέμω.

'Αμφιξέω, *circumrado*, f. ξέσω· a. 1. ἀμφίξεσα· à ξέω, *rado*.

'Αμφιος, υ, ὁ, *Amphius*, nom. pr.

Ἀμφίπαλτος, ος, ὁ ἡ ὁ, peltis densus, i. e. bene instructus: à πάλτη, jaculi genus.

Ἀμφίπεδος, ος, ὁ ἡ ὁ, campis undique cinctus: ex ἀμφὶ et πέδον, campus.

Ἀμφιπένομαι, operam pono, occupatus sum circa aliquid.

Ἀμφιπεπτίοισι, vicinis, dat. pl. ab ἀμφιπεπτίοντες. Th. πτίζω.

Ἀμφιπερίσσυφα, 3. sing. imperf. Ion. et contr. pro ἀμφιπεριστρέφω: ab ἀμφιπεριστρεφάω, circumverto: ex ἀμφὶ, περὶ, et στρέφω.

Ἀμφιπεσσεῖται, amplexa, a. 2. act. part. f. g. ab ἀμφιπίσσω.

Ἀμφιπίσσειν τινὰ, aliquem complecti. Th. πίσσω.

Ἀμφιπολεύω, f. εύσω, obambulo, comitor: à πολέω, versor, Poët. πολεύω.

Ἀμφίπολος, ιος, ἡ, Amphipolis, nomen urbis.

Ἀμφίπολος, ου, ὁ ἡ ὁ, minister, vel ministra; hinc ἀμφιπολεῖν, famulari: ex ἀμφὶ et πολέω, versor.

Ἀμφιποτάομαι, circumvolito: à πίτνημι.

Ἀμφίπυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, utrinque ardens. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Ἀμφιῤῥύτῳ, dat. sing. ab ἀμφιῤῥύτος, ου, ὁ ἡ ὁ, circumfluus: ex ἀμφὶ et ῥέω· unde et

Ἀμφιρεῶ, contr. nomen mulieris.

Ἀμφὶς, utrinque, in medio, adv. cum gen. sine, seorsum, extrà.

Ἀμφίσβαινα, ης, ἡ, serpentis genus, qui videtur duo habere capita, quia ἐκατέρωθεν βαίνει.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΕΩ, ambigo, dubito, controverso: ἀμφισβητήσω, a. 1. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς et βάω, eo: hinc

Ἀμφισβήτησις, ιος, et ἀμφισβητία, ας, ἡ, disceptatio, contentio, dubitatio.

Ἀμφισπιλάμενος, colligatus, a. 1. part. med. ab ἀμφισπίλλομαι. Th. πίλλω, orno, mitto.

Ἀμφισπὰς, ὁος, ὁ ἡ ὁ, utrinque coronatus; item undique plenus: ex ἀμφὶ et σπάω, corono.

Ἀμφίστομος, ος, ὁ ἡ ὁ, versipellis, utrinque acutus. Th. στόμα, ατος, acies.

Ἀμφιστορέομαι, obsideo: ab ἀμφὶ et στορέω.

Ἀμφιτάδοις, circum extensus, a. 1. part. pass. ab ἀμφιτάνω. Th. τάνω, tendo.

Ἀμφιτάπης, ητος, ὁ, et ἀμφιτάπις, ιδος, ὁ, et ἀμφίτατος, ου, ὁ ἡ ὁ, tapes utrinque villosus. Th. τάπης, tapes.

Ἀμφιτίθω, circumpone, præs. imp. act. q. ab ἀμφιτίθημι. Th. τίθημι, pono.

Ἀμφιτρίτη, uxor Neptuni; mare; ex ἀμφὶ et τρίζω, strido, sono.

Ἀμφιτρομέω, tremo ab omni parte. Th. τρομέω, tremo.

Ἀμφιτρύων, nomen viri: ex ἀμφὶ et τρύω, tero.

Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, per Epenth. pro Ἀμφιτρυωνίδης, filius Amphitryonis.

Ἀμφιφάλος, ος, ὁ ἡ ὁ, clavis undique distinctus: ex ἀμφὶ et φάλος· item splendidus.

Ἀμφιφορεὺς, ῆος, Ion. ῆος, ὁ, amphora, utrinque auriculas habens: ab ἀμφὶ et φέρω, fero.

Ἀμφιχαίνω, absorbeo, propriè circumhio: à χαίνω, hio, hisco, dehisco.

Ἀμφίχανος, ος, ὁ ἡ ὁ, utrinque capillatus.

Ἀμφιχέω, a. 1. inf. act. ex ἀμφὶ et χέω, fundo.

Ἀμφιχυθῆναι, circumfusa, a. 1. part. pass. f. g. ab ἀμφιχέω, circumfundo.

Ἀμφίχυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, circumfusus, terrâ aggestâ utrinque munitus: ex ἀμφὶ et χέω, spargo circa.

Ἀμφίχωλος, ος, ὁ ἡ ὁ, utroque pede claudus: à χωλὸς, claudus, mutilus.

Ἀμφίδιον, ου, τὸ, parvus vicus, parva platea; ἀμφίδια, compitalia.

Ἄμφοδον, ου, τὸ, via urbis, platea, vicus; compitum: ab

Ἄμφοδος, ος, ὁ ἡ ὁ, bivium, vicus; circuitus: ex ἀμφὶ et ὁδὸς, via.

Ἀμφόνιν, Poët. pro ἀνὰ φόνον, per cædem.

Ἀμφορέας, acc. pl. ab ἀμφορεὺς, per Sync. pro ἀμφιφορεὺς, amphora.

Ἀμφότερος, α, ον, uterque, ambo; ἀμφοτέρῃσι, dat. pl. Ion. fœm. gen. pro ἀμφοτέραις, ut et ἀμφοτέρῃσι· hinc

Ἀμφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρους.

Ἀμφοτέρωθεν, utrinque, adv. Th. ἄμφω, uterque.

Ἀμφραδέσσατο, animadverteret, a. 1. opt. 3. sing. Poët. ab ἀνὰ et φράζομαι, delibero.

Ἀμφὶνὰ, pro ἀνὰ φρενὰ, per plantas.

Ἄμφω, ambo, vel ambæ; ἀμφοῖν, gen. et dat.

Ἀμφώης, ιος, ὁ ἡ ὁ, utrinque aures habens; utrinque ansatus: ex ἀμφὶ et οὖς, ὠτὸς, auris.

Ἄμφωτις, vel Ἀμφῶτις, ἀμφώτιδος· aut Ἀμφωτὶς, ίδος, poculi genus, binas aures, id est, ansas, habentis: ab eod.

Ἀμφωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀμφώης.

Ἀμώγος, ου, ὁ, Sacrorum rex.

Ἀμώμητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inculpatus; ἀμωμήτοιο, gen. Ion. Hinc

Ἀμωμήτως, adv. ex α et μωμητὸς, vituperabilis; quod à μωμέομαι. Th. μῶμος, dedecus, probrum, labes.

ΑΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, amomum, frutex et aroma.

Ἄμωμος, ος, ὁ ἡ ὁ, maculæ expers: ex α et μῶμος, macula.

Ἀμὼν, ὁ, nomen viri, indecl. Fidelis: Sed

Ἀμῶν, Dor. pro ἡμῶν.

Ἀμῶνται, 3. pl. ind. pass. ab ἀμάω. Ἀμώντεσσι, pro ἀμῶσι, dat. pl. part. Poët.

Ἀμὼς, ὁ, nomen viri, indecl. Robustus.

Ἀμῶς, μετας, 2. sing. opt. præs. act. ἀμάοιμι, ῷμι, ἄοις, ῷς, ἄοι, ῷ· ab ἀμάω, meto.

Ἀμωσγέπως, quoquo modo, quovis modo: ab ἀμὼς. Th. ἀμὼς, unus.

Ἄμωτα, ων, τὰ, castaneæ.

Ἄν, conjunctio potentialis, cum optat. et conjunctivo, imperfecto et aoristis indicativi addit vim optativi et conjunctivi; (2) conjunctio conditionalis, pro ἐὰν, εἰ, pro εἰ ποτε, ἐπεὶ, ὅτε, Poëtæ; utuntur etiam ἄν, pro ἀνὰ, et ἄν', pro ἄνα.

Ἀνὰ, præp. cum acc. per, inter, in, adversus, juxta, cum, circa; interdum cum dat. cum, super; item adv. singulatim, quisque; ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, per Græcium; ἀνὰ τὸν ποταμὸν, adversùs fluvium, vel adverso flumine; ἀνὰ πρώτους, inter primos; ἀνὰ σκήπτρῳ, cum vel super sceptro, sceptro innixus; ἀνὰ δηνάριον ἔλαβον, acceperè singulatim vel singuli denarium. In composit. significat iterationem, retrò, rursum.

Ἄνα, surrexit, per Apoc. pro ἀνέστη, quod pro ἀνίστω, Ion. et ω mutato in α, a. 2. indicat. act. 3. sing. ab ἀνίστημι. Est et ἀνὰ, surge, pro ἀνάστα, et ἀνάστηθι, a. 2. imperat. act. Est et ἄνα, voc. sing. ab ἄναξ, rex; vel per Apoc. pro ἄνασσα, regina.

Ἀνάβα, pro ἀνάβαθι, vel ἀνάβηθι, ascende, a. 2. imperat. ab ἀναβαίνω, ascendo.

Ἀναβαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus scalæ.

Ἀναβαίνω, ascendo.

Ἀναβαθμὸς, οῦ, ὁ, gradus scalæ: ab ἀναβαίνω, ascendo.

Ἀνάβαθρον, ου, τὸ, et ἀναβάθρα, ας, ἡ, scala; ἀνάβαθρα, τὰ, scalæ navis; ἀναβαίνω, ascendo.

Ἀναβαίνω, ascendo, f. βήσομαι, p. βέβηκα· a. 2. ἀνέβην· part. ἀναβάς.

Ἀναβάλλεσθαι, differri, inf. pass. ab ἀναβάλλω, rejicio.

Ἀναβάλλω, procrastino, differo, f. βαλῶ, p. βέβληκα· a. 2. ἀνέβαλον· m. ἀναβάλωμαι, ου, εται· p. m. ἀναβέβλημαι· ex ἀνὰ et βάλλω, jacio.

Ἀναβάντες, nom. pl. ab ἀναβὰς, ascendens, a. 2. part. act. ἀναβῆναι, inf. ab ἀναβαίνω, ascendo.

Ἀναβάσομαι, conscendam, f. 1. Dor. pro ἀναβήσομαι. Th. ἀναβαίνω.

'Αναβιβωσκὼς, p. part. act. ab ἀναβιόω, revivisco, q. v.

'Αναβιβρῶσκω, p. ind. act. 3. sing. quod à βρύω, scateo, scaturio. Alii legunt ἀναβίβρυχεν. resonuit: quòd à βρύχω, frendo, stridéo; quod dicitur de mari.

'Ανάβηθι, a. 2. imp. verbi ἀναβαίνω.

'Αναβιβάζω, ascendere facio, impono, subduco, f. άσω, p. βεβίβακα· a. 1. ἀνεβίβασα. Th. βαίνω, εω.

'Αναβιώσκω, reviviscam. Att. pro ἀναβιῶμι, 1. sing. pr. opt. act. ab ἀναβιόω· q. ex ἀνὰ et βιόω, vivo.

'Αναβιόω, ῶ, revivisco. Th. βίος, vita.

'Αναβίωσις, εως, ἡ, resurrectio.

'Αναβλαστάνω, et -στέω, f. ήσω, p. -ηκα, repullulo. Simplex, βλαστάνω, pullulo, fruticor, germino.

'Αναβλέπω, oculos attollo, visum recipio, f. ψω, p. φα· a. 1. ψα. Th. βλέπω. Hinc

'Αναβλεψις, εως, ἡ, visûs recuperatio.

'Αναβλησις, εως, ἡ, dilatio: ab ἀναβάλλω, differo.

'Αναβλύζω, scaturio: à βλύζω.

'Αναβοάω, -ῶ, exclamo, f. ήσω, p. κα· a. 1. ησα.

'Αναβοήσας, n. g. part. 1. a. Th. βοάω, clamo.

† 'Αναβολὴ, ῆς, ἡ, egestio.

'Αναβόλιον, ου, τὸ, et ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, dilatio: à p. m. verbi ἀναβάλλω, differo.

"Ανᾰβος, ος, ὁ ἡ ὁ, Dor. pro ἄνηβος, ος, ὁ ἡ ὁ, impubes: ex α et ἄβη, pubes, juventus.

'Αναβράζω, et -σσω, fervefacio. Th. βράζω, ferveo, bullio.

'Αναβρήγνυμι, f. ξω, resorbeo; a. 1. Æol. opt. ἀναβρήξειαν· ἀναβρηχθῆς, a. 1. part. pass. à βρήγνυμι.

'Αναβωλασία·γῆ, terra, quæ, dum aratro proscinditur, glebas in altum mittit. Th. βῶλος, gleba, ager, cespes.

'ΑΝΑΓΑΛΑΙ'Σ, ίδος, ἡ, Morsus gallinæ, herba.

'Αναγγέλλω, a. 1. inf. act. verbi ἀναγγίλλω, renuntio, narro.

'Ανάγγελον, a. 1. imperat. act. ab

'Αναγγίλλω, renuntio, f. λῶ, εῖς, εῖ, p. ἀνήγγελκα· a. 1. ἀνήγγειλα· a. 2. ἀνήγγελον· p. pass. ἀνήγγελμαι· a. 2. pass. ἀνηγγέλην, ης, ῃ· ex ἀνὰ et ἀγγίλλω, nuntio.

'Αναγγῖσθαι, Dor. pro ἀναγνῶσθαι, narrare.

'Αναγεννάω, -ῶ, regenero, f. ήσω, p. κα· p. pass. ἀναγεγέννημαι. Th. γίνομαι, seu γάομαι, nascor, gignor.

'Αναγινώσκω, lego, f. 1. m. ἀναγνώσομαι: perf. act. ἀνέγνωκα· a. 2. ἀνέγνων· p. pass. ἀνέγνωσμαι, σαι, σται· a. 1. præs. ἀνεγνώθην. Th. γινώσκω, nosco, cognosco.

'Αναγκάζω, cogo; imperf. ἠνάγκαζον· f. άσω, p. ἠνάγκακα· p. pass. ἠνάγκασμαι· a. 1. pass. ἠναγκάσθην. Th. ἀνάγκη, necessitudo.

'Αναγκαίη, ης, ἡ, necessitas; ἀναγκαίᾳ, adv. necessariò: ab

'Αναγκαῖος, αία, αῖον, necessarius, amicus, comparat. ἀναγκαιότερος, superl. ἀναγκαιότατος· gen. plur. ἀναγκαιοτάτων· ab ἀνάγκη, necessitudo.

'Αναγκαστὸς, ὴ, όν, coactus: ἀναγκαστῶς, coactè, adv. ab

'ΑΝΑ'ΓΚΗ, ης, ἡ, et Dor. ἀνάγκα, necessitudo, necessitas, tormentum. Hinc ἀναγκαῖος, ἀναγκαίως, necessariò; ἀναγκάζω, &c.

• 'Αναγκύλος, ὁ ἡ ὁ, uncus, curvus.

'Αναγλυκαίνω; iterum dulce reddo. Ex ἀνὰ et γλυκαίνω.

'Αναγνάμπτω, flecto, incurvo, dissolvo, f. ψω, p. φω· a. 1. ψα· a. 1. pass. φθην.

'Αναγνὰς, ας, ὁ, scelus, impuritas: ab α et ἁγὸς, castus, purus.

'Αναγνόντες, a. 2. part. act. ἀναγῶναι, inf. ab ἀναγινώσκω, lego.

'Αναγνος, υ, ὁ ἡ ὁ, impurus, scelestus, impudicus. Ex α priv. et ἁγὸς, purus.

'Αναγνωρίζω, f. ίσω, p. κα, recognosco: à γνωρίζω, agnosco, cognosco.

'Ανάγνωσις, εως, ἡ, lectio; dat. ἀναγνώσει.

'Αναγνωστὴς, οῦ, ὁ, lector: ab ἀναγινώσκω, lego.

'Ανᾶγον, 3. pl. imperf. pro ἀνῆγον. Sic ἀνάγοντο, reducti sunt, imperf. pass. vel a. 2. m. pro ἀνήγοντο· ab ἀνάγω, reduco.

'Αναγρὰν, Dor. pro ἀνὰ τὴν ἀγρὰν.

'Αναγόρευσις, εως, ἡ, sententiæ declaratio, renunciatio.

• 'Αναγορεύω, proclamo.

'Αναγραμματίζω, transpositis literis ex unâ voce aliam efficere. Hinc ἀναγραμματισμὸς, οῦ, ὁ, literarum transpositio. Th. γράφω, scribo.

• 'Αναγράφω, scribo.

'ΑΝΑ'ΓΡΙΣ, ιος, ἡ, et ἀνάγρος, ου, ὁ ἡ ὁ, fruticis nomen.

'Ανάγω, ας, α, reduco, subduco, augeo, f. ἀνάξω, p. ἀνῆχα· a. 2. ἀνῆγον, Att. ἀνήγαγον· p. pass. ἀνῆγμαι· a. 1. ἀνάχθην, part. ἀναχθὲις, ἴσσες, ὁ, provectus: ex ἀνὰ et ἄγω, duco.

'Αναγωγὴ, ῆς, ἡ, educatio: ab ἀνάγω, educo.

'Ανάγωγος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui institutus non est; contumax, intractabilis. Ex α pr. et ἀγωγή.

'Αναγωγώτερον, υ, τὸ, munitio murorum.

'Αναδαίω, dividere. Th. δαίω, divido.

'Αναδάσασθαι, dividere, a. 1. inf. med. ab ἀναδάζομαι. Hinc

'Αναδασμὸς, ῦ, ὁ, divisio.

'Αναδίδρομα, ας, τὰ, percurri, p. m. verbi ἀνατρέχω· ἀνεδίδραμεν, sursum concurrimus, 1. pl. p. med. per Sync. pro ἀναδεδρόμαμεν.

'Αναδείκνῡμι, ostendo, f. ξω, p. χα· a. 1. ἀνέδειξα, inf. ἀναδεῖξαι· p. pass. ἀναδέδειγμαι· a. 1. ἀνεδείχθην· a. 1. m. ἀνεδειξάμην, ω, ατο. Th. δείκνῡμι, ostendo.

'Ανάδειξις, εως, ἡ, ostensio: ab ἀναδείκνυμι.

'Αναδέξασθαι, Ion. pro ἀναδέχεσθαι, recipere, polliceri. Th. δέχομαι, capio.

'Αναδενδὰς, άδες, ἡ, vitis arbustiva, vel sursùm scandens in arborem: ab ἀνὰ pro ἄνω, et δένδρον, arbor.

'Αναδέξαι, Ion. pro ἀναδειξαι, ostendisse, a. 1. inf. act. Sic ἀναδέξασθαι, pro ἀναδείξασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι, ostendo.

• 'Αναδεσμεύω, religo, innecto.

'Αναδέσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis: ab ἀναδέω, redimo, religo, vincio.

'Αναδέχομαι, excipio, f. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι· à δέχομαι, capio.

• 'Αναδέω, religo, corono.

'Αναδῆσαι, religasse, a. 1. inf. act. ex ἀνὰ et δέω, ligo.

'Αναδηχθὸς, remorsus, a. 1. part. pass. ἀναδήκτω, f. δήξομαι· a. 2. ἔδακον.

'Αναδιδάσκειν, valdè docere, vel edocere meliora, et dedocere. Th. διδάσκω, doceo, erudio.

'Αναδίδωμι, reddo, f. ἀναδώσω· a. 2. part. ἀναδὺς, ύντος.

'Αναδίπλωσις, εως, ἡ, reduplicatio, figura: ex ἀνὰ et διπλόος, duplico.

'Αναδοὺς, a. 1. part. pass. ἀναδόθηναι, inf. ἀνάδου, Apt. ἀνάδοσο, redde, a. 2. imperat. med. ἀναδῦναι, a. 2. inf. act. ab ἀναδίδωμι, reddo.

'Ανάδοχος, ω, ὁ ἡ ὁ, et ἀναδοχὶς, ίδος, ἡ, susceptor, sponsor: ab ἀναδέχομαι.

'Αναδραμεῖν, redire, crescere, a. 2. inf. ἀναδραμέειν, part. fœm. gen. ἀναδραμέων, masc. g. ab ἀνατρέχω, recurro, cresco.

'Αναδῦμι, emergo, et ἀναδύομαι, resumo, recuso, fugio: ab ἀναδύω, existo, emergo, recedo. Th. δύω, vel δῦμι, ingrediôr; a. 2. ἔδυν.

'Ανάδυτος, υ, ὁ ἡ ὁ, dote carens, indotata: ex α et ἔδνα, seu ἴδνα, dos.

'Αναείρω, tollo in altum: ab ἀείρω, tollo.

'Ανάϊλτα, insperata, plur. ab ἄϊλτος, insperatus: ab α et ἰλπὶς, spes.

'Αναζάω, -ῶ, revivisco, f. ήσω, p. ἀνίζηκα, a. 1. ἀνίζησα· ex ἀνὰ et ζάω, vivo.

'Αναζητέω, movere, discedere, a. 1. inf. act. ab ἀναζώννυμι.

'Αναζίω, ebullio, f. ήσω, vel ίσω, p. ηκα, vel ικα· a. 1. part. pass. ἀναζισθείς, fervefactus.

'Αναζητέω, -ῶ, requiro, f. ήσω, p. ἀνιζήτηκα, a. 1. ἀνεζήτησα· à ζητέω, quæro.

'Αναζυγή, ῆς, ἡ, castrorum mutatio: ab ἀναζώννυμι.

'Αναζωγραφῆται, depingitur, 3. sing. præs. pass. ab

'Αναζωγραφίω, -ῶ, depingo.

'Αναζώννυμι, succingo, f. ζώσω, p. ἀνέζωκα, a. 1. ἀνέζωσα, a. 1. med. ἀνεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζώννυμι, cingo.

* 'Αναζωννύω, vel. ἀναζώννυμι, succingo.

'Αναζωπυρίω, -ῶ, excuscito, f. ήσω, p. ἀνεζωπύρηκα· ex ἀνὰ et ζωπυρίω, ignem sopitum suscito, refocillo.

'Αναζωσάμενος, a. 1. part. med. ab ἀναζώννυμι.

'Αναθάλλω, reviresco, f. ἀλῶ, p. ἀνατέθαλκα· a. 2. act. ἀνέθαλον, perf. med. ind. 1. sing. ἀνατέθηλα. Th. θάλλω, vireo, floreo.

* 'Αναθαῤῥία, fiduciam resumo.

* 'Αναθαρσίω, (activè et transitivè) alacritatem de novo addo, animos fractos accendo.

'Ανάθημα, ατος, anathema, exitio æterno destinatus: ab ἀναθήμι, sepono, seorsum pono.

'Αναθηματίζω, execror, diris devoveo, anathema esse declaro, f. ίσω, p. ἀναθεθημάτικα· a. 1. ἀνεθεμάτισα· p. pass. ἀναθεθημάτισμαι· ab ἀνάθημα.

'Αναθιμανιῶ, fut. 1. Att. pro ἀναθιμανίσω.

'Αναθίμιν, et ἀναθίμεναι, Dor. Æol. et Ion. pro ἀναθῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἀνατίθημι.

'Αναθεωρίω, -ῶ, contemplor, f. ήσω, p. ἀναθεθώρηκα. Th. θεωρὸς, spectator.

'Αναθεώρησις, εως, ἡ, contemplatio.

'Ανάθημα, ατος, τὸ, donarium, seu donum quod Deo consecratur: ab ἀνατίθημι, sepono.

'Ανάθηται, 3. pl. f. 1. ind. act. ἀνάθηται, infin. ab ἀνατίθημι, sepono.

* 'Αναθορίω, exsilio, prosilio, resilio.

'Ανάθρεμμα, ατος, τὸ, idem ac θρέμμα, pecus, omne quod alitur, q. v. item, alumnus.

'Αναθρίω, ῶ, f. ήσω, perspicio, attentè considero.

'Αναθρώσκω, insilio, saltu conscendo: à θρώσκω, salio.

'Αναθυμίασις, εως, ἡ, vapor: ab ἀναθυμιάω, exhalo. Th. θυμιάω, suffio.

'Αναιδία, acc. ab ἀναιδὴς, q. vide.

'Αναιδέα, ας, Ion. ἀναιδείη, ης, ἡ, impudentia, importunitas; cujus dat. sing. Ion. fit ἀναιδέῃφι, φι per Paragogen addito: ex ἀναιδὴς, impudens.

'Αναιδεύομαι, impudentiâ utor, impudenter me gero: ab ἀναιδὴς.

'Αναιδημόνως, adv. absque ullâ reverentiâ, impudenter: ab eod.

* 'Αναίδην, idem, et ab eod.

'Αναιδὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, impudens: ex a priv. et αἰδὼς, pudor.

'Αναιδῶς, adv. impudenter: à præc.

'Αναίθω, uro, accendo: ex ἀνὰ et αἴθω, uro.

'Αναίμεις, exsangues, pl. ab ἀναίμων, ονος. Dicitur et ἄναιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, quod ab a et αἷμα.

'Αναιμωτὶ, et ἀναιμοὶ, adv. sine cruore: ab a et αἷμα, cruor.

'Αναίνεται, recusat, præs. indicat.

'Αναίνευν, Ion. pro ἀνήνων, 2. sing. ἀναίνευν, recusabat, 3. sing. imperf. ind. Ion. pro ἀνήνεν· ab

'ΑΝΑΙ'ΝΟΜΑΙ, renuo, recuso; ἀνανεύμενος, præs. part. f. g. ab a et αἶνος, assensio.

'Αναίξας, surgens, a. 2. part. ab ἀναΐσσω, sursum ruo.

'Αναιρεῖσθαι, a. 1. inf. pass. ab ἀναιρέω. Undè

'Αναίρεσις, εως, ἡ, cædes.

'Αναιρέω, tollo, aboleo, f. ήσω, p. ἀνῄρηκα· a. 2. act. ἀνεῖλον· a. 2. m. ἀνειλόμην, υ, ετο· a. 1. pass. ἀνῃρέθην· f. 1. ἀναιρεθήσομαι. Th. αἱρέω, capio.

'Αναίρεσι, suscipere, sequi. Th. αἴρω.

'Αναισθάνομαι, sentio; f. 1. med. ἀναισθήσομαι· ab ἀνὰ et αἰσθάνομαι. Potiùs non sentio: ab a et αἰσθάνομαι, sentio.

* 'Αναίσθητος, ος, ὁ ἡ ἡ, carens sensu.

'Αναισθήτως, adv. sine sensu.

'Αναισιμῶν, præs. inf. impendere, insumere. Th. αἰσιμόω. Hinc

'Αναισίμωμα, ατος, τὸ, sumptus, impensa.

'Αναΐσσω, sursum ruo, surgo, f. ξω· ex ἀνὰ et ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror.

'Αναίσχυντος, ος, ὁ ἡ ἡ, impudicus: ex a et αἰσχύνω, pudefacio.

'Αναίτιος, ος, ὁ ἡ ἡ, insons: ex a priv. et αἰτία, culpa, causa, crimen.

'Αναιτίως, adv. absque causâ.

'Αναπαμφῶσαι, 3. pl. f. 1. med. vel 2. ab ἀναπαμφάω, repurgo. Th. καθαίρω, purgo.

'Αναπαύζω, resideo, f. ίσω, p. ἀναπεπάϊκα· ex ἀνὰ et καθίζω, colloco, constituo.

'Αναπεπλῶ, renovo, f. ίσω, p. ἀναπεπλάϊκα. Th. καινὸς, novus.

'Αναπεπλόω, renovo, f. ώσω, p. ἀναπεπλάϊκα. Th. καινὸς, novus.

'Αναπεπύρωσα, accendo, part. p. pass. ab ἀναπαίω, comburo. Th. παίω, uro.

'Αναπηλίω, et -ίομαι, inclamo, revoco: à καλέω, voco, nomino.

'Αναπλαντήριον, ου, τὸ dies quo sponsa facie retectâ prodit; τὰ καλυπτήρια, munus nuptiale: ex ἀνὰ et καλύπτω, tego, velo.

* 'Αναπαλύπτω, detego, f. ψω, p. ἀνακεκάλυφα· p. pass. λυπραι. Th. καλύπτω, tego, velo.

'Αναπάπτω, propr. reflecto, revertor, f. ψω, p. φα· a. 1. inf. ἀναπάψαι· ex ἀνὰ et κάμπτω, inflecto.

'Ανάπαυρος, ος, ὁ ἡ ἡ, spinis carens: ex a et ἄκανθα, spina, sentis, difficultas.

'Αναπάστω, f. ψω, devoro, deglutio. Ex ἀνὰ et κάστω, comedo.

'Αναπέπλασται, Ion. pro ἀνάπλαστται, dicati sunt, 3. pl. præs. ind. med. Th. κάπλασμαι, jaceo.

'Ανάπεμαι, discumbo. Th. κάπεμαι, jaceo.

'Αναπεφάγων, exclamans, p. part. med. verbi ἀναπεφάζω. Th. πεφάζω, clamo, crocito.

'Αναπεφύρω, et ἀναπεφυρόω, et ἀναπεφάω, commisceo, permisceo, tempero. Th. πεφύρομαι, misceo.

'Αναξ, et 'Ανακὲ, οἱ, Castor et Pollux. 'Ανάκειον, τὸ, eorum templum. 'Ανάκεια, τὰ, eorum festum: ab ἀνάσσω, quoniam sedulò consulebant Athenienses quieti: vel ab ἀνάσσω, impero, regno.

'Αναπεφαλαίω, capita seu summas repeto, summatim repeto, f. ώσω, p. ἀνακεπεφαλάϊκα· præs. med. ἀνακεφαλαίομαι· -ῶμαι, sub unum caput reduco, recolligo; a. 1. med. ἀνεκεφαλαιωσάμην. Th. κεφαλή. Hinc

'Αναπεφαλαίωσις, εως, ἡ, recapitulatio, redactio in summam.

* 'Αναπεχωρηκέναι, vide 'Αναχωρέω, recedo, redeo, revertor.

'Αναπηδὸν, subsilio; sursum fero; ex ἀνὰ et πηδὸν, cum impetu erumpo.

'Αναπινδυνεύω, iterum periclitari. Th. κίνδυνος, periculum.

* 'Ανάπλασις, εως, ἡ, reflexio.

'Αναπλίνω, a. 1. inf. pass. ab ἀναπλύνω, rectifico.

'Αναπλώσαντα, 3. pl. f. 1. ind. pass. ἀναπλύνω, reducere, a. 1. inf. act. ἀναπλύνω, repono.

'Αναπλύνω, repono, facio discumbere; et pro aperio, fut. ὔσω, perf. πέπλυκα· a. 1. ἀνέπλυνα· a. 1. pass. ἀνεπλύθην· f. 1. ἀναπλυθήσομαι. Th. πλύνω, inclino, reclino.

'Αναπὸ, vide 'Αναπός.

'Αναπόνα, communico, præs. imperat. pass. Ion. pro ἀνακοινοῦ· ab

'Αναποινόω, communico: f. ώσω, p.

σπα. a. 1. inf. m. ἀναπεπάσθαι. Th. πάω, communis.

'Αναπειθήνιος, f. 1. ήσω, administro, obeo : à πείθομαι.

* 'Αναπολογία, inconsequentia.

'Αναπόλυτος, ος, ὁ καὶ ἡ, inconsequens.

'Αναπορίζομαι, recupero, redeo : hinc ἀναπορὰ, ᾶς, ἡ, receptia : à πορίζω, fero, repeto.

* 'Αναπορίζω, refero, evecho.

'Αναπορνίζω, ejaculor, surstim ebullio, subsilio : ab ἀναπορνίζω, f. ίσω, p. ῖκα, jaculor, intorqueo.

'Ανάπους, ους, ὁ ἡ ὁ, Dor. pro ἀνήπους, sine auditu, imperitus, cui nomen ignotum : ex α priv. et ἀκούω, audio.

'Αναπύσσω, inhibeo, interpello : f. ψω, p. πέπυφα, a. 1. ἀνέπυψα. Th. πύσσω, cædo, scindo, pulso.

'Αναρράζω, exclamo : à ῥάζω, f. ξω.

'Αναρραδὴς, ὁ, permixtus : pro ἀναμεμιγμένος, a. 1. part. pass. à παράσσομαι, misceo.

'Αναρρίπασαν, suspenderunt : 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ἀνερρίπησαν, à πρίπτω, ἀναπρίπτομαι, a. 1. part. pass.

'Αναρρώσω, quæstionem habeo, scrutor, dijudico : f. ώσω, perf. ἀνηρώτηκα, a. 1. ἀνήρώτησα, præs. pass. ἀναρρώσομαι, dijudicor, inquiro, interrogo : p. ἀνηρώτημαι, a. 1. ἀνηρωτήθην. Th. ῥόω, judico, cerno. Hinc

'Ανάρρωσις, ως, ἡ, interrogatio, inquisitio. Ab ἀναρρώω.

'Αναρρώσσειν ἐπὶ πρύμνην, pedetentim recedere. Th. ῥόω, percutio, ferio.

* 'Αναστάσομαι, fut. ήσομαι, recreo, recupero.

"Αναστον, dat. pl. Poët. ab ἄναξ, rex.

'Αναστόνεσθαι, revocari, a. 1. inf. m. ἀνασταθῆναι, præs. inf. Ex ἀνασταίρομαι, restreo.

* 'Αναστρωσις, ως, ἡ, recuperatio.

'Αναστρώσις, ας, ἡ, imperium, ἀναστρίσις, ως, ὁ ἡ ὁ, herilis: ab ἄναξ, herus.

'Ανάστρωσις, ως, τὸ, regia, palatium.

* 'Αναστροφόω, ῶ, ὁ, circumvolutio.

* Αναστρόφωσις, ως, ἡ, circulatio.

'Αναστρώω, f. ώσω. p. κα, provolvo, surstim volvo, revolvo. Th. στρώω, volvo, voluto.

'Αναστρωχαλίζω, cum sonitu everto, vel ruo ; à στρωχαλίζω, cymbalum pulso. Th. πόμβος, cavitas.

'Αναστύσσω, f. ψω, oculos et caput erigo, ut aves libentes solent.

* 'Ανάστωλα δρομάδες, dromades cameli ; qui brevia habent crura.

'Αναῦσ, adv. sedulò, ab α priv. et ἀαῦσ, antiquò, quod est ab eodem vocabulo, undè ἀαὴν, undè colligitur fuisse in usu ἀαὸς, ἡ, ὸν, sedatus, tranquillus : regiè, regum more, Ern.

'Αναυχάω, navem in anchoris stare facio, subductis velis : ab ἀναυχὴ, pro ἀνοχὴ, intermissio, quod ab ἀνίχω, retineo. Th. ἴχω, habeo, teneo.

* 'Αναυχὴ, ῆς, ἡ, intermissio, pro ἀνοχή.

'Αναφάλῶς, a. 2. inf. act. ab

'Αναλαμβάνω, recipio : f. λήψομαι. p. ἀνείληφα. a. 2. ἀνέλαβον. part. ἀναλᾶβεν. a. 1. pass. ἀνελήφθην. Th. λαμβάνω, capio.

'Αναλάμπω, fut. ψω, resplendeo, inflammor. Th. λάμπω, splendeo.

'Αναλγὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, sine dolore : ab α et ἄλγος, dolor.

'Αναλγησία, ας, ἡ, indolentia : ab eodem.

'Ανάλγητος, ος, ὁ ἡ ὁ, sine dolore, expers doloris ; crudelis.

'Αναλεγομένων, gen. pl. part. præs. passiv. ab ἀναλέγω, colligo. Th. λέγω, lego, colligo.

'Ανάλημμα, ατος, τὸ, altitudo : et 'Ανάληψις, ως, ἡ, surstim receptio : ex ἀναλαμβάνω, recipio.

'Ανάλῖτος, ος, ὁ ἡ ὁ, Dor. pro ἀνήλιτος, discalceatus : ex α et ἥλιτ, ὁ, calceus.

'Αναλίσκομαι, ας, ἡ, Dor. pro ἀναλίσκομαι, ης, ἡ, præs. part. f. g. verbi

'Αναλίσκω, consumo, destruo : f. ἀναλώσω, p. ἀνάλωκα. a. 1. ἀνήλωσα. Th. ἁλίσκω, capio.

'Ανάλωσα, et 'Αναλία, ας, ἡ, ignavia, timiditas ; ab ἄναλις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, instrenuus.

'Ανάλτ'ἄδας, acc. pl. ab ἄναλτις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, impotens : ex α et ἄλκη, robur.

'Αναλτὴς, gen. Ion. ab ἀναλτία.

'Αναλτίξης, pro ἀναλτὴς, Poët. ἃ. 1. part. act. ab ἀναλτίγω, relego, colligo.

'Αναλογία, ας, ἡ, proportio, similis ratio : ex ἀνὰ et λόγος, ratio.

'Αναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, æstimo : f. ίσομαι· ex ἀνὰ et λόγος, ratio.

* 'Αναλογισμὸς, οῦ, ὁ, ratiocinatio, cogitatio.

'Αναλόγως, proportionaliter : adv. ab ἀνάλογος, ὁ ἡ ὁ, consentaneus. Vide ἀναλογία.

'Αναλος, ος, ὁ ἡ ὁ, insulsus : ex α et ἅλς, sal.

'Αναλσος, ος, ὁ ἡ ὁ, non augescens, inexplebilis, non salsus : ex α priv. et ἅλδω, augeo ; vel ἅλω, alo, vel ἅλς, sal.

'Αναλύμαι, præs. inf. Ion. pro ἀναλύειν, resolvere. Th. λύω. Hinc

'Ανάλυσις, ως, ἡ, resolutio : item remigratio.

'Αναλύω, resolvo ; item revertor : f. σω p. κα. a. 1. ἀνέλυσα. Th. λύω, solvo.

'Ανάλωμα, p. act. pro ἀνήλωκα. Ion. sic et ἀνάλωσα, a. 1. ind. Ion. ἀνάλωσα, Ion. pro ἀνήλωσα· ab ἀναλίσκω, consumo.

* 'Ανάλωμα, ατος, τὸ, sumptus. Hinc

'Αναλώματα, impensæ : nom. pl. ἀναλωμάτων, gen. ab ἀνάλωμα, impendo.

'Αναλῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνάλωσα, ας, ε, pro ἀνήλωσα, a. 1. Ion. ἀναλῶσθαι, ίνος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀναλίσκω, destruo.

'Ανάλωσις, ως, ἡ, impensa, consumptio: ab ἀναλίσκω, impendo.

'Ανάλωτος, ὁ ἡ ὁ, invictus, inexpugnabilis. Ex α priv. et ἁλωτὸς, ἡ, ὸν, expugnabilis.

'Αναμαιμάω, ῶ, furibundo impetu surstim deorsum feror, furo.

'Αναμάξωνος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui nullis plaustris permeari potest : ex α et ἅμαξα, plaustrum.

'Αναμάρτητος, ος, ὁ ἡ ὁ, peccati expers, innocens : ex α et ἁμαρτάνω, pecco, erro.

'Αναμάσσω, vel σσω, fut. ξω, abstergo, eluo. Th. μάσσω, abstergo.

'Αναμάχεσθαι, pugnam instaurare. Th. μάχη, pugna.

'Αναμεμιγμένοι, Ion. pro ἀναμεμιγμένοι ἦσι, permixti sunt : 3. pl. perf. pass. ex ἀνὰ et μίγνυμι, misceo.

'Αναμένω, expecto : f. μενῶ. p. κα. a. 1. ἀνέμεινα· a. 1. sub. ἀναμείνω, ἀναμείνας, part. Th. μένω, maneo.

'Ανάμεσος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui est medius in aliquo loco, intermedius. Th. μέσος, medius.

'Ανάμεστος, ος, ὁ ἡ ὁ, plenus : à μαστὸς, plenus.

'Αναμετρήσασθαι λόχον, insidias disponere : et qu. locum metiri. Th. μετρέω, metior.

'Αναμίγνῦμι, et -γνύω, immisceo, permisceo, f. ξω. Th. μίγνυμι, misceo.

'Αναμορόσσω, in mentem revoco : f. ἀναμορόσω. p. ἀναμόρωκα. p. pass. ἀναμόρωμαι. a. 1. ἀνεμορόθην. ex ἀνὰ et μόρσιμος, memoro, recordor.

'Αναμὶξ, mixtim, promiscuè : adv. ex ἀναμίγνυμι.

'Αναμίσγεται, commiscetur : 3. sing. præs. ind. pass. ex ἀνὰ et μίσγομαι, miscetur.

'Αναμπίνος, Ion. pro ἀνημπίνος, vestitus: ex ἀνέσσασθαι, circumjicio, induo, q. v.

'Αναμνάω, suggero, admoneo : f. ήσω. p. κα. à μνάω, in memoriam revoco.

'Αναμιμνήσαι, Ion. pro ἀναμνήσασαι, commemorare, in mentem revocare.

'Αναμνησθῆναι, 1. pl. a. 1. sub. pass. ἀναμνησθῆς, part. aor. 1. pass. ab ἀναμιμνήσκω.

'Ανάμνησις, εως, ἡ, recordatio: ab ωοd. Th.

'Αναμορμύρω, cum murmure bullio: à μορμύρω, murmuro, fervesco.

'Αναμφίλεκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, minimè dubius: ex α priv. et ἀμφίλεκτος, in controversiâ positus.

'Αναμφίλογος, ος, ὁ ἡ ἡ, indubius: ex α et ἀμφίλογος.

'Αναμφιλόγως, adv. sine dubio.

'Αναμφισβήτητος, ος, ambiguus, et

'Αναμφισβητήτως, ambiguè, adv. ex ἀνὰ, et ἀμφισβητία, controversor.

'Ανανδρία, ας, ἡ, ignavia: ex α et ἀνδρεία, fortitudo.

'Ανανδρος, ος, ὁ ἡ ἡ, parum virilis: ex α priv. et ἀνὴρ, vir.

* 'Ανάνδρως, adv. timidè, ignavè.

'Ανανίω, renovo: f. ἀνῶ. p. νηνέωκα. Th. νίος, novus.

'Ανανῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνανύω, renuo: f. ὑσω. p. κα. Th. νίω, nuo.

'Ανάνευσις, εως, ἡ, arrectio, suspectus repulsæ.

'Ανανίωσις, εως, ἡ, renovatio.

'Ανανήφω, mentis sanitatem recipio: f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἀνένηψα. Th. νήφω, sobrius sum.

'Ανανίας, ου, ὁ, nom. viri, Ananias: q. interpret. Dominus commiseratus fuit.

'Ανανεα, τὰ, acclivia: Poët. pro ἀνάντη· ex ἀνάντης, ους, ὁ ἡ ἡ, ἡ τὸ ἄναντες· ex ἀνὰ et ἀντάω, obviàm eo.

'Αναντίῤῥητος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui contradici nequit: ex α et ἀντίῤῥητος, cui contradicitur: sed ἀντίῤῥω non est in usu. Hinc

'Αναντιῤῥήτως, adv. sine contradictione.

* 'Αναναγώστους, ου, ὁ ἡ ἡ, cui nullus est amulus.

'Αναναλία, ῶν, exantlb.

'Ανάνευα, Dor. pro ἀνήνευα, irrito conatu, adv. ex α et ἀνεύω, vel ἀνέω, perficio.

'ΑΝΑΞ, ανος, ὁ, Rex, herus, dominus.

'Ανᾶξα, a. 1. Ion. pro ἦναξα, ἀνάξαι, f. 1. inf. ἀνάξασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀνάσσω, f. ξω, impero, regno.

'Αναξηράνω, f. ἀνῶ, exsicco. Th. ξηραίνω, sicco.

* 'Αναξιόλογος, non memorabilis, indignus qui memoretur: ab α priv. ἄξιος et λόγος.

'Αναξιοπαθία, ῶν, indigna patior: ab ἀνάξιος et πάσχω, patior.

'Ανάξιος, ος, ὁ ἡ ἡ, indignus: ex α priv. et ἄξιος· hinc adv. ἀναξίως, indignè.

'Αναξιφόρμιγγες ὕμνοι, hymni regnantes in cithara: ab ἀναξιφόρμιγξ, ιγγος, ὁ ἡ ἡ, in cithara regnans. Epith. Hymni, Pind. Ex ἀνάσσω et φόρμιγξ, ἡ, cithara.

'Αναξυρίς, ίδος, ἡ, subligaculum, bracca, ἀναξυρίδις, tibialia: ex ἀνὰ et σύρω.

'Ανεῴγεσαν, aperiebant, imperf. pro ἀνέῳγον, vel ἤνεῳγον, Ion. et Poët. ab ἀνοίγω, aperio.

* 'Ανεναιδεύτερους, ος, ον, omnis disciplinæ expers.

'Ανεναίζω, illudo: cum dat. f. ξω, vel σω, p. χα, vel κα. a. 1. ξα, vel σα. Th. παίζω, ludo.

'Ανανάλιν, ἀ contrario. Th. πάλιν, iterum, rursus.

'Ανανάλλω, vibro, a. 1. part. ἀναπάλας, a. 2. part. ἀμπαλὰν, Ion. et per Sync. pro ἀναπαλών. Th. πάλλω, vibro.

'Ανανάσσων χάριν τινὶ, aspergere gratiam alicui, pro laudes alicujus carminibus celebrare. Th. πάσσω, spargo.

'Ανάπαυλα, ης, ἡ, quies, diversorium, cessatio; ab ἀναπαύω, quiesco.

* 'Ανάπαυμα, ατος, τὸ, requies, intermissio a labore.

'Ανάπαυσις, εως, ἡ, requies: ab ωοd.

'Αναπαύω, quiesco, cesso à re aliquâ, reficio, refocillo: f. σω. p. κα. p. pass. ἀναπέπαυμαι a. 1. m. ἀναπαυσάμην. Th. παύω.

'Αναπείθω, persuadeo, f. σω. p. κα. Th. πείθω, suadeo.

'Αναπεμπάω, ῶ, conòr, meditor, experior, f. ἀσω, p. ασα.

'Αναπέμπω, remitto, f. ψω. p. φα. a. 1. ἀνέπεμψα. Th. πέμπω, mitto.

'Αναπεπλήρωνται, completa sunt: 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἀναπληρόω, compleo.

'Αναπεπτάμενος, η, ον, apertus, p. part. pass. per. Syne. pro ἀναπεπταμένος, vel ἀναπεπτασμένος, ab ἀναπετάω, ἀναπετάζω, ἀναπεταννύω, vel ἀναπετάννυμι, aperio, expando, explico: vel, ut alii volunt, part. p. pass. ab ἀνίπταμαι, avolo, subvolo, revolo, surs'um volo.

'Αναπεπτωκὼς, ὁ, qui discubuit, p. part. act.

'Αναπεπτωμένη, ης, ἡ, p. part. pass. f. g.

'Ανάπεσαι, 2. sing. a. 1. m. imp. accumbe: ἀναπεσοῦν, p. 2. inf. act. ab ἀναπίπτω.

'Αναπετάννυμι, f. άσω, aperio: a. 1. inf. ἀναπετάσαι. Th. πετάω, pando.

'Αναπέφυκα, visus sum, p. m. ab ἀναφύομαι.

'Αναπήγνυμι, suspendo, suffigo. Th. πηγνύω, compingo.

'Αναπηδάω, exilio, f. ήσω, p. ηκα.

'Αναπηδήσας, a. 1. part. act.

'Ανάπηρος, ος, ὁ ἡ ἡ, mutilus. Th. πηρὸς, mutilus, mutus.

'Αναπιμπλάνας, præs. inf. act. à πίμπλημι, impleo.

'Αναπίπτω, discumbo, recumbo, a. 1. m. ἀνεπεσόμην, ου, ανε, aor. 1. med. imper. ἀνάπεσαι, a. 2. m. ind. ἀνεπέσομαι. Th. πίπτω, cado.

'Αναπετάννυμι, Ion. et Dor. pro ἀναπετάνυμι, pass. inf. ab ἀναπίτνημι, expando, explico: ab ἀνὰ et πετάω, pando. Hinc

'Αναπεπταμένα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναπεπταμένη, ης, supina.

'Αναπλάσαντες, a. 1. part. act. nom. pl. ab

'Αναπλάσσω, vel ἀναπλάττω, f. πλάσω, fingo, facio. Th. πλάσσω, fingo, simulo.

'Αναπλίνει, Dor. pro ἀναπλίνει, implicant, 3. pl. præs. ind. act. Th. πλίνω, plico.

'Αναπλώσασθαι, f. 1. m. ab ἀναπλέω, solvo è portu, renavigo. Th. πλέω, navigo.

'Αναπλέως, ὁ ἡ ἡ, Ion. et Att. pro ἀνάπλεως, plenus. Th. πλέως, plenus.

'Αναπλήσω, f. σω, impleo. Th. πλήθω.

'Αναπληρόω, ῶ, impleo: f. ώσω. p. ωκα. a. 1. ind. act. ἀνεπλήρωσα· ex ἀνὰ et πληρόω, impleo.

'Αναπλήρωσις, εως, ἡ, supplementum.

'Αναπλῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἀναπλήθω, impleo.

'Ανάπλους, contr. usitatius ἀνάπλους, ου, ὁ, navigatio ejus, qui solvit portu; renavigatio. Ex ἀνὰ, et πλέω, navigatio.

'Αναπλύνω, f. ὔνῶ, eluo, iterum lavo. Ex ἀνὰ et πλύνω, lavo.

'Αναπλώσω, Ion. id. quod ἀναπλεῦσαι, solvere portu: quòd à πλέω, seu πλώω, q. v.

'Αναπνεῖν, respirare, recreari. Th. πνέω, spiro. Hinc

'Ανάπνευσις, εως, ἡ, respiratio, relaxatio.

'Ανάπνευστος, ος, ὁ ἡ ἡ, non respirans: ex α et πνέω, spiro.

* 'Αναπνέω, f. εύσω, respiro.

'Αναπνοὴ, ῆς, ἡ, respiratio.

'Αναπόδεικτος, ος, ὁ ἡ ἡ, improbabilis.

'Αναποδίζειν, pedem referre, diligenter examinare: quod à ποδίζω, gradior.

* 'Αναποδίζω, retrocedo.

'Αναποδισμὸς, ῦ, ὁ, diligens inquisitio, regressus.

'Αναπολῶ, ῶ, formo, efficio, f. ήσω, p. ηκα. Th. πολέω, facio.

'Ανάτιμος, ὁ ἡ ἀ, *sine pretio:* ex *a* priv. et ἄτιμον, *pretium redemptionis.*

'Αναστολίζειν, Poët. pro ἀναστολᾶν, *versare in animo.* Th. στολίς, *verso.*

'Αναστολόγητος, ν, ὁ ἡ ἀ, *inexcusabilis:* ex *a* priv. et ἀναλογίσμαι, *excuso.*

'Αναστρώσω, f. σω, a. 1. part. ἀναστρώσας, *cum gemitu effundens.* Th. στρώθω, *incendo.*

'Αναστρίζομαι, *resecor:* ex στρίζω, *serrâ seco, findo.*

'Αναστύσθαι· vide ἀναστῆναι.

• 'Αναστυχρίζω, *alis me suscito.*

'Αναστυχοῦν, *animum addere, in spem erigere,* pass. inf. act. contr. pro ἀναστυχόειν· ab

'Αναστυχόω, ῶ, fut. ώσω, perf. ωμαι, *pennis, seu alis instruo; excito, animum addo, in spem præsertim levem et temerariam erigo;* ex ἀνὰ et στυχεῖν, ῦ, τὸ, *ala, penna.*

'Αναστῶναι, a. 2. inf. ab ἀνίστημι, *revolo, subvolo,* quod ab ἵστημι. a. 2. act. ἔστην. inf. στῆναι. part. στάς. a. 2. m. ἐστάμην. inf. στάσθαι. part. στάμενος. pass. med. ἵσταμαι. pass. inf. med. ἵστασθαι. f. 1. ind. m. στήσομαι. ab antiquiore στάω, *volo, as.*

• 'Αναστυφόμαι, οῦμαι, *consternor,* ex ἀνὰ et στυφόω, *terreo, terrefacio, obstupefacio.*

'Αναστῶσαι, *circumjicio, induo:* ex ἀνὰ et ἅπτω, *tango, accendo, necto.*

'Αναστρέφοιτο, gen. sing. Ion. pass. part. pass. ab ἀνάπτω, *accendo.*

'Αναστράξας, ὁ, a. 1. part. ab

'Αναστύπτω, *explico,* f. ξω, p. ἀνέστυχα, a. 1. ἀνέστυξα. Th. στύπω, *plico.*

'Ανάπτω, *accendo,* f. ψω, p. ἀνῆφα· a. 1. ἀνῆψα· a. 1. pass. ἀνήφθην. Th. ἅπτω.

'Ανάπυστος, ὁ καὶ ἡ, *pervulgatus, quod nobis innotuit.* Th. πυνθάνομαι, *cognosco.*

'Ανάρω, Dor. pro 'Ανασω, gen. ab 'Ανασος, ν, ὁ, Siculi fluvii nomen.

'Ανάσαιον, et ἀνάσσιον, ου, τὸ· alii leg. ἀνάπωτον, et per Sync. ἄμπωτον, *nutris et aquarum recessus.* Th. πίνω, *poto, bibo.*

'Αναρεμπὸς, *qui sustulit,* Att. et ἀναλαμπανὸς, Ion. pro ἀναρπαστὴς, p. part. act. verbi ἀναρέω, *tollo.* Th. αἴρω, *capio.*

'Αναρθρος, ν, ὁ ἡ ἄ, *malè articulatus, minùs compactus:* ab *a* priv. et ἄρθρον, *articulus.*

'Αναρίθμητος, ν, ὁ ἡ ἄ, *innumerabilis:* ex *a* et ἀριθμητὸς, *numerabilis.* Th. ἀριθμὸς, *numerus.*

'Ανάριγος, ν, ὁ ἡ ἄ, *qui nondum est pransus:* ex *a* et ἄριστον, *prandium.*

'ΑΝΑΡΙ'ΤΗΣ, ε, ὁ, *piscis de genere concharum.*

'Ανάρμοστος, ν, ὁ ἡ ἄ, *incongruus:* ex *a* priv. et ἁρμοστὸς, *aptus.*

'Αναρπάζω, f. σω, vel ξω, *sursum abripio.* Th. ἁρπάζω.

'Αναρπάσας, a. 1. part. act. m. g. ab ἀναρπάζω.

'Ανάρπασος, ν, ὁ ἡ ἄ, *raptus.* Th. ἁρπάζω, *rapio.*

'Αναρραγήσεσθαι, *erupturum esse,* f. 2. inf. pass. ab ἀναῤῥήγνυμι, *erumpo.* Vide ἀναῤῥῆξιν.

'Ανάῤῥημα, ατος, τὸ, *edictum præconis voce enunciatum.* Ex ἀνὰ et ῥέω, *dico.*

'Αναῤῥῆξαι, f. 1. inf. act. ἀναῤῥήξει, a. 1. inf. act. ab ἀναῤῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *diffindo, diffringo, ultrumpo, erumpo, consero* sc. *pugnam,* f. ξω, p. χα.

'Αναῤῥωγὼς, sive ἀναῤῥίψασα, *sursum jacio:* f. ψω· a. 1. ἀνέῤῥιψα. Th. ῥίπτω, *jacio.*

'Αναῤῥοιζίας, f. άσω, *resorbeo cum sonitu.* Th. ῥοῖζος, *fluctus vehementes, impetus.*

'Αναῤῥωγὼς, *apertus, hians,* p. part. m. Ion. pro ἀνεῤῥωγὼς, ab ἀναῤῥήγνυμι.

'Αναῤῥοιβδίνει, *revalescentes,* a. 1. part. pl. pass. ab ἀναῤῥώννυμι, *robur pristinum reddo.*

'Ανάρσιος, ν, ὁ, *implacabilis, qui cum altero non convenit:* ex *a* priv. et ἄρω, *apto.*

'Αναρτάω, *suspendo,* f. ήσω, p. ηκα, idem cum ἀείρω, *suspendo, in altum tollo.*

'Ανάρτυτον, υ, τὸ, *inconditum:* ex ἀρτύω.

'Αναρχία, ας, ἡ, et Ion. -ίη, *status reipublicæ ubi nullus est magistratus:* ab

'Ανάρχης, ν, ὁ καὶ ἡ, *principio* vel *principe carens; soluta licentia:* ex *a* priv. et ἀρχὴ, *principium,* seu *principatus.*

'Ανασείω, *concutio, quatio, concito:* f. σω, p. κα· a. 1. ἀνέσεισα. Th. σείω, *quatio.*

'Ανασιγηλίνου, ν, ον, *obscenus:* p. part. pass. ab ἀνασύρομαι· vide ἀνασύρου, *detegere.*

'Ανασκάπτω, f. ψω, p. φα, *effodio, evello radicitus:* ex ἀνὰ et σκάπτω, *fodio.*

'Ανασκευάζω, *labefacio, destruo, refuto, restauro, reædifico, vasa colligo,* migro. f. άσω, p. ακα· p. pass. ἀνασκεύασμαι. Inde verbale ἀνασκευαστέον.

'Ανασκευαστικὸς, ὴ, όν, *destructivus, refutatorius.*

'Ανασκευὴ, ῆς, ἡ, *reædificatio, instauratio.* Item *destructio, eversio.* Th. σκεῦος, *instrumentum.*

'Ανασκολαπίζω, *in crucem tollo, suspendo, palo affixum tollo.* Th. σκόλοψ, οπος, ὁ, *præacutus palus.*

'Ανάσκωπτος, ν, ὁ ἡ ἄ, *qui retrahitur:* ab

'Ανασκώπτω, *sursum traho, retrako:* f. ψω, p. ἀνέσκωφα. a. 1. pass. ἀνεσκώφθην. 3. sing. p. ind. pass. ἀνεσκώφατο. Th. σκώπτω, *traho.*

'Ανασσα, ης, ἡ, *regina:* ab ἄναξ, *rex.*

'Ανάσσατο, Dor. pro ἀνήσατο, *invicti.*

'Ανάσσει, 3. sing. præs. ind. act. ab ἀνάσσω, *regno.*

'Ανασσόμενα, *quatiens:* a. 1. act. part. f. g. Poët. ab ἀνασσω, *quatio.* Th. σείω, *quatio.*

'Ανασσίμεν, præs. inf. act. Ion. pro ἀνάσσειν, verbi ἀνάσσω.

'Ανασσον, Ion. et Poët. pro ἤνασσον, 1. sing. vel 3. plur. ind. imperf. act. ab

'Ανάσσω, ως, ω, f. ξω, p. χα, *impero, regno:* ἄνασσε, præs. imp.

'Ανάστα, *surge,* a. 2. imperat. act. pro ἀνάστηθι, ab ἀνίστημι.

'Ανασταδὸν, *surgendo, more eorum qui surgunt.*

'Αναστάλμενος, Ion. pro ἀνεστάλμενος, *sublatus.* p. part. pass. ab ἀναστέλλω. Th. στέλλω, *mitto, orno.*

'Αναστάλζει, apud Anacreontem pro ἀναστενάζει, *gemere.*

'Αναστὰς, άντος, ὁ, f. g. ἀναστᾶσα, *exsurgens:* a. 2. act. part. ab ἀνίστημι, *exsurgo.*

'Ανάστασις, εως, ἡ, *resurrectio, ex sedibus suis expulsio.*

'Ανάστατος, ν, ὁ ἡ ἄ, *ex suis sedibus expulsus.* Hinc

'Αναστατόω, ῶ, *statim subverto, ad seditionem concito:* f. ώσω, p. ἀνεστάτωκα. a. 1. ἀνεστάτωσα· ab ἀνίστημι, *exsurgo.*

'Αναστατοῦσι, et ἀναστατοῦσι, ῶ, *in crucem attollo, de novo crucifigo:* f. ώσω, p. ωκα. Th. στατὸς, ὁ, *crux.*

'Αναστε, per Sync. pro ἀνάστητε, 2. pl. a. 2. imp. act. ab ἀνίστημι, *exsurgo.*

'Αναστέλλασθαι, *contrahens:* a. 1. part. act. f. g. ab ἀναστέλλω, *inhibeo:* ex ἀνὰ et στέλλω, *inhibeo, contraho.*

'Αναστενάζω, *alibi ingemisco:* f. άξω, p. αχα, a. 1. αξα. Ex ἀνὰ pro ἄνω, et στενάζω, vel -άχω, *ingemisco.*

'Αναστεναχίζω, *vehementer suspiro,* vel *ingemisco:* ἀ στεναχίζω, idem quod στένω, *gemo.*

'Αναστενάχω, *graviter suspiro:* ἀ στενάχω, *gemo.*

'Αναστῆ, a. 2. sub. act. 3. sing. ab ἀναστῶ. ἀναστὼ, Ion. pro ἀνίστημι, a. 2. ind. act. 1. sing. ab ἀνίστημι, 1. f. ἀναστήσω.

'Ανάστημα, ατος, τὸ, *erectio, id quod assurgit:* ab ἀνίστημι, *erigo.*

'Ανάεῖραι, a. 2. inf. act. ἀνασεῖσαι, a. 1. part. act. f. g. ἀνασείσων, *dimoveret*, a. 1. act. 3. sing. opt. Æol. ἀνάερτε, 2. pl. a. 2. imp. act. ἀνασείσατω, 3. sing. a. 2. imp. act. ab ἀνίημι.

'Αναστρατοπεδεύω, f. εύσω, p. ευκα, *castra moveo*.

'Αναστρέφω, *revertor, subverto, conversor*: f. ψω, p. φα, a. 1. ψα, a. 2. ἀνέστροφον, p. pass. ἀνέστραμμαι, a. 2. pass. ἀνεστρέφην, p. m. ἀνέστροφα.

'Αναστροφῶ, *convertere*: præs. inf. act. ab ἀναστροφάω, ἀ στρέφω, *verso*. Th. στρέφω, *verto*.

'Αναστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio*. Th. στρέφω, *verto*.

'Αναΰειν, *vestes sursum tollere ac pudenda revelare, detegere*. Th. σάω, *traho*.

'Αναφάλλω, a. 1. inf. act. ab ἀναφάλλω, *resurgo ex lapsu*, vel *morbo*: f. ἄλλω, a. 1. ἀνέφαλα. Th. σφάλλω, *prosterno*.

'Αναχάζειν, *repellere*. Vide σχάζω.

'Αναχίλω, Poët. pro ἀνέχω, *erigo*. Th. ἴχω.

'Αναχία, *suffer*: imp. 2. sing. a. 2. med. Ion. pro ἀνάσχε, verbi ἀναχίω, vel ἀνίχω· ἀναχών, a. 2. part. act. Hinc

'Αναχωνὶς, ὴ, ὸν, *tolerabilis*. Th. ἴχω, *habeo*.

'Αναχίζω, f. ίσω, p. ικα, *divido, findo*. Th. σχίζω, *divido*.

'Αναχοίμην, l. sing. a. 2. opt. m. ἀναχοίμεος, part. a. 2. med. ἀναχὸν, part. a. 2. act. ab ἀνίχω, *toloro*. Th. ἴχω, *habeo*.

'Αναώσασθαι, *recuperare*: a. 1. inf. m. verbi ἀναώζω, quod à σώζω, *servo*.

'Αναπάσσομαι, *compono*: f. άξομαι, p. γμαι, a. 1. m. ἀνεπαξάμην ex πάσσω, *ordino*.

• 'Αναπετικὸς, ὴ, ὸν, *extensus, porrectus, vehemens, minax, contumeliosus jactator*.

'Αναπάνω, *extendo*. Th. πάνω, *tendo*.

'Αναπελλι, *germinabit*: 3. sing. f. 1. ind. act. ab

'Αναπέλλω, *facio oriri, exorior*: f. πελῶ, aor. 1. ἀνέπειλα· sub. ἀναπέλω, ῃς, ῃ, p. m. ἀνάπεπαλα· p. act. ἀναπέπαλμαι, αι, ι.

'Αναπέμω, *disicco, incido*, f. 1. act. πιῶ, p. πέπωμαι, f. 1. pass. πωθήσομαι, p pass. πέπωμαι, f. 2. act. πάμω, p. med. πέπομα.

'Αναπεπαμένος, η, ον, *dissectus, resectus*, part. perf. pass. ab ἀναπέπαμαι.

'Αναπέπασι, *transferunt*: 3. pl. ind. præs. act. pro -πάσσι, ab ἀναπέπαμαι.

'Αναπέπαμαι, *repono, expono*: ἀναπέπασι, 3. pl. ind. præs. pass. ἀνέπλαμεν, σε, σι, 1. sing. a. 2. m

ἀναπέπλω, 3. sing. præs. imp. act. ab

• 'Αναπέπταμαι, f. 1. act. πάσω, p. act. πέπαικα, *sursum pono, impono*.

'Αναπεμφῶ, contr. pro ἀναπεμάω· ab

'Αναπεμάω, ῶ, f. ήσω, *augeo pretium, supra modum magni facio*: ex ἀνὰ et τιμάω.

'Αναπεπαγμὸς, ῦ, ὁ, *concussio*.

'Αναπλὰς, ᾶσα, ᾶς, part. præs. vel a. 2. act. ab ἀνάπλημι, *perfero*.

'Αναπλάσας, a. 1. part. Th. πλάω, *tolero, sustineo*.

'Αναπεπτὸς, *sectione apertus*: a. 1. part. pass. ab ἀναπέπαμαι. Th. πέμνω, *seco, scindo*.

'Αναπελὴ, ῆς, ἡ, *ortus, oriens*: à p. m. ἀναπέπαλα, verbi ἀναπέλλω, *oriri facio*.

• 'Αναπελλάϊὸς, ὰ, ὸν, *orientalis*.

'Αναπεμὴ, ῆς, ἡ, et 'Αναπεμία, ας, ἡ, *dissectio*, præcipuè *corporis humani*: à p. med. ἀναπέπομα, verbi ἀναπέμω, *disseco*. Undè

'Αναπεμὶκὸι, *prosectores*, ab ἀναπεμὴς, ὴς, ὸν, *ad anatomen pertinens, anatomicus*. Th. πέμνω, *seco*.

'Αναπρέπω, *subverto*: ἀναπρέπομαι, *prosternor*. Th. πρέπω, *verto*.

'Αναπρέφω, *nutrio, alo*: f. ἀναθρέψω. a. 1. ἀνέθρεψα. a. 2. ἀνάτροφον. p. ἀναπέτροφα. p. pass. ἀναπέθραμμαι, *educatus fui*, a. 2. pass. ἀνετράφην, a. 1. m. ἀνεθρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέφω, p. m. πέτροφα.

'Αναπρέχω, *erigor in altum, cresco, recurro*: f. θρέξω, p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Th. τρέχω, *curro*.

'Αναπροπὴ, ῆς, ἡ, *eversio*: ab ἀναπρέπω, *subverto, everto*.

'Αναπροφὴ, ῆς, ἡ, *educatio*: ab ἀναπρέφω, *educo, nutrio*.

'Αναπυνέω, et -πίομαι, *imaginor*, f. έσω, p. ενκα.

'Αναδὴς, ὺς, ὁ ἡ ὰ, *mutus*: ex *a* priv. et αὐδὴ, *vox*.

'Αναΐξιπος, ος, ὁ ἡ ὰ, *qui augeri non potest*. Th. αὔξω, *augeo*.

'Αναυὸς, ὸ, ὁ ἡ ὰ, *vocis expers*: ab *a* priv. et αὔω, *clamo*.

'Αναυρὸς, ὸ, ὁ ἡ ὰ, *qui est cine aurâ*: ex *a* priv. et αὔρα, *ventus levior, aura*.

'Αναΰσειν, Dor. pro ἀναΰσειν, *acclamarunt*: 3. pl. a. 1. ind. verbi ἀναΰω. 'Αναΰξας, Dor. pro ἀναΰσας, part. Th. ἀΰω, *clamo*.

'Αναφαίνω, *ostendo*: præs. imp. ἀνίφαμι. f. φᾰνῶ. p. πέφαγκα· præs. pass. ἀναφαίνομαι, ῆ, ται. p. ἀνατέφαμμαι. a. 2. ἀνεφάνην, *apparui*. Th. φαίνω, *ostendo*.

'Αναφαίρετος, *quod auferri non potest*: ab *a* et ἀφαίρετος, ὁ ἡ ὸν, *auferendus*: ex ἀνὰ et αἴρω, *capio*.

• 'Αναφαίρετος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem.

'ΑΝΑΦΑ'ΛΑΝΤΟΣ, *calvus, recalvus*.

'Αναφαλαντίας, ου, ὁ, idem.

'Αναφανδὸν, *aperte, manifestè, palam*: ab ἀνφαίνω, *ostendo*.

'Αναφανίνης, α. 2. part. pass. nom. pl. ab ἀναφαίνω.

'Αναφέρω, *offero, subduco*: f. ἀνοίσω· a. 1. ἀνήνεγκα, inf. ἀνένεγκαι. a. 2. ἀνένεγκον, inf. ἀνενεγκεῖν. Th. φέρω, *porto, fero*.

'Αναφλὸς, a. 1. part. pass. ab ἀνάπτω, *accendo*.

'Αναφλιχθῆναι, *excandescere*: a. 1. inf. pass. ab ἀναφλίγω. Th. φλίγω, *uro*.

'Αναφορὰ, ᾶς, ἡ, *relatio*: ab ἀναφέρω, *refero, offero*.

'Αναφορὶὸν, ίου, ὁ, *vectis, bajulus*.

'Αναφράσσω, vel -άττω, f. ξω, *obstruo, obsepio, occludo, aperio, explico, quod septo clausum erat*.

'Αναφρονίζειν, *aliquid animo sæpè volvere*. Th. φρονίζω, f. ίσω, *cogito*.

'Αναφύομαι, *renascor*: à φύω, *produco*.

'Αναφῦσαι, idem quod φύσαι, *misceo*.

'Αναφυσιόωντες, præs. part. Poët. pro ἀναφυσιῶντες· ab ἀναφυσάω, quod à φυσιάω, *anhelo*. Th. φυσάω, *flo, sufflo*.

'Αναφωνῶ, -ῶ, *exclamo*: f. ήσω. p. ἀνατεφώνηκα. a. 1. ἀνεφώνησα. Th. φωνὴ, *vox, sonus*.

'Αναχάζομαι, *retrocedo*: præs. ind. med. ἀναχάσσεται, a. 1. inf. m. Poët. pro ἀναχάσασθαι, ab ἀναχάζω, *recedo*. Th. χάζω, *recedo, recedere facio*.

'Αναχαίνω, *adaperiens, hians*: ab ἀναχαίνω, *hisco, dehisco*.

'Αναχθ', pro ἄναστα, *regem*: acc. sing. sequente aspiratione: ab ἄναξ, *rex*.

'Αναχθὶς, ίντος, a. 1. part. pass. Th. ἀνάγω, *reduco*.

'Αναχθὶς, ὶ, *redundans*: a. 1. part. pass. verbi ἀναχίω, *refundo*. Th. χίω, *fundo*.

'Ανάχῦσις, εως, ἡ, *profusio*.

'Αναχωρίω, -ῶ, *recedo, secedo*: f. ήσω, p. ηκα, a. 1. ἀνεχωρήσα. part. ἀναχωρήσας. Hinc

'Αναχωρήσις, *reditus*. Th. χωρέω, *eo, vado, proficiscor*.

'Ανάψῃς, *affigas*; a. 1. sub. act. 2. sing. ab ἀνάπτω, f. ψω. a. 1. ind. act. 1. sing. ἀνῆψα, part. ἀνάψας, αντος· ex ἄπτω, *necto, tango, accendo*.

'Αναψύξαι, a. 1. inf. ab ἀναψύχω, *refrigero, recreo*, f. ξω, p. ἀνέψυχα, a. 1. ἀνέψυξα· ex ἀνὰ et ψύχω. Hinc

Ἀνάψυξις, εως, ἡ, et ἀναψυχὴ, ῆς, ἡ, *refrigeratio.*

Ἀναψύχω, f. ξω, *refrigero, abstergo, recreo, animum reduco.*

Ἀγνοίη, Dor. et Sync. pro ἀναγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. act. *agnoverit:* à verbo ἀναγινώσκω, *agnosco.*

ΑΝΑΔΑ'ΝΩ, *placeo; ἀδάω·* q. ab ἄδω, p. m. ᾆδα, Att. ᾖδα.

Ἀνδιῦσθαι, Poët. pro ἀναδιῦσθαι, *coronari.* Th. δίω, *ligo.* Sic ἀνδησάμενος, a. 1. part. med. pro ἀναδησάμενος.

Ἄνδεμα, *vitta,* Poët. pro ἄναδεμα, Th. δίω, *ligo.*

ΑΝΔΗΡΟΝ, *u,* τὸ, *summitas, cacumen, agger fluvii.*

Ἀνδίανες, *laquei genus,* Poët. pro ἀναδίανες.

Ἄνδιχα, pro ἀνὰδίχα, *divisim,* adv. à δίχα.

Ἄνδρ', pro ἄνδρα, acc. sing. ἀνδρᾶσι, et ἀνδρέσσι, dat. pl. Poët. et Ion. ab ἀνὴρ, *vir.*

Ἀνδραγάθημα, ἄτος, τὸ, *virile facinus.*

Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, *strenuitas:* ab ἀνδραγάθιος, *virum me præbeo,* qu. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἔργον.

Ἀνδραγχες, *u,* ὁ ἡ, *qui strangulat homines:* ab ἀνὴρ, et ἄγχω, *strangulo.*

Ἀνδράγρια, ων, τὰ, *spolia homini detracta:* ab ἀνὴρ et ἄγρα.

Ἀνδρᾶδες, adv. Poët. pro κατ' ἄνδρα, *viritim:* ab ἀνὴρ, *vir.*

Ἀνδραποδίσει, Metaplasm. pro ἀνδραποδίσῃς.

Ἀνδραποδιοῦνται, 3. pl. ind. f. 1. med. Ion. pro ἀνδραποδισονται, Att. pro ἀνδραποδίσονται, *mancipabuntur,* seu *in servitutem rapientur:* ab ἀνδραποδίζω, q. ab ἀνδράποδον, *mancipium.*

Ἀνδραποδίζω, *mancipo,* f. ίσω, p. ἠνδραπόδικα· p. pass. ἠνδραπόδισμαι· ab ἀνδράποδον.

Ἀνδραποδιστὴς, οῦ, ὁ, *plagiarius:* à præced.

Ἀνδράποδον, *u,* τὸ, *mancipium:* ab ἀνὴρ, et πῶς, *pes.*

Ἀνδραχθὴς, ἐος, ὁ ἡ, *viro ponderosus:* ab ἀνὴρ et ἄχθος.

Ἀνδράχνη, ης, ἡ, *portulaca,* herbæ nomen. Angl. PURSLAIN.

Ἀνδρέας, *u,* ὁ, *Andreas,* nomen viri, interpret. *Animosus.*

Ἀνδρεία, ας, ἡ, *fortitudo:* ab ἀνὴρ.

Ἀνδρείες, et ἀνδρεῖος, *a, ον, virilis:* dat. pl. ἀνδρείοις· compar. ἀνδρειότερος· superl. ἀνδρειότατος, *η, ον·* ab ἀνὴρ.

Ἀνδρεφόντης, *u,* ὁ, *viricida:* epith. Martis: ab ἀνὴρ et φίνω, *occido.*

Ἀνδρέως, adv. *viriliter.*

Ἀνδρεύμενος, Dor. pro ἀνδρούμενος, *vir factus,* præs. part. pass. à verbo ἀνδρόω, *virilem reddo.* Th. ἀνὴρ.

Ἀνδρωθῆναι, Ion. pro ἀνδρωθῶσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. verbi ἀνδρόω, *virilem reddo.*

Ἀνδρῶν, gen. pl. Ion. pro ἀνδρῶν, *virorum:* ab ἀνὴρ.

Ἀνδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία.

Ἀνδριάντα, acc. sing. ab ἀνδριὰς, *άντος, ὁ, statua:* ab ἀνὴρ.

Ἀνδριαντοποιὸς, ῦ, ὁ, *qui statuas facit:* ab ἀνδριὰς, et ποιέω, *facio.*

Ἀνδριὰς, άντος, ὁ, *statua:* ab ἀνὴρ.

Ἀνδρίζομαι, *masculè me gero,* f. ἰσομαι, p. ἠνδρισμαι· ab ἀνὴρ.

Ἀνδρικὸς, ἡ, ὸν, *virilis:* compar. -κώτερος· superl. -κώτατος.

Ἀνδρίον, *u,* τὸ, *parvus vir, homuncio:* dim. ab ἀνὴρ, *vir.*

Ἀνδρισὶ, *virorum more:* ab eod.

Ἀνδροβρῶς, ῶτος, ὁ, *qui viros vorat, telisque suis interficit.* Pro eod. dicitur et ἀνδροβόρος, *u,* ὁ ἡ, *hominem vorans:* ex ἀνὴρ, et βορὰ, *pabulum.*

Ἀνδρογόνος, *u,* ἡ, *viripara, quæ parit masculum:* ab ἀνὴρ, et γένομαι, *gigno.*

Ἀνδρόγυνος, *u,* ὁ, *semivir semifœmina:* ab ἀνὴρ et γυνὴ.

Ἀνδροδάμαν, acc. sing. ab ἀνδροδάμα, ας, ἁ, Dor. pro ἀνδροδάμη, ης, ἡ, *viri domitrix:* ex ἀνὴρ, et δαμάω, *domo.* Sic et

Ἀνδροδάμας, *u,* ὁ, *qui viros domat.*

Ἀνδροθὰ Ἀθάνα, *fortissima Minerva.*

Ἀνδρόκμητος, *u,* ὁ ἡ, *ab homine laboratus:* ab ἀνὴρ, et κάμνω, *laboro.*

Ἀνδροκασία, ας, ἡ, *cædes virorum;* ἀνδροκασιᾶων, gen. pl. Æol. ab ἀνὴρ, et κτάνω, *occido.*

Ἀνδρόμεος, ία, ον, *virilis, humanus.* Th. ἀνὴρ.

Ἀνδρόνικος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Victor.*

Ἀνδρολογία, ας, ἡ, *virorum delectus.*

Ἀνδρόομαι, -ῶμαι, f. ώσομαι, *virile robur consequor, ad ætatem virilem pervenio.* Th. ἀνὴρ, *vir.*

Ἀνδροσφὲγξ, ιγγος, ὁ, *statua quæ viri et sphingis figuram habet.*

Ἀνδρῶσθαι, præs. inf. pass. *virum fieri;* ἀνδρωθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi ἀνδρόω, *virilem reddo.* Th. ἀνὴρ, *vir.*

Ἀνδροφάγίαι, -ᾶι, *humanâ carne vescor:* ex ἀνὴρ, et φάγω, *edo, comedo.*

Ἀνδροφόνος, gen. Ion. ab ἀνδροφόνος, *u,* ὁ, *homicida:* ab ἀνὴρ, et φίνω, *occido.*

Ἀνδρόω, -ῶ, f. ώσω, *virilem reddo.*

Ἀνδρύομαι, *in virum excresco, adolesco.*

Ἀνδρώδεις, *fortes, strenui,* nom. pl. ab

Ἀνδρώδης, ως, contr. ης, ὁ ἡ, ἤρεος: *virilis:* acc. sing. ἀνδρώδη· ab ἀνὴρ.

Ἀνδρωδῶς, adv. *viriliter, fortiter, strenuè:* ab

Ἀνδρωθὲς, ὁ, *vir factus,* a. 1. pass. part. ab ἀνδρόομαι.

Ἀνδρῶν, ῶνος, ὁ, *pars domûs viris propria:* ab eod.

Ἀνδρώνις, ώα, ῶον, *ad virum pertinens:* ab eod.

Ἀνδρώσασθαι, a. 1. inf. med. ab ἀνδρόομαι, q. v.

Ἀνδύεται, 3. sing. præs. ind. m. Poët. pro ἀναδύεται.

Ἄνδωκε, Dor. et Poët. pro ἀνέδωκε, *reddidit,* 3. sing. a. 1. ind. act. Th. δίδωμι, *do.*

Ἀνεβάλλετο, 3. sing. imperf. ind. med. vel pass. ἀνεβάλλοντο, 3. pl. imperf. ind. m. vel pass. ab ἀναβάλλομαι, *differo.*

Ἀνέβη, *consoendit,* 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἀναβαίνω, 3. pl. ἀνέβησαν.

Ἀνεβήσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀναβιβάζω, f. άσω, *ascendere facio.* Vide ἀναβαίνω.

Ἀνεβοήσαντο, *exclamárunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. à verbo ἀναβοάω, *exclamo.*

Ἀνέβρεχε, *insonuit,* a. 2. ind. act. 3. sing. verbi ἀναβρέχω, *insono.*

Ἀνέβησαν, Ion. pro ἀνέβησαν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναβοάω, *clamo.*

Ἀνεγήρω, f. ερῶ, *excito surgo, ædifico.*

Ἀνέγκλητος, *u,* ὁ ἡ, *qui in jus vocari nequit, inculpatus:* ex α priv. et ἔγκλητος, *u,* ὁ ἡ, *accusatus.*

Ἀνεγνάμπτοντο, *flectebantur,* 3. pl. ind. imperf. pass. à γνάμπτω, pro κάμπτω, 1. sing. ind. a. 1. p. ἀνεγνάμφθην.

Ἀνεγνωρίσθη, *agnitus est,* 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀναγνωρίζω, f. ίσω· quod à γνωρίζω, *agnosco.*

Ἀνεγνωσμαι, 1. sing. ind. p. pass. ἀνεγνώσθην, 1. sing. a. 1. pass. ἀνέγνωσται, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀναγνώσκω, *agnosco.*

Ἀνέγρετο, *concitatus est,* 3. sing. ind. imperf. pass. ab ἀνέγειρω, pro ἀνεγείρομαι. Sic ἀνεγρόμενος, pro ἀνεγειρόμενος. Th. ἐγείρω, *excito.*

Ἀνεδίγμεθα, plusq. p. pass. ind. 1, pl. ab ἀνεδέχομαι, *suscipio,* pro ἀνεδιδίγμεθα, per Sync.

Ἀνεδάξατο, a. 1. ind. act. 3. sing. ab ἀναδάκνυμι, *ostendo, demonstro.*

Ἀνεδέξατο, *suscepit,* 3. sing. ind. a. 1. med. ab ἀνεδέχομαι· ex ἀνὰ, et δέχομαι, *capio.*

ᵓΑΝΕ'ΔΗΝ, *licentèr, impunè*, adv. q. ab *ἀνίημι*.

ᵓΑνίδρακον, *suspexi*, 1. sing. a. 2. ind. act. per Metath. pro *ἀνίδαρκον*, verbi *ἀναδέρκω*, *suspicio:* ab *ἀνὰ*, et *δέρκω*, *video*.

ᵓΑνίδρᾰμον, 1. sing. a. 2. ind. act. ab *ἀναντρέχω*, *recurro*.

ᵓΑνίδυ, *prodiit*, 3. sing. ind. imperf. vel a. 2. act. ab *ἀνάδυμι*. Th. *δῦμι*, *subeo*.

ᵓΑνίδυν, 3. sing. imperf. ind. act. ab *ἀναδύνω*, *egredior:* ex *ἀνὰ*, et *δύνω*, *subeo*.

ᵓΑνιδύσατο, *emersit*, 3. sing. a. 1. ind. m. ab *ἀναδύω*, *emergo*.

ᵓΑνίδωκεν, *reddidit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab *ἀναδίδωμι*, *reddo*.

ᵓΑνίεγον, *cohibeo*. Th. *ἴεγον*, *prohibeo*.

ᵓΑνίζικεν, *discessit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab *ἀναζεύγνῡμι*. Th. *ζυγνύω*, seu *ζεύγνυμι*, *jungo*.

ᵓΑνιζωσῆσεν, *revixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *ἀναζωσῆω*, *revivisco:* quod à *ζωσυέω*. Vide *ζωσύεσ*.

ᵓΑνίηκεν, pro *ἀνῆκεν*, *impulit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Att. ab *ἀνίημι*.

ᵓΑνιθάλετε, 2. pl. a. 2. ind. act. *ἀνιθάλω*· ab *ἀνὰ*, et *θάλλω*, *revireo*.

ᵓΑνιθεὶς, *ὁ*, *remissus*, a. 1. part. pass. ab *ἀνίθην*, 1. sing. ind. a. 1. pass. ab *ἀνίημι*.

ᵓΑνιθίλητος, *ὁ*, *ἡ*, *ἡ*, *involuntarius:* ex *α* priv. et *ἰθίλω*, *volo*.

ᵓΑνίθηκα, *ας*, *ε*, a. 1. ind. act. ab *ἀνατίθημι*, *impono*.

ᵓΑνίθην, vel *ἀνέθην*, *ης*, *η*, a. 1. ind. pass. ab *ἀνίημι*· item a. 2. ind. act. ab *ἀνατίθημι*, *impono*.

ᵓΑνιθρεψάμην, *ω*, *ανο*, *nutrivi*, a. 1. ind. med. ab *ἀνατρέφω*. Th. *τρέφω*, *nutrio*.

ᵓΑνίλλαντας, *contractum est*, p. pass. 3. sing. ind.

ᵓΑνιλληθὼς, *ὁ*, perf. part. act. ab *ἀναλαμβάνω*, *contraho*.

ᵓΑνίλον, *ες*, *ε*, *sustuli*, *interemi*, 1. sing. a. 2. ind. act. *ἀνειλάμην*, 1. sing. ind. a. 2. med. ab *ἀναιρέω*, *tollo*.

ᵓΑνιμένη, p. part. pass. nom. sing. fœm. gen. Sic *ἀνιμένος*, nom. sing. masc. gen. ab *ἀνίημι*.

ᵓΑνιμι, *redeo*. Th. *ἴμι*, *eo*.

ᵓΑνίμενος, *ους*, *ὁ*, *ἡ*, *ὁ ἐν ἔχων ἱμᾶντα*, *non vestitus*, seu *malè vestitus*.

ᵓΑνιν, Ion. pro *ἀνῦσαι*, *conficere*, *finire:* à verbo *ἀνύω*, *conficio*.

ᵓΑνῦσαι, *remisisse* vel *omisisse*, inf. ab a. 2. ind. act. *ἀνῆν* indè part. *ἀνὰς*, fœm. *ἀνῦσα*· a. 2. inf. med. *ἀνῦσθαι*. Sed *ἀνῦσθαι* est p. infin. pass. ab *ἀνίημι*.

ᵓΑνίφεσαν, *ηεctere*. Th. *ἴφω*.

ᵓΑνίφεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *subduxerunt*. Th. *ἰφύω*, *traho*, *duco*.

ᵓΑνῖσαν, 3. pl. a. 1. *ἀνῆσα*· ab *ἄνημι*, *ascendo*, *redeo*; ex *ἀνὰ*, et *ἴημι*, *eo*.

ᵓΑνῖσθαι, *remissum esse*. Vide *ἀνῖναι*.

ᵓΑνῖχι, 3. sing. imperf. ind. act. *ἀνοχίμην*, 1. sing. imperf. ind. m. vel pass. ab *ἀνίχω*, *sustineo:* ab *ἀνὰ*, et *ἴχω*, *habeo*.

ᵓΑνίων, *ἀνίων*, vel *ἀνέων*, Poët. Ion. vel Att. pro *ἀνῶ*, 1. sing. a. 2. sub. act. ab *ἀνίημι*.

ᵓΑνιχθὶν, adv. *ab origine*, *desuper*; *ἀπὸ ἀνὰς*, Poët. idem. Th. *ἰκὰς*, *procul*, *eminùs*.

ᵓΑνικὰς, *supernè*, *eminus*. Th. *ἰκὰς*, *procul*.

ᵓΑνιδιήγητος, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *inenarrabilis:* ab *α* pr. *ἰν*, et *διηγέομαι*, *narro*.

ᵓΑνιλάλαγον, *vocem in altum sustulerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. ab *ἀναλάζω*. Th. *λάζω*, *clamo*.

ᵓΑνιλάλητος, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *ineffabilis:* ex *α* pr. *ἰν*, et *λαλέω*, *loquor*.

ᵓΑνιλάωστος, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *non cessans*, *perpetuus:* ab *α* pr. *ἰν*, et *λαέω*, *deficio*, *linguo*.

* ᵓΑνιλίπτως, adv. *incessantèr*, *perpetuò*, *semper*, *sine fine*.

ᵓΑνιλῖτὼς, *ἰος*, *ὁ ἡ ἡ*, idem quod *ἀνιλάωστος*.

ᵓΑνιμόμεν, 3. sing. ind. act. ab *ἀναιρομίζω*, *adfero*, f. *ἴσω*. Th. *νομέω*.

ᵓΑνικόπη, *percussus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab *ἀνακόπτομαι*. Th. *κόπτω*, *percutio*.

ᵓΑνίκπληκτος, *υ*, *ὁ*, *imperterritus*, *impavidus:* ex *α* priv. et *ἐκπλήττομαι*, *obstupesco*.

ᵓΑνικπλήκτως, adv. *intrepidè*, *impavidè*.

ᵓΑνίκρᾰγον, *ες*, *ε*, a. 2. ind. act. verbi *ἀνακράζω*. Th. *κράζω*, *clamo*.

ᵓΑνικτὸς, *ὴ*, *ὸν*, *tolerabilis:* ab *ἀνίχω*, *tolero:* hinc

ᵓΑνικτότερος, *tolerabiliùs:* compar.

ᵓΑνικτῶς, adv. *tolerabiliter*.

ᵓΑνικυλίσθης, *prorepsisti*, 2. sing. ind. a. 1. pass. ab *ἀνακυλίω*, *volvo*.

ᵓΑνιλεήμων, *ονος*, *ὁ ἡ ἡ*, *immisericors:* ex *α*, et *ἐλεήμων*, *misericors*.

ᵓΑνιλεημόνως, adv. *crudelitèr*.

ᵓΑνιλεῖν, a. 2. inf. act. *ἀνίλης*, 2. sing. subj. a. 2. act. *ἀνελὼν*, part. a. 2. act. *ἀνιλέσθαι*, a. 2. inf. med. ab *ἀναιρέω*, *tollo*.

ᵓΑνιλεύθερος, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *illiberalis:* ex *α* priv. et *ἐλεύθερος*, *liber*, *honestus*.

ᵓΑνιλήθρη, a. 1. ind. pass. 1. sing. Vide *ἀναλαμβάνω*, *recipio*.

ᵓΑνίλκω, imperf. ind. act. 1. sing. *ἀνῖλκον*, *sursùm traho*: ab *ἕλκω*, *traho*.

ᵓΑνίλοντα, acc. sing. masc. part. a. 2. act. ab *ἀναιρέω*, *aufero*.

ᵓΑνίλοντο, *sumpserunt*, a. 2. med. 3. pl. ind. Ion. pro *ἀνέλοντο* ab *ἀναιρέω*, *aufero*.

ᵓΑνιλπίζης, *despereς*, a. 1. sub. act. 2. sing. ab *ἀνελπίζω*, f. *ἴσω*, p. *ικα*. Th. *ἐλπὶς*, *spes*.

ᵓΑνιλπισία, *ας*, *ἡ*, *desperatio:* ab

ᵓΑνίλπιστος, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *desperatus*, *desperans*, *præter spem contingens:* ab *ἀνελπίζω*, *despero*.

ᵓΑνιλπίστως, adv. *præter spem*, *ex insperato*.

ᵓΑνιλὸν, *όντος*, *ὁ*, *a*: 2. act. part.

ᵓΑνίλουν, 3. pl. a. 2. act. sub. ab *ἀναιρέω*, *aufero*.

ᵓΑνίμαν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *ἀναμίνω*, *exspecto*.

ᵓΑνιμίω, *ῶ*, f. *ἰσω*, p. *ικα*, *revomo*: ab *ἐμέω*, *vomo*.

ᵓΑνιμίζω, *ventis agito*, f. *ἴσω*, p. *ἀνέμικα*· part. præs. pass. *ἀνεμιζόμενος*, *ventis agitatus*. Th. *ἄνεμος*, *ventus*.

ᵓΑνίμενεν, *exspectabat*, 3. sing. imperf. ind. act. ab *ἀναμένω*, Poët. pro *ἀναμίνω*, *maneo*.

ᵓΑνιμνήσθη, *recordatus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi *μνάομαι*.

ᵓΑΝΕΜΟΣ, *υ*, *ὁ*, *anima*, *ventus*: gen. *ἀνίμοιο*, Ion. dat. pl. *ἀνίμοισι*· qu. ab *ἄνημι*. Hinc *ἀνεμόεις*, *ενος*, *ὁ ἡ ἡ*, *ventosus*; *ἀνεμώδης ἰρεῖον*, *ventosum velum*; *ἀνεμώδης*, *ες*, *ὁ ἡ ἡ*, idem; *ἀνεμόω*, *-ῶ*, *ventilo*; *ἀνεμίδιος*, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *vento plenus*, *vanus*; *ἀνέμιος*, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *ἀνεμαῖος*, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, vel *αἶα*, *αἷον*, idem.

ᵓΑνεμοστέγης, *ες*, *ὁ ἡ ἡ*, *à vento tegens* et *defendens:* à *στέγω*, *tego*, et *ἄνεμος*, *ventus*.

ᵓΑνεμοστρέφεγος, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *vento perstrepens:* ab *ἄνεμος*, *ventus*, et *στρέφεγγος*, *sonus qui gutture emittitur*, *stridor*, *strepitus*.

ᵓΑνεμοτρόφης, et *ἀνεμοτρεφὴς*, *ἐος*, *ὁ ἡ ἡ*, *à vento nutritus et auctus*, seu *corroboratus*: ab *ἄνεμος* et *τρέφω*.

ᵓΑνεμόστροφος, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *qui à vento versatur*. Th. *τρέπω*, *verto*, *versor*.

ᵓΑνεμοφθορία, *ας*, *ἡ*, *semen quod ventus perdit*; *ventorum collisio*.

ᵓΑνεμώδιστος, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *cui nihil impedimento est*, *non impeditus*, *liber:* ex *α* priv. et *ἐμποδίζω*, *pedes implico*, f. *ἴσω*, p. *ικα*. Hinc

* ᵓΑνεμοδίστως, adv. *sine impedimento*, *et liberè*.

ᵓΑνεμόφθορος, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *à vento corruptus*: ab *ἄνεμος*, et *φθείρω*.

ᵓΑνεμώλιος, *υ*, *ὁ ἡ ἡ*, *futilis*, *vanus*,

ventosus. Hinc ἀνεμώλια βάζων· ab ἄνεμος, ventus.

'Ανεμώνη, ης, ἡ, papaveris genus: ab ἄνεμος, quòd spirante vento aperiatur.

'Ανένδιτος, ος, ὁ ἡ, non indigus: ab α pr. et ἐνδέω, indigus, egenus.

'Ανένδοτος, ος, τὸ, quod fieri nequit: ab α pr. et ἐνδέχεται, fieri potest.

'Ανένιγκαι, a. 1. inf. act. ἀνενίγκας, part. a. 1. act. ἀνενίγκᾶς, a. 2. inf. act. ἀνενεγκεῖν, part. a. 2. act. ab ἀναφέρω.

'Ανενέπτω, emisit, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. et Poët. pro ἀνενίγκατο. Hinc ἀνενεγκάμενος, part. a. 1. med. ἀνενίγκας, a. 1. part. act. ἀνενιγχθείς, a. 1. part. pass. ab ἀναφέρω.

'Ανένιωτι, renidi, a. 1. ind. act. 3. sing. et ἀνανεύω· quod à νεύω, nuo, annuo.

'Ανενπεχθία, ἡ, erumpens, p. med. Att. part. fœm. g. verbi ἀναφέρω. Gen. xl. 10.

* 'Ανεπτάρατος, ος, ὁ ἡ, non perturbatus, pacatus, quietus: ex α priv. et ἐνοχλέω, turbo.

'Ανέντες, remittentes, nom. pl. a. 2. part. act. ἀνείς, έντος· ab ἀνίημι.

'Ανεξάλειπτος, ος, ὁ ἡ, indelebilis: ex α priv. et ἐξαλείφω, deleo.

'Ανεξέλεγκτος, ος, ὁ ἡ, qui confutari et coargui non potest: ex α priv. et ἐλέγχω, arguo.

'Ανεξερεύνητος, ος, ὁ ἡ, imperscrutabilis: ex α priv. et ἐξερευνάω, perscrutor.

'Ανεξέτ̓αζω, f. άσω, exploro, examino.

'Ανεξέτασον, τὸ, nom. sing. neut. ab

'Ανεξέτασος, non examinatus, non exploratus, diligenti examine non cognitus seu perquisitus: ex α pr. et ἐξετάζω, inquiro, examino.

¶ 'Ανεξετάστως, adv. sine examine, inexploratò: ab eod.

'Ανεξικακία, ας, ἡ, tolerantia malorum, clementia, patientia.

'Ανεξίκακος, ος, ὁ ἡ, tolerans malorum: ab ἀνέχομαι, tolero, et κακὸν, malum.

'Ανεξιχνίαστος, ος, ὁ ἡ, impervestigabilis: ex α et ἐξιχνιάζω, investigo, f. άσω, p. ασμαι. Th. ἴχνος, ους, τὸ, vestigium.

'Ανέξοδος, ος, ὁ ἡ, qui nullum habet exitum, impervius: ex α et ἔξοδος, ος, ἡ, exitus, egressio.

'Ανέξομαι, tolerabo, f. 1. ind. med. ab ἀνέχω, tolero.

'Ανέοιται, lavati sunt, Ion. pro ἀνέπται, 3. pl. perf. ind. pass. ab ἀνίημι.

'Ανεπαίσθητος, qui non sentit, non intelligit; item qui non sentitur: ex α priv. et ἐναισθάνομαι, sentio, intelligo.

'Ανεπαισχυντος, ος, ὁ ἡ, inverecundus, impudens: ex α pr. et ἐναισχύνομαι, me pudet.

'Ανεπάλμενος, Poët. pro ἀνεφαλόμενος· ab ἀνεφαλόμαι, resilio: ex ἀνὰ, ἐπὶ, et ἅλλομαι, salio.

'Ανέπαλτο, resiliit, erectus est, 3. sing. a. 1. indic. med. per Sync. et Dor. pro ἀνεφάλατο· ab ἀνὰ, pro ἄνω, sursùm, ἐπὶ, et ἅλλομαι, salio.

'Ανεπανέφατος, ος, τὸ, non emendabile: ex α pr. et ἐπανορθόω· hoc ab ἀνορθόω, rursùs erigo, corrigo.

'Ανεπαχθῶς, non molestè, non gravatè: ab α priv. et ἐπαχθὴς, ἐος, ὁ ἡ, molestus, gravis.

'Ανέπεισα, persuasi, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναπείθω, persuadeo.

'Ανέπεμψα, remisi, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναπέμπω, remitto.

'Ανέπεσα, as, ε, discubui, a. 1. ind. act. ἀνέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἀναπίπτω, discumbo.

'Ανεπήδησε, saltavit, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναπηδάω, f. ήσω. Th. πηδάω, salio.

* 'Ανεπηρίαστον, adv. sine contumeliis: ab

'Ανεπηρίαστος, nullis affectus injuriis seu contumeliis.

* 'Ανεπιβούλευτος, ῡ, ὁ ἡ, cui insidiari nemo potest, tutus ab insidiis.

'Ανεπίγεγραφος, ος, ὁ ἡ, titulo carens, carens inscriptione. Th. γράφω, scribo.

* 'Ανεπικάλυπτος, non tectè, apertè, nudè.

* 'Ανεπιπολύτως, citra impedimentum, liberè.

'Ανεπίλητος, ος, ὁ ἡ, inculpatus, irreprehensus: ex α pr. et ἐπίλητος, ος, ὁ ἡ, reprehensus. Th. λαμβάνω.

'Ανεπίμικτος, ος, ὁ ἡ, ab omni consortio sejunctus: ex α priv. et ἐπιμίγνυμι.

* 'Ανεπισκέπτως, ος, ὁ ἡ, inconsideratus, improvisus: ex α priv. et ἐπισκοπέω, cogito.

'Ανεπίξεστος, ος, ὁ ἡ, impolitus, imperfectus: ex α priv. et ἐπιξέω, in superficie rado. Th. ξέω, polio.

'Ανεπιρρίπτων, gen. pl. ab ἀνεπίρριπτος, ος, ὁ ἡ, nondum confectus, vel libatus: ab ἐπιρρίπτω, sacrifico. Th. ῥίπτω, sacrifico.

'Ανεπιστήμων, ονος, ὁ ἡ, imperitus: ab ἐπιστήμων, ονος, ὁ ἡ, sciens, peritus.

'Ανεπιστρέφω, f. ψω, p. φα, averto.

* 'Ανεπιστρόφως, adv. sinè retrogressu, incuriosè.

'Ανεπιτήδειος, Ion. pro ἀνεπιτήδειος, non idoneus, ineptus: ab α pr. et ἐπιτήδειος, idoneus.

'Ανεπίφθονος, ος, ὁ ἡ, ab invidiâ alienus. Th. φθόνος, invidia.

'Ανεπτάμαν, sursùm volavi, Dor. pro ἀνεπτάμην, 1. sing. a. 2. ind. m. verbi ἀνίπταμαι. Th. ἵπταμαι, volo.

'Ανεπτοίνατο, stupescebat, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ab ἀνατρέσκομαι, f. ήσομαι, p. ἀνατρόσημαι· ex ἀνὰ, et πτοέω, -ῶ, terrefacio.

'Ανέρ' pro ἄνερα, ἄνδρα, acc. sing. ἄνερες, ἄνδρες, nom. pl. ab ἀνὴρ, vir.

'Ανέρατος, ος, ὁ ἡ, inamabilis, et ab amore alienus: ab α priv. et ἐράω, amo.

'Ανερεψάμενος, abripiens, a. 1. m. part. ab ἀνερέπτομαι f. ψομαι, corripio.

'Ανερμάτιστος, ος, ὁ ἡ, nullo pondere firmatus—Γλῶσσα, Chrys. lingua volubilis, loquacissima.

'Ανερρῶγει, ης, η, erupi, a. 2. ind. pass. verbi ἀνερρήγνυμι. Th. ῥήγνυμι, frango.

'Ανερρωμένος, ος, ὁ, consultus, p. part. pass. masc. gen. ab ἀνερρώσσομαι. Th. ῥώσσω, suo.

'Ανέρρωγε, rescissum est, 3. sing. p. ind. med. Att. pro ἀνέρρηγε· ab ἀνερρήγνυμι, rescindo. Vide ῥήγνυμι, frango.

'Ανέρχομαι, subeo, redeo, f. 1. m. 1. sing. ἀνελεύσομαι, a. 2. ind. act. ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

'Ανες, remitte, omitte, 2. sing. a. 2. imperat. act. ab ἀνίημι.

'Ανέσαιμι, reduxero, persuasero, 1. sing. a. 1. opt. act. ἀνέσω, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀνίζω, colloco. Th. ἵζω, vel ἷω, pono, colloco.

'Ανεσαν, 3. pl. ab ἀνῆν, a. 2. ind. act. ab ἀνίημι, remitto.

'Ανεσις, εως, ἡ, relaxatio: ab ἀνίημι.

'Ανέσσυτο, exsiliebat, 3. sing. plusq. p. indicat. pass. per Metath. pro ἀνασέσυτο, verbi ἀνασείω, exsilio. Vide ἵστημι.

'Ανέστην, Æol. et Sync. pro ἀνέστασα, 3. pl. a. 2. ind. act. ἀνέστα, Dor. pro ἀνέστη, 3. sing. ab ἀνίστημι, excito, moveo.

'Ανεστησαν, Ion. pro ἀνεστήσαν, resurrexerunt, 3. pl. perf. ind. act. verbi ἀνίστημι. Sic ἀνεστηὼς, Ion. pro ἀνεστηκὼς, part. perf. act. ejusdem verbi.

'Ανέστην, surrexi, 1. sing. a. 2. ind. act. ab ἀνίστημι, surgo.

'Ανέστιος, ος, ὁ ἡ, domo et sede propriâ carens: qu. ἑστίας μὴ ἔχων, qui incertis sedibus vagatur; ex α priv. et ἑστία, domus.

'Ανέστυτε, sustulit, 3. sing. a. 2. ind. med. ἀνεστύτην, ε, ab ἀνίστω, tollo.

'Ανετάζω, inquiro, quæstioni subjo-

cio, f. ἄσω, p. ἀνήτακα· ex ἀνὰ et ἰτάζω.

'Ανίστελι, *producebat*, a. 1. indic. act. 3. sing. ab ἀνατίλλω.

'Ανιστήτω, 3. sing. imperf. ind. pass. ab ἀναστάω, *impono*.

* "Ανιτος, υ, ὁ ἡ ὔ, *laxus*: ab ἀνίημι.

* 'Ανίτως, adv. *solutè, remissè, laxè*.

"Ανιυ, *absque, sine*, adv. regit gen. ἄνιυθεν, *procul*; ἄνιυθι ἐμεῖο, *sine me*.

* 'Ανιυάζω, f. ἄσω, *evoco, clamo*.

'Ανιύθιτος, υ, ὁ ἡ ὔ, *non appositus*: ex α priv. et ἰύθιτος.

'Ανιύθντα, *incomplanata*, nom. pl. neut. g. ab ἀνιύθντες, υ, ὁ ἡ ὔ, *qui rationes non reddit*.

'Ανιυθντως, adv. de illis dicitur *qui nullis rationibus reddendis sunt obnoxii*, ut sunt tyranni: ab α priv. et ἰυθύνω, f. ὑνῶ, *complano, inquiro*.

* 'Ανιύρισος, υ, ὁ ἡ ὔ, *non inventus*.

'Ανιυρίσκω, *invenio*, f. ἀνιυρήσω, p. ἀνίυρηκα· a. 2. ἀνῦρον, ες, ε, a. 2. inf. act. ἀνυρεῖν. Th. ἰύρισκω, *invenio*.

* 'Ανυφαίω, -ῶ, f. ήσω, *cum favore recipio*: ex ἀνὰ, vel etiam α priv. et ἰύφημίω, *celebro*.

'Ανιφαίνυτο, 3. sing. imperf. ind. pass. ab ἀναφαίνω, *appareo*. Th. φαίνω.

'Ανιφώνησι, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναφωνέω, -ῶ. Th. φωνὴ, *sonus*.

'Ανιχάζιτο, *recedebat*, 3. sing. imperf. ind. pass. ex ἀναχάζω, *retrocedo*.

'Ανιχθίντος, *attracti*, gen. sing. a. 1. part. pass. ab ἀνάγω, al. ab ἀνίχω. Alii pro ἀνανιγχθίντος· ab ἀναφέρω.

Ἀνιχείμαν, Dor. pro ἀνιχείμην, *sustinerem*, 1. sing. præs. opt. med. verbi ἀνίχομαι, *sustineo*.

'Ανίχοιν· pro ἀνίχοιτο, *ferret*, 3. sing. præs. opt. med. ab

'Ανίχομαι, *tolero*; 1. sing. imperf. ind. med. ἀνειχόμην, et ἠνειχόμην, υ, ετο· 1. sing. f. 1. ind. m. ἀνίξεμαι· 1. sing. a. 2. med. ἀνεσχόμην, υ, σο, *toleravi*. Th. Ἴχω.

'Ανίχω, *tolero, extollo*.

'Ανιχώρηα, ας, ε, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναχωρέω, *retrocedo*.

'ΑΝΕΨΙΟΣ, ῦ, ὁ, ἡ, *fratris*, aut *sororis filius, consobrinus, patruelis*: ἀνεψιὰ, ᾶς, ἡ, *consobrina*.

'Ανίψυχεν, pro ἀνεψύχησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ἀναψύχω, *refrigero, recreo*, f. ξω. Th. ψύχω, f. ξω, *frigefacio*.

"Ανιφ, *muti*, nom. pl. ab ἄνυς, *mutus*.

"Ανιω, adverbialiter pro ἀφώνως, ἀλάλως.

'Ανίφγα, *aperui*, 1. sing. perf. ind. med. Att. pro ἄνεῳγα· ἀνεῴχθην, et in 3. pl. ἀνεῴχθησαν, a. 1. ind. pass. ab ἀνοίγω, f. ξω, *aperio*.

'Ανιφγμίνος, *apertus*, p. part. pass.

'Ανίωνται, *dimissi sunt*, pro ἀνῶνται, 3. pl. p. ind. pass. ab ἀνίημι. Alii tamen volunt esse a. 2. sub. m. pro ἀνῶνται, ut ἀφίωνται, pro ἀφῶνται.

'Ανίῳξα, ας, ε, *aperui*, a. 1. ind. act. Att pro. ἤνοιξα, ab ἀνοίγω.

"Ανως, idem quod ἄνους, ex quo deducitur; *vocis expers*, et propriè *clamoris expers*; item *mutus*: ex α, et αὔω, *clamo*. Nam ex αὔω fit ἄνους· ex quo ἄνως· ex hoc autem, Atticè ἄνω· ἄνῳ nom. pl. εἶσι· ἄνῳ λέγίσθαι, Il. β', 323.

'Ανίῳχα, 1. sing. perf. ind. act. Att. pro ἤνοιχα· ab ἀνοίγω.

'Ανῆ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀνίημι.

'Ἀνηβᾷν, præs. infin. act. contr. pro ἀνηβάειν· ab ἀνηβάω, -ῶ, *repubesco*, f. ήσω. Th. ἥβη, *pubes, juventus*.

'Ανήγαγον, ες, ε, a. 2. indic. act. Att. pro ἀνῆγον, *subduxi*, vel *subduxerunt*: ab ἀνάγω.

'Ανήγγιλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἀναγγίλλω· ἀνηγγίλαν, ες, ε, a. 2. ind. pass.

'Ανηγιῦσθαι, pro ἀνηγεῖσθαι, *narrare*. Th. ἡγίομαι, *duco*.

'Ανηδὲς, *molestè*, adv. ab α priv. et ἡδὺς, *dulcis*.

'Ανήιαν, *redierant*, pro ἀνήισαν, 3. pl. imperf. ind. Att. ab ἄειμι, *redeo*.

'Ανῆι, Poët. pro ἀνῇ, *dimisisset*, 3. sing. a. 2. sub. act. ab ἀνίημι.

"ΑΝΗΘΟΝ, υ, τὸ, *anethum*, herba παρὰ τὸ ἄνω θεῖν, quod citò crescat.

'Ανήϊξε, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναΐσσω, *prosilio*.

'Ανήϊον, *sursùm*, vel *rursùm*, *ibam*: ab ἀνὰ et ἤϊον.

'Ανῆκε, *remisit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀνίημι· ἀνῆκάμην, 1. sing. a. 1. ind. med.

'Ανήκεστος, υ, ὁ ἡ ὔ, *insanabilis*. Hinc

'Ανηκέστως, *insanabiliter*, adv. ex α priv. et ἀκεστὸς, quod à 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀκέομαι, *sano*.

'Ανηκόντιζι, *resiliit*, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀνακοντίζω, f. ίσω. Th. ἄκων, *jaculum*.

'Ανηκουσίως, f. ήσω, *non ausculto*, et ἀνήκουστος, υ, ὁ ἡ ὔ, *qui audiri non potest*: ex α priv. et ἀκούω, *audio*.

'Ανήκω, *convenio*, f. ήξω, p. ῆκα. part. præs. act. ἀνήκων, ουσα, ον, *ascendens, perveniens, elatus*: ex ἀνὰ, et ἥκω, *venio*.

'Ανήλᾶτο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἅλλομαι, *salio*.

'Ανήλᾶτος, υ, ὁ ἡ ὔ, *indomitus, contumax*.

'Ανῆλθεν, *rediit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἀνέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

'Ανηλώθη, ης, η, *absumptus sum*, 1. sing. a. 1. ind. pass. ἀνήλωκα, p. ind. act. ἀνήλωσα, *insumpsi*, a. 1. ind. act. ab ἀναλίσκω, *absumo*.

'Ανήμιλκτος, υ, ὁ ἡ ὔ, *qui non mulgetur*. Th. ἀμέλγω, *mulgeo*.

'Ανῆμεν, *divisimus*, pro ἀνήμεν, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi ἀνίημι Alii per Sync. dici volunt pro ἀνήκαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi. At ἀνῆμεν, est imperf. ab ἄναμι, significante ἀνέχομαι, *redeo*.

'Ανήμερος, υ, ὁ ἡ ὔ, *immitis*: ex α priv. et ἥμερος.

'Ανῆν, 1. sing. a. 2. ind. act. ab ἀνίημι, *relaxo*.

'Ανήνασθαι, a. 1. inf. m. *recusâsse*, ab ἀνηνάμην, 1. sing. a. 1. ind. m. ex ἀναίνομαι, perf. ἀνήνημαι.

'Ανήνυτα, et Ion. ἀνήνυτα, 1. sing. a. 1. indic. act. ab ἀναφέρω, *effero*, a. 1. ind. pass. ἀνηνείχθην, pro ἀνηνίγχθην.

'Ανηνίγχθησαν, *relati fuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ἀναφέρω.

'Ανήνηται, *repudiavit*, 3. sing. p. ind. pass. ab ἀναίνομαι, vel 3. sing. a. 1. med. sub. Vide ἀνήνασθαι.

'Ανήνθα, ας, ε, *florui*, 1. sing. p. ind. med. ab ἄνθω, *floreo*, f. ήσω, p. ἤνθηκα, p. med. ἤνθα, et per Epenth. τοῦ σ, et Att. redupl. ἀνήνθα. Th. ἄνθος, *flos*.

'Ανήνορα, acc. sing. ab ἀνήνωρ, ορος, ὁ, *iners*: ex α, et ἀνὴρ, *vir*.

'Ανήνορος, vel ἀνήνῠρος, υ, ὁ ἡ ὔ, *qui perfici nequit*. Th. ἀνύω, *perficio*.

'Ανῆνται, *dicatus est*, 3. sing. p. ind. pass. ab ἀνάπτομαι. Th. ἅπτω.

'ΑΝΗΡ, ὁ, *vir*, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ὦ ἄνερ, pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας.

'Ανηρέθη, *interemptus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀναιρέω.

'Ανηρέψαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. ab ἀνερέπτομαι, *rapio, corripio*.

'Ανηρηκὼς, ότος, ὁ, *qui sustulit*, Att. ἀνᾳρηκὼς, Ion. ἀνᾳρρεγκὼς, part. præs. act. ἀνήρτηνται, *dissoluti*: 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἀναίρω, *dissolvo*.

'Ανηριθμησάμην, 1. sing. a. 1. ind. m. ab ἀναριθμέω, *enumero*, f. ήσω. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.

'Ανήρονος, υ, ὁ ἡ ὔ, *inaratus*. Th. ἀρόω, *aro*.

'Ανήρπακε, *rapuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἁρπάζω, q. v.

'Ανηρώτευν, Ion. et Dor. pro ἀνη-

ρώσεων, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀνερωτάω, Ion. et Dor. pro ἀνερωτάω, *interrogo.*

'Ανέω, ως, ω, f. 1. ind. act. ab ἀνίημι, *dimitto, relinquo, ἀνέωσαν*, inf. f. 1. act.

'Ανήφθην, a. 1. ind. pass. ab ἀνάπτω, *accendo.*

'Ανήχθην, a. 1. ind. pass. ab ἀνάγω, *subduco.*

'Ανῆα, Att. pro ἀνέα, Poët. pro ἀνία, Ion. pro ἀνῦ, 1. sing. a. 2. sub. act. ab ἀνίημι.

• 'Ανθ', vid. ἀντί.

"Ανθια, *flores*, nom. pl. ab ἄνθος, *flos.*

'Ανθῆ, *floret*, 3. sing. præs. ind. act. ab ἀνθέω, *floreo*, f. ήσω, p. ἤνθηκα. Ab ἄνθος, *flos.*

"Ανθεια, ας, ἡ, dicitur Venus apud Cnosios, teste Hesych. Dicitur et Junonis esse epitheton. Itemque nomen urbis Peloponnesiacæ ac Ponticæ, necnon vici in Lybia.

'Ανθέλοντο, *in ulterius locum delegerunt*, 3. pl. a. 2. ind. m. ab ἀνθαιρέομαι· quod ab ἀντὶ, *pro*, et αἱρέω, *eligo*, a. 2. ind. act. εἷλον.

• 'Ανθλήσω, fut. ξω, *contrà traho:* ex ἀντὶ, et ἵλκω, *traho.*

'Ανθίμενος, Poët. pro ἀναθίμενος, part. a. 2. m. Ex ἀνὰ, et τίθημι, *pono.*

'Ανθέμιον, ου, τὸ, *nigella*: à floris decore.

'Ανθιμόεις, εσσα, εν, *floridus*: ab ἄνθεμον.

"Ανθιμον, ου, τὸ, *flos*: ab ἄνθος. Sic et ἄνθιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, pro ἀνθιμόεις Poët.

'Ανθίξομαι, ῃ, ίξεται, f. 1. m. ἀνθίξομαι, 1. sing. a. 1. m. sub. ab ἀντίχομαι, *adhæreo.*

'Ανθρεών, ῶνος, ὁ, *mentum*, acc. sing. ἀνθρεῶνα· ab ἄνθος, *flos.*

'ΑΝΘΕΡΙΚΟΣ, ου, ἡ, *albucum, caulis* seu *fructus asphodeli.*

'Ανθρίξιος, gen. ab ἀνθρυξ, ὁ, per Pleonas. τῦ ν, pro ἀθρυξ· id. q. ἄθηξ, *arista.*

"Ανθεσαν, Poët pro ἀνέθεσαν, *deposuerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἀναίθημι.

"Ανθεσι, dat. pl. ab ἄνθος, *flos.*

'Ανθίσσασα, 1. sing. p. ind. act. ab ἀνθίσσω, *resisto.*

"Ανθεσε, *superposuit*, pro ἀνέθηκε, 3. sing. a. 2. ind. m. ἀνέθημι, σε, τε. Ex ἀναίθημι.

'Ανθίσσαν, Dor. pro ἀνθῆσαν, acc. sing. f. g. præs. part. verbi ἀνθίω, *floreo.*

'Ανθῦσι, 3. pl. præs. ind. act. vel dat. pl. part. præs. act. Dor. pro ἀνθῆσι, et hoc pro ἀνθίουσι· ab ἀνθέω, *floreo*, f. ήσω. Th. ἄνθος, *flos.*

'Ανθη, vel 'Αντη, ης, ἡ, nomen urbis.

'Ανθηδὼν, όνος, ἡ, *apis*: παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἴδειν.

'Ανθηρὸς, ἁ, ὸν, *floridus.* Th. ἄνθος, *flos.*

'Ανθίζω, *facio florere, floribus orno.* Th. ἄνθος, *flos.*

'Ανθινὸς, vel ἀνθεινὸς, ἡ, ὸν, *floridus*: ab ἄνθος.

'Ανθιστάμενος, præs. part. med. vel pass. ἀνθίσταμαι, 3. sing. imperf. ind. med. vel pass. ab ἀνίστημι, *resisto*: f. ἀνστήσω, p. ἀνθέστηκα· a. 1. act. ἀνέστησα· a. 2. act. ἀνέστην· imperf. med. vel pass. ἀνθιστάμην, ασο, ατο, cum dat. Ex ἀντὶ, et ἵστημι, *sto.*

'Ανθοθήκη, ης, ἡ, *canistrum*: παρὰ τὸ ἄνθη διχεῖσθαι.

'Ανθολογία, -ῶ, *flores colligo*: ex ἄνθος et λέγω, *colligo.*

'Ανθομολογέω, ῶ, f. ήσω, pass. οῦμαι, *vicissim confiteor*: ab ἀντὶ, et ὁμολογέω, *confiteor.*

"Ανθορε, *exsiliit*, Poët pro ἀνθόρει, 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἀναθρέω. Th. θρέω, *salio.*

"ΑΝΘΟΣ, εος, τὸ, *flos.* Hinc ἀνθεμὶς, ίδος, ἡ, *flos.*

'Ανθ' ὅτου, *quare*, interrog. et sine interrog.

'Ανθρακίνη, ης, vel ίνης, ἡ, *carbonarius.*

'Ανθρακία, ας, ἡ, *carbonum congeries*: et Ion. ἀνθρακίη, ης, ἡ, *pruna*: ab

"ΑΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, *carbo*, in quo ἀνθῇ, i. e. *floret* ignis: est et *carbunculus.*

"Ανθρακες, ως, vel ους, ὁ, *carbo*, acc. sing. ἄνθρακα.

'ΑΝΘΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *crabro, vespa.*

"Ανθρω', pro ἄνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπος, *homo.*

'Ανθρωτάρπαγος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui auram popularem captat, hominibus placens.* Th. ἁρπάω, *placeo.*

'Ανθρωπίη, ἡ, *humana pellis.*

'Ανθρωπίομαι, *more hominum ago.*

'Ανθρώπειος, εα, εον, et Ion. ἀνθρωπήιος, et

'Ανθρώπινος, η, ον, *humanus.*

'Ανθρωπάων et ἀνθρωπίνως, *humanitèr.*

'Ανθρωπία, ας, ἡ, *humanitas.* Th. ἄνθρωπος.

'Ανθρωπίζομαι, præs. ind. pass. *homo fio, incarnor*: unde Christus dic. ap. Gr. ἀνθρωποπλής.

'Ανθρωπίζω, *homines imitor, humanitèr ago.*

'Ανθρωπικὸς, ἡ, όν, *humanus, ad homines pertinens.*

'Ανθρωπόγλωσσος, ου, ὁ ἡ ἡ, *humanâ linguâ loquens*: ab ἄνθρωπος et γλῶσσα.

'Ανθρωποειδὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *humanâ specie præditus*: ab εἶδος et ἄνθρωπος.

'Ανθρωποθυσία, ας, ἡ, *hominum immolatio*: ex ἄνθρωπος et θύω.

'Ανθρωποκτόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *homicida*: à κτείνω, *occido.*

"ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, *homo*: sed ἀνθρώπους, acc. pl. Dor. pro ἀνθρώπους. Cicero ἄνθρωπον, *hominis naturam* aliquando vertit; ut διαλυμαίνει δὲ τοῦ ἀνθρώπου, *quum hominis natura morte dissolvitur.* De muliere etiam dicitur. Exempli gratiâ, Demosthenes, de matronâ loquens, dicit, ἀδημονήσει δὲ τῆς ἀνθρώπου. Ab Etymologiste dicitur ita nominatus παρὰ τὸ ἄνω ὁρᾶν, id est, *surstim aspiciendo*, Scap. Verti debet ille locus Matth. xvi. 27. Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι. Angl. FOR THE SON OF THE HUMAN NATURE WILL COME.

'Ανθρωποφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, *humanâ carne vescens*: ex ἄνθρωπος, et φάγω, inusitat. *edo.*

'Ανθρωποφυὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *hominis naturam habens.* Th. φύω, *nascor.*

'Ανθυπάτευον, *proconsul sum*, f. εύσω, p. ἀνθυπάτευκα. Ab ἀνθύπατος, υ, ὁ, *proconsul*: ex ἀντὶ, *pro*, et ὕπατος, υ, ὁ, *consul.*

'Ανθυφαιρέω, *subduco, ex proportione subduco.*

'Αφ' ὧν, *quapropter*: ex ἀντὶ et ὅς, ἥ, ὅ.

'ΑΝΙΑ, ας, ἡ, *tristitia, maror*: hinc ἀνιάω, *mœrore afficio.*

'Ανιαρὸς, ἁ, όν, *tristis*, comp. ἀνιαρότερος, superl. ἀνιαρότατος, et ἀνιηρέστερος pro ἀνιαρίστερος, comp. reperitur. Th. ἀνία.

'Ανῆσι, *surstim jaciunt*, Att. pro ἀνίουσι, 3. pl. præs. ind. act. ab ἀνίημι. Sed ἀνίασι, *ascendunt*, Ion. pro ἀνῆσι, 3. pl. præs. ind. act. ab ἄνειμι, *ascendo.*

'Ανίᾶτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *insanabilis, immedicabilis*: ex α priv. et ἰάομαι, *medeor.*

'Ανιάντως, adv. *insanabilitèr*: ab ἀνίαντος, *insanabilis.*

'Ανιήρευτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *non sanatus*: item *insanabilis.* Th. idem.

'Ανίκητος, υ, ὁ ἡ ἡ, *streperus*: ab α intens. et ἰάχω, *clamo.*

'Ανιόω, -ῶ, *molestiâ* vel *mœrore afficio*: ἀνιάζω, id. ἀνιασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. Th. ἀνία.

'Ανιδρωτὶ, adv. *sine sudore*, vel *labore*: ab α pr. et ἵδρως, *sudor.*

'Ανίδρωτος, υ, ὁ, *qui est sine sudore.* Xenoph.

'Ανιᾶ, *salvebat, remittebat*, 3. sing. præs. imperat. act. vel 3. sing. imperf. ind. act. quasi ab ἀνίω,

priusquàm transit in μι, secundæ conjugationis.

Ἀνιάν, ας, ᾱ, præs. opt. act. ab ἀνίημι, *incito*.

Ἀνίας, 2. sing. imperf. ind. act. quasi ab ἀνίω.

Ἀνιὴς, ἴντος, ὁ, et in f. g. ἀνιᾶσα, præs. part. ἀνίημι, præs. inf. Hinc ἀνίων, Ion. pro ἀνίημι, *laxare*: ab ἀνίημι.

Ἀνιρέω, ῶ, *sacrifico*, f. ήσω, p. ωκα· ab ἀνὰ, et ἱερὸς, *sacer*.

Ἀνίσκει, Poët. pro ἀνίη, 3. sing. imperf. ind. act. ἀνίημι, ης, η, Poët. ἀνίασκον, ες, ε. Ab ἀνίημι.

Ἀνιῦνται, Dor. et Ion. pro ἀνιῶνται, 3. pl. præs. ind. verbi ἀνιάομαι, quod ab ἀνιάω, pro ἀνίημι.

Ἀνιηθὲὶς, a. 1. part. pass. ab ἀνιάω.

Ἀνίημι, *relaxo, remitto, dimitto*: f. ἀνήσω, p. ἀνεῖκα· a. 2. ἀνῆν, sub. ἀνὼ, *deseram*, part. præs. act. ἀνιὲὶς, ἴντος, a. 2. act. part. ἀνὲὶς, ἐντος, præs. part. pass. ἀνιέμενος· a. 1. ind. pass. ἀνέθην, ης, η, *laxatus fui*. Th. ἵημι.

Ἀνῖιν, acc. Ion. ab ἀνία.

Ἀνιηρὰ, pro ἀνιαρὰ, Ion. *molesta*, nom. pl. n. g. ab ἀνιηρὸς, *tristis*.

Ἀνιηρότατον, *difficillimum*, superl. Ion. ab ἀνιηρὸς, pro ἀνιαρός.

Ἀνήσιας, f. 1. m. 2. sing. pro ἀνήσῃ· ἀνήσει, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ἀνήσῃ, *molestet*, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἀνιάω, *molesto*.

Ἀνίησι, *remittit*, 3. sing. præs. ind. act. ab ἀνίημι.

Ἀνῖκα, Dor. pro ἡνίκα, *quandò*.

Ἀνῖκατος, Dor. pro ἀνίκητος, υ, ὁ ἡ, *invictus*: ex α pr. et νικάω, *vinco*.

Ἀνίλεως, ω, ὁ ἡ, *immisericors*: ex α pr. et ἵλαος, Att. ἵλεως, *misericors*.

* Ἀνιμάω, *extraho*, ex ἀνὰ et ἰμάω, *haurio*.

Ἄνιον, ου, τὸ, Dor. pro ἤνιον, vel ἡνία, *habena*.

Ἀνιόντα, *orientem*, a. 2. part. m. g. ab ἄνομαι, quod ex ἀνὰ et εἶμι, *eo*. Ἀνιόντων, *redeuntem*, part. f. g.

Ἀνίοχος, Dor. pro ἡνίοχος, *auriga*.

Ἄνιππος, υ, ὁ ἡ, *qui est sine equis*: ex α pr. et ἵππος, *equus*.

Ἀνίπτάμαι, *avolo, subvolo*.

Ἀνίπτοισιν, dat. pl. Ion. ab ἄνιπτος, υ, ὁ ἡ, *illotus*: ex α pr. et νίπτω. Hinc

Ἀνιπτόποδες, *illotos pedes habentes*.

ANIZON, υ, τὸ, *anisum*.

Ἀνιστάμενος, ὁ, ἡ, part. pass. ἀνίστημι, præs. inf. act. ἀνίστη, 3. sing. imperf. act. ab

Ἀνίστημι, *excito*, f. ἀναστήσω, p. ἀνέστηκα, a. 1. ἀνέστησα, a. 2. ἀνέστην, imperat. ἀνάστα, et ἀνάστηθι, sub. ἀναστῶ, inf. ἀναστῆναι, part. ἀναστὰς, ᾶσα, ὰν, f. 1. m. ἀναστήσομαι· ἀνίστω pro ἀνίστασο, *surge*, Att. imperat. præs. pass. ab ἀνίστημι. Th. ἵστημι.

Ἀνίσχυς, ῦος, ὁ ἡ, *infirmus*.

Ἀνίσχω, *attollo, orior*, part. ἀνίσχων, ουσα, ὁ, præs. imp. med. ἀνίσχυ, Ion. ἀνίσχεο, *te contine*: ab ἴσχω pro ἴχω, *teneo, habeo*.

Ἀνιχνεύω, *pervestigo*: ab ἰχνεύω, *vestigo*.

Ἀνιόμεθα, *mœremus*, 1. pl. præs. ind. pass. ab ἀνιάω, præs. opt. pass. ἀνιαοίμην, -ῷμην, -άοιο, -ῷο, ἄοιτο, -ῷτο, Th. ἀνία, *mœror*.

Ἀνιῶν, gen. pl. ab ἀνία, *tristitia*.

Ἀνιὼν, ὄντος, ὁ, part. a. 2. act. ab ἄνομαι.

Ἄννα, ἡ, *Anna*, nom. mul. Hebr. *Gratiosa*.

Ἄννας, ὁ, nomen viri Hebr. *Gratiosus*.

Ἄννειν, Poët. pro ἀνύειν. Nam ἄνω dicimus, et ἀνύω. Hinc metri causâ pro ἄνω, ἄννω, *facio, perficio*.

Ἀννίφιλος, Poët. pro ἀνίφιλος, *sine nubibus*: ab α pr. et νεφέλη, *nubes, nebula*.

Ἀνοδὸς, ου, ἡ, *via sursùm ferens*. Item adj. ὁ ἡ, *invius*: ex α pr. et ὁδὸς, *via*.

Ἀνοήμων, ονος, ὁ ἡ, *non compos mentis, stultus*: ab α priv. et νοήμων, *prudens*.

Ἀνόητος, υ, ὁ ἡ, *demens*: hinc adv. ἀνοήτως, *imprudenter*: ex α priv. et νοέω, *cogito*.

Ἄνοια, ας, ἡ, *amentia*: ab ἄνους, ους, ὁ ἡ, *amens*: ex α priv. νόος, *mens*.

Ἀνοιγμα, ἄτος, τὸ, *apertio, reseratio*: *janua*, 3. Reg. xiv. 6. ab ἀνέῳγμαι, 1. sing. perf. pass. verbi

Ἀνοίγω, Ἀνοιγνύω, et Ἀνοιγνῦμι, *aperio*, part. præs. ἀνοίγων, ουσα, ον. f. ἀνοίξω, p. ἀνέῳχα. Att. pro ἀνῴγω, a. 1. ἀνέωξα, et ἤνοιξα, inf. ἀνοῖξαι, p. pass. ἀνέῳγμαι, et ἀνῴγμαι, a. 1. ἠνοίχθην, et ἀνῳχθην, 3. pl. ἀνεῴχθησαν, f. 2. pass. ἀνοιγήσομαι, p. m. ἀνέῳγα, part. ἀνεῳγὼς, ὁτος, ὁ, *apertus*. Th. οἶγω, *aperio*.

Ἀνοίης, gen. Ion. ab ἄνοια, *amentia*.

* Ἀνοιμισμὸς, ῦ, ὁ, *instauratio*.

Ἀνοικοδομέω, -ῶ, *restauro*, f. ήσω, p. ἀνῳκοδόμημαι. Ex ἀνὰ, οἶκος, *domus*, et δέμω, *struo*.

Ἄνοικος, υ, ὁ ἡ, *extorris*: ex α pr. et οἶκος, *domus*.

Ἀνοικτὸς, ὴ, ὸν, *apertus, apertilis*: ab ἀνέῳγα, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀνοίγω.

* Ἀνομάζω, f. ξω, *ingemisco*.

Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. ἀνοίξας, αντος, ὁ, part. ἄνοιξον, imp. ἀνοιχθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀνοίγω, *aperio*.

Ἄνοιξις, ιος, ἡ, *apertio, reseratio*; item *ostium*: ab ἀνέῳξαι, 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀνοίγω.

Ἀνοίσω, *referam*, f. 1. ind. act. ab ἀναφέρω.

Ἀνοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. ab ἄνομαι, *perficior*.

Ἀνολβίᾳ, dat. Ion. ab ἀνολβία, ας, ἡ, *miseria*: ex α pr. et ὄλβιος, υ, ὁ ἡ, *beatus*.

Ἀνολβότερος, *infelicior*, comp. ab ἄνολβος, υ, ὁ ἡ, *infelix*. Th. ὄλβος, υ, ὁ, *felicitas*.

Ἀνολεθρὸς, et ἀνώλεθρος, υ, ὁ ἡ, *ab exitio et damno immunis*: ab α pr. et ὄλεθρος, *perditio*.

Ἄνομαι, Poët. pro ἀνύομαι, *perficior*.

Ἀνομβρος, υ, ὁ ἡ, *imbribus carens*: ab α pr. et ὄμβρος, *imber*,

Ἀνομέω, *iniquè ago*, f. ήσω, p. ηκα. Hinc

Ἀνόμημα, ἄτος, τὸ, *peccatum*.

Ἀνομία, ας, ἡ, *discrepantia à lege, iniquitas*: ex α pr. et νόμος, *lex*.

Ἀνόμοιος, υ, ὁ ἡ, *dissimilis*: ex α pr. et ὅμοιος, *similis*.

Ἄνομος, υ, ὁ ἡ, *iniquus, sceleratus*: hinc

Ἀνόμως, adv. *sine lege*: à νόμος.

Ἀνόνητος, υ, ὁ ἡ, *inutilis, injucundus*.

Ἄνους, ἄνυς, ὁ ἡ, *amens*: ab α pr. et νόος, *mens*.

Ἀνὸ ΠΙΑΙΑ, seu ἀνωπαῖα, ἡ, *ANOPÆA*, avis species.

* Ἄνοπλος, υ, ὁ ἡ, *inermis*.

* Ἀνόπλως, *more inermium*.

Ἀνορία, ας, ἡ, Dor. pro ἠνορίη, ης, ἡ, *fortitudo, strenuitas*: quod ab ἀνὴρ, *vir*.

Ἀνορθόω, -ῶ, *surrigo, sursùm erigo*: f. ώσω, p. ἀνορθωκα, a. 1. ἀνώρθωσα, imperat. ἀνόρθωσον, ῶτω, a. 1. pass. ἀνορθώθην, vel -ώθην. Ex ἀνὸ pro ἄνω, et ὀρθόω, *erigo*.

Ἀνόρνυσα, *surrexi*, a. 1. ind. act. Ion. verbi ἀνορύω, f. ύσω, p. ἀνόρυκα· quod ab ὀρύω, *impetum do*.

Ἀνορύξας, αντος, ὁ, a. 1. act. part. ἀνορύξω, *refodias*, 2. s. a. 1. sub. act. ab ἀνὰ et ὀρύσσω.

Ἀνόσιος, υ, ὁ ἡ, *non sanctus, scelestus*: comp. ἀνοσιώτερος· superlat. ἀνοσιώτατος. Ex α pr. et ὅσιος, *sanctus*.

Ἄνοσος, υ, ὁ ἡ, *immunis à morbis*: ab α pr. et νόσος, *morbus*.

Ἀνόστεος, ὁ ἡ, *inossis, sine osse*: ex α pr. et ὀστέον, *os, ossis*.

'Ανόστιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, *qui non rediturus est, cujus res eo loco sunt ut redire nequeat:* ex *a* priv. et νόστιμος, *qui redire potest, rediturus.*

"Ανοστος, ος, ὁ ἡ ἡ, *reditûs expers:* ex *a* priv. et νόστος, *reditus.*

'Ανούατος, ος, ὁ ἡ ἡ, *qui est sine auribus.* Poët. ὁ ἄνευ οὔατος. Th. οὖας, τὸ, *auris.*

'Ανουθέτητος, ος, ὁ ἡ ἡ, *repudians admonitionem:* ex *a* priv. et νουθετέω, *admoneo.*

"Ανους, ος, ὁ ἡ ἡ, *amens:* ex *a* pr. et νόος, νοῦς.

"Ανοσος, pro ἄνοσος, q. v.

'Ανούτατος, ος, ὁ ἡ ἡ, *non vulneratus:* et

'Ανούτητι, adv. *sine vulnere.* Th. οὐτάω, *vulnero.*

'Ανοχὴ, ῆς, ἡ, *tolerantia:* ab ἀνέχομαι, *tolero.*

* 'Ανόχυρος, *non munitus.*

"Ανστα, et ἄνστασθι, Dor. pro ἀνάστηθι, *surge,* 2. sing. a. 2. imp. act. ἀνστὰς, *qui surrexit,* Poët. pro ἀναστὰς, part. ab ἀνίστημι, a. 2. ind. act. ἀνστήμεναι, Att. et Dor. pro ἀναστῆναι, a. 2. inf. act. sic ἀνστήσεσθαι, pro ἀναστήσεσθαι, f. 1. inf. m. ἄνστησον, a. 1. imp. act. ab ἀνίστημι.

'Ανστέντ, *surrexerunt,* pro ἀνστάντ, a. 2. ind. 3. dual. ab ἀνίστημι, *surgo.*

'Ανστρέφεται, *percurrit,* pro ἀναστρέφεται, 3. sing. præs. ind. pass. à στρέφω, *verto.*

'Ανσχεῖσιον, *emergere,* inf. ab ἀνσχεῖσις, Poët. pro ἀνίσχω, *emergo.*

"Ανσχεσε, *tolera,* Poët. pro ἀνάσχεσο, Ion. pro ἀνάσχου, 2. sing. a. 2. imp. m. ab ἀνίσχω, *tolero, sustineo.*

'Ανσχενὸς, Poët. pro ἀνασχενὲς, *tolerabilis.*

* 'Ανσχήσεσθαι, *toleraturus,* pro ἀνασχήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀνὰ, σχεῖν, vel ἴσχω.

"Ανσχοιτο, *toleraret,* pro ἀνάσχοιτο, a. 2. opt. m. 3. sing. ἀνσχόμην, 1. sing. a. 2. ind. m. ab ἀνίσχω.

'Ανστ', pro ἀνὰ, ἐ *regione.*

'Ανταγανίζομαι, *decerto, repugno:* f. ἰσομαι, p. ἀνταγώνισμαι, a. 1. m. ind. ἀνταγωνισάμην· ex ἀνὰ et ἀγωνίζομαι.

* 'Ανταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *adversarius:* ab ἀνταγώνισμα, 3. sing. p. p. ἀνταγωνίζομαι.

'Ανταγώνιστος, ος, ὁ, *æmulus, certator.*

'Ανταείρειν, Ion. pro ἀνταίρειν, *adversus aliquem quid tollere, se ei opponere:* ex ἀντὶ, et αἴρω, *tollo.*

'Αντάης, ιονος, ὁ, Dor. pro ἀντίος, *contrarius, inimicus:* ab ἄντην, *contrà.*

'Ανταίρω, et ἀνταείρω, *contrà attollo, adversus quempiam attollo.*

'Αντασίαζε, ον, αἱ, *tangentia cete,* Ion. κήτεος γίνος.

'Αντάλλαγμα, ατος, τὸ, *compensatio:* ab ἀντὶ, et ἀλλάττω, *commuto.*

'Αντεμιβιτον, Dor. pro ἀντεμέβιτο, 3. sing. imp. ind. pass. ab ἐμέβομαι.

'Αντέραψις, εως, ἡ, *compensatio.*

'Αντῆν τι ὑπό τινος, *aliquid ab aliquo pati:* et ἀντῆν τινος, Ion. pro *obtinere aliquid:* ab ἀντάω, *occurro, obvius fio.*

'Αντιαυρίω, fut. ήσω, *vicissim aufero.*

'Αντιαίρω. fut. ἀρῶ, *contrà destruo, demolior.*

'Αντιαναπλήω, -ῶ, *vicissim expleo:* f. ώσω, p. ἀντιαναπεπλήκαμαι· ab ἀντὶ, ἀνὰ, et πλήθω, *impleo.*

'Αντιανασσῆσαι, *contrà excitare,* a. 1. inf. act. ab ἀντανίστημι· ab ἀντὶ, ἀνὰ, et ἵστημι.

'Αντανορίδαι, ῶν, οἱ, Dor. pro 'Αντηνορίδαι, ab 'Αντήνωρ, *Antenor,* nomen viri.

'Αντάξιος, ία, ιον, *existimatione par, æqualis pretii:* ab ἀντὶ, *contrà,* ἀεχὴ, et ἄξιος, *dignus.*

'Αντααδίδωμι, *retribuo, vicissim reddo:* f. ἀντααδώσω, p. ἀντααδέδωκα, a. 2. ind. act. ἀντααδῶν, inf. a. 2. act. ἀντααδοῦναι, a. 1. ind. pass. ἀντααδόθην· ex ἀντὶ, ἀνὰ, et δίδωμι, *do.*

'Αντααδιδήσομαι, ῆ, εται, f. 1. ind. pass. ab ἀντααδίδωμι. Unde et

'Αντααδόμα, ατος, τὸ, *retributio;* ἀντααδόσις, εως, ἡ, *merces;* ἀντααδοτικὸς, ἡ, ὸν, *retributorius, retributivus.*

'Αντααδῶναι, vide ἀντααδίδωμι.

'Αντααπεκρίνομαι, *ex adverso respondeo,* a. 1. ind. pass. ἀντααπεκρίθην, inf. a. 1. pass. ἀντααπεκρῖναι, f. 1. ind. pass. ἀντααπεκρίσομαι· ex ἀντὶ, ἀνὰ, et κρίνω.

'Αντααπόκρισις, εως, ἡ, *mutua responsio.*

'Αντααπόλλω, *remitto.*

'Αντάσσεται, præs. inf. med. Ion. pro ἀνθάπτεσθαι, *capessere.*

'Αντάρσις, εως, ἡ, *insurrectio;* ἀντάρτης, ου, ὁ, *qui insurgit contra regem, rebellis:* ab ἀντὶ, et αἴρω, *tollo.*

'Αντανγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *lucis seu splendoris reflectionem habens;* unde verbum 'Αντανγίω, ῶ, *lucem reflecto,* vel *splendorem:* à quo 'Αντανύγια, ας, ἡ, *lucis seu splendoris reflexio.*

'Αντανδὰ, f. ὦσα, a. 1. ἀντήυσα, *vicissim vociferor,* vel *strepitum edo:* ab ἀντὶ, et ἀὴ, *clamo.*

'Αντάω, *obviàm eo,* f. ήσω, p. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, *contra.*

'Αντεβόλησα, ον, ἡ, *nactus* vel *assequutus sum,* a. 1. ind. act. ab ἀντιβολέω, -ῶ.

'Αντίγυαμμα, ατος, τὸ, *recrimination; ἀντιγυαμματικὸς, ἡ, ὸν, recriminatorius:* ab ἀντὶ, ις, et καλέω, *voco.*

'Αντιδεξιοῦντο, 3. pl. imp. ind. med. ab ἀντιδεξιόω, *dextram porrigo.*

'Αντελας, Poët. pro ἀνέτειλας, *oriri fecisti:* 2. s. a. 1. ind. act. verbi ἀνατέλλω.

'Αντεινον, *extende,* Dor. pro ἀνάτεινον, a. 1. imp. act. 2. sing. verbi ἀνατείνω. 'Αντεῖναι, pro ἀνατεῖναι, a. 1. inf. act. Poët. Th. τάνυω, *tendo.*

'Αντείνω, pro ἀνατείνω, Dorice.—ανιος terminatio Patronymicorum à nom. propr. in ας, ut Δοιάνιος, à Δοίας.

'Αντιειπῖν, *contradicere;* item *loqui vicissim,* a. 2. inf. act. ab ἀντείπω· a. 1. ind. act. ἀντεῖπα. a. 2. ind. act. ἀντεῖπον· ex ἀντὶ, et ἔπω, *dico.*

'Αντείρεσθαι, *vicissim interrogare,* præs. inf. med. verbi ἀντείρομαι, *vicissim interrogo.* Th. εἴρω.

'Αντεισάγω, fut. ξω, *vicissim introduco.*

'Αντεισεκέμενοι, *contrà occurrentes,* nom. pl. a. 2. part. act. ab ἀντεισείχω· quod ab ἀντὶ, εἰς, et σείχω, *curro.*

* 'Αντεκκοπτεῖσθαι, *vicissim excindere.*

'Αντελάῖνε, *ex adverso innuebat,* 3. sing. imperf. ind. act. cum ῑ ἰφελκ. ab ἀντελάῖνω, ex ἀντὶ et ελάω.

'Αντεκτείνω, idem quod

'Αντεῖσειν, fut. ίσω, *vicissim luo, rependo.* Hinc ἀντίτινις, ιος, ἡ, *repensio, mulcta.* Th. τίω, *punio.*

'Αντέλεγεν, 3. sing. imp. ind. act. ab ἀντιλέγω.

'Αντέλλασσα, Dor. et per Sync. pro ἀνατέλλουσα, *exoriens,* fem. gen. præs. part. act. ab ἀνατέλλω, *oriri facio.* Sic ἀντέλλοντι, pro ἀνατέλλουσι, *oriuntur,* 3. pl. præs. ind. act. ab eodem.

'Αντεμβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio unius in locum alterius:* ab ἀντεμβάλλομαι.

'Αντεμπλῆσαι, *vicissim implere,* a. 1. inf. act. ab ἀντὶ et ἐμπλήθω.

'Αντεξάγω, *vicissim educo, repugno.*

* 'Αντέξειμι, *invadenti hostilitèr occurro.*

'Αντεξεταστὴς, οῦ, ὁ, *contrà quæsitor:* ab ἀντεξετάζω, quod ab ἀντὶ, ἐξ, et ἑτάζω, *quæro.*

* 'Αντεπάξω, fut. ξω, *adversùm tendo.*

'Αντεπεξῆσαν, Att. pro ἀντεπεξῆσαν, *in occursum ierant,* 3. pl.

plus. perf. m. ab ἀντεσίξαμαι· quod ab ἀντὶ, ἐν, ἐξ, et εἶμι, eo.

'Αντεσιμελόμαι, -οῦμαι, vicissim curam gero. Th. μέλω, curæ est.

'Αντείαιτιν, contra spirabat, 3. sing imp. ind. act. verbi ἀντειαίτω, cum v ἐφελκ. ex ἀντὶ, et πνέω, spiro.

'Αντεραστὴς, οῦ, ὁ, rivalis: ab

'Αντεράω, -ῶ, redamo, sum rivalis; part. præs. pass. ἀντερώμενος. Ab ἀντὶ, et ἐράω, amo.

'Αντερείδω, inhæreo, f. ίσω, p. ἀντερήρεικα.

'Αντερεῖν, præs. inf. ab ἀντερέω, contradico: ex ἀντὶ, et ἐρέω, dico.

'Αντερεισασις, Æol. pro ἀντερείσασις, a. 1. part. m. g. verbi ἀντερείδω, vicissim firmo. Th. ἐρείδω, firmo.

'Αντερύσασθαι, rependi, a. 1. inf. m. ex ἀντὶ, et ἐρύω, libero, traho.

'Αντερώμενος, η, ον, qui redamatur, part. præs. ab ἀντεράω, redamo.

"Αντεσθαι, supplicare, obviùm ire: præs. inf. med. ab ἄντομαι.

'Αντέστη, et in 3. pl. ἀντέστησαν, a. 2. ind. act. ab ἀνθίστημι, resisto.

'Αντεστραμμένος, η, ον, in contrarium versus, part. præt. pass. verbi ἀντιστρέφομαι. Hinc ἀντεστραμμένως, adv. vice versâ.

'Αντέτανται, Poët. pro ἀνατέτανται, circumjectus est, 3. sing. perf. ind. pass. ἀντέτανται, 3. sing. imp. vel a. 1. ind. act. ab ἀντατείνω, contrà intendo. Th. τείνω, tendo.

'Αντετράνατο, ας, transfixi: a. 1. ind. act. ab ἀντὶ, et τορέω, perforo.

'Αντετεῦς, ejusdem anni, Lacon. pro τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

'Αντετύχθω, similis eras: 2. pers. s. plusq. p. ind. pass. ex ἀντὶ, æquè, et ἐστὶ νυσσομαι, 1. sing. plusq. perf. ind. pass. à τύχω, sum.

'Αντεύκρατος ζώνη, Zona temperatæ opposita, Laërt. ab ἀντὶ et εὔκρατος. Th. κεράννυμι, tempero.

'Αντεφέρονθ', ferebantur, 3. pl. imp. ind. pass. ex ἀντὶ, et φέρω, fero.

'Αντεφίλασεν, Dor. pro ἀντεφίλησεν, redamavit, 3. sing. a. 1. ind. act. à φιλέω, amo.

'Αντέχομαι, adhæreo, sublevo, cum gen. imp. ἀντεχόμην, f. ἀνθίξομαι, η, σται. Ex ἀντὶ, et ἴσχω, teneo, habeo.

'Αντέχεσι, suffecit: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀντεχέω. Th. χέω, do mutuò.

* 'Αντέχω, f. ἀνθίξω, detineo.

'Αντέω, Ion. pro ἀντάω, obviàm eo.

'Αντήθην, simplicitèr, adv. ab ἄντομαι.

'Αντημίβετο, respondebat, 3. sing. imp. ind. med. ab ἀντὶ, et ἀμείβομαι, respondeo.

'Αντην, adv. coram, ex adverso. Th. ἀντί.

'Αντήνωρ, ορος, ὁ, Antenor, nom. propr. viri. Hinc 'Αντηνορίδαι, Antenoridæ.

'Αντήρης, ὁ ἡ ὄν, qui vicissim remigat, et per Metaph. quicquid vicissim datur. Th. ἐρέσσω, remigo.

'Αντηρὶς, ίδος, ἡ, structura lapidea utrinque editiora ædificia fulciens: ab ἀντὶ, et ἐρείδω, firmitèr fulcio, innitor.

'Αντήρικα, ας, ε, certavi: a. 1. ind. act. ab ἀντερίζω, contendo cum aliquo. Th. ἔρις, contentio.

'Αντησις, εως, ἡ, supplicatio: ab ἀντάω, vel ἀντίω.

'Αντηχούσης, gen. præs. part. act. f. g. ab ἀντηχίω, resono: ex ἀντὶ, et ἦχος, sonus.

'ΑΝΤΙ', pro, contrà: in compos. sæpè comparationem significat. Ab Hesychio ἀντὶ πολλῶν exponitur ἴσως πολλαῖς.

'Αβία, adv. ex adverso, contrà, acc. pl. neut. gen. ab ἀντίος. Th. ἀντί.

'Αντιάζω, f. άσω, id. q. ἀντιάω.

'Αντιάνειρα, virago, viris æquiparanda; ab ἀντὶ, et ἀνὴρ, vir.

'Αντιάξει, Dor. pro ἀντιάσει, 3. sing. f. 1. ind. act. vide ἀντιάω.

'Αντιάομαι, vel ἀντιάζω, præs. ind. intersum, occurro: vide in ἀντιάω.

'Αντιόωσας, ωντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ἀντιάζω, Il. 1, 67. ἀντιάσας, Æol. idem.

'Αντιάσειν, occursurum esse, f. 1. inf. act. ab ἀντιάω.

'Αντιαχῶσι, Dor. et Æol. pro ἀντηχῶσιν, ex adverso respondent: ex ἀντὶ et ἰάχω.

'Αντιάω, -ῶ, occurro, obviàm venio: f. άσω, p. ἠντίακα· ab ἀντί.

'Αντιβαίνω, resisto, adversor: ab ἀντὶ, et βαίνω, eo.

'Αντιβάλλω, sermonem cum aliquo confero, f. βαλῶ, p. ἀντιβέβληκα· ab ἀντὶ, et βάλλω.

'Αντιβέβληκα. Vide ἀντιβολέω.

'Αντιβήσω, repugnare: a. 2. inf. act. ab ἀντιβαίνω.

'Αντίβιος, ἀντιβία, ὁ et ἀντίβιον, contrà, obviàm, adv.

'Αντίβιος, ου, ὁ ἡ ὄν, et ἀντίβιος, ία, ιον, adversus, in dat. pl. ἀντιβίοισι· ex ἀντὶ, et βία, vis.

'Αντιβολέω, -ῶ, occurro; item nanciscor, cum gen. f. ήσω, p. ἀντιβεβόλημαι· inf. act. præs. ἀντιβολεῖν, a. 1. inf. act. ἀντιβολῆσαι.

'Αντεγγυάλιξ, -ῶ, fut. ίξω, reclamo: ab ἀντὶ, et γίγγομαι.

'Αντιγενίδας, ου, ὁ, Antigenides, nom. propr.

'Αντεγγεσγερσφίω, ῶ, vicissim in senectute alo: ab ἀντὶ, et γηροτροφία, quod à γῆρας, senectus, et τρέφω, alo.

'Αντεγνωμονίω, -ῶ, fut. ήσω, contrà sentio, dissentio, refragor: ab ἀντὶ et γνώμων. Th. γνώσομαι.

'Αντεγραφὴ, ῆς, ἡ, rescriptio, responsum quod datur per scripturam. Th. γράφω.

'Αντέδωκεν, ε, ὁ ἡ ὄν, alterius loco in canâ suffectus: ab ἀντὶ, et δίφρος, cœna.

'Αντεδυμενίως, ε, ὁ, contrario animo affectus, præs. part. pass. masc. gen. ab ἀνθίστημι. Th. τίθημι, pono.

'Αντεδίδουσι, 3. sing. ind. pass. præs. ab

'Αντεδίδωμι, do vicissim, repondo.

'Αντεδίκιον, ad causam occurro, judicio contendo, f. ήσω, p. ηκα. Hinc

'Αντεδίκιος, ε, ὁ ἡ ὄν, adversarius: ex ἀντὶ, et δίκη, jus, lis.

'Αντέδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio: et

'Αντέδοτος, ε, ὁ ἡ ὄν, vicissim (vel contrà) datus, item ANTIDOTUM, vel remedium adversus mala corporis datum. Th. δίδωμι, do.

'Αντεδώσεν, ε, τὸ, donum dono relatum.

'Αντέζεσθαι, præs. inf. med. Ion. pro ἀνθίζεσθαι, castra castris opposita habere. Th. ἵζω.

'Αντέη, adversa, Ion. pro ἀντία. q. v. ex ἀντίος.

'Αντείβιμαι, Poët. pro ἀναντείβιμαι, impono.

'Αντείθεος, ε, ὁ ἡ ὄν, divinus, æqualis deo: ex ἀντὶ, æquè, et θεὸς, deus.

'Αντείθεσις, εως, ἡ, oppositio; et

'Αντείθετος, ε, ὁ ἡ ὄν, oppositus: ab ἀντιτίθημι, impono.

'Αντειθρωσίμενος, η, ον, qui contra aliquem est cursurus: f. 1. med. part. à θέω, curro.

'Αντείθημι, pro ἀναντείθημι, repono.

'Αντείλεος, ὁ ἡ ὄν, vicissim (vel contrà) sonans: ab ἀντὶ, et ἠχέω, sonus.

'Αντείθεος, ε, ὁ ἡ ὄν, januæ oppositus: ex ἀντὶ, et θύρα, janua.

'Αντίκαθήμενος, obsidens, oppugnans.

* 'Αντικαταλλάσσομαι, vel -τίθημαι, fut. ξομαι, commuto.

'Αντικάθηται, Ion. pro ἀνταθῆσθαι; è regione alicujus sedere: ex ἀντὶ, et κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι, sedeo.

'Αντικαστίζεσθαι, Ion. pro ἀντικαθίζεσθαι, castra castris opposita habere: ἀντικαθίζόμενος, Ion. pro -όμενος, et hoc pro -όμενος, præs. part. m. à καθίζω.

'Αντικαθίστημι, resisto, præs. inf. ἀντικαθιστάναι. Ex ἀντὶ, κατὰ, et ἵστημι, sto.

'Αντιάλλω, -ῶ, *vicissim invito*, f. ἴσω et ἄσω, p. ἀντιήλλαχα, vel ηκα· a. 1. ind. act. ἀντιήλλαξα, vel ᾶκα. Th. καλέω, *voco, invito.*

'Αντιπαραλλάττω, *compugno.* Th. ἀλλάττω.

• 'Αντιπαρατεινάζω, *contrà struo.*

'Αντιπατάσχεσις, εως, ἡ, *retentio*: ab ἀντὶ, παρὰ, et σχίσις. Th. ἴσχω, *teneo.*

'Αντίκαμαι, *opponor*, f. ἀντικάσομαι· præs. part. ἀντικάμενος, ου, ὁ, *adversarius*: ex ἀντὶ, et κᾶμαι, *jaceo.*

• 'Αντικηρύσσω, *præconis voce contrà edico, publicè proclamo.*

'Αντικηχέω, -ῶ, *vicissim commodo*: ab ἀντὶ et κηχέω.

'Αντικρίνομαι, f. ῖνοῦμαι, *judicio contendo contra aliquem.*

'Αντίκρυς, ἀντικρὺς, ἐ *regione*, CONTRA, *adversus*, cum gen. adv. Th. ἀντὶ, *contra.*

'Αντικτερίζω, f. σω, p. κα, *contrà* vel *vicissim funero*: ex ἀντὶ et κτερίζω. Th. κτέρεα, ων, τὰ, *exsequiæ, inferiæ, justa.*

'Αντικύρεια, ας, τὸ, *helleborus*, sic dictus ab Anticyra insula.

'Αντιλάβεσις, εως, ἡ, *apprehensio*: ab ἀντιλαμβάνομαι, *apprehendo.*

'Αντιλάβου, ἄσθω, ἀσθε, ἀσθων, *vicissim accipias*, 2. pers. sing. a. 2. opt. act. ab

'Αντιλαμβάνω, *vicissim accipio*; ἀντιλαμβάνομαι, *suscipio, libero, juvo*, cum genitivo, *opitulor*; f. 1. med. λήψομαι· a. 2. med. ἀντελαβόμην, ου, σο· ab ἀντὶ, et λαμβάνω, *capio.*

'Αντιλάμπω, *resplendeo.* Th. λάμπω, *lucco.*

'Αντιλίγω, *contradico*, f. ξω, p. χα. imperf. ind. act. ἀντίλεγον· p. ind. m. ἀντιλέλεγμαι, cum dat. ex ἀντὶ, et λέγω, *dico.*

'Αντιλεγτέον, *suscipiendum*, adj. verbale: ab ἀντιλαμβάνω, *suscipio.*

'Αντιλήπτωρ, ορος, ὁ, *defensor, adjutor.*

'Αντίλημψις, εως, ἡ, *opitulatio, subsidium*: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀντιλαμβάνομαι, *opitulor.*

'Αντιλογία, ας, ἡ, *contradictio, in jure disceptatio, et causæ dictio*: ex ἀντὶ, et λέγω, *dico.*

'Αντιλοιδορέω, -ῶ, *convicium regero*; imperf. ind. act. ἀντελοιδόρουν, -ουν· f. ήσω, p. ἀντειλοιδόρηκα. Th. λοιδορέω, *conviciator.*

'Αντίλοχος, ου, ὁ, *Antilochus*, nom. propr.

'Αντιλοῦσθαι, -ῶμαι, *vicissim molesto*: ex ἀντὶ et λύσσα. Hinc

'Αντιλύσσιος, ου, ὁ, *molestia vicissim exhibita.*

'Αντίλυτρον, υ, τὸ, *redemptionis pretium.* Th. λύω, *solvo.*

'Αντιμαρτύριος, *contrarium testor*, f. ήσω, p. ηκα.

'Αντιμαχητὴς, οῦ, ὁ, *oppugnans*, vel *qui pugnat contra aliquem*: ex ἀντὶ, et μάχομαι, *pugno.*

'Αντιμεθίστημι, *in locum alterius constituitur*: ex ἀντὶ, μετὰ, et ἵστημι, *sto, statuo.*

'Αντιμελίζω, *contrà modulor*: ab ἀντὶ, et μέλος, *carmen modulatum.*

'Αντιμισθαλλὰ, ῆς, ἡ, *commutatio, mutatio in contrarium.*

'Αντιμισρίω, -ῶ, *vicissim metior, rependo*, f. ήσω, p. ἀντιμεμίσρηκα· a. 1. ind. act. ἀντιμίσρησα· f. 1. ind. pass. ἀντιμισρηθήσομαι· ex ἀντὶ, et μίστρον, *mensura.*

'Αντιμῖμος, ου, ὁ ἡ, *similis, æmulus.* Th. μιμέομαι, *imitor.*

'Αντιμισθία, ας, ἡ, *compensatio, remuneratio*: ex ἀντὶ, et μισθὸς, *merces.*

'Αντιξᾶν, *repugnare*, Poët. pro ἀντιπίπτειν. Hinc ἀντίξους, ὁ ἡ ὁ, *contrarius.*

'Αντίον, ου, τὸ, *liciatorium.* Est et *malus*, qui similis liciatorio. Item adv. *ex adverso*: ab ἀντίος.

'Αντιόομαι, ώμαι, *adversor*; a. 1. ind. pass. ἀντιώθην. Th. ἀντὶ, *contra.*

'Αντίος, α, ον, *adversus*: ab ἀντὶ, *contra.*

'Αντιόωσθαι, *adversari*, præs. infin. verbi ἀντιόομαι.

'Αντιόχεια, ας, ἡ, *Antiochia*, nom. urbis.

'Αντιοχὶς, ίος, ἡ, *Antiochensis.*

'Αντίος, et in fœm. g. ἀντίσσης, *occurrens*, Poët. pro ἀντιώσης, et ἀντιοῦσα, præs. part. act. contr. ab ἀντιάω. Th. ἀντὶ, *contra.*

'Αντιόφι, pro ἀντιόσσω, et ἀντιόφιν, pro ἀντιόσσω, præs. opt. pass. ab ἀντιόομαι. Th. ἀντὶ, *contra.*

'Αντίπαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, *adversarius in luctâ, æmulus*: ex ἀντὶ, et πάλη, *lucta, luctatio.*

'Αντιπαραβαλώμεθα, *conferemus*, 1. pl. ind. f. 2. act. ab ἀντιπαραβάλλω· quod ex ἀντὶ, παρὰ, et βάλλω· undè et

'Αντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, *comparatio, collatio.*

'Αντιπαρέχομι, *retribuo, copias hostibus oppono, resisto*, f. ξω. Th. ἄγω, *duco, ago.*

'Αντιπαρακέλλω, -ῶ, ὲ *diverso exhortor.*

'Αντιπαρεσχὼν, *retribuere*, a. 2. inf. act. ab ἀντιπαρέχω. Th. ἴσχω, *habeo.*

'Αντιπαρέτευξις, εως, ἡ, *acies contrà instructa*: ab

'Αντιπαρατάττω, *contrà colloco in acie, aciem contrà instruo*: ab ἀντὶ, παρὰ, et τάττω, *ordino, instruo.*

'Αντιπαρέχομαι, *ex adverso prætereo*, Luc. x. 32. *supervenio.* Sap. Solomon. xvi. 10. f. 1. med. ἀντιπαρελεύσομαι· a. 2. act. ἀντιπαρῆλθον· ex ἀντὶ, παρὰ, et ἔρχομαι, *eo, venio.*

'Αντίπας, α, ὁ, nomen viri, Gr. q. d. *vice omnium.*

'Αντιπατρὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis.

'Αντίπατρος, ου, ὁ, *qui patri adversatur*: ex ἀντὶ, et πατὴρ, *pater.*

'Αντιπέρασις, *ex adverso situs*; ἀντιπέρασαι, *loca ex adverso sita*; ἀντιπέραν, adv. *è regione*, cum gen. Omnia ex ἀντὶ, et πέρας, *ultrà, trans.*

'Αντιπερίβαλλε, fut. ἄλῶ, *ex adverso cingo.* Th. βάλλω, *jacio.*

• 'Αντιπερίστασμα, ατος, τὸ, *stratagema, quum hostes alibi detinentur*: ab

• 'Αντιπερισπάω, -ῶ, f. άσω, *retrahe.*

'Αντιπερίστημι, *degenerat*: ex ἀντιπερίσταμαι.

'Αντιπερῶσθαι, *contrà* vel *loco alterius occidi*, præt. inf. pass. ab ἀντὶ, et πείρω, perf. ind. pass. verbi inus. φάω, *occido.*

'Αντιπέτομαι, *abnitor*, f. ἀντιπτήσω, p. ἀντιπέπτημαι· ex ἀντὶ, et πίπτω, *cado.*

'Αντιπλαρῶ, *explco*, f. ώσω· ex ἀντὶ, et πλαρῶ, *pleo, impleo.*

'Αντιπνέω, *reflare*, præs. inf. act. ex ἀντὶ, et πνέω, *spiro, flo.*

• 'Αντίπνοια, οίας, ἡ, *flatus adversus.*

• 'Αντιποιέομαι, οῦμαι, f. 1. med. ήσομαι, *contrà flo.*

• 'Αντιπολίτευμα, ατος, τὸ, *studium alicujus rei comparandæ*, ut ἐφεδρεῖα.

'Αντιπονέομαι, ῶμαι, ὁ, *contrà faciens*, cum gen. *assequi conans, affectans*, præs. part. pass. ab ἀντιπονέω. Th. πονέω.

'Αντιπολήσω, fut. ήσω, *resisto*: hinc

'Αντιπολήμιος, et ἀντιπόλεμος, ὁ ἡ ὁ, *hostis, in bello adversarius.* Th. πολέμιος, *bellum.*

• 'Αντίπολις, ιος, ἡ, *urbs adversariæ urbi opposita.*

'Αντίπορος, ου, ὁ, *oppositus, è regione positus*; ἀντιπόρου, gen. Ion. ab ἀντιπόρω, p. ind. med. verbi ἀντιπορέομαι.

'Αντίπους, οδος, ὁ, *adversa vestigia figens*; nom. plur. ἀντίποδες, *ANTIPODES*: ab ἀντὶ, et πὼς, *pes.*

'Αντιπράσσω, *obsisto*, fut. ξω, perf. ἀντιπεπρᾶχα· ex ἀντὶ, et πράσσω, *facio.*

'Αντιπρήσσω, Ion. pro ἀντιπράσσω, *adversari.* Th. πράσσω, *facio.*

'Αντεφοίτων, obviàm prodierant, Att. pro ἤεσαν, 3. plur. plusq. perf. ind. med. vel imperf. ind. Att. ab ἀντεφοίτομι. Th. εἶμι seu ἴω, eo.

'Αντεφόωντες, οἱ, se mutuò aspicientes.

'Αντέχαρμος, ὁ ἡ ἡ, qui proram habet in aliquem conversam: ex ἀντὶ, et πρῶρα, prora, frons navis.

'Αντέψυμα, ατος, τὸ, ruina: ex ἀντιπίπτω.

'Αντιβίω, contradico: ex ἀντὶ, et βίω, dico. Hinc

'Αντίβησις, εως, ἡ, contradictio.

'Αντιβησις, εως, ἡ, compensatio. Th. σταθ.

'Αντισθένης, ους, ὁ, Antisthenes, nomen propr.

'Αντιστὰς, ἄσης, ὁ, ex adverso stans, a. 2. part. act. ab ἀνθίστημι. Th. ἵστημι, sto.

* 'Αντίστασις, εως, ἡ, resistentia: ab ἀνθίστημι.

'Αὐτιστασιώτης, ου, ὁ, adversæ factionis homo. Hinc ἀντιστάτης, -ῶ, adversor. Th. idem.

'Αντιστιχίω, ῶ, oppositus sum è regione.

'Αντιστιχία, ας, ἡ, duarum rerum intensè opposita collocatio.

'Αντίστοιχος, ος, ὁ ἡ ὁ, è regione oppositus; item æqualis.

'Αντιστοίχως, adv. oppositâ serie: ab ἀντὶ et στοῖχος. Th. στίχω, ordine incedo.

'Αντίστομος, ος, ὁ ἡ ὁ, adversam frontem habens: ex ἀντὶ, et στόμα, os.

'Αντιστρατεύομαι, repugno, f. εὐσομαι, p. pass. ἀντιστράτευμαι. Th. στρατὸς, exercitus.

'Αντιστρατεύω, f. εὐσω, expeditionem suscipio contra aliquem: ex ἀντὶ, et στρατεύω, exercitum duco.

* 'Αντιστρατοπεδεύω, ex adverso castra meteor: ex ἀντὶ, et στρατόπεδον, castrum.

'Αντισφιγμα, ατος, τὸ, quod alicui opponitur, quo vim alterius arcemus; agmen quod alii agmini opponi potest: ex ἀντισφάσσω, ex adverso instruo ad prælium.

'Αντισφιγκτὴρ, ὴρος, ὁ, vim repugnandi habens, qui aciem contra hostem ordinat.

'Αντισφάσσομαι, ῳ, ττομαι, ordine me oppono, obedire recuso, resisto, f. ξομαι, p. ἀντέσφαγμαι· ex ἀντὶ et σφάσσω. Indè ἀντίσφαξις, εως, ἡ, aciei instructio contra hostem: item repugnantia.

'Αντισφάσσει, præs. inf. act. contrà tendere: ex ἀντὶ et σφάσσω.

'Αντιτεῖσαι, præs. inf. act. ex ἀντὶ, et τίω, luo.

'Αντιτίθημι, resisto, retribuo, oppono, loco alterius pono, ex adverso statuo. Th. τίθημι.

'Αντιτῖμάω, f. ήσω, vicissim honoro, dignum dico vel statuo.

'Αντίτομον φάρμακον, est remedium, quod secatur, et paratur, adversus morbi dolores, et vim: ex ἀντὶ, et τίτομα, p. ind. med. verbi τέμνω, seco.

'Αντίτος, pro ἀντίτιτος, per Sync. vicissim punitus: ex ἀντὶ, et τίω, punio, luo.

'Αντίτυπον, ου, τὸ, typus alii typo respondens: ex ἀντὶ et τύπτω, percutio, tundo.

* 'Αντίτυπος, ὁ καὶ ἡ, ictum repellens.

'Αντιτύχοις, consequaris, 2. sing. aor. 2. opt. act. ab ἀντιτυγχάνω, quod ex ἀντὶ, et τυγχάνω, assequor.

'Αὐτιφερίζω, obviàm se offerre, contendere, præs. inf. act. ex ἀντὶ, et φέρω, fero.

'Αντιφερίζω, obviàm se obtulisse, contendisse, Poët. et Dor. pro ἀντιφερίσαι, a. 1. infin. act. ab ἀντιφερίζω.

'Αντιφέρομαι, resisto, obviàm me fero, repugno, præs. inf. med. ἀντιφέρεσθαι. Th. φέρω, fero.

'Αντιφθέγγομαι, f. ξομαι, obloquor, contradico, vicissim sonum edo: ex ἀντὶ, et φθέγγομαι, sono.

'Αντίφθογγος, ου, ὁ ἡ ὁ, vicissim sonum edens, contrarium sonum edens. Aliquandò est epitheton Echûs. Ex ἀντὶ, et φθόγγος, sonus.

* 'Αντιφιλονεικία, fut. ήσω, cum aliquo contendo, contrà nixor.

'Αντίφιλος, ου, ὁ, Antiphilus, nomen propr.

'Αντιφθινύω, vicissim gigno, fut. ύσω, perf. κα· ex ἀντὶ et φυτεύω. Th. φύω, nascor.

'Αντιφωνέω, f. ήσω, alternatim respondeo.

'Αντίφωνὴ, ῆς, Antiphona. Th. φωνὴ, vox.

'Αντίχειν, idem quod ἀντέχειν· ἀντίχετε, opponite, 2. pl. præs. vel imperf. imperat. med. verbi ἀντέχω.

'Αντιχεῖν, sufficere, præs. inf. ex ἀντὶ, et χέω, mutuum do.

'Αντίχρησις, εως, ἡ, mutuus usus.

'Αντιχρίστος, ου, ὁ, Antichristus, Christo adversarius.

'Αντιωθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ἀντιόομαι.

'Αντλίω, -ῶ, haurio; præs. infin. ἀντλιᾶν· fut. ήσω, perf. ἤντληκα· a. 1. ind. act. ἤντλησα. Th. ἄντλος, sentina.

"Αντλη, ης, ἡ, Poët. pro ἄντλος, sentina.

'Αντλημα, ατος, τὸ, haustrum. Th. ἄντλος.

'Αντλῆσαι, hausisse, a. 1. inf. act. et ἀντλησον, ήσω, haurito, a. 1. imperat. act. verbi ἀντλίω, haurio.

"ΑΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, sentina. Hinc ἀντλίον, ου, τὸ, vas quo aqua sentinæ exhauritur.

* 'Αντοικοδομία, fut. ήσω, loco alterius destructi ædificii novum extruo.

'Αντολὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro ἀνατολὴ, ortus.

"Αντομαι, occurro, obvius fio; item supplico.

'Αντοχίομαι, -ῦμαι, vicissim (vel contrà) salto; part. præs. med. ἀντοχούμενος· ab ἀντὶ, et ἰσχίομαι, salto.

'Αντοφθαλμία, -ῶ, cum dat. obnitor, obluctor, cordùm intueor, contrà intueor, f. ήσω, p. ἀντοφθάλμηκα· ex ἀντὶ, et ὀφθαλμὸς, oculus.

"Αντρόθεν, ex antro, Poët. adv. ab

"ΑΝΤΡΟΝ, ου, τὸ, ANTRUM: indè

'Αντρὰς, άδος, ἡ, in antris versans; et

'Αντρώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, antris plenus, cavernosus.

"Αντρου, gen. sing. Dor. pro ἄντρου.

"Αντρυγες, αι, habenæ, nom. pl. ab

"ΑΝΤΤΗ, ύγος, ἡ, ambitus et circumferentia currûs, orbis scuti, fornix, temporis circulus; in dat. pl. ἄντυξι.

'Αντυπουργῶν, Ion. pro ἀντυπουργῶν, vicissim inservire: ex ἀντὶ, et ὑπουργὸς, ὁ ἡ ὁ, adjutor operis, qui sub alio opus exercet.

'Αντυπάω, -ῶ, repello, venitor, obnitor; ἀντιπάσασθαι, præs. inf. pass. Indè ἄντασις, εως, ἡ, repulsio, renixus: ab ἀντὶ, et πάλλω, pello, trudo.

'Ανύβριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, contumeliæ expers: ex ἄνυβρις, et ὕβρις, contumelia.

'Ανύδρος, ος, ὁ ἡ ὁ, aridus, aquâ carens: ex α priv. et ὕδωρ, ρ inserto, euphoniæ causâ.

"Ανυε, perficiebat, 3. sing. imperf. Dor. vel Ion. verbi ἀνύω, perficio.

'Ανῦμεν, perficiebamus, Dor. Sync. pro ἀνύομεν, 1. pl. imperf. ind. act. verbi ἀνύω, perficio.

'Ανύουσα, quæ perficit, præs. part. act. fœm. g. ab ἀνύω, perficio.

'Ανυπαξία, ας, ἡ, interitus, essentiæ privatio: ab α priv. et ὑπάρχω, sum.

* 'Ανυπόζυλτος, ὁ ἡ ὁ, insuperabilis.

* 'Ανυποίδητος, ος, ὁ ἡ ὁ, innocuus.

* 'Ανυποίδητος, adv. cum libertate.

'Ανυπόδητος, ου, ὁ ἡ ὁ, Dor. pro ἀνυπόδητος, discalceatus, sine calceis: ab α priv. et ὑπόδω. Th. δέω, ligo.

'Ανυπόκριτος, ος, ὁ ἡ ὁ, minimè simulatus, non fucatus: ex α, et ὑποκρίνομαι, simulo.

* 'Ανυπομόνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, intolerabilis.

'Ανυπόπτως, ω, ὁ ᾗ ἡ, *non suspicans, improvisus.*
'Ανύποπτος, et ἀνυπόπτευτος, ε, ὁ, ᾗ ἡ, *non suspectus, suspicione vacans:* et
'Ανυπόπτως, adv. *citra suspicionem:* ex α priv. et ὑπόπτομαι, *suspicor, suspectum habeo.*
'Ανυπόστατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *intolerabilis, non ferendus:* ab α priv. et ὑφίστημι, *subsisto.*
'Ανυπότακτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *indocilis, refractarius:* ex α priv. et ὑπότακτος, *subjectus.*
'Ανυσάμην, Dor. pro ἠνυσάμην, *confeci, acquisivi,* 1. sing. a. 1. ind. m. verbi ἀνύω, *conficio.*
'Ανῦσις, ὁ, *qui perficit,* a. 1. part. act. ab ἀνύω.
'Ανυτήριος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *operis conficiendi studiosus, laboriosus:* ab ἀνύω, et ἔργον, *opus.*
'Ανυτήριος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *efficax, utilis:* et
'Ανυτίμως, adv. *efficaciter, perfectè:* ab
"Ανυσις, εως, ἡ, *effectio, perfectio, profectus, commodum:* ab ἀνύω, *perficio.*
'Ανύσσας, ανσσ, ὁ, pro ἀνύσας, Poët.
'Ανυτός, ὕ, ὁ ᾗ ἡ, *qui effici potest:* item *promptum, facile;* ὡς ἀνυτὸν ἦν, *quoad fieri potest, pro viribus;* ἀνυτικὸς, ὕ, ὁ ᾗ ἡ, vel ἀνυτικὸς, *efficax:* ab ἀνύω.
"Ανυτο, *perficiebatur,* Dor. pro ἤνυτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἄνυμι, vel est 3. sing. plusq. p. ind. pass. ab ἀνύω.
'Ανυτόω, *erigo, sublevo:* ex ἄνω, et ὑτόω, *extollo.*
'ΑΝΥ'Ω, *perficio, prosum, impleo, consumo, impetro, festino,* fut. σω, perf. ἤνυκα.
"ΑΝΩ, *sursùm,* adv. ἀνω, scil. ὄν, *supernus;* ἡ ἄνω, scil. ὁδος, *superna;* τὰ ἄνω, scil. ὄντα, *quæ sursùm sunt;* compar. ἀνώτερον, *superiùs, altiùs.*
'Ανῶ, *deseram,* a. 2. subj. act. ab ἀείρω· a. 2. ind. act. ἀνῆν.
"Ανωγα, præt. ind. med. Ion. pro ἤνωγα, *jussi:* ab ἀνωγίω, *jubeo.*
"Ανωγεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. Ion. pro ἤνωγον· ἀνώγγ, a. 2. sub. 3. sing. act. ab ἀνωγίω, vel ἀνώγω, *jubeo.*
'Ανώγειον, ε, τὸ, *cœnaculum,* et Att. ἀνώγεων, ω, τὸ. Scribitur et ἀνώγαιον, q. d. ἄνω τῆς γῆς, *supra terram.*
'Ανώγηθι, et per Sync. ἄνωχθι, *jube,* præs. imperat. act. ab
'Ανώγημι, idem quod ἀνωγίω, vel ἀνώγω, q. v.
'Ανῴγμαι, ξαι, νται, *apertus sum,* perf. ind. pass. verbi ἀνώγνυμι· part. ἀνῳγμένος, η, ον. Th. ὦγα, *aperio.*
'Ανώγεν, *jubebam,* pro ἀνώγον, imperf. ind. act. Ion. ab ἀνωγίω, seu
'ΑΝΩ'ΓΩ, *jubeo, hortor,* f. ξω, p. ἤνωχα· a. 1. ἤνωξα.
'Ανωδυνία, ας, ἡ, *indolentia, doloris vacuitas.* Indè
'Ανώδυνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *dolorem nullum sentiens:* et ἀνωδύνως φέρομαι, *quod dolorem sedat.*
'Ανωδύνως, adv. *sine dolore.* Th. Ὠδύνη, *dolor.*
'Ανωθεν, adv. *desuper, supernè, è loco superiori; cœlitùs, è cœlo;* à principio, altiùs repetendo: *denuò, rursùm;* οἱ ἄνωθεν dicuntur majores nostri, omnino veteres, antiqui, prisci: ab ἄνω.
'Ανωθίω, -ῶ, *propulso, repello, sursùm impello,* fut. ίσω, et ίσσω· a. 1. inf. act. ἀνῶσαι et -θῆσαι, m. ἀνώσασθαι, part. ἀνωσάμενος. Indè
'Ανώθησις, εως, ἡ, *impulsio sursùm, versùs,* vel *repulsio.* Th. ὠθίω, *pello.*
'Ανώϊστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *inopinatus, improvisus:* hinc ἀνωΐστως, *inopinatò:* ex α priv. et οἶομαι, *opinor.*
'Ανωΐχθην, resolutâ diphthongo, pro ἀνῴχθην, a. 1. ind. pass.
'Ανῴωται, *apertus est,* 3. sing. perf. ind. pass. ἀνῴγμαι, verbi ἀνοίγω, *aperio.*
'Ανώλεθρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *interitui non obnoxius:* ex α priv. et ὄλεθρος, *perditio, mors, exitium.*
'Ανωμαλία, ας, ἡ, *inæqualitas:* ex α et ὁμαλὸς, *planus, æqualis.*
'Ανώμαλον, τὸ, *inæquale.*
'Ανωμοσί, *sine jurejurando,* adv. ex α priv. et ὄμνυμι, *juro.*
'Ανων, ονος, ὁ, *expediens,* præs. part. act. ab ἄνω pro ἀνύω.
'Ανώνυμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *expers nominis.* Th. ὄνομα, *nomen.*
'Ανωμέδιον, ες, ν, 1. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀνωμέδιω, *surrigo.*
'Ανωρία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *intempestivitas:* ex α priv. et ὥρα, *tempus, hora.*
'Ανῶσαι, *retulisse,* Ion. pro ἀνοῖσαι, vel ἀνενῆσαι, et ἀνοίγμαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναφίω· vel ἀνῶσαι, *repulisse,* est a. 1. inf. act. ab ἀνωθίω, pro ἀνώθω, *repello, propello.*
'Ανωσάμενος, ὁ, a. 1. part. med. verbi ἀνώθω, *sursùm impello.* Th. ὠθίω, -ῶ, *pello, trudo.*
'Ανώσασθαι, *repulsum fuisse,* a. 1. inf. m. verbi ἀνωθίω pro ἀνώθω.
'Ανωτερικὸς, ἡ, ὸν, *superior:* ex ἄνω est ἀνώτερος, hinc ἀνωτερικὸς, ἡ, όν.
'Ανωφελὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, *inutilis:* ex α priv. et ὄφελος, ους, τὸ, *utilitas.*
'Ανῷχα, *aperui,* 1. sing. præt. ind. act. verbi ἀνοίγω, *aperio.*
'Ανῴχθην, ης, *apertus fui,* a. 1. ind. pass. verbi ἀνοίγνυμι.
'Ανωχθι. Vide ἀνώγηθι.

'Ανώχλει, pro ἀνωγίτω, *jubeto,* 3. sing. præs. imperat. act. ut ἀνωχθι pro ἄνωγε, per Metaplasm. ab ἀνώγω.
"Αξαμι, ας, αι, *fregerim,* et in 3. pl. ἄξαιεν, a. 1. opt. act. ex ἄγνυμι, seu ἄγω, f. ἄξω· a. 1. ind. act. ἦξα.
'Αξας, *ducens,* a. 1. part. act. ab ἄγω, f. ἄξω, p. ἦχα.
'Αξι, pro ἄξον, imperat. a. 1. act. ut vicissim in imperat. a. 2. act. reperitur λάβεν, pro λάβε.
'Αξαν, ας, ε, et in 3. pl. ἄξαεν, a. 1. opt. Æol. ab ἄγνυμι, seu ἄγω, *frango.*
'Αξενος, ε, ὁ ᾗ ἡ, Poët. ἄξεινος, *sine hospite:* ex α priv. et ξένος, *hospes.*
'Αξεστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *radendo non politus:* ab α priv. et ξυστός. Th. ξέω, *rado.*
'Αξία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *dignitas, meritum:* ab ἄξιος, *dignus.*
'Αξιάγαστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *admiratione dignus, admirabilis:* ab ἄξιος et ἀγαστός.
'Αξιάκουστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *auditu dignus;* item *memorabilis:* ab ἄξιος, et ἀκούω, *audio.*
'Αξιακρόατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem. Th. ἀκροάομαι, *audio.*
'Αξιαπάγητος, Ion. pro ἀξιαφήγητος, ὁ ᾗ ἡ, *memorabilis;* superl. ἀξιαπαγητότατος, et ἀξιαφηγητότατος, *memoratu dignissimus:* ab ἄξιος et ἀφήγησις. Th. ἄγιομαι.
'Αξίερως, ε, ὁ ᾗ ἡ, *amabilis:* ab ἄξιος, et ἐράω, *amo.*
'Αξιοθαυμάστως, *admirabilior.*
'Αξιοῦμαι, *dignum censeo,* Dor. pro ἀξίομαι, 1. sing. præs. ind. med. ab ἀξίω.
'ΑΞΙΝΗ, ης, ἡ, *ASCIA, dolabra, securis.* Angl. AN AX.
'Αξιοθέατος, Ion. pro ἀξιοθέατος, ὁ ᾗ ἡ, *spectatu dignus:* ab ἄξιος, et θεάομαι, *specto.*
'Αξιόμαχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui alicui resistere potest pugnando:* ab ἄξιος, et μάχομαι, *pugno.*
'Αξιόνικος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *victoriâ dignus:* ab ἄξιος, et νίκη, *victoria.*
'Αξιόπιστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *fide dignus:* ex πίστις, εως, ἡ, *fides.*
'ΑΞΙΟΣ, ία, ιον, *dignus,* cum gen. Hinc
'Αξιότης, τητος, ἡ, *dignitas, meritum.*
'Αξίω, præs. ind. act. vide ἀξίοω.
'Αξιόχρεως, ε, ὁ ᾗ ἡ, Ion. et Att. *qui est solvendo par, ac proindè fit dignus:* ab ἄξιος et χρέος.
'Αξίοω, -ῶ, *dignor,* cum gen. *æquum censeo;* imperf. ἠξίουν, -ων· f. ώσω, p. ἠξίωκα· a. 1. ind. act. ἠξίωσα· a. 1. sub. act. ἀξιώσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. ἀξιῶσαι· præs. ind. pass. ἀξιοῦμαι, -ῶμαι, *dignus censeor;* 3. pl. præs. imperat.

pass. ἀξιόσθωσαν, *digni censentor*; p. ind. pass. ἠξίωμαι· a. 1. pass. ἠξιώθην· f. 1. pass. ἀξιωθήσομαι. Th. ἄξιος, *dignus*.

'Αξίωμα, ατος, τό, *dignitas, auctoritas*; item *enuntiatum*.

'Αξιωματῖνος, υ, ὁ ἡ ὐ, *auctoritate præditus, augustus*.

'Αξίως, adv. *dignè*: ab ἄξιος, *dignus*.

'Αξιώσεως, ας, ε, *dignatus fuerim*: a. 1. opt. Æol. verbi ἀξιόω.

'Αξίωσις, εως, ἡ, *auctoritas, dignitas, amplitudo, petitio*.

"Αξομαι, *abducam*, f. 1. m. verbi ἄγω.

"Αξον, a. 1. imperat. act. 2. sing. *duc*, vel *frange*: ab ἄγω, vel ἄγνυμι, f. ἄξω.

"Αξονα, acc. sing. ἄξων, dat. ab ἄξων, ὁ, *axis*.

"Αξύλος, ος, ὁ ἡ ὁ, *ligno carens*, vel *plenus ligno*: ab α vel priv. vel epitat. et ξύλον, *lignum*.

"Αξω, Dor. ἄξῶ, fut. 1. ind. act. *ducam* vel *frangam*: ab ἄγω, vel ἄγνυμι.

"ΑΞΩΝ, ονος, ὁ, *axis, asser*: qu. ab ἄγω, quia circa axem rota *agitur*.

——ας, Æol. et Bœot. in gen. sing. 1. decl. simpl. pro -ος, ut Αἰνέας pro Αἰνέω. Est et Ion et Poët. pro ω, in 2. pers. sing. a. 1. m. ut pro ἐτύψω, ἐτύψαο.

'Αοιδᾶν, Dor. pro ἀοιδῶν, gen. pl. ab

'Αοιδή, ῆς, et Dor. ἀοιδά, ᾶς, ἡ, *cantus*: dat. pl. Ion. ἀοιδῇσι, pro ἀοιδαῖς· a. 1. ind. m. ἤοιδα, verbi ἀείδω, *canto*.

'Αοίδιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, *celebris, decantatus*.

'Αοιδός, οῦ, ὁ, *cantor, poëta*. Th. ἀείδω.

'Αοιδοτάτη, ης, ἡ, *canendi peritissima, cantu suavissima*, superl. ab ἀοιδός.

'Αοίκητος, ος, ὁ ἡ ὁ, *non habitatus*.

"Αοικος, ος, ὁ ἡ ὁ, *domo carens*: ex α priv. et οἶκος, *domus*.

'Αοινος, ος, ὁ ἡ ὁ, *vino carens*: ab οἶνος, *vinum*.

"Αοκνος, ὁ ἡ ὁ, *impiger, intrepidus*: ex ὄκνος, *pigritia, ignavia*.

'Αολλέες ῆς, αἱ ἡ αἱ, *conferti*, nom. pl. masc. et fœm. gen. ab ἀολλής, ὁ ἡ ὁ, acc. pl. similis nominativo contracto, ἀολλέας, εῖς· dat. ἀολλέσι.

'Αολλίσιν, *confertim, simul*, adv. Poët. ab

'ΑΟΛΛΗΣ, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *confertus, congregatus*. Hinc

'Αολλίζω, et ἀολλίσω, *congrego*.

——άουσι, -ῶσι, terminatio Dor. 3. pers. pl. præs. ind. act. contr. pro -άουσι, vel -ῶσι, ut βοάουσι, βοῶσι.

'Άοπλος, acc. ὁ, *inermes*, ab ἔοπλος, ὁ ἡ ὁ, ex ὅπλα, τά, *arma*.

"ΑΟΡ, et ἄορ, ορος, τό, *ensis*: qu. ab ἀείρω, quia *suspenditur*.

'Αορασία, ας, ἡ, *cæcitas*: ex α priv. et ὁράω, *video*.

'Αόρατος, ος, ὁ ἡ ὁ, *invisibilis*.

'Αοράτως, *invisibiliter*, adv.

'Αόργητος, ος, ὁ ἡ ὁ, *qui non irascitur*.

'Αορία, ας, ἡ, *tenebræ*: ab α priv. et ὁράω, *video*.

'Αορίζαινα, *dubito, nihil definio, hæsito*.

'Αοριστόμαι, -ώμαι, *indefinitus sum*.

'Αορίστα, ας, ἡ, *infinitas*.

'Αοριστικός, ὴ, όν, *indefinitivus*.

'Αόριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, *infinitus, interminatus*.

'Αορίστως, adv. *infinitè, indeterminatè*. Omnia ex α priv. et ὅρος, *terminus*.

"Αορνος, ος, ὁ ἡ ὁ, *avibus carens*; item nomen fluvii, *AVERNUS*. Th. ὄρνις, *avis*.

'ΑΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, *arteria magna*; quæ à sinistro cordis sinu exoritur; apud Aristot. item *arca*.

'ΑΟΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *lorum*, (seu *funis*,) *quo ensis, clypeus, aut pera, appenditur*, dat. pl. ἀορτηρίσι, Poët. qu. ab ἀείρω, vel quasi ἄορος τηρῶν, ab ἄορ, et τηρέω, *servo*.

"Αορτο, *sublatus erat*, 3. sing. plusq. perf. indic. pass. Ion. ab ἀείρωμι, pro ἤορτο, plusq. perf. ind. pass. verbi ἀείρω. Quidam tamen ab ἤορτο factum volunt, ω in α converso, et inserto σ, 3. sing. indic. plusq. p. pass. ἄορτο, ἄορσο.

'Αορτόω, -ῶ, *auxilior, opem fero*, adjuvo. Hinc

'Αορτητής, ὁ, *adjutor*; ἄνευ ἀορτῆτος βοηθῶν, qui non vocatus, alteri opitulatur: ab ἄορτος, vox.

"Αορτος, ος, ὁ ἡ ὁ, *illæsus*: ex α priv. et ὀρτάω, *vulnero, percutio*.

'Αοσσία, ας, ἡ, *vacuitas-à turbis*.

'Αόχλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, *quæ molestiâ vacat*: ab α priv. et ὄχλος, *turba*.

'Αοψ, οπος, ὁ ἡ ὁ, *visûs expers, cæcus*: ab α et ὄσσομαι, *video*.

'Απ', pro ἀπό.

'Απαγήλαι, *renuntiasse*, a. 1. inf. act. ἀπαγγέλλω, ἀνω, *renuntiatio*, et in 2. pl. ἀπαγγέλατε, *renuntiate*, a. 1. imper. act. ἀπαγγέλας, άντος, ὁ, *renuntians*, part. a. 1. act, ab ἀπαγγέλλω.

'Απαγγελία, ας, ἡ, *narratio*: ab

'Απαγγέλλω, *renuntio*, fut. ἀπαγγελῶ, perf. ἀπήγγελκα· a. 1. ind. act. ἀπήγγειλα· a. 1. imperat. act. ἀπάγγειλον· infin. a. 1. act. ἀπαγγεῖλαι· præs. part. act. ἀπαγγέλλων, οντος, ὁ, pass. ἀπαγγελλόμενος· ex ἀπὸ, et ἀγγέλλω, *nuntio*.

'Απάγκη, ης, ὁ ἡ, *impenetrabilis*: ex α intensivo, et ἴπαγον, a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι.

'Απαγινέειν, Ion. pro ἀπάγειν, *auferre, abducere*. Th. ἄγω, ἄγω.

'Απαγχέμεν, ας, ε, *me strangulavem*, a. 1. opt. m. verbi ἀπάγχω, *strangulo*.

'Απαγομένην, ὴν, *abductam*, acc. sing. præs. part. pass. fœm. g. ab ἀπάγω, *abduco*.

'Απαγορεῶ, fut. ῶσω, *abdico, prohibeo, interdico, recuso, nego*: ex ἀπὸ, et ἀγορεύω, *dico*.

'Απαγορεῶσα, ουσης, ἡ, *prohibens*, præs. p. act.

'Απαγρώω, -ῶ, fut. ώσω, *agreste reddo, effero, exaspero*: ex ἀπὸ et ἀγρός. Indè

'Απαγρίωσις, εως, ἡ, *efferatio, exasperatio*.

'Απάγχω, *strangulo, suffoco*, fut. ἀπάγξω, perf. ἄπηγχα· præs. ind. pass. ἀπάγχομαι, *strangulor*; f. 1. med. ἀπάγξομαι· a. 1. ind. med. ἀπηγξάμην, ω, ατο· ex ἀπὸ, et ἄγχω, *strangulo*.

'Απάγω, *abduco*, f. ἄξω, p. ἀπῆχα· a. 2. ind. act. ἀπήγαγον, Att. ἀπήγαγον, imperat. ἀπάγαγε, inf. ἀπαγαγεῖν, part. ἀπαγάγων, οντος, ὁ· perf. ind. pass. ἀπῆγμαι, ξαι, κται· a. 1. ind. pass. ἀπήχθην· inf. a. 1. pass. ἀπαχθῆναι. Th. ἄγω, *duco, ago*.

'Απαγωγὴ φόρου, *tributi pensio*.

'Απάδειν, inf. præs. vel a. 2. act. *displicere*: ex α priv. et ἁδέω, ᾄδω, seu ἀνδάνω, *placeo*.

'Απάδεις, ιος, ἡ, *vis mentis, providentia, cogitatio*; in acc. pl. ἀπάδιας, et per Crasin ἀπάδας. Dicta qu. ἄνοδος, ab ἀνὰ, pro ἄνωθεν, ὁ πάθεσθαι ἰδεῖν, quod mens et cogitatio res eminùs, et antè quàm acciderint, *videant* et *prævideant*.

'Απαειρόμενος, ου, ὁ, *discedens*, præs. part. m. ex ἀπὸ, et ἀείρω, *tollo*.

'Απαθανατίζω, *immortalitate dono, immortalem facio*, f. ίσω. Th. θάνατος, *mors*.

'Απάθεις, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *impatiens, qui non est passus, affectione carens, illæsus, expers perturbationis, immotus, inoffensus*: ex α priv. et πάθος, ους, τό, *passio, affectus*.

'Απαί, præpos. Poët. pro ἀπὸ, *ab*.

'Απαιδιοσία, ας, ἡ, *insciti, imperitia*: ex α priv. et παιδεύω, *instituo*. Th. παῖς.

'Απαίδευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, *ineruditus, illiteratus*: ex α priv. et παιδεύω, *instituo*, Th. παῖς.

'Ανστρατεύτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *qui non sub magistro exercitatus est*, item *inexercitatus*: ab α priv. στρατός, et τρίβω, *exerceo*.

'Ανστρατεύω, *privarer*: Ion. pro ἀφαιρεθῶ, 1. sing. a. 1. sub. pass. ab ἀφαιρέομαι.

'Ανστρεβλόω, *privari*, *spoliari*: ex ἀπὸ, et αἱρέω, *capio*.

'Ανστρεφηνίοι, οι, *fraudati*: Ion. redupl. et Att. pro ἀφηρημένοι, vel ἀφῃρημένοι, nom. pl. masc. gen. p. part. pass. ab ἀφαιρέω.

'Ανστρέω, *tollo*, *discedo*; f. ἀρῶ, p. ἀνῆρκα· a. 1. ἀνῆρα, imp. ἀνῆρε, ἄνω, inf. ἀνῆραι, p. pass. ἀνῄρημαι, a. 1. ἀνῃρέθην, sub. ἀναρεθῶ, ῇς, ῇ· ex ἀπὸ, et αἴρω, *tollo*.

'Ανστις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, *liberâ carens*: ex α pr. et στις.

'Ανστόστος, ος, ὁ ἡ ἡ, *infaustus*, *inauspicatus*, *mali augurii*: ab ἀπὸ, et αἴσω, *faustus*, *lætus*.

'Ανστόσσω, f. ξω, *prosilio*, *cum impetu abeo*: a. 1. act. part. ἀναΐξας. Th. ἀΐσσω, *ruo*.

'Ανστοτέω, *repetit*, 3. sing. præs. ind. act. ἀναίτω, *repetitio*, 2. sing. imp. act. præs. ἀνστοτέετον, 3. pl. a. 1. sub. act. ab

'Ανστοτέω, ῶ, fut. ήσω, *repeto*: ab ἀπὸ, et αἰτέω, *peto*.

'Ανστοτήστς, ιος, ἡ, *repetitio*, *exactio*.

'Ανστοτίζω, f. ίσω, *postulo*, *exigo*.

'Ανστλὰ, τὰ, *mollia*, h. e. *juvenilia*. ἁπαλὸς, ὴ, ὸν, *mollis*, *tener*.

'Ανστλίστος, ος, ὁ ἡ ἡ, *qui luctâ*, *vel calliditate*, *vel imposturis*, *est invictus*, *insuperabilis*. Th. πάλη.

'Ανστλίστρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *palæstræ imperitus*: ab α pr. et πάλη. Th. πάλη, *lucta*.

'Ανστλλέλμις, *arcere*, *repellere*: Dor. pro ἀπαλεξῆν, præs. inf. act. ἀπαλέξω, *arceat*, 3. sing. præs. opt. act. verbi

'Ανστλέξω, *arceo*, *repello*. Th. ἀλκὴ, *robur*, *vis*.

'Ανστλήμων, pro ἀπάλαμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *consilii inops*, *industriâ carens*, *difficilis*: ex α priv. et παλάμη, *palma*, *manus*, *ars*, *via*, *ratio*, *quâ aliquid efficimus*.

'Ανστλάμων βίος, *vita miserrima*: cui nemo παλάμην, i. e. *artem* (seu *auxilium*) reperire potest, ut eam liberet. Sic ἀπάλαμον κακὸν, *malum unde quis eluctari nequit*. Th. παλάμη.

'Ανστλάομαι, -ῶμαι, *deerro*, *vago*: ab ἀπὸ, et πλάομαι, *erro*.

'Ανστλγέω, ῶ, *dedoleo*, *occalesco*: f. ήσω, p. ἀπήλγηκα· ex ἀπὸ, et ἄλγος, *dolor*.

'Ανστλαφὲς, *dele*: a. 1. imperat. act. ab

'Ανστλάφω, f. ψω, p. φα, *deungo*, *doleo*. Th. ἁλάφω, *ungo*.

'Ανστλεξήμενον, ου, τὸ, *immedicabile*, *à quo malum depelli nequit*: ab ἀπὸ, ἀλέξω, et ναὸς.

'Ανστληθίνος, f. νη, p. νη, *vera prædico*; ab ἀπὸ et ἀληθίνος. Th. ἀληθὴς, *verus*.

'Ανστλημμένος, η, ον, *obliteratus*: part. præt. pass. Att. pro ἀπαλειμμένος, η, ον, ab ἀπαλείφομαι.

'Ανστλήστεται, *vagabitur*: 3. sing. f. 1. m. ab ἀπὸ et ἄλημαι, vel ἀλάομαι.

'Ανστλήσμαι, -ῦμαι, fut. ήσομαι, *curo*: vide in ἄλδω, ἀλδίω, et ἀλδαίνω.

'Ανστλίης, ου, ὁ, *hædus tenellus*, seu *delicatus*. Th. ἁπαλὸς, *mollis*, *tener*.

'Ανστλλαγὴ, ῆς, ἡ, *dimissio*; *discessus*, *fuga*, *mora*, *interitus*.

'Ανστλλαντέον, *adimendum est*.

'Ανστλλαξὶς, ιος, ἡ, *discedendi facultas*: ab

'Ανστλλάσσω, vel Att. -ττω, *dimitto*, *abire jubeo*, *libero*: f. ξω, p. ἀπήλλαχα· a. 1. ἀπήλλαξα· 3. sing. a. 1. sub. act. ἀπαλλάξῃ· præt. ind. pass. ἀπήλλαγμαι, inf. ἀπαλλάχθαι. Ex ἀπὸ, et ἀλλάσσω, *muto*.

'Ανστλλοτρίοι, -ῶ, *abalieno*; ἀπαλλοτριῶ, 3. sing. præs. act. opt. fut. ώσω, p. ἀπηλλοτρίωκα· p. pass. ἀπηλλοτρίωμαι, part. ἀπαλλοτριωμένος, *abalienatus*: ex ἀπὸ, et ἀλλοτρίος, *alieno*. Th. ἄλλος, *alius*.

'Ανστλοιὸς, νῆ, *teneri*, *mollis*: gen. Ion. pro ἁπαλῆς.

'Ανστλοφὴ, ῆς, ἡ, *litura*, *deletio*. Th. ἀλείφω.

'ΑΠΑΛΟΣ, ὴ, ὸν, *tener*, *mollis*, *delicatus*: q. ἁφαλὸς, ab ἁφὴ, *tactus*, q. d. *tactui cedens*. Indè

'Ανστλότης, τητος, ἡ, *teneritudo*, *mollities*. Th. ἁπτομαι, *tango*.

'Ανστλοτροφὴς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, *delicatè nutritus*, *saginatus*. Th. τρέφω, *nutrio*.

'Ανστλόσαρκος, ον, ὁ ἡ ἡ, *carne mollis*: ex ἁπαλὸς, et σὰρξ, *caro*.

'Ανστλόχροος, gen. ab ἁπαλόχροος; ου, ὁ ἡ ἡ, *qui tenellum*, seu *molle corpus habet*: ex ἁπαλὸς et χρόος. Th. χρὼς, *corpus* seu *cutis hominis*.

'Ανστλῦνω, *tenerum reddo*, *mollio*, *emollio*; item *delicatè attingo*: f. νῶ. Th. ἁπαλὸς.

'Ανστλῶς, adv. *mollitèr*. Th. ἁπτομαι.

'Ανστμβλόνω, idem quod ἀμβλύνω, *hebeto*, *obtundo*. Th. ἀμβλὺς, *hebes*.

'Ανστμάζετο, *respondebat*: 3. sing. imp. ind. med. Ion. ἀνταμοιβόμενος, præs. part. med. ab

'Ανστμάζομαι, *respondeo*: ex ἀντὶ et ἀμάω.

'Ανστμπίνων, *pendens*, *suspensus*, Ion. pro ἀφηρμένος, sublatâ aspiratione et augmento: ab ἀφαίρεμαι. Th. ἄειρομαι.

'Ανστμῦνω, *propello*, *arceo*: f. ὑνῶ. Ex ἀπὸ et ἀμύνω.

'Ανστν, τὸ, *omne*: n. g. ab adj. ἅπας, q. v.

'Ανστοινέτω, *respuit*: 3. sing. præs. ind. ex

'Ανστοινόμαι, *renuo*, *respuo*, *recuso*, *rejicio*: cum acc. Ab ἀπὸ et ἀναίνομαι.

'Ανστνευχτνείω, *inverecundè facio*, f. ήσω.

* 'Ανστνάλωσις, ιος, ἡ, *consumptio*.

'Ανστνέω, *respuit*: Poët. et Dor. pro ἀπαναίνετο, 3. sing. a. 1. m. ab ἀπαναίνομαι.

* 'Ανστνυχόφοιτις, *discessus*.

'Ανστνυθὶ, *seorsùm*: adv. ab ἄνευθε. Th. ἄνω.

'Ανστνώμαδας, *recusare*: a. 1. inf. m. et ἀπαναίνομαι, a. 1. ind. med. 1. sing. *recusavi*, *renui*: ab ἀπαναίνομαι.

'Ανστνυτμένος, τῆς, *discedentis*: gen. sing. part. præs. med. f. g. ab ἀπανίστημαι, quod ex ἀπὸ, ἀνὰ, et ἵστημι.

'Ανστντῶν, *occurrere*: præs. inf. et ἀπαντῶντος, τοῦς, *occurrentes*: acc. pl. masc. part. præs. act. ab ἀπαντάω.

* 'Ανστντχόθεν, adv. *undiquè*.

'Ανστντάω, -ῶ, fut. ήσω, *occurro*: ab ἀπὸ et ἀντάω.

'Ανστνου, *ubique*, adv. ab ἅπας, *omnis*.

'Ανστάντημα, ἄτος, ἡ, *occursus*, *casus*, *eventus*.

'Ανστάντησις, ιος, ἡ, *occursus*; it. *exceptio*, *obviàm itio*: ab ἀπαντάω, *occurro*.

'Ανστντίον, Ion. ἐ *regione*. Th. ἀντὶ.

'Ανστξ, adv. *semel*, ἅπαξ καὶ δὶς, *semel atque iterum*.

'Ανστξαπλῶς, *universalitèr*: ex ἅπαξ et ἁπλῶς. Th. ἁπλόος.

'Ανστδίος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indignus*. Hinc

* 'Ανστζάω, f. ήσω, *dedignor*, *recuso*.

'Ανστκος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. pro ἀπήκος, *remotus*: qn. ab ἀπέω, p. m. ἧκα, et neglecto augmento ἄεκα.

'Ανστρέτινος, ου, ὁ ἡ ἡ, *non transitorius*, *perpetuus*: ex α pr. et παρατείνω, *transeo*.

'Ανστῶνω, *mutuâsse*, *decessisse*, a. 1. inf. act. verbi ἀπαλέω, *tollo*.

'Απαμεμφίνος, -ιμνος, *spoliatus, privatus:* Ion. redupl. pro ἀφημφίνος, -ιμνος, perf. part. pass. verbi ἀπαμφίομαι, -ῦμαι, pro ἀφαιρέομαι.

'Απαραίτητος, *inevitabilis, inexorabilis, quod exorando evitari non potest.* Ex *a* priv. et παραιτέομαι, *deprecor.* Hinc

'Απαραιτήτως, adv. qu. *inexorabiliter.*

'Απαραλλάντως, *aperte:* adv. ab *a* pr. παρὰ, et παλλάσσω, *tego, velo.*

'Απαράλλαντος, υ, ὁ ἡ ὁ, *immutabilis, per omnia similis.* Ex *a* priv. et παραλλάσσω.

'Απαραλόγιστος, η, ον, vel ὁ ἡ ὁ, *infallibilis, e:* ex *a* pr. et παραλογίζομαι.

'Απάρας, αντος, ὁ, *tollens:* a. 1. part. act. ab ἀπαίρω, *tollo.*

'Απαρασήμαντος, ος, ὁ ἡ ὁ, *non designatus.*

'Απαρασκεύαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, *imparatus:* ex *a* priv. et 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi παρασκευάζομαι. Th. σκεύος.

• 'Απαράσκευος, ος, ὁ ἡ ὁ, *imparatus.*

'Απαρέσκω, *dejicio, deturbo:* f. ξω. Ex ἀπὸ, et ἀρέσσω, *pulso, illido.*

• 'Απαρατηρήτως, adv. *sine observatione, negligenter.*

'Απαραφυλάντως, *incautè:* ex *a* pr. et παραφυλάσσω. Th. φυλάσσω.

'ΑΠΑΡΓΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.

'Απαργμα, ατος, τὸ, *primitiæ:* ab ἀπάρχομαι.

• 'Απαρεγχαράκτως, *tam similis, ut frustraneus sit omnis imitandi conatus, perfectè.*

• 'Απαρίσκομαι, *displicor, molestè fero, aspernor.*

'Απάρθενος, ος, ὁ ἡ ὁ, *non amplius virgo:* ex *a* pr. et παρθένος, *virgo.*

'Απαρθῶ, ῇς, ῇ, *ablatus fuero,* a. 1. sub. pass. ab ἀπαίρω.

'Απαριθμήσας, αντος, ὁ, *qui recensuit* vel *numeravit,* a. 1. part. act. ab ἀπαριθμέω. Th. ἀριθμὸς, *numerus.*

'ΑΠΑΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *Aparine,* herba quædam, *lappa.*

'Απαρκτίας, seu ἀπαρκτίης, ου, ὁ, *ventus septentrionalis.* Th. ἄρκτος, *septemtrio.*

'Απαρνέομαι, οῦμαι, *abnego:* f. ήσομαι, ήσῃ, p. ἀπήρνημαι, f. 1. pass. ἀπαρνηθήσομαι, a. 1. m. ἀπηρνησάμην, a. 1. imp. med. ἀπάρνησαι, -άσθω, inf. ἀπαρνήσασθαι. Ex ἀπὸ, et ἀρνέομαι, *recuso, nego.*

• 'Απαρνος, ος, ὁ ἡ ὁ, *qui pernegat:* ab ἀπαρνέομαι.

• 'Απαρόδευτος, η, ον, *trunsitu carens inaccessus, per quem via non datur, seu munita est,* &c.

'Απᾶρον, άντω, *tollito, discedito:* a. 1. imp. act. ab ἀπαίρω, *tollo.*

'Απαρσις, ιος, ἡ, *profectio, abitio, discessus:* ab ἀπὸ et αἴρω, tum enim tollunt sarcinas.

'Απαρτάω, -ῶ, f. ήσω, *suspendo, dirimo,* qu. *seorsùm suspendo:* ex ἀπὸ, et ἀρτάω, *suspendo.*

'Απάρτι, adv. *ab hoc tempore:* ex ἀπὸ et ἄρτι. Alii, et quidam doctiores, legendum esse censent ἀπαρτί, *planè, omninò:* ab ἄρτιος, par, *integer.*

'ΑΠΑΡΤΙ'Α, ας, ἡ, *supellex,* quâ se instruunt οἱ ἀπαίροντες, i. e. *proficiscentes;* item *perfectio.* Th. αἴρω, *tollo.*

'Απαρτίζω, ίσω, *perficio, absolvo, quadro, æquiparo, æquo, divido.*

'Απαρτιλογία, ας, ἡ, *integra summa, rotunda ratio:* ab ἀπὸ, ἄρτιος, et λέγω, *colligo, numero.*

'Απαρτισμὸς, οῦ, ὁ, *perfectio, absolutio:* ab ἀπάρτισμαι, 1. per. sing. præt. pass. ind. verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

'Απαύειν, *exhaurire:* ab ἀπὸ, et ἀρύω, *haurio.*

'Απάρχειν, Poët. pro ἄρχειν, *imperare.*

'Απαρχίεται, præs. inf. med. *primitias offerre:* ab

'Απαρχὴ, ῆς, ἡ, frequentiùs in pl. ἀπαρχαὶ, αἱ, *primitiæ:* q. d. ἀπ' ἀρχῆς, scil. γινομένων τῆς γῆς, *de principio frugum,*

'Απάρχομαι, fut. ἄρξομαι, *primitias solvo et decerpo,* cum gen. item *libamenta facio.* Th. ἀρχὴ, *principium.*

'Απᾶς, -ᾶσα, -ᾶν, *omnis, e:* gen. -ᾶντος, -ᾶσης· ex *a* pro ἅπας, et πᾶς, *omnis.*

'Απασίων, *omnium,* gen. pl. Ion. pro ἁπάντων· ab ἅπας, *omnis.*

'Απασος, ος, ὁ ἡ ὁ, *qui non gustavit, jejunus:* ex *a* pr. et πάω, *gusto.*

'Απασράπτουσα, ὁ, *emittens:* præs. part. act. f. g. ex ἀπὸ, et ἀστράπτω, *fulguro, emitto.*

• 'Απασχολία, fut. ήσω, *negotium facesso.*

• 'Απασχολία, ας, ἡ, *occupatio,* ut simplex.

Απάτα, ας, Dor. pro ἀπάτη, ης, ἡ, *fraus:* et

'Απατᾷ, *decipit:* 3. sing. ind. præs. act. ab

'ΑΠΑΤΑ'Ω, -ῶ, *decipio, fallo:* f. ήσω, p. ἠπάτηκα· a. 1. act. ind. ἠπάτησα, et Ion. ἀπάτησα, ας, ε, præs. inf. act. ἀπατᾶν, a. 1. ind. pass. ἠπατήθην, part. ἀπατηθὲις, ῆσα, ἐν.

'Απάτειρὸς, seorsùm: ab ἀπὸ, et ἄτερ, seu ἄτερ, *sine.*

'Απατεὼν, ῶνος, ὁ, *impostor:* ab ἀπατάω.

'Απάτη, ης, ἡ, *fraus:* ab ἀπατάω.

'Απατηθῆναι, *decipi:* a. 1. inf. pass. ab eod.

'Απατήλιος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod

'Απατηλὸς, ὴ, ὸν, vel ῆ, ὁ ἡ ὁ, *fallax:* ab ἀπατάω.

'Απατήσας, *fallet:* 3. pers. sing. f. 1. ind. act. ἀπάτησει, *fefellit,* a. 1. ind. act. 3. sing. Ion. pro ἠπάτησε, ab ἀπατάω.

'Απάτησις, ιος, ἡ, *fraus:* ab eod. Th.

'Απατῶντες, οἱ, *fallentes:* præs. part. act. nom. plur. ab ἀπατάω, *fallo.*

'Απάτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, *sine patre:* ex *a* pr. et πατὴρ, *pater.*

'Απαύγασμα, ατος, τὸ, *effulgentia, splendor:* à 1. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαυγάζω. Th. αὐγὴ, *splendor.*

'Απαυγὴ, ῆς, ἡ, *splendor lucis, effulgentia:* ab eod. Th.

'Απαυδᾷν, *renuntiare.* 'Απαυδήσαντες, οἱ, a. 1. part. act. pl. num. ab ἀπαυδάω, -ῶ, *renuntio:* item *veto, interdico, prohibeo;* f. ήσω. Ab ἀπὸ et αὐδάω. Th. αὐδὴ, *vox.*

'Απαυθαδίασθαι, *ausurum esse:* Att. pro ἀπαυθαδιάσασθαι, f. 1. inf. m. ab ἀπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, *arrogantèr me gero.* Vide in αὐθάδης.

'Απαυλίζομαι, f. ίσομαι, *seorsùm stabulor,* seu *pernocto.*

'Απαυλόεντος, ος, ὁ ἡ ὁ, *seorsùm stabulans* seu *pernoctans:* ab ἀπὸ, et αὐλὴ, *stabulum.*

'Απαύξησις, ιος, ἡ, *diminutio,* Longin.

'Απαυράω, -ῶ, *aufero:* imp. ind. act. ἀπηύρων, ἀπηύρων. Hinc ἀπαύρα, Ion. pro ἀπήυρα. Ex ἀπὸ et αὔρα.

'Απαυστος, ος, ὁ ἡ ὁ, *indesinens, non cessans, perpetuus, irrequietus;* item *sine carens, perpetuus.* 'Απαυστος δίψα, *sitis quæ sedari non potest.*

'Απαύστως, et ἀπαυστὶ, *indesinenter, incessantèr, irrequietè:* adv. ab ἀπὸ, et παύω, *cessare facio.*

'Απαυτομολία, -ῶ, *transfugio, sum perfuga:* ab ἀπὸ et αὐτόμολος. Th. μολῶ, *venio, vado.*

• 'Απαυχενίζω, f. ίσω, *cervicem incido.*

'Απαφρίζω, f. ίσω, *despumo.* Th. ἀφρὸς, *spuma.*

'ΑΠΑ'ΦΩ, et ἀπαφάω, et ἀπαφίσκω, *fallo, decipio:* Poët. id. quod ἀπατάω. Vox Æol.

'Απαχθὶς, ὶδος, *abactus:* a. 1. part. pass. ab ἀπάγομαι ex ἀπὸ, et ἄγω, *duco.*

Digitized by Google

'Απαχθής, ῆος, ὁ ἡ ἡ, *gravis, molestus.*

'Απαχθίζω, f. ίσω, *gravo.* Th. ἄχθος.

'Απάφας, ὁ, Ion. pro ἀφάψας, *qui nexuit:* a. 1. act. part. Th. ἅπτω, *necto.*

'Απείξε, Dor. pro ἀπείξε, *successit:* 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἀπείκαινω. Th. βαίνω, *eo.*

'Απέβαλον, ες, ε, *abjeci:* a. 2. ind. act. ab ἀποβάλλω. Th. βάλλω, *jacio.*

'Απείην, ης, η, *discessi:* a. 2. ind. act. ἀπεῖναμαι, ι, ανε, idem, a. 1. ind. m. ab ἀπείκαινω. Th. βαίνω, *eo.*

'Απεγαλακτίσθη, ης, ε, *ablactatus sum:* 1. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπογαλακτίζω, f. ίσω, *ablacto.* Th. γάλα, *lac.*

'Απέγγονος, ι, ί, *pronepos:* ab ἀπό, et ἔγγονος, *nepos.* Th. γόνημαι.

'Απεγλυκάνθη, *dulcis evasit:* 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπογλυκαίνομαι. Th. γλυκύς, *dulcis.*

'Απεγνωσάνον, *desperatè:* ab

'Απεγνωσάς, νῖα, ός, *rejectus:* perf. part. act. ab ἀπογνόσκω. Th. γνόσκω.

'Απεγνώσθην, ης, ε, *rejectus sum:* a. 1. ind. pass.

'Απειδάς, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, pro ἀπειδαύς, *claudus, sensibus captus, infirmus:* ab *a* pr. et πείδω, vel πεδαύς, quod à πείδω, *sobum.*

'Απειδάσσαι, *divisisti:* Ion. et Poët. pro ἀπειδάσω, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi ἀπειδάζομαι. Th. δαίω, *divido.*

'Απείδεξα, ας, ε, *exposui, designavi:* a. 1. ind. act. ab ἀπειδάκνυμι· a. 1. ind. pass. ἀπειδάχθην. Th. δεικνύω, *ostendo.*

'Απειδεκορύμνων, ας, ε, *caput amputassem:* a. 1. ind. act. ab ἀπό et δεικορυμία. Ex δίκη, seu δαχή, et κόπτω, p. ind. m. κόπτομαι.

'Απειδίξατ', per Apocopen, pro ἀπειδίξατο, *recepit:* 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἀπειδίχομαι, *recipio.* Th. δίχομαι, *capio.*

'Απειδήμησα, ας, ε, *peregrè profectus sum,* a. 1. ind. act. ab ἀπειδημία· ex ἀπό, et δῆμος, *populus.*

'Απειδίδε, 2. sing. imperf. ind. pass. ab ἀπειδίδωμι, *reddo.* Th. δίδωμι, *do.*

'Απειδίδον, Ion. pro ἀπειδίδοσαν, 3. pl. imperf. ind. act. ejusd. verbi.

'Απείδιλος, ι, ί ὁ ἡ, *calceis carens, excalceatus.* Ex *a* pr. et πείδιλον, *calceus.*

'Απειδίλωτος, ι, ί ὁ ἡ, id. Ab *a* pr. et πείδιλον, *calceus.*

'Απειδεμίμεον, ας, ε, *reprobavi:* a. 1. ind. act. ab ἀπειδεμιάζω, f. άσω, 1. sing. perf. ind. pass. ἀπειδεδεμίασμαι. Ex ἀπό, et δεμιάζω, *probo:* à δεμίος, *existimo, probo.*

'Απειδίμην, σο, σε, *vendidi, surrùm dedi:* a. 2. ind. m. verbi ἀπειδόμην.

'Απειδον, ι, τό, Ion. et Poët. pro πέδιον, *planities, campus.*

'Απίδοσο, *vendiderunt:* 3. pl. ind. a. 2. m. ab ἀπειδόμην.

'Απιδος, ι, ί ὁ ἡ, *planus,* ut ἄπιδος χώρα, *plana regio.* Th. πέδον, *solum.*

'Απίδοτο, 2. pl. ind. a. 2. m. ab ἀπειδόμην.

'Απίδρα, per Apocopen, pro ἀπίδρασα, ας, ε, *aufugi:* a. 1. ind. act. Att. ab ἀπειδιδράσκω, undè 1. pl. ἀπίδραμεν, et 3. pl. ἀπίδρασαν, *aufugerunt.* Alii πίδρας, seu πίδρων, à πέδρημι ducunt.

'Απιδυσάμην, ω, ανε, *exui:* a. 1. ind. m. ab ἀπειδύομαι· ex ἀπό, et δύω, *induo, subeo.*

'Απίδω, *abdo:* a. 1. ind. pass. ἀπειδίσθη, ης, ν· ab ἀπό, et ἴδω, *edo.*

'Απίδωχ', per Apoc. pro ἀπίδωκε, *restituit:* 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀπό, et δίδωμι, *do.*

'Απίεινον, ες, ε, *negabam:* imperf. vel a. 2. ind. act. Att. per Prosthesin Poët. ab ἀπό et ἴημι.

'Απιζωσμένος, η, ον, *exauctoratus:* perf. part. pass. ab ἀπιζώννυμι, *exauctoro.* Th. ζώννυμι.

'Απίην, Poët. pro ἀπῆν, *aberat:* 3. sing. imperf. ind. ab ἄπειμι, *abeum,* quod ex ἀπό, et εἶμι, *sum.*

'Απίθανεν, ες, ε, *mortuus est:* a. 2. ind. act. ab ἀποθνήσκω, quod ex ἀπό, et θνήσκω, *morior.*

'Απιθέβηκε, *ausus est:* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀποθαβρέω.

'Απιθέμην, σο, σε, *deposui, distuli,* a. 2. ind. m. 'Απιθημάμην, ω, ανε, a. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, *pono.*

'Απίθηλα, ας, ε, *deflorui:* a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω. Th. θάλλω, *floreo.*

'Απιθίκε, *desuefacio:* f. ίσω, p. ἀπεθίσμενος, *desuetus:* ab ἀπό et ἴθίζω. Th. ἔθος, ους, τό, *mos, consuetudo.*

'Απιν, pro ἄπιθι, *ABI:* 2. sing. præs. imperat. verbi ἄπειμι, *abeo:* ab ἀπό, et εἶμι, *eo.* Item ἄπιθι, *abes:* 2. pers. sing. præs. ind. verbi ἄπειμι, *abeum.*

'Απίδω, *prospicio, è longinquo video:* f. ἀπόψομαι, a. 2. ind. act. ἀπεῖδον, ες, ε, a. 2. sub. act. ἀπίδω, ῃς, ῃ. Ex ἀπό, et ἰδεῖν, *video.*

'Απείθεια, ας, ἡ, *contumacia, inobedientia:* ab ἀπείθης. Th. πείθω, *persuadeo.*

'Απειθῆς, acc. pl. ab ἀπειθὴς, q. v.

'Απειθίω, -ῶ, *non pareo, incredulus sum:* f. ήσω, p. ἀπειθήκω· a. 1. ind. act. ἀπείθησα. Ex *a* pr. et πείθω, *persuadeo.*

'Απείθην, ης, ε, Ion. pro ἀφέθην, *dimissus sum:* a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

'Απειθὴς, ῆος, ὁ ἡ ἡ, *contumax, inobediens;* item *incredulus;* ex *a* pr. et πείθω, *persuadeo.*

* 'Απειθία, ίας, ἡ, *incredulitas.*

'Απεικάζω, *assimilo;* item *comparo;* f. άσω. Indè 'Απεικασία, ας, ἡ, *assimilata et expressa figura:* et à 1. pers. sing. præt. ind. pass. 'Απείκασμα, ατος, τό, *simulacrum, imago.* Ex ἀπό et εἰκάζω. Th. εἶκω, f. ξω, *similis sum.*

* 'Απεικονίζω, f. ίσω, *ad imaginem, seu exemplar effingo:* à cujus 1. pers. sing. præt. ind. pass.

'Απεικόνισμα, ατος, τό, *adumbratio, imago, effigies.*

'Απεικόνος, Id. quod ἀπεικόνος.

'Απεικὼς, νῖα, ός, idem quod ἀπεικονός.

'Απειλὰς, τὰς, *minas:* acc. pl. ab ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, *comminatio, minæ.*

'Απειλάσκω, ἡ, *minans:* Poët. pro ἀπειλίσκω, præs. part. act. f. g.

'Απειλὴς, *minaris,* 2. pers. sing. præs. ind. act. ab

'ΑΠΕΙΛΙΑΩ, -ῶ, Æol. ἀπείλλω, *minitor, interminor;* item *glorior:* imperf. ἀπείλεον, -εον, f. ήσω, perf. ἀπείληκα, a. 1. ind. act. ἀπείλησα, a. 1. ind. m. ἀπειλεόμην, ω, ανε, a. 1. m. sub. ἀπειλήσωμαι, ῃ, ηται, cujus 1. plur. ἀπειλησόμεθα.

'Απειλὴ, ῆς, ἡ, *minatio, minæ:* ab ἀπείλλω, *minitor.*

'Απειλήσωμαι, vide ἀπείλέω.

'Απειλήτην, per Sync. Ion. pro ἀπειλητάτην, 3. dual. a. 1. ind. act. ab ἀπείλέω, *minitor.*

'Απειλητὴς, ῆος, ἡ, *minax, jactator;* cujus f. ἀπειλήσομαι, *minatrix.* 'Απειλητήριος λόγος, *minacia verba.* Th. ἀπείλέω.

* 'Απειλητὴς, ῦ, ὁ, *minator, jactabundus, ostentator, minax.*

'Απείληφα, Att. pro ἀπείλίφα, ας, ε, *recepi,* in 3. pers. plur. ἀπειλήφασι, præt. ind. act. cujus part.

'Απειληφὼς, νῖα, ὸς, Att. pro ἀπειλαφὼς, ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω, *accipio, capio.*

'Απειμι, *abeum,* 1. sing. imperf. ind. act. ἀπῆν, *aberam,* f. 1. med. ἀπείσομαι, præs. inf. ἀπεῖναι, part. ἀπὼν, οὖσα, ὸν, *abjens:* ex ἀπό, et εἰμὶ, *sum.*

'Απ-ῆμι, vel ἀπίημι, abeo, f. ἀπι-σομαι, a. 2. ind. act. ἄπ-ιον, a. 1. act. ἀπεῖσα, et Att. ἀπῆκα, sic ἀπῆκαν, abierunt, 3. pl. a. 1. ind. act. vel plusq. perf. ind. med. vel imperf. ind. Att. Ex ἀπὸ, et εἶμι, vel ἴημι, eo.

'Απεῖναι, abdicavisse, a. 1. inf. act.

'Απεκάμην, ν, ατο, abdicavi, a. 1. ind. m. et in 1. plur. ἀπεκάμεθα.

'Απεῖπε, interdixit, 3. sing. a. 1. vel 2. ind. act.

'Απειπεῖν, interdicere, recusare, præs. inf. act. ab

'Απείπω, interdico, recuso, veto, retracto, denego: Poët. pro ἀπειπέω, q. ex ἀπὸ et ἔπω.

• 'Απειρεγκύδως, adv. imperitè, sine omni probitate.

'Απειρέσιος, infinitè, infinitis modis, seu vicibus, adv. ab ἄπειρος, ὁ ἡ ὁ, infinitus. Th. πεῖρας, finis, terminus.

'Απείρεσσι, infinitis modis, adv.

'Απείρεσσιν, ν, ὁ ἡ ὁ, infinitus, Poët. pro ἄπειρος, quod à πειρόω, pro περάω. Th. πεῖρας, terminus.

'Απείρητος, ν, ὁ ἡ ὁ, intentatus, qui tentari nequit: ex α pr. et πειράζω. Th. πεῖρα, experimentum.

'Απειρήτος, ν, ὁ ἡ ὁ, inexpertus, Poët. pro ἄπειρος. Ab eod. Th. πειράω, tento.

'Απειρίχως, infinitis modis, adv.

'Απείργαν, præs. inf. act. idem ferè quod ἄργειν, arcere.

'Απείρω, arceo, inhibeo, prohibeo: f. ξω, a. 1. ind. act. ἀπείρξα, p. χα. Ab ἀπὸ, et ἄργω, arceo.

'Απείργων, ὁ, arcens, prohibens, part. præs. act.

'Απειρέσιος, ν, ὁ ἡ ὁ, et ως, ια, ον, ingens, infinitus; ex α priv. et πεῖρας, pro πέρας, terminus.

'Απειρημένος, νία, ὸς, fessus, part. p. act. ab ἀπείρημα, præt. ind. act. ἀπειρημένος, interdictus, præt. p. pass. verbi ἀπείρω ab ἀπὸ, et ῥέω, dico.

'Απείρητος, ν, ὁ ἡ ὁ, inexpertus: ex α pr. et πεῖρα, experimentum.

'Απειρία, ας, ἡ, imperitia: ab eod. Th.

'Απείρινος, ν, ὁ ἡ ὁ, infinitus: ex α pr. et πέρας, finis.

'Απείρξα, ας, ι, exclusi, prohibui, in 3. pl. ἀπείρξαν, a. 1. ind. act. ab ἀπείργω.

'Απειρήγαμος, ν, ὁ ἡ ὁ, nuptiarum expers, cœlebs: ab ἄπειρος, et γάμος, ν, ὁ, nuptiæ, conjugium. Th. γαμέω, uxorem duco, nubo.

'Απειρεθάλασσος, et ἀπειρεθάλασ|ος, ν, ὁ ἡ ὁ, maris seu navigandi inexpertus: ab ἄπειρος, et θάλασσα, mare.

'Απειρέπαλος, ν, ὁ ἡ ὁ, malorum inexpertus; item minimè malus, simplex: indè

'Απειρεπαλίη, -ῆ, simplicitate utor, malitiâ non utor: ab ἄπειρος, imperitus, et πακὸς, malus.

'Απειρέπαλος, ν, ὁ ἡ ὁ, honesti expers: ex ἄπειρος, imperitus, et πακὸς, honestus, bonus.

'Απειρολέχης, ιος, ὁ ἡ ὁ, expers tori, cœlebs: ab ἄπειρος, inexpertus, et λέχος, lectus, quod à λέχω antiquo, vel λέγω, cubare facio.

'Απειρομάχας, Dor. pro ἀπειρομάχης, ν, ὁ, vel ἀπειρομάχης, ιος, ὁ ἡ ὁ, ἄπειρος τῆς μάχης, imperitus prælii: ab α pr. πεῖρα, et μάχη, pugna, prælium.

'Απείρονα, acc. sing. ab ἀπείρων, ονος, ὁ ἡ ὁ.

'Απειρος, ν, ὁ, Dor. pro ἄπειρος, ν, ὁ, terra continens.

'Απειρος, ν, ὁ ἡ ὁ, imperitus, infinitus, immensus, interminatus: omnia ab α pr. et πέρος, vel πεῖρα.

'Απειροσύνη, ης, ἡ, inexperientia: ab ἄπειρος. Th. πεῖρα, experimentum.

'Απειροδίνη, ης, ἡ, partûs dolores non experta: ab ἄπειρος, et ὠδῖνα, dolor.

'Απείρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, infinitus, interminatus.

'Απείρων γαῖα, terra rotunda, Hom. Th. πεῖρας.

• 'Απείρως, adv. imperitè.

'Απεῖσα, ας, ι, abii, Att. ἀπῆκα, a. 1. ind. act. et ἀπείσομαι, fut. 1. med. sing. verbi ἀπεῖμι.

'Απειση, ης, τὸ, pertinacia, contumacia: à seq.

'Απειτος, ν, ὁ ἡ ὁ, nulla persuasione flexibilis, contumax: ab α pr. et 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω, persuadeo.

'Απείχεο, ν, ι, abstinebam, imp. ind. act. ἀπειχέμην, ν, ετο, imp. ind. pass. ab ἀπέχω, abstineo.

'Απεικάλει, nominabat, 3. sing. imp. ind. act. ab ἀπεικαλέω ex ἀπὸ, et καλέω, nomino.

'Απεπάλυκα, ας, ι, retexi, revelavi, a. 1. ind. act. ab ἀπεκαλύπτω, retego.

'Απέπαγον, ν, ὁ, abnepos; ab ἀπὸ, et ἔπαγος, ortus, nepos. Th. γίνομαι.

'Απεπήξαμαι, exspecto; f. ἀπεπήξομαι, perf. pass. ἀπεπέπηγμαι· a. 1. m. ἀπεπηξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, ἐκ, et πήγνυμι.

'Απεπθόμαι, exuo; f. ἀπεπδύσομαι, a. 1. ind. m. ἀπεπεδυσάμην, cujus part. ἀπεπδυσάμενος, ν, ὁ, exutus. Hinc

'Απέπθυσις, ιος, ἡ, spoliatio, ipse exuendi actus: ab ἀπὸ, ἐκ, et δύω, induo.

'Απεπλαίμην, ν, ετο, deflebar, et in 3. pl. ἀπεπλαίοντο, imp. ind. pass. ab ἀπεπλαίω. Th. πλαίω, fleo.

'Απεπλαθέσθην, obliviscor, a. 2. ind. m. ἀπεπλαθόμην, et Poët. per redupl. Ion. ἀπεπλελαθόμην. Ab ἀπὸ, ἐκ, et λαθέσθαι. Th. λήθω, lateo.

'Απέπλασα, ας, ι, fregi, a. 1. ind. act. ab ἀπεπλάω, quod ab ἀπὸ, et πλάω, frango.

'Απεπλέγομαι, in electione reprobo, non eligo: ab ἀπὸ, ἐκ, et λέγομαι.

'Απέπλυσα, ας, ι, occlusi, et in 3. pl. ἀπέπλυσαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπεπλύω, occludo.

'Απεπλελαθόμην, ω, ετο, oblitus sum, Poët. per reduplicationem Ion. pro ἀπεπλαθόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀπεπλάθομαι. Th. λήθω, lateo.

'Απέπνυψα, ας, ι, amputavi, a. 1. ind. act. verbi ἀπεπνύω, amputo, abscindo.

'Απεπρέπαμαι, ω, ατο, respondi, a. 1. ind. m. ab ἀπεπρέπομαι. Th. πρέπω.

'Απεπρυψάμην, ω, ατο, occultavi, a. 1. ind. m. ἀπεπρυψα, ας, ι, a. 1. ind. act. ab ἀπεπρύπτω, occulto. Th. κρύπτω, occulto, celo.

'Απέπτακον, ες, ι, occidi, a. 2. ind. act.

'Απέπτασις, ιος, ἡ, extensio.

'Απέπτανα, ας, ι, occidi, a. 1. ind. act.

'Απέπτητος, ν, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἄπεπτος· à πέπω, pecto.

'Απέπτητα, ας, ι, p. ind. m. ab ἀπεπτύπω. Th. πτύω, occido,

'Απεπτος, ν, ὁ ἡ ὁ, impexus: à πέπω, pecto.

'Απελάβιδης, expulsi, nom. pl. part. a. 1. pass. ab ἀπελαύνω, expello.

'Απελαμπέμην, ν, ετο, resplendebat, imperf. indic. pass. ἀπέλαμψα, ας, ι, resplendui, emicui, a. 1. ind. act. verbi ἀπελάμπω. Th. λάμπω, splendeo.

'Απελασία, ας, ἡ, abactio: ab ἀπελαύνω.

'Απέλαστος, et ἄπελαστος, ν, ὁ ἡ ὁ, inaccessus, cui appropinquare tutum non est: ab α priv. et πέλαζω, propinquo.

'Απελαύνω, abigo, expello, arceo, f. ἀπελάσω, a. 1. ἀπέλασα, p. ἀπέλακα. Ex ἀπὸ, et ἐλαύνω, agito.

'Απέλαυσα, et Ion. ἀπήλαυσα, ας, ι, fructum capi, a, 1. ind. act. ab ἀπολαύω. Th. λάω, fruor.

'Απελαφέτην, sublevo, f. νῶ. Ab ἀπὸ et ἐλαφέτην. Th. ἔλαφος, levis.

'Απελάω, Poët. pro ἀπελαύνω.

'Απελιγμὸς, ὁ, ὁ, refutatio, redargutio, probrum; ab ἀπέλιγμαι,

vel ἀπέλεγμαι, 1. pers. sing. pret. pass. ind. verbi

'Απελέγχω, *redarguo*, fut. ξω· a. 1. indic. act. ἀπήλεγξα· pret. indic. act. ἀπέλεγχα· pret. ind. pass. ἀπέλεγμαι· a. 1. ind. pass. ἀπελέγχθην· a. 1. indic. med. ἀπελεγξάμην ex ἀπὸ et ἐλέγχω, *arguo*.

'Απέλιπρος, ος, ὁ ἡ ἡ, *immensus*: ex ἀ priv. et πίλαρος, seu πλάρος, *jugerum*.

'Απελαύω per Apocopen pro ἀπελαύσω, *distillabat*, 3. sing. imperf. ind. med. ab ἀπελαύομαι. Th. λείβω, *stillo*.

'Απελίπητος, ος, ὁ ἡ ἡ, *non dedolatus* vel *securi complanatus*: ab ἀ priv. et πέλεκυς, *securis*.

'Απελόσαι, *abstulisse*, Ion. pro ἀφελέσθαι, a. 2. infin. med. ab ἀφαιρέω, ῶ, σω, a. 2. med. ab ἀφαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*.

'Απελευθερία, ας, ἡ, *manumissio, assertio in libertatem*: ab ἀπελεύθερος.

'Απελευθεριὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, *libertinus*: ab eod.

'Απελεύθερος, ος, ὁ ἡ ἡ, *libertus, libertate donatus*: ex ἀπὸ et ἐλεύθερος, *liber*.

'Απελευθερόω, f. ώσω, p. ἠφωκα, *libero*.

'Απελευθέρωσις, ως, ἡ, *manumissio*: ab eodem.

'Απελευθερωτὴς, οῦ, ὁ, *manumissor*: ab eodem.

'Απελεύσομαι, ῤ, σται, *recedam*, et in 3. plur. ἀπελεύσονται, f. 1. ind. med. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *eo, venio*.

'Απέλεγεν, *cessavit*, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀπολήγω, quod ex ἀπὸ et λήγω, *cesso, desino, quiesco*.

'Απελήλαμα, ας, *abegi*, Att. pro ἀπήλασα, perf. indic. act. ἀπελήλακα, *abactus fuerat*, 3. sing. plusq. perf. indic. pass. verbi ἀπελαύνω.

'Απελθὲ, *recedito, abito*, 2. sing. a. 2. imperat. act.

'Απελθεῖν, *abiisse, recessisse*, a. 2. inf. act.

'Απελθὼν, οῦσα, ὸν, *qui recessit*, a. 2. part. act. ab ἀπέρχομαι· quod ex ἀπὸ et ἔρχομαι, *eo, venio*.

'Απέλιπον, ες, ε, *reliqui*, a. 2. ind. act. ab ἀπολείπω. Th. λείπω, *linquo*.

'ΑΠΕΛΛΑΙ', ῶν, αἱ, *fana, concliones*.

'Απέλλαι, Æol. pro ἀπελίαι, *arceo*.

'Απελλὴς, οῦ, ὁ, *Apelles*, nomen viri.

'Απελογήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. ab ἀπολογέομαι.

'Απελόμενοι, Ion. pro ἀφελόμενοι, *cùm eripuissent*, nom. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω.

'ΑΠΕΛΟΣ, ους, ὁ, *ulcus, vulnus*.

'Απελπίζω, *indè spero*; item *despero*, f. ίσω, p. ἀπήλπικα· a. 1. ind. act. ἀπήλπισα· a. 1. part. act. ἀπελπίσας, ασσα, ὰν ex ἀπὸ et ἐλπίζω, *spero*.

'Απελύθην, ης, η, *absolutus fui*, a. 1. ind. pass. ab ἀπολύομαι ex ἀπὸ et λύω, *solvo*.

'Απελαμασίμην, ος, ισο, *purgatus sum*, imperf. ind. pass. ab ἀπολαμαίνομαι· ex ἀπὸ et λάμη, *nœva*, vel potius λῦμα, *sordes*.

'Απέλυσα, ας, ε, *dimisi*, a. 1. ind. act. ab ἀπολύω.

'Απελωβήθην, ης, η, *contumeliam accepi*, a. 1. ind. pass. ab ἀπολωβάομαι. Th. λώβη, *injuria*.

'Απέμαθον, ες, ε, *dedidici*, a. 2. ind. act. ab ἀπομανθάνω.

'Απεμαράνθη, ης, η, *emarcui*, a. 1. ind. pass. ab ἀπομαραίνομαι. Th. μαραίνομαι, *marcesco*.

'Απέμεσα, ας, ε, *evomui*, a. 1. ind. act. Poët. pro ἀπέμεσα, ab ἀπεμέω quod ex ἀπὸ et ἐμέω, *vomo*.

'Απεμνήσθην, σθε, σ, *recordatus sum*, a. 1. ind. med. cujus 3. plur. ἀπεμνήσαντο, et inf. ἀπεμνήσασθαι, ab ἀπομιμνήσκομαι· quod ex ἀπὸ et μιμνήσκομαι, vel μνάομαι, *recordor*.

'Απεμόργνυν, υς, υ, *abstergebam*, imperf. ind. act. et

'Απεμορξάμην, ω, ατο, *abstersi*, a. 1. ind. m. et in 3. pl. ἀπεμόρξαντο· ab ἀπομόργνυμι. Th. μόργνυμι, *tergo*.

'Απεμπολῶται, *venditur*, *venum datur*, 3. sing. præs. ind. pass. ἀπεμπολᾶσθαι, a. 1. inf. pass.

'Απεμπολήσας, ὰς, ὰ. 1. part. act. verbi ἀπεμπολάω, -ῶ· quod ex ἀπὸ et ἐμπολάω. Scribitur et ἀμπολάω ex ἀν et πωλάω, *vendo*.

'Απεμύθήμην, ω, ντο, *dissuasi*, imperf. ind. pass. ab ἀπομυθέομαι. Th. μῦθος, *verbum, suasio*.

'Απεμφαίνω, *ostendo, non convenio, declaro, dissimilis sum*: indè

'Απέμφασις, ως, ἡ, *declaratio, expositio, demonstratio*: ab ἀπὸ et ἐμφαίνω, *speciem præbeo, illustro*.

'Απεμφερὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, *dissimilis, absimilis*: ab ἀπὸ et ἐμφερὴς, *similis*. Th. φέρω.

'Απέναντι, et ἀπεναντίον, *coram*, è *regione*, cum gen. item *contrà*: ex ἀπὸ et ἔναντι, quod ex ἐν et ἀντὶ, *contrà*.

'Απενήνασθαι, *abstulisse*, a. 1. inf. m. ἀπενηνάμην, ῶσο, ὸν, *qui abstulit*, a. 2. act. part. undè ἀπενίνασθαι, *abstulisse*, a. 1. inf. act. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

'Απενεχθὴς, ἐντος, ἡ, Ion. pro ἀπενηνεχθὴς, vel ἀπενηγχθὴς, *delatus*, a. 1. part. pass. ἀπενίχθην, ας, α, *delatus sum*, Ion. pro ἀπηνίχθην, vel ἀπηνέχθην, a. 1. ind. pass. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

'Απενίπω, et ἀπενίπτω, *interdico, adversor*: ab ἀπὸ, ἐν, et ἴπτω, *dico*.

'Απενθὴς, Dor. pro ἀπενθὴς, a. 2. inf. act. verbi ἀπέχομαι. Th. ἔχομαι.

'Απενθὴς ἐὼς, ὁ ἡ ἡ, *luctu carens, indefletus*.

'Απένθητος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem: ab ἀ priv. et πένθος, *luctus*.

'Απενναετίζω, *per annum absum* vel *cesso ab*: ex ἀπὸ et ἐνναετὴς, *annus*.

'Απενόσφίσα, ας, ε, *separavi*, a. 1. ind. act. ab ἀπονοσφίζω. Th. νόσφι, *seorsùm*, adv.

'Απέντες, *qui dimiserunt*, Ion. pro ἀφέντες, nom. plur. masc. g. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι.

'Απεξαμερτάνω, *delinquo, pecco*: ab ἀπὸ, ἐξ, et ἁμαρτάνω, *pecco*.

'Απεξυδάομαι, ω, ατο, ἐσαι, a. 1. ind. med. verbi ἀπενδύομαι. Th. δέω, *induo*.

'Απεπλάθομαι, ω, σα, *oblitus sum*, et Poët. per reduplicationem Ion. ἀπεπλαλάθομαι, a. 2. ind. m. verbi ἀπελανθάνω. Th. λήθω, *lateo*.

'Απεπεσμένος, ος, ον, Ion. pro ἀπεπαμμένος, *exsiccatus*, part. ab ἀπεπέσμαμαι, pret. indic. pass. verbi ἀποξαίνω. Th. ξηρὸς, *siccus*.

'Απέρσα, ας, ε, *absimilis*, seu *dissimilis sum*, pret. ind. med. et

'Απέρσει, imperf. *dissentaneum est, non decet, non par est*.

'Απερσένως, *absimili modo, non verisimiliter, absurdè, immeritò*, adv. ab

'Απερσὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, *absimilis dissentaneus, absurdus, incongruus*, præs. part. m. verbi ἀπέρσα. Th. ἔρση, *similis sum*.

'Απέρσα, τὸν, *absentem*, acc. sing. masc. ἀπέρσος, gen. sing. Ion. vel. Poët. pro ἀπέντος, ab ἄπειν, ὖσα, ὸν, præs. part. ab ἄπαμι, *absum*.

'Απέσαντος, ος, ὁ ἡ ἡ, *ad maturitatem non perductus*.

'Απέσπος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem: ab ἀ priv. et πέσσω, *maturo*.

'Απέσλαγξα, ας, ε, *aberrare feci*, a. 1. ind. act.

'Απεσλάγχθην, ης, η, *resilui, aberravi*, a. 1. ind. pass. ἀπεσλαγξάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. ab ἀπεσλάζω, *aberrare facio*. Th. σλάζω, *errare facio*,

'Απέσλωσα, ας, ε, *navigavi*, et in 3. plur. ἀπέσλωσαν, a. 1. indic. act. ab ἀπόσλος. Th. σλόω, *navigo*.

'Απεπλος, ν, ὁ ἡ ὁ, *peplo carens*: ab α priv. et πέπλος, *peplum*.
'Απέπτατο, *reflabat, expirabat*, 3. sing. imperf. ind. act.
'Απέπτυσα, ας, ι, *expiravi*, a. 1. ind. act. et
'Απεπτυσάμην, ω, ασο, a. 1. ind. med. verbi ἀποπτύω. Th. πτύω, *spiro*.
'Απέπνιξα, ας, ι, *suffocavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποπνίγω.
'Απερνάμην, a. 2. ind. med. *avolavi*, inf. ἀποπερᾶσθαι, part. ἀποπερνάμενος· et ἀπέπτην, ης, η, a. 2. ind. act. in 3. pl. ἀπέπτησαν, inf. ἀποπτῆναι, part. ἀποπτὰς, ᾶσα, ὰν, ab ἀφίπτημι, et ἀφιπερᾶμαι ex ἀπὸ et ἵπταμαι.
'Απεπτος, ν, ὁ ἡ ὁ, *non coctus, qui cogui nequit*; indè ἀπεπτία, -ῶ, *non coquo, crudus sum*: ab α priv. et πέπτω, *coquo*.
'Απερ, pro ἅπερ, *quæ*.
'Απερανθολογία, ας, ἡ, *verbosa oratio, loquacitas*.
'Απερανθολόγος, ν, ὁ ἡ ὁ, *nullum finem loquendi faciens, verbosus*: ab ἀπέραντος, *infinitus*, et λόγος, *oratio*. Th. λέγω.
'Απέραντος, ν, ὁ ἡ ὁ, *infinitus*.
'Απεράντως, adv. *infinitè*: ex α priv. et περαντὸς, quod à περαίνω. Th. πέρας, *finis*.
'Απεργάζομαι, ῃ, ασω, *efficio, operor*, fut. ἄσομαι, perf. ἀπήργασμαι· inf. præs. med. ἀπεργάζεσθαι· ex ἀπὸ et ἐργάζομαι. Th. ἔργον, *opus*.
* 'Απεργαστικὸς, ἡ, ὸν, *operosus, efficax, qui effiocre potest*.
'Απέργειν, Ion, pro ἀπέργειν, *disjungere, arcere, inhibere, præterire, excludere*: ex ἀπὸ et πέργω, *excludo*.
'Απεργμαι, *præclusus sum*, perf. ind. pass. pro ἀπέρχομαι· hinc
'Απερμένος, η, ον, *præclusus*, Ion. pro ἀπειργμένος· ab
'Απέργω, *abarceo, excludo, præcludo, prohibeo*, pro ἀπέργω· quod ex ἀπὸ et ἄργω, *excludo*.
'Απερείδω, et ἀπερέδομαι, f. ἐρίσω, ἐρίσομαι, *incumbo, projicio, firmiter figo*; ἀπηρέδοντο, *incumbebant*, 3. pl. imperf. ind. pass. ἀπερείσασθαι, *effundere, projicere*, a. 1. inf. med. ex ἀπὸ et ἐρείδω, *firmiter figo*.
'Απερεισί, pro ἀπειρεσία, et per Metathesin ἀπαρείσιον, *infinita*: ex
'Απειρεσίος, ν, ὁ ἡ ὁ, *infinitus*, pro ἀπειρέσιος, per Metath. ab ἄπειρος, ν, ὁ ἡ ὁ, idem.
'Απέρεισις, ιος, ἡ, *innixus, actio nitendi*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπερείδω.
'Απερέω, ῶ, *nego*: hinc perf. ἀπήρηκα, *deficio*: i. e. *nego mihi esse vires, pecuniam, aut aliquid hujusmodi*: vide suprà ἀπειρηκώς. Ex ἀπὸ et ἐρέω, *dico*.
* 'Απερίγνητος, *invictus*.
'Απερισκέπτως, *incircumspectè*, adv. ab α priv. περὶ, et σκέπτομαι, *circumspicio*.
'Απερίσπαστος, ν, ὁ ἡ ὁ, *inconcussus, non distractus*: ex α priv. et περισπαστὸς, quod à 3. pers. sing. præt. pass. ind. verbi περισπάω, *distrahe*. Th. σπάω, *traho*.
'Απερισπάστως, *absque ullâ distractione*, adv. à præced.
'Απερίστατος, ν, ὁ ἡ ὁ, *quem nihil circumstat*: ex α priv. περὶ, et ἵστημι, *sto*.
'Απερίτμητος, ν, ὁ ἡ ὁ, *incircumcisus*: ex α priv. et περιτέμνω, *circumcido*. Th. τέμνω, *seco*.
'Απερίττως, ν, ὁ ἡ ὁ, *supervacaneum nil habens, luxu carens*: ex α priv. et περιττὸς, *redundans*. Th. περί.
* 'Απερίφρων, adv. *negligentèr*.
'Απερίττωτος, ν, ὁ ἡ ὁ, *excrementis carens, quæ περιττώματα*.
'Απεριφερὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *non orbiculatus*: ex α priv. περὶ, et φέρω.
'Απέρξας, αντος, ὁ, *qui confecit*, a. 1. part. act. ab ἀποπέρθω. Th. πέρθω, *facio*.
'Απερῆε, *abi in malam rem*, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἀπέρρω, Æol. pro ἀπέρω· ex ἀπὸ et ἔρρω, pro ἔρω.
'Απερρηγὼς, ὁτος, ὁ, *abruptus*, perf. part. med. ab ἀποῤῥήγνυμι. Th. ῥήγνυμι, *rumpo, frango*.
'Απέρσει, *arce*, præs. act. imperat. ἀπερσέμεναι, ῃ, ον, *prohibens*, præs. part. med. ab
'Απερσῦνω, *arceo, repello, propulso, abigo*, fut. ξω, perf. χα· ex ἀπὸ et ἐρύκω, *inhibeo*.
'Απέρχομαι, *abeo, exeo*, f. ἀπελεύσομαι· a. 2. ind. act. ἀπῆλθον, ες, ε· a. 2. sub. act. ἀπέλθω, ῃς, ῃ· a. 2. inf. act. ἀπελθεῖν a. 2. part. act. ἀπελθὼν, ὄντα, ὸν, cujus nom. plur. fœm. ἀπελθοῦσαι· p. ind. m. ἀπελήλυθα· ex ἀπὸ et ἔρχομαι, *eo, venio*.
'Απερωὴς, ῆος, ὁ, *qui impetum alicujus impedit*: ab ἀπερωέω, *discedo, desisto, cohibeo*. Th. ἐρωέω, f. ήσω, *inhibeo*.
'Απες, Ion. pro ἄφες, *dimitte*, a. 2. imperat. act. ab a. 2. ἄφην, verbi ἀφίημι ex ἀπὸ et ἵημι.
'Απέσανος, τῦ, gen. sing. ab 'Απέσας, αντος, ὁ, nomen viri, q. d. *Qui non cecidit*.
'Απέσαξα, ας, ι, *onus* (vel *clitellas*) *deposui*, a. 1. ind. act. Th. σάσσω, f. ξω, *onus impono*.
'Απέσβας, *extincta es*, Dor. pro ἀπέσβης, 2. sing. a. 2. indic. act. ἀπέσβησα, ας, ι, *extinxi*, a. 1. ind. act. ἀπεσβηκὼς, ότος, ὁ, perf. act. part.
'Απέσβη, a. 2. ind. act. ab ἀποσβῶμι, ἀποσβίνυμι, et ἀποσβέννυμι, *extinguo*; item *aboleo, perdo*, fut. ἀποσβέσω, p. ἀπέσβηκα, vel ἀπέσβεσα· f. 1. pass. ἀποσβεσθήσομαι· p. pass. ἀπέσβεσμαι.
'Απεσπάμβαι, perf. inf. pass. ab ἀποσπάσπασμαι, quod à σπάσσω, fut. ψω, *incumbo*. Th. σπάσσω, *incumbo*.
'Απεσπαλυμένος, η, ον, *excoriatus*, perf. part. pass. ab ἀποσπολύσσομαι. Th. σπολύσσω, *evello*.
'Απέσσομαι, *abero*, f. 1. med. verbi ἔσσομαι ex ἀπὸ et εἰμὶ, *sum*.
'Απέσπασα, ας, ι, *abstraxi*, a. 1. ind. act. ab ἀποσπάω. Th. σπάω, *traho*.
'Απέσσυθι, 3. pl. a. 1. ind. pass. Æol. vel Bœot. et Poët. pro ἀπεσύθησαν, *proruperunt*, ut ἔσυφθι, pro ἐσύφησαν, Æol. ab ἀποσύομαι, *erumpo*.
'Απέσσυτο, *excussus* (vel *repulsus*) *erat*, 3. sing. plusq. p. ind. pass. pro ἀπεσέσυντο, à σείω· p. pass. σέσυμαι, Poët. ἔσυμαι· item ἔσσυμαι.
'Απεστάλην, ης, η, *missus sum*, a. 2. ind. pass.
'Απεστάλθην, ης, ν, idem, a. 1. ind. pass.
'Απέσταλκα, ας, ι, *misi*. perf. ind. act. ἀπέσταλκα, ας, ι, a. 1. ind. act. ἀπέσταλμαι, p. ind. pass.
'Απέστἀλον, ες, ε, a. 2. indic. act. ἀπέστολμ, ας, ι, p. ind. med. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω, *mitto*.
'Απέστἀσαν, *abfuerunt*, Ion. pro ἀπέστησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. indic. act. Vide ἀπέστην.
'Απέστειλα, ας, ι, *misi*, a. 1. indic. act. ἀποστέλλω, *mittite*, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω, *mitto*.
'Απεστέρησα, ας, ι, *privavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποστερέω. Th. στερέω, *privo*.
'Απέστην, *abfui*, et in 3. pl. ἀπέστησαν, a. 2. ind. act. ἀπέστησα, ας, ι, *abfui*, a. 1. indic. act. ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι, *sto*.
'Απέστιχον, ες, ε, *abii, removi*, a. 2. ind. act. ab ἀποστίχω. Th. στίχω, *incedo*.
'Απέστολα, ας, ι, *misi*, p. indic. m. verbi ἀποστέλλω. Th. στέλλω, *mitto*.
'Απεστραμμένος, η, ον, *aversus*, perf. part. pass. ab ἀποστρέφω, *averto*.
'Απέστρεψα, ες, ε, *averti*, a. 2. ind. act. ἀπεστράφην, ης, η, *aversus sum*, a. 2. ind. pass. ἀπέστρεψα, ας, ι, *averti*, a. 1. ind. act. ab ἀποστρέφω. Th. στρέφω, *verto*.
'Απεσὼ, όος, -ῦς, ἡ, *absentia*: ab ἄπωμι *absum*.
'Απέσω, *absit*, 3. s. præs. imperf. act. ab ἄπωμι. Th. εἰμὶ, *sum*.
'Απεσφάλην, ης, ῃ, *aberravi*, a. 2.

indic. pass. ab ἀποσφάλλω. Th. σφάλλω, *fallo, everto, erro.*

'Απέσχημαι, ας, ε, *abfui*, præt. ind. act.

'Απέσχον, ες, ε, *abstinui*, a. 2. ind. act.

'Αποσχόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀπέχω, *abstineo, absum, disto.*

'Απέτρεμον, ες, ε, *præcidi*, a. 2. ind. act. ab ἀποτρέμω.

'Απετέθην, ης, η, *depositus est*, a. 1. ind. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, *pono.*

'Απετίνυον, *pœnas luebant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀποτινύω. Th. τίω, *punio.*

'Απέτρεγον, ες, ε, *devoravi*, a. 2. ind. act. ab ἀποτρώγω. Th. τρώγω, *edo.*

'Απεσεσώπηντο, *non audebant, versi fuerunt in fugam.* 3. plur. imperf. indic. pass. contr. ab ἀποσεσωπάω, f. ήσω, perf. ηκα· quod ab ἀπὸ et σίνομαι, p. ind. med. verbi σέομαι, *vereo.*

'Απευθὴς, ὁος, et ἄπευθος, ε, ὁ ἡ ἡ, *famâ inauditus*; item *imperitus*: ab α priv. et πυνθάνομαι, *audio, cognosco, interrogo.*

'Απέφευγον, ες, ε, *effugiebam*, imperf. ind. act. ab ἀποφεύγω.

'Απέφηνα, ας, ε, *ostendi*, a. 1. ind. act. ἀποφηνάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. idem, ab ἀποφαίνομαι· quod ex ἀπὸ, et φαίνω, *ostendo.*

'Απεφθαρμένος, η, ον, *corruptus*, perf. part. pass. ab ἀποφθείρομαι. Th. φθίω, *corrumpo.*

'Απεφθεγξάμην, ω, αἶο, *locutus sum*, a. 1. ind. m. ab ἀποφθέγγομαι. Th. φθέγγομαι, *loquor.*

'Απέφθιτο, *interierat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab ἀποφθίνω. Th. φθίω, seu φθίνω, *corrumpo.*

'Απεφθος, ε, ὁ ἡ ἡ, *incoctus*: ex α priv. et ἴφθος, *coctus*. Th. ἴπτω, *coquo.*

'Απέφυγον, ες, ε, *aufugi*, a. 2. ind. act. ab ἀποφεύγω. Th. φεύγω, *fugio.*

'Απέχει, *sufficit*, impers. aliàs 3. sing. præs. indic. act. ab ἀπέχω, *abstineo.*

'Απέχεσθαι, *abstinere*, præs. inf. pass. ab ἀπέχω.

'Απεχθαίρω, *odio persequor*, f. ἄξω· a. 1. ind. act. ἀπήχθηρα· ab ἴχθαίρω. Th. ἴχθος, *odium.*

'Απεχθάνομαι, *invisus sum*, præs. indic. fut. 1. med. ἀπεχθήσομαι. ἀπεχθάνη, 2. sing. præs. sub. pass. ἀπεχθίμην, a. 2. ind. med. Th. idem.

• 'Απέχθεια, ειας, ἡ, *inimicitia, odium, simultas.*

'Απεχθήμενος, *invisum esse*, et Ion. ἀπεχθόμην, Att. et Dor. pro ἀπέχθομαι, præs. inf. verbi ἀπέχθω, vel ἀπεχθάνομαι.

'Απεχθήσας, *odio sis*, 2. sing. præs. sub. pass. Ion. pro ἀπεχθῇ, ab ἀπεχθόμαι, sive ἀπεχθάνομαι.

'Απεχθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *invisus*: ex ἀπὸ, et ἴχθος, *odium.*

'Απεχθόμαι, *invisus ero*, f. 1. m. ἀπεχθήσομαι, *invisus sum*, a. 2. med. ind. Ion.

'Απέχθοιτο, 3. sing. a. 2. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι, *odio sum.*

'Απεχθῶς, *odiosè, abstinenter*, adv. ab ἀπέχω.

'Απέχομαι. Vide ἀπέχω.

'Απεχρίνετο, impersonaliter positum pro

'Απέχρη, *satis erat*, imperf. ind. impers. verbi ἀπόχρη, fut. ήσει, *satis est, sufficit*: ex ἀπὸ et χρῆμι, pro χράομαι.

'Απεχῦσόω, et ἀποχυόω, -ῶ, fut. ώσω, *munio*: ex ἀπὸ et ἰχυόω. Th. ἰχυόω, *firmus, munitus.*

'Απέχω, ας, α, *refero, absum, recipio*, fut. ἀφέξω, perf. ἀπέσχηκα· a. 2. ind. act. ἀπέσχον, cum acc. et in pass. ἀπέχομαι, *abstineo*, cum gen. imperf. ind. med. ἀπεχόμην· a. 2. ind. m. ἀπεσχόμην· a. 2. inf. m. ἀπεσχέσθαι. Th. ἴχω, *habeo.*

'Απεψία, ας, ἡ, *quæ coquere* (vel *concoquere*) *nequit, indigestio*: ab α priv. et πέψις, qu. à 2. sing. præt. ind. pass. verbi πέσσω, *coquo.*

'Απεψύχοντο, *abstergebant*, 3. pl. imperf. ind. m. ab ἀποψύχω· ex ἀπὸ, et ψύχω, *frigefacio, sicco.*

'Απεών, Poët. pro ἀπὼν, *absens*, præs. part.

'Απῆν, ης, ῆν, *aberam*, imperf. ind. act. ἦεν, *absit*, 3. sing. præs. sub. verbi εἶμι.

'Απήγαγον, ες, ε, *abduxi*, a. 2. ind. act. Att. pro ἀπῆγον, ab ἀπάγω, *abduco.*

'Απήγγελμα, ας, ε, *renunciavi*, a. 1. ind. act.

'Απηγγέλην, ης, η, a. 2. ind. pass. ab ἀπαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, *nuncio.*

'Απήγημα, ἄτος, τὸ, Ion. pro ἀφήγημα, *narratio.* Vide in ἀφήγησις.

'Απηγήσασθαι, Ion. pro ἀφηγήσασθαι, a. 1. inf. med. *narrâsse*, à verbo ἀφηγέομαι.

'Απήγησις, *memoria*; item *narratio*, Ion. pro ἀφήγησις, εως, ἡ.

'Απῆραμαι, ξαι, ται, *abductus sum*, præt. ind. pass. verbi ἀπάγω, *abduco.*

'Απηυξάμην, ω, ατο, *strangulavi*, a. 1. ind. m. ab ἀπαύξω, f. υξω.

'Απῆγον, Att. ἀπήγαγον, ες, ε, *abduxi, duxi*, a. 2. ind. act. verbi ἀπάγω.

'Απῆγχα, ας, ε, *strangulavi, suffocavi*, præt. ind. act. ab eod.

'Απηδέσθην, ης, η, *abesus sum*, a. 1. ind. pass. ab ἀπήδω. Th. ἤδω.

'Απήμων, ονος, ήμι, plusq. perf. ind. med. et in 3. plur. ἀπήμοσαν, et Att. ἀπήμοσαν, ab ἀπώμνυ· ex ἀπὸ, et ὄμνυμι, *eo.*

'Απήνεα, ας, ε, *abii*, Att. pro ἀπῆα, a. 1. ind. act. verbi ἀπείμι, *abeo.*

'Απῆνε, 3. sing. a. 1. indic. act. Ion. pro ἀφῆκε, *dimisit*, ab ἀφίημι.

'Απήνεος, ε, ὁ ἡ ἡ, *inobediens*; idem etiam quod ἀνήκοος· ab α priv. et ἀκοὴ, *auditus, auris.*

'Απηρεῖωμένος, η, ον, *ad amussim* (vel *ad unguem*) *factus*, part. præt. pass. Undè adv.

'Απηρεῖωμένως, *absolutè, summâ cum diligentiâ, ad amussim*: ab ἀπηρεῖω, -ῶ, fut. ώσω, *summâ curâ ac diligentiâ aliquid facio.* Th. ἀπείδης.

'Απηνέος, ε, ὁ ἡ ἡ, *incompactus*; item *non concretus*: ex α priv. et πηνὸς, ὴ, ὸν, *compactus*, quod à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πηγνύω, seu πήγνυμι· at ἀπηνὸς, ῆ, ὸ, Suid. est πεφειδόμενος.

'Απήλασα, ας, ε, *abegi*, perf. ind. act. ἀπήλασα, ας, ε, idem, a. 1. ind. act. ab ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω, *agito.*

'Απήλαυον, ες, ε, et ἀπέλαυον, *fructum capiebam*, imperf. ind. act. sic ἀπήλαυσα, et ἀπέλαυσα, a. 1. ind. act. ab ἀπολαύω· ex ἀπὸ, et λάω, *fruor.*

'Απήλγημα, ας, ε, *dedolui*; item *animum despondi*, perf. indic. act. verbi ἀπαλγέω, -ῶ. Th. ἄλγος, *dolor.*

'Απηλιγέως, adv. *sanè, intrepidè*: ab ἀπὸ, et ἀλίγω, *curo*, quia nihil curat modò iræ suæ pareat.

'Απηλιγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *atrox, tetricus, inimitis, sævus*; quasi nullius curam gerens. Ex ἀπὸ, et ἀλίγω.

'Απήλιγξα, ας, ε, *redargui*, a. 1. ind. act.

'Απηλιγξάμην, ω, ατο, idem, à 1. ind. m. verbi ἀπηλίγκω.

'Απηλεῖται, *minatur*, Gen. xxvii. 42. *credo* legend. ἀπειλεῖται, verbi ἀπειλέω, -ῶ.

'Απηλίγχθην, ης, η, *redargutus sum*, a. 1. indic. pass. verbi ἀπηλίγκω.

'Απῆλθον, ες, ε, *abii*, a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *eo, venio.*

'Απηλιώτης, ου, ὁ, *ventus subsolanus*: ex ἀπὸ, et ἥλιος, *sol.*

'Απηλλάγην, ης, η, *liberatus sum*, a. 2. pass. ind.

'Απήλλαγμαι, ξαι, ται, *dimissus* (vel *liberatus*) *sum*, perf. ind. pass. ἀπήλλαξα, ας, ε, *dimisi*, *liberavi*, a. 1. ind. act. et ἀπηλλαχα, ας, ε, idem, perf. indic. act. ἀπηλάχθαι, *dimissum esse*, perf. infin. pass. verbi ἀπαλλάσσω. Th. ἀλλάσσω, *muto*.

'Απηλλάσσετο, *recessit*, *abiit*, 3. sing. imperf. ind. ejusd.

'Απηλλοτρίωκα, ας, ε, *abalienavi*, perf. ind. act. ἀπηλλοτρίωμαι, σαι, ται, *abalienatus sum*, perf. ind. pass. cujus part. ἀπηλλοτριωμένος, η, ον, à verbo ἀπαλλοτριόω, -ῶ, f. ώσω, q. v.

'Απηλλοτρίωσις, εως, ἡ, *abalienatio*: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαλλοτριόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωμαι, q. v.

'Απηλοίησα, ας, ε, *contrivi*, a. 1. ind. act. verbi ἀπολοάω ab ἀπὸ et ἀλοάω, pro ἀλοάω. Th. ἅλως, ω, ἡ, *area*, in quâ triturantur frumentum.

'Απήλπιμαι, ας, ε, *indè speravi*; item *desperavi*, præt. ind. act. ἀπήλπικα, ας, ε, idem, a. 1. ind. act. cujus part. ἀπηλπικώς, υῖα, ός, *qui desperavit*, à verbo ἀπελπίζω. Th. ἐλπίς, *spes*.

'Απήμαντος, ος, ὁ ἡ, *illæsus*. Th. πημαίνω, *lædo*.

'Απήμαρτον, *aberravi*, Poët. pro ἁφήμαρτον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἁφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*, *erro*.

'Απημελημένος, η, ον, *neglectus*, p. part. pass. Undè adv.

'Απημελημένως, *neglectim*, ab ἀπημελίομαι, -οῦμαι ex ἀπὸ, et ἁμελίω, *negligo*. Th. μέλει, *curæ est*,

'Απῆμεν, *abiimus*, per Sync. pro ἀπήμμεν, 1. plur. plusq. perf. ind. med. verbi ἀπεῖμι. Them. εἶμι, *eo*.

'Απήνοσα, τὸν, acc. sing. ab ἀπήνων, ονος, ὁ ἡ, *innocuus*, *illæsus*. Th. πῆμα, *damnum*.

'Απημοσύνη, ης, ἡ, *incolumitas*: ab ἀπήμων, quod à πῆμα.

'Απημῶνα, *adjuvit*, 3. sing. imperf. vel a. 1. ind. act. cum ι ἰφελκ. ab ἀπαμύνω. Them. ἀμύνω.

'Απήμων, ονος, ὁ ἡ, *illæsus*. Th. πῆμα, *damnum*.

'Απῆν, *aberam*, 1. vel 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἄπειμι ab ἀμὶ, sum.

'Απήνυσα, ας, ε, *abduxi*, a. 1. ind. act. ἀπήνυσαν, ις, ε, idem, a. 2. ind. act. verbi ἀπαφίσκω.

'Απήνωσις, ως, ἡ, *crudelitas*, *inhumanitas*: ab ἀπηνής.

'Απηνῶς, τῶ, *crudelis*, gen. sing. ab ἀπηνής.

'Απηπέφνη, ης, η, *obstupefactus sum*, *obmutui*, a. 1. ind. pass. ab ἀπηπέφημαι· ex ἀπὸ et ἠνὶς, *stupidus*, *mutus*. Th. αὔω, *clamo*.

'ΑΠΗΡΗ, ης, ἡ, et Dor. ἀπήρα, ας, ἡ, *rheda*.

'Απηρυκάμην, ω, ασο, *renui*, a. 1. ind. m. verbi ἀπαναίομαι. Th. ἀναίομαι, *renuo*, *recuso*.

'ΑΠΗΝΗΣ, ους, ὁ ἡ, *crudelis*, *immitis*, *sævus*. Hinc ἀπήνεια, ας, ἡ, *inhumanitas*: qu. ab ἀπὸ et ἠνὶς, ους, ὁ ἡ, id est, πρᾶος, *lenis*, *mitis*, *mansuetus*.

'Απῆνθον, *abii*, Dor. pro ἀπῆλθον, a. 2. ind. act. verbi ἀπέρχομαι· ex ἀπὸ, et ἔρχομαι, *eo*, *venio*.

'Απήντησα, ας, ε, *occurri*, a. 1. ind. act. verbi ἀπαντάω. Th. ἀντί.

'Απῆρα, ας, ε, *recessi*, *sustuli*, a. 1. ind. act. verbi ἀπαίρω.

'Απηρεφάμην, ω, ασο, *intendi*, a. 1. ind. m. ab ἀπερέφω.

'Απήρθην, ης, η, *sublatus fui*, a. 1. ind. pass.

'Απῆρκα, ας, ε, *sustuli*, *discessi*, perf. ind. act.

'Απῆρμαι, σαι, ται, *sublatus sum*, perf. ind. pass. verbi ἀπαίρω.

'Απήρτημαι, σαι, ται, *suspensus* vel *remotus fui*, perf. ind. pass. cujus part.

'Απηρτημένος, η, ον, *suspensus*, *remotus*: ab ἀπαρτάομαι, *suspendor*.

'Απήρτισμαι, *perfectus veldor*, *absolutus sum*, præt. ind. pass. cujus part.

'Απηρτισμένος, η, ον, *perfectus*, *absolutus*: undè

'Απηρτισμένως, adv. *perfectè*, *absolutè*: ab ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος, *perfectus*.

'Απῆς, *obfueris*, 2. sing. præs. sub. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum*.

'Απήσων, ονος, ἡ, Ion. pro ἀφήσων, *emissurus*, part. fut. 1. act. ab ἀφίημι.

'Απήωρα, *auferebat*, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἀπαίρεα. Sic

'Απῆρα, per Sync. pro ἀπήνεγκα, 1. sing. a. 1. ind. act. ἀπῆνεγκον, a. 2. ind. act. ἀπήνεγκαν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. ab ἀπαφέω, *aufero*: ex ἀπὸ, et αὔρα, *aura*, *ventus levior*.

'Απῆχα, ας, ε, *abduxi*, *duxi*, perf. ind. act. verbi ἀπάγω, *abduco*.

'Απηχέω, -ῶ, *dissono*, *absono*; part. præs. act. ἀπηχῶν, οῦσα, οῦν· ab ἀπὸ, et ἦχος, *sonus*.

'Απήχημα, ατος, τὸ, *resonantia*, *dissonantia*, *vocis* seu *soni desinentia*; ab ἀπηχέω. Th. ἦχος, *sonus*.

'Απηχὴς, ἐος, ὁ ἡ, *absonus*; item *odiosus*: ab ἀπὸ, et ἦχος, *sonus*.

'Απήχησις, εως, ἡ, idem quod ἀπήχημα.

'Απήχθετο, *invisus erat*, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. m. ἀπέχθομαι, perf. indic. pass. ab ἀπάχθομαι, vel ἀπηχθέσμαι.

'Απήχθη, ης, η, *abductus fui*, a. 1. ind. pass. verbi ἀπάγω.

'Απήχθησα, *odio persecutus sum*, a. 1. indic. act. ab ἀπηχθάομαι. Th. ἔχθος, *odium*.

'Απηχούμενος, η, ον, *resonans*, pro ἀπηχήμενος, part. præs. pass. ab ἀπηχέω, -ῶ, f. ήσω, p. ημαι. Th. ἦχος, *sonus*.

'Απῳωρεῖτο, pro ἀπῳωρεῖτο, *suspensi erant*, 3. plur. imperf. indic. m. Dor. pro ἀπῳωρεῖτο· ἀπῳωρέσθαι, ας, ε, *ex sublimi dependi*, a. 1. ind. act.

'Απῳωρημένος, η, ον, *suspensus*, part. præt. pass. ab ἀπῳωρέομαι, -οῦμαι, Th. ἀπῳωρέω, -ῶ· ex ἀπὸ et αἰωρέω, -ῶ, *sursùm tollo*, *suspendo*.

'Απῳορος, ος, ὁ ἡ, idem quod ἀπῳωρημένος.

'Απῖᾶσι, *abeunt*, Ion. pro ἄσσι, 3. plur. præs. indic. verbi ἀπεῖμι. Th. εἶμι, *eo*.

'Απῖδε, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. ab ἀπείδω, *video*. Th. εἶδω, *video*.

'Απίεμεν, *emittimus*, 1. pl. præs. ind. act. et part. præs. med. ἀπιέμενος, η, ον, *emittens*, Ion. pro ἀφίεμεν, et ἀφιέμενος, ab ἀφίημι.

'Απίεναι, *abire*, præs. inf. act. ab ἀπεῖμι. Th. εἶμι, *eo*. Et ἀπίεναι, *emittere*, Ion. pro ἀφίεναι, ab ἀφίημι.

'Απίεσαν, Ion. pro ἀφίεσαν, *emittunt*, 3. pl. præs. ind. m. vel pass. ab ἀφίημαι. Th. ἵημι, *mitto*.

'Απίεσθαι, Ion. pro ἀφίεσθαι. Th. idem.

'Απίεσσι, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπίημι, *abeo*: ex ἀπὸ, et ἵημι, *eo*; indic. præs. med. ἵεμαι, imperat. ἵεσο, part. ἱέμενος· a. 2. act. part. ἄς, et compositum, πανσίς.

'Απίεσσι, Ion. pro ἀφιῶσι, *emiserint*, 3. plur. sub. præs. act. verbi ἀφίημι.

'Απίης, *abeas*. a. 2. sub. act. 2. sing. ab ἀπεῖμι· quod ab ἀπὸ, et εἶμι, *eo*; a. 2. ind. act. ἦα.

'Απίης γαίης, Poët. pro ἀπίας γῆς. Vide ἄπιος.

'Απίθανος, ος, ὁ ἡ, *improbabilis*: ex α priv. et πιθανὸς, quod ab ἴωθον, a. 2. ind. act. verbi πείθω.

'Απίθεῖν, *inobedientem esse*, infin. præs. act. ἀπειθέω, ας, ε, *inobediens sum*, a. 1. ind. act. Ion. pro ἀπιθέω· ab

'Απίθιος, -ῶ, *non obtempero*, *morem non gero*, *imperium detrecto*: ex α priv. et πείθω, *persuadeo*, eliso ε.

'Απίκαται, Ion. pro ἀφίκονται, et hoc pro ἀφῖγμένοι εἰσὶ, *venerunt*;

sic ἀπελάβην, pro ἀφηγμένου ἦσαν, illud 3. plur. perf. ind. pass. hoc 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι.

'Απίτω, Ion. pro ἀφίτω, 2. sing. a. 2. sub. med. ἀπιπτέσθαι, Ion. pro ἀφιπτέσθαι, præs. infin. med. ἀπιπίμενος, Ion. pro ἀφιπόμενος, progressus, a. 2. part. med. ab ἀφικνέομαι, pervenio: ex ἀπὸ et ἱκνέομαι, venio.

'Απίφος, ου, ὁ ἡ ἡ, non amarus, amaritudinis expers: ab α priv. et πικρὸς, ρὰ, ρὸν, amarus.

'Απιλλήσω, ης, η, clausus sum, a. 1. ind. pass. Ion. ab ἀπιλλέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, excludo, arceo, claudo. Th. ἴλλος, oculus.

'Απίμαλος, υ, et ἀπιμαλὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, pinguedinis expers: ex α priv. et πιμελὴ, pinguedo.

'Απίνὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, purus à sordibus: ex α priv. et πῖνος, υ, ὁ ἡ ἡ, sordes, squalor.

'Απινύσσω, dexipio; item effluo; à πινῦμα, sapio.

'Απίξιγαι, perveniet, Ion. pro ἀφίξεται, 3. sing. f. 1. m. ab ἀφικνέομαι· ex ἀπὸ et ἱκνέομαι, venio.

'Απιξις, pro ἄφιξις, ιος, ἡ, adventus, incursus: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι.

'Απιον, ις, ι, abii, a. 2. indic. act. verbi ἀπέρχομαι. Th. ἴμμι, eo.

'ΑΠΙΟΣ, α, ὁ, pyrus, arbor; ἄπιον, υ, τὸ, pyrum, fructus.

'Απίος, α, ον, remotus, dissitus; ab ἀπὸ, et ἅπω. Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης, Iliad. ά. 270. ubi videtur esse nomen proprium Peloponnesi, quæ nomen habuerit ἀπὸ τινὸς 'Απίδος aut 'Απίου aut 'Απίας, (ὁ 'Απις) qui ibi antiquitùs regnaret: Sed tamen et in genere notare γῆν ἀπὸ ἀφιγμένων ἐ ἀλλοδαπῶν, manifestum est ex Odyss. ή, 25. ubi eadem verba Ulysses loquitur, ex errore longo ad Phæacas delatus; et manifestius etiam ex Odyss. ϰ', 18. 'Εξ ἀπίης γαίης, Iliad. γ', 49. re verâ est, ex Peloponneso; sed mens loquentis sine dubio solum id cogitât ex remotâ et longinquâ terrâ.

'Απιτάναι, discedere, Ion. pro ἀφίστασθαι, præs. inf. act. ab ἀφίσταμι.

'Απιτεύϰασι, Ion. pro ἀφίστανται, deficiunt, 3. pl. præs. ind. pass. sic ἀπιτέατο, Ion. pro ἀφίσταντο. 3. pl. imperf. ind. pass.

'Απιτέω, -ῶ, diffido; imperf. ἠπίστεον, -οῦν· f. ήσω· hinc ἀπιτούμενος, præs. part. pass. ex α pr. et πίστις, fides, quod à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω.

'Απίτημι, Ion. pro ἀφίστημι, discedo.

'Απιτία, ας, ἡ, diffidentia.

'Απιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, infidus; in comparat. ἀπιτότερος, fœm. gen. ἀπιτοτέρης· ex α priv. et πιστὸς, ὴ, ὸν, quod à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω.

'Απίτως, adv. perfidè, infidè, fraudulenter.

'Απλᾶτὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, non erraticus, vel vagabundus: ex α priv. et πλάνη, error.

'Απλαγος, pro ἀπίλαγος, υ, ὁ ἡ ἡ, cui appropinquare tutum non est: ex α priv. et πίλας, adv. propè. Alii vertunt informis, inefficiatus, simplex: ex α priv. et πλασσὸς, ὴ, ὸν, fictus: à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πλάσσω, vel -άττω, fingo.

'Απλατὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, latitudine carens: ex α priv. et πλατὺς, latus, vel πλάτος, latitudo.

'Απλᾶτος, Dor. pro ἄπλητος, et hoc pro ἄπλητος, magnitudine immensus, inaccessus, per Sync. τοῦ σ à πλάθω, impleo. Th. πλέος. Quidam ἄπλατος idem esse dicunt cum ἄπλητος, à πλάσσω, formo: seu ἄπλατος, à πιλάω, appropinquo, accedo.

'Απλάτῦν, credo legend. ἐπλάτυν, 3. sing. imperf. vel a. 1. indic. act. verbi πλατύνω, dilato, Gen. xxvi. 22.

'Απλητος, Poët. pro ἄπλητος, υ, ὁ ἡ ἡ, (Dor. ἄπλᾶτος,) pro ἄπλητος, qui impleri non potest, infinitus, grandis, immensus, arduus: ab α pr. et πλάθω, quod à πλέος, plenus.

'Απλητος, pro ἄπλατος, qu. ab ἀπίλαγος, υ, ὁ ἡ ἡ, inaccessus, cui appropinquare tutum non est: ab α priv. et πιλητὸς, quod à 3. sing. præt. ind. pass. verbi πιλάζω. Th. πίλας, propè.

'Απλοος, υ, ὁ ἡ ἡ, cui latus non stipatum est: ab α priv. et πλοῦς, latus.

'Απλωγὶς, ίδος, ἡ, vestis simplex, apud Sophoclem, quæ Homero est ἀπλοΐς· ab ἁπλῆ pro ἁπλόη fit enim ἁπλῃΐς, et Epenthesi τοῦ γ, ἁπλωγίς. Hinc ἁπλώγιος, υ, ὁ ἡ ἡ, simplex, innocens, innocuus. Th. ἁπλόος.

'Απλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ἡ, non percussus.

'Απλησος, υ, ὁ ἡ ἡ, idem: ex α pr. et πλήσσω, vel πλάσσω, percutio.

'Απλήστος, υ, ὁ ἡ ἡ, inexpletus, non completus: ex α priv. et πλησίον, -ῶ. Th. πλέος, plenus.

'Απλητιόομαι, fut. ώσομαι, sum avidus, insatiabilis.

'Απλησίη, ας, ἡ, inexplebilitas, insatiabilitas immensitas.

'Απλητος, υ, ὁ ἡ ἡ, inexplebilis, insatiabilis, immensus. Indè adv.

'Απλήτως, inexplebiliter, insatiabiliter, immensè: ex α priv. et 3. sing. præt. ind. pass. verbi πλάθω. Th. πλέος, plenus.

'Απλόη, ης, ἡ, simplicitas, candor: ab ἁπλόος, simplex.

'Απλόθριξ, ϊχος, ὁ ἡ ἡ, qui promissum vel porrectum habet capillum; item qui raro est capillitio: ex ἁπλόος, et θρὶξ, capillus.

'Απλοια, ας, ἡ, tempus quo navigari non potest: ex α priv. et πλοῖος, navigatio.

'Απλοΐζομαι, f. ίσομαι, simplicitate utor. Th. ἁπλόος, simplex.

'Απλοΐς, ΐδος, ἡ, vestis simplex; in acc. pl. ἁπλοΐδας· cui opponitur διπλοΐς. In Homero jungitur substantivo χλαῖνα, tanquam adject. Th. ἁπλόος, simplex.

'Απλοος, υ, ὁ ἡ ἡ, non plicatus: ab α priv. et πτύσσω, præt. ind. m. verbi πλέκω, plico.

'Απλοσθένης, ὁ, cognomen Antisthenis apud Laërtium, qu. Cynicus simplici veste utens, Cynicus verissimus: ab ἁπλόος, et σθένος, canis.

'ΑΠΛΟΌΣ, -οῦς, ὁ, ἁπλόη, -ῆ, ἡ, ἁπλόον, -οῦν, τὸ, simplex; compar. ἁπλούστερος· superl. ἁπλούστατος. Derivatur ab α unitatem significante, et πλέος, num, tanquam ἅπλος, quia unicum est quod simplex est: Eustath. et Etym. vel ab α priv. et πτολὺς, quia quod simplex est non e multis.

'Απλοος, ἀπλοῦς, ὁ ἡ ἡ, navigatione carens, impar navigationi, innavigabilis: ab α priv. et πλόος, navigatio. Indè ἄπλοια, ας, ἡ, tempus navigationi inopportunum. Th. πλέω, navigo.

'Απλότης, ητος, ἡ, simplicitas, candor.

'Απλοτος, υ, ὁ ἡ ἡ, divitiis carens: ab α priv. et πλοῦτος, divitiæ.

'Απλόω, -ῶ, expando, explico, extendo, f. ώσω, p. πλα· imperf. ind. act. ἄπλοον, ἄπλων· a. 1. inf. act. ἁπλῶσαι· ἁπλώσομαι, ῶμαι, expandor, præt. ind. pass. ἅπλωμαι, cujus part. ἁπλωμένος, η, ον, expansus, simplex. Th. ἁπλόος.

'Απλωσία, ας, ἡ, immundities, illotio; in pl. ἁπλωσίαι, αἱ, spongiæ, quæ elui nequeunt.

'Απλύτος, υ, ὁ ἡ ἡ, illotus; propriè de vestimento: ex α priv. et πλύνω, lavo.

'Απλῶς, simplicitèr, benignè, adv. ab ἁπλόος.

'Απλωτος, υ, ὁ ἡ ἡ, innavigabilis. Th. πλώω, navigo.

'Απνὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, valdè spirans: ab α epitat. et πνέω, spiro; vel non spirans, flatu destitutus: ab α priv. et πνέω, spiro.

'Απνύμενος, ος, ὁ ἡ ἡ, à vento non perflatus.

'Απνευσεί, adv. *sine respiratione, sine interpellatione, confertim.*
'Απνευσία, ας, ἡ, *spiritûs repressio.*
'Απνευσιάζω, *spiritum reprimo* et *contineo.*
"Απνευστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui respirare non potest, sine anhelitu, exanimis:* omnia ab α priv. et πνέω, *flatus.* Th. πνίω, *spiro.*
"Απνοια, ας, ἡ, *carentia flatûs; ubi nullus est flatus;* item *sedata tempestas, tranquillitas à ventis.*
"Απνους, ἄπνους, ὁ ᾗ ἡ, in acc. sing. ἄπνουν, ἄπνουν, *flatu,* seu *respiratione carens, flatum non emittens, mortuus, exanimis:* ab α priv. et πνέω, *flatus.* Th. πνίω, *spiro.*
'ΑΠΟ', præpositio regens gen. *à, ab, post, ante, præ, propter, per;* item *ex, de, absque.* Hujuscemodi phrases non legantur modò, sed etiam ediscantur. Οἱ ἀπὸ τῆς βουλῆς, *Senatores.*—τοῦ πλήθους, *Plebeii.*—φιλοσοφίας ᾗ λόγων, *Philosophi ac Literati.*—τῆς στοᾶς, *Stoici.*—τῶ περιπάτου, *Peripatetici.*—τῶν μαθημάτων, *Mathematici.* Item, Ἀπὸ τύχης, *Fortuitò.*—τόμους,—μνήμης, *Memoritèr.*—γλώσσης, *vivâ voce.*
'Απὸ, adv. *longè, procul;* et ἄπω, pro ἄπιτι, *abest,* ab ἄπαμι. Th. ἄμι, *sum.* Et ἄπω, pro ἄπιθι, *abi, apage,* ab ἀπᾶμι, *abeo.* Th. ἴμι, *eo.*
'Απὸ αὐτοῦ, *ab illo tempore.*
'Απαινύμαι, σαι, ται, idem quod ἀπαίνυμαι, *aufero, detraho, adimo:* imperf. ind. ἀπαινύμην, Ion. pro ἀπηνύμην, σο, το, *auferebam:* ab ἀπὸ et αἴνυμαι.
'Απαιρεῖσθαι, *auferri,* præs. inf. pass. pro ἀφαιρεῖσθαι, Poët. et Ion. ab ἀπὸ et αἱρέω.
'Απαίρεο, *ablatus esto,* Ion. pro ἀφαίρεο, 2. sing. præs. imp. pass. ab eod.
'Απαιρέομαι, -οῦμαι, Ion. et Poët. in Hom. et Herodot. pro ἀφαιρέομαι, -οῦμαι.
'Απαλλάζω, f. ξω, *abeo, discedo:* ab ἀπὸ et ἀλλάζω. Th. βαίνω, *eo.*
'Απαλτρα, ας, ἡ, *scala quâ è navi descenditur:* ab
'Απαλτνω, *descendo, abeo, discedo, cedo,* f. ἀπαλτήσομαι, p. ἀπαλτίζηκα, part. ἀπαλτιζηκὼς, υῖα, ὸς· a. 2. ind. act. ἀπᾶλτον· a. 2. sub. act. ἀπαλτῶ, ῇς, ῇ, inf. ἀπαλτεῖν, part. ἀπαλτὰς, ἄντος, ὸ· ab ἀπὸ et βαίνω.
'Απαλτήσω, *abjeceritis,* 2. pl. a. 2. sub. act. ἀπαλτᾶλτον, όντος, ὁ, *qui abjecit,* a. 2. part. act. ab
'Απαλτλλω, *abjicio, amitto,* fut. ἀπαλτᾶλῶ, perf. ἀπαλτίβληκα· a. 2. ind. act. ἀπᾶλτλον, ες, ε· a. 2. sub. act. 1. sing. ἀπαλτάλω· præt. ind. pass. ἀπαλτίβλημαι· a. 1. ind. pass. ἀπαλτλήθην, ης, η, cujus part. ἀπαλτληθὶς, ῖσα, ὶν· p. ind. med. ἀπαλτίβλα.
'Απαλτάπτω, fut. ψω, *intingo, immergo leniter:* ab ἀπὸ et βάπτω, *tingo;* f. 2. act. βἄφῶ.
'Απαλτὰς, άντος, ὁ, *qui descendit* vel *cessit;* nom. plur. ἀπαλτάντες, *descendentes, egressi,* a. 2. part. act. verbi ἀπαλταίνω, *descendo, cedo.*
'Απάλτασις, ως, ἡ, *descensus;* item *eventus, exitus:* ab ἀπαλταίνω, *descendo.*
'Απαλταταίριος, Jovis cognomen: ab ἀπαλταίνω.
'Απαλτάτης, ου, ὁ, quoddam certaminis equestris genus, qu. *descensor* dictum; qui enim certabat, dicebatur ἀπαλτῆναι, si Suidæ credimus. Et ἀπαλταταὶ τροχοὶ hinc dicebantur, ut idem scribit: ut siquis ab apobate certamine dicat rotas apobaticas.
'Απαλτλήκω, *descendi, cessi,* præt. ind. act. cujus part. ἀπαλτιβηκὼς, υῖα, ὸς, *firmatus:* à verbo ἀπαλταίνω, *descendo.*
'Απαλτιβληκὼς, υῖα, ὸς, *qui abjecit,* in gen. plur. ἀπαλτιβληκότων, part. præt. act. ab ἀπαλτάλλω.
'Απαλτῆναι, *descendere,* a. 2. inf. act. ἀπαλτήσομαι, ῃ, σται, *descendam,* f. 1. ind. med. verbi ἀπαλταίνω, seu ἀπᾶλτημι, conjug. secund.
'Απαλτήσω, et -σομαι, f. ξω, *extussio, extussiendo ejicio:* ab ἀπὸ et βήσσω, seu -τσω. Th. βηξ, βηχὸς, ἡ, *tussis.*
'Απαλτιάζομαι, *vim affero, vi cogo:* item *enitor,* ut mulier in partu, et pass. *vi cogor:* ab ἀπὸ et βιάζομαι. Th. βία, *vis.*
'Απαλτιβάζω, et ἀπαλτιβάζομαι, *jubeo,* vel *facio aliquem descendere;* item *trajicio;* præs. inf. act. ἀπαλτιβάζειν, pass. ἀπαλτιβάζεσθαι· a. 1. ind. m. ἀπαλτιβασάμην, ω, ατο ex ἀπὸ et βιβάζω, *ire* vel *venire facio.* Th. βαίνω, *eo.*
'Απαλτιόω, -ῶ, et ἀπαλτίομαι, *de vitâ discedo, morior;* a. 2. ind. act. ἀπᾶλτιον, ες, ε· præs. inf. act. ἀπαλτιώναι· ex ἀπὸ et βίος, -ῶ. Th. βίος, *vita.*
'Απαλτίωσις, ως, ἡ, *obitus, interitus, mors:* ex ἀπὸ et βίωσις, *ipsa vivendi actio:* indè ἀπαλτιώσιμος, *quicquid fit propter obitum,* adj. ut ἀπαλτιώσιμος διάταξις, *testamentum.* Th. βίος, *vita.*
'Απαλτλάπτομαι, f. ψομαι, *lædor, privor, jacturam facio:* ex ἀπὸ et βλάπτω, f. 1. act. ψω· f. 2. act. βλαβῶ, *lædo.*
'Απαλτλάπτω, f. ψω, *lædo, oblædo, privo.*
'Απαλτλαστάνω, f. στήσω, *germino, egermino:* ex ἀπὸ et βλαστάνω, *germino, produco.*
'Απαλτλάστημα, ατος, τὸ, *germen;* item *proles.*
'Απαλτλάστησις, ως, ἡ, *germinatio:* à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπαλτλαστάνω, *germino.*
'Απαλτλαφθὲς, ῆσα, ὲν, *privatus,* a. 1. part. pass. verbi ἀπαλτλάπτω.
'Απαλτλίπω, *intueor, respicio, oculos converto ad,* f. ψω, p. ἀπαλτίβλιφα· a. 1. ind. act. ἀπέβλιψα, a. 1. imperat. act. ἀπόβλιψον, -άτω, et in 2. pl. ἀπαλτλίψατε· 3. pl. a. 1. sub. act. ἀπαλτλίψωσιν· a. 1. ind. med. ἀπαλτλιψάμην, ω, ατο.
'Απαλτλησθὲς, ῆσα, ὲν, *abjectus,* a. 1. part. pass. verbi ἀπαλτάλλω.
'Απόβλημα, ατος, τὸ, *rejiculum, quod abjicitur* seu *rejicitur:* à 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπαλτάλλω.
'Απόβλητ', per Apocop. pro ἀπόβλητα, *abjicienda, rejicienda, respuenda,* nom. n. pl. ab
'Απόβλητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *abjectus, abjiciendus, rejiciendus, respuendus;* ἀπόβλητον, ου, τὸ, *abjectum, abjiciendum, rejiciendum, respuendum.* Indè ἀπαλτλητὸς, ὴ, ὸν ᾗ ἡ, *qui abjecit* vel *amisit,* vel *abjiciendo* vel *amittendo est:* ex ἀπὸ et 3. sing. præt. ind. pass. verbi βάλλω.
'Απαλτλίπτω, f. ψω, p. ιπα, *exprimendo aufero,* ut è favis mel: ex ἀπὸ et βλίπτω, *exprimendo aufero,* ut è favis mel.
'Απαλτλύζω, f. ὐσω, *scaturio, emitto aquas;* item *evomo,* præs. part. act. ἀπαλτλύζων· ex ἀπὸ et βλύζω, *scaturio.*
'Απαλτλώσσω, f. ώσω, *discedo:* ex ἀπὸ et βλώσσω, *advenio, vado.*
'Απαλτολὴ, ῆς, ἡ, *abjectio, amissio, jactura:* ab ἀπαλτόλλω, præt. ind. m. verbi ἀπαλτάλλω.
'Απαλτόρομαι, f. 1. med. βόσομαι, vel βίσομαι, vel βοσκήσομαι, *depasco:* ex ἀπὸ et βόσκω, *pasco.*
'Απαλτυλολίω, -ῶ, *abgrego, à grege abduco, à grege aberrare facio;* item *ex alieno grege abduco, in errorem duco, decipio,* f. σω, p. να· a. 1. ind. act. ἀπεπυλόπτησα, ας, ε· ἀπαλτυλολίομαι, -ῶμαι, *abducor à grege, è grege aberro:* à cujus 1. sing. præt. ind. pass. fit
'Απαλτυλόπτημα, ατος, τὸ, *è grege alieno abductio, impostura, deceptio.*
'Απαλτυλολίζω, f. ἴσω, idem quod ἀπαλτυλολίω· omnia ex ἀπὸ, βῦς, et πόλον, *cibus.*
'Απαλτεράζω, ἀπαλτεράσω, et ἀπαλτεράτω, f. σω, *fervendo* seu *æstuendo exspuo* sive *eructo, per æstum exspuo;* item *exæstuo, defervesco.*
'Απαλτεράσομαι, *per æstum exspuor* aut *ejicior:* à cujus 1. sing. præt. ind. pass. fit ἀπόβλασμα, ατος τὸ,

spuma; item furfur tritici: ex ἀπὸ, et βράζω, ferveo, bullio.

'Αποβρίχω, perfundo, madefacio, intingo, f. ξω· ἀποβρίχομαι, perfundor, madefio: à cujus 1. sing. præt. ind. pass. fit ἀποβρίγμα, ατος, τὸ, dilutum; item aqua, quâ quid perfusum, vel prolutum est: ex ἀπὸ, et βρέχω, irrigo, madefacio.

'Αποβρίζω, crapulam edormio, dormito; f. ἴσω, et ἴξω, a. 1. ind. act. ἀπέβριξα, ας, ε, cujus part. ἀποβρίξας, άντος, ὁ, in nom. pl. ἀποβρίξαντες· ex ἀπὸ, et βρίζω, post sumptum cibum paululùm dormio.

'Αποβρίθω, f. ἴσω, degravo, vel neut. præ pondere devergo: ex ἀπὸ, et βρίθω, gravis sum.

'Αποβροχὴ, ῆς, ἡ, perfusio, madefactio: ab ἀπὸ, et βρέχω, madefacio.

'Αποβροχθίζω, f. ἴσω, sorbeo, glutio, voro: ex ἀπὸ, et βροχθίζω. Th. βρόγχος, guttur.

'Αποβροχίζω, f. ἴσω, illaqueo, laqueis implico: ex ἀπὸ, et βρόχος, laqueus, restis.

'Αποβρῦκω, f. ξω, demordeo, abedo: ex ἀπὸ, et βρύκω, mordeo.

'Αποβρωθὲς, ῶσα, ὶν, exesus; a. 1. part. pass. ab

'Αποβρώσσω, abedo, comedendo consumo; f. σω, p. βέβρωκα, præt. ind. pass. βέβρωσμαι, a. 1. ind. pass. ἀπεβρώθην, ης, η· ex ἀπὸ, et βρώσσω, comedo, depasco.

'Αποβῦω, obturo, obstruo, f. σω· ex ἀπὸ, et βύω, obturo, obstruo, impleo, tego.

'Απόβωμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, profanus, ab aris alienus: ex ἀπὸ, et βωμὸς, altare, ara, delubrum.

'Απόγαιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, à terrâ remotus: ut et ἀπόγειος, q. v. ab ἀπὸ et γαῖα, terra.

'Απογαιόω, -ῶ, in terram verto; f. ώσω· ex ἀπὸ, et γαῖα, terra.

Απογαλακτίζω, ablacto, à lacte dejello. 'Απογαλακτίζομαι, ablactor, à lacte depellor: à cujus 1. s. præt. ind. pass. fit 'Απογαλακτισμὸς, οῦ, ὁ, ablactatio: ex ἀπὸ, et γαλακτίζω. Th. γάλα, lac.

'Απογαία, ας, ἡ, ventus qui è terrâ exortus in mare fertur: cui contrarius est qui dicitur πελαγαία.

'Απόγεια, τὰ, retinacula navium, funes quibus navis alligatus in littore; undè ἀπόγεια λύειν, oram solvere.

'Απόγειον, ε, τὸ, vox mathematica quâ denotatur summa planetæ altitudo, seu à terrâ distantia: opponitur τῷ ὑπογείῳ, q. v.

'Απόγειος, ε, ὁ ᾗ ἡ, à terrâ remotus, ut et ἀπόγαιος, q. v. Omnia ex ἀπὸ, et γαῖα, terra.

'Απογεύω, -ῶ, vel ἀπογευσίω, fut. ἄσω, imbrico, imbricatim (vel suggrundiorum modo) facio vel tego: ex ἀπὸ, et γυιὸν, -ῶ, vel γυιεῖον. Th. γῦον, vel γῦσον, ε, τὸ, suggrunda.

'Απογιμίζω, idem quod γιμίζω· ex ἀπὸ, et γίμα, plenus sum.

'Απογίμω, f. ιμῶ, depleo, demo ei quod plenum est.

'Απογινάω, -ῶ, genero, produco: ex ἀπὸ, et γινάω, -ῶ, gigno, genero, pario. Th. γένομαι, gignor, nascor, procreo, sum.

'Απογιύομαι, f. ιύσομαι, degusto: ex ἀπὸ, et γεύομαι, gusto.

'Απογιφυρόω, -ῶ, f. ώσω, ponte jungo, pontem impono: ex ἀπὸ, et γιφυρόω, -ῶ. Th. γιφύρα, pons.

'Απογηράσκω, consenesco; f. ἀπογηράσω, p. ἀπογεγήρακα· a. 1. ind. act. ἀπεγήρασα· a. 1. sub. act ἀπογηράσω, ῃς, ῃ. Hinc

'Απογηράσκων, οντος, ὁ, consenescens; in acc. pl. masc. ἀπογηράσκοντας, præs. part. act. ab ἀπὸ, et γηράσκω. Th. γῆρας, senectus.

'Απογίγομαι, et ἀπογίνομαι, absum, decedo; item morior; f. ἀπογενήσομαι, p. ἀπογεγένημαι· a. 1. ind. pass. ἀπεγενήθην, ης, η, a. 2. ind. m. ἀπεγενόμην, a. 2. med. part. ἀπογενόμενος, η, ον, mortuus: ex ἀπὸ, et γίνομαι, sum.

'Απογινώσκω, rejicio, non agnosco, abnuo, improbo; item absolvo renuntio, despero; f. ἀπογνώσομαι, p. ἀπέγνωσμα, plusq. perf. ind. act. ἀπεγνώκειν, a. 2. ind. act. ἀπέγνων, ως, ω, q. à γνέω, -ῶ, et in 3. pl. ἀπέγνωσαν, a. 2. act. imperat. ἀπόγνωθι, a. 2. act. sub. ἀπογνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. act. inf. ἀπογνῶναι, a. 2. act. part. ἀπογνοὺς, οῦσα, όν, perf. ind. pass. ἀπέγνωσται, σαι, σται, a. 1. ind. pass. ἀπεγνώσθην, ης, η, f. 1. pass. ἀπογνωσθήσομαι, præt. part. pass. ἀπεγνωσμένος, η, ον, perditus, rejectus: ex ἀπὸ, et γινώσκω, cognosco.

'Απογλαυκόω, -ῶ, f. ώσω, cæsium reddo. Hinc

'Απόγλαύκωμα, ατος, τὸ, et ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma, glaucedo: à 1. et 2. sing. præt. ind. pass. Th. γλαυκὸς, cæsius.

'Απόγλυφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui exiguis est clunibus: ex ἀπὸ, et γλυφὸς, clunis.

'Απογλυκαίνω, f. ἀνῶ, dulce reddo, dulcio: ex ἀπὸ, et γλυκαίνω. Th. γλυκὺς, dulcis.

'Απόγνοια, ας, ἡ, desperatio: à præt. ind. m. verbi ἀπογινώσκω.

'Απογνῶ, ῷς, ῷ, rejecerim; a. 2. sub. act. ἀπογνὺς, οῦσα, όν, qui rejecit; a. 2. part. act. ab ἀπογινώσκω, quasi ab ἀπογνόω, -ῶ, vel ἀπόγνυμι, conjug. sec.

'Απογνώμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, qui dentes ætatis indices amisit, ὁ μὰ ἴχων δ' ἅ γνώσθ· à 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπογινώσκω.

'Απόγνωσις, εως, ἡ, desperatio: ab eod.

'Απογνώστης, ε, ὁ, qui desperat, desperator; ab eod.

'Απογονὰ, Dor. pro -νὴ, ῆς, ἡ, progenies, posteritas.

'Απόγονα, τὰ, fœcunda, orta, oriunda; nom. pl. ab ἀπόγονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ortus, oriundus, et subst. nepos, posterus: ex ἀπὸ, et γίγονα, præt. ind. m. verbi γένομαι.

'Απογραΐζω, senectutem aufero, juvenilem reddo. Th. γραῖα, anus.

'Απογραφὴ, ῆς, ἡ, descriptio, conscriptio, recensio, enumeratio.

'Απόγραφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ad exemplari vel ad exemplar effictus.

'Απόγραφον, ε, τὸ, exemplum libri vel tabulæ descriptum, exscriptum, descriptio: ex

'Απογράφω, in tabulas refero, describo; imperf. ind. act. ἀπέγραφον, f. ψω, p. ἀπογέγραφα, a. 1. ind. act. ἀπέγραψα, a. 1. sub. act. ἀπογράψω, ῃς, ῃ..... 'Απογράφομαι, describor; item nomen profiteor; perf. ind. pass. ἀπογέγραμμαι, conscriptus fui; a. 1. ind. pass. ἀπεγράφην, ης, η, a. 1. ind. m. ἀπεγραψάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἀπογράψασθαι.

'Απογυιόω, -ῶ, enervo, membra debilito, deartuo, delumbo, f. ώσω, p. ἀπογεγύιωκα, a. 1. subj. ἀπογυιώσω, ῃς, ῃ· ex ἀπὸ, et γυιόω, -ῶ.

'Απογυμνάζομαι, exerceor, me exerceo: ab ἀπὸ, et γυμνάζομαι. Th. γυμνὸς, nudus, inermis.

'Απογυμνόω, -ῶ, nudo, denudo; f. σω, a. 1. part. act. ἀπογυμνώσας, ᾶσα, ὰν, denudatus: ab ἀπὸ, et γυμνόω, -ῶ. Th. γυμνὸς, nudus.

'Απογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπογυμνόω, -ῶ.

'Απογυναίκωσις, εως, ἡ, effœminatio. Th. γυνὴ, fœmina, mulier.

'Απογωνίσμαι, -ῦμαι, f. ίσομαι, in angulum me colligo; inf. præs. m. ἀπογωνίσθαι· ex ἀπὸ, et γωνίομαι, -ῦμαι. Th. γωνία, angulus.

'Αποδὰ, τὸν, vel τὴν, pedibus carentem, acc. sing. m. vel f. ab ἄπους. Th. πῦς. Est et ἄποδα, nom. neut. plur.

'Αποδάζομαι, divido, distribuo, partior, impertio; f. 1. m. δάσομαι, et Poët. δάσσομαι, f. 1. inf. m. ἀποδάσεσθαι, et ἀποδάσσεσθαι, distributurum esse. Th. δαίω, divido.

'Αποδαλὸς, comburo: ex ἀπὸ, et δαλὸς, uro.

'Αποδάπτω, f. δάξω, demordeo, præmordeo: ex ἀπὸ, et δάπτω, mordeo.

'Αποδακρύω, lachrymas fundo, il-

lachrymo; f. ὕσω, p. υσα. 1. ind. act. ἀπιδάκρυσα, as, ε. Hinc

'Απιδακρυτικά, ῶν, τὰ, *medicamenta lachrymas moventia*: ex ἀπό, et δακρύω. Th. δάκρυ, *lachryma*.

'Απιδᾶμεῖν, Dor. pro ἀποδημῆν, pr. inf. act. *peregrè proficisci*; sic ἀπιδᾶμος, Dor. pro ἀπόδημος, υ, ὁ ἡ ἡ, *peregrè agens*. Vide in ἀποδημία.

'Απιδαρθῆν, a. 2. inf. act. idem quod δαρθῆν.

'Απιδάσμιος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui tributum pendit*, et *tributum cujus fit divisio*; item *quod pro parte* (seu portione) *alicui cedit*.

'Απιδασμὸς, ῦ, ὁ, *divisio, partitio, pars, portio*: à 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπιδάζομαι.

'Απιδάσσασθαι, et ἀπιδάσσεσθαι, *distributurum esse*, Poët. pro ἀπιδάσασθαι, a. 1. inf. m. vel -σεσθαι, f. 1. inf. m. verbi ἀπιδάζομαι, *distribuo*.

'Απιδαυλίζω, *titione dedolo* vel *contundo*; item *contundo*: ex ἀπό, et δαυλὸς, Æol. pro δαλός. Th. δαίω, *uro*.

'Απιδέδεγμαι, *exceptus sum*, perf. ind. pass. ab ἀπιδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*.

'Απιδέδεγμαι, perf. ind. pass. *demonstratus, approbatus sum*; perf. pass. part. ἀπιδεδαγμένος, η, ον, *demonstratus, approbatus*: ab ἀπιδείκνυμι.

'Απιδειλιαπόνως, *timidè, meticulosè, eorum more qui concidere unt animo*, adv. ab

'Απιδειλιάων, ωσα, ων, *timidus*, part. præt. act. verbi ἀπιδειλιάω, -ῶ. Th. δειλὸς, *timidus*.

'Απιδέδιωται, *æstimatur, censétur*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπιδέχομαι.

'Απιδέδομαι, *redditus sum*, præt. ind. pass. et ἀπιδέδωκα, *reddidi*, præt. ind. act. verbi ἀπιδίδωμι, *reddo*.

'Απιδέδρακα, as, ε, *aufugi*, et in 3. plur. ἀπιδεδράκασι, præt. ind. act. verbi ἀπιδιδράσκω. Th. δρᾶω, *facio*.

'Απιδεὴς, ἐος, -εῖης, ὁ ἡ ἡ, *inferior, vacuus, cui aliquid deest*: ex ἀπόδλω, *absum*. Th. δέω, *egeo, deficio*.

'Απιδεῖ, *deest, deficit, abest*, 3. sing. præs. ab eod.

'Απιδείδιστο, -ίσσομαι, et ἀπιδιδίστομαι, -ίσσομαι, *deterreo*; imp. ind. med. ἀπιδιδισσόμην, -υ, ιστο ab ἀπό et δείδιστο. Th. δέδω, *timeo*.

'Απιδείκνῦμι, f. ξω, p. χα, *ostendo, ostento, demonstro, probo*; præs. part. act. ἀπιδεικνὺς, ῦσα, ὺν, *præ se ferens*; præs. inf. pass. ἀπιδείκνυσθαι: a. 1. ind. act. ἀπέδειξα, as, ε, a. 1. inf. act. ἀπιδεῖξαι, Ion. ἀπιδέξαι, perf. ind. pass. ἀπιδέδειγμαι, cujus part. ἀπιδιδειγμένος, η, ον, *approbatus*. Th. δείκνυμι, vel δεικνύω, *ostendo*.

'Απιδεικτικὸς, ὴ, ὸν, vel ος, ὁ ἡ ἡ, *demonstrativus*.

'Απιδεικτικῶς, *demonstrativè*, adv.

'Απιδεικτὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ ἡ, *demonstrabilis, probabilis*: omnia à 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπιδείκνυμι, *demonstro*.

'Απιδειλίασις, εως, ἡ, *timor, ignavia*: ex ἀπό et δειλία, -ῶ. Th. δειλὸς, *timidus*.

'Απιδειλιάω, -ῶ, *præ timore refugio, reformido*, f. ήσω, p. ἀπιδιδειλίαικα, cujus part. ἀπιδιδειλιακὼς, υῖα, ὸς· undè adv. ἀπιδιδειλιακότως, *timidè, meticulosè*.

'Απιδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἀπιδεῖξαν, f. 1. inf. act. ab ἀπιδείκνυμι.

'Απίδεξις, εως, ἡ, Ion. ἀπίδειξις, *demonstratio, declaratio, probatio*; item *specimen*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπιδείκνυμι.

'Απίδηκεν, ὁ ἡ ἡ, *qui cænam finivit, qui cænatus est*; qu. ὁ ἂν ἀπὸ τοῦ δόκνου vel ἀπὸ τοῦ δείπνου: ab ἀπό, pro α priv. et δεῖπνον, *cœna, cibus*.

'Απιδέρεον, Ion. pro ἀπιδέρειν, *excoriare*, infin. præs. act. verbi ἀπιδέρω.

'Απιδεροτομέω, -ῶ, *obtrunco cervicem abscindo, decollo*; item *abscindo à cervice*, f. ήσω, p. κα, a. 1. ind. act. ἀπιδεροτόμησα, as, ε, f. 1. inf. act. ἀπιδεροτομῆσαι· ab ἀπό, δειρὴ, Ion. pro δέρη, *cervix, collum*, et τέμνω, 1. sing. præt. ind. med. verbi τέμνω, *seco, scindo*.

'Απιδεχθὴς, ῆσα, ὲν, *demonstratus, approbatus*, a. 1. part. pass. ἀπιδεχθέντος, f. 1. ind. pass. verbi ἀπιδείκνυμι.

'Απιδεκάδιον, -ῶ, *decimo, decimas accipio*; item *decimas do*, f. ώσω, p. ἀπιδεκάδωκα· ex ἀπό, et δεκάς, άδος, Th. δέκα, *decem*.

'Απιδεκάτωσις, εως, ἡ, *decimatio, decimarum exactio*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπιδεκατόω, -ῶ.

'Απιδεκέσθαι, Ion. pro ἀπιδέχεσθαι, *recipere*, præs. inf. m. verbi ἀπιδέχομαι.

'Απιδεκτέος, έα, έον, vel ὸς, ὁ ἡ ἡ, *recipiendus, admittendus*.

'Απιδεκτὴς, ῆ, ὁ, vel ἀπιδεκτὴς, ῆος, ὁ, *receptor*, in nom. pl. ἀπιδεκτῆαι, et ἀπιδεκτῆες, οἱ, *coactores tributorum et vectigalium*.

'Απιδεκτὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ ἡ, *dignus qui admittatur et recipiatur, receptus, acceptabilis, gratus, probatus*: omnia: à 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπιδέχομαι.

'Απιδενδρόομαι, -ῶμαι, *arboresco*; inf. præs. m. vel pass. ἀπιδενδρόεσθαι: a. 1. ind. pass. ἀπιδενδρώθην, ης, η, cujus part. ἀπιδενδρωθὲὶς, ῶσα, ὲν· ab ἀπό et δενδρόομαι, -ῶμαι. Th. δένδρον, *arbor*.

'Απιδέπω, Ion. pro ἀπιδέπτω, *edere, demonstrare*, a. 1. inf. act. verbi ἀπιδείκνυμι: sic ἀπιδεδεγμένος, pro ἀπιδεδεγμένος, a. 1. part. m. et sic in aliis.

'Απίδεξις, εως, ἡ, *demonstratio*, Ion. pro ἀπίδειξις, q. v.

'Απιδέομαι, -ῶμαι, *religor, alligor, præligor*, præs. ind. pass. verbi ἀπιδέω. Th. δέω, *ligo*.

'Απιδέρμα, ἄτος, τὸ, *cutis detracta, spolium*: à 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπιδέρω.

'Απιδερμάτίνω, -ῶ, idem quod ἀπιδέρω.

'Απιδέρω, Ion. ἀπιδείρω, fut. ερῶ, *excorio, cutem detraho*.

'Απίδεσις, εως, ἡ, *religatio*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπιδέω. Th. δέω, *ligo*.

'Απιδεσμίω, ἀπιδεσμέω, -ῶ, et ἀπιδεσμεύω, *colligo, religo*: ex ἀπό et δεσμὸς, quod à 1. sing. præt. ind. pass. verbi δέω, *ligo*.

'Απιδεσμὸς, ῦ, ὁ, *fasciculus, linteum*; item *fascia circa caput mulierum*, vel *earum mammas continens*.

'Απιδεχθὲὶς, ῆσα, ὲν, *exceptus*, a. 1. part. pass. ab

'Απιδέχομαι, *excipio, recipio, admitto*; item *probo*, f. δέξομαι, p. δεδεγμαι· a. 1. ind. pass. ἀπιδέχθην, ης, η, et in 3. plur. ἀπιδέχθησαν, a. 1. ind. med. ἀπιδεξάμην, ω, αῖο, a. 1. inf. m. ἀπιδέξασθαι· ex ἀπό et δέχομαι, *capio*.

'Απιδεχόμενος, η, ον, *acceptus*, præs. part. pass.

'Απιδέχω, *accipe*, 2. sing. præs. imperat. m. ab eod.

'Απιδέω, -ῶ, fut. δήσω, perf. δεκα, *religo, alligo, præligo*; in præs. ind. pass. ἀπιδέομαι, -ῶμαι, *religor*: ab ἀπό, et δέω, *ligo*.

'Απιδέω, -ῶ, *absum inferior sum*: ab ἀπό, et δέω, *deficio*.

'Απιδηλόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *manifestum reddo, declaro*: ab ἀπό et δηλόω, -ῶ. Th. δῆλος, *certus, manifestus*.

'Απιδημέω, -ῶ, *absum domo* seu *patriâ, peregrinor, peregrè, proficiscor*, f. ήσω, p. ἀπιδιδήμηκα, as, ε, a. 1. ind. act. ἀπιδήμησα, as, ε, a. 1. part. act. ἀπιδημήσας, αντος, ὁ· ex ἀπό, et δῆμος, *populus*.

'Απιδημία, as, ἡ, *peregrinantis absentia, peregrinatio*.

'Απιδημητὴς, ῦ, ὁ, *peregrinator*.

'Απιδημητικὸς, ὴ, ὸν, vel ος, ὁ ἡ ἡ, *peregrinari solitus*.

'Απίδημος, υ, ὁ ἡ ἡ, *peregrè agens, absens à domo* vel *patriâ*: omnia ex ἀπό, et δῆμος, *populus, plebs, vulgus*.

'Απεδία, ας, ἡ, *pedum defectus, pedum carentia:* ab ἄπους, q. v.

'Απεδιαιτάω, -ῶ, f. ήσω, *arbitramento absolvo:* a. 1. ind. act. ἀπεδιήτησε, ας, ε· ex ἀπὸ et διαιτάω, -ῶ. Th. διαιτα, *arbitrium.*

'Απεδιαςίλλω, *dispesco, arceo, intersepio, divido:* ex ἀπὸ, διὰ, et ςίλλω, *mitto.*

'Απεδιατρίβω, fut. ψω, *immoror, tempus consumo:* ex ἀπὸ, διὰ, et τρίβω, *tero.*

'Απεδιδάσκω, fut. ξω, *dedoceo:* ex ἀπὸ, et διδάσκω, *doceo, disco.*

'Απεδιδόειν, -ῦν, *reddere,* præs. inf. act. ab ἀπεδιδόω, pro ἀπεδιδόναι, ab ἀπεδίδημι, *reddo.*

'Απεδίδομαι, *reddor, retribuor, refero,* præs. ind. pass. verbi ἀπεδιδωμι, q. v.

'Απεδιδράσκω, fut. δράσω, *aufugio.* Vide in ἀπίδρα. Th. διδρασκω, *fugio.*

'Απεδίδωμι, *reddo, retribuo, persolvo, do;* item *interpretor;* præs. imperat. act. ἀπεδίδοθι, ὁτω· præs. inf. act. ἀπεδιδόναι, et ἀπεδίειν, -οῦν· præs. part. act. ἀπεδιδούς, ὑσα, ὀν· f. ἀπεδώσω, ας, ε, perf. ἀπεδίδωκα, ας, ε· a. 1. ind. act. ἀπέδωκα, ας, ε· a. 2. ind. act. ἀπέδων, ως, ω, a. 2. imperat. act. ἀπόδες, ἀπόδετω, *solve,* 2. pl. ἀπόδετε· præs. opt. act. ἀπεδιδοίην, ης, η· a. 2. opt. act. ἀπεδοίην, ης, η, (Att. ἀποδοίην) et in plur. per Sync. ἀπεδοῖμεν, οῖτε, οῖεν· præs. sub. act. ἀπεδιδῶ, ῷς, ῷ· a. 2. sub. act. ἀπεδῶ, ῷς, ῷ· a. 2. inf. act. ἀπεδοῦναι, et Att. Dor. et Æol. ἀπεδόμεναι· a. 2. part. act. ἀπεδούς, οῦσα, ὀν· præs. indic. pass. ἀπεδίδομαι, *reddor, retribuor;* imperf. ind. pass. ἀπεδιδόμην, ου, ετο· perf. ind. pass. ἀπεδίδομαι· plusq. perf. ind. pass. ἀπεδεδόμην· aor. 1. ἀπεδόθην· f. 1. pass. ἀπεδοθήσομαι· paulò post f. ἀπεδεδόσομαι· præs. imper. med. ἀπεδίδοσο, ὀσθω· præs. opt. med. ἀπεδιδοίμην, οῖο, οῖτο· a. 1. opt. ἀπεδοίμην, ης, η· præt. opt. pass. ἀπεδεδοίμην, οῖο, οῖτο· præs. sub. m. vel pass. ἀπεδιδῶμαι, ῷ, ῶται· perf. sub. pass. ἀπεδεδῶμαι, ῷ, ῶται· præs. inf. med. vel pass. ἀπεδίδοσθαι· a. 1. inf. pass. ἀπεδοθῆναι· præs. part. med. vel pass. ἀπεδιδόμενος, η, ον· a. 1. ind. med. ἀπεδόμην· a. 2. ind. m. ἀπεδόμης, ετο, ετο, *vendidi;* a. 2. imperat. m. ἀπεδόσο, ὀσθω· aor. 2. opt. med. ἀπεδοίμην, οῖο, οῖτο· a. 2. sub. m. ἀπεδῶμαι, ῷ, ῶται· a. 2. inf. m. ἀπεδόσθαι· a. 2. part. med. ἀπεδόμενος, η, ον. Τοὺς ἄλλως ἀπέδοντο, *vendiderunt.* Vid. Thuc. II. 7. Th. δίδωμι, *do.*

'Απεδιέτημι, et ἀπεδιάω, *dirimo, distinguo; intervallo sejungor:* ex ἀπὸ, διὰ, et ἵστημι.

'Απεδικάζω, f. άσω, *absolvo,* opp. κατεδικάζω· ab ἀπὸ et δικάζω. Th. δίκη, *jus.*

'Απεδίκιον, -ῶ, fut. ήσω, *causam meam defendo:* ex ἀπὸ, et δίκη, *jus.*

'Απεδίνω, -ῶ, fut. ήσω, *devolvo:* ex ἀπὸ et δινέω, -ῶ. Th. δίνη, *vortex.*

'Απεδίομαι, f. ίσομαι, idem quod ἀπεδίω, q. v.

'Απεδιοπομπέω, -ῶ, et ἀπεδιοπομπεύομαι, -ῦμαι, *ablego, procul amando, depello, expio;* præs. inf. pass. ἀπεδιοποπομπεῦσθαι· h. e. ἀποχείρισθαι διὰ τῦ ἀποτροπαίυ Διὸς· ex ἀπὸ et διοπομπέω, -ῶ, quod à Διὸς et πομπὴ, à πίμπω, *mitto.*

'Απεδιορίζω, *segrego, suis limitibus finitum separo,* f. ίσω, p. ἀπεδιώρικα· ex ἀπὸ, διὰ, et ὁρίζω. Th. ὅρος, *terminus, limes.*

'Απεδιφρεύω, *discum dejicio; in disci morem dejicio:* ex ἀπὸ, et δίσκος, *discus.*

'Απεδιφθογγόω, -ῶ, f. ώσω, *in diphthongum conflo,* sive *contrahо:* indè

'Απεδιφθόγγωσις, ως, ἡ, *in diphthongum conflatio,* seu *contractio:* ex ἀπὸ et διφθόγγος, quod vide. Th. φθόγγομαι, *vocem seu sonum emitto, sonum edo.*

'Απεδίω, f. ίσω, *expello:* à δίω, pro διώκω.

'Απεδιώκω, f. ώξω, *abigo, alicunde expello:* indè

'Απεδίωξις, ως, ἡ, *expulsio:* ab ἀπὸ, et διώκω, *persequor.*

'Απεδοθήν, ης, ην, a. 1. opt. pass.

'Απεδοθῆναι, a. 1. inf. pass.

'Απεδοθήσομαι, f. 1. indic. pass. verbi ἀπεδίδωμι, *reddo.*

'Απεδοκέω, *displicere; ἀπεδοκῆν,* res Herodoto dicitur quæ censetur non facienda. Th. δοκέω, *video, probo.*

'Απεδοκιμάζω, vel ἀπεδοκιμάω, -ῶ, *improbo, non approbo, reprobo, rejicio,* f. άσω, p. ἀπεδεδοκίμακα· a. 1. ind. act. ἀπεδοκίμασα· ἀπεδοκιμάζομαι, *improbor, rejicior;* perf. ind. pass. ἀπεδεδοκίμασμαι· a. 1. indic. pass. ἀπεδοκιμάσθην· a. 1. inf. pass. ἀπεδοκιμασθῆναι· à 2. sing. præt. ind. pass. fit

'Απεδοκιμασία, ας, ἡ, *improbatio, rejectio.*

'Απεδόκιμος, υ, ὁ ἡ ἡ, *minimè probus, non probandus, adulterinus:* omnia ex ἀπὸ et δόκιμος. Th. δοκέω.

'Απεδόμαι, *reddere,* a. 2. inf. act. Æol. pro ἀπεδοῦναι.

'Απεδόμενος, η, ον, a. 2. part. m. ἀπεδοῦναι, a. 2. inf. act. ἀπόδες, ἀπόδετω, in 2. plur. ἀπόδετε, a. 2. imperat. act. ἀπεδόσθαι, a. 2. inf. m. verb ἀπεδίδωμι, *reddo.*

'Απεδόντωσις, ως, ἡ, *sordium circa dentes purgatio:* ex ἀπὸ, et ὀδὺς, *dens.* Vid. Poll.

'Απέδος, ἀπεδότα, *reddito,* a. 2. imperat. act. et in 2. pl. ἀπέδοτε, ab ἀπεδίδωμι.

"Απεδος, υ, ἡ, Ion. pro ἄφοδος, *abitus, discessus, digressus, reditus.* Th. ὁδὸς, *via.*

"Απεδος, πῦ, *pedibus carentis,* gen. sing. ab ἄπους. Th. πῦς, *pes.*

'Απεδοσέμος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui reddi aut restitui debet:* ab ἀπεδίδωμι, *reddo.*

'Απέδοσις, ως, ἡ, *redditio, retributio, persolutio:* à 2. pers. sing. indic. pass. verbi ἀπεδίδωμι. Th. δίδωμι, *do.*

'Απεδοτὴς, ῆρος, ὁ, *redditor.*

'Απεδοτικὸς, ἡ, όν, *retributorius:* ab eod. Th.

'Απέδυλος, υ, ὁ ἡ ἡ, *ex servo genitus:* ex ἀπὸ, et δῦλος, *servus.*

'Απεδῦναι, *reddidisse,* a. 2. inf. act. ab ἀπεδίδωμι, *reddo.*

'Απεδοχεῖον, υ, τὸ, *receptaculum, receptorium.*

'Απεδοχὴ, ῆς, ἡ, *receptio, admissio, approbatio, commendatio:* ab ἀπεδέχομαι.

'Απεδοχμόω, -ῶ, *obliquo, incurvo:* a. 1. part. act. ἀπεδοχμώσας, ὰ, *inflectens, incurvans;* a. 1. inf. act. ἀπεδοχμῶσαι, *inflexisse, incurvâsse:* ex ἀπὸ et δοχμὸς, ἡ, ὸν, *obliquus.*

'Απέδραγμα, ἄτος, τὸ, *quod manu alicundè carpitur:* à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπεδράσσω, vel -ττω, *decerpo.*

'Απεδραθῶν, per Metaplasmum pro ἀπεδαρθῶν, *dormitisse,* a. 2. inf. act. verbi ἀπεδαρθάνω.

'Απέδρᾱθι, *aufuge,* a. 2. imperat. act. ἀπεδράτην, ης, η, *aufugerim,* a. 2. opt. act. ἀπεδρὰς, ᾶσα, ὰν, *qui* vel *quæ aufugit,* part. aor. 2. act. vel part. a. 1. ab ἀπίδρα, per Sync. pro ἀπίδρασα, ab ἀπεδράω, *aufugio.*

'Απεδράσεια, ας, ι, *aufugerim,* a. 1. opt. Æol. ab ἀπεδιδράσκω, *aufugio.*

'Απέδρασις, ως, ἡ, *fuga, vitatio, desertio:* à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπεδράω.

'Απέδρασις στρατείας, *desertio aciei, detrectatio militiæ.*

'Απεδράσσω, vel -ττω, et ἀπεδράσσομαι, vel -ττομαι, *decerpo:* ab ἀπὸ et δράσσω, vel -ττω, f. ξω, perf. χα, *carpo, prehendo.*

'Απεδράω, -ῶ, *fugio, effugio, aufugio,* f. ἀπεδράσω, p. ἀπεδίδρακα

a. 1. indic. act. ἀπίδρασα, et per Sync. ἀπίδρα, undè part. ἀποδρᾶς, ᾶσα, ἀν, quod ab ἀποδρᾶμι· a. 1. opt. Æol. ἀποδράσσα, ας, ε· a. 2. ind. act. ἀπίδραν, et a. 2. opt. act. ἀποδραίην· a. 2. imperat. act. ἀπόδρασ· a. 2. inf. act. ἀποδρᾶναι· ab ἀπὸ et δρᾶω.

'Απόδρεπε, *decerpe*, 2. sing. præs. imperat. act. ab

'Αποδρέπω, *decerpo*, f. ψω, p. φα· præs. ind. pass. ἀποδρέπομαι· ex ἀπὸ, et δρέπω, *decerpo*.

'Αποδρεψις, εως, ἡ, *decerptio, collectio fructuum*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδρέπω.

'Αποδρᾶναι, Ion. pro ἀποδρᾶναι, *aufugisse*, a. 2. infin. act. verbi ἀποδράω, *aufugio*.

'Αποδρησις, Ion. pro ἀπόδρασις, εως, ἡ, q. v.

'Αποδρομος, ὁ, ἡ, *qui recurrit, cursu revertens*; item *cursu inferior*: à præt. indic. med. verbi ἀποτρέχω

'Αποδρύπτω, *dilacero, dilanio, discerpo, excorio*; præs. infin. act. ἀποδρύπτειν· ex ἀπὸ, et δρύπτω, *lacero*.

'Αποδρύφω, idem quod ἀποδρύπτω· præs. infin. act. ἀποδρύφειν· præs. opt. act. ἀποδρύφοιμι, οις, οι· a. 1. sub. act. ἀποδρύψω, in 3. pl. ἀποδρύψωσι· a. 1. ind. pass. ἀπεδρύφην, ης, η· ab eod. Th.

'Αποδρῶ, contract. pro ἀποδράω, q. v. Ex ἀπὸ et δράω.

'Αποδρῶμαι, præs. optat. Att. pro ἀποδραίμι, *aufugerem*: ab eodem Th.

'Αποδύρομαι, f. ὀδυροῦμαι, *lamentor, graviter conqueror*: ex ἀπὸ, et ὀδύρομαι, *lamentor, ploro*.

'Απόδυς, ῦσα, ὑν, *exutus*, part. præs. act. ἀποδύω, *exuere, spoliare*, a. 1. inf. act.

'Αποδυσάμενος, η, ον, *resolvens*, a. 1. part. m. ab ἀποδύω.

'Απόδυσις, εως, ἡ, *ipsa actio exuendi, vestimentorum depositio*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδύω, *exuo*.

'Αποδυσωνία, -ῶ, f. ήσω, *stomachor, ægrè fero, impatienter agitor*; item *renitor, resisto, difficulter cedo*: ex ἀπὸ, δὺς, et σίνω, *cado, ruo*. Th. σίνομαι, *cado*.

'Αποδυσώνησις, εως, ἡ, *stomachatio in rebus adversis, impatientia*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδυσωνίω, -ῶ, f. ήσω.

'Αποδυτήριον, ου, τὸ, *locus ubi vestimenta exuuntur*: Th. ἀποδύομαι.

'Αποδύω, vel ἀποδύομι, *exuo*, f. ὔσω, p. κα· præs. ind. pass. ἀποδύομαι· imperf. ind. ἀπεδυόμην, et in 3. pl. ἀπεδύοντο· ex ἀπὸ et δύω.

'Αποδῶ, ῷς, ῷ, *reddidero*, a. 2. sub. act. et ἀποδώσω, σις, σι, *reddam, retribuam*, in 1. pl. ἀποδώσομεν, f. 1. ind. act. et

'Αποδῷην, ῴης, ῴη, *reddidero, retribuero*, a. 2. opt. acc. Att. verbi ἀποδίδωμι.

'Απόδων, ῶν, *pedibus carentium*, gen. plur. ab ἄπους. Th. πῶς, *pes*.

'Απόεπε, pro ἀπόεπτε, 2. sing. a. 2. imperat. act. ἀποέπω, *refutare*, a. 2. inf. act. Sic ἀποεῖπον, Poët. a. 2. indic. act. pro ἀπεῖπον· ἀποέπτω, a. 1. vel 2. sub. act. 3. sing. ab ἀπὸ, et ἔπω, *dico*.

'Απόερνε, Poët. pro ἀπόερνε· ab ἀπόερνω, f. ξω, *arceo, dirimo*. Th. ἴερνω, *arceo*.

'Απόερσα, ας, ε, *corrupit*, a. 1. ind. act. Æol. sine augmento, ab ἀποίρρω. Th. ἴρρω, f. 1. act. Æol. ἔερσα· hinc ἀπόερσις, pro ἀπόερσις, f. 1. ind. act. 3. sing. Æol.

'Αποζωννῦμι, vel ἀποζώννυω, f. ώσω, *discingo, sonam aufero*; f. 1. ind. pass. ἀποζωσθήσομαι, a. 1. infin. pass. ἀποζωσθῆναι, p. ind. pass. ἀπέζωσμαι. Th. ζώννυμι, vel ζωννύω, *cingo*.

'Αποθάλλω, *defloresco*, f. 1. indic. act. ἀποθάλῶ· a. 1. ind. act. ἀπέθηλα, ας, ε· præt. ind. act. ἀποτέθαλκα· p. ind. pass. ἀποτέθαλμαι· ex ἀπὸ, et θάλλω, *floreo*.

'Αποθανέεαι, Ion. pro ἀποθανῇ, vel Att. ἀποθανεῖ, 2. sing. f. 2. ind. m. verbi ἀποθνήσκω.

'Αποθανεῖν, a. 2. inf. act. ἀποθάνω, ης, η, a. 2. sub. act. ἀποθανόντος, et in fœm. gen. ἀποθανούσης, gen. sing. a. 2. part. act. ab ἀποθνήσκω, *morior*.

'Αποθανεῦσα, Dor. pro ἀποθανοῦσα, *mortua*, a. 2. part. act. f. g. Vide ἀποθανεῖν.

'Αποθαρρέω, f. ήσω, *audeo, confido*.

'Αποθέμενος, η, ον, *depositus*, a. 2. part. m.

'Αποθέσθαι, *deponere, rejicere*, a. 2. inf. med. ab ἀποτίθημι· ex ἀπὸ, et τίθημι, *pono*.

'Αποθερίζω, fut. ἴσω, *demeto, spicas decutio, abscindo*.

'Απόθεσις, εως, ἡ, *depositio*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, *pono*.

'Απόθιτος, ος, ὁ, ἡ, *objectus, neglectus, cujus desiderio non tenemur*: ex α priv. et σοθιτὸς, qu. à σοθέω, -ῶ. Th. σόθος, *desiderium*.

'Αποθιτος, ος, ὁ, ἡ, *qui reponi solet in apothecis, repositus, reconditus, conditus*: ab ἀποτίθημι.

'Αποθνησόμενος, η, ον, *cursu discessurus*, f. 1. part. m. ex

'Αποθέω, *curro*; f. 1. m. θεύσομαι· ex ἀπὸ, et θέω, *curro*.

* 'Αποθεώρησις, εως, ἡ, *prospectus*.

* 'Αποθέωσις, εως, ἡ, *relatio inter deos seu divos, consecratio*.

'Αποθήκη, ης, ἡ, *repositorium, recondilorium, granarium, horreum*; nom. plur. ἀποθῆναι, αι, ab ἀποτίθημι· in a. 1. ind. act. ἀπέθηκα, *deposui*; quòd in horreo deponantur fruges.

* 'Αποθηρίωσις, εως, ἡ, *efferatio*, vel *efferus animus, feritas, immanitas*.

'Αποθησαυρίζω, *recondo, congero*, pro thesauro, f. ίσω, p. ἀποτεθησαύρικα· à θησαυρίζω, *thesaurus extruo*. Hinc

'Αποθησαυρισμὸς, οῦ, ὁ, *coacervatio pecuniarum, aut alius rei; asservatio, thesauri instar*.

'Αποθήσομαι, *seponam*, f. 1. ind. m. ex ἀποτίθημι, *sepono*.

'Αποθλίβω, *opprimo*, f. ψω, p. ἀποτέθλιφα· ex ἀπὸ, et θλίβω, *premo*.

'Αποθνήσοι, 3. sing. opt. præs.

'Αποθνήσοντα, τὸν, acc. sing. m. g. part. præs. act. ab

'Αποθνήσκω, *morior*; fut. 2. ind. med. ἀποθνήσομαι· perf. ind. act. ἀποτέθνηκα· a. 2. ind. act. ἀπέθανον· a. 2. sub. act. ἀποθάνω, ης, η· a. 2. inf. act. ἀποθανεῖν· a. 2. part. act. ἀποθανὼν, οῦσα, ὸν. Th. θνήσκω, *morior*.

'Αποθορεῖν, *desilire*, præs. inf. act. contr. pro ἀποθορέειν, ab ἀποθορέω, -ῶ, *desilio*.

'Αποθοῦσαι, 3. pl. præs. ind. pass. ab ἀποθόω, *curro, aufugio*.

'Αποθορέωσιν, *desilio, resilio, exsilio*: ex ἀπὸ, et θορέωσιν, *salio*.

'Αποθορέωσιν, *desiliant*, 3. plur. præs. sub. act. præc. verbi.

'Αποθῦμιος, ος, ὁ, ἡ, *ingratus animo, invisus*: ab ἀπὸ, et θυμὸς, ὁ, *mens, animus*, qu. diversum à mente.

'Αποίητος, ος, ὁ, ἡ, *sine arte factus, infectus*: ex α priv. et ποιέω, *facio*.

'Αποικίω, -ῶ, f. ήσω, *aliundè habitatum venio, migro in coloniam, procul habito*. Th. οἶκος, *domus*.

'Αποικία, ας, ἡ, *colonia, transmigratio*: ab eod. Th.

'Αποικίζω, *in coloniam deduco*: pass. ἀποικίζομαι, *in coloniam deducor*; præt. ind. pass. ἀπῳκισμαι· part. præt. pass ἀπῳκισμένος, η, ον, *in coloniam deductus*, a. 1. ind. pass. ἀπῳκίσθην, ης, η, cujus part. ἀπωκισθὶς, ίσσα, ὶν· ex ἀπὸ, et οἶκος *domus*.

'Αποικὶς, ίδος, ἡ, et ἄποικος, ος, ὁ, *colonus, in coloniam aliquam missus*: ex ἀπὸ, et οἶκος, *domus*.

Digitized by Google

'Αποπέμπω, colonos aliquò mittere, a. 1. inf. act. verbi ἀποπέμπω.
'Αποπεμπώ, ῶ, ὁ, coloniæ deductio: à 1. sing. præt. pass. v. ἀποπέμπω.
'Αποτνα, ων, τὰ, pretia, loco pœnæ debita: ex ἀ pr. et ποινὴ, ῆς, ἡ, pœna. Vel ἄποινα, q. ἄφοινα, munera, quæ dantur ἵνα μὴ φόνος.
'Απολῦν, redimere, præs. inf. act. ab ἀπονέω, ῶ, f. ήσω, redimo, debitâ pœnâ eximo. Th. ἄποινα.
'Απόισετον, f. 1. act. 3. dual. auferent; ab ἀποφέρω, f. ἀποίσω, a. 1. ind. act. ἀπήνεγκα. Th. φέρω, fero.
'Αποισῶ, Dor. pro ἀποίσω, auferam, f. 1. ind. act. verbi ἀποφέρω. Th. φέρω, fero.
'Αποιχόμαι, transeo, prætereo, abeo, f. 1. m. χήσομαι, p. ind. pass. ἀπώχημαι, præs. part. ἀποιχόμενος, η, ον. Ex ἀπὸ, et οἴχομαι, abeo.
'Αποκαθαίζω, f. ίσω, expurgo.
'Αποκαθημένη, ης, ἡ, mulier menstruata.
'Αποκαθιστᾷ, restituit, 3. sing. præs. ind. act. ab ἀποκαθιστάω, -ῶ.
Ἀποκαθίστημι, et ἀποκαθιστάω, -ῶ, et ἀποκαθιτάνω, restituo, fut. ἀποκαταστήσω, perf. ἀποκαθέστηκα, a. 1. ind. act. ἀποκατέστησα· a. 1. ind. pass. ἀποκατεστάθην, restitutus fui; a. 1. sub. pass. ἀποκατασταθῶ, restituar. Ex ἀπὸ, et καθίστημι, quod ex κατὰ, et ἵστημι, sto.
'Αποκαθίστων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. ex ἀπὸ, κατὰ, et ἵστημι, sto, statuo.
'Αποκαίω, f. αύσω, aduro, exuro: ex ἀπὸ, et καίω, uro.
'Αποκαλέω, f. έσω, præ mali magnitudine defectio.
'Αποκάλιε, f. ίσω, vel έσω, revoco, advoco.
'Αποκαλύπτω, detego, revelo: f. ψω, p. ἀποκεκάλυφα, a. 1. ind. act. ἀπεκάλυψα, a. 1. inf. act. ἀποκαλύψαι, perf. ind. pass. ἀποκεκάλυμμαι, a. 1. ind. pass. ἀπεκαλύφθην, a. 1. sub. pass. ἀποκαλύφθω, revelatus fuero, a. 1. inf. pass. ἀποκαλυφθῆναι, f. 1. ind. pass. ἀποκαλυφθήσομαι. Ex ἀπὸ, et καλύπτω, tego, velo.
'Αποκάλυψις, ιως, ἡ, revelatio, patefactio: à 2. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκαλύπτω, revelo.
* 'Αποκάμνω, f. ἄμῶ, defatigor.
'Αποκαπνῶν, efflo, expiro: ab ἀπὸ, et καπνὸν, flo, quod à κάπτω, flo, spiro.
'Αποκαραδοκία, ας, ἡ, attenta expectatio. Ex ἀπὸ, κάρα, et δοκάω, exspecto.
* 'Αποκαρτερία, f. ήσω, inedià mortem mihi conscisco.
'Αποκαταλλάσσω, reconcilio, f. ξω, perf. ἀποκατήλλαχα, a. 1. ind. act. ἀποκατήλλαξα. Ex ἀπὸ, et καταλλάσσω.
'Αποκατάστασις, ιως, ἡ, in pristinam formam vel statum restitutio: ab ἀποκαθίστημι, restituo.
'Αποκατέστασαι, 3. pl. præs. ind. med. Ion. pro ἀποκάθησται, residet, quod ex κάθημι, sedeo. Th. ἧμαι.
'Αποκατεστάθην, ης, η, restitutus fui, a. 1. ind. pass. ab ἀποκαθίστημι.
'Αποκείμαι, σαι, ται, seponor, reponor: ἀπόκειται, statutum est, præs. part. ἀποκείμενος, η, ον, sepositus, a, um; f. ἀποκείσομαι· imperf. ἀπεκείμην, σο, το· præs. inf. ἀποκεῖσθαι. Ex ἀπὸ, et κεῖμαι, jaceo.
'Αποκείρω, detondeo, incido; item decutio, spolio; f. ἀποκερῶ, et Æol. ἀποκέρσω· a. 1. ind. act. ἀπέκειρα, et ἀπέκερσα, ας, ε. Ab ἀπὸ, et κείρω, tondeo.
'Αποκεκλίδατο, Ion. pro ἀπεκλίνατο, vel -ιντο, 3. pl. plus. perf. ind. pass. verbi ἀποκαλέω, revoco, advoco.
'Αποκεκλεισμένος, η, ον, inclusus, part. perf. pass. ab ἀποκλείω. Th. κλείω, claudo.
'Αποκεκρυμμένος, η, ον, occultatus, perf. part. pass. Hinc
'Αποκεκρυμμένως, occultè, adv. ab ἀποκρύπτω, occulto. Th. κρύπτω, occulto, tego, celo.
'Αποκενόω, -ῶ, evacuo, f. ώσω, p. ῶκα.
'Αποκεντέω, -ῶ, f. ήσω, transfigo: hinc
'Αποκέντησις, ιως, ἡ, transfixio.
* 'Αποκερδέω, -ῶ, f. ήσω, lucrifacio, lucrum refero: ex ἀπὸ, et κέρδος, ους, τὸ, lucrum.
'Αποκέρσω, Æol. pro ἀποκερῶ, detondam, f. 1. ind. act. verbi ἀποκείρω. Th. κείρω, tondeo.
'Αποκεφαλίζω, amputo caput, decollo; f. ίσω, perf. ἀποκεκεφάλικα, a. 1. ind. act. ἀπεκεφάλισα. Ex ἀπὸ, et κεφαλὴ, caput.
'Αποκινέω, -ῶ, f. ήσω, amoveo, removeo: ex ἀπὸ, et κινέω, -ῶ, moveo.
'Αποκόπος, ου, ὁ, recessus, discessus, fuga: ab eod. Th.
'Αποκλαίω, ως, ω, lugeo; f. ἀποκλαύσω. Ex ἀπὸ, et κλαίω, f. αύσω, fleo.
'Αποκλάξας, qui exclusit, a. 1. part. act. Dor. pro ἀποκλείσας, ab ἀποκλείω, excludo.
'Αποκλαξῶν, exclude, Dor. pro ἀποκλείσον, 2. sing. a. 1. imperat. act. ab ἀπὸ, et κλείω, claudo; f. κλήσω, et Dor. κλάξω, verso ε in α· hinc a. 1. ind. act. ἔκλαξα, a. 1. imperat. act. 2. sing. κλάξον.
'Αποκλάξος, ου, ὁ, Poët. et Dor. pro ἀποκλῆρος, exsors. Ex ἀπὸ, et κλῆρος, sors.
'Αποκλεισμα, ατος, τὸ, locus quo aliquid includitur, carcer, custodia: ex
'Αποκλείω, occludo, includo, excludo, f. ἀποκλείσω, p. ἀποκέκλεικα· a. 1. ind. act. ἀπέκλεισα· a. 1. sub. act. ἀποκλείσω, ῃς, ῃ. Th. κλείω, claudo.
'Αποκλίνεται, furor, surripio; f. 1. ind. act. ψω. Ex ἀπὸ, et κλίνω, furor.
'Αποκλιπίζω, et ἀποκλῆσι, Ion. et Poët. pro ἀποκλείω, occludo.
'Απόκλιμα, ατος, τὸ, declivitas, acclivitas: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποκλίνω.
'Αποκλινθείς, εῖσα, ὶν, reclinatus, a. 1. part. pass. Poët. pro ἀποκλιθείς, verbi
'Αποκλίνω, inclino, vergo; f. ῖνῶ. Ex ἀπὸ, et κλίνω.
'Απόκλισις, ιως, ἡ, inclinatio: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποκλίνω.
'Αποκλύζω, eluo, abluo; f. ὔσω, p κα.
'Αποκνίζω, f. σω, vellico, pungo, amputo, decerpo.
* 'Αποκομίζω, fut. ἴσω, asporto, deporto, aufero.
'Απόκομμα, ατος, τὸ, frustum, fragmentum: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποκόπτω, abscindo.
'Αποκοπίσης, τῆς, abscissæ, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. ab ἀποκόπτω, abscindo.
'Αποκοπὴ, ῆς, ἡ, abscissio, figura grammatica, quâ à fine vocis aliquid aufertur.
'Αποκοπῆναι, a. 2. inf. pass. ab
'Αποκόπτω, abscindo; f. ψω, p. ἀποκέκοφα, a. 1. ind. act. ἀπέκοψα· a. 2. ind. pass. ἀπεκόπην· a. 2. inf. pass. ἀποκοπῆναι· part. a. 2. pass. ἀποκοπείς, εῖσα, ἐν. Ex ἀπὸ, et κόπτω, scindo, seco, findo.
'Αποκορύφω τι, paucis rem expedire, præs. inf. act. contr. ab ἀποκορυφόω, -ῶ, f. ώσω, paucis rem expedio. Th. κορυφὴ, vertex capitis, summa, caput.
'Αποκνος, η, ον, vel ὁ ἡ ἡ, vellere carens: ab ἀ pr. et πίνω, pecto.
'Αποκόψιμα, abscissurum esse; f. 1. inf. act. ab ἀποκόπτω, abscindo.
'Αποκρημνος, ου, ὁ ἡ ἡ, præruptus. Th. κρημνὸς, rupes, præcipitium.
'Αποκρίθηναι, a. 1. inf. pass. verbi ἀποκρίνομαι.
'Απόκριμα, ατος, τὸ, responsum, decretum: à 1. pers. sing. præt. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω, cerno.

'Αποκρίνασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω, cerno.

'Αποκρίθῆναι, semoti, dual. num. a. 1. part. pass. Poët. ab

'Αποκρῖνομαι, respondeo, f. 1. pass. ἀποκριθήσομαι· perf. ind. pass. ἀποκέκριμαι· a. 1. ind. pass. ἀπεκρίθην, ης, η, respondi; a. 1. imperat. pass. ἀπόκρίθητι, ήτω, et in 2. pl. ἀπακρίθητε, respondete; a. 1. part. pass. ἀποκριθεὶς, εῖσα, ὶν· a. 1. ind. m. ἀπεκρῖνάμην, ω, άτω, respondi. Th. κρίνω, cerno.

'Αποκρῖσις, εως, ἡ, responsio. 'Απόκρισιν διδόναι, responsum dare. In nom. pl. ἀποκρίσεις· à 2. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω, cerno.

'Αποκριτικὸς, ἡ, ὸν, judicialis, excernendi vim habens: ab eod. Th.

'Αποκρούεσθαι, propulsare, præs. inf. med. ab ἀποκρούω, excutio, retundo, propulso, fut. ὑσω· ab ἀπὸ et κρούω.

'Αποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτισκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. ind. act. ab

'Αποκρύπτω, abscindo: f. ψω, p. ἀποκέκρῦφα· a. 1. ind. act. ἀπέκρυψα· a. 2. ind. act. ἀπέκρῦβον· perf. ind. pass. ἀποκέκρυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω, celo, tego, occulto.

'Αποκρῦφὴ, ῆς, ἡ, latebra, latibulum: à præced.

'Απόκρῦφος, ε, ὁ ἢ ἡ, occultus, absconditus: ab eod.

'Απόκρυψις, εως, ἡ, absconsio, occultatio: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποκρύπτω.

'Αποκτάμεν, interficere, a. 1. inf. act. Ion. ut et ἀποκτάμεναι, a. 1. inf. act. Dor. pro ἀποκτέναι.

'Αποκτανθῆναι, a. 1. inf. pass.

'Αποκτᾶσθαι, 1. sing. a. 1. sub. pass.

'Αποκτεῖναι, a. 1. inf. act.

'Αποκτείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi

'Αποκτείνω, occido, interimo, aboleo; f. ἀποκτενῶ· perf. ἀπέκτακα· a. 1. ind. act. ἀπέκτεινα· a. 1. sub. act. ἀποκτείνω, ῃς, ῃ· a. 1. inf. act. ἀποκτεῖναι· part. a. 1. act. ἀποκτείνας, ασα, αν· a. 2. ind. act. ἀπέκτᾰνον· præt. ind. m. ἀπέκτονα· perf. ind. pass. ἀπέκτακμαι, et ἀπέκτεμμαι, αται, ασαι, vel ασται, απται, a. 1. ind. pass. ἀπεκτάνθην, occisus fui; a. 1. inf. pass. ἀποκτανθῆναι. Th. κτείνω, occido.

'Αποκτιννῖτε, 2. pl. ἀποκτιννῖς, 2. sing. ut et ἀποκτιννῦσι, 3. pl. f. 1. ind. act. ab ἀποκτείνω.

'Αποκτιννύναι, occidere, necem inferre: præs. inf. act. 'Αποκτιννύντα, occidentem; acc. sing. præs. part. act. ex ἀπὸ, et κτίννυμι. Th. κτείνω, occido.

'Αποκῦβεύω, aleâ, seu tesseris ludo, fortunæ casum subeo, periclitor.

'Αποκῦέω, -ῶ, gigno; f. ήσω, p. ἀποκυκύφκα· a. 1. ind. act. ἀπεκύησα, progenui. Ex ἀπὸ, et κυέω, in utero habeo, q. v.

'Αποκυλῖε, devolvo, amoveo; f. ίσω, perf. ἀποκεκύλικα· a. 1. ind. act. ἀπεκύλισα, perf. ind. pass. ἀποκεκύλισμαι. Th. κυλίω, volvo, voluto, roto.

'Αποκωλῦσι, fut. ῦσω, idem quod κωλύω, impedio, prohibeo.

'Απολαγχάνω, f. 1. m. λήξομαι, idem ferè quod λαγχάνω, sortior.

'Απολαμβάνω, recipio, recupero, seduco, intercludo, intercipio, dirimo, capio, accipio; f. ἀπολήψομαι· a. 2. ind. act. ἀπέλᾰβον· a. 2. sub. act. ἀπολάβω, ῃς, ῃ, perf. ind. act. ἀπολήληφα, et Att. ἀπείληφα, cujus part. ἀπειληφὼς, οῦσα, ὸς, et Att. ἀπειληφὼς· a. 2. ind. m. ἀπελαβόμην, ω, ετο, abduxi. Th. λαμβάνω, capio.

'Απολαμπρῦνω, f. ὔνῶ, idem quod λαμπρύνω, clarum reddo. Th. λάμπω, luceo.

'Απολάμπω, emico, refulgeo, resplendeo; item ejaculor, emitto: f. ψω· p. φα· a. 1. ind. act. ἀπέλαμψα. Ab ἀπὸ, et λάμπω, splendeo.

'Απολαμφθίντες, interclusi, nom. pl. a. 1. part. pass. Dor. vel Ion. pro ἀπολῃφθέντες. Nam in futuro non dicunt cum aliis λήψω, sed λάμψω, tanquam à λάμβω. Itidem ἀπολελαμμένοι, perf. part. pass. tanquam à λάμβω. Ambo apud Herodotum frequenti sunt in usu. Ab ἀπολαμβάνω.

'Απόλαυσις, εως, ἡ, fruitio.

'Απολαυσὸς, et 'Απολαυστικὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, in voluptate vivens: omnia ab

'Απολαύω, fruor, cum gen. præt. ind. act: ἀπολέλαυκα· ἀπόλαυε, præs. act. imperat. ἀπολαύσωμεν, 1. plur. a. 1. sub. act. ex ἀπὸ, et λαύω, pro λάω, volo, video; item fruor.

'Απολαφθίντες, Dor. pro ἀπολῃφθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἀπολαμβάνω.

'Απολᾶχεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀπολαγχάνω. Th. λαγχάνω, sortior.

'Απολείσιμαι, sum defessus dicendo, succumbo, cedo, repudio.

'Απολείσω, delego, declaro, repudio, interdico, seligo; item, veto, decerno: f. ξω, p. λέλεχα, a. 1. ind. act. ἔλιξα· ex ἀπὸ et λέγω, colligo, dico.

'Απολεῖ, Att. pro ἀπολῇ, peribis, 2. sing. ind. f. 2. med. ἀπολεῖσθαι, ῆ, εῖται. Ab ἀπόλλυμι, q.v.

'Απολείβω, et 'Απολείβομαι, distillo, fundo: ex ἀπὸ, et λείβω, stillo, libo.

'Απολείπω, εις, ει, derelinquo, relinquo; præs. imp. act. ἀπόλειπε· præs. inf. act. ἀπολείπειν, f. ψω. p. ἀπολέλοιφα· a. 2. ind. act. ἀπέλῐπον· a. 2. part. act. ἀπολιπὼν, όντος, ὁ, præs. ind. pass. ἀπολέλειμμαι, ῃ, ται, reliquus sum; præt. ind. pass. ἀπολέλειμμαι· præt. ind. m. ἀπελέλειπτο, cujus part. ἀπελελειμμένος, νῖα, ός. Ex ἀπὸ, et λείπω, linquo.

'Απολεῖς, perdes, 2. sing. f. 2. ind. act. ἀπολεῖσθαι, f. 2. inf. med.

'Απολεῖσθε, 2. pl. f. 2. ind. m. ut et ἀπολεῖται 3. sing. ind. ejusd. temp. ἀπολλῦμαι. Ab ἀπόλλυμι, quod vide.

'Απολείχω, lingo, lambendo aufero: imperf. ind. act. ἀπέλειχον, ες, ε· f. 1. ἀπολείξω· perf. ἀπολέλειχα· a. 1. ind. act. ἀπέλειξα. Th. λείχω, lambo, lingo.

'Απόλειψις, εως, ἡ, defectus, relictio, derelictio; ἀπόλειψις τῆς σελήνης, defectus lunæ: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπολείπω.

'Απολελαμμένος, Dor. pro ἀπολελειμμένος, η, ον, perf. part. pass. vide in 'Απολαμφθίντες.

'Απολέλαυκα, ας, ε, perf. ind. act. ab ἀπολαύω.

'Απολελοιπότες, nom. pl. perf. part. m. ab ἀπολείπω.

'Απόλεμος, ε, ὁ ἢ ἡ, imbellis, inexpugnabilis, pacificus.

'Απολέμιος, Ion. pro ἀπολέμιος, periturus, part. f. 2. m. verbi ἀπόλλυμι, quod vide. Sic

'Απολέοντες, pro ἀπολλῦντες, perditurî, f. 2. act. part.

'Απολεπίζω, f. ίσω, idem quod

'Απολέπω, f. ψω, et 'Απολέπομαι, f. ψομαι, decortico: ex ἀπὸ, et λέπω, decortico.

'Απολέσαι, a. 1. inf. act. ἀπολέσω, 3. sing. f. 1. ind. act. ἀπολέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ἀπολέσθαι, perire, a. 2. inf. m. ἀπόλεσσαν, interfecerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ἀπώλεσαν, ab ἀπόλλυμι.

'Απολήγει, 3. sing. præs. opt. act. ab

'Απολήγω, desino, f. ξω. Th. λήγω.

'Απολῃΐζεσθαι, per latrocinium eripere: quod à λῃΐζομαι, sortior. Th. λεία, ας, ἡ, præda.

'Απόληται, 3. sing. a. 2. sub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται, ab ἀπόλλυμι.

'Απολῃφθῖς, ῖσα, ὶν, a. 1. part. pass. ἀπολήψομαι, f. 1. m. ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω, capio.

'Απολιθάζω, f. άσω, celeritèr recedo. Th. λάθω.

'Απολιθόμαι, f. θώσομαι· p. ἀπολελίθωμαι, lapidesco, in lapidem concresco. Th. λίθος, lapis.

'Απολιμπάνω, idem quod ἀπολείπω, pass. 'Απολιμπάνομαι. Th. λείπω, linquo.

'Απολις. ἴδος, ὁ ἡ ἡ, extorris, patriâ pulsus. Th. πόλις, urbs.

'Απολισθαίνω, f. ήσω· delabor: ex ἀπὸ, et ὀλισθαίνω, labor. Th. ὄλισθος, lapsus.

'Απολιχμάω, -ῶ, lambendo aufero: f. ήσω· ab ἀπὸ, et λιχμάω· Th. λιίχω, lambo, lingo.

'Απολλήω, desino, Poët. pro ἀπολήγω, et ἀπολλήξω, fut. 1. act pro ἀπολήξω.

'Απολλόδωρος, ου, ὁ, Apollodorus, nom. propr.

'Απόλλῡμι, seu ἀπολλύω, ABOLEO, perdo, præs. part. act. ἀπολύων, οντος, ὁ, vastator: f. 1. act. ἀπολέσω, f. 2. act. ἀπολῶ. a. 1. ind. act. ἀπώλεσα. perf. ind. act. ἀπώλεκα, et Att. ἀπολώλεκα, et in inf. ἀπολωλεκέναι. præs. ind. pass. ἀπόλλῡμαι, pareo, perdor: f. 2. ind. med. ἀπολοῦμαι. a. 2. ind. m. ἀπολόμην, ου, ιστ. a. 2. sub. m. ἀπόλωμαι, ῳ, ηται. a. 2. inf. m. ἀπολέσθαι. a. 2. part. m. ἀπολόμενος. p. ind. m. ἀπώλα, Att. ἀπόλωλα, et inf. ἀπολωλέναι, et part. ἀπολωλώς, υῖα, ός. Th. ὄλλυμι, perdo.

'Απόλλῡται, deperit: 3. sing. præt. ind. pass. ab ἀπόλλυμι.

'Απόλλων, ωνος, ὁ, et in acc. 'Απόλλωνα, τὸν, APOLLO, Jovis et Latonæ filius: Sol eo notatur; cujus calor moderatus fovet corpora terrena, corrumpit nimiùs: benè igitur sic dictus ab ἀπολλύω, perdo. Alii ducunt à Syriac. חבילא perditio: Platoni in Cratylo 'Απόλλων dictus est, quia à malis ἀπολούσα vel ἀπολύσα, vel quia ἀπολοῦς in divinando: vel ἀεὶ βάλλων, semper collineans.

'Απολλωνία, ας, ἡ, Apollonia, nomen urbis.

'Απολλωνῖδης, ἄδου, ὁ, Apollini sacra.

'Απολλώνιος 'Ρόδιος, Apollonius Rhodius, Poëta heroicus.

'Απολλωνιόβλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, lunaticus, lymphatus: ex 'Απόλλων, et βλωτὸς, à βάλλω, qu. ab Apolline ictus.

'Απολογεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. ἀπολογεῖσθαι, præs. inf. pass. ἀπολογούμενος, υ, præs. part pass. ab

'Απολογέομαι, -ῦμαι, excuso, defendo sermone, loquor pro alicujus defensione: imperf. ἀπελογούμην, -ούμην, ίου, -οῦ, ίστο, -ίετο. f. 1. m. ind. ήσομαι, perf. ind. pass. ἀπολελόγημαι, a. 1. ind. m. ἀπελογησάμην. a. 1. sub. m. ἀπολογήσωμαι. a. 1. ind. pass. ἀπελογήθην. Vid. Æschin. contra Ctesiph. Plut. et Polyb. Ex ἀπὸ, et λόγος, verbum, oratio, sermo.

'Απολόγημα, ατος, τὸ, excusatio, refutatio.

'Απολογημένος, dat. sing. a. 1. part. m. ab ἀπολογέομαι, -ῦμαι. Undè et

'Απολογία, ας, ἡ, excusatio, defensio: gen. pl. ἀπολογιῶν. Hinc Anglicè, APOLOGY.

'Απόλογος, ου, ὁ, narratio longa et verbosa, seu fabulosa: fabula moralis. Th. idem.

'Απόλοιπος, υ, ὁ ἡ ἡ, reliquus.

'Απόλοιτ', pro ἀπόλοιτο, 3. sing. a. 2. opt. m.

'Απολοῦμαι, 1. sing. f. 2. ind. m. ab ἀπόλλυμι, perdo.

'Απολύω, abluo: f. ἀπολύσω, perf. ἀπολέλυκα. a. 1. ind. act. ἀπέλυσα. a. 1. ind. m. ἀπελυσάμην, ablutus fui; ἀπόλυσαι, abluitor: 2. sing. a. 1. imperat. m. Th. λύω, lavo.

'Απολυφύρομαι, f. ῡμαι, ejulatibus prosequor, deploro: ex ἀπὸ, et ὀλυφύρομαι, lamentor.

'Απολοχμόομαι, -ῦμαι, f. ώσομαι, frutico, fruticor, fruticesco, densis fruticibus sylvesco. Th. λόχος, cohors, insidiæ; vel potiùs λόχμη, ης, ἡ, fruticetum, dumetum.

'Απολυθέντες, dimissi: nom. pl. a. 1. part. pass. ὑπὸ ἀπολυθῆναι, ut dimittamini, 2. pl. a. 1. sub. pass. vide ἀπολύω.

'Απολυμαίνεσθαι, lustrari: præs. inf. pass. ab

'Απολυμαίνομαι, purgor: f. 2. m. ἀπολυμανοῦμαι. Ex ἀπὸ, et λύμη, ης, ἡ, noxa: vel potiùs à λῦμα, ατος, τὸ, sordes.

'Απολῦσαι, a. 1. inf. act. ἀπολύσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. ἀπολυθῇς, ίσῃ, ῖν, a. 1. part. pass. ab ἀπολύω,

'Απόλυσις, εως, ἡ, liberatio, refutatio, profectio, obitus, discessus, decessus, absolutio, confectio sc. negotiorum, mors.

'Απολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio captivi: ab ἀπολυτρόω, quod à λυτρόω, redimo. Th. λύω.

'Απολῦω, dimitto, absolvo, libero: Imperf. ind. act. ἀπέλυον, ες, ε, f. ὕσω, p. ἀπολέλυκα, a. 1. ind. act. ἀπέλυσα, ας, ε, a. 1. imperat. act. ἀπόλυσον, a. 1. sub. act. ἀπολύσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. ἀπολῦσαι, a. 1. part. act. ἀπολύσας, αντος, ὁ· ἀπελύοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. digressi sunt; ἀπολέλῡμαι, perf. ind. pass. ἀπελύθην, a. 1. ind. pass. et in 3. pl. ἀπελύθησαν. a. 1. sub. pass. ἀπολυθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. ἀπολυθῆτε, a. 1. part. pass. ἀπολυθεὶς, εῖσα, έν. Th. λύω, solvo.

'Απολωβάω, ῶ, f, ήσω, et 'Απολωβάομαι, -ῶμαι, injuriâ (vel contumeliâ) afficio. Ex ἀπὸ, et λωβάω, -ῶ. Th. λάθη, injuria.

'Απόλωλα, ας, ι, perii: perf. ind. m. et in 1. pl. ἀπολώλαμεν, periimus: ἀπολωλικέναι, perdidisse, perf. inf. act. et ἀπολωλίναι, periisse, perf. inf. m. ἀπολωλὸς, quod perierat: perf. part. med. n. g. ab ἀπόλλυμι.

'Απολωστίζω, f. ίσω. exuo, denudo: vide λωστίζω. Th. λέπω, decortico, exuo.

'Απολωφάω, vel -φέω, -ῶ, f. ήσω, cedo, cessare facio: ex ἀπὸ, et λωφάω, -ῶ, cesso.

'Απομαίνομαι, f. μανοῦμαι, furo, insanio, vel furere et insanire desino: ex ἀπὸ, et μαίνομαι, furo.

'Απομανῖσα, ἡ, furore incitata: a. 2. part. pass. f. g. pr. verbi.

'Απομανθάνω, dedisco: f. ἀπομαθήσομαι. a. 2. ind. act. ἀπέμαθον. perf. ind. act. ἀπομεμάθηκα. p. ind. pass. ἀπομεμάθημαι.

'Απομάνησις, εως, ἡ, eorum quæ didicimus oblivio: ab ἀπομανθάνω, dedisco.

'Απομαραίνω, labefacio: -ραίνομαι, flaccesco. 'Απομαραίνοντος ὀργῆς, ἰρὰ imminutâ, a. 1. part. pass. gen. sing. f. g.

'Απομαρτύρεται, -ῶ, f. ήσω, attestor, testimonium perhibeo.

'Απομάσσομαι, seu 'Απομάσσω, -άσσω, alicujus rei formam exprimo, abstergo: f. ἀπομάξω. Ex ἀπὸ, et μάσσω, abstergo.

'Αποματαΐζει, crepitum ventris emittere, quod à ματαΐζω, quod vide.

'Απομάχεσθαι, repugnare: ex ἀπὸ, et μάχομαι, pugno.

* 'Απομάχομαι, propugno, propulso hostes. pugnam sustineo, item, arceo simplicitèr.

'Απομαλίσσω, vel -ίττω, fut. ίξω, et ἀπομαλίσσομαι, demulceo, delinio, placo: ex ἀπὸ, et μαλίσσω, verbis factove demulceo, mellitum reddo.

'Απομείρεται, sortitur, 3. sing. præs. ind med. ex ἀπὸ, et μείρω, divido, seu potiùs, μάρομαι, partior: præt. ind. pass. μέμαρμαι, et Att. ἴμαρμαι, præt. ind. m. ἤμμορα, pro μέμορα.

'Απομελαίνω, f. ἀνῶ, denigro, nigrum reddo: ex ἀπὸ, et μελαίνω. Th. μέλας, niger.

'Απομίμημαι, 1. sing. perf. ind. pass. vide in ἀπομίσγεται.

'Απομόλυχα, ας, ι, *abstersi:* præt. ind. act. verbi ἀπομάσσω, *abstergo.*

'Απομέμφομαι, f. ψομαι, *accuso, increpo, reprehendo.* Th. μέμφομαι, *queror.*

* 'Απομένω, f. ενῶ, *remaneo.*

'Απομερίζω, f. σω, *divido, tribuo, separo.*

'Απομετρέω, -ῶ, f. ήσω, p. κα, *metior, dimetior.*

'Απομηκύνω, *in longum extraho, produco, prolongo:* f. νῶ, p. γκα. Ex ἀπὸ, et μῆκος, *longitudo.*

'Απομηνίσας, ασα, αν, *iratus,* a. 1. part. act. ab

'Απ-μηνῖν, *irascor:* f. ῖσω, p. κα. Ex ἀπὸ, et μηνῖω, *succenseo.*

'Απομιμεῖσθαι, *imitari,* præs. inf. m. ab ἀπομιμέομαι, -οῦμαι, part præs. m. ἀπομιμούμενος, perf. part. pass. ἀπομεμιμημένος. Th. μιμέομαι, -οῦμαι, *imitor.*

* 'Απομίμημα, ατος, τὸ, *imitamentum, simulacrum, imitatio.*

'Απομνάομαι, seu ἀπομιμνήσκομαι, *recordor:* f. 1. ἀπομνήσομαι, a. 1. m. ind. ἀπεμνησάμην, ω, ασο, a. 1. inf. ἀπομνήσασθαι, perf. ind. pass. ἀπομέμνημαι, a. 1. ind. pass. ἀπεμνήσθην. Ab ἀπὸ, et μνάομαι, seu μιμνήσκομαι, *memoro, recordor.*

'Απομνημόνευμα, ατος, τὸ, *dictum memorabile, res quæ memoratur, historia,* pl. *commentarii rerum gestarum;* gen. pl. ἀπομνημονευμάτων· à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi

'Απομνημονεύω, f. εύσω, *commemoro, recordor.* Th. μνάομαι, *recordor.*

'Απόμνυσαι, *repende,* 2. sing. a. 1. imperat. m. ab ἀπομνύσκω.

'Απομνησικᾱκεῖν, *injuriæ memoriam ex animo delere,* vel *memoriam injuriarum acceptarum servare:* ex ἀπὸ, μνάομαι, et κακός.

'Απομνύω, præs. inf. act. *interposito jurejurando aliquid affirmare.* Th. ὄμνυμι, *juro.*

'Απόμοιρα, ας, ἡ, *pars, portio.* Th. μείρομαι, *divido.*

'Απομόργνῡμι, vel 'Απομόργνῡω, f. ξω, *formam exprimo, abstergo;* ind. a. 1. m. ἀπωμορξάμην, quod ex ἀπὸ, et ὀμόργνυμι, *tergo:* ab antiquo, et inusitato primit. μόργω, f. μόρξω, p. μεμορχα, a. 1. ind. m. ἐμορξάμην.

'Απομόσαι, a. 1. inf. act. Vide ἀπομύνω.

'Απομῦθέω, -ῶ, f. ήσω, *dissuadeo, prohibeo,* imperf. ind. pass. ἀπεμυθέομην. Th. μῦθος.

'Απόνασο, *potiti sunt, freti sunt,* imperf. δ. pl. Ion. ab

'Απόνᾶμαι, seu ἀπόνημι, f. ονήσομαι, ονήσω, *fruor:* ex ἀπὸ, et ὄνημι, *juvo, fruor.*

'Απονάσσασθαι, Poët. gem. σσ, pro ἀπονάσασθαι, a. 1. sub. act. ab ἀπονάω, -ῶ, f. άσω, *ad habitandum me confero, migrare facio.* Th. νάω, *habito.*

'Απονίσσεσθαι, *redire,* præs. inf. med. ab ἀπονίσομαι. Th. νίω, *eo, redeo.*

'Απονίμω, *tribuo,* f. 1. act. ἀπονεμῶ, perf. ind. act. ἀπονενίμηκα. Th. νίμω, *tribuo.*

'Απονενημένος, *desperatus,* part. perf. pass. verbi ἀπονοέω. Th. νόος, *mens.*

'Απονήστερος, α, ὁ ᾗ ἡ, Poët. pro ἀπονώτερος, α, ὁ ᾗ ἡ, *minùs laboriosus:* ex α priv. et πόνος, *labor,* q. v.

'Απονύω, f. ύσω, p. νένυκα, *innuo, declino.* Th. νεύω, *nuo, innuo.*

'Απόνημι, *fruor,* præs. ind. act. quod ex ἀπὸ, et ὄνημι, *fruor, juvo.*

'Απονητί, *sine labore,* adv. hinc superl. ἀπονητότατα, *facillimè,* adv. ex α priv. et πόνος, *labor.* Th. πένομαι, *facio, laboro.*

'Απονῑκῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπονῑκάω, -ῶ, f. ήσω, *vinco, exoro.* Th. νίκη, *victoria.*

'Απονίζω, f. ῖσω, *abluo, abstergo,* quod à νίζω, linguâ Tarentinorum pro νίπτω, *lavo:* propriè *de manibus.*

'Απονίσσω, f. ψω, *abstergo, abluo.*

'Απονοέω, -ῶ, f. ήσω, *ad desipientiam redigo.*

'Απόνοια, ας, ἡ, *amentia.* Th. νόος, *mens.*

'Απονοσφίσας, Dor. pro ἀπονοσφίσας, ασσα, ὁ, a. 1. part. act. ἀπονοσφίσαν, f. 1. inf. act. verbi

'Απονοστέω, f. ήσω, *redeo alicundè, revertor.* Th. νοστέω, -ῶ.

'Απονόσφι, *seorsim ab,* adv. undè

'Απονοσφίζω, f. ῖσω, *separo, sejungo;* item *privo,* ἀπονόσφισα, ας, ς, a. 1. ind. act. Ab ἀπὸ, et νόσφι, *seorsim.*

'Αποξυνῶ, -ῶ, *in alienam terram abigo, alium me esse simulo, dignitate privo, alieno, exulem facio,* f. ώσω.

'Αποξηραίνω, f. ξηρᾶνῶ, p. ιξηράγκα, *arefacio, exsicco.*

'Αποξύνας, αντος, ὁ, *abradens* a. 1. part. act. ab

'Αποξῦω. *abrado,* f. ύσω. Th. ξίω, vel ξύω, *rado.*

'Αποπᾴγνεσθαι, *concrescam,* f. 2. ind. pass. ab ἀποπήγνυμι. Th. πήγνυμι.

'Αποπαρθενόω, f. ώσω, *devirgino.*

'Αποπάτεω, -ῶ, f. ήσω, *à viâ recedo;* item *ventrem exonero, caco;* tum enim à viâ recedit: indè

'Αποπάτημα, ατος, τὸ, *excrementum, merda.*

'Αποπάτης, ου, ὁ, idem, ut et *secessus ad ventrem levandum petitus.* Th. πατέω, *calco, protero.*

'Αποπαύου, *absline,* 2. sing. præs. imperat. med. Ion. pro ἀποπαύ. 'Αποπαύεσθαι, f. 1. inf. med. ab ἀποπαύομαι. Th. παύω, *cesso, cessare facio.*

'Απόπειρα, ας, ἡ, *experimentum, conatum, experientia.* Hinc

'Αποπειρᾶσθαι, *experiri.* Th. πεῖρα, *experimentum.*

'Αποπέμπειν, *remittere,* præs. inf. act. verbi ἀποπέμπω. Th. πέμπω, *mitto.*

'Αποπεμπτεῦν, præs. inf. act. contr. *quintam partem solvere.* Th. πέμπτος, *quintus.*

'Απόπεμψις, εως, ἡ, *dimissio:* à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποπέμπω, *dimitto, remitto.*

'Αποπλανήσα, ας, ς, *seduxi,* præt. ind. act.

'Αποπλανήσμαι, σαι, σαι, *seductus sum,* præt. ind. pass. verbi ἀποπλανάω, -ῶ, *aberrare facio, seduco,* med. *aberro.*

'Αποπλεύσα, ας, ς, *navi discessi, solvi,* præt. ind. act. verbi ἀποπλέω.

'Αποπλυνθα, ας, ς, *ablui,* præt. ind. act. ἀποπλύνω.

'Αποπνίξα, ας, ς, *suffocavi,* præt. ind. act. ἀποπνίξω, ξας, ξθαι, *suffocatus sum,* præt. ind. pass. verbi ἀποπνίγω.

'Αποπεπτωκα, ας, ς, *decidi,* præt. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

'Αποπηδάω, -ῶ, f. ήσω, *resilio.*

'Αποπίζω, fut. ῖσω, *exprimo.*

'Αποπίπτω, *decido,* f. ἀποπεσοῦμαι, p. ἀποπέπτωκα. a. 2. ind. act. ἀπέπεσον. Th. πίπτω, *cado.*

'Αποπλάζω, vel -άγγω, *aberrare* vel *evagari facio;* f. 1. ind. act. γξω. a. 1. ind. act. ἀπέπλαγξα, ας, ς, p. ind. act. γχα. præs. ind. pass. ἀποπλάζομαι, vel -άγγομαι, *aberro, evagor,* seu *vagor,* a. 1. ind. pass. ἀπεπλάγχθην, ης, η, a. 1. ind. m. ἀπεπλαγξάμην, ω, άσω· ab ἀπὸ, et πλάζω, vel πλάγγω, *errare facio.*

'Αποπλανάω, -ῶ, *seduco,* f. ήσω. p. ἀποπεπλάνημα. præs. ind. pass. ἀποπλανάομαι, *aberro,* perf. ind. pass. ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἀπεπλανήθην, *erravi.* Th. πλάνη, *error.*

'Αποπλεῖσαι, *remeare, renavigare,* præs. inf. act. Poët. pro ἀποπλεῖν, verbi

'Αποπλεῖν, *navi discedo, solvo,* f. ἀποπλεύσω, perf. ἀποπέπλευκα. a. 1. ind. act. ἀπέπλευσα. Th. πλεῖν, *navigo.*

* 'Αποπληξία, ας, ἡ, *Apoplexia,*

Digitized by Google

corporis totius stupor, motûs omnis ac sensûs subita privatio, vehemens in toto corpore facta percussio, quæ attonitum reddit: ex ἀπὸ, et πλήσσω, *percutio.*

'Αποπλήω, -ῶ, f. ήσω, *impleo, compleo:* ex ἀπὸ, et πλήθω, -ῶ. Th. πλῆς, *plenus.*

'Αποπλήρωσις, εως, ἡ, *expletio:* à 2. pers. sing. præt. ind. pass. præced. verbi

'Αποπληρωτὴς, οῦ, ὁ, *qui aliquid complet ac perficit, executor:* ab eod.

'Απόπλους, υ, ὁ, Ion. pro ἀπόπλους, *discessus,* propriè *de navi:* ab ἀποπλέω, q. v.

'Απόπλυμα, ατος, τὸ, *aqua sordida ex eo quod eluitur, eluvies:* ab

'Αποπλύνω, *abluo,* f. ὔνῶ, p. ἀποπέπλυγκα, a. 1. ind. act. ἀπέπλυνα. Th. πλύνω, *lavo,* propriè *vestes sordidas.*

'Αποπλώω, Ion. pro ἀποπλέω, *navi discedere, solvere;* præs. inf. act. verbi ἀποπλέω, q. v.

'Αποπνέουσα, ἡ, *efflans, exhalans exspirans,* pro ἀποπνέουσα, præs. part. act. f. g. Poët. ab ἀποπνέω, et Poët. ἀποπνόω, *efflo, exhalo, exspiro,* f. 1. ind. act. ἀποπνεύσω, a. 1. ind. act. ἀπέπνευσα, a. 1. ind. m. ἀπεπνευσάμην, ω, ατο, præt. ind. act. ἀποπέπνυκα, p. ind. pass. ἀποπέπνυσμαι, à cujus 2. pers. sing. ind. ἀπόπνοιις, ιος, ἡ, *exhalatio, efflatio, exspiratio:* ab ἀπὸ, et πνέω, *spiro.*

'Αποπνιγησόμενος, η, ον, *suffocaturus,* f. 2. part. pass. ab

'Αποπνίγω, *suffoco,* f. ἀποπνίξω, p. ἀποπέπνιγκα, a. 1. ind. act. ἀπέπνιξα, a. 2. ind. act. ἀπέπνιγον, p. ind. pass. ἀποπέπνιγμαι, a. 2. ind. pass. ἀπεπνίγην, f. 2. ind. pass. ἀποπνιγήσομαι. Th. πνίγω, *suffoco.*

'Αποπνίξας, αντος, ὁ, *qui suffocavit,* a. 1. part. act. à præced.

'Αποπνοὴ, ῆς, ἡ, *exhalatio, efflatio, exspiratio:* à præt. ind. m. verbi ἀποπνέω.

'Απόπνοια, ας, ἡ, *flatus:* ab eod.

'Αποποίω, -ῶ, f. ήσω, *submoveo.*

'Αποπομπαίος, υ, ὁ, *depulsor,* et *aversor malorum,* idem quod ἀλεξίκακος.

'Αποπομπὴ, ῆς, ἡ, *dimissio, rejectio, ablegatio, repudium.*

'Αποπραΐζομαι, fut. ίσομαι, *vendo.*

'Απόπροθεν, et 'Απόπροθι, adv. *procul, longè, eminùs.* Th. πρό.

'Αποπτάμενος, ὰ, ὸν, a. 2. part. m. ab ἀφίπταμαι, *avolo:* quod ex ἀπὸ, et ἵπταμαι, *volo.*

'Αποπτάσσω, *respiciunt ad,* 3. pl. præs. ind. act. ab ἀποπτήσσω, qu. ab ἀπὸ, *rursùm,* et ἱστάνω. Th. ὄπτομαι, *video.*

'Αποπτᾶναι, a. 2. inf. act. ab ἀπίπτημι, a. 2. ind. act. ἀποπτάσομαι, f. 1. ind. m. ab ἀφίπτᾶμαι.

'Αποπτύουσι, *respuunt,* 3. pl. præs. ind. act. ex ἀποπτύω, quod ex ἀπὸ, et πτύω, *spuo.*

'Αποπτώσω, ας, α, *decidam,* f. 1. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

'Απορα, pro ἄπορον, idem quod ἀδύνατον, *impossibile:* vide in ἀπορία.

'Αποργίζομαι, f. ἰσομαι, *irascor.* Th. ὀργὴ, *ira.*

'Απορεῖ, 3. sing. præs. ind. act. ab ἀπόρεω, f. ήσω, *dubito, consilio destitutus sum;* præs. part. act. ἀπορῶν, οὖντος, ὁ ex α pr. et πορὸς, *via.*

'Απορέομαι, *dubito, perplexus sum;* f. ήσομαι, p. ἠπόρημαι· à πόρος, q. à πόρω. Undè et

'Απόρημα, ατος, τὸ, *dubitatio, quæstio; de quo ambigitur.*

'Απόρητος, υ, ὁ ἡ, *inexpugnabilis, incolumis:* ex α pr. et πίρθω, *diruo, vasto, everto.*

'Απορία, ας, ἡ, Ion. -ίη, ης, ἡ, *inopia consilii:* ab ἄπορος, q. v.

'Απορνύμενοι, αἱ, *concitatæ;* præs. part. pass. f. g. pl. nom. in m. g. sing. nom. ἀπορνύμενος· ex ἀπὸ, et ὄρνῦμι, seu ὄρνῦμαι, pro ὄρω.

'Απορος, ὁ, ὁ ἡ, *invisus;* item *hebes, difficilis, dubius, consilii inops, pauper:* ex α pr. et πόρος, *meatus, via, transitus.*

'Απόρουσι, *irruit,* 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab

'Απορύω, f ὔσω, p. ἀπόρυκα· ex ἀπὸ, et ὄρυσσω, *excito.*

'Αποῤῥαγήσομαι, ης, ῃ, a. 2. opt. pass. verbi ἀποῤῥήγνυμι, *dirumpo.*

'Αποῤῥαίνω, *spargo.* Th. ῥαίνω, *perfundo.*

'Αποῤῥαίσω, fut. 1. inf. act. ab

'Αποῤῥαίω, f. σω, p. κα, *destruo;* item *careo.* Th. ῥαίω, *prostigo.*

'Αποῤῥάσσω, *sarcio, resuo:* hinc a. 1. part. act. ἀποῤῥάψας. Th. ῥάπτω.

'Αποῤῥέω, f. ύσω, *defluo, effluo:* à ῥέω, *fluo.*

'Αποῤῥέω, f. ῥήσω, p. -ίῤῥηκα, *veto, interdico, abdico.*

'Αποῤῥήγνῦμι, f. ήξω, p. ηχα, *dirumpo.* Th. ῥήγνυμι, *frango.*

'Αποῤῥητὸν, *vetitum,* a. 1. part. pass. n. g. ex ἀπὸ, et ῥέω, *dico.*

'Απόῤῥητα, ατος, τὸ, *interdictum magistratûs:* et

'Απόῤῥητος, ιος, ὁ, *defectio;* item *interdictum magistratûs, abdicatio:* ab eod.

'Αποῤῥήσσω, -ττω, f. ξω, p. χα, idem quod ἀποῤῥήγνυμι.

'Αποῤῥῆξις, et in f. g. ἀποῤῥῆξασα, *abrumpens,* a. 1. part. act. ex ἀπὸ, et ῥήσσω, *frango, rumpo.*

'Απόῤῥητος, υ, τὸ, *secretum, penetrale, inauditum, nefandum, arcanum.*

'Απόῤῥητος, υ, ὁ ἡ, *legibus vetitus, ineffabilis, indignus dictu, nefandus, arcanus, silentio suppressus,* &c. 'Απόῤῥητα ποιεῖσθαι, *interdicere, silentio supprimere:* à ῥέω, *dico.*

'Αποῤῥήτως, *clàm, secretò, occultè,* adv. ab eod. Th.

'Αποῤῥίπτω, *abjicio,* f. ψω, p. ἀπέῤῥιφα, a. 1. ind act. ἀπέῤῥιψα, a. 2. ind. act. ἀπέῤῥιπον, a. 1. part. act. ἀποῤῥίψας· ex ἀπὸ, et ῥίπτω. Hinc

'Αποῤῥῖψις, ιος, ἡ, *projectio, abjectio.*

'Αποῤῥὴ, ῆς, ἡ, *defluvium, profluvium:* item

'Απόῤῥοια, ας, ἡ, et 'Απόῤῥυσις, *defluxus.*

'Αποῤῥοφέω, -ῶ, f. ήσω, *exhaurio, exhorbeo, adhorbeo, absorbeo.*

'Αποῤῥύουσι, υ, ὁ ἡ, *deorsùm fluens:* ab

'Αποῤῥύω, *defluo.* Th. ῥύω, idem quod ῥέω, *fluo.*

'Αποῤῥὼξ, ῶγος, ὁ ἡ, substantivè accipitur pro *fragmento avulso, parte, emanatione, rivo,* &c. item pro *stillâ, propagine.....* Adjectivè, *abruptus, præruptus, derivatus:* ab ἀποῤῥήγνυμι· alii ab ἀποῤῥήσσω, *erumpò, abrumpo.*

'Αποσᾰνίζω, *orbo, orphanum reddo,* f. ίσω, p. ἀποσᾴνικα, a. 1. ind. act. ἀποσᾴνισα, præt. ind. pass. ἀποσᾴνισμαι, a. 1. ind. pass. ἀποσᾳνισθῆναι, a. 1. part. pass. ἀποσᾳνισθεὶς· ex ἀπὸ, et ὀρφανὸς, ὴ, ὸν, *orbus parente* vel *parentibus, orphanus.*

'Απόσεως κῶλος, *inopem esse:* ab ἄσπορος, *pauper.*

'ΑΠΟΣ, ους, τὸ, *lassitudo, labor;* item *altitudo:* ab ἀπὸ remotionem notante.

'Αποσάττω, fut. άξω, *deonero.* Th. σάττω.

'Αποσβεννῦω, -νῦμι, f. ίσω, p. ικα, *extinguo, cessare facio:* et

'Αποσβέννυμι, *extinguunt,* a. 1. sub. act. 3. pl. Poët. ab ἀπὸ, et σβέννυμι, *extinguo.*

'Αποσιώμενος et ἀποσιῶσθαι, legitur apud Herodot. Sed annon legendum ἀποσιώμενος, pro ἀφοσιώμενος, *sanctè et religiosè perficiens.* Sic ἀποσιῶσθαι, pro ἀφοσιῶσθαι, Ion. quod ab ὅσιος.

'Αποσπασάμενος, *spoliatus,* a. 1. part. med. ex

'Αποσπάω, f. σπάσω, p. σίσπακα, *excutio, propulso, rejicio, depello.* Th. σπάω, *quatio.*

'Αποστηκεύομένα, *recessa,* perf.

part. pass. ab ἀποσημαίω, *annotationes facio, in notarum librum refero.* Th. σῆμα, *signum, nota.*

'Αποσημαίνομαι, *obsigno: designo:* et

'Αποσημαίνω, f. ἄνω, *indico, significo.* Th. σῆμα.

'Αποσήπομαι, f. ήψομαι, p. -ημμαι· et

'Αποσήπω, f. ήψω, *marcesco, putrefacio.* Th. σήπω, *putrefacio.*

'Αποσῖτίω, -ῶ, f. ήσω, *à sibis abstineo:* et

'Απόσῖτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *à cibo abstinens, abhorrens à cibo.* Th. σῖτος, *cibus.*

'Αποσιωπάω, -ῶ, f. ήσω, *sileo, taceo, obticeo:* et

'Αποσιώπησις, εως, ἡ, *reticentia;* item *figura rhetorica.* Th. σιωπάω, *taceo.*

'Αποσκαρίζω, f. ίσω, *palpitando expiro, palpitans pedes in adversum jacto.*

'Αποσκεδάννῡμι, f. ἄσω, p. ασα, *dissipo.* Th. σκεδάω, σκεδάννυμι *dissipo.*

'Αποσκεπάζω, f. σω, *operio, detego.*

'Αποσκέπτω, f. ψω, *visito,* -ομαι, f. ψομαι, *ex alto speculor.*

'Αποσκευάζομαι, *vasa aufero, removeo, sarcinas colligo, everto, rejicio, depono;* item *destruo;* a. 1. med. ἄσομαι, præt. pass. ἀποσκευάσμαι, a. 1. ind. m. ἀποσκευασάμην· ex ἀπὸ et σκευάζω, q. v.

'Αποσκευάζω, f. ἄσω, p. ασα, *repono, reparo;* item *aufero:* ab eod.

'Αποσκευή, ῆς, ἡ, *sarcina, apparatus, exercitûs impedimenta.* Th. σκεῦος, *vas.*

'Αποσκηνίω, f. ώσω, *longiùs habito,* vel *remotiùs tendo.* Th. σκηνή, *tentorium.*

'Αποσκήπτω, f. ψω, p. φα, *decumbo in, decido, desino, evado.* Th. σκήπτω.

'Αποσκήψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. præced. verbi.

'Αποσκιάζω, *obumbro,* f. ἄσω, p. ἀποσκίασα, p. ind. pass. ἀποσκίασμαι. Th. σκιὰ, *umbra.* Hinc

'Αποσκίασμα, ατος, τὸ, *obumbratio*

'Αποσκλῆναι, *emori,* a. 2. inf. act. à σκλάω, a. 2. ind. act. ἔσκλην· alii à σκλῆμι. Th. σκλλω, *exsicco.*

'Αποσκληρύνω, f. ὕνῶ, *induro;* ex σκληρός, *durus.*

'Αποσκοπιάω, f. ιάσω, et ἀποσκοπέω, f. ήσω, p. ηκα, *contemplor, ex alto despicio, scopum intueor,* &c.

'Απόσκοπος, ου, ὁ, *absurdus, à scopo aberrans;* item *procul spectans:* ex ἀπὸ, et σκοπὸς, quod à σκάπτομαι.

'Αποσκορακίζω, f. ίσω, p. ικα, *relinquo, increpo, ad corvos abire jubeo; reprobo:* et

'Αποσκορακισμός, οῦ, ὁ, *contemptio, increpatio:* ex ἀπὸ, et σκορακίζω, *ad corvos abire jubeo.* Th. κόραξ, *corvus.*

'Αποσκορπίζω, f. ίσω, *dissipo, exauctoro.*

'Αποσκυλάω, f. ήσω, Poët. pro ἀποσυλάω, *despolio, depræedor.*

'Αποσκώπτω, f. ψω, *dicteria jacio, derideo.* Th. σκώπτω, *cavillor,* &c.

'Αποσμάω, f. ήσω, et

'Αποσμήχω, f. ξω, p. χα, *abstergo, purgo.* Th. σμάω et σμήχω· ἰσοδυναμοῦντα.

'Αποσμῡχάω, ῶντος, ὁ, part. a. 2. pass. *qui exarsit, contabescens:* ab

'Αποσμύχω, f. ξω, p. χα, *igni cæco absumo, exuro,* &c. Th. σμύχω, *attero, consumo.*

'Αποσοβέω, f. ήσω, *abigo, repello.* Th. σοβέω.

'Αποσος, ου, ὁ ἡ ἡ, *quantitatis expers.*

'Αποσπάδιον, ου, τὸ, *deceptum,* substantivè; et

'Απόσπασμα, ατος, τὸ, *pars, fragmentum, avulsum quidquam:* ab

'Αποσπάω, *abstraho, educo, evello,* f. ἄσω, p. ἀπέσπακα, a. 1. ind. act. ἀπέσπασα, a. 1. part. act. ἀποσπάσας, perf. ind. pass. ἀπέσπασμαι, a. 1. ind. pass. ἀπεσπάσθην, a. 1. part. pass. ἀποσπασθεὶς. Th. σπάω, *traho.*

'Αποσπείρω, *dissemino,* f. ρῶ, p. κα, p. ind. m. ἀπέσπορα.

'Απόσπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, *satus ab aliquo, ab aliquo oriundus.* Th. σπείρω, *sero.*

'Αποσπουδάζω, f. άσω, *studiosus alicujus rei esse desino, negligo, remitto;* et part. præs. act.

'Αποσπουδάζων, *negligens:* ex ἀπὸ, et σπουδὴ, *ardor, studium;* q. à p. ind. m. verbi σπεύδω, *festino.*

'Απόστα, pro ἀπόστηθι, vel ἀπόστηθι, *absiste;* a. 2. imp. act. ab a. 2. ind. act. ἀπέστην, ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι, *sto.*

'Αποστᾶδὰ, et

'Αποστᾶδὸν, *eminùs,* adv. ex ἀπὸ, et ἵστημι, *sto.*

'Αποστάζουσα, *stillans,* præs. part. act. f. g. ab

'Αποστάζω, f. ξω, *distillo, stillatim fundo.* Th. στάζω, *stillo.*

'Αποστὰς, άντος, ὁ, *fugiens,* a. 2. act. part. ab ἀφίστημι.

'Αποστασία, ας, ἡ, *defectio:* et

'Αποστάσιον, ου, τὸ, *repudium, discessio, libellus repudii:* et

'Αποστᾶσις, εως, ἡ, *abscessio, defectio.* Omnia à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφίστημι, q. v.

'Αποστατέον, *desistendum est:* ab ἀφίστημι.

'Αποστατέω, f. ήσω, p. ηκα, *absisto, deficio:* et

'Αποστάτης, ου, ὁ, *defector, fugitivus, desertor:* necnon

'Αποστατικὸς, ὴ, όν, *rebellis, contumax:* et

'Αποστατικῶς, *deficientium more.*

'Αποστάτις, ίδος, ἡ, *rebellis, defectrix.* Omnia ex ἀπὸ, et ἵστημι, quod à στάω, inusit.

'Αποστεγάζω, *tectum removeo, detego,* f. άσω, p. ἀπεστέγασα, a. 1. ind. act. ἀπεστέγασα· à στέγω, *tectum.* Th. στέγω, *tego.*

'Αποστέγασμα, ατος, τὸ, *operculum, integumentum:* à præced.

'Αποστάλασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ἀποστάλλω, *ablego.*

'Αποστάχω, f. ξω, *discedo, abeo, revertor:* ex ἀπὸ, et στάχω, *incedo.*

'Αποστέλλω, *ablego, mitto;* f. ελῶ, p. ἀπέσταλκα, a. 1. ind. act. ἀπέστειλα, a. 2. ind. act. ἀπέστἄλον, p. ind. pass. ἀπέσταλμαι, a. 2. ind. pass. ἀπεστάλην, a. 2. sub. pass. ἀποσταλῶ, a. 2. part. pass. ἀποσταλεὶς, p. ind. m. ἀπέσταλα. Th. στέλλω, *mitto.*

'Αποστενόω, f. ώσω, *angustum reddo:* à στενόω. Th. στενὸς, *angustus.*

'Αποστέργω, f. ξω, *desino amare, odio prosequor:* ex ἀπὸ, et στέργω, *amo.*

'Αποστερέω, *damno afficio, privo,* f. ήσω, p. ἀπεστέρηκα, a. 1. ind. act. ἀπεστέρησα, a. 2. sub. act. ἀποστερήσω, perf. ind. pass. ἀπεστέρημαι, part. ἀπεστερήμενος. Th. στερέω, *privo.*

'Αποστῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίστημι, *discedo, deficio.* Th. ἵστημι, *sto.*

'Αποστέρησις, εως, ἡ, *ablatio, privatio:* à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποστερέω.

'Αποστερητὴς, οῦ, ὁ, *fraudator:* à 3. sing. perf. ind. pass. ejusdem verbi.

'Απόστημα, ατος, τὸ, *apostema, ulcus, abscessus, suppuratio:* à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφίστημι.

'Αποστηρίζω, f. ξω, *fulcio, confirmo.* Th. στηρίζω, *firmo.*

'Αποστήσαι, *abduxisse,* a. 1. inf. act. ab ἀφίστημι.

'Αποστηστόμιθα, 1. pl. f. 1. ind. m. ejusdem verbi.

'Αποστίλβω, *splendeo,* f. ψω, p. ἀπέστιλφα. Th. στίλβω, idem.

'Αποστίχει, *abi,* a. 2. imperat. act. ab ἀποστείχω, *abeo.*

'Αποστολεὺς, έως, ὁ, *rei nauticæ præfectus, qui classi præest:* et

'Αποστολὴς, ῆος, ὁ, nom. pl. *rei nauticæ præfecti.* Th. στέλλω, *mitto.*

'Αποστολή, ῆς, ἡ, *dimissio, profectio, apostolatus:* ab ἀπόστολος.
'Αποστολικός, ὴ, όν, *ad apostolos pertinens, apostolicus:* ab eod.
'Απόστολον, υ, τὸ, subaudi πλοῖον, *navis:* pro *navigium*, apud Herodot.
'Απόστολος, υ, ὁ, *apostolus, legatus:* à p. ind. m. v. ἀποστέλλω, *ablego:* Hinc Angl. APOSTLE. Interdum est adjectivum, ut ἀπόστολα πλοῖα apud Plat. Sæpiùs est substantivum, interdumque sic dicitur *apparatus classium* et *expeditio maritima.* Quivis etiam qui cum mandatis aliquò mittitur ἀπόστολος dicitur. Peculiariter tamen legati Christi, quos in totum terrarum orbem misit ad annunciandum Evangelium, sic dicuntur ab Evangelistis et Ecclesiasticis.
'Αποστομαΐζω, propriè *memoriter recito; allicio ad loquendum*, f. ίσω, perf. ἀπεστομάτικα, a. 1. ind. act. ἀπεστομάτισα· ex ἀπὸ, et στόμα, ατος, τὸ, *os.*
'Απόστορος, υ, ὁ ἡ ὁ, *inimicus, amoris expers:* à præt. ind. m. vide ἀποστέργω. Th. στέργω, *amo.*
'Αποστρακίζω, f. ίσω, *mitto in exilium:* ab ἀπὸ, et ὄστρακον, *testa:* quòd in illis scripta fuerint olim suffragia.
'Αποστραφήσομαι, ῆσ, ῆ, a. 2. opt. pass. ἀποστραφῆς, a. 2. part. pass. ἀποστραφῆς, *averseris*, 2. sing. a. 2. sub. pass. et
'Αποστραφήσομαι, f. 2. ind. pass. et
'Αποστράφητι, a. 2. imp. pass. ab
'Αποστρέφω, *averto, refero*, f. ψω, p. ἀπέστροφα, a. 1. ind. act. ἀπέστρεψα, a. 1. imp. act. ἀπόστρεψον, ἄτω, a. 2. ind. act. ἀπέστραφον, in pass. præs. ἀποστρέφομαι, ῇ, νται, *aversor*, a. 2. ind. pass. ἀπεστράφην, et in 3. pl. ἀπεστράφησαν, a. 2. sub. pass. ἀποστραφῶ. Th. στρέφω, *verto.* Undè
'Αποστρέψας, αντος, ὁ, *avertens*, a. 1. part. act. et
'Αποστροφή, ῆς, ἡ, *aversio, receptus, refugio;* figura rhetorica: et
'Αποστροφος, υ, ὁ, *apostrophus*, figura gramm. nota apud Græcos rejectæ vocalis ob sequentem: et
'Αποστρόφος, υ, ὁ ἡ ὁ, *abhorrens, aversus:* ab eod.
'Αποστύγιαι, -ῶ, f. ήσω, *abhorreo, aversor;* cum accus. ex ἀπὸ, et στυγίω, *odio prosequor.*
'Αποσῶ, ᾷς, ᾷ, a. 3. sub. act. ab ἀφίστημι.
'Αποσῦλᾶσαι, Dor. pro ἀποσυλῆσαι, *prædari et auferre ab aliquo quid;* a. 1. inf. act. verbi ἀποσυλάω. Th. σύλη, *præda, spolium.*
'Αποσυνάγω, f. ξω, *indè colligo, restituo in, disgrego, dispello.* Th. ἄγω.
'Αποσυνάγωγος, ος, ὁ ἡ ὁ, *synagogâ motus:* ex α priv. et συναγωγή. Th. ἄγω.
'Αποσυρίζω, -ίσσω, -ίσ|ω, f. ίσω, vel ίξω, *sibilo.* Th. συρίσσω, *sibilo.*
'Αποσυσκευάζω, f. άσω, *compilo.*
'Αποσφᾰγὴς, ῆντος, ὁ, *obtruncatus*, a. 2. part. pass. ab
'Αποσφάζω, f. ξω, *jugulo.* Th. σφάζω, idem.
'Αποσφαπιλίζειν, præs. inf. act. *putrefacere.* Th. σφάπιλὴς, *gangræna.*
'Αποσφᾰλὴς, *spe falsus*, a. 2. part. pass. ab
'Αποσφάλλω, f. ᾰλῶ, p. κα, *aberrare facio, subverto, seduco*, a. 2. ind. pass. ἐσφάλην. Th. σφάλλω, *fallo, everto.*
'Αποσφάττω, f. ξω, p. χα, *jugulo, macto:* id. q. ἀποσφάζω, suprà.
* 'Αποσφενδονάω, -ῶ, seu ἀποσφενδονίω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *fundâ torqueo.*
* 'Αποσφενδονίζω, f. ίσω, *fundâ torqueo;* idem quod ἀποσφενδονάω, suprà.
'Αποσφήλαι, *aberrare faceret*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ἀποσφάλλω, suprà.
'Αποσφράγισμα, ατος, τὸ, *signaculum:* ex σφραγίζω. Th. σφραγὶς, *sigillum.*
'Αποσχάζω, f. άσω, *diffringo, scarifico, venam seco:* ex ἀπὸ, et σχάζω, *scarifico.*
'Αποσχῦ, *abstinere*, a. 2. inf. act. et ἀποσχήσειν, a. 2. ind. m. ab ἀπέχω. Th. ἴσχω, *habeo.*
'Απόσχισο, *abstine*, pro ἀποσχοῦ, a. 2. imperat. m. ab ἀπέχω. Undè et
'Απόσχισις, ως, ἡ, *abstinentia, temperantia:* et
'Αποσχάσουσι, *arcebunt*, 3. pl. f. 1. ind. act.
'Αποσχίζω, f. σω, *abscindo, separo*, a. 1. ind. act. ἀπέσχισα, ας, ε· et
'Απόσχισις, ως, ἡ, *avulsio, abscissio, ramus, propago:* ex ἀπὸ, et σχίζω, *scindo, findo.*
'Αποσχολάζειν, præs. inf. act. *vacare rei alicui:* quod à σχολάζω, *otior.* Th. σχολὴ, *otium, vacatio.*
'Αποσχολίσομαι, -ῦμαι, *occupor*, f. ήσομαι, part. præs. pass. ἀποσχολάμενος, *occupatus:* ex ἀπὸ, et σχολὴ. Th. σχολὴ, *otium, vacatio.*
'Αποσχόμενος, a. 2. part. m. ἀπέσχομαι, a. 2. sub. m. ἀποσχὸν, a. 2. part. act. ab ἀπέχω.
'Αποσώζω, f. σω, p. σωκα, *tandem servo, sanitati restituo.*
'Αποσώζεσθαι, *aufugere*, præs. inf. m. vel pass. apud Xenoph. et
'Αποσωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀποσώζω, *servo.* Th. σῶς, *salvus.*
'Αποτάγὴ, ῆς, et 'Απότᾰξις, ως, ἡ, *renunciatio:* opponitur etiam τῇ συντάξει· ab ἀπὸ, et τάσσω, vel τάττω, *ordino.*
'Αποτᾰδὸν, adv. *extentè, prolixè:* et
'Αποτᾰδὸς, *porrectus*, a. 2. part. pass. ab ἀποτάνω. Th. τάνω, *tendo.*
'Αποτᾰκὸς, *liquefactus*, a. 2. part. pass. ab ἀποτήκω. Th. τήκω, *liquefacio, mollio.*
'Αποτακτος, υ, ὁ ἡ ὁ, *ad certum usum sepositus.* Th. τάσσω.
'Αποτάσσομαι, vel Att. -τάττομαι, propriè *dimitto cum mandatis, renuntio;* cum dat. item *valedico, de abeunte;* interdum *collocor*, f. ἄξομαι, p. ἀποτέταγμαι, a. 1. ind. m. ἀπεταξάμην, *valedixi*, a. 1. inf. m. ἀποτάξασθαι. Th. τάσσω, vel τάττω.
'Αποτάσ|ω, f. άξω, p. άχα, *colloco, seorsùm pono, destino, renuntio;* item *secerno, attribuo:* ab eod. Th.
'Αποτᾶτω, *longissimè*, adv. superl. τῦ ἀπὸ, *procul*, adv. Poët.
'Απότᾰφος, υ, ὁ ἡ ὁ, *privatus sepulchro;* item *seorsim ab aliis sepultus:* ex ἀπὸ, et τάφος, à θάπτω, *sepelio.*
* 'Αποταφεύω, f. σω, *circumdo fossâ.*
* 'Αποτεθῆῦ, *referrentur*, per Sync. pro ἀποτεθήσεσθε, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἀποτίθημι, *depono, repono.*
'Αποτείνω, f. νῶ, p. τέτᾰκα, *extendo, intendo:* ἀποτείνω, *spectat:* et ἀποτείνομαι, pass. *contendo, invehor.* Th. τείνω.
'Αποτειχίζω, f. ίσω, p. ἀποτετείχικα, a. 1. ind. act. ἀπετείχισα, *muro cingo, vallo:* à τειχίζω, q. à τεῖχος, *murus.*
'Αποτείχισις, ως, ἡ, et 'Αποτειχισμὸς, ῦ, ὁ, *obstructio per murum, munitio:* et
'Αποτείχισμα, ατος, τὸ, *murus:* ab eodem Th.
'Αποτινάσσω, *orbabor*, a. 1. sub. pass. verbi ἀποτεκνόω, quod à τέκνον. Th. τίκτω, *pario.*
'Αποτέλεσμα, ατος, τὸ, *effectio, effectus;* item *eventus:* nom. p. 'Αποτελέσματα, τὰ, *effectus stellarum, imagines sub certo sidere factæ ad ejus vim detinendam:* undè
'Αποτελεσματικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, *scientia harum usus et modum conficiendi docens.*
'Αποτελεσματικὸς, ὴ, όν, *effectivus, efficiendi vim habens.*
'Αποτελεσμὸς, ῦ, ὁ, *effectio, effectus.* Omnia à 1. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποτελέω, -ῶ. Th. τέλος, *finis.*
'Αποτελεστικὸς, ὴ, όν, ὁ ἡ ὁ, *effectivus, effectus præstans*, à 3. pers. sing. præt. pass. ind. ejusd. verbi.
'Αποτελευτάω, -ῶ, f. ήσω, *finem*

facio, morior, recido, desino: à cujus 2. pers. sing. præt. pass. ind. fit

'Αποτιλύσεως, ως, ἡ, *mors:* ab ἀπὸ et τιλυσσάω. Th. τίλος, *finis.*

'Αποτιλῶ, -ῶ, *efficio, perficio, præsto;* f. ἰσω, et ήσω, p. ἀποτετίλεκα, præs. pass. ἀποτιλέομαι, -οῦμαι, *perficior;* item *convalesco,* perf ind. pass. ἀποτετίλεσμαι, cujus part. ἀποτετιλεσμένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἀποτιλέσθην, ης, η, cujus part. ἀποτιλεσθὲς, εῖσα, ἐν, *consummatus:* ab ἀπὸ, et τιλέω, -ῶ. Th. τίλος, *finis.*

'Αποτιλῶ, -ῶ, *pendo,* (vel *solvo*) *tributi nomine;* item *persolvo.* Th. τίλος, *vectigal.*

'Αποτίμνω, f. ἀποτεμῶ, *deseco, reseco, abscindo:* et

'Αποτμῶν, part. ejusd. fut. Th. τίμνω, *scindo, seco.*

'Αποτίξεσθαι, *enixuram esse,* f. 1. inf. m. ab ἀποτέτοκα. Th. τίκτω, *pario.*

'Αποτίξις, ως, ἡ, *partus:* ab eod.

'Απότιος, *longinquus:* ab ἀπὸ, *procul,* adv. Poët.

'Αποτίω, *longiùs:* adv. ab eod.

'Αποτιταμένος, *dependens,* perf. part. pass. ab ἀποτέταμαι· ἀποτάνυσαι, 3. pl. perf. ind. pass. Th. τάνυ, *tendo.*

'Αποτετιλεσμένος, η, ον, *perfectus, consummatus, absolutus,* part. præt. pass. verbi ἀποτελέομαι, -οῦμαι. Th. τίλος, *finis.*

'Αποτέτμητο, *detruncatus erat;* Ion. et Poët. pro ἀποτέτμητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab ἀποτέτμημαι· hinc a. 1. opt. pass. 1. sing. ἀποτμηθείην. Th. τέμνω.

'Απότιν, pro ἀφ' οὗ, vel ἀπὸ τοῦ, Ion.

'Αποτίνυμα, ατος, τὸ, *damnum:* opp. τῷ ἐποτίνυμαι· et

'Αποτίνυξις, ως, ἡ, *res malè gesta. sinister successus.* Th. τίνω, *paro.*

'Αποτηγανίζω, f. ἴσω, è *sartagine comedo, uro, igne crucio, frigo:* ex τήγανον, *sartago.*

'Αποτίθημι, *depono, expono, differo, confero;* f. ἀποθήσω, p. ἀποτέθηκα· a. 1. ind. act. ἀπέθηκα· a. 1. ind. pass. ἀποτέθην· a. 1. ind. m. ἀποθημάμην, ω, ατο· a. 2. part. m. ἀποθέμενος, η, ον· a. 2. inf. m. ἀποθέσθαι· reliqua tempora vide in τίθημι, *pono.*

'Αποτίκτω, *gigno, pario.* Th. τίκτω, idem.

'Αποτίλλω, f. τιλῶ, *evello, divello, depilo.* Hinc

'Αποτίλμα, ατος, τὸ, *laceramentum, frustum.* Th. τίλλω, *vello.*

'Αποτίμάω, f. ήσω, p. ημα, *æstimo, rependo, mulcto.* Th. τίω, *honoro, punio.* Hinc

'Αποτίμημα, ατος, τὸ, *pignus:* et

'Αποτίμησις, εως, ἡ, *pretium, pignus:* item

'Αποτίμητος, η, ον, *inglorius;* interdum *oppignoratus:* ab eod. Th.

'Αποτινάγμα, ατος, τὸ, *purgamentum,* id quod excutitur, seu decutitur.

'Αποτίναξις, *excutio,* f. άξω, p. ἀποτετίναχα· a. 1. ind. act. ἀπετίναξα· a. 1. imperat. act. ἀποτίναξον, άτω· a. 1. part. act. ἀποτινάξας, ασα, αν, ὁ a. 1. inf. m. ἀποτινάξασθαι. Th. τινάσσω, *quatio.*

'Αποτιτύμενος, η, ὁ, *ulcuscens,* præs. part. m. ab ἀποτίτυμαι, vel ἀποτίτυμμαι· idem quod Th. τίω, *punio.*

'Αποτίνω, *dependo, pœnas luo, ulciscor, solvo;* f. ἀποτίσω, p. ἀποτέτικα· a. 1. ind. act. ἀπέτεισα· ex ἀπὸ, et τίνω, pro τίω, *persolvo.*

'Αποτιτάμενος, a. 1. part. med. ἀποτίσας, a. 1. part. act. ab ἀποτίω. Th. τίω.

'Αποτίσαι, *luet;* f. 1. ind. act. 3. sing. ἀποτίσει, *luat;* 3. pers. sing. a. 1. sub. act. ἀποτίσωμεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ab

'Αποτίω, f. ίσω, p. ίκα, *punio, persolvo, reddo, remunero.* Th. τίω, *punio.*

'Αποτμήγω, seu ἀποτμήσσω, *abscindo;* f. ξω. a. 1. part. act. ἀποτμήξας, a. 2. pass. ἀποτμάγην· quod ex ἀπὸ, et τμήσσω, idem quod inusit. τμάω, *seco.* Th. τέμνω.

'Αποτμος, ου, ὁ ἡ ὁ, *infelix, miser:* undè ἀποτμότατος, *infelicissimus:* ex α pr. et τύτμος, *sors;* ἄποτμος τύτμος, *sors miserrima.*

'Αποτολμάω, -ῶ, *audaciâ utor;* f. ήσω, p. ἀποτετόλμηκα. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia.*

'Αποτομὴ, ῆς, ἡ, *abscissio:* et

'Αποτόμια, ας, ἡ, *rigor, severitas:* ab

'Απότομος, ου, ὁ ἡ ὁ, *abruptus;* sic πέτρα ἀπότομος, *rupes præruptа;* per metaph. *severus.* Hinc

'Αποτόμως, *severè, præcise:* omniâ à Th. τέμνω.

'Αποτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui sine potu vivit:* ὕδωρ ἄποτον, *aqua ad potandum minimè bona:* ex α pr. et πίνω, *poto, bibo.*

'Αποτραγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποτράω, *comedo.* Th. τράω, *edo.*

'Αποτραχύνω, f. ὐνῶ, *exaspero, audeo.* Th. τραχὺς, *asper.*

'Αποτρεπτικὸς, ὴ, όν, *dissuasorius:* à seq.

'Αποτρέπω, *averto, dehortor;* f. ψω, p. ἀποτέτροφα· a. 1. ind. act. ἀπέτρεψα· a. 2. ind. act. ἀπετράπον· in med. ἀποτρέπομαι, *aversor, repudio;* cum acc. Th. τρέπω, *verto.*

'Αποτρέχω, *abhorreo, recurro, fugio.* Th. τρέχω, fut. θρέξω, cumro.

'Αποτρίβομαι, f. ψομαι, et

'Αποτρίβω, f. ίψω, *amoveo, purgo, attero, expello, impedio, conatum frango, abstergo:* à cujus 1. sing. præt. ind. pass. fit

'Απότριμμα, ατος, τὸ, *res quæ deterendo decidit, ramentum.* Th. τρίβω, *tero.*

'Αποτροπάσθαι, præs. inf. med. Poët. pro ἀποτρέπεσθαι, contr. ab

'Αποτροπάομαι, *aversor, declino:* qu. à τροπάω, pro τρέπω, *verto.*

'Αποτρόπαιος, ου, ὁ ἡ ὁ, *fugiendus, odio dignus, malorum depulsor:* et

'Αποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, *aversatio;* item *amuletum,* Jos. l. i. c. 4. ab eod. Th.

'Αποτροπιάζω, *pro piaculo expio;* f. άσω, p. ασα.

'Απότροπος, ου, ὁ ἡ ὁ, *aversandus, segregatus, injucundus,* et *declinatione dignus:* quod ab ἀποτρέπομαι. Th. τρέπω, *verto.*

'Αποτροφος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui procul à parentibus nutritus fuit, peregrinus.* Th. τρέφω, *alo.*

'Αποτρύγάω, ῶ, f. ήσω, *vindemio.* Th. τρύγη, *vindemia.*

'Αποτρῦνω, f. ὔνω, *consumo, frango, domo:* et

'Αποτρῦω, f. ύσω, *laboribus conficio, abjicio, attero, labefacto;* ἀποτρύομαι, *succumbo, lassesco:* à Th. τρύω, et indè τρύχω, *tero.*

'Αποτυγχανόμενα, ων, τὰ, *infortunia:* ab

'Αποτυγχάνω, *aberro, frustror, spe excido, amitto;* f. τεύξομαι, a. 2. ind. act. ἐτύχον· indè a. 2. part. act. ἀποτυχὼν. Ex ἀπὸ, et τυγχάνω, *adipiscor,* cum gen.

'Αποτυπόω, -ῶ, et -ῦμαι, f. 1. act. ώσω, p. ωμα, *effingo, exprimo:* à τύπος, quod à τύπτω.

'Αποτυπτεύσθαι, præs. inf. m. *verberandi finem facere.* Th. τύπτω, *verbero.*

'Αποτύπωμα, ατος, τὸ, *effigies:* à præc.

'Αποτύπωσις, εως, ἡ, idem.

'Αποτυφλόω, f. ώσω, p. ωμα, *excæco.*

'Αποτύφλωσις, εως, ἡ, *excæcatio.*

'Αποτυχία, ας, ἡ, *spei frustratio, repulsa:* ab ἀποτυγχάνομαι, *frustror.* Th. τυγχάνω, *adipiscor.*

'Αποτυχὼν, a. 2. part. act. ἀποτυχὴς, a. 2. inf. act. vide in ἀποτυγχάνω, *aberro.*

'Αποφάσιος, *privatus;* per Sync. pro ἀπερισπάστος, a. 1. part. m. ab ἀποφίζω, Ion. pro ἀφορίζω, *definio, extermino:* ab ὅρος, *terminus, finis.*

'Απόφερος, *auferens;* a. 1. part. act. pro ἀποφέρασα, per Sync. Æol. ab ἀποφέρω, pro ἀφορίζω· ab eod. Th.

ᾍπους, οδος, ὁ ἡ, *pedibus carens:* ex ἀ priv. et πῦς, *pes.*

ᾍπῶνα, *absens:* nom. sing. f. g. ab ἀπὼν, part. præs. verbi ἄπειμι· ἡ γῆ ἀπῶσα, *terra peregrina:* hinc

ᾍπουσία, ας, ἡ, *absentia, detrimentum.*

ᾍποφαίνω, f. ἀποῶ, p. ἀγχα, *ostendo, probo, efficio, declaro, defero, in lucem profero.* Th. φαίνω, *ostendo.*

ᾍποφαῦμεν, 1. pl. f. 1. vel 2. ind. act. ab ἀποφαίνω.

ᾍποφάνσις, ωσ, ἡ, *enunciatio, breve dictum, recensio, demonstratio, asseveratio:* cui opponitur ὑπόφασις· et

ᾍποφαντικὸς, ὴ, ὸν, *enunciativus, enuncians:* adj. verbale, ab ἀποφαίνω.

ᾍπόφασθε, *renunciate:* 2. pl. a. 2. imper. m. ab a. 2. ind. m. ἀφάμην· verbi φημὶ, *dico.*

ᾍποφᾶσις, ωσ, ἡ, *dictio, sententia, negatio, edictum, enunciatio:* in dat. pl. ἀποφάσεσι· ab ἀπόφημι, *declaro, edico.*

ᾍποφασπίνος, *palam, manifestè:* adv. ab ἀποφαίνω.

ᾍποφερεῖᾶτο, *reportent:* Ion. pro ἀποφέρωνται, 3. pl. præs. opt. m. ab

ᾍποφέρω, *abduco, asporto, reporto, tollo:* f. ἀποίσω, a. 1. ind. act. ἀπήνεγκα, a. 2. ind. act. ἀπήνεγκον, a. 1. ind. pass. ἀπενεχθῆναι, *asportari.* a. 2. inf. act. ἀπενεγκεῖν, *perferre.* Th. φέρω, *fero, porto.*

ᾍποφεύγω, *effugio:* f. 1. ind. m. ἀποφεύξομαι, a. 2. ind. act. ἀπέφυγον, a. 2. opt. act. ἀποφύγοιμι, ας, αι, part. ἀποφυγών, inf. ἀποφυγεῖν. Th. φεύγω, *fugio.*

ᾍπόφημι, fut. φήσω, *edico, declaro, demonstro, nego:* cui opponitur σύμφημι, *concedo.* Ex ἀπὸ et φημὶ. Th. φάω, *dico.*

ᾍπόφημος, ου, ὁ ἡ, ὀν, *infaustus, inominatus:* ab ἀπὸ, et φημὶ, *omen.*

ᾍποφῆναι, a. 1. inf. act. ab ἀποφαίνω. Th. φαίνω, *ostendo.*

ᾍπόφησις, ωσ, ἡ, *dictio, sententia, negatio, enunciatio:* ab ἀπόφημι, *edico,* &c.

ᾍποφθέγγομαι, *eloquor, sententiosè dico:* f. ξομαι, a. 1. ind. m. ἀπεφθεγξάμην, ου, ατο. Ex ἀπὸ et φθέγγομαι. Undè

ᾍπόφθεγμα, ατος, τὸ, *APOPHTHEGMA, sententia brevitèr et scitè dicta:* Hinc Angl. APOPHTHEGM.

ᾍποφθίμενος, *corruptus, interfectus, perditus,* præs. part. pass. per Sync. pro ἀποφθιμένος, ab ἀποφθίω, *perdo.* Th. φθίω, vel φθίνω, *corrumpo.*

ᾍποφθίνυσι, *dispereunt;* 3. pl. præs. ind. act. ab ἀποφθίνυμι. Th. φθίω, *corrumpo.*

ᾍποφθίσεν, *perdiderit;* 3. sing. a. 1. act. opt. Æol. pro ἀποφθίσαι, à φθίω, *corrumpo, perdo.*

ᾍποφθίσθω, per Syncop. pro ἀποφθισάσθω, 3. sing. præs. imperat. m. vel pass. ab ἀποφθίσομαι, ab eod.

ᾍποφλαυρίζω, fut. ίσω, vel ίξω, Dor. *floccifacio:* à φλαυρίζω, Att. pro φαυλίζω. Th. φαῦλος, *pravus, vilis, nequam.*

ᾍποφλαυρίξασα, Dor. pro ἀποφλαυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. præced. verbi.

ᾍποφοιβάζω, f. σω, *expurgo, Phœbi numine afflatus vaticinor.*

ᾍποφορὰ, ᾶς, ἡ, *ablatio, vectigal, tributum;* item *redditus, proventus:* et

ᾍποφορὴ, ῆς, ἡ, idem, Ion. pro ἀποφορά. Th. φέρω, *fero.*

ᾍποφορτίζομαι, f. ίσομαι, *onus abjicio, exonero:* ἀποφορτῶ, idem. Th. φόρτος, *onus.*

ᾍποφράς, άδος, *nefandus, inauspicatus:* ἀποφράδες ἡμέραι, *dies nefasti.* Th. φράζω, *dico, loquor.*

ᾍποφρᾶξαι, sive -άσσω, f. άξω, *intersepio, obstruo, obturo;* item *abjicio.* Th. φράσσω, sive φράσσω, *sepio.*

ᾍποφῦγών, ῶσ, 2. inf. act. ab ἀποφεύγω, *effugio.*

ᾍποφυγὴ, ῆς, ἡ, *effugium:* ab eod.

ᾍποφῶλιον, υ, τὸ, *fœtus ferinus, monstrum abortivum:* et

ᾍποφῶλιος, υ, ὁ ἡ, ὀν, *irritus, vanus, monstrosus:* ab ἀπὸ et φωλὸς, seu φωλιὰ, *lustrum in quo feræ latent.*

ᾍποχειρόβιος, et

ᾍποχειροβίοτος, υ, ὁ ἡ, ὀν, *qui manibus propriis victum sibi parat:* ex ἀπὸ, χεὶρ, *manus,* et βίος, *victus.*

ᾍποχειροτονία, f. ήσω, *improbo, rejicio;* ἀποχειροτονίσθαι, *abdicari, exauctorari, plebiscito absolvi:* item

ᾍποχειροτονία, ας, ἡ, *rejectio à magistratu, obrogatio:* ex ἀπὸ, χὴρ, et τάνυ, *tendo.*

ᾍποχετευόμενος, *transferens;* a. 1. part. m. ab

ᾍποχετεύω, f. εύσω, *derivo, aquam per rivulos deduco, transfero.*

ᾍποχιόομαι, f. ιόσομαι, et ἀποχόω, f. όσω, idem quod

ᾍποχίω, f. ίσω, p. κέχιυκα, f. 1. pass. χυθήσομαι, p. pass. κέχῦμαι, *effundo.* Th. χέω, *fundo.*

ᾍποχὼ, ῶς, ἡ, *distantia.* Th. ἴχω, *habeo.*

ᾍποχρῆν, Ion. pro ἀποχρῆν, præs. inf. act. *satis esse:* ἀποχρῆ μοι, *mihi sufficit:* ab ἀποχράω, vide ἀποχρῆ.

ᾍποχράομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, p. ἀπεκέχρημαι, *abutor, libertùs utor;* item *utendo consumo.* Th. χράω, *do utendum.*

ᾍποχρεώμενος, Ion. pro ἀποχρώμενος, *contentus;* ut et ἀποχρῆσθαι, *contentum esse.*

ᾍποχρη, *sufficit;* impers. ab inus. ἀπόχρημι, ης, ησι, et per Apoc. ἀπόχρη, undè inf. ἀποχρῆν, pro ἀποχρῆναι, *satis esse:* f. ἀποχρήσει, *satis erit:* part. ἀποχρῶν, et in f. g. ἀποχρῶσα· à χράω, *commodo.*

ᾍποχρησις, ωσ, ἡ, propriè *consumptio rei per usum;* item *abusus, usus:* ab ἀποχράομαι, *utor, abutor.*

ᾍποχρώντως, *sufficienter;* adv. ab ἀποχρῶν, *sufficiens,* quod à χράω.

ᾍποχῦδὰς, *effusus;* a. 1. part. pass. ab ἀποχίω. Th. χίω, *fundo.*

ᾍποχωρέω, -ῶ, *recedo, discedo;* f. ήσω, p. ἀποκεχώρηκα, a. 1. ind. act. ἀπεχώρησα. part. ἀποχωρήσας· ex ἀπὸ, et χωρέω, *cedo.*

ᾍποχώρησις, ωσ, ἡ, *abscessus, discessus:* à 2. pers. sing. præt. ind. pass. præced. verbi.

ᾍποχωρίζω, idem quod χωρίζω, *sejungo, secerno, separo;* f. ίσω, p. ἀποκεχώρικα, a. 1. ind. pass. ἀποκεχώρισθαι, *discessi,* a. 1. inf. pass. ἀποχωρισθῆναι· ex ἀπὸ, et χωρὶς, *seorsùm.*

ᾍποψάω, f. ήσω, et ἀποψάομαι, f. ήσομαι, *abstergo.* Th. ψάω, *tergo.*

ᾍποψηφίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, *suffragio absolvo, censeo, sententiam fero, abrogo.* Th. ψῆφος, *lapillus, calculus.*

ᾍποψις, ωσ, ἡ, *aspectus.* Th. ὄπτομαι.

ᾍποψῦχω, *frigefacio, restinguo, exsicco, exanimo, expiro, animo concido, alvum exonero, consumo:* f. ξω. præt. ἀπέψυχα, a. 1. ind. act. ἀπέψυξα. Th. ψύχω, *frigefacio.*

ᾍπωμνυ, *abjurabas;* 2. sing. imperf. ind. act. Poët. pro ἀπώμνυς, ab imperf. ind. act. ἀπώμνυν, verbi ἀπόμνυμι, *abjuro,* quod ex ἀπὸ, et ὄμνυμι, *juro.*

ᾍπραγία, ας, ἡ, *inefficacitas, otium, inutilitas.*

ᾍπραγμάτευτος, υ, ὁ ἡ, *impatiens, improvidus, otiosus,* ex ἀ pr. et πραγματεύω, *negotiis implico.*

ᾍπραγμόνως, *negligenter, nullo negotio fieri;* adv. et

ᾍπραγμοσύνη, ης, et ἀπραξία, ας, ἡ, *otium, tranquillitas, inertia, incuria:* item

ᾍπρᾶγμων, ονος, ὁ ἡ, *quietus, otiosus, segnis, iners:* et

ᾍπραντίᾳ, -ῶ, f. ήσω, *nihil profficio, otior:* necnon

ᾍπρηκτος, υ, ὁ ἡ, *non factus:* et activè, *nihil agens, otiosus, ignavus, inutilis;* undè

'Απρέπτως, adv. *re infectâ*: Omnia ex *a* priv. et πρέπτω, *facio*.

'Απρέπεια, ας, ἡ, *indecentia, indecorum*: et

'Απρεπὴς, ὁ ᾗ ὁ, τὸ ἀπρεπὲς, ἐος, -οῦς, *indecorus*: ex *a* priv. et πρέπει, *convenit*, vel πρέπω, *decorus sum*: hinc

'Απρεπῶς, *indecorè*, adv.

"Απρηκτος, Ion. pro ἄπρακτος, υ, *infectus*: ἀπρήξιοι, dat. pl. Ion. et Poët. ex *a* pr. et πράσσω, vel πράσσω, *facio*.

'Απριάτην, adv. *non redemptus, sine pretio, gratis*: vel adj. acc. sing. f. gen. ὁ, ἡ, ἀπρίατος, τὸ, -ου, ab *a* priv. et πρίαμαι, *emo, redimo*.

'Απρίξ, *tenaciter*; ut vel serrâ dcsecari nequeat: ab *a* priv. et πρίω, *serro*.

'Απροαιρέτως, *non consultò*; adv. ex *a* pr. προ, et αἱρετὸς, quod ab αἱρέω, *capio*.

'Απροβουλεύτως, υ, ὁ ᾗ ὁ, et ἀπροσβουλεύτως, *temerarius, inconsultus*: et

'Απροβουλεύτως, et ἀπροσβουλεύτως, *inconsultò*; adv. et

'Απροβουλία, ας, ἡ, *temeritas*: ex *a* pr. προ, et βουλὴ, *consilium, deliberatio*.

'Απρόθῡμος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *minimè alacer, invitus, non promptus*: ex *a* pr. et πρόθυμος, *promptus*. Th. Συμέ. Hinc

'Απροθύμως, *invitè*; adv. ab eod. Th.

"Απροικος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *dotis expers, indotatus*: ex *a* priv. et προῖξ per Synæresin προῖξ, *dos*.

'Απρονοησία, ας, ἡ, *imprudentia*: et

'Απρονόητος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *inconsultus, improvidus, temerarius*: et indè

'Απρονοήτως, *inconsultò, improvidè*, adv. ex *a* pr. προ, et νόος, *mens*.

'Απρόοπτος, υ, ὁ ᾗ ὁ, et 'Απροόπτως, υ, ὁ ᾗ ὁ, *improvisus*: et exindè

'Απροόπτως, et 'Απροόπτως, *de improviso*: ex *a* pr. προ, ὄπτομαι, et ὁράω, *video*.

"Απρεπον, *indecens, absurdum*: ab *a* pr. et πρέπω.

'Απροδεὴς, ους, ὁ ᾗ ὁ, *qui nullâ re indiget, non indigus*.

'Απροδιόνυσα, ων, τὰ, *absurda*: ab

'Απροδιόνῡσος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *qui nihil ad rem facit, absurdus*.

'Απροδιόνυσα λόγια, *absurda loqui*. Vox manavit ex Proverbio οὐδὲν πρὸς Διόνυσον.

'Απροδόκητον, *improvisò*, et 'Απροσδοκήτως, idem; adv. ab

'Απροδόκητος, υ, *inexpectatus, inopinus*: ex *a* pr. προς, et δοκάζω, *expecto*.

* 'Απροσδοκήτως, adv. *inopinatò, præter expectationem*.

'Απρόσιτος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *inaccessus*: ex *a* pr. προς, et ἴημαι, seu *inviomai, venio*.

'Απρόσῑτος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *inaccessus*: ex *a* pr. et πρόσιτος, *accessu facilis*: à πρόσειμι, quod ex προς, et εἶμι, *eo*.

'Απρόσκοπος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *sine offendiculo, inviolatus, inoffensus*: ἀπροσκόπως, adv. ex *a* pr. et προσκοπὴ, *offen-diculum, -sio*, quod à προσκόπτω, *allido, offendo*. Th. πόπτω, *percutio*.

'Απρόσμικτος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *qui se cum aliis non miscet, insociabilis*: ex *a* pr. προς, et μίγνυμι, *misceo*.

'Απροσόψατος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *aspectu horrendus*: ex *a* priv. προς, et ὀράω, *video*.

* 'Απροσόρμιστος, η, ον, *importuosus*: ex *a* pr. et προσορμίζω, *in portum pervenio*.

'Απροσωπολήπτως, adv. *sine faciei* seu *personarum respectu*: ab *a* pr. et προσωπολήπτης, quod à πρόσωπον, et λαμβάνω, *capio*.

'Απροσώπως, adv. *sine personâ*: ab *a* pr. et πρόσωπον, *facies, persona*.

'Απροτίμαστος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *intactus, incontaminatus*: ex *a* pr. et προτιμάσσω pro προσμάσσω, *tango*. Th. μάσσω, *tango*.

'Απροφάσιστος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *prætextu carens, inexcusabilis*: et

'Απρόφᾰτος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *non prædictus, ex improviso accidens*: ab *a* pr. προ, et φάω, *dico*.

'Απταιστος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *immunis à lapsu* vel *peccato, irreprehensibilis*: ex *a* pr. et πταιστὸς, quod à πταίω, *impingo; pecco*.

"Απτερος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *implumis, alas non habens, pennis* seu *pinnis destitutus*. "Απτερος μῦθος, verba quæ non avolant, sed audientis infixa sunt ánimo.

'Απτίερνος, et 'Απτιέρυγος, υ, ὁ ᾗ ὁ, idem quod ἄπτερος. Omnia ab *a* pr. et πτερὸν, *ala*.

"Απτεσθον, *tangite*, 2. dual. præs. imperat. med. ab ἅπτομαι.

'Απτὴν, ῆνος, ὁ ᾗ ὁ, *involucris, implumis*: ex *a* pr. et πτηνὸς, *volucris*, quod ab ἵπταμαι, *volo*.

'Απτιλὸς, ὸ, ὁ ᾗ ὁ, vel -ὸς, -ὴ, -ὸν, *tangendi vim habens*: τὸ ἀπτικὸν, *tangendi facultas*: ἀπτικὴ αἴσθησις,—δύναμις, *tangendi sensus,—potentia*: ab ἅπτομαι. Th. ἅπτω, *tango*.

'Απτοίητὴς, ους, ὁ ᾗ ὁ, *in dicendo intrepidus*: ex *a* pr. πτοέω, et ἴπος, *verbum*; vel ἀπτοητὴς, *audax, in verbis audax*: ab ἅπτομαι, et ἴπος, *verbum*.

'Απτόητος, alve 'Απτοίητος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *intrepidus*: ab *a* pr. et πτοέω, *consterno*.

'Απτόλεμος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *imbellis*: ex *a* pr. et πτόλεμος, idem quod πόλεμος, *bellum*.

"Απτομαι, ῃ, ηται, *tango*, item *invado, capesso*, cum gen. et Poët. dat. aliquandò *appropinquo, adeo*; imperf. ἁπτόμην, ν, ετο, fut. 1. med. ἅψομαι, a. 1. ind. med. ἁψάμην, ω, ατο, sub. ἅψωμαι, ῃ, ηται.

"ΑΠΤΩ, *necto, alligo, tango, accendo*; cum accus. f. ἅψω, p. ἧφα· a. 1. ind. act. ἧψα, part. a. 1. act. ἅψας, a. 2. ind. act. ἧφον, pr. pass. ἅπτομαι, part. ἁπτόμενος, *annexus, aptus*, præt. ind. pass. ἧμμαι, ψαι, a. 1. ind. pass. ἥφθην.

'Απτὸς, ὸς, ὁ ᾗ ὁ, *lapsûs expers, stabilis*: ex *a* pr. et πτῶσις. Th. πίπτω, *cado*.

"Απτωτος, υ, ὁ ᾗ ὁ, idem quod præced. et ab eod: item ὁ ἄκλιτος, *indeclinabilis*, vel *sine casu*.

'Απύρετος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *carens febri, non febricitans*: et

'Απύρος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *ignis expers, crudus*; item *qui igni non admovetur*: ex *a* pr. et πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*.

'Απύρωτος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *igni nunquam admotus, novus*.

"Απυστος, υ, ὁ ᾗ ὁ, *fando inauditus, famâ ignotus*: ab *a* pr. et πυνθάνομαι, *audio, cognosco*.

'ΑΠΥΩ, *sono, sonitum reddo*; item *clamo, loquor, dico*: fut. ύσω, p. ἤπυκα.

'Απφία, ας, ἡ, nom. Hebr. *pistrix*.

'ΑΠΦΤΣ, vel ἀπφῦς, ῦος, ὁ, *pater*: q. ab ἀποφύω, *exorior*.

'Απωδύρετο, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. m. ab ἀποδύρομαι, *lamentor*. Th. ὀδύρομαι, idem.

"Απωθεν, adv. Poët. *procul, eminùs*: pro ἄπωθεν, quod ab ἀπὸ, *procul*, adv. Poët.

'Απωθίομαι, οῦμαι, f. ἀπώσομαι, in mediâ formâ, *repello, abjicio, detrudo*; ἀπωθόμενα pro ἀπωθώμενα, *abjiciamus*, 1. pl. præs. sub. med. a. 1. ind. med. ἀπωσάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, et ὦθέω, -ῶ, *trudo*.

'Απωθῶ, -ῶ, idem, f. ἀπώσω, p. ἄπωκα, p. pass. ἄπωσμαι. Th. ὦθέω, -ῶ, *trudo*, f. ὤσω, vel ὠθήσω, p. ὦκα, vel ὤθηκα, &c.

'Απῳκισμένος, η, ον, *in coloniam deductus*, part. præt. pass. ab ἀποικίζομαι, præs. ind. pass.

'Απωλλα, ας, ἡ, *perditio, amissio, exitium*: ab ἀπόλλυμι, quod ex ἀπὸ, et ὄλλυμι, *perdo*.

'Απώλεσα, ας, ε, *perdidi*, a. 1. ind. act. ab ἀπόλλυμι. Undè et

'Απωλόμην, ῃ, ετο, *perii*, a. 2. ind. med.

Ἀπωλόλειν, *perieram.* plusq. perf. ind. m. Att. ab ἀπώλλα. præt. ind. med. et Att. ἀπόλλα· ab eod. Th.

Ἀπὼν, ὄντα, ὀν, *absens;* Ion. ἐὼν, præs. part. ab ἄπαμι. Th. ἀμί, sum.

Ἀπώρυξ, ὕχος, ὁ, *scissura, propago.*

Ἀπωρχήσας, *saltando amovisti,* 2. sing. a. 1. ind. m. Ion. as pro ω, verbi ἀπορχίομαι, *desulto,* i. e. *imperitè saltando perdo.*

Ἀπωσάμην, ω, ατο, *repuli,* a. 1. ind. m. ab ἀπωθίομαι, *repello.*

Ἄπωσις, ιος, ἡ, et Ἀπωσμός, οῦ, ὁ, *repulsio, rejectio:* à præt. ind. pass. τῦ ἀπωθέω.

Ἀπωσόμενα, 1. pl. f. 1. ind. m. ἀπώσας, a. 1. part. act. ab ἀπωθέω.

Ἀπωστικὸς, ῆ, vel ὸς, ὴ, ὸν, *vim habens expellendi:* et

Ἀπωτὸς, ῆ, vel ὸς, ὴ, ὸν, *qui pulsari potest, expulsus:* à præt. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἀπώτερος, *remotior:* ἀπώτατος, *remotissimus:* ab ἀπὸ, *procul.*

Ἀπωτέρω, *remotiùs,* et Ἀπωτάτω, *remotissimè;* adverb.

Ἀπῴχοντο, 3. pl. imp. ind. med. verbi ἀποίχομαι, *abeo.* Th. οἴχομαι.

Ἄρ, per Metathesin pro ῥὰ, particula expletiva, *certè, utique.*

Ἄρ' ἐ ῥὰ, ablato α in fine vel principio, Poët. pro ἄρα.

Ἄρα, *utique, igitur, nempè:* τίς ἄρα; *quisnam?* τί ἄρα; *quidnam?* ἄλλα ἄρα, *alioquin:* ἄρα ἦν, aut ἄρ' ἦν, *igitur, ergo, quamobrem:* sæpè etiam redundat.

Ἆρα, (interrogat.) *an? utrùm?* ἆρά γε, et ἆρα ἦν; *utrum?* ἆρα μὴ: *nunquid?* ἆρα μὴ ταῦτα; *hæccine?*

Ἀρά, ᾶς, ἡ, *preces;* item *diræ, imprecatio, noxa:* qu. ab αἴρω, vel ἄρομαι.

Ἀραβέσθαι, Dor. pro ἀραβεῖσθαι, *concutientes non sine stridore,* præs. part. act. f. g. pl. num. nom. cas. ab

Ἀράβιζω, -ῶ, *strepitum* seu *fragorem edo,* f. ίσω, p. ἠράβικα. Th. ἀραβές, *strepitus.*

Ἀράβησεν, *insonuit,* 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. præced. verbi.

Ἀραβία, ας, ἡ, *Arabia,* nom. regionis, Hebr. *eremus.* Hinc

Ἀράβιος, pro Ἄραβις, et Ἀραβικὸς, ὴ, όν.

Ἀρᾰβος, ου, ὁ, *stridor dentium, strepitus:* propriè armorum in terram cadentium, qu. ὶν ἄρει βοή.

Ἀρᾶγε, *nempè, fortè, igitur.*

Ἀραγμὸς, ῦ, ὁ, *collisio, pulsatio, strepitus.* Th. ἀράσσω, seu ἀράσσω, f. ξω, *pulso,* quod vide.

Ἀρᾰδος, ου, ὁ, *cordis pulsus post vehementem exercitium.*

Ἄρας, a. 1. inf. act. ab αἴρω, *tollo.*

Ἀραία, ας, ἡ, *venter et intestina,* ubi est multa ἀραιότης. Hinc μεσάραιον est μεσεντήριον, ex μέσος, et ἀραιὰ, fœm. gen. τῦ

Ἀραιὸς, ά, όν, *rarus, imbecillis, tenuis, angustus:* cui opp. πυκνὸς, *frequens,* &c.

Ἀράϊος, α, ον, *imprecationibus et diris devotus;* item *diris devovens.* Th. ἀρὰ, *imprecatio.*

Ἀραιότης, ητος, ἡ, *raritas, laxitas spongiosa.* Th. ἀραιὸς, *rarus.*

Ἀραιόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *rarefacio:* unde ἀραίωμαι, *raresco:* ab eod.

Ἀραιπεπλίνος, part. perf. pass. Att. et Ion. pro ἠρεμπίνος, -ιμένος, *captus:* ab αἰρέω, *capio.*

Ἀραίωσις, ιος, ἡ, *laxatio.* Th. ἀραιὸς.

Ἄρακος, ου, ὁ, *leguminis species.*

Ἄρακτον, ου, τὸ, *atramentum sutorium.*

Ἀράμενος, *qui suscipit,* a. 1. part. m. ab αἴρω, *suscipio, tollo.*

Ἀρὰν, ὁ, nomen viri ἄλλως. Hebr. *altus.*

Ἄραξα, 1. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἤραξα, et ἄραξεν pro ἤραξεν, 3. sing. ejusd. temp. ab ἀράσσω, *amputo:* et

Ἀραξῶ, Dor. pro ἀρξῶ, 3. sing. fut. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἄρασο, 2. sing. imperf. ind. med. ab ἴεμαι, *amo,* imperf. ἠράμην, ἤρασο, et Ion. ἤρεο, et Dor. ἄρεο.

Ἀράομαι, -ῶμαι, f. -άσομαι, *precor, vota facio:* item *imprecor, maledico:* ἀράσθαι ἀρὰς, *imprecari diras.* Th. ἀρὰ, *preces.*

Ἀράρα, ας, ι, *me accommodavi, placui;* p. ind. m. Sic ἀράρη, 3. sing. sub. præt. m. verbi ἄρω, *apto;* p. ind. m. ἦρα, et factâ reduplicatione ἄρηρα, Poët. ἄραρα. Hinc part. p. m. ἀραρὼς, ἀραρυῖα, ὸς, *adaptatus, a, um.*

Ἀράρισκε, *adaptavit,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi ἀραρίσκω, idem quod ἀράρω, *apto:* quod à præt. ind. m. verbi ἄρω· vide ἄραρα.

Ἀραρυῖάτο, Ion. pro ἀράρατο, *convenissent,* 3. pl. a. 2. [opt. med. per Att. reduplicat. verbi ἄρω, *apto.*

Ἄραρον, per reduplic. pro ἦρον, a. 2. ind. act. sic ἀραρὼν, pro ἀρὼν, a. 2. part. act. ab ἄρω, *apto.*

Ἀραρότως, adv. *commodè, firmiter, fixè.*

Ἀραρὼς, præt. m. part. vide ἀραρα.

Ἄρας, a. 1. part. act. ab αἴρω, *tollo.*

Ἆρασθαι, *solvisse,* a. 1. inf. m. ab ἠράμην, a. 1. ind. m. verbi αἴρω, *tollo,* &c.

Ἀρᾶτ' ΣΣΩ, seu ἀράττω, f. ξω, a. 1. ind. act. ἤραξα, *amputo, abscindo,* propriè *ferro;* item *pulso.*

Ἀρᾶται, *precatur,* 3. sing. præs. ind. med. contr. pro ἀράεται, verbi ἀράομαι, *precor.*

Ἀράτω, 3. sing. a. 1. imp. act. ἄρον, ἀράτω, et in 2. pl. ἄρατε. Ab αἴρω, *tollo.*

Ἀραχ'ΙΝΑ, ης, ἡ, *planta quædam.*

Ἀραχνάϊος, αία, άϊον, et Ἀράχνειος, εία, ειον, *ad araneam pertinens,* aut *ab araneâ factus:* ab

Ἀρα'ΧΝΗΣ, ου, ὁ, *ARANEUS;* et ἀράχνη, ης, ἡ, *ARANEA,* et *aranea tela:* et

Ἀράχνιον, ου, τὸ, *aranea tela:* item *aranea,* et vitium olivis et vitibus peculiare, quod *aranеum* dicitur.

Ἀραχνοϋφὴς, ές, *ab aranеâ textus.* Th. ὑφάω, *texo.*

Ἄραψ, -βος, ὁ, nomen Gentile, q. d. *desertum incolens.*

Ἄρβηλος, ου, ὁ, *scalprum, cultor sutorius.*

Ἀρβύ'ΛΗ, ης, ἡ, calceus quidam cavus et profundus, idoneus ad lutum calcandum, πηλοσάτη seu πηλοδάτη.

Ἄργαος, ου, ὁ, *Argæus:* ab Ἄργος, ους, τὸ, nomen urbis in Peloponneso.

Ἀργᾰλίης, ία, ίον, *molestus, difficilis, gravis,* pro ἀλγαλίος, euphoniæ gratiâ ϱ pro λ Att. ab ἄλγος, *dolor:* vel quasi ἐργαλίης, ab ἔργον, *opus.*

Ἀργᾰ'ΣΣ, άντος, et ἄργης, ου, et ἀργῆς, ῆ, *serpentis genus.* Quidam draconis epithetum esse volunt. Hoc nomine vocavit Demosthenem Æschines propter mores ferinos et agrestes.

Ἀργῆι, *Argis,* dat. sing. ab Ἄργος, ους, τὸ, nomen regionis. Hinc

Ἀργέη, ης, ἡ, Ion. *Argiva.* Ἀργέωσι, dat. pl. m. g. Ἀργέων, gen. pl. ab

Ἀργεῖος, άϊα, εῖον, *Argivus.* Th. Ἄργος, ους, τὸ, *Argos.*

Ἀργεϊφόντης, ου, ὁ, *Argi occisor, Argicida,* epith. Mercurii: ex Ἀργὸς, (ἰκανόφθαλμος), et φόντης pro φονητὴς, *occisor.* Th. φένω, *occido.*

Ἀργεννὸς, seu ἀργεννὸς, ὴ, όν, *albus.* Th. ἀργὸς, idem.

Ἀργὴς, ῆτος, ῆτι, per μεταβολὴν, et συνολὴν, dicitur pro ἀργὴς, ῆεσσ, ὁ, *albus.*

Ἀργιτὴς, ῦ, et Æol. -άς, ὁ, albus, *velox:* ab eod. Th.

Ἀργίω, -ῶ, *otior,* fut. ώσω, perf. ἠργωκα· a. 1. ind. act. ἤργησα· ab ἀργὸς, *otiosus,* q. v.

Ἄργης, ου, ὁ, nomen proprium Cyclopis.

Ἀργὴς, ῆτος, ὁ, *albus*. Th. ἀργὸς, idem.

Ἀργὴς, ὴος, ὁ ἡ ἤ, *otiosus, feriatus*: forsan pro ἀεργής. Th. ἔργον, *opus*.

Ἀργηστὴς, οῦ, ὁ, Poët. pro ἀργὴς, idem quod ἀργὸς, *albus*.

Ἀργία, ας, ἡ, *segnities, otium*: item *festivitas*, quâ Deo otiamur: ab ἀργὸς, *otiosus*, ex α priv. et ἔργον, *opus*.

Ἄργιλλος, seu ἄργιλλος, ου, ὁ ἡ ἤ, *ARGILLA, terra alba et pura*.

Ἀργινόεις, εντος, *candidus, albus, splendidus*: ab ἀργὸς.

Ἀργίοδους, οδοντος, ὁ ἡ ἤ, *albos dentes habens*: ex ἀργὸς, et ὀδὼς, *dens*.

Ἄργμα, ατος, τὸ, vel potiùs, ἄργματα, ἀτων, τὰ, *primitiæ*, sicut ἄπαργμα, vel ἀπάργματα, idem. Th. ἄρχομαι, *incipio*.

Ἀργμίνος, Ion. pro ἀργμῖνος, *qui carpit*, perf. part. pass. ab ἄρχομαι, *carpi*.

Ἄργου, *Argivi*. Sic Ἄργος, pro Σπάρτη, et Ἀργῖοι, pro Σπαρτιάται.

Ἀργολογεῖν, præs. inf. act. *verba supervacanea dicere* vel *scribere*: et

Ἀργολογία, ας, ἡ, *otiosus sermo*.

Ἄργος, ου, ὁ, nomen proprium viri, *Argus*; ἱκανόφθαλμος, qui habuit centum oculos.

Ἄργος, ους, τὸ, *Argos*, oppidum Thessaliæ: urbs in Peloponneso; item pro totâ Peloponneso, et sæpè pro Græciâ universâ: undè Ἄργος, *Argivi*, Græci dicti.

Ἀργὸς, ὴ, ὸν, *albus*; item *otiosus, segnis, socors, piger*; nec non *rudis, de lapide non cæso*: ab ἀεργὸς, ab α priv. et ἔργον, *opus*.

Ἀργυρεῖον, ου, τὸ, *officina argentarii*. Th. ἄργυρος, ου, ὁ, *argentum*.

Ἀργυρεῖος, εία, εῖον, et ἀργύρεος, έα, εον, et contr. ἀργύρους, ᾶ, οῦν, *argenteus*; ἀργυρείῃς, dat. plur. Ion. pro ἀργυρέαις· ab ἄργυρος, *argentum*.

Ἀργυρίδιος, ὰ, ὸν, *pecunjarius, argenteus*: ab eodem.

Ἀργύριον, ου, τὸ, *pecunia, nummi argentei*: ab eod. Th.

Ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, *argentea phiala*.

Ἀργυρόδινος, ὁ ἡ ἤ, *argenteus*, id est, *limpidos habens vortices*: ἄργυρος (indè omnia quæ nitent, ab Homero dicuntur ἀργύρεα) et δῖνη, *vortex*.

Ἀργυρίδιον, ου, τὸ, *parvum argentum, pecuniola*, dim. ab ἀργύριον.

Ἀργυρόηλος, ου, ὁ ἡ ἤ, *argenteos habens clavos*: ab ἄργυρος, et ἧλος *clavus*.

Ἀργυροκόπος, ου, ὁ ἡ ἤ, *argentarius, monetarius, argenti signator*: ex ἄργυρος, et κόπτω, *cudo*.

Ἀργυρομαβὴς ῆς, ὁ, *argentarius, trapezita*, παρὰ τὸ τὸν ἄργυρον ἀμᾶσθαι.

Ἀργυρόποδα, ας, ἡ, et -ος, ου, ὁ ἡ ἤ, *argenteos pedes habens*, id est, argentei coloris, *candidos*: ex ἄργυρος, et πόζα, ἡ, Dor. *pes, malleolus pedis*, vel à πίζα, *fimbria*.

Ἀργυρόριζος, ου, ον, *argenteas radices habens*: ab ἄργυρος, et ῥίζα, *radix*.

Ἄργυρος, ου, ὁ, *argentum*.

Ἀργυρόσκε, pro ἀργυρόσκες, voc. sing. ab

Ἀργυρόσκες, ου, ὁ ἡ ἤ, *argenteo arcu decorus*: ab ἄργυρος, et σάκος, *arcus*.

Ἀργυρῶν, et ἀργυροῦς, contractè ab ἀργύρεος.

Ἀργυροχόος, ου, ὁ, *faber argentarius, argenti fusor*.

Ἀργῦφέης, f. έου, p. ουν, *argento duco, pecuniâ dono*.

Ἀργυρῷ, dat. sing. contractè pro ἀργυρέῃ, ab ἀργυρέος.

Ἀργυρώματα, άτων, τὰ, *vasa argentea, ornatus, supellex argentea*. Th. ἄργυρος.

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ ἡ ἤ, *argento emptus*: ab ἄργυρος, et ὠνέομαι, *emo*.

Ἀργύφεος, ου ἀργῦφος, ου, ὁ ἡ ἤ, *ex albâ texturâ constans*, item *albus*: ex ἀργὸς, *albus*, et ὕφος, *textile*, qu. ab ὑφάω, *texo*.

Ἀργῦφὴς, ὴος, ὁ ἡ ἤ, idem.

Ἀργὼ, όος, ἡ, *Argo*, item *sidus quoddam*. Erat autem Argo navis illa celeberrima, quâ Jason cum suis heroibus, qui indè *Argonautæ* dicebantur, è totâ Græciâ delectis, navigavit in Colchum ad auferendum Aureum Vellus: sic dicta forsan ab adjectivo ἀργὸς, *velox*.—Dalzel.

Ἀργῶς, adv. *otiosè, segnitèr*: item *temerè, frustrà*: qu. ab ἀεργῶς, ex α priv. et ἔργον, *opus*.

Ἄρδα, *inquinamentum*, quia solet ἄρσιμα· μολυσμὸς, Hesych. Hinc

Ἀρδᾶλος, ου, ὁ ἡ ἤ, *immundus*: et

Ἀρδάλλω, fut. ώσω, *contamino, inquino*: à seq. verbo.

Ἀρδῶν, Att. et Dor. pro ἄρδων, *rigare*, præs. inf. act. verbi ἄρδω, *rigo*, &c.

Ἀρδώσω, f. ώσω, perf. ωκα, idem quod ἄρδω, *rigo, irrigo*.

Ἀρδμὸς, ὁ, idem qu. ἀρδμός.

Ἄρδην, altè, funditùs, planè, omninò, adv. ab αἴρω, *tollo*.

Ἀρδανὸς, ῦ, ὁ, nomen fluvii.

Ἄρδις, ιος, et ως, ἡ, *arma, quibus cominùs pugnabant, cuspis teli*: qu. ab αἴρω, vel ab ἄρω, *apto*.

Ἀλρωὺς, ῦ, ὁ, *irrigatio, adaquatio, potus*. Th. ἄρω, *rigo, irrigo*.

Ἀρδύνει, Dor. pro ἄρδυσι, *rigant*, 3. pl. præs. ind. act. verbi seq.

ΑΡΔΩ, f. σω, p. κα, *rigo, irrigo, potum præbeo*; ἄρδομαι, *irrigor*: [ἄρδω, *rigo*; ἄρδη τι νάδων, *et ventrem rigat*, pro quo lege ἀνδρὸς, *rigat terram siccam*, Eurip. Mul. 207. Mark.] ἀρδόμενος, *madens*.

Ἀρέθουσα, Dor. pro Ἀρέθυσα, ης, ἡ, nomen *fontis* in Ithacâ. Alia fuit *Arethusa* ἐν Σμύρνῃ, alia ἐν Χαλκίδι τῇ κατὰ Εὔβοιαν, alia ἐν Συρακούσαις, quæ posterior maximè celebris apud antiquos.

Ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *minæ*: ab ἀράω, *imprecatio*, quia maledictionis denunciatio.

Ἀράας πόρος, qui fortasse meliùs scribitur ἀρὰς πόρος, *trajectus minarum*: locus in Siciliâ sic appellatus, ubi Pœnorum minaces contumeliæ sunt retusæ in bello.

Ἀρεμάνης, ου, et ἀρημάνης, ου, ὁ ἡ ἤ, *bellicosus, Marte furens*: ab Ἄρης, et μαίνομαι, *furo*.

Ἀρειαγάγτης, vel Ἀρειαγάγτας, seu Ἀρειαγάγτης, ου, ὁ, *Areopagita, senator* vel *judex Atheniensis*; qui de rebus capitalibus judicabat: ab

Ἀρειάγαγος, seu Ἄρειος πάγος, *curia Atheniensis sic dicta*; ad verbum, *Martius collis*.

Ἀρείος, et Ἀρήϊος, ὰ ὸν ἡ ἤ, *Martius*: ab Ἄρης, *Mars*.

Ἀρειότερος, *melior*, comparat. pro ἀρείων.

Ἀρεῖται, 3. sing. f. 1. vel. 2. ind. m. ab ἀείρω, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἀρείων, ὁ ἡ ἤ, et in n. g. ἄρειον, ονος, *præstantior*, propriè armis; *melior*, irreg. compar. ab ἀγαθὸς· ab Ἄρης, *Mars*.

Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης, *Mars*.

Ἀρέσαι, a. 1. inf. act. et

Ἀρέσαιμι, Dor. pro ἀρεσαίμην, 1. sing. aor. 1. opt. med. et

Ἀρέσαντο, Ion. pro ἠρέσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. ab ἀρέσκω, *placeo*.

Ἀρέσειε, ας, ε, aor. 1. opt. act. Æol. ab ἀρέσκω, *placeo*.

Ἀρέσθαι, a. 2. inf. med. ab αἴρω, *tollo*.

Ἀρέσκω, ας, ἡ, *placitum*; item *facetiæ, lepos in sermone*: ab ἄρεσκος.

Ἀρεσκόντως, adv. *gratè*: ab ἀρέσκω, *placeo*.

Ἄρεσκος, η, ον, *placendi studiosus*; *blandus*; quod ab

ΑΡΕΣΚΩ, *placeo, placo* imperf. indic. act. ἤρεσκον· præs. imperat. act. ἄρεσκε, ἴτω· f. ἀρέσω, p. ἤρεκα· a. 1. ind. act. ἄρεσα, inf. ἀρέσαι, particip. ἀρέσας· ἀρέσκομαι, in mediâ formâ

cum dativo, *acquiesco*; a. 1. ind. m. ἠρεσάμην, et Ion. ἀρεσάμην, ω, ατο. præs. inf. pass. ἀρέσκεσθαι· hinc ἀρεστὸς, ἀνθρωπάρεσκος, ἀπαρέσκω, εὐάρεσκος, εὐάρεστος, εὐαρεστέω, de quibus in suis locis.

Ἀρέσομαι, f. 1. ind. m. ab ἀρέσκω, *placeo*.

Ἀρεσσάμενος, *placens*, a. 1. part. m. Poët. pro ἀρεσάμενος· ab ἀρέσκω, *placeo*.

Ἀρεστὰ ῶν, τὰ, *placita*: undè *Curiæ placita, arresta*: Angl. ARRESTS. Ab

Ἀρεστὸς, ὴ, ὸν, *gratus, a, um*; ἀρεστόν ἐστιν, *æquum est*: à 3. sing. perf. ind. pass. ἤρεσται, ab ἀρέσκω, *placeo*.

Ἀρεστῶς, adv. *gratè*: ab ἀρεστός.

Ἄρετ' pro ἄρετο, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. med. Ion. pro ἤρετο, verbi ἄρω, *apto*.

Ἀρετᾶν, Dor. pro ἀρετῶν, gen. pl. ab

ἈΡΕΤΗ', ῆς, ἡ, *virtus, probitas, industria, fortitudo, integritas; potestas, vis, robur; superbia, divitiæ*.

Ἀρετίζω, f. ίσω, *placeo*, q. ab ἀρέσκω, idem.

Ἄρευς, Dor. pro Ἄρεος, gen. sing. contr. ab Ἄρης, Ἄρεος, Ἄρευς, *Mars*.

Ἀρέων, *imprecationum*, gen. pl. Ion. pro ἀρῶν, ab ἀρὰ, *preces, diræ, imprecatio*.

Ἄρη', pro Ἄρηα, acc. sing. ab Ἄρης, εος, et -ηος, *Mars*.

Ἄρηαι, *auferas*, Ion. pro ἄρῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ἄρωμαι, ῃ, ηται ab αἴρω.

Ἀρηγέμεν, præs. inf. act. Ion. pro ἀρήγειν, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ἀρήγεν, pro ἤρηγεν, ab ἀρήγω, *auxilior*.

Ἀρήγοισα, Dor. pro ἀρήγουσα, præs. part. act. nom. sing. f. g. ab ἀρήγω, *auxilior*.

Ἀρηγόνες, *auxiliatores*, pl. num. ab ἀρηγὼν, όνος, ὁ ἡ, *auxiliator*: ab

ἈΡΗ'ΓΩ, f. ξω, p. χα, *auxilior, opem fero*

Ἀρηγὼν, όνος, ὁ ἡ, *auxiliator, defensor, tutor* et *tutrix*: à partic. præced. Th.

Ἀρήϊα, pl. *Mavortia*. Ab

Ἀρήϊος, seu Ἄρειος, ου, ὁ ἡ, *Martius, bellicosus*. Th. Ἄρης.

Ἀρηΐθοος, ου, ὁ ἡ, *bellicosus*, propriè *agilis in prælio*: ab Ἄρης, *Mars*, et θοὸς, *velox*. Est et Ἀρηΐθοος, nom. propr.

Ἀρηΐφατος, necnon Ἀρείφατος, ου, ὁ ἡ, *Martius, fortis, bellicosus*, ἐν τῷ ἄρει φαινόμενος, *in prælio occisus*: ab Ἄρης, et inusit. φάω, *occido*.

Ἀρηΐφιλος, ου, ὁ ἡ, *Marti charus*, aut cui *Mars charus, bellator*: ab Ἄρης, et φίλος, *charus*.

Ἀρημένος, *læsus, damnum passus, detentus*: ab ἀράομαι, quod ab ἀρὰ, *damnum*.

Ἄρην pro Ἄρηα, acc. sing. ab Ἄρης, ηος, q. v.

Ἀρὴν, ὁ ἡ, *agnus*, gen. ἀρένος, et per Sync. ἀρνὸς, q. ab ἄρς, ἀρνὸς, ὁ, *agnus*.

Ἀρὴν pro ἀρὰν, acc. sing. Ion. ab ἀρὰ, *damnum*.

Ἀρῆξαι, a. 1. ind. act. ἀρῆξαν, f. 1. inf. act. verbi ἀρήγω, *auxilior*.

Ἄρηρα, Atticâ reduplicatione pro ἦρα, *compactus sum, congrui*, præt. ind. med. verbi ἄρω, *apto*. Vel ἀρῆρα, p. ind. m. ab αἴρω, significante *sustuli*: ubi discriminis causâ ι subscribitur.

Ἀρήρειν, εις, ει, *compegerim*: plus. p. ind. med. ἀρηρὼς, p. m. part. vide ἄρηρα.

Ἄρης, εος vel -ως, -εως, -ηος, et -ῆος, ὁ, et voc. Ἄρες, *Mars, prælium, bellum, vulnus, ferrum*: et dicitur

Ἄρης, ου, Ion. εω, et propriè est *ferrum*.

Ἀρῆς, gen. sing. Ion. ab ἀρὰ, ᾶς, *diræ*.

Ἀρησόμεθα, *supplicabimus*, Ion. pro ἀρασόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. ab ἀράομαι, f. άσομαι.

Ἄρηται, a. 2. sub. m. 3. sing. ab αἴρω, *tollo*.

Ἀρήτειρα, ας, ἡ, et

Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, *sacerdos, precator*, in acc. sing. ἀρητῆρα· ab ἀρὰ, *preces*.

Ἀρητιάδης, ου, ὁ, nom. patronymic. in acc. Ἀρητιάδην.

Ἀρητὸς, ὴ, ὸν, *funestus, noxius, perniciosus*, παρὰ τὴν ἀρὰν, id est, βλάβην· vel pro ἄρρητος, *inenarrabilis*: ab α pr. et ῥέω, *dico*.

Ἀρηφαίνων, præs. part. act. *Martem præ se ferens*: ex Ἄρης, *Mars*, et φαίνω, *appareo*.

Ἀρθεὶς, *sublatus, elevatus, evectus*: a. 1. part. pass. ab αἴρω, *tollo*, a. 1. ind. pass. ἤρθην.

Ἄρθεν pro ἄρθησαν, 3. pl. Ion. a. 1. ind. pass. ab ἤρθην· verbi ἄρω, *aptè compono*.

Ἄρθην, ης, η, Ion. pro ἦρθην· hinc ἀρθῆναι, a. 1. inf. pass. ab αἴρω, *tollo*.

Ἄρθητι, a. 1. imperat. pass. ἀρθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀρθήσεται, *tolletur*, 3. sing. f. 1. ind. pass. ab ἄρω, *apto*, vel αἴρω, *tollo*.

Ἀρθμέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *amo, concordiæ vinculo jungor*: et

Ἀρθμία, ας, ἡ, *amicitia, concordia*: item

Ἄρθμιος, ου, *amicus, confœderatus*: necnon

Ἀρθμὸς, ῦ, ὁ, *amicitia, concordia*: ab ἄρω, *apto*, et θυμὸς, *animus*.

Ἀρθρικὸς, ὴ, ὸν, *articularis*: et idem quod

Ἀρθριτικὸς, ὴ, ὸν, *articulari morbo laborans, podagricus, articularis*: et

Ἀρθρῖτις, ίδος, ἡ, *morbus articularis, articulorum dolor*: ab

ἌΡΘΡΟΝ, ου, τὸ, *artus, articulus, naturalis ossium compages*: *Articulus*, vox grammaticorum.

Ἀρθρόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *articulo, fingo, formo*: ut ἀρθροῦν τὴν φωνὴν, *vocem articulatam edere*.

Ἀρθρώσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel inf. a. 1. act. vel etiam 2. sing. imper. a. 1. m. præc. verbi.

ἈΡΙ, vocula præfixa vocabulis apud Poëtas, significationem auget, ut in ἀρίδηλος, q. v. &c.

Ἀριάδνη, ης, ἡ, *Ariadne*, filia Minoïs regis Cretæ.

Ἀριγνώτοις, dat. pl. *manifestis*: ab

Ἀρίγνωτος, ου, ὁ ἡ, et Ἀριγνὼς, ῶτος, ὁ ἡ, *clarissimus, valdè notus*: ex ἄρι, *valdè*, et γινώσκω, *cognosco*.

Ἀριδάκρυος, ου, et

Ἀρίδακρυς, υος, ὁ ἡ, *multùm lachrymans, ad lachrymas propensus*: ab ἄρι, et δάκρυ, *lachryma*.

Ἀριδείκετ' pro ἀριδείκετε, vocat. sing. ab

Ἀριδείκετος, ου, ὁ ἡ, *præclarus, valdè inclytus*: ex ἄρι, et δεικετὸς, pro δεικτὸς, à δείκνυμι, *ostendo*.

Ἀρίδηλος, ου, ὁ ἡ, *valdè clarus, præclarus*: ex ἄρι, et δῆλος, *manifestus*.

Ἀρίζηλος, ου, ὁ ἡ, *multùm æmulandus*: ex ἄρι, et ζῆλος, *æmulatiò*. Sunt qui malunt pro ἀρίδηλος accipere, verso δ in ζ. Hinc

Ἀριζήλως, adv. *clarè, manifestè, studiosè, magnâ cum æmulatione*. Et

Ἀριζήλωτος, ου, ὁ ἡ, *valdè æmulandus*: ex ἄρι, et ζηλόω, *æmulor*.

Ἄριζος, ου, ὁ ἡ, *radice carens*: ex α pr. et ῥίζα, *radix*.

Ἀριθμεῦνται, Dor. pro ἀριθμοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. contr. et ἀριθμεῦντι, pro ἀριθμοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi

Ἀριθμέω, -ῶ, *numero*, f. ήσω, p. ἠρίθμηκα, a. 1. ind. act. ἠρίθμησα, inf. ἀριθμῆσαι, præt. ind. pass. ἠρίθμημαι, σαι, ται, et in 3. pl. ἠρίθμηνται, part. ἠριθμημένος, η, ον, *numeratus, a, um*. ἀριθμηθήσομαι, f. 1. pass. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.

Ἀριθμηθήμεναι, Poët. pro ἀριθμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀριθμέω.

Ἀρίθμημα, ατος, τὸ, *numerus, quod numeratur, numeratum*. Et

Ἀρίθμησις, εως, ἡ, *numeratio*. Item

Digitized by Google

'Αριθμητική, (subaud. τέχνη) *numerandi* et *numerorum ars, arithmetica.*

'Αριθμητικός, ἡ, ὸν, *ad numeros*, seu *artem numerandi pertinens, numerandi peritus.*

'Αριθμητός, ἡ, ὸν, *numerabilis.* Omnia à præt. ind. pass. verbi ἀριθμέω, *numero* : quod ab

'ΑΡΙΘΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *numerus.*

'Αριμαδαλα, ας, ἡ, nomen urbis. Hebr. *leo mortuus,*

'Αρίμασποί, *Arimaspi*, homines vocantur Scythicè qui unicum habent oculum.

'ΑΡΙΟΒΑΡΖΑ΄ΝΙΟΣ, ου, ὁ, nom. *emplastri*, ab *Ariobarzane.*

'Αρισγειάω, *decori*, nom. pl. masc. ab ἀρισγειής.

'Αρισγείημα, ατος, τὸ, *eximium decus, decor* : et

'Αρισγείησις, et ἀρισγείωσις, *admodùm decentèr, pulchrè* : ab

'Αρισγειὴς, ἐος, et έως, ὁ ἡ ἡ, *valdè decorus* : ex ἄρι, *valdè*, et σγείω, *decorus sum.*

'Αρις, vel ἄριν, ἄῤῥις, vel ἄῤῥιν, ῖνος, ὁ ἡ ἡ, *naso*, vel *naribus carens, non sagax* : ab *a* pr. et ῥὶς, vel ῥὶν, *nasus.*

'ΑΡΙ΄Σ, ίδος, ἡ, *fabrile instrumentum, scobina.*

'Αρις, Hesych. *herba*, quæ et ἀρίσαρον, ου, τὸ.

'Αρίσημος, Dor. pro ἀρίσημος, ου, ὁ, ἡ ἡ, *bello clarus* : ex ἄρι, *valdè*, et σῆμα, *signum.*

'Αριστάρμαρος, ου, *qui præstantissimum currum habet* : quod ab ἄριστος, et ἅρμα, *currus.*

'Αριστα, *optima*, pl. num. n. g. ab ἄριστος, η, ον, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus* ; comp. ἀρείων· interdum n. g. adv. *præstantissimè.*

'Αριστανορὴς, οῦ, ὁ, *Aristagoras*, nom. viri.

'Αριστᾶος, ου, ὁ, *Aristæus*, nomen viri.

'Αριστεχίω, fut. ήσω, *optimè impero*, seu *magistratum gero* : ab ἄριστος, et ἀρχὴ, *principatus.*

'Αρίσταρχος, ου, ὁ, *Aristarchus*, nom. viri, Gr. *optimus princeps.*

'Αριστάω, ῶ, *prandeo*, f. ήσω, p. ἠρίστηκα, a. 1. ind. act. ἠρίστησα, a. 1. imperat. aet ἀρίστησον, ἄτω. Th. ἄριστον, *prandium.*

'Αριστία, ας, ἡ, *fortitudo, strenuitas.* Th. "Αρης, *Mars.*

'Αριστίδης, ου, ὁ, nomen viri.

'Αριστίον, ου, τὸ, *præmium*, propriè *fortitudinis* ergò. Th. "Αρης, *Mars.*

'Αριστερὰ, ᾶς, ἡ, scil. χὲρ, *sinistra manus* : et

'Αριστερίω, f. ώσω, *sinistrâ utor* : ab

'ΑΡΙΣΤΕΡΟ΄Σ, ὰ, ὸν, *sinister, infaustus*, qu. ab ἄριστος, per euphemiamum.

'Αριστεύεσκε, *excellebat*, 3. sing. ind. imperf. act. Ion (nam Iones in imperf. et a. 1. et 2. formant 3. pers. singularem à secundâ, remoto augmento, additâ syllabâ εσκ) verbi ἀριστεύω. Th. "Αρης, *Mars.*

'Αριστεύσασα, Dor. pro ἀριστεύσασα, præs. part. act. f. g. verbi ἀριστεύω, *fortitèr me gero.*

'Αριστεὺς, έος, ὁ, *princeps, omnium fortissimus* : ab ἄριστος, *optimus.* Th. "Αρης, *Mars.*

'Αριστεύω, f. εύσω, p. ἠρίστευκα, *excello, principatum teneo, fortissimè me gero.* Th. "Αρης, *Mars.*

'Αριστῆες, ήων, nom. pl. Ion. pro ἀριστῆς, *fortissimi* : item *optimates, seu proceres* : ἀριστήσων, dat. pl. Ion. pro ἀριστεῦσιν, ab ἀριστεὺς, έος.

'Αριστίζω, f. ίσω, p. ικα, *prandium præbeo, prandio excipio aliquem* ; *prandeo*, in act. et med. Th. ἄριστον, *prandium.*

'Αριστίνδην, adv. *optimos quosque deligendo.*

'Αριστόβουλος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *optimus consiliarius.*

'Αριστογείτων, ονος, ὁ, nom. propr. viri. Gr. *optimus vicinus.*

'Αριστογόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *parens optimæ prolis* : ab ἄριστος, et γόνος, *soboles.* Th. γίνομαι, *sum, gigno, nascor.*

'Αριστόδημος, ου, ὁ, quasi *populi princeps* : ex ἄριστος, et δῆμος, *populus.*

'Αριστοκράτεια, vel ἀριστοκράτια, ας, ἡ, *status reip. quæ ab optimatibus gubernatur* : undè sequentia.

'Αριστοκρατέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *optimè impero.* 'Αριστοκρατούμαι, *sub optimatum regimine vivo.*

'Αριστοκράτης, ου, -ους, ὁ, *Aristocrates*, nom. propr.

'Αριστοκρατικὸς, ἡ, όν, *ad aristocratiam pertinens* : item *aristocratiæ studiosus.*

'Αριστοκρατικῶς, adv. *more optimatum remp. gubernantium, pro statu optimatum.* Omnia ab ἄριστος, *optimus*, et κρατέω, *impero*, quod à κράτος, *imperium, potestas.*

'Αριστόμαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *præstantissimus in prælio* ; ὁ ἐν ταῖς μάχαις ἄριστος, *in prœliis præstantissimus.*

'ΑΡΙΣΤΟΝ, ου, τὸ, *prandium.*

'Αριστόνους, ου, ὁ ἡ ἡ, *benevolus, optimâ mente præditus* : ex ἄριστος, et νόος, *mens.*

'Αριστονόους, ου, ὁ ἡ ἡ, *optimè laborans* : ab ἄριστος, et πόνος, *labor*, quod à p. ind. m. πέπονα, verbi πένομαι, *laboro.*

'Αριστος, η, ον, *optimus, præstantissimus*, propriè *Marte*, sive ar-

mis ; *optimus* generalitèr ; *egregius* ; *maximè idoneus.* ἄριστοι, οἱ, *optimates, primores, proceres*, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*, comp. ἀρείων. Th. "Αρης, *Mars.*

'Αριστοτέλης, -ους, -ους, ὁ, *Aristoteles*, philosophus.

'Αριστοτόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, *quæ optimos liberos parit* ; ἀριστότοκος, ου, *optimo partu editus, præstantissimus* : et ἀριστοτόκεια, *quæ*, &c. ab ἄριστος, et τίκτω, *pario.*

'Αριστοφάνεος, gen. sing. Æol. et Dor. pro 'Αριστοφάνους, ab

'Αριστοφάνης, ους, ὁ, *Aristophanes*, Poëta comicus.

'Αριστόχειρ, ειρος, ὁ ἡ ἡ, *manibus strenuus, fortissimus.* Ab ἄριστος, et χὲρ, manus.

'Αριστωτὸς, ῦ, ὁ, *tempus prandii* : ἀρίστου ὥρα, Hesych.

'Αρισφαλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *valdè lubricus, fallax* ; ἀρισφαλεῖς, οἱ, *dubii, facilè decepti* : ab ἄρι, et σφαλὴς, quod à σφάλλω, *decipio.*

'Αρισφραδίως, adv. *valdè manifestè* : ab

'Αρισφραδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *valdè manifestus, insignis* ; quod ab ἄρι, *valdè*, et φραδὴς, *prudens.* Th. φράζω.

'Αρίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *valdè prudens.* Th. φρὴν, *mens.*

'Αρκὰς, άδος, ὁ, nom. viri.

'Αρκαδία, ας, ἡ, *regio Arcadum.* Vocata olim et ἡ Πελασγία, et Παλλαντία, Αυσονία, et Γιγαντὶς, et Ἀζανία, à principibus qui ibi regnârunt. Gens *Arcadum* pro antiquissimâ Græciæ habebatur, undè et προσίλαιοι dicti sunt.

'Αρκεῖ, 3. sing. præs. ind. act. contr. *sufficit*, impersonal. ab ἀρκέω, *sufficio* : a. 1. ind. act. ἄρκεσα, Ion. ἀρκέσσαι, præs. inf. pass.

'Αρκέσιος, Ion. pro ἀρκέσιος, adv. *sufficientèr.* Th. ἀρκέω, *sufficio.*

'Αρκέσω, *arcebit*, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀρκέω, *propulso.*

'Αρκεσθησόμεθα, *arcebimur*, 1. pl. f. 1. ind. pass. ab ἀρκέσομαι, vide ἀρκέω.

'Αρκεσίλαος, ου, ὁ, *Arcesilaus*, nom. propr.

'Αρκεσις, εως, ἡ, *utilitas, auxilium.* Et

'Αρκετὸς, ἡ, όν, *sufficiens.* Et ἀρκετὸν, *sufficit*, pro ἀρκετόν ἐστι, quod pro ἀρκεῖ. Th. ἀρκέω, *sufficio.* Hinc

'Αρκετῶς, adv. *sufficientèr* : ἀρκοῦντως, idem.

'Αρκεύθινος, η, ον, *juniperinus* : ab

'ΑΡΚΕΥΘΟΣ, ου, ὁ, *juniperus, arbor* et *fructus.*

'ΑΡΚΕ΄Ω, *propulso, sufficio, arceo, par sum, contentus sum* ; *opi-*

Digitized by Google

tulor, adquiesco, f. ἴσω, p. ἧρτμαι· a. 1. ind. act. ἤρτυσα, et Ion. ἄρτυσα· præs. ind. pass. ἀρτίομαι· perf. ind. pass. ἤρτυσμαι a. 1. ind. pass. ἠρτίσθην· fut. 1. pass. ἀρτισθήσομαι, cum dat.

'Αρτιος, ὁ ἡ ἤ, et ἄρτιον, τό, Poët. pro ἀρτιτὸς, sufficiens, satis dignus; septentrionalis.

'Αρκτῖνος, ἄια, ἄιον, ursinus: ab ἄρκτος.

'Αρκτέον, incipiendum, verbale: ab ἄρχω, ordior.

'Αρκτικὸς, ἡ, ὸν, septentrionalis. Th. ἄρκτος, ursus, ursa.

'Αρκτομὺν, ὕος, ὁ, mus ursinus: sic dictus quòd incedit bipes, et prioribus pedibus tanquam manibus utitur; quod ursorum proprium. Vox Hellenistica: ex ἄρκτος, et μῦς, ὸς, ὁ, mus.

'ΑΡΚΤΟΣ, υ, ὁ ἡ ἤ, ursus, ursa: item signum cœleste; Angl. CHARLES'S WAIN.

'Αρκτοῦρος, υ, ὁ, Arcturus: stella post 'Αρκτον ὑρὰν, nam ὑρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

'Αρκτοφύλαξ, ἄκος, ὁ, Arctophylax, custos ursæ, sidus quod et Βοώτης. Ex ἄρκτος, et φύλαξ, custos.

'Αρκτῶος, ία, ῶον, septentrionalis.

'ΑΡΚΤΟΣ, ὸος, ἡ, rete, reticulum, vitta.

'ΑΡΜΑ, ἄτος, τὸ, currus, quadrigæ, vehiculum.

'Αρμαγιδὼν, τὸ, ἄκλιτον, Hebr. q. d. exercitus maledictus.

'Αρμαλὶὰ, ᾶς, ἡ, cibus, alimentum, demensum. Th. ἄρω, adapto: παρὰ τὸ ἁρμόζον ᾧ ἰσχυροποιῖν τὰ μέλη, Hesych.

'Αρμαλὼν, acc. sing. Ion. à præc.

'Αμάμαξα, ης, ἡ, currus, plaustrum, rheda. Th. ἅρμα, currus.

'Αρματῖος, ία, ῖον, et ἁρμάτιος, ία, ιον, ad currum pertinens, curulis: ab eod.

'Αρματηλασία, ας, ἡ, agitatio curûs: et

'Αρματηλάτης, ου, ὁ, currûs agitator: ex ἅρμα, currus, et ἐλαύνω, agito.

'Αρματηλὶη, et Dor. -α, ἡ, victoria curulis: ex ἅρμα, currus, et νίκη, victoria.

'Αρμάτιον, υ, τὸ, curriculum, dim. Th. ἅρμα, currus.

'Αρματοδρομία, ας, ἡ, curule certamen: ab ἅρμα, currus, et δρόμος, cursus, quod à τρέχω, curro.

'Αρματοποιὸς, οῦ, ὁ, qui currum fabricatur: ab ἅρμα, currus, et πήγνυμι, fabricor.

'Αρμῖνα, apta, congrua, per Sync. pro ἁρμόσιμα, nom. vel acc. plur. præs. part. pass. neut. gen. ab ἅρμοσις, pro ἁρμόσιμος, præs. part. pass. ab ἅρω, apto. Sic ἱμῖνος, pro ἱκάσιμος, ubi est Syncope, et spiritûs mutatio Æolica.

'Αρμινον, υ, τὸ, instrumentum: ut congruum et necessarium opifici: ab ἅρω, apto.

'Αρμὸδιος, ία, ιον, υ, congruus, familiaris, aptus. Th. ἅρω, apto. Est et

'Αρμὸδιος, υ, ὁ, nomen propr.

'Αρμόζουσα, Dor. pro ἁρμόζουσα, ης, ἡ, conveniens, præs. part. act. f. g. ab

'Αρμόζω, vel ἁρμόττω, aptè connecto, apto, quadro, convenio, congruo, jungo connubio, et pro ordino. fut. ὁσω, perf. ἥρμοκα· a. 1. ind. med. ἡρμοσάμην· ab ἅρω, apto.

'Αρμοῖ, modò, nuper, adv. sed ἁρμοῖ, congruenter: ex ἅρω, apto.

'Αρμονία, ας, ἡ, compages; apud Musicos, concentus: ab eod. Th. Hinc Angl HARMONY.

'Αρμονίδιω, gen. Æol. pro -ου· ab

'Αρμονίδης, υ, ὁ, nom. propr. viri.

'Αρμονὶη, ης, ἡ, Ion. pro ἁρμονία, quod vide.

'Αρμονικὸς, ἡ, ὸν, ad harmoniam pertinens, harmoniam habens; item musicæ peritus: ex ἁρμονία, q. v.

'Αρμόνιον, υ, τὸ, quod aptè cohæret.

'Αρμὸς, ῦ, ὁ, commissura, articulus, compages: à præt. ind. pass. verbi ἅρω, mutato spiritu.

'Αρμοσται, adaptatus est, Ion. pro ἥρμοσται· ab ἥρμοσμαι, perf. indic. pass. verbi ἁρμόζω, apto.

'Αρμοσὶὰ, ἡ, ὸν, conveniens, congruens: ἁρμοσὶὰ, sponsa.

'Αρμόττουσιν, 3. pl. præs. opt. act. ab

'Αρμόττω, idem quod ἁρμόζω, f. ὸσω· præs. part. act. ἁρμόττων, οντος, et in fœm. g. ἁρμόττουσα.

'Αρναῖος, υ, ὁ, Arnæus, nomen propr.

'Αρνὰὶς, ίδος, ἡ, pellis agni, pellis ovina cum lanâ: ab ἄρς, ἀρνὸς, agnus.

'Αρνας, acc. pl. ἀρνάς, dat. pl. et ἄρνις, nom. pl. ab ἄρς, ἀρνὸς, agnus.

'Αρνῶν, υ, τὸ, locus ubi agninæ carnes venduntur, macellum: ab

'Αρνειὸς, οῦ, ὁ, agnus adultus: at

'Αρνῖος, ία, ῖον, agninus. Th. ἄρς, agnus.

'Αρνῆσθαι, negare, præs. inf. med. ab

'ΑΡΝΕ'ΟΜΑΙ, recuso, detrecto, nego, abnego; imperf. indic. ἠρνούμην, -ούμην, negabam; fut. ήσομαι, perf. ἤρνημαι, σαι, ται· a. 1. ind. med. ἠρνησάμην, ω, ατο, renuit, et in pl. ἠρνησάμεθα, ασθε, ατο, sub. ἀρνήσωμαι, ῃ, ηται, inf. ἀρνήσασθαι, part. ἀρνησάμενος, η, ον.

'Αρνευτὴς, ῆος, ὁ, urinator; παρὰ τὸν ἄρνας, agnos; ubi solent in caput desilire, velut aërem cornibus impetentes; eodem modo urinatores prono capite se immittunt in aquas.

'Αρνη, ης, ἡ, nomen urbis: item Nymphæ, nutricis Neptuni.

'Αρνήσασθαι, a. 1. infin. med. ab ἀρνέομαι.

'Αρνησις, ιος, ἡ, recusatio, negatio: ab ἀρνέομαι.

'Αρνητὰι, pro ἀρνήσαι, 3. sing. præs. sub. m. ab ἀρνέομαι.

'Αρνητικὸς, ἡ, ὸν, negativus: à p. ind. pass. ἤρνημαι.

'Αρνίον, υ, τὸ, agnus, agnellus; dim. ab ἄρς, ἀρνὸς, agnus.

'Αρνὸς, agni, gen. sing. ab ἄρς, agnus. Sunt qui legunt, ἄρνος, υ, ὁ, idem.

'ΑΡΝΥ'ΜΑΙ, capio, capto, consequor, commuto, comparo; ἀρνυμένων, nom. dual. ab ἀρνύμενος, præs. part. pass.

'Αρνῶν, gen. pl. ab ἄρς, ἀρνὸς.

'Αξκαμένος, a. 1. part. med. ἄξκασθαι, a. 1. infin. med. et

'Αξκὶὔμαι, Dor. pro ἀξκὸὔμαι, quod Æol. pro ἄξκομαι, f. 1. ind. med. ab ἄρκω.

'Αξόμαι, ῃ, ηται, f. 1. ind. med. ab eod.

'Αρόῃς, -ῃσι, 2. sing. præs. sub. act. ab ἀρόω, aro.

'Αρόμαν, Dor. pro ἀρόμην, susciperem, perferrem, 1. sing. a. 2. opt. med. verbi αἴρω, tollo, a. 2. indic. med. ἠράμην.

'Αρόιμεθα, retulerimus, 1. pl. a. 2. opt. med. et

'Αροιο, ἄροιτο, tuleris, -it, 2. et 3. sing. a. 2. opt. med. ejusd. verbi.

'Αρόμμαν, Poët. pro ἀρόμαν, quod Dor. pro ἀρόην, ararem, præs. inf. act. ab ἀρόω, aro.

ΑΡΟΝ, υ, τὸ, ARUM, herbæ species. Est et

'Αρον, 2. sing. a. 1. imperat. act. verbi αἴρω, tollo.

'Αρουτο, pro ἤρουτο, Ion. 3. pl. a. 2. ind. med. ejusd. verbi.

'Αρόῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ἀρόσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρόω, aro.

'Αρόσιμος, ὁ καὶ ἡ, segetibus accipiendis aptus, arabilis; item cultus: et

'Αρουσις, et ἀρουρείωσις, ιος, ἡ, aratio, agricultura; interdum ager frumentarius: ab ἀρόω, aro.

'Αρόσιμα, nom. pl. ab ἀρόσιμος.

'Αροτὴρ, ῆρος, ὁ, ARATOR, Epith. bovis; vox Poëtica. ab ἀρόω, aro.

'Αρότης, ου, ὁ, idem, et ab eod. scil. 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀρόω, aro.

'Αρότῆος, gen. sing. Ion. pro ἀρότου· ab

"Αροτος, ου, ὁ, *aratio*; sed ἄροτος, ου, ὁ, *tempus arandi*; est et ἄροτος, τὴ, τὸν, *arabilis*. Th. ἀρόω, *aro*.

"Αροτρα, pl. neut. g. ab ἄροτρον, *aratrum*: ab eod.

'Αροτρεὺς, ῆος, ὁ, pro quo et ἀρότης, ου, ὁ, ἀροτρευτὴς, ῆρος, ὁ, *arator, agricola*.

'Αροτριάω, -ῶ, et ἀροτριάζω, *aro*, f. ἄσω, perf. ἠροτρίακα· p. ind. pass. ἠροτρίᾶμαι.

* 'Αροτροειδὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *aratri formam referens*.

"Αροτρον, ου, τὸ, *ARATRUM*. Th. ἀρόω, *aro*.

'Αροτρόπους, οδος, ὁ, *vomer*: ab ἄροτρον, et πῦς, *pes*.

'Αρῶν, necnon ἀρόσσειν, præs. inf. act. pro ἀρόειν· ab ἀρόω, *aro*: hinc

"Αρουρα, ας, et Ion. ἀρόυρης, ὴ, *arvum, terra arata*, et *terra*; in nom. pl. ἀρόυραι· et

'Αρουραῖος, αία, αῖον, *agrestes, arvalis, ruralis; campestris*: et

'Αρούριον, ου, τὸ, *agellus*, dim. ab ἄρουρα, quod ab

'ΑΡΟΎΩ, -ῶ, *ARO*, fut. ἀρόσω· a. 1. ind. act. ἤροσα· p. ἤροκα· p. ind. pass. ἤρομαι, σαι, ται.

'Αρπᾰγὴ, ῆς, ἡ, *rapina, raptus, ipsa rapiendi actio*; et ἁρπαγμὸς, οῦ, ὁ, idem: ab ἁρπάζω, *rapio*. Undè et

'Αρπάγη, ης, ἡ, *harpago*: instrumentum uncos habens, quo ex puteis vasa retrahuntur.

'Αρπάγμα, et ἅρπασμα, ατος, τὸ, *præda rapta, rapina*: à 1. sing. p. ind. pass. verbi ἁρπάζω, *rapio*.

'Αρπάζοντες, *rapientes*, præs. part. act. pl. nom. ab

'ΑΡΠΑΖΩ, *rapio*, fut. σω, et ξω, perf. ἥρπακα, -αχα· p. ind. pass. ἥρπασμαι, -αγμαι· a. 1. ind. pass. ἡρπάσθην, -αχθην· a. 2. ind. pass. ἡρπάγην, -άδην· p. ind. m. ἡρπαγα, -αδα.

'Αρπακτὴρ, ῆρος, apud Poët. ab ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ, *raptor*: item

'Αρπακτῖκὸς, ὴ, ὸν, *rapiendi peritus, rapax*. Undè

'Αρπακτῖκῶς, adv. *rapacium more, rapaciter*; item *raptim*: et

'Αρπακτὸς, ὴ, ὸν, *ereptus*: omnia à 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἁρπάζω, *rapio*.

'Αρπᾰλὲος, α, ον, *rapidus, a, um, celer*: ab ἁρπάζω, *rapio*.

'Αρπᾰλίσης, et ἁρπάγδην, *rapaciter, cupidè*, idem quod ἁρπακτικῶς· ab eod. Th.

"Αρπαξ, ᾰγος, ὁ, *RAPAX, raptor*, in plur. ἅρπαγες· ab eodem.

'Αρπάξαις, Æol. pro ἁρπάξας, a. 1. part. act. masc. g. ab ἁρπάζω, *rapio*.

'Αρπάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab eod.

'Αρπάξω, *rapiam*, 1. sing. fut. 1. ind. act. ab ἁρπάζω, *rapio*.

"Αρπας, acc. pl. ab ἅρπη, *falx*.

'Αρπᾰσσᾰς, -άσσα, a. 1. act. part. ab ἁρπάζω, *rapio*.

'Αρπάω, fut. άσω, *rapio, furor*. Steph. refert ab ἅρπη, ut sit propriè *falce abripere*.

'Αρπίδης, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *solo æqualis*; quia ἅρμ πίδω, *solo congruit*.

'Αρπίδων, ης, ἡ, *laqueus, funis*: et

'Αρπίδιον, ίου, ὁ, *funiculus*: ab ἁρπάζω.

"Αρπιζα, quasi ἐρέπιζα, ας, ἡ, *pes* vel *imum montis*: tanquam ἕρης πίζα.

"Αρπη, ης, ἡ, *falx*; item *ensis falcatus*; et *harpe*, avis quædam, è genere aquilarum: ab ἁρπάζω, *rapio*.

"Αρπυια, ας, ἡ, *Harpyia, monstrum rapax fictitium*; *procella*: ab eod. Undè

"Αρπυιαι, *rapaces quædam Deæ, Harpyiæ*; gen. pl. 'Αρπυιῶν.

"Αρπυς, ῦος, ὁ, *amor*: ab ἁρπάζω, *rapio*.

'Α'Ρ'ΡΑΒΩ'Ν, ῶνος, ἡ, *ARRHABO*; pars solutionis quæ fidem facit totius summæ persolvendæ; item *pignus*: Hebr. vox.

'Αρρᾱγὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, *infractus, infragilis, firmus*: ab ᾱ priv. et ῥήσσω, *frango*.

"Αρρᾰξιν, Dor. et Poët. et cum ν ἐφελκ. pro ἥρᾱξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀράσσω, f. ξω, p. χα, *amputo*.

'Αρρᾰφὲς, ὴ, ὸ ᾗ ἡ, *insutilis, inconsutus*: ex ᾱ priv. et ῥαφὴ, *sutura*. Th. ῥάπτω, *suo, consuo*.

"Αρρενα, acc. sing. masc. g. vel acc. pl. neut. g. ἄῤῥενες, et ἀῤῥένων, gen. sing. et gen. plur. ab ἄῤῥην, *mas; strenuus, fortis*.

'Αρρενῖκὸς, vel ἀρσενῖκὸς, ὴ, ὸν, *masculinus*: ab ἄῤῥην, vel ἄρσην, *mas*.

'Αρρενογόνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *masculos procreans*: ab ἄῤῥην, *mas*, et γένομαι, *procreo*.

'Αρρενωδῶς, adv. *masculè, fortiter*.

'Αρρενωπὸς, ὴ, ὸν, ἀῤῥενωπὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, *aspectu masculus, fortis, virilis*: ex ἄῤῥην, et ὤψ, *aspectus*.

'Αρρήκτης, ίος, et ἄῤῥηκτος, *non vergens quoquàm, in neutram partem inclinans*: et

'Αρρηψία, ας, ἡ, *sententia neutram in partem propensiùs inclinans*: ab ᾱ priv. et ῥίπτω, *vergo*.

'Αρῥήκτοισι, *infractis*, dat. pl. Ion. ab

'Αῤῥηκτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, idem quod ἀῤῥᾱγὴς, *firmus, infractus*: ex ᾱ priv. et ῥήσσω, *frango*.

'Α'Ρ'ΡΗΝ, vel ἄρσην, ενος, ὁ, *mas*; it. adj. ὁ ᾗ ἡ, *masculus, virilis*: Metaph. *fortis, strenuus*; et in n. g. ἄῤῥεν, vel ἄρσεν, subst. *mas*.

'Αῤῥηνία, f. ίσα, p. ηκα, *rixor, convicior*, prop. *de uxore adversùs maritum*.

'Αῤῥηνὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, Poët. ἄργιος, δυσχερὴς, *molestus, difficilis*. Deductum videtur ab ἀῤῥήνειν, pro λοιδορεῖν, conviciari; ac γυναικὶ πρὸς τὸν ἄῤῥενα διαφέρεσθαι, Hesych. i. e. *versus maritum contendere*.

'Αῤῥησησοῖα, ας, ἡ, *nefandum facinus, obscænè perpetratum*: et

'Αῤῥητησοιὸς, ὸν, ὁ ᾗ ἡ, *nefanda perpetrans, obscœnus*: ab ἄῤῥητος, et ποιέω, *facio*.

"Αῤῥητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *ineffabilis, inauditus, celatus, obscurus*; item *fœdus, nefandus*: ex ᾱ priv. et ῥητὸς, *fandus, dictus*. Th. ῥέω, *dico*.

'Αῤῥήτως, adv. *infandè, ineffabiliter, arcanè*: ab eod.

'Α'Ρ'ΡΙΧΑ'ΣΘΑΙ, *manibus et pedibus sursùm tendere*.

'Α'Ρ'ΡΙΧΟΣ, ἄρῑχος, vel ἄρισκος, ὁ, ᾗ ἡ, *cophinus, vas vimineum*.

'Αῤῥύθμως, adv. *inconcinnè, incompositè, sine numeris, innumeratè*: ex ᾱ priv. et ῥυθμὸς, *rhythmus, concinnitas*.

'Αῤῥύσσονται, 3. pl. fut. 1. ind. m. Poët. pro ἀναρύσονται, *haurient*, à verbo ἀναρύω, -ύσω, f. ύσω, *haurio*.

'Αῤῥωδέω, Ion. pro ἀῤῥωδέω, *timeo*. hinc

'Αῤῥωδία, ας, ἡ, pro ἀῤῥωδία, ἡ, *metus*. Th. ὀῤῥὸς, οῦ, ὁ, *serum lactis*.

'Αῤῥωστέω, fut. ήσω, perf. ηκα, *infirmus sum, adversâ valetudine laboro*; de καχεξίαις dicitur, neut. absolut. ab ᾱ priv. et ῥώννυμι, *confirmo, roboro*.

'Αῤῥώστημα, ατος, τὸ, *languor, ægritudo*; est νόσημα μετὰ ἀσθενείας· et

'Αῤῥωστία, ας, ἡ, *infirmitas, morbus*: ab

"Αῤῥωστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *infirmus, ægrotus*: ex ᾱ priv. et ῥώννυμι, *roboro*.

"ΑΡΣ, ἀρνὸς, ὁ ᾗ ἡ, *agnus, a*; dat. pl. ἀρνᾶσι.

'Αρσάμινος, Æol. pro ἀράμινος, a. 1. part. med. ab ἄρω, *apto*, f. ρῶ, et Æol. ἄρσω. Hinc

'Αρσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἦρσα, a. 1. ind. act. ab ἄρω.

"Αρσενα, acc. sing. ἀρσενι, *masculos*, in acc. dual. ab ἄρσην, vel ἄῤῥην, ενοε, *mas*: et

'Αρσενῖκὸς, ὴ, ὸν, *masculinus*: ab eod.

'Αρσενοκοίτης, ου, ὁ, *qui cum maribus concumbit, cinædus*: ex ἄρσην, *mas*, et κοίτη, *cubile*.

"Αρσην, ενος, ὁ ᾗ ἡ, et τὸ ἄρσεν, *mas masculus*. Vide ἄῤῥην, *mas masculus*.

Digitized by Google

Ἄρσις, ιως, ἡ, *subvectio, elevatio*; item *ablatio, detractio, onus, tributum*: ab αἴρω, *tollo*.

Ἄρσον, *adapta*, 2. sing. a. 1, imperat. act. à fut. 1. indic. act. Æolico, verbi ἄρω, *apto*. Vide ἀρεάμενος.

Ἄρσω, *coaptabo*, 1. sing. f. 1. ind. act. Æol. verbi ἄρω, f. ῥῶ, et Æol. σω a. 1. indic. act. ἦρα, et Æol. ἔρσα.

ΑΡΤΑΒΗ, ης, ἡ, *mensura Persica*.

Ἄρτεμις, ίδος, ἡ, Dor. pro Ἄρτεμις, *Diana*.

ΑΡΤΑΜΟΣ, ου, ὁ, *lanius, coquus*: παρὰ τὸ δὶς ἄρτια τίμνειν.

Ἄρτεμν, ης, ἡ, *laqueus*; item *suspendium*: ab ἀρτάω.

Ἀρταξέρξης, ου, ὁ, nomen propr. regis Persarum; *magnus bellator*.

ΑΡΤΑΩ, (et ἀρτίω, Ion.) f. ήσω, p. κα, *in altum tollo, suspendo, appendo*; et ἀρτάομαι, -ῶμαι, *pendeo ex aliquo, spem in aliquo collocatam habeo*: qu. ab αἴρω, *attollo*.

Ἀρτεμίδι, ᾶ, ὁ, *Artemas*, nomen propr. viri, Gr. *incolumis*.

Ἀρτεμισία, acc. sing. ab

ΑΡΤΕΜΗΣ, ίος, ὁ ἡ, *integer, sanus, salvus, perfectus, validus, incolumis*.

Ἄρτεμις, ῖος, et ίδος, ἡ, *Diana*; acc. -ιν et -ίδα voc. ὦ Ἄρτεμι· quod ab ἀρτεμὴς, *perfectus*. Vel παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τίμιον nam venationi præest, undè venatrix dicitur. Subitæ mortes mulierum referuntur ad Dianam, ut Lunam; sicut virorum ad Apollinem, ut Solem.

Ἀρτεμισία, ας, ἡ, *Artemisia*, herba.

Ἀρτεμίσιον, *Dianæ festum, templum* aut *statua*: ab Ἄρτεμις, *Diana*.

ΑΡΤΕΜΩΝ, όνος, ὁ, *artemo, velum navis majus, antenna*.

Ἀρτεμὼν, όνος, nomen propr. viri; qui στρεβοσκοπὸς cognominatus est, quòd ob mollitiem lecticâ circumferretur.

ΑΡΤΕΟΜΑΙ, Ion. pro ἀρτάομαι, f. ήσομαι, p. ind. pass. ημαι, *paro, apparo*: qu. ab ἄρω.

Ἀρτεσίβουλος, ου, ὁ, nomen muris: ab ἄρτος, *panis*, et ἐσίβουλος, *insidiator*, ex ἐσί, et βουλὴ, *consilium*.

Ἀρτέω, Ion. idem quod ἀρτάω, *suspendo*.

Ἄρτημα, ατος, τὸ, *suspensum, appensum*; ἀρτήματα, vocantur omnia quæ pendent ex aliquo loco; à 1. sing. præt. indic. pass. verbi ἀρτάω.

Ἀρτὴρ, ῆρος, ὁ, sonat ad verbum *sublator*, quasi ab αἴρω, *tollo*. Vel *humerus*, quo onus sublatum fertur; item *genus calceamenti*. Sed in Nehemiâ sumitur pro instrumento (πανοφόριον, gen. plur. id. est,) bajulatorum: ex ἀρτὴρ, Pleonasmo τῦ ο, fit ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, *lorum* seu *funis, quo ensis*, vel *clypeus*, vel *pera appenditur*; seu *theca, in quâ reconditur*, quasi ἄορα τηρῶν ab ἄορ, *ensis*, et τηρέω, *servo*.

ΑΡΤΗΡΙΑ, ας, ἡ, *arteria, spiritûs semita, spiritûs receptaculum; omnis vena pulsans à motu obscillatorio*: παρὰ τὸ αἴρω τηρῶν. Undè

Ἀρτηριακὸς, ὴ, όν, *arteriacus, ad arteriam pertinens*: et

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, *arteriæ dissectio*: à τομὸς, quod à τέμνω, *seco*, et ἀρτηρία, *arteria*.

Ἀρτηριώδης ους, ὁ ἡ, *arteriosus, arteriæ similis*.

ΑΡΤΙ, *modò, paulò, antè, nupèr, hucusque*; ἕως ἄρτι, *huc usque*; ἀπ' ἄρτι, vel ἀνάρτι, *ex hoc tempore*; et ἀπ' ἄρτι, *jam nunc*. In compositione interdum significat *brevitatem*, et *integritatem* seu *perfectionem*; interdum etiam *novitatem*.

Ἀρτιάκις, adv. *pariter*, i. e. pari numero: et

Ἀρτιάζω, fut. άσω, perf. ακα, *ludo par impar*; interdum *præparo*: et

Ἀρτισμὸς, ῦ, ὁ, *lusus eorum, qui ludunt par impar*: ab ἄρτιος, *par*.

Ἀρτιβλαστὴς, ους, ὁ ἡ, *recens germinans*. Th. βλαστάνω, *germino*.

Ἀρτίγαμος, ε, ὁ ἡ, *qui nuper uxorem duxit, recèns nupta*: ab ἄρτι, et γάμος, *nuptiæ, conjugium*, qu. à γαμέω, *uxorem duco, nubo*.

Ἀρτιγένθλιος, ε, ὁ ἡ· ab ἄρτι et γενέθλη, *genus*, idem quod

Ἀρτιγενὴς, ους, ὁ ἡ, et

Ἀρτιγέννητος, ε, ὁ ἡ, *recèns genitus, modò natus*: ex ἄρτι, et γεννητὸς, à γεννάω, *progigno, pario*, vel à γένναμαι, *nascor, procreo*.

Ἀρτιλεγεια, *veridicæ*; nom. plur. ab ἀρτιλέγεια, ας, ἡ, *verum, dictum, veridica*.

Ἀρτιεπὴς, ους, ὁ ἡ, *loquax, non mutilans verba, in dicendo perfectus, verborum concinnator*; item *veridicus*: ab ἄρτιος, *perfectus*, et ἔπω, *dico*.

Ἀρτίζω, fut. ίσω, *compono, paro, instruo, perficio*; cujus compositasunt usitatiora: ab ἄρτιος.

Ἀρτιθάλλὴς, ους, ὁ ἡ, *recèns florens*: ab ἄρτι, et θάλλω, *floreo*.

ΑΡΤΙΟΣ, ε, ὁ ἡ, *par, ut numerus: integer, perfectus, omnibus partibus suis constans; sanus, consentaneus, paratus ad aliquid faciendum*.

Ἀρτίπους, ε, ὁ ἡ, Poët. pro ἀρτίπους, οδος, ὁ ἡ, *pedibus integer*, et *valens*: ex ἄρτιος, *integer*, et πῦς, *pes*.

Ἀρτίφατος, ε, ὁ ἡ, *recèns peremptus*: ab ἄρτι, et φάω, *interficio*.

Ἀρτίως, adv. *nupèr, paulò antè, integrè, aptè ut cohæreat*; Att. distinguunt ἀρτίως, παρὰ τὸ ὁλίγε, et ἄρτι, ἀντὶ τῦ νῦν.

Ἀρτοκοπικὸς, ὴ, όν, *frustum panis*.

Ἀρτοπώκος, ου, ὁ ἡ, *pistor* et *pistrix*: ab ἄρτος, *panis*, et πέσσω, *scindo, pinso*.

Ἀρτοπωλὸς, ῦ, ὁ, *pistor, pistrix*; vel adj. ὁ ἡ, *pistorius*.

ΑΡΤΟΣ, ε. ὁ, *panis, quivis cibus*.

Ἀρτοφάγος, ε, ὁ, *panivorus, qui pane vescitur*; nomen muris apud Hom. ex ἄρτος, et φάγω, *comedo*.

Ἄρτυμα, ατος, τὸ, *condimentum*: ab

ΑΡΤΤΩ, vel ἀρτύω, Dor. f. σω, p. ἤρτυκα, *apparo, adorno, instruo, condio*: qu. ab ἄρω· a. 1. ind. act. ἤρτυσα· part. præs. pass. ἀρτυόμενος, η, ον, *conditus*: præt. ind. pass. ἤρτυμαι, part. ἠρτυμένος, *conditus*; a. 1. ind. pass. ἠρτύθην, f. 1. pass. ἀρτυθήσομαι.

Ἀρυσάμενος, part. a. 1. med. ab ἀρύω, *haurio*.

Ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, *quoddam mensuræ genus, cyathus, haustrum*: ab

ΑΡΥΤΩ, et ἀρύτω, fut. σω, perf. ῆρυκα, *haurio*; *ex profundo traho*: hinc ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, *cochlear, haustrum*.

Ἀρφαξὰδ, ὁ, nomen viri, ἄλλοτος, Heb. *sanans vastationem*.

Ἀρχάγγελος, ε, ὁ, *Archangelus*: q. d. ἄρχων ἀγγέλων, *princeps angelorum*; ἄρχω, verò, *impero*, ab ἀρχὴ, *principatus*; ἄγγελος, verò, ab ἀγγέλλω, *nuntio*.

Ἀρχαγίνας, α, ὁ, Dor. pro ἀρχηγίτης, ε, ὁ, *dux*.

Ἀρχάγὸς, Dor. pro ἀρχηγὸς, ῦ, ὁ, idem: ex ἀρχὴ, *principatus*, et ἀγέομαι, *duco*.

Ἀρχάδὲν, Dor. pro ἀρχῆθεν, adv. *ab initio, antiquitùs*. Th. ἀρχὴ, *initium, principium*.

Ἀρχαὶ, ῶν, αἱ, *primitiæ, principia*; pl. ab eod. Th.

Ἀρχαΐζω, f. ίσω, p. ικα, *antiquos imitor, antiquo*: ab eod.

Ἀρχαϊκὸς, ὴ, όν, et Att. ἀρχαικὸς, ῦ, *vetustus, sine moribus, stultus, simplex*: et

Ἀρχαϊκῶς, adv. *prisco more*: ab eod. Th.

Ἀρχαῖον, ε, τὸ, (supple δάνειον) *mutuum, sors usurarum, reditus*.

Ἀρχαῖος, αία, αῖον, *antiquus, a, um*: et ἀρχαίτν, Ion. pro ἀρχαία· ab ἀρχὴ· ἀρχαῖοι, οἱ, *majores, veteres*.

Ἀρχαιότερος, compar. et ἀρχαιότατος, superl. *antiquior, antiquissimus*: ab ἀρχαῖος.

'Αρχαιότης, ητος, ἡ, *vetustas, antiquitas :* ab eod. Th.

'Αρχαιρεσία, ας, ἡ, *magistratuum electio :* ex ἀρχὴ, *imperium,* et αἵρεσις, *electio,* ex αἱρέω, *eligo :* et

'Αρχαιρέσια, ίων, τὰ, *comitia magistratibus creandis.*

'Αρχαιρεσιάζω, f. άσω, *ad magistratus creandos convenio, magistratum creo,* aut *ambio:* ab iisdem.

'Αρχαϊσμὸς, οῦ, ὁ, *priscorum imitatio ;* maximè in sermone ; undè nomen est figuræ apud Gram. ab ἀρχὴ, *exordium, initium.*

'Αρχαίως, *antiquè,* adv. ab eod.

'Αρχέδημος, ου, ὁ, nomen propr. viri. Gr. *princeps populi.*

'Αρχεδίκης, ου, ὁ, prop. *auctor juris, qui justè imperat ;* ὁ ἄρχων ἐν δίκῃ.

'Αρχέζωστις, ιος, ἡ, *vitis alba.*

"Αρχει, 3. sing. indic. præs. act. ἄρχειν, præs. infin. act. ἄρχεσθαι, præs. infin. pass. ἀρχέσθαι, 3. sing. præs. indic. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, *impero.*

'Αρχεῖον, ου, τὸ, *domus principis,* aut *magistratuum curia ;* ἀρχὴ, *principatus.*

'Αρχεῖος, εία, εῖον, idem q. ἀρχαῖος, *antiquus.*

'Αρχέκακος, ου, ὁ ἡ, *auctor,* seu *origo malorum :* ab ἀρχὴ, et κακὸς, *malus.*

'Αρχέλαος, ου, ὁ ἡ, *populi rector, princeps :* ex ἀρχὴ, et λαὸς, *populus :* item

'Αρχέλαος, ου, ὁ, *Archelaüs,* nomen viri. Gr. *princeps populi.*

'Αρχέπολις, ιος, et ως, ὁ ἡ, *imperans civitati ;* ὁ ἄρχων τῆς πόλεως.

"Αρχεσε, Ion. pro ἤρχεσε, 3. sing. imperf. ind. med. vel pass. verbi ἄρχω.

'Αρχέτυπος, ου, *archetypus, qui primam rei alicujus formam exhibet ;* in neut. τὸ ἀρχέτυπον, *exemplar primigenium :* ab ἀρχὴ, et τύπος, *forma, exemplar.*

"Αρχευ, Dor. pro ἄρχου, 2. sing. præs. imperat. med. vel pass. ab ἄρχω.

'Αρχεύω, fut. εύσω, idem quod ἄρχω· ab

'ΑΡΧΗ', ῆς, ἡ, *principium, exordium ; fundamentum, magistratus, principatus, imperium ; origo, causa, extremum.* Ab ἀρχὴ verò est ἀρχαῖος, ἄρχω et ἄρχομαι, δήμαρχος, ἵππαρχος, ἵππαρχος, ἵππαρχος et ἱππάρχης, μόναρχος vel μοναρχὴς, ναύαρχος, ὀλιγαρχία, πολιαρχία, χιλιάρχης, &c. de quibus alibi suis in locis.

'Αρχηδεύειν, et ἀρχηγεύειν, præs. infin. act. *principatum obtinere.*

'Αρχηγέτης, ου, ὁ, et Dor. ἀρχαγέτας, *dux, præses, princeps, auctor :* et

'Αρχηγέτις, ίδος, ἡ, *præses, ductrix, patrona ; metropolis imperii.*

'Αρχηγὸς, ὴ, ὁ ἡ, *dux, princeps, auctor, inventor,* in voc. ἀρχηγέ. Omnia ex ἀρχὴ, et ἄγομαι, *dux sum, præeo.*

'Αρχῆθεν, Ion. pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio, antiquitùs, denuò,* adv. Th. ἀρχὴ, *initium.*

'Αρχὴν, et τὴν ἀρχὴν, adverbialiter, *primùm, primitùs, principio ;* et interdum *omninò, ante omnia, imprimis.*

'Αρχῖνον, acc. sing. masc. a. 1. part. pass. ab ἄρχω.

'Αρχίατρος, ου, ὁ, *medicorum princeps,* vel *inter medicos primarius :* ab ἀρχὸς, et ἰατρὸς, *medicus,* quod ex ἰάομαι, *medeor.*

'Αρχιγραμματεύς, έως, ὁ, *scribarum præfectus :* ab ἀρχὸς, et γραμματεὺς, *scriba,* q. d. ἀ γράφω, *scribo.*

'Αρχίδαμος, ου, ὁ, *Archidamus,* nomen propr.

'Αρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, *custos et princeps,* seu *præfectus carceris.* Th. φυλάσσω, *custodio.*

'Αρχιδιακόνισσα, ης, ἡ, idem.

'Αρχιερατεύω, fut. εύσω, *fungor sacerdotio summo.*

'Αρχιερατικὸς, ὴ, όν, *pontificus :* et

'Αρχιερεὺς, έως, et Att. ῶς, ὁ, *summus pontifex, summus sacrorum præses, summus sacerdos ;* q. d. ἄρχων τῶν ἱερέων, *princeps sacerdotum :* qu. ab ἀρχὴ, *principatus,* et ἱερεὺς, *sacerdos,* quod ab ἱερὸς, *sanctus.*

'Αρχιεταῖρος, ου, ὁ, *præcipuus sodalis.*

'Αρχιευνοῦχος, ου, ὁ, *Eunuchorum præfectus* seu *princeps.*

'Αρχικὸς, ὴ, όν, *principalis, primarius, aptus ad regendum, imperans :* ab ἄρχω.

• 'Αρχικυβερνήτης, ου, ὁ, *gubernatorum princeps.*

'Αρχίλοχος, ου, ὁ, *Archilochus ;* Poëta, Iambici carminis inventor.

'Αρχιμάγειρος, ου, ὁ, *præfectus coquorum :* ab ἀρχὴ, *imperium,* et μάγειρος, *coquus.*

'Αρχιοινοχόος, ου, ὁ, *pincerna, poculorum* vel *pocillatorum magister :* ex ἄρχω, *impero,* οἶνος, *vinum,* et χέω, *fundo.*

• 'Αρχιπειρατὴς, οῦ, ὁ, *piratarum princeps.*

'Αρχιποίμην, ενος, ὁ, *pastorum princeps :* ab ἀρχὴ, *principatus,* et ποιμὴν, *pastor.*

'Αρχίππος, ου, ὁ, propr. nomen viri. Gr. *magister equorum.* Th. ἵππος, *equus.*

• 'Αρχιπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, *legatorum princeps.*

'Αρχιστοποιὸς, οῦ, ὁ, *pistor, pistorum princeps :* ex ἄρχω, *impero,* σῖτος, *frumentum, panis,* et ποιέω, *facio.*

'Αρχιστρατηγὸς, οῦ, ὁ, *imperator exercitûs :* quod ab ἀρχὴ, *principatus,* et στρατηγὸς, *dux,* quod ex στρατὸς, *exercitus,* et ἄγω, *duco.*

'Αρχισυνάγωγος, ου, ὁ, *præfectus,* vel *rector synagogæ :* ab ἄρχων, et συναγωγὴ, *conventus,* quod à συνάγω, *congrego.* Th. ἄγω, *duco,*

'Αρχιτεκτονᾶν, *fabrifacere, fabricari,* præs. inf. act. contr.

'Αρχιτεκτονία, ας, ἡ, *architectura, ars fabrifaciendi, fabricatio.*

'Αρχιτεκτονικὴ, ἡ, (subauditur τέχνη) *architectura :* fem. ab

'Αρχιτεκτονικὸς, ὴ, όν, *ad architecturam pertinens, peritus architecturæ :* ab

'Αρχιτέκτων, ονος, ὁ, *ARCHITECTUS, fabrorum princeps ;* item Metaphor. *structor, machinator :* ex ἄρχων, et τέκτων, *faber,* q. ἀ τεύχω, *fabricor.*

'Αρχιτελωνὴς, ου, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν τελωνῶν, *magister publicanorum.*

'Αρχιτρίκλινος, ου, ὁ, *architriclinus, triclinii præfectus, symposiarcha,* qui præest apparando convivio : ex ἀρχὴ, *principatus,* et τρίκλινον, ου, τὸ, *triclinium,* id est, locus tribus constratus lectis ad discumbendum ; qu. ex τρεῖς, et κλίνη, *lectus,* à κλίνω, *reclino.*

'Αρχίφυλος, ου, ὁ, *præfectus tribûs ;* ἀρχίφυλοι, οἱ, *principes tribuum.* Th. φυλὴ, *tribus.*

"Αρχμενος, per Sync. pro ἀρχόμενος, *subditus,* præs. part. pass. ab ἄρχομαι, *impero.* Th. ἀρχὴ, *imperium.* Vel etiam ἀρχμένος, pro ἠρχμένος, et hoc iterum pro ἠγμένος, part. perf. pass. γ mutato in χ.

'Αρχόμαι, q. v. sub ἄρχω.

'Αρχὸς, ὸῦ, ὁ, *dux, princeps.* Hinc adj. Angl. ARCH.

"Αρχω, *incipio ; principium, auctor,* vel *origo sum ; prior aliquid incipio ; dominor, præsum, impero ; magistratu fungor :* cum gen. fut. ξω, p. ἦχα, a. 1. ind. act. ἦρξα, a. 1. part. act. ἄρξας, αντος· præs. ind. med. ἄρχομαι, *incipio, inchoo, impero ;* pass. *subditus sum, sum sub imperio alterius ; pareo, obtempero, imperium accipio :* imperf. ind. med. vel pass. ἠρχόμην, ω, ετο, præs. part. pass. ἀρχόμενος, *subjectus,* f. 1. med. ἄρξομαι, ῃ, εται· a. 1. ind. med. ἠρξάμην, ω, ατο. Differunt hæc duo verba ἄρχω et ἄρχομαι eo, quòd activum ἄρχω

semper relationem habeat ad alios significétque *prior incipio;* seu *incipio ideo ut alii me sequantur;* seu *exemplo meo aliis præbeo initium et ansam aliquid faciendi;* seu *aliis præeo ad aliquid faciendum:* ἄρχομαι verò in medio, *ipse mihi præeo ad aliquid faciendum;* seu simpliciter, *incipio aliquid facere, nemine quamvis sequente.* Kuster de vero usu Verb. Med. sect. i. 33. Ἄρχω, in v. act. interdum significat *impero;* undè ἄρχομαι, in v. pass. *subditus sum, pareo, obtempero.* Dalzel. Th. ἀρχὴ, *principium, imperium,* &c.

Ἀρχόμεθα, *ordiamur;* Dor. vel Poët. pro ἀρχόμεθα, 1. pl. præs. sub. m. ab ἄρχω.

Ἄρχων, οντος, ὁ, *rector, præses, magistratus, princeps:* ἀρχόμενος, *subditus,* part. præs. pass.

ΑΡΩ, *apto, adapto, congruo,* f. ἀρῶ, p. ἤρμαι, a. 1. ind. act. ἦρα, et Æol. ἄρσα, et ἦρσα, part. ἄρας, αντος, p. ind. m. ἦρα, et factâ reduplicatione ἄρηρα, et Poët. ἄρᾱρα. Et ἄρω potest etiam esse 1. sing. a. 1. sub. act. verbi αἴρω, *tollo.*

Ἀρωγὰ, ᾶς, ἡ, *auxilium, remedium:* et

Ἀρωγὸς, ὁ, ὁ ἡ ὁ, *auxiliator, vindex, defensor:* ab ἀρήγω, *auxilior;* verso η in ω.

ΑΡΩΜΑ, ατος, τὸ, *aroma, odoramentum;* ἀρώματα, ων, τὰ, *aromata:* ab ἄρι, et ὄζω, *oleo:* hinc

Ἀρωματικὸς, ὴ, ὸν, *aromaticus, odoratus:* et -ώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, *aromata redolens.*

ΑΡΩΝΙΑ, ας, ἡ, *mespilus arbor.*

Ἄρως, ωος, ὁ, Dor. pro ἤρως, ὁ, *heros.*

Ἄς, adv. *usquequò,* Hesych. affert pro ἴως, ὅσους, μίχρις ὅ.

Ἂς, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod.*

Ἀσὰ, ὁ, nomen viri, Ἄσιλιον, Syr. *Medicus.*

Ἄσα, Dor. pro ἦσα, 1. sing. et in 2. sing. ἄσας, Dor. pro ἦσας, a. 1. ind. act. verbi ἀνδω, *cano,* et ἄδω, per contract. ᾆδον, imperf. ind. act. et Dor. ᾄδον.

Ἄσαι, a. 1. inf. act. verbi ἄδω, *satio,* f. ἄσω. At ᾄδω, f. ᾄσω, ι subscripto, *cano.*

Ἀσάλευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, *inconcussus, immotus:* ex ἀ pr. et σαλεύω, *agito.* Th. σάλος, ου, ὁ, *salum.*

Ἀσάλπιγκτος, seu ἀσάλπιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, *tubâ non proclamatus:* ἀσάλπιστος ἄρα, μεσονύκτιος. Hesych. quòd manè solùm, et vespere, *tubâ canere solerent:* ab ἀ pr. et σάλπιγξ, *tuba.*

Ἀσάμενος, η, ὁ, *dolens, mœstus;* part. a. 1. med. ab ἄδω, *satio,* vel ἄω, *lædo.*

ΑΣΑΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *pelvis, solium, labrum,* in quo veteres se lavabant balneis nondum repertis.

Ἀσᾶν, *fastidio afficere;* præs. inf. act. contr. ab ἀσάω, f. ήσω, p. ηκα, *fastidio,* vel *molestiâ afficio.* Th. ἄδω, *satio.*

Ἀσάνδαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, *sandaliis carens:* ab ἀ priv. et σανδάλιον, *sandalium.*

Ἀσαπὴς, ους, et ἄσηπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, *non putrefactus, putredini non obnoxius:* ab ἀ pr. et σήπω, *putrefacio.*

Ἄσαρκος, ος, ὁ ἡ ὁ, *carnis expers;* item *gracilis, macilentus:* et

Ἀσαρκία, ας, ἡ, *gracilitas, macies, carnis privatio:* ab ἀ pr. et σὰρξ, *caro.*

ΑΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, *ASARUM, nardus sylvestris.*

Ἄσας, Ion. pro ἦσας, *cecinisti;* 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἄδω, *cano.*

Ἀσάφεια, ας, ἡ, *obscuritas:* et

Ἀσαφὴς, ους, -ῦς, ὁ ἡ ὁ, *obscurus:* ex ἀ pr. et σαφὴς, *manifestus.*

Ἄσβεστος, ος, ὁ ἡ ὁ, vel -ους, -ῃ, -ον, *inextinctus, inextinguibilis:* ἀσβέστῳ, in f. g. apud Hom. ex ἀ pr. et σβεστὸς, quod à σβέννυμι, *extinguo.*

ΑΣΒΟΛΗ, ης, et ἄσβολος, ου, ἡ, *fuligo, macula, favilla:* q. ab ἄσης, et βάλλω.

Ἀσβολόεις, ὁεσσα, ὁεν, gen. ὁέντος, ὁεσσης, ουσσα, ὁεντος, *fuliginosus,* Poët. et

Ἀσβολόω, -ῶ, f. ώσω, et ἀσβολάω, -ῶ, f. ήσω, *fuligine inficio, polluo.* Th. ἀσβόλη, suprà.

Ἀσβολώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, idem, apud Oratores.

Ἀσδρούβαλ, *Asdrubal,* dux Carthaginiensis.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, *impietas:* ab ἀσεβὴς.

Ἀσεβέω, -ῶ, *impiè ago;* f. ήσω, p. ἠσέβηκα, a. 1. inf. act. ἀσεβῆσαι· ex ἀ pr. et σέβω, *colo.*

Ἀσεβῶ, *impiè,* nom. pl. n. g. ab ἀσεβὴς.

Ἀσέβημα, ατος, τὸ, *facinus impium, facinus nefarium, impietas, piaculum:* et

Ἀσεβὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, τὸ ἀσεβὲς, *qui numen divinum,* vel *nullum Deum colit, impius,* ex ἀ pr. et σέβω, *colo.*

Ἀσέλγεια, ας, ἡ, *lascivia, obscœnitas, petulantia:* et

Ἀσελγέω, -ῶ, f. ήσω, et ἀσελγαίνω, f. ανῶ, *petulanter et lascivè ago, lascivio:* et

Ἀσελγὴς, seu ἀσελγῶς, *petulanter, lascivè, impudicè, insolenter:* omnia ab

ΑΣΕΛΓΗΣ, ους, ὁ ἡ ὁ, *petulans, protervus, lascivus; impudicus, flagitiosus, obscœnus, libidinosus, incestus; violens, luxuriosus.*

Ἀσίλληος, ου, ὁ ἡ ὁ, *illunis, obscurus:* ex ἀ pr. et σελήνη, *Luna,* q. *sine Lunâ.*

Ἀσίμαντος, ου, ὁ ἡ ὁ, *minimè venerandus, inhonestus, incastus, fœdus:* ab ἀ pr. et σεμνὸς, *venerabilis.*

Ἄσιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀσιτὴς. Ex ἀ pr. et σῖτος, *colo.*

Ἄσιτος, ους, ὁ ἡ ὁ, *impius.* Gen. xviii. 25.

Ἄσιτμαι, Dor. pro ἧσμαι, f. 1. ind. med. ab ἄδω, *cano.*

Ἄση, ης, ἡ, *fastidium, nausea;* item *molestia animi, sordes, dolor:* ab ἄδω, *satio.*

Ἀσῇ, *cantabis,* 2. sing. f. 1. ind. m. Dor. pro ἄσομαι, ῳ. Th. ᾄδω, *cano.*

Ἀσηθέω, *molestiâ afficiar,* 1. sing. a., 1. opt. pass. ab a. 1. ind. pass. ἠσήθην.

Ἀσηθὴς, *mœstus fueris,* 2. sing. a. 1. sub. pass. ab a. 1. ind. pass. ἠσήθην, verbi ἀσάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, *fastidio laboro, irascor.* Th. ἄδω, *satio.*

Ἀσήμαντος, ου, ὁ ἡ ὁ, *non signatus, incustoditus, incertus, rectore carens:* ut ἀσήμαντα μῆλα, *oves carentes signo,* i. e. *non custoditæ:* ab ἀ pr. et σημαίνω, *signo, signum do.*

Ἄσημος, ου, ὁ ἡ ὁ, *cui signum,* seu *nota non est impressa;* per consequens, *obscurus, qui nihil significat, ignobilis:* ex ἀ pr. et σῆμα, *signum.*

Ἀσήμως, adv. *obscurè:* ab eod.

Ἄσηπτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *incorruptus;* idem quod ἀσαπὴς· ab ἀ pr. et σήπω, *putrefacio.*

Ἀσῆσθαι, 2. sing. a. 1. sub. med. verbi ἀσάομαι. Vide ἀσηθῇς.

Ἀσθὲις, ἴντος, *cantatus,* a. 1. part. pass. ex a. 1. ind. pass. ἠσθην, verbi ᾄδω, *canto.*

Ἀσθένεια, ας, ἡ, *debilitas, ægritudo, languor, infirmitas; ignavia, inopia.* Vide ἀσθενία, infrà.

Ἀσθενίστερος, *imbecillior,* comp. ab ἀσθενὴς.

Ἀσθενία, -ῶ, *ægroto, languco, nihil ago, infirmus sum;* item *infirmor:* imperf. ind. act. ἠσθένουν, -ουν, f. ήσω, p. ἠσθένηκα, a. 1. ind. act. ἠσθένησα, præs. part. act. ἀσθενίων, -ῶν, -ίουσα, -οῦσα, *ægrotus, rudis,* et in f. g. ἀσθενίουσα, -οῦσα, ης, *infirma,* ἀσθενήσας, αντος, et in f. g. ἀσθενήσασα, a. 1. part. act. ex ἀ pr. et σθένος, *vis, robur, potentia.* Undè et

Ἀσθένημα, ατος, τὸ, *imbecillitas, ægritudo, morbus:* et

Ἀσθενὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, *debilis, infir-*

mus, impotens, ægrotus, tenuis, pauper: ab eod. Th.

'Ασθενία, Ion. pro ἀσθένεια, *debilitas.*

'Ασθενικὸς, ἡ, ὸν, *imbecillis, valetudinarius, pauper:* ab eod. Th.

'Ασθενῶς, adv. *invalidè, infirmè:* ab eod. Th.

"Ασθη, *detrimentum passus est;* Ion. pro ἤσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἄω, *lædo:* pro quo tamen potiùs, ἀάσθη, vel ἀάθη, dicitur.

'ΑΣΘΜΑ, ατος, τὸ, *flatus, spiritus, anhelatio; spirandi difficultas:* ab ἄω, *flo, spiro.* Hinc

'Ασθμάζω, f. άσω, et

'Ασθμαίνω, f. ανῶ, p. ἤσθμαγμαι, *anhelo, spiritum difficultèr traho; ἀσθμαίνοντα, anhelantem,* acc. sing. masc. præs. part. act.

'Ασθματικὸς, ἡ, ὸν, *ad anhelationem,* seu *respirationem pertinens, difficultèr spirans.* Th. ἄσθμα, *anhelatio.*

'Ασία, ας, ἡ, *Asia,* nom. reg. G. *limosa,* tertia orbis terrarum pars, denominata secundùm quosdam ab Asiâ Promethei matre, secundùm alios ab Asio quodam Lydo, secundùm alios ἀπὸ τῦ πολλὴν ἄσιν ἴσχειν, i. e. ἰλύν. Indè

'Ασιανὸς, ἡ, ὸν, *Asianus, a, um.*

'Ασιάρχης, υ, ὁ, ἡ, *Asiarcha, nomen magistratûs Asiatici, qui curam sacrorum habet; Asiæ princeps:* qu. ἄρχων τῆς 'Ασίας.

'Ασίδηρος, ν, ὁ, ἡ, *qui sine ferro est, qui sine ense est.*

'Ασίη, *limosa;* Ion. pro ἀσία, f. g. ab ἄσιος, ία, ιον, *limosus, a, um:* ab ἄσις, *limus, sordes.*

"Ασιμος, ν, ὁ, *argentum,* Hesych. ἄσιμος, ἄργυρος.

'ΑΣΙ'ΝΗ, ης, ἡ, herbæ species.

'Ασίνη, est etiam nom. propr. urbis Græciæ, Iliad. β'. 560.

'Ασίνητος, ος, ὁ, ἡ, *illæsus, nullo malo affectus, innocuus,* Æsch. Agam. 1530. Th. σίνω, *noceo.*

'ΑΣΙ'ΡΑΚΟΣ, υ, ὁ, *locustæ genus,* pinnis carens, et prælonga habens crura.

"ΑΣΙΣ, ιος, ἡ, *limus, sordes, cœnum:* qu. ab ἅζω, *sicco.* "Ασις, *cantio, cantus, cantilena:* ab ᾄδω, *cano, canto.*

'Ασιτία, et ἀσιτία, ας, ἡ, *inedia, esuries, abstinentia à cibo:* ab

"Ασῖτος, ν, ὁ, ἡ, *qui cibum non sumpsit, jejunus, impastus:* ex α pr. et σῖτος, *cibus.*

'ΑΣΚΑ'ΛΑΒΟΣ, υ, sive ἀσκαλαβώτης, υ, ὁ, *stellio,* animalculum simile lacertæ: et per Aphæresin σκαλαβώτης, et καλαβώτης.

'ΑΣΚΑ'ΛΑΦΟΣ, υ, ὁ, avis nomen. Est et nomen propr. viri.

"Ασκαλλος, υ, ὁ, ἡ, *non fossus, inscultus:* ex α pr. et σκάλλω, *fodio.*

'ΑΣΚΑΛΩ'ΠΑΣ, υ, ἡ, *gallinago,* avis gallinæ magnitudine: rectè scribitur σκολόπας.

'ΑΣΚΑ'ΝΤΗΣ, υ, ὁ, *vilis lectus, scamnum, grabatulus:* q. ab α priv. et σκηνή.

'ΑΣΚΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *genus vermis.*

'Ασκελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *illæsus, incolumis.* Scribitur et ἀσκυθὴς, et ἀσκηθὴς ab ἄσκητος, *quem nemo prohibeat ab agendo:* ex α pr. et ἴσχω, vel σχίω, *coërceo.*

'Ασκελίως, adv. *durè, assiduè, gravitèr:* ab

'Ασκελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *qui non obduruit: qui supra modum exaruit,* vel *obduruit, prædurus; cruribus carens; immobilis, adsiduus, indesinens:* ex α priv. vel intens. et σκίλλω, *exsicco,* vel σκίλος, *crus.*

'Ασκεπτος, υ, ὁ, ἡ, *inconsideratus, non circumspectus:* et

'Ασκέπτως, adv. *temerariè, inconsultò:* ab α pr. et σκέπτομαι, *contemplor.*

'Ασκευὴς, ἐος, ὁ, ἡ, et ἄσκευος, υ, ὁ, ἡ, *qui caret instrumentis, imparatus.* Th. σκεῦος, *vas.*

'ΑΣΚΕ'Ω, -ῶ, *colo, exerceo, doceo, meditor, orno:* f. ήσω, p. ἤσκηκα· a. 1. inf. act. ἤσκησα, part. ἀσκήσας, αντος. Hinc

"Ασκησις, εως, ἡ, *exercitatio, studium, assuetudo, meditatio, institutio.*

'Ασκητήριον, υ, τὸ, *locus exercitationis, gymnasium; monasterium.*

'Ασκητὴς, οῦ, ὁ, *qui exercet se in divinis rebus, exercitator:* qu. dic. *athleta, certator, meditator.*

'Ασκητὸς, ὴ, ὸν, *exercitatus, a, um; arte elaboratus, ornatus:* ab ἀσκέω, *exerceo.*

"Ασκιος, ία, ιον, *umbrosus, opacus, qui densam habet umbram:* ex α intensivâ particulâ, et σκία, *umbra;* item *umbrâ carens, inopacus:* ἄσκιον, μὴ ἴσχον σκίαν, Hesych. ab α priv. et σκία, *umbra.*

'Ασκλαπιὸς, οῦ, ὁ, Dor. pro 'Ασκλήπιος, υ, ὁ, *Æsculapius.*

'Ασκληπιάδης, ν, ὁ, *Asclepiades,* nom. propr.

"Ασκοπος, υ, ὁ, ἡ, idem quod ἄσκεπτος, υ, ὁ, ἡ· et 'Ασκόπως, id. quod ἀσκέπτως, adv. suprà: ab eod. Th.

'ΑΣΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, *uter, utris; urna, pellis, follis.*

'Ασκοῦμεν, 1. pl. præs. ind. act. contr. ab ἀσκέω, *exerceo.*

"Ασκρη, dat. sing. Ion. pro "Ασκρᾳ, ab "Ασκρα, ας, ἡ, nomen proprium pagi; ἄσκρα, ας, ἡ, *quercus sterilis,* apud Hesych.

'Ασμα, ατος, τὸ, *cantus, canticum, cantilena, carmen:* ᾠσμος, υ, ὁ, idem: et

'Ασμάτιον, υ, τὸ, *cantiuncula,* dim. *cantilena:* ab ᾄδω, *canto.*

'Ασμενίστερον, *gratiùs, licentiùs:* et ἀσμενίσατα, *libentissimè:* adv. ab ἄσμενος.

'Ασμενίσαι, ας, ι, a. 1. opt. act. Æol. ab

'Ασμενίζω, fut. ίσω, *comitèr excipio, adquiesco, gratum et acceptum habeo:* ab

"ΑΣΜΕΝΟΣ, ένη, ενον, *alacris, gaudens, gratus, libens:* ab ᾄδω, *delecto:* perf. ind. pass. ᾕσμαι, part. ᾐσμένος, et Ion. ἀσμένος· deindè ἄσμενος, aspiratione mutatâ, itemque translato accentu Æolicè; quod in comparat. habet ἀσμενίστερος, superlat. ἀσμενίστατος, pro ἀσμενώτερος et -ώτατος.

'Ασμένως, adv. *libentèr, cum gaudio; jucundè.*

'Ασοφία, ας, ἡ, *insipientia, stultitia, imperitia:* ex α pr. et σοφία, *sapientia.*

"Ασοφος, υ, ὁ, ἡ, *insipiens, imperitus:* ex α pr. et σόφος, *sapiens.*

'Ασόφως, adv. *stultè, imperitè, insipientèr.*

'ΑΣΠΑ'ΖΟΜΑΙ, *saluto, amplector, osculor, blandior, cupidè apprehendo, amicè et familiariter excipio:* imperf. ἠσπαζόμην, f. 1. med. ἄσομαι, a. 1. ind. m. ἠσπασάμην, ω, ατο, imperat. a. 1. med. ἄσπάσαι, άσθω, subj. a. 1. med. ἀσπάσωμαι, ῃ, ηται, part. ἀσπασάμενος, præt. ind. pass. ἤσπασμαι. Ex α, quod idem est cum ἅμα, *simul,* et σπάω, *traho.* Hinc

'Ασπαίρω, f. ἄρῶ, et ἀσπαρίζω, f. ίσω, *tremo, singultio, palpito:* Atticè pro σπαίρω, f. ἄρῶ, propriè de iis, qui morti obluctando animam efflant: à σπάω, *traho.* Hinc Angl. SPRAWL.

'ΑΣΠΑ'ΛΑΘΟΣ, υ, ὁ, *frutex,* multis spinis horrens.

'Ασπάλαξ, ακος, ὁ, *talpa,* animal oculis carens: herbæ genus. ἀσπάλακος συφλότερος, prov. *talpâ cæcior:* q. à σπάω, *traho,* ἀσπασῶ γὰρ τὴν γῆν.

'Ασπαλιὼς, οῦ, vel ίως, ὁ, *piscator:* ab ἄσπαλος, *piscis,* quod à σπάω, et ἅλς, vel λίνον, qui ex mari trahitur lino.

'ΑΣΠΑ'ΡΑΓΟΣ, υ, ὁ, vel ἀσφάραγος Atticè, *asparagus;* planta tuberibus nobilis. Græci verùm omnes fermè teneros cauliculos, quum augescunt ad fructùs et seminis emissionem, ἀσπαράγους vocant, siqua Galeno fides, in lib. 2. de Alimentis.

'Ασπάρετος, υ, ὁ, ἡ, *non satus, inseminatus,* cui *semen non committitur:* et

'Ασπάρτως, adv. *semente non factâ, citra sationem:* ab *a* pr. et σπαρτὸς, *seminatus*, qu. à σπείρω, *semino.*

"Ασπασαι, ἄσθω, a. 1. imperat. m. ab ἀσπάζομαι.

'Ασπάσασθαι, a. 1. inf. m. ἀσπάσησθε, 2. pl. a. 1. subj. m. ab ἀσπάζομαι.

'Ασπάσιος, ν, ὁ ἡ ἡ, vel -ιος, -ία, -ιον, *amplectendus, gratus, acceptus:* et

'Ασπασίως, adv. *gratè, lubenter.* Item

'Ασπασμὸς, ῦ, ὁ, *salutatio, amplexatio:* et

'Ασπαστὸς, ἡ, ὸν, *quem quis amplecti velit;* idem quod ἀσπάσιος. Omnia à præt. ind. pass. præced. verbi ἀσπάζομαι, q. v.

• 'Ασπαστῶς, adv. *libenter.*

"Ασπιλος, ν, ὁ ἡ ἡ, *sine semine et prole, semine carens:* ab *a* priv. et σπίλημα, *semen.* Th. σπάρω, *semino.*

'Ασπιχὼς, adv. *studiosè, diligenter, sedulò, incessantèr:* ex *a* epitat. et σπίχω, *urgeo.*

"Ασσητος, ν, ὁ ἡ ἡ, *immensus, quem oratione assequi nequeas:* ex *a* pr. et ἵστημι, *sequor.*

'Ασπίδιος, ία, ὁ ἡ ἡ, *in clypei modum rotundus.* Th. ἀσπὶς, *clypeus.*

'Ασπιδίσκη, ης, ἡ, *curvatura quædam in curru; parvus clypeus.*

'Ασπιδώτας, α, ὁ, Dor. pro

'Ασπιδώτης, ν, ὁ, *scutatus, clypeum gerens, bellator:* ab eod. Th.

'Ασπιδώδυπος, ν, ὁ ἡ ἡ, *qui scuto strepitum edit:* ex ἀσπὶς, *clypeus*, et δῦπος, *sonitus.*

• 'Ασπιδοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *qui clypei formam gerit, scutatus.*

'Ασπιδοφόρος, ν, ὁ ἡ ἡ, *scutatus, clypeatus, scutigerulus.*

'Ασπίζω, f. ίσω, p. ικα, *defendo,* propriè *clypeo meipsum protego et defendo.* Th. ἀσπὶς.

"Ασπιλος, ν, ὁ ἡ ἡ, *immaculatus, intemeratus:* ex *a* pr. et σπῖλος, *macula.*

'ΑΣΠΙΣ, ίδος, ἡ, *clypeus, scutum, clypeatorum agmen;* ἐξ ἀσπίδος, *à sinistrâ;* ὑπ' ἀσπίδα, *ad sinistram;* item *aspis*, genus serpentis. Hinc ἀσπίζω, ὑπερασπίζω, ὑπερασπιστὴς· alibi, ἀσπίδι utebantur Lacedæmonii, σάλπαι Thraces.

'Ασπιστάων, *bellicosorum*, gen. pl. Æol. ab

'Ασπιστὴς, οῦ, ὁ, *clypeatus miles.* Th. ἀσπὶς.

'Ασπλάγχνος, ν, ὁ ἡ ἡ, *non habens cor; ignavus, timidus; immitis, crudelis, inhumanus:* ex *a* pr. et σπλάγχνον, *viscera.*

"Ασπλυτον, ν, τὸ, *medicamentum ad curanda lienis vitia;* item herba sic dicta, quòd splenetici curandis conducat.

"Ασπλυτος, ν, ὁ ἡ ἡ, *lienis expers:* ab *a* pr. et σπλὴν, *splen.*

'Ασποντὶ, adv. *sine amicitiâ, sine fœdere* aut *libatione:* et

'Ασπονδία, -ῶ, f. ήσω, *fœdus*, aut *inducias non servo*, aut *non admitto.*

"Ασπονδος, ν, ὁ ἡ ἡ, *implacabilis, infidus, fœdifragus:* ex *a* priv. et σπονδὴ, *libatio, fœdus:* quod à σπένδω, *libo*, præt. ind. m. ἔσπονδα, undè σπονδὴ, *libatio.*

"Ασπορος, ν, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἄσπερμος, q. v. item *seminis expers:* ab *a* pr. et σπόρος, *semen.*

'Ασπὸνδαστος, ν, ὁ ἡ ἡ, *neglectus:* et

'Ασπουδὶ, adv. *sine curâ, negligenter;* item *sine studio, sine labore:* ex *a* pr. et σπουδὴ, *studium*, quod à σπένδω, *festino.*

"Ασσ', et "Ασσα, Att. ἄττα, pro ἅτις, et ὅτινα, *quæcunque, quæ;* ἄσσα, vel Att. ἄττα, significat τίνα, *aliqua, quædam.*

"Ασσα, ὁ, *pater:* etiam est vox, quâ juniores appellant senes, *sodes, amabo, pater.*

'Ασσάριον, ν, τὸ, *assarius*, quarta pars unciæ; dimidium obol. Polyb. ii. c. 15. et Matt. x. 29. Luc. xii. 6. à Latinâ voce, *as, assis.*

"ΑΣΣΟΝ, adv. *propè, propiùs, juxtà;* cum dat. et gen. idem quod ἐγγὺς, in compar. ἐγγίων, et ἔσσων, quod etiam dicitur ἄσσων, et in neut. g. ἔσσον, et ἄσσον.

'Ασσος, ν, ἡ, nomen urbis.

'Ασσοτέρω, *propiùs*, et ἀσσοτάτω, *proximè:* ab ἄσσον.

'Ασσυρία, ας, ἡ, *Assyria*, quæ et *Babylonia*, et *Chaldæa*, vocabatur.

'Ασσύτερον, *propiùs*, Æol. pro ἀσσότερον. Th. ἄσσον.

'ΑΣΤΑΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, *astacus, cancer marinus.*

'ΑΣΤΑ'ΝΔΗΣ, ν, ὁ, *nuntius*, seu *tabellarius Persicus, Angarus.* Persicum vocabulum.

'Αστάτέω, -ῶ, *inconstans sum, incertis sedibus vagor;* f. ήσω, p. ἠστάτηκα, a. 1. ind. act. ἠστάτησα· ab

'Αστατος, ν, ὁ ἡ ἡ, *instabilis, parùm accuratus:* quod ex *a* priv. et στατὸς, *qui stat.* Th. ἵστημι, *sto.*

'Αστάτως, adv. *inconstantèr, non solidè.*

'Αστάχυς, υος, ὁ, *spica, arista, culmus;* pro στάχυς, *spica*, addito *a* Pleon.

"Αστεγος, ν, ὁ ἡ ἡ, *qui tectum* sive *domum non habet, exul, peregrinus; qui non retinet in pectore secreta; intolerabilis:* ex *a* priv. et στέγω, *tego.*

'Αστεῖος, έα, εῖον, *venustus, a, um, urbanus; festivus, facetus; gratus, bonus, jucundus:* ab ἄστυ, ιος, τὸ, *urbs, astutia.*

'Αστείως, adv. *urbanè, festivè;* ab eod. Th.

'Αστιμφὴς, ἐος, vel ίους, ὁ ἡ ἡ, pro ἀστιμβὴς, ὁ ἡ ἡ, *immotus, non perturbatus, firmus:* ἀστιμφίως, -φῶς, ίως, -ῶς, adv. *rigidè, obnixè, firmitèr:* ex *a* pr. et στίμβω, *assiduè moveo, contumeliâ afficio.*

'Αστερίη, ης, ἡ, nomen mulieris: q. d. *Stellata.*

'Αστερίσκος, ν, ὁ, *stellula, asteriscus, herba quædam.* Th. ἀστὴρ.

• 'Αστερισμὸς, ῦ, ὁ, idem.

'Αστερόεν', pro ἀστερόεντα, acc. sing. ab ἀστερόεις, ουσα, εν, *stellis plenus, stellatus.* Th. ἀστὴρ.

'Αστεροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgor:* Poëtis idem quod ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, *fulgur:* ab ἀστράπτω, *fulguro.*

'Αστεροπητὴς, ῦ, ὁ, *fulgurator:* ab ἀστεροπὴ, *fulgur.*

'Αστὴ, ῆς, ἡ, *civis fœmina;* et in m. g. ἀστὸς, ῦ, ὁ, *civis:* ab ἄστυ, *urbs.*

'ΑΣΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *stella:* hinc per Aphæresin Anglis usitatissimum, A STAR.

'Αστήρικτος, ν, ὁ ἡ ἡ, *instabilis, infirmus:* ex *a* pr. et στηρίζω, *stabilio.*

'Αστῖβὴς, ἐος, -ὲς, ὁ ἡ ἡ, *non calcatus, non tritus:* ex *a* pr. et στίβος, vel στίβω, *calco.*

"Αστιος, ν, ὁ ἡ ἡ, idem, et ab eod.

'Αστιὼτης, aliquandò ἀστιώτης, ὴ, ὸν, *urbis incola;* et opponitur τῷ ἀγροίκῳ· item *civilis, scitus, urbanus, festivus;* necnon *prudens:* et

'Αστιὼτως, adv. *sapientèr; festivè.* Th. ἄστυ.

'Αστῶσιν, *civibus*, dat. pl. ab ἀστός.

"Αστοργος, ν, ὁ ἡ ἡ, *naturalis amoris expers;* in quo στοργὴ, h. e. *naturalis amor*, planè extinctus: ex *a* priv. et στέργω, *diligo;* p. ind. m. ἔστοργα, undè στοργὴ, ῆς, ἡ, *amor.*

'Αστὸς, οῦ, ὁ, m. g. et in f. g. ἀστὴ, ῆς, ἡ, *civis, popularis.* Th. ἄστυ.

'Αστοχίω, -ῶ, *à scopo aberro;* f. ήσω, p. ἠστόχηκα, a. 1. ind. act. ἠστόχησα· ex *a* pr. et στοχάζομαι, *ad scopum tendo.*

"Αστρα, nom. pl. ab ἄστρον.

'ΑΣΤΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, *sella, ephippium ligneum, asinus, omne jumentum.*

'Αστρεβὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *non detortus, qui non fallit, certus:* ex *a* pr. et στρέφω, *verto, torqueo.*

'Αστραγάλιος, ν, ὁ ἡ ἡ, *varius, diversicolor.*

'Αστραγαλίζω, f. ίσω, p. ικα, *talis ludo:* ab ἀστράγαλος.

'Αστράγαλοι, ων, οἱ, *tali lusorii;* ἀστράγαλοι ποδὸς, *lucidi pedes.*

'ΑΣΤΡΑ'ΓΑΛΟΣ, ῳ, ὁ, *vertebræ, spondylus; talus lusorius.*

'Ασφαγαλατὴς, ὴ, ὸν, et ἀσφαγάλιος, *talos habens implicitos.*

'Ασχαῖος, ᾱ, ὁ, nomen propr. viri.

'Ασχάτη, ῆς, ἡ, *coruscatio, fulgur:* ab

'ΑΣΤΡΑ'ΠΤΩ, *fulguro; corusco, emitto;* f. ψω, p. ἤστραφα· a. 2. ind. act. ἤστραπον· p. ind. m. ἤστραπτα· q. ab ἄστρα ἰάπτω.

'Ασχαρία, ας, ἡ, *vocatio militiæ, militiæ desertio; pax:* et

'Ασχέτιστος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, *immunis à militiâ:* ab α pr. et στρατὸς, *exercitus.*

"Ασχιστος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, *qui se non convertit, immobilis, non respiciens:* ex α pr. et στρέφω, *verto.*

'Ασωθίσημα, ἄτος, τὸ, *asterismus,* id. q. ἄστρον, Didym. in Il. γ.

'Ασωλογία, ας, ἡ, *astrologorum scientia, γνωδιλωλογία·* et

'Ασωλογικὸς, ὴ, ὸν, *ad astrologiam* seu *astrologos pertinens:* ab

'Ασωλόγος, ου, ὁ, antiquioribus idem quod ἀστρόμος, citerioribus verò *qui effectus siderum prædicit, γνωδιλωκός.* Th. ἄστρον, et λόγος, *sermo,* q. à λέγω.

'Ασωμαντία, ας, ἡ, *divinationis astronomicæ peritia.*

● 'Ασωμαντικὴ, scil. τέχνη, idem.

"Αστρον, τὸ, *astrum, sidus, constellatio.* Signum scil. cœleste multis stellis constans; et interdum *stella.* Th. ἀστὴρ.

'Ασωρομία, ας, ἡ, *astrorum scientia, astronomia:* et

'Ασωρομικὸς, ὴ, ὸν, *ad astronomiam pertinens;* item idem quod

'Ασωρομικὸς, ῆ, ὁ, *astrorum scientiæ peritus, astronomus:* ab ἄστρον, qu. ab ἀστὴρ, et νέμος, qu. à νέμω, *distribuo.*

● 'Ασωρόμος, ᾱ, ὁ, *astronomus:* ab eod.

"ΑΣΤΥ, ὕος, vel ως, τὸ, *astutia, urbs;* peculiariter *Athenæ.* "Αστυ, peculiare fecerunt Athenienses urbis suæ nomen: sicut et postea πόλις vocata fuit peculiari nomine Alexandria.

'Αστυάναξ, ὁ, nomen propr. filii Hectoris: ab ἄστυ et ἄναξ, quia Hector pater et princeps civitatis Trojæ fuit.

'Αστυβόησις, ᾱ, ὁ· ἐν ἄστει βοῶν, *in urbe clamans;* epith. *præconis.*

'Αστυγειτνιὸς, ὴ, ὸν, et

'Αστυγίτων, ονος, ὁ ἧ ἡ, *suburbanus, urbi vicinus;* item *finitimus, propinquus:* ab ἄστυ, et γείτων, *vicinus.*

'Αστῦκὸς, ὴ, ὸν, *qui in urbe habitat, oppidanus; scitus, urbanus.* Vide ἀστικὸς, idem.

'Αστυνόμος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, *urbanus, civilis; ἀστυνόμοι, οἱ, inferiores magistratus, ædiles, tribuni;* curatores scil. viarum, ædificiorum, et decoris urbium: ex ἄστυ, υος vel ως, τὸ, *urbs,* et verbo νέμω, *distribuo, colo, rego.*

'Αστύνους, ου, ὁ, *Astynous,* nomen propr.

'Αστύφιλος, η, ον, vel ᾱ, ὁ ἧ ἡ, *minimè durus:* ex α pr. et στυφελὸς, *durus.* Th. στύφω, *adstringo.*

● 'Αστυγγεγάφος, ον, epith. *pecuniæ sine syngraphâ datæ:* à συγγεγαφὴ, ῆς, ἡ, *syngrapha, cautio scripturæ.*

'Αστύγελτος, ᾱ, ὁ, *incomparabilis, dissimilis;* item *qui concrescere* seu *coalescere nequit;* item *qui cum alio non habet commercium.* Est etiam nomen propr. viri, Gr. *incomparabilis.* Th. κρίνω, *judico.*

'Αστῦλὶ, adv. *tutò:* et

'Αστυλία, ας, ἡ, *sanctitas loci;* item *jus libertatis,* et *veniæ, quod quis apud aras* olim *consequutus est; Asylum ipsum,* apud *Jos.* hodiè *immunitas Ecclesiæ.* Th. σύλη, *spolium, prædatio.*

'Αστυλλόγισος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, *malè colligens,* aut *collectus; rationis expers, imprudens:* et

'Αστυλλογίστως, *sine ratiocinatione:* ab α priv. et συλλογίζομαι, *colligo, ratiocinor,* quod à σὺν, et λέγω, *colligo.*

"Αστῦλον, ου, τὸ, *Asylum, locus sacrosanctus,* sub. τέμενος, vel χωρίον· ab

'Αστῦλος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, et ἀστύλητος, *inviolabilis, inspoliatus; a violentiâ tutus, sacer:* ex α priv. et σύλη, *spolium.*

'Αστύμολος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, *immunis, qui nihil symboli affert, qui nihil in medium attulit;* item *inutilis:* ab α priv. et σύμβολον, qu. à σὺν, et βάλλω, *jacio.*

'Αστύμυλος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, *expers consilii, inconsultus.* Th. βουλὴ, *consilium.*

'Αστυμμιτρία, ας, ἡ, *proportionis carentia; chorda in circulo:* ab

'Αστύμμιτρος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, *inconcinnus, incongruus, immoderatus:* ab α priv. σὺν, et μίτρον, *mensura.*

'Αστυμπάθὴς, ὴος, ὁ·ἧ ἡ, *qui non compatitur;* item *affectuum expers, durus, immitis.*

'Αστυμπαθῶς, adv. *sine ullâ commiseratione.*

'Αστύμφορος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, *incommodus, noxius:* ex α priv. et σύμφορος, *commodus.* Th. φέρω.

'Αστυμφωνία, ας, ἡ, *discrepantia:* et

'Αστύμφωνος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, *absonus, discors; abhorrens, dissentiens:* ex α priv. σὺν, et φωνὴ, *sonus, vox.*

'Αστύνδετος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, *non copulatus, irreligatus, solutus, dissociatus, conjunctione carens.*

'Αστύνδεσμος, ᾱ, τὸ, figura quæ *dissolutio* dicitur; cui πολυσύνδετον opponitur: ab α priv. et σύνδεσος, quod à συνδέω, *copulo;* ex σὺν, et δέω, *ligo.*

'Αστυνίμια, ας, ἡ, *insolentia:* ab

'Αστυνίμης, ους, ὁ ἧ ἡ, *inmetus, insolens:* ex α priv. σὺν, et θέμις, ιος, τὸ, *mos, ritus.*

'Αστυνοία, ας, et ἀστύνους, ους, ἡ, *insania, inscitia, stultitia:* et

'Αστυνοίω, -ῶ, f. ήσω, *desipio, non intelligo:* et

'Αστύνους, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, *desipiens, amens:* ab α priv. et σύνοδα, *intelligens,* quod à σύνημι, *intelligo.* Th. ἴστημι, *scio.*

'Αστυνομία, ας, ἡ, *violatio fœderis.*

'Αστυνόμιος, f. ήσω, p. ἠστυνόμηκα, *reprobo.*

'Αστύνομος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, *non compositus* aut *concertus, simplex; fœdifragus:* ex α priv. et συνίθημι, *compono, paciscor.* Th. τίθημι, *pono.*

'Αστύπαγος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, *inordinatus;* item *immunis à muneribus;* in *nullum ordinem ascriptus:* ex α priv. σὺν, et τάσσω, *ordino.*

'Αστυτέλεστος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, *imperfectus, ad finem non perductus:* et

'Αστυτελὴς, ὶος, ὁ ἧ ἡ, *imperfectus, inutilis; immunis:* ex α priv. σὺν, et τελέω, *perficio.* Th. τέλος, *finis.*

'Αστυχὴς, ὶος, ὁ ἧ ἡ, *scelestus, temerarius.*

'Αστύστατος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, *qui consistere nequit, non cohærens, parùm sibi constans:* ex α priv. et συνίστημι. Th. ἵστημι, *sto.*

'Αστύφηλος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, *vilis, abjectus:* ab ἄστυ, f. ἄσω, p. ἤπα, *noceo,* et φῆλος, *impostor.* Alii interpretantur etiam, *stolidus,* et derivari posse credunt ab α priv. et σοφὸς, *sapiens,* o in υ verso, Æol.

"Αστυχα, Dor. pro ἤσυχα, adv. pro ἡσύχως, *quietè* Th. ἥσυχος. Hinc

'Αστυχία, Dor. pro ἡσυχία, ας, ἡ, *quies.*

'Αστύχῖμος, ω, ὁ, Dor. pro ἥσυχος, υ, ὁ ἧ ἡ, undè ἡσύχιος, υ, ὁ ἧ ἡ, *quietus.*

'Αστύχιος, Dor. pro ἡσύχιος, idem.

'Ασφάλαξ, ακος, ὁ, pro ἀσκάλαξ, ακος, (κ verso in φ) ὁ, *talpa:* à σκάω, *traho.*

'Ασφάλεια, ας, ἡ, *securitas; cautio; fides publica; firmitas, veritas:* ab ἀσφαλὴς, q. ab α pr. et σφάλλω, *supplanto, fallo, everto.*

'Ασφάλις, neut. g. ἀφαλιῖς, nom. pl. masc. ἀσφαλίοι, Ion. *tutò, facilè,* pro ἀσφαλῶς· ab ἀσφαλὴς.

'Ασφαλίστατος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, *certissimus;* superl. ἀσφαλίστερος, compar. ab

Ἀσφᾰλής, ές, ὁ ἡ ἡ, certus, minimè lubricus; tutus à lapsu, firmus, cautus. Th. σφάλλω.

Ἀσφαλίζω, confirmo; propulso, munio, stabilio, f. ίσω, p. ἠσφάλισμαι, a. 1. indic. pass. ἠσφαλίσθην, inf. ἀσφαλισθῆναι, a. 1. ind. m. ἠσφαλισάμην, ω, ατο, adstrinxit, et in 3. pl. ἠσφαλίσαντο, a. 1. imperat. m. ἀσφάλισαι, ἀσθω, et in 2. pl. ἀσφαλίσασθε, munite.

Ἀσφαλίτης, ου, ὁ, et -τις, ιος, vel ῖδος, ἡ, scil. λίμνη, bitumen fundens.

Ἀσφαλίτις λίμνη, Mare mortuum: ab

ΑΣΦΑΛΤΟΣ, ου, ἡ, bitumen.

Ἀσφαλτόω, fut. ώσω, bitumine illino.

Ἀσφᾰλῶς, adv. tuto, facilè; firmitèr, certè: ex ᾰ pr. et σφάλλω, supplanto, fut. σφαλῶ, perf. ἔσφαλκα· præt. indic. pass. ἐσφάλμαι· hinc σφάλμα, ατος, τὸ, lapsus, erratum.

Ἀσφαράγῶν, præs. inf. act. valdè strepere: ex ᾰ intens. et σφαραγίω, f. ήσω, quod à σφάραγος, ου, ὁ, sonus, qui gutture emittitur.

Ἀσφάραγος, ου, ὁ, gula, guttur; sonus, strepitus; asparagus; ἀπὸ τοῦ σφαραγῶν, sonare. Th. σφάραγος, guttur, &c.

ΑΣΦΟΔΕΛΟΣ, ου, ὁ, Asphodelus, plantæ genus.

Ἀσφοδελός, adj. qu. d. asphodelosus; idem quod ἀσφοδελώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, Didym. in Odyss. γ.

Ἀσχαλάᾳ, Poët. pro ἀσχαλᾷ, ab ἀσχαλάω, idem quod

ΑΣΧΑΛΑΩ, et ἀσχᾰλάω, -ῶ, mæreo, doleo, ægrè fero, succenseo; præs. imperat. ἄσχαλλε, fut. ἀλῶ, vel ήσω, perf. ᾰλκα, vel ηκα· præs. inf. act. ἄσχ-αλᾶν, -αλλᾶν· qu. ab ἄχος, interjecto σ, adeo ut ἀσχάλλοι sit, ἄχεσι ἄλις ἴχων, affatim doloris habere.

Ἄσχετος, ου, ὁ ἡ ἡ, intolerabilis, qui cohiberi nequit: dicitur et ἀδάχετος· ex ᾰ priv. et σχέω, seu ἴχω, coërceo.

Ἀσχημόνω, -ῶ, indecorè ago, fut. ήσω, perf. ἠσχημόνηκα, a. 1. ind. act. ἠσχημόνησα, a. 1. inf. act. ἀσχημονῆσαι· et

Ἀσχημόνως, adv. indecorè; item

Ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, fœda actio, cum turpissimis gestibus, et

Ἀσχήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, turpis, indecorus: ex ᾰ priv. et σχῆμα. Th. ἴχω, habeo.

Ἀσχολέομαι, -οῦμαι, occupatus sum, præs. ind. pass. ἀσχολέομαι, 1. pl. præs. opt. pass. et

Ἀσχολέω, fut. ήσω, p. ἠσχόλημα, exerceo, occupo, negotium facesso.

Ἀσχολή, ῆς, ἡ, occupatio: ex ᾰ priv. et σχολή, otium.

Ἄσχολος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui non habet otium, occupatus: ab eod. Th.

Ἄσω, contristeris, ab ἀσάω, -ῶ, 2. sing. præs. imperat. pass. (vel Dor. pro ᾶσαι, f. 1. ab ᾄδω, cano) ab ἀσάομαι, nauseo, q. v. Th. ἄδω, satio.

Ἀσωτία, ας, ἡ, profusio, luxus, prodigalitas, luxuria, vita dissoluta: ab

Ἄσωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui servari nequit, luxuriosus, perditus: ex ᾰ priv. et σώζω, conservo, q. d. non servatus. Hinc

Ἀσώτως, adv. profusè, perditè.

Ἄσωτος, ου, dat. pl. Ion. pro ᾶσι, ab ἄση, ης, ἡ, damnum: ab ἀσάω, lædo.

Ἀταμίης, -ῶ, inordinatè me gero, f. ήσω, p. ἠτάμιηκα, a. 1. ind. act. ἠτάμιησα· ἀταμιῶν, præs. part. act. neut. g. ex ᾰ priv. et τάσσω, ordino.

Ἄταμος, ου, ὁ ἡ ἡ, perturbatus, inordinatus, petulans, confusione gaudens: et hinc

Ἀτάμως, adv. inordinatè, incompositè, petulanter: ab eod. Th.

Ἀταλαίωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, molestiis carens; item facilis, manifestus, iners: ab ᾰ priv. et ταλαίωρος· q. τλάων πῶρος, luctum ferens.

Ἀταλάντη, ης, ἡ, Atalanta, nomen proprium mulieris.

Ἀτάλαντος, ου, ὁ ἡ ἡ, paris ponderis; æqualis, par, similis; incomparabilis. Th. τάλαντον, statera, talentum.

Ἀταλάφρων, ὁ ἡ ἡ, infans, puerilia sapiens, tenellus, impotens: ab ᾰ priv. et ταλάω, patior, et φρὴν, animus; vel potiùs ab ἁταλὸς, tener, et φρὴν, mens, animus.

Ἀτάλλω, seu ἀτταλλω, fut. ἀλῶ, ætesco, adolesco, delicatè more pueri alor, lusito, exulto; dicitur et ἀτιτάλλω· ab

ΑΤΑΛΟΣ, ὴ, ὸν, tener, mollis, juvenilis: q. ab ᾰ priv. et ταλάω, perfero, qu. nondum potens ferre multa.

Ἀταξία, ας, ἡ, confusio; item incontinentia, ordinis in militiâ desertio: ab ᾰ priv. et τάξις, quod à τάττω, ordino.

Ἀτάομαι, fut. 1. med. ἀσομαι, p. ind. pass. ἄτημαι, patior, damnum: ab ἀτάω, lædo, q. v.

ΑΤΑΡ, sed, ut, verùm, cæterùm, propterea, Poët. pro quo aliquando αὐτὰρ ἀτὰρ ὅν, quamobrem.

Ἀτάρβαχος, ὁ ἡ ἡ, sedatus ac defæcatus, intrepidus, imperturbatus.

Ἀταρβέχως, intrepidè, sine pavore.

Ἀτάρβητος, ου, vel ους, Dor. et Ion. pro

Ἀτάρβητος, seu ἀταρβὴς, ὁ καὶ ἡ, intrepidus, imperterritus: quod ex ᾰ priv. et ταρβέω, timeo. Th. τάρβος, terror.

Ἀτάρμυκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui oculos non claudit; non connivet; intrepidus, impavidus: ex ἄτρὲ et μύω, vel ᾰ priv. et ταρμύσσω, terreo.

Ἄταρνος, ου, τὸ, ferrum in modiolo rotæ: ab ᾰ priv. et τάρω, tero; τρίβω τὸν ἄξονα.

Ἀταρπῖτὸς, et ἀταρπὸς, vide in ἀτραπιτὸς, et ἀτραπὸς.

Ἀταρτηρὸς, ὔ, ὁ ἡ ἡ, vel -ρὸς, -ρὰ, -ρὸν, noxius, damnosus, contumeliosus: ex ᾰ priv. et ἀτηρὸς, nocius. Th. ἄτη, damnum, quod ab ἀτάω, lædo.

Ἀτάρχυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, insepultus; ex ᾰ priv. et ταρχύω, sepelio.

Ἀταυθαλία, ας, ἡ, improbitas, vecordia, amentia, petulantia; ἀταυθαλίη, dat. sing. Ion. quod ἄτη Θαλίης· et

Ἀταυθάλλω, f. ἀλῶ, præt. ηα· et ἀταυθαλίω, fut. ήσω, p. ηκα, ineptè ago, protervè me gero: ab

ΑΤΑΣΘΑΛΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, scelestus, injustus, impius, perniciosus, magnorum malorum auctor; q. ἄτης Θάλλων, à quo quasi mala germinant.

Ἀτάφος, ου, ὁ ἡ ἡ, sepulchro carens, insepultus, inhumatus: ex ᾰ priv. et τάφος, sepulchrum, quod à Θάπτω, sepelio.

Ἄτ ἄχος, Dor. pro ᾗ τάχος, quàm celerrimè.

ΑΤΑΩ, lædo, noceo, f. ήσω, perf. ἤτηκα· hinc ἄτη, ἀτηρὸς, de quibus infra.

ΑΤΕ, utpote, quippe, quia, quasi, quum, veluti; ἀτὰρ, utpote, quippe, et Dor. pro ὅτι, quum; sed ᾗ τι, Dor. pro ἤτι, ubi.

Ἀτεγνωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non tinctus et madefactus; qui tingi et humectari nequit; cujus animus molliri non potest, durus, rigidus. Th. τέγγω, tingo.

Ἀτέων, Ion. pro ἀτέων. Vide ἀτάω, lædo.

Ἀτεμὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, indomitus: ex ᾰ priv. et τέμω, domo.

Ἀτέμχτος, ου, ὁ ἡ ἡ, sine muris, non muritus: ex ᾰ priv. et τεῖχος, murus.

Ἄτεκνος, ου, ὁ ἡ ἡ, liberis, seu prole carens, sive sterilis, sive orbus: ex ᾰ priv. et τίκτω, proles. Th. τίκτω, pario.

Ἀτεκνόω, f. ώσω, liberis et prole orbo; sterilem efficio: ab eod. Th.

Ἀτέλεια, ας, ἡ, et ἀτελίη, Ion· imperfectio; item immunitas à publicis vectigalibus et tributis: ab ᾰ priv. et τέλος, finis, vectigal.

Ἀτέλεστα, adv. frustrà, sine fine: ab eod.

'Ατέλεστος, υ, ὁ ἡ ἡ, *infectus, rudis; infinitus, non initiatus*; item

'Ατελεσφόρητος, υ, ὁ ἡ ἡ, *ad maturitatem non perductus*: ex α priv. τέλος, et φέρω, *fero*.

'Ατελευτητὸς, ὔ, ὁ ἡ ἡ, *imperfectabilis, interminatus; fine carens, æternus*: ex α priv. et τελευτάω, *finio*: ab eod.

'Ατελῆν, ης, ἡ, Ion. pro ἀτέλεια.

'Ατελὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, *irritus, immunis; inanis, qui nihil perficit, imperfectus*; sic Pindarus, ἀτελῆ νόον, appellat mentem, quæ nihil eorum perficit quæ sibi peragenda proposuit: ab α priv. et τέλος, *finis*; item *à pendendo vectigali immunis*: ex α priv. et τέλος, *victigal*.

'ΑΤΕ'ΜΒΩ, f. ψω, p. φα, *tristitiâ afficio; privo*: q. ab ἄτη, et ἐμβαίνω, *in cladem* quasi *incido*.

'Ατενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *fixus, obstinatus, intentus*: ex α intens. pro ἄγαν, *valdè*, et τένω, *tendo*: hinc

'Ατενίζω, *oculos in aliquem defigo*, fut. ἰσω, p. ἀτένικα, a. 1. inf. act. ἀτενίσαι, part. ἀτενίσας, αντος.

"ΑΤΕΡ, ἄτερθε, et ἄτερθεν, *sine, citra, extra, præter, absque*, cum gen. idem quod ἄνευ, χωρίς.

'Ατεράμων, *duri*, gen. sing. Dor. pro ἀτεράμου ab

'Ατέραμνος, υ, ὁ ἡ ἡ, *durus, incoctilis, insuperabilis*: ex α priv. et τέραμνος, *mollis, coctu facilis*. Th. τέρω, *tero*.

'Ατεραμνότης, ητος, ἡ, *durities*: ab eod. Th.

'Ατερέμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀτέραμνος· ab α priv. et τερέμων, idem ac τέραμνος, et ab eod. Th.

"Ατερθα, Æol. pro ἄτερθε, seu ἄτερθεν, *absque, sine*. Th. ἄτερ.

"Ατερος, *alter*, Att. pro ὁ ἕτερος, sic porrò ἥτερος, pro οἱ ἕτεροι.

'Ατερῳῆ, acc. sing. ab

'Ατερωὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *ingratus, insuavis, injucundus*: et

"Ατερπος, υ, ὁ ἡ ἡ, idem: ab α priv. et τέρπω, *delecto*.

'Ατερπία, ας, ἡ, et ἀτερπίη, ης, Ion. *molestia*: ab eod.

'Ατεχνὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *rudis, imperitus, qui est sine arte* vel *fraude*: ex α priv. et τέχνη, *ars, fraus*.

'Ατεχνία, ας, ἡ, *imperitia*: et

"Ατεχνος, υ, ὁ ἡ ἡ, *inartificialis, callidus, imperitus*: ex α et τέχνη.

'Ατεχνῶς, *verè, certè, valdè, simpliciter*, adv.

'Ατέχνως, *imperitè, negligenter, sine artificio*: ab α priv. et τέχνη, ης, ἡ, *ars, fraus*.

"Ατη, ης, ἡ, *damnum, noxa, peccatum*: dat. pl. Ion. ἄτῃσιν, pro ἄτῃς. Th. ἀτάω, *lædo*.

'Ατημελέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *negligo*.

'Ατημελίως, ἀτημελῶς, vel ἀτημελήτως, adv. *inscitè, negligenter*; item

'Ατημέλητος, υ, ὁ ἡ ἡ, *neglectus, inornatus*: et

'Ατημέλεια, seu ἀτημελία, ας, ἡ, *negligentia*: ab

'Ατημελὴς, ὁ ἡ ἡ, *neglectus, inornatus*: quod ex α priv. et τημελὴς, *diligens*. Th. μέλω, *curæ est*, impers.

'Ατηρὸς, ρὰ, ρὸν, et ἀτηρὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *noxius, contumeliosus*: in acc. pl. f. g. ἀτηρὰς, *perversas*: ab ἀτάω, *lædo*.

'Ατθὶς, ἴδος, *Atthæa*, Orithyia, nomen propr.

'Ατίει, *contemnit*, 3. sing. indic. præs. act. ab ἀτίω· quod ex α priv. et τίω, *honoro*.

'Ατίζω, f. ίσω, p. ικα, *vilipendo, privo*: ex α pr. et τίω, *honoro*, quod vide.

'Ατιθάσευτος, υ, ὁ, ἡ ἡ, *qui mansuefieri nequit, intractabilis, indomitus*: ab α priv. et τιθασεύω, *mansuefacio, mansuetus*.

"Ατίθασος, υ, ὁ ἡ ἡ, *asper, intractabilis*.

'Ατιμάγιλλος, Dor. pro ἀτιμάγελλος, υ, ὁ, *qui spernit gregem*: hinc ἀτιμαγιλλῶν, præs. inf. act. contr. *gregem contemnere*, et ἀτιμαγιλλοῦντες, præs. part. act. pro -οῦντες, Dor. ab ἀτιμᾶν ἀγέλην.

'Ατιμάζεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et Poët. pro ἠτίμαζε· ab

'Ατιμάζω, *honore privo, contumeliâ afficio*, f. άσω, p. ἠτίμακα, p. ind. pass. ἠτίμασμαι, a. 1. indic. pass. ἠτιμάσθην, a. 1. inf. pass. ἀτιμασθῆναι, idem qu. ἀτιμάω, et ἀτιμόω· ab α priv. et τίω, *honoro*.

'Ατίμασμὸς, ῦ, ὁ, id. quod ἀτιμία.

'Ατιμαστέον, adj. verbale, *quod debet contemni*: ab ἀτιμάζω, q. v.

'Ατιμάω, f. ήσω, p. ηκα, *despicio, vitupero, dehonesto*: ab ἄτιμος, *inhonestus*, q. v.

'Ατίμητος, υ, ὁ ἡ ἡ, *inhonoratus, contemptus*; item *inæstimabilis*: ab eod. Th.

'Ατιμία, ας, ἡ, *ignominia, infamia, dedecus*; et ἀτιμασμὸς, οῦ, ὁ, idem: ab eod. Th.

"Ατιμος, υ, ὁ ἡ ἡ, *ignominiosus, inhonoratus, cui aditus ad honores non patet*: ab α priv. et τίω, *honoro*; undè

'Ατιμότατος, *inhonoratissimus*, superl. ab ἄτιμος· comp. ἀτιμότερος· ab α priv. et τίω, *honoro*.

'Ατιμόω, idem quod ἀτιμάω, et ἀτιμάζω, *ignominiâ adficio, infamiâ noto*, f. ώσω, p. ἠτίμωκα, perf. pass. ἠτίμωμαι, part. ἠτιμωμένος· ab eod. Th.

'Ατιμώρητος, υ, ὁ ἡ ἡ, *inultus, impunitus*: et

'Ατιμωρήτως, et ἀτιμωρητὶ, adv. *impunè*: ab α priv. et τιμωρέω, *punio*, q. ab ἐρέω, *animadverto*.

* 'Ατίμως, adv. *sine honore, cum infamiâ*: ab ἄτιμος.

"Ατιν', pro ἄτινα, *quæ*, nom. plur. neut. ab ὅστις.

"Ατις, pro ἥτις, Dor. *quæ*.

'Ατίταλλ', pro ἠτίτηλλε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ab ἀτιτάλλω, *delicatè nutrio*.

'Ατιτηλλίμεναι, Dor. pro ἀτιτάλλειν, pro ἀτάλλειν· ab

'Ατιτάλλω, idem quod ἀτάλλω, per Epenth. τῦ τι, *delicatè nutrio, curo*, vel *augeo*. Th. ἀτηλὸς, *mollis, tener*.

'Ατίτηος, υ, ὁ ἡ ἡ, *inultus, impunitus; inhonoratus*: ab α priv. et τίω, *punio*.

'Ατλαγενίων, gen. pl. ab

'Ατλαγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *Atlante genitus*: ab "Ατλας, αντος, ὁ, *Atlas*, et γένομαι, *nascor*.

"Ατλας, αντος, ὁ, *Atlas*, nomen proprium; extrema colli vertebra; qui aliquid more Atlantis cœliferi bajulat; statua aliquid capite sustinens; qui non est audax; qui nihil patitur: ex α priv. vel pleon. et τλῆμι, *perfero*.

'Ατλᾶστος, ω, ὁ, Dor. pro ἄτλητος, υ, ὁ ἡ ἡ, *intolerabilis*.

'Ατλαντὶς, ἴδος, ἡ, *filia Atlantis*. Th. "Ατλας.

'Ατλητὸν, nom. pl. neut. g. *intolerabilia*; ἀτλήτῳ, dat. sing. ab

'Ατλητος, υ, et Dor. ἄτλᾶτος, ω, ὁ ἡ ἡ, *intolerabilis, intolerandus*: ab α priv. et τλάω, seu τλῆμι, *perfero*.

'ΑΤΜΕ'ΝΟΣ, υ, ὁ, et ἀτμὸς, ἴνος, ὁ, *famulus, servus*; *subjectus alterius potestati*.

'Ατμὴ, ῆς, ἡ, *vapor*: ab ἀτμὸς, q. v.

'Ατμίζω, f. ίσω, perf. ικα, *vaporo, exhalo*. Th. ἀτμὸς, *vapor*.

'Ατμὶς, ίδος, ἡ, et

'ΑΤΜΟΣ ῦ, ὁ, *flatus, vapor, halitus, fumus*: q. ab ἄω, *spiro*: hinc ἀτμὴ, ἀτμὶς, et ἀτμίζω· de quibus suprà.

'Ατόλμητος, ω, ὁ, Dor. pro ἀτόλμητος, υ, ὁ, *non audendus, non sustinendus*: ab α priv. et τόλμα, *audacia*.

'Ατομος, υ, ὁ ἡ ἡ, *insectilis, indivisduus*; ἄτομοι, αἱ, *minuta corpuscula*; ἐν ἀτόμῳ, *in momento, illicò*; ab α priv. et τέμνω, *seco*; p. ind. med. τέτομα· hinc

Digitized by Google

per Metath. Angl. A MOTE, vel AN ATOM.

'Ατονίω, -ῶ, f. ήσω, p. ήκα, *deficio, infirmus sum, langueo:* ab α priv. et τόνος, *tonus*, quod à τείνω, *tendo.*

'Ατονία, ας, ἡ, *defectus, languor, infirmitas:* ab eod.

'Ατονΐα, ας, ἡ, *insolentia, turpitudo, absurditas; inconvenientia, obscuritas:* ab

"Ατοπος, ος, ὁ ἡ ἡ, *insolens, inconveniens, importunus, absurdus, improbus:* ab α priv. et τόπος, *locus:* hinc

'Ατόπως, adv. *absurdè, inconvenienter.*

"Ατος, ος, ὁ ἡ ἡ, *insatiabilis,* per Crasin pro ἄατος· ab α priv. et ἄδω, *satio.*

"ΑΤΡΑΚΤΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, *fusus, colus; sagitta, jaculum.*

'Ατραπύλης, et λιος, ίδος, ἡ, *spinæ genus:* ab ἄτραπτος, q. v.

'Ατρᾱπός, vel ἀτραφός, ῦ, ἡ, *via trita, trames, callis, semita;* legitur et ἀτραπιτός, et ἀτραφιτός· ex α epitat. et τραπέω, *calco.*

'ΑΤΡΑ΄ΦΑΞΙΣ, ιος, ἡ, et ἀτράφαξυς, υος, ἡ, *atriplex,* oleris genus.

'Ατρείδαι, ῶν, οἱ, Doricè pro 'Ατρεΐδαι, *Atridæ.*

'Ατρείδα, *Atridæ,* dual. num. ab

'Ατρείδης, ου, ὁ, 'Ατρέως παῖς, *Atrei filius, Atrides;* ut *Agamemnon et Menelaus;* 'Ατρείδᾳ, dat. plur. Ion.

'Ατρείων, ωνος, ὁ, id. ac 'Ατρεΐδης, *Atrides,* nom. propr.

'Ατρεία, ας, ἡ, et ἀτρειή, Ion. *veritas, certitudo, perspicuitas:* ab ἀτρειὴς, *verus.*

'Ατρεώτατος, nom. plur. neut. superlat. ab

'ΑΤΡΕΚΗ΄Σ, ίος, ὁ ἡ ἡ, *verus, accuratus, certus;* q. ab α pr. et τρέω, *trepido;* quia verax intrepidus esse potest. Hinc adv.

'Ατρεκέως, et Ion. ἀτρεκείως, *verè, certè.*

'Ατρέμα, et ἀτρέμας, adv. *quietè, tacitè, sine aliquo motu; intrepidè:* ab ἄτρεμος, *intrepidus,* quod ab α priv. et τρέω, *tremo, trepido.*

'Ατρεμίσθαι, præs. infin. pass. ἀτρεμίωσι, 3. pl. præs. sub. act. ab

'Ατρεμίω, *immotus, maneo,* f. ήσω, p. ἀτρέμηκα· ex eod. Th.

'Ατρεμία, ας, ἡ, *audacia, quies;* q. non trepidatio: ab eod. Th.

'Ατρεμίζω, f. ίσω, *stabilio, firmo;* item id, qu. ἀτρεμίω, q. v.

"Ατρεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *immotus, immutabilis, firmus, rectus:* et

'Ατρέπτως, adv. *immutabilitèr, rectè.* Th. τρέπω, *verto.*

'Ατρεύς, έως, ὁ, *Atreus,* nomen propr.

'Ατρῑβής, ές, ὁ ἡ ἐς, *non tritus, inusitatus;* item *inexercitatus, imperitus.* Th. τρίβω, *tero.*

'Ατριπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem ac ἀτρῑβής· item *indomitus,* et *laboris inexpertus:* ab eod. Th.

'Ατρίχους, ος, ὁ ἡ ἡ, *capillis carens, sine capillis;* ἄτριχα, neut. pl. ex α priv. et θρίξ, τριχός, *capillus.*

'Ατρομίω, -ῶ, f. ήσω, *non tremo:* et

"Ατρομος, ος, ὁ ἡ ἡ, *intrepidus:* ex α priv. et τρομέω, *trepido.*

"Ατρυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *immutabilis, perpetuus, æternus; rigidus, inexorabilis;* ἡ, una *Parcarum, Atropos;* quòd averti, sive exorari, nequeat: ex α priv. et τρύω, *verto.*

'Ατροφίω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *tabesco, non nutrior, languesco:* et

'Ατροφία, ας, ἡ, *alimenti defectus;* item *tabes,* morbus: ab

"Ατροφος, ος, ὁ ἡ ἡ, *impastus;* item *non alens:* ex α priv. et τροφή, *alimentum.* Th. τρέφω, *nutrio.*

'Ατρύγητος, ος, ὁ ἡ ἡ, gen. sing. et Ion. ἀτρυγήτου, *sterilis, infructuosus:* ex α priv. et τρυγή, *fructus.*

"Ατρῡτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *indefessus, indomitus, vehemens, ingens;* item, *purus, sine fæce;* ex α priv. et τρύω, *tero.*

'Ατρῡτώνη, ης, ἡ, Epith. Minervæ, (idem qu. ἀτειρὴς, ἡ ἄτρυτος,) *indomita:* ab eod. Th.

"Ατρωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *invulneratus, illæsus, inoffensus:* ex α priv. et τιτρώσκω, *vulnero.*

"ΑΤΤΑ, Atticum pro ἄσσα, ων, τὰ, vel ἄττινα, *quæcunque;* cum leni spiritu ἅσσα, Att. ἄττα, pro τινά, *quædam,* sumitur: et ἅττα, pro ἑστί.

"Αττα, ὁ, *pater;* est enim vocabulum quo juniores còmpellant senes, *sodes, amabo, pater,* Lat. *attæ, senes.*

'ΑΤΤΑΓΗ΄Ν, ῆνος, ὁ, et Atticè ἀττάγας, seu ἀτταγὰς, *avis picto dorso;* interpretatur et *gallinago;* et *rusticula,* et *coturnix.*

'ΑΤΤΑ΄ΚΗΣ, υ, ὁ vel ἀτταξὶς, ῦ, ὁ, *reptile,* quod quatuor ingredìens pedibus saltitat: ab ἄττω.

'Αττάλεια, ας, ἡ, *Attalia,* nom. urbis in Pamphylia. Heb. *tempus Domini.*

'Αττάλλω, f. ἀλῶ, *delicatè nutrio.* Vide in ἀτάλλω· ab ἀταλὸς, *tener, mollis.*

'Αττασίνης, et ἀτταστίνης, ου, ὁ, et ἄτταστον, ου, τὸ, *placenta in sartagine fricta.*

'ΑΤΤΑ΄ΡΑΓΟΙ, ων, οἱ, *pustulæ, crustulæ: fragmenta minuta, ex pane nimiùm cocto, decidentia.*

'ΑΤΤΑ΄ΤΑΙ, interjec. atat!

'ΑΤΤΕ΄ΛΑΒΟΣ, sive ἀττέλαβος, ου, ὁ, locustæ species.

'Αττικίζω, f. ίσω, p. ικα, *partes Atheniensium sequor, Atticorum dicendi genus imitor:* et

'Αττικισμὸς, οῦ, ὁ, *sermo Atticus, Attica dialectus:* ab

'Αττικὸς, ὴ, όν, *Atticus, a, um,* et in f. g. 'Αττικὴ, ῆς, ἡ, *Attica, ager Atticus;* 'Αττικὴ πίστις, proverb. de iis qui inviolatè fidem servant.

'Αττον, Att. pro ἧσσον, *propiùs,* id. q. ἐγγύς.

"ΑΤΤΩ, *prosilio, impetum facio, irrumpo, exulto, tripudio:* quod ex ἅλσσω, *prosilio, ruo.*

'ΑΤΤΊΖΩ, *terreo, perturbo, obstupefacio,* f. ίξω, p. χα· præs. ind. pass. ἀτύζομαι, *timeo, consterno:* præs. part. pass. ἀτυζόμενος, υ, ὁ, *turbatus, timens.*

"Ατυκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *infectus;* ex α priv. et τυκτός, *fabricor, fio;* p. ind. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

'Ατυμνιάδης, ω, ὁ, *Atymniades,* nomen patronym. Mydonis.

'Ατυχέστατος, *infelicissimus,* superl. in compar. ἀτυχέστερος, ab ἀτυχὴς· quod ab

'Ατύχεω, -ῶ, f. ήσω, *miser sum, non assequor.* Th. τύχη, *fortuna.* Hinc

'Ατύχημα, ατος, τὸ, *miseria, infortunium, scelus;* dat. plur. ἀτυχήμασιν,

'Ατυχὴς, ὲς, ὁ ἡ ἐς, *infelix;* item *impos voti; scelestus.*

'Ατυχία, ας, ἡ, *miseria, infortunium:* ab ἀτυχὴς, quod ab α priv. et τύχη, *fortuna.* Th. τυγχάνω.

'Ατυχῶσα, ης, ἡ, præs. part. act. fœm. g. ab ἀτυχέω, q. v.

ΑΤ', *rursùm, retrò, vice versâ; vicissim;* verò, pro ἀλ· αὖ αὖ, vox ficta *latratum canis* exprimens; αὖτε, et αὖθις, idem.

Αὖ', apud Cretenses pro ἀλ'· ut αὖλα pro ἀλλὰ, &c.

Αὐαίνω, f. ἀνῶ, *exsicco.* Vide in αὐάνω.

Αὐᾱλίος, ία, ίον, *siccus, squalidus,* idem quod αὖος. Th. αὔω, *sicco.*

αὐάνθην, *arefactus sum,* Ion. a. 1. ind. pass. αὐάνθης, a. 1. part. pass. ab αὐαίνω, *arefacio.* Th. αὔω, *arefacio.*

αὔανσις, ιος, ἡ, *ariditas, senium et tabes plantarum;* est in stirpibus, quod in animalibus γῆρας.

Αὐάτα, ας, ἡ, Dor. et Æol. pro ἄτη, ης, ἡ, *damnum, calamitas.*

Αὐγάζομαι, f. ἀσομαι, p. σμαι, *video, illustror, respicio, splendeo, contemplor.*

Αὐγάζω, *illustro, video. illucesco,* f. ἄσω, p. αὐγασα· a. 1. ind. act. αὔγασα, præs. ind. pass. αὐγάζομαι, *illustror;* p. indic. pass. αὔγασμαι· hinc

Αὔγασμα, ατος, τὸ, *splendor,* Th. αὐγή.

Αὐσασμὸς, ῦ, ὁ, idem, et ab eod. Th.
Αὐγαῖς. dat. pl. ab αὐγὴ, q. v.
Αὐγάσδω, Dor. pro αὐγάζω, et hoc Ion. pro αὐγάζω, *inspice*, 2. sing. præs. imperat. m. vel pass. verbi αὐγάζομαι, *video*. Th. αὐγή.
Αὐγάσσαι, *respicies*, Ion. pro αὐγάσῃ, 2. pers. sing. f. 1. ind. m. ab αὐγάζομαι, *video*.
ΑΥ'ΓΗ', ης, ἡ, *splendor, lux, oculus, radius, diluculum* : qu. ab αὔω, *splendeo*.
Αὐγοῦστος, *Augustus*, Lat. *augens*. Σιζαεὸς.
Αὐδέξασθαι, Ion. pro αὐδήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδὴ, *vox*.
Αὐδᾶσομαι, Dor. pro αὐδήσομαι, f. 1. ind. m. verbi αὐδάομαι, *loquor*. Sic αὐδᾶσας, *ασα*, Dor. pro αὐδήσας, a. 1. part. act. ab
Αὐδάω, f. ήσω, p. ηὔδηκα, *vocem edo, loquor* ; item *alloquor*: ab
ΑΥ'ΔΗ', ης, ἡ, *vox, oratio, sermo ; nuncium*: q. ab αὔω, *clamo*.
Αὐδήσαεχ', pro αὐδήσαται, pro ηὐδήσει, *vociferabitur*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. per Epenthesin τῦ ασα, ab αὐδάω, q. v.
Αὖη, acc. sing. fœm. ab αὗος, η, ον, *siccus*. Th. αὔω, *sicco*.
Αὖθ', pro αὖθι, vel αὖθις, *iterum, rursus ; posthâc, in posterum ; retrò, pòst* : hinc ὁ, ἡ, τὸ, αὖθις, *posterus, sequens*: et pro ἔπειτα, *deinde*, ab αὖ, idem Atticè scribitur per Θ, Ion. verò per τ.
Αὐθάδεια, et αὐθαδία, ας, ἡ, *arrogantia, morositas, amor sui ; pertinacia, temeritas*: ab
Αὐτάδης, ες, ὁ ἡ ἡ, q. d. ἑαυτῷ ἥδομαι, *sibi placens, qui seipsum admiratur, superbus, contumax* : ex αὐτὸς, *ipse*, et ἀδέω, *placeo*, τ mutato in Θ, ob sequentem aspiratam.
Αὐθαίρετος, η, ὁ ἡ ἡ, *ultroneus, voluntarius* : ex αὐτὸς, et αἱρετὸς, q. v. hinc
Αὐθαιρέτως, adv. *sponte, ultrò*.
Αὐθέντεος, ου, ὁ ἡ ἡ, *justus, severus*. Th. ἔντος.
Αὐθεντέω, -ῶ, *auctoritatem usurpo in aliquem*, cum gen. *auctorem me præbeo*, f. ήσω, p. πεπεύθεντα· ab
ΑΥ'ΘΕ'ΝΤΗΣ, ου, ὁ, *qui suâ manu se perimit* ; qu. αὐτοέντης, idem quod αὐτοφόνος, *qui suâ manu cædem infert ; auctor cædis*, et *auctor quilibet*: ex αὐτὸς, *ipse*, et ἕντεα, τὰ, *arma* ; item *actor, qui suo jure aliquid facit, dominus*, Eurip. Supplic. 412, 442. ab αὐτὸς, et ἵεσθαι, qu. αὐτῷ ἵεσθαι, *se mittentis, qui seipsum mittit ad negotia, qui liberâ est potestate*: hinc
Αὐθεντικὸς, ὴ, ὸν, *authenticus, auctoritate justâ munitus*: et
Αὐθεντικῶς, adv. *cum auctoritate, authenticè*.
Αὐθήμερον, adv. *eo ipso die*: ab
Αὐθήμερος, ου, ὁ ἡ ἡ, *eodem die factus, qui est ejusdem diei ; subitus, extemporalis*. Th. ἡμέρα, *dies*.
Αὐθί, per Sync. pro αὐτόθι, *illic, istic, ibi, hic* ; item *statim, huc* ; et interdum pro ἔπειτα, *deinde*.
Αὐθιγενὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, *indigena, in aliquo loco natus*. Th. γίνομαι, *nascor*.
Αὖθις, Ion. αὖτις, et αὖθι, tum αὖτι, *rursus*, pro αὖ. Vide αὖθ', *iterum*, &c.
Αὐϊάχες, ες, ὁ ἡ ἡ, *clamosus* vel *clamans ut canes latrantes*: ab αὖ, et λάχω, *clamo*.
Αὐλαία, ας, ἡ, *locus ante aulam, vestibulum, tentorium ; aulæum, cortina*: ab αὐλὴ.
Αὐλαῖος, αία, αῖον, *ad aulam pertinens*.
Αὐλᾶν, pro αὐλῶν, Dor. gen. pl. ab αὐλὴ, *aula*.
ΑΥ'ΛΑΞ, ακος, ἡ, *sulcus*, accus. sing. αὖλακ', pro αὔλακα. Hinc αὐλακίζω, f. ίσω, *sulco*.
Αὐλάρχης, ου, ὁ, *aulæ princeps* vel *præfectus*.
Αὐλεία, ας, ἡ, *aulæ janua*. Th. αὐλὴ, *aula*.
* Αὔλειον, τὸ, *vestibulum, atrium*.
* Αὔλειος, ου, ὁ ἡ ἡ, *vestibularis, atriensis*.
Αὐλεῖν, *tibiâ cano*, fut. ήσω, perf. ηὔλησα. Th. αὐλὸς, ῦ, ὁ, *tibia*.
Αὐλικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ ἡ, vel -ὸς, -ὴ, ὸν, *aulicus* ; qui est ex principis aulâ : ab αὐλὴ, *aula* : vel *fistularis, tibialis, inflandæ tibiæ peritus*: ex αὐλὸς, *tibia, fistula*.
ΑΥ'ΛΗ', ης, ἡ, *AULA, domus regia ; locus subdialis, atrium, stabulum*. Hinc Angl. HALL.
Αὐλησιῶσι, Dor. pro αὐλήσωσι, *tibiâ ludent*, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi αὐλέω, *tibiâ ludo*.
Αὔλησον, *tibiâ cane*, 2. sing. a. 1. imperat. act. ab αὐλέω, q. v.
Αὐλητὴρ, ῦ, ὁ, *tibicen* ; ut et αὐλητὴς, ῆεος, ὁ, idem et in fœm. g. αὐλητρὶς, ίδος, et αὐλῆτις, ίδος, ἡ, *tibicina, quæ tibiâ canit*. Th. αὐλὸς, *tibia*.
Αὐλητῖδος, ὴ, ὸν, *ad tibias pertinens, tibiarum peritus*: ab eod. Th.
Αὐλίδος, gen. sing. ab Αὐλὶς, ἡ, regiuncula Bœotiæ.
Αὐλίζομαι, *diversor, fabulor* ; imperf. ηὐλιζόμην, ου, ετο· item *dormio, pernocto, castra, loco*, f. ίσομαι, perf. ηὐλισμαι· a. 1. ind. pass. ηὐλίσθην. Th. αὐλὴ, *aula, stabulum*.
Αὖλιν, vel -ίδα, acc. sing. ab
Αὐλὶς, ίδος, vel ιος, ἡ, *aula, cubile ; castra, tentorium, stabulum*. Th. αὐλὴ, *aula*. Est et
Αὐλὶς, ίδος, ἡ, *Aulis*, regiuncula Bœotiæ.
Αὔλιον, ου, τὸ, *stabulum, domicilium*. Th. αὐλὴ, *aula*.
Αὐλίσιος, ου, dat. pl. Ion. ab
Αὐλίσιος, ου, ὁ, *parva tibia, fistula* : dim. ab
ΑΥ'ΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *tibia, fistula, follis ; pars hastilis, annulus fibulæ ; sanguinis è narribus torrens ; jaculum, ferrum* ; item piscis qui *onax*, sive *dactylus*, dicitur: qu. ab αὔω, vel ἄω, *flo* ; hinc αὐλέω, αὐλητὴς, &c.
Αὔλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *materiæ expers*, id. q. ἀνόμματος, ου, ὁ ἡ ἡ, *incorporeus*: ab α priv. et ὕλη, *materia*.
Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, *vallis, convallis, planities, pratum*.
* Αὐλωνοειδὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, *vallis figuram habens, anfractuosus*.
Αὐλώνιδι, *galeæ*, dat. sing. ab
Αὔλωπις, ῖδος, ἡ, *galea* ; ab αὐλωπὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *fistulæ similes habens oculos* : ex αὐλὸς, *tibia*, vel *quicquid oblongum est*, et ὤψ, *oculus*, quod ab ὄπτομαι, *video*.
Αὔξανε, vel αὔξει, *augeo, cresco*, f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα· imperf. vel a. 2. ind. act. ηὔξανον· perf. ind. pass. ηὔξημαι· a. 1. ind. pass. ηὐξήθην· a. 1. pass. sub. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. infin. pass. αὐξηθῆναι. Th. αὔξω.
Αὔξε, *adjuva*, præs. imperat. act. αὔξω, 3. sing. præs. indic. act. ab αὔξω, *augeo* ; αὔξεται, *augetur*, 3. sing. præs. indic. pass. ab αὔξομαι ab eod. Th.
Αὐξηθείς, a. 1. part. pass. V. seq.
Αὐξῆναι, a. 1. infin. act. αὐξηθῆναι, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. αὐξηθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ab αὐξάνω. Th. αὔξω, *augeo*.
Αὔξησις, ως, ἡ, *augmentum, incrementum* : in dat. plur. αὐξήσεσι· ab eod. q. v.
Αὔξηται, *crevit*, Ion. pro ηὔξηται, 3. sing. perf. ind. pass. ab αὐξάνω, *cresco*, q. v.
Αὐξητὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ ἡ, vel -ὸς, -ὴ, ὸν, *augendi* vel *crescendi vim habens, qui augetur*: item *augens*: ab eod. q. v.
Αὐξόμενος, *crescens*, præs. part. med. ab
Αὔξω, vel αὐξέω, f. αὐξήσω, perf. ηὔξηκα, *augeo, amplifico, cumulo*: idem quod ἀέξω, *augeo*, quod vide.
Αὐόν, ης, ἡ, *clamor* ; item *ariditas, siccitas* : ab αὔω, *clamo* vel *sicco*.
Αὗος, η, ον, vel -ος, -α, -ον, *siccus, aridus*: ab αὔω, *sicco*.
Αὐότερος, *siccior*, comparat. ab αὗος, *siccus*.
* Αὔπνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *vigil, insomnis* ;

in quo somnus non capitur: q. ἄϋπνος ὕπνος· ex a priv. et ὕπνος, somnus.

ΑΤ᾽ΡΑ, vel αὖρα, ας, ἡ, ventus levior, aura; dat. pl. αὔρασσιν.

ΑΤ᾽ΡΙΟΝ, cras, crastino die; citò, adv. Undè ἀ, ἡ, τὸ, αὔριον, crastinus, a, um, q. ab αὔω, luceo. Est lux sequentis diei.

᾽Αΰσαι, clamâsse, a. 1. inf. act. verbi ἀΰω, clamo.

᾽Αΰσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ἀΰω, per Dialysin. pro αὔω, clamo. Sic ἀΰσαν, pro ἠΰσαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Αὐγᾰλέος, ἐα, ἐον, siccus, squalidus: ab αὖος, q. v.

Αὐγηρίη, ας, ἡ, austeritas, tetricitas: ab

ΑΤ᾽ΣΤΗΡΟ᾽Σ, ὰ, ὸν, austerus, severus, agrestis, tetricus, durus; q. ab αὔω, exsicco.

Αὖτ᾽, pro αὖτε, rursus.

᾽Αὐτὰ, ᾶς, Dor. pro ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, pugna, quod vide. At Αὐτὰ, illa, ipsa, Dor. pro αὐτή.

Αὐτάγγελος, ε, ὁ, qui sibi nuncius est, qui ultro nuncius venit: ex αὐτὸς, et ἀγγέλλω, nuncio.

Αὐτάγνωτος, vel αὐτάγνωστος, ε, ὁ ἡ, sui ipsius admirator; seipsum ἀγάμενος, i. e. mirans: ex αὐτὸς, et ἄγαμαι, admiror.

Αὐτάγρετος, ε, ὁ ἡ, à seipso collectus, sumptus, et electus: ex αὐτὸς, et ἀγείρω, congrego.

Αὐτάγρετα, ων, τὰ, quæ sunt arbitrii nostri, in potestate nostrâ, ultrò oblata.

Αὖται, nom. pl. f. g. ab ὗτος, αὗτη, τοῦτο, q. v.

Αὐτὰν, acc. sing. fœm. Dor. pro αὐτὴν, ipsam.

ΑΤ᾽ΤΑ᾽Ρ, sed, deinde, autem, postquam cæterum: hinc Angl. AFTER, manâsse videstur; q. αὖτε ἄρ.

Αὐτάρκεια, ας, ἡ, sufficientia, contentatio: ab

Αὐταρκέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, sufficio, satis sum; duro.

Αὐτάρκης, ες, ὁ ἡ, contentus, sibi sufficiens, opportunus, idoneus.

Αὐταρκῶς, adv. sufficienter, satis, commodè: omnia ex αὐτὸς, ipse, et ἀρκέω, sufficio, q. v.

Αὐτᾶς, gen. sing. fœm. Dor. pro αὐτῆς.

Αὐτᾶων, ipsarum, Dor. pro αὐτῶν, gen. pl. ab αὐτὸς, ipse, q. v.

Αὖτε, adv. rursùs, iterùm, porrò. Th. αὖ, rursùs.

Αὐτίκα, ίης, Ion. pro αὐτὰ, ῆς, ipsa: ab αὐτὸς.

Αὐτίξυος ὁ ἡ ὁ, qui sui juris, vel suæ est potestatis: ex αὐτὸς, et ἰξυία, potestas, quod ab ἔξεστι, licet. Hinc

Αὐτιξυσίστης, ὁσταος, ὁ, libera potestas.

Αὐτιπάλγιλλος, ε, ὁ ἡ, ipse indicans, sponte pollicens, non rogatus: ex αὐτὸς, ipse, et ἐπαγγέλλω, annuntio. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

᾽Αΰτιων, Dor. pro ἠΰτων, resonabant; 3. pl. imperf. ind. act. contr. ab

᾽Αϋτίω, clamo; f. ήσω, p. ᾐϋτηκα· ab αὔω, vel ἀΰω, idem.

Αὐτῖων, Ion. pro αὐτῶν, gen. pl. f. ab αὐτὸς, ὴ, ὸ, ipse, a, um.

᾽Αϋτὴ, ῆς, ἡ, clamor, vox pugnæ commissæ: et ex consequenti, pro pugna. Th. αὔω, vel ἀΰω, clamo.

Αὐτήγε, Att. pro αὐτὴ, ipsa: ab αὐτὸς, q. v.

Αὐτήκοος, ε, ὁ ἡ, qui suis auribus aliquid audivit; interdum qui sui est juris: ex αὐτὸς et ἠκοὴ, p. ind. m. verbi ἀκούω, audio, q.v.

Αὐτῆμαρ, adv. eodem die: ab αὐτὸς, et ἦμαρ, ατος, τὸ, pro ἡμέρα, ας, ἡ, dies.

Αὐτῇς, ipsis, Ion. pro αὐταῖς, dat. pl. fœm. ab αὐτὸς, q. v.

Αὖτι, pro αὐτόθι.

Αὐτίκ᾽, et αὐτίχ᾽, pro

Αὐτίκα, statim, protinùs, extemplò, actutum; exempli causâ, vicissim, adv. ab αὐτὸς· ὁ αὐτίκα, præsens, momentaneus, subitus; τὸ αὐτίκα, in præsentiâ; αὐτίκα νυκτὸς, statim nocte, i. e. quum advesperâsset; ὡς αὐτίκα, quàm celerrimè; αὐτίκα δὴ, et αὐτίκα γέ τοι, principio, vel jamprimùm; αὐτίκα μάλα, et δὴ μάλα, quamprimùm, confestim, brevi admodum, propediem.

Αὖτις, Dor. pro αὖθις, adv. rursùm, post, deinceps. Th. αὖ, rursus.

ΑΤ᾽ΤΜΗ᾽, ῆς, ἡ, halitus, spiritus, vapor: q. ab ἄω, spiro.

᾽Αΰτμὴν, ένος, ὁ, idem.

Αὐτὸ, τὸ, ipsum, absque ν, Att. ὡς τὸ αὐτὸ, in unum, in idem, pariter; κατὰ τὸ αὐτὸ, simul; ἐπὶ τὸ αὐτὸ, in eundem, vel in unum locum; αὐτὸ μόνον, duntaxat; ᾧ αὐτὸ δὴ τοῦτο, id ipsum est, sicque res habet.

Αὐτοβοᾶν, testari de seipso, suâ voce seipsum prædicare. Th. βοάω.

Αὐτοβοεὶ, statim ipso clamore, primo impetu; ἐκ μιᾶς βοῆς, adv.

Αὐτόγα, Dor. pro αὐτόγε, hic profectò, ad eundem locum.

Αὐτογένεθλος, ε, Αὐτογενὴς, ές, et Αὐτόγονος, ε, ὁ ἡ ὁ, ipse per se genitus, à seipso ortum habens, ingenitus, i. e. æternus. Th. γένομαι, gigno, nascor.

Αὐτόγραφος, ε, ὁ ἡ ὁ, manu propriâ scriptus. Th. γράφω, scribo.

Αὐτόγυον, ε, τὸ, pars aratri quod dentale vocatur; lignum sc. cui vomer includitur: ex αὐτὸς, et γύα, vel γυῖα, arvum.

Αὐτοδιαφορία, ας, ἡ, sui ipsius familitium; et

Αὐτοδιάκονες, ων, οἱ, ipsi sibi ipsis famulantes, et inservientes: ex αὐτὸς et διάκονος· quod à διὰ, et κονία, festino.

Αὐτοδίδακτος, ε, ὁ ἡ ὁ, à seipso doctus, suâpte naturâ aliquid faciens. Th. διδάσκω.

Αὐτοετὲς, adv. τῷ αὐτῷ ἔτει, eodem anno.

Αὐτόθι, vel αὐτόθεν, adv. ex hoc ipso loco, vel tempore; hinc, inde, illico; οἱ αὐτόθεν, illic hahitantes: q. ἐξ αὐτοῦ τόπου, ἢ χρόνου.

Αὐτόθι, illic, isthic, ibi, inibi, adv. ab αὐτός.

Αὐτοῖο, ipsius, gen. sing. Ion. pro αὐτοῦ ab αὐτὸς, ipse, q. v.

Αὐτοκασίγνητος, ε, ὁ, frater germanus: i. e. ex utroque parente. Et αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ, soror germana: ab αὐτὸς, κάσις, et γνητὸς, pro γιγνητὸς, quod à γίνομαι, omnia q. v.

Αὐτοκατάκριτος, ε, ὁ ἡ ὁ, suopte judicio condemnatus: ex αὐτὸς, ipse, et κατακρίνω, condemno. Th. κρίνω, judico.

Αὐτοκέλευστος, ε, ὁ ἡ ὁ, injussus, suâ sponte: ex αὐτὸς, ipse, et κέλευω, jubeo: et

Αὐτοκελὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui sponte suâ quid facit: ex αὐτὸς, et κέλω, seu κέλομαι, jubeo.

Αὐτοκράτορίδης, ου, ὁ, ex libero arbitrio manans, imperialis: et

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, imperator, qui sui juris est, dux belli, legatus: acc. pl. αὐτοκράτορας· ex αὐτὸς, et κρατέω, imperium obtineo. Th. κράτος, imperium.

Αὐτολεξεὶ, adv. ad verbum, de verbo ad verbum.

Αὐτόματα, ων, τὰ, quæ per se moventur, ut horologia; et

Αὐτομάτη, sc. ἄρουρα, spontaneum arvum, h. e. ager inaratus ferebat fruges: et

Αὐτόματοι, οι, οἱ, sponte venientes: ab

ΑΤ᾽ΤΟ᾽ΜΑΤΟΣ, η, ον, vel ε, ὁ ἡ ὁ, ex seipso aliquid faciens, non alieno impulsu; qui per se movetur, aut moveri videtur; spontaneus, ultroneus: ex αὐτὸς, et μάομαι, excitor, vel μάω, facilè, quod ipsum à se temerè, sine consilio venit. Hinc

Αὐτομάτως, adv. sponte, fortuitò.

Αὐτομέδων, ὁ, Automedon, nom.

Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, eâdem matre natus, qui vel quæ mores matris refert.

Αὐτομολέω, f. ήσω, p. ηκα, transfugio, ad hostes deficio. Hinc

Αὐτόμολος, ε, ὁ ἡ ὁ, transfuga: ex αὐτὸς, et μολὼν, vado.

Αὐτονόη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris, filia Cadmi; *quæ* sc. *ipsa intelligit*. ἀ *νόος*, νοῦς, *mens.*

Αὐτονόμη, ης, ἡ, nomen mulieris. Lat. *sui juris.*

Αὐτόπιστος υ, ὁ ᾗ ἡ, *per se fidem faciens, sine argumentis*; αὐτόπιστον, neut. gen. *per se credibile, per se notum*: ex αὐτὸς et πιστὸς, quod ἀ πείθω, *persuadeo.*

Αὐτόπτης, ου, ὁ, *spectator, testis oculatus*, qui ipse vidit: ex αὐτὸς, et ὀπτάνω, *video.* Th. ὄπτομαι, idem.

Αὐτόῤῥυτος υ, ὁ ᾗ ἡ, *sponte fluens*: ex αὐτὸς, et ῥέω, *fluo.*

ΑΤ'ΑΩ'Σ, ἡ, ὸν, *ipse, a, um*, modò demonstrativum, modò relativum; præposito articulo, *idem; ἐς τὸ αὐτὸ, in unum, und, simul*; κατὰ τὸ αὐτὸ, *simul*; ἐν τὸ αὐτὸ, *ibidem, in eundem locum, in eodem loco.*

Αὐτοσχεδία, ας, ἡ, *pugna stataria*, quâ sc. *pede collato cum hoste pugnatur*; *statio in proprio loco*: ex αὐτὸς, et σχέδιος, *stabilis.* Th. ἵστημι, *sto.*

Αὐτόστολος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *qui sine navi trajicit, qui ipse sibi navis est*, de natante: ex αὐτὸς, et στέλλω, *apto.*

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω. *ex tempore facio et tumultuariè, temerè seu inconsultè ago, loquor, judico*; *meâ sponte ago.*

Αὐτοσχεδὴν μῖξαι, *cominùs miscere*: ab

Αὐτοσχέδιος, ος, ὁ ᾗ ἡ, vel ως, ον, *extemporalis, ex tempore factus, rudis, tumultuarius*: et

Αὐτοσχεδίως, adv. *ultrò, sine curâ, extemporè, tumultuariè*: ab

Αὐτοσχεδόν, seu -δὰ, vel -δὴν, adv. *propè, cominùs*: quod ex αὐτὸς, et σχεδὸν, *propè.*

Αὐτόσφυρος, *ipsissimus*: ab αὐτὸς, *ipse.*

Αὐτοτελὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *perficiens, et perfectus, absolutus, sufficiens*; item *suis qui sumptibus aliquid facit, vivit, suis qui utitur vectigalibus*: ex αὐτὸς, et τέλος, *finis, sumptus, vectigal.*

Αὐτῷ, *tibi, illic, hic*: adv. ab αὐτὸς, *ipse.*

Αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτὸν, pro ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, ἑαυτὸν, sui ipsius, &c.

Αὐτουργέω, -ῶ, f. ήσω, *per me, manu meâ facio*: et

Αὐτουργὸς, ὁ, ὁ ᾗ ἡ, *qui per se operatur, qui suâ industriâ victum sibi comparat*; item *artifex, opifex*: ab αὐτὸς, et ἔργον, *opus.*

Αὐτόφλοιος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *unâ cum suo cortice*: q. *σὺν αὐτῷ τῷ φλοιῷ.*

Αὐτοφυὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *ex se ipso procreatus, suâ sponte natus, nativus*; *opere non factus, arte carens*, &c. ut et

Αὐτόφῠτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, idem: ex αὐτὸς, et φύω, *gigno.*

Αὐτόφωρον, υ, *ipsum furtum, flagrans facinus*; item *ipsum factum*: ex αὐτὸς, et φῶς, φωτὸς, ὁ, *fur*; ἐπ αὐτοφώρῳ pro ἐν αὐτοφώρῳ, *in ipso facto.*

Αὐτόχαρ, ρος, ὁ ᾗ ἡ, *qui aliquid suâ manu facit*; vel *qui se manu suâ interficit*: et hinc

Αὐτοχειρὶ, Αὐτοχειρίᾳ, *manu propriâ*: ex αὐτὸς, et χεὶρ, *manus.*

Αὐτόχθων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *ex ipsâ tellure oriundus in quâ vivit, indigena, vernaculus*; αὐτόχθονες ἄνθρωποι, *aborigines*: et

Αὐτόχθονα ἔθνη, *gentes indigenæ, quæ in aliquâ regione sunt natæ*: ex αὐτὸς, et χθὼν *terra.*

Αὐτόχρημα, reipsâ, *revera, planè*, adv. ex αὐτὸς, et χρῆμα, *res, negotium.*

Αὐτόχυτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *suâ sponte fusus*: ex αὐτὸς, et χέω, *fundo.*

Αὐτόχωνος, *veluti suâ sponte fusus, ingens*: ex αὐτὸς, et χώνος, *fornax fusoria*: q. ex χέω, *fundo.*

Αὐτοψὶ, adv. *ipso aspectu*: et

Αὐτοψία, ας, ἡ, *proprius aspectus, oculata fides*: ex αὐτὸς et ὄψις, quod ab ὄσσομαι, *video.*

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτὸς, *ipse*: et in nom. dual. αὐτὰ, *ipsi duo*; sed αὐτῶ, gen. Dor. pro αὐτοῦ, vel αὐτόθι, *illic.*

Ἑαυτῷ, dat. sing. contr. pro ἑαυτῷ, *sibi ipsi.*

Ἄφνω, adv. *frustrà*, item *similiter*, pro ὡσαύτως. Th. αὐτὸς, *ipse.*

Ἀφέω, Æol. pro αὐχέω· et

Ἀυχὴν, pro αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*: hinc

Αὐχένιος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *cervicalis, ad cervicem pertinens.*

ΑΤ'ΧΕ'Ω, *jacto me, glorior*; f. ήσω, p αὔχημαι, quasi ab αὐχὴν, *elatâ cervice me jacto*: hinc

Αὖχη, ης, ἡ, *jactatio, animi elatio, gloriatio.*

ΑΤ'ΧΗ'Ν, ένος, ὁ, *cervix, locus angustus*; acc. sing. αὐχένα. Indè αὐχένιος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *ad cervicem pertinens.*

Αὐχμηρὸς, ὁ, ὸν, *obscurus, squalidus, pauper, siccus.*

ΑΤ'ΧΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *siccitas, ex vehementi æstu, squalor, situs, pædor, illuvies*: quasi ab αὔω, *sicco*, Epenthesi literæ χ.

Αὐχμώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, *æstuosus, aridus præ æstu, sordidus, squalidus.*

ΑΤ'Ω, fut. αὔσω, perf. αὔηκα, *sicco, arefacio, accendo*; in quâ significatione etiam cum aspiro, ἀΰω. Item ἀΰω, et per Dialys. ἀΰω, f. ἀΰσω, p. ἤϋκα, *clamo, resono, boo, splendeo, flo*; ab ἄω, *spiro.*

Ἀφ', pro ἀπὸ, *ab*

Ἀφαγνίζω, præs. inf. act. *consecrare, purificare, expiare, spoliare*: ab ἁγὸς, et ἁγνὸς, *purus*, q. v.

Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, *exemptio, ablatio, abstractio*; figura Grammatica, quum principio vocabuli aliquid detrahitur; et

Ἀφαιρεῖδες, ἴνες, a. 1. part. pass. ἀφαιρεῦναι, 3. sing. præs. ind. pass. ἀφαιρεῖσθαι, f. 1. ind. pass. ab

Ἀφαιρέω, -ῶ, *aufero, detrako, adimo*; *vindico, adfero*; *eximo*; f. ήσω, p. ἀφῄρημα, a. 1. ind. act. ἀφῆρα. a. 2. ind. act. ἀφεῖλον, præs. ind. pass. ἀφαιρέομαι, -ῶμαι, *auferor*, p. ind. pass. ἀφῄρημαι, vel -ημαι, a. 1. ind. pass. ἀφῃρέθην, f. 1. ind. pass. ἀφαιρεθήσομαι, a. 2. ind. m. ἀφαλόμην, ω, ετο, a. 2. sub. m. ἀφέλωμαι, ῃ, ηται, a. 2. inf. m. ἀφέλεσθαι· ex ἀπὸ, et αἱρέω, *capio*: hinc

Ἀφαίρεμα, vel -ημα, ατος, τὸ, *id quod auferitur, ablatio, separatio, detractio.*

Ἀφαίρεμάτα, ων, τὰ, *partes quæ à victimis auferuntur.*

Ἀφαιρέσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀφαιρέω, q. v.

Ἄφαιστος, ου, vel ως, ὁ, Dor. et Ion. pro Ἥφαιστος, υ, ὁ, *Vulcanus.*

ΑΦΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *species leguminis*; item oppidum Libyæ.

Ἄφαλλος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *sine cono, aut crista*; ex α pr. et φαλὸς, *conus galeæ.*

Ἀφάλλομαι f. 1. m. ἀφαλοῦμαι, p. ind. pass. ἄφλημαι, *insilio, salto, desilio, resilio.*

Ἀφαμαρτάνω, *aberro, prævor*: ex ἀπὸ, et ἁμαρτάνω, *pecco*; f. ήσω, p. ἡμάρτηκα, a. 2. ind. act. ἥμαρτον, ες, ε.

Ἀφάμαρ'ε, *aberravit*, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἀφήμαρτε.

Ἀφάνεα, ας, ἡ, *obscuritas, incertitudo*; et

Ἄφανὴς, ὁ ᾗ ὁ, τὸ, ἀφανὲς, ἐος, *obscurus, non manifestus, incertus, ignotus*; undè ἀφανῶς, *occultè*, adv. ex α pr. et φαίνω, *ostendo.*

Ἀφανίζω, *ab aspectu removeo, tollo, aufero, aboleo, obscuro, depravo*; f. ίσω, p. ἠφάνικα, præs. ind. pass. ἀφανίζομαι, *evanesco*, p. ind. pass. ἠφάνισμαι, a. 1. ind. pass. ἠφανίσθην, f. 1. ind. pass. ἀφανισθήσομαι· ex α pr. et φαίνω, *ostendo.*

Ἀφανισμὸς, οῦ, ὁ, *evanescentia, excidium, interitus*; ἀφάνισις, εως, ἡ, *abolitio*: ab ἀφανίζω. Th. φαίνω, *ostendo.*

Ἄφαντος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *non conspicuus, non apparens, qui evanuit.*

Ἀφάντως, et ἄφαντον, *obscurè, occultè, clanculùm*; ἀφανὴς, idem: ex α pr. et φαίνω, *ostendo.*

'Αφάσσω, f. -άξω, p. ἀπῆφα, p. pass. ἄφαγμαι, Ion. ἄπαγμαι, undè ἀπαγμίνος, suspensus; suspendo, allego, applico, admoneo: ab ἀπὸ, et ἄσσω, necto.

"ΑΦΑΡ, statim, citò, facilè: qu. ab ἀφὴ, id est, ipso tactu; vel ab α, simul, et φάω, dico: hinc ἀφάεργος, celerior.

'Αφαρὸ, pro ἄφαρ, Ion.

'Αφαρῆα, acc. sing. ab 'Αφαρεὺς, -ῆος, -ῆες, -ῆας, ὁ, Apharæus, nom. propr. viri.

'Αφαρητίδαι, Poët. pro 'Αφαρῆδαι, ῶν, οἱ, τῶ 'Αφαρῆος παῖδες, filii Apharei.

'ΑΦΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, Apharca, arbor semper virens.

'Αφαρπάζω, f. -άξω, vel -άξω, p. -ᾶκα, vel -ᾶχα, surripio, abripio, eripio.

'Αφάεργος, -ρα, -ρον, celerior, compar. ab ἄφαρ, citò, q. v.

'Αφᾶσία, ας, ἡ, loquendi impotentia, obmutescentia, stupor, præ quo loqui non possumus: ex α priv. et φημὶ, loquor, seu φάω, dico. Poëtæ dicunt ἀμφασίη, metri causâ.

"Αφατοι, οι, αἱ, pl. num. non clari: ab

"Αφατος, ος, ὁ ἡ, ineffabilis, non dicendus; item incelebris: ex α priv. et φατὸς, dicendus, q. à φημὶ, seu φάω, dico.

"Αφατος, ineffabilitèr, ita ut dici vel numerari nequeat; AFFATIM, abundè: adv. ab ἄφατος, ου, ὁ ἡ, q. v.

'ΑΦΑΤΡΟ'Σ, -ρὸ, -ρὸν, imbecillis, debilis: in comp. ἀφαυρότερος, imbecillior: superl. ἀφαυρότατος, imbecillimus: q. ex α intens. et φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, vilis. Alii à σπᾶρος, paucus, σ in φ mutato, qu. robore parvus.

'Αφαύω, fut. αύσω, sicco, uro, inedià exaresco. Th. αὖω, sicco.

'Αφάω, -ῶ, f. άσω, palpo, contrecto, tango, acc. sing. masc. ἀφήσαντα, Poët. pro ἀφῶντα, ab ἀφὴ, tactus, q. ab ἄπτομαι, tango, q. v.

'Αφεγγὴς, ἐος, ὁ ἡ, ὀbscurus, cæcus, lumine carens.

'Αφιδῆι, suffoceris; imprecantis est.

'Αφιδρὼν, ῶνος, ὁ, cloaca, latrina: ex ἀπὸ, et ἵδρα, sella; ἄφιδρος, ου, ὁ, menstrua purgatio mulierum. Sunt qui per ἀφιδρῶνα intelligunt rectum intestinum.

'Αφίεσι, dimiseritis, Ion. pro ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι, q. v.

'Αφιεὶς, dimissus, a. 1. part. pass. ἀφέθην, -είην, vel -εῖν, ης, η, relictus sum, a. 1. ind. pass. ἀφεθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ἀφεθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀφεθέσμαι, 1. sing. et in 3. pl. ἀφεθέωνται, f. 1. ind. pass. ex ἀφίημι, quod ab ἀπὸ, et ἵημι, mitto.

'Αφειδέως, Ion. pro ἀφειδῶς, adv. non parcè, liberalitèr: ab

'Αφειδὴς, ἐος, ὁ ἡ, non parcens, profusus: rigidus, asper: et

'Αφειδήσαντα, securum, qui non pepercit, acc. sing. a. 1. part. act. ab ἀφειδέω, f. ήσω, p. ηκα, non parco; contemno, nullam curam habeo: ex α priv. et φείδομαι, parco.

'Αφειδία, ας, ἡ, non parcere, crudelitas, severitas disciplinæ, profusio; q. imparsimonia: ab ἀφειδὴς, non parcens. Th. φείδομαι, parco.

'Αφέωσι, 3. sing. et in 3. pl. ἀφέωσαν, dimissi sunt, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

'Αφῆλε, abstulit, 3. sing. a. 2. ind. act. ἀφίλετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio.

'Αφῆμαι, dimissus sum, 1. sing. perf. ind. pass. ab ἀφίημι· perf. part. pass. ἀφαμένος. Th. ἵημι, mitto.

'Αφῆμεν, omisimus; volunt esse 1. pl. a. 2. ind. act. pro ἀφείμεν, ab ἀφῆν, a. 2. ind. act. verbi ἀφίημι· sed ibi scribendum ἄφεμεν. Mallem ergò dici in 1. pl. a. 2. opt. act. pro ἀφέμεμεν, ut εἶμεν pro εἴημεν, per Syncop. vel ἀφείμεν, Ion. et Poët. dicitur in a. 2. inf. act. pro ἀφεῖναι. Ex ἀπὸ, et ἵημι, mitto.

'Αφῆναι, dimisisse, a. 2. inf. act. ab ἀφίημι.

'Αφὴς, ἐντος, et in f. g. ἀφῆσα, derelinquens; a. 2. part. act. ab ἀφίημι.

'Αφιατὸν, abstinendum est: ab ἀτέχομαι, abstineo. Th. ἴσχω, teneo, habeo.

'Αφιλγύνω, f. ὑνῶ, p. υγκα, lædo.

'Αφίλεια, ας, ἡ, simplicitas orationis, cultus, &c. ab ἀφιλὴς, quod vide.

'Αφιλᾶν, a. 2. inf. act. ab ἀφαιρέω, q. v.

'Αφιλᾶσαι, 3. sing. f. 2. ind. m. et

'Αφιλέσθαι, a. 2. inf. m. ἀφίλεσθε, aufertis, Ion. pro ἀφέλεσθε, 2. pl. a. 2. ind. m. ἀφιλόμην, ου, ετο, verbi ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio.

'Αφίλης, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀφαιρέω, q. v.

'ΑΦΕΛΗ'Σ, ἐος, ὁ ἡ, simplex, tenuis, frugalis.

'Αφιλόμην, Ion. pro ἀφειλόμην, 1. sing. a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέομαι. Vide ἀφαιρέω, aufero.

'Αφιλότης, ητος, ἡ, simplicitas; idem quod ἀφίλεια. Th. ἀφιλὴς, simplex, q. vide.

'Αφίλυμαι, ῳ, υται, a. 2. sub. m. ab ἀφαιρέω, aufero, q. v.

'Αφιλὼν, auferens, a. 2. part. act. ab eod. q. v.

'Αφιλῶς, simpliciter, nudè, tenuitèr, sine artis affectatione, adv. ab ἀφιλὴς, q. v.

"Αφιμα, ατος, τὸ, dimissio, id quod dimittitur.

'Αφίμενος, derelinquens, dimittens; nom. sing. masc. part. a. 2. m. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

"ΑΦΕΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἄφινος, ους, τὸ, et per Syncop. ἄφνος, ου, ὁ, vel ἄφνος, ους, τὸ, divitiæ, opes, reditus propriè unius anni: qu. ἀφ' ἑνὸς ἔτους, vel ἔτος, uno anno collectum.

'Αφίνει, derelinquenti, dat. sing. a. 2. part. act. ab ἀφὴς, verbi ἀφίημι, q. v.

'Αφίξω, ες, ε, abstinebo, f. 1. ind. act. ab ἀτέχω, f. ξω. Th. ἴσχω, teneo, habeo.

'Αφίεται, f. ψω, p. φα, subrepo, serpendo abeo: serpentis proprium. Th. ἕρπω, serpo.

'Αφιρῶ, Dor. pro ἀφίρψω, f. 1. ind. act. verbi ἀφέρω, q. v.

"Αφις, ίτος, 2. et 3. sing. sine, remitte, -ito; ἄφετ, 2. pl. a. 2. imperat. act. ab ἀφίημι, sino, q. v.

"Αφισις, ιος, ἡ, remissio debiti, e. g. delicti, pœnæ; dimissio uxoris, &c. ab ἀφίημι.

'Αφισσαίη, Poëtico more, pro ἄφισαίη, 3. sing. præs. opt. act. ab ἀφίστημι, pro ἀφίστημι, discedo.

'Αφισσαίην, dimitterem: Poët. pro ἀφισαίην, 1. sing. præs. opt. act. ab ἀφίστημι.

'Αφισσᾶσι, cessant, 3. pl. præs. ind. act. pro ἱστᾶσι, ab ἵστημι, nam aliquandò per σ reduplicatur, undè est ἵσταμεν, et opt. ισταίην, &c. Vel ἀφισσᾶσι per Syncop. pro ἀφιστάνασι, 3. pl. perf. ind. act. Th. ἵστημι, sto.

'Αφίστατ, per Syncop. pro ἀφιστήκατε, perf. ind. act. 2. pl. ab ἀφίστημι.

'Αφίστεα, ων, αἱ, locus ita dictus; q. d. dimissæ. Sunt qui τὰ ἀφίστεα vertant in altum vela dare. Stephan. dicit 'Αφίστεα, esse πόλιν τῆς Μαγνησίας.

"Αφιστε, dimittite, 2. pl. a. 2. imperat. act. verbi ἀφίημι. Undè et

'Αφιστέον, dimittendum est, adv. positum.

"Αφιστος, ου, ὁ ἡ, dimissus, liber, absolutus; item sacer; item expositus, prostitutus, rejectaneus: ab ἀφίημι, quod ex ἀπὸ, et ἵημι, mitto.

'Αφίψω, vel -ίω, f. ἀφιψήσω, decoquo: et indè ἀφίψημα, ατος, τὸ,

décoctum, et ἄφεψις, εως, ἡ, *decoctio:* ex ἀπὸ, et ἕψω, *coquo.*

'Αφίεμεν, *remisi*, Att. pro ἀφῆκα, 1. sing. perf. ind. act. et

'Αφίεσται, 3. pl. perf. ind. pass. Att. pro ἀφεῖνται, ab ἀφίημι, *remitto.*

'Αφιῶεα, *prospectabat:* Att. pro ἀφῶρα, 3. sing. imperf. ind. act. contr. ab ἀφοράω. Th. ὁράω, *video.*

'Αφή, ῆς, ἡ, *commissura;* item *tactus; ictus, plaga; accensio, incensio;* præt. ind. m. ἧφα, verbi ἅπτομαι, *tango.*

'Αφηγέομαι, -οῦμαι, f. -ήσομαι, p. -ημαι, *duco, dux sum, impero;* part. præs. med. ἀφηγεύμενος, *ducens, dux, princeps;* item *narro, commemoro:* ex ἀπὸ, et ἡγέομαι, *dux sum.*

'Αφήγημα, ατος, τὸ, idem quod

'Αφήγησις, εως, ἡ, *narratio, memoria:* à præt. ind. pass. verbi præced.

'Αφῆκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ἀφῆν, ῆς, ῆ, aor. 2. ind. act. ἀφῆτε, 2. pl. aor. 2. subj. act. ab ἀφίημι, *remitto.*

'Αφίλατο, *desiliit*, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἀφάλλομαι. Th. ἅλλομαι, *salio.*

'Αφάμαρτον, ες, ε; *aberravi*, a. 2. ind. act. ab ἁφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, *pecco.*

'Αφημένος, η, ον, *suspensus, pendens;* perf. part. pass. ab ἀφάω, præt. ind. pass. ἀφῆμμαι. Th. ἅπτω, *tango.*

• 'Αφηνιάζω, f. άσω, p. ακα, *habenas detrecto, et excutio; contumax sum, non pareo.*

'Αφηρεύμην, -άμην, -ίω, -ῶ, -ίσω, -ίσω, *auferebam:* imperf. ind. m. verbi ἀφαιρέομαι, -οῦμαι. Th. αἱρέω, -ῶ, *capio.*

'Αφηρέθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀφαιρέω, *aufero.*

'Αφήνορος, gen. sing. ab

'Αφήνωρ, ορος, ὁ, *emissor, jaculator;* Epith. *Apollinis, vaticinator,* ab emittendis oraculis: ab ἀφίημι, *emitto.* Th. ἵημι.

"ΑΦΘΑΙ, ῶν, αἱ, *ulcera maligna in oris superficie;* item *in ore uteri:* ab ἅπτω, *accendo..*

'Αφθαρσία, ας, ἡ, *immortalitas, incorruptibilitas:* ex α priv. vel negat. et φθάρσις, *corruptio.* Th. φθείρω, *corrumpo.*

"Αφθαρτος, ον, ὁ ἡ ἡ, *incorruptibilis, immortalis:* ab α negat. vel priv. quod ex ἅπτω, vel ἅπτερ, *sine,* et φθαρτὸς, quod ab eod. Th.

'Αφθὰς, a. 1. part. pass. ab ἧφθην, verbi ἅπτομαι, *tango.* Th. ἅπτω, *necto,* &c.

"Αφθη, Dor. vel Ion. neglecto augmento, pro ἧφθη, *conflagravit:* 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἅπτω, *accendo.*

"Αφθιτος, ον, ὁ ἡ ἡ, *incorruptibilis:* id. q. ἄφθαρτος. Th. φθίω, id. q. φθίω, *corrumpo.*

"Αφθογγος, ον, ὁ ἡ ἡ, *non vocalis, mutus:* ex α pr. et φθόγγος, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor;* p. ind. m. ἔφθογγα, undè φθόγγος, *sonus.*

'Αφθόνατος, ον, ὁ, Dor. pro ἀφθόνητος, quod vide.

'Αφθονέστερος, ον, ὁ, Poët. pro ἀφθονώτερος, ον, ὁ, *invidiæ minùs obnoxius:* comparat. ab

'Αφθόνητος, ον, ὁ ἡ ἡ, *invidiâ carens, invidiæ non obnoxius:* ex α pr. et φθόνος, *invidia.*

'Αφθονία, ας, ἡ, *copia, abundantia,* item *invidiæ carentia.*

'Άφθονος, ον, ὁ ἡ ἡ, *invidiâ carens, copiosus:* ex α priv. et φθόνος, ου, ὁ, *invidia.* Hinc

'Αφθόνως, adv. *sine invidiâ, copiosè, affatim.*

• "Αφθορος, ον, ὁ ἡ ἡ, *incorruptus, impollutus, impubes, imberbis.*

'ΑΦΙ'Α, ας, ἡ, *genus plantæ.*

'Αφιᾶσι, *dimittunt, absolvunt judicio:* 3. pl. præs. ind. act. pro ἀφιῶσι, et Ion. ἀφίασι, verbi ἀφίημι.

'Αφίγμαι, perf. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio.*

'Αφίδρυμα, ατος, τὸ, *statua, dedicatio, simulacrum, delubrum, effigies:* ex ἀπὸ et ἵδρυω, *stabilio.*

'Αφίει, -ίετε, *remitte, -ite,* 2. et 3. sing. præs. imperat. act. ab ἀφίημι.

'Αφίεν, *dimittebat,* 3. pers. sing. imperf. vel præs. ind. act. pro ἀφίη, q. ab ἀφίεω, ας, α, priusquam transit in μι, conjug. secund. Et

'Αφιεὶς, έντος, præs. part. act. ἀφίναι, præs. inf. act. ab ἀφίημι, *remitto.*

'Αφίημι, *dimitto, repudio, omitto, permitto, sino, emitto, conjicio, remitto, relinquo:* ἀφίετε, 2. pl. præs. imperat. act. ἀφίεναι, præs. inf. act. f. ἀφήσω, a. 1. ind. act. ἀφῆκα. a. 2. ind. act. ἀφῆν, ῆς, ῆ, a. 2. imperat. act. ἄφες, έτω, et 2. pl. ἄφετε, a. 2. sub. act. ἀφῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. act. ἀφεὶς, έντος, præs. ind. pass. ἀφίεμαι, εσαι, εται, *relinquor;* p. ind. pass. ἀφεῖμαι, et in 3. pl. ἀφεῖνται, et Att. ἀφίενται, a. 1. ind. pass. ἀφέθην, -ήθην, vel -είθην, ης, η, a. 1. sub. pass. ἀφεθῶ, ῇς, ῇ, f. 1. ind. pass. ἀφεθήσομαι. Ex ἀπὸ, et ἵημι, *mitto.*

'Αφίκετο, *rediit*, 3. sing. a. 2. ind. m. ἀφικνέομαι, a. 2. inf. m. ab ἀφικνέομαι, *pervenio.*

'Αφίκετε, *rediistis*, 2. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

'Αφίκω, Dor. pro ἀφίκου, 2. sing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. Æol. et Dor. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio.* Sic ἀφικνῶ, Dor. et Æol. pro ἀφικνοῦ, 2. sing. præs. imperat. med. vel pass.

'Αφίκνεαι, *advenieris*, Ion. Paragoge pro ἀφίκῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ab

'Αφικνέομαι, -οῦμαι, *pervenio, advenio, assequor* sc. *cursu, virtute quâcunque, similitudine,* &c. indè gen. pl. præs. part. med. ἀφικνευμένων· præs. inf. med. ἀφικνεῖσθαι, f. 1. m. ἀφίξομαι, p. pass. ἀφῖγμαι, a. 2. ind. m. ἀφικόμην, ου, ετο, a. 2. sub. m. ἀφίκωμαι, ῃ, ηται, a. 2. inf. med. ἀφικέσθαι. Th. ἱκνέομαι, *venio.*

'Αφίκωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. ἀφικόμενος, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι.

'Αφιλάγαθος, ον, ὁ ἡ ἡ, *minimè amans bonos:* ex α priv. φίλος et ἀγαθὸς, *bonus.*

'Αφιλανθρωπία, ας, ἡ, *inhumanitas.*

'Αφιλάνθρωπος, ον, ὁ ἡ ἡ, *inclemens, inhumanus;* et

'Αφιλανθρώπως, adv. *inhumaniter:* ab α pr. φίλος et ἄνθρωπος.

'Αφιλάργῡρος, ον, ὁ ἡ ἡ, *alienus ab avaritiâ:* ex α pr. φίλος, et ἄργυρος, *argentum.*

"Αφιλος, ον, ὁ ἡ ἡ, *alienus ab amicitiâ, amicis carens:* ex α pr. et φίλος, *amicus.*

'Αφιλότῑμος, ον, ὁ ἡ ἡ, *minimè ambitiosus;* cum meliori, tum deteriori, sensu: ab α pr. et φιλότιμος, *ambitiosus,* q. vide.

"Αφιξις, εως, ἡ, *adventus, accessus; discessus, profectio:* ab ἀφικνέομαι, q. v.

'Αφίξομαι, f. 1. ind. m. verbi ἀφικνέομαι, q. v.

'Αφίστᾰμαι, *avolo;* f. 1. m. ἀσομαι, a. 2. ind. act. ἀπέστην, a. 2. ind. m. ἀποστάμην vel -άμην, a. 2. part. m. ἀποστάμενος. Th. ἵσταμαι, seu στάω, *volo, -as.*

'Αφίστημι, *sejungo, amoveo; absisto, desero, desisto; recedo, discedo, deficio; abduco, deduco;* item *abesse, distare;* in med. *rependo,* in pass. voce, *disjungi, avelli:* Hom. Il. ν'. 745. fut. ἀποστήσω, præt. ἀφίστακα, a. 2. ind. act. ἀπέστην, a. 2. imperat. act. ἀπόστηθι, ήτω, et in 2. pl. ἀπόστητε, a. 2. sub. act. ἀποστῶ, ῇς, ῇ, a. 2. inf. act. ἀποστῆναι, a. 2. part. act. ἀποστὰς, άντος, præs. ind. m. ἀφίσταμαι, σαι, ται, et in 3. pl. ἀφίστανται, *deficiunt;* præs. imperat. m. ἀφίστασο, f. 1. ind. m. ἀποστήσομαι, *deficiam:* ex ἀπὸ et ἵστημι, *sto.*

'Αφίχθαι, *devenisse:* perf. ind. pass. à perf. ind. pass. ἀφῖγμαι, ab ἀφικνέομαι, *pervenio,* &c.

'Αφλαστον, ου, τὸ, *summa pars* et *ornamentum puppis*; ex α priv. et φλαστὸς, *qui contundi facilè nequit*.

'Αφλογιστία, ας, ἡ, *inflammabilitatis ineptitudo*. Et

'Αφλόγιστος, υ, ὁ ἡ ἡ, *non ustulatus, qui inflammari nequit*. Ab α pr. et φλογιστὸς, quod à 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi φλογίζω. Th. φλίγω, *uro, flammo*.

'Αφλοισμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἀφρὸς, ῦ, ὁ, *spuma*; mutato ρ in λ, et Pleonasm. τῦ ι.

'Αφνειὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *dives*; (comp. -ότερος, *ditior*; super. -ότατος, *ditissimus*) Poët. pro ἀφνὸς, comp. -άτερος. Th. ἄφενος, *divitiæ*.

'Αφνεῶ, Dor. pro ἀφνεῦ, genit. sing. ab ἀφνειὸς, q. v.

'Αφνῶ, adv. *repentè, subitò, protinus*; per Sync. τῦ α, et Apoc. τῦ σ, pro ἀφανῶς. Ex α pr. et φαίνω, *ostendo*.

'Αφοβία, ας, ἡ, *securitas*: et

"Αφοβος, υ, ὁ ἡ ἡ, *metum non adferens, intrepidus*: et indè

'Αφόβως, *intrepidè, sine metu*: ex α pr. et φόβος, *metus*; quod à p. ind. med. φέφοβα, verbi φέβομαι, *metuo*, vel φοβέω, *terreo, timeo*.

'Αφόδευμα, ατος, τὸ, *excrementum*: et

'Αφοδευτήριον, υ, τὸ, *latrina*: ab

'Αφοδεύω, f. εύσω, p. ἀφοδεύκα, *caco, excerno, alvum exonero*.

'Αφόδιον, υ, τὸ, Poët. ἀφόρδιον, q. v. ab

"Αφοδος, υ, ἡ, *discessus, digressus, reditus*: item *secessio ad exonerandam alvum; latrina, stercus, excrementum*: ab ἀπὸ, et ὁδὸς, *via*.

'Αφόμοιος, υ, ὁ ἡ ἡ, *absimilis, dissimilis, ficto similis*. Ex ἀπὸ, et ὅμοιος, *similis*.

'Αφομοιόω, -ῶ, *similem reddo, assimilo*: f. ώσω, p. ἀφωμοίωκα, p. ind. pass. ἀφωμοίωμαι, part. perf. pass. ἀφωμοιωμένος, *assimulatus*: ab ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, ἡ, ὸν, idem.

'Αφοπλίζω, f. ίσω, p. ικα, *armis spolio*; med. vel pass. *arma exuo*: neut. absolut. Hinc ἀφοπλίζοντο, *exuerunt*: 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. Ex ἀπὸ, et ὅπλα, τὰ, *arma*.

'Αφορέω, -ῶ, *intueor, respicio, adspecto*: f. ήσω, p. ἀφώρηκα. Ex ἀπὸ, et ὁράω, *video*.

'Αφόρδιον, υ, τὸ, pro ἀφόδιον, υ, τὸ, q. v. ρ inserto metri ergò, *excrementum*: ex ἀπὸ et ὁδὸς, *via*.

'Αφόρητος, υ, ὁ ἡ ἡ, *intolerabilis, molestus*, verbale: ex α pr. et φορέω, φέρω *fero gero*. Th. φόρος, *foro*.

'Αφορία, ας, ἡ, *sterilitas frugum, agrorum*.

'Αφορμῶ, 3. sing. f. 1. ind. act. Att. ab

'Αφορίζω, *separo, segrego, distinguo; finio, termino; deligo, designo; excommunico, repudio*, &c. imperf. ind. act. ἀφόριζον, f. ἀφορίσω, et Att. ἀφορῶ, ῖς, ῖ, p. ἀφόρικα, a. 1. ind. act. ἀφόρισα. imperat. ἀφόρισον, άτω. a. 1. ind. pass. ἀφορίσθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. ἀφορίσθητι, et in 2. pl. ἀφορίσθητε, ex ἀπὸ, et ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus, finis*.

'Αφορισμένος, perf. part. pass. Ion. ab ἀφορίζω, *separo*.

'Αφόρισμα, ατος, τὸ, *suis terminis descriptum, et ab aliis separatum*. Et

'Αφορισμὸς, ῦ, ὁ, *determinatio, distinctio, separatio*: *brevis sententia*: ἀφορισμοὶ, ῶν, οἱ, *breves sententiæ*: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφορίζω, q. v.

'Αφορμάω, ῶ, f. ήσω, *prorìpio me ex aliquo loco; discedo, proficiscor*. Ex ἀπὸ, et ὁρμάω, *prorumpo*.

'Αφορμὴ, ῆς, ἡ, *impetus, perfugium, auxilium; occasio, opportunitas; pecunia ad peculiarem usum destinata*: ex ἀπὸ, et ὁρμὴ, *impetus*.

'Αφορμηθῆν, pro ἀφορμηθέντων, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἀφορμάω, f. ήσω, *ex aliquo loco me prorìpio, proficiscor*: ex ἀπὸ, et ὁρμάω, *impetus*.

'Αφορολόγητος, υ, ὁ ἡ ἡ, *immunis à tributo*.

'Αφορος, υ, ὁ ἡ ἡ, *sterilis, non frugifer*. Ex α priv. et φέρω, *fero*.

'Αφοσιόω, f. ώσω, p. ωκα, *expio, consecro, devoveo; justa facio, abominor; perfunctoriè ago*, undè est, *leviter defungor, velut auspicandi tantùm causâ; deprecor, recuso*, &c. ab ἀπὸ et ὅσιος.

'Αφοσίωμα, ατος, τὸ, *piaculum*. Et

'Αφοσίωσις, εως, ἡ, *expiatio*: à præt. ind. pass. præced. verbi.

'Αφ' ὗ τότε, pro ἀπὸ τῦ τότε χρόνου, *ab eo tempore*.

'Αφυ, 2. sing. a. 2. imperat. m. Att. pro ἄφες, et hoc Ion. pro ἄφεσο, *libera*, ab ἀφίημι, q. v.

'Αφῦ, pro ἀνέφελε, ἀφίκετο, ἀνελύθην.

'Αφύσσω, pro ἀφύσω, acc. sing. part. præs. act. contr. ab ἀφάω, *palpo, contrecto*: quod ab ἁφὴ, *tactus*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

'Αφραδέοντι, *inscienti*: dat. sing. præs. part. act. ab

'Αφραδέω, f. ήσω, p. ηκα, *inconsultè ago*; vel *stultè loquor, insanio*: quod ex α pr. et φραδὴς, *prudens, intelligens, consultus*. Th. φράζω, *dico, intelligo*.

'Αφραδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *temerarius, inconsultus*. Et indè

'Αφραδία, ας, ἡ, et Ion. ἀφραδίη, *imprudentia, inopia consilii*; ἀφραδίησιν, dat. pl. Ion. pro ἀφραδίαις, ex α pr. et φραδὴς, *prudens*.

'Αφρονέω, f. ονῶ, *insanio, desipio, amens sum*: præs. part. act. ἀφρονέων. Ex α pr. et φρὴν, *mens*.

'Αφρονος, υ, ὁ ἡ ἡ, *non septus, non munitus*. Ex α pr. et φράσσω, *septus*.

'Αφρατος, ὁ ἡ ἡ, *ineffabilis, non dictus*, vel *non dicendus*; item *inexpectatus, improvisus; occultus*: ἐς τὸ ἀφρατότατον, *subaudi χωρίον, in occultissimo loco*: ex α priv. et φράζω, *dico*.

'Αφρήτωρ, ορος, ὁ, *qui est extra tribum*; item *osor, vel inimicus civilis societatis*: ex α pr. et φρήτωρ, Ion. pro φράτωρ, *contribulis*: q. d. ἀφρησία, *curia, tribus*: ἀπὸ τῦ φρέατος, quod communi puteo uterentur.

'Αφρίζω, *spumo, spumam excito*: f. ίσω, p. ῖφα. Th. ἀφρὸς, *spuma*.

'Αφρικὴ, ῆς, ἡ, *AFRICA*, dicta est ἀπὸ Λιβύη, *Libya*, ab *Apro* seu *Afro* quodam.

'Αφρογένιον, ου, τὸ, *ex spumâ prognata*; et 'Αφρογενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *spumâ prognatus*. Veneris epitheton. Ex ἀφρὸς, *spuma*, et γίνος, quod à γένομαι, *nascor*.

'Αφροδισιαστὴς, ῦ, *venereus, libidinosus*. Et

'Αφροδίσιος, υ, ὁ ἡ ἡ, vel ως, ία, ων, idem. Ab

'ΑΦΡΟΔΙΤΗ, ης, ἡ, *Venus*: quia ex ἀφρῦ, i. e. *spumâ*, dicitur genita.

* 'Αφροδισίαται ἡδοναὶ, *voluptates venereæ*.

'Αφρόκομος, υ, ὁ ἡ ἡ, *spumicomus*: ex ἀφρὸς, et κόμη, *coma*.

'Αφρονέω, f. ήσω, p. ηκα, *non sapio, amens sum, ἀφρονέοντας*, acc. pl. masc. part. præs. act. ex α pr. et φρὴν, *mens*.

'Αφροντίσω, -ῶ, f. ίσω, p. ηκα, *non curo, negligo*: et

'Αφροντισία, ας, ἡ, *negligentia*, et

'Αφρόντιστος, υ, ὁ ἡ ἡ, *curis vacuus, securus; curis abundans*: ab α pr. vel intens. et φροντίζω, *curo*.

'Αφρόνως, adv. *insipienter, incautè*.

'ΑΦΡΟΣ, ῦ, ὁ, *spuma, saliva*.

'Αφροσι, *insipientibus*, dat. pl. ab ἄφρων, *insipiens*.

'Αφροσύνη, ης, ἡ, *dementia, imprudentia*: ex α pr. et φρὴν, *mens*. q. v.

'Αφρὼν, όνος, ὁ ἡ ἡ, *insipiens, stultus, imprudens*: ab eod. q. v.

'Αφῦς, υος, ἡ, *piscis*: qui ἐξ ἀφρῦ, nascitur.

'Αφυὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *hebes, ineptus, rudis*. Et

'Αφυΐα, ας, ἡ, *hebes ingenium, na-*

tura ad aliquid inepta: ab *α* pr. et *φυὴ, natura*, quod à *φύω*.

Ἀφυκτος, *υ, ὁ ἡ ὐ*, Poët. pro *ἄφευκτος, qui vitari nequit, inevitabilis, necessaria:* ex *α* pr. et *φεύγω, fugio*. Hinc

Ἀφύκτως, adv. *sine fugæ spe, inevitabiliter*.

Ἀφύλακτος, *υ, ὁ ἡ ὐ, non observans, securus, incautus:* item *non observatus, incustoditus*.

Ἀφυλάκτως, *incautè, incustoditè*, adv. ab *α* pr. et S. pers. sing. præterit. ind. pass. verbi *φυλάσσω*, vel *-άττω, custodio*.

Ἀφύσσω, Dor. pro *ἀφύξω, hauriam:* 1. sing. f. 1. ind. act. ab *ἀφύσσω, haurio*. Th. *ἀφύω*, idem.

Ἀφυπνίζω, f. *ίσω, expergefacio, è somno excito*. Ex *ἀπὸ*, et *ὕπνος, somnus*.

Ἀφυπνόω, *sopior, obdormisco:* f. *ώσω*, p. *ἀφύπνωκα*, a. 1. ind. act. *ἀφύπνωσα*, neut. ab *ἀπὸ*, et *ὕπνος, somnus*.

Ἀφυσγιστὶ, *ũ, ὁ ἡ ὐ, haustus, depromptus:* ab *ἀφύω, haurio*.

Ἀφύσσαι, Poët. pro *ἀφύσαι*, a. 1. inf. act. ab *ἀφύω, haurio*.

Ἀφύσσω, *haurio, hauriendo promo:* f. *ξω*. f. 1. inf. act. *ἀφύξαν*, p. *κα*. Th. *ἀφύω*.

Ἀφυτερίαι, *ῶ*, f. *ήσω*, p. *ηκα, defraudo*.

ΑΦΤΩ, f. *ύσω*, p. *υκα, haurio, hauriendo promo, exhaurio*.

Ἀφ' ὅ, Dor. pro *ἀφ' ὅ*, subaudi *χρόνῳ, ex quo*, sc. *tempore*.

Ἀφ' ὧν ἰδύναντο, *pro viribus*.

Ἀφ' ὅτου, sc. *χρόνου*, Dor. pro *ἀφ' οὗ χρόνου, ex quo*.

Ἀφωμοιωμένος, *assimilatus:* perf. part. pass. ab *ἀφομοιόω, -ῶ, assimilo:* ex *ἀπὸ*, et *ὅμοιος, similis*. Th. *ὁμὸς, ἡ, ὸν*, idem.

Ἀφώνητος, *υ, ὁ ἡ ὐ*, et

Ἄφωνος, *υ, ὁ ἡ ὐ, privatus facultate edendi vocem, mutus:* ex *α* pr. et *φωνὴ, vox, sonus*.

Ἀφώριζον, *ις*, imperf. ind. act. *ἀφώρισα, ας, ι*, a. 1. ind. act. ab *ἀφορίζω, separo:* ex *ἀπὸ*, et *ὅρος, terminus*.

Ἀφῶσιν, *demiserint:* 3. pl. a. 2. subj. act. ab *ἀφίημι*, q. v.

Ἀχαὲ, *ὁ, Achax*, nom. viri, indecl.

Ἀχαιὰ, *ας, ἡ*, Cereris epitheton: ab *ἄχος, dolor*, H. Steph.

Ἀχαΐὰς, *ίδος, ἡ*, territorium Achæorum seu Græcorum, *H. Steph.*

Ἀχαϊκὸς, *ὴ, ὸν, Achaicus*, Græcus.

Ἀχαϊὰς, *άδος*, nom. propr.

Ἀχαϊὰς, *ίδος, ἡ*, mulier Gr. in pl. Ἀχαϊάδες.

Ἀχαιοὶ, *Achivi*, nom. pl. in acc. pl. Ἀχαιοὺς. Ab Ἀχαὶς, *Græcia*, q. v.

Ἀχαῖναι, *οἱ ᾳ αἱ, cervi*, ab Achaineâ urbe, *Oppian*.

Ἀχάλινος, *ε, ὁ ἡ ὐ, effrænatus:* ex *α* pr. et *χαλινὸς, frænum*.

ΑΧΑΝΗ, *ης, ἡ, genus mensuræ frumentariæ apud Persas*, aut *cista frumentaria:* fortè ab

Ἀχάνης, *ες, ὁ ᾳ ἡ, non hians*, undè, *mutus, ob defectum virium*, vel *animi, qui hiscere non potest, silentio defixus*. Ab *α* pr. et *χαίνω, hisco*. At *α* intens. *valdè hians, vastum hiatum habens* unde et, *non tectus*, de ædificio: *vastus, immensus*.

Ἄχαρι, *injucundum*, n. g. ab

Ἀχαρὶς, *ῖτος, ὁ ἡ ὐ, ingratus, injucundus, insulsus, molestus; tristis, durus, acerbus; benèficii immemor:* ex *α* pr. et *χάρις, gratia*.

Ἀχαριστίω, *ῶ*, f. *ήσω, ingratus sum, non gratificor, gratiam non rependo, non indulgeo, non obsequor:* in passivo, *ἀχαριστέομαι, -οῦμαι, debitam gratiam non accipio, ingratum aliquem experior:* ab *ἀχάριστος, ingratus*.

Ἀχαριστία, *ας, ἡ, ingratitudo*. Et

Ἀχάριστος, *ε, ὁ ᾳ ἡ, ingratus:* ab *α* pr. et S. pers. sing. præt. Ind. pass. verbi *χαρίζομαι, gratificor*, quod à *χάρις, gratia*.

Ἀχαρίστως, *ingratè*, adv. ab *ἀχάριστος*, q. v.

ΑΧΑΤΗΣ, *υ, ὁ, gemma quædam ab Achate* fluv. Siciliæ sic dicta: quin et propr. nomen viri, Æneæ fidi socii.

Ἄχαχε, primâ longâ, Dor. pro *ἤχει, resonabat:* S. sing. imperf. ind. act. ab *ἴχεον, -ες, ες, -ες, ε, -ε* ab *ἠχέω*. Th. *ἦχος, sonus*. Sed

Ἀχεῖ, Dor. pro *ἠχεῖ*, S. sing. præs. ind. act. vel 2. sing. præs. imperat. act.

Ἀχειρ, *ος, ὁ, ἡ, τὸ*, id. q. *ἀχειρής*.

Ἀχειρὶς, *qui sine manibus sunt:* nom. pl. ab

Ἀχειρὶς, *ὶος, ὁ ᾳ ἡ, manu seu manibus carens, mancus*.

Ἀχειροποίητος, *υ, ὁ ᾳ ἡ, non manu vel manibus factus, non humano structus artificio:* ex *α* pr. *χεὶρ, manus*, et *ποιητὸς, factus*. Th. *ποιέω, facio*.

Ἀχειρὸς, *υ, ὁ ᾳ ἡ*, id. quod *ἀχειρής*.

Ἀχείρωτος, *υ, ὁ ᾳ ἡ, qui subigi non potest, manu non factus*. Th. *χείρ, manus*.

Ἀχέοισα, Dor. pro. *ἀχέουσα*.

Ἀχέυε', pro *ἀχέουσα, dolens:* præs. part. act. f. g. ab *ἀχέω*. Th. *ἄχος, dolor*.

ΑΧΕΡΔΟΣ, *υ, ὁ* vel *ἡ, spina quædam*.

ΑΧΕΡΩΙ'Σ, *ίδος, ἡ, populus alba;* q. ab Ἀχέρων, quòd Hercules ex Acheronte eam detulerit.

Ἀχέρων, *Acheron*, fluvius Epiri; item inferni: et hic est *ἄχεος ῥόος, doloris fluvius*.

Ἀχέουσιν, Æol. et Dor. pro *ἠχοῦσιν, resonant, modulantur:* 3. pl. præs. ind. act. ab *ἀχέω*, Dor. pro *ἠχέω*, quod ab *ἦχος, sonus*.

Ἀχεύω, f. *εύσω*, idem quod

Ἀχέω, f. *έσω*, p. *ηκα*, p. pass. *ᾳμαι, doleo, ægrè fero*. Th. *ἄχος, dolor*. Estque

Ἀχέω, Dor. pro *ἠχέω, resono*. Th. *ἦχος, sonus*.

Ἀχέων, præs. part. act. ab *ἀχέω, doleo*.

Ἀχθ, *ένος, ὁ ᾳ ἡ, pauper, mendicus:* ex *α* pr. et *ἴχω, quod nihil habet;* vel ab *α* intens. et *χέω, χαίνω, hisco, ut sit valdè avidus, admodum famelicus*, Ern. Hinc

Ἀχηνία, *ας, ἡ, paupertas, mendicitas*.

Ἀχθὰς, *ductus:* a. 1 part. pass. ab *ἄγω, duco*.

Ἀχθέσα, *feres molestè:* Att. pro *ἀχθέσῃ*, 2. sing. f. 1. ind. m. ab

Ἀχθομαι, *ingemo sub pondere, gravor, ægrè fero, succenseo:* cum dat. f. 1. m. *ἀχθεσθήσομαι*, et *ἀχθεσθήσομαι*, p. pass. *ἄχθημαι*, ab obsoleto *ἀχθίομαι*. Th. *ἄχθος, pondus, dolor*.

Ἄχθος, *ους, τὸ, pondus, onus, sarcina, dolor gravis, molestia:* hinc *ἄχθομαι, gravor, ἀσυμφόρως, onerosus*, &c.

Ἀχθοφορέω, *ῶ*, f. *ήσω, onera fero, onus sustineo*, et

Ἀχθοφόρος, *υ, ὁ, qui sarcinas et onera fert, bajulus, sarcinarius:* ab *ἄχθος, ους, τὸ, onus*, et *φέρω, fero*.

Ἀχὶ, vel *ἄχι, facilè*, adv.

Ἄχι, *ubi:* Dor. pro *ᾗ*, vel *ᾗχι*.

Ἀχιλλῆα, pro Ἀχιλλέα, acc. sing. Ion. et Poët. ab Ἀχιλλεὺς, *ῆος, ὁ, Achilles*.

Ἀχιλλεὺς, *ῆος, ῆι, ῆα* et Att. *ῆως, ὁ, Achilles:* hinc Ἀχιλλήϊος, *ία, ῖον*.

Ἀχίτων, *ωνος, ὁ ᾳ ἡ, qui tunicam non habet*. Ex *α* priv. et *χιτὼν, tunica*.

Ἀχλαινος, *υ, ὁ ᾳ ἡ, qui est sine læenâ*, vel *veste: ὁ ἄνευ χλαίνης ὤν*.

Ἀχλύεις, *εσσα, εν, εντος, εσσης, εντος, caliginosus:* ab

ΑΧΛΥ'Σ, *ύος, ἡ, caligo, tenebræ, nebula, oculorum caligatio, tristitia*. Hinc

Ἀχλύω, f. *ύσω*, p. *υκα, obtenebror;* undè verisimile Angl. A CLOUD.

ΑΧΝΑ, sive *ἄχνη, ης, ἡ, gluma, acus: fumus, fuligo, spuma, sordes; tenuissima et minima pars alicujus rei*.

Ἀχνύμαι, *doleo:* f. *ύσομαι*, p. *ἄχνυσμαι*. Th. *ἄχος*.

'Αχοῖ, dat. Dor. pro ἠχῇ (ut Λαοτοῖ pro Λαοτῇ.) ab ἠχώ, οὗς, -οῦς, ἡ, *Echo.* Th. ἦχος, *sonus.*

"Αχολος, ου, ὁ & ἡ, *bile,* seu *felle carens:* item *bilem abigens:* ab α pr. et χολὴ, *bilis.*

'Αχόρευτος, ος, ὁ & ἡ, *sine choreis:* ex α pr. et χορεὺς, *chorus.*

"ΑΧΟΣ, ους, τὸ, *mœror, dolor, tristitia:* Angl. ACHE, et indè AKE.

"Αχραντος, ος, ὁ & ἡ, *impollutus, immaculatus, purus, intactus:* ex α pr. et χραίνω, *coloro.* Th. χράω.

'ΑΧΡΙΣ, ἄδος, ἡ, *pyrus silvestris, fructus pyri silvestris.*

'Αχρεῖος, ία, ῖον, *inutilis, e; inceptus:* et hinc

'Αχρείως, adv. *turpiter:* ex α pr. et χρεία, *utilitas.*

'Αχρειότης, ητος, ἡ, *inutilitas.*

'Αχρειόω, -ῶ, *inutilem reddo;* f. ώσω, p. ἠχρείωκα, præs. ind. pass. ἀχρειόομαι, *inutilis fio:* p. ind. pass. ἠχρείωμαι, a. 1. ind. pass. ἠχρειώθην, ab eod.

'Αχρήϊος, pro ἄχρεῖος, Poët. factâ Dialysi.

'Αχρήϊος, idem quod ἄχρηστος.

'Αχρήμονος, ος, ὁ & ἡ, *qui est sine pecuniis, inops:* ex α pr. et χρήματα, *opes.*

"Αχρηστος, ος, ὁ & ἡ, *inutilis, e; incommodus, inusitatus; improbus; qui oraculum non consuluit,* vel *ab eo non tulit responsum:* dat. pl. ἀχρήστοισι· ex α pr. et χρηστὸς, ὴ, ὸν, *utilis, e.* Th. χράομαι, *utor.*

"Αχρι vel ἄχρις, adv. *usque, donec:* cum. gen. item *intrò, quoad.* Th. μέχρι, idem.

'Αχυρεὼ, ῶς, ἡ, *acervus palearum.* Ab

'ΑΧΥΡΟΝ, ου, τὸ, *palea, acus, stramentum, festuca; folliculus tritici.*

'Αχυρόω, f. ώσω, p. ωμα, *paleis sterno.*

'Αχυρὼν, ῶνος, ὁ, *acervus palearum.*

'Αχὼ, Dor. pro ἠχὼ, *Echo.*

'ΑΧΩΡ, ῶρος, ὁ, *manans capitis ulcus, sordes capitis.*

"Αψ, adv. *retrò, retrorsùm, rursùs, statim:* ἂψ ἴδυαι, *regredi.*

"Αψαι, *tetigisti,* Ion. pro ἅψω, et hoc Dor. pro ἅψω, 2. sing. a. 1. ind. m. ἄψασθαι, 2. sing. a. 1. opt. m. verbi ἅπτομαι, *tango:* f. 1. m. ψομαι, a. 1. ind. m. ἡψάμην, ω, αντο, p. pass. ἧμμαι.

"Αψασθαι, *tetigisse,* a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

"Αψαυστος, ος, ὁ & ἡ, Ion. et Poët. *intactus, illibatus; non tangendus, qui non tetigit:* ex α pr. et ψαύω, *tango.* Th. ψάω.

"Αψεκτος, ος, ὁ & ἡ, *irreprehensus:* ex α pr. et ψέγω, *vitupero.*

'Αψευδὴς, ές, ἡ, ἧος, *non sum mendax, non mentior:* ex α pr. et ψεύδω, *decipio, mentior.*

'Αψευδὴς, ἀψευδοῦς, *citra mendacium, verè:* ab ἀψευδὴς.

'Αψευδὴς, ὲς, ὁ & ἡ, *mentiri nescius, verus:* in acc. sing. ἀψευδέα. Th. ψεύδω, *decipio.*

"Αψευδος, ος, ὁ & ἡ, *non mentitus, minimè fallax:* ab eod. Th.

'Αψῖδες, nom. pl. vide in ἄψις, et ἀψὶς, *connexio.*

'Αψίκορος, ος, ὁ & ἡ, *fastidiosus;* qui ἅμα τῷ ἔσθειν, satietatem seu κόρον habet, quod à κορέω, *satio.*

"Αψιν, acc. sing. ab ἄψις, ιος, ἡ, *tactus.* Sed ἀψὶς, ῖδος, ἡ, *curvatura in rota:* in nom. pl. ἀψῖδες, dat. pl. ἀψῖσι· ex ἅπτω, *connecto.*

'ΑΨΙΝΘΙΟΝ, ου, τὸ, et ἄψινθος, ου, ὁ, *absinthium, herba amara.* Angl. WORMWOOD.

'Αψὶς, vel ἀψὶς, ῖδος, ἡ, *connexio, vinculum, testudo, ligneus rotæ circulus:* ab ἅπτω, *necto.*

"Αψις, ιος, ἡ, *tactus, contrectatio:* ab ἅπτομαι, *tango.*

"Αψοῤῥος, et ἀψόῤῥοος, ου, ὁ & ἡ, *reciprocus, retrogradus, refluens:* ex ἄψ, *retrò,* et ῥέω, *fluxus:* q. à ῥέω, *fluo,* p. ind. m. ἔῤῥυα.

'Αψῦχος, ος, ὁ & ἡ, *animâ carens, inanimus; timidus, ignavus:* ex α pr. et ψυχὴ, *anima.*

'ΑΩ, ἀάω, ἄεις, et ἄημι, *flo, spiro:* f. ήσω· hinc ἄημα, *flatus, spiritus:* ἀήτης, *ventus,* &c.

'Αᾶδεν, Dor. pro ἠᾶδεν, *manè,* adv. Th. ἠὼς, *aurora,* Dor. ἀώς.

'Αᾶν, ἄόνος, Dor. pro ἠόν, quod pro ἠΐων, ἴονος, ἡ, *littus.*

'Ααφίω, -ῶ, f. ήσω, p. ἠάφηκα, *non custodio, negligo.*

'Ααφῶ, adv. *intempestivè:* ex α pr. et ἄφα, *tempus, hora.*

'Ααφία, ας, ἡ, *intempestivitas, immaturitas:* ab

"Ααφος, ος, ὁ & ἡ, *intempestivus, indecens; difficilis custoditu, negligens.* Ex α pr. et ἄφα, *tempus,* vel ἄφη, *cura,* vel ἄφος, *custos.*

"Ααφον, *pependerat;* per Sync. et Ion. pro αἰάφησε, vel ἠάφησε, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi αἰάφημι, *sursùm tollo.* Vel dicitur Poët. pro ἦρτο, vel ἦρτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἄρω, *apto,* vel αἴρω, *tollo;* α pro η, et Pleonasmo τῦ α.

'Ἀὼς, ἀόος, ἀῶς, ἡ, Dor. pro ἠὼς, ἡ, *aurora.*

'Ἄωτος, f. ήσω, p. ηται, *flores decerpo, carpo, ut somnum.* Ab

'ΑΩΤΟΣ, οῦ, ὁ, et ἄωτον, ου, τὸ, *flos: præstantissimum quodque in omni re, lana.* Est et

"Αωτος, ος, ὁ & ἡ, *auribus carens:* ex α pr. et οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.*

B

B, secunda litera, dicitur *Βῆτα.* In numeris est *binarius.* Delphi β pro σ utuntur, ut βιπεὸς pro σιπεός. Macedones β pro φ, ut Βερενίκη pro Φερενίκη. Aliquandò otiosè præponitur, ut βρόδον pro ῥόδον.

BA', vocula eorum, qui se mutuò inclamant: ut et vocula risûs, qu. à βαάω.

Βᾶ, et βάβι, *incede,* Dor. et per Apoc. pro βῆθι, 2. sing. a. 2. imperat. act. ab ἔβην, a. 2. ind. act. verbi βαίνω, *eo.*

Βάαλ, ὁ, indecl. nomen idoli, Lat. *dominus:* apud Sidonios *primitùs.* Pœni contractiùs *Bal,* Chaldæi *Bel,* idem enuntiant.

ΒΑΑ'ΡΑΣ, *radix herbæ cujusdam mirabilis.*

Βάβα, *vox inarticulata.*

Βαβάζω, f. σω, vel ξω, p. κα, vel χα, *inarticulatam vocem edo, vagio:* à βάβαι, *loquor.*

ΒΑΒΑΙ', *papæ,* admirantis adv. vel πασαῖ· hinc Angl. BABE et BABY.

Βαβάκτης, ου, ὁ, *loquax, garrulus, nugator, insanus, saltator.* A βαβάζω.

Βαβάλιον, ου, τὸ, *cunabula, -orum.*

Βαβαλιστήρια, ων, τὰ, *cunæ:* à præc. in illis enim infantes βαβάζουσι, *vagiunt.*

Βάβαλον, ου, τὸ, αἰδοῖον, *foramen, porta.*

Βάβαξ, ακος, ὁ, *garrulus, nugator, vanus, impudens.* Th. βάζω, *loquor.*

Βαβράζουσι, præs. inf. act. *contentè clamare,* ut cicadæ cantant; q. à βάζω, *loquor.*

Βάβραξ, ακος, ὁ, *gingivæ.*

Βαβύλὼν, ῶνος, nom. urbis Heb. *confusio.*

Βάγμα, ατος, τὸ, *sermo, oratio, rumor, fama; vaticinium:* à βάζω.

Βαδδὶν, *lina, vestes lineæ sacerdotales:* à בַּדִּים plur. בַּד *linum.*

Βᾶδην, *pedetentim, gradatim, lento gradu,* adv. à βαίνω, *eo.*

Βαδίζω, *vado, eo,* f. ίσω, Att. βαδοῦμαι, p. βεβάδικα· ab eod. Th.

Βαδίξω, Dor. pro βαδίσω, f. 1. ind. act. à βαδίζω, q. v.

Βαδῦμαι, Att. pro βαδίσομαι, 1. sing. f. 1. ind. m. verbi βαδίζω, à quo

Βάδισις, εως, ἡ, *ambulatio, ingressio, ingressus.*

Βάδισμα, ατος, τὸ, *gressus, incessus:* et

Βαδισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Βαδιστία, Att. pro βαδιστέον, *eundum est.*

Βαδιστὴς, οῦ, ὁ, *cursor.*

Βαδιστικὸς, ὴ, ὸν, vel -ὸς, -ὰ, -ὸν, *qui ambulare potest:* et

Βᾰ̃δος, ε, ὁ, *gressus, iter.* Omnia à *βαίνω, eo.*

ΒΑ΄ΖΩ, *loquor, dico, vaticinor*; f. *σω*, et *ξω*, p. *βέβαχα.*

Βαθίων, Ion. pro *βαθῖων*, acc. sing. fœm. à *βαθύς, ῖα, ύ.*

Βαθῐ̃, *profundo*, dat. sing. contr. à *βαθύς, βαθῖα, βαθύ*, et Ion. *-έῐ*, dat. sing. f. g. à *βαθῖα, ας*, et Ion. *-ῃς.* Hinc

Βάθεος, υ, ἡ ἑ ἡ, vel *-εος, -ες, -ον*, *profundus, -altus.*

Βαθέως, adv. *profundè, altè, graviter.*

Βάθιων, comp. pro *βαθύτερος, profundior*: et *βάθιστος*, superl. pro *βαθύτατος, profundissimus*, τοῦ *βαθύς, profundus.*

Βαθμηδόν, *gradatim*: adv. et

Βαθμίς, ίδος, ἡ, *gradus, basis*; et

Βαθμὸς, οῦ, ὁ, *gradus, limen; gradus dignitatis, statio pœnitentium.* Th. *βαίνω, eo, vado, gradior.*

ΒΑ΄ΘΟΣ, ους, τὸ, *profunditas, altitudo, gurges, cavitas, locus intimus, fundus.*

Βάθρον, υ, τὸ, *gradus, scala, basis; scamnum, subsellium*: à *βαίνω, eo, vado, gradior.*

Βαθύγλωσσος, υ, ὁ ἑ ἡ, *eloquens*; ex *βαθύς*, et *γλῶσσα, lingua.*

Βαθύδινος, υ, ὁ ἑ ἡ, *vortices profundos habens*; ex *βαθύς*, (q. à *βάθος*,) et *δῖνη, aquarum vortex.*

Βαθύδοξος, υ, ὁ ἑ ἡ, *gloriosissimus, celeberrimus*: qu. *βαθεῖαν, ἤγουν μίγιστον δόξαν ἔχων.*

Βαθύζωνος, υ, ὁ ἑ ἡ, *latè*, vel *profundè, cinctus*; ex *βαθύς*, et *ζώνη, zona, cingulum.*

Βαθύκληρος, υ, ὁ ἑ ἡ, *opulentus, qui profundas hæreditates habet*: ex *βαθύς*, et *κλῆρος, hæreditas.*

Βαθύκολπος, υ, ὁ ἑ ἡ, *profundum sinum habens, magnos sinus habens, de veste*: qu. *βαθὺν κόλπον ἔχων.*

Βαθυκρήμνος, υ, ὁ ἑ ἡ, *qui profunda præcipitia habet*, ὁ *βαθεῖς κρημνοὺς ἔχων.* Th. *κρημνὸς, præcipitium.*

Βαθυκρηπῖς, ίδος, ἡ, *profundum fundamentum habens*: ex *βαθύς*, et *κρηπῖς, fundamentum.*

Βαθυνῦμων, ονος, ὁ ἑ ἡ, *habens undas profundas*: ex *βαθύς*, et *νῦμα, unda.*

Βαθύλειμος, υ, ὁ ἑ ἡ, et *βαθυλήμων, ονος, ὁ ἑ ἡ*, *læta pascua habens*: ex *βαθύς*, et *λειμὼν, pratum.*

Βαθύμαλλος, υ, ὁ, *qui profundam, densamque lanam habet, villosus.* Th. *μάλλος, villus.*

Βαθυμήτης, nom. Æol. pro *βαθυμήτις*, υ, ὁ, *qui profundum habet consilium, prudentissimus*, ὁ *βαθεῖαν μῆτιν, τοῦ᾽ ἰσχὺν βυλὴν, ἔχων.*

Βαθὶν, *profundum*, acc. sing. masc. et

Βάθινος, η, ὁ, *fovea*: item

Βάθυνσις, εως, ἡ, *excavatio*: à

Βαθύνω, *excavo*: f. *ῦνω*, p. *ψνα*, p. pass. *βεβάθυμμαι*, et Att. *βεβάθυσμαι.* Omnia à *βάθος, profunditas.*

Βαθυπέδιος, ια, ον, vel *ος, ου, ὁ ἑ ἡ, qui profundum campum seu planitiem habet.* Ac proindè *ferax*; ὁ *βαθὺ πεδίον ἔχων.*

Βαθυπλούσιος, υ, ὁ ἑ ἡ, et *βαθύπλουτος*, υ, ὁ ἑ ἡ, *prædives, opulentus.* Th. *πλοῦτος, divitiæ, Plutus.*

Βαθυπόλεμος, υ, ὁ ἑ ἡ, *qui magnum et grave bellum movet*: ὁ *βαθὺν πόλεμον ἐγείρων.*

* **Βαθυπώγωνες**, ων, αἱ, scil. *νῆες, profundæ naves.*

* **Βαθυπώγων**, ὁ, sc. *ἀνὴρ, vir prolixâ barbâ.*

Βαθυῤῥοωτάων, gen. sing. Æol. pro *βαθυῤῥοοῦσῶν* à

Βαθυῤῥοῦσα, υ, ὁ, *profundè fluens*: ex *βαθύς*, et *ῥέω, fluo.*

Βαθυῤῥῐζόω, ω, ἡ, *radicis profunditas*: et

Βαθυῤῥῐζος, υ, ὁ ἑ ἡ, *altas radices habens, altè radicatus*: ex *βαθύς*, et *ῥίζα, radix, stirps.*

Βαθὺς, εῖα, ὐ, *profundus, a, um, altus, longus et extremus; crassus, plenus; densus, gravis, promissus; ingens, amplus*: in gen. sing. *βαθέος, εῖας, έος*, dat. sing. *βαθεῖ, εῖ.* Ad multa autem hujus adjectivi significatio partim per catachresin extenditur, *H. Steph.* In comp. *βαθύτερος, βαθίων*, et *βάθιστος*, superl. *βαθύτατος*, et *βάθιστος.* Th. *βάθος, profunditas.*

Βαθύσκιος, υ, ὁ ἑ ἡ, *umbrosus*: ex *βαθύς*, et *σκιὰ, umbra.*

Βαθύστερνος, υ, ὁ ἑ ἡ, *profundum habens pectus*: ὁ *βαθὺ στέρνον, εἶος τοῦδος, ἔχων.*

Βαθύστρωτος, υ, ὁ ἑ ἡ, *altè*, vel *molliter, stratus*: ex *βαθύς*, et *στρώννυμι, sterno.*

Βαθύχοινος, υ, ὁ ἑ ἡ, *profundos habens juncos, juncis obsitus, juncosus*; à *βαθύς*, et *σχοῖνος, ὁ*, et aliquandò *ἡ, juncus.*

Βαθύτης, ητος, ἡ, *profunditas.* Th. *βάθος.*

Βαθύφρων, ονος, ὁ, *callidus, prudens, profundâ mente præditus*; ὁ *βαθεῖαν φρένα ἔχων.*

Βαθύφωνος, υ, ὁ ἑ ἡ, *profundè sonans, sonorus, cui vox est gravis.*

Βαθυχαίτης, υ, ὁ, *qui densum habet cæsariem*: ex *βαθύς*, et *χαίτη, coma, cæsaries.*

Βαθύχειλος, υ, ὁ ἑ ἡ, *profunda habens labia*: ex *βαθύς*, et *χεῖλος, labium.*

Βαῖτο, per Syncop. et Ion. pro *βαίνοιτο, iverint*; 3. pl. a. 2. opt. act. *βαίνω* à *βαίνω*, seu potiùs, *βᾶμι, eo*, q. v.

Βαῖτε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. *ibat*: ab eod.

Βαΐνος, ε, ον, vel *ος, ὁ ἑ ἡ, palmarum ramis factus, ad ramos palmarum pertinens.* Th. *βαΐς.*

ΒΑΙ΄ΝΩ, et *βᾶμι*, intransitivè, *eo, vado, gradior, incedo*; *abeo*; *coëo, ineo, de animalibus*: f. 1. m. *βήσομαι*, p. act. *βέβηκα*, et Ion. *βέβαα.* a. 2. ind. act. *ἔβην.* a. 2. imperat. act. *βᾶθι*, pro quo *βᾶ*, et *βᾶδι.* a. 2. opt. act. *βαίην.* a. 2. part. act. *βὰς.* p. pass. *βέβαμαι, βέβαμαι*, et *βέβασμαι.* *Βαίνειν ἐπὶ σημαῖον, basin exiguam habere.* *Βαίνειν ἐν ῥυθμῷ* et *βαίνειν κρὸς ῥυθμὸν, numerosè incedere.* *Μεθάλα βαίνειν, superbè incedere.* *Ἴσα βαίνειν, æquis passibus incedere.* *Εὖ βαίνειν, benè succedere.* *Ἁβρὰ βαίνειν, molliter incedere*, Hedericus. Quamvis autem *βαίνω* et *ἴημι* pro eodem ab Homero ponantur, interdum tamen infinitivum *ἰμεν* verbo *βαίνω* adjungit: ut *βῆ δ᾽ ἴμεν ἀς χαλκοῦν*, Od. Σ'. v. 273. et *βῆ δ᾽ ἴμεν ἀς Θάλαμον*, v. 277. et *βῆ δ᾽ ἴμεναι κρὸς δῶμα*, v. 287. Quibus in locis (sicut in similibus) *βῆ ἴμεν* seu *ἴμεναι* exponitur, *ingressus est ire*, ab aliis *cœpit ire*, ab aliis *festinavit ire.* At ego interpretor *perrexit ire*, aut per præsens, *pergit ire*, H. Steph.

Βαΐον, vide in *βαΐς*, infrà.

Βαιὸν, *paulispèr, parum*: adv. à

ΒΑΙΟ΄Σ, ᾱ, ὸν, ὁ ἑ ἡ, vel *ὸς, ὰ, ὸν*, *parvus, modicus, unus, paucus.*

Βαϊοφίρος, ον, ὁ ἑ ἡ, *palmifer*; *solemnitas olivarum.*

ΒΑΙ΄Σ, ἡ, seu *βαΐον*, ε, τὸ, *ramus*, propriè *palmæ*; καρὰ τὸ *βίῳ τίλλεσθαι.*

ΒΑΙ΄ΤΑ, seu *βαίτη*, ης, ἡ, *pellis, indumentum ex pellibus consutis, vestis pellicea, et pastoralis*; *membrana in qua scribitur*: et *βαίτη*, Dor. pro *διφθέρα*, q. v.

ΒΑΙΩ΄Ν, *ένος*, ὁ, *piscis quidam gobio similis*: quòd à *βαΐος*, qui parvi pretii; item *mensura apud Alexandrinos*, Hesych.

ΒΑ΄ΚΑΝΟΝ, ε, τὸ, *semen raphani*, id est, *brassicæ.*

ΒΑ΄ΚΗΛΟΣ, ε, ὁ, *magnus quidem, sed stultus, et mulierosus*: item *eunuchus, exsectus, eviratus.*

ΒΑ΄ΚΚΑΡΙΣ, seu *βάκχαρις*, εως, ἡ, *baccar, herba odorata.*

ΒΑ΄ΚΤΗΡΙΑ, ας, ἡ, *baculus, scipio*: item

Βακτήριον, ε, τὸ, et

Βάκτρον, ε, τὸ, idem: à *βάω, eo*, vel *ire facio.*

Βακχεῖον, ε, τὸ, *templum Bacchi*: et

Βακχεύς, ε, ὁ, *Bacchius, pes Poëticus ex syllaba brevi et duabus longis*; sic dictus quod hymnis

in Bacchum sit frequentissimus: item -ίως, -ία, -ίως, furore Bacchico percitus; Bacchicus, ad Bacchum pertinens.

Βακχώνια, ων, τὰ, *Bacchanalia*: et

Βακχώω, f. ώσω, et **βακχίω,** f. ίσω, orgia celebro, debacchor, insanio: **βακχώομαι,** f. 1. m. ώσομαι, furiosus sum: et

Βάκχη, ης, ἡ, furore percita, Bacchi sacerdos.

Βακχία, ας, ἡ, debacchatio, insania: sed forsan scribendum, βαυχία, *H. Steph.* et

ΒΑ'ΚΧΟΣ, ε, ὁ, furore percitus, Bacchus, Deus vini; orgia celebrans; coronæ quoddam genus.

Βαλανάγρα, ας, et Ion. **-η, ης, ἡ,** clavis: ex βάλανος, pessulus: et ἄγω, captura.

ΒΑ'ΛΑΝΕΙΟΝ, υ, τὸ, *BALNEUM.*

Βαλανεύς, έως, vel **έως, βαλανέυντος, υ,** et **βαλανέατος, υ, ὁ,** balneator, curiosè res alienas inquirens.

Βαλανηφάγος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui glandes edit, et iis vescitur: ex βάλανος, glans, et φάγω, comedo.

Βαλανηφόρος, ε, ὁ ἡ ὁ, palmulas ferens, glandifer: ex βάλανος, glans, et φέρω, fero.

Βαλανίζω, glandes excutio, f. ίσω, p. ικα. Th. βάλανος, glans.

Βαλανίς, ίδος, ἡ, balneatrix: et

Βαλανίστρια, ης, ἡ, idem. Th. βαλανεῖον, balneum.

ΒΑ'ΛΑΝΟΣ, ε, ὁ ἡ ὁ, glans, quercûs fructus; obex, pessulus; arbor quædam, animal aquatile; extrema pars pénis, species medicamenti.

ΒΑΛΑ'ΝΤΙΟΝ, seu **βάλλαντον, ε, τὸ,** crumena, marsupium, sacculus.

Βαλαντιοτόμος, ε, ὁ, fur zonarum; item sector crumenarum, sacculariusve: ex βαλάντιον, et τέμνω, seco.

ΒΑΛΑΝ'ΣΤΙΟΝ, ε, τὸ, flos mali silvestris Punici.

ΒΑΛΒΙ'Σ, ίδος, ἡ, repagulum, locus, undè ii, qui cursu certant, emittuntur: carceris initium.

Βάλε, 2. sing. imperat. a. 2. act. βάλλω, dimisit, projecit, Ion. pro ἔβαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi βάλλω, q. v.

Βαλέειν, Ion. et Poët. pro βαλεῖν, a. 2. inf. act. ab eod.

Βάλετ' pro ἐβάλετο, 3. sing. a. 2. ind. m. βαλέτην, 2. dual. Ion. a. 2. ind. act. ejusd.

Βαλεῦ, Dor. pro βαλεῖ, 2. sing. a. 2. imperat. m. à βάλλω, jacio.

Βάλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. βάλω, 3. sing. a. 2. sub. m. ab eod.

Βαλιὸς, ὰ, ὸν, vel **ίος, ία, ίον,** varius, maculosus; item celer, velox, rapidus: à βάλλω. Est et **βαλιὸς,** orbus oculis.

Βάλλ' et **βάλλι, jaciebat:** 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔβαλλε· à βάλλω, q. v.

Βάλλιδι, inducis, Ion. pro **βάλλῃ,** 2. sing. præs. ind. m. vel pass. et

Βάλλιο, Ion. pro **βάλλε,** 2. sing. præs. imperat. med. vel pass. ejusd.

Βαλλίσσετο, Ion. et Poët. pro ἐβάλλετο, *jaciebat,* 3. sing. imperf. ind. med. verbi βάλλω, jacio, q. v.

Βάλλετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐβάλλετο· βάλλω, præs. part. act. n. g. verbi βάλλω, jacio.

Βάλλησα, *jeci,* 1. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ἔβαλλησα, quod à verbo inusitat. βαλλίω, f. ίσω, pro βάλλω, f. αλῶ.

Βαλλίζω, f. ίσω, p. ικα, *tripudio, crura jacio;* qu. à βάω, eo, vel *ire facio,* et ἅλλομαι, salio.

Βαλλισμὸς, οῦ, ὁ, *tripudium:* à præc.

ΒΑ'ΛΛΩ, *jacio, jaculor, ferio, saucio, attingo, projicio; emitto, immitto; trado, condo, flecto:* imperf. ind. act. ἔβαλλον, f. 1. vel 2. act. βαλῶ, et in 3. pl. βαλοῦσι, perf. act. βέβληκα, a. 2. ind. act. ἔβαλον, præs. ind. pass. βάλλομαι, *abjicior:* perf. pass. βέβλημαι, plusq. perf. ind. pass. ἐβεβλήμην, ου, το, a. 1. ind. pass. ἐβλήθην, a. 1. imperat. pass. βλήθητι, a. 1. inf. pass. βληθῆναι, p. ind. m. βέβλα. Hinc Angl. BALL, BLOW.

ΒΑΛΑΝΗ', ης, ἡ, *marrubium nigrum:* Angl. STINKING HOREHOUND.

Βάλω, 3. sing. a. 2. opt. act. et

Βάλοιε, 2. sing. a. 2. opt. m. et

Βάλον, Ion. pro ἔβαλον, a. 2. ind. act. verbi βάλλω, jacio.

Βαλοῦσι, Dor. pro βαλοῦσι, nom. pl. f. g. a. 2. part. act. verbi βάλλω, jacio.

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, *BALSAMUM.*

Βάλωμαι, a. 2. sub. m. et

Βάλωμεν, *dejicianus,* 1. pl. a. 2. sub. act. et

Βάλων, a. 2. part. act. à βάλλω, *jacio.*

Βᾶμα, τος, τὸ, Dor. pro βῆμα, *gressus.* Th. βαίνω, eo.

Βάμβα, *tinctura,* Dor. pro βάμμα, q. v. ex βάπτω, tingo.

ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, p. αγκα, *inarticulatè loquor, balbutio:* item *dentes quatio præ metu.* Hinc

Βαμβαλίζω, f. ίσω, p. ικα, *tremo labiis, stridco;* et

Βαμβάλλω, f. αλῶ, p. αλκα, idem signific.

Βᾶμες, βᾶμες, *eamus,* Dor. pro βῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi βῆμι, pro βαίνω, q. v.

Βάμμα, ατος, τὸ, *tinctura, acetum, salsamentum:* à 1. sing. p. ind. pass. verbi βάπτω, *tingo.*

Βᾶν, iverunt, Ion. et per Syncop. pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἔβην, verbi βαίνω, eo.

Βαναυσία, ας, ἡ, *ars fabrilis, et illiberalis; ars mechanica.*

Βαναυσικὸς, ὴ, ὸν, *illiberalis, mechanicus:* ex seq. Th.

ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, υ, ὁ ἡ ὁ, *sedentarius, ineptè magnificus; trivialis, vilis, negligens;* prop. *artifex mechanicus, et illiberalis, qui manibus suis sibi victum quærit;* præcipuè de iis dicitur, qui igne opus faciunt. qu. ex βαίνω αὖος, qui *fornacem incendit.*

Βάντες, *concendentes,* nom. pl. a. 2. part. act. mas. gen. à βὰς, βάντος, part. ab a. 2. ind. act. ἔβην, verbi βαίνω, seu βῆμι, *vado, eo.*

Βάξις, ιος, ἡ, *fama, sermo; oraculum:* à βάζω, *loquor.*

Βαπτίζεσθαι, &c. vide in seq.

Βαπτίζω, *baptizo, mergo, abluo, lavo:* f. ίσω, p. βεβάπτικα. a. 1. ind. act. ἐβάπτισα. p. ind. pass. βεβάπτισμαι, a. 1. ind. pass. ἐβαπτίσθην, f. 1. ind. pass. βαπτισθήσομαι, a. 1. ind. m. ἐβαπτισάμην, ω, ατο. Th. βάπτω, *mergo.* Angl. BAPTIZE.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, *immersio, tinctio, baptisma.* Angl. BAPTISM.

Βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, *baptismus, lotio.*

Βαπτιστήριον, υ, τὸ, *lavacrum; baptisterium, locus, ubi baptismus peragitur.* Angl. BAPTISTARY.

Βαπτιστὴς, οῦ, ὁ, *qui immergit, baptista.* Angl. BAPTIST. A βαπτίζω, quod à βάπτω.

Βαπτὸς, ὴ, ὸν, *tinctus, aliquo colore infectus, medicatus;* subs. *gemma bituminosa, molli odore prædita.* Sunt qui existiment anchusæ radice intinctam fuisse.

ΒΑ'ΠΤΩ, *mergo, intingo, lavo, haurio, hauriendo impleo; pereo, de navi,* in pass. f. ψω, p. βέβαφα· a. 2. ind. act. ἔβαφον. perf. ind. pass. βέβαμμαι, ψαι, ψται. f. 2. ind. act. βαφῶ, ῆς, ῆ.

Βαρακλῆς, ῆ, ὁ, nom. proprium.

ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, υ, τὸ, *fossa profunda, barathrum; exitium, pernicies:* Atticè βάραθρον. Propriè fuit locus valdè profundus Athenis, in quem noxii deturbabantur.

Βαραθρώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, *barathro similis, voraginosus:* à præced.

Βαρανχίας, ου, ὁ, nomen viri.

Βαρβαρίζω, f. ίσω, p. ικα, *barbarorum more vivo, ago, loquor.* Et

Βαρβαρικὸς, ὴ, ὸν, *barbaricus.* Et

Βαρβαρικῶς, barbarè, barbaricè, adv. Item

Βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ, barbarismus, idioma barbaricum. Angl. BARBARISM.

Βαρβαρίσι, more barbarorum, adv. Omnia à

ΒΑΡΒΑΡΟΣ, ε, ὁ ἡ ἡ, barbarus, pronuntiatione insuavi et peregrina utens; ineruditus, imperitus; agrestis, non Græcus; extraneus.

Βαρβαρόφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, barbaram vocem habens, rudis in voce: à βάρβαρος, et φωνὴ, vox.

Βαρβαρόω, f. ώσω, p. ωκα, ferum facio, barbarum reddo; barbarorum potestati subjicio: βαρβαρῶσαι, a. 1. inf. act. Βεβαρβαρωμένος τοῖς φρονήμασι, 2 Maccab. xiii. ver. 9. mente effrenatus.

Βαρβάρως, adv. barbarè.

ΒΑΡΒΙΛΟΣ, υ, ἡ, nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, p. ικα, barbitum pulso, barbito cano: à

ΒΑΡΒΙΤΟΣ, υ, ὁ ἡ ἡ, vel βάρβιτον, υ, τὸ, barbitus, vel barbitum; instrumentum musicum multarum chordarum.

Βράδιστος, tardissimus, superlat. pro βραδίστερος, vel βραδύτατος, compar. βράσσων, ὁ ἡ ἡ, Poët. pro βραδίων, et βραδύτερος, tardior: à βραδὺς, tardus.

Βαρέα, gravitèr, adv. vel Ion. pro βαρεῖα, fœm. à βαρὺς, gravis.

Βαρέαι, αι, ἡ, f. g. βαρειῶν, gen. pl. fœm. Dor. pro βαρειῶν· à βαρὺς, ῦα, ὺ, gravis, e. Th. βάρος, onus.

Βαρέω, gravo, onero, f. ήσω, p. βεβάρηκα, a. 1. ind. act. ἐβάρησα, p. ind. pass. βεβάρημαι, part. βεβαρημένος, a. 1. ind. pass. ἐβαρέθην. Th. βάρος, onus.

Βαρέως, adv. gravitèr, molestè: ab eod.

Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli.

Βαρισοῦς, οῦ, ὁ, nom. viri Hebr. filius Jesu.

ΒΑ΄ΡΙΣ, ιος, vel ίδος, ἡ, navis, turris, domus turrita et regia: propriè, quodvis ædificium, εἰκόδημα, respondetque Lat. mœnia. Deindè murus, porticus, sphæra. Hinc Angl. BARGE.

Βαριωνᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri Hebr. filius Jonæ.

Βαρνάβας, α, ὁ, nom. viri Syr. filius consolationis.

ΒΑ΄ΡΟΣ, ους, τὸ, pondus, onus, molestia: auctoritas, gravitas; opes, potestas: qu. βίᾳ αἴρειν. Angl. TO BEAR, et BURDEN.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, nom. viri Syr. filius quietis.

Βαρσίμαιος, ε, ὁ, nom. viri; qui filius erat Timæi.

Βαρυδέρκης, ες, ὁ ἡ ἡ, gravitèr fremens, perstrepens, horrisonus: ex βαρὺς, gravis, et βρέμος, strepitus.

Βαρύγδουπος, υ, ὁ ἡ ἡ, et Ion. gen. ου, gravitèr sonans; à βαρὺς, gravis, et δοῦπος, sonitus.

Βαρύγλωσσος, υ, ὁ ἡ ἡ, cujus lingua gravis est, maledicus: ex βαρὺς, gravis, et γλῶσσα, lingua.

Βαρυγήρατος, id. quod βαρύγονος, υ, ὁ ἡ ἡ, gravia seu infirma genua habens, tardus: ex βαρὺς, gravis, et γόνυ, genu.

Βαρυδάκρυος, υος, et βαρυδάκρυτος, υ, ὁ ἡ ἡ, luctuosus; gravitèr lachrymans: ex βαρὺς, gravis, et δάκρυ, lachryma.

* Βαρυηχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, gravisonus.

Βαρύθει, gravatur, 3. sing. præs. ind. act. à βαρύθω, f. ύνω, gravis sum; idem quod βαρύνομαι, f. 1. m. ῦμαι, gravor: à βαρύς. Th. βάρος, onus.

Βαρυθυμία, f. ήσω, p. ηκα, irascor: mœstus sum. Et

Βαρυθυμία, ας, ἡ, acerbitas vel abjectio animi. Item

Βαρύθυμος, υ, ὁ ἡ ἡ, animo ferox, animo abjectus. Et

Βαρυθύμως, iratè, ægrè, gravato animo; adv. Omnia ex βαρὺς, gravis, et θυμὸς, animus.

Βαρύκτυπος, υ, ὁ ἡ ἡ, gravistrepus, gravitèr fremens: ex βαρὺς, et κτυπέω, factum ex κτυπὸς, resono. Th. κόπτω, verbero.

Βαρυλόγος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui gravem ac odiosam orationem habet, maledicus. Ex βαρὺς, et λόγος, oratio. Th. λέγω, dico.

Βαρυμάνιος, ου, ὁ, Dor. pro βαρυμάνης, υ, ὁ ἡ ἡ, iracundus: ex βαρὺς, et μανία, furor, Th. μαίνομαι, insanio.

Βάρυνθεν, Ion. et Bœot. pro ἐβαρύνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à

Βαρύνω, gravo, premo; molestiâ adficio: 3. sing. imperf. ind. act. Ion. βάρυνε, f. ὑνῶ, p. βεβάρυγμαι. a. 1. ind. pass. ἐβαρύνθην· à βαρὺς, quod à βάρος, onus.

Βαρύοπος, ου, ὁ, Dor. pro βαρύοψ, ωπος, ὁ, gravisonus, gravem vocem habens: Jovis Epithet. à βαρὺς, et ὄψ, ὠπὸς, vox.

Βαρυπνέοντας, gravitèr flantes, acc. pl. mas. part. præs. -act. à βαρυπνέω. Ex βαρὺς, quod à βάρος, onus, et πνέω, Poët. pro πνίω, spiro.

Βᾶρυς, εῖα, ὺ, gravis, e: in acc. βαρὺν, comp. βαρύτερος, superl. βαρύτατος. Th. βάρος.

Βαρυστενάχω, f. ξω, p. χα, gravitèr gemo: à βαρὺς et στενάχω, -άζω, f. ξω, p. χα, gemo; à στενὸς, angustus, q. v.

Βαρύφρων, ον, gen. ονος, ὁ ἡ ἡ, gravitèr suspirans, infelix, luctuosus: ab eod.

Βαρυφόρος, υ, ὁ ἡ ἡ, Ion. et Poët. pro βαρυοχὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, infelix, miser, qui graves calamitates fert; à βαρὺς et φόρος, calamitas; quod ex φὴν et φέρω, porto, fero.

Βαρυφράκτης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui gravem edit strepitum, gravistrepus: ex βαρὺς, et φράσσω, sonus, stridor, strepitus.

Βαρύτιμοι, οἱ, nom. pl. mas. moroziores: compar. à βαρὺς, q. v.

Βαρύτης, ητος, ἡ, gravitas; odiosa morum sævitas. Th. βάρος, onus.

Βαρύτιμος, υ, ὁ ἡ ἡ, pretiosus, qu. gravis pretii, quòd olim æs appenderetur: ex βαρὺς, et τιμὴ, pretium; quod à τίω, honoro.

Βαρυτονίω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, gravi tono profero. Item

Βαρύτονος, υ, ὁ ἡ ἡ, gravitonus. It.

Βαρυτόνως, gravi tono, adv. ex βαρὺς et τόνος, tonus, accentus; quod à τείνω, tendo.

Βαρύφθογγος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui gravem sonum habet, gravisonus: ex βαρὺς et φθόγγος, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Βαρύφορος, υ, ὁ ἡ ἡ, gravis, onustus: ex βαρὺς et φόρος, onus.

Βὰς, βάντος, qui ivit, ingressus, in nom. pl. βάντες, a. 2. part. act. à βῆμι, vel βαίνω, eo, q. v.

Βάσσαν, insistentem, a. 2. part. act. acc. sing. fœm. in masc. nominat. βὰς· ab eod. q. v.

Βασανίζω, exploro, examino, adfligo quocunque modo; torqueo, tento aliquem; excrucio ad eruendam veritatem: f. ίσω, p. βεβασάνικα, a. 1. ind. act. ἐβασάνισα, præt. ind. pass. βεβασάνισμαι. a. 1. ind. pass. ἐβασανίσθην. f. 1. ind. pass. βασανισθήσομαι. Th. βάσανος.

Βασανιστὴς, οῦ, ὁ, explorator, tortor. Et

Βασανισμὸς, οῦ, ὁ, quæstio, tormenta, cruciatus: à præt. ind. pass. verbi βασανίζω, q. v.

Βασανίσσω, i. e. διαλίγγιζω, aut διαπείρω, seu βασανίζω· à βασανάω, f. ήσω, p. ηκα, idem quod βασανίζω, q. v.

ΒΑ΄ΣΑΝΟΣ, ε, ὁ, lapis quo probatur aurum; lapis Lydius; probatio, inquisitio per tormentum, cruciatus quivis, &c.

Βασίβαμαι, ίβο, Dor. et Æol. pro βάσομαι, 1. sing. f. 1. ind. m. verbi βῆμι, vel βαίνω, eo, q. v.

Βασιεύτατι, Dor. et Æol. pro βάσονται, progredientur, 3. pl. f. 1. ind. m. à βῆμι, vel βαίνω, f. 1. ind. m. βήσομαι, ibo.

Βασιλάα, ας, ἡ, regnum, diadema. Et

Βασίλειον, ου, τὸ, sc. δῶμα, *regia domus, regia:* pl. **βασίλεια**, ων, τὰ, sc. δώματα, *regum palatia.* Et

Βασίλειος, ου, ὁ ἡ ἡ, *regalis.*

Βασίλειον, *regna*, præs. imperat. act. 2. sing. **βασιλεύεμεν**, præs. inf. act. Ion. pro **βασιλεύειν** ἀ **βασιλεύω**, f. εύσω, *regno, impero*, &c.

ΒΑΣΙΛΕΥ'Σ, ῆος, Att. έως, Poët. et Ion. ῆος, ὁ, *rex*; qu. **βάσις** λεὼ, id est, λαοῦ, *fulcimentum populi*; **βασίλευσα**, ης, ἡ, *regina.*

Βασιλεύτερος, α, ὁ, compar. *augustior*; et in superl. **βασιλεύτατος**, *regno dignissimus, inter reges primus:* ἀ **βασιλεὺς**, *rex.*

Βασιλεύω, *regno, impero, sum rex*; *regnum adipiscor*; *regnum creo*, f. εύσω, p. **βεβασίλευκα** a. 1. ind. act. ἐβασίλευσα ab eod.

Βασιλῆϊ, *regi*, Ion. pro **βασιλεῖ**, dat. sing. Sic **βασιλῆος**, gen. Ion. et Poët. pro ῆος ἀ **βασιλεὺς**, *rex*, q. v.

Βασιλήϊον, ου, τὸ, *regia, palatium*, pro **βασίλειον**, ου, τὸ, Poëticâ Dialysi: ab eod.

Βασιληΐς, ΐδος, ἡ, *regia*; quod à **βασίλειος**, per Dialysin Ion. **βασιλήϊος** ab eod. Th.

• **Βασιλίζω**, f. σω, *regis partes sequor*, -ίζομαι f. 1. m. *regio more ago*; *regiam potestatem affecto*, &c.

Βασιλικός, ἡ, ὸν, *regius*, α, υm; ἀ **βασιλεὺς**, *rex*, q. v. Hinc

Βασιλικῶς, *augustè, regaliter*, adv. posit. unde **βασιλικώτερον**, *augustiùs*, comparat. et **βασιλικώτατα**, *augustissimè*, superl.

Βασιλὶς, ίδος, et **βασίλεια**, ης, ἡ, *regina:* ab eod. Th.

Βασιλίσκος, ου, ὁ, *regulus*; item *avicula quædam, serpens, stella in corde Leonis.* Angl. BASILISK, sic dictus. Th. **βασιλεὺς**, *rex.*

• **Βάσιμος**, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui patet, qui potest adiri, pervius, accessibilis, accessus*; *stabilis, fixus, firmus:* ἀ

Βάσις, ιος, ἡ, *basis, gressus, gradus*; *pes, planta pedis*; *fulcimentum, vestigium*; *locus in quo pes figi potest:* ἀ **βαίνω**, εο, p. ind. pass. **βέβημαι**, σαι, mutato η in α brevè. Hinc Angl. BASE.

Βάσκ', pro **βῆθι**, *vade, accelera*, 2. sing. præs. imp. act. ἀ **βάσκω**, *vado*, Poët. pro **βαίνω**, εο, *vado:* ab inus. **βάω**, *ire facio.*

ΒΑΣΚΑΙ'ΝΩ, *FASCINO, invideo*; *criminor*; *reprehendo, indignor*, f. ανῶ, p. γκα· a. 1. ind. act. ἐβάσκηνα· a. 2. ind. act. ἐβάσκανον.

Βασκανία, ας, ἡ, *invidia, fascinatio*; *obtrectatio, odium*; *calumnia*; et

Βάσκανος, ου, ὁ ἡ ἡ, *invidus, malignus, fascinans, obtrectator*; *invisus, nefarius*; et indè

Βασκάνως, *invidè*, adv. ἀ **βασκαίνω**, q. v.

Βάσκω, apud Poët. pro **βαίνω**, *vado, eo.*

Βασσόντα, pro **βάσοντα**, *gradientem*; 3. pl. f. 1. ind. m. Æol. vel Dor. ἀ **βασῶμαι**, f. 1. ind. m. Æol. vel Dor. verbi **βαίνω**, *eo, vado.*

Βάσσα, ας, ἡ, Dor. pro **βῆσσα**, ης, ἡ, *concavitas.*

ΒΑΣΣΑ'ΡΑ, ας, ἡ, sive **βασσάρη**, ης, ἡ, *calceamenti genus*; item *Bacchi nutrix, Baccha*; *meretrix*, et *vulpes.*

ΒΑΣΤΑ'ΖΩ, *porto, bajulo, examino, exporto*; *libro, sustineo, è medio tollo, doleo, sepelio*; f. σω, et Dor. **βαστάξω**, p. **βεβάστακα** a. 1. ind. act. ἐβάστασα.

Βάσωμεν, Dor. pro **βάσωμεν**, 1. pl. præs. subj. act. act. verbi **βάσω**, quod à futuro formatum est. Th. **βαίνω**, *eo.*

Βασταλίζομαι, præs. inf. med. *turpiter et effeminatè vivere*; Prov. à sequente.

ΒΑ'ΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, *mulierosus, effeminatus, cinædus*; à Batalo quodam Ephesio tibicine.

Βατάνιον, ου, τὸ, pro **πατάνιον**, *parva patina, patella*; dim. à **πατάνη**, ης, ἡ, *patina*, q. v. Delphorum est β pro π.

Βᾶτε, Dor. pro **βῆτε**, *ite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. verbi **βαίνω**, seu **βάω**, *vado, eo.*

Βάτεύω, f. εύσω. *coëo*, de animalium coitu venereo dicitur: undè **βατεύων**, maribus, et **βατεύουσα**, fœminis tribuitur; per Sync. **βατῶν**, et **βατοῦσα**, et **βατοῦσσα**, pro **βατεύουσα**, qu. à **βατέω**, ῶ, f. ήσω, idem; *calco*, pro **πατέω**, q. v.

Βάτην, *duo iverunt*, Ion. et Dor. pro ἐβήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. ἔβην· et **βάτην**, pro ἔβησαν, *iverunt*, in 3. pl. a. 2. ind. act. ἀ **βαίνω**, seu **βάω**, *vado, eo.*

Βατὴς, ῆος, ὁ, *qui incedit*; item *meta, limen*: undè

Βατήριος, ία, ιον, *scansorius*: ἀ **βαίνω**, *vado, eo.*

Βατία, ας, ἡ, idem ac **βάτος**, ου, ὁ, *rubus*, q. v.

Βατιάκη, ης, ἡ, *poculi genus.*

ΒΑ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *rubus, sentis*; qu. ἄβατος, *inaccessus*, vel ἀ **βία**, *vis*, et ἄημι, *lædo*; quod *violenter lædat.*

Βάτος, ου, ὁ, *batus*, nomen mensuræ liquidorum, à Hebr. בַּת.

Βατὸς, ὴ, ὸν, *pervius, accessu facilis.*

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, *ranarum et murium pugna*, titulus carminis Homero tributi: ἀ **βάτραχος**, *rana*, μῦς, *mus*, et **μάχη**, *pugna*; quod ἀ **μάχομαι**, *pugno.*

ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ, ου, ὁ, *rana*, Ion. **βάτραχος**, quasi ἀ **βοῶν τραχίης**, Est et *tumor sub linguâ, maximè pueros infestans.*

Βαττάρίζω, f. ίσω, p. ικα, *garrio, balbutio*; idem et ab eod. ac

Βαττολογέω, *garrio, loquax, verbosus sum*; *deblatero, nugor*: item *balbutio, linguâ titubo et hæsito*, f. ήσω, p. βεβαττολόγηκα· a. 1. ind. act. ἐβαττολόγησα· et

Βαττολογία, ας, ἡ, *inanis verborum repetitio, loquacitas*; cui opp. **λακωνισμὸς**, ῦ, ὁ, *Laconismus*; item *titubatio in loquendo*: ἀ **λόγος**, et seq.

ΒΑ'ΤΤΟΣ, ου, ὁ, *Battus*, nomen cujusdam Cyrenæorum principis, qui balbus fuit; item, Poëta garrulus et ineptus, qui eadem crebriùs iterabat. Hinc

ΒΑΤΤ'ΑΗ, ης, ἡ, *nana*, fœmina pusilla; quia **βαιά**.

Βάτω, *veniat*, 3. sing. a. 2. act. imperat. **βάθι**, **βάτω**, pro **βῆθι**, **βάτω**· ab ἔβην, a. 2. ind. act. verbi **βαίνω**, seu **βάω**, q. v.

ΒΑΤΒΑ'Ω, -ᾶω, f. ήσω, p. **κα**, *dormio*; item *sopio*: à **Βαυβώ**, ούς, contract. οῦς, ἡ, *Baubo*, nutrix Cereris.

ΒΑΤ'ΖΩ, f. ξω, p. χα, *latro, as*; fictum à canum latratu; **βαῦ**, **βαῦ**.

Βαυκαλία, ας, ἡ, et

Βαυκάλιον, ου, τὸ, *patera, vas vinarium, vas angusti oris.* Th. **βαύζω**, quia **βαΐζω**, cùm eâ aqua infunditur.

ΒΑΥΚΟ'Σ, ὴ, ὸν, *jucundus, deliciatus*: **βαυκαλὸς**, ὴ, ὸν, idem.

ΒΑΥ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *fornax, caminus*; qu. ab αὔω, *uro.*

Βαύσδειν, Dor. quo **βαΰζειν**, *latrare.* Vide **βαΰζω**, *latro.*

Βάφιον, ου, τὸ, *tinctor*, et

Βαφὴ, ῆς, ἡ, *immersio*; item *tinctura, macula, color*: ἀ **βάπτω**, *mergo.*

Βάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ἀ **βάπτω**, *intingo.*

Βάω, inusit. f. **βήσω**, p. **βέβηκα**· p. ind. med. **βέβαα**, *ire*, vel *venire, facio*, tranaitivè: unde **βᾶμι**, **βαίνω**, *eo, vado.*

ΒΔΑ'ΛΛΩ, *mulgeo, sugo*, f. αλῶ, p. ἔδηλκα. Dicitur et **βδίλλω**, f. ιλῶ, p. ἔβδιλκα, idem. undè

Βδίλλα, ης, ἡ, *hirudo, sanguisuga*, Prov. xxx. 15.

Βδίλλιον, ου, τὸ, **βδίλλα**, ης, ἡ, *arbor quædam Arabica, et lachryma ejus.*

Βδίλυγμα, ατος, τὸ, et **βδιλυγμὸς**,

οῦ, ἡ, *abominatio, res execranda*; item *fætor*: ἀ βδιλύσσομαι *exsecror*. Th. βδίω, *pedo*.

Βδιλυπτὸς, ἀ, ὸν, *exsecrabilis, abominabilis*, *e*, ut et

Βδιλῠρὸς, ρὰ, ρὸν, *protervus, flagitiosus, impurus, scelestus*; ab eod.

Βδιλύσσομαι, et -ύττομαι, *abominor, exsecror, detestor*, prop. *ob fœtorem*; *exhorreo, fastidio*, f. ξομαι, p. ἐβδίλυγμαι· a. 1. ind. m. ἐβδιλυξάμην, ο, ατο· ἀ

ΒΔΕ'Ω, f. ἤσω, et ἥσω, *PEDO, flatum ventris emitto*; *fæteo, puteo*.

Βδῦλος, υ, ὁ, *flatus ventris*; item *strepitus*; *fætor gravis*, ut extinctæ lucernæ. Th. βδίω.

Βίβαα, *ivi*, 1. sing. perf. ind. act. Ion. pro βίβηκα, *detracto κ*, et *η* in *α* mutato; et in 3. pl. βιβάασι, pro βίβηκασι· ἀ βαίνω, *eo*. Alii volunt esse 1. sing. perf. ind. m. βίβαα· ἀ βάω, *ire facio*, q. v.

ΒΕ'ΒΑΙΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, *stabilis, firmus*: qu. ἀ βίβαα· comparat. βιβαιότερος, et in f. g. βιβαιοτέρα. Hinc

Βιβαιότης, ητος, ἡ, *stabilitas, firmitas*.

Βιβαιόω, *confirmo, stabilio, tutum reddo: fidem facio, adfirmo*, f. ώσω, p. βιβιβαίωκα· a. 1. ind. act. ἐβιβαίωσα· præs. inf. pass. βιβαιόεσθαι, -ῶσθαι· perf. ind. pass. βιβαίωμαι· a. 1. ind. pass. ἐβιβαιώθην. Th. βίβαιος, *firmus*.

Βιβαίως, adv. *firmè, tutò, exploratò*, et

Βιβαίωσις, εως, ἡ, *confirmatio, corroboratio*: ab eod. q. v.

Βίβαμεν, *ivimus*, per Sync. pro βιβήκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. verbi βαίνω, *eo*; et βιβάμεν est perf. inf. m. Poët. pro βιβαίναι· ἀ βίβαα, perf. ind. m. verbi βαίνω, ἀ βάω, *ire facio*, q. v.

Βιβαχὼς, Dor. pro βιβηκὼς, perf. part. act. ἀ βαίνω, *eo, vado*, q. v.

Βίβηλος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *profanus*, Dor. pro βέβηλος, υ, ὁ ᾗ ἡ, q. v.

Βιβαρημένος, η, ον, *gravatus, a, um*, perf. part. pass. ἀ βαρέω, *gravo*. Th. βάρος, *onus*.

Βιβαρηὼς, Ion. pro βιβαρηκὼς, exempto *κ*, perf. part. act. ab eod. verbo, q. v.

Βίβασαν, *ingressi erant*, Ion. et Dor. et per Sync. pro ἐβεβάσαν, et hoc pro ἐβεβηκεῖσαν, 3. pl. plusq. p. ind. act. ἀ βαίνω, *eo*, perf. ind. act. βίβηκα, et Ion. βίβαα.

Βίβαφα, perf. ind. act. ἀ βάπτω, *intingo*, q. v.

Βιβαὼς, ῶσα, ὁ, *stans*, perf. part. act. Dor. et per Sync. pro βιβηκὼς· ἀ βαίνω, *eo, vado*, vel perf. part. med. ἀ βίβαα, perf. ind. med. verbi βαίνω, ἀ βάω, *ire facio*, q. vide.

Βίβηκα, *ivi*, perf. ind. act. βιβήκειν, pl. perf. indic. act. Ion. pro ἐβεβήκειν, ejusd. verbi, q. v.

Βίβηλος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *profanus, non initiatus*. Th. βηλὸς, *limen domûs*.

Βιβηλόω, *profano, contâmino*, f. ώσω, p. βιβιβήλωκα· a. 1. ind. act. ἐβιβήλωσα· ab eod. Th.

Βιβήλωσις, εως, ἡ, *profanatio*.

* Βιβιασμένως, adv. *coactè, invitè*: ἀ βιάζω, *cogo*.

Βεβίηκα, *vim intuli*, perf. ind. act. ἀ βιάω, q. v. et perf. part. pass. βιβιημένος, *vi tractus*. Th. βία, *vis*.

Βιβίωμαι, 1. sing. perf. ind. pass. et in 3. sing. βεβίωται, *vita peracta est*, imperf. βιβιωμένος, *vivendo peractus*, perf. part. pass. ἀ βιόω, *vivo*, q. v. Th. βίος, *vita*.

Βίβλᾶβα, *nocui*, p. ind. m. verbi βλάπτω, *noceo*, q. v.

Βίβλαμμαι, *offensus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. βιβλαμμένος. perf. part. pass. ejusd. verbi, q. v.

Βιβλάσκηκα, *pullulavi*, 1. sing. perf. ind. act. ἀ βλαστάνω, q. v.

Βίβλᾰφα, perf. ind. act. ἀ βλάπτω, *noceo*, q. v.

Βίβλημαι, 2. sing. p. ind. pass. *vulneratus es*, Ion. pro βιβλῆσαι· ἀ perf. ind. pass. βίβλημαι, σαι, ται, verbi βάλλω, *jacio*.

Βιβλήσεται, Ion. pro βιβλήσονται, 3. pl. perf. ind. pass. βιβλήσετο, augmento neglecto, et Ion. pro ἐβιβλήντο, 3. pl. plusq. perf. in pass. ejusd. verbi.

Βίβλημαι, *jaculatus sum*, perf. ind. act. βιβλήκει, Ion. pro ἐβεβλήκει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. et

Βίβλημαι, σαι, ται, perf. ind. pass. unde βιβλημένος, part. perf. pass. βιβλῆσθαι, perf. inf. pass. ἀ βάλλω, *jacio*, q. v.

Βιβοήσονται, Ion. pro βιβόησονται, 3. pl. perf. ind. pass. ἀ βοάω, *clamo*, q. v.

Βιβολήσεται, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. et Pleon. τῦ *σ*, pro βιβλήσεται· ἀ βάλλω. Sed.

Βιβολήσω, *ejecti erant*, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. et abjecto augmento pro ἐβεβλήμην, ab ἐβεβλήμην, plusq. perf. ind. pass. verbi βάλλομαι, undè 3. pl. Ion. βίβληντο, et interjecto *σ* βιβόληντο, et Ion. abjecto augmento τ, βιβολήσω. Alii à βολίαι, f. ήσω, inusitato, pro βάλλω, *jacio*, derivari malunt.

Βιβολημένος, *agitatus*, pro βιβλημένος, p. perf. pass. verbi βάλλω, *jacio*, q. v.

Βίβυλα, *volui*, p. ind. m. verbi βούλομαι, q. v.

Βεβούλευμαι, *deliberavi*, perf. ind. pass. βεβουλεῦσθαι, perf. infin. pass. verbi βουλεύω, *consulto*. Th. βουλὴ, *consilium*.

ΒΕΒΡΑ'Σ, ατ βιμβρὰς, ἄδος, ἡ, Att. pro μυμβρὰς, quæ species *agnæ*, pisciculus; in nom. pl. βιβρά-δες, ων, οἱ.

Βίβρεγμαι, *irrigatus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. et part. βιβρεγμένος, *madidus*: ἀ βρέχω, *rigo*, q. v.

Βιβρέμπτα, *strepui*, 1. sing. p. ind. act. ἀ βρέμω, *fremo*, q. v.

Βίβρωτις, ωτ, *pars illa, quæ inter maxillas est*.

Βίβρῶθα, *gravis fui*, 1. sing. perf. ind. med. verbi βρίθω, q. v. perf. part. med. βιβρῑθώς, et in fœm. g. βιβρῑθυῖα.

Βιβρισμένος, *obrutus*, perf. part. pass. ἀ βρίθω, f. σω, *sum gravis*, q. vide.

Βίβροχα, 1. sing. p. ind. m. vel Att. pro βέβρεχα, 1. sing. perf. ind. act. ἀ βρέχω, f. ξω, *irrigo*, q. vide.

Βίβρῦχα, *fremui*, 1. sing. p. ind. act. vel med. verbi βρύχω, f. ξω, *stridco*, q. v.

Βιβρώσοις, *comederes*, 2. sing. opt. præs. act. verbi βιβρώθω, f. ώσω, *comedo, depasco*. Alii dicunt esse positum pro βιβρώσοις, 2. sing. opt. perf. act. ἀ βρώσκω, f. ώσω, p. βίβρωκα, *comedo*, q. v.

Βίβρωκα, *comedi*, perf. indic. act. βιβρώκειν, plusq. perf. ind. act. Ion. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώσκω, *comedo*, f. βρώσω, q. v.

Βιβρὼς, per Sync. pro βιβρωκὼς, perf. part. act. ejusd. q. v.

Βίβωκα, vel βίβοκα, *pavi*, perf. ind. act. verbi βόσκω, ab inus. βόω, q. v.

Βιβωμένος, Ion. et Dor. pro βεβωμένος, *celebris, clarus*, perf. part. pass. ἀ βοάω, f. ήσω, *boo, clamo*, q. vide. Alii à βίω, pro βίοκα, f. βίσω, vel βάσω, p. βίβοκα, vel βίβωκα, *pasco*, formant; sed diverso sensu.

Βιβὼς, ῶτος, Att. et Ion. pro βιβαὼς, *progressus*; undè Att. βιβαχὼς, et sublato *κ*, βιβαὼς, contractè βιβῶς, perf. part. act. verbi βαίνω, *eo*, q. v. Alii tamen dicunt esse part. perf. med. contr. à βίβαα, q. v.

Βίδῦ, *aqua*, Phrygibus.

Βιελζεβοὺλ, ὁ, pro Βεελζεβοὺλ, nomen idoli indeel. Hebr. *Dominus muscarum*. Metaphoricè Satanæ tribuitur.

Βίη, *iret*, Ion. pro βῆ, 3. sing. a. 2. sub. act. ἀ βαίνω, seu potiùs à βῆμι, conjug. sec. id. signif.

Βέωμαι, *vivam*, pro βέσομαι, Poët. f. 1. ind. med. rejecto *σ*, à verbo inus. βέω, f. βέσω, *vivo*.

Βάω, *ibero*, Poët. pro βᾶ, 1. sing. a. 2. sub. act. enim Iones dicunt βίω, inde ι inserto βιίω· sic βιίομεν, 1. pl. pro βῶμεν· à βαίνω, seu βῆμι, *vado, eo.*

Βάκις, Phryges, quia panem vocant *bec* et *beccum.*

Βακτιόλιμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *delirus, stupidus:* item *antiquus*, quasi ante βίλιμος, *panem*, et σιλήνη, *lunam.*

ΒΕ'ΚΚΟΣ, seu βίκος, ου, ὁ, *panis*, Phrygum linguâ: item *amens.*

Βίλια, *tela*, acc. pl. item

Βελίεσσι, et βιλίεσσι, Ion. et Poët. pro βίλεσι, dat. pl. à *βίλος, telum*, q. v.

Βίλεμνον, υ, τὸ, idem quod *βίλος, telum, sagitta.*

Βίλεσσι, dat. pl. pro βίλεσι, Poët. à *βίλος.*

Βήλιαλ, ὁ, *Belial*, indec. nomen origine Heb. Lat. *sine jugo*, vel *nequam.*

ΒΕ'ΛΕΡΑ, ων, τὰ, *mala.* Etymol. à βάλλω, q. v.

Βελλεροφόντης, ου, ὁ, Dor. Βελλεροφόντας, α, ὁ, fuit Glauci regis Ephyræ filius.

Βελόνη, ης, ἡ, *acus*; item nomen piscis: à seq.

ΒΕ'ΛΟΣ, ους, vel εως, τὸ, *telum, jaculum, sagitta, fulmen; ictus, et dolor ex ictu illatus:* dat. pl. βελέεσσι, Ion. et Poët. qu. à *βάλλω, jacio.*

Βελόστασις, εως, ἡ, *locus ad tela constitutus, vallum:* item *machina bellica, aries, balista:* qu. à βελῶν στάσις.

ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, ἔρα ἔρον, *melior;* Poët. pro βελτίων, q. v.

Βελτιόω, f. ώσω, p. ωκα, *meliorem reddo:* à βελτίων.

Βέλτιστα, adv. *optimè:* à βέλτιστος.

Βελτίω, acc. sing. nom. voc. vel acc. pl. à βελτίων, eliso ν, ος, contr. ω, compar. ab *ἀγαθὸς, bonus.*

Βελτίων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, compar. irreg. ab *ἀγαθὸς, bonus*, superl. βέλτιστος, ίστη, ιστον, *optimus.*

Βεμβαίνω, f. ινω, p. ινκα, *in gyrum ago, circumago, valvo.* "Ιν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῖν περίστιν βεμβαίνῃσιν ἑαυτὸν, *Arist. Vesp.* 1516. à βίμβηξ.

ΒΕ'ΜΒΗΞ, ηκος, ἡ, *turbo, trochus.* Scribitur et βίμβηξ, ικος, ἡ, idem.

Βένθια, nom. pl. à

Βένθος, ους, τὸ, *profunditas, fundum:* dat. pl. Ion. βένθεσσι. Th. *βάθος*, idem.

Βενιαμὶν, ὁ, nomen viri, *filius dextræ.* Hebr.

Βέντιστος, Dor. pro βέλτιστος, *optimus*, superl. ab *ἀγαθὸς.*

Βέομαι, et *βείομαι, vivam*, 1. sing. f. 1. ind. med. Poët. pro *βείσομαι*, à verbo inus. *βέω, vivo.*

ΒΕ'ΡΒΕΡΙ, τὸ, Indicâ linguâ *concha, quæ uniones continet.*

Βέρεθρον, Att. et Sync. βίθρον, pro *βάραθρον, υ, τὸ, barathrum, fossa, profunditas:* à *βαθὺς, profundus.*

Βερενίκη, ης, ἡ, nomen mulieris, per Apocopen pro Βερενίκιον, ὁ, Gr. *afferens victoriam.*

Βερέα, ας, ἡ, *Berœa*, nomen urbis, qu. *βαρεῖα, ponderosa.* Hinc

Βερεαῖος, αία, αῖον, et **Βερρόαιος**, *Berœensis.*

Βερενίκα, ας, ἡ, Dor. pro Βερενίκη, ης, ἡ, nomen mulieris: alii legunt Βερενίκα. Βερενίκη autem Macedonicè dictum pro Φερενίκη, propr. nomen mulieris, q. d. *ferens victoriam.*

ΒΕ'ΤΙΟΝ, υ, τὸ, *betium*, herba: aliter *dictamnus.*

ΒΕΤ'ΔΟΣ, ους, τὸ, *vestis genus*, varium aut purpureum.

ΒΗ', *imitatio vocis ovium balantium*; undè *βήζω, clamo, balo.*

Βῆ, *ivit*, pro ἴβη, Ion. 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἴβην, *βῆς, iveris*, 2. sing. a. 2. sub. act. à *βαίνω*, vel *βῆμι, vado, eo.*

Βῆκα, ων, τὰ, *oves*, Hes. *βανία*, τὰ, Hipp. à βᾶ, q. v.

Βηθαζαχὼ, ᾶς, ἡ, nomen loci Hebr. interpretat. *domus transitûs.*

Βηθανία, ας, ἡ, nom. villæ Hebr. interpretatur Lat. *domus afflictionis.*

Βηθεδὰ, ἡ, nomen piscinæ, *domus beneficientiæ.*

Βῆθι, *vade*, pro quo βᾶ, et βᾶδι, 2. sing. a. 2. imperat. act. à *βαίνω*, vel *βῆμι, vado, eo.*

Βηθλέμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. interpret. *domus panis:* vocatur et *urbs Davidis.*

Βηθσαϊδὰ, et **Βηθσαϊδὰν**, ἡ, nomen urbis, ἅλιευσις. Hebr. *domus piscationis.*

Βηθφαγὴ, ῆς, ἡ, nomen villulæ. Hebr. interpret. *domus ficuum præcoctum.*

Βῆλος, υ, ὁ, propr. nomen viri; necnon fluvii.

ΒΗΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *limen domûs*, vel *templi quod calcatur:* q. à *βάω* et *λίτω, quod per limina sæpiùs eatur.*

Βῆμα, ατος, τὸ, *gressus, vestigium;* item *tribunal, suggestus;* à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi *βαίνω*, vel *βῆμι, ascendo.*

Βήμεναι, Dor. et Poët. pro βῆναι, a. 2. infinit. act. à *βαίνω*, vel *βῆμι, vado, eo.*

Βῆν, βῆς, βῆ, Ion. et Poët. sine augmento, pro ἔβην, &c. βῆναι, a. 2. inf. act. à *βῆμι*, vel *βαίνω, eo, vado*, q. v.

Βὴξ, βηχὸς, ἡ, *tussis.*

ΒΙ'ΡΡΟΣ, *birrus*, vestis genus.

ΒΗ'ΡΥΛΛΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, *beryllus*, gemma.

Βησάμενος, nom. sing. masc. a. 1. part. med. *qui ascendit:* à *βαίνω* a. 1. ind. med. ἐβησάμην.

Βῆσαν, *iverunt:* 3. pl. Ion. a. 1. vel 2. ind. act. pro ἔβησαν, ab ἔβησα, a. 1. vel ἔβην, a. 2. ind. act. à *βῆμι*, vel *βαίνω, eo, vado*, q. v.

Βῆσε, *imposuit:* pro ἔβησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab inusitat. *βάω, f. βάσω, ire facio*, q. v.

Βήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab eodem, q. v.

Βήσετο, *ascendebat:* 3. sing. imperf. ind. m. Ion. pro ἐβήσετο, verbi *βήσομαι*, quod à f. 1. ind. m. verbi *βαίνω*, transformatur in præs. undè ἐβησόμην, imperf. ind. med.

Βήσομαι, *progrediar;* f. 1. ind. m. verbi *βαίνω, eo, vado.*

Βήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. vel per systolen pro *βήσωμεν*, 1. pl. a. 1. sub. act. à *βαίνω, eo*, seu *βάω, ire facio*, f. *βήσω*, a. 1. ind. act. ἔβησα.

Βῆσος, ους, ους, τὸ, *vallis, concavitas.*

ΒΗ'ΣΣΑΙ, ων, αἱ, *loca in montibus, per quæ gradi possumus; saltus, valles profundæ, convalles;* reperitur et in sing.

Βησσήεις, ήεσσα, ῆεν, gen. ήεντος, *saltuosus:* à βῆσσαι, q. v.

Βήσσης, *vallibus*, dat. pl. Ion. ab eodem.

Βήσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα, *tussio:* qu. à βὴξ, *vis*, vel potius à βὴξ, q. v.

Βησσωμὶς, ῦ, ὁ, *saltatio concinno gressu*, seu *ad sonum:* et indè

Βησσώμων, ονος, ὁ, *saltator ad sonum:* qu. à *βάω, ire facio*, et ἄρω, *apto*, q. v.

Βήτην, *duo* vel *ambo iverunt*, Poët. et Ion. pro ἐβήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. ἔβην, à *βαίνω, eo*, q. v.

Βί'Α, ας, ἡ, *vis, robur; violentia, contumelia, injuria:* βίαι, pl. Hom. μετὰ βίας, *cum vi.*

Βιάζω, *urge:* Ion. pro βιάζω, 2. sing. præs. imperat. m. et

Βιάζου, 2. sing. præs. imperat. m. Dor. pro βιάζω, à

Βιάζομαι, f. σομαι, a. 1. ind. med. ἐβιασάμην in mediâ formâ, idem ac βιάω, et βιάζω, at frequentiùs apud oratores, *vim affero, opprimo, vi efficio, cogo;* item *nitor*, et *stupror:* passivè *opprimor, urgeor, cogor:* à

Βιάζω, *vim affero, urgeo;* f. σω, p. βιάζωκα. Th. βίαι, *vis.*

Βίαιος, αία, αιον, et βίαιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *violentus*, α, ον, item *injurius*, et *coactus;* et βιαιότερος, comp. ab eodem.

Βιαίως, adv. et βίᾳ, adverbialiter, *violenter, cum vi:* à βίαιος, quod à βία, *vis.*

Βίαρχος, υ, ὁ, *victui seu commeatui præfectus.* Ex βίος et ἄρχω, *princeps, præfectus.*

Βιᾶσθαι, *cogere, vim afferre:* præs. inf. med. à βιάομαι, idem ac βιάζομαι, quod vide.

Βιάσθω, *urgeat, vim inferat;* 3. sing. præs. imperat. m. contr. βιάω, -ῶ, βιαίσθω, -άσθω, à βιάομαι, idem ac βιάζομαι, q. v.

Βιαστὴς, οῦ, ὁ, *qui vim infert, latro, violator:* Matt. xi. 12. Philo. de Agricultura; vix alibi: ab eodem.

Βιαντὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βιαστὴς, οῦ, ὁ, *fortis, strenuus:* ab eodem, q. v.

Βιβᾶς, ᾶσα, Poët. idem ac βιβάζω, f. άσω, p. αχα, et ηκα, Ion. et Poët. hinc perf. ind. pass. βεβίημαι, et part. βεβιμένος, *coactus.*

Βιβάζω, f. σω, p. αχα, *ire* vel *venire facio, vi admoveo, admitto, ineo.* Th. βαίνω, *eo, vado,*

Βιβὰς, άντος, *gradiens, ascendens,* præs. part. act. à βίβημι, loco βαίνω, vel part. a. 2. act. pro βὰς, ab eodem, q. v.

Βιβάω, -άζω, et βίβημι, *gradior, incedo.* Poët. pro βαίνω, *eo;* f. άσω, in compos. βιβῶ, et f. 1. m. ήσομαι. a. 1. ind. act. ἐβίβασα, part. præs. act. βιβὰν, -άζων, et βιβὰς· præs. ind. pass. βιβάζομαι, *ineor.* a. 1. ind. pass. ἐβιβάσθην, f. 1. med. βιβάσομαι, a. 1. ind. m. ἐβιβασάμην.

Βιβλαρίδιον, βιβλάριον, et βιβλίδιον, ου, τὸ, *libellus, codicillus; duo priora contemptum habent.* Th. βίβλος, *liber.*

Βιβλία, ων, τὰ, pl. *Biblia, Scripturæ Sacræ:* à

Βιβλίον, ου, τὸ, *liber, scheda.* Th. βίβλος, *liber.*

Βιβλῖνος, ίνη, ινον, *Biblinus,* natus in Biblinis montibus Thraciæ; *chartaceus.* Βίβλινος οἶνος, *vinum Biblinum:* à vite Thraciæ, quæ dicta fuit βιβλία.

Βιβλιογραφία, ας, ἡ, *librorum scriptio:* et

Βιβλιογράφος, υ, ὁ ἡ, *librorum scriptor, librarius:* à βιβλίον, quod à βίβλος, et γραφὴ, quod à γράφω, *scribo.*

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, *bibliotheca, libraria:* ex βιβλίον et θήκη, quod à τίθημι, *pono.*

Βιβλιοπώλης, ου, ὁ, voc. sing. βιβλιόπωλα, *bibliopola, venditor librorum.* Th. πωλέω, *vendo.*

Βιβλιοφόρος, υ, ὁ ἡ, *libellio, librum ferens, tabellarius.*

Βιβλιοφυλάκιον, υ, τὸ, *bibliotheca, locus ubi libri custodiuntur et adservantur.*

Βίβλος, υ, ἡ, *liber; liber arboris, ut tiliæ.* Ern.

Βιβρώσκω, f. βρώσω, p. βέβρωμα, *edo, comedo, depasco;* idem ac βρώσκω, comedo.

Βιῶντες, Dor. pro βιῶντες, *viventes:* præs. part. act. nom. pl. à βιάω, *vivo,* f. ώσω. Th. βίος, υ, ὁ, *vita.*

Βίν, Ion. pro βία, ας, ἡ, *vis, fortitudo,* q. v.

Βιήσατο, *cogebat,* 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. pro ἐβιάσατο, à βιάω. Th. βία, *vis.*

Βίηφι, pro βίῃ, dat. sing. adverbialiter, *vi, violenter:* φι est Paragoge Poët. et reddit vocem ἄκλιτον· à βίη, *vis,* Ion. pro βία, q. v.

Βιθυνία, ας, ἡ, nomen provinciæ Asiæ minoris. Gr. q. d. Βαθυνία, à βάθυνος, υ, ὁ, *fovea,* quod à βάθος, *profunditas.*

ΒΙ'ΚΟΣ, υ, ὁ, *urna ansata, urceus; doliolum.* Βικίον, et βικίδιον, υ, τὸ, dim. *urceolus;* est etiam *vicia.*

ΒΙΝΕ'Ω, -ῶ, *ineo, coëo:* f. ήσω, p. βεβίνηκα.

Βιοῖ, *vivit:* 3. sing. præs. ind. act. contr. à βιόω. Hinc βιόμην, *vivam,* opt. præs. med. contr. à βίος, *vita,* q. v.

Βιολογίω, -ῶ. f. ήσω, p. ηκα, *vitam alicujus describo,* part. præs. pass. contr. βιολογούμενος.

ΒΙ'ΟΣ, υ, ὁ, *vita, victus, facultates; vivendi ratio instituta, annona; res omnis ad vitam sustentandum necessaria; vulgus, populus.* At

Βιὸς, οῦ, ὁ, *arcus, nervus arcûs:* qu. βία, i. e. *vi tenditur.*

Βιοτεύω, *victum quæro, vivo:* f. σω, βιοτεύσῃς, 2. pers. sing. a. 1. sub. act. à βίος, υ, ὁ, vel

Βιοτὴ, ῆς, ἡ, *vita;* à βίος, q. v.

Βιότης, ητος, ἡ, idem, et ab eod.

Βιοτὶνὸς, ὴ, ὸν, idem ac βιοτικὸς, ὴ, ὸν, q. v.

Βιότευτος, *victus:* gen. sing. Ion. pro βιότου, à

Βίοτος, υ, ὁ, *vita, victus, facultates:* idem Poët. ac βίος, q. v.

Βιὼς, *qui vixit:* a. 2. part. act. ex ἐβίων, ut δὼς ex ἔδων· quod ἐβίων est 1. sing. a. 2. ind. act. à βίημι, inus. sec. conjug. quod à βιόω, *vivo.* Th. βίος, *vita.*

Βιοῦσθαι, præs. inf. med. Ion. et Poët. pro βιοῦν, præs. inf. act. verbi βιόω, *vivo,* ab eodem, q. v.

Βιοφθόρος, υ, ὁ ἡ, *vitam corrumpens:* et in voc. sing. βιοφθόρε· ex βίος, et φθείρω, *corrumpo,* q. v.

Βιόω, -ῶ, *vivo:* f. ώσω, et f. 1. m. ώσομαι, p. βεβίωκα. a. 2. ind. act. 1. sing. ἐβίων, à βίημι, conjug. sec. inus. indè opt. βιοίην, inf. βιῶναι. part. βιὼς, perf. ind. pass. βεβίωμαι· a. 1. ind. m. ἐβιωσάμην. Th. βίος, *vita.*

Βίσσα, vel Βίσσα, *bos quidam silvestris.*

Βιτίνα, ης, ἡ, idem quod βίτος, *urna,* q. v.

Βιῴην, *viverem:* Att. pro βιοίην. a. 2. opt. act. à βίημι, vel præs. opt. act. à βιάω, -ῶ, *vivo.* Th. βίος, *vita.*

Βίωθι, *vive,* 2. sing. imperat. a. 2. act. verbi inusitat. βίημι, *vivo.*

Βίων, ὁ, *Bion,* nom. propr.

Βιῶναι, *vixisse:* a. 2. inf. act. ab inus. βίημι, quod à βιόω. Th. βίος, *vita.*

Βιωναι, a. 1. inf. act. ab eodem.

Βιωσίμιος, υ, ὁ ἡ, ἡ, *spem vitæ servandæ habens, sanabilis; vitalis:* ab eodem.

Βιώσις, εως, ἡ, *ipsa vivendi actio, vita anteacta.*

Βιωτικὸς, ὴ, ὸν, *vitalis, ad vitam sustentandam pertinens, secularis, &c.* à βιόω, vel βίημι, *vivo,* q. v.

Βιωτὸς, ὴ, ὸν, *vitalis:* à βιόω, *vivo,* q. v.

Βιώτω, *vivito,* 3. sing. a. 2. imperat. act. à βιώθι, quod à βίημι. Vide βιόω, *vivo.*

Βιωφελὴς, ὲος, ὁ ἡ, ἡ, *vitæ utilis:* ex βίος, *vita,* et ὠφελία, *prosum.*

Βλαβὶς, *læsus:* et in f. g. ῖσα, a. 2. part. pass. à βλάπτω, *lædo,* q. v.

Βλαβιερὸς, ρὰ, ρὸν, *noxius, a, um, damnosus:* et inde

Βλαβιερῶς, adv. *perperam:* à βλάπτω, *noceo.*

Βλάβη, ης, ἡ, *noxa, damnum, detrimentum:* à p. ind. m. βέβλαβα, verbi βλάπτω, *lædo, noceo,* q. v.

Βλαβῆναι, *læsum esse:* a. 2. inf. pass. et

Βλαβήσομαι, f. 2. ind. pass. ab eod. q. v.

Βλάβος, ους, τὸ, idem quod βλάβη, q. v.

Βλαβῶ, *nocebo,* 1. sing. f. 2. ind. act. à βλάπτω, *noceo,* quod vide.

Βλαδὴς, ὴ, ὸν, *tardus, imbellis:* à βλάξ, quod à βλάξ.

Βλάζω, *stultus sum:* qu. à βλαξ, *inutilis,* q. v.

ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ὰ, ὸν, *vulgus, cui distorta sunt crura, blæsus, balbus:* dicitur et βλαισσὸς, gem. σ Poët.

Βλακία, ας, ἡ, *socordia, stupor, mollities:* et

Βλακεύω, f. εύσω, p. ευκα, *socordiæ me dedo, stupeo, torpeo;* huic opp. σωφρονίζω. Item

Βλακικὸς, ὴ, ὸν, *ignavus, socors, mollis, stultus:* et exindè

Βλακικῶς, adv. *ignavè, tardè.* Omnia à βλαξ, *iners,* q. v.

Βλάκος, υ, ὁ ἡ, ἡ, vel -ος, ου, τὸ, *lippus, cæcutiens; ignavus.*

ΒΛΑ'Ξ, βλακὸς, ὁ, *piscis quidam*

inutilis, siluro similis; item *ignavus, iners; obscœnus, nefarius, fœdus, impius:* qu. à βάλλω, *abjici dignus.*

Βλάπτῃ, 3. sing. præs. sub. act. βλάπτω, pro βλάπτυσι, præs. part. act. f. g. à

ΒΑΛΠΙΩ, *lædo, noceo; damno adficio; sum impedimento:* cum acc. f. ψω, p. βίβλαφα, a. 1. ind. act. ἔβλαψα, a. 2. ind. act. ἔβλαβον, f. 2. ind. act. βλαβῶ, præt. ind. pass. βέβλαμμαι, a. 1. ind. pass. ἐβλάφθην, a. 2. ind. pass. ἐβλάβην, a. 2. part. pass. βλαβείς, et in f. g. ιῶσα. a. 2. inf. pass. βλαβῆναι, f. 2. ind. pass. βλαβήσομαι, præt. ind. med. βέβλαβα. Hinc Angl. TO BLAST.

ΒΛΑΣΤΑΝΩ, *germino, fruticor; produco, profero:* f. βλαστήσω, p. βεβλάστηκα, a. 2. ind. act. ἔβλαστον.

Βλάστμα, ατος, τὸ, *germen:* à 2. pers. sing. præt. ind pass. verbi βλαστάω. Angl. A BLOSSOM.

Βλαστανάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. et

Βλαστάω, *germinabo:* f. 1. ind. act. ab eodem.

Βλάστος, ου, ὁ, nomen viri; sed βλαστὸς, οῦ, ὁ, *germen.*

Βλασφημίω. *obscœna, fœda, malè ominata loquor; impiè loquor, convicitis, maledictis lacesso:* imperf. ind. act. ἐβλασφήμιον, -ον, f. ήσω. p. ηκα. præs. ind. pass. βλασφημοῦμαι, *malè audio, tanquam blasphemus accusor:* perf. ind. pass. βεβλασφήμημαι, f. 1. ind. pass. βλασφημηθήσομαι· et

Βλασφημία, ας, ἡ, *blasphemia, obscœnitas, fœditas,* vel *impietas sermonis, maledicentia:* à

Βλάσφημος, ου, ὁ ἡ ὁ, *obscœnus, infaustus; impius in Deum, blasphemus, conviciator, maledicus:* qu. à βλάπτειν φήμην, vel potius à βλαξ, *impius,* et φήμι, *dico,* q.v.

* Βλασφήμως, adv. *ignominiosè.*

ΒΑΑ'ΤΙΟΝ, Βυζάντιον apud Actuarium et recentiores medicos Græcos dicitur os anterius narium purpuræ. Matthiolus dicit esse *onychem,* vel *conchulam Indicam.*

ΒΑΑΤ'ΤΑΙ, αἱ, *genus calceamenti,* sicut et βλαύδες. Hesych.

ΒΑΑΤ'ΤΙΟΝ, ου, τὸ, *crepidula* seu *sandaliolum.*

ΒΑΑΤΤΟΤ'Ν, *induere* aut *verberare sandalio.* Hesych.

Βλαφθὶς, *læsus:* a. 1. part. pass. βλαφθῆναι, a. 1. inf. pass. à βλάπτω, *lædo,* q. v.

Βλείμην, ίο, ίτο, a. 2. opt. m. à βλῆμι, *percutio:* quod à βάλλω ut Σείμην, ίο, ίτο, à τίθημι.

Βλὶς, *percussus:* a. 2. part. act. verbi βλῆμι, *percutio;* vel per Sync. pro βλαφθὶς a. 1. part. pass. à βάλλω, *jacio,* q. v.

Βλεμαίνω, f. ανῶ, p. αγμαι, *truculentus oculis circumspicio, minor:* quod à

Βλέμμα, ατος, τὸ, *vultus, intuitus, aspectus:* à βλέπω, *aspicio,* q. v.

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *mucus:* frigidus humidusque succus quem omnes φλέγμα vocant, ut scribit GAL. lib. 2. de facult. natur. Hippocrates ita nominare consuevit crassiorem pituitam, qualis è cerebro per palatum et nares descendit.

Βλεννὶς, ὴ, ὶν, *ignavus:* et

Βλεννώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, *mucosus.*

Βλεννιδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *retortis oculis horrificoque adspectu intuens: strabus, attonitus.* Ex βλέπω, et δαίμων, *dæmon.*

Βλέπουσα, Dor. pro βλέπουσα, *aspiciens:* præs. part. act. f. g. à

ΒΛΕ'ΠΩ, *εἰς* vel *πρὸς, aspicio, intueor; specto, vergo;* item *sedulò caveo; rationem habeo, vivo:* f. ψω, præt. βέβλεφα, a. 1. ind. act. ἔβλεψα, præt. ind. pass. βέβλεμμαι· qu. βάλλω ὄπα.

Βλέννυμις, et βλέννυσις, υν, αἱ, *nugæ:* qu. à βαλῶν, quia rejectanea.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, *nicto, crebrò conniveo:* et

Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, *cilium;* seu βλεφαρίδες, ων, αἱ, in plur. frequentius, *cilia, pili palpebrarum;* item *palpebræ.*

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ου, τὸ, *palpebra, pilli tegens oculos.*

Βλέψις, ως, ἡ, *ipsa intuendi actio, intuitus:* à 2. sing. præt. ind. pass. verbi βλέπω, *intueor,* q. v.

Βλητὶς, *ictus, trajectus:* a. 1. part. pass. βληθῆναι, a. 1. inf. pass βλήθητι, a. 1. imperat. pass. à βάλλω, *percutio,* q. v.

Βλῆμα, ατος, τὸ, *jactus, ictus, vulnus.* Th. βάλλω, *jacio.*

Βλήμενος, *ictus:* per Aphær. vel Ion. et Poët. pro βεβλημένος, perf. part. pass. à βάλλω, perf. ind. pass. βέβλημαι. Alii volunt à βλῆμι.

Βλῆσθαι, *jactum esse,* objecto augmento et redupl. pro βεβλῆσθαι, perf. ind. pass. à βάλλω, q. v.

Βλῆτο, Poët. et Ion. pro ἐβέβλητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ejusd. verbi.

Βλήτρων, dat. pl. Ion. à

Βλῆτρον, ου, τὸ, *clavus ferreus* aut *ligneus, pessulus:* ab eod. Th.

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *balo ut ovis; vagio ut infans.*

Βλήχεσθαι, (præs. inf. med. à βλήχομαι,) Poët. pro βλαχᾶσθαι, *balare,* à βλαχάομαι. Undè

Βληχὼ, οῦς, ἡ, *balatus:* undè Angl. BLEAT.

Βλήχημα, ατος, τὸ, idem, et ab eodem Th.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *debilis, imbecillis; validus, robustus:* ut et ἀβλαχρός. Hinc βλαχρῶς, adv.

Βλὶξ, *continenter, assiduè,* adv. qu. à βολὴ, *ictus.*

ΒΑΙ'ΤΟΝ, ου, τὸ, *blitum, olus insipidum.*

ΒΑΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, p. βέβλιπα, *exprimendo auferо,* ut è favis mel.

Βλοσυρῶ, gen. sing. Ion, pro -οῦ, à

Βλοσυρὸς, ρὰ, ρὸν, *terribilis aspectu, torvus, truculentus.*

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, *habens oculos truces:* et

Βλοσυρωπὸς, ὴ, ὸν, *terribilis aspectu:* ab ὤψ, *oculus,* et βλοσυρὸς, *truculentus.*

ΒΑΤ'ΖΩ, et βλάω, f. βλάσω, p. βέβλακα, *scaturio; effundo, mano.* Sic dictum à murmure aquarum.

Βλωθρὸς, ρὰ, ρὸν, *celsus, procerus; frondosus, viridis, tener:* à βλάσκω, *ascendo,* q. v.

ΒΛΩΜΟ'Σ, ῶ, ὁ, *bucella, fragmentum, panis portio.*

Βλῶσις, ιος, ἡ, *adventus:* à

ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. ώσω, p. ωκα, *advenio, ascendo, cresco; vado, clamo.*

Βοᾷ, *reboat:* 3. sing. præs. ind. act. contr. pro βοάει, à βοάω, q. v.

Βοάω, Poët. pro βοᾷ. Pleonasmo literæ ω, 3. sing. indic. præs. act. ab eodem Th. q. v.

Βοάασκον, 1. sing. imperf. indic. act. Ion. et Poët. pro ἐβόων, verbi βοάω, *clamo,* q. v.

Βοάγρεον, υ, τὸ, *sculum, ex boum agrestium pelle:* à βοῦς, et ἄγριος, *agrestis,* q. v.

Βοάγριος, υ, *Boagrius,* Locrensium amnis.

Βοηθὸος, υ, ὁ, Dor. pro βοηθόος, Poët. pro quo frequentiùs βοηθὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, *opitulator, auxiliator, bellator, in prælio velox.* Th. βοηθέω.

Βοανηργὲς Syriac. Gr. υἱοὶ βροντῆς· Lat. *filii tonitrui:* Marc. iii. 17.

Βόαξ, ακος, ὁ, *piscis, à clamore dictus;* q. et βόηξ, item βάξ, dicitur: à βοάω, *clamo.*

Βοᾶσαι, Dor. pro βοᾶν, 2. sing. præs. ind. pass. verbi βοάω, *clamo.*

Βοάσας, αντος, Dor. pro βοήσας, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Βοᾶσι, *clamant,* Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. ind. act. contr. à verbo βοάω.

Βοαύλιον, υ, τὸ, *boum stabulum, bubile.* Ex βοῦς, et αὐλὴ, *aula.*

ΒΟΑ'Ω, ῶ, *BOO, clamo, vociferor, cum clamore dico, clamando vo-*

co, celebro: usurpatur et de inanimatis: f. ἥσω, imperf. ind. act. ἴᾱσκον, -ων· p. βεβόημαι, a. 1. ind. act. ἐβόησα. a. 1. imperat. act. βόησον, ἄτω.

Βοΐα, ας, ἡ, pellis bubula; scutum, sive clypeus è corio bubulo factus. Th. βοῦς.

Βόϊος, εία, ειον, bovinus, bubulus: ut et

Βόϊος, ία, ιον, idem, et ab eod. Th.

Βόις, nom. pl. à βοῦς, βοὸς, ὁ ϐ ἡ, q. v.

Βοὴ, ῆς, ἡ, clamor; item pugna: à βοάω, clamo, q. v.

Βοῇ, Ion. et Dor. pro βοᾷ, 3. sing. præs. sub. act. contr. à βοάω, clamo, q. v.

Βοηδρόμος, ου, ὁ, ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator, opitulator. Ex βοάω, et δρέμω, curro.

Βοήθημα, ατος, τὸ, auxilium, remedium, adminiculum: et

Βοηθητικὸς, ἡ, ὸν, auxiliaris. Item

Βοηθὸς, οῦ, ὁ ϐ ἡ, et βοηθόος, Poët. auxiliator, opitulator; vide βοηθόος· à βοηθέω, auxilior, q. v.

Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio, præda: à βοῦς, et ἐλαύνω, abigo, q. v.

Βοηλάτης, ου, ὁ, bubulcus, boum agitator, vel abactor: et

Βοηλάτις, ίδος, ἡ, boum agitatrix, vel abactrix: à βοῦς, et ἐλαύνω, agito, q. v.

Βοῆν, Ion. et Dor. pro βοᾶν, præs. inf. act. contr. à βοάω, clamo; et βοᾷς, Ion. et Dor. pro βοᾳ̃ς, 2. sing. præs. sub. act ab eod.

Βοηπόλος, ου, ὁ, boum pastor, bubulcus; ἁπαξ τὸ βοῦς νέμειν, id est, boves pascere.

Βοητὺς, ύος, ἡ, idem ac βοὴ, clamor. Th. βοάω, clamo.

Βόθριον, ου, τὸ, parva scrobs; dim. à

ΒΟ΄ΘΡΟΣ, ου, ὁ, fovea, scrobs: qu. βάθρος, à βάθος, profunditas.

Βόθυνος, ου, ὁ, idem, sed Ἀνεπιθέτερον, qu. à βαθύνω, excavo in profundum.

Βοΐδιον, vel βοΐδιον, ου, τὸ, bucula: à βοῦς.

Βοϊκὸς, ἡ, ὸν, bubulus; ab eod. Th. q. v. Ζεύγη βοϊκὰ, (nom. pl.) juga boum.

Βοιωτία, ας, ἡ, Bœotia. Hinc

Βοιωτὸς, ῦ, ὁ, Bœotus.

Βοιωτάζω, vel ίω, f. ξω, vel -ήσω, impero Bœotiis.

Βολάων, ictuum: gen. pl. Æol. à βολὴ, ictus. Th. βάλλω. jacio.

Βόλιτος, et βόλιτον, ου, τὸ, stercus, fimus: à βολὴ, quia ejicitur.

ΒΟΛΒΟ΄Σ, οῦ, ὁ, BULBUS, radix quævis rotunda. Hinc

Βολβώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, bulbosus.

Βολὴ, ῆς, ἡ, jactus; item ictus, plaga; gen. pl. Æol. βολάων, à pret. ind. med. βέβλα, verbi antiq. βίλλω, βολίω, vel βολίω, pro βάλλω, jacio, usitat.

Βολίζω, bolidem demitto: f. ίσω, p. βεβόλισμαι. a. 1. ind. act. ἐβόλισα. a. 1. part. act. βολίσας, ᾶσα, ᾶν· à

Βολὶς, ίδος, ἡ, jaculum, sagitta; item funis aligato plumbo, quo nautæ profunditatem aquarum explorant. Th. βάλλω, jacio.

Βόλος, ου, ὁ, jactus, vel tesseræ aut tali, vel retis, undè et captura; dentitio. Ion. et Poët. funda, verriculum: ab eodem Th. q. v.

Βομβύσσει, -ύσσει, Dor. pro βομβύσσει, βομβύσσει, Dor. pro βομβύσσει, susurrans: præs. part. act. contr. nom. sing. f. g. à

Βομβέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, bombum edo vel facio, susurro, resono; à

ΒΟ΄ΜΒΟΣ, υ, ὁ, bombus, sonus, quem edunt apes, strepitus quivis. Hinc

Βομβύλη, ης, ἡ, genus apis strepentis; item, insectum quodlibet strepens: et

Βομβύλιος, υ, ὁ, idem: est et genus poculi, βομβύλιον ἐν τῇ πόσει· et

Βόμβυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis: à βόμβος, bombus, q. v.

ΒΟ΄ΝΑΣΟΣ, vel βόνασσος, υ, ὁ, animal sylvaticum; aliter monops.

Βοὶζ, ὁ, nomen viri, indec. Hebr. et interpret. in quo est robur.

Βοοζύγιον, υ, τὸ, jugum boum.

ΒΟΡΑ΄, ᾶς, ἡ, pabulum, esca, propriè brutorum: qu. à βόω, seu βόσκω, alo.

Βόρβορον, ου, τὸ, fovea in terra excavata.

Βορβοροκοίτης, ου, ὁ, qui cubat in cæno vel luto: nomen ranæ: ex βόρβορος, et κοίτη, cubile.

ΒΟ΄ΡΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, cænum, lutum, limus; propriè à τῆς βορᾶς. Hinc

Βορβορόω, ῶ, f. ώσω, cæno contamino.

Βορβορυγμὸς, οῦ, ὁ, et βορβορυγμὸς, ῦ, ὁ, intestinorum strepitus: à βορβορύζω.

ΒΟΡΒΟΡΥ΄ΖΩ, f. ύσω, strepo; propriè de intestinis crepitantibus.

Βορέας, gen. sing. Æol. pro Βορέου, ut et Βορέω, gen. sing. Ion. à

ΒΟΡΕ΄ΑΣ, et Ion. Βορέης, ου, ὁ, Boreas, aquilo; septentrio. Hinc

Βορεινὸς, adv. Poët. a septentrionali plaga: et

Βόρειος, et Βορέϊος, Poët. ου, ὁ ϐ ἡ, Borealis: ἀνεμοέρειος, qui ex remotissima regione venit.

Βορὰν, acc. sing. Ion. pro βορὴν, à βορὰ, pabulum.

Βόρμαξ, et βόρμαξ, ακος, ὁ, formica: quia diligenter βορὰν μάλ, id est, cibum quærit: vel à μόρμηξ. Æolicè μ pro ϐ ponitur, et certè μ et ϐ cognata sunt.

Βόρος, ου, ὁ, ου, edax, vorax: à βορέ.

Βορρᾶς, ᾶ, ὁ, Boreas: sic et Βαῤῥᾶς, nom. sing. Ion. Βορρᾶν, adv. à Boreâ.

Βόσις, ιος, ἡ, pastus, cibus. Th. βόω, inusitat. pasco.

Βόσκημα, ατος, τὸ, pecus, animal; item pascua: à βόσκω, qu. ab eod. Th.

Βοσκησιεῦνται, pascemini: Dor. pro βοσκήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. med. verbi βοσκέω, vel βόσκω, pasco: f. βοσκήσω, βόσω, vel βώσω, ab eodem Th. q. v.

Βόσκησις, εως, ἡ, pastio: ab eod. Th.

Βόσκουσι, Dor. pro βόσκουσι, pascunt, 3. pl. præs. ind. act. à

Βόσκω, βόω, et βοσκέω, PASCO: f. βόσω, βώσω, βοσκήσω· p. βέβοσκα, βέβοσμαι, βεβόσκημαι· a. 1. ind. act. ἔβοσα, ἐβόσθην, ἐβόσκησα. Ab obsoleto βόω, q. v.

Βόσπορον, υ, τὸ, planta et fructus Indicus.

Βοσὼρ, nomen propr. Hebr. interpret. sparsor: qui etiam dicitur Βεὼρ, pater Balaami.

ΒΟ΄ΣΤΡΥΧΟΣ, ου, ὁ, et βόστρυχος, ου, ὁ, cincinnus, cirrus muliebris; capillus, cæsaries.

Βοτὰ, ῶν, τὰ, pl. oves; vide βοτὸν, infrà.

Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen; qu. à βόω, pasco. Hinc

Βοτανικὸς, ἡ, ὸν, herbarius, ad herbas pertinens. Hinc βοτανικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, botanica, peritia herbarum: et

Βοτάνιον, ου, τὸ, herba pusilla, herbula: ab eod. Th.

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. pastor: ab eodem Th.

Βοτὸν, ῦ, τὸ, pecus, armentum, pl. τὰ βοτὰ, ῶν, oves: à βόω, inus.

Βοτὸς, οῦ, ὁ, pascuum, alimentum: ab eod. Th.

Βοτρύδιον, ου, τὸ, racemulus; acinus. Dim. et

Βοτρύδὸν, adv. racematim, in modum racemi. Th. βότρυς, racemus.

Βοτρυόφορος, ὁ ϐ ἡ, vitis, quæ botros, ut liberos, seu prolem fert: ex βότρυς et φορῶ.

ΒΟ΄ΤΡΥΣ, υος, ὁ, botrus, uva; racemus; nom. herbæ; Met. de

capillis: voc. ὦ βόστρυ, acc. pl. βόστρυας. Hinc βοστρύώδης, ωδες, ες, gen. ους, racemosus.

Βῦ, particula nominum quibus præponitur significationem augens: à bovis magnitudine (ut et ἵππος) veluti in βύπλοος, βύπαις, q. v.

Βῦ, etiam Poët. pro βοός.

Βοΐδιππος, ου, ὁ, ἡ, bubula, vacca silvestris: et

Βόδιλος, ου, ὁ, ἡ, bubulus, silvestris bos: à βοῦς, bos, q. v.

Βυβίστης, ου, ὁ, Dor. pro βυβότης, ου, ὁ, boum pastor, bubulcus: à βοῦς, et βόω, inus. pasco.

Βύβρωσις, vel βύβρωσις, εως, ἡ, magna fames: à βῦ, particulâ augente, et βρῶσις, cibus: quod à βρώσκω, comedo.

ΒΟΤΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, inguen. Sic et tumor dicitur circa inguina, vel in quacunque corporis parte.

Βυγάϊος, α, ὁ ἡ ὁ, qui valdè se jactat: à γαίω, glorior, et βῦ, q. v.

Βόγλωσσος, et ος, ον, ὁ ἡ τὸ, lingua bubula, herba: Angl. BUGLOSS; et

Βόγλωσσος, ου, ὁ, solea, piscis: Angl. A SOLE: ex βοῦς, et γλῶσσα, q. v.

Βόδορος, ου, ὁ ἡ ὁ, boves excorians: à βοῦς, et δορὰ, pellis: qu. à δίρω, pellem detraho.

Βυθυσία, ας, ἡ, immolatio boum: ex βοῦς, et θύω, macto, q. v.

Βοιαῖος, ut et βοΐνος, et βοῖνος, Dor. α, ὁ, buculus, et bubulcus, messor: idem quod βόεγης, ου, ὁ, Th. βῶν.

Βόεσπορος, ου, τὸ, stimulus boum: πόσπορος, quo aguntur βόες.

Βοσκέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boves pasco; item generaliter pasco et lacto; pass. erro, vagor; blandis verbis decipio; demulceo: βοσκέοντι, dat. sing. part. præs. act. ex βοῦς, bos, et κέλομαι, cibus.

Βοσκία, ας, ἡ, idem ac βοσκέλιον, ου, τὸ, q. v.

Βοσκολίζω, item βοσκολιάζω, et βοσκολιάσδω, Dor. f. άσω, vel άξω, pastoritium carmen cano: et inde

Βοσκολισμὸς, ῦ, ὁ, pastoritii carminis modulatio, tibiæ cantu et tripudio: et

Βοσκολιστὴς, ῦ, ὁ, pastoritii carminis modulator: à βοῦς, bos, et κέλομαι, cibus.

Βοσκολῖκὸς, ὴ, ὸν, pastoralis, pastoritius; et

Βοσκόλιον, vel -ος, ου, τὸ, vel ὁ, grex, vel armentum boum: item

Βοσκολιστὴς, ῦ, ὁ, pastoralis cantilena; et

Βοσκὸς, et Dor. βασκὸς, ου, ὁ, bubulcus, armentarius; ex iisd. Th. q. v.

Βυλαφόρος, Dor. pro βουλαφόρος, ου, ὁ, q. v.

Βόλει, vis, Att. pro βούλῃ, 2. pers. sing. præs. ind. med. à βόλεμαι, volo, q. v.

Βόλιε, malis: 2. sing. præs. imperat. med. Ion. pro βόλυ, ab eodem Th. q. v.

Βόλιτ', pro ἐβούλετο, 3. sing. imperf. ind. med. ejusd. verbi.

Βολιόεις, Ion. pro βουλύς, 2. sing. præs imperat. med. vel pass. à βουλεύω, consulto, q. v.

Βουλεύσθα, consulas, pro βουλεύῃς, 2. sing. præs. subj. act. Ion. per Paragogen τῦ Θα, à verbo βουλεύω, q. v.

Βόλυμα, ατος, τὸ, consilium: à βουλεύω, consulto, q. v.

Βουλύμενος, Dor. et Poët. pro βουλόμενος, volens, præs. part. m. à βόλομαι, volo.

Βόλυσσαι, 2. sing. a. 1. imperat. m. βουλεύσασθαι, dat. sing. a. 1. part. act. verbi βουλεύω, consulto. Th. βουλὴ, consilium.

Βουλεύσαντε, a. 1. part. act. nom. dual. βουλεύσαι, 3. pers. sing. a. 1. sub. act. à βουλεύω, q. v.

Βόλυσιν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab eod. Th. q. v.

Βούλευσις, εως, ἡ, consultatio: et

Βουλευτήριον, ου, τὸ, consilii locus, curia, senatus: item

Βουλευτὴς, οῦ, ὁ, consultor, senator: ab eod. Th.

Βουλευτῖνὸς, ὴ, ὸν, consultus; item senatorius, ad senatum, seu curiam pertinens: et

Βουλευτὸς, ὴ, ὸν, in deliberationem cadens: ab eodem Th.

Βουλεύω, consulto, delibero, meditor, consilia agito, f. εύσω, p. βεβούλευκα. a. 1. ind. act. ἐβούλευσα. a. 1. ind. m. ἐβουλευσάμην. Th. βουλὴ, consilium.

Βουλίων, consiliorum, gen. pl. Ion. pro βουλῶν, à

ΒΟΤΛΗ', ῆς, ἡ, consilium, consultatio; curia; locus consilii: hinc βουλεύω, consulto, βουλευτὴς, οῦ, ὁ, senator; βουλευτήριον, ου, τὸ, curia; ἐκκλησιὴ, ῆς, ἡ, insidiæ; συμβούλιον, consilium do, &c.

Βόλμαι, Ion. vel Poët. pro βόλῃ, 2. sing. præs. subj. vel ind. med. à βόλομαι, volo, q. v.

Βουλησόμην, ης, ην, voluerim, 1. 2. et 3. sing. a. 1. opt. pass. ab eod.

Βουλητὸς, ἴση, ὸν, qui voluit, a. 1. part. pass. ejusd. verbi, q. v.

Βόλημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium, propositum, decretum. Th. βόλομαι, volo.

Βουλῆσιν, et βουλῆσι, consiliis, dat. pl. Ion. pro βουλαῖς, à βουλὴ, consilium, q. v.

Βόλησις, εως, ἡ, idem ac βόλημα, ατος, τὸ, et ab eod. q. v.

Βουλητῖνὸς, ὴ, ὸν, voluntarius: et

Βουλητὸς, ὴ, ὸν, sub voluntatem cadens: à βόλομαι, volo, q. v.

Βουληφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, consultor, consiliarius; princeps, magistratus; voc. ὦ βουληφόρε. Ex βουλὴ, et φέρω, q. v.

* Βυλιμιάω, -ῶ, f. άσω, p. ασα, fame ingenti et intolerabili premor, fame enecor: Xen. Cyropæd.

Βόλμ', Poët. per Apocopen pro

ΒΟΤ'ΛΟΜΑΙ, volo; item malo, cupio, opto; βούλει, Att. et βόλεαι, Poët. vis, 2. sing. præs. ind. med. pro βόλῃ, præs. opt. med. βουλοίμαν, ας, ατο. imperf. indic. med. ἐβουλόμην, et ἠβουλόμαν, Att. ου, ετο. f. 1. med. βουλήσομαι, p. ind. pass. βεβούλημαι, tanq. ab antiquo βουλάομαι. a. 1. ind. pass. ἐβουλήθην, et Att. ἠβουλήθην. pract. ind. m. βέβουλα, in compos. tanq. à βουλάω, obsoleto: ex partic. aug. βῦ, et λάω, volo.

Βῦλος, intestina, undè fasciminа fiunt. Lat. bolus.

Βυλῦσὸς, ῦ, ὁ, tempus quo boves solvuntur à jugis: à βοῦς, et λύω, solvo.

Βύπιξος, ου, ὁ, hinnulus magnus: ex βῦ particulâ augente, et πιξὸς, hinnulus. Invenitur et τὸ βύπιξον.

* Βυπολὸς, ίου, ὁ ἡ ὁ, montanus, clivosus: à sequen. et εἶδος, ους, τὸ, species, forma.

ΒΟΤΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, collis, tumulus, clivus, acervus.

Βυνόδης, ους, ὁ ἡ ὁ, clivosus: à βυνὸς, et εἶδος, species.

Βόπαις, αιδος, ὁ, puer vel adolescens grandis, vel pinguis. Ex βῦ particulâ intens. et παῖς, puer. Hinc fortassis Angl. BOOBY.

Βόπαλος, ου, ὁ, magnus, propriè luctator; item magnus asinus; vel simpl. magnus: à βῦ, et πάλη, lucta.

Βυπαλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ὁ, stimulus, quo boves punguntur; id. ac βόπαστρον, q. βοῦς πλήσσω. Vel scutica, quæ fit ex bubulâ pelle.

Βυπάρου ἄκελος, ου, οἱ, magna vervа, qu. ad boves transfigendos. Ex βοῦς, et πείρω, transfigo: p. ind. m. πέπαρμαι.

Βόρασσος, sive βόρασσος, ου, ὁ, fructus, qui clauditur elatè; i. e. palmâ suo involucro inclusâ.

ΒΟΤ'Σ, οός, ὁ ἡ ὁ, BOS, taurus, vacca; bovina pellis; flagellum è corio bubulo factum; item scutum, &c. ai βοὲς, vaccæ; dat. pl. βόεσι, et Ion. βόεσσιν in acc. sing. βῶν, acc. pl. βόας, βοῦς, contr.

Βυσῖρις, ὁ, in acc. sing. Βυσίριν, Busiris, rex Agrigentinorum.

Βότας, Dor. pro

Βότης, ου, ὁ, *pastor boum, bubulcus*; et hoc à *βότης*, pro quo et *βοτὴρ, ῆρος, ὁ, pastor*. Th. *βόω*, inus. *pasco*.

Βότομος, ὁ, et -ον, ου, τὸ, *Butomum*; herba, quam *βοὶς τέμνουσι, boves carpunt*.

Βούτυρον, ου, τὸ, *BUTYRUM, lactis spuma*. Gen. xviii. 8. à *βῦς, vacca*, et *τυρὸς, caseus*, quod à bubulo lacte plurimùm fiat. Angl. BUTTER.

Βοφονίαι, -ῶ, f. *ήσω*, p. *ηκα, boves macto*: et hinc

Βοφόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui boves cædit et mactat: sacerdos boves immolans*: à *βῦς*, et *φόνος, occido*: p. ind. med. *πέφονα*. hinc *φόνος, cædes*, q. v.

ΒΟ'Ω, f. *ὁσω*, et *ώσω*, p. *κα, pasco*, thema inusit. pro quo in usu est *βόσκω*, idem. Hinc *βοτὴρ, βοτὸν, βοτάνη, ἰκτινοβότης, μηλοβότης*, &c.

Βοὴν, *clamarem*, 1. sing. præs. opt. act. Att. pro *βοήσιμι*, contr. *βοῷμι*· et

Βοήμενος, præs. part. pass. contr. *celebratus*: à *βοάω*, q. v.

Βόων, *clamabant*, Ion. et contr. pro *ἐβόασον*, 3. pl. imperf. ind. act. à *βοάω*· *βοῶντος*, gen. sing. part. præs. act. contr.

Βοῶντι, *clamant*, Dor. pro *βοῶσι*, 3. pl. præs. ind. act. contr. à *βοάω*, q. v.

Βοώπης, ου, ὁ, et **Βοῶπις**, ιδος, ἡ, *magnos* (i. e. *pulchros*) *oculos habens*; *cui bovini sunt oculi, magni et venusti*: ex *βῦς*, et *ὤψ, ὠπὸς*, ἡ, *oculus*, quod à p. ind. med. *ὄπτα*, verbi *ὄπτομαι, video*.

Βοώτης, *vociferantis*, gen. sing. præs. part. act. f. g. contr. verbi *βοάω*, q. v.

Βοωτίω, f. *ήσω*, p. *κα, aro*; præs. inf. act. contr. *βοωτιᾶν* ex *βῦς*, et *ἀάω, pello*.

Βοώτης, ου, Ion. *ω, ὁ, Bootes*. Nomen signi cœlestis, quod et *Arctophylax* dicitur; ex *βῦς*, et *ἀάω, trudo*. Est enim boum agitator; item *bubulcus*.

Βραβεία, *ας, ἡ, moderatio certaminis*, et de eod. *dijudicatio*: et

Βραβεῖον, ου, τὸ, *præmium victoriæ*: à seq. Th. Hinc Angl. BRAVE.

ΒΡΑΒΕΥ'Σ, *ῆος*, vel *έως, qui dat præmium certaminis; certaminis moderator et arbiter*.

Βραβευτὴς, οῦ, ὁ, idem: à

Βραβεύω, *præmium do certaminis, certaminis sum arbiter et moderator, de victoriâ decerno*; item *impero, moderor*; **βραβεύσω**, 3. sing. præs. imperat. act. f. *εύσω*, p. **βεβράβευκα**· a. 1. ind. act. **ἐβράβευσα**. Th. *βραβεύς*.

ΒΡΑΒΥ'ΛΑ, *ων, τὰ, pruna Damascena*.

ΒΡΑ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel *ους, τὸ, raucedo, raucitas*.

Βραγχώδης, *ους, ὁ ἡ ὁ, raucus*: à *βράγχος*.

Βραδίως, *serò, tardè*; item *segnitèr, et cunctantèr*; **βραδύτερον**, *tardiùs, segnius*; **βραδύτατα**, *tardissimè*, adv. à *βραδὺς*, q. v.

Βραδιὸς, ὴ, ὸν, Æol. pro *βαδιὸς*, ὴ, ὸν, *gracilis*, q. v.

Βραδίων, *tardiùs*, comparat. et in superl. **βράδιστος** à *βραδὺς, tardus*, q. v.

Βραδυπάοισι, *tardantibus*, dat. pl. præs. part. act. f. g. à

Βραδύνω, *tardo, cunctor*, f. *υνῶ*. p. *υγκα*· a. 1. ind. act. **ἐβράδυνα**. Th. *βραδὺς, tardus*.

Βραδυνάλεω, ῶ, *tardè navigo*, f. *ήσω*, p. **βεβραδυνάληκα**· ex *βραδὺς*, et *πλέω, ου, ὁ, navigatio*: quod à *πλέω, navigo*.

ΒΡΑΔΥ'Σ, *εῖα, ὺ, tardus, a, um, segnis; tardus ingenio*: in compar. **βραδίων**, et **βράσσων**, vel **βραδύτερος**, superl. **βράδιστος**, vel **βραδύτατος**. Hinc

Βραδύτης, *ητος, ἡ, tarditas, segnities*.

ΒΡΑ'ΖΩ, et **βράσσω**, f. *σω*, p. *κα, ferveo, bullio*.

ΒΡΑ'ΘΥ, *υος, τὸ*, sive **βράθυς**, *υος, ὁ*, herba. Lat. *sabina*, seu *savina*.

Βράκανον, ου, τὸ, *agreste olus*.

Βράκος, *ους, τὸ*, idem ac **βράκα**, *ης, ἡ, velum*, seu *tegmen pudendorum*; *bracca* nunc dicta.

Βραθεῖς, *fervefactus*, a. 1. part. pass. ab **ἐβράσθην**, a. 1. ind. pass. verbi **βράζω**, *ferveo*, q. v.

Βράσμα, *ατος, τὸ*, et **βρασμὸς**, ῦ, ὁ, *æstus, ebullitio, fervor*. Th. *βράζω, ferveo*.

Βράσσω, idem quod *βράζω*, quod vide

Βράχε, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. Ion. à *βράχω, strepitum edo*, q. v.

Βραχία, *ίων, τὰ, brevia*.

Βραχίη, Ion. pro **βραχεῖα**, nom. sing. f. g. à *βραχὺς*, q. v.

Βραχίει, et in f. g. **βραχίεσα**, *perfusus*: a. 2. part. pass. à *βρίχομαι*, seu *βρέχω, madefacio*: a. 2. ind. pass. **ἐβράχην**, a. 2. inf. pass. **βραχῆναι**.

Βραχίως, adv. *brevitèr; paucis; ad breve tempus*.

ΒΡΑΧΙ'ΩΝ, *ονος, ὁ, BRACHIUM, lacertus; armus*.

Βραχίων, etiam *brevior*; compar. ut et **βράχιστος**, *brevissimus*; superl. à

ΒΡΑΧΥ'Σ, **εῖα**, ὺ, *ἴος, brevis, e; parvus, exiguus, celer, subitus*: **μετὰ βραχὺ**, *paulò post*; **ἐν βραχεῖ**, *brevi tempore, repentè, paucis*; **κατὰ βραχὺ**, *sensim, paulatim*; **βραχὺ τι**, *paululùm*; **ὀλίγα βραχέων**, *paucis*.

Βραχυσίδαρος, Dor. pro **βραχυσίδηρος**, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui breve ferrum*, seu *cuspidem habet*: ex **βραχὺς**, et *σίδηρος, ferrum*, q. v.

Βραχύτης, *ητος, ἡ, brevitas*: à **βραχὺς**, q. v.

* **Βραχυτραίχηλος**, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui breve collum habet*.

ΒΡΑ'ΧΩ, f. ξω, p. *χα, sono, strepo*; propriè de iis, quæ franguntur. Hinc fortasse Angl. BRAKE.

Βρέγμα, *ατος, τὸ*, et **βρεγμὸς**, ῦ, ὁ, *sinciput*: à **βρέχω**, *madefacio*.

Βρεκεκὲξ, *vox ranarum*.

Βρέμεσθαι, *fremere*, præs. inf. m. verbi

ΒΡΕ'ΜΩ, *FREMO, murmuro*, f. *μῶ*, p. ind. m. **βέβρεμα**· inde *βρόμος, fremitus*.

Βρένθις, et **βρένθιξ**, ὁ, *lactuca*.

ΒΡΕ'ΝΘΟΣ, ου, ὁ, *avicula incerta, unguentum quoddam Lydorum*; item *tumor, superbia, fastus*; inde **βρενθύεσθαι**, *arrogantem esse: cum fastu incedere*, Luc. Timon.

Βρέχα, *pluere*: a. 1. infinit. act. **βρέξω**, f. 1. ind. act. à **βρέχω**, *pluo*, q. v.

ΒΡΕ'ΤΑΣ, τὸ, *simulacrum rude è ligno; imago, statua, idolum*.

ΒΡΕ'ΦΟΣ, ους, τὸ, *infans*. Hinc

Βρεφύλλιον, ου, τὸ, *infantulus*; dim.

Βρέχμα, *ατος, τὸ*, et

Βρεχμὸς, ῦ, ὁ, *sinciput, caput*: à

ΒΡΕ'ΧΩ, *madefacio, humecto, irrigo, bibo, pluo*, f. ξω, p. *χα*. a. 2. ind. act. **ἔβρεχον**. a. 2. ind. pass. **ἐβρέχην**, p. ind. m. **βέβρεγα**. p. ind. pass. **βέβρεγμαι**. Hinc Angl. derivari videtur BROOK.

Βρήσσω, f. ξω, p. *χα, tussiendo exspuo*; qu. à **βήσσω**. Undè forsan Angl. BREAST.

ΒΡΙ, particula epitat. in composit. significans *ἄγαν, valdè, vehementèr*.

Βριάει, 3. sing. præs. ind. act. à *βριάω*, q. v.

Βριάρεων, acc. sing. à **Βριάρεως**, ω, ὁ, Att. pro

Βριάρεος, ω, ὁ, *Briareus*, centimanus; nomen gigantis; ex *βρι* particulâ intens. et *Ἄρης, Mars*; vel à

Βριθὲὸς, ρὰ, ρὸν, *fortis, robustus, validus*; qu. à.

ΒΡΙΑ'Ω, ῶ, f. *άσω*, *robustum reddo, robustus sum*; vel *potentem reddo, potens sum, extollo, excello, tumesco*.

ΒΡΙ'ΖΩ, f. *ίσω*, et *ίξω*, *post sumptum cibum paululùm dormio*.

Βριήνως, ω, ὁ ἡ ὁ, *vehementèr cla-*

manus, Martis Epithet. ex βρῖ, et ἠχέω, sono, clamo.

Βρίθος, ους, τὸ, et **Βρῖθος**, ους, ὁ, ἡ, *pondus, gravitas.* Item

Βρῖθύς, εῖα, ὑ, gen. έος, είας, έος, *gravis:* à

ΒΡΙΘΩ, *sum gravis, onustus sum, deorsum vergo præ pondere; propendeo, cum impetu inclino; abundo, plenus sum, gravo,* f. ήσω, p. ηκα, p. ind. m. βέβρῑθα.

Βρῖμη, ης, ἡ, *robur, potentia:* à βριάω, q. v.

ΒΡΙΜΟΟΜΑΙ, οῦμαι, et ἄομαι, ῶμαι, *fremo, frendeo, excandesco irâ:* qu. à βρίμη, *fremo,* q. v.

Βρισάρμᾰτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *currum gravans:* ex βρίθω, *gravo,* et ἅρμα, *currus,* q. v.

Βρισεύς, ῆος, ὁ, nom. propr. viri.

Βρισηΐδα, acc. sing. à **Βρισηΐς**, ΐδος, ἡ, nomen mulieris.

ΒΡΙΣΣΟΣ, ου, ὁ, *echini marini genus.*

ΒΡΟΓΧΟΣ, ου, ὁ, *gultur, fauces;* aspera arteria: **βρόγχος**, ου, ὁ, idem qu. à **βρόχω**, *sorbeo,* q. v.

Βρόδον, *rosa;* Æol. pro **ῥόδον**, q. v.

Βρόμιος, ου, ὁ, *Bromius,* cognomen Bacchi; adj. -ιος, -ία, -ιον, *fremens, fremebundus:* à

Βρόμος, ου, ὁ, *fremitus, fragor;* item *avena:* à **βρίμω**, *fremo.* Hinc **βρομία φόρμιγξ.**

Βροντάω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *tono:* à

ΒΡΟΝΤΗ, ῆς, ἡ, *tonitru.*

Βροτῖος, Dor. pro **βροτέιος**, gen. pl. fœm. à

Βρότιος, ία, ιον, et **βρότειος**, ου, ὁ ἡ ἡ, *mortalis, humanus:* qu. à **βροτός**, *mortalis.*

Βροτήσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. idem ac præc. et ab eod.

Βροτοβάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *calcator hominum:* ex **βροτός**, *homo,* et **βῆμα**, *gressus:* quod à **βαίνω**, *eo, vado, gradior.*

Βροτόεις, όεσσα, όεν, *saniosus, cruore respersus;* in acc. sing. masc. vel pl. neut. **βροτόεντα** à **βρότος**, *cruor.*

Βροτολοιγός, οῦ, ὁ, ἡ, *homicida:* ex **βροτός**, et **λοιγός**, *pernicies.*

Βροτοῖσιν, *mortalibus;* dat. pl. à

ΒΡΟΤΟΣ, ου, ὁ, *mortalis, homo;* à **βρώσκω**, *comedo,* derivari videtur.

Βρότος, ου, ὁ, (παρεξύτονον) *sanies, cruor; sanguis pulvere permixtus.*

Βροτόω, f. ώσω, *cruore inficio, cruento;* à **βρότος**, *cruor;* item *hominem facio; βροτοῦσθαι, mortalis fieri;* à **βροτός**, *homo,* quod vide.

ΒΡΟΤΤΚΟΣ, seu **βρῦχος**, ου, ὁ, *species locustarum.*

Βρυχή, ῆς, ἡ, *pluvia vehemens, nimbus.* Th. **βρίχω**, *humecto.*

Βρύχθος, idem ac **βρόγχος**, *guttur,* q. v.

Βρυχθώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *inaquosus, aridus, non irriguus.*

ΒΡΟΧΟΣ, ου, ὁ, *laqueus, restis.*

ΒΡΟΧΩ, f. ξω, p. χα, *sorbeo,* inusit. unde **ἀναβρόχω**, **καταβρόχω**, q. à **βρόχω**, q. v.

Βρύγμα, ατος, τὸ, *morsus:* à **βρύκω**, *mordeo.*

Βρυγμός, οῦ, ὁ, *stridor,* propriè dentium; *fremitus;* item *rugitus:* à **βρύχω**, *strideo.*

ΒΡΥΚΩ, f. ξω, p. χα, *mordeo, rodo;* item *deglutio.*

ΒΡΥΤΟΝ, *vox infantium potum petentium,* pro **πιεῖν.**

ΒΡΥΤΟΝ, ου, τὸ, *muscus, alga;* est et *herbæ genus.*

ΒΡΥΤΟΝ, ου, τὸ, et **βρυτὸς**, οῦ, ὁ, *cerevisia: potus ex hordeo; vinum hordeaceum:* qu. à **βρύω.** Hinc forsan Angl. ro BREW.

ΒΡΥΧΩ, f. ξω, p. χα, *frendo, strideo, mordeo cum stridore dentium; fremo; mugio; gemo;* m. *furo.* perf. ind. pass. **βέβρυγμαι** inde **βρυγμός**, q. v.

ΒΡΥΩ, f. σω, p. βέβρυκα, *scateo, fundo is, germino, pullulo; floreo; abundo; mano:* inde **ἔμβρυον**, ου, τὸ, *infans utero conclusus.*

Βρυθύς, ύος, *rosus:* a. 1. part. pass. à **βρύσσω**, q. v.

Βρῦμα, ατος, τὸ, *cibus, esca:* à **βρύσσω**, *comedo.*

Βρυμάω, ῶ, f. ήσω, *fœteo:* à

ΒΡΥΜΟΣ, ου, ὁ, *graveolentia, fœtor; virus:* et hinc

Βρυμώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *fœtidus.*

Βρώσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *edulis, esculentus;* **βρώσιμον**, *edulium:* à **βρώσκω.**

Βρῶσις, ιος, ους, et ως, ἡ, *cibus, edulium;* et *ipsa comedendi actio;* item *erosio:* à

ΒΡΩΣΚΩ, *comedo, consumo, depasco,* f. βρώσω, p. βέβρωκα p. ind. pass. **βέβρωμαι**, σαι, ται. a. 1. ind. pass. **ἐβρώθην.** Angl. ro BROWSE.

Βρωτὸς, ὴ, ὸν, *qui comedi potest, esculentus:* undè forsitan Germ. *broat.* Angl. BREAD.

ΒΤΑΣ, ου, ὁ, *bubo,* avis nocturna.

ΒΥΒΛΟΣ, ου, ἡ, *papyrus Ægyptia; herba quædam papyro similis; liber:* scribitur et **βίβλος.**

Βύζω, f. ύσω, *cônfertim impleo; vagio; bubulo:* inde **βύζης**, adv. densè. Th. **βύω**, *obturo;* vel **βῦ**, *vox infantilis;* vel **βύας**, *bubo,* q. v.

Βυθίζω, **περγο**, f. ίσω, p. **βεβύθικα.** a. 1. ind. act. **ἐβύθισα.** à

ΒΥΘΟΣ, ου, ὁ, *fundum, imus gurges, profundum:* qu. à **βάθος**, quod vide.

ΒΥΚΑΝΗ, ης, ἡ, *BUCCINA.* Inde

Βυκανίζω, f. ίσω, *buccino:* et

Βυκανιστὴς, οῦ, ὁ, *buccinator.*

Βύκης, ου, ὁ, *sonans, spirans,* venti Epithet. à **βύζω**, *confertim impleo,* q. v.

Βυλλὸς, ὁ, adj. *confertus:* à **βύω**, *impleo.*

ΒΥΝΗ, ης, ἡ, *hordeum madefactum,* quod coctores cerevisiarii vocant *malt.*

Βυσσίων, ῶν, f. ήσω, *mergo:* Hesych. **βυσσῖν, βαπτίζειν.** Æol. est à **βάπτω**, q. v.

ΒΥΤΣΑ, ης, ἡ, *corium, pellis:* indè Angl. BURSE et PURSE. Et

Βυσσὺς, ίος, et Att. ους, ὁ, *coriarius.*

Βυρσοδίψης, ου, ὁ, *cerdo, coriarius:* ex **βύρσα**, et **δίφω**, *excorio.*

Βύσμα, ατος, τὸ, *obturamentum:* à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi **βύω**, *obturo.*

Βύσσινος, η, ον, *BYSSINUS:* metaph. **βύσσινα ῥήματα**, *ornata verba.* Th. **βύσσος.**

Βυσσοδομεύω, f. εύσω, *profundè cogito, aliquid in animo molior, machinor;* item *fundamenta probè jacio:* à **βυσσὸς**, Ion. pro **βυθὸς**, *fundum,* et **δομεύω** pro **δομέω**, *ædifico.* Th. **δέμω**, *struo.*

Βυσσόθεν, *ex imo,* adv. à

Βυσσὸς, οῦ, ὁ, *fundum, profunditas,* Ion. pro **βυθός.** Inde **ἀζυσσὸς**, οῦ, ὁ, q. v.

ΒΥΣΣΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *byssus;* lini pretiosissimi genus.

Βύσσωμα, ατος, τὸ, id. quod **βυσσός.**

ΒΥΩ, f. σω, p. βέβυκα, *obturo, obstruo;* item *impleo, tego:* **βύζω**, f. ύσω, idem.

Βᾶ, βᾶς, et βίς, βίγος, Ion. a. 2. sub. act. à **βαίνω**, seu potius **βᾶμι**, *vado, eo.*

Βαθεῖν, præs. inf. act. per contr. et Ion. pro **βεβηθεῖν.**

Βαιολιαξεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. Dor. pro **βυκολιάσεις**, *bucolicum carmen cantabis:* et

Βαιολιάσδω -άζω, Dor. pro **βυκολιάζω**, f. άσω, vel άξω, Dor. *pastorali more cano:* **βαιολιάσδειν**, Dor. 2. sing. præs. imperat. med. pro **βυκολιάζεσθον.** Hinc et

Βαιολιαστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro **βουκολιαστὴς**, οῦ, ὁ, *bucolici carminis cantor:* ex **βοῦς**, *bos,* **λέλον**, *cibus,* et **ᾄδω**, *cano.*

Βαιολλικὸς, ὴ, όν, Dor. pro **βουκολικὸς**, ὴ, όν, *pastoralis:* et

Βαιόλος, ω, Dor. pro **βουκόλος**, ου, ὁ, *bubulcus:* à **βοῦς**, *bos,* et **λέλον**, *cibus.*

Βᾶνος, ω, ὁ, Dor. pro **βοῦνος**, ου, ὁ, id. quod **βυκαῖος**, *bubulcus, messor,* q. v. Th. **βοῦς**, *bos.*

Βωλὰ, *consilium*, Dor. pro βουλὴ, q. v.

Βώλαξ, *axos*, ὁ, *gleba*, Poët. idem quod βῶλος, q. v.

Βωλίτης, *u*, ὁ, *boletus*; fungi genus: à

ΒὨΛΟΣ, *u*, ὁ, *gleba, ager, massa*; item *bolus*. Angl. BOLE. Hinc

Βωλώδης, *ες*, ὁ ᾗ ἡ, *glebosus*.

ΒὨΜὈΣ, ῦ, ὁ, *basis*; item *ara, altare, templum, delubrum*.

Βῶν, Ion. et Dor. pro βοῦν, acc. sing. à βοῦς, ὁ ᾗ ἡ, Dor. pro βῶς, ὸς, *bos*, et in acc. pl. τοὺς βῶς, et in dat. pl. βῶσι.

Βῶξ, *κος*, ὁ, *piscis*, à clamore dictus: nempe à βοᾶν, (contr. à βοάω, *clamo*,) Dor. βώξ, item βόαξ, idem.

Βῶρος, *u*, ὁ, *Borus*; nomen propr. viri. Item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardis.

Βῶς, acc. pl. Dor. pro βοῦς, vide in βῶν, suprà.

Βῶσαι, *vocare*; contr. Ion. et Dor. pro βοῆσαι, a. 1. inf. act. verbi βοάω, q. v.

Βώσας, *αντος*, et βώσομαι, ac βώσεσθαι, apud Poëtas sæpè reperiuntur, pro βοήσας, a. 1. part. act. et βοήσομαι, f. 1. m. et βοήσεσθαι, f. 1. inf. m. per contract. à βοάω, *clamo*, q. v.

Βωτρέομες, *vocamus*, Dor. et Poët. pro βωτρέομεν, 1. pl. præs. ind. act. à

Βωτρέω, f. ήσω, *clamo, voco*: τί μι βωτρεῖς, *vocas?* Aristoph. Ach. 964. et in aliis. Dor. verb. pro βοάω, *voco*. Hinc

Βωτρήσομες, Dor. et Poët. pro βωτρέσομεν, 1. pl. a. 1. sub. act.

Βώτας, *α*, ὁ, Dor. pro βώτης, *u*, ὁ, *pastor*.

Βωτιανίρῃ, *populosæ*, dat. sing. f. g. Ion. à

Βωτιάνιρος, *u*, ὁ ᾗ ἡ, vel -ρὸς, ρὰ, ρὸν, *alens et educans viros*. Epith. *agri, ex cujus culturâ colonis victus satis redit*; ex βώτης, ὁ, et βώσις, ἡ, *pastor*; (à βόω, inus. *pasco*,) et ἀνὴρ, *vir*.

Βώτως, *ορος*, ὁ, idem quod βώτης, *u*, vel βωτὴρ, ῆρος, ὁ, *pastor*; à βόω, inus. *pasco*, q. v.

Γ

Γ, ΖΣΤ tertia apud Græcos litera, et ternarium numerum denotat. Γ interdum pro δ ponitur: et γ' pro γε, *quidem, certè*.

Γὰ, Dor. pro γὴ, et γᾶ, Dor. pro γῆ, *terra*, q. v.

Γαββαθὰ, ἡ, indecl. Hebr. interpret. Lat. *pavimentum elatum*.

Γαβριὴλ, ὁ, nomen angeli, indecl. Hebr. interpret. *Robur Dei*.

ΓΑΓἈΤΗΣ, *u*, ὁ, *Gagates*, lapis; à Γάγης, quod est fluv. Lyciæ.

Γαγγαλίζω, f. ίσω, p. ικα, *titillo*: à γάω τὸ γαλᾷν, *facio videre*; vel à γάνος, ους, τὸ, *lætitia*, q. v.

ΓΑΓΓἈΜΗ, ης, ἡ, *sagena, rete piscatorium*.

ΓΑΓΓἸΤΙΣ, λίθος, seu γαγγίτης, *u*, ὁ, *gemma quædam*: à Gange fluv.

ΓΑΓΓΛΙὨΝ, ῶ, τὸ, *nervi præter naturam contortio*.

ΓἈΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, *GANGRÆNA*, partis alicujus mortificatio; Angl. GANGRENE, qu. à γρῆσι, vel γρεῖνε, *depasco, comedo*.

Γὰδ, *Gad*, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. *turma*.

Γαδαρεὺς, ῆος, vel έως, ὁ, *Gadarensis*. A Γάδαρα, quæ urbs fuit in Cœlesyriâ.

Γαδαρηνὸς, ῦ, ὁ, *Gadarenus*, nomen Gentile; ab eodem Hebr. interpret. Lat. *septo cinctus*.

ΓἈΔΟΜΑΙ, *gaudeo*.

ΓἈΖΑ, ης, ἡ, *gaza*, Persica vox, *opes, divitiæ*; item *thesaurus*.

* Γαζοφυλακεῖν, præs. inf. act. *gazæ custodiam agere*.

Γαζοφυλάκιον, *u*, τὸ, *gazophylacium, ærarium Ecclesiasticum*; et pro loco ipso: ex γάζα, et φυλακὴ, *custodia*; quod à φυλάσσω, *custodio*.

Γαζοφύλαξ, *ακος*, ὁ ᾗ ἡ, *ærarii*, vel *thesauri custos*. Ab eod. q. v.

Γαθεῖν, *gaudere*, Dor. pro γηθεῖν, præs. inf. act. contr. à γηθέω, *gaudeo*, Dor. γαθέω.

Γάθησεν, *gavisus est*, Dor. pro γήθησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐγήθησε, verbi γηθέω, *gaudeo, lætor*, q. v.

Γαῖ, pro γαῖα, *as*, et Poët. γαῖη, ης, ἡ, *terra, tellus*; item *regio, patria*: et per Aphæresin αἶα in prosâ γῆ. Hinc

Γαίηθεν, adv. à *terrâ*, et

Γαιήϊος, γήϊνος, et γήϊος, *u*, ὁ ᾗ ἡ, item γαιώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, *terreus, terrenus, terraneus, terrestris, corruptioni obnoxius; mortalis*. Th. γαῖα.

Γαιήοχος, et γαιάοχος, *u*, ὁ ᾗ ἡ, *terram cingens et continens*: dicitur et pro eodem contractè, γαιοῦχος, et γαιόχος, *u*, ὁ ᾗ ἡ, idem: ex γαῖα, et ἴχω, *contineo*.

Γαίμαι, γαίμαι, γάμαι, et γάμαι, omnia jam inus. à quibus tamen manant f. 1. act. γαμῶ, a. 1. ind. act. ἔγημα, item med. ἐγημάμην, a. 1. act. subj. γήμω, ῃς, ῃ, infin. γῆμαι, part. ejusd. γήμας; et jam usitat. verb. γαμέω, *uxorem duco, nubo*, q. v.

Γαῖος, *u*, ὁ, *Gaius*, vel *Caius*, nomen viri: adj. *terrenus*: à γαῖα, *terra*.

ΓΑΙΣὈΣ, vel γαΐσσος, *u*, ὁ, *gæsum, cantus*, armaturæ genus.

ΓΑἸΩ, f. γαίσω, *glorior, superbio*; præs. part. act. γαίων, undè Angl. GAY.

ΓἈΛΑ, *ακτος*, (tanquam à γάλαξ,) τὸ, *LAC*; succus plantæ vel arboris apud medicos, ut Lat. *lac*: à Gr. ut camus ejus secundus et tertius demonstrant.

Γαλαθηνὸς, ὴ, ὸν, *lacteus*; subs. -ὸς, οῦ, ὁ, *hinnulus qui non ablactatur*: à γάλα, *lac*.

Γαλαστινὸς, -νὸς, γαλαθηνὸς, ὴ, ὸν, et γαλαστώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, *lacteus, lacti similis, lac referens*: ab eodem Th. q. v.

Γαλακτοπότης, *u*, ὁ, ἡ, *qui lac potat*: ex γάλα, et πίνω, *bibo, poto*.

Γαλᾶνα, *ας*, ἡ, Dor. pro γαλήνη, ης, ἡ, *serenitas*.

Γάλαξαύρη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris.

Γαλαξίας κύκλος, *circulus lacteus in cœlo*, et γαλαξίας λίθος, *lapidis genus*.

Γαλάτης, *u*, ὁ, nom. Gentilitium, *Galata*.

Γαλατία, *ας*, ἡ, nomen regionis in Asiâ minori. *Galatia* et *Gallogræcia*, Gr. *lactea*.

Γαλατικὸς, ὴ, ὸν, *Galaticus*; *Gallicus*.

Γαλίαγγα, *ας*, ἡ, *cava ferrea, genus carceris, decipula, muscipula*.

ΓΑΛἘΗ, ης, et in prosâ γαλῆ, ῆς, ἡ, *mustela, catus*; nam *felis* est propriè αἴλουρος, *u*, ὁ ᾗ ἡ· hinc

Γαλιὸς, ῦ, ὁ, *mustelus*, piscis genus.

Γαλιρὸς, ρὰ, ρὸν, γαληνὸς, ὴ, ὸν, et γαλήνιος, ία, ιον, *tranquillus, serenus, hilaris*, et γαληρὸς, ρὰ, ρὸν. Th. γαλήνη, infra.

Γαλιὸς, ὸς, ὁ, *catulus, felis*: γαλιώτης, *u*, ὁ, *stellio*: à γαλῆ.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, *felis, mustela*. Vide γαλίη.

Γαληναῖα, *ας*, Poët. pro

ΓΑΛἨΝΗ, ης, ἡ, *serenitas, tranquillitas et hilaritas vultûs, tranquillitas maris*, μαλακία, qu. γιλαήνη· à γιλάω. Est et nomen proprium mulieris.

Γαληνιάω, f. άσω, p. ηκα, *tranquillus sum*. Th. γαλήνη.

Γαλήνιος, *u*, *serenus*; γαληρὸς, ρὰ, ρὸν, idem, vide γαλιρὸς, suprà.

Γαληνιόωσα, acc. sing. part. præs. act. f. g. à γαληνιάω, f. άσω, p. ηκα, *tranquillus sum*. Th. γαλήνη.

Γαλιλαία, *ας*, ἡ, nomen regionis, Hebr. interpret. Lat. *limes*.

Γαλιλαῖος, αία, αῖον, *Galilæus*.

ΓΑΛΑΊΟΨΙΣ, *ιος*, ἡ, *frutex urticæ similis, urtica mortua.*

Γαλλίων, *ονος*, ὁ, nomen viri, *Gallio.*

ΓΑΛΛΟΣ, *ου*, ὁ, seu *γαλλὸς*, *gallus eviratus, spado:* q. ab ἄλλος, qui naturam suam mutavit; vel à *Gallo*, Phrygiæ fl. ubi initiabantur.

ΓΑΛΩΣ, *ω*, vel *ως*, et *γάλεως*, *ω*, ἡ, *GLOS, soror mariti*, vel *uxor fratris.*

Γᾶμαι, *nupsisse:* Dor. pro *γῆμαι*, a. 1. inf. act. à *γαίω*, id. qu. *γαμέω*, *nubo.*

Γαμαλιὰλ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. *retributio Dei.*

Γαμιζεύω, f. *εύσω*, p. *κα*, *connubio jungo*, vel *socio:* à

ΓΑΜΒΡΟΣ, *οῦ*, ὁ, *gener, socer;* item *frater uxoris:* in dat. pl. *γαμβροῖσι*, Ion.

Γαμίσκονται, *matrimonio junguntur*, 3. plur. præs. imperat. act. à *γαμέω.*

Γᾶμιν, Dor. et Ion. pro *ἶγαμιν*, 3. sing. a. 1. ind. act. à *γαίω*, id. qu. *γαμέω.*

Γαμίσσονται, gem. *σ*, pro *γαμίσκονται*, 3. sing. f. 1. ind. m. verbi *γαμίω*, *uxorem duco.*

Γαμιστὸν, verbale à *γαμίω.*

Γαμετὴν, ῆς, ἡ, et *γαμιετὴς*, *ἰδος*, ἡ, *uxor:* et

Γᾰμέτης, *υ*, ὁ, *maritus:* à

ΓΑΜΕΊΩ, *-ῶ*, et *γαίμω*, *uxorem duco, nubo:* fut. *-ήσω*, *-ίσω*, vel *-αμῶ*, præt. *γιγάμηκα*, *-ικα*, a. 1. ind. act. *ἐγάμησα*, *-ισα*, et *ἔγημα:* undè aor. 1. subj. act. *γάμω:* infin. aor. *γῆμαι:* et part. aor. *γήμας:* aor. 1. ind. med. *ἐγημάμην:* a. 1. ind. pass. *ἐγαμήθην.* Plurimùm, *sponsus γαμεῖν, sponsa γαμεῖσθαι* dicitur: *qui accepit uxorem*, dicitur, *γαμῆσαι: parentes filiæ, qui eam dant uxorem, γαμίσαι.* Hinc

Γαμήλιον, *υ*, τὸ, *munus nuptiale:* et

Γαμήλιος, *ου*, ὁ ἡ *ὐ*, *nuptialis, conjugalis.*

Γαμηλιὼν, *-ῶνος*, ὁ, *October*, aut *Januarius:* à celebratione nuptiarum sic dictus.

Γαμησίου, *nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias desidero:* à *γαμέω, uxorem duco.*

Γαμίζω, f. *ἴσω*, p. *γεγάμικα*, *nuptum do:* γαμίζομαι, f. 1. m. *ίσομαι*, p. pass. *ισμαι*, *nuptui collocor, elocor;* τὸ *γαμίζειν*, est parentum. *Sponsus* dicitur *γαμῆσαι, sponsa* verò *γαμηθῆναι.* Item

Γαμικὸς, ἡ, ὸν, *nuptialis:* et

Γάμιος, ία, ιον, Poët. idem: à *γάμος*, *matrimonium*, quòd à *γαμέω.*

Γαμίσκω, idem quod *γαμίζω*, et *γαμίσκομαι*, quod *γαμίζομαι.*

Γάμιος, gen. sing. Ion. pro *γάμου* à *γάμος.*

Γαμῶσι, *nubat:* 3. sing. præs. opt. pass. contr. à *γαμέω.*

Γαμοπλοκία, *-ῶ*, f. *ήσω*, p. *ηκα*, *furtivas nuptias quæro, uxorem alienam corrumpo:* à *γάμος*, et *πλέκω*, *furor:* p. ind. m. *πέπλεγμαι.*

Γᾰμόρος Dor. pro *γημόρος*, *υ*, ὁ, *agricola:* à *γῆ*, *terra*, et *μείρω*, *divido:* præt. ind. m. *ἴμμορμαι*, per Metath. pro *μέμορμαι.*

Γάμος, *-υ*, ὁ, et Ion. gen. *γάμοιο*, *connubium, conjugium, matrimonium:* vel *οἱ γάμοι*, *ων*, *nuptiæ;* item *conjux:* à *γαμέω.*

Γαμοστόλος, *-υ*, ὁ ἡ ὁ, *nuptias parans, ornans;* γαμοστόλος νὺξ *pronuba nox:* à *γάμος*, et *στέλλω*, *orno:* hinc γαμοστολίω, *-ῶ*, f. *ίσω*, *nuptias paro.*

Γαμφηλῇ, dat. sing. præs. part. pass. f. gen. contr. à *γαμέω*, *nubo.*

Γαμφηλαὶ, *-ῶν*, αἱ, *malæ, maxillæ:* à

Γαμψὸς, *-ὴ*, *-ὸν*, *incurvus, inflexus, aduncus:* idem quod *καμψὸς*, q. à *κάμπτω*, *flecto.*

Γαμψώνυξ, ὄνυχος, ὁ ἡ ὁ, *cui curvi sunt ungues:* à *γαμψὸς*, et ὄνυξ, *unguis.*

Γαμψώνυχος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, idem, et ab iisdem.

ΓΆ'ΝΟΣ, *ους*, τὸ, *lætitia, voluptas*, item *splendor:* item *quod est in quâque re pulchrum, nitidum, hilare, venustum.*

Γανύω, *-ῶ*, fut. *ύσω*, præt. *υκα*, *lætitiâ afficio:* item *splendeo, polio;* et

Γάνῦμαι, seu *γάνὔμαι*, et *γανύομαι*, fut. 1. med. *ύσομαι*, p. ind. pass. *υμαι*, *lætor, gaudeo:* undè *γανύσομαι*, idem. Th. *γάνος.*

Γᾰνὔμήδης, *ους*, ὁ, *Ganymedes*, nom. propr.

Γάνυμα, *ατος*, τὸ, *lætitia, splendor:* et

Γάνυσις, *εως*, ἡ, idem. Th. *γάνος*, idem.

ΓΑ'Ρ, *nam, enim, igitur, quippe, scilicet*, conjunctio causalis; à *γάω*, *non profectò*, Act. xvi. 37.

ΓΑΡΓΑΙ'ΡΕΙΝ, præs. infin. act. *splendere*, q. ex *μαρμαίρειν*, item *plenus esse, vibrare, palpitare, multiplicare.*

ΓΑΡΓΑΛΙ'ΖΩ, fut. *ίσω*, *titillo, lætitiâ afficio:* id. cum *γαργαλίζω*· q. *γάω γίλιον*, *gigno risum.* Hinc

Γαργαλισμὸς, οῦ, ὁ, *titillatio:* et

Γαργᾰλιστὴς, *υ*, ὁ, idem.

ΓΑΡΓΑ'ΡΕΙΝ, præs. inf. act. *splendere:* vide *γαργαίρειν.* Hinc

Γάργαρα, *ων*, τὰ, dicitur de *multitudine insigni.*

ΓΑΡΓΑΡΕΩ'Ν, *ῶνος*, ὁ, *gurgulio.* Esse autem à sono fictum hoc vocabulum tradunt Alex. Aphr. et Etymol. et Eustath. scribit Gorr. gurgulionem esse carnem fungosam, oblongam, à palato juxta narium meatus propendentem, superiori quidem parte latiorem, inferiori verò, in modum pyramidis acutam, eamque ad vocis modulationem facere. Hinc

Γαργαρίζω, f. *ίσω*, *os aquâ*, sive *alio aliquo liquore colluo, gargarizo.* Hinc Angl. GARGARISM.

ΓΆ'ΡΟΝ, *υ*, τὸ, *garum, liquamen piscium sale conditorum.*

Γαρύω, Dor. pro *γηρύω*, præs. inf. act. à *γαρύω*, Dor. pro *γηρύω*, f. *ῦσω*, *sono, loquor.*

Γαρύω, Dor. et Ion. pro *γηρύω*, et *γαρύομαι*, dual. præs. ind. act. Dor. pro *γηρύετον.*

Γαρύομαι, Dor. et f. 1. m. *γαρύσομαι*, pro *γηρύομαι*, f. 1. m. *γηρύσομαι* et *γαρύσαιτο*, Dor. pro *γηρύσαιτο*, 3. pl. a. 1. opt. med. ejusd.

ΓΑΣΤΗ'Ρ, *-τέρος*, per Sync. *-τρὸς*, ὁ, (quondam gen. *γαστῆρος.*) dat. pl. *γαστῆρσι*, *venter, ventriculus in quem cibus recipitur, uterus:* ἐν *γαστρὶ ἔχειν* vel *φέρειν*, *gravidam esse.*

Γάστρα, *ας*, et *γάστρη*, *ας*, ἡ, *fissum vasis*, vel *navis*, et similium; *vas ventricosum:* à *γαστὴρ*, *venter.*

*Γαστρίδουλος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *ventri deditus:* à *γαστὴρ*, et δοῦλος, *servus.*

Γαστρίζω, f. *ίσω*, p. *ικα*, *ventrem expleo, sagino:* ab eodem Th.

Γαστρίμαργος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *gulosus, cibi avidus:* ex *γαστὴρ*, et *μάργος*, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *insanus.*

Γάστρις, *ιος*, et *γάστριος*, *υ*, ὁ, item *γάστρων*, *ωνος*, ὁ, *gulosus, turco, ventri deditus.*

ΓΑΤΑΟ'Σ, *οῦ*, ὁ, *mulctra, mulctrale, situla:* à *γάλα*; quod recipit.

Γαῦλος, *υ*, ὁ, *navigii genus, -sentina.*

Γαυλὰς, *mulctras:* Dor. pro *γαυλὰς*, acc. pl. à *γαυλός.*

Γαυρίαμα, *ατος*, τὸ, *exultatio:* ex

Γαυρίω, *-ῶ*, f. *ώσω*, p. *ωκα*, *superbio, glorior, exulto, efferor, jacto me.* Undè

Γαυριόωντες, Poët. pro *γαυριῶντες*, nominat. pl. part. præs. act. contr. à

ΓΑΥ'ΡΟΣ, *ρα*, *ρον*, *elatus, superbus, arrogans, ferox:* qu. à *γαίω*, *superbio.* Hinc

Γαυρότης, *ητος*, ἡ, *superbia, ferocia, elatio, alacritas.*

Γαυρούμενος, *elatus, superbiens:* præs. part. m. à *γαυρόομαι*, *ῶμαι*, f. 1. m. *ώσομαι*, *superbio.* Hinc

Γαυχῶ, *efferaris*, 2. sing. præs. imp. pass. Th. γαύχεος.

Γαυρόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωμαι, *glorior, superbio*; idem quod γαυριάω, q. v. et ab eod. Th.

ΓΑΤΣΟΣ, ὁ, ὀν, vel γαῦσος, η, ω, *curvus, tortuosus*: hinc

Γαυσόω, -ῶ, f. ώσω, *reddo γαυσὸν, curvo, incurvo, intorqueo*.

ΓΑ'Ω, f. γάσω, inusit. p. ind. m. γέγαα, q. v. *genero; nascor; capio; pario; lætor*.

ΓΕ', Doricè, γὲ, *quidem, certè*. Et nì idem esse puto. Aliquando γὶ est syllabica adjectio: separatim rarò legitur, sed aliis dictionibus postponitur, ubi sæpè vacat, præsertim articulo ὁ, vel relativo ὅς, adjuncto: frequentiùs sine accentu pingitur: ὄφιλόγε, *utinam sanè*; ναίγε, *et quidem*; διάγε, *tamen*; ναίτωγε, *etsi*; μενοῦνγε, ἠνὸ, *verò*.

Γία, ας, et contractè γῦ, γῆς, ἡ, *terra; patria*.

Γιάοχος, ν, ὁ ἧ ἡ, *terram complectens; γιάοχος, γαιάοχος*, et Ionicè γαιήοχος, ν, ὁ ἧ ἡ, *terram cingens et continens*. Neptuni epithet. Vide in γαιήοχος.

Γίγαα, *genitus sum*; 1. sing. præt. ind. m. Poët. verbi γάω, inusit. pro γέγωμαι, *nascor*. Alii volunt esse perf. ind. act. pro γέγωνα, undè γιγαὼς pro γιγαντός.

Γιγάασι, et γιγάασι, pro quo γεγάασιν, Hom. 2. et 3. pl. ejusd. γέγαα.

Γιγαθὼς, ὁτος, Dor. pro γιγηθὼς, ὁτος, *gaudens*. Vide γέγηθα, infrà.

Γιγάαω, ας, ω, Poët. pro γέγωμαι, ῃ, ᾶται, *natus sum*: à γάω.

Γιγάμην, Poët. pro γιγαίμην, Dor. pro γιγαίνα, inf. præt. m. à γέγαα, perf. ind. med. à γάω, pro γάωμαι, *nascor*, q. v.

Γιγαυμένος, perf. part. pass. à γαυόομαι, f. 1. m. ώσομαι, p. pass. ωμαι, *lætor, gaudeo*; quod à γάνος.

Γιγαὼς, -ῶτ, gen. -ῶτος, -ῶντος, *natus*. Vide in γέγαα.

Γίγαος, ν, ὁ ἧ ἡ, *antiquus*: quod à γία et γάω,

Γιγιναμένος, perf. part. pass. Dor. pro γιγνομένος, *genitus*: à

Γιγίνημαι σαι, ται, *natus fui*; præt. ind. pass. γιγινήσθαι, perf. infin. pass. verbi γίνομαι, *fio, sum*.

Γιγινοίμην, et γιγινοίμιδα, 1. sing. et 1. plur. a. 2. opt. med. Poët. et Ion. pro γινοίμην, et γινοίμιθα, verbi γίνομαι, *sum*.

Γίγνθα, *lætus sum*, perf. ind. act. per Sync. pro γεγήθηκα, et indè γεγηθὼς, perf. part. act. *alacer, lætus*: à γηθέω, f. ήσω, p. ηκα, q. v. Alii tamen volunt γέγνθα, et γεγηθὼς, esse p. ind. et p. part. med. verbi γήθω, f. γήσω, p. γέγηκα, f. 2. act. γαθῶ, &c.

Γεγήρηκα, seu γεγήρακα, *senui*, perf. ind. act. verbi γηράω, seu γηράσκω, *senesco*. Th. γῆρας.

Γίγονα, p. ind. m. *natus sum*, et in 3. pl. γιγόνασι· hinc p. m. inf. γιγονέναι· et in part. γιγονὼς, ῦῖα, ὸς· à γίνομαι, inusitat. Vide γίνομαι, *sum*.

Γεγόνει, *natus fuerit*, 3. sing. plusq. p. ind. m. Ion. pro ἐγεγόνει· à p. ind. m. γέγονα.

Γεγραμμένος, ν, perf. part. pass.

Γεγράφθαι, perf. inf. pass. et

Γεγραφὼς, ὁτος, perf. part. act. à γράφω, *scribo*.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, ὁτος, perf. part. act. à γυμνασιαρχέω, f. ήσω, *gymnasii præfectus sum*: ab ἀρχὴ, *principatus*, et γυμνάσιον, *locus exercitationis*: quod à γυμνός.

Γεγυμνασμένος, perf. part. pass. à γυμνάζω, f. άσω, *exerceo*. Th. γυμνὸς, *nudus*.

ΓΕ'ΓΩΝΑ, *clarè clamavi*, p. ind. m. verbi γώνω, inus. per Metathesin pro γέγωνα· hinc γιγώνω, pro γίγωνα, 1. sing. præt. ind. m. in præsens transeunte: vel est præt. ind. m. à γιγωνίω, -ῶ, f. ήσω. Vide Periz. ad Ælian. V. H. et Clarke ad Il. Ξ. 469.

Γιγωνίμιν, Dor. pro γιγωνίῖν, præs. inf. act. et γιγώνιν, Ion. et Dor. pro ἰγιγώνιν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. contr. à

Γιγωνίω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *clarè vociferor, clamo, jactito*: quod ex præt. ind. med. γέγωνα.

Γεγωνητέον, verbal. *celebrandum est*.

* Γιγωνὸς, ὴ, ὸν, *alto clamore enunciatus*.

Γιγῶς, ῶσος, *natus*, pro γιγαὼς, part. perf. med. à γέγαα, quod vide, perf. ind. med. verbi γάω, inus. pro γέγωμαι, *nascor*.

Γιδιὼν, ὁ, nomen herois, indecl. Hebr. interpret. Lat. *evulsor*.

ΓΕ'ΕΝΝΑ, ης, ἡ, *gehenna*, locus suppliciorum æternorum. Hebr. *vallis Hinnomi*.

Γεθσημανὴ, *Gesthemane*: nomen loci Hebr. Lat. *vallis pinguissima, fertilissima*.

Γενάμενος, η, ον, *natus*, part. a. 1. med. id. quod γενήτις· à γένομαι, *nascor*.

Γενάμην, ω, ανο, *natus sum*; vel *genui*, a. 1. ind. med. Ion. pro ἐγενάμην, ω, ανο· ab eod. verbo.

Γένασθαι, *natum esse*, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Γένεθλ', pro ἐγένετο, et γενέσθ', pro ἐγενόμιδα, 3. sing. et 1. pl. imperf. ind. med. verbi γίνομαι. Vel ut alii volunt γενόμην, Poët. dici pro ἐγενόμην, a. 2. ind. med. abjecto augmento, et ι metri causâ inserto. Sic γένετο pro ἐγένετο, &c.

Γένεσαι, Ion. pro γένῃ, 2. sing. præs. ind. med. à

ΓΕΙ'ΝΟΜΝΙ, Poëticum, *gignor, nascor*; activè de mare et fœminâ, *pario, gigno, procreo*; *sum*. Sed apud Oratores etiam a. 1. ind. med. ἐγεινάμην, frequens in activâ signif. *genui*: et de utrovis et utroque parente dicitur: de matre, *peperi*; a. 2. ind. med. ἐγενόμην, inf. a. 2. med. γενέσθαι· part. γενόμενος, *natus*; a. 1. med. inf. γείνασθαι· et part. γεινάμενος. Vide γίνομαι, *nascor*, &c.

ΓΕΙ'ΣΟΝ, vel γέσσον, ν, τὸ, *suggrunda*, seu *suggrundium*; id est, pars tecti prominens, q. pluvias à parietibus *sis γίαν σίω*, in terram amovet. Hinc forsan Angl. A JOIST.

Γῆσος, ου, τὸ, idem; est κεφαλὴ, *capitellum*.

Γεσόω, vel γεσσόω, f. ώσω, p. ωμαι, *suggrundâ munio; in suggrundæ modum conformo*. Hinc

Γέσσωμα, ατος, τὸ, *suggrundatio, imbricamentum*. Vide γῆσος, suprà.

Γειτνία, ας, et γειτνίᾶσις, ιος, ἡ, *vicinitas*; et

Γειτνιάω, -ῶ, et -άζω, f. άσω, p. ωκα, *vicinus sum; adfinis; cognatus sum*: part. præs. act. contr. γειτνιῶν, ῶσα, ῶν. Th. γίτων, *vicinus*.

Γειτονίω, -ῶ, f. ήσω, part. præs. act. γειτονίων, ίωντος, idem, et ab eod. Th.

Γειτόνημα, ατος, τὸ, item

Γειτόνησις, ιος, ἡ, et

Γειτονία, ας, γειτνία, ας, ἡ, *vicinitas*: à

ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος, ὁ ἧ ἡ, *vicinus, adfinis, similis*; q. à γία, q. γῖτων, quia ejusdem terræ.

Γειώρεα, ν, ὁ, *peregrinus, advena*: opponitur αὐτόχθων, ut *advena*, opp. *indigenæ*.

Γιλᾷ, *videt*, 3. sing. præs. ind. act. contr. à γιλάω, *video*; est et

Γίλα, *splendor solis*; q. à γιλάω, *splendeo*.

Γελαῖν, *videre*, præs. inf. act. Æol pro γιλᾷν· et

Γιλαῖς, *vides*, Æol. pro γιλᾷς, 2. sing. præs. ind. act. à γιλάω, *video*.

Γιλᾶν, Dor. pro γιλῶν, *videns*. præs. part. act. contr. ejusd. verbi; γιλᾷ, verò, iota subscripto, est præs. inf. act. contr. undè

nonnullis per Metath. Angl. TO LAUGH.

Γελᾱνὶς, ἴος, ὁ ᾖ ἡ, *hilaris*; Poët. pro ἱλαρὸς, q. v.

Γελάξω, Dor. pro γελάσω, *ridebo*, f. 1. ind. act. verbi γελάω, f. ἄσω, *rideo*.

Γελασιάζω, f. ἄσω, p. ασα, *irrideo, jocor*: hinc

Γελασιασμὸς, ῦ, ὁ, *irrisio*.

Γελασιαστὴς, ῦ, ὁ, *irrisor*.

Γελάσσω, Dor. pro γελάσω, præs. part. act. f. g. verbi γελάω, *rideo*.

Γελάσῑμος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, *ridiculus, risu dignus*: ab eod. Th.

Γελασῑὸς, ὴ, ὸν, idem, et ab eod. Th.

Γελάσωμιν, *rideamus*, 1. pl. a. 1. sub. act. à

ΓΕΛΑ'Ω, *rideo*, item *irrideo*; item *splendeo, niteo, floreo, hilaro*, f. ἄσω, et f. 1. med. ἀσομαι, p. γεγέλᾰκα· a. 1. ind. act. ἐγέλασα· perf. ind. pass. γεγέλασμαι· a. 1. ind. pass. ἐγελάσθην.

ΓΕ'ΛΓΗ, ης, ἡ, *omnis generis merces; color, tinctura*.

ΓΕ'ΛΓΙΣ, ιος, et γελγὶς, ῖδος, ἡ, *allii caput*, seu *nucleus allii*, aut *spica allii*, ut Plin. et Columella vocant. Theophrastus autem discriminis aliquid facit inter γελγῖδα et γέλγιν, illoque nomine caput totum allii vocat, hoc autem nucleos ejus et spicas.

Γέλγω, f. ξω, p. χα, *tingo, coloro*: à γέλα, *splendor solis*.

Γελεῦσα, Dor. pro γελοῦσα, præs. part. act. f. g. à γελάω, Ion. pro γελάω, *rideo*. Nam Dor. et Ion. verba in άω, per ίω, efferunt.

Γελίω, f. ήσω, p. ηκα, *splendeo*: à quo γέλα.

Γελῇς, *rides*, 2. sing. præs. ind. act. Dor. pro γελᾷς· à γελάω· vox etiam Atticis usitata.

Γελοῖα, *ridenda*, item *jocosa*, nom. pl. n. g. ὁ γελοῖος, q. v.

Γελοιάζω, f. ἄσω, *ridicula* seu *jocosa dico, jocor*: à

Γελοῖος, οία, οῖον, *jocosus, facetus, urbanus*; at γελοίος, ut Grammaticis placet, *ridiculus, irridendus*: γελοῖον, ου, τὸ, substantivè pro *joco*; γελοῖος, Poët. hinc γελοιάω, f. άσω, pro γελάω, *rideo*: à γέλως, seu γελάω, q. v.

Γελοίωντες, et γελόωντες, Poët. pro γελῶντες, nom. pl. part. præs. act. contr. à γελάω.

Γελῶν, *ridens*, nom. sing. et in pl. γελῶντες, præs. part. act. à γελάω, et in 3. pl. præs. ind. act. contr. γελῶσιν.

Γελῶντι, Dor. pro γελῶσι, *ridenti*, 3. pl. præs. ind. act. contr.

Γέλως, ωτος, ὁ, *risus, maris serenitas*; et γέλας, gen. sing. ω, acc. sing. γέλων, dat. sing. γέλᾳ, à γελάω, *rideo*.

Γεμίζω, *impleo, onero*, f. ίσω, p. γεγέμικα· a. 1. ind. act. ἐγέμισα· p. ind. pass. γεγέμισμαι· a. 1. ind. pass. ἐγεμίσθην. Th. γέμω, *plenus sum*.

Γεμίσας, a. 1. part. act. γεμίσατε, a. 1. imperat. act. 2. pl. à γέμισον, άνω, 2. et 3. sing. imperat. a. 1. act. verbi γεμίζω, *impleo*, ab eod. Th.

Γεμισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à γεμίζω, *impleo*.

Γέμωμεν, *pleni sumus*, 1. pl. ind. præs. act. γεμώσαις, dat. pl. part. præs. act. f. g. à

ΓΕ'ΜΩ, f. γεμῶ, *plenus sum*, vel *onustus*: præs. part. act. γέμων, ουσα, ον· p. ind. med. γέγομα· undè γόμος, ου, ὁ, *onus navis*: indè Lat. *gemo*.

Γενὰ, ᾶς, et Ion. γενὴ, ῆς, ἡ, *natales*; ἀπὸ γενιᾶς, à *natalibus, à puero*; *generatio, progenies, ætas*: εἰς γενὰς γενῶν, *in omnes ætates*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Γενεαλογέω, -ῶ, *genus recenseo, natales progenitorum investigo*, f. ήσω, p. γεγενεαλόγηκα· γενεαλογέομαι, *annumeror in prosapiâ aliquâ*; γενεαλογούμενος, præs. part. et

Γενεαλογία, ας, ἡ, *genealogia, generis recensio*: à γένος, *genus*, et λόγος, à λέγω, *colligo*.

Γενέθλιον, *generatione*, dat. sing. Ion. ῐον additur per Paragogen, à γενὴ, Ion. pro γενεά.

Γενέθλη, ης, ἡ, *origo, generatio*: à γενὴ· hinc

Γενέθλια, ων, τὰ, *natalitia*: item

Γενεθλιακὸς, ὴ, ὸν, *ad natalitia pertinens, natalitius*; substantivè *astrologus*: et

Γενέθλιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, *natalis, natalitius, auctor generationis*; Διὸς γενέθλιοι, *penates*: à γίνομαι, *nascor*.

Γένει, dat. sing. à γένος, ους, τὸ, *progenies, genus*: ab eodem.

Γενεᾶν, *barbatum esse*, præs. inf. act. contr. à γενειάω.

Γενειάᾶσιν, Dor. pro γενειάζουσι, *pubescens*, præs. part. act. à γενειάζω, f. άσω, id. quod

Γενειάω, -ῶ, *barbam gesto, pubesco*, f. ήσω· a. 1. part. act. γενειήσας, αντος· à γένειον, *barba*. Th. γένυς, *mentum*.

Γενειήτης, ᾱ, ὁ, Dor. et Poët. pro γενειάντης, υ, ὁ, *barbatus*, et hoc pro γενειάντης, fœm. γενειάντις· à γενειάω.

Γένειον, υ, τὸ, *mentum, barba*. Th. γένυς.

Γένιο, Ion. pro γένυ, et hoc pro γένυος, *fuisti*, 2. sing. a. 2. ind. m. ab ἐγενόμην, υ, ετο, à γίνομαι, *sum*.

Γενίεσθαι, a. 2. inf. m. γένεσθε, 2. pl. a. 2. imperat. m. ut γενέσθω, 3. sing. imperat. ejusd. temporis, ab eod. Th.

Γενέσια, ων, τὰ, *natalitia*: à γενὰ, *generatio*; quod à γίνομαι, *nascor*, p. pass. γεγένημαι, σαι, ται.

Γενεσιέρχης, -ες, ου, ὁ, *auctor ortûs* et *generationis*.

Γένεσις, εως, ἡ, *origo, crealio, generatio, nativitas, ortus*: ab eod. Th.

Γένετ', pro ἐγένετο, 3. sing. a. 2. ind. m. Ion. à γίνομαι, vel γένομαι.

Γενετῆρα, ας, ἡ, *genitrix*, *parens*, à 3. pers. sing. p. ind. pass. verbi γίνομαι. Hinc

Γενετὴ, ῆς, ἡ, *nativitas, ortus*; et

Γενέτης, ου, ὁ, *parens, genitor*.

Γένευο, *fuerit*, 3. sing. a. 2. ind. m. Ion. pro ἐγένετο. Th. γίνομαι, vel γένομαι.

Γενέως, ῳος, ὁ, (Ion. et Poët. pro γενοῦς, ῦος, vel ῶς, ὁ,) *GENITOR, parens*.

Γένος, Ion. et Dor. pro ἐγένου, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi γίνομαι, vel γένομαι, *nascor*.

Γέου, 2. sing. sub. a. 2. med. ab eod.

Γενοὺς, ῆος, *natus, factus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Γενόφιν, ήσω, *fias*, imperat. 2. et 3. sing. a. 1. pass. ejusd.

Γένηαι, 2. pl. a. 2. sub. med. sic γένηται, 3. sing. sub. a. 2. med. ejusd. verbi.

Γενήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejusd. verbi, vel f. 2. pass. ut aliqui resolvunt, à f. 2. act. γενῶ, a. 2. ind. act. ἔγενον, à γίνω, inus. undè a. 2. ind. pass. ἐγένην, ης, η.

Γενῆτὴς, ὰ, ὸν, *generalis*, item *genitivus*, ut γενικὴ πτῶσις, apud Grammaticos: à γένος, *genus*.

Γέννα, ης, ἡ, *genus, progenies*; à γίνομαι.

Γενναδὰς, οῦ, ὁ, *strenuus, audax; generosus, ingenuus*. Th. γίνομαι.

Γενναῖος, αία, αῖον, *cognatus, ingenuus, nobilis; naturalis, insitus; generosus, validus, strenuus, vehemens*: à γενὰς. Th. γίνομαι.

Γενναιότης, ητος, ἡ, *generositas*, et

Γενναίως, adv. *generosè, fortiter*: ab eod. Th.

Γένναο, Ion. et Æol. pro ἐγένησο, 3. sing. a. 1. ind. med. ejusd. verbi; vel ex ἐγενήσατο, per Sync. et Aphær. à

ΓΕΝΝΑ'Ω, *GENERO*, pro *GIGNO*, de viris; *pario*, de mulieribus; *pario*, Metaph. f. ήσω, p. γεγέννηκα· a. 1. ind. act. ἐγέννησα, perf. pass. γεγέννημαι, na-

lus sum; a. 1. ind. pass. ἐγενήθην. Th. γίνομαι. Indè Angl. TO GENDER.

Γέννημα, ἄτος, τὸ, *progenies, fructus*: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. præced.

Γεννηματίζω, f. ἴσω, *germen seu fructum profero.*

Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. à γεννάω.

Γεννησαΐρ, ἡ, nomen regionis in Galilæâ, indecl. Syr. interpret. *hortus principis.*

Γέννησις, εως, ἡ, *nativitas, generatio*: à 2. pers. sing. p. ind. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γεννητὴς, οῦ, ὁ, *generator*, et

Γεννητὸς, ἡ, ὸν, *genitus, natus*; item *mortalis*; et

Γεννήτωρ, ορος, ὁ, *genitor, parens*; γεννήτειρα, ας, ἡ, *genitrix*: à 3. pers. sing. p. ind. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γενίαται, Ion. pro γίνωνται, et γένωνται, 3. pl. et 3. sing. a. 2. opt. m. à γίνομαι, *nascor.*

Γενίμαν, Dor. pro γενείμην, *sim, essem*, 1. sing. opt. a. 2. m. à γίνομαι, *sum.*

Γενόμενος, η, ον, *factus*, a. 2. part. m. γενόμην, Ion. pro ἐγενόμην, a. 2. ind. med. à γίνομαι, vel γένομαι, *nascor.*

Γένος, εος, τὸ, *GENUS, progenies, familia*; *gens, natio, stirps*; *genus*, cui opp. *species*; in dat. pl. γένεσι, ab eod. verbo. Hinc Angl. apud Gramm. GENDER.

Γένυ, ἴσθυ, *esto*, 2. sing. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

ΓΕ'ΝΤΑ, ων, τὰ, *carnes, viscera.*

ΓΕΝΤΙΑΝΗ', ῆς, ἡ, *Gentiana*, herbæ genus. Angl. GENTIAN.

Γένυτο, 3. sing. a. 2. ind. m. Poët. pro ἐγένετο, *fuit*: ab ἐγενόμην, a. 2. ind. med. verbi γίνομαι, vel γένομαι, *sum.*

ΓΕ'ΝΤΣ, ῶος, ἡ, *mentum, barba*; *maxilla, acies.*

Γένωμαι, *fiam*, 1. sing. a. 2. sub. m. et in 3. pl. γένωνται· à γίνομαι, seu γένομαι, *nascor, fio.*

Γεράεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro γέρασι· à γέρας, *munus*, q.v.

Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, *matrona, anus*: à

Γεραιὸς, αἰὰ, αἰὸν, *senilis, e*; masc. *senex, vir venerabilis, magnæ auctoritatis*; comp. γεραίτερος, superl. γεραίτατος, per Syncop. γεραιὰ ᾶς, ἡ, *anus*: à γέρων, *senex*, q. v.

Γέραιρε, *venerare*, 2. sing. præs. imperat. act. γεραίρειν, inf. Dor. pro γεραίρειν, *honorare*: à

Γεραίρω, f. ἄρῶ, *muneror honoris causâ, orno*; *veneror.* Th. γέρας, *munus.*

Γεραίτεροι, per Sync. pro γεραιότεροι, compar. γεραίτατος, per Sync. pro γεραιότατος, superl. à γεραιὸς, *senilis, senex.*

ΓΕ'ΡΑΝΟΣ υ, ἡ, *grus, avis vigilans et prudens*: undè γέρανος λίθοις καθαστώσεως, proverbialiter de providis hominibus dicitur; quoniam grues quum tempestates præsagiunt, lapillis se saburrant ut à ventis non abripiantur vel dejiciantur: *machina tollendis operibus comparata*; γερανὸν, υ, τὸ, idem, et pro herba. Angl. A CRANE.

Γεράρεαι, a. 1. inf. act. à γεραίρω, Poët. pro τιμᾶν, *honoro*, et

Γερἄρὸς, ἀ, ὸν, *honorandus, augustus*; compar. γερἄρώτερος, *honorabilior, augustior*; superl. γερἄρώτατος, *augustissimus*: à seq. Th.

ΓΕ'ΡΑΣ, ἄτος, τ elis. αος, contr. ως, τὸ, *præmium, munus, honor.*

Γερἄΰμος, υ, ὁ ἡ ἡ, *honoratus, honorificus, senilis*: et

Γερἀΰ, gen. pl. Ion. pro γερἄντων· à γέρας, *munus.*

Γεργηνὸς, οῦ, ὁ, nomen gentile, Hebr. interpret. Lat. *vicinus peregrinationi.*

Γέρδος, γερδὸς, et γέρδιος, υ, ὁ, *textor*, Suid. et γερδία, ας, ἡ, *textrix.*

Γέρεα, Ion. pro γέρατα, nom. pl. à γέρας, *præmium.*

Γερήνιος, υ, ὁ ἡ ἡ, epith. Nestoris, ap. Hom. *honoratus*: à γέρας, *honor*, aut à *Gerina* seu *Gerino* oppido, in quo profugus fuit educatus.

Γέρον, *senex*, voc. sing. γέροντος, γέροντα, gen. et acc. sing. à γέρων, *senex.*

Γεροντᾶος, αία, ᾶον, Poët. pro

Γερόντειος, ια, ειον· γεροντικὸς, ὴ, ὸν, *senilis*: à γέρων, *senex.*

Γερόντιον, υ, τὸ, *vetulus, senecio*; dim. à γέρων.

Γέρουσι, *senibus*, dat. pl. à γέρων, *senex.*

Γερουσία, ας, ἡ, *senatus*: à

Γερούσιος, α, ον, vel -ος, ὁ καὶ ἡ, *ad senes* vel *principes reipublicæ pertinens.* Th. γέρων, *senex.*

ΓΕ'Ρ'Ρ'ΟΝ, υ, τὸ, *scutum Persicum ex vimine textum*; *quodvis instrumentum defensionis.*

Γέρῦνος, *parva rana.*

ΓΕ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, *vetustus, senex*; voc. sing. ὦ γέρον, dat. pl. γέρουσι.

Γευδμὸς, ῦ, ὁ, et

Γεῦμα, ἄτος, τὸ, *gustus*: à γεύω, *gusto.*

Γεύμεθα, Ion. et Dor. per Aphær. pro γιγεύμεθα, *gustavimus*, 1. pl. perf. ind. pass. verbi γεύω, *gusto.*

Γευόμενος, a. 1. part. m. γεύεσθαι, a. 1. inf., m. γεύομαι, et γεύωνται, 1. sing. et 3. pl. a. 1. sub. m. γεύω, a. 1. inf. act. à γεύω.

Γεῦσις, εως, ἡ, *gustatio*, et

Γευστὴς, ὴ, ὸν, *gustatorius*: item

Γευστὸς, ὴ, ὸν, *gustabilis*: à

ΓΕΥ'Ω, *gustare facio, gustandum præbeo*; item *cibum potumve do*, *GUSTO*, f. γεύσω, p. γέγευκα· m. γεύομαι, *gusto*, f. 1. m. γεύσομαι· a. 1. ind. m. ἐγευσάμην, α, ατο· a. 1. inf. m. γεύσασθαι· part. γευσάμενος· p. pass. γέγευμαι.

ΓΕ'ΦΥΡΑ, ας, ἡ, *pons*, quia εἰς γῆν φέρει, in terram defert: hinc

Γεφύριον, υ, τὸ, dim. *ponticulus*: et

Γεφυρόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *ponte jungo, pontem impono*; γεφυροῦν, *pontem sternere*, præs. infin. act. contr.

Γεωγεᾶφίω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *terrarum orbem describo*; et

Γεωγραφία, ας, ἡ, *terræ descriptio*; tanquam à γῆ, inus. pro γαῖα, *terra*, et γράφη, *scriptio, pictura*; quod à γράφω, *scribo.*

Γεωδασία, ας, ἡ, *terræ distributio, partitio*, seu *divisio.* Th. γῆ, *terra*, et δαίω, *divido.*

Γεώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, *terreus, terrenus, terrestris.*

Γεώλοφος, υ, ὁ ἡ ἡ, *è terrâ instar tumuli*, seu *collis eminens*; sub. ὁ, *tumulus*; *homo crassus, stupidus, inutile terræ pondus*: à γῆ, *terra*, et λόφος, *jumenti cervix*, item *conus in galeâ et cristâ*; λόφοι etiam dicuntur *colles* et *tumuli*; qui et γήλοφος, et γηλόφος.

Γεωμετρέω, -ῶ, f. ήσω, *terram metior*; et

Γεωμέτρης, υ, ὁ, *geometra, agrimensor*; et

Γεωμετρία, ας, ἡ, *geometria, terram dimetiendi scientia*: à γῆ, *terra*, et μέτρον, *mensura.*

Γεωμετρικὸς, ὴ, ὸν, *geometricus, peritus artis geometricæ*: ab iisd.

Γεωπένης, υ, ὁ, q. d. *qui terræ fame laborat, qui parum terræ possidet, famelicus*: à γῆ, *terra*, et πένης, seu πένις, *fames.* Th. πένομαι, *laboro.*

Γεωπονία, ας, ἡ, *agricultura*: à γῆ, *terra*, et πόνος, *labor*; quod à πένομαι, *laboro*; à p. ind. med. πέπονα.

Γεώπονος, ὁ, *agricola*, qui in agro colendo pedum operâ utitur.

Γεωργέω, -ῶ, *terram colo, agriculturam exerceo*, f. ήσω, p. γεγώργηκα· à γῆ, *terra*, et ἔργω, *operor*, quod ex ἔργον, *opus.*

* Γεωργήσιμος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *ad colendum idoneus, fertilis*: ab eod.

Γεωργία, ας, ἡ, *agricultura*; et

Γεωργικὸς, ὴ, ὸν, *ad agriculturam pertinens, rusticus*: γεωργικὰ, ῶν, τὰ, *libri de agriculturâ*; et

Γεώργιον, υ, τὸ, *arvum, ager aratus*; et

Γεωργὸς, ὕ, ὁ, *agricola, vinitor, colonus quivis*: à γεωργέω, q. v.

Γεωρύχιον, -ῶ, f. ὄσω, *fodio*: à γέα, *terra*, et ὀρύσσω, *fodio*.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, *terra, regio*: qu. ex inus. γέα, contr. γᾶ, in prosâ pro γαῖα, idem.

Γηγενίης, υ, ὁ, idem, et ab iisd. ac γηγενὴς, quod vide.

Γηγενίων, *terrigenûm*, gen. pl. à

Γηγενὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *terrigena, terræ filius, indigena*; γηγενῆες, pl. *gigantes*: ex γῆ, *terra*, et γένος, *genus*, quod à γίνομαι, *nascor*.

Γήϊον, υ, τὸ, *agellus*, dim. et

Γῆϊον, adv. *è terrâ*: à γῆ.

ΓΗΘΕΩ, -ῶ, *gaudeo, lætor*, f. ήσω, p. ind. act. γεγήθηκα, et per Sync. γέγηθα· p. ind. med. γέγηθα, undè et part. γεγηθὼς, f. 2. act. γηθῶ, et γήθησω, Ion. pro ἐγήθησα, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act.

Γήθησαν, *lætati sunt*, pro ἐγήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. γηθήσας, n. 1. part. act. γήθησις, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. à præced.

Γηθήσει, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd.

Γῆθος, ους, τὸ, et

Γηθοσύνη, ης, ἡ, *gaudium, lætitia*, et

Γηθόσυνος, η, ον, *lætus, -a, -um, exultans*: à γηθέω.

ΓΗΘΟΝ, vel γήθεον, υ, τὸ, *genus cepæ*; q. è γῆ θέω.

Γήθω, inusit. f. γήσω, p. γέγηκα· f. 2. act. γαθῶ· p. ind. m. γέγηθα· part. p. m. γεγηθὼς, ότος· idem qu. γηθέω, *gaudeo, lætor*.

Γήϊος, υ, ὁ ᾗ ἡ, et

Γήϊος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *terrenus; corruptioni obnoxius; mortalis*: à γῆ, *terra*.

Γῆμαι, a. 1. inf. act. γήμας, a. 1. part. act. γῆμε, Ion. et Poët. ab a. 1. ind. act. ἔγημα, ας, ε· à verbo γαμέω, inusitat. f. γαμῶ, p. -κα, *uxorem duco*, &c. vel ut alii volunt, per Sync. pro ἐγάμεσα, ας, ε, verbi γαμέω, f. ήσω, p. κα, *uxorem duco, nubo, matrimonium contraho*; tanquam à γαμέω, inusitat. format. Vide γαμέω.

Γηοχίοις, præs. inf. act. quasi γῆν ἴσχειν, *terram habere*, aut *agrum possidere*. Et de Neptuno dici potest, quia terram ambit et continet, et propterea, γηῦχος, γηόχος, et passim γαιόχος, appellatur.

Γῆρᾳ, dat. sing. à γῆρας, q. vide.

Γηραιὸς, ὰ, ὸν, *senex, senilis, antiquus, grandævus, senio confectus*: γηραιαὶ, ῶν, αἱ, *vetulæ*. Th. γῆρας, *senectus*.

Γηραλίοις, ία, ίοις, Poët. id. quod γηραιός.

Γηράσκουσι, *senescentibus*, Poët. vel Ion. pro γήρᾳ, dat. p. a. 1. part. act. et hoc pro γηράσασι, à γήρας, αντος, *senescens*, pro γηράσας, à γηράω, f. άσω, *senesco*; undè a. 1. ind. act. ἐγήρασα, et per Sync. ἔγρᾱσα. Th. γῆρας.

ΓΗΡΑΣ, τὸ, gen. sing. ήτος, v elis. εος, contr. ους, dat. γήρᾳ, v elis. αϊ, contr. ᾳ *senectus*.

Γηράσῃς, ᾗ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. à γηράσκω, f. άσω, *senesco*; γηράσω, a. 1. inf. act. à

Γηράσκω, *senesco, consenesco*, f. ήσω, p. γεγήρακα· a. 1. ind. act. ἐγήρασα· a. 1. sub. act. γηράσω, ᾗς, ᾖ· acc. pl. part. præs. act. γηράσκοντας. Th. γῆρας, *senectus*.

Γηράω, -ῶ, f. άσω· a. 1. ind. act. ἐγήρασα, et per Sync. ἔγρᾱσα, undè part. γήρᾱς· perf. ind. act. γεγήρακα· et part. γεγαὼς, *senio affectus*.

Γηροβοσίαι, -ῶ, f. ήσω, *in senectute alo*, et

Γηροβοσία, ας, ἡ, *senis sustentatio, senilis educatio*: à γῆρας, et βόσκω, *pasco*.

Γηροβοσὶς, ῖδος, ὁ ᾗ ἡ, *senum nutritor, qui aliquem in senectute alit*: ab iisd. Th.

Γηροκομία, ας, ἡ, *cura* et *nutritio senum*, et

Γηροκόμος, gen. sing. Ion. à

Γηροκόμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *qui curam habet senum*: à γῆρας, et κομέω, *curam gero*.

Γηροτροφίαι, -ῶ, f. ήσω, *in senectute alo*: è γῆρας, et τρέφω, *alo*; p. ind. m. τέτροφα.

Γηροτρόφος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *senes nutriens*: ab iisd.

Γηρύσ', *conqueritur*, pro γηρύεται, 3. sing. præs. ind. m. γηρύομαι· f. 1. m. ύσομαι. Th. γῆρυς, *vox*.

Γηρυόνα, ας, et γαρυόνα, Dor. pro γηρυόνην, ας, ἡ, *vocalis, garrula*; q. γηρύουσα. Th. γῆρυς, *vox*.

Γηρυόνας, ᾶ, ὁ, Dor. pro Γηρυόνης, ου, ὁ, *Geryones*, nomen viri.

Γηρυονῆα, acc. sing. à Γηρυονεὺς, ῆος, vel Ion. ῆος, ὁ, nomen viri, *Geryon*.

ΓΗΡΥΣ, ὕος, vel υος, ἡ, *vox*: hinc

Γηρύω, f. ύσω, p. υκα, *sono*; velut pro *mugire, canere*, &c. *loquor, dico, conqueror*; et γηρύομαι, f. 1. m. ύσομαι, idem.

Γήρως, gen. sing. è γῆρας, ὄνος, v elis. ωος, et contractè γήρους, *senectus*.

* Γήτης, ου, ὁ, *agricola, rusticus*; à γῆ, γῆς, ut à πόλις, ους, πολίτης, ου, ὁ, *civis*.

Γιγανταίοις, αία, αίου, et γιγαντείοις, εία, είων, *giganteus* vel -*eus, a, um*: à γίγας, *gigas*.

Γίγαντες, nom. pl. γίγαντων, gen. pl. ab eod.

Γιγαντιάει, -ῶ, *gigantes imitor, gigantum similis sum*: ab eod.

Γιγαντομαχία, ας, ἡ, *pugna, seu bellum gigantum*; è γίγας, et μάχη, *pugna*; quod à μάχομαι, *pugno*.

ΓΙΓΑΡΤΟΝ, υ, τὸ, *quod in acino vinaceo osseum aut lapidosum est*.

Γιγαρτώδης, ες, vel ους, ὁ ᾗ ἡ, *vinaceus, acinosus*.

ΓΙΓΑΣ, αντος, ὁ, *gigas*: qu. à γέα, γῆ, *terra*, et γάω, *nascor*, q. v. nam terræ filii dicuntur.

ΓΙΓΓΙΔΙΟΝ, υ, ὁ, herbula ex olerum genere, pastinacæ silvestri similis.

ΓΙΓΓΑΙΣΜΟΣ, ῦ, ὁ, *titillatio*; qu. à γιγγαλίζω, f. ίσω, quod idem est cum γαργαλίζω, q. v.

ΓΙΓΓΑΤΜΟΣ, ῦ, ὁ, *cardo januæ* vel *portæ*; qui cum ipsâ portâ vertitur.

ΓΙΓΓΡΝΣ, υ, ὁ, *parvula tibia*, lamentabilem sonum edens.

Γίγνομαι, vide γίνομαι, infrà.

Γίγνυ, *fias*, 2. sing. præs. imperat. pass. à γίγνομαι.

Γιγνώσκω, υς, υ, et γιγνώσκουσα, acc. sing. masc. part. præs. act. Vide in γινώσκω, *cognosco*, infrà.

Γίνετ', *fiebat*, Ion. et per Apostr. pro ἐγίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. γίνεσθαι, *fieri*, præs. infinit. med. à

ΓΙΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, *sum, fio; nascor, gignor; orior, accido, evenio, contingo*: à γάω, hoc modo, γί(γ)νομαι· manâsse videtur; γάω (α mutato in ινω) fit γα-άνω, contr. γαίνω, per Sync. γάνω, quod habet in f. 1. act. γνῶ, ι inserto γνίω, fit in m. voce γνίομαι cum γι reduplic. γιγνίομαι, per Sync. γιγνίμαι, per Sync. iterum γί(γ)νομαι· f. 1. med. γενήσομαι· p. pass. γέγένημαι· a. 1. ind. pass. ἐγενήθην, f. 1. pass. γενηθήσομαι· a. 1. ind. med. ἐγενησάμην· a. 2. ind. med. ἐγενόμην· a. 2. imperat. med. γένε, λεῦε· a. 2. opt. med. γενοίμην, οιο, οιτο, ut μὴ γένοιτο, *absit*: a. 2. sub. med. γένωμαι, ῃ, ηται· a. 2. infin. med. γενέσθαι· a. 2. part. med. γενόμενος· p. ind. med. γέγονα· à γάω vel γνίομαι, inus. 1. sing. plusq. perf. ind. m. ἐγεγόνεω· p. m. inf. γεγονέναι, et γεγονήναι, à γίγνω, p. ind. m. à verb. inus. γάω, q. v. part. præt. med. γεγονὼς et γεγαὼς, υῖα, ός.

Γινόσκειν, Dor. pro γινώσκειν, præs. inf. act. et

Γινόσκουσι, *cognoscuni*, Dor. pro γινώσκουσι, 3. pl. præs. ind. act. à

ΓΙΝΩΣΚΩ, vel γιγνώσκω, *COGNOSCO*, Angl. to know, exindè etiam f. 1. med. γνώσομαι·

a. 1. ind. act. ἔγνωσα· p. ἔγνωκα. plusq. p. ἐγνώκειν· a. 2. ind. act. ἔγνων, ως, ω· 3. pl. ἔγνωσαν· a. 2. imperat. act. γνῶθι· a. 2. opt. act. γνοίην· a. 2. sub. act. γνῶ, γνῷς, γνῷ· a. 2. inf. act. γνῶναι· a. 2. part. act. γνούς, οῦσα, όν· à γνόω, sec. conjug. quod à γνίω, prim. conjug. inus. sig. *nosco*; p. pass. ἔγνωσμαι· a. 1. ind. pass. ἐγνώσθην· f. 1. pass. γνωσθήσομαι· p. ind. m. γέγνωα, per Metath. pro γέγνωσα· part. γεγνώς, pro γεγνώς, -ότος· form. à γνόω, inus.

Γλάγος, εος, τὸ, *lac*: à γάλα, q. v.

Γλάζω, *expando alas*, *clamo*; item *pronum exp*ando *me*, f. σω, p. κα· a. 2. ind. act. ἔγλαδον, ες, ε,

Γλαυκόφαγος, pro γαλακτόφαγος, υ, ὁ ἡ ἡ, per Sync. *lacte victitans*: à γάλα, *lac*, et φάγω, *edo*.

Γλαμύω, et γλημάω, f. ύσω, (id. quod λημάω,) *gramiâ laboro*, *lippio*: à

Γλάμη, ης, ἡ, et γλάμα, Dor. (pro Th. λάμη, Pleonasm. τῦ γ,) *gramia*, *lippitudo*; *oculorum sordes*.

ΓΛΑΝΙΣ, ίδος, ἡ, Hesych. ἀεργὸς, *iners*. Sed addit, esse etiam piscis genus. Legitur et γλανὶς, ίδος, id. Nomen ei dedit *Glanis* fluv. Cumæ.

Γλαξ, per Sync. q. γάλαξ, antiq. *lac*; herba γαλακτοειδὴς, apud Plin.

Γλαφὶς, ίδος, ἡ, *instrumentum fabrorum ad lapides excavandos et poliendos*; *lima*; γλαφίδες, pl. *architecti instrumenta*. Th. γλάφω, *cavo*, *fodio*.

Γλαυκ', et γλαῦκας, acc. sing. et acc. pl. à γλαυξ, κὸς, ἡ, *noctua*. Th. γλαυκὸς, *cæsius*.

Γλαῦξ, vpc. sing. à Γλαῦκος, υ, ὁ, *Glaucus*, nomen propr.

Γλαύκη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris: sed

Γλαυκὴ, ῆς, ἡ, f. g. à γλαυκὸς, *glaucus*.

Γλαυκιάω, -ῶ, *glaucis oculis terribiliter intueor*, et

Γλαυκιῶν, Poët. pro γλαυκιῶν, præs. part. act. contr. Th. γλαυκὸς.

Γλαυκώπη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris.

ΓΛΑΤΚΟΣ, ὴ, ὸν, *GLAUCUS*, *cæsius*, *cæruleus*: qu. à γλαύσσω, *splendeo*.

Γλαυκότης, ητος, ἡ, *color cæruleus*, et

Γλαυκόχροος, contr. -ους, ους, ὁ ἡ ἡ, Poët. ὁ γλαυκὸν χρόα ἔχων, *qui glaucum colorem habet*.

Γλαυκόω, -ῶ, f. ώσω, *cæsium reddo*. Th. γλαυκὸς.

Γλαυκῶπις, ίδος, ἡ, *cæsios habens oculos*: Minervæ epith. acc. sing. γλαυκῶπιν et -ῶπιδα; ex γλαυκὸς, et ὤψ, *oculus*, quod ab ὄσσομαι, *video*.

Γλαυκωπὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *glaucis oculis præditus*: ab eod.

Γλαύκωσις, εως, ἡ, seu γλαύκωμα, ατος, τὸ, vitium in oculo, vulgò dictum *glaucedo*: à γλαυκόω, q. v. Th. γλαυκὸς.

Γλαυκὼψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, *qui cæsios habet oculos*; hinc γλαυκῶπις, pl. nom. è γλαυξ, *noctua* (hoc à γλαυκὸς, *glaucus*), et ὤψ, ὁ, *oculus*. Th. ὄσσομαι, *video*.

Γλαυξ, κὸς, ἡ, seu γλαῦξ, *ulula*, *noctua*. Th. γλαυκὸς, *cæsius*.

Γλαύσσω, *splendeo*, *cerno*: undè fortassè γλαυκὸς.

Γλάφω, ῦσω, τὸ, *spelunca*, *antrum*, *caverna*: à γλάφω.

Γλαφυξῆσι et γλαφυξῆς, dat. pl. f. g. Ion. à γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν, *concinnus*.

Γλαφῦρὸς, ρὰ, ρὸν, *cavus*. Vide in γλάφω, *cavo*.

ΓΛΑ'ΦΩ, vel γλύφω, *cavo*, *fodio*, *sculpo*, f. ψω, p. φα· hinc γλάφυ, υος, τὸ, *antrum*, *spelunca*; γλαφυρὸς, ῦ, *cavus*, *profundus*; *elegans*, *scitus*, *venustus*; *lautus*; *concinnus*; *aptus*, *appositus*; *festivus*.

Γλέχων, Dor. pro γλήχων, ωνος, ἡ, *pulegium*.

ΓΛΕΥΚΟΣ, ους, τὸ, *mustum*, *succus dulcis*: à γλυκὺς, *dulcis*.

Γλήμη, ης, ἡ, *lippitudo*; idem quod λήμη, q. v.

Γλήνη, ων, τὰ, *res ornatæ*, *pretiosæ*, *spectaculo dignæ*; *oculi*: à

ΓΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *pupilla oculi*, *oculus*, *pupa*; *cavitas ossis quæ aliud os recipit*; item *favus*: q. αἰγλήνη· ab αἴγλη, *splendor*, vel per Sync. παρὰ τὴν γαλήνην, quia serenitas mentis in oculis maximè conspicitur. Hinc γλήνια, ων, τὰ, *res ornatæ*, q. v.

Γλῆτος, εος, τὸ, *stella*, *lumen*; à præc.

ΓΛΗ'ΧΩΝ, et γλέχων, Dor. ωνος, ἡ, *pulegium*, herba. Angl. PENNY-ROYAL.

Γλία, ας, ἡ, *gluten*; affine est σόλλα, ης, ἡ, q. v. Angl. GLUE.

ΓΛΙ'ΝΟΣ, seu γλῖνος, υ, ὁ, *genus aceris campestris*, *gallica*.

ΓΛΙ'ΣΧΡΟΣ, υ, ὁ ἡ ἡ, vel -ρος, -ρα, -ρον, *lentus*, *viscosus*, *lubricus*; *tenax*, *parcus*; *jejunus*; *valdè sordidus*; *ærumnosus*; *gulosus*; *suavis*; *humilis*; *adulator*. Reperitur etiam γλισχρὸς, ρὰ, ρὸν, id. undè γλισχρῶς, adv. *tenaciter*, *lubricè*; q. à γλία, *gluten*: hinc

Γλισχρότης, ητος, ἡ, *viscositas*, *tenacitas*; *lubricitas*; *avaritia*, *sordes*: et

Γλισχραδὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *lentus*, *tenax*, *viscosus*.

ΓΛΙ'ΧΟΜΑΙ, f. 1. med. -ξομαι· p. pass. -γμαι, *cupio*, *affecto*, *appeto*, *GLISCO*: qu. à γλυκὺς.

ΓΛΟΙΟ'Σ, ὼ, ὁ ἡ ἡ, *invalidus*, *sordidus*, *malignus*, *malus*, vel *sordidis moribus imbutus*: item substantivè *strigmentum*, *olei sordes*: hinc

Γλοιώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *strigmentosus*, *glutinosus*.

ΓΛΟΤΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *nates*, *clunes*, *cœa*: qu. à γλυκὺς.

Γλυκάζω, f. άσω, *dulce reddo*, *dulcesco*; et

Γλυκαίνω, f. ἀνῶ, idem. Th. γλυκὺς, *dulcis*.

Γλύκασμα, ατος, τὸ, et γλυκασμὸς, ῦ, ὁ, *dulcedo*.

Γλυκειδὴς, gen. sing. Ion. et γλυκιδὴς, gen. sing. Dor. pro γλυκιεῦς· à

Γλυκιὸς, ρὰ, ρὸν, *dulcis*: à γλυκὺς.

Γλυκίων, ὁ ἡ ἡ, compar. ab eod.

Γλυκοπάσσω, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui dulcem fructum fert*. Vitis epith. ex γλυκὺς, et παρσὸς, *fructus*.

Γλυκύπικρος, υ, τὸ, *suav-amarum*: à γλυκὺς, *dulcis*, et πικρὸς, *amarus*, quod vide.

ΓΛΥΚΥ'Σ, ῦτα, ὺ, *dulcis*, *e*; *jucundus*, *mollis*, *clemens*; gen. sing. -ίος, -ῦτος, -ίος· γλυκᾶα, substantivè de *radice dulci*; item γλυκὺ, *passum*, i. e. vini dulcis genus: in comp. γλυκίων, γλύκιον, et γλυκύτερος· in superl. γλύκιστος et γλυκύτατος· hinc

Γλυκύτης, ητος, ἡ, *dulcedo*.

* Γλυκυφωνία, ας, ἡ, *dulcis vox*, *cantus dulcis*: à γλυκὺς, et φωνὴ, *vox*, *sonus*.

Γλύμμα, ατος, τὸ, *sculptura*, *cælatura*, *opus cælatum*.

Γλυστὴρ, ῆρος, ὁ, *sculptor*.

Γλύστης, υ, ὁ, idem.

Γλυστὸς, ὴ, όν, *sculptilis*, *sculptus*.

Γλυφάνειος, gen. sing. Ion. à

Γλυφάνευς, η, ου, *sculptorius*. Th. γλύφω, *sculpo*.

Γλυφὴ, ῆς, ἡ, *sculptura*, *cælatura*, *sigillum*,

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, *crena* vel *incisura sagittæ*; *sagitta ipsa*; *incisura*, in quam nervus inseritur: ab eod. Th.

Γλύφω, f. ψω, p. φα, *scalpo*, *sculpo*, *cælo*, *rado*, *polio*.

ΓΛΩ'ΣΣΑ, et Att. γλῶττα, ης, ἡ, *lingua*; *dicendi facultas*; *sermo unicuique genti peculiaris*: hinc compos. ἑπτάγλωττος, εὐγλωσσος, ἄγλωσσος, πολύγλωττος, &c. et Angl. TO GLOSS.

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, *linguæ dolor*: à γλῶσσα et ἄλγος, *dolor*.

Γλωσσάριον, υ, τὸ, *lingula*: dim. à γλῶσσα.

Γλῶσση, Ion. pro γλῶσσα, *lingua*,

γλώσσης, pro γλώσσαις, dat. pl. Ion.

Γλωσσόκομον, ου, τὸ, *theca lingulis tibiarum recondendis idonea*; item *marsupium*: à γλῶσσα, et κομέω, *servo*.

Γλωσσόκομος, ου, ὁ ἡ ὁ, *loculus, cui Ægyptii includebant cadavera condita*; *linguam habens præcisam*: à

Γλωσσοτομέω, -ῶ, f. ήσω, p. γλωσσοτέτμημα, *linguam incido, linguam amputo*.

Γλωσσοχαριτῖναι, ων, οἱ, *decipientes linguæ blandimentis*: ex χαριτία, f. ίσω, *blandior*: à χάρις, *gratia, blanditiæ*, et γλῶσσα.

Γλωσσώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, *lingulatus*; *linguæ similis*; *linguax, loquax*: à γλῶσσα, et εἶδος, *species*.

Γλωττικὸς, ὴ, όν, *ad linguam pertinens*: à γλῶττα, Att. pro γλῶσσα.

Γλῶχις, ῖνος, αἱ, *spicæ*, vel *aristæ*: tanquam à γλαῦξ, αχὸς, *spica*, vel *arista*.

ΓΑΩΧΙ'Σ, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuspis teli, angulus, acies*: q. αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαί.

Γναθμὸς, ῦ, ὁ, idem quod

ΓΝΑ'ΘΟΣ, ου, ἡ, *mala, maxilla*; *dentes, bucca*. Hinc

Γναθόω, f. ώσω, *cædo in malas*: et

Γνάθων, ωνος, ὁ, *parasitus*: item propr. nom. *Gnatho*.

Γναμπτοῖσι, dat. pl. Ion. à

Γναμπτὸς, ὴ, όν, *incurvus*, item *flexibilis*; à

Γνάμπτω, f. ψω, p. ἴγναμφα, *inflecto, domo, frango*; q. à πάμπτω, idem. Et

Γνάπτω, vel κνάπτω, sive γνάφω, f. ψω, p. ἴγναφα, *carpendo*, vel *vellicando polio, mollio, carmino*: undè Angl. NAP; de panno, et fortasse etiam de somno.

Γναφεὺς, έως, ὁ, *fullo*: à præced.

Γνήσιος, ία, ιον, vel γνήσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, *legitimè genitus, germanus*; *sincerus, genuinus*: in compar. γνησιώτερος· γνησίως, adv. *legitimè, genuinè*. Dicitur q. γονέσιος, vel γινήσιος, à γίνομαι, *nascor*.

Γνοίη, ης, η, *novero*: a. 2. opt. act. à γνώσω, *cognosco*; 1. sing. a. 2. ind. act. ἴγνων, ab eod.

Γνὺς, γνόντος, *sciens*, a. 2. part. act. ejusd.

Γνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, *tenebrosus, caliginosus*: à

ΓΝΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *caligo, tenebræ*, item *turbo, opacitas aëris, nubes*; q. à νέφος· hinc

Γνοφόω, -ῶ, f. ώσω, et γνοφίω, -ῶ, f. ίσω, *obtenebro*: et

Γνοφώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, *caliginosus*.

Γνόω, f. ώσω, p. ἴγνωκα, *nosco*, inus. à quo tamen γνῶμι, et γιγνώσκω, vel γινώσκω· à νόος, *mens*.

Γνὺξ, adv. *genu flexo*: per Sync. dictum, q. γόνυξ· à γόνυ, *genu*.

Γνῶ, *cognovit*, Ion. et Poët. pro ἔγνω, 3. sing. a. 2. ind. act. ἴγνων, ως, ω· at

Γνῶ, est 1. sing. a. 2. sub. act. γνῶθι, a. 2. imperat. act. γνῶναι, a. 2. inf. act à γινώσκω, *cognosco*.

Γνώμα, ας, ὁ, Dor. pro γνώμη, ης, ἡ, *mens*, &c. Sed γνώμα, ατος, τὸ, Ion. et Poët. *notitia, experientia*. Th. γινώσκω.

Γνώμη, ης, ἡ, *sententia, mens*; *voluntas*; *consilium*; *sententia*, seu *dictum aliquod insigne*: undè

Γνωμίλιος, ὰ, ὸν, *sententiosus*: et

Γνωμολογικῶς, adv. *sententiosè*: à γινώσκω.

Γνώμων, Dor. et Att. pro γνῶσις, a. 2. inf. act. à γινώσκω, *cognosco*.

Γνώμονος, gen. sing. à

Γνώμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, (interdum addito genitivo ὡρολογίου) *cognitor*; *index in horologio*; *gnomon, stylus horas indicans*; *norma, amussis*; *dens pullinus*, quod sit ætatis in jumentis index. Frequentiùs tamen plur. num. γνώμονες, quod et apud Xenoph. extat, de equis. Th. γινώσκω.

Γνῶναι, vide in γνῶ, suprà.

Γνωρίζω, *noscito, agnosco, cognosco*; *probo, exploro*; *notum facio, indico, in memoriam revoco*, in N. T. f. ίσω, et Att. γνωριῶ, p. ἐγνώρικα· a. 1. ind. act. ἐγνώρισα· a. 1. inf. act. γνωρίσαι· a. 1. part. act. γνωρίσας, άντος· præs. ind. pass. γνωρίζομαι, *innotesco, patefio*: hinc γνωρίζισθον, 3. sing. præs. imperat. pass. *innotescat*: p. pass. ἐγνώρισμαι· a. 1. ind. pass. ἐγνωρίσθην· a. 1. sub. pass. γνωρισθῶ, ῇς, ῇ. Th. γινώσκω, *cognosco*: hinc

Γνώρισμα, ατος, τὸ, *notus*; item *familiaris*; item *clarus, celebris*: in compar. γνωρισμώτερος, *notior*: superl. γνωρισμώτατος, *notissimus*: et

Γνώρισμα, ἄτων, τὸ, *indicium, nota*; *proprietas*; *insigne ornamentum, decus*.

Γνωρίω, ίις, ίι, fut. 1. act. Att. verbi γνωρίζω, *noscito*.

Γνώσεαι, Ion. pro γνώσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. à γινώσκω.

Γνώσῃ, *cognosces*: 2. sing. f. 1. ind. m. verbi γινώσκω· f. 1. m. γνώσομαι, ῃ, εται.

Γνωσθὲς, *cognitus*: a. 1. part. pass. à γινώσκω· a. 1. ind. pass. ἐγνώσθην· inf. ejusd. γνωσθῆναι.

Γνωσιμάχιν, præs. inf. act. contr. *mutatâ sententiâ, suarum virium imbecillitatem agnoscere*.

Γνῶσις, ιος, ἡ, *cognitio, notitia*; *scientia, doctrina, sapientia*, &c. à γινώσκω.

Γνώσομαι, f. 1. m. ab eod. Th.

Γνωστέος, verbal. *cognoscendus*.

Γνώστης, ου, ὁ, *gnarus*; item *divinator, ariolus*.

Γνωτὸς, ὴ, όν, *notus, a, um, cognitus*: *amicus*: ut et

Γνωτὸς, ὔ, ὁ, *notus*: item *consanguineus, propinquus, frater*: ab eodem Th.

Γοάσι, 3. sing. a. 2. imperat. act. à γνῶθι, *nosce*: ab eod. Th.

Γνόωσι, Poët. pro γνῶσι, *agnoscunt*; a. 2. sub. act. 3. pl. ejusd. verbi; seu 3. pl. sub. præs. act. verbi inusit. γνόω, *nosco*, f. ώσω, p. ἴγνωκα· p. ind. m. γέγνωσ· part. γεγνώς, ῶσα· vel γνάω, Poët. pro γνῶ, 1. sing. a. 2. sub. act. ab ἴγνων, a. 2. ind. act. ab eodem Th.

Γοάσι, Dor. pro γοῶσι, γοῶσι, 3. pl. præs. ind. act. à

ΓΟΑ'Ω, -ῶ, f. ήσω, *gemo, deploro, defleo, lugeo*: Poëticum à sono fictum. Reperitur et γοήσειας, Dor. inf. a. 2. act. pro γοᾶσαι· qu. à γόημι, conjug. sec. et γοᾶδὲς, *defletus*: a. 1. part. pass. à γοάω, *defleo*, conjug. prim.

ΓΟ'ΓΓΡΟΣ, υ, *CONGRUS*, piscis.

ΓΟΓΓΥ'ΖΩ, *murmuro*, f. ύσω, p. γεγόγγυκα· a. 1. ind. act. ἐγόγγυσα· perf. ind. pass. γεγόγγυσμαι· indè γογγυσμὸς, q. v.

Γογγύλλη, ὴ, ὸν, vel γογγύλλος, υ, ὁ ἡ ὁ, idem quod στρογγύλος, *rotundus*: atque indè dicunt γογγύλη, ης, et γογγυλὶς, ίδος, ἡ, substantivè, *rapum*, quod rotundum.

Γογγυσμὸς, ῦ, ὁ, *murmur, fremitus, mussitatio*: et

Γογγυστὴς, οῦ, ὁ, *murmurator*: à γογγύζω.

Γόη, ης, ἡ, pro γονεία, ας, ἡ, *præstigiæ*: vide γόης.

Γοήσειας, a. 2. inf. act. Dor. pro γοᾶσαι· à γόημι. Th. γοάω, *gemo*, q. v.

ΓΟ'ΗΣ, ητος, ὁ, *incantator, præstigiator, impostor quivis*: hinc

Γοητεία, ας, ἡ, *præstigiæ, incantatio*; et

Γοήτευμα, ἄτος, τὸ, *præstigiæ, incantamentum*: et

Γοητεύω, f. εύσω, p. τευκα, *incanto, fascino, præstigiis decipio*: item

Γοητικὸς, ὴ, όν, *incantatorius*.

Γολγοθὰ, nomen loci ἀλλόφυλον, Syr. *locus calvariæ*.

Γόμφλα, ας, ἡ, nomen urbis, Syr. *habitatio*.

Γόμος, υ, ὁ, *onus navis, merces*: à præt. ind. m. γέγομα, verbi γίμω, *plenus sum*.

Γομφιάζω, f. άσω, *dentibus stupeo*; et

Γομφιασμὸς, ῦ, ὁ, *confractio*, vel *stupor dentium* : à

Γομφίος, υ, ὁ, *dens molaris* ; quod à

ΓΟ'ΜΦΟΣ, υ, ὁ, *cuneus* ; *clavus* ; *piscis quidam* : dat. pl. Ion. *γόμφοισιν* hinc ortum aliquibus videtur Angl. GUM.

Γομφόω, -ῶ, f. *ώσω*, *clavis compingo* ; et

Γόμφωσις, ιος, ἡ, *articulationis species*, cum os ossi, clavi modo, infigitur.

Γονῆς, *parentes*, nom. pl. contr. à

Γονῆος, ῆος, vel *έως*, ὁ, *parens* ; gen. pl. *γονῆον*, acc. pl. *γονῆας*, *έας*, contr. *γονῆς*, similis nomin. contr. dat. pl. *γονῆσι* à præt. ind. med. *γέγονα*, verbi *γίνομαι*.

Γονὴ, ῆς, ἡ, *genitura* ; *semen genitale* ; *fœtus*, *soboles* : hinc *γονὴ Ἡρακλείη*, *semen Herculeum* : ab eod. Th.

Γόνιμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *genitalis*, *prolificus* ; item *fœcundus* : à *γίνομαι*.

Γονόῤῥοια, vel *-έω*, ὁ, *genituræ*, vel *seminis genitalis profluvium* ; et

Γονοῤῥύης, *-ῶ*, f. *ήσω*, p. *ημαι*, *fluxum seminis patior* : à

Γονοῤῥύης, υ, ὁ, vel *γονόῤῥους*, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui seminis fluxum patitur* ; cui *γονὴ ῥεῖ*, i. e. *genitura fluit*.

Γόνος, υ, ὁ, *soboles* ; *generatio* ; *genus* ; *semen* : à *γίνομαι*, *nascor* ; p. ind. med. *γέγονα*. At

Γονὸς, (ἰδόντος,) ῦ, ὁ, pro quo *γονῆος*, Poëticum, Ionicâ Epenthesi factum, *fœcundus*, *γόνος* : item substantivè, *locus* vel *solum fertile* ; comp. *γονότερος*, *fertilior* : ab eod. Th.

ΓΟ'ΝΥ, τὸ, *GENU*, gen. sing. *γόνυος*, *γόνατος*, per transposit. vel Metath. *γονὸς*, et per Epenth. *γόνατος* dat. pl. *γόνασι*, *γόνασι*, et *γόνασσι* *γονὶ*, adv. *genu flexo*, *in genua* ; per Syncop. q. *γόνυ*, et *πρόχνυ*, per Syncop. pro *πρηγόνι*, idem, q. v. Indè Angl. GOWN, quia tegit genua.

Γονυπετέω, *-ῶ*, *ad genua accido*, *procido*, f. *ήσω*, p. *γεγονυπέτηκα* a. 1. indic. act. *ἐγονυπέτησα* à *γόνυ*, et *πίπτω*, *cado*.

Γόος, υ, ὁ, *luctus* : acc. sing. *γόον* nom. pl. *γόοι* à *γοάω*, *lugeo*.

Γοργὴ κεφαλὴ, *Gorgonium caput* : à *γοργὸν*, vide in Γοργόνες.

Γόργειος, εία, ειον, f. g. Ion. *-είη*, et Γοργόνιος, ία, ιον, *Gorgonius*.

Γοργόν, f. *γόσω*, *horrifico* ; *festino*, *velocius gradior*.

Γοργόνες, ων, αἱ, dictæ sunt Phorci filiæ, Medusa, Sthenyo, et Euryale : à *γοργὸν*, ὄνος, ὁ, *women animalis noxii in Africâ*.

ΓΟΡΓΟ'Σ, ὴ, ὸν, *velox*, *acer*, *vividus* ; *torribilis* ; quasi *γοάων ἴεργε*. Hinc

Γοργότης, ητος, ἡ, *celeritas*, *torvitas* ; et

Γοργῦς, gen. sing. à *γοργὸς*, gen. *ῦος*, contr. *ῦς*, *celeritas*, *torvitas* ; id. q. præc. item, nomen mulieris. Aliàs *γοργὸς*, est acc. pl. à *γοργὸς*, *velox*,

ΓΟΡΓΥ'ΡΑ, vel *γόργυρα*, *ας*, ἡ, *canalis subterraneus*, *per quem aqua effluit* ; à *γῦς*, et *ἐρύσσω*, *fodio*.

Γοῦν, pro γ' ὄν, *igitur*, *certè*, *quidem*, *saltem*, *etiam* : è γὲ, et ὄν.

Γοῦνάζομαι, *genua amplectens oro* ; f. l. med. *άσομαι* a. 1. ind. med. *ἐγουνασάμην*. Th. *γόνυ*, *genu*.

Γοῦνος, pro *γόνατα*, acc. pl. *γόνατα*, dat. pl. à *γόνυ* gen. *γόνατος*, &c.

Γουνοῦσιν, dat. pl. Ion. à *γουνὸς*, pro *γονῆς*.

Γουνόομαι, *-ώμαι*, f. l. m. *ώσομαι*, *genua amplector supplex* ; hinc *γουνούμενος*, præs. part. m. contr. Th. *γόνυ*, *genu*.

Γουνοπάχης, ιος, ὁ ᾗ ἡ, *genua pinguia* vel *crassa habens* : è *γόνυ*, et *πάχος*, *crassus*.

Γουνὸς, ὰ, ὸν, *fertilis* ; item subst. *solum ferax*. Vide *γονὸς*.

Γουνῷ, *fertili*, ejusd. dat. sing.

Γύνον, pro *γονέων*, *genuum*, gen. pl. à *γόνυ*.

Γοῶσα, *genens*, præs. part. act. f. g. contr. à *γοάω*, *gemo*.

ΓΡΑ'ΒΙΟΝ, υ, τὸ, *tædæ genus*, nempè lignum inspicatum pro face. Dicitur *ilignum quernumve lignum*, quod fractum fissumve et accensum iter facientibus lucem præbet, teste Athenæo.

ΓΡΑΓ'Α, ας, ἡ, *anus*, *vetula* : à *γραιὰ*, per Sync. *γραῦς*, Dor. pro *γραῶς*, gen. pl. Hinc fortassis Angl. GRAY.

Γραΐδιον, ου, τὸ, *vetula*, *anicula*, dim. et

Γραϊνὸς, ὴ, ὸν, et *γρηΐδιος*, υ, ὁ ᾗ ἡ, *anilis* : à *γραῦς*, *anus*. At

Γραικὸς, ὴ, ὸν, gentilium est, *Græcus*, α, um.

Γραίνω, *comedo*. Th. *γράω*.

Γράμμα, ατος, τὸ, *litera scripta* ; *liber* ; *scriptum* ; *tabulæ* ; seu *chirographum* ; in pl.

Γράμματα, *scripta* ; *epistolæ*, *literæ*, i. e. *eruditio* ; *acta publica*. Th. *γράφω*, *scribo* : hinc

Γραμματεία, είας, ἡ, *literatura*, et

Γραμματεὺς, ῆος, ὁ, *scriba* ; et in N. T. *legis interpres*, *præco verbi divini*, *Theologus* ; et

Γραμματικὴ, (sub. τέχνη,) ῆς, ἡ, *grammatica*, sc. *ars* : à

Γραμματικὸς, ὴ, ὸν, *literarius*, *grammaticus* ; et

Γραμματιστὴς, οῦ, ὁ, *grammaticæ præceptor* ; *γραμματοδιδάσκαλος*, υ, ὁ, *ludi literarii magister*, *qui docet literas* ; item *literator*, *librarius* : ab eod. Th.

Γραμμὴ, ῆς, ἡ, *linea* ; item *carceres*, seu *initium curriculi*, quod olim lineâ ductâ notabatur ; et

Γραμμικὸς, ὴ, ὸν, *linearis* : ab eod. Th.

Γράνις, ιδος, ἡ, *senecta*, *exuviæ serpentis*, &c.

Γραπτέον, *scribendum*, adj. verbale : à *γράφω*, *scribo* ; perf. ind. pass. *γέγραμμαι*, ψαι, πται· hinc etiam.

Γραπτὸς, ὴ, ὸν, *scriptus*, a, um.

ΓΡΑ'ΣΟΣ, υ, ὁ, *sordes quæ in ovium lanis colliguntur* ; *alarum fœtor*. Dicitur et *γράσσος*, *γράσις*, et *γρᾶς*.

ΓΡΑ'ΣΣΟΣ, υ, ὁ, *clamor militum in congressu acierum*. Puto à *γῆρυς*, *vox*, *clamor*.

Γράσις, ιος, ἡ, *gramen* : qu. à *γράω* quia pabulum pecorum. Hinc Angl. GRASS.

Γραῦς, *γρᾶος*, ἡ, *anus* ; Ion. *γρηῦς*, et per Dialysin *γρηῢς* à *γραῖα*, idem.

Γραφεῖον, υ, τὸ, *graphium*, *stylus scriptorius* ; *penicillus*.

Γραφεὺς, έως, ὁ, *scriptor*, *pictor* : à

Γραφὴ, ῆς, ἡ, *scriptura*, *scriptio* ; *pictura* ; *accusatio* ; *γραφαὶ*, ῶν, αἱ, *divinæ literæ* : à *γράφω*, *scribo*.

Γραφήτωσαν, 3. pl. a. 2. imperat. pass. *γεγράφθω* à *γράφω*, *scribo* ; a. 2. part. pass. *γραφὲς*.

Γραφικὸς, ὴ, ὸν, *scriptorius* ; item *pingendi peritus* : undè

Γραφικῶς, *graphicè*, *expressè* : ab eod. Th.

Γραφίον, υ, τὸ, et

Γραφὶς, ίδος, ἡ, *stylus* ; *penicillus* ; *lineamentorum ductus* : à

ΓΡΑ'ΦΩ, *scribo*, *pingo* ; olim *insculpo*, *fero legem ad populum*, *sancio* ; f. ψω, p. *γέγραφα* a. 1. ind. act. *ἔγραψα* perf. ind. pass. *γέγραμμαι*, ψαι, πται· hinc Angl. TO GRAVE, GRAFT, &c.

Γράψης, *imprimas*, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd. *γράφω*.

ΓΡΑ'Ω, (undè *γραίνω*, quod fit per contr. *γραῖνω*,) f. *σω*, *comedo* : a. 1. ind. act. *ἔγρασα* undè forsan Angl. TO GRAZE, herbas depascere.

Γραώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, *anilis* : à *γραῦς*, *anus*.

Γρηγορέω, *-ῶ*, *vigilo*, f. *ήσω*, p. *γεγρηγόρηκα* a. 1. ind. act. *ἐγρηγόρησα* præt. ind. med. *γεγρήγορα*. Dicitur *γρηγορέω*, per Aphær. pro *ἐγρηγορέω*. Derivatur ab *ἐγείρω*, *excito*.

Γρηγόρησις, εως, ἡ, *vigilantia*.

Γρηγορὸς, *qui vigilavit* ; item *vigilans* ; præt. med. part. carens

augmento, Ion. ab ἰγγάγερα, p. m. ind. verbi γεγερέω.

Γρῖστις, ίος, vel ίως, ὁ, *piscator*: à γρίστος, q. v.

Γρισίζω, f. ίσω, *piscor*: undè

Γρίσιμμα, ἄτος, τὸ, *lucrum, captura*.

ΓΡΪΠΟΣ, ου, ὁ, *rete*, et γρῖφος, ου, ὁ, et ους, τὸ, idem. Item *ænigma* sig. quo irretiri solent.

Γρυφάσμαι, *scribo*: à γράφω.

Γρομφὰς, ἄδος, ἡ, *vetula porca*, Hesych.

Γρομφὸς, οῖ, ζωγράφου, *pictores*: à γράφω.

ΓΡΟΣΦΟΣ, ου, ὁ, *pilum*, teli genus; vel *hastæ cuspis quam terræ infigimus*.

ΓΡΥ, vel γρῦ, *quicquid minimum est; sordes unguium*, Hesych. Hinc

Γρύζω, f. ύξω, p. ὔχα, *grunnio; mutio; hisco, leniter loquor*.

Γρυλλίζω, f. ίσω, p. ικα, *grunnio*: undè

Γρυλλισμὸς, οῦ, ὁ, et γρύλλη, ης, ἡ, *grunnitus*.

Γρυμαία, ας, ἡ, *peræ quoddam genis, res vilis* et *minimi pretii*.

Γρὺξ, *locus unguis*. Hesych. à γρὺ, q. v.

Γρυσμὸς, οῦ, ὁ, *grunnitus*: à γρύζω.

Γρύτη, ης, ἡ, et γρυτάρια, ων, τὰ, *scruta, frivola* à γρύ.

Γρυτοπώλης, ου, ὁ, *scrutorum venditor*: à γρύτη, et πωλέω, *vendo*.

ΓΡΥΨ, ῦπὸς, ὁ, *GRYPS, GRYPHUS*. Angl. GRYPHON, indè etiam GRIPE; et γρυπὸς, ὴ, ὸν, *incurvus, inflexus*; item *qui naso*, vel *rostro est adunco*.

ΓΡΩ΄ΝΗ, ης, ἡ, *caverna, saxum exesum, foramen*; qu. à γράω, *exedo*: hinc

Γρῶνος, η, ον, *cavus, profundus*.

ΓΥ΄Α, seu γύη, Ion. et γυία, ας, ἡ, *arvum, jugerum, via, fossa*.

Γυάλαι, ων, αἱ, *pocula*. Vox Megarica.

Γυάλου, gen. sing. Ion. γυάλοιο, dat. pl. à

ΓΥ΄ΑΛΟΝ, ου, τὸ, *cavitas*; undè *vola, vallis*, &c. Hinc

Γυαλὸς, ὴ, ὸν, *qui manu comprehendi potest*.

Γυαρὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *qui facit membra apta ad ferendos labores, vegetus*: à γυῖον, *membrum*, et ἀρέω, *sufficio*.

Γύγη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Γύγης, ου, ὁ, *Gyges*, rex Lydiæ.

Γῦης, υ, ὁ, *dentale*, pars aratri; à γύα, seu γύη, *jugerum*.

Γυιοδάμας, α, ὁ, Poët. et Dor. ὁ τὰ γυῖα δαμῶν, *qui membra domat*. Epith. athletæ.

Γυιοπόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *membra depascens, membra fatigans*: à γυῖον, *membrum*, et πορέω, *satio, depasco*.

ΓΥΙΟΝ, υ, τὸ, *membrum, in primis majus, ut pes manusve*; in pl. γυῖα.

Γυιοσίδη, ης, ἡ, *pedica, vinculum, quod membra vincit atque ligat*: à γυῖον, et σίδη, *pedica*.

Γυὸς, ὴ, ὸν, *claudus*: à γυῖον.

Γυόω, -ῶ, f. ώσω, *membra frango; claudum reddo, enervo*: à γυῖον, *membrum*.

Γυόχαλκος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui membra ærea habet, robustissimus*: à γυῖον, *membrum*, et χαλκὸς, *æs*.

Γυωδὴς, *mutilatus*, a. 1. part. pass. à γυόω, *claudum reddo*. Th. γυῖον, *membrum*.

ΓΥΑΙΟΣ, ῦ, ὁ, *vasculum militare*, vimineum *in primis, in quo cibus adservabatur*.

Γυμνάζω, *exerceo*, f. άσω, p. γεγύμνακα· a. 1. ind. act. ἐγύμνασα· perf. ind. pass. γεγύμνασμαι· à γυμνὸς, *nudus*.

Γυμνασία, ας, ἡ, et γύμνασις, ιος, ἡ, *exercitatio*: ab eod.

Γυμνασιαρχία, -ᾶς, f. ήσω, p. ηκα, *exercitationibus præsum, gymnasii præfectus sum*: et

Γυμνασιάρχης, ου, ὁ, vel γυμνασίαρχος, υ, ὁ, *gymnasii præfectus, ludimagister*: et

Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, *gymnasii præfectura*. Th. ἀρχὴ, *principatus*.

Γυμνάσιον, υ, τὸ, *exercitatio*; item *palæstra, gymnasium, locus ubi olim nudi se exercebant*, et jam pro *schola*. Th. γυμνὸς.

Γύμνασμα, ἄτος, τὸ, *exercitatio*: ab eod. Th.

Γυμναστὴς, οῦ, ὁ, *præfectus pueris exercendis*: ab eod. Th.

Γυμναστικὸς, ὴ, ὸν, *palæstricus, exercitatorius*: ab eod. Th.

Γυμναστικῶς, adv. *more palæstrico*: ab eod. Th.

Γυμνὴς, ῆτος, vel γυμνήτης, ου, ὁ, *miles levis armaturæ, veles*, inermes enim illi cum armatis prælium faciebant: à γυμνὸς, q. v.

Γυμνητεύω, *nudus sum*; propriè, *sum miles levis armaturæ*; f. εύσω, p. γεγυμνήτευκα· à γυμνὸς vel γυμνήτης· ab eod. Th.

Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, *puerorum nudorum exercitatio*: à γυμνὸς, *nudus*, et παῖς, *puer*.

ΓΥΜΝΟΣ, ὴ, ὸν, *nudus*; *inermis*; qui γυῖα μόνα habet, et Poët. pro γυμνικὸς, ὴ, ὸν, *gymnicus*.

Γυμνοσοφισταὶ, ῶν, αἱ, *Indorum sapientes*, sic dicti quòd nudi vitam voluptatis expertem agerent: à γυμνὸς, et σοφιστὴς, *sapiens*: quod à σοφὸς, idem.

Γυμνότης, ητος, ἡ, *nuditas; paupertas*. et

Γυμνόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *nudo; spolio; detego*: à γυμνὸς.

Γυμνωθέντα, acc. sing. masc. a. 1. part. pass. à γυμνόω, *denudo*: γυμνῶσαι, a. 1. inf. act. ἐγύμνωσα, a. 1. ind. pass. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Γυμνώσας, ασα, αν, *nudus, nudatus*, part. a. 1. act. verbi γυμνόω, *nudo*.

Γύμνωσις, ιος, ἡ, *nudatio, nuditas*: à γυμνὸς, *nudus*.

Γυνὰ, Dor. pro γυνὴ, *mulier*.

Γύναι, *O mulier!* voc. sing. (ab inus. γυναιξ·) à γυνὴ, *mulier*; in acc. γυναῖκα.

Γυναικάριον, υ, τὸ, *muliercula*, dim. ejusd. Th.

Γυναικεῖον, υ, τὸ, scilicet δῶμα, *GYNÆCEUM, conclave mulierum*: et γυναικεῖα, ων, τὰ, *menstrua*: à

Γυναικεῖος, ία, ον, *muliebris*: hinc

Γυναικεῖα, ης, ἡ, idem quod γυναικεῖον, q. v.

Γυναικήϊος, Ion. pro γυναικεῖος, q. v.

Γυναικίας, υ, ὁ, *muliebris, effœminatus, mollis*.

* Γυναικισμὸς, οῦ, ὁ, *muliebres blanditiæ*.

Γυναικοκρατέομαι, -οῦμαι, f. l. m. ήσομαι, p. pass. ημαι, *fœminarum imperio regor, fœminæ pareo*: à

Γυναικοκρατία, ας, ἡ, *muliebre imperium*.

Γυναικοκρατούμενος, ου, part. præs. pass. *qui sub mulierum est imperio; uxorius*.

Γυναιμανὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *mulierum amore insanus; mulierosus*: à γυνὴ, et μαίνομαι, *insanio*.

Γυναικὸς, γυναικὶ, gen. et dat. sing. à γυνὴ.

Γυναικοφίλας, α, ὁ, Dor. pro

Γυναικόφιλος, ου, ὁ, *mulierum amator, effœminatus*: à γυνὴ, *mulier*, et φίλος, *amicus*.

Γυναικώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *effœminatus*: à γυνὴ.

Γυναικῶν, ῶνος, ὁ, et

Γυναικωνίτης, ου, ὁ, item

Γυναικωνῖτις, ίδος, ἡ, *mulierum conclave*: à γυνὴ.

Γυναιμανὴς, pro γυναικομανὴς, quod vide.

Γύναιον, υ, τὸ, *muliercula*: dim. à γυνὴ.

Γύναιξιν, dat. pl. cum ν ἐφελκ. à

ΓΥΝΗ΄, ὴ, *mulier, uxor*: q. à γονὴ, *genitura*; q. à γίνομαι, *pario*; gen. sing. γυναικὸς, dat. -αὶ, acc. γυναῖκα, Dor. γυνὰν, voc. ὦ γύναι, dat. pl. γύναιξι. Hinc

Γύνις, ν gen. Poët. pro γύνις, ίδος, ὁ, *mollis, effœminatus*.

Γυτὸς, μυκηδὸς, Hesych. *altus.*

ΓΥΤΡΙΆΘΟΣ, υ, ὁ, *canistrum* è vimine.

ΓΥ̓ΡΙΣ, ιος, ἡ, *pollen*: à γῦρος, *gyrus*, nempe *molæ*.

ΓΥ̓ΡΟΣ, ὸη, ὸιν, *curvus, incurvus; rotundus*; ὁ, substant. *scrobs.*

Γῦρος, υ, ὁ, *GYRUS, circulus*, vel *ambitus.*

Γυρόω, -ῶ, f. ώσω, *incurvo*; item *in gyrum colligo; in scrobem condo*: hinc

Γύρωμα, ατος, τὸ, et

Γύρωσις, ιος, ἡ, *circumactio in orbem: circus.* Th. γυρός.

ΓΥ̓Ψ, γῦπὸς, ὁ, *vultur*: hinc γύπιος, ίνη, ιον, *vulturinus.*

ΓΥ̓ΨΟΣ, υ, ἡ, *GYPSUM*: à γὴ, et ἴψω, q. *cocta terra.* Hinc

Γυψόω, -ῶ, f. ώσω, *gypso illino.*

ΓΩ̃, contr. è γάω, inus. *capio, gigno, pario, lætor, glorior*: et

Γὼ, *ego*, per Aphæresin, pro ἐγώ.

Γῷ, etiam pro ἑαυτῷ, ἑδίῳ ϗ σῷ, *sibi ipsi, privatim, tuo.* Hesych.

Γῶγ, ὁ, nomen regis et gentis, vulgò *tectum* interpret.

ΓΩΛΕΑ, ῶν, τὰ, *speluncæ et latibula*, seu *lustra ferarum.*

Γῶν, Ion. pro γῦν, *saltem, igitur.*

Γώνατα, *genua*, Dor. pro γόνατα, nom. vel acc. pl. à γόνυ, *genu.*

ΓΩΝἸΑ, ας, ἡ, *angulus*; item *locus abditus*: hinc

Γωνιαῖος, αία, αῖον, et γωνιώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, *angularis.*

Γωνίδιον, υ, τὸ, *parvus angulus*; item *locus angustus* vel *abditus*, dim. à γωνία.

ΓΩΡΙἈΩ, *subsanno*, verbum Laconicum.

Γωρῦτὸς, vel χωρῦτὸς, ῦ, ὁ, *pharetra*: à χωρῆν τὰ ἰοντὰ, i. e. τὰ ἰλλοντὰ βίλη, quòd *capiat jacula.*

Δ

Δ, est quarta litera, et quaternarium numerum designat. Ion. et Dor. pro σ, sic ὦδμὴ pro ὀσμὴ, *odor*, et subinde pro γ, ut δᾶ, δᾶς, Dor. pro γᾶ, γᾶς, et hoc pro γῆ, γῆς. Tum etiam pro Ϛ, et ϟ.

Δὲ, particula per se nihil significans, sed in compositione auget; ut δέσποτος, valdè *umbrosus*: à δὲ, et σκιὰ, *umbra*; δαφοινὸς, *cædis* admodum *avidus*: à δὲ, et φόνος, *cædes.*

Δᾶ, verò, et δᾶς, Dor. pro γᾶ et γᾶς, et hoc pro γῆ, γῆς.

Δαβὶδ, nomen regis דָּוִד. Hebr. *dilectus.*

ΔᾶΓ, Σ, τὸς, ἡ, *crystallus, glacies.*

Δᾳδίον, υ, τὸ, *facula.* Th. δαίω, uro.

ΔἈΔΙΞ, ιος, ἡ, *mensuræ genus.*

Δᾳδυχία, -ῶ, f. ήσω, *facem teneo, præluceo*: et

Δᾳδῦχος, ες, ὁ ϗ ἡ, *facis gestatio*; et δᾳδῦχος, υ, ὁ, *qui facem gestat, tædifer*: à δᾷς, *fax*, et ἴχω, *teneo.*

Δᾴδιον, *tædarum*, gen. pl. à δᾷς, δᾳδὸς, è δαΐς, per contr. Th. δαίω, uro.

Δαὴς, *doctus*, a. 2. part. pass. à δαίω, *disco*, a. 2. ind. pass. ἐδάην.

Δᾰ́ω pro δαίω, *disco*: hinc δαήμων, in 2. sing. sub. præs. act.

Δαιδὸς, ὰ, ὸν, *niger, ra, rum*: à δαίω, uro.

Δᾰ́ω, -ῶ, *disco, scio*, f. ήσω, p. δεδάηκα, et perf. ind. pass. δεδάημαι· inf. δεδάεσθαι, -ῆσθαι· part. δεδαημένος· a. 2. ind. pass. ἐδάην· infin. δαῆναι· f. 1. m. δαήσομαι, perf. δέδαα· part. δεδαὼς. Th. δαίω.

Δᾰ́ζομαι, f. 1. m. δάσομαι· p. pass. ασμαι, *divido, lacero, disseco*; 3. sing. perf. ind. pass. δέδασται· à δαίω.

Δᾰ́ζω, *divido, distribuo*, f. δάσω, p. δέδακα· ab eod.

Δάη, ης, ἡ, et δαΐς, -ΐδος, ἡ *pugna*; *fax, lumen*: à δαίω, *incendo.*

Δαήμεναι, *didicisse*, a. 2. inf. pass. Dor. pro δαῆναι· f. 2. pass. δαήσομαι, et in 2. sing. δαήσεαι, Ion. pro δαήσῃ· a. 2. ind. pass. ἐδάην· p. ind. m. δέδαα· à δαίω, inus. quod vide suprà. Hinc

Δᾱήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *doctus, gnarus, peritus*; comp. δαημονέστερος· superl. δαημονέστατος. Th. δαίω, *disco, scio.*

ΔΑἨΡ, ἔρος, ὁ, (ὁ ἀνδρὸδελφος,) *LEVIR, mariti frater.*

Δαηρὸς, ὸν, ὸν, *lucidus, a, um*: à δαίω, uro.

Δαὶ, pro δὲ, *autem*; significat discretionem: à δαίω, *divido.*

Δαΐ, verò per Apoc. pro δαΐδι, dat. sing. à δαΐς, ΐδος, ἡ, *fax, tæda*; *pugna ardens*: à δαίω, uro.

Δαιδαλέοιο, gen. sing. δαιδαλέοιν, dat. pl. Ion. à

Δαιδαλέος, έα, έον, seu -λος, ος, ὁ ϗ ἡ, *artificiosus, varius.* Th. Δαίδαλος, *Dædalus*, q. v. Undè et

Δαιδάλλω, f. ἄλλῶ, et δαιδαλέω, -ῶ, f. ήσω, *artificiosè facio*, vel *vario, orno.*

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, *opus artificiosum*, vel *egregium*: à δαιδάλλω, *orno*, quod à

ΔΑἸΔΑΛΟΣ, υ, ὁ, *DÆDALUS*, ingeniosus artifex Cretensis; adj. *artificiosus, varius*: q. à. δαίω, *scio*, ϗ interposito.

Δαΐδεον, gen. pl. à δαΐς, ΐδος, ἡ, *fax, tæda.* Th. δαίω, uro.

Δαΐζ, et δαΐεν, *lucebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à δαίω.

Δαίετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. à δαίομαι, *divido*; a. 2. ind. pass. ἐδάην.

Δαΐζω, f. ΐξω, a. 1. ind. act. ἐδάϊξα, præs. pass. δαΐζομαι· perf. ind. pass. δεδάϊγμαι, part. δεδαϊγμένος. Omnia Poëtica, *divido, decerpo, occido*: à δαίω, *divido.* Hinc Angl. DAISY, quod sit flos multifidus.

Δαίμονες, ων, οἱ, *DÆMONES*, (κατοχθόνιοι, *manes*; κατοικίδιοι, *lares*;) nom. pl. à δαίμων, ονος.

Δαιμόνι', pro δαιμόνια, voc. sing. à δαιμόνιος, q. v. undè

Δαιμονιᾶσὸς, ὰ, ὸν, ὰ *dæmonio obsessus*, aut *afflatus.* Th. δαίμων.

Δαιμονάω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *insanio, sum dæmoniacus*: et

Δαιμονίζομαι· f. 1. m. ίσομαι· à *dæmonio vexor, torqueor*; præs. part. pass. δαιμονιζόμενος, υ, *dæmoniacus*; perf. pass. δεδαιμόνισμαι· a. 1. ind. pass. ἐδαιμονίσθην. Th. δαίμων.

Δαιμονίη, Ion. pro δαιμονία, ας, ἡ, *divina*; item *misera*; in dat. pl. Ion. δαιμονίῃσι, pro δαιμονίαις· à δαίμων.

Δαιμόνιον, υ, τὸ, *DÆMONIUM*, i. e. *spiritus impurus*, seu *Diabolus*, in N. T. Apud prophanos scriptores, *Numen*; item *larva*; *genius*; *fortuna*: dim. à δαίμων, quod vide; δαιμόνια, ῶν, τὰ, *Dii* et *Deæ.*

Δαιμόνιος, υ, ὁ ϗ ἡ, *divinus, felix, augustus*; item in malam partem, *miser, miserandus*; *scelestus, furiosus*: ab eod. Th.

Δαιμονιώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, *dæmoni similis dæmoniacus, præter modum magnus*: et

Δαιμονιῶν, *sum dæmoniacus*, præs. part. act. contr. à δαιμονιάω, -ῶ, f. ήσω, cujus Th. et

ΔΑἸΜΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, *Deus; heros; genius; fortuna* cum *bona*, tum *adversa*; *DÆMON*; apud sacros scriptores, tametsi in malam partem accipitur pro *spiritu impuro, Diabolo*; q. δαίμων, *sciens*: è δαίω, *scio.*

Δαίνυ, pro δαίνῦθι, per Apocop. *præbe convivium*, 2. sing. præs. imperat. act. à δαίνῦμι. Th. δαίω, *epulum præbeo.*

Δαίνῦμαι, *convivor, epulor*: undè

Δαίνυσθ et δαίνυντ', pro ἐδαίνυντο, *convivati sunt*, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. ejusd. et

Δαίνυσθ, pro δαίνυσθαι, *epulari, comessari*, præs. inf. m. Th. δαίω, *epulum præbeo.*

Δαΐξαι, *divisisse*, a. 1. inf. act. à δαΐζω.

Δαίομαι, f. 1. med. σομαι, *divido*, et *dividor*; item *incendor*: à δαίω, *divido*, uro.

Δᾷϊος, αία, αιον, *prudens*, vel *hostilis*; δᾴϊος, in nom. pl. *hostes*: à δαίω, *disco*, vel uro.

Δαίφρων, f. ονος, ὁ ἡ ὁ, *cædo*, *verbero*.

Δαΐς, ΐδος, ἡ, acc. sing. δαΐδα, *TÆDA*, item *pugna accensa* et *ardens*, *prælium*, *bellum*: à δαίω, uro.

Δαὶς, δαιτὸς, et δαῖς, δαῖτος, ἡ, *epulum*, *convivium*, *DAPES*; ut et δαίτη, ης, ἡ, Poët. à δαίω, *epulum præbeo*. Hinc Angl. DAINTIES.

Δαῖτας γάμου, *celebrare nuptiale convivium*; quod à δαὶς, *epulum*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Δαιτάμενος, a. 1. part. m. δαίτυμι, *comedas*, 2. sing. a. 1. sub. med. à δαίω, *epulor*.

Δαῖτα, acc. sing. δαῖτης, acc. pl. à δαὶς, δαιτὸς, ἡ, *cibus*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Δαίτηθεν, Poët. adv. (qu. ἐκ τῆς δαίτης,) *ex convivio*. Th. δαίω.

Δαιτρεύω, f. εύσω, *divido cultro*; *coquum ago*: à

Δαιτρὸς, οῦ, ὁ, *coquus*, qui carnes δαίω, id est, *dividit*. Aliquandò δαιτρὸν, adv. *divisim*, *viritim*, *particulatim*.

Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, *epulo*, *conviva*; et qui δαῖτα instruit.

Δαιτὺς, ὕος, ἡ, *convivium*: idem quod δαὶς.

Δαίφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *bellicosus*, *in bello prudens*; in dat. sing. δαΐφρονι: à δαίω, *disco*; vel à δαὶς, *pugna*, et φρὴν, *mens*.

Δαιχθὶς, ίντος, a. 1. part. pass. à δαΐζω, *interficio*, *saucio*: à sequente.

ΔΑΪ'Ω, vel δαΐω, universè *divido*; *specialim* instrumenti acie cujusve acuti divido, e. g. ferri, vel gladii, i. e. *seco*, vel *cædo*; igne, vel incendio divido, i. e. uro, vel *incendo*; loco alicui ignemque ferrum infero, i. e. *pugno*, *bellum gero*; antiquitùs convivis, victûs in partes diversas divisione factâ, sua cuique portio dapum apponebatur, undè signif. *epulum præbeo*; *epulum accipio*; et, quia, ἐξ ἑκάστου ἀναλίσκω, (è rerum divisione in partes suas, meliùs causâ investigandi), scientia exquisita sæpe oritur, et doctrina, signif. *scio*, *disco*. f. 1. act. δαίσω, vel δαΐσω, p. act. δέδαικα· p. pass. δέδαιμαι, *divisus sum*: f. 2. act. δαῦ· p. med. δέδηα, vel δέδαα, *combussi*: plusq. perf. med. ἐδεδήειν· a. 2. act. ἔδαον· a. 2. pass. ἐδάην, *novi*, *divisus sum*.

ΔΑ'ΚΑΡ, genus quoddam cassiæ.

Δάκε, 3. sing. Ion. a. 2. ind. act. pro ἔδακον, ες, ε, *momordi*: à δάκνω.

Δακέσιον, Poët. pro δακοῦν, a. 2. inf. act. ab eod. Th.

Δακεδύμας, υ, ὁ ἡ ὁ, *mordens animum*; *gravis*, *molestus*: à δάκνω, *mordeo*, et θυμὸς, *animus*.

ΔΑ'ΚΝΩ, *mordeo*; *pungo*, *molestiâ adficio*; format tempora q à δάκω, ut fut. 1. act. δάξω· fut. 2. act. δακοῦ· a. 1. ind. act. ἔδηξα· a. 2. ind. act. ἔδακον· inf. δακεῖν· perf. ind. act. δέδηχα· perf. pass. δέδηγμαι, ξαι, κται· a. 1. ind. pass. ἐδήχθην, et part. δηχθὶς, εῖσα, ὶν· a. 2. ind. pass. ἐδάκην· f. 1. med. δάξομαι· a. 1. ind. med. ἐδηξάμην· a. 2. ind. med. ἐδακόμην.

Δακόντος, et δακούσης, gen. sing. masc. et fœm. g. a. 2. part. act. à δάκνω, *mordeo*.

Δάκος, ους, τὸ, *morsus*; (Poët. pro δῆξις, ιος, ἡ,) propriè *animal venenatum morsu homini nocens*, ἑρπετὸν, Hesych. de aliis etiam *belluis* ac *feris* dicitur. Th. δάκνω, *mordeo*.

ΔΑ'ΚΡΥ, ύος, τὸ, *lachryma*; *humor*, vel *succus è plantis distillans*; in nom. pl. δάκρυ', pro δάκρυα· dat. pl. δάκρυσι.

Δάκρῦμα, ατος, τὸ, *LACHRYMA*, idem quod δάκρυον, et Th. δάκρυ.

Δακρῦόεις, όεσσα, όεν· gen. ντος, ῆσης, ντος, *lachrymosus*: in acc. sing. δακρυόεντ', pro δακρυόεντα. Th. δάκρυ.

Δακρυόϊν, adv. *lachrymis effusis*: ab eodem.

Δάκρῦον, ου, τὸ, idem quod δάκρυ.

* Δακρυῤῥόος, -ου, f. όου, *lachrymis fluo*, *lachrymor*: à δάκρυ, et ῥέω, *fluo*.

Δακρῦόωσα, p. 1. part. act. à δακρύω, *lachrymor*.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υος, τὸ, *lachryma*.

Δακρυχέων, *lachrymas fundens*, præs. part. act. à δακρυχέω, -ῶ, f. ήσω· quod è δάκρυ, *lachryma*, et χέω, *fundo*.

Δακρῦων, f. ὄσω, p. υσα, *lachrymor*. Th. δάκρυ.

Δακρυώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, *lachrymosus*: ab eod. Th.

Δακτυλήθρα, ας, ἡ, *digitale*, *digitorum involucrum*, tormentum digitis manuum et pedum adhiberi solitum, annuli pala: à δάκτυλος.

Δακτύλιος, υ, ὁ, *anellus*, *annulus*: à

ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, υ, ὁ, à δάκω, *inus. digitus*, pes metricus, è *syllabâ longâ* et *duabus brevibus constans*; *palmæ fructus*. Undè Angl. A DATE.

Δάκω, *mordebo*, *pungam*, f. 2. act. à δάκνω.

Δακὼν, όντος, *qui momordit*, vel *pupugit*, a. 2. part. act. à δάκνω.

Δᾶλὶ, *Dele*, Dor. pro Δῆλι, voc. sing. à Δᾶλος.

Δαλίσκε, Dor. et Ion. pro ἰδηλίσκε, *lædebat*, 3. sing. imperf. ind. med. contr. verbi δηλέω, *lædo*; sic δαλήσασι, pro ἰδηλήσαντο, 3. sing. a. 1. ind. act.

Δάλιος ξίνος, ὁ, Ἀπόλλων, Poëticum, et Dor. pro Δήλιος, *Delius Apollo*.

Δαλμανυθὰ, ἡ, nomen regionis in Judæa, ἄπλατον, Hebr. *paupertatis hæreditas*.

Δαλμάτία, ας, ἡ, nomen regionis ad mare Adriaticum sitæ.

Δαλὸς, et δαυλὸς, οῦ, ὁ, *lampas*, *fulgor*; *titio*, *torris*: à δαίω, uro.

Δᾶλος etiam Dor. pro Δῆλος, *Delus*.

Δαμᾷ, *domat*, 3. sing. præs. ind. act. à δαμάω, q. v.

Δᾰμάζω, *domo*, *interficio*, f. σω, p. δεδάμακα· a. 1. ind. act. ἐδάμασα· a. 1. infin. act. δαμάσαι· perf. pass. δεδάμασμαι· præs. part. pass. δαμαζόμενος. Th. δαμάω.

Δαμαῖος, ου, Poët. pro δαμασίιος, ὰ, ὸν, vel δαμάζων, *domans*, *domitor*. Th. δαμάω, *domo*.

Δαμάλη, ης, ἡ, id. quod δάμαλις.

Δαμαλίζω, f. ίσω, *domo*; Poët. pro δαμάζω, f. άσω, quod vide: δαμαλίζουσαι, *juvencæ more lascivire*.

Δάμαλις, ιος, ἡ, *juvenca*, *vitula*, *bucula*; à δαμάω, quòd domentur ad laborem.

Δάμαρ, vel δάμαρτος, ἡ, *uxor*: à δαμάω, quia domatur jugo matrimonii. Hinc Angl. DAME.

* Δαμάρειον, *nummus quidam aureus apud Siculos*, à *Damareta Gelonis*, *Syracusanorum principis*, *conjuge*, *nomen sortitus*.

Δάμαρις, ιδος, ἡ, nomen mulieris, Gr. idem quod δάμαρ, *uxor*.

Δαμάσαι, a. 1. inf. act. δάμασε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐδάμασε· δάμασον, *mitiga*, 2. sing. a. 1. imperat. act. à δαμάω, *domo*.

Δαμάσδαν, Dor. pro δαμάζειν, præs. inf. act. à δαμάζω, *domo*.

Δαμασίμβροτος, υ, ὁ ἡ ὁ, *domitor mortalium*; παρὰ τὸ δαμάσαι τοὺς βροτούς.

Δαμασίφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *qui domat mentem*: à δαμάω, *domo*, et φρὴν, *mens*.

Δαμασκὸς, οῦ, ἡ, *Damascus*, nomen urbis, in Asiâ, Syriæ μητροπόλεως· undè DAMASK, ROSE, item panno adjicitur; primitùs siquidem istiusmodi pannus eâ in urbe inventus.

Δαμασκηνός, ή, όν, *Damascenus.* Hinc DAMSON per contr. à DAMASCENE, de arbore et fructu, quòd circa hanc urbem primò creverint.

Δάμασσα, Ion. et Poët. pro ἔδαμασα, a. 1. ind. act. δαμάσσαι, pro ἐδαμάσσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi δαμάω, *domo.*

Δαμασώνιον, ν, τὸ, herba quædam.

Δαμᾶτης, Dor. pro Δημήτης, *Ceres.*

ΔΑΜΑ'Ω, *DOMO, subigo, affligo; occido,* f. ἄσω· p. αμα, f. 2. act. δἄμῶ· a. 2. ind. act. ἔδαμον, p. m. δίδαμα.

Δαμήτω, *domitus sit,* 3. sing. a. 2. opt. pass. à δαμάω.

Δάμιν, Poët. et Bœot. pro ἐδάμησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ab eodem.

Δαμίνες, a. 2. part. pass. dual. num. δαμίνα, acc. sing. ejusdem : à δαμάω, vel fortassè à δίμω, q. v.

Δαμίναι, Dor. pro δαμῆναι, a. 2. inf. pass. vide δίμω, vel δαμάω.

Δαμναίμαν, *domer,* Dor. pro δαμναίμην, 1. sing. præs. opt. pass. à δάμνημι, *domo :* quod à

Δαμνάω, -ῶ, f. ήσω, id. quod Th. δαμάω· undè Lat. *damno.* Vide δίμω.

Δάμνημι, pro δάμνημι, ης, ησι, *domo :* et

Δάμνησι, *reprimit,* 3. sing. præs. ind. act. à δάμνημι, quod à δαμνάω.

Δαμοίτας, α, ὁ, Dor. pro Δημοίτης, ου, ὁ, propr. viri nomen, q. δημότης, *popularis.*

Δᾶμος, ω, ὁ, Dor. pro δῆμος, υ, ὁ, *populus.* Hinc

Δαμότας, α, ὁ, et δαμότης, ου, ὁ, Dor. pro δημότης, υ, ὁ, *popularis :* et

Δαμότις, ῆδος, ἡ, Dor. pro δημότις, ίδος, ἡ, *popularis,* fœm. Th. δῆμος, *populus.*

Δάμων, ονος, ὁ, *Damon,* nom. propr.

Δαμωσώμιδα, 1, pl. a. 1. sub. m. Dor. pro δημοσώμιδα, à verbo δημόσμαι, *aliquid ad populum affero.* Est et δημῶσθαι, ὑφαίνεσθαι, ὑδρομεῖσθαι.

Δανάης παῖς, *Danaæ filius.*

ΔΑΝΑ'Η, ης, ἡ, *laurus Alexandrina;* item *Danaë,* nomen mulieris.

Δαναΐδαι, ῶν, οἱ, *Argivi :* à

Δαναΐδης, ου, ὁ, *filius Danaï :* à

Δαναός, ὁ, ὁ, *Danaüs.*

Δανακὴ, ῆς, ἡ, *nummus quidam barbaricus;* item *obolus Charonti solutus,* Plut.

Δανείζω, *mutuum do, fœnero;* f. σω, et Att. δανιῶ, p. δεδάνεικα· a. 1. ind. act. ἐδάνεισα· præs. ind. med. δανείζομαι, *mutuum sumo,* vel *accipio, fœneror;* a. 1. ind. m. ἐδανεισάμην, ω, ατο· a. 1. inf. med. δανείσασθαι· a. 1. part. med. δανεισάμενος. Th. δάνος, *donum.*

Δάνειον, ου, τὸ, *fœnus; mutuum, res alienum, debitum :* ab eod. Th.

Δανείσασθαι, a. 1. inf. med. δανεισάμενος, a. 1. part. m. à δανείζω.

Δάνεσμα, ατος, τὸ, *pecunia fœneratitia;* item *ipsa fœneratio:* et

Δανεσμὸς, οῦ, ὁ, *fœneratio, mutuatio :* et

Δανεστὴς, οῦ, ὁ, *creditor, fœnerator;* acc. pl. δανεστὰς· *omnia* à perf. ind. pass. verbi δανείζω, cujus Th. δάνος, *donum.*

Δανὴλ, ὁ, nomen Prophetæ, Hebr. *judex Dei.*

ΔΑ'ΝΟΣ, ου, τὸ, *donum, mutuum.*

Δᾶνὸς, ὴ, όν, *aridus :* à δαίω, *uro.*

Δανοῦμαι, præs. Inf. act. à

ΔΑΠΑΝΑ'Ω, -ῶ, *consumo, impendo, sumptus facio; exhaurio,* f. ήσω, p. δεδαπάνημαι· a. 1. ind. act. ἐδαπάνησα· a. 1. imperat. act. δαπάνησον, άνω. Hinc

Δαπάνη, ης, ἡ, *sumptus, impendium :* et

Δαπανηλὸν, *expensum,* neut. gen. part. a. 1. pass.

Δαπάνημα, ατος, τὸ, *impensa, sumptus.*

Δαπανήσαιμι, a. 1. opt. act. δαπανήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. à δαπανάω, *consumo.*

Δαπανηρὸς, ρὰ, ρὸν, *sumptuosus, profusus :* et

Δαπάνιος, ὁ, ὁ & ἡ, idem ; et *consumendi vim habens, consumptor:* à δαπανάω, *consumo,* q. v.

ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, υ, τὸ, *pavimentum, solum :* q. à δὰ et πέδον, *solum.*

ΔΑ'ΠΤΩ, f. ἅψω, p. ἄφα, *voro, dilanio :* q. à δαίω, *divido.*

Δαρδανίων, gen. pl. Æol. pro Δαρδανῶν.

Δαρδανίδαο, gen. sing. Æol. à

Δαρδανίδης, υ, ὁ, *Dardanides,* Priamus.

Δάρδανος, υ, ὁ, *DARDANUS,* Trojæ conditor.

Δαρδάπτω, f. ψω, idem quod Th. δάπτω, per redupl. factum.

Δάρεικος, ου, ὁ, *nummus aureus Persicus :* à

Δᾶρεῖος, ου, ὁ, *DARIUS,* Rex Persarum.

Δᾶρες, *Dares,* nom. propr. viri.

Δαρύομαι, ῡ, ῡσαι, *vapulabo,* f. 2. ind pass. δαρήσεσθε, 2. pl. et in 3. pl. δαρήσονται· à δίρω, *excorio, verbero.*

ΔΑΡΘΑ'ΝΩ, *dormio;* f. 1. med. δαρθήσομαι· perf. ind. act. δεδάρθηκα, et part. δεδαρθηκὼς. f. 2. act. δαρθὼν· a. 2. ind. act. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον, inf. δαρθῆν, et part. δαρθὼν· q. à δαρθάω, f. ήσω, inus. *in pellibus cubo :* q. à δίρμα, seu δίφας, *pellis.*

Δαρθὼν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω.

Δαρὸν, Dor. pro δηρὸν, adverbialiter, *diu :* à

Δᾶρὸς, ᾶ, Dor. pro δηρὸς, adj. *diuturnus.* Th. δὴν, *diu.*

Δαρτὸς, et δεαρτὸς, ὴ, όν, *excoriatus;* item *carnosa testium tunica :* à δίρω, *excorio.*

Δᾴς, δᾳδὸς, ἡ, in gen. pl. δᾴδων, *tæda, fax,* per contr. à δαΐς, quod à δαίω, *uro.*

Δάσασθαι, Ion. pro ἐδάσασθαι, 3. pl. a. 1. ind. m. Undè δάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζομαι, idem quod δαΐζω, *divido;* ex quo fit, abjecto ι. Th. δαίω, idem.

Δάσας, Dor. pro δήσας, a. 1. part. act. à δίω, *ligo.* q. v.

Δασάσασθε, *distribuebat,* Poët. et Ion. pro ἐδάσασθε, 3. sing. a. 1. ind. med. interposito σκι· à δάζω, f. άσω, *divido;* nisi à δασάσασθαι derivare malis.

Δασάσω, *distribuo,* Poët. et Ion. à δάζω, f. άσω, p. δέδακα.

Δασὺς, ας, ὁ, vide in δασὺς· item *signum vocalis aspiratæ.*

Δασῶνται, Dor. pro δάσωνται, 3. sing. f. 1. ind. med. circumflectunt enim Dores futura sua ; à δάζω, *divido.* Th. δαίω.

Δασὺς, adv. *aspiratè.* Th. δασύς.

ΔΑ'ΣΚΙΑΛΟΣ, ου, ὁ, *DASCILLUS,* piscis, qui cœno et stercore vescitur.

Δάσκιος, υ, ὁ & ἡ, *valdè umbrosus, densam et spissam umbram faciens:* à δὰ, particula augente, et σκία, *umbra,* q. v. Hinc fortassè Angl. DUSKY.

Δασμολογέω, -ῶ, f. ήσω, p. ημαι, *tributum colligo; tributum pendo :* et

Δασμολογία, ας, ἡ, *tributi collectio :* et

Δασμολόγος, ου, ὁ, *tributorum collector, quæstor :* à δασμὸς, *tributum,* et λέγω, *colligo.*

Δασμὸς, οῦ, ὁ, *divisio, portio;* item *tributum, vectigal;* à δάζομαι, quod à δαίω, *divido.*

Δασμοφόρος, υ, ὁ & ἡ, *qui tributum pendit, tributarius, stipendiarius :* à δασμὸς et φέρω.

ΔΑΣΠΗ'Σ, ῆτος, ἡ & ὁ, *magnorum malorum plenus, atrox :* q. à δὰ, et πλάω, *impleo.*

Δασπλῆτις, ιος, ἡ, (δυσχερασίλαος,) *gravis; accessu difficilis.* Th. δασπλής.

Δάσσαντο, *divisérint,* Ion et Poët. gem. σ, pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. Hinc δασσάμενος et δάσ-

σασθαι, a. 1. part. m. et a. 1. inf. med. verbi δάζομαι, quod à δαίω, *divido.*

Δασύκερως, υ, ὁ ἡ ἡ, *cui villosa est cauda :* à δασὺς, *densus,* et κέρας, *cauda.*

Δασύνω, f. ὑνῶ, *DENSO, pilosum reddo :* item apud Gram. *spiritu aspero vocabulum noto.*

Δασύπους, οδος, ὁ, *lepus, cuniculus;* ab hirsutis pedibus.

ΔΑΣΥ΄Σ, ἐος, δασέα, έως, δασὺ, ἐος, *DENSUS, pilosus, hirsutus.*

Δασύστερνος, υ, ὁ ἡ ἡ, *hirsutum pectus habens :* à δασὺς, et στέρνον, *pectus.*

Δασυστέρνων, gen. pl. à præced.

Δασύτης, ητος, ἡ, *densitas, pilositas, hirsutia ;* et apud Gram. *aspiratio vocum.* Th. δασύς.

Δατίσασθαι, præs. inf. pass. pro δατίσεσθαι, α pro ε à

Δατίομαι, ὔμαι, f. ίσομαι, p. ημαι, *divido, partior ; absumo, comedo.* Th. δαίω, idem.

Δατίοντο, *dividebant,* ejusd. 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro ἐδατίοντο.

Δατῦντο, pro ἐδατοῦντο, 3. pl. imperf. ind. med. Dor. et Ion. ab eod. verbo et Th.

Δατιώμεθα, *diviserimus,* præs. sub. med. 1. pl. à δατίομαι, ab eod. Th.

Δάτις, ιδος, ὁ, *Datis,* Persarum satrapa. Hinc

ΔΑΤΙΣΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *Datismus,* i. e. *barbarismus,* vel *solœcismus ; Datidis imitatio,* id est, odiosa ejusdem rei pluribus verbis repetitio : à Datide quodam Persâ, qui cùm Græcè loqui affectaret, dicebat v. g. ἥδομαι ἐγὼ τέρπομαι καὶ χαίρομαι, (pro χαίρω,) pluribus eadem de re coacervatis synonymis, et quidem barbarè.

Δαύσσω, *voro, helluor :* à δαίω, *epulum præbeo.*

ΔΑΥ΄ΚΟΣ, υ, ὁ, *audax ;* item -ος, ου, ἡ, *herba* quædam Cretica, quæ et δαῦκον, ου, τὸ, appellatur.

Δαυλὸς, ὁ, ὁν, *densus :* à δὰ, et ὕλη, *silva.*

Δαυλὸς, οῦ, ὁ, pro δαλὸς, q. v. Pleonasmo Æol. *titio, torris :* à δαίω, *uro.*

Δαφναῖος, υ, ὁ, Daphnæus, Apollinis epith. à Δάφνη, quam adamavit.

ΔΑ΄ΦΝΗ, ης, ἡ, *laurus.* Πυθικὴ dicitur ἡ δάφνη, quoniam in Pythicis certaminibus eâ coronari solerent victores ; ut Delphicam laurum appellatam Plinius innuit, quòd eâ Delphis victores coronarentur. At δάφνη Ἀλεξάνδρεια, *laurus Alexandrina,* dicta fuit herba quædam lauro assimilis, quoniam Alexander ex eâ coronas gestare solebat. Item nomen propr. Nymphæ in laurum conversæ. Hinc

Δαφνήεις, ήεσσα, ήεν, gen. ήεντος, ήεσσης, ήεντος· et per contr. δαφνῆς, ῆσσα, ῆν, gen. ῆντος, ῆσσης, ῆντος, *laureus.*

Δαφνηφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, *lauri comestor ;* Epith. vaticinantium : à δάφνη, et φάγω, *comedo.*

* Δαφνηφορεῖα, -ῶ, f. ήσω, *laurum gero ; laureatus sum :* et

* Δαφνηφόρος, υ, ὁ ἡ ἡ, *lauriger :* à δάφνη et φέρω.

Δαφνιὰνὸς, ὰ, όν, item

Δαφνὶνὸς, ὴ, όν, et

Δάφνϊνος, *laureus, laurinus.* Th. δάφνη, *laurus.*

Δαφνὶς, ίδος, ἡ, *laurea ;* item *laurina bacca.*

Δᾴφοινος, υ, ὁ ἡ ἡ, *valdè cruentus, valdè funestus, ruber :* seu

Δᾴφονος, ὴ, όν, *cædis admodùm avidus :* à δὰ particulâ augente, et φένω, *occido ;* p. ind. m. πέφονα· unde φόνος, *cædes.*

Δαψίλεια, ας, ἡ, *copia, abundantia ;* item *liberalitas :* et

Δαψιλεύομαι, f. 1. med. εύσομαι, *copiosè* et *abundanter subministro, liberalitate utor :* à

ΔΑΨΙΛΗ΄Σ, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *DAPSILIS, largus, copiosus ; multus,* etiam *in malam partem.* Hinc

Δαψιλῶς, *largè, lautè, abundanter,* adv. contr. à δαψιλέως, idem.

Δάωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δαίω, vel δαίνω· at

Δαῶμεν, a. 2. sub. pass. 1. pl. ab ἰδάην· possit tamen δαῶμεν esse 1. pl. præs. sub. act. à δαίω.

Δ', vel Δ̓, conjunctio discretiva, *verò, at, tamen, autem, igitur, sed, sanè, quin, porro,* &c. respondet enim ad μὲν, interdum verò μὲν non præcedente. Aliquandò in compositione est ut syllabica adjectio : ut ὅδε, ἥδε, τόδε· δὲ sæpe pro γάρ. Sæpe Poët. pro τίς, ut οἷόνδε, (ὅς οἷος,) *domum,* adv. Monendi tirones sunt, licèt μὲν et δὲ tam crebrò usurpentur, nunquam tamen simul usurpari, quin absolutè reddi possint, per *quidem* et *verò.* Monendi præterea, conjunctionibus illis partes etiam dissimiles conjungi posse. Μὲν, δὲ eleganter etiam exprimunt *cum, tum.* Porrò, serviunt enumerationibus rerum, aut hominum, diversorum quidem, sed tamen eódem spectantium. Atticè quoque sæpiùs repetuntur, crebris negationibus illigatæ. Insigne hoc in genere est illud Demosthen. pro Coron. Οὐκ ἴσον μὲν σώσαι, οὐκ ἐγεγράφη δ̓· οὐδ̓ ἐγεγράφη μὲν, οὐκ ἐπείσθησαν δὲ· οὐδ̓ ἐπείσθησαν μὲν, οὐκ ἔπεισε δὲ θηβαῖος. Vid. Transact. of the R. S. Edin. Vol. I. p. 113. Lit. Cl.

Δέδεται, detracto aug. et redupl. pro δεδέαται, Ion. *ligati sunt,* et hoc pro δέδενται, 3. pl. p. ind. pass. à δέομαι, *ligor,* præs. ind. pass. à δέω, *ligo.*

Δεδεγμένος, *accipiens,* Æol. pro δεδεγμένος, perf. part. pass. à verbo δέχομαι, *capio.* Alii pro δεχόμενος, præs. part. med. factâ Syncope, et χ in γ mutato, euphoniæ gratiâ.

Δέδια, p. ind. med. *novi,* perf. part. med. δεδαώς, et

Δεδάηκα, *didici, novi,* perf. ind. act. à δαίω, *disco,* f. δαήσω· a. 2. ind. pass. ἐδάην· p. ind. pass. δεδάημαι· unde part.

Δεδαημένος, *doctus, peritus.* Alii pro δέδηα, accipiunt : à δαίω.

Δεδαίαται, *divisi sunt,* pro δέδανται, 3. pl. p. ind. pass. Ion. item δεδαίαντο, pro ἐδάσαντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. abjecto augmento, et Ion. à verbo δαίω.

Δεδαγμένος, η, ον, perf. part. pass. à δάζω, f. ξω, vel σω, *divido, vulnero, cædo.* Th. δαίω, *divido.*

Δεδάμασμαι, σαι, ται, perf. ind. pass. à δαμάζω, *domo.*

Δέδασν, *divisi,* per redupl. Poët. pro ἔδασν, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi δαίω, seu δαίω.

Δέδαγμαι, *excoriatus sum,* 1. sing. perf. ind. pass. à δέρω, perf. ind. act. δέδαρκα. Th. δέρας, *pellis.*

Δέδαται, *distributum est,* 3. sing. perf. ind. pass. δέδασμαι· à δάζω, -ομαι, *divido.* Th. δαίω, *divido.*

Δεδάως, ότος, *doctus,* part. præt. med. à δίδαω, præt. ind. med. à δαίω.

Δεδίημαι, *rogavi* seu *indigui,* 1. sing. perf. pass. ind à δίομαι, f. 1. m. δίσομαι, tanq. à δίεμαι.

Δεδέασμεν, 1. pl. præs. ind. act. per redupl. Ion. à δίεννημι. Vel ut alii volunt, 1. pl. præt. ind. med. à δεάομαι, *cæno.* Th. δεῖπνον, *cœna.*

Δεδῆσαι, Ion. redupl. pro δῆσαι· a. 1. inf. act. verbi δέδω, *timeo.*

Δέδηχα, Ion. δέδιχα, 1. sing. perf. ind. act. à verbo δείκνυμι, *ostendo,* f. ξω, p. χα.

Δέδιγται, 3. sing. perf. ind. pass. δέδισται, neglecto augmento, Ion.

pro ἰδίδυτο, *exceperat*, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ab ἰδίδυμι, verbi δίχομαι, *capio*.

Δίδεμαι, σαι, ται, et δίδεμαι, abjecto aug. *ligatus eram*, Ion. pro ἰδιδέμην, σο, το, et in 3. pl. ἰδίδιντο, perf. et plusq. p. ind. pass. verbi δέω, sine σ, contra aliorum formam: irregularitèr etiam pro δίδημαι et ἰδιδέμην· nam facit f. δέσω, p. δίδημα.

Διδεμένος, η, ον, *vinctus, ligatus*, part. perf. pass. præced.

Διδέμησα, *extruxi*, 1. sing. perf. ind. act. verbi δέμω, *exstruo*.

Δίδεντο, 3. pl. plusq. p. ind. pass. Ion. abjecto aug. vide in δίδεμαι.

Διδίξεται, *mox capiet*, 3. sing. f. 1. ind. med. Ion. redupl. à δίχομαι, *capio*, pro δίξεται, 3. sing. f. 1. ind. m. ejusd.

Διδίξο, *excipe*, 2. sing. præt. imperat. pass. à δίχομαι.

Δίδιντο, pro ἰδίδιντο, 3. sing. pl. perf. ind. pass. abjecto aug. Ion. *ligatus erat*: à δέω, *ligo*.

Διδίχαται, Ion. pro διδιγμένοι εἰσὶ item.

Διδίχατο, pro διδιγμένοι ἦσαν, 3. pl. p. et plusq. p. ind. pass. à δίχομαι, *capio*.

Δίδημι, ναι, ται, *combussi*, p. ind. med. διδήσω, ήσεις, ήσει, plusq. p. ind. med. Ion. abjecto aug. pro ἰδιδήσην, verbi δαίω, *uro*.

Δίδηγμαι, ξαι, κται, *morsus* vel *punctus sum*, et loco præsentis Metaph. *tristor, angor*, perf. ind. pass. verbi δάκνω, *mordeo, pungo*.

Διδηλώσαμεν, 1. pl. perf. ind. act. à δηλόω, *declaro*. Th. δῆλος, *manifestus*.

Διδημιούργηται, 3. sing. perf. ind. pass. διδημιουργημένοι, nomin. pl. fœm. perf. part. pass. à δημιουργέω, *fabricor*. Th. δῆμος, *populus*, et ἔργον, *opus*.

Δίδησθε, pro διδημένοι ἦτε, 2. pl. perf. sub. pass. à δέω, *ligo*, perf. ind. pass. διδήμαι, -εμαι.

Διδόρκαμεν, *vinciam*, 1. sing. f. 1. ind. med. Ion. ejusd.

Δίδηχα, *momordi, pupugi*, 1. sing. perf. ind. act. verbi. δάκνω.

Διδήωμαι, σαι, ται, *spoliatus sum*, perf. ind. pass. verbi δηόω, seu δηιόω *hostilitèr depopulor*: et

Διδηωμένος, η, ον, part. perf. pass. *cæsus, spoliatus, depopulatus, vastatus*. Th. δαίω *uro*.

Δίδι pro ἴδιθι præt. med. à fut. 2. δίω, quod vel activè sumitur, et indè *persequor, exagito*, significat, vel intransitivè, hincque *timeo, fugio*.

Διδιδαγμένος, η, ον, *doctus*, part. perf. pass. à διδάσκω, *doceo*.

Διδιμάσσω, 1. sing. perf. ind. act. verbi διαιτάω.

Διδιήτησα, *arbitratus sum*, pro διαίτησα, 1. sing. perf. ind. act. verbi διαιτάω, *arbitror*.

Δίδιθι, *time*, (et Poët. δίδθι,) 2. sing. præs. imperat. act. verbi δίδμι, conjug. sec. quod. à δίω, inus. *timeo*, formatur.

Διδικαιωμένος, η, ον, *justificatus*. part. perf. pass. à δικαιόω, *justifico*.

Δίδιμεν, et δίδιτε, *veremur, veremini*, per Sync. pro δεδιάμεν, et δεδιάτε, (ab inus. δίω, *timeo*, formatur.) 1. et 2. pl. p. ind. m. verbi δείδω.

Διδίντω, -σσω seu -ομαι, *terreo; timeo, metuo*; f. 1. med. ἴξομαι· p. pass. ιγμαι.

Διδιμήνται, 3. sing. perf. ind. pass. duplici augm. pro δήμηται· vide δομάω, *administro*. Th. ὄλος, *domus*, q. v.

Διδίως, ίους, (ab inus. δίω, formatur,) part. perf. med. sæpe pro præs. *timens*: à δείδω.

Δίδμασ', per Sync. Dor. et per Apocop. pro διδίμασται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi δίμω, *struo*.

Διδμάθην, *domiti sunt*, pro ἰδίδμησαν, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. à δίμω, inus. pro δαμάω, cujus præt. pass. per Sync. διδμημαι, et plusq. p. ἰδιδμήμην, 3. pl. ἰδιδμήσαν, et Ion. διδμήατο, à tertiâ sing. ἰδιδμητο, sublato augmento, et interposito α.

Δίδμησα, *ædificavi*, pro διδίμησα, per Sync. perf. ind. act. undè

Δίδμημαι, σαι, ται, *extructus est*: à δίμω, *exstruo*; item

Δίδμημαι, *domitus sum*, per Sync. pro διδάμημαι, p. ind. pass. undè part. διδμημένος· à δίμω, inus. pro δαμάω, *domo*. Vide δίμω.

Δίδμητο, *extructus erat*, 3. sing. pro ἰδιδίμητο, ab ἰδιδιμάομαι, plusq. perf. ind. pass. verbi δίμω, *ædifico*.

Δίδογμαι, *institutus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. à δοκέω vel δόκω, f. ξω, p. χα.

Δίδυγμαι, pro διδοίκαμαι, 1. pl. perf. ind. med. verbi δείδω, *timeo*; p. ind. med. δίδοικα, euphoniæ gratiâ, pro δίδοιδα· et

Διδοικάμης, Dor. pro διδοίκαμαι, 1. pl. perf. ind. m. ejusd. verbi.

Διδοίκω, Poëticum verbum à pass. med. δίδοικα deductum. Vel perf. med. sub. loco præsentis Dor.

Διδόκται, vel δίδοκται, *visum est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δοκέω vel δόκω.

Διδοκιμάσθη, 1. pl. perf. ind. pass. verbi δοκιμάζω, *probo*.

Διδοκιμασμένος, η, ον, *probatus*, part. præt. pass. à δοκιμάζω, *probo*. Indè

Διδοκιμασμένως, adv. *opinatè*.

Δίδοκται, *visum est, decretum est, sanctum est*, 3. sing. perf. ind. pass. à δίδογμαι, verbi δίκω vel δοκέω.

Διδόνεν, Dor. et Ion. pro ἰδιδόντο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. verbi δονέω, *quatio, agito*, q. v.

Διδοξασμένος, η, ον, perf. part. pass. à δοξάζω.

Δίδορκα, *vidi, videor, videtur, apparet, cernitur*, præt. ind. m. undè διδορκὼς, part. perf. med. à δέρκω.

Δίδοται, 3. sing. perf. ind. pass. à δίδωμι, *do*.

Διδούλευκα, *servivi*, 1. sing. perf. ind. act. à δουλεύω.

Δίδυκα, *cecidi*, 1. sing. præt. ind. m. undè part. præt. m.

Διδυκὼς, *mortuus*: à δύκω.

Δίδραμαι, 1. sing. perf. ind. act. hinc part. διδραμὼς, ότος, in perf. ind. pass. δίδραμαι· undè part. διδραμένος· à δράω, *facio*.

Διδράμμενα, (ab inus. δραμέω, format.) *cucurri*, 1. sing. perf. ind. act. verbi τρέχω, *curro*.

Δίδρασται, *excoriatus est*, per Metathes. pro δίδαρται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δίρω, *excorio*.

Δίδρομα, *vidi*, pro δίδορκα, per Metathes. 1. sing. præt. ind. m. verbi δέρκω, *video*.

Δίδρομα, (ab inus. δρέμω, formatur.) *cucurri*, 1. sing. p. ind. m. verbi τρέχω.

Διδροσύμενος, *aspersus, roscidus*, part. perf. pass. à δροσόω. Th. δρόσος, *ros*.

Δίδῦκα, *subii, ingressus sum*; item *immersus sum*, 1. sing. p. ind. act. δίδυσῖν, pro δίδυσίνω, Poët. vel Dor. perf. inf. act. à δύω vel δύνω, *subeo*.

Διδύκα, Ion. pro ἰδιδύκη, 3. sing. plusq. perf. ind. act. ejusd. hinc

Διδύκω, Poët. verbum à perf. ind. act. δίδυκα formatum.

Διδύνημαι, σαι, ται, perf. ind. pass. verbi δύναμαι, *possum*.

Διδυστύχηκα, *infelix fui*, 1. sing. perf. ind. act. verbi δυστυχέω, à δύς, et τύχη, *fortuna*. Th. συγχάνω, *sum*.

Δίδωκα, 1. sing. et in 3. pl. δεδώκασι, perf. ind. act. à δίδωμι, *do*.

Διδώρηται, 3. sing. perf. indicat. pass. verbi δωρέομαι, *dono*.

Δίηλος, Poët. pro δῆλος, *manifestus*.

Δίω, *opus habeo, indigeo, precor*, f. διήσω, a. 1. pass. ἰδιήθην, *rogavi*, activè signif. med. δείομαι, f. 1. m. δεήσομαι.

Δίῃ, 3. sing. præs. sub. à δεῖ, *oportet*: et

Δίῃ, *eges* vel *egeas*, 2. sing. præs. ind. vel sub. m. à δίομαι, *indigeo*.

Διήνωτι, *orate*, 2. pl. imperat. a. 1. pass. à δίομαι, *oro*.

Διῆσαν, a. 1. part. act. n. g. δήσω, f. 1. impersonal. διῆσον, f. 1. part. n. g. impersonal. à δεῖ, q. v. tanquam à δέω.

Δίησις, εως, ἡ, *obsecratio*; *deprecatio*; etiam simplicitèr *supplicatio*; διήσεις, nom. pl. *preces*. Th. δίομαι, *oro*.

Διήσομαι, *rogabo*, seu *egebo*: f 1. m. à δίομαι, q. à δέομαι.

Διητῖκὸς, ἡ, ὸν, *precatorius*, item *supplex*; ab eod. Th.

Δῆι, *oportet*, *convenit*; *caret*, *vacat*, *deest*: impersonal. cum acc. in sub. δέῃ, imperf. ἐδεῖ, f. δεήσει, a. 1. ἐδέησε, præs. inf. δεῖν, part. δέον. Th. δέω, *ligo*.

Δῆγμα, ατος, τὸ, *exemplum*, *specimen mercis quod emptorientibus ostenditur*; *conjectura*: à δάκνυμι, *monstro*: præt. ind. pass. δέδαγμαι. Indè

Δαγματίζω, *palàm traduco*; propriè *aliquem in exemplum spectandum propono*: f. ίσω, perf. δεδαγμάτικα, a. 1. ind. act. ἐδαγμάτισα. Th. δάκνυμι, *ostendo*.

Δέδιστ', pro δέδικεν, *exceperat*: 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. et Poët. Ectasi primæ syllabæ pro ἐδέδικτο. Sic in perf. inf. pass. δεδίχθαι, pro δεδίχθαι, verbi δέχομαι, *capio*.

Δεδίχατο, *exceperunt*, Ion. pro δεδεγμένοι, ἀεὶ, 3. pl. perf. ind. pass. Sic δεδίχατο, *exceperant*, pro δεδεγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. et per Ectasin Poët. verbi δέχομαι, *capio*.

Δέδια, per Ectasin Poët. pro δέδα, (ab inus. δέω, formatur) præt. ind. m. verbi δέδω, *timeo*.

Δέδιθι, eod. modo, pro δέδοι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi δίδωμι, conjug. sec. ab. obsol. δίω, format. vel pro δίδη, *time*, p. m. imperat. 2. sing. præced. δέδια.

Δεδίμεν, *timuimus*: itidem pro δεδίαμεν, 1. pl. præt. ind. m. ejusd. verbi.

Δεδίξεται, *perterrebit*; 3. sing. f. 1. ind. med. Poët. pro δεδίξεται, à δεδίσσομαι, seu -ίττομαι, *terreo*.

Δεδιόντες, *metuentes*: nom. pl. perf. part. m. à δέδια, verbi δέδια.

Δεδίσσομαι, pro quo et δεδίττομαι, *metuo*; item *humanitèr excipio*, aut *præbeo*: et

Δεδίττομαι, et Att. δεδίσσομαι, (à δεδίττομαι, per Epenth. σῦ ι,) f. ίξομαι, p. ιγμαι, *terreo*, item *timeo*, *metuo*; ab eod. Th. q. v.

Δέδοικα, *timui*, Poët. pro δέδοιμα, 1. sing. præt. ind. m. à

ΔΕΙΔΩ, *timeo*, *paveo*, *trepido*: f. δείσω, p. δέδοικα, imperf. ind. act. ἔδδων, à δέω, inus. 2. sing. imperat. præs. act. δίδοθι, et δείδιθι, Poët. ab inus. δίδιμι. a. 1. ind. act. ἔδεισα, et ἐδδοίησα, Poët. a. 1. act. opt. Æol. δέεισα, inf. δῆσαι, præs. pass. sub. δίωμαι, à δίω, obsoleto; inf. διδοῆσθαι, et per Aphær. δοῆσθαι, quasi à δίομαι, à δίος, *metus*: f. 1. m. δείσομαι, a. 1. ind. m. ἐδεσάμην, sub. δείσωμαι, perf. ind. m. δίδοικα, (et δέδοικα, Poët.) quasi à δείκω, obsol. pro δέδοδα, euphon. gratiâ. Item δίδια, et δέδοικα, ac Poët. δείδια, perf. ind. med. à δίω, inus. plusq. perf. ind. med. ἐδιδοίκειν, et ἐδείδιον, Poët. ἐδεδίειν· perf. inf. med. δεδίσκαι, et part. δεδιώς, et δεδιὼς. Poëticè sæpè præterita præsentis significationem obtinent. Hinc aliqui ortum volunt Angl. DIE, DEAD, &c.

Δειλίω, ῶ, f. ήσω, *meridior*: hinc

Δειλήσας, αντος, *cœnans*: a. 1. part. act. ejusd. à δείλος, *vesper*. Th. δείλη.

Δειλινὸς, ἡ, ὸν, Poët. pro δειλινὸς, ἡ, ὸν, *pomeridianus*, *vespertinus*: à δείλος.

Δείλιον, ου, τὸ, *merenda*; *crepusculum*. Th. δείλη.

Δείλιος, ου, ὁ & ἡ, *vespertinus*; subst. ὁ, *vesper*: à δείλαι.

Δειμανέων, contr. ῶν, præs. inf. act. Poët. pro δειμαίνω, *ostendere*: à prisco δείμω, deducitur δειμάνω· hinc

Δειμάνδω, ῶ, f. ήσω, imperf. ἐδειμάνδαον, -ων, ας, -ας, ασι, -α, *ostendo*, *commonstro*, *signo*: et hinc præsens Poët. δειμανδάσκω, idem, et imperf. Ion. δειμανδάσκεσκον, ες, ε. Th. δείκνυμι, *ostendo*; vel ut alii volunt δέχομαι, *dextrâ prehendo*.

Δειμανδόμαι, οῦμαι, f. ήσομαι, *comitèr* et *benignè accipio*; *saluto*: à δείκνυμι, quod est Ion. pro δέχομαι.

ΔΕΙΚΗΛΟΝ, vel δείκηλον, ου, τὸ, *simulacrum*.

Δείκνυ, per Apoc. pro δείκνυσι, 3. sing. præs. ind. act. à δείκνυμι. Alii volunt esse 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐδείκνυ, *ostendebat*: vel pro δείκνυθι, *ostende*, 2. sing. præs. imperat. act.

Δεικνύω, 3. sing. præs. ind. act. à δεικνύω, *ostendo*.

ΔΕΙΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, (δείκω, inusitatum est primitivum; ab eo tamen tempora formantur:) *ostendo*, *monstro*, *indico*; f. δείξω, præt. δέδειχα, aor. 1. ind. act. ἔδειξα, a. 1. imperat. act. δείξον, άτω, a. 1. sub. act. δείξω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. δεῖξαι, perf. ind. pass. δέδειγμαι, a. 1. ind. pass. ἐδείχθην, a. 1. part. pass. δειχθεὶς, ῆντος.

Δεικνύναι *ostendere*: præs. inf. act. δεικνύντες, nom. pl. præs. part. act. à δείκνυμι, *ostendo*. Hinc

Δείκτης, ου, ὁ, *ostensor*, *demonstrator*: et

Δεικτῖκὸς, ἡ, ὸν, *ostensivus*, *demonstrativus*: compos. ἀποδεικτικὸς, ἡ, ὸν, idem: à Th. supradicto.

Δειλ', pro δειλὰ, nom. pl. n. g. à δειλὸς, ἡ, ὸν, *timidus*.

Δείλαιος, αία, αιον, *timidus*, *miser*: ab eod. Th.

Δειλαῖος, Dor. et Att. pro δείλαιος.

Δειλαίνω, f. ανῶ, et -αλνομαι, f. 1. m. ανθμαι, *timidus sum*; à δειλὸς, *timidus*.

Δείλαν, Dor. pro πατὰ δείλην, *vesperi*: à

ΔΕΙΛΗ, ης, ἡ, *pomeridianum tempus*; *vespera*, *diluculum*; item *crepusculum*.

Δείλης, quum πρωΐ opponitur, *vesperi*.

Δειλία, ας, ἡ, *timiditas*: à δειλὸς.

Δειλιάζω, f. άσω, vide δειλιάω.

Δειλαίνω, f. ανῶ, *terrefacio*: item

Δειλίασις, εως, ἡ, *pavor*, *formido*: à δειλὸς, *timidus*.

Δειλιάω, -ῶ, *formido*, *ob ignaviam refugio*; fut. άσω, p. δεδειλίακα, aor. 1. ind. act. ἐδειλίασα· a. 1. part. act. δειλιάσας· præs. imperat. act. δείλιαε, -α, δειλιάετω, -άτω. Th. δειλὸς, *ignavus*.

Δειλινὸν, ῦ, τὸ, substantivè *merenda*: adverbialitèr, subint. χρόνον, *vespertino tempore*: à

Δειλινὸς, ἡ, ὸν, *pomeridianus*, *vespertinus*. Th. δείλη.

Δειλόπνος, ου, ὁ, idem quod δειλία, et ab eod.

Δειλόομαι, -οῦμαι, fut. 1. med. όσομαι, *timeo*, *paveo*: undè δειλωθεὶς, *territus*: a. 1. part. pass. à

ΔΕΙΛΟΣ, ἡ, ὸν, *timidus*, *ignavus*; *miser*; *debilis*; *improbus*, *malus*.

Δειλότερος, ου, compar. à δειλὸς, *timidus*.

Δειλότης, τητος, ἡ, *timiditas*: ab eod.

Δεῖμα, ατος, τὸ, et δειμὸς, οῦ, ὁ, *timor*, *metus*: à δείδω, *timeo*.

Δειμαίνω, *timeo*: f. ανῶ, p. γκα, ab eod.

Δειμαλίος, ία, ίον, *timidus*, *terribilis*: ab eod. Th.

Δειμάσσομαι, άσσομαι, *metuo*, Hes. à δεῖμα, q. v.

Δι᾽μας, *qui ædificavit*: a. 1. part. act. δίμας, vel δίμεν, cum ν ἐφελκ. Ion. pro ἴδιμι, 3. sing. a. 1. ind. act. δίμασθαι, (διμᾶσθαι enim *timere*, sig.) et διμέμενος, a. 1. inf. et part. m. verbi δίμω, *struo*.

Διμᾰτάω, -ῶ, f. ήσω, *terrefacio*, pro φοβέω· 3. sing. imperf. ind. act. contr. ἐδιμάτε, *terrefaciebat*. Th. δίδω.

Διμός, οῦ, ὁ, idem quod δᾶμα, *metus, terror*: ab eod. Th. At

Δᾶμος, υ, ὁ, nomen viri; ab eod. Th.

Δεῖν, præs. inf. à δεῖ, *oportet*.

ΔΕΙ᾽ΝΗ, ἡ, ἡ, τὸ, gen. δεί᾽νος, dat. δεί᾽νι, acc. δεί᾽νην, *quidam*. Vocabulum est infinitum. Et δεινὰ, adv. pro δεινῶς, *vehementèr*: à δεινὸς, quod in pl. n. g. habet δεινά.

Δεινάζω, fut. ἄσω, *molestè fero, indignor*.

Δεινοβίστας, α, Dor. pro

Δεινοδίκης, ου, ὁ, *gravitèr homines tractans*: Amoris epithet. à δεινὸς, *gravis*, et τίθημι, *impono*.

Δεινοῖς, *terribilis*, gen. sing. Ion. pro δεινῦ, dat. pl. Ion. δεινοῖσι· à δεινὸς.

Δεινολογέομαι, οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *gravitèr conqueror*: à δεινὸς, et λόγος, *dico*.

Δεινομένιος παῖς, ὁ τοῦ Δεινομένους υἱὸς Ἱέρων, Pindar.

Δεινοπάθεια, ας, ἡ, *querela gravis*: et

Δεινοπαθία, ᾶς, f. ήσω, *gravitèr afficior, ægrè fero*: et

Δεινοπαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, *gravi affectus injuriâ, gravitèr ferens*: quod à δεινὸς et πάθος, à πάσχω, *patior*.

ΔΕΙΝΟ᾽Σ, ἡ, όν, universè, *qui est in aliquo genere multus, vehemens, excellens*, undè speciatim, *gravis; solers; peritus; validus; magnus; nefarius; terribilis; aliquid gravitèr faciens; splendidus*; τὰ δεινὰ, *mala quævis*, etiam *mors*: qu. à δέος, *metus*, vel δέδια, *timeo*, compar. δεινότερος, superl. δεινότατος.

Δεινότης, ητος, ἡ, *vis; solertia; atrocitas; gravitas; dicendi facultas*.

Δεινόω, -ῶ, fut. ώσω, *contorqueo, in orbem ago*; sicuti δεινοκυκῶ, *exaggero*: à δεινὸς.

Δεινὸς, *duo terribiles*: nom. dual. à δεινὸς.

Δεινωποὶ, *graves adspectu*: nom. pl. à

Δεινωπὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, idem quod δεινὸψ, ῶπος, ὁ ἡ ὁ, *torvus, adspectu gravis*: à δεινὸς, et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Δεινῶς, adv. *vehementèr, terribiliter, mirè, accuratè*: à δεινὸς.

Δείνωσις, εως, ἡ, *gravitas*; item *exaggeratio*, et *amplificatio*, apud Orat. quæ et δεινολογία dicitur. Th. δεινὸς.

Δείξαις, *monstrares*: 2. sing. a. 1. opt. act. δείξαι, a. 1. inf. act. δείξας, αντος, a. 1. part. act. à δείκνυμι, *ostendo*, fut. δείξω.

Δεῖξε, vel δείξιν, *ostendit*, pro ἔδειξε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. sic δείξης, 2. sing. a. 1. sub. act. ab eod. Th.

Δείξις, εως, ἡ, *ostentatio*; item *indicium, argumentum*: ab eodem Themate.

Δείξον, *ostende*: 2. sing. a. 1. imperat. act. ejusd.

Δείξω, ις, ι, *ostendam*: f. 1. act. ab eod. Th.

Δεῖος, ους, Poët. pro δέος, ους, τὸ, *metus*: à δέδια, *timeo*.

Δεισιῦντες, Dor. pro δεισῦντες, *cœnantes*: præs. part. act. nom. pl. à

Δεισύω, *cœno*; item simplicitèr *comedo*: fut. ύσω, præt. δεδείσυκα, a. 1. ind. act. ἐδείσυσα, a. 1. inf. act. δεισῦσαι, a. 1. part. act. δεισύσας. Th. δεῖσον, *cœna*.

Δεισυτινὸς, ὴ, όν, *ad cœnam pertinens*,

Δεισυτὸς, ῦ, ὁ, idem quod δεῖσον· at

Δείσυτος, υ, et

Δεισυτὸς, ῦ, ὁ, *cœnæ tempus*: à δεῖσον, *cœna*, q. v.

Δεισύζω, fut. ίσω, perf. ικα, *cœnam præbeo*. Th. δεῖσον, *cœna*.

Δεισυολίχης, pro δεισυολίχε, Att. à

Δεισυολίχος, ου, ὁ καὶ ἡ, propriè *qui conviviis insidiatur*, et accuratè illa observat; *parasitus*: ex δεῖσον, *cœna*, et λέχος, *insidiæ*.

ΔΕΙ᾽ΠΝΟΝ, ου, τὸ, *cœna; cibus; convivium, epulum*.

Δειπνοσοίομαι, -ῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *cœnam instruo*: à ποιέω, *facio*, et δεῖπνον, *cœna*.

Δειπνῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi δειπνέω. Th. δεῖπνον.

Δείρας, αντος, a. 1. part. act. à δέρω, *excorio*; f. ρῶ, a. 1. ind. act. ἔδειρα. Th. δέρας, *corium*.

Δειρὸς, ἄδος, ἡ, *jugum montis*: à δειρὴ, *cervix*.

Δίρων, præs. inf. act. Ion. pro δέρειν, *excoriare*.

Δειρὴ, ῆς, ἡ, *collum; cervix*: idem quod δέρη· at

Δίρη, ης, ἡ, urbs Æthiopiæ.

Δειρώω, ῶ, *probris scindo*: verbum Laconicum. Th. δέρας, *pellis*.

Δειρὸς, ῦ, ὁ, *collis*, Hes. Th. δέρη, *collum*.

Δειροτομέω, ῶ, f. ήσω, p. ημαι, *decollo*: à δειρὴ, *collum*, et τομὸς, quod à τέμνω, *seco*.

ΔΕΙ᾽ΣΑ, vel δεῖσα, ας, ἡ, *humor; stercus; fictor*.

Δείσαντε, *duo territi*; nom. dual. à

Δείσας, αντος, *veritus*: a. 1. part. act. verbi δείδω.

Δείσε, *veritus est*: Ion. pro ἔδεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. à δείδω, *timeo*.

Δείσθω, præs. inf. med. contr. pro δίεσθαι, à δίομαι, *precor*: et à δείδομαι, *vereor*.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, *superstitio, metus deorum*; item *religio*; à

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *superstitiosus*: à δείδω, perf. ind. pass. δείδιμαι, σαι, ται· in compar. δεισιδαιμονέστερος, α, ον, *religiosior*, -us.

ΔΕ᾽Κ, οἱ, αἱ, τὰ, *DECEM*, pl. num. Hinc

Δεκαβοΐον, υ, τὸ, *genus monetæ et sacrificii*; à decem bobus sic dictum, *Plutarch. in Theseo*.

Δεκαγονία, ας, ἡ, *generatio ad decimum usque gradum*, Lucian.

Δεκάδα, i. e. τάξιν τινὰ, Hesych. à δεκὰς, infrà.

Δεκαδέαρχος, et δεκαδαρχος, υ, ὁ, *decurio*: à δέκα, et ἀρχὴ, *principatus*: et

Δεκαδαρχία, ας, ἡ, *decemviratus; decurionatus*: δεκαδαρχίαι, ων, αἱ, *decuriæ*.

Δεκαδύο, omn. gen. *duodena, duodecim*, ἄλλως· dicitur etiam δυοκαίδεκα, δώδεκα· à δέκα, *decem*, et δύο, *duo*.

Δεκάδωρος, υ, ὁ ἡ ὁ, *longus decem palmis*: à δέκα, *decem*, et δῶρον, *palmus, donum*.

Δεκαΐξ, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. *sexdecim*.

Δεκαεπτὰ, οἱ, αἱ, τὰ, ind. *septemdecim*.

Δεκαετὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, *decennis, decennalis*: et

Δεκαετία, ας, ἡ, *decennium*: à δέκα, et ἔτος, *annus*.

Δεκάζω, f. άσω, p. αμαι, *do decimam*; item *munere corrumpo*: et δεκάζεσθαι, *muneribus corruptum esse*: qu. à δέκα, pro δέκω, -ομαι, *accipere facio*.

Δεκάκις, *decies*; adv. à δέκα, *decem*.

Δεκαπῦμία, ας, ἡ, *decumanus fluctus*, i. e. *magnus*. Th. κῦμα, *fluctus*, q. v.

Δεκάλογος, υ, ὁ, *DECALOGUS*, Angl. et Gall. THE DECALOGUE; à δέκα et λόγος, q. v.

Δεκάμηνος, ε, ὁ ἡ ἡ, *decumestris, decem mensium:* ἀ δίκα, *decem*, et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis.*

* Δεκαναῦα, ας, ἡ, *decem navium classis.*

Δεκανδόμαι, -ῶμαι, *humanitèr excipio*, Hes. ἀ δίκομαι, pro δίχομαι.

Δεκαεπτὰ, *octodecim:* ἄκλιτον, omn. gen. uti

Δεκαπέντε, *quindecim;* omn. gen. ἄκλιτον· ἀ πέντε, *quinque*, et δίκα, *decem.*

Δεκάπηχυς, υος, ὁ ἡ ἡ, *decemcubitalis, decem cubitorum.*

Δεκαπλασιάζω, f. άσω, p. ασα, *decuplo.*

Δεκάπλεθρος, ν, ὁ ἡ ἡ, *qui decem plethrorum*, seu *jugerum est:* ἀ δίκα et πλέθρον, Poët. πίλεθρον.

Δεκαπλοῦς, adj. *decuplex.*

Δεκάπολις, ιος, ἡ, nomen regionis trans Jordanem. Gr. *decem urbium.*

Δεκάρχης, ου, ὁ, *decurio*, et

Δεκαρχία, ας, ἡ, *decurionatus*, et

Δεκαρχικὸς, *decurionalis:* ἀ δίκα, et ἄρχω, *principatus.*

Δεκὰς, άδος, ἡ, *DECAS*, numerus denarius. Angl. A DECADE; item *decuria.*

Δεκασμὸς, οῦ, ὁ, *decimatio, decimæ;* item *corruptio munerum largitione:* ἀ δεκάζω.

Δεκᾶται, ων, αἱ, *decimæ:* ἀ δεκάτη, ης, ἡ, *decima pars.* Th. δίκα, *decem.*

Δεκατεσσάκις, ων, οἱ ἁ αἱ, et δεκατέσσαρα, ων, τὰ, *quatuordecim:* ἀ τέσσαρες et δίκα.

Δεκατευτὴς, οῦ, ὁ, *decimator, qui decimam colligit:* ἀ

Δεκατεύω, f. εύσω, *decimo, decimas do:* ἀ

Δεκάτη, ης, ἡ, *decima pars.*

Δέκατος, η, ον, *decimus, a, um.*

Δεκάτεύω, -ῶ, *decimas accipio*, f. εύσω, p. δεδεκάτευκα· præs. m. δεκατεύομαι, -ῶμαι, *decimor;* perf. pass. δεδεκάτευμαι· ἀ δίκα, *decem.*

Δεκατεσσᾶρες, -τρεῖς, οἱ ἁ αἱ, δεκατρία, τὰ, *tredecim:* ἀ δίκα et τρεῖς.

Δεκάχαλκος, ν, ὁ ἡ ἡ, *decussis, decem chalci, decem arrei nummi, denarius.*

Δεκάχιλοι, -χίλιοι, αι, α, *decem millia:* ἀ δίκα, *decem*, et χίλιοι, *mille.*

Δεκάχορδος, ν, ὁ ἡ ἡ, *decem chordas habens.* Ex δίκα, et χορδὴ, *fides, chorda:* δεκάχορδον ψαλτήριον, *decem chordarum psalterium.*

Δεκελία, Ion. pro Δεκέλεια, ας, ἡ, *Decelia.* De quâ Stephanus, Δεκέλεια, δῆμος τῆς Ἰαπετοπαντίδος φυλῆς, &c.

Δέκευε, Ion. et Dor. pro δέχου, *accipe*, 2. sing. præs. imperat. à

Δέκομαι, Ion. pro δέχομαι, *capio.* Sic δεκόμεθα, 1. pl. pro δεχόμεθα.

Δεκτέος, ὁ, ὸν, *ad recipiendum aptus, capax:* ab eod. Th.

Δέκτο, *exceperat*, 3. sing. plusq p. ind. pass. Ion. pro ἐδέδεκτο, ab ἰδιδέγμαι, ξ, ατο, verbi δέχομαι.

Δεκτὸς, ὁ, ὸν, *acceptus, a, um, gratus.* Th. δίχομαι, *capio.*

Δελεάζω, *illicio; escam impono;* Metaph. *allicio*, f. άσω, p. δεδελέακα, a. 1. ind. act. ἐδελέασα· ἀ

ΔΕ'ΛΕΑΡ, ατος, τὸ, *esca.* Hinc

Δελεασμὸς, ὁ, *illicium, illectamentum.*

ΔΕ'ΛΕΤΡΟΝ, ν, τὸ, *laterna, fax.*

Δελλίδες, vel δελλίδες, ων, αἱ, *vesparum cellæ.*

ΔΕ'ΛΤΑ, quarta litera Græcorum, *Delta; pars Ægypti; pudendum muliebre.*

Δέλτοισιν, *libellis*, dat. plur. Ion. à

Δέλτος, ου, ὁ, *liber.* Th. δίλτος· item

Δέλτος, ν, ὁ, *jugillares*, quia formâ literæ Δ plicabantur.

ΔΕ'ΛΦΑΞ, ακος, ὁ ἡ ἡ, *porcellus.* Propriè tamen δέλφακες sunt *porcellæ* seu *suculæ* potiùs quam *porcelli.*

ΔΕ'ΛΦΙΝ, seu δελφὶς, ῖνος, ὁ, *DELPHIN, piscis*, in pl. δελφῖνες. Δελφὶς μέλαινα, Pind. Angl. A DOLPHIN.

Δελφὸς, οῦ, ὁ, *civis Delphicus.*

ΔΕΛΦΥ'Σ, ύος, ἡ, et Æol. βελφὺς, *VULVA, uterus:* undè ἀδελφοὶ, *uterini fratres.*

Δέλω, f, ελῶ, *inesco:* qu. ἀ δαίω, *epulor.*

Δέμα, ατος, τὸ, *vinculum, fasciculus:* ἀ δέω, *vincio.*

ΔΕ'ΜΑΣ, τὸ, *corpus*, nom. indecl. tam de inanimatis quam animatis rebus apud poëtas. Dictum, teste Eustathio, quasi δῶμα ψυχῆς, *domicilium animæ.* Fortè ἀ δέμω, *struo*, vel δέμα, *vinculum;* est etiam

Δέμας, *sicut*, adv. similitudinis.

ΔΕ'ΜΝΙΟΝ, ν, τὸ, *stratum, lectus;* ubi δέμας πέσε, corpus inclinatur ad quietem; δέμνια, ων, τὰ, *cubilia maritorum.*

ΔΕ'ΜΩ, *struo, ædifico;* est insuitat. sicut et δέμομαι, in usu hæc, a. 1. ind. act. ἔδεμα, part. a. 1. act. δέμας, p. ind. m. δέδμα· perf. ind. act. δέδμηκα, a. 1. ind. med. ἐδεμάμην, et cætera in suis locis.

Δέμω, item, vel δέμνω, inus. pro δαμάω, *domo, subigo, interficio*, f. 1. act. δμῶ, perfectum δέδμηκα, per Sync. pro δεδάμηκα· f. 2. act. δαμῶ, a. 2. ind. act. ἔδαμον, a. 2. indic. pass. ἐδάμην, infin. δαμῆναι, et δαμάσσαι, part. ejusd. δαμεὶς, ἐντος, perf. indic. pass. δέδμημαι, part. ejusd. δεδμημένος.

Δενδαλέαι, sunt qui velint esse ἄνθος τι.

ΔΕΝΔΑΔΙ'ΔΕΣ, ων, αἱ, *placentæ, panes:* ἀ τίνδω, *edo*, q. v.

Δενδίλλω, (verbum Ion.) *oculos huc illuc verto; oculis nuo* vel *annuo*, f. λῶ, p. κα· ab ἴλλω, *oculus*, et δίνω, *volvo.*

Δίνδρεον, ν, τὸ, *arbor, lignum*, Poët. pro δένδρεον, idem.

Δενδρήεις, ήεσσα, ήεν, *nemorosus, arboribus abundans.* Th. δίνδρεον, *arbor.*

Δίνδρεον, ν, τὸ, *arbuscula*, Poët. dim. à

ΔΕ'ΝΔΡΟΝ, ν, τὸ, et δένδρος, ου, τὸ, *arbor;* *stirps:* undè

Δενδρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, *arboreus.*

Δενδάζω, f. άσω, p. ασα, *maledico, probris incesso:* ἀ

ΔΕ'ΝΝΟΣ, ν, ὁ, *probrum, contumelia.*

Δέξαι, *suscipe*, 2. sing. a. 1. imperat. med. ἀ δίχομαι, vel Ion. pro δείξαι, *ostendere*, a. 1. inf. act. ἀ δείκνυμι.

Δεξαμενὴ, ῆς, ἡ, *receptaculum*, vulgò *aquarum, cisterna, lacus:* ἀ

Δεξάμενος, η, ον, a. 1. part. med. δέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi δέχομαι, *recipio.*

Δέξασθε, 2. pl. a. 1. imp. med. ejusd. verbi.

Δέξατο, *exceperat*, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἐδέξατο· ἀ δίχομαι, *capio.*

ΔΕΞΙΑ', ᾶς, ἡ, et Poët. δεξιτερὰ, (sub. χειρ.) *DEXTRA*, (sub. manus,) item *fides* per dextram data: q. ἀ δίχομαι, *capio.* Hinc

Δεξιάδην, adv. *à dextrâ.*

Δεξιόομαι, -ῶμαι, *dextram jungo, dextrâ prehendo, saluto.*

Δεξιόγυιος, ν, ὁ ἡ ἡ, Poët. ὁ δεξιὰ γυῖα ἔχων, *qui dextra et agilia membra habet.*

Δεξιόλαβος, ν, ὁ, *satelles; stipator, lanceatius; jaculator;* παρὰ τὸ λαβεῖν τὴν τοῦ βασιλέως δεξιάν.

Δεξόομαι, -ῶμαι, fut. όσομαι, perf. ωμαι, *dextram jungo, dextrâ prehendo;* item *humanitèr excipio:* ἀ δεξιὰ.

Δεξὸς, ὰ, ὸν, *dexter; faustus; solers; urbanus; agilis; promptus; ἀμφιδέξιος, ν, ὁ ἡ ἡ, ambidexter*, et

Δεξιότης, ητος, ἡ, *dexteritas, solertia:* ab eod.

Δεξιοῦσθε, Poët. pro ἐδεξίωντο, -ῶντο, 3. pl. imperf. ind. m. verbi δεξιόομαι, -ῶμαι, *dextram jungo.* Th. δεξὸς, *dextra.*

Δεξιτερὸς, ὰ, ὸν, *dexter;* idem valet quod δεξὸς· δεξιτερῷ, dat. sing. Ion. f. g. ἀ δεξὸς, *dextra.*

Δεξιῶς, adv. *dextrè; prosperè*; item *solertèr*: ab eod.

Δεξίωσις, εως, ἡ, *susceptio per dextram, gratulatio*: ab eod. Th.

Δεξιώτερον, adverbialitèr, *dextrorsùm, commodiùs*; et δεξιώτατα, *commodissimè*.

Δεξιώτερος, *dexterior*, compar. et δεξιώτατος, *dexterrimus*, superl. à δεξιός.

Δέξομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. δέξωμαι, 1. sing. a. 1. subj. med. ejusd. verbi δέχομαι.

Δέομαι, δοῦμαι, *ligor, vincior*, pass. à δέω, *ligo, vincio*.

Δέομαι, et δεόμαι, inus. *oro, rogo*; item *indigeo*, cum gen. imperf. ind. med. ἐδεόμην, ίμην, ίσο, fut. 1. med. δεήσομαι, perf. ind. pass. δεδέημαι, ab inus. δεόμαι, a. 1. ind. pass. ἐδεήθην, *rogavi*, act. signif. a. 1. imperat. pass. δεήθητι, et in 2. pl. δεήθητε, *orate*; præs. part. med. δεόμενος· à δεῖ, *opus est*. Th. δέω, *opus habeo*.

Δέον, *ligabant*, Ion. pro ἔδεον, 3. pl. imperf. ind. act. à δέω, *vincio*, et

Δέον, -οντος, τὸ, *decens, æquum, commodum*; item *deficiens; necessarium*, præs. part. neut. g. ut δέον ἐστὶ, *necessarium est*, in pl. δέοντα· ab impers. δεῖ, *oportet*: hinc

Δεόντως, adv. *commodè*.

Δέος, εος, τὸ, et Poët. δεῖος, εος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Δεπάσειν, *poculis*, dat. pl. Ion. pro δέπασι· à δέπας.

Δεπάζω, f. άσω, p. *ana*, *bibo*; à

ΔΕΠΑΣ, ατος, τὸ, ως, τὸ, *poculum*; item *patera*; quia πότου διάνασα, *potu irrigatur*. Hesychio ποτήριον, παρὰ τὸ πόμα.

Δέρα, ας, ἡ, *jugum montis*. Hesych. quâ significatione διερὰς dicitur.

ΔΕΡΑΣ, ατος, τὸ, *pellis, corium*.

Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis; Hebr. *stimulus*. Hinc Δερβαῖος, α, ὁ, *Derbensis*.

Δέργμα, ατος, τὸ, *aspectus*; à δέρκω, *video*.

ΔΕΡΗ, ης, ἡ, et διερὴ, ῆς, ἡ, *cervix, collum*.

Δέρηον, ου, τὸ, *rostrum avis*, tanquam instrumentum excoriandi.

Δερήσιον, seu -ωμα, idem quod δέρμα, et -ωμα.

Δερκάσσομαι, -ῶμαι, *video*: à δέρκω.

Δερκιόωντας, Poët. pro δερκιῶνται, 3. pl. præs. ind. m. contr. à δερκιάσμαι, *video*. Th. δέρκω, idem,

Δέρκομαι, *video*, *aspicior*. Sed in activâ significatione potiùs usurpatur. Vide δέρκω.

Δερκομενάων, Æol. pro δερκομένων, gen. pl. fœm. g. à δερκόμενος, part. præs. med. fœm. g. à δέρκω, seu δέρκομαι, *video*.

Δερκομένοιο, *intuentis*, gen. sing. Ion. part. præs. med. δερκόμενος, nom. et acc. dual. ejusd. verbi.

ΔΕΡΚΩ, et δέρκομαι, *video, aspicio*, f. ξω, p. χα, f. 2. act. δρακῶ, per Metath. δρεκῶ· a. 2. ind. act. ἔδρακον, per Metath. ἔδρεκον, a. 2. inf. act. per Metath. δρακεῖν, præt. ind. med. δέδορκα, pro quo et δέδρομα, per Metath. perf. indic. pass. δεδέργμαι, a. 1. indic. pass. ἐδέρχθην, part. δερχθείς.

Δέρμα, ατος, τὸ, idem quod Th. δέρας· item *cutis*: à δέρω, *excorio*, quod à δέρας, *corium*.

Δερμάτινος, ίνη, ινον, *coriaceus*, et

Δερμόλλω, f. λῶ, *sanguinem a cute sugo; excorio, detego*; à δέρμα. Th. δέρας, *corium*.

Δέρξις, εως, ἡ, *visio, ipsa actio videndi*: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi δέρκομαι.

Δέρος, εος, τὸ, idem quod δέρας, *pellis, corium*.

Δέρρις, εως, ἡ, *pellis*; *cilicium*; à δέρας, *corium*.

Δέρτρον, υ, τὸ, *membrana*: *omentum*; item *rostrum*: ab eod. Th.

Δερχθείς, έντος, *obtuitus*, a. 1. part. pass. ab ἐδέρχθην, verbi δέρκομαι, *video*.

Δέρω, *pellem detraho, excorio*; item *verbero, cædo*, f. 1. act. δερῶ, f. 2. act. δαρῶ, perf. act. δέδαρα, a. 1. ind. act. ἔδειρα, a. 2. ind. act. ἔδαρον, perf. ind. pass. δέδαρμαι, et per Metath. δέδραμαι, σαι, ται, a. 2. ind. pass. ἐδάρην. f. 2. pass. δαρήσομαι. Th. δέρας, *pellis*.

ΔΕΣΙΟΣ, υ, ὁ, *mensis Junius*; apud Macedonas dicitur *Junius* mensis, ut Suidas tradit.

Δέσις, εως, ἡ, *ligatio, nodus, junctura*: et

Δέσμα, ατος, τὸ, *vinculum*.

Δεσμεύω, *ligo, vincio, colligo*, f. εύσω, p. δεδέσμευκα, a. 1. ind. act. ἐδέσμευσα· à δεσμὸς, ῦ, ὁ, *vinculum*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμέω, -ῶ, f. ήσω, p. δεδέσμηκα, imperf. ind. pass. ἐδεσμέμην, εύμην, -ίην, ῦ, -ίσο, ἄτο, idem, et ab eod. Th.

Δέσμη, ης, ἡ, *fasciculus*. Th. δέω, *ligo*.

Δέσμιος, ν, ὁ ἡ ἡ, *vinctus*: ab eod. Th.

Δεσμὸς, ῦ, ὁ, *vinculum, ligamen*; in pl. οἱ δεσμοὶ, et τὰ δεσμὰ, *compedes*: ejusd. Th.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, pro δεσμοφύλαξ, *commentariensis, vinctorum custos*: à φυλάσσω, *custodio*, et δέσμιος, *vinctus*. Th. δέω, *ligo*,

Δεσμὸς, -ῶ, *in carcerem conjicio*; item *vincio, ligo*, f. ώσω, p. indic. pass. δεδέσμωμαι, et

Δεσμωτήριον, υ, τὸ, *carcer*, et

Δεσμώτης, υ, ὁ, *vinctus, captivus*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμῶτις, ίδος, ἡ, *captiva*: ab eod.

ΔΕΣΠΟΊΖΩ, f. όσω, *dominor, dominium obtineo*; in pass. *dominio alicujus pareo, acquiror*: quasi à δέω, *ligo*, et πούς, *pes*.

Δέσποινα, ης, ἡ, *domina, hera, regina*: à δεσπόζω, *dominor*.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, *herilis filia*, fœm. à δεσπότης. Item Ion. et Poët. pro δεσποτεία, *dominatus, imperium*. Th. δεσπόζω, *dominor*.

Δεσπότειος, -η, -ον, vel -ος, υ, ὁ ἡ ἡ, *herilis*; idem quod δεσποτικὸς, ὴ, ὸν, *ad dominum pertinens*; item ὁ δεσπότειος, υ, substantivè *herilis filius*: ab eod.

Δεσποτεία, ας, ἡ, *dominatus*, et

Δεσπότης, υ, ὁ, *herus, dominus*: *imperator, rex*; *alicujus rei possessor*; in dat. sing. δεσπότῃ, voc. sing. ὦ δέσποτα· ab eod. Th. Δεσπότης ναῶν, pro *Neptuno*.

Δεσποτικὸς, ὴ, ὸν, *herilis*; item *imperiosus*: τὸ δεσποτικὸν, οῦ, *dominandi potestas*: et hinc

Δεσποτικῶς, adv. *herilitèr, dominorum more*: ab eod. Th.

Δεσπότις, ίδος, ἡ, idem ac δέσποινα, *domina*: ab eod. Th.

Δεσποτὸς, ὴ, ὸν, *dominabilis*: ab eod. Th.

Δέστα, ας, ἁ, Dor. pro δίστη, ης, ἡ, *fistula*, et per Metalepsin pro *tæda*.

Δεσταὶ, *fasces in fasciculum colligatæ*: à

Δεστὸς, ὴ, ὸν, *vinctus, ligatus*. Th. δέω, *ligo*,

Δεῦε, pro ἔδευε, 3. sing. imperf. ut et δεύεσκον, Poët. pro ἔδευον 1. sing. imperf. ind. act. à δεύω, *irrigo*.

Δευήσομαι, *indigebo*, fut. 1. med. Poët. pro δεήσομαι· à δεύομαι, per Epenth. Æol. εῦ υ, pro δέομαι. Th. δέω, *opus habeo*.

Δευκαλίων, ωνος, et -ίων, ονος, ὁ, nomen propr. *DEUCALION*.

ΔΕΥ̓ΚΟΣ, εος, τὸ, *dulcedo*, apud Ætolos.

Δευοίατο, *indigerent*, 3. pl. præs. opt. med. Ion. pro δεύοιντο· à δεύομαι, Æol. pro δέομαι. Th. δέω, *opus habeo*.

Δεύομαι, f. 1. m. δεύσομαι, *madefio, irrigo*; part. præs. med. δευόμενος, *madens*. Th. δεύω, *rigo*.

Δεύομαι, etiam Poët. per Epenth. Æol. εῦ υ, pro δέομαι, f. 1. med. δευήσομαι, *indigeo*: undè

Δευόμενος, η, ον, *indigens*, ejusd. part. præs. Poët. pro δεόμενος, η, ον· à δεῖ, *opus est*. Th. δέω, *opus habeo*.

Digitized by Google

Δεύοντο, *rigabantur*, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. verbi δεύω, *rigo*.

Δεῦρ', (Att. δευρί, item δεύρο,) pro

ΔΕΥ'ΡΟ, adv. *huc, hunc in locum; adesdum.*

Δεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à δεύω, *rigo*, f. δεύσω.

Δευστοιὸς, ῶ, ἰ, *infector, tinctor*; item adject. *benè tinctus*; et Metaph. *indelebilis*: à δεύω et ποιέω, *facio*.

Δεύτατος, άτη, ατον, *ultimus, postremus*: à δεύτερος, *secundus*.

Δεῦτε, (seq. aspiratâ, δεῦθ',) adv. *huc agite, adeste, venite*; δεῦτε δὴ, *eja accedite*: à δεῦρο, *huc*.

Δευτέρα, pro δεύτερον, vel δευτέρως, *secundò, secundo loco, iterùm*.

Δευτεριαῖος, αία, αῖον, *secundarius*; *secundâ die aliquid faciens*: ab eod. Th.

Δευτερῖα, ων, τὰ, *secundæ partes*.

Δευτερεύω, f. εύσω, *secundus sum, sequor, proximus sum*; *vincor, superor*; *dissimilis sum*.

Δευτερεδεκάτη, ης, ἡ, *secundaria decima*; à Levitis lege Mosaicâ sacerdotibus solvenda.

Δευτερέγγενα, *secundâ fictificatione edita*.

Δευτερολογία, -ῶ, f. ήσω, *iterùm sermonem habeo*.

Δευτερολογία, ας, ἡ, *secunda actio, secundæ dicendivelagendivices*: à δεύτερος, et λέγω, *dico*: præt. ind. m. λέλογα· undè λόγος.

Δεύτερον, adverbialitèr, *secundò*, acc. sing. neut. g. à δεύτερος.

Δευτερονόμιον, υ, τὸ, *repetitio legis*; ita inscribitur quintus liber Mosis. Angl. DEUTERONOMY: à

Δευτερονόμος, υ, ὁ, *secunda* aut *posterior lex*: ex δεύτερος, et νόμος, *lex*.

Δευτερόπρωτος, υ, ὁ ἡ ἀ, *à secundo primus*: à πρῶτος, *primus*: et

ΔΕΥ'ΤΕΡΟΣ, έρα, τερον, *secundus, a, um*; *posterior, alter*; *dissimilis*; δεύτερος ἰκάνω, *secundus ab illo*; δεύτερον, *postpositum, posthabitum*, apud Demost. item adverbialitèr, *secundò*; ἐκ δευτέρας, *secundâ vice*: à δέω, q. δεύτερος. Hinc

Δευτερόω, -ῶ, f. ώσω, *secundò facio, itero, repeto*; item

Δευτέρωμα, ατος, τὸ, idem quod δευτέρωσις.

Δευτέρως, adv. *secundariè, secundò, secundo loco*.

Δευτέρωσις, εως, ἡ, *secundus actus*, aut *ordo, iteratio, repetitio*.

ΔΕΥ'Ω, *rigo*, f. δεύσω, p. δέδευκα· a. 1. ind. act. ἔδευσα· a. 1. sub. act. δεύσω, ῃς, ῃ· undè Angl. DEW.

ΔΕ'ΦΩ, *excorio*; *glandem penis denudo*, f. ψω, p. δέδεφα.

Δέχεται, redupl. et aug. abject. pro δεδέχαται, Ion. perf. ind. pass. 3. pl. pro δεδεγμένοι εἰσὶ· à δέχομαι, *capio*.

Δέχεσθε, 2. pl. præs. imperat. m. à δέχομαι, ῃ, εται.

Δεχηλεύω, f. εύσω, *ungulam scissam habeo*.

Δεχήμερος, ν, ὁ ἡ ἡ, *decem dies durans*: à δέκα, pro δέκα, Euph. grat. et ἡμέρα, *dies*.

Δέχθαι, *suscepisse*, perf. inf. pass. Ion. et Poët. pro δεδέχθαι· δεχθῆς, a. 1. part. pass. à δέχομαι, q. v.

Δέχμενος, per Sync. pro δεχόμενος, præs. part. med. scribitur et δέγμενος, per Sync. et mutat. σδ χ in γ, pro eod. vel pro δεδεγμένος, part. perf. pass. ab eod. verbo.

Δέχυμαι, *capio*, idem quod

ΔΕ'ΧΟΜΑΙ, *capio, accipio*; *percipio*; *excipio, suscipio*; *admitto, recipio*; *sustineo, approbo*; *credo*; *expecto*; f. 1. med. δέξομαι· p. pass. δέδεγμαι, ξαι, νται· a. 1. ind. m. ἐδεξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. δέξαι, a. 1. sub. m. δέξωμαι, ῃ, ηται, et in pl. δεξώμεθα, ησθε, ωνται, a. 1. inf. m. δέξασθαι, a. 1. part. m. δεξάμενος, η, ον, præt. ind. med. δέδεγα, -χα, qu. à δέκω, -χω, inus. Hinc δεκτὸς, δεκτικὸς, *duodéχομαι*, &c.

Δέψα, ης, ἡ, *pellis, corium*, Suid. à δέφω, *excorio*.

Δεψίον, *DEPSO, subigo, mollio* coriariorum more; f. ήσω, a. 1. ind. act. ἐδέψησα, part. δεψήσας, à δέφω, *excorio*.

ΔΕ'Ω, *ligo, vincio*; *in vincula conjicio*, fut. δέσω, vel δήσω, perf. δέδεκα, vel δέδηκα, a. 1. ind. act. ἔδησα, vel ἔσησα, a. 1. imperat. act. δέσον, vel δήσον, ήσω, et in 2. plur. δέσατε, vel δήσατε, *ligate*; a. 1. sub. act. δέσω, vel δήσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. act. δέσας, vel δήσας, αντος, perf. pass. δέδεμαι, -ημαι, perf. inf. pass. δεδέσθαι, perf. part. pass. δεδεμένος, -ημένος, η, ον, *vinctus*; a. 1. ind. pass. ἐδέθην, -έθην, ης, η, a. 1. inf. pass. δεθῆναι, f. 1. pass. δεθήσομαι, vel δηθήσομαι.

ΔΕ'Ω, *opus habeo, indigeo, deficio*; *oro, rogo, precor*, f. δέσω, (à δέω, inus. format. q. v.) a. 1. ind. pass. ἐδεήθην, *rogavi*, activè. Undè δεῖ, *oportet*, ἔδει, δεήσω, ἐδέησα· δέομαι, *oro*; *indigeo*, &c.

ΔΗ', *sanè, profectò, equidem, porrò, verò*; *igitur, proinde*; *demum*: ironicum *scilicet, videlicet*, Dion. Hal. iii. 23. Interrogationi servit; abundat; est etiam repetentis, ut *inquam*: quasi à δαίω, *scio*. Pro eodem dicitur et δήτα, et δήτατθ' in carmine verò δή ῥα. In carmine modò postponitur, modò præponitur: at in solutâ oratione postponitur tantùm. Sæpè etiam est expletiva particula: ut in ὅς δὴ, ὅ δὴ, &c. et sæpè δὴ pro δὴ· δήτε, *utique*; δῆθε κεῖνον, *huc atque illuc*; τί δὴ, *quid ità?* ὡς δὴ, *ceu planè*; δὴ ἄριστοι, *longè optimi*; δήπου, *tandem*; σὺ δὴ, *tu ne?* μὴ δὴ, *quare ne?*

Δῆ, pro δεῖ, *oporteat*, 3. sing. præs. sub.

Δῆγμα, άτος, τὸ, *morsus*: à 1. pers. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω, *mordeo*.

Δηγμὸς, οῦ, ὁ, idem, et ab eod. Th.

Δηγόω, f. ώσω, *impleo*, Hesych.

Δήϊτε, *invenietis*, 2. pl. præs. ind. act. verbi δέω, *invenio*: quod significationem futuri obtinet.

Δηθ', pro δηδὲ, *diu*; item δηδὲ, vel δηδέκις, *crebrò*, adv. à δήν, *diu*, q. v.

Δηθαγόρος, ν, ὁ ἡ ἡ, *loquax, qui diu loquitur*: ex δηδὲ, *diu*, et ἀγορεύω, *loquor*.

Δῆθεν, *scilicet, videlicet*: adv. à δὴ *sanè*.

Δηθύνω, f. ὑνῶ, p. υγκα, *tardo, moror*: præs. part. act. δηθύνων, ουσα, et in acc. sing. masc. δηθύνοντα· à δηδὲ, quod à δήν, *diu*.

Δηΐδαι, -ῶ, *igne ferroque vasto, depopulor*: ut et δηΐζω, et δηΐσω, à δαΐς, *uro*.

Δηϊδοντα, acc. sing. à Δηϊδών, *DEICOON*, nomen propr.

Δήϊος, ία, ιον, vel -ος, ν, ὁ ἡ ἡ, Ion. pro δάϊος, ία, ιον, *hostis*; *infestus, hostilis*; *bellicosus, ardens*; gen. Ion. δηΐοιο, pro -υ, dat. pl. Ion. δηΐοισι· à δαΐς, *uro*.

Δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, *pugna*; *bellum*: à δήϊος, *hostilis*, quod à δαΐς, *uro*.

Δηΐσω, -ῶ, et per Sync. δηΐω, -ῶ, *vasto, uro*. à δαΐς.

Δηΐφυλος, υ, ὁ, *Deipylus*, nomen propr. viri.

Δηΐφυρος, υ, ὁ, *Deipyrus*, nomen propr. viri.

Δηΐς, ΐδος, ἡ, *pugna*; *bellum*: à δαΐς, q. v.

Δηΐων, gen. pl. à δήϊος, *hostilis*.

ΔΗ'ΚΟΚΤΑ, scil. ὕδατα, *decocta*, scil. *aqua*: à Lat. fit Græc.

Δηκτήριος, ν, ὁ ἡ ἡ, *mordax*: undè forsan. Lat. *Dicterium*. Th. δάκνω, *mordeo*.

Δηκτὸς, ῆ, ὁ, et

Δηκτὸς, ὴ, ὸν, idem, et ab eod. Th.

Δήκω, f. ήξω, p. ηχα, inus. *mordeo*; quasi ἰδήκω, ab ἴδω. Vide δάκνω.

Δήκωσε, malè legitur, pro δάκω-

Digitized by Google

νις, ιος, ἡ, *contignatio*: à δομέω, *contigno*.

Δηλαδὴ, adv. *videlicet*: q. à δῆλα δὴ, *manifestè, certè*. Th. δὴ, *certè*.

Δηλιόμενος, Dor. pro δηλέμενος, præs. part. pass. contr. à

ΔΗΛΕΩ, -ῶ, *LÆDO, noceo, corrumpo*, impr. *incantando* et *veneficiis; deludo, decipio*; fut. ήσω, perf. δεδήληκα, a. 1. ind. act. ἐδήλησα, ας, ι. Hinc

Δήλημα, ατος, τὸ, *nocumentum*.

Δηλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *nocivus*: à δηλέω, *lædo*.

Δήλησις, εως, ἡ, *læsio*: et

Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, *qui lædit, nocivus*: ab eod. Th.

Δηλητήριον, ου, τὸ, *nocivum*, scil. pharmacum, *venenum*, *DELETERIUM*.

* Δηλητήριος, α, ον, *nocivus, lethalis*: à δηλέω, *lædo*.

Δήλια, ων, τὰ, Apollinis festa in Delo: à Δῆλος, insula sic dicta.

Δήλιον, ου, τὸ, urbs Bœotiæ.

Δήλιος, adj. *Delius*; item *Apollo*; à Delo insulâ sic dictus. Et in proverbio Δήλιος πολεμιστὴς, de *peritissimo natatore*: quoniam tales Delus ferebat.

Δήλομαι *volo*, Dor. à δηλὸ, ῶς, ἡ, *voluntas*: qu. à θέλω.

Δῆλος, ου, ὁ ἡ, *Apollinis templum*; item neut. gen. à δῆλος, *manifestus*, q. v.

Δηλονότι, *nimirùm, omninò, profectò, quippè*, adv. qu. à δῆλόν ἐστι, φανερόν ἐστι.

ΔΗΛΟΣ, η, ον, *manifestus, notus, certus, perspicuus*.

Δῆλος, ου, ἡ, *DELUS*, nomen insulæ, sic dictæ, quòd repentè enata apparuerit, ut Arist. vel ob ejus celebritatem: sive quod exindè δῆλα seu oracula.

Δηλόω, -ῶ, *declaro, manifesto, notum facio, indico*; imperf. ind. act. ἐδήλουν ων, -ους, ους, -ουν, υ, fut. ώσω, perf. δεδήλωκα, a. 1. ind. pass. ἐδηλώθην. Th. δῆλος.

Δήλωμα, ατος, τὸ, *quod declarat, indicium*: et

Δήλωσις, adv. *palam, manifestè*: item

Δήλωσις εως, ἡ, *declaratio, significatio, enunciatio*: ab eod. Apud LXX. *Urim et Thummim*.

Δημαγωγέω, -ῶ, *populum duco quò volo, populi gratiam capto, aucupor populari servio; aliquem capio, concilio mihi*; in pass. *ab aliquo capi, delectari*, impr. *orationi*, fut. ήσω· hinc

Δημαγωγία, ας, ἡ, *populi regimen: administratio reipublicæ; concio*.

Δημαγωγὸς, οῦ, ὁ, *populi ductor, popularis, populo gratus*: à δῆμος, *populus*, et ἄγω, *duco*.

Δημαρχία, ας, ἡ, *tribunatus plebis*: à δῆμος, *populus*, et ἀρχὴ, *principatus*.

Δημᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *popularis*.

Δήμενος, ου· -ία, -ίας, ἡ, *proscriptio*: à

Δημόω, f. ώσω, *publico; proscribo; in exilium mitto*. Th. δῆμος.

Δημηγορέω, -ῶ, *concionor, orationem ad populum habeo*; imperf. ind. act. ἐδημηγόρεων, -ων, f. ήσω, p. δεδημηγόρηκα. à δημηγόρος, *orator*, quod ex δῆμος, *populus*, et ἀγορέω, id. q. ἀγορεύω, *concionor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Δημηγορία, ας, ἡ, *concio, oratio, deliberatio*: et

Δημηγορικὸς, ὴ, ὸν, *concionatorius, orationem habens*: à δημαγορέω.

Δημήγορος, ου, ὁ, *orator, concionator*: ab eod. Th.

Δημήτηρ, ερος, vel -ητρος, ἡ, *Ceres*, Dea frugum, *fruges*: à δῆ, i. e. γῆ, *terra*, et μήτηρ, *mater*: Doribus autem usitatum δᾶ, pro γῆ. Undè et Atticè Δήμητερ, in voc. sing. vel per Sync. q. δημήτηρ, *altrix populorum*.

Δήμητρα, ας, ἡ, idem ac Δημήτηρ, *Ceres*.

Δημήτρια, ων, τὰ, *festum Cereris, Cerealia*, ἱερτὴ Δήμητρος.

Δημητριακὸς, ὴ, ὸν, et

Δημήτριος, ου, ὁ ἡ ἡ, *Cerealis*: à Δημήτρα.

Δημήτριος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *Cerealis*.

Δημητρικὸν μὲν, appellatus ἀπὸ τῆς Δημήτρος, quia Cereri sacer, qui et Δημήτριος vocabatur.

Δήμια, ων, τὰ, *res à populo donatæ*; item adverbialiter, *publicè*: à δήμιος, quod à δῆμος, q. v.

Δημίδιον, ου, τὸ, *plebecula, popellus*, dim. à δῆμος.

Δήμιος, ία, ιον, vel -ος, ου, ὁ ἡ ἡ, *publicus, plebeius*; item substantivè -ος, ου, ὁ, prò ministro publico, *lictor, carnifex*. Th. δῆμος, *populus*.

Δημιοργεῖον, ου, τὸ, *officina*: et

Δημιουργέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *sum opifex, opificium exerceo, fabricor, condo, efficio*, item

Δημιούργημα, ατος, τὸ, et δημιουργία, ας, ἡ, *opificium; quicquid ab aliquo effectum est*: et

Δημιουργὸς, ὁ, ὸν, *fabrilis*: à

Δημιουργὸς, et Poët. δημιοργὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *conditor, opifex*, qui δῆμον ἐργάζεται, *publicum operatur*: Achæi summos magistratus δημιοργοὺς appellabant, Liv. XXXVIII. 30. et Peloponnesii, Cic. Fam. IX, 22. à δῆμος, q. à δῆμος, et ἔργον, *opus*.

Δημοβόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui bona populi devorat*: à δῆμος, *populus*, et βορὰ, *pabulum*.

Δημογέροντες, *senatores*, nom. pl. à

Δημογέρων, οντος, ὁ, *senator; qui in populo honoratior est propter ætatem*: à δῆμος, *populus*, et γέρων, *senex*.

Δημόθεν, adv. *populo, ex plebe*: à δῆμος.

Δημοκατάρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *populo invisus: publicæ execrationi obnoxius*: à δῆμος, κατὰ, et ἀράομαι, *precor*.

Δημόκλεις, *Democles*, nomen proprium viri.

Δημοκρατήσομαι, -ήσει, fut. 1. m. ήσομαι, *sub populi regimine vivo*: et

Δημοκρατία, -ία, ας, ἡ, *popularis status, imperium populare; Democratia*. Angl. DEMOCRACY: à δῆμος, *populus*, et κρατία, *regno*. Th. κράτος, *potentia*. Hinc

Δημοκρατίζω, f. ίσω, *imperio populari faveo*.

Δημοκρατικὸς, ὴ, ὸν, *ad democratiam* sive *imperium populare pertinens*: et

Δημοκρατικῶς, adv. *justa populorum statum*.

Δημόκριτος, ου, ὁ, *Democritus*, Philosophus, q. δήμου κριτής.

* Δημόλιθος, ου, ὁ ἡ ἡ, *à populo obrutus lapidibus*, Soph. Ant. 36. à δῆμος, et λίθος, *lapidibus obrŭo*.

Δημόσιανος, η, ον, vel -ος, ου, ὁ ἡ ἡ, *publicus, à populo factus, decretus*, &c. à δῆμος, et ιστάνω, à ιστάσω, -στνω, *facio*.

Δημοσίευτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *à populo jactatus*, seu *vulgatus, popularis*: à δῆμος, et βίστω, *jacio*.

Δημόσιος, α, ον, *Demonicus*, voc. ὦ Δημόσιε, nomen. propr.

ΔΗΜΟΣ, ου, ὁ, *populus, plebs, vulgus*. Propriè autem volunt δῆμον significare *hominum multitudinem*, seu *hominum multorum cœtum*: (partes tribuum Atheniensium dictæ, δῆμοι) à verbo δίαν, id est *colligere*: ut sit δῆμος quasi δεσμὸς.

Δημὸς, οῦ, ὁ, *pinguedo*; fortè quod uri posuit, vel in sacrificiis soleret: à δαὸς, *uro*: vel subintel. Th. δῆμος.

Δημοσθένης, ους, ους, ὁ, *Demosthenes*, orator Atheniensis celeberrimus: q. δήμου σθένος, *robur* seu *potentia populi*: hinc

Δημοσθενικὸς, ὴ, ὸν, *ad Demosthenem pertinens*.

Δημοσίᾳ, adverbialiter, *publicè*; cui opponitur ἰδίᾳ, *privatim*, dat. sing. fœm. à δημόσιος.

Δημοσιεύω, f. *εύσω*, activè *divulgo*; item neutralitèr, *publica civitatis negotia gero*; cui oppon. *ἰδιωτεύω*, f. *εύσω*.

Δημόσιος, *ία*, *ον*, *publicus*, *a*, *um*: *solennis*; subst. *servus*, *publicus*; cui oppon. *ἴδιος*· item *τὸ δημόσιον*, *erarium*, *carcer*: à *δῆμος*.

Δημοσιόω, *-ῶ*, f. *ώσω*, *publico*; *divulgo*: ab eod.

* **Δημοσιώνης**, *ου*, *ὁ*, *publicanus*, *vilis*, *plebeius*: et

Δημοσίως, adv. *publicè*: ab eod. Th.

Δημότης, *ου*, *ὁ*, *homo plebeius*: *popularis*.

Δημοτικὸς, *ἡ*, *όν*, *plebeius*, *popularis*, *civilis*: à *δῆμος*, *plebs*: undè

Δημοτικῶς, adv. *popularitèr*, *plebeio more*; *humanitèr*: et

Δημοτικώτατος, *η*, *ον*, superl.

Δημότις, *ίδος*, *ἡ*, fœm. à *δημότης*.

* **Δημοῦχος**, *ου*, *ὁ*, *Demuchus*, *præses populi apud Thespienses*.

Δημοφάγος, *ου*, *ὁ* *ἡ*, *plebivorus*: à *δῆμος* *ου*, *ὁ*, *plebs*, et *φάγω*, *comedo*.

Δημώδης, *ους*, *ὁ* *ἡ*, *plebeius*, *popularis*, *publicus*; in acc. pl. n. g. *δημώδη*· à *δῆμος*, *populus*.

* **Δημοφιλὴς**, *ίος*, *ὁ* *ἡ*, *populo utilis*: hinc *τὸ δημοφιλὲς*, *ίους*, *publica utilitas*.

ΔΗ'Ν, et *δηδὰ*, adv. *diu*: hinc

Δηναιὸς, *ὰ*, *όν*, *diuturnus*, *longævus*; *vetus*, *qui jam olim fuit*; et *δηρὸς*, *ὰ*, *όν*, idem, q. v.

ΔΗΝΑ'ΡΙΟΝ, *ου*, *τὸ*, *denarius*: genus *numismatis Romani*, valens tres obolos et semissem, ut in Pandect. tradit Bud.

Δήν', pro *δήνεα*, *consilia*; nom pl. à

ΔΗ'ΝΟΣ, *ους*, *τὸ*, *consilium*, *ars*, *vaframentum*: à *δῆν*, *diu*, enim deliberatur.

Δηξ, *ηκὸς*, *ἡ*, *teredo*, *vermis qui lignum corrumpit*: à *δήκομαι*, *mordeo*.

Δῆξις, *ιος*, *ἡ*, *morsus*: ab eod. Th.

Δήξω, *mordebo*, *pungam*; 1. sing. f. 1. ind. act. verbi *δήκομαι*, q. à *δήκω*, inus.

Δῆον, *comburebant*, 3. pl. imperf. ind. act. et *δηῶν*, *vastare*; præs. inf. act. seq. verbi.

Δηόω, *-ῶ*, f. *ώσω*, *vasto*; (*δηωθὲς*, a. 1. part. pass.) per Sync. pro *δηΐω*, idem. à *δηΐς*, *pugna*, quod à *δαίω*, *uro*.

Δῆρις, *saltem*, adv. à *δὴ*, *sanè*: sic

Δήτοθεν, *undecunque*, adv.

Δήτοτε, *aliquandò*, *tandem*; *unquam*: adv.

Δήτου, *δήτοθεν*, *nimirùm*; *certè*, *utique*, *profectò*; à *πῦ*, *ubi*? Th.

Δήτοτε, *τὴ*, *τὸ*, antiq. interrog. et *δὴ*, *sanè*.

Δηϊόω, *-ῶ*, (Poët. pro *ἐρίζω*, *καὶ μάχομαι*,) *contendo*, *pugno*.

Δηΐς, et *δηΐτις*, *-τος*, idem.

Δηιώοντον, *duo contendebant*, 3. dual. a. 1. ind. pass. abjecto aug. Ion. à

Δηΐω, f. *ιῶ*, idem quod *δηϊόω*, *pugno*. Th. *δῆρις*, *pugna*.

Δηΐωμαι, f. 1. m. *ιώσομαι*, *pugno*, *certo*: à

ΔΗ'ΡΙΣ, *ιος*, *ἡ*, *contentio*, *rixa*, *pugna*, *prælium*, in acc. sing. *δῆριν*· q. *δάϊτις*, à *δὴ* partic. intens. et *ἔρις*, *contentio*.

Δηρομάχοιν, *duobus certantibus*; gen. et dat. dual. a. 1. part. act. *δηρίομαι*, *ομένω*, à *δηρίζω*, f. *ίσω*, idem quod *δηϊόω*, *pugno*: ab eod. Th.

Δηρὸν, seu *δηρίωμαι*, f. 1. m. *ιώσομαι*, *contendo*, *certo*: ab eod. Th.

Δηρὸν, adv. pro *δὴν*, à

Δηρὸς, *ρὰ*, *ρὸν*, *diuturnus*: q. à *δὴν*, *diu*.

Δῆσαν, pro *ἔδησαν*, 3. pl. a. 1. ind. act. *δέομαι*, nova. pl. a. 1. part. act. *δήσαι*, *ligate*, 2. pl. a. 1. imperat. act. à *δέσω*, *ήσω*, *δήσασθαι*, a. 1. inf. med. à *δέω*, *ligo*.

Δησάσκετο, *alligabat*; Ion. 3. sing. imperf. ind. m. verbi Poët. *δησάσκομαι* vel potiùs pro *ἐδήσατο*, 3. sing. a. 1. ind. med. ab eod.

Δῆσι, abjecto augm. Ion. pro *ἔδησι*, 3. sing. a. 1. ind. act. *δέσης*, *ῃ*, 2. et 3. sing. et in 2. pl. *δήσατε*, a. 1. sub. act. à *δέω*, f. 1. act. ejusd.

Δῆτα, *igitur*, *certè*, *tandem*, *demum*: adv. à *δὴ*, *sanè*.

Δητεῖς, *ὴ*, *ὸν*, *postremus*. Hes. à *δήτατος*, quod à *δεῖω*, *relinquo*.

Δηχθὰς, *ίσα*, *ὶν*, *demorsus*; part. a. 1. pass. à *δάκνω*, *mordeo*.

ΔΗ'Ω, *invenio*; à *δὴν*, *diu*, quasi *diu quæsitum*. Sed crebriùs futuri habet significationem.

Δηὼ, *οῦς*, *-οῦς*, *ἡ*, Poët. pro *Δημήτηρ*, *Ceres*.

Δηώσων, *interfecturus*, f. 1. inf. act. verbi *δηόω*, pro *δηΐω*, f. *ώσω*, p. *ωνα*, *vasto*, *uro*.

Δΐ', pro *Δία*, *Jovem*; acc. sing. à *Ζεύς*, gen. sing. *Διός*, (ab antiquo *Δής*, *Jupiter*;) dat. *Δΐ*, acc. *Δία*, voc. *Ὦ Ζεῦ*, *Jupiter*.

Δία, et Ion. *δῖα*, *divina*, *dia*, *egregia*; f. g. à *δῖος*, *δία*, *δῖον*, contr. pro *δΐΐος*, *ΐα*, *ΐον*· *δία γυναικῶν* Helena dicitur apud Homerum: à *Διός*, gen. sing. à *Ζεύς*.

ΔΙΑ', præp. cum gen. *per*, *ex*, *in*, *post*, *inter*; notat *causam instrumentalem*, et redditur Latinè ablativo. Cum nominibus temporis redditur per *quoque*, vel *quaque*, v. gr. *διὰ δέκα ἐτῶν*, decimo *quoque* anno; facit periphrasin *adverbii*, v. gr. *διὰ τάχους*, celeritèr, *διὰ βραχέων*, brevitèr; notat *spatium* vel *intervallum*, *διὰ βίου*, tota vitâ; *δι' ἔτους*, toto anno. Cum accusativo, *per*, *propter*; in *compositione*, notat *diversitatem*, ut *διασκεδάζω*, dispergo; *medium*, per quod, ut *διαβαίνω*, transeo vel eo per; *continuum*, ut *διαμένω*, permaneo; *vehementiam* aut *excellentiam*, *διεράω*, perspicio; *rem fieri inter duos*, *pluresve*, ut *διαγωνίζομαι*, certamen committo inter, &c. Redditurque adeo per *di*, vel *dis*, *per*, *trans*, *de*, *circum*, *ex*, *post*, *ob*, *contra*, et *sub*, *cum*, *inter*; *præter*, ut *διὰ σίγα ἀνδρῶν ἰέναται*. Saepissimè *significationem simplicis* non mutat; interdum verò *minuit*, ut *διαμειδιάω*, *subrideo*.

Διαβαίνω, *transeo*, *trajicio*; item *divarico*; fut. 1. m. *βήσομαι*, pret. act. *βέβηκα*, a. 2. ind. act. *διέβην*, a. 2. inf. act. *βῆναι*, part. a. 2. act. *βάς*, *άσης*. Th. *βαίνω*, *eo*.

Διαβάλλω, *trajicio*, *transfero*; item *calumnior*, *defero*, *criminor*; *odiosum reddo*; fut. *βάλῶ*, pret. *βέβληκα*, a. 2. ind. act. *διέβαλον*, a. 1. ind. pass. *διεβλήθην*, p. ind. m. *βέβλημαι*.

Διβὰς, *emensus*, a. 2. part. act. à *διαβαίνω*, *transeo*, q. v. [* *ἰὼ διαβὰς*, Il. 12, 458. *stans firmitèr pedibus rectè divaricatis*.]

Διάβασις, *ιος*, *ἡ*, *transitus*; *divaricatio cruris*: ab eod. Th.

Διαβιβάζω, f. *άσω*, idem quod *βιβάζω*, *porto*.

Διαβιβρώσκω, ejusd. a. 1. inf. act.

Διαβλητέον, *ου*, *τὸ*, *sacrificia*, *pro transitu*: et

Διαβλητέος, (*Ζεὺς*,) *ου*, *ὁ*, *qui felicem transitum dat illis quibus favet*: à *διαβλαίνω*, *transeo*, q. v.

Διαβλήτης, *ὴ*, *ὸν*, de loco dicitur qui transiri potest: ejusd. verbi.

Διαβεβαίωμαι, *-ῶμαι*, *assevero*; f. 1. m. *ώσομαι*, p. *διαβεβαίωμαι*· et

Διαβεβαίω, *-ῶ*, f. *ώσω*, *confirmo*, *certiorem reddo*: à *διὰ*, *per*, intens. et *βεβαίω*, *stabilio*. Th. *βέβαιος*, *stabilis*.

Διαβεβλημένος, *η*, *ον*, *traductus*; part. perf. pass. à *διαβάλλω*, quod vide.

Διαβῇ, *transierit*, 3. sing. a. 2. sub. act. *διαβῶ*, *ῇς*, *ῇ*· à *διὰ*, et *βαίνω*, *eo*.

Διάβημα, *ατος*, *τὸ*, *transitus*, *gressus*: ab eod.

Digitized by Google

Διαβιβάζω, *trajicio*; item *peragro, perambulo*; f. άσω, p. αχα· à διὰ et βιβάζω. Th. βέω, *ire facio*.

Διαβιόω, -ῶ, f. ώσω, et -ώομαι, f. 1. m. ώσομαι, *vitam transigo* seu *traduco*: à διὰ, et βιόω, *vivo*; q. à βίος, *vita*.

Διαβλίπω, *perspicio, despicio*; f. ψω, p. διαβέβλιφα· à διὰ, et βλίπω, *video*.

Διαβλητὸς, ἡ, ὸν, *delatus*; a. 1. part. pass. à διαβάλλω.

Διαβοάω, -ῶ, *divulgo, celebro*; f. ήσω, p. ηκα· διαβοητὸς, ἡ, ὸν, a. 1. part. pass. *famâ decantatus*: à διὰ et βοάω.

Διαβόητος, ὁ, ἡ, ὸ, *celebris, insignis*; item in malam partem, *famosus*: ab eod. q. v.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, *calumnia, obtrectatio*: à διαβάλλω, *traduco*; p. ind. m. διαβέβλημαι, q. v.

Διαβολία, ας, ἡ, idem, et ab eod.

Διαβολίς, ίδος, ἡ, ejusd. dat. sing. Ion.

Διαβολικὸς, ἡ, ὸν, *DIABOLICUS, calumniatorius*: et

Διάβολος, ὁ, ἡ, *calumniator; DIABOLUS, Satan*: ab eod. Th.

Διάβορος, ὁ, ἡ, ὸ, *absumptus, exesus*; item *exedens*: à διὰ, et βορὰ, *pabulum*, q. v.

Διαβρωλόω, -ῶ, f. ώσω, *permulceo, delinio, decipio*. Διαβρωλῶ αὐτὸς ἡ ἰατρὸς, Luc. Ex διὰ, et βρωλὸς, *boves pasco, demulceo*.

Διαβουλεύομαι, f. 1. m. εύσομαι, *delibero, decerno*.

Διαβουλία, ας, ἡ, et

Διαβούλιον, ου, τὸ, *consilium, deliberatio*: à διὰ et βουλὴ, q. v.

Διαβυσιστέω, -ῶσθαι, *trajicere*; alii legunt διαβύσσεσθαι, præs. inf. med. verbi διαβύσσομαι, -ῦμαι. Verbum rarissimum.

Διαβῶ, 1. sing. a. 2. sub. act. vide in διαβῆ.

Διαγγέλλω, *annuncio, divulgo*; f. τελῶ, p. διήγγελκα, a. 1. ind. act. διήγγειλα· διαγγέλλεσκε, Dor. pro -εσκε, f. g. præs. part. act. à διὰ, et ἀγγέλλω, *nuncio*.

Διάγγελμα, ατος, τὸ, *annunciatio*: et

Διάγγελος, ου, ὁ, *internuncius*: ab iisd.

Διᾶγε, Dor. pro διῆγε, *degit*; 3. sing. a. 2. ind. act. διᾶγον, ες, ε, verbi διάγω. Th. ἄγω, *duco*.

Διάγε, *tamen, propter*: à διὰ, γὲ, et γὶ, q. v.

Διαγελάω, -ῶ, f. άσω, p. ακα, *derideo, arrideo*: à διὰ et γελάω.

Διαγεγόμενος, *exactus*, a. 2. part. m. à

Διαγίνομαι, *intersum, absolvor*; item *permaneo, perenno*; f. 1. m. διαγενήσομαι, p. pass. διαγεγένημαι, a. 2. ind. m. διεγενόμην, a. 2. part. m. διαγενόμενος· à διὰ, et γίνομαι, *sum*.

Διαγινώσκω, *pronosco, planè cognosco*; f. 1. m. διαγνώσομαι, p. act. διέγνωκα, a. 2. ind. act. διέγνων, perf. pass. διέγνωσμαι· à διὰ, et γινώσκω, *cognosco*.

* Διαγλύλιω, -ῶ, f. ήσω, *digitos amento jaculi insero*.

Διαγλύφω, f. ψω, *insculpo, designo*.

Διαγνωρίζω, *notifico, divulgo*; f. ίσω, p. διεγνώρικα, a. 1. ind. act. διεγνώρισα· à διὰ, et γνωρίζω, *agnosco*, q. v.

Διάγνωσις, ιος, vel εως, ἡ, *discretio, cognitio causæ*; *plenior dijudicatio*: à διαγινώσκω.

Διαγνώσμαι, f. 1. m. ab eod.

Διαγογγύζω, *obmurmuro*, imperf. ind. act. διεγόγγυζον, f. ύσω, p. διεγεγόγγυκα, a. 1. ind. act. διεγόγγυσα. Th. γογγύζω, *murmuro*.

Διαγορεύω, f. εύσω, *publicè dissero, concionor; sancio, jubeo, veto*: à διὰ et ἀγορεύω, q. ab ἀγορὰ, *forum, oratio*.

Διάγραμμα, ατος, τὸ, *titulus; breviarium*; item *decretum*; item *descripta tabella*; *diagramma*, seu *figura geometrica*: διαγράμματα, ων, τὰ, *theoremata geometrica*: et

Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio, tabella descripta*: à

Διαγράφω, f. άψω, p. άφα, *describo, conscribo, deligo; deleo, abrogo*; διαγράψασθαι τὴν ναυτωρείαν, *non instare accusationi institutæ*.

Διαγράφομαι, 1. pl. f. 1. act. à διαγράφω.

Διαγρηγορέω, -ῶ, *evigilo*; f. ήσω, p. διεγρηγόρηκα, a. 1. ind. act. διεγρηγόρεσα. Th. ἐγρηγορέω, *vigilo*.

Διαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, *insomnem noctem transigo*: ab ἀγρυπνέω, quod ab α priv. et ὑπνέω, *dormio*, quod ex ὕπνος, *somnus*.

Διάγω, *traduco, trajicio; vitam dego; abduco*; f. διάξω, p. διῆχα, a. 2. ind. act. διῆγον, Att. διήγαγον· à διὰ, et ἄγω, *duco*.

Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, *deductio, productio*; *vitæ institutum*; item *oblectamentum*; *statio*: ab eod. Th.

* Διαγωνίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, *certo, prælior*.

Διαγώνιος, ου, ὁ, ἡ, ὸ, *ab angulo ad angulum perductus, diagonalis*: ex διὰ, et γωνία, *angulus*.

Διαδάσασθαι, a. 1. inf. v. διαδάζομαι, f. 1. m. άσομαι, *divido*. Th. δαίω.

Διαδείκνυμι, f. δείξω, *ostendo*.

Διαδεξάμενος, a. 1. part. m. à διαδέχομαι, *accipio per alium*.

Διάδεξος, ου, ὁ, ἡ, ὸ, *dexter, faustus*. Th. δεξιά.

Διαδέχομαι, *accipio per alium*, q. *per manus traditum; succedo*; f. ξομαι, p. διαδέδεγμαι, a. 1. ind. m. διεδεξάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. διαδεξάμενος. Th. δέχομαι, *capio*.

Διαδέω, f. ήσω, p. ηκα, *corono, redimio, cingo*; item *connecto, intertexo*: à διὰ, et δέω, *ligo*.

Διάδηλος, ου, ὁ, ἡ, ὸ, *valdè manifestus, apertus, notus*.

Διάδημα, ατος, τὸ, *DIADEMA*, candida fascia quâ regum frons præcingebatur: Angl. A DIADEM; item *corona*: à διαδέω.

Διαδιδράσκω, *diffugio, aufugio, effugio, evito, elabor*; f. άσω, p. αρα.

Διαδίδωμι, *trado per manus*, item *distribuo, dissemino*; f. διαδώσω, (et διαδιδώσω, quod in 3. pl. διαδιδώσουσι, q. à διαδίδω, inus.) p. διαδέδωκα, a. 2. ind. act. δίδων, a. 2. imperat. act. διάδος, όσω, *distribue*; imperf. ind. pass. διεδιδόμην, σο, το. Th. δίδωμι, *do*.

Διαδικάζομαι, f. 1. m. άσομαι, *judicio contendo*; propriè actoris est, qui reum in judicium vocat. Hinc

Διαδικαζόμενος, ου, ὁ, *litigator*, cùm *actoris*, tùm *rei*: et

Διαδικάζω, f. άσω, p. ακα, *dijudico, judicium fero*; quod judicis est. Th. δίκη, *jus*.

Διαδικασία, ας, ἡ, *disceptatio*: et

Διαδικασμὸς, οῦ, ὁ, id. ab eod. Th.

Διαδορατίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, *hastâ certo, dimico*.

Διάδος, *distribue*, 2. sing. a. 2. imperat. act. à δίδωμι, a. 2. ind. act. verbi διαδίδωμι.

Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, *successio*; et

Διάδοχος, ου, ὁ, ἡ, ὸ, *successor*; *vicarius*, Jos. Ant. xv. 13. à p. ind. m. διαδέδοχα, verbi διαδέχομαι.

Διαδῦναι, a. 2. inf. act verbi διαδύομαι.

Διαδραίνω, 3. sing. a. 2. opt. act. à διαδέρκω. Vide in δέρκω, *video*; a. 2. ind. act. per Metath. ἴδρακον.

Διαδρᾶμεῖν, *percurrisse*, a. 2. inf. act. et

Διαδρᾶμεῖσα, a. 2. act. part. f. g. à διατρέχω, *percurro*. Th. τρέχω, *curro*, a. 2. ind. act. ἔδραμον, part. δραμών.

Διαδρᾶναι, *aufugisse*, a. 2. inf. act. Dor. à διέδρην, ης, η, a. 2. ind. act. ab inus. verbo διάδρημι, pro quo διαδιδράσκω, a. 2. part. act. διαδρὰς· a. 2. inf. act. Dor. διαδρᾶναι, pro διαδρῆναι, a. 2. opt. act. διαδραίην. Th. δρᾶω, *fugio*; item

Διαδρᾶσα, a. 2. part. act. f. g. à

Digitized by Google

διαδεδε, a. 2. part. act. m. g. quod à διαδέρημι, idem quod διαδεδράσκω, vel

• Διαδεράω, -ῶ, f. άσω, p. αμαι, effugio.

Διαδεδράσεται, Ion. pro διαδράσεται, diffugiat, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Διαδερσμίω, -ῶ, f. ήσω, p. ημαι, Dor. ᾶμαι, discurro: et

Διαδερσμὸ, ῆς, ἡ, discursitatio: à p. ind. m. verbi διατρίχω.

Διαδύομαι, f. 1. m. ύσομαι, subeo, per medium evado: et

Διαδῦνω, vel -ύω, item διάδῡμι, idem: undè

Διαδὺς, ύντος, ὁ, subiens, a. 2. part. act. ejusd. Th. δύνω, seu δύω, vel δῦμι, subeo, a. 2. ind. act. ἔδυν.

Διαδύμενος, trajectus; pro διαμένος, perf. pass. part. à διὰ, et ἵημι, mitto, perf. pass. εἷμαι. Th. ἵω, mitto.

Διαθέομαι, f. 1. m. verbi διαθεάομαι, seu διάθεμαι, f. εσομαι, p. ημαι, perspicio, cognosco. Th. εἶδω, scio.

Διαζάω, -ῶ, f. ζήσω, vivo, vitam ago.

Διαζευγνῦω, vel -ῡμι, f. ύξω, disjungo, abgrego, repudio: et

Διαζευκτῖνὸς, ἡ, ὸν, disjunctivus: item

Διάζυξις, ιος, ἡ, separatio, disjunctio.

ΔΙΑΊΖΟΜΑΙ, stamini addo quod deest; διάζεται, orditur: qu. à διὰ et ΐζω, colloco.

Διαζύγια, ας, ἡ, separatio: et

Διαζύγιον, υ, τὸ, divortium: à διὰ et ζευγνῦω, jungo.

Διαζώνῡμι, præcingo, succingo, cum acc. f. διαζώσω, p. διέζωκα, a. 1. ind. act. διέζωσα, p. pass. διέζωσμαι, a. 1. ind. m. διεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζωννῦω vel ζώννῡμι, cingo.

Διαήσω, Poët. pro διήσω, transmittet, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi διαΐημι, pro διΐημι, transmitto. Th. ἵημι, mitto.

Διάησι, perflat, 3. sing. præs. ind. act. à διάημι. Th. ᾶω, vel ᾶημι, flo.

Διαθερμαίνω, f. ανῶ, p. διατεθέρμανκα, calefacio, fervefacio.

Διάθεσις, εως, ἡ, dispositio; item affectio, affectus; acc. sing. διάθεσιν· à διατίθημι, dispono.

Διαθέτης, ου, ὁ, dispositor, dispensator; venditor, Herod. vii. 6. ab eod

Διαθέω, f. εύσω, percurro, discurro: à θέω, curro.

Διαθήκη, ης, ἡ, fœdus, testamentum, dispositio: à διατίθημι, dispono. Th. τίθημι, pono.

Διαθῆς, 2. sing. a. 2. sub. act. διαθέσεται, 3. sing. f. 1. ind. m. διαθησόμενος, 1. pl. διαθέμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à διατίθημι, dispono.

Διαθρίψαι, a. 1. inf. act. à διατρίβω. Vide διατρεφή.

Διαθρύπτεσθαι, præs. inf. act. gestibus ad cantandum se præparare: à

Διαθρύπτω, dissolvo, frango luxu: f. ύψω· διαπεθρυμμένως, adv. delicatè, mollitèr. Th. θρύπτω, frango.

Διαιδύσσω, f. ξω, vide in αἰδύσσω. Th. αἴδω, uro.

ΔΙΑΙΈΝΩ, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo.

Διαιρέσιν, -ῖν, dirimere; et διαιρεῖν, præs. inf. act. dividere, disserere.

Διαίρεσις, εως, ἡ, divisio, distributio; discrimen; apud Gram. Συναίρεσιν opponitur: à διαιρέω. Th. αἴρω, capio.

Διαιρέω, -ῶ, divido, distribuo; f. ήσω, p. διήρηκα, a. 2. ind. act. διεῖλον, præs. part. act. διαιρέων, -ῶν, ουσα, -οῦσα, ον, -οῦν, ejusd. Th.

Διαίρω, f. ᾰρῶ, attollo, erigo: διαιρόμενος ἀπαλλάττεσθαι, sese efferens correpto gradu abire. Theophr. περὶ Ἀδολεσχ. Th. αἴρω, tollo.

Διαισθάνομαι, f. σθήσομαι, præsentisco, perspicuè percipio, planè sensu percipio. Ex διὰ, et αἰσθάνομαι, sentio.

ΔΙΑΊΤΑ, ης, ἡ, vivendi institutum, mos, genus vitæ: *DIÆTA*, certa victûs ratio, qualis à medicis præscribitur; Angl. DIET. Item *habitatio*, item *arbitrium*.

Διαιτάομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, vitam dego; commoror: et in pass. alor, certâ victûs ratione utor: et

Διαίτᾱσιν, Poët. et Dor. pro διήτησιν, peregit; 3. sing. aor. 1. ind. act. à διαιτάω, quod à δίαιτα.

Διαιτάω, -ῶ, alo seu nutrio medicè; item judico, rego, arbitror, discepto, ordino: f. ήσω, p. ηκα et δεδίᾱτημαι, pro -αίτηκα, p. pass. διδίᾱτημαι· à δίαιτα, victus, arbitrium.

Διαιτητὴς, οῦ, ὁ, arbiter; et

Διαιτητικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, pars medicinæ quæ de victûs ratione agit: à διαιτάω, -ῶ, f. ήσω, quod ab eod. Th.

Διαιτωμένη, præs. part. f. g. à διαιτάομαι, -ῶμαι, vitam dego. Th. δίαιτα.

Διαιωνεῖ, Att. pro διαιωνίσει, 3. sing. f. 1. ind. act. à

Διαιωνίζω, f. ίσω, idem quod αἰωνίζω, perpetuò duro, perenno. Th. αἰὼν, ævum.

Διακαβαρεῖ, 3. sing. f. 1. act. Att. à Διακαθαρίζω, purgo; f. ίσω, et Att. διακαθαρῶ, ῆς, ῶ, p. διακεκάθαρκα, a. 1. ind. act. διεκάθαρσα. Th. καθαίρω, purgo.

Διακαθεζάνω, -ίω, f. ήσω, et -ίζω, f. ίσω, Att. ῖῶ, seorsum colloco, separatim consideo.

Διακάμπτω, f. ψω, incurvo.

Διακαρτερῶν, præs. inf. act. perdurare, tolerare: vide in καρτερέω.

Διακατακλίγχομαι, magìs ac magìs redarguo: imperf. ind. m. διακατεκλιγχόμην, ω, ετο, f. 1, m. διακατακλίγξομαι· p. pass. διακατάκλιγμαι· à διὰ, κατὰ, et ἐλίγχω, arguo.

Διακατέχω, f. σέξω, et διακατασχήσω, -ῶ, f. ήσω, detineo, possideo: moror; retardo.

Διάκειμαι, constitutus sum, afficior; præs. part. διακείμενος, dispositus; præs. inf. διακεῖσθαι· à διὰ, et κεῖμαι.

Διάκεισο, 2. sing. præs. imperat. à præced.

Διακελεύομαι, f. 1. m. εύσομαι, p. pass. ευμαι, hortor, admoneo, jubeo: à διὰ, et κελεύω, jubeo.

Διακενῆς et διακένως, adv. supervacuè, frustrà, inaniter: et

Διάκενος, η, ον ᾗ ὸν, vacuus, inanis; item macilentus: à διὰ et κενὸς, vacuus.

Διακίρναι, discindere, intersecare: Æol. pro διακῖραι, a. 1. inf. act. à διὰ et κήρω, tondeo, scindo; f. κερῶ, Æol. κίρρω, indè a. 1. ind. act. ἔκιρσα.

Διακεχωρισμένος, segregatus, part. p. pass. et -ένως, adv. discretè, separatim: à διαχωρίζω.

Διακλειδονίω, f. ώσω, periclitor, periculum subeo; item periculum facio: à διὰ, et κινδυνόω, idem. Th. κίνδυνος, periculum.

Διακῑνέω, -ῶ, f. ήσω, permoveo, incito. Th. κινέω, moveo.

Διακλάσσας, qui infregit; a. 1. part. act. gem. σ, verbi

Διακλάω, -ῶ, f. άσω, diffringo, comminuo, frango. Th κλάω, fut. άσω, frango.

Διακλέπτω, f. ψω, furtim amoveo, suffuror, occultè distraho.

Διακληρονομήσεις, distributus, divisus, part. præs. pass. contr. à διακληρονομέω, -ῶ, f. ήσω, distribuo, divido.

Διακολυμβάω, -ῶ, f. ήσω, transnato. Th. κολυμβάω, nato.

Διακολυμβήσαν, ejusd. gen. pl, part. præs. act. contr.

Διακομίζω, f. ίσω, transvecho; perfero, ut bajulus: à διὰ, et κομίζω, porto. Th. κομέω, curo.

Διακονέω, -ῶ, f. ήσω, ministro, famulor, inservio, cum dat. imperf. ind. act. διηκόνεον, -ουν, p. διηκόνηκα, a. 1. ind. act. διηκό-

νται, præs. pass. διακονίμαι, alii mihi inserviunt; p. pass. διηκόνημαι, a. 1. ind. pass. διηκονήθην· à διὰ, et κονέω, festino. Hinc

Διακονήτεον, ejusd. a. 1. part. pass. f. g.

Διακονία, ας, ἡ, ministerium, officium publicum, functio: ab eod. Th.

Διάκονος, ου, ὁ ϱ ἡ, minister, qui in administrandâ republ. vel familiâ, vel ecclesiâ versatur: specialitèr *DIACONUS*, præfectus ærarii ecclesiastici. Angl. A DEACON, compar. διακονίτερος, expeditior: à διὰ, et κονέω, festino, famulor.

Διακοντίζω, f. ίσω, jaculor: ex διὰ et ἀκοντίζω.

Διακοπὴ, ῆς, ἡ, intercisio, separatio: à

Διακόπτω, f. ψω, p. φα, amputo, disseco, intercido: à διὰ, et κόπτω, scindo.

Διάκορος, ου, ὁ ϱ ἡ, satiatus, repletus. Th. κορέω, satio.

Διακόσιοι, αι, α, ducenti, æ, a; à διὰ, vel δὶς, bis, et ἑκατὸν, centum. Hinc

Διακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, ducentesimus.

Διακοσμέω, -ῶ, f. ήσω, distribuo, ordino, dispono, exorno. Them. κόσμος, ordo.

Διακοσμήσιμος, per Sync. pro διακοσμητήσιμος, ejusd. a. 1. opt. pass. 1. pl.

Διακόσμησις, εως, ἡ, dispositio: ab eod.

Διακούομαι, planè audio; f. 1. m. διακούσομαι, a. 1. ind. med. διηκουσάμην, ω, αντο. Th. ἀκούω, audio.

Διακούω, f. ήσω, audio; propriè ut discipulus præceptorem: à διὰ, et ἀκούω, audio, q. v.

Διακραδαίνω, f. ἀνῶ, quasso, concutio, commoveo. Ex διὰ, et κραδαίνω, quatio.

Διακραίνω, aperire; q. caput aperire; præs. inf. act. contr. à

Διακρανόω, -ῶ, f. ώσω, (per Sync. pro διακρανώω) aperio; qu. caput aperio. Th. κάρηνον, caput.

Διακρίβεια, -ᾶ, f. ήσω, pertinacitèr obtineo, conservo.

Διακριβόω, -ῶ, f. ώσω, exactè discutio; accuratè elaboro.

Διακριδὸν, adv. discretè, eximiè: à διακρίνω, discerno. Th. κρίνω, judico, q. v.

Διακριθεῖτε, Poët. Sync. pro διακρίνοιτε, 2. pl. a. 1. opt. pass. ejusd. verbi.

Διακριθήμεναι, Dor. pro διακρῖναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Διακρίθητε, 2. pl. a. 1. sub. pass. à διακρίνω, discerno.

Διακρίνει, pro ῖ, Ion. dissolut. 3. sing. f. 1. ind. act. et

Διακρηθίντες, discreti: Poët. pro διακρεθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à

Διακρῖναι, DISCERNO, dirimo; adjudico, discepto; perficio: imperf. ind. act. διέκρινον, f. ινῶ, p. διακέκρικα, a. 1. ind. act. διέκρινα, præs. pass. διακρίνομαι, sæpè ambigo, dubito; διακεκρίμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. διακρινόμην, ου, ετο, imperf. ind. pass. p. διακέκριμαι, a. 1. ind. pass. διεκρίθην, a. 1. sub. pass. διακριθῶ, ῇς, ῇ, part. διακριθείς. Th. κρίνω, judico.

Διάκρισις, εως, ἡ, discretio, secretio; examinatio, dijudicatio; certamen: à διακρίνω.

Διακριτικὸς, ὴ, όν, discernendi vim habens, perspicax; item segregativus: ab eod.

Διάκριτος, ου, ὁ ϱ ἡ, discretus, eximius: ab eod.

Διακρόσσιαι, 3. pl. f. 1. ind. m. à

Διακρόω, f. όσω, pulsando transigo; med. potiùs, depello, interpello, impedio, &c. Th. κρόω, f. σω, pulso.

Διακτορία, ας, ἡ, functio perferendi mandata: acc. sing. Ion. διακτορίην· à διάκτωρ, nuncius. Th. διάγω, traduco.

Διάκτορος, ου, ὁ ϱ ἡ, minister; nuncius, internuncius; qu. genit. à

Διάκτωρ, ορος, ὁ, idem. Th. διάγω, traduco.

Διακυβερνάω, -ῶ, f. ήσω, guberno, rego.

Διακύπτω, f. ψω, per aliquem locum, ut rimam, vel fenestram, vel simile, perspicio, prospicio. Th. κύπτω, incurvo me ad videndum.

Διακωλῶν, obnixè prohibeo: imperf. ind. act. διεκώλυον, f. ύσω, p. διακεκώλυκα, a. 1. ind. act. διεκώλυσα. Th. κωλύω, impedio.

Διαλαγχάνω, f. 1. m. λήξομαι, a. 2. ind. act. διέλαχον, sortior, sortè divido. Th. λαγχάνω.

Διαλανίζω, f. ίσω, calcitrando repello: à διὰ, et λανίζω.

Διαλαλίω, -ῶ, colloquor; divulgo, imperf. ind. act. διελάλιον, -ν· f. ήσω, p. διαλελάληκα, imperf. pass. διελαλούμην, -ούμεν, ιο, -ῦ, ίετο, -ίεσο· à διὰ, et λαλίω, loquor.

Διαλαμβάνω, præs. inf. act. divisim et sigillatim accipere, intercipere, dividere, distinguere, disserere de re aliquâ, comprehendere, intelligere, dijudicare, consultare, tractare, &c. Th. λαμβάνω, capio; ubi flectionem videas.

Διαλανθάνω, f. άσω, perlateo, delitesco: à διὰ, et λανθάνω, lateo. Th. λάθω, idem.

Διαλάχῃσι, 3. pl. f. 1. ind. act. et

Διαλαχὼν, a. 2. part. act. à διαλαγχάνω, sortitò divido: à διὰ, et λαγχάνω, sortior.

Διαλέγομαι, dissero, colloquor, cum dat. imperf. ind. m. διελεγόμην, ου, ετο· p. pass. διαλέλεγμαι, a. 1. ind. pass. διελέχθην· à διὰ, et λέγω, dico.

Διαλέγω, f. ξω, p. χα, discerno, animadverto, deligo.

Διαλείπω, f. ίψω, p. ιφα, intermitto, interjicio. Th. λείπω, linquo.

Διαλεκτικὴ, (sub. τέχνη) ῆς, ἡ, *DIALECTICA*, ars disserendi, f. g. à

Διαλεκτικὸς, ὴ, όν, disserendi peritus, *DIALECTICUS*: à διαλέγομαι, dissero. Th. λέγω, dico.

Διάλεκτος, ου, ἡ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, *Dialectus*, item *lingua*: ab iisd.

Διαλελαμμένος, Ion. pro διαλελαμμένος, distinctus, distributus, captus, comprehensus, perf. part. pass. à διὰ, et λαμβάνω, capio.

Διαλελεχθήναι, a. 1. inf. pass. à διαλέγομαι, colloquor; διαλέξασθαι, 3. pl. a. 1. ind. pass. Th. λέγω, dico.

Διαλθὼν, 2. sing. f. 1. ind. med. διαλθόμαι, à διαλανθάνω, prorsùs lateo. Th. λάθω.

Διάληψις, εως, ἡ, interceptio; propositum, consilium; disceptatio.

Διαλιμπάνω, intermitto, idem qu. διαλείπω.

Διαλιπεῖν, a. 2. infin. act. διαλίπω, 2. sing. a. 2. sub. act. à διαλείπω, abstineo. Th. λείπω, linquo.

Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, differentia; item reconciliatio: à διὰ, et ἀλλάσσω, muto.

Διαλλάκτωρ, ορος, reconciliator, 2. et 3. sing. a. 2. imperat. pass. à διαλλάσσω.

Διαλλακτὴς, οῦ, ὁ, ἡ et διαλλακτήρ, ῆρος, ὁ ϱ ἡ, reconciliator, pacificator; reconciliandi vim habens: ab eod. Th.

Διαλλάσσω, et Att. -ττω, reconcilio; permuto; differo, fut. διαλλάξω, præt. διήλλαχα, a. 1. ind. act. διήλλαξα, a. 2. ind. act. διήλλαγον, præs. pass. διαλλάττομαι· perf. pass. διήλλαγμαι· a. 1. ind. pass. διηλλάχθην, a. 2. ind. pass. διηλλάγην, a. 2. imperat. pass. διαλλάβηθι, ήτω. Th. ἀλλάσσω, muto.

Διάλλομαι, fut. 1. med. ἄλοῦμαι, transilio, desilio.

* Διαλοάω, -ῶ, fut. όσω, vel ήσω, percutio: à διὰ, et ἀλοάω, percutio.

Διαλογὴ, ῆς, ἡ, idem quod διαλογισμός.

Διαλογίζομαι, colloquor, cogito, ratiocinor, disceptо: imperf. ind. med. διελογιζόμην, ου, ετο, a. 1. ind. m. διελογισάμην, ω, αντο, p. ind. pass. διαλελόγισμαι. Hinc

διαλογισμός, οῦ, ὁ, *confabulatio, cogitatio, dubitatio, disceptatio:* à διὰ et λέγω, *dico,* quod vide.

διάλογος, ου, ὁ, *DIALOGUS, colloquium, sermocinatio:* à διαλέγομαι, quod vide.

διαλοιδόρησις, εως, ἡ, *maledictio, contumelia.*

διαλυμαίνεσθαι, præs. inf. act. *nocere, corrumpere; dilaniare, excarnificare:* quod à διὰ et λυμαίνω, *vasto.* Th. λύμη, *exitium,* quod vide.

διάλυσις, εως, ἡ, *dissolutio;* item *decisio, pacificatio, fœdus:* à

διαλύω, *DISSOLVO, DILUO;* item *litem compono,* f. ύσω, p. διαλέλυκα, a. 1. indic. act. διέλυσα, perf. pass. διαλέλυμαι, a. 1. ind. pass. διελύθην, *dispersus fui:* à διὰ et λύω, *solvo.*

διαμαρτάνω, 3. sing. præs. opt. act. à

διαμαρτάνω, *assequi nequeo* vel *efficere quod conor,* Scap. ferè idem quod ἁμαρτάνω, (ab obsol. ἀμαρτίω,) *pecco, à scopo aberro, fallor,* f. διαμαρτήσω, præt. ἐμάρτηκα, a. 2. ind. act. ἥμαρτον.

διαμαρτυρομένης, a. 1. part. m. διαμαρτύρασθαι, a. 1. inf. m. à

διαμαρτύρομαι, *etiam atque etiam obtestor;* item *contestor, testificor;* f. 1. m. διαμαρτυροῦμαι, a. 1. ind. m. διαμαρτυρήμην, ω, σαι, a. 1. sub. m. διαμαρτύρωμαι, ῃ, ηται, a. 1. inf. med. διαμαρτύρασθαι· à διὰ et μάρτυς, *testis.* Hinc

διαμαρτύρια, ας, ἡ, *contestatio,* genus est exceptionis instantis litis, apud Demosth.

διαμάχομαι, et διαμαχέσομαι, f. 1. m. ήσομαι, *commanduco.* Th. μαχέσομαι seu μαχοῦμαι, -οῦμαι, *mando, manduco.*

διαμαχητέον, verbal. *pugnandum est.*

διαμάχη, ης, ἡ, *pugna, oppugnatio.*

διαμάχομαι, *DIMICO, depugno, acriter pugno;* imperf. ind. med. διεμαχόμην, η, ετο, f. 1. med. διαμαχήσομαι, -ήσεσθαι, p. pass. διαμεμάχημαι. Th. μάχομαι, *pugno,* quod vide.

διαμάω, -ῶ, fut. ήσω, *demeto, abscindo.* Th. ἀμάω, *meto,* f. ήσω, quod vide.

διαμείβομαι, f. 1. m. ίψομαι, p. pass. ιμαι, *commuto, permuto:* undè

διάμειψις, εως ἡ, *commutatio, permutatio:* et

διαμειψίμεθα, *commutabimus,* f. 1. med. 1. pl. à διὰ et ἀμείβω, *muto.*

διαμελισὶ, adv. *per partes, membratim,* pro quo διαμελιστὶ, apud Hom. per Epenth. Poët. Th. μέλος, *membrum.*

διαμένοντες, -ίας, fut. ήσω, *cunctor, procrastino.* Th. μίλλω.

διαμενοῦντες, *qui permanserunt,* nom. plur. masc. perf. part. act. à διαμένω, *permaneo.*

διαμέμφομαι, *incuso, accuso:* à διὰ et μέμφομαι, *conqueror, accuso;* f. 1. mpd. ψομαι, p. pass. μέμεμμαι.

διαμένω, *permaneo, perduro,* fut. μενῶ, p. διαμεμένηκα, a. 1. ind. act. διέμεινα, a. 1. sub. act. διαμείνω, ῃς, ῃ, imperf. ind. act. διέμενον· à διὰ et μένω.

διαμερίζω, *partior, distribuo, discrepo:* imperf. ind. act. διεμέριζον, f. ίσω, p. διαμεμέρικα, a. 1. indic. act. διεμέρισα, a. 1. imperat. act. διαμέρισον, άτω, perf. pass. διαμεμέρισμαι, a. 1. ind. pass. διεμερίσθην, *discidi;* f. 1. pass. διαμερισθήσομαι, a. 1. ind. m. διαμεριούμην, ῃ, ατο· à διὰ et μερίζω, *separo.* Th. μέρος, *divido.*

διαμερισμὸς, οῦ, ὁ, *distributio; discidium:* à διαμερίζω.

διαμετρέω, -ῶ, *dimetior,* f. ήσω, p. διαμεμέτρηκα· à διὰ et μέτρον, *mensura.*

διαμετρήσασθαι, *metiri,* ejusd. a. 1. inf. m.

διαμέτρησις, εως, ἡ, *dimensio:* et

διαμετρητὸς, ὴ, ὸν, *dimensus, mensuratus:* ab eod. Th.

διαμετρὸς, οῦ, ἡ, (sub. γραμμὴ) *DIAMETER,* linea recta figuram quà longissimè patet, ex æquo secans. Th. μέτρον, *mensura.*

* Διαμιλλάσθαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *magno studio decerto, contendo.*

διαμινυρίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, *querulâ voce lamentor:* semel Aristoph. et

* Διαμινῦρίσομαι, f. 1. m. ῦμαι, idem.

διαμνημονεύω, fut. εύσω, *in memoriam revoco, commemoro:* à διὰ et μνημονεύω, *memor sum.* Th. μνάομαι.

διαμοιράσθαι, -ῶμαι, f. 1. med. ήσομαι, *dispartio, in partes divimo, divido:* à διὰ et μοῖρα, *pars,* quod à μέρος, *divido.*

διαμονὴ, ῆς, ἡ, *permansio, stabilitas, perennitas:* à διαμένω.

διαμορφόω, -ῶ, f. ώσω, *deformo:* à διὰ et μορφόω, *FORMO.* Th. μορφὴ, *FORMA.*

ΔΙΑ'ΜΠΑΞ, adv. *in totum, utrinque;* διὰ παντός.

διαπαντὸς, et διαπαντόσε, adv. *prorsùs, in totum, perpetuò, exactè, utrinquè, perforatum:* à διὰ et ἅπας, ἅπαντος, per Tmesin, pro διαπαντὸς· à διὰ, ἀνὰ et πάω, *transadigo.*

διαπεφθίμην, a. 2. inf. act. Æol. et Poët. pro διαπαρεῖπον· à διαπαρέομαι, *devasto.*

διαπηλάω, f. ήσω, p. αγκα, *rictu os distraho; tortis labris illudo,* et *irrideo;* item *pastoritiâ fistulâ prosequor.* Th. μυλλὸς, *curvus.*

διαπιτύλλειν, præs. inf. act. *minima frusta dissecare.* Vide μυτίλλω, *in parva seco.*

διαπιφισήσειν, -ῶ, *controversor, disceptо;* διαπιφισητίσαι, *controvertitur, in disceptationem venit:* seu *dubitatur et ambigitur passim.* (Pro *disceptare* et *contendere* apud Demosth. H. Steph.)

διαπιφισήσεως, εως, ἡ, *altercatio,* vel *dubitatio.*

διαπλάω, *humectâsse,* a. 1. inf. act. à διαπλύνω.

διαπλαγήσω, f. αύσω, *recreo, quietem do, interquiescere facio:* à διὰ, ἀνὰ, et παύω.

διαπλεμμάχιον, præs. ἄπλη. act. *navali prælio dimicare.* Vide ναυμαχία, *navale prælium.*

διάπλοκα, *bifariam,* adv. Poët. à διὰ et ἄνδιχα, contractè ex ἀνάδιχα, idem; uti etiam simplex δίχα, per Tmesin, διὰ δ' ἄνδιχα, &c. Hesiod. Th. δὶς, adv. *bis.*

διαπλοῦν, præs. inf. act. à διαπλέω, f. πλεύσω, *enato: periculum* vel *molestiam evado.* Vide in πλέω, *nato.*

διαπλῦναι, a. 1. inf. act. et

διαπλυθῆναι, *serpat,* 3. sing. a. 1. sub. pass. à

διαπλέω, *divido; administro, rego,* f. πλεύσω, a. 1. ind. act. διέπλευσα, p. ind. m. διαπέπλευσμαι, p. act. διαπεπλεύκειν, præs. pass. διαπλέομαι, *serpo; divulgor, distribuor;* perf. pass. διαπεπλεύσομαι, a. 1. ind. pass. διαπλυθῆναι· à διὰ et πλέω, *tribuo.*

διαπλύνω, *annuo, innuo,* f. ύνω, p. διαπέπλυκα, a. 1. ind. act. διέπλυνα· à διὰ et πλέω, *tribuo.*

* Διαπλώσομαι, fut. 1. m. ῦμαι, *transeo, pervenio; pertranseo.*

* Διαπολίζω, f. ίσω, *floridum reddo.*

διαπονέω, f. ήσω, *excito; incito;* in a. 2. *consurgo; impetum facio,* cum εἰς· in voc. med. *assurgo.*

διαπονέομαι, -οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *ratiocinor, mente agito, sentio:* à διὰ et πόνος, *cogito.* Th. νόος, vel νοῦς, *mens.*

διανοησὶς, ejusd. a. 1. part. pass.

διανόημα, ἄτος, τὸ, *cogitatum, cogitatio; sententia;* à 1. sing. perf. ind. pass. ejusd. verbi.

διανοῆσθαι, 2. pl. sub. præs. pass. contr. ab eod.

διανοητικὸς, ὴ, ὸν, *ad cogitationem pertinens, intellectualis:* à 3. sing. perf. ind. pass. ejusd.

διάνοια, ας, ἡ, *agitatio mentis, cogitatio; ratiocinatio; mens, animus; sententia;* ab eod. Th. quod vide.

Διανοίγω, *adaperio*, præs. part. act. διανοίγων, ουσα, ον, imperf. ind. act. διήνοιγον, f. διανοίξω, a. 1. ind. act. διήνοιξα, a. 1. ind. pass. διηνοίχθην· à διὰ et ἀνοίγω, quod ex ἀνὰ et οἴγω, *aperio*, quod vide.

Διανομὴ, ῆς, ἡ, *distributio, divisio, largitio ad populum*: à p. ind. med. verbi διανέμω, *distribuo*.

Διανούμενος, præs. part. pass. contr. à διανοίομαι, *mente agito*.

Διανυκτερεύω, *pernocto*, f. εύσω, p. διανενυκτέρευκα, a. 1. ind. act. διενυκτέρευσα· à διὰ et νυκτερεύω, *noctem transigo*, quod à νύκτερος, *nocturnus*. Th. νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*.

Διάνυσμα, ατος, τὸ, *iter; itineris confectio, progressus*: à

Διανύω, propriè *iter absolvo, expedio; perficio*, f. ύσω, p. διήνυκα, a. 1. ind. act. διήνυσα· à διὰ et ἀνύω, *perficio*.

Διάξυσις, 2. sing. fut. 1. ind. act. sed διαξῖς, Dor. 2. sing. f. 1. ind. act. à διάγω, *dego*, f. ξω, p. διῆχα, a. 2. ind. act. διῆγον. Th. ἄγω, *duco*.

* Διαξύσματα, ων, τὰ, *striges; cava* vel *sulci inter strias columnarum*.

* Διανυκτερισμὸς, οῦ, ὁ, *pernoctatio, pervigilium*.

Διαπαντὸς, adv. *semper*. Legitur ut vox una; et διὰ παντὸς, scil. χρόνου, adv. *per omne tempus, sempiternùm*.

Διαπαρθενεύω, præs. inf. act. *virginem vitiare*. Th. παρθένος, *virgo*.

Διάπασμα, ατος, τὸ, *medicamentum quod corpori siccum inspergitur*, q. d. *aspergimentum*, Diosc. l. 1. Sic etiam dicitur, *quod potui inspersum* seu *inditum bibitur*, apud Gal. Scap.

Διαπάσσω, et Att. -άττω, f. άσω, *conspergo*. Th. πάσσω, -ττω, f. άσω.

Διαπαύομαι, f. 1. med. παύσομαι, *desisto, desino*.

Διαπειλέω, -ῶ, fut. ήσω, *interminor, interpositis minis territo*. Th. ἀπειλέω.

Διάπειρα, ας, ἡ, *experientia, periculum, experimentum*. Hinc

Διαπειράω, -ῶ, et -άζω, fut. ἄσω, *experior, exploro*: à πειράω, -ῶ, vel -άζω, fut. άσω, *tento*. Th. πεῖρα, *conatus, experientia*.

Διαπέμπω, f. ψω, *dimitto, transmitto*. Th. πέμπω, *mitto*.

Διαπεραίνω, f. ανῶ, *ad finem perduco, absolvo, efficio*. Th. πέρας, *finis*.

Διαπεράω, ejusd. a. 1. inf. act. Διαπερήσας, αντος, a. 1. part. act. à

Διαπερόω, -ῶ, *trajicio, pertranseo*. f. άσω, et ήσω, p. διαπεπέρακα, a. 1. ind. act. διεπέρασα· pro διαπεράω, per Sync. etiam dicimus διαπεράω, hinc f. διαπεράσω, et Poët. gem. σ, διαπερόσσω. Th. περάω, *transeo*.

Διαπεδιλίζω, f. ίσω, idem quod ἐκπεδιλίζω, f. ίσω, *decipio, effugio*. Th. πέδιλ, *perdix*.

Διαπέρδω, f. πέρσω, *devasto, depopulor*. Th. πέρθω.

* Διαπερονάω, -ῶ, f. ήσω, *fibulâ trajicio, necto*.

Διαπέρσομεν, *destruxerimus*, 1. pl. f. 1. ind. act. à διαπέρθω.

Διαπεσεῖσθαι, f. 2. med. inf. διαπεσοῦμαι, a. 2. inf. act. à διαπίπτω, *intercido*. Th. πίπτω, *cado*, fut. 2. m. πεσοῦμαι, a. 2. ind. act. ἔπεσον.

Διαπετάζω, -άσω, sive

Διαπετάννυμι, fut. άσω, *aperio, explico, expando*.

Διαπηδάω, -ῶ, f. ήσω, *transilio, saltu supero*. Διαπηδᾷ πέφρενας, Hen. ex διὰ et πηδάω, *salio*.

Διάπτωμα, ατος, τὸ, *intercolumnia*, parvæ columnæ, quæ inter majores διαπήγνυνται, *disponuntur*.

Διάπυρος, ρα, ρον, *peramarus*: à διὰ, *per*, intens. et πικρὸς, *amarus*.

Διαπίπτω; f. 2. m. πεσοῦμαι, *intercido, interlabor; intereo, vanesco, diffluo*. Th. πίπτω, *cado*.

Διαπιστέω, f. εύσω, *credo, concredo*, seu *fidei alicujus committo*: à διὰ et πιστεύω. Th. πείθω.

Διαπιστόω, -ῶ, f. ήσω, *prorsùs diffido, fidem non habeo*: à διὰ et ἀπιστέω, *non credo*, ab eod. Th. quod vide.

Διάπλασμα, ατος, τὸ, unctio, *fomentum totum corpus oblinens; formatio, conformatio*: à

Διαπλάσσω, et Att. -άττω, fut. άσω, *fingo, formo*; item *illino*: à πλάσσω, vel -άττω, f. άσω.

Διαπλατύνω, f. ινῶ, *dilato*.

Διαπλεῖν τὸν βίον, *vitam traducere*. Vide διαπλέω.

Διαπλέξασα, *contexens*, Æol. pro διαπλέξασα, a. 1. part. act. f. g. à διὰ et πλέκω, *necto*.

Διαπλεύσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. à

Διαπλέω *transnavigo, pernavigo*, f. πλεύσω, perf. διαπέπλευκα, a. 1. ind. act. διέπλευσα. Th. πλέω, *navigo*.

Διαπλημμυρίζομαι, et διαπλημμυρίζω, fut. 1. med. ίσομαι· f. 1. act. ίσω, *decerto, pugno, contendo*.

Διαπλήσσω, f. ξω, ictu *perfringo, diffindo; dissipo*. Ex διὰ et πλήσσω, *percutio*.

Διαπλώω, f. ώσω, Poët. idem qu. διαπλέω.

Διαπνέω, (et -ίω, Poët.) f. εύσω, *perspiro, perflo; diffio; respiro*. Th. πνέω, *spiro*.

Διαπολεμέω, -ῶ, fut. ήσω, *debello, bello decerto*. Th. πόλεμος, *bellum*.

Διαπονέω, -ῶ, et διαπονίομαι, -οῦμαι, f. ήσω, vel ήσω, f. 1. m. ήσομαι, vel ήσομαι, *elaboro; operam do; exerceo; ægrè fero*: a. 1. ind. pass. διεπονήθην, a. 1. part. pass. διαπονηθὶς· à διὰ et πονέω, *laboro*. Th. πίνομαι, *ago*; p. ind. m. πίπονα· undè πίπονος, πονίω, &c.

Διαπόντιος, α, ὁ ἡ ὰ, (ὁ διὰ πόντου πλέων,) *qui per mare navigat; transmarinus; maritimus*.

Διαπορεύομαι, f. 1. med. εύσομαι, *præterco, pertranseo; perambulo, proficisco*; imperf. ind. med. διεπορεύομην, p. pass. διεπορεύσμαι, aor. 1. ind. pass. διεπορεύθην. Th. πείρω, *transeo*: p. ind. med. πέπορα· undè πόρος, *transitus*, &c.

Διαπορέω, -ῶ, f. ήσω, *hæsito, ambigo, addubitans quæro*; imperf. ind. act. διεπόρουν, -ουν, ους, ους, ει, -ει. Th. πείρω, *transadigo*, p. ind. m. πέπορα· undè πόρος, ἄπορος, ἀπορέω, *dubito*, &c.

Διαπόρησις, εως, ἡ, *dubitatio*; à 2. pers. sing. perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Διαπορθμεύω, præs. infin. act. *fretum trajicere*: à διὰ et πορθμὸς, *fretum*, quod à πείρω, *transeo*.

Διαποσίλλω, f. ιλῶ, *amando in diversas partes*.

* Διαποφωνέω, ῶ, f. ήσω, *dissentio, discrepo*.

Διαπραγματεύομαι, *negotior*, f. 1. m. εύσομαι, a. 1. ind. m. διεπραγματευσάμην, ω, ατο· à διὰ et πραγματεύομαι, *negotior*, à πρᾶγμα, *negotium*. Th. πράσσω, vel -ττω, f. ξω, *facio*.

Διαπρήθειν, *devastare*, a. 2. inf. act. Ion. pro διαπρῆσαι, per Metath. pro διαπερῆσαι· à διὰ et πίρθω, *vasto*; a. 2. ind. act. ἔπραθον, pro ἔπερσον, per Metath.

Διαπρύσσομαι, *destruximus*, 1. plur. a. 2. ind. act. Ion. à διὰ et ἔπραθον, per Metath. pro ἔπερσον, verbi πίρθω, *vasto*.

Διαπρυσσόμενος, η, ον, a. 1. part. med. διαπρήξασθαι, a. 1. inf. verbi διαπράσσω, *perficio*.

Διάπρασις, εως, ἡ, *venditio*.

Διαπράσσω, Att. άττω, f. ξω, *perficio, perago; impetro*. Th. πράσσω, vel -άττω, *facio*.

Διαπρεπὴς, ἐος, vel ἐος, ὁ ἡ ὁ, *eximius, excellens, præclarus*.

Διαπρέπω, fut. ψω, *honestè vivo, excello, præcello; orno, excolo*; a. 1. part. act. διαπρέψας, ὁ, *excellens, eximius, splendens*: à διὰ et πρέπω.

Διαπρεπῶς, adv. *eximiè, decorè*: à præced.

Διαπρεσβεύω, f. εύσω, *legatos dimitto*, et διαπρεσβεύομαι, *legatus dimittor*: ex διὰ, et πρεσβεύω, *legatum mitto*.

Διαπρεσβεύσασθαι, Ion. pro διαπρεσβεύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi διαπρεσβεύω.

Διαπρήσουσα, f. 1. act. part. f. g. et

Διαπρήσουσι, *pertransibunt*, 3. pl. fut. 1. ind. act. Poët. gem. σ, à διαπρήθω, *pertranseo*: quod à διὰ et πρήθω, f. πρήσω, et per Sync. πράω, et Poët. gem. σ, πρήσσω· undè

Διαπρήσσω, (verb. Poëticum pro διαπράσσω,) *pertranseo, percurro*.

Διαπρήσσω, etiam Ion. pro διαπράσσω, vel ἄντω, *perficio*.

Διαπρηνίδην, præs. inf. act. *indicium deferre*: quod à διαπρήσσω, *pertranseo*.

Διαπρῆσαι, *serrâ disseco*, f. ίσω, perf. διαπέπρικα.

Διαπρίομαι, præs. ind. m. *frendeo*; item pass. *serrâ diffindor*; imperf. ind. pass. διαπρίμην, υ, ετο, a. 1. ind. pass. διαπρίσθην Th. πρίω, *serro*.

Διαπρὸ, adv. *per totum, penitùs, omninò, prorsùs*: à διὰ, et πρὸ, *ante*.

Διαπρόσιος, υ, ὁ ἡ ὁ, vel -ος, ια, ον, *penetrabilis, aditu pervius*, quasi διαπροσύσιος· à διαπροσύω. Th. πάρω, *transeo*.

Διαπτῦω, f. ὔσω, *despuo, contemno, fastidio*: ex διὰ, et πτύω, *spuo*.

Διάπτωμα, ατος, τὸ, *lapsus, ruina*: et

Διάπτωσις, ιος, ἡ, *ruina; opinionis et spei frustratio, infortunium, lapsus vitæ; peccatum*: à διαπίπτω, *intercido*. Th. πίπτω, *cado*.

Διαπυθέσθαι, f. 1. m. πύσομαι, *percontor, exquiro; intelligo, cognosco*; a. 2. inf. med. διαπυθέσθαι· à διὰ, et πυθέσθαι, q. v. Hinc

* Διάπυστος, υ, ὁ ἡ ὁ, *auditus et intellectus, notus*.

Διαρεύσω, f. εύσω, *strenuè pugno*.

Διαρκέω, -ῶ, f. έσω, perf. ηκα, *par sum; perduro, permaneo*: à διὰ, et ἀρκέω, *sufficio, propulso, opitulor*.

Διαρκῆς, ejusd. 2. sing. præs. sub. act. contr.

Διαρκὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *sufficiens, durans, constans*.

Διαρκῶς, adv. *sufficienter*: ab eod.

Διαρμόζω, f. όσω, p. οκα, *dispono, disjungo, instruo*; perf. part. pass. διηρμοσμένος.

Διαρπαγὴ, ῆς, ἡ, *rapina, direptio*: à

Διαρπάζω, *diripio*, f. άσω, vel άξω, p. διήρπακα, -ἄχα· a. 1. inf. act. διαρπάσαι, -άξαι· à διὰ, et ἁρπάζω, *rapio*.

Διαρραγάμης, 2. sing. a. 2. opt. pass. à διαρρήγνυμι.

Διαρραίσει, *vastabit*, 3. sing. fut. 1. ind. act. à διαρραίω, *destruo*, fut. σω· à διὰ, et ῥαίω, fut. σω, *vasto*.

Διαρρίω, -ῶ, f. ύσω, *perfluo, diffluo*: à διὰ, et ῥίω, *fluo*.

Διαρρήγνυμι, vel διαρρήσσω, *dirumpo, diffringo*, f. διαρρήξω, perf. διέρρηχα· a. 1. ind. act. διέρρηξα. aor. 1. part. act. διαρρήξας, -αντος, imperf. pass. διερρηγνύμην, σο, το. Th. ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango*.

Διαρρήξας, masc. g. a. 1. act. part. à διαρρήγνυμι.

Διαρρίψω, f. ψω, *dijicio, in diversas partes jacio*; f. 2. act. διαρρίπτω.

Διαρρυβδῶ, -ῶ, f. ήσω, *compingo, concinno*.

* Διάρσις, ιος, ἡ, *elatio in altum*: à διαίρω, *attollo*; ἐν διάρσει μάχεσθαι, *cæsim in pugnâ rem gerere*, Polyb.

Διαρτάω, -ῶ, fut. ήσω, *in altum tollo, suspendo; intervallo aliquo intercipio; mihi concilio; fallo*; Num. xxiii. 19. Jud. viii. 16. si vera sit lectio.

Διαρτίζω, fut. ίσω, *reformo, fingo, compingo, perficio*.

Διασαφίω, -ῶ, *significo, manifestum reddo*; fut. ήσω, perf. διασεσάφηκα· a. 1. ind. act. διεσάφησα· à διὰ, et σαφὴς, *declaro*. Th. σαφὴς, *perspicuus*.

Διασάφησις, ιος, ἡ, *interpretatio, declaratio, explicatio, patefactio*: à præced.

Διασείω, *vehementèr concutio*, fut. σείσω, p. διασέσεικα· a. 1. ind. act. διέσεισα· à διὰ, et σείω, *quatio*.

Διασημαίνω, fut. ἀνῶ, *signum do, manu significo*: à

Διάσημος, υ, ὁ ἡ ὁ, *illustris*: quod à διὰ, et σῆμα, *signum*.

Διασιγήσομαι, *reticebo*, Dor. pro διασιγήσομαι, 1. sing. f. 1. ind. m. à διασιγάω, f. ήσω, *reticeo*.

* Διασκεδάνυμι, vel διασκεδάω, f. άσω, *dissipo*.

Διασκεδασμὸς, οῦ, ὁ, *dissipatio*: à

Διασκεδάω, seu -άζω, fut. άσω, *dissipo, dijicio*: à διὰ, et σκεδάω, vel -άζω. Apud Herodian. διασκέδασε τὴν φήμην, *divulgavit famam*.

Διασκιρτάω, -ῶ, fut. ήσω, *exulto, exsilio, commoveo*.

Διασκυβάζομαι, f. 1. m. άσομαι, *colligo vasa, sarcinas componO*.

Διασκευάζω, f. άσω, *apparo, instruo, adorno*: et indè

Διασκευὴ, ῆς, ἡ, *apparatus, adornatio, ornamentum*: à διὰ, et Th. σκεύος, *vas*.

Διάσκεψις, ιος, ἡ, *consideratio, consultatio*: à διὰ, et σκέψις, quod à σκέπτομαι, *circumspicio*.

Διασκηνόω, f. ψω, idem quod διασκορπίζω, fut. ίσω, *dispergo, dissipo*, quod vide, et σκηνόω.

Διασκιδνᾶσι, *dissipant*, 3. pl. præs. ind. act. à

Διασκίδνημι, f. ήσω, p. ικα, *dissipo, diffundo*. Th. σκιδάω, *dispergo*.

Διασκοπίω, -ῶ, f. ήσω, *dispicio, contemplor, speculor, animo versO mecum*: ex διὰ, et σκοπίω, *speculor*.

Διασκορπίζω, *dissipo, dispergo, dijicio*; f. ίσω, perf. διεσκόρπικα· perf. pass. διεσκόρπισμαι· a. 1. ind. pass. διεσκορπίσθην· fut. 1. pass. διασκορπισθήσομαι· à διὰ, et σκορπίζω, *dissipo*.

* Διασκώπτω, f. ψω, *scommata* et *dicteria jacio*.

Διάσμα, ατος, τὸ, *licium*: à διάζομαι, *telam perficio*.

Διασμῆν, *abstergere*, præs. inf. act. contr. à διασμάω, -ῶ, *abstergo*. Th. σμάω.

Διασπαρίνεις, nom. pl. masc. a. 2. part. pass. διασπαρῆναι, a. 2. inf. pass. à διασπάρω.

Διάσπασις, ιος, ἡ, et

Διάσπασμα, ατος, τὸ, necnon

Διασπασμὸς, οῦ, ὁ, *distractio, divulsio*: à perf. ind. pass. seq.

Διασπάω, -ῶ, *convello, divello, discerpo, distraho*; f. άσω, p. διέσπασα· a. 1. inf. act. διέσπασα· perf. pass. διέσπασμαι· a. 1. ind. pass. διεσπάσθην· à διὰ, et σπάω, f. σπάσω, *traho*.

Διασπείρω, *dispergo, dissemino, dissipo*; f. 1. act. διασπερῶ· f. 2. act. διασπερέω· p. act. διέσπαρκα· a. 1. ind. act. διέσπειρα· a. 2. ind. act. διέσπαρον· a. 2. ind. pass. διεσπάρην, *dispersus fui*; p. med. διέσπορα· à διὰ, et σπείρω.

Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, *dispersio*: à 1. sing. præt. ind. m. διέσπορα, verbi διασπείρω.

Διασχιλίσονται, *dividentur*, 3. pl. fut. 2. ind. pass. verbi διασχίλω.

Διάσχλασις, ιος, ἡ, *fœdus, pactum*; *distinctio*: à διασχίλω.

Διασὸς, άντος, *distans, divisus*, a. 2. part. act. verbi διΐστημι, *dirimo*: et

Διάστασις, ιος, ἡ, *distantia, dissidium*: à διΐστημι, *separo*, quod à διὰ, et ἵστημι.

Διάστειλον, *constitue*, 2. sing. a. 1. imperat. act. à

Διαστέλλω, *diduco, separo, distin*

guo, definio; item, mando, edico, f. διαγελῶ, p. διέγαλκα, a. 2. ind. act. διέγᾰλον, imperf. ind. pass. διεγελάμην, ῡ, ετο, a. 1. ind. m. διεγειλάμην, ω, ατο, prær. m. διέγελα· à διὰ, et γέλαω, mitto.

Διάγημα, ᾰτος, τὸ, intervallum: à διΐστημι, disto. Th. ἵστημι.

Διαγηρίζω, f. ῐσω, perf. διαγήρικα, stabilio, fulcio, firmo: à γηρίζω, stabilio.

Διαγῆσαι, a. 1. inf. act. διαγήσας, ασης, progressus: a. 1. part. act. ab eod. verbo et Th.

Διαγήτην, disjuncti sunt, a. 2. ind. act. 3. pers. dual. num. Ion. pro διαγήτην, à διάγνυ, a. 2. indic. act. verbi διΐστημι.

Διαγοιβάζω, f. ᾰσω, constipo. Th. γάζω, stipo, calco.

Διαγοιχίζω, f. ῐσω, ordine colloco et dispono. Ex διὰ, et γοιχίζω, ordino.

Διαγολὴ, ῆς, ἡ, distinctio, differentia; item dilatatio, diductio, extensio; cui συγολὴ opponitur apud Medic. et Gram. à perf. ind. m. verbi διαγίλλω, diduco. Th. γίλλω, contraho.

Διαγομαγοσιδιῶν, f. ιόσω, toto exercitu obsidco.

Διαγοφέφω, perverto, distorqueo, fut. ψω, perf. διέγοφα, a. 1. ind. act. διέγοψα, a. 1. inf. act. διαγοψαι, divertere; perf. pass. διέγραμμαι, part. διγεγραμμένος, η, ον, perversus; perf. m. διέγοφα· à διὰ, et γοφόω, verto.

Διαγοφὴ, ῆς, ἡ, perversio, distortio, et

Διάγοφος, ᾰ, ὁ ᾗ, ἡ, perversus, distortus, qui a mente est alienatus: à perf. ind. m. verbi διαγοφόω.

Διαγρώννῡμι, -νόω, sterno, insterno, f. γρώσω, p. ἔγρωκα, f. l. pass. γρώσομαι, p. pass. ἔγρωμαι· à διὰ, et γρώννῡμι, -νόω, sterno: quod ab antiquo γρόω formatur.

Διαγυγιγμὸς, οῦ, ὁ, exsibilatio, irrisio: à

Διαγυγίζω, f. συγίξω, sibilum edo; exsibilo.

Διαγυγμὸς, οῦ, ὁ, distractio; irrisio, obtrectatio: à

Διαγῦσω, σω, σ, distraho, lacero, detraho, obtrecto. Th. γύω, f. ξῶ, traho, p. σίσυγμα, perf. pass. σίσυγμαι.

Διάφαξ, ᾰγγος, ἡ, loci distantia, intervallum, divortium: à διὰ, et φάζω, jugulo, q. v.

Διαχίζω, f. ῐσω, perf. διέχικα, discindo. Th. σχίζω, scindo.

* Διαχολέω, -ῶ, f. ήσω, negotiis distineo, occupo: à διὰ, et ἀσχολέω, non sum otiosus, quod vide.

Διαχὼν, a. 2. part. act. à διέχω vel διαχέω, penetro, trajicio. Th. ἔχω, habeo: a. 2. ind. act. ἴσχον.

Διασώζω, servo, conservo: f. σω, p. διασέσωκα, a. 1. ind. act. διέσωσα, a. 1. ind. pass. διεσώθην, ης, η, servatus fui: a. 1. part. pass. διασωθὲς, a. 1. ind. pass. διεσωθήνᾱ· à διὰ, et σάζω, servo. Th. σάος, salvus, q. v.

Διασώσιμ, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. præced. verbi.

Διασώσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. et in 3. pl. διασώσωσι· à διασώζω.

Διατᾰγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, dispositio: ab a. 2. ind. pass. διετάγην, ης, η, vel potiùs à perf. ind. m. verbi διατάσσω.

Διάταγμα, ᾰτος, τὸ, sanctio, edictum: à perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Διάταξις, εως, ἡ, constitutio; ab eod. temp. in eod. verbo.

Διαταράσσω, -ττω, perturbo, conturbo; f. ξω, p. διατετάρᾰχα, a. 1. ind. act. διετάραξα, perf. pass. διατετάραγμαι, a. 1. ind. pass. διεταράχθην· à διὰ, et ταράσσω, vel -ττω, commoveo.

Διάτᾰσις, εως, ἡ, extensio, distentio, contentio: à διατάνω.

Διατάσσω, seu -ττω, ordino, dispono; constituo, præcipio: f. ξω, p. διατέτᾰχα, a. 1. ind. act. διέτᾰξα, a. 2. ind. act. διέτᾰγον, f. l. m. διατάξομαι, perf. pass. διατέταγμαι, edixi: a. 2. ind. pass. διετάχθην· hinc τὰ διαταχθέντα, demandata: n. pl. neut. a. 1. part. pass. a. 2. ind. pass. διετᾰγην, et part. διατᾰγὲς, a. 1. ind. med. διεταξάμην, ω, ατο, perf. m. διατέταγα. Th. τάσσω, vel -ττω, ordino.

Διαταχέως, adv. celerrimè, repentè: seu seorsùm διὰ ταχέως· item διατάχως, seu διὰ τάχως, et διαταχέως, necnon διατᾰχως. Th. ταχὺς, celer.

Διατεθῆναι, per Sync. pro διατεθήσεσθαι, 3. pl. a. 1. opt. pass. à διατίθημι, dispono. Th. τίθημι, pono: f. θήσω, a. 1. ind. pass. ἐτέθην· hinc a. 1. inf. pass. διατεθῆναι.

Διατεθυλλημένα, divulgata, n. pl. neut. perf. part. pass. à διαθρυλλέω, -ῶ, divulgo: f. ήσω, p. ημαι· à διὰ, et θρύλλος, susurrus, murmur.

Διατείνας, a. 1. part. act. à

Διατείνω, extendo, distendo: f. νῶ, a. 1. ind. act. διέτεινα, p. act. διατέτακα. Th. τείνω, tendo.

Διατελῶ, -ῶ ῖεις, &c. permaneo, neut. abs. item activè pergo, traduco, conficio: f. ίσω, p. διατετέλεκα· à διὰ, et τελέω, perficio.

Διατελῶν, et διὰ τέλους, continenter, assiduè, adv.

Διατέμνω, f. μῶ, disseco, separo, divello: à διὰ, et τέμνω, seco.

Διατεταμένος, η, distentus, part. perf. pass. à διατείνω, distendo: indè

Διατεταμένως, adv. obnixè.

Διατετᾰχέναι, perf. infin. act. à διατάσσω.

Διατετράχθαι, perf. inf. pass. à διατείνω, discutio, concutio, f. ξω, p. κα. Th. τινάσσω, quatio, quod vide.

Διατετρᾶναι, vel διατετράνωι, fut. ᾶνῶ, perforo, perterebro, pertundo; διατετρανίεις, pro διατετρανῆς, perforabis, 2. sing. f. l. vel 2. ind. act. Vide τετράνω, -άω. Th. τρᾶω, foro.

Διατήκω, f. ξω, p. act. κα· p. m. διατέτηκα, liquefacio; tabefacio: à διὰ, et τήκω.

Διατηρέω, -ῶ, conservo, imperf. ind. act. διετήρεον, -ουν, ους, ουσ, ει, -ουν, f. ήσω, p. διατετήρηκα. Th. τηρέω, servo.

Διατήρησις, εως, ἡ, conservatio.

Διατί, quare? adv. interrogandi: à διὰ, propter, et τί, quid?

Διατίθημι, dispono, compono, constituo, f. διαθήσω, p. διατέθεικα· a. 2. ind. act. διέθην, præs. med. διατίθημαι, paciscor, et in 3. plur. διατίθενται, f. l. m. διαθήσομαι, a. 2. ind. m. διεθέμην, ου, το. Th. τίθημι, pono.

Διατόνου, υ, τὸ, fibula.

Διατορυμάτα, ων, τὰ, tornaturæ, cælaturæ.

Διατρέπω, f. ψω, p. φα, distorqueo, perverto; averto, arceo, repudio,

Διατρέφω, f. θρέψω, p. διατέτροφα, nutrio, enutrio, salvo.

Διατρέχειν, percurrere, discurrere, præs. inf. act. à

Διατρέχω, f. δρέξω, percurro, discurro: à διὰ, et τρέχω, curro.

Διατρίβω, -ῶ, f. ίσω, intremisco, perterrefactus diffugio, pertero, perforo. Ex διὰ, et τρέω, tremo, vel τράω, perforo.

Διατριβαῖς, dat. pl. à

Διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora; commoratio, conversatio; item exercitatio, argumentatio; institutum vitæ, collatio, congressus: à

Διατρίβω, commoror, versor, dego, neut. item activè attero, consumo, procrastino: imperf. ind. act. διέτριβον, f. ψω, p. διατέτριφα, a. 1. ind. act. διέτριψα, a. 2. ind. act. διέτριβον, contrivi: præs. part. pass. διατριβόμενος, attritus: διατρίβοντας, acc. pl. masc. part. præs. act. Th. τρίβω, tero.

Διάτριχα, trifariàm, adv. à διὰ et τρίχα, Dor. τριχὰ. Th. τρᾶω, tres.

Διατροφή, ῆς, ἡ, *alimentum, cibus, victus:* à **διατρέφω**, *nutrio:* p. ind. m. **διατέτροφα** à **διά**, et **τρέφω**, *alo.*

Διατρῡφθείς, ῆντος, a. 2. part. pass. à **διαθρύπτω**, *diffringo, contero:* q. à **διά**, et **θρύπτω**, *frango.*

ΔΙΑΤΤΑ'Ω, -ῶ, *percribro.*

Διατυπόω, -ῶ, f. ώσω, *fingo, informo, conformo, describo:* et hinc

Διατύπωσις, εως, ἡ, *delineatio, descriptio, informatio.* Th. **τυπόω**, *formo.*

Διαυαντῆναι, a. 1. inf. pass. à **διαυαίνω**, -ομαι, *exsicco, dexicco.* Th. **αὕω**, *arefacio, accendo.*

Διαυγάω, et -άζω, *illucesco:* f. ήσω, vel **ἄξω**, p. **διαύγηκα**, vel -αυα, a. 1. ind. act. **διήυγασα** à **διά**, et **αὐγάζω**, *illustro.* Th. **αὐγή**, *splendor, lux.*

Διαύγεια, ας, ἡ, *pelluciditas:* à

Διαυγής, ἐς, ὁ ἡ ὐ, *pellucidus:* à **διά**, et **αὐγή**, *lux.*

Διαυλοδρόμος, υ, ὁ, *qui diaulum currit, qui cursum circensem,* i. e. **ἐνδέλιον**, *peragit.* à **δίαυλος**, et **δρόμος**, *cursus,* qu. à p. ind. med. v. **τρέχω**, *curro.* Legitur et **διαυλοδρομᾶν**, gen. pl. Dor. pro **διαυλοδρόμων** à **διαυλοδρόμης**, ου, ὁ, idem.

Δίαυλος, υ, ὁ, *circumactus curriculi hujusmodi,* ut, *quum ad metam pervenissent, flectentes,* eò *rursum recurrant* undè *cursum inierant; cursus duplex à carcere ad metam,* et *à metâ ad carcerem; mensura duorum stadiorum; studium abeundi, sed et mox redeundi:* à **διά**, et **αὐλέω**.

Διαφᾰγῃ, *comedat, devoret;* 3. sing. sub. præs. ind. act. à **διαφᾰγω**, *comedo;* quod à **διά**, et **φάγω**, *edo.*

Διαφᾰγών, ῶσα, ών, *comedens, exedens,* part. præs. act. ejusdem verbi.

Διαφαίνω, f. **ἀνῶ**, *demonstro; elucco:* à **διά**, et **φαίνω**, *ostendo.*

Διαφάνεια, -ίας, ας, ἡ, *perspicuitas:* et

Διαφᾰνὴς, ἐς, ὁ ἡ ὐ, *perlucidus,* qui transparet; *clarus, illustris:* à **διαφαίνω**, *ostendo;* p. ind. m. **διαπέφηνα**. Th. **φαίνω**.

Διαφαύσκω, -φαύω, f. σω, p. κα, *illuceo, illucesco.* Th. **φάω**.

Διαφίεντα, ας, τὰ, *discrepantia; pœstantia, potiora;* nom. pl. neut. part. præs. act. à

Διαφίημι, *DIFFERO; dissipo, dirulgo; traduco: sustineo; antecello,* &c. f. **διήσω**, a. 1. ind. act. **διῆκνα**, a. 2. ind. act. **διέηκον**, a. 1. vel 2. sub. act. **διείκνω**, ῃς, ῃ, præs. pass. **διαφίεμαι**, *dissentior,* item *hinc indè jacter,* &c. Th. **φίημι**, *fero.*

Διαφεύγω, *evito, effugio:* f. ξω, p. πέφευγα, (χ in γ mutato, Euphoniæ causâ,) f. 1. m. **διαφεύξομαι**, a. 2. ind. act. **διέφυγον**, a. 2. opt. act. **διαφύγοιμι**, p. m. **διαπέφυγα**. Th. **φεύγω**, *fugio.*

Διαφημίω, -ῶ, *spargo famam;* f. ήσω, p. ηκα à **διά**, et **φήμη**, *fama.* Th. **φάω**, *dico.*

Διαφημίζω, *divulgo, dissemino:* f. ίσω, p. **διαπεφήμικα**, a. 1. ind. pass. **διαφημίσθην**, ab eod.

Διαφθᾰρῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à

Διαφθείρω, *corrumpo; stupro; interficio:* f. ρῶ 1. act. **διαφθερῶ**, f. 2. act. **διαφθᾰρέω**, p. act. **διέφθαρκα**, a. 1. ind. act. **διέφθειρα**, a. 1. inf. act. **διαφθεῖραι**, a. 2. ind. act. **διέφθορον**, perf. pass. **διέφθαρμαι**, part. **διεφθαρμένος**, *corruptus;* a. 2. ind. pass. **διεφθάρην**, p. ind. m. **διέφθορα** à **διά**, et **φθείρω**, *corrumpo,* quod à **φθίω**, idem.

Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio, corruptela; stupratio; abortus: interitus, pernicies:* à p. ind. m. **διέφθορα**, verbi **διαφθείρω**, *corrumpo.*

Διαφορέω, -ῶ, f. ήσω, *diripio, vasto.*

Διαφοβέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *terreo;* undè

Διαφόβημα, ἄτος, τὸ, *terror.*

Διαφοιτάω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *pervagor.*

Διαφορά, ᾶς, ἡ, *differentia, discrimen; dissensio, dissidium:* à **διαφέρω**, *differo.* Hinc

Διαφορέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, (id. q. **διαφέρω**,) *differo; dissensio, diripio: digero:* a. 1. inf. act. **διαφορῆσαι** in pass. *exhaurior, dissipor.* Th. **φέρω**, *fero.*

Διαφορητικὸς, ὴ, ὸν, *discutiendi vim habens,* v. gr. *per sudorem;* vox medica: (**Διαφορητικὰ φάρμακα.**) à 3. pers. sing. perf. ind. pass. præced. verbi.

Διάφορος, ε, ὁ ἡ ὐ, *diversus; excellens; διάφορον*, ε, τὸ, *pretium;* compar. **διαφορώτερος**, α, ον, *excellentior,* -*us:* à **διαφέρω**. Hinc

Διαφόρως, adv. *cum differentiâ; variè, diversè.*

Διαφρᾶγή, ῆς, ἡ, *ruptura.*

Διάφραγμα, ἄτος, τὸ, *intersepimentum, quod intersepit,* seu *intersepiendo discludit, membrana, quæ cor et pulmones à jecore et liene, distinguit; præcordia:* à l. pers. sing. perf. ind. pass. seq.

Διαφράσσω, seu **φράω**, f. ξω, p. χα, *intersepio, obstruo.* Th. **φράσσω**, *sepio.*

Διαφυὰς, ἄδος, ἡ, idem quod **διαφυή**, ῆς, ἡ, *interstitium inter artus, rima, fissura.*

Διαφύγοι, 3. sing. a. 2. act. opt. verbi **διαφεύγω**, *effugio;* a. 2. ind. act. **διέφυγον**. Th. **φεύγω**, *fugio.*

Διαφυλάξαι, a. 1. inf. act. à

Διαφυλάσσω, vel -ττω, f. άξω, p. ᾶχα, *custodio, conservo.* Th. **φυλάσσω**, -ττω.

Διαφωνῶ, ῶ, f. ήσω, *discrepo, dissentio;* item *dissono,* &c. à **διά**, et **φωνέω**, *vocem edo;* quod à **φωνὴ**, *vox.*

Διαφώσκω, *illucesco.* Th. **φάω**, *luceo.*

Διαφωτίζω, f. ίσω, *lucidum reddo, illumino.* Th. **φῶς**, *lux.*

Διαχῖαι, a. 1. inf. act. à **διαχίω**.

Διαχωρίζομαι, f. 1. m. **διαπεχώρισμαι**, *vi ctentis manibus occido, interficio:* à

Διαχωρίζω, *in manibus habeo, administro;* f. ίσω, p. **διαπεχώρικα**, a. 1. ind. act. **διεχώρισα**, a. 1. ind. m. **διεχωρισάμην**, ω, ατο· à **διά**, et **χωρίζω**, *manu tracto.* Th. **χώρ**, *manus.*

Διαχῑόμαι, idem.

Διαχωροῦσθαι, præs. inf. act. *dijudicare* vel *decretum facere,* propriè per manuum elevationem, **διαψηφίζειν**, verò *calculis:* et

Διαχώρουσις, εως, ἡ, *dijudicatio:* qu. *suffragiorum divisio:* à **διά**, **χώρ**, et **νέω**, *extendo.*

Διαχῦσι, f. χύσω, et **χύσω**, *diffundo:* a. 1. ind. act. **ἐχυσα**, **ἐχυνα**, et **ἐχυα**. Th. **χέω**, *fundo.*

Διαχρήσομαι, -ῶμαι, f. 1. m. **ἀσομαι**. p. pass. **ῆσμαι**, *interficio, suppliciis afficio.* Th. **χράω**, quod vide.

Διαχρῆσθαι μὴν, *seipsum interficere:* hinc **διαχρεωσῆναι**, Dor. pro **διαχρεθῆναι**, *interficiet,* 3. sing. f. 1. ind. m.

Διαχρῆναι, præs. inf. à **διαχράω**, vel **διάχρημι**.

Διαχρῆσθαι idem quod simplex **χρῆσθαι**, q. v.

Διάχρῡσος, ὁ ἡ ὐ, *deauratus, inauratus.*

Διαχύω, f. χύσω, id. q. **διαχῦσι**, *diffundo.*

Διαχωρῆσι, ῶ, f. ήσω, *pervado, peregrinor.* Th. **χῶρος**, *locus, ager.*

Διαχωρίζω, *separo, dejungo:* f. ίσω, p. **διαπεχώρικα**, a. 1. ind. act. **διεχώρισα**, præs. m. **διαχωρίζομαι**, *discedo:* **διαχωρίσθητι**, a. 1. imperat. pass. à **διά**, et **χωρίζω**. Th. **χωρὶς**, *seorsùm.*

Διάχωσις, εως, ἡ, *actio aggerandi* et *obstruendi aquam; aggeris oppositio:* à **διαχόω**, f. χώσω, *aggerem perducere.* Th. **χόω**, *aggero.*

Διάψαλμα, *vocis inter canendum*

mutatio, rhythmi commutatio, vicissitudo canendi: alii *pausam;* alii *alterius sensûs exordium;* et alii *cujusd. musicæ varietatis silentium,* dixerunt: à διαψάλλω, idem quod ψάλλω.

Διαψιύδομαι f. 1. m. ιύσομαι, *fallo, decipio, mentior;* item *fallor, frustror.* Th. ψιύδω, *fallo.*

Διαψιυδυζίζω, f. ίσω, *sibilos facio fraudulentos; susurro.*

Δίβαφος, υ, ὁ ᾖ ὁ, *bis tinctus;* purpuræ Epith. δίβαφος, υ, ὁ, *vestis purpurea:* à δίς, *bis,* et βάπτω, *tingo.*

Δίγαμμα, *duplex gamma;* Æolica litera figurâ et vi similis Latino F. Sic dicta quod duorum Γ sibi superimpositorum formam gerat.

Δίγλαινος, υ, ὁ ᾖ ὁ, *qui geminas oculorum pupillas habet:* à δίς, et γλήνη, *oculi pupilla.*

Δίδαγμα, ατος, τὸ, *documentum:* à διδάσκω, *doceo;* præt. ind. pass. διδίδαγμαι.

Διδακταὶ ἀρεταὶ, *virtutes* doctrinâ *comparatæ.* διδακτ', scil. πράγματα.

Διδακτικὸς, ὴ, ὸν, *aptus ad docendum:* et

Διδακτὸς, ὴ, ὸν, *doctus, a, um:* idem quod διδιδαγμένος· et *de rebus quæ doceri discive possunt.* Th. διδάσκω, *doceo.*

Δίδακτρον, υ, τὸ, *minerval:* ab eod. Th.

Διδάξαι, a. 1. inf. act. δίδαξα, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐδίδαξε, verbi διδάσκω, *doceo:* f. διδάξω.

Διδάξῃς, 2. pers. sing. a. 1. sub. act. διδάξω, f. 1. vel a. 1. sub. act. à διδάσκω, *doceo.*

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, *doctrina, actus docendi actus, doctrina, præceptio;* ab eod.

Δίδαχ', pro δίδαχε, *doce,* 2. sing. præs. imperat. act. à διδάσκω.

Διδασκαλεῖον, υ, τὸ, *locus docendi, schola;* et

Διδασκαλία, ας, ἡ, *doctrina, docendi munus; minerval:* ab eod.

Διδάσκαλος, ου, ὁ, *magister, præceptor:* ab eod.

Διδασκήμεν, et διδασκήμεναι, præs. inf. act. Ion. et Dor. pro διδάσκειν, à διδάσκω, *doceo.*

Διδάσκευ, *disce;* Dor. 2. sing. præs. imperat. pass. pro διδάσκου, ejusd. verbi.

Διδαστὸς, f. ὸν, Att. pro διδακτὸς, f. ξὴ, *doceo.*

Διδαυλῆσαι, a. 1. inf. act. verbi διδαυλὸς, idem quod

ΔΙΔΑΣΚΩ, *doceo, discere facio:* f. διδάξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ind. act. ἐδίδαξα, *as, t.* Διδάσκειν δρᾶμα, *fabulam edere* in theatro aut alias publicè; quod Cic. imitatus dixit *fabulam docere;* præs. pass. διδάσκομαι, *disco, certior fio:* in med. *eruditionem curo,* etiam, *docendum loco* vel *mando,* quo sensu dicitur pater διδάσκεσθαι filium, Plato. p. pass. διδίδαγμαι, a. 1. ind. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, et in 2. pl. ἐδιδάχθητε, *didicistis.*

Διδδχὴ, ᾶς, ἡ, *doctrina:* à διδάσκω.

Διδαχθῇς, *docearis:* 2. sing. a. 1. sub. pass. ejusd.

Διδάῶσι, 3. pl. præs. ind. act. Poët. pro διδῶσι, seu διδοῦσι, à δίδημι, idem quod δίδω, *ligo.*

Δίδη, Ion. et Poët. pro ἴδῃ, 3. sing. imperf. ind. act. à δίδημι, quod à δέω, *ligo.*

Διδήσαμεν, pro δίδεμεν, 1. pl. præs. ind. act. Pleonasmo literæ *a,* à δίδημι, *do.*

Διδεῖ, 3. sing. præs. ind. act. contr. διδέεσθα, pro διδοῖς, 2. sing. præs. ind. act. contr. et per Paragog. Æol. syllabæ θα à δίδω, pro δίδημι, *do:* sic et δίδει, Dor. pro δίδῃ, 2. sing. præs. imperat. act. contr. à δίδοε, -ε, pro δίδου, conjug. sec.

Διδέμεν, Ion. pro διδόναι, præs. inf. act. à δίδημι, *do.*

Δίδοτι, Dor. pro δίδωσι, *dat:* 3. sing. præs. ind. act. διδόντι, Dor. pro διδοῦσι, 3. pl. præs. ind. vel dat. pl. part. præs. act. à δίδημι, *do.*

Διδότω, 3. sing. præs. imperat. act. à διδοῦ, 2. sing. et in 2. pl διδοτε, *date;* à δίδημι.

Δίδυ, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐδίδυ, *dabat;* à διδύω· potest etiam esse imperat. præs. med. δίδυ, pro δίδοσο, *da;* et διδύνω, Poët. Epenth. pro διδύω, præs. inf. act διδύς, præs. part. act. διδύσι, 3. pl. præs. ind. act. à δίδημι, *do.*

Διδῦν, Ion. et Poët. pro διδόναι, *dare;* præs. inf. act. à δίδημι· vel inf. à

Διδίω, ῶ, f. ύσω, idem quod δίδημι.

Διδρήσκω, *fugio:* f. δρήσω, p. δρᾶκα, q. à δρᾶω, pro *fugio,* inus.; pro *fugio,* usitat. a. 1. ind. act. ἔδρᾶν, per Apocop. ἔδρᾱ, opt. δραίην, inf. δρᾶναι, Dor. pro δρᾶσαι, part. δρὰς· à δρᾶμι, conjug. sec.

Δίδραχμον, υ, τὸ, (sub. νόμισμα,) *DIDRACHMUM,* nummus duas continens drachmas, neut. gen. à

Δίδραχμος, υ, ὁ ᾖ ὁ, *qui duarum drachmarum pretii est:* à δίς, *bis,* et δραχμὴ, *drachma.*

Διδυμάων, *gemini -os:* nom. et acc. dual. à διδυμάων, ονος, quod à δίδυμος, υ, ὁ ᾖ ὁ, *geminus.*

Διδυματόκος, υ, ὁ, *gemelliparus:* à δίδυμος, *geminus,* et τίκτω, *pario;* p. ind. m. τέτοκα.

Διδυμίνεα, ας, ἡ, *quæ gemellis est fœtibus,* Cant. iv. 2.

ΔΙΔΥΜΟΣ, υ, ὁ ᾖ ὁ, *geminus, duplex:* δίδυμοι, *gemelli;* διδυμάονες, idem, et etiam *bini:* q. à δύω *duo.*

Διδυμοτόκοι, αν, αι, *parientes gemellos.*

Διδυμόχροος, contr. ους, ὁ ᾖ ὁ, *bicolor:* à δίδυμος, *duplex,* et χρόα, *color,*

Διδῶ, ῷς, ῷ, præs. sub. et

Δίδοθι, pro δίδου, Poët. et Æol. 2. sing. præs. imperat. act. à

ΔΙΔΩΜΙ, *do, dono, constituo:* imperf. ἐδίδων, ως, ω, vel ἐδίδουν, υς, υ, q. à διδόω, f. δώσω, a. 1. sub. act. δώσω, ῃς, ῃ, pro δόσω, ῃς, ῃ, p. δίδομαι, plusq. p. ἐδεδόμην, et διδόμην, Joh. xi. 57. a. 1. ind. act. ἔδομα, ας, ε, (habens -σα, pro -σε, a. 1. cum ἧμι, *mitto,* et τίθημι, *pono,* q. v.) a. 2. ind. act. ἔδον, ες, ε, a. 2. imperat. act. 2. sing. δός, et in 2. pl. δότε, *date;* a. 2. sub. act. δῶ, ῷς, ῷ, a. 2. opt. act. δοίην, et Attic. δοίμι, ις, ι, a. 2. inf. act. δοῦναι, a. 2. part. act. δούς, δόντος, *qui dedit;* perf. pass. δέδομαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἐδόθην, ης, η, a. 1. opt. pass. δοθείην, ις, ι, f. 1. pass. δοθήσομαι, ῃ, σται. Διδόναι δίκην, et διδόναι τιμωρίαν, signif. habent pass. ut Lat. *dare pœnas.* Tale est et διδόναι εὐθύνας, *rationem reposci* seu *rationes administratæ reipublicæ,* Demosth.

Διδοῦν, *dare:* præs. inf. act. Dor. pro διδοῦν.

Δίει, pro ἴδῃ, *timebat:* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à δίω, pro δέδια. Alii volunt esse a. 2. ind. act. verbi δύω, pro δύθω, cujus a. 2. ind. fit ἴδιον, ες, ε.

Διέβαινε, 3. sing. imperf. ind. verbi διαβαίνω, *transvado.* Th. βαίνω, *eo.*

Διεβίβασα, a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, *trajicio.*

Διεβλήθην, *delatus fui:* a. 1. ind. pass. à διαβάλλω, *trajicio, calumnior.* Th. βάλλω, *jacio.*

Διεγείρω, *excito, suscito, expergo facio:* f. διεγερῶ, p. διέγρηκα, a. 1. ind. act. διήγειρα, imperf. ind. pass. διεγειρέσκην, υ, ετο, a. 1. ind. pass. διεγέρθην. Th. ἐγείρω, *excito.*

Διεγερθὲις, *excitatus:* a. 1. part. pass. ejusd.

Διέγερσις, εως, ἡ, *excitatio:* ab eod.

Διέγνωκα, *dijudicavi, decrevi:* perf. ind. act. διέγνων, a. 2. ind. act. à διαγινώσκω.

Διαγγυάω, ῶ, *oppignero*; in med. *spondeo*; *sponsores do.*

Διαδάσσατο, *distribuit*: 3. sing. a. 1. ind. m. Poët. gem. σ, sic διαδάσσασθαι. 2. sing. ejusd. temp. pro διαδάσω, Ion. ω mutatur in αι à διαδάζω, *distribuo*; f. δάσω. Th. δαίω, *divido.*

Διδέξῃ, et διδίξαν, Ion. pro διδοξῇ, et δίδοξαν. 3. sing. et 3. pl. a. 1. ind. act. verbi διαδίνῡμι, f. ξω, p. χα, *ostendo.*

Διδήν, adv. διὰ φίλεος, Hesych. à δίημι, *trajicio*, aut *transeo.*

Διδίδοντο, σο, σο, imperf. ind. pass. à διαδίδωμι, *trado per manus.* Th. δίδωμι, *do.*

Διδέξεις, 3. sing. a. 1. ind. verbi διαδοκέω, vel διαδίκω, *video*; f. δοκήσω, vel δέξω.

Διδρα, *effugit*: Dor. pro διδρᾳ, 3. sing. a. 2. ind. act. à διδράσκω, *effugio*, quod à διὰ, et δρᾱμεῖν, inus. pro quo διδρᾰ́σκω usurpatur.

Διέδοσα, a. 1. ind. act. verbi διαδίδωμι, *per manus trado.*

Διέζωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à διαζώννῡμι, *præcingo*; f. ζώσω. Th. ζίω, ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo.*

Διέθιγε, *pepigit*; 3. sing. a. 2. ind. m. à διανίθημι· a. 2. ind. act. ἔθην, a. 2. ind. m. ἐθέμην· et

Διέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διανίθημι, *dispono*: à διὰ, et τίθημι, *pono.*

Δίευ, 3. sing. imperf. ind. act (tanq. à δέω) verbi δίημι, *transmitto, trajicio.* Potest enim esse 3. sing. præs. ind. act. verbi δίω, pro δείδω, *timeo.* Tum δίω, *trajice*, est 2. sing. præs. imperat. (ut ἴθι, vel εἶ, 3. sing. ἴτω, ab inusit. ἴω) verbi εἶμι, *eo.*

Διεδδὲς, ὸος, vel ὸος, et τὸ διαδῆς, *conspicuus, clarus, a, um.* Th. εἶδω, *video.*

Δίεδον, et διεδέδω, *dignosco, perspicio.* Th. εἶδω, *scio.*

Διέϊλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi διαείρω, *divido*; f. ήσω, p. ηκα, a. 2. ind. act. διεῖλον, ες, ε. Th. αἴρω, *capio.*

Διειλημένος, ε, *interceptus, distinctus*; part. perf. pass. à διαλαμβάνω.

Διείλησε, ejusd. verbi perf. ind. act.

Δίεμαι, *transeo, penetro, prosequor, narro.*

Διείρετο, *interroga*; 2. sing. præs. imperat. m. Ion. pro διείρεο· à

Διείρομαι, *inquiro, interrogo*: à διὰ et εἴρω.

Διεκβάλλω, *trajicio, per medium emitto*; p. διεκβέβληκα· à διὰ, ἐκ, et βάλλω, *jacio.* Hinc

Διεκβολὴ, ῆς, ἡ, *trajectio, eruptio.*

Διέκειτο, *constitutum erat*: 3. sing. imperf. ind. m. à διάκειμαι. Th. κεῖμαι, f. 1. m. κείσομαι, *jaceo.*

Διεκπίσσω, f. ψω, *perspicio*: à διὰ, ἐκ, et πίσσω.

Διεκρύη, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi διακρύσσω, *disseco.* Th. κρύσσω, *scindo.*

Διεκπλεύσει, f. πεύσω, *enavigo.*

Διέκπλους, contr. -ους, ου, ὁ, *transitus, eductio, enavigatio*: à διὰ, et ἐκπλέω, *enavigo.* Th. πλέω, *navigo.*

Διεκπλώσων, Ion. et Poët. pro διεκπλεῖν, *navigio trajicere*: præs. inf. act. contr. ab eod. verbo.

Διέκριθεν, Bœot. pro διεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à διακρίνω, *discerno.*

Διέκρους, contr. -ους, ου, ὁ, *fluxus aquarum per aliquem locum*: à διὰ, et ἐκρέω, quod ab ἐκρέω, *effluo.* Th. ῥέω, *fluo.*

Διεκώλυον, ες, ε, imperf. ind. act. à διακωλύω, f. ύσω· *obstitit prohibeo.* Th. κωλύω, *impedio.*

Διέλᾰβον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαλανθάνω, *lateo prorsus*; f. 1. m. λήσομαι, p. act. λέλημα. Th. λανθάνω, *lateo.*

Διελέλυν, imperf. ind. act. contr. à διαλελέλικα, *divulgo.* Th. λαλέω, *loquor.*

Διελιπόνει, f. λἄσω, *decurro in armis, transeo, trajicio.*

Διελίγετο, 3. sing. imperf. ind. m. vel pass. à διαλέγομαι, *colloquor.* Th. λέγω, *dico.*

Διελίγχω, f. ξω, p. χα, *redarguo, refello*; præs. pass. διελέγχομαι, *redarguor, reus fio*: p. pass. διήλεγμαι, vel -ήγμαι, ξαι, κται, part. διηλεγμένος, vel -ηγμένος, *accusatus.* Th. ἐλέγχω, *arguo.*

Διελεῖν, *divisisse*; a. 2. inf. act. διελὼν, a. 2. part. act. à διαείρω, *divido.* Th. αἴρω, *capio*; a. 2. ind. act. εἷλον, (ab obsol. ἑλέω, vel εἴλω), indè fort. Angl. to DEAL, A DEAL.

Διελεύσιμεθα, *transibimus*, 1. pl. f. 1. ind. m. verbi διέρχομαι, *transeo*; f. 1. m. διελεύσομαι.

Διελίχθη, 1. sing. et in 3. pl. διελίχθεσαν, a. 1. ind. pass. à διαλέγομαι, *dissero, colloquor.* Th. λέγω, *dico.*

Διελήλὔθα, *transivi*; Att. perf. ind. m. et

Διεληλυθέναι, acc. sing. mas. part. præt. m. à διέρχομαι, *transeo*, quod vide: et in p. ind. m. Att. διελήλὔθα.

Διέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi διαείρω.

Διελθεῖν, a. 2. inf. act. à διέρχομαι, *percurro.* Th. ἔρχομαι, *venio*; f. 1. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ind. act. ἦλθον.

Διηλοιδοῦντο, *convitiis afficiebantur*; 3. pl. imperf. ind. pass. à διαλοιδορέω, *convitior.* Th. λοίδορος, *convitiator.*

Διέλσουσι, 3. pl. a. 2. ind. m. pro διέλοσσι, à διαείρω, *divido*; a. 2. ind. act. διεῖλον. Th. αἴρω, *eligo.*

Διεμαρτυράμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. à διαμαρτύρομαι, *etiam atque etiam obtestor*; f. 1. m. διαμαρτυροῦμαι. Th. μάρτυς, *testis.*

Διεμάχοντο, 3. sing. imperf. ind. m. à διαμάχομαι, *dimico.* Th. μάχομαι, *pugno*; f. 1. m. μαχέσομαι.

Διεμβάλλω, f. 1. vel 2. act. βάλῶ, *injicio, immitto.*

Διεμείσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à διαμείζω, *partior, distribuo*; à διὰ, et μείζω, *divido.* Th. μείρω.

Διεμπιμπλάσι, -ᾶμι, f. πλάσω, *impleo.*

Διεμπολάω, -ῶ, f. ήσω, *coëmo, mercor, divendo.* Ex διὰ, et ἐμπολάω, *negotior.*

Διενίγκας, et διενίγκων, *præstans, eximius*; part. a. 1. et 2. act. à διαφέρω.

Διενίγκαι, ῃς, ῃ, a. 1. vel 2. sub. act. à διαφέρω, *differo.*

Διενίπαι, *conficere*; a. 1. inf. act. Poët. verbi διαφέρω.

Διενίσσετο, Ion. pro διενίσσοντο, 3. pl. pluscq. p. ind. pass. verbi διανίσσομαι, -ῦμαι, *cogito*: à διὰ, et νόος. Th. νόος, *mens.*

Διενίσχα, ας, ε, præt. ind. m. à διαφέρω, *differo*; f. ίσω, p. ind. m. ήνεγκα, et Att. ἐνήνοχα.

Διενιαυτίζω, f. ίσω, *totum annum in aliquo loco transigo*, vel *alicui rei incumbo*: à διὰ, et ἐνιαυτὸς, *annus.*

Διενόηθη, *doluit in corde*: 3. sing. a. 1. ind. pass. à διανόομαι.

Διεξάγω, f. άξω, *traduco, transigo, litem dirimo*: à διὰ, ἐξ, et ἄγω, *duco.*

Διεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, *traductio, transactio, compositio*; ab eod.

Διεξάϊξε, Dor. pro διεξήϊξε, *cum impetu transiit*: 3. sing. a. 1. ind. act. à διὰ, ἐξ, et δίσσω, *irruo*; f. ξω, a. 1. ind. act. ἤϊξα, ας, ε.

Διέξαμι, *narro, edissero, mente revolvo*; *recito*; item *transeo*: à διὰ, ἐξ, et εἶμι, *eo.*

Διέξειν, ejusd. 3. pl. præs. ind. cum ν ἐφελκ.

Διεξελᾶν, seu διεξελαύνειν, *transire*, præs. inf. act. Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω.

Διεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. et

Διεξελήλὔθα, ας, ε, *transii*; præt.

Digitized by Google

ind. m. Att. verbi διᾰξέχομαι, *pertranseo*.

Διᾰξελθεῖν, *transilisse*: a. 2. inf. act. ab eod.

Διᾰπτύσσειν, præs. inf. act. *explicare quod est implicitum, dissolvere*: à διὰ, ἴξ, et πτύσσω, *circumvolvo*. Th. πτύω, *volvo*.

Διᾰχειρονάω, -ῶ, f. ήσω, *pervestigo, perscrutor*. Ex διὰ, ἴξ, et ἰχνεύω, *indago*.

Διᾰξέχομαι, *pertranseo, digredior, enarro*: item *legendo percurro*: à διὰ, ἴξ, et ἔχομαι, *venio, eo*.

Διᾰξέχονται, ejusd. 3. pl. præs. ind. et διᾰξεχόμενος, η, ον, præs. part. ejusd.

Διᾰξήνασι, *enarrare*; Dor. pro διᾰξῆναι, præs. inf. act. à διᾰξαω, vel διᾰξημι, *enarro, transeo*; quod à διὰ, ἴξ, et ἷμι, vel ἵημι, *eo*, vid. Th. ἴω, *eo*.

Διᾰξήναι, pro διᾰγειν, *traducere*: vide in διᾰξήμεναι.

Διᾰξοδος, ου, ἡ, *compitum, digressus, decursus, exitus latior*: à διὰ, et ἔξοδος, *via quâ exitur*. Th. ὁδός, *via*.

Διᾰπεράσαι, ας, ι, aor. 1. ind. act. à διαπεράω, *trajicio*. Th. περάω, *transeo*; f. άσω, p. πεπέρακα: quod à πέρας, *terminus*, vel πέρα, *ultrà*.

Διᾰπέσσω, ις, ι, a. 2. ind. act. à διαπέσσω, *intercido, elabor*. Th. πέσσω, *cado*; f. 2. ind. med. πεσοῦμαι, p. act. πέπεσσα, a. 2. ind. act. ἔπεσον.

Διᾰπρέᾱδι, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro διέφραδον, ις, ι, *dixi, disserui*; à διὰ, et φράζω, *dico*; f. σω, p. πέφρακα, a. 2. ind. act. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Διᾰπρήσσουσι, *gubernant*; Dor. pro διέπρησσι, 3. pl. præs. ind. act. à διάπρασσω, *rego*.

Διᾰπραθέμενος, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi διαπέρθω, *devasto*. Th. πέρθω, *vasto*; a. 2. ind. act. per Metath. ἔπραθον.

Διᾰπρησσόμην, 1. pl. a. 2. ind. act. Ion. pro διαπρήσσω, *efficio*. Th. πράσσω, vel -σσω, *facio*. Est et διαπρήσσω, *pertranseo*; factum per Sync. et Epenth. σῦ σ, à διὰ, et fut. πρᾱξέω, quod à πρᾱάω, *transeo*, venit.

Διέπω, *administro, rego, guberno*: à διὰ, et ἕπω, *curo, ago, operor*, q. v.

Διεργάζεσθαι, præs. inf. *confícere, interficere*: vide ἐργάζομαι.

Διερεθίζω, f. ίσω, *valdè irrito, excito*; undè διερεθισμα, ατος, τὸ, *irritamentum*.

Διερείδω, f. ίσω, *infigo*; διερείδομαι, *innitor; urgeo, instо*; διερείδομαι σκίπωνι χειρὸς, *baculo innitor*, Eurip. Hec. 65.

Διερέσσω, -σσω, f. ξω, *trajicio, remigo per*.

Διερευνάω, -ῶ, f. ήσω, *indago, pervestigo, perscrutor*: à διὰ, et ἐρευνάω, *indago*.

Διερεύνων, ejusd. part. præs. act. contr.

Διερὴν, acc. sing. f. g. Ion. à διερὸς, ὰ, ὸν, *humidus, madidus*. Th. δαίνω, vel δίημι, *humecto*.

Διερμηνεὺς, εῦ, ὁ, *interpres*: à διερμηνεύω, *interpretor*; imperf. ind. act. διερμήνευον, ες, ε, præs. imperat. act. διερμήνευε, ετω, f. 1. act. εύσω, p. act. διερμήνευκα: à διὰ, et ἑρμηνεύω, *interpretor*: quod ab ἑρμανὴς, *interpres*.

Διερρήγνυμεν, σο, σε, imperf. ind. pass. verbi διαῤῥήγνῡμι, *dirumpo*. Th. ῥήγνυμι, *frango*; f. ῥήξω, p. ἔῤῥηχα.

Διέρρηξα, ας, ε, ejusd. aor. 1. ind. act.

Διέρρῑψα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαῤῥίπτω, *disjicio*: à διὰ, et ῥίπτω, *jacio*; f. ψω, p. ἔῤῥιφα.

Διέρχομαι, *transeo, prætereo, progredior, enarro, percurro; conficio, perago; obambulo*: imperf. ind. m. διηρχόμην, ου, ετο, f. 1. m. διελεύσομαι, a. 2. ind. act. διῆλθον, ες, ε, a. 2. sub. act. διέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. act. διελθεῖν, a. 2. part. act. διελθὼν, όντος, præt. m. Att. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *eo, venio*.

Διερωτάω, ῶ, *percontor, interrogo*: fut. ήσω, præt. διηρώτηκα, a. 1. ind. act. διηρώτησα, a. 1. part. act. διαρωτήσας, αντος. Th. ἐρωτάω, *quæro*.

Διεσάφησα, ας, ε, et in 3. pl. διεσάφησαν, a. 1. ind. act. à διασαφέω, *significo*; p. act. διασεσάφηκα. A διὰ, et σαφὴς, *perspicuus*.

Διέσεις, εως, ἡ, *divisio; transmissio*; item *musicus tonus minimus*: à δίεμαι, *transmitto*; quod à διὰ, et ἵημι. Est et δίεσις, *perfusio*; à δίημι, *perfundo*.

Διεσπείδασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασπείδω. Th. σπείδω, *dispergo*.

Διεσπερόνησε, ας, ε, a. 1. ind. act. διεσπερονήθην, a. 1. ind. pass. à διασπερονίζω, *dispergo*; f. ίσω. Th. σπερονίζω, *spargo*.

Διεσπάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διὰ, et σπαράσσω, vel -άττω, *discerpo, lacero*; f. ξω, p. ἐσπάραχα, a. 1. part. act. σπαράξας.

Διεσπάρην, 1. sing. et in 3. pl. διεσπάρησαν, a. 2. ind. pass. sic διέσπαρσαν, ες, ε, a. 2. ind. act. à διασπείρω, *dispergo*; f. σπερῶ, a. 1. ind. act. διέσπειρα. Th. σπείρω, *semino*.

Διεσπάσθαι, perf. inf. pass. à διασπάω, *discerpo*; f. άσω, p. διέσπασμαι, a. 1. ind. pass. διεσπάσθην. Th. σπάω, *traho*.

Διέσπασε, ας, ε, a. 1. ind. act. à διασπάω. Vide διεσπάρην, suprà.

Διέσσυτο, *motus est*; 3. sing. plusq. p. ind. pass. Poët. pro διεσείετο, à perf. ἴεσμαι, per Metathesin pro σέσυμαι, ab inus. σύω, vel à σεύω, *agito*; f. 1. pass. συθήσομαι. Th. σεύω, *quatio*.

Διεστάλησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. et

Διεστελλάμην, ω, ατο, et in 1. pl. διεστελλάμεθα, a. 1. ind. m. à διαστέλλω, *mando*; f. τελῶ, p. διέσταλκα, a. 2. ind. m. διεστάλμην, p. m. διέσταλμαι. Th. στέλλω, *mitto*.

Διέστην, ης, η, *dijunctus fui*, a. 2. ind. act. à δίϊστημι, *disto*; f. διαστήσω, p. διέστηκα, -ακεα, ας, ε, a. 1. ind. act. διέστησα. Th. ἵστημι, *sto*.

Διεστίχι, *discessit*; 3. sing. a. 2. ind. act. verbi διαστίχω, f. ξω, *discedo*. Th. στίχω, *vado*.

Διεστραμμένος, η, ον, *perversus*, a, um; perf. part. pass. à διαστρέφω, *perverto*; f. ψω, p. διέστροφα. A διὰ, et στρέφω, *verto*.

Διεστρέφθην, ης, η, a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.

Διεστῶς, et in f. g. διεστῶσα, et in acc. pl. fœm. διεστώσας, *dissitus*: perf. part. act. per Crasin, pro διεστηκὼς, -ηκυῖα, et Ion. -ηκὼς, et per Crasin, -ηκῶς, ῶσης, et in f. g. -ηκῶσα, -ᾶσης, et in n. g. -ηκῶς. Th. ἵστημι, *sto*.

Δίεχε, *divisit*; 3. sing. a. 2. ind. act. à δίχω. Th. ἴχω, *habeo*.

Διεσώθην, ης, η, et in 3. pl. διεσώθησαν, a. 1. ind. pass. Hinc a. 1. opt. pass. διεσωθείην, verbi διασώζω, *conservo*. Th. σώζω, *servo*.

Διέσωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασώζω. Th. σώζω, *servo*.

Διέταξι, *disposuit*; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διατάσσω, vel -ττω, *ordino*; f. ξω, p. τέταχα. Th. τάσσω, -ττω.

Διεταράχθην, ης, η, *perturbatus fui*; a. 1. ind. pass. à διαταράσσω, vel -ττω, *perturbo*; f. ξω, p. χα. Th. ταράσσω, *turbo*.

Διετμήσαντο, *destinarunt*; 3. pl. a. 1. ind. m. à διατμήσω, *certis signis probo*, vel *ostendo*; f. ήσω, a. 1. ind. act. διέτμησα. Th. τίμημα, *signum*.

Διετέλει, 3. sing. imperf. ind. act. contr. verbi διατελέω, *permaneo*; f. έσω, et ήσω, a. 1. ind. act. διετέλεσα. Th. τέλος, *finis*.

Διετετεύχατο, Ion. pro διετετεύγμεθα ἦσαν, *instructi fuerunt*; 3. pl.

plusq. perf. ind pass. verbi διατάσσω, q. v.

Διετήρει, 3. sing. imperf. ind. act. διετήρουν, -ον, ες, -ας verbi διατηρέω, *conservo*; f. ήσω, p. ηκα, a. 1. ind. pass. διετηρήθην, ης, η. Th. τηρέω, *servo*.

Διετηρίς, ίδος, ή, idem ac διετία, et ab iisd.

Διετὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *bimulus, biennis*: à δὶ, pro δὶς, *bis*, et ἔτος, *annus*.

Διετία, ας, ἡ, *biennium*: à δὶς, *bis*, et ἔτος, *annus*.

Διετμήαγεν, *divisi sunt*; pro διετμήγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. Bœot. Sync. à διατμήγω, vel -τμήσσω, *disseco*: f. 2. act. -τμαγῶ, a. 2. ind. act. ἐτμάγην. Th. τέμνω, *seco*, q. v.

Διέτμαξιν, Dor. pro διέτμηξιν, *discidit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Διέτριβεν, ες, ε, imperf. ind. act. verbi διατρίβω, *commoror*. Th. τρίβω, *tero*; f. ψω, p. τέτριφα.

Διέτρηνεν, *dilapidavit*; 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Διεχρίνουν, ῶ, f. ήσω, *discerno, distinguo, dijudico, disputo, discutio, accurate examino*. Ex διὰ et ἐπιχρίνω, *dijudicatu facilis*.

Διεχρίνησις, εως, ἡ, *discretio, discussio*.

Διεωλάβλαμαι, ᾶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *metuo; caveo*.

Διεωνάζω, f. άσω, *consopio*: à διὰ et ὀνάζω, *sopio*. Th. ὀνὴ, *lectus*.

Διέφαυσεν, *illuxit*: 3. sing. a. 1. ind. act. cum ι ἐφίλα. à verbo διαφαύσκω, f. φαύσω. Th. φάω, *luceo*, q. v.

Διεφθάρεν, ες, ε, a. 2. ind. pass. à διαφθείρω, *corrumpo*; f. τρῶ, p. διέφθαρκα, a. 1. ind. act. διέφθειρα, a. 1. inf. act. διαφθῆραι, p. m. διέφθορα· à διὰ et φθείρω, *corrumpo*. Th. φθίω, idem.

Διέφθαρμαι, perf. pass. διαφθαρμένος, part. perf. pass. ejusd. verbi.

Δίεφυ, 3. sing. a. 2. ind. act. à διὰ, et φῦμι, vel φύω, *gigno, nascor*; a. 2. ind. act. ἔφυν, ες, ε.

Διαχυσιασθῆ, *interfecistis*; 2. pl. a. 1. ind. m. διαχυσιάσθην, ω, ασα, verbi διαχυσίζω, *interficio*: f. ίσω, p. διαχυσιχάμαι, a. 1. ind. act. διχάμενα. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, *manus*.

Διαχὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *disjunctus, discretus*; cui opp. συνεχὴς, *continuus*.

Διαχήσασα, 3. sing. a. 1. ind. m. διαχησάμην, ω, ασα, à διαχέομαι, f. 1. m. ήσομαι, idem quod χέομαι, *utor*, quod à χράω, *commodo*.

Διέχω, *dijungo, distineo*; *disto*: à διὰ, et ἴχω.

Διέψυσεν, 3. sing. perf. ind. pass. διέψυσμαι, σαι, σται verbi διαψύχω, *mentior*. Th. ψεύδω, *fallo, decipio*.

Δίζει, *quære*, 2. sing. præs. imperat. m. Ion. pro δίζεο, præs. inf. m. δίζεσθαι· et

Δίζηαι, Poëticâ Ectasi, pro δίζεαι, Ion. pro δίζεσαι, 2. sing. præs. ind. m. à

Δίζημαι, -ημαι, et -ημι, *quæro*: f. 1. m. διζήσομαι. Th. δίζω, idem.

Διζήμενοι, *perquirenti*; præs. part. ab eod. verbo.

Δίζυξ, ὕγος, ὁ ἡ ἡ, *bijugis, e*, vel *bijugus, a, um, duplex*: à δὶς, *bis*, et ζυγὸς, *jugum*, à ζεύγνυμι, *jungo*: invenitur et δίζυγος, υ, ὁ καὶ ἡ, idem: ex antec. gen. factum.

ΔΙΖΩ, *dubito*; *quæro*; *studeo*: f. σω, p. κα. Hinc δίζημαι, f. ήσω, (qu. à διζίω, obsol.) idem, de quo suprà.

Δίζωσ, Dor. pro δίζυξ, *geminum*, n. g. contr. à δίζοος, ους, et δίζους, *duplicis vitæ*: à δὶς, *bis*, et ζωὴ, *vita*.

Δίζωος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui geminam habet vitam*: à δὶς, et ζωὴ, *vita*.

Δῖη, *divina*, Ion. pro δία, f. g. à δῖος, q. δῖος, *Jovialis*: à Διὸς, gen. à Ζεὺς, *Jupiter*.

Διήγαρα, ας, ε, et in 3. pl. διήγειραν, a. 1. ind. act. verbi διεγείρω, *excito*; f. ερῶ, p. διήγερκα, a. 1. ind. pass. διηγέρθην ex διὰ, et ἐγείρω, *excito*, q. v.

Διηγήσαμ, -ᾶμαι, *narro, commemoro, dissero*; διηγέω, contr. -ῶ, *narra*, præs. m. imperat. f. 1. m. διηγήσομαι, p. pass. διήγημαι, a. 1. ind. m. διηγησάμην, ω, ασα, a. 1. sub. m. διηγήσωμαι· à διὰ, et ἡγέομαι, *duco*, q. v.

Διήγημα, ατος, τὸ, et

Διήγησις, εως, ἡ, *narratio*; *commemoratio*: à perf. ind. pass. præced. verbi.

Διῆεν, plusq. p. ind. m. et in 3. pl. διῆισαν, -εισαν, Att. à δίημι, *transeo*: à διὰ, et ἵημι, *eo*, q. v.

Διηθέω, ῶ, et διήθω, *percolo, elixo*: f. ήσω à διὰ, *per*, et ἠθέω, vel ἦθος, *colo*.

Διηίνεν, -ον, ες, -ας, ε, -α, imperf. ind. act. contr. à διανοέω, *ministro*: f. ήσω, p. διηίνηκα. Th. νεὼς, *festino*, q. v.

Διηονεῖν, *ministro*, et διήνονες, υ, ὁ, *minister*; Ion. pro διανοεῖν, et διάνονες, q. v.

Διηόνιον, *ducenti*: pro διακόσιοι· à δὶς, *bis*, et ἔνανον, *centum*, q. v.

Διήνα, *pervado, pertranseo, pertineo*; f. ξω· à διὰ, et ἥνω, *venio*, q. v.

Διῆλθεν, 3. sing. a. 2. ind. act. à διέρχομαι, *transeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*; f. 1. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ind. act. per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Διήλλαντον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi διαλλάσσω, *litem dirimo, permuto*. Th. ἀλλάσσω, *muto*; f. ξω, p. χα.

Διημαρτήκασι, 3. pl. perf. ind. act. à διαμαρτάνω, *aberro*. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*; f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, a. 2. ind. act. ἥμαρτον.

ΔΙΗΜΙ, f. ήσω, *humecto, perfundo, diluo*.

Διήνεκα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαφέρω, *differo*; f. διοίσω, a. 2. ind. διήνεγκον. Th. φέρω, *fero*, q. v.

Διηνεκέσσιν, dat. pl. Poët. à

Διηνεκὴς, ὁ ἡ ἡ, et τὸ διηνεκὲς, gen. ἐος, *perpetuus, perennis, continuus*: à διὰ, et ἠνεκὴς, *continuus*: διηνεκὲς, adverbialiter, et

Διηνεκῶς, et διηνεκέως, apud Poët. adv. *continuò, assiduè, perpetuò*.

Διήνεμος, υ, ὁ, *locus venti flatibus expositus*: δι' ὃ ὁ ἄνεμος πνεῖ. Vel *qui à vento fertur*, vel *instar venti velox*. Th. ἄνεμος, *ventus*, q. v.

Διηνίχθην, -ίγχθην, *dissensi*; aor. 1. ind. pass. à διαφέρομαι.

Διήνοιξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. διηνοίχθην, ας, η, *apertus fui*; a. 1. ind. pass. à διανοίγω, *adaperio*: quod ex ἀνοίγω, compos. ex ἀνὰ, et οἴγω, *aperio*, q. v.

Διῆξε, per Crasin Ion. pro διήιξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαΐσσω, *cum impetu transeo per aliquem locum*. Th. ἄϊσσω, *ruo, irruo*, q. v.

Διηπόρεον, 3. sing. imperf. ind. act. διηπόρεον, -ουν, à διαπορέω, *ambigo*; fut. ήσω, præt. διηπόρηκα à διὰ, et πόρος, *transadigo*: præt. ind. med. πέπορα.

Διήρεσα, *trajeci*; a. 1. ind. act. irregulariter, à διερέσσω. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, *remigo*.

Διήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, sub. νῆς, (vel δίηρις πλοῖον) *biremis, navis quæ binis remis agitur*: à δὶς, *bis*, et ἐρέσσω, *remigo*, q. v.

Διήρτηται, -ηται, 3. sing. perf. ind. pass. διηρτημένος, -ημένος, η, perf. part. pass. à διαείρω, *distinguo*. Th. αἴρω, *capio*, q. v.

Διηρμήνευσε, ες, ε, imperf. ind. act. à διερμηνεύω, *interpretor*; f. εύσω. p. διηρμήνευκα. Th. ἑρμηνεὺς, *interpres*.

Διήρπακα, -ξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διαρπάζω, *diripio*.

Διήρχθην, a. 1. ind. pass. qu. à διάγω, *dirimo*. Th. ἄγω, *includo*, q. v.

Διῆχμαι, ω, ται, imperf. ind. med. verbi διέχομαι, *transeo*. Th. ἔχομαι, *eo, venio*, q. v.

Διῶσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. regulariter, à δίωμι, *transmitto*, fut. δώσω, quod à δίω. Th. ἵημι, *mitto*, q. v.

Δητᾶτο, 3. sing. imperf. ind. m. contr. à διαιτάομαι, *vitam dego.* Th. δίαιτα, *vivendi mos*, q. v.

Διήτησα, *arbitratus sum*; pro ἰδιαίτησα, a. 1. ind. act. verbi διαιτάω. Th. δίαιτα, *arbitrium.*

Διηχίω, -ῶ, f. ήσω, *personо.* Th. ἦχος, *sonus*, q. v.

Διθάλασσος, vel -αττος, ου, ὁ, ἡ, *bimaris*: à δίς, *bis*, et θάλασσα, *mare.* Est ergo locus qui utrinque mari adluitur.

Διθυραμβοποιέω, ῶ, f. ήσω, *dithyrambos facio*: à

Διθύραμβος, ου, ὁ, *DITHYRAMBUS*: *genus carminis in honorem* Bacchi; cujus quoque cognomen est, quòd bis natus duas q. januas penetrârit. Ex δίθυρος, *biforis*, et ἰμβαίνω, *ingredior.*

Δίθυρος, ον, ὁ ἡ ἡ, *biforis*, *bivalvis*: à δίς, *bis*, et θύρα, *janua*, q. v.

Δῖ, *Jovi*; dat. sing. à Ζεύς, Διός, *Jupiter.*

Δίημι, *transmitto*, *trajicio*; *dimitto*: undè διαμίνος, part. perf. pass. *dimissus*: à διά, et ἵημι, *mitto.*

Δίϊνέομαι, -οῦμαι, *vado*, *permeo*: *pervenio*; *enarro*: præs. part. m. διϊνέμενος, f. 1. m. διΐξομαι, p. pass. διΐγμαι, a. 2. ind. m. διϊκόμην, ου, ετο. Th. ἱκνέομαι, *venio*, q. v.

Διΐξομαι, *permeabo*; ejusd. f. 1. ind. m.

Διΐστης, vel Διοστης, ίος, ὁ ἡ ἡ, à *Jove delapsus*, *qui cœlitùs decidit*: ut pluvia, &c. undè fluvios διΐστίας appellat Hom. à dat. et gen. Ζεύς, *Jupter*, et ἵστω, *cado.*

Διϊστάμενος, præs. part. m. à διϊστάμαι, *pervolo.* Th. ἵστημι, *volo*; f. 1. m. στήσομαι.

Διΐστημι, *dirimere*; præs. inf. act. verbi διΐστημι.

Διΐστημι, *dirimo*, *divello*: à

Διΐστημι, *distinguo*, *separo*, *disto*; f. διαστήσω, p. διΐστημα, a. 1. ind. act. διΐστησα, a. 1. part. act. διαστήσας, αντος, a. 2. ind. act. διέστην, ης, η, *disjunctus fui*: à διά, et ἵστημι, *statuo*, q. v.

Διϊσχυρίζομαι, *affirmo*, *assevero*: imperf. m. διϊσχυριζόμην, ου, ετο· à διά, et ἰσχυρίζομαι, quod ab ἴσχυρος. Th. ἰσχύς, *robur.*

Διΐχθαι, perf. ind. pass. à διΐκνέομαι, *pervenio.*

Δίκα, ας, ἁ, Doricè pro δίκη, ης, ἡ, *mos*, *consuetudo*, q. v.

Δικαζίμενος, *decernere*; præs. inf. act. Ion. pro δικάζειν· et

Δικάζεσθαι, *judicio premi*: præs. inf. pass. à

Δικάζω, *jus dico*, *judico*; item *litigo*, *in jus voco*: f. ἔσω, p. ασα, part. præs. act. δικάζων, ουσα· præs. part. pass. δικαζόμενος. Th. δίκη, *jus*, q. v.

Δίκαί, pro δίκαιαι, *justa*: à δίκαιος.

Δικαία, ας, ἡ, Poët. pro δίκη, ης, ἡ, *justitia.*

Δικαιοῦμαι, præs. ind. pass. Dor. pro δικαιοῦμαι, *mulctor*: vide δικαιόω.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, *jurisdictio*; item *causa idonea*: et

Δικαιοδότης, ου, ὁ, *juris dator*, *juridicus*: à δίκη, *jus*, et δίδωμι, *do*, q. v.

Δικαιόεσθε, -ῦσθε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. pass. verbi δικαιόω.

Δικαιοπραγία, ας, ἡ, *justum judicium*; q. d. δικαία πρᾶξις· à δίκαιος, et πρᾶγμα, *judico*, q. v.

Δικαιοπρίτης, ου, ὁ, *justus judex*; qu. δίκαιος κριτής· ab eod.

Δικαιολογέω, -ῶ, f. ήσω, *judicio contendo*; *accuso*; *defendo*: et

Δικαιολογία, ας, ἡ, *causæ suæ defensio*; *allegatio.* Th. λέγω, *colligo*, q. v.

Δικαιόπολις, ιος, ὁ ἡ ἡ, *justitiam in suis urbibus colens*; Epith. insulæ, Pind. à πόλις, *urbs*, et δίκη, *jus.*

Δίκαιος, αία, αιον, *justus*, *a*, *um*; *æquus*, *dignus*, *innocens*, *probus*: in compar. δικαιότερος, superl. δικαιότατος. Th. δίκη, *jus.*

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, *justitia*, *æquitas*: ab eod.

Δικαιόω, ῶ, *justifico*, *justum et æquum pronuntio*; *justum censeo*, præs. inf. act. δικαιόειν, contr. -οῦν, part. præs. act. δικαιόων, -ῶν, -ώοντος, -ῶντος, fut. ώσω, præt. δεδικαίωκα, præs. ind. pass. δικαιόομαι, -οῦμαι, *justificor*, *absolvor*; item *mulctor*: præs. inf. pass. δικαιόεσθαι, -ῦσθαι, perf. pass. δεδικαίωμαι, part. perf. pass. δεδικαιωμένος, a. 1. ind. pass. ἐδικαιώθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. δικαιώθητι, ήτω, a. 1. sub. pass. δικαιωθῶ, ῆς, ῆ, fut. 1. pass. δικαιωθήσομαι, ῇ, εται. Them. δίκη, *jus*, q. v. Hinc

Δικαίωμα, ατος, τὸ, *justè factum*; *jus*; *privilegium*; *justificatio*; δικαιώματα, ων, τὰ, *mandata Dei de externis ceremoniis.*

Δικαίως, adv. *justè*, *meritò*, *jure*: à δίκαιος, q. v. Et

Δικαίωσις, ως, ἡ, *justificatio*: ab eod.

Δικᾶν, *judicare*; Ion. pro δικάζειν.

Δικανικός, ὴ, όν, *forensis*, *judicialis*; item *causidicus.* Th. δίκη, *jus*, q. v.

Δικανός, ὁ, ἡ, *causidicus*, qui δίκας tractat: à Th. supradict.

Δικέφαλος, ὁ, ἡ ἡ, *biceps*; δικέφαλοι, οι, *bicipites*: à δίς, *bis*, et κέφαλον, *caput*, q. v.

Δίκης, acc. pl. à δίκη, ης, ἡ, *jus*, q. v.

Δικάσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. à δικάζω, *jus dico*, q. v.

Δικασπόλος, ω, ὁ, *judex*, *qui versatur circa jus*: *rex*: à δίκη, et πολέω, *versor.*

Δικάσσαι, gen. σ. Poët. pro δικάσαι, a. 1. inf. act. δικάσω, 3. sing. f. 1. ind. act. à δικάζω, *jus dico.* Th. δίκη, *jus*, q. v.

Δικαστήριον, ω, τὸ, *forum judiciale*, *tribunal*; *judicium*: et

Δικαστής, οῦ, ὁ, *judex*, *ultor*: à δικάζω, perf. ind. pass. δεδίκασμαι.

Δικαστικός, ὴ, όν, *ad judicium pertinens*; *judiciarius*: ab eod. verbo.

Δῖ'ΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, *ligo bifidus*, *bidens*, *instrumentum rusticum*: q. à δίς, et κέλλω, *moveo*, q. v.

Δικέρως, ω, ὁ ἡ ἡ, item δικέρος, ω, δίκερος, δικέρεως, δίκερως, δίκερος, et δίκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, *bicornis*: à δίς, et κέρας, *cornu*, q. v.

Δικέφαλος, ω, ὁ καὶ ἡ, *biceps*: à δίς, et κεφαλὴ, *caput*, q. v.

Δῖ'ΚΗ, ης, ἡ, propriè *jus*, (νόμος, *lex*, et θέμις, *fas*:) *justitia*, *DICA*, *causa*, *judicatio*; *pœna*, *vindicta*; item *mos jure receptus*: δίκην δίδοναι, *dare pœnas*, *causam dicare*, *judicio sisti*: δίκην λαβεῖν, *sumere pœnas.*

Δίκην, (sub. κατὰ) *more*: à δίκη, *mos*, q. v.

Δίκησις, ιος, ἡ, *vindicta*: qu. à δικάω.

Δικλὶς, ίδος, ἡ, *fores geminæ*, *valvæ bifores*: à δίς, *bis*, et κλάω, *claudo*; vel à κλείς, *clavis.*

Δικογραφία, ας, ἡ, *scriptio causarum.* Th. γράφω, *scribo*, et δίκη, *causa*, q. v.

Δίκρανος, ω, ὁ ἡ ἡ, *biceps*: cui duo κράνα.

Δῖ'ΚΤΑΜΝΟΝ, seu δίκταμνον, ου, τὸ, et δίκταμνος, ου, ὁ, *DICTAMNUM*, *-US*, herba sic dicta: Angl DITTANY: à

Δίκτη, ης, ἡ, *mons in Creta.*

Δῖ'ΚΤΥΟΝ, ου, τὸ, *rete*: q. à δίκω, *jacio.* Hinc

Δικτυόω, -ῶ, f. ώσω, *irretio.*

Δικτυωτός, ὴ, όν, *ad formam retis factus*, *reticulatus*: à δίκτυον, *rete*, q. v.

Δῖ'ΚΩ, *jacio*, *dejicio*: δίκω pro βάλλω.

Δίλημμα, ατος, τὸ, *DILEMMA*, *syllogismus utrinque constringens*: à δίς, et λῆμμα, quod à λαμβάνω, *capio*, q. v.

Διλογέω, -ῶ, f. ήσω, *bis idem dico*, *res easdem*, vel *antedictas repeto.*

Δίλογος, ω, ὁ ἡ ἡ, *bilinguis*, *fallax*: à δίς, et λόγος, *sermo.*

Δίλοφος, ου, ὁ ἡ ὁ, vel -ος, -η, -ον, *duplicem cristam habens:* à δίς, et λόφος, q. v.

Διμάχαιρος, ων, οἱ, *binis gladiis armati.*

Διμερὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *bipartitus, bimembris:* et

Διμερῶς, adv. *bipartitò:* à δίς, et μέρος, *pars,* quod à μάρω, *divido.*

Διμηλαίνω, f. ανῶ, *labra moveo, distorqueo:* à δὶς, et μῆλα, *labra,* q. v.

Δίμιτρον, ου, τὸ, *ligamen duplex;* à δὶς, et μίτρα, *cinctus,* q. v.

Διμνεῶος, αία, αῖον, *qui duarum minarum est, duarum minarum pretium æquans:* ex δὶς, et μνᾶ, *mina.*

Δίνᾶσι, Dor. et Ion. pro δίνησι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi δινέω, *moveo.* Th. δῖνη, *vortex,* q. v.

Δινέμεν, *vertere;* præs. inf. act. Ion. ut δινήμεναι, Æol. pro δινεῖν· à δίνεω, *moveo,* ab eod.

Δινεύεσκ', pro δινεύεσκε, *volutabat se;* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐδίνευε· à

Δῖνεύω, f. εύσω, Æol. pro

Δίνεω, *instar vorticis circumago, moveo, verso; moveo* vel *voluto me, versor:* f. ήσω, p. δεδίνηκα· à

ΔΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *vortex, gurges:* δίνης, dat. pl. Ion. pro δίνεσι.

Δινήεις, εσσα, εν, *vorticosus, a, um.* Th. δῖνη, *vortex,* q. v.

Δινητὸς, ἡ, ὸν, *volubilis.* Th. δῖνη.

Δινόεσσα, ας, ἡ, *violentus vortex:* quasi δῖνη βιαίη.

Δῖνος, ου, ὁ, idem ac δῖνη, *turbo, gyrus;* item *vertigo, tornus, poculum:* at

Δινὸς, ἡ, ὸν, *vorticosus:* et δινώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, idem, à δῖνη, q. v.

Δινόω, ῶ, f. ώσω· et δίνεω, f. νῶ, *torno:* ab eod. q. v.

Δινωτὸς, ἡ, ὸν, *rotundus, versatilis, torno factus:* ab eod. verbo.

Δξὶς, ἡ, ὸν, *geminus:* Ion. pro δισσὸς, ἡ, ὸν, idem.

Διὸ, conj. *ideò, propterea, idcirco, proindè, quapropter, quamobrem:* à διὰ ὅ, *propter quod.*

Διοβόλας, α, ὁ ἡ ἡ, à *Jove missus.* Soph.

Διογενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *Jove genitus,* seu *ortus; generosus:* voc. ὦ Διογενὲς· à Ζεὺς, gen. Διὸς, *Jupiter,* et γίνομαι, *nascor,* q. v.

Διογένης, εος, ὁ, *DIOGENES:* nom. propr. Philosophi Sinopensis Stoici.

Διόγνητος, ε, ὁ ἡ ὁ, *Jove generatus, generosus:* Etiam nom. propr. à Διὸς, gen. Ζεὺς, et γνητὸς, per Sync. pro γνωτός. Th. γίνομαι, *nascor,* q. v.

Διδινέω, *iter facio per, transeo, commeo:* imperf. ind. act. διδίνεον, f. ενσω, p. διδίνευκα, a. 1. ind. act. διδίνευσα· à διὰ et δῖνος.

Διεδυσπορέω, -ῶ, f. ήσω, *permeo:* à διὰ δυσὶ, et πόρος, p. ind. m. πέπορα.

Δίοδος, ου, ἡ, *transitus:* à διὰ, et ὁδὸς, *transeo,* q. v.

Διόθεν, adv. è loco, à *Jove.* Th. Ζεὺς, gen. Διὸς, *Jupiter.*

Διοιδαίνω, *intumesco, erumpo.*

Διοικίω, -ῶ, *seorsum habito;* item activè *ordino, rego, administro;* præs. imperat. act. 2. sing. contr. διοικεῖ, f. ήσω, p. διῴκηκα, 3. sing. præs. ind. pass. contr. διοικεῖται, f. 1. m. διοικήσομαι· à διὰ, et οἰκίω, *domum habeo, habito.* Th. οἶκος, *domus,* q. v.

Διοικῆσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διοίκησις, εως, ἡ, *administratio, moderatio:* à perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Διοικητὴς, οῦ, ὁ, *negotiorum gestor, dispensator.*

Διοικίζω, fut. ίσω, præt. ικα, *dissocio, incolas dispergo, sparsim colloco:* à διὰ, et οἰκίζω, *ædifico,* ab οἶκος, *domus,* q. v.

Διοικίσαντας, acc. pl. præs. part. act. contr. à διοικίσω, q. v.

Διοιστρίαι, ῶν, f. ήσω, *vehementi cupiditate* ac *propè insanâ incendo.*

Διοίσω, *differam:* 1. sing. f. 1. ind. act. verbi διαφέρω, *differo.*

Διοκλεὶς, ῆος, ἡ, *DIOCLEUS:* accusat. sing. Διοκλῆα, nom. propr.

Διοκλῆος, εος, ὁ, contract. pro Διοκλέης, *DIOCLES,* nom. propr. acc. sing. Διοκλέα.

Διοκτύπει, ῳ, ὁ ἡ ὁ, *fulmine ictus.*

Διολισθαίνω, -θίω, ῶ, f. ήσω, *labor, dilabor, effugio.*

Δίολκος, ου, ὁ, Tractatus in Isthmo Corinthiaco, ubi naves ex Ionio in Ægæum et vicissim trahebantur: à δίλκω.

Διόλλυμι, -ῦω, f. διολέσω, *dispergo:* à διὰ, et ὄλλυμι, q. v.

Διόλου, adv. *omninò, in totum, perpetuò.* Th. ὅλος, q. v.

Διομήδη, ης, ἡ, *Diomedea,* nom. proprium mulieris.

Διομήδης, εος, ὁ, *Diomedes,* nom. propr. viri.

Διόμνυμαι, σαι, ται, f. 2. m. διομοῦμαι· vel διόμνυμι, f. ομόσω, *dejero, juro:* à διὰ, et ὄμνυμι, *juro:* f. ὀμόσω, p. ὄμωμοκα. Att. ὀμώμοκα.

Δίον, et δῖν, pro δῖον, et δῖν, 1. et 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi δίω, f. σω, *expello, timeo:* pro διδω, quod vide.

Δῖον, acc. sing. à δῖος, δία, δῖον, *divus, a, um.* Th. Ζεὺς, *Jupiter:* gen. Διὸς, q. v.

Διονύσια, ίων, τὰ, *Bacchanalia, sacra Bacchica:* et

Διονυσιάζω, f. άσω, *bacchanalia ago, festum Bacchi celebro:* à Διόνυσος.

Διονύσιον, ου, τὸ, *ædes* vel *templum Bacchi:* à Διόνυσος, *Bacchus:* q. v.

Διονύσιος, ου, ὁ, *Dionysius:* nom. viri.

ΔΙΟ'ΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, *Bacchus:* quia quum nasceretur, femur Διὸς ἔνυσεν.

Διόπερ, conj. *quapropter, quare, proindè, idcirco, quocirca:* à διὰ, *propter,* et ὅπερ, *quod.*

Διοπετὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *à Jove delapsus, de cœlo descendens;* (et τὸ διοπετὲς, *cœlitùs delapsum,* sc. ἄγαλμα, *simulacrum Dianæ è cœlo delapsum*); à Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter,* et πίπτω, *cado,* q. v.

Διοπτεύω, f. εύσω, et διόπτομαι, f. 1. m. ὀψομαι, *inspicio, curo, speculor; pervideo, perspicio.* Th. ὄπτομαι, *video,* q. v.

Διόπτρα, ας, ἡ, instrumentum geometricum quo ex intervallo turris vel istiusmodi altitudo exploratur. Ab eodem Th.

Διορᾶν, -ῶ, f. ᾶσω, *perspicio.* Th. ὁράω, *video;* f. άσω, p. ἑώρακα, Att. ἑώρᾱκα.

Διορθοῦμαι, præs. med. vel pass. et

Διορθόω, ῶ, *corrigo, emendo;* f. ώσω, p. διώρθωκα, perf. ind. pass. διόρθωμαι, σαι. Th. ὀρθὸς, *rectus,* quod vide.

Διορθῶν, ejusd. part. præs. act. contr.

Διόρθωσις, εως, ἡ, *emendatio, correctio:* et

Διορθωτὴς, οῦ, ὁ, *corrector:* acc. pl. διορθωτὰς· à perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Διορίζω, fut. ίσω, præt. ικα, *distermino, distinguo, definio, constituo.* Th. ὅρος, *terminus,* q. v.

Διόρισμα, ατος, τὸ, et

Διορισμὸς, οῦ, ὁ, *distinctio, definitio:* à perf. ind. pass. verbi διορίζω.

Διόρυφον, vide in διόρυχον.

Διορύχη, ης, ἡ, *fossa, perfossio:* et

Διόρυγμα, ατος, τὸ, *fovea, fossa:* necnon

Διορυχὴν, a. 2. inf. pass. à

Διορύσσω, Att. -ύττω, *perfodio:* fut. διορύξω, præt. διώρυχα, a. 1. ind. act. διώρυξα, a. 2. ind. act. διώρυχον, præt. ind. pass. διώρυγμαι, a. 2. ind. pass. διωρύχην, ης, η, a. 2. inf. pass. διορυχῆναι. Th. ὀρύσσω, *fodio,* q. v.

Διὸς, *Jovis,* gen. sing. à Ζεὺς, *Jupiter;* dat. Διῖ, acc. Δία. Sed

Δῖος, ία, ῖον, pro δῖος, *Jove oriundus, DIVUS, divinus; excellens, præstantissimus:* à gen. Διὸς, q. v.

Διόσδοτος, ε, ὁ ἡ ὁ, à *Jove datus:* à δίδωμι, *do,* et Ζεὺς, gen. sing. Διὸς, *Jupiter.*

Διοσημία, -ίᾱ, ας, ἡ, *signum in cœlo,* à Jove datum: à Διὸς, et σημεῖον, q. v.

Διὸς Κέρατος, proverbium in eos

qui *eadem semper* dicunt et faciunt, Hesych.

Διόσκουροι, vel *-οες, -ων, -οῖ, Jovis filii,* Castor sc. et Pollux; reges: à Διός, *Jovis;* quod à Ζεύς, et κοῦρος, pro κόρος, *juvenculus.* Th. κορέω, *verro,* q. v.

Διοσμύριοι, -αι, -αι, *bis deciès mille, viginti millia.*

Διότι, *quoniam,* et interrogativè *quamobrem?* conjunct. à διά, *propter,* δς, et τὶς, q. v.

Διοτρεφίσσι, dat. pl. Ion. et Διοτρεφίης, gen. sing. à

Διοτρεφὴς, ἐος, ὁ ἡ ἑ, à *Jove nutritus, Jovis alumnus:* Epith. regum apud Hom. item nom. propr. à Διὸς, *Jovis,* quod à Ζεύς, et τρέφω, *alo:* f. ψω, p. τέτροφα.

Διουρητῖνὸς, ὴ, ὸν, *urinam ciendi vim habens:* à διουρέω, -ῶ, f. ήσω, *permeio.* Th. ὄρος, *urina,* q. v.

Διπάλαιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *duorum palmorum, bipalmis:* à δίς, *bis,* et παλαιστὴ, *palmus,* q. v.

Διπηχυαῖος, αία, αῖον, et διπηχυς, εος, ὁ ἡ ἑ, *bicubitalis:* à δὶς, et πῆχυς, *cubitus,* q. v.

Διπλάζω, f. άσω, p. αμαι, *geminus sum; duplico:* à διπλόος, *duplex,* quod vide.

Δίπλαξ, *(DUPLEX),* ακος, ὁ ἡ ἑ, *duas crustas habens; duplicata vestis:* à δὶς, et πλάξ, *crusta,* vel à διπλάζω, *duplico.* Th. διπλόος, *duplus,* q. v.

Διπλασιάζω, f. άσω, *duplico, gemino, itero:* hinc

Διπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, *duplicatio:* à

Διπλάσιος, ία, ιον, et διπλασίων, ονος, ὁ ἡ ἑ, *duplò major,* item *duplex:* ab eod.

Διπλῇ, adv. *duplicitèr:* à διπλόος, quod vide.

Διπλήσιος, Ion. pro διπλάσιος, quod vide.

Διπλοΐς, ΐδος, ἡ, *lana duplicata;* item *tunica, pallium, chlamys:* à

ΔΙΠΛΟΌΣ, ῆ, -όν, ῦ, ὁ, *DUPLUS, duplex:* in f. et n. g. διπλόη, -ῆ, διπλόον, -ῦν.

Διπλότερον, *duplò magis:* adv.

Διπλόω, -ῶ, *duplico:* f. όσω, a. 1. imperat. act. δίπλωσον, όσω, et in 2. pl. διπλώσατε, p. δεδίπλωμαι. Th. διπλόος, ῆ, quod vide.

Δίπλωμα, ατος, τὸ, *DIPLOMA, literæ principum,* vulgò *patentes:* item *vas duplex:* ab eod.

Δίπους, οδος, ὁ ἡ ἑ, *BIPES:* à δὶς, et πῦς, quod vide.

* Διπροσωπος, υ, ὁ ἡ ἑ, *biceps, bifrons.*

Δίπτυξ, ὕχος, ὁ ἡ ἑ, *duplex:* et

Δίπτυχα, adv. *duplicitèr:* item

Δίπτυχος, υ, ὁ ἡ ἑ, *duplex, geminus:* à δὶς, *bis,* et πτύξ, *plica,* quod à πτύσσω, *plico.*

Δίρινα, ας, ἡ, Dor. pro δίφρα, ης, ἡ, *fons.*

ΔΙΡΚΑΙ'Α, vel πιρκαία, ας, ἡ, herbæ nomen.

ΔΙ'Σ, adv. *bis,* quod in compositis, sequente vocali vel diphthongo, σ ferè retinet, sequente consonante verò plerumque amittit, v. gr. δίσσιτος, *bissextus,* δίσσους, *bipes.*

Δὶς, *Jupiter:* inus. nom. pro quo Ζεὺς, gen. Διὸς, &c. Est et aër, à διὰ, quia omnia transit.

Δίσδηκμαι, Dor. pro δίζημαι, q. v.

Δίσινος, υ, ὁ, *qui duas habet uxores:* à δὶς, et ἰσὸν, *cubile,* quod vide.

Δισκὸς, ἰου, ὁ, *cometa* quidam, à disci figurâ.

Δισκύσω, f. ύσω, et

Δισκώω, -ῶ, f. ώσω, *disco ludo, discum jacio.* Th. δίσκος, *discus,* quod vide.

Δισκώσας, Æol. pro δισκήσας, *discum jaculatus;* ejusd. a. 1. part. act.

Δισκοβολία, ας, ἡ, *disci jactus:* et

Δισκοβόλος, υ, ὁ, *disci jaculator:* à δίσκος, et βολὴ, seu βάλος, quod ab antiquo βάλλω, *jacio,* manare dicitur.

ΔΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, *DISCUS,* orbis ferreus, plumbeus, saxeus, aut ligneus, quem exercendi corporis ergò, jaculari solebant Græci (apud quos frequens hujusmodi lusus): item *orbis Solis;* numeratur etiam inter vasa in quibus cibaria apponuntur. Hinc Angl. DISH, q. à δίνω, *jacio,* quod vide.

Δίσκρος, ον, *terminus;* qui disci jactu petitur: à δίσκος, et Ionico ἔρος, pro ὅρος, *terminus.*

Δισσαὶ, *duæ:* nom. pl. f. g. à

Δισσὸς, ὴ, ὸν, (Att. διττὸς, et Ion. δίξὸς,) *duplex, geminus.* Th. δὶς, *bis.*

Δισσαγμὸς, οῦ, ὁ, *dubitatio, ambiguitas:* à

ΔΙΣΤΑ'ΖΩ, *dubito:* f. άσω, vel άξω, p. δεδίσταμαι, vel αχα· q. à δὶς, et στάω, q. v.

Δισταντῖνὸς, et -αντιὸς, ὴ, ὸν, *dubitativus:* ab eod.

Δίστασις, εως, ἡ, *dubitatio:* à διστάζω.

Δισυγία, ας, ἡ, *duplex tectum,* vel *domicilium duobus tectis* seu *contignationibus duabus instructum:* à δίσυγος.

Δισυγὸς, ὔ, ὁ ἡ ἑ, *duplex tectum habens:* à δὶ, pro δὶς, et στεγὸς, *tectum,* q. v.

Δίσῠχος, et δίσοιχος, υ, ὁ ἡ ἑ, *duos ordines habens:* *duobus versibus constans:* à δὶς, et σῖχος, seu σοῖχος, *ordo, versus:* quod à σείχω, *vado.*

Δίσωμος, υ, ὁ ἡ ἑ, *geminum os habens;* *ancipe, utrinque acutus:* à δὶ, pro δὶς, et σῶμα, ατος, q. v.

Διτχίλιοι, αι, α, *bis mille; duo millia:* à δὶς, et χίλιοι.

Διτάλαντος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui duorum talentorum est, duo talenta ponderans.* Ex δὶς, et τάλαντον, *talentum.*

Δισσὸς, ὴ, ὸν, *duplex;* Att. pro διττός. Th. δὶς, *bis.*

Δίσυλλος, υ, ὁ ἡ ἑ, vel *-ος, -η, -ον, duplicem gibbum habens,* Epith. camelorum: à δὶς, et σύλλος, *callum.*

Διυλίζω, *defæco, percolo, per colum transfundo;* f. ίσω, p. -ύλισμαι ex διὰ, et ὑλίζω, *defæco.* Th. ὕλη, *materia, fæces,* q. v.

Διυφαίνω, f. ἀνῶ, p. διϋφασμαι, *interlexo, pertexo.*

Δίφασιος, α, ον, *bifarius, geminus, duplex.* Th. δὶς, *bis,* q. v.

ΔΙΦΑ'Ω, -ῶ, f. άσω, *quæro, vestigo:* q. δίω ἀφῆ, *persequor tactu.*

ΔΙΦΘΕΡΑ, ας, ἡ, *pellis, exuvium; vestis coriacea, membrana* in quâ scribitur: q. à δίφω, *excorio,* q. v.

Δίφθογγος, υ, ὁ ἡ ἑ, *DIPHTHONGUS, duplicem sonum habens:* à δὶς, et φθόγγος, *sonus:* q. à φθέγγομαι, *sono,* q. v.

Δίφρακ, ακος, ὁ, *sella.* Th. δίφρος.

Διφρὰς, άδος, ἡ, idem quod δίφρος.

Διφρηλασία, ας, ἡ, *currûs agitatio, aurigatio:* et

Διφρηλάτης, α, ὁ, Dor. pro

Διφρηλάτης, υ, ὁ, *currûs agitator, auriga:* à δίφρος, et ἐλάω, *agito.*

ΔΙ'ΦΡΟΣ, υ, ὁ, et Ion. δίφρος, *locus in curru in quo parabates et auriga sedebant:* indè dictus, q. δίφορος. Sync. verò *currus, bigæ, sella:* m. pl. οἱ δίφροι, et n. τὰ δίφρα, præsertim apud Poët.

Διφροφορίω, -ῶ, f. ήσω, *curru veho;* à δίφρος, *currus,* et φέρω, *fero.*

Διφυὴς, ἐος, ὁ ἡ ἑ, *duas habens naturas:* à δὶς, et φυὴ, *natura,* à φύω, *nascor.*

Διφῶσα, *inquirens:* præs. part. act. f. g. contr. à διφάω, q. v.

Δίχ', pro δίχᾳ, *bifariam, divisim;* item *sine, absque:* cum gen. q. d. *scorsim ab.* Th. δὶς, *bis,* q. v.

Διχάζω, et διχάω, *in duo divido, separo:* f. άσω, perf. δεδίχασμαι à δίχα, quod ab eod.

Διχθὰ, Poët. adv. idem quod δίχα, *divisim, duplicitèr,* ab eod.

Διχθαδίας, acc. pl. f. g. à

Διχθάδιος, υ, ὁ ἡ ἑ, vel *-ος, -α, -ον,* id. qu. διττὸς, *duplex,* q. v.

Διχόδους, ὀδος, ἡ, idem, à δίχα, quod vide.

Διχόθουλος, υ, ὁ ἡ ἑ, *discors, dissentiens:* q. d. ὁ τὴν βουλὴν δίχα· à δίχα, et βουλὴ, q. v.

Δχθάδιν, adv. *à duobus partibus:* à δίχα. Th. δίς, *bis*, q. v.

Διχομανία, ας, ἡ, et

Διχόμηνις, ιδος, ἡ, (Poët.) *Luna plena* et *Soli adversa:* et

Διχόμηνος, ον, ὁ, (id. qu. διχόμην, ηνος, ὁ ᾗ ἡ), *in duas partes mensem secans; Luna semiplena:* à δίχα, et μὴν, q. v.

Διχοστάσια, ας, ἡ, *dissensio, seditio, secessio;* in dat. διχοστασίῃ, Ion. à δίχα, *divisim*, quod à δὶς, et στάσις. Th. ἵστημι, *sto*, q. v.

Διχοτομέω, ῶ, *in duas partes seco, disseco, separo:* f. ήσω, p. δεδιχοτόμημαι, a. 1. ind. act. ἐδιχοτόμησα· à δίχα, *dupliciter;* q. à δὶς, et τέμνω, *seco;* p. ind. m. ἐτετμημαι.

Διχοτόμημα, ατος, τὸ, *dimidia portio; particula, frustum:* et

Διχοτομία, ας, ἡ, *divisio in duas partes, bipartita sectio:* à διχοτομέω, q. v.

Δίχως, *dupliciter:* adv. à δὶς, *bis*, q. v.

ΔΙΨΑ, ης, ἡ, *sitis; vehemens desiderium:* ψυδὲ

Διψάλεος, ία, εον, *sitibundus, siticulosus:* et

Διψάς, άδος, ἡ, *DIPSAS*, q. d. *siticulosa:* viperæ genus *veneno celeriùs necantis; prester, causon, melanurus; genus herbæ:* item adj. *siticulosa, bibula, arida.*

Διψάω, -ῶ, f. ήσω, *sitio:* et Metaphor. *vehementèr expeto:* [* τὸν Θεὸν, Ps. xlii. 2. πρὸς τὸν Θεὸν, Ps. xliii. 1. ὕδατι, Exod. xvii. 3.] p. δεδίψηκα, a. 1. ind. act. ἐδίψησα. Th. δίψα, *sitis*, q. v.

Διψῇ, Dor. pro διψᾷ, *sitit;* 3. sing. præs. ind. act. διψῇς pro διψᾷς, *sitis;* 2. sing. præs. ind. act. Att. vel Dor. sic διψῇν, pro διψᾶν, præs. inf. act. à διψάω, *sitio.* Th. δίψα, *sitis*, q. v.

Διψήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à διψάω, *sitio*, q. v.

Δίψιος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *siticulosus;* Att. in f. g. διψία· à δίψα, *sitis*, q. vide.

Δίψος, ους, τὸ, idem quod δίψα, q. v.

Δίψυχος, ος, ὁ ᾗ ἡ, *animo duplex,* (hypocrita), *cor habens divisum:* à δὶς, et ψυχὴ, *anima*, q. v.

Διψῶντες, præs. part. act. contr. pl. num. à διψάω, *sitio*, q. v.

ΔΙΩ, f. σω, p. κα, *expello, abigo:* item *timeo; celeriter curro.*

Διωβόλιον, ου, τὸ, *duo oboli:* à δὶς, et ὀβολὸς, q. v.

Διωγμὸς, οῦ, ὁ, *persecutio, vexatio:* à διώκω, *persequor*, q. v.

Διῶκουσιν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διωκέω.

Διωκέω, -ῶ, et **διωκάζω**, -ίσω, præs. inf. act. et med. *dispellere, propulsare.* Th. ὠθέω, *pello*, q. v.

Διώκειν ὕμνῳ ἀρετὰς, *celebrare virtutes*, id est, *laude prosequi.*

Διωκόμενι, et **διωκίμενα**, *insequi;* præs. inf. act. Ion. pro διώκειν, verbi διώκω, quod vide.

Διώκεις, Dor. pro διώκεις, præs. inf. act. *insectari:* à διώκω, q. v.

Διώκουσι, ους, ἡ, *persecutio:* et

Διωκτέος, ία, ίον, *persequendus:* et

Διώκτης, ου, ὁ, *persecutor:* à

ΔΙΩΚΩ, *expello; persequor, insequor; consector; percutio, ferio:* item *fugo;* imperf. ind. act. ἐδίωκον, ες, ε, f. διώξω, p. δεδίωχα, a. 1. ind. act. ἐδίωξα, a. 1. act. imperat. δίωξον, άντω, præs. ind. pass. διώκομαι, *persecutione premor;* præt. ind. pass. δεδίωγμαι, a. 1. ind. pass. ἐδιώχθην, f. 1. pass. διωχθήσομαι· *fortè* à δίς ἄνω, *celeriter expello.*

ΔΙΩΛΥΓΙΟΣ, ου, ὁ ᾗ ἡ, *magnus, vehemens, latè se extendens.*

Διωμοσία, ας, ἡ, *dejeratio, jusjurandum de calumniâ:* à διόμνυμι.

Δίων, ονος, *Dion;* cujus nomine in exemplis allegandis utuntur Philosophi, ut nomine Titii juriseons.

Διώνα, Dor. pro Διώνη, ης, ἡ, nomen Idoli Ethnici; q. d. Διὸς ἄνασσα, *Jovis regina. DIONE* dea maris, et mater Veneris.

Διωνυμαρμένος, η, perf. part. pass. à διωνομάζω, f. άσω, *denomino.* Th. ὄνομα, *nomen*, q. v.

Διώνυσος, ου, ὁ, *Bacchus:* quia cum nasceretur, femur Διὸς ἔκφυγεν, pro Διόνυσος, metri gratiâ σ gem. et ο mutato in ω.

Διωξίππων, ου, ὁ, *equorum agitator, equester:* à διώκω, et ἵππος, *equus*, q. v.

Διωξις, ιος, ἡ, *persecutio:* à διώκω, *persequor*, q. v.

Διωρία, ας, ἡ, *dilatio; intervallum.* Th. ὅρος, *terminus*, q. v.

Διώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διορίσω, 3. sing. perf. imperat. pass. à διορίζω, *definio.* Th. ὅρος, *terminus*, q. v.

Διώροφον, seu **διόροφον**, ου, τὸ, *duplici tecto et concameratione:* à δὶς, *bis*, et ὀρέφω, *tego*, q. v.

Διώροφος, vel **διόροφος**, ου, ὁ ᾗ ἡ, *duplex tectum* vel *duo culmina habens:* ab eod.

Διώρυξ, -υχος, vel -υγος, ἡ, *fossa; cuniculus:* à διορύσσω, *perfodio*, q. v.

Διώρυχεν, *perfodit;* 3. sing. perf. ind. act ejusd. verbi.

Διωσάμενος, a. 1. part. m. verbi διωθέω, vel διώσω, f. -αθήσω, -άσω, *dispello.* Th. ὠθέω, vel ὦσαι, *pello, trudo*, q. v.

Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum chirurg. quo aliquid ex vulnere διωθῶσιν, i. e. *detruditur;* item *vectis.*

Δμᾶθεν, *domiti fuerunt;* 3. pl. a. 1. ind. pass. Dor. et Bœot. pro ἐδμήθησαν, undè Bœot. ἔδμαθεν, et δμᾶθεν, Dor, δμᾶθεν à

Δμάω, f. δμήσω, p. δέδμημαι, per Sync. pro δαμάω, *DOMO*, q. vide.

Δμηθῆσα, *domita;* a. 1. part. pass. f. g. à δμάω, seu δάμω, pro δαμάω, *domo:* præt. ind. pass. δέδμημαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἐδμήθην, part. δμηθὲς, ῆσα, έν. Sed a. 2. part. pass. δαμὲς. Th. δαμάω, *domo.*

Δμηθήτω, *dometur;* 3. sing. a. 1. imperat. pass. à δμάω, vel δάμω, pro δαμάω, *domo.* Vide δμηθῆσα.

Δμῆναι, ους, ὁ, *domitio.*

Δμήνασα, ας, ἡ, *domitrix:* et

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, *domitor;* (Poët. pro δαμαστὴρ, ῆ, ὁ,) à δαμάω, *domo*, q. v.

Δμητὸς, ὴ, ὸν, *domitus:* ab eod.

Δμῶας, *servos;* acc. pl. à δμώς.

Δμωὰς, *famulas;* acc. pl. et in dat. pl. δμωῇσι à

Δμωὴ, ῆς, ἡ, *serva, ancilla:* et

Δμωΐς, ΐδος, idem: sed

Δμωὶς, ῦ, ἰ, et

Δμὼς, -ῶος, ῶϊ, ὁ, *servus:* omnia à δαμάω, *domo:* q. servitute domiti.

Δμῶσι, et **δμώεσσι**, Ion. dat. pl. præced.

ΔΝΟΠΑΛΙΖΩ, f. ίσω, *agito* et *percutio:* vel *excutio manibus:* qu. διν῀ω, seu δονῶ παλάμαις.

Δνοφερῇσι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δνοφερὸς, ὰ, ὸν, *obscurus, caliginosus, tenebrosus:* et

Δνοφόεις, εσσα, εν, idem: à

ΔΝΟΦΟΣ, ου, ὁ, *tenebræ, caligo:* idem quod γνόφος, ejusdemque formationis, à νέφος, undè νόφος, et (accessione δ) δνόφος.

Δοάσσατο, secundum quosdam pro διάσσατο, detracto ι, et geminato σ, estque 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. à διάζω, *dubito, consulto;* secundùm alios, pro ἐδοάσσατο, ξ, cum aug. exempto, et Æol. σ gem. à δοκάζω, *existimo.*

Δόγμα, ατος, τὸ, *edictum; placitum, DOGMA:* à δόγμην, ον, τὸ, *ritus, instituta, traditiones:* à δοκέω, *censeo*, q. v.

Δογματίζω, *dogma aliquid introduco, dogmata trado; ritibus onero; consulto, censeo:* f. ίσω, p. δεδογμάτικα.

Δογματίζομαι, pass. *ritibus oneror:* ab eod.

Δογματικὴ, ὴ, ὸν, *DOGMATI-*

heniens, servilis, illiberalis : à δοῦλος, et πρίαμαι, q. v.

ΔΟΥ̃ΛΟΣ, η, ὁ, servus ; adj. -ος, -η, -ον, servus, a, um.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, servitus. Th. δοῦλος, servus, q. v.

Δουλοσύμβια, ων, τα, mancipia, servi, famuli : ex δοῦλος, et σῶμα, corpus.

Δουλόστροφος, ον, qui servitutis jugo magis premitur ; compar. ab eod. q. v.

Δουλώμενος, præs. part. pass. contract. à

Δουλόω, -ῶ, in servitutem redigo, servum facio, f. ώσω, p. δεδούλωκα, præs. ind. pass. δουλόομαι, servus fio ; perf. ind. pass. δεδούλωμαι, part. δεδουλωμένος, mancipatus ; a. 1. ind. pass. ἐδουλώθην, part. δουλωθείς, ῆντος· ab eod. q. v.

Δουλοσύνη, servitus ; Ion. pro δουλοσύνη, q. v.

Δοῦναι, dedisse ; a. 2. inf. act. δόν, gen. δόντος, et in f. g. δώσης, a. 2. part. act. verbi δίδωμι, do ; f. δώσω, a. 2. ind. act. ἔδων.

Δουπέω, -ῶ, sonitum edo, cadendo sono ; f. ήσω, p. κα, a. 2. ind. act. ἔδουπον, perf. ind. m. δίδουπα, cecidi ; part. διδουπότες, mortuus, apud Homerum : à δοῦπος, sonitus, q. v.

Δόντουν, sonuit ; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi δουπέω· à

ΔΟΥ̃ΠΟΣ, υ, ὁ, sonitus propriè ad terram allisorum.

Δοῦρα, ligna, trabes, hastæ ; nom. et acc. pl. à gen. sing. δουρός· vel à δόρυ, antiq. lignum ; alii pro δόρατα, per Apoc. et Poët. Epenth. pro δόρατα· à δόρυ, gen. δορός, et δουρός, τό, hasta, lignum : δοῦρας, ατος, τό, idem, Ion.

Δοῦρας, ατος, τό, Poët. pro δόρυ, q. v.

Δόρατ', pro δόρατα, vide δοῦρα.

Δουράτιος, ία, ιον, et

Δόρειος, ος, ὁ ἡ ἡ, item δούρειος, ία, ιον, ligneus ; undè Lat. duratéus : ab antiq. δοῦρον, in pl. δοῦρα, ligna. Th. δόρυ, lignum, q. v.

Δορπιαῖος, ίου, ὁ ἡ ἡ, tantum intervallum continens quantum hastæ jactus ; à δόρυ, hasta, et ἁμαῖος, longus, q. v.

Δορί, dat. sing. pro δόρατι, vel δόρυ, à δόρυ, gen. δόρατος, τό, hasta, q. v.

Δορυάλυτος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, hastâ clarus, præclarus bellator : à δόρυ, hasta, et ἀλυτός, inclytus : q. à κλάω, celebro.

Δορύαλλος, et δορύαλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem ; sed à δόρυ, et ἀλλός, clarus : quod à κλύω, audio.

Δορίκτητος, Poët pro δορίκτητος, hastâ acquisitus, captivus, captiva : à δόρυ, hastâ, et κτάομαι, possideo, q. v.

Δυρός, gen. sing. (per Metath. pro δόρυος,) dat. δορί· à δόρυ, hasta, q. v.

Δοχεῖον, ου, τό, receptaculum : à δέχομαι, q. v.

Δοχμή, ῆς, et δόχμος, ου, ἡ, palmus : à δίχομαι, capio, q. v.

ΔΟ'ΧΜΟΣ, et -χμός, ὁ, ὸν· item δίχμος, ου, ὁ ἡ ἡ, tortus, obliquus : undè

Δοχμόω, -ῶ, incurvo, obliquo, flecto ; f. ώσω, a. 1. part. pass. δοχμωθείς, sese obliquans.

Δοχός, ὴ, όν, capax : à δίχομαι, capio.

Δύω, f. δύσω, DO : inus. pro δίδωμι, q. v.

ΔΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen.

Δράγμα, ατος, τό, manipulus ; δρᾶξ, ακός, ὁ, pugillus. Th. δράσσω, f. ξω, prehendo, q. v.

Δραγμεύω, seu δραγματεύω, f. εύσω, manipulos colligo : à δράγμα, ατος, τό, quod vide.

Δρᾰθῆν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω, dormio, f. 1. vel 2. med. δαρθήσομαι, q. à δαρθεῖν, f. 2. act. δραθῶ, per Metath. a. 2. ind. act. ἔδραθον.

Δραῖην, fugerem ; 1. sing. a. 2. opt. act. ab ἔδρην, a. 2. ind. act. verbi inus. δρῆμι, pro διδράσκω, fugio, q. v.

Δραίνω, id. qu. δράω, fugio, quod vide.

Δράκα, pugillum ; acc. sing. à δρᾰξ, ακός, ὁ, pugillus : à δράσσω, prehendo, q. v.

Δρακεὶς, εῖσα, ἐν, visus ; a. 2. part. pass. et

Δρᾰκον, aspiciebant ; Ion. pro ἔδρακον, 3. pl. a. 2. ind. act. à δέρκω, video ; a. 2. ind. act. per Metath. ἴδρακον, p. ind. m. δίδορκα, a. 2. ind. pass. per Metath. ὀδράκην.

Δρᾰκόντοιν, dual. num. δρᾰκόντοιν, gen. sing. à

ΔΡΑ'ΚΩΝ, οντος, ὁ, DRACO ; item nomen propr. legislatoris Atheniensis ; dat. pl. δρᾰκόντεσι· in f. g. δρᾰκαινα, ης, ἡ, draccena : q. à δέρκω, video ; a. 2. ind. act. ἴδρακον, part. δρακών.

Δρᾶμα, ατος, τό, DRAMA, fabula, Tragœdia, vel Comœdia. Th. δράω, ago : quomodo et partes fabulæ dicuntur actus.

Δραματικὸς, ὴ, όν, activus, poëticus, fabulosus : à δρᾶμα, q. v.

Δρᾰμῶν, a. 2. inf. act. δραμὼν, οῦσα, όν, currens ; a. 2. part. act. δραμοῦμαι, f. 2. m. à τρέχω, curro ; f. θρέξω, p. δεδράμηκα, q. à δραμέω, obsol. a. 2. ind. act. ἔδραμον, p. ind. m. δέδρᾰμα· q. à δρέμω, antiq.

Δράπαμα, ατος, τό, Ion. pro δρόμος, ου, ὁ, cursus, quod vide.

Δραμῆν, cucurrisse, Dor. pro δραμεῖν, q. v.

Δραμοῦσα, a. 2. act. part. f. g. vide δραμῶν.

Δρᾶναι, facere ; a. 2. inf. act. Dor. pro δρᾶναι, à δράω, vel δρᾶσαι, id. q. δράω, facio, vel δρᾶναι, fugere ; est a. 2. inf. act. à δρῆμι, vel διδράσκω, fugio ; f. δράσω, a. 2. ind. act. ἔδρᾶν, ας, ε, a. 2. opt. act. δραῖην, inf. δρᾶναι, pro δρᾶναι, part. a. 2. act. δράς.

Δρᾰξ, ακός, ὁ, pugillus : à δράσσω, prehendo, q. v.

Δραξάμενος, arripiens ; a. 1. part. med. vide δράσσομαι.

Δρανσιτίου, f. ίσσω, p. ιται, fugio : à

Δρᾰπέτης, ου, ὁ, servus fugitivus : à δράω, fugio, q. v.

Δρανσιτίδης, ου, ὁ, Dor. pro δρᾰπέτης, ου, ὁ, idem quod δρᾰπέτης, q. v.

Δρανσιτίσκος, ου, ὁ, servulus fugitivus, dim.

Δραπὼν, ῶσα, ὸν, a. 2. part. act. à δρέπω, decerpo ; f. ψω, a. 2. ind. act. ἔδρᾰπον.

Δρασμὸς, ῦ, ὁ, fuga : à δράω, fugio, q. v.

Δράσσομαι, præs. ind. m. vel pass. à

ΔΡΑ'ΣΣΩ, seu -ττω, fut. ξω, prehendo, manu arripio ; δράσσομαι, seu -ττομαι, carpo ; f. 1. m. δράξομαι, a. 1. ind. m. ἐδραξάμην, ω, ατο, a. 1. m. imperat. δράξαι, et in 2. pl. δράξασθε, perf. pass. δέδραγμαι. Undè Angl. TO DRAG.

Δράστης, ου, ὁ, Poët. et Dor. pro δράσης, ου, ὁ, servus : et

Δραστὴρ, ῆρος, ὁ, (pro quo δραστὴς, Ion.) famulus, minister. Th. δράω, famulor : item

Δραστὴρ, ῆρος, et

Δραστήριος, ία, ιον, efficax, strenuus, industrius, promptus, impiger : à δράω, facio, q. v.

Δρανσὸς, pro δαρσὸς, excoriatus : à δέρω, excorio. Th. δέρας, pellis, q. v.

ΔΡΑΧΜΗ', ῆς, ἡ, DRACHMA ; monetæ et ponderis nomen : undè δίδραχμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui duarum drachmarum pretii est.

ΔΡΑ'Ω, f. άσω, ago, facio ; famulor, ministro ; pro fugio, sed inusit.

Δρεπάνη, ης, ἡ, falx ; acc. pl. δρεπάνας· et

Δρεπανηφόρον ἅρμα, currus falcatus : item

Δρεπανηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, falcifer, falcatus.

Δρύπᾶνον, ν, τὸ, idem ac δρεπάνη, q. v. à

ΔΡΕΠΩ, fut. ψω, *decerpo, meto, fructus colligo;* δέδρεμμαι, idem: hinc verisimile Angl. TO REAP.

Δρεψιόμενα, Dor. pro δρεψόμενα, et hoc Ion. pro δρεψόμενα, nom. pl. f. 1. part. m. f. g. verbi supradict.

Δρηστῆρες, ν, ὁ, Ion. pro δρασταί, *fugitivus.*

Δρῆσας, *faciens*, a. 1. part. act. Ion. à δράω, *facio*, f. ἄσω.

Δρησμὸν, ῦ, ὁ, Ion. pro δρασμὸς, *fuga.* Th. δράω, *fugio.*

Δρησσῦνα, Ion. pro δραστύνη, ης, ἡ, *strenuitas, sedulitas:* ab eod.

ΔΡΙ'ΔΟΣ, ν, ὁ, *lumbricus.* In Epigram.

Δριμῦλος, ν, ὁ ἡ ἡ, *aliquantùm acris* seu *acerbus, acriusculus:* à

ΔΡΙΜΥ'Σ, ῦια, ὺ, *acris gustu*, vel *sapore asper; vehemens; astutus; iracundus;* hinc δριμύτης, τητος, ἡ, *acrimonia; asperitas; acumen.*

Δρίον, ν, τὸ, *locus arboribus consitus:* à δρῦς, *arbor.*

Δρίος, ου, τὸ, id. qu. δρίον, *silva:* ab eod.

Δρόλιον, ου, ὁ, *solium, alveus balneatorius:* à δρῦς, quod ex quercio ligno fiat.

Δρομαῖος, αία, αῖον, *cursu valens, velox:* et

Δρομὰς, άδος, ὁ ἡ ἡ, *cursitans, velox;* item

Δρομὰς, άδος, ἡ, *DROMAS*, pistis; item δρομὰς κάμηλος, (*DROMEDA camelus,*) vulgò *DROMEDARIUS;* item *vagum scortum:* et

Δρομεὺς, ῆος, ὁ, *cursor:* et

Δρόμος, ν, ὁ, *cursus:* omnia à p. ind. med. δέδρομα, verbi τρέχω, *curro*, q. v.

ΔΡΟ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, *DROMO, parvus cancer.*

Δροσιζὲς, ὰ, ὁν, et δροσίζους, ῦσα, ὸ ὁ ἡ, id. quod δροσώδης, q. v.

ΔΡΟ'ΣΟΣ, ν, ὁ, *ros;* δρόσοι, plur. *lachrymæ.*

Δροσώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *roscidus, rorulentus.* Th. δρόσος, *ros.*

Δρόγγος, ν, ὁ, *cohors* et *globus militum, drungus.* Vide Lat. Etymol.

Δρύαλλα, ης, ἡ, nomen mulieris, à Druso.

Δρυάδες, ων, αι, *Dryades, nymphæ;* (et ἁμαδρυάδες, ων, αι, *silvarum Nymphæ.*) Th. δρῦς, *quercus.*

Δρύαλος, ν, ὁ, nomen viri, *qui quercuum satis habet.*

Δρύαντα, acc. sing. à Δρύας, αντος, ὁ, propr. nomen patris Lycurgi.

Δρύϊνος, ίνη, ινον *roboreus, quernus:* et

Δρυμὸς, ῦ, ὁ, *silva querna, quercetum; nemus;* item δρυμὸν, ῦ, τὸ, idem: à δρῦς.

Δρυμώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *silvosus:* ab eod. et fortè εἶδος, *species*, quod vide.

Δρυμὸς, Dor. pro δρυμῦς, accus. pl. à δρυμός.

Δρύον, -ος, ν, τὸ, *nemus:* à δρῦς.

Δρύοχος, ν, ἡ, *carina, alveus navis;* παρὰ τὸ τὸν δρῦν ἔχειν· à δρῦς et ἔχω.

Δρυπεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *oliva drupa; fructus maturus:* à δρῦς et πέπτω, quæ in arbore fuit, et ad maturitatem perducta: sed melior lectio est

Δρυπετὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, idem; sed à πίπτω, *cado; fructus*, q. d. *jamjam casurus.*

Δρύπτης, ους, ὁ ἡ ἡ, idem, et ab iisd.

ΔΡΥ'ΠΤΩ, fut. ψω, *lacero, lanio*, perf. δέδρῦφα· fut. 2. act. δρύφω· indè δρυφὴ, ῆς, ἡ, *laceratio* unguibus.

ΔΡΥ'Σ, υὸς, ἡ, *quercus; robur*, quercûs species; item *quævis arbor*, impr. *fructifera;* in accus. sing. δρῦν. Hinc in comp. χαμαιδρυς, υος, et χαμαιδρυ, υος, ἡ, *quercus humilis.*

Δρυτόμος, ν, ὁ ἡ ἡ, per Apoc. pro δρυοτόμος, *quercuum vel arborum incisor, faber lignarius:* à δρῦς, *quercus*, vel *arbor*, et τέμνω, *seco;* p. ind. m. τέτμημαι· undè τόμος, *qui secat*, vel *quod secatur.*

Δρυφὴ, ῆς, ἡ, vide in δρύπτω.

Δρώντων, Att. pro δρώντων, 3. plur. imperat. præs. act. à δράω, *facio*, vel *fugio.* Potest etiam esse gen. pl. præs. part. pro δρώντων.

Δρώομαι, pro δρῶμαι, seu δράομαι, præs. opt. act. verbi δράω, *facio*, q. v.

ΔΡΩ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, *DROPAX*, medicamenti species, ad evellendos pilos; adj. *vulsus, glaber.*

Δῦ, Ion. pro δῦν, ab δῦνι, ος, υ, a. 2. ind. act. et pro δῦθι, a. 2. imperat. act. à δῦμι, *subeo.*

Δὰ, pro δύο, *duo.*

Δυὰς, άδος, ἡ, qu. *dualitas, binarius:* à δύο, *duo.* Hinc Angl. DUCE.

Δυάω, ῶ, *in miserias et calamitates conjicio*, undè Homericum δυόει, pro δυῶσι, quod contractum est pro δυόουσι. A δύω.

Δύσται, 3. sing. præs. ind. pass. à δύομαι, et δύω, *subeo.*

ΔΥ'Η, ης, ἡ, *infortunium, calamitas; dolor, anxietas.*

Δύης, 2. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Δῦθι, 2. sing. a. 2. imperat. act ejusd.

Δυϊκὸς, ὰ, όν, *dualis:* à δύω, quod vide.

Δύμεναι, Dor. pro δῦναι, a. 2. inf. act. à

Δῦμι, *subeo.* Vide δύνω, idem.

Δῦν', pro δῦνι, Ion. pro ἔδυνε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi δύνω, *subeo.*

Δύνει, *potes*, 2. sing. præs. ind. per Sync. pro δύνασαι, vel Dor. pro δύῃ, à δύναμαι, q. v.

Δύνειν', pro δύνειεν, 3. sing. præs. opt. δυναίμην, αιο, αιτο, à δύναμαι, q. v.

Δύνεν', pro δύναμαι. Vide mox

ΔΥ'ΝΑΜΑΙ, σαι, ται, *possum, valeo; æstimor*, de nummis; *efficio;* in sub. præs. δύνωμαι, ῃ, ηται· imperf. ἐδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην· fut. 1. med. δυνήσομαι· a. 1. ind. pass. ἐδυνήθην, σε, η, Att. pro ἐδυνήσθην· a. 1. sub. pass. δυνηθῶ, ῇς, ῇ· legitur etiam a. 1. pass. ἐδυνάσθην, et ἐδυνάσθησαν· et a. 1. med. ἐδυνησάμην· qu. ab antiq. δυνάζομαι, vel δυνάσμαι, conjugatur.

Δυνάμει, dat. sing. et δυνάμεις, nom. pl. à δύναμις.

Δυναμένη, ης, ἡ, f. g. à δυνάμενος, part. præs. verbi δύναμαι· item nomen propr. mulieris; q. d. *potens.*

Δυνάμεσθα, Poët. pro δυνάμεθα, *possumus*, 1. pl. præs. ind. à δύναμαι.

Δύναμις, ιος, ἡ, *potentia, vis, virtus; dexteritas; copiæ, exercitus; ad* δυνάμεις, plur. *angeli, miracula, virtutes, potestates;* ἐξουσία, *moralis facultas, naturalis* verò δύναμις· ab eod.

Δυναμόμενος, -όμενος, *corroboratus*, part. præs. pass. verbi seq.

Δυνᾰμόω, -ῶ, *confirmo, roboro*, f. ώσω, perf. δεδυνάμωμαι, præs. pass. δυναμόομαι, -ῶμαι.

Δύνασο, 2. sing. præs. ind. pro δύνῃ, *potes*, à δύναμαι.

Δυνασθῆναι, *potuisse*, a. 1. inf. ejusd. verbi.

Δύνασις, ιος, ἡ, *potentia:* ab eod. q. v.

Δυνασία, ας, ἡ, *magistratus, imperium:* et

Δυναστεύοντας, acc. pl. part. præs. act. à

Δυναστεύω, *impero, sum princeps*, f. εύσω· quod à

Δυνάστης, ου, ὁ, *DYNASTA, potens, dominus:* à δύναμαι, vel -ζομαι, *possum:* undè δύναμαι, conjugatur.

Δυνᾰτέω, -ῶ, *potens sum*, fut. ήσω, perf. δεδυνάτηκα· à

Δυνᾰτὸς, ὴ, ὸν, *potens; corpore validus;* δυνατὸς, εἰμὶ, idem quod

δύναμαι, possum; δυνατὸν, et τὸ ἐν δυνατῷ, possibile, quod fieri potest; δυνατώτερος, comparat. in superl. δυνατώτατος. Th. δύναμαι, possum, q. v.

Δῦνι, ingressus est, 3. sing. imperf. indic. act. Ion. à δύνω, subeo.

Δυνέαται, possunt, Ion. pro δύνανται, 3. pl. præs. ind. med. verbi δύναμαι, possum.

Δύνῃ, possis, 2. sing. præs. sub. δύναμαι, ῃ, ηται ab eod.

Δύνηαι, Ion. pro δύῃ.

Δυνηθέην, ης, η, a. 1. opt. pass. δυνηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à δύναμαι.

Δυνήσεαι, poteris, Ion. pro δυνήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. δυνήσομαι, indè part. δυνησόμενος· ab eod.

Δύοντος, gen. sing. præs. part. à δύνω, occido.

Δύσω', pro δύσουσι, ingrediuntur, 3. plur. præs. ind. act. verbi δύνω, q. v.

Δύντα, occidentem, acc. sing. masc. agr. 2. part. act. à δύς, δύντος, quod à

ΔΤ'ΝΩ, δύω, vel potiùs δῦμι, subeo, ingredior; occido, induo; δύνω tantùm in compos. invenitur; δύω, fut. δύσω· a. 1. indic. act. ἔδυσα· perf. δέδυκα· p. pass. δέδυσμαι· δῦμι, a. 2. ind. act. δῦν, υς, υ· a. 2. inf. act. δῦναι· a. 2. part. act. δύς, δύντος.

ΔΤ'Ο, vel (Att.) δύω, DUO, gen. dual. δυοῖν· gen. pl. δυῶν· dat. pl. δυσὶ· sæpè etiam indeclinat.

Δυόντι, Poët. pro δυῶσι, à δύομαι, subeo, pro δύω.

Δύπτης, ου, ὁ, urinator, qui aquas subit: à

Δύπτω, f. ψω, aquam subeo: à quo fluxisse videtur Angl. TO DIP, TO DIVE.

Δὺς, δύντος, part. a. 2. act. à δῦμι, quod in δύνω videas.

ΔΤ'Σ, particula inseparabilis, in compos. pro ægrè, malè, infeliciter; pro α priv. item pro α intensiv.

Δύσαλος, ου, ὁ, Dor. pro δύσηλος, ου, ὁ, infelix pubes: à δὺς et ἥλη, pubes.

Δυσαγρέω, ῶ, f. ήσω, infelici capturâ utor, infelix sum in venando, vel piscando. Ex δὺς et ἄγρα, venatio.

Δυσαὴς, gravitèr spirantis, gen. sing. à

Δυσᾶὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, gravitèr spirans: à δὺς et ἄω, vel ἄημι, flo, spiro.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, vel δύνω, subeo, f. σω, præt. δέδυκα· a. 1. ind. act. ἔδυσα· a. 2. ind. act. ἔδυν, subii.

Δυσαίων, ονος, ὁ ἡ, cui ærumnosa est vita.

Δυσάλιμ, ας, ἡ, sordes.

Δυσάλυκτος, υ, ὁ ἡ ὴ, inevitabilis.

Δυσάμμορος, vel δύσμορος, υ, ὁ ἡ ὴ, infelix; δύσμοιρος· à δὺς et μόρος, fatum, quod à μείρω, divido; p. ind. m. μέμορα, per Metath. ἔμμορα.

Δυσανδὶ, dat. sing. à

Δυσανδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, cujus malus, seu sinister est occursus; difficilis, arduus: à δὺς et ἀνδάω, occurro. Th. ἀντὶ, contrà.

Δυσάνδρως, idem, et ab iisdem.

* Δυσανεσανάστως, adv. ita, ut ægrè avelli possit; tenaciter; firmiter.

Δυσαρεστία, -ῶ, f. ήσω, morosum me præbeo, offenso sum animo: à

Δυσάρεστος, υ, ὁ ἡ ὴ, morosus: et τὸ δυσάρεστον, υ, morositas. Th. ἀρέσκω, placeo.

Δυσαρεστοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, sed malo fato: à δὺς et ἀριστοτόκος, quæ optimos parit; quod ab ἄριστος, optimus, superl. ab ἀγαθὸς, et τίκτω, pario; præt. ind. med. τέτοκα.

Δυσαφαίρετος, υ, ὁ ἡ ὴ, difficilis ablatu: à δὺς et ἀφαίρετος, quod ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Δυσβάστακτος, υ, ὁ ἡ ὴ, difficilis portatu: à δὺς, et βαστακτὸς, portabilis: à βαστάζω, porto.

Δύσβατος, υ, ὁ ἡ ὴ, inaccessus, impervius: à δὺς, et βατὸς, pervius: à βαίνω, eo.

* Δυσβοήθητος, υ, ὁ ἡ ὴ, cui vix succurri potest.

Δυσγένεια, ας, ἡ, generis obscuritas, ignobilitas: et

Δυσγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, ignobilis: à δὺς, et γένος, genus, quod à γίγνομαι, seu γίνομαι, nascor.

* Δυσδιάβατος, υ, ὁ ἡ ὴ, transitu difficilis, impervius.

* Δυσδιάκριτος, ·ν, ὁ ἡ ὴ, qui discerni ægrè potest.

* Δυσδιεξίτητος, υ, ὁ ἡ ὴ, qui difficulter percurri potest.

* Δυσδιήγητος, υ, ὁ ἡ ὴ, ægrè pervius: et

Δυσδιήγητος, υ, ὁ ἡ ὴ, enarratu difficilis: à δὺς, et διηγέομαι, narro, q. v.

Δύσεται, induas, vel indues, 2. sing. a. 1. sub. vel f. 1. ind. med. Ion. pro δύσῃ, verbi δύω, induo.

Δυσειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, deformis, turpis: à δὺς, et εἶδος, forma, q. vide.

* Δυσείσοδος, υ, ὁ ἡ ὴ, accessu difficilis, inaccessus: à δὺς, et εἴσοδος, ingressus.

Δυσιλαίνεος, υ, ὁ ἡ ὴ, qui est abjectæ spei; cui oppon. εὐλαίνεος· à δὺς, et ἐλπὶς, spes.

Δυσεντερίη, ας, ἡ, DYSENTERIA, morbus viscerum tormina dictus: à δὺς, et ἔντερον, intestinum, quod ab ἐντὸς, intus: hinc

Δυσεντερικὸς, ἡ, ὸν, dysentericus; qui dysenteriâ laborat.

* Δυσεντευξία, ας, ἡ, morositas, asperitas in congressu.

* Δυσεξέλαστος, υ, ὁ ἡ ὴ, qui difficulter deletur.

* Δυσείσιτος, υ, ὁ ἡ ὴ, impervius, ægrè pervius.

* Δυσέξιτος, υ, ὁ ἡ ὴ, idem.

Δυσεπανόρθωτος, υ, ὁ ἡ ὴ, vix emendabilis: à δὺς, ἐπὶ, ἀνὰ, et ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς, rectus.

* Δυσεπίβατος, ου, ὁ ἡ ὴ, aditûs difficilis; scil. χώρα, regio quæ difficulter aditur.

* Δυσεπιτύμητος, υ, ὁ ἡ ὴ, qui ægrè obtineri potest, cum magnâ difficultate conjunctus vel successu carens.

Δύσεργος, υ, ὁ ἡ ὴ, piger, ad opus faciendum lentus. Th. ἔργον, opus, q. v.

Δυσερεύνητος, υ, ὁ ἡ ὴ, inscrutabilis. Th. ἐρευνάω, scrutor.

Δύσερις, ῥος, ὁ ἡ, pertinax, morosus, rixosus: à δὺς, et ἔρις, lis, quod vide.

Δυσερμήνευτος, υ, ὁ ἡ ὴ, explicatu difficilis: à δὺς, et ἑρμηνεὺς, interpretor, quod ab ἑρμηνὴς, interpres, q. v.

Δύσερως, ωτος, ὁ ἡ ὼ, infelix in amore: à δὺς, et ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Δύσεται, se condit, 3. sing. præs. ind. verbi Poët. δύσομαι à fut. 1. m. δύσομαι, verbi δύω.

Δύσετο, et δύσετο, 3. sing. imperf. ind. Ion. à δύσομαι, Poët. ab eod.

Δυσεύρετος, υ, ὁ ἡ ὴ, inventu difficilis: à δὺς, et εὑρετὸς, inventus. Th. εὑρίσκω, invenio.

* Δυσέφικτος, υ, ὁ ἡ ὴ, ad quem vix pertingere possumus.

Δυσήκοος, ου, ὁ ἡ ὼ, difficulter audiens; inobediens. Th. ἀκούω, audio, q. v.

Δυσηλιγίης, molesti, æ, nom. pl. masc. et fœm. à

Δυσηλιγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, molestus, gravis: quod à δὺς, et ἀλίγω, curo; q. δυσηλιγὴς· vel ut alii volunt, à λίγομαι, cubo, dormio.

Δυσημερίη, -ῶ, f. ήσω, p. ἐσσα, infelix sum: et

Δυσημερία, ας, ἡ, infaustus dies; adversitas: à δὺς, et ἡμέρα, dies, q. v.

Δυσηνίσσω, imperf. ind. act. contr.

verbi δυσπειθέω, -ῶ, f. ήσω· à δύς et ἀπιστέω, non credo, q. ab α priv. et πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πάθω, persuadeo.

Δυσηχὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, horrisonus: à δύς, ægrè, malè, et ἦχος, sonus, quod vide.

Δυσθαλπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, calefactu difficilis, frigidus: à δύς et θάλπω, foveo, calefacio.

Δυσθανάτως, -ῶ, f. ήσω, iniquo animo mortem obeo: à δύς et θάνατος, mors. Th. θνήσκω, morior, q. v.

Δυσθῡμέω, -ῶ, f. ήσω, animum despondeo: à δύς et θυμὸς, animus, q. v.

* Δυσθυμία, ας, ἡ, animi mœror, et

Δύσθῡμος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, gravitèr animo adfectus; tristis, anxius, remissus: ab iisd.

Δυοὶ, duobus, dat. plur. à δύο, duo, q. v.

Δύσις, εως, ἡ, occasus; acc. sing. δύσιν à δύω, subeo.

* Δυσκατάληπτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, comprehensu vel intellectu difficilis.

Δυσκαταμάθητος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, difficilis ad discendum, obscurus, et

Δυσκαταμαθήτως, adv. vix intelligibile: à δύς et καταμανθάνω, pernosco, quod ex κατὰ et μανθάνω, disco.

* Δυσκατάμαχητος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, vix expugnabilis.

* Δυσκατανόητος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui vix potest animadverti vel percipi.

* Δυσκατάσβεστος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, vix bello subigendus.

* Δυσκατάσβεστος, qui non facilè extingui potest. Th. σβέω, σβεννύω, et σβέννυμι, extinguo.

Δύσκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi Poët. δύσκω, pro δύνω, vel δύω, adeo, subeo.

Δυσκλαδὴς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, malum sonum edens, horrisonus: à δύς, et κλαδὸς, sonus, vox.

Δυσκίνητος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, difficilis motu, segnis, tardus: à δύς et κινητὸς, mobilis, q. à κινέω, moveo.

Δυσκλεὴς, ἐος, -ῆος, ὁ ἡ ἡ, inglorius; infamis: à δύς et κλέος, gloria. Th. κλείω, celebro.

Δυσκλύων, ὁ, ὁ ἡ ἡ, idem: à δύς et κλύω, audio.

Δυσκολαίνω, fut. ανῶ, perf. ηνα, morosus sum, ægrè fero, indignor, succenseo, et

Δυσκολία, ας, ἡ, morositas, morum difficultas: à

Δύσκολος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, difficilis in sumendo cibo, difficilis, morosus, et

Δυσκόλως, adv. difficultèr: à δύς et κόλον, cibus.

* Δύσκραος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, malè temperatus. Th. κεράννυμι, misceo, quod vide.

* Δύσκριτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, judicatu difficilis. Th. κρίνω, judico.

Δύσκωφος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, surdaster. Th. κωφὸς.

Δύσληπτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, captu difficilis. Th. λαμβάνω, capio.

Δύσλοφος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, onerosus cervici; qui cervici non convenit, quod difficultèr portatur: à δύς et λόφος, cervix in jumentis.

Δύσλυτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, nodosus, solutu difficilis: à δύς et λύω, solvo, quod vide.

Δυσμαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, indocilis, hebes. Th. μανθάνω, disco.

Δυσμάχητος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, et

Δύσμαχος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, vix expugnabilis. Th. μάχομαι, pugno.

Δυσμενέσσιν, inimicis, dat. pl. Ion. et Poët. à δυσμενὴς, q. v.

* Δυσμένεια, ας, ἡ, odium, inimicitia: à

Δυσμενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, infestus, hostis; acc. sing. δυσμενῆ, malevolum: hinc

Δυσμένως, adv. inimicè, infestè: à δύς et μένος, animus, ira.

Δυσμεταχείρητος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, tractatu difficilis: à δύς et μεταχειρίζομαι, administro. Th. χάω, ξος, ἡ, manus.

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, occasus, propriè solis. Th. δύω, subeo.

Δυσμήτηρ, ερος, ἡ, mala seu infesta mater, nomine suo indigna. Th. μήτηρ, mater.

Δυσμνημόνευτος, ὁ, τὸ, memoratu difficile: à δύς et μνημονεύω, memor sum. Th. μνάομαι, recordor.

* Δυσμνημόνευτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui difficultèr memoriâ retineri potest.

Δύσμορε, infelix, voc. sing. à

Δύσμορος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, cui difficile fatum obtingit, infelix: à δύς et μόρος, fatum, quod à μείρω, divido; p. ind. m. ἵμμορα, pro μέμορα, per Metath.

Δυσμορφία, ας, Ion. pro δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas. Th. μορφὴ, forma.

Δύσμορφος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, deformis: ab eod.

Δυσνόητος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, difficilis intellectu: à δύς et νοητὸς, intelligibilis. Th. νοέω, cogito.

Δυσνομία, ας, ἡ, et δυσνομίη, ης, ἡ, Ion. malarum legum institutio, licentia: à δύς et νόμος, lex, quod à νέμω, tribuo; præt. ind. med. νένεμα.

Δύσοδος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, avius, invius: item subst. via difficilis. Th. ὁδὸς, via.

Δυσόεις, ὁ, ὁ ἡ ἡ, segnis, piger; hinc

* Δυσόεως, adv. segnitèr, pigrè.

Δυσόνειρος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, molestis somniis vexatus; ὕπνος, scil. somnus somniis interpellatus.

Δυσόρατος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, vix visibilis. Th. ὁράω, video.

Δύσοργος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, iracundus. Th. ὀργὴ, ira.

Δυσόριστος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, difficilis definitu: à δύς et ὁρίζω, definio. Th. ὅρος, terminus.

Δυσοσκάλλος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, ascensu difficilis: à δύς et σκάλλω, ωμι, τὰ, loca prærupta.

Δυσπάλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, difficilis, qui luctâ difficultèr superare potest: à δύς et πάλη, lucta.

* Δυσπεράσλατος, ὁ ἡ ἡ, ον, τὸ, prætervectu difficilis, transitu arduus.

Δύσπαρις, ἴδος, ὁ, voc. sing. Δύσπαρι, infelix Paris.

Δυσπαυλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, difficilis persuasu, et

Δύσπειστος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, incredulus: item creditu difficilis: à δύς, et πείθω, persuadeo.

* Δυσπελαγία, fœmin. τῆ δυσπελάγιος, infestus ob maris fluctus, tempestuoso pelago expositus.

Δυσπέμφελος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, trajectu difficilis: à δύς et πέμπω, mitto; p. ind. m. πέπομφα.

* Δυσπερίλημπτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui difficultèr comprehendi potest: à δύς, περὶ, et λαμβάνω, capio.

Δυσπέτημα, ἄτος, τὸ, casus adversus, adversitas: à δύς et πέτω, cado, pro πίπτω.

Δυσπετὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, malè cadens, difficilis: ab iisd.

Δύσπιστος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, incredulus; item creditu difficilis: à δύς et πείθω, persuadeo.

Δυσπνοέω, -ῶ, f. ήσω, spirandi difficultate laboro, ægrè respiro, et

Δυσπνοία, ας, ἡ, spirandi difficultas, suspirium.

Δυσπνοϊὸς, ὁ, ὸν, suspiriosus: à δύς et πνοὴ, spiritus, quod à πνέω, spiro.

Δυσπολιόρκητος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, obsessu difficilis: à δύς et πολιορκέω, obsideo. Th. πόλις, urbs.

* Δυσπόριστος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, impervius, inaccessus, invius.

* Δυσπόριστος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, ægrè parabilis.

Δύσπορος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, infelix: à δύς et πόρος, sors.

Δυσπραγέω, -ῶ, f. ήσω, p. πεπραγηκα, infelix sum, et

* Δυσπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis; infelicitas quævis: à δύς, et πράσσω, f. ξω, ago, facio, quod vide.

Δυσπραξία, ας, ἡ, idem: à δύς et πράσσω, -σσω, f. ξω, facio, ago, quod vide.

Δυσαγέλειτος, et δυσαγέλαστος, υ, ὁ ἡ ἡ, *aditu difficilis; qui non est affabilis.*

* Δυσαγοήτοπτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *quò naves appelli non possunt*, scil. χώρα, *terra appulsu difficilis.*

Δύαγγος, υ, ὁ ἡ ἡ, *frigoris impatiens*: à δύς et ῥίγος, ους, τὸ, *FRIGUS.*

Δυσεβεια, ας, ἡ, *impietas*, et

Δυσεβία, -ᾶ, f. ήσω, *impiè ago*; item

Δυσεβημα, ατος, τὸ, *impietas*: necnon

Δυσεβὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, *impius*: à δύς et σέβομαι, *colo.*

Δύσσω, *indue*, Poët. pro δύσω, Ion. pro δύσω, ἰσθι, præs. imperat. med. verbi δύσομαι, ῃ, σται, et Poët. δύσεσκε· imperf. ind. med. ἐδυσάμην, υ, σο, quod præs. formatum est à f. 1. med. verbi δύω, *induo.*

Δυσσαμένων, gen. plur. fœm. g. Æol. et Poët. pro δυσαμένων, præs. part. med. verbi Poët. δύσσομαι, *mergor.* Th. δύω, *subeo.*

Δύσσος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui vix servari potest*; *infelix*, *æger.* Th. σῶς, *salvus.*

Δύσσνος, Dor. pro

Δύσηνος, υ, ὁ ἡ ἡ, *infelix*, *miser*: à δύς et γίνομαι, *gigno*: aut secundùm alios, à δύς et γῆμαι, quod *malè stet.* Th. ἵστημι, *sto.*

Δυσήρετος, υ, ὁ ἡ ἡ, *observatu difficilis*: à δύς et ἐρέω, *servo.*

Δυσίχνευτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *investigatu difficilis*: ex δύς et ἰχνεύω.

Δυσκαίσασα, a. 1. part. act. fœm. g. à

Δυσκαίω, ῶ, *difficulter pario*, fut. ἰσω et ήσω· à δύς et τίκτω, *partus.* Th. τίκτω, *pario*; p. indic. med. τέτοκα.

Δύσκρος, υ, ὁ, *mensis sextus*, apud Syromacedonas; qui alioqui Ἑλαφηβολιών.

Δυσκτύχεστος, υ, *infelicissimus*, superl. à δυσκτυχὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *infelix*: quod à δύς et τύχη, *fortuna.* Th. συγχέω, *sum.*

Δυσκτύχω, -ῶ, *infelix sum*, f. ήσω, p. κα· a. 1. part. act. δυσκτυχήσας, αντος· τὰ δυσκτυχήκοντα, *adversa*, a. 1. part. pass. à δύς et τύχη, *fortuna*, quod à συγχέω, *sum.*

Δυσκχημα, ατος, τὸ, *afflictio*, *infortunium*; dat. pl. δυσκχήμασι· à δυσκχίω.

Δυσκχία, ας, ἡ, *miseria*, *adversitas*: ex eod.

Δυσκχῶσαι, acc. pl. part. præs. act. contr. δυσκχοῦν, 3. ph ind. præs. act. à δυσκχίω.

Δυσκωκύτως, υ, ὁ ἡ ἡ, *cujus impetus vix sustineri potest*: à δύς et ὑφίεμαι, *impetum excipio*, quod vide.

Δυσφημέω, -ῶ, f. ήσω, p. κα, *maledico*, *infamo*, *impiè loquor*, *malè ominor*, et

Δυσφημία, ας, ἡ, *maledicentia*, *obscænitas verborum*: à

Δύσφημος, υ, ὁ ἡ ἡ, *maledicus*, *infaustus*: à δύς et φήμη, *fama*, quod à φάμι, *dico.* Th. φάω, idem q. vide.

Δυσφήμως, *ominosi*; ejusd. gen. sing. Ion.

Δυσφορέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. κα, *difficulter porto*; *indigner*, *ægrè fero*, et

Δυσφορὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, item

Δυσφόρητος, υ, ὁ ἡ ἡ, et

Δυσφόρος, υ, ὁ ἡ ἡ, *difficilis*; *latu* vel *portatu gravis*, *molestus*: à δύς et φέρω, *fero.*

* Δυσφόρως, adv. *ita*, *ut vix portari queat*; *ægrè*, *molestè*: ab eod.

Δύσφορα, ων, τὰ, *molestæ curæ*; quas Hesiod. δυσφροσύνας, vocat. Th. φρὴν, *mens*, q. v.

Δυσφορία, -ᾶ, f. ήσω, *animum abjicio*, *ægrè fero*: à δύς et φρὴν, *mens.*

Δυσφρονέων, ejusd. part. præs. act.

Δυσφρονέων, gen. pl. Æol. à

Δυσφροσύνη, ης, ἡ, *animi ægritudo*: à δύς et φρὴν, *mens.*

Δυσφωνία, ας, ἡ, *asperitas vocis seu soni*, et

Δύσφωνος, υ, ὁ ἡ ἡ, *dissonus*: à δύς et φωνὴ, *vox*, *sonus.*

Δυσχείμερος, υ, ὁ ἡ ἡ, *infestus hiberno frigore*, *frigidus*, *procellosus*: à δύς et χεῖμα, *hiems.*

Δύσχαμος, υ, ὁ ἡ ἡ, idem, et ab illud.

Δυσχείρωτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui difficulter subigitur* et *capitur*, *invictus*; in superl. δυσχειρώτατος. Th. χὲρ, *manus.*

Δυσχεραίνω, *molestè fero*; *gravor*, *indignor*; *hæsito*, f. ινῶ· in 3. plur. præs. ind. δυσχεραίνουσιν· acc. plur. part. præs. δυσχεραίνοντας, et

Δυσχέρεια, ας, ἡ, *difficultas*, *molestia*: à

Δυσχερὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *difficilis*, *molestus*, *odiosus*; in compar. δυσχερέστερος, α· à δύς et χεὶρ, *manus*, q. v. hinc

Δυσχερῶς, adv. *difficulter*, *molestè.*

Δυσχερτόμαι, -οῦμαι, fut. 1. m. ήσομαι, *usu rei cujuspiam offendor*; *incommodè et impeditè versor*: à δύσχερτος, q. v.

Δυσχέτημα, ατος, τὸ, *difficultas*, *incommodum*: ab ejusd. perf. ind. pass. cui oppon. εὐχέτημα· sicuti

Δυσχετείη, ας, ἡ, *incommoditas*, *difficultas*; oppon. εὐχετείη· à

Δύσχετος, υ, ὁ ἡ ἡ, *cujus usus difficilis est*; *inutilis*, *incommodus*: à δύς et χρηστὸς, *utilis*, quod à χράομαι, *utor*, à χέω, *commodo.*

* Δυσχωρία, ας, ἡ, *difficultas loci.*

Δυσώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, *gravièr olens*, *fœtidus.*

Δυσωδία, ας, ἡ, *malus odor*, *fœtor*: à δύς et ὄζω, *oleo*; p. indic. med. ὄδα.

Δυσώνυμος, υ, ὁ ἡ ἡ, *infaustus*, *inauspicatus*: à δύς et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*; Æol. ὄννομα, Poët. ὀνομα.

Δυσωπέω, -ῶ, f. ήσω, *pudore afficio*; undè Metaph. *exoro*, *persuadeo*; δυσωπέομαι, *erubesco*, *flector*, et

Δυσωπία, ας, ἡ, *pudor*: à δύς et ὤψ, ὠπὸς, *vultus*, quod ab ὄσσομαι, *video.*

Δυσωρέω, -ῶ, fut. ήσω, *difficulter custodio*: à δύσωρος, υ, ὁ ἡ ἡ, *custoditu difficilis*: à δύς et ὤρος, *custos.*

Δυσωρέουσι, 3. plur. ejusd. f. 1. med.

Δύτης, υ, ὁ, *urinator*, *qui aquas subit.* Th. δύω vel δύω, *subeo.*

Δυτὸς, ὴ, ὸν, *qui indui* vel *subiri potest.*

Δύω, (Poët.) pro δύο, *duo*, gen. dual. δυοῖν, gen. pl. δυῶν, dat. δυσὶ, vide δύο.

ΔΥΩ, f. δύσω, p. δέδυκα, *subeo*, *ingredior*; *occido*; *induo*; undè δύνω et δῦμι, idem.

Δυώδεκα, δυοκαίδεκα, et δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *DUODECIM*: ἑνδεκα.

Δυωδεκάδρομος, υ, ὁ, *qui duodecim curricula absolvit.* Th. δρόμος, *cursus.*

Δυωδεκάμηνος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui duodecim mensium est*; δυωδεκάμηνος τέλος γιγνέσθαι, id est, *annuum magistratum transigere*: à δυώδεκα, *duodecim*, et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis.*

Δυωδεκαπήχεως, adj. *quo duodecimo* v. gr. *die*, aut *anno aliquid facit* aut *patitur*: à δυώδεκα et ἔτος, *annus.*

Δυωδέκατος, ἄτη, ατον, *duodecimus*: à δύω, et δέκα, *decem.*

Δυῶν, gen. plur. vel Att. et Ion. pro δυοῖν, *duorum*, gen. dual. à δύο, *duo.*

Δῶ, per Apoc. pro δῶμα, *domum*, acc. sing. et δόμασι, *domus*, acc. pl. à δέμω, *struo.*

Δῶ, δῷς, δῷ, a. 2. sub. act. à δίδωμι, *do.*

Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *duodecim*, *duodecim*, ἑνδεκα· à δύω et δέκα.

Δωδεκάγωνιος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui duodecim flexus habet*: à δώδεκα et γωνία, f. ψω, *flecto.*

Δωδεκάκις, *duodecies*, adv. à δύο et δέκα.

Δωδεκάμηνος, ὁ ἡ ἡ, *duodecim mensium*, subaud. χρόνος, *tempus*.

Δωδεκαναῖος, αία, αῖον, *qui per duodecim dies alicubi manet*, vel *abest*: et

Δωδεκάπους, ους, ον, *duodecimus*: à δύο, et δίκα, *decem*.

Δωδεκάφῦλοι, ων, τὸ, *duodecim tribus*: q. δώδεκα φυλαί.

Δωδεκάσσιν, adv. Dor. pro Δωδέκατος, q. ἐκ τῆς Δωδέκης.

Δωδεκαῖος, αία, αῖον, *DODONÆUS*: à

Δωδώνη, ης, ἡ, *DODONA*; urbs Thesprotiæ, in qua Jovis templum et oraculum erat et *vaticina quercus*, undè ipse Jupiter Δωδωναῖος dicitur, et fatidica illa quercus Δωδωναία· item χαλκῶν Δωδωναῖον dicebantur æreî quidam lebetes sese mutuò contingentes et ex ordine sonantes si unus ex illis impelleretur: undè proverbio in loquaces dicitur, et qui verborum finem invenire nequeunt. Apud Herodot. etiam Δωδωνίδες ἱερεῖαι, Sacerdotes Dodonææ.

Δώῃ, ῃς, ῃ, Att. pro δοίην, ης, η, a. 2. opt. act. à δίδωμι, *do*; a. 2. ind. act. ἔδων.

Δώσει, *dederit*, 3. sing. a. 2. opt. act. Ion. et Att. pro δοίη. Sin verò sit δώσει, erit 3. sing. sub. præs. act. verbi antiq. δόω, f. δώσω, sub. præs. act. δόω, δόῃς, δόῃ, et Ion. δώσῃσι, vel a. 2. sub. act. pro δῶ, δῷς, δῷ· à δίδωμι, *do*.

Δῶν', pro δῶκε, *dedit*, pro ἔδωκε, per Apoc. Poët. 3. sing. a. 1. ind. act. Sic δῶκαν, pro ἔδωκαν, 3. pl. a. 1. ind. act verbi δίδωμι, *do*.

Δῶλος, ου, ὁ, Dor. pro δοῦλος, ου, ὁ, *servus*.

Δῶμα, ατος, τὸ, *domus, tectum*; pl. δώματα, et in dat. pl. δώμασιν· hinc Angl. A DOME. Th. δέμω, *extruo*; p. ind. m. δίδημα.

Δωμάτιον, ου, τὸ, *domuncula, cubiculum*; *tectum*: dim. à δῶμα.

Δωμάω, ῶ, f. ήσω, *extruo, ædifico*; ab eod.

Δώνᾰξ, Dor. et Poët. pro δόναξ, ᾰκος, ὁ, *arundo*.

Δώομεν, *dederimus*; per Systolen pro δώωμεν, Poët. pro δῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δίδωμι, *do*.

Δῶρ', pro δῶρα, acc. pl. à δῶρον, ου, τὸ, *donum*.

Δωρεὰ, ᾶς, ἡ, *donum, donatio*: et

Δωρεὰν, adv. (sub. κατὰ,) *gratis, immeritò, frustrà*. Th. δῶρον, *donum*.

Δωρέομαι, -οῦμαι, et δωρίω, -ῶ, f. ήσω, *dono, largior*; f. 1. m. ήσομαι, perf. pass. δεδώρημαι, σαι, ται, a. 1. ind. m. ἐδωρησάμην.

Δώρημα, ατος, τὸ, *donum, munus, beneficium*: et

Δωρητὸς, ὴ, ὸν, *muneribus placabilis*, seu *corruptus*; item *donatus*: à p. ind. pass. verbi δωρέομαι, *dono*.

Δωριάζειν, *Doricè loqui*; præs. inf. act. Poët. pro Δωρίζειν, quod à

Δώριος, ία, ον, Poët. pro Δωρικὸς, ὴ, ὸν, *Doricus, a, um*. Dicitur et Δωριὸς, ίου, ί, idem.

ΔΩΡΙΣ, ίδος, ἡ, *Doris, regio Græciæ*; item nomen Nymphæ.

Δωρίσδειν, Dor. pro Δωρίζειν, *Doricè loqui*; præs. inf. act. verbi Δωρίζω, fut. ίσω, *Doricè loquor*.

Δωρίστ, adv. *Doricè*: à Δωρὶς.

Δωροδοκέω, -ῶ, f. ήσω, *donis inhio, munera accipio*; item *muneribus corrumpo*; acc. pl. part. præs. act. contr. δωροδοκοῦντας· à δώρων, *donum*, et δέχομαι, *capio*.

Δωροδόκημα, ατος, τὸ, *munus per corruptionem acceptum*: à præced. perf. ind. pass.

Δωροδοκία, ας, ἡ, *munerum acceptio, sordes*.

Δωροδόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, *munerum acceptor, donis inhians*: à δῶρον, et δέχομαι, *capio*, q. v.

Δωροτομία, -ῶ, f. ήσω, *muneribus corrumpo*: à δῶρον, et τέμνω, *seco*.

Δωροφορήσας, ας, ἁ, *qui munera accipit*: à δῶρον, et λαμβάνω, *capio*.

ΔΩΡΟΝ, ου, τὸ, *donum*; item *palmus minor*: hinc fortè manavit Angl. DOWRY.

Δωροφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui dona devorat, doniworus*: à δῶρον, *donum*, et φάγω, *edo*.

Δωροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, (Poët.) *qui dona fert alicui danda*: à δῶρον, et φέρω, *fero*.

Δωρέσσομαι, Dor. pro δωρέομαι, -ῶμαι.

Δὼς, ἡ, *DOS, donum*; indeclinabile Poët. idem quod δόσις. Th. δίδωμι, *do*.

Δωσίμοιμι, Dor. pro δόσιμι, f. 1. inf. act. ejusd. verbi.

Δώσῃ, *tradat*, 3. sing. a. 1. sub. act. Poët. pro δώῃ, ab a. 1. ind. act. ἔδωκα, pro ἔδωκε, ab eod.

Δῶσι, Ion. pro δῷ, 3. sing. a. 2. sub. act. Sin abeque ι, est 3. pl. sub. ejusd. temporis, verbi supradict.

Δωσῖνες, Dor. pro δόσεις, 3. pl. f. 1. ind. act. δώσω, verbi δίδωμι, *do*.

Δωσῶ, Dor. pro δόσω, *dabo*; f. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Δώτειρα, ας, ἡ, *datrix*: et

Δώτωρ, *datori*; dat. sing. à δότης, ου, ὁ, *dator*; sed usitatiùs δότης. Th. δίδωμι, *do*.

Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, (Poët. pro δοτὴρ,) *dator, donator*: ab eod.

Δωτῖνες, ejusd. nom. pl.

Δωτίνδζω, f. ήσω, *dona colligo*, et *accipio*: à δωτίνη, *donum*.

Δωτίναι, Dor. pro δοτίνην, acc. sing. à

Δωτίνη, ης, ἡ, *donum, munus*, propriè quod consumitur, ut *vinum, vestis*: fortè à δωτὸς, gen. inusit. τοῦ δόης. Th. δίδωμι, *do*.

Δωτίνῃσι, *donis*; ejusd. dat. pl. Ion. pro δωτίναις.

Δώτορες, nom. pl. à δώτωρ, q. v.

Δωτὸς, ὸος, ἡ, *cibus, alimenta, donum*.

Δώτωρ, ορος, ὁ, *DATOR, donator*: à δίδωμι, *do*.

Δώωσ', pro δόωσι, *dedissent*: per Epenth. Ion. et Poët. pro δῶσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ab eod. vel 3. pl. sub. præs. act. verbi obsoleti δόω, f. δώσω, p. δίδωμι, id. quod δίδωμι, *do*.

E

E, Quinta apud Græcos litera, quæ : ψιλὸν, sive *E tenue*, atque *exile* dicitur, ad differentiam ἀπὸ τοῦ η. quod *E latum* et *pingue* sonat; nota numeralis valens *quinque*, et cum additâ inferiùs lineolâ ͵, *quinquies mille*, seu *quinque millia*.

*Ε, *HE*, dolentis particula, quæ geminari solet.

*Ε, *SE*, pronominis 3. pers. acc. sing. ὅε, HE Anglicè; ἑ, *sui*, οἱ, *sibi*: hinc ἰὸς, vel ὅς, HIS, σφέτερος, THEIR, Anglicè, &c.

*Εα, *ah, vah*, adv. querentis vel admirantis: ab

*Εα, *sine*, 2. sing. præs. vel imperf. imperat. act. contr. pro ἔας, verbi ἐάω, *sino*.

*Εα, Ion. et Poët. Ectasi ἦα pro ἦν, 1. vel 3. sing. imperf. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.

*Ἑὰ, et ἑ, *sua bona, peculium*: ex ἰὸς, *suus*; vid. ἑ, *se*.

*Ἐᾷ, *concedit*, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐάω, *sino*, f. ἐάσω, a. 1. sub. act. ἐάσω, ῃς, ῃ, p. act. ἐάσας. Vide *Moor* Elementa L. Gr. pag. 128.

*Ἐᾶσα, *sinit*, Poët. pro ἐᾷ, per Pleonasm. τοῦ α.

*Ἔαγα, *as, ε, fregi*; p. ind. m. Att. pro ἔαγα, per resolutionem augmenti η in εα, (quod frequens etiam in aliis temporibus,) ab ἄγνυμι, seu ἀγω, *frango*; f. ἄξω, p. ἔαχα et ἴαχα, p. m. part. ἰαγὼς, a. 1. ἔξα et ἴαξα· et

*Ἔᾶγην, *fractus sum*; Att. eod. modo pro ἤγην, ejusd. a. 2. ind. pass. Hinc a. 2. part. pass. ἰαγὼς, inf. ἰαγῆναι.

*Ἐᾶδα, ας, ε, *demulti*; pro ἤδα, præt. ind. m. Att. resolutione augmenti η in εα, pro quo ειδα, Poët. ab ἀνδάνω, vel ἄδω,

placeo; præt. m. part. ἁδὼς pro ἡδώς· sic in a. 2. act. ἔαδον pro ἥδον, Æol. ϝάδεν.

'Εαδόντα, *placentem*, pro ἁδόντα, ejusd. p. m. part. acc. sing. masc.

"Εαμαι, *permisi*, pro ἵαμαι, p. ind. act. verbi ἰάω, *sino*; f. σω.

'Εάλωκα, *captus sum*; Att. eod. modo pro ἥλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, *capio*; fut. ἁλώσω, a. 2. act. ἥλων, a. 2. act. part. ἁλούς, inf. ἁλῶναι, (ab ἔλωμι, conjug. secund. quod ab obsoleto ἀλέω, f. ἀλώσω, formatur;) et pass. ἁλῆναι.

'Εάλων, *captus fui*; Att. similitèr pro ἥλων, a. 2. act. ejusd. verbi. Præt. autem, et aor. sec. act. passivè sæpissimè sumuntur.

'ΕΑ'Ν, *si*; conjunct. connexiva, construitur cum subj. et opt. ἢν μὴ, *nisi*; ἢν δὲ μὴ, *sin aliter, alioqui*; *particula potentialis* pro ἄν· sæpè postponitur, ut εἴπερ ἄν, *dixissem*; quandoque deest ἄν· sed variùs præponitur, ut ὅς ἢν, *quicunque*: cum τι notat *sive*, ἐάντε, *si, dummodo*, &c.

'Εάνδανον, *placebam*, 1. sing. imperf. ind. act. Att. et Ion. pro ἥνδανον, (τα pro augmento α,) verbi ἀνδάνω, *placeo*, q. v.

'Εᾶνὸς, ἡ, ὸν, *indutu pulcher, tenuis, subtilis*; subst. *pallium, peplum*, pro ἱμάτιον· ab ἕω, *induo*.

"Εαντις, conj. *si, dummodo*.

"Εανται, 3. pl. præs. ind. Att. vel Ion. pro ἧνται· et ἔανται, pro ἧνται· ab ἧμαι, *sedeo*.

"Εαξα, *fregi*, 1. sing. a. 1. ind. act. Att. resolutione augmenti pro ἔαξα, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*. Vide ἔαγα.

"ΕΑΡ, ϵος, τὸ, et contract. Poët. ἦρ, ἦρος, (et Ion. βῆρ,) *ver; sanguis; pinguedo*.

'Εαρινὸς, ἡ, ὸν, *vernus*; et per Epenth. ἐαρινὸς. Th. ἔαρ, *ver*.

'Εαρσιγενὴς, ἐος, ὁ ἡ, *vere nutrix tus, vere natus, vernus*: ex ἔαρ, *ver*, et τρέφω, *alo*; p. ind. m. σίγεφα.

'Εᾶς, *sinis*, 2. sing. præs. ind. act. contr. verbi ἰάω. Tum ἔασ', pro ἔασι, *permisit*; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ejusd. verbi.

'Εὰς, *suas*, pro ἅς.

"Εασα, Att. pro ἧσα, a. 1. ind. act. verbi ἀνδάνω, *placeo*. Vide ἔαδα.

'Εάσαμεν, *sivimus*, 1. pl. a. 1. ind. act. Ion. sed ἐάσαμεν, 1. pl. a. 1. opt. act. ἐᾶσαι, a. 1. inf. act. verbi ἰάω, *sino*: f. ἐάσω, p. act. ἐάσας, a. 1. iud. act. ἐάσα.

'Εάσιτι *sinetis*, 2. pl. f. 1. ind. act. ἐάσῃς, *sinas*; 2. sing. a. 1. sub. ab eod.

"Εᾶσι, Ion. et ἔασι, Poët. pro ἀσὶ, *sunt*: (ut τιθέᾶσι, Ion. pro τιθέᾱσι') ab ἐμὶ, *sum*.

'Εασκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro εἶσι, contr. ἑῖα, verbi ἰάω, *sino*.

'Εάσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ἰάω, *sino*; f. ἰάσω, p. ἐάσα.

'Εασσα, *existens*; Dor. pro οὖσα, ης, præs. part. f. g. ab ἐμὶ, *sum*, q. v.

"Εαται, et ἔατο, Ion. pro ἧνται, et ἧντο, ab ἧμαι, *sedeo*: quod formam præteriti, præsentis autem habet significationem. Ab inus. ἔω, q. v.

"Εατε, Ion. pro ἦτε, 2. pl. imperf. verbi ἐμὶ, *sum*.

'Εατέον, *sinendum*; verbale ab ἰάω, *sino*, q. v.

'Εαυτῦ, ῆς, ῦ, et contr. αὑτοῦ, ῆς, ῦ, *sui ipsius*; pronomen reciprocum, singulari pluralique numero casus habens tantùm obliquos. Ex ἕο, pro ϝ, sui, et αὐτὸς, *ipse*.

'Εάφην, *accentus sum*; Att. pro ἥφην, a. 1. ind. pass. ab ἅπτομαι. Vel ἰάφην, Ion. Dialysi pro ἐΐφην, a. 1. ind. pass. ab ἵπτομαι, *sequor*.

'ΕΑ'Ω, *sino, permitto*; imperf. ind. act. εἶων, -ων, -ασις, -ας, -ε, -α, f. ἐάσω, a. 1. ind. act. εἴασα, a. 1. imperat. act. ἔασον, ἀτω, a. 1. part. act. ἰάσας, αντος, perf. act. εἶακα, quod recipit ε post ι pro augmento.

'Εᾶων, *bonarum*, gen. pl. fœm. Æol. pro ἑῶν· ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus, a, um*.

"Εβα, Dor. pro ἔβη, *venit*; 3. sing. ab ἔβην, a. 2. ind. act. verbi βαίνω, vel βῆμι, *eo*; f. 1. m. βήσομαι. Item Laconicè pro ἔα, *sine*, interposito β· ab ἰάω, *sino*.

'Εβάδισε, 3. sing. a. 1. ind. act. à βαδίζω, *ire facio, vado*; f. ίσω, et Dor. ίξω. Th. βάω, idem.

'Εβαινε, *ibat*, 3. sing. imperf. ind. act. à βαίνω, *eo*; f. 1. m. βήσομαι, a. 2. ind. act. ἔβην.

'Εβάλον, ες, ε, *jeci*; a. 2. ind. act. verbi βάλλω, *jacio*; f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 1. ind. pass. ἐβλήθην, p. m. βέβλημαι.

"Εβαν, per Sync. Dor. et Poët. pro ἔβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. ind. act. Sic ἔβα, pro ἔβη, 3. sing. ab ἔβην, aor. sec. ind. verbi βαίνω, vel βῆμι, *eo*; f. 1. m. βήσομαι.

'Εβάπτετο, *tingebatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. à βάπτω, *intingo, mergo*; f. ψω, præt. βέβαφα.

'Εβαρυώντησαν, *caligârunt*, 3. pl. a. 2. ind. pass. cum duplicâ augmento, verbi βαρυόντομαι-q. ex βαρὺς, *gravis*, et ὄντομαι, *video*. Alii volunt esse 3. pl. a. 1. ind. act. verbi βαρυοντίω, -ῶ, f. ήσω, *visu sum gravato*: ab iisd.

"Εβασον, pro ἔβασον, *sine*; a. 1. imperat. act. 2. sing. interposito β Laconicè, ab ἰάω, *sino*. Lacones et Syracusii dixerunt ἰβάω.

'Εβάστασα, ας, ε, *portavi*; 1. sing. a. 1. ind. act. à βαστάζω, f. σω.

'Εβάφην, *tinctus sum*; 1. sing. a. 2. ind. pass. ἔβαφον, *tinxi*; 1. sing. a. 2. ind. act. (pro ἔβαπον, euphoniæ gratiâ,) verbi βάπτω, *tingo, mergo*; f. ψω, p. βέβαφα, q. v.

'Εβδελυγμένος, η, ον, perf. part. pass. et

'Εβδελυγάμενα, 1. pl. a. 1. ind. m. verbi βδελύσσομαι, *abominor*. Th. βδέω, *pedo*.

'Εβδομαῖος, αία, αῖον, *qui septimo die aliquid facit, septimanus*: et

'Εβδομὰς, άδος, ἡ, *HEBDOMADA, septimana, numerus septenarius, septima dies*, seu *septima quæque dies*: ab ἑπτὰ, *septem*.

'Εβδομάτη, ης, (subint. ἡμέρα,) *septima dies*: f. g. ab

'Εβδόματος, άτη, ατον, *septimus*: et

'Εβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *septuaginta*; ἄκλινον. Th. ἑπτὰ, *septem*.

'Εβδομηκοντάκις, *septuagies sex*; leg. tanquam vox composita ex ἑξ, *sex* et ἑβδομήκοντα.

'Εβδομηκοντάκις, adv. *septuagies*: et

'Εβδομηκοστὸς, ὴ, όν, *septuagesimus*. Th. ἑπτὰ, *septem*.

'Εβδόμος, η, ον, *septimus, a, um*; τῇ ἑβδόμῃ, (subint. ἡμέρᾳ) *die septimo*: ab eod. Th.

'Εβεβαίωσι, 3. sing. a. 1. ind. act. à βεβαίω, ῶ, *confirmo*; f. ώσω, p. βεβεβαίωκα. Th. βέβαμι, *firmus*, q. v.

'Εβεβλήμην, σο, το, *ictus eram*, 1. sing. plusq. p. ind. pass. à βάλλω, *jacio*; f. λῶ, p. pass. βέβλημαι.

"ΕΒΕΛΟΣ, sive ἔβενος, ου, ὁ, *EBENUS*, lignum gravissimum.

'Εβὴ, ἡ, vel, leni spiritu, 'Ἑβὴ, nom. viri, ἄκλινον, *transiens*.

"Εβην, ης, η, *veni*, 1. sing. a. 2. ind. act. à βαίνω, vel βῆμι, *eo, venio*; f. 1. m. βήσομαι, p. act. βέβηκα, a. 2. part. act. βάς.

'Εβήκα, ας, ε, a. 1. ind. act. (tanq. à βάω) verbi βαίνω, *eo, venio*; ἔβηκαν, 3. pl. a. 1. vel 2. ind. act. ejusd.

'Εβήνετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βήσομαι, qu. (Poët.

Digitized by Google

more,) ex fut. in præsens translatum est. Th. *βάω, ire* vel *venire facio.*

'Εβόωσεν, et ἴβαόωσεν, *per vim ademit*; 3. sing. a. 1. ind. m. à *βιάω*, f. *ήσω*, vel *άσω*. Th. *βία, vis.*

'Εβίω, 3. sing. imperf. ind. act. à *βιόω, ῶ, vivo*; f. *ώσω*, p. *βεβίωκα*, a. 2. ind. act. ἴβιον, qu. à *βίομι*, inus. Th. *βίος, vita.*

'ΕΒΙΣΚΟΣ, *υ, ὁ*, seu ἰβίσκος, herba quæ et *ἀλθαία* vocatur, *HIBISCUS, ALTHÆA, malva silvestris.*

'Εβίων, *vixi*; a. 2. ind. act. à *βιόω*, vel *βίομι*, vide ἴβιν.

"Εβλαβεν, *nocui*; 1. sing. a. 2. ind. act. ἴβλαβον, 1. sing. a. 2. ind. pass. à *βλάπτω, noceo*; f. *ψω*, p. *φα.*

'Εβλάδιομαι, *dissolutus sum*; Att. pro *βεβλάδιμαι*, p. pass. verbi *βλαδιάω, socordiæ me dedo.* Th. *βλαξ, αδὸς, ὁ, piscis quidam omninò inutilis.*

"Εβλαμμαι, *læsus sum*; Att. pro *βέβλαμμαι*, perf. pass. verbi *βλάπτω, noceo*; f. *ψω*, p. *φα.*

'Εβλαστηνότες, Att. pro *βεβλαστηκότες*, perf. part. act. pl. num. verbi *βλαστάνω, germino*; f. *ήσω*, q. v.

'Εβλάστησα, *ας, ε*, a. 1. ind. act. et

"Εβλαστον, *germinavi*: a. 2. ind. act. ejusd. verbi, q. à *βλαστάω*, ut *ἥμαρτον* ab *ἁμαρτάω, pecco*, quod vide.

'Εβλασφήμησα, *ας, ε*, a. 1. ind. act. à *βλασφημέω, impiè loquor*; à *βλαξ*, et *φήμη, fama*, q. v.

"Εβλαψα, *ας, ε*, et in 3. pl. ἔβλαψαν, a. 1. ind. act. verbi *βλάπτω, noceo*; f. *ψω.*

"Εβλεπον, *ες, ε*, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi *βλέπω, video*: f. *ψω.*

"Εβλητο, per Sync. pro ἐβέβλητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi *βάλλω, jacio*, quasi à *βλέω.*

'Εβόα, *clamabat*; 3. sing. imperf. ind. act. verbi *βοάω, clamo*; f. *ήσω*, p. *βεβόηκα*, a. 1. ind. act. ἐβόησα, *ας, ε.*

'Εβοηθεόμην, *ω, ουν*, a. 1. ind. m. verbi *βοηθέω, succurro, auxilior*: f. *ήσω.*

"Εβοσκον, *ες, ε*, imperf. ind. act. verbi *βόσκω, pasco.*

'Εβούλοντο, et ἐβούλοντο, Ion. pro ἐβούλοντο, 3. pl. imperf. ind. m. verbi *βούλομαι, volo.*

'Εβούλευσα, Att. pro *βεβούλευκα*, perf. act. verbi *βουλεύω, consulto*; f. *σω.* Th. *βουλὴ, consilium.*

'Εβούλευσα, *ας, ε*, a. 1. ind. act. ἐβουλευσάμην, *ω, αζομαι*, a. 1. ind. m. ejusd. verbi.

'Εβουλόμην, *volui*: a. 1. ind. pass. à *βέλομαι, volo*; f. 1. m. *βουλήσομαι*; q. à *βουλόμαι.* Th. *βέλομαι, volo*, q. v.

'Εβούτο, 2. sing. ἐβέλετο, 3. sing. imperf. ind. m. ejusd.

'Εβραΐζω, f. *ίσω, Hebræorum more loquor*, seu *vivo*: et

'Εβραϊκὸς, *ὴ, ὸν, HEBRAICUS*: et

'Εβραῖος, *αία, αῖον, HEBRÆUS, a, um*: ab 'Εβὲρ, *ὁ*, Parens Hebræorum, ut Gen. x. 21. Numb. xxiv. 24. Alii alitèr ἑτυμολογίζουσι, ut videre est apud Voss. in Etymol. ad verbum suprà.

'Εβραΐς, *ίδος, ἡ, Hebræa*; 'Εβραΐς διάλεκτος, lingua Hebræa; et

'Εβραϊστὶ, adv. *Hebraicè*; ab eod.

'Εβράθησν, *ebullitus sum*; a. 1. ind. pass. verbi *βράζω*, vel *βράσσω, ferveo, bullio.*

"Εβρεχ', pro ἔβρεχε, et

"Εβρεξα, *ας, ε*, ac 1. ind. act. à *βρέχω, pluo.*

'Εβρόντησε, 3. sing. a. 1. ind. act. à *βροντάω, tono*; f. *ήσω.* Th. *βροντὴ, tonitru.*

"Εβρυς, propr. nom. fluvii in Thraciâ.

'Εβρυχᾶτο, 3. sing. imperf. ind. pass. à *βρυχάομαι, rugio.* Th. *βρύχω*, f. *ξω, frendo.*

[Εβρυ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *βρύω*, ut *ῥῦσε*, ex *ῥύομαι.*

'Εβώησαν, Dor. pro ἐβόησαν, *vocavit*; 3. sing. a. 1. ind. m. et

"Εβωσεν, pro ἐβόησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *βοάω, clamo*: vide Hesych.

'Εβώθησαν, Ion. pro ἐβοήθησαν, *celebres facti sunt*; 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic ἐβώθησεν, per Crasin pro ἐβοήθησεν, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi *βοάω, clamo.*

'Εγαυήθην, *gavisus sum*; 1. sing. a. 1. ind. pass. à *γαύω, ῶ, voluptate afficio*; f. *ώσω.* Th. *γάνος, lætitia.*

'Εγγαγγὶς σίτρη, eadem gemma quæ *γαγγίτις*· ab ἐν, et Γάγγης, quia in Gange reperitur.

'Εγγαστρίμαντις, *ιος, ὁ ἡ ἡ, vaticinator è ventre*: ex ἐν, *γαστὴρ*, et *μάντις.*

'Εγγαστρίμυθος, *υ, ὁ καὶ ἡ, qui è ventre vocem reddit, ventriloquus*; quia habet dæmonem q. ἐν *γαστρὶ μυθόμενον* item *magus, ariolus*; apud LXXII. Ab ἐν, *γαστὴρ*, et *μῦθος.*

'Εγγίγγλα, p. m. verbi ἐγγίγνομαι, tanq. ex ἐγγάω, et in 2. dual. p. ind. m. ἐγγιγάασον· et metri causâ per Sync. ἐγγίγασον· sic ἐγγίγασαι pro ἐγγιγάασαι, et part. ἐγγιγαὼς, *οῦσα*, &c. Th. *γίνομαι, nascor.*

'Εγγιγύησα, *pollicitus sum*; pro ἠγγύησα, perf. ind. act. (augmento syllabico intrinsecùs assumpto,) verbi ἐγγυάω, *spondeo*, f. *ήσω.* Th. ἐγγυὴ, *sponsio.*

'Εγγιγυμνασμένος, p. part. pass. ab ἐγγυμνάζομαι, *exerceor.* Th. *γυμνὸς, nudus.*

'Εγγιθάνων, *υ, τὸ*, hydraulicum instrumentum, humano more perambulans: quasi ab *ἔγγιον βαίνειν.* Vitruv. *engibata* dicit.

'Εγγαιος, et ἔγγαιος, *ος, ὁ ἡ ἡ, qui in terrâ* seu *in ipso solo est*; *δενδρήματα ἔγγαια, res usuræ in fundis.*

'Εγγιλάω, *ῶ*, f. *άσω, irrideo*; ἐγγιλᾶν τινι, *alicui illudere*: ex ἐν, et *γιλάω, rideo.*

'Εγγενὴς, *ίος, ὁ ἡ ἡ, indigena, ingenitus, consanguineus*: ex ἐν, et *γίνομαι, nascor.*

'Εγγίνωται, 3. sing. a. 2. sub. m. ἐγγινόμενος, *υ*, a. 2. part. m. ab ἐγγίνομαι, *insum, innascor.* Th. *γίνομαι, nascor*; f. 1. m. vel f. 2. pass. *γενήσομαι*, a. 2. ind. m. ἐγενόμην, a. 2. sub. m. *γένωμαι, ῃ, ηται.*

'Εγγίζω, *appropinquo, accedo, imminео, instо*, cum dat. item accus. sequente *τὶς, ἐπὶ, πρὸς*· imperf. ἤγγιζεν, *ες, ε*, f. 1. act. ἐγγίσω. Att. ἐγγῶ, p. ἤγγικα· a. 1. part. act. ἐγγίσας. Th. *ἐγγὺς, propè*, q. v.

'Εγγίνεσθαι, Ion. pro ἐξῆναι, *licere*; ut et pro *συμβαίνειν, accidere, contingere*; ab

'Εγγίνομαι, seu *-γίγνομαι, insum* vel *innascor*; *intersum, interjicior*; (de tempore,) *contingo, evenio*; ἐγγίνεται, impers. *licet, fieri potest.* Th. *γίνομαι, nascor.*

"Εγγιον, adv. *propiùs*; compar. ab ἐγγὺς, *propè.*

'Εγγισάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ἐγγίζω, quod vide.

"Εγγιστα, adv. *proximè*; superlat. ab ἐγγὺς, *propè*; comp. ἔγγιον, et ἐγγενέστερον superl. ἐγγυτάτω, et ἐγγύτατα.

'Εγγίσωμα, *ἄτος, τὸ, cranii fissura*; in quâ os fractum ad subjectam membranam ἐγγίζει, id est, *appropinquat.*

'Εγγλύδωσε, *dulcedinem affero*, qu. indulco: γλύσσων est *dulcior*, pro γλυκίων· à γλυκὺς, *dulcis.*

'Εγγλύφω, f. ψω, *insculpo*: ex ἐν, et γλύφω, *sculpo*.

'Εγγόνατον, υ, τὸ, *species horologii*, apud Vitruv. lib. ix. q. *in genu plicatum*, aut *angulatum*: sic ἐγγόνατον.

'Εγγόνη, ης, ἡ, *neptis*: et

"Εγγονος, ου, ὁ, *nepos*: et ἔγγονον, υ, τὸ, *fœtus*; q. ab ἐν, et γόνος, *proles*, à γίνομαι, *nascor*.

"Εγγραπτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *inscriptus*; à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἐγγράφω, *inscribo*.

'Εγγραφή, ῆς, ἡ, *inscriptio*: et

'Εγγραφος, υ, ὁ ἡ ἡ, *scriptus*: cui oppon. ἄγραφος· ab

'Εγγράφω, *inscribo*, *insculpo*; f. ψω, p. ἐγγέγραφα, a. 1. ind. act. ἐνέγραψα, præt. pass. ἐγγέγραμμαι, part. ἐγγεγραμμένος. Th. γράφω, *scribo*. Imitè Angl. TO ENGRAVE.

'Εγγυαλίζω, f. ἴσω, et ξω· *in manus trado*, *trado*, *insero*, *præbeo*: ab ἐγγυή, *sponsio*; vel à γύαλον, *manûs cavitas*.

'Εγγυαλίξω, *tradere*, ejusd. a. 1. inf. act. et ἐγγυάλιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ion.

'Εγγυᾶσθαι, Dor. pro ἐγγυάσθαι, f. 1. m. ab

'Εγγυάω, ῶ, f. ήσω, *spondeo*, *promitto*, *despondeo*; ab ἔγγυος, υ, ὁ ἡ ἡ, *præs*: quod ab

'ΕΓΓΥΗ, ης, ἡ, *sponsio*, fidejussio; q. ἐν γονίοις, *in manibus* deponit.

'Εγγύησα, ας, ε, *spopondi*, pro ἐγγύησα, a. 1. ind. act. Ion. verbi ἐγγυάω.

'Εγγύησις, εως, ἡ, *fidejussio*, *vadimonium*: et

'Εγγυητὴς, οῦ, ὁ, *sponsor*, *fidejussor*. Th. ἐγγύη.

'Εγγυητὸς, ὴ, ὸν, *promissus*; ἐγγυητὴ, *sponsa*, *desponsata*: ab eod. q. v.

"Εγγυθι, *cominùs*, *propè*; et

'Εγγὺθι, Poët. pro ἐγγὺς, *propè*, cum gen.

'Εγγυμνάζομαι, *exerceor*; hinc præs. part. pass. ἐγγυμναζόμενος, a. 1. part. m. ἐγγυμνασάμενος, verbi γυμνάζω, *exerceo*: f. άσω. Th. γυμνὸς, *nudus*.

"Εγγὺς, υ, ὁ ἡ ἡ, *præs*; idem quod

"Εγγυς, υ, ὁ, *sponsor*: ex ἐν, et γύη, *manus*. Th. ἐγγύη, *sponsio*, q. v.

'ΕΓΓΥΣ, adv. *propè*; cum gen. sæpe absolutè, et pro ἔγγυθεν.

'Εγγύτατος, et ἔγγιστος, (præc. superl.) *proximus*; et

'Εγγυτάτω, ἐγγύτατα, et ἔγγιστα, adv. *proximè*; superl. et

'Εγγύτερος, et ἐγγίων, *propior*, *propinquior*, *similior*: et

'Εγγυτέρω, et ἔγγιον, adv. *propiùs*; comparat. ab ἐγγὺς, *propè*, q. v.

'Εγγεγραφήκειν, *scripseram*; plusq. perf. ind. act. verbi γεγράφει, f. ήσω, Att. pro γεγράφω, *scribo*; f. ψω.

'Εγένασο, *genuisti*; Ion. pro ἐγένου, 2. sing. a. 1. ind. m. ἐγενέμην, ω, ασο, verbi γίνομαι, *nascor*; a. 2. ind. m. ἐγενόμην, ω, ευ, p. m. γέγονα, a. 1. ind. m. ἐγενησάμην et ἐγεναάμην.

'Εγεῖραι, a. 1. inf. act. ἔγειραι, *surge*; a. 1. imp. m. ab ἐγείρω, *suscito*; ἐγείραν ἀγλαΐαν τινὰ τοῖς νικηφόροις, id est, *victores aliquo splendido carminis ornamento decorare*.

"Εγειρει, *suscitavit*; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ἐγείρω, *suscitet*; 3. sing. præs. vel a. 1. sub. act. ab eod. sed cum *iota* sub.

'Εγείρειν τιὴ λεγὸν ἑκάτων οἰμὸν, Pindar. *Excitare alicui canoram carminum viam*, id est, *præclarum carmen in alicujus laudem scribere*; seu *canere*.

'Εγειρόμενος, *excitati*; gen. sing. Dor. pro -ου, præs. part. pass. verbi

'ΕΓΕΙΡΩ, *excito*, *suscito*, *expergefacio*; *accedo*; *exstruo*; *vitam reddo* in N. T. f. ἐγερῶ, p. ἔγηγερκα, Att. ἐγήγερκα. a. 1. ind. act. ἤγειρα, præs. pass. ἐγείρομαι, *resurgo*, *excitor*: perf. pass. ἤγερμαι, Att. ἐγήγερμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἠγέρθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. 2. sing. ἐγέρθητι, a. 1. inf. pass. ἐγερθῆναι, a. 1. part. pass. ἐγερθὲς, f. 1. pass. ἐγερθήσομαι, *surgam*: a. 1. ind. m. ἠγειράμην, ω, ασο, a. 1. imperat. m. ἔγειραι, p. m. ἔγρεσο, Att. ἐγήγερσο, et cum Epenthesi literæ ρ, ἐγρήγερσο, undè part. præt. m. ἐγρηγερὼς, ὼσος, *vigilans*: undè ἐγρήγορος, *vigil*; et ἐγρηγορίαι, et per Aphær. γρηγορίαι, *vigilo*.

'Εγέλασσι, *visit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. gen. σ, à γιλάω, *video*; f. 1. act. άσω. f. 1. pass. γελασθήσομαι.

"Εγημι, imperf. ind. act. verbi γίμω, *onustus sum*.

'Εγενήθην, a. 1. ind. pass. ἐγείνατο, ας, ε, a. 1. ind. act. à γείνομαι, *gigno*: f. ήσω. Th. γίνομαι, *nascor*.

'Εγένησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi γενάω, *gigno*.

'Εγενόμην, ω, ευ, et in 3. pl. ἐγένοντο, a. 2. ind. m. verbi γίνομαι, *sum*, *fio*.

"Εγετο, *factus est*; Dor. per Sync. pro ἐγένετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ab eod. verbo.

'Εγήγερθεν, *sum experrectus*; a. 1. ind. pass. hinc Ion. ἐγήγερθε, Dor. seu Bœot. pro ἐγήγερσαι, 3. pl. a. 1. pass. ind. ἐγήγερθαι, a. 1. pass. part. ἐγηγερθῆναι, a. 1. pass. inf. ἐγήγερθετε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. ab ἐγήγερμαι, *suscito*.

'Εγήγερμαι, *excitabilis*; ab ἐγήγερμαι, *excito*.

"Εγερσις, εως, ἡ, *resurrectio*, *excitatio*, *extructio*; à 2. pers. sing. perf. ind. pass. ἔγηγερσαι· ab ἐγήγερμαι, *resurgo*.

'Εγηγέρατο, Ion. et Att. pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. ind. pass. ab ἐγήγερμαι, *excito*, q. vide.

'Εγήθεμαι, σαι, ται, *excitatus sum*: Att pro ἤγημαι, σαι, ται, perf. ind. pass. et part. ἐγηγερμένος, ejusd. verbi.

'Εγήθην, *lætatus sum*: 1. sing. a. 1. ind. pass. à γαίω, vel γήθω, *gaudeo*: f. ήσω.

"Εγημα, ας, ε, *uxorem duxi*: a. 1. ind. act. verbi obsol. γήμω, vel γαίμω, *uxorem duco*. Alii tamen per Sync. ex ἐγήμασα, factum aiunt, (verbi γαμέω,) α in ω converso, undè part. γήμας, inf. γῆμαι.

'Εγήρα, pro ἐγήρᾳ, ut ἴδα, pro ἴδω, à γήρημι, inus. Potest tamen et à γηράω, *senesco*, deduci, quod vide. Th. γῆρας, *senectus*, q. v.

'Εγκαίειν, præs. inf. act. Ion. et Att. pro ἐγκαίειν, *incendere*. Th. καίω, uro; fut. καύσω.

'Εγκαθέτης, υ, ὁ ἡ ἡ, *insidiator*; qu. clam submissus; ab ἐγκαθίημι, *immitto*, quod ab ἐν, κατὰ, et ἵημι, *mitto*.

'Εγκάθημαι, *insideo*; *in insidiis sum*.

'Εγκαλίζειν θρόνῳ, *in solio sedere*, pro ἐγκαθιζάνειν. Vide καθίζω, *colloco*.

'Εγκαθίημι, fut. κατανήσω, *colloco*; *constituo in*; *interpono*; aliquando *intersum*; part. p. act. ἐγκατειθὼς, *interpositus*; ab ἐν, κατὰ, et ἵημι, *sto*.

'Εγκαίνια, ων, τὰ, *ENCÆNIA*, festus dies novi operis memoriæ dicatus: ab ἐν, et καινὸς, *novus*, q. v.

'Εγκαινίζω, *renovo*; *confirmo*: *dedico*: f. ίσω, p. ἐγκαίνικα, a. 1. ind. act. ἐκαίνισα, perf. pass. ἐγκαίνισμαι· ab ἐγκαίνια, quod vide.

'Εγκαινισμὸς, οῦ, ὁ, *renovatio*; *dedicatio*: à præced. perf. ind. pass. 1. sing.

Digitized by Google

'Εγκαιρος, ν, ὁ ἡ ὁ, *opportunus, tempestivus:* et
'Εγκαίρως, adv. *opportunè:* ἀ καιρὸς, *occasio.*
'Εγκάκεω, f. ήσω, *fastidio, malè in aliquid affectus sum.*
'Εγκάλεω, *in jus voco; accuso,* scil. in causâ capitis; cum dat. in imperf. ἐνεκάλουν, -ουν· f. έσω vel ήσω, a. 1. ind. act. ἐνεκάλεσα, -ησα· perf. act. ἐγκέκληκα, -κεκα· perf. pass. ἐγκέκλημαι, -εμαι, σαι, ται· part. præs. ἐγκαλούμενος, reus: ex ἐν, et καλέω, *voco.*
'Εγκαλοτκελὶς, ίδος, ὁ ἡ ὁ, *qui habet crura in ligno; τὰ σκέλη ἐν ξύλῳ, vinctus numellis.*
'Εγκάλυμμα, ατος, τὸ, *velamentum:* ἀ p. ind. pass. seq.
'Εγκαλύπτω, f. ύψω, *velo, obtego.* Th. καλύπτω, *tego;* f. 2. act. κάλυβον.
'Εγκάλυψις, εως, ἡ, *velatio:* ἀ præc. p. ind. pass.
'Εγκαναχάομαι, f. 1. m. ήσομαι, *cachinnum emitto:* ἀ καναχέω, f. ήσω, *resono.*
'Εγκαναχὶω, -ῶ, f. ήσω, *cum sonitu infundo,* ἐγκάναξα, (qu. ἀ καναχέω, -έξω,) a. 1. imperat. act. ἐγκαναχήσατω, a. 1. inf. m. Th. ἦχος, *sonus.*
'Εγκαρ, ἄρος, τὸ, *cerebrum; pediculus.* Sed hæc vox cum his significationibus tantùm grammaticorum auctoritate nititur, eorum scil. qui apud Homerum, Il. I. v. 378. pro ἐν καρὸς, legebant ἔγκαρος, minùs benè.
'Εγκαρπος, ν, ὁ ἡ ὁ, *fructum in se habens; facundus;* item *gravidus.* Th. καρπὸς, *fructus.*
'Εγκαρσία, ας, ἡ, *obliquitas:* ab
'Εγκάρσιος, ν, ὁ ἡ ὁ, *obliquus.* Th. κάρσιος, idem.
'Εγκαρσίχολος, ν, ὁ ἡ ὁ, *iracundus, amarus, injucundus:* ab ἐν, κάρη, pro κάρηνον, *caput,* et χολὴ, *bilis.*
'Εγκαρτερία, -ῶ, f. ήσω, *patientèr* vel *forti animo fero, constans maneo in re aliqua.* Ex ἐν, et καρτερία, *toloro, patientèr fero.*
'Εγκὰς, adv. *profundè, altè.*
'Εγκατα, dat. pl. pro ἐγκάτοις· ab
'ΕΓΚΑΤΑ, ων, τὰ, *intestina, viscera,* Gen. xliii. 30. Sic et ἔγκατ', pro ἔγκατα· ex ἔγκατος, q. v.
'Εγκατάθῃς, *reposueris,* 2. pers. sing. a. 2. subj. act. ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, *pono.*
'Εγκατακοῖσθαι, *insidere, incumbere,* præs. infinit. ex ἐν, κατὰ, et κεῖμαι, *jaceo.*
'Εγκατάλειμμα, ατος, τὸ, *reliquiæ; monumentum:* ex
'Εγκαταλείπω, *derelinquo, desero in discrimine,* f. ψω, p. ἐγκατεσκαλλίφα· a. 2. ind. act. ἐγκατέλιπον, ες, ε, *supersitem reliqui;* a. 2. sub. act. ἐγκαταλίπω, ῃς, ῃ· ab ἐν, κατὰ, et λείπω.
'Εγκαταλυμπάνω, idem.
'Εγκαταμιγνύω, ως, ε, *insero, immisceo:* ab ἐν, κατὰ, et μιγνύω vel μίγνυμι, *misceo,* fut. μίξω, perf. μεμίχα.
'Εγκαταναίζω, *illudo,* f. σω, vel ξω, p. κα, vel χα· ex ἐν, κατὰ, et ναίζω.
* 'Εγκαταπήγνυμι, f. ξω, *infigo.*
* 'Εγκαταπομπάζω, f. άσω, *intùs conficio.*
* 'Εγκαταστείρω, f. ιρῶ, *spargo in; dissemino.*
'Εγκατέβα, Poët. et Dor. pro ἐγκατέβη, *intravit,* 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἐγκαταβαίνω. Th. βαίνω, *eo,* vel potiùs βάω, *ire facio.*
'Εγκατείλεγω, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω.
'Εγκάθητο, per Syncop. pro ἐγκατέθητο, 3. sing. a. 2. ind. med. ab ἐγκατατίθημι, *condo:* ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, *pono.*
'Εγκατίζεσθαι, præs. inf. m. Ion. pro ἐγκαθίζεσθαι, *sedere in aliquo loco.* Th. ἕζω, *sedeo.*
'Εγκατοικὶω, -ῶ, *inhabito, incola sum,* 2 Pet. ii. 8. f. ήσω, p. ἐγκατοίκηκα· ex ἐν, et κάτοικος, *incola,* quod ex κατὰ, et οἶκος, *domus.*
'Εγκατος, ν, ὁ ἡ ὁ, *interior:* ab ἐν, et κεῖμαι, *jaceo.*
'Εγκαυχάω, -ῶ, ήσομαι, -ᾶμαι, f. 1. m. χήσομαι, *glorior.*
'Εγκαῦμα, ατος, τὸ, *bucella, bolus:* ab ἐγκάω, f. ψω, *devoro.* Th. κάω, *comedo.*
'Εγκαμαι, q. d. *jaceo in, insum, inhæreo, invado, incumbo, insto;* ἐγκείμενος, part. *insitus.* Th. κεῖμαι, *jaceo.*
'Εβαλα, 3. sing. præs. v. præced.
'Εγκαινίσαι, 3. sing. perf. ind. pass. ἐγκαινίσμαι, σαι, ται· ab ἐγκαινίζω, *dedico.*
'Εγκαλυμμένος, *occultus, velatus;* perf. part. pass. ab ἐγκαλύπτω, f. ψω. Th. καλύπτω, *tego,* quod vide.
'Εγκίλαδος, ν, ὁ ἡ ὁ, *cui inest strepitus:* ex ἐν, et κίλαδος, *strepitus;* τὸ ἐγκίλαδος, *animalculum de genere insectorum;* et
'Εγκίλαδος, ν, ὁ, *Encelados,* nom. propr. gigantis.
'Εγκιλεύω, f. εύσω, *hortor, incito;* ab ἐν, et κιλεύω, f. εύσω, idem. Th. κέλομαι, *jubeo.*
'Εγκεντρίζω, *stimulo; insero,* fut. ίσω, p. ἐγκεκέντρικα· a. 1. ind. act. ἐνεκέντρισα· a. 1. inf. act. ἐγκεντρίσαι· a. 1. ind. pass. ἐνεκεντρίσθην, *insitus fui;* fut. 1. pass. ἐγκεντρισθήσομαι· ex ἐν, et κεντρίζω, *pungo:* hoc à κέντρον, quod à κεντέω, *stimulo.*
'Εγκεντρὶς, ίδος, ἡ, *aculeus; calcar; stylus:* à κέντρον, quod à κεντέω, *stimulo.*
'Εγκεράω, *immiscere, perturbare,* præs. inf. act. ab ἐν, et κεράω seu κεράννυμι, *misceo.*
'Εγκέφαλος, ν, ὁ ἡ ὁ, *qui in capite est.* Hinc ὁ ἐγκέφαλος, sc. μυελὸς, *cerebrum:* ex ἐν, et κεφαλὴ, *caput.*
'Εγκέχοδε, p. m. verbi ἐγχίζω, *caco in:* ex ἐν, et χίζω, f. ίσω, *caco, ventris onus depono.*
'Εγκεχρημένος, η, ον, *qui est in usu, quo quis utitur,* præs. part. pass. verbi χράομαι, *utor,* f. χρήσομαι. Th. χράω, *commodo.*
'Εγκεχυράσμενος, perf. part. pass. verbi ἐγχυράζομαι, idem quod ἐγχυράζομαι, *oppigneror:* ab ἐγχύρα, *pignus.* Th. ἐχυρὸς, *munitus, tutus.*
'ΕΓΚΙΣΣΑ'Ω, *coitum appeto, concipio;* ἐγκισσῶσα, a. 1. inf. act. q. ab ἐν et κίσσα, *pica,* morbus mulierum prægnantium.
'Εγκισσόω, f. ώσω, *hederæ modo convolvor atque plicor.* Th. κισσὸς, *hedera.*
'Εγκισσόωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ἐγκισσόω.
'Εγκλείω, f. είσω, p. εικα, *includo;* p. pass. ἐγκέκλεισμαι· p. inf. pass. ἐγκεκλεῖσθαι· part. ἐγκεκλεισμένος, *inclusus.* Th. κλείω, *claudo.*
'Εγκλητὸς, ἡ, όν, *accusatus,* a. 1. part. pass. et
'Εγκλημα, ατος, τὸ, *crimen,* id de quo quis accusatur: ab ἐγκαλέω, *accuso.* Th. καλέω.
'Εγκλημοσύνὶς, ὴ, ὸν, *litigiosus:* ab eod.
'Εγκλῖνω, f. ῖνῶ, *INCLINO; fugio,* de acie. Th. κλίνω, *reclino.*
'Εγκλίσις, εως, ἡ, *inclinatio;* apud Gram. *modus:* et
'Εγκλιτικὸς, ἡ, όν, *qui inclinari potest; encliticus,* sive *qui accentum in voce præcedentem reclinat,* vel *rejicit:* à verbo ἐγκλίνω. Hinc Angl. ENCLITIC.
'Εγκλοιόω, -ῶ, f. ώσω, *includo,* seu *illigo vinculo, quod collo circumdatur,* Prov. vi. 21. ab ἐν, et κλοιὸς, *collare.* Th. κλείω, *claudo.*
'Εγκοίλια, ων, τὰ, *intestina.* Vide ἔντερα, *intestinum.*
'Εγκοιλὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ ὁ, *concavus, cavus.*
'Εγκόλαμμα, ατος, τὸ, *sculptura:* ab
'Εγκολάπτω, *insculpo,* f. ψω, p. ἐγκεκόλαφα. Th. καλάπτω, *tundo,*
'Εγκομβόομαι, -ῶμαι, *intùs me vestio, induor;* ornor, f. ώσομαι· a.

1. ind. med. ἐνισμῡσωσάμην, ῡ, ασο· a. 1. imperat. med. ἐγκόμβωσαι, άσθω, 2. pl. ἐγκομβώσασθε· a. 1. part. pass. ἐγκομβωσθεὶς· ex ἐν, et κομβόω, orno. Th. κόμβος, nudus, (ad ornatum in vestitu): hinc κόμβωμα, vestitus elegans.

'Εγκονίνασα, festinans in, præs. part. act. f. g. ab

'Εγκονίω, accelero, f. ήσω· ex ἐν, et κονίω, festino.

'Εγκοπτῆ, adv. Poëticum, laboriosè, cum labore: ab ἐν, et κόπος, pulvis.

'Εγκοπή, ῆς, ἡ, obstaculum, offendiculum, incisio: ex ἐν, et κοπή, sectio. Th. κόπτω, seco.

"Εγκοπος, ος, ὁ ἡ ἡ, in quo est labor, laboriosus: ex ἐν, et κόπος, labor, quod à κόπτομαι, laboribus et molestiis premor; p. m. κέκοπα.

'Εγκόπτω, incido, interpello, impedio, f. ψω· a. 1. ἐνέκοψα· p. ἐγκέκοφα· imperf. pass. ἐνεκοπτόμην· p. med. ἐγκέκοπα. Th. κόπτω.

'Εγκοσμέω, ordine colloco. Th. κόσμος.

'Εγκοτέω, -ῶ, idem quod simplex κοτέω, irascor. Th. κότος, ira.

'Εγκότημα, ατος, τὸ, et

'Εγκότησις, εως, ἡ, idem quod Th. κότος, ira vetus: à p. pass. verbi ἐγκοτέω.

"Εγκοτος, ος, ὁ ἡ ἡ, iratus, in quo est κότος, ira vetus; et substantivè pro ira.

'Εγκράζω, f. ξω, p. ᾶχα, inclamo: à κράζω, clamo.

'Εγκρασίχολος, piscis ex aquis; sed rejici solet, quia κρασὶ χολὴν ἴσχει.

'Εγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia, moderatio: ab ἐγκρατὴς, compos, qui potitur, superior: quod ab ἐν, et κράτος, robur.

'Εγκρατῆς, nom. pl. ab ἐγκρατής.

'Εγκρατίσομαι, contineo me, sum continens, f. ίσομαι, p. ἐγκεκράτισμαι· ab ἐγκρατής.

'Εγκρατίως, adv. firmiter: ab

'Εγκρατὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, continens, sum superior; nom. pl. ἐγκρατεῖς. Th. κράτος, robur.

'Εγκρίνω, admitto, adopto, adjungo, f. ἐγκρινῶ, p. ἐγκέκρικα· a. 1. ἐνέκρῑνα· a. 1. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, judico, decerno.

'ΕΓΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, opus dulciarium ex simila et oleo, vel oleo, melle et aquâ.

'Εγκρουσίουσαι, Dor. pro ἐγκρουσίουσαι, -οῦσαι, pulsantes, nom. pl. part. præs. fœm. g. à κρούω, pulso. Th. κρόος, ν, ὁ, pulsus.

'Εγκρύω, f. ύσω, p. ἐγκέκρυκα, ad numeros incedo, impello, salto.

'Εγκρύπτω, condo, intego, f. ψω, p. ἐγκέκρῡφα· a. 1. ἐνέκρῡψα. Th. κρύπτω, occulto.

'Εγκυφίας, ου, ὁ, genus panis, qui coquitur ἐγκρυφῆς, occultatus in cinere; panis subcineritius.

"Εγκτησις, εως, ἡ, acquisitio.

"Εγκτητος, ος, ὁ ἡ ἡ, acquisitus, comparatus, possessus. Th. κτάομαι, acquiro.

'Εγκυΐζειν, in aliquo loco condere. Th. κυΐζω, condo.

* 'Εγκυδήνη, ης, ἡ, incitega, fulcrum, apud Simonidem, ubi verò legendum ἐγκυθήνη, ut ex ea detorta vox Latina indicat.

'Εγκύκλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, circularis, rotundus; τὰ ἐγκύκλια, vulgaria, obvia, vulgò fieri solita: ab ἐν, et κύκλος, orbis, circus.

'Εγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, ENCYCLOPÆDIA, orbiculata disciplinarum series: ex ἐγκύκλιος, et παιδεία, disciplina.

'Εγκύκλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐγκύκλιος.

'Εγκυκλέω, f. ήσω, circumago. Th. κύκλος.

'Εγκυλίω, et -λίομαι, f. ίσω, p. ινα, involvo, implico.

'Εγκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, gravida, prægnans; plenus, refertus: ab ἐν, et κύω, f. σω, uterum gero, sum gravida.

"Εγκυος, ος, ὁ ἡ ἡ, gravida, prægnans: ab eod.

'Εγκυόμενος, præs. part. ab ἐγκυέομαι, in utero gestor: ex ἐν, et κυέω, idem quod κύω, in utero fero.

"Εγκυρσας, αντος, illapsus, a. 1. part. act. ἐγκύρσαι, a. 1. inf. ἐγκύρσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ab

'Εγκῦρω, incido, obvio, f. ρσω· a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, incido.

'Εγκωμιάζω, ως, ω, laudo, f. άσω, p. ἐγκεκωμίακα· part. præs. pass. ἐγκωμιαζόμενος· a. 1. ἐγκωμιάσθης. Th. ἐγκώμιον, laus.

'Εγκωμιαστέον, verbale, quod laudandum est: ab eodem. Etiam

'Εγκωμιαστὴς, οῦ, ὁ, laudator: et

'Εγκωμιαστικὸς, ὴ, όν, et Poët. ἐγκώμιος, ία, ον, laudatorius, a, um: ab eod. verbo, quod ab

'ΕΓΚΩ'ΜΙΟΝ, ου, τὸ, præconium, laus.

'Εγλυκάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γλυκαίνω, dulco, as. Th. γλυκὺς, dulcis.

"Εγνως, per Sync. ex ἐχάνως, Dor. inf. præs. verbi ἴχω, habeo, f. ἴξω, et σχήσω.

"Εγνω, 3. sing. ab ἔγνων, novi, sapui, sensi, a. 2. ind. act. tanq. à γνῶμι, verbi γινώσκω, f. 1. γνώσομαι, cognosco.

"Εγνωκα, ας, ε, perf. act. ind. ἔγνωσμαι, perf. inf. ἔγνωσα, ας, ε, a. 1. ejusd. verbi

'Εγνων, a. 2. ind. act. et in 3. pl. ἔγνωσαν et ἔγνων, Poët. Vide ἔγνω.

'Εγνωρίζετο, 3. sing. imperf. pass. et

'Εγνώρῐσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à γνωρίζω, notum facio, f. 1. γνωρίσω, p. ἐγνώρικα· à γνώριμος, notus, pro γνώσιμος. Th. γνάσκω, cognosco, f. γνώσομαι.

"Εγνωσαν, vide ἔγνων.

"Εγνωσμαι, σαι, σται, perf. pass. ἐγνώσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γινώσκω, cognosco.

'Εγράφησαν, scripti sunt, 3. pl. a. 2. pass. ἐγράφην, verbi γράφω, scribo, f. ψω, p. φα· a. 2. ἔγραφον.

"Εγρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

"Εγρει, surge, Att. per Sync. ut volunt nonnulli, pro ἐγείρε, præs. imperat. pass. Ion. pro ἐγίρεο. verbi ἐγείρομαι, excitor, pro ἐγίρομαι, undè imperf. ἔγρετο, pro ἐγίρετο. Th. ἐγίρω, excito.

'Εγρήγορα, ας, ε, vigilavi, et sæpè in præs. vigilo, ut part. ἐγρηγορὼς, vigilans, præt. m. verbi γεγηγορὼς, vel, ut alii malunt, ab ἐγείρω, excito.

'ΕΓΡΗΓΟΡΕ'Ω, vigilo, f. ήσω· à verbo ἐγείρω, p. m ἤγορα, Att. ἐγήγορα, et per Epenth. ε, ἐγεήγορα· undè ἐγεηγορὼς, et per Aphær. γεγηγορὼς, f. ήσω· a. 1. ἐγεηγόρησα· perf. ἐγεηγόρηκα.

'Εγρήγορθαι, suscitatum esse, Poët. pro ἐγεηγορέναι, Pleon. τοῦ θ, et Sync. literarum ε et ν, est perf. inf. med. verbi γεγηγορέω, vigilo. Vide ἐγήγορα.

'Εγρηγόρθασιν, vigilaverunt, Dor. pro ἐγεηγόρασιν, 3. pl. p. ind. m. Vide ἐγεήγορα.

'Εγρηγορσὶ, et -γορέως, adv. vigilantèr: ab ἐγρηγορέω, vigilo.

'Εγρήσσω, Poët. pro ἐγεηγορέω, vigilo.

"Εγρομαι, Att. per Sync. pro ἐγείρομαι, excitor: sic ἐγρόμενος, pro ἐγειρόμενος.

'Εγύμναζον, ές, ε, imperf. ind. act. verbi γυμνάζω, exerceo, f. άσω, p. κα. Th. γυμνὸς, nudus.

'Εγύμνασμαι, Att. pro γεγύμνασμαι, p. ind. pass. ejusd. verbi.

'Εγυμνώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γυμνόω. Th. γυμνὸς, nudus.

"Εγχι', pro ἔγχια, nom. pl. ab ἔγχος, εος, τὸ, hasta.

'Εγχείη, ας, ἡ, seu ἐγχείη, hasta, seu peritia hastâ certandi; gen. pl. Æol. ἐγχιάων. Th. ἔγχος, hasta.

'Εγχείρομος, ος, ὁ ἡ ἡ, bellicosus, qui hastâ fremit ac utrepitum edit:

ab ἔγχος, *hasta*, et. βρίμω, *fremo*. Hinc et Παλλὰς dicta à πάλλειν.

'Εγχαλίφανος, ου, ὁ, Jovis epith. *qui fulmine tanquam gladio solet uti*: ab ἔγχος, *hasta*, et πέφανα, *fulmen*.

'Εγχαρῶ, *aggredior, tracto*, f. ήσω, p. κα· ἐγχαρῆκα, præs. part. pl. num. ab ἐν, et χάρ, *manus*.

'Εγχάρημα, ατος, τὸ, *id quod aliquis aggreditur, conatus*: ab ἐγχαρῶ, q. v.

'Εγχάρησις, εως, ἡ, *tractatio*: ab eod. verbo.

'Εγχαριδιον, ου, τὸ, *ENCHIRIDIUM, libellulus gladiolus, pugio, manubrium*: ab ἐν, et χάρ, *manus*.

'Εγχαρίζομαι, *in manus sumo, commissum habeo*: ab

'Εγχαρίζω, *in manus trado, porrigo*; f. ίσω, p. κα. Th. χάρ, *manus*.

'Εγχαρίδιος, ὁ, ἡ, *in alicujus manu positus*: ex ἐν, χάρ, et τίθημι, *pono*.

'Εγχελιὸν, οῦ, ὁ, *vivarium anguillarum*: ab ἔγχελυς.

'Εγχελυς, εως, ἡ, idem quod

"ΕΓΧΕΛΥΣ, υος, ἡ, *ANGUILLA*.

"Εγχιον, Poët. et Ion. ab ἐνίχιον, ejusd. imperf. ab ἐν, et χίω, f. χύσω.

'Εγχυσίμαχος, ος, ὁ, ἡ, et ἐγχίμαχος, *bellicosus, qui fato quodam hastæ studio est addictus*: ab ἔγχος, *hasta*, et μόρος, *fatum*, verso ο in ω. Th. μείρω, *divido*.

'Εγχίσπαλλος, ος, ὁ, *qui hastam vibrat, bellicosus*: ab ἔγχος, *hasta*, et πάλλω, *vibro*.

'Εγχύσσω, *infundentem*, crasi Dor. pro ἐγχίοντα, acc. sing. præs. part. act. ab

'Εγχίω, f. ύσω, *infundo*.

"ΕΓΧΟΣ, ους, τὸ, *hasta, ENSIS*, dat. pl. ἔγχεσι.

'Εγχραύω, *infligere*: quod à χραύω, *leviter saucio*. Th. χράω, *coloro*.

'Εγχείμπτεσθαί τινι, Ion. *in aliquem incidere*: ab

'Εγχείμπτω, idem quod χείμπτω, *admoveo, f.* ψω.

'Εγχυμφθῶσα, ης, *propinqua*, ejusd. a. 1. part. pass. f. g.

"Εγχρῖσον, άσω, *inunge*, a. 1. imperat. act. ab ἐγχρίω.

'Εγχρίψας, fortè ἐγχρίμψας scribendum, a. 1. part. verbi ἐγχρίμπτω, idem quod χείμπτω, *admoveo*.

'Εγχῶν, f. ώσω, p. ἐγχέχυκα· a. 1. ἐνέχυσα. Th. χέω, *ungo*.

'Εγχρονίζω, *immoror, tardo*, f. ίσω, p. κα· ab ἐν, et χρονίζω, idem. Th. χρόνος, *tempus*.

'Εγχρόνος, ος, ὁ, ἡ, *temporarius*: ab eod. Th.

'Εγχρώσας, a. 1. part. act. ab ἐγχρώννυμι, qu. ab ἐγχρόω, *colore, imbuo*: ab ἐν et χρόα.

'Εγχυρόζω, f. όσω, p. ἐγκεχύρωκα, *oppignoro, pignoro, capio*.

'Εγχύω, f. ύσω, idem quod ἐγχίω, *infundo*.

'Εγχωρίω, f. ήσω, *concedo, admitto*: undè ἐγχωρῶ, imperf. *licet, locus* vel *facultus esi*. Th. χωρέω, *eo*.

'Εγχώριος, ος, ὁ, ἡ, *domesticus, patrius, rusticus*; et τὸ 'Εγχώριον, subst. *in eo loco ubi habitas*; *pignus*: ab ἐν, et χῶρος, *locus*.

'ΕΓΩ', ἐμοῦ, &c. *EGO*, Att. ἐγωγε, Dor. ἐγών, et ἐγώνγα Æol. ἐγών, et ἰώγα. Hinc ἐμὸς, ὴ, *meus*; νωΐτερος, α, *noster duorum*; ἡμέτερος, α, *noster*.

'Εδάσι, *docuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi δαίω, *disco*: hinc

'Εδάην, *novi*, seu *divisus sum*, a. 2. ind. pass. à δαίω, *disco, scio*, p. δεδάηκα, q. à δαίω· part. perf. pass. δεδαημένος· perf. m. δέδαα, pro δέδηα, *novi*, a. 2. inf. pass. δαῆναι, Dor. δαήμεναι.

'Εδαΐζετο, *dividebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi δαΐζω, *divido*. Th. δαίω, idem.

'Εδαίσατο, *epulatus est*, 3. sing. a. 1. m. verbi δαίσμαι, *epulor*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

'Εδακ', pro ἔδακε, *momordit, pupugit*, 3. sing. a. 2. act. ἔδακον, ες, ε· et

'Εδάκην, *morsus* vel *punctus fui*, a. 2. pass. verbi δάκνω, *mordeo, pungo*.

'Εδάμασσα, ας, ε, *domui*, a. 1. act. gem. σ, Poët. verbi δαμάω, *domo*, f. σω, p. κα.

'Εδάμην, ης, η, *domitus sum*, a. 2. ind. pass. à δαμάω, seu δάμνω, vel δάμημι· f. 2. δαμῶ· a. 2. ἐδάμην. Vel ut alii volunt à δίμω, p. δέδμηκα· p. pass. δέδμημαι· a. 2. ἐδάμην.

'Εδάμνα, *domabat*, 3. sing. imperf. ind. act. à δαμνάω, pro δαμάω, *domo*.

'Εδᾶνὸς, ὔ, *suavis*: ab ἡδὺς, idem, per Systolen literæ ᾱ.

'Εδαρ, et ἴδαρ, ατος, τὸ, *esca*: ab ἔδω, *edo*.

'Εδαρθὼν, *dormivi*, a. 2. verbi δαρθάνω, seu δαρθέω, f. 1. m. δαρθήσομαι· a. 1. ind. pass. ἐδάρθην, ης, η.

"Εδαρσον, per Metath. pro ἴδρασον, *vidi*, a. 2. act. verbi δέρκω. Sic p. m. δέδορκα, pro δέδερκα.

'Εδαφάμην, ώ, άσω, et Poët. δαφάσσω, a. 1. m. Hinc δάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζω, idem quod δαίω, *divido*.

'Εδασσάμην, *divisimus*, 1. pl. a. 1. med. pro ἐδασάμεθα, et in 3. sing. ἐδάσσατο, ejusd.

'Εδαφιεῖ, 3. sing. et in 3. pl. ἐδαφιοῦσι, f. 1. Att. ab

'Εδαφίζω, *solo æquo, solo allido, pavio*, f. ἐδαφίσω, et Att. ἐδαφιῶ, p. ἐδαφίκα· quod ab ἔδαφος, *solum*. Th. ἵζομαι, *sedeo*, f. ἰδῦμαι.

'Εδάφος, ους, τὸ, *solum, pavimentum*: ab ἵζομαι, *sedeo*.

"Εδαψεν, *dilaceravit*, 3. sing. a. 1. act. à δάπτω, *dilanio*, fut. ψω, perf. φα.

"Εδδιστ, *timuit*, Poët. pro ἴδιστ, 3. sing. a. 1. verbi δίδω, *timeo*, f. δίσω, p. δέδικα· p. m. δέδιστα, δέδια, et δέδια.

'Εδέ, pro ἀδέ, q. v.

"Εδεαι, Ion. pro ἔδῃ, 2. sing. sub. præs. verbi ἔδομαι. Th. ἔδω, *edo*.

'Εδέστορες, ων, ὁ, *prægustator*: ab ἔδω, quia edit ante alium, *præfectus epularum*.

'Εδίγμην, per Sync. Poët. pro ἐδιδίγμην, plusq. p. pass. verbi δίχομαι, *capio*, f. δίξομαι, p. δέδεγμαι· a. 1. ἐδίχθην.

'Εδιδέατο, Ion. pro ἐδίδεντο, *ligati fuerunt*, 3. pl. plusq. p. pass. verbi δέω, *ligo*.

'Εδιδάει, 3. sing. plusq. p. m. à p. m. δέδηα, verbi δαίω, *divido*.

'Εδιδίει, *timueram*, plusq. p. m. verbi δίδω, *timeo*, f. δίσω· p. m. δέδια.

'Εδιδμήατο, Ion. pro ἐδίδμεντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi δέμω, *struo*, f. δμῶ, p. δέδμημαι, et per Sync. δίδμημαι· perf. pass. δίδμημαι.

'Εδιδοίκει, 3. sing. plusq. p. med. verbi δίδω, *timeo*, f. δίσω, p. m. δεδοίκα, pro δέδοιδα, et δέδια.

'Εδει, Ion. pro ἔδει, *oportebat*, imperf. verbi δεῖ, *oportet*, impers. quod à δέω, *ligo*.

'Εδίηθεν, *indigui*, seu *oravi*, a. 1. ind. pass. verbi δίομαι, tanq. à δίεμαι, f. διήσομαι, *oro* et *indigeo*. Th. δέω, *ligo*.

'Εδίνεν, *opus fuit*, a. 1. ind. verbi δέω, *opus est*, impers.

'Εδίθην, *ligatus sum*, a. 1. indicat. pass. verbi δέω, *ligo*. perf. pass. δέδεμαι.

"Εδει, *oportebat*, imperf. verbi δεῖ, *oportet*, impers. et interdum pro δεῖ usurpatur, ut ἐχρῆν, pro χρῆ· et προσῆκεν, pro προσήκει. Item

'Εδει, *comedes*, Att. pro ἔδῃ, 2. sing. ind. f. 2. m. ἔδομαι, verbi ἔδω. Item

'Εδει, *ligabat*, 3. sing. imperf. verbi δέω, *ligo*.

'Εδίδεμεν, pro ἐδιδέμεθα, *timuerat mus*, 1. pl. et

'Εδιδίσαν, *timuerant*, per Sync. pro ἐδεδίεσαν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi δείδω, *timeo*; p. med. δείδεμαι· plusq. p. ἐδεδίειν. Vide δείδω.

'Εδυμα, ας, ι, *extrusi*, a. 1. ind. act. ἐδύμαντο, 3. plur. a. 1. med. ἐδυμάμην, ω, ανο· à δύμα, *struo*.

'Εδυξε, ας, ι, *ostendi*, a. 1. ind. act. verbi δεικνύω, seu δείκνυμι, *ostendo*, fut. δείξω, perf. δέδειχα· a. 1. part. δείξας· a. 1. pass. ἐδείχθην.

'Εδυρα, ας, ι, *excoriavi*, a. 1. ind. act. et in 3. pl. ἔδυραν, verbi δέρω, *excorio*, f. δερῶ, p. δέδαρα· a. 2. pass. ἐδάρην, f. 2. pass. δαρήσομαι.

'Εδυσα, a. 1. act. Vide δείδω, *timeo*.

'Εδυσαν, *susceperat*, Dor. Sync. pro ἐδεδύκειν, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi δέχομαι, *capio*, f. δέξομαι, perf. pass. δέδεγμαι.

'Εδύμ, regio Babyloniæ.

'Εδύμενα, et per Sync. ἔδμενα, *comedere*, Dor. pro ἔδειν, præs. inf. ab ἔδω.

'Εδύξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi δέχομαι, *capio*.

'Εδύχθαν, *obtuitus sum*, a. 1. pass. verbi δέρκω, *video*; a. 2. ἔδρακον, præt. m. δέδορκα.

'Εδύσμα, ἄτος, τὸ, *cibus*. Th. ἔδω.

'Εδύτης, ου, ὁ, *esor*, *qui edit*: ab eod. Th.

'Εδύύτο, *indigebat*, 3. sing. imperf. verbi δύύμαι, Poët. pro δέομαι, *egeo*, *oro*.

'Εδύύτει, Poët. pro ἔδυτι, seu ἔδιτι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi δύύμαι, pro δέομαι, *oro*, *opus habeo*.

'Εδών, *sedibus*, gen. pl. ab ἕδος, ους, τὸ, *sedes*.

'Εδῇ, *sedebis*, 2. sing. f. 2. ἕδομαι, verbi ἵζω, *sedeo*.

"Εδηδα, præt. m. Att. reduplicatione ex ἦδα, præt. part. ἐδηδώς, verbi ἔδω, *edo*: et

'Εδήδαται, et ἐδήδασο, Ion. pro ἐδηδεσμένος ἐσι, et ἐδηδεσμένος ἦν, 3. sing. perf. et plusq. perf. pass. verbi ἔδω, *edo*, f. act. ἐδέσω, p. ἔδηκα, Att. ἐδήδοκα, undè perf. pass. ἐδήδεσμαι, cujus tertia pers. ἐδήδεται, abjecto σ, ἐδήδεται, et Ion. ἐδήδαται.

'Εδήδοκα, *edi*, perf. et pro ἦκα seu ἔδηκα· ab ἔδω, vel q. ab ἐδέω, facit f. 1. ἐδήσω. undè p. ἐδήκα, et Att. reduplicatis initialibus literis, et η in ε converso, ἐδήδοκα, et in plusq. p. ἠδηδόκειν, part. ἠδηδοκὼς· p. pass. ἐδήδεσμαι, σαι, ται.

'Εδηδὼς, vide in ἐδηδα.

"Εδηκα, *edi*, perf. Att. pro ἦκα, ab ἔδω, quod est interjectâ syllabâ δε, ἐδήδοκα, dicitur: undè perf. pass. ἐδήδεσμαι.

'Εδηλήσαντ', pro ἐδηλήσαντο, *læserunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi δηλέω, *lædo*, f. ήσω· à δηλὸς, *titio*: q. à δαίω, *uro*.

'Εδήλησ', 3. plur. imperf. act. ἐδήλουν, 3. sing. imperf. pass. à δηλόω, *manifesto*, *declaro*. Th. δῆλος, *manifestus*.

'Εδηξα, *momordi*, a. 1. act. à δάκνω, (q. à δήκω,) *mordeo*.

'Εδησαν, *ligaverunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi δέω, *ligo*, f. δήσω, p. δέδεκα, pass. δέδεμαι.

'Εδητὺς, ύος, ἡ, *cibus*: ab ἔδω, *edo*.

'Εδήχθην, ης, η, *morsus* vel *punctus sum*, a. 1. p. verbi δάκνω.

'Εδίδαξα, ας, ι, a. 1. ind. act. à διδάσκω, *doceo*; a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, ἡ, *doctus est*; perf. pass. διδίδαγμαι, ξαι, ται.

'Εδίδευ, ους, ου, pro ἐδίδουν, ως, ω, imperf. act. verbi δίδωμι, *do*; q. à δίδεω. Sic et ἐδίδε, *dabaris*, pro ἐδίδοσο, 2. sing. imperf. pass.

'Εδίζετο, *quærebat*, 3. sing. imperf. pass. verbi δίζω, idem quod ζητέω, *quæro*.

'Εδίηυσα, ας, ι, a. 1. ind. act. à διαίνω, *irrigo*, f. ήνω.

'Εδίζησα, ας, ι, a. 1. ind. act. à διζάζω, *dubito*, f. ήσω, vel άξω, p. διδίζημαι, vel -χα. Th. δὶς, *bis*.

'Εδίψησα, a. 1. ind. verbi διψάω, *stilio*, *vehementèr expeto*, f. ήσω, p. διδίψηκα. Th. δίψα, *sitis*.

'Εδίωκον, ες, ε, imperf. ἐδίωξα, ας, ι, a. 1. verbi διώκω, *persequor*, f. ξω.

'Εδμενα, Att. et per Sync. pro ἔδμεναι, Dor. et Poët. pro ἔδειν, verbi ἔδω, *comedo*.

'ΕΔΝΑ, seu potiùs ἔδνα, et ἔδνα et ἔεδνα, (Pleonas. τῦ ε) ων, τὰ, *dos*, *munera*, quæ sponsæ sponsus dat. Hinc

'Εδνιος, ία, ιον, *sponsalis*.

'Εδνόω, -ῶ, f. ώσω, *despondeo*. Th. ἔδνα, τὰ, *dos*.

'Εδνωτὴς, et ἐεδνωτὴς, ῦ, ὁ, *socer*; qui filiam dat, additâ dote: ab eod. Th.

'Εδος, 2. sing. opt. præs. ab ἔδω, *edo*.

'Εδόκει, *videbatur*, 3. sing. ab δοκέω, -ῶ, ῶσω, -ῶς. verbi δοκέω, *video*, f. ήσω, et ξω.

'Εδοκεῦμεν, *arbitrabamur*, Dor. pro ἐδοκοῦμεν, 1. plur. imperf. act. verbi ejusd.

'Εδολεῦσαν, Bœot. pro ἐδόλευν, 3. pl. imperf. act. verbi δολεύω, *dolo utor*, f. εύσω, p. δεδόλευκα. Th. δόλος, *dolus*.

'Εδομαι, *comedam*, Att pro ἔδωμαι, ut φάγομαι, pro φαγῶμαι, f. 2. m. verbi ἔδω, *edo*.

'Εδον, *dederunt*, Dor., et Bœot. pro ἔδοσαν· ab ἔδω, a. 2. verbi δίδωμι.

'Εδονεῦντο, *agitabatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi δονέω, *agito*, f. ήσω, p. κα.

'Εδονεῦσι, *comedunt*, Dor. seu Æol. pro ἔδουσι, 3. pl. præs. verbi ἔδω.

'Εδοξα, *putavi*, a. 1. ind. act. à δοκέω, *puto*, *videor*, f. σω, et δόξω, præt. pass. δέδογμαι.

'Εδος, ους, τὸ, *sedes*, *sella*; *delubrum*, *templum*, *ædes*; *simulacrum*, *firmamentum*, *basis*. Th. ἵζομαι, f. ἕδομαι, *sedeo*.

'Εδοσαν, 3. pl. a. 2. act. ἔδω, verbi δίδωμι, *do*.

'Εδυ, pro ἔδευ, 2. sing. a. 2. m. ejusd.

'Εδύλιωσαι, 3. pl. a. 1. act. verbi δουλόω, *servio*, f. ώσω, p. δεδούλωκα. Th. δοῦλος, *servus*.

'Εδῦμαι, fut. 2. med verbi ἵζω, *sedeo*.

'Εδῦμαι, verò f. 2. m. ab ἔδω, *edo*.

'Εδυπον, a. 2. ind. act. verbi δυπέω, *sonitum edo*; fut. 2. δυποῦμαι. Th. δοῦπος, *sonitus*.

'Εδυσ', pro ἔδυσι, *edunt*, 3. pl. præs. ind. ab ἔδω, *edo*, p. ἐδήδοκα, cætera temp. non ita usitata.

'Εδραμ, *cucurri*, per Sync. pro ἔδραμον, a. 1. ind. act. verbi δραμέω· q. à δραμέω, f. δραμέω, et Ion. δρήσω, undè f. 1. med. δραδεῖσθαι· a. 1. m. ἐδραδεσάμην. Sunt qui velint esse a. 2. ἔδρην, ας, α, verbi δρῆμι, seu δράθημι, Alioquin potest esse et imperf. verbi δρᾶω, contract. ex ἔδρεω.

'Εδρα, ας, ἡ, *sella*, *sedes*, *basis*, *statua*, *altare*, *templum*, scil. *sacra sedes*; ἵζομαι, f. 2. ἕδομαι· undè ἕδος, *sedes*.

'Εδράζω, f. άσω, *colloco*, *stabilio*.

'Εδράθον, *dormivi*, pro ἐδάρθην, a. 2. act. per Metath. literar, verbi δαρθάνω, *dormio*. Sunt tamen qui à δρήθω formari malint.

'Εδραῖος, αία, αῖον, *stabilis*, *firmus*, *sedentarius*: ab ἕδρα, *sella*, *basis*. Th. ἕδω, *colloco*.

'Εδραίω, *stabilio*, f. ώσω, p, ἱδραίωκα· perf. pass. ἱδραίωμαι· scil. ἐμαυτὸν· undè ἕδος, *sedes*.

'Εδραίωμα, ατος, τὸ, *stabilimentum*, *fundamentum*: à 1. pers. perf. præced. verbi.

'Εδρακον, per Metath. pro ἔδαρκον, *vidi*, a. 2. act. verbi δέρκω, *video*, f. ξω, p. κα.

'Εδρακ', pro ἔδρακε, vide ἔδρακον.

'Εδραμεῖν, *fugimus*, 1. pl. a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi δραδράσκω. Vide ἔδρα.

Digitized by Google

"Ιδρῶμεν, ες, ε, *cucurri*: a. 2. act. verbi ῥείχω, *curro*: f. ῥεῦξω, p. ἐῤῥύφμαι· p. m. ῥέρυφα.

"Ιδραν, *fugerunt*: per Sync. pro ἔφυγον, 3. pl. a. 1. verbi ἐῤῥάδασι, f. ῥᾴσω. Alii volunt esse a. 2. pl. numeri pro ἔφυγον, (ut ἦκαν, pro ἦκοσαν,) verbi ῥέφω, seu ῥίπτω.

"Ιδρασα, *aufugi*; ā. 1. act. verbi ῥᾴδασι, q. à ῥέφω.

"Ιδρασμα, ατος, τὸ, *sedes*. Th. ἕζομαι.

"Ιδρη, ης, Ion. pro ἕδρα, ας, ἡ, *sella*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

"Ιδρασ', pro ἔδρασα, *feci*: a. 1. Ion. pro ἕδρασα, à ῥέζω, *facio*: f. ῥέξω.

"Ιδριάζω, f. άσω, *colloco, firmo*: q. ab ἕδρα, *sella*: quod vide.

"Ιδραδν, *sedeo*: ab eod. Th.

"Ιδριόωντες, *sedem habent*: 3. pl. præs. ind. pass. pro ἱδρυῶνται, ab ἱδρύω, -ῶ, Poët. ἱδρύω. Sic in imperf. ἱδριόωντο, pro ἱδρύοντο, ejusd. verbi. Th. ἕζομαι, f. ἵδρυμαι, *sedeo*.

"Ιδρωδιαγολίης, ιου, ἡ, *instrumentum, quo chirurgi hominis anum diducunt, ut excrementa transmittere possint*. Ex ἕδρα, et διαγλύφω, *diduco*.

"Ιδρωτήφορος, ε, ὁ ἡ, luctatoris epithet. *qui inter luctandum, sedem partesque quibus sedemus, agitat ac versat*: ab ἕδρα, *sella*; et τρέφω, *verto*: p. m. ἠρεφα.

"Ιδυσκε *occidebat*: 3. sing. imperf. verbi ἴδομαι. Th. δύνω.

"Ιδυν, νς, υ, *subii*: a. 2. act. verbi ἴδυμι interdum ἴδνω est 3. pl. more Bœot. pro ἴδυσαν. Th. δύνω, *subeo*.

"Ιδυνάθην, Dor. pro ἰδυνήθην, *potui*.

"Ιδυνάλαν, Dor. pro ἰδύναντο, nisi legend. ἰδυνάλαντο, 3. pl. imperf. verbi δύναμαι, *possum*.

"Ιδύνανο, *poterant*: et in 3. sing. ἰδύνατο, imperf. ejusd. verbi.

"Ιδυνάθην, et Att. ἠδυνάσθην, *potui*: a. 1. pass. verbi δύναμαι, *possum*: f. δυνήσομαι, p. δεδύνημαι.

"Ιδυσα, *subii*: a. 1. act. verbi δύω, vel δύνω· et

"Ιδύσανο pro ἰδύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Poët.

"Ιδυσίησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi δυσιάω, *difficulter pario*: f. ήσω· ex δύς et τίνω, *pario*: p. m. τέτοκα.

"Ιδυφέρει, 3. sing. imperf. verbi δυσφορέω, *ægrè fero*: ex δύς, et φέρω, *fero*.

"ΕΔΩ, *EDO*: præt. ἐδήδοκα, (pro ἔδηκα, ab ἤκα inus.) part. ἐδηδοκώς· perf. pass. ἐδήδομαι et ἐδήδεσμαι, part. ἐδηδεσμένος· a. 1. pass. ἐδέσθην, part. ἐδεσθείς· præs. m. ἔδομαι, quod frequens pro f. 2. ἔδῡμαι, perf. ἔδηδα, part. ἐδηδώς. Hinc

"Εδηδὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro

"Εδωδὴ, ῆς, ἡ, *cibus, esus*. Th. ἔδω.

"Εδώδιμος, ε, ὁ ἡ, *esculentus*: ab eod. Th.

"Εδωκα, ας, ε, *dedi*: a. 1. verbi δίδωμι, *do*: f. δώσω, p. δέδωκα· a. 2. ἔδων, ας, ε.

"Εδώλια, ων, τὰ, *navium transtra, fori, sedes*: ab ἕδος, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

"Εδοντται, *vescantur*: 3. pl. præs. sub. m. ab ἔδω, *edo*.

"Εδώρεαν, 3. pl. a. 1. ind. verbi δωρέω, *dono*: f. ήσω. Th. δῶρον. ε, τὸ *donum*.

"Εδωτνν, scribendum credo ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδων, vel est 3. pl. ab inus. a. 1. ἔδοσα pro ἔδωκα, verbi δίδωμι.

"Εεδνα, vel ἐέδνα per Pleonasm. Poët. pro ἕδνα, *dos, sponsalia*.

"Εεικοσι, *viginti*: pro Proth. pro εἴκοσι.

"Εεικοστὸς, ὴ, similitèr pro εἰκοστὸς, *vigesimus*.

"Εεικται, *similis est*: Poët. Pleonasm. pro ἔοικται, 3. sing. perf. pass. ab εἴκω, *similis sum*.

"Εειπα, ας, ε, *dixi*: Att. pro εἶπα, a. 1. ab ἔω, *dico*.

"Εειπον, ες, ε, *dixi*: vel Att. vel Poët. Pleonasm. pro εἶπον, a. 2. ejusd. verbi.

"Εεις pro εἷς, μιᾶς: per Proth. Poët. f. μία, n. ἕν.

"Εειτ, Ion. pro εἶς, *eras*; 2. sing. imperf. ab εἰμί.

"Εειτάμενος, pro ἐκτάμενος, *assimilatus*: a. 1. m. ab

"Εειτάμην, *assimilatus sum*: pro ἐκτάμην, a. 1. m. ab εἴδω, *video*: sed

"Εειτάμην, *indui*: pro ἐκτάμην, aor. 1. m. verbi ἔω, *induo*.

"Εέκασα, pro ἤεισα, 2. sing. a. 1. m. ἐεικάμην, ἤεισα, pro εἶσα, verbi εἴδω.

"Εειτάτην, *duo illi iverunt*: 3 dual. a. 1. ἔειτα, Att. pro εἶτα, verbi εἶμι, *eo*.

"Εέλδεται, *appetit*: 3. sing. præs. ind. Poët. verbi ἕλδομαι, *cupio*: sic

"Εέλδως, ορος, Pleonasm. Poët. pro ἕλδως, τὸ, *desiderium*. Th. ἕλδομαι, *desidero*.

"Εελμαι, *obvolutus sum*: perf. pass. pro εἵλμαι, verbi εἵλω, seu ἑλίσσω, *volvo*: et

"Εελμένος, dissolutâ diphthongo ει in ε· alii ab ἑλαύνω, *compello*, deducunt; nam ex ἐλάσας fit ἔλσας, per Sync. et Proth. τῦ ε, ἴλσας· hinc "Εελμαι· alii ab ἀολίω, *congrego*: p. part. ἀολλέμενος, et per Sync. ἀολμένος, Poët. ἐελμένος.

"Εέλσατο, simplicitèr pro ἔλασατο, seu ἤλασατο, 3. sing. imperf. pass. et εἵλασμαι, pro ἐλασάμην, 1. pl. opt. Poët. verbi ἔλαω, *sperare facio*: præt. m. ἐολπα, Att. seu Ion. pro ἦλπα. Th. ἐλπὶς, *spes*.

"Εέλσας, *abegisse*: per Pleon. pro ἔλσας, quod per Sync. dicitur pro ἐλάσας, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, *abigo*: f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασα.

"Εένδυνε, eodem modo pro ἔνδυνε, sive ἐνέδυνε, 3. sing. imperf. verbi ἐνδύνω, *induo*. Th. δύνω, *subeo*.

"Εεργ', pro ἴεργε, *cohibe*: præs. imperat. ab εἴργω.

"Εέργαδε, *disjunxit*: 3. sing. imperf. Poët. verbi ἐεργάθω, *distraho*: imperf. εἴεργαδον, per dissol. Poët. et per Pleonasm. ἐείεργαδον. Th. εἴργω, *arceo*.

"Εεργε, quoque pro ἴεργε, seu εἶργε, *averte*, præs. imperat. Sic et ἐείργω, *continet*: 3. sing. præs. ab εἴργω.

"Εεργμένος, *mutilè*: pro ἐεργμένος, perf. part. ut ἔεργμαι, pro εἶργμαι, verbi εἴργω, *arceo*.

"Εέργνυσθαι, eâdem ratione pro εἴργνυσθαι, ab εἴργνυμι, idem quod εἴργω, seu εἴργω, *arceo*.

"Εέργω, pro ἴεργω, seu εἴργω, f. ξω, *arceo, prohibeo, includo*.

"Εέρση, ης, ἡ, per Pleonasm. Poët. pro ἕρση, ρός: et

"Εερσήεις, εντος, similitèr pro ἐρσήεις, *roscidus*.

"Εερται, *texuit*: pro ἔρτται, seu εἴρται, 3. sing. plusq. p. pass. verbi εἴργω, *arceo*: perf. pass. εἴργμαι.

"Εέρχαται, pro ἔρχαται, seu εἴρχαται, 3. pl. plusq. perf. Ion. pro ἐργμένοι ἦσαν, verbi ἴεργω, seu εἴργω, *arceo*.

"Εες, pro ἦς, *eras*, 2. sing. imperf. Poët. ab εἰμί, *sum*.

"Εέσθω. pro ἔστω, 3. sing. perf. pass. imperat. verbi ἵνυμι, seu ἔω, *induo*.

"Εέσσατο, pro εἵσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. gem. σ ab eod. Th.

"Εεστο, *indutus est*, pro εἶστο, 3. sing. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

"Εζεν, *fervebat*: 3. sing. imperf. act. à ζέω, *ferveo*: f. ζέσω.

'Εζεκίας, ου, nomen regis Hebr. et interpretatur Lat. *fortitudo mea Dominus.*

"Εζετ' et ἵζετο, Poët. pro εἵζετο, *sedebat*: 3. sing. imperf. Ion. ἵζεσκε, fut. 2. m. ἰδεῦμαι, vel ab ἵζω.

"Εζη, Dor. pro ἵζει, 3. sing. imperf. verbi ζάω, *vivo.*

'Εζήλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ζηλόω.

'Εζημίωμαι, *mulctatus sum*: perf. ind. pass. verbi ζημιόω, *damnum affero.* Th. ζημία, *damnum.*

"Εζην, ης, η, Dor. pro ἵζων, ἵζως, ἵζω, *vivebam*, imperf. verbi ζάω, f. ήσω, a. 1. ἵζησα, ας, ε.

'Εζήτουν, 3. sing. imperf. act. verbi ζητέω, -ῶ, *quæro, studeo*: imperf. ἐζήτουν, -ουν, ους, -ους, ου, -ουν f. ήσω, p. ἐζήτηκα, imperf. pass. ἐζητούμην, -όμην, ἐο, -ου, ἐετο, ὦντο.

"EZOMAI, f. ἕξομαι, f. 2. ἵδομαι, *SEDEO.*

'Εζόμενος, η, ον, *sedens*: præs. part. verbi ἵζομαι.

'Εζύγην, *junctus sum*: a. 2. ind. pass. verbi ζεύγνυμι, f. 2. ζευγῶ, a. 2. ἐζύγην.

"Εζω, *colloco, sedere, facio*: imperf. ἵζεον, (nam pro augmento post ε adsciscit ι) f. ἵσω, a. 1. ἵσα, a. 2. ἵδον, f. 2. ἵδω, perf. pass. ἵσμαι, a. 1. pass. ἵσθην, ab ἵω, *pono*: unde ἧμαι, ἵζομαι, *sedeo.*

'Εζωγρημένος, *captivus factus*: p. part. pass. verbi ζωγρέω, *vivum capio*: f. ήσω, præt. ἐζώγρηκα, perf. pass. ἐζώγρημαι, quasi ζωὸν ἀγρέω, seu ἀγρεύω, *venor.* Th. ἄγρα, *captura.*

"Εζωον, *vivebant*: 3. pl. imperf. act. pro ἔζων, verbi ζάω, *vivo*: f. ζήσω, p. ἐζώκα.

"Εζωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

"Εζωσμαι, *cinctus sum*, perf. ind. pass. ἐζωσμένος, perf. part. pass. à ζώννυμι, vel ζωννύω, *cingo*: f. ζώσω, p. ἔζωκα, a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ασο.

"Εη, *sit*: Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμί, ἔης, verbi ἄμι, *sum.* Sed

'Εῆ, *suæ*: dat. sing. f. g. Poët. ab ἑός, ἑᾶ, ἑόν, *suus, a, um*: ab ἕ, *sui.*

"Εηκα, ας, ε, *misi*: pro ἧκα, Att. a. 1. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω.

"Εην, *eram, erat*: Ion. et Poët. pro ἦν, 1. et 3. sing. imperf. verbi ἄμι, *sum.*

'Εήνδανον, pro ἤνδανον, *placebam*: imperf. Poët. verbi ἀνδάνω.

'Εῆος, *boni*: gen. sing. pro ἑέος, sed per Poët. Ectasin ἤεος, et Metath. ἐῆος, ab ἐός, *bonus*: gen. sing. ἑέος. Sed

'Εῆος, *sui*: gen. sing. ab ἑός, *suus.*

'Εησθα, *eras*: Poët. pro ἦσθα, et hoc pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi ἄμι, Æol. enim personis in σ addunt θα. Alii volunt esse a. 2. sub. pro ᾖς, et Poët. ἔῃς, et per Paragog. Æol. ἔῃσθα.

'Εῇ, *sit*: Ion. pro ᾖ, 3. sing. præs. sub. verbi ἄμι, *sum.*

'Εηνον, idem quod ἔασον, a. 1. imperat. Ion. verbi ἐάω, *sino*, f. ἐάσω.

"Εηντι, Poët. pro ἦσι, *miseritis*: 2. pl. a. 2. sub. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ind. ἧν.

"Ε'Σ', pro ἐσ', propter sequent. aspirat. et id pro ἔτι, *adhuc*, adv.

'Εῶσας, Dor. pro ἔθηκας, *reddidisti*: vide ἔθηκα.

'Εθάλεν, *vigui*: a. 2. act. verbi θάλλω, *vireo*: f. αλῶ, p. τέθαλκα.

"Εθανον, *mortuus sum*: a. 2. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι, præt. act. τέθνηκα, p. m. τέθναα.

'Εθαύμαζε, 3. sing. imperf. verbi θαυμάζω, *admiror*: f. άσω, perf. pass. τεθαύμασμαι, a. 1. pass. ἐθαυμάσθην.

'Εθαψα, *sepelivi*: et in 3. pl. ἔθαψαν, a. 1. ind. act. verbi θάπτω, *sepelio*: f. θάψω, p. τέθαφα, a. 2. act. ἔταφον, a. 2. pass. ἐτάφην, p. m. τέθαμμαι.

'Εθεασάμην, ω, ασο, a. 1. ind. m. verbi θεάομαι, *specto*; f. 1. m. θεάσομαι, perf. pass. τεθέαμαι.

"Εθειν, *currebat*: imperf. act. verbi θέω, *curro*: f. m. θεύσομαι, seu θευοῦμαι.

"ΕΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, *coma, cæsaries.*

'Εθειράζω, *comam alo*: f. άσω, p. αικα· à præced.

'Εθειρὰς, άδος, ἡ, idem ac ἔθειρα.

'Εθὲς, *missus*: a. 1. part. pass. ab ἵημι, quod et εἷμι, a. 1. pass. verbi ἵημι, *mitto.*

'Εθίλω, 3. sing. ind. præs. ἐθίλῃ, 3. sing. sub. ἐθιλῆσαι, a. 1. inf. ab ἐθίλω, *volo.*

'Εθλίσσει, *volebat*: pro ἤθελε, 3. sing. imperf. (per Epenth. σσ ion.) ejusd. verbi.

'Εθίλημος, ε, *voluntarius*: ab eod. Th.

'Εθίλῃσθα, *velis*: Poët. Paragog. pro ἐθίλῃς, 3. sing. præs. sub. ejusd. verbi.

'Εθίλησεν, *voluerit*: pro ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθέλησον, dual. sub. ejusd. verbi.

'Εθελήσω, f. 1. ind. vel a. 1. sub. ejusd. verbi.

'Εθελοθρησκία, ας, ἡ, *cultus sponte electus, superstitio*: ab ἐθίλω, *volo*, et θρησκία, *superstitiosus deorum cultus.* Th. θρησκεύω, *superstitiosis ceremoniis Deum colo.*

'Εθίλω, 3. sing. et ἐθίλωμεν, 1. plur. præs. opt. verbi ἐθίλω, *volo.*

'Εθιλεπαῖων, *rem ultrò ignaviter gerere*: ab ἐθίλω et παιός.

* 'Εθιλεπαΐω, ήσω, *rem ultrò ignaviter gero.*

'Εθιλοσοφία, sum ἐθελόντως σόφος, *sponte surdus, audire nolo.*

'Εθίλουσ', pro ἐθίλουσα, acc. sing. part. act. et ἐθίλουσι, Dor. pro ἐθίλωσι, *volunt*: 3. pl. præs. ab ἐθίλω, *volo.*

'Εθελοντὶν et ἐθελοντηδὲν, *ultro, suâ sponte*, adv. et

'Εθελοντὴς, οῦ, ἐθελοντὸς, οῦ, et ἐθελούσιος, ε, *voluntarius*: et

'Εθελοντὶ, adv. *voluntariè, ultrò*: ab

'ΕΘΕΛΩ, vel Θέλω, *volo, opto, delector; possum*, ap. Hom. Il. φ. 366. ν. 106. Dem. c. Phil. i. 1. imperf. ἤθελον, ες, ε· f. θελήσω· p. τεθέληκα· perf. pass. τεθέλημαι· unde θέλημα, *voluntas.*

"Εθεν, per Sync. Ion. pro ἕοθεν, et hoc pro οὗ, *sui*: Iones etiam pro οὗ dicunt ἕο. Attici addunt θεν· ita etiam ἑμοῦ et σοῦ se habent. Est et ἕθεν pro οἷ, *se.*

"Εθεντο, 3. pl. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το, *posui*: verbi τίθημι, *pono*; f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθην.

'Εθειράτευν, 3. sing. imperf. act. verbi θεραπεύω, *medeor, famulor.* Th. θεράπων, *minister.*

'Εθεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τίθημι.

'Εθεν, Dor. pro ἔθου, 2. sing. a. 2. ind. m. pro ἔθεσο, ἔθεο et ἔθευ, ab eod. Th.

"Εθυγεν, 3. sing. imperf. à θύγω, f. ξω, *acuo.*

'Εθυπύστα et ἐθυπῦντο, Ion. pro ἐθυπύσθα, et ἐθυπύντο, ἐθυπῦντο, 1. et 3. pl. imperf. à θυίσκω, quo Iones utuntur pro θύσκομαι, *specto.*

"Εθυπτανο, *inspexerunt*: 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐθύσαντο, verbi θύσκομαι, *specto.*

'Εθυπτεν, *inspiciebat*; Ion. pro ἐθυπτον, 3. sing. imperf. verbi ejusd.

"Εθυνα, ας, ε, *posui*: et in 3. pl. ἔθυναν, a. 1. act. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. ἔθην.

'Εθύπασα, Ion. pro ἐθύσασα, 2. sing. a. 1. m. sic ἐθύσανο, 3. sing. ejusd. temp. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθυν.

"Εθυλα, ας, ε, *florui*: a. 1. ind. act. verbi θάλλω, *vireo.*

'Εθύμενος, gen. sing. ab

'Εθύμων, ονος, ὁ & ἡ, *consuetus.* Th. ἔθος.

"Εθυν, pro εἶθην, *missus sum*: a. 1. ind. pass. ab ἵημι, *mitto.*

"Εθιζε, *assuesce*, præs. imp. act.

ἰθίζω, Ion. pro ἰθίζω, præs. imperat. pass. ab

'Εθίζω, *assuefacio, instituo:* (quod pro augmento ι post ι adsciscit) f. ἴσω, p. εἴθικα, a. 1. εἴθισα, præs. pass. ἰθίζομαι, *assuefio*, p. pass. εἴθισμαι, p. part. ἐθισμένος, a. 1. inf. pass. ἰθισθῆναι. Th. ἔθος, *consuetudo.*

"Εθλασεν, *comminuit:* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi θλάω, *frango:* f. άσω.

'Ενδέαχης, ου, ὁ, *gentis præfectus:* ex ἔθνος, *gens*, et ἄρχος, vel ἄρχων, *princeps.* Th. ἄρχω, *impero.*

'Εθνικὸς, ἡ, ὸν, *gentilis, ETHNICUS.* Hinc

'Εθνικῶς, adv. *ETHNICE, gentiliter:* ab

"ΕΘΝΟΣ, ους, τὸ, *gens, natio, populus, sexus.*

'Εδουνέτο, 3. sing. imperf. pass. q. à θουνέομαι, *devoro:* a. 1. m. ἐδουνεάμην, ω, ατο· à θοινάω, *epulor.* Th. θοῖνη, *epulum.*

'Εδοίνων, *depascebant:* 3. pl. imperf. à θοινάω, *epulor:* f. ήσω, p. τεθοίνηκα· ab eod. Th.

"ΕΘΟΣ, ους, τὸ, *ritus, mos, consuetudo.* Hinc ἴθω, p. m. εἴωθα, *consuevi:* ἰθίζω, *assuefacio.*

"Εθου, 2. sing. a. 2. m. pro ἔθεσο, et Ion. ἔθευ, et per Crasin Att. ἧ, verbi τίθημι, *pono:* a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην, σο.

'Εθύνσα, *excitavi:* a. 1. ind. act. ab inus. Th. θοῦσι, *acuo:* vel pro ἐθίσσω, à θοάζω, *celeritèr moveo.* Th. θοὸς, *celer.*

"Εθορξε, *conturbavit:* per Sync. pro ἐτάραξε, a. 1. ind. act. à ταράσσω, *turbo:* f. ξω.

"Εθρεξα, *cucurri:* a. 1. ind. act. à τρέχω, *curro:* f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δεδρομα.

'Εθρέφθην, ης, η, *innutritus sum:* a. 1. pass. pro ἐτρέφθην, verbi τρέφω, *alo:* f. θρέψω, p. τέτροφα, a. 1. ἔθρεψα, præt. pass. τέθραμμαι, a. 2. ἐτράφην, p. m. τέτροφα.

"Εθρυψα, *alui:* a. 1. ind. act. verbi τρέφω· vide ἰθρέφθην.

'Εθρήνων, Æol. et Dor. pro ἐθρήνουν, *lugebant:* 3. pl. imperf. act. verbi θρηνέω, *lamentor.* Th. θρῆνος, *luctus.*

'Εθύθην, ης, η, *sacrificatus fui:* aor. 1. ind. pass. à θύω, *macto:* f. θύσω, p. τέθυμαι.

'Εθυμόθην, ης, η, *excandui:* a. 2. ind. pass. à θυμόω, *irrito:* f. ώσω, p. τεθύμωμαι. Th. θύμος, *animus, ira.*

'Εθύνιον, *furebant,* 3. pl. imp. ind. verbi θυνίω, id. q. θύνω, seu θύω, f. θύσω, *cum impetu ruo.*

"Εθυσι, 3. sing. a. 1. ind. act. à θύω, *sacrifico, macto:* f. θύσω, p. τέθυμαι, perf. pass. τεθύσομαι, a. 1. pass. ἐθύθην.

"Εθω, *ex consuetudine facio, consuesco:* p. m. εἴωθα. Th. ἔθος, *mos.*

'Εθῶσι, *mittantur:* 3. pl. a. 1. sub. pass. ἔθην, seu εἴθην, a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, *mitto.*

'EI, *SI:* conj. connexiva, cum ind. -construitur; significat etiam, *an, utrùm, num, utinam.*

Εἶ, *es:* 2. sing. præs. ab εἰμὶ, *sum.*

Εἶ vel εἴς, *vadis:* 2. sing. ab εἶμι, *eo:* et imperf. εἶν, εἶς, εἶ, *ibat;* et

Εἶ, *i:* pro εἶθι, ejusd. præs. imperat. et in compos. δίει, ἔξει.

• Εἰ δὲ μὴ, *alioquin, sin;* εἰδὲὶς βάλλα—εἰ δὲ μὴ, Marc. ii. 22. *nemo mittit vinum novum in veteres utres, sin mittat—*εἰ δὲ μὴ post negativam sententiam habet vim affirmativam. εἰ ἄρα, *si fortè:* εἰ γὰρ, pro εἴθε γὰρ, *utinam enim:* εἶγε, εἴπερ, *si quidem, si modò:* εἶγουν, *si saltem:* εἰ δὲ ἄγε, *agedum:* εἰ ᾗ, *etsi:* εἰ μὴν, εἰ δὲ, *si, sin:* εἰ μὴ, *nisi:* εἴ τις, *siquis:* εἴ τευ, *si cui.*

EI'A, vel εἶα, *EJA,* adv. hortantis.

Εἶα, εἶας, εἶε, *ivi, iisti,* p. m. verbi εἶμι, *eo,* pro quo etiam Attici dicunt ᾖα, &c.

Εἶα, pro εἶας, *sinebat:* 3. sing. imperf. act. verbi ἐάω, *sino:* imperf. εἶων. Est et

Εἶα, *as,* ἡ, *herba, gramen:* Angl. HAY.

EI'AME'NH, ης, ἡ, *locus, humectus, irriguus, herbosus; pratum.*

Εἰλυφὸς, ὴ, ὸν, *subtilis,* λίαν ος, pro ἑανὸς, Poëticè.

Εἵαντο, Poët. metri causâ pro ἕατο, quod Ion. dicitur pro ἧντο, 3. pl. imp. verbi ἧμαι, *sedeo.*

Εἴασον, imp. act. verbi ἐάω, *sino;* (quod pro augm. recipit ι post ε) a. 1. εἴασα, p. εἴαμαι.

Εἴαρι, dat. sing. Poët. pro ἔαρι, ἔαρ, ος, τὸ, *ver.*

Εἰαρίνος, ὴ, ὸν, *vernus, a, um,* dat. pl. εἰαρινοῖσι· ab ἔαρ, *ver.*

Εἴας, *sinebas,* 2. sing. imperf. verbi ἐάω, *sino,* (quod aliud non vindicat augmentum quàm ι post ε) imperf. εἴασον, -ον, ας, -ας, ας, -α, perf. εἴαμαι.

Εἴασε, et Poët. εἴασεν, *reliquit,* 3. sing. a. 1. act. ab ἐάω, *sino:* f. ἐάσω, a. 1. εἴασα.

Εἴασκε, Ion. Paragog. τοῦ σκε, pro εἴα, 3. sing. imperf. verbi ἐάω.

Εἴασχ', ob seq. aspirat. pro præced. verbo.

Εἵατο, et εἵατο, Poët. pro ἕατο, et ἕατο, quæ Ion. dicuntur pro ἧντο, et ἧντο, quorum aliud est 3. pl. ind. præs. verbi ἧμαι, *sedeo;* hoc 3. imperf. ἧμην, ἧσο.

Εἴβεται, *distillat,* 3. sing. ind. præs. pass. Ion. et Poët. pro λείβεται· sic εἶβον pro λείβον, εἰβόμενος pro λειβόμενος. Th. λείβω, f. ψω, *libo, fundo.*

Εἴγε, *si quidem; si modò;* conj. cum ind.

Εἴγμα, ατος, τὸ, *IMAGO:* ab εἴκω, *similis sum.*

Εἶδ', *eja;* adv. hortantis.

Εἰδαίνομαι, et εἰδάλλομαι, *assimilor, similis fio:* et

Εἰδάλιμος, ου, ὁ ᾗ ὸν, *speciosus, formosus,* ab εἶδος, *species;* quod ab εἶδω, *video.*

Εἶδαρ, ατος, τὸ, pro ἔδαρ, *esca, dapes:* ab ἔδω, *edo.*

Εἶδε, *scito,* a. 2. imperat. et in aliâ significat. pro εἴδηται, per Sync. dici posset ab εἴδω, *scio.*

Εἶδέα, seu ἰδέα, ας, ἡ, *IDEA, forma, species:* ab εἶδω, *video.*

Εἰδείην, *viderem,* præs. opt. act. verbi εἴδημι, f. εἰδήσω. Hinc præs. infin. εἰδέναι· ut τεθείην, et τεθεναι, ex τίθημι. Alii malunt per Sync. esse pro εἰδηναι, verbi εἴδω. Sunt qui pro εἰδέναι ponant à p. m. εἶδα, verbi εἴδω.

Εἶδεν, 3. sing. a. 2. ind. act. εἶδον, ες, ε, *vidi:* ab εἶδω, *video;* a. 2. εἶδον, et ἴδον, 1. fut. m. εἴσομαι.

Εἰδέναι, vel est præs. infin. ab εἴδημι, vel perf. infin. act. per Sync. pro εἰδηκέναι, ab εἴδω.

Εἴδεος ἐκμαμμένοι παῖδες, *pueri egregiâ formâ præditi.*

Εἰδέσθαι, Ion. et Poët. pro ἰδεῖναι, *similem esse:* et pro ἰδεῖν, *videri.*

Εἴδεται, *videtur,* 3. sing. præs. ind. ab εἴδομαι.

• Εἰδέχθεια, ας, ἡ, *deformitas,* quæ nauseam parit. Sap. Sol. xvi. 3.

Εἰδέχθης, ους, ὁ ᾗ ὲς, *aspectu deformis, qui odioso aspectu est:* ab εἶδος, *aspectus,* quod ab εἶδω, *video,* et ἔχθος, *odium.*

Εἰδέω, scilo: f. εἰδήσω, p. εἴδηκα, plusq. p. εἰδήκειν, et per Syncop. εἴδεα, et εἴδειν, Atticè verò ᾔδειν, ης, ει, et in 3. pl. ᾖδεισαν pro quo Poët. ἠίδειν, et Ion. ᾔδεα, ας, ει, contractè ᾔδη, ης, ει· perf. infinit. εἰδηκέναι, et per Sync. εἰδέναι, perf. part. εἰδηκὼς, et per Sync. εἰδὼς, ότος, &c. et in f. g. εἰδυῖα, ας, et in n. g. εἰδὸς· εἰδῆσαι, a. 1. inf. Lys. pro milite: vox paulò insolentior. præt. m. εἶδα· ab εἴδημι, inus. idem quod εἰδέω, est εἰδείην. Th. εἶδω, idem.

Εἶδη, *simul,* adv. Alii volunt esse

ἰσωδὴ, alii εἰ δὲ scribunt. Homer. Iliad. α.

Εἰδημόνως, adv. *scienter, peritè*; ab

Εἰδήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *sciens, peritus*; ab **εἴδω**, *scio*.

Εἰδῇς, *noveris*, 2. sing. præs. sub. ab **εἴδω**, -ῶ, *scio*: f. ἴσω.

Εἰδήσεις, ως, ἡ, *scientia, peritia*: ab eod.

Εἰδήσω, f. 1. ind. **εἰδήσων**, f. 1. infin. ejusd.

Εἰδῆτε, 2. plur. præs. sub. act. verbi **εἴδω**.

Εἰδὸς, pro **εἰδότα**, *peritum*, acc. sing. perf. part. per Sync. pro **εἰδηκότα**, verbi **εἴδω**.

Εἰδοθέα, et Ion. **Εἰδοθέη**, ας, ἡ, *filia Protei, dei marini*.

Εἰδὼ, αι, *idus*; vox Latina: ab *iduo*, quod Thuscis est *divido*.

Εἴδομαι, et **ἴδομαι**, Poët. *assimilor*: p. **εἰδήμαι**· ab **εἶδω**, *video*, q. v.

Εἰδόμενος, et **ἰεἰδόμενος**, Poët. *similis*, ejusd. part. præs.

Εἴδομες, *vidimus*, Dor. pro **εἴδομεν**, 1. pl. præs. ind. verbi **εἶδω**, *video*.

Εἶδον, et **ἴδον**, a. 2. ind. act. ab eod.

Εἶδος, ους, τὸ, *species præstans formâ, facies*. Hesych. **εἶδος** testatur accipi non solùm pro *specie, forma*, sed etiam *ardor æstûs*. Th. **εἶδω**, *video*.

Εἴδοσαν, *noverunt*, Bœot. pro **εἶδον**, 3. pl. a. 2. ind, act. ejusd.

Εἰδότες, dual. et **εἰδότες**, plur. perf. part. act. ab **εἰδὼς**, ότος, pro **εἰδηκὼς**, per Crasin, verbi **εἴδω**, vel **εἴδημι**, *scio*: f. ήσω, p. **εἰδηκα**.

Εἰδυῖα, ας, et in dat. Ion. **εἰδυίῃ**, pro **εἰδηκυῖα**, perf. part. act. f. g. **εἰδυίης**, pro **εἰδυίαις**, dat. pl. Ion. verbi **εἴδω**, quod vide.

Εἰδύλλιον, ου, τὸ, *IDYLLIUM, parvum poëma*, **εἰδύλλια**, qualia Theocriti, *varia sunt poëmatum genera*: ab **εἶδος**, quod ab

ΕΙ'ΔΩ, *video*: f. m. **εἴσομαι**, et **ἴσομαι**, Poët. a. 2. **εἶδον**, et **ἴδον**, ες, ε, (in indic. apud Poëtas **ἴδον**, in reliquis modis apud Oratores) a. 2. imperat. **ἴδι**, vel Att. **ἰδέ**, a. 2. sub. **ἴδω**, ῃς, ῃ, a. 2. infin. **ἰδεῖν**, a. 2. part. **ἰδὼν**, **ἰδοῦσα**, ὸν, a. 1. m. **ἰσάμην**, et **ἰσάμαν**, *simulavi*, opt. **ἰσαίμην**, infin. **ἴσασθαι**, part. **ἰσάμενος**, a. 2. m. **εἰδόμην**, imperat. **ἰδοῦ**.

Εἰδῶ, præs. sub. verbi **εἴδομαι**, vel **εἰδέω**, contractè ut **τίθω**, à **τίθημι**, sic præs. opt. **εἰδοίην**, præs. infin. **εἰδέαι**. Alii Syncopen aiunt esse τῦ **εἰδέω**, perf. sub. ab **εἰδέω**.

Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, *IDOLEIUM, delubrum*: 1 Macc. i. 17, 1 Cor. viii. 10. ab **εἴδωλον**, *idolum*, ab **εἶδος**, *species*. Th. **εἶδω**.

Εἰδωλόθυτον, υ, τὸ, *quod idolo immolatur*: ab **εἴδωλον**, et **θύω**, *macto, immolo*.

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, *IDOLOLATRIA; idoli cultus*: et

Εἰδωλολάτρης, υ, ὁ, *IDOLOLATRA*: ex **εἴδωλον**, et **λάτρις**. ιος, ὁ ἡ ὁ, *servus*.

Εἴδωλον, υ, τὸ, *IDOLUM, simulacrum*: ab **εἶδος**, *species*. Th. **εἶδω**.

Εἰδωλοποιία, ας, ἡ, *fictio idoli*: ex **εἴδωλον**, et **ποιέω**, *facio*.

Εἰδὼς *qui novit*, perf. part. act. per Syncop. pro **εἰδηκὼς**, ότος, verbi **εἴδω**, vel **εἴδημι**, *scio*: f. ήσω.

Εἶεν, *essent*: 3. pl. præs. opt. per Sync. Att. pro **εἴησαν**, ab **εἰμὶ**, verbi **εἶμι**, *sum*.

Εἶεν, *etiam, age verò, esto*, adv. concedentis: ab eod.

Εἴην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi **ἔημι**, *mitto*: f. **ἥσω**.

Εἶεν, εἶης, εἴη, *essem*, et in pl. **εἶμεν**, **εἶητε**, **εἶησαν**, et per Sync. **εἶμες**, **εἶτε**, **εἶεν**, præs. opt. verbi **εἰμὶ**, *sum*.

Εἴθ', pro **εἴτε**, propter seq. aspirationem, *deinde*.

ΕΙ'ΘΑΡ, adv. Poët. *statim, confestim*.

Εἴθε, *utinam*. Th. *si, si*: pro quo **εἰ, εἴτε, εἰνὲ**.

Εἴθην, seu **εἶθεν**, *missus sum*: a. 1. ind. pass. verbi **ἵημι**, *mitto*: f. **ἑθήσω**.

Εἰθισμὸς, *assuetus*, perf. part. act. et

Εἴθισα, *assuevi*, a. 1. ind. act. ab **ἰθίζω**, quod loco augmenti ι post ε adsciscit: sic perf. **εἴθικα** et

Εἴθισμαι, *assuetus sum*, p. pass. undè **εἰθισμένος**, p. part. ejusd. Th. **ἔθος**, *mos*.

Εἴκ', pro **εἴκαν** vel **εἴκασιν**, *siquidem*. Th. **εἰ**, et particula Poëtica **κε** vel **κεν**.

Εἶκα, *similis sum*, p. m. (pro quo Attici **ἔοικα** dicunt, repetitâ initiali præsentis literâ, et ε in ο verso) verbi **εἴκω**. Quidam tamen volunt esse a. 1. Bœot. pro **εἶξα**.

Εἶκα, ας, ε, *misi*: perf. ind. act. verbi **ἵημι**, *mitto*: f. **ἥσω**, a. 1. **ἧκα**.

Εἰκάδι, dat. sing. ab **εἰκὰς**, άδος, ἡ, *numerus vicenarius*: ab **εἴκοσι**, *viginti*.

Εἰκάζω, f. **ἄσω**, *assimilo*. Th. **εἴκω**, *similis sum*.

Εἰκαί, *etiamsi*, conj. discret. cum ind. ex **εἰ**, *si*, et **καὶ**, *etiam*.

Εἰκὰς, άδος, ἡ, *numerus, vicenarius*.

Εἴκασεν, *miscerunt*, 3. pl. perf. ind. verbi **ἵημι**, *mitto*, p. part. **εἰκάς**. Sed

Εἴκασι, *videntur*: 3. pl. p. m. ab **εἴκω**.

Εἴκασμα, ατος, τὸ, *simulacrum*: ab **εἴκω**, *similis sum*.

Εἰκάσσαι, *conjecture poteris*, 2. sing. a. 1. opt. act. Poët. pro **εἰκάσαις**, verbi **εἰκάζω**, *conjicio*; f. άσω, a. 1. infin. **εἰκάσαι**. Th. **εἴκω**, *similis sum*.

Εἴκατι, Dor. pro **εἴκοσι**, *viginti*, quod vide.

Εἶκε, *cede*, et in pl. **εἴκετε**, *cedite*, præs. imperat. ab **εἶκω**, *cedo*; f. ξω.

Εἴκειν, et Att. **ἤκειν**, *iveram*, plusq. p. à perf. **εἶκα**, verbi **εἶμι**, *eo*.

Εἰκέλες, ε, *similis*. Th. **εἴκω**.

Εἰκελόφωνος, ον, *vocem similem* (sc. *alteri*) *habens*.

ΕΙ'ΚΗ, adv. *frustrà, temerè, sine consilio, casu*; indè **εἰκαῖος**, **αία**, **αῖον**, *temerarius*: q. ab **εἶκω**, *cedo*.

Εἰκάζω, *assimilo, exprimo*: ab **εἰκὼν**, *imago*. Th. **εἴκω**, *similis sum*.

Εἰκὸς, ότος, τὸ, *verisimile*: ab **εἴκω**.

Εἰκοστὸς, adv. *vicies*: ab **εἴκοσι**.

ΕΙ'ΚΟΣΙ, et Poët. **εἴκατι**, οἱ, αἱ, τὰ, *viginti*; pl. tantùm et **ἅλις**· Dor. **εἴκατι**.

Εἰκοστὸς, ὴ, ὸν, *vicesimus*: ab **εἴκοσι**, *viginti*.

Εἰκοσάμηνος, ον, *viginti mensuras capiens*: ab **εἴκοσι**, *viginti*, ἔτος, *annus*, et **μέτρον**, *mensura*.

* **Εἰκοσαλίτους** *sinos, domus viginti leotisterniis instructa*.

Εἰκοσιμέτρης, ὁ ἡ ὁ, *de quo viginti contendunt*: ab **εἴκοσι**, *viginti*, et **ἐρίζω**, *contendo*.

Εἰκοστὸς, ὴ, ὸν, *vigesimus*: ab **εἴκοσι**, *viginti*.

Εἰκότως, adv. *similiter, ut par est*: ab **εἰκὼς**, ότος, *similis*. Th. **εἴκω**.

Εἴκουσι, *cedunt*, 3. pl. præs. ab **εἶκω**, *cedo*.

Εἴκυιαν, *similes erunt*; pro **εἰκύιαν**, 3. dual. imp. per Sync. et solutâ diphthongo **εἰκυῖαν**, verbi **εἴκω**. Vel, ut alii volunt, est plusq. p. m. **εἴκαν**, et in dual. **εἰκύιαν**, per Sync. **εἴκειν**, et per Dialysin **εἰκυῖαν**.

Ἐϊκτο, pro **ἄικτο**, *assimilatus erat*, 3. sing. imperf. pass. ab **ἄικω**, *similis sum*. Vel plusq. p. ab **εἴγνυμι**, ξω, **κτο**.

Εἰκυῖαν, *decoram, aptam*, acc. sing. p. part. m. f. g. ab **εἴκω**, p. m. pro **ἴκυια**, verbi **ἄικω**, *similis sum*.

ΕΙ'ΚΩ, *similis sum*; item *cedo, non repugno*; f. ξω, p. m. **ἴκυια**.

Εἰκὼ, όος, -οῦς, ἡ, Poët. pro **εἰκὼν**, όνος, *imago, effigies*.

Εἴκων, *cedens*: præs. part. ab **εἴκω**.

Εἰκών, όνος, ἡ, *imago:* ab eod.

Εἰκώς, *decens*, præt. part. m. ab . ἴκω.

Εἰλαμίς, ίδος, ἡ, *membrana cerebrum ambiens:* ab εἰλέω, *involvo.*

Εἰλαπινάζω, f. άσω, Poët. *epulor:* et

Εἰλαπινάστης, ου, ὁ, *convivа:* ab

ΕΙ'ΛΑΠΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *EPULUM:* unius scil. sumptibus; ut ἔρανος, plurium, Hom. Od. ά. 205. dat. pl. εἰλαπίνῃσι q. ab εἴλη, *congregatio, agmen*, et πίνω, *bibo.*

Εἴλαρ, ἄρος, τό, (quod et εἴλαρ) *propugnaculum:* ab εἰλέω, *coarcto.*

Εἰλάτινος, pro ἐλάτινος, Poët. *abiegnus:* ab ἐλάτη, *abies.*

Εἶλε, *cepit*, 3. sing. a. 2. act. ab αἱρέω, *capio.*

Εἴλιγμαι, *dictus sum*, Att. pro λέλιγμαι, perf. pass. verbi λίγω, *dico.*

ΕΙ'ΛΕΙΘΙΑ, ας, ἡ, *Lucina, Dea quæ parturientibus opitulatur.* Sed et pro ipso partu ponitur ab Hesiodo: ab ἐλεύθω dicta.

Εἰλίτυσι, 3. sing. præs. pass. ab εἰλέω.

Εἰλιὼς, υ, ὁ, *ILEUS, volvulus*, morbus intestinorum; item *vitis:* ab εἰλέω.

Εἰλίσιον, civitas Bœotiæ.

Εἵλιτ', et εἵλιτο, *elegit*, 3. sing. a. 2. m. Vide εἵλε· ab αἱρέω, *eligo.*

Εἵλιτο, *cepisti, eripuisti*, Dor. pro εἵλε, 2. sing. ind. a. 2. med. verbi αἱρέω.

Εἰλίττοντο, pro εἰλίοντο, seu εἰλίττοντο, Dor. 3. plur. imperf. pass. verbi εἰλέω, *verso.*

Εἶλιχα, Att. pro λέλιχα, perf. à λείχω.

ΕΙ'ΛΑΕ'Ω, *cogo, coarcto, concludo, congrego;* εἰλέω verò, *verso, circumago, involvo*, fut. ήσω, perf. ηκα. Est et εἰλάω, ῶ, f. ήσω, *insolo.*

Εἶλη, ης, ἡ, *agmen, grex:* ab εἰλέω, *congrego.*

Εἶλη, et ἴλη, ης, ἡ, *splendor, color:* ex sole prodiens.

Εἰλημένα, a. 1. part. pass. fœm. *circumdata:* ab εἰλέω.

Εἰλημένος, η, ον, *circumdatus:* et

Εἰλημένος, ους, ὁ & ἡ, *à sole calefactus:* ab εἴλη, *splendor*, et ΣΙ'ΩΜΙ, *calefacio.*

Εἰλήλουθα, ας, ε, *veni*, Poët. pro ἐλήλυθα, p. med. Att. verbi ἔρχομαι, *venio*, p. med. ἦλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Εἰλιλεῦθον, *veneram*, ejusd. 3. sing. plusq p. med.

Εἰλήλουθμεν, per Sync. pro εἰληλούθαμεν, *venimus*, 1. plur. ab εἰλήλουθα, p. med.

Εἴλημμαι, perf. Att. pro λέλημμαι, et

Εἰλημμένος, pro λελημμένος, p. part. pass. verbi λαμβάνω.

Εἴληπται, *assumptus est*, 3. sing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω.

Εἶληφα, *sumpsi*, perf. Att. pro λέληφα· hinc

Εἰληφώς, ότος, perf. part. act. ejusd.

Εἶλῃχα, *sortitus sum*, perf. Att. verbi λαγχάνω, *sortior.*

Εἴλιγγος, υ, ὁ, *vortex, gyrus, tormen intestinorum*; etiam *vertigo capitis*, σκότωσις· ab εἰλέω, *verso.*

Εἴλιγμα, ατος, τὸ, *involutio:* ab εἰλίσσω.

Εἰλίμαι, *circumvolutus sum*, perf. pass. et part. ἐλιλίμενος· ab ἐλίσσω. Th. ἑλέω, *verso.*

Εἰλιγμὸς, οῦ, ὁ, *vortex, gyrus:* ab ἐλίσσω.

Εἴλικες βόες, dicuntur apud Poëtas, vel *nigri*, vel *flexiles*, vel à *retortis cornibus:* ab εἰλέω.

Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, *sinceritas:* ab

Εἰλικρινὴς, ἐος, ὁ & ἡ, *distinctus, sincerus, clarus*; in noun. pl. εἰλικρινῆς· ab εἴλη, *splendor solis*, vel potiùs ἴλη et κρίνομαι, *secerno.*

Εἴλιξ, vel ἴλιξ, ῖκος, ἡ, *involucrum, gyrus*; item *species hederæ*; sumitur etiam adj. pro *implicito:* ab ἑλίσσω, idem ac Th. ἑλέω, *verso.*

Εἰλίποδας, acc. pl. *curvipedes*, vel *curvè gradientes:* dat. pl. Ion. ἑλιπόδεσσι· ab

Εἰλίποους, οδος, ὁ & ἡ, *flexipes:* ex ἴλλω, pro quo usitatum ἑλίσσω, *flecto*, et οὖς, *pes.*

Εἰλισσόμενος, η, ον, *convolutus, a, um*, præs. part. pass. ab

Εἰλίσσω, vel -ττω, *circumvolvo*, pro quo etiam dicitur ἰλίττω, fut. ίξω, perf. εἴλιγμαι· p. pass. εἴλιγμαι. Th. εἰλέω, *verso.*

Εἰλίχθην, pro εἰλιγμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. p. pass. verbi εἰλίσσω. Th. εἰλέω, *verso.*

Εἶλκον, imperf. act. ab ἕλκω, *traho*, et

Εἵλκυσε, *traxit*, a. 1. εἵλκυσον, imperf. ab ἑλκύω, quod perindè ac Th. ἕλκω, σ post σ pro augmento adsciscit.

Εἱλόμενος, υ, ὁ, præs. part. pass. ab εἵλομαι, verbi εἰλέω, *arcto, includo.*

Εἱλόμην, *elegi*, indic. a. 2. med. verbi αἱρέω.

Εἷλον, ες, ε, *accepi*, a. 2. ind. act. εἵλοντο, 3. pl. a. 2. med. ab αἱρέω, *eligo.*

Εἷλο, 2. sing. a. 2. m. ejusd.

Εἱλύσσεται, Ion. pro εἰλύμενοι ἦσι, perf. pass. verbi ἑλύω, seu ἕλῦμι, *verso, volvo.* Th. ἑλέω, idem.

Εἵλυμα, ατος, τὸ, *involucrum.*

Εἰλὼς, ῶος, ἡ, πηλώδης τῆ σταμνῷ, Hesych. id. q. ἰλὺς, *limus.*

Εἰλάφεζε, *resplendebat*, 3. sing imperf. verbi seq.

Εἰλυφάζω, vel -άω, f. άσω, *verso, torqueo.* Th. εἰλέω, *verso.*

Εἰλυφίωντες, Poët. pro εἰλυφῶντες, perf. part. nom. plur. ab εἰλυφάω, *verso.* Th. ἑλέω, idem.

Εἰλύω, s. εἴλῦμι, (cum tenui; tamen reperitur etiam aspero notatum spiritu:) f. ύσω, *verso, volvo:* ab eod.

Εἶλω, s. εἴλω, id. quod εἰλέω, s. ἑλέω.

ΕΙ'ΛΩΣ, ωτος, ὁ, vel ἑλώτης, ου, ὁ, HELOS. vel *HELOTA.* Ita apud Lacedæmonios dicebatur *servus, minister*, quoniam totum ferè servitium quo utebantur, erat ex Helotis captis. Et enim quum diu et infestis animis oppugnarent Helos, urbem Peloponnesi ipsis vicinam, quoscunque indè caperent, in servitutem sibi redigebant, et retento gentis nomine εἵλωτας vocabant, non δούλους, in majorem ipsorum contumeliam.

Εἰλωτάα, ας, ἡ, *servitus:* et

Εἰλωτεύω, f. εύσω, *servio:* et

Εἵλωτις, ίδος, ἡ, *serva:* ab εἵλως.

Εἶμ', pro εἶμι, *eo, vado.*

Εἷμα, ατος, τὸ, *vestis*, Æol. ἕσμα· ab ἕω, *induo*, vel ἐνύω.

Εἷμι, εἶσαι, *sedi, sedisti*, seu *indutus sum*, perf. pass. verbi ἕω, *induo*; a. 1. εἷσα· plusq. p. pass. ἕμην, part. perf. εἱμένος. Est et

Εἷμαι, *missus sum*, p. pass. verbi ἵημι, *mitto.*

Εἵμαρται, σαι, ται, Att. pro μέμαρται, perf. pass. et part. εἱμαρμένος, *fato decretus, fatalis*, et indè

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, *fatum*, divinitùs decretum: à μείρω, *divido*, quia suum cuique divisum est.

Εἵμαρτο, *fato decretum erat*, 3. sing. plusq. p. pass. ejusd.

Εἰμὶν, Poët. Dor. et Æol. pro ἰσμὲν, 1. pl. præs. ind. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἶμεν, *simus*, per Sync. pro εἶημεν, præs. opt. 1. pl. ejusd.

Εἶμεναι, Poët. et Dor. pro εἶναι, *esse*, Att. ἶμεναι, Æol. ἴμμεναι, præs. inf. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἱμένος, η, ον, *indutus*, part. ab εἷμαι, perf. pass. ab ἕω, *induo.*

Εἰμὶς, Dor. εἰμὶν, Poët. pro ἰσμὲν, 1. plur. præs. ind. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἰ μὴ, *nisi*, conj. idem pro ἀλλὰ, *sed.*

Εἰμὶ, εἶ, vel εἶς, ἐστὶ, *SUM, ES, EST*; imperf. ἦν, ἦς, et Æol. ἦσθα, ἦ, et Att. in Nov. Test. ἦν, *fui*; a. 2. sub. ὦ, *fuero*; plusq. p. ἤμην, ἦσο, ἦτο, *fueram*; præs. imperat. ἴσθι, vel ἴσθι, vel ἔστω, Att. ἦτω· præs. opt. εἴην, ης, η· præs. sub. ὦ, ᾖς, ᾖ, ᾖτον; f. ἔσομαι, η, εται, et per Sync. ἔσται, præs. infin. εἶναι,

fut. 1. infin. *ἴσεσθαι·* part. præs. *ὤν, οὖσα, ὄν.* Th. *ἴω,* inus. idem.

Εἶμι, *eo,* et in dual. *ἴτον,* 3. plur. *ἴσι·* imperf. *ἦα,* dual. *ἴτον,* 3. plur. *ἴσαν·* a. 2. ind. *ἶον, ἶς·* præs. imperat. *ἶθι, ἴτω·* a. 2. imperat. *ἵσ·* perf. med. *εἶμαι,* (ab *εἶω*) Att. *ἧμαι,* et solutione factâ *ἧσαι, ᾶται, ᾶσθε,* plusq. p. *ἧστο,* 3. pl. *ἧσθαν,* Att. *ἥσαν.* Th. *ἶτο,* inus. pro *EO.*

Εἰ, *in,* pro *ἐν,* Poët. cum dativo. Est et

Εἶν, *ibam,* imperf. verbi *εἶμι, eo,* et

Εἶν, Poët. pro *ἦν,* imperf. verbi *εἰμὶ, sum.*

Εἰνάετες, et *ἐνιάετες,* adv. *per novem annos,* ab *ἐνιαυτὸς, novennis:* ab *ἐννέα, novem,* et *ἔτος, annus.*

Εἶναι, *esse,* præs. inf. ab *ἐμὶ, sum.* Est et

Εἶναι, per Metath. pro *ἶναι,* inf. ab *εἶμι, eo:* indè *ἀπεῖναι, abire,* at

Εἶναι, *misisse,* a. 2. infin. ab *ἵημι, mitto.*

Εἰναλίη, *ης, ἡ,* et *ἐναλίη, ης, maritimus,* pro *ἐνάλιος·* ab *ἐν,* et *ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.*

Εἰνάνυχες, *per novem noctes,* adv. pro *ἐννάνυχες·* ab *ἐννέα, novem,* et *νὺξ, nox.*

Εἰνὰς, *ἄδος, ἡ,* pro *ἐννὰς, nonarius numerus:* Hesiodo est, nona dies mensis. Th. *ἐννέα.*

ΕΙ'ΝΑ'ΤΕΙΡ, vel *εἰνάτηρ, ερος, ὁ, fratria,* id est, *uxor fratris.*

Εἶνατος, *η, ον,* nonus, pro *ἔννατος·* ab *ἐννέα, novem.*

Εἰνίσαντο, Ion. et Poët. pro *ἐνίσαντο,* et *ἐνίσαντο, detulerunt,* 3. pl. a. 1. m. Vide in *ἐνίσσω,* verbi *φέρω.*

Εἴνοσι, per Ectasin Poët. pro *ἐννέα, propter, causâ,* regit gen. et *ἔτεων,* Ion.

Εἰνόδιος, *ᾱ, in viâ situs, in viâ habitans:* ab *ἐν, in,* et *ὁδὸς, via.*

Εἰνοσίφυλλος, *ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quatiens frondes, frondosus:* ἀ *φύλλον, folium,* et *εἰνοσις,* pro *ἔνοσις, motus:* ab *ἐνόω, impello, agito.*

Εἶνται, *sederunt,* 3. pl. perf. pass. *εἶμαι,* et in plusq. p. 3. pl. *εἶντο, sederant:* ab inus. *ἷω.*

Εἶξι, *similis sum,* et in 1. plur. *εἴξαμεν,* a. 1. indic. act. verbi *εἴκω· εἴξας, cedens,* a. 1. part. *εἶξαν, cesserunt,* 3. pl. a. 1. act. ejusd.

Εἶο, pro *σοῦ,* Poët. gen. sing. *μετὰ εἷο, secum.*

Εἶπα, *as, ε, dixi,* et in 3. plur. *εἶπαν,* a. 1. indic. act. *εἶπας,* a. 1. infin. *εἶπον, ες, ε,* a. 2. Et *εἶπατε,* 2. pl. a. 1. imperat. ab *ἔπω, dico,* quod post *ε,* pro augmento, adeciscit *ι,* idemque in omnibus modis servat.

Εἶπαν, pro *εἶπατε,* 2. plur. a. 1. imperat. et

Εἶπὲ, *dic,* Att. pro *εἶπε,* a. 2. imperat. et *εἰπεῖν, dixisse,* a. 2. inf. ejusd.

Εἰπέμεν, infin. Ion. pro *εἰπεῖν,* ejusd. a. 2. inf.

Εἴπερ, *siquidem, si, εἴπερ ἄρα, si quidem.* Th. *εἰ, εἰ.*

Εἴπετε, *dixit,* Ion. pro *εἶπε,* 3. sing. a. 2. *εἶπον,* verbi *ἔπω, dico.*

Εἴπη, *sicubi, siqua, siquo modo:* ab *εἰ, εἰ.*

Εἴπῃς, *dicas,* 2. sing. a. 2. subj. hinc Æol. *εἴπησθα,* 2. sing. ejusd. temporis, verbi *ἔπω.*

Εἴποθεν, *siquo ex loco:* et

Εἴπού, *si aliquò.* Th. *εἰ, εἰ.*

Εἰπόμην, *sequebar,* et in 3. pl. *εἵποντο,* imperf. vel a. 2. verbi *ἕπομαι, sequor,* f. *ἕψομαι,* p. *εἷμαι.*

Εἶπον, *ες, ε,* a. 2. indic. *εἶπὸν,* a. 1. imperat. verbi *ἔπω, dico.*

Εἴποτε, *si quando,* adv. ex *εἰ, εἰ,* et *ποτὲ, quandò:* qu. ab *ἔτε,* idem. Sic

Εἴπου, adv. *sicubi:* ex *εἰ, εἰ,* et *που, ubi?* ab *ὅς, qui.*

Εἶπω, *dixero,* a. 2. sub. *εἴπὸν, ὄψω, ὸν,* a. 2. part. verbi *ἔπω, dico.*

Εἴπως, adv. *si quo modo, si quâ ratione, si fortè:* ex *εἰ, εἰ,* et *πως, quomodo?*

* Εἴρ, *procella, fulgor.*

Εἰρᾶνα, *ας, ἀ,* Dor. pro *εἰρήνη, ης, ἡ, pax.*

Εἰραφιώτης, *ου, ὁ,* Bacchi epitheton. Dici volunt *παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι, quia insutus fuit femori,* scil. Jovis, undè et *μηροῤῥαφὴς.*

Εἴργἄθω, *prohibeo, distraho;* imp. *εἴργαθον,* et dissol. Poët. *εἰργάθον·* ab *εἴργω,* vel *εἴργω,* idem.

Εἰργασάμην, *ω, ασο, exercui,* a. 1. m. *εἰργαζόμην, ου, ετο,* imperf. verbi *ἐργάζομαι, operor, laboro.* Th. *ἔργον, opus.*

Εἰργάσθην, *confeci,* a. 1. ind. pass. et

Εἴρξασμαι, *σαι, ται, confectus sum,* p. indic. pass. et part. *εἰργασμένος·* ab *ἐργάζομαι,* ab eod.

Εἴργω, *cohibet,* 3. sing. præs. ind. act. *εἴργεσθαι, dimoveri,* præs. inf. pass. ab *εἴργω, arceo.*

Εἶργμαι, *vinctus sum,* perf. indic. pass. et part. *εἰργμένος·* ab eodem verbo.

Εἰργμὸς, *οῦ, ὁ, inclusio:* ab eod.

Εἴργομαι, *facesso, abeo, submoveo.*

Εἴργον, *coërcens,* præs. part. neut. g. *εἴργε, abstine,* præs. imperat. pass. *εἴργεσθε,* 3. pl. præs. indic. act. ab *εἴργω, ξ, ἄρκω.*

Εἰ'ΡΓΩ, *includo, in carcerem conjicio, f. ξω,* p. *χα·* item *arceo, prohibeo, vito:* indè *πολιορκέω, urbem obsideo.* Est et *εἴργω,* et *εἴργνυμι,* cum spiritu aspero.

Εἰρία, *ας,* vel Ion. *εἰρίη, ης, ἡ, concio, cœtus:* ab *εἴρω, dico.*

Εἴρεαι, Ion. pro *εἶρη,* *interrogas,* 2. sing. præs. indic. verbi *εἴρομαι,* pro *ἔρομαι.* Th. *εἴρω, dico.*

Εἰρίἄνται, Ion. pro *εἴρηνται,* 3. pl. perf. pass. à *ῥέω, dico.* Vide *εἰρηνίνεω.*

Εἰρίεσθαι, *-ιέσθαι,* Ion. et Poët. pro *ἔρεσθαι, interrogare, inquirere.*

Εἶρεο, Ion. pro *εἶρε, interroga,* præs. imperat. verbi *εἴρομαι·* potest esse et imperf. ab *ἔρομαι.* Th. *εἴρω.*

Εἰρεσσος, *υ, ἡ, captivitas, servitus:* ab *εἴρω, necto.*

Εἰρεσθαι, Ion. pro *ἔρεσθαι, quærere, interrogare.*

Εἰρεσιώνη, *ης, ἡ, ramus oleæginus, lanâ obvolutus,* quem circumpendentibus arborum fructibus ante januas ædium suspendere solebant, ad famem arcendam: ab *εἴρος, lana.*

Εἰρεῦσαι, *enumerantes,* Dor. pro *ἐρεῦσαι,* præs. part. pl. num. fœm. g. ab *ἐρέω, dico;* Poët. *ἐρέω.* Th. *ἔρω.*

Εἰρηκα, perf. Att. à *ῥέω, dico, f. ῥήσω,* p. *ἐῤῥηκα,* perf. part. Att. *εἰρηκὼς,* et

Εἰρημένος, *η, ον, dictus,* part. ab *εἴρηκα,* Att. pro *ἐῤῥηκα,* perf. pass. à *ῥέω.* Alii ab *ἐρέω,* derivari malunt.

Εἰρὴν, *ενος, ὁ, puer, qui jam fari potest:* ab *εἴρω, loquor.* Sic dicti sunt tamen *εἰρένες* à Lacedæmoniis (teste Plutarcho in Lycurgo) qui jam secundum post pueritiam annum attigerant.

Εἰρηναῖος, *ᾱ, ον, pacificus:* ab *εἰρήνη, pax.*

Εἰρηνάρχης, *υ, ὁ. IRENARCHA,* magistratus quidam apud Juriscons. ab eod. Th. et *ἀρχὴ, principatus.*

Εἰρηνίω, *pacem colo, in pace vivo,* f. *ήσω,* p. *εἰρήνηκα·* ab

ΕΙ'ΡΗ'ΝΗ, *ης, ἡ, pax; παρὰ τὸ εἰς ἓν ἔρειν* (à connectendo). Hinc

Εἰρηνικὸς, *ὴ, ὸν, pacificus,* et

Εἰρηνοποιέω, *-ῶ, reconcilio,* f. *ήσω,* p. *εἰρηνοποίηκα·* et indè

Εἰρηνοποιὸς, *ῦ, ὁ ἡ ἡ, pacis studiosus, pacificus:* ex *εἰρήνη, pax,* et *ποιέω, facio.*

Εἰρεὸς, *ῦ, ὁ, laneus:* et pro eod. *ἠίνεος.* Th. *εἶρος, lana.*

Εἶρον, id. quod *ἔρυον.* Vide *εἶρος.*

Εἰροπάμος, *υ, ὁ ἡ ἡ, lanas carpens,* vel *tractans:* ab *εἶρον,* q. ab *εἶρος, lana,* et *κομέω, curo.*

Εἰρομαι, vide in *εἴρω.*

Εἰροπόκος, *υ, ὁ ἡ ἡ, laniger:* à *πέκω,* vel *πίνω, pecto,* (f. ξω, p. m. *πέπεγμαι,* hinc *πόκος, vellus,*) et *εἶρος, lana.*

Εἶ'ΡΟΣ, ους, τὸ, *lana*, ἴρυσι, υ, τὸ, idem, q. ab ἴρω, ‖ *necto*, quia nexilis.

Εἴρεσσαι, Dor. pro εἰρέσσειν, *ibamus*, 1. pl. imperf. ind. ab ἔρσω, *repo*.

Εἰρύαται, Ion. pro εἰρύαται, 3. pers. pl. perf. indic. pass. Iones enim et perfecti et plusq. p. tertiam pl. à tertiâ sing. formant, ante ται, vel το, α breve inserentes. Sic ἀρύατο, Ion. pro ἀρύσατο, ἤρυσαν, 3. pl. plusq. perf. verbi ἀρύω, Poët. pro ἴρυσα, *custodio*.

Εἴρυκα, *sustuli*, perf. act. ejusd. verbi.

Εἰρύσσαι, præs. inf. Dor. pro ἀρύσασθαι ab ἀρύω, vel ἰρύω, *traho*.

Εἴρυντο, pro ἀρύοντο, 3. plur. imperf. ind. verbi ἴρυμαι, per Sync. pro ἰρύομαι, *custodio, servo*: sic ἴρυσθαι, pro ἰρύεσθαι, præs. inf.

Εἰρύσασθαι, *custodire*, a. 1. infin. med. Poët. pro ἰρύσασθαι, verbi ἰρύω.

Εἴρυτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab eod. Th.

Εἰρύω, Poët. pro ἰρύω, fut. σω, *traho*.

Εἴρχθτην, et εἶρχτο, Ion. pro εἰργμένοι ἦσαν, et εἰργμένοι ἦσαν, 3. pl. perf. et plusq. p. verbi εἴργνυμι, seu εἴργω, *includo*.

Εἶρψα, *serpsi*, a. 1. indic. verbi ἕρπω, *serpo*, f. ψω, p. φα.

Εἶ'ΡΩ, *necto*; item *dico, interrogo, nuntio*, in quâ signif. præs. est inus. ἰρέω, et ἀρέω, Poët. fut. ἐρῶ, et in 2. plur. ἐρεῖτε, *dicetis*; præt. εἶρηκα, tanq. ab ἰρέω, quod a post a pro augmento adsciscit; perf. pass. εἴρημαι, paulò post f. ἐρέσσομαι præs. m. ἔρομαι, ἰρέομαι et εἴρομαι, Poët. *interrogo*; f. ἰρέσσομαι· a. 1. ἠρόμην, et ἠράμην· a. 2. ἠρόμην, et Poët. ἀρόμην.

Εἶ'ΡΩΝ, ονος, ὁ, *dissimulator in oratione, dissimulatè loquens*. Qui alitèr loquitur ac sentit, ut Cic. Offic. "Atque in omni oratione dissimulatorem (quem εἴρωνα Græci nominaverunt) Socratem accepimus."

Εἰρωνία, ας, ἡ, *IRONIA; dissimulatio in oratione*. Hinc Angl. IRONY, et

Εἰρωνικὸς, ἡ, ὸν, *qui dissimulatione in loquendo gaudet*: et indè

Εἰρωνικῶς, *ironicè, fictè*, adv. ab εἴρων, ονος, ὁ.

Εἰρωνῶ, 3. sing. præs. indic. et εἰρώνει, et ιεράνοντ, 3. sing. et pl. imperf. ab εἰρωνάω.

Εἰρωνῶν, Ion. pro ἰρωνῶν, quod pro ἰρωνάων, præs. inf. ab

Εἰρωνάω, Ion. et Poët. pro ἰρωνάω, f. ήσω, *rogo*; imperf. ἠρωνάον, -ῶν, άις, -ᾶς, &c.

ΕΙ'Σ, vel ἐς, *ad, in*; item *erga, contra, super, post, propter, apud, per, inter, de, pro*, acc. soli jungitur, in compos. *in, ad, intra, ex*; jungitur et quibusdam adverbiis temporis, ubi ferè vacat. Sic ἐς αὖριον pro αὔριον, *cras*, ἐς ἀεὶ pro ἀεὶ, *semper*, ἐς ἅπαξ pro ἅπαξ, *semel*, ἐς τὰ μάλιστα pro μάλιστα, *maximè*: ἐς τί, *quorsum?* Hinc ἴσω, *in, intra*.

Εἶς, *eras*, Poët. pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi ἐμὶ, *sum*, pro quo etiam εἶ dicitur.

Εἶς, vel εἴ, *vadis*, 2. sing. præs. vel imperf. sed εἶσ', pro εἶσι, *vadit*, 3. sing. præss verbi εἶμι, *eo*.

Εἷς, ἕνος, *qui misit*, a. 2. part. ab ἧν, a. 2. verbi ἵημι, *mitto*.

ΕΙ'Σ, μία, ἕν, *unus, a, um, quidam*; idem quod πρῶτος, Matt. xxviii. 1. gen. ἑνὸς, μιᾶς, ἑνὸς.

Εἶσα, a. 1. act. vel verbi εἶδω, *scio*, vel εἶμι, *eo*; pro quo ἦσα, etiam dicitur a. 1. med. ἐσάμην.

Εἶσα, *sedi*, a. 1. ind. ab ἵζομαι, seu ἷω, *sedeo*, f. ἷσω.

Εἰσαγάγη, 3. sing. a. 2. sub. act. Att. verbi εἰσάγω, *introduco*, f. ξω. Th. ἄγω.

Εἰσαγγελία, ας, ἡ, *delatio; accusatio*, et

Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, p. ελκα, *renuntio, refero*; item *defero, accuso*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Εἴσαγε, *ingredilor*, præs. vel a. 2. imperat. ab

Εἰσάγω, ας, α, *introduco*, fut. ξω, perf. εἰσῆχα· a. 2. εἰσῆγον, et Att. εἰσήγαγον· a. 2. imperat. εἰσάγαγε, ἐτω· a. 2. sub. εἰσαγάγω, γς, γ, a. 2. inf. εἰσαγαγῶν, præs. part. pass. εἰσαγόμενος, η, ον, *initiatus*: ex εἰς, *in*, et ἄγω, *duco*.

Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio*, et

Εἰσαγωγικὸς, ἡ, ὸν, *introductorius*, et

Εἰσαγώγιμος, υ, ὁ ἡ, *importatus*: ab εἰσάγω.

Εἰσαεὶ, adv. *semper; ὁ* εἰσαεὶ, *sempiternus*: ab ἀεὶ, *semper*.

Εἰσαΐ, pro εἰσάνω, *statuâ honoravit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἷω, *statuo*, f. ἷσω· a. 1. ἷσα.

Εἰσαιπάω, *exaudio*, fut. ήσω, perf. εἰσήκουκα· a. 1. pass. εἰσηκούσθην, *exauditus fui*; f. 1. pass. εἰσακουσθήσομαι, cum gen. ex ἐς et ἀκούω, *audio*.

Εἰσάλλομαι, vel ἰσάλλομαι, fut. ἄλοῦμαι, *insilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*.

Εἰσάμενος, Ion. pro ἰσάμενος, a. 1. part. med. verbi ἷω, *colloco, fundo*· a. 1. ἷσα.

Εἰσάμην, ω, ανο, *similis sum, assivi*, a. 1. ind. med. ab εἴδω, seu εἶδω, *scio*, et

Εἰσάμην, a. 1. ind. med. ab εἶω, *vado*.

* Εἰσάμην, *penetravi*, Il. Υ. 138. ι'. 538. διὰ πρὸ δὶ εἶσατο καὶ τῆς, *perforavit tamen et ipsam*, pro πρεσάσατο, a. 1. ex πρὸ et εἶμι, *eo*.

Εἶσαν, *collocârunt*, 3. pl. a. 1. act. εἶσα, et Poët. ἷσσα· ab ἷν, seq. ἷσσομι, idem quod ἵζω, *colloco*.

Εἰσαναβαίνω, *conscendo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα· a. 2. ἔβην· a. 2. part. ἀναβάς, a. 2. opt. ἀναβαίην ex ἀς, ἀνὰ, et βαίνω, *eo*.

Εἰσανιὼν, όντος, *scandens*, a. 2. part. act. ab ἀς et εἶμι, *eo*.

Εἰσάπαξ, adv. *semel*: ex ἀς et ἅπαξ, idem.

Εἰσαριθμῶ, f. ήσω, *annumero*.

Εἴσαστο, *videbatur*, 3. sing. a. 1. m. ab εἶδω, *video*, f. εἴσομαι· a. 2. εἶδον, et

Εἴσατο, *penetravit*, 3. sing. a. 1. m. verbi εἶω, *eo*. Vide *εἰσάμην.

* Εἰσάττω, *insilio*: ex ἀς et ἄττω.

Εἰσαῦθις, et ἀναῦθις, *in posterum, posthac*: ab αὖθις et αὖνις, *rursùs*. Th. αὖ, idem.

Εἰσαφίκανε, *reversus est*, 3. sing. imperf. ind. act. ab

Εἰσαφικάνω, *accedo, redeo*: ex ἀς, ἀνὰ, et ικάνω, *venio*. Th. ἱκνέομαι, idem; fut. ἥξομαι, p. ἷγμαι· a. 2. m. ικόμην.

Εἰσαφίννει, *venias*, 2. sing. a. 2. sub. m. Ion. pro εἰσαφίκῃ· ab

Εἰσαφικνέομαι, f. ίξομαι, p. ιγμαι, *accedo, advenio*: ab eod. Th.

Εἰσβάλλω, fut. βαλῶ, perf. βέβληκα, *injicio, ingredior, invado*. Th. βάλλω, *jacio*.

Εἰσβιάζομαι, *vim infero, vi ingredior*: à βιάζομαι, idem. Th. βία, *vis*.

Εἰσβιβάζω, f. άσω, *ascendere facio*: à βιβάζω, *ineo*; quod à βαίνω, *incedo*.

Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, *ingressus, incursus, expeditio militaris*: ab εἰσβάλλω.

Εἰσδέχομαι, *intrò admitto*, fut. 1. med. εἰσδέξομαι· ex ἀς et δέχομαι, *accipio*, perf. δέδεγμαι· a. 1. pass. ἐδέχθην.

Εἰσδραμοῦσα, *introcurrens*, a. 2. part. act. fœm. g. Vide εἰσέδραμον.

Εἰσδῦνε, *subeo, ingredior*.

Εἶσε, a. 1. indic. act. verbi ἷω, *colloco, induco*, f. ἷσομαι· a. 1. med. εἰσάμην, perf. εἶμαι.

Εἴσεαι, *scies*, pro εἴσῃ, Ion. 2. sing. f. 1. med. verbi εἶδω, *scio*, f. εἴσομαι.

Εἰσεδράμον, *introcucurri*, a. 2. ind. act. ab ἐσέρχω, f. δράμοῦμαι, perf. ἐσέδρομα· a. 2. part. ἐσδραμὼν, οῦσα, ὸν· ex ἀς et τρέχω, *curro*, f. δράμοῦμαι, et ἐσέρχω.

Εἰσέδυ, *ingressus est*, 3. sing. a. 2.

indic. *εἴνδυμι* ex *ἐς* et *δῦμι*, vel *δύνω*, *subeo*, f. *δύσω*.

Εἴσαμι, vel *ἐσίημι*, *intro*, *ingredior*; in 3. pl. ind. præs. *ἐσίᾶσι*, Ion. pro *ἐσίᾶσι* ex *ἐς*, *in*, et *ἴᾶσι*, vel *ἴημι*, *eo*.

Εἰσᾶσι, pro *ἐσίᾶσι*, Ion. *ἐσιᾶσι*, *immittunt*, 3. plur. præs. indic. ab *ἐσίημι*. Vide *ἴημι*.

Εἰσιλαύνω, f. *ἄσω*, p. *κα*, *invehor*, *ingredior*, *irrumpo*: ab *ἰλαύνω*, *agito*.

Εἰσιλιύσομαι, *ῃ*, *σται*, f. 1. m. ab *ἐσίεχομαι*, *ingredior*; a. 2. *ἐσᾶλθον*· p. med. *ἐσιλήλῐθα*. Th. *ἴεχομαι*, *venio*.

Εἴσιλθι, *ίτω*, a. 2. imperat. act. *ἐσιλθεῖν*, a. 2. inf. *ἐσίλθῃς*, 2. sing. a. 2. sub. *ἐσιλθὼν*, *ῦσα*, *ὸν*, a. 2. part. verbi *ἐσίεχομαι*.

Εἰσίλθωμις, Dor. pro *ἐσίλθωμεν*, *ingrediamur*, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi *ἐσίεχομαι*, q. v.

Εἴσιν, *scdere fecit*. 3. sing. a. 1. act. verbi *ἴω*, *statuo*, f. *ἴσω*, a. 1. *ἔῐσα*.

Εἰσινίγνης, 2. sing. a. 2. sub. act. et in 3. plur. *ἐσινίγνωσιν*, verbi *ἐνφέρω*, *ingero*, fu t. *ἐσοίσω*· a. 1. *ἐσίνιγκα*, a. 2. *ἐσήνεγκον* ex *εἰς* et *φέρω*, *fero*.

Εἰσιωξῆσαι, *transire*, a. 1. indic. act. ab *ἐσιωτεύω*, composit. ex *εἰς* et *πωτεύω*, *transeo*, f. *εὔσω* et *ἄσω*.

Εἰσιτίθησι, *insilii*, a. 1. ind. act. verbi *ἐσιτηθάω*, *insilio*, f. *ήσω*, p. *ἐσιτιτήθηκα*· comp. ex *εἰς* et *πηθάω*, *salio*.

Εἰσίεχομαι, *ingredior*; i 3. plur. præs. imperat. *ἐσιεχίσθωσαν* f. 1. *ἐσιλιύσομαι* a. 2. *ἐσᾶλθον*, *ες*, *ε*· a. 2. imperat. *ἐσιλθι*. perf. med. Att. *ἐσιλήλῐθα*· ex *εἰς* et Th. *ἴεχομαι*, *venio*.

Εἰσιτάσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi *ἀσπάω*. Th. *σπάω*, *traho*.

Εἴσιτας, *sciet*, 3. sing. f. 1. med. verbi *ἴδω*, *scio*, f. *ἴσομαι*· a. 2. *ἔῐδον* et *ἴδον*.

Εἰσιτηρεῖω τῇ πόλει χρήματα, *pecunias urbi suppeditо*.

Εἰσηγᾶται, 3. sing. ind. ab

Εἰσηγίομαι, *adduco*, *suadeo*: ex *ἐς* et *ἠγίομαι*, *duco*, fut. *ήσομαι*, perf. *ἦγμαι*.

Εἰσήγησις, *ιος*, *ἡ*, *suasio arbitrium*; dat. pl *ἐσηγήσεσι*, et

Εἰσηγητέον, *suadendum*, verbale, et

Εἰσηγητὴς, *οῦ*, *ὁ*, *suasor*, *monitor*, *auctor*: ab *ἐσηγίομαι*.

Εἰσήκε, *introivit*, 3. sing. plusq. p. med. verbi *εἴσημι*, *ingredior*: ex *ἐς* et *ἴημι*, *eo*; p. m. *εἷκα*· plusq. p. m. *ἥειν*.

Εἰσηκούσθην, *exauditus fui*, a. 1. indic. pass. ab *ἐσακούω*, *exaudio*, f. *σω*, p. *ἐσήκουκα*· f. 1. pass. *ἐσακουσθήσομαι*. Th. *ἀκούω*, *audio*.

Εἰσηλάσατο, 3. sing. a. 1. med. *ἐσηλάμην*, *ω*, *ασο*· ab *ἐσάλλομαι*, *insilio*. Th. *ἅλλομαι*, *salio*.

Εἰσῆλθον, a. 2. indic. act. verbi *ἐσίεχομαι*, *ingredior*: ex *ἐς* et *ἔχομαι*, *venio*, f. *ἐλεύσομαι*, a. 2. *ἦλθον*.

Εἰσήνεγκα, *intuli*, a. 1. act. et

Εἰσηνεγκάμην, *ω*, *ασο*, a. 1. med. verbi *εἰσφέρω*, *adfero*. Th. *φέρω*, f. *οἴσω*.

Ἑΐσης, gen. sing. f. g. ab *ἴσος*, *η*, *ον*, idem quod *ἴσος*, *η*, *ον*, *æqualis*.

Εἶσθα, *is*, Æol. Paragoge pro *εἶς*, 2. sing. præs. ind. verbi *εἶμι*, *eo*.

Εἶσθαι, *missum esse*, p. inf. verbi *ἵημι*, *mitto*; p. pass. *εἷμαι*. Vel ab *ἵννυμι*, seu *ἵω*, *induo*.

Εἶσι, *vadit*, 3. sing. præs. indic. *εἶμι*, *vado*. Sed *ἀεὶ*, *sunt*, 3. plur. verbi *εἰμὶ*, *sum*.

Εἰσιᾶσι, *ingrediuntur*, Ion. pro *εἰσᾶσι*, 3. plur. ab *εἶσαμι*.

Εἰσῖὼν, *όντος*, a. 2. part. verbi *εἶσαμι*.

Εἰσόναι, *intrare*, præs. infin. act. verbi *εἶσαμι* vel *εἰσίημι*, *intro*. Th. *εἶμι*, *eo*.

Εἰσπάλλω, et *εἰσπαλίομαι*, *intrò voco*, *adveco*; a. 1. m. *εἰσπαλεσάμην*, *ω*, *ασο*, part. *εἰσπαλεσάμενος*· ex *εἰς*, *in*, et *πάλλω*, *voco*, f. *έσω*, et *ήσω*, p. *πέπαλκα*.

Εἰσπαλημένος, *invitatus*, part. perf. pass. ejusd. verbi.

Εἰσπομπὴ, *ῆς*, *ἡ*, *invectio*.

Εἰσπομπέω, f. *ήσω*, *importo*, *introduco*: ἀ *πομπεύω*, *porto*, quod à *πομπὸς*, *curo*.

Εἰσπομπωθὲς, *ῶσα*, *ὸν*, *allatus*, *illatus*, part. a. 1. pass. verbi *εἰσπομπέω*.

Εἰσπυνθάνω, *-ῶ*, f. *ήσω*, p. *πεπυνθάνηκα*, *advolvo*.

Ἐΐσκω, *assimilo*, Poët. pro *ἴσκω*, quod ab *εἶκω*, *similis sum*, præs. inf. *ἰέμεναι*.

Εἰσόδια, *ων*, *τὰ*, *reditus*, *sumptus*.

Εἰσοδιάζομαι, *redeo*, *inferor*, et

Εἰσοδιαζόμενον, *ἀργύριον*, *pecunia quæ infertur à transeuntibus*, et

Εἴσοδος, *ου*, *ἡ*, *introitus*, *adventus*; ut et *ars*, *studium*, *disciplina*: ex *εἰς* et *ὁδὸς*, *via*.

Εἰσοικίζω, *domum introduco*. Th. *οἶκος*.

Εἰσοίσεις, 2. sing. f. 1. indic. act. verbi *εἰσφέρω*.

Εἰσόκα, Dor. pro *εἰσόκου*, *donec*, adv. ex *εἰς* vel *ἐς*, *ad*, et *ὅκα*.

Εἴσομαι, *sciam*, f. 1. med. verbi *οἶδα*, *scio*; item

Εἴσομαι, *ibo*, fut. 1. med. verbi *εἶμι*, *eo*.

Εἴσομαι, *statuam*, f. 1. med. verbi *ἴω*, vel *ἵω*, inus.

Εἰσορέω, *intueor*, *aspicio*: ex *εἰς* et *ὁράω*, *video*, f. *ὄψω*, p. *ἑωρᾶκα*.

Εἰσορόων, *videns*, Poët. pro *εἰσορέων*, ejusd. præs. part. Sic *εἰσορόωντα*, pro *εἰσορᾶσθαι*, f. g. pl. nom. part. præs.

Ἴσος, *η*, *ον*, idem quod *ἶσος*, *æqualis*.

Εἰσπάσαντο, 3 pl. a. 1. m. ab

Εἰσπάω, et *-πάομαι*, f. 1. *άσω*, *άσομαι*, *traho in*.

Εἰσπίμπω, f. *ψω*, *immitto*, *importo*. Th. *πίμπω*, *mitto*.

Εἰσπηδάω, *insilio*, *irrumpo*, f. *ήσω*· a. 1. *εἰσπήδησα*· a. 1. part. *εἰσπηδήσας*, *ασα*, *αν*, gen. *εἰσπηδήσαντος*· præt. *εἰσπεπήδηκα*· ex *εἰς*, *in*, et *πηδάω*, *salio*.

Εἰσπίννω, *incido in*, *irruo*: à *πίπτω*.

Εἰσπλέω, f. *εύσω*, *adnavigo*. Th. *πλέω*, *navigo*.

Εἴσπλους, contract. *εἴσπλους*, *υ*, *adnavigatio*: *ingressus navigantis*. Exponitur et, *locus per quem introëunt naves in portum*, Thucyd. ab eod. Th.

Εἰσπνέω, f. *πνεύσω*, p. *εἰσπέπνευκα*, *inspiro*, *spiritum duco*, *attraho*.

Εἴσπνλος, *υ*, et *ἴσπνλος*, *υ*, *ὁ*, seu

Ἴσπνλος, *υ*, *ὁ*, (lingua Laconica) *amator*.

Εἰσποιέω, *adscisco*, *adopto*, et

Εἰσποίησις, *ιος*, *ἡ*, *adoptatio*, *adoptio*, et

Εἰσποίητος, *η*, *ον*, *adoptatus*: *omnia* à *ποιέω*.

Εἰσπορεύομαι, *ingredior*: imperf. *εἰσπορεύόμην*, *ου*, *ετο*· fut. *εὐσομαι*, perf. *εἰσπόρευσμαι* ex *εἰς*, *in*, et *πορεύω*, *trajicio*. Th. *πόρω*, *transeo*; præt. m. *πέπορα*.

Εἰσπραξις, *ιος*, *ἡ*, *exactio*: ab

Εἰσπράσσω, seu *-ττω*, f. *ξω*, p. *ἔχα*, *exigo*: ex *εἰς* et *πράσσω*, seu *-ττω*, *facio*.

* **Εἰσρέω**, vel *εἰσρέω*, *influo*.

Ἕῖσαι, Poët. pro *ἵζαι*, *sedit*, 3. sing. perf. pass. *ἵμαι*, *ἵσαι*, *sedi*, seu *indutus sum*: verbi *ἵννυμι*, seu *ἵω*, *induo*, *sedeo*: vel ab *ἵημι*, *mitto*, et in 3. sing. plusq. p. *εἷτο*.

Εἰσπάνω, *sieteram*, et in 3. plur. *εἰσπάνεσαν*, plusq. p. verbi *ἵστημι*, *sto*, f. *στήσω*, p. *ἕστηκα*· a. 2. *ἔστην*.

Εἰστία, 3. sing. imperf. ind. act. ab

Ἑστιάω, *convivio excipio*, (pro augmento, *ε* post *ι* accipiens) fut. *άσω*, perf. *εἰστίακα*. Th. *ἰστία*, *ας*, *ἡ*, *focus*, *lar*.

Εἰστρέχω, *intrò curro*, f. *εἰσδράμοῦμαι* à *δραμοῦμαι*, vel *δραμέομαι*, inus. format. perf. *εἰσδεδράμηκα*· a. 2. *εἰσέδραμον*· a. 2. part. *εἰσδραμὼν ὖσα*, *ὸν*, ex *εἰς*, et *τρέχω*, *curro*.

Εἰσφέρω, *ingero*: f. *εἰσοίσω*, a. 1.

εἰσήνεγκα, intuli, a. 2. *εἰσήνεγκον, εο, ε*, a. 2. sub. *εἰσενίγκω, γῃς, γῃ*, a. 2. inf. *εἰσενεγκεῖν*, præs. pass. *εἰσφέρομαι, inferor*. Th. *φέρω*.

Εἰσφορά, ᾶς, ἡ, oblatio, collatio, tributum : ab *εἰσφέρω*.

* *Εἰσφέρτερος*, vel *εἰσφόρτερος, obtrusio intra*.

Εἰσφέω, f. ήσω, per Metath. pro *εἰσφέρω*.

Εἶσα, sciam ; f. 1. verbi *εἶδα*, a. 2. *εἶδον*, et *ἴδον*.

Εἴσω, et *ἴσω, intra* ; pro *εἰς*, cum acc. apud. Poëtas, sed in prosâ cum genit. Item sine casu, *intrò, intùs*, cum artic. *ὁ εἴσω, interior*. Th. *εἰς*, vel *ἐς, ad*.

Εἰσωπὸς, ῦ, ὁ, ante conspectum alicujus habens : ex *εἰς* et *ὄψ oculus* : qu. ab *ἴστορμαι, video*.

Εἴτ', pro

ΕΙ'ΤΑ, adv. *postea, deinde, tum anne ? itane verò ?* Heb. xii. 19. *tamen*, Eurip. in Heracl. 816. *ἴσωσα*, idem.

Εἴτε, seu *εἴτ'*, (per Apostroph. seq. aspiratâ) *sive*, conjunct. ex *εἰ, ἐι*, et *τε, que*.

Εἶτε, sitis ; præs. opt. per Sync. pro *εἶητε*, 2. pl. verbi *εἰμὶ, sum*.

Εἴτι, siquid, num ?

Εἴτω, eat ; 3. sing. imperat. præs. ab *εἶω, eo*, imperat. *ἴτω, ἔτω*.

Εἰχάσω, perf. act. inf. verbi *ἔτω, cedo* ; fut. *εἴξω*, p. *ἔκχα*.

Εἴχατε, tenebas ; Ion. pro *εἴχετε*, 2. sing. imperf. ind. pass. ab *ἴσχω, habeo*.

Εἶχεν, ες, ε, imperf. ind. act. verbi *ἴσχω, habeo* (ε post ς pro augmento recipiens), f. *ἕξω* et *σχήσω*, p. *ἴσχηκα*, a. 2. *ἔσχον*.

Εἶω, et *ἴω, vado* ; Poët. f. *εἴσω*, p. *ἔκα*, imperf. *ἧον, εἶον*, et *ἤϊον*, impers. *ἴσται*, contr. *ἴστο*, a. 1. *εἶσα, ἧσα*, et *ἤϊσα*, plusq. p. *ἤκειν*, et *εἴκειν*, f. 1. m. *εἰσάμαι*, a. 1. m. *εἰσάμην*, p. *εἶα, ἧα*, et *ἤϊα*, plusq. p. *εἶειν*, et *ἧειν· ἴσιεν*, (*ἴστιεν*, et *ἴστεν*, Poët. in comp.) *eundum est* : ab *ἔσται*, inus.

Εἶω, ῃς, ῃ, pro *ὦ, ᾖς, ᾖ*, præs. sub. ab *εἰμὶ, sum*.

Εἶων, ᾶσα, ᾶν, missisem ; a. 2. sub. pro *εἶ, ᾖς, ᾖ*, ab *ἧμι, mitto*.

Εἷο, Ion. pro *οὗ, sui*.

Εἴωθα, consuevi ; perf. m. (pro *ἔθα* per Pleonasm. ω) inf. *εἰώθμεν*, in 1. pl. *εἰώθαμεν*, et in 3. pl. *εἰάθασι· εἰωθότες, soliti*, præt. m. part. ab *εἰωθὼς, ότος*, ab *ἴθω, soleo*.

Εἶων, sinebam ; 1. sing imperf. contract. ex *ἔασον, ων*, verbi *ἐάω, sino* : quod non aliud quam ι post ε vindicat augmentum : sic perf. *εἴακα*.

Εἶως, Poët. et *ἴως, ut, dum, interim*, idem ac *ἕως*, ex quo fiunt per Proth. Att.

Εἰῶσι, Poët. pro *ἐῶσι*, 3. pl. præs. ind. vel sub. ab *ἐάω, sino* ; f. *ἐάσω*, a. 1. *ἔασα*, ι recipiens pro augmento.

ΕΚ, vel *ἐξ, E, EX*, a vel *ab, de, pro, propter, per, in* ; pro *περὶ, per*, vel pro *ὑπὲρ, extra*, Hom. Il. σ'. 431. φ'. 370. regit. gen. *Ἐκ* ante consonantes, *ἐξ* ante vocales ponitur : pro *παρὰ* vel *ὑπὲρ*, cum acc. ad præstantiam indicandam, et pro *κατὰ*. In compos. plerumque significat *ex, extra*, item, *ab, in, re, abs* : seorsim *augmentum, ornamentum, contrarium*.

Ἑκάβη, ης, ἡ, HECUBA, Priami uxor.

Ἐκάθιον, Dor. pro *ἐκάθιζον*, imperf. act. verbi *καθίζω, curam alicujus rei gero*. Th. *κάθος, cura*.

Ἑκαίεργε, ε, ὁ ᾧ ἁ, longè jaciens : ex *ἑκὰς, procul*, et *ἄεργω, arceo*. Apollinis epithet. qui sic dictus putatur quasi *ἑκὰς* seu *ἑκάτῃ ἄεργων* quod suis telis seu sagittis procul arceat.

Ἑκάμη, a. 2. ind. pass. à *καίω, uro* ; f. *καύσω*, a. 2. act. *ἔκαον*.

Ἐκαθέζόμην, ου, ετο, imperf. à *καθέζομαι, sedeo*. Th. *ἵζομαι*, idem, fut. 2. *ἕδρᾶμαι*.

Ἑκάθεν, adv. *procul, eminùs* : id. q. *ἑκάς*.

Ἐκάθευδες, dormiebam ; imperf. act. à *καθεύδω, dormio* : ex *κατὰ*, et *εὕδω*, idem.

Ἐκαθήμην, εο, ετο, sedebam ; imperf. à *κάθημαι*. Th. *ἧμαι, sedeo*.

Ἐκάθηρεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *καθαίρω, purgo* ; f. *καθῶ*, p. *κεκάθαρκα*. Et Dor. pro *ἐμάσσεν*. Et Dor. pro *ἐκάθιζεν*, imperf. act. verbi *καθίζω, sedeo* ; a. 1. *ἐκάθισα, ας, ε*, p. *κεκάθικα* ex *κατὰ*, et *ἵζομαι*, seu *ἵζομαι*, idem quod *ἵζομαι, sedere facio*.

Ἐκάθιξα, Dor. pro *ἐκάθισα*, a. 1. ind. act. vide *ἐκάθιζον*.

Ἐκαίνυτον, vincebat ; imperf. 3. sing. ab *ἐκαινύμην*, verbi *καίνυμαι, supero*. Th. *καίνω, perimo*.

Ἐκάκωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi *κακόω*.

Ἐκάλα, 3. sing imperf. ab *ἐκάλεν*, verbi *καλάω, -ῶ, voco*.

Ἐκάλεσσε, Poët. pro *ἐκάλεσε*, 3. sing. a. 1. act. ab eod. Th.

Ἐκαλόμην, Æol. pro *ἐκαλούμην*, q. pro *ἐκαλόμεθα*, imperf. pass. ejusd. verbi.

Ἐκαλλωπίσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi *καλλωπίζω*, propriè *pulchros oculos facio*.

Ἑκάλος, ε, Dor. pro *ἥσυλος, ον, quietus, tranquillus*.

Ἐκάλυψα, ας, ε, et in 3. pl. *ἐκάλυψαν, co-operuerunt* ; a. 1. ind. act. à *καλύπτω, tego*, f. *ψω*, p. *φα*, a. 2. *ἐκάλυβον*.

Ἐκάμμυον, Poët. pro *κατέμυον*, imperf. act. a. 1. *ἐκάμμυσα, ας, ε*, verbi *καμμύω*, per Sync. pro *κατακαμύω*, idem quod *μύω*, f. *σω, claudo*.

Ἐκάμον, et *ἐκαμόμην, laboravi* ; a. 2. ind. act. et med. verbi *κάμνω, laboro* ; f. *καμοῦμαι*, p. *κέκμηκα*, a. 2. sub. *κάμω, ῃς, ῃ*,

Ἔκανε, ες, ε, occidi ; a. 2. verbi *καίνω*, f. 2. *κανῶ*.

Ἔκανε, a. 2. ind. act. verbi *καίω, uro* ; f. *καύσω*, a. 2. pass. *ἐκάην*.

Ἐκάρη, tonsus est ; 3. sing. a. 2. pass. verbi *κείρω, tondeo* ; f. *κερῶ*, a. 1. *ἔκειρα*, a. 1. m. *ἐκειράμην*.

Ἐκαρτύναντο, confirmabant ; 3. pl. a. 1. m. verbi *καρτύνω*, f. *υνῶ*. Th. *κράτος*, et per Metath. *κάρτος, robur*.

ΕΚΑΤΣ, adv. *procul, eminùs* ; *ἑκάθεν*, idem.

Ἑκατώτατος, superl. *longissimè* ; et compar. *ἑκατέρω, magis procùl, ulteriùs*. Th. *ἑκάς*.

Ἑκαταχῆ, ubique, ubilibet : et

Ἑκατάχοθι, undique : et

Ἑκατοι, passim, ubique gentium.

Ἑκατοσσόσον, quocunque, quoquoversùm : et

Ἑκατοσσαχῆ, ubilibet, ubique ; omnia adv. loci, ab

ΕΚΑΣΤΟΣ, η, ον, quisque, singuli ; *ὁ* vel *οἱ καθ' ἕκαστον, singuli* ; *τὸ*, vel *τὰ καθ' ἕκαστα, singula* ; *καθ' ἕκαστον, singulatim* ; *καθ' ἑκάστην*, (subaud. *ἡμέραν*) *quotidiè* ; *οἷς*, vel *ᾧτῃς*, vel *αἰνὸς ἕκαστος*, etiam, *unusquisque, singuli*.

Ἑκάστοτε, et *ἑκάστοτε, semper*, et *ubique*, adv. ab *ἕκαστον*.

Ἑκαστοτέρω, Poët. adv. pro comp. *πορρωτέρω, longiùs* : ab *ἑκάς, procul*.

Ἑκάτω, Herodot. pro *ἑκάς, procùl*

Ἑκατηβόλος, ε, ὁ, Poët. et Dor. pro *ἑκατηβόλος, longè jaculans*. Apollinis epithet. ab *ἑκάς, procùl*, et *βάλλω, jacio*.

Ἑκατοστός, η, ὁ ᾗ ὁ, centesimus : ab *ἑκατόν*.

Ἑκατοῦντο, sedebant ; Ion. pro *ἐκάθηντο*, 3. pl. imperf. ind. verbi *κάθημαι*, quod vide.

Ἑκατέρωθι, utrinque ; Poët. pro *ἑκατέρωσε*, per Sync. regit gen. ab

ΕΚΑ'ΤΕΡΟΣ, ρα, ρον, alteruter, alter ex duobus, utervis, uterque. Hinc

Ἑκατέρωσε, ἑκατέρωθι, et *ἑκατέρωσι, utrobique, ex alterutrâ parte* : et

Digitized by Google

'Εκατέρως, adv. *alterutro*, seu *utroque modo*.

'Εκάτη, ης, ἡ, *HECATE*; Luna, tanq. soror 'Εκάεργ, longè jaculantis Apollinis.

'Εκατηβελέτᾶς, gen. Ion. vel Æol. pro -έτεω· ab

'Εκατηβελέτης, ου, ὁ, *longè jaculans*: ab ἑκάς, *procul*, et βολή, *jactus*: quod à βάλλω, *jacio*. Alii à βέλος, ους, τὸ, *telum*, derivari malunt.

'Εκατηβόλος, ου, et 'Εκατηβέλος, υ, ὁ, *longè jaculans*: Apollinis epith. ab ἑκάς, *procul*, et βάλλω, *jacio*; p. m. βέβολα.

'Εκατηγέρεσα, ας, ι, *accusavi*; a. 1. ind. act. à κατηγορία, *accuso*; f. ήσω. Th. ἀγορά.

"Εκατι, Dor. pro ἕνατι, *causâ, gratiâ, propter, voluntate*. Th. ἑκών, όντος, *voluntarius*.

• 'Εκατήϊος, vel ἑκατῆιος, sub. σφαῖρος, *Hecatica sphæra, rhombus*, vel *turbo* in sacris expiatoriis et magicis usurpata.

'Εκατογκεφάλας, α, ὁ, Dor. pro ἑκατογκέφαλος, ου, ὁ, *qui centum capita habet, centiceps*: ab ἑκατὸν, *centum*, et κεφαλὴ, *caput*.

'Εκατόγχειρ, ειρος, et ἑκατόγχειρος, ου, ὁ, *centum manus habens, centimanus*: ex ἑκατὸν, *centum*, et χεὶρ, ρὸς, *manus*.

'Εκάτεον, gen. Ion. ab ἑκάτος, *longè jaciens*. Th. ἰὸς, *longè*.

'Εκατόμβη, ης, ἡ, *sacrificium centum boum* seu *pecorum*. Nam in ἑκατόμβῃ Homerus complectitur etiam ἀρνὸς, et αἶγας· et inde.

'Εκατόμβοιος, *valens centum boves*, vel *constans centum nummis*, bovis notâ apud Athenienses percussis: ex ἑκατὸν, *centum*, et βοῦς, bos.

'Εκατόμπεδον κέλευθον, *viæ centum pedum*, i. e. *latæ*: ab ἑκατὸν, *centum*, et ποῦς, *pes*.

'Εκατόμπολις, ιος, ἡ, *habens centum*, i. e. *multas et præclaras urbes*; Cretæ epith. ex ἑκατὸν et πόλις.

'Εκατόμπυλος, υ, ὁ ἡ ὁ, *centum*, i. e. *multas portas habens*. Θῆβαι ἑκατόμπυλοι, *Thebæ centiportæ*: ex ἑκατὸν, et πύλη, *porta*.

'ΕΚΑΤΟΝ, οἱ, αἱ, τὸ, *CENTUM*: sumitur indefinitè etiam pro *multis* et *magnis*. Capitur interdum pro infinito πύλαι, sicut et μύριοι, testa Eust. Sic quoque accipi posse ἑκατόμβη, ἑκατόγχειρ, ἑκατόζυγος, et similia. Hinc

• 'Εκατοντὰς, άδος, ἡ, *centuria*.

'Εκατόζυγος νεῶς, *navis centiremis*, &c.

'Εκατονταπλασίων, vel ἑκατοντπλασίων, ὁ ἡ ὁ, *centuplicatus*.

'Εκατονταετήρις, υ, et ἑκατονταετὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, *centenarius*, qui vixit centum annos: ex ἑκατὸν, *centum*, et ἔτος, τος, τὸ, *annus*.

'Εκατονταπάρθενος, υ, ὁ ἡ ὁ, Poët. et Dor. pro

'Εκατονταπάρενος, υ, ὁ ἡ ὁ, *qui centum capita habet*: ex ἑκατὸν, *centum*, et κάρηνον, *caput*.

'Εκατοντάκις, adv. *centies*: et

'Εκατονταπλάσιος, υ, ὁ ἡ ὁ, et

'Εκατονταπλάσιων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *centuplus*. Th. ἑκατὸν, *centum*.

'Εκατοντάρχης, υ, ὁ, et ἑκατόνταρχος, υ, ὁ, *centurio*: ex ἑκατὸν, et ἄρχω vel ἄρχων, *princeps, præfectus*: qu. d. ἄρχων τῶν ἑκατὸν.

• 'Εκατονταρχία, ας, ἡ, *centuria*.

'Εκατοντὰς, άδος, ἡ, *centuria*. Th. ἑκατὸν.

"Εκάτος, υ, Apollinis cognomentum, quòd longè jaculetur.

'Εκάτη, fœm. pro Dianâ: ab ἑκὰς, *procul*.

'Εκατοστόνεκρα πρὸβ, *centuplicatum hordeum*, Gen. xxvi. 12. Th. ἑκατὸν, *centum*.

'Εκατοστόν, *centuplus sum*.

'Εκατοστὸς, ὴ, ὸν, *centesimus*: ab ἑκατὸν.

'Εκατοστύς, ύος, ἡ, *centuria*: ab eod.

'Εκαύθην, *succensus sum*; a. 1. ind. pass. ἑκαυσα, et ἑκηα, *inflammavi*, a. 1. ind. act. verbi καίω, *uro*, f. καύσω.

'Εκβαίνω, *egredior ex navi*, f. 1. m. ἐκβήσομαι· ἐκβαίνω, *evenire, accidere*. Th. βαίνω, *eo*.

• 'Εκβακχεύομαι, *vehementèr bacchor*.

"Εκβαλε, pro ἐξέβαλε, *ejecit*; 3. sing. a. 2. ind. act. ἐκβάλοντι, 2. pl. a. 2. imperat. ἐκβάλε, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐκβάλῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab

'Εκβάλλω, *ejicio*; f. ἐκβαλῶ, p. ἐκβέβληκα, plusq. p. ἐκβεβλήκειν, pro ἐξεβεβλήκειν, a. 2. ἐξέβαλον, a. 2. imperat. ἔκβαλε, *dimitte*; a. 2. part. act. f. g. ἐκβαλοῦσα, perf. pass. ἐκβέβλημαι, a. 1. pass. ἐξεβλήθην, f. 1. pass. ἐκβληθήσομαι, *ejiciar*, perf. m. ἐκβέβλημαι. Th. βάλλω, *jacio*.

'Εκβᾶλλε, γε, γ, a. 2. sub. act. verbi εἶδαι.

'Εκβαρβάρῶσε, -ῶν, f. ώσω, *barbarum reddo*. Th. βάρβαρος.

'Εκβασις, ιος, ἡ, *exitus, evasio*: ab ἐκβαίνω, *evado*: ab ἐξ, et βαίνω, *eo*.

• 'Εκβατηρίον, υ, τὸ, *donarium ob prosperam navigationem Deo alicui oblatum*.

'Εκβεβλημένος, ας, ι, perf. ind. act. verbi ἐκβάλλω.

'Εκβεβοημένος, *celebris, famosus, divulgatus*, part. perf. pass. Vide ἐκβοάω, f. ήσω.

'Εκβήσω, *exibis*, 2. sing. f. 1. m ab ἐκβαίνω, *exeo*; f. 1. m. ἐκβήσομαι, a. 2. ἐξέβην· ab ἐκ et βαίνω, *eo*.

'Εκβιάζομαι, *vim facio, compello, violo*.

'Εκβλαστάνω, et ἐκβλαστάω, f. ήσω, p. ἐκβεβλάστηκα, *germino*.

'Εκβλητήσονται, et in 3. pl. ἐκβλητήσουσι, fut. 1. ind. pass. verbi ἐκβάλλω, *ejicio*.

'Εκβλητος, υ, ὁ ἡ ὁ, *ejectitius*.

'Εκβλύζω, f. ύσω, p. ἐκβέβλυσμαι, *effundo, emano, scaturio*.

'Εκβοάω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐκβεβόημαι, *proclamo*. Unde perf. pass. ἐκβεβόημαι.

'Εκβοήθιον ἔς τινα τόπον, *cum copiis in aliquem locum ad opem ferendam alicundè proficisci*. Th. βοηθία, -ῶ, *auxilior*.

'Εκβολὰ, ῆς, ἡ, *ejectio, jactura; alicujus loci, ut et fluminis exitus*: ab ἐκβάλλω, *ejicio*. Th. βάλλω, *jacio*; p. m. βέβολα.

'Εκβράζω, f. άσω, p. κα, *emitto, ejicio*: et

'Εκβρασμὸς, ῦ, ὁ, *ebullitio, tumultus*: et

'Εκβράσσω, *ejicere, expellere*; de mari dicitur, quod à βράσσω, idem quod βράζω, f. άσω, *ferveo*.

'Εκγαμίζομαι, vid. ἐκγαμίσκομαι.

'Εκγαμίζω, *nuptui collоco*; imperf. ἐξεγάμιζον, f. σω, a. 1. ἐξεγάμισα, p. ἐκγεγάμικα.

'Εκγαμίσκομαι, *nuptui collocor*: ab ἐκ, et γαμίζω, *nuptui collоco*. Th. γαμέω, *uxorem duco*.

'Εκγεγάμεν, *natum esse*, perf. inf. m. Poët. Sync. pro ἐκγεγαμέναι, Dor. pro ἐκγεγάμεναι, verbi γίνομαι, *nascor*; p. m. γέγαμαι, indè inf. γεγάμεναι, Dor. γεγαμέμεν, et per Sync. γεγάμεν.

'Εκγεγαὼς, ῶσης, et in f. g. γεγαυῖα, ας, *prognata*, p. m. part. ab ἐκγίγνομαι, p. m. verbi ἐκγένομαι, pro ἐκγέγονα, *enascor*; f. 2. γενήσομαι, a. 1. m. ἐκγενόμην, a. 2. m. ἐκγενόμαν. Th. γίνομαι, *nascor*.

'Εκγιλάω, f. 1. ἄσω, *effusè rideo*.

'Εκγενίνται, υ, ὁ, *ortus, oriundus*. Th. γίνομαι.

'Εκγεγένημαι, *nati sumus*. Ion. et Poët. pro ἐκγεγενήμεθα, 1. pl. a. 2. ind. m. ab eod. Th.

'Εκγένεσθαι, ἐκγένεσθαι, Ion. pro ἐξῆναι, *licere*; præs. inf. ἐκγενέσθαι, *licet mihi*, a. 2. imperat. ab

'Εκγίνομαι, vel -έγνομαι, *enascor, oriundus sum*; ἐκγένεται, cum inf. *licet*. Th. γίνομαι.

"Εκγονα, ων, τὰ, *posteri, nepotes*; pl. ab

"Εκγονος, υ, τὸ, *soboles, progenies*; quod et ab

"Εκγονος, υ, ὁ, *filius, nepos*; item

Digitized by Google

adject. *ortus, oriundus*: ab ix et γονὴ, *proles*. Th. γίνομαι, *nascor*.

'Εκδανίζω, f. ίσω, idem ac δανίζω, *fœnero*. Th. δάνος, *mutuum*.

'Εκδανύω, *expendo*: f. ύσω, p. ικδεδανύκα, f. 1. pass. ικδανυσθήσομαι, *expendar*. Th. δανύω, *sumptus*.

'Εκδεδαρμένος, perf. part. pass. ab ικδέρω, *excorio*: ab ix et δέρω, f. ρῶ, a. 2. ἔδαρον. Th. δέρω, *corium*.

'Εκδεδίκηται, *ultio dabatur*, 3. sing. perf. pass. verbi ικδικέω, *ulciscor*, quod ab ix, et δίκη, *jus, pœna*.

'Εκδεδωριῶνται, *Dorienses effecti sunt*, 3. pl. perf. pass. verbi ικδωριόω, f. ώσω, *Doriensem facio*. Th. Δωριὰς, *Doriensis*.

'Εκδειματόω, -ῶ, f. 1. ώσω, *timore percello*.

* 'Εκδεκατεύω, *decimas voveo*.

'Εκδέκεσθαι, Ion. pro ικδέχεσθαι, *excipere*.

'Εκδέρω, f. ῥῶ, p. ικδέδαρμαι, *excorio*.

'Εκδέχομαι, *expecto, excipio, succedo; spondeo*, Gen. xliv. 32. imperf. ἐξεδεχόμην, υ, ετο, f. ικδέξομαι, p. ικδέδεγμαι· ab ix, et δέχομαι, *accipio*.

'Εκδέω, *alligo, suspendo*.

*Εκδηλος, ε, ὁ ἡ ὁ, *evidens*: ab ix, et δῆλος, *manifestus*.

'Εκδηλόω, -ῶ, f. 1. ώσω, idem quod δηλόω, *explico, manifesto*: ab eod. Th.

'Εκδημέω, *peregrè absum, peregrinor*: f. ήσω, p. ικδεδήμηκα· ab ix, et δῆμος, *populus*.

*Εκδημία, ας, ἡ, *peregrinatio, discessus*: et

*Εκδημος, ε, ὁ ἡ ὁ, *peregrè agens, peregrinus, longinquus*: ab iisdem.

'Εκδίδομαι, f. ικδώσομαι, a. 2. ἐξεδόμην, σο, το, *eloco*, in mediâ formâ: ab ικδίδωμι.

'Εκδιδόναι, *exonerare se, dedere*; præs. infin. ab ικδίδωμι.

'Εκδιδοῦν, Ion. et Poët. pro ικδιδόναι, præs. infin. act.

'Εκδιδρήσκειν, Ion. pro ικδιδράσκειν, *effugere*. Th. δρέω, *fugio*.

'Εκδίδωμι, *elo*, i. e. extra do, *dedo*; item *eloco*; f. ώσω, p. ωκα, ικδίδομαι, *eloco*; f. ικδώσομαι, a. 2. m. ἐξεδόμην, σο, το, *elocavi*. Th. δίδωμι, *do*.

'Εκδιηγήσομαι, οῦμαι, *enarro*: ικδιηγέομαι, 3. sing. præs. sub. ab ix et διηγέομαι, *recenseo*; quod est ex διὰ et ἡγέομαι, *duco*.

'Εκδικάζω, *judicia exerceo, ulciscor*: et

'Εκδικέω, -ῶ, *vindico, ulciscor*: f. ήσω, p. ικδεδίκηκα, ικδικημαι, ήθην, a. 1. imperat. a. 1. infin. ικδικῆσαι, a. 1. ἐξεδίκησα· ab ix, et δίκη, *jus, ultio*.

'Εκδίκησις, εως, ἡ, *ultio, vindicta, vindicatio*: ab eod.

'Εκδικητὴς, οῦ, ὁ, et ικδίκης, ου, ὁ, *ultor, vindex*; et adj. *injustus*: à δίκη, *ultio, pœna*.

'Εκδιόντι, Dor. et Æol. pro ικδιοῦσι, *moventur*. Th. δύω, *moveo*.

'Εκδιώκω, *expello*: f. ικδιώξω. a. 1. ἐξεδίωξα. a. 1. part. ικδιώξας, αντος· ab ix, et διώκω, *persequor*.

*Εκδοσις, ἡ, *deditio, editio, locatio*: et

*Εκδοτος, ε, ὁ ἡ ὁ, *deditus, traditus*: ab ix, et δίδωμι, *do*, perf. pass. δέδομαι, σαι, ται.

'Εκδοὺς, ὄντος, *qui tradidit*: a. 2. part. act. ικδίδωμι. ab eod. Th.

'Εκδοχὴ, ῆς, ἡ, *expectatio, exceptio, susceptio*: ab ικδέχομαι, *expecto*; f. ξομαι. p. m. ικδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *accipio*.

'Εκδρᾶναι, ικδράντες, ικδρᾶναι, a. 2. part. act. Vide ικφεύγω.

'Εκδρᾶς, ικδράντος, ικδρᾶναι, *effugere*, præs. inf. Th. δρᾶναι, *fugio*.

'Εκδῦναι, *emergere*, a. 2. inf. act. ab ix, et δῦμι vel δύνω, *subeo*: f. δύσω. aor. 2. ἔδυν.

'Εκδυομένοις, dat. sing. præs. part. pass. ab ικδύω.

*Εκδυσις, εως, ἡ, *exitus*: ab ικδύω.

'Εκδύω, *exuo*; f. ικδύσω, p. ικδέδυκα. a. 1. ἐξέδυσα. a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ασο, *exutus fui*; a. 1. m. infin. ικδύσασθαι· à δύω vel δύνω, *subeo*.

'Εκδύσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi ικδίδωμι, *eloco*. Th. δίδωμι, *do*.

'Εκέδασσεν, *dissipavit*; 3. sing. a. 1. act. m. Poët. verbi κεδάω, idem quod σκεδάω, *dispergo*.

'Εκεῖ, *illic, illuc, eò, ei* ἐκεῖ, *qui illuc sunt* aut *degunt*. 'Εκεῖ, non solùm de alio loco dicitur, sed et de eo in quo is est quem alloquimur, adv. loci: et

'Εκεῖθι, *illinc*, adv. è loco: ab ἐκεῖνος.

'Εκεῖι, *cedere*; Poët. pro εἶκειν.

'Εκείνα, Dor. pro ικείνη, *illa*. Vide ἐκεῖνος.

'Εκεινίων, Ion. pro ικείνων, *illorum*; gen. pl. ab

'ΕΚΕΙΝΟΣ, η, ο, *ille, a, ud*. Dicitur et κεῖνος, Poët. et τῆνος, Dor. pro ἐκεῖνος.

'Εκεῖσε, *illic, illuc*, eò, adv. Th. ἐκεῖνος, *ille*.

*Εκειτο, *jacebat*, 3. sing. imperf. ἐκείμην, σο, verbi κεῖμαι, *jaceo*; f. κείσομαι.

'Εκεκάδμην, et in 3. sing. ἐκέκασο, *instructus erat*, plusq. p. verbi κάζω, f. σω, *orno*; præt. pass. κέκασμαι.

'Εκέλετο, *acclamabat, jubebat*; 3. sing. imperf. verbi κέλομαι, Poët. pro κέλομαι, per Epenthes. -τῦ ν. Th. κέλω seu κέλομαι, *jubeo, hortor*.

'Εκεκλήφει, plusq. p. act. Att. verbi κλήπτω, *furor*: f. ψω, p. κέκλοφα. p. m. κέκλοπα.

'Εκέκλιτο, *declinatus erat*, 3. sing. plusq. p. pass. verbi κλίνω, *inclino*: f. νῶ, p. κέκλικα. a. 1. ἔκλιτο. perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται· unde κλίμα, ατος, τὸ, *regio*.

'Εκεκορύθατο, Ion. pro ικεκόρυντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi κορύω, *orno*.

'Εκεκράγοντι, 2. pl. plusq. perf. ind. m. Vide κράζω.

'Εκέκτητο, 3. pl. plusq. p. pass. ind. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι.

'Εκέκτησο, 2. sing. plusq. p. ind. pass. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι.

'Εκέλευ, Dor. pro ἐκέλευ, *jubebas*: 2. sing. imperf. ind. à κέλομαι.

'Εκελεύθμην, 1. pl. a. 1. ind. pass. ικελεύσθην, ης, η, verbi κελεύω, *jubeo*. Th. κέλω, idem.

'Εκέλευσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. et in 3. pl. ἐκέλευσαν, verbi κελεύω, *jubeo*: ab eodem.

'Εκέρδανον, a. 2. ind. act. à κερδαίνω, *lucror*: f. ἀνῶ. Th. κέρδος, *lucrum*.

'Εκέρδησα, ας, ε, a. 1. act. verbi. κερδαίνω, *lucror*: f. κερδάνῶ et κερδήσω, p. κεκέρδηκα. a. 2. ἐκέρδαπον. Th. κέρδος, ους, *lucrum*.

*Εκερσα, *totondi*: a. 1. Æol. pro ἔκειρα, verbi κείρω, *tondeo*: f. κερῶ, p. κέκαρκα.

'Εκεχειρία, ας, ἡ, *inducia*, ab ἔχειν χεῖρες, id est, *cohibere manus*.

'Εκεχήνη, *hiaveram*: Att. pro ικεχήνειν, plusq. p. m. sic et in tertiâ personâ pro ικεχήνει, Att. ικεχήνη, verbi χαίνω, *hisco*: fut. ανῶ, p. m. κέχηνα.

'Εκζητέω, -ῶ, *requiro, exquiro*; fut. ήσω. a. 1. ἐξεζήτησα. a. 1. sub. ικζητήσω, ῃς, ῃ, perf. ἐξεζήτηκα. perf. pass. ἐξεζήτημαι. a. 1. ind. pass. ἐξεζητήθην, ης, η· ab ix, et ζητέω, *quæro*. Undè

'Εκζητητὴς, *reposcatur*; 3. sing. a. 1. sub. pass.

'Εκζητητὴς, οῦ, ὁ, *inquisitor*.

*Εκηα, *combussi*: a. 1. act. à f. κήσω. (sublatâ futuri consonante) verbi καίω, *uro*: f. καύσω, κήσω, et καύσω. a. 2. ἔκαον.

'Εκηβολία, ας, ἡ, *peritia jaculandi eminùs*: ab

'Εκηβόλος, ε, ὁ, *longè jaculator*: quod ab ἑκὰς, *procul*, et βάλλω, *jacio*, p. m. βέβολα.

*Εκηδε, *affligebat*: imperf. à κήδω,

mœrore afficio. Th. κῆδος, *cura, mœror.*

'Εκήκιον, ες, ε, *exibam*, imperf. act. à κηκίω, quod per reduplicationem dictum est, à κίω, *eo.*

"ΕΚΗΛΟΣ, ος, ὁ ἡ ὁ, *quietus, mitis, pacificus:* q. ab ἵλεως, *cedo.*

'Εκηρύχθην, ης, η, *prædicatus fui*, a. 1. ind. pass. à κηρύσσω, *prædico:* f. ύξω, p. χα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, *præco.*

"Εκητι, dat. Poët. *causâ:* ponitur adverbialitèr, pro ἑκόντι, ab ἑκών, όντος, *voluntarius.*

'Εκθαμβέομαι, -ῶμαι, *expavesco, attonitus sum:* a. 1. pass. ἐξεθαμβήθην· ab ἐκ, et θάμβος, ους, τὸ, *pavor.*

'Εκθαμβία, f. ήσω, p. ηκα, idem.

"Εκθαμβος, ος, ὁ ἡ ὁ, *expavefactus, attonitus sum*, ab eod. verbo et Th.

• 'Εκθεάζω, *Deo dedico.*

"Εκθεμα, ατος, τὸ, *aliquid expositum, publicum programma:* ab ἐκτίθημι, *expono.* Th. τίθημι, *pono.*

'Εκθέμεν, Dor. pro ἐκθεῖν, *excurrere*, præs. inf. ab ἐκ, et θέω, f. θεύσω, *curro;* f. m. Θεύσομαι. Vel etiam dici posset pro ἐκθεῖναι, a. 2. inf act. verbi ἐκτίθημι, *expono.* Th. τίθημι

• 'Εκθεραπεύω, *demereor, mihi concilio.*

'Εκθερίζω, f. ίσω, *meto.*

'Εκθερμαίνω, *excalefacio*, ἐκθερμαίνομαι, *decalesco:* ab ἐκ et θερμαίνω, f. ανῶ, idem quod θέρω, -ῶ, *calefacio.*

'Εκθερμάνασα, ejusd. a. 1. part. f. g.

"Εκθεσις, εως, ἡ, *expositio*, acc. sing. ἔκθεσιν· ab ἐκτίθημι, *expono.*

'Εκθέσθαι, a. 2. infin. med. ἐκθέσθαι, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

'Εκθεσφάτων, ων, τὰ, *oracula*, nom. pl. ab

'Εκθεσφάτων, ος, τὸ, *scientia divinâ:* ab ἐκ et θέσφατος, ος, ὁ ἡ ὁ, *fatalis, divino ore pronuntiatus:* q. à θεὸς et φάτος, q. à φημὶ, *dico.*

'Εκθετὸς, ὴ, ὸν, *expositus, a, um:* ab ἐκτίθημι, *expono.* Th. τίθημι, *pono.*

"Εκθετος, ος, ὁ ἡ ὁ, *expositus*, ὥσπερ ἔκθετα τὰ βρέφη, *exponere infantes:* ab eod. verbo et Th.

'Εκθλάζω, f. l. άσω, *exsugo*, ex ἐκ et θηλάζω.

• 'Εκθηλύνω, *effœmino.*

'Εκθλίβω, f. ψω, p. φα, *exprimo, elido;* undè ἐκτεθλιμμένος, *qui elisis est testiculis*, apud LXX. Th. θλίβω, *premo.*

"Εκθλιψις, εως, *elisio;* item figura quâ litera aliqua eliditur: à verbo præced.

'Εκθύειν, ἐκθύσεται, *sacrificiis expiare.* Th. θύω, *sacrifico, macto.*

• 'Εκθύμως, adv. *acriter.*

'Εκίνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κινέω, f. ήσω.

'Εκιον, imperf. à κίω, *eo, accurro:* ex ἴκω. per Metath.

'Εκίρνη, Dor. pro ἐκίρνα, 3. sing. imperf. verbi κιρνάω, *misceo.* Th. κεράννυμι, idem.

'Εκίχᾶνε, 3. sing. imperf. ἔκιχε, a. 2. verbi κιχάνω, vel κιχέω, *invenio, assequor.*

'Εκκαθαίρω, *expurgo;* f. ἐκκαθἄρῶ, a. 1. ἐξεκάθἄρα, a. 1. imperat. ἐκκάθαρον, άτω, et in 2. pl. ἐκκαθάρατε, *expurgate*, a. 1. sub. ἐκκαθάρω, ης, η· ab ἐκ, et καθαίρω, *purgo.*

'Εκκαθάρατε, *expurgate*, ejusd. 2. pl. a. 1. imperat. act.

• 'Εκκαιδέκα, *sedecim.*

'Εκκαίω, *exuro, accendo;* f. ἐκκαύσω, a. 1. ἐξέκαυσα, p. ἐκκέκαυκα, p. pass. ἐκκέκαυμαι, a. 1. pass ἐξεκαύθην, ης, η, *exarsi:* ab ἐκ, et καίω, *uro;* f. καίσω, αύσω, et καύσω, a. 2. ἔκαον.

'Εκκαλίς, *segnesco, malis succumbo, deficio;* f. ήσω, p. ἐκκεκάληκα, a. 1. ἐξεκάλεσα, 2. pl. a. 1. sub. act. ἐκκαλέσητε, *ne segnes sitis:* ab ἐκ, et καλὸς, *malus, ignavus.*

'Εκκαλίσασθαι, a. 1. inf. m. ab

'Εκκἄλέω, *evoco:* ab ἐκ, et καλέω, *voco;* f. έσω, p. κέκληκα.

'Εκκαλύσσω, *faciem detego.*

'Εκκαναθὼν, a. 2. part. act. ab ἐκ, et κατείδω, *conspicor:* quod ex κατὰ, et εἶδω, *video*, a. 2. εἶδον et ἴδον.

• "Εκκαυμα, ατος, τὸ, *fumes.*

'Εκκαυμαι, *expositus sum.* Th. κεῖμαι, *jaceo.*

'Εκκενῶν θυμὸν, *animo vacuum reddere*, scil. corpus, hoc est, animam efflare; præs. inf. verbi

'Εκκενόω, -ῶ, f. ώσω, *evacuo, exinanio, exhaurio.* Th. κενὸς, *vacuus.*

'Εκκεντέω, seu -έω, (vel -ίζω) *transfigo, transverbero;* f. ήσω, p. ἐκκεκέντρηκα, a. 1. ἐξεκέντρησα, ab ἐκ, et κεντέω, *pungo.*

'Εκκεχύσω, 3. sing. perf. pass. ab ἐκχύω, vel ἐκχόω, *effundo;* f. χύσω, præt. ἐκκέχυκα. Th. χέω, f. χεύσω, *effundo.*

'Εκκήκεκως, ὁ ἡ ὁ, *ejectus, expulsus.*

'Εκκηρύσσειν, *edicere:* à κηρύσσω, f. l. ξω, *edico.* Th. κήρυξ, ὁ, *præco.*

'Εκκλάσω, *defringo*, f. άσω, p. ἐκκέκλασμαι, perf. pass. ἐκκλάσθην· ab ἐκ, et κλάω, *frango.*

'Εκκλείω, *excludo;* f. κλείσω, p. ἐκκέκλεικα, a. 1. ἐξέκλεισα, a. 1. inf. ἐκκλεῖσαι, perf. pass. ἐκκέκλεισμαι, a. 1. pass. ἐξεκλείσθην, *exclusus sum:* ab ἐκ, et κλείω, *claudo.*

'Εκκλίσασα, f. 1. ψω, *seduco furtim.*

'Εκκλαΐζεσθαι, Ion. pro ἐκκλείσθαι, *excludi;* ejusd. inf. pass.

'Εκκλησία, ας, ἡ, *concio, cœtus convocatus, ECCLESIA*, conventus populi ordinatus, perque suos ordines distinctus; ἀγορὰ, verò confusa promiscuaque congregatio: ab ἐκκαλέω, *evoco*, perf. pass. ἐκκέκλημαι, σαι. Th. καλέω, *voco.*

'Εκκλησιάζω, *concionor, conventum celebro, ad concionem voco;* in 3. pl. ἐκκλησιάζουσι, f. σω, p. κα· ab ἐκκλησία.

'Εκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ, *concionator:* et

'Εκκλησιαστικὸς, ὴ, ὸν, *ECCLESIASTICUS, ad Ecclesiam pertinens;* item *concionalis:* à 3. sing. perf. pass. verbi ἐκκλησιάζω.

'Εκκλητὸς, ὴ, ὸν ἡ ὁ, *evocatus*, is ad quem provocatur, is qui appellatur.

• "Εκκλιμα, ατος, τὸ, *inclinatio in fugam*, vel *fuga.*

'Εκκλίνω, *deflecto*, f. ἴνῶ, p. ἐκκέκλικα, a. 1. ἐξέκλῖνα, a. 1. imperat. ἔκκλινον, άτω, 2. pl. ἐκκλίνατε· ab ἐκ, et κλίνω, *inclino.*

"Εκκλισις, εως, ἡ, *declinatio*, à 2. sing. perf. pass. anteced. verbi.

'Εκκλύζω, *eluo, abluo:* ab ἐκ, et κλύζω, idem.

'Εκκναιστίνει, Æol. et Dor. pro ἐκκναίουσι, *odiosè strident;* 3. pl. præs. ind. ἐκκναιστίω, quod à κναίω. Th. κνάω, *rado*, &c.

'Εκκνᾶν, *eradere*, præs. inf. Th. κνάω, *rado.*

'Εκκολάπλω, f. ψω, p. ἐκκέκολαφα, *excindo, deleo.*

'Εκκολυμβάω, *enato;* f. ήσω, p. ἐκκεκολύμβηκα, a. 1. ἐξεκολύμβησα, -ησεν· ab ἐκ et κολυμβάω, f. ήσω, *nato.*

'Εκκομιδὴ, ῆς, ἡ, *exportatio, elatio*, ἐκκομιδὴ νεκροῦ, *funus, exequiæ:* ab

'Εκκομίζω, *effero, exporto;* fut. ίσω, p. ἐκκεκόμικα, a. 1. ἐξεκόμισα, imperf. pass. ἐξεκομιζόμην, ου, ετο· ab ἐκ, et κομίζω, *porto.* Th. κομέω, *curo.*

'Εκκομίσαι, *exporta*, ejusd. a. 1. imperat. m.

'Εκκοπὴ, ῆς, ἡ, *excisio:* ab

'Εκκόπτω, ας, ε, *exscindo, execindo;* f. ψω, p. ἐκκέκοφα, a. 1. ἐξέκοψα, a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω, a. 1. sub. ἐκκόψω, ης, η, a. 2. ἐξέκοπον, perf. pass. ἐκκέκομμαι, a. 2. pass. ἐξεκόπην, f. 2. pass. ἐκκοπήσομαι,

η, στω· pret. m. ἐκείνοσα· ab ἐκ, et κίνεω, scindo.

[1]Ἐκκρέβρίω, summatim dico, f. ώσω. Th. κεφφὴ, vertex.

[2]Ἐκκυφω, excido, a. 1. imperat. act. ab ἐκκύπτω.

* [3]Ἐκκωκωλάω, ebrius sum.

[4]Ἐκκρεμάννυμαι, et ἐκκρέμαμαι, σαι, ται, pendeo ab aliquo, dependeo, cum gen. ἐξκρέμαντο, 3. sing. imperf. Th. κρεμάω, suspendo.

* [5]Ἐκκρεμὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, pendulus.

[6]Ἐκκρίνω, fut. νῶ, EXCERNO, expello, eximo, rejicio: à κρίνω, secerno.

[7]Ἐκκρίσις, ιος, ἡ, excretio: à 2. pers. sing. perf. pass. praeced. verbi.

[8]Ἐκκρίτος, selectus, eximius: à 3. pers. sing. perf. ejusd. temp. et verbi.

[9]Ἐκκρούω, fut. σω, expello, excutio, immoveo: à κρούω, pulso.

[10]Ἐκκυλίω, evolvo, devolvo: ab ἐκ, et κυλίω, volvo, fut. ἴσω, perf. κεκύλικα· a. 1. ἐκύλισα· perf. pass. κεκύλισμαι.

[11]Ἐκκύπτω, prospicio, apparco, progredior.

[12]Ἐκλαγξω, 3. pl. a. 1. act. verbi κλάγγω, clango, strido, sono, fut. 1. κλάγξω· a. 1. ἔκλαγξα, ας, ε· perf. act. κέκλαγγα· p. m. κέκλαγμαι.

[13]Ἐκλάγγω, clamavi, vel clamdrunt, a. 2. act. ejusd. verbi.

[14]Ἐκλαθόμενος, a. 2. part. med. ab ἐκλανθάνω, obliviscor, q. v.

[15]Ἐκλάθιος, effutio, fut. ήσω· perf. ἐκλελάθηκα· a. 1. ἐξελάθησα· a. 1. infin. ἐκλαλῆσαι. Th. λαλίω, loquor.

[16]Ἐκλαμβάνω, excipio, percipio, f. med. λήψομαι. Th. λαμβάνω, capio.

[17]Ἐκλαμπρὸς, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, lucidus, fulgidus.

[18]Ἐκλάμπω, ας, α, effulgeo, fut. ἐκλάμψω· a. 1. ἐξέλαμψα· ab ἐκ, et λάμπω, splendeo.

[19]Ἔκλαμψις, εως, ἡ, fulgor.

[20]Ἐκλανθάνω, oblivionem induco, f. ἐκλήσω· a. 2. ἐξέλαθον· pass. med. ἐκλανθάνομαι, obliviscor, f. 1. ἐκλήσομαι· perf. med. ἐκλέλασμαι· p. pass. ἐκλέλησμαι· ab ἐκ, et λανθάνω, lateo.

[21]Ἐκλαξεύω, expolio, dolo,

[22]Ἔκλεσεν, ας, α, furto sum subtractus, a. 2. indic. pass. ἔκλεσον, furatus sum, a. 2. act. verbi κλέπτω, furor, f. ψω, p. κέκλοφα· pract. m. κέκλοσα.

[23]Ἐκλεπαμίω, f. ήσω, lapides excido, lapidibus construo: ab ἐκ et λεπαμίω, quod à λᾶς, lapis, et τίμνω, seco, p. m. τέτμημα.

[24]Ἔκλεσα, fregi, a. 1. indic. act. verbi κλάω, frango, f. κλάσω· a. 1. pass. ἐκλάσθην, ης, η.

[25]Ἐκλαυσα, flevi, a. 1. indic. verbi κλαίω, fleo, f. κλαύσω.

[26]Ἐκλίγω, f. ξω, p. χα, ELIGO; et ἐκλίγομαι, in mediâ formâ, eligo, imperf. ἐξελιγόμην, υ, ετο, f. ἐκλέξομαι, a. 1. m. ἐξελεξάμην, ω, αντο, p. m. ἐκλέλεγμαι, pass. eligor; pret. pass. ἐκλέλεγμαι. Th. λέγω.

[27]Ἐκλινωτικὸς, ὴ, ὸν, defectivus: τὸ ἐκλινωτικὸ, ECLIPTICA: ab

[28]Ἐκλείπω, deficio, derelinquo: ἐκλείπω, 3. sing. praes. sub. f. ἐκλείψω, p. ἐκλέλοιφα· a. 2. ἐξέλιπον· 2. pl. a. 2. sub. act. ἐκλίπωτι. Th. λείπω, linquo.

[29]Ἐκλείσθη, inclusus sum, et in 3. pl. ἐκλείσθησαν, à 1. indic. pass. verbi κλείω, claudo.

[30]Ἔκλειψις, εως, ἡ, defectio, defectus, ECLIPSIS: multis etiam perperàm figura in oratione, quæ Ellipsis dicitur: à perf. pass. verbi ἐκλείπω.

[31]Ἐκλεκτὸς, ὴ, ὸν, electus: à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω, lego, perf. pass. ἐκλέλεγμαι, et in 3. sing. ἐκλέλεκται.

[32]Ἐκλέλαθον, Poët. pro ἐξέλαθον, a. 2. ind. act. ab ἐκλανθάνω, quod vide.

[33]Ἐκλέλεσται, 2. plur. perf. pass. ἐκλέλεσμαι, verbi ἐκλανθάνω, oblivionem induco, f. ἐκλήσομαι· a. 2. ἐξέλαθον. Th. λάθω, lateo.

[34]Ἐκλελεγμένος, selectus, perf. part. pass. ab ἐκλεγίζω, f. ίσω, seligo. Th. λέγχος, cohors.

[35]Ἐκλελιμένως, adv. solutè: ab ἐκλύω, dissolvo, q. v.

[36]Ἐκλέξασθαι, a. 1. infin. med. ab ἐκλέγομαι.

[37]Ἔκλευκος, ε, ὁ ἡ ἡ, candidissimus, intensè albus, exalbidus.

[38]Ἐκλευκαίνω, intensè dealbo: ex ἐκ et λευκαίνω.

[39]Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, surripuit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κλέπτω, furor, f. ψω, p. κέκλοφα, pr. med. κέκλεσμαι.

[40]Ἐκλέφθη, ης, η, a. 1. indic. pass. verbi κελαίω, voco.

[41]Ἐκλέφθω, idem quod ἐκλανθάνω, q. v.

[42]Ἐκλῆισαν, incluserunt, Ion. pro ἔκλεισαν, 3. plur. a. 1. act. verbi κλείω, claudo.

[43]Ἐκλιμπάω, -ῶ, ventilo: ex ἐκ et λιμπάω.

[44]Ἐκλιμία, ας, ἡ, vehemens fames. Th. λίμος.

[45]Ἐκλῖναι, in fugam verterunt, 3. pl. a. 1. act. verbi κλίνω, inclino, f. νῶ.

[46]Ἐκλίνω, -ῶ, f. ήσω, de retibus expando, seu effugio. Ex ἐκ et λίνον, linum, rete ex lino factum.

[47]Ἐκλίνθημεν, recubuimus, Dor. pro ἐκλίνθημεν, 1. plur. a. 1. ind. pass. et

[48]Ἐκλίνθην, ης, η, inclinatus sum, Poët. pro ἐκλίθην, a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, f. νῶ, p. κέκλικα, a. 1. act. ἔκλινα· p. m. κέκλιμαι.

* [49]Ἐκλιπαρέως, impensè oro: à λιπαρὴς.

[50]Ἐκλιπεῖν, a. 2. infin. act. ἐκλιπὼν, a. 2. part. act. ἐκλίπωσι, defecerilis, 2. pl. a. 2. subj. verbi ἐκλείπω, deficio; a. 2. ἐξέλιπον. Th. λείπω, linquo.

[51]Ἐκλιπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, deficiens, prætermissus: ab eod. verbo et Th.

[52]Ἐκλογήσαμαι, excuso. Th. λίθω, dico.

[53]Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, electio, ἐκλογαὶ, in pl. ECLOGÆ, quales Maronis, &c. ab ἐκλέγομαι, eligo, f. ξομαι· p. m. λέλεγμαι. Th. λέγω.

[54]Ἐκλογίζομαι, numero, reputo, perpendo, æstimo. Vide in λογίζομαι.

[55]Ἐκλογισμὸς, ῦ, ὁ, computatio, æstimatio: ab eod.

[56]Ἐκλονίσσετο, imperf. pass. à κλονίω, commoveo, f. ήσω. Th. κλόνος, motus.

[57]Ἐκλοποφόρησεν, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi κλοποφορέω, furto abduco, fut. ήσω· quod ex κλοπὴ, furtum, (hoc à κλέπτω, furor) et φέρω.

[58]Ἐκλόζετο, mergebatur, imperf. pass. à κλόζω, abluo, fut. σω, perf. κέκλυσμαι.

[59]Ἐκλυθῶσιν, 3. plur. a. 1. subj. pass. verbi ἐκλύω, dissipo, quod vide.

[60]Ἐκλυον, ες, ε, audiebam, imperf. verbi κλύω, f. σω, audio.

[61]Ἐκλύσασθαι, abigere, a. 1. infin. med. ab ἐκλύω, exsolvo. Th. λύω, solvo.

[62]Ἔκλυσις, εως, ἡ, liberatio, imbecillitas; acc. sing. ἔκλυσιν· ab eod. Th. Undè et

[63]Ἔκλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, dissolutus, languidus.

[64]Ἐκλύτρωσις, εως, ἡ, idem ac λύτρωσις, redemptio. Th. λύω.

[65]Ἐκλύω, EXSOLVO, dirimo, dissipo, solvo, discedo, f. ῦσω, p. ἐκλέλυκα, p. pass. ἐκλέλυμαι· a. 1. pass. ἐξελύθην, ης, η· f. 1. pass. ἐκλυθήσομαι, deficiam: ab ἐκ et λύω.

[66]Ἐκμάζω, idem quod ἐκμάσσω, extergo.

[67]Ἐκμαίνειν, ad insaniam adigere. Vide ἐκμαίνω.

[68]Ἐκμανθάνω, ας, α, perdisco, cognosco: ab ἐκ et μανθάνω, disco, fut. μαθήσομαι, perf. μεμάθηκα, a. 2. ἔμαθον.

[69]Ἐκμάνω, 1. sing. a. 2. sub. pass.

ab ἐκμαίνομαι, *perfuro, insanio:* u. 2. infin. pass. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, f. μανοῦμαι.

'Εκμάξας, a. 1. part. ab ἐκμάσσω.

'Εκμαρτύρια, *testor pro re ab aliis enarratâ, testimonio meo prodo et efforo, palàm testificor,* &c. item *absens testificor,* Æschin. ab ἐκ et μαρτυρία. Hinc

'Εκμαρτυρία, ων, τὰ, *testificationes;* et

'Εκμαρτυρίας, ας, ἡ, idem quod

'Εκμαρτύριον, ου, τὸ, *testimonium absentis à judicio,* Dem.

'Εκμάσσω, vel -στω, *extergo, abstergo, exprimo:* imperf. ἐξέμασσον· f. ἐκμάξω· a. 1. ἐξέμαξα· a. 1. pert. ἐκμάξας, αντος, &c. Th. μάσσω, *pinso, abstergo.*

'Εκμιλίσσ, *conare,* præs. imperat. act. ab

'Εκμιλιτάω, *meditor, exerceo:* ab ἐκ et μιλιτάω, *curo,* f. ήσω, p. μεμιλίτηκα. Th. μέλει, *curæ est.*

'Εκμιμύομαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐκμῦθίομαι, *edico,* fut. ήσομαι· ab ἐκ et μῦθος, υ, ὁ, *verbum, oratio.*

'Εκμιτρίει, -ῶ, fut. ήσω, *dimetior:* ex ἐκ et μιτρέω.

'Εκμιαίνομαι, *polluor:* ab ἐκ et μιαίνομαι.

"Εκμολε, Ion. pro ἐξέμολε, *exivit,* 3. sing. a. 2. act. verbi ἐκμολεῖν, *exeo.* Th. μολεῖν, seu μόλω, *venio, advenio.*

'Εκμυζίω, vel -άω, *exsugo, sugo.* Th. μύζω, *musso;* item *sugo.*

'Εκμυκτηρίζω, *irrideo, sannis excipio;* imperf. ἐξεμυκτήριζον, ες, ε· fut. ίσω, et Att. ῶ, ῖς, ῖ, (ut Psal. ii. 4.) perf. ἐκμεμυκτήρικα· ab ἐκ et μυκτηρίζω, *subsanno, naso suspendo.* Th. μυκτὴρ, *naris.*

'Εκνίσαι, a. 1. inf. act. ab ἐκνίω, *enato, natando effugio,* fut. ἐκνήσω. Th. νέω, *no.*

'Εκνύω, *nutu jubeo.* Th. νύω, *innuo.* Est et

'Εκνύω, pro ἐκνίω, *enato, clàm evado, subduco, diverto, discedo,* f. ἐκνύσω, p. ἐκνένυκα, a. 1. ἐξένυσα. Th. νύω, *nato.* Gl. Clyr. ἐκνύω, *diverto;* ἔκνυσις, *diverticulum.*

'Εκνήφω, q. d. *sobrius fio ex, evigilo,* fut. ψω· a. 1. ἐξέηψα· a. 1. imperat. ἔκνηψον, άτω· perf. ἐκνένηφα· à νήφω, *sobrius sum.*

"Εκνηψις, εως, ἡ, *vigilia, requies:* ab eod.

'Εκνῆδαι, f. ήσω, p. ηκα, *supero, evinco.* Th. νικάω, *vinco.*

"Εκνιξε, Dor. pro ἔκνισε, *pupugit, punxit,* a. 1. ind. act. à κνίζω, f. ίσω, Dor. ξω. Th. κνάω, *rado.*

'Εκνίττω, f. ψω, *eluo, exuo, abstergo:* à νίπτω.

'Εκνίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à κνίζω, *seco.* Th. κνάω, *rado.*

'Εκνόμιος, ου, ὁ & ἡ, Poët. idem ac ἔννομος, *exlex, inusitatus, insolens:* ab ἐκ et νόμος, *lex.* Th. νέμω. Hinc

'Εκνομίως, adv. *enormitèr, inusitatè.*

'Εκνοστήσαι, *redeuntes,* dual. num. a. 1. part. act. à νοστέω, *redeo,* fut. ήσω.

'Εκολάναν, 3. pl. a. 1. act. à κολαίνω, *cavo, concavum reddo,* f. ἄνῶ· a. 1. ἐκόλανα. Th. κοῖλος, *cavus.*

'Εκοιμήσαντο, *cubuerunt,* 3. pl. a. 1. m. verbi κοιμάω, f. ήσω, *cubare facio;* ἐκοιμήθην, ης, η, a. 1. pass.

'Εκοίμισα, ας, ε, a. 1. act. verbi κοιμίζω· a. 1. pass. ἐκοιμίσθην· idem quod κοιμάω, *dormire facio.*

'Εκόλαζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, *punio,* f. σω· a. 1. ἐκόλασα, ας, ε· perf. κεκόλακα.

'Εκολάφισα, ας, ε, et in 3. plur. ἐκολάφισαν, a. 1. indic. act. verbi κολαφίζω, *alapam impingo,* f. ίσω, p. κεκολάφικα· à κόλαφος, *colaphus.* Th. κολόσσω, *tundo.*

'Εκολοζόθην, ης, η, et in 3. plur. ἐκολοζόθησαν, a. 1. ind. pass. verbi κολοζόω, *contraho, decurto, amputo,* fut. ώσω, perf. κεκολόζωκα· a. 1. ἐκολόζωσα· f. 1. pass. κολοζωθήσομαι, ῃ, εται· quod à κόλοζος, *mancus, mutilus.* Th. κολόω, f. σω, *amputo, decurto.*

'Εκόμιζεν, ες, ε, *duxi,* imperf. act. ἐκομιζόμην, υ, ετο, *ferebatur,* imperf. pass. verbi κομίζω, *fero,* et

'Εκόμιξαν, Dor. pro ἐκόμισαν, *reportárunt,* ejusd. 3. pl. a. 1. ind. act. Th. κομέω.

'Εκομίσαντο, *obtinuerunt,* 3. pl. a. 1. med. ἐκομισάμην, ω, ατο, verbi κομίζω, *fero,* f. ίσω, p. κεκόμικα. Th. κομέω, *curo.*

'Εκομίσθη, ης, η, *allatus sum,* a. 1. ind. pass. ejusd.

'Εκόμισεν, pro ἐκόμισεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Vide ἐκομίσαντο.

'Εκόμασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κομπάζω, idem qu. κομπέω, *strepo, sonitum edo.* Th. κόμπος, *crepitus,* propriè apri dentes acuentis.

'Εκόπισεν, gem. σ, 3. sing. a. 1. Poët. verbi κονίζω, *pulvere fædo,* f. ίσω. Th. κόνις, *pulvis.*

'Εκοντί, et ἐκόντων, *sponte, ultrò,* adv. ab ἐκών, όντος, *voluntarius.*

'Εκόπασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κοπάζω, *quiesco, sedor,* f. άσω, p. κεκόπασα. Th. κόπτω, *seco.*

'Εκόπην, ης, η, *scissus sum,* a. 2. ind. pass. verbi κόπτω, *scindo,* f. ψω, p φα· p. m. κέκοπα.

"Εκοπτον, ες, ε, *incidebat,* imperf. ejusd.

'Εκοπώθην, ης, η, *defatigatus fui,* a. 1. ind. pass. verbi κοπόομαι, *fatigor.* Th. κόπτω, *seco.*

'Εκορέσθην, ης, η, a. 1. indic. pass. verbi κορέννυμι, fut. κορέσω. Th. κορέω, *satio.*

'Εκορέσαντο, pro ἐκορέσθη, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi κορέω, *satio, verro.*

'Εκόρυσσεν, imperf. act. 3. sing. verbi κορύσσω, *armo.* Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea.*

'Εκόσμηθεν, *ornati sunt,* Bœot. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κοσμέω, *orno;* a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε. Th. κόσμος, *ordo.*

'Εκοῦσα, ης, *volens,* f. g. ab ἑκών, όντος, *voluntarius,* q. v.

'Εκπροσφέρομαι, *sponte offero,* et

'Εκουσιασμὸς, οῦ, ὁ, *spontanea oblatio;* ab

'Εκούσιος, ε, ὁ & ἡ, *spontaneus, voluntarius;* τὸ ἑκούσιον, substantivè, *liberum arbitrium.* Th. ἑκών, όντος, idem. Undè

'Εκουσίως, adv. *ultrò, sponte.*

"Εκπαγλ', pro ἔκπαγλα, et ἔκπαγλον, adv. pro ἐκπάγλως, *vehementissimè:* et

'Εκπαγλίσμαι, -ῦμαι, Ion. et Poët. pro ἐκπλήττομαι, *terreor, stupeo:* ab

"Εκπαγλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *horribilis, stupendus, vehemens,* per Poët. Met. pro ἔκπλαγος, quod ab ἐκπλήσσω, *percello, perterrefacio:* ab ἐκ et πλήσσω, fut. ξω, *percutio:* a. 2. ἔπληγον.

'Εκπαγλόσω', pro ἐκπαγλότατα, *terribilissimè,* voc. sing. superl. ab ἔκπαγλος, q. v.

'Εκπάγλως, *horridè, vehementèr,* adv. Poët. ab ἔκπαγλος, quod vide.

'Εκπάθης, ες, ὁ & ἡ, *illæsus;* item *immodicè affectus:* ab ἐκ et πάθος, quod à πάσχω.

'Εκπαιδεύω, f. εύσω, *instituo, erudio.* Th. παῖς.

'Εκπαιφάσσω, *insania,* seu *fanatico more irruo:* ab ἐκ, et παιφάσσω, *oculos undique verto:* et per redupl. ex φάω, ut quidam dictum volunt; alii qu. πάντα τὰ φάη ἀΐσσω. Th. φάω, *luceo.*

'Εκπάλαι, adv. *jam, olim.* Th. παλαὶ, *olim.*

'Εκπαύομαι, *quiesco:* ab ἐκ et παύομαι.

'Εκπεφράζω, vel ἐκφραδέω, *tento, experior;* ἐκπεφράζομαι, 1. pl. præs. sub. fut. άσω, perf. ἐκπεπίφαδα· a. 1. ἐξεπίφασα. Th. πίφα.

'Εκπέμψω, *emitto,* f. ψω· a. 1. ἐξέπεμψα· p. ἐκπέπεμφα· perf. pass. ἐκπέπεμμαι, ψαι, ται· a. 1. pass. ἐξεπέμφθην· a. 1. part. pass. ἐκπεμφθείς, et in pl. ἐκπεμφθέντες· ab ἐκ, et πέμπω, *mitto.*

Digitized by Google

'Εκπεπάλχθαι, perf. ind. pass. ab ἐκπάλλω, *percello.*
'Εκπεπάρωται, as, ε, perf. act. verbi ἐκπειρόω, q. v.
'Εκπεπάτηται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκπατέομαι, -ῶμαι, *evolo*, f. ήσομαι, p. πεπάτημαι· quod ab ἐκ, et πέτομαι, *volo*, -*as.*
'Εκπερονῶ, -ῶ, *transeo, traduco:* ab ἐκ et περονῶ.
'Εκπερόω, f. ώσω, *exeo, trajicio:* à περάω, *transeo.*
'Εκπεπαίζω, *decipio, effugio more perdicis:* ab ἐκ et πέρδξ, *perdix.*
'Εκπέρθω, *everto, devasto*, f. 1. ἐκπέρσω· ἐκπέρσαι, in 3. pl. Sic ἐκπέρσω, 3. pl. a. 1. sub. ab ἐκ et πέρθω, *vasto*; f. 2. πραθῶ, et per Metath. πρασθῶ· a. 2. ἐκπράθον· p. m. πέπρασθαι.
•'Εκπερίεχομαι, *usquequaque circumdo:* ex ἐκ, περὶ, et ἔχομαι.
'Εκπερονεύομαι, *pertranseo indè, circumeo.* Th. περόω, περάω.
'Εκπέρσαι, a. 1. inf. act. ἐκπέρσαν, pro ἐκπέρσαντι, dat. sing. a. 1. part. ab ἐκπέρθω.
"Εκπεσε, pro ἐξέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. ἐκπεσόν, a. 2. inf. ἐκπεσεῖν, ὄσα, ὁν, a. 2. part. act. ab ἐκπίπτω, *excido*, q. v.
'Εκπεσσεῖ. Vide in ἐκπέτω.
'Εκπετάνῦμι, *expando*, f. ἐκπετάσω· a. 1. ἐξεπέτασα, cum acc. ab ἐκ et πετάω, f. 1. άσω, *pando, aperio.*
'Εκπέφασται, 3. sing. perf. pass. ab ἐκφράζω, *eloquor, enarro, edisserо:* ab ἐκ et φράζω, fut. σω, *dico, memoro*; a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.
'Εκπέφυκα, p. med. et ἐκπέφῦμαι, p. act. *editus sum, natus sum:* et
'Εκπεφῦκώς, ότος, *enatus, editus*, part. perf. act. et
'Εκπεφυυῖαι, fœm. g. plur. num. part. præt. med. ἐκπεφυώς· ab ἐκφύομαι, *enascor.* Th. φύω, *gigno.*
'Εκπεπάλαι, *exilio*, f. 1. άσω. Th. πηδάω, *salio*, f. ήσω.
'Εκπεπάλης, αντος, *elapsus*, ejusd. a. 1. part.
'Εκπεπτόμην, Att. pro ἐκπετόμην, 3. sing. f. 1. m. verbi
'Εκπετίζω, f. ίσω, et Att. ῶ, ιῶς, ῖῶ, *stamen*, seu *filum educo, extrico:* ab ἐκ, et πῆνος, *textum*, seu *tela.*
'Εκπετίζω, f. ίσω, p. ἐκπετίκα, *exprimo, deprimo.*
'Εκπεπαίνω, f. ὔνῶ, p. ἐκπεπάκαγκα, *exacerbo:* à πικραίνω.
'Εκπέπωκα, *ebibo, epoto:* ab ἐκ et πίνω, f. πώσω, *bibo.*
'Εκπέπτωκα, *excido, expellor, erumpo*, f. ἐκπεσοῦμαι, præt. ἐκπέπτωκα· a. 2. ἐξέπτωσον, ες, ε· a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, et in pl. ἐκπέσωσι· ab ἐκ et πίπτω, *cado*, f. πεσοῦμαι.
'Εκπεπτίζω, f. ίσω, *pitisso, pitissando exhaurio:* ab ἐκπίνω.
'Εκπεπλάγδης, ους, *animo perculsus*, a. 2. part. pass. verbi ἐκπλήσσω, q. v.
'Εκπεπλεθρίζειν, *plethrum*, seu *jugerum cursu metiri*, exercitii genus: ab ἐκπλέθρου, quod ab ἐκ et πλέθρον, Poët. πλέθρου, *jugerum.*
'Εκπεπλέθρου, υ, τὸ, *plethri*, seu *jugeri mensuram excedens.*
'Εκπεπλών, gen. sing. ab ἐκπλωσ, pro ἔκπλους, α, ον, *explētus.* Th. πλέος, *plenus.*
'Εκπεπλῶσαι, a. 1. inf. act. ab
'Εκπεπλω, *enavigo*; imperf. ἐξέπλων, -ν, ως, -ως, f. ἐκπλεύσω· a. 1. ἐξέπλευσα, a. 1. inf. ἐκπλεῦσαι. Th. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.
'Εκπεπλησίως, ὡ, ὸν, *terrorem adferens, horribilis:* et
'Εκπεπληκτός, ῆ, ὸ ἡ, *altonitus:* ab ἐκπλήσσομαι, *attonitus reddor*, f. ξομαι, p. pass. ἐκπέπληγμαι, ξαι, κται. Th. πλήσσω, *percutio.*
'Εκπεπλῆξις, ίως, ἡ, *stupor, pavor, consternatio.*
'Εκπεπλήσω, *impleo*, f. ώσω, p. ἐκπεπλήσωκα, a. 1. ἐξεπλήσωσα, p. pass. ἐκπεπλήσωμαι· ab ἐκ et πλαίω, *repleo.* Th. πλέος, *plenus.* Hinc
'Εκπλήρωμα, ατος, τὸ, *supplementum:* et
'Εκπλήρωσις, εως, ἡ, *expletio.*
'Εκπεπλήσσω, *perturbare*, præs. imperat. pass. Ion. pro ἐκπλήσσου, verbi ἐκπλήσσομαι, *perturbor.* Th. πλήσσω, f. ξω, *percutio.*
'Εκπεπλήσσω, vel Att. -ττω, *percello, perterrefacio, stupefacio*, f. ξω, p. ἐκπέπληχα, a. 2. ἐξεπλάγον, imperf. pass. ἐξεπλησσόμην, ου, ετο, et in 3. plur. ἐξεπλήσσοντο, a. 2. pass. ἐξεπλάγην, ης, η, *perculsus fui:* ab eod.
•"Εκπεπλος, ου, ὁ, pro ἔκπλους, α, ον, *explētus.*
'Εκπεπλύνω, *eluo, abluo:* ab ἐκ et πλύνω, f. ὔνῶ, *lavo.*
'Εκπεπλώσω τῶν φρενῶν, q. d. *extra mentem navigare*, h. e. *de sano mentis statu deturbari:* quod à πλώω seu πλῶμι, Poët. pro πλέω, *navigo.*
'Εκπνεύσεως, εως, ἡ, *expiratio:* ab
'Εκπνέω, *expiro, efflo*, f. ἐκπνεύσω, p. ἐκπέπνευκα, a. 1. ἐξέπνευσα· ab ἐκ et πνέω, *spiro.*
'Εκποδῶν, *eminùs, procul*, adv. q. ἐκ ποδῶν, *ex pedibus.*
'Εκποίεῖσι, *subduco, do adoptandum, alienum efficio:* à ποιέω.
'Εκποίησις, εως, ἡ, *emancipatio, alienatio:* et
'Εκποίητος, ου, ὁ ἡ, *adoptatus, emancipatus:* à p. pass. verbi ἐκποιέω.
'Εκπολεμίω, f. ήσω, *debello, expugno:* et
'Εκπολεμόω, f. ώσω, *ad bellum concito.* Th. πόλεμος, *bellum.*
'Εκπολιορκέω, -ῶ, f. ήσω, *expugno, vi capio.*
'Εκπονέω, *elaboro, excolo, exerceo, conficio; labores perfero:* à πόνος, *labor*, quod à πίνομαι, *facio.*
'Εκπορεύομαι, *egredior*; imperf. ἐξεπορευόμην, ου, ετο, f. ἐκπορεύσομαι, p. ἐκπόρευσμαι, 3. sing. præs. imperat. ἐκπορευέσθω· ab ἐκ et πορεύομαι, *eo*, quod à πόρος, *transitus.* Th. πάω, f. πήσω, *transadigo*; p. m. πέπορα.
'Εκπορθέω, -ῶ, f. ήσω, *depopulor, devasto, captivos duco.*
'Εκπορίζω, f. ίσω, p. κα, *excogito, quæro, comparo, suppedito:* à πόρος.
'Εκπορνεύω, *effusè scortor*, f. εύσω, p. ἐκπεπόρνευκα· a. 1. ἐξεπόρνευσα, a. 1. part. ἐκπορνεύσας, ασα, αν· ab ἐκ et πορνεύω, *scortor*, quod à πόρνη, *meretrix.* Th. πραίω, *vendo.*
'Εκπορνίσμαι, idem quod ἐκπορνάομαι, et hoc pro ἐκπέτομαι, *evolo.* Th. πέτομαι, *volo.*
'Εκπράκτωρ, ορος, ὁ, *tributorum collector:* ab
'Εκπράσσω, seu -σσω, f. ξω, *perficio, exigo:* à πράττω, *facio.*
'Εκπρεπὴς, ίος, ὁ ἡ ὀ, *eximius, elegans, decens:* ab ἐκ et πρέπω, *decorus sum.*
'Εκπρεπέξας, *operatus*, a. 1. part. act. Ion. ab ἐκ et πράττω, Ion. πρήσσω, *facio*, f. ξω.
'Εκπρίαμαι, *eximo, pecuniâ corrumpo.* Th. πρίαμαι, ἐπρι.
'Εκπρίασθαι, ejusd. præs. inf.
'Εκπρολιπεῖν, *relinquo:* et indè
'Εκπρολίποις, *dimittas*, 2. sing. a. 2. opt. act. ἐκπρολιπόντης, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐκ, πρὸ, et λείπω, *linquo*, f. ψω· a. 2. ἔλιπον.
'Εκπτύω, *evolo.*
• 'Εκπτοέω, *consterno.*
'Εκπτύω, *respuo, abhorreo*, f. ύσω, p. ἐκπέπτυσμαι· a. 1. ἐξεπτύσα· ab ἐκ, et πτύω, *spuo.*
"Εκπτωσις, εως, ἡ, *delapsio, calamitas:* et
"Εκπτωτος, ου, ὁ ἡ ὀ, *delapsus:* à perf. pass. verbi ἐκπίπτω.
'Εκπυδάκομαι, *audio, sciscitor.* Th. πυνθάνομαι, f. πεύσομαι, id. q. v.
'Εκπυθέω, -ῶ, *incendo.* Th. πῦρ.
"Εκπυστος, *exauditus, cognitus:* à 3. sing. perf. pass. ἐκπυνθάνομαι, q. v.
"Εκπωμα, ατος, τὸ, *poculum:* ab ἐκπίνω, *ebibo.* Th. πίνω, *bibo.*
'Εκράνθη, Boeot. pro ἐκράνθη-

σαν, 3. pl. a. 1. pass. Vide in ἰκρεμάννυμι.

*Ἐκρᾶγα, clamavi, p. med. inf. pro κεκραγέναι, p. med. inf. pro κεκραγῆναι, verbi κράζω, clamo; f. 2. κρᾰγοῦμαι, a. 2. ἐκράγην, a. 1. ἐκράξα.

*Ἐκραγῆναι, erumpere; ἐκρᾰγείς, εῖσα, ὶς, qui erupit, verbi ἐκρήγνυμι, q. v.

*Ἐκράμην, Dor. pro ἐκράσθην, a. 1. verbi κεράννυμι, pro κεράω. Vide in ἐκρεμάννυμι.

*Ἐκρᾰ́σθην, mixtus sum, per Sync. pro ἐκράσθην, a. 1. pass. verbi κεράννυμι, f. άσω, misceo.

*Ἐκρεμάννυμι, implebam, exsequebar, imperf. act. verbi κρεμάννυμι, pro κρεμάω, perficio, f. κρεμῶ· a. 1. pass. ἐκρᾰ́σθην, et per Epenth. ἐκρᾰσθήν.

*Ἔκρεκα, clamavi, et in 3. plur. ἔκρᾰκαν, a. 1. ind. act. verbi κράζω, clamo, f. ξω.

*Ἐκρεόγασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κρεαγάζω, vociferor, f. άσω, p. κεκρεάγασα· à κρεαγή, clamor: ab eod. Th.

*Ἐκρέμαρο, pendebat, 3. sing. imperf. ἐκρεμάμην, verbi κρέμαμαι, seu κρεμάω, suspendo.

*Ἐκρέμω, pendebas, 2. sing. imperf. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμαρο, et Ion. ἐκρέμω, deinde Att. contractione, ἐκρέμω, imperf. verbi κρέμαμαι, a. 1. pass. ἐκρεμάσθην.

*Ἐκρέω, effluo, excido. Th. ῥέω, fluo, f. ῥύσω.

*Ἔκρηγμα, ατος, τὸ, abruptum, salebra, eruptio aquarum: ab

*Ἐκρήγνῡμι, -ύω, f. ἐκρήξω· a. 2. ἐξέρρηγον, effringo, erumpo. Th. ῥήσσω, frango.

*Ἐκρήσω, pro ἐκρήσω, implevi, a. 1. ind. act. à κρεμάννυμι, pro κρεμάω, perficio; item impero, f. κρεμῶ, a. 1. ἔκρεμα, Att. ἐκρέμω, et Pleonas. Poët. ἐκρέμασα· hinc κρήσον, άσω, a. 1. imperat.

*Ἐκριζόω, eradico, extirpo, f. ώσω, p. ἐξερρίζωμαι, a. 1. ἐξερρίζωσα, a. 1. sub. ἐκριζόσω, ῃς, ῃ, a. 1. pass. ἐξερρίζώθην, a. 1. imperat. pass. ἐκριζώθητι, άτω, a. 1. part. pass. ἐκριζωθείς, ῖσσα, fut. 1. pass. ἐκριζωθήσομαι· ab ἐκ et ῥίζα, radix.

*Ἐκρίθην ἀνὰ, Poët. pro *ἀνακρίθην, respondi, a. 1. pass. quod vide.

*Ἐκρίνατ', pro ἐκρίνατο, 3. sing. a. 1. med. interpretatus est; ἔκρῑνον, elegit, imperf. act. ἐκρίνοντο, litigabant, 3. pl. imperf. pass. verbi κρίνω, secerno, judico.

*Ἐκρίνω, projicio: et indè

*Ἔκρῑψις, εως, ἡ, projectio: à ῥίπτω, projicio.

*Ἐκρυὴ, ῆς, ἡ, et ἔκρυσις, εως, ἡ, et.

*Ἔκρυσις, εως, ἡ, effluxus: ab ἐκ et ῥύσις, fluo.

*Ἐκρύσθην, expulsus sum, a. 1. ind. pass. verbi κρύω, pulso.

*Ἐκρύω, 2. sing. a. 1. m. ἐκρυσάμην, ω, ατο· ab eod. verbo.

*Ἐκρύφθην, absconditus sum, a. 2. ind. pass. ἔκρυφον, a. 2. act.

*Ἐκρυῖσι, effluo, f. ύσω, p. ἐξερρύηκα· ab ἐκ et ῥύω.

*Ἔκρυφτον, ες, ε, imperf. act. verbi κρύπτω, abscondo; f. 2. κρυβῶ.

*Ἐκρύφα, perf. act. Att. pro ἐκρυφα, occultavi: et

*Ἔκρυψα, ας, ε, abscondi, a. 1. ind. act. ejusd.

*Ἐκσαρκίζω, fut. ίσω, excarnifico, carnem separo: ab ἐκ et σάρξ.

*Ἐκσιφονίζω, per siphonem evacuo. Th. σίφων, tubus, canalis.

*Ἐκσπισσάζομαι, exporto, fut. med. άσομαι, p. act. ἐξεσπίσσαμαι.

*Ἐκσοβῶ, -ῶ, fut. ήσω, commoveo, expello.

*Ἐκσπάω, f. άσω, p. ασα, evello.

*Ἐκσπερμαΐζω, fut. ίσω, semen emitto: à σπέρμα, semen, quod à σπείρω, sero.

*Ἐκσπορδος, ε, ὁ ἡ ὁ, exclusus vel immunis à fœdere; fœdifragus. Th. σπένδω, paciscor.

*Ἐκστάδιος, α, ὁ ἡ ὁ, sex stadiorum: à στάδιος, vel -ον, stadium: quod ab ἕξ.

*Ἔκστᾰσις, εως, ἡ, dimotio rei à statu, in quo erat, ECSTASIS, stupor, admiratio; item excessus mentis: ab ἐξίστημι, de statu mentis dejicio: ab ἐκ et ἵστημι, f. στήσω· p. pass. ἕστᾰμαι, σαι.

*Ἐκστατικὸς, ὴ, ὸν, attonitus mente, alienatus, furiosus; item dementans: ab iisd.

*Ἐκστραγγίζω, f. ίσω, excolo, stillatim exhaurio.

*Ἐκστρατεύω, f. εύσω, infesto exercitu exeo, invado, prodeo.

*Ἐκστρέφω, inverto, immuto, f. ψω, p. ἐξέστρεφα, p. pass. ἐξέστραμμαι, ψαι, ατο· ab ἐκ et στρέφω, verto; p. m. ἐστρόφα.

*Ἐκστυγίζω, exsibilo, f. ίσω· ab ἐκ et στυγίζω.

*Ἔκτα, 3. sing. Dor. pro ἔκτη, ab ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκτας, ας, α, a. 2. verbi κτάω, fut. κτήσω, perf. ἔκτημαι, p. pass. ἐκτᾶμαι. Th. κτείνω, occido, f. κτενῶ, p. ἔκτανα, a. 2. ἔκτανον, et per Apoc. ἔκτᾰν, et in 3. sing. ἔκτᾰτο, et per Apoc. ἔκτο.

*Ἔκταγμα, Poët. pro ἔκτασμα, perf. act. verbi κτείνω, occido.

*Ἐκτᾰδὸν, et ἐκτᾰδὸν, adv. porrectim, extensè: et

*Ἐκτᾰδὸς, ὴ, ὸν, extensus; item amplus. Th. τείνω, tendo.

*Ἐκτᾰθὴς, ῆς, ἡ, ἐκτᾰθὲν, ἐντος, a. 1. part. pass. ἐκτᾰθῆναι, a. 1. infin. pass. ab ἐκτείνω, extendo: ab ἐκ et τείνω, tendo.

*Ἔκτᾰκον, Boeot. pro ἐκτάθησαν, occisi sunt, 3. pl. a. 1. pass. ἐκτάθην, verbi κτείνω, interficio.

*Ἔκτᾰκα, perf. ind. act. verbi κτείνω, occido.

*Ἐκταμίνος, et Poët. κτάμενος, retracto augmento, Æol. perf. part. pass. verbi κτείνω p. pass. ἔκταμαι.

*Ἐκτάμνει, Ion. Paragoge, pro ἐκτάμῃ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐκτέμνω, excido: quod ab ἐκ et τέμνω, seco, scindo; f. 2. μῶ, a. 2. ἔταμον, perf. τέτμηκα, p. m. τέτμημαι.

*Ἔκταμμαι, perf. ind. pass. ἐκτετμήμενος, perf. part. pass. verbi κτείνω, occido; f. 2. κταμῶ, perf. ἔκταμα.

Ἐκτάμνει, Ion. pro ἐκτάμῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi τάμνω, scindo, Ion. et Dor. pro τέμνω, idem. Vel pro ἐκτάμῃ, Poët. inserto ν, et Ion. addito ει, 3. sing. a. 2. sub. verbi -τέμνω, excido: ab ἐκ et τέμνω, seco, a. 2. ἔταμον.

*Ἔκτᾰν, 3. plur. a. 2. Boeot. pro ἔκτᾰνον· ab ἔκτᾰνα, verbi κτῆμι, interficio. Vel pro ἔκτᾰνον, et per Sync. ἔκτᾰν, 3. pl. a. 1. act. à κτείνω. Sic à κτῆμι, τὸ κτάσμαι, possideo; a. 2. ἔκτην, 3. pl. ἔκτᾰνον, per Sync. ἔκτᾰν.

*Ἔκτᾰνε, 3. sing. a. 2. act. ἔκτᾰνον, verbi κτείνω, occido; f. 2. κτανῶ, perf. ἔκτᾰνα.

*Ἐκτάνθαι, perf. inf. pass. ἐκτάσθαι, interfectus sum, a. 1. ind. pass. à κτείνω, perf. pass. ἔκτᾰμαι.

*Ἔκτᾰνον, ες, ε, a. 2. indic. act. ejusd.

*Ἐκτανύω, fut. ύσω, idem quod ἐκτείνω, extendo. Th. τείνω, tendo.

*Ἔκταξις, εως, ἡ, ordinatio, instructio aciei: ab ἐκτάσσω, quod vide.

*Ἐκτάραξις, εως, ἡ, perturbatio: à seq.

*Ἐκταράσσω, vel -άττω, perturbo, fut. ξω, perf. ἐκτετάρᾰχα· a. 1. ἐξετάραξα· ab ἐκ et ταράσσω, commoveo.

*Ἔκτας, per Sync. pro ἔκτασας, occidisti, 2. sing. ἔκτᾰν, pro ἔκτασας, 3. pl. a. 1. verbi κτείνω. Vide ἔκτα et ἔκτᾰν.

*Ἐκτᾰτὸς, ὴ, ὸν, extensio; item figuræ nomen quâ syllaba brevis producitur: ab ἐκτείνω, extendo, quod videas.

*Ἐκτάσσω, vel -άττω, instruo aciem;

Digitized by Google

item *profero, delego.* Th. *τέτακα, τετα,* vel *-τετα, ordino.*

'Εκτάω, Dor. pro ἐκτήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi *κτάομαι, possideo:* f. *κτήσομαι,* p. *κέκτημαι,* a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο.

"Εκτάσο, *interfectus fuerat,* 3. sing. plusq. p. ind. pass. ab ἐκτάμην, *σο* verbi *κτάνω,* p. ἔκτακα, p. pass. ἔκταμαι.

'Εκτάσθο, Ion. pro ἔκτατο, seu ἐκτάσατο, 3. pl. plusq. p. pass. Sic ἐκτάσαν, Ion. pro ἔκτατο, 3. pl. perf. Nota verò et ἔκτημαι, pro *κέκτημαι,* Ion. vel Att. dici, ut et ἐκτῆσθαι, pro *κεκτῆσθαι,* perf. ind. verbi *κτάομαι, possideo,* f. *κτήσομαι.*

'Εκτιθέντα, a. 1. part. pass. acc. sing. masc. verbi ἐκτίθημι, *expono.*

'Εκτιθραμμένης, acc. pl. perf. masc. part. pass. verbi ἐκτρέφω, *enutrio:* ab ἐκ et τρέφω, *alo:* f. ψω, p. φα. a. 2. ἔτραφον.

'Εκτείνας, αντος, a. 1. part. act. ἔκτεινον, άσα, *extende,* a. 1. imperat. act. verbi ἐκτείνω, *extendo.*

"Εκτεινε, *occidit,* 3. sing. a. 1. act. ἔκτεινον, ες, ε, imperf. à κτείνω, *occido:* f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον.

'Εκτείνω, *EXTENDO, educo;* ἐκτενῶ, p. ἐκτέτακα, a. 1, ἐξέτεινα, a. 1. part. act. ἐκτείνας, αντος, ab ἐκ et τείνω, *tendo.*

'Εκτελέοντ', pro ἐκτελέοιντ, 2. pl. prms. opt. act. ab ἐκτελέω, quod vide.

'Εκτελέσσας, Æol. pro ἐκτελέσας, *quum complevisset,* a. 1, part. act. m. g. ab ἐκτελέω, quod vide.

'Εκτελεωτέον, Dor. pro ἐκτελεστέον, *efficiet:* 3. sing. f. 1. act. à τελεωτάω, *ad finem perduco.* Th. τέλος, ους, τὸ, *finis.*

'Εκτελίη, *perficio:* ἐκτελίειν, prms. inf. f. ἴσω, p. ἐκτετέλικα, a. 1. ἐξετέλεσα, a. 1. sub. ἐκτελέω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἐκτελέσαι· ab ἐκ et τέλος, *finis.*

'Εκτελής, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *perfectus:* ab illad.

'Εκτέμω, f. ἐκτεμῶ, p. ἐκτέτμηκα, a. 2. ἐξέταμον, a. 2. inf. ἐκταμεῖν, *excido, amputo, castro.* Th. τέμνω, *scindo,* f. τεμῶ.

'Εκτενέα, ας, ἡ, *perpetuitas:* in ἐκτενέᾳς, *perpetuò,* pro ἐκτενῶς, ab ἐκ et τείνω, *tendo.*

'Εκτενέστερον, adv. *intensiùs, enixiùs,* comp. ab

'Εκτενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *intentus, assiduus, diligens, vehemens:* et hinc ἐκτενέως, Ion. pro ἐκτενῶς.

'Εκτενῶ, f. ind. act. verbi ἐκτείνω, *extendo.*

'Εκτενῶς, adv. *vehementèr, impensè, prolixè:* ab ἐκτείνω.

'Εκτέον, *habendum,* adv. positionis, ab ἔχω, *habeo.*

"Εκτη, *SEXTA,* ab ἕκτος, *sextus.* Th. ἕξ, *sex.*

'Εκτημαι, pro κέκτημαι, *obtinui,* Ion. vel Att. perf. et

'Εκτημένος, η, ον, *qui possidet aliquid,* perf. pass. part. verbi *κτάομαι, possideo.*

"Εκτηνται, pro κέκτηνται, *possident,* 3. pl. perf. ejusd. verbi.

'Ἐκ τήνου, scil. χρόνου, Dor. pro ἐξ ἐκείνου χρόνου, *ex illo tempore.*

'Εκτησάμην, ω, ατο, in 3. pl. ἐκτήσαντο, a. 1. m. verbi *κτάομαι, possideo:* f. *κτήσομαι,* p. *κέκτημαι.*

'Εκτῆσθαι, per Aphær. Ion. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. ab ἔκτημαι, pro *κέκτημαι,* perf. verbi *κτάομαι, acquiro.*

'Ἐκτίθημι, *expono:* et 1. pl. ἐκτιθέμεθα, imperf. ἐξετίθεμην, ου, ου, a. 2. m. ἐξέθεμην, ου, ου, et in 3. pl. ἐξέθεντο· ab ἐκ et τίθημι, *pono.*

'Εκτικὴ, ῆς, ἡ, *HECTICA* febris. fœm. ab

'Εκτικὸς, ὴ, ὸν, *in habitu positus:* item *qui hecticâ febri laborat.* Th. ἔχω, *habeo.*

'Εκτίλλω, f. ἐκτίλλομαι, *mario, in lucem edo.*

'Εκτίλλω, f. λῶ, p. ἐκτέτιλκα, *evello, emoveo.*

'Εκτίμάω, f. ήσω, *valdè honoro, colo, æstimo:* et

"Εκτιμος, η, ον, ἐκτίμη, ὁ ἡ ὁ, *expers honoris:* ab ἐκ et τιμὴ, quod à τίω, *honoro.*

'Εκτινάγμὸς, οῦ, ὁ, *excussio:* et

'Εκτινάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. ab

'Εκτινάσσω, *excutio:* f. ξω, a. 1. ἐξετίναξα, a. 1. imperat. ἐκτίναξον, άτω, et in 2. pl. ἐκτινάξατε, a. 1. m. ἐξετιναξάμην, a. 1. part. m. ἐκτιναξάμενος· ab ἐκ et τινάσσω, *quatio.*

"Εκτινον, et

'Εκτίνω, f. ἴσω, *exsolvo, luo.* Th. τίω, *punio, solvo.*

'Εκτίσει, *creavit,* a. 1. ind. act. verbi κτίζω, f. σω, *condo:* p. ἔκτικα, a. 1. part. κτίσας.

'Ἐκτίσεως, ως, ἡ, *persolutio:* et

'Ἐκτισμα, ἄτος, τὸ, *mulcta, judicatum:* à τίω, *solvo, punio.*

"Εκτισαν, 3. sing. perf. pass. ἔκτισμαι, σαι· verbi κτίζω, *creo:* a. 1. pass. ἐκτίσθην.

'Εκτιτρώσκω, f. ώσω, p. ἐκτέτρωκα, *vulnero:* pass. ἐκτίτρωμαι, *pario abortum.*

'Ἐκτίω, f. ἴσω, *punio, luo, solvo, rependo.* Th. τίω, idem.

"Εκτοθι et ἔκτοθεν, pro ἔκτοσθεν et ἐκτοσθὲ, *extrà;* regit genit. ab ἐκτὸς, *extrà.* Th. ἐκ, *ex.*

"Εκτοσε, *ex eo tempore.*

'Εκτοσίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, ίᾷς, ίᾷ, *fœnori do:* à τόκος, ιμμα, quod à τίκτω, *pario;* p. m. τέτοκα.

'Εκτολμήσας, a. 1. part. act. ab ἐκ et τολμάω, *audeo.* Th. τόλμα, *audacia.*

'Ἐκτολοιτίσας, a. 1. part act. verbi

'Ἐκτολοιτίω, *perficio;* f. ίσω· ab ἐκ et τολοιτίνω, *glomero.* Th. τολύω, *lana carpta et operi parata.*

'Ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, *excisio:* et

'Ἐκτομίας, ου, ὁ, et ἔκτομος, *exsectus, castratus:* ab ἐκ et τέμνω, *seco:* dicitur et Ion. ἐκτομίης, et

'Ἐκτομὶς, ίδος, ἡ, *sectrix.*

"Εκτονα, præt. m. verbi κτείνω, *occido;* f. κτενῶ, perf. ἔκτακα. a. 1. ἔκτανα.

'Ἐκτοξεύω, f. εύσω, *exhaurio,* propriè *pharetram.* Th. τόξον, *arcus.*

'Ἐκτοπίζω, f. ίσω, *è loco moveo, peregrè abeo:* ab ἐκ et τόπος, *locus.*

'Ἐκτόπιος, ὁ ἡ ὁ, *peregrinus:* et

"Εκτοπος, ὁ ἡ ὁ, *è loco suo emotus, inusitatus:* ab iisd.

"Εκτος, pro "Εκτορα, acc. sing. ab "Εκτωρ, quod vide.

"Εκτος, η, ον, *SEXTUS, A, UM.* Th. ἕξ, *sex.*

'Ἐκτὸς, adv. *extrà,* cum genit. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex, è, à,* ἐκτὸς ὁ μὴ, *sin minus,* 1 Cor. xv. 2.

"Εκτοσε, seu ἔκτοσι, *extrà:* ab ἐκτὸς, idem. Th. ἐκ.

"Εκτοσθε, *extrà,* cum genit. ab ἐκτὸς, idem. Th. ἐκ.

'Ἐκτραπίλοις, dat. pl. Ion. ab

'Ἐκτράπελος, *aversandus:* ab ἐκ et τρέπω, *verto.*

'Ἐκτραπῇ, *deflectat,* 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐκτραπώμαι, f. 2. pass. ab

'Ἐκτρέπομαι, *diverto, deflecto, aversor,* cum acc. a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, *deflexi:* f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι· ab ἐκ et τρέπω, *verto.*

'Ἐκτρέπω, f. ψω, p. φα, *deflecto:* ab eod. Them.

'Ἐκτρέφω, *enutrio.* Th. τρέφω, f. θρέψω, *nutrio.*

'Ἐκτρέχω, *excurro.* Th. τρέχω, *curro,* quod videas.

'Ἐκτρυφήσομαι, fut. 2. pass. ab ἐκτρύφω, *perdo.* Th. τρύφω, *tero.*

'Ἐκτρύφω, f. ψω, p. φα, *extero.* Th. τρύφω, *tero.*

'Ἐκτρύψαι, *absumere:* ejusd. a. 1. inf. act.

Digitized by Google

"Εκτερψις, εως, ἡ, *deletio, obliteratio.*

'Εκτερσις, εως, ἡ, *deflexio, digressio, diverticulum:* et

"Εκτερσος, ος, ὁ ἡ ἡ, *deflexus, malè moratus, dissentaneus:* ab ἐκτρέπω. Th. τρεπω, *verto:* p. m. τίτροφα.

'Εκτροφὴ, ῆς, ἡ, *enutritio, educatio.* Th. τρέφω, *nutrio:* præt. m. τίτροφα.

'Εκτρύγάω, f. ήσω, *vindemio:* à τρύγη, idem; quod à τρύγη, *triticum, vindemia.*

"Εκτρωμα, ἄτος, τὸ, *abortus:* ab ἐκτιτρώσκω, f. ἐκτρώσω, perf. pass. ἐκτίτρωμαι· ab ἐκ, et τιτρώσκω, *vulnero.*

"Εκτυπος, -ῶ, f. ήσω, *exprimor, effingo, informo:* ab ἐκ et τυπόω, idem; quod à τύπος. Th. τύπτω, *verbero:* f. ψω.

"Εκτυπος, ος, ὁ ἡ ἡ, *expressus ex archetypo:* et

'Εκτυπώσις, -ωσ, f. ήσω, *exprimor, effingo, informo:* ab ἐκ et τυπόω, idem; quod à τύπος. Th. τύπτω, *verbero:* f. ψω.

'Εκτύπωμα, ἄτος, τὸ, *effigies, expressio:* et

'Εκτύπωσις, εως, ἡ, idem: à perf. pass. anteced. verbi.

'Εκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, *excæco;* et indè

'Εκτύφλωσις, εως, ἡ, *excæcatio:* à Them. τυφλὸς, *cæcus.*

"Εκτωρ, ορος, ὁ, *HECTOR,* Trojanorum dux, Priami filius.

'Εκυδάσσω, 2. sing. a. 1. med. Ion. et Poët. pro ἐκυδάσω, verbi κυδάζω, *convitior.* Th. κύδος, *os, ὁ, convitium.*

'Εκύλισσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κυλίω, *cingo,* quod vide.

'ΕΚΤΡΟΣ, ὕ, ὁ, *SOCER,* vel *SOCERUS,* mariti pater. Et ἑκυρὰ, Ion. ἑκυρὴ, *socrus,* mariti mater: ut συνεκυρὸς, et -ρὰ, *socer,* et *socrus,* uxoris pater et mater.

"Εκυρσα, *incidi,* et in 3. pl. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, *incido;* f. ρῶ, et Æol. κύρσω.

'Εκυρώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κυρόω, *sancio.* Th. κῦρος, *eos, τὸ, auctoritas.*

"Εκυψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κύπτω, *incurvo me;* f. ψω.

'Εκφαίνω, *profero, evulgo:* ab ἐκ, et φαίνω, *in lucem edo,* f. φᾰνῶ, p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα.

"Εκφανεν, pro ἐξεφάνησαν, Poët. et Bœot. 3. pl. a. 2. pass. ejusd. verbi.

'Εκφανὴς, ὲος, ὁ ἡ ἡ, *manifestus, illustris:* ab eod. verbo.

'Εκφαυλίζω, et ἐκφαυρίζω, f. ίσω, *parvi facio, extenuo, ejicio:* ab ἐκ et φαυλίζω.

'Εκφερέμεν, Ion. pro ἐκφέρειν, *efferre,* præs. inf. ab

'Εκφέρω, ως, ω, *EFFERO, promo, profero;* f. ἐξέσω, a. 1. ἐξήνεγκα, a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω, a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον, a. 2. inf. ἐξενεγκεῖν· ab ἐκ, et φέρω, *fero.*

'Εκφεύγω, *EFFUGIO;* f. m. ἐκφευξοῦμαι, ῆ, εται, et ἐκφευξεῦμαι, a. 2. act. ἐξέφυγον, a. 2. sub. ἐκφύγω, ῃς, ῃ, p. m. ἐκπέφυγα. Th. φεύγω, *fugio.*

'Εκφιάξη, 2. sing. et ἐκφιαξάμενος, l. pl. f. l. ἐκφιάξομαι, ῆ, εται, verbi ἐκφιάγω, quod vide.

'Εκφοβέομαι, οῦμαι, *pertimesco:* et

'Εκφοβίω, *terrefacio,* f. ήσω, perf. ἐκτεφόβικα, a. 1. ἐξεφόβησα· ab ἐκ, et φοβίω, *terrefacio,* quod à φόβος, *timor.* Th. φέβομαι, *fugio, timeo,* p. m. πέφοβα.

'Εκφοβος, ος, ὁ ἡ ἡ, *exterritus, consternatus:* ab eod. Th.

'Εκφορὰ, ᾶς, ἡ, *exportatio, elatio funeris, divulgatio:* ab ἐκφέρω.

'Εκφορεῖα, *effero, exporto,* f. ήσω. Th. φέρω.

'Εκφόριον, ου, τὸ, *terræ proventus:* et

'Εκφορος, ος, ὁ ἡ ἡ, *exportatitius, divulgatus, percitus:* ab ἐκφέρω, *effero.* Th. φέρω, *fero.*

'Εκφραζω, *eloquor, enarro, edisserо;* part. præs. ἐκφράζων, οντος, part. præs. pass. ἐκφραζόμενος, η, ον· ab ἐκ, et φράζω, *dico;* f. σω, p. κα, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

'Εκφρασις, εως, ἡ, *descriptio;* acc. ἐκφρασιν, gen. plur. ἐκφρασίων· ab ἐκφράζω, quod vide.

'Εκφρασίον, adject. verbale, ab eod. Th.

'Εκφρονίζω, *excogito, non curo.* Th. φρονέω, *cogitatio.*

'Εκφύγε, pro ἐξέφυγε, a. 2. ind. act. verbi ἐκφύγω, *effugio:* ab ἐκ, et φύγω, *fugio:* f. φύξομαι, a. 2. ἔφυγον. Hinc ἐκφύγοντο, 3. pl. a. 2. sub. πέφύγω, præt. m.

'Εκφῦσομαι, *inquinor.*

'Εκφύω, *inquino, concubitu fœdo.*

'Εκφῦσᾶν *efflare,* pro ἐκφυσάω, præs. inf. act. Th. φυσάω, *inflo.*

'Εκφύω, *enascor, germino;* f. ύσω, p. ἐκπέφυκα, a. 2. ἔξεφυν, ας, ν. Th. φύω, *nascor.*

'Εκφωνέω, f. ήσω, *exclamo, evoco, pronuntio.* Th. φωνὴ, *vox.*

'Εκφώνησις, εως, ἡ, *exclamatio, pronuntiatio, evocatio:* à perf. pass. præced. verbi.

'Εκχέω, *effundo, exhaurio;* f. ἐκχύσω, f. 2. ἐκχεῶ, a. 1. act. ἐξέχυσα, ἐξέχυσα, et ἐξέχεα, ας, ε, a. 1. imperat. act. ἔκχεον, άτω, 2. pl. ἐκχέατε, *effundite,* a. 1. inf. act. ἐκχέαι, imperf. pass. ἐξεχύμην, -ύμην, ύν, -ῦ, ύσο, -ῦντο. Th. χέω, *fundo.*

'Εκχεῦν, *sufficere, satis esse,* præs. inf. à χέω, *do mutuò.*

'Εκχεύσω, *utile erit;* impers. f. l. q. d. ἐν χεύσει ἔσαι· ab eod.

'Εκχυδὲς, ύσος, *effusus,* a. 1. part. pass. et

'Εκχυθέσμαι, f. l. ind pass. et

'Εκχυτο, *effundebantur,* pro ἐξέχυντο, 3. pl. plusq. p. pass. ab

'Εκχύω, vel ἐκχόω, *effundo;* f. ἐκχύσω, p. ἐκκέχυκα, a. 1. ἐξέχυσα, præs. pass. ἐκχύσομαι, perf. pass. ἐκκέχυμαι, a. 1. pass. ἐξεχύθην, ης, η, f. l. pass. ἐκχυθήσομαι, ῆ, εται, ab ἐκ, et χύω, seu χόω, idem ac Th. χέω, *fundo.*

'Εκχωρέω, *excedo, discedo;* ἐκχωρέτωσαν, 3. pl. præs. imperat. act. *excedant;* f. ήσω, p. ἐκκεχώρηκα, a. 1. ἐξεχώρησα. Th. χωρέω, *proficiscor.*

'Εκψύχω, *animam efflo, expiro;* f. ξω, p. ἐξέψυχα, a. 1. ἐξέψυξα· ab ἐκ, et ψύχω, *spiro.*

'Εκώλῦσε, *prohibuit,* 3. sing. a. 1. ind. act. à κωλύω, *impedio, veto;* f. σω, p. κα.

'ΕΚΩΝ, όντος, *voluntarius:* in f. g. ἑκοῦσα, ης; et in n. g. ἑκόν, όντος, *volens.* Hinc ἑκόντως, υ, ὁ ἡ ἡ, *spontaneus,* ἑκοντίως, adverb. *ultrò, spontè,* ἑκοντὶ et ἀκοντὶ, ἄκων et ἀκόντιος, *non voluntarius, invitus.*

"Εκων, Dor. pro ἕκαν, *celebrans, obtemperans.* Pind. Olymp. xiii. 121.

'Ελαᾶς, ας, ἡ, *OLIVA,* fructus oleæ. Th. ἐλαία, *olea* arbor.

'Ελάαν, *incitare,* Poët. pro ἐλάειν, ἐλᾶν, præs. inf. ab ἐλάω: sic in 3. sing. præs. ind. ἐλάᾳ, ἐλᾷ, et Poët. ἐλάα, *cursum init:* verbi ἐλάω, pro ἐλαύνω, *agito;* f. ἐλάσσω.

'Ελάασκεν, ες, ε, *ducebam,* imperf. Ion. pro ἤλαυν vel ἤλαυνον, ες, ε, ab ἐλάω vel ἐλαύνω, a. 1. ἤλασα.

"Ελαβεν, ες, ε, et Dor. ἐλάβεν, *sumpsi,* a. 2. verbi λαμβάνω, *capio;* f. λήψομαι.

'Ελάβης, *transfixus,* a. 1. part. pass. ab ἠλάβην, verbi ἐλαύνω, *agito;* f. ἐλάσσω, perf. pass. ἤλαμαι.

"Ελαβεν, ες, ε, *latui;* a. 2. act. ἐλαθέμην, a. 2. ind. m. verbi λανθάνω, *lateo;* f. λήσω, p. m. λέλαθα.

'ΕΛΑΙ'Α, ας, ἡ, *OLEA, OLIVA,* arbor; hinc 'Αγριελαία, ας, ἡ, *agrestis oliva, oleaster:* et 'Αγριέλαιος, ος, ὁ ἡ ἡ, *oleaster:* ex *agresti oliva confectus.*

'Ελαΐνεος, ία, ον, et 'Ελάϊνος, ίνη, νον, *oleaginus.*

'Ελαΐνος, η, ον, et ιλαίνεος, (Poët. Epenth. τῦ ι) ία, ον, *oleaginus:* ab ιλαία.

"Ελαιον, υ, τὸ, *OLEUM.* Th. ιλαία.

'Ελαίω, Dor. pro ιλαίω, ab 'Ίλαιον.

'Ελαιών, ῶνος, ὁ, *olivetum,* ιλαὼν, idem. Th. ιλαία, *olea.*

"Ελακον, ες, ε, a. 2. verbi λημίω; *sonitum do;* præt. m. λίλακα.

'Ελαμῖτης, ου, ὁ, nomen gentile Hebr. *latitans.*

"Ελαμψα, ας, ε, *splenduit,* a. 1. act. verbi λάμπω, *luceo.*

"Ελασ', pro ἴλασι, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi ιλαύνω, quod vide.

'Ελάσαι, *compulisse,* a. 1. inf. act. verbi ιλαύνω, *agito;* f. ιλάσω.

"Ελασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ιλαύνω, a. 1. part. ιλάσας, αντος, et Poët. ιλάσσας.

'Ελάσασκε, Poët. et Ion. pro ἤλασε, 3. sing. a. 1. act. verbi ιλαύνω, *impello.*

'Ελάσειε, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. pro ιλάσαιμι, ας, verbi ιλαύνω.

'Ελάσιππος, ου, ὁ, ἡ, *equorum agitator,* ιλαύνων ἵππους.

"Ελασις, εως, ἡ, et ιλασία, ας, ἡ, *agitatio, militaris expeditio:* ab ιλαύνω, *agito.*

"Ελασσα, Ion. et Poët. pro ἦλα, seu ἤλασα, 3. sing. imperf. verbi ἴλαω seu ιλαύνω, f. ιλάσω.

"Ελασμα, ατος, τὸ, *lamina ductilis:* ab ιλαύνω, *agito.*

'Ελασσάμενος, Poët. a. 1. part. m. ἤλασσα, ας, ε, a. 1. ind. act. Poët. ab eod. verbo.

"Ελασσε, *trajecit,* 3. sing. a. 1. Poët. ut et ιλάσσῃ, *abigat,* 3. sing. a. 1. sub. ejusd. verbi.

'Ελάσσω, accus. contr. pro ιλάσσονα, -σα, -σ, ab

'Ελάσσων, vel Att. ιλάττων, (et ιλαχίστη) ονος, ὁ ἡ ἡ, *minor:* ιλάττονες, *pauciores:* compar. à positivo ιλαχὺς, *parvus;* in superl. ιλάχιστος.

'Ελαστέα, *agito, impello:* ab ιλαστὴς, οῦ, ὁ, *impulsor.* Th. ιλαύνω, f. άσω, *agito.*

'Ελάσω, *abigam,* f. 1. verbi ιλαύνω.

'Ελάτεια, ας, ἡ, *Elatea,* nomen. propr.

'ΕΛΑ'ΤΗ, ης, ἡ, *abies:* at ιλάτης et ιλάτησι, pro ιλάτεσι, dat. pl. Ion. inde ιλάτινος, *abiegnus.*

'Ελάτης, ῆρος, ὁ, *agitator, auriga.* Th. ιλαύνω, *agito;* f. ιλάσω, perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.

'Ελατίνη, herbæ nomen: et

'Ελάτινος, η, ον, et Poët. ιλάτινος, *abiegnus:* ab ιλάτη, *abies.*

'Ελατόμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λατομέω, *excindo:* f. ήσω: à λατόμος, υ, ὁ, *lapicida:* quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis,* et τέμνω, *frustum:* ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, *scindo.*

"Ελαττον, adverbialiter, pro ιλαττόνως, minùs, *parùm;* et

'Ελαττονέω, minùs *habeo;* f. ήσω, a. 1. ἠλαττόνησα. Th. ιλαχὺς, *parvus.*

'Ελαττοπθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

'Ελαττόω, vel -σσόω, *minuo, diminuo;* f. ώσω, a. 1. ἠλάττωσα. perf. ἠλάττωμαι, præs. inf. pass. ιλαττοῦσθαι. Th. ιλαχὺς, *parvus:* ιλάσσων vel -σσων, *minor.*

'Ελάττωμα, vel -σσωμα, ατος, τὸ, *vitium, defectus:* à præced. verbo.

'Ελάττων, vide ιλάσσων.

'Ελάττωσις, εως, ἡ, *diminutio:* ab ιλαττόω, quod vide.

'Ελαυνέμεν, præs. inf. Ion. pro ιλαύνειν, ιλαύνων σωτὴν, *scopum attingere,* ἵλαμαι, præs. imperat. verbi ιλαύνω, *agito;* f. ιλάσω.

'Ελαύνω, 3. sing. præs. opt. act. et

'Ελαύνων', pro ιλαύνοντι, *impellentes,* nom. dual. part. præs. ab

'ΕΛΑΤ'ΝΩ, Dor. ιλαύω, *agito, proveho, duco;* f. ἄσω, q. ab ιλάω, p. ἤλᾶκα, et Attic. ἐλήλᾶκα. Hinc perf. part. act. ιλᾶλακὼς, ότος, imperf. pass. ιλαυόμην, υ, ετο, Ion. perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.

'Ελάφοιο, υ, ὁ ἡ ἡ, *cervinus;* et

'Ελάφου, gen. Ion. ab

'ΕΛΆΦΟΣ, υ, ὁ ἡ ἡ, *cervus, cerva:* quasi ιλαὼν ὄφις, quòd serpentes è cavernis trahat.

'Ελαφεία, ας, ἡ, *levitas:* ab

'ΕΛΑΦΡΟ'Σ, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, *levis et celer,* instar cervi, (dictum enim volunt qu. ιλαφηρὸς, ab ἴλαφος) item *levis:* hinc

'Ελαφρότερος, α, ον, *levior:* compar. et

'Ελαφρῶς, *leviter, celeriter:* ab ιλαφρὸς, *levis.*

'Ελάχιν, *sortitus est,* 3. sing. a. 2. verbi λαγχάνω, *sortior;* f. λάξομαι, λάξομαι, et πλημμύρομαι, perf. Att. εἴληχα, a. 2. ἔλαχον, ες, ε; p. m. λίλογχα.

'Ελάχησι, 3. sing. a. 1. act. verbi λαχαίνω, *fodio.*

'Ελάχιστα, adverbialiter, *minimè, vix* ιλάχιστα, *imprimis:* ab

'Ελάχιστος, η, ον, *minimus, pauciissimus, brevissimus;* superl. et compar. ιλάσσων, *minor:* à μικρὸς, vel Them. ιλαχὺς, *parvus.*

'Ελαχιστόσιτος, *minimo minor:* ab ιλάχιστος. Ephes. iii. 8.

"Ελαχον, ες, ε, a. 2. vide ἔλαχιν.

'Ελαχυπτέρυξ, γος, ὁ ἡ ἡ, *qui alas,* vel *pinnas parvas habet:* μικροπτέρυξ, ab ιλαχὺς, *parvus,* et πτέρυξ, γος, ἡ, *ala.*

ΨΕΛΑΧΥ'Σ, ία, ὺ, *parvus,* ut μικρὸς, comp. ιλάσσων, superl. ιλάχιστος, *minimus.*

'Ελάω, *agito, arceo;* Poët. pro Th. ιλαύνω.

"Ελδεται, Ion. pro ἴλδῃ, 2. sing. præs. ab

"ΕΛΔΟΜΑΙ, ῃ, ονται, et per Proth. Poët. ἰλίδομαι, *desidero, cupio, appeto:* hinc

"Ελδωρ, et ἰλίδωρ, ορος, τὸ, *desiderium.*

"Ελε, et "Ελ', *interfecit, rapuit,* 3. sing. a. 2. (Ion. dempto augmento) εἶλον, ες, ε, verbi αἱρέω, *capio;* f. ήσω, p. ᾕρημα, a. 2. inf. ἑλεῖν.

'Ελειζαε, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *Dei auxilium.*

'Ελεαίρω, f. ἐρῶ, *misereor,* idem quod ιλάσκομαι, Poët. Th. ἵλαος, *misericordia.*

'Ελεαμὰμ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *Deus restituet.*

'ΕΛΕΑ'Σ, ὁ, avis nomen. Eadem autem forsàn avis est quæ à Callimacho ιλιάς, dicitur.

'Ελεγεῖον, υ, τὸ, *ELEGIACUM carmen:* ab ἔλεγος, idem.

'Ελεγκτικὸς, ὴ, όν, *redargutorius, reprehensorius:* et

'Ελεγκτὸς, ὴ, όν, *reprehensibilis;* et

"Ελεγμὸς, οῦ, ὁ, *redargutio, reprehensio:* omnia ab ιλέγχω.

'Ελεγξάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. et

'Ελέγξῃς, *spreveris,* 2. sing. a. 1. sub. act. ἴλεγξον, άτω, *argue,* a. 1. imperat. act. ab ιλέγχω, *arguo, reprehendo.*

'Ελεγξις, ιος, ἡ, *redargutio, reprehensio:* ab eodem Them.

'Ελέγον, Dor. pro ἴλεγον, imperf. verbi λέγω.

'ΕΛΕΓΟΣ, υ, ὁ, *lamentatio, luctus, ELEGIA, carmen lugubre:* q. ab ιλεῖν, vel ab ιλέγω, fientium vox.

'Ελεγχίη, ης, ἡ, *probrum;* et

'Ελεγχὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *vituperabilis;* et

'Ελεγχθῇ, 3. sing. a. 1. subj. pass. ab ιλέγχω, quod vide.

'Ελέγχιστος, ejusd. superl. *probris dignissimus,* vel *notatus;* et

'Ελεγχος, ους, τὸ, *probrum, dedecus;* et in pl. ιλέγχια· et

"Ελεγχος, υ, ὁ, *ELENCHUS, argumentum, probatio:* ab

'ΕΛΕ'ΓΧΩ, f. ξω, *arguo, argumentis,* (vel *exemplis*) *demonstro, convinco, refuto,* a. 1. ἤλεγξα,

a. 1. imperat. ἐλιγξον, ἄτω, perf. ἤλιγχα. præs. pass. ἐλίγχομαι, redarguor, reprehendor, perf. pass. ἤλιγμαι, ξαι, ται, a. 1. pass. ἠλίγχθην, a. 1. sub. pass. ἐλιγχθῶ, ῆς, ῇ.

'ΕΛΕΔΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *ELEDONA*, species quædam polypi.

'Ελεῖν, *capere*. Dialys. Ion. pro ἑλεῖν, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *capio*: f. ἕσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, ες, ε.

'Ελεινὸς, ἡ, ὸν, *miserabilis*: ab ἔλεος, υ, ὁ, *misericordia*.

'Ελεῖσθαι, præs. inf. ab

'Ελεέομαι, *consequor misericordiam*: vid. seq.

'Ελεέω, -ῶ, *misereor*, cum accus. f. ήσω, a. 1. ἠλέησα, a. 1. imperat. ἐλέησον, ήσω, a. 1. sub. ἐλεήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἐλεῆσαι, perf. act. ἠλέηκα, præs. pass. ἐλεέομαι, *misericordiam consequor*, perf. ἠλέημαι, part. ἠλεημένος, a. 1. ἠλεήθην, a. 1. sub. ἐλεηθῶ, ῇς, ῇ, part. ἐλεηθεὶς, ἐντος, f. 1. ἐλεηθήσομαι. Th. ἔλεος, υ, ὁ, *misericordia*.

'Ελεηθῶσιν, *misericordiam consequantur*, 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

'Ελεημοσύνη, ης, ἡ, *misericordia*, *ELEEMOSYNA*: donum quod in pauperes erogatur. Angl. contractiùs, ALMS, et indè AN ALMONER; ut Lat. Eleemosynarius: ab ἐλεήμων.

'Ελεήμων, ονος, ὁ & ἡ, *misericors*; ab ἐλεέω.

'Ελέησει, *misertus fuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ἐλεῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐλεέω.

'Ελέησον, άτω, a. 1. imperat. act. ejusdem verbi.

'Ελεησμὸς, οῦ, ὁ, *commiseratio*, Poët. Th. ἔλεος, idem.

'Ελείθυια, ας, ἡ, idem quod Ειλείθυια, *Lucina*, quod vide.

'Ελεῖν, *interficere*, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *interficio*, *capio*; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

'Ελεὸς, οῦ, ὁ, *glis*: ab ἕλος, ους, τὸ, *palus*.

'Ελεῖψασκον, *reliqui*, Ion. pro ἔλειπον, a. 1. ind. act. verbi λείπω, *linquo*; f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον.

'Ελεπτο, *concubuerat*, Poët. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. p. verbi λέγομαι, *cubo*; f. ξομαι, p. λέλεγμαι.

'ΕΛΕΛΕΤ', *acclamatio bellica*.

'Ελελάθει, pro ἐλελάθει, Ion. *oblitus erat*, 3. sing. plusq. p. m. et in 3. pl. ἐλελάθειαν, correptâ Att. penultimâ: verbi λανθάνω, *lateo*; f. λάθω, a. 2. ἔλαθον, præt. m. λέλαθα.

'Ελέλιζεν, *torquebat*, 3. sing. imperf. Ion. ab

'Ελελίζω, f. ἴσω, *quasso*, *convolvo*. Them. ἑλίω, *verso*.

'Ελελίζω, etiam *clamo*: ab ἰλελίζω.

'Ελέλικτο, *convolutus erat*, pro ἐλέλικτο, 3. sing. plusq. p. pass. ab ἕλίσσω, *volvo*: f. ξω, p. ἕλιγμαι, et per redupl. Attic. ἐλήλιγμαι, undè plusq. p. ἐληλίγμην, ξο, εἷο, sublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione. Th. ἑλίω, *verso*.

'Ελελίξας, Æol. pro ἐλελίξας, a. 1. part. act. ab ἐλελίζω, *pulso*, *quatio*. Them. ἑλίω, *verso*.

'Ελέλιξεν, *commovit*, a. 1. ind. act. Ion. ab

'Ελελίσσω, f. ξω, p. χα, *circumago*, *torqueo*, *concutio*, quod ab ἑλίσσω, *volvo*. Th. ἑλίω, *verso*.

'Ελελίχθην, Bœot. pro ἐλελίχθησαν, ejusd. 3. pl. a. 1. ind. pass.

'Ελελίγχει, 3. sing. plusq. p. m. verbi λαγχάνω, *sortior*, f. λήξομαι, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα.

'Ελελοίσησαν, *omiserant*, Att. pro ἐλελοίπεσαν, 3. pl. plusq. p. m. verbi λείπω, *linquo*, f. ψω, p. λέλοιφα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

'Ελεν, pro ἐλεν, *invasit*, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. (demptο augmento) verbi αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, ες, ε.

'ΕΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, et Dor. 'Ελένα, *HELENA*, item *vas*, Sed ἐλένη, seu ἐλάνη, *lampas*, *fax*.

'Ελένιον, υ, τὸ, festum in honorem Helenæ. Est et ἑλένιον, herba quædam è lachrymis Helenæ nata.

'Ελέξατο, *dormivit*, 3. sing. a. 1. m. verbi λέγομαι, f. λέξομαι.

'Ελεόθρεπτος, ου, ὁ & ἡ, *genitus*, seu *nutritus in paludibus*: ab ἕλος, ους, τὸ, *palus*, et τρέφω, *alo*.

'Ελεοῖσιν, *mensis*, dat. pl. Ion. ab ἐλεὸς, quod vide.

'Ελεὸν, *miserè*, per Sync. pro ἐλεεινῶν, ab ἐλεεινὸς, *miser*, quod ab ἐλέω, *misereor*. Th. ἔλεος, υ, ὁ, *misericordia*.

'Ελεος, υ, ὁ, *misericordia*, *commiseratio*: vel -εος, -ους, τὸ. Hinc ἐλεινὸς, *miserabilis*: ἐλεέω, *misereor*: ἐλεήμων, *misericors*; ἐλεημοσύνη, *eleemosyna*, *misericordia*.

'ΕΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, sive ἐλεὸν, οῦ, τὸ, *mensa coquinaria*.

'Ελεόω, ας, ῶ, a. 1. verbi λεπίζω, *decortico*, quod vide.

'Ελέσθαι, *instituisse*, *capere*, a. 2. inf. m. verbi αἱρέω, *capio*; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. m. εἱλόμην.

'Ελέσθε, *sumite*, 2. pl. ἐλέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

'Ελετὴ, ῆς, ἡ, *quæ capi potest*: ab ἐλετὸς, ὴ, ὸν, quod ab αἱρέω, *capio*.

'Ελέτην, *interfecerunt*, 3. dual. a. 2. act. ἔλετον, pro εἷλετο, *abstulit*, 3. sing. a. 2. m. verbi αἱρέω.

'Ελεῦ, *elige*, Dor. pro ἑλοῦ, *solve*, a. 2. imperat. m. verbi αἱρέομαι.

'Ελευθερία, ας, ἡ, *libertas*; et

* 'Ελευθερεὺς, aliis ἐλευθέριος, *liberator*; Jovis epitheton.

'Ελευθέριος, υ, ὁ & ἡ, *liberalis*, *ingenuus*; et

'Ελευθεριότης, ητος, ἡ, *ingenuitas*, *liberalitas*; ab

'ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ, υ, ὁ, *LIBER*; cui δοῦλος opponitur: ἐλεύθερος, ας, ὁ, *libera*. Adjectivè ἐλεύθερος, α, ον, *liber*, *a*, *um*, ἀκώλυτος.

'Ελευθεροῦντας, acc. pl. part. præs. ab

'Ελευθερόω, *libero*, f. ώσω, perf. ἠλευθέρωκα, a. 1. ἠλευθέρωσα, a. 1. sub. ἐλευθερώσω, ῳς, ῳ, perf. pass. ἠλευθέρωμαι, a. 1. pass. ἠλευθερώθην, a. 1. part. pass. ἐλευθερωθεὶς, ἐντος, f. 1. pass. ἐλευθερωθήσομαι. Them. ἐλεύθερος, *liber*.

'Ελευθέρως, et -ρίως, adv. *liberaliter*, *ingenuè*: ab eod. Th.

'Ελευθέρωσις, εως, ἡ, *liberatio*; et

'Ελευθερωτὴς, οῦ, ὁ, *liberator*: à perf. pass. verbi ἐλευθερόω, cujus Them. ἐλεύθερος, *liber*.

'Ελευθὼς, et ἐλευθὼς, οῦς, ἡ, nomen propr. urbis in Bœot.

'Ελεύσω, *venio*, inus. ab ἐλάω. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, *venio*: at

'Ελευθὼ, Εἰλείθυια, *Lucina*, quòd invocetur, ut partus veniat in lucem: ab ἐλεύθω, *venio*.

'Ελευσις, εως, ἡ, *adventus*: ab inusit. ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι.

'Ελεύσομαι, ῳ, σται, *veniam*, et in 3. pl. ἐλεύσονται, f. 1. m. ἐλευσόμενος, f. 1. part. m. verbi ἔρχομαι, *venio*: a. 2. m. ἦλθον, et per Sync. ἆλθον, ες, ε.

'ΕΛΕΦΑΙ'ΡΩ, et ἐλεφαίρομαι, *decipio*, *noceo*, *lædo*: 3. sing. imperf. m. vel pass. ἠλεφαίρετο.

'Ελεφαντάρχαι, ων, ὁ, *duces eorum qui pugnant ex elephante*, -τάρχαι, *qui sexdecim elephantibus præsunt*.

'Ελεφάντειος, ἐλεφαντίνὸς, et ἐλεφάντινος, η, ον, *ELEPHANTINUS*; *eburnus*: ab ἐλέφας.

'Ελεφαντίδες, ων, ἡ, *lepra*; et

* 'Ελεφαντόμαχοι ἀνυγοὶ, *venatores cum elephantibus pugnantes*: ab

'ΕΛΕ'ΦΑΣ, αντος, ὁ, *ELEPHAS*; item *ebur*; dens elephantis.

'Ελέχθην, ης, η, *dictus sum*; a. 1. ind. pass. à λέγω, *dico*; f. ξω, p. λέλεχα, a. 1. ἐλέχθη.

Ἔλεψε, *decorticavit*, 3. sing. a. 1. indic. act. ἀ λέπω, fut. ψω· a. 2. ἐλάπον.

Ἔλη, vel εἴλη, ης, ἡ, *calor solaris*. Hinc εἴλιτις, ιος, ἡ, *æstus*. Sed

Ἔλη, 3. sing. a. 2. sub. act. qu. ab ἴλη, inus. pro quo αἱρέω, *capio*; a. 2. εἷλον, et dempto ι, (quod pro augmento accipit) ἔλον, in sub. ἴλω, ῃς, ῃ.

Ἕλμα, pro ἵλασα, Poët. à λάω, λῶ, *volo*, pro ϑέλω, per Aphæresin syllabæ initialis.

Ἕλῃαι, *ceperis*, 3. sing. a. 2. sub. med. Ion. pro ἵληται· ab αἱρέω, *capio*, f. ἥσω, p. ᾕρημαι, a. 2. med. εἵλομην, et sub. ἵλωμαι, tanquam ab ἴλω, inus.

Ἑλήϊτο, *oblitus est*, Ion. pro ἐλάθετο, 3. sing. a. 2. med. verbi λανθάνω, fut. λήσομαι, a. 2. ἔλαθον.

Ἐληλάκει, *abegi*, perf. Att. pro ἤλακα, verbi ἐλαύνω, *agito*, fut. ἐλάσω.

Ἐληλάκεσαν, *ejecerant*, Att. pro ἠλάκεσαν, 3. pl. plusq. p. ejusd.

Ἐληλακέναι, *provecti*, perf. part. act. Att. pro ἐλακέναι, ejusd.

Ἐλήλακμαι, et ἐληλάκμην, perf. et plusq. perf. pass. *abactus sum*, et

Ἐληλαμένος, *summotus*, *abactus*, pro ἠλαμένος, perf. part. pass. Att. ab ἐλαύνω, *abigo*.

Ἐλήλακται, Att. pro ἦλκται, ejusd. perf. 3. sing. et ἐλήλακτο, *innuissus erat*, Att. pro ἦλκτο, plusq. perf.

Ἐλήλεγκται *redargutus est*, 3. sing. perf. Att. pass. pro ἦλεγται, verbi ἐλέγχω, *redarguo*.

Ἐλήλεγμαι, *convictus sum*, pro ἦλεγμαι, perf. indic. pass. Att. ab eod. Th.

Ἐληλίδωται, Ion. pro ἐλήλασται seu ἐληλαμένοι εἰσί, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἐλαύνω.

Ἐληλυθὼς, perf. part. med. Att. et Æol. pro ἐληλύθώς, verbi ἔρχομαι, *venio*, fut. ἐλεύσομαι, p. med. ἦλϑα, et

Ἐλήλϑα, Att. et Æol. ἐλήλυθα, pro ἦλϑα, *veni*, perf. med. ejusd.

Ἐληλύθεα, *veneram*, et in 3. pl. ἐληλύθεσαν, Att. pro ἐληλύθεσαν, plusq. p. med. ejusd.

Ἐληλυθότες, nom. pl. perf. part. med.

Ἐληλυθυῖα, *adveniens*, præt. part. med. fœm. g. à masc. ἐληλυθὼς, quod à præt. med. ἐληλυθα, verbi ἔρχομαι.

Ἔλῃξα, *as*, *ι*, a. 1. ind. act. verbi λήγω, *cesso*, f. ξω.

Ἐλήφϑης, *sumptus es*, 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi λαμβάνω, *sumo*, f. λήψομαι, a. 2. ἐλάβον.

Ἔλϑῃ, Att. pro ἴλϑι, *veni*, a. 2. imperat. et

Ἐλθεῖν, a. 2. infin. ἴλϑαι, 3. sing. a. 2. opt. sub. verbi ἔρχομαι, *venio*.

Ἐλθίμεν, Ion. et ἐλθίμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. inf. ejusdem.

Ἔλθιν, etiam et

Ἔλθην, Dor. pro ἐλθεῖν *venire* vel *venisse*, a. 2. inf. act. ab a. 2. ἦλϑον, verbi ἔρχομαι.

Ἔλθῃς, ἴλϑῃ, 2. et 3. sing. a. 2. sub. act. sic et ἴλϑῃσ', pro ἴλϑῃσι, quod ejusdem verbi Ion. pro ἴλϑῃ, 3. sing. a. 2. sub. σι, Paragog.

Ἔλθοι, *venerit*, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐλθοίμην, οιο, οτο, a. 2. opt. m. ejusd.

Ἐλθὸν, a. 2. part. neut. g. ἐλθόντ', pro ἐλθόντος, nom. dual. ἐλθόντε, acc. sing. masc. g. ab ἐλθὼν, a. 2. part. act. verbi præced.

Ἐλθόντεσσιν, *advenientibus*, dat. pl. ejusd. part. Ion. et Poët. pro ἐλθοῦσιν.

Ἔλθοσαν, Bœot. pro ἦλθον, 3. pl. a. 2. ind. Sic ἔλθοισαν, in Bibliis, pro ἔλθωσι, 3. plur. a. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι.

Ἐλθὼ', pro ἐλθοῦσα, a. 2. part. fœm. g. ab eod.

Ἔλθω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. et

Ἐλθὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, *venio*; a. 2. ἦλϑον.

Ἐλίγκομαι, *complicabor*, fut. 2. ind. pass. verbi ἑλίσσω, vel -σσω, a. 2. ἐλίγην, a. 2. pass. ἠλίγην. Th. εἰλέω, *verso*.

Ἕλιγμὸς, οῦ, ὁ, *vortex*; pl. *ambages*.

Ἐλιέζις, ὁ, *Eliezer*, nomen viri, indecl. Hebr. *Deus restituet*.

Ἐλιθοβόλεσ, -υν, imperf. ἐλιθοβόλεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λιθοβολέω, *lapidibus ferio*: à λίθος, *lapis*, et βάλλω, *jacio*; p. med. βέβολμαι.

Ἕλικας, acc. pl. *curvas*; ἑλίκεσσιν, dat. pl. ab ἕλιξ, ικος, ἡ, *volumen*; et adj. sumitur pro *intortus*. Th. εἰλέω, *verso*.

Ἑλίκη, ης, ἡ, nomen urbis in Achaiâ, terræ motu sublatæ; item *Ursa Major*, inter astra; item ab Arcad. *salix*, quòd tortilis sit.

Ἑλικοβλέφαρος, ε, ὁ ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigræ: Veneris Epitheton: ab

Ἑλίκος, ὁ, ἡ, ὸν, *volubilis*, *niger*: ab εἰλίσσω, *volvo*. Th. εἰλέω, idem.

Ἑλικτὸς, ὴ, ὸν, *involutus*, *intortus*, *curvus*: quod ab εἰλίσσω, *circumvolvo*: ab eod. Th.

Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ, nomen montis, nomen habens ab anfractuosis viis. Hinc

Ἑλικωνιάδες, αἱ, *Musæ*; dat. pl. Ἑλικωνιάδῃσι, et

Ἑλικώνιαι ϑεράπναι, pro Musis.

Ἑλίκωντες, Græci ita dicebantur, ἀπὸ τοῦ ἑλίσσειν τὰς κόπας, *à remis circumvertendis*.

Ἑλικωπίδα, acc. sing. *limis oculis contuentem*: ab

Ἑλικώπις, ῖδος, ἡ, dicitur de puellâ *quæ amantium oculos ad se trahit*, vel *quæ nigris oculis est decora*, vel *oculi sunt cui volubiles et rotundi*: ab iisd. ac ἑλίκωψ, quod vide.

Ἑλίκωψ, ὁ ἡ, *cui oculi versatiles*, *blandi*, vel *rotundi*; *nigris oculis præditus*: ab ἑλικὸς, *volubilis*, *niger*, quod ab εἰλίσσω, *volvo* (Th. εἰλέω, *verso*), et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄσσομαι, *video*.

Ἑλινὺς, ὕος, ὁ ἡ, *otiosus*, Polyb. in Excerp. Ursini.

Ἐλινύω, ἐ ἐλίνυον, et ἑλινύω, *quiesco*, *otior*, *sedo*; qu. ab εἰλέω, *concludo*; ut sit conclusum velut vivere.

Ἑλίνος, υ, ὁ, *ramus*: quod ab εἰλέω, *circumagi*: agitatur in arbore.

Ἑλιξ, ικος, ἡ ἕλιξ, ῖκος, ἡ, *volumen*, *involucrum*, *gyrus*, *clavicula*, *armilla*, *annulus*; item *species hederæ*. Adjectivè etiam pro *intorto*, *implicito*, *volubili*: ab εἰλίσσω. Th. εἰλέω, *volvo*.

Ἐλισσὺδ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *Laus Dei*.

Ἐλίσσω, ας, ε, a. 1. act. à λισσαίνω, *pinguefacio*, f. ανῶ.

Ἐλίωσι, ες, ε, *reliqui*, et in 3. pl. ἔλιπον, a. 2. act. verbi λείπω, *linquo*, fut. ψω, perf. φα, p. med. λέλειπα.

Ἐλισάβετ, ἡ, *Elizabetha*, nomen mulieris indecl. Hebr. interpr. *Deus juravit*.

Ἐλισσαῖος, αίου, ὁ, nomen prophetæ Hebr. interpret. Lat. *à Deo salus*.

Ἐλισσέμεν, et ἑλισσέμεναι, Dor. pro ἑλισσεῖν, præs. infin. verbi εἰλίσσω, *circumvolvo*. Th. εἰλέω, *volvo*.

Ἐλίσσετε, 3. sing. et ἑλίσσεσκε pro ἑλίσσεσκον, 3. pl. imperf. pass. verbi λίσσομαι, *supplico*.

Ἑλισσομένη, præs. part. pass. f. gen. ab

Ἑλίσσω, vel -σσω, et εἰλίσσω, seu -σσω, *volvo*, *circumvolvo*, *complico*, f. ξω, p. εἵλιγμαι, (pro augmento enim ἑλίσσω post ι adsciscit ν) perf. pass. εἵλιγμαι, ξαι, κται. Th. εἰλέω.

Ἑλιφθὶν, *relicti sunt*, Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐλείφθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi λείπω, *linquo*, fut. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Ἑλίχρυσος, vel ἑλιχρύσῳ, υ, ὁ, planta agrestis florem aurei coloris habens, εἴδος φυτοῦ, ᾗ τὸ ἄνθος ὅμοιον πρόσωπ, ᾗ οἷον χρυσοῦ

Ἀρ. Interp. Theocr. in Idyll. 1. Est *Gnaphalium* Stœchas Linn. Angl. shrubby everlasting: Sic dictus ab ejus flore, qui aureum habet colorem. Vocabatur, teste Dioscoride, χρυσάνθεμον, et ἀμαράντου, quia non exarescit; atque adeò in usu fuit ad ornandas statuas deorum.

Ἕλκει, *trahebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro εἵλκεν, ες, ε· Ἵλκεις, Ion. pro ἵλκες, præs. imperat. pass. verbi ἵλκω, *traho*, f. ἑλξω, quod vide.

Ἕλκεσι, *ulceri*, dat. sing. ab ἕλκος, *ulcus*.

Ἑλκίμην, præs. inf. act. Ion. pro ἕλκειν· ab ἵλκω.

Ἕλκεσι. Vide in ἕλκος.

Ἑλκεσίπεπλος, ος, ὁ ἡ ἡ, *longâ veste induta*: ab ἵλκω, *traho*, et πέπλος, ος, ὁ, *vestimentum muliebre*.

Ἕλκευον, *traxit*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro εἵλκετο· ab ἵλκω, *traho*, q. v.

Ἑλκεχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, *cui longa est tunica*: ab ἵλκω, *traho*, et χιτὼν, *tunica*.

Ἑλκέω, -ῶ, f. ήσω, id. quod ἵλκω, *traho*; item *dilacero*, *violo*.

Ἑλκηδὸν, adv. *tractim*, *luctando*, *attrahendo*, ut supplantetur. Th. ἵλκω.

Ἑλκηθμὸς, οῦ, ὁ, *violenta tractio*: ab ἑλκέω.

Ἑλκίζω, fut. ίσω, idem ac Th. ἵλκω, *traho*. Hinc

Ἑλκιτὸς, ὴ, ὸν, *tractorius*, *attractivus*.

Ἕλκος, ους, τὸ, *ULCUS*: dat. sing. ἕλκει, contr. ἕλκι· quod ab ἵλκω, *traho*: ob distractionem cutis et continui divulsionem: vel quòd vitiosos attrahat humores.

Ἑλκόω, *exulcero*, fut. ώσω, perf. ἥλκωκα, p. pass. ἥλκωμαι, undè part. ἡλκωμένος. Th. ἕλκος, *ulcus*.

Ἑλκτὸς, ὴ, ὸν, *tractus*, *ductilis*, Th. ἵλκω, *traho*.

Ἕλκυσις, υσος, ἡ, *tractio*, et

Ἑλκυσμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἑλκυσάζω, f. άσω, *trahendo rapto*: ab

Ἑλκύω, *traho*, f. ύσω, a. 1. εἵλκυσα, (per ι enim ἑλκύω facit incrementum,) a. 1. inf. act. ἑλκύσαι, a. 1. part. ἑλκύσας, ασα, ασ· ab

Ἕλκω, *traho*, et Metaph. *vivo cum aliquo*; imperf. εἷλκον, (augetur etiam ἵλκω, post ι recipiendo) f. ἑλξω, p. χα. Hinc ἕλξις, εως, ἡ, *tractio*; ἑλκὴ, ῆς, ἡ, idem; ἑλκὸς, οῦ, ὁ, *tractus*; ἑλκίω, et ἑλκύω, *traho*; ἑλκυστικὸς, *attractivus*.

Ἑλκώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, *ulcerosus*, et

Ἕλκωμα, ατος, τὸ, *ulceratum*, et

Ἑλκωματικὸς, ὴ, ὸν, *ulcerationis*, et

Ἕλκωσις, εως, ἡ, *ulceratio*: omnia à Th. ἕλκος, *ulcus*.

Ἕλλαβε, *sumpsit*, Poët. pro ἔλαβε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω *capio*, fut. λήψομαι, perf. εἴληφα, et Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Ἑλλάδος, gen. sing. ab Ἑλλὰς, q. v.

Ἑλλαμβανίμενος, η, ον, *captus*, *apprehensus*, pro ἐλαμβανόμενος, Th. λαμβάνω.

Ἑλλάμπω, *illustro*, et

Ἑλλάμψομαι, Ion. et Poët. fut. 1. inf. m. pro λαμπρὸν γενέσθαι, *clarum ac illustrem fore*: ex ἐν, et λάμπω, *splendeo*.

Ἕλλαν, ανος, ὁ, Dor. pro Ἕλλην, Att. etiam pro Ἑλληνικὸς ponitur. Hinc

Ἑλλάνιος ναυτὴρ, pro Ἑλλήνιος.

Ἑλλανοδίκας, α, ὁ, Dor. pro Ἑλληνοδίκης, ου, ὁ, idem valet ac si dicas, Ἑλλήνων δικαστὴς, *Græcorum judex*.

Ἑλλὰς, άδος, ἡ, *Græcia*, dat. Ἑλλάδι, acc. Ἑλλάδα. Interdum adjectivè pro Ἑλληνικὸς Th. Ἕλλην, quod vide.

Ἐλλάσαι, Poët. pro ἐλάσαι, *abegisse*, a. 1. inf. verbi ἐλάω, *agito*, f. ἐλάσω.

Ἑλλάσποντος, ου, ὁ, Dor. pro Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, *HELLESPONTUS*.

Ἔλλαχον, Poët. pro ἔλαχον, *sortitus sum*, a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω, *sortior*; a. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ, p. med. λέλογχα.

Ἑλλέβορος, seu ἐλλίβορος, ου, ὁ, *HELLEBORUS*, *veratrum*; σπερὰ τὸ ἐλᾶν βαρῆ, quòd capiat seu suffocet esu.

Ἑλλιδανοῖσι, dat. pl. Ion. ab

Ἑλλιδανὸς, οῦ, ὁ, *vinculum*, *vestis*: ab ἕλλω, *stringo*. Th. εἴλω, *coarcto*.

Ἕλλομα, ατος, τὸ, *defectus*: et

Ἑλλωσις, εως, ἡ ἡ ἡ, id. quod ἐλλωσὶς· ab

Ἑλλάω, ως, ω, *relinquo*, *prætermitto*, *deficio*: à λείπω, *linquo*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλλιπον.

Ἔλλειψις, εως, ἡ, *derelictio*; *prætermissio*, *defectus*; item Figura Grammatica quâ vox elegantèr omittitur: à Th. præced.

Ἕλλεμα, *mala*: quasi ab ἐλλέω, *gerdo*.

Ἑλλεσχος, ὁ ἡ ἡ, *vulgatus*, *qui est in omnium ore et sermone*: ab ἐν, et λέσχη, ης, ἡ, *sermocinatio*.

Ἑλλήν, ηνος, ὁ, *HELLEN*, filius Deucalionis, à quo Incolæ Phthiotidis primum Ἕλληνες dicti, quoniam Hellen illius partis Thessaliæ rex erat. Ante hunc Γραῖκοι dicti quod Latini retinuerunt.

Ἑλληνίζω, *cum Græcis facio*, *Græcos imitor*, *Græcè loquor*, fut. ίσω, perf. ἑλλήνικα, p. pass. ἑλλήνισμαι, undè est ἑλληνισμὸς, οῦ, ὁ, *Græcismus*. Th. Ἕλλην, *Græcus*.

Ἑλληνικὸς, ὴ, ὸν, *Græcus*, *a*, *um*: item *Græcanicus*; et *quod ad Græcos attinet*.

Ἑλληνικῶς, adv. *Græcè*, et

Ἑλλήνιος, η, ον, idem ac Ἑλληνικὸς, q. v. et

Ἑλληνὶς, ίδος, ἡ, *Græcanica*. Th. Ἕλλην.

Ἑλληνισμὸς, οῦ, ὁ, *Græcismus*: proprietas Græcæ linguæ, et

Ἑλληνιστὴς, οῦ, ὁ, *Græcanicus*, et

Ἑλληνιστὶ, adv. *Græcè*: à perf. pass. verbi ἑλληνίζω. Th. Ἕλλην.

Ἑλλησποντίων, ων, οἱ, *præsides ac judices certaminum Græcorum*, qui et ἑλλησποντιακοὶ vocabantur. Th. ἵππος, *jus*.

Ἕλλιξα, Poët. pro ἕλιξα, a. 1. ind. act. à λίσσω, *cesso*, f. ξω.

Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, *HELLESPONTUS*, mare, vel potius fretum inter Europam Asiamque. Ex Ἕλλη, *Helle*, et πόντος, *mare*, quasi πόντος τῆς Ἕλλης, *mare Helles*, quæ in ipso perlit.

Ἐλλιπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, et ἐλλιπὲς, τὸ, *cui deest aliquid*, *imperfectum*: ab ἐλλείπω, *deficio*. Th. λείπω, *linquo*.

Ἑλλογέω, *imputo*, cum dativo; ἐλλόγιμος, a. 1. ἐνελογήσα· ab ἕλλογος, a. 1. ἐνελόγησα· ab ἕλλογος, *rationis particeps*: ex ἐν, et λόγος, *ratio*, quòd à λογίζομαι, *reputo*. Th. λέγω, *dico*.

Ἐλλόγιμος, η, ον, idem quod λόγιμος, *celebris*, *nobilis*. Th. λέγω, *dico*.

Ἕλλογος, ος, ὁ ἡ ἡ, *rationis particeps*: ab ἐν et λόγος.

Ἕλλοσας, *mutos*, acc. pl. ab ἕλλοψ, q. v.

Ἑλλοσιεύω, et ἐλλοσιάω, *piscor*: ab ἕλλοψ, Epitheton piscium, q. v.

Ἑλλὸς, ὴ, ὸν, *hinnulus*; vertitur etiam *mutus*; quod ab ἕλλω, *contineo*.

Ἕλλοψ, οπος, ὁ, *mutus piscis*, *accipenser*: ab ὄψ, ὠπὸς, ἡ, *vox*, et λείπω, *linquo*.

Ἕλλω, *contineo*, quod ab εἴλω, *coarcto*.

Ἑλλώτια, ων, τὰ, *dies festus*, de quo consule Pindari Scholiasten, Olymp. Od. 13.

Ἕλμινς, ινθος, ὁ, *lumbricus*, *tinea*: ab εἰλέω, quia se volvit repens.

Ἑλμωδὰμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. *Deus mensurabit eos*.

Ἕλξις, εως, ἡ, *tractio*, *attractus*: ab ἕλκω, *traho*.

Ἐλογίσθη, ης, η, a. 1. ind. pass.

verbi λογίζομαι, quod vide.

'Ελόων, *lavabam*, Dor. pro ἔλουν, verbi λόω, *lavo*; vel à verbo Poët. λοέω imperf. ἐλόεον, ἐλόων, et Dor. ἐλόων.

'Ελοιδόρει, 3. sing. imperf. act. verbi λοιδορέω, *convitior, maledico*. Th. λοίδορος, ου, ὁ, *convitiator*.

'Ελοίμαν, ας, ατο, a. 2. opt. med. verbi αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ἕλομαι· a. 2. ἐλόμην.

"Ελομαι, ας, ατο, a. 2. opt. act. et

'Ελοῦτο, ας, ὁ, Dor. pro ἐλοῦ, a. 2. part. f. g. ετ

'Ελόμην, Ion. pro ἐλόμην, a. 2. med. ejusd.

"Ελον, Ion. pro εἷλον, *cepi*, a. 2. ind. act. ἕλεντ', pro ἕλοντ, dual. a. 2. part. ἕλοντα, acc. sing. part. ejusd. temp. ἕλοντο, *sumpserunt*, 3. pl. a. 2. m. Ion. ab ἕλω, inus. pro quo αἱρέω, *capio*.

"ΕΛΟΣ, ους, τὸ, *palus*: inde ἑλώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, *palustris*.

'Ελῶ, *elige*, a. 2. imperat. m. ab αἱρέω.

'Ελόων, *lavabamus*, per Sync. pro ἐλούομεν, ab ἔλουν, imperf. verbi λόω, *lavo*, f. σω.

'Ελοῦντες, nom. pl. f. 2. part. verbi αἱρέω f. 2. ἑλῶ, ᾶς, ᾶ.

'Ελῶ', pro ἐλοῦσα, a. 2. part. f. g. ἑλῶ, a. 2. imperat. m. ejusd.

'Ελοχεύθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λοχεύω, *pario*, f. εύσω, a. 1. ἐλόχευσα, ας, ε, *peperi*. Th. λοχεύς, ῶ, ὁ ἡ ὁ, *gravida*, vel λόχος, *cohors*.

'Ελόουσι, Poët. pro ἐλοῦσι, vel ἐλόουσι, 3. plur. præs. ab ἐλόω, quo Poëtæ pro ἐλούω utuntur.

Ελσεαι, *speras*, pro ἔλπῃ, 2. sing. præs. ind. ἔλπεσθαι, præs. inf. ab ἔλπομαι, ῃ, εται, Poët. pro ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπίς, ίδος, *spes*.

"Ελσεο, *spera*, Ion. pro ἔλπου, præs. imperat. vel 2. sing. imperf. Ion. pro ἤλπου, verbi ἔλπομαι, Poët, pro ἐλπίζω, *spero*: ab eod. Th.

'Ελπίζω, *spero*; imperf. ἤλπιζον, fut. 1. ίσω, Att. ιῶ, perf. ἤλπικα· p. part. ἐλπικώς, ότος· a. 1. act. ἤλπισα· a. 1. part. pass. ἐλπισθείς· ab

'ΕΛΠΙΣ, ίδος, ἡ, *spes, expectatio*; dat. pl. ἐλπίσι.

'Ελπισθάς, a. 1. part. pass. ἐλπίσασα, a. 1. part. act. fœm. g. ab ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

'Ελπιστέον, *sperandum*, nomen verbale ab eod.

'Ελπιῶ, *sperabo*, pro ἐλπίσω, f. 1. Att. ejusd.

"Ελπομαι, Poët pro ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

'Ελπόμενος, *sperans*, ejusd. præs. part.

'Ελσαῶ, *sperare facio*, p. med. ἔλσαα, Att. seu Ion. pro ἤλπισα, sæpè pro præsenti usurpatur.

"Ελσαι, *immittere*, per Sync. pro ἐλάσαι, Il. ά. 409. a. 1. infin. act. Sic et ἕλσαν, pro ἔλασαν, 3. plur. Ion. a. 1. ind. ἕλσας, pro ἐλάσας, a. 1. part. verbi ἐλαύνω, *agito*, fut. ἐλάσω.

"Ελσαι, verò est a. 1. inf. act. per Sync. pro ἐλάσαι· ab ἐλαύω, *traho*, q. v.

"Ελσμα, et ἕλυσμα, ατος, τὸ, *dentale, lignum in quod vomer includitur*, Hes. Op. 430; ab ἕλκω, *traho*. Th. ἑλίσσω, *verso*.

'Ελύμας, α, ὁ, nomen magi Arab.

'Ελυμήνατο, 3. sing. a. 1. m. ab ἐλυμαίνομαι, ῃ, ανω, verbi λυμαίνω, *vasto*; f. 2. med. λελυμάνουμαι. Th. λύμη, *exitium*.

"Ελυμος, theca *citharæ, tibiæ genus* è *buxo, arcus*: ab ἐλύω, *intego*; est et ἕλυμος, *panicum*, Etymol. ab ἕλος.

'Ελύσαι, 3. sing. imperf. act. ἐλύσησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐλυσήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λυσίω, *doleo*, f. ήσω, p. λελύσηκα. Th. λύσσα, *dolor*.

'Ελῦσα, ας, ε, *solvi*, a. 1. indic. act. ἐλυσάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi λύω, *solvo*, fut. σω, perf. λέλῦκα.

'Ελυτρον, ου, τὸ, *involucrum alicujus rei, theca, alveus aquarum*: ab εἰλύω, *involvo*.

'Ελυφίω, *tegmine involvo*, f. ήσω, à præced.

'Ελυτρώσω, *liberaveris*, 2. sing. a. 1. m. verbi λυτρόω, *libero*: à λύτρον, *pretium redemptionis*. Th. λύω, *solvo*, f. σω, p. λέλυκα.

'Ελύω, vel ἐλύω, f. ύσω, *involvo, intego, implico*: ab ἑλίσσω, *involvo*.

'Ελφος, ους, τὸ, *butyrum*, Cypriis.

'Ελω, *capiam*, a. 2. subj. act. at ἑλῶ, f. 2. verbi αἱρέω, *capio*, fut. ήσω, perf. ἥρηκα· a. 2. εἷλον ab ἕλω, inus.

'Ελώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, *palustris*: ab ἕλος, *palus*.

'Ελωΐ, Syriacè, Hebr. 'Ηλί, hoc est, Θεὶ μῦ, *Deus mi*.

'Ελωμαι, *auferam*, a. 2. sub. m. verbi αἱρέω, *capio*; a. 2. εἷλον.

'Ελὼν, *capiens*, a. 2. part. act. ejusd.

'ΕΛΩΡ, ωρος, τὸ, *captura*; plur. ἕλωρα, et

'Ελώριον, ου, τὸ, idem: q. ab ἕλω, *capio*, inus. pro αἱρέω.

'Ελωρις, ου, ἡ, fluvii Siculi nomen.

'Εμ', pro ἐμὲ, acc. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

'Εμάθετε, 2. pl. a. 2. ind. et

'Εμάθεν, ες, ε, *didici*, a. 2. verbi μανθάνω, f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα· a. 2. part. μαθών.

'Εμάθησαν, *didicerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. Bœot. pro ἔμαθον, quod vide.

'Εμαίμαασι, *desideravit*, 3. sing. a. 1. act. Poët. geminato σ, verbi μαιμάω. Th. μάω, *vehementèr cupio*.

'Εμακαρίσθη, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi μακαρίζω. *beatum prædico*, f. ίσω, p. μεμακάρικα. Th. μάκαρ, *beatus*.

'Εμαλάχθη, *emollitus sum*, a. 1. pass. verbi μαλάσσω, seu -ττω, *mollio*, f. ξω, p. μαλάλαχα.

'Εμαλοφόρει, Dor. pro ἐμηλοφόρει, 3. sing. imperf. act. verbi μηλοφορέω, *poma fero*: ex μῆλον, *pomum*, et φέρω, *fero*.

'Εμάνην, *insanivi*, aor. 2. indic. pass. verbi μαίνομαι, *insanio*, fut. μανοῦμαι.

'Εμάξατο, *extersit*, 3. sing. a. 1. m. verbi μάσσω, vel -ττω, *abstergo*, fut. ξω· aor. 1. ἔμαξα· p. pass. μέμαγμαι.

'Εμάρανε, *tabefecit*, 3. sing. a. 1. act. à μαραίνω, undè etiam

'Εμαράνθην, ης, η, *extinctus sum*, et in 3. pl. ἐμαράνθησαν, a. 1. pass. à μαραίνω, *marcescere facio*, fut. ανῶ. perf. μεμάρασμαι, perf. pass. μεμάραγμαι.

'Εμαργώσαντο, 3. pl. a. 1 m. verbi μαργαίνω, *insanio*. Th. μάργος, *insanus*.

'Εμαρνάσθην, 3. dual. imperf. ind. verbi μάρναμαι, *pugno*.

'Εμὰς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, *meus, a, um*. Th. ἐγὼ, *ego*.

'Εμαυτοῦ, *mei ipsius*, dat. ἐμαυτῷ, caret nom. sing. dual. nec non pl. Quoties verò pluraliter effertur, id fit divisè, ἡμῶν αὐτῶν, *nos ipsi*; ὑμῶν αὐτῶν, *vos ipsi*. Sic ἐγὼ αὐτὸς, *ego ipse*; σὺ αὐτὸς, *tu ipse*; ἐμαυτοῦ, *sponte meâ*.

'Εμαχησάμην, ω, ατο, a. 1. med. à μάχομαι, *pugno*, 3. plur. imperf. ἐμάχοντο, f. μαχήσομαι, et ἐμαχεσάμην· p. pass. μεμάχημαι· aor. 1. pass. ἐμαχήθην.

'Εμβα, pro ἔμβαθι, a. 2. imperat. verbi ἐμβαίνω, *ingredior*; aor. 2. ἐβήσαν ex ἐω, et βαίνω, *eo*, fut. βήσομαι.

'Εμβαδὸν, adv. *terrestri itinere*: ab ἐμβαίνω.

'Εμβάθυνε, *sapiens*, i. e. *profundus cogitatione*, Hesych. ex ἐν, βάθος, et νόος.

'Εμβαινον, imperf. act. Ion. pro ἐνέβαινον· ab

'Εμβαίνω, *ingredior, progredior*, f. ἐμβήσομαι, p. ἐμβέβηκα, a. 2. ἐνέβην, a. 2. part. ἐμβάς, άντος. εἰς ναῦν, Dem. Th. *βαίνω, eo.*

'Εμβαλᾶν, a. 2. infin. act. verbi ἐμβάλλω.

'Εμβαλεῖν κάματοι, Poët. *incumbere remis.*

"Εμβαλλι, *conjiciebat*, 3. sing. imperf. pro ἐνέβαλλι, *irruebat*, et 'Εμβάλλιε, præs. imperat. pass. Ion. ab 'Εμβάλλω, *injicio, infero, impello, ingredior, irrumpo*, f. ἀλῶ, p. ἐμβέβληκα, a. 2. ἐνέβαλον, infin. ἐμβαλεῖν· ex ἐν, et βάλλω, *jacio.*

'Εμβᾶλοι, *conjiceret*, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐμβαλεῦσα, a. 2. part. f. g. et "Εμβαλον, pro ἐνέβαλον, a. 2. per Sync. ab ἐμβάλλω, q. v.

"Εμβαμμα, ἄτος, τὸ, *intinctus*: ab ἐμβάπτω.

'Εμβαντίζω, f. ίσω, et 'Εμβάπτω, *intingo, immergo*, fut. ψω, p. ἐμβέβαφα, a. 1. ἐνέβαψα, a. 1. part. act. βάψας, αντος· ex ἐν, et βάπτω, *tingo.*

'Εμβᾶς, άντος, a. 2. part. act. ab ἐμβαίνω, *ingredior*, q. v.

'Εμβασίλιον, ις, ι, imperf. act. Ion. pro ἐνεβασίλευον· ab 'Εμβασιλεύω, *regno in*, f. εύσω, p. ἐμβεβασίλευκα, a. 1. ἐνεβασίλευσα. Th. *βασιλεὺς, rex.*

"Εμβασις, ιος, ἡ, *ingressus; solium*, in quo lavamus: ab ἐμβαίνω, q. v.

'Εμβασίχυλος, ε, ὁ, *in ollas repens*, nomen muris, in Batrachom. Ex ἐμβαίνω, *ingredior*, (Th. *βαίνω, eo,*) et χύτρα, *olla.*

'Εμβατεύω, *fastuosè incedo, invado, ingero me; ingredior in possessionem rei oppignoratæ*, f. εύσω, p. ἐμβεβάτευκα, a. 1. ἐνεβάτευσα· ex ἐν, et βατεύω, *ineo*: ab eod. Th.

"Εμβατος· ἡ χώρα ἐνυπάρχουσα ἢ ταῖς συνοψίσιν ἱππάσιμος, *terra equitabilis et bigis pervia.*

'Εμβάφιον, ε, τὸ, *acetabulum, vas quod lucernæ usum præstat*, et 'Εμβάψας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐμβάπτω, *intingo*, q. v.

'Εμβιβάσαι, Dor. et Poët. pro ἐμβιβάσαι, *insistere fecit*, 3. sing. perf. act. et Εμβίβασαν, per Sync. Poët. pro ἐνεβίβασαν, 3. pl. plusq. p. act. ἐνεβίβασον, ab ἐμβαίνω, *ingredior.* Th. *βαίνω, gradior, eo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα, Ion. βέβαα· et in 3. pl. plusq. p. act. Ion. ἐβεβάασαν, per Sync. βέβασαν, *ingressi erant.*

'Εμβιβάων, ῶσα, *ingressus, insistens*, et ἐμβιβασθείς, perf. part. ejusd.

'Εμβίη, Ion. pro ἐμβῇ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐμβαίνω, *ingredior*: ex ἐν, et βαίνω, *eo*, fut. βήσομαι· a. 2. ἔβην, et in sub. βῶ, βῇς, βῇ, et Ion. βίω, βίῃς, βίῃ, et Poët. βίω, βάμεν, &c.

'Εμβῆ, Ion. et Poët. pro ἐνίβῃ, 3. sing. a. 2. ind. act. et

'Εμβῇη, Poët. pro ἐμβαίη, 3. sing. a. 2. opt. act. (ut τύπτη pro τύπτοι,) ejusd. verbi.

'Εμβηθι, *inscende*, a. 2. imperat. act et 'Εμβῆναι, a. 2. infin. act. verbi ἐμβαίνω.

'Εμβιβάζω, *facio ut inscendat, impono, impello*, fut. άσω, a. 1. ἐνεβίβασα· ex ἐν et βιβάζω, *ineo.* Th. *βαίνω, eo.*

'Εμβίωσις, εως, ἡ, *vita, victus, permansio in vitâ.*

* 'Εμβιωτήριον, ν, τὸ, *habitaculum.*

'Εμβλαίνω, *intueor*, cum dativo; imperf. ἐνέβλαινον· f. ἐμβλέψω, a. 1. ἐνέβλεψα, ας, ε· ex ἐν, et βλέπω, *video.*

'Εμβλαπθήσονται, 3. pl. f. 1. pass. et "Εμβλημα, ἄτος, τὸ, *EMBLEMA, operi alteri insertum*: ab ἐμβάλλω, *immitto.* Th. *βάλλω, jacio.*

'Εμβολε, ων, τὰ, in mediâ fabulâ à mimis *interposita*: ab ἔμβολον.

'Εμβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio, irruptio, fluminis ostium*: ab ἐμβάλλω. Th. *βάλλω, jacio.*

'Εμβολιμαῖος, αία, αῖον, *insertus*: sic 'Εμβολίμιος, ν, ὁ, ἡ, ἡ, *intercalaris*: ab eod. verbo et Th.

'Εμβολον, ν, τὸ, q. d. *interjectorium, paxillus, vectis, promontorium*: et

'Εμβολος, ε, ὁ, *navis rostrum, acies cuneata*; et loci nom. Pind. ab iisd.

"Εμβραμαι *fato destinatus sum*, pro εἵμαρμαι, Laconicè adjecto β, Euphoniæ gratiâ, et sublato ι, perf. ind. pass. et inde 'Εμβραμένη, pro ἡμαρμένη, *fatum*: à μάρω, *divido, sortior*; p. med. ἵμμορα, pro μέμορα.

'Εμβρίθης, ιος, ὁ, ἡ, ἡ, *gravis, constans, firmus, ferox*: ab ἐν, et βρίθω, *ingravesco.*

'Εμβριθῶς, *severè, ferociter, graviter.*

'Εμβριμάομαι, -ῶμαι, *fremo, gravitèr interminor*, cum dat. imperf. ἐνεβριμώμην, -ώμην, f. ήσομαι, a. 1. m. ἐνεβριμησάμην, ας, ατο· ab ἐν, et βρίμω, *fremo.*

'Εμβρίμημα, ἄτος, τὸ, *comminatio cum austeritate, mugitus, indignatio.*

'Εμβρίνιον, μηδὲν καὶ ἀνθρώπου ἰμάτιον· ἐπειδὴ q. ab ἐν, et βρέχω, ut in eo cibus capi possit.

'Εμβροντάω, -ῶ, f. ήσω, *attonitum reddo*: undè

'Εμβροντησία, ας, ἡ, *stupor, vesania*; et

'Εμβρόντητος, ν, ὁ ἡ, *attonitus, vesanus*: ab ἐν et βροντάω, *tono.* Th. *βροντὴ, tonitru.*

"Εμβρυον, ν, τὸ, (q. d. τὸ ἐντὸς τῆς γαστρὸς βρύον) *EMBRYON, infans utero conclusus, fœtus.* Th. *βρύω, scateo, pullulo.*

"Εμβρυος, ν, ὁ ἡ, ἡ, *prægnans, genitalis*: ab eod.

'Εμεγάλυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. v. μεγαλύνω, *prædico*, -as, q. v.

'Εμίγηρα, *invidi*, a. 1. indic. act. verbi μιγαίρω, *invideo*, f. αρῶ.

"Εμιθα, 1. pl. ἴμεν, 1. sing. ind. a. 2. m. verbi ἵημι, *mitto*, f. ἥσω, p. εἶκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν, ἧς, ἧ.

'Εμίθιν, Att pro ἐμίσθιν, Ion. pro ἐμοῦθιν, gen. sing. ab ἐγώ, *ego.*

'Εμιθύσθην, ης, η, a. 1. pass. et 'Εμεθυσθήσαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μεθύω, *inebrio.* Th. *μέθυ, vinum.*

"Εμεινα, ας, ε, *mansi*, a. 1. ind. act. verbi μένω, *maneo*, fut. νῶ, perf. μεμένηκα, a. 1. inf. μεῖναι.

'Εμεῖο, gen. Ion. et Poët. pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.

'Εμελε, *curæ erat*, imperf. verbi μέλω, *curæ est*, impers. f. μελήσει, p. μεμέλητε.

'Εμέλησεν, *curæ fuit*, a. 1. indic. verbi μέλει, *curæ est*, impers.

"Εμελλε, 3. sing. imperf. verbi μέλλω, *futurus sum.*

'Εμεμικώς, perf. part. act. ab ἐμέω, *vomo*, quod vide.

'Εμεμίγμην, ξη, κτο, plusq. p. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. μέμιχα.

'Εμέμνητο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi μνάομαι, *memini.*

'Εμέμφθη, 3. sing. imperf. verbi μέμφομαι, *incuso*, f. ψομαι.

'Εμὲν, *sumus*, Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præs. ab εἰμὶ, *sum.*

"Εμεν, *esse*, Ion. pro εἶναι· ab eod.

"Εμεν, et ἴμεναι, Dor. pro εἶναι, a. 2. inf. verbi ἵημι, *mitto.* Potest et ἴμεν esse 1. pl. a. 2. act. ἧν. ἦς, in pl. ἦμεν, et ἶμεν.

'Εμενοίνα, pro ἐμενοίνασ, 3. sing. imperf. verbi μενοινάω, *curo.* Th. *μένος, εος, τὸ, animus.*

"Εμενον, imperf. act. verbi μένω, *maneo*, f. μενῶ, a. 1. ἔμεινα.

"Εμενος, a. 2. part. m. verbi ἵημι, *mitto*, f. ἥσω, a. 2. ἧν, a. 2. med. ἵμην.

'Εμέσας, a. 1. part. act. verbi ἐμέω, *vomo.*

'Εμεσθόθη, *dimissus fuit*, Ion. pro μεθέθη, 3. sing. a. 1. pass. à μεθίημι.

'Εμεσίδα, *vomiturio*, et 'Εμεσιδὸς, ὁ, ὸν, *vomitorius*, et 'Εμετὸς, ὁ, ἡ, *vomitus*; item adj. *vomitu ejectus*: ab ἐμέω, *vomo.*

'Εμεῦ, *mei*, gen. Ion. et Æol. pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, *ego.*

'ΕΜΕ'Ω, -ῶ, *vomo*; f. ἐσω, p. ἐμεμκα, et Att. redupl. ἐμέμεικα, a. 1. ἤμεσα, a. 1. imperat. act. ἔμεσον, ἄτω, a. 1. infin. ἐμέσαι.

'Εμεωϋτοῦ, Ion. pro ἐμαυτοῦ, *mei ipsius*. Sic in acc. ἐμεωὐτόν.

'Εμήν, acc. sing. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, *meus, a, um*. Th. ἐγὼ, *ego*.

"Εμην, *misi*, a. 2. m. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. act. ἧν.

"Εμηνα, a. 1. ind. act. ἐμπάομαι, a. 1. m. verbi μαίνομαι, *insanio*: f. 2. m. μανοῦμαι, p. m. μέμηνα.

'Εμήνιε, 3. sing. imperf. act. verbi μηνίω, f. ἴσω, q. v.

'Εμηνίθεν, Bœot. pro ἐμηνίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μηνίω, *indico*; f. ὑσω, p. μεμήνυκα, a. 1. ind. pass. ἐμηνύθην, ης, η, a. 1. part. pass. μηνυθεὶς, ῆσα, ἐν. Ἐμηνύθησι, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

'Εμήσατο, *excogitavit, paravit*, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi μήδομαι, *delibero, cogito; cum solertiâ quid facio*; f. ήσομαι. Th. μῆδος.

'Εμηχανόωντο, Ion. pro ἐμηχανῶντο, q. pro ἐμηχανόοντο, *moliebantur*, 3. pl. imperf. verbi μηχανάομαι, -ῶμαι. Th. μηχανὴ, *machina*.

'Εμίαινε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω.

"Εμῖγον, *miscui*, a. 2. ind. act. ἐμίγην, a. 2. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*; f. μίξω, p. μέμιχα.

'Εμίανα, *maculavi*, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω, f. ανῶ, *inquino, fœdo*.

"Εμικτο, Ion. pro ἐμέμικτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*; f. ξω, p. χα.

'Εμιμέο, 2. sing. 1. ind. m. verbi μιμέομαι, *imitor*; f. ήσομαι.

"Εμιμνε, *expectabat*, 3. sing. imperf. verbi μίμνω, *maneo*. Th. μίνω, f. νῶ, *maneo*: a. 1. ἔμεινα.

'Εμὸ et ἐμίνε, *mihi*, Dor. pro ἐμοὶ, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

"Εμιξι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, *misceo*; f. μίξω, a. 2. ἔμιγον.

'Εμίσγετο, 3. sing. imperf. pass. verbi μίσγομαι, id. quod μίγνυμαι, *misceor*; f. 1. pass. μιχθήσομαι, p. μέμιγμαι, a. 1. pass. ἐμίχθην, a. 2. ἐμίγην.

'Εμίσησεν, *oderunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi μισέω, *odi*; f. ήσω. Th. μῖσος, εος, τὸ.

'Εμισθώσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi μισθόω, *mercede loco*. Th. μισθὸς, *merces*.

"Εμιχθεν, Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐμίχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. p. verbi μίγνυμι, *misceo*; f. ξω.

'Εμίχθεν, a. 1. ind. pass. ejusd.

'Εμμα, Æol. pro εἷμα, ατος, τὸ, *vestis*: ab ἵω, *induo*.

"Εμμαθε, Poët. pro ἔμαθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi μανθάνω, *disco*; f. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

'Εμμαίνομαι, *adversus aliquem insanio*; fut. ἐμμανοῦμαι. Th. μαίνομαι, *insanio*. Hinc

'Εμμανὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, *furens*.

'Εμμανουὴλ, ὁ, nomen *Salvatoris*, indecl. Hebr. interpret. *nobiscum Deus*.

'Εμμαοὺς, ἡ, nomen villæ indecl. Hebr. interpret. *propugnaculum*.

'Εμμαπέως, adv. *dicto citiùs*, q. ἅμα τῷ ἔπος ab ἔπος, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

'Εμμαπτέον, Att. pro ἐμπτέον, *attrecto, palpo*: expon. ἐμμάσσειν, ergo ab ἐμμάσσω, q. *intus tango*. Th. μάσσω, *abstergo*.

'Εμμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, *permaneo*, q. v.

'Εμμελετάω, f. ήσω, *meditor*: quod à μελετάω, *curam gero*. Th. μέλει, *curæ est*.

'Εμμελίσπαε, ἄτος, τὸ, *meditatio, exercitatio*: à præced.

'Εμμελετητέον, ejusd. adj. verbale.

'Εμμελὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, *aptus, concinnus*: ab ἐν, et μέλος, *carmen*. Indè

'Εμμελῶς, et ἐμμελίως, *concinnè, aptè*, adv.

'Εμμεμαυῖα, p. part. act. Ion. f. g. verbi ἐμμάω, q. ἀ μάω, *cupio*; f. ήσω, p. μέμημα. p. part. μεμηκὼς, υῖα, ος, et per Crasin μεμαὼς, υῖα, ὸς.

'Εμμεμαὼς, *incitatus*, præt. act. part. m. g. genit. -αότος, et per Ectasin Poët. μεμαῶτος, acc. sing. ἐμμεμαῶτα, vide præced.

'Εμμένημεν, ind. p. m. verbi ἐμμαίνομαι, *insanio*: ab ἐν, et μαίνομαι, idem, f. μανοῦμαι.

"Εμμεν, ἔμμεναι, et ἔμεναι, Poët. Æol. et Dor. pro εἶναι, *esse*: ab εἰμὶ, *sum*.

'Εμμενὶς, ἰος, τὸ, *constantia*; et adverbialiter *constanter*: n. g. ab ἐμμενὴς· et

'Εμμενίως, Poët. et ἐμμενῶς, adv. *constanter, alacriter*: ab

'Εμμενὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, *permanens*: ab

'Εμμένω, *permaneo, persevero*: præs. inf. ἐμμένειν, f. ἐμμενῶ, p. ἐμμεμένηκα, a. 1. ἐνέμεινα· ex ἐν, et μένω, *maneo*.

"Εμμεσος, ου, ὁ ἡ ἡ, *intermedius, qui medium habet*. Th. μέσος, *medius*.

"Εμμηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *servans modum*: ab ἐν, et μήν, *mensura*.

'Εμμήνους, υ, ὁ ἡ ἡ· et

"Εμμηνος, υ, ὁ ἡ ἡ, *menstruus, a, um*; τὰ ἔμμηνα, vel -ια, *menstrua mulierum*: ex ἐν, et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.

'Ἐμμὶ, *sum*, Dor. et Æol. pro εἰμὶ, *existo*.

'Ἐμμὸς, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *luculentus*.

'Ἐμμορα, ας, ε, *sortitus sum*, per Metath. pro μέμορα, ind. p. m. verbi μείρω, *divido, sortior*.

'Ἐμμύλων, ωνος, ὁ, *mola*; Ald. Num. xi. 8. ἐν τῷ ἐμμύλωνι· sed rectiùs, ἐν τῷ μύλῳ. Th. μύλη, *mola*.

'Ἐμνᾶσατο, Dor. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. vide in ἔμνησα. Sic ἐμνᾶθεν, pro ἐμνησεν, *memoriam renovavit*.

'Ἐμνήμυκα, pro ἤμυκα, perf. Att. per Redupl. et Pleonasm. pro τῦ ν· ab ἠμύω, *inclino, cado*.

"Εμνησα, *memini*, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, *in memoriam revoco*; f. μνήσω, p. μέμνημα, p. pass. μέμνημαι· et

'Ἐμνήσθην, ης, η, *memini*, a. 1. ind. pass. ejusd. Th. μνάομαι.

'Ἐμνήοντο, pro ἐμιμνῶντο, q. pro ἐμνάοντο, *memores erant*, Poët. 3. pl. imperf. pass. verbi μνάομαι.

'Ἐμόγησα, ας, ε, *laboravi, defessus fui*; a. 1. ind. act. verbi μογέω, f. ήσω, *tolero, laboro*. Th. μόγος, *labor*.

"Εμοιγε, *mihi*, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego*: γε adjecto Att.

'Εμοῖο, Att. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐγὼ, et Ion. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐμὸς.

"Εμολε *venit*, 3. sing. a. 2. act. verbi μολέω, sive μόλω, *advenio*.

'Ἐμόλῆνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μολύνω, *inquino*.

'Ἐμὸς, ἡ, ὸν, *MEUS, a, um*: ab ἐμοῦ, *mei*, gen. ἐγὼ, *ego*.

'Ἐμόχθι, 3. sing. imperf. act. ἐμοχθήσει, 1. pl. à μοχθέω, *laboro*; f. ήσω, p. μεμόχθηκα. Th. μόχθος, *labor*.

'Ἐμπὰ, *tamen*, idem quod ἔμπας.

'Ἐμπάγνιὶς, *infixus*, a. 2. part. pass. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo*; gen. pl. ἐμπαγίνεων· ex ἐν, et πηγνῦω, seu πήγνυμι, *compingo*; f. πήξω, p. πέπηχα, a. 1. ἔπηξα, a. 2. ἔπᾶγον, a. 2. pass. ἐπάγην, p. m. πέπηγα.

'Ἐμπάζεαι, Ion. pro ἐμπάζῃ, 2. sing. præs. ind. ab

'ΕΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, *curo, rationem habeo*; f. άσομαι· hinc ἔμπαξ, *axos*, ὁ, *curator*.

'Ἐμπαθὴς, ἰος, contr. οῦς, ὁ ἡ ἡ, *affectibus deditus*: ex ἐν, et πάθος, εος, τὸ, *morbus, affectus*. Th. πάσχω, *patior*: a. 2. ἔπαθον.

'Ἐμπαθοῦς, ejusd. gen. sing.

'Ἐμπαιγμα, ἄτος, τὸ, *illusio*; et

'Ἐμπαιγμὸς, ῦ, ὁ, *ludibrium*: ab

'Ἐμπαίζω, *illudo*; cum dat. imperf. ἐνέπαιζον, f. ξω, p. ἐμπέπαιχα, a. 1. part. ἐμπαίξας, αντος,

p. pass. ἐμπέπαισμαι, a. 1. pass. ἐνεπαίχθην, f. 1. pass. ἐμπαιχθήσομαι. Th. παίζω, *ludo*, f. ξω.

'Εμπαίκτης, ου, ὁ, *irrisor*: à præced.

'Εμπαίζομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ejusd. verbi.

"Εμπαλιν, retrò, *contrà*, è *contrario*, adv. ἔμπαλιν γνώμας, *præter sententiam*: sic ἔμπαλιν τέλεψιος, *in contrarium delectationis*. Th. πάλη, *ruricula*.

'Εμπαλλάσσειν, Ion. pro ἐμπαλίσσειν, *involvere*, *illaqueare*. Alii per simplex λ scribunt: vide in παλάσσω, *inquino*.

'Εμπαραγίνομαι, *supervenio*: ex ἐν, παρὰ, et γίνομαι.

'Εμπαρασκίνως, ἄσω. *temulenter aliquid facio*, cum dat.

ΕΜΠΑΣ, et Ion. ἔμπης, et Att. vel Dor. ἔμπα et ἔμπαν, *tamen*, *omninò*, *prorsùs*: q. ab ἐν, et πᾶς, *omnis*.

'Εμπάσσω, ἄσω, *inspergo*, *intexo*. Th. πάσσω, vel -τω, *conspergo*, *variego*.

"Εμπεδα, nom. pl. n. g. ab ἔμπεδον, *firmum*; *tutum et constans*: ab ἐν, et πέδον, *solum*.

'Εμπεδάω, -ῶ, vel ἐμπεδίω, Ion. *compedibus constringo*: ex ἐν, et πεδάω. Th. πέδη, *pedica*.

'Εμπεδίως, Poët. adv. ab ἐμπέδως, *firmitèr*, *constantèr*, *assiduè*.

'Εμπεδόμοχθος, ου, ὁ ἡ, Poët. *laboriosus*, *ærumnosus*: ab ἔμπεδος, *firmus*, (quod à πέδον, *solum*) et μόχθος, *labor*.

"Εμπεδον, Poët. adv. quod et ἐμπέδως, *firmitèr*, *tutò*, *perpetuò*: ab ἔμπεδος.

'Εμπεδοσύνη, ης, ἡ ἢ ἡ, *fœdus servare*: ab ἔμπεδος, *firmus*, et ὄρκος, *jusjurandum*.

"Εμπεδος, ου, ὁ ἢ ἡ, *stabilis*, *firmus*: ab ἐν, et πέδον, *solum*.

'Εμπεδοστήτης, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui firmum robur habet*: ὁ ἔμπεδον σθένος ἔχων.

'Εμπεδόω, f. ώσω, *stabilio*, *firmitèr*, *et constantèr servo*, seu *observo*: et

'Εμπέδως, adv. *firmitèr*, *certè*: ab ἔμπεδος, *stabilis*. Th. πέδον.

'Εμπεδῶς, idem, per Crasin pro ἐμπεδίως, q. v. ab ἔμπεδος.

'Εμπειρία, ας, ἡ, *peritia*, *experientia*: et indè

'Εμπειρικὸς, οῦ, *EMPIRICUS*: medicus qui ab experimentis solùm medicinam novit et tractat. Angl. AN EMPIRIC. Utrumque ab ἔμπειρος.

'Εμπειρικῶς, adv. *empericorum more*: à præced.

"Εμπειρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *peritus*: hinc τὸ ἔμπειρον, ου, *peritia*. Th. πεῖρα, *conatus*.

'Εμπείρως, adv. *more eorum qui rei periti sunt*, *scitè*, *aptè*, *prudenter*: ab ἔμπειρος.

'Εμπελάδον et -άδην, *propè*, *juxtà*, adv. ab

'Εμπελάζω, et -άσω, f. άσω, idem quod πελάζω, et -άσω, *appropinquo*, *admoveo*. Th. πέλας, *propè*.

'Εμπελάσαντες, *inter se committentes*, a. 1, part. pl. num. ab ἐμπελάζω.

'Εμπελάσω, idem quod πελάζω, *appropinquo*; ἐμπέλα, præs. imperat. Th. πέλας, adv. *propè*.

'Εμπεπαρμένος, perf. part. pass. verbi ἐμπήγω, *infigo*; f. ξω, p. ἐμπέπηχα· ab ἐν, et πάγω, *transfigo*.

'Εμπεπιστευμένος τὴν φυλακὴν, *custodiâ ejus fidei commissâ*; perf. part. pass. ex ἐν, et πιστεύω, *credo*. Th. πείθω, *persuadeo*.

'Εμπεπασμένος, perf. part. pass. ab ἐμπατέω, *vendo*. Th. πατέω, *vendo*, f. σω, p. pass. πέπρασμαι. Th. πιπράω, idem.

'Εμπεριπατέω, f. ήσω, *inambulo*: ab ἐν, περὶ, et πατέω, *calco*.

'Εμπερόνημα, ατος, τὸ, *vestis fibulis adstricta*: Dor. pro ἐμπεριόνημα, quod à p. pass. verbi περονάω. Th. περόη, *fibula*.

"Εμπεσεν, *inciderat*, pro ἐνέπεσεν, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐμπίπτω, 3. sing. a. 2. sub. et in 3. pl. ἐμπέσωσι· ἐμπεσεῖν, a. 2. infin. verbi ἐμπίπτω, *incido*, q. v.

'Εμπέσωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ejusd.

'Εμπετανύω, f. ύσω, p. υα, *extendo*: ex ἐν, et πετανύω, id.

"Εμπεττις, Dor. per Sync. et conversionem σ in τ, pro ἐνέπεσσι, 2. sing. a. 2. ind. act. ab ἐμπίπτω, *incido*. Vel est imperf. ab ἐμπέπτω, pro ἐμπίπτεσκε, neglecto augmento. Th. πίπτω, *cado*, a. 2. ἔπεσον, et Dor. ἔπετον.

'Εμπεφυῖα, *implexa*, perf. act. part. f. g. à φύω, p. πέφυκα, æt in m. voce πέφυκα, p. part. πεφυὼς, πεφυῖα, et per Sync. πεφῦσα.

'Εμπεφύκη, *innata est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. cum præt. augmento, pro ἐνπεφύκη, ab ἐμφύω, *innascor*. Alii dicunt esse 3. sing. perf. sub. act. πεφύκω, ῃς, ῃ, pro πεφύκε, per Sync. ut πεφυὼς, pro πεφυκὼς, sed tunc subscribi deberet. Th. φύω, *nascor*.

'Εμπεφυκὼς, et ἐμπεφυὼς, υῖα, ὸς, *implexus*, *affixus*, part. ab ἐμπέφυκα, et in m. voce ἐμπέφυα, perf. act. verbi ἐμφύω. Th. φύω.

'Εμπήγνῡμι, *infigo*, et *concrescere facio*, et ἐμπήγνῡμαι, *concresco*: à πήγνυμι, *figo*, f. πήξω.

'Εμπηδάω, -ῶ, f. ήσω, *insilio*, *irruo*.

'Εμπης, Ion. pro ἔμπας, q. v.

'Εμπιμπλάω, vel -πλάω, seu ἐμπίμπλημι, vel -πλημι, *impleo*, *satio*; f. ήσω, p. ἐμπέπλησα· ex ἐν, et πίμπλημι, id. quod πλήθω. Th. πλέος, *plenus*.

'Εμπίμπρημι, f. ήσω, p. ἐμπέπρησα, *incendo*.

'Εμπίνανται, 3. pl. præs. ind. pass. et ἐμπίνασθαι, præs. inf. verbi ἐμπινάω· et

'Εμπίνη, *imple*, Att. pro ἐμπίπλη, seu ἐμπίνασθι, præs. imperat. verbi ἐμπίνημι· ab eod.

'Εμπιπρασκόμενος, α, præs. part. ab ἐν, et πιπράσκω, *vendo*, perf. pass. πέπρασμαι, a. 1. ἐπράθην. Th. πιπράω, *vendo*.

'Εμπίπτω, *incito*, *invado*; *obvius fio*; f. πεσοῦμαι, p. ἐμπέπτωκα, a. 1. ἐνέπτωσα, a. 2. ἐνέπεσον, f. m. ἐμπεσοῦμαι· ab ἐν, et πίπτω, *cado*: p. πέπτωκα.

'ΕΜΠΙΣ, ἴδος, ἡ, *culicis genus*: q. ab ἐμπίνω, quia sorbet sanguinem ex cute.

'Εμπιστεύω, f. σω, *fido*, *concredo*, *fidei committo*: à πιστὸς, idem quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

'Εμπλᾶκὼν, όντος, *implicatus*, a. 2. part. pass. ab ἐμπλέκω, *implico*, q. v.

'Εμπλάσσω, vel -τω, f. άσω, *illino*, *inspargo*, *obstruo*; *in massam formo*. Th. πλάσσω, *fingo*.

'Εμπλαστὸς, et -αστέος, ὰ, όν, *ad illinendum aptus*: et

'Εμπλαστρὸς, (sub. φαρμακία) vel ἔμπλαστρον, (sc. φάρμακον) *EMPLASTRUM*, compositio ex emplasticis; ἔμπλαστρον, compositionem, ἔμπλαστρα, materiam respiciens. Angl. A PLASTER: ab ἐμπλάσσω.

'Εμπλεὶν, ας, ὰ, *plena*: Ion. ab ἔμπλεως, quod ab ἔμπλεος, idem quod simplex. Th. πλέος, *plenus*.

'Εμπλήμεν, a. 2. opt. m. verbi ἐμπίμπλημι, seu ἐμπίμπλαμι, *impleo*: ut δάμεν, ex δίδημι. Th. πλέος, *plenus*.

'Εμπλίνω, *IMPLICO*, *irrito*, *intexo*: f. ἐμπλίξω, p. ἐμπέπλιχα, a. 1. ἐνέπλιξα, a. 2. ἐνέπλακον, præs. pass. ἐμπλίνομαι, cum dat. perf. pass. ἐμπέπλεγμαι, a. 2. pass. ἐνεπλάκην, a. 2. part. pass. ἐμπλακὴς, ῖσης, p. m. ἐμπέπλοκα· undè ἐμπλοκὴ, *nodus*: ab ἐν, et πλέκω, *necto*.

"Εμπλεος, id. quod πλέος, *plenus*.

'Εμπλοῖα, *innavigo*, *innato*. Th. πλέω, f. πλεύσω.

'Εμπλοῖσιν, *confertim*, *plenè*, adv. ab

'Εμπλόω, *impleo*, *expleo*; f. ώσω, p. ἐμπέπλωκα, a. 1. ἐνέπλωσα, p. pass. ἐμπέπλωσμαι, *impletus fui*:

sor. 1. pass. ἐνεπλήσθην, a. 1. sub. pass. ἐμπλησθῶ· ab ἐν et πλήθω. Th. πλίος.

Ἐμπλησμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *attonitus, stupidus, vecors:* ab ἐμπλήσσω, q. v.

Ἐμπλημίνος, per Sync. pro ἐμπλησάμινος, a. 1. part. m. verbi ἐμπίπλημι, *impleo.* Sunt qui velint dici præs. pass. verbi πλῶμι, ἀ πλήθω. Sed apud Suid. scribitur ἐμπλημίνος, qui præteritum esse innuit, augmento carens. Th. πλίος, *plenus.*

Ἔμπλην, *propè*, adv. ab ἐμπλήθω, vel -άζω, per Sync. pro ἐμπλησάζω, *appropinquo.* Th. πίλας, *propè.*

Ἐμπλήσαιτο, Ion. pro ἐνεπλήσαιτο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐμπλήθω, *impleo;* f. σω. Th. πλίος, *plenus.*

Ἐμπλησθείς, ἐντος, a. 1. part. pass.

Ἐμπλησθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusdem verbi.

Ἐμπλήσσω, vel -ττω, *feriendo irruo, ingruo; obstupefacio.* Th. πλήσσω, *percutio.*

Ἐμπλοκή, ῆς, ἡ, *nodus, implicatio:* ab ἐμπλίκω, *implico.* Th. πλέκω, *necto.*

Ἐμπλόκια, ων, τὰ, *mundi muliebris species crinibus implicata;* item *festum* Athenis.

Ἐμπνέουσις, Æol. pro

Ἐμπνέουσ, οῦσα, a. 1. part. act. et

Ἐμπνευσις, εως, ἡ, *inspiratio:* et

Ἐμπνευστὸς, ὴ, ὸν, *inspiratus:* ab

Ἐμπνέω, et -έω, Poët. *inspiro, spiro,* cum gen. f. πύσω, perf. ἐμπέπνευκα, a. 1. ἐνέπνευσα. Th. πνέω, *spiro.*

Ἔμπνους, et ἔμπνοος, ου, ὁ ἡ ἡ, *spirans, vivus;* acc. ἔμπνουν· ab ἐμπνέω, *inspiro:* ex eod. Th.

Ἐμπνύω, *respiravit,* pro ἐνέπνυσα, 2. sing. a. 1. ind. pass. à πνέω, *spiro, sapio;* p. πέπνυμαι, p. part. πεπνυμένος, *sapiens.* Th. πνέω, *spiro;* f. πύσω.

Ἐμποδίζω, f. ίσω, *pedes implico, impedimento sum:* et

Ἐμπόδιον, ου, τὸ, *impedimentum:* ex ἐν et πῶς.

Ἐμπόδισμα, ατος, τὸ, et -μὸς, οῦ, ὁ, idem et ab iisd.

Ἐμποδοστάω, *impedio,* f. ήσω, p. ἐμπεποδόστακα· à seq. et ἵστημι, στο: et

Ἐμποδοστάτης, ου, ὁ, *qui est impedimento:* ab

Ἐμπόδων, adv. *ante pedes, impedimento; ὁ ἐμπόδων, obvius;* τὰ ἐμπόδια, *præsentia:* ab ἐν et πῶς, *pes.*

Ἔμπροσθεν, *coram,* Dor. ex ἔμπροσθεν, *in conspectu:* ab ἐν, et πρὸ, *ante.* Alii pro πίθω.

Ἐμπρῆσαι, f. ήσω, *efficio in aut extra, infero, induco.* Th. πρήθω, *facio.*

Ἐμπρήσαν, *fecerunt,* pro ἐνέπρησαν, Ion. 3. pl. a. 1. præced.

Ἔμπολὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἐμπολὴ, ἡ, *mercatura, negotiatio.* Th. πολίω, *vendo.*

Ἐμπολάω, et -έω, f. ήσω, *vendo, comparo, emo.* Vide ἐμπολόωντο, Hom. Od. ι. 455. Th. πολίω, *vendo.*

Ἐμπολίμιος, pro ἐμπόλεμος, et ἐμπολεμήϊος, ὁ ἡ ἡ, *bellicus, ad bellum respiciens.* Th. πόλεμος.

Ἐμπολὴ, ῆς, ἡ, et

Ἔμπόλημα, ατος, τὸ, *emptum, comparatum:* ab ἐμπολάω.

Ἐμπολιτεύω, et -εύομαι, *versor in republicâ; administro rempublicam;* item *versor in* · ab ἐν, et πολιτεύω, idem. Th. πόλις, *civitas.*

Ἐμπολόωντο, *sibi comparabant,* pro ἐνεπολῶντο, Ion. 3. pl. imperf. pass. verbi ἐμπολάω, Th. πολίω, *vendo.*

Ἐμπορευσίσσωσι, 3. pl. imperat. præs. pass. verbi

Ἐμπορεύομαι, *nundinor, mercor, lucror,* f. εύσομαι, a. 1. m. ἐνεπορευσάμην, ω, ατο· quod ab ἔμπορος, *mercator:* ab ἐν, et πόρος, *transitus.* Th. πόρω, *transeo,* p. m. πέπορα.

Ἐμπορία, ας, ἡ, *mercatura, negotiatio;* acc. sing. Ion. ἐμπορίην· ab iisd.

Ἐμπορικὸς, ὴ, ὸν, *mercatorius, negotiatorius:* et

Ἐμπόριον, ου, τὸ, *EMPORIUM, forum nundinarium, mercatus:* ab

Ἔμπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, *vector, mercator, viator:* ab ἐν, et πόρος, *transitus.* Th. πόρω, *transeo,* p. m. πέπορα.

Ἐμπορσύνω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐμπεπόρσηκα, *infibulo, conjungo.* Th. πόρω, *fibula.*

ΕΜΠΟΤΣΑ, ης, ἡ, *EMPUSA, spectrum.*

Ἔμπρακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, dicitur de *re quæ fieri conflictque potest, possibilis:* ab ἐν, et πράσσω, *facio.*

Ἐμπρέπειν ἐν ἀνδράσι, *inter homines conspicuum esse, decus inter homines obtinere:* à πρέπω, *decorus sum.*

Ἐμπρήθω, *incendo;* f. ήσω, p. ἐμπέπρησμαι, a. 1. ἐνέπρησα, p. pass. ἐμπρησθήσομαι, a. 1. pass. ἐνεπρήσθην. Th. πρήθω, *uro.*

Ἐμπρῆσαι, *incendisse,* a. 1. inf. act. et

Ἔμπρησον, 2. sing. f. 1. ind. act. ἐμπρήσουν, f. 1. inf. et

Ἐμπρησθὲις, *incensus,* a. 1. part. pass. ejusd.

Ἔμπρησις, εως, ἡ, et ἐμπρησμὸς, οῦ, ὁ, *incensio, incendium:* et

Ἐμπρηστὴς, οῦ, ὁ, *incendiarius:* à perf. pass. verbi ἐμπρήθω, quod videas.

Ἐμπρισθὲις, *sectus,* a. 1. part. pass. ab

Ἐμπρίω, *serrâ incido,* f. ίσω, p. πα, a. 1. pass. ἐνεπρίσθην· ab ἐν, et πρίω, *serrâ seco.*

Ἔμπροσθεν, *coram, antè;* πρόσθεν, idem: cum gen. Th. πρὸ, *antè, coram.*

Ἐμπρόσθιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *anterior:* à præced.

Ἔμπιστος, *pistus, tunsus,* Prov. xxvii. 22. nusquam alibi occurrens. Th. πίστος, f. πίσω.

Ἔμπυευμα, ατος, τὸ, *sputum:* ab

Ἐμπτύω, *inspuo, conspuo,* f. ύσω, p. ἐμπέπτυκα, a. 1. ἐνέπτυσα, cum dat. vel seq. εἰς, perf. pass. ἐμπέπτυσμαι, a. 1. pass. ἐνεπτύσθην, f. 1. pass. ἐμπτυσθήσομαι· ab ἐν, et πτύω, *spuo.*

Ἐμπυρίζω, seu -ρέω, vel ρίω, *incendo;* f. σω et

Ἐμπυρισμὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *incensio:* ab

Ἔμπυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *igne urens, ignitus, igni admotus;* ἐμπυρος, (sc. θῦμα) *holocaustum:* ab ἐν et πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*

Ἐμυθολόγησα, ας, ἡ, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω, *fabulas narro,* f. ήσω· ex μῦθος, *fabula,* et λέγω, *dico.*

Ἔμυον, *mugivi,* a. 2. act. verbi μυκάω, *mugio;* f. ήσω.

Ἐμφαίνουσι, 3. pl. præs. ind. act. ab

Ἐμφαίνω, *repræsento, illustro:* ex ἐν, et φαίνω, *ostendo:* f. φᾶνῶ, a. 1. ἔφηνα, a. 2. ἔφανον, p. πέφαγκα, p. m. πέφασμαι.

Ἐμφανίσασθαι, *valdè manifestè,* superl. ab

Ἐμφανὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, *conspicuus, manifestus;* et hinc ἐμφανίως, Ion. pro ἐμφανῶς, *apertè.*

Ἐμφανίζω, *indico, -as, patefacio, ante oculos pono;* f. ίσω, a. 1. ἐνεφάνισα, a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άνω, 2. pl. ἐμφανίσατε, præs. pass. ἐμφανίζομαι, *appareo;* ἐνεφανίσθην, a. 1. ind. pass. ἐμφανισθῆναι, a. 1. inf. ab ἐμφανὴς, quod ab ἐν, et φαίνω, *ostendo.*

Ἐμφανισμὸς, οῦ, ὁ, *indicium.*

Ἐμφανῶς, adv. *apertè:* ab ἐμφαίνω, q. v.

Ἔμφασις, εως, ἡ, *repræsentatio, species expressa, simulatio:* Latinis et Angl. quoque *Emphasis:* et

Ἐμφατικὸς, seu -αντικὸς, ὴ, ὸν, *significativus, cum emphasi:* Angl. EMPHATICAL. Undè

Ἐμφατικῶς, seu -αντικῶς, adv. *significantèr:* et

Ἐμφατικώτερον, et -αντικώτερον, compar. *significantiùs:* ab ἐμφαίνω. Th. φαίνω, *ostendo.*

'Εμφερὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, *similis*; quod *refert ad aliquid*: ab

* 'Εμφέρομαι, f. ἐνείσομαι, p. ἐνήνεγμαι, *deferor, circumferor, similis sum*. Vide Is. Vos. Resp. ad obj. p. 307. quod ex ἐν, et φέρω, *fero*.

'Εμφιλοτιμῶς, adv. *contentiosè*.

'Εμφοβος, ος, ὁ ἢ ἡ, *perterritus, metu perculsus*: ab ἐν, et φόβος, *metus*. Th. φίζομαι, *timeo*; p. m. ϝιφοβα.

'Εμφορέομαι, -οῦμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *vejleor, satior, fruor*: ab

'Εμφορέω, -ῶ, *importo, infligo*. Th. φέρω, *fero*.

'Εμφράσσω, vel -άττω, f. ξω. p. χα, *obturo, obstruo, infarcio*; ἐμφρέξηται, 3. sing. a. 1. sub. m. à φράσσω, *sepio*, quod videas.

"Εμφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *mentis compos, prudens, sapiens*: ab ἐν, et φρὴν, *mens*.

'Εμφῦής, ἐος, ὁ ἢ ἡ, Poët. *naturâ insitus et ingenitus, naturalis*: idem quod ἔμφυτος, q. v.

"Εμφῦλος, ὁ, ἡ, et ἐμφύλιος, ὁ, ἡ ἡ, *tribulis, intestinus*: ex ἐν, et φυλὴ, *tribus*.

'Εμφὺς, ῦσα, ὐν ὑντος, *inhærens*; a. 2. part. ab ἐνίφυν, νς, ν· ab ἔμφῦμι, *innascor*. Vide in φύω.

'Εμφῦσάω, *afflo, inspiro*; f. ήσω, a. 1. ἐνεφύσησα, ας, ε. Th. φυσάω, *sufflo*.

'Εμφύσημα, ατος, τὸ, *inflatio*; item *inflatum*: à p. pass. præced.

"Εμφῦτος, ὁ, ἡ ἡ, *insitus, innatus*: ab

'Εμφύω, f. σω, p. ἐμπεφῦκα, *ingenero*: ab ἐν, et φύω, *gigno*.

"Εμψῡχος, ὁ, ἡ ἡ, *animatus, spirans, vivus*: ab ἐν, et ψυχὴ, *anima, vita*.

'Εμῶν, vide ἐγώ.

'EN, (pro quo ἐνὶ et εἰν Poët.) Angl. *IN*: regit dat. et significat *quietem*. Vertitur etiam per *cum*, ut ἐν φόβῳ· et *inter*, ut ἐν ὑμῖν· et *propter, ad, apud, de, pro, erga*, pro διὰ, *intra*, etiam et *contra, penes, propè, coram*: imò verò in sacris literis per Hebraïsmum vim omnium præpositionum obtinet. Et ἐν cum acc. pro εἰς. In compositione plerumque significat *in*; interdum *ad, contra, inter*; *augmentum* quoque, et *defectum*.

'Εν, pro ἔνθα, *ibi*; et ἔν, pro ἔνεστι, *licet*.

"Εν, unum, nom. sing. n. g. ab εἷς, μία, ἕν, *unus, a, um*.

'Εν ἁμάξοντι, scil. χρόνῳ, id. est, *alternatim*; *alternis vicibus*.

"Ενα, ας, ἡ, Dor. pro ἕνη, ης, ἡ, *vesperi, serò*. Th. ἕνος, ε, ὁ, *annus*.

'Ενάγλης, ου, ὁ ἢ ἡ, *sacer, piaculo obstrictus*; ὁ ἐν τῷ ἄγιι ἐνίχομενος· ἐναγίς, -ίδος, *mystagogia, initia*.

'Εναγίζω, *justa persolvere, parentare*. Th. ἄγος, ους, τὸ, *veneratio*: et

* 'Ενάγισμα, ατος, τὸ, *parentatio*: et

* 'Εναγισμὸς, οῦ, ὁ, *parentatio*: à præced.

'Εναγκαλίζομαι, *in ulnas recipio, amplector*; f. ίσομαι, a. 1. m. ἐναγκαλισάμην, ω, αῖο, a. 1. part. m. ἐναγκαλισάμενος· ex ἀγκάλη, *ulna*. Th. ἀγκαὶ, *ulnæ*.

* 'Εναγκυλοῦντες βίλη, *tela amentantes*: ab ἀγκύλη, *amentum*.

'Εναγκωνίτης, Att. pro ἐναγκωνίσας, 2. sing. f. 1. ab

'Εναγκωνίζω, *cubito, incumbo, inclino*: ex ἐν, et ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, *cubitus*.

"Εναγχος, *nuper*: ab ἐν, et ἄγχι, *propè*.

'Ενάγω, f. ξω, p. χα, *induco, incito*. Th. ἄγω, *duco*.

'Εναγωνίζεσθαί τινι, *adversari*, seu *resistere alicui*: quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

'Εναγώνιος, ν, *qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus*: ab eod. Th.

'Εναθλίη, f. ήσω, *exercito*: ab ἆθλος.

"Εναιε, *habitabat*, 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, *habito*; f. σω, p. νένακα.

'Εναίρων, præs. inf. act. ab

'ΕΝΑΪΡΩ, *occido, interficio, spolio*; f. ἐρῶ, a. 1. ἤνηρα, a. 1. m. ἠνηράμην.

'Εναλσῖμος, ν, ὁ ἢ ἡ, *fatalis, aliquid portendens, idoneus, decens*, &c. ab ἐν, et αἶσα, ης, ἡ, *fatum, parca, sors*.

'Εναλίγκιος, ν, ὁ ἢ ἡ, *similis*: ab ἐν, et ἀλίγκιος, ὁ ἢ ἡ, idem.

'Ενάλιος, ν, ὁ ἢ ἡ, *marinus, maritimus*; q. d. ἐν ἁλὶ, scil. ὄν ex ἅλς, ἁλός, ἡ, *mare*.

'Εναλλαγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio, immutatio*, Fig. Grammat.

'Εναλλαγμα, ατος, τὸ, *permutatio, pretium*: et

'Εναλλὰξ, *alternatim, vice versâ*: adv. ab

'Εναλλάσσω, *permuto, alterno*; in 1. pl. ἐναλλάσσομεν, f. ξω, p. χα· ab ἐν, et ἀλλάσσω, vel τλω, *muto*.

'Ενάλλομαι, *insilio, pedibus conculco*: ab ἄλλομαι, *salio*.

"Εναλλος, ν, ὁ ἢ ἡ, *varius, diversus*; ἔναλλα, propriè dicuntur ea, *quæ vicissim altera in alterorum naturam migrant*. Th. ἄλλος, *alius*.

'Εναλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐναλίσκω· ab ἐν, et ἁλίσκω, *capio*; f. ἁλόσω, p. ἥλωκα. Att. ἐάλωκα, a. 2. ἥλων, a. 2. inf. ἁλῶναι, a. 2. part. ἁλὼς, ἁλόντος, quod ab ἔλαμαι.

* "Εναμμα, ατος, τὸ, *vitulinum*: ab ἐνάω.

"Εναντα, *contra*, vel pro ἐναντίον· ab ἐν, et ἀντὶ, *coram, apertè*. Th. ἀντὶ, *pro*, &c.

"Εναντι, *coram, antè*; cum gen. ex ἐν et ἀντὶ. Th. ἀντὶ, *pro, contra*, &c.

'Εναντία, ας, *contraria*; ἐξ ἐναντίας, adverbialitèr, *è regione*; f. g. ab ἐναντίος, q. v.

'Εναντίως, adv. *adversùs, contrà*: ab

'Εναντίζιος, ν, ὁ ἢ ἡ, *adversarius*; q. ἐναντίαν βίαν ἔχων, *vim contrariam habens*: ex ἀντὶ, *contra*, et βία, *vis*.

'Εναντιόομαι, -ῶμαι, f. ώσομαι, *adversor*: ab ἐναντίος, quod vide.

'Εναντίον, adv. idem cum ἔναντι, quod vide.

* 'Εναντιοτρεχίαι, *adversarum sum partium, cum hostibus sentio*: ex ἐν, ἀντὶ, et τρέχω.

'Εναντίος, ία, ιον, *contrarius, a, um*: ab ἐν, et ἀντίος, *adversus*. Th. ἀντὶ, *pro*.

'Εναντιότης, ητος, ἡ, *contrarietas*: et

'Εναντίωμα, ατος, τὸ, *adversatio*: ab ἐναντιόομαι, quod vide.

'Εναντίως, adv. *contrariè*: ab ἐναντίος, quod vide.

'Εναντίωσις, εως, ἡ, *repugnantia*: ab ἐναντιόομαι, quod vide.

"Εναξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi νάσσω, *æquo, complano*; f. ξω.

'Εναπεδαικνύατο, Ion. pro ἐναπεδείκνυντο, *se ostendebant*; 3. pl. imperf. pass. ex ἐν, ἀπὸ, et δείκνυμι, *ostendo*.

'Εναπερείδομαι, f. ἐναπερείσομαι, p. ἐναπήρεισμαι, *firmo, innitor*. Vide ἐρείδω.

* 'Εναπεδείκνυμι, *demonstro*: ex ἐν, ἀπὸ, et δείκνυμι.

'Εναποθνήσκω, *morior*: ex ἐν, ἀπὸ, et θνήσκω, *morior*; f. θανοῦμαι.

* 'Εναποκυβεύω, *ludo, ac tesseris committo*. Th. κυβεύω.

* 'Εναπολαμβάνω, *intercipio*: à λαμβάνω.

* Εναπορία, ut ἐναπορίαισι ταῖς ἀνάγκαις, *calamitatibus ultimis*, vel *tormentis immori*.

* 'Εναποτίθημι, *depono*: ex ἐν, ἀπὸ, et τίθημι.

'Ενάρα, ων, τὰ, *spolia, arma*, quia interfectis detrahuntur: ab ἐνείρω, *occido, spolio*.

'Ενάργω, Dor. pro ἐνήργω, 3. sing. imperf. act. ab ἐνεργέω, *operor*, quod vide.

'Εναργίως, *apertè*, adv. ab

'ΕΝΑΡΓΗΣ, ίος, ὁ ἡ ἀ, *clarus, evidens, manifestus:* q. ab ἐν, et ἀργὸς, *albus.*

'Εναρίσιμαι, *delector aliquâ re.*

'Ενάρετος, ε, ὁ ἡ ἡ, *virtutis particeps:* ab ἀρετὴ, *virtus.*

'Εναρέτως, adv. *honestè, cum virtute:* ab eod.

'Ενάρης, ίος, ὁ ἡ ἡ, *execrandus:* ex ἐν, et ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *diræ, præces.* Sic ἐνάρεις, dicl videntur, qui ἐναρεῖς vocantur.

'Ενάρίζω, fut. ίξω, perf. ῖχα, *interficio, spolio:* ab ἐναίρω, idem.

'Εναριθμίω, f. ήσω, *adnumero, curo, æstimo.* Hinc

'Εναρίθμιος, et

'Εναρίθμητος, et

'Ενάριθμος, *annumeratus.* Th. ἀριθμός.

'Εναρίμβροτος, ε, ὁ, *qui cædit mortales, homicida:* ab ἐναίρω, *interficio,* et βροτὸς, *mortalis.*

'Ενάρίξι, 3. sing. a. 1. indic. act. Poët. et Dor. pro ἤναρισεν· ἐναρίξω, 3. sing. f. 1. opt. act. verbi ἐναρίζω.

'Ενάρκησα, ας, ι, a. 1. indic. act. verbi ναρκάω, *torpeo.* Th. νάρκη, ης, ἡ, *torpedo.* Alii leg. ἐνάρκησα.

'Εναρμόζω, fut. όσω, perf. ἐνήρμοκα, *admoveo, accommodo.* Th. ἄρω, *opto.*

'Εναρμόνιος, ε, ὁ ἡ ἡ, *concinnus.*

'Εναρμόττω, Dor. pro ἐναρμόσω, *aptare,* a. 1. inf. act. ab ἐναρμόζω, f. σω. Th. ἄρω, *apto.*

'Εναρξάμενος, a. 1. part. med. ab ἐνάρχομαι *incipio,* q. v.

"Ενάρον, *interfecerunt,* 3. plur. a. 2. act. pro ἔναρον, vel ἤναρον, ες, ε, verbi ἐναίρω, *occido.*

'Εναρφόρος, *spoliator.* pro ἐναρηφόρος· ab ἔναρα, τὰ, *spolia,* et φέρω, *fero.*

'Ενάρχομαι *incipio, auspicor,* fut. ἐνάρξομαι, a. 1. med. ἠνηξάμην, ω, ατο, *incepi;* a. 1. med. part. ἐναρξάμενος· ab ἐν, et ἄρχομαι, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium.*

'Ενάσθην, *habitavi,* a. 1. pass. verbi νάω, inus. pro ναίω, *habito.*

"Ενασσα, *habitandi causâ collocavi,* a. 1. ind. act. Poët. ἐνασσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. Poët. à νάω, pro ναίω, *habito.*

'Ενάτη, *nona,* Poët. pro ἐνάτη· ab ἐννέα, *novem.*

'Εναυδὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *voce præditus, vocalis; vivus, spirans.* Ex ἐν, et αὐδὴ, *vox.*

'Εναυλίζομαι, f. ίσομαι, *diversor.* Th. αὐλὴ, *stabulum, aula.*

'Εναυλισάμενος, *moratus,* ejusd. a. 1. part. m.

"Εναυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *tibiis personans:* ab ἐν, et αὐλὸς, *tibia,* et

"Εναυλος, ε, ὁ, *stabulum.* Th. αὐλὴ, *aula, atrium, stabulum.*

• 'Ενεκθρέψω, *innutrio.*

• "Ενεσσμα, ατος, τὸ, *scintilla, fomes:* ἀπὸ τοῦ ἐνάω, *accendere.*

'Ενεύω, *accendo.* Th. αὔω, idem.

'Ενεφύσησα, f. ἐνεφύσω, p. ἐνεφύσημα, *inserto, immitto, injicio.*

'Ενθαΐς, ΐδος, ἡ, Dor. pro 'Ενθηΐς, nom. prop.

'Εν δὲ, Poët. pro ἐνῆν δὲ, vel ἐνῆσαν δὲ, *inerat* verò, vel *inerant.* Tum ἐν δὲ, Ion. pro ἐνὶ δὲ.

'Ενδεδυμένος, *induti,* perf. part. pass. ab ἐνδύω, *induo.* f. ύσω, p. ἐνδέδυκα. a. 1. ἐνέδυσα· ab ἐν, et δύω, *induo.*

'Ενδέει, ἐνδεῖ, impers. *deest, opus est:* et

'Ενδεέστερον, compar. ab

'Ενδεὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *indigus, egenus:* ab ἐν, et δέω, *opus habeo.*

'Ενδεια, ας, ἡ, *INEDIA, inopia:* ab ἐνδεὴς, q. v.

'Ενδείγμα, ατος, τὸ, *manifestum indicium:* ab

'Ενδείκνῦμι, *indico.* præs. pass. ἐνδείκνῦμαι, σαι, ται, *ostendo,* et in 3. plur. ἐνδείκνυνται, præs. inf. ἐνδείκνυσθαι, f. m. ἐνδείξομαι, præt. pass. ἐνδέδειγμαι, a. 1. med. ἐνεδειξάμην, ω, ατο· ab ἐν, et δείκνυμι, *ostendo.*

'Ενδεικτο, pro ἐνδέδεικτο, *ostensus erat,* 3. sing. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

"Ενδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *undecim:* ἕνδεκατον· ex ἐν, *unum,* et δέκα, *decem.*

'Ενδεκάκις, adv. *undecies,* et

'Ενδέκατος, άτη, ατον, *undecimus:* ab ἕνδεκα.

'Ενδέχεσθαι, Ion. pro ἐνδέχεσθαι, *admittere, probare.* Th. δέχομαι.

'Ενδελεχίσα, Att. pro ἐντελέχισα, ας, ὁ, *perfectio, assiduitas:* ab

'Ενδελεχίω, *continuus sum.*

'Ενδελεχὴς, pro ἐντελεχὴς, *perfectus:* ab ἐντελὴς, *perfectus, integer,* vel ab ἐν, τέλος, et ἔχω.

'Ενδελεχίζω, fut. ίσω, *sum assiduus, continuo,* et

'Ενδελεχισμὸς, οῦ, ὁ, *assiduitas, continuatio,* et

'Ενδελεχῶς, adv. *assiduè:* ab ἐνδελεχὴς, q. v.

'Ενδέξια, adv. *aptè, dextrè:* ab

'Ενδέξιος, α, ον, *qui est ad dextram, prosper, faustus.* Th. δεξιὰ, *dextra.*

'Ενδέομαι, fut. δεήσομαι, *indigeo;* item *illigor; obligor.* Vide ἐνδέω.

"Ενδεσμα, ατος, τὸ, *vinculum,* et

• 'Ενδεσμεύω, idem quod

'Ενδεσμία, ᾶς, ἡ, *illigatio, amentum, vinculum, fasciculus:* ab ἐν, et δεσμὸς, *vinculum,* quod à δέω, *ligo.*

'Ενδέχεται, *licet, fieri potest,* impers. ab

'Ενδέχομαι, q, ται, *admitto, recipio,* f. ἐνδέξομαι, perf. ἐνδέδεγμαι. Hinc ἐνδέχεται, impers. *licet, fieri potest;* ἐνδεχόμενος, *conveniens.* Τὸ ἐνδεχόμενον, *continens.*

'Ενδέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐνδέδηκα, *illigo, implico, adstringo;* item *desum, opus habeo:* ab ἐν, et δέω, *ligo, egeo.*

'Ενδημέω, *incolo,* fut. ήσω, perf. ἐνδεδήμηκα· ab ἔνδημος, *qui manet cum populo suo:* ex ἐν, et δῆμος, *populus.*

'Ενδήμιος τινος, *morbus cuidam populo peculiaris:* ab eod. Th.

'Ενδήμοισι, dat. pl. Ion. ἐνδήμοις, gen. pl. ab

"Ενδημος, ε, *qui in civitate* vel *domi est, domesticus:* ab eod. Th.

'Ενδιάασκον, Ion. pro ἐνδίασκον, 3. plur. imperf. act. verbi ἐνδιάω, *meridior, in loca umbrosa deduco.* Th. ἔνδιος, *meridianus.*

'Ενδιαβάλλω, f. βαλῶ, p. ἐνδιαβέβλημα, *criminor, adversor.*

'Ενδιάθετος, ε, ὁ ἡ ἡ, *internus:* ab ἐν et διατίθημι, quod adeas.

'Ενδιαιθύσσεσθαι, *ludificari,* et

'Ενδιαθρύπτω, *per delicias illudo:* ex ἐν, διὰ, et θρύπτω, *frango,* fut. ψω, q. v.

• 'Ενδιαιτάομαι, *immoror:* ab αἰτάομαι.

• 'Ενδιαιτήσιν γυμνασίαις πολιμικαῖς, *bellicis tyrociniis se probare, ibi decenter et pulchrè agere.*

'Ενδιατρίβω, *immoror:* ex ἐν, διὰ, et τρίβω, *tero,* f. ψω.

'Ενδιαφερτέον, *immorandum,* ejusd. adjectivum verbale.

'Ενδιδάσκω, *doceo, erudio,* f. ξω, p. ἐνδιδίδαχα.

'Ενδιδύναι, *cedere, remittere,* præs. inf. act. ex ἐν, et δίδωμι, *do.*

'Ενδιδύσκομαι, *induor,* cum accus. imperf. ἐνδιδυσκόμην, ω, ετο· est verbum frequentativum verbi ἐνδύομαι, *induor:* ab ἐν et δύω.

'Ενδιδύσκω, *induo.* Th. δύω.

'Ενδίδωμι, f. ώσω, p. ἐνδέδωκα, *in manus trado, præbeo; cedo, remitto.* Th. δίδωμι, *do.*

'Ενδίεσαν, *incitabant,* pro ἐνδίεσαν, 3. pl. imperf. act. ab ἐνδίημι, verbi ἐνδίημαι, *immitto.* Alii volunt esse a. 2. act. 3. plur. ex ἐν, διὰ, et ἵημι, *mitto.* Alii imperf. pro ἐνδίεσαν, ab ἐνδίημαι, (ut ἐνίεσαν, à ἐνίημαι,) pro ἐνδίωσαν, ut sit *insecuti sunt.* Th. δίω.

'Ενδικος, ε, ὁ ἡ ἡ, Poët. pro δίκαιος, *justus:* ab ἐν, et δίκη, *jus.*

'Ενδίκως, adv. *jure, meritò.*

'Ενδίνα, τὰ, *intestina:* ab ἔνδον, *intus.*

'ΕΝΔΙΟΣ, α, ον, *meridianus.* Et ἔνδιον substantivè donitur pro διατρίβω· hinc ἐνδιάω, *meridior.*

'Ενδογενὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *intus genitus.*

'Ενδοθεν, adv. *ex interiori loco*, et
"Ενδαδι, Poët. *intus, in:* ab ἔνδον, idem.
'Ενδεῖ, *INTUS*, Dor. pro ἔνδον, *intus.*
'Ενδοιάζω, f. ἄσω, *dubito:* et indè
'Ενδοιαστμὸς, οῦ, ὁ ἧ ὅ, et ἐνδοιαστὸς, *dubius, incertus*, et
'Ενδοιασμὸς, οῦ, ὁ, et ἐνδοίασις, εως, ἡ, *dubitatio:* ab ἐν, et δοιάζω, *dubito*, à δοὴ, *dubium.* Th. δύο.
'Ενδομάχας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro
'Ενδομάχὸς, οῦ, ὁ, *intus* vel *domi pugnans:* ab ἔνδον, *intus*, et μάχομαι, *pugno.*
'Ενδομυία, ας, ἡ, *supellex:* quæ sunt σπύη ἔνδον μίνουσα.
'Ενδόμησις, εως, ἡ, *pila, moles erecta ad mœnia fulcienda;* ab inus. ἐνδομέω. Th. δέμω, *struo.*
• 'Ενδομυχίω, *intus lateo.*
'Ενδόμυχος, ου, ὁ ἧ ὅ, *intestinus:* ex ἔνδον, *intus*, et μυχὸς, *penetrale.*
ΕΝΔΟΝ, *intus*, adv. et pro ἐν. Hinc ἔνδοθεν, *ex interiori loco*, et ἐνδοῖ, *intus.*
'Ενδοξάζω, *glorifico*, f. άσω, p. ἐνδεδόξασμαι, perf. pass. ἐνδοξάσθην, ης, η, a. 1. pass. ἐνδοξασθῆναι· ab ἐν, et δόξα, *gloria.* Th. δοκέω, *videor.*
'Ενδοξασθῇ, 3. sing. sub. a. 1. pass. ejusd. verbi.
"Ενδοξος, ου, ὁ ἧ ὅ, *nobilis, gloriosus, opinabilis;* ἔνδοξα, τὰ, *res gloriosæ;* in compar. ἐνδοξότερος, in superl. ἐνδοξότατος· ab iisd.
• 'Ενδόξως, adv. *gloriosè.*
'Ενδοσίμων, ου, τὸ, *carminis, orationis* vel *cantionis exordium: incitatio, occasio*, et
'Ενδόσιμος, ου, ὁ ἧ ὅ, *gratuitus*, et
"Ενδοσις, εως, ἡ, *remissio:* ab ἐνδίδωμι. Th. δίδωμι, *do.*
'Ενδότατος, *intimus*, et
'Ενδοτάτω, adv. *intimè*, superl. ut
'Ενδότερος, α, *interior*, et
'Ενδοτέρως, adv. *interiùs*, compar. ab ἔνδον, *intus.*
Ενδρὸν, ου, τὸ, *cor* et *medulla arboris*, et
"Ενδρος, seu -ος, *temo, aratrum:* ex ἐν, et δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus.*
'Ενδρυώδης, ες, ὁ ἧ ὅ, *numerosus:* ab ἐν, et δρυώδης, *quernus.* Th. δρῦς, *quercus.*
'ΕΝΔΥΚΕΩΣ, *prompto animo, diligenter*, Poët. adv. φιλονίμως, ἀζίως.
"Ενδυμα, ατος, τὸ, *INDUMENTUM, vestimentum:* ab ἐνδύω, *induo*, q. v.
"Ενδυμι, idem quod ἐνδύω, a. 2. ἐνδύν, ης, η.
'Ενδυναμόω, *corroboro*, f. ώσω, p. ἐνδεδυνάμωκα, aor. 1. ἐνδυνάμωσα, præs. pass. ἐνδυναμοῦμαι, *invalesco*; imperf. pass. ἐνδυναμούμην, -ῦμην, ύυ, -ῦ, ύυτο, -ῦτο, a. 1. pass. ἐνδυναμώθην· ex ἐν, et δυναμόω, *roboro.* Th. δύναμαι, *possum.*
'Ενδυναστέω, f. ήσω, *auctoritate valeo, primas partes obtineo.* Ex ἐν, et δυναστέω, *potentatum obtineo.*
'Ενδύνω, *irrepo, induco*, f. ἐνδύσω, a. 2. ἐνέδυν, ης, η· ab ἐν et δύω, δύνω, et δῦμι, *subeo.*
"ΕΝΔΥΟ, *celeritèr, ocyùs;* quasi duobus momentis.
'Ενδύσα, *induta*, a. 2. part. f. g. ab ἐνδύς, ύντος, verbi ἔνδυμι. Th δῦμι, vel δύω, *subeo.*
'Ενδυσάμενος, η, ον, a. 1. part. m. et
'Ενδύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. ἐνδύσωσι, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, *induo*, q. v.
'Ενδύστις, εως, ἡ, *amictus:* ab
'Ενδυστύχιος, -ῶ, f. ήσω, *infelix et miser sum in.* Ex ἐν, et δυστυχία, *infelix sum.*
'Ενδύω, (ut et ἐνδύνω, et ἐνδύομαι,) *INDUO*, cum dupl. acc. f. ύσω, a. 1. ἐνέδυσα, a. 1. imperat. ἔνδυσον, άτω, perf. ἐνδέδυκα, perf. pass. ἐνδέδυμαι, part. ἐνδεδυμένος, *indutus*; a. 1. m. ἐνεδυσάμην, ω, ασο, a. 1. imperat. m. ἐνδύσαι, -άσθω· ab ἐν, et δύω, seu δύνω, *subeo, induo.*
'Ενέκαλεν, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi ἐγκάλλω.
'Ενεμβάσιος, a. 1. ind. act. verbi ἐμβιβάζω, *impono*, f. άσω· ab ἐν et βιβάζω. Th. βαίνω, *incedo.*
'Ενεμπεσάμην, ω, ασο, *graviter interminatus sum*, a. 1. med. verbi ἐμβιμάομαι, *fremo.* Th. βρέμω, idem.
'Ενεγγυάμαι, *spondeo:* ab ἐν, et ἐγγύη, *sponsio.*
'Ενεγγύασα, *spopondi*, ejusd. a. 1. Ion. pro ἐνεγγύησα.
'Ενεγγυς, adv. *propè.* Ex ἐν et ἐγγύς.
'Ενέγκαι, *tulisse*, a. 1. infin. act. ἐνέγκας, a. 1. part. ab ἤνεγκα, a. 1. ind. act. ἐνέγγανεν, 3. pl. a. 1. m. Ion. ἐνεγκάσθαι, a. 1. inf. m. ἐνεγκάσω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, *fero*, f. οἴσω.
'Ενεγκᾶν, a. 2. inf. act. ab
'Ενεγκον, a. 2. ind. act, ἐνεγκὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. ab inus. ἐνέγκω.
'Ενέγκω, inusitatum thema, à quo φέρω mutuatur futurum 2. ἐνέγκω, unde aorist 2. ἤνεγκον; mutuatur inde aorist. 1. ἤνεγκα.
'Ενέδιδε, 3. sing. imperf. act. quasi à ἐνδίδω. Vide ἐδίδεν.
'Ενέδρα, ας, ἡ, *insidiæ:* et indè
'Ενεδρεύω, *insidior*, cum acc. fut. εύσω, p. ἐνεδρεύκα, a. 1. ἐνεδρεύσα, imper. ἐνέδρευσον, άτω· ab ἐνέδρα, q. ex ἐν, et ἕδρα, *sedes.* Th. ἵζομαι, *sedeo.*
'Ενέδρον, ου, τὸ, idem ac ἐνέδρα, q. v.
'Ενέδρος, ου, ὁ ἧ ὅ, *inquilinus.* Ab ἐν, et ἕδρα, *sedes.*
'Ενέδυ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἔνδυμι.
'Ενέδυσα, ας, ε, et in 3. pl. ἐνέδυσαν, a. 1. indic. act. verbi ἐνδύω, *induo*, q. v.
'Ενέιναμαι, ας, ε, pro ἔνημαι, seu ἤνεγμαι, a. 1. ind. act. verbi ἐνέκω, pro ἐνίγκω, inus. Th. φέρω, *fero.*
'Ενέιπειν, Poët. et Ion. pro ἐνεῖπεν, 3. sing. indic. a. 1. vel perf. act. verbi ἐνίπω, *immitto:* ab ἐν, et ἵημι, *mitto.* Th. ἵω, *mitto, statuo, induco.*
'Ενειδὴς, ἐντος, *dilutus, infusus*, a. 1. part. pass. ἐνείδημαι, a. 1. inf. pass. ab ἐνίπω. Vide ἐνίπασιν.
'Ενείκαμαι, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi ἐνείκω, *impono*, f. ώσω, p. ἐνήνεμαι, a. 2. opt. ἐνήνοιμι· ab ἐν, et οἴκω, *sum:* vel a. 2. opt. act. ab ἐνίπω, *immitto:* facit enim ἵημι, in a. 2. opt. act. εἶην, ut τίθημι, θείην.
"Ενεικα, Poët. pro ἕνεκα, *propter*, q. v.
'Ενείκαμεν, ας, ε, *attuli*, a. 1. indic. act. Poët. pro ἤνεγκα· ἐνείκαμεν, a. 1. inf. act. sed ἐνέκαμεν, 3. sing. a. 1. opt. act. ἐνέκαιμι, a. 1. part. act. ἐνέκαντε, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐνέκαμαι, inus. pro φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.
'Ενέκασσε, *intulisset*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ἐνέκαιμι, *ferat*, 3. sing. a. 1. sub. ab eod. Th.
'Ενειλίω, -ῶ, *INVOLVO*, f. ήσω, a. 1. ἐνείλησα, præt. ἐνείλαμαι· ex ἐν, et εἰλέω, *VOLVO.*
'Ενειλινδέω, -ῶ, f. ήσω, *volvo, voluto in.* Ex ἐν, et ἀλινδέω, *verso.*
'Ενειμαν, ας, ε, et in 3. pl. ἔνειμαν, *distribuerunt*, a. 1. ind. act. verbi νέμω, *tribuo*, f. νεμῶ, p. νένεμηκα, p. m. νένεμαι.
'Ενειμεν, 1. pl. præs. ind. Poëtæ pro ἐνεμεν· ab
'Ενειμι, *insum*, ἔνεσι, (et per Apoc. Ion. ἔνι,) pro ἐστὶ, *est*; τὰ ἐνόντα, præs. part. neut. g. pl. num. *quæ penes non sunt:* ab ἐν, et εἰμὶ, *sum.*
'Ενεὶς, ἐντος, *qui misit*, et in f. g. ἐνεῖσα, et in neut. g. ἐνὲν, a. 2. part. act. verbi ἐνίημι· q. ab ἐν, et ἵημι, *mitto*, f. ἥσω, p. εἶκα, a. 2. ἦν.

'Ενῆσθαι, perf. inf. pass. ab ἐνίημι, immitto; interdum ab εἰμί, seu ἐνίνημι. Th. ἵω· perf. pass. εἷμαι.

"Ενεισι, insunt, 3. pl. præs. ind. ab ἔνειμι, insum. Th. εἰμί, sum.

'Ενέηχεν, Ion. pro ἐνῆχε, 3. sing. imperf. ab ἐνέχω, in animo habeo.

'Ενέηχθεν, latus sum, Ion. pro ἠνέχθην, a. 1. ind. pass. undè part. a. 1. ἐνεγθὲς, verbi ἐνάνω, Ion. pro φέρω, f. οἴσω, fero.

"ΕΝΕΚΑ, et ἕνηκεν, et Poët. εἵνεκα, εἵνηκεν, et ἕνεκεν, propter, causâ, adv. regit gen. ἕνεκα σῆ, tui causâ: interdum subauditur, ut τῆς ἀρετῆς· pro ἕνεκα τῆς ἀρετῆς· οὗ ἕνεκα, finem significat; ex quibus οὕνεκα, quia, ut τοὔνεκα, ex τῦ ἕνεκα, hujus rei causâ, quapropter.

'Ενέκειτο, inerat, 3. sing. imperf. ab ἔγκειμαι· quod ab ἐν, et κεῖμαι, jaceo, f. κείσομαι.

'Ενεκολάπτετο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐγκολάπτω, insculpo. Th. κολάπτω, tundo, f. ψω· perf. pass. κεκόλαμμαι, ψαι, ται.

'Ενεκεντρίσθην, ης, ην, insitus fui, a. 1. ind. pass. ab ἐγκεντρίζω, insero, f. ἴσω, perf. ἐγκεκέντρικα· ab ἐν, et κέντρον, stimulus. Th. κεντέω, pungo.

'Ενεκέοντο, pro ἐνεκέοντο, 3. pl. imperf. act. verbi ἐγκυτέω.

'Ενεκοπτόμην, impediebar, imperf. pass. ab ἐγκόπτω, impedio, f. ψω, p. 1. ἐκόπφθα, p. ἐγκέκοφα· ab ἐν, et κόπτω, scindo.

'Ενεκότει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγκοτέω, odio habeo. Th. κότος, ira vetus.

'Ενέκοψα, ας, ε, a. 1. ind. act. Vide ἐνεκοπτόμην.

'Ενέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐγκρύπτω, condo, intego, p. ἐγκέκρυφα. Th. κρύπτω, occulto. f. ψω, p. κέκρυφα.

'Ενκλῖον, referendum, adj. verbale, à φέρω, fero; perf. pass. ἔνεγμαι, ξαι, κται.

'Ενέκυρσα, inciili, et in 3. pl. ἐκύρσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκύρω. Vide ἐγκύρσας. Alii per Sync. dici volunt pro ἐνεκύρσαν.

• 'Ενελαύνω, agito, Pind. Pyth. Od. γiii, 11. ab ἐν et ἐλαύνω.

'Ενελίσσων, 3. sing. q. 1. ind. act. verbi ἐλλίσσω, qu. ab ἐν, et λισσαίνω, pinguefacio. Th. λίσσος, ους, τὸ, pinguedo.

'Ενέμενε. Vide in ἐνίσσω.

'Ενεμήθην, a. 1. ind. pass. ab ἐν, et νέμω, tribuo, pasco, f. νεμῶ, p. νενέμημαι, a. 1. ἐνεμήθην.

'Ενέμοντο, depascebantur, 3. plur. imperf. pass. ejusd. verbi.

'Ενεμφύομαι, innascor. Th. φύω, nascor.

'Ενενίσσετο, pro ἐνενίσσετο, ηονα-ginta: ex ἐννία, novem, et εἴκοσι, viginti.

'Ενενῆτο, cogitaret, Ion. pro ἐνοέοιτο, per contr. 3. sing. plusq. p. pass. verbi νοέω. Th. νόος, νῦς, mens.

'Ενένωτι, Attic. redupl. pro ἤνωτι, 3. sing. imperf. act. verbi ἐνίνω, idem quod ἐνίσσω, dico. Th. ἔσω, idem.

'Ενενῶμεν, cogitabamus, 1. plur. imperf. act. verbi ἐννοέω, et

'Ενενόμενος, per contr. Ion. pro ἐνενοήμενος, 3. pl. perf. ind. act. ab ἐν, et νέω, cogito. Th. νόος.

'Ενενόηντο, cogitaverant, pro ἐνενόητο, 3. pl. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

'Ενεξουσιάζομαι, f. άσομαι, p. ἐνεξουσίασμαι, mihi potestatem assumo.

'Ενεός, ὰ, όν, mutus, surdus, stultus.

'Ενεοττοκοῦσαν, 3. sing. a. 1. ind. med. à νεοττοκέομαι, pullos excludo: à νεοττὸς, οῦ, ὁ, pullus, et ποιέω, facio.

'Ενεοχμεν, innovavit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi νεοχμόω, -ῶ, innovo: à νέοχμος, novus. Th. νέος.

'Ενεπάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ab ἐμπάγνυμι, infigo: ab ἐν, et πήγνυμι, seu παγόω, compingo, f. ξω.

'Ενέπαιζον, illudebam, imperf. act. et

'Ενέπαιξα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi ἐμπαίζω, illudo, f. ξω, p. ἐμπέπαιχα· ab ἐν et παίζω.

'Ενεπαίχθην, a. 1. pass. ejusd. verbi.

'Ενέπαξεν, infixit, Dor. pro ἐνέπηξεν, 3. sing. a. 1. indic. act. ab ἐμπήγνυμι, f. πήξω.

'Ενεπασσεύετο, Ion. pro ἐνεπασσεύοντο, 3. plur. plusq. p. pass. verbi πασσεύω, vel πασσέω, fibulis astringo. Th. πάσσα, fibula.

'Ενέπεσον, ecciderunt, 3. pl. a. 2. indic. act. verbi ἐμπίπτω. Vide πίπτω, cado.

'Ενεπετάννυς, extendebas, 2. sing. imperf. act. verbi ἐμπετάννυμι.

'Ενεπήγετο, 3. sing. imperf. act. verbi ἐμπήγνυμι, infigo: ab ἐν, et πήγνυμι, f. ξω, compingo. Desinentium in -γνύω, vel -γνῦμι, tempora formantur à finitis in -γω.

'Ενεπλήσθησαν, 3. plur. a. 1. pass. verbi ἐμπλήθω, impleo, f. σω, p. ἐμπέπλησμαι, a. 1. ἐνεπλήσθην· ab ἐν, et πλήθω, repleo. Th. πλέος.

'Ενέπνευσαν, 3. plur. a. 1. act. ab ἐμπνέω, inspiro: ab ἐν, et πνέω, spiro, f. πνεύσω.

'Ενεπνύσθη, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἔμπνυμαι, respiro, revivisco: ab iisd.

'Ενεπόδιζον, impediebant, 3. plur. imperf. act. verbi ἐμποδίζω· ex ἐν et πῶς.

'Ενεποίησαν, duxerunt, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἐμποιέω, facio in. Th. ποιέω, facio.

'Ενέποισιν, Dor. pro ἐνίσσουσι, dicunt, vocant, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐνίσσω, dico.

'Ενέπρηθεν, incendebant, 3. pl. imperf. act. et

'Ενέπρησα, ας, ε, incendi, a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, incendo, f. πρήσω, p. ἐμπέπρησμαι. Th. πρήθω, uro.

'Ενέπνῦσα, ας, ε, inspui, a. 1. ind. act. ἐνεπτύσθην, a. 1. pass. ab ἐμπτύω, inspuo, f. ύσω, p. ἐμπέπτυσμαι· ex ἐν, et πτύω, spuo.

'Ενέπω, insequor: ab ἕπω, sequor, et

'Ενίσσω, et Poët. ἐνίεπω, dico, cano, item calumnior; et

'Ενίσσων, alloquens, ejusd. præs. part. ab ἐν, et ἔπω, dico; a. 1. εἶπα.

'Ενεργάζομαι, facio in, ingenero: ab ἐνεργάζομαι, operor. Th. ἔργον.

'Ενέργαια, ας, ἡ, actio, efficacia: et

'Ενεργία, -ᾶς, operor, intus efficio, ago, f. ήσω, perf. ἐνήργηκα, præt. pass. ἐνήργημαι, a. 1. ἐνήργησα, imperf. pass. ἐνεργήμην, -άμην, ἴω, -ῶ, ἴσο, -ῶσο· ab ἐνεργὸς, efficax. Th. ἔργον, opus.

'Ενεργῆ, pro ἐνεργία, acc. sing. ab ἐνεργὸς, q. v.

'Ενέργημα, ἄτος, τὸ, affectus, operatio, facultas: à 1. pers. perf. ind. pass. verbi ἐνεργέω, operor, q. v.

'Ενεργὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, efficax. Th. ἔργον, opus.

'Ενεργητικὸς, ἡ, όν, activus, a, um: ab ἐνεργὸς, quod ab ἔργον.

'Ενεργὸς, ῦ, ὁ ἡ ὁ, operator, efficax: qu. ὁ ἐν ἔργῳ ὤν.

'Ενεργῶς, efficaciter, adv. ab ἐνεργὸς, q. v.

"Ενερθε, et ἔνερθεν, infrà, adv. ab ἐν, et ἴρα, ας, ἡ, terra.

• "Ενερε, mortui, manes, INFERI, dat. pl. Ion. ἐνέεσσι· ab iisd. et

'Ενέρτερος, inferior, per Sync. pro ἐνέρτερος, compar. ab ἔνερος, inferus.

'Ενέρχεσθαι, Poët. pro ἰσέρχεσθαι, et id pro εἰσέρχεσθαι, intrare, ingredi. Th. ἔρχομαι, venio.

"Ενεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi ἐνίημι· ab ἐν, et ἵημι, mitto; a. 2. ἧν. Alii volunt esse imperf. ab ἔνημι, et per Systol. dici pro ἐνῆσαν.

'Ενεσία, ας, ἡ, consilium: ab

'Ενεσις, ιος, ἡ, immissio: ab ἐνίημι, immitto, quod ex ἐν et ἵημι, mitto.

'Ενέσσει, per Sync. pro ἐνίσσει, 3. sing. f. 1. ind. ab εἰμί, sum.

'Ενέστανεν, 3. sing. plusq. p. pass.

verbi ἐνράζω, *instillo*, f. ξω. Th. ῥάζω, *stillo*.

'Ενιτῶτος, Ion. pro ἐνετῶτος, gen. sing. ab ἐνεστὼς, q. v.

'Ενιστημάμην, a. 1. ind. m. verbi ἐνίστημι· ab ἐν, et ἵστημι, *sto*, f. στήσω, a. 2. ἔστην.

"Ενεστι, *inest*. Th. εἰμὶ, *sum*.

'Ενεστὼς, ῶτος, ὁ & τὸ, *præsens*; dat. sing. ἐνεστῶτι, p. part. per Crasin pro ἐνεστηκὼς· ab ἐν, et ἵστημι, *sto*, f. στήσω· a. 2. ἔστην.

'Ενετελάμην, ω, ατο, a. 1. indic. med. verbi ἐνετέλλομαι, *mando, jubeo*, cum dativo, f. ἐνετελῶμαι, p. m. ἐντέταλμ· ab ἐν et τέλλω, pro φροντίσεσθαι.

'Ενέτη, ης, ἡ, *fibula*: ab ἐνίημι, *injicio*: ab ἐν, et ἵημι, *mitto*.

'Ενετία, ας, ἡ, propr. nomen urbis, *VENETIA*,

• 'Ενετοερενῶν, ῶσα, *rotundo*: ab ἐν et τορενῶν.

'Ενετὸς, ἡ, ὁ, *VENETUS*.

'Ενεύγχανεν, ες, ε, imperf. verbi ἐνευγχάνω, *adipiscor*: ab ἐν, et εὐγχάνω, fut. εὐξομαι, *sum*; a. 2. ἐύγχον.

'Ενευλιξι, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐνευλίσσω, *involvo*, f. ξω, p. ἐνευτύλιχα· ab ἐν, et εὐλίσσω, *in modum culcitræ convolvo*, quod à τύλη, *culcitra*. Th. τέλος, *callus*.

'Ενέυχον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi ἐνευγχάνω, *occuro alicui, interpello*, fut. ἐνεύξομαι. Th. εὐγχάνω, *sum*.

'Ενεῦδεν, Dor. pro ἐνίδων, *in aliquo loco dormire*, præs. inf. act. ab ἐν, et εὕδω, f. εύσω, *dormio*.

'Ενευλογίω, *benedico*, f. ήσω, perf. ἐνευλόγημα, fut. 1. pass. ἐνευλογηθήσομαι· ex ἐν et εὐλογίω. Th. λέγω, *dico*.

'Ενεύρων, *naţârunt*, 3. plur. a. 1. act. verbi νέω, f. νεύσω.

'Ενεφάνσα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Ενεφανίσθη, et in 3. pl. ἐνεφανίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐμφανίζω, *conspicuum me exhibeo, indico, ostendo*, f. ίσω, a. 1. ἐνεφάνισα· imperat. ἐμφανισθὶν, άτω, a. 1. inf. pass. ἐμφανισθῆναι.

'Ενεφορίετο, *satiabatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐμφορέομαι, *repleor*: quod ab ἐμφορέω, *importo*. Th. φέρω, *fero*.

'Εξέφραξαν, *obstruxerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. à φράσσω, *obturo*, fut. ξω.

'Ενέφυν, υς, υ, a. 2. et part. ἐμφὺς, *inhærens*: ab ἐμφύομι, *adhæreo*. Th. φύω.

'Ενεφύσησα, ας, ε, aor. 1. indic. act. verbi ἐμφυσάω, *afflo*, fut. ήσω, perf. ἐμπεφύσηκα· ab ἐν, et φυσάω, *flo*.

'Ενιχ', pro ἕνεκα, ob sequentam aspirat. *propter, gratiâ*.

'Ενεχάραττον, ες, ε, *insculpebam*, imperf. ind. act. verbi ἐγχαράττω. Th. χαράσσω, vel χαράσσω, *sculpo*.

'Ενέχεα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, *infundo*: ex ἐν, et χέω, *fundo*, f. χέσω, et χεύσω, a. 1. ἔχευσα, et ἔχεα.

'Ενεχέρσω, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, *molior*, fut. ήσω, a. 1. ἐνεχείρησα, ας, ε· ab ἐν, et χεὶρ, *manus*.

'Ενέχεσθαι, *detineri, implicari*: ab ἐν et ἔχω.

'Ενεχθέσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi φέρω, *fero*, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, a. 1. pass. ἠνέχθην, a. 1. imperat. ἐνέχθητι, in opt. ἐνεχθείην, et in sub. ἐνεχθῶ.

'Ενεχθῆναι, aor. 1. infin. pass. ejusd.

'Ενέχεας, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐγχέαβω, vel ἐγχεάω, *infligo*: ab ἐν, et χρέω, *commodo*.

'Ενεχυράζω, f. άσω, *pignoror, pignora capio, loco pignoris accipio* vel *aufero; oppignoro*: ab ἐνέχυρον, *pignus*, q. v.

'Ενεχύρασμα, ατος, τὸ, *pignus, oppignoratum*; et

'Ενεχυρασμὸς, οῦ, ὁ, *pignoratio, pignus*: à perf. pass. anteced. verbi.

'Ενέχυρον, ου, τὸ, *pignus, arrhabo*, q. d. quo aliquid tutum redditur: ab ἐχυρὸς, *tutus*

'Ενέχω, *immineo, insto*, cum dat. f. ἐνέξω· imperf. ἐνεῖχον, ες, ε· præs. pass. ἐνέχομαι, *teneor, implicor, obstringor, obnoxius sum*: ab ἐν et ἔχω.

• 'Ενίαιρος, *suspensus, animi dubius*.

"Ενη, ης, ἡ, *novilunium*. Th. ἔνος, ου, seu ἕνος, vel ἔνεος, ου, ὁ, *annus*.

'Ενηδυήριον, ου, τὸ, *locus amœnus in quo juvenes voluptatibus indulgent*: ex ἐν, et ἁδυήριον, *locus amœnus*. Th. ἅδω, *pubes*.

'Ενήδρευον, *insidias collocabam*, Imperf. verbi ἐνεδρεύω, *insidior*.

'Ενήεια, ας, ἡ, *benignitas, mansuetudo*: ab ἐνεός.

'Ενῆεν, Poët. pro ἐνῆν, *inerat*, imperf. ab ἔνειμι, *insum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

'Ενηΐος, *placidæ*, gen. sing. ab

'Ενηὴς, ἐος, ὁ & ἡ, *benignus, placidus, mitis*: ab ἰδὲ, ἴλος, *bonus*.

'Ενήθησαι, *immissum esse*, a. 1. inf. pass. ab ἐνίεθην, a. 1. pass. verbi ἐνίημι, *immitto*: ab ἐν, et ἵημι, *mitto*.

'Ενῆκα, ας, ε, *immisi*, a. 1. indic. act. ejusd.

'Ενήμενος, η, ον, *insidens*, præs. part. ab ἐνῆμαι· qu. ex ἐν, et ἧμαι, *sedeo*.

'Ενημμένος, η, ον, *alligatus, annexus*; item *indutus*, part. perf. pass. ab ἐνάω·ομαι. Th. ἄνω, *necto*.

• 'Ενημερεύω, *pluribus inhians*.

'Ενῆν, imperf. verbi ἔνειμι, *insum*: ab ἐν, et εἰμὶ, *sum*.

'Ενήνθα, *florui*, p. m. verbi ἐνανθάω· ex ἐν, et ἄνθος, *floreo*, f. ήσω, p. m. ἤνθα, et inserto ε, ἤνθεα. Th. ἄνθος, ους, τὸ, *flos*.

'Ενήνοχα, *tuli*, præt. med. Att. verbi φέρω, *fero*, fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, præt. med. ἤνοχα, et Att. ἐνήνοχα.

'Ενήρανεν, *interfecit*, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐναίρω, *occido*, fut. αρῶ, a. 1. ἤνηρα· ab ἐν, et αἴρω, *tollo*.

'Ενηρξάμην, ω, ατο, *incepi, inchoavi*, a. 1. m. ab ἐνάρχομαι, *incipio*. Th. ἄρχω, *initium*.

"Ενησα, *nevi*, a. 1. ind. act. à νέω, *neo*, f. νήσω, p. νένησα.

'Ενῆσαν, *inerant*, 3. plur. imperf. verbi ἔνειμι, *insum*; imperf. ἐνῆν. Th. εἰμὶ, *sum*.

'Ενήσων, *jaculatum esse*, fut. inf. ab ἐνίημι, fut. ἐνήσω· ab ἐν, et ἵημι, *mitto*.

'Ενηχίω, -ῶ, *insono, inculco*, et pass. ἐνηχέομαι, *doceor*: ab

'Ενηχὴς, ὲς, ὁ & ἡ, *sonans, sonorus*: ab ἐν, et ἠχὲς, *sonus*.

"Ενθ', pro ἔνθα, *hìc, illic*, et Dor. ἔνθι, pro ἐκεῖ, Att. pro ἐκεῖ, *veni*.

"ΕΝΘΑ, adv. *hìc, ibi, illic, ubi, tum*; ἐνταῦθα, idem; ἔνθα μὲν, ἔνθα δὲ, *hìc, illic*.

'Ενθάδὶ, et Att. ἐνθαδὶ, *hìc, huc, illic*; et

"Ενθάκις, *tunc, ibi*: ab ἔνθα.

• 'Ενθάλπω, *foveo*. Th. θάλπω, f. ψω, idem.

"Ενθαπερ, *ubi*: ab ἔνθα.

'Ενθαῦτα, Ion. pro ἐνταῦθα, *hìc, tunc*, q. v.

'Ενθεάζων, *divino spiritu afflatum esse*: ab ἔνθεος, *in quo Deus est*. Th. Θεὸς, *Deus*.

'Ενθεμα, ατος, τὸ, *insitum*, et

'Ενθέμεν, ἐνθέμεναι, Ion. et Dor. pro ἐνθεῖναι, *inserere*, a. 2. inf. act. ἐνθέμενος, a. 2. part. med. ab ἐν, et τίθημι, *pono*, fut. Θήσω· aor. 2. ἔθην.

"Ενθεν, ἐνθενδε, et ἐνεῦθεν, *hinc, illinc*, adv. de loco. Th. ἔνθα, *hìc, illic*.

"Ενθεσο, pro ἐνέθεσο, seu ἐνέθου, *imposuisti*, 2. sing. a. 2. ind. m. Vel est a. 2. imperat. m. Ion. pro ἔνθετο, verbi ἐνατίθημι, *concipio*: ab ἐν, et τίθημι, *pono*.

"Ενθεος, ου, ὁ & ἡ, *numine afflatus, divinus*: ab ἐν et Θεὸς.

"Ενθες, *impone*, a. 2. imperat. act. verbi ἐνίθημι, *impono*; a. 2. ἐνίθην.

"Ενθεος, ου, ὁ, ἡ, *impositio manuum*; et

"Ενθετος, ου, ὁ, ἡ, *insitus*: ab ἐνίθημι.

'Ενθιῦτον, Ion. pro ἐντεῦθεν, *hinc, illinc.*

"Ενθῃς, Dor. pro ἴλθῃς, *veneris*, 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἔρχομαι, *venio*. Sic ἴνθω, Ion. pro ἴλθω, 3. sing. a. 2. opt. act.

'Ενθορίαι, *insilio*, ut admissarius: ab ἐν, et θόρω, seu θορίω, *salio*.

"Ενθορον, *insilui*, pro ἐνίθορον, a. 2. ejusd. act.

"Ενθυ, vel pro ἐνίθυ, 2. sing. a. 2. ind. med. Att. ab ἐνθίημι, vel est a. 2. imperat. m. ab ἐν, et σίθημι, *pono*.

"Ενθυς, per contract. pro ἔνθεος.

'Ενθουσιάζω, seu -άω, f. άσω, p. ασα, *fanatico*, seu *divino furore agor, numine afflor*: ab ἔνθεος.

'Ενθουσιασμὸς, οῦ, ὁ, et ἐνθουσίασις, εως, ἡ, *fanaticus*, seu *divinus afflatus*. Angl. ENTHUSIASM: et

'Ενθουσιάστης, ου, ὁ, *numine afflatus, fanaticus*. Angl. AN ENTHUSIAST; et

'Ενθουσιαστὸς, ὁ ἡ ὁ, *numine afflatus, fanaticus*; item activè, *furore corripiens*: à perf. pass. anteced. verbi. Angl. ENTHUSIASTIC.

'Ενθουσῶσα, ως, ἡ ἡ ὁ, idem: ab ἔνθεος. Th. θύω.

'Ενθρίψασθαι, *inserere*, a. 1. inf. m. ἐνθρίψασθε, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἐνθρίφω, idem quod τρίφω, *alo*, f. θρίψω, a. 2. ἔτραφον, præt. m. τέτροφα.

'Ενθρονίζω, *in throno loco*; et -ίζομαι, *in throno sedeo*; ἐνθρονίσθην, a. 1. pass. ab ἐν, et θρόνος, quod à θράω, *sedeo*.

'Ενθρύπτω, f. ψω, *imminuo, intero*; a. 1. act. ἐνέθρυψα. Th. θρύπτω.

'Ενθῡμέομαι, -οῦμαι, *cogito, mente agito* et *verso*, f. ήσομαι, p. ἐνθεύμημαι, a. 1. pass. ἐνεθυμήθην, ης, η· ab ἔνθυμος, *qui est animo præsenti*. Th. θυμὸς, *animus*.

'Ενθυμήθησαν, a. 1. inf. pass. ἐνθυμηθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. à præced.

'Ενθύμημα, ατος, τὸ, *cogitatio, conceptus animi, sensum*: *ENTHYMEMA*, syllogismus; et

'Ενθύμησις, εως, ἡ, *cogitatio, commendatio*: à perf. pass. ejusd.

'Ενθυμία, ας, ἡ, *cogitatio*; et

'Ενθύμιον, ου, τὸ, idem, *et id quod in animo versatur*; et

'Ενθύμιος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui in animo est, et de quo cogitamus*; et

'Ενθυσιάσμα, -ῦσμα, *irascor*: ab ἐνθυμέομαι.

"Ενθῡμος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui est animo præsenti* (cui ἄθυμος oppon.) ab ἐν, et θυμὸς, *animus*.

'Ενθῡμίω, *ad iram provoco*.

'Ενθυσιάζω, f. άσω, p. ἐνθυσίασμα, *sacrifico*: ab ἐν, et θυσιάζω. Th. θύω.

"Ενθω, *veniam*, Dor. pro ἴλθω, a. 2. sub. act. Sic ἐνθὼν, *veniens*, Dor. pro ἐλθὼν, *profectus*, a. 2. part. act. verbi ἔρχομαι, *venio*; f. ἐλεύσομαι.

'Ενθωρᾱκισμένος, *thorace indutus, loricatus*. Th. θώραξ, *lorica*.

"Εν, per Apoc. Ion. pro ἔνεστι, *licet*, vel pro ἔνεσι, *insunt*: ab ἔνειμι, *insum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

'Εν, *in*, Poët. pro ἐν.

'Ενὶ, *uni*, dat. sing. ab εἷς, μία, ἕν, *unus, a, um*.

'Ενιαύσιον, adv. *quotannis*; et

'Ενιαυσιαῖος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, *anniculus, anniversarius*; et

'Ενιαύσιος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, *annuus, anniversarius*: ab

'ΕΝΙΑΥΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *annus*, q. d. ἀφ' οὗ ἐν ἐαυτῷ ἴτναι. Indè ἐνιαυτίζω, *annum alicubi ago*.

'Ενιαχῆ, adv. *nonnullis in locis*, aut *partibus*, id. quod

'Ενιαχοῦ, adv. *alicubi*. Th. ἔνιοι, *aliqui*.

'Ενίδειν, a. 2. inf. act. ab ἐνίδω. Th. ἴδω, *video*.

"Ενιδρις, ιος, ἡ, *lutra*; credo legend. ἔνυδρις, διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quòd in aquâ vivat.

'Ενίδων, ᾱ, ὁ. 2. part. act. verbi ἐνίδω. Th. ἴδω.

'Ενίει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐνίημι, tanq. ab ἐνίεω. Th. ἵημι, *mitto*, vel ἴω.

"Ενιεν, *inii*ε, 3. sing. ab ἔνιον, ες, ε, a. 2. verbi ἐνῖμι· ab ἐν, et εἶμι, *eo*.

'Ενίεναι, præs. inf. ut et ἐνιὲς, præs. part. et

'Ενίετε, *immittite*, 2. pl. imperat. præs. ab ἐνίημι, ἐνίεω· ab

'Ενίημι, *immitto, injicio*. Th. ἵημι vel ἴω, *mitto*, imperf. ἵην, a. 2. ἧν.

'Ενῆκα, pro ἐνίκησα, *vincebam*, 3. sing. imperf. act. et in 3. pl. ἐνῆκον, pro ἐνίκων, verbi νικάω, *vinco*, f. ήσω, p. νενίκηκα.

'Ενιπάσθε, *repone*, pro ἐγκαθέδρευε, vel ἐγκαθέδρευε, Poët. et Ion. a. 2. imperat. m. verbi ἐγκαθέζομαι, quod ex ἐν, κατὰ, et σίθημι, *pono*.

'Ενιπλάω, *infringo*: ab ἐν Poët. pro ἐν, et πλάω, *frango*.

"Ενιπος, ου, ὁ ἡ ὁ, *humidus*. Th. ἰκμὰς, *humor*.

'Ενιπτάμαι, -ῦμαι, *intro, penetro*: ab ἐνίπτομαι.

'Ενλὰς, ᾶ, *singularis*: et

'Ενικῶς, adv. *singulariter*. Th. εἷς, *unus*.

"ΕΝΙΟΙ, αι, α, *aliqui, nonnulli*: quasi ἔνι οἱ, *sunt qui*. Hinc

'Ενίοτε, *interdum*: et ἐναχῦ, *alicubi*: ab eod.

'Ενιπὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro

'Ενίπὴ, ῆς, ἡ, *increpatio*: ab ἐνίπτω, *objurgo*; quod ab ἐν, et ἴπτω, *dico*.

'Ενιπτήλιος, Poët. pro ἐνιπτικὸς, f. ον, *inuro*. Th. πτήλη, *uro*.

'Ενίπτω, f. ψω, *dico, objurgo*: ab ἐν, et ἴπτω, *dico*; et pro ἐνίπτω, *indico, declaro*.

'Ενιπτύπτω, *insitor, incumbo*; pro ἐνιπτήπτω, Poët. Th. πτήπτω, *nitor, incumbo*.

"Ενιπτε, *dixit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi

'Ενίπτω, -ῦ, f. ήσω, *dico*. Ex ἐνὶ pro ἐν, et ἴπτω, *dico*.

'Ενίπτω, *dico, enuncio*; *increpo, objurgo*. Ex iisd.

'Ενοσίμαν, *terrere*, inf. præs. act. Dor. pro ἐνίσσειν, verbi

'Ενίσσω, *verbis asperis incesso, objurgo, injuriâ adficio*. Ab ἐνίπτω.

'Ενοφόουσι, *sustinent*, 3. pl. præs. ind. pass. ab

'Ενίστημι, *insto, impendo, immineo*; f. ἐνστήσω, p. ἐνίστηκα, perf. part. ἐνεστηκὼς, ῶτος, et per Crasin ἐνεστὼς, ῶσης, et in f. g. ἐνεστῶσα, et in pl. n. g. τὰ ἐνεστῶτα, *præsentia*; a. 2. act. ἐνίστην, f. 1. m. ἐνιστήσομαι· ab ἐν, et ἵστημι, *sto*.

'Ενίσχειν, Ion. pro κατέχειν, *impedire*: ex ἴσχω, pro ἴχω, *teneo*.

'Ενισχυρίζομαι, f. ίσομαι, p. ἐνισχύρισμαι, *insto, causæ fiduciam in hoc colloco*.

'Ενισχύω, *corroboro*; f. ύσω, p. ἐνίσχυκα, a. 1. ἐνίσχυσα· ab ἐν, et ἰσχύω, *possum*. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*.

'Ενιάσιος, et ἐνιάσιος, adv. *per novem annos*: ab ἐνιαυτὸς, q. v.

'Ενναετηρὶς, ίδος, ἡ, *novem anni, novennium*: item *festum*, quod novo quoque anno celebratur; et

'Εννάετηρος, ᾱ, (ἐνναέτηρα, dual. num.) *novennis*: et

'Εννατὸς, ἡ, ὁ ἡ ὁ, *novennis*: ab ἐννέα, *novem*, et ἔτος, ους, τὸ, *annus*.

'Εννέφειν, præs. inf. Poët. pro ἐνεφεῖν, verbi ἐνέφω, *occido*.

'Εννέω, *inhabito*. Th. νάω.

'Εννεόσιος, ᾱ, α, *nongenti*: et

'Εννεοσιαστὸς, ὁ, ὁν, *nongentesimus*; ab ἐννέα et -σίοι· vide infrà ἐννέακοσια.

'Εννέφ, *nonæ*, dat. sing. f. g. ab

"Εννατος, η, ον, *nonus, a, um*: ab

Digitized by Google

'Εννέα, οἱ, αἱ, τὰ, *NOVEM*: ἄκλιτον.

'Εννάβοιος, ὁ, ἡ & ἡ, *novem boum*, seu *ejus nominis nummum pretium valens*: à βοῦς, *bos*, et ἐννέα, *novem*.

'Εννεακαίδεκα, indecl. *novemdecim*.

* 'Εννεακαιδεκαετηρὶς, *novemdecennalis circuli tabula*, à *Metone*, *celeberrimo Atheniensium mathematico*, *inventa*.

'Εννεακαιδέκατος, ὁ, *decimus nonus*.

* 'Εννεακλίνιος, scil. οἶκος, ab ἐννέα, et κλίνη, *cænaculum novem lectorum*.

'Εννάνυχις et ἐννάνυχτις, adv. *per novem noctes*: ab ἐννέα, *novem*, et νύξ, *nox*.

* 'Εννάστεγος κατασκεύασμα, *structura novem contignationum*.

'Εννάφωνος, ὁ & ἡ, *novem voces habens*. Epithet. fistulæ: ex ἐννέα, *novem*, et φωνὴ, *vox*.

'Εννάχιλοι, pro 'Εννακισχίλιοι, αι, α, *novem millia*: ex ἐννέα, et χίλιοι, *mille*.

'Εννήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *nonaginta*, ἄκλιτον. Ex ἐννέα, *novem*, et -ήκοντα vel -άκοντα, terminatio numerorum crescentium per decem, ut in linguâ Latinâ -*ginta*. Sic -κόσιοι, est terminatio eorum quæ crescunt per centum, &c.

'Εννὴς, ὰ, ὸν, *attonitus*, *mutus*, q. ἐναὸς, ex ἐν, et ἀΰω, *clamo*, in quo vox præ metu et stupore suppressa.

"Εννεπε, *dixit*, 3. sing. a. 2. Poët. et Ion. pro ἔνισπε. Est et 2. sing. præs. imperat, *dic*: sic ἐννίσπετε, *dicite*, Poët. pro ἐνίσπετε, 2. pl. ab ἐνίσπω ex ἐν, et ἔπω, *dico*; a. 1. ἔσπα, a. 2. ἔσπον.

'Εννεσίη, ας, ἡ, Dor. et Poët. pro ἐνίσπεια, ης, ἡ, *loquela*, ejusd. a. 2. part.

'Εννεσία, ας, ἡ, *consilium*: ab ἐννέω, *immitto*. Th. ἔνημι, *mitto*.

'Εννοσίνι, ejusd. dat. pl. Ion. et Poët. pro ἐνοσίοις.

'Εννύω, *INNUO*, *nutu significo*; imperf. ἐνίννυον, f. ἐννύσω, p. ἐνένευκα, a. 1. ἐνένευσα. Th. νεύω, *innuo*.

'Εννέωρος, ος, ὁ & ἡ, *novennis*: ab ἐννέα, *novem*, et ὥρα, ας, ἡ, *annus*, *hora*.

"Ενος, seu ἔνος, pro ἔτος, *vetus*, scil. ἡμέρα, *dies*. Th. ἔτος, seu ἔνος, *annus*.

'Ενῆμαρ, adv. *per novem dies*: ab ἐννέα, *novem*, et ἦμαρ, τὸ, *dies*, Poët. pro ἡμέρα.

"Εννηφι, *in perendinum diem*, *per-endiè*, *perendino die*: ab ἔνη, φι est Paragoge Poët.

'Εννοίσμαι, ὔμαι, et 'Εννοίω, ῶ, f. ήσω, *mente concipio*, *cogito*, *recordor*: ab ἔννοος.

'Εννόημα, ατος, τὸ, *notio*, *mentis conceptus*.

'Εννόησα, ας, ε, Poët. pro ἐνόησα, *sensi*, a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito*, Th. νόος, *mens*.

'Εννοια, ας, ἡ, *cogitatio*: ab ἔννοος, *cordatus*: q. ab eod. Th.

"Εννομα, *legitimè*: adv. et

"Εννομος, ος, ὁ & ἡ, *legitimus*, *subjectis legi*: ab ἐν, et νόμος, *lex*. Th. νέμω, *tribuo*; p. m. νένεμα.

"Εννοος et ἔννις, ὁ & ἡ, *mentis compos*, *sapiens*, *prudens*: ab ἐν, et νόος, νοῦς, *mens*.

'Εννοσίμιν, Dor. pro ἐνόσει, a. 1. inf. verbi ἐνόσσω, habente ν gem. metri gratiâ. Vide ἐνόσσω.

'Εννοσίγαιος, ος, ὁ, Neptuni Epithet. *terræ quassator*: ab ἐνόσσω, *moveo*, et γαῖα, *terra*.

'Εννοσίδας, ᾶ, ὁ, Poët. et Dor. ab ἐνόσσω, pro νεύω, *moveo*, et τὴν δὲν, pro γῆν, *terram*.

'Εννοσσίνιν, f. σύσω, p. ἐνενόσσυκα, *nidifico*, *pullos gigno*. Ex ἐν, et νοσσιόν, *nidulor*.

"Εννυτο, 3. sing. imperf. ab ἔννυμαι. Vide in ἐννύω, *induo*.

'Εννύχιος vel -ύχιον, adv. *noctu*, *multâ nocte*: ab

"Εννύχος, ος, ον, seu ἐννύχιος, ος, *nocturnus*, *a*, *um*: ab ἐν, et νύξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*.

'Εννυχώτερον, *maturiùs*: compar. ab ἔννυχον.

'Εννῦω, ἐνύμαι, et ἔννυμι, *induo*. Th. ἔω, idem.

'Εννώ, ferè Bellona affertur. Sed scribitur potius uno ν.

'Ενόησας, Ion. pro ἐνόησας, a. 1. part. act. verbi ἐνοέω, *mente concipio*: ab ἐν, et νόος, νοῦς, ὁ.

'Ενόησα, ας, ε, *cognovi*, a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito*; f. 1. ήσω, ab eod. Th.

'Ενόσσω, f. ήσω, *quatio*, *agito*, *moveo*, *moto*. Grammaticis dicitur thema nominis ἔννοσις, id est, *motio*, *agitatio*. Hesych. ἐνοσίμιν, ἐκινήθησαν.

* 'Ενοικιοῦν, *familiarem reddo*, *instillare*.

'Ενοικιοῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικιόω, *familiarem reddo*: ab ἐν, et οἶκος, *domus*.

'Ενοικία, *inhabito*; f. ήσω, p. ἐνῳκηκα, a. 1. ἐνῴκησα, præs. part. ἐνοικίων, -οῦν, ίουσα, -οῦσα· ίον, -οῦν, ab ἐν, et οἰκία, *habito*. Th. οἶκος.

'Ενοίκησις, εως, ἡ, *inhabitatio*: à p. pass. superioris verbi.

'Ενοικίζω, f. ίσω, a. 1. ἐνῴκισα, a. 1. imperat. ἐνοίκισον, *in ædibus colloco*, *in domum introduco*, *domo excipio*: ab ἐν, et οἰκίζω. Th. οἶκος.

'Ενοικος, ος, ὁ & ἡ, *incola*, *inquilinus*, *domesticus*: ab eod. Th.

'Ενομίζοντα, 3. pl. imperf. pass. verbi νομίζω, *existimo*; f. ίσω, p. νενόμικα, q. à νόμος, *lex*.

'Ενομίλιν, -ῶ, f. ήσω, *in consuetudine sum alicujus*, *conversor*: ab ἐν, et ὅμιλος, *cœtus*, *turba*.

'Ενομίλησις, *usus est consuetudine*: ejusd. 3. sing. a. 1. ind. act.

"Ενον, *quum liceat*, *quod inest*; et

'Ενόντα, τὰ, *quæ penes vos sunt*; ubi Ellipsis præp. κατὰ, præs. part. ab ἔνειμι, *insum*, quod vide.

* 'Ενοῦσαν, 2. Reg. xx. 11. pro ἐνῶν, 3. pl. imp. act. *cogitabant*: ab ἐνοέω.

'Ενόπη, ης, ἡ, *Enope*, nom. propr.

'Ενοπὴ, ῆς, ἡ, *clamor*: ab ἐνίσπω, *dico*. Th. ἔπω.

'Ενοπλίζομαι, *armis ornor*.

'Ενοπλίζω, *armo*. Vide ἐνοπλισθῶμεν.

'Ενόπλιοι, ων, οἱ, *armati*: ab ἐν, et ὅπλον, *arma*.

'Ενοπλισθῶμεν, 1. pl. aor. 1. sub. pass. ab ἐνοπλίζομαι, *armis ornor*: ab ἐν, et ὅπλον, *arma*.

"Ενοπλος, ος, ον, *armatus*: vide ἐνόπλιοι.

'Ενοράω, pro ἐνοράειν, *inspicere*, *animadvertere*, præs. inf. act. ex ἐν, et ὁράω, *video*.

'Ενόρκιος λόγος, *verbum jurejurando firmatum*.

'Ενόρκιος, Poët. pro "Ενορκος, ος, ὁ & ἡ, *juratus*, *jurejurando obstrictus*, vel *comprobatus*: ab ἐν, et ὅρκος, *jusjurandum*.

'Ενόρχας, α, ὁ, Dor. pro ἐνόρχης, idem quod ἔνορχος, quod vide.

'Ενορχίων, gen. pl. Ion. pro ἐνορχῶν, ab

'Ενόρχης, ις, ὁ, ἔνορχος, ος, ὁ, et ἔνορχις, ιος, ὁ, *testiculos habens*, *mas*: ab ἐν, et ὄρχις, ιος, ὁ, *testiculus*.

"ΕΝΟΣ, et ἔνος, vel ἔνος, seu ἔνος, ος, ὁ, *ANNUS*: hinc

"Ενος, ος, ον, *annuus*: ἔνη καὶ νέα, *ultima dies mensis lunaris*: q. *vetus et nova*.

'Ενόσει, 3. sing. imperf. act. à νοσέω, *ægroto*; f. ήσω, p. νενόσηκα. Th. νόσος, *morbus*.

"Ενοσις, ιος, ἡ, *motus*: ab ἐνόσσω, *moveo*.

'Ενοσίχθων, *terræ quassator*: Neptuni Epithet. quod ab ἐνόσσω, *quatio*, et χθὼν, *terra*.

'Ενόσιον, pro ἐνόσειον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi νοσέω, *ægroto*. Th. νόσος, *morbus*.

'Ενοφίσθησαν, *separati sunt*: 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐνοφίσαν, 3. sing. a. 1. m. à νοφίζω, f. ίσω, p. νένοφικα. Th. νόφι, *seorsim*.

'Ενότης, ητος, ἡ, *unitas*: ab οὖς, ἑνὸς, *unus*.

'Ενοχλίω, -ῶ, *turbo*, *molestus sum*:

Digitized by Google

ἔδω, p. ἐνέσχλασα· ab ἐν, et ἰσχλάω, idem. Th. ἴσχλος, turba.

'Ενοχλῶσι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd.

"Ενοχος, ος, ὁ ἡ ἡ, obstrictus, obnoxius, reus: ab ἐνέχομαι, obstringor: ex ἐν, et ἴχω, habeo.

• "Ενοχος, vel cum gen. vel cum dat. notat reatus criminis, et reatus pœnæ. Deut. xix. 10. αἷμαι ἔνοχος, et Marc. xiv. 64. ὕβρει ἔνοχον θανάτου, subaudito ἐστί.

'Ενύω, -ῶ, f. ύσω, p. ἔνυσμα, quasi ἐνύω, ἀδυνο: ab ὕς, ἐνός, unus.

'Ενυόω, f. ώσω, p. ἐνύσωσα, incutio, traho: ab ἐν, et σόω, quatio

'Ενυπαίνω, f. ἀνῶ, significo, exprimo, imprimo: ab ἐν et σημαίνω. Th. σῆμα, signum.

'Ενυπτίομαι, convivia agito: ex ἐν et συνίομαι,

'Ενυπτόσσω, ingruo, irruo: de fulmine propriè. Th. σκήπτω, cado, ruo; f. ψω.

'Ενυπτολιόομαι, f. ώσομαι, laqueis capio.

• 'Ενυστάζω, instillo. Th. σταζω, stillo.

"Ενυσις, εως, ἡ, exordium et auspicatio rei institutæ, instantia litis et causæ, institutum: item figura Oratoria: et

'Ενυστὴς, ου, ὁ, qui in vadi obsistit, adversarius: et

'Ενυστικὸς, ἡ, όν, instans et urgens: ab ἐνίστημι, insto. Th. ἵστημι.

'Ενυτίλλων, Ion. pro ἐνδύων, induere, vestire. Th. σίλλω, amicio, orno.

'Ενυφέρομαι, ῳ, ενμαι, invertor; f. ψομαι· ex ἐν, et φέρω, verto; f. ψω, l. 2. ἔνεφθον.

'Ενυχιεῖν, vide σχιεῖν, Poët. adv. pro ἰφιξῆς, deinceps, ordinè, propè.

'Ενυπὸς, a. 2. part. pass. ab ἐνύω, liquefactum instillo: ex ἐν, et σύω, Dor. σάω, liquefacio; f. ξω.

'Ενυπλὸς, a. 1. part. pass. ab ἐνσίλλω, faciendum injungo; p. pass. ἐνσίνυλμαι, p. m. ἐνσίνυλα· ab ἐν, et σίλλω, mando.

"Ενυπλμα, ατος, τὸ, mandatum: ab ἐνσίλλω. Vide præced.

'Ενυπόνω, intendere: ex ἐν et τείνω, idem q. Th. τείνω, tendo.

"Ενυπος, ους, ὁ, intentio, contentio, productio: et

'Ενυπὸς, ὴ, όν, intentus: et

'Ενυπτὸς, ὴ, όν, intendendi vim habens: omnia ab ἐντείνω. Th. τείνω, tendo.

'Ενυῦθα et ἐνυαῦθα, hic, illic, huc, eò. Th. ἴνθα, hic, ibi.

'Ενυᾶφὸς, ἴνος, sepultus: a. 2. pass. ab ἐνάφτω, idem quod

'Ενυαφίζω, funero, ad sepulturam corpus compono; f. ἴσω, p. ἐνυναφίσμα, p. pass. ἐνυναφίσμαι· ex ἐν, et ναφὴ, sepultura. Th. θάπτω, sepelio.

'Ενυαφὴναι, ejusd. a. 1. inf. act.

'Ενυαφισμὸς, ῦ, ὁ, funeratio: à perf. pass. verbi ἐνυαφίζω.

'Ενυάφιον, υ, τὸ, sepultorium linteum, exequiæ: ab

'Ενυάφιος, ι, ὁ ἡ ἡ, sepulchralis, funebris: ab ἐν, et νάφη, sepultura, quod à θάπτω, sepelio.

"Ενυ', pro

"ΕΝΤΕΑ, et per contract. ἔντη, ων, τὰ, arma, vasa convivialia.

'Ενυαλάμενος, a. 1. part. m. verbi ἐνυίλλομαι, mando, jubeo.

'Ενυίνω, f. ινῶ, p. ἐνυίνακα, INTENDO, cædo, fero. Th. τίνω, tendo.

'Ενυιχίδιος, ι, ὁ ἡ ἡ, qui muris se continet, qui muris inclusus est: ab ἐνυίχιος, muro cinctus.

'Ενυιλῦσαι, 3. sing. f. 2. ind. m. ἐνυιλῦμαι· vide ἐνυίλλομαι.

'Ενυιλίσσω, ας, ὁ, perfectio, actus: ab

'Ενυιλιχὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, perfectus, assiduus; vide in ἐνδιλίχης.

'Ενυιλὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, absolutus, perfectus: à τέλος, ους, τὸ, perfectio.

'Ενυίλλομαι, mando, jubeo: cum dat. f. 2. m. ἐνυιλῦμαι, perf. pass. ἐνυίναλμαι, σαι, ται, a. 1. m. ἐνυιναλάμην, ω, ατο, p. m. ἐνυίνυλα· ab ἐν et τίλλω, sum: fio, mando.

'Ενυινὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, intentus, contentus: et

'Ενυινίζω, f. σω, oculos figo: ab ἐν, et τείνω, tendo.

'Εἴλιγον, ου, τὸ, intestinum: ab ἐνυός.

"Ενυισι, dat. pl. ab ἔνυια, ἐνυίων, τὰ, arma.

'Ενυισιέργος, Epithet. est mulorum, subjugalis: fortè ab ἴζγω, arceo, et ἔνυια, τὰ, arma.

'Εἰλοίσεργος, ου, ὁ, armorum opifex: ab ἔνυια, arma, et ἴεργον, opus.

'Ενυίναλται, 3. sing. perf. pass. ab ἐνυίλλομαι, mando, jubeo; f. ἐνυιλῦμαι, p. ἐνυίναλμαι, σαι, ται· ex ἐν, et τίλλω, mando.

'Ενυιναμίνος, η, ον, intentus, a, um, p. pass. verbi ἐνυίνω, intendo. Vide ἐνυίνεσθαι.

'Ενυιναμίνως, adv. vehementèr: deriv. ab ἐνυιναμίνος, q. v.

'Ενυίνᾶται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐνυίνω, q. v.

'Ενυιτύχηκα, perf. act. verbi ἐνυγχάνω, adipiscor, invenio: ab ἐν, et τυγχάνω, sum; f. τεύξομαι, a. 2. ἔνυιχον.

'Ενυιῦθι, hinc, illinc, adv. loci. Th. ἴνθα, hìc, illic.

'Ενυιωξὶς, ιος, ἡ, interpellatio, preces; in nom. pl. ἐνυίωξιν· ab ἐνυγχάνω, intercedo. Th. τυγχάνω, sum.

'Ενυιχος, ε, ὁ ἡ ἡ, peritus, artificialis. Th. τίχνη, ars.

'Ενυίνω, f. ξω, illiquefacio, instillo, imprimo. Th. τήκω, liquefacio.

'Ενυὶ, sunt, Dor. pro ἐσὶ, et ἐγὼ· ab ἄμι, sum.

'Ενυΐθημι, et ἐνυίτημι, impono, insero, recondo. Th. τίθημι.

"Ενυῖμος, α, ὁ ἡ ἡ, pretiosus, honoratus; compar. ἐνυιμώτερος, dignior: ab ἐν, et νυμὴ, honor, pretium. Th. τίω, honoro.

'Ενυῖμως, adv. honorificè.

"Ενυος, miserunt; 3. pl. ab ἵημι, a. 2. m. verbi ἵαμι, mitto; f. ἥσω, a. 2. ἧν.

'Ενυολὴ, ῆς, ἡ, mandatum: ab ἐνυίλλομαι, mandatum impono; p. m. ἐνυίνυλα· ab ἐν, et τίλλω, mando.

"Ενυομα, ατος, τὸ, insecta; tum incisiones victimæ: ex ἐν, et τέμνω, seco; p. m. τέτμα.

• 'Εὐλμὸς, fauces, angustiæ loci: et

'Ενυομὶς, ίδος, ἡ, incisio: ab eod.

"Ενυορος, ε, ὁ ἡ ἡ, exsectus, castratus: ab eod.

"Ενυονος, ὁ ἡ ἡ, intentus, acer, vehemens: ex ἐν, et τείνω, tendo; p. m. τέτονα.

'Ενυόπιος, ε, ὁ ἡ ἡ, inquilinus: ejus loci incola, q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὤν.

'ΕΝΤΟΣ, INTUS, intrà, adv. hinc

"Ενυοσθι, et ἔνυοσθι, pro eod.

'Ενυραυτίλιο, a. 2. opt. pass. ab ἐνυρέπτομαι, q. v.

'Ενυρὰπτιλος, η, ον, illiberalis, turpis, quod quilibet adversari debet. Vide ἐνυρέπτομαι. Th. τρέπω.

'Ενυρὰπῶ, erubescat; 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐνυράπτω, a. 2. imperat. ἐνυραπήτωσαν, ῃ, ῆτω, f. 2. pass. ejusd. verbi.

"Ενυρσαι, revertere; præs. imperat. act. Vide ἐνυρέπω.

'Ενυρέπομαι, revereor, erubesco, curo; f. m. ψομαι, p. m. ἐνυρέπτομαι, imperf. ἐνυρεπόμην, η, ετο, a. 2. pass. ἐνυράπην, erubui; a. 2. sub. ἐνυραπῶ, ῇς, ῇ, f. 2. pass. ἐνυραπήσομαι, passivè, mutor, flector: ab

'Ενυρέπω, pudore afficio; quasi facio, ut quis faciem avertat; f. ἐνυρέψω, p. ἐνυίνυραφα, a. 2. ἐνυράπην· ab ἐν, et τρέπω, verto.

'Ενυρέφω, enutrio; f. ἐνυρέψω, p. ἐνυίνυραφα, præs. pass. ἐνυρέφομαι· ab ἐν, et τρέφω, alo; f. ψω, a. 2. ἔνυραφον, p. m. τέτυραφα.

'Ενυρέχνα, as, ἡ, discursus, diligentia, industria: ab

'Ενυρεχὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, solers, diligens: ab

'Ενυρέχω, incurro, convenio, quadro, inhæreo; ab ἐν, et τρέχω, curro; f. θρέξω, p. διδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δίδρομα.

'Εντρίζω, f. ίψω, p. -φα, intero, infrico; et metaph. instigo, incutio, impingo. Th. τρίζω, tero.

"Εντριτος, et -ον, triplex: ab ἐν, et τρίτος, tertius: et

"Εντριτος, subst. mediator inter duos; Gl. Phil. sequester, μεσίτης.

'Εντρόμος, ε, ὁ ἡ ἡ, tremefactus: ex ἐν et τρόμος, tremor; à τρέμω, p. m. τέτρομα. Th. τρέω, tremo.

'Εντροπαλίζω, respecto, reflectens inter eundem: à τροπαλίζω

'Εντροπὴ, ῆς, ἡ, verecundia, pudor: à p. m. ἐντέτροφα, verbi ἐντρέπομαι, q. v.

"Εντροφος, ε, ὁ ἡ ἡ, innutritus: ab ἐντρέφω, q. v.

'Εντρυφάω, -ῶ, oblecto me, luxurioso utor, ludificor; f. ήσω, p. ἐντετρύφηκα· ab ἐν, et τρυφὴ, mollities. Th. Ϝρύπτω, frango.

'Εντρύφημα, ατος, τὸ, deliciæ, oblectamentum.

'Εντυγχάνω, occurro alicui, adeo aliquem precandi causâ, interpello, nanciscor; f. ἐντεύξομαι, a. 2. τύχον· ab ἐν, et τυγχάνω, sum.

"Εντυε, parabat; Ion. pro ἔντυεν, 3. sing. imperf. act. verbi ἐΐνύω, armo, instruo: ab ἔντια, τὰ, arma.

'Εντυλίσσω, involvo; f. ἴξω, p. ἐντετύλιχα, a. 1. ἐντύλιξα, perf. pass. ἐντετύλιγμαι· quod ab ἐν, et τυλίσσω, in modum culcitræ involvo: q. à τύλη, culcitra, stragulum.

'Εντύνεσθαι, a. 1. inf. m. et

"Εντυνον, para: a. 1. imperat. act. ab

'Εντύνω, f. ὑνῶ, apparo, instruo. Th. ἔντια, τὰ, arma.

'Εντύπως, adv. impresso corporis vestigio, obvolutim: ab

"Εντυπος, ε, ὁ ἡ ἡ, impressus: q. ab

'Εντυπόω, imprimo, informo, insculpo; f. ώσω, p. ἐντετύπωμαι· ab ἐν et τύπος, vestigium, nota. Th. τύπτω, verbero.

'Εντύω, et ἐντύνω, instruo, apparo. Th. ἔντια.

'Ενυαλίου, gen. Ion. ab

'Ενυάλιος, ε, Mars, Martius. Th. 'Ενυὼ, ἡ, Bellona.

'Ενυβρίζω, contumeliâ afficio; f. ίσω, p. ἐνύβρικα, a. 1. ἐνύβρισα, a. 1. part. act. ἐνυβρίσας, αντος· ab ἐν, et ὕβρις, ιος, ἡ, contumelia.

'Ενύβρισμα, ατος, τὸ, contumelia, ludibrium: ab ἐνυβρίζω.

'Ενυγροθηρευτὴς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, piscator. E Ϝηρευτὴς, venator: et

"Ενυξος, ε, ὁ ἡ ἡ, humidus, madens.

'Ενύδριος, ε, ὁ ἡ ἡ, aquatilis, irriguus aquis. Th. ὕδωρ, aqua. Undè et

'Ενυδρος, ὁ ἡ ἡ, aquosus, madidus.

'Ενυὸς, οῦς, ὁ, ENYEUS, nom. propr. viri.

'Ενυμφόμησεν, sponsam ornavit; a. 1. ind. act. 3. sing. verbi νυμφομέω· ex νύμφη, sponsa, et ἀμάω, orno.

'Ενὄξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi νύσσω, vel -σσω, fodio, punctim cædo; f. ξω, p. νένυχα.

'Ενυπνιάζω, somnio; f. άσω, p. ἐνυπνιασθήσομαι· et indè à perf. pass. venit

'Ενυπνιαστὴς, οῦ, ὁ, insomniator: ab

'Ενύπνιον, ε, τὸ, insomnium. Accipitur etiam adv. per somnum: ab ἐν, et ὕπνος, somnus.

'Ενύσταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à νυστάζω, nicto, præ somno capite nuto; fut. ξω, p. νενύσταχα. Dicitur νυστάζω pro νυστάζω, à νύω, nuo.

'Ενύστιον, ε, τὸ, magnum intestinum: quia ἐν ὑστέρῳ, in postremo corporis. Th. ἄνυω, perficio.

'Ενυφαίνω, intexo: et

'Ενυφαντὸς, ὴ, ὸν, intextus: ex ἐν, in, et ὑφαίνω, texo. Th. ὑφάω, idem.

* 'Ενυφάσματα χρυσᾶ, texturæ aureæ.

'Ενυχιεῖν, Poët. perpetuâ serie. Simplicitèr dicitur χιεῖν, q. v.

'ΕΝΥΩ, ους, -οῦς, ἡ, Bellona, Dea bellica.

'Ενύω, perimo: qu. et ἴνω, Etym. pro φίνω, et ex eo fit per Aphæresin.

'Ενώμα, quatiebat, pro ἐνώμα, 3. sing. imperf. verbi νωμάω. Th. νίμω, distribuo.

'Ενωπῆ, manifestè, coram: dativus adverbialiter usurpatus; ab

'Ενωπὴ, ῆς, ἡ, aspectus: ab ἐν, et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

'Ενώπια, τὰ, parietes domûs qui sunt è regione januæ.

'Ενωπιδίως, adv. perspicuè: ab ἐνώπιος.

'Ενώπιος, adv. in conspectu, coram: ab

'Ενώπιος, ε, qui in alicujus præsentiâ quod dicit aut facit, adversus: q. d. ἐν ὠπῇ· ab ἐνωπὴ, aspectus: q. vide.

'Ενῶρσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. et

'Ενῶρσο, irruerat; 3. sing. plusq. p. pass. ἐνώρμην, σο, το, verbi ἐνόρνυ· ex ἐν, et ὄρω, excito; f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω, p. ὦρκα, perf. pass. ὦρμαι.

'Ενὼς, ὁ, nomen viri, ἄλλως. Hebr. homo.

'Ενωσάμην, ω, αντο, cogitavi; per Crasin pro ἐνοσάμην, a. 1. m. verbi νόω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

'Ενῶσι, insint; 3. pl. præs. sub. verbi ἔνειμι, insum. Th. ἄμαι, sum.

"Ενωσις, ιος, ἡ, unitas, unitio: ab ἑνόω, unio. Th. ἷς, unus.

'Ενώτη, ης, ἡ, idem ac ἐνώτιον, et ab iisd.

'Ενωτίζομαι, auribus percipio; f. 1. m. ἐνωτίσομαι, et Att. -ῶμαι· ab ἐν, et οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

'Ενωτὸς, ὴ, ὸν, ver uniendi seu adunandi habens: ab ἑνόω, unio.

'Ενώτιον, ε, τὸ, inauris: ab iisd.

'Ενώτισαι, ἐνωτίσασθε, 2. et 3. sing. et

'Ενωτίσασθε, auribus percipite; 2. pl. a. 1. imperat. m. verbi ἐνωτίζομαι, q. v.

'Ενὼχ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. interpret. consecratus.

'Ενωχλήθην, molestiâ sum affectus; a. 1. ind. pass. verbi ἐνοχλέω, molestiam exhibeo: ab ἐν, et ὄχλος, ε, ὁ, turba, molestia.

'Ενωχρεε, ε, ὁ ἡ ἡ, in quo pallor est, pallidus: ex ἐν, et ὠχρὸς, pallidus.

'Εξ, EX; præposit. regit gen. scribitur ἐς, sequente conson. quod vide.

'Εξ, SEX; adjectivum numerale, ἄπλωτον. Hinc ἑξάκις, sexies; ἕκτος, sextus.

'Εξαγ', pro ἔξαγε, eduxit; quod pro ἐξῆγε, 3. sing. imperf. vel a. 2. act. Tum ἔξαγε, educ; præs. imperat. act. et

'Εξάγαγε, ἐτε, et in 3. pl. ἐξαγαγέτωσαν, a. 2. imperat. act. Att. verbi ἐξάγω, educo.

'Εξάγαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, admiratione dignus, admirandus. Hesych. Ab ἐξ, et ἀγασός.

'Εξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. ἐξαγαγὼν, a. 2. part. act. ejusdem verbi.

'Εξαγγέλλω, prædico, annuntio; f. ἐξαγγελῶ, p. ἐξήγγελκα, a. 1. ἐξήγγειλα, a. 1. sub. ἐξαγγείλω, γς, γ. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

'Εξαγε, a. 2. imperat. vel Dor. et Ion. 3. sing. imperf. vel a. 2. Vide ἔξαγ'.

'Εξαγινίσαι, -ῆν, Ion. pro ἐξάγειν, educere. Vide ἐξάγω.

'Εξάγιον, ε, τὸ, sextula; pondus pendens sex scrupula. Th. ἐξ, sex, et ἄγω, pendo.

'Εξάγιος, ε, ὁ ἡ ἡ, scelestissimus: ab ἐξ et ἄγος, vel ἄγος, ους, τὸ, scelus.

'Εξάγῦμι, frango, rumpo: ab ἐξ et ἄγω, id. f. ἄξω.

'Εξαγοραζόμενοι, redimentes; part. med. ab

'Εξαγοράζω, et -ζομαι, redimo; f. άσω, p. ἐξηγόρασμαι, a. 1. ἐξηγόρασα, a. 1. sub. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ,

ab ἐξ, et ἀγορά, ἄζω, emo. Th. ἀγορὰ, forum.

'Εξαγόρευσις, εως, ἡ, indicatio rei arcanæ; confessio: ab

'Εξαγορεύω, f. εύσω, effutio, enarro, confiteor: ab ἀγορεύω. Th. ἀγορὰ.

'Εξαγριόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἐξηγρίωκα, agrestem reddo.

'Εξάγω, educo, f. ἐξάξω, p. ἐξῆχα, a. 2. act. ἐξῆγον, et Att. ἐξήγαγον· sic a. 2. inf. ἐξαγεῖν, et ἐξαγαγεῖν· a. 2. part. ἐξαγὼν, et ἐξαγαγὼν, όντος. Th. ἄγω, duco.

• 'Εξαγωγεῖς, συτίσι οἱ κατὰ πόλεως ἐξάγοντες φορεὰς, præsidiorum deductores, qui ex urbibus præsidia deducunt.

'Εξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio, exportatio, et

'Εξαγώγιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, exportatus: et hinc τὰ ἐξαγώγιμα, merces, quæ exportantur: ab ἐξάγω, educo. Th. ἄγω, duco.

'Εξαγώνιος, et ἐξαγώνος, sexangulus.

'Εξάδελφος, ε, ὁ, qui natus est ex ἀδελφῷ, vel ἀδελφῇ.

'Εξάδιος, ε, ὁ, nomen proprium viri.

• 'Εξαδυνάτεω, elangueo, deficio. Th. δυνατὸς, validus.

'Εξαετὴς, ἐος, et ἐξαέτης, ε, pro quo et ἐξέτης, ε, sexennis, et

'Εξαετὴς, ἐους, ἡ, Poët. sexennis: ex ἕξ, sex, et ἔτος, εος, annus.

'Εξαθῡμέω, -ῶ, penitùs deficior animo, exanimor. Ex ἐξ et ἀθῡμέω.

"Εξαιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, exsanguis.

'Εξαίνυτο, abstulerat, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐξαίνυμαι, eximo: ab ἐξ, et αἴνυμαι, capio.

'Εξαιρέθησαν, expugnati sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ἐξαιρέω.

'Εξαιρεῖσθαι, præs. pass. inf. ἐξαιρεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. ab eod. Th.

'Εξαίρετον, Poët. eximiè, supra modum, vehementèr: ab

'Εξαίρετος, ε, ὁ ἡ ἡ, eximius, selectus; et

• 'Εξαιρέτως, maximè, præcipuè.

'Εξαιρεύμην, Dor. et Ion. pro ἐξηρούμην, 1. sing. imperf. pass. ab

'Εξαιρέω, eruo, tollo, evello, seligo, everto; f. ήσω, p. ἐξῄρηκα, a. 2. act. ἐξεῖλον, a. 2. imperat. ἕξελε, a. 2. m. ἐξελόμην, ε, ετο, eripui, navem exoneravi; a. 2. sub. m. ἐξέλωμαι, a. 2. inf. m. ἐξελέσθαι. Th. αἱρέω, capio.

'Εξαίρω, tollo, effero; f. ἐξᾶρῶ, et in 2. pl. ἐξαροῦτε, præt. ἐξῆρκα, præs. pass. ἐξῆρμαι, a. 1. pass. ἐξήρθην, a. 1. sub. pass. ἐξαρθῶ, ῆς, ῇ, tollatur: ab ἐξ, et αἴρω, tollo.

'Εξαίσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, iniquus, indecens: ab ἐξ, et αἶσα, sors.

'Εξαιτέομαι, -οῦμαι, expeto, postulo; et passivè exposcor ad pœnam, fut. ήσομαι, a. 1. med. ἐξητησάμην, ε, ατο· ab

'Εξαιτέω, deposco, exposco ad quæstionem: ab ἐξ, et αἰτέω, peto.

'Εξαίτησις, εως, ἡ, postulatio ad quæstionem vel pœnam; deprecatio pro reo; à p. pass. præced.

'Εξαίφνης, Dor. pro

'Εξαίφνης, repentè, adv. et Poët. ἐξαπίνης· ab ἐξ et αἴφνης, subitò, qu. ab ἄφνω, per Sync. pro ἀφανὸς, subitò, adjecto σ, quod ex α priv. et φαίνω, ostendo.

'Εξαιφνίδιος, ε, ὁ ἡ ἡ, repentinus: ab ἐξαίφνης.

'Εξακέσας, a. 1. part. act. ab

'Εξακέω, (quod et ἐξακέομαι) medeor, f. έσω, et ήσω, p. κεκα· ab ἐξ, et ἀκέομαι, sano.

'Εξάκις, adv. sexies. Th. ἕξ, sex.

'Εξακισμύριοι, sexaginta millia: ab ἑξήκοντα, et μύριοι, decem millia.

'Εξακισχίλιοι, sex millia: ab ἕξ, sex, et χίλιοι, mille.

'Εξακολουθῶ, -ῶ, sequor, cum dativo, f. ήσω, p. ἐξηκολούθηκα· ab ἐξ, et ἀκόλουθος, ε, ὁ ἡ ἡ, pedissequus, comes.

'Εξακοντάω, et ἐξακοντίω, exacuo.

'Εξακόσιοι, αι, α, sexcenti. Th. ἕξ, sex.

'Εξακοσιοστὸς, ὴ, sexcentesimus: ab eod. Th.

• 'Εξάκουστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facilè exaudiri potest.

• 'Εξακούω, exaudio, fut. σω· ab ἀκούω, audio.

'Εξαλαπάζω, diripio, populor, f. ἐξαλαπάξω, ας, σ· ab ἐκ et λαπάζω, seu λαπάσσω, f. ξω.

'Εξαλαπάξαι, vastare, a. 1. infin. act. ejusd.

'Εξάλατο, Dor. pro ἐξήλατο, exiluit, a. 1. med. 3. sing. verbi ἐξάλλομαι.

'Εξαλίασθαι, evitare, a. 1. inf. m. pro ἐξαλιάσασθαι, per Sync. ab ἐξ et ἁλιάω. Th. ἅλις, vito, f. ἅλσω. p. ἧλικα.

'Εξάλοιφον, ε, τὸ, unguentarium vas: ab ἐξαλάφω, ungo, deleo.

'Εξαλοιφῆναι, a. 1. infin. pass. ab

'Εξαλάφω, unguentum abstergo, deleo, oblitero, interdum ungo, f. ψω, p. ἐξάλοιφα, a. 1. pass. ἐξηλάφθην· ab ἐξ, et ἀλάφω, ungo.

'Εξαλάψασα, ας, ε, ejusd. a. 1. opt. Æol.

'Εξάλλαξιν, Poët. 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. vel Dor. pro ἐξήλλαξεν· ab

'Εξαλλάσσω, f. ξω, p. χα, immuto, differo. Th. ἀλλάσσω, muto.

'Εξάλλομαι, ῃ, εται, exilio, fut. ἐξαλοῦμαι, a. 1. med. ἐξηλάμην, ω, ατο. Th. ἄλλομαι, salio.

"Εξαλλος, ὁ ἡ ἡ, clarus, præstans, è numero exemptus.

'Εξαλλοτρίω, f. ώσω, p. ἐξηλλοτρίωκα, alieno, vendo.

'Εξαμαρτάνω, pecco, aberro, peccare facio; a. 2. inf. ἐξαμαρτεῖν· ab ἐξ et ἁμαρτάνω, f. ήσω, p. ἡμάρτηκα, a. 2. ἥμαρτον.

'Εξαμείβετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. ab

'Εξαμείβομαι, immuto: ab ἐξ, et ἀμείβω, commuto, fut. ψω, perf. ἤμφα.

'Εξαμιλᾶν, idem quod ἀμιλᾶν, negligo, q. v.

'Εξάμετρος, HEXAMETER, versus sex pedum: ab ἕξ, sex, et μέτρον, mensura.

'Εξάμηνος, ε, ὁ ἡ ἡ, semestris, -ηνον, τὸ, semestre.

'Εξαναδὺς, regressus, a. 2. part. act. ab

'Εξαναδύω, f. ύσω, emergo, detrecto: quod ab ἐξ, ἀνὰ, et δύω, vel δῦμι, subeo.

'Εξαναλίσκω, consumo: ab ἐξ, et ἀναλίσκω, absumo, quod ab ἀνὰ, et ἁλίσκω, perf. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα, aor. 2. ἅλων.

'Εξαναλωθὴς, ejusd. a. 1. part. pass.

'Εξανάστασις, εως, ἡ, resurrectio: ab ἐξανίστημι, excito.

'Εξαναστῆναι, a. 2. inf. act. ἐξαναστὰς, a. 2. part. act. ab eodem verbo.

'Εξανατείνω, 3. sing. a. 1. sub. act. ἐξανατείνω, a. 1. infin. act. verbi præced.

'Εξανατείλλω, exorior, fut. ἐξανατελῶ· ab ἐξ, ἀνὰ, et τέλλω, orior, sum.

'Εξανδραποδίζομαι, fut. ἰσομαι, mancipio, expungo: ab ἐξ, ἀνὴρ, et ποδίζω.

'Εξανδραποδιούμενοι, Ion. et Att. pro ἐξανδραποδισόμενοι, in servitutem abstracturi, f. 1. part. med. à præced.

'Εξανδραποδίσις, εως, ἡ, direptio in servitutem: ab ἐξ et ἀνδραποδίζω, hoc ab ἀνδράποδον, mancipium, ex ἀνὴρ, vir, et ποῦς, pes.

'Εξανέδυσαν, egressi sunt, 3. plur. a. 2. ind. act. ab δῦνα, vel a. 1. ab δῦσα, in ἐξανεδύσ.

'Εξανίσην, a. 2. ind. act. ab ἐξανίστημι.

'Εξανίστηλα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξανατείλλω.

'Εξανίχω, emineo, assurgo: ab ἐξ, ἀνὰ, et ἴχω, habeo.

'Εξανῆκεν, 3. sing. a. 1. act. ab

ἐξανίημι, *emitto*: ab ἐξ, ἀνὰ, et ἵημι, *mitto*.

'Εξανθίω, f. ήσω, *effloresco, pullulo, erumpo*, interdum *defloresco*: ab ἐξ, et ἄνθιω, *floreo*. Th. ἄνθος, *flos*.

'Εξανθίζω, f. ίσω, *floridis coloribus tingo*: ab eod.

'Εξανθρωπίω, -ῶ, f. ήσω, *ad humanum cultum traduco*: ab ἐξάνθρωπος.

'Εξανίστᾶμαι, *exsurgo*. Vide ἐξανίστημι· undè et

'Εξανιστᾶναι, *funditùs evertere*, præs. inf.

'Εξανίσασο, -άσθω, præs. imperat. pass. ἐξανιστὰς, -άντος, a. 2. part. act. ab

'Εξανίστημι, *excito, surgo*, f. ἐξαναστήσω, aor. 1. ἐξανέστησα, aor. 2. ἐξανέστην, ης, η· ab ἐξ, ἀνὰ, et ἵστημι, *sto*.

• 'Εξάντης, ὁ ἡ ὁ, *indemnis, integer*, qu. ἔξω τῆς ἄντης, Plut. in Phædro.

'Εξαντλίω, -ῶ, *exhaurio*, EXANTLO: ab ἀντλίω, *haurio*. Th. ἄντλος, *sentina*.

'Εξανύω, idem quod ἀνύω, *perficio*, f. σω, perf. ἤνυκα. Dicimus et ἀνύσω, et ἀνύτω.

'Εξάξω, fut. 1. ind. act. verbi ἐξάγω, *educo*.

'Εξαπᾶτῆν, pro -ᾶσθαι, præs. inf. act. ab ἐξαπατάω.

'Εξαπάτης, *blanditias*, acc. pl. ab ἐξαπάτη.

'Εξαπατάω, -ῶ, *seduco, decipio*; præs. imperat. ἐξαπάτα, -ᾶτω, -άτω· f. ήσω, p. ἐξηπάτηκα, a. 1. ἐξηπάτησα, a. 1. sub. ἐξαπατήσω, ῃς, ῃ· ab ἐξ, et ἀπατάω, *fallo*.

'Εξαπάτη, ης, ἡ, *fallacia, deceptio*: ab eod.

'Εξαπαυῆσαι, a. 1. infin. act. ἐξαπαύσης, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ἐξαπαυσίσιν, f. 1. inf. act.

'Εξαπαυίσκω, Poët. idem quod ἐξαπατάω.

'Εξαπαυίσκων, *fallens*, ejusd. præs. part.

'Εξαπαφοῦσι, *decipiunt*, Dor. pro ἐξαπατῶσι, 3. plur. præs. ind. act. ab ἐξαπατάω, q. v.

'Εξαπάφοιτο, 3. sing. præs. opt. act. *imponet*: ab

'Εξαπάφω, *decipio*: ab ἐξ et ἀπάφω, seu ἀπαφῶ, *decipio*, Poët. pro ἀπατάω.

'Εξαπίφαλα, ας, ι, a. 1. ind. act. verbi ἐξαπεφίλλω. Vide ἀπίφαλα.

'Εξάπτνα, *repentè*, adv. dicitur etiam ἐξαπίνης, Poët. pro ἐξαίφνης.

'Εξαπιναῖος, ῦ, ὁ ἡ ὁ, *subitus, improvisus*: ex α priv. et φαίνω, *ostendo*.

'Εξαπιναίως, *repentinò*, adv. à voce superiori.

'Εξαπίνης, Dor. pro

'Εξαπίνης, *ex improviso*, Poët. pro ἐξαίφνης, q. ex α priv. et φαίνω, *in lucem profero*.

'Εξαπλάσιος, α, ον, Ion. pro ἑξαπλάσιος, *sexuplo major*. Th. ἕξ, *sex*.

'Εξαπλόω, -ῶ, fut. όσω, perf. ἐξέπλωκα, *explano, explico*.

'Εξαποδίομαι, *expellam*, præs. sub. ab

'Εξαποδίομαι, quod ab ἐξ, ἀπὸ, et δίω, *expello*.

'Εξαπόλλῡμι, *funditùs perdo*, et ἐξαπόλλῡμαι, *emorior, pereo*: ab ἐξ, ἀπὸ, et ὄλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, p. ὄλωλα, præt. m. ὤλμν.

'Εξαπολείπ', Ion. pro ἐξαπόλεσεν, 3. pl. a. 2. opt. m. ab ἐξαπολόμην, a. 2. m. ejusd. verbi.

'Εξαπορέομαι, -οῦμαι, *prorsùs hæreo, et quò me vertam nescio*; f. ήσομαι, a. 1. pass. ἐξηπορήθην, a. 1. infin. ἐξαπορηθῆναι· ab ἐξ, α, et πάρω, *transeo*.

'Εξαπορέω, *destituo, ad indigentiam rediго*.

'Εξαπορίλλω, *ablego*, f. λῶ, perf. ἐξαπόρισται, a. 1. ἐξαπόρισα· ab ἐξ, ἀπὸ, et στέλλω, *mitto*.

'Εξάπτω, *adnecto, appendo*: ab ἐξ, et ἅπτω, *necto*, f. ψω, p. ἧφα.

• 'Εξάπωλον, υ, (subaudi ζεύγος, *jugum*,) *à sex equis tractum*.

'Εξαρεσιεμένος, Ion. et Att. pro ἐξηρημένος, *emptus, eximiè selectus*, perf. pass. pas. ab ἐξαιρέω.

'Εξαρείρηται, Ion. pro ἐξήρηται, 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

'Εξάρατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Dor. vel Ion. pro ἐξήρατο, verbi ἐξαίρω, *tollo, suscipio*, f. αρῶ, a. 1. ἦρα. Th. αἴρω.

'Εξαργυρίζομαι, *pecuniâ vendo* vel *permuto*: ab ἐξ, et ἄργυρος, *argentum*.

'Εξαργυρισάμενος, a. 1. part. med. ejusd.

'Εξαργύρῶν, pro -ῶσι, *redigere in pecuniam signatam*, præs. infin. act. ab

'Εξαργύρίω, *ære æstimo*. Th. ἄργυρος, *argentum*.

'Εξαριθμίω, *enumero, suppeto*, fut. ήσω, a. 1. part. m. ἐξαριθμησάμενος· ab ἐξ et ἀριθμὸς.

'Εξαρκῶν κτεάτεσσιν, *sufficienter abundare fortunis*, i. e. tantum possessionum habere, quantum ad vitam sustentandam nobis sufficit.

'Εξαρκῶν τοῖς φίλοις, *amicis subvenire*. Th. ἀρκέω, *sufficio*.

'Εξαρκέόντως, *sufficienter, satis*: ab ἐξ et ἀρκέω.

'Εξαρνέομαι, idem quod ἀρνέομαι, *nego*.

'Εξαρνεσάμενος, ejusd. a. 1. part. med.

'Εξαρνος, ος, ὁ ἡ ὁ, *qui aliquid negat*. Th. ἀρνέομαι, *nego*.

'Εξαρτάζω, f. άσω, p. ἐξήρτασμαι, *diripio, aufero*.

'Εξαρσις, ιος, ἡ, *evulsio*.

'Εξαρτάομαι, *dependeo*: ab

'Εξαρτάω, -ῶ, f. ήσω, *suspendeo, annecto, devincio, attollo*. Th. ἀρτάω, *appendo*.

'Εξαρτίζω, *absolvo, præparo*, fut. ίσω, p. ἐξήρτικα, a. 1. ἐξήρτισα, a. 1. inf. ἐξαρτίσαι, perf. pass. ἐξήρτισμαι, et part. ἐξηρτισμένος, *perfectè instructus*: ab ἐξ, et ἀρτίζω, *perficio*. Th. ἄρτιος, *perfectus, integer*.

'Εξαρτυμένοι, *instructi*, Ion. pro ἐξηρτυμένοι, perf. part. pass. ab

'Εξαρτῦω, idem quod Th. ἀρτάω, *instruo, adorno*, f. ύσω, p. κα.

'Εξαρχῆς, pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio*, idem quod πάλιν, cum quo junctum sæpè legitur.

'Εξαρχος, υ, ὁ, *inceptor, princeps, præcentor*: undè Angl. EXARCH: et

'Εξάρχω, idem quod simplex ἄρχω, *incipio, auspicor*: ab ἐξ, et ἀρχὴ, *initium, principatus*.

'Εξάς, άδος, ἡ, *numerus senarius*; *nummus æreus Siculus*. Th. ἕξ, *sex*.

'Εξασθενίω, -ῶ, *viribus deficio*, fut. ήσω· ab ἐξ et ἀσθενίω.

'Εξασθενίζω, *debilito*: ab eod.

'Εξασκέω, f. ήσω, *exerceo, exorno, perpolio*. Th. ἀσκέω, *exerceo*.

'Εξασις, *villos vocant pannorum textilium*; fortè ab ἐξίστημι, à ξύω, *rado, carmino*.

'Εξαστράπτω, *emico, refulgeo*, fut. ψω, p. ἐξήστραμμαι· ab ἐξ, et ἀστράπτω, *fulguro*.

'Εξατῖμάζω, f. άσω, *infamo, parvi facio*: ab

'Εξατῖμίω, f. ώσω, *despicio*: ab ἐξ, et ἀτιμίω, *dedecoro*.

'Εξαυαίνω, idem quod αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὖος.

'Εξαύδα, pro -α, *dic*, præs. imperat. act. ab

'Εξαυδάω, *eloquor*, fut. άσω, ab ἐξ, et αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδὴ, *vox*.

'Εξαυτῆς, *eodem momento, continuò, statim*: quod ab ἐξ et αὐτῆς, (scil. ὥρας.) Th. αὐτὸς, *ipse*.

'Εξαύτις, pro quo αὖτις, *rursùs, denuò*, adv. Th. αὖ, *rursùs*.

'Εξαφίημι, *omitto, dimitto, sino*: ab ἐξ, ἀπὸ, et ἵημι.

'Εξαφύω, *exhaurio*. Th. ἀφύω, *haurio*.

'Εξέβαλον, ες, ε, *profligavi*, a. 2. ind. act. verbi ἐκβάλλω, *ejicio*.

'Εξέβαν, per Sync. pro ἐξέβησαν, *exierunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. ἐξέβην, verbi ἐκβαίνω· ab ἐκ, et βαίνω, *eo*: f. 1. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

'Εξιζάζοντο, 3. pl. imperf. ab ἐξιζάζομαι, *vi adigo*. Th. βία, *vis*.

'Εξιγήεμαι, *exsurgo* : et

'Εξιγάω, *excito, suscito*: f. ἐξεγερῶ, p. ἐξήγερκα, a. 1. ἐξήγειρα· ab ἐξ, et ἐγήεμαι, *excito*.

'Εξιγίνοντο, *procreati sunt*, 3. pl. ab ἐξιγινόμην, a. 2. ind. m. verbi ἐξιγίνομαι· ab ἐκ, et γίνομαι, *nascor*.

'Εξήγερτο, Ion. et Poët. pro ἐξήγερτο, 3. pl. imperf. per Sync. pro ἐξηγήεντο· ab ἐξιγήεμαι per Sync. pro ἐξιγάεμαι, *excito*. Th. ἐγήεμι, *excito*.

'Εξιδεχόμην, *ε, ετο, exspectabam*, imperf. m. verbi ἐκδέχομαι, f. ἐκδέξομαι, p. ἐκδέδεγμαι· ab ἐξ, et δέχομαι, *capio, excipio*.

'Εξιδίηνεα, *ας, ε*, a. 1. ind. act. verbi ἐκδικέω, *vindico* : f. ήσω, p. ἐκδιδίηκα, a. 1. ἐξιδίκησα, a. 1. imperat. ἐκδικησον, άτω, a. 1. inf. ἐκδικῆσαι· ab ἐξ, et δίκη, *jus*.

'Εξίδυσε, 3. sing. a. 2. ind. m. ἐξιδύμην, *σο, το, elocavi* : verbi ἐκδύομαι, f. ἐκδύσω. Th. δύομι, *do*, a. 2. ἔδυν.

'Εξίδρα, *ας, ἡ, EXEDRA* : ab ἐξ, et ἵδρα, *sella*. Th. ἵζομαι, *sedeo* : Unde et

'Εξιδρος, *υ, ὁ, ἡ, loco suo emotus, expulsus*.

'Εξίδυσαν, *exuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, *exuo* : f. ἐκδύσω, a. 1. m. ἐξιδυσάμην, *ω, ατο*, a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι· ab ἐκ, et δύω, vel δῦμι, *subeo* : a. 2. ἔδυν.

'Εξίδω, *EXEDO*. Th. ἔδω.

'Εξιεν, pro ἐξίει, *radebat* : 3. sing. imperf. act. verbi ξέω, *rado* : f. ξέσω.

'Εξιθαμβήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐκθαμβέομαι, -οῦμαι, *expavesco, attonitus sum*: ab ἐκ, et θάμβος, *stupor, pavor*.

'Εξίθηνο, *exposuerunt* : 3. pl. a. 2. ind. m. ab ἐξτίθημι, *σο, το*, verbi ἐκτίθημι. Th. τίθημι.

'Εξίλαψα, *expressi*, a. 1. ind. act. verbi ἐκλάζω. Th. λάζω, *tero*.

'Εξίθορε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθορίω, *prosilio* : ab ἐκ, et θόρω, seu θορίω, *salio*.

'Εξίδρεψα, *ας, ε*, a. 1. ind. act et

'Εξιδρέψατο, *eduxit* : 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐκτρέφω· ab ἐκ, et τρέφω, f. θρέψω, *alo, nutrio*.

"Εξει, pro ἔξιθι, Att. *EXI*, præs. imperat. ab ἔξειμι, q. ab ἐξίω, *EXEO*, ab ἐξ, et ἴμι, *eo*.

"Εξει, *habebit* : 3. sing. f. 1. act. verbi ἴσχω, *habeo*, f. ἕξω et σχήσω, p. ἴσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. sub. σχῶ.

'Εξείης, Poët. pro ἑξῆς, *deinceps, ordinè*, adv. q. ab ἴσχω.

'Εξεικάζω, *similem reddo* : ab ἐικάζω. Th. ἴκελος.

'Εξείκατο, *assimilis erat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἐξεικάζω.

'Εξεικονίζω, f. ίσω, p. ἐξεικόνικα, *fingo*. Ab ἐικονίζω, *assimilo*.

'Εξέλλε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐξέλλαδον, 3. sing. a. 2. m. ab ἐξαμείρω. Vide ἐξελίσσω.

'Εξειλίσσω, -ῶ, f. ήσω, *explico, evolvo* : ex ἐξ, et ἑλίσσω, *volvo*.

'Εξέλκυσα, *ας, ε*, a. 1. ind. act. ab ἐξελκύω, *extrako*. Th. ἕλκω, *traho*.

'Εξειλόμην, *ε, ετο, exemi*, a. 2. ind. m. verbi ἐξαιρέω, *eximo* : f. ήσω· ab ἐκ, et αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. ἕλον.

'Εξειμι, vel ἐξίημι, *exeo, egredior*, præs. inf. ἐξίναι, a. 2. act. ἔξιον, *ες, ε*, a. 2. part. ἐξιών, *όντος*, a. 1. act. Att. ἐξέτεα, *egressus sum* : ab ἐξ et ἄμι, vel ἴημι, *eo*.

'Εξῆνai, *licere, fas esse*, præs. inf. ab ἔξεστι, *licet*, impers. ab ἐξ, et ἄμι, *sum*.

'Εξείνωκα, *hospitio excepi*, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, pro ξενίζω, f. σω, p. ἐξείνικα. Th. ξένος, et Poët. ξεῖνος, *hospes*.

'Εξεῖπα, *dixi*, a. 1. act. et

'Εξεῖπον, a. 2. act. et

'Εξείσω, *dicam*, a. 1. sub. act. ab ἐξεῖπα· ab ἐξ, et ἔπω, *dico* : a. 1. εἶπα.

'Εξειεργασμένος, *η, ον*, perf. part. pass. ab ἐξεργάζομαι, *elaboro* : f. άσομαι, p. εἰργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

'Εξείγεσθαι, vel ἐξίεγεσθαι *cohiberi* : ab

'Εξέργω, f. ξω, p. χα, *cohibeo, excludo*. Th. εἴργω, *arceo*.

'Εξειρύσαι, Ion. et Poët. pro ἐξερύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, *traho* : f. σω.

'Εξείρω, f. ἐξερῶ, *EXERO*. Th. εἴρω, *necto*.

'Εξεὶς, *qui emisit*, a. 2. part. act. ab ἐξίημι, *emitto* : a. 2. ἔξην, ab ἐξ, et ἴημι, *mitto* : f. ἥσω.

'Εξεις, *habebis*, Dor. ἐξῆς, 2. sing. f. 1. verbi ἴσχω, *habeo* : f. ἕξω, imperf. εἶχον.

'Εξεισι, *prodit*, 3. sing. præs. ab ἔξειμι, Th. ἄμι, *eo* : a. 2. ἶον.

'Εξεπαύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐξαυάω, *exsarsi*, verbi ἐξαύω, *exuro* : f. ἐξαυσω, a. 1. ἐξέαυσα· ab ἐκ, et καίω, *uro* : a. 2. ἔκαον.

'Εξεπίνησα, *ας, ε*, a. 1. ind. act. verbi ἐκπίνω, *transfigo* : f. πίσω, p. ἐκπεπίνηκα· ab ἐκ, et πίνω, *pungo*.

'Εξεπίνωσα, *ας, ε*, a. 1. ind. act. verbi ἐκπινόω, *exinanio*. Th. πινύς, *vacuus*.

'Εξεπλησιάζω, f. άσω, *concionem advoco, congrego* : ab ἐξ et ἐκπλησιάζω. Th. πλησίος, *vicus*.

'Εξεπλάσθην, *ης, η*, et in 3. pl. ἐξεπλάσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐκπλάω, *defringo* : f. άσω, p. ἐκπέπλασμαι, perf. pass. ἐκπέπλασμαι· ab ἐκ, et πλάω, *frango*.

'Εξεπλάσθην, *ης, η, exclusus sum* : a. 1. ind. pass. verbi ἐκπλάω, *excludo* : f. άσω, p. ἐκπέπλεικα, a. 1. ἐξεπλεισα, perf. pass. ἐκπέπλεισμαι, σαι, σται· ab ἐκ, et πλάω, *claudo*.

'Εξεπλεψεν, *furatus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκπλέπτω· ab ἐκ, et κλέπτω, *furor* ; f. ψω, p. φα, p. m. κέκλεμμα.

'Εξεπλέσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκπλένω, *deflecto*.

'Εξεπόλαψα, *ας, ε*, a. 1. ind. act. verbi ἐκπολάττω, *exculpo, tundendo eximo* : ab ἐκ, et πολάττω, *tundo, excavo* : f. ψω, p. πεπόλαφα.

'Εξελάαι, Poët. ῦ α Epenthesi pro ἐξελᾷν, præs. inf. act. verbi ἐξελάω, *expello*, hinc 3. pl. præs. ἐξελάουσι· ab ἐξ, et ἐλάω, Poët. pro ἐλαύνω, *agito*.

'Εξέλλαδον, et Poët. ἐκλίλαδον, a. 2. ind. act. verbi ἐκλάθω et ἐκλανθάνω, *oblivisci facio*. Th. λάθω, *lateo*, f. λήσω.

'Εξελάλησα, a. 1. ind. act. ab ἐκλαλίω, *effutio*.

'Εξελάμβανε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐκλαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio*.

'Εξελάσσι, *expellunt*, 3. pl. præs. ind. verbi ἐξελάω.

'Εξελᾶσαι, a. 1. inf. act. ἐξελάσας, *qui abegit*, a. 1. part. act. ἐξέλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελάνω.

'Εξελασία, *ας, ἡ, expeditio, profectio* : et

'Εξελᾶσις, *ιος, ἡ, expulsio, discessus*. Th. ἐλαύνω, *agito* : f. ἐλάσω.

'Εξέλασσι, Poët et Ion. pro ἐξέλασι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, *expello* ; ejusd.

'Εξελασσόμησας, *fodisti*, 2. sing. a. 1. ind. act. ἐκλασσομέω.

'Εξελαύνει, 3. pl. ind. præs. ab

'Εξελαύνω, *expello, confto, facio*. Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω.

'Εξελάω, f. σω, et Att. ἐξελῶ, p. ἐξέλακα, et Att. ἐξελήλακα, Poët. pro ἐξελαύνω, *expello, abigo*. Th. ἐλαύνω, *agito*.

'Εξελε, *erue*, a. 2. imperat. act. ab ἐξέλλω, *ες, ε*, a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω. Dicimus et ἔξελε pro ἐξέλαι, Ion. et ἔξελον pro ἐξέλλον, a. 2. ind. hinc ἐξελᾶν, a. 2. inf. ἐξελών, a. 2. part. ab ἐξ et αἱρέω, *capio*.

'Εξιλίγχομεν, 1. pl. præs. ind. act. et ἐξιλιγχίσθω, 3. sing imperat. pass ab

'Εξιλίγχω, *redarguo, convinco*, f. γξω, p. ἐξήλιγχα, a. 1. ἐξήλιγξα, a. 1. inf. ἐξιλίγξαι· ab ἐξ, et ιλίγχω, *arguo*, f. ξω.

'Εξιλιὼ, *delegit*, 3. sing. a. 2. ind. m. Ion. pro ἐξείλετο, verbi ἐξαιρέω. Vide ἐξελόμην.

'Εξιλίξω, *elegeris*, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi ιλίγω. Th. λίγω, *dico, eligo*, f. λίξω, p. λίλιχα.

'Εξιλίσθαι, *eripere*, a. 2, inf. m. ab ἐξαιρέω, *eximo, tollo*, a. 2. ἐξῆλον· ab ἐξ, et αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

'Εξιλιυθερόω, -ῶ, f. ώσω, *liberum facio, libertate dono, manu mitto*: ex ἐξ, et ιλιυθερόω, *libero*.

'Εξιλιύσομαι, f. 1. m. verbi ἐξέρχομαι, *egredior*: ab ἐξ, et ἔρχομαι, *venio*, f. ιλιύσομαι, a. 2. ἦλυθον, et per Sync. ἦλθον, a. 2. inf. ιλθεῖν, p. m. ἐλήλυθα, et Att. ιλήιυθα.

'Εξιληλάκασιν, *expulerunt*, Ion. et Att. pro ἐξηλάκασιν, 3. pl. plusq. p. act. verbi ἐξιλάω. Th. ιλαύνω, *agito*.

'Εξιλήλιθα, *exii*, præt. m. Att. inf. ἐξιληλυθέναι, et part. ἐξιληλυθώς· ab ἐξέρχομαι. Vide ἐξιλύσομαι.

'Εξιλθεῖν, *exire*, a. 2. inf. act. verbi ἐξέρχομαι· ab ἐξ, et ἔρχομαι, *venio*.

'Εξιλθών, a. 2. part. act. n. g. ἐξιλθόντα, f. g. ab eod. verbo et Th.

'Εξίλθω, a. 2. sub. et 1, pl. ἐξιλθωμεν· ἐξίλθωσι, 3. pl. ἐξιλθὼν, a. 2. part. ejusd.

'Εζίλιωσι, ις, ι, a. 2. ind. act. verbi ιλείπω, *derelinquo*: ab ἐκ, et λείπω, *linquo*: f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

'Εξιλιῦν, f. ὔσω, et

'Εξίλκω, *abstraho, extraho*: imperf. ἐξέλκον, f. ἑξίλξω, præs. part. pass. ἐξιλκόμενος, *abstractus*: ab ἐξ, et ἕλκω, *traho*.

* 'Εξίλκωσις τῶν ὀνύχων, *unguium fodicatio*.

'Εξιλόμην, *diripui*, pro ἐξειλόμην, ου, ετο, a. 2. m. Ion. verbi ἐξαιρέω, ἐξιλόμενος, absolutè, *navem exonerans*: ab ἐξ, et αἱρέω, *capio*: f. ήσω, a. 2. εἷλον.

'Εξιλον, pro ἐξῆλον, *eripui*, a. 2. ind. act. Ion. ejusd. verbi ἐξιλῶ, a. 2. imperat. m.

'Εξιλῶ, *eximam*, f. 2. act. verbi ἐξαιρέω· ἐξίλωμαι, a. 2. sub. m. Th. αἱρέω, *capio*, a. 2. εἷλον.

'Εξιλῶσι, *expellent*, est 3. pl. f. 1. Att. pro ἐξιλάσουσι, verbi ἐξιλάω vel ἐξιλαύνω, *abigo*. Th. ιλαύνω, *agito*: f. ιλάσω.

Εξιμαξα, ας, ι, a. 1. ind. act. verbi ἰκμάσσω, *abstergo*; imperf. ἐξίμασσον, f. ἰκμάξω, a. 1. part. act. ἰκμάξας, ασα, αν. Th. μάσσω, idem.

'Εξίμαν, et ἐξίμασαν, *emisisse*, Ion. et Dor. pro ἐξεῖναι, a. 2. inf. verbi ἐξίημι, vel ἔξιμι, a. 2. ἔξην· ab ἐξ, et ἵημι, *mitto*.

'Εξίμασι, *servare*, f. 1. inf. Ion pro ἴξειν, verbi ἴχω, *teneo*; f. ἴξω, p. ἶσχηκα, a. 2. ἶσχον.

'Εξιμίω, f. ίσω, *evomo*. Vide ἰμέω.

'Εξιμπωλημένος, η, ον, *venditus*, Ion. pro ἐξιμπωλημένος, perf. part. pass. verbi ἐξιμπωλέομαι. Th. πωλέω, *vendo*.

'Εξιμυκτηρίσω, a. 1. sub. act. ἰκμυκτηρίζω, *subsanno, irrideo*: ἐξιμυκτηρίσα, a. 1. ind. Th. μυκτὴρ, *naris*.

'Εξινιαίρει, f. ἀρῶ, id. ac Th. ἰναίρω, *interficio*.

'Εξιναντίας, adv. et divisim ἐξ ἐναντίας, *ex adverso, adversùm*: ab ἐναντίος, idem ac ἀντίος, *adversus*, quod ab ἀντὶ, *pro*.

'Εξινατρίζω, f. ίξω, idem quod simplex ἰναίρω, et Th. ἰναίρω, *interficio*.

'Εξινάρξε, *interfecit*, ejusd. a. 1. ind.

'Εξινίγκατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐξενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐνφέρω, *effero, promo*, f. 1. ἐξοίσω, a. 1. ἐξήνεγκα, a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω, a. 1. part. ἐξενίγκας, αντος, a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον, ες, ε· ab ἐκ, et φέρω, *fero*.

'Εξινῶσαι, Poët. pro ἐξενίγκαι, a. 1. inf. act. Sic ἐξενείκας, pro ἐξενίγκας, a. 1. part. act. ejusd.

'Εξίνισεν, *subduxit*, a. 1. act. ab ἰνυόω, f. ώσω, *enato, elabor*. Th. νύω, *innuo*.

'Εξινιχθὲς, έντος, et Ion. ἐξινεχθὲς, έσα, a. 1. part. pass. ἐξενιχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. ab ἐνφέρω, vide ἐξενίγκατε.

* 'Εξινχυράζω et ἐξινχυριάζω, *pignus capio*, Diog. Laërt. in Menipp.

'Εξινπαγμένος, η, ον, Ion. pro ἐξενεγμένος, *exportatus*, perf. part. pass. verbi ἐνφέρω, *effero*. Th. φέρω.

'Εξιπήχα, ας, ι, et in 1. pl. ἐξεπήχαμεν, p. ind. m. ejusd.

'Εξίπτψα, ας, ι, a. 1. ind. act. verbi ἰπτάω.

'Εξίπτους, Dor. pro ἐξίλθους, *exeas*, 2. sing. a. 2. opt. act. ἐξιπτοῖσα, Dor. pro ἐξιλεῖσα, a. 2, part. act. f. g. verbi ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*. Sic ἐξιπτὼν pro ἐξιλθὼν.

'Εξίπυσα, ας, ι, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, *hospitio, recipio*; f. ίσω, p. ἐξίπυκα. Th. ξένος, *hospes*.

'Εξίντο, *exemerunt*: 3. pl. a. 2. m. verbi ἐξίημι, a. 2. m. ἐξίμαν. Th. ἵημι, *mitto*.

'Εξίπτωρδον, et per Metath. ἐξίπρωδον, a. 2. ind. act. verbi ἰπτίρθω, *devasto*: f. σω ab ἰπ, et πίρθω, *vasto*.

'Εξίπτισον, a. 2. ind. act. verbi ἰπτίπτω, *excido*: f. ἰπτπέσω, p. ἰπτίπτωκα, a. 1. ἐξίπτισα, a. 2. sub. ἰπτίσω, ης, η, et in 3. pl. ἰπτίσωσι, a. 2. inf. ἰπτισεῖν. Th. πίπτω.

'Εξιπτίτασα, ας, ι, a. 1. ind. act. verbi ἰπτιτάνυμι, *expando*: f. άσω· ab ἰπ, et πιτάω, seu πιτάνυμι, f. σω, *pando, explico*.

'Εξίπτωσι, 3. sing. imperf. act. verbi ἰπτίπτω, *excido*. Th. πίπτω, *cado*, f. πεσοῦμαι, p. πίπτωκα, a. 2. ἔπτωσι.

'Εξιπτίςκαμαι, σαι, σται, *probè novi, calleo*, præs. ind. ab ἐξ, et ἰπτίσταμαι, *scio*; f. ἰπτιήσομαι, quod ab ἰπτὶ, et ἴσημι, *scio*.

'Εξιπτίσται, Ion. pro ἐξιπτίσασαι, vel ἐξιπτίσῃ, *scis*; 2. sing. præs. ejusd.

'Εξιπτίτηδις, *consultò datâ operâ*, adv. ab ἐξ, et ἰπτιτηδὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *idoneus, aptus*.

'Εξιπτλάγην, ης, η, et in 3. pl. ἐξιπτλάγησαν, a. 2. ind. pass. ab ἰπτλάσσω, *percello*; f. ξω· ab ἐκ, et πλήσσω, vel -πτω, *percutio*: f. ξω.

'Εξίπτλω, 3. sing. imperf. verbi ἰπτλέω, *enavigo*; f. ύσω, ab ἐκ, et πλέω, *navigo*, a. 1. m. ἐξιπτλευσάμην.

'Εξιπτλάσσοντο, *percellebantur*, 3. pl. imperf. pass. verbi ἰπτλήσσω, *percello*, quod. vide.

'Εξιπτόνεσα, Dor. pro ἐξιπτόνησα, *elaboravi*, a. 1. ind. act. verbi πονέω, *laboro*. Th. πίνομαι.

'Εξιπτρέθημεν, *deprædati sumus*, 1. pl. a. 2. ind. act. ἐξιπρέθην, per Metath. pro ἐξίπραθον, a. 2. ind. act. verbi ἰπτίρθω. Th. πίρθω, *vasto*, f. 2. πραθῶ.

'Εξίπτη, *evolavit*: 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐξίπτημι, f. ἰπτήσω, a. 2. ἐξίπτην· ab ἐξ, et ἵπταμαι, *volo, -as*.

* 'Εξίπω, *evulgo*. Th. ἴπω, *dico*.

'Εξίραμα, άτος, τὸ, *vomitus*: ab

'Εξιρᾶω, *evacuo, expromo*: f. άσω, p. ἐξήρακα. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra*.

'Εξιργάζομαι, *absolvo, perficio*; item *everto, occido*: f. ἄσομαι, p. ἐξήργασμαι· ab ἐξ, et ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

'Εξιργασθῆι, ejusd. a. 1. part. pass. n. g.

'Εξιργασία, ας, ἡ, *elaboratio, absolutio*.

Digitized by Google

'Εξεργασμένος, Ion. pro ἐξειργασμένος, *factus*; perf. part. ab ἐξεργάζομαι.

'Εξεργαστὸς, ῆ, *ad perficiendum idoneus*: ab ἐργάζομαι, q. v.

'Εξειρώτων, *interrogabat*, 3. sing. imperf. act. ab

'Εξειρώτω, idem quod ἐξείρω, *eloquor, perquiro*; item *interrogo*. Th. ἄφω, *dico*.

'Εξερόπτω, *prosterno, everto*. Th. ἐρόπτω, *everto*.

'Εξέρυψε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

'Εξερώμαι, et ἐξέρομαι, pro quo ἐξείρομαι, etiam Ion. *interrogo, scisciter*: ab ἐξ et ἐρέω, *dico*. Th. ἄφω, idem.

'Εξερώοντο, *interrogabant*, ejusd. 3. pl. imperf. pass.

'Εξερωτεύς, *penitùs scrutor*: f. ήσω, p. ἐξερώτηκα, a. 1. ἐξερώτησα· ab ἐξ, et ἐρωτάω, f. ήσω, *indago, vestigo*.

'Εξερώω, *dico*, vel *eloquor*; item *perquiro*: ab ἐξ, et ἐρέω, idem quod Th. ἴφω, *dico*.

'Εξεμηνεύω, f. εύσω, *interpretor*: ex ἐξ, et ἐμηνεύω.

'Εξερημόω, -ῶ, f. ώσω, *devasto*. Th. ἔρημος.

'Εξερικόντες, a. 2. part. act. ab ἐξερέπω, idem quod Th. ἐρέπω, *cado, everto*; f. ψω, a. 2. ἤρεπον.

'Εξέρεπε, f. ψω, p. ἐξέρρεφα, *crepo, prorepo*; *crepere facio*. Ps. civ. 22.

'Εξερήγνυ, *erupit*, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἐκ, et ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*; f. ξω, a. 2. ἔρραγον.

'Εξερύω', pro ἐξείρυσε, *extraxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ἐξερύσαι, a. 1. inf. ἐξερύσας, a. 1. part. ab

'Εξερῶ, *extraho*. Th. ἐρύω, f. σω, *traho*.

'Εξέρχομαι, *exeo, egredior*, imperf. ἐξηρχόμην, ν, ιτο, f. ἐξελεύσομαι, a. 2. act. ἐξῆλθον, ες, ε, a. 2. imperat. ἔξελθι, ίτω, a. 2. sub. ἐξέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἐξελθεῖν, a. 2. part. ἐξελθὼν, ὄντα, ὀν, p. m. ἐξήλυθα, et Att. ἐξελήλυθα, plusq. p. ἐξεληλύθειν, ας, ει. Th. ἔρχομαι, *venio*.

'Εξέτει, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ξίω, *trado*; f. ήσω, p. ἐξέτικα.

'Εξεσία, ας, ᾶ, et 'Εξεσίη, ας, ᾶ, *legatio*: ab ἐξ, et ἵημι, *mitto*.

'Εξέσιες, τος, ἡ, Ion. et Poët. pro ἔξωσις, *expulsio*: παρὰ τὸ ἐξίναι, τὸ ἐκβάλλειν, *ejicere*.

'Εξεσκληκα, perf. act. verbi ἐκσκλήω, *exarefacio*: quod ab ἐκ, et σκλήω, pro σκλήω, per Sync. idem quod σκίλλω, *exsicco, arefacio*.

'Εξέσμων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ἐξέσμασον, -ων, verbi ἐξσμάω, *extergo*: ab ἐκ, et σμάω, seu σμήω, *abstergo*.

'Εξεσπάκει, *retraxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἐκσπάω, quod ab ἐκ, et σπάω, *traho*; f. σω. a. 1. ἔσπασα.

'Εξέσπα, pro ἐξέσπασα, f. 1. verbi ἔξεσι, *licet*.

'Εξεσπασὼς, υῖα, ὸς, *mente commotus, pavens, mutatus*, part. perf. act. ab ἐξέσπαμαι.

'Εξέσπην, ης, η, *perculsus fui*; a. 2. ind. act. verbi ἐξέσπαμαι, et ἐξεστάν, *obstupefacio*: f. ἐκστήσω, quod ab ἐξ, et ἵστημι, *sto*.

'Εξεστ, *licet*, impers. ab ἔξειμι, inus. quod est ab ἐξ, et εἰμὶ, *sum*; f. ἐξέσται, pro ἐξέσεται, ἐξὸν, part. n. g.

'Εξέστραμμαι, ψαι, σται, *eversus fui*; perf. pass. ab ἐκστρέφω, *evertor*; f. ψω, p. ἐξέστροφα. Th. στρέφω, *verto*.

'Εξεστρατευδύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐκστρατεύδυω, *castra loco*, seu *pono*: ab ἐκ, στρατὸς, *exercitus*, et εὐδω, *solum*.

'Εξετάζω, *exquiro, examino, exploro, æstimo, comparo*; f. άσω, et Dor. ξω, p. ἐξήτακα, a. 1. ἐξήτασα, a. 1. imperat. ἐξέτασον. Th. ἑτάζω, *inquiro*.

'Εξετάμνον, *secuerant*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐκτέμνω, f. τμῶ, p. ἐκτέτμηκα· ab ἐκ, et τέμνω, *seco*; p. m. τέτομα.

'Εξετανύσθη, *extensus est*, 3. sing. a. 1. pass. ab ἐκ, et τανύω, idem quod στικάνω, *tendo*. Th. τάνυω.

'Εξετάσαι, a. 1. inf. act. ἐξέτασον, -άτω, a. 1. imperat. ab ἐξετάζω.

'Εξετάσις, ιως, ἡ, *exquisitio*: ab ἐξετάζω.

'Εξετασμὸς, ῦ, ὁ, *quæstio*: usit. quoque pro *recensione exercitûs*.

'Εξετασίου, *inquirendum*.

'Εξέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκτάνω, *extendo*.

'Εξετέλεσαν, *perfecerunt*, 3. pl. imperf. pro ἐξετέλεσον, Poët.

'Εξετιλάσσε, 3. sing. imperf. pass. et

'Εξετιλίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

'Εξετιλίσσ' pro ἐξετέλεσσε, Poët pro ἐξετέλεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

'Εξέτης, ους, ὁ ᾗ ὁ, ἡ, *sexennis*, pro ἐξαέτης· ab ἕξ, *sex*, et ἔτος, *annus*.

'Εξ ἔτι σῦ, *ab illo tempore*.

'Εξετμήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτέμνω, *excido*: ab ἐξ, et τέμνω, *seco*; f. τμῶ, p. τέτμημαι, a. 2. ἐτάμην.

'Εξετράπεσαι, 3. pl. a. 2. ind. pass. ab ἐκτρέπομαι, *aversor*; f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι, *deflectam*: a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, a. 2. sub. pass. ἐκτραπῶ, ῇς, ᾖ· ab ἐκ, et τρέπω.

'Εξέτρω, *vulnerabatur*; 3. sing. imperf. ab ἐκ, et τρώω, imperf. ἔτρων, ἔτρως, ἔτρω. Th. τιτρώσκω, f. τρώσω, *vulnero*.

'Εξέτρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτρώσκω, *obortum facio*: ab eod. Th.

'Εξευρύφλου, *excæcabat*: 3. sing. imperf. ab ἐκτυφλόω. Th. τύφλος, *cæcus*.

'Εξευρεῖν, *invenire*, a. 2. inf. act. ἐξεύρον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξευρίσκω, *adinvenio*.

'Εξεύρεσις, εως, ἡ, *inventio, lucrum*: ὡς ἔστι ἐξεύρεσις τῶν ἔργων αὐτῶν, *nihil lucri accrescit ex operibus eorum*, Baruci, iii. 18. Malè vers. Angl.

'Εξευρεπόσων, gen. pl. ab

'Εξευρεπὴς, έστ, *qui invenit*, part. perf. act. ejusd.

'Εξεύρημα, ατος, τὸ, *inventum*: à perf. pass. verbi seq.

'Εξευρίσκω, *excogito, comperio*: ab ἐξ, et εὑρίσκω, idem, f. ήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον.

'Εξευρόντες, ejusd. a. 2. part. act. pl. nom. Vide ἐξευρεῖν.

'Εξεφάνθην, ης, η, *emersi*, a. 1. ind. pass. pro ἐξεφάνην, per Epenth. σῦ α, verbi ἐκφαίνω, *emergo*. Th. φαίνω, *ostendo*, f. νῶ, p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα.

'Εξέφασαν, *exorta sunt*, Att. 3. pl. a. 1. act. pro pass. a. 2. ἐξεφάνησαν, ab eod. Th.

'Εξέφερον, *exportabant*, 3. pl. imperf. verbi ἐκφέρω. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

'Εξεφόμεθα, Ion. pro ἐξεφέρμεθα, 1. pl. præs. ind. act. ab ἐκφέρω, pro ἐκφέρει.

'Εξέφυν, υς, υ, *natus sum*, cum gen. a. 2. act. ab ἐκ; et inus. φῦμι, (idem quod Th. φύω, *nascor*.) Undè a. 2. ἔφυν.

'Εξέχυ, 3. sing. imperf. vel a. 1. act. verbi ἐκχέω, *effundo*; f. 1. ἐσχύσω, f. 2. ἐκχέω, a. 1. ἐξέχυσα, ἐξέχυσα, et ἐξέχυα, ας, ε, a. 1. imperat. ἔκχυσον, άτω, 2. pl. ἐκχύσατε, imperf. pass. ἐξεχύμην, -ύμην· ab ἐκ, et χέω, *fundo*, f. χύσω.

'Εξέχρησε, *suffecit*, 3. sing. a. 1. act. Vide in ἐκχρῆν, pro ἐξαρκῶν, *sufficere*.

'Εξεχύθην, ης, η, *exii, penetravi*; a. 1. pass. verbi ἐκχύω, seu ἐκχύνω, *effundo*; f. ύσω, p. ἐκκέχυκα· ab ἐκ, et χύω, *fundo*. Th. χέω, χύτω.

'Εξέχω, f. ξω, p. ἐξέσχηκα, *emineo, exsto, exorior*: ab ἐξ, et ἔχω.

'Εξέψυξε, *animam efflavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, *animam efflo*; f. ξω· ab ἐκ, et ψύχω, f. ξω, *frigefacio*.

'Εξίψω, *coquo, elixo.*
'Εξίωσαν, Att. pro ἵξωσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἰξόω, *impello:* ab ἰα, et ὀΐω, f. ὄσω, *pello.*
'Εξόγαγον, pro ἰξῆγον, *eduxit;* a. 2. ind. Att. verbi ἰξάγω, *educo.*
'Εξόγγελλα, ας, ι, *indicâssem,* a. 1. ind. act. verbi ἰξαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, *nuntio;* f. λῶ, p. ἤγγελκα, a. 1. ἤγγειλα.
'Εξόγειρα, ας, ι, a. 1. ind. act. ab ἰξεγείρω, *excito, suscito:* f. ἰξεγερῶ, p. ἰξήγερκα. Th. ἐγείρω, idem.
'Εξηγέομαι, -ῆμαι, *expono, enarro; præsumo, rego; censeo, differo;* imperf. ἰξηγεόμην, -ούμην, ἰῶ, -οῦ, ἴσπ, -εῖτο, f. ἰξηγήσομαι, a. 1. m. ἰξηγησάμην, ω, ατο, a. 1. part. ἰξηγησάμενος· ab ἰξ, et ἀγέομαι, *duco.*
'Εξηγίεθη, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἰξεγίνω.
'Εξήγημα, ατος, τὸ, *enarratio, quod narratur:* et
'Εξήγησις, εως, ἡ, *enarratio, expositio;* propriè divinorum et excellentium, ut ἐμαντεία, vulgarium: et
'Εξηγητὴς, οῦ, ὁ, *interpres, magus, conjector;* ἰξηγηταὶ, Athenis, *sacrorum interpretes:* et
'Εξηγητικὸς, ὴ, ὸν, *enarrativus;* τὰ ἰξηγητικὰ, *libri Pontificiales:* omnia à p. pass. verbi ἰξηγέομαι, *expono.*
'Εξηγίρεσα, ας, ι, a. 1. ind. act. verbi ἰξαγειρόζω, *redimo;* f. σω. p. ἰξηγίρεκα, a. 1. sub. act. ἰξαγερέσω, ῃς, ῃ· ab ἰξ, et ἀγερόζω, *emo.* Th. ἀγορὰ, *forum.*
'Εξηγορία, ας, ἡ, *accusatio.*
'Εξηγύμενος, η, ον, præs. part. ἰξηγύνεται, 3. pl. præs. ind. verbi ἰξηγίομαι.
'Εξηγείμην, per Sync. pro ἰξηγερόμην, *exsurrexi, expergefactus sum;* imperf. pass. ab ἰξ et ἄγεσμαι, pro ἰγόεσμαι. Th. ἰγόω.
'Εξήεσαν, *egressi sunt,* 3. pl. a. 1. Att. ἰξῆσα, verbi ἰξαμι, *exeo,* vel ἰξίημι· ab ἰξ et εἶμι, *eo;* a. 2. ἶξον, ες, ε, præs. inf. ἰξίναι.
'Εξήκειν, *exire, exitum habere:* ab ἰξ et ἥκω.
'Εξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *sexaginta.* Th. ἕξ, *sex.*
'Εξηκοστεὺς, οῦ, ὁ, *sexaginarius.*
'Εξηκοστόκλινος, *domus sexaginta lectulorum.*
'Εξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἰξελαύνω, *exagito, expello.* Th. ἐλαύνω, *agito;* f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασα, p. ἐλήλακα.
'Εξήλατο, 3. sing. a, 1. ind. m. verbi ἰξάλλομαι, *exilio.* Th. ἄλλομαι, *salio;* a. 1. m. ἀλάμην, σο, το, et per Sync. Ion. ἄλτο.
'Εξάλκατος, η, ον, *extensus, extrinsecùs obductus:* ab ἐλαύνω, *ductile opus facio.*
'Εξηλόφησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. et
'Εξήλυψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἰξαλήφω, *deleo.*
'Εξήλειτε, 2. pl. a. 2. ἰξῆλθον, ες, ε, verbi ἰξέρχομαι, *exeo.*
'Εξῆλθον, per Sync. pro ἰξήλυθον, a. 2. ejusd.
'Εξηλίσκω, *crucifixi,* a. 1. ind. act. verbi ἰξηλιάζω, *crucifigo, sole aduro:* ab ἰξ, et ἁλιάζω, *soli expono.* Th. ἥλιος, *sol.*
'Εξηλλαγμένος, p. part. pass. ab ἰξαλλάσσω, *immuto.* Th. ἀλλάσσω, *muto.*
'Εξήλυθεις, Ion. et Poët. pro ἰξῆλθες, *exitus:* ab ἰξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio.*
'Εξήλθοσαν, *exierant,* 3. pl. a. 2. act. pro ἰξῆλθον, Exod. xvi. 27.
'Εξημέρωσις, εως, ἡ, *cicuratio.*
'Εξήμεσε, *evomuit,* a. 1. ind. act. ab ἰξεμέω, quod ab ἐμέω, *vomo.*
'Εξῆν, *licebat,* verbi ἰξῆναι, *licere.*
'Εξήνεγκα, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἰνφέρω, *effero;* f. ἰξήσω. Th. φέρω, *fero;* a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον.
'Εξηπάτησα, ας, ι, *decepi, frustratus sum, seduxi;* a. 1. ind. act. verbi ἰξαπατάω, idem quod Th. ἀπατάω, *decipio.*
'Εξήπαφε, *decepit,* 3. sing. imperf. act. ab
'Εξηπάφω, et ἰξαπαφίσκω, Odyss. λ. ver. 216. Poët. id. quod ἰξαπατάω.
'Εξηπτεσσύνν, f. ύσω, *decipio, circumvenio falsis verbis:* ex ἰξ, et ἠπτεσσύνν, quod idem notat. Est ab ἤμερος, *lenis, mansuetus, blandus;* et ἀ ἔψ, *vox,* quasi ἡμεροστύνν, *blandis vocibus utor in fraudem alterius.* Damm.
'Εξήπλωτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἰξαπλόω, *expando, explico:* ab ἰξ et ἁπλόω, idem. Th. ἁπλόος, et contractè ἁπλοῦς, *simplex.*
'Εξῆρα, *sustuli,* a. 1. act. verbi ἰξαίρω, *effero.* Th. αἴρω, *tollo.*
'Εξήραμμαι, seu ἰξήρασμαι, perf. pass. verbi ξηραίνω, *sicco;* f. ανῶ, p. ἰξήραγκα. Th. ξηρὸς, *aridus.*
'Εξήρασα, *arefeci,* a. 1. ind. act. ejusd.
'Εξηράνθην, *exarui,* a. 1. ind. pass. ejusd.
'Εξῆρες, 2. sing. imperf. vel a. 2. act. verbi ἰξαίρω, *aufero.* Th. αἴρω, *tollo.*
'Εξήρετο, 3. sing. imperf. m. vel pass. verbi ἰξέρομαι, *interrogo.* Th. ἴρω, *dico.* Hinc αἴρομαι, et ἴρομαι, idem.
'Εξηρίνησα, ας, ι, et in 3. pl. ἰξηρίνησαν, a. 1. ind. act. verbi ἰξερεύνω, *penitùs scrutor.*
'Εξηρίζανε, 3. sing. ab ἰξηρεθέμην, a. 1. ind. m. ab ἰξερείδω, f. ξω, *eructo, ructum effundo.* Th. ἐρεύγω, *ructo.*
'Εξηρτισμένος, *perfectè instructus;* perf. part. pass. verbi ἰξαρτίζω, *planè perficio.*
'Εξηρτυμένοι, *instructi, muniti,* p. part. pass. ab ἰξ, et ἀρτύω, *instruo.*
'Εξάρχον, *incipiebant, duces erant,* 3. pl. imperf. act. ab ἰξάρχω· ab ἰξ et ἄρχω, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium, imperium.*
'Εξηρώησι, Poët. est 3. sing. a. 1. act. verbi ἰξερώω, *cum impetu feror, celeriter recedo.* Th. ἐρώω, *eo, fluo.*
'ΕΞΗΣ, adverbialiter *deinceps, consequenter;* ἰφιξῆς, idem; ὁ, ἡ, ἰξῆς, *ordine sequens;* ὁ ἰξῆς, scil. ἡμέρα, *sequens dies;* Poët. ἰξάης. qu. ab ἴχω.
'Εξήσκαξε, Dor. pro ἰξήσκασε, a. 1. ind. act. verbi ἰξισκάζω, *examino, exploro;* f. σω, et Dor. ξω.
'Εξηχήσομαι, -ῆμαι, *personо;* f. ήσομαι, p. pass. ἰξήχημαι, σαι, ται· ab ἰξ, et ἠχέω, *sono.* Th. ἦχος, *sonus.*
'Εξηχὶς, *resono.*
'Εξῆιτ, Ion. pro ἰξέναι, *exire,* et pro *ejicere* sumitur: vel ab ἰξ, et ἵημι, *mitto;* vel ἵημι pro ἶω, εἶμι, *vado.*
'Εξίω, seu ἰξίημι, *expando.* Pindar.
'Εξικέσθαι, Dor. pro ἰξικέσθαι, 3. dual. a. 2. ind. m.
'Εξικτ', *pervenit,* 3. sing. a. 2. ind. m. ἰξικάνω, ε, ετο· ab
'Εξικνέομαι, *pervenio:* ab ἰξ, et ἱκνέομαι, *venio;* f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. m. ἱκάνω.
'Εξικνῆσθαι, ejusd. præs. inf.
'Εξικάνω, ε, ετο, *pervenі;* ejusd. a. 2. m.
'Εξιλάομαι, et -άσσομαι, *placo.* Th. ἱλάω, *propitius sum.*
'Εξίλασις, εως, ἡ, *placatio;* et
'Εξίλασμα, ατος, τὸ, *placamen;* et
'Εξιλαστὸς, ὴ, ὸν, *placutio;* à perf. pass. verbi ἰξιλάομαι.
'Εξιλάσσομαι, *placabo;* f. 1. m.
'Εξίμεναι, *exire;* Dor. pro ἰξέναι, vel ἰξίναι, præs. inf. ab ἰξ, et εἶμι, *eo.*
'Εξίοντων, gen. pl. part. a. 2. verbi ἴξυμαι, *exeo.* Th. εἶμι, *eo;* a. 2. ἶον, a. 2. part. ἰὼν.
'Εξιππεύομαι, *equitando animi gratiâ expatior, evagor.*
'Εξίστημι, *evolo:* ab ἵστημι.
'Εξις, εως, ἡ, *habitus;* in acc. ἕξιν. Th. ἴχω.
'Εξισάζω, f. άσω, *adæquo et æquiparo.*

Digitized by Google

'Εξαπίνάω, prms inf. pass. ab
'Εξεδεδώς, prms inf. pass. ab
'Εξεδίω, adæquo: ab ἐξ, et ἰσόω, æquo, f. ώσω. Th. ἴσος, vel ἔσος, par, æqualis.
'Εξέζεσμαι obstupesco, cedo.
'Εξέθαπτο, percellebantur, 3. plur. imperf. m. verbi præced. q. ab
'Εξέθηπα, et ἐξεπάω, obtupefacio, immuto, f. ἐκπήσω, a. 1. ἐξέθησα, a. 2. ἐξέθην, ης, η, perculsus fui; imperf. m. ἐξεπάμην, σο, το· ab ἐξ, et ἴστημι, στω.
'Εξειροῦν νι, exquirere quid, Ion. et Poët. pro ἐκζητεῖν, quod ex ἴστορίαι, cognosco. Th. ἴστωρ, sciens.
'Εξεισχῦω, valeo, possum, f. σω, p. ἐξείσχυκα, a. 1. ἐξείσχυσα, a. 1. sub. ἐξεισχύσω, ῃς, ῃ· ab ἐξ, et ἰσχὺς, robur, vires.
'Εξέσνλος, η, ὁ ἡ ἡ, evanidus, exolescens: ab ἐξίσταμι, exire, evanescere.
'Εξιτὸν, verbale, οἷς οὐκ ἐξιτὸν ἐστὶ, quibus non exire licet: ab ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo.
'Εξιχνεύω, f. εύσω, vestigo, pervestigo.
'Εξιχνίζω, f. ἴσω, p. κα, idem: undè
'Εξιχνιασμὸς, οῦ, ὁ, investigatio.
'Εξκαίδεκα, indecl. sexdecim: ab ἓξ, καὶ, et δέκα.
'Εξολόω, f. ώσω, p. ἐξώλωκα, excedo, morior.
'Εξοδία, ας, ἡ, egressio, expeditio: et indè
'Εξοδιάζω, exire facio, expendo: ab ἔξοδος, exitus, quod ab ἐξ, et ὁδὸς, via.
'Εξόδιαστὸς, ἰνος, ab eunte illatus, ejusd. a. 1. part. pass.
'Εξόδιον, ν, τὸ, EXODIUM, exitus: et
'Εξοδος, ν, ἡ, exitus; item mors: ab ἐξ, et ὁδὸς, via.
'Εξοικίω, f. ἰσω, emigro: et
'Εξοικίζω, f. ἴσω, domo ejicio, expello: ab
'Εξοίκος, ν, ὁ ἡ ἡ, exul: ab ἐξ et οἶκος.
'Εξοίσομεν, efferemus, 1. plur. et ἐξοίσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐκφέρω, effero, f. ἐξοίσω. Th. φέρω, fero: a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον.
'Εξοιχνῦσιν, egrediuntur, pro ἐξοιχνοῦσιν, Dor. et Ion. 3. plur. præs. ind. act. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, abeo, fut. οἰχήσομαι, perf. ᾠχημαι.
'Εξολλὰν, f. ιλῶ· a. 1. ἐξόλεσα, delabor, impingo; item averto: ab ὀλλὰν. Th. πίλλω.
'Εξολίσσωσιν, perdat, 3. sing. a. 1. optat. act. Æol. ab ἐξ, et ὄλλυμι, perdo, f. ὀλέσω, p. ὄλεσα, p. med. ὄλα.
'Εξολίσσωμεν, deperdamus, 1. pl. a. 1. sub. act. ejusd.
'Εξολισθάνω, effugio, elabor, excido, eludo, f. ἀνῶ, p. ἐξολίσθηκα.
'Εξολλὰν, -λλῦμι, f. ολέσω, perdo. Th. ὀλέω.
'Εξολόθρευμα, ατος, τὸ, et
'Εξολόθρευσις, εως, ἡ, perditio: ab
'Εξολοθρεύω, funditùs perdo, fut. εύσω, perf. ἐξολόθρευκα, præs. pass. ἐξολοθρεύομαι, disperео; p. pass. ἐξολόθρευμαι, a. 1. pass. ἐξολοθρεύθην, f. 1. pass. ἐξολοθρευθήσομαι· ab ἐξ, et ὄλεθρος, exitium. Th. ὄλλυμι, perdo.
'Εξολόλυξε, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξολολύζω, ululatus edo. Th. ὀλολύζω, ululo, f. ξω, p. χα.
'Εξομεν, f. 1. m. verbi ἴκω, habeo.
'Εξόμβελε, f. ήσω, p. ἐξώμβελκα, pluo, stillo; ἐξομβελήσει βδίλυγμα, implebitur maledictione, Eccl. x. 13. Th. ὄμβρος, pluvia.
'Εξόμνῦμι, et frequentiùs -ὄμνυμι, f. ὄσω, p. ὀμώκα, abjuro, ejuro: ab ἐξ, et ὄμνῦμι, f. ὀμόσω, juro.
'Εξομοιόω, -ῶ, fut. ώσω, p. ἐξωμοίωκα, assimilo, effingo: undè
'Εξομοίωμα, similitudinem refero.
'Εξομολογέομαι, -οῦμαι, confiteor, gratias ago, celebro, glorifico, cum dat. f. ήσομαι, a. 1. m. ἐξομολογησάμην, ω, ατο· ab ἐξ, et ὁμὸς, similis, et λόγος, quod à λέγω, dico.
'Εξομολόγησις, εως, ἡ, confessio, prædicatio, gratiarum actio: à perf. pass. superioris verbi.
'Εξὸν, præs. part. n. g. ab ἔξεστι, licet.
'Εξονομάζω, nomine voco, invoco, loquor: et
'Εξονομαίνω, f. ἀνῶ, nuncupo. Th. ὄνομα, nomen.
'Εξόνθιν, Poët. pro
'Εξόπισθεν, adv. à tergo, in posterum, è longinquo; cui opponitur ναυτίσιν, proximè: et
'Εξοπίσω, adv. retrò, in postremum, posteà. Th. ὀπίσω, retrorsùm.
'Εξοπλίζω, penitùs armis instruo, instituo, f. ίσω, p. pass. ἐξώπλισμαι.
'Εξορύσσω, pro ἐξορύσσω, præs. inf. act. excoquere. Th. ὀρύσσω, asso, f. ὄρυξω.
'Εξορία, ας, ἡ, exterminatio, exilium: ab ἐξ, et ὅρος, terminus.
'Εξορίζω, præs. inf. act. exterminare, ab ἐξορίζω, extermino. Th. ὅρος, terminus.
'Εξορκίζω, adjuro, f. ίσω, et Att. -ῶ, perf. ἐξόρκισμαι, a. 2. ἐξόρκωμαι, perf. pass. ἐξόρκισμαι. Th. ὅρκος, jusjurandum.
'Εξορκισμὸς, οῦ, ὁ, adjuratio: à 1. sing. perf. pass. et
'Εξορκιστὴς, οῦ, ὁ, EXORCISTA: à 3. pers. perf. pass. superioris verbi.
'Εξορκιστὶ, f. Att. ejusd.
'Εξορκος, ν, ὁ, eximium jusjurandum, vel jusjurandum contrarium aliorum verbis. Th. ὅρκος, jusjurandum.
'Εξορκῶν, pro ἐξορκίσων. præs. inf. act. ab
'Εξορκόω, -ῶ, fut. ώσω, perf. ωκα, idem quod ἐξορκίζω, jurefurando obstringo. Th. ὅρκος, jusjurandum.
'Εξόρκωσις, εως, ἡ, jusjurandum; à 2. pers. sing. perf. pass. superioris verbi.
'Εξορμάω, f. ήσω, erumpo, proficiscor, impello; ναῦν, navem ex statione deduco: ab ἐξ, et ὁρμὰω, impetu feror. Th. ὁρμὴ.
'Εξόρμησις, εως, ἡ, eruptio: à 2. pers. præt. pass. superioris verbi.
'Εξορμίζω, pro quo etiam dicitur
'Εξορμίω, f. ίσω, perf. ἐξόρμικα, erumpo.
'Εξορθὸω, exilio, prosilio: ex ἐξ, et ὀρθὸω, irruo.'
• 'Εξόροφος πύργος, turris sex contignationum. Vide ὁρόφος.
'Εξόρυκτ, ακος, ἡ, Dor. pro ἐξόρυξ, ramus. Th. ὄρυκτ idem.
'Εξόρυξις, εως, ἡ, effossio: ab
'Εξορύσσω, effodio, perfodio, f. ὄρυξω, a. 1. ἐξόρυξα, a. 1. part. ἐξορύξας, ασας. Th. ὀρύσσω, vel -ττω, fodio, p. ὄρυχα, et Att. ὀρώρυχα.
• 'Εξοχεύομαι, celebro.
• 'Εξόχθος, Dor. pro ἐξζως, oles. Th. ὄζω, oleo, f. ὀζήσω.
'Εξοστρακίζω, fut. ίσω, in exilium mitto, testarum suffragiis: ab ἐξ, et ὀστρακίζω, idem. Th. ὄστρακον, testa.
'Εξοστρακισμὸς, οῦ, ὁ, EXOSTRACISMUS, relegatio, per testarum suffragia, exilium: à 1. pers. perf. pass. superioris verbi.
'Εξότε, et ἐξ ὅτου, pro ἐξ οὗ, ex quo, scil. tempore.
'Εξουδενία, -ῶ, idem quod ἐξουδενόω.
'Εξουδένωσις, εως, ἡ, contemptus: et
'Εξουδενωτὴς, οῦ, ὁ, contemptor: à perf. pass. verbi ἐξουδενόω.
'Εξουδενόω, -ω, nihili facio, pro nihilo habeo, f. ώσω, p. ἐξουδένωμα, perf. pass. ἐξουδένωμαι, a. 1. pass. ἐξουδενώθην, a. 1. sub. pass. ἐξουδενωθῶ, a. 1. part. pass. ἐξουδενωθὲς, ἐντος· ab ἐξ, et οὐδενὸω, qu. ab οὐδὲς, ἐνὸς. Th. οὖς.
'Εξουδένωμα, ατος, τὸ, despectio.
'Εξουδένωσις, εως, ἡ, contemptus: à perf. pass. verbi ἐξουδενόω.
'Εξουθενὸω, -ῶ, et ἐξουθενίζω, nihili facio, aspernor, f. ώσω, p. ἐξουθένωκα, a. 1. ἐξουθένωσα, sprevi; a. 1. sub. act. ἐξουθενώσω, ῃς, ῃ, perf. pass. ἐξουθένωμαι, perf. part. ἐξουθενωμένος, η, ον, pro nihilo habitus; ab ἐξ, et οὐδὲς, ἐνὸς, nullus, idem quod οὐδὲς, qu. ex οὐδὲ τὶς· οὐδὲς, verò ex οὔτις, neque, (ubi τ, prop-

ter sequentem aspiratam mutatur in 9) et εἷς, unus.

'Εξυβίνημα, ατος, τὸ, abjectio.

'Εξυβινῶ, spernо; Dor. est pro ἐξυδινῶ· ab ἐξυδινέω.

'Εξουσία, ας, ἡ, licentia, potestas, auctoritas, dignitas; est jus sive facultas moralis; at δύναμις, vis activâ, seu facultas naturalis; ἐξουσίαι, ῶν, αἱ, potestates, magistratus: ab ἔξεστι, licet.

'Εξουσιάζω, potestatem habeo, dominor, in potestate habeo, cum gen.; sed cum dat. potestatem do; f. άσω, p. ἐξουσίακα, f. 1. pass. ἐξουσιασθήσομαι· ab ἐξουσία.

'Εξουσιαστὴς, οῦ, ὁ, dominus: à perf. pass. superioris verbi.

'Εξοχ', pro ἔξοχα, et Poët. ἐξόχως pro ἔξοχον, eximiè, præter alia, excellenter, adv. ab ἐξέχω, excello. Th. ἴχω, habeo.

'Εξοχὴ, ῆς, ἡ, eminentia; κατ' ἐξοχὴν, per excellentiam, egregiè: et

'Εξοχον, et ἔξοχα, adv. eximiè: n. g. ab

'Εξοχος, υ, ὁ ἡ ἡ, eminens, excellens: ab ἐξέχω, excello. Th. ἴχω.

'Εξοχώτατος excellentissimus; superl. à superiori verbo.

'Εξυλωμένος, η, ον, ligno stratus; apud LXX. Th. ὕλη, sylva.

'Εξυμνία, ῶ, f. ήσω, hymnis prosequor, celebro: ex ἐξ, et ὑμνέω, hymnum cano.

'Εξυνῆκα, vel ξυνέηκα, ας, ε, a. 1. ind. Att. à συνίημι, intelligo. Th. ἵημι, emitto; a. 1. ἧκα, Att. ἧκα, et ξὺν pro σὺν.

'Εξυπνίζω, è somno excito; f. ίσω, p. ἐξύπνικα, a. 1. ἐξύπνισα, a. 1. sub. ἐξυπνίσω, ῃς, ῃ· ab ἐξ, et ὕπνος, somnus.

'Εξύπνος, υ, ὁ ἡ ἡ, expergefactus, qui evigilavit: ab eod. Th.

'Εξύρατο, 3. sing. a. 1. med. ἐξυράμην, ω, ατο, verbi ξυράω, abrado. quod à ξυρὸς, acutus. Th. ξύω, rado.

'Εξύρημαι, rasus sum, perf. pass. verbi ξυράω, abrado: ab eod. Th.

'Εξύρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ejusd. et ab eod. Th.

'Εξυφάνω, f. ἀνῶ, texo, telam absolvo: ab ἐξ et ὑφαίνω, idem quod Th. ὑφάω, texo.

'Εξύφηνα, ας, ε, texui; ejusd. a. 1. ind. act.

'Εξυψόω, f. ώσω, sublimo. Th. ὕψος, altitudo.

"Εξω, adv. foras, foris, extra; ἔξω τῆς πόλεως, extra civitatem; ὁ ἔξω, scil. ὤν, exterior. Th. ἐκ vel ἐξ, ex.

"Εξω, habebo; f. 1. act. verbi ἴχω, habeo.

'Εξῴδησα, perf. act. verbi ἐξοιδέω, extumesco. Th. οἰδέω vel οἰδάω, f. ήσω, tumeo.

"Εξωθεν, adv. extrinsecùs, foris; cum gen. ab ἔξω. Th. ἐκ vel ἐξ, ex.

'Εξώθεω, -ῶ, expello, extrudo; impello; Act. xxvii. 39. f. ἐξώσω, p. ἐξώκα, a. 1. ἐξώσα, a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, pello.

'Εξῴκισα, domo ejeci, a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω, f. ίσω, p. ἐξῴκικα· ab ἐξ et οἶκος.

'Εξωλίσθων, ους, ου, plusq. p. act. verbi ἐξόλλυμι, funditùs perdo. Th. ὄλλυμι, perdo; f. ὀλέσω, p. ὄλεσα, p. m. ὄλα, Att. ὤλεσα.

'Εξώλης, ους, ὁ ἡ ἡ, perditus, deploratus, perniciosus: ab insd.

'Εξώλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξολισθάω seu ἐξολισθαίνω, illabor, incido: ab ἐξ, et ὄλισθος, lapsus. Hinc ὀλισθάω, laboro.

'Εξωλόθρευσα, ας, ε, a. 1. act. ab ἐξολοθρεύω, funditùs perdo: qu. vide.

'Εξωμοιωμένὸς, ὴ, ὸν, assimilatus; part. ab ἐξομοιόμαι, præt. ind. pass. verbi ἐξομοιόω.

'Εξωμος, υ, ὁ ἡ ἡ, abjuratus, expeditus.

'Εξώπισεν, υ, ὁ ἡ ἡ, extra conspectum positus: ab ὤψ, oculus vel aspectus. Th. ὄπτομαι.

'Εξώπλισε, instruxit, 2. sing. a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, armo: ab ἐξ, et ὁπλίζω, idem. Th. ὅπλον, arma.

'Εξόρμησμαι, perf. pass. iratus vel irata sum: ab ἐξ, et ὀργίζω, irascor. Th. ὀργὴ.

'Εξορκίζω, imperf. act. ab ἐξορκίζω, idem quod ὁρκίζω, jurejurando obstringo. Th. ὅρκος, jusjurandum.

'Εξορμήθην, a. 1. ind. pass. ab ἐξορμάομαι, cum impetu feror, erumpo: ab ἐξ, et ὁρμὴ, impetus.

"Εξορος, υ, ὁ ἡ ἡ, intempestivus, exoletus. Th. ὥρα, tempus, vigor ætatis.

'Εξῶρο, exiluit, 3. sing. plusq. p. pass. ἐξόρμην, ο, verbi ἐξόρω, excito. Th. ὄρω, idem, f. ῥῶ, et ὄρσω, p. ὦρκα.

'Εξῶσαι, expellere, a. 1. inf. pass. Act. xxvii. 30. ἔξωσον, άτω, a. 1. imperat. ἐξώσας, αντες, a. 1. part. verbi ἐξώθεω. Th. ὠθέω, pello; fut. ὤσω, a. 1. ὦσα.

"Εξωσμα, ατος, τὸ, expulsio: ab eod.

'Εξώστης, υ, ὁ, expulsor violentus: quod ab ἐξωθέω, quod vide.

'Εξωστρακισμένος, η, per Ostracismum ex aliquo loco pulsus; perf. part. pass. verbi ἐξοστρακίζω. Vide in ὄστρακον, testa.

'Εξωτάτους, η, ον, extimus; undè

'Εξωτάτω, adv. extimè; utrumque cum

'Εξωτερικὸς, ὴ, ὸν, externus, trivialis: et

'Εξώτερος, α, ον, exterior: ab ἔξω, foras.

'Εξωτέρω, adv. exteriùs: et

'Εξωτικὸς, ὴ, ὸν, EXOTICUS, peregrinus: ab eod. Th. Hinc Angl. EXOTIC.

'Εξόχνοσε, 3. pl. imperf. verbi ἐξοίχομαι, exeo. Th. οἴχομαι, eo; fut. οἰχήσομαι, præt. ᾤχημαι.

"Εξωχρος, valdè pallidus. Th. ὠχρὸς, pallidus.

"Εο, pro οὗ, sui; aliq. αὐτοῦ, Pron.: à quo

'Εοῖ, Poët. pro οἱ, seu αὐτῷ, ipsi.

"Εοι, sit, 3. sing. præs. opt. ab ἴοιμι, ἴοις, Poët. pro εἶην, ης, η, tanq. ab ἴω, verbi εἰμὶ.

"Εοιγμεν, videbamur; per Sync. pro ἐοίκαμεν, 1. pl. p. m. Att. ab

'Εοικα, ας, ε, assimilatus sum, visus sum; præt. med. Att. pro εἴκα· ab εἴκω, similis sum; undè

'Εοικε, decet, p. m. Att. pro οἶκε, et

'Εοίκεσαν, similes facti erant; Att pro ἐοίκεσαν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi εἴκω, similis sum.

'Εοικότα, similem; acc. sing. et

'Εοικότες, similes; nom. pl. ab ἐοικὼς, q. v.

'Εοικότως, eodem modo, adv. ab

'Εοικὼς, ότος, similis; perf. part. m. ab ἔοικα. Th. εἴκω, similis sum.

"Εοιμι, immittcrem; Poët. pro ἰάπτω, præs. opt. act. verbi ἵημι, mitto: quasi ab ἴω.

'Εοῖο, gen Ion. pro ἑοῦ· ab ἐὸς, suus; Poët. pro ὅς.

'Εοῖς et ἐοῖσι, suis; dat. plur. ab ἐὸς, ἐὴ, ἐὸν, Poët. pro. ὅς, ἥ, ὅ, SUUS, a, um. Sed ἔοις vide in ἔοι.

'Εοῖσα, Dor. pro ἰοῦσα, præs. part. f. g. ab εἶμι, sum.

'Εολπα, speravi; præt. m. Att. pro πλπα, Att. seu Ion. verbi ἔλπω. Th. ἐλπὶς, spes.

"Εον, eram; imperf. Poët. pro ἦν. Alii volunt esse a. 2. Poët. pro ἦν, verbi εἶμι.

'Εὸν, ὁόντος, præs. part. Ion. n. g. pro ὄν. Sic ἐὼν pro ὢν· ἐόντος pro ὄντος, ἐόντι, et in plur. ἐόντες· et

'Εόντ', pro ἐόντα, acc. sing. part. præs.· pro ὄντα, Poët. ab ὤν· et

'Εόντε, dual. num. ἐόντε, pl. præs. part. Ion. pro ὄντε et ὄντες· ab εἰμὶ.

'Εοεργα, feci; præt. m. Att. ἐόργειν, plusq. perf. med. verbi ῥίζω, f. ῥίξω, et per Metath. ἔρξω, tanq. ab ἔργω, præt m. ἔῤῥεγα et ἔρεγα, et per Metath. ἔοργα. Hinc ἐοργὼς, part. præt. med.

Digitized by Google

"Εοργαν, *fecerunt*, 3. pl. p. m. pro ἐόργασι. Atticè enim 3. pl. in σι, tam in perf. act. quàm med. mutatur Chalcidicè et Bœoticè in ν, ut τέτυφαν pro τετύφασι. Vide in ἐόργα.

'Εόργει, Ion. et Poët. pro ἐώργει, 3. sing. plusq. p. m. ab eod.

'Εόργω, ες, ή, *tudicula, cochleare*: ab ὀργάω, *appeto impatienter*.

'Εορτάζω, f. άσω, *festum celebro*: et

'Εορτάσιμος, ν, ὁ ᾗ ή, *solennis, festus*: unà cum

'Εορτασιμός, ή, ον, *festus*: ab

'ΕΟΡΤΗ, ῆς, ή, *festum*.

'Εός, ἑά, ἑόν, Poët. pro σεός, σεά, σεόν, *tuus, a, um*.

'Εός, ἑή, ἑόν, Poët. pro ὅς, ἥ, ὅ, *SUUS, a, um*.

"Εουσα pro ὄσα, et ἑὸν pro ὄν, præs. part. Ion. ab εἰμὶ, *sum*; ἔοντι pro ὄσι, dat. pl.

'Επ' pro ἐπὶ, *in*, &c. q. v.

'Επάβολος, ν, ὁ ᾗ ή, *compos*, Dor. pro ἐπήβολος, q. vide: ab ἐπιβάλλω, η pro ᾳ, Poëticâ licentiâ.

'Επαγαγῆν, a. 2. inf. act. et

'Επάγαγες, Dor. pro ἐπήγαγες, *adduxisti*; a. 2. ind. act. verbi ἐπάγω, *induco*; per Att. reduplicat. Th. ἄγω.

'Επαγάλλει, *exulta*, præs. imperat. pass. Ion. pro ἐπαγάλλω ἐπὶ, et ἀγάλλομαι, *ornor, glorior*. Th. ἀγάλλω, *orno*.

'Επαγάλλομαι, *exulto, efferor*: ab eod.

'Επάγαμαι, *admiror, affecto*: ex ἐπὶ, et ἄγαμαι, *admiror*: ab inusit. ἀγάω, idem.

'Επαγανακτέω, *indignor*: ex ἐπὶ, et ἀγανακτέω, idem.

'Επαγγελάμενος, a. 1. part. m. quod cum

'Επαγγελία, ας, ή, *promissio*: et

'Επαγγελλίαι, 3. sing. præs. ind. pass. et

'Επαγγελλόμενος, η, ον, præs. part. pass. ab ἐπαγγέλλομαι, *denuntior*: simul cum

'Επαγγίλλουσι, *promittunt*, Dor. pro ἐπαγγέλλουσι· ab

'Επαγγέλλω, *indico, denuntio*; f. ἐπαγγελῶ, p. ἐπήγγελκα, a. 1. ἐπήγγειλα, præs. m. ἐπαγγέλλομαι, *polliceor, profiteor, spondeo*; præt. pass. ἐπήγγελμαι, *promisi*; a. 1. m. ἐπηγγειλάμην, ω, ατο· ab ἐπὶ, et ἀγγέλλω, *nuntio*; f. λῶ, p. ἤγγελκα.

'Επάγγελμα, ατος, τὸ, *promissum*: ab ἐπήγγελμαι, perf. pass. verbi ἐπαγγέλλω.

'Επάγαν, *inducere*, præs. inf. act. verbi ἐπάγω.

'Επαγείρω, *congrego*: quod ex ἐπὶ, et ἀγείρω, idem; f. ἀγερῶ, p. ἤγερκα, Att. ἀγήγερκα, a. 1. ἤγειρα.

'Επάγερσις, εως, ἡ, *collectio*; à præcedenti.

'Επάγεσθαι, *induci*, præs. inf. pass. verbi ἐπάγω.

'Επᾶγην, *concretus sum*, a. 2. pass. ab a. 2. act. ἔπαγον, *fixi*; verbi πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo*; fut. πᾰγήσω, f. 2. πᾰγῶ.

'Επαγίσιον, *adducere*, Ion. et Poët. pro ἐπάγειν.

'Επαγλαΐσι, Att. dictum pro ἐπαγλαΐσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀγλαΐζω, *illustro*. Th. ἀγλαὸς, *splendidus*.

'Επαγλαΐζειν, Ion. *illustrare, celebrare*: ab eodem verbo et Th.

'Επαγλαΐζομαι, *exulto ob aliquid*: ab eodem quod sup.

'Επαγμίνος, præs. part. m. *allicions*; Ion. pro ἐπαγμένος, vel pro ἐπαγόμενος· ab ἐπάγω.

'Επάγομαι, *adduco, allicio*, item *cito auctorem*: ab ἐπάγω, *adduco*. Th. ἄγω, *duco*.

"Επαγον, vide in ἐπάγω.

'Επαγορεύω, *dictis adjicere*: ab ἀγορεύω, *orationem habeo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

'Επάγριος, ν, ὁ ᾗ ή, *agrestis, ferox*: ex ἐπὶ, et ἄγριος, *agrestis*. Th. ἀγρὸς, *ager*.

'Επαγρόω, *agreste reddo, effero*: ab eod.

'Επαγρυπνίω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *invigilo*; ab ἐπὶ, et ὑπνίω, *dormio*; per Pleonasm. literar. γρ. Th. ὕπνος, *somnus*.

'Επάγω, *adduco, induco*; fut. ἐπάξω, perf. ἐπῆχα, a. 1. ἐπῆξα, a. 1. part. ἐπάξας, αντος, a. 2. ἐπαγών, Att. ἐπάγαγον. Hinc a. 2. inf. ἐπαγαγεῖν· ex ἐπὶ, et ἄγω, *duco*, quod vide.

'Επαγωγὴ, ῆς, ἡ, *ingressus, inductio, subvectio*: et

'Επαγωγὸς, ὴ, ὸν, *blandus, ad persuadendum aptus*; et indè superlat.

'Επαγωγότατος, *qui maximam vim habet suadendi*: ab ἐπάγω, *induco*. Th. ἄγω

'Επαγωνίζομαι, *decerto*; f. ἰσομαι, p. ἐπηγώνισμαι· ex ἐπὶ, et ἀγὼν, *certamen*.

'Επᾴδω, f. άσω, *accino, incanto*: ex ἐπὶ et ᾠδὼ, contract. ex ἀείδω, *cano*.

'Επαείδειν, Poët. pro ἐπᾴδειν, *accinere*: ex eod.

'Επαείρας, *elevans*, a. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, *attollo, incito*. Th. ἀείρω, *tollo*, f. ἀερῶ.

'Επαίρουσι, *extollunt*, Dor. pro ἐπαίρουσι, 3. pl. præs. ind. act. ex iisdem.

'Επαίρω, *sollicito, erigo*: ex ἐπὶ, et ἀείρω, *tollo*.

"Επαθλον, *passus sum*, a. 2. ind. act. verbi πάσχω, *patior*; f. πείσομαι, a. 2. inf. παθεῖν, p. m. πέπονθα.

"Εαθλον, ν, τὸ, *præmium certaminis*.

'Επαθροίζω, *congrego*; f. οίσω, p. ἐπήθροικα, præs. pass. ἐπαθροίζομαι· ex ἐπὶ, et ἀθροίζω, *cogo*. Th. ἀθρόος, *confertus*.

'Επαιμάζω, *illacrymor*: ex ἐπὶ et αἰάζω.

'Επαϊγδην, adv. *cum impetu, impetuosè*; item *in superficie, levitèr*. Th. ἀΐσσω.

'Επαϊγίζω, *irruo, impetuosè spiro*: ab ἐπὶ, et αἰγὶς, ἡ, *procella*, quod ab ἀΐσσω, *irruo*.

'Επαιδίομαι, -ῦμαι, *erubesco*. Th. αἰδὼς· undè et

'Επαιδιστέὸς, *reveritus*; part. a. 1. præced. verbi. Th. αἰδὼς, ὁύς, contr. -ῦς, ἡ, *pudor*.

'Επαιδύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à παιδύομαι, *erudior, castigor*. Th. παῖς, παιδὸς, ὁ, *puer*.

'Επαίειν, *audire, percipere*. Th. ἀΐω, *audio*.

'Επαίπλια, et ἐπαίπνια, ων, τὰ, *quæ post cænam apponuntur, bellaria*: ab ἐπὶ, *post*, et αἶπλον vel αἶπνον, *cibus, cœna*. Th. αἶπλος, *vespertinus*.

'Επαινεῖ, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐπαινέω, *laudo*, q. v.

'Επαινέουσὶ, *laudant*, Dor. pro ἐπαινέουσι, 3. pl. præs. ind. act. ab eod. ut et

'Επαινέσαι, a. 1. inf. act. et

'Επαινέσει, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐπαινέσαι· et

'Επαινέσσει, *probaverit*, a. 1. opt. act. Æol. præced. et

'Επαινέσσω, ης, η, a. 1. sub. act. Poët. gem. σ, omnia ab ἐπαινέω, *laudo*, f. ἐσω, quod vide.

'Επαινετὸς, *laudandus*, adj. verb. et

'Επαινέτης, ου, ὁ, *laudator*: et

'Επαινετικὸς, ὴ, ὸν, *laudabilis*: et

'Επαίνετος, ου, ὁ, nomen viri Gr. quod interpretatur *laudabilis*: omnia ab

'Επαινέω, -ῶ, *laudo*; f. ἐσω, et Poët. ήσω, p. ἐπῄνεκα, et ηκα, a. 1. ἐπῄνεσα, a. 1. imperat. act. ἐπαίνεσον, ἄτω· ab αἶνος, idem. Th. αἶνος, *laus*.

'Επαινὴ, *dura*: n. s. f. ab ἐπὶ, et αἰνὸς, ὴ, ὸν, *gravis, horrendus*.

'Επαινήσαις, Æol. pro ἐπαινέσας, a. 1. part. act. et

'Επαινήσῃ, *laudaverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. et

Digitized by Google

'Επαινῆται, pro ἐπαινήσεται, *laudetur*, 3. sing. præs. sub. pass. ab ἐπαινία, quod vide.

"Επαινος, ου, ὁ, *laus*: ex ἐπὶ, et αἶνος, *laus*.

'Επαινῦμεν pro ἐπαινέομεν, *laudamus*, 1. pl. ἐπαινῦσι pro ἐπαινέουσι, 3. pl. præs. ind. act. et

'Επαινύμενος pro -ούμενος, *laudatus*, præs. part. pass. ab ἐπαινία, *laudo*, quod vide.

'Επαΐξαι, *irruere*, a. 1. inf. act. et

'Επαΐξας, *irruens*, a. 1. part. act. ab ἐπὶ, et ἀΐσσω, *ruo*; f. ξω.

'Επαίρομαι, *attollo*: et

'Επαίρω, *attollo*, *erigo*; *exigo*, ταρὰ τὰ ἐπαίρειν, *plusquam oportebat exigere*: ex ἐπὶ, et αἴρω, *tollo*; f. ἀρῶ, d. ἦρα, a. 1. ἦρα, a. 1. part. ἄρας, αντος.

"Επαισι, *percussit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à πατέω, *percutio*; f. σω,

'Επαισθάνομαι, *sentio*: et

'Επαίσθημα, ατος, τὸ, *sensus*: ab αἰσθάνομαι, *sentio*.

'Επαΐσσομαι, *irruo*: et

'Επαΐσσοντα, *irruentem*, acc. sing. part. præs. act. ab

'Επαΐσσω, *irruo*, cum dat. aliquandò *occurro*, et cum gen. item *insequor*, *impero*, *percutio*, *invado*; cum acc. aliquandò *insurgo*: ex ἐπὶ, et ἀΐσσω, *ruo*.

'Επαίτιος, ν, ὁ ἡ ἡ, *cujus facinora innotuerunt*. Vide ἔπος.

'Επαισχυνθήσομαι, *erubescam*; f. 1. pass. ab

'Επαισχύνομαι, *pudet me*, *erubesco*, cum acc. a. 1. pass. ἐπῃσχύνθην. Th. αἶσχος, ους, τὸ.

'Επαίτιω, *mendico*; f. ήσω, p. ἐπῄτηκα. Th. αἴτιω, *peto*.

'Επαίτης, υ, ὁ, *mendicus*: à præced.

'Επαισιάομαι, *conqueror*, &c. vid. αἰσιάομαι.

'Επαίσιος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui* vel *quæ est in culpâ*. Th. αἰσία, *culpa*.

'Επαίχθη, *lusus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi παίζω, *ludo*; f. ξω, et σω.

'Επαΐω, *exaudio*: ab ἀΐω, *audio*.

'Επαιωρέω, *elevo*, *suspendo*: et

'Επαιωρῶμαι, pro -έομαι, *efferor*: et

'Επαιωρούμενος, pro -ούμενος, ου, *erectus*: ab αἰωρέω, *elevo*.

'Επακμάσει, ας, ε, perf. m. vide in ἐπακμάω.

'Επακμάζω, *vigeo*: ex ἐπὶ, et ἀκμάζω, *vigeo*. Th. ἀκμὴ, *flos ætatis*.

'Επακολυθῶ, *subsequor*; f. ήσω, p. ἐπηκολύθηκα, a. 1. aor. ἐπηκολούθησα, a. 1. sub. ἐπακολουθήσω· ex ἐπὶ, et ἀκόλυθος, υ, ὁ ἡ ἡ.

'Επακολύθησις, εως, ἡ, *consequentia*: à perf. part. præc. verbi.

'Επάκοος, υ, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro ἐπήκοος, *auditor*. Th. ἀκὴω, *audio*.

'Επάκουε, *animum adjice*, præs. imperat. act. et

'Επακῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπακύω.

'Επάκυος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui auditur*, *auscultabilis*: ab

'Επακύω, *exaudio*, *obtempero*, f. ύσω, p. ἐπήκυκα, a. 1. ἐπήκυσα· hinc a. 1. sub. ἐπακύσω, ῃς, ῃ, perf. pass. ἐπήκυσμαι, p. m. ἐπήκοα, et Att. ἐπακήκοα. Th. ἀκὴω, *audio*.

* 'Επακριβῶμαι, pro -ώομαι, *accuratè et diligenter curo*; f. ώσομαι· ex ἐπὶ et ἀκριβόω.

'Επακροάομαι, -ῶμαι, *exaudio*; imperf. ἐπηκροώμην, -ώμην, &c. ex ἐπὶ, et ἀκροάομαι, *audio*; f. άσομαι.

'Επακρόασις, εως, ἡ, *auscultatio*: à superiori.

'Επακταῖος, α, ον, *littoralis*: ex ἐπὶ) et ἀκτὴ.

'Επακτὴς, ῆος, ὁ, *venator*: et

'Επακτὸς, ὴ, όν, *illex*, *advena*: ab ἐπάγω.

'Επακτῶς, adv. *per inductionem*.

'Επακτώδις, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *littoralis*: ab ἀκτὴ, *littus*.

'Επακτὸς, ὴ, όν, *adscititius*, *peregrinus*; ἐπακτὸς ὕμβρος, *impetuosus imber*: ab ἐπάγω. Th. ἄγω, *impello*.

'Επακτρεὺς, *venator*, qui canes in feras ἐπάγει, *impellit*: et

'Επακτρὶς, ίδος, ἡ, *navigiolum*: et

"Επακτρον, υ, τὸ, *navigium piscatorium*: ab ἐπάγω, *impello*.

'Επάλαιεν, *luctabatur*, 3. sing. imp. act. verbi πάλαιο, *luctor*.

'Επαλαλάζω, f. άξω, p. ἄχα, *acclamo lætus*: ex ἐπὶ, et ἀλαλάζω, *acclamo*. Th. ἀλάλη.

'Επαλάομαι, *pervagor*: ab ἀλάομαι, *vagor*.

'Επαλγεῖν, *graviter afficior ob mala*: ex ἐπὶ, et ἀλγεῖν, idem: q. ab ἄλαστος, Dor. pro ἄλαστος, *cujus oblivisci non possumus*. Th. λάθω, *lateo*.

'Επαλαστήσασα, *miserata*, ejusd. a. 1. part. act. fœm. gen.

'Επαλείφω, *superillino*: ab ἀλείφω, *ungo*.

'Επαλεξήσασα, *auxiliatura*, f. 1. part. act. f. gen. ex ἐπὶ, et ἀλέξω vel ἀλεξέω, *arceo*.

'Επαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *permutatio*: et

'Επαλλάσσω, f. ξω, *permuto*: ab ἀλλάσσω, vel -τω, *muto*; f. ξω.

'Επάλλετο, 3. sing. imperf. pass. à πάλλω, *vibro*, *agito*: alii ponunt volunt pro ἐφάλλετο, imperf. ab ἐφάλλομαι, *insilio*.

'Επάλληλος, υ, ὁ ἡ ἡ, *alternus*: ex ἐπὶ, et ἀλλήλων, *mutuò*: q. ab ἄλλος, *alius*.

'Επάλμενος, *insiliens*, per Sync. pro ἐφαλλόμενος, Æol. mutato etiam spiritu aspero in tenuem: ab ἐφάλλομαι, q. v.

"Επαλξις, εως, ἡ, *propugnaculum muri*: ex ἐπὶ, et ἀλκὴ, *robur*.

"Επαλτος, ου, apud *Pindarum* hoc vocabulum tantum reperitur: et dici puto *de vento secundo nautisque grato*, q. per Sync. pro ἐπίθαλτος· ex ἐπὶ et θάλπω, *splendidus*, et per Metath. *lucis instar gratus*: à θάλπω, *calefacio*, *foveo*.

"Επαλτο, *insiliebat*, imperf. Æol. pro ἐφάλλετο, vel plusq. p. pass. pro ἐφῆλτο· ab ἐφάλλομαι· vide ἐπάλμενος.

'Επαμᾶν, pro ἐπαμᾶσθαι, et ἐπαμᾶσθαι, pro ἐπαμᾶσθαι, *accumulare*; præs. inf. act. et m. ab ἀμάω.

'Επαμείβω, vel ἐπαμοίβομαι, *permuto*, *alterno*; f. ψομαι ab ἐπὶ, et ἀμείβω, *muto*, f. ψω, p. ἤμειφα.

'Επαμεινώνδας, υ, ὁ, *EPAMINONDAS*, Thebanorum dux.

'Επάμειτο, *responderat*, Ion. pro ἐπήμειτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐπαμείβω.

'Επάμερος, υ, ὁ ἡ ἡ, Poët. Æol. acc. Ion. pro ἐφήμερος, *unius diei*, *qui durat unum diem*: ab ἐπὶ, et ἁμέρα, *dies*.

'Επαμησάμενος, *obrutus*, a. 1. part. m. verbi ἐπαμάω, *cooperio*: quod ex ἐπὶ et ἀμάω.

'Επαμοιβαδὶς, vel ἐπαμοιβαδὸν, adv. *vicissim*: ab ἐπαμείβω, *alterno*.

'Επαμοιβὸς, ὸν, όν, *alternus*: ab eod. Th.

'Επαμῦναι, *propugnare*, a. 1. inf. act. ἐπάμυνον, άνω, a. 1. imperat. verbi ἐπαμύνω, f. ὔνῶ, *auxilior*, *defendo*. Th. ἀμύνω, *auxilior*.

'Επαμφοτερίζω, f. ίσω, *in utramque partem vergo*, *in ancipiti sum*, *orationem ambiguâ utor*: ex ἀμφότερος, *uterque*. Th. ἄμφω, *ambo*.

'Επὰν, *postquam*; conj. ex ἐπὶ et ἂν, v. ἐὰν.

'Επαναβαίνω, *ascendo super*: ab ἐπὶ, ἀνὰ, et βαίνω, *eo*.

'Επαναβάλλεσθαι, *differre*, præs. inf. m. Vide ἀναβάλλω.

'Επαναβλὴδὸν, adv. quasi *injectim*, *injiciendo*. Th. βάλλω.

'Επαναβοᾶσε, f. ήσω, *acclamo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et βοάω, *clamo*.

'Επαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐπανάγω, q. v.

'Επαναγινώσκω, *relego*, -*is*: ex ἐπὶ

Digitized by Google

et ἐναγινώσκω, lego. Th. γινώσκω, cognosco.

'Εναναγκάζω, f. άσω, urgeo, compello: ex ἐναγκάζω, cogo. Th. ἀνάγκη, necessitas.

'Εναναγκες, adv. necessè, necessario; τὰ ἐναναγκες, scil. ὄντα necessaria, Act. xv. 28. Th. ἀνάγκη, necessitas.

'Εναναγω, redeo, commoveo, fut. άξω, a. 2. ἐναναγαγον, a. 2. imperat. act. ἐναναγαγε, proveke: ex ἐν, ἀνὰ, et ἄγω, duco.

'Εναναδιπλωσις, εως, ἡ, repetitio verbi: ex ἐν, et ἀναδίπλωσις, reduplicatio. Th. διπλόος, contract. -οῦς.

'Εναναζυγῶμι, f. ξω, reverto: ex ἐν, ἀνὰ, et ζυγόω.

'Εναναιρέομαι, suscipio: ex ἐν, ἀνὰ, et αἱρέω, capio.

'Εναναίρεσις, εως, ἡ, occisio, interitus: ab ἀναιρέω, occido. Vide præced.

'Εναναίρω, f. ἀρῶ, elevo: ex ἐν, ἀνὰ, et αἴρω, tollo.

'Εναναπαμαι, repositus sum: ex ἐν, ἀνὰ, et κάμαι, jaceo.

'Εναναπλησις, εως, ἡ, revocatio, restitutio: ex ἐν, ἀνὰ, et καλέω, voco.

'Εναναλαμβάνω, repeto, apprehendo. Th. λαμβάνω, capio.

'Εναναπαυσις, εως, ἡ, repetitio: à superiori verbo.

'Εναναλογῶν, præs. inf. act. altiùs repetendo aperire: ex ἐν, ἀνὰ, et λόγω, dico.

'Εναναμένω, exspecto: ex ἐν, ἀνὰ, et μένω, f. νῶ, maneo.

'Εναναμιμνήσκω, commonefacio, cum acc. f. ήσω, p. ἐναναμέμνηκα· ex ἐν, ἀνὰ, et μιμνήσκω, in memoriam revoco. Th. μνάομαι, recordor, f. μνήσομαι, p. μέμνημαι.

'Εναναιόω, renovo, f. ώσω, perf. ωκα· ex ἐν, ἀνὰ, et νέος, idem. Th. νέος, novus.

'Εναναπαύομαι, acquiesco, cum dat. f. αύσομαι, p. ἐναναπέπαυμαι, a. 1. med. ἐναναπαυσάμην, ω, ατο· ab ἐν, ἀνὰ, et παύω, cesso; a. 2. ἔπαυον.

'Εναναπλέω, crebrò navigare, præs. inf. act. Th. πλέω.

'Εναναστάτης, ου, ὁ, rebellio: ex ἐν, ἀνὰ, et στάσις. Th. ἵστημι, sto.

'Εναναστέλλω, cohibeo. Th. στέλλω, inhibeo.

'Εναναστημα, ατος, τὸ, prominentia: et

'Εναναστήσομαι, fut. 1. med. ab ἐναναίστημαι, insurgo: ex ἐν, ἀνὰ, et ἵστημι, sto.

'Εναναστρέφω, revertor: ab ἐν, ἀνὰ, et στρέφω.

'Εναναστροφὴ, ῆς, ἡ, reversio, reflexio: à p. m. præced.

'Εναναστίδωμι, præs. inf. pass. ab ἐναναστίθημι, insuper impono, acceptum fero: ex ἐν, ἀνὰ, et τίθημι, pono.

'Εναναστρέφω, subverto: ex ἐν, ἀνὰ, et στρέφω.

'Εναναστρώννυμαι, post vindemiam quæ supersunt colligo: ex ἐν, ἀνὰ, et στρωγάω, vindemio. Th. τρύγη, vindemia.

'Εναναφέρω, repeto, crimen in alium rejicio: et

'Εναναφορὰ, ᾶς, ἡ, repetitio: à φέρω, fero.

'Εναναπαύσομαι, fut. 1. ind. pass. verbi ἐναναίπημι, redeo, remitto. Th. ἵημι, mitto.

'Εναάνεμι, redeo: ex ἐν, ἀνὰ, et εἶμι· ab ἔα.

'Εναανέρεσθαι, denuò interrogare: ab ἔρομαι, interrogo. Th. ἴρω, necto, interrogo.

'Εναανὴς, qui dimisit, a. 2. part. act. ab ἐναάνω, a. 2. ind. verbi ἐναίνημι, qu. ex ἐν, ἀνὰ, et ἵημι.

'Εναανλθῖν, a. 2. inf. act. et

'Εναανλθὼν, in f. g. ἐναανλθοῦσα, a. 2. part. act. ab

'Εναανέχομαι, redeo, accedo, f. ἐναανελεύσομαι, a. 2. ἐναανῆλθον, qu. ex ἐν, ἀνὰ, et ἔχομαι, venio.

'Εναανεωτάω, interrogo, f. ήσω· ex ἐν, ἀνὰ, et ἐρωτάω, rogo.

'Εναανεωτήσω, ejusd. 3. sing. f. 1. ind. act.

'Εναανίχω, antecello, innitor: ex ἐν, ἀνὰ, et ἴχω, habeo, f. ἴξω, et σχήσω, a. 2. ἔσχον.

'Εναανάω, redeo: ex ἐν, ἀνὰ, et ἄπαμι, f. ξω.

'Εναανήρεισε, percunctabatur, 3. sing. imperf. verbi ἐναανίρομαι, quod ex ἐν, ἀνὰ, et ἔρομαι, interrogo. Th. ἴρω, dico.

'Εναανθίω, superfloreo, f. ήσω, perf. ἠναάνθηκα, p. ind. ἐναάνθημαι, et per Epenth. νῦ ε, ἐναάνθεμαι, et redupl. Att. ἐναανήνθεμαι· ex ἐν, et ἀνθίω, floreo. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

'Εναανῆσι, remittunt, 3. pl. præs. ind. Att. ab

'Εναανίημι, remitto: ex ἐν, ἀνὰ, et ἵημι, mitto, in 3. pl. ἰᾶσι, Ion. ἰάασι, et per Crasin Att. ἰᾶσι.

'Εναανστάᾶσαν, Ion. pro ἐναανίστασαν, insurrexerunt, 3. plur. præs. opt. pass. ex ἐν, ἀνὰ, et ἵστημι, vel scribendum, ἐναανστάᾶσαν, 3. pl. imperf. ind. pro ἐναανίστασαν. Th. ἵστημι.

'Εναανίσταμαι, insurgo: ab eod.

'Εναανστάᾶσαν, Ion. pro ἐναανίστασαν, 3. pl. præs. pass. ab

'Εναανίστημι, insurgo, f. ἐναανστήσω, p. ἐναανέστηκα, f. 1. m. ἐναανστήσομαι. Th. ἵστημι.

'Εναανέων, redeundum, adv. the tic um, ab ἐναάνημι, redeo: ex ἐν, ἀνὰ, et εἶμι, eo.

'Εναανέων, regressus, a. 2. part. ab eod.

'Εναάνοδος, ε, ἡ, reditus: ex ἐν, et ἄνοδος, ἡ, ascensus. Th. ὁδὸς, via.

'Εναανεβούμενος, præs. part. pass. et

'Εναανεβοῦσθαι, præs. infin. pass. ab

'Εναανεβόω, -ῶ, corrigo: ex ἐν, ἀνὰ, et ὀρθὸς.

'Εναάνεβμα, ατος, τὸ, et

'Εναανέβωσις, εως, ἡ, correctio, et

'Εναανεβωτέος, α, ον, corrigendus, et

'Εναανεβωτὴς, οῦ, ὁ, corrector: à p. pass. verbi ἐναανεβόω, corrigo.

'Εναντάω, occurro, fut. ήσω, perf. ἠνάντηκα, a. 1. ἠνάντησα· ex ἐν, et ἀντάω, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

'Εναντέλλουσα, oriens, præs. part. f. g. ab

'Εναντίλλω, per Sync. pro ἐναανατέλλω, exorior; oriri facio, sublevo, Eur. Phœn. 105. ex ἐν, ἀνὰ, et τέλλω, orior.

'Εναάντησις, εως, ἡ, occursus: ab ἀντὶ.

'Εναάνω, supra, adv. cum gen. ex ἐν, et ἄνω.

'Εναάξας, αντος, a. 1. part. act. et ἐναάξιν, f. 1. inf. act. ab ἐναάγω, induco, f. άξω, p. ἐναῆχα. Th. ἄγω, duco.

'Εναξι, Dor. pro ἔπηξε, fixisset, 3. sing. a. 1. ind. act. à πήγνυμι, figo, f. ξω.

'Εναάξιος, α, ὁ ἡ, dignus, Poët. pro ἀντάξιος, æquiparandus: ex ἐν et ἄξιος, idem.

'Εναξόνιος, α, ὁ ἡ ὁ, qui circum axem volvitur, Epith. currûs. Th. ἄξων, ονος, ὁ, axis.

'Εναάξω, Dor. pro ἐναήξω, compegisti, 2. sing. aor. 1. med. verbi πήγνυμι, compingo, f. πήξω.

'Εναοιδὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐναωδὴ incantatio: et

'Εναοιδὸς, οῦ, ὁ, Ion. pro ἐναωδὸς, incantator. Th. ἀείδω, cano.

'Εναᾶον, sedavi, a. 2. indic. act. hinc in aor. 2. pass. ἐναάην, verbi παύω, cesso, f. παύσω, p. πέναυμα.

'Εναναλαύω ταῖς ἡδοναῖς, consumo ætatem voluptatibus.

'Εναανιλίω, minor, -aris, fut. ήσω, perf. ηκα· ex ἐν et ἀνιλίω, idem.

'Εναανδύομαι, suscipio: ex ἐν et ἀναδύομαι, idem. Th. δύνω, vel δύω, subeo.

'Εναάνεμα, ατος, τὸ, quæstio, qu. et

'Εναανερῶμεν, pro -ωμεν, 1. plur. præs. sub. act. et ἐναανερέω, addubito: quod ex ἐν et ἀνερέω,

hoc ex *a* priv. et περάω, *transeo*; p. m. πέπορα.

Ἐπαπειτέλλω, *insuper mitto*: ex ἐπὶ, ἀπὸ, et φέλλω, *mitto*.

Ἐπάπτηνα, a. 1. ind. act. verbi πατταίνω, *circumspicio*: f. αὐῶ, a. 1. part. πατπτήνας.

Ἐπᾶρὰ, ᾶς, ἡ, *imprecatio*: ex ἐπὶ, et ἀρὰ, *preces*.

Ἐφᾶρόμαι, f. άσομαι et ήσομαι, *imprecor*: ab ἀρόμαι. Th. ἀρὰ, *preces*.

Ἐπάραι, *attollens*: et

Ἐπάρασα, in f. g. a. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, *attollo*; f. ἐπᾶρῶ, p. ἐπῆρκα, a. 1. ἐπῆρα, a. 1. imperat. ἐπᾶρον, άτω, a. 1. pass. ἐπῄρθην· ab ἐπὶ, et αἴρω, *tollo*.

Ἐπαράσιμος, ν. ὁ ἡ ἡ, *execrabilis*: ex ἐπὶ, et ἀρὰ, *preces*.

Ἐπαράσσω, *irrito*: ex ἐπὶ, et ἀράσσω, *amputo, pulso*; f. ξω.

Ἐπάρατι, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐπᾶρον, άτω. Vide ἐπάρασα.

Ἐπάρᾶτος, ν, ὁ ἡ ἡ, *execrabilis*: ab ἐπαράομαι, quod vide.

Ἐπάργυρος, ν, ὁ ἡ ἡ, *inargentatus, argento tectus*. Th. ἄργυρος, *argentum*.

Ἐπᾶρη, *transfixus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi πείρω, *transeo*. At ἐπάρη, *sustulerit*, est a. 1. sub. act. ab ἐπαίρω. Vide ἐπάρασα.

Ἐπαρήγω, *adjuvo*, f. ήξω, p. ηχα. Th. ἀρήγω, idem.

Ἐπαρήρειν, plusq. p. m. verbi ἐπείρω, *apto*; quod ex ἐπὶ, et ἄρω, *apto*; p. m. ἦρα, et Att. ἤρηκα.

Ἐπαρησάμενος, Ion. pro ἐπαρασάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπαράσμαι, *imprecor*. Th. ἀρὰ, *diræ*.

Ἐπαρθεὶς, a. 1. part pass. verbi ἐπαίρεσθαι, *efferri*: et

Ἐπάρθητι, ήτω, in 2. pl ἐπάρθητε, a. 1. imperat. pass. ab ἐπαίρω, *attollo*.

Ἔπαρδον, et per Metath. ἔπρᾶδον, *diripui*; a. 2. ind. act. verbi πείρθω, f. 2. πάρδω.

Ἐπάρηκα, ας, ἡ, *auxilium*: et

Ἐπάρκεσι, *præstitit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. vel Dor. pro ἐπήρκεσε· et

Ἐπαρκέσει, 3. sing. f. 1. ind. act. ab

Ἐπαρκέω, *subvenio*, cum dat. item *propulso*; f. ἐπαρκέσω, p. ἐπήρκεκα, a. 1. ἐπήρκεσα. Ex ἐπὶ, et ἀρκέω, *propulso*.

Ἔπαρμα, ἄτος, τὸ, *latitudo, elatio*: ab ἐπαίρω.

Ἐπάρμενον, *sufficientem, aptum*, præs. part. pass. acc. sing. pro ἐπαρόμενον. Th. ἄρω, *apto*. Vide ἄρμενος.

Ἐπαρξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπάρχομαι, *auspicor*: ex ἐπὶ, et ἀρχὴ, *initium*.

Ἐπάρσις, ιος, ἡ, *elevatio*: ab ἐπαίρω, *elevo*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐπάρσω, f. 1. act. Æol. pro ἐπαρῶ· ab ἐπάρω, ident quod ἄρω, *apto*: a. 1. ἐπῆρσα.

Ἐπαρτάω, f. ήσω, p. κα, *impendeo*. Th. ἀρτάω, *suspendeo*.

Ἐπαρυτὴρ, ῆρος, ὁ ἡ, et

Ἐπαρυτὴρ, ῆδος, ἡ, *haustrum, emunctorium*. Th. ἀρύω.

Ἐπαρχία, ας, ἡ, *provincia*: et

Ἔπαρχος, ν, ὁ ἡ ἡ, *præfectus, præses*: ex ἐπὶ, et ἀρχὴ, *principatus*.

Ἐπαρωγὸς, ῦ, ὁ, *auxiliator*, et ἡ, *auxiliatrix*: ab ἐπαρήγω. Th. ἀρήγω, f. ξω, *auxilior*.

Ἐπᾶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπᾴδω, *inculco*. Th. ᾴδω pro ἀείδω, *cano*.

Ἐπάσαντο, et gem. ν, ἐπάσσαντο, *gustârunt*, 3. pl. a. 1. m. à πάω, vel πάσμαι, *possideo, vescor*, p. pass. πέπᾶμαι.

Ἐπασκέω, Poët. pro πασμέω, *exorno*. Th. ἀσκέω, *orno, exerceo*.

Ἐπασσύτεροι, *frequentes*: ab ἐπὶ, et ἄσσον, *propè*, seu ἀσσοτέρω, *propiùs*: ἐπασσύτερος, dicuntur facere, qui aliud faciunt continuâ serie sequentes.

Ἐπαχθὸς, *passus fui*, imperf. à πάσχω, *patior*; f. πάσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Ἐπάταξι, *percussit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πατάσσω, f. ξω, *ferio*; p. πεπάτᾶχα, a. 1. part. πατάξας.

Ἐπατήθην, ης, η, *calcatus sum*, a. 1. pass. verbi πάτέω, f. ήσω, *calco*, a. 1. ἐπάτησα.

Ἐπάτησι, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπαυλίω, f. ήσω, p. ηκα, *præcino, accino*: ex ἐπὶ, et αὐλίω, *cano tibiâ*. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Ἐπαυλίζομαι, *stabulor, in loco immoror*. ab αὐλίζομαι, *stabulor*. Th. αὐλὴ, *aula*.

Ἔπαυλις, ιος, ἡ, *commoratio, villa*: ab eod.

Ἐπαυξάνω, vel ἐπαύξω, f. ἐπαυξήσω, a. 1. ἐπηύξησα, p. ηκα, *adaugeo, amplifico*: ex ἐπὶ, et αὐξάνω, vel αὔξω, *augeo*. Th. αὔξω.

Ἐπαύξησις, εως, ἡ, *amplificatio*: à præced.

Ἐπαυρεῖν, *fruitur*, 3. sing. ind. et

Ἐπαυρέμεν, seu ἐπαυρέμεναι, Dor. pro ἐπαυρεῖν, præs. inf. act. et

Ἐπαύρετο, 2. sing. a. 2. m. Ion. vel Dor. pro ἐπηύρου, *adeptus est*; ab ἐπαυρέω, -ῶ, f. ήσω, a. 2. m. ἐπηυρέμην, ν, τεο, Dor. ἐπαυρέμην. Alii volunt esse imperf. verbi seq.

Ἐπαυρέω, ἐπαυρέσω, et ἐπαύρομαι, *fruor, consequor*; item *pœnas luo*. ἐπαυρεῖν βασιλῆος, *luere pœnas propter regem*, Il. ά. 410. κακοῤῥαφίης, *pœnas insidiarum*, Il. ό. 17. sub. κακῶν ἐπ, vel ἔπεα, quod exprimitur, Od. σ'. 106. Πλέον δέ τι νυκτὸς ἐπαυρεῖ, *magis autem nocte laborat*, Hes. Op. 419. sub. καμάτου. Th. αὖρα, *aura*.

Ἐπαύρηαι, *fruaris*, Ion. pro ἐπαύρῃ, 2. sing. sub. præs. verbi ἐπαύρομαι, id. q. præced.

Ἐπαύριον, *cras*, adv. ἡ ἐπαύριος, sc. ἡμέρα, *crastinus dies*. Th. αὔριον, *cras*.

Ἐπαυρίσκω, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem quod ἐπαυρέω.

Ἐπαύριστο, 3. sing. a. 2. opt. m. et

Ἐπαὔρου, Dor. pro ἐπηὔρου, a. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπαύρωνται, *fruantur*, 3. pl. præs. sub. m. vel pass. verbi ἐπαύρομαι, *fruor*: ab eod.

Ἐπαυσάμην, αύσω, αύσατο, a. 1. m. verbi παύω, *cesso*; f. σω, a. 2. ἔπαυον.

Ἔπαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπαύσου, *acclama*, a. 1. imperat. act. ex ἐπὶ, et αὔω, *clamo*.

Ἐπαύσω, 2. sing. a. 1. ind. m. vide ἐπαυσάμην.

Ἐπαυτᾶν, *acclamare*, ἐπαῦτεον, *acclamabant*, Ion. pro ἐπηὔτεον, 3. pl. imperf. act. ex ἐπὶ, et αὐτέω, Poët. pro αὔω, *clamo*.

Ἐπαυτοφώρῳ, *in flagranti delicto, in ipso facto*: ex ἐπὶ, τὸ, et αὐτόφωρος, quod ex αὐτὸς, *ipse*, et φωρὰ, *furtum*. Th. φὼς, φῶτος, ὁ, *fur*.

Ἐπαυχένιος, ν, ὁ ἡ ἡ, Poët. *qui supra cervicem fertur, qui cervici imponitur*; ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φερόμενος. Th. αὐχήν.

Ἐπαυχίω, -ῶ, f. ήσω, *glorior*. Th. αὐχίω.

Ἐπαφάομαι, -ῶμαι, *contrecto, demulceo*; vide in ἁφάω, *palpo*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

Ἐπαφανάνθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαφαναίνω, *exsicco*: quod ex ἐπὶ, ἀπὸ, et αἰναίνω, *arefacio*. Th. αὖω, *sicco, accendo*.

Ἐπάφησι, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

Ἐπαφίημι, *immitto*, f. ἐπαφήσω, p. ἐπαφῆκα, a. 2. sub. ἐπαφῶ· ab ἐπὶ, ἀπὸ, et ἵημι, *mitto*.

Ἐπάφῶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Gr. *spumosus*.

Ἐπαφρίζω, *despumo*, f. ίσω, p. ἐπήφρικα· ex ἐπὶ, et ἀφρὸς, *spuma*.

Ἐπαφροδίτος, ν, ὁ, nom. viri, Gr. *venustus*.

Digitized by Google

'Επιφῶ, *immisero*, a. 2. sub. ab ἐπάφην, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι.
'Επαχθής, *ἐος, ἡ ἑ ἤ, gravis, molestus.* Th. ἄχθος, *pondus.*
'Επάχυνεν, *vexavit, constrinxit*, a. 1. ind. verbi παχύνω, f. ὑνῶ. Th. πάχνη, *pruina.*
'Επαχύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi παχύνω, *crassum reddo, pinguefacio.* Th. παχὺς, ἰος, *crassus.*
"Επεϊ, pro ἔπεια, nom. vel acc. pl. ab ἔπος, ους, τὸ, *verbum.* Th. ἔπω, *dico.*
'Επειὰν, Ion. pro ἐπεὰν, *posteaquàm*, vel pro ἐπὶ vel ἔπειτα, *quando.*
'Επείϲα, Dor. pro ἐπέϲη, 3. sing. a. 2. ind. act. et ἐπείϲαν pro ἐπέϲησαν, 3. pl. a. 2. ἐπείϲην· q. ab ἐπίϲημι.
'Επείϲαινον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπειϲαίνω, *accedo.* Th. βαίνω, *eo*; f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.
'Επείϲαλλιν, 3. sing. imperf. act. ab ἐπειϲάλλω, *injicio:* ex ἐπὶ, et βάλλω, *jacio*; f. βᾶλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.
'Επείϲᾶλον, a. 2. ind. act. vide præced.
'Επείϲᾶσι, Dor. pro ἐπέϲησι, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐπειϲέϲᾶσι, *ascendere fecit, imposuit, restituit in.* Th βαίνω, *eo.*
"Επειϲιν, ης, η, *peragravi*, a. 2. ind. act. ab ἐπειϲαίνω, quasi ἐπέϲημι· ex ἐπὶ, et βαίνω, *eo*; f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.
'Επείϲηϲα, ας, ε, a. 1. ind. ἐπέϲηϲαν, 3. pl. a. 1. act. et
'Επείϲησαν, 3. sing. a. 1. ind. m. ab eod.
'Επειϲίβασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπειϲιβάζω, *impono, ascendere facio*; f. ἀσω· ex ἐπὶ et βαίνω, *eo.*
'Επειϲίω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπειϲίω, *supervivo:* à βίω, *vivo*; f. ὀσομαι, a. 2. ἐβίων, a. 2. imperat. βίωθι, a. 2. opt. βιοίην, a. 2. inf. βιῶναι, a. 2. part. βιοὺς. Th. βίος, *vita.*
'Επείϲλυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπειϲλύω, *respicio*; f. ψω, p. ἐπεϊϲλυφα· ex ἐπὶ et βλέπω, *video.*
'Επειϲύλωνε, 3. sing. a. 1. ind act. verbi ἐπειϲυλεύω, *insidior:* ex ἐπὶ et βουλεύω, *consulto:* quod à βουλὴ, *consilium.*
'Επειγγελάϲ, *ridens insulto:* ex ἐπὶ, ἰο, et γελάω, *rideo*; f. ἄσω, p. ακα.
'Επειγάϲ, præs. imperat. act. et
'Επειγάϲοντες, præs. part. pl. num. ab
'Επειγέρω, *excito*: f. ερῶ, p. ἐπήγερκα, a. 1. ἐπήγειρα· ab ἐπὶ et ἐγείρω, *excito.*
'Επείγετο, per Sync. pro ἐπειγίνετο, 3. sing. a. 2. m. ἐπειγενόμην, ν, ντο· ex ἐπὶ et γίνομαι, *sum.*
'Επειγολάϲσω, f. ψω, p. ἄφα, *insculpo.* Th. κολάσω, *tundo.*
'Επειγωναϲὶ, dat. pl. p. part. act. ἐπειγωνὰϲι, verbi ἐπειγώσκω, *agnosco*; f. 1. ἐπειγνώσομαι, p. ἐπέγνωκα· ex ἐπὶ, et γινώσκω, *cognosco.*
'Επειγνόϲθην, a. 1. ind. pass. et
'Επέγνωϲι, 2. pl. a. 2. ind. act. ἐπέγνων, ως, ω, ab ἐπέγνωμι.
'Επέγειτο, *expergefiebat*, 3. sing. imperf. pass. per Sync. Poët. pro ἐπεγείρετο· ab ἐπεγείρομαι. Vide ἐπεγέρω.
'Επεγχάνᾶν, *inhiare*, a. 2. inf. ex ἐπὶ, ἐν, et χαίνω, *hisco*; a. 2. ἔχανον inf. χανᾶν.
'Επεδέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπεδείκνῦμι, *commonstro*, a. 1. act. ἐπέδειξα, f. δείξω, p. δέδειχα· ex ἐπὶ, et δείκνυμι, *ostendo.*
'Επέδησα, ας, ε, *ligavi*, a. 1. ind. act. verbi ποδάω, *ligo*; f. ήσω. Th. πέδη, *pedica.*
'Επεδίδυ, pro ἐπεδίδου, 3. sing. imperf. act. q. ab ἐπιδίδω, verbi ἐπιδίδωμι, *insuper do*; f. δώσω. Th. δίδωμι, *do.*
'Επεδρᾶμε, *accurrit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐπειρέχω· ex ἐπὶ, et ῥέχω, *curro*; f. ῥέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δεδρόμηκα.
'Επέδρη, ης, η, Ion. pro ἕδρα, *mora, obsidio*: vide ἕδρα, *sella.*
'Επέδυν, *exortus sum*, a. 2. vel imperf. verbi ἐπιδύω, *exorior*: ex ἐπὶ, et δύω, vel δύνω, f. δύσω, p. δέδυκα, *subeo.*
'Επέδυκα, ας, ε, a. 2. ind. act. ex ἐπὶ, et δίδωμι, *do*; f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων.
'Επέϊϲεϲι, dat pl. et Ion. Poët. pro ἔπεϲι· ab ἔπος, ους, τὸ, *verbum.* Th. ἔπω, *dico.*
'Επεζέρεσαν, pro ἐπεζέφεσαν, dici Eustath. existimat: β mutatur in ζ, Ion.
'Επέζησα, *superstes fui*, a. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω. Th. ζάω, *vivo*; f. ήσω, p. έζηκα.
'Επεζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπεζητέω, *requiro.* Th. ζητέω, *quæro*; f. ήσω, p. έζητηκα.
'Επέθηϲε, 3. sing. ἐπέθηϲαν, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ἐπιτίθημι, *impono.* Th. τίθημι, a. 2. ἔθην.
'Επέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd.
'Επεθύμησα, et in 3. pl. ἐπεθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, *concupisco:* ex ἐπὶ, et θυμὸς, *animus.*
'ΕΠΕΙ, et ἐπειδὴ, *postquam, quoniam, quandoquidem*; conj. cum indicat. ἐπεὶ ἄρα, *alioquin*, 1 Cor. vii. 14. ἐπὶ δὲ, *deinde*: ἐπὶ τάχιστα, *simul atque.*
'Επείγει, Ion. et Dor. pro ἐπείγῃ, *urgeris, properas*, 2. sing. præs. ind. pass. et
'Επείγεται, *festinabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἠπείγετο· ab
'Επείγομαι, *impellor, urgeor:* quod ab ἐπίγω.
'Επειϲομένοις, *festinantis*, gen. sing. Ion. præs. part. pass. pro ἐπειγομένου, à præced. et
'ΕΠΕΙΓΩ, *urgeo, impello, festino*; f. ξω, p. ἤοχα.
'Επειδὰν, *postquam*; pro ἐπειδὴ ἄν. Th. ἐπὶ.
'Επειδὴ, idem quod ἐπεί.
'Επειδήπερ, *quandoquidem*, cum ind. ab eod.
'Επειδή τι, *alioqui*, Soph. Elect. 325.
'Επείδει, 3. sing. præs. opt. act. ab
'Επείδω, *intueor, respicio*; f. ἐπίσω, vel ἐπίσομαι, a. 2. ἔπιδον, a. 2. imperat. ἔπιδε· ex ἐπὶ, et ἰδὼ, *video.*
'Επειδὴ, pro ἐπειδὴ, *cùm, quoniam.* Th. ἐπεί.
'Επειδ' pro ἔπειτα, adv. *deinde, postea.* Th. ἔπω, *postea, tum*, quod vide.
'Επείθετο, *obedivit*, 3. sing. imperf. verbi πείθομαι, *pareo*; f. σομαι, a. 2. m. ἐπιθόμην, ν, ντο. Th. πείθω, *persuadeo*; à. 2. ἔπιθον.
'Επείκτα, Dor. pro Poët. ἐπίκτει, et hoc pro ἐπὶ ἄν, *quum.*
'Επείκτης, ν, ὁ, *instigator.* Th. ἐπείγω, *urgeo.*
'Επειλημμένη, *tenens*, p. part. pass. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω, λήψομαι. Vide in εἴληφα.
'Επείμι, *succedo, invado*, a. 2. ἴσθι, ϲι, ϲι, a. 2. part. act. ἰὼν, ὖσα, ὄν, *sequens*: hinc ἐπιόντως, ν, ὁ ἧ ὰ, *fugis*: ex ἐπὶ, et εἶμι, *eo.*
"Επειμι, *supersto, immineo*: ab εἰμὶ, *sum.*
'Επείναι, Ion. pro ἐφεῖναι, *permittere, immittere*; a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, seu ἰω, *mitto.*
'Επείνυσθαι, *indui*, præs. inf. verbi ἐπίνυμι, quod ex ἐπὶ, et ἴω, *induo*: hinc Ion. ἐπίνυμαι.
"Επειξις, ιος, ἡ, *festinatio.* Th. ἐπείγω.
'Επείπερ, *quandoquidem*, conj. cum indicat. ab ἐπεί.
'Επειπεῖν, a. 2. part. act. ἐπειπὼν. *insuper dicere*, a. 2. inf. act. ab ἐπὶ, et ἔπω, *dico*; a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.
"Επειρα, ας, ε, et in 3. pl. ἔπειραν, a. 1. ind. act. verbi ἐπείρω, *transfigo*; f. ἐρω, p. πέπαρκα, a. 2. ἐπάρην, p. pass. πέπαρμαι, a. 1. pass. ἐπάρθην.

'Επιμένω, ῆς, ῆ, et in 1. pl. ἐπιμενέμεν, ἐπιμενέμην, ῶ, ανω, ἀ πνέω, f. ἄσω. et ήσω, conor, tento. Th. πειρε, conatus.

'Επιμένω, pro -αίνω, 3. sing. imperf. pass. verbi πειράομαι, tento: ab eod.

'Επιμήσασθαι, interrogare, præs. inf. m. ab ἴδμεν.

'Επιμήν, Ion. pro ἐπείρα, 3. sing. imperf. act. verbi πειράω, conor. Vide ἐπιπειράω.

'Επιμύσασθαι, attrahere; q. ab ἑρύω, Poët. pro ἑρύω, traho.

'Επιμύσατο, Ion. pro

'Επιμῶντο, q. pro ἐπιμένοντο, periculum faciebant, 3. pl. imperf. pass. verbi πειράομαι, tento. Th. πειρε.

'Επιμωτῶν, præs. inf. act. Ion. pro ἐπιμοιρῶν, verbi ἀμοιράω, Ion. et Poët. pro ἐμοιράω, f. ήσω, rogo.

'Επιμώτιον, Ion. pro ἐπιμόρσιον, imperf. act. et

'Επιμώτησις, εως, ἡ, Ion. pro ἐπιμόρσιος, interrogatio: ab eod.

'Επνεα, ας, ι, a. 1. verbi ἐπείμι, adeo: ex ἐπ, εο; a. 1. inus. ήεα. Potest etiam formari à πνέω, persuadeo; f. πνέσω, undè a. 1. ἔπνεσα.

'Επινάγω, f. ξω, p. ῆγα, superinduco: et

'Επιναγωγή, ῆς, ἡ, superinductio: ex ἐπὶ, ἀγ, et ἄγω, duco.

• 'Επίνασσος, ὁ καὶ ἡ, ascititius (rex).

'Επινίσσομαι, subit, 3. s. ind. ab

'Επινίσσομαι, ingredior: quod ex ἐπὶ, νίς, et ἔρχομαι, venio; f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

• 'Επινωγέομαι, inuper induco.

'Επίνοθη, ης, ἡ, a. 1. ind. pass. à πείθομαι, obedio. Vide πείθω, persuadeo.

'Επίνυσα, adeat, 3. sing. præs. ab ἐπείμι, addito ν finali: ex ἐπὶ, et ἄμι, eo, a. 2. ἴον.

'ΕΠΕΙΟΝ, ν, τὸ, aqualiculus, ima ventris pars, τὸ πίδιον· an ab ἐπὶ et σίω, moveo? an ab ἐπιστάναι;

'Επιπαμπάζω, impudenter et velut temulenter me infero in alicujus societatem: ex ἐπὶ, πίς, et παμπάζω, comessor. Th. πῶμος, comessatio.

'Επιπείδιον, ν, τὸ, pars fabulæ quasi adventitia. Th. ὠδὸς, via.

'Επιπείδιος, superinductus, adventitius: et

'Επιπειδώδης, idem: ab eod. Th.

'Επιπερπάω, superinsilio; f. ήσω, p. πηα· ex ἐπὶ, πίς, et πηδάω, salio.

'Επιπερφέρομαι, 1. pl. præs. ind. act. ab

'Επιπερφέρω, adfero: ex ἐπὶ, πίς, et φέρω, f. οίσω, a. 1. ἤνεγκα.

'Επιπετα, deinde, adv. Th. ὄπτα, postea.

'Επιπέχθη, properavi, a. 1. ind. pass. ἐπιπέχθην, a. 1. imperat. ab ἐπιπέγομαι.

'Επιπίχω, ις, ι, imperf. verbi ἐπίπιχω, inhibeo, attenda, q. v.

'Επιπλάσιαν, ας, ι, et in 3. pl. ἐπιπλάσιαν, a. 1. ind. verbi ἐπιπλασίζω, colloco: f. ίσω, perf. ἐπιπεπλάικα· ex ἐπὶ, πίς, et πλάζω, colloco, sedere facio. Th. ἵζω, f. ἵσω, idem.

'Επιπαλῶντο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐπιπάλλω, advoco. Th. πάλλω, voco, fut. ἴσω et ήσω, p. πέπληκα.

'Επιπαλίφθησαν, clausi sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πολύπτω, q. v.

'Επιπίαπτε, Ion. pro ἐπίπιπτον, instabant, irruerunt, 3. pl. imperf. verbi ἐπίπτομαι, q. v.

'Επίπτυα, trans, adv. cum gen. pro ἐπὶ πτύϊα, ad illa usque.

'Επίπτυτο, ἐπίπτυτο, 3. sing. et pl. imperf. verbi ἐπίπτομαι, jaceo super, impositus sum. Th. πάμαι, jaceo.

'Επιπόλευ', pro ἐπιπόλευτο, invocabat, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἐπὶ et πολέω, voco; f. ἴσω et ήσω, p. πέπληκα, perf. pass. πέπλημαι.

'Επιπολόσαντο, destinârunt, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἐπιπολόω, fatalia stamina duco: quod ex ἐπὶ, et πολόω, neo.

'Επιπρέφει, pro ἐπιπρέπει, 3. sing. imperf. ab ἐπιπρεπέω, prævaleo. Th. πρέπος, robur.

'Επιπρίμασα, ας, ι, appendi, a. 1. ind. act. ab ἐπιπρεμάω, q. ab ἐπὶ, et πρεμάω, suspendo; f. άσω, a. 2. ἐπέπραδον, q. à πρεμάζω.

'Επίπτασις, εως, ἡ, extensio: et

'Επιπτείνομαι, ῃ, σαι, contendor, nitor, extendor, fut. ἐπιπλινῦμαι, a. 1. m. ἐπιπτεινάμην, ῶ, ασο, ab

'Επιπτείνω, extendo: quod ab ἐπὶ, πὶ, et τείνω, tendo; f. τένω, p. τέτακα.

'Επιπτήσω, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐπιπτάομαι, insuper acquiro. Th. πτάομαι, q. v.

'Επιπλάβετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπιλαμβάνω, apprehendo; f. λήψομαι, a. 2. ἐπέλαβον ex ἐπὶ et λαμβάνω, capio.

'Επιπλάθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπιλανθάνομαι, obliviscor; fut. λήσομαι, a. 2. ἐπέλαθον ex ἐπὶ, et λανθάνω, seu λήθω, lateo; f. λάσω.

'Επιπλόνω, invado: ex ἐπὶ, et πλάνω, agito; f. άσω, p. πλανα.

'Επίπλοσις, εως, ἡ, invasio, impetus. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, venio.

'Επιπλῶν, a. 2. inf. act. verbi ἐπίρχομαι, supervenio: quod ex ἐπὶ, et ἔρχομαι, venio; f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, et per Sync. ἦλθον.

'Επιπλών, ῶσα, όν, a. 2. part. act. gen. ἐπιπλόντος. Vide ἐπιπλεῖν.

'Επιπλείζω, f. ίσω, in spem erigo: ex ἐπὶ, et ἐλπίζω, spero. Th. ἐλπὶς, spes.

'Επίπλυον, ες, ε, a. 2. vel imperf. act. verbi ἐπιλύω, explico; f. ύσω, p. ἐπιλέλυκα, a. 1. pass. ἐπιλύθην. Th. λύω, solvo.

'Επιπμαίνε' pro ἐπιπμαίνετο, instigabat, 3. sing. imperf. verbi ἐπιπμαίνομαι, incito: quod ex ἐπὶ, et μάω, vehementèr cupio.

'Επιμάζατο. 3. sing. a. 1. ind. m. verbi μάσσω, f. ξω, abstergo.

'Επιμβαίνω, ingredior: ex ἐπὶ, ἰς, et βαίνω, eo; f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

'Επίμβαλε, injecit, 3. sing. a. 2. ind. act. pro ἐπιπίβαλε, verbi ἐπιμβάλλω, superinjicio. Th. βάλλω, jacio; f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα.

'Επιμβάλλισθαι, præs. inf. pass. verbi ἐπιμβάλλομαι, inseror: ab eod. Th.

'Επιμβάτης, υ, ὁ, sessor, qui equo insidet: et

'Επιμβιβασὼς, conscendens, perf. part. act. Ion. pro ἐπιμβιβασθὼς, ότος· ab ἐπιμβαίνω, ingredior: ex ἐπὶ, ἰς, et βαίνω, eo; fut. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

'Επίμεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. et in 1. pl. ἐπιμείναμεν, verbi ἐπιμένω, permaneo; f. ἐπιμενῶ, p. ἐπιμεμένηκα· quod ex ἐπὶ, et μένω, maneo.

'Επιμελήθη, ης, ἡ, curavi, a. 1. ind. pass. verbi ἐπιμελέομαι, curam gero; f. ήσομαι. Th. μέλει, curæ est.

'Επιμεμφίζ, 3. sing. imperf. pass. ex ἐπὶ, et μέμφομαι, accuso; f. ψομαι, p. μέμεμμαι.

'Επίμενι, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, permaneo. Vide ἐπίμεινα.

'Επιμαγάμην, ῶ, ασο, insanivi, a. 1. m. verbi ἐπιμαίνομαι. Th. μαίνομαι, insanio; f. μανοῦμαι, p. m. μέμηνα.

'Επιμει, imperf. act. verbi πέμπω, mitto; f. ψω.

'Επίμυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύσσω, subsanno: ex ἐπὶ et μύσσω, vel -σσω, mungo, emungo. Th. μύζω, clausis labris quendam ex naribus sonum emitto.

'Επιμψα, ας, ε, misi, a. 1. ind. act. verbi πέμπω, mitto; f. ψω, p. πέπεμφα, a. 1. imperat. πέμψον.

'Επιπεχτίνω, Dor. pro ἐπιπέκτεινω,

supernatabat: 3. sing. imperf. verbi νήχομαι. Th. νέω.

'Επινδύομαι, *superinduo* vel *superinduor:* p. ἐπενδέδυμαι, *indutus sum*, undè part. ἐπενδεδυμένος, *indutus:* et

'Επινδύσης, υ, ὁ, *amiculum, indusium:* ab

'Επινδύω, *superinduo:* f. ύσω, p. ἐπενδέδυκα, a. 1. m. ἐπενδυσάμην, ω, ασο, a. 1. inf. m. ἐπενδύσασθαι· ex ἐπὶ, ὶς, et δύω, *induo.*

'Επινηχῶν, a. 2. inf. act. et

'Επινήχων, 3. sing. a. 1. vel 2. sub. act. et

'Επινηχών, a. 2. part. act. ab ἐπιφέρω, q. v.

'Επινήχαντες, nom. pl. part. a. 1. act. ab ἐπὶ, et ἤνεγκα, quod vide: Poët. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Επίνεμαι, ας, ε, *distribui:* a. 1. ind. act. verbi ἐπενέμην, à νέμω, *tribuo;* f. μῶ, a. 1. ἔνειμα.

'Επινέμετο, 3. sing. imperf. ab ἐπινέμομαι, *depascor:* ab eod. Th.

'Επινήθων, *accumulabam:* imperf. act. verbi ἐπινέω, vel ἐπινηθέω, *accumulo:* ex ἐπὶ, ὶς, et νέω, *glomero:* imperf. ἔνεον, et ἤνεον, undè ἐνήνεον et ἐπινήνεον.

'Επινήνοθα, *florui super:* p. m. pro ἐπῆνθα, Epenth. νῦ ε, et redupl. Att. ab ἐπανθέω, *superfloreo;* ex ἐπὶ, et ἀνθέω, *floreo.* Seu in 3. sing. potiùs aor. 2. ἐπενήνοθεν, ut ostendit Clarkius ad Il. β'. 219. ex significatione temporis. Th. ἄνθος, *flos.*

'Επινήχετο, *innatabat:* 3. sing. imperf. m. ab ἐπενήχω, f. ξω. Th. νέω, *nato.*

'Επίνδα, 3. sing. imperf. verbi πενθέω, *lugeo.*

'Επινδὰν, Dor. pro ἐπιλδὼν, a. 2. pass. verbi ἐπέρχομαι, *supervenio.* Th. ἔρχομαι.

'Επίξομαι, *erumpo, egredior adversùs:* ex ἐπὶ, ἴξ, et εἶμι, *eo.*

'Επιξηλυσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. ab ἐπιξέρχομαι, *procedo:* quod ex ἐπὶ, ἴξ, et ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

'Επιξηλθεῖν, a. 2. inf. act. ex iisdem.

'Επιξεργάζομαι, *elaboro:* ex ἐπὶ, ἴξ, et ἐργάζομαι, *laboro:* f. σομαι, p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus.*

'Επιξέρχομαι. Vide in ἐπιξελυσόμεθα.

'Επιξεύρομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi ἐπιξευρίσκω, *invenio:* ex ἐπὶ, ἴξ, et εὑρίσκω, idem f. ήσω, a. 2. εὗρον.

'Επιξῆς, Ion. pro ἐφεξῆς, *deinceps:* id. q. ἐξῆς.

'Επιξήκω, cum dat. *rem peragere et convincere:* item *erumpere* vel *edisserere:* et

'Επιξήκω, *persequere, percense:* præs. imperat. ab ἐπὶ, ἴξ, et εἶμι, *eo.*

'Επίοικε, *convenit:* 3. sing. ind. p. m. ex ἐπὶ, et εἴκω, *similis sum.* Vide ἔοικα.

'Επιπείθη pro ἐπιπείθετο, *obedivit:* 3. sing. imperf. pass. et

'Επιπείθεσαν, per Sync. pro ἐπιπείθοσαν, 3. pl. a. 1. pass. fortè legend. ἐπιποίθεσαν, quod pro ἐπιποίθεσαν, Att. et Ion. 3. pl. plusq. p. m. ab ἐπὶ, et πείθω, *persuadeo:* f. πείσω, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα.

'Επίσσυε, Ion. pro ἐφίσσυε, *insequor:* ex ἐπὶ, et ἴσσω, *sequor.*

'Επισπερίετο, Ion. pro ἐπεσπέρενε, 3. pl. plusq. p. pass. verbi σπερῶ, *conor:* f. άσω, et Ion. ήσω, p. pass. πεσπέρημαι. Th. σπεῖρα, *conatus,*

'Επίστεον, ες, ε, *incidi:* a. 2. ind. act. verbi ἐπενίσσω, *irruo:* cum dat. f. ἐπενίσσω, p. ἐπενένικα· ex ἐπὶ, et νίσσω, *cado,*

'Επιστήγω, 3. sing. plusq. p. m. quod ex ἐπὶ, et στήγνυμι, seu στήγω, *figo:* f. ξω, p. πέπηχα, p. m. πέπηγα.

'Επίστιμαι, *persuasimus;* per Sync. Æol. pro ἐπεπείθμεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἐπεπίθομεν, Ion. redupl. primis duab. literis à πείθω, a. 2. ἔπιθον. Alii volunt esse 1. pers. plusq. p. m. pro ἐπεποίθεμεν, à p. m. πέποιθα.

* 'Επίστλας, a. 1. part. act. pro ἐπίπλους, idque pro ἐπιπλέουσα· et

'Επίστλεον, *adnavigabant:* 3. pl. imperf. act. verbi ἐπιπλέω. Th. πλέω, *navigo:* f. πλεύσω.

'Επίστληγον, *percussi;* per redupplicationem pro ἔπληγον, a. 2. ind. act. verbi πλήττω, *percutio:* f. ξω, a. 2. ἔπληγον et ἐπλάγην, vel est a. 2. verbi compos. ab ἐπιπλήττω, q. v.

'Επίστληξα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω, vel -ττω, fut. ξω, *increpo:* ex ἐπὶ, et πλήσσω, *percutio.*

'Επίστλουν, ως, ω, *adnavigabam:* imperf. vel a. 2. act. ab ἐπίπλωμι pro ἐπιπλέω, ut ἴδιδων vel ἴδων, ως, ω. Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo.*

'Επιστοίθει, *confisus fueram:* plusq. perf. m. ex ἐπὶ, et πείθω, *persuadeo:* f. πείσομαι, p. m. πέποιθα.

'Επιστόνθη, Att. vel Ion. pro ἐπιστένθην, ut ἤδη pro ἤδην, plusq. perf. m. verbi πάσχω, *patior:* f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

'Επισπεράγασαν, *egerant:* pro ἐπεσπέρασαν, Att. et Ion. 3. pl. plusq. perf. m. ab ἐπισπερῶ, verbi σπερῶσω, vel -σσω, fut. ξω, præt. m. πεσπέρᾱγα.

'Επίσσπερκε, *persecutus fuerat:* 3. sing. plusq. p. m. ab ἐπισπερῶ, verbi σπερῶσω, vel -σσω, fut. ξω, p. m. πεσπέρᾱγα.

'Επίστασο, *intellige:* 2. sing. imperat. m. ab ἐπίσταμαι, *intelligo:* f. ἐπιστήσομαι, a. 1. ἐπιστήσατο, p. ἐπίσταμαι.

'Επιστάμενος, η, ον, *intelligens:* part. act. ab ἐπίσταμαι, *intelligo:* f. ἐπιστήσομαι, a. 1. ἐπιστήσατο, p. ἐπίσταμαι.

'Επιστάμενος, ου, ὁ, *intelligens:* part. m. ab ἐπίσταμαι, *intelligo:* f. ἐπιστήσομαι, a. 1. ἐπιστήσατο, p. ἐπίσταμαι.

'Επιστάμεσθα, 1. pl. p. m. ab ἐπίσταμαι, *intelligo:* f. ἐπιστήσομαι, a. 1. ἐπιστήσατο, p. ἐπίσταμαι.

'Επιστάμεσθον, 2. pl. p. m. ab ἐπίσταμαι, *intelligo:* f. ἐπιστήσομαι, a. 1. ἐπιστήσατο, p. ἐπίσταμαι.

'Επιστάμην, 1. sing. imperf. m. ab ἐπίσταμαι, *intelligo:* f. ἐπιστήσομαι, a. 1. ἐπιστήσατο, p. ἐπίσταμαι.

'Επιστάμην, 1. sing. p. m. ab ἐπίσταμαι, *intelligo:* f. ἐπιστήσομαι, a. 1. ἐπιστήσατο, p. ἐπίσταμαι.

'Επιστάμην, 1. sing. a. 2. m. ab ἐφίστημι, *sto:* f. στήσω, a. 1. ἔστησα, a. 2. ἔστην, p. ἕστηκα

in aliquem jacieus: ex ἐπὶ, ὅτι, Att. ἴς, et βάλλω, *jacio:* p. m. βίζολα· vel qu. ἴωτιν, ὰς, βίλτιν, βάλλων, verbis, tanquam telis, impetens.

"Ἐπεσεν, *cecidit:* 3. sing. a. 2. act. verbi πίπτω, *cado:* fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

'Επεσδίτε, *insuper edo, post aliud edo:* ex ἐπὶ, et ἐσθίω, *edo.* Th. ἔδω, idem.

'Επέσθω, *sequatur:* 3. sing. præs. imperat. et

'Επέσθων, 3. dual. præs. imperat. verbi ἵσταμαι, *sequor:* præs. inf. ἵστεσθαι.

"Επεσιν, dat. pl. ab ἔπος, ἔπεος, τὸ, *verbum.* Th. ἔπω, *dico:* a. 2. εἶπον.

'Επέσκαζον, ες, ε, imperf. act. verbi σκάζω, *claudico:* f. σω.

'Επέσκιεν, *tegebat:* 3. sing. imperf. act. verbi ἐπισκίαω, f. ψω. Th. σκίω, *tego.*

'Επεσκιψάμην, ω, ατο, verbi ἐπισκίπτομαι, *inviso, visito:* f. ψομαι, p. pass. ἐπέσκιμμαι· ex ἐπὶ, et σκίπτομαι, *circumspicio.*

'Επεσκίασα, ας, ε, a 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω, *inumbro:* cum dat. fut. ἄσω, præt. ἐπεσκίακα, a. 1. sub. ἐπεσκιάσω, ῃς, ῃ· ex ἐπὶ, et σκιὰ, *umbra.*

'Επεσκίρτησε, *insiluit:* 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ, et σκιρτάω, *salto.* Th. σκαίρω, *salio.*

'Επεσκότησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτέω, *obtenebro:* f. ήσω, p. ἐπεσκότηκα· ex ἐπὶ, et σκότος, *tenebræ.*

"Επεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado:* f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα.

'Επέσπετθαι, Ion. et Poët. pro ἕπεσθαι, *sequi:* et

'Επέσπον, a. 2. ind. act. hinc a. 2. inf. ἐπέσπειν, a. 2. part. ἐπισπὼν, ab inus. ἐπέσπω, *assequor:* ex ἐπὶ, et σπέω, fact. ex ἕπω, per transposit. et Pleonasm. τῦ σ. Th. ἕπω.

'Επέσσυται, gem. σ, pro ἐπέσυται, Poët. 3. sing. f. ἐσομαι. Ex ἐπὶ, et verbi ἐμὶ, *sum.*

'Επέσσῦται, *impetum fecit,* per Metath. pro ἐπεσύσσυται, 3. sing. perf. pass. et

'Επέσσῦτο, pro ἐπεσύσσυτο, 3. sing. plusq. p. pass. ex ἐπὶ, et σύομαι, *concito,* verbum inus. pro σεύομαι, idem. Th. σεύω, *quatio.*

'Επέσταλμαι, *missus sum:* perf. pass. verbi ἐπιστέλλω, *mitto:* quod vide.

'Επέστειλα, ας, ε, *misi:* a. 1. ind. act. ejusd.

'Επεστενάχιζε, 3. sing. Imperf. act. verbi ἐπιστενάχίζω, *ingemisco:* ex ἐπὶ, et στενάχίζω, *gemo,* f. σω. Th. στενὸς, *angustus.*

'Επέστενε, *ingemiscebat,* 3. sing. imperf. act. ex ἐπὶ, et στένω, *gemo:* ab eod. Th.

'Επεστέφωσαν, *coronaverunt:* 3. pl. a. 1. ind. m. ab ἐπιστέφω. Th. στέφω, *corono:* f. ψω, p. ἔστφα.

'Επεστὼς, ῶσης, per Crasin Ion. pro ἐφεστηκὼς, et ἐφεστὼς, perf. part. act. et

'Επέστη, ης, η, *superveni,* a. 2. ind. act. ab ἐφίστημι, *insto;* f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα· ex ἐπὶ, et ἵστημι, *sto.*

'Επεστήριπτο, 3. sing. plusq. p. pass. vide ἐπήρικτα· à στηρίζω, *firmiter statuo:* f. ξω.

'Επεστήριξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστηρίζω, *confirmo:* ab eod. Th.

'Επέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἐπέστην, q. v.

'Επεστι, *imminet,* aliquando *licet,* 3. sing. præs. verbi ἔπειμι, *superstо, immineo.* Th. εἰμὶ, *sum.*

'Επεστονάχιζι, idem quod ἐπεστενάχιζι· ex ἐπὶ, et στονάχίζω, *gemo.* Th. στενὸς, *angustus.*

'Επεστραμμένα, *perversa et asperiora verba,* perf. part pass. n. g. pl. Vide seq.

'Επεστρέφθην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιστρέφω, *converto:* f. ψω. Th. τρέφω, *verto,* a. 2. ἔστραφον.

'Επέστρεψα, ας, ε, a. 1. act. ejusd. verbi.

'Επεστυφίλιζον, *verberabant:* 3. pl. imperf. ex ἐπὶ, et στυφιλίζω, *duritèr tracto.* Th. στύφω, *adstringo:* fut. ψω.

"Επεσχι, 3. sing. a. 2. ind. act. ἔπεσχον· ab ἐπίσχω.

'Επέσχιτο, 3. sing. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

"Επεται, *sequitur:* 3. sing. præs. ind. ab ἕπομαι, *sequor:* a. 1. m. ἐπψάμην. Th. ἕπω.

'Επέτας, α, ὰ, Peët. et Dor. pro ἑπέτης, ου, ὁ, *assecla, comes, famulus:* ab eod. Th.

'Επετάσθην, a. 1. ind. pass. à πετάννῦμι, seu πετάζω, f. άσω, *pando, velo.* Th. πετάω.

'Επέτειλα, ας, ε, *jussi:* a. 1 ind. act. ab ἐπιτέλλω· ex ἐπὶ, et τέλλω, inusit.

'Επέτειος, ου, ὁ ἢ ἡ, *anniversarius.* Th. ἔτος.

'Επέτελλε, *imperabat:* 3. sing. imperf. act. et

'Επετέλλετ' pro ἐπετέλλετο, 3. sing. imperf. pass. Vide ἐπέτειλα.

'Επετέρπετο, 3. sing. imperf. m. verbi ἐπιτέρπομαι, *delector.* Th. τέρπω, *delecto:* f. ψω.

'Επετηδεύσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτηδεύω, *sector studiosè, operam do:* fut. εύσω. Th. ἐπιτηδὴς, *idoneus.*

'Επετήσιος, ου, ὁ ἢ ἡ, vel ία, ιον, *annuus, totum annum durans.* Th. ἔτος, *annus.*

'Επετίθην, pro ἐπετέθην, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. qu. ab ἐπιτίθημι, verbi ἐπιτίθημι, quod vide.

'Επετίμα, pro ἐπετίμαι, 3. sing. imperf. act. ab ἐπετῖμάω, *objurgo:* fut. ήσω, p. ἐπετετίμηκα, q. v. ex ἐπὶ, et τίω, *punio.*

'Επετίμασα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd.

'Επετῖμων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. ἐπετῖμαον, -ων, verbi ἐπετιμάω, *objurgo,* q. v.

'Επέτυσσα, ας, ε, *incidi in, offendi, nactus sum:* 1. a. Poët. pro ἐπέτυχα, verbi πετύω, -ῶ, f. ύσω, q. à prisco verbo πέτω. Th. πίπτω.

'Επετρέπαν, ης, η, a. 2. ind pass. verbi ἐπιτρέπω, *permitto:* f. ψω, p. ἐπετέτραφα, a. 1. ἐπέτρεψα, p. m. ἐπετέτραμμαι· ex ἐπὶ, et τρέπω.

'Επέτρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab eod. verbo.

'Επέτῦχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπιτυγχάνω, *assequor:* ex ἐπὶ, et τυγχάνω, *sum:* fut. τεύξομαι.

'Επεύαδεν, imperf. vel a. 2. Æol. •Pleonasm. τῦ υ, pro ἐπἄδεν, ab ἄδω, resolutione Ion. pro ᾄδω, mutato φ in π, ab ἀνδάνω, vel ἄδω, *placeo:* f. ἀδήσω.

'Επευθόμεθα, *intelleximus:* 1. pl. imperf. πεύθομαι, id. quod πυνθάνομαι, f. πεύσομαι, p. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

'Επευθῦμίω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐπευθύμηκα, *æquo animo sum.* Th. Θυμὸς, *animus.*

'Επευκτὸς, ὴ, ὸν, *optabilis:* et

'Επευλᾶβίομαι, *metuo, non audeo.*

'Επευξάμενος, α, ον. m. part. ab ἐπεύχομαι, *apprecor.* Th. εὔχομαι, *precor:* fut. εὔξομαι, p. εὔγμαι.

'Επευφημῶ, f. ήσω, *laudibus prosequor, benedico:* ex ἐπὶ, et εὐφημος, *laudatus,* quod ab εὖ, *bene,* et φημὶ, *dico.* Th. φάω, *dico.*

'Επευφήμησα, ας, ε, *laudavi,* et in 3. pl. ἐπευφήμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπευφημῶ, f. ήσω· ex ἐπὶ, et εὐφημος, *laudatus,* quod ab εὖ, *bene,* et φημὶ, *dico.* Th. φάω, *dico.*

'Επεύχετο Ion. pro ἐπεύχω, præs. imperat. ab

'Επεύχομαι, ῃ, εται, *glorior.* Vide ἐπευξάμενος.

'Επευωνίζω, fut. ίσω, p. ικα, *vilis pretii facio.* Th. ὠνέομαι, *emo.*

'Επεφάνθεν, *apparebant,* 3. pl. plusq. p. pass. l'oët. pro ἐπεφανέατο ἦσαν,

à verbo φαίνομαι, apparco, fut. φανέομαι, p. pass. πέφασμαι, et Att. πέφασμαι, a. 2. pass. ἐφάνην. Th. φαίνω, ostendo.

'Ενέφερεν, ις, ι, imperf. act. verbi ἐνείκω, infero, fut. ἐνείσω, a. 2. ἐνήνοχον. Th. φέρω.

'Ενέφνω, occidit, 3. sing. imperf. act. verbi πέφνω, idem quod φένω, occido; p. m. πέφονα. Alii volunt esse ab ἐνέφονον, quod in a. 2. ἐνέφονον, et per Sync. ἔνεφνον, occidi. Alii à φένω, deducunt, et per redupl. πέφνω, per Sync. πέφνω· undè a. 2. ἔνεφνον. Aut à φένω, a. 2. ἔφονον, per redupl. Syracus. ἐνέφονον, per Sync. ἔνεφνον.

'Ενέφραδον, ις, ι, a. 2. ind. act. verbi ἐνεφράζω, induco, indico, f. σω, p. ἐνενέφραμαι, p. m. πέφραδα. Alii volunt ἐνέφραδον, Syracusanâ reduplicatione dici pro ἐφραδον, ut in voce superiori: vel potest esse imperf. facto præsenti πέφραδον, ex p. m. πέφραδα. Th. φράζω, dico.

'Ενεφράσατ', pro ἐνεφράσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐνεφράζομαι, excogito: ab eod.

'Ενεφράσσατο, Poët. pro ἐνεφράσατο. Vide præced.

'Ενεφύτευ. Vide ἐνεφύμην.

'Ενέφῦσεν, ις, ι, enatus vel enata erat, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πέφῦκα, idem quod φύω, nascor, f. σω, p. πέφῦσμαι, a. 2. ἔφυν.

'Ενεφύομεν, ον, ετο, adnascebar, imperf. ind. pass. verbi ἐνεφύομαι. Th. φύω, gigno.

'Ενεφύσων, 3. sing. imperf. act. ab ἐνεφύσιον, -ου, ως, -ος· verbi ἐνεφυσίω, acclamo, f. ήσω, p. ἐνενεφύσημαι, p. pass. ἐνενεφύσημαι. Th. φυσὰ, vox.

'Ενέχυτο, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἐνέχω, infundo. Vide ἐκχέω.

'Ενέχυτο, abstinere, occupare, præs. inf. act. ἐνέχειν σκοπῷ τόξον, arcum intendere in scopum: ab ἐνέχω, q. v.

'Ενεχώρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐνεχωρέω, aggredior, imperf. ἐνεχώρεον, -ουν, f. ήσω, p. ἐνενεχώρηκα· ex ἐν, et χώρος, manus.

'Ενέχωνε, pro ἐνεχώνευε, infundebat; 3. sing. imperf. m. ex ἐν, et χέομαι. Th. χέω, fundo, f. χέσω.

'Ενέχωτο, ως, ω, a. 1. pass. verbi πέκω, idem quod πέκω, pecto, tondeo, f. πέξω.

'Ενέχραον, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἐνεχράω, seu ἐνεχρέω. Th. χράω, invado furiosè.

'Ενέχυτο, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐνεχύω, illino, f. ύσω, p. ἐνενέχυκα. Th. χέω, ungo.

'Ενέχω, inhibeo, item attendo: Job. xviii. 2. 1 Tim. iv. 16. imperf. ἐνέχον, ους, ε, cum dat. f. ἐφέξω, vel ἐνεχήσω, p. ἐνένεχκα, a. 2. ἐνέσχον· ex ἐν, et ἔχω.

'Ενεχώ, as, ε, a. 1. ind. act. verbi πέκω, coquo.

'Ενέων, gen. pl. et

'Ενη, pro ἔνια, carmina, nom. pl. ab ἔνος, ους, τὸ, carmen. Th. ἔνω, dico, a. 2. ἔνον.

'Ενῆ, inest; 3. sing. præs. sub. ab ἔνειμι, inesse: ex ἐν, et εἰμὶ, sum.

'Ενήλατος, Poët. pro ἐνέλατος, ὁ ἡ ἡ, compos, qui aliquid adeptus est: ab ἐνελάλαι, q. v.

'Ενήνεγε, adduxit; Att. pro ἐνῆγε, 3. sing. a. 2. ind. act. vel p. m. verbi ἐνάγω. Th. ἄγω, duco, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα.

'Ενηνεγόμενος, 3. pl. imperf. pass. Att. ab ἐνήνεγμαι, adducor, ab eod. Th.

'Ενηνεγκαλέμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἐνηγγέλμαι, promitto: ex ἐν, et ἀγγέλλω, nuntio, f. λῶ, p. ἤγγελκα.

'Ενήνεγκα, a. 1. ind. act. verbi ἐνεγείρω, excito, f. ρῶ, p. ἐνήγερκα· ex ἐν, et ἐγείρω.

'Ενηνεώδες, αι, tabulæ navium à prorâ ad puppim extensæ, dictæ quasi ἐνηνεώδες. Th. φέρω, fero, f. οἴσω, a. 2. ἤνεγκον.

'Ενηνεχείαν, Ion. pro ἐνηνοχῶν.

'Ενῆντο, ήσω, ήμι, pluscq. p. m. verbi ἐνῆμι, accedo, adeo. Th. ἔμι, eo.

'Ενῆσεν, pro ἐνῆν, inerat, 3. sing. imperf. ex ἐν, et εἰμὶ, sum.

'Ενηυτός, ὁ, ὄν, annus: ex ἐν, et ἔτος, annus.

'Ενηφαμένη, perf. part. act. f. g. ab ἐνάφομαι, quod ex ἐν, et ὁράω, video, f. ὄψομαι.

'Ενῆναν, Ion. pro ἐφῆναν, 3. pl. a. 1. ind. act. immiserunt; ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, mitto. Sic

'Ενῆσε, Ion. pro ἐφῆσε, 3. sing. ab eod. temp.

'Ενηυλόθησεν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐνηυλοθέω, subsequor, f. ήσω, p. ἐνηυλόθηκα, a. 1. sub. act. ἐνηυλυθόην, ης, ε, ex ἐν, et ἀυλάω, pedissequus.

'Ενήνοος, ε, ὁ ἡ ἡ, propitius, qui rem aliquam audivit. Th. ἀκούω, audio.

'Ενήνοσα, a. 1. act. verbi ἐνανδάνω, exaudio, disco.

'Ενηνοώσατο, pro -οάσατο, 3. pl. imperf. m. ἐνηνοεόμην, -όμην, -ᾶο, -ᾶ, -άσθην, -ᾶσα, -ᾶτο, ab ἐνηνοέομαι, -οῦμαι, exaudio: ex ἐν, et ἀκοέομαι, audio.

'Ενήλατο, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πάλλω, vibro, f. αλῶ, a. 1. ἤηλα.

'Ενῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐνέρχομαι, accedo, f. ἐνελεύσομαι. Th. ἔρχομαι.

'Ενηλυγάζω, vel -ίζω, obumbro, veluti umbraculo tego: ex ἐν, et ἀλυγάζω, vel -ίζω, idem. Th. λύγη, tenebræ.

'Ενήλυδες, οἱ ἡ αἱ, advenæ, nom. pl. ab ἔνηλυς, ύδος· ab ἐνέρχομαι. Vide ἐνῆλθον.

'Ενήλυθε, 3. sing. p. m. vel a. 2. ind. act. et per Sync. ἐνῆλθ· ab eod. verbo.

'Ενηλυς, ύδος, ὁ ἡ ἡ, advena, extraneus: vid. ἐνήλυδες.

'Ενηλυσία et ἐνηλυσίη, ἡ, Ion. adventus; item incantatio, quæ fit veneficiis. Th. ἔρχομαι.

'Ενηλύτης, ω, et ἐνηλύτος, ω, ὁ ἡ ἡ, advena: ab eod. Th.

'Ενήναον, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi πημαίνω, noceo, damnum do: f. ανῶ. Th. πῆμα.

'Ενημοιβὸς, ὁ, ὁν, mutuus, alternans: ab ἀμείβω, alterno.

'Ενῆν, aderat; 3. sing. imperf. verbi ἔνειμι. Th. εἰμὶ, sum. At

'Ενὴν, quandoquidem, Ion. pro ἐπὴν· ab ἐπὶ, postquam, et ἄν, si.

'Ενήνων, laudabam, et contractè ἐνῆν, imperf. act. verbi ἐναίνω, laudo, f. ήσω, et ἐνέω, a. 1. ἐνήνεα, a. 1. pass. ἐνηνήθην· ex ἐν, et αἶνος, laus.

'Ενήνεσαν, approbârunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐνήνεσαν. Vide ἐνήνων.

'Ενήνεσαν, laudârunt; 3. pl. a. 1. act. Poët. pro ἐνήνεσαν· ab ἐναίνω, vel etiam regularitèr, à f. ήσω.

'Ενηνθα, p. m. verbi ἐνανθέω, superfloreo: ex ἐν, et ἄνθος, flos. Vide ἐνηνόθα.

'Ενήντησεν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐναντάω, occurro, f. ήσω, p. ἐνήντηκα· ex ἐν, et ἀντάω, contrà.

'Ενηνύθη, completa erat; 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἐνανύω, expedio. Th. ἀνὰ, perficio.

'Ενήξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi πήγνυμι, f. ξω, compingo, figo; p. m. πέπηγα.

'Ενηξε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Ενηπείλησεν, minatus fuerat, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐνηπειλέω. Th. ἀπειλὴ, minor, f. ήσω.

'Ενῆρε, sustuli; a. 1. ind. act. verbi ἐναίρω, a. 1. ind. m. ἐνηράμην. Vide ἐνήρατο.

'Ενήρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, amabilis: ex ἐν, et ἐράω, f. ήσω, amo.

'ΕΝΗΡΕΑΖΩ, damno afficio, in-

festo, vexo, " *calumnior, f. ἄσω,* p. ἠπείλαμαι· qu. ex ἐπὶ, et "Αρης, *Mars.*

'Επηρεασμὸς, ῦ, ὁ, *vexatio, malevolentia, contumelia :* et

'Επηρεαστὴς, ὴ, ὸν, *injuriosus, infestus :* et

'Επήρεια, ας, ἡ, *damnum, injuria, calumnia, odium,* Diod. Sic. Ab ἐπηρεάζω.

'Επῆρεισ, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐπαίρω, *attollo,* f. ἐπαρῶ, p. ἐπῆρκα, a. 1. part. ἐπάρας, άντος, a. 1. pass. ἐπήρθην. Ex ἐπὶ, et αἴρω, *tollo.*

'Επήρετμος, ν, ὁ & ἡ, *ad remigationem accinctus, remis instructus :* ab ἐρετμὸς, *remus.* Th. ἐρίσσω, vel -σσω, *remigo.*

'Επήρετο, 3. sing. imperf. m. verbi ἐπείρομαι, *interrogo:* ex ἐπὶ, et εἶρω, *dico.* At ἐπήρετο, cum ι subscript. est imperf. pass. verbi ἐπαίρομαι, *attollor.* Th. αἴρω, *tollo.*

'Επηρεφίας, acc. pl. ab ἐπηρεφὴς, *tectus, coopertus :* ex ἐπὶ, et ἐρέφω, *tego,* f. ψω.

'Επήρθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαίρω, *attollo.* Vide in ἐπῆρεισ.

'Επήρκει, 3. sing. imperf. act. ab ἐπαρκέω, *sufficio, subvenio,* f. ήσω, p. ἐπήρκηκα. Th. ἀρκέω, *propulso.*

'Επήρκεσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. ejusd.

'Επηρμένος, *elatus,* part. præt. pass. ab ἐπαείρομαι. Vide ἐπῆρτο.

'Επήρσα, ας, ε, a. 1. Æol. ab ἐπείρω, quod ab ἐπὶ, et ἄρω, *apto,* f. Æol. ἄρσω, undè infin. ἄρσαι, &c.

'Επηρτημένος, p. part. pass. ab ἐπαρτάομαι, *immineo :* quod ab ἐπὶ, et ἀρτάω, *suspendo,* f. ήσω.

'Επηρώτα, 3. sing. imperf. ab ἐπερώταω, -ῶ, -ᾶις, -ᾶς, verbi ἐπερωτάω, *interrogo,* f. ήσω, p. ἐπερώτηκα, a. 1. ἐπερώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.

'Επηρώτων, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Επῆσαν, *insuper erant ;* 3. pl. imperf. verbi ἔπειμι, quod ab εἰμὶ, *sum.*

'Επησθίων, Ion. pro ἐφησθῶν, per Syncop. pro ἐφησθήσαν, 3. plur. a. 1. opt. pass. verbi ἐφήδομαι, *delector super aliquâ re :* quod ex ἐπὶ, et ἥδω, *delecto,* f. ἥσω. Th. ἡδὺς, *suavis.*

'Επήσθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi ἐπαισθάνομαι, *sentio :* ex ἐπὶ, et αἰσθάνομαι, idem, f. αἰσθήσομαι, p. ἤσθημαι, a. 2. m. ἐπαθόμην, ν, ντο.

'Επησύχασε, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐπησυχάω, *exerceo.* Th. ἀσυχάω, f. ήσω, idem.

"Επησαι, 3. sing. præs. sub. m. ab ἵστημι, *sequor,* a. 1. m. ἐπὶ ψάμην.

'Επήτης, ν, vel ἐπητὴς, ος, ὁ & ἡ, *facundus.* Th. ἔπω, *dico.*

'Επήτριος, ν, ὁ & ἡ, *densus :* ab ἐπὶ, et ἄτριον.

'Επηχέω, -ῶ, *obstrepo, insono :* ex ἐπὶ, et ἠχέω, *sono,* Th ἦχος, *sonus.*

'Επηχθησμένος, p. pass. part. ab ἐπάχθομαι, *ingemo sub pondere;* quod ex ἐπὶ, et ἄχθομαι, idem, f. ἀσομαι, et ἐσομαι, a. 1. pass. ἠχθέσθην. Th. ἄχθος, *pondus.*

'ΕΠΙ', præpositio cum gen. *in, ad, supra, super, coram ;* cum dat. *in, propter, coram :* facit periphrasin adverbii, ἐπὶ ἡσυχίᾳ, *quietè ;* ἐπ' ἰσχύι, pro ἰσχυρῶς, *robustè :* ἐπὶ δὶ τούτων, *interea,* Diod. Sic. ἐπ' ἐξαγωγῇ, *cum conditione avehendi,* τελευτῶν ἐπὶ τοῖσδε, *mori post se relinquens pueros ;* ἐπὶ πολλαῖς βίβλοις ἐπιλύσεται, *mortuus est operibus multis relictis :* ἐπὶ τούτοις παρέγραψε, *addidit post hos :* ἐφ' ᾧτε, *eâ conditione, ut,* ἐπὶ τοῖς σώμασι, *sub nexu obligationis corporis.* Cum accus. ἐπὶ χρόνον, *aliquamdiu :* ἐπὶ δεξίαν, *ad dextram :* ἐφ' ἡσὰν, *ad sinistram.* Cum acc. personæ post verba motûs, *contra,* Luc. xiv. 31. Herod. I. cum accus. rei, *propter,* Math. iii. 7. cum acc. *super, adversùs, per :* ἐπὶ μᾶλλον, *multò magis.* In compositione significat *in, super, contra, ad post, præ, prope, sub, augmentum, diminutionem.*

'Επὶ pro ἔνεστι, *inest, instat,* ponitur etiam pro ἔνεισιν, *insunt :* ab ἔνειμι. Th. εἰμὶ.

'Επιάλλω, *immitto :* ab ἅλλω, *mitto,* f. αλῶ.

'Επιάλμενος, per Sync. pro ἐφαλλόμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, præs. part. ex ἐπὶ, et ἄλλομαι, *salio,* a. 2. m. ἤλμην, ν, ντο.

'Επίασα, ας, ε, et in 2. pl. ἐπιάσατε, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, *capio, prehendo,* f. άσω, p. πέπιακα, a. 1. pass. ἐπιάσθην, f. 1. pass. πεπιάσομαι. Th. πιέζω, *premo, crucio ;* Dor. πιάζω.

'Επιάσθην, *prehensus sum ;* a. 1. ind. pass. Vide in ἐπίασα.

'Επιαύω, *dormio inter* vel *apud :* ab ἰαύω, f. σω, p. να, *commoror, dormio.*

'Επιάχον, *clamabam,* vel *clamabant ;* 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἰάχω, *clamo.*

'Επίβα, *insulta,* per Apoc. Poët. pro ἐπίβηθι, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιβαίνω.

'Επίβαθρον, ν, τὸ, *naulum :* ab ἐπιβαίνω, *conscendo.* Th. βαίνω, *eo.*

'Επιβαίην, ης, η, *conscendam,* a. 2. opt. act. quasi ab ἐπίβημι, ab eod. Th.

'Επιβαίνω, *ascendere,* Ion. pro ἐπιβαλνω, præs. inf. act. ab

'Επιβαίνω, *conscendo,* f. ἐπιβήσομαι, p. ἐπιβέβηκα, a. 2. ἐπέβην, a. 2. part. ἐπιβὰς, άντος, à formâ ἐπίβημι. Ex ἐπὶ, et βαίνω, *eo.*

'Επιβάλλης, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ἐπιβάλλω, *injicio.*

'Επιβάλλυν, Dor. pro ἐπιβάλλου, præs. imperat. pass. ab

'Επιβάλλω, *injicio, immitto,* imperf. ἐπέβαλλον, *erumpebam,* f. ἐπιβαλῶ, p. ἐπιβέβληκα, a. 2. ἐπέβαλον, a. 2. part. act. ἐπιβαλὼν, όντος, p. pass. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω.

'Επιβαλῶνα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιβάλλω.

'Επιβαλῶσι, 3. pl. f. 1. act. et

'Επιβάλων, a. 2. part. Vide ἐπιβάλλω.

'Επιβάρεμα, *aggravo,* f. ήσω, p. ἐπιβεβάρηκα, a. 1. ἐπεβάρησα, a. 1. inf. ἐπιβαρῆσαι. Ex ἐπὶ, et βαρέω, idem. Th. βάρος.

'Επιβᾶς, άντος, *conscendens ;* a. 1. part. act. et in f. g. ἐπιβάσα· ab ἐπιβαίνω.

'Επίβασις, ως, ἡ, *invasio, basis :* ab eod.

'Επιβατεύειν, *occupare, usurpare :* ab ἐπιβαίνω. Th. βαίνω, *eo.*

'Επιβατήρια, ίων, τὰ, *machinæ ad invadendos muros :* et

'Επιβατήριος, ν, ὁ & ἡ, *scansorius, ad scandendum pertinens :* et

'Επιβάτης, ν, ὁ, *EPIBATA, vector :* ab eod. verbo et Th.

'Επιβατὸς, ὴ, όν, *de loco dicitur ad quem patet accessus :* ab ἐπιβαίνω, *conscendo.* Th. βαίνω, *eo.*

'Επίβδα, ἡ, *festum Apaturiorum Athenis, dierum quatuor.* In nuptiarum festo, primus dies vocabatur γάμος, secundus ἐπίβδα, *tempus,* scil. *sequens* vel *futurum.* Scap. ait, *quartam et ultimam diem festi cujusdam apud Athenienses, quod ἀναστήρια, vocabant,* sic dici, cujus prima dicta est δόρπια, secunda ἀπάρχυσις, tertia χυσώστις.

'Επιβιβασὸς, όντος, p. part. act. verbi ἐπιβαίνω, *conscendo.*

'Επιβήμεναι, Æol. vel Dor. pro ἐπιβῆναι, a. 2. inf. act. et

'Επιβησόμην, Ion. pro ἐπιβήσομαι, f. 1. infin. act. ejusd.

'Επιβήτω, *ascende,* præs. imperat. Ion. pro ἐπιβήθι· ab ἐπιβήσομαι, quod à fut. formatur contra regulam. Th. βαίνω, *eo.*

'Επιβησόμενος, f. 1. m. part. verbi ἐπιβαίνω.

'Επιβήτωρ, ορος, ὁ, Ion. pro ἐπιβάτης, ν, ὁ, *inscensor,* et epithet. *maris fœminam ascendentis.*

'Επιβιβάζω, *impono, facio ascendere,* f. άσω, p. ἐπιβιβάκα, a. 1. ἐπιβίβασα. Ex ἐπὶ, et βαίνω, *eo.*

*Ἐπιδίω, *supervivo.*
*Ἐπιδλίπω, *respicio*, f. ψω, p. ἐπιβέβλεφα, et
*Ἐπιδλίψω, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. verbi ἐπιδλίπω, *intuor.* Th. βλίπω, *video*, f. ψω, p. βεα.
*Ἐπιδλὴ, ῆς, ἡ, *fibula*: ab ἐπιδάλλομαι, quiâ *immittitur*: ex ἐπὶ, et βάλλω, *jacio.*
*Ἐπίδλημα, ατος, τὸ, q. d. *additamentum, panniculus, ornamentum domûs*: ab iisd.
*Ἐπιδλὴς, ῆτος, ὁ, *obex, pessulus*, eò quòd foribus injiciatur: ab ἐπιδάλλω.
*Ἐπιδοάω, *vociferor, invoco*, fut. ήσω, p. ἐπιδεδόηκα· ex ἐπὶ, et βοάω, *clamo.*
*Ἐπιδοηθεῖν, præs. inf. act. *suppetias ferre.* Th. βοηθεῖν, *auxilior.*
*Ἐπίδοητος, ε, ὁ ἡ ἡ, *celeber*, Thuc. 6. 16. pro *infami*, apud Anacreont. à βοάω, *clamo, celebro.*
*Ἐπιδόλαιον, ε, τὸ, *velamen*, idem quod ἐπίδλημα, q. v.
*Ἐπιδολὴ, ῆς, ἡ, *injectio, impositio, vectigal, applicatio intellectûs, impetus, inceptatio*: ab ἐπὶ, et βάλλω, *impono.* Th. βάλλω, *jacio.*
*Ἐπίδολος, ε, ὁ ἡ ἡ, *compos*: ab eod.
*Ἐπιδόσκω, *pasco*, f. βοσκήσω. Th. βόω, ῶ, f. όσω, et ώσω, idem.
*Ἐπιδουλεύω, ε, τὸ, idem quod simplex βουλεύω, ε, τὸ, *bolus armentum*; sic ἐπιδουλεύω, idem quod βουλεύω, *bubulcus.*
*Ἐπιδούλευμα, *conatus, adgressio*, idem quod ἐπιδουλή.
*Ἐπιδουλεύω, *insidias struo, animo agito*, f. εύσω, et
*Ἐπιδουλὴ, ῆς, ἡ, *insidiæ, molimen*; Poët. ἐπιδουλία, et
*Ἐπίδουλος, ε, ὁ, *insidiator*: ex ἐπὶ), *adversùs*, et βουλὴ, *consilium.*
*Ἐπιδραδύνω, *cunctor, immoror*: ex ἐπὶ, et βραδύνω, *tardo.* Th. βραδὺς, *tardus.*
*Ἐπιδρἔχὺ, *ad breve tempus.* Th. βραχύς.
*Ἐπιδρέμω, *adfremo*: ex ἐπὶ, et βρέμω, f. μήσω, p. μεμα.
*Ἐπιδρέχω, *perfundo, irroro.* Th. βρέχω, q. v.
*Ἐπιδρῖθαι, præs. inf. act. *ingruere*, et
*Ἐπιδρίσῃ, *ingruerit*, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπιδρίθω, *impressionem facio*, f. σω, p. κα. Th. βρίθω, *sum gravis.*
*Ἐπιδρόντησε, ε, ὁ ἡ ἡ, *attonitus, vexatus, cui tonitrua mentem perculêre.* Th. βροντὴ, *tonitru.*
*Ἐπιδῦσω, *obturo*: à βύω, fut. σω, idem.
*Ἐπιδώμια, ων, τὰ, *sacrificia.* Th. βωμὸς, *ara.*

*Ἐπιδόησαι, Ion. et Poët. pro ἐπιδοήσασθαι, *invocasse*, a. 1. inf. m. verbi βοάω, *clamo*; sic ἐπιδόησαν, pro ἐπιδοήσαντο, *vocaverint*, 3. pl. a. 1. sub. m.
*Ἐπιδοησόμεθα, *invocabimus*, contr. pro ἐπιδοησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. à βοάω, *clamo*; sic βόησον, pro βοήσον.
*Ἐπιδοῶμεν, Dor. pro ἐπιδοῶ, *invocare*; ab ἐπιδοωγίη, q. à βοάω.
*Ἐπιδώτωρ, ορος, ὁ, *pastor*: ab ἐπιδόσκω, *pasco*; qu. à βόω, idem.
*Ἐπίδυμος, *humi repens.*
*Ἐπιγαμδρεύω, *affinitatis jure duco*, fut. εύσω, p. ἐπιγεγάμδρευκα, a. 1. ἐπεγάμδρευσα· ex ἐπὶ, et γαμδρὸς, *gener.*
*Ἐπιγαμία, ᾶς, ἡ, *affinitas, jus connubiale*, et
*Ἐπίγαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, *nubilis*; à γάμος, *nuptiæ.* Th. γαμέω.
*Ἐπιγάστριον, ε, τὸ, *EPIGASTRIUM, venter exterior.* Th. γαστὴρ, *venter.*
*Ἐπιγεγονὼς, ότος, perf. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, *supervenio*, quod vide.
*Ἐπίγειμα, ατος, τὸ, *funes quibus navis literi alligatur*, et
*Ἐπίγειον, ε, τὸ, apud Mathemat. *apsis ima planetarum*, vulgò *auge*; ἀνωγαῖον opponitur. qu. et
*Ἐπίγειος, ε, ὁ καὶ ἡ, et ἐπιγαῖος, *terrestris*; τὰ ἐπίγεια, *terrena*; ex ἐπὶ et γῆ, ας, ἡ, et contract. γῦ, idem ac γαῖα, *terra.*
*Ἐπιγελάω, -ῶ, f. άσω, *arrideo, illudo, insulto.* Th. γελάω, *rideo.*
*Ἐπιγεμίζω, *super impleo, onero super.*
*Ἐπιγενόμενος, ε, a. 2. part. med. verbi ἐπιγίνομαι, *supervenio*, quod vide.
*Ἐπίγεια, ων, τὰ, *funes quibus puppis à terrâ religatur*: ab ἐπὶ, et γῆ, vel γαῖα, meliùs igitur ἐπίγεια.
*Ἐπιγίνομαι, præs. ind. hinc
*Ἐπιγινόμενος, præs. part. idem quod
*Ἐπιγίνομαι, ῃ, ται, *supervenio, supernascor, succedo*, f. ἐπιγενήσομαι, a. 2. m. ἐπιγενόμην, p. med. ἐπιγέγονα· ex ἐπὶ, et γίνομαι, *nascor.*
*Ἐπιγνώμονες, ων, οἱ, *posteri*, ejusd. part. præs.
*Ἐπιγνώσσω, *agnosco*, (ἐπιγνώω, non est in usu,) f. m. ἐπιγνώσομαι, p. ἐπέγνωκα, a. 2. ἐπέγνων, sequent. sunt è formâ ἐπίγνημι, a. 2. ἐπίγνων, ως, ω, a. 2. imperat. ἐπίγνωθι, a. 2. opt. ἐπιγνοίην, a. 2. sub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. ἐπιγνῶναι, a. 2. part. ἐπιγνοὺς, ότος, p. pass. ἐπέγνωσμαι, a. 1. pass. ἐπεγνώσθην· qu. ex ἐπὶ, et γινώσκω, *cognosco.*

*Ἐπιγλωσσὶς, seu -σσὶη, ίδος, ἡ, *lingula*, apud Medic. caruncula palato annexa. Th. γλῶσσα, *lingua.*
*Ἐπιγνάμπτω, *inflecto*, f. ψω, p. φα· a. 1. ἐπίγναμψα. Th. γνάμπτω, *flecto.*
*Ἐπιγνάμψας, ασα, ejusd. aor. 1. part. act.
*Ἐπιγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐπιγνώσσω.
*Ἐπιγνόντες, nom. pl. ab
*Ἐπιγνοὺς, ότος, aor. 2. part. act. verbi præced.
*Ἐπίγνωθι, aor. 2. imperat. act. ejusd. verbi.
*Ἐπιγνωμοσύνη, ης, ἡ, *arbitrium, cognitio*, et
*Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *arbiter, judex, intercessor*, et
*Ἐπιγνῶναι, *cognoscere*, a. 2. infin. act. et
*Ἐπιγνῷς, 2. sing. a. 2. sub. act. ἐπιγνῷ, ῷς, ῷ· ἐπιγνωσθήσομαι, ῃ, ται, f. 1. pass. et
*Ἐπιγνώσεσθε, 2. pl. f. ἐπιγνώσομαι· ab ἐπὶ et γινώσκω, q. v.
*Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, *agnitio.*
*Ἐπίγνωστος, *cognitus*; ab eodem verbo.
*Ἐπίγονοι, ων, οἱ, *posteri, filii.* Th. γίνομαι, *sum, fio*; p. m. γέγονα.
*Ἐπιγονάδιος, *genibus impositus*: ab
*Ἐπιγονὰς, άδος, ἡ, *femur, genu musculus*; *os quo tegitur genu*; ex ἐπὶ, *super*, et γόνυ, τὸ, *genu.*
*Ἐπιγονάδὸν, *strictim*, adv. ab ἐπιγόνατον.
*Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, *EPIGRAMMA, inscriptio*, et
*Ἐπιγραφὶς, *quæstor*: et
*Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio, titulus*; *indictio*; *descriptio censûs*: omnia ab
*Ἐπιγράφω, *inscribo, subscribo, accepturn refero*, f. ψω, p. ἐπιγέγραφα, a. 1. ἐπίγραψα, perf. pass. ἐπιγέγραμμαι, plusq. p. ἐπιγεγράμμην, ψο, στο· quod ex ἐπὶ, et γράφω, *scribo.*
*Ἐπιδαίσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, *communis*: ab ἐπὶ, et δαὶς, *partior.*
*Ἐπιδάκνω, *mordeo super, pugno*: ab ἐπὶ et δάκνω.
*Ἐπιδανάζομαι, *pecuniam iterum sub eâdem hypothecâ accipio*; ab ἐπὶ et δανάζομαι, Dem. c. Locritum.
*Ἐπιδαψιλεύσασθαι, et -εύσαι, præs. inf. act. et m. *liberaliter exhibere*, verbi ἐπιδαψιλεύω· ὅτι ὁ ἐπιδαψιλεύσῃ σῷ παιδάδγματι, Luc. Dial. *quod copiosus exemplum à me productum explices.* Th. δαψιλὴς, *ios*, ὁ ἡ ἡ, *largus, copiosus*, q. v.
*Ἐπιδὲ, *respice*, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιδέω, *respicio, intueor*,

fut. ἐπήσω, a. 2. ἔπιον, et ἔπον: ab ἴδω, *video*.

'Επιδιαπόντα, accus. sing. perf. part. act. ἐπιδιαπάω, ab ἐπιδιάω, *insuper do, cresco*: ex ἐπὶ et διάω, fut. δάσω, perf. δέδηκα: aor. 2. ἔδην.

'Επιδής, ἐος, ὁ ἡ ἀ, idem quod ἐπιδεώς, ἐος, ὁ ἡ ἀ, *indigens*, quod vide.

'Επιδιάλα, adv. *post meridiem*; malim ἐπὶ δείλα, *circa pomeridianum tempus*: ab

'Επιδιάλιος, ος, ὁ ἡ ἀ, *pomeridianus*. Th. δείλη, *tempus pomeridianum*, quod ἀ δῖος, et ἴλη, *quum solis splendor deficere incipit*.

'Επίδιγμα, ατος, τὸ, *indicium, specimen*: ab

'Επιδεικνῦμι, vel ἐπιδεικνύω, *ostendo, demonstro*; præs. part. ἐπιδεικνὺς, ὑντος, f. ἐπιδείκτρια, p. ἐπιδέδειχα, a. 1. ἐπιδεῖξα, a. 1. imperat. ἐπιδείξατε, ἄτω, et 2. pl. ἐπιδείξασθε, a. 1. inf. ἐπιδεῖξαι, præs. part. m. ἐπιδεικνύμενος, ex ἐπὶ, et δείκνυμι, *monstro*.

'Επιδεικτικὸς, ἡ, ὸν, *demonstrativus, ostentans*; à super. verbo.

'Επιδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἐπιδεῖξατε, a. 1. inf. m. ἐπιδείξασθε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐπιδεῖξαν, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἐπιδείκνυμι, q. v.

'Επίδειξις, εως, ἡ, *demonstratio, ostentatio, specimen*; acc. sing. ἐπίδειξιν ab ἐπιδείκνυμι.

'Επιδέκατος, η, ον, *decimus*; τὸ ἐπιδέκατον, *decima pars*. Th. δέκα, *decem*.

'Επιδέξιος, α, ον, *sincerus, elegans, dexter*; ἐπιδέξια χωρὶς, Poët. pro πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῶν χωρὶς, *ad dextras partes vanûs, dextrâ manu*: ab ἐπὶ, et δεξιὰ, *dextera*.

'Επιδέομαι, *insuper ago, indigeo*. Th. δέω, idem.

'Επιδέρκεται, *inspicit*, 3. sing. præs. ind. m. ab

'Επιδέρκω, *inspicio*: ex ἐπὶ, et δέρκω, *video*; fut. 2. δρακοῦμαι, aor. 2. ἔδρακον.

'Επιδεύεται, Ion. pro ἐπιδεῖται, *obtes*, 2. sing. præs. sub. med. verbi ἐπιδέομαι, *ago*: ex ἐπὶ, et δεύω, pro δέω, *ago*.

'Επιδεύης, *egeas*, 2. sing. præs. sub. act. ejusd.

'Επιδεὴς, ἐος, ὁ ἡ ἀ, et ἐπιδεὴς, *indigens*; nom. plur. ἐπιδεεῖς, contr. ἐπιδεῖς: ab ἐπιδεέω, *indigeo*: quod ab

'Επιδεύομαι, idem quod ἐπιδέομαι, *indigeo*: ab ἐπὶ et δεύω, pro δέω, *ago*.

'Επιδευόμενος, ejusd. præs. part. med.

'Επιδίχομαι, *excipio*; imperf. ἐπεδιχόμην, ν, σνς fut. ξομαι, perf. ἐπιδέδεγμαι. Th. δίχομαι, *capio*.

'Επίδλα, f. ἴων, et ἔων, *ligo*. Th. δίω.

'Επίδηλος, ος, ὁ ἡ ἀ, *manifestus*: ab ἐπὶ et δῆλος.

'Επιδημέων, Poët. pro

'Επιδημῶν, *advena sum, advenio peregrè domum, domi sum, in urbe versor*, f. ήσω, p. ἐπιδεδήμηκα, a. 1. ἐπεδήμησα, a. 1. part. ἐπιδημήσας, ασα, ες, et in acc. ἐπιδημήσαντα· ab

• 'Επιδημὸς, ος, ὁ, *advenus*, et

'Επίδημος, et ἐπιδήμιος, ος, ὁ ἡ ἀ, *versans in populo, civilis, domesticus*: ex ἐπὶ, et δῆμος, *populus*.

'Επιδιανέμω, ῶ, f. ήσω, p. ἐπιδιήνεμα, *distribuo, partior*: ab ἐπὶ, et διανέμω, *divido*.

'Επιδιαστέλλομαι, *insuper mando* vel *constituo*; item *insuper addo*, f. ξομαι, a. 1. med. ἐπιδιεστειλάμην, ω, ασο· ex ἐπὶ, διὰ, et στέλλω, vel -σσω, *ordino*.

• 'Επιδιατρίζω, f. ψω, p. φα, *tempus tero*: ex ἐπὶ, διὰ, et τρίβω.

'Επιδίδωμι, *insuper do, cresco*; ἐπιδίδει, 3. sing. imperf. act. pro ἐπιδίδου, f. ἐπιδώσω, p. ἐπιδέδωκα, a. 1. ἐπέδωσα, a. 2. ἐπιδόν, a. 1. pass. ἐπιδόθην, ης, η. Th. δίδωμι, *do*.

'Επιδιελόμενος, *inter se partiti*: ab ἐπιδιαιρέω.

'Επιδιζήσασθαι, *inquirere*, verbi ἐπιδίζω, *inquiro*. Th. δίζω, *quæro*.

• 'Επιδιετὴς, ἐος, ὁ ἡ ἀ, *qui biennium excessit; biennium ex ephebis egressi*.

'Επιδιηνέχομαι, *hæriditatem peto* vel *jure obtineo; adjudico*; ab ἐπὶ et διαίζω. Th. δίνω.

'Επίδικος, ὁ ἡ ἡ, *litigiosus, controversus*: ab eod. Th.

'Επιδινεῖται, *in orbem ago, verso*; ex ἐπὶ et δινέω, idem. Th. δίνη, *vortex*.

'Επιδινήσας, ejusd. a. 1. part. act.

'Επιδιορθῶ, ῶ, *corrigo*, fut. ώσω, perf. ἐπιδιώρθωκα· aor. 1. act. ἐπιδιώρθωσα, a. 1. sub. act. ἐπιδιορθώσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. m. ἐπιδιορθώσωμαι, ῃ, ηται· ex ἐπὶ, διὰ, et ὀρθὸς, *rectus*.

• 'Επιδιπλασιάζω, *duplico*. Th. διπλάσιος, *duplex*.

'Επιδιπλόω, ῶ, f. όσω, *duplico*.

'Επιδιφρεῖδι, ἄδος, ἡ, *locus quidam in curru*, et

'Επιδίφριος, ος, ὁ ἡ ἀ, *qui sedet* aut *ponitur in curru*; aliquando *otiosus*: ex ἐπὶ et δίφρος.

'Επίδιχα, *seorsùm, separatìm*, Poët. adv. pro χωρὶς. Th. δὶς, *bis*; hinc δίχα, *seorsùm*.

'Επιδίωξον, aor. 1. imperat. act. verbi, διώκω.

'Επιδόντες, nom. plur. a. 2. part. act. ab ἐπιδοῦναι. Vide ἐπιδίδωμι.

'Επίδοξος, ος, ὁ ἡ ἡ, *de quo est opinio, futurum*; ut ἐπίδοξος ἦν βασιλεύειν, *de eo erat opinio, fore ut regnaret*, et

'Επίδοξος, pro ἔνδοξος, *celebris, gloriosus*: à δόξα, *opinio, gloria*. Th. δοκέω.

'Επιδόξως, adv. *gloriosè*.

'Επιδρομὴς, ἄδος, ἡ, *coma occunda-ria*: ab ἐπὶ et δέρκω.

'Επιδρόσιον ὕδωρ, *aqua ad comam*; ex ἐπὶ et δέρκω, *coma*.

'Επίδυε, -ύνω, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιδύνω.

'Επίδοσις, εως, ἡ, *accessio, incrementum*: ab eod.

'Επιδύνω, a. 2. inf. act. ἐπιδῦναι, a. 2. part. act. ejusd.

'Επιδρομόεις, gen. sing. a. 2. part. act. ἐπιδρομόω, nom. f. g. a. 2. part. ab ἐπιδρέχω, *percurro*. Th. δρέχω, fut. δράξω, a. 2. act. ἔδραμον.

'Επιδρομὴ, ῆς, ἡ, *incursus, irruptio*, et

'Επίδρομος, ος, ὁ, *accessus facilis, planus*; ab ἐπιδρέχω, *percurro*. Th. δρέχω, *curro*, f. ξω, p. δεδράμηκα, p. m. δέδραμαι.

'Επίδυθι, *occido*, f. ύσω, *insulo*, 3. sing. præs. imperat. Th. δύω, *subeo*.

'Επιδῶσιν, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi ἐπιδίδωμι.

'Επιδώμεθα, 1. plur. a. 2. sub. act. ἐπιδώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιδίδωμι, pro ἐφεῖσθαι, *inspicio*.

'Επιδὼν, ejusd. a. 2. part. act.

'Επιδώσω, ας, α, f. 1. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, q. v.

'Επιείκεια, ας, ἡ, *æquitas, moderatio, clementia, lenitas*: ab ἐπιεικὴς, æquus, q. v.

'Επιεικέως, ος, ὁ ἡ ἡ, *similis*: ab ἔοικα, idem. Th. ἔοικα, *similis sum*.

'Επιεικόω, f. ώσω, *mitesco, mitis fio*.

'Επιεικὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *æquus, decens, consentaneus, qui æquitatem stricto juri præfert; clemens, mansuetus*; ἐπιεικὲς, scil. ἐστὶ, *consentaneum est, decet*: et

'Επιεικτὸς, ὴ, ὸν, *tolerabilis, facilè cedens*: et

'Επιεικῶς, adv. *æquè, moderatè, clementèr*: ex ἐπὶ, et ἔοικα, *cedo, similis sum*.

'Επιεσμένος, *indutus*, pro ἐφεσμένος, perf. part. pass. Poët. et in fœm ἐπιεσμένη· ex ἐπὶ et ἕω, vel ἕννυμι, *induo*, f. ἕσω, a. 1. ἔσσα.

'Επίεσσι, Ion. pro ἐφίεσσι et ἐφέσσι. Vide ἐπιέσω.

'Επιλάνθω, pro -ω, *sperno*, præs. imperat. Ion. ab

'Επιλήσιμος, quod et simplex Ἐπίσιμος, Poët. pro ἐπιλίζω, quæro: f. σω, p. ἤλεσμαι. Th. ἐπιλής, spes.

'Επίμεσα, præs. inf. ab ἐπίημι, accedo, vel ἐπίνημι, admitto: vel Ion. pro ἐφίσασθαι ex ἐπί, et ἵμι, εο, vel ἵημι, mitto.

'Επιμεσσάμην, gen. σ, pro ἐπιμνήσασθαι, Poët. pro ἐφίσασθαι, a. 2. inf. m. ἐπιμεσσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπιμνάομαι, f. ἐπιμνήσω, quod ab ἐπί et ἴνημι, seu ἴω, induco: f. ἴξω, a. 1. m. ἐπίσπασα.

'Επιννυτο, 3. sing. perf. pass. ab ἐπιννύω, induo: f. 1. ἐπινύσω, a. 1. -ύσθην, perf. pass. -ύμαι, et assumpto σ, fit ἐπιπέπασμαι, ασαι, σται. Hinc ἐπίσπασμα.

* 'Επιξήρως, ἄσω, gravo, premo, pro ἐπιξήρεις, Eurip. Phœniss. χ. 45.

'Επιξάφηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, vehemens: et inde

'Επιξαφηλῶς, adv. gravitèr: ex ἐπί, et ζαφηλός, vehemens, agrestis.

'Επιζάω, -ῶ, f. ήσω, cum superstes: ex ἐπί, et ζάω.

'Επιζευγνύω, vel -ύμι, conjungo. Th. ζευγνύω, vel -υμι, jungo; f. ξω.

'Επίζευξις, εως, ἡ, conjunctio: EPIZEUXIS, figura, cum dictio in versu, aliis non interjectis, geminatur: à perf. pass. superioris verbi.

'Επιζήμιος, ε, ὁ ἡ ἡ, damnosus, nocivus: ex ἐπί, et ζημία, damnum.

'Επιζῆν, præt. supervivere, et ἐπιζῆσαι, -ᾶν. 1. inf. act. Vide ζῆν.

'Επιζητῶ, requiro, efflagito: f. ήσω, p. ἐπιζήτηκα, a. 1. ἐπεζήτησα· ex ἐπί, et ζητέω, quæro.

'Επίη, 3. sing. a. 2. sub. act. ab ἐφίημι, immitto: f. ἐφήσω, Ion. ἐπήσω, a. 2. ἔφην, et Ion. ἐπέην, hinc a. 2. sub. ἐπέω.

'Επίηλα, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιήλλω, immitto: quod ex ἐπί, et ἰήλλω, f. ἰηλῶ, mitto: a. 1. ἴηλα.

'Επίημαι, amabilis. Vide

'Επιήμενος, quasi ἐπιήμενος, ν in ν mutato, et per Sync. ἐπίμενος et ἐπίμορος, ὁ ἡ ἡ, amabilis: ab ἰάω, amo; verso ι in μ.

'Επιηφόνιος, Ion. vel Poët. pro ἐφηδόνιος, nom. pl. n. 1. part. verbi ἐφήδομαι, gaudeo super aliquâ re: ex ἐπί, et ἥδομαι, delector. Th. ἡδύς, suavis.

'Επιθαλάμιος, α, ὁ ἡ ἡ, nuptialis: τὸ ἐπιθαλάμιον, EPITHALAMIUM, carmen nuptiale. Th. θάλαμος, thalamus.

'Επιθανάσιος, et ἐπιθανάτιος, α, ὁ ἡ ἡ, morti destinatus: ex ἐπί, et θάνατος, mors. Th. θνήσκω, morior; f. θανοῦμαι, a. 2. ἔθανον.

'Επιθαύειν, inducere; a. 2. inf. act. ἐπιθοῦσι, ἴντος, a. 2. part. ἐπιθούντι, per Sync. pro ἐπιθάντι, 2. pl. a. 2. opt. act. ex ἐπί, et εἴθημι, pono; f. θήσω, a. 2. ἔθην.

'Επίθημα, ατος, τὸ, additamentum.

'Επίθεσις, εως, ἡ, impositio, invasio: ab ἐπιτίθημι, impono: quod vide.

'Επίθετος, ος, ὁ ἡ ὁ, adjectitius, accessarius, impositus: ἐπίθετον, scil. ὄνομα, apud Grammat. EPITHETUM, adjectionum: ab eod. verbo.

* 'Επιθέω, incurro, irruo. Th. θέω, curro.

'Επίθη, ῃς, ῃ. et 2. sing. a. 1. sub. act. ἐπιθῶ· ab ἐπιτίθημι.

'Επιθήκη, ης, ἡ, accessio, additio: et

'Επίθημα, ατος, τὸ, operculum, tegmen: ab ἐπιτίθημι, impono. Th. τίθημι.

'Επιθήσω, 3. sing. fut. 1. m. ἐπιθήσομαι, ab eod. verbo et Th.

"Επιθι, invade: præs. imperat. ab ἐπέομαι, quod ab εἶμι, εο; præs. imperat. ἴθι, ἴτω, a. 2. ἦα.

"Επιθμεν, per Sync. pro ἐπίπεμεν, 1. pl. a. 2. act. verbi πείθω, persuadeo; f. πείσομαι· et

"Επιθον, a. 2. ind. act. ἐπίθωτο, 3. pl. a. 2. m. verbi πείθω, persuadeo; p. m. πέπεισμαι, perf. pass. πίπεισμαι, f. 1. pass. πεισθήσομαι.

'Επιθρασύνω, audacem reddo: ex ἐπί, et θράσος, ους, τὸ, audacia: per Metath. pro θάρσος, σους, τὸ, idem.

'Επίθρεξις, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab ἐπιτρέχω, percurro, incurro. Th. τρέχω, f. δρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον.

'Επιθρώσκω, insilions; præs. part. f. g. ab ἐπιθρώσκω, insilio, subsulto. Th. θρώσκω, salio.

'Επιθῦμῶ, concupisco, desidero: imperf. ἐπιθύμουν, -ουν, ους, -ους, fut. ήσω, p. ἐπιτεθύμηκα, a. 1. ἐπεθύμησα, a. 1. inf. act. ἐπιθυμῆσαι. Hinc

'Επιθυμητής, οῦ, cupidus: ex ἐπί, et θυμός, animus: et

'Επιθύμημα, ατος, τὸ, et ἐπιθύμησις, εως, ἡ, necnon

'Επιθυμία, ας, ἡ, concupiscentia, cupiditas, desiderium, libido.

'Επιθύω, f. ύσω, p. υκα, cum impetu feror in aliquem, immolo: ex ἐπί, et θύω, idem.

'Επίθωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιτίθημι, impono; a. 2. m. ἐπέθην. Th. τίθημι, pono.

* 'Επικάθημαι, insideo: τραπέζῃ, insidens mensæ, ut mos fuit nummulariorum.

'Επικαλίζω, colligo; f. ίσω, p. ἐπικεκάληκα, a. 1. ἐπεκάλεσα, a. 1. pass. ἐπεκαλέσθην, ανευ σ ex ἐπί, et καλίζω, sedere facio. Th. ἵζω, f. ἵσω, idem, sedeo.

'Επικαλέσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ejusd.

'Επικαίριος, et ἐπίκαιρος, α, ὁ ἡ ἡ, tempestivus, opportunus. Th. καιρός, tempus.

'Επικαλίομαι, -οῦμαι, invoco, appello; item cognominor: f. ἐπικλήσομαι, p. ἐπικέκλημαι, plusq. p. ἐπεκεκλήμην, ω, σαι, a. 1. m. ἐπεκαλεσάμην, α, ασο, a. 1. sub. m. ἐπικαλέσωμαι, ῃ, ασαι, a. 1. pass. ἐπεκλήθην, a. 1. part. pass. ἐπικληθείς, ῆσα, ὲν ex ἐπί, et καλέω, voco.

'Επικαλύμματα χρήματα, pecuniæ, quas quis alicui eripuit, et propter quas earum dominus conquiritur: ex ἐπικαλύπτω, quod vide.

'Επικάλυμμα, ατος, τὸ, velamen: ab

'Επικαλύπτω, contego, obscuro: ex ἐπί, et καλύπτω, ψω, p. φα, perf. pass. πεκάλυμμαι, a. 1. pass. ἐκαλύφθην.

'Επικάμπτω, seu ἐπικαμπύνω, inflecto, persuadeo; f. ψω. Th. κάμπτω, flecto.

'Επικάρσιος, α, ον, idem quod Th. κάρσιος, obliquus.

'Επικαταλύσω, a. 1. inf. act. Vide, in καταλύζω, inunda.

* 'Επικαταλαμβάνω, supervenio, insequor. Th. λαμβάνω.

* 'Επικαταναύλιε, adnavigo. Th. πλέω.

'Επικατάρομαι, maledico: et

'Επικατάρατος, ε, ὁ ἡ ὁ, execrabilis: ex ἐπί, et κατάρατος, diris devotus. Th. ἀρή, ᾶς, ἡ.

'Επίκαυτος, ὁ ἡ ὁ, praustus. Th. καίω, uro; f. καύσω.

'Επίκειμαι, incumbo, insto, urgeo; ἢ. pl. ἐπίκεινται, imperf. ἐπεκείμην, σο, το, præs. inf. ἐπικεῖσθαι, præs. part. ἐπικείμενος, f. ἐπικείσομαι. Th. κεῖμαι.

'Επικεῖσθαι, præs. inf. ἐπικείσθω, 3. sing. præs. impernt. ἐπίκεισο verbi ἐπίκειμαι, quod vide.

'Επικελαινίνος, perf. part. pass. verbi ἐπικελαίνομαι, invoco; quod vide.

'Επικερδής, ἐος, ὁ ἡ ὁ, quæstuosus. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

'Επικερτομίω, f. ήσω, p. ημα, verba profero mordacia, ac quasi cor proscindentia. Vide in κερτομέω.

'Επικερτόμησα, Dor. pro ἐπεκερτόμησα, præs. part. act. f. g. ab eod. verbo.

'Επικεύθω, celabo: fut. 1. ind. act. verbi ἐπικεύσω, quod ex ἐπί, et κεύθω, occulto; fut. κεύσω, præt. κέκευθα.

Digitized by Google

'Επικήδειον, υ, τὸ, *EPICEDIUM.* ab

'Επικήδειος, ε, ὁ ἧ ἡ, *funebris:* ab ἐπὶ, et κῆδος, *cura, funus.*

'Επικηρυκεύσασθαι, *per præconem aliquid agere.* Th. κήρυξ, *præco.*

'Επικήρυσσον ἀργύριον νἱῷ, *caput alicujus pecuniâ licitari:* ab

'Επικηρύσσω, vel -ττω, f. ξω, p χα, *per præconem denuntio, edicto pronuntio:* ex ἐπὶ, et κηρύσσω, vel -ττω, *promulgo.* Th. κήρυξ, -υκος, ὁ, *præco.*

'Επικίδνημι, f. σω, *diffundo super;* quod à κίδνημι, seu κιδνάω, hoc autem à σκιδάω, *dispergo.*

'Επικίνδυνος, ε, ὁ ἧ ἡ, *periculosus.* Th. κίνδυνος, *periculum.*

'Επικίνω, f. ήσω, p. κινα, *commoveo:* à κινέω.

'Επικιρνᾶσθαι, *miscerî,* præs. inf. act. à κιρνάω, vel κίρνημι, idem quod κιρνάναμι, *misceo.*

'Επικλίνω, *furor;* f. ψω. Th. κλίνω, *furor;* fut. ψω, p. m. κέκλοφα.

'Επικλητὸς, ἤ, ὸν, a. 1. part. pass. ab ἐπικαλέομαι, *invoco;* quod vide.

'Επίκλησις, εως, ἡ, *ad quam universa hæreditas pertinet, locuples:* ex ἐπὶ, et κλῆρος, *sors.*

'Επικλήρῳ, ejusd. dat. sing.

'Επικλῆσαι, a. 1. inf. act. ἐπικλέσας, a. 1. part. per Sync. ab ἐπικαλέω, *appello;* f. έσω, p. ἐπικέκλημαι· ex ἐπὶ, et καλέω, *voco.*

'Επίκλησις, εως, ἡ, *cognominatio, invocatio:* ab eod. verbo. Th. καλέω, *voco;* p. pass. κέκλημαι, σαι.

'Επίκλητος, ε, ὁ ἧ ἡ, *accersitus:* ex ἐπὶ, et καλέω.

'Επίκλινον, *acclina,* a. 1. imperat. act. vide κλίνω.

'Επίκλοπος, ε, ὁ ἧ ἡ, *furax;* item *subdolus:* ab ἐπὶ, et κλίνω, f. ψω, *furor;* p. m. κέκλοφα.

'Επικλύζω, *proluo, inundo;* quod ex ἐπὶ, et κλύζω, f. σω, *abluo;* a. 1. ἔκλυσα, p. κέκλυσμαι.

• 'Επίκλυστος, η, ον, *aquis irriguus,* à præced.

'Επικλώσασα, a. 1. part. act. f. g. ejusd.

'Επικλώθω, f. ώσω, p. σπα, *neo, fatalia stamina duco:* ex ἐπὶ, et κλώθω, *neo;* f. κλώσω.

'Επικοιμᾶσθαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, *obdormisco, incubo:* à κοιμάω, quod vide.

'Επίκοινον, (scil. γένος) *EPICŒNUM* apud Grammat. item adverbialiter *in commune;* n. g. sb

'Επίκοινος, ε, ὁ ἧ ἡ, *communis, promiscuus.* Th. κοινὸς, *communis.*

'Επικοινωνία, f. ήσω, *communico, sum communis:* ab eod.

'Επικοσμέω, f. ήσω, p. κα, *exorno, excolo:* à κοσμέω, q. v.

'Επικούρους, υ, ὁ, *EPICUREUS,* nomen Sectæ ab Epicuro, philosopho celebri; ab ἐπίκουρος, *auxiliator.*

'Επικουρία, f. ήσω, *auxilior, auxilio venio:* f. ήσω, ab eod. Th.

'Επικουρῆσαι, *auxilium præbere:* ejusd. a. 1. inf. act. et ἐπικουρήσουσα, *auxiliantem:* acc. sing. a. 1. part. act.

'Επικουρία, ας, ἡ, *auxilium, remedium:* ab

'ΕΠΙΚΟΤΡΟΣ, ε, ὁ ἧ ἡ, *auxiliator, auxiliatrix:* ab ἐπὶ et κοῦρος, quod juvenum sit belligerare.

'Επικυφίζω, f. σω, p. ἐπικεκύφα, *allevo, subvenio:* ex ἐπὶ, et κυφίζω, *levo.* Th. κοῦφος, υ, *levis.*

'Επικυφθὲν, Poët. pro ἐπικρύφθεν, quod vide.

'Επικραίνω, *perficio;* f. ἀνῶ, a. 1. ἐπέκρηνα· q. ex ἐπὶ, et κραίνω, f. νῶ, *effectum reddo.*

'Επικρᾶναι, *capite annuisse:* ejusd. a. 1. inf. act. et ἐπικρᾶνῆς, 2. sing. f. 1. ind. act.

'Επικραδάνω, *amarus factus sum;* a. 1. ind. pass. à πικραίνω, *amarum reddo;* fut. ανῶ, p. πεπίκρασμαι. Th. πικρὸς, *amarus.*

'Επικρανῶσαι, -ῶ, f. ώσω, *insuper confirmo:* ἐπικρανωσάσθαι, a. 1. ind. pass. *prævalui, invalui.* Th. κράνος.

'Επικράσεως, εως, ἡ, *continentia:* ab eod.

'Επικρατέουσα, acc. sing. m. g. vel nom. pl. n. g. præs. part. act. ab

'Επικρατέω, *prævaleo, potior, dominium obtineo, supero, cohibeo;* f. ήσω, p. ἐπικεκράτηκα· ex ἐπὶ, et κράτος, ους, τὸ, *robur.*

'Επικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, *valide,* adv. ab iisd.

'Επικρατήσασα, ας, ι, a. 1. opt. Æol. ab ἐπικρατέω, *vinco.* Th. κράτος, *vis.*

'Επικρατίδες, *sudaria, lintea sudatoria:* quæ ἐπὶ κρατὶ ponuntur: à κρὰς, ᾶτος, ὁ vel τὸ, *caput.* Th. κάρηνον, idem.

'Επικρεμάσαι, *impendo, immineo.* Th. κρεμάω.

'Επικρήνον, pro ἐπικρῆνον, *perfice:* a. 1. imperf. act. per Epenth. σῦ ν, verbi ἐπικραίνω, q. ex ἐπὶ, et κραίνω, *efficio;* f. ανῶ, a. 1. ἔκρηνα.

'Επικρῆναμεν, 1. pl. a. 1. act. sub. ab eod. Th.

'Επικρῆσαι, a. 1. inf. act, Ion. pro ἐπικρᾶσαι, verbi ἐπικράσσω, *admisceo:* q. ex ἐπὶ, et μικνύναμι, *misceo;* f. 1. κεκρᾶσω, q. v.

'Επικρῖνω, f. νῶ, *decerno, approbo.* Th. κρίνω.

'Επικροτία, f. ήσω, p. ἐπικεκρότημαι, *applaudo, crepito:* hinc

'Επικρότησις, εως, ἡ, *complosio.*

'Επικρύω, f. ύσω, p. ἐπικέκρυμμαι, *implaudo.* Th. κρύω, *pulso.*

'Επικρύπτω, f. ψω, idem ac Th. κρύπτω, *abscondo, celo, dissimulo.*

'Επίκρυφος, ε, ον, Poët. pro quo et κρύφιος, ίη, ιον, et κρύπτος, *occultus.* Th. κρύπτω, *occulto.*

'Επίκτητος, υ, ὁ ἧ ἡ, *acquisitus:* ex ἐπὶ, et κτάομαι, *acquiro;* f. κτήσομαι, p. κέκτημαι.

'Επικῦδιε, -ᾶ, f. ήσω· et

'Επικυΐσαι, et -ῶμαι, *superfeto:* ex ἐπὶ, et κύω, *in utero gesto.*

'Επικυλισμὸς, ῦ, ὁ, *supervolutio:* ab

'Επικυλίω, f. ίσω, *volvo super.*

'Επικύρσαι, a. 1. inf. act. ἐπικύρσας, a. 1. part. ἐπικύρσαν, 3. pl. a. 1. opt. act. ab ἐπικύρω, *incido.* Vide κυρέω.

'Επικυρτόομαι, *attollentes:* dual. præs. part. Poët. ab ἐπικυρτόω, *incurvo.* Th. κυρτός.

'Επικύμιον, υ, τὸ, Poët. pro ἐγκώμιον, υ, τὸ, *encomium, laus:* et hinc

'Επικώμιος, ία, ιον, pro ἐγκώμιος, vel ἐγκωμιαστὴς, ὁ, ὸν, *laudatorius, a, um, laudator.* Th. ἐγκώμιον, *laus.*

'Επιλάβεσθαι, a. 2. inf. m. ἐπιλαβέμενος, a. 2. part. m. ἐπιλάβεσθαι, 3. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιλαμβάνομαι, *prehendo,* q. v.

'Επιλαθέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor,* q. v.

'Επιλάθωνται, 3. sing. a. 2. sub. m. ejusd.

'Επιλάλλω, f. ήσω, p. κα, *superloquor, vocifero:* à λάλλω.

'Επιλαμβάνομαι, *apprehendo, capio, assumo,* cum gen. *nanciscor;* f. 1. m. ἐπιλήψομαι, a. 2. m. ἐπιλαβέσθαι, ε, σθε, a. 2. imperat. m. ἐπιλαβοῦ, a. 2. sub. m. ἐπιλάβωμαι, ῃ, ηται, a. 2. inf. m. ἐπιλαβέσθαι, a. 2. part. m. ἐπιλαβόμενος· et

'Επιλαμβάνω, *insuper accipio, corripio, occupo, retineo:* ex ἐπὶ, et λαμβάνω, *capio;* perf. λέλαφα, Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

'Επίλαμπτος, υ, ὁ ἧ ἡ, *manifestus:* ex ἐπὶ, et λάμπω, *luceo;* hinc

'Επιλάμψαντος ἴματος, *effulgentis veris,* a. 1. part. act. gen. sing.

'Επιλανθανέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. ab

'Επιλανθάνομαι, *obliviscor;* f. ἐπιλήσομαι, p. pass. ἐπιλέλησμαι, a. 2. m. ἐπιλαθόμην, ου, σο, a. 2. inf. m. ἐπιλαθέσθαι, cum gen.

ομαι ἐπὶ, et λαμβάνω, idem quod Th. λήθω, *lateo*; f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέλαθα.

'Επιλᾶσις, ιος, ἡ, Dor. pro ἐπίλησις, ως, ἡ, *oblivio*: ab ἐπιλανθάνομαι, q. v.

'Επιλαίνειν, *lævigare, polire*: ἀ λαλέω, idem. Th. λᾶες, *lævis*.

'Επιλέγομαι, *nominor, dicor, subjicior, eligo, ratiocinor*: præs. pass. ab

'Επιλέγω, *dictis addo, concludo*; item *eligo*; f. 1. m. ἐπιλέξομαι, a. 1. m. ἐπελεξάμην, ω, ανο, *allegi*: ex ἐπὶ, et λέγω, *dico, deligo*; f. ξω, p. λέλεχα.

'Επιλείπω, *deficio*, et in 3. pl. λείπουσι, f. ψω, p. ἐπιλέλοιπα, a. 2. ἐπέλιπον, p. m. ἐπιλέλοιπα. Th. λείπω, *linquo*.

'Επίλεκτος, ου, ὁ, *electus*: ab ἐπιλέγομαι.

'Επιλήθω, Dor. pro ἐπιλήθομαι, *oblitus sum*, præt. m. et

'Επιλελῆσθαι, perf. inf. pass. et ἐπιλελησμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*.

'Επιλεύσσω, *prospicio*, præs. ind. ex ἐπὶ, et λεύσσω, *video*: Poëticum est.

'Επιλήθω, *obliviscere*, Ion. pro ἐπιλάθω, præs. imperat. ab

'Επιλήθομαι, idem quod ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*. Th. λήθω.

'Επιλήϊα ὕμνα, *Hymni qui ad vindemiæ torcularia canuntur*. Th. ληνὸς, q. v.

'Επιληστεύομαι, Jer. xlix. 3. *in luctu quasi morbo comitiali apprehendor*.

'Επιληστεύω, et -στεύομαι, *morbo comitiali laboro*: à sequente ἐπίληστος.

'Επιληστεύων, ὰ, ὸν, et ἐπίληστος, ος, ὁ ἡ ἡ, *comitialis, comitiali morbo laborans*: ab ἐπιλαμβάνω, q. v.

'Επιλησμονὴ, ῆς, ἡ, *oblivio*: quod ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*; p. pass. ἐπιλέλησμαι.

'Επιλήσομαι, f. 1. m. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθομαι, *obliviscor*; utrum libet videas.

'Επιλημψία, ας, ἡ, *invasio, EPILEPSIA, morbus comitialis*: ab ἐπιλαμβάνω, *corripio*, q. v.

'Επιλήδην, idem quod Th. λίγδην, *strictim, leviter*: adv.

'Επιλλίζω, f. ἴσω, *oculis innuo*. Th. ἶλλος, *oculus*.

'Επίλογος, ου, ὁ, *EPILOGUS, conclusio*: ab ἐπιλέγω. Th. λέγω. Angl. EPILOGUE.

'Επίλοιπος, ος, ὁ ἡ ἡ, *reliquus*: ab ἐπιλείπω, *deficio*. Th. λείπω, *linquo*.

• 'Επιλύσσως, adv. *cum magnâ tristitiâ*. Th. λύσσα, *tristitia*.

'Επίλυσις, ως, ἡ, *explicatio*; item *impetus, egressio, ἔφοδος*: quo primo sensu usurpatur, 2 Pet. i. 20. ab

'Επιλύω, *explico, solvo*, f. σω, p. ἐπιλέλῡκα, a. 1. ἐπέλυσα, a. 2. ἐπέλυον, p. pass. ἐπιλέλῡμαι, a. 1. pass. ἐπελύθην, f. 1. pass. ἐπιλυθήσομαι. Ex ἐπὶ, et λύω, *solvo*.

'Επιμαίνομαι, *insanio*: Metaph. *furiosè amo*: ab ἐπὶ, et μαίνομαι, f. 2. m. μανοῦμαι, a. 1. m. ἐμανήμην, Att. ἐμμανήμην.

'Επιμαίομαι, *attrecto, instigo, cupio, inquiro*: ab ἐπὶ, et μαίομαι, idem ac μάω, *cupio*, et *quæro*.

'Επιμάρτυς, -υρος, ὁ ἡ ἡ, *testis*. Th. μάρτυς.

'Επιμαρτύρομαι, *testem*, acc. sing. præced.

'Επιμαρτύρω, *testificor*, f. ήσω, p. ἐπιμεμαρτύρημαι. Th. μάρτυς, *testis*: hinc et

'Επιμάρτυρος, ος, ὁ ἡ ἡ, *testis*.

'Επιμαρτύρομαι, *testes appello, attestor*: et

'Επιμάσσομαι, gem. σ, pro ἐπιμάομαι, a. 1. inf. m. Poët. ab

'Επιμάομαι, f. ήσομαι, *tactu exploro, prehendo, abstergo*: à μάω, vel -σσω, *tango*, f. ήσω, p. μέμαα.

'Επίμαχος, ὁ ἡ ἡ, *expugnabilis*. Th. μάχομαι, *pugno*: hinc superl. ἐπιμαχώτατος.

'Επιμηθὶς, ίος, ἡ, (an 'Επιμηθὶς scribend.?) *EPIMETHEUS*, nomen viri.

'Επιμηδάομαι, ασαι, a. 1. part. act. m. g. verbi ἐπιμηδάω, *subrideo*. Th. μηδάω, f. ήσω, *rideo mollitèr*.

'Επιμήλια, ων, τὰ, *munera quibus aliquem demulcemus*: aut *illa dos quæ sponso datur*: quod à μέλισσα, *mellitum reddo*, vel à μέλι, *curæ est*.

'Επιμηλόπτει, a. 1. imperat. pass. ab ἐπιμηλέομαι.

'Επιμήλοια, ας, ἡ, *cura, diligentia, studium*: ab ἐπιμηλὴς. Th. μέλι, *curæ est*.

'Επιμηλόμαι, -όμαι, *curam gero, curo*: cum gen. f. ήσομαι, perf. ἐπιμεμήλημαι, a. 1. pass. ἐπεμελήθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. ἐπιμελήθητι, ab 'Επιμηλὴς. Th. μέλω.

'Επιμηλίστατα, nom. pl. n. g. superlat. grad. adverbialitèr *diligentissimè*: ab ἐπιμηλὴς, *diligens*: compar. ἐπιμηλίστερος, ab eod.

'Επιμηλὴς, ὲος, ὁ ἡ ἡ, *sedulus, diligens, solicitus*; item *quod curæ est*: τὸ ἐπιμηλὲς interdum substantivè pro *diligentia*: ab ἐπὶ, et μέλω, *curæ est*.

'Επιμηλητέον, *curandum*: adj. verbale: ab ἐπιμηλέομαι, q. v.

'Επιμηλήτης, ου, ὁ, *curator*, acc. pl. ἐπιμηλήτας, ab eod.

'Επιμηλὴς, ους, ἡ, Ion. pro ἐπιμέλεια, *diligentia*.

'Επιμήλομαι, idem ac ἐπιμηλέομαι, q. v.

'Επιμηλῶ, præs. imperat. pass. ab ἐπιμηλέομαι.

'Επιμηλῶς, adv. *accuratè, solicitè*: ab ἐπιμηλὴς, *diligens*. Th. μέλω, *curæ est*.

'Επίμηνια, nom. pl. n. g. ab

'Επίμηνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, *culpandus, accusabilis*: ab ἐπιμέμφομαι.

'Επιμήφομαι, Ion. pro ἐπιμέμφη, 2. sing. sub. m. ab

'Επιμέμφομαι, *incuso, reprehendo*: ex ἐπὶ, et μέμφομαι, *conqueror, accuso*; f. ψομαι, p. μέμεμμαι, -ψαι, -σται.

'Επιμένω, *permaneo, perseverо*; præs. imperat. ἐπίμενε, imperf. ἐπίμενον, f. ἐπιμενῶ, a. 1. ἐπέμεινα. a. 1. imperat. ἐπίμεινον, *perge*; a. 1. sub. act. ἐπιμένω, ῃς, ῃ, ῃ. 1. inf. act. ἐπιμεῖναι, p. act. ἐπιμεμένηκα. Th. μένω, *maneo*.

• 'Επιμερισμὸς, οῦ, ὁ, *partitio*. Th. μέρος.

'Επιμερίζω, f. ίσω, p. ἐπιμεμέρικα, *in mensurâ addo, certâ mensurâ mutuum do*; et

'Επίμετρον, ου, τὸ, *auctarium, additamentum*: ab ἐπὶ, et μέτρον, *mensura*.

'Επιμήθεια, ας, ἡ, *consilium quod initur re peractâ*: cui προμήθεια, oppon. et

'Επιμηθὴς, ὲος, ὁ ἡ ἡ, *serò sapiens*: et

'Επιμήθης, ους, ὁ ἡ ἡ, *prudens*: ab ἐπὶ, et μῆδος, ους, τὸ, *cura*.

• 'Επιμήκης, ους, *porrecta* (*acies*).

'Επιμήνια, *menstrua sacra*: ab

'Επιμήνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, *menstruus*: à μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.

'Επίμικτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *permixtus*: ex ἐπὶ, et μίγνυμι.

'Επιμίξ, *promiscuè, mixtè*; et

'Επιμιξία, ας, ἡ, *commercium*: ab iisd.

'Επιμίξιος, Æol. pro ἐπιμίξας, a. 1. part. act. m. g. ab ἐπιμίγνυμι. Th. μίγνυμι, *misceo*.

'Επιμιξίς, ους, ἡ, *congressus*: ab eod. Th.

'Επιμισγέται, *commiscetur*, 3. sing. præs. ind. ab

'Επιμίσγομαι, *in consortium venio aut sum, accido*, præs. part. ἐπιμισγόμενος. Th. μίγνυμι, *misceo*; f. ξω.

'Επιμνάομαι, *recordor, mentionem facio*; f. ἐπιμνήσομαι, p. ἐπιμέμνημαι, a. 1. ἐπεμνήσθην. Th. μνάομαι, idem.

'Επιμνησθὲς, ἴνος, *recordatus*: a. 1. part. pass. ejusd.

'Επιμοιράομαι, *impertior*: ex ἐπὶ, et μοιράω, *partior*: quod à μοῖρα, *pars*. Th. μέρω, *divido*, p. m. ἔμμορα.

'Επιμειζόσθαι, ejusd. prœs. inf. pass. pro ἐπιμειδάσθαι.

'Επιμορφὰ, ᾶς, ἡ, Poët. et Dor. pro

'Επιμορφὴ, ῆς, ἡ, *objurgatio, reprehensio:* ab ἐπιμέμφομαι.

'Επίμοχθος, ε, ὁ ἡ ὁ, *laboriosus:* à μόχθος, *labor.*

'Επιμυλλίνε, Ion. pro ἐπιμυλλάνε, -άνε, et hoc pro ἐπιμύλλνε, 3. sing. imperf. et

'Επίμυλλε, *impletus eras,* pro ἐπίμπλασο, Ion. ἐπίμπλασο, et contractè ἐπίμυλλε, 2. sing. imperf. à ἐπίμπλαμαι, *impleor,* quod à ἐπίμπλημι, f. πλήσω. Th. πλίος, *plenus.*

'Επίμπρα, *urebat,* 3. sing. imperf. pro ἐπίμπρη, à ἐπίμπρημι, quasi à πιμπράω, *comburo,* imperf. ἐπίμπραον, -ων, -ας, -ες, -α. Th. πρήθω, *incendo.*

'Επιμύζω, f. ύσω, p. υα, *submisse suspiro:* à μύζω, *gemo*

'Επιμύθιον, υ, τὸ, *affabulatio, quod fabulæ annectitur:* ex ἐπὶ, et μῦθος, *fabula, verbum.*

'Επιμύλιον, υ, τὸ, *superior mola:* et

'Επιμύλιος ᾠδὴ, *molaris cantilena:* ex ἐπὶ, et μύλη, *mola*

'Επιμύσσω, vel -σσνω, f. ξω, p. χα, *subsanno.* Th. μύσσω, vel -σσνω, *mungo.*

'Επιμωμητὸς, ὴ, ὸν, *vituperabilis:* ex ἐπὶ, et μῶμος, *dedecus.*

'Επίνειον, υ, τὸ, *navale emporium:* ex ἐπὶ, et νᾶυς, *navalis.* Th. ναῦς, *navis.*

'Επιπάσθαι, *depasci,* prœs. inf. pass. Th. πάομαι, *pasco,* f. πᾰ̃σω, a. 1. ἐπᾰ́σαμην.

'Επιπαπτήνιος, perf. part. pass. ab ἐπιπάπτω, *fatalibus filis attribuo.* a. 1. part. pass. f. g. ἐπιπαπτήσας, ης, ᾱ ex ἐπὶ, et πάω, *neo.*

'Επιπάσσαμαι, perf. act. ind. verbi ἐπίπαμαι, *considero:* ex ἐπὶ, et πάω, *cogito.* Th. πάος.

'Επιπάσω, *annuo,* f. σω, p. ἐπίπαυσα. a. 1. ἐπίπαυσα· ex ἐπὶ, et πάω, *annuo.*

'Επιπαφὼς, ὸς, ὁ ἡ ὁ, *nubilus, nubibus tectus.*

• 'Επιπάχομαι, f. ξομαι, *inflo, incito:* à πάχομαι, q. v.

'Επιπάω, vel ἐπιπάω, et ἐπιπάω, f. ήσω, p. πηα, *in acervos aggero:* ex ἐπὶ, et πάω, vel πάω, idem quod πάω, *glomero.*

'Επιπάσσω, f. ήσω, *vinco, supero:* ab ἐπὶ, et πάσσω, *vinco,* f. ήσω. Hinc

'Επιπάσιον, υ, τὸ, *victoriale.* Est et *hymnus in alicujus victoriam:* ab

'Επιπάσιος, α, ὁ ἡ ὁ, *ad victoriam pertinens.*

• 'Επιπάσσομαι, *advento,* Callim. Hymn. in Jovem, χ, 19. Theocr. Idyll. viii. 43. Q. Calabr. ii. 561. Apol. iv. 281. 817. Ex ἐπὶ, et πίσσομαι, *venio.*

'Επιπάσσομαι, f. ήσω, *commentiscor, cogito, animadverto, destino;* et

'Επίπνοια, ας, ἡ, *cogitatio;* ex ἐπὶ, et πάω, *cogito.* Th. πάος, πᾶος, *mens.*

'Επίπνοπες, Dor. pro ἐπίπνομεν, *bibebamus,* 1. pl. imperf. act. verbi πίνω, *bibo.*

'Επίπνοπος, ου, ὁ, Poët. ὁ πάνοπος, *qui in eodem regionis tractu et pascuis versatur.* Vide πάομαι.

"Επιπον, imperf. act. verbi πίνω, *bibo,* f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

'Επιπόνσω, *admoveo, impello,* idem quod πόνω, vel -σσω, f. ξω, p. πέπωχα.

'Επιπυπάζω, f. ξω, p. χα, *dormio, inclino:* à πυπάζω.

'Επὶ ξένης, vel conjunctim,

'Επιξένης, *in terrâ peregrinâ,* et

'Επιξενόομαι, -ῶμαι, *hospitio excipior, hospitor, peregrinor, peregrè advenio:* à ξενόω, *hospitio conjungor.* Th. ξένος, *hospes.*

"Επιξενος, *actio, quâ quis alium hospitio excipit,* vel *necessitudo hospitii.*

'Επίξενος, υ, ὁ ἡ ὁ, *communis, promiscuus:* à ξενὸς, ὔ, *communis,* idem quod κοινός.

'Επιπόνος, an legend. ἐπιπόνος, *vinosus:* ex ἐπὶ, et ὄνος, υ, ὁ, *vinum.*

"Επιον, *bibi,* vel *biberunt,* 1. sing. vel 3. pl. a. 2. act. pro quo ἐπίσσαν, Jerem. lii. 7. verbi πίνω, *bibo,* f. πώσω, p. πέπωκα.

"Επιον, Ion. pro ἧπται, aor. 1. ab ἵημι, *immitto.* Vide ἐπίημι.

'Επιὸν, τὸ, *accedens, irruens;* et ἐπιόντα, *futura,* et

'Επιόντα, *accedentem, contra venientem,* accus. sing. a. 2. part. ab ἐπεῖμι, *accedo.* Th. εἶμι, *eo;* a. 2. ἦον.

'Επιόπτομαι, sive ἐπόπτομαι, *inspicio:* ex ἐπὶ, et ὄπτομαι, *video,* f. ὄψομαι, p. ὄπτομαι.

'Επιορκία, *pejerò,* f. ήσω, p. ἐπιόρκηκα· prœs. inf. ἐπιορκῆν, prœs. part. act. plur. num. ἐπιορκῆντες· prœs. part. pass. ἐπιορκήμενος· ex ἐπὶ, *contrà,* et ὅρκος, *jusjurandum.*

'Επιορκος, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

'Επίορκον, υ, τὸ, *perjurium,* et

'Επίορκος, υ, ὁ ἡ ὁ, *perjurus:* ab ἐπὶ, et ὅρκος, *jusjurandum.*

" 'Επίορκος, adv. *perjurè:* à præced.

'Επίορα, τὰ, *intervalla,* Ion. pro ἐπίσρα· ab ὅρος, *terminus.*

'Επίορος, υ, ὁ, *custos:* ab ἐπὶ, et ὅρος, υ, ὁ, idem.

'Επίσω, *sequens,* et in dat. sing. ἐπίσῳ, a. 2. part. f. g. ab ἐπίημι. Th. ἧμι, *eo.*

'Επιόσιος, ὁ ἡ ὁ, *de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus:* ab a. 2. part. ἐπιὼν, ἐπιοῦσα, verbi ἐπεῖμι, *succedo, sequor.* Th. εἶμι, *eo.*

'Επίπψομαι, *videbo,* f. 1. m. verbi ἐπόπτομαι, q. v.

'Επισάγχω, *prorsùs:* adv. ex ἐπὶ, et σάγχω, pro σάω, *valdè.*

'Επίσαν, *in totum, omnino,* adv. ab ἐπὶ, et πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, is, e.*

'Επισαραισπύζω, f. ήσω, *paro,* a. 1. opt. med. ἐπισαραισπυσαίμην, σαιο, σαιτο.

• 'Επίσας, idem quod πᾶς, Vet. inscript. ap. Salm. de modo usur.

• 'Επισάσσω, fut. άσω, *conspergo.* Th. πάσσω.

'Επισάτω, pro ἐπισάτω, *obtempera,* prœs. imperat. pass. Ion. ἐπισάτσο, 3. sing. sub. prœs. ἐπισατώμενος, nom. pl. prœs. part. pass. f. g. ab

'Επισάόομαι, *pareo, pulo, credo,* f. πάσομαι. Th. πάω, *persuadeo,* f. σω· a. 1. ἔπισα.

'Επίσπαπτος, υ, ὁ, *quintus.*

'Επισάμενος, f. ψω, *immitto, supermitto:* à πίημι, *mitto.*

'Επισπαπτωλὴς, perf. part. act. n. g. ab ἐπισπάπτω, *incido.* Th. πάπτω, *cado;* f. 2. m. πεσοῦμαι, perf. πέσπωκα, a. 2. ἔπεσον.

'Επισπεὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ἐπισπάπτω, *irruo.*

'Επισπάφῶμαι, ας, ι, *insuper prodiri seu edidi,* p. ind. act. verbi ἐπιφύω. Th. φύω, *nascor.*

• 'Επισπαλὴς, f. ής, p. κα, *inutilis:* à πηλάω.

'Επισπίπτω, *irruo,* cum dativo, f. ἐπισπεύσω, perf. ἐπισπέπτωκα· a. 2. ἐπέπεσον, ες, ε, *incidi;* a. 2. part. ἐπισπεὼν, όντος. Th. πάπτω, *cado;* f. 2. m. πεσοῦμαι.

• 'Επισπλαστὸς, ὴ, ὸν ὁ ἡ ὸν, *fictus:* à πλάσσω.

'Επὶ πλείον, *ut plurimùm.*

'Επὶ πλείστον, *frequentissimè, maximè:* adv. à πολὺς, *multus;* compar. πλέων· superl. πλεῖστος.

'Επισπλέκω, *permisceo, implico:* ex ἐπὶ, et πλέκω, *necto,* fut. ξω, perf. πέπλεχα· a. 1. ἐπλεξα.

'Επισπλέοντα, acc. sing. part. prœs. ab ἐπισπλέω, *innato.* Th. πλέω, *navigo,* f. πλεύσω.

'Επὶ πλέον, adv. *copiosiùs, ampliùs:* ab

'Επίπλεος, ία, ον, *plenus.* Th. πλέος, *idem.*

'Επισπλῆξαι, a. 1. inf. act. ἐπισπλήξας, gen. sing. a. 1. part. fem. g. ἐπισπλῆξῃ, 3. sing. a. 1. sub. ab

ἐπισκήσω, vel -στω, *increpo*, quod vide.

'Επίσκηξις, εως, ἡ, *increpatio, objurgatio.*

'Επισκήσω, *increpare*, præs. imperat. pass. Ion. ab

'Επισκήσω, vel -στω, *increpo, castigo*, cum dat. f. ξω, p. ἐπισκήκηχα, a. 1. ἐπίσκηξα, a. 1. sub. act. ἐπισκήξω, ῃς, ῃ· ex ἐπί, et σκήσω, vel -στω, *percutio.*

'Επισκήστω. Vide suprà in ἐπισκήσω.

'Επίσκλοα, Ion. pro ἐπίσκλα, *suppellex*: q. ab ἐπισκήλιος, *superficiarius*: hinc τὰ ἐπισκήλια, et pet gem. Sync. ἐπίσκολα, et ἔσκλα. Th. ἐπισκολῆς, q. v.

'Επισκλοκὴ, ῆς, ἡ, *implicatio*: ab ἐπί, et σκλίω, *plico*, p. m. σκέσκλοκα.

'Επισκλοιόωσι, pro -οιώσι, *volvente*, gen. Ion. ab

'Επισκλόμενος, præs. part. pro ἐπισκλόμενος. Th. σκίλομαι, *sum.*

'Επισκλον, *implebam*, vel *implebant*, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. qu. à σκλάω, pro σιμπλάω, seu σίμπλημι, *impleo*: ut à σιμάω, ἔσιμον. Th. σκλίες, *plenus.*

'Επίσκλος, et ἐπίσκλης, -ου, -ῦ, *navigatio adversùs aliquem, conflictus*: ab ἐπισκλίω, *classe invado.* Th. σκλία, *navigo.*

'Επισκλώουσι, Dor. pro Poët. ἐπισκλόωσι, et hoc pro ἐπισκλέωσι, *innavigant*, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐπισκλέω, *navigo*: f. σκλεύσω. Vide ἐπισκλῶ.

'Επισκλῶς, *navigans*, per Sync. pro ἐπισκλόωσις, a. 1. part. act. ab ἐπισκλόω, à σκλόω, Poët. pro σκλέω, *navigo*: f. σκλεύσω. Alii deducunt à præt. σίσκλινκα, p. m. σίσκλια, undè part. σισκλιὼς, et per Aphær. et Sync. σκλὼς, in compos. ἐπισκλῶς, ab ἐπισκλία, *classe invado.* Th. σκλία, *navigo.*

'Επισκλώσας, -αντὸς, ὁ, *navigans*: a. 1. part. ab ἐπισκλόω. Vide ἐπισκλῶς.

'Επισκνόουσα, ης, ἡ, *respirans*: præs. part. act. f. g. ab

'Επισκνόω, *inspiro*: ex ἐπί, et σκνέω, Poët. pro σκνίω, *spiro*: f. σκνεύσω.

'Επισκνίγω, *suffoco*: f. ξω, p. ἐπισκίσκιγκα, a. 1. ἐπισκνίξα· ex ἐπί, et σκίγω, *strangulo.*

'Επίσκνοια, ας, ἡ, *afflatus, instinctus divinus*: ab ἐπισκνέω, *afflo.* Th. σκνέω, *flo.*

'Επισκοθέω, *expeto, desidero, intimè amo*: f. ήσω, p. ἐπισκεσκόθηκα, a. 1. ἐπισκόθησα· ex ἐπί, et σκοθέω. Th. σκόθος, *desiderium.*

'Επισκόθησις, εως, ἡ, *desiderium*: et

'Επισκόθητος, ὁ ἡ ἡ, *exoptatus*: et

'Επισκοθία, ας, ἡ, *desiderium*: ab ἐπισκοθέω.

'Επισκολάζω, f. άσω, p. ακα, *innato, in superficie sum*: et

'Επισκόλαιος, α, ὁ ἡ ἡ, *superficiarius, qui in superficie tantum corporis alicujus extat*; ἐπισκόλαιος κτῆσις, *bona mobilia*: et

'Επισκολαίως, *superficialiter*: ab

'ΕΠΙΣΚΟΛΗ˙Σ, *in superficie, in summitate*: τὸ ἐπισκολῆς, *ipsa superficies*: q. ab ἐπί, *supra*, et σίλω, *sum.*

'Επὶ σκολλῷ, *magni* vel *magno*: et

'Επὶ σκολὺ, adv. *magnâ ex parte, multùm*: ὡς ἐπισκολὺ, *plerumque.* Th. σκολὸς, *multus.*

'Επισκομπεύω, f. εύσω, p. κα, *triumpho, pompam duco*: ex ἐπί, et σκομπεύω, idem. Th. σίμπλημι, f. ψω, *mitto.*

'Επίσκονος, ε, ὁ ἡ ἡ, *laboriosus*: hinc

'Επισκόνως, *laboriosè*: à σκόνος, *labor.* Th. σκίνομαι, *laboro*: p. m. σίσκονα.

'Επισκορεύομαι, *proficiscor, peragro*: f. εύσομαι, p. ἐπισκόρευμαι· ex ἐπί, et σκορεύομαι, quod à σκάω, *transeo*: p. m. σίσκορα.

'Επισκορύω, *infibulo, fibulis subnecto.* Th. σκόρυη, *fibula.*

'Επίσκρασκον, imperf. act. verbi σισκράσκω.

'Επισκρούω, *mansuefacio*; ab ἐπί, et σκρούω.

'Επισκύσιος, ας, ἡ, *decus*: et

'Επισκυσιὼς, ίος, -ῦς, ὁ ἡ ἡ, *decorus.* Th. σκύσιος, *decorus sum.*

'Επισκύσιος, *decorus sum in*, vel *super*: ab eod.

'Επισκολιαν, *insuper misit*: 3. sing. a. 1. act. Att. ab ἐπισκοΐημι, quod ex ἐπί, σκὸ, et ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, p. εἶκα, a. 1. ἧκα, et Att. ἦκα, a. 2. ἧν, a. 2. inf. εἶναι.

'Επισκοίμεν, Ion. pro ἐπισκοῆναι, a. 2. inf. act. ab eod. verbo.

'Επισκοϊάλλω, f. ἀλῶ, p. κα, *protendo, foras emitto*: ex ἐπί, σκὸ, et ἰάλλω, *mitto*: a. 1. ἤηλα.

'Επισκοΐημι, *insuper mitto.* Vide ἐπισκοίμεν.

'Επίσκοπος, *frater* vel *avus paternus reliquam hæreditatem possidens*: nam cui universa hæreditas obvenit, fit κλῆρος, Salm. de modo usur. c. 4. p. 165, 6.

'Επίσκοσθεν, adv. *antè*: ex σκόσθεν, idem. Th. σκὸ, *antè.*

'Επισκοτόω, a. 2. infin. m. ex ἰφίσκημι, *advolo*: ex ἐπί, et ἵσκαμαι, *volo, -as*; fut. σκήσομαι, a. 2. m. ἐσκόμην.

'Επίσκον, ις, ι, imperf. act. verbi σίσκω, *cado*: f. σκεῦμαι, p. σίσκωκα, a. 2. ἔσκον.

'Επισκυχὴ, ῆς, ἡ, *plicatura.* Th. σκύσσω, *plico.*

'Επισκωλόμαι, f. ώσομαι, *obambulo, lustro*: ex ἐπί, et σκολίω, idem cum σκολίω, *verto.*

'Επισπάλλω, f. ἀνῶ, p. ἐπίσπαγκα, *inspergo.* Th. σπάω, f. σπεύω, idem.

'Επισπαντίζω, f. ίσω, p. κα, *superaspergo, inspergo*: à præced.

'Επισπάσσω, *insuo*: f. ψω, p. ἐπίσπασμαι· ex ἐπί, et σπάσσω, *suo.*

'Επισπάσσω, *irruo, illidor*: ex ἐπί, et σπάσσω, *allido, dejicio*: f. ξω, p. ἐσπάκτα.

'Επίσπλεω, *influere.* Th. πίω, *fluo*: f. πιύσω.

'Επισπρικτὸς, ὁς, -ῦς, ὁ ἡ ἡ, *propensus*: ab

'Επισπρίνω, f. ψω, p. ἐπίσπρικα, *vergo, propendeo*: ex ἐπί, et πίνω, f. ψω, idem.

'Επίσπρια. Vide ἐπισπρίον.

'Επίσπρημα, ἄτος, τὸ, *adverbium*: pars orationis apud Gramm. Th. πίω, *dico.*

'Επισπρόσκουσι, *claudebat, irrucbat*: 3. sing. imperf. Ion. pro ἐπίσπασκε, verbi ἐπισπάσσω, *illidor, irruo*: vel ab ἐπισπάσσω, idem; ex ἐπί, et ἀράσσω, vel -στω, f. ξω, *amputo, tundo.* Sunt qui malint esse imperf. Ion. verbi ἐπισπάσσω, *infringo*: ab ἐπί, et σπάσσω, vel -στω, seu σπάγνυμι *frango*: f. ξω.

'Επίσπτιον, ου, τὸ, *frontale, ornamentum frontis, et aurium naribus impendens.*

'Επισπύσσω, *injicio, conjicio*, cum acc. f. ψω, p. ἐπίσπυφα, a. 1. ἐπίσπυψα, a. 1. part. ἐπισπύψας, -ασσα. Ex ἐπί, et πίσσω, ψω, *projicio.*

'Επίσπυδος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui magnâ animi contentione aliquem juvat, auxiliator*, vel *auxiliatrix*: item *utilis*: ex ἐπί, et σπύδος, *undarum strepitus.*

'Επισπυσσόω, et ἐπισπυσσόπω, f. σώσω, p. ἐπίσπυσμαι, *corroboro.* Th. σπυσόω, idem.

'Επισπυσσώδὴς, ὑτος, *confirmatus, corroboratus*, a. 1. part. pass. ex ἐπισπυσσόπομαι, *confirmor*: ab eod. Th.

'Επίσωγμα, ἄτος, τὸ, *centones qui supponuntur clitellis, et ipsæ clitellæ*: ab

'Επισάσσω, *insterno.* Th. σάσσω, f. ξω, *onero.*

'Επισάω, *incutio.* Th. σάω, f. σω, p. σέσυκα.

'Επισημαίνομεν, 1. pl. præs. ind. pass. ab

'Επισημαίνω, *indico*: f. ἀνῶ, p. ασμαι. Th. σῆμα.

'Επίσημος, ε, ὁ ἡ ἡ, *insignis, illus-*

tris, signatus ; ἐπίσημον τῆς νηὸς, *navis insigne :* ab eod.

'Επίσης, adv. *æquè ac, perinde :* ex ἐπὶ, et ἴσος.

'Επισεισύμενος, part. ab Att. fut. ἐπισείσομαι, communitèr ἐπισείσομαι, hinc f. part. ἐπισεισόμενος, Att. ἐπισεισούμενος, Ion. versâ diph. *υ* in *ευ*, fit ἐπισεισύμενος· ab

'Επισεισίζομαι, *cibaria sumo*, præs. pass. ab

'Επισεισίζω, *cibaria præbeo*, f. ίσω, p. ἐπισεισίσικα· perf. pass. ἐπισεισίσμαι· ex ἐπὶ, et σῖτος, *frumentum.*

'Επισῖτισμὸς, οῦ, ὁ, *cibaria, cibus, victus :* à perf. pass. super. verbi.

'Επισκάζω, f. άσω, p. ἐπίσκακα, *claudico.* Th. σκάζω, idem.

'Επισκίσσομαι, *inviso, visito*, f. -ψομαι· p. pass. ἐπίσκεμμαι, *recensitus sum ;* a. 2. pass. ἐπεσκόπην, ης, η, *lustratus fui ;* a. 1. m. ἐπισκιψάμην, ω, ασο· a. 1. imper. m. ἐπίσκιψαι, -άσθω, 2. plur. ἐπισκίψασθε, *deligite, despicite ;* a. 1. med. subj. ἐπισκίψωμαι, ῃ, ηται· ex ἐπὶ, et σκέπτομαι, *circumspicio, viso.*

'Επισκίπτω, f. ψω, p. φα, *considero, aspicio.* Th. σκίπτω.

'Επισκευάζω, f. άσω, p. ασα, *sarcio, instauro, insterno :* ex ἐπὶ, et σκευάζω, *instruo.* Th. σκεύος, *vas.*

'Επισκευαστὴς, οῦ, ὁ, *instaurator.*

'Επισκευὴ, ῆς, ἡ, *instauratio, refectio :* ab eod.

'Επίσκιψις, εως, ἡ, *visitatio*, acc. ἐπίσκιψιν· ab ἐπισκίσσομαι, q. vide.

'Επισκηνόω, *in tabernaculo habito*, f. ώσω, p. ἐπεσκήνωκα· a. 1. ἐπεσκήνωσα· a. 1. sub. ἐπεσκηνώσω, ῃς, ῃ· ex ἐπὶ, et σκηνὴ, *tabernaculum.*

'Επισκήπτομαι, *cum impetu deferri, accusare, obtestari.* Th. σκήπτω, *cum impetu cado.*

'Επισκιάζω, *obumbrare*, præs. inf. ab

• 'Επισκιάζω, *obumbro.* Th. σκιὰ, *umbra.*

'Επίσκοπος, *ut scopum assequaris :* adv. quod à σκοπὸς, *scopus.* Th. σκέπτομαι, *circumspicio.*

'Επισκοπὴ, *considera*, præs. imperat. act. ab

'Επισκοπὴ, *visitationi vaco, prospicio*, f. ήσω, perf. ἐπεσκόπηκα· ex ἐπὶ, et σκοπὸς, *contemplor, video.* Th. σκέπτομαι, f. ψομαι, *circumspicio, video*, p. ἔσκεμμαι.

'Επισκοπὴ, ῆς, ἡ, *visitatio :* ab eod. Th.

'Επίσκοπος, ου, ὁ, *EPISCOPUS*, Angl. A BISHOP : *inspector, præses :* ab ἐπίσκοπος, præt. m. verbi ἐπισκίσσομαι, *circumspicio*, quod vide.

'Επισκοτία, *obtenebro.* Th. σκότος, *tenebræ.*

'Επισκύζονται, *indignentur*, 3. pl. præs. sub. med. verbi ἐπισκύζομαι· ex ἐπὶ, et σκύζομαι, *irritor*, quod à κύων, κυνὸς, *canis.*

'Επισκυλίζων, *Scytharum more largiùs potare ;* a. 1. imperat. act. ἐπισκύλισον· a. 1. inf. act. ἐπισκυλίσαι. Th. Σκύθης, ου, ὁ, *Scytha.*

'Επισκύνιον, ου, τὸ, *supercilium :* ex ἐπὶ, et σκύνιον, *summa palpebra, cilium.*

'Επισκώπτω, f. ψω, p. φα, *irrideo dicteriis.* Th. σκώπτω, *dicteriis utor*, f. ψω.

'Επισμῷ, Ion. pro ἐπισμῇ, q. pro ἐπισμᾷ, 3. sing. præs. indic. act. ab ἐπισμάω, idem quod σμάω, *abstergo, detergo.*

'Επισμῦγερὴ, ῆς, ἡ, *ærumnosa*, Hisiod. ab ἐπὶ, et σμύχω, fut. ξω, *vasto, corrumpo.*

'Επισσεύω, -ῶ, f. εύσω, *incedo.* Th. σεύω, q. v.

'Επῖσος, ου, ὁ, ἡ, *æqualis.* Th. ἴσος.

'Επισπάομαι, -ῶμαι, *attraho ;* ἐπισπάσω, 3. sing. præs. imperat. m. f. ἄσθω, p. ἐπέσπασμαι· a. 1. m. ἐπεσπασάμην, ω, ασο· ex ἐπὶ, et σπάω, *traho.*

'Επισπαστῆρες, -ων, οἱ, *cardines ostii :* à præced.

'Επίσπαστρον, ου, τὸ, *laqueus, funis ; tentorium, velum*, quo aliquid ἐπίσπαται, id est, *attrahitur :* ab ἐπισπάομαι, q. v.

'Επισπάω, -ῶ, fut. άσω, perf. κα, *attraho :* à σπάω, *traho.*

'Επίσπεισις, εως, ἡ, *libatio.* Th. σπένδω, *libo*, f. σπείσω.

'Επισπένδω, præs. inf. act. *infundere, libare :* ab eod. Th.

'Επισπερχὴς, ὲς, ὁ ϗ ἡ, *festinus.* Th. σπέρχω, *urgeo.*

'Επισπέρχω, *urgeo :* ab eod. Th.

'Επισπεύδω, *propero, urgeo.* Th. σπεύδω, *festino*, f. σω, p. ἔσπευκα.

'Επισπῇ, 3. sing. aor. 2. sub. ab ἐπισπῶ, *abeo :* ab ἐπὶ, et verbo σπῶ, Poët. pro ἕπω, *sequor.*

'Επίσπετο, *comitetur*, 3. sing. a. 2. opt. m. à verbo Poët. σπέμαι, pro ἕπομαι· Vide σπῶ, *sequere :* hinc ἐπισπόμενος, part.

'Επισπορὴ, ῆς, ἡ, *iterata satio :* ab ἐπὶ, et σπείρω, *sero*, f. σπερῶ· p. med. ἔσπορα.

'Επισπουδάζω, f. άσω, p. ἐπεσπούδακα, *festino :* à σπουδάζω, q. v. hinc et

'Επισπουδαστὴς, οῦ, ὁ, *accelerator.*

'Επισπώμενος, η, ον, *attractus*, præs. part. m. ab ἐπισπάομαι, *attraho.* Th. σπάω, *traho.*

'Επίσσωτρα, nom. pl. ab ἐπίσσωτρον, ου, τὸ, *canthus ;* ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continuâ agitatione conteratur : ex ἐπὶ, et σῶτρον, *lignum orbiculare rotæ :* qu. à σάω, *agito.*

'Επίστα, Poët. et Dor. pro ἐπίσταμαι, *scis, nôsti*, 2. sing. præs. ind. pass. ab ἐπίσταμαι, q. v.

'Επισταδμία, ας, ἡ, *diversatio :* ab

'Επισταδμεύω, fut. εύσω, perf. κα, *stativa habeo, diversor :* ab

'Επίσταδμος, ου, ὁ, *mansionum curator :* ex σταδμὸς, *stabulum, statio.* Th. ἵστημι, *sto.*

'Επίσταμαι, σαι, ται, *peritus sum, scio*, et in 1. pl. ἐπιστάμεθα, præs. part. ἐπιστάμενος, η, ον, *sciens ;* imperf. ἠπιστάμην, et ἐπιστάμην, ῃς, ατο· fut. ἐπιστήσομαι· ex ἐπὶ, et ἵσταμαι, vel ἵστημι, *scio ;* factâ Epenth. lit. σ.

'Επιστάμενος, η, ον, *sciens*, part. superioris : item *superstans.* Vidè ἐπίσταμαι.

'Επιστημόνως, *scientèr*, adv. ab ἐπίσταμαι, q. v.

'Επιστάντες, *instantes*, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιστὰς, άντος, verbi ἐφίστημι, *insto*, f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα· a. 2. ἐπέστην· a. 2. sub. ἐπιστῶ· ex ἐπὶ, et ἵστημι, *sto.*

'Επιστὰς, άντος, aor. 2. part. act. Vid. sup.

'Επίστασαι, 2. sing. præs. verbi ἐπίσταμαι, q. v.

'Επίστασθαι, Ion. pro ἐφίστασθαι, *suprà stare*; sic ἐπιστάμενος, Ion. pro ἐφιστάμενος, præs. part. pass. verbi ἐφίστημι, *insto*, q. v. vel part. a. 2. med.

'Επιστασία, ας, ἡ, *inspectio, animadversio, curatio :* et

'Επίστασις, εως, ἡ, idem. Th. ἵστημι, *sto.*

'Επιστατέω, fut. ήσω, p. ηκα, *præsum :* ab

'Επιστάτης, ου, ὁ, *magister, præfectus*, ab ἐφίστημι, *præficio :* ab eod. Th.

'Επίστατο, *noverat*, 3. sing. imperf. verbi ἐπίσταμαι, q. v.

• 'Επιστάτον, ου, τὸ, *crateris basis vel fulcrum*, Insc. Sig. à præced. verbo.

'Επισταυῶντες, nom. plur. part. præs. act. verbi ἐπισταυέω, *præsum, præfectus sum :* ab ἐπὶ, et ἵστημι, *sto.*

'Επιστέλλεται, Ion. pro ἐπίστανται, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐπίσταμαι, q. v.

'Επιστέλλω, *scribere*, a. 1. inf. act. ab

'Επιστίλλω, *mitto*, fut. ἐπιστιλῶ, perf. ἐπέσταλκα· a. 1. ἐπέσταλα· p. med. ἐπέσταλμαι· ex ἐπὶ, et στέλλω, *mitto.*

'Επιστίται, 3. sing. imperf. pass. verbi πιστεύω, *credo*, f. εύσω,

quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

'Επιτάφη, *commissum erat*: 3. sing. a. 1. ind. pass. ab eod. verbo.

'Επιτάφιος, ου, -ῦς, ὁ ἡ ὁ, *coronatus*: ab

'Επιτάφω, f. ψω, p. ἐπίτετροφα, *corono*. Th. στέφω, idem, f. ψω.

'Επιτάμενται, *sciant*: Ion. pro ἐπίστανται. Vide ἐπίσταμαι.

'Επίτᾳ, *scis*: Att. pro ἐπίστασαι, 2. sing. præs. ind. ab eod.

'Επίτηθι, ήτω, *insta*: a. 2. imperat. act. ab ἐφίστημι, *insto*, quod vide, vel ἐπιτάντες.

'Επιτηδίζομαι, f. ίσομαι, *pectori alicujus incumbo*. Th. πῆδος, *pectus*.

'Επιτήμαις, dat. pl. ab

'Επιτήμη, ης, ἡ, *scientia, peritia, ars*: ab ἐπίσταμαι, *scio*. Th. ἵστημι, idem.

'Επιτήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *scientiâ præditus*: ab eod. verbo et Th.

'Επιτῆναι, *instare*: a. 2. inf. ab ἐφίστημι, *superstо, incumbo*. Th. ἵστημι, *sto*.

'Επιτηρίζω, *confirmo*: f. ίξω, et -ιῶ, Att. p. ἐπιτήρικα, a. 1. ἐπιτήριξα· ex ἐπί, et τηρίζω, *firmiter statuo*.

'Επιτήσῃ, *scies*: 2. sing. f. 1. m. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

'Επίτιον, Ion. pro ἐφίτιον, *domicilium*: et

'Επίτιος, Ion. pro ἐφίτιος, *domesticus, incola*: ab ἐπί, et ἑστία, *focus, lar*.

'Επιτοξίσσατο, Ion. pro ἐπιτόξευσε, seu ἐπιτόξισεν, imperf. act. verbi ἐπιτοξίω pro ἐπιτοξεύω, f. εύσω, p. κα, *irrideo, contumeliâ afficio*: ex ἐπί, et τόμα, *os*.

'Επιτολάδην, adv. *ornatè, succinctè*: ex ἐπί, et τίλλω, *mitto*; item *orno*; f. τιλῶ, p. ἐτάλκα, a. 1. ἔτειλα, p. m. ἐτολα.

'Επιτολάζω, f. άσω, p. ἐπιτέτολακα, *infero, cumulo*: ab eod.

'Επιτολή, ῆς, ἡ, *EPISTOLA*: ab ejusd. verbi præt. m.

'Επιτολικός, ἡ, όν, *epistolaris*: à præced.

'Επιτομίζω, *os obturo*: f. ίσω, p. ἐπιτέτομικα· ex ἐπί, et στόμα, *os, oris*.

'Επιτόμιον, ε, τὸ, *EPISTOMIUM*: ab eod.

'Επιτραπεύω, f. εύσω, p. κα, *expeditionem suscipio adversùs*: ex ἐπί, et στρατεύω, *exercitum educo*. Th. στρατὸς, *exercitus*.

'Επιτραπηίη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιστρατεία, *militaris expeditio adversùs aliquem*: à præced.

'Επιτραφὴς, ῆσα, ὲν, in gen. ἐπιτραφέντος, a. 2. part. pass. ab ἐπιτρέφω, *converto*. Th. τρέφω, *verto*: f. ψω, p. ἐπέτροφα, a. 2. ἐπέτραφον, p. m. ἐπέτροφα.

'Επιτρέφει, præs. imperat. act. et

'Επιτρεφίτω, 3. sing. præs. pass. ab ἐπιτρέφω.

'Επιτρεφίως, Ion. et Poët. *accuratè, fraudulenter*: adv. ab

'Επιτρεφὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, *industrius, versutus, perversus*.

'Επιτρέφω, *converto*: f. ψω, p. ἐπιτέτροφα, a. 1. ἐπέτρεψα, a. 1. imperat. ἐπίτρεψον, άτω, a. 1. sub. ἐπιτρέψω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἐπιτρέψαι, a. 1. part. act. ἐπιτρέψας, αντος, a. 2. pass. ἐπετράφην, ης, η, *converti me*: a. 2. imperat. pass. ἐπιτράφητι, άτω, a. 2. sub. pass. ἐπιτραφῶ, a. 2. part. pass. ἐπιτραφὴς, ῆσα, ὲν, p. m. ἐπίτροφα. ἐπιτρέφομαι. Med. *curo*, Anacr. ap. Longin. § xxx. Th. τρέφω, *verto*.

'Επιτρέψαι, a. 1. inf. act. ab eod. verbo et Th.

'Επιτρέψαντα, *advertentem*; acc. sing. masc. a. 1. part. act. ejusd. verbi.

'Επιτροφάδην, adv. *huc illuc se convertendo, fortiter*: et

'Επιτροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio*: à præt. m. ἐπίτροφα, verbi ἐπιτρέφω, quod vide.

'Επίτροφος, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, *qui versatur inter*; item *flexuosus*: à præced.

'Επιτρωπεύω, *insterno*: ex ἐπί, et στρωπόω, *sterno*; fut. στρώσω, a. 1. ἐστρωσα. Th. στρέω, *sterno*.

'Επίσσεω, *sciebas*: per contract. pro ἐπίστασο, Ion. pro ἐπίστασο, 2. sing. imperf. ἐπιστάμην, σι· ab ἐπίσταμαι, *scio*. Th. ἵστημι.

'Επιτάσσαντο, *pacti sunt*: 3. pl. a. 1. m. verbi πείθω, *fidem exigo*: quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

'Επιτυναγκάζω, a. 2. infin. act. ab

'Επιτυνάγω, *congrego, cogo*: f. ἐπιτυνάξω, p. ἐπιτυνῆχα, a. 1. ἐπιτυνήξα, a. 1. inf. ἐπιτυνάξαι, a. 2. act. ἐπιτυνήγαγον, a. 2. inf. ἐπιτυναγαγεῖν, præt. pass. ἐπιτυνῆγμαι, perf. part. pass. ἐπιτυνηγμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐπιτυνάχθην, a. 1. part. pass. ἐπιτυναχθὶς, θεῖσα, ὶν· ex ἐπί, συν, et ἄγω, *ago*.

'Επιτυναγωγὴ, ῆς, ἡ, *congregatio*: à præced.

'Επιτυνάπτω, f. ψω, p. ἐπιτυνῆφα, *coagmento, conjugo*: ex ἐπί et συνάπτω, idem. Th. ἅπτω, *necto*.

'Επιτυναχθισῶν, gen. pl. f. g. ab ἐπιτυναχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. ab ἐπιτυνάγω, *cogo*, quod vide.

'Επιτυνίχοντες, part. *ducentes*, vel *habentes* uxores alienigenas: ap. l. iii. Esdræ, ix. 17. Th. ἴχω, *habeo*.

'Επιτυνίχω, *contineo, apto*.

'Επιτυνωγμένη, perf. part. pass. f. g. ab ἐπιτυνάγω, *cogo*.

'Επιτυνίσταμαι, *conspiro, insurgo in aliquem*: vide ἐπιτύστασις.

'Επιτυνίστημι, *ad seditionem excito*. Th. ἵστημι.

'Επιτυντρέχω, *simul occurro*: ex ἐπί, σὺν, et τρέχω, *curro*: f. δραμοῦμαι, a. 2. ἔδραμον, p. m. δεδράμημαι.

'Επιτυπάω, *traho post me*; item *ambage verborum, rem de quâ agitur implicare, neque cardinem causæ attingere*. Met. ducta ab anguibus, qui super terram reptant, et vestigia solo non imprimunt. Th. σύρω, *traho*.

'Επιτυπάσις, ιος, ἡ, *coitio, agmen*: ex ἐπί, et συνίστημι, *confio, ad defectionem solicito*. Th. ἵστημι.

'Επιτυστρέφω, f. ψω, *unà converto ad aliquid suscipiendum contra aliquem*.

'Επιτυφαγήσεται, 3. sing. f. 2. ind. pass. ab

'Επιτυφάζω, seu -σφάττω, *jugulo, macto*; f. ξω, a. 2. ἐσφάγον, pass. -φᾶγον.

'Επιτυφαλὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, *periculosus, lubricus*: ex ἐπί, et -σφάλλω, *supplanto*.

'Επιτυφαλῶς, adv. *periculosè*.

'Επιτυφραγίζω, f. ίσω, p. ἐπιτεφράγικα, *insignio, sigillo*: ab ἐπί, et σφραγίζω, *signo*.

'Επιτυφύριον, ε, τὸ, *fibula ocreæ*: ex ἐπί, et σφυρὸν, *malleolus pedis*. Th. σφύρα, *malleus*.

'Επίσχε, *cohibe*: præs. imperat. act. ab ἐπίσχω, q. ab ἴσχω pro ἴχω, *habeo*.

'Επισχεῖν, Ion. pro ἐπισχεῖν, a. 2. inf. Vide in ἐπίσχω.

'Επίσχω, Ion. pro ἐπίσχω, a. 2. imperat. m. ἐπίσχεο, a. 2. imperat. act. (q. à σχέω) ἐπισχόμενος, a. 2. part. m. ἐπισχὼν, a. 2. part. act. ἐπισχεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. verbo et Th.

'Επισχερὼ, adv. *deinceps, ordine*: ab ἐπίσχω, idem quod ἐπίχω, *inhibeo*. Th. ἴχω, *habeo*.

'Επισχόμενος, *tenens*: a. 2. part. m. Vide ἐπίσχω.

'Επισχύω, *invalesco, magis ac magis urgeo*: imperf. ἐπίσχυον, ες, ε, f. ύσω, p. ἐπίσχυκα, a. 1. ἐπίσχυσα· ex ἐπί, et ἰσχύω, *valeo*. Th. ἰσχύς.

'Επισχὼν, *adhibens*: a. 2. part. act. ab ἐπίσχω. Th. ἴχω, *habeo*: f. ξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, imperf. ἴσχον.

'Επισωρεύω, *coacervo*; f. εύσω, p.

ἐπισώρευμα· ex ἐπὶ, et σωρεύω, cumulo. Th. σωρὸς, acervus.

'Επισπάγη, ῆς, ἡ, imperium, præceptum: ab ἐπισπάω, impero, qu. vid.

'Επίσπαστα, ὧν, τὰ, subsidiaria cohors; item mandatum: ab eod.

'Επίσπαδος, Ion. pro ἐπίσπαστος, adv. ab ἐπισπαδὴς, idoneus.

'Επισπαστὴς, οῦ, ὁ, qui aliis imperat.

'Επισπαστὸς, imperatus: part. perf. pass. ab ἐπισπάω, q. v.

'Επισπάσσω, Ion. pro ἐπισπάω, incidere. Th. σπάω, seco.

'Επίσπαστος, ου, ἡ, imperatum, jussum: ab ἐπισπάω, q. v.

'Επισπερχθῆναι, f. χθῶ, p. χθεὶς, interturbo, interpello. Th. σπερχθῆναι, -σω, turbo: f. ξω.

'Επισπάρθιος, ου, ὁ ἡ ὁ, adjutor: pro ἐπίρρυδος, idem: ex ἐπὶ, et ῥόδος, undarum strepitus.

'Επίσπασις, εως, ἡ, intentio, vehementia: ab ἐπισπάω, p. pass. ἐπίσπαμαι, -σαι.

'Επισπάσω, vel -σπω, colloco, impero: f. ξω, præs. part. ἐπισπάσων, οῦσος· ex ἐπὶ, et σπάσω, ordino: f. ξω, p. σπαχα, a. 1. ἔσπαξα, p. m. σπαγα, undè ἐπισπαγὴ, suprà.

'Επισπάφιος, ου, ὁ ἡ ὁ, funebris: ex ἐπὶ, et θάπτω, sepelio: a. 2. ἔσπαφον.

'Επισπαχύνω, accelero: à ταχύνω, idem; f. υνῶ. Th. ταχὺς, celer.

'Επισπίλαι, a. 1. inf. act.

'Επισπάλας, qui jussit: a. 1. part. act. et

'Επίσπαλεν, a. 1. impert. act. ab ἐπισπίλλω, mando, jubeo. Th. σπίλλω, inus.

'Επισπάνω, intendo: ex ἐπὶ, et σπάνω, tendo: fut. νῶ, p. ἐπίσπασμα.

'Επισπαχίζω, muro cingo, excitato muro oppugno: ex ἐπὶ, et ταχίζω, murum struo: f. ἴσω, p. ισμα. Th. τεῖχος, murus.

'Επισπάχισμα, ατος, τὸ, propugnaculum adversùs aliquem: à præced.

'Επισπίλα, acc. ab ἐπίσπιλ, q. v.

'Επισπιλίσθησα, acc. sing. m. g. a. 1. part. pass. à perf. pass. ἐπισπίλισμαι, a. 1. pass. ἐπισπιλίσθην ab

'Επισπιλίω, -ῶ, ίσω, -ῖῶ, perago, exequor: fut. ίσω, p. ἐπισπίλισα, a. 1. ἐπισπίλισα, absolvo: ex ἐπὶ et σπίλος.

'Επισπιλὴς, ἐς, -ῆς, ὁ ἡ ὁ, absolutus, perfectus. Vide ἐπισπίλιος.

'Επισπίλλω, Ion. pro ἐπισπίλλω, præs. imperat. pass. ab

'Επισπίλλομαι, ῃ, εται, exorior: et Poët. pro ἐπισπίλλομαι, impero. Hinc

'Επισπιλλομένων, exorientium: gen. pl. Æol. part. præs. m. f. g. pro ἐπισπιλλομένων. Th. σπίλλω, inus.

'Επισπίμπω, f. μπῶ, p. μπημι, brevius reddo, dissero: à σπάω, seco.

'Επίσπιξ, κος, ἡ, pro ἐπίσπιος, partui vicina: ex ἐπὶ, et σπίνω, pario: f. σπίξομαι, p. med. σπίσσα.

'Επισπιφίσιος, jucundius: comp. ab

'Επισπιφὴς, ἐος, ἡ ὁ ἡ, jucundus. Th. σπιφέω, delecto; f. ψω.

'Επισπίφομαι, oblector: ab eod. Th.

'Επισπιφόμενος, præs. part. præc.

'Επισπίνᾶται, 3. sing. perf. pass. ab ἐπισπάνω, intendo, contendo. Th. σπάνω, tendo.

'Επισπίφασται, commissum est; 3. sing. p. pass. et

'Επισπιφέφθαι, Ion. pro ἐπισπιφαμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ἐπισπίφαμμαι, verbi ἐπισπίφω, committo curæ alicujus. Th. σπίφω, verto: f. ψω, p. φα, p. m. σπίφασται.

'Επισπίθεια, et Ion. ἐπισπίθεα, apta: nom. pl. n. g. ab

'Επισπίθειος, ου, idoneus, commodus, opportunus. Th. ἐπισπιθὴς, idem.

'Επίσπιθες, Ion. adv. de industriâ: ab ἐπισπιθὲς.

'Επισπίθευμα, ατος, τὸ, studium, institutum: ab

'Επισπιθεύω, ευς, ου, natâ operâ aliquid facio, operam do: f. εύσω, a. 1. ἐπισπίθευσα, quod et

'Επισπιθέως, accuratè: Ion. pro ἐπισπιθέως· ex ἐπισπίθειος, aptus: ab

'ΕΠΙΤΗΔΕΣ, ἐος, ὁ ἡ ὁ, idoneus, aptus.

'Επισπίνω, liquefactum infundere: præs. inf. act. verbi ἐπισπίνημι, f. ξω, liquefacio. Th. σπίνω, idem.

'Επισπηρῶ, conservo. Th. σπηρὸς, servo: f. ήσω, p. κα.

'Επισπηρέσας, a. 1. part. act. superioris verbi.

'Επισπιλίᾶσι, Ion. pro ἐπισπιλίει, 3. pl. præs. ind. act. et

'Επισπίλει pro ἐπισπίλει, præs. imperat. ab

'Επισπίθημι, impono: ἐπισπίθω, præs. imperat. act. pro ἐπισπίθει, quasi ab ἐπίσπιθμι, fut. ἐπισθήσω, p. ἐπίσπιθμαι, a. 1. ἐπίσθηνα, a. 2. ἐπίσθην, a. 2. imperat. ἐπισθὶς, ίτω, a. 1. pass. ἐπισπιθῶ, ῇς, ῇ, f. m. ἐπισθήσομαι, ῃ, εται, a. 2. m. ἐπισθίμην, σο, στο. Th. σπίθημι, pono.

'Επισπιθῇς, ῇ, præs. sub. act. Vide suprà.

'Επισπίμᾷ, 3. sing. præs. ind. act. et

'Επισπιμάᾳς, 2. sing. præs. sub. ab

'Επισπιμάω, -ῶ, pretium augeo: item objurgo: cum dat. imperf. ἐπισπίμων, -ων, f. ήσω, p. ἐπισπίμακα, a. 1. ἐπισπίμησα, a. 1. imperat. act. ἐπισπίμησον, ήσατω· a. 1. opt. ἐπισπιμήσαιμι, αις, αι· ex ἐπὶ, et σπίω, honoro.

* 'Επισπιμαΐος, ου, ὁ, morosus reprehensor, qui frequentèr alios carpit et reprehendit.

'Επισπιμήσαιμι, 1. pl. a. 1. opt. act. præced.

'Επισπιμήσεα, dat. pl. ab

'Επισπίμησις, εως, ἡ, increpatio, caritas σίτου, caritas annonæ: et

'Επισπιμία, ας, ἡ, idem: et

'Επισπίμιον, mulcta, pœna: ab ἐπισπιμάω, q. v.

* 'Επισπῖμος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui honos suus integer est: ab eod. Th.

'Επισπιμῶνται, pro -άονται, reprehenduntur: 3. pl. præs. ind. pass. et

'Επισπιμῶντας, pro -άοντας, acc. pl. præs. part. act. ab eod.

'Επισπίσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem ac ἐπισπίσιος, lacteus. Th. σπίσος, mamma.

'Επισπαυτὸ, vel divisum ἐπὶ τὸ αὐτὸ, adv. eodem loco, simul, adhæc. Th. αὐτὸς, ὁ, ἀ, ipse.

'Επίσπευος, ου, ὁ ἡ ὁ, partui propinqua. Th. σπεύω, pario: p. m. σπέσπα.

'Επισπολὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐπιστολὴ, mandatum. Th. στέλλω, mando.

'Επισπολᾶσθ, sustinere: præs. inf. act. ab

'Επισπολμάω, audeo: f. ήσω, p. ηκα. Th. στόλμα, audacia.

'Επισπομὴ, ῆς, ἡ, amputatio, EPITOME, compendium. Th. στέμνω, seco: p. m. σπέτμα.

'Επισπεξάζομαι, f. άσομαι, in aliquem arcum intendo: ex ἐπὶ, et τεξάζομαι, idem. Th. τόξον, arcus.

'Επισπολὺ, adv. ut plurimùm: ex ἐπὶ et πολὺς.

'Επισπόσαις, (si codex sanus) part. a. 1. act. ab ἐπισπόσω, f. ώσω, a. 1. ἐπισπόσωσα, a. 1. part. ἐπισπόσαις, Æol. et gem. σ, et per Sync. ἐπισπόσαις. Vide ωσσῶν. Vel est a. 1. part. act. Æol. formatum ab ἐπισπόσζω, fut. ίσω, a. 1. part. ἐπισπόσισας, et Æol. et Poët. ἐπισπόσσας, et per Sync. ἐπισπόσας· ἐπισπόσζω, alicubi in aliquem incidere, eumque nancisci.

'Επισπασσία, et -σίον, permittendum: verbale ab

'Επισπέσω, permitto, committo: f. ψω, p. ἐπισπέσφα, a. 1. ἐπίσπεψα, perf. pass. ἐπισπέσμαμαι, ψαι, σται, a. 2. pass. ἐπισπάφην, p. m. ἐπισπέσομαι. Th. τρέπω, verto.

'Επισπέψω, ἄσω, a. 1. imperat. act. et

'Επισπέψουσι, permittunt: Dor. pro ἐπισπέψωσι, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐπισπέπω.

'Επιτρέχω, f. δρέξω, p. ἐπιδεδράμηκα, a. 2. ἐπιδράμον, occurro, incurro. Th. τρέχω.

'Επιτρίβω, attero, affligo. Th. τρίβω, tero; f. ψω, p. φα.

• 'Επίτριτος, ος, ὁ ἡ ἡ, sesquitertius; idem quod τρίτος. ἐπὶ τρίτος τόκος, usura quæ tertiam partem sortis singulis annis reddit.

'Επίτριψις, εως, ἡ, expon. fluctus. Psal. xcii. ab ἐπιτρίβω.

'Επιτροπεία βασιληΐη, regnum alicui commissum, ut ab eo administretur quamdiu quis in ejus tutelâ manet: ab ἐπιτρέπω.

'Επιτροπεύομαι, educor; et

'Επιτροπεύω, f. εύσω, p. κα, procurationem festino, administro: ab ἐπίτροπος.

'Επιτροπὴ, ῆς, ἡ, procuratio, tutela, ipsa actio procurandi aliquid: à p. m. verbi ἐπιτρέπω.

'Επίτροπος, ου, ὁ, procurator, tutor: ab eod.

'Επιτροχάδην, adv. succinctè, maturè: à τροχάζω, curro, festino. Th. τρέχω, idem.

'Επιτυγχάνω, 2. sing. præs. opt. act. ab

'Επιτυγχάνω, assequor, a. 2. ἐπιτύχον, ες, ε· ex ἐπὶ, et τυγχάνω, adipiscor; f. τεύξομαι, p. τέτευχα.

'Επιτυκίδιος, ος, ὁ ἡ ἡ, cristata: Epith. quod alaudis cristatis tribuitur; ex ἐπὶ et τύμβος, tumulus: vel quod ut plurimùm circa busta versantur, vel quod veluti τύμβος in capite ferant.

'Επιτύχειν τινι, incidere in aliquid et invenire, a. 2. inf. verbi ἐπιτυγχάνω.

'Επιτύχια, ας, ἡ, felix successus.

'Επιτύχων, -όντος, quilibet, vilis, a. 2. part. act. ab eod.

'Επιφαίνω, et -ομαι, appareo; præs. imperat. ἐπίφαιτι, f. ἐπιφᾶνῶ, p. ἐπιπέφαγκα. a. 1. ἐπέφηνα, p. pass. ἐπιπέφασμαι, et Att. ἐπιπέφασμαι, a. 2. pass. ἐπεφάνην, ης, η· ex ἐπὶ, et φαίνω. ostendo.

'Επιφάνω, a. 1. inf. præced.

'Επιφάνεια, ας, ἡ, apparentia, superficies: ab ἐπιφανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, illustris: quod et

'Επιφανὴς, a. 2. part. pass. ab ἐπιφαίνω, q. v.

'Επιφάνὴς, illustris: vide ἐπιφάνεια.

'Επιφαύω, illucesco, f. ἐπιφαύσω, et -αμαι· à φαύω, Æol. pro φάω, luceo.

'Επιφέρουσα, afferens, Dor. pro ἐπιφέρουσα, præs. part. f. g. ab ἐπιφέρω.

'Επιφέρομαι, pass. incumbo, irruo.

'Επιφέρω, ως, ω, infero, objicio, imperf. ἐπιφέρον, ες, ε, f. ἐνείκω, p. ἐνήνοχα, a. 2. ἐνήνοχον, a. 2. inf. ἐνενοχεῖν. Th. φέρω, fero.

'Επιφημίζεσθαι, malè ominari; præs. inf. pass. à φαμίζω, divulgo. Th. φάω, dico.

'Επιφθὰς, præveniens, a. 2. part. act. ex ἐπὶ, et φθάνω, f. φθάσω, prævenio; p. ἔφθακα, a. 2. ἔφθην, qu. φθάμι.

'Επίφθονος, ος, ὁ ἡ ἡ, invidiosus.

• 'Επιφθόνως, adv. invidiosè.

'Επιφθύσσουσα, Dor. pro ἐπιφθίζουσα, præs. part. f. g. ab ἐπιφθίζω, idem quod ἐπιπτύω, inspuo venificarum more. Th. πτύω, spuo.

'Επιφλέγω, splendeo, refulgeo: id. quod φλέγω, incendo; sed Metaph. illustro.

'Επιφορὴ, ῆς, ἡ, impetus, impressio. Th. φέρω, fero.

'Επιφορίω, -ῶ, Ion. id. qu. ἐπιφέρω, infero.

'Επιφορήματα, ων, τὰ, bellaria: à præced.

'Επίφορος, ος, ὁ ἡ ἡ, commodus, pronus, item uterum ferens. Th. φέρω, fero.

'Επιφράζομαι, intelligo, considero: ab ἐπιφράζω, indico, moneo, disservo, declaro. Th. φράζω, dico, a. 2. ἔφραδον.

'Επίφρων, acc. sing. ab ἐπίφρων, ονες, ὁ ἡ ἡ, prudens: ab ἐπὶ, et φρὴν, mens.

'Επιφροσύνη, ης, ἡ, prudentia: ab eod

'Επιφρουνίμη, consiliis, dat. pl. Ion. ejusd.

'Επιφυὰς, ἄδος, ἡ, propago; et in pl. ἐπιφυάδες, et

'Επιφυόσθω, accrescat, adhæreat; 3. sing. imperat. præs. ab

'Επιφύομαι, f. ὑσομαι, adnascor, accresco. Th. φύω, gigno.

'Επιφὺς, ῦσα, ὺν, præs. part. act. ab ἐπίφυμι, adnascor; ab eod.

'Επιφωνῶ, acclamo, imperf. ἐπεφώνουν, -ν, ες, -ες, ε, -ε, f. ήσω, p. ἐπιπεφώνηκα, p. pass. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, vox.

'Επιφώνημα, ατος, τὸ, acclamatio: à præced.

'Επιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio; dat. ἐπιφωνήσει, ab eodem verbo.

'Επιφώσκω, illucesco, imperf. ἐπέφωσκον, ες, ε. Th. φάω, luceo: undè φάος, et contractè φῶς, lux.

'Επιχαίρω, f. ἐπιχαρῶ, p. ἐπικέχαρκα, gaudeo; item insulto. Th. χαίρω, gaudeo; f. χαρήσομαι, a. 2. pass. ἐχάρην.

'Επιχάλάω, laxo. Th. χαλάω, idem, f. άσω, p. κα.

'Επίχαλκος, ος, ὁ ἡ ἡ, æreus, æratus. Th. χαλκὸς.

'Επιχαράσσω, insculpo. Th. χαράσσω, vel -σσω, idem, f. ξω, p. κέχαρχα.

'Επίχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium, irrisio: à χάρμα, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.

'Επιχάρσιος, pro -σιε, aggredere, præs. imperat. ab

'Επιχαρσίω, -ῶ, aggredior, imperf. ἐπιχάρσιον, -ν, conabar; f. ήσω, p. ἐπικεχάρσιμαι, a. 1. ἐπεχάρσιμα· ex ἐπὶ, et χάρσιος, manus.

'Επιχείρημα, ατος, τὸ, argumentum: et

'Επιχείρησις, εως, ἡ, idem, et aggressio, conatus, conspiratio: ab eod. verbo et Th.

'Επιχειροσύνια, scisco, discerno, suffragia fero: ex ἐπὶ, et χειροσύνια, idem; f. ήσω, p. κα, quod à χεὶρ, manus, et τίνω, tondo; f. τισω, p. τέτικα.

'Επιχέω, infundo: vide suprà ἐγχέω.

'Επιχθόνιος, terrestres, in terris versantes, gen. pl. ἐπιχθονίων, dat. pl. Ion. ἐπιχθονίοισι, et in f. g. ἐπιχθονίοις, pro ἐπιχθονίαις· ex ἐπὶ, et χθὼν, terra.

'Επιχολώτατος, η, ον, amarissimus, a, um: à χολὴ, bilis.

'Επιχορηγῶν, suppedito, subministro, f. ήσω, p. ἐπικεχορήγηκα, a. 1. ἐπεχορήγησα· ex ἐπὶ, et χορηγὸς, dux chori; quod ex χορὸς, cœtus saltantium, et ἄγω, duco.

'Επιχορηγία, ας, ἡ, suppeditatio: ab iisd.

'Επιχρεμὼ, vehementi cum impetu adorior: ex ἐπὶ, et χρεμὼ, f. ήσω, p. κα, commodo, invado furiosè.

'Επιχρεώμενος, Ion. pro ἐπιχρώμενος, familiaris, necessarius: ex ἐπὶ, et χρέομαι, utor. Th. χράω, idem.

'Επιχέω, illino, f. ίσω, p. ἐπιχέχρικα, a. 1. ἐπέχρισα· ex ἐπὶ, et χρίω, ungo.

'Επίχρυσος, ος, ὁ ἡ ἡ, inauratus. Th. χρυσὸς.

'Επιχύνω, infundo, f. ύσω, p. ἐπικέχυκα. Hinc

'Επίχυσις, εως, ἡ, infusio, libatio.

'Επιχωρῶ, f. ήσω, p. ἐπικεχώρηκα, cedo, concedo. ἐὰν ἐπιχωρήσῃ, si concederetur.

'Επιχώρησις, εως, ἡ, permissio: Ead. iii. 17.

'Επιχώριος, familiaris, nom. pl. n. g. ab

'Επιχώριος, ος, ὁ ἡ ἡ, indigena, patrius: ab ἐπὶ, et χῶρος, locus.

'Επιψάλλω, superpsallo, f. ἀλῶ, p. ἐπιψάλκα· à ψάλλω, cano.

'Επιψαύων, præs. part. act. ab ἐπιψαύω, contingo, quod à ψαύω, idem quod ψάω, tango.

'Επιψιάζω, f. άσω, p. κα, ἐπιτο-

vo, *instillo*; ex ἐπί, et ψιχάζω, *voro, atillo*: quod à ψιαδὸς, idem quod Th. ψαμὰς, ἡ, *vos.*

'Επιψηφίζω ἐπί, *alicui suffragari: suffragio meo confirmo*: à ψῆφος. Th. ψῆφος, ου, ὁ, *calculus.*

• 'Επίψογος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui reprehensionem meretur.*

'Επιὼν, ὄντος, *instans, insequens*, a. 2. part. ab ἐπεῖμι, *aggredior.* Th. εἶμι, *eo.*

'Επλάγην, *stupui*, de animi consternatione: sed de ictu corporis dicitur, ἐπλάγην, a. 2. ind. pass. verbi πλήσσω, vel -ττω, *ferio*; ξω, a. 2. ἔπλαγον.

'Επλάγχθην, *aberravi*: pro ἐπλάχθην, ut quidam volunt, a. 1. ind. pass. verbi πλάζω, *errare facio*; f. πλάγξω, p. πέπλαγχα, a. 1. ἔπλαγξα.

'Επλαδᾶτο, pro -άετο, 3. sing. imperf. m. verbi πλανάομαι, *erro.* Th. πλάνη, *error.*

'Επλαξε, *finxit*, Dor. pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. et

'Επλασ', pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

'Επλάσθην, a. 1. ind. pass. verbi πλάσσω, vel -ττω, *fingo, formo*; f. πλάσω, p. πέπλασμαι.

'Επλει, *navigabat*, 3. sing. imperf. act. verbi πλέω, *navigo*; f. πλεύσω.

'Επλει, per Sync. pro ἔπιλει, 3. sing. imperf. verbi πίλω, *sum.*

'Επλεε, *eras*, 2. sing. imperf. m. ab ἐπιλέομαι, ἐπίλε, Ion. ἐπίλεο, et per Sync. ἔπλεο, et ἔπλευ, Dor. ἔπλεν à πίλομαι, *sum.* Th. πίλω.

'Επλεεν, imperf. act. à πλέω, *navigo.*

'Επλεύσθη, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πλευνέω, *plus habeo, abundo*, f. ήσω, p. ηκα. Th. πολὺς, *multus*; comp. πλείων, et πλέων, *amplior.*

'Επλεν', pro ἔπλευσε, et hoc per Syncop. pro ἐπίλευσε, 3. sing. imperf. m. à πίλομαι, *sum.* Vide ἔπλεε.

'Επλεν, Dor. per Sync. pro ἐπίλε, ab εοd.

'Επλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. *navigavimus*: à πλέω, *navigo*; f. εύσω.

'Επλήγην, *cæsus sum*, a. 2. pass. ind. verbi πλήσσω, vel -ττω, *ferio*; f. ξω, a. 2. ἔπλαγον. Vide ἔπλαγην.

'Επλήθη, a. 1. ind. pass. à πίμπλημι, *impleo*; f. πλήσω, p. pass. πέπλημαι. Th. πλέος, *plenus.*

'Επληΰνθην, *crevi*, a. 1. ind. pass. à πληθύνω, *multiplico, cresco*; f. υνῶ, p. πεπλήθυγκα, a. 1. ἐπληθύνθην, p. pass. πεπλήθυσμαι, a. 1. opt. pass. πληθυνθείην à πλήθω, *impleo*: ab eod. Th.

'Επλησαν, *impleverant*, pro ἐπίπλασαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi πίμπλημι, *impleo*, f. πλήσω. Alii malunt esse imp. pass. verbi πλῆμι, *impleo*, imperf. ἐπλήμην, σο, το, *implebar.* Th. πλέος, *plenus.*

'Επλαξε, *stupefecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à πλήσσω, -ττω, f. ξω, a. 2. ἔπλαγον, a. 1. ἔπληξα.

'Επληράθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πληρόω, *impleo*: et

'Επλησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πλήθω, *impleo*; f. ήσω, p. πίπλησμαι, a. 1. ἔπλησα, ας, ε. Th πλέος, *plenus.*

'Επλήσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et Th.

'Επλητο, *implebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi πλῆμι· vel plusq. p. per Sync. pro ἐπίπλητο· à πλήθω, *impleo.* Th. πλέος.

'Επλούτησα, ας, ε, *dives evasi*, a. 1. ind. act. à πλοῦτος, f. ήσω, p. πεπλούτηκα. Th. πλοῦτος, *divitiæ.*

'Επνευσα, *spiravi*, a. 1. ind. act. à πνέω, *spiro*; f. πνεύσω.

'Επνίγη, 3. sing. imperf. act. et

'Επνῖγη, *suffocatus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. à πνίγω, *suffoco*; f. ξω, p. πέπνιγμαι, a. 1. ἐπνίχθην, a. 2. ἔπνιγον.

'Επνύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. tanquam à πνύω, idem cum πνέω, *flo, spiro*; f. πνεύσω.

• 'Επογμεύω, f. εύσω, *sulcum duco*: ab ὄγμος, *sulcus.*

• 'Επόγμιος Δημήτηρ, *Ceres sulcum ducens.*

'Επόδιον, ου, τὸ, Ion. pro ἐφόδιον, *viaticum, commeatus*: et

'Εποδιάζω, Ion. pro ἐφοδιάζω, *viaticum alicui præbere*: ex ἐπὶ, et ὁδὸς, *via.*

'Εποδῦρομαι, *defleo*: ab ὀδύρομαι, f. ὀμαι, *ploro.*

'Επόζω, f. όσω vel ώσω· ab ὄζω. ἐποζέσατο, *computrescit*, Exod. vii.

'Επόθησα, ας, ε, *desideravi*; dicitur et ἐπόθεσα, ας, et

'Επόθεσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à ποθέω, *desidero, amo*; f. ήσω. Th. πόθος, *desiderium.*

'Εποίει, 3. sing. imperf. et

'Επόησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio*; f. ήσω.

'Εποικοδόμει, *ædifico, superstruo*; f. ήσω, p. ἐπῳκοδόμηκα· et inde

'Εποικοδομηθέντες, *ædificati*, nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἐπὶ, et οἰκοδομέω, *ædifico*; f. ήσω, p. οἰκοδόμημαι, a. 1. pass. ὠκοδομήθην· ab οἶκος, *domus*, et δέμω, *struo*; p. m. δέδμαι.

'Εποικος, ου, ὁ ἡ ὁ, *advena, domûs dominus.* Th. οἶκος, *domus.*

'Επόιμαν, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, *pasco*, q. v.

'Εποΐσαι, *intulisse*, a. 1. inf. act. et

'Εποίσει, *inferet*, 3. sing. f. 1. ind. act. et

'Εποισθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. et

'Εποιστέον, verbale, *inferendum*: ab ἐποίσω, *infero*; f. ἐποίσω, ab inus. ἐποίω. Th. φέρω.

'Εποίχου, *accede*, Ion. pro ἐποίχου, præs. imperat. m. ab

'Εποίχομαι, *eo adversùm, adeo, irruo*, imperf. ἐπῳχόμην, ου, εν, f. οἴσομαι, p. ἐπῴχωμαι· ex ἐπὶ, et οἴχομαι, *abeo.*

'Εποιχόμενος, præs. part. pass. præced.

• 'Εποιοῦσαν, pro imperf. ἐποίουν, *faciebant*, Joh. i. 4.

'Επουίλλω, *impingo, illido*, f. ἐποτελῶ, a. 1. ἐπώτειλα, p. ἐπέπτελκα· ex ἐπὶ, et οὐίλλω, idem quod πίλλω, *appello, applico.*

'Επουίξατο, vide in πουίξατο.

'Επολιτεύσατο, 3. pl. imperf. pass. à πολιτεύομαι, *administro*; f. εύσομαι. Th. πόλις, *urbs.*

'Επομβρία, ας, ἡ, *imbrium copia.* Th. ὄμβος.

'Επομαι, *sequor*, f. ἕψομαι, imperf. vel a. 2. m. ἑπόμην. Th. ἕπω, *sequor.*

'Επόμενος, η, ον, præs. part. præced.

'Επόμοσθι, *jura*, præs. imperat. act. ab

'Επόμνυμι, *juro*, f. ὀμοῦμαι, p. ὀμώμοκα, a. 1. ὠμοσα· ex ἐπὶ, et ὄμνυμι, seu ὀμόω, *juro*; f. ὀμόσω.

'Επομόσαι, a. 1. inf. act. et

'Επομόσῃ, Poët. pro ἐπομόσῃ, *juraverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπόμνυμι, supra.

'Επομφάλιον, ου, τὸ, *umbo clypei*: ex ἐπὶ, et ὀμφαλὸς, *umbilicus.*

'Επόνησαν, Dor. pro ἐπόνεσαν, *elaborárunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. et

'Επόνει, 3. sing. imperf. act. à πονέω, *laboro*; f. ήσω, p. πεπόνηκα, quod à πόνος, *labor.* Th. πόνομαι, *laboro*, p. m. πέπονα.

'Επονειδίζω, *probro afficio*, f. ίσω, p. ἐπωνείδικα· ex ἐπὶ, et ὀνειδὸς, *probrum.*

'Επονείδιστος, ε, ὁ ἡ ὁ, *probrosus*: à præced.

'Επονήθη, ας, ἡ, *laboravi*, a. 1. ind. pass. à πονέω, *laboro*, f. ήσω. Th. πόνομαι, *facio.*

'Επονηρεύοντο, *malitiosè faciebant*, 3. pl. imperf. pass. verbi πονηρεύομαι, q. v.

'Επονομάζω, *cognomino, nuncupo: nominatim consecro*; f. σω, p. ἐπωνόμακα, præs. pass. ἐπωνομά-

ζομαι, ῳ, ιτω, *cognominor:* ex ἐπὶ, et ὄνομα, *nomen.*

'Επόνουν, pro -νεν, *laborabant;* 3. pl. imperf. act. verbi πονέω, -ῶ, *laboro,* f. ήσω.

"Επονται, *sequuntur;* 3. pl. præs. ind. m. ἕπονται, *sequebantur,* pro εἵποντο, Ion. 3. pl. imperf. ab ἕπομαι, *sequor.* Th. ἕπω.

'Επόξυνε f. ὀνῶ, p. ἐπώξυγκα, *exacuo, accelero.*

'Επόπτευσε, *inspecto;* f. εύσω, p. ἐπόπτευκα, a. 1. ἐπόπτευσα· quod ex ἐπὶ, et ὄπτομαι, *video;* f. ὄψομαι, p. ὄμμαι.

'Επόπτης, ου, ὁ, *testis oculatus, inspector, præses:* ab eod. Th.

'Επόπτομαι, *inspicio, viso;* f. ψομαι. Th. ὄπτομαι, *video.*

'Επορᾶν, Ion. pro ἐφορᾶν, *inspicere;* præs. infin. act. ab ἐράω, *video.*

'Εποργίζομαι, *irascor ad, ob.* Th. ὀργὴ, *ira.*

'Επορέγομαι, *porrectâ manu capto;* ex ἐπὶ et ὀρέγομαι, seu ὀρέγνυμι, *porrigo, extendo,* fut. ξω, perf. ὄρεγμαι.

'Επορεξάμενος, *porrectus;* ejusd. a. 1. part. m.

'Επορεύνω, 3. sing. et ἐπορευόμεθα, 1. pl. imperf. verbi πορεύομαι, *proficiscor,* ἐπορεύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. Th. πόρω, *transeo,* p. med. πέπορα· inde πόρος, *transitus,* &c.

'Επορεύθησαν, vide in ἐπορεύνω.

'Επόρθευν, imperf. act. verbi πορθέω, *vasto,* imperf. ἐπόρθουν, -ουν, f. ήσω, p. πεπόρθηκα, quod à πέρθω, *diruo,* f. πέρσω, a. 2. ἔπραθον, p. m. πέπραθα.

'Επορίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi πορίζω, *præbeo viam, aperio, paro,* f. ίσω. Th. πόρος.

'Επορμεῖν, -εῖν, Ion. pro ἐφορμεῖν, *in statione stare.* Th. ὅρμος, *statio navium.*

'Επορνύμενος, *irruens,* præs. part. ab ἐπόρνυμαι· ex ἐπὶ et ὄρνυμι, idem cum ὄρω, *excito,* f. ρῶ, p. ὄρωκα.

'Επόρουσεν, *irruit;* 3. sing. a. 1. ind. act. ab

'Επορούω, *irruo;* f. σω, p. ἐπόρουκα. Th. ὄρω, *concito,* f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.

"Επορσον, *incita;* a. 1. imperat. act. ab

'Επόρω *concito adversus.* Th. ὄρω, *concito,* f. ὀρῶ, Æol. ὄρσω.

'Επορωρίχατο, vide ἐπορωρίχατο.

"Επος, ους, τὸ, *verbum, carmen, oraculum:* ab ἔπω, *dico.*

'Επότᾶτο, *volabat;* 3. sing. imperf. m. verbi ποτάομαι, à ποτὰ, ᾶς, ἁ, *volatus.* Th. πίτνημι, *volo, -as.*

'Επότεισαν, 2. pl. a. 1. act. verbi ποτίζω, *potum do, rigo,* f. ίσω, p. πεπότικα, a. 1. pass. ἐποτίσθην. Th. πίνω, *bibo.*

'Επουρίνω, *instigo:* ab ἐπὶ, et ὀρίνω, *incito,* f. νῶ, p. ὄρορνα.

'Επουρανὸς, ου, ὁ & ἡ, *cœlestis:* ἐπουράνια, ων, τὰ, scil. δώματα, *cœlum:* ex ἐπὶ, et οὐρανὸς, *cœlum.*

'Επουφίλω, *insuper debeo;* 1. pl. ἐπουφιλοῦμεν ex ἐπὶ, et ὀφίλω, *debeo,* f. ὀφιλήσω.

• 'Εποχέομαι, f. ήσομαι, *invehor:* ab ἔποχος.

'Εποχὴ, ῆς, ἡ, *retentia, remora, EPOCHA, status cœli, positusque siderum,* apud Math. item, *retentio assensûs* apud Philos. ab ἐπέχω, *inhibeo.* Th. ἔχω, *habeo.*

"Επόχημα, ατος, τὸ, *instratum equi:* ab ὄχος.

'Επόχους, ου, ὁ, *compos, insidens equo:* ab eod.

• 'Επόχρῶς, idem cum simplici ὀχρῶς.

"Επυψ, τὸ, τοῦ ἔπωπος, *upupa.*

'Επόψιος, ου, ὁ & ἡ, *spectabilis:* et

"Επωψις, εως, ἡ, *aspectus:* ab ὄπωπα, *video,* f. ὄψομαι.

'Επράδην, Ion. pro ἐπῐπόδην, plusq. p. m. verbi πίζω, *pedo,* f. 2. πεδῶ, a. 2. ἔπαδον, f. 2. pass. παδήσομαι, p. med. πέπαδα, *pepedi.*

'Επράθην, *venditus sum;* a. 1. ind. pass. à πιπράσκω, *vendo,* factum à πράσσω, per Sync. pro πιπράω, f. πράσω, p. πέπρακα, p. pass. πέπρᾶμαι, a. 1. ἐπράθην. Th. πράω, *vendo.*

'Επρᾶθον, ες, τ, per Poët. Metath. pro ἔπαρδον, *populatus sum,* a. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vasto,* f. 2. πραθῶ, p. m. πέπορθα, a. 2. m. ἐπραθόμην, pro ἐπραθόμην.

'Επρᾶξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐπρᾶξάμην, a. 1. m. verbi πράσσω, vel -ττω, *facio.*

'Επρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πιπράσκω, *vendo:* vide ἐπράθην.

'Επράχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à πράσσω, *facio,* f. ξω.

'Επρεισι pro ἔπρησι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, *incendo,* f. σω.

'Επρηξα, *feci;* a. 1. Ion. pro ἔπραξα, q. v.

'Επρησε, *incendit;* 2. sing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, f. σω, *incendo.*

'Επρήσθην, *concrematus sum;* a. 1. pass. à πρήθω, *incendo,* f. πρήσω, p. πέπρησμαι, p. pass. πέπρησμαι.

'Επρησσόμην, *conficiebar,* Ion. pro ἐπρασσόμην, imperf. pass. verbi πράσσω, *facio,* f. ξω.

'Επρήχθη, Ion. pro ἐπράχθη, *factus sum,* aor. 1. indic. pass. ejusd.

'Επριάμην, *emi;* imperf. verbi πρίαμαι, *emo,* vel est aor. 1. med. ἐπριασάμην, et per Sync. ἐπρίαμην.

'Επρίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πρίω, vel πρίζω, *disseco,* f. πρίσω, p. πέπρισμαι, a. 1. ἐπρίσθην, p. pass. πεπρίσθαι, a. 1. pass. ἐπρίσθην.

'Επρίω, *emisti;* 2. sing. imperf. Ion. ἐπρίεσο, -Ion. ἐπρίευ ab ἐπριάμην, q. v.

"Επρωσεν, pro ἐπριάτευσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. per Sync. ut πιπραμένος, per Sync. pro πιπερατωμένος, tanq. ex πέρω pro πιπράσκω, *finio, termino.* Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus.*

'ΕΠΤΑ', οἱ, αἱ, τὰ, *SEPTEM.*

'Επταβόεος, ου, ὁ & ἡ, *ex septem bubulis pellibus factus:* ex ἑπτὰ, *septem,* et βοῦς, *bos.*

'Επτάγλωσσος, ου, ὁ & ἡ, *septilinguis.* Sic Pind. Apollinis citharam vocat, ob septem chordarum sonos; nam singulæ proprium edunt sonum: ab ἑπτὰ, et γλῶσσα, *lingua.*

'Επταέτης, et -ετὴς, ους, ὁ & ἡ, *septennis,* ἑπτάετις, adv. *septennium:* ab ἑπτὰ et ἔτος.

'Επταπαίδεια, αι, αἱ, τὰ, *septendecim.*

'Επταπαιδέκατος, ου, ὁ & ἡ, *decimus septimus.*

'Επτάπτις, *septies;* adv. ab ἑπτὰ, *septem.*

'Επταπτυχίλιοι, αι, α, *septies mille.*

'Επταπύλειος, ου, α, *septingenti.*

'Επτάπτυνος, ου, ὁ & ἡ, *septisonus:* Epith. citharæ septem sonos edentis: ab ἑπτὰ, et πτύνος, *sonitus.* Th. τύνω, *pulso.*

'Επτάρατο, et in 3. sing. ἑπτατο, a. 2. m. verbi ἵπταμαι, *volo,* -as, f. πτήσομαι, a. 2. ἔπτην, a. 2. part. m. πτάμενος, a. 2. infin. πτῆσθαι. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπτησάμην, a. 1. m. Sunt qui velint esse imperf. pass. ἐπτάμην, verbi πτάμαι, quod à πτῆμι, a. 2. ἔπτην, undè a. 2. inf. πτῆναι, part. πτὰς.

'Επτάμηνος, ου, ὁ & ἡ, *septimestris;* τὸ ἑπτάμηνον, (sc. ἔμβρυον) *partus septimestris.* Th. μὴν, -νος, *mensis.*

'Επτᾶξας, Dor. pro ἑπτᾶξας, 3. pl. a. 1. ind. act. à πτήσσω, f. ξω, *præ metu trepido.* Th. πτοέω, *terrefacio.*

'Επταπλάσιος, ου, et

'Επταπλάσιον, ους, ὁ & ἡ, *septuplus:* et

Ἑπταπλάσιος, adv. *septuplò*: ab ἑπτὰ, *septem*, et πλάσιος, terminatio numeralis.

Ἑπταπόδην, *septempedalem*, acc. sing. ab

Ἑπταπόδης, ου, ὁ ᾗ ἡ, *septempedalis*: ex ἑπτὰ, *septem*, et ποῦς, πόδος, *pes*.

Ἑπτάπορος, propr. nomen fluvii: q. *habens septem vias*: à πόρος, *transitus*, q. à πόρω.

Ἑπτάπυλος, ου, et Ion. ος, ὁ ᾗ ἡ, *septem portas habens*: Thebarum Epith. ex ἑπτὰ, *septem*, et πύλη, *porta*.

Ἑπτᾶρον, a. 2. ind. act. verbi πτανίρω, f. ερῶ, *sternuto*.

Ἑπτάχᾶ, et -χῇ, adv. *septemplicitèr*. Th. ἑπτὰ, *septem*.

Ἑπτίεμαι, ας, ι, perf. act. *supplantavi*: verbi πτιερδω· vel legend. ἐπτίεμαι, perf. à πτιερίζω, *supplanto*. Th. πτίεμα, *calx*. Gen. xxvi, 36.

Ἑπτιέγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi πτιερόσσομαι, f. ξομαι, *alis latera facio*. Th. πτιερὸν, οῦ, τὸ, *ala*.

Ἕπτην, ης, η, *volavi*, in 3. pl. ἵπτασαν, a. 2. ind. act. verbi πτῶμι, seu ἵπτημι. Vide ἱπτάμην.

Ἑπτοίησα, 3. sing. perf. pass. verbi πτοιῶ, Poët. pro πτοέω, *terrefacio, attonitum reddo*; item *animo specto, attendo*.

Ἑπτόμην, quidam dici tradunt, pro ἱπτάμην, a. 2. m. quod vide. Alii per Sync. dici volunt pro ἱπτισόμην, imperf. verbi πτίσομαι *volo, -as*.

• Ἑπτύεφος, *septem tectis vel cameris constans*: ab ἕπτυφος, *culmen*.

Ἑπτωκὼς, Ion. pro πτωτικὼς, perf. part. act. verbi πίπτω, *cado*, f. πτῶσομαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπτωσα.

Ἕπυδρος, υ, ὁ ᾗ ἡ, Ion. pro ὕδρος, *udus*. Th. ὕδωρ, *aqua*.

Ἐπύθμην, υ, ετο, et in 3. pl. ἐπύθοντο, a. 2. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*, f. πύσομαι, p. pass. πέπυσμαι.

Ἐπυνθάνετο, 3. sing. imperf. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*.

Ἐπύργωσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω, *turri munio*, f. ώσω. Th. πύργος, *turris*.

Ἔπω, *dico*, inus. in præs. (pro augmento post ε adsciscit ι, idemque per omnes modos servat) a. 1. εἶπα, ας, ε, a. 2. εἶπον, ες, ε, Poët. ἔειπα, et ἔεπον, et in 3. pl. εἶπαν, Ruth iv. 11. a. 1. imperat. εἶπον, άτω, et in 3. pl. ἐπάτωσαν, a. 2. imperat. ἐπὲ, a. 2. opt. εἴπαμι, οις, οι, a. 2. sub. εἴπω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἐπεῖν, a. 2. part. ἐπὼν, όντος, et in f. g. ἐποῦσα, ης.

Ἕπω, *simul eo*; ἵπομαι, *sequor*. Hom. Il. δ', 202. indè ἑπτὴς, υ, ὁ, *pedissequus*.

Ἐπωάζω, f. άσω, *incubo, ovis incubo*; ab ᾠὸν, *ovum*: hinc et

Ἐπωασμὸς, οῦ, ὁ, *incubatio*.

Ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, et Poët. ἐπαοιδὴ, et -ίη, *EPODA, incantamentum*; et

Ἐπῳδὸν, υ, τὸ, *quod odæ accinitur, versiculus*: et

Ἐπῳδὸς, ῦ, ὁ, Ion. ἐπαοιδὸς, *incantator*. Ab ἐπὶ, et ᾠδὴ, *carmen*: quod à p. m. verbi ἀείδω, *cano*.

Ἐπώλασαν, *illiserunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐπελάλαω. Th. πίλαω, *appello, moveo*; ἐπίλλω, id.

Ἐπώλαν, pro -εσαν, *vendiderunt*, 3. pl. imperf. act. verbi πωλίω, *vendo*, f. ήσω.

Ἐπωμὶς, ῖδος, ἡ, *ea pars jugulorum, quæ cum scapulis opertis connectitur*, vicina humero; it. *chlamys*.

Ἐπωνύμασα, ας, ε, a. 1. ind. act. Vide ὀνύμαινω.

Ἐπωνῦμία, ας, ἡ, *cognomentum*, gen. pl. ἐπωνυμίων ab ἐπὶ, et ὄνυμα, *nomen*.

Ἐπώρα, *inspiciebat*, Ion. pro ἐφώρα, 3. sing. imperf. verbi ἐφοράω. Th. ὁράω, *video*.

Ἐπωρορυχᾶτο, Ion. pro ἐπωρωρυγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. facta ex tertiâ sing. ἐπωρώρυπτο, inserto σ ante τ, verbi ὀρύσσω, *porrigo, extendo*, f. ξω, p. ὤρυχα, et Att. ὀρώρυχα.

Ἐπῶρσεν, *concitavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. sic ἐπῶρσαν, 3. pl. ab ἐπόρω. Th. ὄρω, *excito*, f. Æol. ὄρσω, a. 1. ὄρσα, p. ὄρωκα.

•Ἐπωφελὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *profuturus*.

Ἐπωφελήμοις, υ, *utilis*; dat. pl. ἐπωφελήμοισι· ab ἐπὶ, et ὀφελίω, *juvo, prosum*.

Ἐπῳχᾶτο, *inclusi erant*, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐπῳρύσσοντο ἦσαν, facta ex tertiâ sing. ἐπῴρυτο, inserto σ ante τ, et tenui versâ in aspiratam, ab ὀρύσσω, *aperio*: fut. ξω, p. ὦχα, p. pass. ὦγμαι, plusq. perf. ὤγμην, ξο, ντο.

Ἐπῴχετο, 3. sing. imperf. vel ut alii volunt, a. 2. m. verbi ἐποίχομαι, *irruo, adeo*. Th. οἴχομαι, *abeo*, f. οἰχήσομαι, p. ὦχημαι.

ἙΡΑ, ας, ἡ, *TERRA*, et Angl. EARTH.

Ἔραζ', pro ἔραζι, adv. ad locum, *in terram, humi*: in prosâ χαμαί. Th. ἔρα.

Ἐραίμαν, Dor. pro ἐραίμην, *optârim*, 1. sing. præs. opt. ab ἔραμαι, *amo*, q. v.

Ἐραίσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. à ῥαίω, *prosligo, corrumpo*, f. σω, p. ἔῤῥαικα.

Ἐράμαι, σαι, ται, *amo, cupio, gestio*, Poët. pro ἐράω, f. άσω.

Ἐρᾶν, pro ἐράειν, *amare*, præs. inf. ab ἐράω, -ῶ, άσις, -ᾷς; *amo*, f. ἐράσω.

Ἐρανίζω, f. ἴσω, *stipem confero*: ἐρανίζομαι, med. *stipem peto, colligo, accipio*. Th. ἔρανος, *collecta*.

Ἐραννῆς, *amænæ*, gen. s. f. g. ab

Ἐραννὸς, ὴ, ὸν, *amabilis, jucundus*; ab ἐράω, *amo*.

ἙΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, *collecta, collatitia cœna*; *collatio, beneficium, gratia*. Est verò etiam ἔρανος, *pecunia, quâ erogatâ, pauper amicus sublevatur*.

Ἔρασθ', Dor. pro ἔραζε, adv. q. v.

Ἐράσθην, *amatus sum*, pro ἠράσθην, Ion. a. 1. pass. ἐράσθαι, Ion. pro ἐᾶν ab ἐράω, *amo*, f. άσω.

Ἐρασιπολλάων, υ, ὁ ᾗ ἡ, *studiosus capillitii*: ab ἐράω, *amo*, et πολλὴ, *cantilena*. Th. πίλαω, *cano*.

Ἐρασιπλόκαμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *studiosus capillitii*: ab ἐράω, *amo*, et πλόκαμος, *cincinni*. Th. πλέκω, *necto*.

Ἐράσμιος, υ, *amabilis, desiderabilis*: ab ἐράω, *amo*.

Ἔρασσαι, *amas*, Poët. pro ἔρᾳ σαι, 2. sing. ab ἔραμαι, σαι, q. v.

Ἐράσσατο, *amavit*, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, ut ἐρασσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐράω.

Ἐραστὴς, οῦ, ὁ, *amator*, ab eod. Th.

Ἐρατὸς, ῆ, ὁ, nomen viri, Gr. Lat. interpr. *amabilis*.

Ἐρατὸς, ῆ, ὁ, *amabilis*: et

Ἐρατεινὸς, ὴ, ὸν, *amabilis*: ab ἐράω, *amo*.

Ἐρᾶτὸν, ῆς, *amata*: ab ἐραστὴς.

Ἐρατίζω, *amo, cupio*, f. ἴσω. Th. ἐράω.

Ἐρᾶτὸς, ὴ, ὸν, *amabilis*; ab eod. Th.

Ἐρᾶτὼ, ὅος, -οῦς, ἡ, *ERATO*, nomen mulieris, vel Musæ; ab ἐράω.

Ἐραστῶν, gen. pl. ab ἐραστὴς, *amabilis*.

ἙΡΑ'Ω, *amo, amore prosequor, cupio, appeto*, f. άσω, p. κα ἐρᾶμαι, Poët. idem. Est et ἐράω, *depleo, evacuo*.

Ἔργ' pro ἔργα, *opera*, nom. pl. ab ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Ἐργᾷ, Bœot. pro ἐργάει, 2. sing. fut. m. nam sublato σ, ἐργάεῖ, undè, per Crasin, ἐργᾷ, verbi ἐργάομαι, q. v.

Ἐργάζιν, Dor. pro ἐργάζω, præs. imperat. ab

Ἐργάζομαι, *operor, laboro, fucror*: ἐργάζεσο, 3. s. pr. opt. pass. imp. ἠργαζόμην, ου, ετο, f. ἐργά-

σμα, a. l. m. ἐργασάμην, ω, αῖο, (augetur enim recipiendo ε post ρ) p. pass. εἴργασμαι. Th. ἔργον, opus.

Ἔργαθον, Poët. pro εἴργαθον, imperf. act. Ion. ab ἐργάω, id. quod εἴργω, arceo.

Ἐργαλάϊον, Ion. pro ἐργαλεῖον, ε, τὸ, instrumentum: ab ἔργον, opus.

Ἐργαξῇ, operaberis; Dor. pro ἐργάσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. verbi ἐργάζομαι.

Ἐργάσαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. ejusd. verbi.

Ἐργασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusd.

Ἐργασία, ας, et Ion. -ίη, ης, ἡ, opera, operatio, cultura, lucrum, quæstus: ab ἔργον, opus.

Ἐργάσϊμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, confectus, elaboratus, cultus: ab ἐργάζομαι, operor.

Ἔργασμαι, Ion. pro εἴργασμαι, perf. pass. Hinc part. ἐργασμένος, Ion. pro ἐργασμένος, verbi ἐργάζομαι, q. v.

• Ἐργασηριᾶνὸς, ὴ, ὸν, operarius, sedulus: ab

Ἐργαστήριον, ε, τὸ, officina, fornix, item carcer. Th. ἔργον.

Ἐργαστὸς, ὴ, ὸν, ad faciendum idoneus: Th. ἐργάζομαι.

• Ἐργασύομαι, opus conficio: ab

Ἐργάτης, ε, ὁ, operarius, acc. pl. ἐργάτας· ab eod.

Ἐργατίνης, ε, ὁ, Poët. pro ἐργάτης.

Ἐργάτις, ίδος, ἡ, operatrix, mercenaria: ab ἔργον, opus.

Ἔργαω, -ῶ, et ἄομαι, -ῶμαι, id. quod ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Ἔργω, arcet, 3. sing. præs. ab ἴργω, Ion. idem quod εἴργω, arceo, repello.

Ἔργῳσι, operi facinori: dat. sing. per Metath. pro ῥίγμασι· sic in dat. pl. ἴεργμασι· à ῥίζω, f. ξω, et per Metath. ἴεξω.

Ἐργοδωσία, -ῶ, f. ήσω, exigo opera; ἐργοδωσῶσις, operibus, præfecti: ab

Ἐργοδώστης, ε, ὁ, exactor operum: ex ἔργον et διώκω.

Ἐργολαβέων, præs inf. act. ab

Ἐργολαβία, f. ήσω, opus faciendum suscipio, quæstum facio: ab ἔργον, opus, et λαμβάνω.

Ἐργολαβία, ίης, ἡ, merces ex labore, manualis operatio, redemptio operis, conductio.

Ἐργόμενος, probibitus: vide ἴεργω.

Ἐργόμενος, ε, ὁ, illusor, qui ἴεργω μανίην. Est et adulator; indè ἐργομανία, adulatio.

Ἔργον, ε, τὸ, opus; πρὸ ἔργου ἐστί, quod operæ pretium est.

Ἔργω, Poët. ἴέργω, includo. Th. εἴργω, idem.

Ἔρδειν, facere, præs. inf. act ab ἔρδω, idem quod ῥίζω, facio.

Ἐρδίωσι, perpetrabat: pro ἤρδε, Ion. addito σι, 3. sing. imperf. ab ἔρδω pro ῥίζω, facio.

Ἔρδον, imperf. Ion. ἔρδοντας, facientes: acc. pl. m. g. part. præs. ἔρδοντι, dat. sing. ab ἔρδων, οντος, præs. part. act. ab

Ἔρδω, pro ῥίζω, facio.

Ἐρεβεννὴ νύξ, obscura nox: ab

Ἐρεβεννὸς, ὴ, ὸν, obscurus. Th. Ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus.

Ἐρεβεσφιν, pro Ἐρέβεσφιν, gen. sing. per Paragog. Poët. ab Ἔρεβος, Erebus.

Ἐρεβίνθινος, η, ον, cicerinus: ab

ΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, υ, ὁ, cicer.

ΕΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, Erebus, Orcus, inferi: q. ab ἔρω, quia subterraneus, vel ab ἐρέφω, tego: Ἐρεβόθεν, ex Erebo. ἐρεβεννὸς, obscurus.

Ἐρεέσθαι, interrogo, imperf. ἐρεέσθην, ες, ε, quod ab ἐρέω, seu εἶπον, dico.

Ἐρέθῃσιν, irritet, 3. sing. præs. sub. act. per Paragog. Ion. pro ἐρέθῃ· ab ἐρέθω, lacesso, irrito.

Ἐρεθίζι, irrita; præs. imperat. act. ἐρεθιζέμεν, Dor. pro ἐρεθίζειν, præs. inf. act. ἐρεθίζον, imperf. Ion. ab

Ἐρεθίζω, f. ίσω, idem quod ἐρέθω, irrito.

Ἐρεθίσσειν, irritare, Dor. pro ἐρεθίζειν. Vide in ἐρεθίζω.

Ἐρέθισμα, ατος, τὸ, et

Ἐρεθισμὸς, ῦ, ὁ, provocatio, irritatio: et

Ἐρεθιστὴς, ῦ, ὁ, protervus irritator: ab

ΕΡΕΘΩ, irrito, lacesso: hinc ἐρεθίζω, idem: ἐρέθισμα, τὸ, irritamentum: q. ab ἔρις, lis.

Ἐρεῖν, dicit, 3. sing. præs. ind. ab ἐρέω, dico. Th. εἶπον, idem: et

Ἐρεῖν, dicet, 3. sing. f. ab εἶπον, f. ἐρῶ, dico.

ΕΡΕΙΔΩ, figo, firmitèr fulcio, innitor: et pro ἀντερείδω, resisto: f. ἐρείσω, p. ἤρεικα, a. 1. ἤρεισα, a. 1. part. ἐρείσας, ασα, αν, perf. pass. ἤρεισμαι.

Ἐρεικτὸς, ἰρικτὸς, et ἰρικτὸς, οῦ, confractus, vel fissus: ab

ΕΡΕΙΚΩ, (et ἰρίκω) frango, contundo: f. ξω.

Ἔρεμα, interroga: præs. imperat. Ion. et Poët. pro ἔρει, et adscito ι, metri gratiâ, verbi ἔρομαι, imperf. ἠρόμην. Th. εἶπον.

Ἐρέομεν, rogamus, Poët. Ectasi pro ἐρέομεν, verbi ἐρέω. Th. εἶπον, dico.

Ἐρεὸς, οῦ, Dor. pro ἐριτιὸς, ὰ, ὸν, contentiosus. Th. ἔρις, lis.

Ἐρέπτεται, ται, τὸ, rudus, in pl. rudera, παραπετάσματα τῶν εἵλων ab ἐρέπτω, everto.

Ἐρεπτομένης, gen. sing. præs. part. f. g. ab

ΕΡΕΠΤΩ, everto, diruo: f. ψω, p. φα, a. 2. ἤρεπον· hinc ἐρέπτης, ης, ὁ, rupes.

Ἐρετὶς, ιδὸς, 2. et 3. sing. f. l. verbi εἴρω, necto et dico: f. ἐρῶ.

Ἐρέσσατο, hæsit, 3. sing. a. 1. ind. m. ἐρέσσω, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ἐρείδω, q. v.

Ἔρεσμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum, columen: à p. pass. verbi ἐρείδω.

Ἐρεῖτω, dicat: 3. sing. imperat. præs. verbi ἐρέω, dico: p. εἶπα.

Ἐρεμνῆς, gen. sing. f. g. ab

Ἐρεμνὸς, ὴ, ὸν, tenebricosus, obscurus, niger: pro ἐρεβεννὸς. Th. Ἔρεβος, Erebus, inferi.

Ἔρεξα, ας, ε, feci, et in 3. pl. ἔρεξαν, a. 1. ind. act. verbi ῥίζω, facio: f. ξω, et per Metath. ἴεξω, perf. ἔῤῥιχα.

Ἐρέοντο, interrogabant, 3. pl. imperf. Ion. vel per Epenth. σῦ ε, pro ἤροντο, Poët. verbi ἔρομαι. Th. εἶπον, dico.

Ἐρέουσα, dictura: f. 1. part. act. f. g. ab ἐρέω, dicam, per Dialysin pro ἐρῶ. Th. εἶπον, dico. Alii dici volunt in præs. part. f. g. ab ἐρέω, dico.

ΕΡΕΠΤΩ, edo: Poët. tego, orno, corono, f. ψω, p. φα· hinc ἐρεπτόμενος, præs part. m.

Ἐρέρωτο, projectus erat, 3. sing. plusq. p. pass. pro ἐῤῥίπτο, per reduplic. Att. verbi ῥίπτω, projicio, f. ψω, p. ἔῤῥιφα, Poët. ῥίπτω· sic perf. pass. ἔῤῥιμμαι, Poët. ῥίριμμαι, plusq. p. ἐρεῤῥίμμην, ψο. Sunt qui ἐρέρωτο dici volunt pro ἐρέριπτο, per redupl. etiam Att. verbi ἐρείπω, everto.

Ἐρεσσέμεναι, remigare, Dor. pro ἐρέσσειν, præs. inf. ab

ΕΡΕΣΣΩ, vel -σσω, remigo: et Metaph. impello: f. ξω, p. χα.

ΕΡΕΣΧΕΛΕΩ, cavillor, rixor: f. ήσω, p. κα.

Ἐρέτης, ου, ὁ, remex, acc. pl. ἐρέτας· ab ἐρέσσω, remigo.

Ἐρετμοῖς, remis, dat. pl. ab

Ἐρετμὸς, ῦ, ὁ, et ἐρετμὸν, οῦ, τὸ, REMUS: ab

Ἐρέσσω, remigo, vide ἐρέσσω.

Ἐρευγμὸς, et ἐρυγμὸς, ῦ, ὁ, ructatio: ab ἐρεύγω.

Ἐρεύγομαι, eructo, dico: f. ἐρεύξομαι, p. ἤρευγμαι. Th. ἐρεύγω, ructo.

ΕΡΕΥΓΩ, ERUCTO: f. ἐρεύξω, p. ἤρευχα, a. 2. ἤρυγον.

'ΕΡΕΤ'ΘΟΣ, ιος, τὸ, *rubor*: hinc ἐρυθρὸς, *ruber*, et ἐρυθραῖος, idem.
'Ερεύθω, f. εὑσω, p. ἤρευκα, *rubefacio*: à præced.
'Ερεύμενος, per Sync. pro ἐρευγόμενος, vel potiùs pro ἐρευνώμενος, ab ἐρεύω, *investigo*: alii verò ἐρεύμενος dici volunt pro ἐρέμενος, Dor. ab ἴλεω, seu ἐρέω, *dico*.
'Ερευνα, ας, ἡ, *indagatio, scrutinium*: et
'Ερεύνα, pro -ας, *quære*, præs. imperat. act. ab
'ΕΡΕΤΝΑ'Ω, ῶ, *indago, investigo*: f. ήσω, p. ἠρεύνηκα, a. 1. ἠρεύνησα, a. 1. imperat. ἠρεύνησον, ἄνω.
'Ερευνῇ, Dor. pro ἐρευνᾷ, q. pro ἐρευνάει, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐρευνάω.
'Ερευνῶν, pro -ὰων, præs. part. act. ab ἐρευνάω, *investigo*, q. v.
'ΕΡΕ'ΦΩ, *tego*: f. ψω, p. φα· hinc ἔρεφὴ, *contignatio, tectum*, et ἔρεφος, *tectum*.
'Ερεχθέως, gen. Ion. ab 'Ερεχθεύς, ῆος, *ERECHTHEUS*.
'Ερεχθίμενος, *jactatus, molestiâ affectus*, præs. part. ab ἐρεχθόμαι, quod ab ἐρέχω, vel ἐρείχω, *scindo*.
"Ερεψα, *coronavi*, a. 1. ind act. ab ἐρέφω, *corono*; f. ψω.
"Ερεψις, ιος, ἡ, *tectura, tectum*: à perf. pass. verbi ἐρέφω, *tego*.
'Ερέω, *dico, interrogo, nuntio*: præs. ind. vel per Dialysin pro ἐρῶ, *dicam*, &c. f. verbi ἴλεω, imperf. ἴλεον, (ε post ε pro augmento recipiens,) præs. m. ἐρέομαι *interrogo*: f. 1. ἐρήσομαι· ab ἴλεω, *necto*, vel ῥέω, *dico*.
'Ερῇ, Dor. pro ἐρᾷ, q. pro ἐράει, *amat*; 3. sing. præs. ind. act. ab ἐράω, *amo*.
'Ερημάζεσκον, imperf. Ion. pro ἠρήμαζον· ab
'Ερημάζω, f. άσω, *in solitudine vagor*. Th. ἔρημος.
'Ερημαῖος, Poët. idem quod ἔρημος.
'Ερημία, ας, ἡ, *desertum, solitudo, penuria*: ab ἔρημος, q. v.
'Ερημὶδες, ἄδων, ἡ, idem quod ἐρημάδες, ἄδος, ἡ, *deserta, solitaria*. Th. ἔρημος.
'Ερημικὸς, ἡ, ὸν, *solitarius*: et
'Ερημίτης, ου, ὁ, *solitarius, EREMITA*: hinc Angl. ERMITE, quod vulgò HERMIT: ab
"ΕΡΗΜΟΣ, ν, ὁ ἡ ἡ, et -ήμη, -ημον, et Ion. et Att ἔρημος, *desertus, solitarius, destitutus*.
"Ερημος, ου, ἡ, sc. χώρα, *EREMUS, desertum, solitudo*.
'Ερημῶται, *vastatur*, 3. sing. præs. pass. ab
'Ερημόω, *vasto, desertum reddo, derelinquo*: f. ώσω, p. ἠρήμωκα, a. 1. ἠρήμωσα, præs. pass. ἐρημόομαι, et in 3. pl. ἐρημῶνται, perf. pass. ἠρήμωμαι, p. part. pass. ἠρημωμένος, η, ον, *vastatus, a, um*, a. 1. pass. ἠρημώθην, ης, η, præs. inf. ἐρημῶσθαι. Th. ἔρημος.
'Ερήμωσις, ιος, ἡ, *vastatio, desolatio, destitutio*: et
'Ερημώτης, ου, ὁ, *vastator, desertor*: à p. pass. præced.
'Ερηρεδᾶται, *nixi sunt*, Ion. pro ἐρηρεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi ἐρείδω, *figo*: f. σω, p. κα, p pass. ἤρεισμαι, et Att. redupl. ἐρήρεισμαι, p. m. ἤρεισθα, et Att. ἐρηρείδειν.
'Ερηρεισμένος, *firmavi*: perf. act. Att. ἐρήρεισμαι, *fixus sum et obfirmatus*, perf. pass. ἐρήρεισθα, perf. Att. m. ab ἐρείδω, *firmo*.
'Ερηρεισμένος, *firmatus*; part. p. pass. ejusd. verbi: vide ἐρήρεισμαι.
'Ερήρεισται, 3. sing. plusq. p. pass. Att. Vide ἐρηρείδαται.
'Ερήρικα, *contendi*; perf. act. Att. per redupl. pro ἤρικα, verbi ἐρίζω, *contendo*: f. ίσω, perf. pass. ἐρήρισμαι. Th. ἔρις, *contentio*.
'Ερήρισμαι, *dirutus sum*: perf. pass. Att. redupl. pro ἤρισμαι, plusq. perf. ἐρηρίσμην· ab ἐρείπω, *everto*.
'Ερήρῐφα, *dirui*: p. Att. pro ἤριφα· ab eod.
'Ερηρώτηκα, *interrogavi*: Att. redupl. pro ἠρώτηκα, p. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.
'Ερήσασθαι, *interrogabo*; f. 1. m. verbi ἔρομαι, seu· ἐρέομαι. Th. ἴλεω, *dico*.
'Ερητύει· pro ἠρητύνει, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐρητύομαι, ῃ, ε-σαι, *prohibeor*. Th. ἐρητύω, *inhibeo*.
'Ερήτυσαν, *tenuerant*, Boeot. Sync. Ion. pro ἠρητύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἠρητύθην· et
'Ερητύσατο, Ion. pro ἠρήτυσε, *inhibuit*; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐρητύω.
'Ερητύσαι, *compesceret*; 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐρητύσαι· ab
'ΕΡΗΤΕΤ'Ω, vel -ΤΤ'Ω, *inhibeo*: f. ήσω, vel ῶσω, a. 1. opt. Æol. ἐρητέησα, ας, ε.
"ΕΡΙ, nihil per se significat, sed est particula augens significationem in compositione.
'Ερια, τὰ, *lana*: ab ἔριον, ου, τὸ, idem quod ἔρεος, ους, τὸ, *lana*.
'Εριαύχην, *cervicem elatam habens*: ab ἔρι, et αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*.
'Εριβόᾱς, ῦ, ὁ, *clamosus*: ex ἔρι, *valdè*, et βοάω, *clamo*.
'Εριβρεμετᾶν, Dor. pro ἐριβρεμιτῶν, gen. pl. ab
'Εριβρεμέτης, ου, ὁ ἡ ἡ, *gravitèr fremens, grandifremus*: ex ἔρι, et βρέμω, *fremo*.
'Εριβρεμὴς, idem, et ab iisdem.
'Εριβρεμὴτης, gen. Ion, pro ἐριβρέμου· ab
'Εριβρεμὴς, ου, ὁ ἡ ἡ, *valdè mugiens*: ex ἔρι, *valdè*, et βρέμω, *strideo*: f. ξω.
'Εριβώλακα, acc. sing. ab
'Εριβώλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, *valdè glebosus, fertilis*: ab ἔρι, *valdè*, et βῶλος, ου, ἡ, *gleba*.
'Εριβῶλος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem, et ab iisdem.
'Εριγάστρης, ου, ὁ, *ventricosus*: ab ἔρι, et γαστὴρ, *venter*.
'Εριγάστρου, gen. sing. Ion. ab
'Εριγδούπου, υ, ὁ ἡ ἡ, Poët. pro ἐριδοῦπου, (γ interposito) *valdè sonans*: ex ἔρι, *valdè*, et δοῦπος, *sonitus*.
'Εριγένεια, vide ἠριγένεια.
'Εριδαίνεσθον, *contenditis*, dual. num. præs. ind. ab
'Εριδαίνω, *certo, contendo*: f. ἀνῶ, a. 1. ἐρίδηνα. Th. ἔρις, *contentio*.
'Εριδδήσασθαι, a. 1. inf. m. ab
'Εριδδίω, *contendo*, Poët, pro ἐρίζω, quod ex f. 2. ἐριδὼ, verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis*.
'Εριδία, f. άσω, p. ἠριδήκα, idem quod ἐρίζω, *contendo*: ab eod.
'Εριδήνα, *contendi*, a. 1. ind. act. verbi ἐριδαίνω. Th. ἔρις, *lis*.
'Εριδήσασθαι, Poët. pro ἐρίσασθαι, ejusd. a. 1. inf. m.
'Εριδι, dat. sing. ab ἔρις, *contentio*.
'Εριδμαίνουσι, Dor. pro ἐριδαίνουσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi
'Εριδμαίνω, Poët. Pleonasmo νεῶ μ, pro ἐριδαίνω, *contendo*, quod videas suâ serie. Th. ἔρις, *contentio*.
'Εριζε, *certabat*, 3. sing. imperf. act. pro ἤριζε· potest etiam esse præs. imperat. ab ἐρίζω, *certo*: f. ίσω, p. ἤρικα, ab eod. Th.
'Εριζήμεν et ἐριζήμεναι, *contendere*, præs. inf. Dor. pro ἐρίζειν verbi ἐρίζω· ἐρίζωσι, nom. pl. præs. part. f. g. ab eod. Th.
'Εριζόουσι, *contendunt, certant*, Dor. pro ἐρίζουσι, 3. pl. præs. ind. ab
'Εριζω, f. ίσω, p. ικα, *contendo, certo*: item *exaspero*. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio*.
'Εριήρεις, Ion. pro ἐριήρεα· ab ἐριάρης, *amabilis*: hinc ἐριήρης, *peramabilis*: ab ἔρι, et ἠράω, *amo*. Alii deducunt ab ἔρω, *adapto*.
'ΕΡΙΘΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *ERITHACE, cibus apum*, vel *glutten ad conficiendos favos*.
'Εριθεύω, vel ἐριθεύομαι, ας, ἡ, *contentio*: ab
'Εριθεύω, vel potiùs ἐριθεύομαι, f. εύσομαι, *litigo*, pro ἐριθεύω, quod ab ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*: item *lanam*

tracto, laboro, servio : ab ἴρις, *lana.*

'Ερεθηλίων, gen. pl. ab

'Ερεθηλίς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *valdè virens,* Ion. pro ἰερεθηλὰς· ab ἴρι, *valdè,* et θάλλω, *germino.*

"Ερίθος, υ, ὁ ἡ ὐ, *lanificus, textrix, ancilla :* ab ἴρις, ιος, τὸ, *lana.* Est et ἴρις, ιος, ὁ, *agricola, messor:* q. ab ἴρα, *terra,* quam colit.

'Ερικλάγγαν, ω, ἡ, Dor. et Poët. pro

'Ερικλάγγων, ω, ὁ ἡ ὡ, *valdè strepens :* ex ἴρι et κλάγγω, *clamo,* f. γέγκα.

'Ερίκτυπος, ω, ὁ ἡ ὡ, *valdè sonans:* ex ἴρι, *valdè,* et κτύπος pro κτύπος, *sonus pulsu factus.* Th. τύπτω, *pulso.*

'Ερικῦδής, ίος, ὁ ἡ ἡ, *valdè illustris, admodùm gloriosus :* ab ἴρι, *valdè,* et κῦδος, ους, τὸ, *gloria.*

'Ερίμηνος, υ, ὁ ἡ ὐ, *valdè magicus:* ab ἴρι, *valdè,* et μῆνις, *magio.*

'ΕΡΙΝΕΟΣ, seu ἐρινὸς, ῦ, ὁ, *caprificus* arbor.

'ΕΡΙΝΝΥΣ, ύος, ἡ, *ERINNYS, Furia, peccatorum ultrix :* in acc. pl. 'Ερίνυας, contr. 'Ερινῦς. Aliquandò ἐρινὺς dicitur, *qui injuriam alicui illatam prosequitur : et qui fecit injuriam :* hinc

'Ερινύειν, *indignari :* quasi ab ἴρις, ut litium auctor.

"Ερινον, υ, τὸ, *lana ;* ab ἴρις, ιος, τὸ, idem, q. ab εἴρω, *necto.*

'Ερίνυς, seu ἐρίνυος, υ, *valdè utilis.* Epithet. Mercurii, sic dictus, quasi ἴρι ὀνῆσις· ab ὄνημι, *prosum.*

'Ερινυφία, *lanificium exerceo :* ab ἴρινον, *lana,* quod vide.

"Ερκε, pro ἴρικτε, *cecidit, intersectus est :* 3. sing. a. 2. Ion. pro ἤρικτε· ἰρίκτην, ὕσα, ὸν, a. 2. part. act. ab ἐρίκτω, *cæsto,* f. ρίκω.

'Ερίκνη, ης, ἡ, *cacumen :* ab ἐρικτύπος, quia *valdè* perflatur.

"ΕΡΙΣ, ίδος, ἡ, *lis, contentio :* acc. sing. τὴν ἴριδα, et ἴριν.

'Ερίσαντες, *contendentes,* nom. dual. ab ἐρίσας, αντες, a. 1. part. act. ab ἐρίζω, f. ίσω, *contendo.* Th. ἴρις, *lis.*

'Ερίσδων, Dor. pro ἐρίζων· et

'Ερίσδων, Dor. pro ἐρίζων, præs. part. act. Vide ἐρίσαντες.

'Ερισθενὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *valdè potens :* ab ἴρι, *valdè,* et σθένος, ους, τὸ, *robur.* Th. σθένω.

Ἔρισμα, ἄτος, τὸ, *contentio, certamen :* à p. pass. verbi ἐρίζω.

'Ερισμαράγους, gen. Ion. ab

'Ερισμάρᾱγος, ω, ὁ ἡ ὡ, *valdè tonans :* ab ἴρι et σμαραγέω, *magnos strepitus edo.*

'Ερισπαράδου, gen. Ion. ab

'Ερισπάραδος, ω, *grandifremus.* Th. ἄρδω, *strepitus,* seu *cordis pulsus vehementis post exercitium.*

• 'Ερισταφύλου, υ, ὁ ἡ ὑ, *magnas ferens uvas.*

'Εριστὴς, ῦ, ὁ, *litigator :* et

'Εριστὸς, ὴ, ὸν, *contentiosus :* à 3. pers. p. pass. verbi ἐρίζω. Th. ἴρις, *lis.*

'Ερίστυλος, υ, *promptus ad convitia :* ab ἴρις, *lis,* et χεῖλος, ους, τὸ, *labrum.*

'Ερίτιμος, υ, ὁ ἡ ὑ, *pretiosus, valdè honoratus ;* ἰρίτιμος, gen. Ion. ex ἴρι, *valdè,* et τιμὴ, *pretium.* Th. τίω, *honoro.*

'Ερίφιον, ου, τὸ, *parvus hædus :* dim. ab

"ΕΡΙΦΟΣ, υ, ὁ, *hædus :* et ἐρίφους, acc. pl. Dor. pro ἐρίφους, q. ἴδιος φαίνεσθαι, quod *vere nasci soleat.*

'Ερεχθόνιος, ω, ὁ, *ERICHTHONIUS,* filius Vulcani et Minervæ.

"Ερκιον, υ, τὸ, et

"Ερκος, ους, τὸ, *septum :* pl. τὰ ἕρκεα· ab εἴργω, *includo.*

'Ερκτὴ, ῆς, Ion. pro ἱερκτὴ, ῆς, ἡ, *carcer :* ab ἴργω, Poët. pro εἴργω, *includo.*

'ΕΡΜΑ, ἄτος, τὸ, *fulcrum, stabilimentum, saburra, scopulus, inauris :* q. ab εἴρω, *necto :* vel per Syncop. pro ἔρεισμα· ab ἐρείδω, *figo.*

'Ερμάγορας, ὁ, *HERMAGORAS,* nomen propr. viri.

'Ερμάζω, f. άσω, *fulcio, saburro.* Th. ἔρμα.

'Ερμαῖα, ων, τὰ *Mercurii sacra :* ab 'Ερμαῖος.

"Ερμαιον, υ, τὸ, *lucrum inoperatum :* ab

"Ερμαιος, ου, ὁ ἡ ὑ, vel 'Ερμαῖος, *sata, ætas, Mercurialis.* Th. 'Ερμῆς, ῆ, ὁ, *Mercurius.*

'Ερμᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Dor. pro 'Ερμῆς. Sed

'Ερμὰς, ἄδος, ἡ, *scopulus in mari occultus :* ab ἔρμα, idem.

'Ερμαφρόζω, f. ίσω, idem ac ἑρμάζω.

'Ερμέας, ἄντος, Poët. pro 'Ερμῆς, ῆ, ὁ, *Mercurius.*

'Ερμέας, et 'Ερμείας, υ, ὁ, Poët. pro 'Ερμῆς, ῆ, ὁ, *Mercurius.*

'Ερμέαν, acc. sing. Ion. pro 'Ερμείαν, à præced.

'Ερμῆ, dat. sing. ab 'Ερμῆς, ῆ, ὁ, *Mercurius.*

'Ερμηνέα, ας, ἡ, *interpretatio, elocutio :* ab

'ΕΡΜΗΝΕΥΣ, ῆος, et Att. -ῆως, ὁ, *interpres :* q. ab 'Ερμῆς.

'Ερμηνεύω, a. 1. inf. act. ab ἑρμηνέα.

'Ερμηνευτὴς, ῦ, ὁ, *interpres :* ab

'Ερμηνεὺς, ῆος, ὁ, *interpretor, explicor:* f. -εύσω, p. ἡρμήνευκα. Th. ἑρμηνεὺς, *interpres.*

'ΕΡΜΗΣ, ῆ, ὁ, *Mercurius :* et Poët. 'Ερμέας, et -άας, idem.

Hinc "Ερμαιος seu -αῖος, et 'Ερμαϊκὸς, *Mercurialis,* q. ab εἴρω, vel ἑρῶ, *dico.*

'Ερμὶν vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, *fulcrum tori :* ab ἔρμα.

'Ερμογένης, ους, ὁ, nom. viri. Gr. *ex Mercurio genitus.*

"ΕΡΝΟΣ, ους, τὸ, *planta, germen, ramus.*

"Ερξαι, *facere :* a. 1. inf. act. et

"Ερξαν, *fecerunt :* Ion. pro εἶρξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἔρδω, per Metath. pro ῥίζω, *facio,* f. ῥίξω, ως, ω, et per Metath. ἔρξω· ἔρξον, *fac :* a. 1. imperat. ἔρξας, αντος, a. 1. part. ἔρξης, 2. sing. a. 1. sub. ἔρξαι pro ῥίξαι, a. 1. inf.

"Ερξε, 3. sing. f. 1. act. ab eod.

"Ερξω, ως, ω, f. 1. ejusd.

"Ερορνα, per Metath. pro ἔρεγκα, p. m. ejusd.

'Ερόεις, όεσσα, όεν, -ννες, *amabilis :* ab ἔρως, *amor.* Th. ἐράω, *amo.*

'Ερούν, Att. pro ἐρῶμεν, ut τιθοῦμεν pro τιθῶμεν ab ἐρέω, *dico, interrogo.* Th. εἴρω, *loquor.*

"Ερομαι, *interrogo :* a. 2. m. ἐρόμην, ab eod. verbo et Th.

'Ερον, acc. sing. ab

'Ερος, υ, ὁ, *amor :* Æol. pro ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Th. ἐράω, *amo.*

'Εροῦμεν, 1. pl. f. 1. act. verbi εἴρω, *dico :* f. ἐρῶ.

'Εροῦσιν, *dicent :* 3. pl. ab ἐρῶ, f. ejusd.

'Ερπετὸν, ῦ, *reptilis :* ἑρπετὰ, τὰ, *reptilia, serpentes,* &c. ab ἕρπω, *repo :* f. ἕρψω, a. 1. ἕρπυσα, ας, ε.

"Ερπειν, *serpere :* Dor. pro ἕρπειν, ab eod.

"Ερπης, ητος, ὁ, *morbus :* à serpendo sic dictus, quòd per corpus *serpat,* estque tumor è bile puriore ortus, cum exulceratione.

'Ερπετὴς, ῦ, ὁ, *reptator :* et

'Ερπετὸς, ὴ, ὸν, *reptilis,* à 3. pers. p. pass. verbi ἕρπω.

"Ερπυλλον, *vinum,* Ægyptiorum linguâ: ab eod. Th. *Repit* enim vitis, nisi pedamentis religatur.

'Ερπύζω, idem quod ἕρπω.

'Ερπυλλὰς, ᾶ, ἡ, seu ἑρπυλλὸν, ου, τὸ, *SERPYLLUM :* ab

"ΕΡΠΩ, f. ψω, *SERPO, REPO, vado :* imperf. εἷρπον, a. 1. εἷρψα, (nam : loco augmenti post s adsciscit) indè ἑρπετὸς, *reptilis.*

"Ερρωμις, *eamus :* Dor. pro ἴρρωμεν, 1. pl. præs. sub. ind. ἔρρω verbi præced.

'Ερρωμβίσθην, ης, η, a. 2. ind. pass. à ῥαβδίζω, *virgis cædo :* f. ίσω. Th. ῥάβδος.

'Ερρύγην, ης, ῃ, *et* in 3. pl. ἐρρύγησαν, a. 2. ind. pass. ab

'Ερρύγην, ης, ῃ, a. 2. ind. act. à ῥήγνυμι, seu ῥάσσω, *frango, rum-*

po : f. ξω, p. ἴρρηχα· a. 1. ἴρρηξα, a. 1. part. act. ῥήξας.

Ἐρράδαται, aspersi sunt, 3. pl. Ion. p. pass. pro ἐρραμμένοι εἰσί. Sic ἐρράδατο, pro ἐρραμμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. factum ex 3. sing. ἴρραστο, correptâ penultimâ; deindè ante σι et σο inserto δα. Sunt qui ex p. m. ἴρραδα formant, adjecto σι et σο· verbi ῥάζω, idem quod ῥαίνω, perfundo, aspergo : f. ανῶ.

Ἐρραμμένος, consutus, p. part. pass. à ῥάπτω, consuo : f. ψω, p. φα, p. pass. ἴρραμμαι.

Ἐρρανισμένος, conspersus, perf. part. pass. à ῥανίζω, aspergo : f. ἰσω. Th. ῥαίνω, perfundo.

Ἔρρας, ῥῥᾶος, et ἄρρ, ARIES.

Ἐρράσσατο, 3. pl. a. 1. act. verbi ῥαπίζω, bacillo cædo, percutio : f. ἰσω, p. ἐρράπισα. Th. ῥαπὶς, virga.

Ἐρράστην, inspersus sum, a. 1. ind. pass. verbi ῥάζω, perfundo.

Ἐρράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. et

Ἐρράφθην, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥάπτω, suo : f. ψω, p. ἐρράφα.

Ἔρρει, peri, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἴρρω, dolens eo ; f. σω.

Ἔρρει, fluebat, 3. sing. imperf. à ῥέω, fluo : f. ῥύσω.

Ἐρρέθην, sive ἐρρήθην, dictus sum, a. 1. ind. pass. verbi ῥέω, dico ; perf. pass. ἴρρημαι, quod et εἴρημαι, a. 1. part. pass. ῥηθὲς.

Ἔρρεξι, fecit, sacrificavit ; 3. sing. a. 1. act. verbi ῥέζω, facio, f. ῥέξω.

Ἐρρέτω, abeat in malam crucem ; præs. imperat. ab ἴρρω. Vide ἴρρε.

Ἔρρεον, Ion. et Dor. pro ἴρρουν, ex ἴρρεον, fluebant, 3. pl. imperf. verbi ῥέω, fluo : f. ῥύσω.

Ἔρρευσε, 3. sing. a. 1. act. à ῥέω, fluo ; f. ῥύσω.

Ἐρρήθη, declaratus est ; 3. sing. a. 1. pass. Vide ἐρρέθην, à ῥέω, dico.

Ἔρρηξαν, fregerunt ; 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, frango ; f. ξω, a. 1. ἴρρηξα, ας, ε, a. 2. ἴρραγον, p. m. ἴρρηγα.

Ἐρρίγα, præt. m. verbi ῥιγόω, horreo ; f. ώσω, p. ἐρρίγωκα, a. 2. ἴρριγον. Th. ῥίγος, ους, τὸ, rigor, frigus.

Ἐρρίγησε, Ion. Paragoge pro ἐρρίγη, 3. sing. præs. sub. act. et

Ἐρρίγοντι, formidanti ; dat. sing. præs. part. act. ab

Ἐρρίγω, horreo, fact. ex præt. m. ἴρρίγα, verbi ῥιγόω, exhorreo. Th. ῥίγος, ους, τὸ, horror.

Ἐρρίζωμαι, radicatus sum, perf. pass. ἐρριζωμένος, ίνη, ον, stabilitus ; part. perf. pass. verbi ῥιζόω, radico ; a. 1. pass. ἐρριζώθην. Th. ῥίζα, radix.

Ἔρριμμαι, projectus sum, perf. ind. pass. ἐρίμμενος, perf. part. verbi ῥίπτω, projicio ; f. ψω, p. ἔρριφα, a. 2. ἔρριφον.

Ἔρρινον, ου, τὸ, medicamentum purgando capiti naribus infusum : à ῥὶς, nasus.

Ἐρρίπτεον, projiciebam, imperf. act. verbi ῥίπτω.

Ἐρρίφθων, projiciantur illi duo ; 2. dual. perf. imperat. pass. ἐρρίφθω, φθω, verbi ῥίπτω, f. ψω, projicio.

Ἔρρυτο, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥύομαι, abjicio ; f. ῦσω, a. 1. ἐρρύσω, ας, ε, a. 1. part. ῥύσας, αντος, a. 2. pass. ἐρρύσθην.

Ἐρρύηκα, fluxi ; perf. act. q. à ῥύω, pro ῥέω, fluo ; a. 2. pass. ἐρρύην· undè inf. ῥύηναι, part. ῥυείς, à Th. ῥέω, fluo ; f. ῥύσω.

Ἐρρύπωκα, a. 1. ind. act. verbi ῥυπαίνω, sordidum reddo, maculo, infamem reddo. Th. ῥύπος, sordes.

Ἐρρυσάμην, ω, αντο, arripui ; a. 1. m. verbi ῥύω, traho ; f. ῥύσω, p. ἐρρύσμαι, a. 1. pass. ἐρρύσθην.

Ἐρρύσθην. Vide in ἐρρυσάμην.

ΕΡΡΩ, f. ἐρσω, ægrè eo, dolens et afflictus eo, pereo : dicuntque Æolicè dici pro εἶμι, idem quod φθάρω, pro quo et φθέρρω, Æol. vel ut alii ab ἔρω, et ῥέω, ut sit, ad terram fluo.

Ἔρρωγα, ας, ε, Att. pro ἐρράγα, ruptus sum, p. m. à ῥήγνυμι, vel ῥώσω, frango ; f. ξω, a. 2. ἐρράγον.

Ἔρρωμαι, confirmatus sum ; perf. pass. verbi ῥώννυμι, seu ῥωννύω, f. ῥώσω, p. ἐρρώσθαι.

Ἐρρωμενέστερος, fortiùs, robustiùs, adv. ab ἐρρωμενέστερος, vehementior, compar. ab

Ἐρρωμένος, robustè, adv. à perf. part. pass. ἐρρώμενος, qui animo est forti ; item validus ; comp. ἐρρωμενέστερος, superl. ἐρρωμενέστατος. Th. ῥωννύω, seu ῥώννυμι, corroboro ; f. ῥώσω, p. ἐρρώσθαι.

Ἔρρων, præs. part. act. verbi ἴρρω, ægrè eo.

Ἐρρώοντο, ruebant, 3. pl. imperf. pass. à ῥώω, vel ῥόομαι. Th. ῥωννύω, roboro : vel est 3. pl. plusq. p. pass. Poët. pro ἐρρώσθην, ejusd. verbi ῥώννυμι, f. ῥώσω.

ΕΡΡΩΟΣ, ῦ, ὁ, aper, vel aries ; q. ab ἔρι, valdè, et ῥόω, roboro.

Ἐρρώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ῥώννυμι, corroboro ; f. ῥώσω, a. 1. act. ἔρρωσα, tanquam à ῥόω.

Ἐρρῶσθαι, perf. inf. pass. ἐρρῶσθην, convalui ; a. 1. ind. pass. ἐρρώσθη, 2. pl. perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἔρρωσο, ώσθω, vale ; et in 2. pl. ἐρρῶσθε, valete, perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἔρσα, a. 1. act. Ion. ab ἴρρω, f. σω, ægrè vel dolens eo.

ΕΡΣΗ, seu ἔρση, ης, ἡ, ros. Hinc

Ἐρσήεις, ήεσσα, ῆεν, et ἐρσαῖος, α, ον, roscidus.

Ἔρσην, Ion. pro ἄρσην, mas, quod vide.

Ἔρσω, f. 1. Æol. verbi ἴρρω, afflictus eo.

Ἐρύγγω, a. 2. vel fut. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω, ructo ; f. ξω, a. 2. ἤρυγον.

Ἐρύγμηλος pro ἐρύγηλος, gravidèr boans, vel eructans cibos : ab ἐρεύγω, ructo.

Ἐρύεσθαι, liberare, præs. inf. ab ἐρύομαι. Th. ἐρύω, custodio.

Ἐρυθαίνετο, rubebat, 3. sing. imperf. pass. ab

Ἐρυθαίνω, rubefacio, f. ανῶ, a. 1. ἠρύθηνα. Th. ἐρυθὸς, ους, τὸ, rubor.

Ἐρύθεα, as, et dat. Ion. ῃ, ᾳ, ERYTHEA, insula : nomen propr. loci.

Ἐρύθημα, ατος, τὸ, radix, quâ mulieres faciem pingunt : ab ἐρυθαίνω. Angl. rouge.

Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. verbi ἐρυθαίνω.

Ἐρυθιάω, rubeflo. Th. ἐρυθὸς, ους, τὸ, rubor.

Ἐρυθιώσαν, rubefactam, ejusd. præs. part. acc. sing. f. g. Poët. pro ἐρυθιῶσαν, q. pro ἐρυθιάσαν· à præced.

Ἐρυθραίνω, rubefacio.

Ἐρυθραῖος, αία, αῖον, ERYTHRÆUS, ruber : ab ἐρυθρὸς.

Ἐρυθραίων, gen. pl. ab Ἐρυθραῖος, incolæ urbis, cui nomen Ἐρυθρὰ, ᾶς, ἡ. Fortè scribendum ἐρυθρέων, gen. Ion. pro ἐρυθρῶν· ab ἐρυθρὸς.

Ἐρυθρὸς, ρὰ, ρὸν, RUBER : ab ἐρυθὸς, rubor.

Ἐρυκακέειν, coërcere, præs inf. ab

Ἐρυκανάω, et ἐρυκάνω, idem quod Th. ἐρύω, inhibeo ; f. ξω.

Ἐρυσσίμιον, et ἐρυσσίμιος, Dor. pro ἐρύσιον, præs. inf. et

Ἐρύσιον, 3. sing. præs. opt. act. ab

ΕΡΥΚΩ, inhibeo, contineo, impedio ; f. ξω, p. χα.

Ἔρυμ', pro ἐρῦμα, ατος, τὸ, tutamen, præsidium, munitio : ab ἐρύω, servo, traho.

Ἔρυμαι, per Syncop. pro ἐρύομαι.

Ἐρυμνὸς, ὴ, ὸν, munitus, tutus. Th. ἐρύω,

'Ερυσίστης, του, ὁ, munitio.
'Ερύσσω, custodio, servo: f. ὑσσω, p. ἔρυσμαι.
'Ερύω, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, custodio.
'Ερυσαίατο, eriperet, pro ἐρύσαιτο, Ion. inserto α, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi ἐρύω, traho.
'Ερύσαο, 2. sing. a. 1. opt. m. ab eod.
'Ερύσας, Æol. pro ἐρύσας, a. 1. part. act. m. g. ab ἐρύω, traho.
"Ερυσαν, Ion. pro εἵλυσαν, 3. pl. a. 1. act. sic et ἐρύσαντο, traxerunt, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐρύω.
'Ερυσαμπάτας, per Metaplasm. pro ἐρυσαμπάντας, currum trahentes: ab
'Ερυσάμπας, currum trahens: ab ἐρύω, traho, et ἅμα, ατος, τὸ, currus.
'Ερύσαν', pro ἐρύσασα, a. 1. part. f. g. ab ἐρύω, traho.
'Ερύσης, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.
"Ερυσται, pro ἐρύεται. Vide ἔρυμαι.
'Ερυσίβη, ης, ἡ, rubigo: vitium segetis, quo spicæ fiunt marcidæ, et in fœtidum pulverem friabiles. Th. ἴρασθος, ους, τό.
'Ερύσιμον, υ, τὸ, herbæ et seminis genus: ab ἐρύω, traho.
'Ερυσίπολις, ιος, ὁ ἡ ὁ, custus urbis: ab ἐρύω, custodio, et πτόλις, Poët. pro πόλις, urbs. Potest etiam exponi qui urbes vastat; nam ἐρύω, tam significat ἐλαύνω quàm φυλάττω.
'Ερυσσάμενος, extrahens, a. 1. part. m. gem. σ, sic ἔρυσσαν pro ἔρυσαν, traxerunt, 3. pl. a. 1. act. Ion. ab ἐρύω, traho.
'Ερύσσομεν, trahemus, 1. pl. f. 1. ind. act. σσ vel per Syst. pro ἐρύσομεν, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.
"Ερυσ', pro ἔρυσε, eripuit: quod pro ἔρυσε, 3. sing. imperf. verbi ἔρυμαι, Poët. Sync. pro ἐρύσμαι, custodio. Th. ἐρύω, traho. Sunt qui velint esse a. 1. m. per Sync. pro ἐρύσασο, ejusd.
'ΕΡΥ'Ω, traho, custodio, servo: imperf. εἴρυον, (pro augmento ε post ε recipiens) f. ὑσω, a. 1. εἴρυσα, p. εἴρυκα, perf. pass. εἴρῦμαι, a. 1. pass. ἐρύσθην, a. 1. m. ἐρυσάμην, inf. ἐρύσασθαι, Poët. pro ἐρύσασθαι.
"Ερῳ', pro ἔρῃσι, veni: præs. imperat. ab ἔρχω, servo.
"Ερῳος, υ, ὁ, pellis: ab ἐρίφω, tego. Est etiam ἐίφῳος.
"Ερχἄται, compressi sunt; Ion pro ἀργμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. Sic ἔρχἄτο pro εἴργμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. Ion. verbi εἴργω, arceo: f. ξω, p. εἶρχα, perf. pass. εἴργμαι.
'Ερχαπάοντο, prohibebantur: 3. pl imperf. pass. Ion, et Poët. pro ἠρκαπῶντο, verbi ἐρκἄνέω, obsepio, concludo: quod ab ἔρκαος, sepes, septum. Th. εἴργω, includo.
'Ερχιε, Ion. pro ἔρχου, accede: in pl. ἔρχισθε, et in dual. ἔρχισθον, præs. imperat. verbi ἔρχομαι, venio.
'Ερχιν, Dor. pro ἔρχε, præs. imperat. Vide ἔρχιε.
'Ερχομ', pro ἔρχομαι, quod vide.
'ΕΡΧΟΜΑΙ, venio, eo: sub. ἐλεύσομαι, imperf. ἠρχόμην, ν, νο, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε, a. 2. imperat. ἐλθὲ, Att. pro ἔλθι, ἴτω, et ἄτω, &c. α pro ε accipiens apud LXXII. a. 2. sub. ἔλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἐλθεῖν, a. 2. part. ἐλθὼν, ὖσα, ὸν, p. m. ἦλὔθα, Att. ἐλήλὔθα, et εἰλήλὔθα, ab inus. ἐλιύθω, inf. ἐλελύθεναι, part. ἐλελὔθὼς, et εἰλελυθὼς, plusq. p. ἐλελύθειν, εις, ει. Hinc ἐπέρχομαι, advenio: ἔπελυς, ὕδος, ὁ ἡ ὁ, advena, extraneus: ἀφοσήλὔτος, idem.
'Ερψῖμις, Dor. pro ἔρψιμος, ibimus: 1. pl. f. 1. ab ἔρπω, repo.
'Ερψῶ, Dor. pro ἕσψω, f. 1. ejusd. verbi.
'Ερῶ, dicam: f. 1. vel 2. verbi εἶρω· hinc et ἐρέω, contractè ἐρῶ.
'ΕΡΩΔΑΣ, ἀδος, et ἐρώδιος, υ, ὁ, ARDEA, avis species: q. ab ἔρως, amor: quia veneres avis.
'Ερώε, quiesce: præs. imperat. ab
'ΕΡΩΕ'Ω, f. ήσω, p. ηκα, eo, fluo, impetu feror, cesso, retrocedo, inhibeo, repello.
'Ερωὴ, ῆς, ἡ, impetus, remissio, cessatio: à verbo præced.
'Ερωήσω, fluet: 3. sing. f. 1. act. ab eod.
'Ερωμανίοισι, dat. pl. Ion. et Poët. ἐρωμανίων, gen. pl. ab
'Ερωμανὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, amatorius: ab ἔρως, amor, quod ab ἐράω, amo, et μανία, ας, ἡ, furor. Th. μαίνομαι, insanio.
'Ερώμινος, ὁ, amasius, -μίνη, ἡ, amica.
'Ερῶν, ῶντος, et in pl. ἐρῶντες, præs. part. act. et
'Ερων, ωνος, ὁ, amor; item Cupido, Amor, deus amoris. Th. ἐράω, amo.
'ΕΡΩΤΑ'Ω, interrogo, oro: f. ήσω, p. ἠρώτηκα, a. 1. ἠρώτησα, perf. pass. ἠρώτημαι. Hinc
'Ερωτὶη, interrogare: Ion. pro ἐρωτᾶν· q. pro -ᾶαν, præs. inf. act. et
'Ερωτηθὲις ἐντες, interrogatus: a. 1. part. pass. et in f. g. ἐρωτηθῆεν. Sic ἐρωτήσας, αντες, a. 1. part. act. et
'Ερώτημα, ατος, τὸ, interrogatio quæstio: et
'Ερωτηματικὸς, ὴ, ὸν, interrogativus: et indè
'Ερωτηματικῶς, interrogativè: adv. et
'Ερώτησις, ιος, ἡ, idem quod ἐρώτημα· item ipsa interrogandi actio: omnia à perf. pass. verbi ἐρωτάω, interrogo.
'Ερωτίδιῆς, Anacreon vocat parvos Amoris pullos: ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor: et
'Ερωτίκὸς, ὴ, ὸν, amatorius: et
'Ερωτικῶς, adv. amatoriè: et
'Ερωτὶς, ίδος, ἡ, amicula, scortillum: ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.
'Ερωτοτόκος, υ, ὁ ἡ ὸ, amorem pariens: ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor (quod ab ἐράω, amo) et τίκτω, pario: p. m. τέτοκα.
'Ερωτύλος, υ, ὁ, amatorculus, parvus amator, amatorius. Th. ἐράω.
'Ερωτῶν, ῶντος, (in pl. ἐρωτῶντες, ἐρωτόντων.) pro -άων, -άοντος, &c. præs. part. act. et
'Ερωτᾶο, interrogeris: 2. sing. præs. opt. pass. ἐρωτοίμην, ῖο, ῖτο· ab ἐρωτάω.
"Ες, mittito: a. 2. imperat. verbi ἵημι, mitto: f. ἥσω, p. εἶκα, a. 1. ἦκα, a. 2. ἧν.
'Ες, Poët. et Att. pro εἰς, in, quod vide. ἐς φάος, in lucem: ἐς πλόον ἄρχεσθαι, navigationem auspicari.
'Εσαγγελὶης, ου, ὁ, interpres: ab εἰς, et ἀγγέλλω, nuncio.
'Εσαείρμενος, tollens: a. 1. part. m. ab ἐσαείρω, quod ab εἰς, et ἀείρω, f. ἀρῶ, a. 1. ἦειρα, indè ἀμφήμενος. Th. αἴρω, tollo.
'Εσαθρέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐσῆθρηκα, conspicio: ex εἰς et Th. ἀθρέω, f. ήσω, video.
'Εσαθρήσειεν, videret: 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd.
'Εσακοντίζω, f. ίσω, p. ικα, jacula in aliquem jaculor: ab ἀκοντίζω, jaculor. Th. ἄκων, οντος, ὁ.
'Εσαιδέων, morem gerere, obtemperare; præs. inf. act. verbi ἐσαιδάω. Th. ἄκὔω, audio.
'Εσάλλομαι, insilio. Th. ἅλλομαι, salio: f. ἁλοῦμαι, a. 1. m. ἠλάμην.
'Εσάλπιζον, clangebant: 3. pl. imperf. verbi σαλπίζω, tubâ cano: f. σω. Th. σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, tuba.
'Εσᾶλτο, insiliebat: Dor. pro ἐσᾶλτο, 3. sing. plusq. p. pass. vel ut alii per Sync. pro ἐσήλλτο, imperf. aut ἐσήλατο, a. 1. m. verbi ἐσάλλομαι, carentis augmento.
'Εσαν, per Systol. pro ἦσαν, erant: 3. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, sum.

"Εσαν, *miserunt*, 3. pl. a. 2. ἵημι verbi ἵημι, *mitto*. Vide ἵε.

"Εσαν, 3. sing. a. 1. ind. act. à σαίνω, f. ανῶ, idem quod σάω, *moveo*.

"Εσανε, Ion. pro ἵεσανε, 3. pl. a. 1. m. verbi ἵνημι, seu ἵω, *induo* : a. 1. ἵεσα.

'Εσθεσω, *putrefactus sum* : a. 2. pass. à σήθω, *putrefacio* : f. σήψω, a. 2. ἐσθεσα, et ἐσηπα, p. m. σέσηπα.

'Εσαράσσω, *impressionem in aliquem facere*. Th. ἀφάσσω, *pulso*.

'Εσάωθη, Boeot. Sync. pro ἐσαώθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐσαώθη, verbi σαόζω, idem quod σαίω, quod à σάω, *servo*. Th. σῶσι, *salvus*.

'Εσάωσα, *servavi*, a. 1. ind. ejusd.

'Εσβάλλον, *immittere, irrumpere* : pres. inf. act. verbi ἐσβάλλω, Th. βάλλω.

'Εσβάντες, pro ἀσβάντες, a. 2. part. act. pl. num. ad ἀσβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *eo* : f. βήσομαι, a. 2. ἔβην, a. 2. part. βάς.

"Εσβεσεν, *extinxit* : 3. sing. a. 1. act. et ἐσβέσθην, *extinctus sum* : a. 1. pass. verbi σβέννυμι, *extinguo* : f. σβέσω, perf. ἔσβεσα et

"Εσβεν, *incendi* : a. 2. act. à σβῶ, quod ad σβέννυμι refertur. Alii dicunt esse a. 2. act. verbi σβέω. Th. σβέννυμι, *extinguo* : f. σβέσω, p. ἔσβεσμαι, a. 1. pass. ἐσβέσθην, f. 1. pass. σβεσθήσομαι.

'Εσβιβάζων, pres. inf. act. *interponere in, introducere* : quod à βιβάζω, *admitto*. Th. βαίνω, *eo*.

'Εσβολὰ, ᾶς, ἡ, *ingressus*. Th. βάλλω, *jacio* ; p. βέβολα.

'Εσδιδῶν, Ion. et Poët. pro ἐσδιδόναι, *instuere*. Th. δίδωμι, *do*.

'Εσδόμενοι, *sedentes* : Dor. pro ἑζόμενοι, pres. part. ab ἕζομαι.

'Εσδώμεθα, *sedeamus* : Dor. pro ἑζώμεθα, 1. pl. pres. sub. m. ab ἕζομαι, *sedeo*, Dor. ἵδομαι, f. 2. m. ἵδῡμαι.

"Εσεαι, *eris* : Ion. pro ἔσῃ, 2. sing. f. verbi ἐμὶ, *sum* : f. ἔσομαι, ῃ, ται.

'Εσεζόμενοι, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐσεζόθην, *colui* : verbi σεζόζομαι, *colo* : f. ἔσομαι, p. σεσέσμαι. Th. σίζω, idem.

"Εσει, *eris* : Att. pro ἔσῃ, 2. sing. f. verbi ἐμὶ, *sum*.

'Εσῆμι, *ingredior* : pres. ind. ab ἴω, pro εἶμι, *eo*.

'Εσθραυε, *excussit* : 3. sing. a. 1. ind. m. à σάω, *quatio* : f. σάσω, p. σέσαυμα, a. 1. ἔσαυσα.

'Εσθόθη, ης, ῃ, aor. 1. ind. perf. pass. σέσωσμαι, ab eod. Th.

'Εσῖσαι, Dor. pro ἔσεαι, 3. sing. fut. verbi εἰμὶ, *sum*. Dores enim circumflectunt f. act. et m. ut ἐσσῦμαι, vel ἐσσῦμαι, ἐσῇ, ἐσῖσαι.

'Εσιλθὼν, *subiens, in mentem veniens* : a. 2. inf. act. ex ἴω, Att. ἰῶ, et Th. ἴσχομαι, *venio* : a. 2. ἦλθον.

'Εσινηχθὶς, ἄσα, ὸς, *illatus*, ὰ, ὸν : a. 1. part. pass. et

'Εσινηχθην, perf. inf. pass. ab ἴω, et ἐνήνεα, Ion. pro ἐνήνοχα, verbo inus. *fero* : f. ἴσω, p. ἦνεχα, prset. pass. ἠνεγμαι, Att. ἐνήνεγμαι, in inf. ἐνηνῆχθαι. Vide ἐνήνεκται, a. 1. pass. à φίρω, f. οἴσω, *fero* : a. 1. act. ἤνεγκα.

'Εσίπτανεν, *advolavit* : 3. sing. a. 1. m. Vide ἐπτάμην, ω, ανα.

'Εσιργνῦσαι, *includere* : ab ἴω, et ἴργνυμι, idem quod ἴργω, seu εἴργω, *arceo*.

'Εσιτάχθην, 3. sing. pluscq. p. pass. verbi σάσσω, *onero* : f. ξω, p. χα, fit enim Ion. ex 3. sing. ἐσίσασται, inserto α ante σ, et tenui, quæ præcedit, conversâ in aspiratam.

'Εσιτμῆσι, 3. sing. pluscq. p. m. à σίσημα, prset. m. *sum apertus*, *hio*, *rideo*. Th. σαίω, *scopis purgo* : f. σαρῶ.

"Εσιτσθαι, f. 1. inf. et

'Εσιτσθε, 2. pl. f. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εσίτων φαινόντων ἄλλο, *redeunte donec anno*. Fortè legend. ἐσ' ἴαυτ, q. ἐς τὸ ἐς ἄλλο ἔτος, *donec alio anno*. Vel leg. ἐς ἔτος, q. d. ἐς ἑαυτὸ, pro ἐς τὸν ἔτος, *in sequentem ac novum annum*.

"Εσκυα, *concitavi* : a. 1. ind. pro ἴσκανα, à σείω, *moveo*, *agito*. Th. σάω, *quatio* : f. σάσω.

'Εσπῶμαι, *ero* : Dor. pro ἴσομαι, f. verbi εἰμὶ, *sum*. Vide ἐσσῦμαι.

'Εσίφθω, a. 1. ind. pass. à σίσημα, seu σίω, *colo*.

'Εσίχεο, *effluere, exire, ingredi*. Th. ἴχω.

'Εσίχυντο, Ion. pro ἐσισίχυντο, 3. pl. pluscq. p. pass. ex εἴχ, vel ἴκ, et χίω, fut. χεύσω, *fundo* : tanquam à χύνω.

'Εσῳ, *eris* : 2. sing. fut. ἴσομαι, verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εσῳκοσθε, Boeot. Sync. pro ἐσωκόσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à σωκάζω, *stabulo*, *includo*. Th. σωκὸς, *stabulum*.

'Εσῶπι, *immisit* : 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἐσίημι, pro ἐσίεμαι, *immitto* : ab ἵημι, *mitto* : f. ἥσω, a. 1. ἧκα.

'Εσῴλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐσάλλομαι, *insilio* : ex εἰς, et ἅλλομαι, *salio* : f. ἁλοῦμαι, a. 1. m. ἁλόμην.

'Εσῳμᾶτο, *as*, *ι*, *indicavi* ; a. 1. ind. act. à σημαίνω, *significo* ; f. ανῶ, p. σσα, a. 1. ἐσήμανα et ἐσήμηνα. Th. σῆμα, *signum*.

'Εσὸ pro ἐς, ob sequent. aspirat. ab εἰμὶ, *sum*.

"Εσσαι, *mittisse* : a. 2. inf. m. ab ἵημι, *mitto* : a. 2. ἧν, a. 2. m. ἵμην, ἕσο.

'Εσσάς, ἄσσα, ἁ, Dor. pro ἑσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

"Εσσαν, pres. inf. ab ἔσθω, *comedo*.

'Εσσαμένους, *indutus* : perf. part. tanquam ab ἑσσάμαν, quod ab ἑσθὴς *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

'Εσσὴς, ῆτος, ἡ, *vestis* : in acc. ἑσσῆτα· et

'Εσθητα, τος, ἡ, *vestitus* : ab eod. Th.

"Εσθα, *ede*, pres. imperat. act. et

'Εσθίειν, *edere* : pres. inf. ab

'Εσθίω, *edo* ; pres. sub. ἐσθίω, ῃς, ῃ, 3. pl. ἐσθίωσι, imperf. ἤσθιον, ες, ε, f. ἐδομαι, p. ἐσθιται. Th. ἔσθω, idem.

'ΕΣΘΛΟΣ, ὴ, ὸν, *bonus*, α, ων ; dat. pl. Ion. ἐσθλοῖσι.

'Εσθλόσυνα, ων, ὰ, *bonitas* : à præced.

"Εσθορε, Poët. et Ion. pro ἐσήθορε, *insiluit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐσθορίω, *insilio*. Th. θάω, *sem.* -σω, *salio*.

"Εσθορε, pro ἐστὶ ὅτε, *est quando*.

'ΕΣΘΩ, vel ἐσθίω, *comedo* : f. ἔσω, p. ται.

"Εσθω, a. 2. impsnat. m. ab ἵημι, *mitto* ; a. 2. ἧν, a. 2. m. ἵμην.

'Εσθόων, *inspicio* : ab εἶδ, et εἴδω, *video* ; a. 2. εἶδον, et ἴδον.

'Εσιγάδα, Dor. pro ἐσιγάδα, 3. sing. a. 1. ind. pass. à σιγάω, *sileo*, *taceo* ; f. ήσω.

'Εσιδὲν pro ἐσιδὴν, a. 2. inf. et

'Εσίδῃ, *inspexeris* ; Poët. pro εἰσίδῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. et

'Εσιδὼν, aor. 2. part. ab ἐσίδω, quod vide.

'Εσίεναι, *immittere, intrare* ; pres. inf. ab ἐσίημι, ab ἵημι, *mitto* ; vel ἵημι, pro εἶμι, *eo*.

'Εσίεναντο, 3. pl. a. 1. ind. m. à σίομαι, seu σίω, *voco*, *laudo*.

"Εσις, ιος, ἡ, *desiderium, cupiditas* : ab ἵεμαι.

'Εσιτήρια, sive ἐσιτήρια, *Calendæ Januarii*, seu *dies ille in quo totus magistratus apparebat Athenis* ; item *Sacra quæ initio anni fiebant ut felix omni auspicium foret* : ab ἐσέομαι, *ingrediar*. Th. ἴω, vel εἶμι, *eo*.

'Εσιώσα, 3. sing. imperf. act. à σωσάω, *sileo* ; f. ήσω, p. σωσήκα.

'Εσωφμαι, *fossus sum*, perf. pass. verbi σώφνω, *fodio* ; f. ψω, p. ἔσωφα, a. 2. act. ἐσώφην, a. 1. pass. ἐσωφθην.

'Εσκέδασε, *condidit*, pro *dissoluit*, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi *διασκεδάννυμι* ex *διὰ*, *σκεδὰ*, et *σίθημι*, *pono*; f. *Θήσω*, a. 2. m. *Θέμην*, *σο*, *το*.

'Εσκάφα, *fodi*; perf. act. et

'Εσκάφην, a. 2. pass. à *σκάπτω*, *fodio*. Vide *ἔσκαμμαι*.

'Εσκε, *erat*; 3. sing. imperf. Ion. pro ἦν ab *εἰμὶ*, *sum*.

'Εσκέδασ', pro *ἐσκέδασε*, *dispersit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à *σκεδάω*, *dissipo*; f. *άσω*.

'Εσκεμμαι, *consideravi*, perf. pass. verbi *σκέπτομαι*.

'Εσκεμμένως, adv. *considerate*, *circumspecte*: à præced.

'Εσκευάδατο, *instructi sunt*, Ion. pro *ἐσκευασμένοι ἦσι*, 3. pl. perf. pass. et

'Εσκευάδατο, Ion. pro *ἐσκευασμένοι ἦσαν*, 3. pl. pluaq. p. pass. verbi *σκευάζω*, *paro*, *instruo*. Th. *σκεῦος*, *vas*.

'Εσκευασμένος, *paratus*, perf. part. pass. ab eod. verbo et Th.

'Εσκευάρημαι, perf. pass. à *σκευοφορέω*, *vasa custodio*; item *struo*, *molior*: à *σκεῦος*, *vas*, et *ἄρος*, *custos*, *inspector*.

'Εσκήνωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à *σκηνόω*, *commoror*, *habito*. Th. *σκηνὴ*, *tabernaculum*.

'Εσκίδνασο, *dispergebantur*, 3. pl. imperf. pass. à *σκίδνημι*, in pass. *σκίδνᾶμαι*, imperf. *ἐσκιδνάμην*. Th. *σκιδνάω*, *dissipo*.

'Εσκίερνο, pro *-ατο*, 3. sing. imperf. act. et

'Εσκίερνον, pro *-αν*, 3. pl. imperf. act. à *σκιερνάω*, *salio*. Th. *σκαίρω*, idem.

'Εσκληκα, *ut*, *η*, *exarui*, *mortuus sum*, aor. 2. ind. act. verbi *σκλήσκω*, quod à *σκλάω*, per Sync. pro *σκλάω*, p. *ἐσκληκα*, part. *ἐσκληκὼς*, et *ἐσκληκὸς*, *aridus*. Th. *σκίλλα*, *exsicco*.

'Εσκομίσαι, *importare*, a. 1. inf. act. ab *ἐς*, *in*, pro *εἰς*, et *κομίζω*, *porto*; f. *ίσω*. Th. *κομέω*, *curo*.

'Εσκον, *ες*, imperf. Ion. pro ἦν, *eram*; verbi *εἰμὶ*, *sum*.

'Εσκορδίσθη μι, *me irritasti*, veluti comesto allio; vel *ad lacrymas coëgisti*, tanquam intrito, à *σκορδίζω*, *allio pasco*. Th. *σκόρδον*, *allium*.

'Εσκοτώθην, *ις*, *η*, a. 1. ind. pass. à *σκοτίζω*, f. *ίσω*, p. *ἐσκότισμαι*, perf. pass. *ἐσκότισμαι*. Th. *σκότος*, *tenebræ*.

'Εσκόφρων, *intueor*, *in rem aliquam prospendeo*. Th. *κόπτω*, *inclino caput*; f. *ψω*.

'Εσκωπτεν, 3. sing. imperf. act. verbi *σκώπτω*, *cavillor*; f. *ψω*, p. *ἐσκωφα*, a. 1. *ἐσκωψα*.

'Εσλὴ, *ὁ*, nomen viri *ἄρχοντος*. Hebr. *princeps*.

'Εσλὸν, Dor. pro *ἐσθλὸν*, *bonum*: ab *ἐσθλὸς*.

'Εσλὸς, pro *ἐσθλὸς*, *bonus*, Dor. Vide præced.

'Εσμαράγησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à *σμαράγδω*, *fragorem edo*: hinc *σμαραγίζω*, idem.

'Εσμάσσω, *imprimo*. Th. *μάσσω*, *abstergo*, *tango*.

'Εσμὲν, *sumus*, 1. pl. præs ind. ab *εἰμὶ*, *sum*.

'Εσμηγμαι, *abstersus sum*, perf. pass. à *σμήχω*, f. *ξω*, idem quod *σμάω*, *abstergo*.

'Εσμὸς, *ῦ*, *ὁ*, *examen apum*: ab *ἵω*, *mitto*. Est enim agmen quod emittitur natali sede.

'Εσο, *esto tu*, præs. imperat. ab *εἰμὶ*, *sum*.

'Εσοδος, *ου*, *ἡ*, *ingressus*, *vectigal*: ab *εἰς*, *in*, et *ὁδὸς*, *via*.

'Εσομίζω, *domum recipio*. Th. *ὦμος*, *domus*.

'Εσουνο, 3. pl. fut. opt. ab *εἰμὶ*, *sum*.

'Εσσεσθε, 2. pl. f. opt. *ἐσοίμην*, ejusd. verbi.

'Εσσυμαι, *ero*, et

'Εσόμεθα, 1. pl. f. *erimus*: et

'Εσσονται, pro

'Εσονται, *erunt*; 3. pl. f. ab *εἰμὶ*, *sum*.

'Εσύνορμαι, *inspicio*. Th. *ὄνομαι*, *video*; f. *ὄψομαι*, p. *ὄρμαι*.

'Εσσυτερον, *ου*, *τὸ*, *speculum*: à præced.

'Εσσφῶν, præs. inf. ab

'Εσσφάω, *aspicio*. Th. *ἰφάω*, *video*.

'Εσσῇς et *ἐσσῇ*, Dor. pro *ἐσσῇ* et *ἐσσῇ*, quæ pro *ἐσσάαι* et *ἐσσάαι*, 2. et 3. sing. præs. ind. act. et

'Εσσῇσι pro *ἐσσῶσι*, 2. pl. præs. ind. act. verbi *ἐσσάω*, *intueor*. Th. *ἰφάω*, *video*.

'Εσσῶμες, Dor. pro *ἐσσῶμεν*, *aspicimus*; 1. pl. ejusd. temp. et verbi

'Εσσῶν, præs. part. act. in pl. *ἐσσῶντες*: et

'Εσσῶσιν, pro *-ῶσι*, 3. pl. præs. ind. act. ab eod. verbo.

'Εσῶμαι, *ῇ*, *ῶται*, Dor. pro *ἔσομαι*, *ῃ*, *εται*, f. 1. m. verbi *εἰμὶ*, *sum*.

'Εσοφίσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. à *σοφίζομαι*, *comminiscor*, *doceor*, *cognosco*; f. *ίσομαι*, p. *σεσόφισμαι*. Th. *σοφὸς*, *sapiens*.

'Εσόψομαι, *videbo*; f. 1. m. ab *ὄψομαι*, et *ἔσομαι*, *video*.

'Εσπάδηκα, perf. pass. à *σπάδων*, *taxo*, *dilapido*. Th. *σπάθη*, *textorium instrumentum*; item *spathula*, *&c.*

'Εσπαδηκὼς, *cumulatus*; præced. part. pass.

'Εσπάδων, pro *-αν*, *accumulabam*, 1. sing. imperf. act. ab eod. Th.

'Εσπάσαμαι, *attraxi*; perf. act. verbi *σπάω*, *traho*; f. *ἄσω*.

'Εσπάραξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *σπαράσσω*, *lacero*; f. *ξω*, p. *ἐσπάραχα*.

'Εσπάρθαι, *satum esse*; perf. inf. pass. à *σπείρω*, *sero*; f. *ρῶ*, p. *ἔσπαρμαι*, a. 1. *ἐσπάρην*, perf. pass. *ἔσπαρμαι*.

'Εσπαρμένος, *ὴ*, *ὸν*, perf. part. pass. ejusd.

'Εσπάσατ', pro *ἐσπάσατο*, *evulsit*; 3. sing. a. 1. ind. m. et

'Εσπε, *evulsit*; 3. sing. a. 2. ind. act. *ἔσπω*, *ις*: à *σπάω*, *traho*.

'Εσπεμεν, a. 1. act. verbi *σπάω*, *sero*; f. *σῶ*.

'Εσπεσαν, *libavi*; a. 1. act. et

'Εσπίσθην, *ις*, *η*, *sacrificio placatus sum*; a. 1. pass. et *ἔσπεισμαι*, 3. sing. perf. pass. *ἔσπεισται*: à *σπένδω*, *libo*.

'Εσπέρα, *ας*, *ἡ*, *VESPERA*. Th. *ἔσπερος*.

'Εσπέριος, adverbialiter, *vesperi*: à præced.

'Εσπερίδες, *ων*, *αἱ*, *HESPERIDES*:

'Εσπέριος, *α*, *ὁ* *ἡ* *ἀ*, *vespertinus*, *occidentalis*: ab

'ΕΣΠΕΡΟΣ, *ου*, *ὁ*, *VESPER*: quasi *ἴω ὥρας*, *dici finis*.

'Εσπόμαι, *sequi*; Poët. pro *ἕσπομαι*, præs. inf. m. verbi *ἕπομαι*, *sequor*.

'Εσπετε, *dicite*; 2. pl. imperat. præs. act. ab *ἔσπω*, *dico*; Poët. pro *ἔνω*, a. 1. *εἶνα*.

'Εσπετο, *sequebatur*; Poët. pro *εἵπετο*, 3. pers. sing. imperf. verbi *ἕπομαι*, pro *ἵπτομαι*, *sequor*.

'Εσπευδον, *festinabant*; 3. pl. imperf. act. à *σπεύδω*, *festino*; f. *σω*, a. 1. Ind. act. *ἔσπευσα*, *ας*, *ε*.

'Εσπιλωμένος, *η*, *ον*, perf. part. pass. à *σπίλος*, *maculo*; f. *ώσω*, p. *ἐσπίλωμαι*. Th. *σπίλος*, *macula*.

'Εσπλαγχνίσθη, *ις*, *η*, *misericordiâ tactus fui*; a. 1. ind. pass. verbi *σπλαγχνίζομαι*, *misericordiâ moveor*; f. *ίσομαι*, p. *ἐσπλάγχνισμαι*. Th. *σπλάγχνον*, *viscus*, *commiseratio*.

'Εσπλεσθαι, idem quod *ἐσπλεσθαι*, *adsciscо*, *adopto*. Th. *πέλω*, *facio*; f. *ἕσω*, p. *ωμαι*.

'Εσπλόμεθ', pro *ἐσπλόμεθα*, *consequimur*; 1. pl. præs. ind. Poët. ab

'Εσπομαι, *sequor*; pro *ἕσπομαι*, in opt. *ἐσποίμην*, part. *ἐσπόμενος*. Th. *ἕπω*, idem.

'Εσπον, *ες*, *ε*, *evulsi*; a. 2. verbi *σπάω*, *traho*: hinc a. 2. inf. *σπεῖν*, part. *σπών*, et in a. 2. m.

Digitized by Google

ἐσσύμην, a. 2. inf. σεύασθαι, part. σεύμενος.

Ἐσσυδα, p. m. à σεύδω, festino, quod vide.

Ἐσσυδάεα, a. 1. act. verbi σευδάζω, studeo; fut. άεσω ab eod. Th.

Ἔσσω, loquor; Poët. pro ἴσσω.

Ἐσσὼμ, ὁ, nomen viri indeclinabile. Hebr. interpret. sagitta exultationis.

Ἔσσα, ας, ὁ, indui, sedere feci; a. 1. Poët. pro εἷσα· ab ἵω, vel ἵνυμι, induo. Vel ab ἷω seu ἵζω, sedere facio.

Ἔσσαι, pro ἷσαι, a. 1. inf. act. Poët. ab ἵω, vel ἵζω, sedere facio; vel 2. sing. perf. pro εἷσαι· ab εἶμαι, perf. pass. verbi ἷω, induo vel sedeo. Sunt qui velint ἔσσαι pro ἕσσαι, indutus es, poni quasi ab ἕσμαι, perf. pass. ejusd. verbi.

Ἐσσαμένη, involuta; a. 1. part. f. g. pro ἐσαμένη, Poët. verbi ἷω seu ἵνυμι, induo; ἐσάμενοι χεῖ χαλκὸν, med. cum nosmet ipsi armaverimus.

Ἔσσαν, Poët. Systole pro ἦσαν, erant, 3. pl. imperf. verbi εἰμὶ, sum.

Ἔσσας, a. 1. part. act. Poët. pro ἷσας· et

Ἐσσασθαι, pro ἕσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἷω, induo, vel sedeo.

Ἔσσει, 3. sing. a. 1. ind. act. Vide ἔσσα.

Ἔσσεαι, eris, Ion. et Poët. pro ἔσῃ, 2. sing. f. verbi εἰμὶ, sum.

Ἔσσεαι, sedisti seu indutus es; Poët. pro εἷσαι, 2. sing. perf. pass. εἶμαι· ab ἷω, sedeo, induo.

Ἔσσεται, Poët. et Dor. pro ἔσται, 3. sing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, sum.

Ἔσσεται, erit; 3. sing. fut. pro ἔσται, ejusd.

Ἔσσευα, Poët. pro ἔσσα, a. 1. ind. act. in 3. pl. ἔσσευαν· et

Ἐσσύαντο, pro ἐσύσαντο, 3. pl. a. 1. m. à σεύω, idem quod σεύω, agito, cieo.

Ἔσσυμαι, perf. pass. pro ἔσσομαι, Ion. pro σέσυμαι· et

Ἐσσύοντο, exciverunt, pro ἐσύσαντο, 3. pl. imperf. à σύσσομαι. Th. σεύω, agito.

Ἐσσύη, ης, ὁ, rex, præcipuè apum; παρὰ τὸ ἷσαι, id est, stabilire, scil. subditos.

Ἔσσί, es; Poët. pro εἶ seu εἶς, 2. sing. et

Ἔσσο, esto tu; Poët. pro ἔσο præs. imperat. ab εἰμὶ, sum.

Ἔσσο, gem. σ, pro ἔσο, quod Ion. pro εἶσο, 2. sing. plusq. p. pass. verbi ἷω, seu ἵνυμι, induo; fut. ἔσω, p. εἷμαι, perf. pass. εἶμαι, plusq. p. ἕμην.

Ἐσσόμενα, futura; f. part. n. pl. ab Ἐσσόμενος, η, ον, futurus, a, um, pro ἐσόμενος, in dat. plur. Ion. ἐσσομένοισι· ab εἰμὶ, sum.

Ἔσσυο pro ἔσυο, induc; a. 1. imperat. act. verbi ἷω, induo.

Ἐσσύομαι, vincor, Ion, pro ἡσσῶμαι· ab ἡσσάομαι, -ῶμαι. Th. ἧσσων, minor, inferior.

Ἐσσῦν, Ion. pro ἧσσον, sed usitatiùs ἧσσῳ, præs. inf. ab eod. Th.

Ἔσσυθεν, eruperunt; Bœot. et gem. σ, pro ἐσύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ἐσύθην, verbi σύω, vel σεύω, agito. Th. σάω, idem.

Ἐσσύμαι, σαι, ται, Poët. et per Metathes. pro σίσυμαι, perf. pass. et

Ἐσσυμένως pro σεσυμένως, p. part. pass. ejusd.

Ἐσσυμένως, adv. incitatè; à præced.

Ἔσσυτ' pro ἔσυθεν, et hoc pro σίσυθαι, irruit; 3. sing. perf. pass. et

Ἐσσύτο pro σίσυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. à σύω, quod pro σεύω, agito. Th. σάω, idem.

Ἔσσυο, Poët. pro ἔσυ, fut. 1. act. verbi ἷω, sedere facio; a. 1. εἷσα.

Ἐσσυμαι, Ion. pro ἧσσημαι, victus sum; perf. verbi ἡσσάομαι, Ion. pro ἡσσάομαι, vincor. γυναικὸς ἡσσάμενος, ab uxore victus, Eurip. Alcest. 697. Hecub. 1252. δεξιῷ, à dextro cornu victus, Suppl. 205. Th. ἧσσων, minor.

Ἔσσων, ονος, ὁ & ἡ, Ion. pro ἧσσων, inferior.

Ἐσ' pro ἐσὶ, est; 3. sing. ab εἰμὶ, sum.

Ἔστα, steti; Ion. Sync. pro ἔστησα, perf. act. verbi ἵστημι, sto.

Ἔστᾶν, steterunt; Bœot. Sync. pro ἐστάθησαν, 3. pl. seq.

Ἐστᾶν, statutus sum, a. 1. ind. pass. ab ἵστημι, sto.

Ἔσταζε, stillabat; 3. sing. imperf. act. verbi στάζω, f. ξω, stillo.

Ἔσται, erit; per Sync. pro ἔσεται, 3. sing. f. verbi εἰμὶ, sum.

Ἐσταίην, præs. opt. act. verbi ἵστημι pro ἵστημι, sto; undè imperat. ἔστᾶθι, inf. ἐστάναι, part. ἑστάς.

Ἔστακα, steti; pro ἕστηκα, perf. act. verbi ἵστημι, sto; a. 2. ἔστην.

Ἔσταγον, stillabatur; Ion. pro ἔσταζον, 3. sing. plusq. p. pass. ἐστάγμην· à στάζω, stillo, f. ξω, p. ἔσταχα.

Ἐσταλάδατο, Ion. Pleonasmo syllabæ δα, pro ἐσταλάατο, quod pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi στέλλω, orno, instruo; f. λῶ, a. 1. ἔστειλα, p. m. ἔσταλμαι.

Ἐστάλατ', succincti erant; pro ἐστάλμενοι ἦσαν, 3. pl. perf. et

Ἐστάλατο, Ion. pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass.

Ἐστάλην, missus sum; a. 2. pass. ab ἔσταλον, a. 2. act.

Ἔσταλκα, p. act. à στέλλω, mitto, orno; f. 2. σταλῶ, p. pass. ἔσταλμαι, a. 1. pass. ἐστάλθην.

Ἔσταμεν, stamus; Ion. pro ἵσταμεν, 1. pl. præs. verbi ἵστημι, Poët. pro ἵστημι, sto; undè et ἵστατ, ἐστάτην ἑστάναι, inf. ἑσταλίναι, opt. Sunt qui velint ἔστασαν per Sync. dici pro ἐστήσαμεν, perf. act. verbi ἵστημι.

Ἐστάμεν, Ion. pro ἑστάναι, quod pro ἐστάναι, præs. inf. act. verbi ejusd.

Ἔστασαν, steterunt; Bœot. Sync. pro ἔστησαν, 3. pl. a. 2. act. ἵστη· ab eod. verbo.

Ἐστάσαν, stetisse; per Sync. pro ἐστήκεναι, perf. inf. ab ἵστημι. Alii volunt esse præs. inf. ab ἵστημι, ut ἐστάναι ab ἵστημι.

Ἐστάσ' pro ἐστάσα, acc. sing. vel ἑστάσι, stantes; nom. dual. à nom. ἑστὰς, per Sync. pro ἑστηκὼς, ότος, perf. part. act. verbi ἵστημι, sto.

Ἔστασαν, steterunt; et Dor. ἑστάσαν, 3. pl. a. 2. Poët. pro ἔστησαν, ab ἵστη, a. 1. ejusdem verbi. Mutat spiritum in aoristis, vel si aspiretur, ἵσταμεν, per Sync. ponitur pro ἐστήκασαν, vel ἑστάασαν, 3. pl. plusq. p. ab ἵστημι. Vel est 3. pl. imperf. act. pro ἵσταμεν· ab ἵστημι, pro ἵστημι, sto.

Ἐστάασαν, Dor. pro ἑστήκασαν, 3. pl. a. 1. ind. med. et

Ἐστάσαντο, Dor. pro ἑστήκασαν, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἵστημι, sto.

Ἑστᾶσι, stant; 3. pl. præs. ind. act. ab ἵστημι, Poët. pro ἵστασι, sto. Vel ἑστᾶσι per Sync. dicitur pro ἑστήκασι, 3. pl. perf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐστάτω, 3. sing. imperat. act. ἑστάτω, -άντω, ab eod. verbo.

Ἑστάως, contractè pro ἑστηκὼς, perf. part. act. verbi præced.

Ἐστὶ, estis; 2. pl. præs. ind. ab εἰμὶ, sum. Sed

Ἔστε, estote; 2. pl. præs. imperat. ἴστω, ἔστω, ejusd. verbi. Est et

Ἔστ, donec: ab ὅς pro ὅτ et σθ.

Ἔστειλα, misi; a. 1. ind. act. verbi στέλλω, mitto, orno; f. λῶ, p. ἔσταλκα.

Ἐστελάμην, ω, ατο, aor. 1. med. ejusd.

Ἔστειχον, ibant; 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, ordinè eo; f. ξω, p. ἔστιχα.

Ἔστην, 3. sing. imperf. act. ver-

Digitized by Google

bi στένω, gemo: f. νῶ. Th. στενὸς, angustus.

'Εστερεώθησαν, confirmati sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi στερεόω, firmo: f. ώσω, a. 1. ἐστερέωσα, ας, ε. Th. στερεὸς, solidus.

'Εστέρημαι, σαι, ται, perf. ind. pass. verbi στερέω, privo: f. ήσω, a. 1. pass. ἐστερήθην, a. 1. inf. στερηθῆναι.

'Εστεφάνωκε, Dor. pro ἐστεφάνωσε, a. 1. ind. act. verbi στεφανίζω, fut. ίσω, vel ίξω. Th. στέφω, corono.

'Εστεφανῶτο, pro -ώτο, 3. sing. imperf. pass. et

'Εστεφανώσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. et

'Εστέφανται, cinctum est, 3. sing. perf. ind. pass. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται· à στεφανόω, corono. Th. στέφω, idem.

"Εστεφε, 3. sing. imperf. act. ejusd. Th.

'Εστεὼς, ῶτος, per Epenth. Poët. τῶ ε, pro ἑστὼς, stans: per Crasin pro ἑστανὼς, p. part. act. verbi ἵστημι, sto: f. στήσω, p. ἕστακα, a. 2. ἔστην.

"Εστη, stetit, 3. sing. a. 2. ind. act. ejusd.

"Εστηα, pro ἕστηκα, ας, ε, perf. act. et

'Εστήκασι, Dor. pro ἑστᾶσι, 3. pl. perf. act. ab eod. verbo.

'Εστήκω, sto; præsens ortum à perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι, præt. m. ἱστήκειν, plusq. p. ἑστήκειν, et in 3. pl. ἱστήκεσαν, Att.

'Εστηκὼς, ότος, part. perf. ab eod. verbo.

"Εστην, a. 2. ind. act. Vide ἵστη.

'Εστήξω, et ἑστήξομαι, 3. sing. f. 1. ind. act. et m. verbi ἵστημι, sto, facti more Syracusano ex perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι.

'Εστηρηγμένος, perf. part. et

'Εστήρκασι, 3. sing. perf. pass. à στηρίζω, statuo; f. ξω, p. χα, perf. pass. ἐστήριγμαι, ξαι, plusq. p. ἐστηρίγμην, ξο, ατο.

"Εστησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Εστησάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. et

"Εστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἔστην, ab ἵστημι, sto.

'Εστηὼς, qui stetit; per Sync. pro ἑστανὼς, ότος, perf. part. ejusd. verbi.

'Εστὶ, 3. sing. præs. ἐμὶ, sum.

'ΕΣΤΙΑ, ας, ἡ, focus, lar, domus: item VESTA.

'Εστιάθη, Ion. pro ἑστιάθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἑστιάω, domo accipio: quod à præced.

'Εστιᾶμα, ατος, τὸ, epulum.

'Εστιὰς, άδος, ἡ, Vestalis: ab ἑστία.

• 'Εστίασις, εως, ἡ, cœna: ab eod.

'Εστιάσων, f. 1. part. act. verbi ἑστιάω, convivio excipio: ab ἑστία, domus, lar.

'Εστιατορία, ας, ἁ, epulatio: et

'Εστιατόριον, ου, τὸ, cœnaculum: et

'Εστιάω, convivio excipio: f. ᾶσω, perf. ἑστίακα. Sumit enim ι post ε loco augmenti: ab ἑστία, lar.

'Εστίζει, 3. sing. a. 2. ind. act. à στίλβω, calco: f. ψω.

'Εστῖχος, ου, ὁ, domûs custos.

'Εστίχισαν, 3. dual. a. 2. ind. act. à στίχω, ordine eo: f. ξω, a. 2. ἔστιχον.

'Εστίχοντο, ordine ibant: 3. pl. imperf. pass. Poët. pro ἐστιχῶντο, q. pro ἐστιχόοντο, verbi στιχάω, ab eod. Th.

"Εστο, sederat, seu indutus erat: Poët. seu Ion. pro ἧστο, vel ἧντο, 3. sing. plusq. p. pass. ἧμαι, verbi ἵω seu ἵνυμι, sedeo, induo: f. ἵσω, perf. pass. εἷμαι.

'Εστόεσσεν, imperf. act. verbi στοέω, maledico: Æol. pro στομόω. Th. στόμα, os.

'Εστομώθην, apertus sum: a. 1. pass. verbi στομόω f. ώσω, adaperio: ab eod. Th.

"Εστον, est 2. dual. num. imperat. ἔσο, ἔστω. A verbo εἰμὶ, sum. Ponitur et pro ἦτον, 2. dual. num. imperf. ejusd.

'Εστονάχιζεν, suspirabat, 3. sing. imperf. act. verbi στοναχίζω, fut. ίσω, p. ἐστονάχικα. Th. στυγὸς, angustus.

"Εστοργα, amavi, perf. m. verbi στέργω, f. ξω, amo, acquiesco.

'Εστορνύει, ύσι, part. præt. med. superioris verbi.

'Εστόρεσα, stravi, a. 1. ind. act. verbi στορέω, sterno: f. έσω, et ώσω, a. 1. pass. ἐστορέσθην.

'Εστόρεται, stratus est: Dor. pro ἐστόρεται, 3. sing. perf. pass. à στορέω, sterno. Alii volunt ἐστόρεσται, 3. pers. à στρωννύω, f. στρώσω, id. q. στορέω.

'Εστραμμαι, ψαι, σται, versus sum: perf. pass. verbi στρέφω, verto: f. ψω.

'Εστρατοκύδωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi στρατοκυδιόω, castra metor: quod à στρατὸς, exercitus, et κῦδος, solum.

'Εστρατόωντο, Poët. pro ἐστρατῶντο, q. pro -όοντο, 3. pl. imperf. verbi στρατάομαι, castra pono. Th. στρατὸς, exercitus.

'Εστρεφόατο, aversi erant, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐστραμμένοι ἦσαν, verbi στρέφω, verto: f. ψω, p. φα, perf. pass. ἔστραμμαι.

'Εστρέφθην, a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.

'Εστρέφθη, versus sum: a. 1. pass. et

"Εστρεφον, ες, ε, imperf. act. à στρέφω, verto; fut. ψω.

'Εστρηνίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi στρηνιάζω, dissolutè vivo: f. άσω, p. ἐστρηνίαχα. Th. στρεφὸς, luxus.

'Εστρηνιάζω, f. άσω, p. ἐστρηνίαχα, dissolutè vivo. Th. στρεφὸς.

"Εστροφα, verti: præt. m. verbi στρέφω.

"Εστρωμαι, constratus sum, perf. pass. et

'Εστρωμένος, perf. part. pass. verbi στρώννυμι, f. στρώσω, id. quod στορέω, sterno.

"Εστρωσα, a. 1. act. et

"Εστρωτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab eod.

"Εστυγον, a. 2. ind. act. verbi στυγέω, vel inusitat. στύγω, odio prosequor: f. στύξω.

'Εστυφίλιξεν, dispulit, 3. sing. a. 1. ind. act. à στυφελίζω, f. ξω, duritièr tracto. Th. στύφω, adstringo: f. ψω.

"Εστω, ESTO, 3. sing. imperat. verbi εἰμὶ, sum.

'Εστωμυλάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi στωμύλλω, idem quod στωμυλίω, loquax sum. Th. στόμα, os.

"Εστων, 3. dual. imperat. verbi εἰμὶ, sum.

'Εσφὼς, φῶος, ὁ, clavus temonis: ab ἴω, mitto: melius ἵσφως, ab ἴσχω, quia continet.

'Εστὼς, ῶσα, stans: in f. g. ἑστὼσα, perf. part. act. pro ἑστανὼς, per Sync. ἑστὼς, et per Crasin ἑστῶς, ῶσα, in gen. pl. ἑστώσων, ab ἵστημι, sto.

"Εσωσαν, sint, vel sunto, 3. pl. imperat. præs. ab εἰμὶ, sum.

'Εσωτὼς, nom. pl. ab ἐσωτὼς, quod vide.

'Εσόθην, commotus sum, a. 1. pass. à σόω pro σείω, moveo. Th. σάω, agito.

'Εσῦλα, spoliabat, 3. sing. imperf. verbi συλάω, f. ήσω. Th. σάω, præda.

'Εσύλησαν, prædati sunt, imperf. act. verbi συλάω, spolio: ab eod. Th.

'Εσυνῆκα, ας, ε, intellexi: a. 1. ind. act. Att. pro συνῆκα, verbi συνίημι, intelligo: f. συνήσω ex σὺν, et ἵω, mitto, &c.

'Εσύτερος, posteà: ex ἐς, et ὕστερος, posterior.

'Εσφάγην, ης, η, jugulatus sum, a. 2. ind. pass. ab ἔσφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάττω, seu σφάζω, f. ξω, jugulo: perf. pass. ἔσφαγμαι.

'Εσφαγμένος, ejusd. perf. part. pass.

"Εσφαζον, mactabant, 3. pl. imperf. act. verbi σφάζω, macto; f. ξω.

'Εσφαίρωτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi σφαιρίω, *in globi modum rotundum facio*: f. όσω. Th. σφαῖρα, *globus*.

'Εσφάλην, ης, ή, *deceptus sum*, a. 2. ind. pass. ab ἔσφαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάλλω, *decipio*: f. αλῶ, p. ἔσφαλμαι.

"Εσφαλμαι, perf. pass. ab ἔσφαλκα, perf. act. ejusd.

"Εσφαξαν, *trucidârunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi σφάζω, *jugulo*: f. άξω, p. m. ἔσφαγμαι.

'Εσφαράγιζον, *sonum excitabant*, imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγγος, *sonus*.

"Εσφηλα, *decepi*, a. 1. ind. act. verbi σφάλλω, f. αλῶ.

"Εσφιγγεν, *stringebat*, 3. sing. imperf. act. et

"Εσφιγξε, *adstrinxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σφίγγω, *stringo*: f. γξω.

'Εσφράγιζεν, *obsignabat*, 3. sing. a. 1. act. verbi σφραγίζω, *obsigno*: f. ἴσω, p. ἐσφράγικα, a. 1. pass. ἐσφραγίσθην. Th. σφραγίς, *sigillum*.

'Εσφραγίσθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. et

'Εσφραγισμένος, perf. part. pass. ab eod. verbo et Th.

'ΕΣΧΑΡΑ, ας, ἡ, *focus, ara, crusta ex adustione vulneri adhærens*: undè Angl. A SCAB.

'Εσχαριὼν, ῶνος, ὁ, Poët. idem.

'Εσχἀρις, ίδος, ἡ, *focus, craticula*. Th. ἐσχάρα.

'Εσχἄτιὰ, ᾶς, ἡ, *extremitas*: et

'Εσχατιὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro eod. Theocr. in Hylam, xiii. 25. Angl. THE DOWNS, *extremitas agri incultior*.

'Εσχατογήρως, ω, ὁ, *decrepitus, defectus ætate*.

"Εσχἄτον, ου, τὸ, *extremitas*; item adv. *ultimò*: ab

"ΕΣΧΑΤΟΣ, η, ον, *extremus, ultimus*: ἐσχάτη τῶν υἱῶν ἡ μόνῃ ἐπιλειφθεῖσα, *post filios mortua est mater*, 2 Macc. vii. 41. subintellige ἀπὸ et

'Εσχατόω, pro ἐσχατόομαι, f. g. ab ἔσχατος, *extremus*.

'Εσχἄτως, adv. *extremò, ad extremum*: ἐσχάτως ἔχει, Marc. v. 23. Diod. Sic. Exc. de Virt. et Vit. 554. ed Wess. Non igitur barbaricè, ut Salm. de ling. Hellen. p. 109. Th. ἔσχατος, *extremus*.

"Εσχε, 3. sing. a. 2. act. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. sub. σχῶ, perf. pass. ἔσχημαι.

'Εσχέθη, ης, η, a. 1. ind. pass. et

"Εσχηκα, perf. act. ab ἔσχον vide ἔσχε.

'Εσχηματίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi σχηματίζω, *effingo*: à σχῆμα, *habitus*. Th. ἔχω, *habeo*.

"Εσχίσα, perf. act. verbi σχίζω, *fingo*: fut. ίσω, perf. pass. ἔσχισμαι.

'Εσχίσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐσχίσθησαν, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

'Εσχόμην, a. 2. ind. m. et

"Εσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον. Vide ἔσχε.

"Εσω, f. 1. verbi ἵζω, *sedere facio*: vel ἵω, *induo*.

"Εσω, *intra*, adv. cum gen. et

"Εσωθεν, *intrinsecus*: ab ὀς, *in*.

'Εσώθην, *servatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi σώζω, *servo*: f. σω, perf. pass. σέσωσμαι.

"Εσωσα, a. 1. act. ejusd. verbi.

'Εσώτερος, α, ον, *interior*, -*us, intimus*.

'Εσωφρονίσθην, ης, η, a. 1. pass. verbi σωφρονίζω, *sapere facio*: f. ίσω, p. σεσωφρόνικα: à σάφρων, *temperans*: q. ex σίος, seu σάος, contractè σῶς, *sanus*, et φρὴν, *mens*.

'Εσ' pro ἔτι, *adhuc, etiam*.

'Εστἄχυῖα, *constitutus sum*, a. 2. ind. pass. à στάσω, vel -στνω, *ordino*: f. ξω, p. χα, a. 2. ἔστην.

'Εστάζω, *examino, inquiro, scrutor, castigo*, Sap. Salom. vi. 3. xi. 10. (sed in istis locis quidam legunt ἐξετάζω) f. άσω, et Dor. ξω: ab ἔστος, *verus*.

'Εστἄμαι, *extentus sum*, a. 1. ind. pass. verbi τάνω, *tendo*: f. τενῶ, p. τέτακα, perf. pass. τέτἄμαι.

"Εστιοι, *familiares*, nom. pl. ab ἑστιος, ου, ὁ, *socius*.

'Εσταίρα, ας, ἡ, *amica, meretrix*: et

'Εσταιρία, ας, ἡ, *societas*: et

'Εσταιρίω, *prostituo me*: f. ώσω: ab ἑταῖρος.

'Εσταιρὶη, ης, ἡ, Ion. pro ἑταιρία, *sodalitium*: et

'Εσταιρίης, Ion. pro ἑταιρείος, Jovis Epith. *qui sodalitiis præest*: ab eod. Th.

'Εσταίρισσα, ης, ἡ, *impudicitia*: ab ἑταιρίω.

'Εσταιρία, ας, ἡ, *sodalitium*: et

'Εσταιρίζω, f. ίσω, *sodalis fio, opitulor*: et

'Εσταιρικὸς, ἡ, *sodalitius, meretricius*: ab

'ΕΤΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, *sodalis, socius*.

'Εστἄν, Dor. pro ἐτάκην, *tabescebas*: 2. sing. imperf. à τάκομαι, *liquesco*: et

'Εστάκην, *liquefactus sum*, a. 2. ind. pass. verbi τάκω, et Dor. τάκω, *liquefacio*: f. ξω, a. 2. ἐτάκην.

'Εσταλάνιζεν, 3. sing. imperf. act. verbi σταλανίζω, *miserum et ærumnosum voco*: f. σω, à στάλας, ανος, *miser*. Th. σταλάω, f. -άσω, *suffero*.

"Εστἄμεν, *scidi*, a. 2. act. verbi στέμνω, *scindo*: f. 1. στεμῶ.

'Εστανύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi τανύω, *tendo*. Th. τάνυ, idem.

"Εσταξε, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Εσταξάμην, ω, ατο, a. 1. m. à στάσω, vel -στνω, *ordino*: f. ξω, p. χα.

'Εστάραξε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ταράσσω, *conturbo*: f. ξω, p. τετάραχα, præt. pass. τετάραγμαι, a. 2. pass. ἐταράχθην.

'Εσταράχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præced.

'Εσταρίζω, Poët. pro ἑταιρίζω, q. vide.

'Εσταρίσσατο, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, Poët. à præced.

"Εστἄρος, ου, ὁ, Poët. pro ἑταῖρος, *sodalis*: gen. pl. ἑτάρων.

'Εστἄσὶὴ, ῆ, ἡ, *inquisitio, tormentum, flagra*: 2 Macc. vii. 37. ab ἑτάζω, *inquiro*: f. άσω.

"Εστασαν, άνω, a. 1. imperat. verbi præced.

'Εστάφην, *sepultus sum*, a. 2. ind. pass. verbi θάπτω, *sepelio*: f. ψω.

'Εστάφον, *stupui, admiratus sum*: a. 2. ind. act. et τάφηκα, p. m. idem, vel *stupeo, admiror*: ab eod. verbo. Vide ἐτάφην.

'Εστάχυνον, ες, ε, imperf. verbi ταχύνω, *accelero*. Th. ταχὺς, *celer*.

"Εστια, nom. vel acc. pl. ab ἑστος, ου, τὸ, *annus*.

'Εστιβάλα, 3. sing. plusq. p. m. verbi θάλλω, *vireo*: f. αλῶ, p. m. τέθηλα.

'Εστάθην, *positus sum*: a. 1. ind. pass. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. ἔθην.

'Εστάθησι, Ion. pro ἐστάθης, 3. sing. plusq. p. m. verbi θάπτω, *sepelio*, vel θάπτω, f. ψω, p. τέθαφα, p. m. τέθαπτα.

'Εστἄθέων, *obtueram*: 1. sing. plusq. p. ind. act. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι, p. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον, p. m. τέθνεα, hinc inf. τεθνάναι.

"Εσταλεν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τέλλω, *perficio, facio*: a. 1. ἔτειλα.

"Εστασα, *extendi*, a. 1. act. verbi τείνω, *tendo*: f. τενῶ, p. τέτακα.

"Εστειος, εία, ειον, *annuus, a, um*. Th. ἔτος, τὸ, *annus*.

"Εστειρεν, *afflligebat*, 3. sing. imp. act. vide

'Εστέρικτο, *confectus erat*: 3. sing. imperf. pass. à τέρω, *afflligo, vexo*: f. τέρω, p. τέτρηκα, a. 1. ἐτέρησα.

"Εστηκα pro ἕστηκα, *peperit*, 3. sing.

Digitized by Google

a. 2. ἔτικον, ες, ε, verbi τίκτω, *pario*: fut. τέξομαι, p. m. τέτοκα.

'Ετεκνοποιέομαι, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi τεκνοποιέω, *liberos procreo*; ἐτεκνοποιέετο, 3. sing. imperf. act. à τέκνον, *fœtus*, (quod à τίκτω, *pario*,) et ποιέω, *facio*.

'Ετέκνωθεν, Bœot. pro ἐτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τεκνόω, *liberos procreo, gigno*.

'Ετελέετο, *perficiebatur*: 3. sing. imperf. pass. Ion. et Poët. pro ἐτελεῖτο, per Pleonasm. σῦ ε, verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

'Ετέλεον, *perfecerunt*: pro ἐτέλεσαν, 3. pl. imperf. act. ab eod. verbo et Th.

'Ετελέοσα, ας, ε, *consummavi*: a. 1. ind. act. verbi τελεόω, *perficio*; f. ώσω, ejusd. Th.

'Ετέλεσα, ας, ε, *perfeci*: a. 1. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος, *finis*.

'Ετελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab cod. Th.

'Ετέλεσσα, ας, ε, Poët. pro ἐτέλεσα, q. v.

'Ετελεύτα, pro -α, 3. sing. imperf. act. à τελευτάω, *ad finem perduco, desino*; f. ήσω, a. 1. ἐτελεύτησα, ας, ε. Th. τέλος, *finis*.

'Ετέλλε, imperf. act. à τέλλω, *mando*: a. 1. ἔτειλα.

'Ετεμον, *incidi*: a. 2. act. verbi τέμνω, vel τάμνω, *seco*: f. τεμῶ, et ταμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔτεμον et ἔτμαγον, p. m. τέτμημα.

'Ετεόκλειαι χάριτες, sic appellatæ ab Eteocle Cephisi filio, qui primus Gratiis sacrificium fecisse fertur.

'Ετεὸν, adverbialitèr, *verùm, certè*: n. g. ab

'Ετεὸς, ὰ, ὸν, Poët. idem quod ἐτὸς, ὴ, *verus*: undè etiam formatur per interposit. τῦ ε. Th. ἁμὶ, *cum*.

'Ετεραλκὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *dubius*, quasi *anceps robur*. Et sic dicitur *victoria*, quia alteri semper tribuit ἀλκὴν ab ἕτερος, *alter*, et ἀλκὴ, *robur*.

'Ετερῆφι, *aliter*: Poët. adv. pro nomine ἑτέρῃ. Th. ἕτερος, *alter*.

'Ετερογλωσσος, ε, *qui diversam linguæ est*: ab ἕτερος, *alter*, et γλῶσσα, ης, ἡ, *lingua*.

'Ετεροδιδασκαλέω, -ῶ, *diversam doctrinam doceo*, f. ήσω· ab ἕτερος, *alius*, et διδάσκω, *doceo*.

'Ετεροδοξέω, -ῶ, *alterius sum opinionis, orthodoxis non assentior*: et

'Ετεροδοξία, ας, ἡ, *opinio diversa*, vel *prava*: et

'Ετεροδοξος, ε, ὁ ἡ ὁ, *qui alterius est opinionis*, vel *sectæ*: Angl. HETERODOX, omnia ab ἕτερος, *alter*, et δόξα, *opinio*: q. à δοκέω, *censeo*.

'Ετεροζήλως, adv. *iniquè*: ab ἑτεροζήλως, *qui alio zelo ducitur*: ab ἕτερος, *alius*, et ζῆλος, *æmulatio*.

'Ετεροζῠγέω, -ῶ, *alteram jugi partem truho*: et

'Ετεροζῦγος, *altera libræ pars*: ex ἕτερος, *alius*, et ζυγός, *jugum*. Th. ζώγνυμι, *jungo*.

'Ετεροῖος, οία, οῖον, *diversus à reliquis*: et indè

'Ετεροιόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἑτεροίωμαι, *altero, immuto*: ἑτεροιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἕτερος, *alter*.

'Ετεροκλίνος, ε, ὁ ἡ ὁ, *aliter declinatus*: sc. ὄνομα, *HETEROCLITON*. Th. κλίνω, *declino, inflecto*.

'Ετεροσοφῶν, Sirac. xix. 27. Sed rectiùs opinor, ἰδιοσοφῶν, *qui surdum se simulat*.

* 'Ετεροτλοος, contr. ἑτερότλους, ὁ ἡ ὁ, *ab alterâ parte navigationem præbens*: ἑτεροτλῶν δάνεισμα, *usurarum periculo creditoris navi tyrans mare vehunt*.

'ΕΤΕΡΟΣ, α, ον, *alter, alius*, μᾶλλον ἕτερος, et ἧττον ἕτερος, *neuter*: ἐν ἑτέρῃ, sc. τάχῃ, *alibi*, ἑτέρῃ λαβὼν, *sinistrâ manu capere*, i. e. nullo negotio, sub. χειρί.

'Ετερότης, ητος, ἡ, *diversitas*: et

'Ετεροῦς, f. ώσω, *altero*: et

'Ετερωσις, εως, ἡ, *alteratio*: ab ἕτερος, *alter*.

'Ετέρφθη, *delectabat*: 3. sing. imperf. act. à τέρπω, *delecto*: f. ψω.

'Ετέρσει, 3. sing. a. 1. act. Æol. à τέρσω, *affligo, vexo*. Vel, ut alii volunt, à τέρσω, *exsicco*: undè ἐτερσαίνω, idem.

'Ετέρῃ, dat. sing. Vide ἕτερος.

'Ετέρωθι et -θεν, adv. *ex alterâ parte*. Th. ἕτερος, *alter*.

'Ετέρως, adv. *aliter*: ab eod.

'Ετετάλμην, εο, ετο, *jussus eram*: plusq. p. pass. verbi τέλλω, *mando*, perf. τέταλμαι, a. 1. ἔτειλα.

'Ετετατάπωτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ταπεινόω, *humilio*: f. ώσω, p. τετατάπωμαι. Th. ταπεινὸς, *humilis*.

'Ετετάχατο, Ion. pro ἐτετάγμενοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. fit ex 3. sing. ἐτέτακτο, inserto α ante τ, et ν verso in aspirat. χ, verbi τάσσω, *ordino*: f. ξω, p. τέταχα, perf. pass. τέταγμαι.

'Ετετύχατο, Ion. pro ἐτετυγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi τεύχω, *fabricor*: f. ξω, p. τέτευχα, p. pass. τέτευγμαι et τέτυγμαι.

'Ετέτμετο, 3. sing. imperf. act. verbi τέτμω, *invenio*: quod derivatur à τέμνω, *seco, scindo*: f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 1. ἔτμον, ες, ε· et hinc per Pleonasm. σῦ τ, ἔτετμον, ες, ε, ut quidam volunt.

'Ετετρήχει, ας, ε, plusq. p. verbi τρήχω, *asper et salebrosus sum*: f. ξω, p. τέτρηχα. Th. τραχὺς, ἰος, *asper, scaber*.

'Ετέτυκτο, *factus erat*: 3. sing. plusq. p. pass. ἑτετύγμην, ξο, κτο, verbi τεύχω, *fabricor*, quod vide.

'Ετετύφιο, Ion. pro ἐτετύφων, 1. sing. et ἐτετύφεις, pro ἐτετύφω, 3. sing. plusq. p. act. à τύπτω, *verbero*: f. ψω.

'Ετετύχοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi τυγχάνω, *assequor*: f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον, a. 2. m. ἐτυχόμην, et per redupl. Ion. ἐτετυχόμην, ευ, ετο.

'Ετεχ' pro ἔτικτε, ob sequent. aspirat. 3. sing. a. 2. act. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι, a. 2. ἔτικον.

'Ετέχθην, *natus sum*: a. 1. ind. pass. à τίκτω, *pario*.

'Ετη, nom. et acc. pl. et contract. ab ἔτεα, εος, τὸ, *annus*.

'Ετήκετο, *liquescebat*, 3. sing. imperf. m. verbi τήκω, et Dor. τάκω, *liquefacio*: f. ξω, p. m. τέτηγμαι.

'Ετήρεον, *servabam*, imperf. act. à τηρέω, *servo*: imperf. ἐτήρεον, ες, f. ήσω, p. τετήρηκα.

'ΕΤΗΣ, υ, ὁ, *socius, amicus*: ὦ ταὐτὸν pro ὦ ἑτὸν, *O amice*, vel *amici*: q. ab ἴδιος, cum quo nobis vitæ consuetudo, vel ἤθεος, ut sit constaneus, vel ἠθὺς, ut sit *verus* amicus.

'Ετήσιος, ε, ὁ ἡ ὁ, *annuus, anniversarius*: ab ἔτος, *annus*.

'Ετοιμάσαμαι, vel ἑτοιμάομαι, perf. Att. pro ἡτοίμασμαι, *præparavi*, verbi ἑτοιμάζω, *paro*. Th. ἕτοιμος, *promptus et paratus*.

'Ετόρῠμος, per Anadipl. seu Epenth. Poët. pro ἐτῶμος, υ, ὁ ἡ ὁ, *verus*: ἐτῶμος et ἐτήτῠμος, adv. *verè*.

'ΕΤΙ, *adhuc, insuper, amplius, posthac*.

'Ετίθει, *ponebat*, 3. sing. imperf. act. q. à τίθει, imperf. ἐτίθεσαν, ες, εις, ες. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω, p. τέθηκα, a. 2. ἔθην, a. 2. opt. θείην, a. 2. ind. m. ἐθέμην, σο, το, a. 2. inf. m. θέσθαι.

'Ετίθη, Dor. pro

'Ετίθη, *ponebaris*, 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐτίθεσο· ab ἐτίθεμην, σο, imperf. ejusd.

'Ετικτον, ες, ε, imperf. act. verbi τίκτω, *pario*, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, a. 2. sub. τίκω, a. 1. pass. ἐτέχθην, p. m. τέτοκα.

'Ετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act.

ἐτιμησάμην, ω, ανο, et in 3. pl. ἐτιμήσαντο, a. 1. m. verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem.

Ἐτιτάσσετο, *concutiebatur*: 3. sing. imperf. pass. à τιτάσσω, *quatio*: f. ξω, p. τετίναχα.

Ἐτίομεν, *honorabamus, solvebamus*: 1. pl. imperf. act. verbi τίω.

Ἔτλα, ας, ε, *colui*: a. 1. ind. act. verbi τίω, *honoro, solvo*: f. σω, p. τέτικα.

Ἐτιτάινετο, *extendebatur*: 3. sing. imperf. pass. à τιταίνω, quod à τάνω, *tendo*.

Ἔτλην, ης, η, *sustinui*: a. 2. ind. act. à τλᾶμι, *tolero*: f. τλάσω, p. τέτληκα. Th. ταλάω, idem: hinc per Sync. τλάω et τλᾶμι.

Ἐτμάγην, *dissecti sunt*; Bœot. Sync. pro ἐτμήγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ἐτμάγην, verbi τμήγω, vel τμήσσω, f. 2. τμᾰγῶ, a. 2. ἔτμαγον. Th. τίμνω, *seco*.

Ἔτμαγον, a. 2. ut et ἔτμαγον, ejusd.

Ἐτμήθην, *excisus sum*: a. 1. ind. pass. verbi τίμνω, *seco*: f. μῶ, p. τέτμημαι.

Ἔτμηξα, *scidi*: a. 1. ind. act. verbi τμήσσω, *seco*: f. ξω. Th. τίμνω, idem.

ΕΤΝΟΣ, ους, τὸ, *puls ex leguminibus*: q. ab ἴδω, *edo*.

Ἑτοιμα, *quæ jam parta sunt, possessiones*, nom. pl. n. g. ab ἕτοιμος.

Ἑτοιμάζω, *paro*, f. ἄσω, p. ἡτοίμακα, a. 1. inf. act. ἑτοιμάσαι, a. 1. imperat. act. ἑτοίμασον, άτω, et in 2. pl. ἑτοιμάσατε, perf. pass. ἡτοίμασμαι, σαι et indè

Ἑτοιμασία, ας, ἡ, *præparatio*: ab

ΕΤΟΙΜΟΣ, η, ὁ ἡ, sive ἑτοῖμος, Att. *promptus, paratus*: hinc

Ἑτοίμως, adv. *promptè*. Ἑτοίμως ἔχειν, *paratum esse*.

Ἐτόλμα, 3. sing. imperf. verbi τολμάω, *audeo*, imperf. ἐτόλμων, -ων, ας, -ας, αι, -α, f. ήσω, p. τετόλμηκα, a. 1. ἐτόλμησα, Dor. ἐτόλμᾱσα. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*.

Ἔτον, ἔτην, dual. a. 2. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν.

ΕΤΟΣ, ους, τὸ, *annus*.

Ἐτὸς, ἡ, ὸν, et ἑτὸς, ὰ, ὸν, *verus, bonus*: et

Ἐτὸς, adv. *frustrà, temerè*: ab ἄμι, *sum*.

Ἔτρωγον, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, *rodo*: f. τραξομαι.

Ἔτρᾰπ' pro ἔτρᾰπε, *evertit*: 3. sing. ab ἐτρᾰπον, a. 2. ind. act. verbi τρέπω, *verto*: fut. ψω, p. φα, a. 2. pass. ἐτράφην, p. m. τέτροφα, a. 2. m. ἐτραπόμην, et in 3. pl. ἐτράποντο.

1. τράπιον, *uvas calcabant*; 3. pl. imperf. act. verbi τράπιω, factum ex fut. 2. τραπῶ, verbi τρέπω, *verto*.

Ἐτράπιε' pro ἐτράπιτο, 3. sing. a. 2. ind. m. Vide ἔτραπ'.

Ἐτράπην, ης, η, a. 2. pass. à τρέπω, *verto*: vide ἔτραπ'.

Ἐτράπόμην, η, ετο, a. 2. m. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω. Vide ἔτραπ'.

Ἐτραφην, *educatus sum*, et in 3. pl. ἐτράφησαν, a. 2. ind. pass. verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω, p. τέτροφα, fut. 1. θρεφθήσομαι, p. τέθραμμαι.

Ἔτρεσφον, ες, ε, ejusd. a. 2. act. Vide ἐτράφην.

Ἔτρεμε, *tremebat*: 3. sing. imperf. act. à τρέμω, *tremo*: quod à τρέω, idem.

Ἔτρεσα, ας, ε, *tremui*, a. 1. ind. act. verbi τρέω, *tremo, trepido*: f. τρέσω.

Ἐτρέφιε' pro ἐτρέφιτο, 3. sing. imperf. pass. et

Ἔτρεφον, ες, ε, imperf. act. verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω, p. τέτροφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα.

Ἔτρηνε, *perforavit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi τιτρόω seu τίτρημι, *terebro*: f. τρήσω, tanq. à τράω.

Ἐτρίγων, a. 2. ind. act. verbi τρίζω, *strideo*; p. m. τέτριγα.

Ἐτρύγων, *vindemiabant*: 3. pl. imperf. act. ἐτρύγων, -ων, verbi τρυγάω. Th. τρύγη, *vindemia*.

Ἐτρύπα, Dor. pro ἐτρῦσα, et hoc Ion. pro ἐτρύσαι, 3. sing. imperf. act. verbi τρῦσάω, *perforo*. Th. τρύπα, *foramen*.

Ἐτρύφην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi θρύπτω, *frango, frango luxu*: f. ψω, p. φα, perf. pass. τέθρυμμαι.

Ἐτρυφήσαμεν, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi τρυφάω, *in deliciis vivo*: f. ήσω, p. τετρύφηκα. Th. θρύπτω, *frango luxu*.

Ἔτρωσα, *vulneravi*: a. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω, *vulnero, lædo*: f. ώσω, q. à τρόω.

Ἐτύθην, *immolatus sum*, Euphoniæ gratiâ, pro ἐθύθην, a. 1. ind. pass. à θύω, f. σω, *macto, sacrifico*.

Ἐτυλίχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi τυλίσσω, *involvo, perscrutor*: f. ξω. Th. τύλος, *callus*.

Ἔτῦμα, *vera*, nom. pl. n. g. ab ἔτυμος, *verus*.

Ἐτυμολογία, ας, ἡ, *ETYMOLOGIA, originis verborum indicatio*: ab ἔτυμος, *verus*, et λόγος, *sermo*, quod à λέγω, *dico*.

Ἔτῦμον, ου, τὸ, *ETYMUM, vera origo alicujus vocabuli, ejusque originis ratio*; item

Ἔτῦμον, necnon ἐτύμου, adverbial. *verè*; n. g. ab

ΕΤΥΜΟΣ, η, ὁ ἡ, *verus*: dat. pl. Ion. ἐτύμοισιν. Ἐτέτῦμος, η, ὁ ἡ, per Epenth. idem.

Ἐτυμπανίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τυμπανίζω, *distendo*: f. ίσω, p. τετυμπάνικα· à τύμπανον, seu τύμπανος, instrumentum, quo pulsato, sonus cietur.

Ἔτυμός, η, ὁ ἡ ὁ, *verus*: et

Ἔτῦμος, adv. *verè*: ab ἔτυμος.

Ἐτῦραν, Dor. pro ἐτύρωσαν, *saucitati sum*, a. 2. ind. pass. à τύρω, pro ἐτύρησαν, Bœot.

Ἐτύφθην, Bœot. pro ἐτύφησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τύπτω, *verbero*.

Ἔτυχε, 3. sing. a. 2. act. ἔτυχον, ες, ε, verbi τυγχάνω, *nanciscor*: f. τεύξομαι, perf. pass. τέτυγμαι.

Ἐτύχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. pro ἐτεύχθην· à perf. pass. τέτυγμαι, pro τέτυγμαι, verbi τεύχω, *fabricor*.

Ἐτύχομεν, ες, ε, vide ἔτυχε.

Ἐτῶν, gen. pl. ab ἔτος, ους, τὸ, *annus*.

Ἐτώσια, *inania*, acc. pl. item adverbialitèr, *frustrà*: ab ἐτώσιος, *iners, vanus*.

Ἐτωσιεργὸς, *qui incassùm laborat*: ab ἐτώσιος, *inanis*: et ἔργον, *opus*.

Ἐτώσιος, η, ὁ ἡ ὁ, *iners, vanus*: ab ἐτὸς, adv. *frustrà*. Th. ἄμι, *sum*.

Εὖ, *benè, bellè, felicitèr*, adv. in compos. plerumquè, *facilè*: item *benè, felicitèr, valdè*. Th. εὐς, *bonus*.

Εὑ, Æol. et εὐ, Dor. pro ἑ, *sui*.

Εὔα, ας, ἡ, *EVA*, nom. primæ matris. Heb. interp. *vivificans*.

Εὐαγγελία, ας, ἡ, *nunciatio*. Vide εὐαγγέλιον.

Εὐαγγελίζω, *EVANGELIZO, lætà annuncio*: f. ἴσω, et Att. εὐαγγελῶ, p. εὐηγγέλικα, a. 1. εὐηγγέλισα, a. 1. inf. εὐαγγελίσαι, perf. pass. εὐηγγέλισμαι, a. 1. pass. εὐηγγελίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. εὐαγγελισθὲς, imperf. pass. εὐηγγελιζόμην, ου, ετο, f. 1. m. εὐαγγελίσομαι, a. 1. m. εὐαγγελισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. εὐαγγελίσασθαι· ex εὖ et ἀγγέλλω, *nuncio*.

Εὐαγγελικὸς, ὴ, ὸν, *EVANGELICUS*: et

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, *EVANGELIUM: faustus ac lætus nuncius*: ab εὖ, et ἀγγελία, *nuncium*. Th. ἀγγέλλω, *nuncio*.

Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, *EVANGELISTA, Evangelii præco*: à perf. pass. verbi εὐαγγελίζω. Hinc Angl. EVANGELIST.

Εὐάγγελος, ου, ὁ ἡ, *qui fausta nunciat*: ab εὖ et ἄγγελος, *nuncius*.

Digitized by Google

Εὐάγλαω, -ῶ, *sanctè ago, purus sum* : ab

* **Εὐάγλης**, ους, ὁ ἡ ὦ, *sanctus, purus* : ab ἄγος, *veneratio* ; item *agilis, prout*

Εὐάγωνος, υ, ὁ ἡ ὦ, *mobilis* : ab ἄγω, *duco*.

Εὐαγγέα, ας, ἡ, nomen mulieris.

* **Εὐαγγεία**, et **εὐαγγενία**, *prospera venatio* : ab εὖ et ἀγγεὰ, *venatio*.

Εὐάγων τιμὰ, *honor qui sequitur aliquem ob certamina præclarè certata* : ex εὖ et ἀγών, ῶνος, quod ab ἄγω, f. ἄξω. Alii rectiùs putant hoc εὐάγων esse gen. pl. qui cum ματρώων jungendus : et duct. ab εὐαγος, υ, ὁ ἡ ὦ, pro *rectè instituto in re aliquâ* : hinc

Εὐαγωγία, *recta educatio et institutio* ; παρὰ τὸ εὖ ἄγειν, τὸ καλῶς παιδεύειν.

Εὔαδι, *placuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. pro ἤαδε, Pleonasm. Æol. -σῦ υ, et mutato simul spiritu, ἤαδι verò per resolutionem Ion. pro ἥδε, a. 2. verbi ἀνδάνω, vel ἀδίω, *placeo*. Alii volunt esse præt. m. verbi ἄδω, *placeo* ; p. med. ᾖδε, et solutione ἤαδι· part. m. ἰαδώς.

Εὐαίσι, dat. sing. ab

Εὐάης, ους, ὁ ἡ ὦ, *salubriter spirans, qui benè à ventis perflatur* : ex εὖ, *benè*, et ἄω, vel ἄημι, *spiro*.

Εὐαιμονίδης, *EUÆMONIDES*, nomen propr.

Εὐαίνητος, υ, ὁ ἡ ὦ, Poët. *benè* vel *valdè laudatus* : ex εὖ, *benè*, et αἰνέω, *laudo*.

Εὐαίρετος, υ, ὁ ἡ ὦ, *qui facilè capi potest* : ex εὖ, et αἱρέω, *capio*.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, *sensuum vigor* : ex εὖ *benè*, et αἰσθάνομαι, *sentio*, p. ᾔσθημαι.

Εὐαίων, ονος, ὁ ἡ ὦ, *beatus, felicis ævi*, *EUÆON* ; accus. sing. **Εὐαίονα**.

Εὐαλάπαστος, Dor. pro εὐαλάπαστος, υ, ὁ ἡ ὦ, *qui bonam* vel *pulchram colum habet* : ex εὖ et ἀλαπάστη, *colus*.

Εὐάλωτος, υ, ὁ ἡ ὦ, *captu facilis* : ab εὖ et ἁλίσκομαι, *capio*.

Εὐαμερία, ας, ἡ, Dor. pro εὐημερία, ας, ἡ, *dici bonitas et serenitas* ; et pro *secundarum rerum statu et tranquillitate* : ex εὖ et ἡμέρα, *dies*.

Εὐάνεμος, Poët. et Dor. pro εὔπνοος, υ, ὁ ἡ ὦ, *secundus ventus* : ex εὖ et ἄνεμος, *ventus*.

Εὐανθῆς, *florentes*, nom. plur. ab εὐανθής, ους, ὁ ἡ ὦ, pro εὐθαλής, *florens*, et τὸ εὐανθὲς· ab εὖ et ἄνθος, ους, τὸ, *flos*.

Εὐάνθεμος, υ, ὁ ἡ ὦ, *floridus*. Vide εὐανθῆς.

Εὐανορία, ας, ἡ, Dor. pro Ion. εὐνορία, ας, ἡ, *strenuitas, fortitudo* : et

Εὐάνορ, ορος, ὁ, Poët. et Dor. pro Ion. εὐνορ· ex εὖ, *benè*, et ἀνὴρ, ὁ, *vir*.

Εὐαντάντητος, υ, ὁ ἡ ὦ, *obvius, comis*.

Εὐαπάντητοι, *qui facilè decipiuntur* : ex εὖ et ἀπατάω, f. ήσω, *decipio*.

Εὐαπήγητος, ὁ ἡ ὦ, Ion. pro εὐαφήγητος, *facilis narratu* : ex εὖ, ἀπὸ, et ἡγέομαι, *duco, narro*.

Εὐαρεσίω, -ῶ, *placeo*, f. ήσω, perf. εὐαρέσηκα, a. 1. εὐαρέσησα, a. 1. inf. act. εὐαρεσῆσαι, præs. pass. εὐαρεσίομαι, *delector* : ab

Εὐάρεστος, υ, ὁ ἡ ὦ, *acceptus* : ex εὖ, *benè*, et ἀρεστὸς, *placitus*. Th. ἀρέσκω, *placeo*.

Εὐαρέστως, adv. *ad placitum* : ab eodem.

Εὐάρματος, υ, ὁ ἡ ὦ, *bonum habens currum* : ab ἅρμα, *currus*.

* **Εὔαρχος**, *qui nundinationis primæ dat munera*.

Εὐάχης, ους, ὁ ἡ ὦ, Poët. et Dor. pro εὐηχὴς, *qui bonum habet sonum, canorus*.

Εὐβοῖα, ας, ἡ, *EUBŒA* ; est nomen insulæ : ex εὖ et βόω, *pasco*.

Εὔβοτος, υ, ὁ ἡ ὦ, *benè pastus* : ex iisd.

Εὐβουλεύς, Jovis epitheton διὰ τὴν ἐν τῷ βουλεύεσθαι καλῶς σύνεσιν, *propter eximiam in benè consulendo prudentiam*.

Εὐβουλία, ας, ἡ, *bonum consilium* : ex εὖ, *benè*, et βουλὴ, *consilium*.

Εὔβουλος, υ, ὁ ἡ ὦ, *consultus, prudens* ; *qui benè consulit alteri* : item propr. nomen, *EUBULUS* : ex iisd.

* **Εὐβούλως**, adv. *prudentèr*.

Εὔβυ, Lat. *EUGE*, laudantis et exultantis adv.

Εὐγένεια, et Ion. εὐγενίη, ας, ἡ, *nobilitas* : et

Εὐγενὴς, ους, ὁ ἡ ὦ, *nobili genere ortus, generosus* : ex εὖ, *benè*, et γένος, ους, τὸ, *genus*. Th. γένομαι, *nascor*.

Εὔγεως, ω, ὁ ἡ ὦ, Atticè, et

Εὔγιως, ω, τὸ, pro εὔγαιος, *fertilis*. Th. γῆ.

Εὔγμαι, p. pass. ab εὔχομαι, *precor*, f. εὔξομαι.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὦ, *æquus, candidus* : ex εὖ et γνώμων, ονος, ὁ ἡ ὦ, *cognitor* : quod à γνώμη, *sententia*. Th. γνώσομαι, *cognosco*.

Εὔγνωστος, υ, ὁ ἡ ὦ, *benè notus, nobilis, cognitu facilis*.

Εὐδαιμονέστατα, adverbialiter, *felicissimè*, neut. g. ab

Εὐδαιμονέστατος, *felicissimus*, superl. et

Εὐδαιμονέστερος, *felicior*, comp. ab εὐδαίμων, *felix*, q. v.

Εὐδαιμονίαω, *beatus sum, beatè vivo*, f. ήσω, et

Εὐδαιμονία, ας, ἡ, *felicitas* : ab εὐδαίμων.

Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, *beatum judico* : ab εὐδαίμων, quod ex εὖ et δαίμων, *deus, fortuna*.

Εὐδαιμονικὸς, ἡ, όν, *ad felicitatem idoneus* vel *pertinens, beatus*, et

Εὐδαιμονικῶς, adv. *beatè* : ab iisd.

Εὐδαιμόνισμα, ατος, τὸ, *felicitas* : et

Εὐδαιμονισμὸς, οῦ, ὁ, *beatitudinis existimatio* vel *prædicatio* : à perf. pass. verbi εὐδαιμονίω.

Εὐδαιμόνως, adv. *fortunatè, felicitèr* : ab

Εὐδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὦ, *beatus* : ab εὖ et δαίμων, *deus, fortuna*.

Εὗδε, 3. sing. imperf. Ion. pro εὗδον, ες, ε· εὕδω, 3. sing. præs. ind. εὕδει, præs. inf. ab εὕδω, f. εὑδήσω, *dormio*.

* **Εὔδενδρος**, υ, ὁ ἡ ὦ, (*silva*) *arboribus densa*.

Εὔδηκε, *cessat*, Ion. pro εὕδει, 3. sing. præs. sub. act. verbi εὕδω, *dormio*.

ΕΤ'ΔΙ'Α, ας, ἡ, *serenitas* : ex εὖ, et δία, quod *aërem* significat, à Ζεὺς, *Jupiter, aër* ; gen. Διός.

Εὐδιανὸς, ἡ, όν, Dor. pro

Εὐδιεινὸς, ἡ, όν, idem quod

Εὔδιος, υ, ὁ ἡ ὦ, *serenus, tranquillus, tepidus*. Th. εὐδία, *serenitas*.

Εὐδμᾶτος, υ, ὁ, Dor. pro εὐδμητος, quod vide.

Εὔδμητος, υ, ὁ ἡ ὦ, *benè ædificatus* : ex εὖ, *benè*, et δέμω, *struo*, f. μῶ, p. δέδμημαι.

Εὐδοκέω, -ῶ, *acquiesco, aliquo oblector* ; *benè alicui cupio, volo, bonâ existimatione sum*, f. ήσω, p. εὐδόκηκα, a. 1. εὐδόκησα, et Att. ηὐδόκησα. Th. δοκέω, *videor*, f. ήσω, et δόξω· hinc

* **Εὐδόκησις**, εως, ἡ, *approbatio*.

Εὐδόκητος, υ, ὁ ἡ ὦ, *placens, gratus* : et

Εὐδοκία, ας, ἡ, *benevolentia gratuita, favor, beneplacitum, decretum* : ab εὐδοκέω.

Εὐδοκιμάζω, *benè exploro*, fut. άσω, a. 1. part. εὐδοκιμάσας· ex εὖ, et δοκιμάζω, *exploro*. Th. δοκέω, *videor*.

Εὐδοκίμιος, *benè audio, clarus sum*, f. ήσω, perf. ηκα· ex εὖ et δόκιμος, *probatus* : ab eod. Th.

Εὐδοκιμοῦσι, plur. num. perf. part. act. εὐδοκιμήσας, a. 1. inf. act. ab εὐδοκιμέω, q. v.

Εὐδόκιμος, υ, ὁ ἡ ὦ, *probatus*, et *laudatus* : ab eod.

Εὕδον· pro εὕδοντα, *dormientem*, accus. sing. part. præs. ab εὕδω, *dormio*, f. ήσω.

Εὐδοξία, ας, ἡ, *celebritas* : ab εὔ,

et δίξα, *gloria*. Th. δοκέω, *videor*.

Εὐδράνα, vel νία, ας, ἡ, *vis, potentia*: ex εὖ, *benè*, et δράω, *facio*.

ΕΤ"ΔΩ, *dormio*, f. εὐδήσω, p. κα· hinc καθεύδω, idem.

Εὐδώρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐείδης, ες, ὁ ἡ ἡ, *decentèr velatus*: ex εὖ et ἐνέω, q. v.

Εὖω, *torret*, 3. sing. præs. indic. verbi εὔω, vel εὕω, *uro*, f. εὔσω.

Εὐειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *speciosus*: ab εὖ et εἶδος, ους, τὸ, *forma*. Th. εἶδω, *video*.

Εὐειδότος, *benè scientis*, gen. sing. p. part. ab

Εὐειδὼς, ὁτος, per Crasin pro εὐειδήσας· ab εὖ et εἰδέω, *scio*, fut. ήσω.

Εὐεκτέω, -ῶ, f. ήσω, *valeo, sanus sum, benè me habeo*: ab εὖ et ἔχω, *habeo*.

Εὔελπις, ῥος, ὁ ἡ ἡ, et εὐέλπιστος, *benè sperans*: et

Εὐελπιστία, ας, ἡ, *bona spes*: ab εὖ et ἐλπὶς, *spes*.

Εὐεξία, ας, ἡ, *bona corporis habitudo*: ab εὖ et ἔχω, *habeo*.

Εὐεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *facundus*: et

Εὐεπία, et εὐέπεια, ας, ἡ, *facundia*: ab εὖ et ἔπος, *verbum*, quod ab ἔπω, *dico*.

Εὐεπίην, *facundiam*, ejusd. accus. sing. Ion.

Εὐεργὲς, *fabrefactum*, neut. g. ab εὐεργὴς, q. v.

Εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*: ab εὖ et ἔργον.

Εὐεργετάων, ejusd. gen. pl. Æol. pro εὐεργετῶν.

Εὐεργέτας, α, ὁ, Dor. pro εὐεργέτης, υ, ὁ, q. v.

Εὐεργετέω, f. ήσω, p. εὐηργέτηκα, *benefacio*. Th. ἔργον.

Εὐεργετηθὲις, ejusd. a. 1. part. pass. et εὐεργέτησα, 3. sing. præs. sub. pass.

Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, *beneficium*: à perf. pass. verbi εὐεργετέω.

Εὐεργέτης, υ, ὁ, *beneficus*, gen. pl. εὐεργετῶν, acc. pl. εὐεργέτας· ab εὖ et ἔργον, *opus*.

Εὐεργετὶδης, ὴ, ὸν, *beneficus*.

Εὐεργὲς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *benè fabricatus*: et

Εὐεργὲς, ῆ, ὁ ἡ ἡ, Poët. pro εὖ ἠργασμένος, *benè factus*: ab iisd.

Εὐερίσσω, credo scribend. εὐηρίσσω, q. v.

Εὐερκὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *benè septus, benè munitus*: ab εὖ, *benè*, et ἕρκος, ους, τὸ, *septum*. Th. ἴέργω, *cohibeo*.

Εὐέρμενος, υ, ὁ ἡ ἡ, *aditu facilis*: ex εὖ et ἔρμος.

Εὐζωὸς, ῶν, ὁ, Dor. pro εὐζωὸς, ὁ, *bona* et *beata vita*: ab εὖ et ζωὴ, *vita*. Th. ζάω.

Εὐζόνους, gen. Ion. ab

Εὔζωνος, υ, ὁ ἡ ἡ, *benè cinctus, formosus, expeditus*: ex εὖ et ζωννύω, *cingo*, fut. ζώσω· hinc ζώνη, *zona*.

Εὐηγγέλην, *nunciatus sum*, a. 2. ind. pass. verbi εὐαγγέλλω· ex εὖ, *benè*, et ἀγγέλλω, *nuntio*, fut. λῶ, a. 1. ἤγγειλα.

Εὐηγγελίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi εὐαγγελίζω, *læta nuncio*, quod vide.

Εὐηγγελισάμην, ω, ασο, a. 1. med. ejusd.

Εὐηγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, per Pleonasm. εὖ υ, pro εὐγενὴς, *generosus*: ex εὖ et γένομαι, *nascor*.

Εὐήθεια, ας, ἡ, *innocentia, stultitia*: et

Εὐήθης, ες, ὁ ἡ ἡ, *bonis moribus præditus, simplex*; item *stultus*: ex εὖ et ἦθος, ους, τό.

Εὐήθως, *simplicitèr*, adv. ab prod.

Εὐήκης, εος, ὁ ἡ ἡ, *valdè acutus*: ex εὖ et ἀκὴ.

Εὐήκοος, υ, ὁ ἡ ἡ, *benè audiens, qui benè auditur*.

Εὐηκοΐα, ας, ἡ, *facilitas audiendi*.

Εὐήκτεν, imperf. act. verbi εὐηκτέω, *bonâ corporis habitudine sum*, ab εὐήκτης· ex εὖ et ἔχω.

Εὐήλιος, υ, ὁ ἡ ἡ, *apricus*: ex εὖ, *benè*, et ἥλιος, υ, ὁ, *Sol*.

Εὐημελέω, -ῶ, f. ήσω, *felicitèr dego, plausus fero*. Th. ἡμέρα.

Εὐημέρημα, ατος, τὸ, *prosperitas diei*.

Εὐημερία, ας, ἡ, idem, *serenitas diei*.

Εὐηνὶη, ης, ἡ, *Eveni filia*, nomen propr.

Εὔηνος, nomen fluvii.

Εὐήρατος, υ, ὁ ἡ ἡ, Poët. *valdè amabilis*: ab εὖ, *benè*, et ἐράω, *amo*.

Εὐηρέτησα, a. 1. ind. act. verbi εὐαρεστέω, *libens acquiesco, placeo*: ex εὖ et ἀρετὴς, *gratus*. Th. ἀρέσκω, f. έσω, *placeo*.

Εὔηχος, υ, ὁ ἡ ἡ, *benè sonans, canorus*.

Εὐθαλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, Poët. pro εὖ θάλλων, *benè florens, floridus*. Th. θάλλω, *vireo*.

Εὐθανασία, ας, ἡ, *bona et facilis mors*: ex εὖ, *benè*, et θάνατος, *mors*. Th. θνήσκω, *morior*.

Εὐθαρσὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *confidens, audax*. Th. θάρσος, *audacia*: hinc et

Εὐθαρσῶς, adv. *confidenter*.

Εὐθεῖ, dat. sing. Ion. f. g. ab εὐθὺς, ας, *recta*: ab εὖ θύω, *rectus*.

Εὐθείην. Vide εὐθύνω.

Εὐθεράπευτοι, *quibus facilè mederi licet*: ab εὖ et θεραπεύω.

Εὐθὶς ἦν, *illud placebat*. Vide εὐθὺς.

Εὐθορίω, -ῶ, fut. όσω, *aptus sum*; et idem quod.

Εὐθορίζω, f. ίσω, *concinnè dispono*: ex εὖ et ὁρίζω, *pono*.

Εὐθρίσας, αντος, ejusd. a. 1. part. act.

Εὔθετος, υ, ὁ ἡ ἡ, *appositus, aptus*: ex εὖ, *benè*, et θετὸς, *positus*. Th. τίθημι, *pono*.

* Εὐθιάρατος, υ, ὁ ἡ ἡ, *facilis spectatu*. Th. θεάομαι, *specto*.

Εὐθὺς, adv. *statim*. Th. ἰθύω, *rectus*.

Εὐθυμοσύνη, ης, ἡ, *concinna rerum dispositio*: ab

Εὔθυμος, ους, ὁ ἡ ἡ, *concinnus, aptè dispositus*: quod à εὐθύνω, *pono*.

Εὐθυνίω, -ῶ, *prospero successu utor*: ab εὖ et θύω, idem quod θύω, θυνὸς, *cumulus, acervus*.

Εὐθυνία, ας, ἡ, *prosper successus*: ab iisd.

Εὐθυντῆρα, *affluentem*, acc. sing. m. g. part. præs. act. ab εὐθυνία, quod vide.

Εὐθὺς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *placens*.

Εὐθυτὸς, ὴ, ὸν, *tactu facilis*: item *facetus*; *dicax*: à θύω, *tango*: hinc

Εὐθύτατος, *aptè, congruè*, adv.

Εὐθρανὲς, υ, ὁ ἡ ἡ, *facilis contusu, friabilis*: ex εὖ, *benè*, et θραύω, *frango*.

Εὔθρονος, υ, ὁ ἡ ἡ, *pulchrum thronum habens*: ex εὖ et θρόνος, *thronus*. Th. θρόα, *sedeo*, f. θρόσω.

Εὐΐδ, adv. *rectè*, vel pro εὐθὺς, *statim*: ab εὐθὺς, q. v.

Εὐϊδίγλωσσος, υ, ὁ ἡ ἡ, Poët. *qui veridicam linguam habet, veridicus, sincerus, probus*: ab εὐϊδὴς et γλῶσσα, *lingua*.

Εὐϊθυρμίω, -ῶ, *rectum cursum teneo*, f. ήσω, p. εὐϊθυδήρμηκα· ab

Εὐϊθύρμος, *qui recto cursu pergit*: quod ex εὖ et ἔρμος, *cursus*. Th. τρέχω, *curro*; a. 2. ἔδραμον, præt. m. δέδρομα.

Εὐϊμάχας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro εὐϊμάχης, υ, ὁ, *qui rectè ad prælium tendit, vir fortis*: ex εὐϊδὴς et μάχομαι, *pugno*.

Εὐϊδρίω, -ῶ, *bono animo sum*, fut. ήσω, p. εὐϊδρίωμαι, a. 1. εὐϊδρίωσα· ex εὖ et ἰδρώς.

Εὐϊδρία, ας, *lætitia, alacritas*, et εὐϊδρόσυνη, ης, ἡ, idem, et

Εὔϊδρος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui est bono et hilari animo*: et

Εὐϊδρότερον, *alacriùs*, comp. ab

Εὐϊδρως, adv. *alacritèr*: ex εὖ et ἰδρὼς, *animus*.

Εὐϊδῶσαι, 2. plur. a. 1. imperat. verbi εὐϊδόω.

Εὐϊδύνη, ης, ἡ, *disquisitio, inquisitio, pœna, crimen*; et

Digitized by Google

Εὐθεσμος ὁδός, *directa via*: et
Εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, et εὐθυντὴς, et εὐθύνος, υ, ὁ, *director, corrector*: omnia ab
Εὐθύνω, *complano, erigo, dirigo*; item *rectus sum*: εὐθύνων λαοὺς δίκας, *rectè administrare jura populis*; f. ὑνῶ, p. εὐθυγκα, a. 1. εὐθύνω, a. 1. imperat. εὐθύνον, -άντω, a. 1. ind. pass. ἠυθύνθην, Att. pro εὐθύνθην. Th. εὐθὺς, *rectus*.
Εὐθύνουσι Ζεφύροιο πνοιαὶ, *rectè spirantis seu secundi Zephyri flatus*: ab εὐθὺς, *rectus*, et πνέω, *spiro*.
Εὐθύρρωμος ἀλὸς, *rectè ducens æquor*: ab εὐθὺς, et ῥέμω, *mitto*.
Εὐθυτροπέω, Poët. pro εὐθύνω, *dirigere*. Hinc εὐθυτροπῶν ὁδὸν, *rectè viam ire*.
Εὐθὺ τροχιάεσθαι, *rectà ire*: ab εὐθὺς, et τρόχος *transitus*. Th. τρέχω, *transeo*.
ΕΥ̓ΘΥ̓Σ, εῖα, ὐ, -ίος, *rectus, a, um*; ἐπὶ εὐθεῖαν, *ad rectam viam*.
Εὐθὺς, etiam adv. *statim*, cum gen. εὐθὺς τοῦ Διὸς, *rectà ad Jovem*, Aristoph. in Pace 67.
Εὐθύτερος, *rectior*; compar. ab εὐθὺς, q. v.
Εὐθύτης, ητος, ἡ, *rectitudo*, et Metath. *æquitas*: ab eod. Th.
Εὐθύτονος, υ, Poët. *in rectitudinem extensus*: ab εὐθὺς, et τείνω, *tendo*; p. m. τέτονα.
Εὐΐλαστος, υ, ὁ ἡ ὁ, *propitius*: ex εὖ, *benè*, et ἵλαος, *propitius sum*.
Εὐϊλαστῶν, *propitius sum*; f. ήσω, p. κα· à præced.
* Εὐϊχθὺς θάλασσα, *mare piscosum*.
Εὐκαιρία, *opportunitatem nanciscor, vacat mihi*; imperf. Att. εὐκαίρουν, -ων, f. ήσω, p. εὐκαίρηκα, a. 1. Att. εὐκαίρησα. Th. καιρὸς, *occasio*.
Εὐκαιρία, ας, ἡ, *opportunitas*: et
Εὔκαιρος υ, ὁ ἡ ὁ, *opportunus*: et
Εὐκαίρως, *opportunè*, adv. ex εὖ, et καίρος, *temporis opportunitas*.
Εὐκάρδιος, et Poët. εὐκραδίης, υ, ὁ, ἡ ὁ, *magnanimus stomacho conveniens*. Th. καρδία.
Εὐκαταγώνιστος, υ, ὁ ἡ ὁ, *expugnatu facilis*.
Εὐκαταφρόνητος, υ, ὁ ἡ ὁ, *despiciendus, -φρονητότερος, contemptior*, compar.
Εὐκιστος, υ, ὁ ἡ ὁ, Poët. pro εὐσχιστος, *qui facilè scindi secarique potest*: ex εὖ, et κιδάζω, *findo*. Th. κίω, idem.
Εὐκλαδέστρα, ας, ἡ, *placatrix*: ex εὖ, et κλαδὸς, *mulceo*.
Εὔκλος, υ, ὁ ἡ ὁ, Æolico Pleonasmo dicitur pro ἤκλος, *quietus, mitis*.
* Εὐκινήτως, *facili motu*: ab
Εὐκίνητος, υ, ὁ ἡ ὁ, *facilè mobilis, agilis*. Th. κινέω.
* Εὐκινησία, *facilis motus, mobilitas*: ab eod.
Εὐκλεία, *inclytum*; acc. sing. per Sync. pro εὐκλεΐα, dat. εὐκλεῖ, Poët. pro εὐκλεΐ· ab
Εὐκλεὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *gloriosus*. Th. κλέος, *celebro*.
Εὐκλεΐα, *splendor nominis, gloria*: ex εὖ, et κλείς seu κλῆις, τὸ, *gloria*: ab eod. Th.
Εὐκλέη, *splendor nominis, gloria*: ex εὖ, et κλείς seu κλῆις, τὸ, *gloria*. Th. κλέος.
Εὐκλέξαι, a. 1. inf. act. Dor. pro κλέσαι. Vide κλέξω.
* Εὐκλέσσιμα, ἄτος, τὸ, *prospera fortuna*. Th. κλῆος.
Εὔκνημις, ῖδος, ὁ ἡ ὁ, *benè ocreatus*, vel *armatus*: ex εὖ, *benè*, et κνήμη, *tibia*.
Εὐκολία, ας, ἡ, *facilitas*: et
Εὔκολος, υ, ὁ ἡ ὁ, *facilis, qui non est stomacho fastidioso, simplex*: ex εὖ, et κόλον, *cibus*.
Εὐκόλως, adv. *expeditè*: ab εὔκολος, q. v.
Εὐκοσμεῖσθαι, *benè recondere*, a. 1. inf. m. ex εὖ, et κομίζω, *curo*. Th. κομὲω, idem.
Εὔκομος, Poët. εὔθομος, υ, ὁ ἡ ὁ, *benè* vel *pulchrè comatus*: ex εὖ, et κόμη, *coma*.
Εὐκοπία, ας, ἡ, *facilitas*: et
Εὔκοπος, υ, ὁ ἡ ὁ, *facilis*: ex εὖ, et κόπος, *labor*. Th. κόπτω, *scindo*; f. ψω, p. m. κέκοφα.
Εὐκοσμία, -ῶ, *modestè me gero, officio fungor*: et
Εὐκοσμία, ας, ἡ, *decentia, modestia, mores compositi*: et
Εὔκοσμος, υ, ὁ ἡ ὁ, *benè ordinatus, concinnus*: et
Εὐκοσμότατα, *ornatissimè*, superl. neut. pl. adv. loco sumitur: et
Εὐκόσμως, adv. *concinnè, rectè*: omnia ex εὖ, et κόσμος, *ordo*.
Εὐκραὴς, gen. sing. ab
Εὐκρατὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *temperatus*. Th. κεράννυμι, f. άσω, *misceo*; vel εὐκρασὴς, per Sync. pro εὐκρατὴς.
Εὐκράτη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Εὐκρινίαι, nom. plur. sunt *venti Etesii*, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ: ab
Εὐκρινὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *purus, liquidus, ordine collocatus*. Th. κρίνω, *discerno*.
* Εὐκτοῖος, αία, αῖον, *optabilis*: et
Εὐκτικὸς, ὴ, ὸν, *optativus*: ab εὔχομαι, *precor*; f. εὐξόμαι, p. εὔγμαι.
Εὐκτικῶς, *optativè*, adv. ab εὐκτικὸς.
Εὐκτιμένη, vel Poët. εὐκτιμένη, *benè ædificata*; perf. part. pass. f. g. pro εὐκτισμένη, detracto augmento Ion. et abjecto σ verbi εὐκτίζομαι. Alii scribunt εὐκτιμένος dici Æol. pro ἐκτισμένος, vel per Sync. pro κτιζόμενος, verbi κτίζω, *fabricor*; f. σω, p. κα.
Εὔκτιτος, η, ον, *benè structus*: ex εὖ, et κτίζω, *condo*.
Εὐκτὸς, ὴ, ὸν, *optabilis, votivus*: ab εὔχομαι, *precor*.
Εὔκυκλος, υ, ὁ ἡ ὁ, *rotundus*: ex εὖ, *benè*, et κύκλος, *circulus*.
Εὐλάβεια, ας, ἡ, *metus, reverentia, circumspectio*: ab εὐλαβὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *qui benè res capessit, circumspectus*: ab εὖ, et λαμβάνω, *capio*; f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.
Εὐλάβεομαι, -οῦμαι, *vereor, caveo, vito*; ηὐλάβεον, *metuebat*; 3. sing. imperf. Att. f. ήσομαι, p. εὐλάβημαι, a. 1. pass. εὐλαβήθην, Att. εὐλαβέσθην, ης, η, a. 1. part. εὐλαβηθὴς, ἐντος, *veritus*. Th. λαμβάνω.
Εὐλαβὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *circumspectus, timidus, religiosus, verecundus*. Vide εὐλάβεια.
Εὐλαβητέον, *cavendum est*; verbale ab εὐλαβέομαι, *vereor*.
Εὐλαβίης, *cautionis*; gen. Ion. ab εὐλαβία, ας, ἡ. Vide εὐλάβεια.
Εὐλαβῦ, præs. imperat. m. ab εὐλαβέομαι, q. v.
Εὐλάβῶς, adv. *timidè, cautè, religiosè*: εὐλαβῶς ἴσχειν, *vereri*: ab εὐλαβὴς, q. ab εὖ, et λαμβάνω, *capio*.
ΕΥ̓ΛΑΙ, ῶν, αἱ, *vermes*, propriè qui in corpore nascuntur.
ΕΥ̓ΛἈΚΑ, ης, ἡ, *vomer, bidens, ligo*: q. ab εὖ, et λαχαίνω, *fodio*; vel potius ab αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*. Thucyd. l. 5.
Εὔλαλος, υ, ὁ ἡ ὁ, *benè loquens, facundus*: ab εὖ, et λαλέω, *loquor*.
Εὐλαπτότατα, *facillimum captu, commodissimè*: neut. superl. pl. ab
Εὔλαπτος, *facilis captu*. Th. λαμβάνω.
ΕΥ̓ΛΗΡΑ, ας, τὰ. *lora, habenæ*.
Εὐλιμένη, ης, ἡ, nomen mulieris, q. *bonus portus*.
Εὐλογέω, *benedico*; cum acc. *felicia precor, præsto*; item *celebro, laudo, gratias ago*; f. ήσω, p. εὐλόγηκα, a. 1. Att. εὐλόγησα, perf. pass. εὐλόγημαι, part. perf. pass. εὐλογημένος, η, ον, *benedictus*: ex εὖ, et λέγω, *sermo*. Th. λέγω, *dico*; f. ξω, p. m. λέλογα.
Εὐλογήσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. et
Εὐλόγημαι, p. pass. εὐλογημένος, p. part. et
Εὐλογητὸς, ὴ, ὸν, *benedictus, a, um*:

à 3. pers. sing. perf. pass. verbi εὐλογέω.

Εὐλογία, ας, ἡ, benedictio, gratiarum actio, laus; ἐπ' εὐλογίαις, benignè: et

Εὔλογος, ε, blandus sermo; item rationalis: ab εὖ, et λόγος, sermo, ratio; quod à λέγω, dico, præt. m. λέλογα.

Εὐλόγως, rectè, aptè, opportunè: à præced.

*Εὐλύτους, nexu facilè solubili: à λύω, solvo.

Εὐμαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, docilis, ingeniosus; item intellectu facilis: ab εὖ, et μανθάνω, disco.

Εὐμαθῶς, facilè discendo, cum docilitate.

Εὐμάκους, ους, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro εὐμήκης, longus, &c. quod vide.

Εὔμαλος, Dor. pro εὔμηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, pecorosus, bonas habens oves: ex εὖ, et μῆλα, oves. Th. μηλέα, ας, ἡ, malus, arbor.

Εὐμάρεια, seu -ρίη, ας, ἡ, facilitas: et

Εὐμαρίως, et -ρῶς, adv. facilè: ab

Εὐμαρὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, facilis: ex εὖ, et μάρη, manus, q. tractabilis.

* Εὐμαρῶς, facilè.

Εὐμαρίη, pro secessu, quo itur, ut alvus exoneretur: q. d. commoditas. Vide εὐμαρής.

Εὐμιγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, ingens. Th. μίγας.

Εὐμιλέως, et εὐμιλεϊκῶς, compendiosè: ex εὖ, et μίλεος, ου, ἡ, via, compendium: q. ex μετὰ, et ἴδος, ου, ἡ, via.

Εὐμιλὶη μουσική, musica quæ versatur in melodiâ.

Εὐμιλίης, ε, ὁ, Ion. pro εὐμιλίας, ου, ὁ, fraxini peritus, i. e. fraxineæ hastæ. Th. μιλία, fraxinus.

Εὐμένεια, ας, ἡ, benevolentia. Vide εὐμενίων.

Εὐμενεστέρως, benignius: adv. comp. ab εὐμενής.

Εὐμενίων, benevolus sum: εὐμενίοντος, gen. sing. part. præs. ab εὖ, et μένος, ους, τὸ, animus.

Εὐμενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, benevolus, benignus: comparat. εὐμενέστερος· ab iisd. Et hinc

Εὐμενῶς, adv. benignè, benevolè.

Εὐμεταβλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, et

Εὐμετάβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilè mutabilis: ex εὖ, benè, et βάλλω, jacio: f. λῶ, p. m. βέβολα.

Εὐμεταδότως, ε, ὁ ἡ ἡ, ponitur pro μεταδοτικῶς, et vertitur, facilis ad impertiendum: ex εὖ, et μεταδίδωμι, impertior. Th. δίδωμι, do.

Εὐμέτρεως, ία, ιον, et εὐμέτρης, ε, ὁ ἡ ἡ, modum servans, moderatus.

Εὐμήκεας, nom. pl. ab

Εὐμήκης, ους, ὁ ἡ ἡ, benè longus: ex εὖ, et μῆκος, τὸ, longitudo.

Εὔμηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, ovibus abundans, pecorosus: à μῆλον, ovis.

Εὐμνημόνευτος, memoratu facilis: adj. verbale ab εὖ, et μνημονεύω, qui memoriâ tenetur: quod à μνημονεύω, memoriâ teneo. Th. μνάομαι, recordor: f. μνήσομαι, p. μέμνημαι.

* Εὐμοιρία, ἡ, bona sors.

Εὔμολπος, ε, ὁ, EUMOLPUS, nom. propr.

Εὐμορφία, ας, ἡ, elegans forma: ab

Εὔμορφος, ε, ὁ ἡ ἡ, formosus: ab εὖ, et μορφὴ, forma.

Εὔναζε, præs. imperat. act. εὐνάζω, cubitum ieris, 2. sing. præs. sub. pass. ab

Εὐνάζω, sopio, dormio: f. ἄσω, p. εὔνασα. Th. εὐνὴ, cubile.

Εὐναὶ, nom. pl. ab eod. Th.

Εὐναιόμενος, η, ον, benè habitatus, a, um, præs. part. pass. ab εὖ, et ναίω, habito.

Εὐνάστειρα, ας, ἁ, Dor. pro εὐνήστρια, ας, ἡ, concubitrix, conjux: ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Εὐναστὴρ, εὐναστῆρ, ῆρος, et εὐνάστης, εὐνάστου, ου, ὁ, concubitor, maritus: ab eod. Th.

Εὐνάω, -ῶ, f. ήσω, p. εὔνημα, sopio: ab eod. Th.

Εὐνάων, ωνος, ἡ, nom. mulieris, benè litigans.

ΕΤ'ΝΗ', ῆς, ἡ, cubile, concubitus.

Εὐνηθὼς, concumbens: a. 1. part. pass. f. g. ab εὐνάω, sopio: f. ήσω. Th. εὐνή.

Εὐνιέστερος, Ion. pro εὐνήστερος, benevolentior, comp. Vide in εὐνήστατος.

Εὐνίκη, ἡ, et Dor. Εὐνίκα, nomen mul. Gr. bona victoria.

Εὔνις, ιος, ὁ ἡ ἡ, orbus, privatus: acc. εὔνιν, ab εἷς, unus. Sed

Εὐνὶς, ίδος, ἡ, uxor: ab εὐνή.

Εὐνοίαι, benevolus, vel benè affectus sum: f. ήσω, p. εὐνόηκα· et

Εὔνοια, ας, ἡ, benevolentia: ab εὔνοος, -ν, ὁ ἡ ἡ, benevolus: ex εὖ, et νόος, νοῦ, ὁ, mens.

Εὐνοϊκὸς, ὴ, όν, benévolus: et

Εὐνοϊκῶς, adv. benevolè: compar. εὐνοϊκώτερος, superl. εὐνοϊκώτατα, ab iisd.

Εὐνομᾶν, præs. inf. act. bonis legibus instituere: hinc

Εὐνομᾶσθαι, præs. inf. pass. bonis legibus uti: εὐνομάσαιτο, 3. pl. a. 1. pass. et

Εὔνομος, qui bonis legibus utitur: ex εὖ, et νόμος, lex.

Εὐνομὶη, ης, ἡ, nomen mulieris, Gr. legitima: ab iisd.

Εὔνοος, et εὔνους, ου, ὁ ἡ ἡ, benevolus: εὐνόστερος, compar. et εὐνόστατος, superl. et

Εὔνου, amicum: acc. sing. ab εὔνοος, -ους, benevolus: ab εὖ, et νόος, mens.

Εὐνύστατος, η, ον, benevolentissimus; superl. ab εὔνοος, benevolus.

Εὐνύστερος, α, ον, benevolentior; comp. ab eod.

Εὐνοχίας, ε, ὁ, spado: et

Εὐνοχίζω, castro; f. ίσω, p. εὐνόχικα, p. pass. εὐνόχισμαι, a. 1. pass. εὐνοχίσθην· ab

Εὐνοῦχος, ε, ὁ, EUNUCHUS, item dynasta: à gynæceis custodiendis sic dictus: ab εὐνὴ, cubile, lectus, et ἴσχω, habeo, servo.

Εὖντα, Dor. et per Crasin pro ἐόντα, sive ὄντα, acc. sing. part. præs. ab εἰμὶ, verbi εἰμὶ, sum.

Εὔξαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. verbi εὔχομαι, oro; f. ξομαι, a. 1. m. ξάμην, ω, ατο.

Εὐξάμενος, η, ον, a. 1. part. m. ab eod. Th.

Εὔξεινος, vel -ενος, η, hospitalis: et

Εὐξένως, adv. hospitaliter, amicè: ab εὖ, et ξένος, hospes.

Εὔξεστος, ε, ὁ ἡ ἡ, benè rasus, politus. Th. ξέω, rado.

Εὔξῃ, oraveris; 2. sing. a. 1. m. sub. εὔξομαι, ῃ, ηται· ab εὔχομαι, precor.

Εὔξοον, benè rasum, politum; acc. sing. ab

Εὔξοος, idem quod εὔξεστος. Th. ξέω.

Εὐοδίαι, f. ήσω, p. εὐόδωκα, prosperè progredior; et prosperum iter præbeo: et

Εὐοδία, ας, ἡ, prosperum iter; item propr. nomen mulieris, Gr. prosperè agens: ab εὖ, et ὁδὸς, via.

Εὔοδμος, ε, ὁ, Poët. Ion. et Dor. pro εὔοσμος, odoratus: ex εὖ, et ὄζω, oleo.

Εὔοδος, ε, ὁ ἡ ἡ, pervius, prosperum vel expeditum habens iter: ex εὖ, et ὁδὸς, via.

Εὐοδόω, -ῶ, prosperum iter præbeo; f. ώσω, p. εὐόδωκα, præs. pass. εὐοδόομαι, -ώμαι, prosperum iter habeo, prosperor; perf. pass. εὐοδώμαι, a. 1. pass. εὐοδώθην, ης, η, f. 1. pass. εὐοδωθήσομαι· ab εὔοδος, ε, ὁ ἡ ἡ, iter expeditum habens: ex εὖ, et ὁδὸς, via.

Εὐόδωκα, ας, ε, ejusd. perf. act. Ion. pro εὐόδωσα.

Εὐόδως, adv. prospero itinere.

Εὐοδωσον, a. 1. imperat. act. præced. verbi.

ΕΤ'ΟΙ, EVOE, vox quâ Baccho acclamabatur, indè Εὐοῖος, ου, Bacchi cognomen.

* Εὐοιώνισον, ου, τὸ, bonum augurium, omen.

Εὐόμενοι, assati; præs. particip. pass. verbi εὔω, seu ἕω, f. σω, uro.

Εὔοπλος, ε, ὁ, benè armatus, seu felix in armis; hinc superl. pl.

Εὐοπλίστατος, *armis instructissimi.* Th. ὅπλον.

Εὔοπτος, ου, ὁ, *conspicuus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Εὐορκία, *religiosè juro*, f. ήσω, p. ηὐόρκηκα, præs. infin. ηὐορκεῖν. Vide ὔομος.

Εὐορκία, ας, ἡ, *jurisjurandi fides:* ab

Εὔορκος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui jusjurandum religiosè colit;* ab εὖ, et ὅρκος, *jusjurandum.*

Εὔορμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *tutus:* ab εὖ, et ὅρμος, ου, ὁ, *statio navium:* quod ab εἴρω, *figo.*

Εὐπάγης, ες, ὁ ἡ ἡ, *benè compactus:* ex εὖ, et πάγνυμι, seu πηγνύω, *compingo.*

Εὐπάθεια, or -θία, ας, ἡ, pro quo Ion. -θέη, et θίη, *natura quæ facilè affici potest voluptas, beneficium:* et

Εὐπαθίω, -ῶ, f. ήσω, *indulgeo voluptatibus, facilè afficior,* seu *beneficio afficior.* Th. πάσχω, *patior*, f. πήσομαι, aor. 2. ἔπαθον.

* **Εὐπάθυμα**, ατος, τὸ, *majestas, spiritus.*

Εὐπαθὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, *qui facilè afficitur, injuriæ obnoxius:* ab eodem. Th.

Εὐπαιδία, ας, ἡ, *felicitas quam boni liberi adferunt:* et

Εὔπαις, αιδος, ὁ ἡ ἡ, *felix multâ prole,* seu *bonos habens liberos.* Th. παῖς, *puer.*

Εὔπαλτος, ου, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro ὐπαλτος, q. v.

Εὐπαμφαλόθριξ, ιχος, ὁ ἡ ἡ, *intellectus facilis;* item *persipcax:* ab εὖ, et παμφαλυθίω, *assequor.* Th. ἀκόλουθος, *pedissequus.*

Εὐπάρᾱος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. et Dor. pro ὐπάρειος, ὁ ἡ ἡ, *habens pulchras genas:* ex εὖ, et πάρεια, ἡ, *gena.*

Εὐπάρῠφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *eleganter textus.*

Εὐπατρίδαμος, ου, ον, *claro patre natus, generosus;* ab ὐπάτηρ, vel ὐπάτωρ, *nobilis.* Th. πατὴρ, ερος, ὁ, *pater.*

ΕΥΠΑΤΟ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *EUPATORIUM,* herba quædam: ab ὐπάτωρ, vel potiùs ab ἥπαρ, dicitur enim et ἡπατόριον.

* **Εὐπατρίδης**, ου, ὁ, *homo Rom. patricii generis, nobilis.*

Εὐπειθῶ, *obtemperare,* præs. inf. act. ab εὖ, et πείθω.

Εὐπειθὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, *obsequens:* ex εὖ, et πείθω, *persuadeo.*

Εὐπειθῶς, *obsequiosè,* et

Εὔπειστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *facilè cedens, moriger:* ab iisd.

Εὐπενθερος, *qui nobilem socerum habet.* Th. πενθερὸς, οῦ, ὁ, *socer.*

Εὔπεπλος, seu ὐπεπλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *pulchrum habens peplum:* ab εὖ, et πέπλος, *peplum.*

Εὐπερίγρᾰφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ad circumcingendum proclivis:* ex εὖ et περιέγραμμι, *circumsto, tango,* quod ex περὶ, et ἵστημι, *sto.*

Εὐπέτεια, ας, ἡ, et

Εὐπετείη, ης, ἡ, Ion. *facilitas,* et

Εὐπετὴς, ες, ὁ ἡ ἡ. *facilis;* comp. ὐπετέστερος, *facilius,* adv. ab ὐπετέστερος· ex εὖ, et πίπτω, *cado.*

Εὐπετῶς, et -έως, adv. *facilè:* ab eod. Th.

Εὔπηκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *benè ædificatus:* ex εὖ, et πήγνυμι, *compingo, ædifico.*

Εὐπλοιῶν, gen. pl. ab

Εὐπλοὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *benè junctus, flexibilis, nexilis:* ex εὖ, et πλέω, *plecto, necto*, f. ξω.

Εὐπλοΐων, Ion. pro ὐπλοῦν, *uti prosperâ navigatione.* Th. πλέω, *navigo.*

Εὔπλοια, ας, ἡ, et

Εὐπλοίη, ης, ἡ, *bona navigatio:* ex εὖ, et πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Εὐπλοκάμις, ιδος, ἡ, et

Εὐπλόκαμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *pulchros cincinnos* vel *cirros habens;* ex εὖ, et πλόκαμος, *cincinni,* q. à πλοκὴ, *implicatio.* Th. πλέκω, *plecto*, f. ξω· p. m. πέπλεγμαι.

Εὐπλυνὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, *benè lotus, mundus:* ab εὖ, et πλύνω, *lavo.*

Εὔπνοος, et ὐπνοος, *benè spirans, perflabilis.* Th. πνέω, *spiro.*

Εὐποιῶ, 3. sing. præs. ind. act. verbi ὐποιέω, *benefacio.* Th. ποιέω, *facio.*

Εὐποιία, -ᾶ, f. ήσω, p. ὐποιήκα, *benefacio:* et

Εὐποίητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *benefactus, elegans:* ab eod.

Εὐποΐα, ας, ἡ, *beneficentia:* à præced.

Εὔπολις, *EUPOLIS,* nomen proprium.

Εὐπόμπη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐπορέω, -ῶ, *abundè possum, est mihi facultas;* item simpl. *possum*, f. ήσω, p. ὐπόρηκα, et in 3. sing. imperf. pass. Att. ηὐπορεῖτο· ex εὖ, et πόρος, *transitus.* Th. πάω, *transeo;* p. m. πέπορα.

Εὐπορία, ας, ἡ, *facultas, copia:* et

Εὔπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, *expeditus:* ab eod. Th.

Εὐπραγία, ας, ἡ, idem quod ὐπραξία· à p. m. πέπραγα, verbi πράσσω, *facio.*

Εὐπραξία, ας, ἡ, *res secundæ, prosperitas, pulchrum facinus.* Th. πράσσω, *faeio*, f. ξω.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, *decor eximus, ornatus:* ab

Εὐπρεπὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, *valdè decorus, excellens:* ex εὖ, et πρέπω, *decorus sum.* Hinc

Εὐπρεπῶς, adv. *decorè, eleganter.*

Εὐπρεπῶς, *m*, ἡ, Ion. pro ὐπραξία.

Εὐπρεσβύτατος, η, ὁ ἡ ἡ, *acceptus:* à πρεσβύχομαι, *suscipio, probo,* ex εὖ, πρὸς, et δίχομαι, *capio,* fut. δίξομαι.

Εὐπρόσιδρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *apiè adhærescens et assiduus in aliquo negotio;* ex εὖ, et πρόσιδρος, *assiduè occupatus;* item *assessor,* quod ex πρὸς, et ἵδρα, ας, ἡ, *sella.* Th. ἵζομαι, f. ἵδρομαι, *sedeo.*

Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, *affabilitas;* ex εὖ, et προσηγορία, *compello,* quod ex πρὸς, et ἀγορὰ, *forum.*

Εὐπροσήγορος, ου, *affabilis:* ab iisd.

Εὐπρόσιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *accessibilis:* ex εὖ, πρὸς, et ἴμμι, *eo.*

Εὐπρόσοδος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Th. ὁδὸς, *via.*

* **Εὐπροσόρμιστος**, ου, ον, *appulsu* et *aditu facilis:* ab εὖ, et προσορμίζομαι, *pervenio.*

* **Εὐπρόσῤῥοος**, ου, ὁ ἡ ἡ, *facundus in sermone.*

Εὐπροσωπίω, -ῶ, f. ήσω, *speciosus appareo:* et

Εὐπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *speciosus, pulcher:* ex εὖ, et πρόσωπον, ου, τὸ, *facies.* Th. ὄπτομαι, *video;* p. m. ὄπωα.

Εὐπροσώπων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *pulchram puppim habens:* ex εὖ, et πρόμνα, ης, ἡ, *puppis.* Th. πρόμνος, *extremus.*

Εὔπυργος, ου, ὁ ἡ ἡ, *pulchras turres habens.* Th. πύργος, *turris.*

Εὔπωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *producens bonos equos:* ex εὖ, et πῶλος, *pullus.*

Εὐρεὰ, ῶν, αἱ, *ferramenta axi infixa,* adeò ut à rotâ non atterantur. Th. ὐρὺς, *latus.*

Εὑράμην, *inveni*, per Sync. pro ὐρησάμην, ο, ατο, a. 1. m. verbi ὐρίσκω, *invenio.*

Εὐρὲξ, *ex obliquo,* positâ re in ὐρὺς, ᾶος, i. e. *latitudinem.* Alii volunt Ion. dici pro πλαγιαξ per Aphær. à πλαγιρὲξ, ῶς, ὑ, *latus, costa.*

Εὑρὲ, aor. 2. imperat. act. Att. mutatum habens accentum pro ὐρὲς, ut ἰσὶ, pro ἴσθι, λαβὲ, pro λάβὲς· ab ὐρίσκω, *invenio.*

Εὑρὲς, *invenito tu*, aor. 2. imperat. act. Vide præced. vel *invenit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ab eod.

Εὐρέα, Ion. pro ὐρεῖα, *lata.*

Εὑρέθην, *inventus sum*, a. 1. ind. pass. et

Εὑρεθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ὐρίσκω, *invenio.*

Εὐρεῖα, *lata*, f. g. ab εὐρὺς, ος, q. v.
Εὑρεῖν, a. 2. inf. act. ab εὑρίσκω, quod vide.
Εὕρεσις, εως, ἡ, *inventio*, et
Εὑρετὴς, οῦ, ὁ, *inventor*: ab εὑρίσκω, *invenio*.
*Εὑρετὶς, ίδος, ἡ, *inventrix*: ab eod.
Εὕρετρον, 3. sing. a. 2. ind. m. et
* Εὑρέτρια, ας, ἡ, *inventrix*: et
Εὕρηκα, perf. act. εὑρηκέναι, perf. inf. act. ab. eod. Th.
Εὕρημα, ατος, τὸ, *inventum*: ab eod. Th.
Εὑρῆν, Dor. pro εὑρεῖν.
Εὑρήσεις, 2. sing. εὑρήσετε, 2. pl. f. 1. ind. act. εὑρήσω· ab εὑρίσκω, *invenio*.
Εὑρησιεπὴς, ίος, ὁ ἡ, Poët. pro εὑρησιεπὴς, *verborum inventor*: ab εὑρίσκω, *invenio*, et ἔπος, τὸ, *verbum*, q. ab ἴνω, *dico*.
Εὕρητε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab εὑρίσκω.
Εὐριζὰς, ᾶς, ὁ ἡ ὰ, *benè radicatus*. Th. ῥίζα.
Εὔρις, ινος, ὁ ἡ ὶ, *sagax*: ex εὖ, *benè*, et ῥὶς, *nasus*.
ΕΥ'ΡΙΠΟΣ, ου, ὁ, *EURIPUS*, *fretum reciprocum*, i. e. sæpè undas absorbens et removens: Hesych. certè εὐρίπους interpr. δοχὰς ὑδάτων, et Eust. τόπους περὶς ὑποδοχὴν τῶν ὑδάτων.
Εὔριπος, ου, ὁ ἡ ὁ, proverbialitèr ponitur, ut εὔριπος ἀνθρώπου, εὔριπος τυχὴ, ob inconstantiam.
ΕΥ'ΡΙ'ΣΚΩ, *invenio*, *deprehendo*, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 1. εὗρησα, a. 2. εὗρον, a. 2. opt. εὕροιμι, οις, οι, a. 2. sub. εὕρω, ῃς, ῃ, a. 2. infin. εὑρεῖν, a. 2. part. εὑρὼν, όντος, perf. pass. εὕρημαι, a. 1. pass. εὑρέθην, ης, η, *inventus sum*; fut. 1. pass. εὑρεθήσομαι, aor. 1. m. εὑράμην, ω, ατο, per Sync. pro εὑρησάμην, *acquisivi*. εὑρὲθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, Matt. i. 18. idem quod ἦ, *erat*, ut Luc. xvii. 18. 1 Pet. ii. 22. Gal. ii. 17. absque Hebraismo, quem deprehendisse Olearius putavit Obj. in Matt. p. 40. sic Jos. Ant. vii. 7. Eurip. Iphig. in Taur. 777. Hieroc. in Carm. Pyth. Antonin. l. ix. p. 269.
Εὔροια, ας, ἡ, *facilis fluxus*. Metaph. *affluentia*, *prosperitas*. Th. ῥέω, *fluo*.
Εὑρεῖμεν, *invenero*, a. 2. opt. m. et
Εὕρεις, 2. sing. a. 2. opt. act. et
Εὑρεῖσα, ας, ἡ, Dor. pro εὑροῦσα, ης, ἡ, a. 2. part. act. fœm. g. ab εὑρίσκω, *invenio*.
Εὐροκλύδων, ωνος, ὁ, *Euroclydon*, ventus quidam procellosus, Act. xxvii. 14. ex Εὖρος, *Eurus* (ventus ab oriente flans, et ferè ingentem maris commotionem et fluctuationem excitans), et κλύδων, *fluctus*. Th. κλύζω, *lavo*.
Εὔρομες, Dor. pro εὕρομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. εὑρίσκω, *invenio*.
Εὕρον, ες, ε, a. 2. ind. act. εὑρὼν, όντος, a. 2. part. ab eod.
Εὕρορον, 3. pl. a. 2. ind. act. pro εὗρον, Ps. cxvi. 3.
Εὖρος, ου, ὁ, *EURUS*. Th. ῥέω, *fluo*.
Εὑρὼσα, aor. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω.
'Εὐῤῥάντης, ου, ὁ ἡ ὰ, *pulchrè fluens*: ἐὐῤῥάντᾶς, gen. Æol. pro ἐὐῤῥάντ' ex εὖ, et ῥέω, *fluo*.
Εὐρυάγυια, ας, ἡ, *latas vias habens*: ab εὐρὺς, et ἀγυιὰ, *via*.
Εὐρυάλη, ης, ἡ, *EURYALE*, una Gorgonum, et soror ejus ἡ Σθενὼ, ambæ immortales: tertia ἡ Μέδουσα, mortalis.
Εὐρυάλως, ωος, ὁ ἡ ὼ, *latus*, *amplus*: ex εὐρὺς, et ἄλως, *area*.
Εὐρυβάτης, ου, ὁ, *EURYBATES*, nomen propr.
Εὐρυβίης, Ion. pro εὐρυβίας, ου, ὁ, *cujus vis se latè extendit*, *latè patens*: ex εὐρὺς, *latus*, et βία, *vis*.
Εὐρυδάμας, αντος, ὁ, *EURYDAMAS*, nomen propr.
Εὐρυθμος, ου, ὁ ἡ ὁ, *numerosus*, *concinnus*: ex εὖ, et ῥυθμὸς, *rythmus*, *concinnitas*.
* Εὐρύθμως, adv. *concinnè*.
Εὐρυκρεὼν, *latè dominans*: ex εὐρὺς, *latus*, et κρέων, οντος, ὁ, *regnator*. Th. κρατέω.
Εὐρύλιμων, ονος, ὁ ἡ ὼ, *qui lata prata habet*, *spatiosus*, *amplus*: ab εὐρὺς, *latus*, et λειμὼν, *pratum*.
Εὐρυμέτωπος, ου, ὁ ἡ ὁ, *latam frontem habens*: ab εὐρὺς, et μέτωπον. Th. ὄπτομαι, *video*.
Εὐρυνόμη, ης, ἡ, *EURYNOME*, nomen mulieris.
Εὖρῦναν, 3. plur. a. 1. act. εὖρυνα, ας, ε, et
Εὐρύνουσι, *dilatant*, Dor. pro εὐρύνουσι, 3. pl. præs. ind. act. ab
Εὐρύνω, *dilato*, f. νῶ. Th. εὐρὺς, *latus*.
Εὐρυοδίης, gen. Ion. ab εὐρυόδια, ας, ἡ, *spatiosa*, et
Εὐρυόδιος, ὁ ἡ ὁν, *habens latas vias*: ab εὐρὺς, *latus*, et ὁδὸς, ἡ, *via*.
Εὐρυόπα, voc. sing. ab εὐρυόπης, υ, ὁ, *latè sonans*, vel *latè perspicuus*: ab εὐρὺς, *latus*, et Th. ὄψ, *vox*; vel ut alii volunt ab ὤψ, *vultus*, quod ab ὄπτομαι, *video*. Tum etiam εὐρύοπα, potest esse accus. casus ab εὐρύοψ, οπος, et -οπες, *latum oculum habens*: ab eod. ὤψ, *oculus*.
Εὐρύπυλος, ου, ὁ, *EURYPYLUS*, nomen propr.
ΕΥ'ΡΥ'Σ, έος, et in f. g. εὐρεῖα, *latus*, α, υν.
Εὐρυσθενὴς, ους, ὁ ἡ ὲς, *potens*: ab εὐρὺς, *latus*, et σθένος, *robur*.
Εὐρυσθὴς, ῆος, ὁ, *EURYSTHEUS*, rex Mycænorum.
Εὐρυσθῆος, gen. præced. Att. pro -έος.
Εὐρυσθῆα, Poët. pro Εὐρυσθέα, acc. sing. ejusd.
Εὐρύστερνος, υ, ὁ ἡ ὸν, *qui habet latum pectus*: ab εὐρὺς, et στέρνον, *pectus*.
Εὐρυτίων, ονος, ὁ, *EURYTION*, nomen propr.
Εὐρυχάιτας, α, ὁ, Dor. pro εὐρυχαίτης, υ, *latam comam habens*, *laticomus*: ab εὐρὺς, et χαίτη, *juba*, *coma*.
Εὐρυχόροιο, *spatiosæ*, gen. Ion. ab εὐρύχορος, υ, ὁ ἡ ὸν, *in quâ ampli chori duci possunt*: ex εὐρὺς, et χορὸς, *chorus*, *chorea*; vel Poët. ponitur pro εὐρυχόρῳ ab
Εὐρύχορος, υ, ὁ ἡ ὸν, *latus*, *amplus*: ab εὐρὺς, *latè*, et χῶρος, υ, *locus*.
Εὗρω. Vide in εὕρωμεν.
Εὐρώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, *patris*; item *situ obsitus*, et
Εὐρώεις, -ωσα, -ωεν, *putris*; *obscurus*; item *amplus*: acc. sing. εὐρώεντα· ab εὐρώς.
Εὕρωμεν, *invenerimus*, 1. pl. a. 2. sub. act. εὕρω, ῃς, ab εὑρίσκω, *invenio*.
Εὑρὼν, ὦσα, ὸν, aor. 2. part. act. ab eod.
Εὐρωπιὴς, ίου, ὁ, et Εὐρωπαῖος, ου, ὁ, *EUROPÆUS*: ex Europâ.
Εὐρώπη, ης, ἡ, *EUROPA*, ex quâ Jupiter genuit τὸν Μίνωα & Ῥαδάμανθον. Habet nomen à magnis oculis. Etiam *pars telluris* sic dicta.
ΕΥ'ΡΩ'Σ, ῶτος, ὁ, *situs*, *mucor*, *caries*.
Εὔρωστος, υ, ὁ, *robustus*, *sanus*: ab εὖ, et ῥώννυμι.
Εὐρώστως, adv. *robustè*: ab iisd.
Εὐρώτας, α, ὁ, *EUROTAS*, nomen propr. fluvii Laconiæ.
Εὐρωτιάω, fut. άσω, *cariem sentio*, *situ sum obsitus*: ab εὐρώς.
'ΕΤ'Σ, ίτος, ὁ, *bonus*: dicitur et ἠΰς.
Εὖσα, ας, ε, et in 3. pl. ἔασι, a. 1. ind. act. verbi εἴω, seu εὔω, *uro*, *ululo*, f. εὔσω· at
Εὖσα, ας, ἡ, Dor. et Æol. pro ἐοῦσα, vel ὖσα, ης, ἡ, *existens*, præs. part. f. g. verbi εἰμὶ.
Εὐσίζει, 2. sing. præs. imperat. vel 3. sing. imperf. ind. act. verbi εὐσιζέω, -ῶ, *colo*, fut. ήσω, p. ηκα· ex εὖ, et σέβω, *colo*.
Εὐσέβεια, ας, ἡ, *pietas*, et
Εὐσίζεια, ων, αἱ, *pietatis officia*, et
Εὐσιζὶς, ίος, ἡ, *pietas*, et
Εὐσιζέω, *colo*, cum acc. item *in pietate instituo*, *informo*, f. ήσω. p. εὐσίζηκα· a. 1. εὐσίζησα· ab iisd.

Εὐσταλῶς, piè, adv. et
Εὐσταλὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, pius: et
Εὐσταλῶς, piè, adv. contractè pro εὐσταλέως, ab eod. Th.
Εὔσιλμος, vide in ἰῦσιλμος.
Εὔσημος, ος, ὁ ἢ ἡ, benè significans: ex εὖ, et σῆμα, signum.
Εὐσθένεια, ας, ἡ, virium integritas, robur: et
Εὐσθενίη, viribus polleo; f. ήσω, p. ἰὐσθένηκα, et
Εὐσθενὴς, ἐος, -ῦς, ὁ ἢ ἡ, validus: ex εὖ, et σθένω.
Εὔσκιος, ος, ὁ, opacus, qui facilè advumbratur. Th. σκία.
Εὔσπαρθμος, benè saltans, agilis; ex εὖ, et σπαρθμὸς, saltus. Th. σπαίρω, salto.
Εὐσυσκος, ος, ὁ ἢ ἡ, per Dialysin pro ἰὔσκοπος, qui scopum peritè assequitur: providus, opportunus: ex εὖ, et σκοπὸς, finis. Th. σκέπτομαι.
Εὔσσος, ος, ὁ ἢ ἡ, benè salvus, incolumis: ex εὖ, et σόος, integer.
Εὐσπλαγχνος, ος, ὁ ἢ ἡ, misericors: ex εὖ, et σπλάγχνον, viscus, cor.
Εὔσπλαστος, seu ἰὔσπλαστος, Poët. pro ἰὔσπλοκος, benè tabulatus: ex εὖ, et σέλμα, τὸ, transtrum. Th. σελὶς, spatium inter lineas, vel inter tabulata navis.
Εὐστάθεια, ας, ἡ, constantia, columen; et
Εὐστᾰθίω, -ῶ, f. ήσω, consto, stabilio; et
Εὐστᾰθὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, stabilis: ab εὖ et ἵστημι.
* Εὐστᾰθῶ, facilè, primò (rebellare:) ab eod.
* Εὐστέλὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, expeditus: ab εὖ et στέλλω.
* Εὐστελῶς, expeditè (currere:) ab eod.
* Εὐστέφανος, ος, ὁ καὶ ἡ, formosus, benè coronatus: ex εὖ, et στέφανος, corona. Th. στέφω, corono; f. ψω.
Εὔστομος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui pulchro ore est, disertus: ex εὖ, et στόμα, τὸ, os.
Εὐστοχίω, f. ήσω, jaculandi peritus sum, solertèr conjicio; et
Εὐστοχία, ας, ἡ, dexteritas in jaculando, solertia in conjiciendo: et
Εὔστοχος, ος, ὁ ἢ ἡ, felix in jaculando, solers: à Th. στοχάζομαι, collimo.
Εὐστόχως, adv. cautè.
Εὐστρεφὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, et Poët. ἰῦστρεφὴς, pulchrè tortus, flexilis: ex εὖ, et στρέφω, flecto.
Εὐστροφία, ας, ἡ, facilitas ad se vertendum.
Εὐσύμβλητος, ος, ὁ ἢ ἡ, quod per conjecturas facilè cognosci potest: ex εὖ, et συμβάλλω, conjicio. Th. βάλλω, jacio.
Εὐσφῦρος, ος, ὁ ἢ ἡ, cui est elegans pedum forma: ex εὖ, et σφυρὸν, malleolus pedis, pes. Th. σφύρα, malleus.
Εὐσφύρου, pro ἰὐσφύρου, gen. Dor. præced.
Εὐσχημόνως, decentèr, adv. et
Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor: ab
Εὐσχήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, decens, spectabilis, honoratus: ex εὖ, et σχῆμα, τὸ, gestus, habitus. Th. ἴσχω, habeo.
'Εὔσωστος, ος, ὁ ἢ ἡ, vel ἰὔσωστος, bonas habens rotæ curvaturas ligneas: ex εὖ, et σῶστρον, ligneæ circumferentia rotæ. Th. σώω, quatio.
Εὖτ' pro ὅτε, quandò, adv.
Εὐταξίω, ordinem et disciplinam servo; et
Εὐτάσσω, ordinem servans; et
* Εὐτάκτως, decenti ordine; et
Εὐτᾰξία, ας, ἡ, bonus ordo: ex εὖ, et τάσσω, ordino: f. ξω, p. χα.
ΕΤ'ΤΕ, quandò, quum, sicut, adv. ἐπεί, Ion. et Poët. Dialysi, sicut.
Εὐτείχια, benè munitum: acc. sing. ab εὐτείχης.
Εὐτείχιος, ος, ὁ ἢ ἡ, benè munitus: ab
Εὐτείχης, ες, ὁ ἢ ἡ, id. ex εὖ et τεῖχος.
Εὐτεκνία, ας, ἡ, felicitas sobolis': ex εὖ, et τέκνον, filius. Th. τίκτω, pario.
Εὔτεκνος, ος, ὁ ἢ ἡ, prole felix, fœcundus: ab iisd.
Εὐτελίσσατο, ατο, τὸ, superl. grad. ab
Εὐτελὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, frugalis: ab εὖ et τέλος.
Εὐτέρπη, ης, ἡ, EUTERPE, nom. Musæ; et
Εὐτερπὴς, ἐος, -ῦς, ὁ ἢ ἡ, valdè jucundus: ab εὖ, et τέρπω, delecto.
Εὔτηκτος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui facilè colliquescit.
'Εὔτμητος, ος, ὁ ἢ ἡ, benè sectus et paratus: ex εὖ, et τέμνω, seco.
Εὐτοκία, ας, ἡ, fœcunditas: ab
Εὔτοκος, ος, ὁ καὶ ἡ, fœcundus: ab εὖ et τίκτω, pario: p. m. τέτοκα.
Εὐτολμία, ας, ἡ, animi præsentia: ex εὖ et τολμάω.
* Εὔτολμος, ος, audax.
Εὐτονία, ας, ἡ, firmitas teneris; et
Εὔτονος, ος, ὁ ἢ ἡ, validus, firmus, intensus; et
Εὐτόνως, adv. acriter, magnâ contentione: ex εὖ, et τείνω, tendo.
* Εὐτρᾰφία, ας, ἡ, scientia benè jaculandi arcu.
* Εὐτραπελίσμαι, lepidè jocor; et
Εὐτραπελία, ας, ἡ, urbanitas; item scurrilitas: ab
Εὐτρᾰπελος, ος, ὁ ἢ ἡ, lepidus, urbanus; qui sua verba potest εὖ τρέπειν, scitè vertere. Th. τρέπω, a. 2. ἔτραπον.
Εὐτρεπὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, paratus, æquus; qui facilè ad aliquid τρέπεται, vertitur: et
Εὐτρεπίζω, paro: ab eod. Th.
Εὔτρητος, ος, ὁ καὶ ἡ, benè perforatus: Poët. ἰῦτρητος· accipitur et pro εὐρύτρητος, lato ore hians. Th. τιτραίω, perforo; f. τρήσω,
Εὐτρίαινα, acc. sing. Dor. 1. decl. ab εὐτρίαινα, ης, ἡ, inclytus tridente: ex εὖ, et τρίαινα, tridens. Th. τρεῖς, tres.
Εὐτροχάλος, ος, ὁ καὶ ἡ, rotundus, planus; et
Εὔτροχος, ος, ὁ καὶ ἡ, Poët. ἰῦτροχος, benè currens, volubilis, agilis: ex εὖ, et τρέχω, curro: f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον.
Εὐτῦκέω, ος, ὁ καὶ ἡ, metri gratiâ pro
Εὐτυκτος, ος, ὁ ἢ ἡ, benè fabricatus: ab εὖ, et τεύχω, fabricor: a. 2. ἐτύχην, p. pass. τέτυγμαι, ξαι, ται.
Εὐτῠχεῖν, secundâ fortunâ uti, præs. inf. act. ab
Εὐτῠχίω, felix sum; f. ήσω, p. εὐτύχηκα. Ex εὖ, benè, et τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, assequor.
Εὐτυχίων, Ion. et Poët. pro εὐτυχῶν, adv. prosperè: ab iisd.
Εὐτύχημα, benè cessit mihi: p. act. ab εὐτυχίω.
Εὐτύχημα, ατος, τὸ, felicitas: ab eod. Th.
Εὐτῠχὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, fortunatus: ab εὖ, benè, et τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, assequor.
Εὐτυχήσαις, Æol. pro εὐτυχήσας, a. 1. part. act. verbi εὐτυχίω, felix sum; quod et
Εὐτυχία, ας, ἡ, secunda fortuna: ab εὐτυχὴς.
Εὔτυχος, ου, ὁ, EUTYCHUS, nomen propr. q. à præced.
Εὔυδρος, ος, ὁ ἢ ἡ, aquâ abundans: ex εὖ, et ὕδωρ, aqua.
Εὐφᾰρία, ας, ἡ, Dor. pro εὐφημία, fausta, vel læta acclamatio; et
Εὐφᾶμος, Dor. pro εὐφήμος, bona verba dicendo: vide εὐφημία.
Εὐφαρέτρας, ω, et Dor. -α, ὁ, Apollinis epith. pulchram pharetram habens: ex εὖ, et φαρέτρα, pharetra.
Εὐφημίω, -ῶ, ίσω, -ῖσαι, ίω, -ῶν, celebro, laudo, gratulor; f. ήσω. Ex εὖ, et φήμη, fama, quod à φημὶ, dico. Th. φάω, idem.
Εὐφημῆσαι, fausta precari, a. 1. inf. act. præced.

Εὐφημία, ας, ἡ, *bona fama, laus, bonum omen:* et

Εὔφημος, ος, ὁ ἡ ἡ, *boni nominis, boni ominis:* et

* Εὐφημίζω, *votis excipio et acclamatione:* vide εὐφημία.

Εὐφημοσύνα, ας, ἀ, Poët. et Dor. pro

Εὐφημοσύνη, ης, ἡ, *admonitio, mandatum:* vide εὐφημία.

Εὔφθογγος, ος, ὁ ἡ ἡ, *benè sonans:* ex εὖ, et φθόγγος, *sonus.* Th. φθίγγομαι, *sono*; f. γξομαι, p. ἔφθιγμαι, p. m. ἐφθόγγα.

Εὐφορέω, *exubero, fertilis sum*; f. ήσω, p. ηὐφόρηκα, a. 1. ηὐφόρησα· ab

Εὔφορος, ος, ὁ ἡ ἡ, *ferax, qui facilè ferri tolerarique potest.* Th. φέρω, *fero*; f. οἴσω.

Εὐφραίνω, *exhilaro, oblecto*; f. εὐφρανῶ, p. εὐφρανκα, a. 1. εὐφρᾶνα, Att. ηνα, præs. pass. εὐφραίνομαι, *lætor, genio indulgeo:* a. 1. pass. εὐφράνθην, ης, η, a. 1. imperat. εὐφράνθητι, f. 1. pass. εὐφρανέθησομαι, *lætabor:* ex εὖ, et φρὴν, *mens.*

Εὐφραίνα, Ion. pro εὐφρανῆ, 2. sing. fut. 1. m. εὐφρανοῦμαι, à præc.

Εὐφρανίεν, Ion. pro εὐφρανῆν, f. 1. inf. act. ab eod.

Εὐφράνθη, ης, η, Att. ηὐφράνθη, Psal. xvi. 9. a. 1. pass. εὐφράνθητι, ήτω, a. 1. imperat. εὐφρανθήτω, a. 1. opt. in 3. pl. -θείησαν, εὐφρανθῆναι, a. 1. inf. pass. ab εὐφραίνω, *exhilaro.*

Εὔφρενα, acc. sing. ab εὔφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *hilaris.* Th. φρὴν, *mens.*

Εὐφρόναι, nòctes, nom. pl. ab εὐφρόνη, *nox:* παρὰ τὸ εὐφρονῶν, quia nox ad considerationem et consilia multùm conferre putatur: ab eod.

Εὐφρονέω, *sapio*: f. ήσω, p. ηκα· ex εὖ, et φρὴν, *mens.*

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, et Dor. εὐφροσυνᾶ, ας, ἀ, *lætitia*: ab

Εὔφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *hilaris*: ex εὖ, et φρὴν, *mens.*

Εὐφῶνις, ιος, ὁ ἡ ἡ, *nabilis, ingeniosus*; acc. sing. εὐφνία· dual. εὐφυῖς. Ex εὖ, *bene*, et φύω, *nascor.*

Εὐφυΐα, ας, ἡ, *bona indoles, ingenii dexteritas*: et

Εὐφυῶς, adv. *ingeniosè, scitè*: ab εὐφυής.

Εὔφωνος, *benè sonans, canorus*: ex εὖ et φωνή.

* Εὐφωνία, ας, ἡ, *vocum (in scribendo) suavis compositio.*

* Εὐχαίτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *benè* seu *pulchrè jubatus.*

Εὐχαριστέω, -ῶ, *gratias ago*, cum dat. f. ήσω, p. ηὐχαρίστηκα, a. 1. ηὐχαρίστησα, præs. pass. ηὐχαριστήμαι, -ῦμαι, *gratiarum actione celebror*: a. 1. pass. εὐχαριστήθην, ης, η, a. 1. sub. pass. εὐχαριστηθῶ, ῆς, ῆ. Th. χάρις, *gratia.*

Εὐχαριστία, ας, ἡ, *gratiarum actio*: et

Εὐχάριτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *gratus*; et

Εὐχαρίτως, adv. *placidè*: ab eod. Th.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio.* Th. εὔχομαι, *precor.*

Εὔχια, Ion. pro εὐχῆ, 2. sing. præs. sub. verbi εὔχομαι, *precor*; fut. εὔξεται, p. εὔγμαι.

Εὔχερ, ερος, ὁ ἡ ἡ, *manu præstans, fortis*: ab εὖ, et χὲρ, *manus.*

Εὐχερία, ας, ἡ, *artificium, dexteritas*: à præced.

Εὔχετο, Ion. pro εὔχου, 2. sing. imperf. vel præs. imperat. verbi εὔχομαι, *precor.*

Εὐχίεται, ας, ἡ, *facilitas*; et

Εὐχερὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *facilis*; et

Εὐχερῶς, *facilè*: ex εὖ, et χὲρ, *manus.*

Εὐχίσθω, *precetur*; 3. sing. præs. imperat. verbi εὔχομαι.

Εὐχιτάσθαι, Poët. pro εὐχιτᾶσθαι, præs. inf. ab

Εὐχιτάσθαι, *preces fundo.* Th. εὔχομαι.

Εὐχιτώμην, Poët. pro εὐχιτῶμην, præs. opt. pass. εὐχιτασίμην, ώμην, à præced.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, *votum*: ab εὔχομαι, *precor.*

Εὔχθω, *dedicet*; 3. sing. perf. imperat. pass. εὔχθη, εὔχθω· ab

ΕΤ'ΧΟΜΑΙ, *glorior, dico, precor, opto*, imperf. Att. ηὐχόμην, ου, ετο, pro εὐχόμην, f. εὔξομαι, p. εὔγμαι, a. 1. m. εὐξάμην, ω, ατο, a. 1. opt. m. εὐξαίμην, αιο, αιτο.

Εὔχος, ους, τὸ, *gloria, honor, decus*: à præced.

Εὐχρηΐσομαι, *commodè tractor*: et

Εὔχρηστος, ν, ὁ ἡ ἡ, *utilis, valdè utilis*: ex εὖ, et χράω, *commodo, utendum do*: f. χρήσω.

Εὔχροος, *benè coloratus*: ex εὖ, et χρόα, *color.*

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, *votum*, Poët. pro εὐχὴ. Th. εὔχομαι, *precor.*

Εὐχωλιμαῖος, ε, ὁ, *qui vota facit, vel facta exequi conatur*: à præc.

Εὐψυχίω, f. ήσω, p. ηὐψύχηκα, *bono sum animo*: ab εὖ et ψυχὴ, *animus, anima.*

Εὐψυχὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *jucundo et salubri expositus frigori.*

Εὐψυχία, ας, ἡ, *lætitia, magnanimitas*: et

Εὔψυχος, ος, ὁ, *lætus, magnanimus*: et

Εὐψύχως, adv. *lætè, magnanimè*: ab εὖ et ψυχή.

ΕΤ'Ω, seu εὔω, f. εω, p. εὔκα, *uro, ustulo.*

Εὐώδη, acc. sing. ab

Εὐώδης, ος, ὁ ἡ ἡ, *benè olens*; ab εὖ, et ὄζω, *oleo*; f. ήσω, et ὤσω, p. m. ὦδα, Att. ὦδα.

Εὐωδία, ας, ἡ, *fragrantia*; à præced.

Εὐωδιάζω, *sum boni odoris*: ab eod.

Εὔωνος, ος, ὁ καὶ ἡ, *qui boni pretii est; viti pretio exponitur: qui facilè emi potest.* Th. ὠνέομαι, *emo.*

Εὐώνυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, *fausti nominis ac ominis, clarus, sinister*; quod sinistra certis in rebus felicia habebantur: ex εὖ, et ὄνυμα, *nomen.*

Εὐῶπις, ιδος, ἡ, *quæ pulchrum vultum, aut oculos habet*: ab εὖ, et ὤψ, *vultus, oculus.* Th. ὄσομαι, *video.*

Εὐωχία, ας, ἡ, ήσω, p. ηὐώχηκα, *convivio excipio*; et

Εὐωχίων, *convivans, lætus*; præs. part. act præced. ab

ΕΤ'ΩΧΙ'Α, ας, ἡ, *convivium, epulum*: q. ab εὖ, et ἴχω, *cibus.*

'Εφ', pro ἐπὶ, *in, super*, cum gen. et acc. Att.

"Εφ', *dixit*, pro ἔφη, a. 2. verbi φημὶ, *dico.*

"Εφα, *dixit*, Dor. pro ἔφη, a. 2. ejusd.

'Εφαάνθη, *apparui*, Poët. pro ἐφάνθη, a. 2. ind. pass. verbi φαίνω, f. ανῶ, præt. pass. πέφασμαι.

'Εφαζίνοις, Dor. pro ἐφαζίνοις, ὁ, ὶν, *puerilis.* Th. ἅζω, *pubes.*

"Εφαζις, Dor. pro ἔφηβος, ου, ὁ, *adolescens*: ab eod. Th.

"Εφαγον, ες, ε, et Dor. ἐφάγον, a. 2. verbi φάγω, *comedo*; pro quo in 3. pl. ἐφάγοσαν, Psal. lxxviii. 29. f. 2. m. φάγομαι, pro φαγοῦμαι, a. 2. inf. act. φαγῶν.

"Εφαδ' pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico.*

'Εφαίνες, *videbaris*, 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐφαίνου, ab ἐφαινόμην, verbi φαίνω, *comedo*; *apparco*: f. ανῶ, a. 1. ἔφηνα, p. πέφασμαι, f. 2. pass. φανήσομαι.

"Εφαινον, *ostendebam*, 3. pl. imperf. act. ejusd. pro quo ἐφαίνοσαν, 1 Mac. iv. 50.

'Εφάλλομαι, *insilio*, imperf. ἐφαλλόμην, ου, ετο, f. ἐφαλοῦμαι, a. 1. m. ἐφαλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, *salio.*

"Εφαλος, ν, ὁ ἡ ἡ, *maritimus*: ab ἁλὼ et ἅλς.

'Εφαλῶν, Dor. pro ἐφηλῶν, q. pro -λίων, præs. part. act. ab ἐφηλίω, *clavo affigo*; ex ἁλὼ, et ἧλος, *clavus.*

'Εφάμαν, Dor. pro ἐφάμην, q. v.

'Εφαμαρτάνειν, *ad peccandum induco.*

"Εφαμεν, 1. pl. imperf. verbi φημὶ, *dico.*

'Εφαμέρους, ία, ον, Poët. et Dor. pro ἐφημέρους, *diurnus, temporarius.* Th. ἁμέρα, *dies.*

'Εφάμιλλος, ν, ὁ ἡ ὁ, *par, æqualis, æmulus.* Th. ἅμιλλα, *certamen.*

"Εφαν, *dicebant,* Boeot. Sync. pro ἔφασαν, 3. pl. imperf. vel Dor. pro ἔφην, *dixi,* a. 2. vel imperf. ἀ φημί, *dico.*

"Εφάνη, *apparuit,* 3. sing. a. 2. ind. act. et

'Εφάνην, ης, η, *emersi,* a. 2. ind. pass. ἀ φαίνω, *appareo,* f. ανῶ, a. 2. ἔφανον, perf. pass. πέφασμαι, p. m. πέφαμαι.

'Εφάνθην, *apparui,* a. 1. ind. pass. ejusd.

'Εφανίσθησαν, *apparuerunt,* 3. pl. a. 1. pass. verbi φανίζω, f. ίσω, perf. pass. πεφάνισμαι, a. 1. pass. ἐφανίσθην. Th. φαίνω.

'Εφᾶπαξ, *semel,* adv. ex ἐπὶ et ἅπαξ.

'Εφάπτειν τινὶ πότμον, Poët. q. d. *alligare alicui mortem,* pro θάνατον τινὶ ἐπιφέρειν, *mortem alicui inferre.* Th. ἅπτω, *tango.*

'Εφάπτομαι, *attingo, capesso:* ex ἐπὶ et ἅπτω, *tango,* f. ἅψω, p. ἧφα.

'Εφαρμογὴ, ῆς, ἡ, *convenientia, cohærentia:* ab

'Εφαρμόζω, *accommodo,* vel ἐφαρμόττω.

'Εφαρμόσδην, Dor. pro ἐφαρμόζειν, *adaptare.*

'Εφαρμόττω, *accommodo, quadro:* ex ἐπὶ, et ἁρμόζω, seu ἁρμόττω, f. σω, p. ἥρμοκα, *congruo.* Th. ἄρω, *apto.*

'Εφάρξαντο, *obstruebantur,* pro ἐφράξαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi φράσσω, vel -ττω, *sepio, obstruo,* f. ξω, p. χα, a. 1. m. ἐφραξάμην, ω, αντο, et in 3. pl. ἐφράξαντο, et per Metath. ἐφάρξαντο.

"Εφασαν et ἐφάσαν, *dixerunt,* Dor. pro ἔφησαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φημὶ, *dico;* vel ἔφασαν est 3. pl. imperf. Dor. ἐφάσαν.

'Εφαύλωσα, ας, ι, a. 1. ind. act. verbi φαυλίζω, *flocci facio.* Th. φαῦλος, *vilis.*

'Εφαψαμένη, ης, *amplexata,* a. 1. part. m. f. g. ab ἐφάπτομαι· ex ἐπὶ, et ἅπτω, *tango,* f. ἅψω.

'Εφέψατο, Dor. pro ἐφήψατο, 3. sing. a. 1. m. ab eod. verbo et Th.

'Εφίσσετο, 3. pl. imperf. verbi φίσσομαι, *timeo, effugio,* p. m. πέφυσα.

'Εφιδρύω, *insideo, insideor,* f. ύσω, p. κα· ab

"Εφιδρος, ν, ὁ ἡ ὁ, *qui in sellâ sedet, assessor, adversarius:* ex ἐπὶ et ἵδρα, *sedes.* Th. ἵζομαι.

'Εφίζισε, *insidebat,* 3. sing. imperf. et

'Εφιζάνων, *insidens,* præs. part. ab ἐφίζομαι, qu. ab ἵζομαι, *sedeo,* f. 2. m. ἰδοῦμαι.

'Εφίημα, ας, ι, Poët. seu Ion. pro ἐφῆκα, ας, ι, *immisi:* a. 1. act. ab ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἴω, *mitto.*

'Εφιδὼς, a. 1. part. pass. ab ἐφίημι, *immitto:* ab eod. Th.

'Εφίδυσε, *parcebat,* 3. sing. imperf. pass. à φείδομαι, *parco,* f. φείσομαι.

'Εφιμένος, *indutus,* p. part. pass. Poët. pro ἐνημένος, ab ἐνίννυμι· ex ἐπὶ et ἵω, *induo.* Sed

'Εφίμενος, *immissus,* est a. 2. part. m. ab ἐφίημι, *immitto,* assumpto ι. Th. ἵημι, vel ἴω, *mitto.*

'Εφῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto:* ex ἐπὶ et ἵημι, f. ήσω, a. 2. ἧν.

'Εφῖνον, *irruerant,* 3. pl. plusq. p. pass. ἐφίημι, σι, σαν, ab iisd.

'Εφίσσω, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi φείδομαι, *parco,* f. σομαι, p. πέφεισμαι.

'Εφίστω, 3. sing. præs. imperat. pass. ab ἐφίημι.

'Εφιστήκειν, per Pleonasm. literæ ι, pro ἐφιστάνειν, plusq. p. verbi ἐφίστημι, *insto.*

'Εφίστω, *pepercisti,* 2. sing. a. 1. ind. m. vide in ἐφίσσω.

'Εφῶ, Poët. pro ἐφῶ· a. 2. sub. act. ab ἐφίημι, *immitto:* vide ἐφῶσι.

'Εφέλκομαι, *extrahor:* ex ἐπὶ et ἕλκω, *traho,* f. ξω.

'Εφελκομένῳ, dat. sing. part. præs. præced.

'Εφελκῶν et ἐφέλκω, *attraho, elicio.*

'Εφέμεν, Ion. pro ἐφῆναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto.* Th. ἵημι, vel ἴω, *mitto,* a. 2. ἧν.

'Εφεξῆς, adv. *deinceps:* ab ἐξῆς, ἰdem.

'Εφέξω, *prohibebo, continebo,* f. 1. act. ab ἐνέχω, *cohibeo.* Th. ἴσχω, *habeo,* f. ἴξω.

'Εφέσιον χράσασιν ἔγχος, *tractare validam hastam.* Et pro *regere, gubernare.* Sed illud cum acc. hoc cum dat. Th. ἕπω, *sequor.*

'Εφίστασον, ις, ι, Ion. pro ἐφίστου, ις, ι, imperf. ab

'Εφίσω, *persequor.* Th. ἵπω, *sequor,* a. 2. ἔσπον.

"Εφερον, ες, ε, *ferebam,* imperf. verbi φέρω, *fero.* pro quo in 3. pl. ἐφέροσαν, 1 Chron. xxii. 4. f. οίσω, a. 1. ἤνεγκα.

"Εφερεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. verbi φέρω, *fero,* fut. 1, Æol. φέρσω.

"Εφες, *immitte,* a. 2. imperat. act. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἴω, *mitto.*

"Εφεσις, ιος, ἡ, *desiderium, appetitus;* item *provocatio* de judicio ad judicium, *appellatio:* ab iisd.

"Εφεσος, ν, ἡ, *EPHESUS,* nomen urbis.

'Εφίσπετο, *sequebatur,* 3. sing. imperf. Ion. ab ἐφίσπομαι, Poët. pro ἐφίπομαι. Th. ἕπω, *sequor.*

'Εφίσσομαι, *colloca,* Poët. pro ἐφίστημι, a. 1. imperat. m. verbi ἐφίζω, vel ἐφίω, f. 1. ἐφίζω, a. 1. m. ἐφισάμην, et Poët. ἐφισσάμην· indè ἐφισσάμενος, a. 1. part. m. Th. ἴω, *colloco.*

'Εφίσσεσθαι, *imponere,* gem. σ, pro ἐφίστεσθαι, f. 1. inf. m. vide in ἐφίστομαι.

'Εφίστασαν, *instabant,* 3. pl. imperf. act. ab ἐφίστημι pro ἐφίστημι, *insto;* alii volunt dici pro ἐφιστάνασαν, per Sync. 3. pl. plusq. p. ab ἵστημι, *sto.*

'Εφίστημα, ας, ι, p. act. verbi ἐφίστημι, *insto.*

'Εφίστιος, ν, ὁ ἡ ὁ, *domesticus, civis, indigena; qui domi est,* vel *qui domum redit:* ab ἐπὶ, et ἑστία, *focus, domus.*

'Εφιστρὶς, ίδος, ἡ, *sagum, chlamys, vestimentum.* Th. ἵω, vel ἵστημι, *induo.*

'Εφιστῶσι, per Crasin pro ἐφιστῶντι, acc. sing. perf. part. act. verbi ἐφίστημι, *insto.*

'Εφιστῶν, *mandatorum,* gen. pl. Ion. pro ἐφιστῶν· ab

'Εφιστὼ, οῦς, ἡ, *mandatum:* ab ἐφίστημι, *immitto.* Th. ἵω, *mitto.*

'Εφιστωτὴς, οῦ, ὁ, *inventor:* ab

'Εφιστώσασα, *invenio,* vide in ἐφεύρω.

'Εφιύρω, *inveniret,* 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω· ex ἐπὶ et ὑρίσκω, *invenio,* f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. ἐπέρον.

'Εφιψιόωντο, Poët. pro ἐφιψιῶντο, q. pro -ιάοντο, 3. pl. imperf. verbi ἐφιψιάομαι, *illudo:* ex ἐπὶ et ἰψιάομαι, *colloquor, ludo:* q. ab ἰψία, *colloquium, lusus.* Th. ἴω, *dico.*

'Εφιύρω, 3. sing. imperf. act. verbi ἐφοράω, *intueor:* ex ἐπὶ, et ἰοράω, *video,* imperf. ἴωρων, -ων, f. ὄσω, p. ἑώρακα.

"Εφη, *dixit,* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φημὶ, *dico.*

'Εφηβία, ίας, ἡ, *pubertas:* et

'Εφηβιτὶν, ὔ, τὸ, *pubes, puberum multitudo:* ab

'Εφηβος, ν, ὁ, *EPHEBUS, puber, adolescens.* Th. ἥβη, ης, ἡ, *pubes, pubertas.*

'Εφήδομαι, *delector,* vel *gaudeo aliquâ re:* ex ἐπὶ, et ἥδομαι, *gaudeo.*

'Εφῆκα, ας, ι, perf. act. verbi ἐφίημι, *immitto,* f. ἐφήσω. Th. ἵημι, *mitto.*

Digitized by Google

'Εφήλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐφάλλομαι, *insilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*.

"Εφηλις, ιδος, ἡ, *fibula*: ab ἐπί, et ἧλος, *clavus*.

"Εφηλις, ιδος, et ιος, ἡ, *vitium faciei asperæ*: ex inflammatione vel ustione Solis: ab ἐπί, et ἥλιος, *Sol*.

"Εφηλος, ου, ὁ, *clavis affixus*: ab ἧλος, *clavus*; item *maculis solaribus effectus*: vel *Soli expositus*: ex iisd.

'Εφήμενος, *insidens*, præs. part. ab ἐφῆμαι, *insideo*: ex ἐπί, et ἧμαι, *sedeo*.

• 'Εφημερεύειν τοῖς κινδύνοις, *totum diem periculis immorari, pericula sustinere*: et

'Εφημερία, ας, ἡ, *series, classis*: et

'Εφημερίαι, αἱ, *vices*: ab ἐφήμερος, *unicum diem durans*: ex ἐπί, et ἡμέρα, *dies*.

'Εφημέριοι βροτοί, *unius diei homines, qui* scil. *brevissimum vitæ tempus vivunt*: ab

'Εφημέριος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἐφήμερος.

'Εφημερίς, ίδος, ἡ, *EPHEMERIS*, libellus in quo acta quotidiana continentur: et

'Εφήμερος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *quotidianus, diurnus*. Th. ἡμέρα, *dies*.

'Εφημοσύνη, ης, ἡ, idem quod ἐφετμὴ, *mandatum*: ex ἐπί, et ἵω, *mitto*.

"Εφην, ης, η, *dixi*, a. 2. vel imperf. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.

'Εφηνάμην, ω, ανο, a. 1. m. verbi φαίνω, *ostendo*, f. ανῶ, p. πέφαγμαι.

"Εφηνι, 3 sing. a. 1. ind. act. ejusd.

'Εφῆσται, 3. sing. perf. ind. pass. ἐφῆμαι, ψαι, σται, ab ἐφάπτομαι, *attingo, assequor*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

'Εφήρμοσε, *adaptavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐφαρμόζω, quod ex ἐπί, et ἁρμόζω, *adapto*. Th. ἄρω, *apto*.

"Εφησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.

'Εφήσεις, *impelles*, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

"Εφησθα, *dicebas*, Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. act. verbi φημὶ, *dico*.

'Εφησθείην, per Sync. pro ἐφησθάσαιν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἐφήδομαι, *delector super aliquâ re*: ex ἐπί, et ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδύς, *suavis*.

'Εφήσπαι, f. 1. m. verbi ἐφίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, idem. Vel etiam ab ἐφήδομαι, *delector super aliquâ re*, quod ab ἥδομαι, *delector*, f. ἥσομαι. Th. ἡδύς, *suavis*.

'Έφθακα, *præveni*, perf. act. verbi φθάνω, *prævenio*, f. φθάσω· a. 2. ἔφθην, q. à φθῆμι, idem.

"Εφθοξε, Dor. pro ἔφθασε, a. 1. act. ab eod.

'Εφθάρην, *perii*, a. 2. pass. verbi φθείρω, *corrumpo*, f. ερῶ, p. ἔφθαρμαι, a. 1. ἐφθάρη.

"Εφθαρκα, *corrupi*, vide præced.

'Εφθαρμένος, *interemptus*, part. perf. pass. ἔφθαρμαι, ab eod. verbo.

"Εφθασα, ας, ε, *præveni, perveni*, a. 1. ind. act. à φθάνω, f. φθάσω, tanq. à φθάω.

'Εφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, *loquor*, f. φθέγξομαι, p. ἔφθεγμαι, p. m. ἐφθεγγα.

'Εφθίγξε, Ion. pro ἐφθέγξατο, 2. sing. a. 1. m. et

'Εφθέγξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ejusd. verbi.

"Εφθην, *prævenî*, a. 2. ind. act. verbi φθάνω, f. φθάσω, q. à φθῆμι.

'Εφθίατ', pro ἐφθίατο, *corrupti erant*, 3. pl. plusq. p. pass. ἐφθίμην, σο, το, facto ex 3. sing. inserto α ante το· à φθίομαι, *corrumpor*, f. φθίσομαι, p. ἔφθιμαι. Th. φθίω.

'Εφθίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φθίνω, *pereo*; perf. pass. ἔφθισμαι. Th. φθίω.

"Εφθιτο, *interierat*, 3. sing. plusq. p. pass. ἐφθίμην, σο, το· à φθίομαι, ab eod. Th.

"Εφθορα, *corrupi*, p. m. verbi φθείρω, *corrumpo*. Th. φθίω, idem.

'Εφθὸς, ὴ, ὸν, *coctus, elixus*: ab ἕψω, *coquo*, f. ἑψήσω.

'Εφιάλλαι, seu ἐφιάλλαι, f. λῶ, p. λμαι, *emitto*: ab ἐπί, et ἰάλλω, *mitto*.

'Εφιάλτης, ου, ὁ, *EPHIALTES*, nom. proprium: item significat, *malum ubi aliquis noctu se grandi mole opprimi, invadique ab alio credit; incubus*: ex ἐπί, et ἄλλομαι, *salio*.

'Εφιᾶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵημι, seu ἵω, *mitto*.

'Εφιγμένος, perf. part. pass. verbi ἐφικνέομαι, *attingo, assequor*: ex ἐπί, et ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. m. ἱκόμην.

'Εφίει, 3. sing. imperf. quasi ab ἐφίω, pro ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵω, *mitto*.

'ΕΦΙΕΛΙΣ, ίδος, ἡ, *caliculus*, vel *simile quid in corona*.

'Εφίεμαι, *desidero*, imperf. ἐφιέμην, præs. part. ἐφιέμενος· ex ἐπί, et ἵεμαι, pass. ab ἵημι, *mitto*: et

'Εφίεμεν, et ἐφίεμεναι, Dor. pro

'Εφίεναι, præs. infin. verbi ἐφίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, idem.

'Εφίεσαν, *immittebant*, 3. pl. imperf. act. ejusd.

'Εφιζάνω, *insideo, instituo*: ex ἐπί, et ἱζάνω, *sedeo*. Th. ἵζω, idem.

'Εφίζουσα, ας, ἡ, Dor. pro ἐφιζάνουσα, ας, ἡ, *insidens*: ab eod. Th.

'Εφίημι, *immitto, remitto, permitto*, f. ήσω, p. εμαι· ab ἐπί, et ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, id.

'Εφίησι, 3. sing. præs. ind. act. et

'Εφίῃσι, 3. sing. præs. sub. pro ἐφίῃ, à præced. ἐφίημι.

'Εφίκνει, Dor. pro ἐφίκνει, *permittit*, 3. sing. præs. ind. act. ab eod. Th.

'Εφικέσθαι, a. 2. infin. med. verbi ἐφικνέομαι, *pervenio*, f. ἐφίξομαι, a. 2. m. ἐφικόμην, ου, σσο· ex ἐπί, et ἱκνέομαι, *venio*.

'Εφίκτο, 3. sing. a. 2. ind. m. ab

'Εφικνέομαι, -οῦμαι, *pervenio*. Vide in ἐφικέσθαι.

'Εφίκοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. præced.

'Εφικτὸς, ὴ, ὸν, *quem assequi possumus*: ὅσον ἐφικτὸν, vel ὡς ἐφικτὸν, *pro viribus*: ab ἐφικνέομαι. Vide in ἐφικέσθαι.

'Εφίλᾶθεν, Dor. pro ἐφίλησε.

'Εφίλᾶσα, ας, ε, et in 3. pl. ἐφίλασαν, a. 1. Dor. pro ἐφίλησα, ας, ε, et ἐφίλησαν· à φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

'Εφίλασο, 3. sing. a. 1. m. q. à φιλῶ, *diligo*, a. 1. imperat. med. φίλαι, aor. 1. part. φιλάμενος. Etiam potest esse imperf. pass. à φίλημι. Vel per Sync. potest dici à regulari a. 1. m. ἐφιλησάμην, ω, ατο. Sic φίλαι, a. 1. imperat. m. pro φίλησαι, à φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

'Εφίλατο, *amabatur*, 3. sing. imperf. à φίλημι, pro φιλέω, *diligo*.

'Εφίλεν, Dor. pro ἐφίλει, 3. pl. imperf. act. verbi φιλέω. Th. φίλος.

'Εφίλησαν, Bœot. Sync. pro ἐφιλήσησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi et Th.

'Εφίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab iisd.

'Εφιλονείκεν, pro -κει, 3. pl. imperf. act. verbi φιλονεικέω, *rixor, contendo*, f. ήσω· ex φίλος, *amicus*, et νεῖκος, εος, τὸ, *rixa, jurgium*.

'Εφιλοσόφησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, *philosophor*: ex φίλος et σοφός.

'Εφιμάρω, id. q. simplex, ἱμάρω, *desidero*, f. ρῶ, p. κα, a. 1. pass. ἱμάρθην, ης, η.

'Εφῑμερος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *amabilis*: ab ἵμερος, *desiderium*: ab eod. Th.

'Εφίππιος, ος, ον, *equo insidens, eques.* Th. ἵππος, *equus.*

* 'Εφιππιοτοξόται, ων, οι, *equestres sagittarii:* ἀπὸ τόξον, *arcus*, et proced.

'Εφίπτᾶμαι, *advolo, involo:* ab ἐπὶ, et ἵπταμαι.

'Εφίσδω, *insidet, incubat:* Dor. pro ἐφίζω, 3. sing. præs. ind. act. ab ἵζω, *sedeo.*

'Εφίστη, 3. sing. imperf. act. Sunt qui dici volunt pro ἐφίστασι, *præfice:* præs. imperat. ab

'Εφίστημι, *insto, supervenio, sisto, præficio*, f. ἐπιστήσω, p. ἐφίστηκα, perf. part. ἐφεστὰς, ότος, et per Crasin, ἐφεστὼς, a. 1. ind. act. ἐπέστην, ης, η, *superveni:* cum dat. a. 2. imperat. ἐπίστηθι, άτω, a. 2. sub. ἐπιστῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. ἐπιστὰς, άντος, et in f. g. ἐπιστάσα, ης· ex ἐπὶ, et ἵστημι, *sto.*

'Εφῶσιν, 3. pl. præs. sub. act. Vide ἐφίημι.

"Εφλαδον, *obstrepui*, a. 2. ind. act. verbi φλάζω, *inarticulatè loquor.*

"Εφλαξε, ας, ε, *excussi*, a. 1. ind. verbi φλίγω, *uro*, f. ξω, p. χα, perf. pass. πέφλιγμαι, a. 1. pass. ἐφλίχθην.

'Εφλίχθη, *flagravit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. ejusd.

'Εφόβηθεν, *territi fuerunt*, Boeot. Sync. pro ἐφοβήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐφοβήθη, ης, η, verbi φοβέω, *metum incutio*; f. ήσω, p. πεφόβηκα. Th. φόβομαι, *timeo*, p. m. πέφοβα.

'Εφόβησε, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Εφοδιάσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ab

'Εφοδιόω, *iter facio*, f. ώσω· ex ἐπὶ, et ὁδός.

'Εφοδιάζω, f. άσω, *viaticum do, instruo:* ab

'Εφόδιον, ν, τὸ, *viaticum:* quod ab

"Εφοδος, ε, ὁ, *via*, seu *ratio, apparatus, aditus, accessus, impetus:* ex ἐπὶ, et ὁδὸς, *via.*

'Εφοίτα, pro ἐφοίτας, *ibat*, 3. sing. imperf. act. φοιτάω, f. ήσω, εο.

'Εφοίτη, Dor. pro ἐφοίτα, quod vide, vel 3. sing. imperf. à φοίτημι.

'Εφόνωσε, *interfecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φονόω. Th. φίνω, *occido*: p. m. πέφονα.

'Εφοπλίζω, *armo, apparo*, f. ίσω, p. ἐφώπλικα, a. 1. ind. act. ἐφώπλισα, ας, ε, a. 1. infin. act. ἐφοπλίσαι, et

'Εφοπλισόμεθα, *præparabimus*, ejusd. 1. pl. f. 1. ind. m. Poët. ex ἐπὶ, et ὅπλον, *arma.*

'Εφοράᾶ, f. ἐφορᾶσω, p. ἐφιόρᾶκα, *intueor, observo, visito*: ex ἐπὶ, et ὁράω, *video.*

'Εφορεία, ας, ἡ, *inspectio, Ephororum magistratus*: ab eod. Th.

'Εφόρευς, *ferebas*: imperf. act. verbi φορέω, *gesto.* Th. φέρω, *fero.*

'Εφόρευον, *ferebant*: Dor. pro ἐφόρουν, verbi φορέω, ab eod. Th.

'Εφορμᾶδὸις, ίντος, Dor. pro ἐφορμᾶδὴς, a. 1. part. pass. ab ἐφορμάω, q. v.

'Εφορμάω, f. ήσω, p. ἐφώρμηκα, a. 1. inf. pass. ἐφορμηθῆναι, *ruo in, impetum facio*; ex ἐπὶ, et ὁρμάω, *irruo.* Th. ὁρμὴ, *impetus.* Undè

'Εφορμήσασθαι, *aggredi*, ejusd. a. 1. infin. m.

"Εφορος, ε, ὁ, *inspector, patronus*: ἔφοροι, *EPHORI*, magistratus Lacedæm. ab ἐφοράω, *intueor, observo*: ex ἐπὶ, et ὁράω, *video.*

"Εφορον, pro ἐφ' ὅσον, *in quantum, quoad.*

'Εφραδον, *dixi*: a. 2. ind. act. verbi φράζω, *dico*: f. σω, 3. sing. a. 1. ind. m. ἐφράσατ', pro ἐφράσατο.

'Εφραθα, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. *fructifera.*

'Εφραὶμ, ὁ, nomen filii secundi *Josephi*: item nomen urbis indeclin. Hebr. et interpret. Lat. *sese propagans.*

"Εφραξε, ας, ε, et in 3. pl. ἔφραξαν, a. 1. ind. act. verbi φράσσω, vel -σσω, fut. ξω, *sepio, occludo.*

'Εφράσατ', pro ἐφράσαντο, *cogitavit*: 3. sing. a. 1. m. verbi φράζω, *cogito*; f. σω, a. 2. ἔφραδον.

'Εφρασε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

'Εφράσσαντο, *consultaverunt*: 3. pl. a. 1. ind. m. Poët. gem. σ, ejusd. verbi.

'Εφρυάσσετο, 3. sing. imperf. verbi φρυάσσομαι, *fremo.*

'Εφρυξε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω, f. ξω, *torreo.*

"Εφυ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φύω. Th. φύω, *nascor, sum.*

'Εφυβρίζω, *contumeliâ afficio*: f. ίσω, f. ἐφύβρικα· ex ἐπὶ, et ὕβρίζω, idem. Th. ὕβρις, ιος, ἡ, *contumelia.*

'Εφύβριστος, η, ὁ & ἡ, *contumeliosus, probrosus.*

'Εφύγον, ες, ε, *fugi*: a. 2. ind. act. pro quo in 3. pl. ἐφύγοσαν, Nehem. xiii. 10. verbi φεύγω, *fugio*: f. ξω, p. m. πέφυγα, pro πέφυγα.

"Εφυγοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. Dor. Epenth. pro ἔφυγον, verbi ejusd.

'Εφύη, *enatus est*: 3. sing. a. 2. ind. pass. à φύω, vel φύομι, *nascor.*

'Εφύλαξε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω, vel -σσω, *custodio*: f. ξω, p. πεφύλαχα.

* 'Εφυμνίων, *decanto, celebro*: ex ἐπὶ, et ὑμνέω.

'Έφυν, ες, ε, a. 2. et ἔφυν, per Sync. pro ἔφυσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi φύω, à φύω, *nascor.*

'Εφύσηθεν, et -θεν, *desuper*, quod ex ἐπὶ, et ὕσηθεν. Th. ὑπὲρ, *super.*

"Εφυσον, *rigabant*, 3. pl. imperf. act. verbi φύσω, *rigo*: f. σω, et Æol. φύρσω.

'Εφύσα, pro ἐφύσας, 3. sing. imperf. act. verbi φυσάω, *sufflo, inflo.*

'Εφυσιώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φυσιόω, *inflo*: f. ώσω, p. πεφυσίωκα, ab eod. Th.

'Εφύσσεν, Dor. pro ἐφύσα, 3. sing. imperf. à φυσσάω, pro quo et φυσάω. Vide in ἐφύσα.

"Εφυτι, 2. pl. imperf. act. Vide φύω, *nascor.*

'Εφύτευσε', pro ἐφύτευσεν, *plantavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φυτεύω, *planto.* Th. φύω.

'Εφφαθὰ, verbum Syriacum, vertitur *aperitor*, Marc. vii. 34.

'Εφωτίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φωτίζω, *illumino*: f. ίσω, p. πεφώτικα, q. à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen.* Th. φάω, *luceo.*

'Εφώνευ, 3. sing. imperf. act. verbi φωνέω, *loquor.* Th. φωνὴ, *vox.*

"Εχ', pro ἔχε, *contine*, præs. imperat. ab ἔχω, *habeo.*

'Εχάδον, ες, ε, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χάζω, f. χάσω, *hio.*

'Έχαιρεν, ες, ε, imperf. verbi χαίρω, *gaudeo*: f. χαρῶ, p. κέχαρκα, a. 1. m. ἐχηράμην.

'Εχαλάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαλάω, *dimitto*: f. άσω, p. κεχάλασμαι.

'Εχαλίηνα, *difficilem me præbui*, a. 1. ind. act. verbi χαλιαίνω, *iracsor*: quod à χαλιοὶς, *difficilis, gravis.* Th. χαλίαται, *læduntur.*

"Εχανον, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χάινω, *hisco*: f. ανῶ, a. 1. ἔχηνα, p. m. κέχηνα.

'Εχαράδευ, pro ἐχαράδευε, 3. sing. imperf. act. verbi χαραδεύω, *vallum circumduco*: quod ex χάραξ, ακος, ὁ, *vallum*, seu *agger quo castra muniri solent.* Th. χαράσσω, f. ξω, *sculpo.*

'Εχάρασσον, *infrendebant*, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

'Εχάρην, ης, η, et in 3. pl. ἐχάρησαν, *gavisi sunt*, a. 2. ind. pass. verbi χαίρω.

'Εχαρίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαρίζομαι, *gratificor*: f. ίσομαι. Th. χάρις.

"Εχε, *præbe*, præs. imperat. act.

'Έχεν, imperf. Ion. pro εἶχεν, 3.

sing. imperf. act. verbi ἴχω, *habeo.*

Ἔχια, *effudi*, pro ἴχυσα, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo*, f. χεύσω, a. 1. ἴχυσα, ἴχυνα, et ἔχια.

* Ἐχέγγυος, υ, ὁ ἡ ἡ, *fide dignus*, ab ἴχω et ἐγγύη, *sponsio.*

Ἔχειν ἐν ἐργασίᾳ, ἀμφὶ τι βυλαῖς, *habere se in operibus et circa concilia*, id est, *in factis et consiliis occupatum esse.* Et ἴχειν, pro εἶναι, *esse, versari.* Et pro διοικεῖν, *administrare.*

Ἐχεφρονήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi χεφρονέω, *per suffragia creo:* ex χὴρ et φένω.

Ἐχίμιν, Ion. et Dor. ἰχίμιναι, pro ἴχειν, præs. infin. act. ab ἴχω, *habeo.*

Ἐχίμονα, acc. sing. ab Ἐχίμων, ονος, ὁ, nom. propr.

Ἔχιν, *habebat*, Ion. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. act. vel Dor. pro ἴχειν, infin. verbi ἴχω.

Ἐχινηΐς, ΐδος, ἡ, *ECHENEIS*, pisciculus, qui et *remora*, appellatur: ab ἴχω, *detineo*, et ναῦς, *navis.*

Ἔχιο, præs. imperat. pass. Ion. pro ἴχυ, ab eod. verbo.

Ἐχιτυπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, et τὸ ἰχιτυπὲς, *amarus, mortifer:* ab ἴχω et τύπτω, τς, ἡ, *amaritudo picea*; quasi lacryma picea.

Ἔχιτος, Ion. vel Poët. pro εἶχε, 3. sing. imperf. verbi ἴχω.

Ἐχίτονος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui gemitus ac suspiria effert, perniciosus:* quod ab ἴχω, *habeo*, et στένος, *gemitus*: quod à στένω, *gemo*, Th. στενός.

Ἔχιτ', pro εἶχεν, Ion. 3. sing. imperf. pass. verbi ἴχω, *teneo, habeo.* Vel ἴχιτ' pro εἶχε, et τι, enclit.

Ἐχίτην, *tenebant*, pro ἐχίτην, 3. dual. imperf. act. εἶχον, verbi ἴχω.

Ἐχίτης, υ, ὁ, *dives:* ab ἴχω, *habeo.*

Ἐχίτλη, ης, ἡ, *stiva:* παρὰ τὸ ἴχεσθαι, quia manu tenetur. Th. ἴχω, *teneo.*

Ἔχιτος, υ, ὁ, nomen propr.

Ἔχιτο, *effudi*, et in 3. pl. ἴχισαν, a. 1. ind. act. verbi χίω, *fundo*, f. χεύσω, a. 1. ἴχυσα, ἴχυνα, et ἔχια.

Ἐχίτρεν, *effudit*, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἴχυνα, a. 1. act.

Ἐχίφρονες, nom. pl. οἱ ἡ αἱ· et

* Ἐχιφρόνως, adv. *prudenter:* ab Ἐχίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *cordatus:* ex ἴχω, *habeo*, et φρὴν, *mens.*

Ἔχηρε, a. 1. ind. act. verbi χαίρω, *gaudeo*, f. χᾰ̃.

Ἔχῃς, *habeas*: 2. sing. præs. sub. act. verbi ἴχω.

Ἐχθαιρ', pro ἴχθαιρε, *odia persequere*: præs. imperat. act. ab ἰχθαίρω. Th. ἴχθος, *odium.*

Ἐχθαίρεν, *oderit*: 3. sing. præs. sub. act. ejusd.

Ἐχθαίρουσι, Dor. pro ἰχθαίρουσι, *odio persequuntur*, 3. pl. præs. ind. act. ab

Ἐχθαίρω, f. ᾰ̃σῶ, a. 1. ἴχθηρα, *odio persequor.* Th. ἴχθος, *odium.*

Ἔχθει, *oderit*: 3. sing. præs. ind. act. ab ἴχθω, *odio persequor*, quod ab eod. Th.

Ἐχθὶς, idem quod χθὶς, *heri*: adv.

Ἐχθήρεται, *inimicus sit*: 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἰχθῆρε, verbi ἰχθαίρω.

Ἐχθήρω, *odio habeam*: a. 1. sub. act. ejusd.

Ἐχθήσομαι, *inimicus ero*: fut. 1. m. verbi ἰχθάνομαι, tanq. ab ἰχθίομαι. Th. ἴχθος.

Ἐχθιστος, ίστη, ιστον, *inimicissimus*: superlat. grad. ab ἰχθρὸς, *invisus*, comp. ἰχθίων, superl. ἴχθιστος, ab eod. Th.

Ἐχθοδοπίαι, -ῶ, f. ήσω, *altercor, invisus fio, sum odio*: ab

Ἐχθοδοπὸς, ὴ, όν, *odiosus, invisus*: quasi ἰχθοποιὸς, Pleonasm. τῷ δ, ab ἴχθος, *odium*, et ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *visus*, seu *vox, quem aspicere aut colloqui est nobis odiosum.* Th. ὄπωπα, *video.* Quid si ab ἴχθος, et δοκέω, ut sit *odium resonans*, abiens in convitia?

ΕΧΘΟΣ, ους, τὸ, *odium, inimicitia.*

Ἔχθρα, ας, ἡ, *inimicitia*: et

Ἐχθαίνω, *odi*, *odio persequor, invisum reddo*: et

Ἐχθραίνω, f. ανῶ *inimicus sum*: et

Ἐχθρὸς, ὰ, όν, *inimicus, a, um*: ab ἴχθος, ους, τὸ, *odium.*

Ἐχθρόταπος, υ, ὁ, *inimicissimus*: Poët. pro ἴχθιστος, superl. à præced.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, *vipera*, fœmina: ab ἴχις. Est et nomen mulieris.

Ἐχίδιον, υ, τὸ, *viperula*, seu *catulus viperæ*: dimin, ab ἴχις.

ΕΧΙΝΟΣ, υ, ὁ, *echinus*, qui vel marinus est, vel terrestris; *erinaceus; testa echini marini; olim species; capsa* vel *scrinium forense* in quod acta conjiciebantur. Est et *venter medius in animalibus ruminantibus*, ob asperitatem echino similem.

Ἐχιδνος, υ, ὁ ἡ ἡ, *morsus* vel *ictus à viperâ*: ab ἴχις et δάκνω, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω.

ΕΧΙΣ, ος, vel ως, ὁ, *ANGUIS*, *vipera*, mas. Hinc ἴχιδνα, ης, ἡ, *vipera*, fœmina; et ἰχίδιον, υ, τὸ, *viperula.*

Ἔχμα, ᾶτος, τὸ, *retinaculum, junctura*: idem quod ἰχμα. Th. ἴχω, *teneo.*

Ἔχουν, 3. pl. præs. opt. act. verbi ἴχω, *habeo.*

Ἔχουσα, Dor. pro ἴχουσα, *habens*, præs. part. act. f. g. ab ἴχω.

Ἐχόλωσε, *ad iram commovit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χολόω. Th. χολὴ, *bilis.*

Ἔχομεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ἴχω, *habeo.*

Ἐχομένη, ης, ἡ, præs. part. f. g. verbi ἴχομαι, *prehendo*, subaudi ἡμέρα, *perendinus dies.*

Ἐχόμενος, *hesternus, proximus, contiguus*: ἰχόμενοι παμπείλαις, Marc. l. 33. *vici vicini*, Hebraismus, sec. Ham. At sic Xenoph. Memor. Socr. l. iii. Exped. Cyri, l. 1. Isocr. de permutatione. Plato, ἰχόμενός ἐστι, *proximum est*; *sequitur deinceps.* Hinc

Ἐχομένως, adv. *proximè, contiguè.*

Ἔχον, pro εἶχον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ab ἴχω, *habeo.*

Ἔχονθ', pro ἴχοντα, acc. sing. m. g. part. præs. act. ejusd. verbi ἴχοντι, Dor. pro ἴχοντα, *habent.*

Ἐχόντων, Att. pro ἰχόντων, 3. pl. præs. imperat. verbi ἴχω.

Ἐχορτάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi χορτάζω, *herbis pasco, saturo*, f. άσω, p. κεχόρτακα. Th. χόρτος, *gramen.*

Ἔχυν' pro ἴχουσι, *habent*, 3. pl. præs. act. ab ἴχω.

Ἔχραυσε, a. 2. act. verbi χραύω, *leviter saucio*: ut σαύω, ἔσαυσα. Alii volunt esse imperf. à χράω, *polluo, commodo, vaticinor.* Vel per Tmesin pro ἐξέχρασε.

Ἔχρην, imperf. à χρὴ, *oportet*, impersonale, infin. χρῆναι.

Ἐχρησάμισθα, 1. pl. a. 1. ind. m. ἰχρησάμην, ω, ωτο, verbi χράομαι, *utor*, f. χρήσομαι, p. κέχρημαι. Th. χράω, *commodo.*

Ἐχρήσθην, ης, η, et in 3. pl. ἰχρήσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi χράω, *oracula edo.*

Ἔχρῆν, Ion. pro ἰχρῆν, 3. sing. imperf. verbi χράομαι. Vide ἰχρησάμισθα.

Ἔχρυν, *unxit*, 3. sing. imperf. act. à χρίω, *ungo*, f. ίσω, p. κέχρικα.

Ἔχρῖσι, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐχρίσθη, ης, η, a. 1. ind. act. verbi χρονίζω, *moror.*

Ἐχρόνωσε, Poët. pro ἰχρῶσε, 3. pl. imperf. pass. verbi χράομαι, -ῶμαι, ῶτο. Th. χρῶμα.

Digitized by Google

'Εχέω, 3. sing. a. 2. indic. pass. verbi χέω, vel χίω, *fundo*.

'Εχύθη, ης, η, *effusus sum*, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

'Εχύμην, et in 3. plur. ιχύντο, 1. sing. et 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ιυχύμην, et ιυχύντο, ablato augmento, verbi χύω, f. χύσω, p. pass. κέχυμαι.

'ΕΧΤΡΟΣ, ὸη, ὸον, *munitus, firmus, tutus*; ἰσχυρός, ῦ, idem.

'Εχῦρόω, -ῶ, *munio, firmo*, et

'Εχῦρῶς, adv. *tutò, firmè*: ab ἰσχυρός.

'ΕΧΩ, *habeo*; *possum*; *ago*; *impetro*; *administro, guberno*; *affectus sum*; præs. opt. ἴσχοιμι, et in 3. pl. ἴσχοιεν· imperf. εἶχον, ες, ε, ι recipiens loco augmenti: f. ἕξω, et σχήσω, ab inus. σχίω· p. ἴσχηκα, f. 1. pass. σχεθήσομαι, p. pass. ἴσχημαι, a. 2. ἔσχον, ες, ε, a. 2. imperat. σχὲς, a. 2. sub. σχῶ, ῇς, ῇ. cum adv. adject. vel participio pro verb. *neutro* ἔχειν, *gaudere*; τὸν δ' ἀνιαμόνας ἔχω, *contumeliâ alterum affecit*; ἔσχον ἔπος, *tacui*, Eurip. Supplic. 305. ἰχόμενα σωτηρίας, Heb. vi. 9. *saluti vicina*; σωφρόνως ἔχειν, Soph. Aj. 540. *adesse*. Ἔχω ἡσυχίαν *curo*; ἡσυχίαν ἔχω, *quiesco*; συγγνώμην ἔχω, *ignosco*; ἀγανάκτησιν ἔχω, *indignor*; κατέμεμψιν ἔχω, *reprehendo*; ἔχω δέος, *metuo*; ἔχω δρόμον, *curro*. Hinc δρόμους ἔχοις, *facem habeta*.

'Εχωσι, Dor. pro ἴσχωσι, *habeant*, 3. pl. præs. sub. ab ἴσχω.

'Εχώρει, 3. sing. imperf. act. verbi χωρέω, *capio, accedo, eo*.

'Εχώσατο, *iratus est*, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi χώομαι, f. χώσομαι, a. 1. part. m. χωσάμενος. Th. χωλὴ, *bilis*.

'Εχώσθην, ης, η, *aggestus fui*, a. 1. ind. pass. verbi χόω· unde χωστὸν, vel χώνυμι, fut. χώσω. Th. χόω, *terrâ aggestâ extruo*.

'Εψαλλίαρε, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ψαλλίαλλω, *tracto, contrecto turpitèr*, q. à ψάω, *tango*.

'Εψάλλισαν, Ion. pro ἐψαλλίσαν *dici*, 3. plur. perf. ind. pass. verbi ψάλλω, *psallo, tango leniter*, f. -λῶ, p. ἔψαλμαι.

'Εψαυσε, *tetigit*, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἅπτω, *tracto*.

'Εψεαι, pro ἔψῃ, 2. sing. fut. 1. ind. m. verbi ἕπομαι, *sequor*. Th. ἕπω, idem.

'Εψειν, et Ion. et Poët. ἑψῆν, præs. inf. act. ab ἕψω, *coquo*.

'Εψεται, 3. sing. f. 1. ind. med. et ἐψήσεται, f. 1. infin. med. verbi ἕπομαι, *sequor*.

'Εψιλλίζε, 3. sing. imperf. pass. à ψιλόομαι. Th. ψιλὸς, *fallo*.

'Εψιλίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à ψιλὸς, *fallo*, f. σω, a. 1. ἐψιλ-σα. Hinc ἐψιλόω, 2. sing. a. 1. ind. m.

'Εψηλάφησα, ας, ε, aor. 1. verbi ψηλαφάω, *contrecto*.

'Εψημα, ατος, τὸ, *pulmentum*: et

'Εψησις, εως, ἡ, *coctio, elixatio*: et

'Εψητὴς, οῦ, ὁ, *coctor*: et

'Εψητὸς, ὴ, ὸν, *coctus*; item subst. *pisciculus quidam*: omnia à p. pass. verbi ἕψω, *coquo*.

'Εψία, ας, ἡ, *colloquium*. Th. ἔνω, *dico*.

'Εψιάσθαι, Poët. Pleonasm. pro ψιᾶσθαι, *dixisse*, verbi ἐψιάω, quod formant ab ἔψω, fut. verbi ἔνω, *dico*.

'Εψιθυρίσδομεν, Dor. pro ἐψιθυρίζομεν, 1. pl. imperf. act. verbi ψιθυρίζω, *susurro*. Th. ψίθυρος, *susurrus*.

'Εψιόωντο, Poët. et Ion. pro ἐψιῶντο, qu. pro ἐψιάοντο, 3. pl. imperf. verbi ἐψιάομαι, *colloquor*. Th. ἔνω, *dico*.

'Εψυχαγώγει, 3. sing. imperf. act. verbi ψυχαγωγέω, *animam flecto* seu *allicio*: ex ψυχὴ, *anima*, et ἄγω, *duco*.

'Εψῦχεν, imperf. act. à ψύχω, *refrigero*, f. ξω.

'ΕΨΩ, *coquo*, f. ἑψήσω, p. ημα.

'ΕΩ, fut. ἔσω, *induo*; item *mitto, colloco*: undè ἀμφιέννῦμι, *circumduo*.

'ΕΩ, f. ἔσομαι, *sum, eo*.

'Εω, ἴσῃς, *miserim*, a. 2. sub. Poët. pro οἶ, ῇς, ab ἵημι, *mitto*, f. ἥσω, a. 2. ἧν.

'Εω, acc. sing. ab ἠώς, *aurora*.

'Εω, ἴῃς, ἴῃ, *sim, sis, sit*, Poët. pro ὦ, ᾖς, ᾖ, præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εῷ, *suo*, dat. sing. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus, a, um*. Th. ὅς, *qui*.

'Εᾶ, contractè pro ἐάω, *sino*, fut. ἐάσω, p. ἐᾶκα.

'Εφγα, *aperui*, p. med. Att. pro ᾠγα, verbi οἴγω, *aperio*, f. ξω.

'Εφγμαι, *patefactus sum*, perf. ind. pass. Att. ἐωγμένος, perf. part. pass. ejusd.

'Εφγνῖα, *aperta*, perf. part. m. f. g. ab ἐφγα, Att. pro ᾠγα, præt. med. verbi οἴγω· p. m. part. Att. ἐωγώς.

'Εών, Att. pro ἐᾷν, q. pro ἐάσι, 3. sing. præs. opt. act. verbi ἐάω, -ῶ, *sino*.

'Εωθα, p. med. Æol. et Ion. pro ἔωκα, *solitus sum*, ab ἴθω, *soleo*, p. m. part. ἐωθὼς, υῖα, ὸς, et Ion. ἐωθὼς, ὁτος. Th. ἦθος, *mos*.

'Εωθεν, adv. *manè, diluculò*; ab ἠώς, *aurora*.

• 'Εωθινὸς, ὴ, ὸν, *matutinus*, ἐξ ἐωθινῦ, ἀ *mane*.

'Εώθουν, *pellebant*, imperf. act. Att. pro ὤθεον, -ουν, verbi ὠθέω, f. ὠθήσω, et ὤσω, tanquam ab ὤθω, *trudo, pello*.

'Εώκειν, *similis eram*, plusq. p. m. Poët. et Att. p. m. ἔοικα, verbi εἴκω, p. m. ἐοίκειν, et ἐοίκη.

'ΕΩΛΟΣ, υ, ὁ ἡ ὁ, *hesternus, pridianus*: q. ex ἐως et ἀλλύω, quod est *perditæ* seu *præteritæ diei*; propriè dicitur de cibis relictis, per Metaph. pro *marcido*, et *obsoleto*.

'Εώλυεν, *speraverant*, plusq. p. m. Poët. et Att. pro ἠέλπεσαν, verbi ἔλπω, *sperare facio*; p. m. ἐόλπεα.

'Εῶμεν, Poët. pro ὦμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ab εἰμὶ, pro ἴω, significante πλησίον, *impleo*.

'Εῶμι, *sinerem*, contractè pro ἐάοιμι, verbi ἐάω, *sino*, f. ἐάσω, p. ἐᾶκα.

'Εὼν, *qui est*, Poët. vel Ion. pro ὤν, præs. part. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εων, contractè pro ἐᾶσι, vel pro ἐάουν, Ion. *sinebam*, imperf. act. verbi ἐάω, *sino*; a. 1. ἐᾶσα.

'Εώνημαι, *emi*, perf. Att. pro ὤνημαι· hinc ἐωνήθην, a. 1. indic. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*.

'Εωνέμην, *emebam*, Att. pro ὠνούμην, et ἐωνοῦντο, 1. sing. et 3. plur. imperf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*, f. ὠνήσομαι.

'Εφοινόων, *vinum fundebam*, Att. pro φοινόων, imperf. act. verbi οἰνοχοέω, f. ήσω· ex οἶνος, *vinum*, et χέω, *fundo*, f. χεύσω.

'Εῷος, υ, *EQUS, matutinus, orientalis*; ἑῷα, *oriens*: ab ἠώς, *aurora*.

'Εῴξα, *aperui*, Att. pro ᾤξα, a. 1. act. verbi οἴγω, *aperio*.

'Εῴρα, *intuebatur*, 3. sing. imperf. act. Att. pro ὤρει, verbi ὁράω, *video*; sic ἐωράκειν, pro ὠράκειν, perf. Att. ἐωρακὼς, p. part. ἐωράκαμεν, 1. pl. perf. ind. act.

'Εώρα, ας, ἡ, pro αἰώρα, *suspendium*; *vas pensile*. Th. αἴωρέω, *suspendo*.

'Εώργμην, *feceram*, plusq. p. med. Poët. et Att. à p. m. ἐοργα, verbi ἔοργα, seu potiùs ῥίζω, *facio*, f. ῥίξω, et per Metath. ἐρξω, p. m. ἔοργα, et per Metath. ἔοργα.

'Εώρταζον, *celebrabam festum*, imperf. verbi ἑορτάζω. Th. ἑορτὴ, *festum*.

'Εώρων, pro ὤρουν, *videbam*, imperf. Att. act. verbi ὁράω.

'Εως, et Poët. ἕως, idem quod οὗς, ex quo factum est per Att. Pleonasm. τοῦ ὠτὸς, ὠτὶ, ὦτα, *usque, interim*, cum genitivo; item sine casu, rariùs cum subjunct. non addatur ἄν.

'Εως, ὁ, ἡ, Apollo, eõus Apollo qui in Thyniade insulâ colebatur, quòd sub diluculum in eam Argonautæ appulissent, *Aurora*; in acc. Ἕων apud oratores pro Ἠῶ, ῶος, et contractè οῦν, idem. Æolicè Αὔως.

"Εωσα, *repuli*, Att. pro ὦσα, a. 1. act. et

'Εωσάμην, et in 3. plur. ἐώσαντο, a. 1. ind. Att. verbi ὠθίω, *pello*, f. ὤσω.

'Εώσθην, *rejectus sum*, a. 1. indic. pass. Att. pro ὤσθην· ἔωσμαι, perf. Att. pro ὦσμαι, verbi ὠθίω, fut. ὤσω.

"Εωσι, et ἴωσιν, Ion. pro ὦσι, *sint*, 3. pl. præs. sub. ab εἰμί, *sum*.

"Εωται, Att. pro ὦται, 3. sing. p. pass. Vide ἐώσθην.

"Εωτι, pro ὦτι, *ut*, *ita ut*: ab ὡς, et τι.

'Εωσφόρος, ν, *lucifer*: ab Ἕως, pro ἠὼς, *Aurora*, et φέρω, f. ὄσω.

'Εωϋτοῦ, *sui ipsius*, Ion. pro ἑαυτοῦ, vel pro σεαυτοῦ, *tui ipsius*, et

'Εωϋτῷ, pro ἑαυτῷ· sic ἑωϋτῇ, Ion. pro ἑαυτῇ, *sibi*.

Z

Ζ, SEXTA apud Græcos littera, in numeris est septenarius, quia in arithmetico alphabeto, inter ϛ et ξ, interponitur ϝ, pro senario. Septenarium millenarium denotat ͵ subscripto. Ζ, Dor. in plerisque nominibus ac verbis, in σδ resolvitur; ut μιλίσδομαι, pro μιλίζομαι.

Ζα, in compos. ἐπίτασιν significat, ut ἴημι, *et ἄγαν, valdè, admodum*; Æolicè etiam ponitur pro διὰ, ut ζαδάλλειν, ζάζολος, pro διαδάλλειν et διάζολος. Est etiam

Ζᾶ pro ζάω, 3. sing. præs. act. à ζάω, *vivo*.

Ζαζαφῶν, *repositorium*: est id ἐν ᾧ αἱ ζάδαι ἀναπαύονται.

Ζάζη, ης, ἡ, *lorica*.

Ζαθὺς, *curvus*, ἀγκύλος, σφιγκτός.

Ζαζυλὼν, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpr. Lat. *cohabitatio*.

ΖΑΊΓΚΛΗ, ης, ἡ, vel ζάγγλον, apud Siculos est *falx*, per Sync. dici volunt q. ζάγγυλον, à ζα et ἀγκύλον. Indè Angl. A SICKLE.

Ζαὴς, præs. part. act. à ζάπτω, Poët. idem ferè quod ἄω, *flo*, *spiro*. Th. ἄω, idem.

Ζᾶλς, ος, ὁ ἡ ἡ, *vehementèr flans*; Hesych. affert et ζαὶς pro μίγα, σφοδρὸν, ἰσχυρὸν, λαμπρόν· ab ἄω, ἄημι, *flo*, *spiro*, et ζα, in composit. *valdè*.

Ζαθλον, gen. et dat. dual. Ion. vel Poët. à

Ζᾶθος, ίη, ιον, *valdè divinus*; in acc. fœm. g. ζαθλην, plur. ζαθίας· ex ζα, et Θεὸς, *Deus*.

Ζαῖεν, *vitrissent*, per Sync. pro ζαίνειαν, 3. plur. præs. opt. ζαίνω, ις, ν· à ζῆμι, pro ζάω, *vivo*; inf. ζῆν, pro ζᾶν.

Ζάκανον, *adscriptio dati in literis*, Suid.

Ζακιλωΐδιες, vel ζακιλοΐδιες, *rapæ* vel *cucurbitæ*; etiam ζακυνθίδιες, ab insulâ Zacyntho.

Ζάκονος, ν, ὁ ἡ ἡ, *furiosus*, *valdè iracundus*: ex ζα, et κότος, *ira vetus*.

Ζακχαῖος, ν, ὁ, nomen viri, Syriac. interpr. Lat. *justus*.

Ζακχαρῖας, ν, ὁ, nom. viri, Hebr. interpr. Lat. *memoria Domini*.

Ζάκχος, ν, ὁ, *gazophylacium*; an γαζοφύλακος legend. vox ab Hebraico זכוך?

ΖΑΊΕΙΑ, ας, ἡ, *ZALIA*, *laurus Alexandrina*: an à Θάλλω?

Ζαλεῖν, Dor. pro ζηλεῖν, præs. imperat. pass. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *æmulatio*.

ΖΆΛΗ, ης, ἡ, *turbo*, *procella*: à ζα et ἅλλα, vel à ζίω.

Ζᾶλος, ν, ὁ, *agitata aqua et fluctuans*: à præced.

Ζαλόω, Dor. pro ζηλόω, *æmulor*, *beatum prædico*. Th. ζῆλος.

Ζαλωτὸς, Dor. pro ζηλωτὸς, *æmulandus*.

Ζαμβαπίλαιον, ν, τὸ, *oleum è baccis olivarum*: an à שמן, qui nucleus olivarum?

Ζᾰμινίω, f. ήσω, *magnâ vi ago*, *intendo*: à

Ζαμινὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *vehemens*, *validus*; ὁ μίγα μένος ἔχων, *magnanimus valdè iracundus*: ex ζα et μένος, τὸ, *mens*, *robur*.

Ζαμίνουσι, *vires intendit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ζαμίνω.

Ζὰν, Ζάνος, Dor. pro Ζεὺς, quod pro Ζεὺς, *Jupiter*, gen. Διὸς, quasi à ζάω, *vivo*, qui dat omnibus vitam.

Ζᾶνὸ, ους, -ῦς, ἡ, *JUNO*: à præced.

Ζάπλουτος, ν, ὁ ἡ ἡ, *prædives*: à ζα, et πλοῦτος, *divitiæ*.

Ζαρὰ, ὁ, nom. viri indecl. Heb. *ortus*.

Ζαργάνη, vide σαργάνη.

Ζαρζοκάνη, ης, ἡ, *machina quædam bellica*.

Ζαστοῦσα, Dor. pro ζητοῦσα, præs. part. act. f. g. verbi ζητέω, *quæro*, f. ήσω, p. ἐζήτηκα.

Ζαστὼ, *quæro*, Dor. pro ζητέω.

Ζαστρεύω, *in pistrino torqueo*: ex ζα et στρέω, *timeo*, vel τήκω, *tero*.

Ζαστροφὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *saginatus*, *pinguis*: ex ζα, et στρέφω, *nutrio*, f. ψω, a. 2. ἔστροφον.

Ζαστρίκιον, ν, τὸ, genus *ludûs*; ζαστρικίζειν, *ludere xatricium*; an ludus sacchiorum qui tremendam militiam pingit? quod à ζα et στρέω.

ΖΑΦΕΛΉΣ, ους, ὁ ἡ ἡ, *simplex*; *durus*, *agrestis*, *vehemens*: qu. ex ζα, et ἀφελὴς, *simplex*.

Ζαφελῶς, adv. *valdè simpliciter*, *iracundè*: à præced.

Ζαφλεγὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *valdè urens*, *ferens*: ex ζα, et φλέγω, *uro*.

Ζαχρειὸς, et ζαχρεὼς, ους, ὁ ἡ ἡ, *valdè utilis*, *vehemens*, *acris*, gen. pl. ζαχρεῶν· ex ζα, *valdè*, et χρέω, *invado furiosè*; vel ut alii volunt à χρέω, *necessitas*, *utilitas*.

Ζαχρεῖος, ν, *qui est valdè egens*: ex ζα, et χρέω, *necessitas*.

Ζάχρυσος, ν, ὁ ἡ ἡ, *dives auri*: à ζα, et χρυσὸς, *aurum*.

Ζὰψ, *mare*, fortassè à fervore aquæ: à ζέω.

ΖΆΩ, *viso*, *vigeo*, *revivisco*, *lætus sum*; imperf. ἐζάων, præs. part. ζάων, ζῶν, ζάουσα, ζῶσα, ζάον, ζῶν, f. ζήσομαι, ῃ, εται, a. 1. ἔζησα, ας, ε, a. 1. sub. ζήσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. ζήσας, ασα, αν.

ΖΈΑ, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ, *ZEA*, *far*, *frumenti species*, *spelta*.

Ζεβιδαῖος, ν, ὁ, nomen viri, Heb. δὸς, *dos*.

Ζεγήσιος, nomen Libyæ, quod Græcè sonat βοῦς, id est, *colles*. Sic autem apud Lybyas quoddam murium genus appellatur.

Ζείδωρος, ν, ὁ ἡ ἡ, *fertilis*, pro ζήδωρος, Epitheton terræ, quia dat necessaria ad vitam: à ζῆν, et δῶρον, *munus*.

Ζείνυσι, pro ζίνυσι, Ion. vel Poët. præs. part. f. g. verbi ζίνω, *fervco*, f. ίνσω, a. 1. part. ζινύσᾰς.

ΖΕΙΡΆ, ᾶς, et Ion. ζειρὴ, ἡ, *vestis genus*, *catena*.

Ζειρὸν, *aromata facio*: puto à ζαιρός.

Ζειρὸς, ποικίλος, *varius*; an à ζα et ῥέω, *necto*? ut sit *valdè nexus*.

Ζέω, pro ζίω, *ferveo*.

Ζίλαινα, *olera*, Phrygibus: q. à ζάω, quòd indè sit victus.

Ζίλλαν, *jacio*, Hesych.

Ζίμα, ατος, τὸ, *decoctum*: à

Ζινύω, et ζίνυμι, *fervefacio*: à ζίω, *ferveo*.

Ζίνι, Ion. pro ἔζεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Ζινύσὶς, ίσσος, *fervefactus*, a. 1. part. pass. à ζίω, a. 1. pass. ἐζέσθην.

Ζίονς, ους, ὁ, *fervor*: et

Ζιστὸς, ὁ, ὸν, *fervidus*, *a*, *um*: à ζίω, *ferveo*.

* Ζευγίστια, *bigæ*, *è quibus olim pugnabatur*; sive ζεύγια στολαμυσήρια.

Ζευγίτης, ν, ὁ, *jugalis*, *jugo astrictus*: et

Ζεύγλη, ης, ἡ, *jugum*: à ζεύγνυμι. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Ζεῦγμα, ατος, τὸ, *junctura*, *conjunctio*, item *ZEUGMA*, Figura

apud Gram. *connexionem* plurium ad unum vocabulum significans: à 1. pera. p. pass. verbi ζωγνύω, *jungo*.

Ζευγνῦσι, Ion. pro ζευγνῦσι, 3. pl. præs. ind. act. et

Ζεύγνυσι, Dor. pro ζεύγνῦσι, 3. sing. præs. ind. act. à ζεύγνυμι.

ΖΕΤΓΝΥ'Ω, vel ζεύγνῦμι, *jungo, copulo*, fut. ζεύξω· perf. ἴζευχα, p. pass. ἴζευγμαι· hinc compos. ὑποζευγνύω, *subjugo*: ὑπόζευξις, *subjunctio*; ὑνοζύγιος, *subjugis*; ἄζυξ, ὕγος, ὁ ἡ ἁ, *bijugis*; δίζυγος, ος, ὁ ἡ ἁ, idem.

Ζεῦγος, ους, τὸ, *jugum, par, biga, vehiculum*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Ζευκτηρία, ας, ἡ, *vinculum*; et

Ζευκτὸς, ὴ, ὁ ἡ ἁ, *conjugatus, junctus*: à perf. pass. verbi ζευγνύω, *jungo*.

Ζεῦξαι, a. 1. inf. act. ζευξάμενος, *jungens*, a. 1. part. m. à ζεύγνυμι.

Ζεῦξις, εως, ἡ, *connexio*: à 2. pers. perf. pass. ejusd.

Ζεύξω, *jungam*, f. 1. act. à ζευγνύω, tanq. à ζεύγω.

Ζευξὴν, ὄος, ἡ, nomen mulieris, q. d. *conjugans*: à ζεύγνυμι.

Ζεύγνυμαι, Dor. pro γεύομαι, *gusto*, apud Hesych. Th. γεύω· sic ζεύνασθαι, pro γεύσασθαι.

ΖΕΤ'Σ, *Jupiter, Deus*; gen. Διὸς, dat. Διὶ, acc. Δία, voc. Ζεῦ· ponitur etiam pro *aëre*; hinc Δῖος, α, ον, *divinus*.

ΖΕ'ΦΥΡΟΣ, υ, et Ion. οῦ, ὁ, *ZEPHYRUS, Favonius*; q. ζωοφόρος, *vitam ferens*, aut *ea quæ ad vitam attinent*; hinc Ζεφυρίη πνοὴ, *Zephyrius flatus*.

ΖΕ'Ω, *ferveo, bullio, scateo*, fut. ζέσω, perf. ἴζεκα, verbum fictitium à sono. Hinc Angl. TO SEETH.

Ζῆ, *vive*, Dor. pro ζᾶ, contr. pro ζάει, præs. imperat. à ζάω, *vivo*; vel ζῇ, *vivit*, Dor. pro ζῇ, contr. pro ζάει, 3. sing. præs. ind. act. Alii volunt esse imperf. vel 3. sing. a. 2. pro ἴζη, à ζᾶμι.

Ζῆθι, *vive*, præs. imperat. vel a. 2. imperat. act. à ζᾶμι, ut σῶθι, ab ἴσημι. Alii ex ζάω, ζᾶ, formant præs. imperat. ζῆ, indè quæ ζῆθι, adjectâ syllabâ θι, à ζάω, *vivo*.

Ζῆθος, idem quod ζῆλος, qu. vide.

Ζηλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *invidus, zelotypus*: q. à ζηλάω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *æmulatio*.

Ζηλεῖ, pro ζηλάει, 3. sing. præs. ind. act. à ζηλάω, *æmulor*: ab eod. Th.

ΖΗ'ΛΟΣ, υ, ὁ, *æmulatio, invidia, ZELUS, amor cultûs divini*: q. à ζέω, *ferveo*. Est enim fervidus affectus. Hinc Angl. ZEAL, ZEALOUS.

Ζηλοτυπίαι, f. ήσω, *zelotypus sum, zelo ducor, æmulor, invideo*: et

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, *ZELOTYPIA, æmulatio*: à

Ζηλότυπος, ω, ὁ ἡ ἡ, *ZELOTYPUS, invidiâ percussus*: qu. ζήλῳ τυπτάς· ex ζῆλος, et τύπτω, *percutio*.

Ζηλόω, *æmulor, ambio, probo, invideo*; item *depereo*, cum acc. fut. ώσω, p. ἐζήλωκα. Th. ζῆλος.

Ζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio, zelotypia*: à perf. pass. præced.

Ζηλώσουσι, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος.

Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, *æmulator, accensus zelo*. Angl. A ZEALOT: quod et

Ζηλωτὸς, ὴ, *æmulandus*: in comp. ζηλοτύτερος, et in superl. ζηλοτύτατος· à perf. pass. verbi ζηλόω, *æmulor*.

ΖΗΜΙ'Α, ας, ἡ, *damnum, pœna, mulcta*: hinc

Ζημιόω, *damnum affero, mulcto*, f. ώσω, perf. ἐζημίωκα· a. 1. pass. ἐζημιώθην· à præced.

Ζημιωθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusd.

Ζημίωμα, ἄτος, τὸ, *mulcta, damnum*: et

Ζημίωσις, εως, ἡ, *mulctatio*: à p. pass. verbi ζημιόω.

Ζῆν, Dor. pro ζῆν, contr. pro ζάειν, præs. inf. verbi ζάω, *vivo*.

Ζὴν, Ζηνὸς, pro Ζεὺς, *Jupiter*; acc. Ζῆν, pro Ζῆνα· item Ζὰν, Ζανὸς, et Dor. Δὰν, Δάν.

Ζηνὰς, ᾶ, ὁ, nomen jurisperiti Gr. Lat. *Jovius*.

Ζῇς, Dor. pro ζῇς, contr. pro ζάεις, *vivis*, 2. sing. præs. ind. act. à ζάω, a. 1. inf. act. ζῆσαι.

Ζήσῃ, vide in ζήσομαι.

Ζήσομαι, ῃ, εται, *vivam*, f. 1. m. ejusd. verbi ζάω.

Ζήνας, ὁ, Dor. pro Ζήνης, nomen proprium filii Boreæ.

Ζήτει, -ε, *quære*, præs. imperat. act. à ζητέω, *quæro*.

Ζητεῖσθε, *quæras*, 2. sing. præs. sub. act. à

Ζητέω, *quæro*, Poët. pro ζητέω, q. v.

ΖΗΤΕ'Ω, -ῶ, *quæro, studeo, requiro*; imperf. ἐζήτουν· f. ήσω, p. ἐζήτηκα· præs. pass. ζητοῦμαι, *quæror*; imperf. ἐζητούμην, -έμην, -εῖν, -οῦ, -ουν· hinc

Ζήτημα, ἄτος, τὸ, *quæstio, quæsitum*: et

Ζήτησις, εως, ἡ, *inquisitio, quæstio*: et

Ζητητὸς, ὴ, *inquisitivus*: omnia à perf. pass. verbi ζητέω, *quæro*.

Ζητήσωμεν, *inquiramus*, 1. pl. a. 1. sub. act. et

Ζητοῦσιν, *quærunt*, 3. plur. præs. ind. act. à ζητέω.

Ζητῳῶν, ῶ, τὸ, *locus in quo servi puniuntur*: à ζᾶ, et τρέω, *timeo*.

Ζήω, Dor. pro ζάω, *vivat*, præs. imperat. act. à ζάω.

Ζητᾶμεν, 1. pl. præs. sub. act. à ζητέω, *quæro*.

Ζιζῦνι, ης, ἡ, idem quod σιζῦνη, *jaculum* seu *spiculum ferreum*. Vide in Lat. Etym. *Sibyna*.

ΖΙΓΓΙ'ΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, *ZINGIBERIS*, planta. Vide in Lat. Etymol. Angl. GINGER.

Ζίγγος, ε, ὁ, *sonus apum*: Hesychio est ὁ τῶν μελισσῶν ἢ τῶν ἀφείων ἦχος, *sonus* seu *bombus* quem apes et similia insecta reddunt.

ΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ, υ, τὸ, *ZIZANIUM, lolium*; corruptela σίτου.

Ζίω, *quæro*.

Ζόη, ης, Ion. pro ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*.

Ζορκάδες, ων, αἱ, Ion. pro δορκάδες, *capreæ*.

Ζοροβάβιλ, ὁ, nom. principis indecl. Hebr. interpr. Lat. *zerulans in Babel*.

Ζόσθω, præs. imperat. pass. à ζέω, pro quo ζώννυμι, *cingo*.

Ζοφερὸς, gen. Ion. ὰ

Ζοφερὸς, ρὰ, ρὸν, *caliginosus*. Th. ζόφος, *caligo*.

Ζοφόεις, όεσσα, όεν, *tenebrosus, obscurus*. Poëticum est, à

ΖΟ'ΦΟΣ, υ, ὁ, *caligo, tenebræ, occasus*.

Ζοφόω, -ῶ, fut. ώσω, *obtenebro*: à ζόφος.

Ζοφώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, et ζόφεος, υ, idem quod ζοφόεις· ab eod. Th.

Ζόφωσις, εως, ἡ, *obscuratio, tenebræ, obscuritas*: à perf. pass. verbi ζοφόω.

Ζόγαστρον, υ, τὸ, et τὸ ζυγάστριον, *arca, capsa*, Xenoph.

* Ζευγηλάτης, ου, ὁ, *qui agit bolum jugum*.

Ζυγῆτες, nom. plur. a. 2. part. pass. verbi ζεύγνυμι, fut. ζεύξω, *jungo*.

Ζυγίη, ης, ἡ, *conjugium*: ab eod. Th.

Ζύγιος, α, *jugalis*: à

Ζυγὸς, οῦ, ὁ, et ζύγὸν, τὸ, *JUGUM*; in pl. ζυγὰ, et ζυγὰ, *statera, aï ὑπὸ ζυγὸν, πυρίαι*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Ζύγὸν, -ῶ, f. ώσω, *JUGO, jungo, submitto*: à ζυγὸς.

Ζύγωμα, ἄτος, τὸ, *jugamentum*: à perf. pass. præced. verbi.

ΖΥ'ΘΟΣ, υ, ὁ, vel ους, τὸ, *ZYTHUS, potus ex hordeo; cerevisia*: quia fit ζέοντι ὕδατι, *fervore ignis*. Est enim ζύθος, ζέμα quoddam, id est, *potus coctus*.

ΖΥ'ΜΗ, ης, ἡ, *fermentum*: qu. à ζέω, quia massam *fervere* facit.

Ζῡμόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἐζύμωκα, *fermento:* à ζύμη.
Ζύμωμα, ατος, τό, *fermentum:* et
Ζύμωσις, εως, ἡ, *fermentatio:* à perf. pass. verbi ζυμόω.
Ζωαγρᾱφῶ, et ζωαγρᾱφίω, *depingo:* à ζῶα et γράφω.
Ζωαγρᾱψάμενος, a. 1. part. med. ejusd.
Ζωάγριον, ου, τό, *præmium pro vitâ servatâ:* à ζωαγρέω, *vivum capio, è cæde conservo:* à ζωή, *vita,* (quod à ζάω, *vivo,*) et ἄγρα, *captura.*
Ζωγρᾱφία, f. ήσω, *pingo:* et
Ζωγρᾱφία, ας, ἡ, *pictura:* et
Ζωγρᾱφος, ου, ὁ, *pictor:* propriè qui ζῶα γράφει.
Ζώγρει, -ετε, *vivum cape,* præs. imperat. à
Ζωγρέω, -ῶ, quasi ζωὸν ἀγρεύω, *vivum capio, vitæ parco;* item *vivifico,* fut. ήσω, perf. ἐζώγρηκα· perf. pass. ἐζώγρημαι· quod ex ζωὸς, *vivus,* (quod à ζάω, *vivo,*) et ἄγρα, *captura.*
Ζωγρία, et -ία, ας, ἡ, idem quod ζωγρέω.
Ζωγρίας, ου, ὁ, *vivus;* in acc. ζωγρίαν· et hinc
Ζωγρία, ης, ἡ, q. d. *viva captio:* ab iisd. Vide in ζωγρέω.
Ζωδιᾱκός, ῆ, όν, *ZODIACUS;* in quo ζῴδια· à
Ζῴδιον, ου, τό, *animalculum, signum cœleste* in Zodiaco. Th. ζάω, *vivo.*
Ζᾶν, *vivebat,* 3. sing. imperf. act. Ion. ζώεον, præs. infin. act. verbi ζάω, Poët. pro ζάειν, *vivo.*
Ζώειν, Ion. et Poët. pro ζῆν.
Ζώεσκον, imperf. Ion. et Poët. pro ἔζων, verbi præced.
Ζωή, ῆς, ἡ, *vita;* item *sumptus ad vitam sustentandam.* Th. ζάω, *vivo.*
Ζώῃ, *vivat,* 3. sing. præs. sub. act. à ζώω, Poët. pro ζάω.
Ζώην, *viverem,* præs. opt. Att. pro ζῷμι, contractè ex ζάοιμι, verbi ζάω.
Ζωῆσιν, dat. pl. Ion. pro ζωαῖς, à ζωή, *vita:* ab eod. Th.
Ζωθάλμιος, ου, ὁ ἡ, *vividus, almus;* quia ζωὸν θάλπει, *vitam fovet.*
Ζωΐα, ας, ἡ, pro ζωή, ῆς, ἡ, *vita.*
Ζωΐδης, ου, *animalis:* à ζῶον, *animal.* Th. ζάω.
Ζῶμα, ατος, τό, *lorica,* vestimentum quo *cinguntur;* idem quod ζωστὴρ. Th. ζωννύω, *cingo.*
Ζῶμεν, pro ζάομεν, *vivimus,* 1. pl. præs. ind. act. verbi ζάω.
Ζωμήϊον, ου, ἡ, *trulla ad hauriendum jusculum:* ex ζωμὸς, *jus,* et ἀείρω, *haurio.*
ΖΩΜΟΣ, οῦ, ὁ, *jus, jus esculentum:* indè ζωμίδιον, *jusculum.*
Ζῶν, præs. part. à ζάω.
Ζώνη, ης, *ZONA, cingulum, pera;* dat. plur. ζώνῃσι, pro ζώναις, Ion. ζῶναι, etiam dicuntur circuli quidam lati cœlum terramque veluti cingula quædam ambientes; quos cingula Cicero quoque appellat in Somn. Scip. Th. ζωννύω, *cingo.*
Ζώννῡμι, idem quod ζωννύω.
Ζωννύσιον, *cingebatur,* 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐζώννυτο, verbi ζώννυμι, *cingo.* Alii volunt esse imperf. à ζωννύομαι.
ΖΩΝΝΥ΄Ω, ζώννῡμι, et ζωννύω, *cingo;* imperf. ἐζώννυον, ες, ε· fut. ζώσω, p. ἔζωκα· perf. pass. ἔζωσμαι, a. 1. med. ἐζωσάμην, ω, ασο, hinc ζωστὴρ et ζώνη, *zona, cingulum; strophium, ventrale,*
Ζώνυσιν, vel ζώννυσιν, υ, τὸ, *mola;* quia ibi esca ad ζωὴν, id est, *vitam,* paratur: vel qu. ζώνυσιν, à ζέα, *spelta.*
Ζωογονίω, *vivifico,* f. ήσω, p. ἐζωογόνηκα· à
Ζωογόνος, ου, ὁ ἡ, *vitalis:* ex ζωὴ, *vita,* et γόνος, *generatio,* qu. à γίνομαι, *nascor.*
Ζωογρᾱφος, ου, ὁ, idem quod ζωγρᾱφος.
Ζώομεν, *vivam,* præs. opt. act. à ζώω, Poët. pro ζάω.
Ζώοισι, *animalibus,* dat. plur. Ion. à
Ζῶον, ου, τὸ, *animal:* qu. à ζωὴ, *vita.* Th. ζάω, *vivo.*
Ζώοντι, *viventes,* dual. num. Poët. pro ζῶντε· sic ζώοντες in pl. pro ζῶντες, præs. part. ζώοντι, Dor. pro ζώουσι, verbi ejusd.
Ζωοποιέω, *vivifico,* f. ήσω, p. ἐζωοποίηκα, a. 1. pass. ἐζωοποιήθην, a. 1. part. ζωοποιηθὲις, *vivificatus:* ex ζωὸς, *vivus,* (qu. à ζάω,) et ποιέω, *facio.*
Ζωοποίησις, εως, ἡ, *vivificatio.*
Ζωὸς, ὴ, όν, *vivus, a, um.* Th. ζάω.
Ζωότης, ητος, ἡ, ex Cic. interpr. *animabilis, spirabilisque facultas.* Th. ζωή.
Ζωογενέω, -ῶ, *animal genero,* seu *pario:* et
Ζωογενία, ας, ἡ, *animalis generatio:* à
Ζωογόνος, ου, ὁ ἡ, *animal gignens* vel *pariens, viviparus:* ex ζωὸς, *vivus,* et γίνομαι, *pario.*
Ζωόφυτα, ων, τὰ, *quæ mediæ sunt naturæ inter plantam et animal.* Th. φύω, *nascor.*
Ζωΰω, *vivum reddo:* à ζωὸς, *vivus,* quod à ζάω, *vivo.*
Ζωπυρέω, fut. ήσω, *ignem sopitum accendo, suscito, ad vigorem pristinum revoco, refocillo, inaugeo:* à
Ζώπυρον, ου, τὸ, *reliquiæ ignis cineribus sopiti; carbonis semiusti,* undè ex mortuo, quasi vivus fieri potest: à ζῶν πῦρ, 1. *ignis vivens;* 2. *suscitabulum; suscitandi vim habens,* ut follis, flabellum.
ΖΩΡΟ΄Σ, ὰ, ὸν, *merus, efficax;* ut ζωρὸς οἶνος, *merum vinum;* frequentiùs in compar. ζωρότερος, *meracior:* qu. à ζέω.
Ζωρότερος, vide ζωρός.
Ζῶς, *vivus,* pro ζωὸς· à ζάω, *vivo.*
Ζῶσαι, a. 1. inf. act. ζώσασθαι, a. 1. inf. med. à ζώννυμι, f. ζώσω, *cingo.* Potest et ζῶσαι esse præs. part. act. fœm. g. pl. num. verbi præced. ζάω, *vivo.*
Ζωσάμην, ω, ασο, a. 1. med. Ion. pro ἐζωσάμην· à ζωννύω, *cingo.*
Ζώσει, 3. sing. fut. 1. act. ejusd. verbi.
Ζώσεσθαι, fut. 1. inf. med. verbi præced.
Ζωσθῆσα, *cincta,* a. 1. part. pass. fœm. g. à ζώννυμι, *cingo,* f. ζώσω· perf. pass. ἔζωσμαι, a. 1. pass. ἐζώσθην, part. ζωσθὶς.
Ζωσθῆναι, *cinctum esse,* a. 1. infin. pass. ejusd.
Ζῶσι, *vivunt,* 3. plur. præs. ind. act. verbi ζάω.
Ζώϊμος, ου, ὁ ἡ, *vitalis, qui vivere potest:* ab eod.
Ζῶσις, εως, ἡ, *cinctura,* et
Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, *cingulum, balteus;* accus. sing. ζωστῆρα· à ζώννυμι, *cingo.*
Ζῶστρον, ου, τὸ, *cinctus, vestis ad præcingendum idonea:* ab eod. Th.
Ζώσω, *cingam,* fut. 1. act. ejusd. verbi.
Ζωτικὸς, ὴ, όν, *vivificus, vitalis, vegetabilis.*
Ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo:* sed ζωῷ, dat. sing. à ζωὸς, ὴ, *vivus:* ab eod. Th.

H

H, SEPTIMA litera apud Græcos, sonat *e* longum, et est in numeris octonarius. Declarat *octo millia* hoc modo, ,η.

Ἡ, *hæc,* artic. præpos. ἦ, *quæ,* artic. postpos. ἦ, *vel, an;* et Poët. ἦε. Tum ἤ, ἦ, *ha, ha,* vox deistere jubentis; item ἦ, *miserit,* 3. sing. a. 2. sub. act. ab ἵημι, *mitto;* et ἦ, dat. sing. ab ἥ, artic. postpos. ἦ, *sit,* 3. sing. sub. ab ἐιμὶ, *sum;* ἦ, *dixit,* 3. sing. per. Aphær. pro φῆ, et hoc pro ἔφη, a. 2. ind. act. à φημὶ, *dico.* Tunc etiam ἦ, est adv. *sanè, profectò;* et ἦ, *erat,* 3. sing. imperf. ab ἐιμὶ· interrogat. Il. 1. 593. ἦ, cum superl. *quam;* ἦ μάλιστα, *quam maximè.*

ᾗ, *quâ, quomodo, quâ ratione, quâ via*, dat. sing. f. ab ὅς, ἥ, ὅ, quasi ᾗ ᾗς, *quâ viâ*.

•ᾗ, *quàm*, postponitur comparativis et adjectivis indè formatis, ὀντιχαῖος, πρωτιχαῖος, ut τῷ ὀντιχαίῳ ἢ ᾧ τὰ ἰσπίνια ἴδιον, Plat. Symp. sub. init. ἢ post comparativa nonnunquam subintelligitur: *μάζονα ἀγάπην ὐδὲς ἴσχει, ἴνα*,—Joan. xv. 13. 3 Ep. Joan. 4. Mat. xvii. 2. Subintelligitur aliquandò ὅσῃ δύναται· ut *νέσσια μᾶζον ἢ φέρειν*, Sophoc. Œdip. 1316. Xenoph. Socr. Memorabilia, iii. ed. Wol. Subintelligitur *μᾶλλον* ut *ὁ χρῆναι ἴσχει, ἢ τὰς πόδας νίψασθαι*, Joan. xiii. 10. *non opus est ut plusquam pedes lavet. Βέλομ' ἐγὼ σὸν ἔμμεναι ἢ ἀνολίεσθαι*, Il. ά. v. 117. vel pro ἀ μὴ· *εἶδον ἐν ἐμοὶ ἀδίναμα—ἢ περὶ μοῖς ταύτης φωνῆς*, Act. xxiv. 20. In extremâ parte propositionis *nonne*: *ἀκοῦν ἦν τις ἀκαπνότερ' ἐνὰ ἔνος δόκα πωῆ ἢ δοκῆ αὐτῷ, ἢ γέε*; Plat. Gorg.

ᾗα, *eram*: imperf. Ion. pro ἦν, verbi *εἰμὶ, sum*; imperf. ἦν, Ion. ἦα, Ectasi Poët. ἧα.

ᾗα, ᾗας, ᾗε, *ivi*; perf. m. Att. pro ἷα, ας, ε, et solutione ἴα, verbi ἔμι, *eo*.

ᾗα, *leguminum stipula*: ab αὖος, *aridus*. Th. αὕω, *sicco*.

ᾖαον, Ion. pro ἦνον, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι, *sedeo*: quod in 3. pl. ἧνται, et Ion. ἧαται. Th. ἧα, *sedeo*.

ᾗβα, ας, ὰ, Dor. pro ἥβη, quod vide.

᾽Ηβαιὸν, *paululum*: ὐδ' ἡβαιὸν, *ne tantillum quidem*. Pleonasm. τὸ ν. Ab

᾽Ηβαιὸς, *exiguus, parvus*: à βαιὸς, idem.

᾽Ηβάω, vel ἡβάσκω, *adolesco, pubesco*; f. ἡβήσω, p. ἠβηκα· ab ἥβη, *pubes*; *pubertas, juventa*.

ᾖβη, ης, ἡ, *PUBES, pubertatis Dea, juventus*: est etiam, *vigor ætatis*, in sene licet.

᾽Ηβηδὸν, adv. *juvenilitèr, viriliter*.

᾽Ηβητὴς, *adultus*; perf. part. act. verbi ἡβάω, *pubesco*: et

᾽Ηβάσαντι, *pubescentes*; num. dual. a. 1. part. act. et

᾽Ηβήσαι, *annos pubertatis attigisset*; 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi; et

᾽Ηβητήριον, ου, τὸ, *locus exercitii literarii adolescentum*. Sumitur et pro *loco amœno et convivio rum*. Omnia ab ἥβη, *pubes*.

᾽Ηβολᾶσθαι, *volui*: Att. pro ἐβουλήθην, a. 1. ind. verbi βούλομαι, *volo*; ἐ βουλόμαι. Sic in imperf. ἠβουλόμην, Att. pro ἐβουλόμην.

᾽Ηβᾶν, ης, ε, *pubescerem*: Att. pro ἡβάσκοιμι, -ᾶμι, præs. opt. act. verbi ἡβάω, *pubesco*.

᾽Ηβώοιμι, ἡβώοις, *pubescerem, -es*, præs. opt. act. ab ἡβάω, Poët. pro ἡβάσκοιμι.

᾽Ηβώοντα, Poët. pro ἡβῶντα, præs. part. f. g. ab ἡβάω.

᾽Ηγ', pro ἄγει, *duxit*; 3. sing. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄγω, *duco*; f. ἄξω, p. ἦχα.

᾽Ηγάγεν', pro ἠγάγετο, *duxit*; 3. sing. a. 2. m. Att. pro ἤγετο, verbi ἄγω.

᾽Ηγάγεν, ες, ε, Att. redupl. pro ἦγεν, a. 2. ind. act. pro quo ἠγάγοσαν, 3 Esr. 1. 19. ejusdem verbi.

᾽Ηγαθῇ, dat. sing. f. g. ab

᾽Ηγαθὸς, ὸ, *valdè divinus*; Ion. pro ἀγαθὸς, qu. d. ἄγαν θεῖος. Th. θεὸς, *Deus*.

᾽Ηγαλλιάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἀγαλλιάω, *exulto*. Th. ἀγάλλω, *orno*.

᾽Ηγάμην, *admirabar*; imperf. verbi ἄγαμαι, idem quod ἀγάω vel ἀγάομαι, *admiror*.

᾽Ηγανάκτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, *indignor, doleo*; f. ήσω, p. ηκα.

᾽Ηγάπα, pro ἠγάπασε, 3. sing. imperf. act. verbi ἀγαπάω.

᾽Ηγάπων, Dor. et Æol. pro ἠγάπων, *amabant*: 3. pl. imperf. act. q. ab ἀγαπίω, pro ἀγαπάω, *diligo*.

᾽Ηγάπωσε, *dilexit*; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγαπάω, *diligo*, f. ήσω, p. ἠγάπηκα.

᾽Ηγασάμην, *admiratus sum*: a. 1. m. verbi ἀγάζομαι, f. ἄσομαι, p. ἄγασμαι. Th. ἀγάω, *admiror*.

᾽Ηγάσθην, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi et Th.

᾽Ηγάσσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. gem. σ, verbi ἀγάζομαι, vide ἠγασάμην.

᾽Ηγγεήσαντο, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγγαρεύω, *cogo*; f. εύσω, p. ἠγγάρευκα. Th. ἄγγαρος, *tabellarius regius*.

᾽Ηγγειλάμην, *nuntiavi*; a. 1. m. verbi ἀγγέλλω, *nuntio*; f. ελῶ, p. ἤγγελκα, a. 1. ἤγγειλα.

᾽Ηγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

᾽Ηγγέλθην, a. 1. ind. pass. ἤγγελκα, a. 2. ind. pass. ἤγγελμαι, perf. pass. verbi ἀγγέλλω, *nuntio*; f. ελῶ, a. 2. ἤγγελον.

᾽Ηγγέλλετο, 3. sing imperf. pass. ejusd.

᾽Ηγγῖκα, ας, ε, perf. act. ἤγγικα, a. 1. ind. act. verbi ἐγγίζω, *appropinquo*; f. ίσω. Th. ἐγγὺς, *propè*.

᾽Ηγγυήσατο, *sponsores accipiebat*: 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγγυάομαι. Th. ἐγγύη, *sponsio*.

᾽Ηγε, *abduxit*: 3. sing. a. 2. ind. act. Att. ἤγαγε, verbi ἄγω, f. ἄξω, *duco*.

᾽Ηγειρα, *excitavi*, a. 1. ind. act. verbi ἐγείρω, f. ερῶ, perf. ἤγερκα, a. 1. pass. ἠγέρθην.

᾽Ηγεῖσθαι, *cogitare*, præs. inf. ab ἡγέομαι, *duco, arbitror*; f. ἡγήσομαι.

᾽Ηγεῖσαι, 3. sing. præs. ἡγεῖτο, *ducebat*, 3. sing. imperf. ejusd. verbi.

᾽Ηγεμονὶς, ίος, Ion. ῆος, ἡ, *dux*.

᾽Ηγεμονίη, f. ιη, p. ια, *sum dux*: imperf. ἡγεμόνευον, ες, ε· et

᾽Ηγεμονίω, -ῶ, *principatum teneo*, ut Cic. apud Plat. vertit.

᾽Ηγεμονῆα, *ducem*, acc. sing. ab ἡγεμονὶς, *dux*: et

᾽Ηγεμονίη, ας, ἡ, *imperium*: et

᾽Ηγεμονίδης, ου, ὁ, *dux, princeps*: et

᾽Ηγεμονίη, Ion. pro ἡγεμονία, *imperium*: et

᾽Ηγεμονικὸς, ῆ, ὸ ᾧ, ἡ, *imperatorius*: hinc τὸ ἡγεμονικὸν, *principatus animi*: et

᾽Ηγεμὼν, όνος, ὁ ᾧ, ἡ, *dux, præses, rector*: gen. pl. ἡγεμόνων, dat. pl. ἡγέμοσι· ab

ΗΓΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, *duco, dux sum, existimo*; imperf. ἡγεόμην, f. ήσομαι, p. ημαι, q. ab ἄγω, *duco*.

᾽Ηγερέθοντο, *coibant*, 3. pl. imperf. pass. ab ἀγερέθομαι, Poët. pro ἀγείρομαι, *congregor*: hinc imperf. ἠγερέθοντο. Th. ἀγείρω, *congrego*; f. ερῶ, p. ἤγερκα.

᾽Ηγερθεν, *convenerunt*: Bœot. et Sync. pro ἠγέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀγείρω, *congrego*; vel ab alii, ab ἠγείρω, *excito*.

᾽Ηγέρθην, *sum excitatus*: et in 3. pl. ἠγέρθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐγείρω· sin verò *collectus sum*, ab ἀγείρω.

᾽Ηγερμαι, *collegi*, perf. ind. act. ab ἀγείρω· seu *excitavi*, ab ἐγείρω,

᾽Ηγερθε, 2. pl. imperf. vel a. 2. m. ἠγέρμην, verbi ἄγω, *duco*: ἤγετο, 3. sing. a. 2. m.

᾽Ηγέτης, ου, ὁ, idem ac ἡγεμών.

᾽Ηγετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἄγω.

᾽Ηγεγέρειμεν, *excitaveram*: plusq. p. act. Att. verbi ἐγείρω, *excito*; f. ερῶ, p. ἤγερκα.

᾽Ηγηλάζω, f. άσω, *duco, præeo*: ab ἄγειν et ἐλᾶν, ἀγηλᾶν, ex quo ἠγηλάζων formari vult Eustathius.

Digitized by Google

Ἥγημα, ἄτος, τὸ, *consilium, voluntas.* Th. ἡγέομαι.

Ἥγην, et Att. ἤγαν, a. 2. ind. pass. verbi ἄγνῡμι, vel ἄγω, *frango*; f. ἄξω, a. 1. ἦξα, et ἴαξα.

Ἥγησαι, ἀστω, a. 1. imperat. m. ab ἡγέομαι.

Ἡγησάμην, ω, ασο, *præivi*: a. 1. m. et

Ἡγησάσθω, *dux sit*, 3. sing. a. 1. imperat. ejusd. verbi.

Ἡγήσαν', pro ἡγήσασο, 3. sing. a. 1. m. ἡγησάμην.

Ἡγησίας, ου, ὁ, *HEGESIAS*, nomen Philosophi.

Ἡγησις, ιος, ἡ, *principatus.*

Ἡγῆσ', pro ἡγῆσαι, *redeat*: 3. sing. præs. sub. m. verbi ἡγέομαι, *duco.*

Ἡγητέον, *putandum est*: verbale.

Ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, *ductor.* Th. ἡγέομαι.

Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, idem; in pl. ἡγήτορες.

Ἡγιασμένος, *sanctificatus*, perf. part. pass. ab ἁγιάζω, *sanctifico*: f. άσω. Th. ἅγιος.

Ἥγμαι, *actus sum*: perf. pass. verbi ἄγω, *ago*; f. ἄξω, perf. ἦχα, perf. part. pass. ἠγμένος.

Ἡγνισμένος, nom. pl. ab

Ἡγνὸς, ὁσς, perf. part. act. et

Ἡγνισμένος, perf. part. pass. ab ἁγνίζω, *purifico, expio*; f. ίσω, perf. ἅγνικα, perf. pass. ἅγνισμαι. Th. ἁγνὸς, *castus.*

Ἠγνόηκα, *ignoravi*: perf. ind. act. ἠγνόησα, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω· ex *a* priv. et νόος, *mens.*

Ἠγνόησεν, *ignoravit*: Poët. et Dor. pro ἠγνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠγνόουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἀγνοέω, *ignoro*: f. ήσω, p. ἠγνόηκα· ex *a* pr. et νόος, *mens.*

Ἤγξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἠγξάμην, ω, ασο, a. 1. m. et ἄγχω, perf. act. ab ἄγχω, *strangulo, suffoco.*

Ἤγομεν, 1. pl. imperf. vel a. 2. act. ἄγω. Sed ἠγόμην est 1. sing. a. 2. med. verbi ἄγω, *duco.*

Ἤγον, *ducebam*, imperf. vel a. 2. act. ejusd.

Ἤγοντ', pro ἄγοντο, *ducebant*, 3. pl. imperf. vel a. 2. m. ejusd.

Ἠγόρευσαν, *emisti*: 2. sing. et ἠγόρασαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγοράζω, *emo*; f. άσω, p. ἠγόρακα. Th. ἀγορὰ, *forum.*

Ἠγορᾶσθαι, 2. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἠγορασμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Ἠγορεύθησαν, *renuntiati sunt*, 3. pl. a. 1. pass. verbi ἀγορεύω, *verba facio*: ab eod.

Ἠγορόωντο, *concionabantur*: Poët. pro ἠγορῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀγορεύομαι· ab eod. Th.

Ἡγούμενος, ου, ὁ, *dux, imperator*: substantivè à præt. part. verbi ἡγέομαι, -οῦμαι, *duco*; in 3. pl. ἡγέοντο· f. ἡγήσομαι.

Ἤγων, adv. idem quod ἤτοι, *sive*, item *videlicet*: ab ἤ, *sive.*

Ἤγρετο, Poët. Sync. pro ἠγείρετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγείρω, *excito.*

Ἠγρίνθη, a. 1. ind. pass. et

Ἤγρινα, perf. act. et ἠγρινάμην, ας, ε, a. 1. act. ab ἀγρεύω, f. εύσω, *capto, venor.* Th. ἄγρα, *captura.*

Ἤγρισεν, a. 1. vide in ἤγρινα.

Ἠγρίωσαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἀγριόω, *effero, efferatum reddo*; fut. ώσω, p. ἠγρίωμαι, perf. pass. ἠγρίωμαι, perf. inf. pass. ἠγριῶσθαι. Th. ἀγρὸς, *rus, ager.*

Ἠγριῶσθαι, perf. inf. pass. Vide ἠγρίωσαι.

Ἠγροικηκέναι, ω, ασι, a. 1. m. verbi ἀγροικέω, ab ἄγροικος, *rusticus, qui in agro vivit.* Th. ἀγρὸς, *rus*, et οἶκος, *domus.*

Ἤγχα, ας, ε, *strangulavi, suffocavi*: præt. ind. act. verbi ἄγχω.

Ἠγωνίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀγωνίζομαι, *certo*; ίσομαι, perf. ἠγώνισμαι, perf. part. ἠγωνισμένος. Th. ἀγών.

Ἠγώνισμαι, *certavi*: vide ἠγωνίζετο.

Ἤδ', pro ἠδὲ, *et.*

Ἤδα et ἴαδα, Att. seu Ion. præt. m. verbi ἀνδάνω, seu ἅδω, *placeo.*

Ἠδάφωσαν, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἰδαφίζω, f. ίσω, p. κα, quod ab ἴδαφος, *solum.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

Ἤδε', Poët. *et*: at ἤδε, *hæc.*

Ἤδεα et ἤδη, *cognoveram*: Att. et Ion. pro ἤδειν, seu οἶδειν, plusq. perf. act. verbi εἶδω, *scio*; perf. οἶδα, et per Syncop. ἔδα, in plusq. perf. ἴδειν, Att. ἤδειν, et Ion. ἤδεα, -εας, -ει.

Ἡδέα, *suavitèr*, adv. ab ἡδὺς, qu. vide: et in acc. pl. n. g. ἡδέα, ab ἡδύ.

Ἡδεῖα, ας, f. g. ab ἡδὺς, *suavis*: compar. ἡδίων, superl. ἥδιστος.

Ἤδειμεν, pro οἴδαμεν, 1. pl. plusq. perf. act. Vide ἤδειν.

Ἤδειν, ης, ει, *noveram*, et οἶδειν, per Sync. pro οἰδήκειν, 1. sing. pl. p. act. et ἤδειν, *noverat*, 3. sing. plusq. a. Arist. Vesp. 362. verbi οἶδα, *scio*; f. ήσω, præt. med. οἶδα.

Ἤδεισαν, ejusd. 3. pl. plusq. perf. act. Vide ἤδειν.

Ἤδεισθα, *noveras*: Æol. Pàragoge pro ἤδεις, 2. sing. plusq. p. act. Vide ἤδειν.

Ἤδεσα, *comedi*, perf. act. Att. pro ἔφαγον, verbi ἔδω. Alii ab ἐδέω formari volunt, et in perf. Att. dici ἐδήδοκα.

Ἡδέος, *jucundi*, gen. sing. ab ἡδὺς vel ἥδομαι, *suavis, -e.*

Ἤδεσαν, *noverant*, 3. pl. plusq. perf. act. pro ἤδεισαν. Atticè correptâ penultimâ. Vide ἤδειν.

Ἡδέσθην, *veritus sum*, a. 1. pass. verbi αἰδέομαι, *vereor*; f. έσομαι et άσομαι, perf. ἤδεσμαι. Th. αἰδὼς, -ίος, -οῦς, ἡ, *pudor.*

Ἥδεται, 3. sing. præs. ind. ἥδεται, 3. sing. imperf. verbi ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς.

Ἡδέως, *libentèr*, adv. ab ἡδὺς, *suavis*: comp. ἥδιον, superl. ἥδιστα, *libentissimè.*

ΗΔΗ, adv. *jam, mox, protinùs*: ἤδη ἐν παλαῖ, *jamdudum.*

Ἤδη, *nôram* et *noverat*: Att. pro ἤδειν, q. v. Aristoph. in Av. 511.

Ἡδίκησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀδικέω, *lædo, injuriâ afficio*: perf. part. pass. ἠδικημένος. Ex *a* priv. et δίκη, *jus.*

Ἡδίον, *libentiùs, jucundiùs*: compar. n. g. ab ἡδὺς.

Ἥδιστα, adv. *suavissimè, libentissimè*: ab

Ἥδιστος, η, *suavissimus*: superl. ab ἡδὺς, ἴος, *suavis.*

Ἡδίων, ονος, *suavior, libentior*: compar. ab eod. Th.

Ἥδομαι, f. ἥσομαι, p. ἧσμαι, *delector, lætor*: ab eod. Th.

Ἡδομένη, ης, præs. part. f. g. Hinc ἡδομένοισι, dat. pl. præs. part. ab eod. Th.

Ἥδον, et Dor. ᾖδον, imperf. vel a. 2. verbi ᾄδω, contractè pro ἄειδον, *cano*: at ἧδον, a. 2. verbi ἀνδάνω, *placeo*; f. ἀδήσω.

Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas, jucunditas*: ab ἥδω, *delecto*: et

Ἥδος, ους, τὸ, *suavitas*: sed ἧδος, *acetum.* Th. ἡδὺς, *suavis.*

Ἡδρᾶσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἱδράζω, *stabilio*: f. άσω, perf. pass. ἵδρασμαι· ab ἕδρα, *sedes.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

Ἡδρηκὼς, ότος, *adultus.* perf. part. act. ab ἀδρὸς. Th. ἀδρὸς, *multus, magnus.*

Ἡδρύνθη, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀδρύνω, *crassum reddo.* Th. ἀδρὸς, *crassus.*

Ἡδὺ, *suavitèr*, adv. est n. g. ab ἡδὺς, εῖα, ὺ, *suavis, -e*: compar. ἡδύτερον et ἥδιον, *suavius.*

Ἡδυέπειαι, *suaviloquæ*, nom. pl. f. g. ab ἡδυεπὴς, *suaviloquus*: quod ab ἡδὺς, et ἔπος, *dico.*

Ἡδυεπὴς, vide ἡδυέπειαι.

'Ηδύναντο, Ion. pro δύναντο, 3. pl. opt. Alii legendum censent ἠδυνάσθην, pro ἐδύναντο, *poterant*, 3. pl. imperf. à δύναμαι.

'Ηδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην, *poteram*; imperf. m. verbi δύναμαι, *possum*; f. δυνήσομαι, a. 1. pass. ἐδυνήθην, Att. ἠδυνάσθην, et ἠδυνάσθην, quasi à δυνάζω.

'Ηδυνήθην, *potui*: et in 3. pl. ἠδυνάσθησαν, aor. 1. pass. Vide in ἐδυνάμην.

'Ηδύσμαι, *jucundus sum*, f. 1. m. ἡδυνῦμαι.

"Ηδυται, *pacatus est*, 3. sing. perf. pass. ab

'Ηδύνω, *suave reddo*; f. ὑνῶ, perf. pass. ἥδυσμαι. Th. ἡδὺς, *suavis*.

'Ηδυσμὸν, ὖ, τὸ, *mentha herba*; quia ejus ἡδεῖα ὀσμὴ, *suavis odor*.

'ΗΔΥΣ, ἐος, ὁ, et in f. g. ἡδεῖα, et Ion. ἠδέη, et in n. g. ἡδὺ, *SUAVIS, jucundus, lætus*: q. ab ἥδομαι, *delecto*; compar. ἡδίων, superl. ἥδιστος, et ἀδύστατος, ὑδύστατος. Hinc

"Ηδυσμα, ατος, τὸ, *suavitas, condimentum*; et

'Ηδυσμὸς, οῦ, ὁ, idem; *dulcedo*.

'Ηδυφωνία, ας, ἡ, *vocis suavitas*: ab ἡδὺς, *suavis*, et φωνὴ, *vox*.

"Ηδω, f. ἥσω, a. 1. act. ἧσα, *delecto*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

'Ηδὼ, Hesych. ἡδὼ ἴσχε ἄγνυ σέβεν. Legitur ea vox Job. xxxvi. 50.

'Ηὶ, Poët. pro ἤ, *quam, aut, vel*.

"Ηι, *erat*, 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*; imperf. ἦν, Ion. ἔα, Ectasi Poët. ἧα, ας, ε.

"Ηι, *ivit*, 3. sing. præt. m. ἦα, pro εἶα, verbi εἶμι, *eo*.

"Ηια, *iveram*; Ion. pro ἦειν, 1. sing. plusq. p. m. verbi ejusd.

"Ηιε, 3. sing. plusq. p. m. verbi ejusd.

'Ηίδεον, ας, α, Pleonasmo τῦ η, pro εἴδεον, plusq. perf. ab ἀδίω vel Att. Epenth. pro ἤδεον, quod pro ἐἤδεσαν, plusq. p. et per Crasin εἴδεον, verbi ἀδίω.

'Ηίδης, pro εἴδης, plusq. p. m. Pleonasm. τῦ η, vel Att. Epenth. pro ἤδησθα, ab ἤδεσαν, pl. perf. m. verbi supradict.

"Ηιειν, ἦεσαν, ἦεν, plusq. p. m. verbi εἶμι, *eo*.

"Ηιεκα, Pleonasmo τῦ η, pro εἶκα, a. 1. act. verbi εἴκω, *necto*; vel est a. 1. act. verbi ἀείρω, *effero, attollo*.

'Ηίλιος, υ, ὁ, *Sol*, Poët. pro ἥλιος, gen. Ion. ἠελίοιο, dat. ἠελίῳ.

"Ηιν, *erat*, pro ἦν, vel ἧ, 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*. Vide ἦα.

"Ηιεν, 3. sing. perf. med. verbi εἶμι, *eo*. Vide ἦα.

'Ηΐξεια, pro ἠύξει, *crescebas*, 2. sing. imperf. ab αἴξομαι, Callim. Hymn. in Jovem.

'Ηίος, et per Metath. ἶος, pro gen. sing. ab ἰῦς, *bonus, fortis*; et per Poët Ectasin ἠΐος.

'Ηίτις, *quam*; idem quod ἥτις. Th. Poët. ἁΐ.

'Ηίφα, *nebulam*, acc. sing. ab ἠΐφ, Poët. pro ἀέρ, *aër, caligo*. Vide ἠέρα.

'Ηιφίοντο, 3. pl. præs. ind. et ἠιφίοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀείρομαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἠειρόμαν. Th. ἀείρω, *attollo*.

'Ηιφθεν, et in 3. pl. ἠίφθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

'Ηίφι, dat. sing. Poët. pro ἀίφ· ab ἀήρ, ἀέρος, ὁ, *aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἠφίη, ἡ, *matutina*.

'Ηιφίδεια, ας, ἡ, nomen mulieris.

"Ηιφα, ας, ι, *sustuli*, præt. ind. act. et

'Ηιφμαι, σαι, ται, *sublatus sum*; præt. pass. ἤερμαι, σο, το, *sublatus eram*; plusq. perf. ind. pass. ab ἀείρω, *attollo*.

'Ηιφοσδὴς, *obscuro*, dat. sing. ab

'Ηιφοσδὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *obscurus*: ab ἠήρ, ἠέρος, Poët. pro ἀήρ, *aër, caligo*, et εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἶδω, *video*.

'Ηιφόεις, εσσα, *tenebrosus*: ab ἠήρ, ἠέρος, pro ἀήρ, *aër*.

'Ηιφοφοίτις, ίδος, ἡ, *per aërem means, vaga*, vel *quæ in tenebris vagatur*: ab

'Ηιφόφωνος, υ, ὁ ἡ ἡ, *aëreus*, vel *aërea*: quod ab ἠήρ, Poët. pro ἀήρ, *aër*, et φωνάω, *eo*.

"Ηιφτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀείρω, *attollo*.

"Ηιφαν, *iverant*; Att. pro ἦεσαν, 3. pl. plusq. p. ἦειν, verbi εἶμι, *eo*.

'Ηιφίων, ονος, ὁ, *ETION*, nom. propr.

'Ηζάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀζαίνω, idem quod ἄζω, *sicco*.

"Ηεν, *eram* seu *erat*; Poët. ἦην, et Att. ἦεν, imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Ηὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, Poët. pro ἀήρ, *aër, caligo*.

"Ηθα, *consuevi*; Att. pro εἴωθα, seu εἴθω, p. m. verbi ἴθω, *soleo*.

'Ηθάδα, *consuetam*, acc. sing. ab ἠθὰς, ἀδος, ὁ ἡ ἡ, *consuetus*. Th. ἦθος, *mos*.

'Ηθαῖος, υ, ὁ, Poët. pro συνήθης, ους, ὁ, *familiaris*: ab eod. Th.

'Ηθαίνω, υ, τὸ, *poculi quoddam genus*.

'Ηθὰς, ἀδος, ὁ ἡ ἡ, *familiaris, assuetus*. Th. ἦθος, *mos*.

"Ηθε', pro ἤθεα, *mores, sedes, domicilia*; nominat. vel acc. pl. ἤθεϊ, dat. pl. ab ἦθος, ους, τὸ, *domicilium, indoles*.

'Ηθεῖ", pro ἠθείῃ, *venerande*, vox junioris ad seniorem; vocat. usit. ab

'Ηθεῖος, εία, εῖον, per Prosth. pro Θεῖος, *venerandus, colendus, patruus*. Th. Θεὸς, *Deus*.

'Ηθέω, vide ἤθω.

"Ηθελε, 3. sing. imperf. verbi ἤθελον, *volo*.

'Ηθέλησα, ας, ε, *volui*; et in 3. pl. ἠθέλησαν, a. 1. Att. verbi θέλω, vel ἠθέλω, fut. θελήσω.

'Ηθέλησε, ες, ε, imperf. ejusd. verbi.

'Ηθέω, f. ήσω. Vide in ἤθω.

'Ηθη, ων, τὰ, *mores*, pl. ab ἦθος.

'Ηθμα, *colui*; perf. act. ab ἠθέω, seu ἤθω, *colo*; f. ἠθήσω, perf. part. pass. ἠθμένος.

'Ηθῖνὸς, ὴ, ὸν, *ETHICUS, moralis*: ab ἦθος.

'Ηθῖνὸς οἶνος, *vinum colatum*: ab ἤθω, *colo, -as*.

'Ηθῖνῶς, adv. *moralitèr, honestè*: ab ἠθινὸς, quod ab ἦθος.

'Ηθμὸς, οῦ, ὁ, *colum, cribrum*: ab ἤθω, *colo, -as*.

'Ηθοποιία, -ῶ, *mores formo*, vel *fingo*: et

'Ηθοποιΐα, ας, ἡ, *morum fictio, affectuum expressio*, gen. pl. ἠθοποιῶν ab ἦθος, *mos*, et ποιέω, *facio*.

'Ηθοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, *mores instituens*, vel *exprimens*: ab iisdem.

'ΗΘΟΣ, ους, τὸ, *domicilium, consuetæ sedes, indoles, ingenium, morum proprietas, mores*; κατ' ἤθεα, *oppidatim*, Hes. Op. 137. *benignitas*, Plat. intes. p. 709.

'Ηθῦμεν, Att. pro ἰθύμεν, contr. pro -ιον, imperf. act. verbi θυμέω, *ad iram provoco*. Th. θυμὸς, *ira*.

'ΗΘΩ, f. ήσω, p. ἦκα, seu ἠθέω, f. ἠθήσω, *colo, per colum mitto*: hinc ἠθμὸς, ὖ, ὁ, *colum*.

"Ηι", pro ἤϊε, ἴσαν, 3. sing. ab ἤϊα, perf. med. Ion. et

'Ηΐειν, per solutionem pro ἦειν, plusq. p. m. ab εἶμι, *eo*.

'ΗΪΘΕΟΣ, υ, ὁ, *adolescens, juvenis, cœlebs*: q. ab αἴθω, quia calidioris sanguinis: vel ab ἀΐσσω, *impetuosè ruo*.

'Ηΐκτο, *similis erat*; 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἴκω, *similis sum*; f. ἴξω, p. ἶγμαι, perf. pass. ἰγμαι, ἴξαι, et per solutionem, versoque ι in η, ἤιξαι. Sic in plusq. perf. ἠΐγμην, ἤιξο, ἤικτο. Alii volunt esse 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἀΐσσω, *ruo*, f. ἀίξω.

'Ηίμεν, per solutionem diphthongi pro ἦμεν, q. per Sync. pro ἤομεν, 1. pl. plusq. p. m. ἦειν, verbi εἶμι, *eo*.

Digitized by Google

"Ικξα, *irrui*; et in 8. pl. ἧκξαν, a. 1. ind. act. verbi ἀίσσω, *irruo*; f. ξω, p. ἧϊχα.

"Ικξαι, *similis factus es*, 2. sing. perf. ind. pass. Vide ἧικτο.

'Ικτεις, ιντος, per Sync. pro ἡϊντώτις, *habens magnas ripas*; in dat. ἡϊντωτι. Th. ἡϊών, όνος, ἡ, *ripa, littus*.

"Ικιον, ου, τὸ, *viaticum, esca*: ab ἵκω, seu εἶμι, *eo*.

"Ικιον, imperf. vel a. 2. ab εἶμι, vel ἴω, inusit. *vado*.

'Ικτιν', pro ἡϊόνα, acc. sing. ab ἡϊών, ἡϊόνος, ἡ, *littus, ripa*.

'Ικτιονσι, dat. pl. Ion. ejusd. Th.

'Ικτόνι, ης, ἡ, nomen mulieris.

'Ικτονῆσαι, per solutionem diphthongi Ion. vel Poët. pro ἀιονῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀιονάω, *aspergo, perfundo*.

"Ικτος, ου, ὁ, per Aphæresin dictum volunt pro ἰκτίς. Est autem modò Apollinis Epitheton, ex eo quòd ipsi acclamatur ἰὴ παιάν, vel quoniam jaculorum mittendorum peritus est παρὰ τὸ ἵεσθαι. Modo Bacchi Epitheton est hoc ἧκτος et ἰκτις, παρὰ τὸ ἵκεσθαι, à quo μυθίκεσθαι.

'Ικτς, pro ᾗς, et hoc pro αἷς, dat. pl. f. g. ab ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod*.

"Ικτσαν, *iverunt*; per Pleonasm. στ ν, pro ἶσαν, 3. pl. imperf. εἶν, verbi εἶμι, *eo*. Alii formant ab a. 1. εἶσα, et in 3. pl. εἶσαν, per solutionem diphthongi et ε verso in ν, quasi ab εἶω. Alii volunt esse 3. pl. plusq. perf. m. dempto ε pro ἤισαν, sed tunc ι deberet subscribi. Sunt qui velint esse 1. sing. imperf. ἴσκν, Ion. ἴσκον, et Att. ἴσκν, et ε in ν mutato, ἤισαν, *sciebam*: ab ἴσκημι, *cognosco*.

"Ικτσκν, *assimilabat*, 3. sing. imperf. verbi ἰίσκω, *assimilo*. Th. εἶκν, *similis sum*.

'Ικτσσα, ας, ε, *everti*, a. 1. ind. act. verbi ἀίσσω, *memoriam alicujus aboleo, deleo*: ab ἄϊστος, ν, ὁ ἧ ἡ, *de quo nihil sciri potest*: ex α priv. et εἶδω, *scio*.

'Ικχθν, ης, η, *excurri*, a. 1. ind. pass. verbi ἀίσσω, *irruo*; f. ξω, p. ἧϊχα.

"Ικχι, *ubi*, pro ᾗχι, quod vide.

'ΙΚ῎Ω'Ν, όνος, ἡ, *littus, ripa*; q. ad αἰονάω, *aspergo*. Alii ab ἀίω, *audio*, quòd resonet fluctibus.

'Ικ', pro ἧκε, *misit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, idem.

'ΗΚΑ, et ut alii etiam legunt ἧκα, *leniter, quietè, sensìm*: quod ab ἀκὴν, *quietè*.

'Ηκα, perf. act. verbi ἴδω, *comedo*, pro quo etiam ἴδηκα dicitur, et verbi ἴδω, *foleo*; necnon verbi ἥδω, *colo*; ᾖκα, perf. act. ab ᾄδω, *cano*.

'Ηκα, a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*; et perf. ab ἥδω, f. ἥσω, *delecto*; necnon perf. m. ab ἥκω, *venio*.

'Ηκαζον, *assimilabam*; imperf. Att. α pro ε, verbi εἰκάζω, *assimilo*. Th. ἔοικα, *similis sum*.

'Ηκἄλὲς, *quietus*. Th. ἧκα, *sensìm, lenitèr*.

'Ηκἄχον, α. 2. ind. act. Att. pro ἤχον, verbi ἄχω, vel ἀκαχίω, *doleo*. Th. ἄχος, *dolor*.

'Ηκι, *immisit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*; f. ἥσω, p. εἷμαι, a. 2. ἧν. Potest etiam esse 3. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἵκω, *venio*.

'Ηκιον, ους, ου, plusq. p. pass. Att. pro εἵμην ab εἶμι, *similis sum*. Vel ut alii ab εἶμι, *eo*; perf. inus. εἷμαι.

'Ηκιν vel ᾗ κιν, adv. pro ἤ, *aut, an*: et

'Ηκιν, vel ᾗ κιν, adv. *certè*.

'Ηκεσάμην, ω, ατο, *medicinam adhibui*; ἰδιρέσιωσα, Hesyoh. a. 1. m. ab ἀκέομαι, *sano*; f. ἀκέσομαι.

'Ηκκόειν, *audieram*, pro ἀκηκόειν, et in 3. pl. ἠκηκόεσαν, Att. pro ἠκηκόεισαν, plusq. p. m. ab ἀκούω, perf. m. Att. verbi ἀκόω, *audio*; f. οὔσω, p. ἤκουσμαι, p. m. ἤκουσ, et Att. ἀκήκοα.

'Ηκκόμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi αἰκίζω, *contumeliosè tracto, pulso*; f. ίσω, p. ἤκισμαι, perf. part. pass. ἠκισμένος. Th. αἰκία, *verber, pulsatio*.

'Ηκιστα, adv. *minimè*; ab

'Ηκιστος, η, ον, *minimus*. Th. ἧκα, *sensìm*.

'Ηκολέθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκολυθίω, *sequor*; f. ήσω, p. ἠκολέθηκα. Th. ἀκόλυθος, *pedissequus*.

'Ηκομεν, 1. plur. præs. vel a. 2. vel imperf. act. verbi ἥκω, *venio*; f. ξω.

'Ηκόνημαι, *sum acutus*, perf. pass. verbi ἀκονάω, f. ήσω, *acuo*. Th. ἀκόνη, *cos*.

'Ηκν, Ion. pro ᾗκν, *certè*.

'Ηκουκα, perf. act. verbi ἀκούω, *audio*; f. σω, p. m. ἤκουσ, Att. ἀκήκοα.

'Ηκουσ', pro ἤκουσα, ας, ε, *audivi*; a. 1. act. ἠκούσθν, ης, ν, a. 1, pass. ejusd.

'Ηκριβωμένος, η, ον, *accuratus*; perf. part. pass. verbi ἀκριβόω, *planè cognosco*. Th. ἀκρίβεια, *diligentia, accuratus*.

'Ηκριβωμένως, adv. id. cum ἀκριβῶς, *accuratè*: à præced.

'Ηκρίβωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω, f. ώσω, p. ἠκρίβωκα, *exquiro*. Th. ἀκρίβεια, *exquisitus*.

'Ηκροάσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἀκροάομαι, f. σομαι, idem quod ἀκούω, *audio*.

'Ηκροωτηριασμένος, perf. part. pass. verbi ἀκροωτηριάομαι, *audior*: ab eod.

'Ηκτο, 3. sing. plusq. p. pass. ἧκτσαι, 3. sing. perf. pass. verbi ἄγω, *ago*; f. ἄξω, p. ἦχα, perf. pass. ἦγμαι.

'Ηκυέσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀκύω, *antiquo, irritum facio*: ex α priv. et κῦος, ους, τὸ, *auctoritas*.

'ΗΚΩ, *venio, pertineo, veni, adsum*, Eurip. Med. 932. Hec. 1. imperf. ἧκον, ες, ε, f. ξω, p. m. ἧκα, ας, ε, a. 1. ᾖξα, a. 1. sub. ᾖξω, γς, γ, et in 3. pl. ᾖξωσι.

'Ηλάσθν, *ejectus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω.

'Ηλαίνομαι, *stulteseo, insanio*: ab ἤλιος.

'Ηλἄκα, *expuli*, perf. act. verbi ἐλαύνω, *agito*.

'ΗΛΑΚΑ'ΤΗ, ης, ἡ, *colus*, in pl. τὰ ἠλάκατα, *fusus, fila, stamina*, q. ab ἤλακα, perf. verbi ἐλαύνω, *moveo*; vel ἠλάσκω, *vagor, circumeo*.

'Ηλακάτνν, ωνος, ὁ, *piscis quidam*, à similitudine coli.

'Ηλάλαξαν, ας, ε, et in 3. pl. ἠλάλαξαν, *clamárunt*, aor. 1. ind. act. verbi ἀλαλάζω, *clamo alala*. Th. ἀλαλὰ, *vox militum ante pugnam*.

'Ηλάμην, ω, ατο, *exilui*, et in 3. pl. ἤλατο, a. 1. ind. med. verbi ἅλλομαι, *salio*.

'Ηλασ', pro ἤλασε, *percussit*, 3. s. a. 1. ind. act. verbi ἐλαύνω.

'ΗΛΑ'ΣΚΩ, et ἠλασκάζω, *vagor, erro, devito*: q. ab ἅλη, *error*, vel ἐλάω, *agito*.

'Ηλάσσεν, -ν, imperf. act. verbi ἀλαστέω, *indignor, mœrore afficior*: ab ἄλαστος, Dor. pro ἄλαστος, *cujus memoria erit perpetua*: ex α priv. et λάθω, *lateo*.

'Ηλάσσεις, agebas, 2. sing. imperf. act. verbi ἐλαύνω, idem quod ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω.

'Ηλἄτο, *saltavit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἅλλομαι, *salio*; f. 1. m. ἁλοῦμαι.

'Ηλαττοῦντο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐλαττόω, *diminuo*. Th. ἐλαχὺς, *parvus*; comp. ἐλάσσων, vel -σσων superl. ἐλάχιστος.

'Ηλάττωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐλαττόω, *minuo*, f. ώσω, perf. ἠλάττωκα· ab eod. Th.

'Ηλγησα, perf. act. verbi ἀλγέω, *doleo*, f. ήσω, perf. part. ἀλγηκώς. Th. ἄλγος, *dolor*.

"Ηλγον, pro ἤλγησα, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. præced. verbi.

"Ηλιγξα, ας, ε, *argui, argumentis* vel *exemplis demonstravi*, a. 1. ind. act. verbi ἐλίγχω, *arguo*, f. ξω.

"Ηλαμαι, *unctus sum*, perf. pass. verbi ἀλάομαι, *ungo*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἤλιφον, a. 1. m. ἠλειψάμην, ω, ασθαι.

"Ηλαφα, *unxi*, perf. act. et

"Ηλειψα, ας, ε, aor. 1. act. Vide in ἤλαμμαι.

'Ηλιαία, ης, ἡ, idem quod ἡλιαστήριον, q. v.

'Ηλιαστήριον, ου, τό, *HELIÆA*, forum Athenis in quo judicia in aprico exercebantur. Th. ἥλιος, *Sol*.

'Ηλίας, ου, ὁ. *ELIAS*, nomen Prophetæ, Hebr. interpr. Lat. *Deus meus*.

'Ηλίβατος, ου, et Ion. ἠλίβατος, ὁ ἡ ἡ, *tam altus ut Soli uni sit pervius*: ab ἥλιος, *Sol*, Æol. ἤλιος, et βαίνω, *eo*. Alii formant ab ἀλαίνω, *aberrare*, et βαίνω.

'Ηλίνος, ου, ε, imperf. act. verbi ἁλινύω, *piscor*: ab ἁλιεύς, *piscator*. Th. ἅλς, *mare*.

"Ηλιθα, adv. *frustrà, copiosè*, et

'Ηλιθιάζω, *stultè ago*: ab

'ΗΛΙΘΙΟΣ, α, ὁ ἡ ἡ, *stultus, vecors*.

'Ηλιθιότης, ητος, ἡ, *stoliditas*: à præced.

'ΗΛΙΚΙ'Α, ας, ἡ, *statura, ætas, adolescentia, vigor*; quod ab ἥλιος, *quantus*; ὃν ἡλικίᾳ τῇ σῇ, *in tuis temporibus*, Eurip. Supp. p. 283.

'Ηλικιώτης, ου, ὁ, et Dor. ἡλικιώτας, *cœtaneus*: à præced.

'ΗΛΙ'ΚΟΣ, η, ον, *quantus*: sed ἥλικος, gen. sing. ab ἥλιξ, infra.

'Ηλινδήσαι, perf. inf. pass. verbi ἁλινδέω, idem quod ἁλίω, *volvo*.

'Ηλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, *cœtaneus, æqualis*: ab ἡλικία, *statura*.

'ΗΛΙΟΣ, υ, ὁ, *Sol*: quasi ab ἴλη, *splendor*.

'Ηλιόομαι, *Sole aduri* vel *illustrari*: à præced.

'Ηλίσσουσι, 3. plur. imperf. pass. ab ἁλίσσω, *capio*, f. ἁλίσω, p. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα, a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων.

"Ηλιτον, *peccavi*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἁλιτάω, vel ἁλίτομαι, *pecco*; a. 2. ἥλιτον.

'Ηλιτόμηνος, et ἀλιτόμηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *natus ante completos menses*: ab ἁλιτάω, *aberro*, et μήν, *mensis*.

"ΗΛΙΞ, ικος, ὁ, *calceus*: quasi ab ἁλίσσω, *ungo*, quia ex corio est, quod ungi solet.

'Ηλιοβόης, ίνος, *Sole æstuans*, a. 1. part pass. ab

'Ηλιόω, a. 1. pass. verbi ἡλιάω, *insolo*. Th. ἥλιος, *Sol*.

'Ηλιόωσαι κόμαι, *aureæ et flavæ comæ*, nom. pl. part. præs. fem. g. ab ἡλιάω, f. ήσω, *colore radios Solis refero*: ab eod. Th.

'Ηλκον, Dor. pro εἵλκυσον, imperf. act. verbi ἕλκω, *traho*.

'Ηλκωμένος, perf. part. pass. ab ἑλκόω, *exulcero*, f. ώσω. Th. ἕλκος, *ulcus*.

'Ηλλάγησαν, *mutati sunt*, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἀλλάσσω, vel -ττω, f. ξω, a. 2. ἠλλάγην, p. pass. ἠλλαγμαι, a. 1. pass. ἠλλάχθην, a. 2. ἠλλάγην.

'Ηλλαγμένος, p. part. pass. et

'Ηλλαξε, ας, ε, a. 1. act. et

'Ηλλάχθαι, perf. infin. pass. ab ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*. Vide ἠλλάγησαν.

'Ηλλοίωμαι, *mutatus sum*, perf. pass. verbi ἀλλοιόω, *abalieno*, fut. ώσω, perf. ἠλλοίωμα. Th. ἄλλος, *alius*.

'Ηλλοτρίωνται, *alienati sunt*, 3. pl. perf. pass. ab ἀλλοτρίόω, *abalieno*, f. ώσω, p. ἠλλοτρίωμαι· ab ἀλλότριος, *alienus*. Th. ἄλλος.

'Ηλοήθην, *contusus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀλοάω, *trituro, comminuo*, f. άσω, et ήσω.

'Ηλοίησεν, *amputavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀλοάω, Poët. pro ἀλοάω, *trituro*, f. ήσω.

'Ηλὸς, ὁ, ὁν, per Sync. pro ἡλιὸς, *stolidus*, q. v.

"Ηλος, ου, ὁ, *clavus*: quod ab ἴημι, *mitto*, quia immittitur: indè fort. Angl. AN AWL.

"Ηλπισα, p. ind. act. et

"Ηλπιχα, a. 1. indic. act. verbi ἐλπίζω, *spero*, fut. ίσω. Th. ἐλπίς, *spes*.

"Ηλτο, *saltavit*, per Sync. pro ἥλατο, 3. sing. a. 1. med. mutato etiam spiritu: ab ἅλλομαι, *salio*.

'Ηλύγη, ης, vel ἠλύγη, ῆς, ἡ, *tenebræ, umbra*. Th. λύγη, idem.

"Ηλυθ', pro ἦλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἦλυθον, quod vide.

"Ηλυθα, ας, ε, in 1. pl. ἠλύθαμεν, perf. ind. m. verbi ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι a. 2. ἦλθον.

"Ηλυθον, ες, ε, et per Sync. ἦλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejusd.

"Ηλεξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀλέομαι, *evito, effugio*, fut. ξω, tanq. ab ἀλέζω. Th. ἀλίη, *vita*.

'Ηλύσιον, sc. πεδίον, *Elysii Campi*.

"Ηλφον, ες, ε, *invenī*, a. 2. ind. act. verbi ἀλφάνω, vel ἄλφω. Th. ἄλφα.

"Ηλωκα, *captus sum*, Att. ἑάλωκα, p. ind. act. verbi ἁλίσκω, *capio*, f. ἁλώσω, tanq. ab ἁλόω, vel ἅλωμι, a. 2. ἥλων, et Att. ἑάλων.

'Ηλώμην, *vagabar*, imperf. ind. m. verbi ἀλάομαι, *vago, erro*.

"Ηλων, Att. ἑάλων, a. 2. ind. act. et

"Ηλωσαν, 3. plur. a. 1. indic. act. ἥλων, q. v. in ἥλωκα.

"Ημα, ατος, τὸ, *telum missile*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, idem.

'Ημάθυνεν, Att. pro ἠμάθυνεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀμα-

θαίνω, *in ignorantiâ versor* : ab ἀμαθής, *indoctus*, ex *a* priv. et μανθάνω, *disco*, fut. μαθήσω aor. 2. ἔμαθον.

Ἡμαθία, ας, ἡ, *Macedonia*.

Ἡμαθίων, ονος, *EMATHION*, rex Macedoniæ.

Ἡμαθόεις, όεσσα, όεν, *arenosus*, Ion. pro ἀμαθόεις· ab ἄμαθος, pro ψάμαθος, idem quod Th. ψάμμος, *arena*.

Ἧμαι, σαι, ται, *sedeo*, qu. ab ἵω, *colloco*.

Ἡμαρ, ατος, τὸ, *dies* : in pl. ἥματα. Th. ἡμέρα, *dies*.

Ἥμαρτις, 2. sing. a. 2. ind. act. ἥμαρτον, et

Ἡμάρτηκα, perf. ind. act. et

Ἡμαρτηκότα, accus. sing. perf. part. ab ἁμαρτάνω, *pecco*, fut. ἁμαρτήσω.

Ἥμαρτον, ες, ε, a. 2. indic. act. præced. pro quo in 3. pl. ἡμάρτοσαν, Deut. xxxvi. 5.

Ἡμάτιος, ία, ιον, *diurnus* : ab ἦμαρ, *dies*. Th. ἡμέρα, idem.

Ἡμάσσαμαι, *cruentatus sum*, perf. ind. pass. verbi αἱμάσσω, *cruento*, f. ήσω. Th. αἷμα, *sanguis*.

Ἥμβλανον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi Poët. ἁμβλανίω, fortè ἁμαρτανίω, *pecco* : quod à πλανίω, *error*. Th. πλάζω, *errare facio*, f. γξω.

Ἡμβλώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀμβλύω, f. σω. Th. ἀμβλὺς, *obtusus*.

Ἥμβροτον, ες, ε, *aberravi*, a. 2. ind. act. pro ἥμαρτον, Poët. tanq. ab ἀμβροτάω, pro ἁμαρτάνω, *pecco*.

Ἧμε παρῆμεν, Dor. pro ἦσε με παρεῖναι, *ut ego præsens adessem*

Ἡμέας, accus. plur. Ion. pro ἡμᾶς· ab ἐγὼ· nom. pl. ἡμέες, pro ἡμεῖς.

• Ἡμεδαφὴς, ὴς, ὸν, *qui est à nostro solo, nostras* : ab ἡμεῖς, et δάφος, *pavimentum, solum*.

Ἥμεθα, *fuimus*, 1. plur. imperf. ind. m. ἦμαι, vel pl. perf. vel a. 2. m. ab ἐμὶ, *sum*.

Ἡμείβετο, *respondit*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀμείβω, *permuto*, f. ψω, p. ἤμοφα.

Ἡμείβησα, ας, ε, perf. indic. act. et

Ἠμειβηκὼς, perf. part. act. ab ἀμείβω· quod ex *a* priv. et μείδω, *rideo*, f. ήσω.

Ἡμεῖς, *nos*, nom. plur. ab ἐγώ.

Ἡμέων, *nostrûm*, Ion. pro ἡμῶν, gen. pl. ejusd.

ΗΜΕΚΤΕΩ, *ægrè fero, indignor* : fortè ab ἱμείρω, et ἴχω, quasi vomitum et fastidium habeo.

Ἡμέλησα, *neglexi, contempsi*, perf. ind. act. et

Ἠμελημένος, *neglectus*, p. part. pass. ab ἀμέλω, *negligo*. Vide ἠμέλησα.

Ἤμελλ', pro ἤμελλε, 3. sing. imperf. ind. act. Att. verbi μέλλω, *futurus sum*, f. μελλήσω.

Ἤμελλεν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀμελίω, *negligo*, f. ήσω, perf. ἠμέλληκα· qu. ex *a* priv. et μέλω, *curæ est*, impersonale.

ΗΜΕΝ, Poët. et conjunct. copulat. cui respondet ἀὴ, Att. ἤ μὴν, *sanè, profectò*.

Ἦμεν, *eramus*, 1. pl. imperf. ind. act. verbi ἐμὶ, *sum*. Est et ἦμεν, præs. infin. Dor. pro εἶναι, ejusd. verbi. Est et ἦμεν, per Sync. pro ἤμεμεν, *iveramus*, 1. pl. imperf. ind. Att. verbi ἔμι, *eo*.

Ἥμενος, η, ον, *sedens*, præs. part. ab ἧμαι, *sedeo*.

ΗΜΕΡΑ, ας, ἡ, et Ion. ἡμέρη, *dies, lux* ; veteres ἠμέρα, ἰμέρη vocabant, ab ἱμέρω, *appeto*, quod appetibilis ob lucem : ἡμέρη συνωνὴ, *dies dominicus*.

Ἡμερεύω, f. εω, *diem transigo* : à præced.

Ἡμερίων, gen. pl. Ion. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, *dies*.

Ἡμερόεις, εσσα, εν, vel ἡμερόεσσ, η, ὁ ἡ ἡ, *unius diei*, et

Ἡμερήσιος, η, ον, *diurnus*, et

Ἡμέριος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem : ab ἡμέρα, *dies*.

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, *mansueta, cicur*. Th. ἥμερος, *mansuetus*. Est et species *roboris* ; item *vitis*.

Ἡμερόβιος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui in diem vivit*, ut mendici omnes ; peculiariter sic dictus est Diogenes, qui *quotidiè victum* mendicabat ; item insecti genus *unicum diem vivens*, ἐφήμερον, etiam dict.

• Ἡμεροδαπανὴς, ῆ, ὁ, *famus diarium*, Diog. Laërt. vit. Menippi Cynici.

Ἡμεροδρόμος, ου, ὁ, *diurnus cursor, tabellarius* : ab ἡμέρα, *dies*, et τρέχω, *curro* ; p. ind. med. δίδρομα.

Ἡμερόκοιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui totâ die dormit* : ab ἡμέρα, *dies*, et κεῖτο, *lectus*.

Ἡμερολογίου, -ῶ, *dies numero* : ab ἡμέρα, et λέγω, *lego, numero*.

Ἡμερόομαι, -ῶμαι, *cicuro, mansuefio* : ab

ΗΜΕΡΟΣ, ε, ὁ ἡ ἡ, *mansuetus, cicur* : ab ἡμέρα, quia *dies* jucundus.

Ἡμεροσκόπος, ε, ὁ, *speculator diurnus* : ab ἡμέρα, et σκοπὸς, *speculator*. Th. σκέπτομαι, *circumspicio*.

Ἡμέρω, f. ώσω, perf. ωκα, *mansuefacio* : ab ἥμερος, *cicur*, quod vide.

Ἧμος, præs. inf. Dor. pro ἦσθαι, *esse*, ab ἐμὶ, *sum*, vel *eramus*, Dor. pro ἦμεν, 1. pl. imperf. ind. act. ejusd.

Ἡμετέρος, gen. sing. Ion. f. g. ab Ἡμέτερος, α, ον, *noster* : ab ἡμεῖς, *nos*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Ἡμπεπόνει, perf. part. pass. verbi ἀμάω, *meto, colligo*. f. ήσω.

Ἦμυν, adv. *certè*, Heb. vi. 14. Vide ἦ μὴν, *profectò, sanè*.

Ἦμυν, ήεν, *fueram*, vel *eram*, plusq. p. vel potiùs imperf. ind. m. vel a. 2. m. verbi ἐμὶ, *sum*.

Ἧμην, *sedebam*, imperf. ind. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἧμενι, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi ἀμάω, *meto*, fut. ήσω, perf. ἤμηκα.

Ἡμὶ, *loquor*, Att. Aphæresi pro φημὶ.

Ἡμίανδρος, ε, ὁ, *semivir* : ex ἥμισυς, *dimidius*, et ἀνὴρ, *vir*.

Ἡμιάρρην, ενος, ὁ ἡ ἡ, *semivir* : ab ἥμισυς, *dimidius*, et ἄρρην, *mas*.

Ἡμίβρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *semesus* : ex ἥμισυς, *dimidius*, et βρωτὸς, *edulis*. Th. βρώσκω, *comedo*.

Ἡμιγένειος, ε, ὁ ἡ ἡ, *semibarbatus* : ex ἥμισυς, *dimidius*, et γένειον, *barba*.

• Ἡμίγυμνος, ε, ὁ ἡ ἡ, *seminudus*.

• Ἡμιολία, *usura frugum*, ita ut ad duos modios tertius usuræ nomine adjiciatur. Salm. de m. usur. p. 313. de fœn. trap. p. 43.

Ἡμίοφλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *semisoctus*. Th. ὀφλὸς.

Ἡμιόβιος, ος, ὁ ἡ ἡ, *semineæ, semimortuus* : ab ἥμισυς, *dimidius*, et βίος, a. 2. ind. act. verbi θνήσκω, *morior*.

Ἡμίθεος, *SEMIDEI*, et in gen. pl. ἡμίθεων· ab ἥμισυς, *dimidius*, et θεὸς, *Deus*.

Ἡμίθνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, *semimortalis*. Th. θνήσκω.

Ἡμίνα, ης, ἡ, *HEMINA, dimidium sextarii*. Th. ἥμισυς, *dimidius*.

Ἡμίονος, ε, ὁ ἡ ἡ, *mulus, -a*, quasi semiasinus, dat. pl. Ion. ἡμίονυσι· ab ἥμισυς, *dimidius*, et ὄνος, *asinus*.

Ἡμισκάλμιον, ε, τὸ, *securicula, dimidiata securis* : ab ἥμισυς, *dimidius*, et σκάλμιον, *securis*.

Ἡμιστάδιον, ε, τὸ, *dimidium jugeri* : ex ἥμισυς, *dimidius*, et στάδιον, Poët. στάλδιον, *jugerum*.

Ἡμιστάλδιον, ε, τὸ, *dimidiatus later* : ab ἥμισυς, *dimidius*, et στάλδος, *later*.

Ἡμίσπνους, contr. ἡμίσπους, ε, ὁ ἡ ἡ, *semivivus* : ab ἥμισυς, *dimidius*, et σπέω, *spiro*.

Ἡμίτρια, ίας, ἡ, *dimidia*, Ion. ἡμίτρια.

'Ημίτομα, ατος, τὸ, *dimidia pars*: ab ἥμισυς.

'Ημίον, τὸ, contractè pro ἡμίσεια, nom. pl. n. g. et

'Ημίους, gen. sing. contract. pro ἡμίσεως, ab ἥμισυς.

'Ημιστίχιον, ου, τὸ, *HEMISTICHIUM*, dimidium versûs: ex ἥμισυς, *dimidium*, et στίχος, *versus*. Th. στίχω, *eo*.

'ΗΜΙΣΤΣ, ἡμίσεια, ἥμισυ, *dimidius, a, um, SEMI* vel *SEMIS*.

'Ημιτάλαντον, ου, τὸ, *SEMITALENTUM*: ex ἥμισυς et τάλαντον, *talentum*.

'Ημιτελὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, *imperfectus, semiperfectus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et τέλος, *finis*.

'Ημίτομος, ου, τὸ, *dimidiata pars*: et

'Ημίτομος, ος, ὁ ἢ ἡ, *dimidiatus*: ex ἥμισυς et τέμνω, *seco*: p. ind. m. τέτμημαι.

'Ημιώρριον, ου, τὸ, *SEMIHORA*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et ὥρα, *hora*.

'Ημμαι, *accensus sum*, perf. pass. ind. et

'Ημμένος, *incensus*, p. part. pass. verbi ἅπτομαι. Th. ἅπτω, *tango, accendo*.

'Ημοιβα, ας, ε, *commutavi, permutavi, vices reddidi*, p. ind. m. verbi ἀμείβω, *commuto*.

'Ημπεπαλὼς, part. perf. act. verbi ἀμπαλὼ, *exsors* et *expers sum*: ab ἄμμορος, *expers*, quod ex α priv. et μοῖρα, *portio*. Th. μάρω, *partior*.

'ΗΜΟΣ, adv. *quandò*, cùm, sine interrogatione: cui respondet τῆμος, *tum*.

'Ημπισχόμην, *induebar*, cum duplici augmento, scil. præter consuetum α pro ε, habens etiam α pro α, pro ἀμπισχόμην, imperf. ind. pass. verbi ἀμπίσχομαι vel ἀμπίχω, pro ἀμφίχω, f. ἀμφίξω, *circumdo, induo*: ex ἀμφὶ, *circum*, et ἴσχω, *habeo*: imperf. ind. εἶχον, a. 2. ind. ἔσχον.

'Ημπισχόμην, itidem pro ἀμπισχόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀμπίχω. Vide præced.

'Ημπισχόμην, *induebar*, imperf. ind. pass. verbi ἀμπίσχω, idem quod ἀμπίχω, vide ἡμπισχόμην.

'Ημπώλησεν, *vendidit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐμπώλιω, *vendo in aliquo loco*. Th. πωλέω, *vendo*.

'Ημὼν pro ἥμων, *ultus est*, 3. sing. imperf. vel a. 1. vel a. 2. ind. act. verbi ἀμύνω, *auxilior*, item *ulciscor*, f. ὑνῶ, a. 1. ind. act. ἤμυνα.

'Ημύναν, 3. sing. a. 1. ind. m. ejusd.

'Ημυσι, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

'ΗΜΥ'Ω, *inclino, cado*: fut. ὑσω, p. ἥμυκα, Att. ἐμήμυκα.

'Ημφαγνόουν, imperf. ind. act. verbi ἀμφαγνοέω, *ex parte ignoro*: ex ἀμφὶ et ἀγνοέω, *ignoro*: ex α priv. et νόος, νοῦς, *mens*.

'Ημφαμένος, *indutus*, perf. part. pass. verbi ἀμφιάνυμι, f. ἀμφίσω vel ἀμφίεσω, perf. ind. pass. ἠμφᾶμαι, utrinque assumpto augmento η pro α, et α pro ε ex ἀμφὶ, *circum*, et ἕω, *induo*.

'Ημφίελλον, *dubitabam*, imperf. ind. act. extrinsecus assumpto augmento, verbi ἀμφιέλλω. Th. βάλλω, *jacio*, f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

'Ημφίηνεν pro ἀμφίηνεον, *dubitabam*, imperf. ind. act. foris etiam sumpto augmento. ab ἀμφιγνόω, *ex parte cognosco, dubito*, undè etiam a. 1. ind. act. ἀμφιγνώσα· ex ἀμφὶ, *circum*, et νόος, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*.

'Ημφιπνύμην, *indutus eram*, imperf. ind. pass. foris assumpto augmento, verbi ἀμφιπνύμι· ex ἀμφὶ et ὕπνυμι, seu ἵω, *induo*: f. ὑσω, Poët. ἕσω, a. 1. εἶσα.

'Ημφίσατο, *vestivi*, pro ἀμφίεσα, a. 1. ind. act. ejusdem verbi, sumpto augmento ab initio.

'Ημφίσμαι, *indutus sum*, perf. pass. ind. ab ἀμφιάνυμι, f. ἀμφίσω. Th. ὕπνυμι seu ἵω, *induo*.

'Ημφιφασμένος, *indutus*, part. præced. perf. pass. Pro eo suprà habuimus ἠμφιεσμένος.

'Ημφισβέτεον, contractè pro ἠμφισβήτεον, *contendebam*, imperf. ind. act. verbi ἀμφισβητέω, f. ήσω, *contendo de re aliquâ*.

'Ημων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *jaculator*: ab ἵημι seu ἵω, *mitto*. Sed

'Ημῶν, *nostrûm*, gen. pl. ab ἐγὼ, *ego*.

'ΗΝ, σι, cum subj. ἢν μὴ, *nisi*.

'ΗΝ, *quam*, accus. f. g. ab ὅς, ἥ, ὅ.

'ΗΝ, *eram*, vel *erat*, 1. vel 3. sing. imperf. ind. act. Ponitur etiam per Sync. pro ἦεσαν, *erant*, 3. pl. imperf. ejusdem ab εἰμὶ, *sum*; item pro ἐξῆν, *licebat*: at

'Ην, ἵης, ἵ, Att. pro φῆν, φῆς, φῆ, quod pro ἔφην, ης, η, *dixi*, a. 2. ind. act. verbi φημὶ, *dico*. Sed

'Ην, ἵης, ἵ, *misi*: est a. 2. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*.

'Ηνάγασσα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Ηναγκάσθην, a. 1. ind. pass. ab ἀναγκάζω, *cogo*, imperf. ind. act. ἠνάγκαζον, f. άσω, p. pass. ἠνάγκασμαι, p. part. pass. ἠναγκασμένος. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

'Ηναιδήκοτες, nom. pl. p. part. act. verbi ἀναιδέω, *impudens sum*: ab ἀναιδὴς, *impudens*, ex α priv. et αἰδὼς, *pudor*.

'Ηνέλασα pro ἀνήλασα, perf. ind. act. verbi ἀναλίσκω, *absumo*, quod ab ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, et Att. ἐάλωκα.

'Ηνέλασα, *consumpsi*, a. 1. ind. act. pro ἀνήλωσα, à præced.

'Ηνεντιώθην, *adversatus sum*; a. 1. ind. pass. et

'Ηνεντιωμαι, perf. ind. pass. undè

'Ηνεντιωμένος, p. part. ab ἐναντίομαι, *adversor*, quod ab ἐναντίος, *adversus, oppositus*. Th. ἀντὶ, *contra*.

'Ηναξα, ας, ε, *imperavi*: a. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, *regno*: f. ξω, p. κα. Th. ἄναξ, *rex*.

'Ηναρα, *interfeci*: a. 1. ind. act. verbi ἀναίρω, *occido*: f. αρῶ.

'Ηνασσεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀνάσσω, *impero*: vide ἤναξα.

'Ηνδάνουν, ες, ε, *placebam*: imperf. ind. act. verbi ἀνδάνω, *placeo*.

'Ηνδρωγαθήνας, perf. inf. act. verbi ἀνδρωγαθέω, *virilitèr ago*: ab ἀνὴρ, *vir*, et ἀγαθὸς, *bonus*.

'Ηνδρώθην, *ad virilem pervenì ætatem*: a. 1. ind. pass. verbi ἀνδρόω, *virilem reddo*. Th. ἀνὴρ, *vir*.

'Ηνεγκα, ας, ε, *tuli*, et in 3. pl. ἤνεγκαν, a. 1. ind. act. et

'Ηνεγκάμην, ω, άσο, *tuli*, a. 1. ind. m. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, q. ab ἠνέγκα, undè etiam

'Ηνέγκην, a. 2. ind. act. ἠνεγκάμην, a. 2. ind. m. et

'Ηνεγμαι, perf. ind. pass. et

'Ηνεγμένος, perf. part. pass. à φέρω. Vide ἠνεγκάμην.

'Ηνέθην, *laudatus sum*, a. 1. ind. pass. ab αἰνέω, *laudo*: f. έσω, et ήσω, p. ἤνημα, p. pass. ἤνεμαι. Th. αἶνος, *laus*.

'Ηνεικα, ας, ε, *tuli*, et in 3. pl. ἤνεικαν, a. 1. ind. act. Ion. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act. verbi φέρω, f. οἴσω et

'Ηνείκαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. pro ἠνέγκαντο, vide præced.

'Ηνέκετε, *edixit, vetuit*: 3. sing. a. 1. vel 2. pro ἀνέσχετε, pro quo etiam ἀνέσχεσε dicitur Poëtis, per Anadiplasiasmum. Th. ἔω, *dico*: a. 1. εἶπα, ας, ε, a. 2. εἶπον.

'Ηνίχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἠνέχθην, quod vide.

'Ηνεχόμην, *sustinebam*, pro ἀνεχόμην, 1. sing. imperf. ind. m. duplici augmento: et

'Ηνίχοντο, 3. pl. ejusd. ab ἀνέχομαι, *tolero*. Th. ἴσχω, *habeo*: imperf. ind. act. εἶχον.

'ΗΝΕΚΗΣ, ἐος, ὁ ᾗ ὁ, *porrectus, continuus, perennis.*

'Ηνεμόεις, εσσα, εν, *ventosus, ventis expositus* : ab ἄνεμος, Poët. pro ἄνεμος, *ventus.*

'Ηνιπον, *dixi, allocutus sum* ; a. 2. vel imperf. ab ἰνίπω, præpositione sumente augmentum : ex ἰν, et ἔπω, *dico.*

'Ηπεσα, *laudavi* ; a. 1. verbi αἰνέω, f. ἐσω, vel ήσω, p. ἤπηκα.

'Ηπερθεν, *sustinui*, a. 1. ind. pass. verbi ἀνέχω, *attollo* : f ἀνέξω et ἀνασχήσω, tanq. à σχέω, a. 2. ἀνέσχον, p. ἀνέσχημαι, perf. pass. ἀνέσχημαι, a. 1. ind. pass. ἀνεσχέθην, et auctâ præpositione ἠνεσχέθην. Th. ἴσχω, *habeo.*

'Ηπερόμην, *sustinui* : itidem pro ἀνεσχόμην, a. 2. ind. m. verbi ejusd.

'Ηνέχθην, ης, η, *delatus sum* : a. 2. ind. pass. verbi φέρω, *fero* : f. οἴσω, a. 2. ind. act. ἤνεγκα, qu. ab ἰνέγκω, perf. ind. pass. ἤνεγμαι.

'Ηνέῳγα, *aperui* : pro ἀνέῳγα, quod Att. pro ἀνῴγα, p. ind. m. et

'Ηνέῳγμαι, perf. ind. pass. Att. et

'Ηνύχθην, a. 1. ind. pass. Att. ab ἀνύγω, *aperio* ; f. ξω. Th. οἴγω, idem.

'Ηνῠχθησαν, 3. pl. præced.

'Ηνύλωμαι, *consumptus sum* : cum duplici augmento, pro ἀνήλωμαι, perf. ind. pass. et

'Ηνηλωμένος, perf. part. pass. pro ἀνηλωμένος, in a. 2. ind. pass. ἠνηλώθην pro ἀνηλώθην· itidem in a. 2. act. ἠνήλωσα pro ἀνήλωσα, ab ἀναλίσκω, *consumo.* Th. ἁλίσκω, *capio* : fut. ἁλώσω, p. ἥλωκα, Att. ἐάλωκα.

'Ηνηνάμην, ω, ασο, *renui* : a. 1. ind. m. et

'Ηνήναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. ab ἀνήνασθαι, *recuso.*

'Ηνθι seu ἤνθι, Dor. pro ἤλθι· vide ἦλθον.

'Ηνθεμένος, *tinctus* : perf. part. pass. à perf. ἤνθεμαι, verbi ἀνθίζω, *floridum reddo.* Th. ἄνθος, *flos.*

'Ηνθον, ες, ε, Dor. pro ἦλθον, ες, ε, et in 1. pl. ἤνθομες, prò ἤλθομεν, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι.

'ΗΝΙ, *ecce !* pro quo et ἰνίδε.

'ΗΝΙ'Α, ας, ἡ, *habena* : ἰφ' ἡνίαν, *ad sinistram*, q. ab ἰνόω, *colligo.*

'Ηνιάζω, f. άσω, *fræno* : à præced.

'Ηνίγμαι, *obscurè dixi* : perf. ind. pass. undè ἠνιγμένος, perf. part. ἠνιξάμην, ω, ασο, a. 1. ind. med. verbi αἰνίσσομαι, *obscurè innuo* : fut. ξομαι. Th. αἶνος, *apologus, dictum fabulosum.*

'Ηνίδε, *ecce !* pro ἰνί, idem.

'Ηνίεται, *mœrore confectus est* : 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀνιάω, f. ήσω, p. ind. pass. ἠνίημαι, ται, ται. Th. ἀνία, *mœror.*

'Ηνίκ', per Apostrophen pro

'ΗΝΙ'ΚΑ, *quum, quandò* ; 2 Cor. iii. 15, 16. adv. extra interrogationem : in interrogatione verò est πηνίκα, *quandò* ; ap. Atticos de horâ diei, *quâ horâ ?*

'Ηνίον, ν, τὸ, *habena* : ab ἰνία, idem.

'Ηνιοχεύω, *rego, moderor* : ab ἡνία, *habena*, et ἐοχέω, *facio.*

'Ηνιοχεία, ας, ἡ, *aurigatio.*

'Ηνιοχεύω, *aurigo, auriga sum* : ex ἡνία, *habena*, et ἴχω, *habeo.*

'Ηνιοχεύς, ἡ, *auriga.* Vide ἡνιοχῆις.

'Ηνίοχη, ης, ἡ, *HENIOCHE*, nomen mulieris : q. *agitatrix.*

'Ηνιοχῆις, nom. pl. Ion. ab ἡνιοχεύς, *auriga*, gen. ῆος, Att. et ῆος, Ion. ex ἡνία, *habena*, et ἴχω, *teneo.*

'Ηνίοχος, ν, ὁ, *auriga* : ab iisd.

'Ηνίσσατο, *dixit* : Pleonasm. Poët. pro

'Ηνισεν, 3. sing. perf. ind. m. vel a. 2. ind. act. verbi ἰνίσσω, f. ψω, idem quod ἰνίσω, *dico minitabundus.* Th. ἴσω, *dico.*

'Ηνις, ιος, ἡ, *annicula* : ab ἔνος, *annus.*

'Ηνιστάμην, ω, ασο, *obscurè dixi* : pro ἠνιξάμην, a. 1. ind. m. verbi αἰνίσσω, f. ξω, p. ἤνιχα. Th. αἶνος, *apologus* : at

'Ηνιστάμην, *maledixi* : sine ι subscripto, est a. 1. ind. m. verbi ἰνίστω, idem quod ἰνίσω, *objurgo.* Th. ἴστω, *dico.*

'Ηνίστατο, *obscurè dicebat* : 3. sing. ab

'Ηνιστάμην, imperf. ind. m. verbi αἰνίσσομαι, *occultè innuo.* Th. αἶνος, *apologus.*

'Ηνίχθω, *ænigmaticè dicta sint* : 3. sing. perf. imperat. pass. ἤνιξε, χθω· ab eod. verbo et Th.

'Ηνθα, *florui* : p. ind. m. interposito ε, pro ἤνθα, ab ἀνθέω, *floreo.* Th. ἄνθος, *flos.*

'Ηνύγην, ης, η, *apertus sum* : a. 2. ind. pass. cum augmento in initio, more simplicium ; vel pro ἀνοίγην· ab ἀνοίγω, *aperio* ; fut. ξω. Th. οἴγω, idem.

'Ηνοιξα, ας, ε, *aperui* : a. 1. ind. act. ejusd. quod vide.

'Ηνοίγα, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναφέρω, vel ἀμφίω, ab inusit. themate οἴω, aucto extrinsecus.

'Ηνον, *perficiebam* : imperf. ind. act. verbi ἄνω, Poët. pro ἀνύω, vel per Sync. pro ἤνυον, imperf. ind. act. verbi ἀνύω, fut. ύσω, *perficio.*

'Ηνορίη, ας, vel Ion. ἠνορέη, ης, ἡ, *virilitas, fortitudo.* Th. ἀνὴρ, *vir.*

'Ηνοχα, et Att. ἰνήνοχα, p. ind. m. verbi φέρω, *fero* : f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

'Ηνοψ, οπος, ὁ ᾗ ὁ, *sonorus, vocalis* ; item *perspicuus.* Th. ὄψ, *vox.*

'Ηνται, 3. pl. præs. ind. verbi ἧμαι, *sedeo.*

'Ηντιον, imperf. ind. act. verbi ἀντίω, Ion. pro ἀντάω, *occurro, obvius fio.* Th. ἀντί, *contrà.*

'Ηντετο, *occurrebat*, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἄντομαι pro ἀντάω, *occurro.* Th. idem.

'Ηντετο, 3. sing. a, 1. ind. act. verbi præced.

'Ηντιόῶλυν, *occurrebam*, imperf. ind. act. verbi ἀντιβολέω, *occurro, supplico* : ab ἀντιβάλλω, *contrà jacio.* Th. βάλλω, *jacio* ; perf. ind. m. βέβλα.

'Ηντιδίκευν, *contradicebam*, imperf. ind. act. verbi ἀντιδικέω, quod ab ἀντίδικος, *adversarius* : ex ἀντί, *contrà*, et δίκη, *jus.*

'Ηντιν', pro ἥντινα, *quam ?* acc. sing. ab ὅστις, ἥντινος, *quæ ?* Vid. ὅστις. Th. ὅς, *qui*, et τίς, *quis ?*

'Ηντιόῶν, ης, η, *adversatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀντιόομαι. Th. ἀντί, *contrà.*

'Ηντο, *sedebant*, 3. pl. imperf. ind. verbi ἧμαι.

'Ηνῦθην, ης, η, *perfectus fui*, a. 2. ind. pass et

'Ηνῦον, ες, ε, *perficiebam*, imperf. vel a. 2. ind. act. et

'Ηνῦσα, a. 1. ind. act. ab ἀνύω, *perficio*, f. ύσω, p. υκα.

'Ηνυστρεύω, ω, τὸ, *ventriculus secundus.*

'Ηνωγα, *mandavi*, p. ind. m. et

'Ηνώγεων, ας, ε, *mandaveram*, plusq. p. ind. m. verbi ἀνώγω, *jubeo*, f. ξω, p. ἤνωκα.

'Ηνωγον, *jubebam*, imperf. ind. ejusd. verbi.

'Ηνωμαι, *unitus sum*, perf. ind. pass. verbi ἰνόω, *unio.* Th. εἷς, *unus*, gen. ἑνός.

'Ηνωμένος, η, ον, *continuus* : ab ἰνόω.

'Ηνωξα, ας, ε, *jussi*, a. 2. ind. act. verbi ἀνώγω, f. ξω.

'Ηνώρθουν, *corrigebam*, imperf. ind. act. verbi ἀνορθόω, *corrigo* : ex ἀνὰ, et ὀρθόω, *erigo.* Th. ὀρθός, *rectus.*

'Ηνώρθωσα, *emendavi*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Ηνώχλουν, imperf. ind. act. cum duplici augmento, ab ὀχλέω, *turbo* ; f. ήσω, a. 1. ἠνώχλησα, p. ἠνώχληκα· ab ὁ, et ὄχλος, *turba.*

'Ηξα, ας, ε, *veni*, a. 1. ind. act. verbi ἥκω, *venio* ; f. ξω.

'Ηξα, ας, ε, *duxi*, a. 1. ind. act. verbi ἄγω, f. ξω, *duco* : et

Ἦξα, *fregi*; Att. ἔαξα, a. 1. ind. act. verbi ἄγω seu ἀγνῦμι, *frango*; f. ξω. at.

Ἦξα, *impetum feci*, a. 1. ind. act. verbi αἴσσω pro ἀίσσω, *irruo*.

Ἠξίω, 3. sing. imperf. ind. act. contract. ab ἄξιος, *dignum censeo*. Th. ἄξιος, *dignus*.

Ἠξιώθην, aor. 1. ind. pass. ab ἀξιόομαι, -ῶμαι, *dignus habeor*: quod ab iisd.

Ἠξίωσα, a. 1. ind. act. verbi ἀξιόω, *dignum censeo*: ab eod. Th.

Ἠξίωται, *dignus habitus est*, 3. sing. perf. ind. pass. à præced. verbo.

Ἥξουσι, *venient*, 3. pl. f. 1. ind. act. ab ἥκω, *venio*; f. ἥξω.

Ἠξῶ, *veniam*: Dor. pro ἥξω, à verbo præcedenti.

Ἠοῖ, *auroræ*, dat. sing. ab ἠώς, gen. ἠόος, contract. ἠοῦς, dat. ἠοῖ, contract. ἠῖ.

Ἤοιδα, *cecini*, perf. ind. m. verbi ἀείδω, f. σω, *cano*.

Ἠοῖος, οία, οῖον, *orientalis, matutinus*: ab ἠώς, *aurora*.

Ἦομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἦα, ες, ε, Att. pro ἴεν, ες, ε, vulgaritèr ἔον, ες, ε, ab εἶμι, *eo*.

Ἦος, ες, ε, vide præced.

Ἠόνα, acc. sing. ab ἠών, όνος, ἡ, *ripa*: pro ἤιόνα, όνος, ἡ, *littus*.

Ἠοτμένος, vide seq.

Ἠότμεος, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi αἰνέω, *aspergo, perfundo*; fut. ήσω, perf. part. pass. ἠσμένος.

Ἠῶς, gen. sing. ab ἠώς, οος, et contractè ἕως, ἡ, *aurora*.

Ἠπαλύνθη, aor. 1. ind. pass. ab ἁπαλύνω, *emollio*. Th. ἁπαλὸς, *mollis*.

Ἠπεία, ας, ἡ, *inopia*, et ἠπευῖ, *eget*. Hesych. fortè ex ἀπὸ et ἐνίπω, *remitto, desino*.

Ἧπαρ, ἄτος, τὸ, *HEPAR, jecur*; in pl. τὰ ἥπατα· quasi ab ἠάω, vel ἴαμαι, *operor*, et ἰαχ, *sanguis, ver*.

Ἠπάτημαι, ας, αι, *deceptus eram*; a. 1. ind. pass. verbi ἀπατάω, *fallo*; f. ήσω.

Ἠπατοσκοπήσασθαι, *exta considerare*, a. 1. inf. m. ex ἧπαρ, *hepar*, et σκοπέω, *exploro*. Th. σκέπτομαι, *video*.

• Ἠπατοσκοπία, ίας, ἡ, *jecinoris inspectio*.

• Ἠπατοσκόπος, υ, ὁ ἡ ἡ, *haruspex*.

• Ἠπατουργία, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *hepatis dissectio*.

Ἤπαφε, 3. sing. aor. 2. ind. act. ἤπαφον, verbi ἀναφλύω, vel ἀπάφω, *decipio*, verbi Poët. deduct. ab ἀνάπτω, idem.

Ἠπάω, *perforo, sarcio*: hinc ἠπήσασθαι, a. 1. inf. m. videtur dici ab ὀπή, *foramen*.

Ἠπιδανὸς, ὴ, ὸν, q. ἀπιδανὸς, *claudus infirmus, stolidus*: ab α pr. et πιδανὸς, *humilis, firmus*: à πίδειν, *solum*.

Ἠπάοντο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἠπάω, f. ξω, *urgeo, festino*.

Ἠπειγμαι, *acceleratus sum*, perf. ind. pass. et

Ἠπειγμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Ἠπείθησα, ας, ε, et in 3. pl. ἠπείθησαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, *non pareo, incredulus sum*; fut. ήσω ex α priv. et πείθω, *persuadeo*.

Ἠπείθουν, imperf. ind. act. verbi ἀπειθέω· vide præced.

Ἠπείλησεν, *minatus est*, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀπειλέω, *minor*; f. ήσω.

Ἠπείροιο, gen. Ion. pro ἠπείρου· ab

ΗΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *terra continens ac mediterranea*; quasi ἄπειρος· ex α priv. et πεῖραι, *finis*: item *EPIRUS*, regio sic dicta, pars Græciæ.

Ἠπειρώτης, ου, ὁ, *EPIROTA, in continente natus*: à præced. quod vide.

Ἠπειρωτῶν, gen. pl. præcedentis nom.

Ἤπειτα, Poët. pro ἔπειτα, *deinde*: ex ἐπὶ, et εἶτα, *postea*.

Ἠπὲ, *aut*, conj. disjunct. Th. ἤ, *aut*.

Ἠπεροπεύσας, *qui decipit*, aor. 1. part. act. verbi ἠπεροπεύω.

Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, *deceptor*: ab eodem.

Ἠπεροπεύω, f. εύσω, *decipio, fallo*. Th. ἔψ, *vox*.

Ἠπιχθάνοντο, *offensi fuerunt*, 3. pl. imperf. ind. pass. pro ἀπηχθάνοντο, ab ἀπέχθομαι, *invisus sum*: ex ἀπὸ, et ἔχθος, *odium*.

Ἠπίσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἠπάω, *sarcio*, q. v.

Ἠπευτὴς, οῦ, ὁ, *sartor*: ab eod. Th.

ΗΠΙΑΛΟΣ, ου, ὁ, *EPIALUS, febris quotidianæ species*: q. ἤπιος, per Antiphrasin.

Ἠπίαε, *mitigo, placo*; f. άσω, et άσω. Th. ἤπιος, *lenis*.

Ἠπιάθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi præced.

Ἠπιοδώρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *lenis, qui mitia dat*: ex ἤπιος, *mitis*, et δῶρον, *donum*.

ΗΠΙΟΣ, ία, ιον, *clemens, placidus, mitis sermone*; quasi ab ἴημι, *verbum*.

• Ἠπίως, adv. *leniter*; *æquo animo, humanissimè*.

Ἠπιότης, ητος, ἡ, *lenitas*: à præced.

Ἠπίστασαν, Ion. et Att. pro ἠπίσταντο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἠπίσταμαι, idem quod simplex ἴσταμι, *scio*.

Ἠπιστάτεον, Ion. pro ἠπίσασθε, 3. pl. ejusd. imperf.

Ἠπιστήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀπιστέω, *diffido, non credo*; f. ήσω, p. ἠπίστημαι, a. 1. ἠπίστησα, et in 3. pl. ἠπίστησαν· ex α priv. et πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*; f. σω, a. 2. ἔπιθον. Sunt qui velint ἠπιστήθην, Att. dici pro ἠπιστάθην· ab ἠπίσταμαι, *scio*.

Ἠπίστησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀπιστέω. Vide ἠπιστήθην.

Ἠπίστων, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠπόμην, et ἀπόμην, imperf. ind. m. verbi ἵσταμαι, *sequor*. Th. ἵστω, idem.

Ἠπορέτην, 3. sing. imperf. ind. pass. et

Ἠπόρεον, 1. sing. et 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπορέω, *dubito*: ab α priv. et πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*, p. ind. m. πέπορα.

Ἦρ, *aut, profectò*: ab ἤ, *aut*, et ῥα, *alicubi*: q. ab ὅς, *qui*: sed

Ἦρα, *utrum? an? certè*: ab ἤ, idem. Th. ἤ, *vel*; vide præced.

Ἤρατο, *tactus est*, 3. sing. perf. ind. pass. ἧμμαι, verbi ἅπτω, *tango*; f. ψω, p. ἧφα.

Ἤρατο, *clamabant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀράω vel ἠράω, *sono*; fut. ήσω, quasi ab ἴημι, *loquor*.

Ἠράτα, vocat. sing. ab

Ἠράτης, ου, ὁ, *vociferator*: ab

Ἠράω, pro ἀράω, *clamo*: vide ἤρατο.

Ἦρ, pro ἦρα, *numquid?* ex ἤ, *certè*, item *an?* et ῥα, enclit. particula, vel explet.

Ἦρ, ἦρος, τὸ, *VER*; contract. ex Th. ἴαρ, idem.

Ἥρα, ας, et Ion. ἤρη, ης, ἡ, *Juno*. Quidam per Metath. ita dici volunt pro ἀήρ. Vel quasi ab ἐράω, *amo*.

Ἦρα, *tuli*, aor. 1. ind. act. verbi αἴρω, *tollo*; f. ἀρῶ, p. ἦρκα· at

Ἥρα, sine ι subscripto est perf. ind. med. verbi ἄρω, *apto*: sed perf. ind. med. Att. ἦρμαι est usitatius.

Ἤρα, *amabat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐράω, *amo*; f. άσω.

Ἠρᾶτ', pro ἀρᾶται, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἀράομαι, *imprecor*, imperf. ἠράμην, ἠρώμην. Th. ἀρὰ, *preces, imprecatio*.

Ἡρακλέης, et contractè Ἡρακλῆς, *HERCULES*: gen. -έους,

Digitized by Google

dat. ῃῒ; acc. ῆα· ab ἥρως et κλέος, qu. heroum gloria, vel Ἥρας κλέος, quod à Junonis odio gloriam reportaret. Th. κλέω, celebro.

Ἡρακλείδης, ου, ὁ, HERACLIDES: nomen propr.

Ἡρακλεῖα, τὰ, Herculis festa vel sacrificia: et

Ἡρακλέα, ας, Herculea; et

Ἡρακλῆς, HERCLE, papæ: adv. jurantis per Herculem.

Ἡρακλῆς, HERCULES; vide Ἡρᾰκλέης.

Ἥραμαι, amatus sum, perf. ind. pass. verbi ἐράω, amo.

Ἠράμην, ω, ανο, extuli, a. 1. ind. m. verbi αἴρω, tollo. Vide ἦρα.

Ἦραν, 3. pl. a. 1. ind. act. ἦρα, ejusd. verbi.

Ἥρανος, ου, ὁ, ῥεν. Th. ἐράω, amo.

Ἤρασα, accommodavi, pro ἄρασα, p. ind. m. Att. pro ἦρα, verbi ἄρω, apto. Vide ἀράσσω.

Ἤρατο, 3. pl. a. 1. ind. m. ab ἐράω, amo.

Ἠράτων, devovi, a. 1. ind. med. verbi ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ἡ, preces. Alii volunt esse ab ἐράομαι, amor, vel ἐράζομαι, idem: à Th. præced.

Ἠράσθην, adamatus sum, a. 1. ind. pass. ab eod.

Ἠράασκε, Ion. et Dor. pro ἠράω, amâsti; 2. sing. a. 1. ind. m. verbi præced.

Ἤρᾱτο, execrabatur, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀράομαι, -ῶμαι. Th. ἀρὰ, ἡ, diræ, imprecatio.

Ἤρᾱτο, imperf. ab ἐράω, vel ἔραμαι, amo; vel per Sync. pro ἠράσατο, 3. sing. a. 1. ind. m.

Ἤρατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab αἴρω, tollo.

Ἠργάθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀργαίνω, albico; f. ανῶ. Th. ἀργὸς, albus.

Ἠργαζόμην, Dor. pro ἠργαζόμην, imperf. pass. ab ἐργάζομαι, operor, quod vide.

Ἤρθην, ortus sum, perf. ind. pass. et part. ἠγμένος, ab ἄρχω, incipio; f. ξω, p. ἦρχα, a. 1. part. pass. ἀρχθείς.

Ἤρεα, interrogas, 2. sing. Ion. pro ἔρῃ, verbi ἔρομαι dicitur et εἴρομαι, interrogo. Th. εἶρω, dico.

Ἠρέθην, electus sum, aor. 1. ind. pass. verbi αἱρέω, eligo; f. ήσω, p. ᾕρημαι, aor. 2. εἵλον, ᾑρέμην, perf. ind. pass. elegi.

Ἤρεθον, 3. pl. imperf. ind. verbi ἐρεθίω, lacesso.

Ἤρεε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἱρέω, eligo.

Ἤρεισα, 3. sing. plusq. p. verbi ἐρείδω, firmo, fulcio; f. σω, p. ἤρεικα, et in part. ἠρεισάμενος, a. 1. part. m. ἐρεισάμενος.

Ἤρεπον, ες, ε, proscindebam, imperf. ind. act. verbi ἐρέπω, frango; f. ξω.

Ἠρείσατο, substinuit se, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐρείδω, fulcio; f. σω.

Ἤρειπον, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi αἰρέομαι. Th. αἰρέω, capio, eligo; a. 1. ind. pass. ἠρέθην.

Ἠρείψαντο, corripuêrunt, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ἐρείπω, everto; f. ψω, a. 1. ἤρειψα, a. 2. ἤρῑπον.

Ἤρεμα, tacitè, sensim, paulatim, adv. ab ἤρεμος.

Ἠρεμάζω, f. άσω, maneo.

Ἠρεμαῖος, idem ac ἤρεμος.

Ἠρεμέω, -ῶ, f. ήσω, quiesco: et

Ἠρεμίη, ας, ἡ, quies: ab

Ἤρεμος, ίη, ον, quietus, mitis, placidus: ab ἔρημος, vel ἥμερος, per Metath. vel q. ab ἤρως, amabilis: quod ab ἐράω.

Ἦρεν, 3. sing. aor. 1. vel 2. ind. act. verbi αἴρω, tollo. Vide ἦρα.

Ἤρεον, capiebam, imperf. ind. act. verbi αἱρέω, capio; a. 2. ind. act. εἷλον.

Ἠρήρεα, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐρέφω, tego; f. ψω.

Ἤρεσα, ας, ε, placui, aor. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω, f. ἀρέσω, placo, et placeo.

Ἠρέσθην, ης, η, a. 1. ind. act. ἠρετισάμην, ω, αντο, aor. 1. ind. m. verbi αἰρετίζω, eligo; f. ίσω, p. ἠρέτικα. Th. αἱρέω, capio.

Ἤρετο, 3. sing. imperf. ind. Att. verbi ἔρομαι, interrogo; imperf. ind. Ion. ἠρέμην, ω, ετο. Sunt qui velint esse a. 2. ind. med. ἠρόμην. Tum ᾔρετο, ι subscripto, imperf. ind. pass. est verbi αἴρω, tollo.

Ἤρεον, venabantur, imp. ind. act. Dor. pro ἤρων, verbi θηρεύω, venor. Th. θὴρ, fera.

Ἤρεον, imperf. ind. act. Dor. pro ἦρον, verbi αἴρω, capio; f. ήσω, p. κα, a. 2. εἷλον.

Ἠρεύνησε, scrutatus sum, a. 1. ind. act. verbi ἐρευνάω, f. ήσω, indago, scrutor.

Ἤρη, Ion. pro Ἥρα, ας, ἡ, Juno.

Ἤρημαι, Dem. Ol. 1. 56. elegi vel electus sum. Aristoph. Eccles. perf. ind. pass. ἠρημένος, qui delegit, ejusd. part. ab αἱρέω, eligo, capio; f. ήσω, p. ᾕρημαι, et in 3. pl. ᾕρηνται.

Ἤρημαι, Varin. per Sync. dici tradit pro ἠρόμην, 1. pl. perf. ind. act. ἤρεμα, verbi præcedentis.

Ἠρημώθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi ἐρημόω, vasto: fut. ώσω, perf. ἠρήμωμαι. Th. ἔρημος, solitudo.

Ἠρημωμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Ἠρήρεσαν, accommodaverant, plusq. p. ind. med. Att. verbi ἄρω, apto; f. ἀρῶ, p. ἤρκα, p. m. ᾖρα, Att. ἤρμαι, et cum adhuc novo augmento ᾐρήκεσαν hinc plusq. p. ἠρήκεσαν.

Ἠρήρειστο, inhæserat; 3. sing. plusq. p. ind. pass. ἐρηρείσμην, ης, το, verbi ἐρείδω, figo; f. σω, perf. pass. ἤρεισμαι, et Att. ἐρήρεισμαι, et cum novo augmento ἠρήρεισμαι.

Ἠρήσαντο, optârunt, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi αἴρω, tollo; f. ήσω, a. 1. ind. act. ἦρσαν inde a. 1. ind. m. ᾐρησάμην.

Ἠρήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. Ion. pro ἠράσαντο, verbi ἀράομαι, precor. Th. ἀρὰ, ἡ, preces.

Ἠρθεν, sublatus sum, aor. 1. ind. pass. verbi αἴρω, tollo; perf. ἦρμαι.

Ἠρθρωσας, 2. sing. a. 1. ind. verbi ἀρθρόω, formo, fingo; f. ώσω. Th. ἄρθρον, artus.

Ἠρι, manè, adv. vel vere: ab ἦρ, ἦρος, τὸ, ver: factum ex ἔαρι, ἔαρος.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, Aurora Epithet. quia ἦρι γίνεται, i. e. manè existit, oriente Sole: et

Ἠριγενὴς, ἐος, ἑῖ & ἕος, ἡ, vernus, matutinus: ab ἔαρ, et contractè ἦρ, ἦρι, vel ἠὲρ, pro ἀὴρ, ἀέρι, et γίνομαι, sum.

Ἠριδανὸς, οῦ, et Ion. εῖο, ὁ, ERIDANUS, nomen fluvii.

Ἠρίζον, imperf. ind. act. verbi ἐρίζω, contendo; f. ίσω, p. ἤρικα. Th. ἔρις, lis.

Ἠρίθμηνται, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi ἀριθμέω, numero; f. ήσω, perf. ἠρίθμημαι, a. 1. ind. act. ἠριθμησάμην, ω, ατο, perf. part. pass. ἠριθμημένος, η, ον. Th. ἀριθμὸς, numerus.

Ἤρκαμε, 3. sing. plusq. p. ind. act. verbi ἐρκέω, contendo, litigo: f. ήσω, p. ἤρικα. Th. ἔρις, lis.

Ἤρκεσε, ας, ε, secui, a. 2. ind. act. verbi ἐρκέω, frango; f. ξω.

Ἤρκιος, α, ον, vel potiùs ἄρκιος, laneus: pro ἄρκιος. Th. εἶρος, ους, τὸ, lana.

Ἠρινὸς, ὴ, ὸν, per Crasin pro ἐαρινὸς, vernus. Th. ἔαρ, -ρος, τὸ, ver, et contractè ἦρ.

ΗΡΙΟΝ, ου, τὸ, monumentum, sepulchrum: q. ab ἔρα, in terrâ enim humantur mortui.

Digitized by Google

Ἠῖφθην, ας, ε, occidi, lapsus sum; a. 2. ind. act. ἠρήριμαι, diruptus sum; a. 2. ind. m. verbi ἰρίσω, averto; f. ἴψω.

Ἠρεύθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi ἰρυκω, id. quod præced. et ab eod. Th.

Ἤρϊσα, ας, ε, contendi; a. 1. ind. act. verbi ἰρίζω, contendo. Th. ἴρις, contentio.

Ἦρκα, tuli; perf. ind. act. verbi αἴρω, tollo; f. ἀρῶ, a. 1. ἦρα.

Ἤρκεα, sufficiebat; 3. sing. imperf. ind. act. ἀρκέω, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi. ἀρκέω, auxilior, sufficio.

Ἤρκεσα, ας, ε, suffeci; a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἤρξατο, incepit; 3. sing. perf. ind. pass. ἄρχμαι, ξαι, verbi ἄρχομαι, incipio; seu ἄρχω, idem. Th. ἀρχὴ, initium.

Ἠρξάμενος, perf. part. act. verbi αἴρω, tollo: p. ἦρμαι.

Ἧρται, sublatus sum; perf. ind. pass. verbi αἴρω, tollo: aor. 1. ind. pass. ἤρθην, a. 1. part. pass. ἀρθείς.

Ἡρμοζε, 3. sing. imperf. ind. act. ἁρμόσας, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἁρμόζω, apto; f. ὦσω. Th. ἄρω, apto.

* Ἡρμοσμένως, aptè, congruentèr.

Ἠρύκω, 3. sing. imperf. ind. pass. ἠρύκομαι, -όμην, verbi ἀρύομαι, rogito; f. ἀρύσομαι, a. 1. m. ἠρυσάμην, ω, ασο.

Ἤρμοτο, 3. plusq. imperf. verbi ἁρμόμαι, capio, consequor.

Ἠρξάμην, ω, ασο, a. 1. ind. m. et in 3. pl. ἄρξαντο, verbi ἄρχομαι, incipio; f. ἀρξόμαι. Th. ἀρχὴ, initium, imperium.

Ἤρξαντο et ἄρξαντο Vide in ἀρξάμην.

Ἤρξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἄρχω, incipio, impero: f. ξω. Th. ἀρχὴ, imperium.

Ἡρόδοτος, ου, ὁ, HERODOTUS: historicus Græcus vetustissimus.

Ἤρομαι, exutro conscissus sum: perf. ind. pass. verbi ἀρόω, aro: f. ὀσω, p. ἄρσομαι.

Ἠρόμην, interrogavi: imperf. vel a. 2. ind. m. verbi Poët. ἔρομαι, interrogo.

Ἠρόμην, imperf. ind. pass. verbi αἴρω, tollo.

Ἤρος, ε, ον, amabilis, jucundus: ἧρα, τὰ, plur. grata; ab ἐράω, amo: ἴρατον habens τῷ a.

Ἤρσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀρόω, aro: f. ὀσω, p. ἄρσομαι.

* Ἤρσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. pro ἦραν, sustulerunt: ab αἴρω, tollo, Josh. iii. 14.

Ἦρα, interrogâsti: 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. m. verbi ἔρομαι, interrogo.

Ἦρα, 2. sing. imperf. ind. pass. ἠράμην, ab αἴρω, tollo.

Ἦρα, 2. sing. imperf. ind. pass. et

Ἠρῆτο, 3. pl. imperf. ind. pass. ἠράμην, verbi αἱρέω, capio.

Ἠρῆς, gen. sing. ab Ἠρὴ, gen. -ῆος, contract. -ῆς, ἡ, Ero, nom. propr. virginis. Vide Ἠρώ.

Ἠρᾶτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀράω, aro.

Ἥρπασεν, rapuit; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἁρπάζω, rapio: f. -σω, et -ξω, p. ἥρπακα, a. 2. pass. ἡρπάγην, perf. m. ἥρπαγα.

Ἤρσα, a. 1. ind. act. Æol. verbi ἄρω, apto, congruo: f. ἀρῶ, et Æol. ἄρσω.

Ἦρσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἄρω, humecto.

Ἤρσαν, 3. sing. perf. ἦρμαι, vesbi αἴρω, tollo.

Ἥρτηται, appensus sum: perf. ind. pass. verbi ἀρτάω, appendo: f. ἀσω hinc 3. sing. perf. imperat. pass. ἠρτάσθω.

Ἦρτο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ex ἤρμην, verbi αἴρω, tollo.

ΗΡΤΓΙΟΝ, ου, τὸ, ERYNGIUM, herba quædam aculeata.

Ἠρυγγιον, villus dependens ex mento hircorum aut caprorum, quasi ab αἴρω, lanugo.

Ἤρυγε, eructavit: 3. sing. a. 2. ind. act. ἀρύγω, verbi ἰρύγω, ructo; f. ξω.

Ἠρύκακεν, inhibuit; 3. sing. imperf. act. verbi ἐρυκάνω, idem quod ἰρύκω, inhibeo.

Ἤρυκεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἰρύκω, inhibeo, impedio: f. ξω.

Ἠρύκω, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἀρύω, hausio; f. ὦσω.

Ἠρύκω, plusq. p. ind. pass. 3. sing. verbi ἰρύω, traho, custodio. An pro ἠρύσατο, 3. sing. a. 1. ind. m.?

Ἦρχ' pro ἦρχε, incepit; 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἄρχω, incipio.

Ἤρχατο, Ion. pro ἤρχαντο ἦσαν, 3. pl. plusq. p. ind. pass. verbi ἴρχω, idem quod εἴργω, coërceo. Vel ab ἄρχω, incipio, impero. Th. ἀρχὴ, imperium, initium.

Ἦρχε, præibat; 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἄρχω, incipio.

Ἠρχόμην, ω, ετο, imperf. ind. ab ἔρχομαι, venio.

Ἤρω, 2. sing. a. 1. ind. m. ἠράμην, ω, ασο, verbi αἴρω, tollo.

Ἤρω, contract. pro ἤρωα, acc. sing. et ἥρῳ, dat. sing. pro ἥρωι, ab ἥρως, heros.

Ἠρώ, vel Ἠρὼ, οῦς, contract. -οῦς, ἡ, ERO, vel HERO, nomen proprium adolescentulæ pulcherrimæ.

Ἥρως, et ἥρωας, nom. et acc. pl. ab ἥρως, ωος, ὁ, heros.

Ἡρῴδης, ου, ὁ, HERODES, nomen regis, qu. ab heroë oriundus. Undè

Ἡρῳδιανοὶ, οἱ, Herodis ministri.

Ἡρῳδιὰς, ἀδος, ἡ, HERODIAS, nomen Herodis concubinæ.

Ἡρῳδίων, ωνος, ὁ, nomen viri, qui. ab ἥρως, et δίων, heroas profligans.

Ἡρόησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἰρυάω, fluo.

Ἡρωϊκὸς, ὴ, ὸν, HEROICUS. Th. ἥρως.

Ἡρῴνη, et ἡρῴνη, ης, ἡ, heroina; i. e. semidea: ab ἥρως.

Ἡρώϊος, ία, ιον, et ποτὲ συναίρεσιν, ἡρῷος, οία, οῦν, idem.

Ἤρων, amabam, imperf. ind. act. verbi ἰράω, amo; contract. pro ἤρων.

ΗΡΩΣ, ωος, ὁ, HEROS; nom. pl. ἥρωες, acc. ἥρωας.

Ἠρώτα, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐρωτάω, interrogo; f. ἠρώσω.

Ἠρώτων, 1. sing. et 3. pl. imperf. ind. act. verbi ejusd.

Ἧς, suæ, gen. ab ἥ, sua, quod ab ὅς.

Ἧς, et ἧσιν, pro αἷς, dat. pl. Ion. ab ἥ. Th. ὅς, suus.

Ἧς, eras; 2. sing. imperf. ind. et Dor. pro ἦν, 3. sing. Sed ἧς, sis, 2. sing. sub. ab εἰμί.

Ἧς, dixisti, 2. sing. imperf. ind. act. ab ἠμὶ, pro φημὶ. Vel per Aphær. pro φῆς, quod pro ἔφησ, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi φημὶ, dico.

Ἧσα, et ἧσαν, 1. sing. et 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἅδω, contract. pro ἀείδω, cano.

Ἧσαι, 2. a. præs. ind. ἧμαι, sedeo.

Ἡσαΐας, ου, ὁ, nom. prophetæ, Hebr. interpret. Lat. salus à Domino.

Ἦσαν, eram, 3. pl. imperf. ind. verbi εἰμὶ, sum. Sed

Ἦσαν, Att. pro εἶσαν, iverunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi εἶμι, vel εἶα, eo. Vel per Synær. pro ἤεισαν, vel ἤισαν, 3. pl. imperf. ind. act. Potest etiam ἦσαν esse 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἅδω, cano. Sunt qui volunt ἦσαν etiam dici pro ἤδεισαν, 3. pl. plusq. p. ind. act. per Crasin pro ἠίδεισαν, verbi εἴδω, scio; Eurip. Rhes. 854. f. ὦσω, p. εἴδησα.

Ἧσαι, 2. sing. a. 1. ind. act. ἧσα, verbi ἅδω, delecto: f. ἄσω. Th. ἀδὺς, suavis.

Ἥσατο, 3. sing. a. 1. ind m. verbi ἄομαι, delector.

Ἠεῖδε, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ᾄδω, *cano*.

Ἠεκών, nomen viri indecl. Hebr. interpret. Lat. *factus*.

Ἠελίηνα, ας, ι, perf. ind. act. verbi ἀσελίω, *impiè ago*; f. ήσω, a. 1. ἠείλησα· ex a priv. et σίλω, *colo*.

Ἧεσι, *mittet*; 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*, f. ἥσω, p. εἶκα. Potest etiam esse f. 1. verbi ᾄδω, *delecto*.

Ἠείλιγμαι, *petulans fui*; perf. ind. pass. verbi ἀσιλγίω, *petulantèr ago*; f. ήσω. Th. ἀσιλγὴς, *petulans, insolens*.

Ἠείλιγμα, n. 1. ind. act. verbi ἀσιλγαίνω, *petulantèr ago*, id. qu. ἀσιλγίω.

Ἧεσαν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵω seu ἵζω, *sedeo*.

Ἧεισι, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ᾄδω, *cano*.

Ἧεσθα, *eras*, Paragoge Æol. σῦ ϑα, pro ἦς, 2. sing. imperf. ind. Sed ἦσθα, *sis*, Æol. etiam pro ἦς, 2. sing. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*. Sunt etiam qui ἦσθα per Syncop. poni credant pro ἤδεισθα, *noveras*, et hoc pro ᾔδεις, ϑα Æol. Paragoge, quod est 2. sing. plusq. p. ind. act. ᾔδειν pro ἤδειμεν, verbi εἶδον vel οἶδα, *scio*, f. ήσω, p. m. εἶδα.

Ἧσθαι, *sedere*, præs. inf. ab ἧμαι, *sedeo*.

Ἠσθὲν, a. 1. opt. pass. verbi ᾄδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἠσθίνηα, *elangui*, perf. ind. act. verbi ἀσθενίω, *sum infirmis viribus*, fut. ήσω· ab ἀσθενὴς, *invalidus*, qu. ex a priv. et σθένω, *valeo*.

Ἠσθίνεον, *languebam*, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠσθίνεις, *gavisi*, nom. pl. q. 1. part. pass. verbi ᾄδομαι *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἠσθόμην, 3. sing. a. 2. ind. m. ἠσθόμην, *v*, στο, verbi αἰσθάνομαι, *sentio*; f. αἰσθήσομαι, p. ἤσθημαι.

Ἥσθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ᾄδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἥσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ᾄδω, *cano*.

Ἤσθημαι, *sensi*, perf. pass. ind. hinc in 3. sing. plusq. p. ind. ἤσθητο, et in perf. inf. ἠσθῆσθαι, verbi αἰσθάνομαι, *sentio*, a. 2. ind. m. ἠσθόμην.

Ἥσθην, *ns*, *n*, *lætatus sum*: et in 3. pl. ἥσθησαν, a. 1. ind. pass. hinc ἥσθητο, a. 1. inf. verbi ᾄδω, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἠσθόμην, *ν*, *ασο*, *sensi*, a. 1. ind. m. verbi αἰσθάνομαι. Vide ἤσθητο.

Ἤσθοντο, *sensisse*, perf. inf. pass. ejusd. verbi. Vide ἤσθημαι.

Ἠσθύνομαι, *lætabor*. f. 1. ind. pass. verbi ᾄδομαι, *delector*, a. 1 ind. pass. ἡσθὴν. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἤσθυντο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. verbi inusit. ἐσθύομαι pro ἐνδύομαι, *induor*, perf. part. pass. ἠσθυσμένος, ab ἔσθης, ητος, ἡ, *vestis*. Th. ἕω seu ἵνυμι, *induo*.

Ἤσθυντο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi αἰσθάνομαι, *sentio*. Vide ἤσθημαι.

Ἤσθων, ες, ι, *devorabam*, imperf. ind. act. verbi ἐσθίω, *edo*, f. ίσω, p ἤσθικα. Th. ἔσθω, idem.

Ἥσθηνα, ας, ι, *anhelavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀσθμαίνω, *anhelo*: f. ανῶ, p. ἥσθμαγκα. Th. ἄσθμα, *flatus*.

Ἧστο, et in 3. pl. ἧστο, a. 2. ind. m. verbi αἰσθάνομαι, *sentio*: f. αἰσθήσομαι.

Ἧσι, *sit*, Ion. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμὶ.

Ἧσι, per Apoc. pro φησὶ, 3. sing. præs. ind. act. à φημί.

Ἧσιν, per Paragog. Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, *sum*. Sed

Ἧσιν, *suis*, dat. pl. Ion. pro αἷς, *suis*, vel *quibus*; ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*, *a*, *um*; vel ab ὅς, ἥ, ὅ, *qui*, *quæ*, *quod*.

Ἡσίοδος, υ, ὁ, *HESIODUS*: poëta Græc. antiquissimus, *Ascræus* vulgò dictus, ab *Ascrâ* Bœotiæ vico: ex ἧσις, *delectatio*; et ὁδὸς, *via*.

Ἡσυ, ως, ὁ, *voluptas*, *delectatio*, ab ᾄδω, *delecto*. Hinc Angl. EASE.

Ἡσίνων, *inediâ premebar*, imperf. ind. act. verbi ἀσινέω· quod ex a priv. et σῖνος, *frumentum*.

Ἤσκων, Ion. vel ob sequentem vocalem, pro ἤσκουν, *exercebam*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀσκέω, *exerceo*, *elaboro*, *orno*; f. ήσω, p. ἤσκηκα, p. pass. ἤσκημαι, σαι, σται.

Ἠσκήθην, *exercitatus sum*, a. 1. ind. pass. et

Ἤσκησα, *exercui*, perf. ind. act. ejusd.

Ἤσκησαν, *exercuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Ἤσκων, *exercebam*, imperf. ind. act. ejusd. verbi ἀσκέω.

Ἡδμαι, *decantatus sum*, perf. ind. pass. verbi ᾄδω, *cano*.

Ἥσμαι, *lætatus sum*, perf. ind. pass. verbi ᾄδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*. Sunt qui ἧσμαι, *sedi*, velint esse perf. ind. pass. verbi ἵζω, *sedeo*, perf. ἧκα.

Ἴσμεν, *sciveramus*, per Syncop. pro ἤδεμεν, 1. pl. plusq. p. ind. act. ᾔδειν, Att. pro εἴδειν, quod per Crasin pro εἰδέειν, verbi εἶδω, vel εἰδέω, *scio*.

Ἧσο, *eras* vel *fueras*, 2. sing. imperf. iad. med. ἧμην· verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἧσο, 2. sing. imperf. vel imperat. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἡσυάζοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi. ἀσυάζομαι, *amplector*, f. άσομαι, p. ἤσυασμαι.

Ἡσυΐαν, *tutatus sum*, perf. ind. act. hinc part. ἡσυιήσας· verbi ἀσυίζω, *defendo*. Th. ἀσυὶς, *clypeus*.

Ἧσσα seu ἥσσα, ης, ἡ, *inferiores partes*, *clades*: *et*

Ἡσσάομαι vel ἥττάομαι, contract. -ῶμαι, f. ήσομαι, *inferior evado*, *vincor*, *superor*, *succumbo*, *frangor*: ἡσσώντο, 3. plur. imperf. ind. Eurip. Th. ἧσσων, *minor*.

Ἧσεν, pro ἧκεν, *cecinit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. ἥσα, verbi ᾄδω, *cano*.

Ἡσυήθην, aor. 1. ind. pass. verbi ἡσυάομαι, *superor*. Th. ἧσσων, *minor*.

Ἧσσον, *minus*, n. g. ab

ΗΣΣΩΝ, et ἥττων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *minor*, *inferior*; et in n. g. ἧσσον, vel ἥττον, *minus*: inde ἡσσάομαι, *superor*.

Ἧται, 3. sing. perf. ab ἧσμαι, *sedi*, quod vide.

Ἧται, vide in ἧτε.

Ἡτέρευν, imperf. ind. act. verbi ἀτερεύω, *instabilis sum*, *vacillo*: ex a priv. et ἑστημι, *sto*.

Ἧτε, *sciebatis*, per Sync. pro ἤδειτε, 2. pl. plusq. p. ind. act. ᾔδειν, per Crasin pro εἰδέειν, verbi εἶδω. Sic ἧτειν, pro ἤδεισαν, 3. pl. plusq. p. et

Ἴσμεν, *sciverant*, 3. dual. plusq. p. ind. act. per Sync. pro ἤδέειν, ejusd. verbi.

Ἧστην, *erant*, 3. dual. imperf. ind. Poët. pro ἦσαν, et in 2. pl. ἦστε, pro ἦτε, verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἧντο pro ἧσθαι, *sedebant*, 3. dual. imperf. ἧμην, verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἡτεοῦν, ex particulâ expletivâ ἦ, et ὅτις, ἥτις, ὅτι· quod facit in gen. f. g. ἧντινος, *cujuscunque*, supple ποιότητος, *qualitatis*, vel aliquid simile.

Ἧτο, *sedebat*, Poët. pro ἧστο, 3. sing. imperf. ind. verbi ἧμαι, *sedeo*: vel est plusq. p. ind. pass. ab ἵζω.

Ἧτον, ἧτην, *eratis*, *erant*, Poët. pro ἦσαν, ἦσαν, dualis imperf. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἡτραπεν, *illuminabit*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀστράπτω, *fulguro*; f. ψω, p. φα.

Ἡτοίνηκα, perf. ind. act. verbi ἀτοιτέω, *non sto pactis*; quod ex a priv. et συντίθημι, *compono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἡσυχάζω, *quiesco, taceo*, f. ἄσω, p. ἡσύχακα· à Thucydide, lib. 8, ἡσυχάζειν dicuntur, *qui tumultuari desinunt*. Apud eundem plurimis in locis (sicut et apud cæteros historicos) dicuntur ἡσυχάζειν, *qui bellum non movent*. Th. ἥσυχος, *quietus*.

Ἡσυχαῖος, ου, ὁ ᾗ ὴ, idem quod Th. ἥσυχος.

Ἡσύχασαν, 3. pl. a. 1. v. ἡσυχάζω.

Ἡσύχῃ, adv. *quietè, tacitè*: ab eod.

Ἡσυχία, ας, et Ion. ίη, ης, ἡ, *tranquillitas, otium, silentium*: ab eod. Th.

Ἡσύχιος, ου, ὁ ᾗ ὴ, idem quod

ΗΣΥΧΟΣ, υ, ὁ ᾗ ὴ, *quietus*: qu. ἧσσον ἴχων, Gall. *qui est à son aise*; ab ἥδω, *delecto*.

Ἡσύχως, adv. *quietè, tranquillè*.

Ἡσφαλίσαντο, *muniverunt*; 3. pl. a. 1. ind. med. ἀσφαλίζω, *firmo*, f. ίσω, p. κα. quod ab ἀσφάλης, *tutus*; hoc ex α priv. et σφάλλω, *everto*.

Ἡσχάλων, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀσχάλλω, *molestè fero*.

Ἡσχολήθησαν, *operam dederunt*; 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀσχολέω, *occupatus sum*, quod ab ἄσχολος, υ, ὁ ᾗ ὴ, *cui otium non est*: quod ex α priv. et σχολὴ, *otium*.

Ἡσχύνετο, *erubescebat*; et in 3. pl. ἠσχύνοντο, imperf. ind. pass. verbi αἰσχύνομαι, perf. ἠσχυμμαι. Th. αἶσχος, *turpitudo*.

Ἧσω, *mittam*, f. 1. ind. act verbi ἵημι, *mitto*; a. 2. ind. act. ἧν.

Ἧσω, *ibo*, f. 1. verbi ἄμι· ab ἴω, inus. *eo*.

Ἧτ', pro ἥτι, *hæcque*, articulus præp. habetque accentum ob sequentem dict. encliticam τε.

Ἡτᾶσιν, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi ἡττάζω, *examino*, f. άσω.

Ἧτει, *eratis*, 2. pl. imp. v. ἀμί.

Ἧτεν, et ἦτεον, sequente vocali, et contractè ἦτον, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἰτέω, *peto*; f. ήσω, p. ἤτηκα.

Ἧτί κε, *certè, nimirùm*, adv. Th. ἦ, *certè*.

Ἡτιμώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀτιμόω, a. 1. ind. act. ἠτίμωσα, *as, ι, sterilem efficio*: ex α priv. et τίμαω, *filius*. Th. τίκτω, *pario*.

Ἧτμεν, *as, ι, petii*, perf. ind. act. et

Ἡτήκειν, *accusaveram*, plusq. p. verbi αἰτέω, *peto*.

Ἧτον, *erant*, 3. dual. imperf. ind. verbi ἀμί, *sum*.

Ἡτήσασθε, 2. pl. ἠτήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. ab αἰτέω, f. ήσω, a. 1. ἠτησα.

Ἧτε, *verè, certè*, adv. Th. ἦ, *certè*.

Ἡτιᾶτο, *objurgabat*, 3. sing. imperf. ind. m. ab αἰτιάομαι, *accuso*. Th. αἰτία, *culpa*.

Ἠτιμάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀτιμάω. Vide seq.

Ἠτίμησε, pro ἠτίμησεν, *inhonoravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀτιμάω· quod ex α priv. et τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Ἧτοι, *sive, seu, vel, certè*. Th. ἦ, *aut*.

Ἡτοίμαζε, 3. sing. imperf. ind. act. et

Ἡτοίμασα, ας, ε, et in 3. pl. ἡτοίμασαν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, *paro*, f. άσω, p. ἡτοίμακα· perf. pass. ἡτοίμασμένος, η, ον. Th. ἕτοιμος, *paratus*.

Ἡτοίμασται, 3. sing. ἡτοίμασται, 1. sing. perf. ind. pass. verbi præced.

Ἧτορ, *eratis*, 2. dual. imperf. ind. ab ἀμὶ, *sum*.

Ἦτορ, ορος, τὸ, *cor, animus*. Sunt tamen qui indeclinabile esse dicant. Hinc μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ᾗ ὴ, *magnanimus*.

Ἠτοῦντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi αἰτέω, *peto*, f. ήσω, p. ἤτημαι.

Ἠτραῖος, αία, αῖον *qui ad imum ventrem pertinet*. Ab ἦτρον.

ΗΤΡΙΟΝ, υ, τὸ, *stamen, textum*. Schol. Nicandri etiam ἦτρειον, affert pro *hepate*: An à texturâ venarum?

ΗΤΡΟΝ, υ, τὸ, *imus venter, pars umbilico subjecta*: ubi scil. ἦτρειον, *intestinorum*; aut ab ἴδω, quia ibi vasa cibaria.

Ἧττα, vel ἦσσα, ης, ἡ, *clades*. Th. ἥσσων, *minor*.

Ἡττάομαι, contract. -ῶμαι, vel ἡσσάομαι, *superor, inferior evado*; perf. ind. pass. ἧττημαι· ἡττᾶσθαί τινι, *ab aliquo vinci*, 2 Pet. ii. 19. Rarior constructio; a. 1. ind. pass. ἠττήθην, ης, η. Th. ἥσσων, *minor*.

Ἡττάω, f. ήσω, *vinco, supero*.

Ἧττημα, ατος, τὸ, *diminutio, defectus, clades*; à 1. pers. sing. perf. ind. pass. superioris verbi: ab eod. Th.

Ἧττον, ονες, τὸ, *minus*: item *damnum*; ὡς τὸ ἧσσον, *cum detrimento*: ab ἥσσων, vel ἦσσον, *minor*.

Ἡτῦχα, ης, ε, *silentium*. Th. ἡσυχία, *quies*.

Ἡτῦχα, *sit* vel *esto*, pro ἴτω, 3. sing. imperat. ab ἀμὶ, *sum*: ab inus. ἴω, quod in imperat. ἴτι, ἰέτω, et Crasi. ἤτω.

Ἠϋγένειος, υ, ὁ ᾗ ὴ, *multùm barbatus, pulchrè barbatus*. Ex ἦϋ, pro εὖ, et γένειον, *barba*.

Ἠΰγει, 3. sing. imperf. ind. act. pro εὐγεῖ· ab εὐγία, pro αὐχία, *gloria*.

Ἠΰδα, et ἤϋδα, 3. sing. imperf. ind. act. ηὔδαον, *dicebam*, verbi αὐδάω, f. ήσω. Th. αὐδὴ, *vox*.

Ἠϋδάοντο, Dor. pro ηὐδάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi αὐδάζομαι, *loquor*, idem quod αὐδάω. Th. αὐδὴ, *vox*.

Ἠϋδηκὼς, *qui dixit*, perf. part. act. ab αὐδάω. f. ήσω, *vocem edo*: ab eod. Th.

Ἠϋδόκησα, Att. pro ηὐδόκησα, a. 1. ind. act. verbi εὐδοκέω, *volo*.

Ἤϋδον, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi εὕδω, *dormio*, fut. εὐδήσω.

Ἤϋνμα, *arefeci*, a. 1. ind. act. verbi αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὖος, *siccus*.

Ἠϋδύνθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi εὐθύνω, *dirigo*, f. ννῶ, p. ῆγκα. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Ἠϋκαίρευν, imperf. ind. act. Att. pro εὐκαίρουν, -υν, verbi εὐκαιρέω, *vacat mihi*, f. ήσω· quod ex εὖ, *benè*, et καιρὸς, *occasio, tempus*.

Ἤϋκομος, υ, ὁ ᾗ ὴ, *habens pulchros crines*, Poët. Diæresi pro εὔκομος· gen. Ion. ἠϋκόμοιο· ex εὖ et κόμη, *coma*.

Ἤϋλα, pro ηὔλει, 3. sing. imperf. ind. act. ηὔλουν, -υν, verbi αὐλέω, *tibiâ cano*. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Ἠϋλησάμην, 1. plur. a. 1. ind. act. ηὐλησα, verbi αὐλέω, *tibiâ cano*, f. ήσω, p. ηὔλημα. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Ἠϋλίσθην, ης, η, et in 3. pl. ηὐλίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi αὐλίζομαι, *stabulor, pernocto, excubo*, perf. ηὔλισμαι. Th. αὐλὴ, *aula*.

Ἠϋλόγει, 3. sing. imperf. ind. act. Att. verbi εὐλογέω, *benedico*, f. ήσω, p. εὐλόγηκα· ex εὖ et λόγος, *verbum*; qupd à λέγω, *dico*; p. ind. m. λέλογμαι.

Ἤϋν, *bonum*, acc. sing. ab ἠΰς, *bonus*. Th. ἐΰς, ἐος, ὁ, idem.

Ἠΰξανε, 3. sing. imperf. ind. verbi αὐξάνω, *augeo, invalesco*, f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα, a. 1. pass. ηὐξήθην. Th. ἄϊξα, idem.

Ἠΰξησε, 3. sing. a. 1. ind. m. Att. verbi εὐχομαι, *oro*.

Ἠΰξω, *ingemui*, a. 1. ind. act. verbi αὔω, et per Dialysin, ἀΰω, f. ἀΰσω. Hinc præsens, geminato σ, ἀΰσσω, f. ξω· a. 1. ἤϋξα. Vel à comm. fut. ἀΰσω, Dor. ἀΰξω.

Ἠΰξω, 3. sing. imperf. ind. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, *augeo*; f. 1. ind. m. αὐξήσομαι. Th. ἄϊξω, idem.

Ἠυξήθην, *auctus sum*, a. 1. ind. pass. verbi αὐξάνω, f. ήσω· a. 1. ind. act. ηὔξησα· perf. pass. ηὔξημαι· et

Ἠΰξησα, a. 1. ind. act. ejusd. Vide αὐξήθην. Th. ἄϊξω.

Ἠϋσσέτην, 3. sing. imperf. ind.

Digitized by Google

pass. Att. verbi *ἰύσσομαι, abstinèbo possum, est mihi facultas*, f. *ἴσω*, p. *ἰνήνεγκα*· quod ab *ἴύσσομαι, pervius*. Th. *πάρειμι, transeo*; p. ind. med. *πίνεγμαι*.

Ηὑράμην, ω, αμεν, inveni, per Sync. Att. et Æol. pro *ἐυρησάμην*, a. 1. ind. med. verbi *ἰύρίσκω, invenio*.

Ηὑρῆσθαι, perf. ind. pass. Att. ejusd.

Ηὗρον, 2. sing. a. 1. ind. med. *ἐυρόμην*, q. v.

Ἠΰς, Poëticâ Ectasi pro *ἰὺς, bonus, fortis*; gen. *ἠΰος*.

Ἤὐσα, ας, ε, clamavi, dissolut. diphthong. pro *ἠδσα*, a. 1. ind. act. verbi *αὔω, clamo*.

Ἠΰτ' pro *ἠὔτε, sicut, tanquam*; per Ectasin et Dialysin Ion. pro *ἰὥτε*, adv.

Ἠὐφρᾶνα, ας, ε, a. 1. ind. act. Att. pro *ἰὐφρανα*· et

Ἠὐφράνθην, ης, η, Att. pro *ἰὐφράνθην*, a. 1. ind. pass. ab *ἰὐφραίνω, exhilaro*; quod ab *ἰὺ* et *φρὴν, mens*.

Ἧφα, perf. ind. act. ab *ἅπτω, necto*, f. *ψω* a. 2. *ἧφον*· p. pass. *ἧμμαι* a. 1. pass. *ἥφθην*.

Ἡφαίστειος, ία, ιον, Vulcanius; *τὸ Ἡφαίστειον*, scil. *ἱερὸν, Vulcani templum*, et *τὰ Ἡφαίστια, Vulcanalia*: ab

Ἥφαιστος, ου, ὁ, Vulcanus, ignis: quod ab *ἅπτω, accendo*, et *ἰΐστω, destruo*.

Ἠφανίσθην, ης, η, disapparui, a. 1. ind. pass. et

Ἠφάνισμαι, σαι, σται, perf. ind. pass. ab *ἀφανίζω*, f. *ἰσω, extinguo, obscuro*: ab *ἄφανὴς, obscurus*; quod ab *α* priv. et *φαίνω, appareo*.

Ἧφασα, contrectavi, a. 1. ind. act. verbi *ἁφάω, tracto*: quod ab *ἁφὴ, tactus*. Th. *ἅπτομαι, tango*.

Ἠφιδήκησαν, 3. plur. plusq. p. ind. act. ab *ἀφιδέω, non parco, contemno*: ab *ἀφιδὴς, qui non parcit*: ab *α* priv. et *φείδομαι, parco*.

Ἤφθην, concessi, pro *ἀφῆκα*, a. 1. ind. pass. verbi *ἀφίημι, dimitto, permitto*: quod ex *ἀπὸ* et *ἵημι, mitto*. Th. *ἶα*, idem.

Ἠφνιασάς, auctâ præposit. pro *ἀφνιασάς*, perf. part. act. verbi *ἀφνιάζω, habenas detracto*: ex *ἀπὸ* et *ἡνία, ας, ἡ, habena*.

Ἥφυα, Dor. pro *ἥφθη*, 3. sing. a. 1. ind. pass. et

Ἥφυα, attigisse, perf. inf. pass. ab *ἅπτω, tango*, f. *ψω*, p. *ἧφα* p. pass. *ἧμμαι*.

Ἧφυ, permisit, a. 2. ind. act. verbi *ἀφίημι*, seu *ἀφίημι, permitto*; cujus a. 2. *ἧφον*, et cum augmento præpositionis, *ἄφυν, ες, ε*. Vel potiùs dicendum esse, a. 2. ind. act. verbi *ἀφύω, dimitto*; f. 2. *ἀφιῶ* a. 2. *ἄφυν*. Rarissimè in usu. Pro quo

Ἧφιε, emittebat, 3. sing. imperf. ind. act. pro *ἀφίη*, ut *ἰείδη*, pro *ἰείδη*, verbi *ἀφίημι*, vel, ut alii volunt, *ἰφίημι*. Th. *ἶω, mitto*.

Ἡφυσάμην, ω, αμεν, a. 1. ind. m. verbi *ἀφύσσω*, vel *ἀφύω, haurio*, f. *σω*, p. *ἤφυσμαι*.

Ἠφυσίσθαι, perf. infin. pass. Att. ab *ἀφυσίζω, termino, definio*, f. *ἰσω*, p. *ἠφύσισμαι*· quod ex *ἀπὸ* et *ὅρος, terminus, limes*.

Ἧχι, 3. sing. perf. ind. act. verbi *ἄγνυμι, duco*.

Ἠχῆ, 3. sing. indic. pass. verbi *ἠχίω, sono*, fut. *ἠσω*. Th. *ἦχος, sonus*.

Ἠχίστα pro *ἠχήστα*, voc. sing. ab *ἠχήστης, ου, ὁ, sonator, canorus*: ab eod. Th.

Ἠχιστὴς, et *ἠχιστὴς, ὴ, ὸν, sonorus, canorus*. Ab *ἠχίστης, sonator*.

Ἠχίω, -ῶ, f. *ἠσω, sono*: ab eod.

Ἠχὴ, ῆς, ἡ, idem quod *ἦχος*.

Ἠχήεις, et in fœm. g. *ἠχήεσσα, resonans*, adj. ab *ἠχὴ*, idem ac Th. *ἦχος, sonus*.

Ἠχθέσθην, ægrè tuli, a. 1. indic. pass. verbi *ἄχθομαι, ægrè fero*, fut. *ἠσομαι*, vel *ἰσομαι*, quasi ab *ἀχθίομαι*. Th. *ἄχθος, ους, τὸ, pondus*.

Ἤχθημαι, inimicus fui, perf. ind. pass. verbi *ἰχθάνομαι*, quasi ab *ἰχθίομαι*, f. 1. ind. med. *ἰχθέσομαι*· a. 2. ind. m. *ἀχθόμην*. Th. *ἄχθος, ους, τὸ, odium*. Sunt qui velint ab *ἄχθομαι*, derivari. Th. tunc est *ἄχθος, onus*.

Ἤχθην, ης, η, ductus sum, a. 1. indic. pass. verbi *ἄγω, duco*.

Ἤχθηρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *ἰχθαίρω, odio prosequor*, f. *αρῶ*, p. *ἤχθαρκα*. Th. *ἦχθος, ους, τὸ, odium*.

Ἠχθόμην, odio fui, et in 3. plur. *ἤχθοντο*, a. 2. ind. m. verbi *ἰχθάνομαι, odio sum*: qu. ab *ἰχθίομαι*. Vide *ἤχθημαι*. Vel est imperf. ind. verbi *ἄχθομαι, succenseo*, f. *ἰσομαι*, vel *ἠσομαι*. Th. *ἄχθος, ους, τὸ, pondus*.

Ἦχι pro *ᾗ, ubi*, adv. Th. *ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod*.

Ἠχλυσε, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi *ἀχλύω, caligo*, f. *ὑσω*. Th. *ἀχλὺς, ύος, ἡ, tenebræ*.

Ἠχμαλώτευσαν, 3. sing. p. ind. pass. verbi *αἰχμαλωτεύω, captivum duco*; a. 1. act. *ἠχμαλώτευσα, ας, ε*. Vide in *αἰχμαλώτος*.

Ἦχον, Dor. pro *ἶχον*, imperf. ind. act. ab *ἴσχω, habeo*, f. *ἕξω*.

Ἠχόεις, εσσα, ὁ ᾗ ὄν, sonipes, pedibus sonitum edens. Ex *ἦχος* et *πούς, pes*.

Ἦχος, ου, ὁ, sonus, sonitus, clamor.

Ἠχρειώθην, et in 3. pl. *ἠχρειώθησαν*, a. 1. ind. pass. verbi *ἀχρειόω, inutilem reddo*, f. *ὡσω*, p. *ἠχρείωσμαι* ex *α* priv. et *χρεία, ας, ἡ*.

Ἠχὼ, οῦς, -οῦς, ἡ, ECHO, sonus reciprocus, vox repercussa. Th. *ἦχος, sonus*.

Ἠχώδης, ες, ὁ ᾗ ὀν, sonorus, resonabilis, sonans: ab *ἦχος*.

Ἤψησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi *ἴψω, coquo*, f. *ἰψήσω* indè *ἴψημα, pulmentum*.

Ἤωϊ, pro *ἠῴ τι*. Vide *ἠώς*.

Ἤωθεν, manè; est et *ἴωθεν, diluculò*. Th. *ἠὼς, aurora*.

Ἤωθι, adv. *in aurorâ*: ab *ἠὼς, aurora*.

Ἠὼν, όνος, ἡ, litus, ripa. Ab *ἰέω*.

Ἠωνίστα, 3. sing. plusq. p. ind. act. verbi *αἰωνίζω, æterno*. Th. *αἰὼν, ævum*.

Ἠῷος, ία, ῷον, EOUS, matutinus, orientalis: ab *ἠὼς, aurora*.

Ἠωρεῖτο, 3. sing. imperf. indic. verbi *αἰωρέομαι, attollor, evehor*. Th. *αἰωρέω, sursùm tollo*.

Ἠώρουν, imperf. ind. act. verbi *αἰωρέω, in sublime attollo*.

Ἠῶ Σ', ούς, -οῦς, ἡ, aurora, diluculum, dies, Sol; acc. *ἠῶ, ἠῶ*, et *ἠώ*, pro *ἠώ τι*, vel *ἠῶ τι*, q. ab *αὔω, splendeo*.

Θ

Θ, Octava apud Græcos litera, in numeris *novem* denotat. Θ, Σ, ϕ, cum puncto sive lineolâ infrà positâ, *novies mille*. Sonum habet *τῦ τ*, additâ aspiratione. Θ Ion. pro *σ*, ϑ in Θ· Θ in ϕ, Æol. ut *ϕᾶς*· interdum *πλειόνϑζι*, ut *Θαμὰ*, pro *ἅμα*.

Θ', pro *τι, et*, sequente aspiratione.

Θάσσεν, sedebat, 3. sing. imperf. indicat. act. Ion. verbi *Θάσσω*, idem quod *Θοάζω, sedeo, celeriter moveor*. Th. *Θοὸς, ὰ, ὸν, celer, velox*.

Θαγῶ, 2. sing. fut. 2. ind. med. *Θωγοῦμαι*, verbi *Θώσσω, propero*, pro *Θώσσω*. Vide *Θάσσω*.

Θαδδαῖος, ε, ὁ, THADDÆUS, nomen Apostoli, Syr. interpret. Lat. *uber*.

Θαῆνε, Dor. pro *Θῆνε*, et hoc Ion. pro *ἰθῆνε*, 3. sing. imperf. ind. verbi *Θάομαι*, et Ion. *Θηέομαι, -ῆμαι, specto*.

Θάασ, Ion. pro **Θάασ**, *vide*, præs. imperat. pass. verbi **Θάομαι**, pro **Θάασαι**, *specto*, f. **Θάσομαι**.

Θάημα, *ατος*, τὸ, Dor. pro **Θέαμα**, τὸ, *spectaculum*: ab eod. Th.

Θαητὸς, ἡ, ὸν, *mirus, admirandus, conspicuus*, Dor. pro **Θεατὸς**: ab eod.

Θαΐσω, *agito, impello*, Hesych. pro **Θέλασσον**.

Θαμὰ, *οἰσία, σεῖρες*, Hesych. an corruptum à **Θίμας**?

ΘΑΙΡΟΣ, ῶ, ὁ, *cardo, axis*: à **Θέρω**, *jungo*, Hesych.

Θαιτίον, f. **Θέον**, *sedeo*; et

Θαιὸν, f. **Θέον**, idem: à

Θάκος, ου, ὁ, *sedes*.

Θαλαμάομαι, *intra thalami parietes me contineo, domi maneo, in thalamo versor*: à **Θάλαμος**.

Θαλάμη, ης, ἡ, *cubile, piscium latibulum*. Th. **Θάλαμος**, *cubile*.

Θαλαμηΐα δοῦρα, *ligna thalamo struendo apta*: ab eod. Th.

Θαλαμηπόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *cubicularius, circa cubiculum versans*: ex **Θάλαμος**, *cubiculum*, et **πολέω**, *verso*.

Θαλαμὶς, ἄς, ἡ, Ion. **Θαλαμὶη**, ης, *navis foramen, per quod remus in aquas exertus exstat*. Th. **Θάλαμος**, q. v.

Θαλάμοισι, dat. pl. Ion. à

ΘΑΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, *THALAMUS, cubiculum, nidus; thesaurus, ubi reponuntur pecunia et alia pretiosa; pars auctior templi; cava capitis, in quibus oculi sunt; pars navis inferior; nuptiarum locus et dies*.

ΘΑΛΑΣΣΑ, seu **-αττα**, ης, ἡ, *mare*.

Θαλασσεὺς, ἰως, ὁ, *piscator*: à **Θάλασσα**.

Θαλασσεύω, f. **εύσω**, *in mari versor, mare frequento*: ab eod.

Θαλάσσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *marinus*: à præced.

Θαλασσοβίοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *è mare victum parens*. Ex **Θάλασσα**, et **βίος**, *victus*.

Θαλασσοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *maris speciem referens, qui est coloris marini*. Ex **Θάλασσα** et **εἶδος**.

Θαλασσοκρατέω, *maris imperium teneo, obtineo*; et

Θαλασσοκράτης, ους, ὁ, *qui maris imperio potitur*: ex **Θάλασσα**, *mare*, et **κρατέω**, *fortiter impero*.

Θαλασσοπόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *per mare iter faciens*: à **Θάλασσα**, *mare*, et **πόρος**, *transitus*.

Θαλάττιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *marinus*: à **Θάλασσα**, ης, ἡ, *mare*.

Θαλίει, 3. sing. præs. ind. act. verbi **Θαλίω**, Poët. pro **Θάλλει**, *floreo*.

Θαλίθοντες, *florentes*, præs. part. act. verbi **Θαλίθω**, idem quod **Θάλλω**, *floreo*.

Θάλεια, ας, ἡ, *THALIA*, nomen Musæ. Est et

Θαλία, sed pro **Θαλία**, ας, ἡ, *epulum solenne, dies festus, omnium rerum affluentia*. Th. **Θάλλω**, *floreo*.

Θάλιος, ία, ον, *virens, floridus*; et

Θαλιερὸς, ὰ, ὸν, *in flore existens, floridus*: ab eod. Th.

Θαλία, -ῶ, f. **έω**, Poët. *floreo, vireo*; Metath. *decoror, ornor*: ab eod. Th.

Θαλῆς, ῆ, ὁ, et **Θάλης**, ητος, *THALES*, nomen propr. Philosophi, civis Milesii.

Θαλία, ας, Ion. **Θαλίη**, ης, ἡ, *convivium*: vide **Θαλίη**· item *frons oleagina*. Vide **Θαλλία**. Est etiam

Θαλίη, Ion. **Θαλία**, ης, ἡ, nomen mulieris.

Θαλιθζω, f. **όσω**, *convivia florida ago; sertis virentibus redimitus convivor*: à **Θαλία**.

Θαλίαι, ων, αἱ, *convivia, solemnitates*: et

Θαλλία, seu **Θαλία**, ας, ἡ, *ramus virens, germen*: ab eod. Th.

Θάλλουσα, ης, Dor. pro **Θάλλουσα**, ης, ἡ, *florens*, præs. part. fœm. g. à **Θάλλω**.

Θαλλὶς, ῖδος, ἡ, *oleæ termes, omnis frons virens*.

Θαλλοφορέω, -ῶ, *oleaginam frondem gesto*: à **φορέω**, *gestare*.

ΘΑΛΛΩ, fut. **λῶ**, *vireo, pullulo, floreo*, perf. **τέθαλλα**.

Θᾶλος, ους, τὸ, *germen; proles, filius*; et pro **τιμὴ, δόξα**, *honor, gloria, decus*: à præced.

Θάλπιαι, Ion. et Dor. pro **Θάλπῃ**, *cremaris*, 2. sing. præs. sub. pass. à **Θάλπω**, *foveo*.

Θάλπιος, ου, ὁ, *THALPIUS*, nomen propr. quod ab eod. Th.

Θαλπιόων, pro **Θαλπιῶν**, præs. part. Poët. à **Θαλπιάω**, *calesco*. Th. **Θάλπω**, *foveo*, f. **ψω**.

Θαλπιὼδ, Cantic. iv. 4. *ubi* **Θαλπιὼθ** ubi Aquila *ubi bastilexus*. Hieron. *in propugnacula*; Junius, *in armaria*. Alii *turres præaltas* vertunt.

Θαλπνὸς, ὴ, ὸν, et **Θαλπερὸς**, ὰ, ὸν, *ἑπερος, ὁπωρος, calidus, fervidus*; item *splendidus*: et

Θάλπος, ους, τὸ, *calor, æstus*: à

ΘΑΠΩ, fut. **ψω**, *foveo, calefacio*.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, *fomentum*; item *solamen, spes*; quia calefacit: ut contrà metus frigefacit; à præced.

Θᾶλυτρα, ων, τὰ, *festum post comportatas fruges; primitiæ frugum*. Th. **Θάλλω**, *vireo*.

Θαλύσιος, α, ον, *ex novis fructibus factus*; ut panis **Θαλύσιος**. Vide præced.

Θαλφθὶς, *calefactus*, a. 1. part. pass. et

Θαλφθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi **Θάλπω**, f. **ψω**, *foveo*.

Θάλψις, ιος, ἡ, *calefactio, calor, tepor, fomentum*: ab eod. Th.

Θάλψαιμι, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi **Θάλλω**, *floreo*.

ΘΑΜΑ, adv. *crebrò, frequentèr*: q. ab **θᾶμα**,

Θάμαρ, ἄρος, ἡ, *THAMAR*, nomen mulieris indecl. Hebr. interpret. Lat. *palma*.

Θάμβει, *obstupuit*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

Θαμβέω, -ῶ, *obstupefacio, expavesco*, f. **ήσω**, p. **τεθάμβηκα**, præs. ind. pass. **Θαμβέομαι**, *expavesco, obstupefio*; imperf. ind. pass. **ἐθαμβεόμην**, -**έμην**, et in 3. pl. **ἐθαμβέοντο**, -**έοντο**, a. 1. ind. pass. **ἐθαμβήθην**, ης, η. Th. **Θάμβος**, *stupor*.

Θάμβησεν, *expavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro **ἐθάμβησεν**, præced. verbi.

Θάμβεως, ους, ἡ, *pavor*: ab eod.

Θαμβος, ους, τὸ, *stupor, attonita admiratio*.

Θαμειὸς, ειὰ, ειὸν, *frequens*; quod et

Θᾶμὰς, ἴος, ὁ ἡ ἡ, *frequens, creber*; in nom. pl. **Θαμέες**· à **Θαμὰ**, *crebrò*.

Θαμίζω, *frequento, frequens sum*; ab eod. Th.

Θαμιμασάδης, Scythicè *Neptunus* appellatur.

Θαμὶνὰ, *frequentèr, crebrò*, Poët. adv. à

Θαμὶνὸς, ὴ, ὸν, *creber, frequens*: à **Θαμὰ**, *crebrò*.

ΘΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, *DUMUS, frutex, fruticetum*, quasi *creber ramis*: à **Θαμινὸς**, suprà.

Θαμνώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *fruticosus*: à præced.

Θάμυξις, *solennis cœtus*; qui **Θαμὰ**, id est, cum frequentiâ congregatur.

Θανάσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *lethalis, mortifer*: à **Θάνατος**, *morior*, quod vide.

Θανάτω, -ῶ, *mori cupio, mortem mihi opto*: à **Θανάτος**.

Θανατηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *lethifer*: à **Θάνατος**, *mors*; quod à **Θνήσκω**, *morior*, et **φέρω**, *fero*.

Θανάτιος, ίσσα, ἴον, *lethalis*: à

Θάνατος, ου, ὁ, *mors*; gen. Ion. **Θανάτου**· à **Θνήσκω**, *morior*; **Θανάτου τέρμα**, *dare letho*.

Θανεῖν, præs. inf. act. à seq.

Θανάω, -ῶ, occido, f. ήσω, p. τεθνάτηκα, a. 1. ind. act. ἐθανάτωσα, a. 1. sub. act. θανατώσω, ῃς, ῃ, a. 1. infin. act. θανατῶσαι, a. 1. ind. pass. ἐθανατώθην, ης, η, a. 1. part. pass. θανατωθείς, ῖσης· à Θάνατος, mors, q. v.

Θανατήδης, ους, ὁ ἡ ὰ, lethalis: ab eod.

Θανάτιος, ου, ὁ, cædes, mors: ab eod.

Θανατόωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi Θανατόω, q. v.

Θανίσι, Ion. et Θανίμεν, Ion. et Dor. pro Θάνωμεν, a. 2. inf. act. verbi Θνήσκω, morior; a. 2. ind. act. Ἔθανον.

Θάνωμι, a. 2. opt. act. ejusd. v.

Θανίσας, mortuæ, gen. Dor. pro Θανούσης, a. 2. part. fœm. gen. à Θνήσκω, morior: et

Θανίσ', pro Θανόντα, acc. sing. m. gen. ab eod.

Θάομαι, sugo: Θηλὴ τε γυναικὶ τε θήλεϊ μαζὸν, Il. 24, 58.

Θάοντα, Dor. pro Θάοντα, acc. sing. part. præsentis activi, verbi Θάω, pro Θάομαι, specto.

Θάοντε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à .

ΘΑΠΤΩ, igne, vel quovis modo condo, sepelio, f. ψω, p. τέθαφα, a. 1. ind. act. ἔθαψα, a. 2. ind. act. ἔταφον, a. 2. ind. pass. ἐτάφην, ης, η, sepultus fui; a. 2. inf. pass. ταφῆναι, fut. 2. ind. pass. ταφήσομαι, perf. ind. m. τέθαμμαι. Apud Eurip. Cic. θάπτειν, humare verbo reddidit. Sciendum est autem inveniri etiam θάπτειν ψυχὴ apud Plut. Sic autem Philostrat. quoque dixit θάπτεσθαι ψυχή. Habet et significationem obscœnam θάπτειν apud Aristophanem, sicut θάπτεσθαι apud Theocritum.

Θάρα, ὁ, THARA, nomen viri indeclinabile, Hebr. spirans.

ΘΑΡΓΗΛΙΑ, ας, ἡ, scil. ἱερὰ, vel Θαργήλια, τὰ, scil. ἱερὰ, festum et sacra in honorem Apollinis et Dianæ, cùm pro primitiis sacra facerent, q. à Θέρω, calefacio, et γῆ, terra, nam indè frugum maturitas.

Θαργηλιὼν, ῶνος, ὁ, undecimus mensis Atheniensium; quia Θέρει τὴν γῆν, i. e. terram calefacit; Aprili enim respondet.

Θαῤῥᾶλέος, ία, έον, idem quod Θαρσᾶλέος, fidens. Th. Θάρσος, fiducia; undè

Θαῤῥᾶλέως, audacter, confidenter, adv.

Θαῤῥεῖν, præs. inf. act. à

Θαῤῥέω, -ῶ, confido, bono animo sum, f. ήσω, p. τεθάῤῥηκα, a. 1. ind. act. ἐθάῤῥησα· à Θάῤῥος, idem qu. Θάρσος, fiducia. Hinc Angl. TO DARE.

Θαῤῥητὸς, ὴ, όν, fiducià fretus, animosus: à Θαῤῥέω.

Θάῤῥος, ους, τὸ, audacia. Vide Θάρσος.

Θαῤῥύντως, audacter: à Θαῤῥύω.

Θαῤῥύνω, fiduciam affero, animum addo.

Θαρσᾶλέος, ία, έον, fidens, audax; compar. Θαρσαλεώτερος, audacior, animosior. Th. Θάρσος, fiducia.

Θαρσᾶλέως, audacter, adv. à præced.

Θάρσει, confide, præs. imperat. act. à Θαρσέω, fiduciam habeo; præs. part. act. Θαρσῶν, οῦσα· Θαρσήσας, a. 1. part. act. τεθάρσηκα, perf. act. Th. supradict.

Θαρσεῖδε, ίος, ὁ, Tharsensis: à Θάρσος, ου, τὸ.

Θαρσέουσα, ας, part. præs. fœm. gen. Dor. pro Θαρσοῦσα, ης, ἡ, confidens. Vide in Θάρσει, confide.

Θαρσέω, f. ήσω, p. ήκα, confido, præditus sum fiduciâ, animum sumo: ab eod. Th.

Θαρσήσας, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

ΘΑΡΣΟΣ, ους, τὸ, et per Metathesin Θράσος, ους, τὸ, fiducia, audacia.

Θάρσος, ου, ὁ, THARSUS, nomen urbis, Apostoli Pauli patria, teste Jos. Ant. l. vi. 1. ut ab origine scriptum. Actor. ix. 11. xxi. 39. Ponitur et pro Oceano, 1 Reg. xxii. 48.

Θαρσύνεσκε, imperf. act. θαρσύνεσκον, Poët. pro

Θαρσύνω, fiduciam affero, f. ὑνῶ. Th. Θάρσος, fiducia.

Θαρσὼς, ῶσα, ὸν, audax: à Θάρσος.

Θᾶσεὺς, Dor. pro Θησεὺς, Poët. vel Ion. a. 1. imperat. med. verbi Θάομαι, specto, pro quo Poëtæ Θάομαι.

Θᾶσῆδε, ίος, Dor. pro Θησῆδε, Theseus.

Θάσσομαι, ponam, Dor. pro Θήσομαι, f. 1. m. verbi τίθημι, pono,

Θασύμνος, Dor. et per Crasin pro Θαεύμνος, fut. 1. med. part. à Θάομαι, specto. Vide Θᾶσεὺς.

ΘΑΣΟΣ, ου, ὁ, THASUS, insula quædam maris Ægei.

Θᾶσσον, celeriùs, citiùs, compar. pro τάχιον ex ταχὺς, celer.

Θάσσω, sedeo, contractè pro Θάζω, id. q. Θᾶζω, celeriter moveo; item sedeo; propriè celeriter in sedile insilio. Th. Θοὸς, celer.

Θάσσων, celerior: comparativus ex ταχὺς, celer, ταχίων, Θάσσων, vel Θάσσων.

Θάτερος, alteruter: à τὸ, pro ὃ, et ἕτερος, alter, Sic Θατέρῳ, pro τῷ ἑτέρῳ, et sic porrò Θάτερα, Dor. pro αἱ ἕτεραι· ἐπὶ Θάτερα, in diversum, in alteram partem.

Θάσσων, celerior. Vide Θάσσων.

Θαῦμα, ατος, τὸ, res mira, admiratio, miraculum; et

Θαυμάζομεν, 1. pl. præs. ind. act. Θαυμασίμεθα, 1. pl. f. 1. m. à

ΘΑΥΜΑΖΩ, f. άσω, miror, admiror, colo; observo cum approbatione, Luc. ix. 43. cum indignatione, Joan. vii. 21. Marc. vi. 3. cum διὰ, Diod. Sic. iv. p. 193. et sic construend. Joan. vii. 21. Strab. l. xvii. p. 1188. Ælian. V. H. xii. c. 6. cum acc. rarò, Dem. Ol. α, ver. 4. ed. Monten. p. τεθαύμακα, perf. ind. pass. τεθαύμασμαι, a. 1. ind. pass. ἐθαυμάσθην, ης, η a. 1. inf. pass. Θαυμασθῆναι, admirationi esse; f. 1. ind. med. Θαυμάσομαι, η, σται.

Θαυμαίνω, admiror: à Θαυμάζω· inde Θαυμαίνῃς, fut. 1. part. pl.

Θαύμας, αντος, ὁ, THAUMAS, nomen proprium.

Θαυμάσιος, α, ον, admiratione dignus; et

Θαυμασμὸς, οῦ, ὁ, admiratio; et

Θαυμαστὴς, οῦ, ὁ, admirator, laudator; et

Θαυμαστὸς, ὴ, όν, admirabilis: ὁ Θαυμαστὸν, non est mirum: à Θαυμάζω.

Θαυμαύω, -ῶ, f. ώσω, admirabilem reddo: à Θαυμαστὸς.

Θαυμαστῶς, adv. sapienter.

Θαυμαυίζομαι, f. ίσομαι, rei admirabilitate obstupefio: à Θαῦμα.

Θαυμαυργέω, -ῶ, f. ήσω, miracula edo, præstigiis utor: à Θαυμαυργὸς, οῦ, ὁ ἡ, qui miracula edit. Ex Θαῦμα, et ἔργον, opus.

Θαφθὶς, ῖσα, ὶν, sepultus, a, um: in dat. plur. Θαφθίῃσι, a. 1. part. pass. à Θάπτω, sepelio.

Θαψία, ας, ἡ, herba quædam feruiacea: à Thapso insulâ sic dicta.

ΘΑΨΟΣ, ου, ὁ, lignum Scythicum, vel herba, ad tingendum apta; quia lanam rubefacit: à Thapso flumine ubi nascitur.

Θάω, video, scilicet, cum stupore, contract. pro Θηάω, idem quod Θάομαι, specto. Est et Θάω, nutrio: undè Θάομαι, sugo.

Θεὰ, ᾶς, ἡ, DEA; Θεᾶν, gen. pl. Dor. et Θεῶν, Æol. pro Θεῶν. Th. Θεὸς, Deus.

Θέα, ας, ἡ, spectaculum, spectandi locus, quævis res jucunda spectatu; acc. sing. Θέαν. Th. Θάομαι, specto. Potest Θέα, etiam dici in præs. imperat. act. à Θέάω, specto.

Θεάδηρα, α, ι. inf. pass. verbi Θεάομαι, specto, q. v.

Θίαμα, idem quod **Θεὰ**, *dea*.

Θέαμα, ἄτος, τὸ, *spectaculum*. Th. **Θεάομαι**.

Θεᾶνὼ, οῦς, -οῦ, ἡ, *THEANO*.

ΘΕΑ'ΟΜΑΙ, *specto, contemplor*; f. 1. ind. m. **ἀσομαι**, perf. ind. pass. **τέθεᾶμαι**, a. 1. ind. pass. **ἐθεάθην**, a. 1. inf. pass. **θεαθῆναι**, a. 1. ind. m. **ἐθεασάμην**, ω, ατο, a. 1. inf. m. **θεάσασθαι**, a. 1. part. m. **θεασάμενος**.

Θεάριον, ου, τὸ, pro *loco sacro*, vel *templo*: vide in **Θεωρέω**.

Θεαρχία, ας, ἡ, *suprema divinitas, Deus supremus, divinum et æternum principium omnium rerum*: ex **Θεὸς**, et **ἀρχὴ**, *principium*.

Θεασάμενος, a. 1. part. m. et

Θεᾶτὴς, οῦ, ὁ, *spectator*; acc. pl. **Θεατὰς**, ab eod. Th.

Θεᾶτὸς, ὴ, ὸν, *spectabilis, dignus spectatu*. Th. **Θεάομαι**, *specto*.

Θεατρίζω, *in theatro ago fabulam, in theatrum omnibus spectandum produco*; f. **ίσω**, p. **τεθεάτρισμαι**, perf. ind. pass. **τεθεάτρισμαι**.

* **Θεατροειδὴς**, **ἐος**, ὁ ἡ ἐν, *theatri formam habens*.

Θέᾱτρον, ου, τὸ, *THEATRUM, locus in quo spectantur ludi, spectaculum*. Th. **Θεάομαι**, *specto*.

Θέε, *discurrebat*; pro **ἴθεε**, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi **Θέω**, *curro*; f. **Θεύσομαι**.

Θεὶ, τὸ **καὶ τὰ**, legitur 1 Reg. xiv. 28. et Ezech. xl. passim, pro *thalamo*. Symmachus vertit **σὺδὸς**, Aquila **κρέβυος**.

Θείειον, Poët. et Ion. pro **Θεῖον**, ου, τὸ, *sulphur*; q. **Θεῖόν τι**, *divinum quid*: indè **Θειώω**, *sulphure fumigo*. Th. **Θεὸς**, *Deus*.

Θείιος, Poët. pro **Θεῖος**, α, ον, *divinus*.

Θειόμενος, Ion. pro **Θειάμενος**, præs. part. m. à **Θειάομαι**, -ῶμαι, *specto*.

Θείϊος, Poët. pro **Θέιος**, quod pro **Θεῖος**, *divinus*. Th. **Θεὸς**, *Deus*.

Θεῖῃς, *deabus*, Ion. pro **Θεαῖς** à **Θεὰ**, *dea*: ab eod. Th.

Θεήσασθαι, *contemplari*; Ion. pro **Θεάσασθαι**, a. 1. inf. m. et

Θεήσατο, Ion. pro **Θεήσῃ**, 2. sing. f. 1. ind. m. verbi **Θεάομαι**, *specto*; f. **Θεήσομαι**, et Ion. **Θεήσομαι**, ῃ, ηται.

Θεητὸς, ὴ, ὸν, Ion. pro **Θεατὸς**, *cum admiratione spectandus*; à **Θεάω**, verb. Ion. *cum admiratione specto*: ab eod. Th.

Θεῖα, ἡ, nom. mulieris. Sed **Θέιην**, *divinam*, Ion. pro **Θεῖαν** à **Θεῖος**, *divinus*. Th. **Θεὸς**, *Deus*.

Θείε, Ion. vel Poët. pro **Θεῖ**, *curris*; 3. sing. præs. ind. act. à **Θέω**, *curro*; f. **Θεύσομαι**. Sic **Θεῖεν**, pro **Θεῖν**.

Θείην, ης, η, a. 2. opt. act. Sed **Θεῖῃ**, cum ι subscripto, *ponat*; 3. sing. præs. sub. act. à **Θέω**, *pono*; pro quo Poëtæ **Θείω** vel est a. 2. sub. act. Poët. pro **Θῇ** à **τίθημι**, *pono*, a. 2. ind. act. **ἔθην**.

Θειλοσιδέῳ, *in loco solis calori exposito exsicco, insolo*: à

Θειλόσιδον, υ, τὸ, fact. ex artic. **τὸ**, et **ἡλόσιδον**, *locus solis calori expositus, et apricus*: ex **ἧλιος**, idem quod **ἅλη**, *color solaris*, et **εἶδον**, *solum*.

Θεῖναι, a. 2. inf. act. à **τίθημι**, *pono*.

ΘΕΙ'ΝΩ, *ferio, percutio*; Poët. f. **Θεινῶ**, præs. ind. pass. **Θείνομαι**, *percutior, vapulo*.

Θείνεο, gen. Ion. pro **Θείνου** à **Θεῖος**, *divinus*.

Θείομεν, *ponamus*, 1. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro **Θῶμεν**, verbi **τίθημι**, f. **Θήσω**, a. 2. ind. act. **ἔθην**, a. 2. sub. act. **Θῶ**, Poët. **Θέω**, et **Θείω**, in pl. **Θέωμεν**, et metri gratiâ **Θείομεν**, et Systole **Θείομεν**.

Θεῖον, ου, τὸ, *sulphur*: quod à Deo sit tanquam **τῦρ πεμπόμενον**, *ignis fulmineus*: et

Θεῖον, ου, τὸ, *divinitas, numen*: et

Θεῖος, εία, εῖον, *divinus, a, um*; Poët. **Θέιος** et

Θειοτέρως, et **Θειότερον**, *divinitùs*, adv. compar. et

Θειότης, ητος, ἡ, *divinitas, divina majestas*: omnia à **Θεὸς**, *Deus*.

Θεῖτε, per Sync. pro **Θέητε**, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi **τίθημι**, *pono*.

Θείω, Poët. pro **Θέω**, *curro*; f. **Θεύσομαι**, item Poët. pro **Θῶ**, a. 2. sub. act. verbi **τίθημι**, *pono*.

Θειώδης, ους, ὁ ἡ ἐν, *sulphureus*: à **Θεῖον**, *sulphur*.

Θείωσα, *consecravi*; Ion. pro **Θέωσα**, a. 1. ind. act. verbi **Θεόω**, *Deo consecro*. Th. **Θεὸς**.

Θίλ', pro **Θέλει**, præs. imperat. act. à **Θέλω**, *volo*; f. **Θελήσω**, a. 1. part. act. **Θελήσας**.

Θελγὶς, ῖνος, ἡ, *veneficus*: à **Θέλγω**, *decipio*.

Θελγομένη, *gestiens*; præs. part. pass. f. g. à

ΘΕ'ΛΓΩ, *mulceo, delinio, decipio*; f. ξω, q. **τὶς τὸ Θέλειν ἄγω**, *impello quocunque velim*.

Θέλεις, *velis*, 2. sing. præs. ind. act. à **Θέλω**, *volo*.

Θέλεμνον, ου, τὸ, *fundamentum*; à **Θέω**, *pono*. Th. **Θέμελον**, idem.

Θέλημα, ἄτος, τὸ, *voluntas*: et

Θέλησις, εως, ἡ, idem: à **Θέλω**, *volo*.

Θελήσω, *volam*, f. 1. ind. act. ejusd.

Θελητὴς, οῦ, ὁ, *qui vult, qui libentèr facit*: ab eod. Th.

Θελητὸς, ὴ, ὸν, *expetitus, cupitus*: ab eod. Th.

Θελητὴς, ῆρος, ὁ, *delinitor*: et

Θελητήριον, υ, τὸ, *illecebra*: à **Θέλγω**, *mulceo*.

Θελξινόων, *permulcentium*; gen. pl. à **Θελξίνοος**, *mentem demulcens*: à **Θέλγω**, f. ξω, *mulceo*, et **νόος**, *mens*.

Θέλσεα, Dor. pro **Θέλσα**, *volens*; præs. part. fœm. gen. et

Θέλσαι, Dor. pro **Θέλσει**, *volunt*; 3. pl. præs. ind. act. et

Θέλσωα, *volens*; præs. part. act. f. g. à **Θέλω**, *volo*; f. **Θελήσω**.

Θέλυμνον, υ, τὸ, *fundamentum*: q. à **Θέω**, *pono*. Th. **Θέμελον**, *fundamentum*.

Θέλω, seu **θέλω**, *volo, delector, opto*; item *possum*; Att. imperf. ind. act. **ἤθελον**, ες, ε, f. **Θελήσω**, perf. ind. act. **τεθέληκα**, a. 1. **θέλησα**, ας, ε, et Atticè **ἠθέλησα**. Vide **θέλω**.

Θέμα, ἄτος, τὸ, *id quod ponitur, quæstio quæ pro fundamento dissertationis ponitur: legio provinciæ alicui imposita: ipsa provincia, pecunia in mensam posita*, Cebes in tabula, Tobit. iv. 9, 40. et passim: à **τίθημι**, *pono*. Est et **Θέμα**, *sidus natalitium, et horoscopum*. Hinc Angl. A THEME. Ab Hesych. exponitur **ἕξις**, **σύστασις**, **στάσις**, **μνῆμα**.

Θεμανῖκὸς, ὴ, ὸν, *positivus, provincialis, primitivus* apud Grammaticos: **Θεμανικοὶ ἀγῶνες**, *certamina*, in quibus deposito præmio certabatur; **Θεμανικὸν ῥῆμα**, *verbum primitivum*: à **τίθημι**, *pono*.

Θέμελον, υ, τὸ, idem quod **Θέμελον**, q. v.

Θεμείλιον, Poët. pro **Θεμέλιον**, υ, τὸ, *fundamentum*: ab eod. Th.

Θεμέλεον, υ, τὸ, *fundamentum*. Vide præced.

Θεμελιόω, *fundamentum facio*; f. ώσω, p. **τεθεμελίωμαι**, perf. pass. ind. **τεθεμελίωμαι**, plusq. p. ind. pass. **ἐτεθεμελίωμην**, ωσο, ωτο, Ion. **τεθεμελίωτο**, in 3. sing. à præced.

Θεμελίωσις, εως, ἡ, *fundamenti substructio*.

Θέμεν, Ion. et **Θέμεναι**, Dor. pro **Θεῖναι**, *ponere*; a. 2. inf. act. **Θέμεν σπεῦδεν ἄνασσαν ἀμφὶ τινες σφέτερματος**, *ponere omne studium circa rem aliquam*. Th. **τίθημι**.

Θέμενος, η, ον, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

Θεμιστὸς, ὰ, ὸν, *gravis, venerandus*. Th. **Θέμις**, *jus*.

Θέμεθλον, Poët. id. q. **Θεμέλιον**, υ, τὸ, *fundamentum*: quod à

ΘΕ'ΜΕΘΛΟΝ, υ, τὸ, *fundamentum*;

q. à Θέω, *pono*: Θεμίλιος, ου, τὸ, idem.

Θεμίστιλλαινος, ὁ, Poët. à *Themide contextus*, ὁ ὑπὸ Θέμιδος πλεκτὸς· à πλέκω, *plico, necto*, et Θεμίς.

Θέμις, ιστος, vel ιδος, ἡ, *jus, lex, fas, Dea juris*. Plat. in Tim. ὃ μηδ' εἰπεῖν τινὶ θέμις, *quod ne dictum quidem fas est*, ut Cicero interpretatur. Θέμιστες dicuntur etiam *tributa* et *vectigalia* quæ principi populum persolvere jus imperat.

Θεμιστεύων, ονος, *juris studiosus, qui jura colit*, et *justitiam exercet*: ex Θέμις, *jus*, et πίων, pro πιέων, vel πεφυκὼς, *misceo*.

Θεμιστοσκοπος, ὁ ἡ ὁ, Poët. *juris inspector et præses*: à Θέμις, *jus*, et σκέπτομαι, *video*.

Θεμίστου, f. ἰσομαι, a. 1. ind. m. ἐθεμιστεύσαμην, Poët. *justè judico, guberno*: et

Θέμιστα, *justitiam*; acc. sing. Θέμιστες, nom. pl. *vectigalia, oracula*: à Θέμις.

Θεμιστῖος, α, ον, *justus*: et

Θεμιστύω, f. ύσω, *do jura et leges, vaticinor*: et

Θεμιστῶν, gen. pl. Ion. à Θεμιστὴ, ῆς, ἡ, quod à Θεμιστὸς, *legibus consentaneus*: omnia à Θέμις, *jus*.

Θεμιστοκλίνης, -ους, ὁ, gen. ίους, -ίνους, *THEMISTOCLES*, nomen proprium viri.

Θεμιστοσύνη, ης, ἡ, nom. mulier. q. *quæ sapit ex legibus*.

Θεμιστὸς, ὴ, ὸν, *legibus consentaneus*: à Θέμις, *lex*.

Θεμιστὼ, ὁος, -οῦς, ἡ, nomen mulieris.

Θεμιτὸν, ῦ, τὸ, *consentaneum* Θέμιδι· *licitum*. Th. Θέμις.

Θεμὼς, *dispositio, monitio*; Θεμὼς, Hesych. affert pro διαθέσις, παραινέσεις. Th. τίθημι, *pono*.

Θεμόω, ώσω, *appropinquare facio, accedere cogo*: q. à Θέω, *pono*; ut sit ponere in conspectu. Alii à Θέμις, quatenus est δυνατόν.

Θὶν, particula aliquando redundans, aliquando motum à loco significans.

Θ'ΝΑΡ, ἄρος, τὸ, *vola, cavum manûs et pedis*.

Θόνα, *cedo, puleo, tundo*; ut Θύνω. f. υσω, a. 2. ind. act. ἔθυνον. Hinc Θάνατος.

Θυβλάβεια, ας, ἡ, *luxio deorum, impietas, dira stoliditas*: et

Θυβλαβὴς, ὁος, οῦς, ὁ ἡ ὁ, *cui Deus mentem eripuit*: ex Θεὸς, et βλάπτω, *noceo*; f. ψω, a. 2. ἔβλαβον.

Θέογνις, ιδος, ὁ, *THEOGNIS*, nom. propr. Poëtæ.

Θεοδίδακτος, ὁ ἡ ὁ, *à Deo doctus*: ex Θεὸς, *Deus*, et δεδάσκω, *doceo*.

Θεοδμᾶνος, Dor. pro Θεοδμητος, ὁ ἡ ὁ, *divinitùs ædificatus, tributus*. Sic Θεοδμάνη, Dor. pro Θεοδμήνη, *divinitùs conditam*: ex Θεὸς, *Deus*, et δέμω, *struo*; perf. ind. pass. δέδμημαι, σαι, ται.

Θεόδοτος, ὁ, ἡ ὁ, *divinitùs et à Deo datus*; idem ac Θεόδωρος.

Θεόδωρος, ὁ, ἡ, *THEODORUS*, nomen proprium viri.

Θεοειδὴς, ἐος, -ὲς, ὁ ἡ ὁ, *formâ Deum referens*: ex Θεὸς, et εἶδος, *forma*. Th. εἶδω, *video*.

Θεοίπολ', pro Θεοίπολε, voc. s. à

Θεοίπολος, ὁ ἡ ὁ, *Deo similis*: ex Θεὸς, *Deus*, et ἴπολος, *similis*. Th. ἴπλος, *assimilo*.

Θεόθεν, *divinitùs, à Deo*, adv. à Θεὸς, *Deus*.

Θεοῖο, gen. Ion. pro Θεοῦ· à Θεὸς, *Deus*.

Θέουσα, Dor. pro Θέουσα, ης, ἡ, *currens*, præs. part. act. f. g. à Θέω, *curro*.

Θέοντο, Θεῖντο, 3. sing. a. 2. m. opt. Ion. à Θέω, -έω, pro communi. Θείμην, Θεῖο, Θεῖντο· à τίθημι, *pono*.

Θεοπλόκιος, f. ήσω, *Deum invoco*, sc. *ut preces meas audiat, Deum audio, Deo obedio*: à Θεὸς, *Deus*, et πλόκω, *audio*.

Θεόπεφνος, ου, ὁ ἡ ὁ, *divino judicio electus*; item *dearum judex*, Periphras. *Paridis*: à Θεὸς, et πέφνω, *judico*.

Θεόπλαστος, ὁ, ἡ ὁ, *à Deo conditus*: à Θεὸς, et πλάσσω, *condo, creo*.

Θεολογία, ας, ἡ, *THEOLOGIA, dissertatio de Deo*: à Θεὸς, et λέγω, *dico*. Angl. THEOLOGY.

Θεολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *THEOLOGUS, qui de Deo disserit*. Tribuitur Joanni Evangelistæ κατ' ἐξοχὴν à Θεὸς, *Deus*, et λέγω, *dico*; p. ind. m. λέλογα.

Θεομάχω, *Deo repugno*; f. ήσω. p. ind. act. τεθεομάχηκα· et

Θεομαχία, ας, ἡ, *Deorum pugna*: et

Θεομάχος, ου, ὁ ἡ ὁ, *Deo repugnans*: ex Θεὸς, et μάχομαι, *pugno*.

Θέομεν, Poët. pro Θέωμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono*.

Θεομήτωρ, ορος, -ῶρ, ὁ ἡ ὁ, *Deo invisus*: à Θεὸς, et μῆτις, τὸ, *odium*: at

Θεομῆτις, ιος, -ις, ὁ ἡ ὁ, *qui Deum odit*: ab iisd.

Θεόμοιρος, ου, ὁ ἡ ὁ, Poët. ὁ Θεὸν μοῖραν ἔχων, *qui sortem divinitùs est adeptus*; et hinc *præstantissimus*: ex Θεὸς, *Deus*, et μοῖρα, *fatum*. Th. μείρω, *divido, sortior*.

Θέοντων, gen. pl. part. præs. act. à Θέω, *curro*; f. Θέουσαν· Θέοντων λαιψηρὰ Θέουσιν, pro Θέόντων λαιψηρὰ Θεόντων, Hes. in Scut. 146.

Θεόπνευστος, ου, ὁ ἡ ὁ, *divinitùs inspiratus*: ex Θεὸς, et πνέω, f. πνεύσω.

Θεόπομπος, ου, ὁ, *THEOPOMPUS*, nomen propr. viri.

Θεοπρεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *Deo consentiens, divinum quid præ se ferens*; et neutro genere τὸ Θεοπρεπὲς, *divinam decus, divina majestas*. Undè Θεοπρεπῶς, *divinè*.

Θεοπρόπος, *vaticinor*; f. όσω, p. πικα· et

Θεοπροπία, ας, ἡ, *vaticinatio*: et

Θεοπρόπιον, ου, τὸ, *vaticinium*: et

Θεοπρόπος, ου, ὁ ἡ ὁ, *vates*: à Θεὸς, *Deus*, et πρέπω, *qui loco dei prædicit*. Qui oraculum consulit.

Θέορτος, ου, ὁ ἡ ὁ, Poët. *a Deo excitatus*: ex Θεὸς, et ὄρω, *excito*.

ΘΕΟ'Σ, ὁ, ἡ, *Deus*, et aliquando etiam f. g. pro *dea*: q. à Θέω, *pono, facio*: hinc ἄθεος, ανος, ἡ, *impietas*, &c.

Θεόσδοτος, *divinitùs data*; n. gen. pl. à

Θεόσδοτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *à Deo datus*: ex Θεὸς, et δίδωμι, *do*.

Θεοσέβεια, ας, *cultus Dei*: et

Θεοσεβὴς, ὁος, ὁ ἡ ὁ, *Dei cultor, religiosus*: ex Θεὸς, *Deus*, et σέβω, *colo*.

Θεοσεβῶς, adv. *piè*: à præced.

Θεοστυγὴς, ὁος, ὁ ἡ ὁ, *Dei osor*: ex Θεὸς, et στυγέω, *odi*.

Θέοτανρος, ου, ὁ, *deus taurus*; Epithet. Jovis: ex Θεὸς, et ταῦρος, *taurus*.

Θεότης, ητος, ἡ, *divinitas*. Th. Θεὸς, *Deus*.

Θεότιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, *THEOTIMUS*, nom. propr. Vel *divinitùs honoratus*: ex Θεὸς, et τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Θεοφάνεια, ας, ἡ, Ion. *Dei apparitio*: ex Θεὸς, et φαίνω, *appareo*.

Θεόφιλε, vec. à Θεόφιλος, *Theophilus*, nomen propr. idem valet quod

Θεοφιλὴς, ὁος, -οῦς, ὁ ἡ ὁ, *pius, amans deorum, Deo gratus*: à Θεὸς, et φίλος, *amicus*.

Θέοφιν, *divinitùs*, adv. interdum et dat. pl. pro Θεοῖς· à Θεός.

Θεόφραστος, ου, ὁ, *THEOPHRASTUS*, nomen propr.

Θεόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *divinâ mente præditus, vates, prophetæ*: ex φρὴν, *mens*, et Θεὸς.

Θεοφύλακτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *à Deo servatus, qui est in Dei tutelâ*: à Θεὸς, et φυλάσσω, *custodio*, f. ξω.

Θεράπαινα, ης, ἡ, *ancilla*: et

Θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, idem. Th. Θεράπων, ονος, ὁ, *servus*.

Θεραπεία, ας, ἡ, *sanatio, famulatus*: à Θεραπεύω.

Θεραπευθείσῃ, dat. sing. a. 1. part. pass. f. g. et

Google

Θεραπεύσατε, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. à Θεραπεύω, *servio.*

Θεραπευτέον, *sanandum est*, verb.

Θεραπευτὴς, οῦ, ὁ, *minister, medicus* : et

Θεραπευτικὸς, ὴ, ὸν, *obsequiosus, sanandi vim habens, ad gerendam curam alicujus rei aptus* : et

Θεράπευτος, ὁ, ἡ, ἀ, *sanabilis* : à

Θεράπεύω, *famulor, servio, curo, sano*, cum acc. f. *σώσω*, p. *τεθεράπευκα*, a. 1. imperat. act. Θεράπευσον, *άτω*, imperf. ind. pass. *ἐθεραπευόμην*, ου, ευτο, p. ind. pass. *τεθεράπευμαι*, p. part. pass. *τεθεραπευμένος*, η, ον, a. 1. ind. pass. *ἐθεραπεύθην*, ης, η. Th. Θεράπων, *minister, servus.*

Θεραπνῆν, Ion. pro Θεραπεία, *ministerium, famulatus ; sanatio* : à præced.

Θεράπνα, ας, ἁ, Dor. pro Θεράπαινα, ης, ἡ, nomen urbis, et *ancilla*, pro Θεράπαινα. Item Θεραπνίδιον, *ancillula*, pro Θεραπαινίδιον.

Θεράπνα, acc. sing. Θεράπναν, nom. dual. Θεράπνα, dat. pl. à

ΘΕΡΆΠΩΝ, *ontos, ὁ, minister, famulus, servus* : q. à Θέρω, *curo.*

Θεραφὶμ, Hebr. Lat. interpret. *imagines, idola:* Angl. TERAPHIM.

Θερείη, ης, ἡ, Ion. pro Θέρεια, vel Θερείη, id quod Θέρος, *æstas.*

Θέρειος, εία, ειον, *æstivus.*

Θεραπάντη, per Syncop. pro Θεραπεράντη, *fervidissima*, superl. f. g. à præced. Th. Θέρος, *æstas.*

Θέρενος, Dor. pro Θέρευς, gen. sing. à Θέρος, ους, τὸ, *æstas.*

Θερέω, idem quod Θέρω, *calefacio.*

Θερίζω, *æstatem traduco, meto*, cum accusat. sæpè absolutè ponitur, f. *ίσω*, p. *τεθέρικα*, a. 1. part. act. Θερίσας, ασα, αν, perf. ind. pass. *τεθέρισμαι*, a. 1. ind. pass. *ἐθερίσθην* : à Θέρος, *messis.*

Θερῖνὸς, ὴ, ὸν, *æstivus* : ab eod. Th.

Θερίσδειν, Dor. pro Θερίζειν, præs. infin. act. à Θερίζω, *meto.*

Θερισμὸς, οῦ, ὁ, *messis* : et

Θερίστρον, ου, τὸ, *falx messoria* : et

Θεριστὴς, οῦ, ὁ, *messor* : et

Θεριτικὸς, ὴ, ὸν, *messorius* : et

Θέρετρον, seu Θερέτριον, ου, τὸ, *vestis æstiva.* Th. Θέρω, *calefacio.*

Θερμὰ, nom. pl. n. g. à Θερμὸς, *calidus.* Th. Θέρω, *calefacio.*

Θερμαὶ, ῶν, αἱ, *thermæ, balneæ calidæ* : ab eod.

Θερμαίνω, *calefacio*, f. ἀνῶ, a. 1. *ἐθέρμηνα*, p. *τεθέρμαγκα*, præs. pass. Θερμαίνομαι, perf. ind. pass. *τεθέρμασμαι*, a. 1. ind. pass. *ἐθερμάνθην*. Th. Θέρω, *calefacio.*

Θέρμετο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. verbi Poët. Θέρομαι, pro Θερμαίνομαι, *calefacio*, ejusd. Th.

Θέρμη, ης, ἡ, *calor, æstus.* Th. Θέρω, *calefacio.*

Θερμολούειν, f. ήσω, *lavor calidâ, calidâ perfundor* : à Θερμὸς, *calidus*, et λόω, *lavo.*

Θερμοπύλαι, ων, αἱ, quasi dicas, *calidæ portæ*, *THERMOPYLÆ*, locus quidam Græciæ, sic dictus quod propè eas Græciæ fauces calidæ sint aquæ.

Θερμὸς, ὴ, ὸν, ἁ, *calidus, a, um* ; in superl. Θερμότατος. Th. Θέρω, *calefacio.*

Θερμότης, ητος, ἡ, *calor.*

Θέρμω, *calefacio.* Poëticum tantùm est.

ΘΈΡΟΣ, ους, τὸ, *messis, æstas.*

Θερσῖτης, ου, ὁ, *THERSITES*, nom. propr.

Θέρσος, Æol. pro Θάρσος, ους, τὸ, *fiducia.*

Θέρσω, f. 1. ind. act. Æol. pro Θερῶ, et Θερσόμενος, f. 1. part. m. à

ΘΈΡΩ, *calefacio, medeor, curo* : f. Θερῶ, et Æol. Θέρσω.

Θὶς, pro Θίν, *pone*, a. 2. imperat. act. verbi *τίθημι, pono* : a. 2. *ἔθην.*

Θέσαν, *posuerunt*, Ion. pro *ἔθεσαν*, 3. pl. a. 2. ind. act. *ἔθην*, ejusd. verbi.

Θέσθαι, a. 2. infin. m. Θέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. m. à *τίθημι, pono.*

Θέσις, εως, ἡ, *THESIS, positio, depositio, sors pecuniæ*, Dem. c. Apat. Θέσις ἐπῶν, *carminum compositio.* Th. *τίθημι, pono.*

Θεσπέσιος, ὁ, ἡ, ἁ, per Sync. pro Θεσπέσιος· sic in pl. n. g. Θεσπέσια, *divina, Deo similia* : ex Θεὸς, *Deus*, et ἀκέλης, *similis*, quod ab ἄκος, *similis sum.*

Θεσμὸς, ία, ιν, *legitimus* : à Θεσμὸς, *lex.*

Θεσμοθέτης, ου, ὁ, *legislator* : à Θεσμὸς, *lex*, et *τίθημι, pono.*

ΘΕΣΜΟΣ, οῦ, ὁ, *lex, strues lignorum.*

Θεσμοφορεῖον, ου, τὸ, *sacrum Cereris* : et

Θεσμοφορία, *festa in Cereris honorem* : ex Θεσμὸς, *lex*, et φέρω, *fero.*

Θεσπεσία, ας, ἡ, et Ion. Θεσπεσίη, f. g. à

Θεσπέσιος, ου, ὁ, ἡ, ἁ, *divinus*, gen. Ion. Θεσπεσίου. Th. Θέσπις, *vaticinus.*

Θεσπιδαὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ἁ, *divinitùs ardens* : à Θέσπις, *divinus*, et δαὶς, *ure.*

Θεσπίζουσα, Dor. pro Θεσπίσασα, a. 1. part. act. f. g. à

Θεσπίζω, *vaticinor* ; f. ίσω, à

ΘΕ'ΣΠΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, ἁ, *vates divinus.*

Θέσπισμα, ατος, τὸ, *oraculum* : à præced.

Θεσσαλονικεὺς, ῆος, ὁ, *Thessalonicensis* : à

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, *THESSALONICA*, nom. urbis ; sic dict. Gr. à *victoriâ Thessalis reportatâ per Philippum.*

Θέσσαν, Ion. et Poët. pro *ἔθεσαν*, 3. pl. a. 2. ind. act. à *τίθημι, pono.*

Θεστίης, ου, ὁ, *THESTIES*, nom. propr.

Θέστωρ, ορος, ὁ, *THESTOR*, Ænopis filius : hinc Θεστορίδης, ου, ὁ, *Thestoris filius.*

Θεσφάτα, τὰ, *responsa divina* : à

Θεσφάτος, ὁ, ἡ, ἁ, *à Deo dictus ; fatalis* : ex Θεὸς, et φημὶ, *dico.*

Θετέον, *ponendum*, nomen verbale : à *τίθημι, pono.*

Θετικὸς, ὴ, ὸν, *positivus, a, um* : in pl. n. g. Θετικὰ, ab eod. Th.

Θετικῶς, adv. *affirmativè*, cui opponitur ἀποφατικῶς, *negativè* : à præced.

Θέτις, ιδος, ἡ, *THETIS*, nom. propr. Deæ.

Θέτο, *reposuit*, Ion. pro *ἔθετο*, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi *τίθημι, pono.*

Θετὸς, ὴ, ὸν, *positus, adoptivus* ; ab eod. Th.

Θεσσαλία, ας, ἡ, *THESSALIA*, nomen regionis : hinc Θεσσαλὸς, οἱ, *Thessali.*

Θεῦ, Dor. pro Θοῦ, vel Θέο, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Θευγενὶς, ίδος, ἡ, per Crasin pro Θεογενὶς, *à Deo nata.*

Θεύγετθαι, Cretensium dialecto pro Θέλγεσθαι, Hesych.

Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. decl *THEUDAS* : nomen pseudoprophetæ, Lat. *torrens.*

Θευμοῖ, Dor. pro Θεμοῖ, quod Att. Θεμοῖ, dat. sing. à Θεμοὶς, ὶος, ὁ, ἡ, ἁ, Att. pro Θεμοειὸς, *divinus* : q. ὑπὸ Θεοῦ μεμερισμένη, à Θεὸς, *Deus*, et μείρω, *partior.* Th. *μείρω, divido.*

Θεύμορος, ου, ὁ, ἡ, ἁ, per Crasin et Dor. pro Θέμορος, *à Deo datus*, seu *per distributionem alicui à Deo datus* : ex Θεὸς, et μείρω, *partior*, p. ind. m. μέμορα, Poët. ἔμμορα.

Θεύσαι, Ion. pro Θεῦσαι, 2. sing. f. 1. ind. m. et

Θεύσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi Θέω, *curro* : f. Θεύσομαι.

Θευσόμενος, Dor. pro Θευσούμενος, f. 1. part. m. ejusd.

Θευχαρίλα, Dor. pro Θεοχαρίλα, fœminæ nomen.

ΘΕ'Ω, f. Θεύσομαι, *curro, cursu*

contendo. Sed ΘΕ'Ω, f. Θήσω, *pono* : undè τίθημι.

Θίμεν, pro Θῶμεν, Ion. 1. pl. a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono*.

Θιῶντων, gen. pl. part. præs. act. contract. pro Θιαόντων, *spectantium* : à Θιάω, *specto*.

Θιωρέα, seu -ία, ας, ἡ, *speculatio, contemplatio*. Th. Θιωρὸς, *spectator*.

Θιωρίω, *specto* ; f. ήσω, p. τεθιώρηκα, a. 1. sub. act. Θιωρήσω, ῆς, ῆ. Th. Θιωρός. Undè et

Θιώρημα, ατος, τὸ, *quod contemplamur ; præceptum*.

Θιωρητῖνὸς, ἡ, ὸν, *contemplativus*.

Θιωρῖκὸς, *ad spectationem ludorum pertinens* : à Θιωρία.

Θιωρίζω, f. ίσω, *aspicio, specto*.

Θιωρὶς, ίδος, ἡ, *nomen navis publicæ, quâ Athenienses suos Θιωροὺς, et sacrorum publicus ministros, ad oraculum Deliacum consulendum mittebant*.

ΘΕΩΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *spectator, contemplator* : qu. à Θιάομαι, *specto* ; signif. etiam *qui rerum divinarum curam gerit* : à Θεὸς, et ὄρα, *cura*.

Θήβᾳ, Dor. pro Θήβῃσι, seu ἐν ταῖς Θήβαις, *Thebis*.

Θηβαγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *ex urbe Thebanorum oriundus* : ex Θήβη, et γίνομαι, *nascor*.

Θήβαζι, *Thebas*, adv. à Θήβη.

Θηβαῖὸς, αία, αῖον, *Thebanus* : et ἐν pl. Θηβαῖοι, οἱ, *Thebani*.

Θήβη, ης, ἡ, *THEBÆ* : nomen urbis : hinc

Θήβηθεν, *Thebis*, adv.

Θήγᾶνη, ης, ἡ, *cos*. Th. Θήγω, *acuo*.

ΘΗ'ΓΩ, *acuo, incito, instigo* : f. ξω, p. ind. act. τέθηχα, a. 1. ἔθηξα.

Θηΐσθαι, Ion. pro Θιᾶσθαι, præs. inf. med. et

Θηΐτο, *contemplabatur*, Ion. pro ἐθηΐτο, et hoc pro ἐθιᾶτο, 3. sing. imperf. med. à

Θήομαι, Ion. pro Θιάομαι, *specto* : q. v.

Θηύμενος, *spectans* : Ion. et Dor. pro Θιώμενος ; præs. part. med. à Θιάομαι.

Θηΰνεν, Dor. pro ἐθηΰνετο, quod Ion. pro ἐθιῶντο, *intuebantur* : 3. pl. imperf. ind. med. et

Θήσαντο, *contemplati sunt* : Ion. pro ἐθιάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi Θήομαι, Ion. pro Θιάομαι.

Θήσασθαι, Ion. pro Θιάσασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Θητὸς, ὴ, ὸν, *mirandus*, verbale : à Θήομαι, Ion. pro Θιάομαι, *specto*.

Θῆϊον, Ion. pro Θεῖον, τὸ, *sulphur*, quod vide.

Θηκαῖος, α, ον, q. *thecæ destinatus ad aliquid condendum vel recipiendum* : à Θήκη.

Θηκάμενος, *ponens* : a. 1. part. m. verbi τίθημι, *pono*.

Θῆκαν, Ion. pro ἔθηκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Θήκατο, 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. et

Θῆκε, *posuit* ; Ion. pro ἔθηκε, 3. sing. a. 1. ind. act. à τίθημι, *pono* : f. Θήσω, a. 1. ἔθηκα, p. τέθηκα.

Θήκη, ης, ἡ, *THECA, ubi aliquid reponitur, sepulchrum* : ab eod. Th.

Θήκιον, τὸ, *conditorium, entaphium, sepulchrum* : à Θήκη.

Θηλαίνω, f. ἀνῶ, p. γκα, *papillam sugendam præbeo*. Th. Θηλὴ *papilla*.

Θηλάζω, *lacto, lac præbeo* ; item *sugo* ; f. ἄσω, p. τεθήλακα. Th. Θηλὴ, *papilla*.

Θηλαμὼν, ὁ ἡ ὴ, *nutritor, nutrix* : à præced.

Θηλάσω, ας, ε, *suxerim* : aor. Æol. opt. act. ab eod.

Θηλία et Θηλίη, Ion. pro Θήλεια, *fœmina* : à Θῆλυς.

Θηλίω, Ion pro Θηλέω, id. quod Θάλλω, *germino, pubesco*.

Θήλιος, gen. Att. à Θῆλυς, quod vide.

ΘΗΛΗ', ῆς, ἡ, *papilla, mamma, uberis apex, ruma*.

Θηλητὴρ, κυνηγὸς, apud Hesych. fortè legen. Θηρητὴρ, *venator* : à Θὴρ, *fera*.

* Θηλυγονία, ας, *materna generatio stirpis*.

Θηλυδρίας, ου, ὁ, *mollis, effœminatus* : q. à Θῆλυς, et δράω, ut sit *fœminam ago*.

Θηλύκὸς, ὴ, ὸν, *fœmininus*.

Θηλυμανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *insaniens mulierum amore* : ex Θῆλυς, *fœmina* et μάνια.

Θηλύνω, *effœmino, fœminarum more lascivio* : hinc Θηλύνεσθαι, præs. inf. med.

* Θηλυπρεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *fœminis conveniens* : ex Θῆλυς, et πρέπω.

ΘΗ'ΛΥΣ, εος, ὁ ἡ ἡ, vel υς, εια, υ, *fœmineus, a, um* ; vel *fœmini, vim habens fovendi* : Θῆλυς ἕρση, *ros herbas vegetans*, Hes. Scut. Herc. ver. 396. θεσπέσιον Θάλλειν, vel à Θάω, *nutrio* ; τὸ Θῆλυ, sub. γένος, *fœmininum genus* : item τὸ Θῆλυ, *ingenium muliebre*. Plato in Cratylo, τὸ Θῆλυ, denominatum videri ait, ἀπὸ τῆς Θηλῆς, à mammâ fœmineâ.

Θηλυτεράων, *mulierum* : gen. pl. Æol. à Θηλύτερος, compar. f. g. à Θηλύτερος, *effœminatior, mollior* : à præced.

Θηλυτόκος, υ, ὁ ἡ ἡ, *fœminei sexûs partum edens, habilis fœminæ procreandæ* : ex Θῆλυς, *fœmina*, et τίκτω, *pario* : p. m. τέτοκα.

Θηλὺ, ὁος, contrac. οῦς, ἡ, Hesych. τροφὸς, τήθη, *altrix, nutrix* : à Θηλὴ, *mamma*.

Θημὼν, ῶνος, ὁ, *acervus rerum simul positarum, cumulus* : à τίθημι, *pono*.

Θημωνία, ας, ἡ, *acervus, tumulus*.

Θὴν, νὸς, ὁ, *acervus* : idem quod Θίν. Est et

Θὴν, expletiva particula : et pro *quidem* sumitur, et *certè*.

Θήνιον, *lac* : γάλα, Hesych. à Θάω, *nutrio, lacto*.

Θῆξις, ιος, ἡ, *punctum, momentum, celeritas* ; *curatio in vulneribus per suturæ commissionem*.

Θηοῖ, 2. sing. opt. præs. pass. à Θηάομαι, Ion. pro Θιάομαι, *specto, video*.

Θήπω, *stupeo, cum stupore admiror* : q. à Θηλω, *miror*.

ΘΗ'Ρ, ῥὸς, ὁ, Æol. φὴρ, *FERA*, item *leo*, gen. pl. Θηρῶν, dat. pl. Θηρσὶ, qu. à Θὶω, *curro*. Hinc

Θήρα, ας, ἡ, *venatio*, item *præda venatu capta*. Est et

Θήρα, ἡ, *THERA*, insula.

* Θηραγῦνται, οἱ, *belluarum ductores*.

Θήραιον ἔτος, *vaticinium in insulâ Therâ redditum*. Th. Θήρα.

Θήρᾶμα, ατος, τὸ, *venatio, captura* : à

Θηρᾶν, præs. infin. à Θηράω, *venor*. Th. Θήρ.

Θηράσμαι, f. ἄσομαι, *venor, capio* : et

Θηρᾶτὴς, οῦ, ὁ, *venator, sectator* : et

Θηρατῖκὸς, ὴ, ὸν, *venaticus* : à Θὴρ, *fera*.

Θηράω, *venor, sector*. Th. Θήρ.

Θήριον, πίτλιον πεπίλιον, Atticis, inquit Hesych. q. à Θὴρ, *bellua* ; alii à Θήρα, *Thera insula*.

Θήριος, præs. imperat. act. et

Θηρεύσω, præs. infin. act. Θηρεῦσαι, a. 1. infin. act. à Θηρεύω, *feras venor*. Th. Θὴρ, *fera*.

Θηρεύμεναι, *venari, assectari* ; præs. infin. act. Ion. pro Θηρεύειν.

Θήρευμα, ατος, τὸ, *venatio* : à Θηρεύω.

Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, ac Θηρευτὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*, et

Θηρευτῖκὸς, ὴ, ὸν, *venaticus* ; undè Θηρευτικὴ, *venandi scientia, venatio* : à

Θηρεύω, *feras venor, insidiosè observo, capto*, f. εύσω, p. τεθήρευκα· à Θὴρ, *fera*.

Θήρης, gen. sing. Ion. à Θήρα, ας, ἡ. *fera capta* : ab eod.

Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, *venator* ; idem quod Θηρευτὴρ· à Θηράω, *venor*, quod à Th. præced.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, *venator* ; ab eod. verbo et Th.

Digitized by Google

Θηρῖακὰ, τὰ, scil. *φάρμακα, medicamenta, quibus venenatorum animalium morsus sanantur:* et

Θηριακὰ, scil. *ἀντίδοτος, THERIACA, antidotus adversùs venena.* Th. Θὴρ, *fera.*

Θηρεύλαντος, υ, ὁ ἡ ὰ, *à feris captus:* à Θηρίον, *fera,* et ἁλίσκω, *capio.*

Θηριόξενος, ε, ὁ ἡ ὰ, *à feris comestus:* à Θηρίον, et βρώσκω, *comedo.*

Θηρομάχιω, *cum belluis pugno,* f. ήσω, p. τεθηρομάχηκα, a. 1. ἐθηρομάχησα, ας, ε· à Θηρομάχος, ε, ὁ ἡ ὰ, *qui cum feris pugnat:* compos. ex Θηρίον, idem quod Θὴρ, *fera,* et μάχομαι, *pugno.*

Θηρομάχος, ε, ὁ ἡ ὰ, *qui cum feris pugnat.*

Θηρίον, ε, τὸ, *fera, bestia;* apud medicos, *bestia venenata.* Th. Θὴρ, idem.

Θήριος, ε, ὁ ἡ ὰ, *ferinus.*

Θηριόω, *in naturam ferinam converto, irrito.*

Θηριώδεστατα, *feris refertissima,* neut. gen. pl. superl. à

Θηριώδης, ες, ὁ ἡ ὰ, *ferus, a, um; ferinus.* Th. Θὴρ, *fera.*

Θηριωδῶς, adv. *ferino more:* à præced.

Θηροφόνα, ης, ἡ, *fericida:* ex Θὴρ, *fera,* et φόνος, *occido;* p. med. τέθρονα.

Θηρόμενος, præs. part. pass. à Θηράω, *venor.* Th. Θὴρ, *fera.*

Θηρῶν, *captans,* præs. part. act. ab eod. verbo et Th.

ΘΗ'ΣΣ, -σσὸς, ὁ, *operarius, servus mercenarius.*

Θῆσαι, *lactâsse,* a. 1. inf. act. verbi Θάω, *nutrio, lacto,* vel per Sync. pro Θηλάσαι. Sic Θήσατο, *suxit,* à Θάω· vel pro Θηλάσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. à Θηλάζω, *lacto.* Th. Θηλὴ, *papilla.*

Θησαίατο, 3. pl. a. 1. opt. med. *contemplati sint,* Ion. pro Θεάσαιντο, ω in ο coalescentibus, et ν in σ verso: à Θάομαι, *specto,* f. ἄσομαι, a. 1. ind. med. ἠθασάμην, a. 1. opt. med. Θασαίμην.

Θησαυίζω, *thesauros extruo, congero,* fut. ίσω, perf. τεθησαύικα· perf. ind. pass. τεθησαύισμαι· à Θησαυός.

Θησαύισμα, ατος, τὸ, *repositorium; thesaurus:* à præced.

ΘΗΣΑΤΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *THESAURUS,* à τίθημι ἀς ἄβυσσον, *in crastinum repono.* Vel ab ἀφείς, *dives,* ut sit *divitiarum repositio.*

Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὰ, *thesauri custos.*

Θησέα, acc. sing. à Θησεὺς, ῆος, ὁ, *Theseus,* nomen propr.

Θήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. et

Θήσειν, f. 1. inf. act. et

Θησίμεν, Dor. pro præced. et

Θησίμενθα, Dor. et Æol. pro Θησίμεθα, *ponemus,* 1. pl. f. 1. ind. med. verbi τίθημι, *pono,* f. Θήσω, a. 2. Ἔθην.

Θησεὺς, ῆος, ὁ, *THESEUS,* nomen propr.

Θῆσθαι, *lactare,* Ion. pro Θῆσθαι, quod contractè pro Θάεσθαι, præs. inf. pass. verbi Θάω. Sed alii per Sync. dici volunt pro Θηλάζεσθαι, præs. inf. pass. à Θηλάζω, *lacto.* Th. Θηλὴ, *papilla.*

Θήσομαι, f. 1. ind. med. Θήσω, f. 1. ind. act. in pl. Θήσομεν, et

Θήσουσι, Dor. pro Θήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. à τίθημι, *pono.*

Θῆσσα, ης, ἡ, et Θῆττα, ης, ἡ, *ancilla mercenaria.* Th. Θὴς, *servus mercenarius.*

Θήσω, (Dor. Θησῶ,) f. 1. ind. act. à τίθημι, *pono.*

Θῆτα, acc. sing. à Θὴς, *servus.*

Θητεία, ας, ἡ, *servitus.*

Θητεύω, *mercede servio,* f. εύσω.

Θητικὸς, ὰ, ὸν, *mercenarius.* Omnia à Θὴς.

Θῆττα, ης, ἡ, *ancilla.* Vide Θῆσσα.

Θιαγὼν, ῶνος, *panis qui diis proponebatur.*

Θιάζω, f. άσω, *choros duco, tripudio:* à

ΘΙ'ΑΣΟΣ, ε, ὁ, *cœtus et multitudo tripudiantium; παρὰ τὸ Θεῖα ᾄδειν,* quòd *divina canant.* Sunt qui legunt Θύσιος, et si ad Bacchum respicias, Θυΐζω, est *Bacchica orgia celebro:* à Θιὸς, Cret. et Æol. pro Θεὸς· undè Laccon. σιὸς.

Θιασῶται, ῶν, οἱ, *sodales, qui simul choros exercent;* frequentiùs dicitur de iis *qui sacrificiorum et cultûs divini præsentis, veluti sodales, coibant festis diebus, epulisque indulgebant:* à præced.

ΘΙ'ΒΗ, ης, ἡ, *fiscella è vimine plexa in modum arculæ.*

ΘΙΒΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *tostus sub carbonibus;* item *tener, venerabilis.*

Θιγεῖν, a. 2. inf. act. et

Θιγέμεν, Ion. pro Θίγειν, præs. inf. à Θίγω, *tango.*

Θίγουσα, Dor. pro Θίγουσα, *tangens,* præs. part. act. f. g. et

Θίγων, *tange,* Dor. pro Θίγε, a. 2. imperat. act. à

ΘΙ'ΓΩ vel Θιγγάνω, *TANGO, attingo,* f. ξω, p. τέθιγα, a. 1. ἔθιξα, a. 2. Ἔθιγον. Hinc

Θῖξις, εως, ἡ, *tactus.*

ΘΙ'Ν, aut Θὶς, Θῖνὸς, ὁ, vel ἡ, *acervus, cumulus;* item *littus.* Est et

Θῖν', acc. sing. pro Θῖνα· à Θὶς, *littus.*

Θιὸς, *Deus;* Cretens. à Θεός.

Θιτίζεσσες, *malus,* pro Θειτίζεσσες, *comestus à vermibus* vel *tineis,* quod à Θείτις, pl. à Θεὶτ, et βεβόσκω, *comedo.*

Θιτύω, *conjicio,* Hesych. puto à Θίσσις, ut sit *vatis instar divinare.*

Θλαδίας, υ, ὁ, *eunuchus;* propriè *cui testes contusi:* à Θλάω, *frango.*

Θλασίας, υ, ὁ, pro eodem.

Θλάσμα, ατος, τὸ, *fractura, collisio:* à Θλάω.

Θλάσπι, ιος, τὸ, *THLASPI,* herba: à Θλάω, quia semen habet quasi contusum.

Θλάσσει, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθλασε· à

ΘΛΑ'Ω, *elido, frango,* f. άσω, p. ασα.

Θλιβίας, ου, ὁ, idem ac Θλαδίας, *spado:* cui testes τεθλιμμένοι, seu *elisi:* à

ΘΛΙ'ΒΩ, *premo, elido, affligo,* f. ψω, p. φα, perf. ind. pass. τέθλιμμαι, part. p. pass. τεθλιμμένος, *pressus,* pro Θλίβεις, Æol. φλίγω· undè Lat. *FLIGO.*

Θλῖψις, εως, ἡ, *afflictio, anxietas:* à præced.

Θνάσκω, Dor. pro Θνήσκω, *morior,* Θνάσκομι, Dor. pro Θνήσκομι, et Θνατὸς, Dor. pro Θνητὸς, *mortalis.* Th. Θνήσκω.

Θνατὰ μέλη, *mortalia membra,* nom. vel acc. pl. neut. gen. à Θνατός. Vide præced.

Θνῆξεμαι, f. 1. ind. med. et

Θνησιμαῖος, αία, αῖον, *morticinus.* Hinc τὸ Θνησιμαῖον, υ, *cadaver.*

Θνῆσις, εως, ἡ, *mors:* et

Θνῆσον, *moriebantur,* pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. ind. act. et

Θνήσσοντες, nom. pl. præs. part act. omnia à

ΘΝΗ'ΣΚΩ, *morior,* f. Θνῆξομαι, ῃ, ετται, f. 2. ind. m. Θανοῦμαι· p. τέθνηκα· q. à Θνάω, plusq. p. ind. act. ἐτεθνήκειν, ας, α, a. 2. ἔθανον, ες, ε, q. à Θάω, *percutio:* p. med. τέθνημαι· inf. p. med. τεθνῆναι, contractè pro τεθνάεσθαι. Hinc Θνητὸς, *mortalis.*

Θνητογαμία, ας, ἡ, *nuptiæ mortalium,* vel à *deâ* cum *mortali* contractæ: ita dic. nuptiæ deæ *Thetidos* cum *Peleo* mortali: à Θνητὸς, et γάμος.

Θνητοῖν, gen. Ion. à

Θνητὸς, ὴ, ὸν, *mortalis:* dat. pl. Θνητοῖσι.

Θνητῶν, gen. pl. à Θνητός.

Θοάζω, f. άσω, *celeriter moveor: in sedem insilio; sedeo:* à Θοὸς, *celer.*

Θοῇσι, *velocibus,* dat. pl. fœm. g. Ion. pro Θοαῖς· à Θοός.

Θοιμάτιον, υ, τὸ, Att. pro τὸ ἱμά-

τιον, *vestis, pallium.* Th. ἵω, *induo.*

Θείμην, οῖο, οῖτο, a. 2. med. opt. Poët. pro Θήμην, ᾶο, ᾶτο· à τίθημι, *pono.*

Θεινάω, f. ήσω, p. ημαι, *convivor, epulor, vescor, devoro :* à

ΘΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *epulum, convivium;* item *cibus :* tanquam à Θόω, *epulor :* vel potiùs ab οἶνος, *vinum :* aut ex utroque.

Θοινητῖνὸς, ἡ, ὸν, *ad epulationem idoneus :* et

Θοινητὸς, ἡ, ὸν, idem, et

Θοινίζω, Ion. *convivio excipio :* à Θοίνη.

Θοῖτο. Vide in Θείτο, et in Θείμην.

Θολάω, f. ήσω, *turbo.*

Θολερὸς, ρὰ, ρὸν, *turbidus, sordidus :* à Θολὸς, *sordes.*

Θολερῶς, *turbidè,* adv. Θολιερῶς πρεσβαίνειν, *titubantèr incedere :* à præced.

Θολία, ας, ἡ, *pileus fastigiatus, umbella.*

ΘΟΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *sordes, fæx, atramentum sepiæ ;* et adjectivè

Θολὸς, ἡ, ὸν, *turbidus.*

Θόλος, υ, ὁ, vel ἡ, *tholus, testudo, camera fastigiata :* hinc Θολία, *pileus acutus.*

Θολοῦντα, acc. sing. part. præs. à

Θολόω, f. ώσω, p. ωμαι, *turbo cœno fæculento excitato, turbo, perturbo animum.* Th. Θολὸς, *fæx.*

ΘΟΟ'Σ, ὰ, ὸν, *celer, velox :* q. à Θίω, *celeritèr eo.*

Θόρει, *desiliit,* 3. sing. a. 2. act. Ion. à

Θορέω, vel Θόρω, *salio,* f. ήσω, a. 2. ἔθορον. Hinc

Θορνῦμι, et Θόρνῦμαι, *libidine agitor, coitum appeto ; πρὸς τὴν Θορὴν ὀρνύσθαι, ad genitale semen excernendum impetu quodam ferri.*

Θόρον, Ion. pro ἔθορον, imperf. indic. act. vel a. 2. indic. act. verbi Θόρω.

Θορὸς, οῦ, ὁ, et Θορὴ, ῆς, ἡ, *semen genitale :* Θόρος, ου, ὁ, *admissarius,* Hes. Th. Θόρω, *salio.*

Θορυβοῦσι, Dor. pro Θορυβοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. *tumultuantur :* à

Θορυβέω, *tumultuor, perturbo ; applaudo,* Dem. Phil. ii. f. ήσω, p. τεθορύβηκα, imperf. ind. act. ἐθορύβουν, -εν. Th. Θόρυβος, *tumultus.*

Θορυβήσῃ, *obstrepat,* 3. sing. a. 1. sub. act. à præced.

Θορυβὸς, υ, ὁ, *tumultus, turba :* à Θόρος, *tumultus,* et βοὴ, *clamor.* Hinc Θορυβέω, *tumultuor.*

Θορυβοῦντες, *tumultuantes,* præs. part. act. pl. num. masc. gen. ab eod. Th.

ΘΟ'ΡΩ, sive Θορέω, *salio :* q. à Θίω ἴθορον, præs. part. Θόρων.

Θῦ vel Θίου, Θίφθω, a. 2. imperat. m. verbi τίθημι, *pono :* a. 2. ind. m. ἔθημεν.

Θυμιδίδης, υ, ὁ, *THUCYDIDES,* in dat. Θυμιδίδῃ.

Θῴδοος, *impetuosæ,* gen. sing. à Θῷξις, ὁ. Th. Θόρω, *salio.*

Θῷος, υ, ὁ, *impetuosus ;* in f. g. Θῷξις· ab eod. Th.

Θῶος Συβαρίτης, *THURUS Sybarita,* nomen viri.

Θῶκος, Poët. pro Θᾶκος, *sedile, solium :* à Θοάζω, *sedeo.*

Θῶνα, acc. sing. à Θῶν, *Thoon,* nomen propr.

Θῶς, adv. *celeritèr.* Th. Θοὸς, *celer.*

Θωύντης, *THOUNTES,* nom. propr.

Θρᾴκη, ης, ἡ, *THRACIA.*

Θρᾴκιος, et Θρᾳΐκιος, Ion. Θρηΐκιος, ία, ιον, *Thracius :* à Θρᾴξ.

Θρᾴκιστι, *Thracum more.* Th. Θρᾴξ, *Thrax.*

Θράμις, *aries,* Hesych. Hinc verisimile per Aphær. Anglicè RAM.

Θρᾶνος, υ, ὁ, *sella.* Th. Θρόνω, *sedeo.*

Θρανίδιον, υ, τὸ, dim. à Θράνος.

ΘΡΑ'Ξ, ᾳκὸς, et Poët. Θρῇξ, -ηκὸς, ὁ, *THRAX.*

Θρασεῖα, ας, ἡ, f. g. à Θρασὺς, *audax.*

Θρασέως, adv. *audactèr :* à Θρασύς.

Θράσος, ους, τὸ, *audacia,* per Metath. pro Θάρσος, idem.

Θράσσω, *perturbo, vellico,* Poët. pro ταράσσω, *turbo,* per Sync.

Θρασύγνως, υ, ὁ ἡ, Poët. *qui audacia habet membra ; ὁ Θρασεῖα ἴχων γνῖα.*

Θρασυκάρδιος, υ, ὁ ἡ, *audaci præditus corde :* à Θρασὺς, *audax,* et καρδία, *cor.*

Θρασυμάχαν, gen. pl. Dor. pro Θρασυμάχων· à Θρασύμαχος, ου, ὁ ἡ, *audax in pugnâ,* quod vide.

Θρασυμάχανος, υ, ὁ ἡ, Poët. et Dor. pro Θρασυμάχανος, υ, ὁ ἡ, *audax machinator, qui consilium init audax :* ex Θρασὺς, *audax,* et μηχανὴ, *machina.*

Θρασύμαχος, et Θρασύμαχος, υ, ὁ, *audax in pugnâ ;* item *THRASYMACHUS,* nomen proprium : q. *audax in bello :* ex Θρασὺς, et μάχη, *pugna.*

Θρασυμίμονα, acc. sing. à

Θρασυμίμων, ονος, ὁ ἡ, *audax, qui audactèr hostem irruen m sustinet :* ex Θρασὺς, *audax,* et μίνω, *maneo, expecto.*

Θρασυμήδη, acc. sing. à

Θρασυμήδης, ους, *THRASYMEDES,* nomen propr.

Θρασύνω, *audacem reddo.* Hinc Θρασύνομαι, *meipsum audacem reddo,* vel *audax fio ;* item *audactèr loquor.* Th. Θρασὺς, *audax.*

Θρασύπονος, υ, ὁ ἡ, Poët. ὁ ἐν τοῖς πόνοις Θρασὺς, *qui labores audactèr adit, et tolerat.*

Θρᾴσσὺς τὶς, ὺ, *audax.* Th. Θαρσὺς, *fiducia.*

Θραυστὸς, ἡ, ὸν, *fragilis :* à

ΘΡΑΥ'Ω, *frango, ferio :* q. à Θλάω, mutato λ in ρ.

ΘΡΑ'Ω, *sedeo,* f. ήσω, a. 1. ind. med. ἐθρησάμην, a. 1. infin. med Θρήσασθαι.

Θρῆισσα, ας, ἡ, Dor. pro Θρῇσσα· legit. et Θρέϊσσα, vel -σσα, *Threissa.*

Θρέμμα, ατος, τὸ, *pecus, omne quod alitur,* pro Θρέμμα· à τρέφω, *alo,* fut. Θρέψω, perf. ind. pass. τέθραμμαι.

* Θρεμματροφίαν, *pecora alo* vel *habeo.*

Θρέξαστον, *cucurri,* vel *cucurrerunt,* 1. sing. vel 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθρεξα, vel ἔθρεξαν, verbi τρέχω, *curro,* fut. Θρέξω, perf. ind. act. δεδράμηκα, a. 2. ind. act. ἔδραμον, p. med. δέδρομαι. Alii volunt esse imperf. ind. act. verbi Θρεξάσκω, idem quod τρέχω, *curro.*

Θρέξω, fut. 1. med. act. verbi τρέχω. Vide Θρέξαστον.

Θρεπτάδιος, υ, ὁ ἡ, Poët. *cui præ metu cor in pectore trepidat et salit :* à Θρέπω, et per Sync. Θρέω, *salio,* et καρδία, *cor.*

Θρέπτρα, τὰ, per Sync. pro Θρεπτήρια, q. v.

Θρεπτήρια, τὰ, *educationis præmia.* Th. τρέφω, *alo,* f. Θρέψω.

Θρεπτὸς, ἡ, ὸν, *altilis, nutritus.*

Θρεπτρία, ας, ἡ, *nutrix.*

Θρέφθη, 3. sing. a. 1. indic. pass. Ion. ab eod. Th.

Θρέψαι, a. 1. inf. act. Θρέψαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. ejusd. verbi.

Θρεψάμενος, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Θρέψᾶσα, a. 1. part. act. f. g. ejusd.

Θρέψι, pro ἔθρεψι, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et

Θρέψον, *nutri,* a. 1. imperat. act. et

Θρέψω, *alam,* fut. 1. ind. act. à τρέφω, *alo.*

ΘΡΕ'Ω, vel Θρέομαι, *tumultuando clamo* seu *loquor.* Hinc Θρέος, *clamor.*

Θρηΐκιος, ία, ιον, *Thracius :* à Θρῇξ, ᾳκὸς, Ion. pro Θρᾴξ.

Θρέϊξ, Ion. pro Θρῇξ, quod pro Θρᾴξ, *Thrax.*

Θρήϊκη, ης, ἡ, *THRACIA,* nomen regionis.

Θρηϊκὴν, adv. *ex Thraciâ.*

Google

Θρηκῶν, gen. pl. Ion. pro Θρᾳκῶν· à Θρᾴξ, *Thrax.*

Θρήνει, præs. imperat. act. à

Θρηνέω, *lamentor, odas lugubres cano;* imperf. ἐθρήνουν, -εῦν· f. ήσω, perf. τεθρήνηκα, a. 1. imperat. act. Θρήνησον, ήσατω, *plange:* à

ΘΡΗ῎ΝΟΣ, υ, ὁ, *luctus, planctus;* q. à Θρέω, *tumultuando clamo,* vel *loquor.* Alii παρὰ τὸ Θραύειν τὸν νοῦν, quòd luctus animum frangat.

Θρηνοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à Θρηνέω, q. v.

Θρῆνυς, ῦος, ὁ, *scabellum pedum.* Th. Θρόνος, *sedeo,* f. ήσω.

* Θρηνώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, *ad lamentandum propensus, flebilis, querulus:* ex Θρῆνος, et ᾠδή.

* Θρησκεία Θεῷ, *cultus Deo præstandus.* Jos. Ant. iv. 4. iv. 8, 44, i. 25. et passim, quod negant Suicerus, Elsnerus, et Wolfius dici: gen. scil. object.

Θρησκεῖος, ας, et Ion. -ης, ης, ὁ, ἡ, *religiosus, superstitiosus cultus Deorum:* à

ΘΡΗΣΚΕΤ῎Ω, *superstitiosè Deum colo, veneror,* q. Θεῷ ἐκτενοῦν. Hinc

Θρῆσκος, υ, ὁ, *religiosus:* à præced.

Θρήσσειον, υ, τὸ, *ea pars currûs cui onera imponuntur:* an à Θρῆσαι, *sedere?*

Θρῖαι, αἱ, *calculi, quos sortilegi in urnam miltunt:* an à Θραύω, *frango?* quia *fragmenta* lapidum.

Θριαμβεύω, *TRIUMPHO de aliquo, triumphare facio:* cum acc. f. εύσω, a. 1. part. act. Θριαμβεύσας, αντος· et

Θριαμβῖκὸς, ὴ, ὸν, *triumphalis:* à

ΘΡΙΑ῎ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *TRIUMPHUS:* ex Θρίον, *folium,* et ἰαμβαίνω, *incedo;* enim triumphantes solebant cum Θρίοις ἰαμβαίνειν, cum *foliis,* seu *festâ fronde incedere.*

ΘΡΙΓΚΟ῎Σ, seu Θρηγκὸς, οῦ, ὁ, *pinna* seu *corona murorum, vallum, septum, maceria, templum:* à Θρῆξ, quia ut *capillus* muri.

ΘΡΙ῎ΔΑΞ, ἄκος, ἡ, *lactuca;* herba nota.

Θριμμὸς, idem ac γρῦγμὸς, *murmur, fremitus,* Hesych. an à τρίζω, *strido?*

Θρίναξ, ἄκος, ὁ, *vannus, vannulus.* Alii leg. τρίναξ.

ΘΡΙ῎Ξ, τρῑχὸς, ἡ, *capillus, seta, villus;* dat. pl. Θρίξι· hinc τριχώδης, ους, ὁ ᾧ ἡ, *pilosus;* τριχωτὸς, ὴ, ὸν, idem.

Θρίον, vel Θρῖον, ου, τὸ, *folium ficûs, frons ficulnea;* qu. à Θρίον, *sono.*

Θρῖος, υ, ὁ, *extremus rudens,* qui laxatur primùm in prorâ, vento favente: ab eod. Th.

Θρῖψ, Θριπὸς, ὁ, *vermis qui lignis innascitur.* Th. τρίζω, *tero.*

Θροέω, *turbo, tumultuando clamo;* item *loquor,* fut. ήσω, perf. τεθρόηκα· à Θρόος, *clamor tumultuantium,* quod à perf. med. τέθροα, verbi Θρέω, vel Θρέομαι, *tumultuando clamo.*

Θροεῖσθαι, *turbatum esse,* a. 1. inf. pass. Θροηθὲις, a. 1. part. pass. à Θροέω, *turbo.*

ΘΡΟ῎ΜΒΟΣ, υ, ὁ, *grumus,* v. gr. *sanguinis concreti.*

Θρομβόομαι, *in grumos concresco,* infin. præs. med. Θρομβοῦσθαι, a. 1. part. pass. Θρομβωθὲις, ῶσα, ὲν, *concretus:* à præced.

ΘΡΟ῎ΝΟΝ, υ, τὸ, *flos, pigmentum, rosa.*

Θρόνος, υ, ὁ, *THRONUS, solium, regnum:* q. Θρόνος· à Θράω, *sedeo.*

Θρόος, contr. Θρῶς, ῦ, ὁ, *tumultuantium clamor, rumor, fama, sonus:* à Θρέω, *clamo.*

ΘΡΥ῎ΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, *ellychnium, herba cujus folia sunt apta ad ellychnia.*

ΘΡΥΑΝΑ῎Ω, *frico, scalpo.*

Θρυλίω, idem quod Θρυλλίζω. Vide in Θρύλλος, *susurrus.*

Θρύλημα, ατος, τὸ, *murmur:* à præced.

Θρυλλίζω, et Θρυλλίσσω, *susurro, murmuro:* à

ΘΡΥ῎ΛΛΟΣ, υ, ὁ, *susurrus, murmur, tumultus:* qu. à Θρέω, sono. Hinc Θρυλλίω et Θρυλλίζω, *susurro, murmuro:* πολυθρύλητος, υ, ὁ ᾗ ὴ, *omnium sermone celebratus.*

Θρύμμα, ατος, τὸ, *fragmentum:* à Θρύπτω, *frango.* Hinc Angl. THRUMS.

ΘΡΥ῎ΟΝ, υ, τὸ, *juncus, herba palustris, ulva:* qu. à Θρύπτω, quia *fragilis.*

Θρυπτόμενος, *contritus,* præs. part. pass. à

ΘΡΥ῎ΠΤΩ, *frango, comminuo, frio, frango luxu,* f. 1. ψω, f. 2. τρῦφῶ, pro Θρυφῶ, Θ in φ mutato Euphoniæ ergò; perf. ind. act. τέθρυφα· perf. indic. pass. τέθρυμμαι. Hinc

Θρύψις, ως, ἡ, *fractio, comminutio.*

ΘΡΩ῎ΣΚΩ, *salio, insilio.* Hinc

Θρώσμος, ῦ, ὁ, *tumulus, locus eminens:* q. à Θρέω, *salio.*

Θύα, arbor quædam odorata, *THYA* dicta: à Θύω, *suffio.*

Θυάζω, *orgia celebro.* Th. Θύω, *sacrifico.*

Θυαὶ, -ῶν, οἱ, *haruspices,* qui è sectis victimis divinant.

Θυάναξ, ἄγος, ὁ, *sacrilegus,* Hesych. legendum credo Θυάστρακξ.

Θύαρος, *lolium:* Dioscor. an quòd cum impetu nascitur, et veluti currit inter fruges? à Θύω, vel Θίω.

Θῦδις, ἄδος, ἡ, *quæ furore percita fertur.* Scribitur etiam Θυὰς et Θυὰς· qu. à Θύω· item

Θυᾶς, *solennis,* qu. à Θύω, *sacrifico:* at

Θύας, quod est Dan. ii. 27. τὸ μυστήριον ὃν ἴσχι σοφῶν γαζαρηνῶν. Symmachus vertit Θυῶν.

Θύασος· Sic alibi scriptum pro Δίασος.

Θυάτειρα, -ων, τὰ, *THYATIRA,* nomen urbis, Gr. Lat. interp. *victimas absumens.*

Θυάω, *subeo;* à Θύω.

ΘῪΓΑ῎ΤΗΡ, *filia, nata,* gen. έρος, per Syncop. ατρὶς, acc. Θυγατέρα, ατερα, voc. ᾦ Θύγατερ, dat. plur. Θυγατράσι.

Θυγάτριον, υ, τὸ, *filiola,* Dim. à Θυγάτηρ.

Θῦε, *æstuabat,* 3. sing. imperf. indic. act. Ion. pro ἴθυε· à Θύω, *macto, impetu feror,* f. Θύσω, p. τέθυκα.

Θυίσσι, *suffimentis,* dat. pl. Poët. à Θύσις, ιος, τὸ· ab eod. Th.

Θύει, *insanit,* 3. sing. præs. ind. act. ab eod.

Θυεία, ας, ἡ, *mortarium, pila,* ἴγδη. Puto à Θύω, *vehementèr moveo,* aut ab odore aromatum; nam Θύος, τὸ, est *odoramentum.*

ΘῪΕΛΛΑ῎, ης, ἡ, *procella:* qu. à Θύω et ἀλῶν vel ex Θύω, et ἄλλα, *procella;* an à Θύω, *impetuosè ruo?*

Θυελλοφορέω, *pro impetu fero:* et hinc Θυελλοφορέομαι, ind. præs. med. *cum procellâ ruo, feror.*

Θύεσσι, dat. pl. Poët. pro Θύσι· à Θύος, Θύσις, τὸ, *victima, suffimentum:* ab eod. Th.

Θυέστ', pro Θυέστα, voc. sing. à Θυέστης, ου, ὁ, *Thyestes.*

Θυέτω, *sacrificet,* præs. imperat. act. à Θύω.

Θύϊνος, ήσσα, ῖνον, *redolens suffimentis:* à Θύος, ους, τὸ, *victima, suffimentum;* quod ab eodem Th.

Θυηλόος, ου, ὁ, *qui thura adolet, sacrificus:* à Θύος, ους, τὸ, *suffimentum,* et κίω, id est, καίω, *uro.*

Θυηλὰ, an potiùs Θυηλὴ, ῆς, ἡ, *libamenta, primitiæ sacrorum?* à Θύω, *sacrifico.*

Θυηλαῖς, dat. pl. à

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, *haruspicium, libamenta, sacrificium:* à Θύος, ους, τὸ, *victima.* Th. Θύω, *sacrifico.*

Θυηπολέω, f. ήσω, *sacrifico, macto:* et

Θυηπόλος, ου, ὁ ᾗ ὴ, *qui circa sacra*

versatur, sacerdos, sacrificus: ex Θύω, ις, τὸ, *victima*, et ϝελίω, *versor.*

Θυπφάγος, υ, ὁ ἡ ἡ, *victimam consumens.* Th. φάγω.

Θύϊνος, η, ον, *THYINUS:* à Θύα, *thya*, arbor quædam odora. Th. Θύω, *suffio.*

Θυίσκη, ης, ἡ, *thuribulum, mortariolum:* ab eod. Th.

Θύκος, ους, τὸ, *vas, in quod conjiciuntur* Θύη, id est, *suffimenta.*

Θυλάκιον, υ, τὸ, et Θυλακίσκος, υ, ὁ, idem quod

ΘΥ'ΛΑΚΟΣ, υ, ὁ, vel Θύλαξ, ακος, ὁ, *saccus, siliqua, folliculus, vestimenta cruralia*, Angl. TROWSERS.

Θυλακονυχὸξ, τρῶξος, ὁ, *mus*, vel *locusta*, qui saccos escarios τρώγει, id est, *rodit.* Vid. præced.

Θύλαξ, ακος, ὁ. Vide Θύλακος.

Θύλημα, ατος, τὸ, *farina quæ diùs* Θύεται, irrorata vino et oleo.

Θῦμα, ατος, τὸ, *odoramentum, sacrificium, victima;* hinc deducitur Θυμιάω, *suffio;* Θυμίαμα, *suffimentum;* Θυμιατήριον, *thuribulum.* Th. Θύω.

Θυμαίνω, *succenseo, irascor.* Vide in Θυμόω.

Θυμαλγία, acc. sing. à Θυμαλγὴς, ἰος, ὁ ἡ ἡ, *afferens dolorem animo:* ex Θυμὸς, *animus*, et ἄλγος, τὸ, *dolor.*

Θυμάλωψ, ωπος, ὁ, *titio ambustus:* à τύφω, *incendo*, f. Θύψω· unde Θύψις, *ustio.*

Θυμαρέα, *gratum*, acc. sing. à

Θυμαρὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, *gratus, placidus:* hinc Θυμαρία, *alicujus animo placeo:* ex Θυμὸς, *animus*, et ἄρω, *apto.*

ΘΥ'ΜΒΡΑ, ας, ἡ, *THYMBRA*, herba odorata: fortè ἀπὸ τοῦ Θύειν, ob fragrantiam: hinc Θυμβροφάγος, υ, ὁ ἡ ἡ, *thymbrâ victitans, parcus, frugalis.*

Θύμβρις, ιδος, Hesych. est nomen fluvii, nempe *Tiberis.* Hinc

Θυμβρικὴ αὐδὴ, *Romana vox.*

Θυμέλη, ης, ἡ, *altare*, ubi Θύεται· specialiter *ara Bacchi post orchestram;* tum *farina quæ in aræ offertur; scena, theatrum.*

Θυμελικὸς, ἡ, ὸν, *ad thymelen pertinens, in thymele versans, ludens, theatricus.* Isidor. 18. orig. cap. 44.

Θυμίομαι, f. ἰάσομαι, *irascor.* Th. Θυμὸς, *ira.*

Θυμηγερέω, *animum recolligo;* qu. Θυμὸν ἀγείρω.

Θυμηδία, -ᾶς, f. ἥσω, *animo sum lætus et hilari:* ex Θυμὸς, *animus*, et ἥδομαι, *delector.*

Θυμηδὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, *animo gratus;* ex iisd.

Θύμημα, ατος, τὸ, *ira:* à verbo Θυμίω.

Θυμήνης, et in f. g. Θυμήνασα, a. 1. part. act. verbi Θυμαίνω, *irascor*, f. Θυμάνῶ, a. 1. act. Ἐθύμηνα· à Θυμὸς, *animus, ira.*

Θυμήρης, et Θυμαρὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, *animo conveniens, gratus;* qu. Θυμῷ ἄρων· ab ἄρω, *apto.*

Θυμιάω, *suffitum facio, odores incendo*, f. ἄσω, p. ind. act. τεθυμίακα· perf. ind. pass. τεθυμίαμαι, -ται, -ται. Th. Θυμιάω, idem.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, *suffitus:* ab eod. Th.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, idem.

Θυμιατήριον, υ, τὸ, *thuribulum, acerra;* item *altare, suffitus:* à

ΘΥ̃ΜΙΑ'Ω, *suffio, odores incendo:* à Θύμα.

Θυμῶσαι, Ion. et Dor. pro Θυμᾶσαι, 3. sing. præs. indic. pass. à præced.

Θυμοδοίης, *animum exedo tristitiâ:* ex Θυμὸς, *animus, ira*, et βορὰ, *pabulum.*

Θυμοδόρος, υ, ὁ ἡ ἡ, *animum vorans:* ex iisd.

Θυμοδακὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, *molestus, animum mordens:* ex Θυμὸς, *animus*, et δάκνω, *mordeo:* a. 2. ind. act. ἔδακον.

* Θυμοειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, *iracundus.*

* Θυμοειδῶς, *ferociter (res gerere).*

Θυμολέοντα, acc. sing. à

Θυμολέων, οντος, ὁ, *leonino animo prædituς:* ex Θυμὸς, *animus*, et λέων, *leo.*

Θυμομάχιω, *infenso animo bellum gero;* cum dat. fut. ήσω, perf. ind. act. τεθυμομάχηκα· ex Θυμὸς, *ira*, et μάχομαι, *pugno.*

Θυμοξέλμιν. Vide ἰξέλμιν.

Θυμοραϊστὴς, et Poët. Dialysi Θυμαραϊστὴς, ῦ, ὁ, *animum destruens:* scribitur etiam Θυμοῤῥαίστης· ex Θυμὸς, et ῥαίω, *destruo.*

ΘΥ̃ΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *animus, mens, ira, venenum*, Deut. xxii. 22. Job. xx. 16, 21. Apoc. xiv. 8. ut exponi debet, de quo vide Jos. Med. Op. p. 910. qu. à Θύω, *cum impetu fero.*

Θῦμος, ὁ, sive Θῦμὸν, ῦ, τὸ, *THYMUS*, sive *THYMUM*, herba: q. à Θύω, *suffio*, quia odorata. Angl. THYME.

Θυμοφθόροις, dat. pl. præs. part. pass. à Θυμόω, q. v.

Θυμοφθόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *animum labefactans:* ex Θυμὸς, *animus*, et φθείρω, q. à φθίω, *corrumpo.*

Θυμόω, -ῶ, *ad iram provoco, concito, incito*, fut. ώσω, perf. ind. act. τεθύμωκα· præs. ind. pass. Θυμόομαι, -οῦμαι, *excandesco;* præs. part. pass. Θυμούμενος, perf. ind. pass. τεθύμωμαι, a. 1. ind. pass. Ἐθυμώθην. Th. Θυμὸς, *ira, animus.*

Θυμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, *animosus.*

Θυμωθὲς, a. 1. part. pass. et

Θυμώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. à Θυμόω, q. v.

Θυμωθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Θύνι, imperf. ind. act. Ion. pro Ἔθυνε, *currebat;* potest etiam esse præs. imperat. act. à Θύνω, idem quod Θύω, *cum impetu fero.*

ΘΥ'ΝΝΟΣ, υ, ὁ, *THYNNUS*, piscis, in fœm. gen. Θύννη, et Θυνὴ, et Θυνὰς, άδος, et Θύννα, ης.

Θυνάδης, ες, ὁ ἡ ἡ, *thynnum referens, crassus et ineptus:* à præced.

Θύοντ', pro Θύοντα, acc. sing. præs. part. à

Θῦνω, et -ίω, *cum impetu fero, propero, festino.* Th. Θύω, idem.

Θυόεις, ὁεσσα, ὁεν, *odorus:* ab eod. Th.

Θύουσα, Dor. pro Θύουσα, *ruens, ferens*, præs. part. fœm. gen. à

Θύομαι, *sacrifico*, vel *sacrificor, mactor:* ab eod. Th.

Θῦον, *furens*, præs. part. neut. g. à Th. præced.

Θύοντι, Dor. pro Θύουσι, *sacrificanti*, 3. pl. præs. ind. act. verbi Θύω.

Θῦος, ους, τὸ, *sacrificium, suffimentum:* indè *THUS:* à Θύω, *sacrifico.*

Θυοσκόος, υ, ὁ, *aruspex, qui intelligit ea quæ per ignita sacrificia significantur:* à Θύος, τὸ, *sacrificium*, et κόέω, Ion. pro νοέω, *intelligo;* vel ut alii à καίω, *uro.*

ΘΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *janua, ostium:* q. à Θύω, *irruo.*

Θύραζε, adv. *foràs*, et Θύρηφι à præced.

Θυρέων, Dor. pro Θυρῶν, gen. pl. à Θύρα.

Θυρέσσω, *extra fores ago:* ab eod. Th.

Θυραυλέω, f. ήσω, *excubo, ad foras pernocto:* et

Θυραυλία, ας, ἡ, *ante fores pernoctatio:* à Θύρα, *janua*, et αὐλὴ, *atrium, stabulum.*

Θυρέων, gen. pl. Æol. pro Θυρῶν· à Θύρα, *janua.*

Θυργανέων, Hesych. κρίνων, *judico.*

Θυρεὸς, ῦ, ὁ, *scutum:* à similitudine januæ. Est et *saxum claudens speluncæ ingressum:* apud LXX. Psal. xlvi. 2. videtur poni pro *curru.* Th. Θύρα. Hinc

Θυρεοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *scutifer.*

Θύρετρον, υ, τὸ, *janua:* Poët.

Θυρήσσω, *thorace munio, armo.*

Θύρηφι, adv. vel dat. adverbialiter positus, additâ particulâ φι, Poët. *foris, extra.* Th. Θύρα, *janua.*

Θύριον, υ, τὸ, et Θυρὶς, ίδος, ἡ, *ostiolum;* item *fenestra:* ab eod. Th.

Θἰκέα, ᾶς, f. *area, Januis munio.*
Θύρσος, ου, ὁ, *THYRSUS, hastula frondibus vestita, baculus Bacchicus:* à Θύω, qui agitur à vento vel manibus; in pl. Θύρσα, Poët. pro Θύρσου· at
Θυρσὼν, ῶ, ὁ, *nuptialis corona.*
* Θυρσόω, *hastam hederâ cingo,* ut *thyrsus fiat.*
Θύρωμα, ατος, τὸ, *janua;* item *tabula ad januas faciendas:* à Θύρα.
Θυρωρὸς, ὁ, ἡ, *januæ custos, janitor,* pro Θυρωρὸς· ex Θύρα, et ὄρος, *custos:* Dor. ω mutat in ο· vel ab ἄρα, ας, ἡ, *cura,* et Θύρα, *janua.*
Θύσαι, *sacrificare:* a. 1. infin. act. à Θύω.
Θυσανίαις, sive Θυσσανίαις, ίσσαι, ίον, *fimbriatus:* à
ΘΥ'ΣΑΝΟΙ, οἱ, *fimbriæ, villi* seu *nodi,* à crumenis dependentes.
Θύσαι, f. l. infin. act. à Θύω, *macto.*
Θύσθλα, ων, τὰ, *sacra liba, thyrsi* vel *rami:* à Θύω.
Θυσία, ας, ἡ, *victima, sacrificium.* Unde
Θυσιάζω, f. άσω, *sacrifico, immolo.*
Θυσιαστήριον, ίου, τὸ, idem ac Θυσία· et
Θυσιαστήριος, ον, τὸ, *altare:* ab eod.
Θυσίων, gen. pl. Æol. pro Θυσιῶν, à Θυσία, ας, ἡ, *sacrificium.* Th. Θύω, *sacrifico.*
Θύσιμος, ὁ, ἡ, *qui sacrificare potest* aut *solet;* ab eod.
Θύσκη, ης, ἡ, *scapha* recipiens τὰ Θύματα, quæ diis offeruntur: sed Θύσκαι, *acerra, mortariolum.*
Θυσσανίαις, et in f. g. Θυσσανίεσσα, *fimbriatus, a, um.* Th. Θύσανοι, *fimbriæ.*
Θύσσω, *quatio, moveo:* à Θύω.
Θυτὴς, ἄδος, ἡ, *sacrifica, sacrificalis:* et
Θύτης, ου, ὁ, *sacerdos, sacrificus:* et
Θυτικὸς, ἡ, όν, *sacrificus:* à
ΘΥ'Ω, *suffio, thura adoleo, odores accendo; sacrificando celebro, macto, sacrifico:* At in med. *exta inspicio,* de Harusp. qu. à Θύη, *facio;* item *impetu fervor, furo; ferveo, æstuo:* qu. à Θίω, *curro:* f. Θοῦσω, p. τέθυκα· a. 1. imperat. act. Θύσον, άτω, perf. ind. pass. τέθυμαι, a. 1. ind. pass. ἐτύθην, σθ, σ. Hinc
Θύων, præs. part. act. à præced.
Θυώνα, ας, ἡ, Dor. pro Θυώνη, ης, ἡ, eadem quæ *Semele.* Vide Suidam.
Θυωρὸς, ὁ, ἡ ἡ, ut τρέφουζα Θυωρὶς, *mensa quæ sacris usibus dicatur:* quia Θύη ἀφῖ, id est, φυλάσσει.
ΘΩ, contractum ex Θέω, *pono, colloco;* undè τίθημι, item *curro.* Contractum ex Θέω, significat *nutrio, lacto;* item *cæno, epulor.*
Θῶ, Θῇς, Θῇ, a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono;* a. 2. ind. act. ἔθην.
ΘΩΗ', ῆς, ἡ, *mulcta, damnum,* alicui impositum: q. à Θῶ, *pono:* hinc ἀθῶος, ου, ὁ ἡ ὁ, *impunis.*
Θῶκος, idem quod Θάκος, ου, ὁ, *sedile, officina, taberna.* Hes. Op. 493.
Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, *THOMAS,* nom. pr. Apostoli. Hebr. Lat. interp. *geminus.* Est et Θωμᾶς, *abyssus.*
Θῶμαι, 1. pl. a. 2. sub. act. Θῶ, à τίθημι, *pono,* f. Θήσω, a. 2. ἔθην.
Θώμιγξ, γγος, ἡ, *funiculus tenuis:* à
ΘΩΜΙ'ΖΩ, vel Θωμίσσω, *funiculis ligo, flagris cædo.*
Θώμισσα, Hesych. idem ac μισθὸς, *merces, præmium laborum:* à Θωμὸς, *acervus.*
Θώμιον, Att. pro τὸ ἥμισυ, *dimidium;* ut Θάτερον, pro τὸ ἕτερον.
Θωμὸς, ὁ, ὁ, *acervus.*
Θωπεία, ας, ἡ, *assentatio:* à Θωπεύω, *assentor.*
Θωπεύοντες, nom. pl. præs. part. à
Θωπεύω, *adulor, assentor:* quod à
ΘΩ'ΠΤΩ, *assentor, colo;* item *cavillor, irrideo.*
Θωρακίζω, *thoraces munio, armo.*
Θωράκιον, ου, τὸ, *lorica, propugnaculum, pars mali nautici.*
Θωρακοφόρος, ου, ὁ, *miles thoracatus.*
ΘΩ'ΡΑΞ, ᾶκος, ὁ, *THORAX, pectus, vestis quâ tegitur pectus, lorica.*
Θωρακοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, Ion. pro Θωρακοφόρος, *thoracem ferens:* ex Θώρηξ et φέρω, *fero.*
Θώρηξ, Ion. pro Θώραξ, *pectus:* acc. sing. Θώρηκα.
Θωρήσσω, a. 1. part. act. à Θωρήσσω, f. ξω, *pectus loricâ munio.* Th. Θώραξ.
Θωρήσσετο, *armabatur,* 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. à
Θωρήσσω, *armo:* f. ξω, p. τεθώρηχα, a. 1. ind. pass. ἐθωρήχθην, ab eod. Th.
Θωρηχθὲς, a. 1. part. pass. et
Θωρηχθῆναι, *armari,* a. 1. inf. pass. à Θωρήσσω.
Θῶς, Θωὸς, *animal lupo simile, lynx:* à Θίω, *curro:* vel à Θοὸς, *celer.*
Θώτειρα, Att. pro τὸ ἕτειρα, *alterum.*
Θῶυμα, ατος, τὸ, *miraculum,* Ion. pro Θαῦμα. Hinc
Θωυμάζω, *miror.*
Θωύμακτος, ία, ον, pro Θαυμάσιος, ία, ον, *admirandus.*
Θωύμαντις, ῆ, ὁ, pro Θαυμαντὴς.
Θωύμαντὸς, ὴ, όν, pro Θαυμαστὸς, ὴ, όν, *admirandus.*

ΘΩΤ'ΣΣΩ, f. ξω, *clamo, vociferor, latro, impetu belluino feror:* q. à Θόσσω, quod à Θίω, *impetu feror.*
Θωϋτὴς, ὴ, ὁν, *mirabilis,* Ion. pro Θαυμαστὸς, ὴ, όν, Θώυμα pro Θαῦμα. Th. Θαυμάζω, *miror.*

I

I ιστ nota apud Græcos litera; in numeris valet *decem,* et cum lineolâ infrâ additâ ι, *decem millia:* dicitur ἶῶτα, et idem est ac minimum quid, velut punctum, Matth. v. 18.
Ἴα, *vox:* quasi ab ἄω, *clamo.* Ἴα, *vis,* ex Ἰς, *robur.* Ἴα, *sola,* ex ἴα, vide εἷος, et Ἰος. Tum et Ἴα ex μία esse possit, abjecto μ. Est et Ἴα, nomen Dei apud Hebræos, ut Hesych. ait. Heb. interp. Lat. *Jah.*
* Ἰαΐ, et αἰΐ, *dolentis interjectio.*
Ἰάειρε, ε, ὁ, *JAIRUS,* nom. viri Heb. interp. Lat. *illuminabit.*
Ἰάθην, ης, η, *sanatus fui:* a. 1. ind. pass. et
Ἰαθήσομαι, ῃ, σται, fut. 1. ind. pass. ab ἰάομαι, *sano.*
Ἰαίνεται, *gaudet,* 3. sing. præs. ind. med. verbi seq.
ΙΑΙ'ΝΩ, *calefacio, liquefacio, perfundo lætitiâ, exhilaro, floreo;* item *ad iram concito.* Hesych.
Ἰάκχη, ὴ, ὁν, *Ionicus,* ab Ἴων.
Ἴακχος, ε, ὁ, *IACCHUS, BACCHUS:* ab ἰάχω, *clamo.* Hinc Ἰακχάζειν, *Bacchari.*
Ἰακὼβ, ὁ, *JACOB,* nom. viri indecl. Hebr. interpret. Lat. *planta tenens.*
ΙΑ'ΛΕΜΟΣ, ε, ὁ, *IALEMUS, vir in carmine ineptus ac frigidus: carmen lugubre:* adj. *miser.*
Ἴαλλεν, ες, ε, imperf. ind. act. ab
ΙΑ'ΛΛΩ, f. ἀλῶ, *mitto, emitto, volo, -as, appeto.*
Ἰάλμενος, ου ὁ, *IALMENUS,* nom. propr. viri.
Ἴαμα, ατος, τὸ, *sanatio, remedium, medicamentum:* ab ἰάομαι, *sano.*
Ἰαμβίζω, *proscindo, maledictis et convitiis insector:* ab
Ἴαμβος, ου, ὁ, *IAMBUS, pes metricus,* vel *carmen.*
Ἰαμβρὴς, οῦ, ὁ, alias Μαμβρὴς, *IAMBRES,* nomen Magi Ægyptii, q. *rebellans.*
Ἰαμινὴ et Ἴαμνος, idem quod ἰάμνη, *locus irriguus et herbosus; pratum, viretum.*
Ἰαμίδιον, ου, τὸ, *Iamidæ,* Ion. pro Ἰαμιδῶν, gen. pl. ab
Ἰαμίδαι, ῶν, οἱ, *Iamidæ.*

Digitized by Google

Ἰάνθη, ης, ἡ, nom. mul. ab *ἰαίνω, exhilaro.*

Ἰάνθην, ης, ν, *florui:* a. 1. ind. pass. verbi *ἰαίνω, floreo, exhilaro.*

Ἰάνθινος, ίνη, ινον, *violaceus.*

Ἴανθον, ου, τὸ, *flos quidam; color purpureus:* q. ab *ἴον.*

Ἰαννὰ, ἡ, nom. viri indecl. Luc. iii. 24.

Ἰαννῆς, οῦ, ὁ, *JANNES,* nom. Magi Ægyptii: q. *responsans,* 2 Tim. iii. 8.

Ἰάολλὸς, οῦ, ἡ, et per Crasin Ἰωλκὸς, *IOLCUS,* nom. urbis Thessalicæ.

Ἰᾶ'ομαι, -ῶμαι, f. *ἀσομαι, medeor, sano, curo:* cum acc. imperf. ind. *ἰᾶμην, -ώμην, άυ, -ῶ, άτο, -ᾶτο,* p. ind. *ἴᾶμαι, σαι, ται,* a. 1. ind. pass. *ἰάθην, ης, η,* f. 1. ind. pass. *ἰαθήσομαι,* a. 1. ind. m. *ἰασάμην, ω, ατο,* a. 1. sub. m. *ἰάσωμαι, ῃ, ηται.* Hinc *ἰάϊμος, ν, ὁ ἡ, sanabilis: ἰατρεύω, medeor.*

Ἰαπετοῖο, gen. pl. Ion. ab

Ἰαπετὸς, *JAPETUS,* nom. viri, Cœli et Terræ filii: ab *ἰάπτω, mitto, maledictis lacesso.* Hinc Ἰαπετιονίδης, ν, ὁ, *Japeti filius:* voc. Ἰαπετιονίδη.

Ἰά'πτω, *mitto;* item *noceo.*

Ἰά'πτξ, ύγος, ὁ, *IAPYX, ventus ex Apuliâ flans,* cujus pars Iapygia.

Ἰαρδανὶη νύμφη, *Omphales* periphrasis.

Ἰαρὲδ, nomen propr. viri indeclin. Hebr. interpret. Lat. *dominabitur.*

Ἰασάσθαι, a. 1. inf. m. *ἰάσῃ,* 2. sing. f. 1. ind. m. *ἰασάμην, ω, ατο,* a. 1. ind. m. ab *ἰάομαι, medeor.*

Ἰᾶσθαι, præs. infin. pass. ejusd.

Ἴᾶσι, *eunt,* 3. pl. præs. ind. Ion. pro *ἴσι,* verbi *εἶμι, eo.*

Ἰᾶσι, *mittunt,* Att. contractè pro *ἴᾶσι,* et hoc Ion. pro *ἰᾶσιν,* 3. pl. ind. præs. act. verbi *ἴημι, mitto:* a. 2. ind. act. *ἧν.*

Ἰάσϊμος, ν, ὁ ἡ, *sanabilis:* ab *ἰάομαι.*

Ἴᾶσις, ιος, ἡ, *sanatio:* ab *ἰάομαι, sano, medeor.*

Ἰασίῳ, dat. sing. ab Ἰάσιος, ν, ὁ, nomen viri: qu. ab *ἰάομαι.*

Ἰασίων, ωνος, ὁ, nomen viri.

Ἰᾶσιω'νη, ης, ἡ, *IASIONE, olus quoddam sylvestre.*

Ἴασπις, ίδος, ἡ, *IASPIS, gemma.*

Ἰᾶσὼ, όος, -ῦς, ἡ, Dea *ἰάσεως,* i. e. *sanationis.*

Ἰάσων, ονος, ὁ, *JASON,* nomen viri Gr. interp. Lat. *sanaturus.*

Ἰαυίον, *curandum,* adj. verbale ab *ἰάομαι, sano.*

Ἰᾶτὴρ, et Ion. *ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus:* ab *ἰάομαι, sano.*

Ἰατρεύω, f. *εύσω, medeor, curo.*

Ἰατρεύσομαι, *sum medicus.*

Ἰατρικὸς, ὴ, όν, *ad medicos,* vel *ad medicinam pertinens.* Hinc

Ἰατρικὴ, ῆς, ἡ, sc. *τέχνη, ars medica, medicina:* ab

Ἰατρὸς, οῦ, ὁ, *medicus.* Th. *ἰάομαι, sano.*

Ἰατταταῖ, *heu,* adv. et *ἰαττατταιὲξ,* idem.

Ἰάτ', interjectio indignantis.

Ἰαυλὸς, οῦ, ὁ, *locus quietus, cubile, somnus.*

Ἴαυον, *traduxi,* imperf. ind. act. ab

Ἰάτ'Ω, *commoror, tempus tero, dormio:* f. *σω.*

Ἰαφίνω, ν, ὁ, *qui sagittas emittit:* ab *ἰὸς,* et *ἀφίημι.*

Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. pass. ab *ἰάπτω, mitto;* f. *ψω.*

Ἰαχαῖσι, dat. pl. Ion. ab *ἰὴχὴ, ῆς, ἡ, clamor.* Th. *ἰάχω, clamo.*

Ἴᾶχε, *resonabat,* 3. sing. imperf. ind. act. *ἰάχω,* verbi *ἰάχω, clamo;* p. ind. act. *ἴαχα.*

Ἰᾶχὴ, ῆς, ἡ, *clamor, fremitus:* ab eod.

Ἰάχημα, ατος, τὸ, *vociferatio, clamor.*

Ἴαχον, ες, ε, imperf. ind. act. *ἰάχω,* præs. part. act. f. g. et

Ἰαχύϊα, *resonans,* p. part. act. f. g. ab

Ἰά'χω, et -ΕΩ, f. ξω, p. χα, *vociferor, clamo:* q. ab *ἴα, vox,* et *χέω, fundo.*

Ἰαχὼς, p. part. act. præced.

Ἰαὼ, nomen Dei.

Ἰαωλὸς, ὴ, όν, nomen urbis.

Ἰάων, ονος, ὁ, Poët. pro *Ἴων,* q. v.

Ἰβαίνω, *hausio:* ex *ἰμάω,* μ in β commutando. Hinc Ἰβαναρὶς, *funis haustorius.*

ἸβᾶΗΣ, υ, ὁ, *clavus in fundo navis, quo educto aqua effluit.*

ἼβΗΡ, ηρος, ὁ, *IBERUS,* gentile. Iberia una Orientalis, circa Persiam: altera Occidua, quæ Hispania.

ἸβΗΡΙΣ, ὁ, *IBERIS,* herba; quæ et *καρδαμαντικὴ.*

Ἰβις, ίδος, seu ιος, ἡ, *IBIS,* avis Ægyptia serpentes devorans.

Ἰβι'σκος, ου, ὁ, *HIBISCUS,* species malvæ sylvestris, *althæa.*

Ἰβυ, Ion. adv. significans *multum* et *magnum.*

Ἰβύω, *verbero, clamo:* q. à præced.

Ἰγδὴ, ης, ἡ, *mortarium, pila:* an ab *ἄγω, frango?*

Ἰγμένος, *profectus,* p. part. pass. ab *ἰνίομαι, venio:* f. *ἴξομαι,* p. *ἶγμαι.*

Ἰγνύα, ας, ἡ, *INGUEN, poples,* quòd ibi sit *ἡ γόννος, vis genu:* à *γόνυ, genu.*

Ἰδ', pro *ἰδὲ,* idem quod *ἠδὲ, et, atque.*

Ἴδα, ης, ἡ, *IDA,* mons in Phrygiâ, cujus cacumen Gargarus, etiam in Cretâ; hinc Ἰδαῖος, *αία, αῖον, IDÆUS.*

Ἰδάλμος, ν, ὁ ἡ, *æstuosus, sudorificus:* à Th. *ἴδος, ους, τὸ, sudor.*

Ἰδᾶνὸς, ὴ, ὁ ἡ, *JUCUNDUS.* Hesych.

Ἴδε, et Att. *ἰδὲ, aspice,* item *ecce,* adverbialitèr: a. 2. imperat. act. Est et *ἴδι,* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *εἶδω, video:* f. *ἴδομαι,* a. 2. *εἶδον* et *ἴδον, ες, ε.* Sed

Ἴδὲ, *et, atque,* ex *ἠδὲ.* Illud Ion. hoc Att. ab *ἡ, vel.*

Ἰδέα, ας, ἡ, *visus, species, IDEA, forma, vultus.* Matt. xxviii. 3. quod non est Græcè asserit Thom. Magister, pro quo *ὄψιν* vel *εἶδος* usurpat. Sic tamen Dem. de falsâ legat. *εἰ δέ τις ἐν ἡμῖν ἀλκιβίαδην τὴν ἰδέαν ἐτέρου βελτίονα, Si quis vero adolescens aliis formâ præstantior.* in pl. *ἰδέαι·* ab *εἶδω, video.*

Ἰδέαν, Ion. pro *ἰδεῖν, vidisse:* ab a. 2. ind. act. *ἴδον,* verbi *εἶδω, video,* vide *ἴδε.*

Ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi *εἶδω, video,* vide *ἴδε.*

Ἰδέμεν, Ion. et Æol. pro *ἰδεῖν,* a. 2. inf. act. et

Ἰδὲν, a. 2. inf. act. Dor. pro *ἰδεῖν,* q. v.

Ἰδίεσε, *ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν, qui simul ac vidit, amat.* Suid.

Ἰδίεσθαι, a. 2. inf. m. ab *εἶδω, video,* f. *ἴσομαι,* a. 2. *εἶδον,* et *ἴδον,* unde *ἰδέμεν,* a. 2. ind. m.

Ἴδισκε, Ion. Paragoge pro *ἴδε, vidit:* 3. sing. a. 2. *ἴδον,* Poët. pro *εἶδον,* verbi *εἶδω, video.*

Ἰδιχθὺς, ος, ὁ ἡ, *deformis, fœdus:* ab *ἴδια,* et *ἶχθος, ους, τὸ, odium.*

Ἰδίων pro *εἶδον, video.* Sed Ἴδιων, gen. Ion. pro Ἴδεων, ab Ἴδεως, ὁ, *Ida,* nom. propr.

Ἴδὸν, Ion. pro Ἴδε, q. v.

Ἴδῃ, *viderit,* 3. sing. a. 2. sub. act. ab *εἶδω, video,* a. 2. ind. act. *ἴδον.*

Ἰδήσω, Ion. pro *ἴδῃ,* 2. sing. a. 2. sub. m. verbi *εἶδω, video,* a. 2. ind. act. *ἴδον.*

Ἰδῆν, Dor. et Æol. pro *ἰδεῖν,* a. 2. inf. act. qu. vid.

Ἰδῇς, *videris,* 2. sing. a. 2. sub. act. ab eod. verbo: sed

Ἴδης, gen. sing. ab Ἴδη, ης, ἡ, *mons Cretæ.*

Ἰδησῶ, Dor. pro *ἰδήσω,* f. 1. ab *ἰδέω, video,* q. v.

Ἰδητε, *videritis,* 2. pl. a. 2. sub. act. verbi *εἶδω, video,* a. 2. ind. act. *ἴδον.*

Ἰδίᾳ, adv. *privatim,* cui opponitur *δημοσίᾳ.* Th. *ἴδιος, proprius.*

'Ιαλίζω, f. ίσω, *sum secretim ab aliis, in secessu dego:* ab eod. Th.
'Ιᾶμ, Ion. idem quod ἰᾷμ, q. v.
'Ιᾶνεκλαύω, *meo consilio utor:* ad ἴδιος, *proprius*, et βουλή, *consilium*.
"ΙΑΪΟΣ, α, ον, *proprius, a, um, privatus, suus, suæ speciei:* qu. ab ἴδια, *species:* κατ' ἰδίαν, *privatim*. Sæpè ponitur pro ἑαυτοῦ, -ῆς, ut τὸ ἴδιον φορτίον, pro τὸ ἑαυτοῦ sic in τῶν ἰδίων λαλᾶ, i. e. ἀφ' ἑαυτοῦ, *à se ipso*; οἱ ἴδιοι, *familiares*. Hinc
'Ιδιότης, ητος, ἡ, *proprietas*.
'Ιδιότητα, acc. sing. præc.
'Ιδίω, f. ίσω, *SUDO*. Th. ἵδος, ους, τό, *sudor*.
'Ιδίωμα, ατος, τό, *IDIOMA, proprietas linguæ*. Th. ἴδιος, *proprius*.
'Ιδίων, gen. pl. ab ἴδιος, *proprius*.
'Ιδίως, *propriè*: adv. ab eod.
'Ιδιωτεύοντων, gen. pl. m. vel n. præs. part. ab
'Ιδιωτεύω, f. εύσω, *privatam vitam ago*. Th. ἴδιος, *privatus*.
'Ιδιώτης, ου, ὁ, *IDIOTA, privatus*.
'Ιδιωτικὸς, ὴ, όν, *privatus*: et
'Ιδιωτικῶς, ῶ, ὁ, *loquendi genus à vulgo sumptum*: ab ἰδιώτης, *privatus*. Th. ἴδιος, idem.
"Ιδμεν, *scimus*, Dor. seu Æol. pro ἴσμεν, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ἴστημι, *scio*. Hinc ἴδμων, *peritus*, et ἰδμοσύνη, *peritia*. Alii volunt ἴδμεν, per Sync. etiam poni pro ἴδμεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἴδον, verbi εἶδω. Tum etiam per Sync. dicitur pro εἶδμεν, Ion. seu Dor. pro εἶδῶν, a. 2. inf. act. verbi εἶδω.
'Ιδμήναι, *scire*, per Sync. pro ἰδίμεναι, Dor. et Att. ut ἰδέμεναι, Ion. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἶδω, *video*, f. ὄψομαι, a. 2. ind. act. εἶδον, et ἴδον.
'Ιδμοσύνη, ης, ἡ, *scientia*: et
"Ιδμων, *sciens*, vide ἴδμεν ab ἴστημι.
'ΙΑΝΟ'Ω, f. ώσω, *incurvo, inflecto*; qu. ab ἴς, ἴνος, *nervus*. Vel ab ἴς, et νόειν nervorum enim virtute fit ut flectamur, nuamus, &c.
'Ιδοίατο, *visi fuissent*, 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro ἴδοιντο, ab εἶδω, *video*, a. 2. ἴδον.
"Ιδοιμι, ας, αι, a. 2. opt. act. ejusd.
'Ιδοῖσα, Dor. pro ἰδοῦσα, *quæ vidit*, a. 2. part. act. f. g. ab εἶδω, *video*, a. 2. ἴδον.
'Ιδόμην, a. 2. ind. m. ejusd.
"Ιδον, ες, ε, *vidi*, a. 2. ind. act. et
'Ιδόντες, nom. pl. m. vel f. g. a. 2. part. act. ab εἶδω, *video*, a. 2. εἶδον, et ἴδον.
'Ιδόντο, 3. pl. a. 2. ind. m. ejusd.
"ΙΔΟΣ, ους, τό, *sudor*.
"Ιδοσαν, Boeot. pro ἴδον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi εἶδω, *video*, Deut. vii. 19.
'Ιδὲ, *ecce*, adv. distinguitur accentu ab ἴδε, a. 2. imperat. m. verbi εἶδω.
'Ιδουμαία, ας, ἡ, *IDUMÆA*, nomen regionis Syr. interpret. Lat. *rufa*.
'Ιδοῦσα, *intuita*; a. 2. part. f. g. ab εἶδω, *video*, f. ὄψομαι, a. 2. ind. act. εἶδον, et ἴδον, a. 2. part. ἴδων.
'Ιδρεία, ας, ἡ, ἰδρεία, *peritia*: ab ἴστημι, *scio*.
'Ιδρείς, *peritus*, nom. pl. ab ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, et
'Ιδρείη, ης, ἡ, Ion. pro ἰδρεία, vel ἰδρείη, *peritia*: ab ἴστημι, *scio*.
'Ιδρὶς, ιος, ὁ, ἡ, *peritus, providus*: unde *formica* sic dicta, Hes. Opp. 778.
'Ιδρύω, Poët. ἰδρύω, f. ύσω, p. υται, *sudo*: ab ἵδρῶς, *sudor*. Th. ἵδος, ους, τό, idem.
"Ιδρυμα, ατος, τό, *firmamentum*.
'Ιδρύσασα, *fundata*, part. perf. pass. ab
"Ιδρῦμι, seu ἱδρύω, id. quod ἱδρύω, q. v.
'Ιδρυτὸς, ὴ, όν, *collocatus*, a. 1. part. pass. pro ἱδρυθὲς, et
'Ιδρυθῆναι, pro ἱδρυθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἱδρύω. Thuc. l. iv. Plut. in Rom. p. 18.
"Ιδρυσις, ιος, ἡ, *constitutio, fundatio*.
'ΙΑΡΤ'Ω, seu ἱδρῦμι, f. ύσω, *sedere facio, statuo, colloco*: q. ab ἵζω.
'Ιδρῶ, per Apoc. pro ἱδρῶσι, vel ἱδρῶσα, dat. vel acc. ab
'Ιδρὼς, ῶτος, ὁ, *sudor*: ab ἵδος, ους, τό, idem.
'Ιδρώω, f. ώσω, *sudo*. Poët. vel Att. pro ἱδρύω, ab ἱδρὼ, *sudor*. Th. ἵδος, idem.
'Ιδυῖα, *docta, sciens*: p. m. part. f. g. ex p. ind. m. ἴδα, verbi εἶδω, *scio*. Alii formari posse credunt ex p. part. act. εἰδὼς, in f. g. εἰδυῖα, abjecto ε, ἰδὼς, ἰδυῖα· per Crasin. pro εἰδυιὼς, υῖα, ὸς, ejusd. verbi. Est et 'Ιδυῖα, ας, ἡ, nom. mul. q. εἰδυῖα, *gnara*.
'Ιδωμαι, a. 2. sub. m. ab εἶδω, *video*, a. 2. ἴδον.
'Ιδὼν, οῦσα, *intuens*; a. 2. part. act. ejusd. verbi.
'Ιδωσιν, 3. pl. a. 2. sub. act. ab εἶδω, *video*, a. 2. ἴδον.
"Ι, *vade*; a. 2. imperat. act. verbi εἶμι, *eo*; a. 2. ἴον, ες.
'Ιεζαβὴλ, ἡ, *JEZABEL*, nomen reginæ indecl. Syr. Lat. interpr. *in insulâ habitans*.
'Ιεῖ, ἵεν, *mitte, mittat*; præs. imperat. act. verbi ἵημι, *mitto*.
"Ιει, *mittebat*: 3. sing. imperf. ind. act. pro ἵη, tanq. ab ἵεω, verbi ἵημι, *mitto*.
'Ιέης, ας, η, *mittam*: præs. opt. act. verbi ἵημι, *mitto*.
"Ιεις, ἶει, *mittebas, -bat*; 2. et 3. sing. imperf. ind. act. pro ἵεης, ἵη, verbi ἵημι, tanquam ab ἵεω, *mitto*.
'Ιεὶς, ἱεῖσα, *mittens*; præs. part. act. et
'Ιέσαι, *mittentes*: nom. pl. ejusd. f. g. ab ἵημι, *mitto*.
'Ιέσαι, et Ion. ἰέσαι, 3. pl. præs. ind. act. ab eod. verbo.
'Ιεμαι, et ἵημαι, *eo*: ab ἶα, item: pro quo jam εἶμι.
"Ιεμαι, *mittor, cupio*: ab ἵημι, *mitto*.
'Ιέμεν, Ion. sed ἰέμεναι, Att. et Dor. pro ἰέναι, *mittere*: præs. inf. act. verbi ἵημι, *mitto*, præs. part. ἰέμενος.
'Ιέμεν, et ἰέμεναι, itidem Ion. et Dor. pro ἰέναι, præs. inf. act. ab εἶμι, *eo*.
"Ιεν, *mittebant*: Boeot. pro ἵεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἵημι, *mitto*: sed
'Ιεν, 3. sing. a. 2. ἶον, ες, ε, verbi εἶμι, *eo*: ν additur ob sequentem vocalem.
'Ιέναι, *mittere*: præs. inf. act. verbi ἵημι, *mitto*; at
'Ιέναι, *ire*; præs. inf. act. verbi ἶμι, vel εἶμι, *eo*; διὰ λόγων, vel διὰ γλώσσης ἰέναι, *loqui*. Eurip. Troad. 916. Medea, 262.
"Ιενται, 3. pl. præs. ind. pass. et
'Ιεντες, nom. pl. præs. part. act. ab ἰέω, et
'Ιεντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ab ἵημι, *mitto*.
'Ιερὰ, τὰ, *sacra*: ab ἱερὸς, *sacer*. Est et
'Ιερὰ, ας, ἡ, *medicamenti compositio*, et *serpentis* nomen; item *major anchora, tutiorque, utpote extremum navis subsidium*: ἱερὰ νόσος *epilepsia, morbus comitialis*.
'Ιερᾶν, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερὸς, *sacer*.
'ΙΕ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, *accipiter*: quia ἴεται ἐν ἀέρι ῥᾳδίῳ, id est, *fertur in aëre velocitèr*, vel quia *ales* ἱερός.
'Ιερᾶσαι, *sacerdos sum*. Vide in ἱερᾶσαι.
'Ιεράπολις, ιος, ἡ, *HIERAPOLIS*, nomen urbis Gr. interpret. Lat. *sancta civitas*.
'Ιερᾶσαι, 3. sing. præs. ind. med. verbi ἱεράομαι, -ᾶσαι, *sacerdotio fungor*. Th. ἱερὸς, *sacer*.
'Ιερατεία, ας, ἡ, *functio sacerdotalis, sacerdotium*: ab eod. Th.
'Ιερατεύω, *sacerdotio fungor*, f. εύσω, p. ἱεράτευμαι· p. ind. pass. ἱεράτευμαι· undè
'Ιεράτευμα, ατος, τό, *sacerdotium*, ejusd. Th.
'Ιερατικὸς, ὴ, όν, *sacerdotalis*.

'Ιερᾶων, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. f. g. ab ἱερὸς, *sacer.*

'Ιέρεια, ας, ἡ, et Ion. ἱερείη, *sacerdos*, in pl. ἱέρειαι· ab eod.

'Ιερεῖον, ου, τὸ, *victima*: ab ἱερὸς, *sacer.*

'Ιερεμίας, ου, ὁ, *HIEREMIAS*, nomen Prophetæ Hebr. Lat. interpr. *exaltans Dominum.*

'Ιερεύς, έως, ὁ, *sacerdos, pontifex maximus*, 1 Mac. xv. 1. 2. Heb. v. 6. qui τὰ ἱερὰ curat: hinc et ἀρχιερεύς, *pontifex maximus, summus, sacerdos*: ab ἱερὸς, *sacer.*

'Ιερεύω, f. εύσω, *sacrifico, macto, dico, consecro*: ab eod.

'Ιερὴ, Ion. pro ἱερὰ, ᾶς, ἡ, vide ἱερός.

'Ιερήιον, ου, τὸ, *victima*: Ion. Diaiysi pro ἱερεῖον. Th. ἱερὸς, *sacer.*

'Ιερεὺς, ῆος, ὁ, *sacerdos*: ab eod. Th.

'Ιεριχὼ, *HIERICHO*, nom. urbis.

'Ιερογλυφῖκα, τὰ, *sacra quædam monumenta apud Ægyptios, non literis, sed variis figuris animalium, aliarumque rerum exarata*: ex ἱερὸς, *sacer*, et γλύφω, *sculpo.*

'Ιερόδουλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *sacris inserviens, sacer servus.*

'Ιερεῖσι, dat. pl. Ion. ab ἱερός.

* 'Ιερομαινέω, *adoleo*, pass. *holocausti et victimæ loco adoleor.* D. S.

'Ιερομηνία, ας, ἡ, *sacer festus, sacer mensis.* Vel *totus ille mensis in quo Nemea celebrabantur*: ex ἱερὸς, *sacer*, et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis.*

'Ιερὸν, οῦ, τὸ, scil. δῶμα, *sacra ædes, templum.* It. *sacrificium, victima.*

'Ιερονῖκης, ου, ὁ, *victor in sacris Græcorum.*

'Ιεροποιέω, f. ήσω, *dico, consecro*: ex ἱερὸς, *sacer*, et ποιέω, *facio.*

'Ιεροσεμνὸς, ὴ, ὸν, *sanctimoniam decens*: ex ἱερὸς, *sanctus*, et σέβομαι, *convenio.*

'ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ, ὰ, ὸν, *sacer, a, um, præstans, magnus*: τὰ ἱερὰ, *res sacræ.*

'Ιεροσόλυμα, ων, τὰ, Matt. ii. 3. Rarò in fœm. Ita, tamen, Jos. c. App. et Bell. Jud. vii. 8. et 'Ιερουσαλὴμ, ἡ, indecl. *HIEROSOLYMA*, Hebr. et interpret. Lat. *terribilis Schalem.*

'Ιεροσολυμίτης, ου, ὁ, *Hierosolymitanus.*

'Ιεροσύλεω, *sacrilegium committo*: f. ήσω, p. ἱεροσύλημαι· et

* 'Ιεροσύλημα, ατος, τὸ, *sacrilegium.*

'Ιεροσυλία, ας, ἡ, *sacrilegium*: ab 'Ιερόσυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *sacrilegus, a, um*: ex ἱερὸν, *sacrum*, et συλάω, *polio.*

'Ιερουργία, *sacra, celebro, celebror sacris*; cum accus. f. ήσω, p. ἱερούργημαι: ex ἱερὸν, τὸ, *sacrum*, et ἔργον, *opus.*

* 'Ιερουργία, ας, ἡ, *sacrificium*: ex ἱερὸς, et ἔργον, *opus.*

'Ιερουσάλημ, ἡ, indecl. Vide 'Ιεροσόλυμα.

'Ιεροφαντέω, f. ήσω, *sacrorum antistes, sum, sacra doceo*: et

'Ιεροφάντης, ου, ὁ, *qui sacra et cerimonias docet, sacrorum antistes*: et

'Ιεροφαντικὸς, ὴ, όν, *sacerdotalis*: ab ἱερὸς, *sacer*, et φαίνω, *ostendo.*

'Ιεροψάλτης, ου, ὁ, *qui sacra canit*: ab ἱερὸς, et ψάλλω, *cano.*

'Ιερόω, -ῶ, *sacro, dedico.*

'Ιερωσύνη, ης, ἡ, *sacerdotium.* Th. ἱερὸς.

'Ιεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. ἵημι· ex ἵημι, *mitto*: a. 2. ind. act. ἧν.

'Ιέσθην, 3. dual. ἵεσθε, 2. pl. imperf. ind. pass. verbi ἵημι, *cupio.*

'Ιεσσαὶ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. Lat. interpr. *senex.*

'Ιεσυ, *expiabat*: 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἴεμαι, *desidero.* Th. ἵημι, *mitto.*

'Ιέττα, *pater*, et *sylvestris caper*: q. ab ἐννέω.

'ΙΕΤ', *HUI*, adv. irridendi.

'Ιεφθὲ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. Lat. interpret. *apertor.*

'Ιεχονίας, υ, ὁ, nomen viri Hebr. *præparatus à Domino*, Lat.

'Ιέω, *mitto*: ab ἵω. Sed ἵεω, et ἵημι, Ion. pro εἶμι, *eo.*

'Ιζάνω, f. ήσω, q. ab ἵζω, idem quod ἵζω, *sedere facio.*

'Ιζε, *sede*: præs. imperat. act. et

'Ιζεο, Ion. pro ἵζω, præs. imperat. pass. ab eod. Th.

'Ιζεν, *sede*: Dor. pro ἵζω, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.

'Ιζημα, ατος, τὸ, *sedile, vallis.*

'Ιζάνω, a. 1. part. act. verbi ἵζάνω, f. ήσω, *sedere facio, instituo, sedeo.*

'Ιζουσα, Dor. pro ἵζουσα, ης, ἡ, *sedens*: præs. part. f. g. et

'Ιζον, ες, ε, *sedebam*: imperf. ind. act. ab

'ΙΖΩ, f. ἵσω, *sedere facio, sedeo, colloco*: q. ab ἵω, *colloco.* Hinc καθίζω, idem.

'ΙΗ', adv. seu interjectio, in lætis acclamationibus adhiberi solita, ut ἰὴ παιὰν, &c. Est et ἰὴ, vox. Vide ἴω.

'Ιῆ, *æquali*: dat. sing. ab ἶος, qu. in gen. et dat. circumflecti dicitur ab Aristarcho; sed fortassè Ion. ponitur pro μιᾷ, à μία, μιᾶς, una. Vide ἷος.

'Ιήιος, υ, ὁ, *Apollo*, qu. ab ἰάομαι, *sano.*

'Ιήκοος, ε, ὁ ἡ ἡ, *doloribus medens*: ab ἰάομαι, *medeor*, et κόος, *labor.* Th. κάσσω, *seco, tundo*: f. ψω, p. m. κέκοφα.

'Ιήλατ, *injeci*: a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω, *mitto*: f. ἰλῶ.

'Ιημι, *mitto*: imperf. ind. act. ἵην, ης, η, vel ἵειν, -ες, ει, -ασι, fut. ἥσω, perf. εἶκα, a. 1. εἷκα, a. 2. ἷν, εἷς, εἷ, præs. pass. ἵεμαι, *mittor, desidero*, imperf. ἱέμην, ευ, ετο, perf. εἷμαι, a. 1. pass. ἵθην, a. 2. med. ἵμην, ἵεο, ἵετο, a. 2. part. med. ἵμενος. Th. ἴω, *mitto.* Sed

'Ιημι, *eo, vado*: ut ἄημι· ex ἴω, id.

'Ιήσασθαι, *curare*: Ion. pro ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι, *curo*: f. ἀσομαι. Sic

'Ιήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. ab eod. verbo.

'Ιησι, *mittit*: 3. sing. præs. ind. act. verbi ἵημι. Sed

'Ιησι, *vadit*: 3. sing. verbi ἵημι, eo, ab εἶμι, seu ἴω, eo: at

'Ιησι, *eas*: Ion. Paragoge pro ἷς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi εἶμι, eo: a. 2. ind. act. ἶον, vel Ion. et Poët. pro ἷν, *eat*: 3. sing. a. sub. act. ejusd. verbi.

'Ιήσονι, dat. sing. ab 'Ιήσων, ὁ, nom. viri.

'Ιησοῦς, οῦ, ὁ, *JESUS*, nomen Salvatoris Hebr. quod interpret. Lat. *Salvator.*

'Ιῆσται, ον, οἱ. Sunt οἱ τὰν 'Ιον νῆσον οἰκοῦντες.

'Ιητὴς, Ion. pro ἰατὴς, ὁ, *medicus*: ab ἰάομαι, *sano.*

'Ιθαγενὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, *originalis, indigena, rectè et legitimè natus*: ab ἰθὺ, *rectè*, et γένομαι, *nascor.*

'Ιθάκη, ης, ἡ, *ITHACA*: nomen insulæ, Ulyssis patriæ.

'Ιθὰς, *celeriter*: ab ἰθὺς, *statim.*

'Ιθέα, Ion. pro ἰθεῖα. Vide ἰθύς.

'Ιθεῖα, ας, ἡ, *recta*; ἰθεῖαν ἰέναι, *jus reddere.* Hes. Op. 224. sub. Ἰθεῖαν nom. sing. f. g. et

'Ιθεῖας, nom. pl. f. g. ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, *rectus, a, um*, dat. pl. Ion. ἰθέῃσι· ab ἰθέω, Ion. pro ἰθύω.

'Ιθέων, Ion. pro ἰθύων, *celeriter.*

'Ιθι, *vade*: præs. imperat. ab εἶμι, *eo.*

'Ιθμαί, pro Ἴθμασι, dat. sing. ab ἶθμα, ατος, τὸ, *gressus, passus*; ab ἴω vel εἶμι, *vado.*

'Ιθμος, *vox incitantis et adhortantis*: qu. ab ἴθυνω, *celeriter*, vel ἴθι, *vade*, et ἰφθὸν, *ruo*, vel ἔφυ, *excito.*

'Ιθμὸς, *spado*: cui ἶς σωθέσσαι, *vis demissa est.* Th. Θέσις, *æstus.*

'Ιθὺ, adv. *rectè, obviàm, statim.* Th. ἰθὺς, *rectus.*

'Ιθυδίκαιος, dat. pl. Ion. ab

'Ιθυδίκαιος, ου, ὁ, *cujus judicia sunt recta*: ab ἰθὺς, *rectus*, et δίκη, *jus.*

'Ιθύκτξ, τριχος, ὁ ἡ ἡ, *qui rectos capillos habet*: ab ἰθὺς *rectus*, et θρὶξ, ἡ *capillus.*

'Ιθυμαχίη, ης, ἡ, *legitima pugna*,

quòd aperto Marte fit: ex ἴθυς, rectus, et μάχομαι, pugno,

'ΙΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, *genus carminis et saltationis ridiculæ, in honorem Liberi patris: q. ab ἴθων ἓως, prorumpere clamore.*

'Ἰθύνει, *dirigit*, 3. sing. præs. ind. act. ab ἰθύνω, *dirigo*. Th. ἰθὺς, rectus.

"Ἰθῦνε, *direxit*, 3. sing. imperf. ind. act. ab

'Ἰθύνω, *dirigo*, f. ὔνῶ· præs. indic. pass. ἰθύνομαι, *rego, dirigo*. Th. præced.

'Ἰθυντῆρ, ορος, ὁ ἡ ὰ, *rectà volans, qui recto cursu fertur: ab ἰθὺς, rectus, et πίτναμαι, volo, -as.*

'ΙΘΥ'Σ, ἰθῖα, ἰθὺ, *rectus, non obliquus, verus*: sed

'Ἰθὺς, ὕος, ὰ, *impetus*: ab ἰθύω, *rectà fero*, q. à præced.

'Ἰθύτερα, *rectiores*, nom. pl. fœm. g. ab

'Ἰθύτερος, comparat. ab ἰθὺς, *rectus*.

'Ἰθύω, f. ὔσω, *rectà fero, impetu fero*. Th. idem.

'Ἰΐζω, *æruginosus reddo*: ab ἰὸς, *æruginosus*.

"Ἰαᾶσι, vel Ἴασιν, *pervenit*, 3. sing. imperf. et

'Ἰαάσθην, 2. dual. imperf. ind. act. verbi *ἰάσιν* imperf. Ἴασιν· opt. ἰαάσαιμι, ας, αι. Th. Ἴαω, venio.

'Ἰαδύομαι, -ῦμαι, *idoneus et aptus fio*: f. 1. ὑσόμαι· perf. indic. pass. ἰαάσμαι· ab

'ΙΚΑΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *idoneus, sufficiens, congruus*; λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τῦ Ἰάσονος, *cum accepissent Jasonis satisfactionem*, Act. xvii. 9. indè

'Ἰκανότης, ητος, ἡ, *habilitas, sufficientia*: à præced.

'Ἰκανούσθω, *sufficiat, satis sit*, 3. sing. imperat. pass. ab

'Ἰκάνω, *idoneum* vel *sufficientem reddo*, fut. ἀνῶ, perf. ἰκάσμαι. Th. ἱκανὸς, *idoneus*.

'Ἰκάνω, *convenio, adeo, assequor, supplico*, Hesych. Th. Ἴκω, venio.

'Ἰκάνῶς, adv. *sufficienter, abundè, affatim, admodum, valdè*. Th. ἱκανὸς, *sufficiens*.

'Ἰκανώτερος, superl. ab ἱκανός.

"Ἰκελος, ἴλη, ιλον, *similis*: ab εἰκω, *similis sum*.

"Ἰκεν, *ibat*, imperf. ind. act. verbi Ἴκω, venio, f. ἵξω, a. 1. ἔξα.

"Ἰκε, *venit*, Ion. pro Ἴκε, præs. imperat. pass. verbi ἵκομαι, vel 2. sing. a. 2. ind. med. ἰκόμην, ε, et Ion. ευ, στε, verbi ἱκνέομαι, f. ἵξομαι, venio.

'Ἰκέσθαι, a. 2. infin. med. verbi ejusd.

'Ἰκεσθην, 3. dual. a. 2. ind. med. verbi ejusd.

'Ἱκεσία, ας, ἡ, *supplicatio, preces*: ab ἱκέτης, *supplex*.

'Ἱκέσιος, ία, ιον, *supplex*; ἱκέσιος Ζεὺς, *supplicum præses Jupiter*; per Sync. pro ἱκετήσιος, idem: ab eod. Th.

"Ἱκτ', pro ἵκτο, *pervenit*, 3. sing. a. 2. ind. med. ab ἱκάνομαι, venio, q. v.

'Ἱκέτας, α, ὁ, Dor. pro ἱκέτης, ε, ὁ, *supplex*, q. v.

'Ἱκέτευε, 3. sing. imperf. ind. act. et

'Ἱκέτευμα, ατος, τὸ, *supplicatio*, et

'Ἱκέτευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

'Ἱκετεύω, *supplico*, fut. εύσω. Th. ἱκέτης.

'Ἱκετηρία, ας, ἡ, *supplicatio*: ab

'Ἱκέτηρα, ίδος, ἡ, *supplex*: ab

'ΙΚΕ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *supplex*: ab Ἵκω, vel ἱκάνομαι. Hinc

'Ἱκετήσιος, ία, ιον, *supplex*: 'Ἱκετήσιος Ζεὺς, *supplicum præses Jupiter*.

"Ἰκμαι, *veniat*, Ion. pro Ἵκῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi ἱκνέομαι, venio; f. m. ἵξομαι, p. pass. ἶγμαι, a. 2. med. ἰκόμην, ε, στν a. 2. sub. med. ἵκωμαι, ῃ, ηται.

"Ἰκοιτο, *veniat*, 3. sing. a. 2. sub. m. ejusd. verbi.

'Ἰκμάδεν, f. ήσω, *humecto*, et

'Ἰκμαῖος, *humidus*: ab

'ΙΚΜΑ'Σ, vel ἰκμὰς, ἄδος, ἡ, *humor, vapor*: indè

"Ἰκμιος, *fluens, secundus* de vento, per Sync. pro ἰκάμενος, Euphoniæ causâ spiritu mutato. Sunt tamen qui Ἴκμενος scribunt. Estque vel præs. part. m. verbi Ἴκομαι, vel a. 2. part. m. verbi ἱκνέομαι, venio, fut. ἵξομαι, a. 2. m. ἰκόμην. Sunt qui Ἴκμενος, expon. *humidus*, à Th. ἰκμὰς, *humor*.

'ΙΚΝΕ'ΟΜΑΙ, -ῆσμαι, *venio, adsenio, supplico, pertineo, invado*; f. m. ἵξομαι, p. pass. ἶγμαι, a. 2. m. ἰκόμην, ε, στο.

'Ἱκνούμενον, Ion. pro τὸ ἱκάνον, *id quod sufficit et decorum est*: et

'Ἱκνουμένως, sive ἱκνουμένως, *rite, congruè*, adv. à verbo ἱκνέομαι, *venio*.

'Ἱκνουμένῳ χρόνῳ, *temporis progressu*, Ion. et Dor. pro ἱκομένῳ.

'Ἱκνοῦνται, Ion. et Dor. pro ἱκνοῦνται, *veniunt*, 3. pl. præs. ind. med. verbi ἱκνέομαι.

'Ἱκνούμενος, *veniens, congruens, justus*; ut ἱκνούμενον μέγεθος, *justa magnitudo*: part. præs. m. ejusd.

"Ἰκοι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἱκνέομαι, *venio*.

'Ἱκοίμαν, Dor. pro ἱκοίμην, a. 2. opt. m. verbi ejusd.

"Ἱκομεν, *venio*; ab Ἵκω, idem; quod usitatius.

'Ἱκόμην, ε, στο, *veni*, a. 2. ind. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*.

'Ἰκόνιον, ου, τὸ, pro Κόνιον, *ICONIUM*, nomen urbis. Gr. *imaguncula*.

"Ἰκοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. ἱκάνω, q. v.

"Ἰκυ, præs. imperat. med. verbi inus. Ἵκομαι. Th. Ἵκω, venio. Vel 2. sing. a. 2. ind. m. ἱκάνω, verbi ἱκνέομαι· sed

'Ἰκυῖ, est a. 2. imperat. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*; a. 2. ἰκόμην, ε, στο.

'ΙΚΡΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *tabula, tabulatum*; quasi ἰκρίον, quod ὸς ἄκρα factum, vel ab ἱκνέομαι, ῖτε; super tabulatis enim itur. Eustath. scribit Ἰκρίων.

'Ἰκρίφιν, nom. Poët. indecl. pro præced.

"Ἰκτας, adv. *propè, celerrimè*: ἀπὸ τῦ ἱκνέομαι.

'Ἰκτερώδης, ὰ, ὲς, *ICTERICUS*: ab

'ΙΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ ἡ ὰ, *morbus regius, ICTERUS*; et pro ave *galbula*. Scribitur et ἴκτερος.

'Ἰκτὴρ, ῆρος, ὁ καὶ ὰ, *supplex*: ab ἱκέτης, idem.

'Ἰκτίδιον, et per Aphær. κτίδιον, ὸ *mustelæ confectus*: ab ἰκτὶς, *mustela*; per Aphæresin κτὶς, ίδος, ἡ.

'ΙΚΤΙ'Ν, ῖνος, vel ἰκτῖνος, υ, ὁ, *milvus*.

'ΙΚΤΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *mustela sylvestris*.

"Ἰκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἱκνέομαι, venio, f. m. ἵξομαι, a. 2. m. ἰκόμην, p. pass. ἶγμαι. Vel per Sync. dicitur pro Ἵκτο, 3. sing. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

"ΙΚΩ, venio, fut. Ἵξω, a. 1. Ἶξα. Hinc ἱκάνω, Poët. idem.

"Ἰκωμαι, a. 2. sub. med. verbi ἱκνέομαι, venio; a. 2. ἰκόμην.

"Ἰκωνται, Dor. pro Ἵκωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ab Ἵκω, venio.

'Ἰλάδὸν, *turmatim*, adv. ab ἴλη, *agmen, turma*, quod et ἄλη. Th. ἀλίζω, *congrego*.

'Ἰλάθι, *propitius esto*, præs. imperat. ab Ἵλαμι, undè et perf. Ἵλας. Alii verò volunt Ἵλαθι, per Sync. dici pro ἱλάσθητι, a. 1. imperat. pass. verbi ἱλάσκομαι, *propitium reddo*: f. m. ἱλάσομαι, perf. pass. ἵλασμαι, σαι, ται. Th. ἱλάω, vel Ἵλαμι, f. ἵσω, *propitius sum*.

'Ἵλαος, α, ὁ ἡ ὰ, et Att. Ἵλεως, ω, *propitius, hilaris*: q. ab Ἵλη, *splendor*; qui se serenum exhibet. Th. ἱλάω.

'Ἱλαρὸς, ὰ, ὸν, *HILARIS, lætus*, et

Digitized by Google

Ἱλαρότης, ητος, ἡ, *HILARITAS:* ab eod. Th.

Ἱλαρύω, -ῶ, f. ὑσω, *exhilaro.*

Ἱλαροποιῶ, f. ὑνῶ, p. ἱλαροποίημαι, *lætifico, exhilaro.*

Ἵλας, Dor. et per Sync. pro Ἵλεως, ω, ὁ, viri nomen.

Ἱλάσθητι, *propitius esto,* et per Sync. ἵλαθι, et Poët. Ectasi ἵληθι, a. 1. imperat. pass. verbi ἱλάσκομαι, *placo* : f. m. ἀσομαι, perf. pass. ἵλασμαι, a. 1. pass. ἱλάσθην, ης, η. Th. ἱλάω, *propitius sum.*

Ἱλάσκεσθαι, præs. inf. pass. ab ἱλάσκομαι, *placo* ; ἱλάσκοντο, 3. pl. imperf. ind. fut. ἱλάσομαι, præs. part. m. fœm. g. ἱλασκομένη· ab eod. Th.

Ἱλάσκομαι, *propitius fio, exhilaro;* fut. med. ἱλάσομαι, reperitur et ἱλάξομαι, perf. pass. ἵλασμαι, a. 1. imperat. ἱλάσθητι, cum dat.

Ἱλασμὸς, οῦ, ὁ, *propitiatio.*

Ἱλάσσομαι, *placabo,* f. 1. m. verbi ἱλάσκομαι, vel ἱλάομαι, a. 1. med. ἱλασάμην.

Ἱλασσάμενος, υ, ὁ, a. 1. part. m. gem. σ.

Ἱλάστια, *places,* Ion. pro ἱλάση, a. 1. sub. m. in 2. sing. ab ἱλάσκομαι, *placo.*

Ἱλασσόμεθα, *placemus,* gem. σ, 1. pl. a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Ἱλαστήριον, υ, τὸ, *piaculum ;* sic Christus est verè ἱλαστήριον, quia sud *oblatione* nobis *placavit* Deum: et

Ἱλαστήριος, ία, ιον, *piacularis ;* habens vim τοῦ ἱλάσκεσθαι, et

Ἱλαστὴς, οῦ, ὁ, *qui placat, reconciliator :* omnia ab

Ἱλάω, et ἵλημι, *propitius sum,* f. ἥσω, p. κα, præs. imperat. ἵλαθι, et per Ectasin ἵληθι.

Ἱλεός, ὁ, *foramen, ubi latet serpens ;* aut *alicujus feræ cubile.* Est et ἱλεὸς, *ILEUS, convolvulus, morbus intestinorum :* ab ἱλέω, verso, involvo.

Ἱλεύω, *placo, propitium reddo :* ab

Ἵλεως, ω, ὁ ᾗ, Att. pro ἵλαος, *propitius.* Th. ἱλάω, *propitius sum.*

Ἵλη, pro ἵλαη, ης, ἡ, *agmen.* Th. εἰλέω, *congrego.*

Ἵληθι, pro ἵλαθι, q. v.

Ἱλήκοιμι, Ion. Paragoge pro ἱλήκῃ, 3. sing. perf. subj. act. verbi ἵλημι, seu ἱλάω, *propitius sum.*

Ἱλιάδης, α, ὁ, Dor. pro Ἱλιάδης, ου, ὁ, quod per Aphæresin pro Ὀϊλιάδης, α, ὁ, *Ajax Oilei filius,* ὁ τοῦ Ὀϊλέως υἱός.

Ἰλιὰς, άδος, ἡ, *ILIAS, Poëma Homeri de rebus Iliacis ;* item *turdi species ;* et *congeries,* ut ἱλιὰς κακῶν, *ilias malorum.*

Ἱλιὰς μάχη, Poët. pro Ἱλιακὴ μάχη, *Iliacum prælium.*

Ἱλιγγιάω, *vertigine laboro :* ab

Ἵλιγξ, ιγγος, ἡ, *vortex :* quod ab εἱλίγγω, ω, ὁ, *vortex.* Th. ἑλίσσω, *verso.*

Ἰλίου, *ILIUM, Troja :* ab Ἴλος, qui filius Trois Regis.

Ἱλοεφίτης, ου, ὁ, *Ilii populator :* ab Ἱλίου et ῥαίω, *destruo.*

Ἱλλὰς, άδος, ἡ, *vinculum contortium :* ab ἵλλω, *volvo.*

Ἱλλὸς, υ, ὁ, *oculus :* q. ab ἑλίσσω, *verso ;* quia oculi volubiles : indè

Ἵλλω, *oculis conniveo, volvo.*

Ἱλλυρίζω, ῶ, τὸ, *ILLYRICUM,* nomen regionis : indè

Ἱλλυριοὶ, ων, οἱ, *Illyrii.*

Ἱλυὸς, ῦ, ὁ, *latebra ferarum.*

Ἵλυς, υος, ἡ, *limus, cænum:* qu. ab ἵλος, *palus,* vel εἱλύω, pro ἑλύω, *involvo.*

Ἱλῦω, *oblimo, limo obduco:* à præced.

Ἱμαῖος, αία, αῖον, *molaris ;* hinc habemus ἱμαῖον ᾆσμα, ἡ ἱμαιόλεος ᾠδὴ, *molaris cantilena,* sive *quæ cani solebat ab iis qui molas versabant, aut aquam è puteis hauriebant.* Eadem cantio et ἰυγγανᾶος dicta. Th. ἱμὰς, *lorum, loreus funis.*

Ἱμαλία, *cumulatâ farinæ mensura :* ab eod.

Ἱμάλιος, ία, ιον, *abundans, copiosus :* à præced.

Ἱμαλὶς, *Dea farinæ, Ceres.*

Ἵμασ', pro ἵμασε, *verberavit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἱμάω, vel ἱμάσσω, *loris cædo, verbero,* f. ἄσω· ab

Ἱμά'Σ, άντος, ὁ, *lorum, funiculus ex loris bubulis :* inde ἱμάω, f. ἥσω, *loreo fune extraho, haurio.*

Ἱμάστλη, ης, ἡ, *scutica, flagellum:* à præced.

Ἱμᾶσι, dat. pl. ab ἱμὰς, άντος, ὁ, *lorum,* q. v.

Ἱμάσσας, Poët. pro ἱμάσας, a. 1. part. act. ab

Ἱμάσσω, *loris cædo, verbero,* fut. άσω. Th. ἱμὰς, *lorum.*

Ἱματίζω, *vestio,* f. ίσω, p. ἱμάτικα, perf. pass. ἱματισμένος, η, ον, *vestitus:* ab εἷμα, ατος, τὸ, *vestis.* Th. ἷω, seu ἵννυμι, *induo.*

Ἱμάτιον, ου, τὸ, *vestimentum,* pro ἱμάντιον ab εἷμα. Vide ἱματίζω.

Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *custos vestium.*

Ἱματισμένος, *vestitus, indutus.* Vide ἱματίζω.

Ἱματισμὸς, οῦ, ὁ, *vestis, vestitus :* ab eod. Th.

Ἱμάω, *loreo fune extraho, haurio,* fut. ήσω· ἱμαῖον μέλος, *cantilena quam canit ὁ ἱμᾶς, ὁ ὑδατηγός.* Vide ἱμαῖος.

Ἱμείρομαι, idem quod

ΙΜΕΙ'ΡΩ, *desidero, cupio,* cum gen. quod ab ἵημι, *cupio,* et ἰράω, *amo.*

Ἵμεν, ἴτε, ἴσμεν, *itis,* 1. et 2. plur. præs. indic. εἶμι, *eo.* Dicitur et ἴμεν, in 1. pl. imperf. ejusd. verbi et

Ἴμεν, *ire,* Ion. sed pro ἰέναι, pro ἶσαι, εἶσαι, et ἴσσαι, præs. infin. ab εἶμι, vel ἵημι, *eo.*

Ἱμερᾶς, ας, ὁ, fluvii nomen, ut et

Ἱμέρας, α, ὁ, *Siciliæ fluvius.*

Ἱμερόεις, ίεσσα, ὁ, et in fœm. gen. ἱμερόεσσα, *desiderabilis ;* in superl. ἱμερόεστατος· ab

Ἵμερος, υ, ὁ, *desiderium.* Th. ἱμείρω.

Ἱμερόφωνος, υ, ὁ καὶ ἡ, *qui vocem habet optabilem ac dulcem :* ab ἵμερος, *desidero,* et φωνὴ.

Ἱμερτός, ὴ, όν, *desiderabilis :* ab ἵμερος.

Ἵμασσε, *lædo, pungo, terreo :* ex ἵσσω. Tum ἵμασσω, *jungo:* q. ab ἵν, pro ἰν, et ἄσσω, *alligo:*

Ἶν, mensuræ nomen ; item *fibra.* Vide ἶς. Tum ἶν, *ipsum,* vel *ipsam,* pro quo Poëtæ μὶν dicunt. Latinis olim etiam *im* et *em* pro *eum :* Ἶν, *IN,* præpositio ; etiam pro ἰν, et in compositione.

Ἶν', pro ἶνα, *fortitudinem,* acc. sing. ab ἶς, ἶνός, ἡ, *nervus, fibra.*

Ἴν', pro ἶνα, *ut.*

Ἶνα, *ut,* conjunctio causalis regens subj. ἶν αἰνῇ στήλῃ ἶνα στιχ Θραιτίβυλον, Lysias, 259. ed. Tayl. *in iisdem tabulis quibus,* &c. Cum gen. ut *ubi gentium* apud Latinos ; ἐ βλίπως ἶνα σ' ναιεῖ, Soph. Œd. Tyr. 421. *non vides quò mali es redactus.* Vide Mark. Eurip. Suppl. 1012. Regit. indic. cum pro ὅτι usurpatur, 3 Joan. 4. Cum indic. aliquando, præsertim in temporibus imperfectis et præteritis ; Ἐξαίδα, μὴ κεῖθι νόμ, ἶνα εἴδωμεν ἄμφω, Il. δ. 363. *die, ne celes animo, ut sciamus ambo ;* ἶνα ἐκμαιεῖτε, ἶνα εἰσῆσθ, &c. Lys. I. 435. 1. ubi vide not. Marklandi ; ἶνα ἐαυτὸν ἐμαίνετον ἰνίδυ, Xen. Cyrop. i. 73. 8vo. ed. Hutch. *ut illapsus in ea lepus ipse se in retia induceret,* 1 Cor. iv. 6. ix. 28. Apocal. xxii. 14. Pro ὅστ, *ita ut,* Odyss. ά. 136. Cum subjunctivo idem valet quod imperativus ; ἶνα εἰδῆν ἐκπίθῃς, Mar. v. 23. *veniens impone :* ἶνα παραγγείλῃς, 1 Tim. i. 3. *fac ut præcipias.* Frequens cum ἴστω, quod loquendi genus haud facilè reperias cum ἶνα apud antiquos. Sæpe indicat quod fieri debet ; ἶνα φοβῆται τὸν ἄνδρα, Eph. v. 33. *revereri debet vi-*

rum; ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσι, 1 Joan. ii. 19. *et manifestari debebant.* Arrian. Diss. Epict. l. 1. c. 29. Σωκράτης ὢν ἵνα πάθῃ ταῦτα ὤν' Ἀθηναίων, *Socrates non debuit hæc pati ab Atheniensibus; ἵνα μὴ, nisi; ἵνα τί,* vel *ἵναντί, ut quid, propter quid, quare?* Etiam Ion. pro ὡς.

"Ιναι, *ire,* præs. inf. verbi εἶμι, *eo.* Dicimus, et εἶναι, et ἴεναι.

'Ινάω, idem quod ἰνίω, *inanio, vacuo, exspurgo.* Hesych.

'Ινδέλλομαι, *similis videor, videor, apparco:* idem quod ἐδέλλομαι, inserto ν, quod pro ἐνδέλλομαι, idem: ab εἶδος, *facies, forma.* Th. εἶδω, *video.*

"Ινδαλμα, ατος, τὸ, *simulacrum, species:* à præced.

'ΙΝΔΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, *INDICUM, piper,* vel *zingiber Indicum.*

"Ινις. Vide in ἴς, ἡ, *fibra.*

'Ινίω, *tendo;* Hesych. ab ἴς, in acc. ἶν, *nervus,* qui tendit organum.

'ΙΝΕ'Ω, *vacuo, exspurgo.*

'Ἰνίον, υ, τὸ, *occipitium, posterior colli pars:* ab ἴς, ἰνὸς, *nervus.*

"Ινις, ιος, ὁ ἡ ἡ, *filius.*

"Ινν, *filia,* ut et ἴννος, υ, ὁ, *filius:* ab ἴνις, Hesych. Vide præced.

'Ινύομαι, *fleo:* ab ἰνῆν.

'Ινέω, Poët. pro ἰνάω, *exhaurio, consumo, absorbeo.*

'Ινὰ, ός, ἡ, *INO,* nomen mulieris, q. *valida:* ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur.*

"ΙΝΞ, ἰνὸς, ἡ, *vermiculus vites arrodens.*

"Ιξᾶλος, υ, ὁ καὶ ἡ, *qui saltu progreditur, impetuosus, libidinosus:* Hesych. ab ἰξὺς, *lumbus,* et ἅλλομαι, *salio,* capræ Epith.

"Ιξι, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi ἴνω, *venio,* f. ἴξω, a. 1. ἶξα, ας, ε.

"Ιξαι, *pervenies,* 2. sing. f. 1. ind. med. Ion. pro ἵξῃ, verbi *ἰκνέομαι, venio;* f. m. ἵξομαι, perf. pass. ἷγμαι, a. 2. m. ἰκόμην, υ, ετα.

'Ιξούτης, υ, ὁ, *quæ visco aves captat, auceps:* ab ἰξόω.

'Ιξευτεία, ας, ἡ, *qui visco aves captat;* ab eodem.

'Ιξεύω, *visco aves capio, aucupor:* ab ἰξός.

'Ιξία, ας, ἡ, idem quod ἰξὸς, q. v.

'Ιξιόεις, ὁεσσα, ὁεν, *viscosus, lethalis.*

"Ιξις, ιος, ἡ, *adventus.* Th. *ἰκνέομαι, venio:* f. m. ἵξομαι, p. pass. ἷγμαι.

'Ιξίων, ονος, ὁ, *IXION:* quis iste fuerit, et cur apud inferos rotæ feratur alligatus circumvolvi, docet Pindarus Pythior. Od. 2. p. 204. &c. Vide etiam Adami Class. Biog. s. h. v.

"Ιξομαι, f. 1. m. verbi *ἰκνέομαι.*

'Ἴξον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. pro ἴκνεον, Bœot. solent enim κ in ξ mutare: vel a. 2. indic. act. verbi ἴκω, *venio,* fut. ἵξω. Alii volunt esse imperf. verbi ἵξω, quod à fut. ἵξω, verbi ἴκω, formatum afferunt.

'Ἰξὸν, *viscum,* acc. sing. ab

'ΙΞΟ'Σ, οῦ, ὁ, Æol. βινὸς, *VISCUM, arundo aucupatoria, pedica passerum;* item *varix;* adj. *parcus, tenax.*

'ΙΞΤ'Σ, ύος, ἡ, *lumbus, dorsum;* q. ab ἰσχὺς, quia in lumbis robur est.

'Ιξώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, *viscosus, visci modo lentus et tenax.*

'Ιοβόλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui sagittas jaculatur, venenum jaculans.*

'Ιοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, *purpureus:* ab ἶον, *viola,* et εἶδος, *tenebræ.*

'Ιοδόκος, υ, ὁ ἡ ἡ, *sagittarum receptrix,* Epithet. *pharetræ.* Dicitur enim ἰοδοκὴ, ἡ, substantivè, *pharetra, sagittarum receptaculum:* ab ἰὸς, *jaculum,* et δέχομαι, *capio.*

'Ιοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, *niger, rubiginosus:* ab ἰὸς, οῦ, ὁ, *telum, rubigo cujusque metalli.* Vel cum sign. *purpureus, violacei coloris:* ab ἶον, *viola,* et εἶδος, *forma.*

* 'Ἰόεις, ὁεσσα, ὁεν, *rubigini obnoxius, accommodus ad sagittas conficiendas, niger, subfuscus.*

'Ἰοιμι, ἴοις, ἴοι, a. 2. opt. verbi εἶμι, *eo;* a. 2. ἶον.

'Ἰοῦσα, Dor. pro ἰοῦσα, *profecta,* a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.

'Ἰόλαος, υ, ὁ, *Iphicli filius:* sed quis fuerit, quando ex mortuis resurrexit, et cur, vide Pind. Pythior. Od. 9. p. 304. 305.

'Ἰοιμι, *eamus,* 1. pl. a. 2. ind. ἶον, verbi εἶμι, *eo.* Alii volunt per Systol. Ion. dici pro ἴωμεν, 1. pl. a. 2. sub.

'Ιόμωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *pallidâ facie stultus,* Iliad. Υ, 242. ab ἶον, *viola,* et μωρὸς, *stultus.* Item *jaculis mortem inferens, jaculator:* ex ἰὸς, *jaculum,* et μόρος, à μάρω.

"ΙΟΝ, υ, τὸ, *viola;* item *solum,* n. g. ab ἶος.

'Ἴον, ες, ε, a. 2. ind. verbi εἶμι, *eo.*

'Ἰόν', pro ἰόντα, acc. sing. a. 2. part. ἰὼν, verbi εἶμι, *eo.*

'Ἰοπὶς, ίδος, ἡ, *lanuginosa, villosa, saris laborans;* exponitur et *velox:* ab

"ΙΟΠΟΣ, ε, ὁ, *lanugo, primi pili;* qu. ab ἄνθος, quia flos juventæ; item *varus* in facie.

'Ἰόντα, *eumtem,* ob sequentem aspiratam ἰόν', acc. sing. a. 2. part. verbi εἶμι, *eo;* ἶον, a. 2. part. ἰὼν, ὄντος, et in f. g. ἰοῦσα.

'Ιοπλόκαμος, υ, ὁ ἡ ἡ, *violaceus* vel *nigros capillos habens:* ex ἶον, *viola,* et πλόκαμος, *cincinni.* Th. πλέκω, *necto.*

'Ιόππη, ης, ἡ, nomen urbis, *Joppa.* Hebr. *pulchritudo.*

'Ιορδάνης, υ, ὁ, nomen fluvii, *Jordan* Hebr. orientis ex *Jor* et *Dan,* quæ sunt duo fontes ad radices Libani.

"ΙΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprarum genus; q. δέρκω, à visûs acumine, à δέρκω, *video.*

'Ιό'Σ, οῦ, ὁ, *missile, jaculum, sagitta;* qu. ab ἵημι, *mitto;* item *venenum, rubigo, ærugo;* ἰόω, *rubigine obduco;* ἰόδης, *rubiginosus:* sed

"Ιος, ἴα, ἴον, *solus, a, um:* item *unus.*

'Ιοστέφανος, υ, ὁ ἡ ἡ, *coronam è violis gestans:* ab ἶον, *viola,* et στέφανος, *corona.* Th. στέφω, *corono.*

'Ἰόστις, ινος, ἡ, *consilium, voluntas:* ab ἴω, vel ἵημι, *mitto.*

'ΙΟΤ', adv. dolentis, *hei, HEU:* hinc ἰύζω, *lamentor.* Est et exultantis adv.

'Ιουδαΐζω, *JUDAIZO, fio Judæus, Judaicè vivo,* f. ἴσω, p. ιουδάϊκα· ab 'Ιουδαῖος, *Judæus.* Th. 'Ἰούδας, ου, ὁ, *Judas.*

'Ιουδαϊκὸς, ὴ, ὸν, *JUDAICUS, a, um:* hinc

'Ιουδαϊκῶς, adv. *Judaicè.*

'Ιουδαῖος, ου, ὁ, *JUDÆUS:* item *Judaicus, a, um,* ut γῆ 'Ιουδαία.

'Ιουδαϊσμὸς, ῦ, ὁ, *JUDAISMUS.*

'Ιουδαϊστὶ, adv. *Judaicè, Judaico more.*

'Ιούδας, ου, ὁ, nomen viri, *Judas,* Hebr. interpret. Lat. *celebrationis filius.*

'Ιουλίας, υ, ὁ, nomen viri. Gr. *barbatulus.*

'Ἰούλιος, υ, ὁ, *JULIUS,* nomen viri. Gr. *barbatulus.*

'Ιουλος, υ, ὁ, *lanugo,* quæ ἴσται ἅλυ, *erit mollis et crispa.* Th. ἅλος, *mollis, crispus.*

'Ἴον, *mittebam,* imperf. contr. ex ἴσον, -ον, q. ab ἴσω. Th. ἴω, vel ἵημι, *mitto.*

'Ἰοῦσα, ης, ἡ, et in acc. pl. ἰούσας, *accedentes,* a. 2. part. f. g. ab ἰὼν, quod ab εἶμι, *eo;* a. 2. ind. act. ἶον.

'Ιοῦντες, ων, ὁ, nomen viri. Lat. *JUSTUS.*

'Ιοχίαιρα, ας, ἡ, *quæ fundit sagittas,* vel *quæ sagittis gaudet:* ex ἰὸς, *sagitta,* et χέω, *fundo,* vel χαίρω, *gaudeo,* Epithet. Dianæ.

* 'Ἰπνὸς, vel ἴπνος, ου, ὁ, *furnus, caminus, culina, sterquilinium;* ἴπνος ἰλιφάντινος, Aristoph. Plut. 816. *sella familiarica.* Angl. AN IVORY CLOSE-STOOL. Th. ἵπνω.

"Ιπος, υ, ὁ, *muscipula,* quæ ἵπνος,

id est *opprimit*, murem: sed ἴτυος, *pressura*: ab

'Ιτύω, *premo*, νίτζω· ut ἰτυόεσσι συμφοραῖς, *premi calamitatibus*. Th. ἴτυς, πόκο.

'Ιτυαγωγός, ὁ, ἡ, ἡ, q. d. *equorum ductorius*. seu Epithet. navis *quâ equi trajiciuntur*: ex ἴτυος, et ἄγω, *duco*.

'Ιτυάζω, et ἰτυάζομαι, *equito*: ab ἴτυος, *equus*.

"Ιτυαμος, ον, ὁ ἡ ἡ, Poët. *qui hastâ* vel *lanceâ ex equo pugnat*: ex ἴτυος, et αἰχμὴ, *cuspis*.

'Ιτυαλίδης, ου, ὁ, Dor. pro ἰτυαλίδης, idem quod ἰτυϊὸς, ίος, ὁ, *eques*.

'Ιτυαρχία, fut. ήσω, *sum magister equitum, præsum equitatui*; et

'Ιτυαρχία, ας, ἡ, *præfectura equitum*: ex ἴτυος et ἀρχὴ, *imperium*.

'Ιτυαρχικὸς, ὴ, όν, *ad magistrum equitum pertinens*: ex iisd.

"Ιτυαρχος, υ, ὁ, *HIPPARCHUS*, nomen viri. Est et *equitum præfectus, magister equitum*; et sic vocatur Neptunus: ex ἴτυος, et ἀρχὴ, *principatus*.

'Ιτυᾶς, ᾶδος, ἡ, Ion. pro ἰτυϊὰς, *equestris*: hinc

'Ιτυάδιμος, ος, ὁ καὶ ἡ, *equitabilis, equis idoneus*: ab ἴτυος, *equus*.

'Ιτυασία, ας, ἡ, *equitatus, equitatio*.

'Ιτυϊὸς, ίος, *eques*, et in pl. ἰτυῆς, ejusd. Th.

'Ιτυϊκὸς, ὴ, όν, *equestris* vel *equitandi peritus*: ab

'Ιτυίω, *equito*, f. ήσω, p. ἰτυϊκα. Th. ἴτυος, *equus*.

'Ιτυῆσι, dat. plur. Ion. pro ἰτυῆς· ab ἰτυϊὸς, *eques*.

'Ιτυηλασία, scil. ὁδὸς, *equestris via*, quâ equi aguntur: ab

'Ιτυηλάσιος, ία, ον, *equestris, equitabilis, per quem equi agitantur*: ab ἴτυος, *equus*, et ἐλαύνω, *impello*, f. ἐλάσω.

'Ιτυηλάτα, voc. sing. ab

'Ιτυηλάτης, ου, ὁ, *equitator, agitator equorum*: ex ἴτυος, et ἐλαύνω, *agito*.

'Ιτυήλατος, ον, ὁ καὶ ἡ, *equitabilis, per quem equi agi possunt, amplus, spatiosus*: ex iisd.

'Ιτυήλατὸν, οῦ, τὸ, *equitatus*: ab

'Ιτυήλατος, ὴ, όν, *equestris*. Th. ἴτυος, *equus*.

'Ιτυοβόσιος, gen. Ion. ab

'Ιτυοβότος, ον, ὁ ἡ ἡ, *equos nutriens*: ex ἴτυος, et βόσκω, *pasco*.

'Ιτυοδάμου, gen. Ion. ab

'Ιτυοδάμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *equorum domitor*: ex ἴτυος, et δαμάω, *domo*; a. 2. ind. act. ἔδαμον.

'Ιτυοδασὺς, εῖα, ὺ, *densus, instar equi hirsutus*: ex ἴτυος, et δασὺς, *densus, pilosus*.

'Ιτυοδιώνας, α, ὁ, Dor. pro ἰτυοδιώκτης, ου, ὁ, ἡ, ἀνύω· quod ab ἴτυος, *equus*, et διώκω, *persequor*.

'Ιτυοδρομία, ας, ἡ, *cursus equestris*: et

'Ιτυοδρόμιος Ποσειδὼν, *Neptunus equestrium certaminum præses*: ex ἴτυος, *equus*, et δρόμος, *cursus*. Th. τρέχω, *curro*; p. ind. m. δέδρομα.

'Ιτυοδρομος, ου, ὁ, *HIPPODROMUS, circus*: ex iisd.

'Ιτυοθὼς, ῶτος, ὁ, nomen mul. Gr. *celer instar equi, valdè celer*: ex ἴτυος, et θοὸς, *impetu fervor*.

'Ιτυοῖν, pro ἴτυοιν, gen. dual. ἴτυοισι, dat. plur. Ion. ab ἴτυος, *equus*.

'Ιτυοκένταυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *HIPPOCENTAURUS*: ex ἴτυος, *equus*, et Κένταυρος, *Centaurus*, quod à κεντέω, *pungo*, et ταῦρος, *taurus*.

'Ιτυοκορυθὴς, ῆ, ὁ, *galeatus, eques bellicosus*: ex ἴτυος, *equus*, et κορύσσω, *galeâ armo*. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*.

'Ιτυοκτύπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *equus perstrepens*: ex ἴτυος, *equus*, et κέλομαι, *sonus*.

'Ιτυολύτη, ης, ἡ, Poët. pro 'Ιτυολύτα, *Hippolyti filia*.

'Ιτυομανὴς, ίος, τὸ, *herba quædam equis lethalis, virus ex equarum inguinibus defluens, equina cupido coitûs*.

'Ιτυομανὶς, -ῖδος, *libidinis furore, equarum more exstimulor*: ab

'Ιτυομανὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *equino more libidinis furiis exstimulatus, valdè insanus*: ex ἴτυος, et μαίνομαι, *insanio*.

'Ιτυομάχία, ας, ἡ, *equestre prælium*: ex ἴτυος, et μάχομαι, *pugno*.

'Ιτυομήτης, ου, ὁ ἡ ἡ, *rei equestris peritus*: ex ἴτυος, et μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*.

'Ιτυόνικος, ου, ὁ, *HIPPONICUS*, nomen viri: qu. ex ἴτυος, *equus*, et νίκη, *victoria*.

'Ιτυονόη, ης, ἡ, nomen mulieris, Gr. *valdè intelligens*, Lat.

'Ιτυοπόδης, ου, ὁ, Poët. ὁ τῦ ἴτυου καὶ τῆς ἰτυείης σὐξεν λαβὼν, καὶ ταύτην ἱμαιρόμενος, *qui equi ac artis equestris periculum fecit*.

"ΙΠΠΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *equus*, in f. g. *equa* et *equitatus*; sed ἴτυος, Dor. pro ἴτυος· q. ab ἴτυμι seu ἴτυομαι σπεύδω, est enim celerrimum animal. Vel quia humum ἰσῶ σωῖ, *premit pedibus* admodùm, undè *sonipes*. Hinc ἱππίνιον, ου, τὸ, *sella equina*. Sed

'Ιτυος, ὁ, *substantia*, Gen. xlv. 21.

'Ιτυοσία, ας, ἡ, *equorum agitatrix*; ἡ τὸς ἴτυους σώσα, σωτῆρι σώσα, ἡ σώζων· quod ab ἴτυος, et σώζω, *agito*. Hinc et

'Ιτυοσώας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro ἰτυοσόος, ου, ὁ, ἡ, *qui equos agitat*. Vide præced.

'Ιτυοσύνη, ης, ἡ, *equitandi peritia*, gen. plur. Æol. ἰτυοσυνάων· ab ἴτυος, *equus*.

'Ιτυόσυνα, voc. sing. ab ἰτυόσυνος, υ, ὁ, *eques*: ab ἴτυος, *equus*.

'Ιτυοτόξης, ου, ὁ, ἡ, *equus sagittarius*: ex ἴτυος, et τόξον, *arcus*.

'Ιτυοτροφία, f. ήσω, *equos alo*; et

'Ιτυοτρόφια, ας, ἡ, *equorum nutritia, sumptus in equis alendis factus*: ex ἴτυος, et τρέφω, *alo*.

'Ιτυοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui equos alit*: ex iisd.

'Ιτυουρὴν, q. *equi fons*, nomen fontis in Bœot. ex ἴτυος, et οὐρὴν, *fons*.

"Ιτυουρις, ίδος, ἡ, Epith. *galeæ cristam ex setis equinis habentis*: ex ἴτυος, et οὐρὰ, *cauda*.

'Ιτυοφόρβιον, ου, τὸ, *locus pascendis equis*: ex ἴτυος, et φόρβω, *pasco*; p. ind. med. πεφόρβα.

'Ιτυοφορβὸς, οῦ, ὁ, *equorum pastor*: ab iisd.

'Ιτυοχάρμας, α, ὁ, Dor. pro ἰτυοχάρμων, ου, ὁ, *equis gaudens*: ab ἴτυος, et χαίρω, *gaudeo*.

'Ιτυονία, *equos emo*: ex ἴτυος, et ὠνέομαι, *emo*.

'Ιτυωνία, ας, ἡ, *equorum emptio*: à præced.

"ΙΠΤΑΜΑΙ, *volo*, -ασ, præs. inf. med. ἴτυασθαι, f. med. ἰτυήσομαι· qu. à πτάω, a. 2. ind. m. ἰτυόμην, vel ἰτυάμην.

'Ιτυήσομαι, *volabo*, fut. 1. ind. m. verbi ἴτυομαι.

"Ιτλω, contr. pro ἴτυλασο, *volabas*, 2. sing. imperf. ind. ejusd. verbi.

"ΙΠΤΩ, vel ἴτυω, *noceo, lædo*: indè ἶψ, ἰπὸς, ὁ, *vermis cornua corrodens*; ἴψὸς, seu ἴτυος, ου, ὁ, *furnus*; ἴτυς, υ, ὁ, *musci pula*.

'Ιρὰ, *sacra*: ab ἱερὸν, Ion. pro ἱερὸν, *sacrum, sacrificium*: at

'Ιρὰ, ᾶς, ἡ, *concio*: quod ab εἶρω, *loquor*.

'Ιρᾶσαι, pro ἱερᾶσαι, 3. sing. præs. m. ἱεράομαι, *sacerdos sum*, inf. m. ἱερᾶσθαι. Sic ἱράσω, pro ἱερήσω, 3. sing. imperat. Th. ἱερὸς, *sacer*.

'Ιρεὺς, pro ἱερεὺς, Ion. *sacerdos*: ab eod. Th.

'Ιρέω, pro ἐρέω, *loquor*, Hesych.

'Ιρὴ, ῆς, ἡ, *HIRA*, nomen regionis.

'Ιρῆιαι, Ion. pro ἱέρειαι, *sacerdotes*: et

'Ιρῆιον, ου, τὸ, Ion. pro ἱερῆιον, *hostia, victima*. Th. ἱερὸς, *sacer*.

'Ιρηξ, Ion. pro ἱερηξ, ακος, ὁ, *accipiter*.

'ΙΡΙΤΓΕΣ, ων, αἱ, *arteriæ*, Hippocrat.

Digitized by Google

Ἶρις, ἴριος, ἰριν, ἰριν, ἡ, arcus cœlestis, IRIS, Dea; in acc. ἶριν q. ab εἴρω, dico, prædico, nuntio:

Ἰρίσσιν, pro ἴρισι, dat. pl. ab ἶρις, q. v.

Ἰρός, Ion. pro ἱερός, sacer: sed

Ἰρός, ῦ, ὁ, IRUS, nomen propr. cujusdam mendici apud Hom.

Ἰρωγίαι, ῶν, αἱ, sacra, cæremoniæ: ex ἱρός, pro ἱερός, sacer, et ἔργον, opus.

Ἰρεφάντης, ου, ὁ, Ion. pro ἱεροφάντης, qui et ἱεροφύλαξ, aliàs vocatur; sacerdos, sacrorum antistes: ex ἱερός, sacer, et φαίνω, in lucem edo.

Ἰρῶν, Ion. ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερόν, sacrum.

Ἰρωσύνη, ης, ἡ, Ion. pro ἱερωσύνη, sacerdotium, q. v.

Ἶς, ἰνός, ἡ, fibra, robur, VIS.

Ἴσ', pro ἴσα, æquè, adv. ab ἴσος, vel ἴσος, æqualis.

Ἰσαάς, ὁ, nomen viri. Hebr. ridebit.

Ἰσάγγελος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui est ἴσος, τοῖς ἀγγέλοις, par sanctis angelis.

Ἰσάζω, f. άσω, adæquo. Th. ἴσος, æqualis.

Ἰσαΐας. Vide suprà Ἡσαΐας.

Ἰσαῖος, ὰ, ὁ, ISÆUS, nomen. propr.

Ἴσαις, paribus, dat. plur. f. g. ab ἴσος, par.

ΙΣΑ΄ΑΝ, ης, ἡ, vestis è pelle caprinâ; rectiùs ἰξάλη, vel ἰξάλη. Vide ἶξαλος.

Ἴσαμι, scio, Dor. pro ἴσημι.

Ἴσαν, ibant, 3. pl. imperf. ind. verbi εἶμι, eo.

Ἴσαν, sciebant, per Sync. dicitur pro ἴσασαν ab ἴσην, imperf. ind. act. verbi ἴσημι, scio.

Ἴσανσι, Dor. pro ἴσασι, sciunt, q. vide.

Ἰσάριθμος, ου, ὁ ἡ ὁ, par numero: ex ἴσος, æqualis, par, et ἀριθμός, numerus.

Ἴσασ', pro ἴσασι, 3. plur. ind. præs. at

Ἴσας, ασσα, præs. part. verbi ἴσημι, scio.

Ἰσάσκω, pro quo et ἴσω, 2. sing. præs. med. ἴσαμαι, scio.

Ἴσᾶσι, et ἴσασι, sciunt, 3. plur. præs. ind. act. verbi ἴσημι, scio.

Ἴσᾶσι, scit, Dor. pro ἴσησι, 3. sing. præs. ind. act. ejusdem.

ΙΣΑ΄ΤΙΣ, ιδος, ἡ, herba glastum.

Ἰσαυδής, ές, ὁ ἡ ὁ, cognominis: ex ἴσος, æqualis, et αὐδή, vox.

Ἴσαν, sciebat, 3. sing. imperf. ind. ab ἴσημι, scio: sed

Ἴσαν, scis, Att. pro ἴσθα, 2. sing. ind. med.

Ἰσαγορία, -ᾶς, et ἰσαγορίαμαι, -ᾶμαι, æquè et liberè loquor: ex ἴσος, æqualis, et ἀγορεύω, loquor.

Ἰσαγορία, ας, ἡ, æqua loquendi libertas, æqualitas: à præced.

Ἰσημερία, ας, ἡ, æquinoctium; ἰσημερία μετοπωρινὴ, æquinoct. autumnale; ἰσημερὴ, vernum: ex ἴσος, æqualis, et ἡμέρα, dies: q. d. æquidiarium.

Ἰσημερινὸς, νὴ, νὸν, æquinoctialis, q. d. æquidialis: ex iisd.

ΙΣΤΗΜΙ, ἵστης, ἵστασι, scio.

Ἰσήρης, ους, ὁ ἡ ὁ, æqualis, par: ab ἴσος, idem et ἄρω, apto.

Ἴσθι, sciasi, per Sync. pro ἴσθαδι, præs. imperat. act. ab ἴστημι, scio: sed.

Ἴσθι, sis, esto, præs. imperat. ab εἰμὶ, sum.

Ἰσθλὰς, corruptè pro ἰξάλα, pellis capræ.

Ἴσθμια, ων, τὰ, scilicet ἱερὰ, sacra ISTHMIA in honorem Neptuni, ludii Isthmii. Th. ἰσθμὸς, isthmus.

Ἰσθμικὸν ἀγῶνες, οἱ, ludi ISTHMIACI: et

Ἰσθμιάδες, ων, αἱ, Isthmiaca; ut Ἰσθμιὰς νίκη, Isthmiaca victoria: ab ἰσθμὸς, q. v.

Ἰσθμίον, υ, τὸ, quod circa fauces est, colli ornamentum: ab ἰσθμὸς, quod vide.

Ἰσθμίος, ία, ιον, in isthmo habitans, Isthmius, Epith. Neptuni. Ἴσθμια, sacra Isthmia in honorem Neptuni.

Ἰσθμοῖ, adv. in Isthmo; apud Isthmum.

ΙΣΘΜΟ΄Σ, ῦ, ὁ, ISTHMUS, terra angusta duplici mari intercluса; item aliquid isthmo simile, ut fauces, pars inter os et gulam; collum clepsydræ, imbrex narium.

Ἴσι, eunt, 3. plur. ind. præs. pro ἴᾶσι, et Ion. ἴᾶσι· ab εἶμι, eo.

ΙΣΙΚΟΣ, υ, ὁ, et ἰσίκιον, ου, τὸ, lucanica; edulii genus è carne minutissimè incisâ.

Ἶσις, ἴδος, ἡ, ISIS, nomen propr. Deæ Ægyptiacæ.

Ἰσιμαῖος, ου, ὁ, cognomen Judæ proditoris. Syr. quæstor ærarii.

Ἴσιον, ου, τὸ, imperf. ab

Ἴσιω, scio, fingo, assimilo, comparo, pro εἴσιω, idem. Th. εἶδω, scio, video; vel εἴσω, similis sum.

Ἴσμεν, scimus, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. præs. ab ἴστημι, scio.

Ἰσμήνιον μαντεῖον, ISMENIUM oraculum.

Ἰσόθεος, ου, ὁ ἡ ὁ, Deo similis: ab ἴσος, similis, et θεὸς, Deus.

Ἰσοκράτης, ους, -ῦς, ὁ, ISOCRATES, orator Atheniensis; pater eloquentiæ à Tullio vocatur; item

Ἰσοκράτης, ους, ὁ, pari potestate præditus: ex ἴσος, æqualis, et κράτος, robur: hinc

Ἰσοκρατία, ας, ἡ, Ion. pro -ία, -ίης, æqualis potentiæ.

* Ἰσολογία, ας, ἡ, honoris æqualitas.

Ἰσομήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, Dor. pro ἰσομήτηρ, æqualis matri: ex ἴσος, et μήτηρ, mater.

* Ἰσομιλήσιον ἱμάτιον, vestis Milesiæ par, i. e. mollis et delicata.

Ἰσομοιρία, fut. ήσω, æquam portionem capio: ex ἴσος, par, et μοῖρα, portio. Th. μάομαι, partior.

Ἰσόμοιρος, ου, ὁ ἡ ὁ, æqualem partem habens, qui idem juris habet.

Ἴσον, adv. æqualiter: ab ἴσος, par.

Ἴσονται, ibunt, Poët. pro ἴξονται, 3. pl. fut. 1. med. verbi ἰκνέομαι, venio, f. ἵξομαι.

Ἰσοπάλης, ες, ὁ ἡ ὁ, Ion. et ἰσόπαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, in luctâ seu pugnâ æqualis: ex ἴσος, et πάλη, luata.

Ἰσόπεδον, υ, τὸ, planities: ab

Ἰσόπεδος, ου, ὁ ἡ ὁ, planus: ex ἴσος, æqualis, et πέδον, solum.

* Ἰσοπικρος, ου, ὁ ἡ ὁ, durus.

* Ἰσόπλευρος, ου, ὁ ἡ ὁ, equilaterus.

* Ἰσοπληθὴς, ες, ὁ ἡ ὁ, æquè plenus.

* Ἰσοπρεσβυς, εως, ὁ, pari ætate.

Ἰσορροπία, ας, ἡ, æquilibrium: et

Ἰσόρροπος, ου, ὁ ἡ ὁ, par, æquilibris: ex ἴσος, par, et ῥέπω, propensus sum.

ΙΣΟΣ, vel ἴσος, η, ον, æqualis, par: q. ab εἴδω, assimilo. Hinc τὸ ἴσον, υ, æqualitas, æqualis portio; ἴσα καὶ, perinde ac; ἴσως, totidem.

Ἰσότης, ητος, ἡ, par conditio, æqualitas: à præced.

Ἰσότιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, æquè pretiosus: ex ἴσος, par, et τιμὴ, pretium.

Ἰσοῦσθαι, pro ἰσάσθαι, præs. infin. med. vel pass. ab ἰσόω, æquo. Th. ἴσος, par.

Ἰσοφαρίζω, adæquo, æquiparo: q. ἰσοφορίζω ab ἴσος, æqualis, et φέρω, fero: hinc ἰσοφόρος, boves æquali ferendo oneri apti; vel ἰσοφαρίζω, indutus sum paribus indumentis: à φάρος, ους, τὸ, pallium.

Ἰσοφαρίσθην, Dor. pro ἰσοφαρίζων, inf. act. præced.

* Ἰσόψηφος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui par est in suffragiis ferendis, parem auctoritatem habens. Versùs ἰσόψηφοι, dicuntur in quibus omnes literæ pro numeris acceptæ eundem numerum efficiunt. Quale epigr. Leonidæ Alexandrini in Anthol. epigr. l. vi. p. 12. et 563. quod refellit H. Stephanum in Thes.

Digitized by Google

'Ισόψυχος, ν, ὁ ἡ ἡ, *unanimis, eodem* vel *pari animo præditus*: ex ἴσος, *par*, et ψυχὴ, *anima*.

'Ισόω, *adæquo*, f. ώσω, hinc *ἰσώσεσθαι*, a. 1. inf. m. Th. ἴσος, *par*.

"Ισσαι, *dico*, tempora sumit ab ἴσω, idem.

'Ισσαὰλ, ὁ, nomen Jacobi Patriarchæ, indecl. Hebr. *princeps Dei*. Hinc

'Ισσαηλίτης, ν, ὁ, *Israëlita*: et

'Ισσαηλίτις, fœm. g. *Israëlitis*: à præced.

'Ισσάχαρ, ὁ, *Issachar*, nomen viri, Hebr. *est merces*.

"Ισα, *statue*, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἵστημι, Att. contractè pro ἵστᾶθι, vel pro ἵστα, verbi ἱστάω. Vel 3. sing. imperf. ind. act. ἵστασαν, -αν, αις, -ας, αι, -α, verbi ἱστάω, seu ἵστημι, *statuo*: sed.

'Ιστῇ, est 3. sing. præs. sub. ab ἵστημι, *sto*.

"Ιστᾰμαι, σαι, ται, sæpè pro ἵσταμαι, *scio*; in composit. ut ἐπίστᾰμαι, idem. Th. ἵστημι, *scio*.

* 'Ιστάμενος, η, ον, *stans*; gen. Ion. ἱσταμένεω. Τῶ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τῶ δ' ἱσταμένου, Od. ξ'. 162. *Hoc quidem exeunte mense, isto autem instante*; ἱσταμένος μὴν, ad primam solum decadem mensis porrigebatur posterioribus temporibus; at Hesiodi ævo ad diem vigesimum, ut Op. 797. ab ἵστημι, *statuo*; in pass. ἵστᾰμαι, *sto*.

'Ιστάντι, Dor. pro ἱστᾶσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi ἵστημι, *sto*.

"Ιστασι, Ion. pro ἵστᾶσι, *statuebas*, 2. sing. imperf. ind. pass. ἱστάμην, verbi ἵσταμαι.

"Ιστᾶσο, 2. sing. præs. imperat. pass. verbi ἵστημι, *sto*.

"Ιστᾶτο, 3. sing. imperf. ind. pass. ejusd.

"Ιστι, *scitis*, per Sync. pro ἴστᾶτε, 2. plur. præs. ind. act. ab ἵστημι, *scio*. Et per Sync. dici potest in imperativo, ἴστω, ἴστω, et in pl. ἴστε.

'Ιστίον, *sciendum*, verbale pro ἐστέον· ab εἶδω, *scio*; p. pass. ἴσμαι, ἴστεαι, ἴσται.

"Ιστι, *siste*, pro ἵστᾶθι, Att. imperat. fit à 3. sing. imperf. Invenitur quoque Dor. pro ἵστα, 3. sing. imperf. ab ἱστάω, pro ἵστημι, *statuo*. Vel cum ι subscripto est 2. sing. præs. pass. Att. pro ἵστασαι· sed

'Ιστῇ, dicitur pro ἱστῇ, 3. sing. præs. sub. act. ab

"ΙΣΤΗΜΙ, *statuo*, *erigo*, *colloco*, *cohibeo*, *SISTO*; *appendo*; (*fæneror*, idem quod δανείζω, Hesych. Salm. de usur. c. 15. &c.) q. à στάω, fut. στήσω, perf. ἵστᾰκα· perf. part. ἱστανὸς, et per Sync. ἱστὰς. per Crasin ἱστᾶς. Sic perf. inf. ἱστᾶναι, pro ἱστανέναι, (sed ἱστάναι est præs. inf. ab ἵστημι, pro ἵστημι·) a. 2. ἔστην, ης, η, perf. pass. ἕστᾰμαι, a. 1. pass. ἐστάθην, a. 1. inf. pass. σταθῆναι, a. 1. part. pass. σταθὲις, f. 1. pass. σταθήσομαι, ῃ, εται.

'Ιστίην, Ion. pro ἱστίαν, acc. sing. ab ἱστία, *Vesta*, *focus*, *domus*.

'Ιστιητόριον, ν, τὸ, Ion. pro ἱστιατόριον, *cœnaculum*: ab eod. Th.

'Ιστίον, ν, τὸ, *navis velum*; in plur. τὰ ἱστία· ab ἱστὸς, *malus navis*. Th. ἵστημι, *sto*.

'Ιστόβοινι, *temoni*, dat. sing. Att. ἱστοβοινὶ, ἱος, ὁ, *temo*, *stiva*, Hes. Op. 431. ab ἱστὸς, (quod ab ἵστημι, *sto*,) et βοῦς, *bos*.

'Ιστοδόκη, ης, ἡ, *receptaculum mali*: ab ἱστὸς, *malus navis*, et δέχομαι, *capio*.

"Ιστορα, acc. sing. ab ἵστωρ, ορος, ὁ, *sciens*.

'Ιστορέω, fut. ήσω, perf. ηκα, *inquiro*, *sciscitor*, *lustro*, *memoriæ trado*: à præced.

'Ιστορία, ας, ἡ, *cognoscendi studium*, *lustratio locorum*, *inquisitio*, *rerum gestarum expositio*, *HISTORIA*.

'Ιστορικὸς, ὴ, όν, *HISTORICUS*: à Th. ἵστωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, *sciens*.

'Ιστορῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἱστορέω, *cognosco*, *memoriæ trado*; perf. ἱστόρηκα, præs. part. pass. ἱστορέμενος, η, ον. Th. ἵστωρ.

'Ιστὸς, ὔ, ὁ, *malus navis*; [*instrumentum textorium*, è quo stamina ducuntur, Hes. Op. 779.] ab ἵστασθαι, quia *erigitur*. Th. ἵστημι, *sisto*.

"Ιστρον, acc. sing. ab "Ιστρος, ου, ὁ, nomen fluvii Germanici, *Danubius*, *Ister*.

"Ιστω, *scito ille*, per Sync. pro ἰστάτω, præs. imperat. sic ἴστων, pro ἰστάντων, ib. Th. ἵστημι, *scio*: sed

"Ιστω, contr. pro ἵστασο, quod Ion. pro ἵστασεο, 2. sing. imperf. ind. pass. vel præs. imperat. pass. verbi ἵστημι, *sto*.

"Ιστων, *stabam*, imperf. ind. act. q. ab ἱστάω, *sto*.

"Ιστων, per Sync. pro ἱστάσων, vel pro ἱστάντων.

"ΙΣΤΩΡ, ορος, ὁ ἡ ἡ, *sciens*, *peritus*, *testis*, *arbiter*: q. ab ἵστημι, *scio*.

"Ισχ', pro ἴσχει, vel præs. imperat. vel 3. sing. imperf. verbi ἴσχω, pro ἴσχω, *habeo*.

'Ισχαάσα, Poët. pro ἰσχαίσᾳ, *cupit*, 3. sing. præs. ind. act. ab

'Ισχάνάω, *appeto*, *detineo*: ab ἴσχω, idem. Th. ἴσχω, *habeo*.

'Ισχάνει, *detinet*, 3. sing. præs. verbi ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *cohibeo*, *reprimo*: quod ab ἴσχω, *habeo*.

'Ισχανόωσα, pro ἰσχανῶσα, præs. part. act. fœm. g. verbi ἰσχανάω, *cohibeo*: quod ab ἴσχω, idem. Th. ἴσχω, *habeo*.

'Ισχανόωσιν, Poët. pro ἰσχανῶσιν, *reprimunt*, 3. plur. præs. sub. act. ejusd.

'Ισχάνω, *comprimo*, *cohibeo*. Vide in ἰσχάνω.

'Ισχάς, άδος, ἡ, *carica*; quia ἰσχνὴ, siccando *gracilis* facta. Th. ἰσχνός.

"Ισχα, *cohibet*, 3. sing. ind. et

"Ισχαν, præs. inf. act. verbi ἴσχω, pro ἴσχω, *cohibeo*.

'Ισχίμιον, et ἰσχίμιόν, Ion. et Dor. pro præced.

"Ισχιο, Ion. pro ἴσχιο, *contine*, præs. imperat. med. ejusd.

"Ισχιν, Dor. pro præced.

'Ισχίον, ν, τὸ, vel ἴσχιον, *coxa*, *coxendix*; τὰ ἰσχία, *clunes*: ab

"ΙΣΧΙΣ, ιος, ἡ, *lumbus*: q. ab ἰσχὺς, in lumbis enim est *robur*. Vel lumbis nos ἴσχομεν, *sustinemus*.

'ΙΣΧΝΟ'Σ, ὴ, όν, *macer*, *gracilis*, *tenuis*, propriè et metaphoricè.

'Ισχνότης, ητος, ἡ, *macies*, *gracilitas*: à præced.

'Ισχνόφωνος, ν, ὁ ἡ ἡ, *qui gracilem et exilem vocem habet*: ex φωνὴ, *vox*, et ἰσχνὸς, *gracilis*.

"Ισχονται, *cohibent*, 3. plur. præs. ind. med. verbi ἴσχω, pro ἴσχω, *contineo*.

'Ισχυείζομαι, fut. ἰσομαι, *contendo viribus*, *nitor*; item *assevero*, *affirmo*: ab

'Ισχυὸς, ὰ, όν, *robustus*, *a*, *um*: in compar. ἰσχυότερος, superl. ἰσχυότατος. Th. ἰσχὺς, *robur*.

'Ισχύω, *firmo*, *corroboro*, fut. ώσω, p. ἰσχύωκα, imperf. ind. act. ἰσχύουν, -ων, ους, -ους, ου, -ου.

'Ισχυρῶς, adv. *valdè*, *vehementèr*, *enisè*: à præced.

'ΙΣΧΥ'Σ, ὔος, ἡ, *robur*, *vires*, dat. ἰσχύϊ, acc. ἰσχύν.

'Ισχύσα, 3. sing. f. 1. act. ab

'Ισχύω, *possum*, f. ύσω, p. ἰσχύκα. Th. ἰσχύς.

"Ισχω, ας, α, *retineo*, *occupo*, *detineo*. Th. ἴσχω, *habeo*, *contineo*.

"Ισχωσ', pro ἴσχωσι, 3. pl. præs. sub. act. à præced.

'Ισώνυμος, ν, ὁ ἡ ἡ, *qui idem nomen habet*, *cognominis*: ab ἴσος, *par*, *æqualis*, et ὄνυμα, *nomen*.

"Ισως, adv. *æqualiter*, *fortassè*.

"Ισων, *norunt*, 3. plur. a. 1. sub. act. ab εἶδω, *scio*, f. ἴσω, vel ἴσω· nisi sit pro ἴστᾶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἵστημι, *scio*.

'Ιταλία, ας, ἡ, *ITALIA*.

'Ιταλικὸς, ὴ, όν, *Italicus*, *Latinus*.

'Ιταλιώτης, ν, ὁ, *Italus*.

'Ιταλιώτις, ῖδος, ἡ, *Itala*.

'Ιτᾰλός, ῶ, ὁ, *Italus.*
'Ιτηλός, ῶ, ὁ, *taurus, bos:* qu. ab ἴτης, quia *animosus.*
'Ιτημία, ας, ἡ, *temeritas, imprudentia:* et
'Ιτημός, ἡ, ὸν, *temerarius, audax, animosus, magnanimus.* Th. ἴτης, ᾱ, ὁ, idem.
"Ιτι, *accedite,* 2. plur. præs. imperat. Ἴω, ἴτω ab εἶμι, *eo.*
'ΙΤΕ'Α, ας, et ἰτέη, ης, ἡ, *salix, hasta saligna:* q. ab ἴτης, quia celeritèr in altum excrescit.
'Ιτέον, *eundum,* verbale ab εἶμι, *vado.*
"Ιτην, *iverunt,* 3. dual. imperf. ind. verbi εἶμι, *eo.*
"ΙΤΗΣ, υ, ὁ, *temerarius, audax, animosus;* ἱτημός, idem.
"Ιτον, dual. præs. et 2. dual. imperf. ind. verbi εἶμι, *eo.*
"Ιτυραία, ας, ἡ, nomen regionis, *Ituræa.* Syr. interpret. Lat. *montosa.*
"Ιτυον, υ, τὸ, à quo ἴτρια, ων, τὰ, *ima pars ventris, abdomen, sumen; bellaria.*
"Ιτφιον, *iterum,* Lat. Gr. barbar.
'Ιτχὸς, *virus,* Gl. Cyr. Lego ἴτυς.
"Ιτυν, apud Aristoph. pro ἴσαν, *sciat,* q. v.
"Ιτυν, acc. sing. ab
"ΙΤΤΣ, υος, ἡ, *circumferentia et curvatura rotæ.* Homerus ἴτυν vocat quæ ἀψὶς. Tum ἴτυς est *omnis extremitas rotundæ rei.* Est item *umbo.*
"Ιτω, *ito ille,* 3. sing. præs. imperat. Ἴθι, ἴτω, verbi εἶμι, *eo.*
'Ιϋγὴ, ῆς, ἡ, *sibilus, clamor:* et
'Ιϋγμὸς, ῦ, ὁ, *clamor:* ab ἰΰζω, *sibilum edo, clamo.*
"Ιϋγξ, γγος, ἡ, *motacilla, avicula in veneficiis usa, illecebræ amoris, illecebræ quævis.*
'ΙΰΖω, *sibilum edo;* item *fistulâ cano, clamo.* Th. ἰὺ, adv. *exultantis.*
'Ιῦσκὰ, pro
'Ιϋσκὴς, ῦ, ὁ, *sibilator:* ab ἰΰζω, *clamo.*
"Ιφα, *læsi,* perf. ind. act. verbi ἴκτω, seu ἴπτω, *noceo,* f. ψω.
"Ιφθῖμος, υ, ὁ ᾗ, ἡ, *robustus, animosus:* ab ἴφι, *fortitèr.* Th. ἴς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur.* Alii componi malunt ab ἴφι, *fortitèr,* et θυμὸς, *animus.*
"Ιφι, *fortitèr,* adv. ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur.*
"Ιφιον, *pĭngue:* hinc Ἴφια μῆλα, Iliad. ι. ver. 559. item *magnum, speciosum.*
'Ιφιάνασσα, ης, ἡ, *IPHIANASSA,* nomen mulieris.
'Ιφικλέδης, ου, ὁ, nomen viri.
'Ιφικλῆς, 'Ιφικλῆ, ῆ, ὁ, nomen viri, q. d. *valdè honoratus.*
"Ιφις, ὁ, *IPHIS,* nomen propr. muliéris.
'Ιχθυάσαις, *piscibus inhiantes,* nom. part. præs. act. ab
'Ιχθυάω, *piscor.* Th. ἰχθὺς, *piscis.*
'Ιχθύδιον, ῠ, τὸ, *pisciculus:* Dim. ab ἰχθύς.
'Ιχθυηρὸς, ρὰ, ρὸν, *aptus ad pisces captandos, piscarius.*
'Ιχθυϊνὴς, ὴ, ὸν, ut ἰχθυϊνὴ πύλη, *piscaria porta.*
'Ιχθυόεις, ὁεσσα, ὁεν, *piscosus:* ab ἰχθύς.
'Ιχθυρὸς, id. q. ἰχθυηρὸς· ab
'ΙΧΘΥ'Σ, ὕος, ὁ, *piscis;* [*locus ubi pisces veneunt,* Aristoph. in Vesp. Vide plura in Græv. ad Hes. Scut. Herc. ver. 312.]
"Ιχνεσι, dat. pl. ab ἴχνος, ους, τὸ, q. v.
'Ιχνεύμων, *ICHNEUMON:* piscis quidam, qui et ἰχνευτὴς, tanq. *vestigator* crocodili, et
'Ιχνευτὴς, υ, ὁ, *indagator:* ab
'Ιχνεύω, f. εω, *vestigo, per vestigia sequor:* ab ἴχνος.
'Ιχνέω, -ῶ, *eo, accedo:* ab eod.
"Ιχνη, nom. pl. ab ἴχνος, ους, τὸ, q. v.
'Ιχνηλατέω, f. ήσω, *indago, investigo:* ex ἴχνος, *vestigium:* et ἐλαύνω, *persequor.*
'Ιχνιον, υ, τὸ, *vestigium:* ab
"ΙΧΝΟΣ, ους, τὸ, *vestigium, ima pedis pars, gressus.*
'ΙΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, *sanguis crudus, sanies, tabum.* Sumitur et pro *sero,* et pro *humore qui ex Deorum cute vulneratâ effluit.*
'Ιψ, ἴπος, *vermis quæ ligna* vel *cornua corrodit.* Th. ἴπτω, *noceo.*
'Ιψαο, *læsisti,* Ion. pro Ἴψω, 2. sing. a. 1. ind. m. ἰψάμην, verbi ἴπτω, seu ἴπω, *noceo.*
'ΙΨΟΣ, *suber,* arbor, ἰψὸς verò, *hedera.*
'ΙΩ', *heu, eheu,* adv. dolentis et exclamantis; sed
'Ιᾷ, dat. sing. ab ἰὸς, οῦ, ὁ, *sagitta;* item adject. ιος, ᾱ, ον, *uni dici.* Vide ἰὸς at
'Ιᾶ, ἵᾱς, *mittam, -as,* præs. sub. act. verbi Ἵημι, *mitto:* et
'Ιὰ, pro ἰγὼ, Scholiast. Aristoph.
'Ιαάδαμ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *à Deo perfectus.*
'Ιαανδὰμ, ὁ, nomen viri, indecl. Heb. q. d. Lat. *Dominus excitabit ipsum.*
'Ιαὰν, ὁ, nomen viri, indecl. Alii 'Ιανάν.
'Ιαάνα, ης, ἡ, Hebr. *gratiosa.*
'Ιαανᾶς, ᾶ, ὁ, idem. Vel 'Ιαανᾶ est indecl.
'Ιαάννης, υ, ὁ, nomen viri, Heb. *gratiosus.*
'Ιαὲ, nomen viri, indecl. Hebr. *ejulans.*
'Ιάγα, Poët. pro ἰγὼ, *ego.*
'ΙΑΓΗ', ῆς, ἡ, *tegmen diversorium, littus, clamor.*
'Ιαγμὸς, per Aphær. σὺ δ, pro διωγμὸς, *persecutio, tumultus bellicus.* Th. διώκω, *persequor.*
'Ιάδης, ες, ὁ ᾗ, ἡ, *violaceus:* ab ἴον.
'ΙΑΗ', ῆς, ἡ, *clamor, vox, status,* q. ab Ἵημι, *mitto.*
'Ιαὴλ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. *acquiescit.*
'Ιαηὰς, acc. pl. ab
'Ιαηὰ, per Aphær. pro διωκὴ, id. quod διωξις, *persecutio.* Th. διώκω, *persequor.*
'Ιαλυσὸς, ῦ, ἡ, *urbs Thessaliæ.*
"Ιαμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi εἶμι, *eo.*
"ΙΩΝ, ονος, ὁ, *ION,* à quo Iones dicti: sed
'Ιὼν, *eho, heus:* ex ἰώ. Est et
'Ιὼν, ἰοῦσα, *profectus, -a, prodiens, iturus,* part. verbi εἶμι, *eo.*
'Ιὼν, Bœot. pro ἰγὼν.
'Ιανᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. *columbus.*
'Ιανία, *violetum,* ubi ἴα nascuntur. Th. ἴον, *viola:* sed
'Ιανία, ας, ἡ, *IONIA, regio.* Th. "Ιων, *Ion.*
'Ιανῖκὸς, ὴ, ὸν, *IONICUS, Ionum proprius:* ab eod. Th.
'Ιανῖκῶς, adv. *Ionicè;* item *mollitèr et delicatè:* à præced.
'Ιὰξ, ἰωκὸς, ὁ, apud Homer. id. quod ἰωκὴ, q. v.
'Ιωρὰμ, nomen viri, indecl.
'Ιωσαφὰτ, ὁ, nomen pii regis, indecl. Hebr. interpret. Lat. *Dominus judicabit.*
'Ιωσῆ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *senex.*
'Ιωσὴφ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *addat.*
'Ιωσίας, υ, ὁ, nomen viri, Hebr. qu. interpret. Lat. *qui est à Domino.*
'Ιῶτα, τὸ, nomen minimæ literæ apud Græcos, indecl.
'Ιωχμὸς, ῦ, ὁ, *persecutio;* idem quod ἰωγμὸς. Th. διώκω.
"ΙΩΨ, ἴωπος, ὁ, piscis nomen.

K

K, DECIMÆ literæ Græcæ signum, *viginti* in numeris valet, et cum lineolâ infrà positâ (ͅ,) *viginti millia.*
ΚΑΒΑ'ΛΛΗΣ, υ, ὁ, *CABALLUS, equus clitellarius.*
Κάβαλλ', et κάβαλλι, *prostravit,*

Digitized by Google

Dor. seu Poët. pro κατέζαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. Sic
Καζζάλειν, pro καταζάλῃν, a. 2. inf. act. et
Καζζέλατ', 3. sing. a. 2. ind. m. pro κατεζέλατο à καταζέλλω, *dejicio*. Th. βάλλω, *jacio*, fut. λῶ, perf. βέζληκα· a. 2. ἔζαλον p. m. βέζλα.
Καζζὰς, άντος, ὁ, *descendens*, Poët. Sync. pro κατὰζας, a. 2. part. act. verbi καταζαίνω, q. v.
Κάζη, ης, ἡ, *cibus*: qu. à κάσσω, *edo*: à
ΚΑ'ΒΟΣ, ου, ὁ, *frumentaceæ mensuræ genus*.
Κάγγονι, pro κατὰ γόνυ.
ΚΑΓΓΑΜΟΝ, ου, τὸ, *lacryma Arabici ligni*.
Κάγκανος, seu κάγχαμος, *aridus, siccus*: à καγχαίνω, *calefacio*.
ΚΑΓΧΑ'ΖΩ, fut. ἄσω, perf. ακα, *CACHINNOR, convitior*: indè καγχασμὸς, *cachinnus*.
ΚΑΓΧΑΙ'ΝΩ, *calefacio, arefacio*.
Καγχαλάω, *cachinnor, rideo, exulto, gaudeo*: à καγχάζω.
Καγχαλόωσι, Poët. pro καγχαλῶσι, 3. plur. præs. sub. act. præced.
Καγχαλάζω, f. ἄσω, *tristor, laboro, infeliciter ago*.
Κᾆγὼ, pro καὶ ἐγὼ, *et ego*.
Κάδ', pro κὰδ δι, κάδδ' ἄρα, Dor. pro κατὰ δὲ ἄρα.
Κάδ' ἔζαλε, pro κατέζαλε δι. Sic κάδ' ἴδοις, pro κατίδοις δι.
Καδδὶ, Poët. pro κατὰ δι.
Καδδιάσει, Poët. pro κατέσσει δὲ, 3. sing. a. 2. ind. à κατεσθίω.
Καδδεσθέτην, Dor. et Æol. pro κατεδεσθέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi καταδαρθάνω, seu καταδρήθω, *dormio*. Th. δαρθάνω, idem: a. 2. ind. act. δαρθον, et per Metath. δρῆθον, f. med. δαρθήσομαι.
Καδδύναμιν, pro κατὰ δύναμιν, *pro virili*.
Καδδῦναι, pro καταδῦναι, a. 1. infin. act. verbi καταδύω, *subeo, penitùs ingredior*. Th. δύνω, et δύω, idem.
Κάδδον, ου, τὸ, *pera, parvus cadus*.
Καδμεῖος, ία, ῖον, *CADMÆUS*: à Κάδμος, q. v.
Καδμάωνας, acc. pl. à Καδμάων, ωνος, ὁ, *Cadmicusis*: et
Καδμηῖᾶν ἀνὰ Θηζᾶν, Dor. pro Καδμηΐων ἀνὰ Θηζῶν, *Cadmæis à Thebis*: et
Καδμηΐς, ίδος, ἡ, *Cadmæa*: à
Κάδμος, ου, ὁ, *CADMUS*, filius Agenoris, regis Phœnicis.
Κᾶδος, ους, τὸ, Poët. pro κῆδος, ους, τὸ, *funus et ipsa cadaveris elatio, funerisque pompa; affinitas*: ac
ΚΑ'ΔΟΣ, vel κάδδος, ου, ὁ, *CADUS, vas vinarium; et situla pro suffragiis colligendis*.
ΚΑΔΤ'ΤΑΣ, ου, ὁ, herbula quædam Syriaca.
Καὲς, *deustus, crematus*, a. 2. part. pass. à καίω, *uro*, f. καύσω, a. 2. ind. pass. ἐάην.
ΚΑ'ΖΩ, *orno*, fut. σω, p. pass. κέκασμαι· hinc ἐκέκασο, 3. sing. plusq. p. pass.
Καᾶ, 3. sing. a. 2. sub. pass. et
Καᾶναι, a. 2. inf. pass. à καίω, *uro*, fut. καύσω· a. 2. pass. ἐάην, et Ion. κάην.
Καόμαι, *ardebo*, f. 2. ind. pass. verbi καίω, *uro*. Vide præced.
Καὸν, adv. *sicut*: ex κατὰ, et ὅ, *secundum quæ*.
Καταγίζω, *consecro*; item *solvo justa, perago exequias, adoleo, cremo*: ex κατὰ et ἀγίζω, *consecro*. Th. ἅγος, τὸ, *veneratio*; item *purificatio, lustratio*.
Καταγισμὸς, οῦ, ὁ, *consecratio*; item *parentalia*: à præced.
Καταίσιος, ιος, ὁ, ἡ, *destructio, subversio, cædes*: à
Καταιρέω, *detraho, everto, destruo*, [* *de imperio dejicio*: vid. Spanhem. ad Julian. p. 212. Freinsh. ad Curtium iii. 20.] f. ήσω, f. 2. καθεῖλον p. καθήρηκα· a. 2. καθεῖλον, ες, ε, a. 2. part. act. καθελὼν, όντος, comp. ex κατὰ et αἱρέω, *eligo*; a. 2. εἷλον ex ἕλω, inus. [* Voce mediâ non reperitur, inquit Budæus, sed occurrit passivè *destrui*, Act. xix. 29. et cum acc. Eurip. Supplic. 748.]
ΚΑΘΑΙ'ΡΩ, *purgo, mundo, lustro, flagris cædo*, f. καθᾶρῶ, p. κεκάθαρκα, p. pass. κεκάθαρμαι, perf. part. pass. κεκαθαρμένος, η, ον. Hinc κάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum*; καθαρὸς, ὰ, ὸν, *purus*; καθάριος, ος, ὁ ἡ, idem.
Καθάλλομαι, *desilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*, f. ὖμαι.
Καθάπαξ, *omninò*, adv. ex κατὰ, et ἅπαξ, *semel*.
Καθάπερ, *sicut*: ex κατὰ et ἅπερ, quod ab ὅπερ, ἥπερ, ὅπερ.
Καθαρτικὸς, ὴ, όν, *invectivus, mordax*.
Καθάπτομαι, fut. ψομαι, *attingo, tango, lacesso, incesso, mordeo, manus injicio, invado*: καθαπτόμενος, præs. part. ex κατὰ et ἅπτομαι, *tango*, f. ψομαι.
Καθάπτω, *apto, annecto, alligo*, f. ψω, p. καθῆφα· a. 1. καθῆψα· ex κατὰ et ἅπτω, *necto*.
Καθαρὸς, seu καθάριος, ος, ὁ ἡ, *mundus*. Th. καθαίρω, *purgo*.
Καθαρεύω, *purgo, purus sum*: ab eod.
Καθαρῆναι, *purum factum esse*, Ion.

pro καθαλῆναι, perf. infin. pass. et
Καθαρθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi καθαίρω, *purgo*, f. ᾶρῶ, p. ind. pass. κεκάθαρμαι.
Καθαρίζω, *purgo*, f. ίσω, a. 1. ind. ἐκαθάρισα, a. 1. imperat. καθάρισον, άτω, a. 1. sub. καθαρίσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. καθαρίσαι, perf. act. κεκαθάρικα, perf. pass. κεκαθάρισμαι, a. 1. pass. ἐκαθαρίσθην, a. 1. imperat. pass. καθαρίσθητι. [* ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα, Matth. viii. 3. *expurgata est ejus lepra*, ut Joan. xv. 2. quod damnat Heumannus in Cons. immeritò. Vide Hom. Od. ζ. 93.] Th. καθαίρω, *purgo*.
Καθαρισμὸς, οῦ, ὁ, *purgatio*: ab eod.
Κάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum*: hinc
Καθάρματος, τὸ, dicuntur *homines viles et abjecti*; item *sacri* vel *piaculares*, scil. qui ad avertendam deorum iram mactabantur. Th. καθαίρω, *purgo*.
* Καθαρμὸς, οῦ, ὁ, *purgatio*; *vibex*: ut καθαίρω, *flagris cædo*.
Καθαρὸς, ὰ, όν, *purus, nitidus, sincerus, candidus, simplex, qui se non contaminavit scelere; expeditus, præstans*: à καθαίρω, *purgo*.
Καθαρότης, ητος, ἡ, *puritas*: ab eod.
Καθάρσιον, ου, τὸ, *purgatio, expiatio*: à
Καθάρσιος, ος, ὁ ἡ, *purificus*; καθάρσιον ὕδωρ, *aqua lustralis*. Th. καθαίρω, *purgo*.
Κάθαρσις, εως, ἡ, *purgatio, expiatio*: ab eod.
Καθαρῶ, Dor. pro καθαρῶ, gen. à καθαρὸς, *purus*; item f. 1. ind. act. verbi καθαίρω, *purgo*.
Καθαρῶς, adv. *purè, manifestè*: à καθαρὸς.
Καθαρεύτερος, *purior*, comparat. à καθαρὸς.
Καθέδομαι, οῦμαι, *sedebo*, f. 2. ind. med. verbi καθίζομαι, *sedeo*. Th. ἕζω, seu ἵζω, *colloco*.
Καθέδρα, ας, ἡ, *suggestus CATHEDRA, sella, sessio*: à
Καθέζομαι, *sedeo*; præs. part. m. καθεζόμενος, imperf. m. ἐκαθεζόμην, f. 2. m. καθεδοῦμαι ex κατὰ et ἕζω, *colloco*.
Καθίζω, *sedere facio*.
Καθαίνω, perf. infin. act. à καθίημι, *demitto*. Th ἵημι, seu ἵω, *mitto*, perf. εἷκα.
* Καθεῖλον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi καθαιρέω, *destruo*.
Καθειμένος, *demissus*, perf. part. pass. verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἵω, *mitto*.

Digitized by Google

Καθῆκα, a. 2. inf. act. à *καθίημι*, *demitto*, q. v.

Καθῆντο, 3. pl. plusq. p. pass. à *καθίημι*, *demitto*, perf. pass. *καθεῖμαι* ex *κατὰ*, et *ἵημι*, *mitto*, f. *ἥσω* a. 1. *ἧκα*, p. *εἶκα*.

Καθιέρευτον, idem quod *καθιέρευν*.

Καθιέρευν, *concludo*, *cœrceo*: f. *ξω*, a. 1. *καθίερξα* ex *κατὰ*, et *ἱέργω*, *includo*.

Καθιερκται, et *καθιέρκται*, 3. sing. perf. et plusq. p. pass. præced.

Καθείς, a. 2. part. act. à *καθίημι*, *demitto*; a. 2. ind. act. *κάθην*. Th. *ἵημι*, *mitto*. Sed

Καθεῖς, *unusquisque*, *sigillatim*, *unus post alium*: ex *κατὰ*, et *εἷς*, *unus*.

Καθεῖσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *καθίζω*, *sedere facio*: ex *κατὰ*, et *ἵζω* a. 1. *ἵσα*.

Καθεστήκεσαν, 3. plur. plusq. p. indic. act. verbi *καθίστημι*, *constituo*.

Καθεῦτε, 3. sing. plusq. p. indic. pass. à *καθίημι*. Vide *καθεῖντο*.

Καθίναγος, *η*, *ον*, *unusquisque*: ex *κατὰ*, et *ἴναγος*, *quisque*: hinc *καθεκάστην*, scil. *ἡμέραν*, *quotidiè*, *indies*; et *καθίναγον*, *in unoquoque loco*, *singulatim*.

Καθεκούσιος, *α*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *voluntarius*: ex *κατὰ*, et *ἑκούσιος*, idem quod *ἑκὼν*, *voluntarius*.

Καθεκτὸς, *ὴ*, *ὸν*, *qui detineri potest*, *qui potest ferri*: à *κατέχω*, *detineo*. Th. *ἔχω*, *habeo*.

Καθέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. à *καθαιρέω*, q. v.

Καθέλκω, f. *ύσω*, *detraho*.

Καθέλκω, f. *ξω*, idem.

Καθελῶ, *ῶς*, *ῶ*, fut. 2. ind. act. verbi *καθαιρέω*, *destruo*.

Κάθιμα, *ἄτος*, *τὸ*, *monile* ex variis gemmis in pectora mulierum *descendens*, *ornamentum collare*, Isa. iii. 18. Ezech. xvi. 11. à *καθίημι*, *demitto*. Th. *ἵημι*, seu *ἴω*, *mitto*.

Καθιμένος, a. 2. part. med. verbi *καθίημι*, *demitto*. Th. *ἵημι*, seu *ἴω*, *mitto*; a. 2. med. *ἵμην*, *ἶσο*, *ἵτο*.

Καθεξῆς, adv. *ordinè*, *deinceps*: ex *κατὰ* et *ἑξῆς*, idem.

Καθέξω, f. 1. act. verbi *κατέχω*, *detineo*, *retineo*. Th. *ἔχω*, *habeo*, f. *ἕξω*.

Κάθε, *demittito*, Ion. pro *κάθες*, vel *κάθι*, a. 2. imperat. m. verbi *καθίημι*. Th. *ἵημι*, *mitto*; a. 2. *ἧν* a. 2. ind. m. *ἧμεν*.

Κάθες, *demitte*, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Κάθεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *κάθην*, verbi *καθίημι*, *demitto*.

Καθίσασιν, Ion. et Poët. pro *καθίσασι*, *collocárunt*, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi *καθίζω*, *colloco*: ex *κατὰ* et *ἵζω* a. 1. *ἵσα*.

Καθεσπέσιος, p. part. pass. verbi *καθίστημι*, *constituo*, *statuo*; p. ind. pass. *καθέσπεμαι* ex *κατὰ*, et *ἵστημι*, *sto*.

Καθέσπενα, *ας*, *ε*, perf. indic. act. in 3. pl. *καθεσπέκασι* et hinc

Καθεσπεκὼς, perf. part. à *καθίστημι*, *constituo*, q. v.

Καθεσὼς, per Sync. pro *καθεσπεκὼς*, p. part. ejusd. verbi.

Κάθετος, *ου*, *ἡ*, *perpendiculum*, *linea perpendicularis*: à *καθίημι*, quia *deorsùm mittitur*.

Κάθευδε, *dormivit*, pro *ἐκάθευδε*, 3. sing. imperf. ind. Ion. vel præs. Imperat. act. verbi *καθεύδω*.

Καθεύδω, *dormio*; f. *καθευδήσω*. Th. *εὕδω*, *dormio*.

Καθέφεμα, vel *-εμμα*, *ατος*, *τὸ*, *lucrum*, *inventum*: ex *κατὰ*, et *εὑρίσκω*, *invenio*.

Καθεφθίω, *decoquo*, *mollio*, *frango*. Th. *ἕψω*.

Καθέψησις, *εως*, *ἡ*, *decoctio*: à præced.

Καθέωσι, *despiciebant*, 3. pl. imperf. Att. à *καθοράω*, est et 1. sing. Th. *ὁράω*, *video*.

Κάθῃ, *sedes*, Att. pro *κάθησαι*, et Ion. *κάθηαι*, 2. sing. præs. verbi *κάθημαι*, idem quod *ἧσαι*, *sedeo*.

Καθηγεμὼν, *όνος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *dux viæ*, *suasor*, *præceptor*: à

Καθηγέομαι, *-ῶμαι*, *dux sum viæ*, *duco*, *præeo*: ex *κατὰ*, et *ἡγέομαι*, *duco*.

Καθηγητὴς, *οῦ*, *ὁ*, *dux viæ*; item *institutor*, *præceptor*: à præced.

Καθηδυπάθει, *-ῶ*, fut. *ήσω*, *per luxum et voluptatem absumo*: ex *κατὰ*, *ἡδὺς*, *suavis*, et *πάσχω*, *patior*.

Καθῆκα, *ας*, *ε*, a. 1. ind. act. verbi *καθίημι*, *demitto*.

Καθῆκον, *οντος*, *τὸ*, *decorum*, *officium*, *quod decet* vel *convenit alicui*.

Καθήκει, *convenio*, *pertineo*; *καθῆκε*, *convenit*, *officii est*, cum dat. Hinc

Καθήκων, *ουσα*, *ὄν*, *conveniens*, *decens*.

Καθηλόω, *clavo defigo* vel *configo*: ab *ἧλος*, *clavus*.

Καθήλωσις, *εως*, *ἡ*, *confixio*.

Κάθημαι, *sedeo*, imperat. *κάθησο* imperf. *ἐκαθήμην*, *σο*, *το*. Th. *ἧμαι*, idem.

Καθήμενος, *η*, *ον*, *insidens*, præs. part. à præced. [*ἅ ἦσαν καθήμενοι*, Act. ii. 1. *ubi commorabantur*. Inter Hebraismos recensent Vorstius et Heumannus ad Luc. xxiv. 49. At sic Xenoph. l. iv. p. 74. ed. Basil. et l. i. p. 177. ubi cum *διατρίβων* jungitur.]

Καθημέραν, *quotidiè*; ponitur adverbialitèr, et sæpè præponitur *τὸ* et

Καθημερινὸς, *ὴ*, *ὸν*, *quotidianus*: ex *κατὰ*, et *ἡμέρα*, *dies*.

Κάθηρε, *abstersit*, Ion. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *καθαίρω*, *purgo*, f. *αρῶ*.

Καθηρέθη, per Systolen pro *καθηρέθη*, a. 1. ind. pass. verbi *καθαιρέω*, *destruo*, q. v.

Καθήρηνο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ejusd.

Καθῆσθαι, *sedisse*, præs. infin. à *κάθημαι*, *sedeo*. Th. *ἧμαι*, idem.

Κάθησο, *sede*, præs. imperat. ejusdem.

Καθήσομαι, *sedebo*, f. 1. ind. m. à *κάθημαι*, *sedeo*. Th. *ἧμαι*, idem.

Καθῆστο, *sedebat*, Poët. pro *καθῆντο*, penultimâ circumflexâ, Ion. pro *ἐκάθητο*, 3. sing. imperf. verbi *κάθημαι*. Alii volunt esse 3. sing. plusq. ind. pass. ab *ἵζω* p. pass. *ἧσμαι* plusq. p. *ἥσμην*, *ἧστο*, *ἧντο*.

Καθῆψεν, *annexuit*, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi *καθάπτω*. Th. *ἅπτω*, *necto*, f. *ψω*, p. *ᾖφα*.

Κάθιδρος, *α*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *lassus et fessus ad sudorem usque*: ex *κατὰ*, et *ἱδρὼς*, *sudor*.

Καθιδρυθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. à

Καθιδρύω, pro *καθιδρύω*, *sedeo*, *colloco*. Th. *ἵδρυω*, *sedere facio*.

Καθιδρύω, f. *ύσω*, p. *υκα*, *colloco*, *construo*: ab eod. Th.

Καθίει, *demittebat*, 3. sing. imperf. indic. act. quod à *καθίημι*, verbi *καθίημι*, *demitto*. Th. *ἵημι*, seu *ἴω*, *mitto*.

Καθιερόω, *-ῶ*, f. *ώσω*, *consecro*, *dedico*, *devoveo*. Th. *ἱερὸς*, *sacer*.

Καθίεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. *κάθην* à *καθίημι*, q. v.

Καθιζάνω, *sedeo*, *insideo*: ex *κατὰ*, et *ἵζάνω*, idem quod *ἵζω*, *sedere facio*, *sedeo*.

Καθίζει, *sede*, Dor. pro *καθίζου*, præs. imperat. m. à *καθίζω*.

Καθίζουσαν, acc. sing. præs. part. fœm. g. à

Καθίζω, *ας*, *α*, *sedeo*, *colloco*, fut. *ίσω* a. 1. *ἐκάθισα*. Hinc a. 1. imperat. *κάθισον*, *άτω*, et in plur. *καθίσατε* a. 1. part. act. *καθίσας* a. 1. sub. *καθίσω*, *ῃς*, *ῃ* a. 1. inf. *καθίσαι* perf. act. *κεκάθικα* præs. m. *καθίζομαι* a. 1. m. *ἐκαθισάμην*, *ω*, *ατο* a. 1. sub. m. *καθίσωμαι*, *ῃ*, *ηται*, et in 2. plur. *καθίσησθε* [* elegantèr cum participio vel adjectivo, *efficio*; ut *κλαίοντα καθίζειν*, *efficere ut aliquis fleat*, Plato in Ione. Is. Casaub. Lect. Theoc. i. ver. 50.] ex *κατὰ*, et *ἵζω*, *sedere facio*.

Καθίημι, *demitto*, [* per Metaph. *explore*; *γνώμας καθῆναι τῆς πόλεως*, Aristoph. Concion. *sententiam civitatis tentare et explorare*, ut nautæ, demisså bolide, maris altitudinem tentant.] f. *ήσω*, a. 1. *καθῆκα*· a. 2. *κάθην*· præs. pass. *καθίεμαι*, *demittor*; præs. part. pass. *καθιέμενος*, *η*, *ον*· ex *κατὰ*, et *ἵημι*, *mitto*.

Καθικνέομαι, Ion. pro *καθίκω*, 2. sing. a. 2. med. verbi *καθικνίσμαι*, *contingo*, *pervenio*, *assequor*: ex *κατὰ*, et *ἱκνίσμαι*, *venio*, f. *ἵξομαι*, a. 2. m. *ἱκόμην*, *ου*, *ετα*.

Καθιλάσκον, 3. sing. imperf. ind. act. à

Καθικετεύω, fut. *εύσω*, perf. *κωκα*, idem quod *ἱκετεύω*, *supplico*. Th. *ἱκέτης*, *supplex*.

Καθικνέομαι, *contingo*, *assequor*: ab *ἱκνίσμαι*, *venio*, fut. *ἵξομαι*· a. 2. m. *ἱκόμην*.

Καθίξας, a. 1. part. act. Dor. pro *καθίσας*· à *καθίζω*, f. *ίσω*, *sedeo*.

Καθίξῃ, forte scribendum *καθίζῃ*, Dor. pro *καθίσῃ*, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi *καθίζω*, *sedeo*, vel legend. *καθίξει*, 3. sing. f. 1. Dor. *καθίξω*, *ις*, *ι*, pro *καθίσω*, *ας*, *α*.

Καθίξω, Dor. pro *καθίσω*, fut. 1. verbi *καθίζω*, q. v.

Καθιοῦμαι, *sedebo*, Att. pro *καθίσομαι*, f. 1. ind. m. ejusd. verbi.

* **Καθιστεύω**, *obequito*: ex *κατὰ* et *ἱστεύω*.

Καθίστημαι, *devolo*, f. m. *στήσομαι*· a. 2. sub. *καταστῶ*, *devolaverim*; a. 2. part. *καταστὰς*, *devolans*; a. 2. m. *καταστάμην*.

Καθίσαι, a. 1. part. act. et

Καθίσατε, *considete*, 2. plur. a. 1. imperat. act. et

Καθίσει, 3. sing. f. 1. act. et

Καθίσεσθε, 2. pl. f. 1. m. et

Καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi *καθίζω*.

Κάθισις, *εως*, *ἡ*, *sessio*, et

Κάθισμα, *ατος*, *τὸ*, *sessio*, *sedile*: à *καθίζω*.

Καθίσα, *appone*, per Apocopen pro *καθίσατε*, præs. imperat. act. verbi *καθίσημι*.

Καθίστᾶμαι, *constituo*; item *instituo*, et pass. *constituor*, *collocor*, *componor*: item *venio*, *sum*, *fio*. Th. *ἵστημι*, *statuo*, *sisto*.

Καθιστάναι, præs. inf. act. verbi *καθίστημι*.

Καθίστη, 3. sing. imperf. act. à

Καθίστημι, vel *καθιστάω*, *constituo*, f. *καταστήσω*, p. *καθεστηκα*· pluq. p. *καθειστήκειν*· a. 1. *κατέστησα*· a. 2. ind. act. *κατέστην*, *ης*, *η*· præs. pass. *καθίσταμαι*, *σαι*, *ται*· a. 1. ind. pass. *κατεστάθην*, *ης*, *η* [* *καθίσταμαι πόλιμον*, voc. Med. rarâ locutione, pro *instituo* vel *committo bellum*, Eurip. Suppl. 523.] ex *κατὰ*, et *ἵστημι*, *statuo*.

Καθίστην, 3. sing. præs. ind. act. à præcedente verbo.

Καθιστῶσα, Att. pro *καθιστῶσα*, præs. part. fœm. g. q. à *καθιστάω*, ab eodem verbo.

Καθό, *sicut*, *quòd*, *in quantum*, *in hoc*, ex *κατὰ*, et *ὅ*, *quod*.

Καθοδηγῶ, *-ῶ*, *in viam reduco*, f. *ήσω*, p. *καθωδήγηκα*· ex *κατὰ*, et *ὁδηγία*, *dux viæ sum*.

Κάθοδος, *ου*, *ἡ*, *reditus*, *regressus*. Th. *ὁδός*.

Καθολικός, *ἡ*, *όν*, *generalis*: ex *κατὰ*, et *ὁλικός*, *universalis*. Angl. CATHOLIC. Th. *ὅλος*, *totus*.

Καθόλου, adv. *prorsùs*, *in universum*, *in summâ*, *in genere*: ab eod. Th.

Καθομαλίζω, fut. *ίσω*, *complano*, et Metaph. *à ferociâ in mansuetudinem redigo*. Th. *ὁμαλός*, *planus*.

Καθομολογέω, *confiteor*; item *paciscor*, *despondeo*; præs. pass. *καθομολογοῦμαι*, *despondeo*; item pass. *despondeor*, *promittor*: ex *κατὰ* et *ὁμολογέω*.

Καθοπλίζω, fut. *ίσω*, *armo*; præs. pass. *καθοπλίζομαι*, *armor*; præs. infin. *καθοπλίζεσθαι*, perf. pass. *καθώπλισμαι*· perf. part. *καθωπλισμένος*, *η*, *ον* ex *κατὰ*, et *ὁπλίζω*, *armo*. Th. *ὅπλον*, *arma*.

Καθορᾷ, *intuetur*, 3. sing. ind. act. seq.

Καθορᾷς, f. *ᾶσω*, p. *καθόρακα*, Att. *καθώρακα*. Th. *ὁράω*, *video*.

Καθορμίζω, f. *ίσω*, *stationem subeo*, *in portum appello*. Th. *ὅρμος*, *statio navium*.

Καθόρμιον, *ου*, *τὸ*, *monile*, Hos. ii. 13. ex *κατὰ*, et *ὅρμος*, idem.

Καθοσιόω, f. *ώσω*, *sanctum reddo*, *expio*, *dico*, *devoveo*, *despondeo*: ex *κατὰ* et *ὁσιόω*.

Καθόσον, et *καθ' ὅσον*, *quantum*; *quemadmodum*, pro *καθὼς*, Heb. ix. 27. ex *κατὰ*, et *ὅσος*, *quantus*.

Καθότι, *eo quòd*: ex *κατὰ* et *ὅτι*.

Κάθου, *demitte*, a. 2. imperat. m. *κάθες*, *κάθω*, et *κάθε*, verbi *καθίημι*· item

Κάθου, *sede*, pro *κάθησο*, undè *κάθῃ*, et per Systol. *κάθη*, sublato *σ*, et Crasi factâ, *κάθῃ* à *κάθημαι*, *sedeo*: quod ex *κατὰ*, et *ἧμαι*, idem.

Καθυβρίζω, fut. *ίσω*, *insolenter afficio injuriis*, *injuriâ lacesso*, *dedecore afficio*: ex *κατὰ*, et *ὑβρίζω*, idem. Th. *ὕβρις*, *injuria*.

Κάθυγρος, *ου*, *ὁ* *ἡ*, *aquosus*: ex *κατὰ*, et *ὑγρὸς*, *humidus*.

Καθυμνῶ, *-ῶ*, *hymnum cano*, *ἐκαθύμνησα*, f. *ήσω*.

Καθύπερθε, *in summo loco*, *suprà*, adv. ex *κατὰ*, et *ὕπερθε*, *suprà*. Th. *ὑπὲρ*, *super*.

Καθυπνῶ, *-ῶ*, *obdormio*: ex *ὑπνῶ*, *dormio*.

* **Καθυπογείομαι**, *assimulo*, Diod. Sic. Ex *κατὰ* et *ὑπογείομαι*.

Καθυστερίζω, *-ῶ*, f. *ίσω*, p. *καθυστέρηκα*, *sum posterior*, *tardiùs advenio*: ex *κατὰ* et *ὑστερίζω*.

Καθυφαίνω, f. *φανῶ*, p. *καθύφαγκα*, *contexo*: ex *κατὰ* et *ὑφαίνω*.

Καθύφημι, *submitto*, *cædo*, *prodo causam adversariis*, *prævaricor*, *subtraho*: ex *κατὰ* et *ὑφίημι*.

Καθυφίστας, a. 2. inf. m. ejusd. verbi.

Καθυφίστημι, *submitto*, *cædo*, *prodo causam adversariis*, *prævaricor*, *subtraho*: ex *κατὰ* et *ὑφίστημι*.

Καθὼς, *sicut*, *quum*: ex *κατὰ*, et *ὡς*, idem.

ΚΑΙ, *et*, *etiam*, *æquè*, *nam*, *igitur*, *aut*, conj. copul. *saltem*, *quamvis*. [* *Cum*, *ὦμοι ἐγὼ καὶ τετραλλῦσι*, Luc. xix. 43. Dorv. ad Matt. xv. 25. et Beza ad Mar. xv. 38. Hebraismum fingunt. Sic tamen Hom. Odyss. ι. 262. *Τέτρατον ἦμαρ ἦεν, ὅτε καὶ τελέεσσε θύρετρα*, *quartus dies erat*, *cum illi omnia absoluta sunt*. *Sed*, *ὁ πάντας τοὺς ὑγροὺς*, 1 Cor. v. 10. *καὶ ἐν ἐμαυτῷ τοῦτο ἔδειν*, Joan. viii. 28. *ὃ καὶ τετράδιον τὸν σταυρὸν αὐτοῦ*, Matt. xv. 5. *Redundat*, Matt. xxviii. 9. Mar. xiii. 54. Act. xiv. 22. Rom. v. 22. Jac. ii. 4. *Etsi*, *ὃ μᾶλλον δώη*, *etsi multum dederit*, Hes. Op. 375. *καὶ τοι σμίκρον ἔον*, *etsi sit exiguum*, ibid. 360. Exponendi vim habet, *hoc est*, *καμῶν ἐφεστεῶτα καὶ πένης ἦν*, *malè egit*, *hoc est*, *pauper erat*, Aristoph. Plut. Vide Græv. ad Hes. Op. 328.]

ΚΑΙΆΔΑΣ, *ου*, *ὁ*, *carcer subterraneus*, *in quem sontes cónjiciebant Spartani*; *barathrum seu fossa*, *in quam cadavera eorum*, *qui publico supplicio fuerant affecti*, *projiciebantur*. Lacon. vox. Alitèr *καιάδας*, Hesych.

Καϊάφας, *α*, *ὁ*, nomen pontificis, Hebr. q. d. *circuitor* vel *blasphemans*.

Καίγε, *et quidem*: ex *καὶ*, *et*, et *γε*.

Καΐε, pro *ἔκαιε*, *adolebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi *καίω*, *uro*, f. *καύσω*· a. 2. ind. act. *ἔκαον*.

ΚΑΙΚΙΆΣ, *ου*, *ὁ*, *CÆCIAS*, *ventus ab ortu æstivo spirans*: à Calco, fl. Mysiæ, sic dictus.

Καΐν, *Kain*, vel *Cain*, nomen primi fratricidæ, indecl. Hebr. *acquisitus*.

Καϊνὰν, *ὁ*, nomen viri, indecl. Heb. *possessor*.

Καιδα, acc. sing. à
Καιδης, ιος, ὁ, nom. propr. regis.
Καιδι, ἴδος, ἡ, *mors* : v. in *καίνω*.
ΚΑΙΝΟΣ, ἡ, ὸν, *novus, a, um* ; quasi à ϗ *νῦν* compar. *καινότερος, α, ον* superl. *καινότατος*.
Καινοτέροις, *novis*, dat. pl. fœm. g. compar. grad. à præced. quod vide.
Καινότης, ητος, ἡ, *novitas*. Th. *καινὸς, novus*.
Καινοτομῆσ, fut. ήσω, *innovo, res novas molior* : ex *καινὸς*, novus, et *τέμνω, seco* ; perf. ind. m. *τέτμημα*.
* **Καινοτομία**, ας, ἡ, *novitas*.
Καινοτομίαι, *rebus novis studeo, res novas molior* : ex *καινὸς*, et *ἔργον, opus*.
Καινοφανία, ας, ἡ, *novitas vocum* : ex *καινὸς, novus*, et *φωνὴ, vox*.
Καίνῦμι, *vinco* : undè *καινία*, ας, ἡ, *victoria*, Hesych. à
ΚΑΙ'ΝΩ, *perimo, occido* : qu. à *κάω, fundo*, vel à *κτάω, seco* : undè *καιλὶς, ἴδος, ἡ, mors*.
Καιομίνοις, *incensis*, dat. plur. Ion. fœm. g. præs. part. pass. à *καίω, uro*.
Καίοντο, *incendebantur*, Ion. pro ἐκαίοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. ejusd. verbi.
Καίπερ, *etsi, quamvis* : ex *καὶ*, et *περ*.
Καιρὶος, ὸς, ὁ ϗ ἡ, *tempestivus, opportunus, lethalis* : à *καιρός*.
Καιρίαις, *insana, ὶον, benè textus* : à *καίρος*.
ΚΑΙΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *occasio, opportunitas temporis, loci, quæcunque opportunitas*, (in primis *vitæ tuendæ*, undè) *victus* ; ut *καιρὸς ἵππων*, pro *gramine* ; *tempus, status rerum, calamitas* ; *ἀπὸ καιροῦ, ἐν καιρῷ, in tempore, opportunè* : qu. à *καρῶν, accidere* ; at
ΚΑΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *licium* : qu. à *κάρω, tondeo* : hinc *καιρίον, stamen connecto*.
Καιρσίων, gen. pl. fœm. g. per Metath. pro *καιρισσῶν* à *καιρίας, benè textus*.
* **Καιρστρεῖς**, fut. ήσω, *temporis opportunitatem observo*, D. S.
Καιρῶν, -ῶ, *stamen connecto*.
Καῖσαρ, ἄρος, ὁ, *CÆSAR*, nomen primi imperatoris inter Romanos. Latinè à *cædendo*.
Καισάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. *CÆSAREA*.
* **Καίτοι**, imò verò, H. Steph. ad Philoct. Soph. ver. 1280.
Καίτοιγε, *quanquam*, conj. cum ind. ex *καὶ, τοι*, et *γε*.
ΚΑΙ'Ω, *uro, accendo, cremo*, pass. *uror* ; item *amo* ; cum genitivo ; f. *καύσω*, perf. *κέκαυκα* perf. pass. *κέκαυμαι* a. 1. ind. pass. *ἐκάυθην* a. 2. pass. *ἐκάην* f. 1. pass. *καυθήσομαι*, a. 1. sub. pass. *καυθέωμαι, ῆναι*, 1 Cor. xiii. 3.
Κακ', pro *κατὰ*, nom. vel accus. pl. n. g. et *κατὰ, ᾶς, ἡ*, Dor. pro *κακὴ, ῆς, ἡ, improba* : à *κακὸς, malus*.
Κακάγγιλες, *u, ὁ ϗ ἡ, malus nuntius, mala nuntians* : ex *κακὸς* et *ἄγγιλος*. Th. *ἀγγίλω, nuntio*.
Κακαγορία, ας, ἡ, Dor. pro *κακηγορία*, idem, *maledicentia*. Vide in *κακηγορία*. Sic et *κακάγορος*, Dor. pro *κακήγορος*.
Κακανίω, *excito, acuo*, Lacon. vox : ab *ἀκονάω*, idem.
Κακεῖ, *et illic* : ex *καὶ* et ἐκεῖ. Th. ἐκεῖνος, *ille*.
Κακεῖθι, *et illinc* : ex *καὶ* et ἐκεῖθεν ab eod. Th.
Κακεῖνος, *et ille* : ex *καὶ* et ἐκεῖνος.
Κακεῖσε, ex ϗ et ἐκεῖσε, *illuc, eò* : ab eod. Th.
Κακίζεκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *de quo κακῶς φασὶν, inglorius, ignobilis* ; *τὸ κακίζεκτον*, apud Hesych. est figura, quæ cum junctura vocum insuavitèr sonat, quod et *κακίμφατον*.
Κακηγορίω, *maledico* : hinc *κακήγορος, ε, ὁ ϗ ἡ, maledicus* ; *κακηγορία, ας, ἡ, maledicentia* : ex *κακὸς, malus*, et *ἀγορεύω, dico*. Th. *ἀγορὰ, forum*.
Κακηνιλίω, *malè affectus sum, malè valeo, κακῶς πίλω*.
Κακῆς, dat. plur. fœm. g. Ion. pro *κακαῖς* à *κακὸς, ὴ, ὸν, malus, a, um*.
Κακία, ας, ἡ, *malitia, vitium, ignavia, molestia*. Th. *κακὸς, malus*.
Κακίζω. Vide in *κακίσω*.
Κάκιον, *pejus*, neut. g. et *κακίων, pejor, ὁ ϗ ἡ*, comparat. à *κακὸς, malus*.
Κακίσω, a. 1. inf. act. verbi *κακίζω, vitupero, labefacto, improbo* ; præs. pass. *κακίζομαι, vituperor* ; item *ignavè me gero, ignavus fio* ; præs. part. pass. *κακιζόμενος*. Th. *κακὸς*.
Κάκιστος, *pessimus*, superl. ab eod.
Κακίων, ίονος, ὁ ϗ ἡ, *deterior*.
ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ης, ἡ, *perdix* ; *κακκαβὶς, ἴδος, ἡ*, idem : à sono.
ΚΑΚΚΑ'ΒΗ, ης, ἡ, *CACABUS, olla testacea*.
Κακκάειν, præs. infin. act. Æol. Sync. pro *κατακάειν, dormitare* ; et
Κακκάοντες, pro *κατακάοντες*, præs. part. à *κατακαίω, dormito* : quod ex *κατὰ*, et *κάω, cubare capio*. Th. *κῆμαι, jaceo*.

Κακκεφάλῆς, pro ϗ ἐκ *κεφαλῆς, et ex capite*.
Κακκῆσαι, a. 1. inf. act. per Sync. pro *κατακῆσαι*, seu *κατακαῦσαι*, nam *καίω, uro*, facit a. 1. ἔκαυσα, et ἔκηα.
Κακκόρυβα, pro *κατὰ κόρυθα, in galeam* : à *κόρυς, υθος, ἡ, galea* ; in acc. *κόρυθα* et *κόρυν*.
Κακκορυφὴν, id est, *κατὰ κορυφὴν, in vertice*.
Κακκρύπτων, pro *κατακρύπτων*, præs. part. act. verbi *κατακρύπτω, occulto, dissimulo*. Th. *κρύπτω, abscondo*, fut. *κρύψω*, a. 2. act. ἔκρυβον.
Κακοδοξίω, ῶ, *sum pravæ opinionis* : item *infamiâ laboro* : et
Κακόδοξος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ignobilis* : à *κακὸς, malus*, et *δόξα, opinio, fama*. Th. *δοκέω, videor*.
Κακοεργὸς, ὸ ϗ ἡ, *maleficus* : ex *κακὸς*, et *ἔργον, opus*.
Κακοζηλία, ας, ἡ, *mala et infelix æmulatio*.
Κακόζηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *malus et infelix æmulator*.
Κακοζωΐα, ας, ἡ, *misera vita*.
Κακοήθεια, ας, ἡ, *prava consuetudo, malignitas* : à
Κακοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *malignus, a, um* : ex *κακὸς, malus*, et *ἦθος, τὸ, mos, consuetudo*.
Κακοθηροῦσι, ντι, ἡ, *ignavia, propriè cùm res malè geruntur et disponuntur* : à
Κακοθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *ignavus* : ex *κακὸς*, et *θῆμων, ονος, ὁ, acervus rerum simul congestarum*.
Κακοΐλιον, *infelix Ilium* : ex *κακὸς* et Ἴλιον.
Κακοῖο, gen. Ion. et *κακοῖσι*, dat. pl. Vide *κακός*.
Κακοκέδεια, ας, ἡ, *turpis quæstus* : à *κακὸς, malus*, et *κέρδος, τὸ, lucrum*.
Κακοκερδέσσιν, Ion. et Poët. pro *κακοκερδέσι*, dat. pl. præced.
Κακόκνημος, Dor. pro *κακόκνημος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui crura habet exilia* : ex *κακὸς*, et *κνήμη, tibia*.
Κακολογίω, -ῶ, *maledico*, cum acc. à *κακολόγος, ε, ὁ ϗ ἡ, maledicus* ; fut. ήσω, perf. *κεκακολόγηκα* a. 1. ἐκακολόγησα a. 1. inf. act. *κακολογῆσαι* ex *κακὸς, malus*, et *λόγος*. Th. *λίγω, dico* ; p. ind. m. *λέλεγμαι* undè *λογὸς*.
Κακομηχάνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *malorum machinator* : ex *κακὸς*, et *μηχανὴ, machina*.
* **Κακομιλία**, ας, ἡ, *mala conversatio*, Diod. Sic.
Κακὸν, ῦ, τὸ, *detrimentum, malum*.
Κακόνομος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui malis legibus utitur* : à *νόμος, lex*.
Κακοπάθεια, ας, ἡ, *vexatio, mo-*

bestia: à κακοπάθης, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *ærumnosus*, quod ex κακὸς, et πάθος, τὸ, *passio*. Th. πάσχω, *patior*; a. 2. ἔπαθον unde πάθος.

Κακοπάθέω, *patior mala, ager sum animo, tolero adversa*, f. ήσω, perf. πεκακοπάθηκα· a. 1. ἐκακοπάθησα· a. 1. imperat. κακοπάθησον, άτω· ex iisd.

Κακόπατρις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, *malo patre ortus, qui obscuris est natalibus, cui mala est patria*; in acc. κακόπατριν· ex κακὸς, et πατὴρ, *pater*, vel πατρὶς, *familia*, vel πατρὶς, *patria*.

Κακοποιέω, *malefacio*, f. ήσω, p. πεκακοποίηκα· a. 1. ἐκακοποίησα· a. 1. inf. act. κακοποιῆσαι· ex κακὸς, et ποιέω, *facio*. Hinc

Κακοποίησις, εως, ἡ, *maleficium*: et

Κακοποιία, ας, ἡ, *maleficentia, maleficium*: et

Κακοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, *maleficus, a um*: ex iisd.

Κακόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, *qui infirmis est pedibus*: ex κακὸς, et πούς, *pes*.

Κακορρεγέω, -ῶ, *conflictor malis, infelix sum*: ex κακὸς, et ῥέω, *facio*, f. ξω· p. m. κεκορρέγα.

Κακορραγία, ας, ἡ, *jactura, infelicitas*; et

Κακορράγμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *malè res agens, improbè vivens*: ex iisd. Th.

Κακορραφία, ας, ἡ, *malorum machinatio, insidiæ*: ex κακὸς, et ῥάπτω, *consuo*, f. ψω, p. act. ἐρράφα· a. 2. pass. ἐρράφην.

ΚΑΚΟΣ, ὴ, όν, *malus, perniciosus, infestus, pauper, improbus ignobilis, imperitus, ignavus, timidus*.

Κακόσις, ῶσις, ἡ, Dor. pro κακώσις, ηος, ἡ, *calamitas, malum*: à præced.

Κακοτεχνέω, *maleficio utor, malis artibus depravo*: et

Κακοτεχνία, ας, ἡ, *mala ars, maleficium*: à

Κακότεχνος, ν, ὁ ἡ ἡ, *malis artibus deditus, malignus*: ex κακὸς, et τέχνη, *ars*.

Κακότης, ητος, ἡ, *improbitas, malitia, vitium*. Th. κακὸς, *malus*.

Κακότητι, dat. sing. et κακότητα, acc. sing. à præced.

Κακουργέω, -ῶ, *maleficus sum et fraudulentus, damno afficio*: et

Κακουργία, ας, ἡ, *improbitas*; à

Κακοῦργος, ν, ὁ ἡ ἡ, contractè pro κακοεργὸς, *maleficus, improbus*: ex κακὸς, *malus*, et ἔργον, *opus*.

Κακυχέω, -ῶ, *malè tracto, malè habeo aliquem*, f. ήσω, p. πεκακύχηκα· ex κακὸς, et ἴχω, *habeo*: hinc κακυχῶμαι, *malè vexor*.

Κακοφραδὴς ἐος, ὁ ἡ ἡ, *malum cogitans* aut *machinans*: ex κακὸς, et φράζω, *dico, meditor*; a. 2. ἐφράδον,

Κακοφροσύνη, ης, ἡ, *mala cogitatio, insania*.

Κακόφρων, φρονος, ὁ ἡ ἡ, *malevolus, insanus*: ex κακὸς, et φρὴν.

Κακόχαρτος, ν, ὁ ἡ ἡ, *alienis malis gaudens*: ex κακὸν, *malum*, et χαίρω, *gaudeo*.

Κακοχρέσμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *improbus*: ex κακὸς, et χρέομαι, *utor*.

Κακοχυμία, ας, ἡ, *redundantia vitiosorum humorum*: ex κακὸς, et χυμὸς, *succus*.

Κακόψογος, ν, ὁ ἡ ἡ, *maledicus*; ex κακὸς, et ψέγω, f. ξω, *reprehendo, vilipendo*; p. m. ἔψογα.

Κακοψύχως, ν, ὁ ἡ ἡ, *pusillanimis; qui animo est malo* sive *demisso*.

Κακόω, -ῶ, *affligo, vexo*; propriè, *vitiosum reddo, malo* seu *damno afficio, infesto, vasto, malè tracto*. [* Καὶ ἐκάκωσεν, καὶ ἐκάκωσαν, κατὰ τὸν ἀδελφὸν. Act. xiv. 2.—*malè affectos reddiderunt animos contra fratres*; ἅπαξ λεγόμενον, inquit Beza. ἐκάκωσε δὲ κατὰ πάντα ἐκείνους, Jos. Antiq. xvii 1. 2. *exasperabantur, — omnibus credebant*. At κακῶν τινα κατά τινος forsan non reperitur, et accus. Act. xiv. 2. cum remotiori verbo ἐκάκωσαν, in constructione fortè jungendum.]

Κακτάμνω, *occidere*, Dor. pro κατακτάμνω, et hoc pro κατακτείνω, a. 1. inf. act. à κατάκτημι, pro κατακτάνω, *occido*, Th. κτάνω, idem, f. κτενῶ, p. ἔκταγκα· a. 2. ἔκτᾰνον.

Κἄκτᾰνεν, Sync. Dor. pro κατέκτανεν, a. 2. imperat. act. vel pro κατέκτεινεν, 3. sing. a. 2. ind. act. à κατακτείνω. Vide præced.

Κάκτεαν, per Sync. pro κατέκτειναν, 3. sing. imperf. vel a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

ΚΑ'ΚΤΟΣ, ν, ὁ, *spinosa quædam planta, cardnus*.

Κἀκτόφτε, Dor. pro καὶ ἐν τότε, scil. χρόνῳ, *ex hoc tempore*.

Κακχεῦσαι, *effudisse*, per Sync. Æol. pro κατεχεῦσαι, a. 1. infin. act. verbi κατεχέω. Th. χέω, *fundo*, f. χεύσω.

Κακῶς, *malè, improbè, perperam*, [* *infeliciter*, κακῶς πράσσοντες, Eurip. Oreat. 1591, *qui sunt in rebus adversis*. At κακῶς ποιῶν τινα, Dem. Phil. 1. 8. *aliquem malè afficere*; κακῶς εἰδέναι ὑς, Isoc. Panath. *ignari quòd*, Angl. ILL AWARE THAT.] adv. à κακὸς, *malus*.

* Κἄκωσις, ιος, ἡ, *clades*.

Κακώσουσι, 3. pl. fut. 1. ind. act. verbi κακόω.

Καλάστερος, Poët. pro κακίων, *pejor*.

Καλεινὸς, ὴ, όν, *infestus, noxius*: à κακὸς.

Κᾶλα, *ligna*: à nom. τὸ κᾶλον, ου, *lignum*: sed

Καλὰ, *opportunè*, adv. à καλὸς, *pulcher*.

Καλαβὶς, et καλαβίτης, ου, ὁ, *piscis lacerto similis*.

Καλαβρίζω, *Calabros imitor*, Hesych.

ΚΑ'ΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, *CALATHUS, quasillum*: q. à κᾶλον et θέω, quòd in ejus structurâ *ligna* in orbem *currant*.

ΚΑ'ΛΑΙΣ, ὁ, nomen *lapidis cujusdam*, item *velum*, Hesych. qu. à κάλως, *funis nauticus*, eo enim et *velum* tenditur.

Καλαμαία, ας, ἡ, alii καλαμαῖον, ου, τὸ, *cicada minima*; ἀπὸ τῆς καλάμης, quia inter *calamos* stipulasque versatur.

Καλαμάομαι, -ῶμαι, *stipulas lego*; item *spicas colligo post messores*; item *racemo*, inus. et Metaph. *spolio post alium*. Th. κάλαμος, *arundo*.

Καλαμιντὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Καλαμιστὴς, ῦ, ὁ, *messor*: à

Καλαμίω, f. σω, *meto*: à κάλαμος.

Κἄλᾰμη, ης, et Dor. καλάμα, ας, ἡ, *stipula*; item Metaph. *corpus senectute confectum, et quasi arescens*: expon. etiam *cadaver hominis interempti*: ab eod.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, *CALAMINTHA, nepta*: similis menthæ agresti. Th. μίνθα, *mentha*.

Καλαμίνθιος, *nomen ranæ*: à καλαμίνθη, q. v. vel à κάλαμος.

Καλάμϊνος, η, ον, *arundineus*.

Καλαμὶς, ίδος, ἡ, *arundo piscatoria*; item *calamaria theca*.

Καλαμίσκος, ν, ὁ, *parva arundo*.

ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, ν, ὁ, *CALAMUS, CULMUS, arunda, virga geometrica*: hinc

Καλαμοειδὴς, gen. pl. à

Καλαμοσφὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *calamis circumdatus*: ex κάλαμος, et σφὼ, *corono*.

Καλαμώτης, ν, ὁ, *stellio*.

ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, ιος, ἡ, *vestis linea ad talos demissa*, Ægyptiis et Persis in usu: qu. à χαλάω, *demitto*: aut à καλὸν et σίφαι, quod *elegans syrmate*, est enim fimbriata.

ΚΑΛΑΤΡΙΤΙΣ, *spuma argenti*: à Calauriâ sive Calabriâ.

Καλαῦροψ, οπος, ὁ, *pedum in summo repandum*; quasi κᾶλον αὖ ῥίπτω: à ῥίπτω, *vergo*.

Καλίεσκον, ες, ε, Ion. Epenth. τὸ ιεν, pro ἐκάλιεν, ιες, ιε, imperf. ind. act. verbi καλίω, *voco*.

Καλέμμεναι, *vocare*, inf. Poët. pro καλέμεναι, quod Ion. pro

Καλῆν, *vocare*, præs. inf. act. à *καλέω*, quod vide.

Καλεοίμην, præs. opt. pass. et

Καλέοιτ, Dor. pro *καλέοιντ*, *vocent*; 3. pl. præs. ind. act. ab od. Th.

Κάλεον, Ion. pro *ἐκάλεον*, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Καλέοντες, *ὄντων*, *οἱ*, *recta ligna quæ telas sustinent, telæ jugum.*

Καλέοντι, Dor. pro *καλέουσι*, *-ῶσι*, *vocant*, 3. pl. præs. ind. act. et

Καλέσαντο, *vocârunt*: Ion. pro *ἐκαλέσαντο*, 3. pl. a. 1. ind. m. et

Καλέσασ', pro *καλέσασα*, a. 1. part. act. fœm. gen. et

Καλέσασα, *vocavit*, 3. sing. a. 1. m. gem. *σ*, et Ion. pro *ἐκαλέσσατο*. Sic *καλεσσάμενος*, a. 1. part. m. gem. *σ*, et

Καλεῦνται, *dicuntur*, Dor. pro *καλοῦνται*, 3. pl. præs. pass. et

Καλεῦντο, Dor. pro *ἐκαλοῦντο*, 3. pl. imperf. pass. verbi *καλέω*. Sic *καλεῦμαι*, Dor. pro *καλοῦμαι*· *καλεῦσα*, Dor. pro *καλοῦσα*· à

ΚΑΛΕ'Ω, *voco*, *accerso*, *imploro*, *nomino*; *f. ἐσω*, et *ἐσσω*, p. *κέκληκα*, a. 1. *ἐκέκλησα*, a. 1. imperat. *κάλεσον*, *ἐσσω*, a. 1. inf. *καλέσαι*, a. 1. part. *καλέσας*, perf. pass. *κέκλημαι*, a. 1. pass. *ἐκλήθην*, f. 1. pass. *κληθήσομαι*, *ῃ*, *εται*. Hinc fort. Angl. to CALL.

Καλήμεναι, Dor. et Poët. pro *καλῆναι*, præs. inf. act. quod à *κέκληκα*, idem quod *καλέω*, *voco*.

Καλήμενος, Æol. pro *καλούμενος*, q. est præs. part. pass. à *καλέω*, vel præs. part. pass. à *κέκλημαι*.

Καλήσωμ, *ᾳος*, *ὁ*, *vocalis*, *canorus*; Epithet. præconis: à Th. eod.

Καλιὰν, *ᾶς*, *ἡ*, *nidus*; acc. Ion. *καλιὴν*· hinc *καλιαί*, *horreæ*. Th. *κάλον*, *lignum*.

Καλιὰς, *ἄδος*, *ἡ*, *tugurium*, *domuncula*, *sacculum*: à præced.

Καλιῆς, gen. sing. Ion. *καλιὴν*, acc. sing. à *καλιὰ*, *nidus*; quod vide.

Καλινδίας, *volvo*, *verso*: à *κυλίω*, idem.

Κάλλαιον, *τὸ*, *barba galli gallinacei*, Hesych.

Κάλλια, nom. pl. à *κάλλος*, *ους*, *τὸ*, *pulchritudo*. Th. *καλὸς*, *pulcher*.

Καλλάσσω, Poët. pro *καναλάσσω*, *relinquo*; fut. *καλλάξω*, pro *καναλείψω* ex *κανὰ*, et *λείπω*, *linquo*; *f. ψω*.

Καλλία, *ας*, *ἡ*, nom. propr.

Καλλιζόης, *ου*, *ὁ*, *qui pulchram et suavem vocem habet*, *ὁ καλὴν βοὴν*, *εἴτε φωνὴν ἔχων*· ex *καλὸς*, *pulcher*, et *βοὴ*, *vox*.

Καλλιγύναικα, acc. sing. à

Καλλιγύναξ, *ακος*, *ὁ* ᾗ *ἡ*, *pulchris mulieribus abundans*: ex *καλὸς*, *pulcher*, et *γύνη*, *mulier*.

Καλλιέλαιος, *ου*, *ἡ*, *frugifera olea*: q. *καλὴ ἐλαία*, *pulchra olea*. Ei opponitur *ἀγριέλαιος*, *oleaster*.

Καλλιεπίη, f. *ίσω*, *ornatè et elegantèr dico*: ex *κάλλος*, *τὸ*, *pulchritudo*, vel *καλὸς*, *pulcher*, et *ἔπω*, *dico*.

* **Καλλιεργέω**, f. *ήσω*, *pulchrè fabricor*: ex *καλὸς*, et *ἔργον*, *opus*.

Καλλιερέω, *lito*, qu. *felici eventu sacrifico*, *καλὸν ἱερεύω*. Th. *ἱερὸς*, *sacer*.

Καλλιθέμελλος, *ου*, *ὁ* ᾗ *ἡ*, *pulchrè fundatus*: ex *καλὸς*, *pulcher*, et *θέμελλον*, idem quod *θέμενλον*, *ου*, *τὸ*, *fundamentum*.

Καλλίθριξ, *καλλίτριχος*, *habens pulchros capillos*: ex *καλὸς*, et *θρὶξ*, *τριχός*.

Καλλίκαρπος, *ου*, *ὁ* ᾗ *ἡ*, *fructuosus*, *bonum fructum ferens*: ex *καλὸς* et *καρπός*.

Καλλικολώνη, *ης*, *ἡ*, *locus quidam amœnissimus*, propriè *pulcher collis* aut *tumulus*: ex *καλὸς*, et *κολωνὸς*, *tumulus*.

Καλλίκομος, *ου*, *ὁ* ᾗ *ἡ*, *pulchram comam habens*: ex *καλὸς*, *pulcher*, et *κόμη*, *coma*.

Καλλιμήδ, *ους*, *ὁ* ᾗ *ἡ*, apud Poët. pro *καλὸς*, *pulcher*.

Καλλίνικος, *ου*, *τὸ*, Poët. *præclara victoria*, *ἡ καλὴ νίκη*. Et inter *saltationum* genera ponit Pollux: item *carminis genus*, *quod ob victoriæ præstantiam cani solebat*: ex *καλὸς*, et *νικάω*, *vinco*.

Καλλίνικος, *ου*, *ὁ* ᾗ *ἡ*, *victor egregius*: ex iisd.

Κάλλιον, *melius*; compar. n. g. vel adv. à *καλὸς*, *pulcher*.

Καλλιόπη, *ης*, et Dor. **Καλλιόπα**, *ας*, *ἡ*, *CALLIOPE*, nomen Musæ: ex *κάλλος*, *τὸ*, *pulchritudo*, quod à *καλὸς*, *pulcher*, et *ὄψ*, *ὠπὸς*, *ἡ*, *vox*.

Καλλιόω, *-ῶ*, f. *ώσω*, *venusto*, *pulchrum facio* vel *reddo*.

Καλλιπάρῃος, Æol. pro *καλλιπάρῃος*, *pulchras genas habens*: ex *καλὸς*, *pulcher*, et *παρηὰ*, Æol. *παρηὰ*, *ᾶς*, *ἡ*, *mala*, *gena*.

Καλλίπεπλος, *ου*, *ὁ* ᾗ *ἡ*, *qui pulchrum peplum* vel *vestem habet*: *ὁ ἔχων καλὸν πέπλον*. Th. *πέπλος*.

Καλλιπλόκαμος, *ου*, *ὁ* ᾗ *ἡ*, *pulchricomus*, *pulchras comas* vel *cincinnos habens*: ex *καλὸς*, et *πλόκαμος*, *cincinnus*. Th. *πλέκω*, *necto*.

Καλλίπλουτος, *ου*, *ὁ* ᾗ *ἡ*, *qui præclaras opes habet*: ex *καλὸς*, et *πλοῦτος*, *divitiæ*.

Κάλλιστον, Æol. Sync. pro *καναλίσκω*, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi *καναλίσκω*, *relinquo*, Th. *λείπω*, *linquo*, fut. *ψω* a. 2. *ἔλιπον*.

Καλλίστολος, *ου*, *ὁ* ᾗ *ἡ*, *qui pulchros equos habet*: ex *καλὸς*, et *στῶλος*, *pullus equinus*.

Καλλιῤῥέθρεος, *pulchrè fluens*: ex *καλὸς*, *pulcher*, et *ῥέεθρον*, Poët. *fluentum*, q. à *ῥέω*, *fluo*, f. *ῥύσω*, p. *ἐῤῥύτμαι*.

Καλλιῤῥόη, *ης*, *ἡ*, *CALLIRHOE*, nomen mulieris.

Καλλιῤῥοίδεος, *ου*, *ὁ* ᾗ *ἡ*, Epith. *fontis*, *liquidus*, *pulchrè fluens*.

Καλλίῤῥοος, et *καλλίῤῥους*, *ου*, *ὁ* ᾗ *ἡ*, idem: ex *καλὸς*, *pulcher*, et *ῥέω*, *fluo*.

Καλλίσω, *ας*, *ἁ*, Dor. pro *καλλίση*, *pulcherrima*: sed *κάλλιστα*, adv. superl. *pulcherrimè*, *optimè*; *καλλίστη νῆσος*, sic dicta *Thera* insula: à *καλὸς*, *pulcher*, et *καλλίων*, *κάλλιστος*.

* **Καλλίστευμα**, *ἄτος*, *τὸ*, *præmium pulchritudinis*, Eur. Or. 1677.

Καλλιστεύω, f. *εύσω*, *pulchritudine excello*; *fortissimè rem gero*, idem quod *ἀριστεύω*. Th. *καλὸς*.

Κάλλιστος, *η*, *ον*, superl. à *καλὸς*, *pulcher*; compar. *καλλίων*.

Καλλίσφυρος, *ου*, *ὁ* ᾗ *ἡ*, *pulchros talos habens*: ex *καλὸς*, et *σφυρὸν*, *malleolus pedis*. Th. *σφύρα*, *malleus*.

Καλλίτριχος, *pulchricomas*, acc. plur. à *καλλίθριξ*, *τριχὸς*, *pulchros crines habens*: ex *καλὸς*, et *θρὶξ*, *τριχὸς*, *ἡ*, *pilus*.

Κάλλιφ', ob sequentem aspiratam, pro *κάλλιπ'*, Æol. Sync. pro *καναλίπω*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *καναλίσκω*, *relinquo*. Th. *λείπω*, *linquo*, f. *ψω* a. 2. *ἔλιπον* p. m. *λέλοιπα*.

Καλλίχορος, *ου*, *ὁ* ᾗ *ἡ*, Poët. pro *καλλίχωρος*, *qui pulchram regionem* aut *locum habet*; *ὁ καλὸν χώρον ἔχων*.

Καλλονὴ, *ῆς*, *ἡ*, Eccles. xxii. 22, 23. idem quod

Κάλλος, *ους*, et contractè *καλλῆς*, *τὸ*, *pulchritudo*. Th. *καλὸς*, *pulcher*.

Κάλλυντρον, *ου*, *τὸ*, *id quo aliquid ornatur*; *scopæ*: à

Καλλύνω, f. *ὔνῶ*, *pulchrum reddo*, *como*, *orno*; item *verro*; præs. pass. *καλλύνομαι*, *ornor*, *pulcher reddor*; item *elegantèr me habeo*, *glorior*, *mihique ipsi placeo*: à *κάλλος*, *τὸ*, *pulchritudo*. Th. *καλὸς*, *pulcher*.

Καλλωπίζω, *decoro*; propriè *pulchros oculos facio*; præs. pass. *καλλωπίζομαι*, *efferor*: à *καλὸς*, *pulcher*, et *ὤψ*, *oculus*. Th. *ὄσσομαι*, *video*.

* **Καλλώπισμα**, *ἄτος*, *τὸ*, *ornamentum*.

Καλλωπιστὴς, *οῦ*, *ὁ*, *nimis pulchritudini et elegantiæ addictus*: ex iisd.

Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *honestatis magister, honesta docens*: ex καλὸς, *pulcher*, et διδάσκαλος, *magister*: quod à διδάσκω, *doceo*.

Καλοκαγαθία, ας, ἡ, *probitas, integritas et honestas*: à voce sequente.

Καλοκαγαθὸς, ὴ, ὸ ἁ ἡ, *probus, integer*: comp. ex καλὸς, ἁ, et ἀγαθὸς.

ΚΑ᾽ΛΟΝ, υ, τὸ, *lignum*. Sed

Καλὸν, à καλὸς, quod vide.

Καλοσίδιλα, υ, τὸ, et in pl. τὰ, *ligneæ compedes*: τὰ ἐκ πάλου, τυτέστι ξύλου, σίδιλα. Th. σίδιλον, τὸ, *calceus*.

Καλουργέω, -ῶ, f. ήσω, *benefacio*: ex καλὸς, et ἔργον, *facio*.

Καλόπους, οδος, ὁ ἁ ἡ, *pulchros pedes habens, pulcher*: à καλὸς, et πούς, ποδὸς, *pes*; item *ligneum pedem habens*; *ipse pes ligneus*; à κᾶλον, *lignum*. Est et nomen animalis Indici.

Κάλος, ου, ὁ, *funis, rudens*.

ΚΑΛΟ᾽Σ, ὴ, ὸν, *pulcher, honestus, bonus, decens, probus, strenuus, jucundus, suavis*, compar. καλλίων, superl. κάλλιστος. Sed τὸ καλὸν, substantivè, *decus, commodum, honestas*. [* Pro πρέπου, eleganter, Theocr. Idyll. xxvii. 7. Gal. iv. 18.]

Καλῦμαι, præs. ind. pass. καλύμμοσ, ου, σο, præs. part. pass. καλῦμαι, 1. pl. præs. act. καλῦσι, 3. pl. præs. act. verbi καλέω, *voco*.

Καλπάζω, *equum in gressum exultantem urgeo, summis pedibus et molliter incedo*. Vide κάλπις.

ΚΑ᾽ΛΠΗ, ης, ἡ, ιτος, *situla, hydria*: q. à κάλπος, quòd sit sinuosa: aut à καλύπτω, quòd occultet liquorem.

Κάλπις, ῖδος, et ιος, ἡ, ιτος: à præced. item *equus tolutarius, tolutim currens, cursor, cursûs species*, Hesych. Hinc καλπάζω, *equum ad gressum exultantem urgere*. Hinc fort. Angl. TO GALLOP.

Καλῦβη, ης, ἡ, *tugurium*: à καλύπτω, *abscondo*.

Καλυδών, ῶνος, ἡ, *CALYDON*, nomen urbis.

Καλύπανον, gen. pl. à κάλυξ, υνος, ἡ, *theca*.

Κάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen*: à καλύπτω.

Κάλυξ, υκος, ἡ, *CALYX, flos rosæ nondum apertus, id quo aliquid includitur*, ut *folliculus, putamen*, &c. numeratur etiam in *mundo muliebri*.

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, *tegmen, operculum*: ab eod.

Καλυπτήριον, υ, τὸ, *operimentum*.

Καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis mulicbre*.

Καλύπτρη, acc. Ion. à καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre*: à

ΚΑΛΥ᾽ΠΤΩ, *tego, velo, operior*; f. ψω, a. 1. ἐκάλυψα, a. 1. imperat. κάλυψον, άτω, et in 2. pl. καλύψατε, perf. act. κεκάλυφα, a. 2. ἐκάλυβον, p. pass. κεκάλυμμαι, ψαι, πται, perf. part. pass. κεκαλυμμένος, η, ον.

Καλύψω, a. 1. inf. act. καλύψας, *tegens*, a. 1. part. act. καλυψάμενος, a. 1. part. m. καλύψη, ϑ. sing. a. 1. sub. act. à καλύπτω, *tego*.

Καλυψοῖ, dat. sing. à

Καλυψὼ, ὼος, -ῦι, ἡ, *CALYPSO*, Dea quæ καλύπτει τὸ διανόημεν.

Κάλχας, αντος, ὁ, nomen vatis proprium: à

Καλχαίνω, *purpureo colore tingo, aliâ mente cogito*, quod à

ΚΑ᾽ΛΧΗ, ης, ἡ, *flos* vel *animal, quo tingitur purpura*.

Καλῶ, *vocabo*, f. 1. Att. pro καλέω, verbi καλίω, *voco*.

Καλάδιον, υ, τὸ, *funiculus nauticus*: à

ΚΑ᾽ΛΩΣ, -ω, vel -ωος, ὁ, *rudens, funis nauticus*.

Καλῶς, adv. *pulchrè, rectè*: à καλὸς.

ΚΑ᾽ΜΑΞ, ακος, ἡ, *vilis pedamentum, palus, pertica, lignum hastæ*.

ΚΑΜΙ᾽ΡΑ, ας, ἡ, *CAMERA, fornix, testudo, vehiculum, navis, pars auris juxta foramen*.

ΚΑΜΑΣΙΓΝΕΣ, οἱ, *pisces quidam marini*. Alii καμασῆνες.

Καμάσσω, *moveo*, Hesych.

Καμαυχὴς, ῆτος, ὁ ἁ ἡ, *gravis, laboriosus, defessus, ærumnarum plenus*. Th. κάμνω, *lassesco*.

Κάμβυσες, ου, ὁ, ἰ, *labor*: καμάτους, pro καμάτους, acc. pl. Th. κάμνω.

Καμαυδὴς, ῆος, ὁ ἁ ἡ, *gravis, laboriosus*.

Καμβαίνω, Æol. pro καταβαίνω, *descendo*.

Κάμβλεον, *deposui*, pro κατέθεμεν, a. 2. ind. Ion. verbi καταμβάλλω ex κατὰ, ἰν, et βάλλω, *jacio*; f. λῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Καμβείζω, *cessator sum*: Æol. Sync. pro καταβείζω, Hesych.

Καμβύσης, ου, ὁ, *CAMBYSES*, nomen proprium.

Κάμε, vel κάμει, *elaboravit, afflictabatur*, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. verbi κάμνω, *fatigor*; f. καμοῦ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Καμεῖται, 3. sing. f. 2. m. καμεῖμαι καμεῖσθε, 2. pl. ejusd. temporis: ab eod.

Καμηλαύκιον, vel καμηλαύκιον, ου, τὸ, *pileus*, quia καῦμα ἰλαύνει, æstum abigit.

Καμηλεύς, ῆως, ὁ, *cameli agitator*, vel *curator*: à κάμηλος, *camelus*.

Καμηλοπάρδαλις, ιος, ἡ, *CAMELOPARDALIS*, animal de genere camelorum; à κάμηλος et πάρδαλις. Th. πάρδος.

ΚΑ᾽ΜΗΛΟΣ, υ, ὁ ἁ ἡ, *CAMELUS*, Angl. A CAMEL: παρὰ τὸ κάμνειν, quòd sit animal fessendis *laboribus* idoneum.

Κάμνει, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi κάμνω, quod vide.

Κάμπος, υ, ὁ, *funis crassus*.

Καμινεῖος αἶα, αῖου, *ad caminum pertinens*: et

Καμινοκὼξ, ῆρος, ὁ, *in camino excoquens, ad fornacem laborans*: et

Καμινοκὼς, ῦ, ὁ, idem: à seq.

Καμινύω, f. ύσω, *in camino excoquo*: à

ΚΑ᾽ΜΙΝΟΣ, υ, ὁ ἁ ἡ, *CAMINUS, fornax, ignis, flamma, ardor*: q. καύμινος, ab inusit. καύω, pro καίω, uro.

Καμῖνὸς, ῦς, ἡ, ut γραῦς καμοῦ, *anus caminî fuligine oppleta*: à præced.

Καμμάψαι, per Syne. pro καταμάψαι, Hesych.

Καμμὲν, pro κατὰ μὲν, *utique*.

Καμμένειν, præs. inf. act. pro καταμένειν.

Κάμμες, Æol. pro ἐς ἡμᾶς, vel ἡμᾶς.

Καμμονία, Ion. per Sync. pro καταμονία, *perseverantia, victoria*: à καταμένω, *constanter permaneo*. Th. μένω, *maneo*.

Κάμμορος, υ, ὁ ἁ ἡ, *infelix*: Poët. pro καμάμορος, cui καακὸς μόρος, *malum fatum*.

Καμμῦσι, per Sync. pro καταμύει, *connîveo, claudo oculos*: f. ύσω, a. 1. ἐκάμμυσα, p. κεκάμμυκα, pro καταμέμυκα. Ex κατὰ, et μύω, *claudo*; f. σω, p. μέμυκα.

Κάμνε, *laborabat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

ΚΑ᾽ΜΝΩ, *lassesco, fatigor, deficio, laboro, ægroto*; f. κάμοῦμαι, vel καμοῦμαι, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον, a. 2. sub. κάμω, ῃς, ῃ.

Κάμον, Ion. pro ἔκαμον, a. 2. ind. et

Καμόντες, *mortui*, nom. pl. a. 2. part. à κάμνω, *ægroto*.

Καμόντι, a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.

Καμπανὸς, *statera*, Gl. Cyr.

Καμπὴ, ῆς, ἡ, *flexura*; item *articulus*: à κάμπτω, *flecto*. Sed

Κάμπη, ης, ἡ, *eruca*, Gl. Cyr. sub eod. Th.

Καμπτὸς, ὴ, ὸ ἁ ἡ, *flexibilis, flexilis*: et

Κάμπτρα, ας, ἡ, *capsa*, quæ flebat ex ligulis flexis: à

ΚΑ'ΜΠΤΩ, *flecto, mitto:* f. ψω, p. κεκαμφα. [* *κάρψαι κανᾶ, declinare mala,* Eurip. Suppl. 748.] Hinc fort. Angl. HAMMOCK.

Καμπύλος, ὕλη, ὕλον, *curvus, inflexus.* Th. *κάμπτω.*

Κἀμφιστελμίδια, Dor. pro καὶ ἀμφιστελμίδιον, *superinduta.* Th. στέλλω, *orno.*

Κάμψα, ης, ἡ, *theca, CAPSA: capsula, scrinium,* ου, ἰ, *vas olearium.* Th. *κάμπτω.*

Καμὼν, ῶσα, ὸν, *fatigatus, a, um, mortuus;* a. 2. part. act. à *κάμνω, fatigor;* f. μοῦμαι, a. 2. ἐκαμον.

Κἄν, *etsi, quamvis, saltem, tantùm non, ac si.* Anacr. vii. 8. pro καὶ ἐὰν.

* Κἄν, sine accentu, pro καὶ ἐν.

Κανᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *possessio:* at

Κανᾶ, *canistra,* Gen. xl. 16. pro *κάνα:* vide *κάννα.*

ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ου, ἰ, *lignum tenue, cui pictores ceram vel limum circumlinunt:* q. à *κάννη, arundo. Κάναβοι, οἱ, fontes rivo multiplici sparsi.*

Κάναβος, ου, ἰ, *currus ex storea:* à *κάννη, storea.*

Κανανῖτης, ου, ἰ, *Cananites,* id. quod Ζηλωτὴς, nomen gentile Hebr. q. interpret. Lat. *æmulator, zelotes.*

Κάναστρον, ου, τὸ, *CANISTRUM:* scribitur et *κάνεστρον.* Th. *κάννη,* idem.

Καναφόρος, Dor. pro κανηφόρος.

Κανάχω, f. ήσω, *resono, strepitum* seu *crepitum edo:* à seq.

Κανάχη, ῆς, ἡ, *crepitatio, sonitus:* ab ἦχος, *sonus.*

Κανακηδὰ et κανεχηδὸν, adv. *cum strepitu:* à præced.

Κανάχιζε, *substrepebat,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

Κανεχίζω, f. ίσω, idem quod κανάχω, *resono.* Th. ἦχος, *sonus.*

ΚΑΝΔΑΚΗ, ης, ἡ, *CANDACE, nomen commune omnibus Æthiopum reginis.*

Κανδαύλης, ου, ἰ, *CANDAULES,* nomen. propr.

ΚΑ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ἰ, *edulii genus, ex amylo, caseo, lacte, melle.*

ΚΑ'ΝΔΥΣ, ύος, ἰ, *indumentum Persicum.*

Κανεῖν, a. 2. inf. act. à *καίνω, perimo;* a. 2. part. κανών.

Κανέων, gen. Ion. pro κανίων, à κανίον, contractè κανῶν, τὸ, *canistrum.* Th. *κάννη,* ης, ἡ, idem.

Κανίον, -ίου, τὸ, *canistrum,* ejusd. Th.

Κανῶ, Dor. et Æol. pro κανῶ, a. 2. inf. act. verbi *καίνω, perimo,* f. κανῶ, a. 2. ἔκανον.

ΚΑ'ΝΗΣ, ητος, ὁ, *CANISTRUM, calathus,* q. ex *κάννη, canna,* ex qua plectitur. Vide *κάναστρον.*

Κανθαρὶς, ίδος, ἡ, *scarabæus frumentum erodens; insectum virosum,* vulgo *musca Hispanica:* à

ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ου, ἰ, *scarabæus.* Est et *κάνθαρος, poculum, CANTHARUS;* item *navigii* cujusdam genus.

Κανθήλια, ων, τὰ, *clitellæ:* à seq.

Κανθήλιος, ου, ἰ, *asinus;* à *κάνθων.*

ΚΑΝΘΟ'Σ, οῦ, ἰ, *oculi angulus, hirquus, CANTHUS, ferrum quo rotæ vinciuntur.*

ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, *asinus.*

ΚΑ'ΝΝΑ, seu *κάννη, ης, ἡ, storea, CANNA.* Hinc Angl. A CANE, A CAN.

Κανναβίζοις, Ion. pro κανναβίσεις, *cannabe factus:* à

ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, ιος, ἡ, et *κάνναβος, CANNABIS.*

Καννώσας, pro κανναπώσας, *emunctus,* a. 1. part. act. verbi *κανναπόω.*

Κάννη, vide *κάννα.*

Κάπηρος, ου, ὁ ἡ, per Crasin pro καὶ ἤπηρος, quod vide.

Καπηλικὴ, ἡ, ὸν, *regularis:* à *καπηλεῖον.*

Καπῶν, *canistrum:* vide *κανοῦν.*

* Κἀπιτοῦδε, pro καὶ ἐπιτοῦδε, *et hic quoque.*

Κἀποδίδαξον, ου, ὁ ἡ, Dor. pro καὶ ἀποδίδαξον, *et nudis pedibus:* ex α priv. et ὑποδέω, *subligo.*

ΚΑΝΩ'Ν, ὀνος, ἰ, *CANON, regula,* in libræ, mensuræ et aliis: qu. à *κάννη.*

ΚΑ'ΝΩΠΟΝ, ου, τὸ, *sandusi floe.*

Κἄξ, Dor. et per Crasin pro καὶ ἐξ.

Κἐξήγαρε, *excitavit quoque,* Dor. et Att. per Crasin pro καὶ ἐξήγαρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξεγείρω. Th. ἐγείρω, *excito.*

Καπάνδ', nomen partis in currū: à

Καπάνη, ης, ἡ, *præsepe, rheda, pars quædam currûs, galea è pilis:* à *κάπη.*

Κἄπειτα, pro ἔπειτα, *et deinde.*

Καπετωλιὰς, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *vicus consolationis.*

Κάπετος, ου, ἰ, *fossa,* per Aphæresin pro σκάπετος· à σκάπτω, *fodio.*

Κάπη, ης, ἡ, *præsepe;* item *pabulum equis in præsepi appositum:* à *κάπτω, avidè comedo.*

* Καπηλεία, ας, ἡ, *ars cauponaria, omnis negotiatio, quæ non navigat, ars institoria.*

Καπηλεύω, f. εύσω, *cauponor, cauponariam exerceo;* sæpè etiam ponitur Metaph. 2 Cor. ii. 17. καπηλεύοντες, i. e. *callidè, avarè, fraudulenter tractantes:* à

κάπηλος. [* *Moras nectere,* Æschyl. de Parthenopæo. Vide Salm. de usur. c. xii. p. 346.]

Καπηλεῖον, ου, τὸ, *caupona.*

ΚΑ'ΠΗΛΟΣ, ου, ἰ, *CAUPO, institor, cujusque rei propola.*

Κἀπὶ, pro καὶ ἐπὶ.

Κάπνα, ης, ἡ, *caminus, fumarium:* et

Καπνία, ας, ἡ, *fuligo:* à κάπνος.

Καπνιζόμενος, *fumans,* præs. part. pass. à

Καπνίζω, f. σω, *fumo denigro, fumum excito.* Apud Hom. *ignem succendo* contrivi gratiâ. Th. κάπνος, *fumus.*

Καπνοδόχη, ης, ἡ, vel καπνοδόκη, Ion. *fumarium, caminus:* παρὰ τὸ καπνὸν δέχεσθαι.

ΚΑΠΝΟ'Σ, οῦ, ἰ, *fumus,* et Poët. pro *igne,* q. à *κάπτω, spiro.*

Καπνοῦχος, ου, ἰ, *fabulus, per quem fumus exit:* à καπνὸν ἔχω.

Καπνόω, f. ώσω, *fumo denigro,* Eurip. Suppl. 497. Troad. 585.

Καπνώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *famosus, fumidus.*

Κᾶπος, ου, ἰ, Dor. pro κῆπος, ου, *hortus.*

Καππαδοκία, ας, ἡ, nomen regionis ab amne Cappadoce.

ΚΑ'ΠΠΑΡΙΣ, ιος, ἡ, *CAPPARIS, frutex spinosus.*

Καπτᾶσα, per Sync. pro καπτᾶσθαι, *sedet.* Vide καταπτᾶσθαι.

Καπτοῦδιν, pro καπτὸν οὖδιν, *per campum.* Th. οὖδος, *solum, terra.*

Κάπτωσε, *decidit,* Sync. pro καπέπτωκε, 3. sing. a. 2. ind. act. in 3. duah καπεπτώκετον et

Κάπτωσον, pro καπέπτωκον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi καπαπίπτω. Th. πίπτω, *cado:* f. m. πεσοῦμαι, perf. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Καπυρόφορος, ου, ὁ ἡ ἡ, Lucian. *equi Epith. ferens κάπυρα, literam inustam vel quocunque modo impressam,* quæ erat nota generosi equi. Th. φέρω.

Καπυρωσάσσα, Dor. et Poët. pro καπαπυρώσασα, a. 1. part. act. f. g. à καπαπυρόω, *inflammo;* f. ώσω, a. 1. καπεπύρωσα. Ex κατὰ, et πυρόω, à πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*

Κάπρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *aprugnus;* item *qui apri instar rostrum habet;* et pro *navi rostratâ:* à

ΚΑ'ΠΡΟΣ, ου, ἰ, *APER, verres:* qu. à

ΚΑ'ΠΤΩ, *comedo avidè, spiro, flo;* f. ψω, p. φα.

Καπυρίζω, *clarè et sonorè rideo, gulæ indulgeo et ventri servio:* à seq.

Καυδεός, ὰ; ὸν, *torridus, adustus, efflans, exspirans:* ἀ

Καυῖω, *flo, exspiro:* fut. σω, a. 1. ἐκάυσα, ας, ι. Th. κάυτω, idem.

Καυφάλαι, pro κατὰ φάλαρα, Æol. et Poët. Sync. quæ sunt *ornamenta equorum.* Th. φαλὸς, *splendidus.*

Κάω, *spiro,* pro κάτω.

Κάων, ωος, ὁ, *capo, gallus castratus.*

ΚΑ'Ρ, *CAR,* gentile nomen, *homo nihili.* Nam Cares serviles et barbari: at

Κὰρ, pro κάρη, τὸ, per Apoc. id. q. κάρηνον, *caput.* Sufnitur etiam pro κῆρ, *mors.*

Κάρα, τὸ, et κάρη, *caput, vertex:* q. ἀ κάρω, *tondeo;* vel ἀ κρίω, *impero,* quia est *princeps* pars corporis. Th. κάρηνον, idem: hinc Angl. GARRET.

ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, υ, ὁ, *CARABUS, animal marinum è cancrorum genere.* Hinc Angl. CRAB.

Καραδοκέω, f. ήσω, p. ηκα, *expecto;* q. capite exserto ad videndum: ἀ κάρα, et δοκέω, *video.*

Καρακάλλιον, *cuculla.*

* Καρατομέω, -ῶ, f. ήσω, *caput amputo,* Eur. Rhes. 585.

ΚΑΡΒΑΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *vile et rustitum calceamentum.*

ΚΑ'ΡΔΑΜΟΝ, ου, τὸ, *nasturtium.* Angl. CRESSES.

Καρδαμΰλη, ης, ἡ, nom. mulieris.

Καρδαμύσσω, pro συαρδαμύσσω, Etymol.

Καρδάμωμον, υ, τὸ, *CARDAMOMUM:* ex κάρδαμον et ἄμωμον, quia utrique simile.

ΚΑ'ΡΔΙΑ, ας, ἡ, Poët. κίαρ, κίαρος, et contr. κῆρ, κῆρος, τὸ, *cor, animus, os ventriculi.* Indè

Καρδιακὸς, ὴ, ὸν, *ad cor pertinens, cardiacus.*

Καρδιογνώστης, υ, ὁ, *cordium cognitor:* ex καρδία, et γνώστης, *cognitor.* Th. γνώσκω, *cognosco.*

Καρδιοσπλήω, contr. καρδιυλκῶ, f. ήσω, *cor evello:* ex καρδία, et ἵλκω, *traho.*

Καρδιόω, *cordis dolorem sentio:* etiam Cánt. iv. 9. *cor moveo,* aut *vulnero.* Th. καρδία.

ΚΑ'ΡΔΟΠΟΣ, υ, ἡ, *mactra, alveus, in quo farina subigitur.*

Κάρη, τὸ, indecl. *caput:* per Apoc. pro Th. κάρηνον· et κάρηνα, ἄτος, τὸ, per Sync. κάρητος, idem.

Καρῶ, 3. sing. a. 2. sub. pass. ἀ κείρω, fut. κερῶ, *tondeo:* a. 2. act. ἔκαρον, a. 2. pass. ἐκάρην.

Καρήατι, dat. sing. ἀ κάρηνα, *caput.* Vide κάρη.

Καρηκομόωντες, *comati:* Poët. pro καρηκομῶντες, nom. pl. præs. part. ἀ seq.

Καρηκομάω, ῶ, *caput comatum habeo;* f. ήσω· ex κάρη vel κάρηνον, *caput,* et κόμη, *coma.*

Καρῆναι, *detonsum esle:* a. 2. inf. pass. verbi κείρω, *tondeo:* a. 2. ἔκαρον, f. 2. καρῶ, a. 2. pass. ἐκάρην.

ΚΑ'ΡΗΝΟΝ, ου, τὸ, *caput, vertex,* κάρη, τὸ, indecl. item κρᾶνιον, υ, τὸ, *cranium,* sedes cerebri: ἡμικρᾶνιον, υ, τὸ, *dimidia capitis pars.*

Κάρηνος, per Sync. pro καρήατος, gen. sing. ἀ κάρηνα, ἄτος, τὸ, *caput:* idem quod κάρηνον.

Καρηνοὶ, *Carici,* nom. pl. ἀ

Καρῖκὸς, οῦ, ὁ, *CARICUS.* Th. Κὰρ, *CAR,* gentile nomen.

Καρίναι, αἱ, *præficæ.* ἀ κὴρ, *mors,* vel quòd è Cariâ esse solent.

Καρὶς, ίδος, ἡ, *squilla,* piscis genus: qu. ἀ κάρα, quia maxima pars corporis *caput* est. Th. κάρηνον, *caput.*

ΚΑΡΚΑΙ'ΡΩ, *resono, tremo.*

ΚΑΡΚΙ'ΝΟΣ, seu καρκῖνος, ου, ὁ, *CANCER:* piscis, signum cœleste, et morbus.

Καρκινόω, *cancro assimilo, obliquè moveo:* καρκινοῦσθαι dicuntur plantarum radices, quæ cancri instar *divaricatis, et in latera dispersis fibris, terram apprehendunt:* ἀ Th. præced.

Καρκίνωμα, ἄτος, τὸ, *CARCINOMA, cancer* morbus. Th. καρκίνος, idem.

Κάρμηλος, υ, ὁ, *mons Carmelus.*

Κάρνος, ους, τὸ, *pediculus, ovis, pecus,* Hesych.

ΚΑ'ΡΟΣ, υ, ὁ, *sopor cum gravedine, marcor.*

Καρὸς, Dor. pro κηρὸς, gen. ἀ κὴρ, *parca, mors;* vel καρὸς, ὁ, Dor. pro κηρὸς, ῦ, ὁ, *cera.*

Καρούχων, ου, τὸ, *rheda.* Angl. CAROCHE.

Καρόω, ῶ, f. ώσω, p. κεκάρωκα, *soporem cum gravedine affero,* et in pass. -ῶμαι, *gravedine soporis adgravor.* Th. καρὸς.

ΚΑΡΠΑΙ', ῶν, αἱ, *vermes, qui oleis innascuntur.*

ΚΑΡΠΑΙ'ΑΑ, vel καρπαία, ας, ἡ, *saltationis quoddam genus: ὄρχησις ἐν τοῖς ὅπλοις.*

Καρπάλϊμος, υ, ὁ ἡ ὁ, *celer;* quasi ἁρπάλιμος. Hinc

Καρπαλίμως, *citò, raptim:* qu. ἁρπαλίμως, adv. Th. ἁρπάζω, *rapio.*

Καρπάσινος, η, ον, *carbasinus.*

ΚΑ'ΡΠΑΣΟΣ, ου, ἡ, *venenatum quoddam medicamentum, carbasus.*

ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, υ, τὸ, *CARPESIUM,* festuca tenuis: qu. ἀ κάρφος, *festuca.*

* Καρτίζομαι, *in libertatem assero:* ἀ κάρφος, *virgula.* Salm. de modo usur. c. ult. p. 880.

Καρπίζω, *fructum decarpo:* ἀ καρπὸς, *fructus.*

Καρπὶς, ίδος, ἡ, *vindicta, assertio.*

Καρπιστὴς, οῦ, ὁ, *assertor, vindex.*

Καρπιστία, *assertio in libertatem;* quod manûs brachiale caperetur; quod *carpus* dicitur, apud Gellium lib. xx. cap. 9.

Κάρπϊμος, ίμη, ιμον, *ferax frugum, ad fructus edendos aptus.* Th. καρπὸς, *fructus.*

Καρπόζωστος, υ, ὁ ἡ ὁ, *fructum esum habens:* ex καρπὸς, et βρώσιμος, *comedo.*

Καρπῶσιν, dat. pl. Ion. ἀ καρπός.

Καρπόομαι, -ῦμαι, *fructum percipio, fruor, consequor;* item *exhaurio, consumo.*

ΚΑΡΠΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fructus, semen, fœtus, utilitas:* καρπὸς φρενῶν, ὕπνοιο, υ, ὁ ἡ ὁ, *infructuosus;* ὕπνοιο, υ, ὁ ἡ ὁ, *fructibus abundans.* Est et

Καρπὸς, οῦ, ὁ, nomen viri.

Καρποφορέω, *fructum fero,* f. ήσω, p. πεκαρποφόρηκα, a. 1. ἐκαρποφόρησα· ἀ

Καρποφόρος, υ, ὁ ἡ ὁ, *frugifer, a:* ex καρπὸς, et φέρω, *fero.*

Καρπόω, *fructum colligo, CARPO* ad fruendum, *sacrifico;* a. 1. ἐκάρπωσα. Th. καρπός.

Κάρπωμα, ατος, τὸ, *fructus, quæstus;* item *victima, oblatio, hostia:* et

Κάρπωσις, ως, ἡ, *fruitio, usus rei fructuosus:* ἀ præced.

Καρπωτὸς, ὴ, ὸν, q. *fructibus affectus,* vel *variorum fructuum figuras habens intextas;* vel, ut H. Steph. exponit, *maculatus:* Epith. vestis: ab eod. Th.

Κάρρα, *Carrha,* urbs Arabiæ.

Καρρίζειν, Æol. Sync. pro καταρρίζειν, præs. inf. et

Καρρίζουσα, *demulcens,* præs. part. f. g. pro καταρρίζουσα· ex κατὰ et ῥίζω.

Κάρρον, υ, τὸ, *rheda, carrus.* Angl. A CAR or CART.

Κάρρων, *melior;* q. κάρσων· ἀ κάρτος, pro κράτος, *robur.*

Καρρώτος, ου, ὁ, quis iste fuerit, docent Graeca Scholia Pyth. Od. 5. 271. 5.

ΚΑ'ΡΣΙΟΣ, ία, ιον, *obliquus;* undè ἐκπάρσιος, υ, ὁ ἡ ὁ, idem.

Κάρτα, *valdè:* ἀ κάρτος, pro κράτος, *robur;* ἢ κάρτα, *maximè,* affirmandi modus.

Καρταλίμιον, υ, τὸ, *parvus* κάρταλλος.

ΚΑ'ΡΤΑΛΛΟΣ, υ, ὁ, *cophinus,* seu *corbis in angustum desinens:*

mus, à καρτὸς, tensus, scissus, quia ex scissis virgulis contexi solet.

Κάρτι, dat. sing. à κάρτος, τος, τὸ, pro κράτος, robur.

Καρτεραίχμας, α, Poët. et Dor. pro καρτερεόχμης, ου, ὁ, bellator fortis, qui bellicis armis est potens: ex καρτερὸς, robustus, q. v. et αἰχμὴ, cuspis.

Καρτερέω, -ῶ, forti animo sum, persevero, tolero, patienter fero, duro, fut. ήσω, perf. κεκαρτέρηκα, a. 1. ἐκαρτέρησα· a. 1. opt. Æol. καρτερήσσαι, ας, ε· à καρτερὸς, validus, quod à κάρτος, per Metath pro κράτος, τος, τὸ, robur.

Καρτερία, ας, ἡ, tolerantia, patientia: et

Καρτερίκὸς, ἡ, ὸν, qui patientiâ prædītus est: à καρτερὸς, q. v.

Καρτερόθῡμος, ου, ὁ ἡ ὸ, pertinax, qui toleranti animo est: ex κάρτος, per Metath. pro κράτος, τος, τὸ, robur, et θυμὸς, animus.

Καρτερὸν εἶναι τινὸς, pro κρατεῖν τινὸς, vincere aliquem: à καρτερὸς.

Καρτερὸν, pro καρτερῶς, fortiter.

Καρτεροσκλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ὸ, validos ictus inferens.

Καρτερὸς, ρὰ, ρὸν, robustus, potens, vehemens, qui re aliquâ potiri vel illam retinere potest, tolerans, magnanimus: à κάρτος, quod per Métath. pro κράτος, τος, τὸ, robur.

Καρτερόφρων, ονος, ὁ ἡ ὸ, perfractus, magnanimus: à καρτερὸς, q. v. et φρὴν, mens.

Κάρτιστος, η, præstantissimus, per Metath. pro κράτιστος, superl. ab ἀγαθὸς, bonus: compar. κρέσσων. Th. κράτος, robur.

Κάρτος, τος, τὸ, per Metath. pro κράτος, τὸ, vires, robur.

Καρτῦναι, per Metath. pro κρατῦναι, a. 1. inf. act. à

Καρτῦνω, pro κρατῦνω, firmum reddo, corroboro. Th. κράτος, robur.

ΚΑΡΥ΄ΚΗ, ης, ἡ, intritum quoddam seu condimentum Lydorum.

Κάρυξ, υκος, ὁ, Dor. pro κήρυξ, ὁ, præco.

Καρύξαισα, Æol. pro κηρύξασα, quum præconio promulgâsset, a. 1. part. act. fœm. g. verbi κηρύσσω, prædico. Th. κήρυξ, præco.

Κάρυξ, Dor. pro κήρυξ, qu. Ion. pro ἐκήρυξε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κάρῡον, υ, τὸ, nux juglans, fructus. Vide καρύα.

Καρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, q. v.

Καρωτὰ, Exod. xxxviii. plur. à

Καρωτὸν, ῦ, τὸ, scyphus in nucis modum factus: à κάρυον.

Καρφαλέος, ία, έον, siccus, aridus. Th. κάρφω, sicco.

Κάρφος, τος, τὸ, palea, festuca, turculus, tabella, tessera, nidus è festucis, &c. à

ΚΑ΄ΡΦΩ, sicco, arefacio, f. ψω, p. κέκαρφα· hinc κάρφος, τὸ, palea.

Καρχαλέος, apud Homerum pro καρφαλέος, q. v.

Καρχαρόδοντα, dentibus asperum, acc. sing. à

Καρχαρόδους, δοντος, ὁ ἡ ὸ· ex κάρχαρος, asper, et ὀδὼς, όντος, ὁ, dens.

Κάρχαρος, ου, ὁ ἡ ὸ, asper. Th. χαράσσω, sculpo.

Καρχέσιον, Dor. pro καρχήσιον, q. v.

Καρχηδόνιος, Carthaginiensis: à

Καρχηδὼν, όνος, CARTHAGO.

ΚΑΡΧΗ΄ΣΙΟΝ, ου, τὸ, CARCHESIUM, summa pars mali nautici, navis; poculum quoddam oblongum.

Καρῷ, Dor. pro κηρῷ, dat. sing. à κηρὸς, ῦ, ὁ, cera.

ΚΑΣΑ΄ΛΒΗ, ης, ἡ, et κασαλβὰς, ἄδος, ἡ, meretrix, scortum.

ΚΑ΄ΣΑΣ, υ, ὁ, tupes utrâque parte vitiosus.

Κασαύρα, et κασαυρὶς, ίδος, Hesych. ex κάσσα et ἄυρα, cura.

Κάσθλοισιν, et in bonis, dat. plur. Ion. à κάσθλος, pro καὶ ἐσθλὸς, et bonus.

Κασία, ας, ἡ, CASIA, frutex lauro similis. Κασία, μίλαινα, casia fistularis.

Κασίγνητε, pro κασίγνητος, voc. à κασίγνητος, quod vide.

Κασιγνήτη, ης, ἡ, soror: à

Κασίγνητος, ου, et Ion. ου, ὁ, frater ex utroque parente, germanus, consobrinus, consanguineus; adj. fraternus, germanus: ex κάσις, et γένομαι, nascor.

ΚΑ΄ΣΙΣ, ῐος, ὁ ἡ ὸ, frater vel soror, ætate æqualis; qu. γάσις· à γάω, genero.

ΚΑ΄ΣΣΑ, ης, ἡ, meretrix: quæ se illecebrosè κάζω, id est, ornat et fucat.

ΚΑΣΣΙ΄Α, ας, ἡ, CASSIA, frutex aromaticus. Vide κασία.

ΚΑΣΣΙ΄ΤΕΡΟΣ, υ, ὁ, et Att. κασσίτερος, stannum: qu à κάσσα, meretrix, videtur enim argentum, nec est.

ΚΑΣΣΥ΄Ω, et Att. κασσύω, fut. ύσω, suppingo, consuo; ut ea, quæ subtùs suuntur, usu conterenda: undè κάσσυμα, solea.

ΚΑΣΤΑ΄ΝΑ, ης, ἡ, CASTANA, urbs Thessaliæ et Ponti: undè καστανῆλὸν κάρυον, nux castanea. Angl. CASTAN-NUT, or CHESTNUT.

Κάστανε, υ, τὸ, CASTANEA: à præcedente.

Καστόρειον, sc. μέλος, Καστόρειος ὕμνος. Vide Pindar. Isthmior. Od. i. p. 437. 5. erat cantilena, quâ utebantur in prœliis Spartani, ut fortiùs agerent, mortemque contemnerent.

ΚΑ΄ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, CASTOR. fiber, animal venticosum: ideò ducunt à γαστὴρ, venter.

Κάσχιβι, detinebat, 3 sing. imperf. indic. act. Æol. Sync. pro κατέχιβι, verbi κατασχίθω, pro κατέχω, inhibeo. Sic et

Κάσχιτε, pro κατέσχιτε, 3. sing. a. 2. med. verbi κατασχίω, vel κατέχω, contineo. Th. ἴσχω, habeo, f. ἴξω, a. 2. ἔσχον.

ΚΑΤΑ΄, Præpos. cum genitivo, (1) *Adversus; εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;* Rom. viii. 31. *si Deus est pro nobis, quis contra nos?* (2) *De; ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ,* 1 Cor. xv. 15. *quoniam de Deo testificati sumus.* (3) *Super; κατέχων ἀὐτῷ κατὰ τῆς κεφαλῆς,* Marc. xiv. 3. *effudit super caput ejus.* (4) *Per; ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ,* Matt. xxvi. 63. *adjuro te per Deum.* (5) *In,* ἵν' ἡ κατὰ βάθους στωχεῖα, 2 Cor. viii. 2. *profunda paupertas.* (6) *In, ὡς· ἐν οἷς ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ,* Joan. xix. 11. *non haberes potestatem in me.*

Κατὰ, cum accusativo, (1) *Secundum; κατ' εἰκόνα ἡμῶν,* Gen. i. 26. *secundum imaginem nostri.* (2) *In; κατ' ὄναρ,* Matt. i. 20. *in somnio; κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην,* Luc. xv. 14. *in illa regione.* (3) *Ad; ἦλθε κατ' αὐτὸν,* Luc. x. 33. *venit ad eum.* (4) *Versus; κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι,* Act. xv. 7. *Bithyniam versus proficisci.* (5) *Juxta; κατ' Ἄργος,* Eurip. Supplic. 366. *circa Argos sita,* Beza ad Act. Apost. xxvii. 4. (6) *Obȝ οἷς κατ' ὀφθαλμὸν πεφοίτηκα,* Gal. iii. 3. *quibus ob oculos priùs fuerat depictus.* (7) *Cum; κατὰ σιωπὴν ἔχει,* Rom. xiv. 22. *tecum habe.* (8) *Inter; τὰς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας,* Act. xxi. 21. *omnes qui sunt inter gentes.* (9) *Apud, πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθῶν,* Act. xxvi. 3. *omnium qui apud Judæos sunt rituum.* (10) *Ex,* vel *propter; κατὰ πᾶσαν αἰτίαν,* Matt. xix. 3. *quâvis ex causâ; κατὰ χάριν,* Rom iv. 4. *ex gratiâ.* (11) *Usque ad; ἄνωθεν ἐὰν γεάφηται καθ' ἕν,* Joan. xxi. 25. *quæ si scribantur usque ad unum;* hoc est, *singula.* (12) *Distributivum; ὑμῶν καθ' ἕνα,* Eph. v. 33. *vos singuli.*

Inservit Periphrasi Nominum; *οἱ κατὰ πόλιν*, Luc. viii. 4. *civitatum incolæ*, *κατὰ λόγον*, Act. xix. 14. *quatenus æquum est*; *κατὰ πρόσωπον*, ver. 20. *fortiter*; *ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς*, *qui nostrâ ætate* vel *memoriâ viverunt*; *ὁ καθ' ἡμᾶς λόγος*, *nostrâ doctrinâ*, *aut sectâ*. Κατὰ per Ellipsin omittitur: *καὶ αὐτὸ, τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες*, 2 Pet. i. 5. *in hoc omni studio incumbite*. Eurip. in Androm. 906. *τὰ αὐτὰ δ' ἐσσόμεθ', hâc ipsâ in re languemus*. Et cum gen. *κατὰ πέτρου στείραν*, *seminare super petras*; *κατέχειν αὐτοῦ κατὰ κεφαλῆς*, *effudit super caput ejus*, Marc. xiv. 3. *ἐμοῦνον κατ' ἐξολάμας*, *cum devotione capitis sui jurare*, Dem. Mid. 5. 20.

In compositione notat, (1) *oppositum τῷ ἄνω*, *de*, vel *deorsum*, ut *καταβαίνω*, *deorsum scando*, *descendo*; (2) *contra*, ut *καυχᾶσθαι*, *contra gloriari*; (3) *valdè*, cum intendit significationem, ut *κατάδουλος*, *refertus idolis*; vel (4) retinet significationem *simplicis*, ut *καταθνήσκω*, *morior*.

Κατάβα, *descende*, per Apoc. pro *κατάβηθι*, vel *κατάβαθι*, a. 2. imperat. act. Att. ἀ

Καταβαίνω, *descendo*; imperf. *κατέβαινον*· f. m. *καταβήσομαι*· p. *καταβέβηκα*· a. 2. *κατέβην*, *ης*, *η*· a. 2. imperat. *κατάβηθι*, et *κατάβαθι*, 3. sing. *-άντω*, et per Apoc. *κατάβα*· a. 2. sub. act. *καταβῶ*, *ῇς*, *ῇ*· a. 2. infin. *καταβῆναι*· a. 2. part. *καταβὰς*, *άντες*· ex *κατὰ* in compos. *deorsum*, et *βαίνω*, *eo*.

Καταβάλλω, *dejicio*, *everto*, *conjicio*, *prosterno*, f. *βαλῶ*, perf. *καταβέβληκα*· præs. m. *καταβάλλομαι*, *fundamentum jacio*; perf. pass. *καταβέβλημαι*· a. 1. pass. *κατεβλήθην*· perf. med. *καταβέβλα*. Th. *βάλλω*, *jacio*.

Καταβαπτίζομαι, *immergor*: f. m. *ἰσομαι*· p. pass. *καταβεβάπτισμαι*· a. 1. pass. *κατεβαπτίσθην*. Th. *βάπτω*, *intingo*.

Καταβαρέω, *degravo*, *onero*, f. *ήσω*, p. *καταβεβάρηκα*· a. 1. *κατεβάρησα*· Th. *βάρος*, *τό*, *pondus*.

Καταβαρύνω, idem, et ab eod.

Καταβάς, *άντος*, et in fœm. g. *καταβάσα*, a. 2. part. act. verbi *καταβαίνω*, *descendo*, q. v.

Καταβάσιος, *ου*, *ὁ* *ἡ* *ὰ*, *descendens*.

Κατάβασις, *εως*, *ἡ*, *descensus*: ab eod. verbo.

Καταβάτω, *descendat*, 3. sing. a. 2. imperat. act. *κατάβαθι*· ab eod. Th.

Καταβαυκαλάω, *jucundâ cantillatione sopio*, ut solent nutrices; idem quod *βαυκαλάω*· à *βαυκὰς*, *jucundus*, vel *βαυκάω*, *dormio*.

Καταβεβαίομαι, *-ώμαι*, *affirmo*, *asservo*. Th. *βέβαιος*, *firmus*, *stabilis*.

Καταβεβλημένας, acc. plur. perf. part. pass. fœm. g. à *καταβάλλω*, q. v.

Καταβεβρίθασι, *onustæ sunt*, 3. pl. perf. ind. med. verbi *καταβρίθω*, *onero*, *gravis sum*, f. *σω*, p. *κα*.

Καταβῇ, *descenderit*, 3. sing. a. 2. sub. act. à *καταβαίνω*, quod vide.

Καλάβηθι, a. 2. imperat. act. ejusd.

Καταβήσει, *descende*. Ion. pro *καταβήθου*, præs. imperat. verbi *καταβήσομαι*, formatum à fut. 1. m. verbi *καταβαίνω*, *descendo*. Th. *βαίνω*, *eo*.

Καταβήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. m. verbi ejusd. et ab eod. Th.

Καταβιάζομαι, *superor*, *urgeor*, *opprimor*; fut. med. *σομαι*, p. pass. *βεβίασμαι*, a. 1. pass. *κατεβιάσθην*.

Καταβιάζω, *facio descendere*, *deturbo*, *dejicio*, *deprimo*, f. *άσω*, a. 1. act. *κατεβίασα*· a. 1. pass. *κατεβιάσθην*· f. 1. pass. *καταβιασθήσομαι*, *ῃ*, *εται*· ex *κατὰ* et *βιάζω*.

Καταβιβρώσκω, *comedo*; præs. inf. pass. *καταβιβρώσκεσθαι*· ex *κατὰ* et *βιβρώσκω*, idem q. *βιβρώσκω*, *comedo*, f. *βρώσω*.

Καταβίου, *vive*, præs. imperat. à

Καταβιόω, f. *ώσω*, *vitam transigo*, *finio*. Th. *βίος*, *vita*.

Καταβιώσας, *vitâ defunctus*, a. 1. part. à præced.

Καταβίωσις, *εως*, *ἡ*, *vita*, *vitæ finis*: ab eod.

Καταβλίττω, *despicio*, q. d. *deorsum aspicio*, f. *ψω*, p. *βέβλιμμα*.

Καταβλυχάομαι, *-ώμαι*, *balo*. Th. *βλυχάομαι*, idem.

Καταβοάω, *-ῶ*, f. *ήσω*, *vociferor*, *reclamo*, *clamore persequor*; *καταβοάσθαι*, præs. inf. med. *magnis clamoribus invehi in aliquem*. Th. *βοάω*, *clamo*.

Καταβόησις, *εως*, *ἡ*, *clamor*, *vociferatio*.

Καταβολὰ, *ᾶς*, *ἡ*, Dor. pro

Καταβολὴ, *ῆς*, *ἡ*, *fundamentum*: à *καταβάλλω*.

Καταβοσκομένων, *depascentium*, gen. pl. Æol. pro *καταβοσκομένων*, præs. part. pass. verbi

Καταβόσκω, et *καταβόσκομαι*, *depasco*. Th. *βόσκω*, *pasco*.

Καταβραβεύω, *debito præmio privo*, *imperiosè ago*, fut. *εύσω*· a. 1. *κατεβράβευσα* ex *κατὰ* et *βραβεύω*, *præmium do*. Th. *βραβεύς*, *έως*, *ὁ*, *qui dat præmium certaminis*.

Καταβραχὺ, adv. *paulatim*, *non longè post*.

Καταβρέχω, *perfundo*, *irrigo*, *mergo*; Metaph. *laudo*; *καταβρέχων σιγῇ*, *rigare silentio*, pro *silentio premere*, *tegere*. Th. *βρέχω*, *irrigo*.

Καταβρίθω, fut. *ίσω*, *onero*, *onustus sum*, *copiâ supero*. Th. *βρίθω*, *gravis sum*.

Καταβροχὴ, *ῆς*, *ἡ*, *irrigatio madefactio*.

Κατάβρωμα, *ατος*, *τὸ*, *esca*, *cibus*.

Καταβρώσας, Dor. pro *καταβρώσας*, a. 1. part. act. à *καταβρώσκω*, *devoro*. Th. *βρώσκω*, *comedo*.

Κατάβρωσις, *εως*, *ἡ*, *cibatio*, *deroso*: à

Καταβρώσκω, *devoro*. Th. *βρώσκω*.

Καταβυθίζω, *demergo*, f. *ίσω*, perf. *καταβεβύθικα*· ex *βυθίζω*.

Καταβύομαι, Ion. pro *καταβόσκομαι*, f. 1. ind. med. *καταβόσασθαι ἐπὶ τινὸς*, *magnis clamoribus in aliquem invehi*. Th. *βοάω*.

Καταγάγω, *γες*, *γῃ*, a. 2. sub. Att. à *κατάγω*, *deduco*, q. v.

Κατάγαιος, *ου*, *ὁ* *ἡ* *ὰ*, et *κατάγειος*, *α*, *ον*, *subterraneus*. Th. *γαῖα*, *terra*.

Καταγγελιὼς, *ἰοῦς*, *ἡ*, *annuntiator*: à

Καταγγέλλω, *annuntio*, *celebro*, fut. *ελῶ*, perf. *κατήγγελκα*· a. 1. *κατήγγειλα*· aor. 2. *κατήγγελον*· hinc a. 2. pass. *κατήγγελην*, *ης*, *η*· p. m. *κατήγγελμαι*. Th. *ἀγγέλλω*, *nuntio*.

Καταγαγεῖν, *deducere*, præs. inf. à *κατάγω*, q. v.

Καταγελασθήσῃ, *irrideberis*, 2. sing. f. 1. ind. pass. verbi *καταγελάω*.

Καταγέλαστος, *ου*, *ὁ* *ἡ* *ὰ*, *ridiculus*, adj. verbale: à

Καταγελάω, *-ῶ*, *derideo*, cum gen. imperf. ind. act. *κατεγέλων*, *-ων*, *ως*, *-ας*, *ες*, *-α*· f. *άσω*, p. *καταγεγέλακα*· a. 1. *κατεγέλασα*. Th. *γελάω*.

Καταγέλως, *ωτος*, *ὁ*, *irrisio*, *risus*: à præcedente.

Καταγηράσκουσι, 3. pl. præs. ind. à

Καταγηράω, *senesco*, fut. *άσω*, Th. *γῆρας*, *ους*, *τὸ*, *senectus*.

Καταγίζω, *consecro*, Ion. pro *καθαγίζω*· ab *ἁγίζω*, idem. Th. *ἅγος*, *ους*, *τὸ*, *veneratio*.

Καταγινίσκω, Ion. pro *καταγάγω*, *deducere*, *reducere*.

Καταγινώσκω, *decerno adversus aliquem*, *condemno*; f. m. *καταγνώσομαι*· p. *κατέγνωκα*· a. 2. *κατέγνων*, *ως*, *ω*· perf. pass. *κατέγνωσμαι* perf. part. pass. *κατεγνωσμένος*, *damnandus*. Th. *γινώσκω*, *nosco*.

Καταγηάσκω, f. ψω, *carmino*, item *lanam carminatam repono, recondo, repono*; μὴδὲ μάτηρ γ', ἣ τὰς μεγάλας ἱλιάδας ἐστὶ σοι κατέϊγκαψε βίσσ, Eurip. Troad. 1252. γηάσκω verò rariùs in compositione occurrit.

Καταγηΐνη, ας, ᾱ, a. 2. opt. act. verbi καταγηΐνημι, *damno*, q. v. a. 2. sub. καταγῶ· a. 2. imperat. κατάγηθι.

Καταγνύω, *frango*. Vide καταάγω.

Καταγῶ, ᾷς, ᾷ, a. 2. sub. act. καταγῆναι, a. 2. inf. verbi καταγήνημι.

Κατάγνωσις, ιος, ἡ, *damnatio*: ab eod. verbo.

Καταγογγύζω, *obmurmuro*, f. ὄσω, p. καταγιγόγγυκα.

Καταγοητεύω, *præstigiis decipio*. Th. γόης.

Καταγοραστὴς, οῦ, ὁ, *emptio*; καταγοραστὴς τοῦ σίτου, *coëmptio frumenti*, D. S.

Καταγράφειον, ου, τὸ, *expositio*: à

Καταγραφέω, fut. ήσω, *accuso*, vel *expono*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Καταγράφω, *describo, delineo*. Th. γράφω, *scribo*, f. ψω.

Κατάγω, καταγνῦμι, vel καταγνύω, *confrango*, fut. καταξω, legitur etiam Att. καταξω· a. 1. Att. κατέαξα· præs. pass. κατάγνῦμαι, *confringor*; a. 2. pass. καταγην, ης, η· a. 2. sub. pass. καταγῶ, ῆς, ῆ, et in 3. plur. καταγῶσι· ex κατὰ, et ἄγω, seu ἄγνυμι, *frango*.

Κατάγω, *deduco, restituo, τὸν υἱὸν*, Isoc. Paneth. *filium in regnum restituere*. Ἀνάγεσθαι dicuntur nautæ, quando *oram solvunt*; καράγεσθαι, quando *portum subeunt*, Act. xxvii. 2, 3. Κατάγομαι, *deducor, diverto, hospitor*; f. καταξω, p. Att. καταγήχα· Att. a. 2. καταγην· Att. a. 2. sub. act. καταγάγω, ᾷς, ᾷ a. 2. inf. Att. καταγαγεῖν a. 2. part. act. καταγαγὼν, οῦσα, ὸν· perf. act. κατῆχα· perf. pass. καταῆγμαι, ᾖξαι, ᾖκται· a. 1. pass. κατήχθην, ης, η, *devectus fui*: ex κατὰ, *deorsum*, et ἄγω, *duco*.

Καταγωγὴ, ῆς, ἡ, et καταγώγιον, ου, τὸ, *diversorium*: à κατάγομαι, *diverto*. Th. ἄγω, *duco*.

Καταγωνίζομαι, *debello*: f. med. ίσομαι· perf. pass. κατήγωνισμαι· a. 1. med. κατηγωνισάμην, ω, αντο· ex κατὰ et ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Καταδαίομαι, *devoro, comedo*: à δαίω, *epulum præbeo*.

Καταδάκνω, *mordeo*: ex κατὰ et δάκνω, idem; f. m. δἐξομαι· a. 2. ἔδακον.

Καταδαμάζω, *domo, perdomo*, fut. άσω, perf. δεδάμακα· perf. pass. δεδάμασμαι.

Καταδαπανάω, -ῶ, *consumo*. Th. δαπανάω.

Καταδάπτω, fut. ψω, *dilanio, lacero*: ex κατὰ et δάπτω, *voro, dilanio*.

Καταδεέστερος, α, ον, *minor, inferior*, compar. à

Καταδεὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris, imperfectus*. Th. δέω, vel δέομαι, *egeo*.

Καταδεῖ, pro δεῖ, *indiget*: ab eod. Th.

Καταδείκνῦμι, -νῦω, *ostendo, demonstro*.

* **Καταδειλιάω**, -ῶ, f. άσω, *expavesco*.

Καταδείξαι, Ion. pro καταδεῖξαι, *ostendere*, a. 1. infin. verbi καταδείκνῦμι. Th. δείκνῦμι, *ostendo*, f. δείξω.

Καταδέομαι, *deprecor*; fut. m. δεήσομαι· p. ind. pass. δεδέημαι· a. 1. pass. κατεδεήθην. Th. δέομαι.

Καταδεσμέω, *alligo*, f. ήσω, p. καταδεδέσμευκα.

Καταδεσμὴ, ῆς, ἡ, *fasciculus*: ex δέσμη.

Καταδεύῃ, acil. ὁ ὀνὸς, apud Hes. 3. sing. præs. sub. act. à

Καταδεύω, *madefacio*. Th. δεύω, *rigo*.

Καταδέχομαι, *recipio*; item *patior*.

Καταδέω, *deligo, devincio, prohibeo*, f. ήσω, a. 1. κατέδησα· p. καταδέδεκα, et -κημαι. Th. δέω, *ligo*.

Κατάδηλος, ος, ὁ ἡ ὁ, *valdè manifestus*: ex κατὰ, et δῆλος, *manifestus*.

Καταδημαγωγέω, f. ήσω, *blandè et popularitèr loquor, populum demulceo*: ex κατὰ et δημαγωγὸς, idem, quod ex δῆμος, *populus*, et ἄγω, *duco*.

Καταδημοβορέω, *populum devoro, quæ sunt reipublicæ devoro*: ex δῆμος, *populus*, et βορὰ, *esca*.

Καταδιαιρέω, -ῶ, *divido*, fut. ήσω, p. καταδιῄρημαι· a. 2. καταδιεῖλον. Th. αἱρέω.

Καταδιαιτάω, *contemno*. Th. διαίτα, *vivendi mos*.

Καταδιαίτω, Ion. pro καταδιάω, *influere*, præs. inf. à

Καταδιδωμι, f. καταδώσω, *distribuo*; item *influo*. Th. δίδωμι, *do*.

Καταδικάζω, *judico contra aliquem, condemno*, f. άσω, a. 1. pass. κατεδικάσθην· f. 1. pass. καταδικασθήσομαι, ῃ, σται· ex κατὰ et δικάζω, *judico*. Th. δίκη, *jus*.

Κατάδικος, ου, ὁ, *mulcta, condemnatio*. Th. δίκη, *jus*.

Καταδιώκω, *persequor*, f. ξω. a. 1. κατεδίωξα. Th. διώκω, idem.

Καταδοκάω, -ῶ, fut. ήσω, *arbitror, existimo*. Th. δοκέω, *video*.

Καταδολιεχία, -ᾶ, f. ήσω, *nugor deblatero*.

Καταδόμαι, *cantu aures meæ feriuntur et personant*: ab ᾄδω, *cano*. Th. ἀείδω, idem.

Καταδουλόω, *in servitutem redigo*, f. ώσω, p. καταδεδούλωκα· a. 1. m. κατεδουλωσάμην, ω, ατο· a. 1. sub. m. καταδουλώσωμαι, ῃ, ηται, et in 3. pl. καταδουλώσωνται· præs. part. pass. καταδουλούμενος· ex κατὰ et δουλόω, à δοῦλος, *servus*.

Καταδραίω, et δρᾱδέω, *defugio, decurro*, f. καταδράσω, vel καταδρᾱσέω.

Καταδρέπω, idem quod δρέπω, *decerpo*.

Καταδρομὴ, ῆς, ἡ, *incursio*, vel *incursus, decursus*: à καταδρέμω, *curro*, quod à τρέχω, *curro*: à 2. ἔδραμον.

Καταδρύπτω, f. ψω, *dilanio*. Th. δρύπτω, *lanio*.

Καταδῦναι, *ingredi*. a. 2. inf. act. verbi καταδύνω, vel καταδύομαι, *demergo*.

Καταδυναστία, ᾱς, ἡ, *oppressio*.

Καταδυναστεύω, *sub potestatem redigo, tyrannidem in aliquem exerceo*, fut. εύσω, perf. καταδεδυνάστευκα· ex κατὰ et δυναστεύω, *sum princeps*. Th. δύναμαι, *possum*.

Καταδύνω, præs. inf. act. verbi καταδύνω, vel -υμι.

Καταδύνω, *occidentem*, acc. sing. a. 2. part. act. à καταδύς, δύντος· à καταδύομαι· a. 2. καταδὺν.

Καταδῦναι, vel καταδῦμι, *subeo in penitiorem locum, abdo me, verecundor, demergo, occido, induo*. Th. δύνω, *subeo*.

Καταδὺς, δύντος, a. 2. part. act. à præced.

Καταδύσεο, Ion. pro καταδύσου, præs. imperat. pass. à καταδύσομαι, *submergor, abdo me*, quod ex futuro in præsens abiit: ex κατὰ et δύσομαι, Poët. δύσσομαι, *mergor*. Th. δύνω, *subeo*.

Καταδῦσις, ιος, ἡ, q. *demersio, latibulum, specus*: à

Καταδύω, idem ac καταδύνω, fut. ύσω, a. 2. κατέδυν, ης, υ.

Κατᾳδῶ, vel κατᾴδω, *occino, cantu obstrepo, incanto*. Th. ἀείδω, seu ᾄδω, *cano*.

Κατᾳμπυκτὸς, *tectus, densus*, Poët. pro καϊμπυκτὸς, perf. part. pass. verbi καϊμπύκω, seu καΐω· quod ex κατὰ et ἴω, *induo*; a. 1. ἔϊσα· perf. pass. εἴϊμαι.

Κατᾴνυον, *tegebant*, 3. pl. imperf. act. ex

Κατᾳυτῦω, vel καταϊύσσω, *induo, vestio*: qu. ex κατὰ et ἰύω, *induo*, idem quod ἴω, *induo*.

Κατατίσατο, 3. sing. a. 1, m. verbi κατάιπι, pro κάτειμι, descendo, proficiscor. Th. ἶμι, seu ἴω, eo.

Καταλαμζίω, vel καταλαμζάνομαι. demiror cum stupore: ex κατὰ et θαμζίω, admiratione attonitus stupeo. Th. θάμζος, ους, τὸ, stupor.

* Καταλάσσω, sepelio, inhumo.

Καταλαχείω, -ῶ, fut. ήσω, confido. Th. θαρσέω.

Καταθῖναι, deponere, persolvere, a. 2. inf. act. et

Καταθῖτε, ponere, 2. sing. a. 2. med. opt. à κατατίθημι. Th. τίθημι, pono, f. θήσω· a. 2. ἔθην· a. 2. med. ἔθμην· a. 2. opt. med. θείμην, θεῖο.

* Καταθεματίζω, fut. ίσω, mihi anathema imprecor, Mat. xxvi. 74. Iren. i. 13. 2. Just. M. et Œcumen. ad Act. xxiii. 12. In Matt. apud quosdam codd. malè legitur, καταταθεματίζειν, quæ vox nusquam aliàs occurrit. Beng. in Gnom.

Καταθέσθαι, reponere, a. 2. inf. m. et

Κατάθυσε, reconde, Poët. κάτθυσε, a. 2. imperat. med. verbi κατατίθημι.

Κατάθῃαι, deposueris, Ion. pro καταθῇς, 2. sing. a. 2. sub. med. à κατατίθημι, a. 2. καταθῆναι.

Καταθύσιν, f. 1. ind. act. καταθύσω, repones, 2. sing. f, 1. med. ejusd. verbi.

Καταιλάω, -ῶ, f. άσω, confringo. Th. θλάω, frango.

Καταιθλίω, f. ήσω, athleticis exercitationibus operam do; item vinco: ex κατὰ et ἆθλος, certo. Th. ἄθλος, certamen.

Καταθνατὸς, ὰ, όν, mortalis; dat. pl. καταθνατοῖς· ex κατὰ et θνήσκω, quod à θνάσκω, morior.

Καταιξάντες, αντος, p. 1. part. act. à

Καταιξαίω, effringo. Th. θραύω, frango, f. σω.

* Καταιθηνίω, multis lacrymis deploro, D. S.

Καταιθύμιον, ου, τὸ, desiderium, et

Καταῖθυμος, ος, ον, gratus, a, um: ex κατὰ et θυμὸς, animus.

Καταθυμοδοιόγως, animi affectibus devores, 2. sing. p. 1. sub. ex κατὰ et θυμοδοιέω, animum exedo tristitiâ, quod à θυμὸς, animus, et βορὰ, pabulum, esca.

Καταῖσαι, p. 1. inf. act. à

Καταίθω, sacrifico, immolo, occido. Th. θύω, macto, f. θύσω.

Καταίθμισθα, deponamus, 1. plur. a. 2. sub. m. à κατατίθημι. Th. τίθημι, pono; p. 2, ἔθην· a. 2. med. ἐείμην.

Καταιγίζομαι, tumultuor, sum impetuosus; f. med. ίσομαι. p. καταΐγισμαι.

Καταιγὶς, ίδος, ἡ, procella: ex κατὰ et αἰγὶς, idem, quod ab ἀίσσω, rmo.

Καταιδῖαι, -ῶ, pudore perfundo; καταιδέομαι, -οῦμαι, revereor: ab αἰδέομαι, idem. Th. αἰδὼς, οῦς, pudor.

Καταιθύσσω, Poët. cum splendore eniteo: ab αἰθύσσω, splendeo. Th. αἴθω, uro, fulgeo.

Καταίθω, Poët. comburo. Th. αἴθω, accendo.

Καταινίω, -ῶ, fut. ίσω, comprobo, collaudo; annuo: ab αἶνος, laudo. Th. αἶνος, laus.

Καταιρεθῖσα, everso, a. 1. part. pass. et

Καταιρεόμενος, Ion. pro καθαιρεόμενος, præs. part. pass. à

Καταιρέω, Ion, pro καθαιρέω, everto, feliciter conficio. Th. αἴρω, capio.

Καταίρω, (de navigantibus) appello, applico, deferor, descendo, advenio. Th. αἴρω, tollo, f. ἀρῶ, p. ἦρα.

Καταΐσσω, cum impetu delabor, deferor, irruo: ex κατὰ et ἀΐσσω, rmo.

Καταισχύνω, a. 1, inf. act. à

Καταισχῦναι, pudefacio, dedecoro, f, καταισχυνῶ, p. κατῄσχυνα· a. 1. κατῄσχυνθα· præs. pass. καταισχύνομαι, pudefio, erubesco; imperf. κατῃσχυνόμην, ου, ετο· a. 1. ind. pass. κατῃσχύνθη, ης, η· a. 1. imperat. pass. καταισχύνθητι· a. 1, opt. pass. καταισχυνθείην· a. 1. sub. pass. καταισχυνθῶ, θῇς, θῇ· f. 1. pass. καταισχυνθήσομαι, ῃ, εται· ex κατὰ et αἰσχύνω, pudefacio. Th. αἶσχος, τὸ, turpitudo.

Καταιτιᾷ, 3. sing. præs. à

Καταιτιάσω, f, άσω, accuso, criminor. Th. αἰτία, crimen, causa.

ΚΑΤΑΪΤΤΞ, ὄγος, ἡ, cassis, galea sine cristâ, et depressa, πιλὰ τὸ πάνυ συνήχθαι.

Καταιωρέομαι, -οῦμαι, dependeo, vagor huc illuc sublimis, fluctuo. Th. αἰωρέω, f, ήσω, in sublime tollo.

Καταιθὰς, ῖσα, ὶν, ᾶ, 2. part. pass. et

Καταιθάσομαι, ῇ, εται, f, 2. pass. à καταιθαίω, exuro, q. v.

* Καταιθαίνω, occido, perimo.

Καταιθείσιος, ου, ὁ ἡ ὰ, lethalis, lethifer: à καιρὸς, occasio.

Καταιθαίω, exuro; imperf. καταίθαιον· fut. καταιθαύσω· a. 1, κατέιαυσα· a. 1, inf. καταιθαῦσαι· a. 2. κατιθᾶν· perf. κατῄθαικα· a. 1. ind. pass. καταιθάθην, exustus fui; fut. 1. pass. καταιθανθήσομαι· a. 2. ind. pass. καταθάην, ης, η· fut. 2. pass. καταθήσομαι· ex κατὰ et καίω, uro.

Καταιθάλίω, f. ήσω, et ίσω, advoco, accerso, exquiro, invoco, imploro; καταιθαλίομαι, -οῦμαι, idem. Th. καιθαλίω, -ῶ, voco.

Καταιθάλυμμα, ατος, τὸ, velamen: à

Καταιθάλύπτω, obtego, f. ψω, p. καταιθάλῦφα· a. 2. καταιθάλῦπον. Th. καιθάπτω, tego.

Καταιθάμπτω, deflecto, detorqueo.

Καταιθάρδιος, ος, ὁ ἡ ὰ, in cor adactus, scil. vulneribus; ad cor tendens, sententiæ animi conveniens: à καρδία, cor.

Καταιθαρὸς, ᾶ, ὁ ἡ ὰ, dives. Th. καρπός.

Καυθασμα, ατος, τὸ, adustio, et

Καταιθαύω, exuret, f. 1. ind. act. verbi καταιθαίω, q. v.

Καταιθαχάομαι, -ῶμαι, glorior adversùs aliquem. Th. καυχάομαι, glorior; f. m. άσομαι.

Καταιθάω, αις, ατο, jaceo, decumbo, accumbo; imperf. καταιθάμην, ου, το· præs. inf. m. καταιθάεσθαι· præs. part. med. καταιθάμενος, η, ον· f. καταιθήσομαι. Th. κάμνω, jaceo.

Καταιθέω, detondeo, Metaph. obsumo. Th. κείρω, f. ρῶ, tondeo.

Καταιθέω', pro καταιθάω, recumbe, præs. imperat. verbi καταιθάομαι, q. v.

Καταιθλίμμενος, perf. part. pass. verbi καθαιθλίομαι, inclinor. Th. κλίνω, inclino, f. νῶ, p. κέκλιμαι.

Καταιθίκρᾶται, condemnatus est, 3. sing. perf. pass. à καταιθρίνω, condemno, judico, f. νῶ· a. 1. κατέκρινα. Th. κρίνω, judico.

Καταιθύω, -ῶ, f. ύσω, evacuo, effundo.

Καταιθύτία, f. άσω, pungo, vulnero.

* Καταιθυτρόω, stimulis pungo, perforo, D. S.

Καταιθυτρία, verbis mordacibus insector. Vide in κέντρον.

Καταιθχύθησαν, effusi sunt, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro καταιθέχυνται· à καταιθχύω.

Καταιθῴμην, Iliad. ά. ver. 408. cremare, Ion. pro καταιθῆναι, a. 1. inf. act. verbi καταιθαίω, cremo: quod à καίω, idem, f. καύσω· a. 1. ἔκαυσα et ἔκηα.

Καταιθόμεν, Iliad. ά. ver. 333. comburemus.

Καταιθρίω, cerâ tego: ex κατὰ et κηρὸς, à κηρὸς, cera.

Καταιθρώσαντες, a. 1. part. act. verbi præced.

Καταιλάω, frango, f. άσω· a. 1, κατέιλασα, ας, α. Th. κλάω, frango.

Καταιλαῖς, ῖδος, ὁ ἡ ὰ, occlusus, incarceratus: à

Καταιλίω, includo, f. ίσω· a. 1,

κανόπλωσα, *ας*, ι. Th. *πλοίω*, *claudo*.

Κατακληροδοτέω, *sorte distribuo*: à *κληροδότης*, *ου*, ὁ, *testator*: q. ex *κλῆρος*, *τος*, et *δότης*, *dator*.

Κατακληρονομέω, *f. ήσω*, *hæreditatem adeo*, *hæres fio*; item *hæredem facio*, et *sorte distribuo*: à *κληρονόμος*, *hæres*, q. à *κλῆρος*, *sors*, et *νέμω*, *distribuo*.

Καθαιρεῖμαι, *sortitò accipio*, *sortior*: ex *κατὰ*, et *κληρόω*, *sorte lego*. Th. *κλῆρος*, *sors*.

Κατακλῆσθαι, a. 1. inf. pass. et

Κατακλῖναι, a. 1. inf. act. à

Κατακλίνω, *facio discumbere*, *discumbo*; fut. *ινω*, p. *κατακεκλίκα*, aor. 1. *κατέκλινα*, aor. 1. imperat. *κατάκλινον*, *άτω*, aor. 1. ind. pass. *κατεκλίθην*, a. 1. sub. pass. *κατακλιθῶ*, *ῆς*, *ῆ*, a. 1. inf. pass. *κατακλιθῆναι*· ex *κατὰ*, et *κλίνω*, *reclino*.

Κατακλύζω, *inundo*, *submergo*; *f. ύσω*, p. *κατακλύκα*. perf. pass. *κατακέκλυσμαι*, a. 1. pass. *κατεκλύσθην*, a. 1. part. pass. *κατακλυσθείς*, *submersus*: ex *κατὰ*, et *κλύζω*, *lavo*.

Κατακλυσμός, *οῦ*, ὁ, *diluvium*: à præced.

Κατακλώθω, *fila deduco*, *deduco stamina*; peculiariter *fatalia stamina duco*. Th. *κλώθω*, *neo*.

Κατακνίζω, *concido*; item *carpo*, *obtrecto*; item *titillo*, *pruritum excito*: ex *κατὰ*, et *κνίζω*, *rado*. Th. *κνάω*, idem.

Κατακοιμάω, *f. ήσω*, *sopio*; *κατακοιμάομαι*, *-ώμαι*, *dormio*. Th. *κοιμάω*, *cubare facio*.

Κατακοιμήσω, *cubet*; a. 1. imperat. pass. verbi *κατακοιμάω*.

Κατακοιμίζω, idem quod *κατακοιμάω*.

* *Καθακοιμιστὴς*, *οῦ*, ὁ, *cubicularius*.

Κατακοσμέω, *-ῶ*, *dominor*, *rego*, *administro*: ex *κατὰ*, et *κοσμέω*, *impero*. Th. *κόσμος*, *princeps*.

Κατάκουσον, *ου*, ὁ ἡ ὁ, *qui in cubili est*, *jacet*, *aut dormit*: ex *κατὰ*, et *κοίτη*, *cubile*.

Κατακολούθω, *-ῶ*, *subsequor*; cum dat. *f. ήσω*, a. 1. *κατηκολούθησα*, a. 1. part. act. *κατακολουθήσας*, *αντος*, in *f.* g. *ασα*, perf. act. *κατηκολούθηκα*. Th. *ἀκόλουθος*, *u*, ὁ ἡ ὁ, *comes*.

Κατακολοβόω, *mutilo*. Th. *κολόω*, id.

* *Κατακομίζω*, *f. ίσω*, *defero*, *comporto*; *κατακομίζομαι*, *domum redeo*.

Κατακονδυλίζω, *f. ίσω*, *pugnis percutio*. Th. *κόνδυλος*.

Κατακοντίζω, *telis confodio*. Th. *ἄκων*, *οντος*, ὁ, *jaculum*.

Κατακοπὸς, *ίδος*, ὁ, ἡ, *concisus*, *a*, *um*: à *κατακόπτω*, *scindo*, a. 2. *ἔκοπον*, p. m. *κέκοφα*.

Κατάκοπος, *ος*, ὁ ἡ ὁ, *furiosus*, *insanus*; item *defessus*, *labore confectus*: ab eod. Th.

Καθακόπτω, *concido*, *trucido*, *percutio*, *f. ψω*, p. *κατακέκοφα*. Th. *κόπτω*.

Κατακόρεις, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *satur*: et

Καθακόρως, adv. *abundè*, *crebriùs*. Th. *κορέω*.

Κατακοσμέω, *f. ήσω*, *compono*, *orno*, *digero in ordinem*, *colo*: ex *κατὰ*, et *κοσμέω*, *orno*, *ordino*. Th. *κόσμος*, *ordo*, *ornatus*.

Κατακούω, *exaudio*, *auscultо*, *dicto sum audiens*, *obtempero*. Th. *ἀκούω*, *audio*.

Κατακρᾶτέω, *f. ήσω*, *vinco*, *supero*. Th. *κράτος*, *τὸ*, *robur*.

Κατακρᾰτέως ιπᾶς, *per vim vincere*· legitur etiam disjunctè *κατὰ κρᾰτέως*.

Καθακρεουργέω, *-ῶ*, *f. ήσω*, *laniorum more concido*: ex *κατὰ*, *κρέας*, *ατος*, *τὸ*, *caro*, et *ἔργον*, *opus*.

Κατακρημνίζω, Iliad. π'. v. 548. id. q. *κατὰ κρατὸς*, *ex capite*, *prorsùs*, *funditùs*.

Κατακρημνίζω, *præcipitem deorsum ago*, *præcipito*; *f. ίσω*, a. 1. *κατεκρήμνισα*, a. 1. inf. *κατακρημνίσαι*, p. act. *κατακρήμνικα*. p. pass. *κατακρήμνισμαι*· ex *κατὰ*, et *κρημνίζω*, à *κρημνὸς*, *præcipitium*.

Κατάκρημνος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *præceps*: à *κρημνὸς*, *præcipitium*.

Κατακρεμβάω, *loquacitate obtundo*, *f. ήσω*, p. *κα* à *κατὰ*, et *ἀκρὶς*, *locusta*.

Κατάκριμα, *ατος*, *τὸ*, *condemnatio*: à

Κατακρίνω, *judico*, *fero sententiam contra aliquem*, *condemno*, *f. νῶ*, a. 1. *κατέκρῖνα*, *ας*, *ε*, p. act. *κατακέκρικα*, p. pass. *κατακέκριμαι*, *σαι*, *ται*, a. 1. pass. *κατεκρίθην*, *ης*, *η*, a. 1. sub. pass. *κατακριθῶ*, *ῆς*, *ῆ*, et in pl. *ῶμεν*, *ῆτε*, *ῶσι*, f. 1. pass. *κατακριθήσομαι*, *ῃ*, *εται*. Th. *κρίνω*, *judico*, *secerno*.

Κατάκρῐσις, *εως*, ἡ, *condemnatio*: à præced.

Κατακροτέω, *-ῶ*, *valdè laudo*, *celebro*, *applaudo*, *f. ήσω*, p. *κατακρότηκα*· ex *κατὰ*, et *κροτέω*, à *κρότος*, *plausus*.

Κατακρύπτω, *occulto*, *tego*. Th. *κρύπτω*, *abscondo*, *f. ψω*, a. 2. *ἔκρῠβον*.

Κατακρύψας, Æol. pro *κατακρύψας*, a. 1. part. act. et

Κατακρύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à *κατακρύπτω*, *occulto*.

Κατακτάμναι, *interficere*, a. 1. inf. Dor. pro *κατακτεῖναι*, verbi *κατακτείνω*.

Κατακτανέεσθαι, Ion. pro *κατακτανέεσθαι*, f. 2. inf. m. à f. 2. m. *κατακτανοῦμαι*, verbi *κατακτάνω*, *occido*.

Κατακτὰς, *άντος*, *qui interfecit*, a. 2. part. act. à *κατάκτημι*, a. 2. *κατέκτην*.

Κατακτείνω, *f. κτενῶ*, *interficio*, *occido*: ex *κατὰ*, et *κτείνω*, *occido*.

Κατάκτημι, idem quod præced.

Κατακυκλόω, *-ῶ*, *claudo*, *circumcingo*, *f. όσω*, p. *κεκύκλωκα*.

Κατακυλίσας, *αντος*, a. 1. part. act. à

Κατακυλίω, *devolvo*, *f. ίσω*. Th. *κυλίω*.

Κατακυπτόντεσσι, acc. sing. part. præs. act. *f.* g. à

Κατακύπτω, *incurvo me*, *decumbo*. Th. *κύπτω*, *pronus sum*, *f. ψω*.

Κατακυριεύω, *dominor*; cum gen. *f. εύσω*, a. 1. *κατεκυρίευσα*, a. 1. part. *κατακυριεύσας*, *αντος*, à *κύριος*, *dominus*. Th. *κῦρος*, *ους*, *τὸ*, *auctoritas*.

Κατακλαδεῖτε, a. 2. inf. m. *κατακλάδητε*, 2. pl. a. 2. sub. act. *κατακλαδέωμεν*, a. 2. part. m. verbi *κατακλαμβάνω*, *deprehendo*, *q. v.*

Κατακλάδῐος, pro *κατακλαμβάνω*, infra.

Κατακλαδέωμεν, a. 2. part. m. *κατακλαδέωσα*, *ης*, a. 2. part. act. f. g. à *κατακλαμβάνω*, quod vide.

Κατακλαζονεύομαι, f. m. *εύσομαι*, *jactabundè aliquid dico vel facio*; *arrogantèr et vanè commemoro*: ex *κατὰ*, et *ἀλαζονεύομαι*, *me vendito*, *glorior*. Th. *ἀλαζών*, *ostentator*.

Κατακλάλῐε, *obloquor*, *loquacitate obruo*, *certo*, *detrahо*; cum gen. *f. ήσω*, p. *κατακλελάληκα*. Th. *λαλέω*, *loquor*.

Κατακλαλιὰ, *ᾶς*, ἡ, *obtrectatio*, *obloquutio*; et

Κατάκλᾰλος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *obloquutor*, *maledicus*: ab eod. Th.

Κατακλαμβάνω, *deprehendo*, [* *offendo*, *comprehendo*, *assequor*, *comperio*, *invado*, *occupo*, *præsidia impono*; pass. dicitur etiam de iis qui "Εθνοι vocantur et à Deo quodam incitantur.] *f.* m. *κατακλήψομαι*, p. *κατείληφα*, perf. inf. *κατειληφέναι*, a. 2. act. *κατέλᾰβον*, a. 2. part. *κατελᾰβὼν*, *ὄσα*, *ὸν*, p. pass. *κατάλημμαι*, perf. part. pass. *κατειλημμένος*, *η*, *ον*, a. 1. pass. *κατελήφθην*, *ης*, *η*, a. 2. m. *κατελαβόμην*, *ου*, *ετο*, *assecutus sum*, a. 2. inf. m. *κατελαβέσθαι*, a. 2. part. m. *κατελαβόμενος* ex *κατὰ*, et *λαμβάνω*, *capio*.

Κατάλαμπτος, Ion. pro *κατάληπτος*, *deprehendendus*: à præced.

Κατάλαμπω, *f. ψω*, *illustro*, *splendere facio*.

Κατάλεγω, *deligo*, *adscribo*, *enu-*

timo, enumero, dico; [* *accuso,* Deut. xix. 16.] f. ξω, p. *καταλέλιχα,* pres. pass. *καταλέγομαι, allegor, cubo.* Th. λέγω, *lego, colligo.*

Καταλείβω, *effundo, destillo;* pass. *defluo;* f. m. ψομαι, p. pass. λέλειμμαι. Th. λείβω, *libo;* f. ψω.

Κατάλειμμα, ατος, τὸ, *reliquiæ:* à

Καταλείπω, εις, ει, *relinquo;* f. ψω, p. καταλέλοιφα, a. 1. κατέλειψα, a. 2. κατέλιπον, a. 2. part. act. καταλιπὼν, όντος, perf. pass. καταλέλειμμαι, perf. part. pass. καταλελειμμένος, p. m. καταλέλειπα· ex καλέω, et λείπω, *linquo.*

Κατάλειψις, εως, ἡ, *reliquiæ:* et

Καταλελειμμένος, perf. part. pass. à præced.

Καταλέλοιπα, p. m. verbi καταλείπω, q. v.

Καταλέξεται, *cubabit;* f. 1. m. 3. sing. à κατακλίνομαι.

Κατελεξάμην, Dor. pro κατελέξα, f. 1. verbi κατελέγω.

Καταλεύω, *lapidibus obruo;* a. 1. κατέλευσα· ex καλέω, et λεύω, *lapido.* Th. λᾶας, λάαος, ἡ, *lapis.*

Καταλέω, ex κατὰ, et ἀλέω, *molo;* f. ἥσω, et ήσω.

Καλλάξω, f. ξω, *termino, definio.*

Κατάληψις, εως, ἡ, *deprehensio, occupatio:* à καταλαμβάνω.

Καταλιθάζω, *lapido;* cum acc. f. άσω, perf. καταλιθάκα, a. 1. κατελίθασα. Th. λίθος, *lapis.*

Καταλιθολίω, -ῶ, f. ώσω, *lapido,* p. λελιθολίληκα.

Καταλιμπάνειν, Ion. pro καταλείπειν, *delinquere.*

Καταλιτανεύω, -ῶ, f. εύσω, *impensè rogo, obtestor:* ex κατὰ, et λιτανεύω, *assiduus sum, assiduè rogo, efflagito, oro.* Th. λιτανεύω, *assiduus.*

Καταλλάσσω, a. 2. inf. act. καταλλάσσειμι, σοις, σοι, a. 2. opt. καταλλασσὼν, σὼν, σὸν, a. 2. part. act. à καταλλάσσω, *relinquo.*

Καταλλασὼν, vide in καταλλασσῶ.

Καταλλαγὴς, ὄνος, a. 2. part. pass. καλλαλάγηθι, ήσω, et in pl. καταλλάγητε, a. 2. imperat. à καταλλάσσω, quod vide.

Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, *commutatio, reconciliatio:* à

Καταλλάσσω, *permuto, commuto, reconcilio,* f. ξω, a. 1. κατήλλαξα, a. 1. part. καταλλάξας, αντος· a. 2. ind. pass. κατηλλάγην, ης, η. Th. ἀλλάσσω, vel -σσω, *muto.*

Καταλοάω, -ῶ, *trituro, confringo, vulnero:* ex κατὰ et ἀλοάω.

Καταλογὴν, adv. *prosâ oratione:* à καταλέγω, *sigillatim enarro.* Th. λέγω, *dico.*

Καταλογία, ας, ἡ, *recensio.*

Καλλαλογίζομαι, f. ίσομαι, *computo, annumero, ascribo:* et

Καταλογισμὸς, οῦ, ὁ, *computatio, numeratio:* à

Κατάλογος, ου, ὁ, *CATALOGUS, enumeratio;* à καταλέγω, *enumero.* Th. λέγω.

Κατάλοιπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *reliquus:* à καταλείπω.

Καλλαλοφάδια, adv. *supra cervicem, super humeros.* Th. λόφος, *cervix.*

Καταλοχίζω, f. ίσω, *decurio, in decurias vel cohortes distribuo, distribuo in classes.* Th. λόχος, *cohors.*

Κατάλυμα, ατος, τὸ, *diversorium:* à καταλύω, *diverto, hospitium capio.* Th. λύω, *solvo.*

Καταλύουσι, 3. pl. præs. ind. à καταλύω, q. v.

Κατάλυσις, εως, ἡ, *destructio:* à

Καταλύω, *dissolvo, destruo;* item *diverso;* f. ύσω, a. 1. κατέλυσα, a. 1. sub. καταλύσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. καταλῦσαι, a. 1. ind. pass. κατελύθην, a. 1. sub. pass. καταλυθῶ, f. 1. pass. καταλυθήσομαι. Th. λύω, *solvo.*

Καταμάθετε, *discite,* 2. pl. a. 2. imperat. act. κατέμαθ· à

Καταμανθάνω, *disco, cognosco, animadverto, considero,* [* Mat. vi. 28. nusquam aliàs in N. T.] f. καταμαθήσω, p. καταμεμάθηκα, a. 2. κατέμαθον, a. 2. imperat. act. κατέμαθε, et in 2. pl. καταμάθετε, a. 2. inf. καταμαθεῖν, part. καταμαθὼν ex κατὰ, et μανθάνω, *disco.*

Καταμαρτύρια, pro καταμάρτυρα, f. ψω, *comprehendo, manu tango.* Th. μάρπτω, *capio;* f. ψω.

Καταμαρτύρεται, Dor. pro καταμάρτυρα, *corripiens,* a. 1. act. f. g. à καταμάρτυρας.

Καταμάρτυρας, αντος, a. 1. part. act. et

Καταμάρτυρ, *opprimat,* 3. sing. a. 1. sub. act. à καλαμάρτυρ, *comprehendo.* Th. μάρπτω, *capio,* f. ψω.

Καλαμάω, *accumulo,* sic ut solent facere οἱ ἀμῶντες, *qui metunt.* [* καλαμωμένους τῆς πεφαλῆς πόνη, Jos. Bell Jud. II. xv. 4. *capita pulvere conspersa.*] Th. ἀμάω, *meto.*

* Καταμεθύω, καταμεθύσω, vide μεθύσω, *ebrium reddo.*

Καταμένω, a. 1, inf. act. verbi καταμείνω, *commoror.* Th. μένω, *maneo,* a. 1. ἔμεινα.

Καταμελῶ, f. ήσω, *negligo, contemno:* ex κατὰ, et μέλει, *cura est,* impersonale.

Καταμελοῦσι, 3. pl. præs. ind. verbi præced.

Καταμέμφομαι, f. m. ψομαι, *increpo, conqueror, accuso, reprehendo.* Th. μέμφομαι, *expostulor,* f. m. μέμψομαι, perf. pass. μέμεμμαι, a. 1. m. ἐμεμψάμην.

Καταμεμφόμεθα, 1. pl. præs. ind. præced.

Καταμένω, *commoror,* f. νῶ, p. καταμεμένηκα, a. 1. κατέμεινα, a. 1. imperat. κατέμεινον. Th. μένω, *maneo.*

Καταμερίζω, f. ίσω, *distribuo, dispartior:* ex κατὰ et μερίζω.

Καταμετρέω, f. ήσω, *metior, demetior.*

Καταμήκης, ους, ὁ ἡ ἡ, *perlongus.* Th. μῆκος, τὸ, *longitudo.*

Καταμήνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *menstruus:* à μήν.

Καταμιαίνω, *polluo.* Th. μιαίνω, *inquino.*

Καλαμώμενος, *pollucus,* Æol. pro καταμένας, a. 1. part. act. à καταμιαίνω, f. ανῶ, a. 1. κατεμίανα.

Καταμίγνυμι, *immisceo,* f. μίξω, p. μέμιχα· à μίγνυμι.

Καταμιμνήσκω, *in memoriam revoco;* f. μνήσω, p. μέμνημαι· à μιμνήσκω.

Καταμόνας, adv. *privatim:* ex κατὰ, et μόνος, *unus, solus.*

Καταμονομαχέω, f. ήσω, *singulari certamine devinco:* ex κατὰ, μόνος, *solus,* et μάχομαι, *pugno.*

Καταμύττω, *lacero,* a. 1. sing. a. 1. m. Ion. verbi καταμύσσω.

Καταμῦσαι, *nictare,* a. 1. inf. act. verbi καταμύω. Th. μύω, *claudo,* f. σω.

Καταμύσσω, vel -σσω, f. ξω, *lacero, perstringo.* Th. ἀράσσω, f. ξω, p. ἤρυχα, vide in καταμύττω.

Καταμύω, f. 1. μύσω, *nicto.* Th. μύω.

Καταμωκάομαι, -ῶμαι, *derideo,* f. m. ήσομαι. Vide μωκάω.

Καταναγάζω, ις, ι, *cogo, adigo,* idem quod ἀναγκάζω, f. σω. Th. ἀνάγκη, *necessitas.*

Κατανάθημα, ατος, τὸ, *anathema adversùs quempiam, maledictum:* ex κατὰ et ἀνάθημα. Th. ἀνατίθημι, *sepono:* unde et

Καταναθεματίζω, *devoveo;* f. ίσω.

Καταναλίσκω, *lambendo consumo,* ut *ignis;* Sap. xvi. 16.

Καταναλόω, *consumo;* f. καταναλώσω, a. 1. κατανάλωσα, p. κατανήλωκα· ex κατὰ et ἀναλίσκω, *absumo;* quod ex ἀνὰ, et ἁλίσκω, *capio;* f. ἁλώσω, p. ἑάλωκα, a. 2. ἥλων.

Καταναρκάω, -ῶ, *obstupeo, torpidum reddo;* f. ήσω, a. 1. κατενάρκησα, cum gen. ex κατὰ, et νάρκη, *torpore afficio.* Th. νάρκη, *torpor soporus.*

Κατανάσσω, *innuit.* unde a. 1. κατένευσα, *habituræ focî, habitun-*

dum dedi: ex κατὰ, et δέω, quod pro δαίω, *habito*.

Κατανέμω, *distribuo, partior*: item *centurio, decurio, in numeros militares refero*. Th. νέμω, f. μῶ, a. 1. ἔνεμα, p. νένεμημαι.

Κατανεύσαι, a. 1. inf. act. et

Κατάνευσον, a. 1. imperat. act. à

Κατανεύω, *annuo*, a. 1. κατένευσα, p. κατανένευκα. Th. νεύω, *annuo*.

* **Κατανθίζω**, *floribus exorno*, D. S.

Κατανίσχομαι, *contra aliquem insurgo*: ex κατὰ, ἀνὰ, et ἴσχομαι, a. 2. κατανέσχον.

Κατανοᾶν, poss. inf. κατανόασας, a. 1. part. act. à

Κατανοῶ, *animadverto, considero, intelligo*; imperf. κατενόουν, -ουν, f. ήσω, p. κατανενόηκα, a. 1. κατενόησα, a. 1. imperat. act. κατανόησον, ήσατω, a. 1. inf. κατανοῆσαι, a. 1. part. act. κατανοήσας, ασα, αντος. Ex κατὰ et νόος, *cogito*, Th. νόος, οῦς, ὁ, *mens*.

Κάτανος, *CATINUS*.

Κάτανος, ου, τὸ, *declivia*, Poët. pro κατάντης, ὁ, κατάντης, ου, ὁ ἡ ὁ, *declivis*, Iliad. ψ'. ver. 116. Est et κάτανον, adv. *sursum, deorsum*: ex κατὰ, et ἀνὰ, *pro, contrà*.

Κατανύω, *pervenio*; f. ύσω, p. κατάνυσμαι. Ex κατὰ, et ἀντὰω, *obviam venio*. Th. ἀνὰ, *contrà*.

Κατάντημα, ατος, τὸ, *occursus, fastigium ædificii*; item *finis, terminus*: à præced.

Κατάντιον, Ion. et κατάντιος, ία, ιον, *è regione*. Th. ἀνὰ, *contrà*.

Κατανύγῃς, 2. sing. a. 2. sub. pass. κατανύγωσιν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi κατανύσσω.

Κατανύγητε, 2. pl. a. 2. imperat. pass. ejusd.

Κατάνυξις, εως, ἡ, *compunctio, molestia, dolor*: item *sopor, stupor*: à

Κατανύσσω, *compungo*, f. ξω, a. 1. κατένυξα, a. 2. act. κατανύγην, a. 2. pass. κατανύγην, ης, η, *compunctus fui*, et in 3. pl. κατανύγησαν, a. 2. inf. pass. κατανυγῆναι, perf. pass. κατανένυγμαι, ξαι, νται. Ex κατὰ, et νύσσω, *pungo*.

Κατανυχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. præced.

Κατανῶσι, *conficio, perago*. [**consequor, obtineo*, φίλης γὰρ πρεσβεύειν κατάνωσα. Soph. Electra, 1478. *amicâ enim potiti sunt hospitiâ*.] Th. ἀνὰ, f. σω.

Κατάξαίνω, *lacero, percutio*, f. ξάνω, p. κατάξηγμαι.

Κατάξηνον, Ion. pro κατάξαι, f. 1. inf. act. verbi κατάγω, *deduco, reduco*. Tht ἄγω, *duco*; f. ξω.

Κατᾰξέω, *derado, radendo et scalpendo polio*. Th. ξέω, f. ξέσω.

Κατάξηρος, ος, ὁ ἡ ὁ, *peraridus, siccus*. Th. ξηρὸς.

Κατᾰξιόω, -ῶ, *dignum judico, in honore habeo, rogo, imploro*; f. ώσω, p. κατᾠξίωμαι, a. 1. pass. κατᾠξιώθην, ης, η, *dignus habitus fui*; a. 1. sub. pass. κατᾠξιωθῶ, a. 1. inf. pass. κατᾠξιωθῆναι, a. 1. part. κατᾠξιωθὲις, ισσης. Ex κατὰ, et ἀξιόω, ab ἄξιος, *dignus*.

Κατᾰξύω, *derado, abrado*; item *incido, et scarifico*: ex κατὰ et ξύω, f. ύσω, quod idem ac ξέω, *rado*.

Κατανᾰΐζω, *illudo*, f. ξω, p. κατανᾐσχυγκα.

Κατανᾰνεὶς, ὰ, ὸν, *compactus*: à κατανέω, *compingo*.

Κατανάομαι, *conspergo*.

Κατανάσσω, f. ξω, p. χα, *spargo, conspergo*.

Κατανάστον, *conculco*, f. ήσω, p. κατανενάστημα, a. 1. κατανάστησα, a. 1. part. κατανασθὲις, ασσης, a. 1. ind. pass. κατανασθήσω, ης, η. Th. ναστὸς, *calco*.

Κατανάστημα, ατος, τὸ, *conculcatio*: ab eod.

Κατανάστησις, εως, ἡ idem.

Κατάνασμα, ατος, τὸ, idem quod

Κατάνασις, εως, ἡ, *requies*: à κατανάω.

Κατανάσσομεν, 1. pl. f. 1. act. à

Κατανάω, *compesco, requiesco*: f. άσω, a. 1. κατάνασα, a. 2. κατάνων, p. κατανένασμαι, p. pass. κατανάσμαι, σαι, σται. Th. ναὼς, *cesso*.

Κατανεμάζω, f. σω, *tento, conor*: à πειράζω.

Κατανεμητήρια, ας, ἡ, *nauticum instrumentum*, quo nautæ maris altitudinem explorant: à κατανέμω, *tento*. Th. πεῖρα.

Κατανενιμμένου, -ῶ, *pictaciis consuo, resarcio*, f. ώσω, p. -πενιμμένωμαι. Th. πίλημα, *planta pedis*.

Κατανίλατης, ου, ὁ, *CATAPULTA*, machina bellica; ex κατὰ, et πίλη, *scutum*. Vel ut alii à πάλλω, *vibro*.

* **Κατανίπτω**, *mitto literas*.

Κατανοτίζω, -ῶ, f. ίσω, *defleo, lugeo*. Th. νότος.

Κατανοτοπιῶν, *exterrita*, p. part. act. f. g. per Sync. pro κατανενοτοπιῶσα, verbi κατανοτόω, idem quod κατανενόησα, *perterrefio*. Th. νοτὸς, *exterreo*. Alii volunt per Sync. dici pro κατανενοτοχῶσα, à κατανοτόομαι.

Κατάνυξ, Ion. pro κατάνυξις, *quemadmodùm*.

Κατανυσθὲν, ύσσης, a. 2. part. act. à κατανύσσω, *decido*.

Καταπλάσσω, -σσω, *cataplasmate curo, medeor*, f. άσω, a. 1. κατέπλασα, p. καταπέπλασμαι· ex πλάσσω, *fingo*.

Καταπλέκω, f. ξω, *complico, necto*; **καταπλέκειν τὴν ζωὴν**, *vitam finire*. Sic **καταπλέκειν ῥῆσιν**, *concionem habere*. Th. πλέκω, *complico*.

Καταπλέω, *navigo*, f. εύσω, a. 1. κατέπλευσα. Th. πλέω, idem.

Καταπληκτικὸς, ἡ, ὸν, *terribilis, stuporem adferens, admirabilis*; et

Καταπλήξ, ῆγος, ὁ ἡ ἡ, *perculsus, consternatus, pavidus, attonitus, stolidus*: à **καταπλήσσω**.

Καταπλῆξαι, a. 1. inf. à

Καταπλήσσω, *percello, obstupefacio*; f. ξω. Th. πλήσσω, q. v.

* **Καταπλοῖς**, οῦς, οῦ, ὁ, *tutus navis reditus*: **χρήματα χρεονίου δοῦναι πλοίου ναῦν ἐτιρέτλεον ἢ κατέπλουν**, *pecuniam mutuam dare sub usuris, eâ conditione ut navis portum destinatum peregrè tangat, vel ut tutò commeat et redeat*, Lex Rhodia, Salm. de usur. c. 9. p. 366. **ἐπειδὴ Σκιλλοῦς κατέπλους ἐγίνετο**, Dem. c. Dionys. *cum naves ex Siciliâ redirent onustæ frumento*.

* **Καταπλοτομαχίαι**, ῶν, *opibus vinco, divitiis contra aliquem pugno*.

Καταπλώω, Ion. pro **καταπλέω**, *navigo*.

Καταπνεῦ, ᾶτ, ἡ, Dor. pro **καταπνοὴ**, ῆς, ἡ, *flatus*. Th. πνέω, *spiro*.

Καταπόδας, Xen. adv. *è vestigio*.

Καταπονῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à **καταπονέω**, *deglutio*.

Καταπονέω, *labore conficio, fatigo*: f. ήσω, p. κατατπόνημαι, præs. ind. pass. **καταπονέομαι**, *opprimor*; ex **κατὰ**, et πόνος, *labor*. Th. πένομαι, *laboro*, p. m. πέπονα.

Καταπονίζω, *demergo*; f. ίσω, p. **καταπεπόνικα**, præs. pass. **καταπονίζομαι**, *demergor*; a. 1. pass. **κατεπονίσθην**, a. 1. sub. pass. **καταπονισθῶ**, ῇς, ῇ. Th. πόντος.

Καταπονισμὸς, οῦ, ὁ, *demersio*: à præced.

Καταποριοῦμαι, *redeo*, f. ώσομαι, p. pass. **-πεπόρισμαι**, a. 1. pass. **κατεπορίσθην** ex **κατὰ**, et **πορίσομαι**, *eo*.

Καταπορνεύω, f. εύσω, *prostituo*: à **πορνεύω**, *scortor*.

Κατάπωσις, εως, ἡ, *devoratio, vorago*: ex **καταπίνω**.

Καταπώσιον, ου, τὸ, *CATAPOTIUM, medicamentum quod deglutiendo sumitur*: à **καταπίνω**, *deglutio*.

Καταρᾴδιον, *mitigo, lenio, demulceo, componeo*: ex **κατὰ**, et **ἀραῖος**, *mitigo*. Th. **ἀρᾷος**, *lenis*.

Καταρεννὶς, ἴος, ὁ ἡ ἡ, *pronus*.

Καταρεννῦῃ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à **καταρεννύω**, *comburo, incendo*. Th. **ἀρέθω**, f. εω.

* **Καταρεῖαι**, ίου, *terrâ deseco*.

Καταρεῖδιόωμαι, *prodere*, præs. inf. verbi

Καταρεῖδίδωμι, *prodo*. Th. **δίδωμι**, *do*.

Καταρεῖσάσθαι, f. 1. inf. med. verbi

Καταρεῖπω, *projicio, elabi sino*; a. 2. inf. m. **κατατρεῖλεῖν** ex **κατὰ**, **ἀρὲὶ**, et **ἴημι**, *mitto*. Th. ἵω, id.

* **Καταρεῖπόμαι**, *progredior longiùs*: ex **κατὰ**, **ἀρὲὶ**, et **ἵσμαι**.

Καταρεῖζομαι, *impunè relinquo*; f. ίξομαι, a. 1. m. **κατατρεῖξάμην**, ω, ατο· ex **κατὰ** et **ἀρὲὶξ**, *ίνος*, ἡ, *dos*.

Καταρεπαμεύω, *in partem prædæ abduco*.

Καταρεὺς, *έντος*, a. 2. part. act.

Καταρεῦναι, a. 2. inf. act. verbi **καθίστημι**, *devolo*. Th. ἵστημι, *volo*.

Καταρέστεσθαι, Ion. pro **καθάρασθαι**, *perstringere, leviter attingere*; præs. inf. m. verbi **καθάστημαι**, *tango, attingo*.

Καταρτίω, -ῶ, *terreo, consterno*; f. τώσω, p. **καταρτάρτωκα**.

Καταρτάξας, Iliad. χ'. ver. 191. *metu perculsus*: à **καταρτήσσω**.

Καταρτήσομαι, *devolabo*; f. med. verbi **καθίστημαι**. Vide **καταστήσω**.

Καταρτήσσω, *terreo, perterrefio*; f. ξω, p. **κα**.

Καταρτήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. à **καθίστημι**, verbi **καθίστημι**, seu **καθίστημαι**, *devolo*: quod ex **κατὰ**, et ἵστημι, seu ἵσταμαι, *volo, -as*; f. m. **στήσομαι**, ῇ, ται, a. 2. m. **ἐστήμην**.

Καταρτὸχὴς, ἰος, ὁ ἡ ἡ, *sinuosus* et *multus plicas habens*: ex **κατὰ**, et **στόχος**, *plico*.

Καταρτῦω, *despuo, respuo, rejicio*. Th. πτύω.

Κατάρτωμα, ἄτος, τὸ, *ruina, lapsus*: ex **καταρτήσσω**.

Καταρτώσσω, *timeo*, præs. inf. act. **καταρτώσσειν**, 3. pl. præs. act. à

Καταρτώσσω, *metu concido, trepido, expavesco*: ex **κατὰ**, et **στώσσω**· à **στοδω**, *exterreo*.

Καταρτῦγων, *obscœnus*: ex **κατὰ**, et **στυγὴ**, *nates*.

* **Καταρτύγων**, *barbatus*, D. S.

Κατάρα, ας, ἡ, *execratio*: ex **κατὰ**, et **ἀρὰ**, *diræ, præces*.

Καταρράκτης, ου, ὁ, *CATARACTA, locus abruptus et præceps in flumine, undè aqua ruit potiùs quàm fluit*; item *vectis, porta*. Est etiam nomen *avis cujusdam*: à **καταρράσσω**, *impetuosè deturbo*. Th. **ῥάσσω**, f. ξω, *allido, dejicio*.

Καταρᾶσθαι, -ᾶσθαι, *execror, devoveo*; p. pass. **κατήραμαι**, p. part. **καθήραμένος**, a. 1. m. **καθηρασάμην**, ω, ατο, **καθαρᾶσθαι**, præs. infin. pass. Th. **ἀρὰ**, *præces, diræ*.

Κατάρασις, εως, ἡ, *execratio*.

Καταράσσω, vel -σσω, vel **καταῤῥάσσω**, *frango, rumpo, impetuosè deturbo, erumpo, defluo*. Th. **ῥάσσω**, f. ξω, *allido*.

Κατάρᾶτος, ὁ, ἡ ἡ, *maledictus*.

Καταργίω, *inanem* et *inutilem reddo, aboleo, facio cessare*; f. ώσω. p. **κατήργηκα**, a. 1. act. **κατήργησα**, præs. ind. pass. **καταργίομαι**, *destruor, aboleor*; p. pass. **κατήργημαι**, a. 1. pass. **κατηργήθην**, *evanui, liberatus sum*; f. 1. pass. **καταργηθήσομαι**, ῆ, ται· ex **κατὰ**, et **ἀργίω**, *cesso*; hoc ab **ἀργὸς**, per Crasin pro **ἀεργὸς**, *otiosus*: quod ab α priv. et **ἔργον**, *opus*. [* Non facilè apud alium Scriptorem invenies præter sacros, inquit Beza, ad Rom. iii. 31. At apud Eurip. in Phœniss. ii. 760. 'Αλλ' εἰμ' ἕως ἄν μὴ **καταργῶμιν χίρα**, *sed vado ne otiosam faciamus manum*.]

Καταργύρόω, -ῶ, f. ώσω, *argento obduco*, vel *tego, pecuniâ corrumpo*: ab **ἀργυρόω**, *argento obduco*. Th. **ἄργυρος**, *argentum*.

Καταρζίζω, *demulceo, manibus tracto*; f. ξω, pro quo et **καταῤῥίζω**. Th. ῥίζω, *facio*.

Καταρθὸς, Ion. pro **καθαρθὸς**, ὁ, ἡ ἡ, ὸν, *purgatus*: a. 1. part. pass. à **καθαίρω**, *purgo*.

Καταριθμέω, *annumero*; f. ήσω, p. **κατηρίθμηκα**, p. pass. **κατηριθμημαι**, p. part. **κατηριθμημένος**, η, ον, *annumeratus*: a. 1. m. **κατηριθμησάμην**, a. 1. opt. m. **καταριθμησαίμην**, et in 1. pl. **καταριθμησαίμεθα**. Th. **ἀριθμὸς**, *numerus*.

Καταρκὲς, idem quod **ἀρκὲς**, *sufficio*.

Καταῤῥαγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi **καταῤῥήγνυμι**, *cum impetu defero*.

Καταῤῥάκτης, ου, ὁ, *cataracta*, vide **καταράκτης**.

Καταῤῥιμβεύω, *circumago, vagari facio*.

Καταῤῥίνω, *defluens*; præs. part. n. g. et

Καταῤῥιῦσαν, *defluens*; a. 1. part. act. n. g. verbi

Καταῤῥίω, f. εύσω, *defluo, decido, collabor*.

Καταῤῥήγνυμι, *confringo, decidere facio, delabor, ruo cum impetu*: ex **κατὰ** et **ῥήγνυμι**, idem quod **ῥάσσω**, *frango*.

Καταῤῥίπτω, *projicio*, f. ψω· a. 1. *κατεῤῥίφα*· p. *κατέῤῥιφα*· p. pass. *κατεῤῥίμμαι*, ψαι. Th. *ῥίπτω*.

Κατάῤῥοος, ου, ὁ, contractè *κατάῤῥους*, *defluxus*, *distillatio*, *CATARRHUS*: et

Καταῤῥύω, -ῶ, *defluo*, f. ῥύσω, p. *κατεῤῥύηκα*. Th. ῥέω, *fluo*.

Κατάῤῥυτον, ου, τὸ, *locus in quem defluit humor*; *copia*, *affluentia*.

Καταῤῥύτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *irriguus*: à *καταῤῥέω*, *defluo*. Th. ῥέω, *fluo*. f. ῥύσω.

Καταῤῥωδέω, *non metuo*: ex *κατὰ*, et ἀῤῥωδέω, idem, cum *α* priv. vel pro ὀῤῥωδέω, ut Herodot. tum *καταῤῥωδέω*, *extimesco*, *metu consternor*, *metuo*.

Καταῤτάω, *appendo*, *apto*; ab ἀῤτάω, *appendo*.

Καταῤτίζω, propriè *luxata membra in locum suum repono*; item *perficio*, *sarcio*, *coagmento*, fut. ἴσω· a. 1. indic. act. *κατήρτισα*, ας, ε· a. 1. opt. act. *καταρτίσαιμι*, αις, αι· a. 1. inf. *καταρτίσαι*· perf. pass. *κατήρτισμαι*· perf. inf. pass. *κατηρτίσθαι*· perf. part. *κατηρτισμένος*, η, ον, *coagmentatus*; a. 1. m. *καταρτισάμην*, ω, ατο, *aptavi*: ex *κατὰ* et ἀρτίζω.

Κατάρτισις, εως, ἡ, *instauratio*, et

Καταρτισμός, οῦ, ὁ, *coagmentatio*: à *καταρτίζω*.

Καταρτιστὴς, ῆρος, ὁ, *compositor*, *moderator*: ab eod.

Κατάρχουσα, præs. part. f. g. à

Κατάρχω, *primus facio*, *imperito*, f. ξω. Th. ἀρχὴ, *principatus*, *initium*.

Καταρώμενος, *execrans*, præs. part. med. et

Καταρῶνται, *imprecantur*, 3. plur. ind. m. vel pass. à *καταράομαι*.

Κατασβεννῦω, -σβέννῡμι, *extinguo*, *compesco*, fut. σβέσω· ex σβέννυμι, idem.

Κατασεύω, *decutio*, *quasso*, *terreo*, *manu deorsùm commotâ silentium præcipio*, *signum do manu*, fut. σω, perf. *κατασέσεικα*· a. 1. ind. act. *κατέσεισα*, ας, ε· a. 1. part. act. *κατασείσας*, ασα· ex *κατὰ*, et σείω, *quatio*.

Κατασημαίνω, *annoto*, *observo*; item *obsigno sigillo*: ex *κατὰ*, et *σημαίνω*, fut. ἀνῶ, *significo*. Th. σῆμα, τὸ, *signum*.

Κατασίγάω, -ῶ, *conticesco*, f. ήσω, perf. *σισίγηκα*· ex *κατὰ*, et σιγάω, *sileo*.

* **Κατασιδηρόω**, *ferro obduco*, D. S.

Κατασκάλλω, f. ἄσω, *adhodum lædo*: ex *κατὰ* et σίνω.

Κατασιωπᾶτε, 2. plur. præs. ind. vel imperat. act. à

Κατασιωπάω, *conticesco*. Th. σιωπάω, *sileo*.

Κατάσκαμμένα, τὰ, plur. *ruinæ*. Th. σκάπτω.

Κατασκάπτω, *diruo*, fut. ψω· a. 1. *κατέσκαψα*· p. *κατέσκᾰφα*· perf. pass. *κατέσκαμμαι*· perf. part. pass. *κατεσκαμμένος*, *dirutus*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Κατασκαφὰς, acc. pl. à

Κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, *eversio*: à *κατασκάπτω*.

Κατασκιδάζω, fut. ἄσω, *dispergo*, *dissipo*: à σκιδάζω, idem.

Κατασκιλιτεύω, *exsicco*; pr. pass. -τεύομαι, *aridus sum*.

Κατασκιλίω, idem. Th. σκίλλω.

Κατασκοπέσσομαι, fut. ψομαι, *speculor*, *provideo*. Th. σκέπτομαι, *video*.

Κατασκευάζω, *præparo*, *armis instruo*, *exædifico*, *probo argumentis*, *molior*, *efficio*, *fabricor*, *immitto*, *ut exploratorem*, fut. ἄσω, perf. *κατεσκεύακα*· a. 1. act. *κατεσκεύασα*, ας, ε· a. 1. inf. act. *κατασκευάσαι*, a. 1. part. *κατασκευάσας*, *αντος*· perf. pass. *κατεσκεύασμαι*· perf. part. pass. *κατεσκευασμένος*· a. 1. ind. pass. *κατεσκευάσθην*, ης, η· ex *κατὰ* et σκευάζω. Th. σκεῦος, τὸ, *vas*.

Κατασκευαῖς, dat. plur. à *κατασκευὴ*, ῆς, ἡ, *exstructio*, *apparatus*: à præced. verbo.

Κατασκεύασμα, ἄτος, τὸ, *præparatio*: ab eod.

Κατασκευαστικὰ, τὰ, *ad assertionem facientia*, nom. pl. n. g. à

Κατασκευαστικὸς, ὴ, ὸν, *affirmandi vim habens*, *aptus ad confirmandum*: et

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, *exstructio*, *apparatus*, *descriptio*; gen. plur. *κατασκευῶν*· à *κατασκευάζω*, q. vide. Th. σκεῦος, τὸ, *vas*.

Κατασκηνόω, *nidulor*, *nidum struo*, *habito*, f. ώσω· a. 1. *κατεσκήνωσα*.

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, *nidus*: à præced. Th. σκηνὴ, *tabernaculum*.

Κατασκήπτω, f. ψω, *ingruo*, *impetuosè irruo*, *invado*. Th. σκήπτω, *ruo*, f. ψω.

Κατασκιάζω, *obumbro*, f. ἄσω, p. *κατεσκίασμαι*. Hinc

Κατάσκιος, ος, ὁ ἡ ὁ, *opacus*, *obscurus*. Th. σκιὰ, *umbra*.

Κατασκοπεύω, -ῶ, et *κατασκοπιάω*, *exploro*, f. ήσω, p. *κατεσκόπευκα*· a. 1. inf. act. *κατασκοπεῦσαι*· ex *κατὰ* et σκοπέω.

Κατάσκοπος, ου, ὁ ἡ ὁ, *explorator*: à *κατασκοπέω*.

* **Κατασκορζᾶζω**, *dissipo*, *dijicio*, D. S.

Κατασκώπτω, *cavillor*: ex *κατὰ* et σκώπτω.

Κατασμικρῦνω, *imminuo*, *deprimo*, fut, ῦνῶ, perf. *κατεσμίκρυγκα*· ex σμικρύνω.

Κατασμῦχαι, Iliad. *ι*. 649. 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à

Κατασμῦχω, *comburo*, f. ξω. Th. σμύχω, *paulatim rem consumo ut ignis latens*, et *sine flammâ*.

Κατασοφίζω, *sophismatis* et *argutis fallaciis utor adversus aliquem*, fut. ἴσω, p. *κατασεσόφικα*· præs. part. pass. *κατασοφιζόμενος*· a. 1. med. *κατεσοφισάμην*, ω, ατο· a. 1. part. med. *κατασοφισάμενος*· ex *κατὰ*, et σοφίζω, à σοφὸς, *sapiens*.

Κατασπαταλάω, -ῶ, *delicior*, *delicatè vivo*, f. ἄσω, p. *κα*.

Κατασπάω, -ῶ, *distraho*, *divello*, f. ἄσω, p. *κατέσπασκα*· ex *κατὰ*, et σπάω, *traho*.

Κατασπάω, *spargo*: ex *κατὰ*, et σπάω.

Κατασπεύδω, *accelero*, *urgeo*. Th. σπεύδω.

Κατάσπευσις, εως, ἡ, *festinatio*, *acceleratio*.

Κατασπουδάζω, f. ἄσω, *rebus seriis operam do*: à σπουδάζω, *seduld ago*, ab eod. Th.

Καταστάζω, *distillo*, *instillo*. Th. στάζω, f. ξω.

Καταστᾶδὸς, a. 1. part. pass. et

Καταστᾰθὲισαι, fut. 1. ind. pass. verbi *καθίστημι*, *constituo*, quod vide.

Καταστάντος, gen. sing. à

Καταστὰς, a. 2. part. f. g. *καταστᾶσα*, neut. g. -ὰντ· à *καθίστημι*, *constituo*, fut. *καταστήσω*· a. 1. inf. act. *καταστῆσαι*· a. 2. iuf. act. *καταστῆναι*. Th. ἵστημι, *sto*.

Καταστασιάζω, fut. ἄσω, *seditione opprimo* et *affligo*, *seditione circumvenio*: præs. pass. *κατασταστάζομαι*, *factione vincor*, *seditionibus premor*: à στασιάζω, quod à στάσις, *factio*, quod autem ab ἵστημι, *sto*.

Καστάσαν, acc. sing. à

Κατάστασις, εως, ἡ, *constitutio*: à *καθίστημι*.

Καταστεγάζω, idem qu. Th. στέγω, *tego*.

Καταστέλλω, a. 1. inf. act. et

Καταστάλλω, *quum repressissel*, a. 1. part. act. à

Καταστέλλω, *reprimo*, *sedco*, *compono*, *vestio*, *amicio*, *arno*, cum acc. f. 1. *καταστελῶ*· f. 2. *κατασταλῶ*· a. 1. *κατέστειλα*· a. 1. part. *καταστάλας*· p. *κατέσταλκα*· perf. pass. *κατέσταλμαι*· perf. part. pass. *κατεσταλμένος*, *sedatus*; p. m. *κατέστολα*, *demisi*, *ornavi*. Th. στέλλω.

Καταστινάζω, *ingimisco*, f. άξω, p. *κατέστινάκα*· ex *κατὰ*, et στινάζω, idem.

Κατάστημα, ἄτος, τὸ, *habitus*, *status*, *constitutio*: à *καθίστημι*, *constituo*, quod vide.

Καΐαεῆναι, evadere, exitum habere, fieri, a. 2. inf. act. *καταεῆναι*, a. 1. inf. act. ejusd. verbi.

Καταηρείω, confirmo, fut. *ίξω*, p. *κατετήρικα*· ex *κατὰ*, et *ηρίζω, firmo.*

Καταηολὴ, ῆς, ἡ, vestitus, amictus; propriè verò *actus τῦ καταηλλεῖν*, id est, *demittendi, sedandi, cohibendi;* tum *modestia in vestitu*: à *καταηλλω*, vel *καταηλλομαι, amicio*; perf. m. *κατήηολα.*

* *Καταηολίζω, ιις, σ, vestio, induo:* ex *κατὰ*, et *ηολίζω, vestio.*

Καταηρείω, sterno humi; item *obfirmo*; a. 1. *κατεήρεισα.* Th. *ηορὶω, sterno*, f. *ίσω*, et *ήσω.*

Καταηαγγίζω, distillare facio, guttatim perfluo, fut. *ίσω*, perf. *ικα*· ex *κατὰ* et *ηαγγίζω.*

Καταηαστηγὶω, fut. *ήσω, stratagemate supero, bellicâ astutiâ decipio*: ex *κατὰ, ηστρὸς, exercitus*, et *ἄγω, duco.*

Καταηαστοπεδεύομαι, vel *-δεύω, castra metor*; a. 1. m. *κατεηαστοπεδευσάμην, ω, αἳο*· ex *ηστρατοπεδεύω.*

Καταηείφω, subverto, f. *ψω*, perf. *κατέηειφα*· a. 1. *κατέηειψα*· p. m. *κατέηειμμαι.* Th. *ηείφω, verto.*

Καταηειψάμενος, a. 1. part. med. et

Καταηείψασθαι, a. 1. inf. med. à *καταηείφω.*

Καταηείψουσι, Dor. pro *καταηείψωσι*, 3. pl. f. 1. ejusd. verbi.

Καταηενιάζω, lascivio, fut. *άσω*, perf. *κατεηενίακα*· a. 1. sub. act. *καταηενιάσω, ῃς, ῃ.* Th. *ηρῆνος, τὸ, luxus, deliciæ*: indè *ηρηνιάω, luxurior.*

Καταηεοφὴ, ῆς, ἡ, CATASTROPHE, subversio: à *καΐαηείφω*, quod vide.

Καταηρώνῦμι, prosterno, fut. *ηρώσω*, perf. *κατέηρωκα*· a. 1. pass. *κατεηρώθην, ης, η.* Th. *ηορὶω, sterno.*

Καταηύγω, averſor, odio prosequor; a. 2. *κατέηυγον.* Th. *ηυγὶω, odi*, f. *ξω*, q. à *ήυγω.*

Καταηῦφιλὴς, ὁ ἡ ὴ, valdè durus: à *ηυφιλὴς, durus, asper.* Th. *ήυφω, adstringo*, f. *ψω.*

Καταηῦρω, pertraho, f. *ύρῶ*, perf. *κατεήυρωκα.* Th. *ήυρω, traho.*

Καταηφαλίζω, munio, roboro, fut. *ίσω*, perf. *κατεηφάλικα*· p. pass. *-ισφάλισμαι*, part. *-ισφαλισμένος.*

Καταηράξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à

Καταηράττω, jugulo, fut. *ξω*· a. 1. *κατέηραξα*· a. 1. imperat. act. *κατάηραξον, άτω.* Th. *ηράζω*, seu *ηράττω, jugulo, macto.*

Καταηραγίζω, obsigno, f. *ίσω*, p. *κατεηρᾶγικα*· perf. pass. *κατεηρᾶγισμαι*· perf. part. pass. *κατεηραγισμένος, obsignatus.* Th. *ηρᾶγὶς, ίδος, ἡ, sigillum.*

Καταηχιόω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. verbi *κατέηιχα*, quod vide.

Καταηχίω, occupare, appellere, a. 2. inf. verbi *κατέηιχα*, q. v. Th. *ἴηχω, habeo.*

Κατάηχεσις, εως, ἡ, possessio, occupatio: ab eod.

Κατάηχῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. *κατάηχε, ῃς, ῃ* et

Καταηχέσει, ας, Dor. pro *καταηχῦσα, ης, qui cohibuit et retinuit*, a. 2. part. act. f. g. et

Καταηχίμενος, a. 2. part. m. et

Κατάηχμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. et

Καταηχὼν, a. 2. part. act. omnia à *κατέηιχα.*

Καταπεξὶς, Dor. pro *καταπτάξις, extabefacies*, 2. sing. fut. 1. act. verbi *καταπήκω.* Th. *πήκω, liquefacio.*

Καταπάττω, in ordinem refero, colloco, deligo, comparo, instruo. Th. *πάτ͡τω, ordino*, fut. *ξω*· aor. 2. *ἔπαγον.*

Καταπήκω, extendo. Th. *πίνω, tendo*, f. *νύ.*

Καταπίμνω, concido, seco. Th. *πίμνω*, idem.

Καταπίπτω, gaudio afficio.

Καταπήκω, fut. *ξω, colliquefacio, emacio, extabefacio.*

Καταπιθεῖσθαι κλέος, gloriam adipisci, Herodot. à

Καταπίθημι, depono, repono, constituo, comparo, consequor, suscipio (inimicitias), ineo (gratiam), tribuo, fut. *θήσω*, perf. *κατατέθεικα*· a. 1. *κατέθηκα*· a. 2. m. *κατεθέμην, σο, το*· a. 2. inf. m. *κατάθεσθαι.* Th. *τίθημι, pono*; a. 2. *ἔθην.*

Καΐαλολμάω, -ῶ, audeo, aggredior, f. *ήσω*, p. *τετόλμηκα.*

Καταπομὴ, ῆς, ἡ, concisio: à p. m. *κατατέτμημαι* verbi *κατατέμνω, occido.* Th. *τέμνω, seco.*

Καταπεξύω, sagittâ trajicio, telo configo, f. *ύσω*, p. *κατατετόξευκα*· f. 1. pass. *κατατοξευθήσομαι.* Th. *τόξον, arcus.*

Καταπείχω, incurro, insector; a. 2. *κατέδεκμον.* Th. *τρέχω, curro*, f. *δραμοῦμαι*, perf. *δεδράμηκα*· p. med. *δέδρομα.*

Καταπέτω, tero, attero, consumo. Th. *τρίβω, tero*, f. *ψω*, p. *φα.*

Καταπρίψας, 2. sing. fut. 1. act. verbi præced.

Καταπρῦχω, exhaurio, affligo. Th. *πρύχω*, idem quod *πρύω, tero, attero.*

Καταυλίω, f. *ήσω, tibiâ modulor*: ex *κατὰ*, et *αὐλίω*, idem. Th. *αὐλὸς, tibia.*

Καταυτίκα, pro *αὐτίκα, statim.*

Καταφάγω, devoro; f. 2. med. *καταφάγομαι*, pro *καταφαγοῦμαι*· a. 2. act. *κατέφαγον*· a. 2. part. act. *καΐαφαγὼν, όντος.* Th. *φάγω, comedo.*

Καταφαίνομαι, ῃ, ται, videor esse: καταφαίνῃ, 3. sing. a. 2. sub. pass. Th. *φαίνω, ostendo.*

Καΐαφᾶμίζω, et *καΐαφαμίσσω*, Dor. pro *καταφαμίζω, divulgo, celebro*, fut. *ίσω*, et *ίξω.* Vide in *φημίζω.*

Καταφᾶνῆ, acc. sing. à *καταφανὴς, conspicuus*, vel *ι* subscripto, est 3. sing. a. 2. sub. pass. à *καταφαίνομαι*, q. v.

Καταφᾶνὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲ, conspicuus, apertus, in nom. pl. *καΐαφανεῖς*· ex *κατὰ* et *φαίνω.*

Καταφερὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲ, proclivis, declivis: à

Καταφέρω, fut. 1. *καταίσω*· a. 1. *κατήνεγκα, tuli*; præs. pass. *καταφέρομαι, deorsùm feror, mergor*; a. 1. indic. pass. *κατηνέχθην*· a. 1. part. pass. *καταηνεχθὲις.* Th. *φέρω, fero.*

Καταφεύγω, perfugio, aufugio, perfugium habeo ad aliquem; f. m. *φεύξομαι*· a. 2. act. *κατέφυγον, ες, ε*· a. 2. part. act. *καταφυγὼν, όντος.* Th. *φεύγω, fugio.*

Καταφεύξις, εως, ἡ, perfugium: à præced.

Καταφθάνω, prævenio, f. *φθάσω*, p. *κατέφθακα*· ex *φθάω.*

Καταφθαρήσονται, 3. pl. f. 2. pass. à seq.

Καταφθείρω, corrumpo, deprave, f. *καταφθερῶ*· perf. *κατέφθορα*· a. 2. *κατέφθαρον*· perf. pass. *κατέφθαρμαι*· a. 2. pass. *κατεφθάρην*· f. 1. pass. *καταφθαρήσομαι, ῃ, ται, corrumpar*: *καταφθῖρω*, a. 1. inf. compos. ex *κατὰ*, et *φθείρω, corrumpo.*

Καταφθιμένοισιν, mortuis, dat. pl. perf. part. pass. Ion. verbi

Καταφθίω, f. *ίσω, perdo, interficio*: à *φθίω, corrumpo*, fut. *ίσω*, perf. *ἔφθικα*· perf. pass. *ἔφθιμαι*· hinc perf. part. *φθίμενος*, pro *ἐφθιμένος*, vel per Sync. dicitur in præs. part. pass. pro *φθιόμενος*· sic *φθίσθαι*, perf. inf. pass. pro *ἐφθίσθαι*, Ion. vel per Sync. pro *φθῖσθαι.* Th. *φθίω, perdo, corrumpo.*

Καταφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, destructio: à *καταφθείρω*, p. m. *κατέφθορα.*

Καταφίλω, devosculor; imperf. *κατεφίλουν, -ῦν, ες, -εις*· pres. part. *καταφιλέων, -ῶν, έουσα, -ῶσα*· f. *καταφιλήσω*· a. 1. ind. act. *κατεφίλησα*, perf. act. *κατεφίληκα*· quod à *φιλέω*, idem. Th. *φίλος, amicus.*

Καταφλίγω, f. ίξω, p. ιχα, *comburo*: ex κατὰ, et φλίγω, *uro*.

Καταφλίξαι, *combussisset*, 3. sing. a. 1. opt. act. et

Κατάφλεξις, εως, ἡ, *conflagratio*: à perf. pass. ejusd. Th.

Καταφλογίζω, f. ίσω, a. 1. κατεφλόγισα, *comburo*: à φλογίζω, *uro*. Th. φλίγω.

Κατάφοβος, ος, ὁ ἡ, *timidus, formidolosus*. Th. φόβος.

Καταφοιτάω, -ῶ, f. ήσω, *venio, discedo*: ex κατὰ et φοιτάω.

Καταφοιτῶν, ῶν, Ion. pro καταφοιτᾷν præs. inf. præced.

Καταφονίω, *trucido*; idem cum φονίω. Th. φίνω, *occido*.

Καταφορὰ, ᾶς, ἡ, *lapsus, ictus, gravis somnolentia*; *invectiva*: ex κατὰ et φέρω.

Καταφορᾶν, Ion. pro καταφέρειν, *deferre*, q. v.

Καταφράζεσθε, 2. pl. præs. imperat. pass. à

Καταφράζομαι, *considero*. Th. φράζω, *dico*; f. σω, p. πέφρᾶκα, a. 2. ἐφρᾰδόμην, p. m. πεφρᾰδώς.

Κατάφρακτος, ὁ ἡ, *cataphractus*.

Καταφράσσω, vel -ττω, *munio, tego, operior*; f. ξω, p. πέφρᾶχα, p. pass. πεφράγμαι, ξαι, κται.

Καταφρονίω, propriè *sentio contra aliquem*; item *despicio, sperno*: [* *insidias struo*, Gen. xxvii. 12. *dolosè affecto*, Herodot. de Pisistrato.] cum gen. præs. imperat. καταφρόνει, -ε, et in 3. pl. ιτωσαν, -άντων, f. ήσω, a. 1. act. κατεφρόνησα, a. 1. sub. καταφρονέω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. καταφρονῆσαι, perf. act. κατεπεφρόνηκα. Th. φρὴν, *mens*.

Καταφρόνημα, ἄτος, τὸ, *contemptus, despectio*: et

Καταφρόνησις, εως, ἡ, idem: et

Καταφρονητὴς, οῦ, ὁ, *contemptor*: et

Καταφρονῆτορας, acc. pl. præs. part. act. à καταφρονέω, quod vide.

Καταφυγὴ, ῆς, ἡ, *refugium*. Th. φεύγω, *fugio*.

Καταφυγοῦσαν, acc. sing. f. g. part. a. 2. act. verbi καταφεύγω, *perfugio*: quod vide.

Καταφυλλοείδια, vel καταφυλλοΐδια, f. ήσω, propriè *de arboribus quarum folia humi fluunt*, i. e. *cadunt*, et delapsa marcescunt; ex κατὰ, φύλλον, *folium*, et εἶδος, *fluo*.

Καταφύτινύω, *planto*, f. ύσω, p. πεφύτινυκα.

Καταχαίνω, *hisco, derideo*. Th. χάινω.

Καταχαλάζω, idem quod

Καταχᾰλάω, f. ᾰσω, *demitto, per funem*. Th. χαλάω, *laxo*.

Κατάχαλκος, ος, ὁ ἡ, *æratus*: et

Καταχαλκοῦν, *ære* vel *ferro tegere*; præs. inf. verbi

* **Καταχαλκόω**, ώσω, *ære obduco*: ex κατὰ et χαλκὸς, æs.

Κατάχαρμα, ἄτος, τὸ, *ludibrium*: à χάρμα, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

Καταχεύτ', pro καταχεύσει, 3. sing. imperf. Ion. à

Καταχεύω, *effundo*. Th. χέω, *fundo*.

Καταχέω, *effundo*; f. εύσω, a. 1. act. κατέχεα, ας, ε, ab eod. Th.

Καταχήνη, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καταχαίνω, *hisco, derideo*.

Κατάχηνς, ες, ὁ ἡ, *resonans*: ex κατὰ, et ἦχος, *sonus*.

Κατάχθομαι, *rei alicujus molestiâ afficior*: quod ab ἄχθομαι, ἀχθῆ *fero*. Th. ἄχθος, *pondus*.

Καταχθόνιος, ος, ὁ ἡ, *subterraneus, infernus*: à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra*.

Καταχορδεύω, *rescindo, lanio*. Th. χορδὴ, *intestinum, chorda*.

Καταχῦν, præs. inf. καταχῦσαι, a. 1. inf. *humo congestâ tegere*: verbi

Καταχόω, f. ώσω, *terrâ aggestâ obruo*. Th. χόω.

Καταχρᾶν, *satis esse alicui*. Vide ἀπόχρᾶν.

Καταχρέομαι, -ῶμαι, *abutor*; *morte afficio*: f. ήσομαι, a. 1. m. κατεχρησάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. καταχρήσασθαι, *abuti*, cum dat. Th. χρέομαι seu χράω, *commodo*.

Καταχρῆσθαι, *interficere*, præs. inf. med. contract. pro καταχρέεσθαι. Sic καταχρήσασθαι, *interfecisse*; a. 1. inf. m. à καταχράομαι, q. v. καταχρησθῆναι, a. 1. infin. pass.

Κατάχρησις, εως, ἡ, *abusio, abusus*; item *CATACHRESIS*, figura: et

Καταχρηστικὸς, ὴ, όν, *abusivus*: et

Καταχρηστικῶς, adv. *abusivè*: à καταχράομαι, quod vide.

Κατάχρισις, εως, ἡ, *inunctio*: et

Κατάχρισμα, ἄτος, τὸ, *unguentum*: et

Κατάχρωτος, ος, ὁ ἡ, *inunctus, perlitus*: à

Καταχρῦν, *inungo, illino*. Th. χρίω, *ungo*.

Καταχρῦσος, ος, ὁ ἡ, *inauratus*: et

Καταχρῡσόω, -ῶ, *inauro, auro obduco* vel *tego*: à χρυσὸς, *aurum*.

Καταχύσις, εως, ἡ, *effusio, diffusio*.

Καταχώμυμι, vel καταχωννῦω, f. καταχώσω, id. quod καταχόω, quod vide.

Καταχωρίζω, *divido, dispono*.

Καταχῶσαι. Vide in καταχῦν.

Καταψάω, f. ήσω, *tergendo siccando demulceo*. Th. ψάω, *leniter tango*.

Καταψεύδομαι, ῃ, ευσαι, *mentior*; f. m. σομαι, p. pass. κατέψευσμαι. Th. ψεύδω, *fallo*.

Καταψευσμὸς, ῦ, ὁ, *mendacium*.

Καταψηφίζομαι, f. m. ίσομαι, p. pass. ισμαι, *damno, censeo, sententiam fero negativam*: ex κατὰ et ψηφίζομαι. Th. ψῆφος, *lapillus*.

Καταψῦξη, 3. sing. a. 1. sub. act. καταψύξαι, 2. pl. a. 1. imperat. act. à

Καταψῦχω, *refrigero*; f. ξω, p. κατέψυχα, a. 1. κατέψυξα, a. 1. sub. καταψύξω, ῃς, ῃ. Th. ψύχω, *refrigero*.

Καταγεὶς, a. 2. part. pass. et

Καταγῆναι, perf. ind. m. à κατάγνυμι, *frango*. Th. ἄγνυμι vel ἄγω, idem, f. ᾰξω, p. m. ᾶγα, et per solut. ἴαγα. Sic a. 1. ἦξα et ἴαξα, a. 2. pass. ᾱγην et ἰάγην. Hinc καταγεὶς, part.

Καταγὲς, ῦσα, ὸς, -όντος, *fractus*: part. perf. m. ejusd. verbi.

Κατέᾰξα, ας, ε, a. 1. ind. et

Κατέᾰξε, ως, ε, f. 1. ind. act. Att. solut. pro κατέξεε, à κατάγω, quod vide; vel in καταγῆναι.

Κατέαται, *sedent*: Ion. pro κάθηνται, 3. pl. à κάθημαι, *sedeo*.

Κατέβα, Dor. pro κατέβη, 3. sing. a. 2. act. verbi καταβαίνω, *descendo*, quod vide.

Κατεβάλλιν, Dor. pro καταβάλλε, *conjiciebaris*; 2. sing. imperf. pass. à βάλλω, *jacio*, quod vide.

Κατέβην, ης, η, *descendi*, a. 2. ind. act. verbi καταβαίνω, *descendo*; f. m. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. imperat. κατάβηθι, a. 2. part. act. καταβὰς, άντος· ex κατὰ, *deorsùm*, et βαίνω, *eo*.

Κατεβιάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi βιάζω.

Κατεβλάβην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταβάλλω, *dejicio*; f. βλᾰβῶ, p. βέβλημαι, p. m. βεβλαμένος. Th. βάλλω, *jacio*.

Κατεγγυάω, -ῶ, f. ήσω, *vadimonio*, vel *sponsione*, vel *satisdatione obstringo*. [* *Quidvis in manus trado*, τὴν ναῦν κατεγγυῶ καὶ τοὺς παῖδας, Dem. c. Aparturium, *pueros tradidi ut venderentur*: malè in edd. *sponsione obstrinxi*. Salm. de m. usur. p. 712.] Th. ἐγγύη, *sponsio*.

Κατεγιλῶν, 3. pl. ind. imperf. act. κατεγίλων, -ῶν, ας, -ας. à καταγελάω, *derideo*, f. ήσω, quod vide.

Κατέγνωσαν, 3. pl. a. 2. act. et
Κατεγνώσθην, ης, η, *damnatus sum*, a. 1. ind. pass. κατεγνῶσθαι, perf. inf. pass. à καταγινώσκω, *condemno*. Th. γνώσκω, *cognosco*: f. m. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων, perf. pass. ἔγνωσμαι.
Κατεδέη, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi καταδαίω, *divido, disco*.
Κατεδαίσατο, 3. sing. a. 1, m. à καταδαίομαι, quod vide.
Κατεδαρθοι, ις, ι, a. 2. act. verbi καταδερθάνω, *obdormio*. Th. δαρθάνω, *dormio*.
Κατέδαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταδάκνυμι, *ostendo*; f. δάξω, p. δέδαχα.
Κατέδευσας, *irrigásti*, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi καταδεύω. Th. δεύω, *rigo*; f. δεύσω.
Κατεδήδεκα, ας, ε, Att. pro κατέδηκα, perf. act. à κατέδω.
Κατεδηδοκώς, ότος, perf. part. a. et
Κατεδηδομένος, part. pass. ejusd. Th. ἔδω, *edo*.
Κατεδιώκετο, 3. sing. imperf. pass. à καταδιώκομαι, idem quod διώκω, *persequor*.
Κατεδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi καταδιώκω, *persequor*, ab eod. Th.
Κατεδόκευον, imperf. verbi καταδοκέω, *videor*.
Κατεδουλώθη, 3. sing. imperf. pass. à καταδουλόω, idem quod δουλόω, *in servitutem redigo*. Th. δοῦλος, *servus*.
Καρίδαλις, 2. sing. a. 2. act. per Metath. pro κατέδαρθις. Vide κατέδαρθοι.
Κατέδρεμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi κατατρέχω, *decurro*, quod vide.
Κατέδυ, *occidit*, 3. sing. a. 2. act. καταδύνω, 3. sing. imperf. ind. verbi καταδύνω, à δύνω, δύμι vel δύω, *subeo*; f. δύσω, a. 2. ἔδυν, υς, υ.
Κατέδω, *comedo, consumo*, f. m. ἐδήσομαι, p. act. κατέδηκα vel κατέδηκα, et per Epenth. κατεδήδοκα.
Κατεηγὼς, ότος, *fractus*: Ion. pro κατεαγὼς, perf. part. m. Vide in κατεαγῆναι.
Κατεθάρρησεν, 3. sing. aor. 1. act. verbi καταθαρρέω, *fidenti animo sum*; f. ήσω. Th. θάρσος, ους, τὸ, *fiducia*.
Κατέθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi κατατίθημι, *depono*, quod vide.
Καταθυνάω, *absumo, comedo*. Th. θοίνη, *epulum*.
Κατείδα, Æol. et Ion. pro καταλείδω, *effundo*. Th. λείδω, *libo, fundo*; f. ψω.
Κατεῖδε, *vidit*, 3. sing. a. 2. ind. act. à
Κατεῖδω, *video*: ab εἶδω, f. m. ἴδομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον.
Κατειδωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *idolis refertus*: ab εἴδωλον, *idolum*, quod ab εἶδος, ους, τὸ, *species*. Th. εἶδω, *video*.
Κατεῖην, *descendebat*, 3. sing. perf. m. κατεῖμι, ας, ε· à κατεῖμι, quod ex κατὰ pro κάτω, *deorsum*, et εἶμι, *eo*; a. 2. ἴον, p. m. εἶα.
Κατεικάζω, idem quod εἰκάζω, *conjecturis assequor*. Th. εἶκω, *similis sum*.
Κατειλίει, idem ferè quod εἰλίει, *involvo*.
Κατειλημμένος, η, ον, *deprehensus*, perf. part. Att. à καταλαμβάνω, *deprehendo*; f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον, p. εἴληφα indè κατειλήφειαι, perf. infin. act.
Κατειλίσσω, Ion. et Æol. pro καθειλίσσω, *involvo*: ab εἰλίσσω, vel -ττω, idem ac ἑλίω.
Κατειλίχατο. Ion. pro καθειλίχατο. Vide in ἑλίχατο.
Κατείλοχε, *recensuit*: Att. pro καταλέλοχε, 3. sing. perf. act. verbi καταλέγω.
Κατεῖμι, *descendo, revertor*. Th. εἶμι, *eo*.
Κατεῖναι, *demisisse*: Ion. pro καθεῖναι, a. 2. infin. verbi καθίημι, quod vide.
Κατεῖναι, *accusare*; a. 1. inf. κατεῖπον, *denuntiare*: a. 2. infin. verbi κατέω, *contra aliquem loquor*.
Κατεκαῶν, όντος, ὁ, *qui refragatur*. Hesych.
Κατεεργάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατεργάζομαι, *operor*; f. m. άσομαι, a. 1. ind. pass. κατειργάσθην, perf. pass. κατείργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.
Κατεεργῦσαι, *coërcere, concludere*, præs. inf. verbi
Κατείργνῦμι, *concludo*. Th. εἶργω, *arceo*.
Κατείρινον, *rescindebant*, imperf. verbi
Κατειρίπω, f. ψω, *frango, scindo*. Th. ῥείκω, *frango*.
Κατείρυσι, *deduxit*, a. 1. ind. et
Κατείρυσται, *deduci*: à κατερύω, *deduco*. Th. ῥύω, *traho*.
* Κατειρωνεύομαι, εύσομαι, *deludo*, cum gen. κατειρωνεύσο τῦ σαυτοῦ, Jos. B. Jud. ii. 3. vid. et ii. 12. vii. 30, &c.
Κάτεισιν, 3. sing. vel pl. ind. præs. à κατεῖμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*.
Κατεισάην, ης, η, *exustus fui*; a. 2. pass. verbi καταιάλω, *exuro*. Th. καίω, *uro*.
Κατεϊσάην, 3. sing. a. 2. act. verbi καταιάνω, idem [quod καίνω, *perimo, occido*.
Κατείσασα, ας, ε, *exussi*; a. 1. ind. act. verbi καταιάλω, *exuro*. Th. καίω, *uro*.
Κατειτίμην, *jacebam*; imperf. ex καταιτέομαι, *jaceo*.
Κατείχη, 3. sing. a. 1. act. à καταιάλω, *exuro*. Th. καίω, *uro*; f. καύσω, a. 1. ἔκηα.
Κατέικηλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταικήλω, idem quod κηλίω, *permulceo*; f. έσω.
Κατεικλέξατο, *conclusit*: Dor. pro κατειλίσατο, a. 1. m. et
Κατεικλέσθης, Dor. pro κατειλίσθης, 2. sing. a. 1. pass. et
Κατεικλασθῆς, Dor. pro κατειλιχθῆς, *inclusus eras*; 2. sing. a. 1. sub. pass. à καταικλίσμαι. Th. κλείω, *claudo*.
Κατεικόσησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. et
Κατέικυψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi καταικύπτω, *amputo, concido*. Th. κόπτω.
Κατειρέθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταιρέω, *condemno*. Th. κρίνω, *judico*.
Κατείρεῖνα, ας, ε, a. 1. act. ejusd. verbi.
Κατειρέθεν, ης, η, *absconditus est*; a. 2. pass. à καταιρύπτω. Th. κρύπτω, *abscondo*; a. 2. ἐκρύφθεν.
Κατείρκα, 3. sing. a. 2. act. Dor. pro κατέιρκεν, verbi κατάστρμι, seu καταστρώνυμι, *interficio*; à στρῆμι, a. 2. ἔστρην, ης, η, Dor. ἔστραν, ας, α, a. 2. m. ἐστράμην, part. στράμενος. Th. στρίνω, *interficio*. Alii ducunt per Apoc. dici pro κατίστραν, 3. sing. a. 2. ejusd. verbi.
Κατείστάθεν, Iliad. ί. ver. 558. *interfecti sunt*; Ion. seu Bœot. pro κατεστάθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi καταστρίνω. Th. στρίνω, *occido*; f. νῶ, p. ἔστρωμα, et Poët. ἔστραγμα, a. 2. ἔστρον.
Κατείστασθεν, Bœot. Sync. pro κατεστάθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. ex κατὰ, et στρίνω, *occido*; a. 1. pass. ἐστράθην.
Κατελασσεν, ις, ι, a. 2. ind. act. ejusd.
Κατέλαβεν, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi κα[λ]αμβάνω, *deprehendo*. Th. λαμβάνω, *capio*; f m. λήψομαι, p. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.
Κατελάλεις, 3. sing. imperf. act. à καταλαλίω, *obloquor*; imperf. -ειν, -ευν, &c. Th. λαλίω, *loquor*.
Κατελαύνω, *depello, comminuo*. Th. ἐλαύνω, f. άσω, *agito*.
Κατελιγχίνω, *redarguat*, 3. sing. imperat. act. à
Κατελίγχω, *redarguo, convinco*. Th. ἐλίγχω, *arguo*; f. ξω.
* Κατελίσω, ήσω, *misereor*.
Κατελῶν, *demoliri*: Ion. pro καθελῶν, a. 2. infin. verbi καθ-

αιρέω. Th. αἱρέω, capio: a. 2. εἷλον.

Κατειλίφθην, ης, η, relictus sum: a. 1. ind. pass. verbi καταλείπω. Th. λείπω, linquo.

Κατείλιπτο, Ion. pro κατειλίλειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi καταλείχομαι. Th. λείχω.

Κατειλίλειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo; f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Κατειλιξάμην, ω, ατο, cubui; a. 1. m. à καταλίγομαι· κατέλιξας, 2. sing. a. 1. act. Th. λίχω, dico.

Κατέλιξε, recensuit; 3. sing. a. 1. act. à καταλίγω, ab eod. Th.

Κατειλήφθην, ης, η, a. 1. ind. pass. καταλαμβάνω, deprehendo; q. vide.

Κάτειλθι, descende: a. 2. imperat. et

Κατειλθέμεν, descendere: a. 2. inf. Ion. pro κατελθεῖν, verbi κατέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio: f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, ες, ε.

Κατέλθομεν, 1. pl. a. 2. sub. act. et

Κατελθὲν, a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Κατέλιτε, 3. sing. a. 2. act. [ᵃκατελίσσειν pro κατέλειπον, 3. pl. a. 2. Exod. xvi. 24.] verbi καταλείπω, relinquo; f. ψω. Th. λείπω, linquo; a. 2. ἔλιπον, p. m. λίλιπτα.

Κατειλίσσω, idem quod κατειλίττω, quod vide.

Κατειλόμενος, Ion. pro καθειλόμενος, qui detraxit; a. 2. part. m. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, capio; a. 2. εἷλον.

Κατειλῦσι, Ion. pro καθειλῦσι, dat. pl. aor. 2. part. ejusd. verbi.

Κατειλπίζω, id. q. ἐλπίζω, spero; q. v.

Κατέλυσε, 3. sing. imperf. κατέλυσι, dissolvit; 3. sing. a. 1. act. verbi καταλύω. Th. λύω, solvo.

Κατειλύθησαν, corruerunt: 3. pl. a. 1. pass. ejusd. verbi.

Κατειμάνθανε, ες, ε, imperf. act. à καταμανθάνω, disco.

Κατέμαρπτε, cepit; 3. sing. imperf. κατέμαρψε, 3. sing. a. 1. ind. à καταμάρπτω, capio; f. ψω, a. 2. ἔμαρπον.

Κατειμήσατο, excogitavit; 3. sing. a. 1. med. verbi καταμήδομαι, fut. m. μήσομαι. Th. μῆδος, ους, τὸ, cura. Alii exponunt pro accumulabat: et volunt esse a. 1. m. verbi κατ]αμάομαι, accumulo. Th. ἀμάω, fut. ήσω, μετο.

Κατειμπόνιν, manum immitto in guttur, vomitus ciendi causâ; tanquam ab ἐμέω, vomo.

Κατείναντι, κατεναντία, et κατεναντίον, vel κατ' ἐναντίον, adv. cum gen. ex adverso, è regione, coram, in conspectu adversùs: ex κατὰ, ἐν, et ἀντὶ, necnon ab ἐναντίος, pro ἀντίος, oppositus. Th. ἀντὶ, pro.

Κατείνασε, 3. sing. a. 1. ind. act. pro κατέναεν· ab inusit. verbo κατανάω, habitandum do. Th. ναίω, habito.

Κατείνυτι, detulit; 3. sing. aorist. 1. activ. Poët. et Ion. pro κατήνεγκε, ας, ε, verbi καταφέρω. Th. φέρω, fero; f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, ας, ε.

Κατένυσε, annuit; 3. sing. a. 1. ind. act. à κατανεύω. Th. νεύω, innuo; f. νεύσω.

Κατεινεχθὲς, ἐντος, a. 1. part. pass. verbi καταφέρω.

Κατενήνοτα, 3. sing. perf. pass. per Att. reduplicationem pro κατένηνται· ab eodem.

Κατενόησεν, constraverat; 3. sing. perf. med. à κατανοέω, quod ab ἐνόησα, per Metath. pro ἐνόεσα, perf. med. ἤνοσα, et per redupl. Att. ἐνήνοσα.

Κατενήρατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω, f. ἀρῶ, occido.

Κατενθεῖν, Dor. pro κατελθεῖν, descendere; a. 2. infin. à κατέρχομαι.

Κατενεντὴς, ῦ, ὁ, oblocutor, accusator.

Κατενύγην, ης, η, compunctus sum; et in pl.

Κατενύγησαν, 3. pl. a. 2. pass. verbi κατανύσσω, compungo; fut. ξω. Th. νύσσω, pungo; a. 2. ἔνυγην.

Κατενώπια, vel κατένωπα, per Sync. pro κατενώπιά· à

Κατενώπιον, idem quod ἐνώπιον, in conspectu, coram; ex κατὰ, ἐν, et ὤψ, vultus. Th. ἔσσομαι, video.

Κατεξουσιάζω, cum gen. potestatem exerceo in aliquem; quod ab ἐξουσία, potestas; hoc ab ἔξεστι, licet. Th. εἰμὶ, sum.

Κατεπαγγέλλομαι, promitto: ex κατὰ, ἐπὶ, et ἀγγέλλω, nuntio; f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Κατεπαίρομαι, insurgo, extollor, a. 1. m. -επηρόμην, p. pass. -επῆρμαι, a. 1. pass. -επήρθην· ex ἐπαίρω. Th. αἴρω.

Κατεπάλμενος, insiliens: ex κατὰ et ἐπάλμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, quod ab ἐπὶ et ἅλλομαι, salio.

Κατεπατήθην, ης, η, conculcatus sum; a. 1. pass. et

Κατεπάτησεν, 3. sing. a. 1. act. verbi καταπατέω, conculco; f. ήσω. Th. πατέω, calco.

Κατέπαυσεν, diremit, sedavit; 3. sing. a. 1. act. verbi καταπαύω. Th. παύω, cesso, f. σω, a. 2. ἔπαυν.

Κατεπείγοντα, τὰ, negotia urgentia: et

Κατεπείγοντος, gen. sing. part. præs. à

Κατεπείγω, f. ξω, urgeo, incito, festino. Th. ἐπείγω, urgeo.

Κατέπεσεν, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω, depido. Th. πίπτω, cado; fut. 2. med. πεσοῦμαι.

Κατεπίστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi καταφίστημι, insurgo; ex κατὰ, ἐπὶ, et ἵστημι, sto; fut. στήσω, a. 2. ἔστην.

Κατέπιφνε, occidit; per Syncop. pro κατεπίφονε, 3. sing. a. 2. ind. act. ex κατὰ et ἐπιφονέω. Alii formant à φῶ, vel φίνω, occido, per reduplic. πιφίνω, et per Sync. πίφνω, unde a. 2. ἔπιφνον. Vel à φίνω est aor. 2. ἔφινον, per Syncop. ἔφνον, et per Anadiplasiasm. ἔπιφνον. Vel est imperf. à πίφνω, id. quod φίνω.

Κατεπήδησε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταπηδάω, salio.

Κατέπηξεν, defixit; 3. sing. a. 1. act. verbi καταπήγνυμι, f. ξω, p. m. πέπηγα. Th. πήγνυμι, seu πηγνύω, compingo, struo.

Κατεπιάνθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπιαίνω, id. quod πιαίνω, pinguefacio; f. ἀνῶ. Th. πίων, ονος, pinguis.

Κατεπίθυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, concupiscens: ex κατὰ et ἐπιθυμέω.

Κατεπιλαμβάνου, accipio; a. 2. κατεπιλάβου· ex λαμβάνω, capio.

* Κατεπιφεύγω, confugio. D. S.

Κατέπλευσα, ας, ε, et in 3. pl. κατέπλευσαν, a. 1. ind. act. verbi καταπλέω, navigo; f. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

Κατεπλήγη, perculsus est: Iliad. γ'. ver. 31.

Κατεπόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπίνω, deglutio; perf. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. Th. πίνω, bibo.

Κατεπρήϋνε, a. 1. ind. act. verbi καταπραΰνω, demulceo. Th. πρᾶος, mitis.

* Κατέπω, contra aliquem loquor, detego.

Κατερέεσα, defundere; ab ἐρέω, depleo. Th. ἔρα, terra.

Κατεργάζομαι, efficio, operor, confero, interficio; f. άσομαι, a. 1. m. κατειργασάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. κατειργάσασθαι, a. 1. part. m. κατειργάσαμενος, qui confecit, superavit; a. 1. ind. pass. κατειργάσθην, ης, η· ex κατὰ, ἐξ et ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Κατειργασία, ας, ἡ, confectio, opi-

ficium, cultura, concoctio: à præced. verbo.

Κατεργασμένος, η, ον, Ion. pro **κατειργασμένος,** *confectus, paratus;* perf. part. pass. verbi **κατεργάζομαι,** quod vide.

Κατέργειν, Ion. pro **κατάγειν,** *cōercere, concludere.* Th. **εἴργω,** vel **εἴργω,** *includo.*

Κάτεργον, ου, τὸ, *opus effectum:* et

Κάτεργος, ου, ὁ ἢ ἡ, *excultus:* ab **ἔργον,** *opus.*

* **Κατεργατέω, ήσω,** *everto, diruo.* D. S.

Κατερέπτω, f. **ψω,** *diruo, dejicio.*

Κατερείκων, Iliad. **ά.** ver. 361. *demulcebat;* a. 1. ind. act. verbi **καταρείζω,** fut. **ξω.** Th. **ῥίζω,** *facio,* perf. **ἔῤῥιχα.**

Κατερείφω, idem quod Th. **ἐρίφω,** *tego;* f. **ψω.**

Κατερέω, -ῶ, *obloquor, accuso, dico:* ab **ἐρέω,** quod ab **εἶρω,** *necto, dico.*

Κατερήνων, 3. pl. imperf. à

Κατερητύω, *detineo.* Th. **ἐρητύω,** *inhibeo.*

Κατερύω, pro **καταρύω,** *detraho.* Th. **ἑρύω,** *traho,* f. **ύσω.**

Κατερῥωγώς, ότος, *raptus;* part. perf. med. à **καταῤῥήγνυμι,** *confringo;* p. m. **κατέῤῥωγα.** Th. **ῥήσσω,** *frango.*

Κατέρυκε, 3. sing. imperf. act. Ion. vel præs. imperat. act. ex

Κατερύκω, *inhibeo, contineo;* f. **ξω.**

Κατερχόμαι, *descendo;* f. m. **καταλεύσομαι,** a. 2. **κατῆλθον, ες, ε,** a. 2. inf. **καταλθεῖν.** Th. **ἔρχομαι,** venio.

Κατέσβε, 3. sing. a. 2. act. verbi **κατασβέννυμι,** *extinguo.* Th. **σβέννυμι,** idem; f. **σβέσω,** a. 2. **ἔσβην,** tanq. à **σβῶμι.**

Κατέσσω, 3. sing. imperf. act. verbi **καταεάω,** *decutio.* Th. **σείω,** *moveo.*

Κατεσθίω, *devoro:* imperf. **κατήσθιον, ες, ε,** hinc **κατεσθίοντα,** acc. sing. præs. part. Th. **ἔδω,** *edo.*

Κατεσκαμμένα, *ruinæ;* perf. part. pass. neut. gen. pl. et

Κατέσκαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi **καταεκάπτω,** f. **ψω,** *diruo.* Th. **σκάπτω,** *fodio.*

Κατεσκίασε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Κατεσκιασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi **καταεκιάζω,** *instruo;* f. **άσω,** p. **κατεσκιάσμαι.** Th. **σκεῦος, ους, τὸ,** *vas.*

Κατέσκον, *oppositi sunt,* pro **κατεστάθησαν,** Æol. 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi **καθίστημι,** *constituo.* Th. **ἵστημι,** *sto;* f. **στήσω,** a. 2. **ἔστην,** a. 1. ind. pass. **ἐστάθην.**

Κατεστάθησαν, vide in **κατέστην.**

Κατέστασαν, Ion. pro **κατέστησαν,** 3. pl. a. 2. ind. act. vide **κατέστην.**

Κατεστεὼς, ῶσης, Ion. pro **καθεστηκὼς,** *qui constituit;* perf. part. act. verbi **καθίστημι,** q. v.

Κατεστήκει, Ion. pro **καθειστήκει,** *instituerat,* 3. sing. plusq. perf. act. et

Κατεστησάμην, Ion. pro **καθιστήσαι,** *constituisse:* perf. inf. et

Κατέστην, ης, η, et in 3. pl. **κατέστησαν,** a. 2. ind. act. verbi **καθίστημι,** *constituo.* Th. **ἵστημι.**

Κατεστόρεσαν, Iliad. **ό,** ver. 798. *straverunt;* 3. pl. a. 1. act. à **καταεστορέω.**

Κατεστρέφετο, Ion. pro **κατεστραμμένοι ἦσαν,** 3. pl. plusq. p. pass. verbi **καταστρέφω,** *subigo.* Th. **στρέφω,** *verto.*

Κατεστρέφετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd. verbi, et ab eod. Th.

Κατέστρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κατεστρώθησαν, *prostrati fuerunt;* 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi **καταστρώνυμι,** *prosterno;* f. **ώσω,** p. **κατέστρωμαι,** a. 1. pass. **κατεστρώθην, ης, η·** ex **κατὰ,** et **στρώννυμι, sterno.** Th. **στρῶμα.**

Κατεσσύγη, Iliad. **ε'.** ver. 694. 3. sing. a. 2. act. verbi **καταεύγω,** *horresco, odio prosequor;* f. **ύσω** et **ξω,** tanq. à **σύγω.**

Κατέσχεθε, *tenebat;* 3. sing. imperf. ind. act. verbi **κατασχίζω,** pro **κατέχω,** q. v. et

Κάτεσχεν, 3. sing. a. 2. act. verbi **κατέχω,** *retineo.* Th. **ἔχω,** *teneo;* f. **ἕξω,** a. 2. **ἔσχον, ες, ε.**

* **Κατεσχέσαν** pro **κατέσχεν,** 3. pl. a. 2. ind. med. *se retinuerunt,* Nehem. iii. 5.

Κατετάβκετο, *contabescebat;* Dor. pro **κατετήκετο,** 3. sing. imperf. ind. med. à **κατατήκω.** Th. **τήκω,** *liquefacio.*

Κατετίξασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi **καταετιξεύω,** *sagittâ trajicio;* f. **εύσω,** p. **καταετίξευκα.** Th. **τόξον,** *arcus.*

Κατετίτθον, *altercabant;* 3. pl. imperf. act. verbi **καταετίθημι.** Th. **τρίζω,** *tero;* fut. **ψω,** p. **τέτριφα.**

Κατέτριζε, *stridebat;* 3. sing. imperf. à **καταετρίζω.** Th. **τρίζω,** *strideo.*

Κατέτροκτον, *comederunt;* 3. pl. a. 1. act. à **τρώγω,** *comedo;* f. med. **ξομαι,** a. 2. act. **ἔτραγον.**

Κατετρώθαν, 3. sing. a. 1. med. verbi **καταετρώθησαν,** *vulnero.* Th. **τιτρώθησαν,** idem, fut. **τρώσω.**

* **Κατευδοκιμεῖν,** f. **ήσω,** *præclarè rem administro,* D. S.

Καταυθανίαι, -ᾶν, *certo ictu vulnus infero.*

Κατεὐθύ, vel **κατ' ἰθύ,** adv. *rectè.*

Καταυθύνω, *dirigo, rego, constituo, mulcto;* f. **ῦνῶ,** a. 1. **καταύθυνα,** a. 1. opt. act. **καταυθύναιμι,** a. 1. inf. act. **καταυθῦναι·** ex **καταὶ,** et **ἰθύνω,** *dirigo, corrigo,* Th. **ἰθὺς** *rectus.*

Καταυλογίω, -ῶ, *prædico, extollo;* f. **ήσω,** p. **-ηγκα,** p. pass. **-ημαι.** Ex **εὐλογίω.**

Καταυοδεῖ, *prosperè succedat;* 3. sing. præs. opt. act. à

Καταυοδέομαι, -οῦμαι, f. **ήσομαι,** *prosperor:* ex **καταὶ,** et **εὐοδοῦμαι,** quod ab **εὖ** et **ὁδῶμαι.** Th. **ὁδὸς,** *via.*

* **Καταυπορέω, ήσω,** *copiâ abundo,* D. S.

Καταυτοσχεδιάζω, *compono:* ex **καταὶ** et **αὐτοσχεδιάζω.**

* **Καταυτοῦχέω, ήσω,** *feliciùs expedio,* D. S.

Καταύχομαι, *imprecor, precor, opto, glorior, me jacto.* Th. **εὔχομαι,** q. v.

Καταυωχᾶσθαι, *epulari;* præs. inf. m. à **καταυωχίομαι.** Th. **εὐωχία,** *convivium.*

Καταφάγω, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi **καταφάγω,** *devoro,* quod vide.

Καταφαίνεται, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi **καταφαίνομαι,** *video;* a. 2. ind. pass. **καταφάνην, ης, η·** ex **καταὶ,** et **φαίνω,** *ostendo.*

Καταφάμιξεν, Dor. pro **καταφήμιξεν,** 3. sing. a. 1. act. verbi **καταφαμίζω,** q. v.

Καταφάνη, ης, η, a. 2. ind. pass. Vide **καταφαίνεται.**

Καταφθαρμένοι, perf. part. pass. à **καταφθείρω,** *corrumpo;* f. **ερῶ,** p. **καταφθάρκα,** a. 2. **κατέφθορον,** perf. pass. **καταφθάρμαι·** ex **καταὶ** et **φθείρω.** Th. **φθίω,** *corrumpo.*

Καταφθιμένοι, *ruinæ;* perf. part. pass. à **καταφθίω,** *corrumpo;* f. **ιῶ,** p. **καταφθίμαι,** a. 2. **κατέφθιτο,** perf. pass. **καταφθίμαι·** ex **καταὶ** et **φθίω.** Th. **φθίω,** *corrumpo.*

Καταφίστημι, *insurgo;* f. **καταστήσω,** p. **καθέφιστα,** a. 2. act. **καθέστην, ης, η·** ex **κατὰ,** **ἐπὶ,** et **ἵστημι,** *sto.*

Καταφόνευε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi **καταφονεύω,** *trucido;* f. **εύσω,** p. **καταφονεύκα.** Th. **φόνος,** *occido.*

Καταφύγων, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi **καταφεύγω,** *perfugio;* f. m. **εὔξομαι,** a. 2. part. **καταφυγὼν, ὄντος.** Th. **φεύγω,** *fugio.*

Κάτηχε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi **κατέχω,** *detineo:* hinc **κατέχω,** 3. sing. præs. sub. act. Th. **ἔχω,** *habeo.*

Κατίχιω, 3. sing. a. 1. ind. act. *κατίχια*, verbi *κατεχίω*, *effundo*. Th. *χίω*, *fundo*; fut. *χιόω*, a. 1. *ἴχιωα*, *ἴχιω*, et *ἴχια*.

Κατίχιωσι, *ας*, *ε*, a. 1. act. Vide supèr.

Κατίχιωσι, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Κατιχόμενος, præs. part. pass. à

Κατίχω, *detineo*, *retineo*, *teneo*, *occupo*, *possideo*, *sustineo* (*impetum*), *contineo*, *cohibeo*, *accedo*: cum subst. varias accipit significationes, ut *fama κατέχει*, dic. *quæ pervulgata est*; imperf. *κατεῖχον*, f. *καθέξω*, p. *κατέσχηκα*, a. 2. act. *κατέσχον*, *ες*, *ε*, a. 2. sub. *κατάσχω*, et in 1. pl. *κατασχώμεν*, imperf. pass. *κατειχόμην*, *ο*, *ετο*. Th. *ἴσχω*, *habeo*.

Κατήγαγον, a. 2. ind. act. Att. verbi *κατάγω*, *reduco*. Th. *ἄγω*, *duco*; f. *ξω*, a. 2. *ἤγαγον*, et Att. *ἤγαγον*.

Κατηγεμὼν, *όος*, *ὁ ἡ ὁ*, *dux viæ*, *auctor*, *præceptor*; Ion. pro *καθηγεμὼν* à

Κατηγίομαι, Ion. pro *καθηγέομαι*, *viæ dux sum*, *narro*. Th. *ἡγέομαι*, *duco*.

Κατηγορεῖν, præs. inf. act. *κατηγορέω*, 3. sing. imperf. pass. à

Κατηγορέω, *-ῶ*, *recuso*, *reprehendo*; cum gen. item *indico*, *arguo*, *dico*, vel *prædico*; f. *ήσω*, perf. *κατηγόρηκα*, imperf. act. *κατηγόρεον*, *ουν*, a. 1. inf. *κατηγορῆσαι* ex *κατὰ*, *contrà*, et *ἀγορεύω*, seu *ἀγορεύω*, *loquor*. Th. *ἀγορὰ*, *forum*.

Κατηγορηθὶς, a. 1. part. pass. n. g. ab eod. verbo.

Κατηγόρημα, *ατος*, *τὸ*, *accusatio*, *prædicatum*: à 1. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

Κατηγορία, *ας*, *ἡ*, *accusatio*, *prædicamentum*: gen. pl. *κατηγορίων* ab eod. verbo.

Κατηγορικὸς, *ὴ*, *ὸν ὁ ἡ ὁ*, *acusatorius*; item *delator*: et

Κατήγορος, *ου*, *ὁ ἡ ὁ*, *accusator*: à *κατηγορέω*.

Κατηγορούμενος, præs. part. pass. ejusd.

Κατηγωνίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi *κατηγωνίζομαι*, *debello*; f. m. *ἰσομαι*, quod ab *ἀγωνίζομαι*, *certo*. Th. *ἀγὼν*, *ῶνος*, *ὁ*, *certamen*.

Κατήδεσα, *ας*, *ε*, a. 1. ind. act. verbi *κατανδέω*, *erubescere facio*: ex *κατὰ*, et *αἰδὼς*, *pudor*.

Κατηλαλημένη, perf. part. pass. f. g. à *κατηλαλέω*, idem quod *αἰθαλόω*, *uro*; fut. *ώσω*. Th. *αἴθω*, *incendo*.

Κατήϊν, *descendit*, 3. sing. perf. med. Att. pro *κατῆϊ* ab *εἶμι*, *eo*; p. m. *ἴα*, *ας*, *ε*.

Κατῆκα, Ion. pro *καθῆκα*, *convenit*: et *κατῆκον*, *οντος*, Ion. pro *καθῆκον*, *id quod ad nos pertinet*: à *καθήκω*, *pertineo*.

Κατήμιζεν, imperf. act. verbi *κατημίζω*, *contumeliosè fœdo*. Th. *αἰσία*, *indigna verbera*, *injuria*.

Κατήνεος, *ε*, *ὁ ἡ ὁ*, *moriger*, *attentus*; *explorator*; *subditus*: ex *κατὰ*, et *ἀκούω*, *audio*; p. m. *ἤκοα*.

Κατήντεα, *pertineo*; Ion. pro *καθήκω* ex *κατὰ*, et *ἥκω*, *venio*.

Κατήλασα, *subegi*, *percussi*; a. 1. ind. act. verbi *κατελαύνω*, f. *άσω*. Th. *ἐλαύνω*, *agito*.

Κατῆλθον, *ες*, *ε*, a. 2. act. verbi *κατέρχομαι*, *descendo*. Th. *ἔρχομαι*, *venio*; f. m. *ἐλεύσομαι*.

ΚΑΤΗΊΑΨ, *ος*, vel *φος*, *ὁ*, *tabulatum*, *trabs scalæ*.

Κατηλλάγην, *ης*, *η*, a. 2. ind. pass. verbi *κατηλλάσσω*, *reconcilio*; f. *ξω*, a. 1. *κατήλλαξα*, a. 1. part. act. *κατηλλάξας*, *αντος* ex *κατὰ*, et *ἀλλάσσω*, seu *-ττω*, *muto*.

Κατηλογίω, *contemno*, *nihili facio*; in compos. *ε* in *η* vertitur, ut in *κατηγορέω* ex *κατὰ*, et *ἀλογέω*, *contemno*.

Κατηλοιφίζω, f. *ίσω*, idem quod *ἀλοιφίζω*, seu *αἰλοιφίζω*, *sulco*. Th. *αὖλαξ*, *ακος*, *ἡ*, *sulcus*.

Κατηλίνισαι, 3. sing. perf. pass. præced. verbi.

Κατηλοιπῦα, Ion. pro *καθηλωτῦα*, perf. part. act. f. g. à *καθήλωμι*, quod ex *κατὰ*, et *ἅλίσκω*, *capio*; f. *ἁλώσω*, p. *ἥλωκα*, a. 2. *ἅλων*, qu. ab *ἅλωμι*.

Κατημύχθη, 3. sing. a. 1. pass. verbi *κατημύσσω*, *lacero*. Th. *μύσσω*, f. *ξω*, *emungo*.

* **Κατηναγκασμένως**, adv. *coactè*, *fatali quâdam necessitate*, D. S.

Κατηπαλωμένα, perf. part. pass. n. g. pl. à *κατηπαλίσκω*, *absumo*: ex *κατὰ*, et *ἀναλίσκω*, idem; f. *ἀναλώσω*, p. *ἀνήλωκα* et *ἀνάλωμα* hinc perf. pass. *ἀνάλωμαι*, *σαι*, *ται*. Th. *ἁλίσκω*, *capio*; f. *ἁλώσω*.

Κατήπαξ, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *κατεπαίρω*, idem quod *ἐπαίρω*, *interficio*; f. *ἐπἄρῶ*, a. 1. *ἤραρα*.

Κατήπηγμα, *ας*, *ε*, *detuli*; a. 1. ind. act. verbi *κατοφέρω*. Th. *φέρω*, *fero*; f. *οἴσω*, a. 1. *ἤνεγκα*, perf. m. Att. *ἐνήνοχα*.

Κατήπτοχα, perf. m. verbi *κατοφέρω*. Vide præced.

Κατήντησα, *ας*, *ε*, a. 1. ind. act. à *κατανταω*, *pervenio*; f. *ήσω* ex *κατὰ*, et *ἀντάω*, *obviam venio*. Th. *ἀντὶ*, *contrà*.

Κατηξιόθησαν, *digni sunt habiti*; 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi *καταξίω*, f. *ώσω*, p. *κατηξίωμαι*. Th. *ἄξιος*, *dignus*.

Κατηόνων, imperf. act. verbi *καταιωνάω*, idem quod Th. *αἰονάω*, *aspergo*, *perfundo*.

Κατηπιάω, *mitigo*, *placo*; f. *άσω*, vel *ήσω*. Th. *ἤπιος*, *α*, *ὁ ἡ ὁ*, *clemens*, *mitis*.

Κατηπίωντο, 3. pl. imperf. ejusd. verbi Poët. pro *κατηπιώντο*.

Κατηρασάμην, *ω*, *ατο*, a. 1. m. verbi *καταράομαι*, quod ab *ἀράομαι*. Th. *ἀρὰ*, *ᾶς*, *ἡ*, *preces*, *diræ*.

Κατηρᾶτο, *imprecatus est*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi *καταράομαι*.

Κατήργησα, *ας*, *ε*, a. 1. ind. act. verbi *καταργῶ*, *inanem reddo*, *aboleo*; f. *ήσω*, p. *κατήργηκα* ab *ἀργὸς*, idem quod *ἀεργὸς*, *otiosus*. Th. *ἔργον*, *opus*.

Κατῆρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *καταίρω*, *appello*, *advenio*. Th. *αἴρω*, *tollo*; f. *ἀρῶ*, p. *ἦρκα*.

Κατήρει, Ionicè pro *καθῆρει*, 3. sing. imperf. ind. verbi *καθαιρέω*, *dejicio*, *everto*. Th. *αἱρέω*, *capio*; f. *ήσω*, perf. *ἦρκα*, aor. 2. *εἷλον*.

Κατηρίθμει, 3. sing. imperf. pass. verbi *καταριθμέω*. Th. *ἰθμὸς*, *irrito*, *lacesso*.

Κατηριφί, pro *κατηριφία*, acc. sing. *καθαριφίσιν*, dat. pl. Ion. à

Κατηρεφὴς, *ους*, *ὁ ἡ ὁ*, *tectus*. Th. *ἐρέφω*, fut. *ψω*, *tego*.

* **Κατήρης**, *suspensus*, *instructus*: ex *κατὰ*, et *ἦρα*, *apto*, vel *ἐρέσσω*, *remigo*. Eurip. in Suppl. ver. 110. ed. Markl.

Κατήρϊσε, *diruit*, 3. sing. a. 2. verbi *κατερείκω*. Th. *ἐρείκω*, *everto*; f. *ψω*.

Κατήρυκαν, *compulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi *καταρύω*, *impetuosè dejicio*: ex *κατὰ*, et *ῥύσσω*, seu *ἐρύσσω*, *dejicio*; f. *ξω*.

Κατηρτισάμην, *ω*, *ατο*, a. 1. m. et

Κατηρτίσθαι, perf. inf. pass. verbi *καταρτίζω*, *luxata membra in suum locum repono*, *perficio*; f. *ίσω*, perf. pass. *κατήρτισμαι*. Th. *ἄρτιος*, *α*, *ὁ ἡ ὁ*, *par*; propriè de numero.

Κατηρτισμένος, *η*, *ον*, part. perf. pass. et

Κατηρτίσω, 2. sing. aor. 1. m. verbi *καταρτίζω* vide *καταρτίσθαι*.

Κατήσθιον, *ες*, *ε*, imperf. act. verbi *κατεσθίω*, *comedo*. Th. *ἔσθω*, *edo*: hinc *ἔσθίω*, idem; fut. *ἔσω*.

Κατηχύνθη, *ης*, *η*, a. 1. ind. pass. verbi *καταισχύνω*, *pudefacio*; f. *υνῶ*, p. *κατήσχυμμαι*. Th. *αἶσχος*, *ους*, *τὸ*, *turpitudo*.

Κατῆχησις, εως, ἡ, *CATECHESIS, institutio, quâ prima rudimenta alicujus scientiæ traduntur:* à 2. pers. perf. pass. verbi **κατηχέω**, *instituo.*

Κατήχημαι, 1. sing. perf. pass. verbi **κατηχέω**, *instituo.*

Κατηχητής, οῦ, ὁ, *CATECHISTA*, idem quod **κατηχέων**· à perf. pass. verbi **κατηχίζω**.

Κατηχούμενος, ου, ὁ, *qui prima elementa discit.*

Κατηωρεῖντο, *suspensi erant*, 3. pl. imperf. pass. Dor. pro **κατηωρεῖτο**, verbi **κατωμωρέομαι**, *dependeo:* ex **κατὰ**, et **αἰωρέω**, *in sublime tollo*, f. **ήσω**.

Κάτθαν, et **κάτθανε**, *mortuus est*, per Sync. Æol. pro **κατέθανε**, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi **καταθνήσκω**. Th. **θνήσκω**, *morior*; fut. 2. m. **θανοῦμαι**· perf. act. **τέθνηκα**· a. 2. **ἔθανον**.

Κατθίμεν, per Æol. Sync. pro **καταβῆμεν**, a. 2. inf. act. Ion. pro **καταβῆναι**, verbi **καταστίθημι**, *depono.* Th. **τίθημι**, *pono*, fut. **θήσω**, perf. **τέθεικα**· a. 2. **ἔθην**· a. 2. m. **ἐθέμην**.

Κάτθιο, *depone*, itidem pro **κατάθου**, Ion. pro **καταθέσο**, vel **κατάθευ**, a. 2. imperat. med. ejusdem verbi.

Κατἰᾶσι, *descendunt*, 3. plur. ind. præs. verbi **κατἄμαι**. Th. **ἵημι**, *eo:* at **καθἵᾶσι**, *dimittunt*, 3. pl. ind. à **καθίημι**· ab **ἵημι**, *mitto.* Th. **ἴω**.

Κατἴδών, a. 2. inf. ăct. à **κατείδω**, *perspicio.* Th. **εἶδω**, *scio*; f. m. **εἴσομαι**· a. 2. **εἶδον**, et **ἴδον**.

Κατιδόντες, nom. plur. a. 2. part. **κατιδὼν**, **όντος**, ab eod. verbo.

Κατίναι, *redire*, præs. infin. ex **κατὰ**, et **ἴημι**, pro **εἶμι**, *eo.*

Κατἵζειν, Ion. pro **καθίζειν**, *collocare.* Th. **ἵζω**, *sedere facio:* hinc **κάτισεν**, *collocavit*, a. 1. ind. act. Ion.

Κατἶθὺ, *rectâ, è regione.* Th. **ἰθὺς**, *rectus*, qu. ab **τιθὺς**, **τῖα**, **τὶ**, idem.

Κατἰθῦνω, *dirigo*; ex **κατὰ** et **ἰθύνω**· ab eod. Th.

Κατιπετεύω, Ion. pro **καθικετεύω**, idem quod **ἱκετεύω**, *supplico.* Th. **ἱκέτης**, *supplex.*

Κατιτμαίνω, *humecto, mollio*, pro **καθιτμαίνω**· ex **κατὰ** et **ἰτμαίνω**, idem.

* **Κατιλλώπ̃ω**, *contortis oculis intueor*, Comicus ap. Clem. Alex. Pæd. iii. c. xi.

Κατιόντα, acc. sing. vel pl. neut. g. part. a. 2. act. ab **εἶμι**, *eo*; a. 2. **ἴον**.

Κατιόω, ῶ, *rubigine vitio et consumo*, f. **ώσω**, perf. **κατίωκα**· perf. pass. **κατίωμαι**, σαι, ται. Th. **ἰός**, ῦ, ὁ, *rubigo.*

Κατιππάζεσθαι, Ion. pro **καθιππάζεσθαι**, *perequitare.* Th. **ἵππος**, *equus.*

Κατιρῶν, Ion. pro **καθιερῶν**, *consecrare:* ab **ἱερός**, idem. Th. **ἱερὸς**, *sacer.*

Κατιστασθαι, Ion. pro **καθίστασθαι**, *constitutus esse.* Th. **ἵστημι**, *statuo.*

Κατισχίατο, Ion. pro **καθίσταντο**, 3. plur. imperf. pass. verbi **καθίστημι.**

Κατίσχον, Ion. pro **κατασχὼν**, *appellare*, q. v.

Κατισχύσει, 3. pl. f. 1. act. à

Κατισχῦω, *invalesco, prævaleo*, [* *opprimo*, Sapient. Sol. x. 11.] imperf. **κατίσχυον**, ες, ε, fut. **ύσω**, perf. **κατίσχυκα**. Th. **ἰσχὺς**, **ύος**, ἡ, *robur.*

Κατιὼν, **όντος**, *descendens, revertens*, part. a. 2. act. verbi **κατἄμαι**, *descendo, redeo, reverto:* ab **εἶμι**, *eo*; a. 2. **ἴον**.

Κατίωται, 3. sing. præt. pass. verbi **κατιόω**, q. v.

Κάτοδος, ου, ἡ, Ion. pro **κάθοδος**, *reditus.* Th. **ὁδὸς**, ἡ, *via.*

Κατοικεσία, ίας, ἡ, *habitatio:* ex

Κατοικίω, *habito, commoror*, fut. **ήσω**, p. **κατώκηκα**· a. 1. **κατώκησα**· a. 1. inf. act. **κατοικῆσαι**, cum acc. vel seq. ὶν, ἰκὶ· **κατοικησάτω**, 3. sing. a. 1. imperat. act. ab **οἰκέω**. Th. **οἶκος**, *domus.*

Κατοικἰῶ, Dor. pro **κατοικέω**, *incolere*, ejusd. præs. inf.

Κατοίκησις, εως, ἡ, *domicilium:* à **κατοικίω.**

Κατοικητήριον, ου, τὸ, idem: et

Κατοικία, ας, ἡ, *habitatio:* ab eod.

Κατοικίδιος, ία, ον, vel ου, ὁ ἡ ὐ, *domesticus*· ab eod.

Κατοικίζω, f. **ίσω**, *in domo colloco, habitatum mitto, condo, ædifico, incolis frequento:* ab **οἰκίζω**, idem. Th. **οἶκος**, *domus.*

Κάτοικος, ου, ὁ ἡ ὐ, *habitator, incola:* ab eod.

Κατοικτήρω, idem quod **οἰκτήρω**, *misereor.* Th. **οἶκτος**, *misericordia.*

Καζομιτίζω, et **καζομιτίζομαι**, *commiseror, conditionem meam amarè defleo:* ex **καΐα** et **οἰκτίζω.**

Κατοίκτῖσις, εως, ἡ, *misericordia.*

Κατολμαι, *arrogantèr de me sentio.* Th. **οἶω.**

Κατόλχομαι, *morior.* Th. **οἴχομαι**, *abeo*; f. m. **οἰχήσομαι**· p. pass. **ὤχημαι.**

Κατοιχόμενος, *mortuus*, ejusdem præs. part. med.

Κατόκνα, præs. imperat. act. à

Κατοκνίω, *piget me, timeo, non possum.* Th **ὄκνος**, *pigritia.*

Κατόμνῦμι, *dejuro, jurejurando confirmo.* Th. **ὄμνυμι**, *juro.*

Κατοπάζω, *à tergo premo, persequor, expello*, [* *vinco*, Hes. Op. 324.] ab **ὀπάζω**, *persequor*, f. **σω.**

Κατόπιν, adv. *in posterum, à tergo, post.* Th. **ὀπίσω**, *retrorsùm.*

Κατόπισθεν, et **-σθε**, *à tergo, post:* ab eod. Th.

Κατοπτεύω, *aspicio, animadverto:* et

Κατόπτης, ου, ὁ, *speculator, explorator:* ab **ὄπτομαι**, *video.*

Κάτοπτος, ου, ὁ ἡ ὐ, *conspicuus:* ab eod. Th. sed *pertostus*, ab **ὀπτὸς**, *assus*, cujus Th. **ὀπτάω**, *torreo.*

Κατοπτρίζω, *imagines* seu *reflectiones facio in modum speculi*, f. **ίσω**, p. **κατώπτρικα**· præs. m. **καζοπτρίζομαι**, *intueor tanquam in speculo*, cum acc. [* 2 Cor. iii. 18.] et

Κατοπτρικὸς, ὴ, ὸν, *specularis*; **κατοπτρικὴ**, (scil. **τέχνη**,) *CATOPTRICA*, pars optices, quæ reflectiones deprehendit: à

Κάτοπτρον, υ, τὸ, *speculum*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Κατορθῶν, acc. sing. f. g. part. præs. act. **κατορθῶν**, præs. inf. act. **κατορθῶσιν**, 3. pl. præs. ind. act. à

Κατορθόω, *erigo, cum virtute aliquid gero, benè constituo, ordino*, v. gr. civitatem, *corrigo*; f. ώσω, p. **κατώρθωκα**. Th. ὀρθός.

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, *præclarum aliquid facinus*, **κατορθώματα**, *fortia facta, res feliciter gestæ, status rerum* (impr. *bellicarum*) *prosper, victoria*.

Κατόρθωσις, εως, ἡ, *rei felix gestio, prosper successus, recta effectio, correctio*: à p. pass. verbi **κατορθόω**.

Καταφοβοῦμαι, *vehementèr timeo*: ab ἐμφοβοῦμαι, *metuo*.

Κατόρυξις, εως, ἡ, *defossio*: à

Κατορύσσω, *perfodio, defodio, terrâ obruo*. Th. ὀρύσσω, *fodio*, f. ξω, p. ὤρυχα, et Att. ὀρώρυχα, a. 2. ὤρυγον.

Κατορωρύχθαι, ejusd. p. inf. pass. Att.

Κατοχείν, *fanaticus sum, numine sum afflatus*, f. ήσω, p. ὄχνημα.

Κατοχή, ῆς, ἡ, *detentio, afflatus numinis*: à **κατέχω**.

Κατόχιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *numine afflatus*.

Κατόχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, id. *retentus*.

Καττίτερος, ε, ὁ, Att. pro **κασσίτερος**, *stannum*: à **κάσσα**, *meretrix*, argentum enim videtur et non est.

Καττύπτεσθαι, *plangere, et præ mœrore corpus percutere*, Poët. per Sync. pro **κατατύπτεσθαι**. Th. τύπτω, *verbero, pulso*.

Κατώ, Dor. pro **κατὰ τοῦ**, *contrà*, &c.

Κατώτερθε, Ion. pro **καθύτερθε**, *super, supra*, quod vide. Hinc **κατωτέρτερος**, Ion. pro **καθυτέρτερος**, *superior*.

Κατωτώσαι, *obdormivisse*, a. 1. inf. verbi **κατωτόω**, Ion. pro **καθυτόω**. Th. ὕπνος.

ΚΑ᾽ΤΩ, adv. *infrà, deorsùm, infernè*: cum articulo per nomen exponitur, ut ὁ **κάτω**, *inferior*: compar. **κατωτέρω**, adv. *inferiùs*.

Κατωδύνω, -ῶ, *dolore*, vel *tristitiâ afficio*, f. ήσω.

Κατώδυνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *dolore affectus, tristis*. Th. ὀδύνη, *dolor*.

Κάτωθεν, *ab imo*. Th. **κάτω**.

Κατώπιδε, adv. *in caput*.

Καυάσει, 3. sing. imperf. **καυάσκον**, 3. sing. a. 1. ind. act. **καυάσσω**, 3. pl. imperf. ind. act. verbi **καυασίω**, *habito*, quod vide, et

Καυάσκον, Bœot. Sync. pro **καυάσκοντο**, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi **καυασίζω**, *condo*, f. σω, p. ψκικα. Th. οἶκος, *domus*.

Καυαχεδομημέναις, dat. pl. fœm. g. perf. part. pass. verbi **καυασεδομίω**· vide **οἰκεδομίω**.

Καυαμέδων, Iliad. ί. ver. 352. adv. *humeris*, q. **καυὰ τὸν ὦμον** ab ὦμος, *humerus*.

Καυάμυνθαι, vel **καυάμυνθαι**, *dejerare*: à **καυάμυμι**, *juro*.

Καυαμοσία, ας, ἡ, *jurejurandum*: ab eod.

Καυανῆκη, ης, ἡ, vel **καυανῆκης**, υ, ὁ, *vestis servilis, cui assutus erat limbus è pelle ovillâ*: à **κάυα**, et **νάκος**, *ovilla pellis*.

Καυάνουν, 3. pl. imperf. ind. med. verbi **καυανόω**, *vitupero, carpo*. Th. ὄνημι, *vitupero*, &c. q. v.

Καυωπὶς, ὰ, ὸν, *demisso vultu*.

Καυώρα, *aspiciebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro **καθώρα**, verbi **ὁράω**, *video*.

Καυώρυξε, 3. sing. a. 1. act. verbi **καυορύσσω**, *terrâ obruo*; f. ξω, p. χα. Th. ὀρύσσω, *fodio*.

Καυωχέοντο, *saltabant*, 3. pl. imperf. ind. med. verbi **ὀχέομαι**, *salto*.

Καυύστατος, *infimus*: superl. à

Καυύστερος, *inferior*; et

Καυυστέρω, adv. *inferiùs*, comparat. à **κάτω**, quod vide.

Καύξ, αυξος, ὁ, vel **καύξη**, ηκος, ὁ, *larus*. Est et **κάζηξ**.

Καυέξαις, *confrigeris*, 2. sing. a. 1. opt. act. pro **καυάξαις**, sublato σ, et adjecto υ, Æol. (ut in **αὖθε** pro **ἀλλ᾽**) verbi **καϝάγνυμι**, f. ἄξω. Th. ἄγνυμι, vel ἄγνυμι, *frango*. Alii à **καυάζω**, *contero*, formant.

Καυήσομαι, ῃ, ται, f. 1. pass. verbi **καίω**, *uro*, f. **καύσω**, perf. pass. **κέκαυμαι**, a. 1. pass. **ἐκαύθην**, a. 2. pass. **ἐκάην**, f. 1. pass. **καυθήσομαι**.

Καυκάλιον, *vas quoddam*: qu. à **καυκίον**.

ΚΑΥΚΑΛΙ᾽Σ, ίδος, ἡ, *CAUCALIS*, herba quædam, *daucus sylvestris*. An ergò quasi **δαυκαλὶς**;

Καυκίον, υ, τὸ, *calix*.

Καυκίζεσθαι, *saltare indutum καυκίσκῳ*.

ΚΑΥΚΙ᾽Σ, ίδος, ἡ, *calceamenti genus*, alitèr βαυκὶς.

ΚΑΥΛΟ᾽Σ, ῦ, ὁ, *CAULIS, scapus in herbâ: hastæ extremitas, quæ cuspidi immittitur*, Iliad. ρ. ver. 162. et *ensis pars quæ manubrio inditur*: item *penis*, et *ostium uteri muliebris*.

Καῦμα, ατος, τὸ, *æstus, incendium*: à **καίω**, f. **καύσω**, uro.

Καυμανίζω, *torrefacio*, f. ίσω, a. 1. **ἐκαυμάνισα**, a. 1. inf. act. **καυμανίσαι**, a. 1. ind. pass. **ἐκαυμανίσθην**, ης, η, *torrefactus sum*. Th. **καίω**, *uro*.

Καυνάκη, ης, ἡ, *vestis stragula*, vel *vestimentum ab alterâ parte villosum*. Alii leg. **καυδάκη**. Th. **νάκος**, *pellis cum suo villo*,

ΚΑΥ᾽ΝΟΣ, υ, ὁ, *sors*: **κλῆρος**· sed

Καυνὸς, *malus*: q. à **κενὸς**, *vanus*.

Καυρὸς, ᾶ, ὁ, *malus*: q. à **καυνὸς**.

Καυσία, ας, ἡ, *CAUSIA*, pileus latos margines habens ad prohibendum solis æstum: et

Καῦσις, εως, ἡ, *exustio*. Th. **καίω**, *uro*, f. **καύσω**.

Καῦσος, υ, ὁ, *æstus, febris ardens*: et indè

Καυσόω, -ῶ, *inflammo*; f. ώσω, perf. **κεκαύσωκα**, præs. pass. **καυσόομαι**, -ῶμαι. Th. **καίω**, *uro*.

Καυστικὸς, ὴ, όν, *ardens, fervens*: ab eod. Iliad. δ᾽. ver. 342.

Καύστης, et Dor. **καύστας**, υ, ὁ, *combustor*, ab eodem Th.

Καυστικὸς, ὴ, όν, *urendi vim habens*, *CAUSTICUS*, Plin. et

Καυστὸς, ὴ, όν, *cremabilis, crematus*: ab eod.

Καύσω, *incendam*, f. 1. act. à **καίω**, *uro*.

Καύσων, ωνος, ὁ, *æstus*: ab eod. et

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, *CAUTER*, instrumentum ad inurendum; *cremator*.

Καυτηριάζω, *cauterio amputo, reseco*: f. άσω, p. **κεκαυτηρίακα**, p. pass. **κεκαυτηρίασμαι**, perf. part. pass. **κεκαυτηριασμένος**, *cauterio resectus*: à

Καυτήριον, υ, τὸ, *CAUTERIUM*, quod urendi vim habet. Th. **καίω**, f. **καύσω**, *uro*.

Καὐτὸς, Synal. pro ᾗ **αὐτὸς**, *et ipse*.

Καύχα, ας, ἡ, Dor. pro **καύχη**, ης, ἡ, *jactantia, gloriatio*. Th. **καυχάομαι**.

Καυχάεσαι, ᾶσαι, *gloriaris*, pro **καυχᾶαι**, **καυχᾷ**, 2. sing. præs. pass. seq.

ΚΑΤΧΑ᾽ΟΜΑΙ, ῶμαι, *glorior, me jacto, exulto, jactantèr prædico*: **καυχᾶσαι**, 2. sing. præs. ad formam **ἵσαμαι**, σαι. f. 1. med. **καυχήσομαι**, a. 1. m. **ἐκαυχησάμην**, ω, σο, a. 1. subj. m. **καυχήσωμαι**, ῃ, ηται.

Καυχᾶσαι, *gloriaris*, 2. sing. præs. med. præced.

Καυχίομαι, Dor. pro **καυχάομαι**.

Καύχινα, *cervicem*, acc. sing. pro **καὶ αὐχένα**· ab **αὐχὴν**, ένος, ὁ, *cervix*.

Καύχημα, ατος, τὸ, *gloriatio*; item *id de quo gloriatur quispiam*: et

Καύχησις, εως, ἡ, *gloriatio, ostentatio*: à perf. pass. verbi **καυχάομαι**.

Καφίει, *spiro, anhelo, exspiro*; f. ήσω· à **κάφω**, *flo*; f. ψω, p. πέ-

Digitized by Google

καφα, indè *καφίω*, perf. part. *κεκαφηκὼς*, et per Crasin *κεκαφὼς*, *ότος*, *spirans*, Iliad. *ι*. ver. 698. Indè Angl. TO GAPE.

Καφήσιος, *ου*, *ὁ*, Dor. pro Κηφήσιος, *ὁ*, *CEPHESIUS*: à Κηφισὸς, τῆς Θρῃκομιῶν ποταμός.

Καφῖσὸς, *ῦ*, *ὁ*, Dor. pro Κηφῖσὸς, *ῦ*, *ὁ*, *Bœotiæ fluvius*.

Κάφουρα, *ας*, *ἡ*, *CAPHURA*: quæ vulgò *camphora*: ab Heb. כפר, idem.

Καχάζω, f. *σω*, et Dor. *ξω*, *CACHINNOR*: idem quod *καχάζω*, extrito *γ*, per Onomatopœiam factum.

Καχαξῶ, Dor. pro *καχάξω*, *cachinnos edam*; f. 1. ejusd.

Καχεκτίη, *malo corporis habitu laboro*: et

Καχίκτης, *ου*, *ὁ*, et *κάχεκτος*, *ος*, *ὁ* ἢ *ἡ*, *malè habitus*, *tabidus*: et

Καχεξία, *ας*, *ἡ*, *mala corporis habitudo*: à *κακὸς*, *malus*, et ἕξις, *habitus*; cujus Th. ἴσχω, *habeo*.

Καχεταιρέα, *ας*, *ἡ*, *malum consortium*: ex *κακὸς*, *malus*, et ἑταιρία, *sodalitas*. Th. ἑταῖρος, *sodalis*.

Καχεταιρέης, ejusd. sing. gen. Ion.

Καχλάζουσα, *ας*, *ἡ*, Dor. pro *καχλάζουσα*, *ης*, *ἡ*, *bulliens*, præs. part. f. g. à

Καχλάζω, *strepito*, *resono*, *tumeo*, *efferveo*, *ebullio*: undè Angl. TO CACKLE: à

ΚΑΧΛΗΞ, *ηκος*, *ὁ*, *lapillus*, *calculus*.

ΚΑΧΡΤΣ, seu *κάγχρυς*, *υος*, *ὁ*, *hordeum in forno tostum*; item *rorismarini semen*: quasi ex *κάω* et *χρὼς*, *ob ustum colorem*. Est et *κάγχρυς*, *quiddam*, quod *pilulæ ferè formâ*, *in quibusdam nascitur arboribus*, ut robore, nuce, abiete, &c.

Κάψα, *ης*, *ἡ*, *capsa*, quod Græci posteriores à Latinis acceperunt: q. *κάμψα*, à *κάμπτω*, quod ex lignis flexis fiat.

Καψάχη, *ης*, *ἡ*, idem.

Κάω, (undè a. 1. ἔηκα, et a. 2. pass. ἐάην, et f. 2. *καήσομαι*) idem quod *καίω*, *uro*.

ΚΕ', et sequente vocali κὲν, in carmine idem valet quòd in prosâ ἄν potentiale.

Κεάζω, *findo*; f. ἄσω, hinc *κέασσι*, 3. sing. a. 1. Ion. et Poët. pro ἔκεισε. Th. *κέω*, *findo*.

ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, *ου*, *ὁ*, *spina quædam*.

ΚΕ'ΑΡ, *ἄτος*, *τὸ*, *cor*, *animus*: contractè *κῆρ*, quasi à *καίω*, quia cor fons caloris.

Κέασσι, Iliad. *φ'*. ver. 347. Ion. pro ἔκεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *κεάζω*, *findo*: hinc *κεάσσας*, a. 1. part. act. gem. *σ*. Th. *κέω*, idem.

Κέαται, seu *κέαται*, *jacent*: Ion. pro *κεῖνται*, 3. pl. præs. verbi *κεῖμαι*.

Κέατο, *jacebant*, *erant*, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. à *κεῖμαι*, *jaceo*: sic *κέεται*, Ion. pro *κεῖται*, *jacet*: 3. sing. præs. ind.

Κέβλη, *ης*, *ἡ*, *caput*: Maced. pro *κεφαλὴ*.

Κεβλήπυρις, *avis quædam*. Arist.

ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, *ου*, *ὁ*, *avis* nomen. Est et nomen *gigantis*.

Κεγχραὶ, *ῶν*, *αἱ*, nomen portûs Corinthiaci, Gr. *κίγχρος*, *milium*.

ΚΕ'ΓΧΡΟΣ, *ου*, *ὁ*, *milium*, *serpens*, *quiddam adamantis genus*, *ornamentum vestis*: dat. pl. Ion. *κίγχρεισι* *κιγχρώδης*, *ους*, *ὁ* ἡ, *milio similis*: q. à *κίγχρος*.

Κεδασθέντες, a. 1. part. pass. à *κεδάζω*, vel *κεδάω*, pro *σκεδάω*, *dispergo*.

Κεδάω, pro *σκεδάω*, quod vide.

ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, *ων*, *τὰ*, *diuturnâ ex defluxione affectus*.

Κεδνῇ, *castæ*, *prudenti*, dat. sing. à *κεδνὸς*, *ὴ*, *όν*, *dignus*, *cujus cura habeatur*. Th. *κῆδος*, *ους*, *τὸ*, *cura*.

Κεδνὸς, *ὴ*, *όν*, *venerandus*, *prudens*, *probus*, *pudicus*, *temperans*, *inclytus*: superl. *κεδνότατος*, Il. *ι*. ver. 582. Th. *κῆδος*.

Κεδρῖνος, *ίνη*, *ινον*, *CEDRINUS*: à

ΚΕ'ΔΡΟΣ, *ου*, *ἡ*, *CEDRUS*: *-ινον*, *ου*, *τὸ*, *oleum cedri*: qu. à *κέω*, *uro*, et ὄδωρ, *sudor*: quod inter urendum sudet.

Κέδρων, *ὁ*, nomen torrentis, indecl. Hebr. Lat. *opacus*.

Κέδρωσις, *εως*, *ἡ*, *vitis alba*, quæ *bryonia*.

Κέεται, Ion. pro *κεῖται*, *jacet*.

Κέηται, 3. sing. præs. sub. *κέωμαι*, *κέῃ*, à *κείομαι*, inus. pro quo *κεῖμαι*, *jaceo*.

Κέασσις, a. 1. part. act. pro *καύσασις*, quidam dici volunt: ut et *καάμενος*, pro *καυσάμενος*, a. 1. part. m. à *καίω*, *uro*.

Κέαται, Ion. pro *κεῖνται*, 3. pl. ind. præs. *κέατο*, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. verbi *κεῖμαι*, *jaceo*.

Κεῖ, Dor. pro *κὲ εἶ*.

Κεῖθεν, Ion. pro ἐκεῖθεν, *illinc*.

Κεῖθι, Iliad. *γ'*. ver. 402. *illic*, et *κεῖσε*, *illuc*, adv. Th. ἐκεῖνος.

ΚΕΙ'ΜΑΙ, *σαι*, *ται*, *jaceo*, *positus sum*, *sepultus sum*, *pendeo*, *desideo*, *nihil ago*, *dicitur etiam de rebus deo consecratis*. [* pro *ὑπόκειμαι*, *pignori obligari*, Dem. c. Euergum ap. Salm. de mod. us. p. 501. *κεῖται ἔχων*, Eurip. Suppl. *est habens*, i. e. *habet*: nam verba gestûs sæpe nihil volunt præter *esse* vel *existere*.] f. m. *κείσομαι*, imperf. m. ἐκείμην, *σο*, *το*, præs. part. *κείμενος*, *η*, *ον*.

Κείμενος, *η*, *ον*, præs. part. *κείμενα*, *τὰ*, pl. n. g. à præced.

Κειμηλιόχιον, *ου*, *τὸ*, *locus in quo res pretiosæ reconduntur*: à

Κειμήλιον, *ου*, *τὸ*, Iliad *ζ'*. ver. 47. *suppellex deposita*, *pretiosa suppellex*. Th. *κῆμαι*.

Κεῖνη, Poët. adv. *illo modo*, pro ἐκείνη, *illic*.

Κεῖνες, contract. Ion. pro ἐκεῖνος, *ille*, in dat. pl. *κείνοισι*. Sic *κείνῳ* pro ἐκείνῳ, dat. sing.

Κενὸς, Poët. pro *κενὸς*, *vacuus*.

Κείνῳ, *illi*, pro ἐκείνῳ, dat. sing. à *κεῖνος*.

Κείνως, Ion. pro ἐκείνως, *illo modo*.

Κειράδας, acc. pl. ex *κειρὰς*, *tonsus*.

Κειράμενοι, *detonsæ*, nom. pl. f. g. a. 1. part. med. à *κείρω*, *tondeo*; f. *ερῶ*, p. *κέκαρμαι*, a. 1. ἔκειρα.

Κειρὰς, *άδος*, Jerem. xlviii. 36. ed. Cant. *ἀνδρώσους κειράδας*, *viros tonsos*.

Κείρε, *tonde*, præs. imperat. act. *κείρειν*, Dor. pro *κείρων*, *tondere*, præs. inf. *κείρεται*, 3. sing. præs. pass. à *κείρω*, *tondeo*.

Κειρία, *ας*, *ἡ*, *fascia*, *quâ mortuus involvitur*; *fascia sepulchralis*. Est et *κηρία*, à *κὴρ*, *mors*, *fatum*.

ΚΕΙ'ΡΩ, *tondeo*, *abscindo*, *vasto*, *diripio*, *insatiabili edacitate voro*, præs. part. *κείρων*, *tondens*, *tonsor*; f. *κερῶ*, a. 1. ἔκειρα, hinc a. 1. inf. act. *κεῖραι*, a. 1. m. ἐκειράμην, *ω*, *ατο*, a. 1. imperat. m. *κείραι*, *άσθω*, a. 1. inf. m. *κείρασθαι*, *tondere*: *κεκάρθαι*, perf. inf. pass.

Κεῖς, Dor. pro *καὶ εἰς*.

Κεῖσε, *illuc*, adv. pro ἐκεῖσε. Th. ἐκεῖνος.

Κεῖσθαι, præs. inf. à *κεῖμαι*, *jaceo*.

Κεκεῦμαι et *κεκεῖμαι*, Dor. pro *κείσομαι*, f. 1. verbi *κεῖμαι*.

Κεῖν' et *κεῖνο*, pro ἐκεῖνο, 3. sing. imperf. *κεῖται*, *jacet*: 3. sing. præs. ejusd.

Κεῖον, *jacere*, seu *cubare cupio*: ex *κέω*, undè *κεῖμαι*. Iliad. *ξ'*. ver. 340.

Κεκαδήσομεν, et in 1. pl. *κεκαδησόμεθα*, Iliad. *δ'*. ver. 353. f. 2. pass. Ion. et Poët. pro *καδήσομαι*, pro *χαδήσομαι*, à *χάζω*, *concedo*, *capio*, *anxiè solicitus sum*; f. *σω*, a. 2. ἔχαδον, Poët. *κίχαδον*, et Ion. *κίκαδον*, *privavi*, a. 2, part. *κικαδὼν*, *privans*, Iliad. *λ'*. ver. 334. a. 2. m. *κεκαδέσθαι*. Alii dici volunt *κεκαδήσομαι* pro *κεκηδήσομαι*, *curabo*, paulò post fut. verbi *κήδομαι*, *cure*. Sunt qui per reduplicat. pro *κηδήσομαι* ponitam dicunt, et correptâ primâ syllabâ *κεκα-*

δάσσαι, q à καδίω, verbo facto ex ἔκαδον, a. 2. verbi χάζω.

Κεκαδμένον, exornatum, Dor. pro κεκασμένον, part. perf. pass. à κάζω, orno: f. σω.

Κέκἄδον, privavi, a. 2. Ion. pro ἔχἄδον· et

Κεκάδοντο pro ἐχάδοντο, 3. pl. Ion. a. 2. m. verbi χάζω, recedo, Iliad. δ'. ver. 497.

Κεκαθαρισμένος, η, ον, part. perf. pass. à καθαρίζω, purgo: et

Κεκαθαρμένος, part. perf. pass. à Th. καθαίρω, purgo.

Κεκάθικα, perf. act. verbi καθίζω, colloco, quod vide. Th. ἵζω, sedere facio.

Κεκάλυμμαι, tectus sum, perf. pass. ind. et κεκαλυμμένος, η, ον, ejusd. perf. part. pass. verbi καλύπτω, operio, tego; f. ψω, p. κεκάλυφα, a. 2. ἐκάλυβον.

Κεκάμω, laboraverim, Iliad. ά. ver. 163. per redupl. pro κάμω, a. 2. sub. act. verbi κάμνω, f. μῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον, Poët. κέκἄμον.

Κεκάρθαι, perf. inf. pass. à κείρω, tondeo.

Κέκαρκα, totondi, p. act. κεκάρκω, Ion. pro ἐκεκάρκειν, 3. sing. plusq. p. à κείρω, f. ερῶ, p. pass. κέκαρμαι.

Κεκαφηότων, gen. pl. perf. part. pass. verbi καφόω, veternum induco: f. ώσω. Th. κάρος, sopor profundus.

Κεκάσθαι, Iliad. ω'. ver. 546. perf. inf. pass. à κάζω, orno; f. σω, perf. pass. κέκασμαι, perf. part. pass. κεκασμένος.

Κεκασμένος, vide in κεκάσθαι.

Κεκαῦθαι, perf. inf. pass. verbi καίω, uro; f. καύσω, p. κέκαυκα, a. 2. ἔκαυον.

Κεκαυμένῳ, dat. sing. perf. part. pass. ejusd.

Κεκαφηὼς, ότος, Iliad. ά. ver. 698. qui expiravit, Ion. pro κεκαφηκὼς, perf. part. act. à καφέω. Th. κάπτω, spiro: f. ψω, p. κέκαφα.

Κεκίρασα, miscui: perf. act. et

Κεκιρασμένος, mixtus: part. perf. pass. à περάνυμι, misceo.

Κέκιυθα, ας, ι, Iliad. χ'. ver. 118. texi, perf. m. Sic κεκεύθω, occultabat, 3. sing. plusq. m. Ion. verbi κεύθω, occulto, f. σω, perf. κέκευκα. Sunt qui κέκευθα, a. 2. esse velint pro ἔκευθα, Ion. redupl.

Κέκηκα, accendi, p. m. verbi καίω, uro, f. καύσω, a. 2. ἔκαον.

Κεκήρυκται, 3. sing. perf. pass. verbi κηρύσσω, prædico, f. ξω, p. χα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ.

Κεκινδυνευμένον πρᾶγμα, facinus cum periculo, perf. part. pass. à κινδυνεύω. Th. κίνδυνος, ου, ὁ, periculum.

Κεκινῆται, moti sunt, Ion. pro κεκίνηνται, 3. pl. perf. pass. verbi κινέω, moveo, f. ήσω, p. κεκίνηκα.

Κεκλάγξω, Poët. reduplicat. pro κλάγξω, f. 1. verbi κλάζω, clamo, a. 2. ἔκλαγον, p. m. κέκληγα.

Κέκλαμμαι, furto sum ablatus, pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω, furor, f. ψω, p. φα.

Κεκλαμμένον, Varin. affert pro κεκλασμένον, gen. pl. perf. part. pass. verbi κλάω, frango.

Κέκλασο, fracti erant, Ion. pro ἐκέκλασο, 3. sing. plusq. p. ejusd.

Κεκλασμένος, clausus, pro κεκλεισμένος, perf. part. pass. verbi κλήω, claudo, f. σω, p. κα, perf. pass. κέκλεισμαι et κέκλεσμαι.

Κεκλεμμένον, furto ablatum, perf. part. pass. n. g. verbi κλέπτω.

Κέκλυε, Ion. pro κέκλυθι, præs. imperat. verbi κέκλυμαι, idem quod κέκλομαι, hortor.

Κεκλήαται et κεκλήἄτο, Ion. pro κέκληνται, et κέκληντο, quorum illud 3. pl. perf. pass. hoc 3. pl. plusq. p. verbi καλέω, voco, p. κέκληκα, p. pass. κέκλημαι.

Κέκληγα, clanxi, p. m. verbi κλάζω, clango, f. γξω, ά. 2. ἔκλαγον· hinc κεκληγυῖα, perf. part. med. f. g.

Κεκληγόντες, clamantes. Sunt qui velint Æol. poni pro κεκληγότες, nom. pl. part. p. m. verbi κλάζω, clamo. Alii verò statuunt esse præs. part. act. à

Κεκλήγω, clamo, clango, fremo, ex perf. m. κέκληγα, verbi κλάζω, clamo. Sed κεκληγὼς, ότος, vociferans, part. perf. m. à κέκληγα.

Κέκληκα, vocavi, perf. act. κεκληκὼς, perf. part. act. κέκλημαι, perf. pass. et hinc

Κεκλημένος, η, ον, vocatus, perf. part. pass. et

Κεκλῆσθαι, vocari, perf. inf. pass. à καλέω.

Κεκλήσομαι, paulò post fut. ind. ejusd. verbi.

Κεκλίἄται, inclinati sunt, Ion. pro κέκλινται, 3. pl. perf. pass. verbi κλίνω, inclino. Sic κεκλίἄτο, Ion. pro ἐκέκλιντο, 3. pl. plusq. p. pass. ejusd. verbi. Vel κεκλίἄται, inclusi sunt, per Systol. pro κεκλέἄται, idque Ion. pro κεκλῆνται, 3. pl. perf. pass. verbi κλήω, claudo. Sic et κεκλιμένος, pro κεκλεισμένος, perf. part.

Κεκλιμένη, perf. p. pass. f. g. à κλίνω, inclino, f. νῶ, p. κέκλικα.

Κέκλομαι, idem quod κέλομαι, jubeo, hortor, invoco: indè κεκλόμενος, præs. part.

Κέκλοφα, furatus sum, (undè κεκλοφὼς, part. furatus:) Att. pro κέκλιφα, perf. act. verbi κλέπτω, furor, f. ψω, perf. pass. κέκλεμμαι, p. m. κέκλοπα.

Κέκλὔθι, Dor. vel Poët. pro κλῦθι, audi, præs. imperat. act. à κλῦμι, seu κλύω, audio. Sunt qui velint. perf. imperat. esse pro κέκλυκι.

Κεκλυσμένος, collutus, oblitus, perf. pass. part. à κλύζω, eluo.

Κέκλὔτι, audite, Poët. redupl. pro κλῦτε, 2. pl. præs. imperat. κλῦθι, verbi κλῦμι, seu κλύω, audio.

Κέκλωσται, fato destinatus, perf. pass. verbi κλώθω, neo, f. σω.

Κεκμᾶκώς, Dor. pro κεκμηκὼς, defessus, defunctus, perf. part. act. verbi κάμνω, laboro, ægroto, f. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Κεκμηῶτι, lasso, Poët. metri gratiâ pro κεκμηότι, dat. sing. Ion. perf. part. κεκμηκὼς, et sublato κ, Ion. κεκμηὼς, ότος, verbi κάμνω, laboro.

Κέκυκαι, excitatus sum, perf. pass. verbi κυκάω, idem quod κυάω, scindo.

Κεκώμηται, 3. sing. perf. pass. verbi κωμάω, sopio: f. ήσω, p. κεκωμήκα.

Κεκολᾶσθαι, perf. inf. pass. verbi κολάζω, punio, f. άσω, p. κεκόλακα.

Κέκομμαι, perf. pass. verbi κόπτω, scindo, f. ψω, p. κέκοφα, p. m. κέκοσμαι.

Κέκονα, occidi, Poët. pro ἔκτονα, perf. m. sublato prìmùm τ, et præposito κ, à κτείνω, occido, f. κτενῶ, p. m. ἔκτονα, ἔκονα, et κέκονα.

Κεκονιαμένος, η, ον, dealbatus, perf. part. pass. à κονιάω, dealbo, f. άσω· à κονία, calx. Th. κόνις, ιος, ἡ, pulvis.

Κεκονιμένος, pulverulentus, Att. pro κεκονισμένος, perf. part. pass. à κονίζω, pulvere impleo: ab eod. Th.

Κεκονισμένος, perf. part. pass. à κονίζω, pulvere impleo. Th. κόνις, pulvis.

Κεκοπάκει, ας, ι, perf. act. verbi κοπάζω, quiesco.

Κεκοσμανισμένος, tusus, part. perf. pass. Vide κοσμανίζω.

Κεκοσμίκασι, ας, ι, perf. act. verbi κοσμάω, laboro, f. άσω. Th. κόσμος, scindo.

Κεκοσὼς, perf. part. m. verbi κόπτω, tundo, scindo, f. ψω, p, κέκοφα, perf. m. κέκοσμα.

Κεκορεσμένος, perf. part. pass. à κορέννυμι, satio, f. ἔσω, et ήσω. Th. κορέω, idem.

Κεκορημένος, satiatus, perf. part. pass. à κορέω, satio, f. ἔσω et ήσω, p. κεκόρηκα.

Κεκορηώς, Ion. pro κεκορηκώς, perf. part. act. ejusd.

Κεκορυθμένος, galeâ armatus, per Sync. pro κεκορυθημένος, verbi κορυθέω. Th. κόρυς, υθος, ή, galea. Vel pro κεκορυσμένος, perf. part. verbi κορύσσω, ab eod. Th.

Κεκοτηότα, iratum, acc. sing. perf. part. act. Ion. verbi κοτέω, irascor, f. ήσω, p. κεκότηκα, hinc p. part. κεκοτηκώς, ότος, et Ion. κεκοτηώς. Th. κότος, simultas, ira vetus.

Κεκόφθαι, scissum esse, perf. inf. pass. à κόπτω, scindo, f. ψω, p. pass. κέκομμαι.

Κεκράαντο, absoluti fuerunt, Poët. et Ion. pro ἐκέκραντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi κραίνω, efficio, f. ανῶ, p. κέκρασμαι, perf. pass. κέκραμαι.

Κέκραγα, ας, ε, clamavi, perf. m. verbi κράζω, f. ξω, clamo.

Κεκράγω, clamo, f. ξω, a. 1. ἐκέκραξα, quod formant à κέκραγα, p. m. verbi κράζω.

Κέκρᾶμαι, miscui, per Sync. pro κεκέρᾶμαι, perf. act. verbi κεράννυμι, misceo, f. κερῶ, et per Sync. κράω, p. pass. κέκρασμαι, perf. part. pass. κεκραμένος, a. 1. part. pass. κραθείς.

Κεκράξομαι, mox clamabo, paulò post fut. verbi κράζω, clamo, f. ξω, p. m. κέκραγα.

Κεκράχαται, Ion. pro κεκραγμένοι ἀσί, 3. pl. perf. pass. ejusd.

Κέκραχθι, clamato, 2. sing. perf. imperat. pro κέκραχε, verbi κράζω.

Κέκρηγα, pro κέκραγα, perf. m. verbi κράζω, clamo.

Κέκρητο, Ion. pro ἐκέκρατο, 3. sing. plusq. p. verbi κεράω, misceo, f. κεράσω, p. κεκέρασμαι.

Κεκριβότες, incertè loquentes, nom. pl. perf. part. m. à κρίζω, strido, f. ξω, p. m. κέκριγα, hinc κεκριγυῖαι, p. m. part. pl. num. f. g. et in a. 2. act. ἔκριδον pro ἔκριγον.

Κεκριμένην, diversam, acc. sing. perf. part. pass. f. g. à κρίνω, secerno, f. νῶ, p. κέκρικα.

Κέκρῖται, judicatum est, 3. sing. perf. pass. ejusd.

Κεκροτημένος, Dor. pro κεκρουσμένος, p. part. pass. verbi κρούω, pulso, f. ήσω. Th. κρότος, pulsus.

Κέκρυψ, υπος, ὁ, impostor, aut simia, per Metath. à κέρκνψ, quod vide.

Κέκρυφα, p. m. verbi κρύπτω, occulto: f. ψω, p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον.

Κεκρυμμένος, η, ον, occultus, perf. part. pass. ejusd.

Κεκρύφαλος, ου, ὁ, reticulum, quo mulieres crines revinciunt, aut simile quid; à κρύπτω, cujus perf. κέκρυφα.

Κεκρύφαται, latent, Ion. pro κεκρυμμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. verbi κρύπτω, abscondo.

Κέκρων, ωνος, ὁ, impostor.

Κέκτημαι, possedi, perf. pass. κέκτῆσθαι, perf. inf. pass. et

Κεκτημένος, perf. part. pass. à κτάομαι, acquiro: f. ήσομαι, a. 1. m. ἐκτησάμην.

Κεκτῆσθαι, vide in κέκτημαι.

Κεκύθωσι, Ion. et Poët. reduplic. pro κύθωσι, 3. pl. a. 2. sub. verbi κεύθω, occulto, f. σω.

Κελαδεινὸς, ἡ, ὀν, obstreperus, tumultuosus. Th. κέλαδος, strepitus.

Κελαδινὸς, canorus, clarus: Poët, pro præced. Hinc gen. pl κελαδινάων, Dor. pro κελαδεινῶν.

Κελαδίνεσι, resonant, Dor. pro κελαδοῦσι, 3. pl. præs. act. à

Κελάδιω, -ῶ, f. ήσω, strepo, tumultuor, sono, insono, resono; item murmuro, de aquâ; et pro ὑμνέω, celebro. Th. κέλαδος, strepitus.

Κελαδῆτις, ήτιδος, ἡ, quæ celebrat: à præced.

Κελάδοιο, gen. Ion. pro κελάδου, à

ΚΕ'ΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, strepitus, tumultus, clamor, sonus musicus: q. à καλέω, vel κέλω ἄδην.

Κελάδων, οντος, Poët. idem ac κελαδῶν, præs. particip. à κελαδέω, strepo: quod à præced.

Κελαινογχὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, qui nigram ac funestam hastam habet: Ex κελαινὸς, niger, (idem quod μέλας,) et ἔγχος, τὸ, hasta.

Κελαινοφῇ, dat. sing. à

Κελαινοφὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, nubes atras reddens, vel cogens: ex κελαινὸς, niger, (idem quod μέλας,) et νέφος, τὸ, nubes.

Κελαινῇ, nigræ, dat. sing. f. g. à

Κελαινὸς, ἡ, ὀν, niger: qu. μελανὸς, ἡ, ὀν. Th. μέλας, niger.

Κελαινόστης, ητος, ἡ, nigredo: à præced.

Κελαινοψ, ωπος, ὁ, qui nigrum vultum vel corpus habet, vel formidabilem aspectum. Ex κελαινὸς, niger, et ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

ΚΕΛΑΠΤΖΩ, cum strepitu fluo, murmuro, strepito, f. σω, p. κα, q. à κέλαδος, strepitus, et ῥύω, seu ῥέω, fluo: hinc

Κελάρυξις, ιος, ἡ, murmur, strepitatio.

Κελαρύσδει, Dor. pro κελαρύζων, murmurare, præs. inf. à κελαρύζω.

Κέλεαι, jubes, Ion. pro κέλῃ, 2. sing. præs. ind. med. à κέλομαι, hortor, f. ήσομαι.

Κελεΐζη, ης, ἡ, et Dor. κέλεσθα, pocultum.

ΚΕΛΕΟ'Σ, ῦ, ὁ, avis pernicissima, galgulus; quod à κέλλω, celeritèr curro.

Κέλεσθε, jubete, 2. plur. præs. imperat. m. verbi κέλομαι.

Κέλευ', pro κέλευε, jube, 2. sing. præs. imperat. act. vel 3. sing. imperf. Ion. verbi κελεύω, q. v.

Κέλευθα, ων, τὰ, pro κέλευθος, ου, Poët. per Metaplasm. à

ΚΕ'ΛΕΥΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, via: qu. ab ἑλεύθω.

Κέλευσι, 3. sing. a. 1. act. Ion. à κελεύω.

Κέλευσμα, ἄτος, τὸ, CELEUSMA, clamor adhortatorius nautarum, mandatum: et

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, mandatum: à κελεύω, q. v.

Κελευστὴς, οῦ, ὁ, hortator, peculiariter qui κέλευσμα canit, proreta, proræ præfectus: ab eod. verbo.

Κελευστύει, Poët. pro κελευστίαι, idem quod

Κελεύω, jubeo, hortor, f. εύσω, p. κεκέλευκα, a. 1. ἐκέλευσα, a. 1. imperat. κέλευσον, άτω, a. 1. part. act. κελεύσας, αντος. Th. κέλω, hortor.

ΚΕ'ΛΗΣ, ητος, ὁ, (scil. ἵππος,) CELES, equus desultorius: est et navis minoris generis quam CELOCEM vocant: utrumque qu. à κέλλω, celeritèr moveo.

Κελήσατο, Ion. pro ἐκελήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi inus. κελέομαι, idem quod κέλω.

Κελήσομαι, ῶ, ται, f. 1. m. ejusd.

Κελητίζω, equito, celete equo vehor, equum desultorium ago. Th. κέλης, ητος, ὁ.

ΚΕ'ΛΛΩ, f. λῶ, Æol. σω, moveo, celeritèr curro, appello, pervenio ad portum; a. 1. ἔκειλα, Æol. pro ἔκελλα, sic in a. 1. inf. Æol. κέλλεαι, pro κεῖλαι.

Κελοίμην, hortarer, præs. opt. m. et

Κελόμην, imperf. med. Ion. pro ἐκελόμην, à κέλομαι, hortor.

Κέλονθ, pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. m. ejusd. verbi.

Κέλσαι, appulisse, a. 1. infin. act. Æol. verbi κέλλω, q. v.

Κελύφη, τὰ, nom. pl. à

Κέλυφος, ους, τὸ, putamen, cortex. Th. καλύπτω, tego.

ΚΕ'ΛΩ, seu κέλομαι, jubeo, hortor, fut. med. κελήσομαι, ab inus. κελέομαι.

Κεμὰς, ᾶδος, ὁ, hinnulus cervi:

qu. ἀπὸ τῦ κοιμᾶσθαι, quòd adhuc in speluncâ dormiat.

ΚΕΝΔΥΛΑ, ης, ἡ, *incurva securis ad naves fabricandas:* qu. à κίω, secare.

Κενεμχὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, *vana jactans:* ex κενὸς, vacuus, et αὐχέω, glorior.

Κενὴν, Poët. pro κενὴν, acc. sing. f. g. à

Κενὸς, Poët. et Dor. pro κενὸς, *inanis:* κενὰ πνεῖν, *inania spirare;* id est, *inanem et gloriâ vacuam vitam degere.*

Κενόφρονι, dat. sing. à

Κενόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *stultus:* ex κενὸς, *inanis,* et φρὴν, *mens.*

Κενὼν, ῶνος, ὁ, *venter.* Th. κενὸς, *vacuus.*

Κενώτερον, *vanior,* compar. à κενὸς, *vanus.*

Κενοδοξία, ας, ἡ, *vana gloria:* et

Κενόδοξος, ε, ὁ ἢ ἡ, *inanis gloriæ cupidus:* ex κενὸς, *inanis,* et δόξα, *gloria.* Th. δοκέω.

Κενολογίαι, -ῶ, *garrio, inanitèr loquor,* f. ήσω, p. κενολόγημαι.

ΚΕΝΟΣ, ἡ, ὸν, *vacuus, inanis:* εἰς κενὸν, *frustrà.*

Κενοτάφιον, ε, τὸ, *CENOTAPHIUM, inane* sive *honorarium sepulchrum:* expon. etiam *simulachrum* seu *imago,* 1 Reg. xix. 13. Ex κενὸς, *inanis,* et τάφος, *sepulchrum.* Th. θάπτω, *sepelio:* f. ψω, a. 2. ἔταφον.

Κενότης, ῆτος, ἡ, *inanitas, vanitas:* à κενὸς.

Κενόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, Poët. *vana cogitans,* ὁ κενὰ φρονῶν. Th. φρὴν, *mens.*

Κενοφωνία, ας, ἡ, *clamor de rebus inanibus:* ex κενὸς, *vanus,* et φωνὴ, *vox.*

Κενόω, -ῶ, *exinanio, evacuo, deprimo, ad humilitatem redigo, inutilem reddo, exhaurio, consumo,* f. ώσω, a. 1. ἐκένωσα, perf. pass. κεκένωμαι, a. 1. pass. ἐκενώθην, ης, η, a. 1. sub. pass. κενωθῶ, ῇς, ῇ. Th. κενὸς, *inanis.*

Κέντρα, *stimula,* per Sync. pro κέντρεσα, a. 1. imperat. m. verbi κεντέω. Sic et κέντρα, *stimulare,* eodem modo pro κεντῆσαι, a. 1. inf. act. Sunt qui velint pro κεντρέσαι poni, a. 1. imperat. m. à κεντρίζω, idem quod κεντέω.

Κέντρω, Dor. et Ion. pro κέντρουσι, *punxit.* Th. κεντέω, *pungo:* f. ήσω.

Κένταυρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *CENTAURUS;* item *signum cœleste:* ex κεντέω, et ταῦρος, *taurus.*

ΚΕΝΤΕ'Ω, *pungo, stimulo:* f. ήσω, p. κεκέντηκα. Dicitur et κεντέω· q. à κίω, *findo,* et ἐντὸς, *intus.*

Κέντρευς, *stimulatores:* à κέντρον, ορος, ὁ, à præced.

Κεντρηνικὰς, acc. pl. à

Κεντρηνικὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, *stimulis agitatus:* ex κέντρον, *stimulus,* (quod à κεντέω, *pungo,*) et ἴλλω, *cedo.*

Κέντρον, ου, τὸ, *stimulus, calcar:* item *CENTRUM.* Th. κεντέω, *pungo.*

Κεντρῶν, ωνος, ὁ, *CENTO, vestis è variis panniculis ac diversis coloribus consarcinata:* ab eod. Th.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, *centurio,* vox origine Lat. à *centum* ducta.

Κεντῶν, *pungens,* præs. part. act. à κεντέω.

Κένωμα, ατος, τὸ, *evacuatio, exinanitio:* à κενόω.

Κέοντα, *jacent,* Ion. vel Poët. pro κεῖνται, 3. pl. præs. Sic κέοντο, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. et κέοντο, 3. sing. opt. quasi à κίομαι, pro κεῖμαι, *jaceo.*

ΚΕ'ΠΦΟΣ, ου, ὁ, *avis quædam marina levissima, quæ à quovis vento facilè circumagitur;* item *homo levis, stolidus.*

Κεπφῶσθαι, *levitèr efferri et circumagi in modum τῦ κέπφου,* undè κεπφωθὲς, a. 1. part. pass. *elatus, agitatus, incitatus.*

Κεράατα, τὰ, Ion. pro κέρατα, *cornua.* Th. κέρας, ατος, τὸ, *cornu.*

Κεράεσσιν, *cornibus,* dat. pl. Ion. pro κέρασι, à κέρας.

Κεραία, ας, ἡ, *cornu, antenna:* item *virgula inflexa:* tum *punctulum suprà literam:* κεραίαι etiam sunt *apices eminentes in aliquâ re.* Th. κέρας, *cornu.*

Κεραΐζουσι, *scindebant,* 2. dual. imperf. Ion. à

Κεραΐζω, f. ίσω, *cornibus dissipo;* item *vasto; excindo, deleo.* Th. κέρας, quod vide.

Κέρασε, *misce,* præs. imperat. à

Κεράσω, idem quod κεράννυμι, quod vide.

Κεραῖς, ίδος, ἡ, *vastatrix:* peculiariter verò *vermis cornua infestans:* à κεραΐζω.

Κεραῖσι, dat. sing. à κεραμὶς, quod vide.

Κεραμεία, ας, ἡ, subintell. τέχνη, *ars figuli, figulina.* Th. κεραμὶς, quod vide.

Κεραμεῖον, ου, τὸ, *figuli officina:* et

Κεράμινος, ἁ, ον, *figulinus:* et

Κεραμεὺς, ῆος, et Att. έως, ὁ, *figulus.* Th. κέραμος.

Κεραμεύω, f. εύσω, *fingo, figulinam exerceo:* ab eod.

Κεραμῆιος, Ion. pro κεράμινος, *figulinus:* ab eod.

Κεραμῖνος, ἡ, ὸν, *fictilis:* et

Κεράμιον, ου, τὸ, *amphora, urceus fictilis:* et

Κεραμὶς, ίδος, ἡ, *tegula:* à

ΚΕ'ΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, *terra figularis; testa, tegula; vas fictile* vel *aliud; crater lapideus:* qu. à κίω, uro, et ἴρα, *terra.*

Κεράμῳ, dat. sing. à præced.

ΚΕΡΑ'ΝΝΥΜΙ, seu κεράννυω et κεράω, *misceo:* præs. part. κεραννὺς, ύντος, f. ὔσω, p. κεκέρασμαι, a. 1. ἐκέρασα, a. 1. imperat. act. κέρασον, άτω, p. pass. κεκέρασμαι, per Sync. κέκραμαι, a. 1. pass. ἐκεράσθην et ἐκράθην, f. 1. pass. κερασθήσομαι, et κραθήσομαι. Hinc ἄκρατος, ε, ὁ ἢ ἡ, *purus, impermixtus:* ἀκρασία, ας, ἡ, *bona temperies.* Eust. à κέρας derivat.

Κερασὶ, *cornuti,* et æ, nom. pl. à

Κερασὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *cornutus:* à

ΚΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *cornu:* qu. à κάρα, *caput,* cujus est ornamentum. Hinc βούκερως, -ῶ, ὁ -ωτος, ὁ ἢ ἡ, *bubulis cornibus præditus.*

Κέρασμα, ατος, τὸ, *mixtura.* Th. κεράννυμι, *misceo.*

ΚΕ'ΡΑΣΟΣ, ου, ὁ, *CERASUS, arbor,* à Cerasunte urbe; τὰ κεράσια, *fructus cerasi.* Hinc Angl. CHERRIES.

Κεράστης, ου, ὁ, *CERASTES, serpentis* genus; à *cornibus* dictum: etiam *vermiculus ficos infestans.* Th. κέρας, *cornu.*

* Κερασφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *corniger,* ex κέρας, *cornu,* et φέρω, *fero.*

Κεράω, *miscebo,* et per Sync. κεράσω, f. 1. act. verbi κεράννυμι, *misceo.*

Κερατίζω, *cornu peto,* f. ίσω, p. κεκεράτικα.

Κερατίνη, ης, ἡ, *buccina.*

Κεράτιον, ου, τὸ, *siliqua, corniculum:* à κέρας, quia est, *corniculata.* Sic κεράτια, ων, τὰ, *siliquæ,* seu *folliculi fabarum,* &c.

Κεράτινος, ου, ὁ ἢ ἡ, *corneus, ex cornu factus.*

Κερατίσμεν, Att. pro κερατίσομεν· 1. pl. f. ι. act. verbi κερατίζω, *cornu peto:* f. ίσω. Th. κέρας, *cornu.*

Κερατώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *cornutus.*

Κεράων, gen. pl. à κέρας, ατος, τὸ, *cornu.*

* Κεραύνιος, ου, ὁ ἢ ἡ, *fulmineus,* à κεραυνὸς, *fulmen.*

* Κεραυνίας, ου, ὁ, *fulmine ictus.* Hes. et ut legi debet Sap. Salom. xix. 13. τῦ βίᾳ τῶν κεραυνίων.

Κεραυνόβλητος, ου, ὁ ἢ ἡ, *fulmine ictus:* ex κεραυνὸς, *fulmen,* et βλητὸς, quod à βάλλω.

ΚΕΡΑΤΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *fulmen:* q. à κάρειν ἢ αὖειν, quia *vastat* et *urit.*

Κεραυνώσει, f. ώσω, *fulmino.*

Κεραυνωθέντος, gen. sing. ejusd. a. 1. part. pass.

* Κεραυνοσκοπία, ας, ἡ, *fulminum consideratio,* D. S.

Κιρά́ω, *misceo*, Poët. vide κιρά́νυμι.

Κέρβερος, ου, ὁ, *CERBERUS, canis infernus*: q. κρεοβόρος· ex κρέας, *caro*, et βορός, *vorax*.

Κερδαίνω, *lucror, quæstum facio, lucrifacio*, [*to save a loss, Act. xxvii. 21. i. e. *evitare*.] præs. part. κερδαίνων, οντες, f. κερδαίνῶ, et κερδήσομαι, perf. κεκέρδηκα, a. 1. ἐκέρδησα, a. 1. inf. act. κερδῆσαι, a. 1. ind. pass. ἐκερδήθην, ης, η, f. 1. pass. κερδηθήσομαι. [*Perquam insolenti significatu, Jos. Ant. viii. 8. 1. ἐξ ἧς ὄνοιδος καὶ καταδοξίαν ὁ οἶκος ἡμῶν κερδανῆ, *ex quâ opprobrium et infamia in nostram familiam redundabit*.] Th. κέρδος, τὸ, *lucrum*.

Κερδαλέη, ης, contract. ῆ, ῆς, ἡ, *vulpina pellis*: à κερδώ, *vulpes*, quod vide.

Κερδάλεος, α, ον, *lucrosus, quæstuosus, utilis, astutus*. Th. κέρδος, τὸ, *lucrum*.

Κερδαλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *vulpinâ mente præditus*: à κερδαλέος, *astutus*, et φρήν. Vel à κερδώ, οῦς, ἡ, *vulpes*, et λέων, *leo*, et φρήν, *mens*.

Κερδαλώτερον, *quæstuosius, utilius*, compar. à κερδαλέος.

Κερδανέομεν, Ion. pro κερδανοῦμεν, *quæstum faciemus*, 1, pl. f. 1. verbi κερδαίνω, *lucror*; f. κερδανῶ. Th. κέρδος, τὸ, *lucrum*.

Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. et

Κερδήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi κερδαίνω, *lucror*, quod vide.

Κέρδιον, *utilius*: à

Κερδίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *quæstuosior, utilior*; item *versutior*: et

Κέρδιστος, superlat. *utilissimus*; item *versutissimus*: à

ΚΕ'ΡΔΟΣ, ους, τὸ, *lucrum, quæstus, utilitas*: q. κέαρ ὄφελος, *cor oblectat*; item *astutia, versutia*.

Κερδοσύνη, ης, ἡ, *astutia, calliditas, dolus*: et

Κερδώ, οῦς, ἡ, *vulpes*: à κέρδος, *astutia*.

Κέρια, Ion. pro κέρατα, vel κέρεα, *cornua*: et

Κέριος, Ion. pro κέραος, gen. à κέρας, ατος, -έος, -ως, τὸ, *cornu*.

Κερῆς, ῆντος, a. 1. part. pass. à κείρω, *tondeo*: f. κρῶ, a. 1. ἔκειρα.

Κερκηΐς, nomen mulieris.

ΚΕΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *radius textorius*, vel *tela*; quia ad *pulsandum* idonea: q. à κέρκω.

Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, *CERCOPITHECUS, simia caudata*: πίθηκος κέρκον ἔχων, *caudam habens simia*: à clunibus tritis sic dicta.

ΚΕ'ΡΚΟΣ, ου, ἡ, *cauda*; it. *membrum virile*.

Κερκυρᾶϊος, αία, αῖον, *CORCYRÆUS*.

Κερκύρης, ου, ὁ, *genus navigii brevioris*, dicti ἀπὸ τῆς Κερκύρας, à *Corcyrâ* insulâ: vel pro κέρκουρος, ut potiùs scribitur: q. d. *caudata navis*: ex κέρκος, et οὐρά, *cauda*.

Κέρκω, idem quod κρίνω.

Κέρκων, ονος, ὁ, *sera ingentem caudam habens, homo versutus* et *fraudulentus*. Th. κέρκος, *cauda*.

Κέρμα, ατος, τὸ, *segmentum æris, nummulus*: à κείρω, *seco*.

* Κερματιστής, οῦ, ὁ, *nummularius, collybista*: à præced.

Κέρνος, ου, ὁ, *vas fictile*, multos cotyliscos in se continens, quos festo die fructibus omne genus implebant, et ex religionis avitæ ritibus ad sacra deferebant; quosque ob id *cernophoros* vocabant. Ergo κέρνος, dici potuit à κερανύω, quod varia in eo *miscerentur*.

Κεροίαξ, ακος, ὁ, *antennæ extremitas, antennæ cornu*: ex κέρας, *cornu*, et ἄξαξ, *temo navis*.

Κερυχίς, ίδος, ἡ, *cornigera*; ἡ κέρατα ἔχουσα.

Κερύχος, et κερούχος, ὁ καὶ ἡ, *cornua habens, corniger*.

Κερόωντο, *miscebant*, Ion. et Poët. pro ἐκερῶντο, 3. pl. imperf. verbi κεράω, seu κεράννυμι, *misceo*: f. άσω.

Κέρσαι, *totondisse*, a. 1. inf. Æol. à κείρω, *tondeo*: f. κερῶ, et Æol. κέρσω, a. 1. ἔκερσα, et Æol. ἔκερσα, p. κέκαρκα.

Κέρσι, S. sing. a. 1. Ion. pro ἔκερσε. Vide præced.

Κέρτομα, *convitia*, nom. pl. n. g. à κέρτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mordax, cavillatorius*: et

Κερτομίη, f. ίης, *convitior*: ex κείρω, *tondeo*, vel potiùs κίαρ, *cor*, et τέμνω, *scindo*: p. m. τέτομα.

Κερτομίῃσι, dat. pl. Ion. à

Κερτόμιος, et κερτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cor scindens, mordax, cavillatorius, jocularis*: vide κερτομίω.

Κέρχνος, ου, ὁ, *asperitas quædam gutturis, quæ instar granorum milii sentitur*; item apud Ion. *milium*: vide κίγχρος. At

Κερχνὸς, ὴ, ὸν, *durus, asper*: qu. à

ΚΕ'ΡΧΩ, *exaspero*: κέρχομαι, *exasperor, et quidem ita ut vocem seu sonum edam raucum*.

Κερῶ, *tondebo*: f. verbi κείρω· undè inf. Poët. κερέειν, pro κερεῖν. Vide κέρσαι.

Κέσσυτο, Ion. et Poët. pro ἔκασσο, 3. sing. imperf. à κίσσομαι, pro κάσσομαι, *jaceo*.

Κεστὸς, *acu pictus*; κεστὸς ἱμὰς, cestus Veneris: à κεντέω, *pungo*.

ΚΕ'ΣΤΡΑ, ας, ἡ, est *genus teli militaris, sudes*: q. à κίω, *uro*? item *sudes* piscis. Sunt qui exponunt *malleum*.

Κεστρεύς, *mugil*: à κέρκος.

ΚΕ'ΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, herba quædam *betonica*.

Κεστρωτὸν ξύλον, *lignum urendo acuminatum sine ferreâ cuspide*. Th. κέρκος, *teli genus*.

Κεύθανε, idem quod κεύθω, *occulto, tego*; in imperf. ἐκεύθανον.

Κεῦθι, præs. imperat. κεύθω, 3. sing. præs. à κεύθω, *occulto*.

Κεύθεα, acc. pl. κεύθεσι, dat. pl. à κεύθος, ους, τὸ, *caverna profunda, penetrale*: ab eod.

Κεύθης, 2. sing. præs. sub. à κεύθω, *occulto*.

Κεῦθμα, ατος, τὸ, *latibulum*.

Κεύθμασι, *latebris*, dat. pl. à præc.

Κευθμὸς, οῦ, ὁ, Iliad. ν'. ver. 28. *latebra, latibulum*.

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, *locus qui occultat, latibulum, latibula, penetrale, recessus*: et

Κεῦθος, ους, τὸ, *latebra, latibulum*: à

ΚΕΤ'ΘΩ, *occulto, abscondo*: f. σω, p. κέκευθα: quod à κέω, *jaceo*.

Κεφάλαιον, ου, τὸ, *caput*. [* *Summa* in re arithmeticâ, Theoph. Charact. c. xiv. (2.) *Summa pecuniæ creditæ, sors*. (3.) *Quælibet summa pecuniæ*, πολλοῦ κεφαλαίου, Act. xxii. 28. Num. v. 7. &c. Novè, inquit Beza. At sic Lysias, Or. xviii. p. 310. ed. Hanov. 8. Dem. in Euerg. p. 617. ed. Wolf. (4.) *Summa libri* seu *sermonis*, κεφάλαιον τῶν τοῖς λεγομένοις, Heb. viii. 1.] Th. κεφαλὴ, *caput*.

Κεφαλαιόω, -ῶ, *summas redigo, summatim repeto* vel *attingo*; item *caput ferio, vulnero*: ἕ ὅσω, p. κεκεφαλαίωκα, a. 1. ἐκεφαλαίωσα.

Κεφαλαιώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, *summarius, capitalis*.

Κεφαλαιωδῶς, adv. *summatim*.

Κεφάλαιωμα, ατος, τὸ, *summa*: à κεφαλαίου.

ΚΕΦΑΛΗ', ῆς, ἡ, *caput, homo, princeps, qui primas tenet, in aliquâ re principium*; item *summa et conclusio*: gen. pl. Ion. κεφαλέων, dat. pl. κεφαλῆσι. Hinc Βουκέφαλος, ου, ὁ, *equus Alexandri Magni*.

* Κεφαλιτὶ, adv. *capitalitèr*.

Κεφάλις, ίδος, idem quod εἴλημα, ατος, τὸ, *volumen*: à præced.

Κέφαλος, ου, ὁ, *CEPHALUS*, piscis, à capitis magnitudine. Th. κεφαλὴ, *caput*.

Κεφάλῳ, dat. sing. à Κέφαλος, ου, ὁ, nom. viri.

Κέχαδα, ας, ὁ, p. m. verbi χάζω, *recedo*; item *hio, capax sum*: a. 2. ἔχαδον, f. 2. χαδῶ.

Κιχάδοντο, Ion. Diplasiasm. pro ἐχάδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejusd.

Κιχανδάνω, *hiantem, capientem*, acc. sing. perf. part. med. Poët. Pleonasm. à κίχανδα, p. m. pro κίχαδα, p. m. part. κιχανδὼς, pro κιχαδὼς, verbi χάζω, q. v.

Κίχαρμαι, *gavisus sum*, perf. med. verbi χαίρω, *gaudeo*, f. χαρῶ, p. κίχαρκα, a. 2. ἔχαρον.

Κιχαραγμένος, η, *insculptus*, perf. part. pass. à χαράσσω, *sculpo*, fut. ξω, p. χα.

Κιχάρηκα, *gavisus sum*, perf. act. nam. à χαίρω, f. χαρῶ, fit præsens χάρίω, f. ήσω, perf. part. pass. κιχαρημένος, *lætus*.

Κιχαρήσω, *gavisum*, quod à χαρίω, f. ήσω, p. κιχάρηκα· undè fit part. κιχαρηκὼς, et per Crasin Ion. κιχαρὼς, ὄτος, refertur ad χαίρω.

Κιχαρησίμιος, Ion. Diplasiasm. pro χαρήσιον, fut. 1. inf. act. à χαρίω, pro χαίρω, *gaudeo*.

Κιχάρητο, *lætatus est*, 3. sing. plusq. p. Ion. ab ἐκιχαρήμην, σο, το ab eod.

Κιχαρὼς, ὄτος, *gavisus*. Vide κιχαρήσω.

Κιχαρισμένος, η, perf. part. pass. undè κιχαρισμένε, *charissime*, voc. sing. à χαρίζομαι, *gratificor*; f. m. ίσομαι, perf. pass. κεχάρισμαι. Th. χάρις, *gratia*.

Κιχαρισμένως, adv. *gratè, acceptè, jucundè*, vel *ad gratiam*, vel *ad voluptatem*: à præced.

Κιχάρισται, 3. sing. perf. pass. Vide κιχαρισμένος.

Κιχαριτωμένος, η, ον, *gratiâ donatus, gratiâ ornatus*: à χαριτόομαι, *gratiâ afficior, gratiam accipio*, Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*.

Κιχαρίσαν, *gavisi fuissent*, 3. pl. a. 2. opt. med. Ion. pro χάρεσαν. Cum Poëtæ etiam perfecti augmentum aoristis secundis præcipuè tribuunt, et formant Iones 3. pl. à 3. sing. ante σ, vel σαι, α inserentes, estque à χαίρω, *gaudeo*, f. χαρῶ, a. 2. ἔχαρον, a. 2. m. ἐχαρόμην.

Κιχαρόμην, *gavisus sum*, a. 2. m. Ion. pro ἐχαρόμην. Vide præc.

Κιχάσσεται, *fluctuat*, 3. sing. perf. pass. verbi χασσάω, *fluctibus agito, jacto*, f. ασῶ, p. κεχάσμαμαι, perf. pass. κεχάσμαμμαι, νται, νται.

Κίχημι, *hiavi*, 1. sing. ind. perf. med. et hinc

Κιχηώς, ὤτος, part. perf. med. *hians, hiscens, os aperiens*, in nom. plur. κιχηότες, *hiantes*, sive *stulti*, qui frequentèr *hiare* solent: à χαίνω, *hisco*, q. v.

Κίχλαδε, perf. m. et

Κιχλαδὼν, ὄντος, a. 2. part. act. à χλάζω, *sibilo*, f. σω, a. 2. ἔχλαδον, et Anadiplasiasmo, κίχλαδον.

Κιχλίγμα, perf. ind. act. verbi χλιαίνω, *tepefacio*, f. ανῶ.

Κιχλιδὼς, ὄντος, *deliciis abundans*, perf. part. m. verbi χλιδάω, *luxui deditus sum*. Th. χλίω, *deliciis frango*. Angl. TO CLOY.

Κιχολωμένος, ιράτως, perf. part. pass. Vide κιχολώσεται.

Κιχολώσει, *mox succensebis*, Ion. pro κιχολώσῃ, 2. sing. paulò post fut. et

Κιχολώσεται, *mox succensebit*, 3. sing. paulò post fut. verbi χολόω, *irascor*, f. ώσω, p. κιχόλωκα, perf. pass. κιχόλωμαι, σαι. Th. χολὴ, *bilis*.

Κιχολῶσθαι, perf. inf. pass. ejusd.

Κίχρημα, perf. act. *utendum dedit* à χράω, *do utendum*.

Κίχρημαι, p. pass. κιχρημένος, part. ejusd. *indigens*: à χρῄζω, *egeo*, non à χράω, quæ distinctio multos fefellit, ut notat Salm. de modo usur. p. 191. at

Κίχρημαι, σαι, ται, *mutuatus sum*, perf. ind. pass. χράομαι.

Κιχρηματισμένος, η, ον, *divinitùs promissus*, p. part. pass. à χρηματίζω, *Dei nomine loquor, divinitùs admoneo*, f. ίσω, a. 1. ἐχρημάτισα, ας, ε, *nominatus fui*; a. 1. inf. act. χρηματίσαι, perf. pass. κιχρημάτισμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἐχρηματίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. χρηματισθὲς, ὄντος. Th. χρῆμα, τὸ, *res, negotium, oraculum*.

Κιχρημένος, perf. part. pass. *ab oraculo prædictus*; *egens*: à χράομαι, -ῶμαι, f. m. χρήσομαι, *utor, oraculum consulo*. Th. χράω, *commodo, oraculum edo*.

Κιχρήσεται, 3. sing. paulò post fut. à χρῄζω, *indigeo*, f. σω, perf. pass. κίχρημαι, σαι. Th. χρῆμα, *indigentia*.

Κίχρησθε, 2. pl. perf. pass. verbi ejusd.

Κίχρισμαι, perf. pass. à χρίω, *ungo*, f. ίσω, p. κέχρισμα.

Κιχύμαι, 1. sing. et κίχυνται, *confunduntur*, 3. pl. perf. pass. κίχυνται, Ion. pro ἐκίχυντο, 3. pl. plusq. p. pass. κεχυμένος, *effusus*, perf. part. pass. à χύω, vel χόω, *fundo*. Th. χίω, id.

Κίχυτ', pro ἐκίχυτο, 3. sing. plusq. p. pass. vel pro

Κίχυται, 3. sing. perf. pass. Vide κίχυμαι.

Κιχωρήσειεν, *cesserant*, Att. pro ἐκιχωρήσησαν, 3. pl. plusq. p. act. verbi χωρίω, *cedo, eo*, f. ήσω, perf. κεχώρηκα.

Κιχωρίδεται, *sejuncti sunt*, Ion. pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. à κιχώρισμαι, verbi χωρίζω, *separo*. Th. χωρὶς, *seorsùm*.

Κιχωρισμένος, η, ον, *separatus, distans*, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Κιχωσμένος, η, ον, *aggestus, defossus*, part. perf. pass. verbi χώννυμι.

ΚΕΊΩ, Thema inusit. et per Epenth. κέω, *findo, jacio, cupio*: undè et κίμαι, *jaceo*; est et κίω, *uro*. Vide καίω.

Κῆ, Ion. pro πῆ, *quò?*

Κήαι, *accendisse*, a. 1. inf. act. ab a. 1. ἔκηα, verbi καίω, *uro*, qu. vide.

Κήαντο, 3. pl. a. 1. m. κήας, a. 1. part. act. κηάμενος, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

ΚΗΊΟΣ, ου, ὁ, animal è simiarum genere.

Κῆγὼ, ut et κἠγὼν, Dor. pro καὶ ἐγὼ.

Κηδὰρ, locus in Arabiâ Desertâ, ubi *Kedar* Ismaëlis filius habitavit.

Κῆδε, pro ἔκηδε, *torquebat*, 3. sing. imperf. Ion. verbi κήδω, q. v.

Κῆδε, pro κήδεαι, κήδῃ, nom. pl. à κῆδος, *cura*.

Κήδει, *lædit*, 3. sing. præs. act. à κήδω, *ango*; præs. inf. κήδειν. Th. κῆδος, τὸ, *cura*.

Κηδεία, ας, ἡ, *funeratio, sepultura*; *affinitas*: à κηδεύω.

Κήδεος, *cujus curam gerimus, charus, amicus*: ab eod. Th.

Κηδεμόνας, acc. pl. à

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, *curator, solicitus*: ab eod.

Κηδεὶς, idem quod κήδεος, q. v.

Κήδεσθε, 2. pl. præs. med. à κήδομαι, *curam gero*, κήδετο, pro ἐκήδετο, 3. sing. imperf. m. ejusd.

Κήδεσι, dat. pl. à κῆδος, ους, τὸ, *cura*.

Κηδεστὴς, et κηδευστὴς, οῦ, ὁ, *qui curam alicujus gerit*; item *gener, socer, frater uxoris*: ab eod.

Κηδεύω, f. εύσω, *curo, funero, affinitatem contraho, affinis sum*: et

Κηδέω, *curam gero*, [* *solicito*, Hes. Op. 364.] f. ήσω, et ήσω. Th. κῆδος, *cura, exequiæ*.

Κήδιστος, η, *familiarissimus*, superl. ab eod.

Κήδομαι, f. m. κήσομαι, *curo, solicitus sum de aliquâ re, satago*; item *mœreo, molestiâ afficior*; item *exequias alicujus curo*: à κῆδος.

Κηδομένη, *curans*, præs. part. m. f. g. verbi præced.

ΚῆΔΟΣ, ους, τὸ, *cura, solicitudo, mœror, luctus, ærumna, damnum, exequiæ, funus, affinitas, nuptiæ*: hinc superl. κήδιστος, ίστη, ιστον, *charissimus*.

Κήδω, mœrore afficio, ango, lædo; indè κήδων, præs. part. à præc.

Κῆδωσ', et dedit, pro ᾧ ἔδωκε.

Κηδωλός, ὴ, όν, solicitus, anxius.

Κήδων, affligens, præs. part. à κήδω.

ΚΗΘΙΟΝ, et κηθάριον, υ, τὸ, vasculum in quod suffragia seu sortes conjiciebantur; Ion. pro χήτιον, à χίτθαι, ceu κίθων, Herodot. pro χιτὼν, &c. Est ergo à χέω, capio.

Κῆν', Dor. pro καὶ ἐν.

Κῆνα μάσθάνω, Dor. pro καὶ εἴκε μὴ ἀσθάνω, et si non moriar.

Κήνε, Poët. Anadiplasiasmo, pro κίεν, et hoc pro ἴκε, verbi κίω vel κίνω, a. 2. ἔκιον, ες, ε. Alii volunt esse imperf. Ion. à κιννίω, salio.

Κηπίς, ίδος, ἡ, nidor, in altum velut saliens; item galla, quæ è quercu subitò κηπίει, i. e. prosilit: ab eod. Th.

Κηπίω, f. ἰσω, cum impetu erumpo, saltu sursùm feror: à κίω, eo, vado.

Κῆπλα, nom. pl. à κῆπλον, υ, τὸ, telum; Ion. pro κάλον, lignum.

Κηλὰς, hyberna dies, nubes, capra, vulpes.

ΚΗ'ΛΑΣΤΟΣ, υ, ὁ, arbor, ex iis quæ tardissimè suos fructus perficiunt, ut Juniperus, Ilex, &c.

Κηλάσεαι, αἱ, arbores quædam agrestes; item vasa pastoralia.

Κήλιος, et κήλιμος, urens, splendens: q. à καίω.

ΚΗΛΕ'Ω, mulceo, decipio; f. ήσω. Sed

Κηλίῃ, dat. sing. à κήλιος.

ΚΗ'ΛΗ, ης, ἡ, tumor in quâcunque parte corporis, tumor scroti, rumex, hernia.

Κηλιδόω, -ῶ, f. ώσω, maculo, conspurco: à

ΚΗΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, macula, nævus, ulcus, probrum, ignominia: quasi ustione facta macula: à καίω, uro.

Κῆλον, υ, τὸ jaculum è ligno: Ion. pro κᾶλον.

Κηλὸς, ὴ, όν, siccus, aridus, tostus: à κίω, uro.

Κηλόω, ῶ, f. ώσω, comburo, decipio, precor; puto Poëticum esse pro κηλίω, ut sit Deum mulcere precibus.

Κηλώνιον, υ, τὸ, instrumentum quo aqua è puteis hauritur.

Κήμαντὸν, Doricè ponitur pro ᾧ ἐμαυτὸν, et meipsum.

Κήμὶ, Dor. pro καὶ ἐμὶ.

ΚΗΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, CAMUS, fræni genus, fiscella è viminibus plexa. Haud male à κάμπτω, qui est flexilis.

Κῆν, Dor. pro καὶ ἐν. [* Sed κ' ἦν, Dor. pro καὶ ἤν, etsi.]

Κῆνσος, υ, ὁ, census, hoc est, æstimatio bonorum; vox origine Lat.

ΚΗ'Ξ, vel κήττξ, avis quædam, larus: quidam κίτφον exponunt.

Κῆξαπίνης, Ion. et Dor. ex καὶ ἐξαπίνης, pro ἐξαίφνης, repentè.

Κῆπτ, Dor. pro καὶ εἶτα.

Κῆπτα, Dor. pro καὶ ἐπεὶ, et postquam.

Κῆπτατε, Dor. pro καὶ ἔπειτα, et postea.

* Κηπτύματα, ων, τὰ, id. q. κῆπος, horti, fructus hortensis, D. S.

ΚΗ ΠΟΣ, υ, ὁ, hortus, pecten, pubes muliebris; est et animal simile simiæ: hinc

Κηπουρίη, -ῆς, f. ήσω, hortum colo: et

Κηπουρικὸς, ὴ, όν, ad hortulanum pertinens.

Κηπουρὸς, οῦ, ὁ, hortulanus: ex σῦρος, custos, et κῆπος, hortus.

ΚΗ'Ρ, ρός, ἡ, sors, fatum, mors fatalis: at

Κῆρ, contractè pro κίαρ, ατος, τὸ, COR.

Κῆρα, acc. sing. et

Κῆρας, acc. pl. à κὴρ, sors.

Κηρέμα, ας, ἡ, fascia, propriè sepulchralis, quæ et κηρία, et κειρία. Th. κὴρ, mors.

Κηρεσσιφόρητος, υ, ὁ ᾧ ἡ, fatis agitatus vel advectus: à φορίω, agito, fero, et κὴρ, sors.

Κήρινος, ίνη, ινον, cereus: et

Κηρίον, υ, τὸ, favus: à κηρὸς, cera.

Κηριτρεφίων, gen. pl. à

Κηρυτρεφὴς, ῆος, ὁ ᾧ ἡ, morti obnoxius; q. d. fato nutritus: à κὴρ, fatum, et τρέφω, alo.

Κηρόδετος, υ, ὁ ᾧ ἡ, cerâ ligatus et compactus: ex κηρὸς, cera, et δέω, ligo.

Κηροδομία, cellas cereas struo: ex κηρὸς, cera, et δομέω, idem quod Th. δέμω, struo.

Κηρόθι, ex corde, adv. à κίαρ, contr. κῆρ.

ΚΗΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, CERA; hinc

Κηρόω, -ῶ, f. ώσω, cerâ obduco.

ΚΗΡΤΒΙ'Α, ων, τὰ, folliculi fabarum.

Κήρυγμα, ατος, τὸ, præconium, hoc est, actio præconis, et id quod per præconem pronunciatur, edicitur; in sacris est doctrina, institutio: à 1. pers. perf. pass. verbi κηρύσσω. Th. κήρυξ, præco.

Κήρυκε, nom. dual. κηρυκίοιν, dat. pl. Ion. et

Κηρύκειος, ία, ειον, ad præconem pertinens. Th. κήρυξ, præco.

Κηρυκηΐη, ἡ, Ion. pro κηρυκία, ἡ, præconis munus: à præced.

Κήρυνθος, CERYNTHUS, nom. propr.

Κῆρυς. Vide Marcl. Eurip. Mul. 398. et

ΚΗ'ΡΥΤΞ, ῦκος, ὁ, præco, nomen ministri sacrorum apud Athenienses, quos Diodorus comparat Ægyptiorum pastophoris; in Lib. Sacris, doctor religionis Christianæ: quod à κράζω, clamo, vel à γῆρυς, vox: hinc

Κηρύσσω, prædico, publico, celebro, in Lib. Sacris, doceo; imperf. ἐκήρυσσον, ες, ε, f. ξω, p. κεκήρυχα, a. 1. ἐκήρυξα, perf. pass. κεκήρυγμαι, ξαι, κται, a. 1. pass. ἐκηρύχθην, a. 1. part. pass. κηρυχθὶς, ἴντος, f. 1. pass. κεκηρυχθήσομαι, ῃ, εται. Th. κήρυξ.

Κηρυχθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. et

Κηρυχθῆναι, a. 1. inf. pass. à κηρύσσω, q. v.

Κηρῶ, gen. Dor. pro κηρῦ à κηρὸς, ὁ, cera.

Κηρωτὸς, ὴ, όν, ceratus.

Κήτεος, έα, εον, cetaceus: exponitur et magnus: q. à

ΚΗ ΤΟΣ, τος, τὸ, CETUS, balæna.

Κητάεα, ας, ἡ, locus ubi tales pisces capiebantur.

Κητὼ, ὼς, ἡ, nomen mulieris.

Κητώδης, ες, ὁ ᾧ ἡ, cetaceus, è cetorum genere: à κῆτος.

Κητώεις, ώεσσα, ώεν, idem quod præced. κητάεσσα, Lacedæmonis Epith. ob magnitudinem. Hom. Il. β'. 581.

Κηὖ, Dor. pro καὶ εὖ, et benè.

Κήϋα, acc. sing. à

Κήϋξ, ῦκος, ὁ, nomen regis.

Κῆῤ' ἔτι, Dor. pro καὶ εἶῤ' ἔτι, et εἶῤ, pro εἶπε, dixit.

Κῆφα, Dor. pro καὶ ἦφα.

Κηφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Apostoli. Syr. Petrus.

ΚΗΦΗ'Ν, ῆνος, ὁ, fucus: ex apum genere, dat. plur. κηφήνεσι, pro κηφῆσι.

Κῆφθα, Dor. Ion. et Æol. pro καὶ ἤφθη, accensa est, 3. sing. a. 1. pass. verbi ἅπτω, accendo, quod vide.

Κηφισσίδι, dat. sing. à Κηφισσὶς, ίδος, ἡ, Cephisis, lacus.

Κῆχες, Dor. pro σῆχες à σῆ, quo?

Κηώδης, ες, ὁ ᾧ ἡ, et

Κηώεις, ώεσσα, ώεν, benè olens, fragrans: à καίω, uro.

ΚΙ'ΒΔΗΛΟΣ, υ, ὁ ᾧ ἡ, cui scoria immista est, Metaph. non sincerus, fucatus: quasi à κίβδης, quod vide: superl. κιβδηλότατος· ἀκίβδηλος, υ, ὁ ᾧ ἡ, purus, sincerus.

Κίβδης, lutum, nempè metallorum scoria; item improbus.

ΚΙ'ΒΙΣΙΣ, ιος, ἡ, pera, sacculus.

ΚΙΒΩ'ΡΙΟΝ, υ, τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ, et genus poculi, quod ex illo fructu fieri solitum.

ΚΙΒΩΤΟ'Σ, ῦ, ἡ, arca, cista, capsa.

Digitized by Google

Κιγκλίζω, 2. sing. imperf. med. Dor. pro ἐκινγλίζου, *movebaris*: à

Κιγκλίζω, *imitor τὸν κίγκλον, crebro motu agito, muto. sæpe, de inconstantiâ*, Dor. pro κινέω· à κίγκλος.

Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, *cancelli*, vel *foramen per quod immittitur clavis*. Th. κλήω, *claudo*.

ΚΙ'ΤΚΑΛΟΣ, ὁ, ἡ, *avis quædam*, quæ et κίγκαλος, quia crebrò caudam κινεῖ, *movet*.

ΚΙ'ΔΑΡΙΣ, ιος, ἡ, *pileus regius*; [* propriè *fascia*, quâ tiara cingebatur, undè *tiara* sive *pileus*;] scribitur et κίνδαρις.

ΚΙΔΑ'ΦΗ, ης, ἡ, *vulpes*; alitèr κίδαφος, et κίνδης.

Κίε, Ion. pro ἴεσαν, imperf. vel a. 2. verbi κίω, εο, *accurro*, per Metath. pro ἶκον.

ΚΙΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *CITHARA*; κίθαρις, ιος, ἡ, idem, *lyra*: κιθαρίζω, *citharâ ludo*; κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, *citharista*, et hinc Angl. CITTERN et CITTERN.

Κιθάριζε, 3. sing. imperf. Ion. à

Κιθαρίζω, *citharâ cano*, f. ίσω, a. 1. imperat. κιθάρισον. Th. κιθάρα, *cithara*.

Κίθαρις. Vide in κιθάρα.

Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, *CITHARISTA*, in pl. *et* κιθαρισταὶ· et

Κιθαριστικὴ, ἧς, ἡ, *ars pulsandi citharam*: à κιθαρίζω.

Κίθαρος, ου, ὁ, *piscis citharus*, Apollini sacer: à κιθάρα, quod vide.

Κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ, *CITHAROEDUS*: quod ex κιθάρα, et ᾠδὸς, *cantor*. Th. ἄδω, *cano*.

Κιθάω, *citharædam facio*; comicè flecta vox: à κιθάρα.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro χιτὼν, ῶνος, q. v.

ΚΙ'ΚΙ, ιος, τὸ, *CICI*, plantæ nomen. Lat. *ricinus*.

ΚΙ'ΚΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, *CINCINNUS*, *cirrus*.

ΚΙΚΚΑΒΑΤ, *vox noctuarum*.

Κικκαβᾶ, κίκκαξ, *noctua*, *CICUMA*: à præced.

Κικκὸς, οῦ, ὁ, *gallus*: videtur à sono ita dici, et Angl. CHICK.

Κικλήσκω, pro κικλήσκομαι, *vocans*, præs. part. f. g. à

Κικλήσκομαι, Poët. pro καλέω, *voco*.

ΚΙ'ΚΥΣ, υος, ὐ, *vires*, *robur*: qu. à κίω, *moveo*.

Κιλικία, ας, ἡ, *regio Asiæ Minoris*: à *Cilice*, filio Phœnicis.

Κιλίκιον, ου, τὸ, *CILICIUM*, *vestis ex hircis Ciliciæ villosioribus*: à

ΚΙ'ΛΙΞ, ικος, ὁ ἡ ὐ, *Ciliciâ oriundus*.

Κίλλα, ης, ἡ, *urbs Æoliæ*, *Troadis*, et *Africæ Proprie*.

ΚΙΛΛΙΒΑ'ΝΤΕΣ, ων, οἱ, *ligna tribus suffulta cruribus*, *quibus clypei imponebantur ab iis*, *qui quiescere volebant à belli laboribus*; *tripodes*.

ΚΙΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *asinus*, apud Dores.

Κίλυφος, ου, τὸ, *cortex*.

ΚΙΜΒΕ'ΡΙΝΟΝ, ου, τὸ, vel ut alii κιμβερικὸν, et κιμβερῖνον, *vestimenti pretiosi genus*: an à *Cimbriâ*, vel *Cimmerio*, oppido Asiæ?

ΚΙ'ΜΒΗΞ, seu κίμβιξ, ικος, ὁ, *animalculum è vesparum* vel *apum genere*; item *parcus*, *sordidus*.

ΚΙΜΟΛΙ'Α, ας, ἡ, *CIMOLIA*, *terra*, ex Insulâ Cimolo.

ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, *canum cibus*; item *fœtor quem caprarum alæ reddunt*, et generaliter *fœtor*.

Κινάμωμον, ου, τὸ, *cinnamomum*. Vide κιννάμωμον.

ΚΙ'ΝΑΛΟΣ, ου, ὁ, *clavus*, *pazillus*.

Κινδαξ, ακος, ὁ ἡ ὁ, *agilis*, *mobilis*: à κινέω, *moveo*.

Κινδύνημα, ατος, τὸ, *periculum*, *facinus audax*: à perf. pass. seq.

Κεκινδύνευμαι, *in periculum conjicio*, *periclitor capite*, *reus sum*, *parum absum quin*, fut. εύσω, perf. κεκινδύνευκα· à

ΚΙ'ΝΔΥΝΟΣ, ου, ὁ, *periculum*: quod à κινῶ, et δίος, *movet* enim metum, vel ἀπὸ τοῦ κινῶν τὰς ὀδύνας, *dolores*, scil. *excitans*.

Κινδυνώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, *periculosus*.

Κινδύνω, *moveatur*, 3. sing. præs. imperat. pass. et

Κινεῦ, Dor. et Æol. pro κινοῦ, *move*, præs. imperat. pass. à

ΚΙΝΕ'Ω, *moveo*, f. ήσω, p. κεκίνηκα, a. 1. ἐκίνησα, a. 1. pass. ἐκινήθην, ης, η· hinc

Κινέων, οῦσα, ὀν, *movens*, præs. part. et

Κινήσεος, gen. sing. a. 1. part. pass.

Κινησμὸς, οῦ, ὁ, *motus*, Poët. pro κίνησις· ab eod. Th.

Κίνημα, ατος, τὸ, *motus*. Th. κινέω.

Κινήσας, αντος, a. 1. part. act. ejusd.

Κίνησις, εως, ἡ, *motus*: à κινέω.

Κινητὴς, ῆρος, ὁ, *motor*; κινητὴρ γῆς, *quassator terræ*, Periphrasis Neptuni.

Κινητὸς, ὴ, ὸν, *motor*: à κινέω, undè et

Κινητικὸς, ὴ, ὸν, *movendi vi præditus*.

Κινητικώτατα, pl. num. neut. g. superl. grad. à κινητικὸς. Th. κινέω.

ΚΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *genus graminis in Ciliciâ*.

ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τὸ, *CINNABARI*, item *coloris genus*, vulgò κόκκινον, *rubia*.

ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, *exemplar*, *quod plastes sibi proponit*, *prôplasma recèns editum*.

ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, *CINNAMOMUM*.

Κινοῦσι, gen. sing. fœm. g. præs. part. à κινέω.

Κινύμι, idem quod κινέω, *moveo*, *agito*, in præs. pass. κινύμαι, *moveor*; undè κίνυσο, in 3. plur. imperf. med. Ion.

ΚΙΝΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *instrumentum musicum Phœnicium et Syrium*, *soni queruli*: hinc

Κινύρομαι, *voce querulâ lamentor*, *lugubri voce queror*: et

Κινύρεὸς, ὰ, ὸν, *lamentabilis*, *querulus*, *funestus*.

Κιοίσην, *irent*, 3. dual. opt. à κίω, *vado*.

Κίον', pro κίονα, acc. sing. et

Κίοσιν, *columnis*, dat. plur. à κίων, ονος, ὁ ἡ, *columna*.

Κῖσαν, *euntes*, nom. plur. præs. part. fœm. g. à κίω, *eo*. Sunt qui a. 2. esse velint pro ἶαν, ἴωσα· ab ἔρω, *eo*.

ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.

Κίρνη, ης, ἡ, et Dor. Κίρνα, *CIRCE*, nomen sagæ.

ΚΙ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, *CIRCUS*, *CIRCULUS*, *locus in orbem rediens*; est et *species accipitrum*.

Κίρνα, Ion. pro ἐκίρνα, 3. sing. imperf. à

Κιρνάω, *misceo*, f. ήσω. Th. κεράννυμι, seu κερδάω, idem.

Κίρνη, pro ἐκίρνη, 3. sing. imperf. à κίρνημι, quanquam nonnulli Doricum esse malint pro ἐκίρνα, verbi præced.

Κίρνων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. verbi κιρνάω, q. v.

Κίρφαθον, ἐκ τῆς Κίρφας, è *Cirrhâ*.

Κίρφις, *species accipitris et piscis*: à κιρρῷ, *colore*.

ΚΙΡ'Ρ'Ο'Σ, *fulvus*, seu *gilvus*: qu. à καίω, *uro*.

ΚΙΡΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *varix*, cum vena à multo sanguine dilatatur: qu. à κιρρῷ, *colore*; dicitur et κειρσός.

ΚΙ'Σ, κιός, ὁ, *vermis*, *qui in ligno frumentove nascitur*: hinc ἄκιος, *non corrosus à vermibus*; est et

Κῖς, ὁ, nomen viri indecl. Heb. Lat. interpret. *durus*.

ΚΙ'ΣΣΑ, et Att. κίττα, ης, ἡ, *pica*, *avis garrula*, *gulosa*; &c. et su-

mitur pro *fastidium ciborum et appetitus absurdorum*, et pro *malacia*.

Κισσάω, f. ήσω, *picâ laboro, cupio, libidinosus sum*: à præced.

Κισσηρός, *hederâ redimitus*.

Κίσσηρις, ιος, ἡ, *pumex*, lapis tanquam à verme perrosus. Th. κὶς, *vermis*: hinc

Κισσηρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, *pumicosus, pumici similis*.

Κισσητὸς, ἡ, ὸν, *hederaceus, hederâ vinctus*: velut à κισσάω, pro κισσῶδες.

ΚΙΣΣΟΣ, et Att. -σὸς, ου, ὁ, *hedera*.

Κισσοφορὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *qui capite gestat hederam*.

Κισσόω, et κισσύω, -ῶ, *hederâ orno, hederâ corono*.

Κισσύδιον, ου, τὸ, *poculum è ligno hederaceo*: ab eod. Th.

ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, *CISTA, capsa ex vimine* propriè.

ΚΙ'ΣΤΟΣ, ου, ὁ, vel κίστος, *fructicis genus*.

ΚΙΤΡΙ'Α, ας, ἡ, *CITRIA arbor*, seu *malus Medica*.

Κίτριον, scil. μῆλον, *pomum citrium*: à præced.

Κιττὸς, *hedera*. Vide κισσὸς at

Κιττὸς, ἡ, ὸν, *bonus, a, um*, Laconicè.

Κιττῶνα, acc. sing. Dor. pro χιτῶνα, à χιτὼν, q. v.

Κιχᾶνω, idem quod κιχάω, *invenio, assequor*.

Κιχάη, *deprehendat*, 3. sing. præs. opt. à κίχημι, ut τιθάη, à τίθημι, undè et κιχὰς. Sunt qui velint esse 3. sing. sub. à κιχάω, Poët. pro κιχῶ, *deprehendo*, sed tum ι deberet subscribi.

Κιχεῖμεν, ἦτε, ὦεν, in plur. præs. opt. per Sync. Att. pro κιχαίμεν, αἴτε, αἶεν, verbi κίχημι, *assequor*.

ΚΙΧΕ'Ω, κιχᾶνω, et κίχημι, *invenio, assequor, comprehendo*: q. à χῶ, *capio*, et κίω, εο, f. ήσω, perf. ηκα, a. 2. ἶκον, a. 2. inf. κιχεῖν· hinc

Κίχη, *apprehendat*, 3. sing. a. 2. sub. ejusd.

Κιχήμενος, a. 2. inf. Dor. pro κιχεῖν, verbi κιχάνω, vel κιχάω, *invenio*, f. ήσω, a. 2. ἶκον, a. 2. inf. κιχεῖν, Dor. κιχήμεναι, et Ectasi Poët. κιχήμεναι.

Κιχήμενος, η, ον, præs. part. pass. verbi κίχημι, idem quod κιχάω.

Κιχήσας, *assecutus*, a. 1. part. act. et

Κιχήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi κιχάω, *assequor*.

Κιχήσεαι, *assequar, devrehendam*, f. 1. m. à κιχάω.

Κιχήτην, per Sync. et Ion. pro ἱκετάτην, 3. dual. a. 1. act. verbi κιχάω.

ΚΙ'ΧΛΗ, ης, ἡ, *turdus, avis*, Dor. κιχλᾶ.

Κιχλίζω, *pinguibus κίχλαις* seu *turdis vescor*: hinc *delicior, immoderatè rideo*; affine est καχλάζω.

Κιχρέω, et κίχρημι, *commodo, utendum do*: à χρέω, idem.

Κιχὼν, *assecutus, nactus*, a, 2. part. act. à κιχάω, *assequor, deprehendo*: a. 2. ἶκον.

ΚΙΧΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vel

Κιχώριον, ου, τὸ, *intubum, CICHORIUM*: qu. à κίων et χωρέω, quòd *per agros serpit*.

ΚΙ'Ω, *vado, eo*: qu. ab ἴω, quod ex ἴω seu ἴμι, *eo*.

ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ἡ ἡ, *columna, columella*: dict. quod in altum κίει, at

Κιὼν, ὦσα, *vadens*, dicitur præs. part. licèt in ultimâ acuatur: à κίω, vel aor. 2. pro ἰὼν, ab ἴμι, *eo*.

Κλαγγίουσι, Dor. et Æol. pro κλαγγῶσι, 3. plur. præs. quod à κλαγγίω, -ῶ. Th. κλάζω, *clamo*, f. κλάγξω.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, *CLANGOR*, ab eod. Th.

Κλάγξω, f. 1. ejusd. verbi.

Κλάδα, et Æol. κλάδδα, *CLAVA*.

Κλᾶδας, Dor. pro κλάδας.

Κλαδὶ, per Metaplasmum pro κλάδῳ, dat. sing. à

ΚΛΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, *ramus tener, progenies*, Poët. qu. à κλάω, *frango*.

Κλάεν, Att. et Dor. pro κλαίειν, à κλαίω, *ploro, f.* κλαύσω.

Κλάζοντες, dual. num. part. præs. à

ΚΛΑ'ΖΩ, *CLAMO, clango*, de anseribus, gruibus, &c. fut. κλάγξω, a. 2. ἔκλαγον, p. m. κέκληγα· hinc κλαγγὴ, ἡ, *clangor*; dicitur et

Κλάζω, pro κλάω, *frango*: et

Κλᾶζω, *claudo*, Dor. pro κληΐζω· à κλαὶς, id est, κλάις, *clavis*.

Κλαὶ, pro κλαῖ, quod Ion. pro ἔκλαι, 3. sing. imperf. et

Κλαίεσκε, 3. sing. imperf. Ion. pro ἔκλαιε, verbi κλαίω, *ploro*, f. κλαύσω, p. κέκλαυκα.

Κλαίοισθα, Æol. Paragoge pro κλαίοις, 2. sing. præs. opt. act. ejusd. verbi.

Κλαίοντα, *flentem*, acc. sing. præs. part. act. et

Κλαίουσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi κλαίω.

Κλαὶς, ἴδος, ἡ, Dor. pro κλὶς, *CLAVIS*, nam hinc Ion. κληΐς· undè κλαὶς.

Κλαῖστρον, ου, τὸ, Dor. et Æol. pro κλᾶθρον, ου, τὸ, *CLAUSTRUM*. Th. κλάω, *claudo*.

ΚΛΑΙ'Ω, *lachrymor, ploro, fleo, do pœnas, vapulo, pœnitentiâ facti ducor*; imperf. ἔκλαιον, f. κλαύσω, p. κέκλαυσα, quod à κλάω, *frango*, luctu enim et lacrymis *frangitur* animus. [ὁ Ἕλλησιν ἐπ' αὐτῇ, Luc. xix. 41. Jac. v. 1. κλαίοντι ἐπὶ σοὶ, cum acc. Luc. xxiii. 28. Num. xi. 13. Jud. xi. 37, 38. xiv. 7. Josh. vii. 37. ceteri vero rarò posteriori constructione.]

ΚΛΑΜΒΟ'Σ, ὴ, ὸν, *mutilatus*: q. à κλάω.

Κλάνιον, ου, τὸ, *armilla*.

Κλὰξ, ακὸς, ἡ, *clavis*, vox Dorica à κλάω.

Κλαῖξω, vel ut alii κλαξῶ, fut. 1. Dor. pro κλαύσω, ex κλαῖζω, *claudo*, f. κλαῦσω, et Dor. κλαξῶ, ni verso in ς· hinc a. 1. ἔκλαξα· sic κλάξον, Dor. pro κλαῦσον, a. 1. imperat.

Κλάοισα, Dor. pro κλαίουσα, præs. part. f. g. verbi κλαίω, *fleo*.

Κλᾶσὰς, ἴντος, a. 2. part. pass. verbi κλίνω, *furor*, f. ψω, a. 2. ἔκλασον.

Κλαρονόμους, acc. plur. Dor. pro κληρονόμους, *hæredes*.

Κλᾶρος, Dor. pro κλῆρος, ου, ὁ, *sors, hæreditas*.

Κλάρωσε, *conciliavit*, Ion. et Dor. pro ἐκλήρωσε, a. 1. verbi κληρόω, pro κληρόω. Th. κλῆρος, *sors*.

Κλάσας, αντος, a. 1. part. act. et κλᾶσαι, a. 1. inf. et

Κλαστάσης, gen. sing. a. 1. part. pass. f. g. à κλάω, *frango*, f. άσω, a. 1. pass. ἐκλάσθην.

Κλάσις, ιος, ἡ, *fractio*: et

Κλάσμα, ατος, τὸ, *fragmentum, frustum defractum*: à perf. pass. verbi κλάω, *frango*.

Κλᾶσσῶ, *claudam*, Dor. pro κλείσω, f. 1. à κλάω, *claudo*.

Κλαυδὴ, ῆς, ἡ, nomen insulæ, Græcè *vox fracta*.

Κλαυδία, ης, ἡ, nomen mulieris, Latinè quasi *clauda*.

Κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, *fletus, ploratus*; à κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω.

Κλαυθμυρίζω, f. ίσω, *fleo, vagio*, et *in fletum adduco*: ab eodem Th.

Κλαυθμυρισμὸς, οῦ, ὁ, *ejulatus*: à præced.

Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, *fletus, locus flentium*. Th. κλαίω, *fleo*, fut. κλαύσω.

Κλαυσιῶσι, 3. sing. fut. 1. med. Dor. verbi κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω, Dor. κλαυσιῶ, f. 1. m. κλαυσιώμαι, Dor. pro κλαύσομαι.

Κλαύσιτε, 2. plur. f. 1. ind. act. verbi præced.

Google

Κλαυστῶ, f. 1. Dor. pro κλαύσω. Vide κλαυσθήσει.

ΚΛΑ'Ω, *frango, mutilo*, fut. 1. κλάσω, p. κέκλακα, a. 1. ἔκλᾱσα, a. 1. inf. κλᾶσαι, a. 1. part. κλάσας, αντος· perf. pass. κέκλασμαι, a. 1. pass. ἐκλάσθην, præs. part. pass. κλαόμενος, η, ον.

Κλεάρετ, voc. sing. à

Κλεάρετος, υ, ὁ, nomen proprium.

Κλεινὸς, pro κλεινὸς, *inclytus, celeber*. Th. κλέω, *celebro*.

Κλειτὸν, ίνος, τὸ. Vide in κλιτὸν.

Κλεϊθήσεται, 3. sing. fut. 1. pass per Sync. pro κεκλεισθήσεται, à κεκλεῖσθαι.

Κλεῖα, *res præclarè gestæ*, nom. plur. κλέεα, et contr. κλεῖα· à κλέος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλέω, *celebro*.

Κλειδόω, *CLAUDO, obsero*: à κλεὶς, δὸς, ἡ, *clavis*. Th. κλάω, *claudo*.

Κλείεται, *celebrate*, 2. plur. præs. imperat. act. verbi κλέω, *celebro*.

Κλειθρίη, ας, ἡ, *rima*: et

Κλεῖθρον, υ, τὸ, *claustrum, sera*; *CLATHRUM*: à κλάω, *claudo*.

Κλειτὸς, ὴ, ὸν, *celebris*: à κλέω, *celebro*.

Κλίξαι, Dor. pro κλεῖσαι, a. 1. inf. act. à κλάω, *celebro*.

Κλείσαι, *celebres*, nom. pl. part. præs. fœm. g. à κλείνω, *celebro*.

Κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, *CLAVIS*, acc. plur. κλειδὰς, et per Sync. κλεῖς, Th. κλείω, *claudo*.

Κλεῖσαι, a. 1. inf. act. et

Κλεισθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à κλείω.

Κλειστὸς, ὴ, ὸν, *clausus, qui claudi solet*.

Κλειτὰς, acc. plur. κλειτὰν, acc. sing. fœm. g. à κλειτὸς, *celebris*.

Κλειτοεῖς, ῖδος, ἡ, *myrtus*, in naturâ muliebri: à κλείω, *claudo*.

Κλειτὸς, ὴ, ὸν, *celebris, inclytus*: à

ΚΛΕΙ'Ω, *claudo*; item *celebro, memoro*, fut. σω, perf. κέκλεικα, a. 1. ἔκλεισα, a. 1. sub. κλείσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. κλεῖσαι, perf. pass. κέκλεισμαι, et κέκλεμμαι, perf. part. pass. κεκλεισμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐκλείσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. κλεισθῶ, ῇς, ῇ.

Κλειὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, *Clio*, una musarum: à κλείος.

Κλέμμα, ατος, τὸ, *furtum, stratagema*: à κλέπτω, *furor*, perf. pass. κέκλεμμαι.

Κλεμμὶς, χελώνη, *testudo*: quia se sub testâ veluti κλέπτει, id est, *occultat*.

Κλέοβις, juvenis, *filius Cydippes*; acc. Κλέοβιν.

Κλέομαι, Poët. pro κλείομαι, *celebror*. Th. κλείω, Idem.

Κλέοπας, υ, ὁ, *CLEOPAS*, nomen viri, Gr. qu. interpret. *omnis gloria*.

Κλεόπατρα, ας, ἡ, nom. reginæ Ægypt. et plur. mul.

Κλεοπάτρῃ, dat. sing. Ion. à præc.

Κλέος, ει, et κλεῖος, εος, τὸ, *gloria, celebritas; fama, rumor*. Th. κλείω, *celebro*.

Κλέπτας, υ, ὁ, Dor. pro κλέπτης, υ, ὁ, *fur*.

Κλέπτει, *falle*, præs. imperat. et

Κλέπτειν, *furari*, præs. inf. à κλέπτω, q. v.

Κλέπτης, υ, ὁ, *fur*: ab eodem. Th.

Κλεπτικὴ, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, *ars furandi*: à

Κλεπτίκλεὶς, ῆ, ὸν, *furax, furtis deditus*: à κλέπτω.

Κλέπτουσα, Dor. pro κλέπτουσα, *celans, occultans*, præs. part. fœm. g. ab eod.

Κλεπτόμενος, præs. part. pass. à κλέπτω.

Κλεπτρίη, ας, ἡ, *fur*. Th. κλέπτω.

ΚΛΕ'ΠΤΩ, *furor, CLEPO, occulo, clàm facio aut dico, fallo, decipio*, f. ψω, p. κέκλεφα, a. 1. ἔκλεψα, a. 1. sub. κλέψω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. κλέψωσι, a. 2. ἔκλεπτον, perf. pass. κέκλεμμαι, p. méd. κέκλεφα· quidam à κεκλέπτω, κλέπτω, dict. volunt. Hinc Angl. TO CLIP, id est, *numismata*, &c. quidpiam præcidendo *suffurari*.

Κλέπτας, τὸ, *rupes*: quod à κλέπτω, quia scil. acclivis.

Κλεπτίνικος, Dor. pro κλεπτίνικος· ex κλέος, *gloria*, et νίκη, *victoria*.

Κλέψας, *furatus*, a. 1. part. act. et

Κλέψις, 2. sing. f. 1. κλέψοις, 3. plur. a. 1. sub. verbi κλέπτω, *furor*, q. v.

Κλεψύδρα, ας, ἡ, *CLEPSYDRA*, instrumentum horologicum; *fons quidam Athenis*: ex κλέπτω, *furor*, et ὕδωρ, *aqua*.

Κλέων, ωνος, ὁ, *CLEON*, dux Atheniensium.

ΚΛΕΩΝΙ'Α, ας, ἡ, *helenium*, herba.

Κλῆδαν, *nominatim*, adv. à κλείω, *voco*.

Κληδονίζομαι, *vaticinor, vates consulo*: f. 1. med. ἐσομαι· peculiaritèr κληδονίζεσθαι, *de augurio* dicitur, *hariolari*: hinc

Κληδονισμὸς, οῦ, ὁ, *vaticinium*.

Κλῆθος, ους, τὸ, *sepes*: à κλείω.

Κληδὼν, όνος, ἡ, *fama bona, gloria, omen bonum*, Poët. κλεηδὼν

ex κλητίζω. Th. κλείω, *celebro* et

Κλητὸν, 2 Reg. i. 10. exponitur *armilla*; sed pro τὸν κληδόνα, rectiùs legitur χλιδῶνα.

Κλήιον, præs. inf. Ion. pro κλείειν, *claudere*.

Κλητίζω, pro κλητίζω, *claudo*.

Κλητίνος, gen. sing. a. 1. part. pass. et

Κλητήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. pass. et

Κλητῆσι, 2. pl. a. 1. sub. pass. à κλείω, *voco*.

Κλήθρα, ης, ἡ, *alnus*; quod à κλάω, *frango*.

Κλῆθρον, υ, τὸ, *claustrum, sera, repagulum*: à κλείω, *claudo*.

Κλῆθρος, υ, ἡ, *alnus*: q. à κλάω, *frango*.

Κλητῶ, ῇς, ῇ, aor. 1. sub. pass. verbi κλείω, *voco*.

Κλητίζω, fut. ίσω, *claudo*: item *celebro*. Th. κλείω, idem.

Κλητὶς, ίδος, ἡ, *clavis*, ut κλεὶς, vel *aliquid clavi simile, sedes nautica, transtrum*: ab eod. Th.

Κλητίσαι, a. 1. infin. act. verbi κλητίζω, vel

Κλητίω, pro κλείω, *claudo, celebro*.

ΚΛΗ'ΜΑ, ἄτος, τὸ, *palmes, virga vitea*, quia fragilis: à κλάω, *frango*, et κλῆμα est ὑπόθημα, Hesych. hinc

Κλημάτις, ίδος, ἡ, et

Κλημάτιον, τὸ, *viticula, parvum sarmentum*, dim. à præced.

Κλημενόομαι, *pampinis et sarmentis opacor et sylvesco*.

Κλήμης, ινος, ὁ, *CLEMENS*, nom. viri.

Κληρεδοσία, ας, ἡ, *hæreditatis divisio*: à

Κληρεδοσίω, f. ήσω, *sorte divido, hæredem scribo*.

Κληρεδότης, υ, ὁ, *testator, qui per sortem dat*: à præced.

Κληρονομίω, -ῶ, *hæreditatem adeo, hæreditatem jure obtineo, possideo*, f. ήσω, p. κεκληρονόμηκα, a. 1. sub. act. κληρονομήσω, ῃς, ῃ, a. 1. infin. act. κληρονομῆσαι· ex κλῆρος, *sors*, et νέμω, *tribuo*.

Κληρονομήσουσι, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi κληρονομίω, quod vide.

Κληρονομία, ας, ἡ, *hæreditas*: actio κληρονόμου· ab eod.

Κληρονόμος, υ, ὁ, *hæres*, qui κλῆρον νέμει, *dividit*.

ΚΛΗ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *sors, patrimonium, sortitio, portio agri colono data*; [* quia olim hæreditas sorte dividebatur: mox omnia bona quâcunque ratione parta, φαίεον τῶν Σοφίων τοὺς κλήρους, Herodot. Melpomene, *Scytarum*

agros vastans. Sic et Hes. Op. 341. vid. ibi Græv.] Est et κλῆρος, *vermiculus qui in favo nascitur*, Plin. lib. ii. 11. 16.

Κληρονχία, *hæreditatis aditio*: à

Κληρῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui κλῆρον ἴσχει, *qui aliquid sorte sibi attributum tenet.*

Κληρόω, *sorte lego, sorte deligo*: f. ώσω, p. κεκλήρωκα, præs. pass. κληρόομαι, -ῶμαι, *in sortem adsciscor*: a. 1. pass. ἐκληρώθην, *in sortem adscitus sum.* Th. κλῆρος, *sors.*

Κληρώσομαι, *sortiar*: f. 1. m. præced.

Κληρωτὶ, *sortitò, in sortè*, adverb. Th. κλῆρος, *sors.*

Κληρωτὸς, ἡ, ὸν, *sorte lectus.*

Κλῆσις, εως, ἡ, *vocatio, officium.* Th. καλέω, *voco.*

Κλῆσον pro κλῆσον, a. 1. imperat. act. verbi κλητίζω, *claudo, celebro.* Th. κλάω, idem. At.

Κλῆσον, sine ι subscripto per Sync. pro κάλεσον, a. 1. imperat. act. verbi καλέω, *voco*: a. 1. ἐκάλεσα.

Κλητέος, έα, έον, adj. verbal. *vocandus*: à 3. sing. perf. pass. verbi ejusd.

Κλητεύω, *in jus voco testimonii dicendi causâ, sum* κλητὴρ· ab eod.

Κλητὴρ, ῆρος, ὁ, *apparitor, qui in jus vocat*: ab eod.

Κλητιάδης, gen. sing. f. g. à

Κλητίδης, ὴ, ὸν, *appellativus, a, um*: à καλέω.

Κλητὸς, ὴ, ὸν, *vocatus, a, um*: ab eod. Th.

Κλήτωρ, ορος, ὁ, *vocator, accersitor, præco, nuncius, minister magistratûs jus dicentis, testis*: à καλέω.

ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, *herbæ genus.*

ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, *CLIBANUS*; qui et κρίβανος, in quo hordeum coquitur: ex κρίθη, *hordeum*, et βαίνω, *fornax.*

Κλίμα, ατος, τὸ, *regio, plaga, tractus, CLIMA, declivitas, inclinatio*: à κλίνω.

Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, *scalæ gradus*: *annus scansilis*: à

ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, *scala, gradus, CLIMAX*: qu. à κλίνω. Hinc Angl. TO CLIMB.

Κλιμακὶς, ίδος, ἡ, *vitis.* Th. κλῆμα.

Κλίνη, ης, ἡ, et Dor. κλίνα, *lectus*: à κλίνω, *reclino.*

Κλινθήτην, Ion. pro ἐκλιθήτην, 3. dual. a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, q. v.

Κλινίδιον, ου, τὸ, *lectulus*: ab eod. Th.

Κλινικὸς, ὴ, ὸν, *CLINICUS, in lecto decumbens, ægrotus, lecto affixus*: à κλίνη.

Κλίνομεν, 1. pl. præs. ind. act. et

Κλινόμενος, *inclinans*: præs. part. pass. à κλίνω.

Κλινοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, *lectorum faber*: à κλίνη, *lectus.*

Κλίνῦμεν, 1. pl. f. 2. ind. act. à κλίνω.

Κλινοσὴ, ῆρος, ὁ, *lectus, lectica, currus clausus*: à

ΚΛΙ'ΝΩ, *inclino, reclino, reflecto, averto*: fut. ινῶ, perf. κέκλικα, aor. 1. ἔκλινα, perf. pass. κέκλιμαι, -ῖμαι, aor. 1. pass. ἐκλίθην, *in sortem adscitus sum.* Th. κλῆρος, *sors.*

Κλισία, ας, ἡ, locus ubi *discumbitur, discubitus, tabernaculum, tentorium, casa*: et

Κλισιάδες, αἱ, *januæ bifores.* Th. κλίνω.

Κλισίη, ης, ἡ, Ion. pro κλισία, quod vide, et

Κλισίηθεν, *ex tentorio*: adv. de loco: κλισίηνδε, *ad tentorium*: à præced.

Κλίσιον, ου, τὸ, idem quod κλισία, vel *ovile, caula, stabulum.* Th. κλίνω, *reclino.*

Κλῖσις, εως, ἡ, *flexio*: acc. κλίσιν· ab eod.

Κλισμὸς, οῦ, ὁ, *torus discubitorius, sella recubitoria*, dat. pl. Ion. κλισμοῖσι et

Κλίσος, ου, τὸ, *devexitas*: latus in quod res aliqua κλίνεται. Th. κλίνω, quod vide.

Κλίτος, ους, ἡ, *vallis, montis declivitas*: à præced. Th.

Κλοιὸς, οῦ, ὁ, *collare, vinculum* quo collum κλίνεται. Th. κλίω, *claudo.*

Κλονέοντο, *turbabantur*: 3. pl. imperf. med. Ion. à

Κλονέω, -ῶ, f. ήσω, *commoveo, concutio, turbulentum reddo*: à κλόνος. Undè

Κλόνησις, εως, ἡ, *motus, agitatio.*

Κλόνιον, *spina dorsi, coxendix*, q. à

Κλόνις, εως, ὁ, *venter.*

Κλονητὴρ, *gladiolus ad femora suspensus*: à præced.

ΚΛΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *tumultus, strepitus, perturbatio.* Hinc Angl. A CLOWN.

Κλονσάω, f. ήσω, *furor.*

Κλονσίω, -ῶ, f. ήσω, idem: à

Κλονσὴ, ῆς, ἡ, *furtum*: à p. m. κέκλοφα, verbi κλέπτω, *furor.*

Κλόσῖμος, η, ον, *furtivus, a, um, furto ablatus*: ab eod. Th.

Κλοσῖμως, adv. *furtim*: à præced.

Κλοσσεύω, f. εύσω, *verba do, decipio, latenter furor* et *subduco tempus, subterfugio, tergiversor.*

Κλῆσον, *sigillum.* Hinc ψηφιλλίζω.

Κλόβανις, *herba quæ* et ἰλεξίνη, Latinis *parietaria* dicitur.

Κλύδων, ωνος, ὁ, *fluctus, unda, æstus.* Th. κλύζω, *abluo.*

Κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor, fluctuo*: f. m. ίσομαι, a. 1. pass. ἐκλυδωνίσθην, ιστ, ιτ, ab eod.

Κλύει, *audivit*; 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à κλύω, *audio.*

Κλύζεσκεν, *abluebat*: 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκλυζε.

Κλυζομένῳ, *inundanti*; dat. sing. part. præs. pass. à

ΚΛΥ'ΖΩ, *abluo, eluo, clystere perluo, purgo, inundo; sonum, ut fluctus, edo*: hinc κατάκλυσις, εως, ἡ, *diluvium, inundatio.*

Κλῦθι, *audi*: præs. imperat. à κλῦμι, vel ut alii volunt, pro κλύε, à κλύω, *audio.*

Κλυμένη, ης, ἡ, *uxor Iapeti*; item *ancilla Helenæ*: à

Κλύμενος, ου, *clarus.*

Κλύομι, *audirem*: præs. opt. à κλύω, q. v.

Κλύον, Ion. pro ἔκλυον, *audiverunt*: 3. pl. imperf. ejusd. verbi.

Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, *CLYSTER, id quo alvus eluitur*, item *ipsum instrumentum quo medicamentum injicitur.* Th. κλύζω, *abluo.*

Κλυτὰ nom. pl. n. g. à κλυτὸς, *inclytus.* Th. κλύω, *audio.*

Κλυταιμνήστρα, ας, ἡ, *CLYTÆMNESTRA, uxor Agamemnonis*, quem trucidavit.

Κλυτόκαρπος, ου, ὁ ἡ, *qui fert inclytum fructum*: ex κλυτὸς, *inclytus*, et καρπὸς, *fructus.*

Κλυτόπωλος, ου, ὁ ἡ, *inclytus equis*: à κλυτὸς, *inclytus*, et πῶλος, *pullus equinus.*

Κλυτὸς, ὴ, ὸν, vel κλυτὸς, οῦ, ὁ ἡ, *vocalis, cujus vox audiri potest, strepitum edens, inclytus, clarus*: κλυτὴ, *alma*: à κλύω, *audio.*

Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, *inclytus artifex*: ex κλυτὸς, *inclytus*, et τέχνη, *artificium.*

Κλυτότοξος, ου, ὁ ἡ, *arcu et jaculis insignis.*

ΚΛΥ'Ω, *audio, morem gero, percipio, sentio.*

ΚΛΩΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, *cavea avium.*

ΚΛΩ'ΖΩ, f. ξω, *clamo more graculorum*; item *explodo è theatro, sibilo.* Hinc Angl. TO CLUCK, sive CLOCK, gallinarum VOX.

ΚΛΩ'ΘΩ, f. ώσω, *neo, torqueo, glomero*: et *fatalitèr destino*: undè κεκλωσμένα dicuntur *fato destinata.* Hinc Angl. TO CLOTHE, &c.

Κλωθὼ, οῦς, ἡ, Parcarum natu min. à κλώθω, quia filum vitæ *net.*

Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, *asper, clivosus*: locus in quo sunt κλώμα-

κνη· ἀ πλάσμαξ, *asper*itas, quod à κλίμαξ, quasi κλιμακώδες, *scalâ agens, ascensu difficilis:* vel ut alii à κλάω, *frango.*

ΚΛΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *ramus*, vel *surculus*, qui deputari solet; accus. singul. κλῶνα, accus. plur. κλῶνας. Hinc

Κλωνίον, ου, τὸ, *ramulus:* qu. à κλάω, *frango.*

Κλωνῶς, οῦ, ὁ, nomen viri contract. ex Κλεώνας, *gloria patrii.*

Κλῶπες, *fures*, nom. pl. à κλέψ, κωπὸς, ὁ, *fur.* Th. κλέπτω, *furor.*

Κλωπιάω, f. ήσω, *furor*, ab eod.

Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ, *ex fure patre natus:* ex κλέψ, *fur*, et πατὴρ, *pater.*

Κλῶσμα, ατος, τὸ, *filum:* à κλάω, *neo.*

Κλωστὴρ, ῆρος, ὁ, *fusus:* ab eod.

Κλωστὴς, οῦ, ὁ, *qui fila deducit:* ab eod.

Κλέψ, κωπὸς, ὁ, *fur:* vide κλῶπες.

Κμίλιθρα, τὰ, *trabes:* al δοκοί.

Κμητὸς, ὴ, όν, *elaboratus, factus:* à κάμνω, *laboro, facio.*

Κναίω, *scindo:* vid κνάω.

Κναὸς, Dor. pro κνηὸς; *flavus, albus.* Th. κνῆπος, ου, ὁ, *species seminis.*

Κνάκος, *caper:* à colore κναφῷ.

Κνᾶμα, ατος, τὸ, Dor. pro κνήμα, ης, ἡ, *crus.*

Κνάμπτω, *flecto, robore vinco; κνάμπτομαι, malis frangor, succumbo:* à κάμπτω, *flecto.*

Κναμὰς, acc. pl. Dor. pro κνημὰς, *colles:* vide κνημός.

ΚΝΑ'ΠΤΩ, seu γνάπτω, f. ψω, p. φα, *carmino, carpo*, ut fullones, *pecto, polio:* undè Angl. THE NAP OF CLOTH, et TO KNAP.

Κνᾶσαι, Dor. pro κνῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi κνάω, *scindo, rado.*

Κνᾶφεὺς, ῆος, ὁ, *fullo:* à κνάπτω.

Κνάφος, ου, ὁ, *carduus fullonicus:* ab eod.

Κναφήϊον, ου, τὸ, Ion. pro κνήφιον, *officina fullonica.*

ΚΝΑ'Ω, κνάω, κνέω, item κνῆμι, *scindo, rado, scalpo, pruritum excito.* Hinc Angl. GNAW et GNASH.

Κνηφαῖος, αία, αῖον, *tenebrosus, obscurus:* à

ΚΝΕ'ΦΑΣ, ους, τὸ, *caligo, tenebræ, crepusculum.*

Κνήκιον, herba quædam, quæ et κνῆκον dicitur, Plin. lib. 13. 21. qu. à κνέω, *rado:* quòd linguam mordet.

Κνῆ, *scalpsit*, Ion. pro ἔκνη, 3. sing. aor. 2. vel imperf. verbi κνῆμι. Th. κνάω, *scindo.*

Κνήθω, *scalpo, frico, titillo, uro, pruritum moveo, irrito, ad iram provoco:* f. κνήσω, p. κέκνηκα, præs. pass. κνήθομαι, *prurio:* [* κνηθόμενοι τὴν ἀκοὴν, 2 Tim. iv. 3. *auribus prurientibus.*] Th. κνάω, *scindo.*

Κνηκίας, ου, ὁ, *lupus:* à κνηκὸς, *flavus:* quia tali calore sunt lupi.

Κνηκὶς, ίδος, ἡ, *parva nubecula:* quia κνηκὸς, vide κνηκίας.

ΚΝΗ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *species quædam seminis*, vel *herba croco similis.* Hinc

Κνηκὸς, ὴ, όν, *flavus, inclinans in candidum.*

Κνῆμα, ατος, τὸ, *ramentum;* item *pruritus.* Th. κνάω, *rado.*

Κνήμαργος, ου, ὁ & ἡ, *cruribus albis præditus:* ex κνήμη, *tibia*, et ἀργὸς, *albus.*

ΚΝΗ'ΜΗ, ης, ἡ, *tibia, crus.* Hinc Angl. KNEE. Ejus prior pars ἐκτεινόμενον, posterior γανυσσομένου. Et *rotæ radius.*

Κνήμεσι, dat. plur. Ion. pro κνήμαις, à κνήμη, *tibia.*

Κνήμη, ης, ἡ, *radius rotæ.* Th. κνάω.

Κνημῖδες, acc. plur. à κνημὶς, ίδος, ἡ, *ocrea:* ab eod. Th.

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ & ἡ, *ocreis armatus:* ex κνημὶς, ίδος, ἡ, *ocrea*, et φέρω, *fero.*

Κνημὶς, ίδος, ἡ, *tibiale, ocrea:* et à κνήμη.

Κνημὶς, οῦ, ὁ, *pars montis, quæ à pede ipsius ascendit:* ab eod.

Κνηπίον, ου, τὸ, *pannus rasus, per quem aliquid colatur*, et qu. raditur: à κνάω, *rado.*

Κνηπθάω, a. 1. opt. pass. verbi κνήθω, *scalpo, frico:* f. σω, p. κα. Th. κνάω, *scindo.*

Κνηστὴς, ῆος, ὁ, *qui radit, occisor; radula:* ab eod. Th.

Κνηστήριον et κνῆστρον, *instrumentum quo raditur, radula:* ab eod.

Κνησὶς, ίδος, ἡ, *lancinula, fistula, acus:* ab eod.

Κνήσις, ιος, ἡ, *culter:* ab eod.

Κνηστὸς, ὴ, όν, *rasus, sectus, concisus:* ab eod.

Κνήφη, ης, ἡ, *pruritus*, item *urtica:* quia κνᾷ. Vide κνήθω.

Κνίδιος κόκκος, *granum CNIDIUM:* fructus thymelææ, Theophrast. l. 9. c. 22. Th. κνίδιον, ου, τὸ, idem.

Κνίδη, ης, ἡ, *urtica:* quia κνίζει cum *pruritu*, qu. *mordet.* Th. κνάω.

ΚΝΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, *grani species.*

Κνίδος, ου, ἡ, *oppid. Doridis in Caria:* et nomen fluvii.

Κνιζομένα, ας, ἡ, part. præs. pass. f. g. Dor. pro κνιζομένη, ἡ, *puncta, dolore affecta:* à

Κνίζω, *seco, rado, pruritum excito, urticæ in modum pungo* vel *uro, molestus sum, perdo.* Th. κνάω, *rado.*

Κνιπολέγος, avis quæ κνίπας λέγει, id est, *colligit et edit vermes qui ligna erodunt.* Alii scribunt κνιπολόχος, quòd *iis insidietur:* à λοχάω, *insidiari.*

Κνισὸς, *parcus:* qui de necessariis quoque aliquid κνάει· et

Κνισσάω, ῶσω, ἡ, *pruritus:* à κνάω.

Κνὶς, κνιδὸς, *urtica:* à κνίζω.

Κνισσᾶσι, Dor. per Crasin ex κνισάουσι, pro κνισῶσι, à κνισάω, ῶσω, *nidore plenus.*

Κνίσδειν, Doricè pro κνίζειν, *pungere:* vide κνίζω.

Κνισμὸς, οῦ, ὁ, *pruritus, prurigo:* à κνίζω, *pruritum excito.* Th. κνάω, idem.

ΚΝΙ'ΣΣΑ, seu κνίσα, ης, ἡ, *nidor, pinguedinis incensæ fumus:* quia naris κνίζει, i. e. *pruritum excitat.*

Κνίσσα, *pupugisse:* Pœt. pro κνίσαι, a. 1. inf. act. verbi κνίζω, fut. ίσω. Th. κνάω, *scindo.*

Κνισσάω, f. ήσω, *nidore inficio*, seu *repleo;* item *vapore, suffio*, de sacrificantibus; *fumo corrumpo.* Th. κνίσσα, *nidor.*

Κνισσήεις, vel κνισσήεις, ήεσσα, ῆεν, *nidore plenus, nidorem referens.*

Κνισσοδιώκτης, ου, ὁ, *qui nidorem sectatur, parasitus:* ex κνίσσα, *nidor*, et διώκω, *persequor.*

Κνισσὸς, ου, ὁ, *catillo*, qui κνίσσας sectatur.

Κνὶψ, κνῶς, ὁ, *culex, vermiculus ex iis qui lignum vorant*, quia illud κνᾷ.

Κνῶ, contractè pro κνόος, ὁ, *gemitus axis in rotâ:* quam scil. κνάσσω.

Κνῶφος, idem quod γνόφος et κνέφας, quæ vid.

Κνῶ, *res minima:* q. κνόος τι.

Κνῶμα, ατος, τὸ, *scabies, prurigo:* à κνίζω, idem qu. κνάω, *scabo, scalpo, rado.*

Κνωζάομαι, -ῶμαι, *gannio:* à κνάω, idem quod Th. κνάω, *rado.*

Κνωζιῶνται, Dor. pro κνωζῶνται, 3. plur. præs. pass. à

Κνωζίω et κνζίω, *gannio:* f. ήσω, dict. de canibus. Th. κνάω, *scindo.*

Κνῶζω, et κνάω, *rado, scalpo:* ab eod. Th.

ΚΝΩ'ΔΑΛΟΝ, ου, τὸ, *bestia, animans:* Pind. Pyth. X.

* Κνώδαξ, ᾶκος, *fibula ferrea capitibus axium affixa.*

Κνώδων, vel κνώδους, οντος, ὁ, *mucro*, seu *acies gladii, dentale in venabulo quod hominem ab apro tuetur.* Th. ὀδὼς, *dens.*

Κνώσσω, *profundè dormio, sterto:* qu. à κνὸς et ἴσσω, quum *vacui*

sunt oculi, nec occupati videndo: derivatur ex ὄσσομαι pro ὄπτομαι, video.

Κὺψ, cæcus: qu. κενὸς ὀφθαλμῶν, vacuus visu: ponitur per Pleonasm. τῦ κ, pro ὠψ, quod ex τὸ particulâ negativâ, et ὄψ, oculus. Th. ὄσσομαι, video.

ΚΟΛΑ'ΣΕΜΟΣ, υ, ὁ ἡ, stolidus, amens.

ΚΟ'ΛΑΞ, rana: à sono κολλ, quæ vox ranæ.

Κολάω, audio: quod ex ἀκούω aut à κοΐω, quod vide.

ΚΟ'ΒΑΟΣ, υ, ὁ, vafer, maledicus, loquax, adulator: qu. à κακόζουλος.

Κοβέηρος, υ, ridiculus.

ΚΟ'ΒΥΛΙΣ, ιος, ἡ, radula, quâ caseus raditur.

ΚΟ'ΓΧΗ, ης, ἡ, CONCHA, κόγχος, υ, ὁ ἡ, idem. **κογχύλιον**, υ, τὸ, idem. **κογχύλη**, ης, ἡ, ostreum, purpura.

Κογχῖτης, υ, ὁ, lapis albus et mollis, in quo κόγχοι· à præced.

Κόγχος, υ, ὁ ἡ, concha, propriè turbinata; item quod κόγχῳ simile sit: ut umbo clypei, cavitas oculi, &c.

Κογχύλη, ης, ἡ, ostreum, purpura: et

Κογχύλιον, υ, τὸ, CONCHYLIUM, conchylii cruor, qui expetitur ad infecturas: et ipsa lana aut vestis eo cruore infecta. Th. κόγχη.

Κόδαλον, piscis, mugil, κεφαλός.

ΚΟΛΟΜΕΤ'Ω, hordeum frigo, seu torreo: qu. à κοῶ, uro.

Κολφόνευς, υ, ὁ, à quadrante Latino factum est, quarta pars assis.

Κοΐω, intelligo, sentio, pro νοέω· aut ex κοέω, pro καίω, quod vide.

ΚΟ'ΘΟΡΝΟΣ, υ, ὁ, COTHURNUS, calceus, utrique pedi et utrique sexui aptus; inde homo inconstans, &c.

Κοθῦρις, vulpes: et

Κοθῦρος, υ, ὁ ἡ, caudam abscondens, et hinc fucus, quia aculeum abscondit; inde iners, fur: ex κεύθω, et ὑρά.

ΚΟΙ[a], ναί, vox porcellorum.

Κοίη, Ion. pro ποίᾳ, scil. ὁδῷ, quâ viâ, quâ ratione? Sic et **κοῖος**, η, ον, Ion. pro ποῖος, qualis?

Κοιλύλλαι, circumspicio, ut sit κύκλῳ βλέπειν.

Κοιλάδος, gen. sing. à κοιλὰς, quod vide.

Κοιλαίνω, f. ανῶ, cavo, exentero, detraho, a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, cavus.

Κοιλὰς, ἄδος, ἡ, vallis caverna; item mare: ab eod. Th.

Κοίλῃς et **κοίλῃσιν**, dat. pl. Ion. pro κοίλοις· à κοῖλος.

Κοίλη, ης, ἡ, concavum, pars navis: ab eod. Hinc Angl. A KEEL.

Κοιλήναντα, acc. sing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, cavo.

ΚΟΙΛΙ'Α, ας, ἡ, venter, alvus: qu. à κοῖλος, cavus. Tum et canalis, per quem aqua ducitur.

Κοιλιακὸς, ὴ, όν, laborans morbo fluidæ κοιλίας, CŒLIACUS: à præced.

Κοιλιοδαίμων, ονος, ὁ ἡ, parasitus, qui κοιλίᾳ servit, ut δαίμων, cujus venter Deus est.

Κοιλιόδισμος, υ, ὁ, ventrale: qu. vinculum ventris: quod supra κοιλίαν δεῖται.

Κοιλόκιδος, υ, ὁ ἡ, Epithetum loci qui cavam planitiem habet: ὁ κοῖλον κῖδον ἔχων.

ΚΟΙ'ΛΟΣ, λίλη, κοῖλον, cavus, concavus, depressus: κοῖλος ἄργυρος, argentum vivum, quia tangenti se aperit et cavum exhibet: nisi potiùs sit argentum excavatum sive cælatum: κοῖλον, vola, cavum pedis; τὰ κοῖλα, ων, ilia, cava lateris. Hinc CŒLUM, apud Lat. à concavitate: et hinc Angl. ro COIL UP, i. e. ita convolvere, ut in medio relinquatur κοιλότης. Id quod in funibus nauticis et anguibus convolutis videre est.

Κοιλοστασίαν, facio κοιλόσταθμον· fornico, camero: f. ήσω, a. 1. ἐκοιλοστάθμησα, ας, ε· à

Κοιλόσταθμος, υ, ὁ ἡ, cava habens stabula, laqueatus, contignatus: ex κοῖλος, cavus, et στάθμος, stabulum.

Κοιλοσωμία, ας, ἡ, vitium illud quo vox in ore quasi in specu obscuratur, et velut in recessu auditur. Quint. l. i. c. 9. à

Κοιλόστομος, υ, ὁ ἡ, qui quasi cavo ore loquitur: ex κοῖλον, cavum, et στόμα, τὸ, os.

Κοιλοσυρία, ας, ἡ, CŒLOSYRIA, regio sic dicta, Syriæ pars: rectiùs Κοιλησυρία.

Κοιλόσυρις, ιτος, ἡ, cavum: à κοῖλος.

Κοιλόω, f. ώσω, cavo: à κοῖλος.

Κοίλωμα, ατος, τὸ, cavum, ulcus in cornea tunicâ oculi, mare; item alveus fluminis: à præced.

Κοιμᾶδ', pro ἐκοιμᾶτο, dormiebat, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

ΚΟΙΜΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. κεκα, sopio, in lecto colloco: præs. pass. κοιμάομαι, -ῶμαι, dormio, obdormio, morior: præs. part. κοιμάμενος, -όμενος, perf. pass. κεκοίμημαι, perf. part. pass. κεκοιμημένος, η, ον, mortuus; a. 1. pass. ἐκοιμήθην, ης, ης, f. 1. pass. κοιμηθήσομαι. Hinc

Κοιμητὸς, ἡ, όν, sopitus, a. 1. part. pass. et

Κοιμηθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Κοιμηθήτω, a. 1. imperat. pass. verbi κοιμάω.

Κοιμήσασθε, 8. pl. Ion. a. 1. m. et

Κοιμήσασθ, cubate, 2. pl. a. 1. imperat. m. ejusd.

Κοίμησις, ιος, ἡ, somnus, mors: et

Κοιμητήριον, υ, τὸ, CŒMETERIUM, locus in quo dormitur vel sepelitur: à κοιμάω.

Κοιμίζω, idem quod κοιμάω, q. v.

* **Κοινὰ Ἀσίας**, certamina communiter Asiæ proconsularis, urbium impensis et communi earum concursu celebrata, modo Smyrnæ, Ephesi, Pergami, &c. habitæ. Quæ inter regiones Ioniam, Lydiam, Cariam, Phrygiam, Mysiam, Æoliam, continebatur, iis præsidebat Asiarcha, et victores civicâ coronabantur, ut ex eorum superstitibus nummis patet. Vid. Vaill. de Num. Græcis, p. 337. Spanh. de Præst. Num. Diss. ix. l. iv. p. 610. Ed. fol.

Κοινέομαι, -ῶμαι, Pind. pro κοινόομαι. Th. κοινὸς, communis.

Κοινέσαντες, Dor. pro κοινώσαντες, vel pro κοινήσαντες, ut alii: nom. pl. a. 1. part. act. verbi κοινέω, κοινόω, communico: f. ώσω, ab eod. Th.

Κοινῇ, communiter: adv. à κοινὸς.

Κοινοῖ, dicitur in 3. sing. præs. ind. act. contract. pro κοινόει· et in 3. sing. præs. sub. act. contr. pro κοινῷ· et in 3. sing. præs. opt. act. contr. pro κοινόοι. Et in 2. sing. præs. ind. et sub. med. et pas. contr. pro κοινῇ· à κοινόω, quod vide.

Κοινολογέομαι, vel **κοινολογίομαι**, aliquid cum aliquo communico: ex κοινὸς, et λέγω, dico.

Κοινολογία, ας, ἡ, collocutio, consultatio: expon. et conjuratio; ex iisd.

Κοινολογίζομαι, colloquor.

* **Κοινόμυια**, ας, ἡ, cœnomya, Hieron. omne genus muscarum. Exod. viii. 21. in Lxx. Psal. lxxviii. 45. idem quod πανομυιὰ apud Aquilam, ex κοινὸς, et μυῖα. Rectiùs tamen forsan ut in Editt. legitur κυνόμυια.

* **Κοινὸν Ἀσίας**, commune Asiæ, sic dictum corpus fœderatum civitatum, quæ supradictam societatem inibant. Vide Reines. Insc. v. 22. Vide **Κοινὰ Ἀσίας**.

ΚΟΙΝΟ'Σ, ὴ, όν, communis, publicus, vulgaris, societate gaudens; profanus, impurus, immundus, per Hebr. facilis, comis, ut Lat. communis; æquus, justus, de judice. Hinc **τὸ κοινὸν**, vel **τὰ κοινὰ**, πολιτεία, commune commodum.

Digitized by Google

Κοινόω, ῶσω, ἡ, *communitas, consortium, societas, lenitas, facilitas:* à præced.

Κοινόω, -ῶ, *communico, commune reddo, impertio, confero cum aliquo;* item *polluo, inquino, pro impuro habeo*, f. ώσω, perf. κεκοίνωκα, a. 1. ἐκοίνωσα, a. 1. inf. act. κεκοινῶσαι, ab eod. Th.

Κοινῷ, dat. sing. à κοινός.

Κοινών, ῶνος, ὁ, Poët. pro κοινωνός, *socius*, q. v.

Κοινωνέω, -ῶ, *communico, impertio, particeps sum*, f. ήσω, perf. κεκοινώνηκα, a. 1. ἐκοινώνησα. Th. κοινός, *communis.*

Κοινωνήσασι, dat. plur. a. 1. part. act. κοινωνήσας, αντος, verbi præced.

Κοινωνία, ας, ἡ, *communio, beneficentia: eleemosyna.* Th. κοινός.

Κοινωνικὸς, ἡ, ὸν, *sociabilis, non difficilis, non fastuosus, qui est facilis convictûs:* à

Κοινωνός, ὦ, ὁ & ἡ, *socius particeps*, in dat. pl. κοινωνοῖς. Th. κοινός.

Κοινωνοῦσιν, 3. pl. præs. Ind. verbi κοινωνέω.

Κοινῶς, adv. *communitèr, uno animo.*

Κοινότερος, comp. grad. à κοινός.

* **Κοινωφέλεια**, ας, ἡ, *publica utilitas:* ex κοινός, et ὠφέλεια, *prosum*, D. S.

ΚΟΊΓΞ, ικος, ὁ, *palmæ arboris quædam species.*

Κοίλης, *sacerdos*, qui et κοίης.

Κοῖος, *qualis*, Æol. pro ποῖος· et

Κοῖος, ου, ὁ, *CŒUS, filius Cœli* et *Terræ, pater Latonæ.* Hes. Th. 135, et 405.

Κουφίσες, *gravida*, quia κοῦσι, id est *vitos φέρει.*

Κουφίσσυσα, acc. sing. part. præs. verbi κουφίσσω.

Κουφίσουσι, Dor. pro κουφίσωσι, *regunt, gubernant*, à

Κουφίσσω, *impero, princeps sum*, f. ήσω, p. κεκουφίσηκα· à

ΚΟΙΡΆΝΟΣ, ου, ὁ, *princeps, dominus:* quod à κύρος, *auctoritas*, quam dominator habet in subditos: hinc κουφίσσω, *dominor, impero:* est et

Κοίρανος, ου, ὁ, *CŒRANUS*, auriga Merionæ, Hom. Il. 17.

ΚΟΙΣΤΎΡΑ, *uxor Alcmæonis Atheniensis, nobilis et opulenta, sed luxuriosa.*

Κοιτάζω, et κοιτάω, *in lecto colloco:* et præs. med. κοιτάζομαι, *jaceo, in lecto cubo:* à κοίτη.

Κοιταῖος, αία, αῖον, *qui it cubitum, qui lectum petit; κοιταῖοι γίνεσθαι, cubare, noctu jacere.* Th. κοίτη, *lectus.*

Κοιτάξασα, Dor. pro ἐκοιτάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, *dormio*, f. σω, et ξω· hinc a. 1. ἐκοίταξα.

ΚΟΙΤΗ, ης, ἡ, *cubile, lectus; κοῖται, ῶν, αἱ, libidines;* qu. à κέκμαι, *cubo:* hinc

Κοιτών, ῶνος, ὁ, *dormitorium, cubiculum.*

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, *parva κοίτη, lectulus*, specialitèr *capsula in quâ mundus muliebris servatur:* à præced.

Κοῖτον, acc. sing. à

Κοίτος, ου, ὁ, *cubile, somnus in cubili.* Th. κοίτη, idem.

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, *cubiculum*, et

Κοιτωνίτης, ου, ὁ, *cubicularius:* ab eod.

Κόκαλον, ου, τὸ, corona pretiosa, πόσκλα ἐρία.

Κόκκινος η, ον, *COCCINUS*, *cocco tinctus:* à

ΚΟΊΚΚΟΣ, ου, ὁ, *granum, bacca, COCCUS, color* ex cocco factus *puniceus*, undè etiam pro *purpura* sumitur.

ΚΟΚΚΥ'ΑΙ, et κοκύαι, ῶν, οἱ & αἱ, *avi, majores.*

Κοκκύζει, *canit*, 3. sing. præs. ind. à

Κοκκύζω, *COCCUZO; canto ut cuculus* vel *gallus:* à κόκκυξ, q. v.

Κοκκύμηλον, *prunum præcox, malum quod coccygis vocant:* ex κόκκυξ, q. v. et μῆλον, *malum.* Th. μηλέα, *malus* arbor.

ΚΟΊΚΚΥΞ, ῦγος, ὁ, *CUCULUS:* à sono, Angl. CUCKOO: *piscis quidam, grossus, galea, herba quædam, os in imo sacri ossis.*

Κοκκύσθων, Dor. pro κοκκύζων.

Κόκκυ, *celeritèr*, Att. undè fortassè Angl. QUICK.

Κόλα, ὁ, *venter;* Suid. sive quia κόλον, id est, *escam* capit, sive quia κοίλη.

Κόλαβος, *offula, bucca parva:* à κόλον, *cibus.*

Κολαζίζω, Græcis σκιρτάω, *lascivè salto:* indè genus saltationis petulantis et lascivæ κολαζισμὸς, est dictus. Sic Job. v. 4. κολαζισθήσεται, vertitur κατατιλάσθησαν, à Sym. σκιρτησθήσονται.

Κόλαζος, ου, ὁ, *porcellus, obscœna cantio.*

ΚΟΛΑ'ΖΩ, *punio, castigo*, [* *reprimo: ἔχει τὸ ἅρματος ὁ κολάζει τὰς τῶν ἵππων ὁρμάς, currum regit, et impetum reprimit equorum.*] f. σω, perf. κεκόλακα, præs. pass. κολάζομαι, *punior, pœnas do;* a. 1. med. ἐκολασάμην, ω, ασο, a. 1. sub. m. κολάσωμαι, ῃ, ηται, p. pass. κεκόλασμαι, σαι, ται.

Κόλακας, acc. pl. à κόλαξ, ακος, ὁ, *adulator.*

Κολακία, ας, ἡ, *adulatio, assentatio:* à κολακεύω, *adulor.* Th. κόλαξ.

Κολακεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act verbi κολακεύω.

Κολακευτέος, α, ον, *cui blandiendum est*, adj. verbale à

Κολακεύω, *adulor, assentor*, f. εύσω, p. κεκολάκευκα, a. 1. ἐκολάκευσα. Th. κόλαξ.

Κολάκις, ίδος, ἡ, *assentatrix.*

Κολαπεύσαι, vel κολαπεύσαι, et κολαπεύσαι, *civilium pecuniarum quæstores.*

ΚΟΛΑΞ, ακος, ὁ, *adulator, parasitus:* à κόλον, *cibus*, quem quærit.

ΚΟΛΑΠΤΩ, f. ψω, *tundo, tundendo excavo, scalpo, sculpo:* quod à κοῖλος, *cavus.*

ΚΟΛΑΡΙΣ, ιος, ὁ, *animal ululæ inimicum.*

Κόλασις, ιος, ἡ, *supplicium, cruciatus, punitio*, [* *amputatio arborum luxuriantium, obstaculum*, 1 Joan. iv. 18. ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, *timor habet obstaculum*, ubi Grot. legi vult κόλασιν, male. Ὁ δὲ Ἄππιος ἀδημονῶν ἐπὶ τῇ παρ' ἐλπίδα τῆς κολάσεως, *Appius insperatò isto obstaculo perturbatus*, Hal. Ant. l. xi. p. 497. Sylburgius contra fidem Codd. legi vult κωλύσεως. Vid. Bos. Exerc. Phil.] à κολάζω, *punio.*

Κόλασμα, ατος, τὸ, *animadversio, cruciatus, pœna:* et

Κολασμὸς, οῦ, ὁ, *pœna, punitio:* et

Κολαστήριον, ου, τὸ, *carcer, locus supplicii, tormentum:* à κολάζω, *punio.*

Κολάσσονται, 3. pl. a. 1. sub. m. verbi κολάζω, *punio.*

Κολαφίζω, *alapam alicui infringo, colaphum infligo*, f. ίσω, p. κεκολάφικα· hinc præs. pass. κολαφίζομαι, *colaphis cædor:* à seq. Th. κολάπτω, *tundo.*

Κόλαφος ου, ὁ, *COLAPHUS, alapa.* Th. κολάπτω, q. v.

Κολεῶν, gen. dual. Poët. pro κολεοῖν, à κολεός, οῦ, ὁ, *vagina.*

Κολεοῖο, gen. Ion. à

ΚΟΛΕΟ'Σ, et Ion. κυλεός, οῦ, ὁ, *vagina, CULEUS:* qu. κοιλεός, à κοιλός, *cavus.*

ΚΟΛΕΡΟ'Σ, -ὸν, -ὸν, *glaber:* hinc

Κολεραὶ ὄϊες, *oves glabræ* seu *brevem lanam habentes*, apud Aristot. Hist. An.

ΚΟΛΕΤΡΑ'Ω, *proculco.*

Κολία, *salatio quædam.*

ΚΟΛΙ'ΑΣ, ου, ὁ, *piscis quidam.*

Κολιάω, *salto*, Hesych.

ΚΟ'ΛΛΑ, et κόλλη, ης, ἡ, *gluten;* quasi à κλίω, *claudo.*

Κόλλαβος, ου, ὁ, *epitonium chordarum; verticillus citharæ, lyræ*, &c. à κόλλοψ, est et

Κόλλαβος, ου, ὁ, *panis genus.* Th. idem.

Κολλάω, *glutino*: f. ήσω, p. κεκόλλημαι, prætr. pass. κολλάσθην, -ᾶμαι, *agglutinor, adhæreo*, cum dat. a. 1. pass. ἐκολλήθην, ης, v. a. 1. part. pass. κολληθείς, έντος. Th. κόλλα, *gluten*.

Κολλυφίνς, qui κόλλαν ἕψει, *glutinum coquit*.

Κόλλα, ης, ἡ, *gluten*. Vide κόλλα.

Κολλάσης, ήσσα, ᾶν, *glutinatus*. Th. κόλλα, *gluten*.

Κολλάθητι, *adjunge*, a. 1. imperat. pass. verbi κολλάω, q. v.

Κόλλησις ιος, ἡ, *glutinatio, concinnatura, applicatio cucurbitulæ*: Figura Rhetorica: à κόλλα.

Κόλλητος, *panis Ægyptius*.

Κολλητὴς, οῦ, ὁ, *glutinator*, et

Κολλητός, ἡ, ὸν, *conglutinatus, benè compactus*: à κολλάω, *glutino*.

Κόλλιξ, quod et κόλλιξ, *panis rotundus, pastillus*: à κόλλη, *esca*.

Κολλύριον, ου, τὸ, *collyrium*, idem quod κολλύριον.

ΚΟ'ΛΛΟΨ, οπος, ὁ, *corium durius in cervicibus et dorsis boum*, &c. in pl. κόλλοπες, dicuntur *verticilli citharæ*, quibus chordæ intenduntur. Hinc Anglicè forsan COLLOPS.

Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, *nummularius, trapezita*: à

ΚΟΛΛΥ'ΒΟΣ, ου, ὁ, *COLLYBUS, species numismatis*; bos in numismate parvo sculptus, quasi κολλόμενος βοῦς. Sumitur et pro *permutatione*: hinc vox præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *panis parvus, crustum, COLLYRA*.

Κολλυρίζω, f. ίσω, *opus pistorium facio, placentas paro*: à præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΙΟΝ, sive κολλύριον, ου, τὸ, *COLLYRIUM, genus medicamenti oculorum, quodvis medicamentum oculorum: quod adhibebatur ad resignandas literas, ne fraus sentiretur*.

ΚΟΛΛΥΡΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, *ovis nomen*.

Κολόβιον, ου, τὸ, *COLOBIUM, subucula*: qu. κολοβὸν, *sine manicis*.

Κολοβίπεζος, ου, ὁ ἡ ὁ, *caudâ truncatus*: ex κολοβὸς, *mutilus*, et πέρνος, ου, ὁ, *cauda*.

Κολοβὸς, ὸν, ὁ ἡ ὁ, *mutilus, truncus*: Th. κολούω, *amputo*. Hinc

Κολοβόω, -ῶ, *decurto, mutilo, truncо, contrahо*; f. ώσω, p. κεκολόβωκα, a. 1. pass. ἐκολοβώθην, ης, ν, f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, ῃ, εται. Κολοβωθήσονται, 3. pl. fut. 1. pass. verbi præced.

Κολοιάω, *graculorum modo vocem edo*: à

ΚΟΛΟΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, *graculus, monedula*.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, et

Κολοκάσιον, ου, τὸ, *fabæ Ægyptiæ radix*.

ΚΟΛΟΚΥ'ΝΘΗ, sive κολοκύντη, ης, ἡ, *cucurbita*.

Κολοκυνθὶς, ίδος, ἡ, *cucurbita caprina*, vel *Alexandrina*, vel *cucumer amarus*: à præced.

Κολοκύντη, ης, id. q. κολοκύνθη.

ΚΟ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *cibus, intestinum*, pro κῶλον.

Κόλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *mutilus, truncatus*: à κολόω, *amputo*.

Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, *Colossæ*, urbs Phrygiæ, in Asiâ min.

* Κολοσσαῖος, αία, αῖον, *Collosso magnitudine æqualis*, D. S. à

ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, οῦ, *COLOSSUS*, Rhodi *statua immensæ magnitudinis*.

Κολουγρὸς, οῦ, ὁ, *strepitus sarmentorum quum per terram trahuntur, strepitus, turba, tumultus*: ex σύρω, *traho*, et ολὸς, antiq. *strepitus*.

Κόλουροι, οἱ, *COLURI*, sic in sphæricâ doctrinâ vocantur *duo circuli majores quorum alter transit puncta Æquinoctiorum, alter Solstitiorum, mutuò se secantes in polis mundi ad angulos rectos sphæricos*: ita dicti quod semper altera eorum pars sub horizonte lateat: à

Κόλουρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *caudâ mutilus, truncus*; qu. κόλος ὐρὰν.

ΚΟΛΟΤΤΕ'Α, ας, ἡ, *COLUTEA arbor*; si quis eam *mutilet*, ipsa moritur: ergo à

ΚΟΛΟΤ'Ω, *amputo, decurto, imminuo, debilito*, f. ωσω, p. κε hinc κόλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *mutilus*; κολοβὸς, ὸν, ὁ ᾗ ἡ, idem; κολοβόω, *mutilo*; κολόβιον, ου, τὸ, *tunica*.

ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *fastigium, summa manus, finis*: hinc Κολοφῶνα ἐπιτιθέναι, *COLOPHONEM*, seu *ultimam manum imponere*.

ΚΟ'ΛΠΟΣ, ου, ὁ, *sinus, gremium*: à κοῖλος, quia *cavus*. Hinc Angl. GULF, de maris sinu.

Κολπόω, -ῶ, f. ώσω, *in sinus contraho, sinum efficio*: à præced.

Κόλπωμα, ατος, τὸ, *loculus sinuosus, vestis sinuosa*: à præced. verbo.

* Κόλπωσις, ιος, ἡ, *sinuatio*: ab eod.

ΚΟΛΤΜΒΑ'Ω, -ῶ, *nato, aquas subeo*, f. ήσω, p. κεκολύμβηκα· qu. κολυμφάω· à κολὸς, *mutilus*, et φάω, *appareo*; nantes enim *mutili apparent*: hinc

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, *piscina, locus ubi natare possumus*: à præced.

ΚΟΛΤΤΕ'Α, ας, ἡ, *arbor quædam Idæa*, diversa à κολυτέα, de quâ suprà.

ΚΟΛΧΙ'ΚΟΝ, ῦ, τὸ, *COLCHICUM, herba quædam venenata*, à regione *Colchorum*.

Κολχοὶ, ῶν, οἱ, *Colchi*, Asiæ populi.

Κολωνία, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. *Colonia*.

* Κολωνία, ας, ἡ, *colonia*, Act. xvi, 12. quâ voce et Ptolemæus utitur.

Κολώνη, ης, ἡ, idem quod

ΚΟΛΩΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *tumulus, collis*: qu. κωλωνὸς, à κωλύω, qui celerem progressum itinerantium *impedit*.

Κολωὸς, ῦ, ὁ, *strepitus, tumultus*; à κολοὸς, *graculus*.

ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, ου, ὁ ᾗ ἡ, *arbutus*; est et κόμαρος, vel κόμμαρος, pro κάμαρος, *piscis*.

Κομᾶται, Dor. pro κομᾷσα, *comam ferat*, 3. sing. aor. 1. opt. act. à

Κομάω, -ῶ, *comatus sum, comam alo*, f. ήσω, p. κεκόμηκα· hinc κομᾶν ἐπὶ τυραννίδι, *tyrannidem affectare*, Herod. Th. κόμη.

Κομβέω, *sonum edo*, puto crepitu molarium.

ΚΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *nodus* in culmis et arundine, in vestitu *ad ornatum marsupium, crumena*: hinc

Κομβόω, -ῶ, f. ώσω, *nodum necto*: à præced.

Κομῆν, præs. inf. verbi κομάω.

Κομῆσαν, Ion. pro ἐκομήσατην, 3. dual. imperf. act. à

ΚΟΜΕ'Ω, -ῶ, f. ήσω, *curam gero, nutrio, alo*; κομίσω, *curabat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐκόμει, ἐκόμα.

ΚΟ'ΜΗ, ης, et Dor. κόμα, ἡ, *COMA, cæsaries culta*; quod à κόπτω, *seco*, ut *cæsaries* dicitur à *cædendo*; vel à κομέω, *curam gero, alo, orno*. [* Κόμα ἐρίων, *coma capilli*, Epicharm. de Monarchis crinitis, et Num. vi. 5. ut debuit legi, non ἐρίφων κόμην ἐρίχα, Salm. de Cæsarie, p. 243.] Hinc Angl. A COMB, TO COMB, &c.

Κόμης, comes, *præfectus*: à Lat. *comes*.

Κομήτης, ου, ὁ, *comatus, crinitus*; dicitur κομήτης, subst. ἀστὴρ, *stella crinita, COMETA*. Th. κόμη, *coma*.

* Κομιδῆ, *admodùm, vehementèr*.

Κομιδὴ, ης, ἡ, *actio* τοῦ κομίζουσι, *cura, diligentia, advectio; receptio*: à κομίζω, q. v.

Κομιοῦμαι, Ion. et Dor. pro κομιοῦμαι, 1. plur. fut. 1. med. Att. verbi

Κομίζω, *curo, fero, porto, adporto, adveho, duco, effero sepeliendi causâ*: præs. imp. κόμιζε· f. ίσω, p. κεκόμικα· a 1. ἐκόμισα· præs. med. κομίζομαι, *accipio, reci-*

pio, revertor, proficiscor; imperf. indf pass. ἐκομιζόμην, -ου, -ετο, ferebar, -aris, -atur; f. 1. m. κομιοῦμαι, et Att. κομιοῦμαι, a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ατο, obtinui; a. 1. m. imperat. κόμισαι. Th. κομίω, curo.

Κομίξει, Dor. pro κομίσαι, reducere: a. 1. inf. act. et

Κομίξας, αντος, Dor. pro κομίσας, a. 1. part. act. à κομίζω.

Κομῶμαι, ῆ, ῶνται, f. 1. m. Att. pro κομίσομαι, et κομιῶ, f. 1. act. pro κομίσω, verbi ejusd.

Κόμισαι, κομισάσθω, a. 1. imperat. m. in 3. pl. κομισάσθωσαν et

Κομίσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. et

Κομίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi κομίζω.

Κομίσσεται, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd.

Κομισθῆναι, a. 1. inf. pass. ab eod.

Κομιῶ, Att. pro κομίσω, f. 1. act. ejusd.

Κόμμα, ατος, τὸ, segmen, pars minima, et orationis fragmentum; accipitur et pro moneta: à κέκαμμαι, perf. pass. verbi κόπτω, scindo.

ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, GUMMI, lacryma arborum quarundam siccata.

ΚΟΜΜΟ'Σ, ῆ, ὁ, ornatus nimis accuratus et supervacaneus, nitor fucatus, fucus.

Κομμοὶ, ῶ, οἱ, planctus: sed κόμμος, dens molaris: utrumque à κόπτω.

Κομμόω, -ῶ, f. ώσω, fuco, propriè et tropicè. Th. κομμός.

Κομμωτὴς, οῦ, ὁ, comptor, mango.

Κομόωντι, comam habent: Dor. pro κομῶσι, 3. pl. præs. verbi κομάω.

Κομπάζω, crepito, glorior, jacto: et

Κομπασμὸς, οῦ, ὁ, jactantia: et

Κομπαστὴς, οῦ, ὁ, jactator: à κομπάζω· et

Κομπέω, crepito, glorior, jacto: à

ΚΟ'ΜΠΟΣ, ου, ὁ, crepitus, propriè apri dentes acuentis, sonitus, jactantia.

Κόμψυμα, ατος, τὸ, scitamentum, speciosus sermo: à

Κομψύω, seu potius κομψύομαι, scitè dico aut facio, scitè cavillor: à

ΚΟΜΨΟ'Σ, ὴ, ὸν, scitus; elegans; bellus, facetus, loquaculus: vafer: compar. κομψότερος, α, ον, elegantior. [* Hinc Lat. COMIS, quæ vox ab origine fuit COMS, Markl. Q. Gram. p. 134. ed. 2.]

Κομψότης, ητος, ἡ, elegantia: à præced.

Κονάβιζε, -ῶ, f. ίσω, et κονάβιζα, f. ίσω, resono, sonum edo. Th. κόναβος, sonitus.

Κονδήνει, edidit fragorem: a. 1. ind. act. Ion. verbi κονάβιζε, resono.

ΚΟ'ΝΔΒΟΣ, ου, ὁ, sonitus, strepitus.

Κοντὸς, curtus, parvus. Gl. Cyr.

ΚΟ'ΝΔΥ, τὸ, poculum Persicum, vel Asiaticum.

Κονδύλη, ης, ἡ, tuber, vibex, ictus.

Κονδυλίζω, cædo pugno, vel nodo digiti percutio. Th. κόνδυλος.

Κονδυλισμὸς, οῦ, ὁ, plaga pugno incussa: à κεκονδύλισμαι, perf. pass. verbi κονδυλίζω.

ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, digiti articulus et junctura, pugnus, ictus qui fit pugno.

Κονδύλω, cædo.

ΚΟΝΕ'Ω, festino, curro; ministro, famulor.

Κονία, ας, ἡ, pulvis, arena, cinis, calx: à κόνις.

Κονιὰων, ὰ, ὸν, pulverulentus: ab eod.

Κονίω, -ῶ, debello, pulvere impleo vel aspergo: f. ίσω, p. κεκονίαμαι, p. pass. κεκονίαμαι, p. part. pass. κεκονιαμένος, η, ον, dealbatus. Th. κόνις, pulvis.

Κονίοισι, dat. pl. Ion. pro κονίαις· à κονία.

Κονίζω, seu κονίω, f. σω, pulvere impleo, respergo, fœdo: ab eod.

ΚΟΝΪΑΗ, ης, ἡ, CUNILA herba, thymbra.

Κονίοντες, pulverem excitantes: præs. part. act. à κονία. Th. κόνις.

Κονίσσης, οδος, ὁ & ἡ, calceamentum multifidum: quod totum pedem non tegit, sed à pulvere aspergitur: ex κόνις, et σῦς.

Κονιορτὸς, οῦ, ὁ, pulvis excitatus et in aërem elevatus, pulvis, homo squalidus: ex κόνις, idem, et ὄρω, excito.

Κονιορτώδης, ους, ὁ & ἡ, pulverulentus: à præced.

Κονίουσι, idem quod κονίοντες.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, pulvis, cinis: sed

Κόνις, ιδος, ἡ, lens, ovum pediculorum.

Κονισάλος, ου, ὁ, pulvis motus: κόνις σαλευομένη· vel ab ἅλλομαι, salio.

* Κονίστρα, ας, ἡ, arena in quâ exercebant athletæ, exercitium in pulvere, Æl. de Animal. l. vi. c. 14.

Κονίω, pulvere impleo, pulvere fœdo, pulverem moveo vel excito. Th. κόνις, pulvis. Undè et

Κονιώδης, ους, ὁ & ἡ, pulverulentus.

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ου, ὁ, arbor apud Alexandrinos, Athen. l. 14. c. 16.

Κόννις, ὁ, CONNIS, nomen viri.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, barba: hinc

Κονοφρεῶν, qui villosam barbam φέρει. Sic

Κονόφρων, qui barbâ tenus sapiens est, stolidus, vanus.

ΚΟΝΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, CONTUS, nautica hasta longa et robusta: qu. à κεντέω, pungo. [* Hinc fit diminutivæ formæ κόντυξ, indè Lat. condex, postea codex, propriè idem quod truncus rami vel arboris; dein translatum ad librum sive volumen instar rami. Salm. ad Vopisci Firmum, c. 3. inter Hist. August. Script. vol. ii.]

Κόνυζα et κόνιζα, ης, ἡ, herbæ quædam coronaria, Plin. lib. xxi. cap. 9. 10.

Κόνων, ωνος, ὁ, CONON, Atheniensis.

Κοπάζω, desino, quiesco: f. άσω, p. κεκόπασμαι· à κόπος, labor, lassitudo. Th. κόπτω, scindo, &c. f. ψῶ, p. m. κέκοψα.

Κοπανίζω, tundo, f. ίσω, p. pass. κεκοπάνισμαι, part. -κεκοπανισμένος, tunsus.

Κόπανον, ου, τὸ, pistillum, quo aliquid κόπτομεν, id est, tundimus in mortario. Th. κόπτω, pulso.

Κοπῶν, a. 2. inf. act. à κόπτω, scindo: f. ψω, a. 2. ἔκοψα, a. 2. part. pass. κοπὼς, cæsus: p. m. κέκοψα.

Κόπτων vel κόπτασν, ου, τὸ, frustum ab aliquo integro desectum: et

Κοπτὸς, οῦ, ὁ, planctus: à κόπτομαι, plango: et

Κοπτὸς, ὸς, ὁ, culmus, quo lapides et similia cælamus: à κόπτω.

Κοπὴ, ῆς, ἡ, sectio, incisio, cædes, strages; à p. m. κέκοπα à κόπτω, cædo.

Κοπῆναι, a. 2. infin. pass. verbi κόπτω.

Κοπιάω, laboro, fatigor, molestè fero, fastidio: f. άσω, p. κεκοπίακα, perf. part. κεκοπιακὼς, ῶτος, defatigatus; à κόπος, labor: ab eod. Th.

Κοπὶς, ίδος, ἡ, gladius, seu culter aptus ad cædendum; item securis: ab eod.

Κοπιῶντες, præs. part. act. pl. num. κοπιόωντων, in gen. pl. ex κοπιάω.

Κόπος, ου, ὁ, labor, negotium, molestia, lassitudo. Th. κόπτω.

Κοπόω, -ῶ, f. ώσω, lasso, fatigo.

Κοπρεύω, stercoro, Eust. à κόπρος.

Κοπρίω, -ῶ, f. ίσω, stercoro: ab eodem.

Κοπρία, ας, ἡ, stercus. Th. κόπρος, ἡ, idem.

Κοπρίζω, f. ίσω, stercoro, stercore saturo.

Κοπρῖτις, ὴ, ὸν, stercoreus.

Κόπριος, ία, ιον, stercoreus, vilis; undè κόπριος ἀνὴρ, plebeius homo.

Κόπρισις, εως, ἡ, et

Digitized by Google

Κοπρισμός, ῦ, ὁ, *stercoratio.*
Κοπρίωδης, ους, ὁ ἡ, *stercorosus.*
Κοπρίων, ῶνος, ὁ, *scarabæus quidam*; ita dictus quia stercoreas pilas provolvit: à
ΚΟ'ΠΡΟΣ, ου, ὁ, *stercus, fimus, lutum, cœnum*: hinc
Κοπρόω, ώσω, et κοπρίζω, *stercoro.*
Κοπρών, ῶνος, ὁ, *sterquilinium.*
Κοπρώνης, ου, ὁ, *sterquilinarius, homo ultimæ sortis*: à κοπρών.
Κοπτή, ῆς, ἡ, *COPTA, placenta*, tundendo facta: et
Κόπτουσα, Dor. pro κόπτουσα, *cædens, tundens*, part. f. g. et
Κοπτομένη, *excitata*: pass. part. pass. f. g. à
ΚΟ'ΠΤΩ, *cædo, scindo, vulnero*; *pulso, tundo*, imperf. ἔκοπτον, f. κόψω, p. κέκοφα, pres. m. κόπτομαι, *plango, cædor*, &c. ac. 1. m. ἐκοψάμην, ω, αντο, p. m. κέκομαι hinc Angl. A CORSE, id est, *sylva cædua.*
Κόπωσις, ωσις, ἡ, *lassitudo, defatigatio*: à κοπτω.
Κόρα, ας, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, *puella.*
Κοράκινος, dat. pl. Ion. pro κόραξ: à κόραξ, ακος, ὁ, *corvus.*
Κόρᾳκι, dat. sing. ab eod. hinc
Κορακῖνος, η, ον, *corvinus.*
ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, seu κοραλλίον, τὸ, *CORALLIUM* seu *CURALIUM*, lapis marinus rubens.
Κορδύλη, ης, ἡ, *brassica.*
ΚΟ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, *CORVUS*: dat. plur. κόραξι, et Ion. κοράκοισι. Hinc Angl. A CROW, TO CROAK, &c. item *signum cœleste, machina bellica, malleus quo fores pulsantur, rostrum gallinaceum, repagulum.*
Κοράξαι, *effagitâsse*: a. 1. inf. act. verbi
Κοράσσω, vel -ττω, *precibus instо*: f. ξω· à κόραξ, *malleus.*
Κορᾶσιον, ου, τὸ, *puella*: à κόρος, *juvenculus.* [*Matth. ix. 24. vocem non bonæ notæ damnant Phrynichus, et Tho. Magister, et Jul. Pollux, l. ii. p. 83. Τὸ κορᾶσιον occurrit apud Luc. in Asino, et Diog. Laërt. l. vi. c. 2. τὸ κορασιδιον app. Arrian. Diss. Epist. series.] Th. κορίσ, *verso.*
Κορβᾶν, Hebraïcè, *oblatio, donum.* Syriacè κορβανᾶς.
ΚΟ'ΡΔΑΞ, ακος, ὁ, *saltatio quædam ridicula*: q. à χορός, *salio.*
ΚΟΡΔΑ'ΤΗ, ης, ἡ, *clavæ caput*, quæ crassior pars, *ipsa clava*, et quicquid simile, *tuber*: κόρδυλος, piscis nomen.
Κορδύλη, ὁ, nomen viri ἄλλων, Hebr. Lat. interpret. *Calous.*
Κορέει, 3. sing. f. 1. pro κορέσει, per Sync. à κορέω.
Κορέννυμι, f. κορέσω, *saturo*: idem quod κορέω, *satio.*
Κορέσασθαι, a. 1. inf, m. à præcedente verbo.
Κορέσῃσι, *saturaverit*: 3. sing. a. 1. opt. Æol. ab eod.
Κορεσθείς, *satiatus*: a. 1. part. pass. et
Κορεσθῆναι, a. 1. inf. pass. ab a. 1. indic. pass. ἐκορέσθην· à
ΚΟΡΕ'Ω, κορέννυμι, κορέσω, f. ἐσω, et ἑσω, *satio, saturo.*
Κορέω, f. ἑσω, *verro, purgo*, et hinc *orno.*
Κόρη, ης, ἡ, *pupa, pupilla oculi, puella, pulchra mulier.*
Κόρηθρον, ου, τὸ, *scopæ*: à κορέω.
Κορθόωται, *attollitur*: 3. sing. præs. med. verbi κορθόω, *in acervum colligo.*
Κόρθυνε, *collegit*: 3. pers. sing. imperf. act. Ion. à
Κορθόω, vel κορθόω, *coacervo, colligo*: à
ΚΟ'ΡΘΥΣ, υος, ἡ, *acervus, aggur, tumulus.*
Κορθόω, *accumulo, elevo*, vide κορθόω.
Κορίαννον, ου, τὸ, *CORIANDRUM.* Idem et κορίανον et κόριον Th. κόρις, *cimex.*
Κορῖζομαι, f. ἰοῦμαι, *blandior, blandè appello κόριν* aut κόριν.
Κορναῖος, α, ὁ *clanculario concubitu conceptus*: ex eâ scilicet quæ κόρη seu *virgo* esse putabatur.
Κορίνθιος, ία, ιον, *CORINTHIUS*: à
Κόρινθος, ου, ἡ, *CORINTHUS*; urbs Achaiæ. Habet nomen ab Ἥρωϊ ἡμιθέῳ antiquo. Antea vocabatur ἡ Ἐφύρα, ἀπὸ Ἐφύρης τινὸς ἡρωίνης. Nonnunquam etiam Ἡλιόπολις, διὰ τὸ ἔχειν ἥλιον.
Κόριον, ου, τὸ, *parva κόρη, puellula*; item *sacrificium* pro κόρος, *pueris*: et
Κόριον, ου, τὸ, est *Coriandrum.* Vide κορίαννον.
ΚΟ'ΡΙΣ, ιος, ὁ, vel ἡ, *cimex*, herbæ seu fructûs nomen.
Κορμὸς, οῦ, ὁ, *truncus, caudex, stipes*: à κείρω.
Κορνήλιος, ου, ὁ, nomen viri: Latinè à *cornu* dictus.
Κορνούτου, *cognomentum Herculis*: quod à fugatis locustis accepit: à
ΚΟ'ΡΝΩΨ, ωπος, ὁ, *locusta.*
Κόρπαξος, ου, ὁ, *stultus*: à quodam *Corabo*, stulto viro.
Κόρου, *satietatis*: gen. Ion. à κόρος.
Κορυπλάδος, ου, ὁ ἡ, *qui pupas effingit*: ex κόρος, et πλάσσω, *fingo.*
Κόρος, ου, ὁ, [* idem quod κῦρος, *infans nondum editus*, Callim. Hymn. in Del. ver. 212. et 214. atque ita locum intelligendus Hom. Il. vi. 59.] *puer, pullus*: *scopæ, satietas*, et *insolentia et petulantia*, quæ à satietate: item *CORUS*, *mensura aridorum.* Th. κορέω, *purgo, curo* et *satio.*
Κόρρα, et κόρση, ας, Dor. pro
Κόρση, et Att. κόρρη, ης, ἡ, *crinis*; item *caput, tempus* pars capitis, *maxilla, gena.* Th. κείρω, *tondeo.*
Κορυβαντιᾶν, -ῶ, f. άσω, *insanio more Corybantum*: à κορύβας.
Κορυβαντίζω, f. ίσω, *Corybantum sacris initio*: ab eod. Hinc
Κορυβαντισμὸς, οῦ, ὁ, *lustratio*, seu *expiatio, quæ fit à Corybante ære canoro*: *insanus furor.*
ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *CORYBAS, sacerdos Rheæ* seu *Vestæ*; ἀπὸ τοῦ κορύσσεσθαι βαίνειν ἐχοντας.
Κορυδαλλὶς, ίδος, ἡ, *herba, fumaria bulbosa*; *alauda*: et
Κορυδᾶλὸς, κορυδαλλὶς, ὁ, ἡ, *alauda*: et
Κορυδὶς, ῖδος, ἡ, *alauda, avis galerita, cassita*: à κόρυς, *galea*; item *galerita.*
ΚΟ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *gravedo, humor à capite fluens*; [* *superbia, fastus*, Luc. Dial. Menip. et Æsci] *mucus*; qu. ex κάρη, et ζέω, quia velut *e capite ebullit.*
Κορυθαίξ, ικος, ὁ, *qui κόρυθα ἄνευ, galeam movet*: *bellator.*
Κορυθαίολος, ου, ὁ ἡ, *qui habet galeam variegatam*: lege κορυθαίολος, ex κόρυς, ύος, ἡ, *galea*, et αἰόλος, *varius.*
Κόρυθος, gen. sing. à κόρυς, υος, ἡ, *galea.* Est et
Κόρυθος, *frustum massæ*: qu. à κορέω, *satiare.*
Κόρῦνος, ου, ὁ, vide in κόρυμος.
ΚΟ'ΡΥΜΒΟΣ, ου, ὁ, et κόρυμβος, ου, τὸ, *vertex, cacumen, cincinnus, rostrum, caulis, racemus, ramus, CORYMBUS, bacca*: *rostra.*
ΚΟΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *clava.*
Κορυνήτης, ου, ὁ, *qui clavâ pugnat*; à præcedente.
Κορυνηφόρος, ου, ὁ ἡ, *satelles clavam gestans*: ex κορύνη, et φέρω, *fero.*
Κορυνοπέλης, ου, *cornupeta*: à
Κορύσσω, *caput jacto, cornu ferio.* Th. κείρω.
ΚΟ'ΡΥΣ, ῦθος, ἡ, *galea, cassis*; sæc. sing. κόρυθα et κόρυν est et *galerita*, alaudæ genus.
Κορυσσίμιν, Ion. et Dor. pro κορύσσειν, præs. inf. à
Κορύσσω, *galeâ armo*; *armo, orno, urgeo, augeo.* Th. κόρυς, *galea.*
Κορυστὴς, οῦ, ὁ, *armiger.*
Κορυστὸς, ὴ, ὸν, *auctus*: à κορύσσω, *augeo.*

Digitized by Google

Κορυφαῖος, *alis, aïon, verticalis, supremus, præcipuus CORYPHÆUS.*

ΚΟΡΥΦΗ, ῆς, ἡ, *vertex, summum in quâvis re:* hinc

Κορῡφόω, ῶ, f. ώσω, *erigo, attollo, consummo.*

ΚΟ'ΡΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, *olus quoddam sylvestre vile:* Scribitur et **κόρχορος**.

ΚΟΡΩ'ΝΗ, νη, ἡ, *CORNIX:* Angl. A crow; item *malleus ferreus quo fores pulsantur,* vel *annulus quo fores attrahuntur:* item *summitas in curvamine arcûs,* et generaliter quævis *summitas, corona.* Hinc

Κορωνίδα, ᾶ, *cervicem* vel *cornua effero, incurvus et lunatus sum.*

Κορωνίζω, *more cornicis stipem colligo.*

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, *navis rostrata:* item *fastigium, summitas et apex in re aliquâ, finis.*

Κορωνόεις, όεσσ, ὁ & ἡ, *herba:* quæ et **κορωνόπους**, à *cornicis* pede sic dicta. Th. **πῦς**, *pes.*

Κορωνὸς, ῆ, ὁ & ἡ, *altus, cervicem attollens, elatus.* Th. **κορώνη**, *summitas.*

Κόσσος, ου, ὁ, est **μυριάκις**, seu *finis numeri post centum usque ad mille:* ut **διακόσιοι**, αι, α, i. e. **δὶς ἑκατὸν**, &c. et videtur **κόσσος** dici, qu. **ἐκατόσσος**.

Κοσκινόμαντις, ιος, ὁ & ἡ, *vates qui cribro utitur ad vaticinandum.* Ex **κόσκινον**, *cribrum,* et **μάντις**, εως, ὁ, *vates.*

ΚΟ'ΣΚΙΝΟΝ, ου, τὸ, *cribrum.*

Κοσκινοτὸς, ῆ, ὁ & ἡ, *cribrarius.*

ΚΟΣΚΥΤΑΜΑ'ΤΙΑ, τὰ, *corii minuta præsegmina,* quæ abjiciuntur. An à **κόη**, *pellis,* et **πολλόω**, *mutilo?*

Κοσμέω, ορνω, *ordino, compono, instruo, fungor magistratu:* f. ήσω, p. **κεκόσμημαι**, a. 1. **ἐκόσμησα**, ᾰς, ε, et Ion. **κόσμησα**, ας, ι, a. 1. part. **κοσμήσας**, αντος, perf. pass. **κεκόσμημαι**, a. 1. pass. **ἐκοσμήθην**. Th. **κόσμος**, *ordo.*

Κόσμηνται, *ornati sunt:* Bœot. per Sync. pro **ἐκοσμήθησαν**, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi præced.

Κόσμημα, ατος, τὸ, *ornamentum, insigne:* à **κοσμέω**.

Κοσμῆν, præs. inf. act. Dor. pro **κοσμεῖν**, *ornare, instruere:* vide **κοσμέω**.

Κοσμήσας, Æol. pro **κοσμήσας**, αντος, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Κοσμήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. et

Κόσμησε, 3. sing. a. 1. Ion. ejusd. verbi.

Κοσμήτειρα, ας, ἡ, *ornatrix:* à seq.

Κοσμητὴς, οῦ, ὁ, *ornator, moderator, ordinator:* à **κοσμέω**.

Κοσμητικὸς, ἡ, όν, *ornandi peritus:* ab eod.

Κοσμητὸς, ὴ, όν, *ornatus, excultus:* ab eod.

Κοσμήτορες, *principes duo,* nom. dual. à

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, *dux, princeps, qui aciem instruit:* ab eod.

Κοσμικὸς, ὴ, όν, *mundanus, a, um,* ab eod.

Κόσμιος, ία, ιον, vel **κόσμιος**, ος, ὁ & ἡ, *benè compositus, moderatus, modestus:* undè **κόσμιον**, ου, τὸ, *dignitas, æquitas, modestia,* et **κόσμιοι**, οἱ, *magistratus quidam* apud Cretenses.

Κοσμιότης, ητος, ἡ, *moderatio, modestia, venustas.* Th. **κόσμος**, *ordo, ornatus.*

Κοσμίως, adv. *compositè, decenter, vitè; modestè:* à **κόσμιος**, *ornatus.* Th. **κόσμος**, *ornamentum.*

Κοσμοπολίτης, ου, ὁ, *princeps mundi,* pro Satanâ: item *rex, magistratus.* Ex **κόσμος**, *mundus,* et **πολιτεύω**, *imperium obtineo.*

Κόσμος, *jumentum,* Græcis barbaris.

ΚΟ'ΣΜΟΣ, ου, ὁ, *ordo, ornatus, disciplina, decus, laus, magistratus quidam apud Cretenses;* item *totâ compages rerum omnium,* ob ordinis pulchritudinem; undè et Latini vocavêre, *mundum; homines universi, homines impii;* [° *imperium Romanum; terra Judaïca,* licet non uni subjecta, Matt. iv. 8. *populus Judaïcus,* Coloss. ii. 20. Gal. iv. 3.]

Κόσμος φέρων τι, Poët. loquendi genus pro **κοσμίως & μέτριως φέρων τι**, *aliquid moderatè ferre.*

Κόσος, *quantus,* pro **πόσος**, Ionicè.

ΚΟ'ΣΣΥΦΟΣ, et Att. **κόντυφος**, ου, ὁ, *merula.*

Κόστη, ἀπόστη, *hordeum.*

ΚΟ'ΣΤΟΣ, ου, ὁ, *COSTUS,* planta *aromatica,* cujus radix eximio odore.

Κόσυμβος, ου, ὁ, *nodus:* qu. à **κόμβος**. Legitur et **κοσύμβη** et **κοσύμβη**.

Κοσυμβωλὸς, ῆ, *fimbriatus, nodatus.*

Κοτὲ, Ion. pro **ποτὲ**, *quondam, interdum:* **κότερα**, Ion. pro **πότερα**.

Κοτέει, 3. sing. præs. à **κοτέω**, -έῶ, *irascor.* Th. **κότος**, *ira vetus.*

Κοτέεσθαι, *irascetur,* f. 1. m. gem. σ. à

Κοτέω, *irascor, simultates exerceo;* item *invideo:* f. ήσω, et **κότω**, p. **κεκότηκα**, et **-ημαι**. Th. **κότος**, *ira vetus.*

Κοτέων, ὤσσα, ῶν, *iratus:* ab eod. Th.

Κοτινοφόρος, ου, ὁ & ἡ, *qui fert oleastros:* ex **κότινος**, et **φέρω**, *fero.*

ΚΟ'ΤΙΝΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *oleaster:* et *corona ex oleastro.*

Κοτὶς, ίδος, ἡ, *occiput, vertex capitis:* à **κότος**, *caput,* at **κοτὶς**, apud Hes. *ira:* à **κότος**.

ΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, et **κότος**, τὸ, *vetus ira, simultas, invidia.*

Κοττάβισις, ιος, ἡ, *lusus cottabi, actio ludendi cottabo:* à

ΚΟ'ΤΤΑΒΟΣ, et **κότταβος**, ου, ὁ, *genus lusûs convivalis,* reliquiarum scil. vini elegans cum sonitu effusio.

Κοττύω, *vehementèr verberare,* pro **κόπτω**.

ΚΟ'ΤΤΗ, ης, ἡ, *caput.*

Κοττίζω, *aleâ ludo.* Hinc

Κοττιστὴς, οῦ, ὁ, *aleator:* à

Κόττος, ου, ὁ, *alea,* fortè à **κοντεῖν**, *jacere.* Est et **κόττος**, *gallus;* item *nomen viri* seu *gigantis.*

ΚΟΤΥΛΗ, ης, ἡ, *cavum, cavitas; cavitas coxæ, vola* sive *cavitas manûs* vel *pedis, sinus* in quo caput femoris volvitur, quævis *cavitas* profundior ossis, in quâ aliud volvitur, *vasculum* quoddam *concavum, mensura liquidorum, hemina, cotyla, cyathus, mensura aridorum unciarum novem capax.*

Κοτυληδὸν, όνος, ὁ, idem quod **κοτύλη**· hinc **κοτυληδόφιν**, idem, indeclinab.

Κοτυλήρυτος, ου, ὁ & ἡ, *in poculum fluens:* ex **κοτύλη**, *poculum,* et **ῥέω**, *fluo.*

Κότυλος, ου, ὁ, *poculum capiens quantum* **κοτύλη**, mensura unciarum quatuor.

Κότυς, υος, ἡ, *COTYS, dæmon, turpitudinis præses.* Hinc *sacra turpia,* **κοτύτεια**.

Κοῦ, Ion. pro **πῦ**.

Κόφτος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Quartus.* Sic **κοναίτης**, ου, ὁ, *quæstor.*

Κοχλαρὶς, *asellus, qui sub aquariis vasis stabulatur, autio:* animalculi genus.

Κπὲ, pro **ἐκ** & **ἐπὶ**, *nec jam.*

Κῦα, τὰ, *Cuci,* arbor; *fructus* seu *ponum arboris Cuci.*

Κυλὶς, *vaginæ,* Ion. pro **κολεός**.

Κῦμι, est verbum Hebræum. Marc. v. 41. *surge.*

Κυρὰ, ᾶς, ἡ, *tonsura:* q. à **κάρη**, *tondeo.* Hinc

Κυρεὺς, έως, ὁ, *tonsor:* et

Κυρευτρία, ας, ἡ, *tonstrix:* et

Κυρεύω, f. εύσω, *tondeo.*

Κούρη, ης, ἡ, *puella,* Ion. pro **κόρη**.

Κυρῆτες, ων, οἱ, *CURETES, Corybantes:* dat. pl. Ion. **κυρήτεσσιν**.

Κουρίας, ου, ὁ, *tonsus.* Th. **κείρω**, *tondeo,*

Κεφδία, ας, ἡ, *quæ virum duxit*, seu *quæ virgo nupsit*: à **κῦρος** pro **κόρος**, *juvenculus*.

Κυρίδιος, υ, ὁ, *qui juvenili ætate uxorem duxit*: ab eod.

Κυρίζουσιν, *à teneris educant*, 3. pl. præs. act. à

Κυρίζω, *juvenilem ætatem ago, juvenilia sapio*; item *à puerili ætate educo*: à **κῦρος**.

Κυρικὸς, ἡ, όν, *tonsorius, ad tonsorem pertinens*: à **κυρέω**.

Κυρικῶς, adv. *per comam, comâ*, ab eod.

Κύριον, υ, τὸ, *tonstrina*: ab eodem.

ΚΟΤΎΡΜΙ, *CURMI*, potionis genus, ut *cerevisia*.

Κῦρος, Ion. pro **κόρος**, *juvenculus*: ut et **κύρη** pro **κόρη**, *juvencula*.

Κυρότερος, *junior*: à **κῦρος** pro **κόρος**, *juvenculus*.

Κυροτρόφος, υ, ὁ ἡ, *juvencularum nutritor*: ex **κύρη**, pro **κόρη**, *juvencula*, et **τρέφω**, *alo*.

Κυτοδία, ας, ἡ, *custodia*: vox origine Latinâ.

Κύφα pro **κύφως**, *levitèr*, adv. à **κύφος**, *levis*.

Κυφίζουσαν, acc. sing. f. g. præs. part. act. à

Κυφίζω, *levo, allevo, sublevo, adjuvo, erigo afflictum et consolor, levis sum*: imperf. **ἐκύφιζον**, f. **ἴσω**, p. **κεκύφικα**, a. 1. **ἐκύφισα**· à

ΚΟΤΎΦΟΣ, η, ον, *levis, exiguus, ventosus, inconstans, vacuus, facilis*.

Κυφότερος, compar. *levior*.

Κυφότης, ητος, ἡ, *levitas*.

Κυφόω, et **κουφίζω**, *levo, sublevo*.

Κύφως, *levitèr*, adv.

ΚΟΦΊΝΟΣ, ου, ὁ, *COPHINUS*, *corbis, qualus, mensura* apud Bœotos cum liquidorum, tum aridorum. Hinc fortè Angl. COFFIN.

ΚΟΎΧΑΞ, ακος, ὁ, *calculus, lapillus*.

Κοχλιάριον, υ, τὸ, *COCHLEARE*: à **κόχλος**.

Κοχλίας, υ, ὁ, *COCHLEA*, ab eod. Th.

Κόχλος, υ, ὁ, *concha*. Hinc Angl. A COCKLE: à

ΚΟΎΧΑΩ, *gyro, roto, torqueo*.

ΚΟΎΧΟΣ, υ, ὁ, *humor abundè fluens*.

Κοχθύσαν, Ion. pro **ἐκοχύδαν**, imperf. verbi

Κοχυδία, *magnâ copiâ abundè fluo*: à **κοχύω**, idem.

Κοχύσιεν, *stillabat*: 3. sing. imperf. Ion. pro **ἐκόχυε**, per Parag. **σῦ σχιν**· à

Κοχύω, *magnâ cum copiâ defluo*. Th. **κόχος**, quod vide.

ΚΟΧΩΝΗ, ης, ἡ, et

Κόχωνον, υ, τὸ, *coxendicis commissura cum femore aut podice*; item *femus ipsum*.

Κόψας, αντος, a. 1. part. et

Κόψεν, Ion. pro **ἔκοψεν**, 3. sing. a. 1. act. à **κόπτω**, *scindo*: f. **ψω**.

ΚΟΎΨΙΜΟΣ, υ, ἡ, *arbor mespilo similis*.

ΚΟΎΨΙΧΟΣ, seu **κόψυχος**, υ, ὁ, *uvis quædam, merula*; idem quod **κόσυφος**.

Κράανον, pro **κρᾶνον**, vel **κρῆνον**, a. 1. imperat. verbi **κραίνω**, *perficio*; f. **κρανῶ**, a. 1. act. **ἔκρανα**, Att. **ἔκρηνα**· hinc a. 1. imperat. **κρᾶνον** et **κρῆνον**.

Κράας, pro **κράατα**, nom. pl. à **κρᾶας**, ατος, τὸ, *caput*.

ΚΡΑΒΆΤΟΣ, seu **κράββατος**, υ, ὁ, *GRABATUS, lectus humilis*.

Κράγγη, ης, ἡ, **κράγγων**, vel **κράγγος**, ονος, ὁ, *piscis è squillarum genere*.

Κράγὸς, *clamatus*: a. 2. part. pass. **κραγῆναι**, a. 2. inf. pass. verbi **κράζω**, *clamo*: f. ξω, a. 2. act. **ἔκραγον**, a. 2. pass. **ἐκράγην**.

Κραγίστης, υ, ὁ, *vociferator, clamator*. Th. **κράζω**, *clamo*: p. m. **κέκραγα**.

Κραδαίνω, seu **κραδάω**, *vibro, crispo, quasso*: à

ΚΡΆΔΗ, ης, ἡ, *ramus ficulnus; quodvis folium; ficus sylvestris, machina theatralis*.

Κραδηφορία, ας, ἡ, *gestatio ramorum*, propriè *ficulnorum*: ex **κράδη**, et **φέρω**, *fero*.

Κραδία, ας, ἡ, *cor*: pro **καρδία**, per Metath.

Κραδίη, ης, ἡ, *cor*: Ion. pro præced.

Κράδος, υ, ἡ, *ramus ficulnus, ficus sylvestris*.

ΚΡΑΊΖΩ, *clamo, CROCITO*: imperf. **ἔκραζον**, f. 1. **κράξω**, a. 1. **ἔκραξα**, et per redupl. **ἐκέκραξα**, paulò post f. **κεκράξομαι**, p. m. **κέκραγα**. Hinc Angl. CRACK et CRASH.

Κραιδὸς, ίνος, a. 1. part. pass. verbi **κεράννῡμι**, *misceo*; f. **κεράσω**, et per Sync. **κράσω**, perf. pass. **κέκραμαι**, a. 1. pass. **ἐκράθην**.

Κραθῆναι, *vinci*: per Sync. pro **κρατηθῆναι**, a. 1. inf. pass. verbi **κρατέω**, f. **ήσω**, *vinco*. Th. **κράτος**, τὸ, *robur*.

ΚΡΑΙΝΩ, *perficio, effectum reddo*; *CREO*; *impero, regno*, f. **ανῶ**.

* **Κραιπαλάω**, f. **ήσω**, *ebrius sum*.

ΚΡΑΙΠΆΛΗ, ης, ἡ, *crapula, comessatio, obtenebratio mentis*, à potu.

Κραιπαλίζω, f. **ίσω**, *crapulor*: à præced.

Κραιπνὸ, *velocitèr*: adv. pro **κραιπνῶς**· à

ΚΡΑΙΠΝΟΣ, ὴ, όν, *velox, celer*.

ΚΡΑΙΎΡΑ, ας, ἡ, *caput*: q. à **κάρα**, et aliquandò idem est quod **κέρκα**, *antenna*.

Κράλης, υ, ὁ, *rex*: **κράλαινα**, ης, ἡ, *regina*.

Κρᾶμα, ατος, τὸ, *mistura, mixtum*: peculiariter *vinum aquâ mixtum*. Th. **κεράννυμι**, *misceo*.

ΚΡΑΎΜΒΗ, ης, ἡ, *brassica, caulis, CRAMBE*, gen. pl. **κραμβῶν**.

Κράμβος, η, ον, *aridus, torridus*; et Subst. *vitium in uvis ex adustione*.

Κραμβοφάγος, υ, ὁ ἡ, nom. ranæ: ex **κράμβη**, *brassica*, et **φάγω**, *comedo*.

Κρᾶνα, ας, Dor. pro **κρήνη**, ης, ἡ, *fons*: hinc **κρανιάδες**, ων, αἱ, Dor. pro **κρηνιάδες**, ων, αἱ, *fontium Deæ*, quæ et *Naiades*, et *Nymphæ* vocantur; etiam **κρανίδες**, dictæ pro **κρηνίδες**.

Κρανὰς, ὰ, όν, *asper, sterilis, montanus*: à **κάρηνον**, *vertex, caput*.

Κρανίσσθαι, pro **κρηνίσσθαι**, verbi **κραίνω**, *perficio*; f. **κρανῶ**, f. 2. m. **κρανοῦμαι**, f. 2. inf. m. **κρανίσσθαι**, et Dialysi Poët. seu Ion. **κρανίεσθαι**.

ΚΡΑΝΕΙΆ, ας, ἡ, *CORNUS, arbor*: à **κράνον**, quia *capitatum* fructum fert.

Κρανιάδων, Dor. pro **κρηνιάδων**, gen. pl. à

Κρανιάδις, ων, αἱ, *fontium Deæ*; à **κρήνη**, *fons*: vide **κράνα**.

Κράνεον, υ, τὸ, *galea*: à **κάρηνον**, quia *capitis* tegumentum.

Κρᾶνίον, υ, τὸ, *CRANIUM, calvaria, caput*, item *poculi genus*. Th. **κάρηνον**, *caput*.

Κράνον, υ, τὸ, *caput*; et

Κράνος, ους, τὸ, *galea*: ab eodem Th.

Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, *effector*: et

Κράντωρ, ορος, ὁ, *rex, princeps*. Th. **κραίνω**.

Κράξας, αντος, a. 1. part. act. à **κράζω**, *clama*: f. **κράξω**, a. 1. **ἔκραξα**.

Κρὰς, κρανὸς, vel **κράατος**, **κράατος**, τὸ, *caput*. Th. **κάρηνον**, idem.

Κρᾶς, ᾶτος, τὸ, contract. pro **κέρας**, *caro*.

Κρᾶσις, ιος, ἡ, *CRASIS, mixtura, temperamentum*. Th. **κεράννυμι**, *misceo*.

Κράσπεδον, υ, τὸ, *fimbria, margo vestis, margo littoris, montis radix, vestis sacerdotis*: qu. à **κράατος πέδου**, quia *miscetur* velut *solo*, deorsùm pendens: vel à **κρέμαμαι**, *pendeo*, et τὸ **πέδον**, *solum*. Hinc ducamus Angl. TO GRASP, *i. e.* circuire ut *fimbria*: à præced.

ΚΡΑΎΣΙΣ, ιος, ἡ, *gramen, fœ-*

num: idem quod γράειος. Hinc Angl. GRASS.

ΚΡΑ'ΤΑΙΓΟΣ, *υ, ὁ, arboris species.*

Κραταιγών, ῶνος, ὁ, idem quod κράταιγος.

Κρᾰταιγύᾰλλος, *υ, ὁ ἡ ἡ, firmus, fortis:* ex κραταιὸς, *fortis*, et γύαλον, *cavum, vola.*

Κραταιὸς, ἀ, ὸν, *potens, fortis, robustus.* Th. κράτος, τὸ, *robur.*

Κραταιότης, ητος, ἡ, *vis, robur, fortitudo:* à præced.

Κρᾰταιόω, -ῶ, *corroboro:* f. ώσω, perf. κεκραλαίωκα, imperf. pass. ἐκρατοιούμην, -ώμην, ούμαι, -ῶμαι, ώσο, -ῶσο, præs. imperat. pass. 2. pl. κραταιῶσθε, *fortes estote:* a. 1. ind. pass. ἐκρατοιώθην, inf. ejusdem κραταιωθῆναι. Th. κράτος, *robur.*

Κραταίποδις, ων, οἱ, *qui pedes robustos habent*, nom. pl. à

Κραταίσειος, ου, ὁ ἡ, Epithet. *tauri*, qui *validos* et *firmos pedes* habet: ex κραταιὸς, *validus*, et οὖς, *pes.*

Κραταίωμα, ατος, τὸ, *robur:* à κραταιόω.

Κρᾰταιῶς, adv. *potenter, fortiter.*

Κραταίωσις, εως, ἡ, *corroboratio.*

Κρατεῖ, *dominatur:* 3. sing. præs. ind. verbi κρατέω.

Κράτει, *imperio:* dat. sing. a. κράτος, ους, τὸ, *robur.*

Κράτει, 2. sing. præs. imperf. sed

Κρατεῖ, 3. sing. præs. ind. verbi κρατέω.

Κρατιεῶν, pro κρατιῶν, gen. pl. Æol. f. g. à

Κρατιὸς, ὰ, ὸν, *fortis, validus, acer.* Th. κράτος, *robur.*

Κρατιόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *invictus animo, magnanimus:* ex κρατιὸς, *validus*, et φρὴν, *animus.*

Κρατιπόδ, ὕχος, ὁ ἡ ἡ, *solidos, firmos* et *robustos ungues habens, solidas ungulas habens.* Ex κρατιὸς, *fortis*, et ὄνυξ, *unguis.*

Κρατιῶς, adv. *validè, fortiter, strenuè, totis viribus:* à κρατιὸς, *validus.*

Κρατιστηλ, ῶν, αἱ, *veruum fulcra:* ab eod.

Κρατιστῶων, gen. pl. Æol. præced. pro κρατιστῶν.

Κρᾰτέω, ῶ, *imperium obtineo, impero, possideo, potior, vinco, præsto, invalesco, contineo, retineo, memoriâ teneo, apprehendo:* f. ήσω, a. 1. ἐκράτησα, a. 1. imperat. κράτησον, ήσω, a. 1. sub. κρατήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. κρατῆσαι, a. 1. part. κρατήσας, αντος, perf. act. κεκράτηκα, perf. inf. act. κεκρατηκέναι, imperf. pass. ἐκρατούμην, ούμην, 3. pl. ουντο, οῦντο, perf. pass. κεκράτημαι, et in 3. plur. κεκράτηνται. Th. κράτος, *robur.*

Κρατυδὸς, a. 1. part. pass. præced.

Κρατὴρ, et Ion. κρητὴρ, ῆρος, ὁ, *CRATER:* à κεράννυμι, *misceo.*

Κρατῆς, κρατῇ, 2. et 3. sing. præs. sub. verbi κρατέω.

Κρατῆσαι, a. 1. inf. act. κράτησον, a. 1. imperat. &c. Vide in κρατέω.

Κρατησίμᾰχος, *υ, ὁ ἡ ἡ, qui victoriam in prœliis obtinet:* ex κρατέω, *vi*, et μάχομαι, *pugno.*

Κρατηστῆρις, ῆρος, ὁ ἡ ἡ, *qui pedibus cursuque pedum vicit:* ὁ τοῖς ποσὶ κρατήσας.

Κρατήσιππος, *υ, ὁ ἡ ἡ, qui vicit equis:* ὁ τοῖς ἵπποις κρατήσας.

Κράτησις, εως, ἡ, *potentia, retentio.* [* Vox Alexandrina, quæ occurrit in Ægyptiis seu Alexandrinis nummis Galbæ et Othonis, ut notat Spanhem. de Usu Num. Diss. III. p. 146. ed. fol. quo interprete significatur VIRTUS: sed Moyleus post Harduinum interpretatur IMPERIUM, ut Chron. Alex. ὁ Κόμμοδος ἐπὶ τῆς αὐτοῦ κρατήσεως ταύτα τὸν διωγμὸν, *Commodus imperium adeptus, persecutioni finem imposuit.* Vid. Moyl. Op. vol. ii. p. 264.] A κρατέω.

Κρατὶ, *capiti*, dat. sing. à κρὰς, κρατὸς, τὸ. Th. κάρηνον, idem.

Κράτιστα, adv. *optimè:* à

Κράτιστος, *η, ον, validissimus, a, um, præstantissimus*, superl. grad. Th. κράτος, ους, τὸ, *robur.*

ΚΡΆΤΟΣ, ους, τὸ, *robur, potentia, imperium, victoria; CARPUS*, in quâ manûs robur.

Κρᾶνὸς, *capitis*, gen. sing. à κρὰς, *caput.* Et κράνος, *η, ον, mixtus.*

Κρανῦνται, nom. pl. præs. part. v. κραιόω. [* Absque articulo Iphig. Taur. 1301. quod rarum. Usitatiùs cum articulo, ut Cic. ad Attic. ii. 25. Τὰς τῶν κρατούντων, ex Phœniss. 406. *qui rerum potiuntur*, non *victores*, prout vertitur. Vid. Markl. ad Eurip. Supplic. Mul. 18. Κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν περισεβισίων, Marc. vii. 3. *memoriâ tenentes.* Ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο, Luc. xxiv. 16. *oculi eorum cohibiti sunt*, per Hebraïsmum ut censet Heumannus. Sic tamen Eurip. in Helenâ, 1403. συγγνῶσόν μοι, καί σε περισωσάμενα τύχαι, κρατεῖν τι τῷ σόφ ματος, *tacendum est mihi, et te etiam præsumimus benevolum, os cohibiturum esse.*] Th. κράτος.

Κρατῦνω, *confirmo, munio, impero, stabilio, roboro, induro:* à

Κρανὶς, ίδα, ὁ, *fortis:* à κράνος, *robur.* Hinc

Κρανιμὰς, ῦ, ὁ, *corroboratio.*

Κρανγάζω, *vociferor; vagio;* f. ἄσω, p. κεκραύγασα· à κραυγὴ, *clamor.* Th. κράζω, *clamo.*

Κρανγάνω, idem.

Κρανγασείδης, υ, ὁ, nom. ranæ: à

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, *clamor.* Th. κράζω, perf. m. κέκραγα· undè, per Epenth. σῦ ν, fit κραυγή.

ΚΡΑΤΎΣ, εα, εον, *aridus, siccus;* et subst. *struma, morbus boum.*

Κρέα, nom. vel acc. pl. contract. pro κρέατα· à κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, *fuscina, harpago:* ex κρέας, et ἄγρα, *captura.*

Κρεανομέω, -ῶ, *carnes distribuo, aliorum carnes disseco, coquo ac voro:* f. ήσω· ex νέμω, et κρέας.

ΚΡΕ'ΑΣ, ατος, (Ion. κρέασος, et Att. κρέως,) τὸ, *CARO:* in pl. κρέατα, κρέαα, κρέα, gen. pl. κρεάτων, et κρεῶν.

Κρέουσα, Dor. pro κρέουσα, *regina*, præs. part. à κρέω, *impero:* Poët. κράω.

Κρεῶν, *υ*, τὸ, *vas carnarium, ahenum:* à κρέας, *caro.* Est et κρεῖον, acc. sing. à

Κρεῖος, *υ*, nom. viri.

Κρέοντα, *regem, regnatorem*, acc. sing. à κράων, οντος, ὁ.

Κρέοντος, nom. pl. n. g. κρέοντες, nom. pl. m. et f. g. et

Κρέοσσον, et κρέοντον, *præstantioribus*, dat. pl. à

Κρείσσων, vel -ττων, gen. ονος, ὁ ἡ ἡ, *præstantior, potentior, melior, invictus ab aliquâ re*, et τὸ κρεῖσσον, comparat. ab ἀγαθὸς, *bonus*, [* Κατ' ἐξοχὴν, in pl. *Dii*, ἰδιξῶντο ὄντινα τῶν κρειττόνων, *Deorum quempiam exceperunt*, Luc. Epist. Saturnal. et passim Æ lian. V. H. iii. 1.] Th. κράτος, ους, τὸ, *robur.*

Κρείω, Poët. pro κρέω, *impero:* hinc

Κρείων, οντος, ὁ, *regnator.* Est et Κρείων, οντος, ὁ, nom. propr.

Κρειῶν, Poët. pro κρεῶν, gen. pl. à κρέας, ατος, τὸ, *caro.*

ΚΡΕ'ΚΩ, *pectine* seu *radio pulso; pulso;* item *strepitum*, seu *stridulum edo sonum:* f. ξω, p. χα, qu. à κρούω, *pulso:* vel à sono factum. κρέκειν ἱστὸν, *texere telam:* hinc Angl. TO CREAK, SCREAK, et A CREEK: ibi quippe aquæ strepitum faciunt.

Κρεμάσασθαι, a. 1. inf. m. à κρέμαμαι. Th. κρεμάω, *suspendo:* a. 1. part. κρεμάσας, αντος.

Κρεμασθὲς, ίντος, a. 1. part. pass. κρεμασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. κρεμασθῆναι, a. 1. inf. pass. à κρεμάω.

Κρεμαστὴς, ῆος, ὁ, *qui suspendit:* ab eod. Hinc

Κερμαθρος, ου, ὁ ἡ ὁ, *pensilis.*
Κερμασὸς, ὴ, ὸν, idem: à seq.
ΚΡΕΜΑ'Ω, -ῶ, κερμανῶ et κερμάνῳμι, *suspendo:* f. ἄσω, a. 1. ἐκέρμασα, præs. pass. κέρμαμαι, σαι, ται, *pendeo, suspendor:* part. ejusd. κερμάμενος, *pendens:* a. 1. pass. ἐκερμάσθην, a. 1. sub. pass. κερμασθείη, a. 1. part. pass. κερμασθείς.
ΚΡΕ'ΜΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, *crembalum, crepitaculum,* quod digitis agitatum strepitum edit.
ΚΡΕ'ΜΤΣ, υος, ὁ, quidam piscis: vide Athen. lib. vii. cap. 15.
Κρὶξ, κρὶγ, ἡ, *CREX, avis pugnax, rostrum acutum ac serratum habens, nuptiisque inauspicata,* quæ et κρίνας, à κρίνω, *sono.* Est et κρὶξ, *capillus.*
Κρίσσα, ας, ἡ, Dor. pro Κρίσσηνη, ης, ἡ, Nymphæ nomen proprium: *CREUSA* vel *Regina.*
Κρεωγέω, *lanius sum, carnes laniis more concido:* à κρεωγὸς, *lanius.*
Κρεωγηδὸν, adv. *in parva frusta dissecando.*
Κρεωγία, ας, ἡ, *carnium dissectio, concisio, laniatus, visceratio:* à κρεωγὸς.
Κρεωγὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, *lanius, lanio:* ex κρέας, et ἔργον, *opus.*
Κρέσσονες, *præstantiores,* nom. pl. à
Κρέσσων, Dor. vel Ion. pro κρείσσων, *præstantior.* Th. κράτος, *robur.*
Κρέω, *impero, regno;* Poët. κρείω.
* Κρεωζομαι, f. 1. ήσω, *carnibus vescor,* D. S.
Κρέων, οντος, ὁ, *Rex:* à κρέω, *impero:* hinc Κρέουσα, *Regina.*
Κρεωπώλης, ου, ὁ, *lanio, macellarius:* et
Κρεωπώλιον, ου, τὸ, *macellum, laniena:* ex κρέας, *caro,* et πωλέω, *vendo.*
Κρεωφάγος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui carnes edit:* ex κρέας, *caro,* et φάγω, *edo.*
ΚΡΗ'ΓΤΟΣ, ου, *bonus, placidus, jucundus:* q. κηρὶ ἁδὺ, *cordi jucundum,* undè κηρόθουος, et per Sync. κρήθουος, et δ in γ mutato κρήγυος.
ΚΡΗ'ΔΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, *capitis ligamentum, vitta;* item *pinnæ murorum;* item *vasis operculum;* qu. κηρόδεσμον ex κάρη, *caput,* et δέω, *ligo.*
Κρήηναι, *perficite,* 2. pl. et
Κρήηνον, *perfice:* 2. sing. a. 1. imperat. act. κρήαινα, a. 1. inf. act. verbi κραίνω, *perficio,* f. κρανῶ, a. 1. ἔκρηνα, à quo a. 1. imperat. κρήνον, Poët. Pleonasm. tanq. à κρηαίνω.
Κρηθίδης, α, ὁ, Dor. pro Κρηθίδης, ου, ὁ, τοῦ Κρήθιος παῖς, *Athonis, Cretheï filius, Æson.*
Κρῆθεν, adv. à *capite:* ex κρὰς, ἄτος, *caput.* Th. κάρηνον, idem.
ΚΡΗ'ΘΜΟΝ, ου, τὸ, *herbæ genus.*
Κρήθων, ὁ, *CRETHON,* nomen propr.
Κρήϊον, ου, τὸ, *placenta quæ carnes immistas habet:* à κρέας vel κρῆς.
Κρημνάω vel κρήμνημι, *præcipito:* κρημνάμαι, *pendeo, suspensus sum:* præs. inf. act. κρημνάασθαι part. præs. act. κρημνὰς, άσσης. Th. κρημνὸς, *præcipitium.*
Κρήμνη, *præcipita,* per Apoc. pro κρήμνησθι, præs. imperat. præced. At imperf. ἐκρήμνη, ης, η, ita ut κρήμνη possit esse imperf. Ion.
Κρημνίζω, *præcipito:* à
ΚΡΗΜΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *præcipitium, omne excelsum* et *prominens,* ut *alta ripa,* et Metaph. *labrum ulceris;* quasi κρημάμενος, id est, *pendens locus:* à κρημάω, *suspendo.*
Κρημνώδης, ες, ὁ, *fons.*
Κρημνώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, *præruptus, arduus:* à κρημνός.
Κρῆναι, a. 1. inf. act. κρῆνον, *perfice,* a. 1. imperat. act. verbi κραίνω.
Κρηνάων, gen. pl. Æol. pro κρηνῶν· à
ΚΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *fons, vas aquarium.*
Κρηπῖδάω, -ῶ, propriè *crepidas* seu *calceos induo;* item *fundo, f.* ώσω. Hinc
Κρηπῖδωμα, ατος, τὸ, propriè *crepidarum indutus;* item *fundamentum.* Th.
ΚΡΗΠΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *CREPIDA, basis, fundamentum.*
Κρῆς, Dor. pro κρέας, ατος, τὸ, *caro.*
Κρὴς, ητὸς, *CRES, Cretensis,* οἱ, Κρῆτες, *Cretenses:* et
Κρῆσσα, ης, ἡ, *Cretensis fœmina.*
ΚΡΗΣΕ'ΡΑ, ας, ἡ, *cribrum* seu *pannus rarus per quem aliquid colatur.*
Κρήσσης, ητος, ὁ, nom. viri. Lat. *Crescens.*
Κρησφύγιον, ου, τὸ, *asylum, refugium;* qu. à Κρὴς, *Cretensis,* sc. Minois, et φεύγω.
Κρήτη, ης, *CRETA,* nomen insulæ. Indè Κρῆτες.
Κρητὴρ, Ion. pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, *crater.* Th. κεράννυμι, f. άσω, *misceo.*
Κρητίζω, *cretisso, Cretenses imitor.*
Κρῖ, τὸ, *hordeum:* contract. ex κριθὴ, ῆι, ἡ, idem, per Apoc.
Κριαδίαν, *RIDEO,* Hesych. qu. κηρὶ ἁδὺν, *cordi placere.*
Κρίγει, Ion. pro ἐκρίγει, 3. sing. a. 2. verbi κρίζω, *strideo.*
Κρεσσὸς, οῦ, ὁ, et κρίγη, ης, ἡ, *stridor:* à
ΚΡΙ'ΖΩ, *strideo, stridorem edo:* f. ξω, p. ἴκα, p. m. κέκρῖγα, à sono factum.
Κρίθε, Bœot. Syncop. pro ἐκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κρίνω.
ΚΡΙΘΗ', ῆς, ἡ, *hordeum.*
Κριθῆναι, a. 1. inf. pass. κριθήσομαι, f. 1. ind. pass. à κρίνω.
Κριθῖνος, ίνη, ινον, *hordeaceus:* à κριθὴ, *hordeum.*
Κριθώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, idem, et ab eod. Th.
Κριθῶν, gen. pl. à κριθὴ.
Κρίκου, *resonuit, stridebat,* est 3. sing. vel perf. Ion. pro κέκρικε, vel a. 2. Ion. et Poët. pro ἔκραγε, verbi κρίζω, *strideo.* Si cum sensu conveniret, posset etiam esse 3. sing. perf. Ion. verbi κρίνω.
Κρίκος, ου, ὁ, idem quod κίρκος, *circulus, annulus.*
Κρῖμα vel κρῖμα, ατος, τὸ, *judicium, pœna, damnatio, vindicta, decretum:* τὰ κρίματα, *lites;* indè Lat. *CRIMEN,* et Angl. A CRIME: quia ob crimen aliquis judicatur et damnatur. Th. κρίνω, *judico.*
ΚΡΙ'ΜΝΟΝ, ου, τὸ, *farina crassior, mica.*
Κρῖναι, a. 1. inf. κρίνας, a. 1. part. act. à κρίνω.
Κρινάμενος, *qui delegit,* a. 1. part. m. κρίνασθαι, 3. pl. a. 1. m. Ion.
Κρίνι, 3. sing. imperf. Ion. pro ἔκρινε· κρίνει, 2. pl. imperat. præs. ejusd. verbi.
Κρινόων, Poët. pro κρίνουσι, 3. pl. præs. sub. verbi κρίνω.
ΚΡΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *lilium, cucurbita, pauper, genus saltationis.* Dicitur et κρίνος, ους, τὸ, *lilium.* Est et
Κρίνον, *judicavi,* imperf. vel a. 2. Ion. κρῖνον, a. 1. imperat. act. verbi κρίνω, *judico.*
ΚΡΙ'ΝΩ, *CERNO, secerno, discerno, seligo, discepto, judico, adjudico, æstimo, sentio, accuso, culpo, condemno, exploro.* [* κρίνεσθαι ταμάων, *certare de honoribus,* sub. ἵππων, Theogon. 882.] f. κρῖνῶ, a. 1. ἔκρῖνα, [* ἐκρίνασα, 3. pl. a. 2. pro ἔκριναν, Exod. xviii. 26.] a. 1. imperat. κρῖνον, άτω, a. 1. inf. act. κρῖναι, a. 1. part. κρίνας, ασα, perf. act. κέκρῖκα, præs. pass. κρίνομαι, *in judicium vocor;* perf. pass. κέκρῖμαι, a. 1. pass. ἐκρίθην, a. 1. sub. pass. κρεθῶ, ῆς, ῆ, f. 1. pass. κρεθήσομαι.
ΚΡΙ'Ο'Σ, οῦ, ὁ, *aries,* q. à κίρας, quia cornutus.
Κριοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ὁ, *arietis vultu præditus.*
Κρισίη, ἡ, nomen mulieris.
* Κρισίμος, ου, ὁ ἡ ὁ, *judicabilis.*

dies sic dictus, in quo judicatur de ægro vel de morbo, Salm. de annis clim. p. 7, 8.

Κρίσις, εως, ἡ, *judicatio, sententia, æstimatio alicujus rei, damnatio, accusatio, disceptatio, judicium, eventus belli, morbi* in melius deteriusve: à κρίνω.

Κρίστρωμα, ατος, τὸ, *regis scrinia*, Cresias.

Κρίσωνος, ου, ὁ, nomen viri Lat. origine, *Crispus*.

Κριτήριον, ου, τὸ, *vis et instrumentum judicandi; tribunal, controversia, judices ipsi; nota ex quâ judicium facimus*: Angl. CRITERION: à κρίνω, *judico*.

Κριτὴς, οῦ, ὁ, *judex*: et

Κριτικὸς, ἡ, ὸν, *CRITICUS, solers ad judicandum*; item *qui judicat*: hinc Angl. CRITIC; *decretorius*.

Κριτὸς, ὴ, ὸν, *selectus, delectus, eximius*; à Ζ. sing. perf. pass. verbi κρίνω, *seligo*.

Κρίω, ὁ, nomen mulieris.

Κραίνω, f. ἀνῶ, p. ακυα, *pulso pedibus, cum strepitu cano*, q. κρουάνω. Th. κρέω, *pulso*.

Κρέβελος, idem quod κρόβυλος.

Κροῖσος, ου, ὁ, *CRŒSUS*, Lydorum rex.

Κρόκη, *tramam*, per Syncop. pro κερκίδα, acc. sing. à κερκὶς, ἴδος, ἡ. Th. κρόκη, ης, ἡ, *trama*.

ΚΡΟΚΗ, ης, ἡ, *trama, subtegmen, id quod staminî inscritur* τῷ κρόκων, *pulsando*. Est et κρόκη, *littus*, quod κρόκαι vel κρόκαι, *fluctibus*.

Κροκὶς, ίδος, ἡ, Id. q. κρόκη, *trama*.

ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, *CROCODILUS*, qui κρόκον διλοῖ, *crocum metuit*. Vel quia est animal timidum, δειλὸν, et colore κρόκον imitatur. Hinc Angl. CROCODILE.

Κρόκινος, ίνου, ίνη, ίνον, *croceus, a, um*: à κρόκος.

Κροκόπεπλος, ος, ὁ ἡ ἡ, *croceo peplo velatus*: ex κρόκος, ου, ὁ, *crocus*, et πέπλος, ου, τὸ, *vestis muliebris*.

ΚΡΟΚΟΣ, ου, ὁ, et κρόκον, ου, τὸ, *CROCUS* vel *CROCUM*.

Κρόμμυον, et Poët, κρόμυον, ου, τὸ, *cepa*: à κάρα, *caput*.

Κρονίδης, ου, ὁ, filius τοῦ Κρόνου, seu *Saturni, Jupiter*, gen. Ion. Κρονίδεω, voc. ὦ Κρονίδη.

Κρονικὸς, ὴ, ὸν, *Saturnius, præ senio delirus*: et

Κρόνιος, ία, ιον, idem: à Κρόνος.

Κρονίων, ονος, idem quod Κρονίδης: à

ΚΡΟΝΟΣ, ου, ὁ, *Saturnus, senex morosus* et *maleficus*.

Κροσσαὶ, αἱ, *sunt pinnæ murorum et turrium*. Alii pro *scalis* accipiunt. Th. κροσσὸς, *fimbria*.

ΚΡΟΣΣΟΣ, ου, ὁ, *extrema vestis ora, fimbria, limbus, villus*.

Κροσσωτὸς, ὴ, (sub. χιτὼν) *tunica fimbriata*, seu *villis prætexta*: à præced.

ΚΡΟΣΣΩΤΟΣ, ου, ὁ, *cuspis ferrea, pilum*: vide γερσὸς.

Κροταλίζω, f. ίσω, *pulso, crepitare facio*: à κρόταλον, quod à κροτέω, *pulso*. Th. κρόκος, *pulsus*.

Κρόταλον, ου, τὸ, *CROTALUM, crepitaculum*, quo et

Κρόταλος, ου, ὁ, *homo garrulus*: ab eod.

ΚΡΟΤΑΦΟΣ ου, ὁ, *tempus, pars capitis*, dat. pl. κροτάφοισι, κροτάφοις, acc. pl. Dor.

Κροτέω, *pulso, verbero, plaudo*, f. ήσω, p. κεκρ à seq.

ΚΡΟΤΟΣ, ου, ὁ, *pulsus, plausus*: q. à κρέω.

ΚΡΟΤΩΝ, ωνος, ὁ, *ricinus, musca canina*.

ΚΡΟΤΩΝΗ, ης, ἡ, *vitium in oleâ arbore, tanq.* κρόκων.

Κρῦμα, ατος, τὸ, *sensitus, ex pulsatione instrumentorum*. Th. κρέω.

Κρουνὸν, *instar scatebræ, ad modum fontis salientis*: à κρέω.

ΚΡΟΥΝΟΣ, ου, ὁ, *scatebra, saliens fons*.

Κρόνλα, ης, τὰ, *lignei calcei*, quasi à κρόω, et πέλλα, quod *sibrent* quæ illis *pulsantur* calcata. Eadem ac κρόντζα, ης, αι, et κρεντίζα, ης, τὰ, ex κρέω et πίζα.

Κρόνος, a. 1. part. act. à κρέω, *pulso*.

Κρῦσις, εως, ἡ, *pulsatio*; à 2. perf. pass. seq.

ΚΡΟΤΩ, *pulso, ferio, collido*: f. κρόνω, p. κέκρουκα, a. 1. ἔκρουσα.

Κρύβδα et κρύβδην, et Dor. κρύβδαν, *clam*, adv. à κρύπτω, *occulto*.

Κρυδὸς, ἰνος, *absconditus*, a. 2. part. pass. κρυβῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κρύπτω, *abscondo*, f. ψω, a. 2. ἐκρύβην, f. 2. pass. κρυβήσομαι, a. 2. pass. ἐκρύβην.

Κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, et Ion. κρυηρὸς, οία, οῖον, *frigidus*. Th. κρύος, ους, τὸ, *frigus*.

Κρῦμὸς, οῦ, ὁ, *frigus, glacies, rigor hiemis*. Th. κρύος.

Κρύσιος, ίσσα, ίον, *frigidus*: à

ΚΡΥΌΣ, ους, τὸ, *frigus, gelu*.

Κρυπτάδιος, ία, ιον, apud Poëtas idem quod κρυπτὸς, *occultus*: à κρύπτω, *abscondo*.

* **Κρυπτάζω**, f. άσω, *cooperio, occulto*, D. S.

Κρυπτάσκω, *cooperio*; à κρύπτω, idem.

Κρύπτει, 3. sing. imperf. Ion. vel 2. sing. præs. imperat. verbi κρύπτω, *abscondo*.

Κρυπτὸν, ὴ, ὸν, *CRYPTICUS, celandi peritus*: et

Κρυπτὸς, ὴ, ὸν, *occultus, abditus*. Th. κρύπτω.

Κρύπτουσι, pro κρύπτουσι, *occultant*, 3. pl. ind. præs. verbi κρύπτω.

ΚΡΤΠΤΩ, *abscondo; occulto, tego; celo*; [semper cum duplici accusativo. Vid. Markl. Eurip. Supplic. 296.] f. ψω, a. 1. ἔκρυψα hinc κρύψης, 2. sing. a. 1. sub. κρύψας, a. 1. part. act. et p. κέκρυφα, a. 2. ἐκρύβον, perf. pass. κέκρυμμαι, a. 1. pass. ἐκρύφθην, a. 2. pass. ἐκρύβην, a. 2. inf. pass. κρυβῆναι, a. 2. part. pass. κρυβεὶς. Hinc

Κρυπτῶς, adv. *occultè, clam, abditè*.

Κρυσταλλίζω, *instar crystalli splendeo*: à κρύσταλλος.

Κρυστάλλινος, ίνη, νον, *CRYSTALLINUS*: à

Κρυσταλλόομαι, ῶμαι, *glacior, gelo*: κρυσταλλοειδὴς, a. 1. pass. *conglaciatus, gelu concretus*.

ΚΡΤΣΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, *glacies, gelu*; item *CRYSTALLUS, lapis pellucidus*.

Κρύφᾳ, *latenter, clàm*; Dor. pro κρυφῇ.

Κρύφαῖος, αία, αῖον, idem quod κρύφιος, -ια, -ιον, *occultus, a, um*: à κρύπτω.

Κρυφῇ, *occultè*, adv. à κρύφιος, *occultus*.

Κρυφηδὸν, idem, et ab eod.

Κρύφιος, ια, ιον, et κρύφιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *occultus*: dat. pl. Ion. κρυφίοισι κρύφιοις, κρυφίοις, *occultè, clàm*. Th. κρύπτω, *abscondo*: f. ψω.

Κρύφος, ου, ὁ, *latebra*: ab eod.

Κρύφαι, *celare*; a. 1. inf. act. κρύψαι, αντος, et in f. g. κρύψασα, a. 1. part. act. et

Κρύψε, 3. sing. a. 1. act. Ion. pro ἔκρυψε, κρύψης, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. act. sub. verbi κρύπτω, *occulto*.

Κρύψις, ιος, ἡ, *occultatio*: à 2. pers. perf. pass. verbi ejusd.

ΚΡΩ'ΒΥΛΟΣ, ου, ὁ, *crinis retortus, cincinni puerorum*. Scribitur et κρόβυλος.

Κραγμὸς, οῦ, ὁ, *crocitatio*: et

ΚΡΩ'ΖΩ, *crocito, garrio*: κρόζῃ, 3. sing. præs. sub. qu. à κρόζω, vel à sono corvi factum.

ΚΡΩ'ΜΑΞ, ακος, ὁ, *acervus lapidum*: alitèr πλόμαξ.

ΚΡΩ'ΠΙΟΝ, ου, τὸ, *falx*.

ΚΡΩΣΣΟ'Σ, ὑ, ὁ, *hydria, urceus*.

Κτὰ, Ion. pro ἔκτα, quod per Apoc. pro ἔκτην. Alii verò formant ab a. 2. ἔκτην, τρωτῷ τῷ η, (ut ἵζω pro ἵζη) verbi πτίνω, *occido*, vel πτῶμι.

Κτάμεν, Ion. et κτάμεναι, Dor. pro κτεῖναι, a. 1. inf. act. à κτείνω, occido: vel κτάμεν, Ion. et κτάμεναι, Dor. pro κτέναι, à κτῆμι, idem quod κτείνω.

Κτεμένοιο, gen. Ion. à

Κτέμενος, qui interemit, aut interemptus est: a. 2. part. m. verbi κτῆμι, idem quod κτείνω, interficio; a. 2. ἔκτην, a. 2. m. ἐκτάμην. Alii volunt κτάμενος, dici pro κτεινάμενος· sic ἐκτάμην, pro ἐκτεινάμην, verbi κτείνω.

Κτὰν, possederunt, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κτῆμι, possideo: a. 2. ἔκτην, et in 3. pl. ἔκτησαν, et per Sync. ἔκταν, et deposito augmento, κτάν. Th. κτάομαι. Posset etiam eodem modo derivari à κτῆμι, pro κτείνω, occido: a. 2. ἔκτην.

Κτάνε, Ion. pro ἔκτανε, interfecisset, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κτείνω, f. κτενῶ, p. ἐκτάνα, a. 1. ἔκτεινα, a. 2. ἔκτανον.

Κτανίεσθαι, per Dialysin. pro κτενίεσθαι, f. 2. inf. m. verbi κτείνω, interficio, f. 2. m. κτανέομαι.

Κτανίοντες, Ion. Dialysi pro κτενέοντες, nom. pl. fut. 2. part. act. ejusd.

Κτανίουσι, pro κτανοῦσι, 3. pl. f. 2. act. ejusd. verbi.

Κτάνθεν, Bœot. Syncop. et simul Ion. pro ἐκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κτείνω, interficio.

Κτάντας, υ, ἰ, Dor. pro κτάντες, υ, ἰ, interfector. Th. κτείνω.

ΚΤΑ'ΟΜΑΙ, -ῶμαι, acquiro, comparo, possideo, [* gigno, Soph. Œdip. Tyr. 1512.] fut. 1. med. κτήσομαι, perf. pass. κέκτημαι, (pro quo et ἔκτημαι) part. κεκτημένος, possessor, dominus; et -μένη, domina; a. 1. pass. ἐκτάθην, ης, η, a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ασο. Hinc

Κτᾶσθαι, præs. inf. med. verbi præced. at

Κτάσθαι, a. 2. inf. m. verbi κτῆμι, pro κτείνω, interficio; a. 2. ἔκτην, a. 2. m. ἐκτάμην.

Κτᾶτο, Ion. pro ἐκτᾶτο, 3. sing. imperf. med. verbi κτάομαι, possideo: sed

Κτάτο, Ion. pro ἐκτάτο, 3. sing. a. 2. m. ἐκτάμην, verbi κτῆμι, pro κτείνω, interficio.

Κτάω, cædo, occido; sic et κτάω, pro κτάομαι, possideo.

Κτίανον, υ, τὸ, possessio, facultates, opes: idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, et ab eod.

Κτίαϛ, ἄτος, τὸ, idem, et ab eod.

Κτιάτεσι, possessionibus: dat. pl. Ion. et Poët. pro κτήσεσιν, pro κτήσαι, à κτίαϛ, ατος, τὸ, idem quod κτῆμα. Th. κτάομαι, possideo.

Κτιανίζω, acquiro, possideo: fut. ίσω, Poëticum: à κτίατος, genit. à κτίαϛ· ab eod. Th.

Κτιανίσσι, Ion. et Poët. pro ἐκτησάτησαν, 3. sing. a. 1. act. ejusd.

Κτιῖναι, a. 1. inf. act. et

Κτιῖνας, ασα, αν, -αντος, et in acc. m. g. κτιέναντα, a. 1. part. act. verbi κλείνω, occido. f. κλεινῶ, a. 1. ἔκλεινα, p. ἔκτανα, a. 2. ἔκλᾰνον.

Κτιῖν, præs. imperat. act. κτεινίμεναι, Dor. pro κλείναι, præs. inf κτείνεσθαι, præs. inf. pass. ejusd.

Κτεινόμενος, qui occiditur; præs. part. pass. ejusd. verbi.

ΚΤΕΙ'ΝΩ, interficio, occido; f. κλεινῶ, p. ἔκτεκα, a. 1. ἔκτεινα, a. 2. ἔκτᾰνον, p. pass. ἔκτᾰμαι, a. 1. pass. ἐκλάνθην, f. 1. pass. κλανθήσομαι, perf. med. ἔκλονα. Legitur et κτείνω, κτεινῦω, et κτεινῦμι.

ΚΤΕΙ'Σ, τνὸς, ἰ, pecten: hinc

Κτενίζω, pecto; f. ίσω.

Κτενῶ, f. 1. act. verbi κτείνω.

Κτέρεα, ων, τὰ, exsequiæ, inferiæ, justa: q. à κτάω, occido. Hinc

Κτερεΐζω, et κτερείζω, exsequias, justa facio.

Κτερείσιαν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. præced.

Κτέρεισμα, ἄτος, τὸ, parentatio, funus, justa, quicquid in honorem mortui fit; à κτερείζω.

Κτερεῦσι, pro κτερείσουσι, Att. 3. pl. f. 1. ejusdem verbi κτερείζω.

Κτέτα, idem quod κτάω.

Κτέωμεν, possideamus: Ion. pro κτῶμεν. 1. plur. a. 2. sub. act. verbi κτῆμι, vel κτάω. Alii volunt deduci à κτῆμι pro κτείνω, occido, eodem tempore et modo.

Κτηδὸν, όνος, ἰ, propriè pecten, deinde quicquid simile pectini, ut, venarum cursus in arboribus, filamenta et fibræ tunicarum in corpore humano. Th. κτένες, pecten.

Κτῆμα, ἄτος, τὸ, possessio, fundus. Et in pl.

Κτήματα, των, τὰ, bona, facultates, opes. Th. κτάομαι, possideo.

Κτῆμι, occido; inus. cujus fut. κτήσω, perf. ἔκτηκα, a. 2. ἔκτην, a. 2. part. κτὰς. Th. κτίω, vel κτάω, idem.

Κτήνη, κτήνων, nom et gen. pl. à

ΚΤΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, jumentum, pecus; hinc κτηνηδὸν, pecudum more, adv.

Κτηνοτρόφος, υ, ὁ ϗ ἡ, jumentorum pastor: ex κτῆνος, et τρέφω, alo.

Κτηνώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, jumentarius, belluinus, brutus, stolidus: ex ἄδος, species, et κτῆνος.

Κτήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. κτήσασθε, a. 1. inf. med. κτήσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med. sed κτήσεσθε, 2. pl. a. 1. sub. med. verbi κτάομαι.

Κτησίας, υ, ἰ, CTESIAS, nom. propr.

Κτῆσις, ιος, ἡ, possessio, res quæ possidetur, facultates, opes, fortunæ. [* Κατ' ἴζηγ κτῆσιν, pro rerum naturâ, prout se res habet, Soph. Trach. 234.]

Κτήσομαι, ῃ, ιται, f. 1. m. verbi κτάομαι.

Κτητὰ, n. g. nom. pl. à κτητὸς, acquisibilis.

Κτητὴ, ῆς, ἡ, famula empta; à κτητὸς, ab eod. Th.

Κτητῖκὸς, ὴ, όν, acquirendi peritus; possessivus. Hinc κτητικὴ, ῆς, scil. τέχνη, ars quæstuaria; et

Κτητὸς, ὴ, όν, acquisibilis, acquisitus, emptus; et

Κτήτωρ, ορος, ἰ, possessor; à 3. pers. perf. pass. verbi κτάομαι.

Κτίδιος, ἰ, per Aphær. pro ἐκτίδιος, viverræ silvestris pelle confectus; à κτὶς, ίδος, ἡ, mustela.

ΚΤΙ'ΖΩ, condo, creo, fabricor; f. κτίσω, a. 1. ἔκτισα, a. 1. imperat. κτίσον, άτω, a. 1. inf. κτίσαι, a. 1. part. κτίσας, αντος, p. ἔκτιται, perf. pass. ἔκτισμαι, a. 1. pass. ἐκτίσθην, et part. κτισθὲς, έντος, conditus.

ΚΤΙ'ΛΟΣ, υ, ἰ, aries, dux ovium: [* quivis dux, princeps; ἱερὸς κτίλον Ἀφροδίτης, principem sacerdotem Veneris, Pind. Od. ii. ver. 211.] adj. cicur, mansuetus.

Κτιλόω, mansuefacio, demulceo: à præced.

Κτίμενος, Poët. pro ἐκτισμένος, perf. part. pass. à κτίζω, condo, creo.

Κτὶς, idem quod ἰκτὶς, viverra; quæ est è mustelis silvestribus.

Κτισάσθην, Dor. et Ion. pro ἐκτισάσθην, dual. num. a. 1. m. verbi κτίζω, condo; f. ίσω.

Κτῖσις, ιος, ἡ, creatio, fabrica, regeneratio, res condita, creata, rerum creatarum universitas, totum genus humanum; magistratus: et

Κτίσμα, ἄτος, τὸ, creatura, opus, structura; à perf. pass. verbi κτίζω, condo.

Κτίσσω, crea; a. 1. imperat. ejusd. verbi.

Κτιστὴς, ῦ, ἰ, creator; [* incola, Eurip. Orest. 1659.] et κτίστης, υ, ἰ, idem, extrito σ, et retracto accentu: quod et

Κτιστὸς, ὴ, όν, creatus, conditus; et

Κτιστὺς, ύος, ἡ, ædificatio; à 3. pers. perf. pass. verbi κτίζω, creo.

Κτύπεω, strepo, strepito, [* tundo

Digitized by Google

tum gen. accus. *κυφοτ κρῶτα μίλιον πλᾶγα*, Eurip. Orest. 1486. *inflixit capiti tristem plagam.*] f. *ὑσω*. Th. *τύπτω*, *pulso.*

Κτύπημα, *ατος*, *τὸ* et

Κτῦπος, *ου*, *ὁ*, *sonitus*, *strepitus*: à *κτυπέω*, cujus Th. *τύπτω*.

ΚΤΎΘΟΣ, *CYATHUS*, *cotula*: quod à *χύω*, *fundo.*

Κυαμευτὴς, *οῦ*, *ὁ*, *qui fabis eligit*; *sortilegus*: et

Κυαμευτὸς, *ὴ*, *ὸν*, *fabis* vel *sorte electus*: à perf. pass. seq.

Κυαμεύω, *fabis eligo*, *sortior*: à Th. *κύαμος.*

Κυαμοδίκαι, *judex*: à

ΚΎΑΜΟΣ, *υ*, *ὁ*, *faba*; *calculus*, *sors*, *quæ alicui obtingit.*

Κυαμοτρώξ, *ῶγος*, *ὁ*, *fabarum vorator*, *qui in suffragiis ferendis quæstui faciendo studet*: ex *κύαμος* et *τρώγω*, *edo.*

Κυαναυγὴς, *ίδος*, *ἡ*, Poët. *nigram ac formidabilem ægidem gestans*: ex *κυανὸς*, *cæruleus*, et *αἰγίς.*

Κυανᾶν, Dor. pro *κυανῶν*, scil. *νήσων*, *CYANEÆ insulæ.*

Κυανὶς, *ης*, *ἡ*, *nigra*: dat. pl. Ion. *κυανίῃσι*· gen. pl. Æol. *κυανάων*· à

Κυάνεος, *έη*, *εον*, *ἰη*, *ιον*, idem (ex empto *ι*) quod

Κυάνειος, *έη*, *ειον*, *CYANEUS*, *cæruleus*, *niger*. Th. *κύανος*, seu *κυανὸς*, *color cæruleus.*

Κυανόθριξ, *τριχος*, *ὁ* *ἡ* *ἡ*, *cæruleos habens pilos*: ex *κύανος* et *θρίξ*, *τριχὸς*, *ἡ*, *capillus.*

Κυανόπιζα, de mensâ: ex *κυανόπιζος*, *nigros pedes habens*: ex *κύανος*, *niger*, et *πῦς*, *pes.*

Κυανόπλους, *ου*, *ὁ* *ἡ* *ἡ*, *cæruleo peplo utens*: ex *κύανος*, *cæruleus*, et *πέπλος*, *peplum.*

Κυανόπρῳρος, *ου*, *ὁ* *ἡ* *ἡ*, *cæruleam habens proram*: ex *κύανος* et *πρῷρα*, *as*, *ἡ*, *anterior pars navis.*

ΚΎΑΝΟΣ, *υ*, et *κυανὸς*, *ῦ*, *ὁ*, *color cæruleus*: hinc

Κυανόφρυς, *υος*, *ὁ* *ἡ* *ἡ*, *nigrum habens supercilium*; ex *κύανος* et *ὀφρὺς*, *ύος*, *ἡ*, *supercilium.*

Κυανοχαίτης, *υ*, *ὁ*, *qui est nigris setis*, *cujus crines κύανοι referunt*: ex *κύανος* et *χαίτη*, *coma.*

Κυανῶπις, *nigroculum*, acc. sing. à

Κυανῶπις, *ίδος*, *ἡ*, *cæruleo aspectu*: ex *κύανος* et *ὤψ*, *ὠπὸς*, *ὁ*, *oculus.* Th. *ὄπτομαι*, *video*; p. m. *ὄπω.*

ΚΤΎΑΡ, *κύανος*, *τὸ*, *foramen acûs*; item *pars auris interna.*

Κύββα, *poculum*, *CUPPA*, quia *κυφὸν.* Hinc Angl. cup.

Κύββα, *inclinato capite*: à *κύπτω.*

Κυβέα, *as*, *ἡ*, *luxus aleæ*: item *astutia* et *fraus*: à *κύβος*, *tessera.*

Κυβέλη, *ης*, *ἡ*, *CYBELE*, mater Deorum.

Κυβερνᾶσις, *ἡ*, Dores legunt pro *κυβέρνησις.*

Κυβερνᾶται. Dor. pro *κυβερνήται.*

Κυβερνᾶτὰς, *ῆος*, *ὁ*, Dor. pro *κυβερνητὴς.*

ΚΎΒΕΡΝΑ΄Ω, *-ῶ*, *-ᾶις*, *-ᾷς*, *-ᾶι*, *-ᾷ*, *GUBERNO*; propriè *navem rego*, f. *ήσω*, quasi *κῦμα λεανῶ*, *fluctus scrutor*, vel ab Heb. גבר *prævalere*, *gubernare.* Hinc Angl. to GOVERN.

Κυβέρνησις, *ιως*, *ἡ*, *gubernatio.* Th. *κυβερνάω.*

Κυβερνήτειρα, *ας*, *ἡ*, *gubernatrix*, et

Κυβερνητὴρ, *ῆρος*, *ὁ*, Poët. idem ac

Κυβερνήτης, *ου*, *ὁ*, *gubernator.*

Κυβερνητῖνὸς, *ὴ*, *ὸν*, *ad gubernatorem pertinens*: *κυβερνητικὴ*, (sub. *τέχνη*,) *gubernandi facultas*: à præced.

Κυβερνισμὸς, *οῦ*, *ὁ*, *gubernatio.*

Κυβευτὴς, *οῦ*, *ὁ*, *aleator*: et

Κυβευτικὸς, *ὴ*, *ὸν*, *aleatorius*, *peritus aleæ*: à perf. pass. verbi sequentis.

Κυβεύω, f. *εύσω*, *aleâ* seu *tesseris ludo*, *periclitor.* Th. *κύβος*, *tessera.*

ΚΎΒΗ, *ης*, *ἡ*, *caput*, quia *κυφὴ*, *curva*: à *κύπτω.*

Κύβηβις, *ης*, *ἡ*, *Cybele*, quæ suos ministros facit *κυβήβας*, id est, *κύπτοντας*, vel *κυβιστῶντας.*

Κυβηλίζω, *securi percutio*: à

ΚΎΒΗΛΙΣ, *ιδος*, *ἡ*, *securis*, *bipennis.*

Κυβίκιος, *ὴ*, *ὸν*, *CUBICUS*: à *κύβος.*

Κυβιστάω, f. *ήσω*, *in caput me conjicio*, *in caput salto*: à *κύβη*, *caput.*

Κυβίστημα, *ατος*, *τὸ*, et *κυβίστησις*, *ιως*, *ἡ*, *saltatio in caput*: et

Κυβιστὴς, *ῆτος*, *ὁ*, *saltator*, *qui se in caput dejicit*: à *κυβιστάω.*

ΚΎΒΙΤΟΝ, *ου*, *τὸ*, *CUBITUS*, *nodus brachii*: à *κύπτω*, *inclino.*

ΚΎΒΟΣ, *ου*, *ὁ*, *CUBUS*, *tessera*; vel *aliquid habens figuram quartam.*

ΚΥΓΧΝΙ΄Σ, *ίδος*, *ἡ*, *crater magnus.* Martinius ex Galeno probat esse *parvum calicem et doliolum medicum.*

ΚΥ΄ΓΧΡΑΜΟΣ, *ου*, *ὁ*, *CYNCHRAMUS*, *dux coturnicum.*

Κυδάζω, f. *άσω*, *convitior*, *maledico*: à *κῦδος*, *ὁ*, *convitium.*

Κυδαίνω, *celebro*, *decoro*, *laudo*, fut. *ανῶ.* Th. *κῦδος*, *ους*, *τὸ*, *gloria*, *decus.*

Κυδάλιμος, *υ*, *ὁ* *ἡ* *ὸν*, *gloriosus*: ab eod. Th.

Κύδαρις, *CYDARIS*, *corona.*

Κυδάω, *-ῶ*, *glorior*, *veneror*: à *κῦδος*, *gloria*, *decus.*

Κυδήεις, *ήεσσα*, *ῆεν*, *gloriosus.*

Κυδηνάω, *decoratum esse*, a. 1. inf. pass. ab *ἐκυδήνην*, a. 1. indic. pass. verbi *κυδάω.*

Κυδιάνειρα, *ας*, *ἡ*, *honestans viros*, *claros viros continens*: ex *κῦδος* et *ἀνὴρ*, *vir.*

Κυδιάω, *glorior jactito.* Th. *κῦδος*, *gloria.*

Κύδιμος, *υ*, *ὁ* *ἡ* *ὸν*, *gloriosus*: ab eod.

Κυδιόων, *exultans*, Poët. pro *κυδιῶν*, præs. part. à *κυδιάω*, quod vide.

Κύδιστος, *η*, *ον*, *gloriosissimus*, *a*, *um*: superl. et

Κυδίων, *ονος*, *ὁ* *ἡ* *ὸν*, *κυδίστερος*, *ρα*, *ρον*, *gloriosior*, comparat. à *κῦδος*, *gloria.*

Κυδὸς, *ὴ*, *ὸν*, *inclytus*, [* *vox nihili*; lege *κυδρὸς*, ubique. Græv. ad Hes. Op. 257.]

Κυδοιδοπάω, *-ῶ*, *tumultuor*; qu. ex *κυδοιμὸς* et *δοκεῖν.*

Κυδοιμάω, *turbas excito*: à

ΚΤΔΟΙΜΟ΄Σ, *ῦ*, *ὁ*, *turba*, *tumultus.*

ΚΤ΄ΔΟΣ, *ους*, *τὸ*, *gloria*, *decus.* At

Κύδος, *υ*, *ὁ*, *convitium*, *probrum.*

Κυδρὸς, *ρὰ*, *ρὸν*, *gloriosus*; [* Hom. Il. *σ*'. 184. Od. *ά*. 579. Hes. Op. 257.] à *κῦδος*, *τό.*

Κύδων, *ωνος*, *ἡ*, *CYDON*, urbs Cretæ.

ΚΤΔΩ΄ΝΙΟΣ *μηλέα*, vel *κυδωνία μηλέα*, *as*, *ἡ*, *cotonea malus*; *κυδώνιον μῆλον*, *ου*, *τὸ*, *cotoneum* seu *CYDONEUM malum*: à *Κύδων*, unde istiusmodi mala.

Κύει, *in utero fert*, 3. sing. præs. verbi *κύω.*

Κυὴς, *conceptus*, a. 2. part. pass. ab *ἐκύην*, a. 2. ind. pass. verbi *κύω*, f. *σω*, *in utero gesto.*

Κυέω, f. *ήσω*, idem quod *κύω*, q. vide.

Κύημα, *ατος*, *τὸ*, *quod in utero gestatur*, *fœtus*: et

Κύησις, *ιως*, *ἡ*, *graviditas*, *prægnatio*, *conceptus*: à perf. pass. verbi *κύω*, idem quod *κύω*, *in utero gesto.*

Κυθήρεια, *CYTHEREA*, *Venus*; ab insulâ Cytherâ.

Κυθήρα, urbs Cypri.

ΚΤ΄ΙΞ, *ιος*, *ἡ*, *CYIX*, *bulbosa quædam planta.* Theophrast. lib. vii. 13.

ΚΤ΄ΚΑΣ, *Æthiopicæ palmæ genus.* Theophrast. lib. ii. 8.

ΚΤΚΑ΄Ω, *-ῶ*, f. *ήσω*, *misceo*, propriè de liquoribus; *perturbo*: hinc

Κυκάω, *-ας*, *ἡ*, et *κύκημα*, *-ατος*, *τὸ*, *permixtio*, *confusio*: à præced.

Κυκίει, per Apoc. pro *κυκίᾶται*, acc. sing. à

Digitized by Google

Κὐκεών, ῶνος, ὁ, *miscellanea potio*. Th. *κυκάω*.

Κυκηθήτω, Ion. pro *ἐκυκηθήτην*, 3. dual. a. 1. ind. pass. verbi *κυκάω, misceo*.

Κύκλα, per Metaplasm. pro *κύκλοι, rotæ*: à *κύκλος*, quod vide.

Κυκλὰς, ἄδος, ἡ, *CYCLAS*, vestis genus; item adj. *orbiculata*. Th. *κύκλος*.

Κυκλεύω, idem quod *κυκλόω*.

Κυκλίαι, *verso, voto, agito, in omnes partes pello*: à *κύκλος, circulus*.

Κυκληδὸν, adv. *instar circuli, undequaque*: et

Κυκλικὸς, ἡ, ὸν, et *κύκλιος, ία, ιον*, idem ac

Κυκλόεις, *ὁισσα, ὁν, circularis, orbiculatus, rotundus*: et

Κυκλόθεν, adv. *in circuitu*: omnia à

ΚΤ῎ΚΛΟΣ, υ, ὁ, *circulus, orbis*; item *corona hominum; argumentatio circularis; locus ubi vendebantur homines; ambitus verborum* seu *periodus; mœnia urbis; κύκλοι στρογγύλου malæ* hominis: *κύκλοι, orbes rotarum, rotæ ipsæ; κύκλῳ*, pro *ἐν κύκλῳ, circa, undique*.

Κυκλόσε, adv. *circulatim*: à præced.

Κυκλοτερὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *tornando rotundus factus*: ex *κύκλος, circulus*, et *τορέω, torno*.

Κυκλόω, *cingo, circumdo*; *in orbem ago*, fut. *ώσω*, perf. *κεκύκλωκα* a. 1. pass. *ἐκυκλώθην, θῆναι*. Th. *κύκλος*.

Κύκλῳ, pro *ἐν κύκλῳ, circa, in orbem, in circuitu, undique*.

Κυκλωτὸς, ἡ, ὸν, *rotundus*: à *κυκλόω*.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, et οἱ *Κύκλωπες, CYCLOPES*: ex *κύκλος, orbis, circulus*, et *ὤψ*. Th. *ὄσσομαι, video*.

ΚΤ῎ΚΝΟΣ, υ, ὁ, *CYCNUS, olor*; est et nomen propr.

Κυκίωντι, Poët. pro *κυκῶντι, miscenti*, dat. sing. part. præs. à *κυκάω*, f. *ήσω, misceo*.

ΚΤ῎ΛΑ, ων, τὰ, *cava oculorum*.

Κυλίκων, gen. pl. à *κύλιξ, ικος*, ἡ, *calix*. Th. *κυλίω, volvo*.

Κυλίνδιται, 3. sing. præs. pass. *κυλίνδεται*, 3. sing. imperf. pass. Ion. à *κυλίνδω*, idem quod *κυλίω, volvo*.

Κύλινδρος, ου, ὁ, *CYLINDRUS, corpus quodlibet teres*: à

Κυλίνδω, idem ac Th. *κυλίω, volvo*.

Κύλιξ, ικος, ἡ, *CALIX*: ab eod. Th.

Κύλισις, ιος, ἡ, *volutatio*: et

Κύλισμα, ατος, τὸ, *volutabrum*: à perf. pass. verbi *κυλίω*.

Κυλισμὸς, ὁ, ὁ, *volutatio*: à *κυλίω*.

Κυλιστὸς, ἡ, ὸν, *volutatus*: ab eod.

Κυλίχναι, αἱ, *caliculi*, seu *parva vasa potoria oris compressioris*; item *cucurbitulæ*: pl. à

Κυλίχνη, ης, ἡ, *poculum, pyxis*: à *κύλιξ*.

Κυλίχνιον, ου, τὸ, idem; Dim. à præced.

Κύλιχνος, ου, ὁ, idem quod *κυλίχνη*.

ΚΥΛΙ῎Ω, *volvo, voluto*, f. *ίσω*. Hinc *κυλίνδω, κυλινδέω*, et *κυλινδίω*, idem.

Κυλλοποδίων, ωνος, ὁ ᾗ ἡ, *qui distortis pedibus est, loripes*; Vulcani Epith. ex *κυλλὸς, claudus*, et *πῶς*.

ΚΥΛΛΟ῎Σ, ὴ, ὸν, *claudus*; *curvus*; *mancus*; quod à *κολὸς, mutilus*.

Κυλοδιάοις, *ῶν, cum oculis tumentibus*; ex *κῦλον*, pro *κοῖλον, cavum oculi*, et *οἰδέω, tumeo*.

Κυλοδιώντες, noun. pl. part. præs. à *κυλοδιάω*, q. v.

Κύλων, ωνος, *CYLO*, Atheniensis.

Κυλώνειον, *CYLONIUM*.

ΚΥ῎ΜΑ, ατος, τὸ, *fluctus, unda*; Metaph. magna multitudo malarum rerum, ut *magna lues*; qu. *κύκημα*, à *κυκάω*. Est et *κῦμα*, pro *κύημα, τὸ, fœtus uteri*: à *κύω, in utero gesto*.

Κυμαίνοντος, gen. sing. part. præs. act. *κυμαίνων*, et in f. g. *κυμαίνουσα*: à

Κῦμαίνω, *fluctuo, æstuo, ferveo, turgeo*, f. *ανῶ*, p. *γκα*. Th. *κῦμα*.

Κύμασ', pro *κύματα*, nom. pl. *κύματα*, dat. pl. à *κῦμα*.

Κυματίης, ης, ἡ, *tempestas*.

Κυματίης, υ, Ion. pro *κυματίας, υ, ὁ, ciens fluctus, impetuosus*: ab eod. Th.

Κυματίζω, fut. *ίσω, undis agito, fluctuare facio*. Th. *κῦμα*.

Κυμάτιον, ου, τὸ, *parvus fluctus, pars columnæ, cymatium*; Dim. à *κῦμα*.

Κυματοῦν, -ῶ, idem ac *κυματίζω*.

Κυματοπλῆξ, ῆγος, ὁ ᾗ ἡ, *undis* seu *fluctibus pulsatus, jactatus*: ex *κῦμα*, et *πλήσσω, frango*.

Κυματώγη, ης, ἡ, et legitur, *κυματωγὴ, ῆς, littus*; ad quod undæ feruntur ac franguntur: ex *κῦμα*, et *ἄγω*, seu *ἄγνυμι, frango*.

Κυματώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, *fluctuosus*; ab eod. Th.

Κυματωθὲν, ος, ὁ, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. à *κυματόω*. Th. *κῦμα, ατος, τὸ, fluctus*.

Κυμάτωσις, ιος, ἡ, *fluctuatio, æstuatio*: à *κυματόω*.

Κυμβαλίζω, fut. *ίσω, cymbalum pulso*: à

Κύμβαλον, υ, τὸ, *CYMBALUM*: à *κύμβος*.

Κύμβιχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *prænus in caput*: à

Κύμβη, ης, ἡ, *CYMBA*; item *poculi genus*, et *caput*: à *κύμβος*.

Κυμβίον, υ, τὸ, et

Κύμβιον, υ, τὸ, *acetabulum*: à

ΚΤ῎ΜΒΟΣ, υ, ὁ, *cavus, recessus*; item *olla fissilis*; quod à *κοφὸς, curvus*.

Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis Æol.

ΚΤ῎ΜΙΝΔΙΣ, -ιος, vel *ίδος*, ἡ, *avis quædam nocturna*.

ΚΤ῎ΜΙΝΟΝ, υ, τὸ, *CYMINUM*, herba et semen.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, una Nereidum.

Κυμοθόη, ης, ἡ, una Nereidum.

Κυμοποίλεια, ας, ἡ, nomen muliebre.

Κυμὼ, una Nereidum.

Κυναγίσας, Dor. pro *κυναγήσας*, quod vide.

Κυνάγχη, ης, ἡ, qu. *κυνὸς ἄγχος, canum suffocativa angina*. Hinc

Κυναγχικὸς, ἡ, ὸν, *anginâ laborans*.

Κυναγχικὸν πάθος, ipsum est *κυνάγχη*, morbi inflammatio species, de quo vide Steph. in Thes. D. S.

Κυναγὸν, Dor. pro *κυνηγὸν*, ῦ, ὁ, *venator*: ex *κύων, canis*, et *ἄγω, duco*.

Κυνάδες, ων, αἱ, *canum pili*; quasi à *κύων, canis*.

Κυνάμυια. Vide *κυνόμυια*.

Κυνάπτρωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *versipellis, impudens*, qua canis: ex *κύων, canis*, et *ἀπτρωτος*.

Κυνάριον, υ, τὸ, *catellus*; Dim. à *κύων*.

Κύνας, acc. pl. *κύνες*, nom. pl. à præced. Th.

Κυνέη, ης, contr. *κυνῆ, ῆς*, ἡ, *pellis canina, galea, pileus*: ab eod. Th.

Κύνεος, έα, εον, vel *κύνειος, υ* ὁ ᾗ ἡ, *caninus*: ab eod. Th.

Κύνεος, ία, ιον, idem, et ab eodem.

Κυνέω, Ion. et Poët. Epenth. *κυνῶ*, pro *κυνόω*, imperf. act. verbi *κυνέω*, idem quod *κύω, osculor*.

Κύνες, nom. pl. *κύνεσσι, canibus*, dat. plur. Ion. pro *κυσὶ*: à *κύων, κυνὸς, canis*.

Κύνεσι, ῶ, f. *ήσω, osculor, blandior, adoro*. Th. *κύω*.

Κυνηγέσιον, υ, τὸ, *canes venatorios*, et *instrumenta venationis*: à *κυνηγὸς*.

Κυνηγίστης, υ, ὁ, *venator*: à

Κυνηγίω, *venor*, f. *ήσω*: à

Κυνηγὸς, ῦ, ὁ, *venator*: ex *κύων*, et *ἄγω*.

Κυνίδιον, υ, τὸ, *catellus*. Th. *κύων, κυνὸς, ὁ ᾗ ἡ canis*.

Κυνλεὸς, ὴ, ὸν, *caninus*, *CYNICUS*: ab sod. Th.

Κυνλὸς, *ovos*, ὁ, *dens caninus*: ex *κύων*, *κυνὸς*, *canis*, et *ὀδὼς*, *dens*.

Κυνλαφὸς, ὴος, ὁ ἡ ὅ, et *κυνλαφὸς*, ὕα, ὸ, *impudens*: ex *κύων*, *canis*, et *θάρσος*, *fiducia*.

Κυόμυια, ας, ἡ, *musca canina*. [* Exod. viii. 21. Psal. lxxvii. 45. et Philo Vit. Mos. i. p. 401. ed. Mang. qui disertè ducit ex *μυῖα καὶ κυνὸς*. Hinc de *impudente* dicitur, Athen. Deipnos. iii. 87. et ut scribi debet, iv. 14.] Alii legunt *κυνάμυια*.

Κυνοραίνωτος, ὁ, ὁ ἡ ὅ, *qui caninâ facie est*: ex *κύων*, *canis*, et *ῥαίνωτος*, *vultus*.

Κυνόσουρα, *CYNOSURA*: quod *κυνὸς οὐρὰ*, *cauda canis*, pro *astro* sumitur.

Κύνωπος, ὁ, *impudentior*; superl. *κύνωπος*. Th. *κύων*, *canis*.

Κυνῶπα, voc. sing. à

Κυνώπης, ὁ, ἡ, *habens canis vultum*; item *impudens*: quod ex *κύων*, *canis*, et *ὄψ*, *vultus*. Th. *ἔπτομαι*, *video*.

Κυνῶπις, ἴδος, ἡ, *inverecunda*: à *κυνώπης*.

Κύος, ους, τὸ, *fœtus*. Th. *κύω*, *in utero gesto*.

Κυούμενα, nom. plur. n. g. part. præs. pass. à *κυέω*, idem quod *κύω*, q. v.

Κυοφορέω, fut. *ήσω*, *in utero fero*, *prægnans sum*: à *κύος*, *fœtus*, et *φορέω*, idem quod *φέρω*, *fero*.

Κυοφορία, ας, ἡ, *fœtûs in utero gestatio*: ab ilsd.

Κυπαρίσσινος, vel *κυπαρίττινος*, ίνη, ινον, *cupressinus*, ὲ *cupresso factus*: à

ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ, *κυπάρισσος*, ου, ἡ, *CUPRESSUS*, arbor.

ΚΥΠΑΡΟΣ, ου, ὁ, *vas magnum concavum et capax*.

ΚΥΠΑΣΣ, ίδος, et *κυπασσὶς*, ίδος, ἡ, *pallium et lecti stragulum*. [* *Vestis muliebris*, quam delicatiores tum viri tum fœminæ gestabant, Anthol. Reiskii, p. 22. V. Toup. ii. p. 121.]

ΚΥΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *Cyperus*, herba è juncorum genere.

ΚΥΠΕΛΛΟΝ, ου, τὸ, *poculi genus*: deflexum à *κύφελλον*, quia cavum.

Κυπρεὶάρχης, ου, ὁ, *CYPRI præfectus*.

Κύπρίδα, acc. sing. à **Κύπρις**, *Venus*.

Κυπρίζω, *germino*, *venustè floreo*. Th. **Κύπρος**.

Κύπρῖνον, ου, τὸ, *unguentum Cyprinum*, et

Κυπρῖνος, *CYPRINUS*, et

Κύπρειος, ου, *CYPRIUS*: ab eod.

Κύπρις, ὶδος, ἡ, *Venus*; accus. **Κύπριδα**, et **Κύπρῖν**. Th. **Κύπρος**, *Cyprus*.

Κυπρογονὸω, ῶ, ὁ, *germinatio*: à *κυπρίζω*.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, Epith. *Veneris*, quæ nata dicitur in insulâ *Cypro*. Dicitur et

Κυπρογενὴς, ὴος, ὁ ἡ ὁ, idem: ex **Κύπρος**, et *γένομαι*, *nascor*.

ΚΥ΄ΠΡΟΣ, *CYPRUS*, arbor et insula.

Κυρτάζω, fut. *άσω*, *pronus specto*, *immoror*, *cunctor*, *tempus tero*: à *κύρτος*.

Κυρτὸς, ὴ, ὸν, *inclinatus*; *supplex*. Th.

ΚΥ΄ΠΤΩ, *pronus sum*, *incurvo me ad videndum*, f. *ψω*, a. 1. *ἔκυψα*, a. 1. part. *κύψας*, *ασα*, *αν*.

Κυρὰνα, ας, Dor. pro **Κυρήνη**, ης, ἡ, *CYRENE*. Vide Pindar. Pythior. Od. 9. ver. 298, &c.

Κυρβαῖος, *-αία*, *-αῖον*, *sublimis*, *-a*: à *κύρβις*, q. v.

ΚΥΡΒΑ΄ΣΙΑ, ας, ἡ, *crista gallinacei*; *tiara*, *apex*: ex *κάρη*, et *βαίνω*.

ΚΥ΄ΡΒΙΣ, ὶεως, ἡ, *tabula triangula*, *cui leges inscribebantur*.

Κῦρε, Ion. pro *ἔκυρες*, imperf. verbi *κύρω*, *incido*, *nanciscor*.

Κυρείη, ας, ἡ, (per Sync. pro *κυρείη*,) *dominatio*. Th. *κῦρος*.

Κῦρέω, f. *ήσω*, *incido*, *assequor*, *evento*, *sum*. Th. *κύρω*, idem.

Κύρη, ἡ, *Ceres*; sic dicta, quia *κυρία τῆ ζωῆ*, *domina vitæ*.

ΚΥΡΗΒΑ΄ΩΜ, *cornibus pugno*, fut. *ήσω* qu. à *κέρας*, *cornu*.

ΚΥΡΗ΄ΒΙΑ, *-ων*, τὰ, *acera* et *gluma hordei*. Vide *κυρίδιον*.

Κύρημα, et per Sync. *κῦρμα*, ἄτος, τὸ, *id in quod aliquis incidit*, *præda*: Th. *κύρω*, *incido*.

Κυρήνη, ἡ, *CYRENE*, urbs Africæ.

Κυρήνιος, ου, ὁ, *Quirinus*, nomen Martis, Romuli, &c.

Κυρῆσαι, a. 1. inf. et

Κυρήσας, *-ασα*, *-αν*, a. 1. part. pass. à *κυρέω*, idem quod *κύρω*, *incido*.

Κυρήσας, *adeptus*, a. 1. part. pass. verbi *κύρω* a. 1. indic. pass. *ἐκύρθην*.

Κυρία, ας, ἡ, *domina*: à *κύριος*.

Κυριακὸς, ὴ, ὸν, *dominicus*, *a*, *um*. Th. *κῦρος*, τὸ, *auctoritas*.

Κυρικύω, *dominor*, *potior*, *in potestatem redigo*, cum gen. *κυρικύω σῦ*, *dominor tibi*; *σὲ*, *dominum te facio*; fut. *ύσω*, perf. *κεκυρίευκα*· à *κύριος*, *dominus*. Th. *κῦρος*.

Κυρίζω, vel *κυρίσσω*, *cornibus peto*: qu. à *κέρας*, *cornu*.

Κύριος, ου, ὁ, *dominus*, *herus*; adj. *κύριος*, *-ία*, *-ιον*, *qui auctoritate valet*, *præstans*, *præcipuus*, item *proprius*. Th. *κῦρος*, *auctoritas*.

Κυριότης, ητος, ἡ, *dominatio*: à *κύριος*.

Κυρίσσω. Vide *κυρίζω*.

Κυρκανᾶν, *miscere*: qu. à *κυκανᾶν*, ῥ interjecto.

Κύρμα, ἄτος, τὸ, per Sync. pro *κύρημα*, *id in quod aliquis incidit*, *præda*: à *κυρία*, vel *κύρω*, quod vide.

Κύρ', pro *κύρει*, vocat. à

Κύρνος, ου, ὁ, *CYRNUS*, nom. propr.

ΚΥ΄ΡΟΣ, ους, τὸ, *auctoritas*, *edictum*, *cardo rei*. Est et

Κύρος, ου, ὁ, *CYRUS*, Persarum rex. Cyrus *Major*, cujus institutio vocatur **Κυρουπαιδία**: Cyrus *Minor*, cujus expeditionis historia inscribitur **Ἀνάβασις**.

Κυρῶν, præs. inf. act. et

Κυρῶσα, præs. part. f. g. à

Κῦρόω, *-ῶ*, *sanctio*, *auctoritatem do*, *ratum facio*, f. *ώσω*, p. *κεκύρωκα*· perf. pass. *κεκύρωμαι*. Th. *κῦρος*, ους, τὸ, *auctoritas*.

Κύρσαι, *incidere*, a. 1. inf. et

Κύρσας, a. 1. part. act. à *κύρω*, *incido*, f. Æol. *κύρσω*.

Κύρσω, *adipiscar*. V. in præced.

ΚΥΡΤΟ΄Σ, ὴ, ὸν, Æol. *κυρτὸς*, *CURVUS*, *gibbosus*, *convexus*: at

Κύρτος, ου, ὁ, *sagena*, *nassa*; dicitur et *κύρτη*, et *κύρτις*, quia *cava* seu *gibbosa*. Th. præced.

Κυρτόω, *-ῶ*, *curvo*, *incurvum reddo*. Th. *κυρτός*.

Κύρτωμα, ἄτος, τὸ, *quod est incurvatum*, *gibbus*; item *tumor omnis præter naturam*. Th *κυρτὸς*, *curvus*.

ΚΥ΄ΡΩ, *incido*, *consequor*, *impingo*, *sum*, f. 1. Æol. *κύρσω* *κύρσω*, idem quod *κύρω*.

Κύσας, ασσος, *osculatus*, a. 1. part. act. à *κύω*, *osculor*.

Κῦσι, seu *κῦσιν*, Ion. pro *ἔκυσεν*, 3. sing. a. 1. act. *κῦσον*, a. 1. imperat. act. ejusd. verbi inf. *κύσαι*. Undè Angl. TO KISS.

ΚΥ΄ΣΘΟΣ, et *κύσος*, ου, ὁ, et *κυσὶς*, ῖδος, ἡ, *nates*, *podex*; item pro *muliebri pudendo*.

Κύσι, dat. pl. à *κύων*, *canis*, q. v.

Κυσσαμένη, a. 1. part. med. f. g. pro *κυσαμένη*, *quæ concepit*, verbi *κύω*, q. v.

Κύσσεν, Ion. et Poët. pro *ἔκυσεν*, 3. sing. a. 1. ejusd. verbi.

ΚΥ΄ΣΤΙΣ, ιος, ἡ, *vesica*; accus. *κύστιν*.

ΚΥ΄ΤΙΝΟΙ, ων, οἱ, *flores mali Punici*.

ΚΥ΄ΤΙΣΟΣ, ου, ὁ, *CYTISUS*, nomen herbæ.

ΚΥ΄ΤΟΣ, ους, τὸ, *cavum*, *sinus*; ubi aliquid *κύτεα*, *corpus*.

Κόγχαν, Dor. pro κόγχην, accus. sing. à κόγχη, *olla*, idem quod κυτρεύς, q. v.

Κύτταρος, ου, ὁ, *loculamentum apum et vesparum*: à κύτος, *cavum*.

Κυφίλλα, -αν, τὰ, *nubes*, et *omnia cava*: q. à κυφὸς, *incurvus*.

ΚΥ ΦΙ, *suffimenti genus*.

Κυφὸς, ἡ, ὸν, *incurvus, gibbosus*: q. à κύπτω, *flecto*.

Κύφος, ους, τὸ, *curvatio, tumor gibbus*. Th. κύπτω.

Κύφων, -ωνος, ὁ, *locus testudinatus, baculus incurvus, stiva*; item *instrumentum quo vinciebantur nocentes* aut *torquebantur*; *catasta, numella*: à κυφὸς, *curvus*. Th. κύπτω, *pronus sum*.

Κύψαντες, nom. plur. a. 1. part. act. à κύπτω, ἢ ψω, *incurvo me*; κύψαι, a. 1. inf.

ΚΤΨΕΆΗ, ης, ἡ, *alveare apum*: hinc κυψιλὶς, ἴδος, ἡ, *alveus*. Est et κυψίλη, *auris foramen, ejusque sordes*.

Κυψιλλίζων, nomen propr.

Κύψιλος, ου, ὁ, *CYPSELUS*, hirundinum species, sic dicta ἀπὸ τῶν κυψιλίδων, *ab alveolis*, quos è luto sibi construit. Item nomen propr. Eëtionis filii, ἀπὸ τῆς κυψίλης, in quâ latens ex periculo mortis evaserat.

ΚΫΩ, f. κύσω, et κυλῶ, f. ήσω, *tumeo, comprehendo*; undè *in utero gesto, sum prægnans, concipio; osculor*.

ΚΫΩΝ, κυνὸς, ὁ vel ἡ, *CANIS*; acc. κύνα· dat. pl. κυσί.

Κώας, ητ κῶας, τὸ, *pellis ovina*. Vide κώς.

ΚΩΒΙΟΣ, ου, ὁ, *GOBIUS*, seu *GOBIO*, piscis. Et Angl. GUDGEON.

ΚΩ'ΔΕΙΑ, et κωδία, ας, ἡ, *caput papaveris, globulus; κώδη, fructus papaveris*.

Κῴδιον, ου, τὸ, *CORIUM, ovium vellus*, contr. pro κωΐδιον. Th. κὼς, τὸ, *pellis ovina villosa*.

ΚΩ'ΔΩΝ, -ωνος, ὁ, *tintinnabulum, nola, tuba*; Metaph. *homo garrulus*.

Κώια, nom. plur. à κὼς, ίος, τὸ, *pellis agnina, stragulum*.

ΚΩ'ΘΩΝ, -ωνος, ὁ, *poculum quoddam; compotatio largior*.

Κωθωνίζω, f. ίσω, *largiùs poto, compoto*: à præced.

Κωθωνιστήριον, ου, τὸ, verbale τῷ κωθωνίζεσθαι, quod extat. 3. Esdr. iv. 63. *locus compotationibus destinatus*, D. S.

ΚΩΚΑ'ΙΑ, -ων, τὰ, *animalia quædam testis tecta*. Antiq. κογχύλια.

Κωκαλὸς, οῦ, ὁ, Rex Sicanorum.

ΚΩΚΫ'Ω, f. ὔσω, *fleo, ploro*: hinc κώκῦμα, ἄτος, τὸ, et κωκῦτὸς, οῦ, ὁ, *fletus, ululatus*.

ΚΩΛΑΚΡΕ'ΤΑΙ, οἱ, qui τὰ κῶλα, *quæ ex sacrificiis supererant, sacerdotibus distribuebant; quæstores*.

Κωλιὰς, ᾶς, ἡ, *fœni fasciculus*; item *perna*.

Κώλιες, idem quod κῶλα, quod vide.

Κώλπψ, πτος, ἡ, *talus, sura*. Th. κῶλον.

Κωλικὸς, ἡ, ὸν, *COLICUS, ad coli dolorem pertinens*: à

ΚΩ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *membrum, periodi pars; intestinum crassum, COLON*, seu *COLUM*.

Κωλύσω, *castigat*, 3. sing. imperat. act. à κωλύω, q. v.

Κώλῦμα, ἄτος, τὸ, et κωλύμη, ης, ἡ, *impedimentum prohibitio*; et

Κώλῦσις, εως, ἡ, idem; et

Κωλῦτὴς, ῆρος, ὁ, *qui impedit*: à

ΚΩΛΥ'Ω, *prohibeo, impedio; veto, inhibeo*, fut. ύσω, perf. κεκώλῦκα· a. 1. inf. act. κωλῦσαι· a. 1. pass. ικωλύθην.

ΚΩΛΩ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *stellio*.

ΚΩ'ΜΑ, ἄτος, τὸ, *somnus profundus, veternus*.

Κώμαζον, imperf. Ion. pro ἐκώμαζον, et

Κωμάζοντα, acc. sing. part. præs. à

Κωμάζω, *COMESSOR, hymnis celebro*; item *salto, choreas ago; κωμάζων, εἴς τινα, hymnum in alicujus laudem canere*. Th. κῶμος, *comessatio*.

ΚΩΜΑΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, *fructus quidam aromaticus*.

Κώμαξ, ᾶκος, ὁ, *petulans nugator*: à κῶμος.

Κωμάξασι, Dor. pro κωμάσασι, *hymno celebrate*, a. 1. imperat. act. à κωμάζω, q. v.

Κωμάρχης, ου, ὁ, *pagi* vel *vici præfectus*: ex κώμη et ἄρχω.

Κωμάσσειν, Dor. pro κωμάζειν, *comessari*, inf. verbi κωμάζω.

Κωμασία, ας, ἡ, à κῶμος, *comessatio*.

ΚΩ'ΜΗ, ης, ἡ, *pagus, vicus*. Hinc

Κωμηδὸν, *vicatim*.

Κωμήτης, ου, ὁ, *paganus; κωμῆται, vicini*.

Κωμόπολις, εως, ἡ, *oppidulum*: ex κώμη, et πόλις, *urbs*. [* Mar. 1. 38. nusquam alibi reperta.]

ΚΩ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *COMESSATIO, lascivum convivium, lascivia*; qu. *luxuria soporifera*: à κῶμα, *somnus*; item *Genius, comessationum præses*; [* *cœtus Baccho ministrantium, cœtus virorum qualiscunque*: sed in isto sensu rarò. Eurip. Hipol. 44. et Ion. 1126.] κώμου διώκτης, appellatur is, *in cujus laudem hymnus est ab aliquo scriptus*.

ΚΩ'ΜΤΣ, ῦδος, ἡ, *laurus quæ ante fores statuitur*: *fasciculus fœni*.

Κώμῳ, dat. sing. à κῶμος.

Κωμῳδία *COMŒDIA*, Satira: à κωμῳδὸς.

* Κωμῳδιογράφος, ου, ὁ, *Comœdiarum scriptor*: ex κωμῳδία, et γράφω, *scribo*, D. S.

Κωμῳδὸς, οῦ, ὁ, *COMŒDUS*, qui διὰ τὰς κώμας ᾄδει, *per vicos canit*: ex κώμη, *pagus*, et ᾄδω, *cano*.

Κώνειον, ου, τὸ, *cicuta*.

ΚΩ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *CONUS, turbo, nux pini piceæque, involucrum quorundam fructuum, apex galeæ*.

Κωνωπεῖον, ου, τὸ, *CONOPEUM, velamen ad culices arcendos, velum tentorii militaris*. Th. κώνωψ, *culex*. vel κῶνος, ob similitudinem figuræ Angl. A CANOPY.

Κώπαις, nom. pl. à

ΚΩ'ΝΩΨ, -ωπος, ὁ, vel ἡ, *culex*.

Κῶος, ου, τὸ, *vellus, stragulum è pelle villosâ*: q. à κὼς, *jacco*. Vide κώς.

Κωπίς, οἱ, *remiges*, nom. pl. à

Κωπεὺς, έως, ὁ, *remex*: à

ΚΩ'ΠΗ, ης, ἡ, *remus, manubrium*: qu. à κόπτω, quia *tundit* aquam. Hinc

Κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *scalmus, cui alligantur remi*.

Κωπίον, ου, τὸ, *parvus remus*: Dim. à κώπη.

Κώρα, ας, ἡ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, sive κόρη, *puella, oculi pupilla*.

Κῶρον, Dor. pro κῦρον, q. v.

Κωρσύνα, ας, Dor. pro κορσύνη, ης, ἡ, *puerilia*: à κόρος.

Κωρύκιον, ου, τὸ, *crumena, sacculus, folliculus*: Dim. à

ΚΩ'ΡΥΚΟΣ, ου, ὁ, *pera, saccus coriaceus*.

ΚΩ'Σ, κωὸς, τὸ, *ovium pellis villosa, stragulum*.

Κῶς, οῦ, ἡ, *COS*, nomen insulæ.

Κῶς, *quomodo*, Ion. pro πῶς.

Κωσᾶμ, ὁ, nomen viri. Hebr. interpr. Lat. *divinans*.

Κώταλις, hodie κοτάλι, *tudicula, cochleare majus*. An à κοτύλη, quia *cava*?

ΚΩΤΙ'ΛΛΩ, fut. ιλῶ, perf. ιλκα, *fabulor, garrio, blandis et falsidicis verbis decipio*: hinc κωτίλλοντα, acc. sing. part. præs. κωτίλλων, præs. part. f. g.

Κώτιλος, -ίλη, ιλον, *loquax, garrulus, blandus, fallax, astutus*: à κωτίλλω.

Κωφεύω, (pro κωφόω,) *allevo*; item *quiesco*.

ΚΩΦΟ'Σ, ὴ, όν, *hebes, obtusus*, pro-

prìò; atque hinc, *sensu aliquo captus*; impr. *auditu*; *surdus*; *tacitus*; *stolidus*, *iners*, *invalidus*, *irritus*, *obscurus* de oratione: [* *καφὸν βίλος*, *telum obtusum*: *καφὸν ὕδωρ*, *fluctus qui non exauditur*.] hinc

Καφόω, *-ῶσω*, et *-ίω*, *exsurdo*, *surdum reddo*, *surdesco*.

Κᾆχυΐ, pro *ᾖ ᾔχυτο*, *et abiit*, 3. sing. imperf. ab *εἶχομαι*, *abeo*.

Κεχεῖσθαι, *attollo*, *sustineo*, Hesych.

Λ

Λ, UNDECIMA litera Græcorum, in numeris *triginta* designat; et cum lineolâ infrà positâ, (λ,) *triginta millia*.

Λα, *particula*, augens significationem vocum cum quibus componitur.

ΛΑΑΣ, *λάαος*, ὁ, *LAPIS*, *saxum*; qu. ex λα et ἄζω, *sicco*: *λᾶς*, *λᾶος*, idem quod *λᾶας*.

Λάβα, Dor. pro Λάβη, gen. ἀ Λάβας, pro Λάβης, viri nomen.

Λάβε, Ion. pro ἔλαβε, 3. sing. a. 2. ind. act. At

Λαβὲ, *cape*, et in pl. *λάβετε*, est a. 2. imperat. act. verbi *λαμβάνω*, *capio*: f. m. *λήψομαι*, a. 2. ἔλαβον, a. 2. inf. *λαβεῖν*, perf. *λέληφα*, Att. *εἴληφα*, a. 2. inf. m. *λαβέσθαι*.

Λαβὶς, Dor. pro *λαβῖν*, vide in præced.

Λάβη, *ης*, ἡ, *prehensio*, *ansa*, *manubrium*, *occasio*, *prætextus*. Th. *λαμβάνω*, *capio*.

Λαβῆν, Dor. pro *λαβᾶν*, a. 2. inf. act. vide in *λαβὶ*.

Λάβης, 2. sing. et *λάβεσι*, Ion. Paragoge pro *λάβε*, 3. sing. a. 2. sub. act. à *λαμβάνω*, *capio*; a. 2. ἔλαβον.

Λάβιρες, *fovea*, Hesych.

Λαβὶς, *ίδος*, ἡ, *ansa*, *manubrium*, *forceps*, *fibula*: à *λαβή*.

Λάβωμεν, *ceperimus*, 1. pl. a. 2. opt. act. *λάβοιμι*, *οις*, *οι*, verbi *λαμβάνω*, a. 2. ἔλαβον.

Λαβοῦσα, Dor. pro *λαβοῦσα*, a. 2. part. f. g. ab eod. verbo.

Λαβόμην, Ion. pro ἐλαβόμην, *ο*, *ετο*, a. 2. m. *λαβίμενος*, a. 2. part. m. à *λαμβάνω*, *capio*: a. 2. ἔλαβον.

Λάβον, Dor. pro Λαβὶ, a. 2. imperat. act. et

Λαβοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λάβρα, *lupus piscis*: à *λάβρος*, quod vide.

Λαβραγόρης, *ης*, ὁ, *procacitèr loquax*: ex *λάβρος*, *vorax*, et *ἀγορὰ*, *loquor*. Th. *ἀγορὰ*, *forum*.

Λαβρεύομαι, *præceps sum in loquendo*: à

ΛΑ'ΒΡΟΣ, *ρα*, *ρον*, *valdè vorax*, *avidus*: q. ex λα vel *λία*, et *βίρος*, *vorax*. Hinc

Λαβρότης, *ητος*, ἡ, *voracitas*.

Λαβρώτον, *υ*, τὸ, *poculum quoddam latum*: q. à *λάβρος*.

ΛΑΒΥ'ΡΙΝΘΟΣ, *υ*, ὁ, *LABYRINTHUS*, *locus multis viarum ambagibus inflexus*.

Λαβυρινθώδης, *ους*, ὁ ἢ ἡ, *labyrintheus*, *tortuosus*, *flexuosus*: à præced.

ΛΑ'ΓΑΝΟΝ, *υ*, τὸ, *LAGANUM*, *placentæ genus*.

Λαγαρὸς, ὰ, ὸν, *laxus*, *non distentus*, *non plenus*; in quo sc. est *λαγὼν* seu *κενότης*· hinc *λαγαροὶ*, *homines graciles*, *non ventricosi*.

Λαγγεύω, *fugio*; *φυγοπονῶ*.

Λαγγὸς, *nigror* ex fatigatione. Hinc Latinè *LANGUEO*, Angl. TO LAG OF TIRE.

Λαγέτας, Dor. pro

Λαγέτης, *ου*, ὁ, *dux*, *ductor populi*: q. *λαῶν ἡγέτης*.

ΛΑ'ΓΗΝΟΣ, *υ*, ἡ, *LAGENA*, poculi genus: *sextarius*, genus mensuræ. Scribitur et *λάγυνος*.

Λαγίδιος, *ου*, ὁ, *fœtus leporinus*, *cuniculus*: à *λαγωός*.

Λαγνία, *ας*, Ion. *ης*, ἡ, *salacitas*. Th. *λάγνος*, *libidinosus*.

ΛΑ'ΓΝΗΣ, sive *λάγνος*, *υ*, ὁ, *homo libidinosus*, *lascivus*: superl. *λαγνίστατος*· quasi *λάγνιστος*, *valdè mulierosus*; ex λα, et *γύνη* vel à *λίγω*, *cubo*.

Λαγύνεσσιν, *ilibus*, dat. pl. Ion. à *λαγὼν*, *όνος*, *ilia*.

Λάγος, *υ*, ὁ, *LAGUS*, Macedo, nom. propr.

Λαγὸς, *οῦ*, ὁ, Ion. pro *λαγῶς*· à *λαγωὸς*, *ῦ*, ὁ, *lepus*, Atticè, *λαγὼς*, *ῶ*. Ex λα et ἓς, *auris*.

ΛΑΓΧΑ'ΝΩ, *sortior*, *sorte accipio*, *consequor*, *tribuo actionem*, *litem intendo*; cum gen. et acc. f. m. *λάξομαι*, p. *εἴληχα*, pro *λίληχα*, part. *ἐλαχὼν* et *λιλαχὼς*, a. 2. ἔλαχον, a. 2. sub. *λάχω*, *ῃς*, *ῃ*, a. 2. part. *λαχὼν*, *ὀντος*, p. m. *λίλογχα*, a. 1. med. inf. *λῆχθαι*, p. pass. *εἴλημμαι*, part. *ἐλημμένος*.

Λαγὼ, *leporem*, acc. sing. à *λαγώς*.

ΛΑ'ΓΩΝ, *όνος*, ἡ, *ilia*, *lateris cavitas laxior et exossis*. Hinc *λαγαρὸς*, *laxus*.

ΛΑ'ΓΩΟΣ, *ῶ*, Att. *λαγὼς*, *ῶ*, Ion. *λαγὸς*, *ῦ*, ὁ, *lepus*: ex λα et ἓς, *auris*; alii ex λα et *γοάω*, *multùm gemere*.

Λαγῷος, *ία*, *ον*, *leporinus*: à præced.

Λαγὼς, *ῶ*, ὁ, *lepus*, vide *λαγώς*.

Δάδων, *ωνος*, ὁ, *pater Daphnes*: acc. Λάδωνα. Est et nom. fluvii.

Δαΐερτης, *υ*, ὁ, *LAERTES*, pater Ulyssis.

Λαερτιάδης, *υ*, ὁ, *LAERTIADES*, nomen patronym. filius vel nepos Laërtis.

Λᾶες, *ων*, οἱ, *lapides*: à *λᾶς*, *λᾶος*, idem quod *λᾶας*, ὁ, *lapis*.

Λάζαρος, *υ*, ὁ, per Aphær. pro Ἐλεάζαρ.

Λάζεο, Ion. et *λαζῦ*, Dor. pro *λάζυ*, præs. imperat. pass. *λάζετο*, 3. sing. imperf. Ion. verbi *λάζομαι*, *capio*.

Λαζεῦ, Dor. pro *λάζυ*, vide *λάζεο*.

Λαζοίατο, Ion. pro *λάζοιντο*, 3. pl. præs. opt. pass. ejusd.

ΛΑ'ΖΟΜΑΙ, *capio*, *prehendo*: q. à *λαβὴ*, ut *λαβάζομαι*. Dicitur et *λάζυμαι*.

Λαζὸν, abjecto *α*, pro *ἀλαζὸν*, *mendax*, *vanus*, *superbus*.

Λαθήμεναι, Dor. pro *λάθειν*. Hesych. exponit *φθέγγεσθαι*. Sic *λάω*, Ion. pro ἴλαμαι, verbi *λάω*, quod tamen et alias habet significationes.

Λάθα, *ας*, Dor. pro *λήθη*, *ης*, ἡ, *oblivio*.

Λάθαργος, *υ*, ὁ ἢ ἡ, *clàm malus et mordens*, *clandestinus*: ex præced. et *ἀργός*.

Λάθε, 2. sing. a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. *λάθεσθε*, 2. pl. a. 2. imp. verbi *λανθάνω*, *obliviscor*, seu *λήθω*, f. m. *λήσομαι*, a. 2. ἔλαθον, a. 2. inf. *λαθεῖν*, perf. pass. *λέλησμαι*, p. m. *λίλησμαι*.

Λαθέμεν, Ion. et Dor. pro *λαθεῖν*, a. 2. inf. act. verbi *λανθάνω*.

Λάθετε, 3. sing. aor. 2. m. Ion. ejusd.

Λαθίκηδης, *ου*, ὁ, *immemor juventæ*, *senex*: ex *λήθω*, cujus a. 2. ἔλαθον, et *ἥβη*, *juventus*.

Λάθητε, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi *λήθω* seu *λανθάνω*, *obliviscor*, a. 2. ἔλαθον.

Λαθικηδὴς, *ἐος*, ὁ ἢ ἡ, *curas oblivione tegens*: ex *λήθω*, et *κῆδος*, *ους*, τὸ, *cura*.

Λαθιφθόγγους, gen. Ion. à

Λαθιφθόγγους, *ους*, ὁ ἢ ἡ, *vocis oblivionem inducens*: ex *λήθω*, *lateo*, et *φθόγγος*, *sonus*. Th. *φθέγγομαι*, *loquor*.

Λαθόμεθα, *obliviscimur*, Dor. pro *λαθόμεθα*, 1. pl. præs. à *λάθομαι*, Dor. pro *λήθομαι*, quod à *λήθω*, *lateo*.

Λᾶθος, *ους*, Dor. pro *λῆθος*, *ους*, τὸ, idem quod *λήθη*, *oblivio*.

Λάθρα, adv. *clàm*, *latentèr*: et,

Λαθραῖος, *αία*, *αῖον*, *clandestinus*: à præced. et

Λαθραίως, *clàm*, adv. à præced. Th. *λήθω*, Dor. *λάθω*, *lateo*.

Λάϊζη, Ion. pro λάϊζω, *clàm*, quod vide.

Λαϊηδίοισιν, dat. pl. Ion. à

Λαϊηδίος, ία, ιον, *occultus*. Th. λήθω, *lateo*.

Λάϊθριος, ία, ιον, *occultus*: ab eod.

Λαϊθρίς, *herba è genere tithymallorum*, Plin. 27. 11.

ΛΑΘΥ΄ΡΟΣ, ε, ὁ, *cicerula*, genus leguminis,

Λαθών, *qui latuit*, ῶ, 2. part. act. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo, obliviscor*, f. m. λάσομαι, a. 2. ἔλαθον.

Λαιὰ, ᾶς, ἡ, *LÆVA*: à λαιὸς, quod vide.

Λάϊγξ, ἴγγος, ἡ, *lapillus, calculus*: à λᾶας, *lapis*.

ΛΑΙΔΡΟ΄Σ, ᾶ, ὁν, *sinister, impudens, procax*.

Λαϊηδέζω, f. έσω, *decipio, scortor*: ex λα et πάζω, *orno*.

Λαιλαπίζω, -ῶ, f. ίσω, et λαιλαπτίζω, *per procellum aufero*: ex

ΛΑΙ΄ΛΑΨ, απος, ὁ, *LÆLAPS, turbo, ventus procellosus*, ex λαὶ, vel λαῦ et λάπτω, *lambendo bibo*.

Λαίμαργος, ε, ὁ ἡ ὸ, *gulosus, vorax, insatiabilis*: ex λαὶ, et μάργος.

Λαιμάσσω, ἀμίσσω, ἰσθίω, Suidas: à λαιμρός.

ΛΑΙΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *guttur, gula, jugulum*.

Λαιμοτομία, -ῶ, f. ήσω, *jugulo, jugulum incido* seu *seco*: à λαιμὸς *jugulus*, et τέμνω, *scindo*.

Λαιμόχαστον, ε, τὸ, *præmium* ob λαιμοῦ σχάσιν, *merces athletici homicidii*.

Λάϊνος, ίνη, ινον, et λάϊνος, ίνη, ινον, *lapideus*. Th. λᾶς, *lapis*.

Λαΐνη, ε, τὸ, *seges*, quâ fruì possumus, à λαΐνω, sic *fruges*, à *fruendo*. Vide λᾶϊν, et λᾶϊμ.

ΛΑΙΟ΄Σ, ὰ, ὸν, *LÆVUS, sinister*.

Λαιοτομία, -ῶ, *segetem seco, meto*: ex λαΐνη, ε, τὸ, *seges*, et τέμνω, *seco*.

Λαΐνος, *salax, impudicus*. An ex λαὶ, et πέος, *penis*?

Λαισήϊον, ε, τὸ, *breve scutum, parmula*: à λάϊνος, *hirsutus*, quia ex crudo corio: vel à λαιὸς, *sinister*, quia in sinistrâ gestabatur.

ΛΑΙ΄ΣΘΗ, ες, ἡ, *turpitudo*.

Λαισὸν, *onerosum, molestum*: an à λα, et ἰσσὸν, quòd in eo ferendo valdè laborandum?

Λαῖτμα, ατος, τὸ, *trajectus, latitudo, æquor*, Poëticum ex λα, et ἴτμα, quòd *in amplum eat* seu *extenuatur*.

ΛΑΙ΄ΦΟΣ, εος, τὸ, *vestis, velum*. Dicitur et λαίφη, ϙ. λᾶϊν ὕφος.

Λαιψηροκίλυδος, υ, ὁ ἡ ὸ, *velox, rapidus*: ex λαιψηρὸς, et κέλευθος, υ, ὁ, *via*.

Λαιψηρὸς, ᾶ, ὸν, *valdè mobilis, admodùm velox*: ex λα, et αἰψηρὸς, *celer, rapidus, velox*. Th. αἴσσω, *statim*.

ΛΑΚΑ΄ΘΗ, ης, ἡ, *LACATHA, arbor campestris*.

Λάκαινα, *LACÆNA*, nomen mulieris Lacedemonionis.

ΛΑ΄ΚΑΦΟΝ, ου, τὸ, *species quædam aromatis*.

Λάκε, *crepitabat*, 3. sing. a. 2. act. Ion. pro ἔλακε, verbi λακέω, *crepitum cieo*, a. 2. ἔλακον, p. m. λέλακα.

Λακεδαίμων, ονος, ὁ, *LACEDÆMON*, urbs Peloponnesi. Hinc

Λακεδαιμόνιος, ου, οἱ, *LACEDÆMONII*.

ΛΑΚΕ΄ΡΤΖΑ, ας, ἡ, *loquax, garrula, maledica*: hinc

Λακερόφωνος, *garrio, convitior*: q. ex λα, et κεράζω, *clamo*.

Λακίσαι, apud Tragicos, pro λακέσαι, Eurip. Orest. 162. ἄλλο γ' ἢ σὸ' ἐμὲ' λακεῖν. Vide in λακέω, *LOQUOR*.

Λακίζω, *discindo, lacero*: à

Λακὶς, ίδος, ἡ, *fissura*, propriè cum crepitu facta: à λακέω, *crepo*.

ΛΑ΄ΚΚΟΣ, ου, ὁ, *fossa, fossa, cisterna, puteus*, *LACUS*.

Λακκίζομαι, Dor. pro λακκίζομαι, præs. part. f. g. à

Λακκίζω, *calcitro*, f. ίσω, p. λελάκκισται, præs. pass. λακκίζομαι, *calcibus peto*. Th. λάξ, adv. *calce*. Hinc

Λακκιστὴς, οῦ, ὁ, *calcitro*.

ΛΑ΄ΚΩΝ, *LACO, incola Lacedæmonis*, seu *agri Spartani*.

Λακωνίζω, f. ίσω, *Lacedæmonios imitor, brevis sum in loquendo*, ut quondam Lacones.

Λακωνικὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, *regio Peloponnesi*: à

Λακωνικὸς, ὴ, όν, *LACONICUS*: à Λάκων.

Λακωνικῶς, adv. *LACONICÈ, breviter*: à præced.

Λακωνισμὸς, οῦ, ὁ, *LACONISMUS, brevilocutia*: à λακωνίζω.

Λάλα, *LALA*, undè *lallare* dicuntur infantes, quos nutrix carmine sopit.

Λαλαγοῦντες, *cancres*, Dor. pro λαλαγοῦντες. Sic λαλαγοῦσι pro λαλαγοῦσι, *garriunt*, 3. pl. præs. à

Λαλάγιον, *resono, vociferor, canto, tumultuor verbis*: à λάλαξ, αγος. Th. λαλέω. Hinc

Λαλάγη, ῆς, ἡ, *clamor, garritus*.

Λαλάζω, *vociferor*: à λαλέω.

Λάλαξ, αγος, *clamor, sonitus*. Th. λαλέω.

Λαλέοντι, Dor. pro λαλοῦσι, *loquuntur*: à λαλέω.

Λαλεῦμες, Dor. pro λαλοῦμεν, 1. pl. ab eod.

Λαλιὼν, Dor. pro λαλῶν, 3. pl. præs. ind. act. ab eod.

ΛΑΛΕ΄Ω, ῶ, *sonum edo, loquor, garrio*, f. ήσω, p. λελάληκα, a. 1. ἐλάλησα, a. 1. sub. act. λαλήσω, perf. pass. λελάλημαι, *dictus fui*, aor. 1. pass. ἐλαλήθην, f. 1. pass. λαληθήσομαι.

Λάλημα, ατος, τὸ, *sermo, loquacitas*: à 1. pass. perf. pass. præced.

Λάλησον, a. 1. imperat. act. verbi λαλέω, q. v.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, *loquela, sermo, rumor, fama, sermo de re aliquâ, colloquium*. Th. λαλέω.

Λαλίστατος, *loquacissimus*, sup. et

Λαλίτερος, compar. *loquacior*: à λάλος.

Λάλλας, α, ὁ ἡ ὰ, *loquax, verbosus, argutus*: à λαλέω.

Λάμα, adv. interrogandi. Hebr. vertitur Græcè ἴνατί; Lat. *quare?*

ΛΑΜΒΑ΄ΝΩ, *accipio, capio, consequor, capesso, emo, prendo, concipio*, de form. *accipio aliquid in bonam malamve partem*, cum πρὸς, vel ἀπὸ in med. sæpè activè dicitur, et cum gen. pro *apprehendere, pervenire ad locum, nancisci*: et pass. *capior, corripior, prehendor*: f. m. λήψομαι, perf. λέληφα, Att. εἴληφα, cujus inf. εἰληφέναι, et part. perf. εἰληφὼς, υῖα, ὸς, et Att. εἰληφὼς, a. 2. ind. ἔλαβον, aor. 2. imperat. λάβε, et Att. λαβὲ, et in 2. pl. λάβετε, a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, a. 2. sub. λάβω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. λαβεῖν, a. 2. part. λαβὼν, ὁντος, perf. pass. Att. εἰλημμαι, ψαι, πται, et part. εἰλημμένος, apud Poët. λελημμένος, a. 1. pass. ἐλήφθην, ης, η, inf. ληφθῆναι, et part. ληφθὶς. Ἐλαμβάνοσαν, pro ἐλάμβανον, *accepiunt*, 3. pl. imperf. Ezech. xxiii. 12. ἐλάβοσαν, pro ἔλαβον, 3. pl. a. 2. Deut. i. 25. λαμβάνειν μεταμέλεσθαι, *pœnitere*, Eurip. Iphig. in Taur. 366. αἰδὼ, *vereri*, Soph. Aj. 348. κακὸν, *pati*: τὸ ἰδεῖν, *emere*. Λαμβάνεσθαι νόσῳ, *corripi morbo*.

Λάμαχ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. Lat. interpr. *pauper*.

ΛΑ΄ΜΙΑ, seu λαμία, ας, ἡ, *piscis quidam galeorum maximus*: dictus à λαμπὼ, id est, *gulæ amplitudine*; *LAMIA*, bestia quædam; *monstrum; Lamiæ, sagæ, incantatrices*: significat et *dæmonium alios vorare existimatum*.

Λάμια, *lamella*: ex Lat. *lamina*.

Λαμνιὰς, άδος, Dor. pro Λημνιὰς ἡ, *Lemniaca*. Λαμνίδες, Dor. pro Λημνίδες, ex *LEMNOS*.

Λαμπαδηφορία, ας, et Ion. ίη, ίης,

ή, *lampadum gestatio*: ex λαμπὰς, *fax*; (quod à λάμπω, *luceo*) et φέρω, *fero*.

Λαμπάδιον, ου, τὸ, *fucula, instrumentum* seu *vinculum* quo in vulnere curando utuntur; *tænia, fascia, lacinia quæque*; diminn. à

Λαμπὰς, άδος, ἡ, *LAMPAS, fax*: à λάμπω, *luceo*. Angl. A LAMP.

Λάμπιν, *collucebat*, imperf. Ion. act. λάμπεννε, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi λάμπω, *luceo*.

Λαμπιτάδιον, -ῶ, idem quod Th. λάμπω, *luceo*.

Λαμπιτίοντα, *fulgentia*, pro λαμπιτιῶντα, Poët. acc. sing. pres. part. Sic λαμπιτίοντι, Poët. pro λαμπιτιῶντι, dat. sing. part. verbi præced.

Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, *vehiculi genus tegium* et περιφανὲς, qu. à λάμπω, *splendeo*.

Λαμπτηρίδες, *ad currum aut lecticam pertinens*.

Λαμπτηρίοισι, dat. pl. Ion. part. pres. pass. à λάμπω, *luceo*.

Λαμπτηρίδδα, gen. Dor. à Λαμπτηρίδης, ης, ὁ, nom. propr.

Λαμπρὸς, ὰ, ὸν, *splendidus, clarus*, de *magno vento* dicitur, *benignus, perspicuus*: compar. λαμπρότερος, superl. λαμπρότατος. Th. λάμπω.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, *splendor*: ab eod.

Λαμπρύνω, f. ὐνῶ, *clarum reddo*: à λαμπρὸς.

Λαμπρῶς, *splendidè, clarè*, adv. ab eod.

Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, *fax fulgens*: à S. pers. perf. pass. verbi

ΛΑ'ΜΠΩ, *luceo, splendeo, niteo, mico*; item *splendeo, splendesco*, Metaph. q. à λίαν φάω, fut. λάμψω, p. φα, a. 1. ἔλαμψα, a. 1. imperat. λάμψον, ἄτω, a. 1. inf. λάμψαι.

Λαμπρία, ας, ἡ, *facundia, lepos; loquacitas, impudentia; limpiditas*: à

ΛΑΜΠΡΟ'Σ, vel λάμπρος, *disertus, facetus, scurrilis*.

Λαμφθήτω, ης, ῃ, a. 1. opt. pass. Ion. pro ληφθείην. Sic λαμφθῆναι, pro ληφθῆναι, a. 1. inf. pass: λαμφθὲὶς pro ληφθὲὶς, a. 1. part. pass. Ion. à λαμβάνω, *capio*, fi m. λήψομαι.

Λάμψαι, a. 1. inf. act. λαμψάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi λάμπω, *luceo*.

Λάμψιμον, *LAMPSACUM*, urbs Asiæ Min.

Λάμψις, εως, ἡ, *splendor*: à 2. sing. perf. pass. verbi λάμπω, *luceo*.

Λάμψομαι, ῃ, εται, Ion. et Dor. λαμψοῦμαι, pro λήψομαι, f. 1. m. à λαμβάνω, *capio*.

Λαμυδώνιος ἄρα, *anni tempestas tranquilla, quâ latet silesque ventus*. Ex seq. et ἄνεμος, *ventus*.

Λανθάνω, *LATEO, delitesco, ignotus sum*: [* cum participio junctum redditur *imprudenter inscius*; participium autem convertendum in suum verbum ejusdem temporis et modi, cujus est λαφθόντες ἱλασάντες ξενίσαντες ἀγγέλους, Heb. xiii. 22. *inscii quidam angelos hospitio excepserunt*, et Arist. Nub. 137.] Λανθάνομαι, *obliviscor*: sumit tempora à λήθω, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, perfecto activ. caret: sed format pass. λέλησμαι, a. 1. pass. ἐλήσθην et ἐλήθην, p. m. λέλημμαι, videas. Th. λήθω.

Λανὸς, οῦ, ὁ, Dorice pro λαὸς, οῦ, ὁ, *torcular*.

ΛΑ'Ξ, adv. *coloe, seu calcibus*. Hinc Lat. *CALX*.

Λάξασθαι, Dor. pro λάξασθαι, a. 1. inf. m. ab inusit. λάχω pro quo λαγχάνω, *sortior*, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα.

Λαξευτῆραν, ν, τὸ, *ascia, cæsum*.

Λαξιτὴς, *lapicida*: et

Λαξιτὴς, ὴ, ὸν, *in saxo incisus*: à

Λαξεύω, *lapides polio*: ex λᾶς *lapis*, et ξέω, *polio, sculpo*.

* Λαξεύσεως, εως, ἡ, *lapides politendi ars*, D. S.

Λᾶξις, εως, ἡ, *sors, portio*, pro λᾶχις, vel à λάχνω, per Syncop. λᾶξις, vide in λαγχάνω, *sortior*.

Λαοδίκεια, ας, ἡ, *LAODICEA*, nomen urbis Gr. interpr. Lat. *jus populi*. Hinc

Λαοδικεὺς, ἰος, ὁ, *Laodicensis*: à præced.

Λαοδίκη, ης, ἡ, *Laodice*, nomen mulieris.

Λαοὶ, nom. pl. à λαὸς, ὁ, q. v.

Λαοσσοῦσσον, *maledictus à populo, invisus populo*.

Λαοφόνη, nom. propr. mulieris.

Λαοφοντίδης, ου, ὁ, *filius Laomedontis*.

Λαομέδων, οντος, ὁ, *LAOMEDON*, nomen propr.

ΛΑ'Ο'Σ, οῦ, ὁ, Att. λεὼς, ῶ, ὁ, *populus, turba*.

Λαοτρὶς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *à populo cultus*: ex λαὸς, *populus*, et τίθημι, *colo*.

Λαοσόος, ου, ὁ ἡ ἡ, *populum servans, populorum defensor* vel *servator*: ex λαὸς, *populus*, et σάω, *servo*. Item, *qui populum agitat*, seu *concitat*: ex λαὸς, et σάω, *moveo*.

Λαοστρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui populum alit*: et

Λαότροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *à populo inutilis*: ex λαὸς, et τρέφω, *alo*: f. ψω, p. m. τέτροφα.

Λαοφθόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *populum corrumpens*: ex λαὸς, *populus*, et φθείρω, *corrumpo*, p. m. ἔφθορα.

Λαοφόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *populum occidens*: ex λαὸς, et φένω, *occido*.

ΛΑΠΑ'ΖΩ, et λαπάσσω, sive -άττω, f. ξω, *evacuo, mollio, perdo*: hinc

Λάπαθος, ου, ἡ, et λάπαθον, ου, τὸ, *fossa, terræ sulcus*: item *LAPATHUM* herba: à præced.

Λαπάρα, ἡ, et λάπαρον, ου, τὸ, *pars infra costas*, quia λαπάζει, i. e. *caret costis; abdomen, ilia*: à

Λαπαρὸς, ἡ, ὸν, *vacuus, inanis*: Th. λαπάζω, *evacuo*.

ΛΑ'ΠΗ, ης, ἡ, *pituita*: quæ λαπάζουσι è corpore.

Λαπῆναι, a. 2. inf. pass. à λάπτω, f. ψω, *lambendo bibo*.

ΛΑΠΙ'ΖΩ, f. τσω, *insolentiâ me effero, jacto me*: q. ex λάπ et ἴστημι.

Λαπίδδων, gen. pl. Dor. pro λαπιθῶν: à

Λαπίθης, ου, ὁ, *LAPITHA*: qui cum Centauris congressus est.

Λάπισμα, ατος, τὸ, *jactantia*: à 1. pers. perf. pass. verbi λαπίζω.

Λαπιστὴς, οῦ, ὁ, *temerarius, mendax, voluptuosus; jactator, nugax*: à λαπίζω.

ΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, p. φα, *lambendo bibo; more canum bibo, extinnio, consumo*: undè per Apocopen fit Angl. to LAP.

Λάρδος, *lardus*, Gl. Cyr.

ΛΑΡΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *stagnatus, pinguis*.

ΛΑΡΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, *corbis* è *vimine plexus*.

Λαρνακόγυιος, ου, ὁ, quid significet, et ut Pani tribuatur, vide nobis in Theocr.

ΛΑ'ΡΝΑΞ, ακος, ἡ, *capsa, loculus*, in qua λαρνὰ seu *pinguia* reponuntur.

ΛΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *LARUS*, avis vorax, qu. à λάω, *appeto*. Sed

Λάρος, ὰ, ὸν, *hilaris, jucundus, gratus*, compar. λαρότερος, superl. λαρότατος· παρὰ τὸ ἱλαρὸς.

Λαρυγγίζω, f. τσω, et Att. ῶ, *vocem dilato, clamito*: à

ΛΑ'ΡΥΓΞ, γγος, ὁ, *guttur, gula*.

Λαρύζω, *clamo*: à λάρυγξ.

Λᾶς, λᾶος, ὁ, *lapis*, contractè à λάαος.

Λασαία, ας, ἡ, nomen urbis Gr. Lat. interpr. *hirsuta, herbida*.

Λασάμενος, Dor. pro λασάμενος, α, ον, *oblitus, a, um*, a 1. part. m. verbi λάθω, seu λανθάνω, *lateo*, f. λήσω.

ΛΑ'ΣΑΝΟΝ, ου, τὸ, *LASANUM*,

vasculum, olla; item *cloaca, sella familiaris.*

Λάσθε, ο, *accipe*, Dor. pro λάζου, præs. imperat. λάσθομαι, Dor. pro λάζομαι, *capio*, quod vide.

Λασιόμιθ, Dor. pro λησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi λανθάνω, f. 1. m. λήσομαι, et Dor. λασοῦμαι, et λασεῦμαι, ῆ, εῖται.

Λασθῆμεν, a. 1. inf. pass. Dor. pro λασθῆναι, verbi λήθω, et Dor. λάθω, *lateo*; p. pass. λίλησμαι, Dor. λίλασμαι, a. 1. pass. ἐλάσθην.

ΛΑ'ΣΘΗ, ης, ἡ, *sanna, contumelia.*

Λασιόπωφος, ν, ὁ ἡ ἡ, *qui surdus ex hirsutiâ, πωφὸς διὰ τὸ λάσιον.*

ΛΑ'ΣΙΟΣ, α, ὁ ἡ ὁ, *hirsutus, hispidus, pilosus, setosus, villosus; herbidus.*

ΛΑ'ΣΚΩ, *loquor*; q. à λαλέω.

Λάσανος, ου, ὁ, *hirsutus in parte virili*: cujus ναῦος est λάσιος.

Λασῶ, Dor. pro λήσω, f. 1. à λήθω, *lateo.*

ΛΑ'ΤΑΞ, ακος, ἡ, *humor excidens è poculo*, et *strepitus ille.* Est et *nomen animalis quadrupedis.*

Λατῖνος, ὁ, *LATINUS*, nomen viri.

Λατοΐδας, α, ὁ, Dor. Λητοΐδης, ου, ὁ, *LATOIDES, Apollo, Latonæ filius*: à Λητώ.

**Λατομέω, σαxa cædo, excindo, excido*, cum acc. f. ήσω, a. 1. ἐλατόμησα, perf. λελατόμηκα, perf. pass. λελατόμημαι, perf. part. pass. λελατομημένος, η, ον, à λατόμος.

• **Λατόμημα**, *lapis excisus*: à præced. D. S.

Λατομητὸς, ὴ, ὸν, *incisus in lapides, excisus, excavatus è lapide* ab eod.

Λατόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *lapicida*: ex λᾶς, λᾶος, ὁ, *lapis*, et τέμνω, *scindo.*

ΛΑ'ΤΟΣ, υ, ὁ, *LATUS*, nomen *piscis delicati.*

Λατρεία, ας, ἡ, *servitus, cultus*: item *cultus religiosus.* Et pro δοῦλη, *serva*: à λατρεύω. Th. λάτρις.

Λατρευτὴς, οῦ, ὁ, *cultor*; à 3. pers. perf. pass. seq.

Λατρεύω, *servio, famulor, religiosè colo, sacrifico*, cum dat. f. σω, p. λελάτρευκα, a. 1. ἐλάτρευσα, à λάτρις· alii à λα, partic. intens. et τρίω, *tremo.*

Λάτρις, acc. sing. λάτριν, dat. pl. à λάτρις, ιος, *servus.*

Λάτριος, α, ον, *famularis.* Th.

ΛΑ'ΤΡΙΣ, ιος, ὁ ἡ ἡ, *servus, famula*; quos uxor secum afferebat, cum in viri sui potestatem se dedit. Vox à λαὸς, *populus, plebs inferior.* Hinc nata distinctio inter *duliam*, cultum ministerialem; et *latriam*, cultum divinum.

Λάτρον, ου τὸ, *merces*, quæ servienti datur à λάτρος.

Λάτμιμον, ου, τὸ, nomen montis.

ΛΑΤΤΑΝΙ'Α, vel **λαυταvία, ας, ἡ**, *guttur, gula*: q. à λαύω, *fruor.*

Λαῦρα, ας, ἡ, *platea lata, vicus*: q. λαῦρα ὁδὸς· à

ΛΑΤ'ΡΟΣ, ρα, ρον, *LARGUS, latus, multus, copiosus*: q. ex λα, et εὐρὺς, *latus.*

Λαύρως, adv. *latè, abundè*: à præced.

Λαύω, *fruor*: undè usitatum ἀπολαύω· vid. λάω, *volo.*

**Λάφυρα, τὰ, *spolia quæ vivis detrahuntur.* Th. λαφύσσω.

Λαφυρίω, -ῶ, f. ήσω, *spolio.*

ΛΑΦΤ'ΣΣΩ, vel **λαφύσσω**, f. ξω, *avidè deglutio, helluor, evacuo*: qu. à λάπτω.

ΛΑΧΑΙ'ΝΩ, *fodio*; f. ἄνῶ, p. αγμαι.

Λαχανία, ας, ἡ, *olerum collectio*: à

Λαχανίομαι, f. m. ίσομαι, *olera produco*: à

Λάχανον, υ, τὸ, *olus*: à λαχαίνω.

Λάκκος, ου, ὁ, *fossa facilis*: item nomen insulæ: à λαχαίνω, *fodio.*

Λάχνη, sortiri, a. 2. inf. act. λάχειν, a. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, *sortior*; f. λάξω, p. λέλαχα, et Att. εἴληχα, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα. **Λαχεῖν δίδυας**, *mori*, Pindar.

Λάχεσις, εως, ἡ, *LACHESIS*: una Parcarum: à λαγχάνω, *sortior.*

Λάχνη, ης, ἡ, idem quod λάχος, ους, τὸ, *sors*: ex eod.

Λαχήνας, a. 1. part. act. à λαχαίνω, *fodio*: f. ἄνῶ, a. 1. ἐλάκτω, et Att. ἐλάχνα. **Λαχεῖν ἐΐδαν**, *mori*, Pindar.

ΛΑ'ΧΜΟΣ, υ, ὁ, *pilorum densitas.*

Λαχμὸς, οῦ, ὁ, *micatio, sors*: à λαγχάνω, *sortior, mico digitis.*

Λαχνήεις, ντος, Dor. pro λαχνήεις, *villosus, hispidus*: à

ΛΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *lanugo*: ex λα et χνῦς· hinc

Λάχνήεις, ήεσσα, ῆεν, *pilosus*: à præced.

Λαχοίην, ης, η, *sortiar*, Att. pro λάχοιμι, ας, οι, a. 2. opt. act. à λαγχάνω, *sortior.*

Λάχος, ους, τὸ, *sors*: à λαγχάνω, *sortior*: a. 2. ἔλαχον.

Λαχῦσα, *sortita*, a. 2. part. act. f. g. à

Λάχὼν, ῦσα, ὸν, *sortitus, sortis particeps*: a. 2. part. verbi λαγχάνω, *sortior*, quod vide; a. 2. ἔλαχον.

Λαψάνη, ης, ἡ, *LAPSANA*, sylvestris brassicæ genus: à λάπτω.

Λαψῶμαι, seu **λαψῦμαι, ῆ, ῦται**, Dor. pro λήψομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi λαμβάνω, *capio*: f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Λαψῆ, *sumes*, Dor. pro λήψῃ, 2. sing. f. 1. m. vide λαψῶμαι.

Λαψῦμαι, vide in λαψῶμαι.

ΛΑ'Ω, *video, volo, fruor*, [• λᾶς, Doricè, Markl. Eurip. Suppl. 221.] Hinc λαύω, Epenth. τῦ υ, unde usitatum ἀπολαύω, idem; quod vide.

Λαοῖσης, εος, ὁ ἡ ὁ, *popularis*: à λαὸς, *populus.*

Λία, ας, ἡ, *lapis, quem textor stamini inter texendum appendit*: à λᾶς, contractè pro λάας, ὁ, *lapis.*

Λίαινα, ας, ἡ, *LEÆNA*: à λίαν, *leo.*

Λιαίνω, idem quod λειαίνω, *lævigo*; item *comminuo*: f. ανῶ, a. 1. ἐλίηνα. Th. λᾶος, *lævis, non asper.*

Λιάνω, aor. 1. inf. act. præced. verbi.

Λίανδρος, υ, ὁ, *LEANDER*, nomen proprium.

Λιββαῖος, ου, ὁ, nom. Apostoli. Hebr. interpr. Lat. *cordatus.*

ΛΕΒΗΡΙ'Σ, *ίδος, ἡ, exuviæ, pellis deposita*: qu. à λίπω, *exuo.*

ΛΕ'ΒΗΣ, ητος, ὁ, *LEBES, pelvis*: qu. à λάβω, *fundo, libo.*

Λιβεναὶ, nom. oppidi, Jud. xxi. 19.

Λίγειν, præs. inf. à λίγω, *dico.*

Λιγιὼν, ῶνος, ὁ, *legio*: à Latinis sumpta vox.

ΛΕ'ΓΝΟΝ, υ, τὸ, seu **λίγνη, ης, ἡ**, *fimbria, quæ assuitur extremæ vestis orœ.*

Λιγόμεθεν, *dicimur*, Æol. pro λεγόμεθα, 1. pl. præs. pass. verbi λίγω, *dico.*

Λίγομες, Dor. pro λίγομεν, *dicimus*, 1. pl. præs. et

Λίγοντι, *dicunt*, Dor. pro λίγουσι, 3. pl. ejusd. à

ΛΕ'ΓΩ, *LEGO, colligo*: numero: *dico, loquor, cubare facio, jaceo, dormio*: f. λέξω, p. λέλεχα, a. 1. ἔλεξα, a. 2. ἔλεγον, perf. pass. λέλεγμαι, p. m. λέλεγα. **Λέγειν τὴν ἐμὴν χάριν**, Eurip. Orest. 1547. *dicere in meam gratiam*, sub. ὀκ. **Ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν**, Joan. vi. 17. *loquebatur de Judâ.* Sic Theoer. Idyl. xv.

Λιμλασία, ας, ἡ, *prædatio*; actio ejus qui λεμλατεῖ, id est, *prædam agit*, qu. λάειν ἐλαύνειν item, *præda.*

Λιμλατίω, ῶ, f. ήσω, *prædam ago, depopulor, prædor*: ex λάια et ἐλαύνω.

ΛΕΙ'Α, ας, ἡ, *præda*: sed λάια, *lævis.* Vide in λᾶος.

Λεαγόρη, ης, ἡ, nomen proprium mulieris; *suaviloqua*: ex λᾶος,

lævis, et ἀγορέομαι, concionor Th. *ἀγορὰ, forum.*

Λαινόω, *LINO, lævigo, polio*, f. ὤσω, a. 1. ιλάμην. Th. λᾶος, *lævis.*

Λάζεται, *stillat*, 3. sing. præs. pass. ἀδ

ΛΕΙΒΩ, *LIBO, fundo*, f. ψω, p. λίλοφα. Dicitur et ἴβω, Ion. et Æol.

Λειῦμαι, Dor. pro λειοῦμαι, præs. pass. verbi λειόω, *lævigo.*

Λάμπασι, *explanârunt*, pro ιλάμπασι, 3. pl. Att. et Ion. a. 1. act. verbi λαμπάνω.

Λᾶπανον, vel λίπανον, ου, τὸ, *ventilabrum*: hinc λαπνίζω, *vanno.*

Λᾶμμα, ατος, τὸ, *reservatio, reliquiæ*, idem quod λάψανον, ου, τὸ. Th. λάπτω, *linquo.*

ΛΕΙΜΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *pratum*: hinc

Λειμώνιος, ία, ιον, *pratensis*: et

Λειμωνιάδι, *ex prato*: à λειμών.

Λειογένειος, ου, ὁ ἡ ὁ, *læves malas habens*: ex λεῖος, *lævis*, et γένειον, *mentum.*

Λειόγλωσσος, *lævis linguâ, subdolè blandiens*: ex λεῖος, *lævis*, et γλῶσσα, *lingua.*

Λεῖον, ου, τὸ, *lævor*; item *pulvis*: à

ΛΕΙ'ΟΣ, εία, εῖον, *LÆVIS, non asper*; item *planus, lubricus, lenis, perfectus*: hinc

Λειότης, ητος, ἡ, *levitas, lævor.*

Λειόω, f. ώσω, *lævigo.* Th. λᾶος.

Λέοισιν, *leonibus*, pro λέουσιν, per Ectasin Poët. dat. pl. à λέων, -οντος, ὁ, *leo.*

Λέπε, præs. imperat. verbi λέπω, vel Ion. pro ἔλεπε, 3. sing. imperf. ejusd.

Λέπετο, Ion. pro ἐλέπετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd.

* **Λεπταθῡμία**, ας, ἡ, *animi deliquium repentè supervenions.*

Λέπτομαι, ῃ, ται, præs. ind. pass. λεπτόμενος, part. ejusd. à λέπτω.

Λεπτογαλία, ας, ἡ, vel -ιη, ης, τὸ, *militiæ desertio*: à seq.

Λεπτογάλτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui militiam deserit*: ex λέπτω, et στρατὸς, *exercitus.*

Λεπτοψῡχία, *animâ linquor*, f. ήσω ex λέπτω, et ψυχὴ, ἡ, *anima.*

Λεπτοψυχοῦντα, acc. sing. part. præs. præced. verbi.

ΛΕΙ'ΠΩ, *LINQUO, relinquo; desum, deficio*, f. ψω, p. λέλειφα, a. 1. ἔλειψα, a. 2. ἔλιπον, perf. pass. λέλειμμαι, perf. med. λέλοιπα. Hinc Angl. to LEAVE. [* Cum genitivo significat *minùs quàm*; ut, ἓτη βραχὺ λέποντα τῶν μυρίων καὶ ἑκατὸν χιλίων, Diod. Sic. l. i. *anni paulo minùs quam* xviii. *millia.* Defectus ai exprimitur, ponitur in dativo; ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα ἐνιοῖ λέποντα τῶν τριακοσίων καὶ τριάκοντα, Diod. Sic. l. i. p. 4. *duobus minùs quam* cccxxx *annis*; ὡς ἐλάττονα τῶν πεντῶν αἱ ἐπὶ Θήβαις ἀπὸ τῆς Πίσης, Philostr. l. viii. c. 15. *tamen non secùs adventabant quàm civitates quæ propinquæ sunt Pisæ.*]

Λέπτουσα, Dor. pro λείπουσα, præs. part. fœm. g. à λείπω, *linquo.*

Λείρεος, ίου, ιον, necnon **λίρεος**, ίου, ιον, idem quod sequens.

Λειρίεις, ίεσσα, ίεν, *liliaceus; floridus, suavis, tener.* Th. λείριον, *lilium.*

Λειρίεσσῃ, dat. sing. fœm. g. à λειρίεις.

ΛΕΙ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *LILIUM*, pro quo et λίριον.

Λειρὸς, ὸν, ὸν, *gracilis, pallidus*: q. à λᾶος, *minutus.*

Λειτὸς, ὴ, ὸν, *prædabilis*: à λεία, ας, ἡ, *præda.*

Λαϊτὸς, ὴ, ὸν, *publicus, a, um*: à λαὸς, Att. λεὼς, *populus*: Ion. resolut. λᾱΐτος.

Λειτουργίαι, -ῶν, *ministro, munus publicum obeo*; tropicè *reip. quocunque modo prosum*, f. ήσω, p. λελειτούργημα, a. 1. ιλειτούργησα, a. 1. infin. act. λειτουργῆσαι· à λειτουργός.

Λειτουργία, ας, ἡ, *servitus, ministerium publicum, LITURGIA*: et hinc Angl. LITURGY: et

Λειτουργικὸς, ὴ, ὸν, *ad ministerium pertinens*: à

Λειτουργὸς, ὦ, ὁ ἡ ὁ, *qui munus publicum obit, minister publicus*: ex λαὸς, *publicus*, et ἔργον, *opus.*

ΛΕΙΧΗ'Ν, -ῆνος, ὁ, *LICHEN, summa cutis asperitas*: *callus* in equorum genibus; *herbæ species; lichenas sanans.* Angl. LIVERWORT.

Λειχηνίαν, -ῶ, *lichene*, seu *impetigine laboro.*

Λειχήνων, nomen muris: ex λείχω et ἀνὴρ.

Λιχομύλη, ης, ἡ, nomen propr. muris: ex λείχω, *lambo*, et μύλη, *mola frumentaria.*

Λειχοπίνακ, nomen muris: à λείχω, *lambo*, et πίναξ, *tabula.*

ΛΕΙ'ΧΩ, *lambo, LINGO*, f. ξω, p. χα.

Λείψαν, Ion. pro ἔλειψαν, 3. pl. a. 1. act. verbi λείπω, *linquo*, f. ψω.

Λείψαν', pro λείψανα, τὰ, *reliquiæ*, nom. pl. à

Λείψανον, ου, τὸ, *reliquiæ.* Th. λείπω, *linquo.*

Λείψω, f. 1. act. ejusd.

Λείων, Poët. pro λέων, -οντος, ὁ, *leo.*

Λείωσις, -εως, ἡ, *levigatio*: à 2. pers. perf. pass. verbi λειόω. Th. λᾶος, *lævis.*

ΛΕΚΑ'ΝΗ, -ας, ἡ, *pelvis, catinus, patina.*

Λεκάνιον, ου, τὸ, *parva pelvis*: dim. à præced.

Λεκανὶς, -ίδος, ἡ, idem et ab eod.

ΛΕ'ΚΙΘΟΣ, ου, ὁ, *vitellus, ovi luteum*: at fœm. g. *pisum.*

Λεκὸς, οῦ, ὁ, vel λέκης, εος, τὸ, *scutella*: indè λεκὶς, et dim. λεκίσκος.

Λεκτέον, *legendum*, adj. verbale: à λέγω, *lego.*

Λεκτικὸς, ὴ, όν, *eloquens*: undè

Λεκτικώτατος, superl.

Λέκτο, Poët. pro λέλεκτο, Ion. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi λέγω.

Λεκτὸς, ὴ, όν, *dicendus, dictus, selectus*: à 3. pers. perf. pass. ejusd.

Λέκτρον, ου, τὸ, *LECTUS.* Th. λέγω, *cubare facio.*

Λέκτος, idem ac λέκτρος.

Λελαβέσθαι, Poët. pro λαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Λελαβέσθην, Ion. Anadiplasiasmo et Paragoge τῦ σι, pro λάβεσθαι, 3. sing. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Λελαβέσθω, Poët. pro ἐλαβέσθω, a. 2. m. ejusd.

Λέλαβον, Dor. pro λέλαμβα, perf. m. verbi λάβω, seu λαμβάνω, *lateo*, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον.

Λελαθέσθαι, pro λαθέσθαι, a. 2. inf. m. et

Λελάθη, pro λάθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. et

Λέλαθον, pro ἔλαθον, a. 2. ind. act. et

Λελαθόμην, Anadiplas. Ion. pro ἐλαθόμην, a. 2. m. ejusd.

Λέλακα, ας, ε, *strepo*, perf. med. sed præsentis significationem habet: hinc λελακυῖα, perf. part. m. fœm. g. verbi λακέω, vel λακίω, *resono, crepo*; a. 2. ἔλακον.

Λελακυῖα. Vide in λέλακα. Alii formant ab λελάκω, *vociferor*: perf. part. λελακηὼς, υῖα, et per Sync. λελακὼς, λελακυῖα.

Λελάληκα, ας, ε, perf. indic. act. verbi λαλέω, *loquor.*

Λελάμπτρυνται, *resplenduit*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λαμπρύνω, f. υνῶ, p. λελάμπρυγμαι, p. pass. λελάμπρυσμαι· ab λαμπρὸς, *splendidus.* Th. λάμπω, *luceo.*

Λελάπτοιτο, Dor. pro λελάπτοιτο, 1. pl. perf. pass. sic

Λελασμένος, Dor. pro λελησμένος, perf. part. pass. verbi λανθάνω, seu λήθω, *lateo.*

Λέλαται, *oblitus est*, Dor. pro λέλησται, 3. sing. perf. pass. verbi λανθάνω, seu λήθω.

Λελάχοιμι, pro λάχοιμι, a. 2. opt. et

Λελάχοιτο, *sortiti fuerint*, Ion. Anadiplas. pro λάχοιτο, 3. pl. a.

2. sub. act. verbi λαγχάνω, *sortior*, a. 2. ἔλαχον.

Λελειμμένος, perf. part. pass. verbi λείπω.

Λέλειπται, *relictus est*, 3. sing. perf. pass. λέλειμμαι, ψαι, πται· à λείπω, *linquo*; fut. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Λελιχόντες, *lambentes*, perf. part. act. verbi λείχω, *lingo*, f. ξω, p. λέλειχα.

Λελίχθαι, perf. inf. pass. à λίγω, *dico*.

Λέληθα, ας, ε, *latui*, perf. med. verbi λανθάνω, seu λήθω.

Λελησθόν, adv. *furtim, latenter*: ab eod.

Λέλημα, *loquutus sum*, perf. act. verbi λαλέω, f. ήσω, p. λελάλημα, et per Sync. λέλημα.

Λελησώς, υῖα, ός, ejusd. perf. part.

Λέλημμαι, *captus sum*, perf. pass. verbi λαμβάνω, *capio*.

Λελημμένος, ejusd. perf. part.

Λελῆσθαι, *oblitum esse*, perf. infin. pass. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo*; perf. pass. λέλησμαι sed

Λελῆσθαι, cum ι subscripto, est à verbo ληΐζομαι, seu λῄζομαι, *prædor*. Th. λεία, *præda*.

Λέλησμαι, perf. ind. pass. λελησμένος, perf. part. pass. verbi λήθω, seu λανθάνω.

Λέληφα, *cepi*, perf. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio*.

Λελιμμένος, *charus, promptus*, perf. part. pass. verbi λιλαίω, -ῶ, *volo*, perf. λελίλημα, perf. pass. λελίλημαι, et Euphoniæ gratiâ λελίμμαι.

Λέλογα, p. m. verbi λέγω, *dico*.

Λελογίσμεθα, 1. plur. perf. pass. verbi λογίζομαι.

Λελογισμένως, *prudenter*, adv. ab eod.

Λέλογχα, *ay*, ε, *sortitus sum*, p. m. et

Λελογχὼς, p. part. med. verbi λαγχάνω, *sortior*.

Λέλοιπα, ας, ε, *reliqui*, p. m. et

Λελοιπὼς, υῖα, ὸς, p. med. part. verbi λείπω, *linquo*.

Λελουμένος, *lotus*, perf. part. pass. verbi λέω, *lavo*, fut. λέσω, perf. λέλουσα.

Λέλοχα, vel ἴλοχα, perf. indic. act. Att. pro λέλεχα· hinc

Λελοχυῖα, *enixa*, part. fœm. g. ejusdem perf. Alii perf. m. verbi λέχω, vel λέχομαι, esse volunt.

Λέλυκα, ας, ε, *solvi*, perf. indic. act. verbi λύω.

Λελύμασμαι, perf. pass. Att. pro λελύμαμμαι· et hinc

Λελυμασμένος, *labefactus*, p. part. pass. Att. verbi λυμαίνω, fut. ανῶ, perf. λελύμαγκα. Th. λύμη, *lues, noxa*.

Λελυμένος, ἡ, ον, *solutus*, p. part. pass. et

Λέλυται, 3. sing. perf. pass. λέλυντο, 3. plur. plusq. p. pass. Ion. verbi λύω, *solvo*, fut. σω, perf. λέλυκα, p. pass. λέλυμαι, p. inf. pass. λελύσθαι.

ΛΕ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *LEMBUS, parvum navigium*.

Λέμμα, ατος, τὸ, *cortex*. Th. λέπω.

Λέμφος, ου, ὁ, *mucus concretus*: sed

Λιμφὸς, adj. *mucosus, stultus*.

Λένεον, ου, τὸ, *linteum*, vox Lat. Gr. λίνεον, ου, τὸ.

Λέξανο, *recensuit, numeravit*, Ion. pro ἐλέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi λέγω.

Λέξω, *cubato*, Ion. pro λέξῳ, præs. imperat. pass. verbi λέξομαι, quod formatur à fut. verbi λέγω, f. ξω.

Λεξίδιον, ου, τὸ, *dictio parva, brevis*: dim. à λέξις. Th. λέγω.

Λεξικὸν, ου, τὸ, (sub. βιβλίον,) *LEXICON, dictionarium*: ab eod. nom. et Th.

Λέξις, εως, ἡ, *dictio, elocutio, oratio, sermo, stilus, verbum*; acc. λέξιν. Th. λέγω, *dico*.

Λεξῦσι, *dicunt*, Dor. pro λέξουσι, 3. pl. f. 1. act. ejusd.

Λέοντα, acc. sing. à λέων, οντος, ὁ, *leo*; in pl. λέοντες· dat. pl. λέουσι.

Λεοντῆν, et contr. λεοντῆ, ῆς, ἡ, *pellis leonis*: à λέων.

Λεόντειος, εία, ειον, vel -ος, ου, ὁ ἡ ἡ, *leoninus*: ab eod.

Λεοντηδὸν, adv. *leonum more*.

Λέπαδον, ου, τὸ, *lorum latum jumentarium, capistrum*; in plur. τὰ λέπαδα. Th. λέπω, *decortico*.

Λέπαργος, ου, ὁ ἡ ἡ, *albus*, Eustath. q. ex λευκὸς, et ἀργὸς, *albus*.

Λέπας, τὸ, *rupes, promontorium*. Th. λέπω.

Λέπας, -άδος, ἡ, *LEPAS, concha petræ adhærens*: à præced.

Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, *LEPISTA, genus calicis instar conchæ*: à præced.

Λεπίδιον, ου, τὸ, parva λέπις.

Λεπίζω, f. ίσω, *decortico*: à λέπος, *cortex*. Th. λέπω.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, *squama, cortex*: et

Λέπισμα, ατος, τὸ, idem; et *decorticatio*: et

Λέπος, εος, τὸ, *cortex, squama*. Th. λέπω, *decortico*.

Λέπρα, ας, ἡ, *LEPRA, vitiligo*; asperitas cutis profundior cum pruritu eam in squamas resolvens. Th. λεπὶς, *scaber*.

Λεπρὸς, -ά, ὸν, *aspera*; petræ Epith. et

Λεπρὸς, acc. pl. f. g. ab λεπὸς, *scaber*.

Λεπρόω, -ῶ, fut. ώσω, *scaber, seu leprosus fio*: ab eod.

Λεπρὸν, οῦ, τὸ, *lepra*.

Λεπρόομαι, -οῦμαι, *leprosus sum*.

ΛΕΠΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *scaber*; item *leprosus*.

Λεπτάλλιος, ία, ιον, idem quod λεπτὸς, *tenuis, subtilis*.

Λεπτῇ, dat. sing. f. g. à λεπτὸς.

Λεπτολογία, ας, ἡ, *tenuis et inanis sermo*: ex λεπτὸς, *tenuis*, et λέγος.

Λεπτὸν, οῦ, τὸ, *minutum quoddam nummi genus*, neut. g. à

ΛΕΠΤΟ'Σ, ὴ, ὸν, *tenuis, subtilis, gracilis, rarus, acutus, ingeniosus*.

Λεπτότης, ητος, ἡ, *tenuitas*: à λεπτὸς.

Λεπτύνω, f. ὔνῶ, *attenuo, extenuo*: à λεπτὸς.

Λεπύριον, *parvus cortex, squamula*: dim. à seq.

Λεπῦρὸν, οῦ, τὸ, *cortex, putamen ovi, testa*. Th. λέπω.

Λεπυρὸς, ὰ, ὸν, *corticosus, squamâ tectus*.

ΛΕ'ΠΩ, f. ψω, *decortico, exuo*.

Λερία, *LERIA*, insula: cujus incolæ Λέριοι, ii malè audiebant ob malitiam.

Λερναίη, ης, ἡ, nomen *hydræ*: à Λέρνη, *palus*, in quâ versata fuerat.

ΛΕ'ΡΝΗ, ης, ἡ, *LERNA, palus in Argolide*, in quam sordes omnis generis confluebant. Hinc Λέρνη κακῶν, *Lerna malorum*.

Λεσβίδας, acc. pl. à Λεσβὶς, ίδος, ἡ, *Lesbis*.

Λεσβίζω, et Λεσβιάζω, *Lesbios imitor*, obscœnis moribus, et

Λεσβὶς, -ίδος, ἡ, *Lesbia fœmina*: et

Λεσβόθεν, adv. *à Lesbo*: à

ΛΕ'ΣΒΟΣ, *LESBUS*, insula maris Ægei.

Λεσχάζοντες, garrientes, nom. pl. præs. part. verbi.

Λεσχάζω, f. άσω, *garrio*, : à seq.

ΛΕ'ΣΧΗ, ης, ἡ, *sermocinatio, crebra confabulatio*: hinc

Λεσχηνεύω, fut. εύσω, *sermocinor, confabulor*.

Λευγαλίῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro λευγαλίαις· et

Λευγαλίοισιν, dat. pl. Ion. masc. g. pro λευγαλίοις· à

Λευγαλίος, ία, ον, *pernicious, gravis, tristis; invalidus; tenuis*; quasi λευγαλέος, à Th. λευγὸς, *pernicies*.

Λευΐ, et Λευὶς, ὁ, *Levi*, nomen viri, gen. οῦ Λευΐ, acc. Λευΐν. Heb. Lat. interpr. *additus*.

Λευίτης, ου, ὁ, *Levita*: et

Λευϊτικὸς, ὴ, ὸν, *Leviticus*: à Λευΐ.

Λευὰ, pro λευκὴ, *alba*: à λευκός.

Λευκαίνω, *dealbo*, fut. ανῶ, a. 1.

Att. λλεύσσω: a. 1. inf. λευσῆναι: a. 1. indic. pass. ἐλευσάνθην. Th. λευκός, *albus.*

Λευσῆναι, a. 1. inf. act. et

Λευσάντας, a. 1. part. à λευκαίνω, *dealbo.*

Λευκανθείς, a. 1. part. pass. à λευκαίνω.

Λευκανθὲς, ἐος, ὁ ἡ ἤ, *florem album habens:* ex λευκὸς, et ἄνθος, *flos.*

Λευκανθίζω, *albico, candidus sum.* Th. λευκὸς, *albus.*

Λεύκη, ης, ἡ, *populus alba;* item *vitiligo alba:* ab eod. Th.

Λευκήιππος, ν, ὁ ἡ ἤ, *qui candidos equos habet;* q. λευκόχιππος· ex λευκὸς, *albus,* et ἵππος, *equus.*

Λευκῖνης, ν, ὁ, *candidus,* apud Theocr. *hircus* dicitur λευκίνας, Dor. à *colore:* à λευκός.

Λευκίνη, *creta,* ejusd. Th.

Λευκόγειος, ν, vel Att. λευκόγαιος, ᾱ, ὁ ἡ ἤ, *cretosus, cujus terra alba est:* ex λευκὸς, *albus,* et γῆ, *terra.*

Λευκοθέα, *LEUCOTHEA, Albuna mater, Matuta:* q. λευκὴ θεὰ, lux enim est alba.

Λευκόϊον, *caltha, viola:* q. λευκὸν ἴον, *viola alba.* Angl. SNOWDROP.

Λευκοῖσιν, dat. pl. Ion. à λευκὸς, *albus.*

Λευκόλινον, ν, τὸ, *album linum:* ex λευκὸς, et λίνον, *linum.*

Λευκομέτωπος, ν, ὁ ἡ ἤ, *candidus, habens frontem album:* ex λευκὸς, et μέτωπον, *frons.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Λευκοπάρηος, ν, ὁ ἡ ἤ, *candidas habens genas:* ex λευκὸς, *albus,* et παρειὰ, Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, *gena.*

Λευκόπωλος, ν, ὁ ἡ ἤ, *qui albis equis utitur et vehitur:* ex λευκὸς, *albus,* et πῶλος, *pullus equinus.*

ΛΕΥΚΟΣ, ή, όν, *albus, candidus, serenus, purus, integer.*

Λευκότης, -ητος, ἡ, *albor:* à præced.

Λευκότερος, ἑρα, ον, *candidior,* compar: à λευκὸς, *albus.*

Λεύκοφρυς ἀγωγὴ, *cana fora facies:* ex λευκὸς, et ὀφρὺς, *supercilium.*

Λευκοχίτων, -ωνος, ὁ ἡ ἤ, *candidam tunicam gerens:* ex λευκὸς, et χιτὼν, *tunica.*

Λευκόχροος, contr. λευκόχρους, ὁ ἡ ἤ, *albicans, albo colore:* ex λευκὸς, et χρόα, *color.*

Λευκόχρως, -ωτος, ὁ ἡ ἤ, *candidam habens cutem:* ex λευκὸς, et χρὼς, χρωτὸς, ὁ, *cutis.* Th. χρόα, *color.*

Λευκόω, idem quod λευκαίνω.

Λεῦπερσα, pl. tantùm, *LEUCTRA,* urbs Bœotiæ.

Λευκώλινος, ν, ὁ ἡ ἤ, *candidos habens lucertos:* ex λευκὸς, et ὠλένη, *ulna.*

Λεύωμα, ατος, τὸ, *tabula albo colore inducta, album.* Th. λευκός.

Λευγὲς, ἑᾶ, ἐὸν, *levis, æquus, planus,* de loco: à λᾶας.

Λεύσσετε, *videtis,* 2. pl. præs. ind. act. à

ΛΕΤΣΣΩ, *video, aspicio.*

Λευτὴρ, -ῆρος, ὁ, *lapidator, dignus qui lapidibus obruatur:* [ἐκ λευστῆρα δῆμα μόρου, Æsch. i. 78. *mors ex lapidatione illata.*] à λεύω, *lapido,* q. v.

Λευχαμοῦμαι, -ῶ, fut. ήσω, *albis induor:* à

Λευχάμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, *candidatus;* qui λευκὴν τήβεννα gestat.

Λεύω, fut. εύσω, *lapido:* à λᾶς, *lapis.*

Λεχέεσσιν, dat. pl. Ion. à λέχος, εος, τὸ, *lectus,* q. v.

Λεχεποίης, ν, ὁ, *ferens herbas lectis idoneas:* ex πόα, Ion. ποίη, *herba,* et λέχος, εος, τὸ, *lectus.* Th. λέγω, *cubo.*

Λεχθὶν, *dictum,* a. 1. part. pass. neut. g. à λέγω, *dico,* fut. ξω, a. 1. pass. ἐλέχθην.

Λέχος, εος, τὸ, *lectus, cubile; nuptiæ, uxor,* Poët. Th. λέγω, vel λέγομαι, *cubo, cubare facio.*

ΛΕΧΡΙΟΣ, ία, ιον, *obliquus.*

Λεχὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, *puerpera:* à λέχος, εος, τὸ, *lectus;* quo decumbit. Th. λέγω, *cubare facio.*

Λέχω, vel λέχομαι, *pario.* Vide præced.

Λεώδαμας, -αντος, ὁ, *LEODAMAS,* nomen Philosophi.

Λεῶμι, *vellum,* præs. opt. act. contr. pro λεάοιμι à λεάω, pro λάω.

ΛΕΩΝ, -ωντος, ὁ, *LEO;* λέαινα, ης, ἡ, *LEÆNA:* q. à λάω, quia *visu valet.*

Λεωπέτρα, vel λεοπέτρα, et λεοπετρεῖα, ας, ἡ, *lævis,* seu *plana petra.*

Λεωργὸς, οῦ, ὁ, *hominum fabricator; audax, temerarius:* ex λεὼς, et ἔργον.

Λεωφόρεος, ν, ὁ ἡ ἤ, *quem suæ civitatis jure donant, civemque faciunt:* ex λεὼς, Att. λεὼς, ὁ, *populus,* et φόρεος, *suus,* à φώς.

Λεωφόρος, ν, ὁ ἡ ἤ, ὁδὸς, *via publica:* ex λεὼς, pro λαὸς, *populus,* et φόρος, *fero.*

Λῆ, *velit,* Dor. pro θέλῃ, 3. sing. præs. sub. θέλω, ῃς, ῃ, Dores dicunt λῶ, λῇς, λῇ. Alii malunt à λάω deducere: in sub. λάω, λάῃς, λάῃ, per Crasin λῶ, λῇς, λῇ, et Dor. λῶ, λῇς, λῇ, *velim, -is, -it.*

Λήϊω, inusit. pro quo λαμβάνω, *capio;* f. m. λήψομαι.

Λῆχ', pro λῆγε, *quiesce,* præs. imperat. et

Ληγίμενος, Dor. pro λήγων, præs. inf. verbi λήγω, *cesso.*

Λήγομεν, 1. pl. præs. opt. à

ΛΗΓΩ, ως, ω, *cesso, desino, quiesco.*

ΛΗΔΟΝ, ν, τὸ, *frutex,* cisti species.

ΛΗΔΟΣ, ους, τὸ, *vestis ex panno raro ac detrito.*

Λήθαιος, αία, αῖον, et λήθειος, εία, ειον, *LETHÆUS, oblivionem inducens,* adj. à λήθη, *oblivio.* Th. λήθω, *lateo.*

Λήθαργος, ν, ὁ, *LETHARGUS, veternus morbus, marcor;* sed ὁ ἡ ἤ, *oblivious:* ex λήθη, *oblivio,* et ἀργὸς, *ignavus.* Th. ἐργάζομαι, *operor.*

Λήθεαι, *oblivisceris,* Ion. pro λήθῃ, 2. sing. præs. med. verbi λήθω.

Λήθει, *latet,* 3. sing. præs. act. ejusdem verbi.

Λήθετ', et λήθετο, *oblitus est,* 3. sing. imperf. m. Ion. pro ἐλήθετο, ejusd. verbi.

Λήθη, ης, ἡ, *oblivio:* hinc Lat. *LETHUM.* Th. λήθω, *lateo.*

Λήθομαι, præs. part. f. g. à

ΛΗΘΩ, Dor. λάθω, *LATEO,* f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέλαθα. [Med. λήθομαι, *lateo meipsum, oblviscor.*]

Ληΐδ', pro λαΐδα, accus. sing. à λαΐς, ΐδος, ἡ, *pecus.* Th. λάω, *præda.*

Ληΐζεσ', pro λαΐζεται, 3. sing. imperf. med. Ion. verbi λαΐζω.

Λῃζω, *prædor, eripio, sortior, nanciscor,* f. ίσω, p. pass. λελῄσομαι, Th. λάω.

Λῃΐν, ης, ἡ, Ion. Dialysi pro λάω, *præda.*

ΛΗΙΤΟΝ, ν, τὸ, *seges;* in plur. τὰ λῇτα.

Λῃΐς, -ΐδος, ἡ, *præda, magna pecoris copia:* à λεία.

Λῃΐσσανε, Poët. et Ion. pro ἐλῃΐσανε, 3. sing. a. 1. m. et

Λῃΐσσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi λῃΐζω, *nanciscor,* f. ίσω.

Λῃϊὼς, ὰ, ὸν, *prædando captus:* à λῃΐζω. Th. λεία, ας, ἡ, *præda.*

Λῃϊστὴς, -ῆος, ὁ, *prædator, præda furtivus, prædatorius:* ab eodem verbo et Th.

Λῃϊτις, *prædatrix,* Epith. Minervæ. Significat etiam *captivam mulierem:* à præced. Th.

Λᾶϊνος, *publicus,* Ion. Dialysi pro λεῖνος· hinc λᾶϊτον, ν, τὸ, *curia.*

ΛΗΚΕΩ, vel Dor. λᾶκέω, *sono, crepo, LACERO, LOQUOR,* fut. ήσω, a. 1. ἐλάκησα, a. 2. ἔλακον, ες, ε, p. med. λέλακα, et λέλαγμαι, hinc λακὶς, ίδος, ἡ, *fissura* seu *scissura cum crepitu;* λακίζω, *lacero.*

ΛΗΚΥΘΟΣ, ν, ἡ, *LECYTHUS, ampulla olearia.*

Λήλαντες, υ, ὁ, nomen propr.

ΛΗ῎ΜΑ, -ατος, τὸ, *propositum animi, virilis fortisque animus, dignitas, lucrum.*

Λημαλίος, ία, ίον, *gramiosus, lippus.* Th. λήμη, *gramia.*

Λημάω, -ῶ, *lippio, gramiosos oculos habeo:* à

ΛΗ῎ΜΗ, ης, ἡ, *gramia, lippientes oculi, sordes oculorum;* cùm lacryma è pituitâ concrescit; idem quod γλήμη.

Λῆμμα, -ατος, τὸ, *res quæ acsipitur;* item *munus quo aliquis corrumpitur, lucrum, reditus, sumptio, assumptio, argumentum.* Th. λαμβάνω, *sumo.*

Λήμνιος, ια, ιον, *Lemnius:* à Λῆμνος.

ΛΗΜΝΙ῎ΣΚΟΣ, υ, ὁ, *LEMNISCUS, fasciola è coronis dependens.*

Λῆμνος, υ, ἡ, *LEMNUS,* insula Vulcano sacra.

Ληναὶ, -ῶν, αἱ, *Bacchæ, mulieres bacchantes.* Alii scribunt Λῆναι, quas dicunt esse, *Nymphas torcularium præsides.* Vide ληνός.

Ληναῖος, υ, *LENÆUS,* cognomen *Bacchi:* ab eod. Th.

Ληναιῶνα, acc. sing. à

Ληναιών, -ῶνος, ὁ, *Januarius;* quo Ethnici vina libabant Baccho. Th. ληνὸς, *lacus torcularii prelii, torcular.*

ΛΗΝΟ῎Σ, ῦ, ὁ, *lacus preli torcularii,* ubi uvæ prelo exprimuntur, *lacus* seu *concavus locus in prato;* qu. à λαίνω, *comminuo;* sed

Λῆνος, ους, τὸ, *lana,* quia λάνη, i. e. *molle.*

Λῆξαν, Ion. pro ἔληξαν, 3. pl. a. 1. act. λῆξαι, a. 1. inf. λήξασθαι, a. 1. inf. m. et

Λῆξαο, ας, ι, a. 1. opt. act. Æol. verbi λήγω, *cesso,* f. ξω.

Λῆξις, ιος, ἡ, *cessatio.* Th. λήγω.

Λῆξις, ιος, ἡ, *sortitio, sors, conditio, hæreditas:* à λάχω pro quo λαγχάνω, *sortior.*

Ληρία, *nugor;* quod à λα et ῥία.

ΛΗ῎ΡΟΣ, υ, ὁ, vel λήρη, -ων, οἱ, *nugæ, ineptiæ, tricæ:* hinc

Ληρώδης, ους, ὁ ἡ ὃ, *nugax.*

Λῆς, Dor. pro Ἴλης, *velis.* Vide in λῆ.

Λήσει, 2. sing. f. 1. act. et

Λήσεαι, 2. plur. fut. 1. m. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo,* f. λήσω, a. 2. ἔλαθον.

Λησιπάγμων, -ονος, ὁ ἡ, *qui ludi oblivionem inducit,* Epith. *Bacchi:* ex λήθω, *lateo,* et πάγμα. Sunt qui legunt λυσιπάγμων· ex λύω, *solvo,* et τὸ πάγμα, *ludus.*

Ληστοσύνη, ης, ἡ, *oblivio:* et

Λήσομαι, *obliviscar,* f. 1. m. et

Λήσομεν, 1. pl. f. 1. act. à λήθω, seu λανθάνω, *lateo,* f. λήσω.

Ληστικὸν, fut. ίσω, *latrocinor:* à λῃστὴς.

Ληστήριον, υ, τὸ, *agmen latronum, latrocinium:* à præced.

Ληστὴς, οῦ, ὁ, pro λῃστὴς, *latro.* Th. λεία, ας, ἡ, *præda.*

Ληστικὸς, ὴ, ὸν, et

Ληστρικὸς, ὴ, ὸν, et *prædatorius, è prædâ vivens.*

Ληστρὶς, ίδος, ἡ, *prædatrix.*

Λήστρων, *latrina;* ubi scil. latent λῃστοί.

Λητῶ, Dor. pro λήσω, fut. 1. act. à λάω, -ῶ, *volo,* vel à λήθω, *lateo.*

Λητοΐδης, υ, ὁ, *Latonæ filius:* à

ΛΗΤΩ῾, ους, -οῦς, ἡ, *LATONA,* mater Apollinis, acc. Λητόα, -ῶ.

Ληφθὶς, ῖσα, ἰν, *captus,* a. 1. part. pass. et

Ληφθῆναι, a. 1. inf. pass. à λαμβάνω, *capio;* f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον, a. 1. ind. pass. ἐλήφθην, a. 2. inf. m. λαβέσθαι.

Ληφθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. ab eod. verbo.

Λήχω, inusit. pro quo jam λαγχάνω, *sortior.*

Λῆψις, ιος, ἡ, *acceptum, acceptio;* à λαμβάνω.

Λήψομαι, η, ται, et in 1. plur. ληψόμεθα, fut. 1. med. verbi λαμβάνω, f. 1. med. inf. λήψεσθαι.

Λία, pro λεία, *præda,* Gl. Cyr.

ΛΙΑ῎ΖΩ, *agito, jacto, turbo, propero;* λιάζομαι, *separo me, secedo, abeo, eo, demitto me, claudo,* fut. σω, perf. κα· q. à λίαν.

ΛΙ῎ΑΝ, et λίαν, adv. *valdè, admodùm.*

Λιαρὸς, ὰ, ὸν, *tepidus,* pro χλιαρός.

ΛΙΒΑ῎ΝΟΣ, υ, ὁ, *LIBANUS,* nomen montis in Syriâ: *thus.*

Λιβανωτὸς, οῦ, ὁ, et λιβανωτὶς, ῖδος, ἡ, *thus, thuribulum:* à præced.

Λιβὰς, άδος, ἡ, *gutta.* Th. λείβω, *fundo.*

Λιβερτῖνος, υ, ὁ, *Libertinus,* nomen sectæ.

Λιβόνοτος, υ, ὁ, *LIBONOTUS,* ventus qui spirat inter Africum et Austrum: ex λίψ, -βός, ὁ, *libs,* et νότος, *notus.*

Λιβυάθεν, adv. ἀπὸ τῆς Λιβύης, Dor. pro Λιβυήθεν.

Λιβύη, ης, ἡ, *LIBYA.*

Λίβυρνον, υ, τὸ, *Liburnum,* species *navigioli:* à *Liburnis,* Illyridis populo.

Λίβυς, υος, ὁ ἀπὸ, *vir è Lybiâ, Afer, Pœnus.*

Λίβυσσα, *LIBYSSA.*

Λίγγὶ, *stridulè, argutè,* pro λιγέα, Hesych.

Λιγαίνω, *oblecto,* propriè arguto sono, *vocis acutum edo sonum.* Th. λίγυς.

ΛΙ῾ΓΓΩ, *strideo, stridorem edo,* f. ξω.

Λίγδα, cos, *pulvis:* quod à λιῖος, *glaber.*

ΛΙΓΔΗΝ, *strictìm, leviter.*

ΛΙ῾ΓΔΟΣ, υ, ὁ, *pila, mortarium;* item *fornacula, in quâ conflantur metalla.*

Λιγέα, acc. pl. neut. g. à λιγὺς, ῦα, ύ.

Λιγειᾶν, Dor. pro λιγειῶν, gen. pl. et

Λιγείᾳ, *canoræ,* dat. sing. fœm. g. à λιγὺς, *stridulus.*

Λιγέως, *stridulè,* adv. ab eod.

ΛΙΓΝΥ῎Σ, ύος, ἡ, *fuligo, fumus, flamma.*

ΛΙΓΝΩΤΟ῎Σ, ῦ, ὁ, *pingui similis.*

Λίγξι, *sonuit,* pro ἔλιγξι, 3. sing. a. 1. act. verbi λίγγω, *strideo,* fut. ξω.

Λιγυᾷ, pro λιγυρῇ, *suavi,* dat. sing. f. g. et

Λιγυᾷσι, dat. pl. fœm. g. Ion. à λιγυρός.

Λιγύδιον, et λίγυσον, υ, τὸ, *lapis ligurius* aut *lyncurius.*

Λιγυδὴς, ὰ, ὸν, idem quod λιγὺς, *stridulus.*

ΛΙ῾ΓΥΣ, ύος, ὁ ἡ ὑ, *Ligur, qui è Liguriâ:* sed

Λιγὺς, εῖα, ὺ, *stridulus, sonorus, canorus, suavis.* Th. λίγγω, *strideo.*

Λιγυστῖνὸς, ὴ, ὸν, *Ligusticus:* à Λίγυς, *Ligur.*

Λιγυφθόγγοισι, *sonorâ voce prædìtis,* dat. pl. Ion. à

Λιγύφθογγος, υ, ὁ ἡ ὃ, *stridulam* vel *suavem vocem habens, argutus:* ex λιγὺς, *stridulus,* (quod ex λίγγω, *strideo,*) et φθόγγος, *sonus.* Th. φθόγγομαι, *loquor;* p. m. ἔφθογγα.

Λιγύφωνος, υ, ὁ ἡ ὃ, *argutus:* ex λιγὺς et φωνὴ, *vox.*

Λίην, Ion. pro λίαν, *valdè,* adv.

Λιθάζω, cum acc. *lapido,* f. άσω, a. 1. ἐλίθασα, a. 1. sub. λιθάσω, ης, ῃ, a. 1. inf. λιθάσαι, perf. act. λελίθακα, perf. pass. λελίθασμαι, a. 1. pass. ἐλιθάσθην. Th. λίθος, *lapis.*

Λίθαξ, ακος, ὁ ἡ, *lapillus, petra aspera;* item adj. *lapidosus.*

Λίθὰς, άδος, ἡ, *lapillus, lapis.* Th. λίθος.

Λιθάσας, αντος, a. 1. part. act. et

Λιθασθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi λιθάζω.

Λιθάσωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Λιθία, vel λιθίη, *copia lapidum, massa auri:* et

Λιθίη, *luxus, luxuries, ubertas;* q. ex λίαν et Θὶς, *acervus.*

Λίθινος, η, ον, *lapideus, a, um.* Th. λίθος, *lapis.*

Λιθοβολίω, *lapido*, cum acc. imperf. ἐλιθοβόλιον, -σν· f. ήσω, a. 1. ἐλιθοβόλησα, a. 1. inf. λιθοβολῆσαι, a. 1. part. act. λιθοβολήσας, perf. act. λελιθοβόλημαι, f. 1. pass. λιθοβοληθήσομαι· à λιθοβόλος.

Λιθοβολία, *ας*, ἡ, *lapidum jactus*, D. S.

Λιθοβόλος, *ν*, ὁ ἡ ὁ, *lapidibus jaculans*: ex λίθος, et βάλλω, *jacio*.

Λιθόλωστος, *ν*, ὁ ἡ ὁ, *lapidibus obruitus*: à

Λιθόλιθος, *lapido*. Th. λᾶας, *lapis*.

Λιθοξέος, *ν*, ὁ, *lapicida, statuarius, qui lapides polit*: ex λίθος, et ξέω, *rado, polio*.

Λίθος, *ν*, ὁ ἡ ὁ, *lapis, saxum*; dat. pl. Ion. λίθοισιν.

Λιθόστρωτος, *ν*, ὁ ἡ ὁ, *lapidibus stratus*: ex λίθος, *lapis*, et στρωτὸς, *stratus*: quod à στόρνυμι. Th. στορέω, *sterno*.

Λιθοτομίαι, *αι*, *lapicidinæ*: ex λίθος, et τέμνω, *seco*; p. m. τέτομα.

Λιθουργίζω, f. ίσω, *lapidem scindo, incido*.

Λιθόω, -ῶ, f. ώσω, *in lapidem verto*: à λίθος.

Λιθώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, *lapidosus*.

Λιθωμότης, *ν*, ὁ, *qui ad lapidem jurat*: ex λίθος et ὄμνυμι, seu ὀμόω, *juro*.

Λίθωσις, εως, ἡ, *mutatio in naturam saxeam*: à λιθόω, *in lapidem verto*. Th. λίθος.

Λικμιτίζω, *salto immodestè*: ex λίαν, et σκιρτάω.

ΛΙΚΙΤΓΞ, *minima et exilissima avis vox*.

Λικμάω, *ventilo, dissipo*; f. ήσω, p. λελίκμηκα. Th. λικμὸς, *ventilabrum*.

Λικμήσω, 3. sing. f. 1. verbi præced.

Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, et λικμητὴς, οῦ, ὁ, *ventilator*: ab eod.

ΛΙΚΜΟΣ, οῦ, ὁ, *ventilabrum, vannus*.

Λικμώντων, gen. pl. præs. part. act. verbi λικμάω.

Λίκνον, *ν*, τὸ, idem quod λικμὸς, *vannus*: qu. λᾶος ναῦν, *plana corbis*; vel à λίαν νωθὴς, *quia valdè agitatur*.

Λικριφὶς, adv. *obliquè*: à λίχριος, *obliquus*.

Λικροὶ, οἱ, *rami cervinorum cornuum*: qu. ex λιξ, et κίρας.

Λίκτης, *ν*, ὁ, *qui lingit*: qu. λάκτης, à λάκτω, *lingo*.

ΛΙΛΑΙΌΜΑΙ, Poët. *cupio, appeto, desidero*, λιλαίομαι, Ion. pro λιλαίμην.

Λιλίω, -ῶ, *volo*, f. ήσω, perf. ηκα.

Λιμαγχίω, -ῶ, et λιμαγχονάω, -ῶ, *fame neco, ango et affligo fame*: ex λιμὸς, *fames*, et ἄγχω, *strangulo*. Th. ἄγχω, *strangulo*.

Λιμαίνω, f. ἀνῶ, *fame laboro*. Th. λιμὸς, *fames*.

ΛΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *portus*; acc. λιμένα· hinc λιμενάρχης, *u*, ὁ, *portitor, qui portui præest*.

Λιμηρὸς, ὸν, ὸς, *famelicus*. Th. λιμὸς, *fames*.

Λιμνὰς, ἄδος, ἡ, et λιμνῆτις, ίδος, ἡ, *lacustris, palustris*. Th. λίμνη, *palus*.

Λιμνᾶτις, Dor. pro λιμνῆτις, vide præced.

ΛΙ'ΜΝΗ, ης, ἡ, *stagnum, palus; mare*. At Λίμναι, *locus Atticæ*.

Λιμνήσιος, *ν*, ὁ, nomen ranæ: à λίμνη, *lacus*.

Λιμνοδυφῶσι, *qui fame adacti aliquò demigrant*: ut *Dorienses è Peloponneso, qui Rhodum et Cnidum incoluerunt*: à λιμὸς, et Δυφιός.

Λιμνόχαρις, nomen ranæ: ex λίμνη, et χαίρω, *gaudeo*.

Λιμοκτονίαι, -ῶ, *fame neco*: ex κτείνω, *occido*, et seq.

ΛΙΜΟ'Σ, ῶ, ὁ, *fames*; *homo sordidus*: hinc βάλιμος, *u*, ὁ, et βαλιμία, *ας*, ἡ, *ingens fames*.

Λιμπάνω, *linquo*: à λείπω, idem.

Λιμφύω, f. ύσω, *decipio*: à

ΛΙΜΦΟ'Σ, ῦ, ὁ, *sycophanta*.

Λιμώσσω, f. ώξω, p. ωχα, *esurio*. Th. λιμὸς.

Λιμώσσων, -οντος, præs. part. præced.

Λίνεος, -ης, λινῆ, -ῆ, λίνεον, -ον, *LINEUS*.

Λινοθώρηξ, ηκος, ὁ ἡ ὁ, *thoracem habens lineum*: ex λίνεον, et Θώρηξ, Ion. pro Θώραξ.

Λινοκαλάμη, *Khi stipula*, λίνα καλάμη, Jos. ii. 6.

ΛΙ'ΝΟΝ, *ν*, τὸ, *LINUM, filum lineum, chorda, rete, linea piscatoria, linteum velum*: hinc Angl. LINE et LINEN.

Λῖνος, *ν*, ὁ, *LINUS*, nomen viri.

Λιξ, *obliquus*; Hesych. à λίγω.

Λίπα, indeclinabile, *pingue*. Th. λίπος, *adeps*.

Λίπ', pro λίπι, 3. sing. a. 2. ind. Ion. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo*; a. 2. ἔλιπον.

Λιπαίνω, f. ἀνῶ, *pinguefacio*; a. 1. ἐλίπηνα· et apud LXX. ἐλίπανα, *ας*, *ε*. Th. λίπος, *pinguedo*.

Λιπαρὸς, ὰ, ὸν, *pinguis, obesus, nitidus, pulcher, beatus*. Th. λίπος, τὸ, *pinguedo*.

Λιπαρόχροος, -ως, ῶν, ὁ ἡ ὁ, *nitido corpore præditus*; λιπαρόχρων, acc. Dor. à λιπαρόχροος pro λιπαροχρόους, quod ex λιπαρὸς, *pinguis*, et χρόος, *corpus*. Th. χρόα, *color*.

Λίπασμα, ατος, τὸ, *pinguefactio, saginatio*: à λιπαίνω.

Λιπάων, *pinguis sum*. Th. λίπος.

Λίπει pro ἔλιπε, 3. sing. a. 2. ind. act. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo*; f. λείψω, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Λιπέειν, Dialysi Poët. pro λιπεῖν, a. 2. inf. act. ejusd. verbi.

Λιποδρὰς, ἴος, ὁ ἡ ὁ, *qui ex agro in urbem fugit*; ὁ λιπὼν τὰ ἴχνη.

Λιποσπόνδης, ους, ὁ, *maritum deserens*: ex λείπω, et σπονδὴ. Stesichorus, τὰς νεογάμους παῖδας, τὰς λιποῦσας τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας, id est, *puellas recèns nuptas, quæ suos maritos deseruerant*, λιποσπόνδας vocat.

Λιπτάσθαι, a. 2. inf. m. verbi λείπω, *linquo*; f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Λίπω, 3. sing. a. 2. opt. act. λιποίμην, a. 2. opt. m. λιποῦσα, Dor. pro λιποῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λίπωσιν, 3. pl. a. 2. opt. act. λίποιμι, ejusd. verbi.

Λίπων, pro ἔλιπον, a. 2. act. Ion. ab eod. verbo.

Λιποναύτας, Dor. pro λιποναύτης, *u*, ὁ, *navis desertor*: ex λείπω, *linquo*, et ναῦς, *navis*.

ΛΙ'ΠΟΣ, εος, τὸ, *pinguedo, adeps*.

Λιποφιγγία, acc. sing. à

Λιποφιγγὶς, ίος, ὁ ἡ ὁ, *linquens lucem*: ex λείπω, et φίγγος, τὸ, *lumen*.

Λιπόων, Poët. pro λιπῶν, præs. part. verbi λιπάω, *pinguis sum*. Th. λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*.

Λιπὼν, ῦσα, ὸν, a. 2. part. act. verbi λείπω, f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

ΛΙ'ΠΤΩ, *cupio, desidero*. Th. λάω, *volo*.

ΛΙ'ΡΟΣ, seu λιρὸς, ῦ, ὁ ἡ ὁ, *impudens, audax*: qu. à λίαν ὁρᾶν, *valdè videre*.

ΛΙ'Σ, λινὸς, ὁ, *tenue et subtile linteum*. Est etiam

Λῖς, *leo*: Poët. cujus acc. λῖν. Th. λίων, *leo*. Est et

Λὶς, per Apoc. pro λισσὸς, *lævis*.

Λίσσω, *precare*: a. 1. imperat. m. verbi λίσσομαι, *supplico*; f. m. λίσομαι.

ΛΙ'ΣΠΗ, ης, ἡ, *animalculum quoddam gracile*: qu. à λὶς, pro λισσή.

Λίσσος, ος, ὁ, et ἡ λίσση, ης, *attritus usu, gracilis*. Th. λίσση.

Λίσσεσθαι, præs. inf. m. et

Λισσέσσεσθαι, præs. inf. m. et

Λισσέσκετο, *supplicabat*, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ἐλίσσετο, verbi λίσσομαι.

Λίσσομ', pro λίσσομαι, *precor*; præs. ind. m. vel f. 1. m. Poët. pro λίσσομαι.

ΛΙ'ΣΣΟΜΑΙ, *supplico, precor, oro*; part. m. λισσόμενος. Dicitur etiam λίτομαι.

ΛΙΣΣΟ'Σ, ὴ, ὸν, *lævis, glaber*: qu. à λίαν ἴσος.

* Λισχαίνω, *complano, fodio*, à λίσχω.

* Λισχεύω, f. εύσω, idem, Odyss. ω. 231.

ΛΙ'ΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, *scaphula seu ventilabrum ferreum ad complanandum solum*.

Λιτὰ, acc. sing. à λὶς, λιτὸς, ὁ, *tenue linteum*.

Λιτάζομαι, *supplico, supplex oro*. Hes. à λιτή.

Λῖταὶ, αἱ, *preces, Deæ præsides supplicationum*. Th. λίσσομαι, *precor*.

Λῖταίνω, *supplico*, Eurip. ab eod.

Λιταῖσι, *frugalibus*; dat. pl. f. g. à λιτὸς, *vilis, tenuis*.

Λιτανεία, ας, ἡ, *supplicatio, supplices preces; preces*: à λίτομαι, pro λίσσομαι, *precor*. Hinc Angl. LITANY.

Λιτάνιν, 3. sing. imperf. Ion. et

Λιτάνευον, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Λιτανεύω, f. εύσω, idem quod λίσσομαι, *precor, oro*.

Λιτᾶων, *precum*; gen. pl. Æol. pro λιτῶν· à

Λῖτὴ, ῆς, ἡ, *preces*. Hinc λιταὶ· à λίτομαι.

Λιτοίμαν, 1. sing. præs. opt. med. à

Λίτομαι, idem quod λίσσομαι, *oro*.

ΛΙΤΟ'Σ, ὴ, ὸν, *simplex, nudus, vilis, tenuis, incultus*: et

Λιτὸς, ὴ, ὸν, *supplex*: qu. à λίσσομαι, *supplico*.

ΛΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *LIBRA, mensuræ et ponderis nomen*. [* Numismatis Siculi genus, exigui pretii, æstimatum vulgò obolo Æginetico, decima pars Δεκαλίτου, sive Denarii. Vid. Salm. de m. usur. c. vi. p. 245.]

* Λιτραιρὸς, apud Epiphan. *pondus centenarium mercatorium*.

Λίτρον, pro νίτρον, Att.

ΛΙΧΑΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *index, digitus*. hinc λιχὰς, mensura interstitii inter pollicem et indicem distentos.

Λίχμαζον, imperf. Ion. à

Λιχμάζω, *lingo, lambo*. Th. λείχω, idem; f. ξω.

Λιχμάσμαι, -ῶμαι, *lingo*: ab eod. Th.

Λιχνεία, ας, ἡ, *liguritio*. Th. λείχω.

ΛΙ'Ψ, λιπὸς, ἡ, *petra*, undè aqua stillat: à λείβω, *stillo*. Est et *venti* nomen, masc. gen. *LIBS*.

Λίω, *promptus sum, cupio*.

ΛΟΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ima auris pars; extrema pars hepatis; siliqua, leguminum integumentum*, quo plura simul involvuntur.

Λογὰς, άδος, ὁ ἡ ἡ, *electus*; οἱ λογάδες, *delecti*: à λέγω, *eligo*. Est et *album in oculo*.

Λογεῖον, ου, τὸ, *oraculum*: à λέγος.

Λογία, ας, ἡ, *collectio, collecta*: [* 1 Cor. xvi. 1. 2. nova vox.] à λέγω, *colligo*: p. m. λέλογα.

Λογίζεσθαι, præs. inf. med. à

Λογίζομαι, *colligo, statuo, cogito*; imperf. m. ἐλογιζόμην, fut. m. ἴσομαι, p. pass. λελόγισμαι, a. 1. pass. ἐλογίσθην, f. 1. pass. λογισθήσομαι. Th. λέγω, *dico*.

Λογικὸς, ὴ, ὸν, *rationalis, verbalis, eloquens, doctus*. Hinc τὸ λογικὸν, ου, *ratio*, et ἡ λογικὴ, sc. τέχνη, *logica*: ab eod. Th.

Λόγιμος, ίμη, ιμον, vel λόγιμος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem quod λογικός.

Λόγιοι, *scriptores historici*: et

Λόγιον, ου, τὸ, *oraculum, responsum divinum*, τὰ λογία, *eloquia*: à

Λόγιος, ία, ον, *disertus, facundus, eloquens*, et *orationis solutæ scriptor*, item *vates*: à λόγος.

Λόγισαι, a. 1. imperat. m. verbi λογίζομαι.

Λογισμὸς, οῦ, ὁ, *ratiocinatio, cogitatio, ipsa ratio et mens, Syllogismus*: ab eod. verbo et Th.

Λογογεγράφει, f. άσω, *scribo orationes forenses, scribo historiam*: ex λόγος, et γράφω.

Λογογεγράφος, ου, ὁ ἡ ὸν, *qui orationes conscribit, orator*; item *rabulas* ex iisd.

Λόγουσι, dat. pl. Ion. à λόγος, *verbum*.

Λογομαχέω, *verbis pugno*; f. ήσω, p. λελογομάχηκα· ex λόγος, *verbum* (quod à λέγω), et μάχομαι, *pugno*.

Λογομαχία, ας, ἡ, *verborum pugna*: à

Λογομάχος, ου, ὁ ἡ ὸν, *qui verbis pugnat*: ex iisd.

Λογοποιέω, f. ήσω, *fabulas fingo, seu scribo, perhibeo, dissero*: à

Λογοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὸν, *fabularum et historiarum conditor*: ex λόγος, et ποιέω, *facio*.

Λόγος, ου, ὁ, *verbum, sermo, oratio, rumor; opinio; cogitatio; fabula; verbum essentiale Dei*, sive *Christus*: λόγοι, *studia artium liberalium*. [* *Species, λόγου ἔχοντα σοφίας*, Col. ii. 23. *habentia speciem sapientiæ*: *causa*, ὃς τὴν λόγῳ, Act. *quam ob causam*: quod non satis Græcum esse asserit Heumannus. At sic Eurip. Androm. 548. ὃς τινὸς λογοῦ τοσῶν δόμος, *quam ob causam laborat domus*. Idem in Iphig. in Taur. 1358. ὃς τὸν λόγῳ πορθμεύσει; *quam ob causam mare trajecistis?*] Κατὰ λόγον, *quantum æquum est*: à p. m. λέλογα, verbi λέγω, *dico*.

Λόγχαισι, dat. pl. Ion. à

Λόγχη, ης, ἡ, *sors, LANCEA*: à λαγχάνω, *sortior*, et *assequor*; aor. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα.

Λογχίη, *cuspide munio*: qu. à λόγχη.

Λογχωτὸς, ὴ, ὸν, *mucronatus*: à præced.

Λόγω, Dor. pro λόγου, gen. sing.

Λωτεώνιος, ου, ον, ος, η, ον, *lotus*; a. 1. part. m. Poët. pro λωσάμενος, qu. à λοΐω, pro λούω, Dialysi ο in ω. Hinc λέλωσται, a. 1. ind. act. Ion. abjecto augmento, et Poët. gem. σ, a. 1. inf. act. λέλωσαι et sic porrò,

Λόετρα, pro λοῦτρα, ου, τὸ, *lavacrum; balneum*: à λοέω, *lavo*.

Λουτροχόος, -οῦς, ὁ ἡ ὸν, *aptus ad lavacrum*: ex præced. et χέω, *fundo*.

Λοΐσι, Poët. pro λύσι, *lava*.

Λοιβῇ, *libationi*, dat. sing. à

Λοιβὴ, ῆς, ἡ, *libatio*. Th. λείβω, *libo, stillo*.

Λοιγήσει, ησει, ει, idem quod λοίγια, et ab eod.

Λοίγια, nom. pl. n. g. à

Λοίγιος, ία, ιον, *exitialis, perniciosus*: quod à

ΛΟΙΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, *pernicies, exitium*.

Λοιδορία, -ᾶ, *convitior, maledico*; f. ήσω, p. λελοιδόρηκα, pass. inf. pass. λοιδορῆσθαι, aor. 1. part. pass. λοιδορηθὶς, præs. part. pass. λοιδορέμενος. Th. λοίδορος, *convitiator*.

Λοιδόρημα, -ατος, τὸ, *probrum, convitium*: à præced.

Λοιδόρησις, εως, ἡ, idem.

Λοιδορία, ας, ἡ, *convitium*: à

ΛΟΙ'ΔΟΡΟΣ, ου, ὁ, *convitiator, maledicus*.

Λοιμῶ, gen. Ion. ὰ

ΛΟΙΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *pestis, contagium:* per Metath. de re aut homine pestilente et exitiali dicitur.

Λοιμάττω, *peste laboro, peste infestor:* ὰ præced.

Λοιπὸς, ὴ, ὸν, *reliquus, a, um,* τὸ λοιπὸν, *quod superest; λοιπῶν, alioquin; τῶ λοιπῶ, de cætero.* Th. λείπω, *linquo;* p m. λίλοιπα.

ΛΟΙ'ΣΘΙΟΣ, *la, ιον,* et λοίσθος, *η, ον, ultimus, postremus,* quasi ὰ λείπω, *relinquo.* Hinc λοισθία, *præmia quæ ultimo dantur;* τὰ λοίσθια, *postremò, tandem.*

Λοισθοτάτην, *postremam,* acc. sing. f. g. superl. ὰ λοίσθος, *postremus.*

Λοκροὶ, *LOCRI,* nom. nationis.

Λοξὰ, *obliquè:* adv. ὰ λοξὸς.

Λοξὶης, Ion. pro Λοξίας, *υ, ὁ, APOLLO:* ab eod. Th.

Λοξοῖσιν, *obliquè ingredientes:* nom. pl. ὰ

Λοξοβάτης, *υ, ὁ, obliquè incedens:* ex λοξὸς, *obliquus,* et βαίνω, *eo.*

ΛΟΞΟ'Σ, ὴ, ὸν, *obliquus, ambiguus, dubius.*

Λοξότης, ητος, ἡ, *obliquitas:* ὰ præced.

Λοπὰς, ἄδος, ἡ, *patella, patina;* qu. ὰ λέπω.

Λόπιμος, *η, ον,* qui potest λέπεσθαι, id est, *decorticari.*

Λοπὸς, οῦ, ὁ, *cortex:* ὰ λέπω, *decortico.*

ΛΟΡΔΟ'Σ, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *curvus, cernuus, incurvus in anteriora.* Hinc

Λορδόω, -ῶ, *incurvo;* undè λόρδωσις, ιως, ἡ, *incurvatio, inclinatio in anteriora;* cùm scil. quis, vitiatâ dorsi spinâ, capite semper prono est et cernuo.

Λυδοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *lanista:* qu. λύδον τρέφων, *ludum alens.*

Λυκᾶς, ᾶ, *LUCAS,* nom. viri, et

Λούκιος, *υ, ὁ, Lucius,* nomen Prophetæ, ὰ *luce* sic dictum.

Λῦμαι, Att Sync. pro λούομαι, *lavor;* imperf. ἐλῦμην pro ἐλούμην, præs. pass. λῦσθαι pro λέσθαι. Th. λέω.

Λυκὸς, ὴ, ὸν, *splendidus, a, um,* Hesych.

Λῦσεν, pro ἔλυσεν, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi λύω, *lavo, f.* σω.

ΛΟΤ ΣΣΟΝ, *LUSSUM, album quiddam in abiete nascens.*

Λυσῶ, *lavabo:* Dor. pro λέσω, fut. 1. ὰ λέω.

Λυτὴρ, -ῆρος, ὁ, *pelvis, vas ad lavandum:* ab eod. Th.

Λυτρὸν, ῦ, τὸ, *balneum, lavacrum.* Sed

Λύτρον, *υ, τὸ, aqua sordida, quâ nos lavimus:* ὰ præced. Th. λέω, *lavo.*

Λυτρῷ, dat. sing. ὰ λυτρὸν, *balneum.*

Λυτρὼν, ῶνος, ὁ, *balneum:* ὰ

ΛΟΤ'Ω, *LAVO;* f. σω, p. λέλυκα, a. 1. ἔλυσα, a. 1. pass. act. λόεσις, perf. pass. λελυμένος, *η, ον,* a. 1. m. ἐλυσάμην, ω, ατο.

Λοφιὰ, ας, ἡ, *cervix, dorsum, juba, seta, summitas, cacumen.* Th. λόφος, idem.

Λοφίας, ας, ὁ, et λοφιὴς, ἴδος, ἡ, *fax;* tanq. sit *fax ex arboreo cacumine:* ab

ΛΟ'ΦΟΣ, *υ, ὁ, cervix in jumentis, collum;* item *crista galeæ;* item λόφοι, *colles, tumuli;* quicquid *editum:* hinc Angl. LOFT.

Λόφυρα, ων, τὰ, *animalia quæ habent setas in cervice erectas in modum cristæ:* ex λόφος, et ὐρὰ, *cauda.*

Λόφυρος, *cristâ insignis, superbus.* Th. λόφος.

Λοχαγωγὸς, ῦ, ὁ, *ductor* λόχυ, i. e. *turmæ.* Th. ἄγω, *duco.*

Λοχάω, -ῶ, f. ήσω, *insidior, insidias pono;* ὰ λόχος, ὁ, *insidiæ.*

Λοχεῖὰς, gen. Ion. ὰ

Λοχιὰς, ᾶ, ὁ, idem quod λόχος, *insidiæ.*

Λοχεύω, *parturio;* λοχεύομαι, *partu edor.* Th. λοχὸς, ἡ, *gravida.*

Λοχαγησία, -ῶ, pro λοχαγία, -ῶ, f. ήσω, *cohortem duco:* ex λόχος, *cohors,* et ἄγω, *duco.*

Λοχήσομαι, f. 1. m. verbi λοχάω.

Λοχίζω, f. ίσω, *in cohortes dispono; insidias pono:* ὰ λόχος.

Λοχίτης, ου, ὁ, *manipularis.*

Λόχμη, ης, ἡ, *locus virgultis plenus;* indè *insidiis aptus:* ὰ

ΛΟ'ΧΟΣ, *υ, ὁ, cohors, agmen;* item *insidiæ;* qu. ὰ λέγομαι, *cubo, insideo:* hinc λοχάω, et λοχίζω, *insidior.*

Λοχὸς, ῦ, ἡ, *puerpera, gravida:* ὰ λέγω.

Λύα, Dor. vel λύη, ης, ἡ, *seditio, pugna, LUES:* ὰ λύω, *solvo.*

Λυγαῖος, -αία, -αῖον, *tenebrosus, obscurus:* ὰ λύγη.

Λυγγάνος, *singultio:* ὰ λύζω.

Λυγγὼς, gen. Ion. ὰb Λυγγιὼς, ίος, ὁ, nomen gentis.

Λύγδινος, -ίνη, σον, *lævis, politus, candidusque, marmoris Parii instar:* ὰ

ΛΥ'ΓΔΟΣ, *υ, ὁ, lapidis genus, candoris eximii: Parium marmor.*

ΛΥ'ΓΗ, ης, ἡ, *obscuritas, tenebræ.*

Λυγίζω, f. ίσω, Dor. ξω, *flecto, torqueo, vieo,* in med. *in omnes partes me flecto, elabi conor.* Th. λύγος.

Λυγκεὺς, ίως, ὁ, *LYNCEUS.* Hic fertur acutissimâ oculorum acie præditus fuisse: ὰ

ΛΥ'ΓΞ, λυγκὸς, ὁ ἡ ἡ, *LYNX, acutissimi visûs.* Sed

Λύγξ, λυγγὸς, ἡ, *singultus:* λυγμὸς, ῦ, ὁ, idem: ὰ λύζω.

ΛΥ'ΓΟΣ, *υ, ἡ, vitex, virga, bacillus.* Hinc λυγίω, et λυγίζω, *flecto.* Sed

Λυγὸς, ῦ, ὁ, *prelum quoddam:* quia λυγίζεσθαι, seu *torqueri* potest.

Λυγρὸς, ὴ, ὸν, Ion. pro λυγὰς, *τρίστις, odiosa:* ὰ

ΛΥΓΡΟ'Σ, -ρὰ, -ρὸν, *gravis, difficilis, funestus.*

Λυγρῶς, adv. *gravitèr:* ὰ præced.

Λύδδα, ης, ἡ, nomen urbis in Judæâ.

Λυδία, ας, ἡ, *Lydia,* regio Asiæ Min. *Mæonia.* Item nomen mulieris ὲ Lydiâ regione. Λυδία μέτρα, *præclarus hymnus,* quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.

Λυδοκάβης, ίος, ὁ ἡ ἡ, *qui Lydorum more deliciis et voluptatibus indulget.*

Λῦδὸς, ῦ, ὁ, *LYDUS,* pl. Λυδοὶ.

Λύειν, *solvere,* præs. inf. ὰ λύω.

ΛΥ'ΖΩ, *singultio:* f. ξω, hinc λυγμὸς, *singultus,* et λυγξ, γγὸς, ἡ, idem.

Λύθεν, *soluti sunt;* Bœot. Sync. et Ion. pro ἐλύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi λύω, *solvo;* f. λύσω, a. 1. pass. ἐλύθην.

Λύθη, Ion. pro ἐλύθη, 3. sing. a. 1. pass. Vide λύθην.

ΛΥ'ΘΡΟΝ, *υ, τὸ, cruor, sanguis pulvere mixtus.*

Λυθρόεις, f. όεσα, p. οσσα, *cruento sanguine cum pulvere permisto fœdo:* ὰ præced.

Λυθρώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *saniosus.*

ΛΤΚΑ'ΒΑΣ, *αντος, ὁ, annus:* ex λύω, id est, *solis,* et βάσις, id est, *progressus.*

Λυκαίου Διὸς βωμὸς, *LYCÆI Jovis ara.*

Λυκαονία, ας, ἡ, nom regionis in Asiâ. Lat. interpret. *lupina.*

Λυκαυγὲς, ίος, τὸ, *crepusculum matutinum.* Th. αὐγὴ, *splendor.*

Λυκάων, ονος, ὁ, *LYCAON,* nom. propr.

Λύκειος, -εία, ειον, vel λύκιος, *υ, ὁ ἡ ἡ, lupinus.* Est et Epith. Apollinis; ὰ λύκος.

Λύκη, ης, ἡ, *Lux,* quia *lux* λεύκη, id est, *alba.*

Λυκίδᾶς, οἱ, *luporum catuli.* Th. λύκος, *lupus.*

Λυκιεργὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *in Lyciâ factus:* ex Λυκία, et ἔργον.

Λυκίνδυν, adv. ὲ *Lyciâ:* ὰ Λυκία, *Lycia.*

Λύκιος, *LYCII,* acc. pl. Λυκίους ab eod. Th.

Λυκομήδης, ους, ὁ, *LYCOMEDES,* nomen viri.

ΛΤ'ΚΟΣ, *υ, ὁ, LUPUS:* est et λύκος, acc. pl. Dor. etiam λύκως, *Sol,* ὰ λύκη, *lux.*

Λυκοῦργος, υ, ὁ, *LYCURGUS,* nomen viri.

Λυκόφρων, ονος, ὁ, *qui est lupini*

animi: ex λύκος, lupus, et φρὴν, animus.

Λυκάφως, τὸ, crepusculum: à λύκη.

Λύκτος, ὁ, ἡ, nomen urbis in Cretâ.

ΛΥ̃ΜΑ, -ατος, τὸ, purgamentum sordes.

Λυμαίνω, purgo: à λῦμα· item perniciem affero, vasto, corrumpo; f. ἄνω, a. 1. ἐλύμηνα, præs. pass. λυμαίνομαι, f. pass. λυμανθήσομαι, a. 1. m. ἐλυμηνάμην, -ω, -ατο, cum acc. Th. λύμη, ης, ἡ, exitium.

ΛΥ̃ΜΗ, ης, ἡ, lues, noxa, exitium.

Λύμην, λῦνος, λῦνι, redimerer: Poët. pro ἐλελυμένος εἴην, plusq. p. opt. pass. à λύω. Alii volunt esse a. 2. opt. m. à λῦμι.

Λυμηνάμενος, a. 1. part. m. verbi λυμαίνω, purgo, vasto.

Λῦνο, Ion. et Poët. pro ἐλέλυντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi λύω, solvo.

Λύομαι, solvor, præs. pass. à λύω.

Λῦπέω, tristem reddo, dolore afficio, f. ήσω, p. λελύπηκα, a. 1. ἐλύπησα, præs. pass. λυπέομαι, tristor: a. 1. pass. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. sub. pass. λυπηθῶ, ῆς, ῇ, a. 1. inf. λυπηθῆναι, a. 1. part. pass. λυπηθὲς, έντος. Th. λύπη, dolor.

ΛΥ̃ΠΗ, ης, ἡ, dolor, ægritudo.

Λυπῆν, Dor. pro λυπῶν.

Λυπηρὸς, -ρὰ, -ρὸν, molestus, tristis: compar. λυπηρότερος, et superl. λυπηρότατος· et inde

Λυπηρῶς, adv. molestè: à λύπη.

Δύπης, molestus sis, 2. sing. præs. sub. act. verbi λυπέω, q. v. f. λυπήσω.

Λυπῶ, luge, præs. imperat. pass. λυπεμένοις, dat. pl. præs. part. pass. verbi λυπέω. Th. λύπη, dolor.

Λυσιὰς, ὰ, ὸν, idem ac λυσιῳὸς, (ex quo per Sync. fit) molestus, a, um. Est et gracilis, jejunus, tenuis, opp. copioso et sufficienti: ab eod. Th.

ΛΥ̃ΡΑ, ας, et Ion. ης, ἡ, LYRA, indè

Λυρίζω, f. ίσω, lyrâ sono et ludo.

Λυρικὸς, ὴ, ὸν, LYRICUS: à λύρα.

Λυριστὴς, οῦ, ὁ, qui lyrâ canit: à λυρίζω.

Λυρκανστύτης, οῦ, ὁ, Lyricus, qui lyram pulsat: λυρκανστύτος, ὁ ἡ ἡ, usitatiùs. Est ex λύρα, lyra, et τύπτω, pulso.

Λῦσαι, a. 1. inf. act. λύσασ', pro λύσασα, a. 1. part. act. f. g. λύσασ, pro ἔλυσας, 3. pl. a. 1. ind. act. λύσαιεν, 2. pl. a. 1. opt. act. λύσατε, 3. sing. aor. 1. m. Ion. verbi λύω, solvo: undè fortè Angl. to loose.

Λύσαις, Æol. pro λύσας, qui solvit, liberavit; a. 1. part. act. m. g. ab eod. Th.

Λυσανίας, ου, ὁ, qui solvit dolores: ex λύω, et ἀνία, ας, ἡ, mœror. Est et nomen Præfecti Romani.

Λῦσε, pro ἔλυσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. λύσιε, ας, ε, a 1. opt. Æol. verbi λύω.

Λύσα, dat. sing. à λύσις.

Λυσιάνασσα, ἡ, nomen mulieris.

Λυσίας, ου, ὁ, LYSIAS, nom. viri, Gr. interpret. Lat. dissolvens: à λύω.

Λῦσίζωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui vel quæ solvit zonam: ex λύω, solvo, et ζώνη, zona.

Λυσίκακος, ου, ὁ ἡ ἡ, solutor malorum: ex λύω, solvo, et κακὸν, malum.

Λυσιμελὴς, ὲος, ὁ ἡ ἡ, solvens membra, est somni Epith. Hinc Λυσιμέλεια, palus in Ciliciâ: ex λύω, solvo, et μέλος, ους, τὸ, membrum.

Λύσιν, solutionem: acc. sing. à λύσις, ως, ἡ.

Λύσιος, ία, ιον, vel υ, ὁ ἡ ἡ, solvendi vim habens; Epith. Bacchi qui solvit curas: à λύω.

*Λυσιπαίγμων, ονος, ὁ, jocos tribuens, [Epith. Bacchi, apud Anacreontem.] Vox corrupta est, et contra analogiam, ex quâ est, finiens ludos: ex λύω, et παίγμα.

Λυσίπονος, υ, ὁ ἡ ἡ, solvens labores. Λυσίπονοι Διὸς πάντες, famuli, qui labores dominorum absolvunt, hisque dominos liberant: ex λύω, et πόνος, labor; quod à πίνομαι, laboro; p. m. πίνομα.

Λύσις, εως, ἡ, solutio, dissolutio; acc. λύσιν. Th. λύω, solvo.

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, utilitas.

Λυσιτελὴς, ὲς, ὸν, utilis sum, prosum; cum dat. hinc Λυσιτελῆ, expedit: à seq.

Λυσιτελὴς, ὲος, ὁ ἡ ἡ, utilis, frugifer; in compar. λυσιτελέστερος, superlat λυσιτελέστατος· ex λύω, solvo, et τέλος, vectigal.

* Λυσιτελῶς, adv. utiliter.

Λῦσον, ἄνω, aor. 1. imperat. act. λύσονται, 3. pl. fut. 1. m. λυσόμενος, fut. 1. part. med. verbi λύω.

ΛΥ̃ΣΣΑ, sive λύσσα, ης, ἡ, rabies, propriè canum: qu. à λύω. Hinc

Λυσσάω, seu -σσάω, furo; λυσσῶν, Poët. in rabiem ago: à λύσσα.

Λυσσῶν, Dor. pro λυσσῶν, præs. inf. act. verbi λυσσάω, furo: ab eod. Th.

Λυσσώντης, ητος, ὁ, rabidus, rabiosus: à præced. Th.

Λυσσῶσιν Poët. vel Ion. pro λυσσῶν, præs. part. act. verbi λυσσάω.

Λυσσώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, rabidus, rabiosus. Th. λύσσα.

Λυσσωδιάς, rabiosus fias; 2. sing. a. 1. opt. pass. verbi λυσσάω, q. v. fit λυσσάω.

Λυσσῶσι, 3. pl. præs. ind. vel sub. act. verbi λυσσάω, furo. Th. λύσσα.

Λύστρα, ας, ἡ, LYSTRA, nomen urbis.

Λύστρη, ων, τὰ, idem. Hinc

Λύστριος, α, ον, Lystrensis.

Λυτήριον, υ, τὸ, remedium, quod aliquo malo nos liberat: n. g. à

Λυτήριος, υ, ὁ ἡ ἡ, solvendi seu liberandi vim habens, expiatorius: à λύω, solvo.

Λῦτο, Ion. et Poët. pro ἐλύετο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Λυτὸν, justitiam: quum λύσαι dictio juris.

Λύτρον, υ, τὸ, redemptionis seu salutionis pretium. Angl. ransom. Th. λύω.

Λυτρόω, redimo; f. ώσω, p. λελύτρωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐλυτρώθην, ης, η, a. 1. m. ἐλυτρωσάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. λυτρώσωμαι, ῃ, ηται· ab eod. Th.

Λυτρώδης, vide λυθρώδης, saniosus.

Λύτρωσις, εως, ἡ, redemptio: et

Λυτρωτὴς, οῦ, ὁ, redemptor: à perf. pass. verbi λυτρόω.

Λυτρώω, vide λυτρόω.

Λυχνῆον, ου, τὸ, et λύχνιον, necnon

Λυχνία, ας, ἡ, candelabrum: ab λύχνος.

Λυχνίδιον, ου, τὸ, lucernula: ab λυχνὶς, ίδος, ἡ, idem: ab eod. Th

Λυχνοκαΐα, ας, ἡ, dies festus apud Ægyptios, quo lampades accendebantur: ex λύχνος, et καίω, uro.

ΛΥ̃ΧΝΟΣ, υ, ὁ, LYCHNUS, lucerna: q. à λύειν νύκτος, solvere, noctem. Hinc Angl. a link.

ΛΥ̃Ω, SOLVO, [* dimitto, pass. dimittor. Med. redimo, ὁ δύναται λυθῆναι ἡ γεφυρὰ, Joan. non potest irrita reddi Scriptura. Heumannus ait nusquam alibi hoc sensu reperiri; at sic Eurip. Iphig. in Aulide, 1268. Θέσφατ' ἀ λύσω θεᾶς, si oracula Deæ falsa deprehendi effecero; λύειν νόμον, abrogare legem; ἐλελῦσθαι, Mat. v. 9. violare legem; at non apud exteros, λύειν, pro ἐκλύειν, Jos. Ant. viii. 6. explicare difficultatem. αἴνιγμα, ænigma, χρησμὸν, oraculum. Plut. Symp.] imperf. ἔλυον, ες, ε, f. λῦσω, p. λέλῦκα, a. 1. ἔλῦσα, a. 1. sub. λύσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. λῦσαι, imperf. pass. ἐλυόμην, ου, ετο,

pr. pass. λέλῡμαι, a. 1. pass. ἐλύθην, ης, η, f. 1. pass. λυθήσομαι.

ΑὨΝ, λῶϊ, λᾶϊ, vel λᾶς, λᾶ, volo, vis, vult, Dor. pro θέλω· hinc λαῶν, melior, quem magis volumus, λώϊστος· et λᾷστος, optimus.

Λωβάομαι, injuriam infero; contumeliâ afficio, mutilo; f. m. λωβήσομαι· inde λωβήσητε, Dor. pro λωβήσητε, 2. pl. a. 1. sub. m. ἐλωβήθην, a. 1. pass. Th. λώβη, injuria.

Λωβεύω, f. εύσω, idem; et ab eod. Th.

ΛΩΒΗ, ης, ἡ, injuria, contumelia, dedecus, jactura, mutilatio.

Λωβητὸς, læsus, a. 1. part. pass. verbi λωβάομαι, q. v.

Λωβήσαι, 2. sing. a. 1. opt. medii λώβησον, a. 1. imperat. act. verbi λωβάω, vel λωβάομαι, injuriam affero. Th. λώβη.

Λωβητὴρ, ῆρος, ὁ, et λωβητὴς, ῆος, ὁ, contumeliosus, et

Λωβητὴς, ὁ, ἡ, ὀν, injuriâ seu contumeliâ affectus; mancus, mutilatus: à 3. pers. perf. pass. ejusd. verbi, et ab eod. Th.

Λωΐς, ΐδος, ἡ, nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. Gr. Lat. interp. melior.

Λώϊστος, et contractè λῷστος, optimus. Vide in λωΐων.

Λωΐτερος, idem ac λωΐων, et ab eod. Th.

Λωΐων, contr. λῴων, ονος, ὁ & ἡ, melior, quem magis volumus, comp. et superl. λώϊστος, vel λῷστος, pro ἀγαθὸς, bonus. Th. λῶ, volo.

Λωλὸς, stultus, Græcis barbarus.

ΛὨΜΑ, ατος, τὸ, fimbria; instita.

Λῶνται, Dor. pro λῶσι, 3. pl. præs. ind. verbi λῶμαι, idem quod θέλω, volo; præs. part. f. g. λῶσα.

Λῷσα, acc. pl. à λῴων, contractè pro λωΐων.

ΛΩΟΣ, vel ΛὨΟΣ, ου, ὁ, Lous, mensis apud Macedonas, cujus primo die solstitium æstivum incidit.

Λωτοδύτης, fut. ήσω, vestimenta furor, spolio, veste exuo: quod ex λώτης, et δύω, induo.

Λωτοδύτης, ου, ὁ, fur vestium, grassator: à præced.

Λώτος, του, τὸ, et λώτη, ης, ἡ, et λωτὰς, άδος, ἡ, vestimentum tenue: à λωτὸς, cortex, quod per Ectasin factum vult Eustath. Th. λύω, decortico.

Λῷτε, optimâ, superl. neut. g. pl. num. Vide in λωΐων.

Λὼν, ὁ, nomen viri indecl. Heb. Lat. interpr. absconditus.

Λωτοῦντα vidit, campi loto abundantes, Iliad. ρ'. 283. Dor. pro λωτίντα, fut. λωτοῦντω· à λωτόεις, όεσσα, όεν, loto abundans. Th. λωτὸς, lotus.

Λωτίζω, lotum carpo, decerpo: à

ΛὨΤΟΣ, ου, ὁ, LOTUS, arbor, cujus fructus adeò dulcis, ut externi, eo degustato, patriæ suæ obliviscantur; undè proverb. λωτὸν φαγὼν, de iis dicitur qui regionem exornam præponunt suæ. Est etiam herbæ genus, trifolium.

Λώφημα, λώφημα, ατος, τὸ, lacæramentum: à

ΛΩΦἈΩ, -ῶ, respiro, interquiesco, cesso; item transitivè sedeo, f. ήσω· qu. à λόφος, collum, propriè de jumentis; è quorum collo jugum deponitur.

Λώφησις, εως, ἡ, quies, respiratio: à perf. pass. verbi λωφάω.

Λῴων, ονος, ὁ & ἡ, contractè pro λωΐων, melior, q. vide.

M

M, xer duodecima litera, μῦ dicta. In numeris quadragintà, et cum lineolâ subjectâ, (μ,) quadraginta millia denotat.

ΜἈ, jurandi adv. ferè negare solet; nonnunquam affirmat: undè καὶ et ὄ, adv. jungitur.

Μαὰδ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. Lat. interp. vinctilium.

Μάγγανον, ου, τὸ, machinamentum, pessulus, seræ vectis; venenum, quo quis mortem machinatur; Ph. μάγγανον στόμιον, ballista; μάγγανα στόμια, tormenta.

Μαγδαλὰ, nomen loci Hebr. Lat. interp. turris.

Μαγδαλιὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris Syr. Lat. interp. magnificæ.

Μαγδαλινὸς, ὴ, ὸν, ὁ Magdalà, Magdalenus.

Μαγεία, ας, ἡ, MAGIA, ars magica; incantatrix: à μαγεύω.

Μαγειρεῖον, ου, τὸ, culina: à μάγειρος.

Μαγειρεύω, coquo, artem coquinariam exerceo, f. εύσω.

Μαγείρισσα, ης, ἡ, coqua.

ΜἈΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, coquus, qui cibos μάσσει. [*Ianius. Vide Davis et Markl. ad Max. Tyr. xxv. 2.]

Μαγεύω, artem magicam exerceo, sum magnus, f. εύσω, p. μεμάγευκα. Th. μάγος.

Μαγικὸς, ὴ, ὸν, MAGICUS, veneficus: ab eod. Th.

Μάγις, ίδος, ἡ, vas subigendæ farinæ, lanx: à μάσσω, subigo.

ΜἈΓΝΗΣ, ητος, ὁ, MAGNES. Est et Magnes, Magnesiæ habitator, quæ est urbe Asiæ ad Mæandrum. Hinc

Μαγνησία, ας, ἡ, Magnesia.

Μάγνητας, acc. plur. à Μάγνης.

ΜἈΓΟΣ, ου, ὁ, Magus, sapiens, præstigiator, vocabulum Persicum.

ΜΑΓΓἈΡΙΣ, ιος, ἡ, radix lacerpitii.

Μαγὼγ, ὁ, nomen propr. Hebr. Lat. interpr. munimentum.

Μαδήσω, -ῶ, glabrum et calvum facio, f. ήσω, p. ωκα.

Μαδάω, -ῶ, depilem reddo, glabrum, f. ήσω.

Μαδιὰν, ἡ, nomen regionis indecl. Hebr. Lat. interpr. judicium.

Μαδίζω, glabrum reddo, vello, f. ίσω.

Μαδμαῖρον, ad desertum, Jos. xviii. 12. Alii legunt Μαδβαῖρον.

ΜΑΔὈΣ, ὄ, ὀν, lævis, glaber; μαδαρὸς, ὰ, ὸν, idem: hinc μαδάω, et μαδίζω, depilem reddo.

Μαιλὶς, instrumentum pneumaticum, Psal. lii. 1.

ΜἈΖΑ, vel μᾶζα, ης, ἡ, MAZA, libum: [*polenta farinâ conspersa, et subacta aquâ vel oleo, Hes. Op. 590.] quod à μάσσω, subigo: hinc Lat. massa.

ΜΑΖὈΣ, ου, ὁ, mamma, nutrix.

Μαζουχὰλ, signa cœlestia,] Job. xxxviii. 32.

Μάθε, ίτω, 2. sing. a. 2. imperat. act. μαθεῖν, a. 2. infin. verbi μανθάνω, disco; f. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Μαθήσομαι, f. 2. m. Dor. pro μαθήσομαι, verbi μανθάνω.

Μάθημα, ατος, τὸ, disciplina, documentum: τὰ μαθήματα, doctrinæ, mathematicorum theoremata. Th. μανθάνω.

Μαθηματικὸς, ὴ, ὸν, ad disciplinas pertinens seu opus; MATHEMATICUS: ab eodem Th.

Μαθήσιας, disces, Ion. pro μαθῇ, 2. sing. f. 1. m. verbi μανθάνω, f. 1. m. μαθήσομαι.

Μάθησις, εως, ἡ, ipsa discendi actio, cognitio, disciplina: à perf. pass. verbi μανθάνω, disco.

Μαθητεύω, doceo; cum acc. sum discipulus, f. εύσω, p. μεμαθήτευκα, a. 1. part. pass. μαθητευθὶς, ῖσης· à

Μαθητὴς, ῆ, ὁ, discipulus. Th. μανθάνω, disco.

Μαθητεύω, -ῶ, discipulus esse, discere cupio: à præced.

ɔro *μαθοῦσα, quæ* part. act. verbi *ἔμαθον.*

ɔmen filii Enochi r. Lat. interpr. s.

naxilla: Hesych. ıdum censet pro . iii. sub finem.

t in nom. plur. . part. act. verbi ; a. 2. *ἔμαθον· τὶ* ıplici *τὶ*, ut notat ıthen. xiii. 9.

obstetrix, nutrix, aινώ, *obstetricem* ı, idem.

ὁ, *MÆANDER, DRUS, Phrygiæ us: flexus.*

μαῖα, quod vide. *Atlantis.*

o, salio, fluctuor,

, *abstergo*, fut. ξω, ·ω.

ntèr cupio, f. *ήσω*, ἐt. *μαιμάω.* Th.

g. a. 1. ind. act. ɛrbi.

ıpta, præs. part. ɔi *μαιμάω*, Poët.

viri indecl. Hebr. *præparatus.*

furiosa, insana, ἰt *alios insanire.*

ıaινόμενος ὄλος, qui ıc furit.

ıaνίω, furo; f. m. ɛɛs. part. med. perf. med. *μέμη-ıa, as, ἡ, furor*; *τὸ, equina cupido*

quæro; præs. ɔς, *inquirens*: à

a, sidus; *æstus* : à

ındè *μαιμαίρω.* , ἡ, τὸ, et *μάναιρα*, ıs, *felix*; in nom. ɔi *καὶ αἱ* dat. pl. ɔn. *μανέρωσι.* *um prædico*, fut. *μανεῖν*, perf. perf. pass. *μεμα-* è *μανερισμὸς, bea-μάνας.*

, *beatus, a, um*: , *as, ἡ, locus beato-rtem*; comp. *μα-*Th. *μάνας, beatus.* ɪ, ἡ, *beatitudo*: à

, ἡ, *beatitudo*: à

Μανᾱριτὸς, ἡ, ὸν, beatus: à perf. pass. verbi *μανᾱρίζω.* Th. *μάνας.*

Μανᾱρῖτης, ου, ὁ, et ἡ *μανᾱρῖτις, felix*, de vitâ functis, qu. beatis: ab eod.

Μανᾱριῶ, Att. pro *μανᾱρίσω*, f. 1. act. verbi *μανᾱρίζω, beatum prædico.* Th. *μάνας, beatus.*

Μανᾱστάτη, ης, ἡ, felicissima, f. g. à

Μανάστατος, beatissimus, superl. à *μάνας, felix*; comp. *μανᾱριώτερος*, et *μανᾱρώτερος.*

Μανεδονία, ας, ἡ, nomen regionis, *Macedonia.*

Μανεδονῑκὸς, ἡ, ὸν, MACEDONICUS: à

Μανεδὼν, όνος, ὁ, MACEDO; in plur. *Μανεδόνες*· q. ex *μᾶκος*, Dor. pro *μῆκος, τος, τὸ, longitudo*, et *ἴδος, ους, -ως, τὸ, sedes*, quòd regio illa fuerit oblonga.

Μανίλη, ης, ἡ, ligo, Poët. et Ion. pro *μάκιλα*, seu *μάκιλλα.*

Μάκιλλα, ης, ἡ, ligo: ex *μία*, et *κίλλω, moveo.*

Μάκιλλον, ου, τὸ, macellum; vox Lat. Græcè *ῥιωπώλιον, ου, τό.*

MA'KEP, *cortex, qui ex Indiâ advehitur.*

MAKKOA'N, *desipere, fatuè* et *stultè se gerere.*

Μᾶκος, Dor. pro *μῆκος*· adverbialiter positum, pro *in longitudinem, longè, procul.*

Μακρηγορία, Dor. pro *μακρηγορία, as, ἡ, prolixitas orationis*: ex *μακρὸς, longus*, (quod à *μῆκος, longitudo*,) et *ἀγορὰ, forum, concio.*

Μακρὰν, adv. *longè, procul*: à *μακρὸς.* Th. *μῆκος, τος, τὸ, longitudo.*

* *Μακρηγορέω, -ῶ*, f. *ήσω, multis verbis uti*: ex *μακρὸς, longus*, et *ἀγορέω, dico.*

Μακρὼν, acc. Ion. pro *μακρὰν· μακρῶσι*, dat. pl. Ion. pro *μακροῖς*· à *μακρὸς.*

Μακρόβιος, ου, ὁ & ἡ, longævus, vivax: ex *μακρὸς, longus*, et *βίος, vita.*

Μακροβιότης, ητος, ἡ, vivacitas, longævitas, vita longa.

* *Μακροβίωσις, εως, ἡ, vitæ longævitas*, Baruc. iii. 14.

Μακροημέρευσις, εως, ἡ, diei prolongatio: ex *ἡμερεύομαι, diem duco.*

Μακρόθεν, adv. *eminùs, procul*: à *μακρὸς*, cujus Th. *μῆκος, ἀπὸ μακρόθεν, è longinquo*, Apoc. xvii. 17, et apud LXX. Psal. xxxvii. 12, vel xxxviii. 11. Ita vix reperiatur apud profanos antiquiores, præterquam Constantini Porphyrogen. Tacticis, p. 3. 4. 6. his. 16. 17.

Μακροθῡμέω, -ῶ, iram differo, patior

tientèr fero, f. *ήσω*, p. *μεμακροθύμηκα*· a. 1. *ἐμακροθύμησα*, a. 1. imperat. act. *μακροθύμησον*, et

Μακροθυμία, ας, ἡ, lenitas: à

Μακρόθῡμος, ου, ὁ & ἡ, longanimis, lenis, patiens: ex *μακρὸς, longus*, et *θυμὸς, animus.*

Μακροθύμως, adv. *patientèr, longanimitèr*: à præced.

Μακρολογία, f. *ήσω, prolixè loquor*: hinc *μακρολογοῦμαι*, 1. plur. præs. sub. et

Μακρολογία, ας, ἡ, sermonis prolixitas: à

Μακρολόγος, ου, ὁ & ἡ, prolixus in sermonibus: ex *μακρὸς*, et *λέγω, dico.*

Μακροπνέλιμος, ου, ὁ & ἡ, è longinquo pugnans.

Μακρὸς, ὰ, ὸν, longus, a, um; sed *μακρὸν*, et *μακρῷ*, dat. et *μακρὰ*, neut. g. pl. num. sæpè sumuntur adverbialiter pro *longè, multò*; comp. *μακρότερος, α, ον.* [* Οὐ διὰ *μακροῦ, brevi, citò*, subint. *χρόνου*, Polyæn. i. 17.] Th. *μῆκος*, Dor. *μᾶκος, ους, τὸ, longitudo.*

Μακρονίζω, maximè *inveterasco, in longum tempus differo.*

Μακρότης, ητος, ἡ, longitudo.

Μακροχρόνιος, ου, ὁ & ἡ, longævus: ex *μακρὸς, longus*, et *χρόνος, tempus.*

Μακρῦμα, ἄτος, τὸ, elongatio: à

Μακρύνω, f. *υνῶ*, p. *να, longè summoveo, in longum differo, extenda, porrigo*: à *μακρὸς, longus.*

Μακρῷ, longè. Vide in *μακρὸς.*

Μακρῶς, adv. *longè, prolixè*: à *μακρὸς.*

Μανῦνω, Dor. pro *μηνῦνω, produco*: à *μῆκος.*

Μανὸν, in longum protensus, vociferatus, a. 2. part. act. à *μανάω*, vel *μνάω.* Th. *μῆκος*, Dor. *μᾶκος, ους, τὸ, longitudo.*

Μάκων, -ωνος, Dor. pro *μήκων, ἡ, papaver.*

MA'AA, adv. *valdè, multùm, admodùm*; compar. *μᾶλλον*· superl. *μάλιστα.*

Μάλαγμα, ἄτος. Vide in *μαλάσσω.*

Μαλᾰκαίσιος, ου, ὁ & ἡ, mollis et teneros pedes habens. Metri causâ pro *μαλακίσιος*· ex *μαλακὸς, mollis*, et *ποῦς, pes.*

Μαλᾰκῇ, dat. sing. *μαλακῇσι*, dat. pl. Ion. f. g. à *μαλακὸς, ὴ, ὸν, mollis.*

Μαλακία, ας, ἡ, mollities, languor corporis. Sumitur et pro *πίνα, ης, ἡ, pica*, stomachi iguavia: à *μαλακὸς.*

Μαλακίζω, f. *ίσω, mollio*, et med. *langueo, ægroto*: ab eod.

Μαλακιστῆναι, a. 1. inf. pass. præced.

Μαλᾰκὸς, ὴ, ὸν, MOLLIS, effe-

Digitized by Google

mènatus, languidus, remissus, tranquillus, comp. *μαλακώτερος, α, ον.* Th. *μαλάσσω, mollio.*

Μαλακότης, ητος, ἡ, *mollities:* ab eod.

Μαλακόχυμος, ος, ὁ & ἡ, Poët. *qui mollem habet, vel admovet, manum:* ex *μαλακὸς, mollis,* et *χεὶρ, ἡ, manus.*

Μαλακύνω, σmollio, molle facio; f. *ὑνῶ.*

Μαλακῶ, gen. Dor. pro *μαλακοῦ.*

Μαλλᾶσῶς, adv. *mollitèr, lenitèr, placidè, languidè, effeminatè, remissè.*

Μάλλατα, adv. *quantumlibet.* Th. *μάλα, valdè.*

ΜΑΛΑ'ΣΣΩ, seu *μαλάσσω, mollio, placo, lenio;* f. *ἄξω,* p. *χα,* perf. pass. *μεμάλαγμαι.* Hinc *μάλαγμα, ἀτος, τὸ, quod ad molliendum adhibetur, μαλακὸς, mollis, μαλακία, mollities.*

Μαλάχη, ης, ἡ, *MALVA.* Th. *μαλάσσω.*

Μαλελεὴλ, ὁ, nomen viri Hebr. Lat. interpr. *laudans Deum.*

Μαλερὸς, ρὰ, ρὸν, *ustivus, consumens;* ignis Epith. Th. *μαλὸς, tener:* idem quod *ἁμαλὸς.*

ΜΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *ala, axilla:* vide *μασχάλη.*

Μάλθα, ης, ἡ, *cera emollita.* Th. *μαλάσσω.*

Μαλθακὸς, ὴ, ὸν, *mollis, lentus, effeminatus:* è *μαλθάσσω,* idem quod *μαλάσσω.*

Μαλθακόφωνος, ν, ὁ & ἡ, *qui mollem et suavem habet vocem:* ex *μαλθακὸς* et *φωνὴ, vox.*

Μαλθάσσω, f. ξω, idem quod *μαλάσσω.*

Μάλμινον, ν, τὸ, proprium loci nomen videtur: vel Siciliæ mons pomis refertus. Sed Portus legendum censet *Στεμάλμινον* ex *τέμα* et *λίμνη.*

ΜΑ'ΛΙΣ, ῖδος, ἡ, et *μαλὶς, ῖδος, ἡ,* quod et *μαλία, ας, MALUS, arbor.* Est et

Μαλὶς, ῖδος, ἡ, Nymphæ nomen.

Μάλιστα, *maximè;* adv. superl. grad. à *μάλα, valdè;* comp. *μᾶλλον.* Ἐν τοῖς *μάλιστα, cum primis, maximè. νόμος ἐν τοῖς μάλιστα φυλαττόμενος,* Ælian. V. H. ii. 38. *apud Romanos hæc lex maximè valebat. μάλιστα σφᾶς τέλεσον,* Dem. i. c Aphobum, *tria talenta et quod excurrit. τὸ δὲ ὄψος, ἡμῖσυ μάλιστα ἐνιαύσιον, ἔ διπλοῦν,* Thuc. l. i. *eâ altitudine* [maris] *quæ duplò major esset quàm ille in animo habuerat. ἥμισυ τὸ μάλιστα,* Herodot. passim, pro *ἐν τοῖς μάλιστα. ἀνὴρ δόκιμος ἥμισυ τὸ μάλιστα, vir quàm maximè probatus,* l. vii. 118. et 141.

Μαλλίω, -ῶ, et *μαλλέω,* Ion. et Poët. *frigore contrahor:* à

ΜΑ'ΛΚΗ, ης, ἡ, *manuum pedumve contractio et torpor ex frigore.*

Μαλλοῖς, *vellèribus,* dat. pl. à *μαλλὸς, vellus.*

Μᾶλλον, *magis,* comp. à *μάλα, valdè;* superl. *μάλιστα· μᾶλλον δὲ μᾶλλον,* Phil. i. 9. Eurip. Iphig. in Taur. 1406.

ΜΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *vellus, lana promissa.*

Μαλλωτὸς, ὴ, ὸν, *villosus:* à præced.

Μᾶλον, -ω, Dor. pro *μῆλον, ου, τὸ, ovis:* et

Μᾶλον, Dor. pro *μῆλον, ου, τὸ, MALUM, pomum.*

Μαλοπάχεος, ν, ὁ & ἡ, *teneras ac molliculas genas habens:* ex *μαλὸς, ῆ, tener,* et *παρειὰ, gena.* Vel derives ex *μᾶλον,* pro *μῆλον, τὸ, pomum,* et *παρειὰ, gena,* quod de rotunditate et de colore pomorum intelligendum.

ΜΑΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *tener,* q. *ἁμαλὸς,* et pro *μαλλωτὸς, villosus.*

Μαλοφορέω, Dor. pro *μηλοφορέω, poma fero:* ex *μῆλον, malum,* et *φέρω, fero.*

Μάλχος, ν, ὁ, nom. propr. Hebr. Lat. interpr. *regius.*

ΜΑΜΗΡΑ', seu *μαμιρὰ, ᾶς, ἡ,* aut *μαμιρὰς, medicamenti genus.*

Μαμία, ας, ἡ, *mater et avia:* à

ΜΑ'ΜΜΑ, et *μάμμη, ης, ἡ,* et *μαμμαία, ας, ἡ, voces puerulorum ad matrem; avia.*

Μαμμάκωνος, ν, ὁ & ἡ, *stultus:* q. à *μάμμη, avia,* et *κεύθω, occulto.*

MAMMA'N, vox est pueruli, significans *panem:* hinc *μαμμάω, panem peto.*

Μαμμῶνα, *Mammona, τὸ,* indecl. vox Syr. *substantiæ, divitiæ,* Lat.

Μὰν, Dor. pro *μὲν, μνὸς, ὁ, mensis:* et

Μὰν, pro *μάννα, manna:* et

Μᾶν, Dor. pro *μὴν, tamen, certè;* ut *ἀλλὰ μᾶν,* &c.

Μανὴν, ὁ, nom. viri indecl. Syr.

Μανασσῆς, filius primogenitus Josephi, Hebr. Lat. interpr. *faciens oblivisci.*

ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *corium, pellis.*

ΜΑΝΔΙΑΩΤΟ'Ν, ῦ, τὸ, *osculi genus immodestum.*

ΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *stabulum, caula.*

ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ν, ὁ, *planta, cui inest vis somnifica.*

Μανδύας, ου, ὁ, aut *μανδύη, ης, ἡ, vestimenti militaris genus apud Persas.*

Μανῆσαι, *furore percita,* a. 2. part. pass. f. g. verbi *μαίνομαι, insanio;* f. m. *μανοῦμαι,* a. 2. pass. *ἐμάνην.* Hinc *μανὲς.*

ΜΑΝΘΑ'ΝΩ, *disco, intelligo, animadverto, cognosco, doceo;* f. m. *μαθήσομαι,* a. 2. *ἔμαθον,* a. 2. imperat. *μάθε, ἐτω,* et 2. pl. *μάθετε,* a. 2. part. act. *μαθὼν, ὄντος,* Att. *τὸ μαθὸν; quare?* perf. ind. act. *μεμάθηκα,* perf. pass. *μεμάθημαι,* indè *μάθημα, disciplina; μαθητὴς, discipulus: μάθησις, cognitio, discendi actio.*

Μανία, ας, et Ion. *μανίη, ης, ἡ, furor.* Th. *μαίνομαι, insanio.*

Μανιάκης, ου, ὁ, *torques,* Gl. Cyr. *μανιάξ, circulus.* Dan. v. 7. 29. qu. à *μάνη, LUNA,* Dor. *μάνα.*

Μᾶνις, ῖδος, Dor. pro *μῆνις, ῖδος, ἡ, ira permanens et diuturna.*

ΜΑ'ΝΝΑ, τὸ, manna, indecl. vox Hebr. qu. d. *cibus paratus.*

ΜΑ'ΝΝΟΣ, seu *μάνος, ου, ὁ, ornamentum colli vel manuum.*

ΜΑΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *rarus, laxus, fungosus, mollis.*

Μανότης, ητος, ἡ, *raritas, laxitas:* à præced.

Μανοῦμαι, f. 1, med. verbi *μαίνομαι, insanio.*

Μαντεία, ας, ἡ, *divinatio, vaticinium:* à *μαντεύομαι.*

Μαντεῖον, ου, τὸ, *vaticinium; locus ubi editur oraculum:* à

Μαντεῖος, εία, εῖον, *ad vaticinationem pertinens, fatidicus:* à Th. *μάντις, vates.*

Μάντεσιν, *vatibus,* dat. pl. à *μάντις, εως, ὁ.*

Μαντεύομαι, *vaticinor, auguror; conjicio; oraculum consulo;* præs. inf. m: *μαντεύεσθαι,* fut. med. *μαντεύσομαι,* a. 1. m. *ἐμαντευσάμην, ω, ασθαι.* Th. *μάντις, vates.*

Μαντεῖον, ου, τὸ, Ion. pro *μαντεῖον, τὸ, oraculum.* Sic *μαντήϊος,* pro *μαντεῖος.* Th. *μάντις.*

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, (sub. *τέχνη*) *ars divinandi:* ab eod. Th.

ΜΑ'ΝΤΙΣ, εως, ὁ, vates, hariolus, q. à *μαίνομαι.* [* Vel fortè à *μανύω,* i. e. *μηνύω, interpretari,* Is. Vos.]

Μαντιχόρας, ου, ὁ, *mantichora,* bestia horrenda; de quâ vide Aristot. Histor. Anim. lib. 2. cap. 1.: Elianum lib. 4. cap. 20: Plin. lib. 3. cap. 21. et 30. Apud Ctesiam in Indicis scriptum *μαρτιχόρας,* ut et apud Philostr. in vitâ Apollonii; apud Pausaniam verò in Bœoticis *μαρτιόρας,* sine χ.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, *vaticinium.* Th. *μάντις.*

Μάνυε, Ion. et Dor. pro *ἐμήνυε,* 3. sing. imperf. sic *μανύω,* Dor. pro *μηνύω,* 3. sing. præs. verbi *μηνύω, indico.*

Μάνυσι, Dor. pro μάνυσο, a. 1. imperat. act. ejusdem verbi.

Μαντᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μαντεύς, εῦ, ὁ, *index, qui rem aliquam indicat.* Th. μαντεύω, *indico.*

Μαπίεν, *apprehendere*, per Syncop. σῦ ρ, pro μαρείεν, et hoc Poët. et Ion. pro μάρσαι, a. 2. inf. act. verbi μάρτω, *capio.*

Μὰ 'πολάνω, pro μὰ ἀπολάνω· præstaret scribere μ' ἀπολάνω.

ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ, ου, ὁ, *gemma*, quæ et σμάραγδος appellatur.

ΜΑ'ΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, *flagellum, scutica.*

ΜΑΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *MARATHRUM, fœniculum.*

Μαραθών, -ῶνος, nomen propr. Μαραθὼν λιπαρὰ, *MARATHON opulenta.*

ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, f. ἀνῶ, *marcescere facio, flaccidum reddo*; p. *aγna*· μαραίνομαι, *marcesco*, perf. pass. μεμάρασμαι, -σαι, -σται, Att. μεμάρασμαι, a. 1. pass. ἐμαράνθην, f. 1. pass. μαρανθήσομαι.

Μαρὰν ἀθὰ, hæc sunt Syriaca. Suidas vertit, ὁ Κύριος ἐλεύσεται, *Dominus (noster) veniet*, scil. ad judicium.

Μαρανθῆναι, *tabefactum esse*, a. 1. inf. pass. μαρανθήσομαι, ῇ, σται, f. 1. ind. pass. verbi μαραίνω.

Μάρανσις, εως, ἡ, *marcor, tabes*: et Μαρασμὸς, οῦ, ὁ, idem: à μαραίνω. Angl. MURRAIN.

Μαργαίνω, f. ἀνῶ, *insanio.* Th. μάργος, *insanus.*

Μαργαρίτης, ου, ὁ, *MARGARITA, unio*: à

ΜΑ'ΡΓΑΡΟΝ, ου, τὸ, *unio*; pl. τὰ μάργαρα, *margaritæ.*

Μαργίλλη, *coralium*, species anagallidis, *lapis corallium.*

ΜΑ'ΡΓΟΣ, ου, ον, vel μάργων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *insanus, stolidus, vesors*: q. ab ἀργὸς, *otiosus.*

Μαργοσύνη, ης, ἡ, *insanus, petulantia, procacitas*: à præced.

ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ, vel pl. μάραι, antiquâ voce *manus*: quibus dividimus et componimus: q. à μείρω· hinc δυσμαρὴς, ὁ ἡ ὁ, *difficilis*: εὐμαρὴς, ὁ ἡ ὁ, *facilis.*

Μάρθα, ης, ἡ, nomen mulieris. Hebr. Lat. interpr. *magistra.*

Μαρία, ας, ἡ, *MARIA*, B. Virginis, et aliarum mulierum nomen: et

Μαριὰμ, ἡ, nomen indecl. Hebr. Lat. interpr. *amara.*

Μαριανδυνοὶ, *mancipia*, à gente subactâ.

ΜΑΡΙ'ΛΑ, seu μαρίλη, ης, ἡ, *pulvis carbonum, favilla*: qu. à μαραίνω.

ΜΑ'ΡΙΣ, ιος, ἡ, *MARIS, mensura quædam cotylarum sex capax.*

Μάρκος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, f. ἀρῶ, *rutilo, splendeo, vibranti splendore coruscо*: à μαίρω.

Μαρμάρεος, ία, ιον, neanon μαρμάρινος, η, Ion. ῆ, ον, *MARMOREUS; et marmoris more candens*; item

Μαρμάρινος, ίνη, ινον, et μαρμαρόεις, ὄεσσα, όεν, idem: à μάρμαρος.

Μάρμαρος, ου, τὸ, vide seq.

Μάρμαρος, ου, ὁ ἡ ὁ, *albus, candidus*; et substantivè pro μάρμαρος λίθος, *MARMOR*: à μαρμαίρω.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, *splendor*: ejusd. Th.

ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, *pugno, prælio, decerno*, de eventu belli.

Μαρναμένων, *depugnantium*, Ion. pro μαρναμένων, gen. dnal. part. præs. μαρναμένοιν, gen. pl. verbi μάρναμαι.

Μάρναντ', Ion. pro ἐμάρναντο, 3. pl. imperf. med. μάρνασθαι, præs. inf. ejusd.

Μαρνάμεθ' pro μαρνάμεσθα, Ion. pro μαρναμένοι ἐσμὲν, 1. pl. præs. sub. med. verbi μάρναμαι, *pugno.*

Μάρον, *MARUM*, herba: ab Hebr. מר *amarus.*

Μαρῶσιν, Ion. resol. pro μάρνῃσιν, a. 2. inf. act. verbi μάρνω, *prehendo.*

Μαρώσιον, ης, ἡ, nomen mulieris.

ΜΑ'ΡΠΤΩ, *capio, prehendo, assequor, attingo scopum*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἐμαρπον, p. med. μέμαρπα· μάρπτειν οὐίνος, *vires assumere.*

ΜΑ'ΡΣΙΠΟΣ, μάρσιππος, et μάρσυπος, ου, ὁ, item μαρσίπιον, μαρσυπίον, et μαρσύπιον, ου, τὸ, *MARSUPIUM, crumena.*

ΜΑ'ΡΤΥΡ, υρος, ὁ καὶ ἡ, *testis, MARTYR.*

Μαρτύρῃσι, -ῶ, *testor, prohibeo, significo, declaro, laudo, probo*, imperf. ἐμαρτύρεον, -ον, f. ἤσω, p. μεμαρτύρηκα, perf. pass. μεμαρτύρημαι. Th. μάρτυς, υος, *testis.*

Μαρτύρια, ας, ἡ, *testimonium*: ejusd. Th.

Μαρτυρίῃσι, dat. pl. Ion. pro μαρτυρίαις: à μαρτυρία, et Ion. μαρτυρίη, ης, ἡ, *testimonium.* Th. μάρτυς, *testis.*

Μαρτύριον, ου, τὸ, *testimonium, MARTYRIUM.* Th. μάρτυς.

Μαρτύρομαι, *testor, obtestor*: ejusd. Th.

Μάρτυρος, ου, ὁ, idem quod Th. μάρτυς, *testis.*

Μάρτυς, υος, ὁ vel ἡ, idem quod præced. (ex quo per Sync. fit) acc. μάρτυν, dat. pl. μάρτυσι.

Μαρύεται, Dor. pro μαρύνεται, 3. sing. præs. pass. verbi μηρύω.

Μασσᾶσθαι, *ruminat*, Dor. pro μασσᾶσθαι, 3. sing. à μασσάομαι. Vide μασάομαι.

Μάσψαι, *corripiens*, a. 1. part. act. pro μάρψας, verbi μάρπτω.

Μάσψῃς, *corripueris*; 2. sing. a. 1. sub. act. verbi μάρπτω.

ΜΑΣΑ'ΟΜΑΙ, seu μασάομαι -ῶμαι, *mando, manduco*; imperf. ἐμασσάμην, -άμην, et in 3. pl. -άοντο, -ῶντο.

Μάσδα, ας, ἡ, Dor. pro μάζα, ἡ, *placenta.*

Μασδὸς, -ῦ, Dor. pro μαζὸς, οῦ, ὁ, *mamma, uterus.*

ΜΑ'ΣΘΛΗ, ης, ἡ, et μάσθλη, ης, ἡ, *lorum emollitum, pallis*; *homo mollis* et *in improbitate exercitatus.*

Μαστὸς, οῦ, ὁ, *mamma, papilla*: vide μαστός.

ΜΑ'ΣΠΕΤΑ, -ων, τὰ, *prima cylphii folia.*

Μασσαγέται, *Massagetæ*, nomen propr.

ΜΑ'ΣΣΩ, vel μάττω, f. ξω, p. χα, *pinso, subigo, abstergo*; item *tango, quæro*, in quâ signif. format fut. in σω.

Μάσσων, -ονος, ὁ ἡ ὁ, idem quod μακρότερος, *longior, major*: (et μᾶσσον, *plus*, Hesych.) q. à μακρὸς, *longus*, compar. μακρότερος, *maulor* et μάσσων, superl. μακρότατος et μάκιστος, hinc μάκιστος. Th. μῆκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Μάστακ', pro μάστημα, *escam*, acc. sing. à

Μάστᾰξ, ακος, ὁ, *mandibula, os*: *esca, cibus.* Th. μαστάομαι, *mando.*

Μαστιόωσι, *inquisitor*: à

ΜΑΣΤΕΤ'Ω, f. ύσω, *quæro, indago, vestigo, desidero, cupio*: à μάω.

Μαστὴς, ῆος, et μάστος, εος, ὁ, idem quod μαστιγίας.

Μαστιγὶν, Ion. pro μαστιγῶν, præs. inf. verbi μαστιγόω.

Μαστίγιος, ου, ὁ, *MASTIGIA, flagrio.* Th. μάστιξ.

Μαστιγοῦτος, *flagellator*, 3. sing. præs. imperat. pass. à

Μαστιγόω, *flagello*, f. ώσω, p. μεμαστίγωκα, a. 1. ἐμαστίγωσα. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ.

Μαστίσαντ, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. Ion. verbi μαστίω, Poët. pro μαστιγόω, *flagello*; hinc μαστίσιον, per Sync. pro μαστιγίον. Th. μάστιξ, *flagellum.*

Μαστίζω, *flagello*; f. ξω, p. μεμάστιχα hinc μαστίζοντες, nom. pl. part. præs. à

ΜΑ'ΣΤΙΞ, ιγος, ἡ, *flagrum, flagellum, scutica*; et per Metaph. *pœna divina*, item *morbus*:

hinc *μαστιγίας*, ὁ, *flagrio*; *μαστιγόω*, *flagello*; et *μαστιγητὴς*, ὁ, *flagellator*. Ὁμηρομάστιξ, sic dictus fuit Zoilus, quòd *Homeri* carmina *reprehenderet*.

Μάστιξιν, *flagellavit*: 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi *μαστίζω*, f. ξω.

Μαστίσθων, Dor. pro *μαστίζων*.

Μαστίσθωσαν, Dor. pro *μαστίζωσαν*, 3. pl. præs. opt. ejusd. verbi.

ΜΑΣΤΊΧΗ, ης, ἡ, *MASTICHE*, lentiscina resina.

Μαστιχόωντι, *mandenti*, Poët. pro *μαστιχῶντι*, dat. sing. part. præs. verbi *μαστιχάω*, -ῶ. [Vox *μαστίχης*, ap. Hesiod. in Scuto, 387.]

Μαστὸς, et *μαστὸς*, οῦ, ὁ, *uber*, *mamma*. Eam fœtus *μάω* et *μάσσω*. Th. *μαζὸς*, ὁ, *mamma*.

Μαστροπεῖα, ας, ἡ, *lenocinium*: à

Μαστροπεύω, seu *-οπεύω*, f. *εύσω*, *lenocinor*, *prostituo*: à

ΜΑΣΤΡΩΠΗ΄Σ, οῦ, ὁ, seu *μαστροπὸς*, οῦ, ὁ ἡ ὁ, *leno*, *lena*.

ΜΑΣΧΑ΄ΛΗ, ης, ἡ, *ala*, *axilla*.

Μασχάλης, ου, ὁ, idem

Μάταια, *vana*, à *μάταιος*.

Ματαιοβυλία, ας, ἡ, *inane consilium*: ex *μάταιος*, *vanus*, et *βυλὴ*, *consilium*.

Ματαιολογία, ας, ἡ, *vaniloquentia*: à

Ματαιολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, *vaniloquus*: ex *μάταιος*, *vanus*, (quod à *μάτην*, *frustrà*,) et *λέγω*, *dico*; p. m. λίλογα.

Μάταιος, αία, αιον, et *μάταιος*, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui frustrà fit*, *vanus*, *inanis*, *ineptus*, *mendax*. Th. *μάτην*.

Ματαιοτάτη, ἡ, *vanissima*, superl. à *μάταιος*, *vanus*, compar. *ματαιότερος*, superl. *ματαιότατος*.

Ματαιότης, ήτος, ἡ, *vanitas*: ab eod.

Ματαιύω, *vanum*, *irritum reddo*; f. ύσω, p. *μεματαίωκα*, præs. pass. *ματαιόομαι*, -ῶμαι, *ineptè et stultè ago*, *vanus fio*: a. 1. pass. *ἐματαιώθην*· ab eod. Th. *μάτην*, *frustrà*.

Μάτεν, Dor. pro *μάτην*, *frustrà*.

Μάτἠδω, *torpesco*, *vanè tempus contero*; f. *ήσω*. Th. *μάτην*.

Ματεύω, f. *εύσω*, *quæro*, *indago*; per Ellipsin pro *ματεύω*, idem.

ΜΑ΄ΤΗΝ, adv. *frustrà*, *incassùm*, *temerè*, *nequicquam*.

Μᾶτηρ, ἔρος, Dor. pro *μήτηρ*.

Ματῆς, Æol. et Dor. pro *ματᾶς*, 2. sing. præs. verbi *ματέω*, undè Poët. inserto *υ*, *ματύω*, et inserto *σ*, *ματύσω*, *quæro*, *investigo*.

Ματήσετον, 3. dual. f. 1. verbi *ματάω*.

Ματθαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli Hebr. quod interpret. Lat. *à Deo datus*.

Ματθὰν, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. Lat. interpr. *donum*.

Ματθίας, ου, ὁ, nomen Apostoli Hebr. quod interpret. Lat. *donum Dei*.

Μαθία, ας, ἡ, *vanitas*. Th. *μάτην*.

Μάτης, *inquisitio*. Th. *μάω*, *quæro*.

Ματρἀδελφὸς, οῦ, ὁ, Poët. et Dor. pro *μητρἀδελφος*, ὁ τῆς *μητρὸς ἀδελφὸς*, *matris frater*, *avunculus*.

Ματρεδόχος, ου, ὁ ἡ ὁ, Poët. et Dor. pro *μητρεδόχος*, pro *semine quod mater à viro in matricem recipit*. Vel *qui matrem suam recipit ac jovat*: ex *μήτηρ*, et δέχομαι, *accipio*.

Ματρομάτωρ, ορος, Dor. pro *μητρομήτωρ*, ὁ, *μητρὸς μήτηρ*, *mater matris*, *avia*.

Ματρόπολις, ιος, Dor. pro *μητρόπολις*, ἡ, *Metropolis*, i. e. *mater urbs*. Th. *πόλις*, *urbs*.

Ματροπόλος, ου, ὁ, Dor. pro *μητροπόλος*, *quæ cum matribus versatur*, ἡ *σὺν ταῖς μητράσι πολοῦσα*.

ΜΑΤΡΥ΄ΑΗ, ης, ἡ, *lena*, quæ se *matrem* fingit; à *μήτηρ*. Hinc *ματρυάλλιον*, *lupanar*, et Angl. per Aphær. A TRULL.

Μάτρως, ωος, ὁ, Dor. pro *μήτρως*, *matris fratres*, *avunculi*; item *majores*: nom. pl. à

Μάτρως, ωος, ὁ, Dor. pro *μήτρως*, *maternus avunculus*, *maternus avus*.

Ματτάλεος, α, ον, *stultus*, *fatuus*: ex *μάτην*, et βοᾶν, *inaniter clamare*.

Ματτἀλὰ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *donum Dei*.

Ματταλίας, ου, ὁ, idem.

Ματτύα, ας, vel *-ω*, ης, ἡ, *deliciæ ciborum*, *lautitiæ omnis generis*, quæ in eduliis adhiberi solent: à *μάττω*, pro *μάσσω*.

Μάττω, *pinso*, *subigo*: id. q. *μάσσω*, q. v.

ΜΑΤΑΙ΄ΑΣ, ου, ὁ, *gladius*.

Μαυλίζω, *mercede prostituo*: à seq.

Μαυλὸς, οῦ, ὁ, *culter*; q. à *μαυλίας*, item *quæ mercede aliquid facit*.

Μαυρῶσι, *obscurant*, 3. pl. præs. ind. act. per Aphæres. pro *ἀμαυρῶσι*. Sic *μαυρῶσθαι*, præs. inf. ab *ἀμαυρὸς*, *obscuro*. Th. *ἀμαυρὸς*, *obscurus*.

Μάχαι, pl. num. à *μάχη*, ης, ἡ, *pugna*. Th. *μάχομαι*.

Μάχαιρα, ας, ἡ, *MACHÆRA*, *gladius*, *sica*, *culter*: et

Μαχαιρίδιον, ου, τὸ, *gladiolus*: et

Μαχαιρὶς, ίδος, ἡ, *novacula*, *culter tonsorius*. Th. *μάχομαι*, *pugno*; f. 1. ήσομαι, vel ἐσομαι.

Μαχἀνὰ, ᾶς, Dor. pro *μηχἀνὴ*, ἡ, *MACHINA*, *molimen*; *res*, *opus*; *facultas*, *vires*.

Μαχἀνὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro *μαχητὴς*, οῦ, *pugnax*, *bellicosus*. Th. *μάχομαι*.

Μαχεόμενος, ου, præs. part. med. verbi

Μαχέομαι, Poët. Epenth. pro *μαχίομαι*, id. q. *μάχομαι*, *pugno*.

Μαχέοντο, præs. opt. med. in 3. pl. *μαχίοντο*, verbi *μαχέομαι*, Poët. pro *μάχομαι*, *pugno*.

* *Μαχέομαι τινὶ*, *pugno alicui*, i. e. *adversùs aliquem*, Aristoph. in Ranis, 348.

Μαχεσάμην, a. 1. opt. m. et

Μαχέσασθαι, a. 1. inf. m. verbi *μάχομαι* seu *μαχέομαι*, f. 1. med. *μαχέσομαι*, et *-έσομαι*.

Μάχεσθαι, præs. inf. med. *μαχίσθην*, 3. dual. imperf. med. Ion. *μάχεσθε*, 2. pl. præs. imperat. med. verbi *μάχομαι*, *pugno*.

Μαχέσομαι, et *-έσομαι*, f. 1. m. ejusdem.

Μαχέσασθαι, *pugnare*: a. 1. inf. m. gem. σ. Sic *μαχεσαμένω*, nom. dual. a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Μάχη, ης, ἡ, *pugna*; item *lis*, *rixa*, *jurgium*: in pl. *μάχαι*. Th. *μάχομαι*, *pugno*: indè fortè Angl. MATCH.

Μαχήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *pugnax*: ab eod. Th.

Μαχήσομαι, fut. 1. m. verbi *μάχομαι*.

Μαχητόμενος, fut. 1. part. m. verbi *μάχομαι*, *pugno*; f. m. *μαχήσομαι* vel *-ίσομαι*, tanquam ex *μαχίομαι*.

Μαχητὴς, οῦ, ὁ, *pugnator*, *bellator*. Th. *μάχομαι*.

Μαχητὸς, ὴ, ὸν, *pugnax*, *ad pugnam aptus*, *fortis*: et

Μαχητὸς, ὴ, ὸν, *expugnabilis*: et

Μάχιμος, ίμη, ιμον, vel *μάχλιμος*, ου, ὁ ἡ ὁ, idem quod *μαχητὸς*· ab eod. Th.

ΜΑ΄ΧΑΟΣ, ου, ὁ ἡ ὁ, *libidinosus*.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, *lascivia*: à præced.

Μαχλόταται, nom. pl. f. g. superl. à *μάχλος*.

Μάχοιτο, 3. sing. præs. opt. med. à

ΜΑ΄ΧΟΜΑΙ, *pugno*, *rixor*, *litigo*; f. 1. med. *μαχήσομαι*, et *-ίσομαι*, f. 2. m. *μαχοῦμαι*, imperf. med. *ἐμαχόμην*, ου, ετο, perf. pass. *μεμάχημαι*, a. 1. m. *ἐμαχεσάμην*, ω, ατο.

Μαχόμην, pro *ἐμαχόμην*, imperf. med. Ion. *μαχόμεσθα*, Poët. pro *μαχόμεθα*, 1. pl. præs. ind. med. verbi præced.

Μᾶχος, εος, τὸ, Dor. pro *μῆχος*, et hoc pro *μηχανὴ*, *machina*.

Μαχοῦμαι, f. 2. m. verbi *μάχομαι*.

ΜΑ΄Ψ, *frustrà*, *incassùm*.

Μαψαῦραι, *-αῦν*, *αί*, *leves venti*, *au-*

τα loves: ex *μάψ*, et *αὔρα*, *aura*. Hes. Theogon. 872.

Μαψίδιος, *la*, *ιον*, *inanis, vanus:* et hinc

Μαψιδίως, adv. *incassùm, vanè, temerè*. Th. *μάψ*.

Μαψιλάπας, seu *μαψυλάπας*, Dor. pro *μαψυλάπης, ου, ὁ, garrulus, qui nugas effutit, qui frustrà garrit:* ex *μάψ*, et *λαπίω*, Dor. pro *λαπίω, sono, crepo*.

ΜΑ΄Ω, -ῶ, *vehementèr cupio, quæro:* perf. *μέμαα*, pro *μέμαπα*, in part. ejusdem temporis, *μεμαώς*, pro *μεμαπὼς· μεμαυῖα*, pro *μεμαπυῖα*, in fœm.

Μὶ, acc. sing. ab *ἐγὼ, ego*.

Μίγα, vel n. g. à *μίγας, magnus:* vel Ion. adv. *valdè, vehementèr, magnoperè, multùm*, pro *μεγάλως*.

Μιγαθυμὸς, *ίου*, *ὁ καὶ ἡ*, *magnâ fiduciâ præditus, magnanimus:* ex *μίγας*, et *θυμὸς*, *animus*.

Μιγαίρα, *ας*, *ἡ*, *MEGÆRA*, una ex Furiis: à

ΜΕΓΑΙΡΩ, *invideo;* item *curo, respecto*.

Μιγαλήτης, *ιος*, *ὁ ἡ ἡ*, *magnus instar ceti*, acc. sing. *μιγαλήτια·* ex *μίγας*, et *κῆτος, τὸ, cetus* vel *cete*.

Μιγάλα, adverbialitèr, *abundè, valdè:* vel *magna*, nom. pl. n. g. à *μίγας, μιγάλη, μίγα*.

Μιγάλαν, Dor. pro *μιγάλων·* ab eod.

Μιγαλανορία, *ας*, Dor. pro *μιγαλητορία, superbia:* et

Μιλαλᾶνωρ, *ορος*, *ὁ*, Dor. pro *μιγαλήνωρ, magnâ fortitudine præditus, arrogans:* ex *μίγας, magnus*, et *ἀνὴρ, vir*.

Μιγαλαυχίω, -ῶ, *magnificè me effero, jactito me:* à

Μιγαλαυχὴς, *ίος*, *ὁ ἡ ἡ*, vel *μιγάλαυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui valdè gloriatur: ostentator:* ex *μίγα*, in pl. *μίγαλα*, et *αὐχίω, glorior*.

Μιγαλεῖα, *τὰ*, *magnifica, gloria, laudes:* nom. pl. neut. gen. à

Μιγαλεῖος, *εία, εῖον, magnificus:* à *μίγας*.

Μιγαλειότης, *ητος*, *ἡ*, *majestas, magnifica Dei virtus:* à præced.

Μιγαλεῖωμα, *ατος*, *τὸ*, *magnificentia:* ab eod. Th.

* Μιγαλειόβολος, *ου*, *ὁ ἡ ἡ*, *qui magna moliter*, ut Hercules: ex *μίγας*, et *ἐκβολὴ, impetus*, D. S.

* Μιγαληγορίω, -ῶ, f. *ήσω*, *magnificis verbis extollo:* et

Μιγαληγορία, *ας*, *ἡ*, Ion. *μιγαληγορίη*, *ης*, *ἡ*, *magniloquentia:* à seq.

Μιγαλήγορος, *ου*, *ὁ ἡ ἡ*, *grandiloquus, jactabundus:* ex *μίγας*, et *ἀγορεύω*.

Μιγαλήτορα, acc. sing. à

Μιγαλήτωρ, *ορος*, *ὁ ἡ ἡ*, *magnanimus, superbus:* ex *μίγας*, et *ἦτορ, cor, animus*.

Μιγαλίζω, pro -ω, præs. imperat. pass. Ion. verbi

Μιγαλίζω, f. *ίσω*, *magnificè effero*. Th. *μίγας, magnus*.

Μιγαλόδοξος, *ου*, *ὁ ἡ ἡ*, *magnam habens vel efferens gloriam:* ex *μίγας*, et *δόξα, gloria*.

Μιγαλοδωρία, *ας*, *ἡ*, *magnifica donatio, largitio:* à seq.

Μιγαλόδωρος, *ου*, *ὁ ἡ ἡ*, *qui magna donat, munificus:* ex *μίγας*, et *δῶρον*.

Μιγαλόθῡμος, *ου*, *ὁ ἡ ἡ*, *magnanimus:* ex *μίγας*, et *θυμὸς, animus*.

Μιγάλοιστος, *ου*, *ὁ ἡ ἡ*, *valdè miser, infelix:* ex *μίγας*, et *οἶστος, ærumna*.

Μιγαλοκοιλὺης, *ίος*, *ὁ ἡ ἡ*, *qui magna penetralia seu latibula habet:* ex *μίγας*, et *κοιλὺη, τὸ, latibulum*.

Μιγαλόμισθος, *ου*, *ὁ ἡ ἡ*, *magnâ conductus mercede:* ex *μίγας*, et *μισθὸς, merces*.

Μιγαλόμμᾶτος, *ου*, *ὁ ἡ ἡ*, *magnos oculos habens:* ex *μίγας*, et *ὄμμα, oculus*.

Μιγαλόνοια, *ας*, *ἡ*, *mentis præstantia, magnitudo animi, superbia:* ex *μίγας*, et *νόος, νοῦς, animus*.

Μιγαλόνῡμος, *ου*, *ὁ ἡ ἡ*, *celebris, magni nominis:* ex *μίγας*, et *ὄνυμα*, Æol. pro *ὄνομα, nomen*.

Μιγαλοποιέω, -ῶ, *magnifico, magni facio;* f. *ήσω*, p. *μεμεγαλοποίηκα*.

Μιγαλοπόλις Συράκουσα, *grandes urbes Syracusæ:* ex *μίγας*, et *πόλις, urbs*.

Μιγαλοπρεπὴς, *ίος*, *ὁ ἡ ἡ*, *magnificus:* hinc

Μιγαλοπρέπεια, *magnificentia:* ex *μίγας*, et *πρέπω, convenio*.

Μιγαλοπρεπῶς, adv. *magnificè*.

Μιγαλοπτερύγιος, *ου*, *ὁ ἡ ἡ*, *magnis alis præditus:* ex *μίγας*, et *πτέρυξ*.

Μιγαλορρήμων, *ονος*, *ὁ ἡ ἡ*, *magniloquus:* ex *μίγας*, et *ῥῆμα, loquor*.

Μιγαλορρημονίω, -ῶ, f. *ήσω*, p. *ηκα*, *magna loquor, jacto*.

Μιγαλόσαρκος, *ου*, *ὁ ἡ ἡ*, *corpulentus, carnosus:* ex *μίγας*, et *σάρξ*.

Μιγάλως, acc. pl. m. g. à *μίγας, magnus*.

Μιγαλοφρόνως, adv. *fortitèr, magnanimitèr:* et

Μιγαλοφροσύνη, *ης*, *ἡ*, *animi magnitudo:* à seq.

Μιγαλόφρων, *ονος*, *ὁ ἡ ἡ*, *magnanimus:* ex *μίγας*, et *φρὴν, mens*.

Μιγαλοψῡχία, *ας*, *ἡ*, *magnanimitas:* à seq.

Μιγαλόψῡχος, *ου*, *ὁ ἡ ἡ*, *magnanimus:* ex *μίγας*, et *ψυχὴ, anima*.

Μιγαλυνθήνω, vide in seq.

Μιγαλῦνω, *prædico, verbis extollo, magnifico:* imperf. *ἐμιγάλυνον*, *ες*, *ε*, f. *μιγαλῦνῶ*, a. 1. *ἐμιγάλυνα*, p. *μεμιγάλυγκα*, p. pass. *μεμιγάλυσμαι*, a. 1. pass. *ἐμιγαλύνθην*, et imperat. *μιγαλύνθητι, ήτω*, f. 1. pass. *μιγαλυνθήσομαι*. Th. *μίγας*.

Μιγάλως, *magnoperè:* adv. et

Μιγαλωσὶ, Ion. pro *μεγάλως, valdè:* ab eod. Th.

Μιγαλωσύνη, *ης*, *ἡ*, *majestas:* ab eod.

Μιγᾶνωρ, *ορος*, *ὁ*, *superbus:* ex *μίγας*, et *ἀνὴρ, vir*.

Μιγάρεσσιν, pro *Μεγάροισι*, dat. pl. à

Μιγάρα, *ων*, *τὰ*, *Megara*, urbs Attica, ubi *τὰ Διόκλεια* celebrabantur, et ubi mos erat, victorum nomina in lapides incidere. Vide Theocr. Id. 12, 27. seq. ubi *τὰ Διόκλεια* enarrantur.

Μιγάρα, *ας*, *ἡ*, filia Creontis, regis Thebarum, conjux Herculis, qui ex eâ suscepit liberos tres. De hac Megarâ loquitur Pindarus, l. 4. 109. Eurip. in Herc. Fur. toto.

Μιγάρειοι, pl. *Μεγαρεῖς*, *Megarenses*.

Μιγάροισιν, *domibus:* dat. pl. à

Μίγαρον, *ου*, *τὸ*, *domus, domicilium, ædificium magnum*.

ΜΕΓΑΣ, *μιγάλη, μίγα, MAGNUS, grandis, vehemens;* gen. *μιγάλου, μιγάλης, μιγάλου*, acc. *μίγαν, μιγάλην, μίγα*, in compar. *μείζων*, et *μάσσων, major;* in superl. *μέγιστος, maximus*. [* *Natu grandiusculus*, Odyss. ii. 313. *μίγας πνέων, vehementèr spirans*, Eurip. fab. Rhesi, 322.]

Μιγασθενὴς, *ίος*, *ὁ ἡ ἡ*, *qui magnam potentiam habet, præpotens:* ex *μίγας*, et *σθένος, τὸ, robur, potentia*.

Μισαφρονέω seu *μισαλαφρονέω, magnificè de me sentio:* ex *μίγας*, et *φρὴν, mens*.

Μίγιθος, *ους*, *ους*, *τὸ*, *magnitudo, magnitudo animi, vehementia, majestas, dignitas*. Th. *μίγας*.

Μιγίρα, *ας*, *ἡ*, Æol. pro *Μιγάρα, Megara*, Creontis filia.

Μιγιρέντος, *ου*, *ὁ ἡ ἡ*, *perquàm amabilis:* ex *μίγα, valdè*, et *ἰρέω, amo*. Sunt qui legunt *μιγήρετος*.

Μίγης, *ητος*, *ὁ*, *Meges*, filius Phylei. Mater ejus *ἡ Κτιμένη*, soror Ulysis. Princeps Dulichius, fortissimus.

Μιγιᾶνες, *ων*, *οἱ*, *proceres:* dat. pl. *μιγιᾶσι*. à *μίγιστος*.

Μεγιστόπολις, ιος, ὁ ἡ, quæ reddit urbes maximas.

Μέγιστος, η, ον, maximus, a, um: superl. ex *μέγας.*

Μεδέουσα, præs. part. f. g. verbi *μεδέω,* à *μέδω, impero.*

Μεδέοῦσι, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi *μέδω, curam gero, impero.*

Μέδω, rego, curo: à *μέδω.*

Μεδώσομαι, curabo; f. 1. m. verbi præced.

ΜΕ'ΔΙΜΝΟΣ, *ου, ὁ, MEDIMNUS,* mensuræ genus.

Μεδοίατο, Ion. pro *Μέδοιντο, curarent:* 3. pl. præs. opt. m. verbi *μέδω, curo, impero.*

Μέδουσα, ας, Dor. pro *Μέδουσα.*

Μέδοντες, principes; pl. part. præs. act. à *μέδω, impero.*

Μέδουσα, ης, ἡ, MEDUSA, Gorgonum una, mortalis: ab eod. Th.

ΜΕ'ΔΩ, *impero, curam gero:* *μεδέω,* idem.

Μέδων, -ονος, ὁ, Ollei filius ex pellice, hinc *Μέδων Ὀϊλῆος* dictus. Dux Methonensium, loco Philoctetæ ægri. Occisus est ab Æneâ.

Μέζεα, ων, τὰ, genitalia: à *μέσος,* quia in *medio* corpore.

Μεζότερος, prolixius, majorem in modum: à

Μέζων, Ion. pro *μᾶλλον, major.*

Μεθ', sequente aspiratâ, et *μετ'* sequente leni, pro *μετὰ, trans, cum, post.*

Μεθαιρέω, -ῶ, accipio: ex *μετὰ,* et *αἱρέω.*

Μεθαμείζω, vel *μεθαμείνω,* f. *σω, commuto, apto, accommodo, transfero;* item *emendo:* ex *μετὰ,* et *ἀμείζω,* vel *-νω, apto.* Th. *ἄω, apto.*

Μεθίεσαν, Ion. pro *μεθῆκαν,* 3. sing. a. 1. verbi *μεθίημι, dimitto.*

Μεθῆλε, 3. sing. a. 2. act. verbi *μεθαυλέω.*

Μεθιμένος, perf. part. pass. verbi *μεθίημι, dimitto:* perf. pass. *μεθεῖμαι.* Th. *ἵημι* seu *ἴω, mitto.*

Μεθεῖναι, a. 2. inf. act. et

Μεθεὶς, a. 2. part. act. verbi *μεθίημι.*

Μεθεῖσα, per Syac. pro *μεθέωσι,* 2. pl. a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Μεθέω, Ion. vel Poët. pro *μεθῶ;* a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Μεθελεῖν, a. 2. inf. act. verbi *μεθαιρέω,* quod ex *μετὰ,* et *αἱρέω, capio:* a. 2. *εἷλον.*

Μεθέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro *μεθεῖναι,* Dor. *μεθέμεναι,* verbi *μεθίημι.*

Μεθέξεσθαι, partem capiam: f. 1. m. verbi *μετέχω, particeps sum:* f. *μεθέξω.* Th. *ἴσχω, habeo.*

Μέθεσκε, investigabat: 3. sing. imperf. Ion. pro *μέθεσκεν* à

Μεθίκω, sequi facio, advenio, investigo: ex *μετὰ,* et *ἵκω,* seu *ἵκομαι, sequor.*

Μεθερμηνεύς, interpretor; f. *εύσω,* p. *μεθερμήνευκα* ex *μετὰ,* et *ἑρμηνεύω.*

Μέθες, et in 2. pl. *μέθετε,* a. 2. imperat. act. verbi *μεθίημι.*

Μεθοπάσαι, per Sync. pro *μεθοπαύσαι,* perf. inf. act. verbi *μεθίστημι, amoveo:* ex *μετὰ* et *ἵστημι, sto.*

Μεθίγκαμεν, perf. ind. act. et

Μεθίγκασι, per Crasin *μεθιγκᾶσι,* perf. part. act. ab eodem verbo et Th.

Μέθη, ης, ἡ, vinolentia. Th. *μέθυ, τὸ, vinum.*

Μεθεῖκα, dimisi: a. 1. ind. act. verbi *μεθίημι,* f. *μεθήσω.*

Μεθημερινὸς, ἡ, ὸν, diurnus: ex *μετὰ,* et *ἡμέρα, dies.*

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, remissio, negligentia: à

Μεθήμων, -ονος, ὁ ἡ, remissus, negligens: à *μεθίημι.*

Μεθηρινῶν, gen. pl. Dor. pro *μεθηρινῶν* à *μεθηρινὸς* pro *μεθημερινός.*

Μεθῆς, 2. sing. a. 2. sub. act. *μεθίημι, εις, ει, dimittam,* f. 1. ind. act. verbi *μεθίημι.*

Μεθήσεμεν, Ion. pro *μεθήσομεν,* f. 1. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθίει, pro *μεθίη,* 3. sing. imperf. (q. à *μεθίεω,*) verbi *μεθίημι.*

Μεθίεμεναι, Dor. pro *μεθίεναι,* perf. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθίην, Bœot. Sync. pro *μεθίεσαν,* 3. pl. imperf. *μεθίημι* à

Μεθίημι, dimitto, depono, negligo, permitto, remitto, condono: f. *μεθήσω* ex *μετὰ,* et *ἵημι* seu *ἴω, mitto:* p. *εἶκα,* a. 2. *ἧν.*

Μεθιγκάνω, transfero, loco moveo, traduco: f. *μεθιγκήσω,* p. *μεθίγκηκα,* a. 1. *μεθίγκησα,* a. 1. pass. *μεθιγκήθην, ης, η,* a. 1. sub. pass. *μεθιγκαθῶ* ab *ἰγκάνω,* idem quod *ἴγκημι, sto,*

Μεθίστημι, statuo aliud pro alio, muto, transfero, submoveo, expello, migrare cogo, in exilium mitto; μεθίσταμαι, muto me, degenero, migro, decedo, morior, dedo me: f. *μεθιστήσω,* p. *μεθέστηκα,* a. 1. *μεθίστησα,* a. 2. *μεθέστην,* a. 1. ind. pass. *μεθιστάθην* ex *μετὰ,* et *ἵστημι, sto.*

Μεθοδέα, ας, ἡ, fraudulenta circumventio, insidiæ: à

Μεθοδεύω, machinor, circumvenio: f. *εύσω,* p. *μεθοδεύκα.* Hinc *μεθοδεύοντο,* 3. pl. præs. opt. pass. deriv. à

Μέθοδος, ου, ἡ, METHODUS, via, compendium, ratio et via docendi et discendi, ratio tractandi de re aliquâ: ex *μετὰ,* et *ὁδός, ὕ, ἡ, via.*

Μεθομίλεον, -ες, convertabar: imperf. act. Ion. à

Μεθομίλεω, f. *ήσω, conversor, commercium habeo cum:* ex *μετὰ,* et *ὁμιλος, turba.*

Μεθόριος, ου, ὁ ἡ, conterminus, qui duas res, velut terminus, dirimit: μεθόριον, ου, τὸ, confinium: et in pl. *μεθόρια, ων, τὰ, confinia:* ex *μετὰ,* et *ὅρος, terminus.*

ΜΕ'ΘΥ, *τὸ, vinum,* hinc *μέθη, ης, ἡ, ebrietas: μεθύω, ebrius sum: μεθύσκω, ebrium reddo, inebrio.*

Μεθυδόσης, α, Dor. pro *μεθυδότης, ου, ὁ, vini dator:* Bacchi Epithet. Ex *μέθυ, τὸ, vinum,* et *δίδωμι, do.*

Μεθυναῖος, dictus est *Bacchus* à nomine *μέθυ* vel à Methymnâ insulâ in Lesbo, apud Plut. et Athen.

Μεθύουι, 3. pl. præs. ind. vel dat. pl. part. præs. verbi *μεθύω, ebrius sum.* Th. *μέθυ, vinum.*

Μεθυσθῆς, a. 1. part. pass. à

Μέθυσις, ιος, ἡ, inebriatio: à seq.

Μεθύσκω, vel *μεθύω, ebrium reddo:* f. *ύσω,* a. 1. *ἐμέθυσα,* præs. pass. *μεθύσκομαι, inebrior:* a. 1. pass. *ἐμεθύσθην,* a. 1. sub. pass. *μεθυσθῶ, ῆς, ῇ,* f. 1. pass. *μεθυσθήσομαι.* Th. *μέθυ, τὸ, vinum.*

Μεθύσκος, ου, ὁ ἡ, ebrius. [* Attici dicunt, *ἡ μέθυσος,* vel *ἡ μεθύη.* Barbari verò de viro etiam utuntur *μέθυσις.* Vide Greev. not. in Luc. Solœc. c. xvii.]

Μεθύω, ebrius sum: à *μέθυ.*

ΜΕΙΔΑ'Ω seu *μειδάω, rideo, subrideo:* *ήσω,* a. 1. *ἐμείδησα,* p. *μεμείδηκα* hinc *μειδὼ* seu *μειδὼ,* Poët. idem.

Μείδημα, ατος, τὸ, et in pl. *μειδήματα, ττων.* Th. *μειδάω.*

Μείδησαν, ας, ε, et in 3. pl. *μείδησαν,* a. 1. ind. act. Ion. et

Μειδήσας, in f. g. *μειδήσασα,* a. 1. part. act. verbi *μειδάω, rideo.*

Μειδιάω, ῶ, f. *άσω,* seu *μειδιῶ,* Poët. *rideo, subrideo.* Th. *μειδάω.*

Μᾶζον, n. g. à *μᾶζων, major.*

Μαζότερος, -έρη, ον, idem quod *μείζων,* 3 Ep. Joh. 4.

Μίζω, nom. vel acc. pl. n. g. *μείζονα,* eliso *ν, μάζω,* et contractè *μάζω.*

Μάζων, -ονος, ὁ ἡ, et *τὸ μᾶζον, MAJOR,* et *majus:* comparat. à positivo *μέγας, magnus.*

Μελάνιον, ονος, ὁ, nomen proprium.

Μέλαγμα, ατος, τὸ, lenimentum, placamentum. Th. *μειλίσσω, verbis demulceo.*

Μέλινος, η, ον, fraxineus, Poët. pro *μέλεος:* à *μελία, fraxinus.*

Μελισσήσιμι, præs. inf. Ion. pro *μελίσσειν,* et

Μιλίεσσε, præs. imperat. pass. Ion. pro *μελίεσο* à ΜΕΙΑΙ'ΣΣΩ, f. *ξω*, *verbis factove demulceo* seu *delinio, concilio mihi, placo:* qu. ex *μίλη, mel.*

Μιλιχίοισιν, dat. pl. Ion. à *Μιλίχιος, ου, ὁ ἡ ὦ*, idem quod *μείλιχος, ου, ὁ ἡ ὄν, blandus, mellifluus, suavis, jucundus*, à verbo præced.

Μῖναι, p. 1. inf. act. et *Μίναις, -αντες*, in pl. *μίμνοντες*, a. 1. part. act. verbi *μίνω, maneo:* f. *μενῶ*, p. *μεμίνηκα*, a. 1. *ἔμεινα.*

Μίνατε, 2. pl. a. 2. imperat. act. et *Μινάτω*, 3. sing. a. 1. imperat. act. à *μίνω, maneo*; f. *νῶ*, a. 1. *ἔμεινα.*

Μίμνῃ, ῃσι, manens, -entis: 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Μείονι, acc. à *μείων, -ονος, ὁ ἡ ὄ, minor:* et *τὸ μεῖον*, comparat. irregularis à *μικρὸς, pavus.*

Μειονεξίᾳ, -ᾷν, f. *ξω*, *minus habeo, deteriore sum conditione, inferior sum:* qu. ex *μείων*, et *ἴσχω, habeo.*

Μειονξίᾳς, -ας, ἡ, *diminutio, deterior conditio, contemptus, injuria.*

Μείονς, pro *μείονες*, aut *μείονας*, pl. à *μείων, minor.*

Μειοῦσθαι, minùs fieri, inf. pass. seq. *Μείοω, -ῶ, minuo:* f. *ώσω*, p. *κα*, perf. pass. *μεμείωμαι.* Th. *μείων.*

Μειρᾰκιον, ου, τὸ, adolescens à ΜΕΙ'ΡΑΞ, *ᾰκος, ὁ ἡ ᾰ, puella, juvencula:* in masc. *exoletus*, nisi ubi de *molli* et *effeminato* sermo est.

Μίρεο, sortire, accipe: præs. imperat. med. Ion. pro *μείρου*, verbi *μείρω.*

Μίρεται, 3. sing. præs. med. verbi *μείρω* dicitur et

Μίρεται, desideratur: per Aphær. pro *ἱμείρεται*, 3. sing. præs. med. verbi *ἱμείρω, desidero.*

Μιρίμνας, pl. num. fœm. gen. part. præs. pass. à ΜΕΙ'ΡΩ, vel potiùs *μέρομαι, divido, partior, sortior;* perf. pass. *μέμαρμαι* et Att. *εἵμαρμαι*, perf. med. *ἴμμορα.*

Μὶς, μυὸς, ὁ, mensis: Æol. pro *μὴν*, idem.

ΜΕΙ'ΩΝ, *-ονος, ὁ ἡ ὄ, MINOR*, comparat. irregularis à *μικρὸς, parvus.* Hinc Angl. MEAN.

Μείονος, ονος, ἡ, imminutio, extenuatio: ab eod. Th.

Μελάγγαιος, μελάγγαιον, et *μελάγγειος, ὁ ἡ ὄ, cujus solum nigrum est:* ex *μέλας, niger*, et *γαῖα* seu *γῆ, terra.*

Μελαγχαίνει, acc. sing. à *Μελαγχαίνις, ι, ὁ ἡ ὄ, nigrum cæsariem habens:* ex *μέλας, μέλαινα, niger, -gra*, et *χαίτη, juba, cæsaries.*

Μελαγχολία, ας, ἡ, MELANCHOLIA, furor, seu *desipientia ex atræ bilis abundantiâ:* ex *μέλας, niger*, et *χολὴ, bilis.*

Μελάγχροες, -ως, -οος, -ῶ, ὁ ἡ ὦ, qui nigri coloris est: ex *μέλας*, et *χρόα, color.*

ΜΕ'ΛΑΘΡΟΝ, *ου, τὸ, domus.* Poët. et *medium tecti lignum.*

Μέλαινα, ης, ἡ, nigra; gen. pl. Æol. *μελαινᾶων*, dat. pl. *μελαίνῃσι, μελαίνῃσιν*, Ion. à *μέλας.*

Μελαίνετο, 3. sing. imperf. med. Ion. verbi seq.

Μελαίνω, f. *ἀνῶ, nigrum reddo; μελαίνομαι, nigresco.* Th. *μέλας, niger.*

Μέλαν, τὸ, n. g. à *μέλας, niger*, et sumitur pro *atramento.*

Μέλαμπος, -ᾰδος, ὁ, Poët. pro *Μελάμπους, -ᾰδος, ὁ*, nom. propr. *viri.*

* *Μελαμφᾰὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄ, atri et fœdi aspectûs*, D. S.

Μελάμφυλλος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui nigra folia habet: ex *μέλας*, et *φύλλον, folium.*

Μελάνθιον, ου, τὸ, vaginâ ineluctum nigrâ: ex *μέλας*, et *θὶς, ligo.*

Μελάνθησαν, nigrescebant: 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi *μελαίνω*, f. *ανῶ.*

Μελάνθιον, ου, τὸ, papaver nigrum: ex *μέλας, niger*, et *ἄνθος, ους, τὸ, flos.*

Μελανθύκεος, -αίης, vel *μελανεχθὴς, -ῆος, ὁ ἡ ὄ, nigrum habens corpus*, vel potiùs *fusco colore præditus; niger:* ex *μέλας*, et *χρὼς, ὁ, corpus.* Th. *χρόα, color.*

Μελανίστης, -αντος, ἡ, nigredo: et *Μελανίω, -ῶ, infusco:* à *μέλας.*

Μελανοτρίχης, ἐος, ὁ ἡ, qui nigrum murum habet: ex *μέλας*, et *τρίχες, τὸ, murus.*

Μελάνυδρος, ου, ὁ ἡ ὄ, profundis: ex *μέλας*; et *ὕδωρ, τὸ, aqua.*

ΜΕ'ΛΑΣ, *ανος, ὁ, niger, ater*; Metaph. *MALUS*; in f. g. *μέλαινα*, n. g. *μέλαν.*

Μελάσμενος, tabescens; præs. part. pass. à ΜΕ'ΛΔΩ, *liquefacio, macero, elixo, coquo:* unde Angl. TO MELT.

Μελιὰ, ᾶς, nomen viri indecl. interpret. Lat. *plenus.*

ΜΕΛΕΑΓΡΙ'ΔΕΣ, MELEAGRIDES, gallinarum Africanarum genus.

Μελέαγρος, ου, ὁ, MELEAGER, nomen propr. viri.

ΜΕΛΕΑΙ'ΝΩ, *-ως, -ις, curo, desidero.* Undè

Μελέημα, -ήματος, τὸ, cura; et *Μελεητὴς, -ῆτος, ὁ, curator, rector, præfectus*; et *Μελεήτωρ, ορος, ὁ, cura, meditatio, solicitudo.*

Μελίεσσι, et *μέλεσσιν, membris:* dat. pl. Ion. Poët. à *μέλος, ους, τὸ, membrum.*

ΜΕ'ΛΕΘΡΟΝ, *ου, τὸ, pedica, funis:* quo ligantur artus.

ΜΕ'ΛΕΙ, (imperson.) *curæ est*; imperf. *ἔμελε*, Att. *ἤμελε*, præs. imperat. *μελήτω*, f. *μελήσει*, perf. act. *μεμέληκα*, perf. m *μεμέλημαι.*

Μελιαῖοι, membratim; adv. à *μέλος, τὸ, membrum.*

ΜΕ'ΛΕΟΣ, *-ία, -ιον, inanis, stultus, nihil efficiens, infelix.*

Μέλεσσι, idem est quod *μέλεσι* à *μέλομαι, curo.* Th. *μέλω, curæ est.*

Μελετᾷς, 2. sing. præs. ind. à *Μελετάω, curo, meditor, exerceo me, declamo:* præs. imperat. *μελέτα, -ᾶτω*, p. *μεμελέτηκα*, a. 1. *ἐμελέτησα.* à *Μελέτη, ης, ἡ, meditatio, cura:* à *μέλω.*

Μελέτημα, ήματι, τὸ, exercitatio, opus elaboratum ostendit: à *μελετάω.*

Μελετηδὸς, ἡ, ὸν, meditationis studiosus.

Μελέτω, 3. sing. præs. imperat. verbi *μέλει, curæ est*

Μελετῶσαι, curantes, nom. pl. fœm. præs. part. à *μελετάω.*

Μέλημα, ήματι, τὸ, cura, solicitudo: à Th. *μέλω.*

Μελήσει, f. 1. impers. ab eod.

Μελήσεται, f. 1. m. *μελήσει, curæ erimi*, 3. pl. f. 1. act. ejusd.

Μελησίβροτος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui curæ est mortalibus: à f. *μελήσει*, verbi *μέλει, curæ est*, et *βροτὸς, mortalis*, quod vide.

Μέλησι, curæ est, Poët. pro *μέλει*, vel est 3. sing. sub. med. verbi *μέλομαι.*

ΜΕ'ΛΙ, *ιτος, τὸ, MEL.* De naturâ et usu mellis vide Plin. lib. 22. cap. 24.

ΜΕΛΙ'Α, *ας, ἡ, fraxinus; hasta fraxinea*: hinc *Μελίαι*, pro Nymphis in tales arbores conversis.

Μελιαδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄ, Dor. pro *μελιηδὴς.*

Μελιᾶν, Dor. pro *μελιῶν*, gen. pl. à *μελία, ας, ἡ, fraxinus.*

Μελίγᾱρυς, υος, ὁ ἡ ὑ, Poët. et Dor. *qui mellis instar vocem fundit*; ex *μέλι, τος*, et *γῆρυς, -υος, ὁ, vox*; Dor. *γᾶρυς.* Hinc *μελιγάρυες ὕμνοι, suaviloqui hymni.*

Μελίγδουπος, ου, ὁ ἡ ὄ, suavitèr sonans: ex *μέλι, τος*, et *δοῦπος, strepitus.*

Μελίγηρυς, υος, ὁ ἡ ὑ, suaviloquus; vide *μελίγαρυς.*

Μιλιδὼν, όνος, ὁ, Poët. pro μελιδὼν, q. v.

Μιλιζίμιον, Ion. et Dor. pro μελίζειν, modulari, præs. inf. seq.

Μιλίζω, modulor, f. ίσω, p. μεμίλικα. Th. μέλος, τὸ, carmen.

Μιλιηδία, dulcem, acc. sing. et

Μιλιηδίῃ, dat. sing. à

Μιλιηδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, dulcis instar mellis: ex μέλι, mel, et ἀδὴς, suavis.

Μιλίηπον, ου, τὸ, favus: ex μέλι, mel, et πηρὸς, cera.

Μιλιηφατος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui mellis instar suavem vocem habet, vel qui voce mellis instar dulci gloriatur: ex μέλι, τὸ, mel, et πάφασις, crepitus, jactantia.

Μιλίνδις, ῦ, qui cantilenas scribit, Epith. Poët. præsertim Lyrici. Th. μέλος, τὸ, carmen.

Μιλιπετὼς, ῶ, ὁ, Dor. pro

Μιλιπετὴς, ῦ, ὁ, suavis cantor. Th. μέλος, τὸ, carmen.

Μιλίνη, ης, ἡ, panicum: à μέλι, mel.

Μιλίπνοος, -ον, ου, ὁ ἡ ὁ, suavitèr spirans: ex μέλι, mel, et πνέω, spiro.

Μιλίσδεις, 2. sing. præs. ind. Dor. pro μελίζεις· μιλίσδω, 2. sing. imperf. Dor. et Ion. pro ἐμιλίζου· μιλίσδεται, modulatur, pro μελίζεται, à μελίζω, modulor.

Μίλισμα, ατος, τὸ, cantus: à μελίζω.

ΜΕΊΑΙΣΣΑ, seu μίλιττα, ης, ἡ, apis, gen. plur. μιλισσάων, Æol. μιλισσᾶν, Dor. pro μιλισσῶν.

Μιλισσαίος, epith. Jovis. A μίλισσα.

Μιλισσεὺς, έως, ὁ, apiarius.

Μιλίσσιος, α, ον, ab apibus factus.

Μιλισσὼς, ῶ, ὁ, Poët. cantor, vel Lyricus Poëta: à μελίζω, modulor.

Μιλίτη, ης, ἡ, nomen insulæ, et mulieris. Lat. interpret. melliflua.

Μιλίτοεις, όεσσα, όεν, melleus, mellitus; serenus, placidus: à μέλι.

Μίλιτος, gen. sing. à μέλι, τὸ, mel.

Μιλιτουργῶσα, ας, τὸ, alveare: ex ἔργον, et μέλι, mel.

Μιλιτουργὸς, ὸν, ὁ ἡ ὁ, mellarius: ex iisd.

Μιλιτοῦσσα, ης, ὁ ἡ ὁ, mellis instar dulcis, melleus: à μέλι.

Μιλίτωμα, ατος, τὸ, dulciarium. Th. μέλι.

Μιλιφθόγγος, ον, ὁ ἡ ὁ, suaves sonos edens, dulcia verba fundens: ex μέλι, mel, et φθόγγος, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Μιλίφρονα, dulcem, acc. sing. à

Μιλίφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, qui melleâ dulcedine animum perfundit: ex μέλι, mel, et φρὴν, animus.

Μιλίχλωρος, ον, ὁ ἡ ὁ, flavus instar mellis: ex μέλι, et χλωρὸς, viridis, in pallorem vergens.

Μιλιχρὼς, ὼς, ὸν, mellis instar flavus: ex μέλι, mel, et χρὼς, color.

Μίλκω, ω, ἡ, lac: q. ab ἀμέλγω, mulgeo. Hinc fortassè Angl. MILK.

Μίλλωσα, a. 1. indic. Ion. pro ἐμίλλησα, à μελλάω, pro quo μέλλω.

* Μίλλωσις, εως, ἡ, mora.

Μιλλήσω, f. 1. act. verbi μέλλω.

Μιλλόγαμος, ον, ὁ ἡ ὁ, qui vel quæ brevi nuptias contrahet: ex μέλλω, et γαμέω, uxorem duco.

Μίλλουσα. Vide in μέλλω.

ΜΕ'ΛΛΩ, futurus sum, cunctor; imperf. ἤμελλον, f. μελλήσω, vel -σομαι, præs. part. μέλλων, ουσα, ον· τὰ μέλλοντα, futura. [* Post μέλλω sæpe subintelligendum verbum quod præcesserat; ὃν τοῦτο μὲν ἀνέξομαι, τοῦτο δὲ ἐμέλλησεν, Julian. Orat. i. quorum nonnullos occidit, nonnullos interfecturus erat; σωτὴρ ἐφάνησαν, ἐμέλλησας δὲ καὶ ἀπώλλυσι, scil. φανῆναι, Luc. Dial. Ajacis et Agamemn. ubi frustrà emendat Græv.]

Μίλομαι, curo. Th. μέλω.

Μιλόσυρτον, curæ sint, Att. pro μελίσσουσιν, 3. pl. præs. imperat. verbi μέλω, curæ est.

ΜΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, membrum; item MELOS, carmen modulatum.

Μίλουσι, curæ sunt, 3. pl. præs. ind. verbi μέλω.

Μίλτιφρον, ου, τὸ, lucibrium: à μίλτος, ludo, tripudio.

Μιλτοφόρος, ης, ὁ, nomen musæ; hinc Μιλτοφορίδης, Dor. pro Μελπομενίδης, gen. pl. à μίλτομαι, cano.

Μίλτοντι, dat. sing. part. præs. à μίλτομαι, canto. Sed et

Μίλτοντι, Dor. pro μίλτουσι, canunt, 3. pl. præs. ind. act. verbi

ΜΕ'ΛΠΩ, canto, cantu celebro; μίλτομαι, canto, ludo, tripudio, fut. ψω, perf. φα, p. med. μέμολπα.

Μολπάριον, ου, τὸ, dimin. à μέλος, carmen.

Μίλχις, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpr. Lat. rex meus.

Μιλχισέδεκ, ὁ, nomen proprium, indecl. Hebr. q. interpr. Lat. Rex justitiæ.

Μολῶδιον, -ῶ, fut. ήσω, modulor, cano: à μελῳδὸς.

Μελῳδία, ας, ἡ, MELODIA, harmonia, modulatio. Angl. MELODY: à seq.

Μελῳδὸς, ὸς, ὁ ἡ ὁ, modulator: ex μέλος et ᾠδὸς.

Μίμαα, perf. act. Ion. et per Sync. pro μέμηκα. Sic μίμαμεν, pro μεμήκαμεν, 1. plur. perf. act. et in 3. plur. μεμάᾶσι, verbi μάω, cupio.

Μεμάθηκα, didici, perf. act. verbi μανθάνω, disco, fut. μαθήσω, a. 2. ἔμαθον.

Μεμαπνῦα, Dor. pro μεμηνῦα, part. perf. med. f. g. à μεμήνασμαι. Vide μίμνημαι.

Μεμᾶλὰς, Dor. pro μεμηλάς. Sic μίμαλα, Dor. pro μέμηλα.

Μίμαμεν, capimus, 1. plur. perf. act. per Sync. pro μεμήκαμεν, verbi μάω, cupio.

Μεμάνημαι, perf. pass. à μανίσμαι, insanio; f. m. ἔσομαι. Th. μαίνομαι, idem.

Μεμάσσιν, corripuissent, 3. pl. a. 2. opt. act. Poët. redupl. pro μάσσαιν, et hoc pro μάσσασθαι, verbi μάσσομαι.

Μέμασμαι, et Att. ἤμασμαι, perf. pass. verbi μάσσω, divido.

Μίμασσον, Ion. pro ἤμασσον, a. 2. act. et

Μεμασσὼς, ῶσα, ὼς, p. med. part. verbi μάσσω, corripio.

Μέμασσον, per Sync. et Ion. pro ἐμεμάσσησαν, 3. plur. plusq. p. act. verbi μάω, cupio. Vide μίμαα.

Μεμαυῖ, pro μεμαυῖα, ας, ἡ, et in n. g. μεμαὼς, ότος, et ῶτος, perf. part. act. Ion. pro μεμηκὼς, υῖα, verbi μάω. Vide μίμαα.

Μεμαὼς, ότος, contr. ῶτος, et in dual. μεμαῶτε. Vide in præced.

Μέμαυον, per Sync. pro μεμάκασι, dual. perf. act. μέμηκα, verbi μάω.

Μεμβλίτω, pro μεμέλητο, et

Μεμβλίτο, pro μεμέλητο, per Sync. et Pleonasm. τῦ β, aut ex μέμβλεμαι, idem quod μέλομαι, curo.

Μέμβλωκα, as, ι, per Sync. et Euph. pro μεμέληκα, veni, cucurri, perf. act. à μολέω, vel pro μεμέλεκα, curavi, à μελέω, idem quod μέλω, curam gero.

Μεμβράνη, ης, ἡ, membrana: ex Lat.

Μεμβρὰς, άδος, ἡ, apuæ species quædam: Angl. A SPRAT.

Μεμέληκε, curæ fuit, 3. sing. perf. act. à μέλω, curæ est; qu. à μελέω, inus.

Μεμένηκα, mansi, perf. act. et

Μεμενήκασαν, 3. pl. plusq. p. Ion. verbi μένω, maneo, fut. μενῶ, a. 1. ἔμεινα.

Μεμερμένως, adv. partitè, divisè. A μεμερισμένος, quod est à μερίζω, divido.

Μεμεστωμένοι, pleni sunt, perf. part. pass. verbi μεστόω, impleo. Th. μεστὸς, plenus.

Μεμετρημένος, ν, Ion. pro μεμιθημένος, dimissus, à μεθίημι, Ion. pro μεθέηκα, dimitto, à μεθίημι, dimitto.

Μεμετρέατο, mensi sunt, 3. plur. perf. pass. Ion. pro μεμέτρηντο, verbi μετρέω, f. ήσω, p. μεμέτρηκα. Th. μέτρον, mensura.

Digitized by Google

Μίμηκα, ας, ι, perf. m. verbi μηκάομαι, balo, perf. part. m. μεμᾱκώς, et μεμηκώς.

Μίμηλι vel μίμηλιν. curæ fuit, perf. act. per Sync. pro μεμέλημε. Alii volunt esse perf. m. μεμηλώς, ότος, acc. μεμηλότα, pro μεμεληκώς, part. ejusdem temporis: à μέλει, curæ est.

Μεμέλῃ, curæ fuerit, 3. sing. perf. sub. act. ab eod.

Μεμηλὼς, ότος, per Sync. pro μεμεληκώς. Vide μίμηλι.

Μίμηται, ας, ι, perf. m. verbi μαίνομαι, insanio.

Μεμηχανημένος, η, ον, perf. part. pass. verbi μηχανάω, molior, struo, f. ήσω. Th. μηχανή, artificium,

Μεμίασμαι, conspurcatus sum, perf. pass. verbi μιαίνω, conspurco, fœdo, f. ανῶ, perf. part. pass. μεμιασμένος.

Μέμιγμαι, mixtus sum, perf. ind. pass. et

Μεμίξομαι, perf. ind. pass. verbi μίσγω, misceo, f. μίξω, p. χα.

Μεμιμημένος, effictus sum, perf. part. pass. verbi μιμέομαι, imitor, f. m. ήσομαι, p. pass. μεμίμημαι.

Μεμίξεται, 3. sing. paulò post f. verbi μίγνυμι, misceo, f. ξω, p. pass. μέμιγμαι, ξαι, νται.

Μεμίσθωμαι, perf. ind. pass. verbi μισθόω, mercede loco, hinc μεμισθωμένος, perf. part. pass. Th. μισθὸς, merces.

Μεμισημένος, invisus, exosus; perf. part. pass. à μισέω, odi, f. ήσω.

Μεμίχθαι, perf. ind. pass. à μίγνυμι, misceo, f. ξω, p. χα.

Μέμνᾶμαι, Dor. pro μέμνημαι, perf. pass. à μνάομαι, recordor, f. m. μνήσομαι, perf. pass. μέμνημαι.

Μεμναμένος, memor, Dor. pro μεμνημένος, part. præced. perf. pass. μεμναμένοι, gen. Dor.

Μέμναντο, meminerunt, Dor. pro μέμνηντο, 3. pl. perf. pass. Vide μέμναμαι.

Μέμνᾶσαι, Dor. pro μέμνησαι, 2. sing. perf. pass. ejusd.

Μεμνῆφτο, memor esset, pro μεμνήσετο, per Ectasin: hoc autem per Dialysin pro μεμνῆτο, quod pro μεμνῆσο, 3. sing. perf. opt. pass. pro quo etiam legitur μεμνῆτο, et Dor. μεμναί[ο, verbi μνάομαι, recordor, f. m. μνήσομαι, p. pass. μέμνημαι hinc perf. opt. μεμνῆμην, μεμνῆο, μεμνῆτο.

Μέμνη, meministi, 2. sing. perf. pass. Att. pro μέμνησαι, et Ion. μέμνηαι et μέμνηαι, à μνάομαι, recordor, f. m. μνήσομαι, p. pass. μέμνημαι, a. 1. pass. ἐμνήσθην.

Μέμνηκα, manst, per Sync. pro μεμίμνηκα, perf. act. verbi μίνω, maneo, f. μενῶ.

Μέμνημαι, σαι, ται, perf. pass. hinc μέμνησο, perf. imperat. pass. μεμνημένος, perf. part. pass. verbi μνάομαι.

Μεμνῆο, ῆντο, memor esses, esset: 2. et 3. sing. p. opt. pass. μεμνήμην, verbi ejusd.

Μέμνησο, recordare, perf. imperat. pass. verbi μνάομαι, perf. inf. pass. μεμνῆσθαι.

Μεμνηστυρίης, perf. part. pass. f. g. dat. cas. à μνηστύω.

Μέμονα, acc. sing. à Μέμων, nomen viri. Est et μέμων, almus, q. à μίμνω, maneo.

Μέμονες, aves quædam, circa Memnonis sepulchrum quotannis in Troade videri solitæ.

Μέμων, Ion. pro μέμνων, q. v.

Μέμωνα, vide in Μέμονα.

Μεμῶφτο, Att. pro μεμνῆντο, memor esset, perf. opt. pass. vide μεμνῆο.

Μεμοίρωται, 3. sing. perf. pass. verbi μοιράομαι, sortitò partem capio: hinc perf. part. pass. μεμοιρωμένος· à μοῖρα, portio. Th. μείρω, divido.

Μέμυν, pro μέμονα, mansi, p. m. verbi μένω, maneo, f. μενῶ, p. μεμίμνηκα, a. 1. ἔμεινα.

Μέμφρα, partitus sum, p. m. verbi μείρω, divido, f. ρῶ.

Μέμφρμαι, σαι, ται, Æol. pro μέμμερμαι, σαι, ται, sortitus sum, perf. ind. pass. verbi μείρω, partior, f. ρῶ.

Μεμφτὸς, ὴ, ὸν, incusandus, reprehendendus; pl. μεμπτοί. Th. μέμφομαι, accuso, f. m. ψομαι, p. pass. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Μεμυθολογήκασι, 3. pl. perf. act. verbi μυθολογέω, fabulor, f. ήσω ex μῦθος, fabula, et λέγω, dico.

Μέμυκα, ας, ι, mugii, p. m. verbi μυκάω, -ῶ, mugio; a. 2. ἔμυκον.

Μέμφεαι, accusas, 2. sing. Ion. pro μέμφῃ, verbi seq.

ΜΕ'ΜΦΟΜΑΙ, conqueror, expostulo, incuso, vitupero, cum dat. f. m. μέμψομαι, perf. pass. μέμεμμαι, ψαι, πται, a. 1. m. ἐμεμψάμην, ω, αντο.

Μεμφωλὴ, ῆς, ἡ, questus, querela: à præced.

Μεμψάμενος, η, ον, a. 1. part. m. et

Μέμψῃ, 2. sing. a. 1. sub. m. verbi μέμφομαι.

Μεμψιμοιρίαι, -ῶν, f. ήσω, conqueror de sorte meâ, conqueror: à seq.

Μεμψίμοιρος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui de sorte suâ queritur, querulus. Ex

Μέμψις, εως, ἡ, querela, et μοῖρα, sors.

Μεμὼς, per Sync. pro μεμηκὼς, et Ion. μεμαὼς, perf. part. act. verbi μάω, promptus sum.

ΜΕ'Ν, conj. cum δὲ sequente facit orationem adversativam, distributivam, vel copulativam: sine δὲ, ponitur pro δὴ, sanè, profectò, quidem.

Μένανδρος, ου, ὁ, MENANDER, nomen Poëtæ.

Μένγαρ, enim. Ex μὲν, quidem, et γὰρ, enim.

ΜΕ'ΝΑΗΣ, hircus, seu caper, Ægyptiorum linguâ. Et capripes Pan.

Μενεαίνειν, Ion. pro μενοινᾶν, præs. inf. à

Μενεαίνω, cupio, animi quodam impetu incitor, iratus sum: f. ἥσω, a. 1. ἐμενέηνα. Th. μένος, τὸ, animus.

Μενεδήϊος, ου, ὁ ἡ ὸν, audax, bellicosus: qu. μένων ὶς τὴν δηΐδι, in pugnâ perseverans. Vel ex μένος, εος, τὸ, animus, et δᾴς, pugna.

Μενίηνα, et in 1. pl. μενίηναμεν, a. 1. ind. act. Ion. verbi μενεαίνω.

Μένει, 3. sing. ind. præs. μένειν, præs. inf. μένῃ, 3. sing. præs. sub. verbi μένω, maneo: f. μενῶ, a. 1. ἔμεινα.

Μενέλας, α, Dor. pro Μενέλαος, ου, ὁ, Menelaus.

Μενέμεν, Ion. pro μένειν, præs. inf. verbi μένω.

Μένος, gen. sing. à μένος, τὸ, animus, ira.

Μενοικόλεπος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui in pugnâ firmus stat, nec cedit loco.

Μενοικόλιπος, ου, ὁ, nobilis Græcus, πολέμιος, Il. ν'. v. 693. ubi quidem et πολέμιος posset esse nomen proprium, et alterum illud appellativum; sed præstat tamen, ut posuimus. Fuit filius Ἰφίκλου, τοῦ Φυλακίδου, Damm. Ex μένος, εος, τὸ, animus, et πόλεμος, bellum.

Μενοίθην, acc. sing. à

Μενοίθης, ου, ὁ, nom. propr.

Μενοιθῶ, όος, ἡ, nom. mulieris.

Μενοιχάρμαι, pugnaces, nom. pl. à

Μενοιχάρμης, ου, ὁ, et μενοίχαρμος, ου, ὁ ἡ ὸν, promptus in bello. Ex μένος, εος, τὸ, animus, et χαίρω, gaudeo: f. αρῶ, perf. pass. κήχαρμαι, undè χάρμα, gaudium.

Μενόν, Ion. Dialysi pro μενῶ, f. verbi μένω, maneo.

Μενοίνεω, ες, ἡ, nomen mulieris.

Μενοινή, ης, ἡ, nom. sing. à

Μενοινὴς, ές, ὁ ἡ ὸν, animo gratus: ex μένος, εος, τὸ, animus, et ἵλαος, cedo.

Μενοινάω, -ῶ, άεις, -ᾷς, άει, -ᾷ, impetu quodam animi concitatus cupio, f. ήσω, μενοίνα, præs. imperat. act. Dicitur et μενοινέω, -ῶ, f. ήσω, et -έω, -ῶ, f. έσω· à

Μενοινὴ, ῆς, ἡ, impetus animi, alacritas. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Μενοιτιάδης, ου, ὁ, MENŒTIADES, nom. patronym. à

Digitized by Google

Μεσόσιος, α, ὁ, nom. propr.

Μέσσω, nom. dual. part. præs. à μέσσω, maneo: part. præs. μέσσων, -ουσα.

Μέσσι, Dor. pro μέσσῃ, 3. pl. præs. ind. act. vel dat. sing. part. præs verbi μέσσω.

ΜΕ'ΝΟΣ, εος, τὸ, animus, ardor animi, ira; item vis, robur: periphrasi servit, ut μένος πυρὸς, ignis.

Μενῦν, ἰπὸ, verò, [* ceterùm, certè quidem:] ex μὲν, quidem et δὴ, igitur.

Μενῦνγε, ἰπὸ, verò: ex iisd. et γε

Μένουσα, præs. part. f. g. à μένω, maneo: in 3. pl. præs. ind. μένουσι.

Μένου, certè quidem, tamen.

ΜΕ'ΝΩ, *MANEO*, permaneo, exspecto, [* superstes sum; ἐὰν αὐτὸν μένον ἕως ἔρχομαι, Joan. xxi. 22. D. Heinsius Syriacismum voci inesse censet. At Sophocl. in Triclin. ἃ μὲ χρὴ μένειν, πάντων ἀρίστ' φωνὸ ἡγεμόνων, si me oporteat superstitem esse, omnium præstantissimo viro orbatam, et Xenoph. Cyrop. l. viii.] imperf. ἔμενον, ες, ε, f. μενῶ, p. μεμένηκα, plusq. p. ἐμεμενήκειν, et in 3. pl. Ion. μεμενήκεσαν, a. 1. ἔμεινα, ας, ε, a. 1. imperat. μεῖνον, άτω, a. 1. sub. μένω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. μεῖναι, a. 1. part. μείνας, ασα, αν, p. m. μείνασα.

Μεσάρχης, ου, ὁ, *qui parti imperat*: μέσης ἄρχω· *præfectus*, seu *dux mercenariæ*.

Μεσαρχία, ας, ἡ, *agmen militum constans ex bis mille et quadraginta octo viris*, Æl.

ΜΕ'ΡΔΩ, f. σω, *privo*, *noceo*; item *intueor*, *video*.

Μερίδα, acc. sing. à μερὶς.

Μεριδαρπαξ, ἄγος, ὁ ἡ, nomen muris: ex μερὶς, ίδος, ἡ, *pars*, *ferculum*, et ἁρπαξ, *rapax*.

Μεριδάρχης, ου, ὁ, *qui particeps est principatûs*: ex μερὶς, ίδος, ἡ, *pars*, et ἄρχω, *imperium*.

Μεριδαρχία, ας, ἡ, *societas principatûs*, *præfectura*, *provincia*: à præced.

Μερίζον, Dor. pro μερίζειν· at μερίζω, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐμέριζον· à

Μερίζω, *partior*, *divido*, f. ίσω, p. μεμέρικα, a. 1. ἐμέρισα, præs. pass. μερίζομαι, *dissideo*, *dissentio*, perf. pass. μεμέρισμαι, a. 1. pass. ἐμερίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. μερισθὶς, ῖσα, ἰν, a. 1. m. ἐμερισάμην, ω, ατο. Th. μείρω, *divido*.

Μερικὸς, ὴ, ὸν, *particularis*, quod *ex parte* est, *partialis*: à μέρος.

Μερικῶς, adv. *particulatim*, *particulariter*, *partitè*. A μερικὸς.

ΜΕΡΙ'ΜΝΑ, ης, ἡ, *cura*, *solicitudo*: gen. pl. Æol. μεριμνάων.

Μεριμνάω, *curo*, *solicitè cogito*, *solicitus sum*: f. ήσω, p. μεμερίμνηκα, a. 1. ἐμερίμνησα, ας, ε, a. 1. sub. μεριμνήσω, ῃς, ῃ, à præced.

Μεριμνόωντι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi μεριμνάω.

Μερὶς, ίδος, ἡ, *pars*, *particula*, *ferculum*. Th. μείρω, *divido*.

Μερίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μερίζω, *divido*.

Μερισμὸς, οῦ, ὁ, *divisio*, *distributio*, *portio*, *pars*, *Figura rhetorica*: à μερίζω, f. ίσω, perf. pass. μεμέρισμαι.

Μεριστὴς, οῦ, ὁ, *partitor*: ab eod. verbo.

ΜΕΡΜΑΙ'ΡΩ, μερμήριω et μερμηρίζω, *anxiè cogito*, *curo*.

Μέρμερα, *quæ solicitum reddunt*, acc. pl. à

Μέρμερος, *curiosus*, *difficilis et arduus*, *anxius percontator*. Th. μερμαίρω, *curo*.

Μέρμηρα, ας, ἡ, *solicitudo*, *cura solicita et anxia*; item *somnus levis*, qui occupat hominem sub Auroram: Schol. Aristoph.

Μερμηρᾶων, gen. pl. Æol. pro μερμήρων, à μέρμηρα, ας, ἡ, *cura*. Th. μερμαίρω.

Μερμηρίζω, f. ξω, *anxiè cogito*: ab eod.

Μερμήριξεν, *cogitavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi præced.

ΜΕ'ΡΜΙΣ, ίθος, ἡ, *funis*, *funiculus*, *filum*.

Μεσάεσσιν, dat. pl. Ion. pro μέσσοι, à μέσσοψ, οπος, *divisam vocem habens*: gen. pl. μεσάεσσιν· ex μέρος, *pars*, et ὄψ, *vox*: Hominum Epith. *homines*.

Μεσάτων, vide in præced.

Μέσος, ου, τὸ, *pars*, *adjumentum*, [* pro κατὰ μέρος, *partim*, Eurip. Iphig. in Taur. 1299. Suppl. Mul. 1077. ubi vide Markl. ἐν μέρει, *vicissim*, BY TURNS. Gronov. ad Arrian. l. iii. 26. Οἰσὼν ἐν μέρει, ἐπάνειος ἀνάγω, Luc. Dial. Mort. *ergo vicissim uterque dicat*. Hemsterhusius. ἀνὰ μέρος, *ex parte*.] ἐν μέρει, 1 Cor. xii. 27. *singulatim*, *aliquatenus*; ἀνὰ μέρος, *partim*, 2 Cor. ii. 5. τὸ σὺν μέρος, *quantum in te est*. Th. μείρω, *divido*.

Μέσοψ, οπος, ὁ, *homo*: à μέσσω, *divido*, et ὄψ, *vox*, quia vocem habet in diversos articulatos et significantes sonos *divisam*.

Μεσόδεσα, ν, τὸ, *lorum quo boves alligantur temoni*: dat. sing. μεσόδεσφ ex μέσος, *medius*, et βοῦς, *bos*.

* Μεσόζω, f. σω, *sum in medio*.

Μεσοκαίλος, ου, ὁ ἡ, *semicanus*, *qui medium canæ ætatis attigit*: ex μέσος, *medius*, et καλὸς, *canus*.

Μεσαίτατος, η, ον, *maximè medius*, superl. pro inusitato μεσότατος. Th. μέσος.

Μεσαμβρινὸς, Dor. pro μεσημβρινὸς, q. vide.

Μεσαμέριος, α, ον, Dor. pro μεσημέριος, et hoc pro μεσημβρινὸς, *meridianus*.

Μεσέντειον, υ, τὸ, *mesenterium*: à μέσος, *media*, et ἔντερα, *venter*.

Μέσσατος, η, ον, Poët. et per Sync. pro μεσότατος, superl. à μέσος, *medius*.

Μέσαυλος, υ, ὁ, vel μέσαυλον, υ, τὸ, *locus in medio stabulo* vel *caulâ*, *locus in mediâ casâ*: *janua media inter duas aulas*: ex μέσος, et αὐλὴ, *aula*, *stabulum*.

Μεσεγγύωμαι, -ῶμαι, *apud sequestrem pecuniam deponendam stipulor*, vel *contendo*: item pass *apud sequestrem deponor*: ex μέσος, et ἐγγύη, *sponsio*.

Μεσηγὺς, et μεσηγὺ, adv. *in medio*, *inter*, *interea*, *medio spatio* vel *tempore*: à μέσος, *medius*.

Μεσήεις, ήεσσα, ῆεν, *mediocris*: ab eod. Th.

Μεσημβρία, ας, ἡ, *meridies*; q. medius dies: ex μέσος, et ἡμέρα· item ἀκμὴ, ut ætatis, *gloriæ*.

Μεσημβρινὸς, ὴ, ὸν, *meridianus*: à præced.

Μεσιτεύω, *sum mediator*, *intervenio*, *sequestro*: f. εύσω, p. μεμεσίτευκα· à

Μεσῖτης, ου, ὁ, *mediator*, *internuntius*. Th. μέσος, *medius*.

Μεσόγαια, ας, ἡ, *loca mediterranea*: ex μέσος, et γαῖα, *terra*.

Μεσόγειος, α, ον, *mediterraneus*, α, ον: Μεσόγειον, *Mare mediterraneum*; 2 Mac. viii. 55. mendosè legitur μεσόδιον· ex iisdem cum præcedente.

Μεσόδμη, ης, ἡ, *trabs per mediam domum trajecta*: accipitur etiam pro *foramine in mediâ navi*, *cui malus inseritur*, aut potiùs *trabs tranversa pertusa*, *per quam demittitur*, *et à quâ retinetur*: ex μέσος, et δόμος, *domus*, quod à δέμω, *struo*.

Μεσόμφαλος, υ, ὁ ἡ, *umbilicum in medio habens*, *in medio umbilico situs*: ex μέσος, *medius*, et ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

Μεσονύκιον, υ, τὸ, *media nox*: q. d. μέσον νύξ.

Μεσοπερᾶω, -ῶ, f. ήσω, *medium iter teneo*: ex μέσος, *medius*, et πέρος, *transitus*.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, *MESOPOTAMIA*, nomen regionis. Gr. *inter amnes*. Spatium inter duo flumina apud Strab.

ΜΕ'ΣΟΣ, η, ον, *MEDIUS*, præsens: τὰ ἐν μέσῳ, *intermedia*,

præsentia, impedimenta: compar. *μεσαίτερος*, superl. *μεσαίτατος*.

Μεσόσπις, ιος, ἡ, medietās, medium interjectum, modus, qualitas.

Μεσότοιχον, υ, τὸ, intergerinus paries: ex *μέσος, medius*, et *τεῖχος, paries*.

Μεσουρᾶνίω, -ῶ, f. *ήσω, sum in medio cœlo*: ex *μέσος*, et *ὀυρανὸς, cœlum*.

Μεσυρέσπια, ἄτων, τὰ, medium cœli.

Μεσύτης, gen. sing. præs. part. f. g. ἀ

Μεσόω, -ῶ, f. *ώσω, sum in medio*: præs. part. *μεσόων, -ῶν, ὠσα, -ῶσα, ὸων, -ῶν*. Th. *μέσος*.

ΜΕΣΠΙ'ΛΗ, *ης, ἡ, MESPILUS, arbor.*

Μέσπιλον, υ, τὸ, MESPILUM, fructus mespili: Angl. MEDLAR.

Μεσσήνιος, ω, ὁ, Dor. pro *Μεσσήνης, ου, ὁ, Messenius.*

Μέσσατος, pro *μέσσος*, Poët. idem quod *μέσος, medius.*

Μεσσηγὺς, vel *μεσσηγύ, inter.* Th. *μέσος.*

Μεσσῖας, ου, ὁ, Messias: vox Hebr. qu. interpret. Lat. *unctus.* Gr. Χριστὸς. Angl. CHRIST.

Μέσσων, dat. pl. Ion. et Poët. à *Μέσσος*, Poët. pro *μέσος, υ, medius*: dat. *μέσσῳ*, pro *μέσῳ*.

ΜΕΣΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, *plenus, refertus*, cum gen.

Μεστόω, -ῶ, repleo, refercio: f. *ώσω*, p. *μεμέστωκα*, præs. pass. *μεστόομαι, -ῶμαι, plenus sum, impleor*: p. pass. *μεμέστωμαι*, perf. part. pass. *μεμεστωμένος*. Th. *μεστός, plenus.*

ΜΕ'ΣΦΑ, *dum, donec, usque ad.*

Μέσως, adv. *mediocriter, intra modum.* Th. *μέσος, medius.*

Μετ', pro *μετὰ*, quod vide.

ΜΕΤΑ', præpositio, cum gen. *unà, una cum, cum*: cum dat. *cum, in, per*: cum accus. *post, trans, in, inter, ad, adversùs, propter.* In compositione *cum, post, trans, inter*, in quâ tamen nonnunquam etiam *abundat*, sed sæpius *mutationem* infert. Periphrasi servit, ut *οἱ μετ' αὐτῦ, socii ejus, οἱ μετ' ὑμᾶς, posteri.* At

Μέτα, retracto accentu, est *μέτειμι, simul est.*

Μεταβαίνω, transeo, migro, digredior: fut. med. *μεταβήσομαι*, perf. *μεταβέβηκα*, a. 2. *μετέβην, ης, η*, a. 2. imperat. *μετάβηθι*, a. 2. sub. *μεταβῶ, ῆς, ῆ*, a. 2. part. *μεταβὰς* ex *μετὰ*, et *βαίνω, eo.*

Μεταβάλῶν, a. 2. inf. act. à

Μεταβάλλω, muto, inverto, migro, transeo; concoquo, corrumpo; perdo, amitto; in med. *muto, transfero, transeo, perfuga sum; degenero; pœnitet me*; *vendo*, et *permuto*, f. *μεταβαλῶ*, p. *μεταβέβληκα*, a. 2. *μετέβαλον*, p. m. *μεταβεβολα*.

Μεταβὰς, a. 2. part. act. verbi *μεταβαίνω.*

Μεταβᾶσαι, Dor. pro *μεταβῆναι*, a. 1. inf. act. verbi *μεταβαίνω.*

Μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi *μεταβαίνω.*

Μεταβῆ, 3. sing. a. 2. sub. act. et

Μετάβηθι, a. 2. imperat. act. verbi *μεταβαίνω.*

Μεταβήσεται, 3. sing. f. 1. m. ejusd.

Μεταβλαβὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, damnosus: à *βλάπτω, noceo*: f. *ψω.*

Μεταβολεὺς, έως, ὁ, qui merces mercibus vel pecuniâ commutat, propola, interpres: à *μεταβάλλω.*

Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio: Figura quædam per quam res diversæ conjunguntur: ut vult Quintilianus, lib. 9. cap. 3. ubi et exemplum vide: à *μεταβάλλω, muto*: p. m. *μεταβέβολα*. Th. *βάλλω, jacio.*

Μεταβλῆσθαι, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi *μεταβάλλω.*

Μεταβολία, ας, ἡ, trajectio, permutatio: et

Μετάβολος, ου, ὁ ἡ ὸ, mutabilis; ὁ, *negotiator, propola*: ab eod.

Μεταβουλεύομαι, consilium vel *sententiam muto*: ex *μετὰ*, et *βουλεύω, consulto.* Th. *βουλή.*

Μετάγγελος, ου, ὁ ἡ ὸ, internuntius, nuntius. Th. *ἀγγέλλω, nuntio.*

Μεταγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, mensis secundus Athenienſium, in quo Apollini *μεταγειτνίων* sacrificabant: *γειτνία* est *vicinitas.*

Μεταγενὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, posterior: à

Μεταγίνομαι posterior sum: ex *μετὰ*, et *γίνομαι.*

Μεταγινώσκω, pœnitet me: et *sententiam muto*: ex *μετὰ*, et *γινώσκω, cognosco*: f. m. *γνώσομαι*, p. *ἔγνωκα*, a. 2. *ἔγνων.*

Μετάγνωσις, εως, ἡ, pœnitentia: à præced.

Μεταγεγράφω, mûto scriptum: *describo, transcribo*: ex *μετὰ*, et *γράφω, scribo*, f. *ψω*, p. *φα.*

Μετάγω, transfero, circumago: f. *μετάξω*, præs. pass. *μετάγομαι, ῃ, ηται.* Th. *ἄγω, duco.*

Μεταδήμιος, υ, ὁ ἡ ὸ, qui in populo versatur, præsens in populo. Th. *δῆμος, populus.*

Μεταδίδωμι, impertio: f. *μεταδώσω*, p. *μεταδέδωκα*, a. 2. *μετέδων, ως, ω*, a. 2. imperat. *μετάδος, ότω*, a. 2. sub. act. *μεταδῶ, ῷς, ῷ*, a. 2. inf. *μεταδοῦναι*, a. 2. part. *μεταδὺς, ὑντος*, præs. inf. *μεταδιδόναι*, præs. part. act. *μεταδιδὺς, ὑντος.* Th. *δίδωμι, do.*

Μεταδοίην, ης, η, a. 2. opt. act. præced. verbi.

Μεταδοκῶν, sententiam mutare. Th. *δοκέω, censeo.*

Μεταδὸν pro *μεταδοῦναι, participium facere*: a. 1. ind. act. verbi *μεταδίδωμι.*

Μετάδυπος, υ, ὁ ἡ ὸ, intercidens, i. e. inter alios medios cadens, *intermedius, incertus*: ex *μετὰ*, et *δῦπος, sonus.*

Μεταδρομάδην, cursim, adv. et

Μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, discursio, transcursus: à *μετατρέχω, transcurro.* Th. *τρέχω, curro*; f. *δραμοῦμαι*, p. *δεδράμηκα*, a. 2. *ἔδραμον*, p. m. *δέδρομα.*

Μεταδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. verbi *μεταδίδωμι.*

Μεταδώσεται, Poët. pro *μεταδώσεται*, f. 1. inf. m. verbi *μίσγομαι, intersum.*

Μεταδῶν, currere post, inf. à *μετατίθημι.*

Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. *μεταθὴς*, a. 2. part. verbi *μετατίθημι, transfero.*

Μετάθεσις, εως, ἡ, mutatio, translatio, amotio, METATHESIS, seu *transpositio*, Figura Gram. cum literæ transponuntur: ab eod.

Μεταθεῖς, -ε, transcurro, cursu insequor.

Μεταΐξας, aor. 1. part. act. à *μεταΐσσω.*

Μεταίρω, solvo, navi proficiscor: f. *μετἆρῶ*, a. 1. act. *μέτηρα, ας, ε* ex *μετὰ*, et *αἴρω, tollo.*

Μεταΐσσω, fut. *ξω, irruo*: ex *μετὰ*, et *ἀΐσσω, ruo.*

Μεταιτέω, -ῶ, fut. *ήσω, partem rei peto, stipem peto, mendico*: ex *μετὰ*, et *αἰτέω, peto.*

Μεταίτιος, υ, ὁ ἡ ὸ, ejusdem causæ, culpave particeps, vel *actor*: ex *μετὰ*, et *αἰτία, causa.*

Μεταίχμιον, υ, τὸ, campus, seu *spatium inter duas acies.* Th. *αἰχμὴ, cuspis, bellum.*

Μεταπαλίομαι, -ῦμαι, accerso: cum acc. f. 1. m. *καλέσομαι, ῇ, εται*, a. 1. m. *μετεπαλεσάμην, ω, ατο*, a. 1. imperat. m. *μεταπάλεσαι, accerse*: ex *μετὰ*, et *παλέω, voco.*

Μεταπιάδω, abeo indè ad, transeo: imperf. *μετεπίαδον, ες, ε*, ex *μετὰ*, et *πίω, eo.*

Μεταπίνω, dimoveo: f. *ύσω*, p. *μετεπέπικα*, a. 1. *μετεπίνυσα*: ex *μετὰ*, et *πίνω, moveo.*

Μετάπτωσις, εως, ἡ, dimotio, transpositio.

Μεταπυρόομαι, -ῶμαι, mixtione temperor.

Μεταπλαίω, lacrymis et fletu prosequor: f. 1. inf. m. *μεταπλαύσεσθαι.* Th. *πλαίω, fico*, f. *πλαύσω.*

Μεταπλαύσεσθαι, vide in præced.

Μεταπορίζω, f. *ίσω, trajicio, transfero*: ex *μετὰ*, et *πορίζω.*

Μεταπαλινδέω, -ῶ, f. ήσω, *de loco in loco volvo*: ex μετὰ, et παλινδέω. Th. πάλιν, *volvo*.

Μεταπαλίσσω, a. 2. inf. act. μεταπαλάσσῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. seq.

Μεταπαμφάω, *capio, percipio, particeps sum, commuto*, med. imperf. μετεπαμφάωντο, ῶ, ᾶ, f. 1. m. μεταπάμφασθαι, *interpretor verbum*, a. 2. μετεπάφον, ῶς, ᾶς ex μετὰ, et παμφάω, *capio*.

Μεταπάσσω, fut. ξω, *desino, desisto, cesso*: ex μετὰ, et πάσσω, *cesso*.

Μεταπαύοντι, ῆ, ῖ, *cujus aliquis potest fieri particeps, qui potest exponi*. Λ μεταπαμφάω.

Μετάπειθε, ου, ὁ, *participatio, commutatio, sumptio*; item *METALEPSIS*, Figura: à μεταπαμφάω.

Μετάπλα, *perscrutare*, præs. imperat. act. verbi μεταπλάω.

Μεταπλάζω, ῖς, ἁ, et

Μεταπλάκε, ους, ἡ, *mutatio, immutatio*: à μεταπλάσσω.

Μεταπλάσσω, Dor. pro μεταπλάττω, acc. pl. fut. 1. part. act. verbi μεταπλάω.

Μεταπλᾶτός, Dor. pro μεταπλητὸς, *qui indagari potest*: à μεταπλάω.

Μεταπλάττω, *transmuto, inverso ordine quid facio*: f. ξω, p. μετάπλαχα, a. 1. μετάπλαξα, ας, ε ex μετὰ, et ἀλλάττω, vel -σσω, *muto*; f. ξω.

Μεταπλάω, -ῶ, *scrutor, diligentèr inquiro*: f. ήσω, μεταπλάωσω, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. Th. μέταλλον.

Μεταπλαστικὸς, ἡ, ὸν, *metallicus*. Hinc μεταπλαστικὴ, scil. τέχνη, *ars metallica*: ab eod.

Μεταπλάσω, f. πάσω, *metalla cruo*: et per Metaph. *scrutor*: item *cuniculos ago*, in obsidione: ab eod.

Μεταπλάτικὸς, ἡ, ὸν, *METALLICUS*: à

ΜΕ'ΤΑΛΛΟΝ, υ, τὸ, *METALLUM*; *fodina*; item μέταλλα, *cuniculi ad evertendas urbes*: ex μετὰ, et ἄλλα, *quia aliud post aliud eruitur*.

Μεταπήδησε, *transiliens*, per Sync. pro μεταπαλλήσασα, præs. part. m. ex μετὰ, et ἅλλομαι, *salio*.

Μεταπηδάζιος, υ, ὁ ἡ ὰ, *medius inter mamillas*: μεταπηδάζιον, n. g. *pectus*: ex μετὰ, *inter*, et μαζὸς, ῦ, ὁ, *mamilla*.

Μεταπιαίσθαι. Vide simplex μαίομαι, *quæro, vestigo*.

Μεταπιμπλάω, *addisco*, vel *relicto priore aliud disco*; præs. part. μεταπιμπλάωσα, σσης ex μετὰ, et μανθάνω, *disco*: f. μαθήσω, p. μεμάθηκα, a. 2. ἔμαθον.

Μεταπίλα, *panitet*, impers. à μέλω, *curæ est*.

Μεταμέλεια, ας, ἡ, *pœnitentia, mutatio consilii*: à præced.

Μεταμελὴς, ῆσα, ὲν, *pœnitendi ductus*, a. 1. part. pass. μεταμελῆσαι, a. 1. inf. act. à μεταμέλομαι.

Μεταμελίη, Ion. pro μεταμέλεια, *pœnitentia*.

Μεταμέλομαι, et -έομαι, -όμαι, *pœnitentiâ ducor, pœnitet me*; impers. m. μετεμελόμην, et -εόμην, -ούμην, perf. pass. μεταμεμέλημαι, a. 1. pass. μετεμελήθην, a. 1. part. pass. μεταμεληθὲς, f. 1. pass. μεταμεληθήσομαι, ῇ, ῆται, *pœnitebit me*: ex μετὰ, *post*, et μέλομαι, *curo*. Th. μέλω, *curæ est*.

Μετάμελος, υ, ὁ, *pœnitens*; item *pœnitentia*.

Μεταμορφόω, *transformo*: f. ώσω, p. μεταμεμόρφωκα, a. 1. pass. μετεμορφώθην, ῶς, ῶ. Ex μετὰ, *trans*, et μορφὴ, *forma*.

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, *METAMORPHOSIS, transformatio*: à 2. pers. p. pass. præced.

Μεταμφιέννυμι, f. med. μεταμφιέσομαι, *vestem muto*: ex μετὰ, et ἀμφίεννυμι.

Μεταμώλιος, ος, ὁ ἡ ὸν, Att. pro

Μεταμώνιος, ος, ὁ ἡ ὸν, *vanus, irritus*: q. ab ἄνεμος, *ventus*: vel à μετὰ, μὴ, et ὄνω, *juvo*.

Μεταναίστης, ου, ὁ, *colonus*; idem quod μετανάστης· ex μετὰ, et ναίστης.

Μεταναιτάω, f. ήσω, *migro, migrare facio*: à

Μετανάστης, ου, ὁ, quod et μετανάστος, ος, ὁ ἡ ὸν, *pulsus patriâ, exul, peregrinus*: ex μετὰ, et νάω, seu ναίω, *habito*.

Μετανίσσομαι, *mutato loco vado, tranceo*: ex μετὰ, et νίσσομαι seu νίσομαι, idem quod νίομαι, *eo, redeo*.

Μετανίομαι, *adeo, accedo*: ex μετὰ, et νίομαι, seu νέω, *eo, redeo*.

Μετανύμενος, Dor. pro μετανέμενος, *accedens*: præs. part. m. verbi præced.

Μετανίσεαι, Ion. pro μετανίσῃ, *adis, persequeris*: 2. sing. præs. ind. med. à

Μετανίσσομαι, idem quod μετανίσσομαι.

Μετανίστημι, *sedibus pello, migrare facio*: ex μετὰ, ἀνὰ, et ἵστημι.

Μετανοάω, *post factum sapio, resipisco*; *sententiam et mentem muto*; f. ήσω, p. μετανενόηκα, a. 1. μετενόησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. μετανόησον, άτω, a. 1. sub. μετανοήσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. μετανοήσωσι· ex μετὰ, et νοέω, *cogito*. Th. νόος, ου, ὁ, *mens*.

Μετάνοια, ας, ἡ, *recipiscentia, pœnitentia*: à præced.

Μετανοῦντας, acc. pl. part. act. verbi μετανοέω.

ΜΕ'ΤΑΞΑ, ας, ἡ, *sericum*. Voc. barbarum.

Μεταξὺ, adv. *inter, in medio*; *interim, interea*; interpret. interdum, *postea*, sed ea sig. dubia est: cum ὁ, ἡ, τὸ, *medius, intermedius*, a, um: à μετὰ.

Μεταξυλογέω, -ῶ, f. ήσω, *inter dicendum multa interpono*: ex μεταξὺ, et λέγω.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, *interlocutio*; à præced.

Μεταπείθω, *traduco in aliam sententiam*: μεταπείθομαι, *in diversam sententiam traducor*: ex μετὰ, et πείθω, *persuadeo*: f. med. πείσομαι, a. 2. ἔπιθον, p. pass. πέπεισμαι, p. m. πέπιθμαι.

Μεταπέμπομαι, *accerso*: cum acc. f. m. ψομαι, a. 1. m. μετεπεμψάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. μετάπεμψαι, a. 1. sub. m. μεταπέμψωμαι, ῃ, ηται, a. 1. inf. m. μεταπέμψασθαι, a. f. ind. pass. μετεπέμφθην, a. 1. part. pass. μεταπεμφθὲς, *accersitus*: ex μετὰ, et πέμπω, *mitto*.

Μετάπεμπτος, υ, ὁ ἡ ὸν, *accersitus*: à μεταπέμπομαι.

Μεταπηδάω, -ῶ, f. ήσω, *transilio*: ex μετὰ, et πηδάω, *salio*.

Μεταπίπτω, *recido; dilabor; transeo*: ex μετὰ, et πίπτω, f. m. πεσοῦμαι, *cado*.

Μεταπλασμὸς, ῦ, ὁ, *transformatio, METAPLASMUS*, Figura gram. à 1. pers. perf. pass. seq.

Μεταπλάσσω, *transformo*: præs. part. μεταπλάσσων, σσης· ex μετὰ, et πλάσσω, seu -ττω, *fingo*: f. ξω, p. κα.

Μεταπρέπω, *eminet*: 3. sing. præs. à

Μεταπρέπω, *decorus sum inter, præ aliis excello*; μετέπρεπον, imperf. ex μετὰ, et πρέπω, *decorus sum*.

Μεταρρυθμίζω, f. ίσω, *apto, corrigo, commuto, immuto*: ex μετὰ, et ῥυθμίζω.

Μετάρσιος, ος, ὁ ἡ ὸν, *sublimis, altus; superbus*: à μετάρσις, q. vide.

Μετάρσιος, *in altum tollo*: à præced.

Μετάρσις, εως, ἡ, *translatio, mutatio, elevatio*: à μετείρω.

Μετασκευάζω, *transmuto*, f. άσω, p. μετεσκεύακα· ex μετὰ, et σκευάζω.

• **Μετασκευὴ**, ῆς, ἡ, *transformatio; orationis ornatus*. Dionys. de structurâ orat. § ix. à præced.

• **Μετασκηνόω**, *tabernacula aliò transfero*, D. S. ex μετὰ, et σκηνόω.

Μετάστασις, εως, ἡ, *transmutatio*,

migratio, exilium, mors. Fig. Rhetorica : à μεθίστημι.

Μεταγείνω, f. νῶ, *ingemisco :* ex μετὰ, et γέμω, *gemo.*

Μεταγῆναι, a. 2. inf. act. μεταγῆσαι, a. 1. inf. act. μεταγάσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μεθίστημι, *amoveo* : f. μεταγάγω.

Μεταγεναχίζετο, *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. Ion. à

Μεταγεναχίζω, idem quod μεταγείνω, *ingemisco :* ex μετὰ, et γεναχίζω.

Μεταγερᾰφείς, *conversus*, a. 2. part. pass. verbi

Μεταγείρω, *retorqueo, converto, inverto, perverto, muto :* f. ψω, p. μετέγειρα, a. 1. μετήγειψα, a. 2. μετεγεῖφον, a. 2. pass. μετεγεῖφθην, ης, η, a. 2. imperat. pass. μεταγεῖφθι, έτω, f. 2. pass. μεταγερᾰφήσομαι. Ex μετὰ, et γείρω, *verto.* Undè

Μεταγερᾰφὴ, ῆς, ἡ, *conversio, mutatio.*

Μεταγνῶ, a. 2. inf. act. verbi μετέγνων, *particeps sum* ; f. μεθήξω, a. 2. μετέγνοϊ.

Μεταγραμμίζω, *transfiguro* ; f. ίσω, a. 1. μετεγραμμάτισα, p. μετεγραμμάτικα. Ex μετὰ, et σχηματίζω, *effingo*, quod à σχῆμα, ατος, τὸ, *figura.*

Μεταγραμματισμὸς, οῦ, ὁ, *transfiguratio :* à præced.

Μεταΐθημι, *transpono, transfero :* præs. part. μεταϊθείς, ἴντος, f. 1. μεταθήσω, p. μετατέθεικα, a. 1. μετέθηκα, a. 1. pass. μετετέθην, ης, η, *translatus fui.* Th. τίθημι.

Μεταγείρω, -ύομαι, *commovetur*, 2. et 3. sing. præs. pass. à

Μεταγείρω, *converto :* μεταγείρομαι, *convertor, curam habeo :* ex μετὰ, et γείρω, *verto.*

Μεταγεωαλίζω, *converto :* ex μετὰ, et γεωαλίζω, *verto.*

Μεταγεωΐα, ας, ἡ, *mutatio :* vide μετάγεως.

Μετάγεως, ω, ὁ ἡ ὁ, *qui potest converti, mutabilis :* hinc μετάγεως ἴεγα τιλῶσι, *res in integrum restituunt :* à μεταγείρω, *converto.*

Μεταυδάω, f. ήσω, *interloquor, alloquor :* ex μετὰ, et αὐδάω, *loquor.*

Μεταύριον, adv. *perendiè :* ex μετὰ, et αὔριον, *cras.*

Μεταυτίκα, idem quod αὐτίκα, *statim ; post :* ex μετὰ, et αὐτίκα.

Μεταΰτις, Ion. pro μετὰ ταῦτα, *posted.*

Μεταφερόμενος, *transpositus*, præs. part. m. vel pass. à

Μεταφέρω, ως, ω, *transfero, traduco :* f. μετοίσω, a. 1. μετήνεγκα· ex μετὰ, et φέρω, *fero.*

Μετάφημι, *interloquor, inter alios loquor.* Ex μετὰ, et φημὶ, *loquor.*

Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, *translatio, METAPHORA*, Tropus Rhetor. à præced.

Μεταφορίκὸς, ἡ, ὸν, *METAPHORICUS, translatitius :* à præced.

Μεταφορίκῶς, adv. *METAPHORICE :* à præced.

Μεταφράζω, f. άσω, *transfero, interpretor :* μεταφράζομαι, *post delibero :* ex μετὰ, et φράζω, *dico.*

Μετάφρασις, ιως, ἡ, *METAPHRASIS, translatio, interpretatio :* à 2. pers. perf. pass. præced.

Μεταφρασόμεθα, Dor. pro μεταφρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μεταφράζω.

Μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, *interpres :* à 3. sing. p. pass. verbi μεταφράζω.

Μεταφραστὴς, ὴ, ὸν, *qui habet metaphrasin :* à præced.

Μετάφρενον, υ, τὸ, *tergum, interstitium quod est inter lumbos et scapulas.* Ex μετὰ, *post*, et φρένες, *præcordia.*

Μεταφυτεύω, f. εύσω, *transplanto :* ex μετὰ, et φυτεύω.

Μεταφωνέω, *interloquor, compello :* ex μετὰ, et φωνέω, *loquor.*

Μεταχειρίζω, et **μεταχειρίζομαι**, f. med. -ίσομαι, p. pass. -ισμαι, *administro, gero, rego :* ex μετὰ, et χειρίζω, *tracto.* Th. χεὶρ, *manus.*

Μεταχρονίας, *in cœlo degentes*, nom. pl. f. g. à

Μεταχρόνος, -ία, -ον, *sublimis, in cœlo degens ;* apud Script. Eccles. *immortalia cogitans :* ex μετὰ, *trans*, et χρόνος, *tempus.*

Μετέβαλον, ες, τ, a. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω, *muto :* f. μεταβαλῶ, p. μεταβέβληκα.

Μετέβην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi μεταβαίνω, *digredior.*

Μετέειπε, Poët. pro μετεῖπεν, *interlocutus est*, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi μετέω. Ex μετὰ, *inter*, et ἔω, *dico :* a. 1. ἔειπα, a. 2. ἔβην.

Μετέῃσι, Ion. et Poët. pro μετῇ-σι, *interfuerit*, Poët. Paragog. pro μετῇ, 3. sing. præs. sub. verbi μέτειμι.

Μετέθηκα, ας, τ, a. 1. ind. act. verbi μετατίθημι, *transpono.*

Μετέην, ης, η, *interessem*, præs. vel imperf. opt. verbi μέτειμι. Th. εἰμὶ, *sum.*

Μετέκαλῆκα, *accepi*, perf. verbi μεταλαμβάνω.

Μετέπω, εο *post ; persequor ; sector ; transeo ; redeo :* ex μετὰ, et ἵπω, *eo.*

Μέτειμι, *intersum :* ex μετὰ, et εἰμὶ, *sum.*

Μετεῖναι, *interesse*, præs. inf. μέτεστι, *adest*, 3. sing. verbi præced.

Μετὶς, Ion. pro μεθὶς, a. 2. part. à μεθίημι.

Μετῆϊξις, *adeptus es*, 2. sing. imperf. act. verbi μετείχω.

Μετιαίδης, *adibat*, 3. sing. imperf. verbi μεταΐδω. Ex μετὰ, et ἄϊω, *vado.*

Μετιλάμβανεν, 3. sing. imperf. act. verbi μεταλαμβάνω, *particeps sum* ; f. m. λήψομαι, a. 2. -ιλᾰβόν. Th. λαμβάνω, *capio.*

Μέτιλθι, *persequere*, a. 2. imperat. act. μετιλθὲν, a. 2. part. verbi μετέρχομαι, *accedo.* Th. ἔρχομαι, *venio*, f. med. ιλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετιμελήθητι, 2. pl. a. 1. ind. pass. μετεμελήθην, verbi μεταμέλομαι, seu -ιομαι, *pœnitet me*, imperf. med. μετεμελόμην· quod ex μετὰ, et μέλομαι, *curo.*

Μετίμμεναι, Ion. et Dor. pro μετεῖναι, præs. inf. à μέταμι, *intersum.*

Μετιμόρφωσε, 3. sing. aor. 1. act. verbi μεταμορφόω, *transformo :* f. ώσω.

Μετιμψῡχόω, f. ώσω, *animam ex uno corpore in aliud traduco :* ex μετὰ, ἰν, et ψυχόω, *animo.* Th. ψυχή.

Μετιμψύχωσις, ιως, ἡ, *animæ ex uno corpore in aliud transmigratio :* à præced.

Μετινήνοχα, ας, τ, perf. m. verbi μεταφέρω, *traduco.*

Μετιξίτεροι, αι, α, *nonnulli ;* ex μετὰ, ἰξ, et ἕτερος, *alter.*

Μετιὸν, Ion. pro μετὸν, -όντος, τὸ, præs. part. n. g. verbi μέταμι.

Μετίοπτ' et **μετίοπτα**, *posted*, adv. ex μετὰ, ἰοῦ, et ὄπτα, *deindè.*

Μετίρχεο, præs. imperat. med. Ion. pro μετέρχου· à

Μετίρχομαι, *adeo ; transeo ; insequor, quæro, investigo ; obsecro, alloquor ; ulciscor ; consector :* ex μετὰ, et ἔρχομαι, *venio*, f. med. ιλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον.

Μετιστώσης, *conversæ*, Ion. pro μεθιστώσης, gen. sing. p. part. act. f. g. à μεθίστημι.

Μέτοιχ, *adest ; μέτοιχ μοι τούτου, particeps hujus sum :* 3. sing. à μέτειμι.

Μετοίχηκα, ας, τ, perf. act. verbi μετέχω, f. μεθήξω, a. 2. μετέσχον, ες, ε.

Μετοιχθὲν, ης, η, et in 3. pl. μετοίχθησαν, a. 1. ind. pass. verbi μετοικίθημι, *transfero.* Th. τίθημι, *pono :* f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθην.

Μετοιχθὲν, 3. sing. imperf. quod à

μθω, pro *μετατίθημι*, verbi *μετατίθημι*, *transfero*.

Μετέφη, ης, ῃ, a. 2. vel imperf. verbi *μετάφημι*, *interloquor*: ex *μετὰ*, et *φημὶ*, *dico*.

Μετεφάνιν, *allocutus est*, 3. sing. imperf. act. verbi *μετεφωνέω*.

Μέτιχε, præs. imperat. *μετίχω*, præs. inf. à

Μετίχω, *particeps sum*, cum genitivo, f. *μεθέξω*, p. *μετέσχηκα*, a. 2. *μετέσχον*, ες, ε· ex *μετὰ*, et *ἴσχω*, *habeo*.

Μετέωρα, ων, τὰ, *METEORA*, *quæ in aëre fiunt*: à *μετέωρος*.

Μετεωρίζω, f. *ίσω*, *in sublime tollo*, *attollo*, *in spem erigo*, *animum addo*. [* Μετεωρίζομαι, *animi tumore efferor*, Luc. xii. 29. nusquam alibi in sacris literis.] Th. *μετέωρος*, *sublimis*.

Μετεωρισμὸς, οῦ, ὁ, *elevatio in altum*, *animorum elatio*: à 1. sing. p. pass. præced.

ΜΕΤΕ'ΩΡΟΣ, *υ*, ὁ ἡ ἡ, *sublimis*, *excelsus*, *pendulus*, *vagus*, *fluctuans in alto mari*: quod ex *μετὰ*, et *ἀείρω*, *tollo*; q. d. *ὡς ἄνω ἀέρα*, *in aërem tollo*.

Μετῆσαν, Ion. pro *μετῆσαν*, *prosecuti sunt*, 3. plur. a. 1. act. ex *μετήκω*, *eo*; a. 1. *ἧκα*, Att. *ἦκα*, Ion. *ἧσα*.

Μετῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. verbi *μετέρχομαι*.

Μετήλλαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi *μεταλλάσσω*, *transmuto*.

Μετήλυθεν, *adivit*, 3. sing. a. 2. verbi *μετέρχομαι*, *adeo*; fut. med. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετήορος, Poët. pro *μετέωρος*, idem quod *μετέωρος*.

Μετῆρεν, 3. sing. a. 1. act. verbi *μετήρω*, *solvo*, *navi proficiscor*, fut. *ἀρῶ* ex *μετὰ*, et *αἴρω*, *tollo*.

Μετήρεσθαι, Ion. pro *μεθήρεσθαι*, f. 1. inf. m. à *μεθίημι*, *dimitto*.

Μετηῦδα, 3. sing. imperf. verbi *μετανδάω*.

Μετίεν, Ion. pro *μεθίεν*, et hoc pro *μεθίημι*, *remittere*, *emittere*, *relinquere*, præs. inf. à *μεθίημι*.

Μετιέναι, Ion. pro *μεθιέναι*, præs. inf. act. ut et

Μετιέσθαι, pro *μεθίεσθαι*, præs. inf. med. à

Μετίημι, pro *μεθίημι*, *dimitto*, *permitto*; *emitto*: ex *μετὰ*, et *ἵημι*, *mitto*.

Μέτειθι, præs. imperat. à *μετέπω*, *persequor*, *transeo*: quod ex *μετὰ*, et *εἶμι*, *eo*, præs. imperat. *ἴθι*, *ἴτω*.

Μετίσχειν, pro *μετέχειν*.

Μετοικεσία, ας, ἡ, *deportatio*, *transmigratio*: vox Biblica, Jud. xviii. 30. 1 Par. v. 22. Mat. i. 17. à seq.

Μετοικέω, -ῶ, f. *ήσω*, *migro*, *transmigro*, *incola sum et inquilinus*: ex *μετὰ*, et *οἰκέω*, *habito*.

Μετοίκησις, εως, ἡ, *migratio*, *incolatus*: à p. pass. præced.

Μετοικία, ας, ἡ, *colonia*: à *μέτοικος*.

Μετοικίζω, *transfero incolas*, fut. *ίσω*, et Att. *μετοικιῶ*, a. 1. ind. *μετῴκισα*, p. *μετῴκικα*· ex *μετὰ* et *οἰκίζω*, *coloniam in aliquem locum mitto*.

Μέτοικος, ὁ ἡ ἡ, *inquilinus*, *advena*; item *μέτοικοι*, *qui pœnæ causâ in aliam civitatem deportantur*: ex *μετὰ*, et *οἶκος*.

Μετοκλάζω, *flexis genibus succumbo*: ex *μετὰ*, et *ἰνκλάζω*, *in genua procumbo*.

Μετονομάζω, *nomen alicujus muto*; *μετονομάζομαι*, *mutato nomine priori*, *alio nomine nominor*: ex *μετὰ*, et *ὀνομάζω*, ab *ὄνομα*, *nomen*.

Μέτοπις, ιδος, ἡ, Idem quod *ὄπις*, *ultio*.

Μετόπισθε, et *-σθεν*, *posteà*, *pone*, *pòst*, adv. ex *μετὰ*, et *ὀπίσω*, *retrorsùm*.

Μετοπωρίζειν, adv. *in autumno*: à seq.

Μετοπωρινὸς, ὴ, ὸν, *autumnalis*: à seq.

Μετόπωρον, υ, τὸ, *ultima pars autumni*: ex *μετὰ* et *ὀπώρα*, ας, ἡ, *autumnus*.

Μέτοχα, *communicatio*, *consortium*: à *μέτοχος*.

Μετοχετεύω, *derivo*, *per canales deduco*: ex *μετὰ* et *ἰχετεύω*.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, *communio*, *consortium*; *et participium*, apud Grammat. à *μέτοχος*, *particeps*.

Μετοχλίζω, f. *ίσω*, *vecte trans moveo*, *transmoveo*, *transfero*: ex *μετὰ* et *ἰχλίζω*.

Μέτοχος, υ, ὁ ἡ ἡ, *socius*, *consors*: à *μετέχω*, *particeps sum*.

Μέτρα, τὰ, nom. pl. à *μέτρον*.

Μετρᾶν, 3. sing. præs. ind. act.

Μετρᾶσθαι, præs. inf. pass. à

Μετρέω, -ῶ, *METIOR*, *emetior*; *μετρέομαι*, *-οῦμαι*, *dimensum accipio*; f. *ήσω*, p. *μεμέτρηκα*, a. 1. *ἐμέτρησα*, a. 1. imperat. act. *μέτρησον*, *-άτω*· perf. pass. *μεμέτρημαι*, a. 1. pass. *ἐμετρήθην*, ης, η, fut. 1. pass. *μετρηθήσομαι*. Th. *μέτρον*, *mensura*.

Μέτρημα, ἄτος, τὸ, *dimensum*, et

Μέτρησις, εως, ἡ, *mensio*, et

Μετρητὴς, οῦ, ὁ, *mensor*; item *amphora Attica*, continens tres urnas: à perf. pass. verbi *μετρέω*.

Μετρίζω, fut. *ίσω*, *sum μέτριος*. Th. *μέτρον*.

Μετρῖνὸς, ὴ, ὸν, *pertinens ad mensuram*, *METRICUS*: ab eod. Th.

Μετριοπάθεια, ας, ἡ, *mediocritas perturbationum* v. *affectuum*, *moderatio*: à *μετριοπαθὴς*.

Μετριοπαθίω, -ῶ, idem quod *συμπαθίω*, *condoleo*, vel *condoleo quantum satis est*, f. *ήσω*, p. *μεμετριοπάθηκα*· à

Μετριοπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *modum tenens in affectibus*, *moderatus*: ex *μέτριος* et *πάθος*, ους, τὸ, *affectus*.

Μέτριος, ία, ιον, vel *μέτριος*, υ, ὁ ἡ ἡ, *mediocris*, *moderatus*, *non nimius*, *æquus*, *justus*; *μετριότερος* reperitur *minor*. Th. *μέτρον*.

Μετριότης, ητος, ἡ, *moderatio*, *modestia*, *mediocritas*: à præced.

Μετριοφρονίω, *modestè sentio*: ex *μέτριος*, *moderatus*, et *φρονέω*, *sentio*. Th. *φρὴν*, *mens*.

Μετρίως, *modicè*, *ita ut satis sit*. à *μέτριος*.

ΜΕ'ΤΡΟΝ, υ, τὸ, *mensura*, *modus*, *METRUM*; inservit periphrasi, ut* *μέτρον Σκλάσσης*, *mare*. Hinc Angl. METRE.

Μετρονομάζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi *μετονομάζω*.

Μετωνυμία, ας, ἡ, *nominis permutatio*; *METONYMIA*, Tropus Rhetor. ex *μετὰ* et *ὄνομα*.

Μετωνυμικὸς, ὴ, ὸν, *ad Metonymiam pertinens*: à præced.

Μετωνυμικῶς, adv. *METONYMICE*: à præced.

Μετωπηδὸν, adv. *adversâ fronte*; à seq.

Μέτωπον, seu *μετώπιον*, υ, τὸ, *frons*, *pars faciei quæ post* seu *supra oculos*, *prora navis*, *frons aciei militaris*: *μετώπου*, gen. sing. Dor. ex *μετὰ*, et *ὄψ*, *oculus*.

Μετωποσκόπος, υ, ὁ ἡ ἡ, *frontis inspector*, Indèque futura augurans, *METOPOSCOPUS*: ex *μέτωπον* et *σκοπὸς*, qu. à *σκέπτομαι*, *video*; p. m. *ἔσκεπον*.

Μετῴχετο, *cursu petebat*, 3. sing. imperf. *μετῳχόμην*, ο, ετο· ex *μετὰ*, et *οἴχομαι*, *abeo*; f. m. *οἰχήσομαι*.

Μεῦ, pro *μοῦ*, *mei*, gen. Dor. ab *ἐγώ*.

ΜΕ'ΧΡΙ, seu *μέχρις*, sequente vocali, adv. cum gen. *usque ad*, de termino ad quem: *quoad*, *per*, de tempore per quod. Hinc *μέχρι ἂν*, *quamdiu*; *μέχρις οὗ*, *quatenus*; *μέχρις οὗ ἄν*, *quoad*; *μέχρι τίνος*, *quousque*? *μέχρι τινὸς*, *aliquatenus** *μέχρι τοῦδε*, *hactenus*; *μέχρι πάλλον*, *diu*; *μέχρι ζωῆς*, *quoad vitam*; *μέχρι παντὸς*, *in perpetuum*. Aliquando sine casu *donec*.

ΜΗ', *ne*, *non*, *nisi*, *numquid*? ὁ μὴ, *nequaquam*; ἀ μὴ, *nisi*: [* ὅπως, μὴ πίσῃς, cum aor. 1. subjunct. Soph. Aj. 1108. cum fut. indic. ὅπως τοῦτο μὴ γενήσεται, Dem. c. Leptin. p. 28. Hæc contra

Digitized by Google

Dawes, p. 222, 225. ἕστως κολλῆς λήψεται, Isocr. ad Evag. p. 81. ed. Battie, ubi male Wolfius corrigit λήψηται. Μὴ pro ὁ in rectâ enunciatione rarius ponitur, ut Arist. de Avibus: μὴ γὰρ νόημα παρῴνησεν ἥμερον. Interrogat: μὴ ἀδικεῖν σαρὰ τῷ Θεῷ; Rom. ix. 14. *num injustitia est apud Deum?* ἕνεν μὴ, *tantum non: ἕτι μὴ, præterquam: μὴ γὰρ, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δῆτα, absit enim: ἀ δὲ μάγε, cæteroquin, sin minus.*]

Μάγε, *alioquin*: ex μὰ, *non*, et γὲ, *quidem*.

Μηδάμᾶ, et Dor. μηδάμᾷ, *nusquam*, et indè μηδαμήγε, idem: item

Μηδαμόθεν, adv. *nullâ ex parte*: et

Μηδαμόθι et μηδαμόσε, *nusquam*, *nullum in locum*: à seq.

Μηδάμὸς, ἡ, ὸν, *ne unus quidem*, *nullus*: ex μὴ, *non*, δὲ, et ἁμὸς, *aliquis*.

Μηδάμῦ, adv. *nusquam*.

Μηδαμῶς, adv. *nullo modo*, *neutiquam*: à μηδαμός.

Μηδὲ, *neque*, *nec*, *ne quidem*, conjunct. Ex μὴ, *non*, et δὲ.

Μήδεα, *consilia*; *genitalia*; *urina*: à μῆδος, εος, τό.

Μήδεια, ας, ἡ, *MEDEA*, nomen proprium mulieris.

Μήδειοι, ων, οἱ, pro Μῆδοι, *MEDI*.

Μήδειος, ου, ὁ, *MEDEUS*, filius Jasonis et Medeæ.

Μηδὲις, ενὸς, ὁ, *nullus*, *nemo*: μηδεμία, ας, ἡ, *nulla*. μηδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum*, *nihil*: qu. μηδὲ ἓἰς, ex μὴ, δὲ, et ἷς, *unus*.

Μηδεμία, ας, et Ion. -ης, ἡ, *nulla*. Vide in μηδὲις.

Μηδὲν, n. g. à μηδὲις, q. v. μηδὲν ἄλλα, *duntaxat*: μηδὲν ἧσσον, *nihilo minus*: μηδὲν μᾶλλον, *nihilo magis*: μηδὲν ἕτι, *nihil nisi*.

Μήδεα, Ion. pro μέδω, præs. imperat. m. verbi μήδομαι, *curam gero*.

Μηδίκοτ', et μηδίκοτε, adv. *nunquam*: ex μηδὲ, *neque*, et ποτὲ, *aliquando*. Th. ἕτε, *quandò*.

Μηδίκτα, *necdum*, *nondum*: ex μὴ, *non*, et κω, enclitic. *aliquatenus*. Th. ὅς, *qui*.

Μηδὶνιάτος, α, ον, *neuter*, *a*, *um*, q. μηδὲ ἕτερος· ex μὴ, δὲ, et ἕτερος, *alter*.

Μήδετο, pro ἐμήδετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi μήδομαι, *curo*; f. m. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Μηδὶτλας, μηδὲ ἓλας, *nequaquam*. Th. ἓλας.

Μήδομαι, *curam gero*, *delibero*, *meditor*, *consulo*, *molior*: f. m. μήσομαι, a. 1. m. ἐμησάμην, ὁ, ατο, cum dat. Poët. *provideo*, *prospicio*: à

ΜΗ῎ΔΟΣ, εος, τὸ, *cura*, *consilium*: in plur. *genitalia*, *consilia*; *pudenda*.

Μῆδος, ου, ὁ, *MEDUS*, nomen gentile. Hebr. qu. Lat. interpret. *dimensio*.

Μηδοτιοῦν, adv. *nihil quidquam*, *nullo pacto*: ex μηδὲ, ἕτις, n. g. à ὅστις et ὅν.

Μήδ', pro μήτε, *neque*. Th. μή.

Μηδὲὶς, ενὸς, ὁ, *nullus*, et μηδὶς, νὸς, τὸ, *nihil quidquam*: ex μήτε et εἷς, *unus*.

Μηλάζω, *balo*: à

ΜΗΚΑ῎ΟΜΑΙ, idem; propriè est caprarum: à sono.

Μηλὰς, ἄδος, ἡ, *capra*: à præced.

Μηλέτι, *non amplius*; *ne posthac*: ex μὴ, *non*, et ἔτι, *adhuc*.

Μήλιστα, *longissimè*, *tandem*: à

Μήλιστος, η, ον, ὁ & ἡ, *longissimus*, *procerissimus*: superl. à μῆκος.

ΜΗ῎ΚΟΣ, εος, τὸ, *longitudo*, *prolixitas*, *proceritas*, *statura*, *spatium*. Et μῆκος, Ion. pro μῆχος, *remedium*. Hinc

Μηκύνω, *prolongo*; *produco*; f. ὕνῶ, a. 1. ἐμήκυνα, præs. pass. μηκύνομαι, *prolongor*, *succresco*: à præced.

ΜΗ῎ΚΩΝ, ωνος, ὁ, *papaver*.

Μῆλα, ων, *mala*; item *genæ*; etiam *mammæ puellarum*: nom. pl. à μῆλον, ου, τό.

Μηλάνδη, ης, ἡ, *scarabæorum genus* ex floribus mali arboris nasci solitum. Ex μηλέα, et ἄνθος, *flos*.

ΜΗΛΕ῎Α, ας, ἡ, *malus* arbor.

ΜΗ῎ΛΗ, ης, ἡ, *specillum*, instrumentum chirurgicum.

Μηλέω, *specillum*, *demitto*, *specilli demissione tento*, *demergo*, *insero*, *vel tentandi vel tingendi causâ*: à μήλη.

Μήλιος, α, ὁ, *MELIUS*; qui est ex insulâ quæ Μῆλος dicitur, quod vide: et Ion. pro σρόβατος, *ovillus*.

Μηλίσσετο, ἡ, nomen mulieris, q. d. *ovium custos*.

Μηλοβοτῶ, -ῶ, f. ήσω, *oves pasco*: à seq.

Μηλοβοτὴς, ῆρος, ὁ, et μηλοβοτὴς, οῦ, ὁ, *ovium pastor*, *opilio*: ex μῆλον, *ovis*, et βόσκω, *pasco*.

Μηλόβοτος, ον, ὁ & ἡ, *ab ovibus depastus*; *incultus*, *hostibusque vastatus*, *et pecoribus pascendis relictus*: ex iisdem.

Μηλοδόχος, ον, ὁ & ἡ, *qui oves recipit*: ex μῆλον, *pecus*, et δέχομαι, *capio*.

Μῆλον, ου, τὸ, Dor. μᾶλον, *MALUM*, *pomum*; item *ovis*, *pecus*. [*ὄπες, *facultates*, quæ apud veteres erant *oves*, Hes. Op. 162.] Th. μηλία, ας, ἡ, *malus*, arbor.

Μῆλος, ου, ὁ, *MELUS*, *insula*, *una ex Cycladibus*.

Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, δορὰ, scil. *ovina pellis*: à μῆλον, *ovis*.

Μηλωτὶς, ίδος, ἡ, *auriscalpium*: Gl. Cyr.

Μήλωψ, ωπος, ὁ & ἡ, *pomacei coloris*: ex μῆλον, *pomum*, et ὤψ.

ΜΗ῎Ν, *autem*, *tamen*, *quidem*; aliis particulis jungitur.

ΜΗ῎Ν, μηνὸς, ὁ, *mensis*: à μήνη, *Luna*, quæ mensem describit cursu suo.

Μήνασε, Ion. pro ἐμήνασε, 3 sing. a. 1. m. verbi μαίνομαι, *insanio*; f. μανοῦμαι, p. m. μέμηνα.

ΜΗ῎ΝΗ, ης, ἡ, *Luna*: Dor. μάσα. Hinc fortè Angl. MOON, MONTH. &c.

Μήνι', pro μηνίε, *iracscere*; præs. imperat. act. verbi μηνίω. Th. μῆνις, ιος, ἡ, *ira*.

ΜΗ῎ΝΙΓΞ, *syngos*, ἡ, *membrana*, *maximè quæ cerebrum ambit*, dicta *pia mater*.

Μηνιθμὸς, οῦ, ὁ, *irâ divina*, *ira*. Th. μῆνις, idem.

Μήνϊμα, ατος, τὸ, idem. à

ΜΗ῎ΝΙΣ, ιος, ἡ, *ira permanens*: acc. sing. μῆνιν, q. à μένω, *maneo*.

Μηνίσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à μηνίω, *irascor*. Th. μῆνις.

Μηνίσκος, ου, ὁ, *lunula*, *ornamentum*. Dim. à μήνη, *luna*.

Μηνῖτὰ, et μηνῖὰω, *irascor*, *iram exerceo*; f. ήσω, p. κα. Th. μῆνις.

Μηνοειδὴς, ἐος, ὁ & ἡ. *lunæ similis*, *lunatus*: ex μήνη, *luna*, et εἶδος, *species*.

Μηνὺσις, ιος, ἡ, *indicatio*: et

Μηνὺτὴς, οῦ, ὁ, *index*: à

ΜΗΝΥ῎Ω, *indico*, *significo*, *nuncio*, *certiorem facio*, *declaro*; f. ύσω, p. μεμήνυκα, a. 1. ἐμήνυσα, a. 1. sub. act. μηνύσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. μηνύσας, ασα, αν, a. 1. pass. ἐμηνύθην, ης, η, a. 1. part. pass. μηνυθὶς, ῖσα, ἴν.

Μη'σκάλῃς, pro μὴ ἐσκάλῃς, *ne injicias*.

Μη'σκτάμῃς, pro μὴ ἐσκτάμῃς, *ne incidas*; 2. sing. a. 2. sub. act. à σκάπτω, *seco*.

Μησότε, *ne quando*, *si fortè*, *fortassè*: ex μὴ, *ne*, et ποτὲ, *aliquando*. Th. ἕτε.

Μήσω, *nondum*: μήσως, *ne quo modo*, *ne fortè*, [*πως, ἀλλὰ μήσως εἴπε, Dem. c. Mid. 17. *sed pone non ita fuisse*, scil. Midiam, statum reverâ ignorâsse, qui locus fefellit Wolfium. Vid. Markl.] ex μὴ, *ne*, σῶς, *aliquo modo*?

Μηρὸὶ, nom. pl. à μηρὸς.

Μηρὶ', pro μηρίε, nom. pl. à μηρὸς, *femur*. Th. μηρὸς, idem.

ΜΗ῎ΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *funiculus*, *filum*: qu. à μηρὸς, *glomero*.

Μηρὸς, οῦ, τὸ, idem quod. Th. μηρὸς.

Digitized by Google

Μηρόνης, υ, ὁ, MERIONES, nom. propr.

ΜΗΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *femur, femen:* in pl. *μηροί,* et *τὰ μηρά.*

Μηρυκισμός, ῦ, ὁ, ruminatio: à

Μηρύομαι, μηρυάζομαι, et *μηρυκάομαι, rumino:* qu. à *μηρός,* quia *ruminare* est revolvere cibum.

Μήρυμα, ατος, τὸ, glomeramen, filum glomeratum. Th. *μηρύω.*

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi

ΜΗΡΥ'Ω, *revolvo, glomero, et filum deduco,* f. *ύσω,* p. *κα.*

Μήσαι, Ion. pro *ἰμήσω,* 2. sing. a. 1. m. *ἰμησάμην, ω, ασο,* et Ion. *μησάμην, μήσω, μήσασο,* verbi *μέδομαι, curam gero.*

Μήσαι, Ion. pro *μήσῃ,* 2. sing. f. 1. med. verbi ejusdem.

Μῆσε, Dor. pro *μὴ ἰσί.*

Μῆσε, Ion. pro *μίμνυε,* seu *ἰμίμνησο,* 3. sing. pluscq. p. pass. verbi *μέδομαι, curo.*

Μήστωρ, ορος, ὁ, consultor, consiliarius; peritus. Th. *μῆδος, ους, τὸ, cura.* Hinc Angl. MASTER.

Μήστορε, ejusd. nom. dual.

Μήτ', et *μήτι, neque:* conjunct. ex *μὴ, non,* et *τὶ, que.*

ΜΗ'ΤΗΡ, et Dor. *μάτηρ, MATER;* item *matrix:* et apud Scrip. Eccles. *baptisterium:* gen. *-ῆρος,* et per Sync. *-τρὸς,* acc. *μητέρα* tantùm. dat. pl. *μητράσι,* voc. sing. *ὦ μῆτερ.*

Μήτι, nequid, num. [* *Nedum, multo minùs, non modò, multo magis,* pro ratione augmenti. *ἀλλ' ὑμᾶς καὶ ἐκεῖνο τραπέσθαι, ὅτου ἕδιόν ἐσ' ἄξιος, μήτιγε τῶν ἄλλων ἁγιμὰν,* Demosth. *si per se miles quidem non habendus est, multo minùs dignus qui aliis imperet.* Ἐγὼ δὲ ἐν τοῖς Θηβαίους ἐᾶν τὸν ἀγωνιᾶν ὑπὲρ τῶν παίδων παρεξενηνόμενος, *μήτι* δὲ ὑπέρ γε τῶν φίλων, Plato Dionysio, *video luctatores in palæstrâ à pueris exercitatos, non modò* [vel *multo magis*] *ab amicis.* In *μήτι,* transponuntur particulæ: *τὰ τῶν διάλογον τὶ μὰ συμβαίνει, quæ conveniunt neutiquam faciunt,* Isocr. ad Nicoclem, p. 75. *μήτιγε, non solùm.* Æl. V. H. xii. 2. *μήτιγε, quanto magis, nedum, multo magis,* 1 Cor. vi. 3.] Ex *μὴ, non,* et *τὶ, aliquid.*

Μητιάασθε, pro *μητιᾶσθε,* 2. pl. imperat. pass. à seq.

Μητιάω, consulto, delibero, molior, rem quampiam machinor: verb. Poët. Th. *μῆτις, ἡ, consilium.*

Μητίετα, voc. sing. à

Μητίετης, ου, ὁ, consiliarius, prudens, consultor: à *μητιάω.*

Μητίζομαι et *μητίομαι, consilia agito, machinor, concito:* ab eod. Th.

Μῆτιν, acc. sing. à *μῆτις, consilium.*

Μητίοεις, όεσσα, όεν, consilio abundans. Th. *μῆτις.*

Μητίοωσι, Poët. pro *μητιῶσι,* 3. pl. præs. ind. act. verbi *μητιάω.*

ΜΗ'ΤΙΣ, ῐδος, ἡ, *consilium, intelligentia, prudentia, sapientia, varium consilium.*

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus, vulva. Th. *μήτηρ, mater.*

Μητραλοίαι, υ, ὁ, Att. *μητραλφίας, υ, ὁ, matris percussor, matricida:* ex *μήτηρ, mater,* et *ἐλοιάω, -ῶ, percutio.*

Μητρόθεν, adv. *à matre.* Th. *μήτηρ.*

Μητροκτονία, -ῶ, f. *ήσω, matrem occido:* et

Μητροκτονία, ας, ἡ, matris cædes: à

Μητροκτόνος, υ, ὁ ἡ ἡ, matricida: ex *μήτηρ,* et *κτάνω, occido:* p. pt. *ἔκτονα.*

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, matris pater, avus maternus: ex *μήτηρ,* et *πατήρ.*

Μητρόπολις, ιος, ἡ, METROPOLIS: q. d. *μήτηρ τῶν πόλεων, mater urbium:* quia sic se habet ad coloniam ex eâ deductam, ut mater ad filiam.

Μητροπολίτης, υ, ὁ, qui ex matrice urbe est, et *METROPOLITANUS:* à præced.

Μητρόπριστος, υ, ὁ ἡ ἡ, à matre abjectus, de Paride dicitur: ex *μήτηρ,* et *βίστημι, projicio.*

Μητρυιὰ, ᾶς, et Ion. *μητρυιῆς, ἡ, novercа, altera patria,* hoc est, ubi quis vivit, et tamen non ibi natus est. Th. *μήτηρ.*

Μητρῷος, ία, ῷον, maternus: ab eod.

Μήτρων, -ωνος, ὁ, avunculus maternus: ab eod.

Μηχανάασαι, Poët. pro *μηχανᾶσαι, machinatus:* 3. sing. ind. pass. à *μηχανάω.*

**Μηχανήβρεφος, υ, ὁ, dolorum consultor.* Eurip. ex *μηχάνη,* et *βρέφος,* suo.

Μηχανήσω, ῶ, f. *ήσω,* unitatiùs *μηχανέομαι, -οῦμαι,* f. m. *ήσομαι, machinor, molior, struo, agito:* à *μηχανή.*

Μηχάνησε, f. *ήσω, excogito, machinor:* f. 1. m. *ησάμην,* p. pass. *μεμηχάνημαι.* Th. *μηχανή.*

ΜΗΧΑ'ΝΗ, ῆς, ἡ, *MACHINA: artificium, solertia, molitio, consilium;* [* *dubium: μηχανὴ, ἐδμηὶ ἰφ' ὁ μὴ πᾶσιν ἐκφοιτᾶν ἰμοὶ, nullæ dubitatio quin in nobis insidietur,* Herod. Clio, c. 209.] *πάσῃ μηχανῇ quovis modo; ἐδμηὶ μηχανὴ* dicitur *de re impossibili.*

Μηχάνημα, ατος, τὸ, machina, machinamentum, dolus, ars, stratagema: à *μηχανάω.*

Μηχανικὸς, ὴ, όν, fabricandi machinas peritus, MECHANICUS: à *μηχανή.*

Μηχανικῶς, adv. *ad mechanici morem:* à præced.

Μηχανώμαινος, pass. part. pass. verbi *μηχανάομαι, machinor:* ab eod. Th.

Μῆχος, ους, τὸ, artificium, commentum, conamen, adjumentum, remedium: à

Μῆχος, ιος, τὸ, consilium, commentum, dolus, fraus: à *μηχανή.*

Μήων, ονος, ὁ ἡ ὠ, Dor. et Æol. pro *μείων, minor:* quod vide.

Μήων, ονος, ὁ, nom. propr. viri.

Μία, ᾶς, ἡ, una: dat. *μιᾷ,* et Ion. *μιῇ,* à masc. *εἷς, unus.*

ΜΙΑΙ'ΝΩ, *inquino, polluo, conspurco, inficio, conscelero:* f. *ανῶ,* a. 1. *ἰμίηνα,* p. *μεμίανται,* p. pass. *μεμίημαι,* et Att. *μεμίασμαι,* p. part. pass. *μεμιασμένος,* a. 1. pass. *ἰμιάνθην, ης, η,* a. 1. sub. pass. *μιανθῶ, ῇς, ῇ.*

Μιαιφονίαι, cædæ me polluo: f. *ήσω.* à

Μιαιφόνος, υ, ὁ ἡ ὁ, homicida: qui cædæ se polluit; in voc. *ὦ μιαίφον·* ex *μιαίνω, polluo,* et *φόνος, cædes.* Th. *φίνω, occido,* p. m. *πίφνα.*

Μιάνθην, Poët. pro *ἰμιάνθην,* Boeot. pro *ἰμιάνθησαν,* 3. pl. a. 1. ind. pass. Vel per Sync. pro *μιανθέντε,* 3. dual. a. 1. pass. verbi *μιαίνω, polluo:* hinc a. 1. sub. pass. *μιανθῶ,* et in 3. pl. *μιανθῶσι.*

Μίανσις, ιος, ἡ, pollutio: à *μιαίνω.*

Μιάνω, f. 1. act. ejusd. verbi.

Μιάρὸς, ρὰ, ρὸν, pollutus, scelestus, dirus, flagitiosus, obscœnus: ab eod. Th.

Μίασμα, ατος, τὸ, inquinamentum, contagium, piaculum, stuprum: et

Μιασμὸς, ῦ, ὁ, idem: et

Μιάστωρ, ορος, ὁ, contaminator, cædæ vel *alio scelere contaminatus:* à p. pass. verbi *μιαίνω.*

Μίγας, άδος, ὁ ἡ ὰ, mistus, promiscuus: à *μίγνυμι.*

Μίγδα, adv. *mistim, promiscuè:* à præced.

Μίγδην, idem, et ab eod.

Μιγλίνι, νι, ν, a. 2. opt. pass. et *μιγῆς, ἴνος,* in fœm. gen. *μιγῆσα,* a. 2. part. pass. ab *ἰμίγην,* a. 2. pass. verbi *μίγνυμι, misceo:* f. *μίξω.*

Μίγιν, Boeot. Sync. pro *ἰμίγησαν,* 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ejusd.

Μιγίσιν, per Ectasin Ion. pro *μιγῶσι,* 3. pl. a. 2. sub. pass. et

Μίγυν, pro *ἰμίγην,* 3. sing. a. 2. pass. Ion. et

Μιγήμεναι, Att. et Dor. pro *μιγῆναι*, a. 2. inf. pass. et
Μιγήσομαι, f. 2. pass. et
Μίγμα, ατος, τό, mistura, farrago: à 1. pers. perf. pass. omnia à
ΜΙ'ΓΝΥΜΙ, seu *μίσγω, misceo, permisceo:* pass. *propè accedo, consuesco*, de concubitu: f. ξω, p. *μέμιχα*, a. 1. ἔμιξα, perf. pass. *μέμιγμαι*, ξαι, νται, p. part. *μεμιμμένος, η, ον*, a. 2. pass. ἐμίγην, a. 2. inf. pass. *μιγῆναι*, Dor. *μιγήμεναι*, a. 1. pass. ἐμίχθην, paulò post. f. *μεμίξομαι*.
Μιγῆναι, præs. inf. act. à præced.
Μίδας, bestiola, quæ fabas peredit; q. à *μίω, edo:* est et *jactus tesserarii*. Fuit et rex Phrygiæ ditis. istius nominis.
Μίζραιϑεν, crater, Jer. lii. 19. *μασραφὶϑ*, legend. ex nonnullis editionibus.
Μιθριδάτης, ου, ὁ, MITHRIDATES, Ponti et Bithyniæ rex: à quo excogitatum est, nomenque traxit *ἀντίδοτον*, quod dicitur MITHRIDATE.
Μικκὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro *μικρὸς, ὰ, ὸν, parvus.*
Μικκύλος, parvulus: à *μικκός.*
Μικρῆς, gen. Ion. f. g. à *μικρός.*
Μικροθῡμία, ας, ἡ, pusillanimitas: ab eod.
Μικρόθῡμος, ος, ὁ ἡ ἡ, pusillanimus: ex *μικρὸς*, et *θυμὸς, animus.*
Μικρολογία, ίας, ἡ, oratio tenuis omnique sententiarum dignitate destituta; cura, quæ impenditur rebus parvis ac vilibus, tanquam magnis; sordes, avaritia: à seq.
Μικρολόγος ος, ὁ ἡ ἡ, qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet; sordidus, præparcus: ex *μικρὸς*, et *λόγος, verbum, ratio.*
ΜΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, et Att. *σμικρὸς, parvus, qui parvi pretii est, paucus:* compar. *μικρότερος*, superlat. *μικρότατος*· vel irreg. ἐλάσσων, ἐλάχιστος· *μετὰ μικρὸν, paulò post: μικροῦ, ferè: μικρῷ δεῖν, paulò minus, penè.*
Μικρότης vel *σμικρότης, ητος, ἡ, parvitas:* à præced.
Μικρόψῡχος, ος, ὁ ἡ ἡ, pusillanimis. Ex *μικρὸς*, et *ψυχή.*
Μικρὸς, adv. *παρὰ μικρόν:* à *μικρός.*
Μίκτο, Ion. vel Poët. pro ἐμίμικτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi *μίγνυμι, misceo.*
Μικτὸς, ὴ, όν, mistus: ab eod. verbo.
Μίλητος, ου, τὸ, et *-ος, ὁ*, nomen urbis: interpr. Lat. *coccinea:* à *μίλτος, minium.*
ΜΙ'ΔΗΔΟΣ, *ου, ὁ, ἡ, instrumentum quoddam artis plasticæ.*
Μίλιον, ου, τὸ, milliare; spatium mille passuum: vox Lat. Matt. v. 42.
Μιλτηλίφὴς, ὶος, ὁ ἡ ἡ, minio illitus, vel *tectus, miniatus:* ex *μίλτος, ου, ὁ, minium*, et *ἀλείφω, ungo.*
Μιλτοπάρῃος, ος, ὁ καὶ ἡ, rubras habens genas, vel *proras:* ex *μίλτος, minium*, et *παρειὰ* pro *παρειὰς, ᾶς, ἡ, gena.* Poët. *prora navis.*
ΜΙ'ΛΤΟΣ, *ου, ἡ, minium; rubrica, rubigo segetum.*
Μιλτόω, -ῶ, f. *ώσω, minio inficio:* à præced.
ΜΙ'ΛΦΑΙ, *ῶν, αἱ*, et *μίλφωσις, defluvium pilorum palpebræ.*
Μίλων, Dor per Apocopen pro *Μίλωνι, Miloni.*
ΜΙΜΑΙ'ΚΥΛΟΝ, *ου, τὸ, fructus arbuti, fragum.*
Μίμαντα, acc. sing. à
Μίμας, αντος, ὁ, nomen viri.
ΜΙ'ΜΑΡΚΙΣ, *ιος, ἡ*, vel *μίμαρκυς, υος, ἡ, farciminis genus.*
ΜΙΜΕ'ΟΜΑΙ, *-ῆμαι, imitor;* cum acc. præs. inf. pass. *μιμεῖσθαι*, f. med. *μιμήσομαι*, p. pass. *μεμίμημαι, σαι, ται.*
Μίμημα, ατος, τὸ, imitamentum: à *μιμέομαι.*
Μιμήσαιντο, imitentur: 3. pl. a. 1. opt. m. *μιμήσαισθε*, a. 1. inf. m. verbi *μιμέομαι.*
Μίμησις, εως, ἡ, imitatio: et
Μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator: à perf. pass. *μεμίμημαι.*
Μιμητικὸς, ἡ, όν, imitandi peritus: à præced.
Μιμητὸς, ὴ, όν, imitabilis: à p. pass. verbi *μιμέομαι.*
Μιμνάζω, permaneo, præstolor, exspecto; à *μίμνω.*
Μιμνήσκετο, Dor. et Ion. pro ἐμιμνήσκετο, *recordabatur;* 3. sing. imperf. pass. verbi *μιμνήσκω*, quod vide.
Μίμνω, manet; 3. sing. præs. ind. *μίμνω*, Poët. pro *μένω, maneo.*
Μιμνήσκω, facio recordari, moneo: præs. imperat. *μίμνησκε*· mutuatur sua tempora à Th. *μνάομαι*, f. *μνήσω*, p. *μέμνημα*, præs. med. *μιμνήσκομαι, recordor, memini;* perf. pass. *μέμνημαι, memini;* a. 1. pass. ἐμνήσθην, et in 1. pl. ἐμνήσθημεν, *α, αντο.*
Μίμνον, manebant: 3. pl. imperf. act. Ion. *μίμνουν*, Dor. pro *μίμνων*, 3. pl. præs. verbi *μίμνω*, idem quod *μένω, maneo:* præs. part. *μίμνων.*
Μιμνόντεσσι, dat. pl. Poët. et Ion. pro *μίμνουσι*· præs. part. *μίμνων, -ουσα, -ον*· à
Μίμνω, maneo, permaneo, exspecto, sustineo: à *μένω.*
Μῖμος, ου, ὁ, MIMUS, imitator, histrio. Th. *μιμέομαι, imitor*, Angl. MIMIC.
Μιμὼ, οῦς, contract. *οῦς, ἡ, simia:* quia *μιμεῖται* actiones hominum.
ΜΙ'Ν, *ipsum, ipsam:* alicubi et *ipsos, ipsas;* quasi ab *ἷς*, inusit. cujus acc. *ἵν*, Ionicè præpos. *νὶν* facit; *μ* autem Dor. *μίν.*
ΜΙ'ΝΘΑ, seu *μίνθη, ης, ἡ, MENTHA*, herba.
Μίνθος, ου, ὁ, stercus.
Μινυᾶν, gen. Dor. pro *Μινυῶν*· à *Μινύα*, nom propr. *urbis Thessaliæ.* Et *Minyæ* Argonautæ dicuntur.
Μινύεια, ας, ἡ, eadem quæ et *Μινύα*· vide præced.
Μινύθα, 3. sing. ind. præs. et
Μινύθῃ, 3. sing. sub præs. à
Μινύθω, minuo, marcesco. Th. *μινυὸς, parvus:* Angl. TO MINCE.
Μίνυνθα, adv. *paululùm:* et hinc
Μινυνθάδιος, ος, ὁ ἡ ἡ, brevi tempore durans: à
ΜΙΝΥ'Ο'Σ, ὰ, ὸν, Eustath. Att. dici vult pro *μικρὸς, parvus, exilis.*
Μινύριζε, præs. imperat. act. à
Μινυρίζω, exili voce lamentor: à *μινυρὸς*, idem quod Th. *μινυὸς, parvus.*
Μινῦρομαι, querulâ voce loquor vel *cantillo:* ab eod.
Μινυώριος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui brevis est temporis, fluxus: ex *μινυὸς*, et *ὥρα, tempus.*
Μίνως, ωος, ὁ, MINOS, nomen viri.
Μῖξις, εως, ἡ, mistio, temperatura, concubitus. Th. *μίγνυμι, misceo.*
* *Μιξοβάρβαρος, ος, ὁ καὶ ἡ, semibarbarus.*
Μιξοπάρθενος, ος, ὁ ἡ ἡ, naturam habens virginis et animalis: à *μιγνύμι, misceo*, et *παρθένος, ἡ, virgo.*
Μῖξον, miscebo: f. 1. ind. act. verbi *μίγνυμι*, q. v.
Μισάνθρωπος, ος, ὁ ἡ ἡ, osor hominum, inhumanus: ex *μισέω, odi*, et *ἄνθρωπος, homo.*
* *Μισαργύρία, ας, ἡ, odium atque contemptus pecuniæ.*
Μισγάγκεια, ας, ἡ, locus in convalle, in quo fit mistio aquarum ex montibus confluentium: ex *μίσγω*, seu *μίγνυμι*, et *ἄγκος, ους, τὸ, vallis.*
Μίσγεαι, Ion. pro *μίσγῃ*, 3. sing. præs. sub. pass. verbi *μίσγω*, idem quod *μίγνυμι, misceo.*
Μίσγειν, præs. inf. à *μίσγω, tempero.*

Μίσγετο, *miscebatur*: 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi ejusdem.

Μίσγουσαι, Dor. pro μίσγουσαι, *miscentes*: præs. part. pl. f. g. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*.

Μισγόμενος, η, ον, præs. part. pass. ejusd. verbi.

Μίσγω, *misceo, tempero*: f. ξω, p. μέμιχα, tanquam à μίγω· μίσγομαι, *cœo, concumbo, congredior*.

Μίσει, 3. sing. præs. act. Sed

Μισῆ, præs. imperat. act. à

Μῖσέω, -ῶ, *odi, minùs amo*: imperf. ἐμίσεον, -ουν, f. ἤσω, p. μεμίσηκα, a. 1. act. ἐμίσησα, a. 1. sub. μισήσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. μισήσωσι, præs. pass. μισέομαι, *odio habeor*: perf. pass. μεμίσημαι, perf. part. μεμισημένος, η, ον, ενος, α, ων, Th. μῖσος, ους, τὸ, *odium*.

Μισηθεὶς, ῆσα, ἐν, a. 1. part. pass. præced.

Μισήσῃ, *oderit*; 3. sing. a. 1. sub. act. ejusdem.

Μισητὴς, οῦ, ὁ, *osor*: ab eod.

Μισητὸς, ὴ, ὸν, *odiosus, invisus*: à μισέω.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, *mercedis persolutio, præmii retributio, pœna*: et

Μισθαποδότης, ου, ὁ, *qui mercedem persolvit, præmiorum largitor*: ex μισθὸς, *merces*, et ἀποδίδωμι, *reddo*. Th. δίδωμι, *do*.

Μισθαποδόω, -ῶ, *quæstum facio*: ex μισθὸς, et ἄομαι, *capio*.

Μίσθιος, -ία, -ιον, vel μίσθιος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *mercenarius*. Th. μισθὸς.

Μισθοδόσης, α, ὁ, Dor. pro μισθοδότης, υ, ὁ, quod vide.

Μισθοδοσία, -ῶ, f. ήσω, *do mercedem*: à

Μισθοδότης, υ, ὁ, *mercedis dator*: ex μισθὸς, et δίδωμι, *do*.

ΜΙΣΘΟΣ, ῦ, ὁ, *merces, præmium laborum, salarium, stipendium militum*: [* *pœna*, Callim. Vicissim, τείση pro μισθὸς, Salm. de usur. c. ii. p. 22.]

Μισθοφόρος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *qui merces aliquid facit, miles*: ex μισθὸς, et φέρω, *fero*.

Μισθόω, -ῶ, f. ώσω, *mercede loco*. Med. μισθόομαι, -ῶμαι, *mercede conduco*. Pass. *mercede conducor*. Th. μισθὸς, *merces*.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, *merces, sumptus, quæstus*: à μισθόω.

Μισθωτὸς, ὴ, ὸν, *mercede conductus, mercenarius*: ab eod.

Μίσυλλος, υ, ὁ, sc. οἶνος, *vile* et *nigrum vinum*: et

Μίσυλλος, *sordidus, præparcus, qui frusta etiam rejecta colligit*: à

ΜΙΣΥΚΟΙ, ων, οἱ, *frusta et rejectamenta cœnarum, quæ everri solent; pomorum putamina*.

Μισολογία, *bonas literas odi, imperitus sum*.

Μισολογία, ας, ἡ, *odium literarum*: à seq.

Μισολόγος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *bonarum literarum osor*: per conseq. *indoctus, imperitus*: ex μῖσος, τὸ, *odium*, et λόγος, in pl. λόγοι, *studia literarum*.

Μισοξενία, ας, ἡ, *inhospitalitas*: à

Μισόξενος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *inhospitalis*: ex μῖσος, et ξένος.

Μισοπολέω, -ῶ, *inimica seu hostilia facio*: *quæ alius odit facio*: ex μῖσος, et πολέω.

Μισοπολὶς, ῖδος, ἡ, *inimicus, infestus, hostilia faciens*: ex iisdem.

Μισοπονηρία, -ῶ, *malos odi et detestor*, f. ήσω· et

Μισοπονηρία, ας, ἡ, *odium in scelestos*: à

Μισοπόνηρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *malorum osor*: ex μῖσος, et πονηρός.

ΜΙΣΤΟΣ, ους, -ως, τὸ, *odium*.

Μίσυλλον, ου, ὁ, imperf. Ion. à

ΜΙΣΤΤΑΩ, *in parvas partes seco*.

ΜΙΣΤΤΑΣΤ, *succus in metallis concretus*.

ΜΙΣΧΟΣ, υ, ὁ, *pediculus, cui fructus et folia plantæ appenduntur*: qu. ab ἴσχω, *teneo*.

ΜΙΤΟΣ, υ, ὁ, *licium, filum quod stamini implicatur*.

ΜΙΤΡΑ, ας, ἡ, *MITRA, cingulum, balteus*: acc. Ion. μίτρην.

Μιτροχίτων, -ωνος, ὁ ᾗ ἡ, *mitra tunicam cingens*: ex μίτρα, et χίτων, *tunica*.

ΜΙΤΤΟΣ, et μίτυλος, -λου, -λον, *MUTILUS, cornibus carens*.

Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen insulæ. Gr. μίτυλος, interpr. Lat. *mutilus*.

ΜΙΤΤΣ, ὕος, ἡ, *purgamentum ceræ*: vox rei apiariæ.

Μιχαὴλ, nomen proprium angeli, indecl. item viri.

Μιχθὲὶς, a. 1. part. pass. à μίγνυμι, *misceo*: qu. vide.

ΜΝΑ, ᾶς, ἡ, *MINA, libra*: varii ponderis apud diversos.

Μνάᾳ, *spondes*: Poët. Pleonasm. τῇ α, pro μῇ, 2. sing. pr. ind. m. verbi μνάομαι, *memoro, recordor*.

Μναμεῖον, υ, τὸ, Dor. pro μνημεῖον, quod vide.

Μναμονεύθημεν, Dor. pro ἐμνημονεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. verbi μνημονεύω, *memini*. Th. μνάομαι.

Μναμοσύνα, ας, Dor. pro μνημοσύνη, ης, ἡ, quod vide.

Μνάομαι, -ώμαι, *memoro, mentionem facio, recordor, memor sum*; item *curo, operam do*; et *nuptias ambio*; f. 1. med. μνήσομαι, η. 1. med. ἐμνησάμην, ω, ασο, perf. pass. μέμνημαι, a. 1. pass. ἐμνήσθην, ης, η. Hinc

μιμνήσκομαι, *recordor*: ἀναμιμνήσκομαι, idem: à μνάω.

Μνάσειν, *in memoriam reduceret*: 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. et Dor. pro μνήσειν, et hoc pro μνήσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi μιμνήσκω seu μνάομαι, *recordor*.

Μνάονες, *memores*: 2. sing. a. 1. sub. Dor. pro μνήσῃς· à μιμνήσκω, f. μνήσω.

Μνᾶσθαι, præs. inf. med. contract. pro μνάεσθαι· à μνάομαι.

Μνάστειρα, ας, Dor. pro μνήστειρα, ἡ, *pronuba*: à μνηστὴρ, *monitor*. Th. μνάομαι.

Μναστία, Dor. pro μνηστεία, quod pro μνηστίνη, quod vide.

Μναστήσασ, -ασα, -αν, a. 1. part. Dor. pro μνηστήσας· à μναστία.

Μνᾶστις, -ιος, Dor. pro μνῆστις, quod pro μνῆμη, *memoria*.

Μνάσων, -ωνος, ὁ, nomen viri.

ΜΝΑΩ, *aliquid menti suggero*: *aliquid menti revoco*; vide μνάομαι.

Μνάσθαι, Ion. pro μνάεσθαι, *commemorare*: μνώμενος, *ambiens*: præs. part. m. Ion. ab eod. verbo.

Μνάτα, ας, ἡ, *mentio, memoria*: à μνάω.

Μνῆμα, ατος, τὸ, *monumentum, sepulchrum*: à perf. pass. ejusd. verbi.

Μνημᾶον, υ, τὸ, id. qu. μνῆμα· à

Μνήμη, ης, ἡ, *memoria, mentio*: à perf. pass. μνάω.

Μνημονεύω, *memorià teneo, memini, memoro*: f. εύσω· μνημονεύομαι, *memoror, celebror*: et

Μνημονικὸς, ὴ, ὸν, *memoriâ valens*; it. *ad memoriam pertinens, memorabilis*: à μνήμων.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, *memoria*. Est et nom. deæ, Matris Musarum: et

Μνημόσυνον, υ, τὸ, *quod nobis alicujus rei memoriam renovat, monumentum, memoria*: à seq.

Μνήμων, -ονος, ὁ ᾗ ἡ, *memor*; item *bonâ memoriâ præditus*: à μνάω.

Μνησαίατο, Ion. pro μνήσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m. et

Μνήσαιτο, *recordata*: a. 1. part. act. f. g. et

Μνησάμενος, Ion. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. m. à μνάω.

Μνήσεαι, *memineris*: Ion. pro μνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusdem.

Μνηστὸς, a. 1. part. pass. ab ἐμνήσθην, verbi ejusdem.

Μνησθῆς, 2. sing. a. 1. sub. pass. μνήσθητι, et sing. a. 1. sub. pass. μνησθήσω, a. 1. imperat. pass. μνησθήναι, a. 1. inf. μνησθήσομαι, f. 1. pass. verbi ejusd.

Μνησικᾱκίαν, -ῶ, *mali* vel *injuriarum acceptarum memor sum*: et

Μνησικακία, ας, ἡ, *injuriarum memoria*: ἀ

Μνησίκακος, ο, ὁ ἡ, *injuriæ accepta memor*: ex μνῆσις, et κακός, *malus*.

Μνήσομαι, *memor ero*: f. 1. m. et

Μνησόμαι pro μνησόμενος, 1. pl. f. 1. m. verbi μνάομαι.

Μνηστεύω, *nuptias ambio, cum procus, concilio, comparo*: f. εύσω, p. μεμνήστευκα, præs. pass. μνηστεύομαι, *despondeor*, quod est mulieris, cum dat. perf. pass. μεμνήστευμαι, perf. pass. part. f. g. μεμνηστευμένη, ης, ἡ, *desponsata*, a. 1. pass. ἐμνηστεύθην, a. 1. part. pass. μνηστευθείς, εῖσα, ὲν ἀ μνηστός, *sponsus*.

Μνηστίς, -ῖδος, f. ίσσα, id. ac præced.

Μνηστή, ῆς, ἡ, *sponsa, nupta*: ἀ μνηστός.

Μνηστήρ, -ῆρος, ὁ, *procus, candidatus, qui aliquid obit*: ἀ μνάομαι.

Μνῆσις, -ιος, et -ιος, ἡ, *memoria, recordatio, mentio*: ab eod.

Μνηστός, ὴ, ὸν, *desponsatus*: ab eod.

Μνηστύς, ύος, ἡ, *conciliatio* seu *petitio uxoris*: ab eod. Unde

Μνήστωρ, ορος, ὁ, *peritus*; *qui nuptiarum arrhabonem dedit*.

* Μυαρὸς, -ρὰ, -ρὸν, *muscosus*. μυαρὸῖο τάπητος, *tapetis musci instar mollis*, Epig. ab Suid. ἀ

ΜΝΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *muscus, alga*.

Μύω vel μίω, *edo*.

ΜΝΟΤ'Σ, μυοῦ, ὁ, *prima lanugo, pilus tener*: ἀ μύιον, quia est ut *muscus*.

Μυώς, Ion. pro μυοῦς, præs. imperat. pass. ἀ

Μυώμαι, Poët. pro μνῶμαι, *recordor, mulieris nuptias ambio*.

Μυώντο, 3. pl. imperf. verbi præced. Ion. et Poët. pro ἐμνῶντο.

ΜΟΓΓΟ'Σ, ῦ, *qui obtusâ est voce*.

Μογερὸς, -ρὰ, -ρὸν, *laboriosus, ærumnosus*.

Μογήσομεν, Dor. pro μογῆσμεν, *laboramus*; 1. pl. præs. ἀ

Μογέω, -ῶ, *ærumnas patior, laboro, labore fessus sum, doleo*; f. ήσω. Th. μόγος, *labor*.

Μογήσας, -ασσα, -αν, a. 1. part. act. præced. verbi.

Μογιλαλία, ας, ἡ, *hæsitantia in verbis, difficultas loquendi*: ἀ

Μογιλάλος, ο, ὁ ἡ, *difficultèr loquens, hæsitans, cui est lingua impedita*: ex μόγις, ægrè, et λαλέω, *loquor*.

Μόγις, adv. *vix, ægrè*: ἀ

ΜΟ'ΓΟΣ, ου, ὁ, *labor, ærumna*. Poët.

Μογοστόκος, ο, ὁ ἡ, *partûs laborem suscipiens, circa partum laborans*: Epith. Lucinæ, circa τόκος; μογῶσα, *ut quæ parturientibus adsit*: ex μόγος, et τίκτω, *pario*.

ΜΟ'ΔΙΟΣ, ου, ὁ, *MODIUS*; mensura aridorum. Migravit vox à Græciâ in Latium.

ΜΟ'ΘΑΞ, ακος, ὁ, *verna*.

ΜΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *labor*; item *bellum, pugna, tumultus, terror*.

Μόθων, -ωνος, ὁ, *verna*; *vilis*; *nugator, garrulus*; *superbus*: ἀ μόθαξ.

Μοθωνώδης, ὴς, ὸν, *insolens, superbus*: ἀ præced.

Μοὶ, *mihi*: dat. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

Μαμώω, et μαμόλλω, *contraho labia*: ἀ μύω.

Μοῖρα, ας, ἡ, *pars, portio*; *gradus*, seu *pars circuli in cælo*; certa militum portio, velut *decuria, cohors, manipulus*; *sors, conditio*: *officium, munus*; *honor*; *pretium*; *oraculum, aut alius monitus divinus*; *fatum, secundum æquè ac adversum*; *fatum, lethum*: Μοῖραι, *Parcæ*. Th. μείρω, *divido, sortior*: p. m. μέμορα.

Μοιράω, fut. ήσω, *distribuo, partior*: ἀ præced.

Μοιρηγενὴς, ὲς, ὁ ἡ, *felici fato natus*: ex μοῖρα, *fatum secundum*, et γίνομαι, *nascor*.

Μοιχιδιος, -ία, -ιον, Poët. *fatalis*: ἀ μοῖρα.

Μοῖσα, ας, Dor. pro Μοῦσα, ης, ἡ, *Musa*.

Μοισῶν, gen. pl. Dor. pro Μουσῶν.

Μοισαῖος, -αία, -αῖον, Poët. et Dor. pro Μουσαῖος, ἀ *Musis factus et paratus*.

Μοιχάγχα, -αν, τὰ, *quæ is persolvit qui in adulterio comprehensus est*, vel *quæ in comprehensione machorum persolvuntur*: ex μοιχὸς, et ἄγχω, *captura*.

Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, *adultera, adulterium*. Th. μοιχὸς.

Μοιχάομαι, -ώμαι, *sum adulter, adulterium committo*: [* μοιχᾶσαι ἐσ' αὐτὴν, Mar. x. 11. *adulterium committit in illam*, ut JCti Latini loquuntur.] f. med. ήσομαι, p. pass. μεμοίχημαι, ab eod. Th.

Μοιχὰς, άδος, ἡ, *adultera*: ἀ μοιχὸς.

Μοιχεία, ας, ἡ, *adulterium*: ἀ μοιχὸς.

Μοιχευθεὶς, εῖσα, ὲν, *adulteratus*; a. 1. part pass. ἀ seq.

Μοιχεύω, *stupro, vitior, adulter sum, mœchor*; f. εύσω, p. μεμοίχευκα, a. 1. ἐμοίχευσα· ἀ μοιχὸς.

Μοιχίδιος, -ία, -ιον, *ex adulterio procreatus, adulterinus*: et

Μοιχικὸς, ὴ, ὸν, *adulterinus, in adulteriam pronus*: ἀ

ΜΟΙΧΟ'Σ, οῦ, ὁ, *MŒCHUS, adulter*: q. ἀ μὴ, et ἴλαω.

ΜΟΛΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, Æol. βολγὸς, *BULGA, saccus coriaceus, culeus*; item *depeculator*. Est etiam id. ac *tempus mulgendi*.

ΜΟΛΕ'Ω, seu μόλω, *venio, vado, curro*: hinc μολὼν, a. 2. part. act.

Μολίβδαινα seu μολίβδαινα, ης, ἡ, *pila*, seu *massa plumbea*.

Μολίβδινος, ίνη, ινον, contract. μολίβδους, ῆ, οῦν, et μολίβδινος seu μολίβδινος, -ίνη, -ινον, *plumbeus*: ἀ

ΜΟ'ΛΙΒΔΟΣ seu μόλυβδος, ου, ὁ, *plumbum*, q. ἀ μολῶν δις βάβδος.

Μόλιβος seu μόλυβος, ου, ὁ, idem quod μόλιβδος, Hom. Il. λ', 237.

Μόλις, adv. *vix*: idem quod μόγις. Th. μόλος, *labor*.

ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, -ρὲ, -ρὸν, *vorax, gulosus*: qu. μολῶν ἐσ' βορὸν.

ΜΟΛΟ'ΘΟΤΡΟΣ, herbæ nomen.

Μολοῦσα, *profecta*: Dor. pro μολοῦσα, a. 2. part. f. g. ἀ μολέω, quod vide.

ΜΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *labor, pugna, fremitus*.

ΜΟΛΟ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, *MOLOSSUS*: pes metricus, tribus syllabis longis constans: *incola Molossidis*, regionis Epiri.

Μολπὴ, ἡ, nomen idoli, indecl. Hebr. interpr. Lat. *regnans*.

Μολπὴ, ῆς, ἡ, *cantilena*; dat. sing. μολπῇ· ἀ μέλπω, *cano*; p. m. μέμολπα.

Μολύβδαινα, et μόλυβδος, vide in μολίβδαινα.

ΜΟΛΥ'ΝΩ, *inquino, contamino, polluo*, dicitur et de coloribus, *inficio, tingo*: f. ῦνω, a. 1. ἐμόλυνα, p. μεμόλυσμαι, p. pass. μεμόλυσμαι, et Att. μεμόλυσμαι, a. 1. pass. ἐμολύνθην, ης, ε.

Μολυσμὸς, οῦ, ὁ, et μόλυσις, ἡ, *contaminatio*: ἀ μολύνω.

Μόλω, *venio*, ἀ μολέω.

Μολὼν, a. 2. part. act. præced.

Μομφὲ, ᾶς, Dor. pro

Μομφὴ, ῆς, ἡ, *querela, reprehensio*: ἀ p. m. μέμομφα, verbi μέμφομαι, incuso.

Μοναμαυλία, ας, ἡ, Poët. *ars desultoris*, seu *agitatio equorum quæ fit uno freno*: ex μόνος, *solus*, et ἅμαυλ, *unus*.

Μοναρχέω, *monarchiam obtineo, regno*: et

Μοναρχὴς, ὸ, ὁ, *monarcha, rex*: ἀ μόναρχος.

Μοναρχία, ας, ἡ, *MONARCHIA, unius dominatus*: ἀ μοναρχέω.

Μοναρχῖνὸς, ὴ, ὸν, *ad monarcham* seu *monarchiam pertinens, monarchiæ fautens*: ἀ præced.

Μόναρχος, ο, ὁ ἡ, *qui solus imperat*: ex μόνος, *solus*, et ἀρχὴ, *imperium*.

Μόνας, ἄδος, ἡ, *unitas*: ἀ μόνος.

Μοναστήριον, ου, τὸ, *monasterium*: Angl. A MONASTERY.

Μοναχὸς, ὴ, ὸν, *solitarius, unicus:* *MONACHUS:* Angl. contractè MONK. Th. *μόνος, solus.*

Μονὴ, ῆς, ἡ, et Dor. *μόνα, mansio, habitatio.* Th. *μένω.* Sed

Μόνη, ης, ἡ, *sola:* à *μόνος.*

Μόνϊμος, η, ὁ ἧ ἡ, *stabilis:* à *μένω, maneo:* p. m. *μέμονα.*

Μονὰς, ᾶς, ἡ, *solitarius, solitudines captans:* et sumitur pro *porco agresti.* Th. *μόνος, solus.*

Μονοβᾶμων, ονος, Dor. pro *μονοβήμων, ὁ ἧ ἡ, qui singularem habet incessum:* ex *μόνος,* et *βαίνω, eo.*

Μονογενὴς, ἐος, ὁ ἧ ἡ, *unigenitus:* ex *μόνος, solus,* et *γένος, progenies.* Th. *γένομαι,* vel *γίνομαι, nascor.*

Μονόδρυον φυτὸν, *planta unicum habens truncum:* ex *μόνος,* et *δρῦς, decorpo.*

Μονοειδὴς, -ἐος, ὁ ἧ ἡ, *uniformis, uninsmodi:* ex *μόνος,* et *εἶδος, ους, τὸ, forma.* Th. *εἶδω, video.*

Μονόζωνος, ν, ὁ ἧ ἡ, *unam zonam habens, excellens bello, turmarius.*

Μονόημερος, ν, ὁ ἧ ἡ, *qui unius est diei:* ex *μόνος,* et *ἡμέρα, dies.*

Μονοκέρως, ωτος, ὁ ἧ ἡ, *unicornis, animal unius cornu.*

Μονοκρηπὶς, ῖδος, ὁ ἧ ἡ, *qui unicam crepidam* seu *calceum habet:* ὁ *μόνην κρηπῖδα ἔχων* ex *μόνος,* et *κρηπὶς, ἡ, basis, pes,* &c.

Μονομάχιον, fut. *ήσω, singulari certamine pugno:* à *μονομάχος.*

Μονομάχια, ας, ἡ, *singulare certamen, duellum, gladiatoris cum gladiatore congressus:* à *μονομαχέω.*

Μονομάχος, ν, ὁ ἧ ἡ, *singulari certamine pugnans, gladiator:* ex *μόνος,* et *μάχη.*

Μόνον, adv. [* ante verbum, *attamen:*] *solùm, solummodo:* à

ΜΟ'ΝΟΣ, η, ον, *solus, unus, desertus, separatus, cælebs, viduus.*

Μονότροπος, ν, ὁ ἧ ἡ, *unius modi, solitarius, cælebs, austerus, contumax:* ex *μόνος,* et *τρόπος.*

Μονόφθαλμος, ν, ὁ ἧ ἡ, *luscus, altero oculo captus:* ex *μόνος,* et *ὀφθαλμὸς, oculus.* Th. *ὄπωπα, video.*

* Μονοχίτων, ωνος, ὁ ἧ ἡ, *unam tunicam habens,* D. S. ex *μόνος,* et *χιτών.*

Μονόψηφος, Dor. pro *μονόψηφος, η, ὁ ἧ ἡ, qui solus suum suffragium cum aliorum suffragiis consentiens non habet.* Th. *ψῆφος, η, ἡ, calculus, suffragium.*

Μονόω, *solum relinquo, destituo, ad unum redigo:* f. *ώσω,* p. *μεμόωκα,* pert. part. pass. f. g. *μεμονωμένη, sola relicta,* a. 1. pass. *ἐμονώθην.* Th. *μόνος.*

Μονωθὶς, ῖδος, ἡ, *solus, relictus:* a. 1. part. pass. et

Μονωθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi *μονόω.*

Μονώνυξ, sive *μόνυξ, υχος, ὁ ἧ ἡ, solidas habens ungulas:* ex *μόνος, solus,* et *ὄνυξ, unguis, ungula.*

Μονώτατος, η, ον, *maximè solus:* superlat. à *μόνος, solus.*

ΜΟΡΕ'Α, ας, ἡ, *MORUS, arbor.*

Μορέω, f. *ήσω,* Poët. *interficio:* à *μόρος, mors,* q. v.

Μόρϊμος, idem quod *μόρσϊμος, η, ὁ ἧ ἡ, fatalis,* q. v.

Μόριον, η, τὸ, *particula, portiuncula;* item *membrum genitale;* seu *pars quæpiam corporis;* dim. à *μόρος, portio.*

Μορμολύκειον, vel *-εῖον, η, τὸ, larva.* Th. *μορμὼ, οῦς, ἡ, mulier horrenda.*

Μορμολύττομαι, *terreo:* à *μορμὼ.*

Μορμὼ, *terrificus, terror inanis,* Hes.

Μορμύρουσα, *fervescentem;* acc. sing. part. præs. à

ΜΟΡΜΥ'ΡΩ, *MURMURO, inundo:* qu. à *μόρος, fluo.*

ΜΟΡΜΩ', ῦς, ἡ, *strix, mulier horrendâ facie, larva.* Est etiam

Μορμὼ, adv. pro *φεῦ.*

Μόρξαι, a. 1. inf. act. et

Μόρξω, *abstergam:* f. 1. act. verbi *μοργνύω* seu *μόργνυμι,* pro *ἀπόμόργνυμι, abstergo.*

Μορσὶμος, ἰσσα, ὶον, *fatalis, exitiosus:* à *μόρος.*

Μόρσιμον, η, τὸ, *morum,* fructus quidam.

Μόρος, ν, ὁ, *portio, fatum, MORS.* Th. *μείρω, divido, sortior;* p. m. *μέμορα. Μόρον δίδόναι τινὶ, necem alicui inferre.*

ΜΟ'ΡΟΧΘΟΣ, η, ὁ, *lapis quidam Ægyptius ad vestes dealbandas.*

Μορσὶμος, η, ὁ ἧ ἡ, *fatalis:* legitur et *μόρσιμος* à *μόρος, fatum.* Th. *μείρω, sortior.*

ΜΟΡΤ'ΣΣΩ, *inquino, fædo;* f. ξω, p. *χα.*

Μορφὰ, ᾶς, Dor. pro *μορφὴ* et

Μορφάεις, Dor. pro *μορφήεις, εντος, formosus.*

ΜΟΡΦΗ', ῆς, ἡ, et Dor. *μορφὰ, ᾶς, FORMA, species, statura corporis.*

Μορφνοῦς, gen. Ion. à

Μορφνὸς, ὴ, ὸν, idem quod *ἠερφὸς, obscurus, tenebrosus; flavus, fulvus.* Th. *ἤερφι, tenebræ, obscuritas.*

Μορφόω, -ῶ, *FORMO:* fut. *ώσω,* perf. *μεμόρφωκα,* perf. pass. *μεμόρφωμαι,* a. 1. pass. *ἐμορφώθην,* a. 1. sub. pass. *μορφωθῶ, ῇς, ῇ.* Th. *μορφὴ.*

Μόρφωμα, ατος, τὸ, *forma, species, somnium, spectrum.*

Μόρφωσις, ως, ἡ, *formatio, figuratio, species:* à perf. pass. verbi *μορφόω.*

ΜΟ'ΣΣΤΝ, ῦνος, ὁ, *turris, propugnaculum.*

Μοσχάριον, η, τὸ, *vitulus:* et

Μόσχινος, η, ὁ ἡ ἡ, *vitulinus:* à *μόσχος.*

Μόσχισμα, ατος, τὸ, *surculus, qui ex arbore demptus plantatur, tenella planta;* à p. pass. seq.

Μοσχεύω, f. *εύσω, surculis ex arbore demptis planto:* à *μόσχος.*

Μοσχίον, η, τὸ, diminut. à *μόσχος, vitulus.*

Μοσχοποιέω, -ῶ, *vitulum facio, conflo:* f. ήσω, p. *μεμοσχοποίηκα,* a. 1. *ἐμοσχοποίησα* ex *μόσχος,* et *ποιέω, facio.*

ΜΟ'ΣΧΟΣ, η, ὁ ἧ ἡ, *vitulus;* item *ramus novellus;* item *MOSCHUS,* vel *MUSCUS,* odoramenti genus. Angl. musk. *μόσχου,* Dor. pro *μόσχου,* et *μόσχοος,* Dor. pro *μόσχοιος.* Est et

Μόσχος, η, ὁ, *MOSCHUS,* nom. propr.

ΜΟΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *linteum quod vulneribus inditur.*

Μοτόω, *immitto linamentum in vulnera:* à præced.

Μότωσις, ως, ἡ, *linamentorum in vulnera impositio:* à perf. pass. præced.

Μουνὰξ, adv. *seorsùm, singulatim, solùm:* à *μοῦνος,* pro *μόνος, solus.*

Μούναρχος pro *μόναρχος, qui solus imperat.*

Μουναρχία, et Ion. -η, pro *μοναρχία, monarchia.*

Μουνογενὴς, ἐος, ὁ ἧ ἡ, *unicus, unigenitus:* pro *μονογενὴς.*

Μουνόκωλον οἴκημα, *domus unius contignationis:* ex *μοῦνος,* et *κῶλον, membrum.*

Μουνόλιθος, η, ὁ ἧ ἡ, *ex unico saxo factus,* vel *ex lapide solùm constans:* ex *μοῦνος,* et *λίθος, lapis.*

Μουνομάχιον, *singulari prælio dimico:* idem ac *μονομαχέω.*

Μοῦνος, Poët. pro *μόνος, solus:* nom. pl. *μοῦνοι.*

Μουνοφυὴς, ἐος, -ῆς, ὁ ἧ ἡ, *qui unius est naturæ, simplex:* ex *μοῦνος,* quod vide, et *φύω, nascor.*

Μυάω, -ῶ, f. *ώσω,* pro *μυέω.*

ΜΟΤΝΤΧΙ'Α, ας, ἡ, *MUNYCHIA; portus Atheniensium:* à Monychiâ, quod Dianæ cognomen.

Μουνυχιὼν, ῶνος, ὁ, *mensis primus veneus Atheniensibus;* quia in eo sacra fiebant Dianæ: à præced.

ΜΟΤ'ΣΑ, ης, ἡ, *MUSA:* *μουσῶν,* gen. pl. Æol. et *μουσᾶν,* Dor. pro *μουσῶν.* Hinc

Μουσεῖον, η, τὸ, *MUSÆUM, locus Musis et studiis destinatus:* à præced.

Μουσίζω, *cantu contendo:* ab eod.

Μυσῖκὴ, ῆς, ἡ, *MUSICA*, sc. τέχνη, *ars*: à

Μυσικὸς, ἡ, ὸν, *MUSICUS*. Th. μῦσα.

Μυσικῶς, adv. *musicè, eleganter*: à præced.

Μυσίσδειν, Poët. et Dor. pro μυσίζειν, *canere*.

Μυσογενὴς, ἐος, ὁ ⁊ ἡ, *Musâ genitus*.

Μυσοπάλος, ε, ὁ ⁊ ἡ, *Musarum famulus, poëta; Musis conveniens*.

Μυσῖν, Attici dicunt pro μῦ ἰσιν.

Μοχθίσσας, Dor. pro μοχθίσσας, acc. pl. part. præs. à

Μοχθίω, -ῶ, *laboro*: f. ήσω, præs. inf. μοχθῖν. Th. μόχθος, *labor*.

Μοχθηρὸς, pl. num. n. g. à μοχθηρός.

Μοχθηρία, ας, ἡ, *malitia, improbitas*: à μοχθηρός.

Μοχθηρέομαι, -ῶμαι, *laboro*: ab eod.

Μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, *laboriosus, calamitosus, malus, improbus*: à μόχθος.

Μοχθήσαντι, dat. sing. a. 1. part. act. verbi μοχθέω, *laboro*.

Μοχθίζουσι, *laborant*: Dor. pro μοχθίζουσι, 3. pl. præs. ind. à

Μοχθίζω, idem quod μοχθέω, *laboro*: à

ΜΟΎΘΟΣ, ε, ὁ, *labor, molestia*.

Μοχλέω, μοχλεύω, et -έω, *vecte avello*, vel *moveo*: à

Μοχλὸς, ῦ, ὁ, *vectis*; idem quod ὀχλεύω. Th. ὀχλεύω, *moveo*.

Μόψος, ε, ὁ, nomen propr. viri.

ΜΥ῀, *flebilis vocula*.

Μύαξ, ᾰκος, *mytilus*. Th. μῦς, μυός.

Μύας, acc. pl. à μῦς, μυὸς, ὁ, *mus*.

Μῦγαλῆν, vel μυγαλᾶ, vel μυγαλᾶν, ἡ, *mus araneus*: qui ἐκ μυὸς ⁊ γαλῆς γίνεται. Th. γαλέη, vel γαλὴ, *felis*, item *mustela*.

Μυγμὸς, ῦ, ὁ, *sonus qui labris occlusis è naribus emittitur*. Th. μύζω.

ΜΥΔΑ῎ΖΟΜΑΙ, *aversor, abhorreo*; qu. claudendo oculos: à μύω.

Μύδαινα, f. ᾰνῶ, *humecto*.

Μῠδαλέος, ία, έον, *madidus, nimio madore vitiatus*: à

ΜΥΔΑ῎Ω, *MADEO, nimio madore et uligine vitior, putresco*; f. ήσω, p. κα. Hinc per Apocopen fit Angl. MUD.

Μύδησις, εως, ἡ, *putrefactio ex nimio humore*: à præced.

Μύδος, *MUTUS*: à μύω, *labra claudo*. Sed

Μῖδος, ε, ὁ, *virus, virosus humor*.

Μυδόωσαν, Poët. pro μυδῶσαν, acc. sing. part. præs. f. g. verbi μυδάω, q. v.

ΜΥΔΡΙ῎ΑΣΙΣ, εως, ἡ, *oculi vitium*; ducamus à μυδᾶν.

ΜΥ῎ΔΡΟΣ, ε, ὁ, *ferrum ignitum*.

ΜΥΔΩ῎Ν, ῶνος, ὁ, *caro fungosa in ulcere fistuloso*: à μυδᾶν, *putrescere*. Sed

Μῖδων, ωνος, ὁ, *MYDON*, nom. propr. acc. Μῖδωνα.

Μῠελόεις, όεσσα, όεν, *medullosus*: à

ΜΤΕΛΟ῎Σ, ῦ, ὁ, *MEDULLA*.

Μυελόω, -ῶ, f. ώσω, *medullâ impleo*.

Μύες, nom. pl. à μῦς, -ὸς, ὁ, *mus*; voc. ὦ μῦ, gen. pl. μυῶν, dat. pl. μύεσσιν.

ΜΥΈ῎Ω, *instituo in sacris, initio, doceo quæ ad sacra pertinent*; f. ήσω, p. κα.

Μυζάω et μυζίω, *sugo, exprimo*; à μύζω.

ΜΥ῎ΖΩ, f. ύσω, *propriè, premo, compressum teneo, MUSSO, clausis labris sonum è naribus emitto*; item *sugo*.

Μύθιαι, Ion. pro μύθῃ, 2. sing. præs. sub. med. verbi μύθομαι, pro μυθίομαι, *dico*. Th. μῦθος, *verbum*.

Μυθιῶσι, 2. pl. μυθιῶσαι, 3. sing. præs. med. μυθιῶσθαι, præs. inf. à

Μῦθίομαι, *dico, loquor, narro, confabulor*. Th. μῦθος, *sermo*.

Μῦθύω, f. ύσω, *fabulosè narro, fingo*: ab eod. Th.

Μυθωσάμην, *dixero*; a. 1. opt. m. et

Μυθήσασθαι, a. 1. inf. m. et

Μυθήσατο, 3. sing. a. 1. med. Ion. ab ἰμυθησάμην, ω, ατο, verbi μυθίομαι, *loquor*.

Μυθίζοισα, Dor. pro μυθίζουσα, *dicens*: præs. part. f. g. à

Μυθίζω, *dico*; item *mussito*. Th. μῦθος, *verbum*.

Μυθικὸς, ὴ, ὸν, *fabulosus, a, um*; ab eod. Th.

Μυθογράφος, ε, ὁ ⁊ ἡ, *fabulæ scriptor*: ex μῦθος, et γράφω, *scribo*.

Μυθολογέω, f. ήσω, *fabulor, loquor*: et

Μυθολογίω, f. ήσω, *fabulas narro, fabulosè narro, fabulosè celebro*. Ex μῦθος, *fabula*, et λόγος, quod à λέγω, *dico*.

Μυθολογία, ας, ἡ, *fabularum narratio, fabulosa narratio*: à præced. Hinc Angl. MYTHOLOGY.

Μυθοποιὸς, ῦ, ὁ ⁊ ἡ, *fabulæ conditor*: ex μῦθος, *fabula*, et ποιέω, *facio*.

ΜΥ῎ΘΟΣ, ε, ὁ, *verbum, oratio, sermo; fabula*: quasi à μύειν. Hinc Angl. MOUTH.

Μυθώδεσσι, superl. à

Μυθώδης, ες, ὁ ⁊ ἡ, *fabulosus*. Th. μῦθος.

ΜΥΙ῎Α, ας, ἡ, *MUSCA*; qu. à μύζω, *murmuro*; gen. pl. μυιᾶων, Dor. pro μυιῶν.

ΜΥ῎ΚΑ῎Ω, *MUGIO, boo*; f. ήσω, et ύσω, a. 2. ἴμυκον, et Ion. μύκον· à sono boum factum, qui est μῦ.

Μύκε pro ἴμυκε, Ion. 3. sing. a. 2. præced.

Μύκημα, ᾰτος, τὸ, *mugitus*: à μυκάω, *mugio*.

Μυκηθὲν, adv. *ex Mycenis*.

Μυκηθμὸς, *mugitus*: à μυκάω.

Μύκησος, vel μύκησος, ου, ὁ, *amygdala*.

ΜΥ῎ΚΗΣ, ητος, vel ου, ὁ, *fungus*: item *summa gladii pars*; *quæ est in ipso manubrio*.

Μύκησις, ἡ, *mugitus*: à μυκάω.

Μυκητῶν, *mugientium*: gen. pl. Dor. pro μυκητῶν à

Μυκητὴς, οῦ, ὁ, *mugiens*: à μυκάω.

ΜΥ῎ΚΑΑΙ, ων, αι, seu μύκλαι, αἱ, *lineæ nigræ, quæ in asinorum collis et pedibus sunt*.

Μύκον, Ion. pro ἴμυκον, *crepuerunt*, 3. pl. a. 2. act. verbi μυκάω.

ΜΥΚΤΗ῾Ρ, ῆρος, ἡ, *naris, nasus, proboscis*; q. à μύσσω, *emungo*.

Μυκτηρισμὸς, οῦ, ὁ, *subsannatio, irrisio*: à μυκτηρίζω.

Μυκτηριστὴς, οῦ, ὁ, *subsannator, irrisor*: ab eod.

Μυκτηρίζω, *naso suspendo, irrideo, contemno*; f. ίσω, p. μεμυκτήρικα, a. 1. ἐμυκτήρισα. Th. μυκτὴρ, *nasus*.

Μύλαξ, ᾰκος, ὁ, *lapis molaris*. Th. μύλη.

ΜΥ῎ΛΗ, ης, ἡ, *MOLA*. Hinc Angl. MILL.

Μῦλιδες, *dentes concutio præ frigore, strido dentibus*: à præced.

Μυλῖτὴς, ὴ, ὸν, *molaris, -e*. Th. μύλη, *mola*.

Μυλιώοντες, Poët. pro μυλιῶντες, nom. pl. præs. part. act. verbi μυλιάω, q. v.

Μυλλὰς, ᾰδος, ἡ, *meretrix*; qu. à μύλλαι, *permolo*.

ΜΥΛΛΟ῎Σ, ῆ, *curvus, tortuosus*; qu. à πυλλὸς. Est verò

Μύλλος, ε, ὁ, *MULLUS*, piscis, qui et τρίγλα.

Μύλλω, *ore aliquid significo* et velut ἰνάω; et Poët. pro *molo* et *subagito* sumitur. Th. μύλη.

Μυλοειδὴς, ἐος, ὁ ⁊ ἡ, *similis lapidi molari*: ex μύλος vel μύλη, *mola*, et εἶδος, τὸ, *species*. Th. εἶδος, *video*.

Μῦλος, ε, ὁ, idem quod μύλη, *mola*: in pl. μύλοι, *dentes molares*.

Μύλων, ωνος, et μυλὼν, ῶνος, ὁ, *pistrinum*. Th. μύλη.

Μῦμα, ᾰτος, τὸ, *edulium ex carnibus et sanguine*.

Μῦν, *murem*, acc. sing. à μῦς, μυὸς, ὁ, *mus*.

Μυνδὸς, ὰ, ὸν, *mutus*; ὁ μὴ αἰδῶν, Etym. malim à μύω.

Μῦνι, ος, ἡ, περιφάσις, *excusatio, prætextus, mora*: à

ΜΥ῎ΝΟΜΑΙ, *prætexto, prætendo*.

ΜΥ῎ΞΑ, ης, ἡ, *MUCUS, MUCOR*; quia μύσσεται è naribus.

Digitized by Google

Μυξωτὴρ, ῆρος, ὁ, *nasus.*

Μυοκτόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, *murium occisor:* ex μῦς, *mus*, et κτάνω, *interficio.*

Μύρα, ων, τὰ, oppidi nomen, Gr. Lat. interpr. *fundens;* à μύρω, *stillo fundo.*

Μύραινα, ης, ἡ, *MURÆNA*, piscis. Th. μύρος, q. v.

Μύρετο, *lugebat;* 3. sing. imperf. Ion. verbi μύρομαι, *lugeo.* Th. μύρω.

Μυρι-ψικὸς, ὴ, ὸν, *unguentarius, ad unguentarios pertinens:* à

Μυρι-ψὸς, οῦ, ὁ, *unguentorum coctor:* ex μύρον, et ἕψω, *coquo.*

Μυρὶ pro μυρία, nom. vel acc. pl. n. g. a. μυρίος, *innumerus, infinitus.*

Μυριάδιος, nom. pl. à

Μυριὰς, ἀδος, ἡ, *decem millium numerus:* à μύριοι.

Μυριάκις, *sæpiùs.* Th. μυρίος.

Μυρίζω, *ungo;* f. ίσω, p. μεμύρικα, a. 1. ἐμύρισα, a. 1. inf. μυρίσαι. Th. μύρον.

ΜΥΡΙ'ΚΗ, ης, ἡ, *MYRICA*, arbor.

Μυρικῖνος, ίνη, ινον, *MYRICINUS:* à præced.

Μυριοπλάσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, *infinitè multiplicatus.*

ΜΥ'ΡΙ'ΟΣ, ία, ίον, *infinitus, innumerus, summus, extremus, maximus;* pl. μυρίοι, ίαι, ία, *infiniti, innumeri*, ut Lat. *sexcenti, sexcenta.* At μύριοι, αι, α, *decies mille*, vel *decem millia.* Undè et *composita* cum μυρίος vel μύριοι, reddenda sunt vel per *infinitus* sive *innumerus*, vel per *decies mille*, prout quis illa vel ex *hoc*, vel ex *illo* composita existimat; nihilque prohibet, quo minus Synecdochicè etiam τὸ μύριοι, per *multos* vel *plurimos* reddatur.

Μυρίος, ον, ος, ὴ, *infinitus numerus.* Th. μυρίος.

Μυρισμὸς, οῦ, ὁ, *aspersio unguentorum, unguentorum illitus:* à μυρίζω.

Μύρμαξ, Dor. Æol. βύρμαξ, pro

Μόρμηξ, ηκος, ὁ, idem cum μῦρμος.

Μυρμιδόνεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. à

Μυρμίδων, όνος, ὁ, undè plur. Μυρμιδόνες, *MYRMIDONES*, nom. propr. militum Achill. gen. pl. Μυρμιδόνων.

ΜΥ'ΡΜΟΣ, ου, ὁ, et μύρμηξ, ηκος, ὁ, *formica:* μυρμιδὼν, όνος, ὁ, *formicarum contubernium.*

Μῦρον, Ion. pro ἔμυρον, 3. pl. imperf. verbi μύρω, *fluo, stillo.*

ΜΥ'ΡΟΝ, ου, τὸ, *unguentum;* q. à μύρω, *fluo.*

ΜΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, piscis similis *murænæ.*

Μύρρα, ας, ἡ, *MYRRHA.* Th. μύρον, *unguentum.*

Μυρσῖνη, ης, idem quod.

ΜΥ'ΡΤΟΣ, ου, ἡ, *MYRTUS.*

ΜΥ'ΡΩ, *fluo, stillo, fundo;* μύρομαι, *fleo, ploro.*

ΜΥ̃Σ, μυὸς, ὁ, *MUS, sorex, musculus, torus, mytilus.*

Μῦσαν, *clauserunt;* Ion. pro ἔμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μύω, *claudo.*

Μυσάρχης, ου, ὁ, *detestabilis præfectus;* 2. Maccab. v. 24. Ex μῦσος et ἀρχή.

Μυσαρὸς, ρὰ, ρὸν, *scelestus, detestandus:* et

Μυσάττομαι, *abominor, averspr;* f. m. ξομαι, p. pass. μεμύσαγμαι· à μῦσος.

Μυσία, ας, ἡ, nomen regionis, Gr. à

ΜΥ̃ΣΟΣ, ους, τὸ, *scelus.*

Μυσὸς, ὸν, ὁ, *detestandus, abominandus.*

ΜΥ'ΣΣΩ, vel -ττω, Att. *MUNGO, emungo.*

Μύσταξ, ακος, ὁ, *superius labrum, et in eo nati pili;* Angl. MUSTACHES: à μύω.

Μυστήριον, ου, τὸ, *MYSTERIUM, res arcana:* à

Μύστης, ου, ὁ, *sacris initiatus, MYSTA.* Th. μύω, *instituo in sacris.*

Μυστικὸς, ὴ, ὸν, *mysticus, cui subest mysterium.*

ΜΥΣΤΙ'ΑΗ, ης, ἡ, *buccea panis excavata, quâ pulmentum aut jus hauritur; cochlear.*

Μυστύλλω, *in parva seco:* qu. εἰς μῖον στύλλω, vide μυστύλλω.

Μύστρον, ου, τὸ, *cochlear:* à μυστίλη.

ΜΥ'ΤΙΣ, ίδος, ἡ, *nasus,* propriè de magnis piscibus.

Μυτὸς, ὸν, quod et μύστης, *mutus:* q. à μύω, quia os ei *clausum.*

Μύτευ, idem quod μύσσω.

Μυττωτὸν, οῦ, τὸ, *edulium quoddam ex acribus condimentis, alliatum.*

Μύχιος, ος, ον, Poët. idem quod μύχιος, *abstrusus.* Th. μυχὸς, *penetrale.*

Μυχθίζω, *suspiro, ingemisco, irrideo:* à μύζω.

Μύχιος, ία, ιον, *intimus, abstrusus:* à

ΜΥ̃ΧΟΣ, ου, ὁ, *penetrale, locus intimus, recessus, sinus maris, adytum.*

ΜΥ'Ω, propriè, *premo, comprimendo claudo, teneo, occludo;* hinc *connïveo, oculos claudo, labia comprimo;* f. σω, a. 1. ἔμυσα.

Μῦὸν, όνος, ὁ, *musculus;* item *pars quæ præcipuè habet musculos.* Th. μῦς, *mus.*

Μυωπάζω, f. άσω, *nihil procul cerno:* à

Μῦωψ, ωπος, ὁ ἡ ὁ, *connivens:* q. d. μύων ὤπας, *claudens oculos, lusciosus.*

Μυωπάομαι, et -ώμαι, *irrideo, illudo.* Th. μῶπις.

Μυωπὸς, -ῶ, f. ήσω, et μυωπίζω, f. ίσω, idem: à

ΜΩ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *fatuus, irrisor:* q. à μῶ, *quæro*, quòd in aliena semper *inquirat.* Hinc Angl. MOCK.

Μωλίω̃ σι, *pugno:* à

ΜΩ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *bellum, pugna, tumultus; ædificium in fluctibus exstructum, portus manu factus.*

ΜΩ'ΛΥ, υος, τὸ, *MOLY*, herbæ nomen.

ΜΩ'ΛΥΖΑ, ης, ἡ, *caput allii, genus alii.*

ΜΩ̃ΛΥΣ, υος, seu μώλυξ, υκος, *indoctus, ignavus, tardus, remissus, hebes.*

Μωλύω, seu μωλύνω, *hebeto:* à μώλος.

ΜΩ'ΛΩΨ, ωπος, ὁ, *vibex,* verberum in cute vestigium.

Μωμάσσατο, Dor. et Ion. pro ἐμωμήσατο, 3. sing. a. 1. m. seq.

Μωμάομαι, vel μωμάσμαι, *vitupero, reprehendo, derideo:* f. m. ήσομαι, a. 1. m. ἐμωμησάμην, a. 1. inf. m. μωμήσασθαι, a. 1. pass. ἐμωμήθην, a. 1. sub. pass. μωμηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. m. μωμήσωμαι, ῇ, ηται. Th. μῶμος, *dedecus.*

Μωμύομαι, præs. part. pass. Dor. pro μωμώμενος. Sic μωμύνται, Dor. pro μωμῶνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi μωμάομαι, q. v.

Μωμύω, f. ύσω, *carpo, reprehendo:* idem cum μωμάομαι, et ab eod. Th.

Μώμφαμα, ατος, τὸ, *dictum, quo aliquem reprehendimus* seu *irridemus; reprehensio, irrisio:* à 1. sing. perf. pass. verbi μωμάομαι.

Μωμήσαντο, 3. sing. a. 1. opt. m. μωμήσασθαι, a. 1. inf. m. μωμήσωμαι, ῇ, ηται, a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Μωμητὴς, οῦ, ὁ, *vituperator, reprehensor, irrisor:* et

Μωμητὸς, ὴ, ὸν, *vituperabilis:* à 3. pers. perf. pass. ejusd.

ΜΩ̃ΜΟΣ, ου, ὁ, *dedecus, probrum, macula, labes, infamia.* Item *MOMUS*, deus quidam, reliquorum deorum irrisor: et hinc *irrisor, vituperator.*

ΜΩ̃Ν, *num, nunquid, an, utrum:* et sequente μὴ vel ὀ, *nonne, annon.*

Μῶνος, α, ον, Dor. pro μόνος, η, ον, *solus.*

Μώνυξ, υχος, per Sync. pro μονώνυξ, *solidas ungulas habens:* ex μόνος, *solus*, et ὄνυξ, υχος, ὁ, *ungula.*

Μώνυχας, ejusd. acc. pl.

Μωραίνω, *infatuo, stultè ago;* f.

μωρᾰνῶ, a. 1. act. ἐμώρᾰνα, Att. ἐμώρηνα, p. μεμώρᾰγκα, præs. pass. μωραίνομαι, *infatuor, stultus fio*; p. pass. μεμώρᾰσμαι, a. 1. pass. ἐμωράνθην, ης, η, et in sub. μωρανθῶ, ῆς, ῇ, a. 1. part. pass. μωρανθείς· ἀ μωρός.

Μωρανθείς, a. 1. part. pass. μωρανθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi præced.

* Μωρί, Matt. v. 22. *contumax*: vox Syriaca.

Μωρία, ας, ἡ, *stultitia*. Th. μωρός, *stultus*.

Μωρολογία, ας, ἡ, *stultiloquium*: à

Μωρολόγος, ω, ὁ ⁊ ἡ, *stultiloquus*: ex μωρός, et λόγος, quod à λίγω, *dico*.

Μωρόν, τό, substantivè, *stultitia*: à

ΜΩΡΟ΄Σ, ὰ, όν, vel μῶρος, Att. *stultus, fatuus*: q. μὴ ὁρῶν, *nihil videns*.

Μωρῶς, adv. *stultè*: à μωρός.

Μῶσα, ας, Dor. pro Μοῦσα, ης, ἡ, *Musa*.

Μωσῆς, ῆ, et Μωσεὺς, έως, ὁ, dat. Μωσῇ et Μωσεῖ, acc. Μωσὴν, *Moses*, nomen Hebræorum Legislatoris.

Μῶσθαι, per Sync. pro μώσασθαι, dicitur esse Laconicum pro ζητεῖν· à μάω, *quæro*.

Μῶϋ, τὸ ὕδωρ, *aqua*, Hesych.

Μωϋσῆς, ῆ, et Μωϋσεὺς, έως, ὁ, idem quod Μωσῆς.

N

N, LITERA decima tertia apud Græcos; in numeris est *quinquaginta*, et cum lineolâ infrà positâ (ν̲) *quinquaginta millia*.

Ναασσὼν, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans*.

Ναβὶν, ὁ, *cubiculum, thalamus*: indecl.

ΝΑ΄ΒΒΑ, ων, τὰ, *NABILA*, instrumenta musica.

Ναβλὰ, ῆς, ἡ, *navis*.

Ναγγαὶ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans*.

Νᾶες, Dor. et Ion. pro νῆες, nom. à ναῦς, νεὸς, ἡ, *navis*.

Ναίτης, seu ναΐτης, ου, ὁ, *incola*. Th. ναίω, *habito*.

Ναζαραῖος, αία, αῖον, et Ναζαρηνὸς, ἡ, ὸν, *NAZARENUS*: item Ναζωραῖος, ου, Act. xxvi. 9.

Ναζᾰρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, nomen urbis indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *surculus*.

Ναζωραῖος, αία, αῖον, *NAZARÆUS*.

Ναθὰν, ὁ, nom. Prophetæ indecl. Hebr. quod interpr. Lat. *dedit*.

Ναθαναὴλ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *Deus dedit*.

ΝΑΙ΄, adv. *NÆ, profectò, imò, etiam: καὶ μὰ τὸν, &c. certè per, &c.*

Ναΐδ, pro ἴναα, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, *habito*.

Ναίει, *incolit*, 3. sing. ind. præs. verbi ναίω, q. v.

Ναίεσκε, *habitabat*, Poët. vel Ion. Epenth. σθ ικ, pro ἴναα, 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, *habito*.

Ναιετάασκον, ες, ε, per Epenth. Ion. pro ἐναίεσκον, ες, ε, verbi ναιετάω, idem quod ναίω, *habito*.

Ναιετάουσι, præs. part. f. g. ejusd. verbi. Sic ναιετάουσ' pro ναιετάουσι, 3. pl. ind. præs. act.

Ναιετάω, idem quòd ναίω, *habito, incolo*.

Ναιετάωσι, Poët. vel Ion. pro ναιετῶσι, 3. pl. præs. ind. vel, ut alii, Dor. pro ναιετάουσι, ejusd. verbi.

Ναΐη, ἡ, nomen urbis, indecl. Syr. Lat. interpr. *amœni*, sc. *agri*.

Ναίουσα, Dor. pro ναίουσα, *habitans*, præs. part. f. g. à ναίω, ναίουσι, Dor. et Æol. pro ναίωσι, *habitant*, 3. pl. præs.

Ναῖον, Ion. pro ἴναιον, *habitabant*, 3. pl. imperf. act. verbi ναίω.

ΝΑΙ΄ΡΟΝ, ου, τὸ, *odoramentum quoddam*, quod immiscent unguentis.

ΝΑΙ΄Ω, *habito, incolo*: ναιετάω, -ῶ, idem.

Νάκη, ης, ἡ, idem cum

ΝΑ΄ΚΟΣ, εος, τὸ, *pellis cum suo villo, vellus*: qu. à νάσσω, quia est aliquid πυκνὸν, id est, *densè compactum*.

Νᾶμα, ᾰτος, τὸ, *fluentum, latex*: dat. pl. νάμασι à νάω, *fluo*.

Νᾶν, Dor. pro ναῦν, *navem*.

ΝΑ΄ΝΝΗ, ης, ἡ, *patris matrisve soror*. Angl. NAUNT pro AUNT.

ΝΑΝΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *NANUS, pumilio*: hinc

Νανώδης, εος, ὁ ⁊ ἡ, *pumilionis formam habens*: à præced.

Ναοὶ, nom. pl. à ναὸς, οῦ, ὁ, *templum*.

ΝΑΟ΄Σ, οῦ, ὁ, et Att. νεὼς, ὁ, propriè *domicilium; templum*: q. à ναίω, *habito*: hinc σφόνος, ου, ὁ, *templi vestibulum*.

Νασὼν, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *verbum majestatis*.

ΝΆ΄ΠΟΣ, εος, τὸ, seu νᾶπυ, ης, ἡ, *saltus, clivus montis, locus cavernosus, vallis nemorosa*: q. ex νὴ, et φάος, quòd *locus tenebricosus sit*. Vel à νάω, *fluo*.

ΝΆ΄ΠΥ, υος, τὸ, *sinapi*.

ΝΑ΄ΡΔΟΣ, ου, ἡ, *NARDUS*, frutex.

Ναρθήκιον, ου, τὸ, *NARTHECIUM, liber medicamentarius, vas medicamentarium*: à νάρθηξ.

Ναρθηκοφόρος, ου, ὁ ⁊ ἡ, *ferulam ferens*: ex φέρω, et seq.

ΝΑ΄ΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, *arbor quædam, ferula*.

ΝΑ΄ΡΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, *odoramenti genus*, q. ex νάρδος, et ναίω.

Ναρκάω, et -ίω, f. ήσω, *torpeo, obtorpesco*: à

ΝΑ΄ΡΚΗ, ης, ἡ, *torpedo*, piscis genus: item *torpor, veternus*.

Νάρκωμα, ᾰτος, τὸ, et

Νάρκωσις, εως, ἡ, *torpor*: à p. pass. verbi ναρκάω, quod videas.

Νάρκισσος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. *NARCISSUS*: et in f. g. pro *flore* sumitur: à νάρκη, i. e. *torpore*, quem suo odore affert.

Ναρκόω, f. ώσω, *torpore afficio*. Th. νάρκη, *torpor*.

Ναρκώδης, εος, ὁ ⁊ ἡ, *torpidus*: ab eod.

Νάρκωσις, εως, ἡ, *torpefactio*: et

Ναρκωτικὸς, ὴ, όν, *torpefaciendi vim habens*: à p. pass. verbi ναρκόω, q. v.

ΝΑ΄ΡΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, *vasis genus*.

ΝΑ΄ΡΤΗ, ης, ἡ, *NARTA, planta odorata*: an à νάρδη;

Νάσσαι, Ion. et νάσσαιο, Poët. 3. sing. a. 1. m. pro ἐνάσσατο, verbi νάω, *habito*, a. 1. infin. m. νάσσασθαι. Th. ναίω, idem.

Νάσθη, ης, ὁ, Ion. pro ἐνάσθην, &c. a. 1. ind. pass. verbi νάω, pro ναίω, *habito*.

Νασιώτης, ου, ὁ, Dor. pro νησιώτης, ου, ὁ, *insulanus, insulæ incola*. Th. νῆσος, ου, ἡ, *insula*.

Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ου, ἡ, *insula*.

Νάσσαι, Ion. et Poët. pro ἔναασαι, a. 1. ind. act. verbi νάω, pro ναίω, *habito*.

Νάσσαιο, vide in νάσσαι.

ΝΑ΄ΣΣΩ, f. νάσω, et νάξω, *premo, comprimo, farcio*: πυκνωθεὶς, *refertus, plenus*.

Ναστὸς, ὴ, όν, *confertus, densus*: *firmus*, ut turris: à præced.

Ναυάγια, q. d. τὰ ναῦν ἄγνυμι, *navem frango, naufragium facio*: f. ήσω, p. πεναύαγκα, a. 1. ἐναυάγησα.

Ναυαγήσασι, dat. pl. a. 1. part. act. ναυαγήσας, ασσα, verbi ναυαγέω.

Ναυάγιον, ας, ἡ, *naufragium*: et

Ναυάγιον, ου, τὸ, idem et *fragmentum navis, tabulæ ex naufragio*: à

Ναυάγὸς, ὸς, ὁ, *naufragus*: ex ναῦς, *navis*, et ἄγνυμι, *frango*.

Ναυαρχέω, -ῶ, f. ήσω, *classi præsum*: à ναύαρχος.

Ναυαρχία, ας, ἡ, *præfectura classis*: ab eod.

Ναύαρχος, υ, ὁ, *NAVARCHUS*: ex ναῦς, et ἀρχή.

Ναυβάτης, ου, ὁ, *NAVITA*, corruptè legitur pro

Ναυβάτης, ὑ, ὁ, *qui navem scandit, nauta*: ex ναῦς, et βαίνω, *scando*.

Ναυηγῶν, Ion. pro ναυαγῶν, et

Ναυηγίη, Ion. pro ναυαγία, *naufragium, calamitas*: et

Ναυήγιον, Ion. pro ναυάγιον, et

Ναυηγὸς, Ion. pro ναυαγὸς, *naufragus*.

* Ναυκληρία, ας, ἡ, *navicularia*, sive *navis locatio ad merces vehendas*. Vide Salm. de usur. c. 17. p. 516. *navium gubernatio, nautica vita*: à seq.

Ναύκληρος, υ, ὁ, *NAUCLERUS, navis dominus*: ex ναῦς, *navis*, et κλῆρος, *sors, hæreditas*.

Ναύκραροι, ων, οἱ, *magistratus quidam Athenienses, Reipub. principes magistratus*.

Ναυκράτης, ους, ὁ καὶ ἡ, *qui*, scil. *classe pollens, maris imperium obtinet, qui classis præsidio locum aliquem tenet, vel occupat*: ex ναῦς, et κρατέω.

Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, *qui navibus præest, gubernator*: ex iisdem.

Ναύλη, idem quod νάῦλα.

Ναῦλον, υ, τὸ, *NAULUM, merces quæ pro navigatione persolvitur*. Th. ναῦς.

Ναυλοχίω, f. ήσω, *in portu maneo*: à

Ναύλοχος, υ, ὁ ἡ, *naves continens*: subst. *statio navium, portus*: ex ναῦς, *navis*, et λίχος, *lectus*; vel λίχος, *insidiæ*.

Ναυμάχιον, *navale prælium committo*: à ναυμάχος.

Ναυμαχία, ας, ἡ, *navale prælium*: ab eod.

Ναύμαχος, υ, ὁ ἡ, *navali prælio aptus*: ex ναῦς, et μάχομαι, *pugno*.

Ναυμάχος, υ, ὁ ἡ, *navale prælium committens*: ex iisdem.

Ναῦν, *navem*, acc. sing. et Poët. νῆν, νῆα vel νία, à ναῦς, *navis*.

Ναύπακτος, υ, ὁ, *NAUPACTUS*, urbis nomen.

Ναυπηγύμενος, Dor. pro ναυπηγόμενος, præs. part. pass. à

Ναυπηγίη, f. ήσω, *naves fabricor*: à ναυπηγός.

Ναυπηγήσιμος, υ, ὁ ἡ, *fabricandis navibus aptus*: ab eod.

Ναυπηγία, ας, ἡ, *navium fabricatio*: à ναυπηγός.

Ναυπηγικὸς, ἡ, ὸν, *ad navium fabricationem pertinens*: à præced.

Ναυπήγιον, υ, τὸ, *locus ubi naves compinguntur*: ab eod.

Ναυπηγὸς, ῦ, ὁ, *navium fabricator*: ex ναῦς, *navis*, et πηγνύω seu πήγνυμι, *compingo*, p. m. πέπηγα.

ΝΑΤΣ, ναὸς, ἡ, *NAVIS*, Ion. νηῦς, νηὸς, dat. νηΐ, q. à νέω, *fluo*.

Ναυείλεος, υ, ὁ, nom. viri, q. *qui navi currit*: ex ναῦς, et Ϝέω, *curro*.

Ναυείνεος, υ, ὁ, nomen viri, q. *cujus animus est in navibus*: ex ναῦς, *navis*, et νόος, *mens*.

Ναυείσεος, υ, ὁ ἡ, *navibus pervius, navigabilis*: ex ναῦς, et πόρος.

Ναυείσεσος ὕβρις, *ignominia quæ propter cladem acceptam classi gemitum et luctum adfert*: ex ναῦς, *navis*, et γόνος, *gemitus*.

Ναυεισφέρητος, υ, ὁ ἡ, Pind. *qui navibus vehitur*: ex ναῦς, et φέρω, *fero*.

Ναύσταθμος, υ, τὸ, necnon

Ναύσταθμον, υ, ὁ, *navium statio, navale*; *naves copiæ*: ex ναῦς, *navis*, et ἵστημι, *statio*, quod ab ἵστημι, *statuo*.

Ναυτολίω, -ῶ, f. ήσω, *navem mitto, duco, rego, guberno, navi veho, permeo, proficiscor*: ex ναῦς, et τέλλω, *mitto*.

Ναύτης, υ, ὁ, *NAUTA*; pro quo Poëtæ, præsertim Tragici, ναυβάτης, υ, ὁ, *NAVITA*. Th. ναῦς, ἡ, *navis*.

Ναυτία, et Ion. ναυσία, ας, ἡ, *NAUSEA*: ναυτίνειν et ναυσιᾶσις, ιος, ἡ, idem. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιάω, et ναυσιάω, et -όω, *NAUSEO*, metaph. *respuo, quasi nauseans*: à ναυτία.

Ναυτικὸς, ἡ, ὸν, *NAUTICUS: rei nauticæ peritus*: τὸ ναυτικὸν, *res nautica, copiæ navales, classis*: à ναῦς, *navis*.

Ναυτιλία, ας, et Ion. ης, ἡ, *navigatio*: et

Ναυτίλλομαι, *navigo*, à seq.

Ναυτίλος, ου, ὁ, idem quod ναυτικὸς, ὐ, ὁ, *nauticus* vel *nauta*; item *NAUTILUS* piscis. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιώδης, ους, ὁ ἡ, *nauseam faciens, fastidiosus*. Th. ναῦς.

ΝΑΦΘΑ, ης, ἡ, *NAPHTHA, oleum Medeæ, bitumen*.

Νάω, *habitare facio*: a. 1. ἔνασα, et Poët. ἔνασσα, *habitare feci, collocavi*: a. 1. pass. ἐνάσθην, a. 1. m. ἐνασσάμην, *habitavi*.

Νάω, *fluo*; *mano, scaturio*.

Ναῶν μάχη, ἡ, Poët. pro ναυμαχία, ἡ, *navalis pugna*.

Νὶ, in compositione negat. *NE* brevis Lat.

Νία, et νῆα, Ion. et Poët. pro ναῦν, acc. sing. à ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis*. Est etiam

Νία, f. g. à νίος, quod vide.

Νιάζει, *juvenis est*, 3. sing. ind. præs. à

Νιάζω, fut. άσω, *juvenesco*. Th. νίος, *novus, juvenis*.

Νιὰν, ᾶνος, ὁ item

Νιᾶσίμος, ου, ὁ, *adolescens, audax, validus*. Th. νίος, *novus, juvenis*.

Νιανίκὸς, ἡ, ὸν, *juvenilis; strenuus; audax; vehemens*: comp. νανικώτερος, superl. -ώτατος· à præced.

Νιανίκῶς, adv. *juveniliter; strenuè*: à præced.

Νιανισκεύω, *juvenesco*: à νιανίσκος.

Νιανὶς, seu νᾶνις, ίδος, ἡ, *juvencula*: et

Νιανίσκος, υ, ὁ, *juvenis, adolescentulus*: à νεάν.

Νιάπολις, ιος, ἡ, nom. urbis, Gr. quod interpr. Lat. *nova urbs*.

Νιᾶρὸς, ρὰ, ρὸν, *novus, recens, juvenis, juvenilis*. Th. νίος, *novus*.

Νίας, *naves*, pro νῆας, accusativ. pl. Ion. à ναῦς.

Νιάσις, ιος, ἡ, *novatio, renovatio*: à νιάω.

Νιᾶται, *habitantur, structa sunt*, detracto augmento pro νενίᾶται, Ion. pro νένηται, 3. pl. perf. pass. verbi νίω, *struo*: vel à νίω, Ion. pro νάω vel ναίω, *habito*.

Νίατος, Ion. Sync. pro νώτατος, *novissimus*. Th. νίος, *novus*.

Νιᾶτὸς, ὴ, ὸν, *novatus, novalis*, subst. *tempus renovandi agrum*: à seq.

Νιάω, -ῶ, νασω, in primis *agrum*: à νίος.

Νίβαλ, *uter, amphora*. Vox Hebræa, retenta à LXX. 1 Sam. i. 24.

Νιβρὶς, ίδος, ἡ, *NEBRIS, hinnuli* aut *cervi pellis*: et indè

Νίβρισσα, serpentis genus à maculis sic dictum: à sequente Th.

ΝΕΒΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *hinnulus, pullus cervi*: νιβρῦ, Dor. pro νιβρῦ, et νιβρὸς, pro νιβρός.

Νιβρώδης, ους, ὁ ἡ, Bacchi Epithet.

Νιδλασσα, *exultat, læta est*: vox Hebr. Job. xxix. 13.

Νιμὰν, nomen viri, indecl. Syriac. q. interpret. Lat. *amœnus*.

Νίσεσθαι, *redire*, præs. inf. à νίομαι, vel νίω, *eo, redeo*.

Νίηαι, Ion. pro νίῃ, *eas*, 2. sing. præs. sub. m. verbi νίομαι vel νίω, *eo, redeo*.

Νιήκεσσι, dat. pl. Poët. à

Νιήκης, ους, ὁ ἡ, *recentèr acutus*: ex νίος, *novus*, et ἀκὴ, *cuspis*.

Νιήλυς, ύδος, ὁ ἡ, *qui nuper advenit*: ex νίος, *novus*, et ἐλεύθω, pro quo in præs. ἔρχομαι, *venio*: fut. med. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον.

Νιηπίας, Ion. pro νηπίας, *juvenis*, et

Νεῆνις, Ion. pro νεᾶνις, ίδος, ἡ, *juvencula.*

Νεῖ, *net*; 3. sing. ind. præs. verbi νέω, *neo*: f. νήσω.

Νειαίρη, ης, Ion. pro νειαίρα, ας, ἡ, *pars ima ventris.*

Νειαὸς vel νειὸς, *novus, ultimus.* Th. νέος, idem.

Νείατος, *infimus, ultimus*: per Syncopen pro νειάτατος, superl. à νεῖος pro νέος, *novus, recens.*

Νείατα, ut et νάτ', acc. pl. à νεῖαι, ης, τὸ, *rixa.*

Νεικῶ, *contendit*: 3. sing. præs. ind. à νεικέω. Th. νεῖκος.

Νεικέσσειν, Ion. Epenth. σῦ ιον, Paragogeque σῦ ν, pro ἐνίκησε, 3. sing. imperf. act. verbi νεικάω, Poët. pro νεικέω, *rixor*: ab eod. Th.

Νεικήν, et Ion. Paragoge σῦ σι, νεικήσει, *vincat, probris afficerit*: 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Νειστὴς, ῆρος, ὁ, *objurgator, convitiator*: à 3. pers. perf. pass. verbi

Νεικίω, et Poët. νεικέω, *rixor, objurgo*: f. ήσω, et ίσω. Th. νεῖκος.

Νέικεσεν, et νέικεσσεν, Ion. pro ἐνίκησε, ἐνίκεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi præced.

ΝΕΙΚΟΣ, ους, τὸ, *rixa, jurgium, contentio*; *bellum*: q. à νέ, et ίκω.

Νειλομίγεον, ου, τὸ, Strabo. Vide Νειλοσκοπεῖον.

Νεῖλος, ου, ὁ, *NILUS*, Ægypti fluvius.

Νειλοσκοπεῖον, ου, τὸ, *Nili specula, eum in finem prope Memphim extructa, ut incrementa et decrementa fluvii observentur, incolisque maturè significentur*, D. S. Ex Νεῖλος, et σκοπέω.

Νεῖμας, αντος, *qui tribuit*: a. 1. part. act. νέμαντο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi νέμω, *tribuo*: a. 1. ἔνειμα.

Νεῖμε, vel νεῖμεν, *tribuit*: 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔνειμε, ejusd. verbi.

Νειόθεν, per Sync. pro νειαόθεν, adv. *ex imo*: et

Νειόθι, adv. per Sync. pro νειαόθι, *in imo fundo*: à νεῖος· et

Νεῖον, ου, τὸ, Ion. pro νέον, ου, τὸ, *novale*; item adv. pro *nuper*: et

Νεῖος, et νειὸς, οῦ, ὁ, Ion. pro νέος, (sub. ἀγρὸς) et νὸς, *ager renovatus, novalis, novale*: à

Νέϊος, idem ac νέος, *recens, novellus*: superl. νειάτατος, *novissimus, infimus.*

Νείσεαι, Ion. pro νίσσῃ, 2. sing. præs. sub. med. νίσσεαι, Ion. pro νίσσει, præs. imperat. med. à

Νίσσομαι, *proficiscor*: à νέω, *eo,*

Νείσσονται, 3. pl. præs. ind. med. præced. verbi.

Νεῖται, *redit*: 3. sing. præs. med. verbi νίσμαι· à νέω, *eo, redeo.*

Νείφω, *ningo*, perf. med. νένιφα· à νίφω.

Νεχθὲς, a. 1. part. pass. à νείσσομαι, *redeo.*

Νεκάδεσσι, *mortuis*, dat. pl. Ion. à

Νεκὰς, ἄδος, ἡ, *cadaverum acervus*: νεκάδες, *mortui.* Th. νεκρὸς, *mortuus.*

Νεκρήϊος, η, ον, *funebris*: ab eod.

Νεκρομαντεία, ας, ἡ, *NECROMANTIA, vaticinatio*: est quidem magiæ seu divinationis genus, quod exercent ii, qui de rebus futuris vel verè vel simulatè mortuos consulunt: ex νεκρὸς, *mortuus*, et μάντις, *vates.*

Νεκρομαντῖον, ου, τὸ, *vaticinium* quæ fit *evocatis mortuis*: ex iisd.

ΝΕΚΡΟΣ, ὰ, ὸν, *mortuus, cadaver ipsum.*

Νεκρόω, *occido, interimo*: f. ώσω, p. νενέκρωκα, a. 1. ἐνέκρωσα, a. 1. imperat. act. νέκρωσον, άτω, p. pass. νενέκρωμαι, perf. part. pass. νενεκρωμένος, η, ον. Th. νεκρὸς, *mortuus.*

Νεκρωθὲς, ῆντος, *neci datus*: a. 1. part. pass. ab ἐνεκρώθην, a. 1. pass. verbi præced.

Νέκρωσις, εως, ἡ, *occisio*; à 2. pers. perf. pass. verbi ejusd.

ΝΕΚΤΑΡ, αρος, τὸ, *NECTAR, potus Deorum.*

Νεκτάρεος, εία, Ion. έϊος, ειον, *NECTAREUS, nectaris suavitatem referens*: à præced.

ΝΕΚΤΑΔΑΟΣ, *insectum quoddam.*

Νέκυες, *defuncti, manes*; νεκύεσσι, dat. pl. Ion. νεκύων, gen. pl. à νέκυς, υος, idem cum νεκρὸς, *mortuus.*

Νεκυομαντεία, ας, ἡ, id. ac νεκρομαντεία· et

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, et Ion. Νεκυομαντήϊον, ου, τὸ, idem quod νεκρομαντεῖον· item *oraculum, in quo mortui de re aliquâ consulantur*: ex νέκυς, et μάντις, *vates.*

Νεκυοστόος, ου, ὁ ἡ ὁ, *mortuos suscitans*: ex νέκυς, et στόω vel σόω.

Νέκυς, υος, ὁ, *defunctus, cadaver*: gen. pl. νεκύων. Th. νεκρός.

Νεμεαῖος, αία, αῖον, *NEMEÆUS*: à Νεμέα.

Νεμειὰς, άδος, ἡ, Poët. pro Νεμεαία, *NEMEÆA.*

Νέμει, *tribuit*: 3. sing. præs. νέμειν, præs. inf. à νέμω, q. v.

Νεμέη, ας, ἡ, nomen regionis.

Νεμέη, ης, ἡ, Ion. pro Νεμέα, ἡ, nomen regionis: à νέμος, ους, τὸ, *nemus.* Th. νέμω, *pasco.*

Νέμεον ἄγαλμα, *Nemæum ornamentum.*

Νεμεσάσαι, Dor. pro νεμεσήσαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. à

ΝΕΜΕΣΑΩ, -ῶ, *indignor, irascor*: *invideo*; *indignationem formido, timeo*; *irritum facio hostis consilium*, seu *spem*: f. ήσω, p. νενεμέσηκα, a. 1. ind. pass. ἐνεμεσήθην.

Νεμεσητικὸς, ὴ, ὸν, *ad indignationem propensus*: et

Νεμεσητὸς, ὴ, ὸν, *reprehensibilis*, Poët. νεμεσητὸς· à νεμεσάω, *irascor.*

Νέμεσθαι, præs. inf. pass. à νέμω, *pasco.*

Νεμεσίζη, 2. sing. præs. subjunct. pass. à

Νεμεσίζω vel -ομαι, *reprehendo, indignor, revereor.* Th. νεμεσάω.

Νέμεσις, ιος, ἡ, *indignatio*; *reprehensio*; *cum quâdam invidiâ indignatio*; *indignatio ob sceleratum facinus*; *ultio Divina, vindicta*; item *NEMESIS*, nomen Deæ insolentiam hominum reprimentis. Th. præced.

Νεμεσσᾷ, Poët. pro νεμεσᾷ, *indignè fert*: 3. sing. præs. ind. verbi νεμεσάω, *indignor.*

Νεμεσσᾶτὸς, Dor. pro νεμεσητὸς, quod vide.

Νεμέσσηθεν, pro νεμεσήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic νεμεσσήθην, Ion. pro ἐνεμεσήθην, a. 1. pass. verbi νεμεσάω, *indignor.*

Νεμεσσητὸς, ὴ, ὸν, Poët. pro νεμεσητὸς, ὴ, ὸν, *reprehendendus, a, um*: ab eod.

Νεμεθὲς, *tributus*: a. 1. part. pass. verbi νέμω, *tribuo*: f. νεμῶ, perf. pass. νενέμημαι, a. 1. pass. ἐνεμήθην.

Νέμονται, *fruuntur*: 3. pl. præs. ind. pass. νέμομαι, verbi νέμω.

Νέμος, εος, τὸ, *NEMUS, locus arboribus densus*: à

ΝΕΜΩ, *tribuo, distribuo*: νέμομαι, *tribuor, dividor*, interdum *divido, partior*: νέμω, et frequentiùs νέμομαι, *possideo, habeo, colo*: νέμω, *pasco*; νέμομαι, *pascor*: νέμω, *administro, guberno*: dicitur ut Lat. *tribuo*, pro *concedo, largior*: f. νεμῶ, p. νενέμηκα, a. 1. ἔνειμα, p. m. νένεμα.

Νένασται, Dor. pro νένησται, perf. ind. pass. verbi νάω, *scaturio.*

Νενίαται, Ion. pro νένηται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi νέω vel νάω.

Νενίμηκα, *distribui*; perf. act. verbi νέμω, quod vide.

Νένηκα, *nevi*: perf. act. verbi νάω, νέω: f. νήσω, perf. pass. νένημαι, et νένεμαι, p. part. pass. νενημένος, et νενεμένος. Th. νέω, *neo.*

ΝΕΝΙΗΑΟΣ, *cæcus, attonitus, vecors.*

Νενίκανται, Dor. pro νενίκηνται,

Digitized by Google

3. pl. perf. pass. verbi νικάω, vinco.

Νενίκημαι, perf. pass. et νενικημένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.

ΝΕ῎ΝΝΟΣ, υ, ὁ, patruus, avunculus.

Νεννὸς, ὁ, ὸν, stolidus.; quasi ex νὶ, et νόος, mens.

Νενόμισμαι, perf. ind. pass. et Νενομισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi νομίζω, puto, moribus instituo. Th. νόμος, lex.

Νενοσυμένα, legendum νενοσσυμένα, perf. part. pass. à νοσσεύω, nidifico. Th. νοσσὸς, pullus.

Νένοται, per Sync. pro νενόηται, excogitatum est: 3. sing. perf. pass. verbi νοέω, cogito.

Νένοφα, perf. m. verbi inus. νίφω, pro quo νίφω.

Νενόμισθα, per Synæresin Ion. pro νενοήμεθα, et νένοσται, pro νενόηται, 1. pl. et 3. sing. perf. pass. verbi νοέω, cogito.

Νεοαδὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, nuper irrigatus: ex νέος, nova, et ἄρδω, irrigo: f. σω.

Νεόγαμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, qui recèns uxorem duxit, vel recèns nupta: ex νέος, et γαμέω, uxorem duco.

Νεογενὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, nuper natus: ex νέος, et γίνομαι, nascor.

Νεογνὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, infans modò natus: à præced.

Νεογνὸς, ὴ, ὸν, idem, et ab eod.

Νεόγραπτος, ὁ ᾗ ἡ, nuper pictus: ex νέος, et γράφω, scribo.

Νεόγυιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui juvenilia membra habet, juvenis: ex νέος, juvenis, et γυῖον, υ, τὸ, membrum.

Νεδμᾶτος, ω, ὁ, Dor. pro Νεδμητος, υ, ὁ ᾗ ἡ, recèns extructus; item nuper domitus, recèns nupta, i. e. νεδάματος· ex νέος, novus, et δῖμαι, struo; vel δαμάω, domo.

Νεδεπτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, recèns decèptus: ex νέος, et δέπτω, decèrpo: f. ψω.

Νεθαλὴς, ἐς, ὁ ᾗ ἡ, nuper virens et pullulans; item recens: ex νέος, et θάλλω, floreo.

Νεὶη, ης, ἡ, juvenilis ætas: à νέος, juvenis.

Νείκος, υ, ὁ ᾗ ἡ, recèns conditus et habitatus; item, qui recèns alicubi ædes habere cœpit; in novâ urbe domum habens: ex νέος, et οἶκος, domus.

Νεοκηδὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, recentem dolorem habens; dat. sing. νεοκηδεῖ· ex νέος, novus, et κῆδος, ους, τὸ, cura.

Νεόκλωστος, υ, ὁ ᾗ ἡ, recèns contextus: ex νέος, et κλώθω, neo.

Νεόκτιστος, υ, ὁ ᾗ ἡ, recèns conditus: ex νέος, et κτίζω, condo, creo.

Νεόκτονος, υ, ὁ ᾗ ἡ, Poët. recèns interfectus; ex νέος, novus, et κτείνω, interficio: perf. med. ἔκτονα.

Νεολαία, ας, ἡ, juvenum cœtus, juventus. Th. νέος, juvenis.

Νέομαι, neo, nato, vado. Th. νέω, idem.

Νεομηνία, et contractè νεμηνία, ας, ἡ, nova luna, vel novus mensis, aut prima dies mensis, Calendæ: ex νέος, novus, et μήν, luna, vel μὴν, mensis.

Νέον, nuper, adv. νεωστὶ, Att. idem. Th. νέος, novus.

Νεόπηκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, nuper compactus: ex νέος, et πήγνυμι, compingo.

Νεόπλυτος et νεοπλύντος, υ, ὁ ᾗ ἡ, recèns lotus: ex νέος, novus, et πλύνω, lavo.

ΝΕ῎ΟΣ, νέα, νέον, NOVUS, novellus, recens, juvenis; qu. à νῦν, nunc; comp. νεώτερος, α, ον, junior; pl. num. οἱ νεώτεροι, juvenculæ, minores natu.

Νεοΐγαλος, υ, ὁ, propter novitatem et excellentiam admirandus; adeò ut eum audienti silentium præ admiratione pariat. Homerus talem σιγαλόεντα appellaret. Ex νέος, et σιγάω, tileo.

Νεόμμυτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, nuper tersus vel politus: ex νέος, et σμάω vel σμήχω, abstergo, purgo.

Νεοσσεύω, et Att. νεοττεύω, nidulor, nidifico. Th. νεοσσὸς, ῦ, ὁ, pullus.

Νεοσσία, ας, et νεοσσιὰ, ᾶς, ἡ, nidus avium: à νεοσσός.

Νεοσσίον, υ, τὸ, parvus pullus; dimin. à

ΝΕΟΣΣΟ῎Σ, et Att. νεοττὸς, ῦ, ὁ, pullus, avicula, vitellus; nidus.

Νεοσσὸς, Dor. pro νεοσσός.

Νεόσσος, ᾶσος, Dor. leg. pro νέοσσος, q. v.

Νεοστυχὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, nuper factus: ex νέος, et τεύχω, fabrico.

Νεόσφις, ιος, ἡ, juventus. Th. νέος, juvenis.

Νεοσφὴς, υ, ὁ ᾗ ἡ, juvenilis: ab eod. Th.

Νεόσμητος, υ, ὁ ᾗ ἡ, recèns sectus: ex νέος, et σίμνω, seco; perf. pass. σέσμημαι.

Νεοτρῖβὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, recèns tritus: ex νέος, et τρίβω, tero.

Νεοττία, ας, ἡ, Att. pro νεοσσία.

Νεοττίον, υ, τὸ, idem quod νεοσσίον, q. v.

Νεοττοσυίσμαι, -ῦμαι, pullos gigno; f. med. ήσομαι. Hinc a. 1. part. med. νεοττοσυησάμενος· ex νεοσσὸς seu -ττὸς, ὁ, pullus, et συίω, facio.

Νεοττὸς, ῦ, ὁ, Att. pro νεοσσὸς, pullus.

Νεοφεία, secundo vento utor: ex ναῦς, et ὄχος, ventus secundus.

Νεούατος, υ, ὁ ᾗ ἡ, recèns vulneratus: ex νέος, et ἀτάω, f. ήσω, vulnero.

Νεόφυτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, nuper consitus seu plantatus; apud Script. Eccl. νεόφυτος de eo dicitur, qui nuper ad fidem Christianam accessit: ex νέος, et φύω.

Νεοχμόω, -ῶ, res novas molior: à seq.

Νεοχμὸς, ὴ, ὸν, novus, qui integris est viribus: à νέος.

* Νεόχριστος οἶκος, domus nuper incrustata, nuper calce arenâque perpolita: ex νέος, et χρίω, ungo, D. S.

Νεόω, -ῶ, fut. ώσω, novo, innovo: à νέος.

ΝΕ῾ΠΟΔΕΣ, ων, οἱ, filii, progenies, NEPOTES. Est et

Νήπους, ων, οἱ, carentes pedibus, euntes ut pisces, pisces: ex νὶ, et πῶς, pes.

Νήρθι, et νήρθιν, per Aphær. pro ὑπερθεν, infra, adv. et hinc

Νήρτερος, -ίη, -ερον, inferior; pro ὑπέρτερος.

Νήτορα, acc. sing. à Νήτωρ.

Νητορίδης, υ, ὁ, NESTORIDES: patronym. à

Νήτωρ, -ορος, ὁ, NESTOR, nom. propr.

Νεῦμα, ατος, τὸ, nutus: à νεύω, innuo.

Νεῦμαι, Dor. pro νέομαι, -ῦμαι, vel Ion. pro fut. m. νεύσομαι.

Νεύμεθα, Dor. pro νεύμεθα, quod per Enallagen pro fut. νευσόμεθα, redibimus: à νέω, redeo.

Νεύουν, nutabant, vergent; 3. pl. opt. præs. à νεύω, innuo; præs. part. νεύων, ουσα, ον.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, et Ion. ῆς, nervus arcûs. Th. νεῦρον, υ, τὸ, nervus.

Νευρεὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro præced.

Νευρὴς, gen. Ion. ab eodem.

Νευρὶς, ίδος, ἡ, idem cum νεῦρον, nervus.

Νευροκοπέω, -ῶ, enervo, nervis præcido: ex νεῦρον, et κόπτω, scindo.

ΝΕΥ῎ΡΟΝ, ὸν, τὸ, NERVUS in corpore animalium; chorda in arcu; νεῦρα, nervi; vires; fides, instr. musicum.

Νευροσπαστὸς, ὁ ᾗ ἡ, qui nervorum artificialium tractu movetur: ex νεῦρον, nervus, et σπάω, traho.

Νεῦσ', et νεῦσεν, Ion. pro ἔνευσε, annuit: 3. sing. aor. 1. act. verbi νεύω, innuo; f. σω, p. νένευκα, aor. 1. part. νεύσας, αντος.

Νεῦσις, εως, ἡ, nutus; à 2. pers. perf. pass. verbi præced.

Νευτάζω, fut. ἄξω, nuto, caput concutio: ab eodem. Th.

Νευστικὸς, ὴ, ὸν, idem quod seq.

Νευτὸς, ὴ, ὸν, *natans.* Th. *νέω*, f. *νεύσω*, *nato.*

ΝΕΤΤΩ, *NUO, innuo, annuo; promitto; vergo;* f. *σω*, p. *κα.*

Νίφεα, nom. pl. *νιφέτεσσι*, dat. pl. Ion. à *νίφος, εος, τὸ, nubes.*

Νιφὰς, ἄδος, ἡ, et Dor. *νιφάλα, NEBULA, nubes:* ab eod. Th.

Νιφελαγερέτᾱα, gen. Æol. à

Νιφελαγερέτης, ου, ὁ, *nubes excitans*, vel *cogens*; Jovis Epithet. voc. *ὦ νιφελαγερέτα·* ex *νίφος*, et *ἀγείρω, excilo*, vel *ἀγείρω, colligo.*

Νιφέλιον, ου, τὸ, *nubecula*; dimin. à *νιφὰς*. Th. *νίφος.*

Νιφέλησιν, dat. pl. Ion. à *νιφέλη, nubes.*

Νιφθαλὲμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *lucta.*

ΝΕΦΟΣ, ους, τὸ, *NUBES, nebula*; per Metaph. *magna multitudo.*

Νιφρῖτις, ίδος, ἡ, *morbus* seu *affectus renum*: à sequente.

ΝΕΦΡΟΣ, οῦ, ὁ, *ren*; *vota et sensa animi* in Sacris.

ΝΕΩ, *eo, redeo*; usitatum *νίομαι*, f. m. *νῦμαι, redibo*; inf. med. *νῆσθαι, redire.*

ΝΕΩ, f. *νύσω, nato.*

ΝΕΩ, *νᾶς, νᾶ, neo, filum duco*, seu *torqueo*; inf. *νῆν, nere*; f. *νήσω.*

ΝΕΩ, *glomero, acervo, cumulo.* Ab hujus f. *νήσω*, habemus a. 1. *ἔνησα*, 3. pl. *ἔνησαν, cumulárunt*, inf. *νῆσαι, cumulare*, perf. part. pass. *νενημένος, cumulatus.*

Νεωκόρος, ου, ὁ, ἡ, *ædituus*: ex *ναὸς, ὠ, ὁ*, Att. pro *νεὼς, templum*, et *κορέω, scopis purgo.*

Νεώμεθ᾽ pro *νεώμεθα, redeamus*; 1. pl. sub. pass. *νέομαι*, seu *νέω, redeo.*

Νεωμένη, præs. part. pass. f. g. à *νεάω, renovo.* Th. *νέος, novus.*

Νέως, adv. *nuper*; ab eod. Th.

Νεὼς, ὠ, ὁ, Att. pro *ναὸς, ᾶ, ὁ, templum*; hinc *νᾶϊν*, gen. pl. pro *ναῶν.*

Νεώσοικοι, οἱ, *navalia*, q. d. *navium ædes*: ex *ναῦς, navis*, gen. Ion. *νηὸς*, Att. *νεὼς*, et *οἶκος, ου, domus.*

Νεωτὶ, adv. *nuper.* Th. *νέος, novus.*

Νεωτερίζεσθαι, præs. inf. pass. à

Νεωτερίζω, *res novas molior*: *immuto*; *novam rationem ineo*; *juniorum mores sequor.* Th. *νέος.*

Νεωτερικὸς, ὴ, ὸν, *juvenilis*: à seq.

Νεώτερος, α, *junior, minor natu*; superl. *νεώτατος·* à *νέος.*

ΝΗ᾽, *per*; adv. affirmandi et jurandi, cum acc. *νὴ Δία, per Jovem:* in compos. *privat*; interdum *intendit.*

Νᾶ᾽, pro *νῆα*, acc. Poët. pro *ναῦν, navem*; à nom. *ναῦς*, Ion. *νηῦς, νηὸς*, dat. pl. *νήεσσι.*

Νήαιδος, ου, ὁ, *NÆTHUS:* nom. fluvii.

ΝΗΓΑ᾽ΤΕΟΣ, ου, ὁ ἡ, *novus, nuper factus.*

Νήγερτος, ου, ὁ, *ex quo quis excitari nequit*: ex *νὴ*, et *ἐγείρω, excito.*

Νηδύϊα, τὰ, *intestina*: à *νηδὺς, ύος, ἡ, venter.*

Νηδύμους, ου, ὁ, *suavis*: per Pleonasm. *τῦ υ*, pro *ἥδυμος.* Th. *ἡδὺς, suavis.*

Νηδυόφιν, Poët. adv. *ex utero.* Th. *νηδὺς, ύος, ἡ, venter.*

ΝΗΔΥ᾽Σ, ύος, ἡ, *venter, uterus.*

Νήισσ᾽, pro *νήισει*, dat. pl. Ion. et Poët. à *ναῦς*, et Ion. *νηῦς, navis.*

Νηΐα, -ᾶ, f. *ήσω, glomero, acervo, cumulo.*

Νηήσας, a. 1. part. act. *νηήσασθαι*, a. 1. inf. med. *νηησάσθω*, a. 1. imperat. med. verbi *νηΐω.*

Νήθω, neo, *filum è colu duco*; f. *νήσω*, p. *νένημαι*, perf. pass. *νέσμαι.* Th. *νέω, neo.*

Νῆΐ, dat. sing. à *ναῦς*, Ion. *νηῦς, navis.*

Νήϊα, τὰ, *navalia*: à

Νήϊος, ία, ιον, vel *νήϊος, ου, ὁ ἡ, navalis*: à *νηῦς.*

Νῆις, ίδος, ὁ ἡ, *inscius, rudis, timidus*: ex *νὴ*, priv. et *ἴδω, scio.*

* Νηΐς, *Naïs, una Nympharum Naïadum*; Κυλλήνην Naΐδα *νύμφην*, Dion. Hal. Ant. i. 13. Vid. Drakenb. ad Sil. Ital. V. 21.

Νήκεστον, *insanabiliter*: adv. ex *νὴ*, negandi particulâ, et *ἀκέσω, sano.*

Νηκουστέω, -ῶ, f. *ήσω, non audio*: ex *νὴ*, et *ἀκούω, audio.*

Νηκτὸς, ὴ, ὸν, *natans*: à *νέω, nato.*

Νηλεγὴς, ίος, ὁ ἡ, *sævus*: q. ex *νὴ*, et *ἀλέγω, curo.*

Νηλὴς, ίος, ὁ ἡ, et τὸ *νηλὲς, crudelis, sævus, immisericors.* Dicitur et *νηλεὴς*, et *νηλὴς, ίος* dat. sing. *νηλεῖ* ex *νὴ*, priv. et *ἦλεος.*

Νηλεῖ, dat. sing. à *νηλὴς, ίος, ὁ ἡ, immitis*; vel per Sync. pro *νηλεΐῃ*, dat. à *νηλεὴς*, quod vide.

Νηλεὴς, idem quod *νηλὴς*, quod vide.

Νηλειέπεος, ου, ὁ ἡ, *crudeli supplicio puniens*: ex *νηλὴς, immitis*, et *ποινὴ, ῆς, ἡ, pœna.*

Νηλεὲς, ῦ, ὁ ἡ, pro *νηλεγὲς*, *invisibilis*: ex *νὴ*, et *λεύσσω, video.*

Νηλῆϊος, possessivum à Νηλεύς. Vide Πηληϊάδης.

Νηλὴς, ίος, ὁ ἡ, pro *νηλεὴς*, quod vide.

Νήλιτος, ου, ὁ ἡ, *discalceatus*: ex *νὴ*, et *ἦλιψ, calceus.*

Νηλιτὴς, ίος, ὁ ἡ, *peccati expers*: ex *νὴ*, et *ἀλιτεῖν, pecco.*

Νῆμα, ατος, τὸ, *filum*: à *νέω, neo.*

Νημερτέως, adv. *verè*: à

Νημερτὴς, ίος, ὁ ἡ, *verus*: ex *νὴ* et *ἀμαρτάνω, pecco*; f. *ήσω*, a. 2. *ἤμαρτον.* Est et

Νημερτὴς, nom. propr. mulieris.

Νημερὸν, *nullis ventis agitor* seu *vexor, tranquillo cælo fruor*: et

Νημερτίη, ας, ἡ, *tranquillitas ventorum*: à

Νήνεμος, ου, ὁ ἡ, *venti vacuus, serenus, tranquillus*: ex *νὴ*, et *ἄνεμος, ventus.*

Νῆξα, dat. sing. *νῆξις*, acc. pl. à

Νῆξις, ιος, ἡ, *natatio*: à *νήχω, nato.*

Νήξομαι, *navigabo*: f. 1. m. verbi *νήχω.*

Νηοῖς, *templis*: Ion. pro *ναοῖς* à *ναὸς, ῦ, ὁ, templum.* Sic *νηὸν*, pro *ναὸν.*

Νηοπόλος, ου, ὁ, *ædituus, qui circa templum versatur*: ex *νηὸς*, et *πολέω, versor.*

Νηὸς, *navis*: gen. Ion. pro *ναὸς* à *ναῦς, ὁ, dat.* *νηῒ*· et

Νηὸς, Iom pro *ναὸς, ὁ, templum.*

Νηπιδάνης, ὴ, ὸν, *firmus*: ex *νὴ*, et *πιδάνης, debilis, infirmus*: q. *ἀπιδάνης*· ex *α* priv. et *πίδω, ῶ, τὸ, solum, terra.*

Νηπιεπὴς, ίος, ὁ ἡ, *impexus.*

* Νηπινθὴς, ίος, ὁ ἡ, *non sciscitandus*, Orpheus apud Macrob. Saturn. i. 18. ex *νὴ*, et *πινύσσομαι, sciscitor.*

Νηπιὰς, άς, ἡ, *infantia, stultitia*: et

Νηπιάζω, *puerilitèr ago, infans sum*: f. *άσω*, p. *νενηπίακα*, a. 1. *ἐνηπίασα.* Th. *νήπιος, infans.*

Νηπιαία, ας, ἡ, *puerilia.*

Νηπιαχύω, *puerilitèr me gero, instar vagientis doleo*: ex *νήπιος*, et *ἀχύω, doleo.* Th. *ἄχος, ους, τὸ, dolor.*

Νηπίαχος, ου, ὁ, idem quod *νήπιος, infans.*

Νήπιε, voc. sing. à *νήπιος.*

Νηπίη, ης, ἡ, *infantia*: vid. Hom. Il. *ί.* etiam Il. *ύ.*

Νήπιον, ου, τὸ, *infans, infantia*: à

ΝΗ᾽ΠΙΟΣ, ου, ὁ, *infans*; per Metaph. *imprudens, stultus*: ex *νὴ*, priv. et *ἔπος, verbum.*

Νηπιότης, ητος, ἡ, *infantia*: à præced.

Νήπλεκτος, ου, ὁ ἡ, *incomptus, inornatus*: ex *νὴ*, et *πλεκτὸς, nexus.*

Νήποινος, ου, ὁ ἡ, *impunitus*: ex *νὴ*, et *ποινὴ, pœna.*

Νηπύτιος, ία, ιον, *stultus, infans.* Th. *νήπιος*, idem.

Νηρεὺς, έος, ἐι ἥος, ὁ, nomen viri. Gr. *νηρὸς, humidus.*

Νηλεύς, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interpr. Lat. *lucerna*.

Νήριθμος, ος, ὁ ἡ ἡ, *innumerabilis*: ex νη, et ἀριθμος, ος, ὁ, *numerus*.

ΝΗΊΡΙΟΝ, ου, τὸ, *fruticis species*, circa amnes nascens: q. à νηρὸς, *humidus*.

Νηρίτης, ου, ὁ, *NERITA, concha quædam natatilis*: à νέω, *no*. Vid. ἀνηρίτης.

Νήρίτος, vel νήριτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *de quo non est contentio*: quod ex νη, et ἐρίζω, *contendo*. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*.

ΝΗΡῸΣ, ὰ, ὸν, *humidus, cavus*. Est et

Νηρὸς, pro νηρεὸς, *recens*: à νέος, *novus*.

Νῆσαι, *cumulare*; a. 1. inf. act. νήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. verbi νέω, *glomero*.

Νησαίη, ης, ἡ, nomen mulieris: à νῆσος, *insula*.

Νησίον, ου, τὸ, *parva insula*: ab eod.

ΝῊΣΟΣ, ου, ὁ, *insula*: q. à νέω, *no*.

* Νησοφύλακες, *insulæ custodes*: ex νῆσος, et φύλαξ, *custos*, D. S.

ΝῊΣΣΑ, seu νῆσσα, ας, ἡ, *ANAS*: q. à νέω, quia *natare* amat.

Νηστίη, ας, ἡ, *jejunium, inedia*: à seq.

Νηστίνω, *jejuno*: f. νήσω, p. νενήστευκα, aor. 1. ἐνήστευσα, a. 1. part. νηστεύσας, ασα, αν. Th. νῆστις.

ΝῊΣΤΙΣ, ιος, ὁ ἡ ἡ, *jejunus*: qu. ex νη, priv. et ἔδω, *edo*.

Νηστὶ, ὁος, ἡ, nomen mulieris.

Νήτην, adv. *frustrà, inutiliter*.

Νῆτος, *ultimus*; contractè à νέατος, ος, *novissimus*. Th. νέος, *novus*.

Νητρεὺς, ῆος, ὁ ἡ ἡ, *verus, certus*: ex νη, *valdè*, et ἀτρεὺς, *verus*.

Νῆϋν, acc. sing. Ion. pro ναῦν, *navem*, à ναῦς, ἡ, *navis*.

Νηυσὶ, dat. pl. Ion. ab eod.

Νήϋτμος, ος, ὁ ἡ ἡ, *halitûs et spiritûs expers*: ex νη, priv. et ἀϋτμὴ.

Νηφαίνω, *sobrius sum*. Th. νήφω.

Νηφάλιος, et νηφάλεος, ος, ὁ ἡ ἡ, *sobrius, vigilans*. Th. νήφω.

Νηφαλιότης, ητος, ἡ, *sobrietas*: à præced.

Νήφουσι, dat. pl. part. præs. act. vel 3. pl. præs. ind. à

ΝῊΦΩ, *sobrius sum, vigilo*; f. ψω, p. νένηφα, a. 1. ἔνηψα, a. 1. imperat. νῆψον, άτω, et in 2. pl. νήψατε· q. ex νη, et πίω, *non bibo*.

Νήχετο, *natabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi νήχω.

Νῆχον, *natabat*, 3. pl. imperf. act. Ion. verbi νήχω, *nato*, νηχόμενος, præs. part. m.

Νήχυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *latè fluens, effusus*: ex νη intendente, et χύω, seu χέω, *fundo*.

Νήχω, f. νήξω, usitatiùs νήχομαι, *no, nato*: à νέω.

Νήω, *accumulo*. Th. νέω, idem.

Νηὸς, Dor. et Ion. νηοῦς, pro ναὸς, acc. pl. à ναὸς, *templum*.

Νίγρε, ὁ, cognomen Prophetæ. Lat. *niger*.

ΝΙΓΑΛΡῸΣ, *musici modulaminis genus*.

Νίζω, Tarentinorum linguâ pro νίπτω, *lavo*, propriè de manibus.

Νιᾶϊ, 3. sing. præs. Sed

Νίκα, *vince*, præs. imperat. act. à νικάω, *vinco*.

Νικᾶϊν, præs. inf. ab eod.

Νικάνωρ, ορος, ὁ, nomen Diaconi, Gr. interpr. Lat. *vir victoriæ*.

Νικαξῶ, ᾶις, ᾶι, Dor. pro νικάσω, et hoc pro νικήσω, *vincam*, f. 1. à νικάω, *vinco*.

Νικᾶσαι, Dor. pro νικῆσαι, aor. 1. inf. act. et

Νικάσας, Æol. pro νικήσας, a. 1. part. act. *qui vicit, victor*. Sic et

Νικάσας, Dor. pro νικήσας, αντος, a. 1. part. à νικάω, *vinco*.

Νικασᾶν, f. 1. inf. Dor. pro νικήσειν, verbi ejusd.

Νικάσω, *vincat*, 3. sing. præs. imperat. act. ejusdem.

Νικαφορία, ας, Dor. pro νικηφορία, ας, ἡ, *victoriæ adeptio*. Sic

Νικαφόρος, Dor. pro νικηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui victoriam reportat*. Ex νίκη, et φέρω, *fero*.

ΝΙ̃ΚἈΩ, -ῶ, *VINCO, supero, antecello*: q. ex νη, et ἴκω, *cedo*; f. ήσω, p. νενίκηκα, a. 1. ἐνίκησα, a. 1. sub. νικήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. νικῆσαι.

Νίκη, ης, ἡ, *victoria*: à præced.

Νικῆ, Dor. pro νικᾷ, *vincit*; 3. sing. præs. act. verbi νικάω.

Νικηθὲις, ῖσα, ἐν, *victus*; a. 1. part. pass. ejusd.

Νίκημα, ατος, τὸ, *victoria*: à νικάω.

Νίκημι, pro νικάω, *vinco*.

Νικήσας, νικήσασα, *superans*, a. 1. part. act. m. et f. g. à νικάω.

Νικητὴρ, ῆρος, ὁ, *victor*: ab eod.

Νικητήριον, ου, τὸ, *victoriæ præmium, palma*: à

Νικητήριος, ία, ιον, *ad victoriam pertinens*: à

Νικητὴς, οῦ, ὁ, *victor*: à νικάω.

Νικητικὸς, ὴ, ὸν, *vincendi peritus; cui sæpè contingit vincere; qui magni est ad victoriam momenti*: à præced.

Νικηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui victoriam reportat*: ex νίκη, et φέρω, *fero*.

Νικίδημος, ου, ὁ, nom. viri Gr. *populi domitor*.

Νικόκλης, ους, ὁ, nom. propr.

Νικολαΐτης, ου, ὁ, *NICOLAITA*, assecla Nicolai: à

Νικόλαος, ου, ὁ, vel Att. Νικόλεως, ω, ὁ, nomen viri, Gr. *populi victor*.

Νικοποιέω, -ῶ, *victoriam facio*: ex νίκη, et ποιέω.

Νικοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *victoriam faciens*: ex iisdem.

Νικόπολις, εως, ἡ, nomen urbis, Gr. *civitas victrix*: ex νίκη, et πόλις.

Νῖκος, ους, τὸ, *victoria*: *finis*, LXX. ἐς νῖκος, *in perpetuum*. Th. νικάω, *vinco*.

Νικῶσι, Att. contract. pro νικάουσι, 3. pl. præs. opt à νικάω, *vinco*.

Νὶν, *ipsum, am, um*: vide μὶν.

Νινευὶ, ἡ, *Nineve*, nom. urbis, indecl. Hebr. *amœna habitatio*.

Νινευῖται, ων, ὁ, et in pl. Νινευῖται, οἱ, *Nineviticæ*: à præced.

Νιόβη, ης, ἡ, *NIOBE*, nom. mul.

Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis, malluvium*: à νίπτω, *lavo*.

Νίπτεον, ου, τὸ, *aqua manibus aut pedibus lavandis*: à

ΝἸΠΤΩ, act. *lavo, abluo*; propriè *de manibus*, f. ψω, p. νένιφα, a. 1. ἔνιψα, a. 1. sub. νίψω, ῃς, ῃ, præs. m. νίπτομαι, *abluo*, f. 1. m. νίψομαι, a. 1. m. ἐνιψάμην, ω, ασο, a. 1. imperat. m. νίψαι, άσθω, a. 1. sub. m. νίψωμαι, ῃ, ηται, a. 1. inf. med. νίψασθαι, a. 1. part. m. νιψάμενος, *qui se lavit, lotus*.

Νίσσομαι, vel νίσσεσθαι *eo, vado, redeo*. Th. νέω, *eo*.

Νισσομένης, gen. sing. part. præs. m. f. g. à præced.

Νίσσοντ', pro νίσσοντο, *revertebantur*, 3. pl. imperf. Ion. verbi νίσσομαι, quod vide.

ΝἸΤΡΟΝ, ου, τὸ, *NITRUM*, sali simile.

Νίφα, per Apocopen pro νιφάδα, acc. sing. et

Νιφάδας, dat. pl. Ion. pro νιφάσι, à

Νιφὰς, άδος, ἡ, *nix confertim et cum vehementi impetu decidens*; Metaph. *multitudo*. Ab obsoleto νίνῃ, νίφος, undè Lat. *nix*, et νίφω, *ningo*, Græv. ad Hes. Op. 535.

Νιφετὸς, οῦ, ὁ, idem quod præced.

Νιφόεις, όεσσα, όεν, *nivosus*: à

ΝἸΦΩ, et νήφω, *NINGO, madefacio*; νίφομαι, *nive conspergor*.

Νίψαι, a. 1. imperat. m. à νίπτω, *lavo*; f. ψω.

Νιψάμενος, *lotus*, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Νιψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, *lavo*.

Νοῇ, νοῇ, *sapit*, 3. sing. præs. sub. à νοέω, *cogito*. Th. νόος.

Νόει, *cogita*, præs imperat. act. à νοέω.

Νόεις, præs. part. pro νοὺς, Æolicè retracto accentu, à νόημι, pro νοέω, *cogito*.

Νοίουσι, Dor. pro νοέουσι, *cogitant*; vide νοέω.

Νοίυσ', pro νοέουσι, 3. pl. præs. ind. act. à νοέω, *cogito*.

Νοιύσῃ, dat. sing. part. præs. f. g. à νοέω, *cogito*, præs. part. νοέων, -ῶν, νοέουσα, -ῶσα.

Νοιχὸς, χὸ, χὸν, *intelligens, rationis capax*.

Νοιῦντες, Dor. pro νοοῦντες, *cogitantes*, nom. pl. præs. part. act. à

Νοΐω, *intelligo, cogito; scio; sapio; video, cerno*; præs. imperat. νόϊ, νόϊτω· νοείτω, νοείτε, f. νοήσω, p. νενόηκα, a. 1. ἐνόησα, a. 1. sub. νοήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. νοῆσαι, p. pass. νενόημαι. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Νοηθὲν, ἐντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. à præced.

Νόημα, ἄτος, τὸ, *intellectus; cogitatio; consilium, inventum, machinatio; mens, ingenium*: à νοέω.

Νοήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *mentis compos, prudens*; item nom. propr.

Νοήσας, αντος, a. 1. part. act. νοῆσαι, a. 1. inf. à νοέω.

Νόησι, Ion. pro νοήσει, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Νοήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à νοέω, f. ήσω.

Νόησις, εως, ἡ, *ipsa actio cogitandi; cogitatio; intelligentia*: à νοέω.

Νοητὴὸς, ἡ, ὸν, *intelligendi facultate*, seu *vi, præditus*: à seq.

Νοητὸς, ἡ, ὸν, *intelligibilis; qui mente percipitur, nec sub sensum cadit*: à νοέω.

Νοητῶς, adv. *prudenter*: à præced.

Νοθία, ας, ἡ, qu. dic. *spuritas, degeneratio*: à

Νοθεύω, *adultero, corrumpo, alieno, decipio*: à

ΝΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *NOTHUS, non legitimus*.

Νομαδικὸς, ἡ, ὸν, *pascuis vivens, pastoralis*. Th. νέμω, *pasco*.

Νόμαιον, ου, τὸ, Ion. pro νόμος, *mos, ritus, institutum*.

Νομαῖος, αία, αῖον, *in pascuis degens; veniens ab armento*: à νομή.

Νομάρχης, ου, ὁ, *provinciæ præfectus*: ex νομὸς, *præfectura*, et ἀρχή.

Νομάδες, *Nomades, populi Scythiæ et Libyæ, Numidæ*.

Νομὰς, ἀδος, ὁ ἡ ἡ, *in pascuis degens*: à νομή.

Νομίσις, ῆς, αἱ, pro *navium costis*, Herodot.

Νομίσμαι, -ῦμαι, *dilanio*.

Νομιὺς, ῆος, ὁ, *pastor; dator; tributor*. Th. νέμω, p. m. νένομα, *pasco, tribuo*.

Νομιύω, f. ύσω, *pasco*. Th. νέμω.

Νομίω, *passideo, acquiro*: ab eod.

Νομὴ, ῆς, ἡ, *distributio; possessio; pabulum, pastus*: à νέμω.

Νομίζω, *lege sancio*; item *existimo; habeo in usu; justa facio*, imperf. ἐνόμιζον, ες, ε, f. ἴσω, perf. νενόμικα, a. 1. ἐνόμισα, a. 1. sub. νομίσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. act. νομίσας· νομίζομαι, *soleo*: à νόμος.

Νομικὸς, ἡ, ὸν, *ad leges pertinens; jurisperitus, juriconsultus*: et

Νόμιμον, ου, τὸ, *consuetum jus*: à

Νόμιμος, ιμη, ιμον, vel ος, ὁ ἡ ἡ, *legitimus, ad leges pertinens; æquus; peritus*, de Historicis et Philosophis: à νόμος, *lex*.

Νομίμως, adv. *legitimè*: à præced.

Νομῖται, 1. pl. fut. 1. ind. act. Att. vide νομεῖται.

Νομίσαι, a. 1. inf. act. et

Νομίσας, αντος, a. 1. part. et

Νομίσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi νομίζω, *existimo*, quod vide.

Νόμισμα, ἄτος, τὸ, *NUMISMA, nummus legitimus*, cujus *pretium* νενόμισται, hoc est, *lege sanctus est; mos receptus, consuetudo*. Νόμισμα ἐν τοῖς μέτροις, *recepta ad usitatam mensurum*, τὸ νομιζόμενον μέτρον. Salm. de usur. c. xv. p. 437. Sub imperatoribus Byzantinis, *solidus aureus*; si de nummo argenteo dicitur, addunt ἀργυροῦν. Gul. Clarke de Nummis, p. 180. A νομίζω. Th. νόμος, *lex*.

Νομιστέος, *existimandus*, verb. à νομίζω, *puto*.

Νομιῶ, f. Att. pro νομίζω, verbi νομίζω.

Νομογραφίω, -ῶ, *leges scribo*: à νομογράφος.

Νομογραφία, ας, ἡ, *legum scriptio*: ab eod.

Νομογράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *legum scriptor, legislator*: ex νόμος, et γράφω.

Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *legis doctor, professor juris*: ex νόμος, et διδάσκαλος.

Νομοθεσία, ας, ἡ, *legis constitutio; legislatio, sanctio*: ex νόμος, et θέσις, *positio*.

Νομοθετίω, *legem fero, sancio, promulgo*, f. ήσω, p. νενομοθέτηκα, a. 1. ἐνομοθέτησα, perf. pass. νενομοθέτημαι *sanctus fui*; plusq. p. ind. pass. ἐνενομοθετήμην, σο, το· à seq.

Νομοθέτης, ου, ὁ, *legislator*: ex νόμος, et τίθημι, *pono*.

Νομοθετήσεια, ας, ι, a. 1. opt. Æol. verbi νομοθετέω, *leges sancio*, quod vide.

ΝΟ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *lex*, quia suum cuique νέμει· *consuetudo, mos, institutum; cantilena*: at

Νομὸς, οῦ, ὁ, idem quod νομὴ, *pabulum*: *sedes, quam quis incolit; regio, præfectura, provincia*.

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, *legum custos*; in pl. νομοφύλακες, *legum custodes*, seu *præsides*: ex νόμος, *lex*, et φύλαξ, *custos*.

ΝΟ'ΟΣ, νοῦς, ὁ, *mens, cogitatio; prudentia*: gen. νόου, νοῦ, dat. νόῳ, νῷ, acc. νόον, νοῦν, voc. νόε, νοῦ.

Νοσέουσι, *laborant, ægrotant*, Dor. pro νοσοῦσι, 3. pl. à νοσέω.

Νοσηρὸς, ρὴ, ρὸν, *morbidus, morbosus*. Th. νοσέω.

Νοσέω, *ægroto, insanio*: præs. inf. νοσεῖν, f. ήσω, p. νενόσηκα, a. 1. part. νοσήσας, ασα, αν à νόσος.

Νοσηλία, ας, ἡ, *cura ægri*: et

Νοσηλία, ων, τὰ, *officia et remedia quæ ægroto præstantur*: à seq.

Νοσηλεύω, f. εύσω, *ægrotantem curo*: à νόσος, *morbus*.

Νόσημα, ἄτος, τὸ, *ægritudo*: à νοσέω.

Νοσημαινὸς, ἡ, ὸν, *valetudinarius, morbosus*: à præced.

Νοσοκομεῖον, ου, τὸ, *locus in quo ægroti curantur*: à seq.

Νοσοκομέω, ῶ, *ægrotos curo*: à

Νοσοκόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui vel quæ ægrotos curat*: ex νόσος, et κομέω.

ΝΟ'ΣΟΣ, ου, ἡ, *morbus, vitium, pestis*: qu. νή, et σόος, *sanus*.

Νοσσάδας ὄρνις, pro νοσσεύδας ὄρνιθας. Vide νοσσὸς, *pullus*.

Νοσσεύω, f. εύσω, *nidulor*.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus*. Th. νοσσὸς, *pullus*.

Νοσσίον, ου, τὸ, *pullus*: à νοσσὸς, *pullus*.

Νοσσὸς, pro νοσσὸς, *pullus*.

Νοσσοτρώω, -ῶ, f. ώσω, *nidum struo*: ex νοσσὸς, et τρώω.

Νοσσὸς, pro νοσσὸς, *pullus*.

ΝΟΣΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, *redeo, eo, proficiscor*.

Νοστήσω, *redibo*, f. 1. à νοστέω, *redeo*, hinc νοστήσας, a. 1. part. act.

Νόστιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *rediturus*, vel *qui redire potest; suavis, dulcis*. Νοστιμώτερον, ὕδωρ, *aqua dulcior*, Jos. B. J. νόστιμον ἦμαρ, *dies reditûs*. Th. νοστέω, *redeo*.

Νόστος, ου, ὁ, *reditus*: item *dulcedo*. Νόστος πάλιν, *retrorsùm reditus*, Eurip. Supplic. 1209. ab eod. Th.

ΝΟ'ΣΦΙ, *seorsùm, sine*: νόσφι Διὸν, *exceptis Diis*.

Νοσφίζομαι, *subduco; depeculor; prævaricor*: f. m. ίσομαι, a. 1.

m. ἰνσφισάμην, ω, ασα, a. 1. inf. m. νοσφίσασθαι· à

Νοσφίζω, separo, segrego : à νόσφι.

Νοσφισθὲις, ῖσσα, ἰν, separatus, a. 1. part. pass. præcedentis.

Νοσῶν, ægrotans, præs. part. act. à νοσέω.

Νοτιρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus : à νοτίς.

Νοτία, ας, ἡ, idem quod νοτὶς, ίδος.

Νοτίζω, humecto, item *humore madeo :* à νοτὶς, *humor.*

Νότιος, humidus : à νοτὶς, *humiditas ;* item *australis, austrinus :* à νότος, *auster.*

ΝΟΤΙ᾽Σ, ἴδος, ἡ, *humor, humiditas.*

Νότου, gen. Ion. à

ΝΟ᾽ΤΟΣ, υ, ἡ, *NOTUS, auster.*

Νεβυσίπὴς, ὴ, ὸν, prudens, mentis plenus : vox jocularis : ex νῦς, *mens*, et βύζω seu βύω, *impleo.*

Νεθετέω, as, ἡ, admonitio : ex νῦς, *mens*, et θέσις, *positio.*

Νεθετέω, admoneo, castigo; f. ήσω, p. νενεθέτηκα, a. 1. ἐνεθέτησα, a. 1. inf. act. νεθετῆσαι· ex νῦς, et τίθημι.

Νεθέτημα, ἄτος, τὸ, admonitio, commonitio : à præced.

Νεθετητὸς, ὴ, ὸν, admonitionem pertinens : à νεθετέω.

Νεμηνία, as, ἡ, nova luna; vid. νεομηνία. Ex νέος, *novus*, et μήνη *luna.*

Νέμμος, ου, ὁ, nummus : à νόμος.

Νενιχὼς, ὸς, ὸν, ὁ ᾗ ὸ, cordatus, intelligens : ex νῦς, et ἴσχω.

Νενιχῶς, adv. *cordatè, sapienter ; νενιχότως*, idem : à præced.

Νῆς, vide νόος.

Νῆσος, Poët. pro νόσος, *morbus, pestis.*

Νὴ, expletiva particula, Poët.

Νηγὰς, a. 2. part. pass. verbi νύσσω, *pungo ;* f. ξω, a. 1. ἔνυξα, a. 2. pass. ἐνύγην.

Νηγμὸ, ῆς, ἡ, et

Νηγμὸς, ῦ, ὁ, punctus ; stimulus.

Νήκτ᾽, pro νύκτα, *noctem*, acc. sing. à νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox.*

Νηκτερινὸς, ὴ, ὸν, nocturnus : à νύξ.

Νηκτιρὶς, ἴδος, ἡ, vespertilio : ab eod.

Νήκτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, nocturnus : à νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox.*

Νηκτικόραξ, ἄκος, ὁ, nycticorax, corvus nocturnus.

Νηκτιλαμπὴς, ὶος, ὁ ᾗ ὸ, qui noctu lucet : ex νὺξ, *nox*, et λάμπω, *luceo.*

Νηκτίνομος et *νηκτινόμος, ου, ὁ ᾗ ὸ, qui noctu pascitur :* ex νὺξ, et νόμος, à νέμω, *pasco.*

Νηκτιπλάνὴς, ὶος, noctu errans.

Νηκτομαχία, as, ἡ, prælium nocturnum : ex νὺξ, et μάχομαι, *pugno.*

Νήκτως, adv. *noctu.* Th. νύξ.

Νηφαγωγὸς, ὸ, ὁ ᾗ ὸ, dux spon-

sæ : ex νύμφη, *sponsa*, et ἄγω, *duco.*

Νηφαῖος, αία, αῖον, ad nymphas pertinens.

Νηφὰς, ὰ, ὁ, nom. viri Gr. interpr. Lat. *sponsus.*

Νηφήσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuptialis, ad sponsam pertinens. Th. νύμφη.

Νήφιος, ου, ὁ, elocutio puellæ : à seq.

Νηφιόω, f. ώσω, *nuptum*, seu *nuptui do :* à seq.

ΝΤ᾽ΜΦΗ, ης, ἡ, *sponsa, nova nupta, NYMPHA :* gen. pl. νηφίων, Ion. pro νηφῶν.

Νηφίδιος, ία, ιον, Poët. *ad sponsam pertinens ; nuptialis :* à præced.

Νηφίκὸς, ὴ, ὸν, idem, et ab eod.

Νήφιος, ου, ὁ ᾗ ὸ, sponsalis ; qui nuptui datur : ab eod.

Νηφίος, υ, ὁ, sponsus, maritus : ab eod.

Νηφοκόμαω, gen. Ion. à

Νηφοκόμος, ου, ὁ ᾗ ὸ, sponsam ornans : ex νύμφη, *sponsa*, et κομέω, *orno, curam gero.*

Νηφόλητος, ου, ὁ ᾗ ὸ, lymphatus, nympharum spiritu correptus, fanaticus : qu. qui speciem nymphæ in fonte viderit : ex νύμφη, et λαμβάνω, *capio ;* f. m. λήψομαι.

Νηφοστόλος, ου, ὁ ᾗ ὸ, sponsam ornans : ex νύμφη, *sponsa*, et στέλλω, *orno.*

Νηφὼν, ῶνος, ὁ, thalamus, cubile sponsi. Th. νύμφη.

ΝΤ᾽Ν, vel Att. *νυνὶ, NUNC : ὁ, ἡ, τὸ νῦν*, sc. ὤν, οὖσα, ὄν, *præsens : ἄχρι τοῦ νῦν*, sc. καιροῦ, *ad hoc usque tempus : ἀπὸ τοῦ νῦν*, sc. χρόνου, *ab hoc tempore, post hoc tempus :* at

Νὺν, igitur, enclit. idem quod νέ.

ΝΤ᾽Ξ, νυκτὸς, ἡ, *NOX :* acc. νύκτα. Et Metaph. pro *tempore ignorantiæ.* Aliquandò pro *morte* ap. Hom. at

Νὺξ, pro νύξ, Ion. pro ἔνυξε, 3. sing. a. 1. act. verbi νύσσω, *pungo, vulnero*, f. ξω, p. νένυχα, a. 1. inf. νύξαι, part. νύξας.

Νὺξω, pungam, f. 1. act. ejusd.

ΝΤΟ᾽Σ, ῦ, ἡ, *NURUS, sponsa :* à νίος, qu. *nova filia.*

Νόνος, claudus, χωλὸς, Syracus.

Νόνσα, ης, ἡ, meta, ad quam νόσσονται equi.

Νόσσονται, nom. pl. præs. part. act. à

ΝΤ᾽ΣΣΩ, seu -τσω, *pungo, fodico, punctim cædo, vulnero :* f. ξω, p. νένυχα, a. 1. ἔνυξα, perf. pass. νένυγμαι.

Νύσαγμα, ἄτος, τὸ· et

Νυσαγμὸς, ῦ, ὁ, dormitatio : à

ΝΤΣΤΑ᾽ΖΩ, *dormito, præ somno capite nuto :* f. ξω, p. νενύσταχα, a. 1. ἐνύσταξα. Dicitur νυστάζω, pro νινστάζω, et νινστάω· à νίνω, *nuo.*

Νύσσω, vide in νόσσω, *pungo.*

Νύχα, adv. *noctu.* Th. νὺξ.

Νύχια, as, ἡ, Nymphæ nomen.

Νυχθήμερον, spatium 24 horarum, ex die et nocte : ex νὺξ, *nox*, et ἡμέρα, *dies ;* ες mutantur in χθ, ob sequentem aspirationem.

Νύχιος, ία, ιον, et *νύκτερος*, Callim. *nocturnus, a, um.* Th. νὺξ.

Νύχος, ους, τὸ, nox, tenebræ. Th. νὺξ.

ΝΩ᾽ΤΑΛΑ, ων, τὰ, *edulia, suavia et delicata :* qu. νίον γάλα.

Νωδὸς, ὴ, ὸν, edentulus : ex νὴ, et ὀδὼς, *dens.*

Νωδυνία, as, ἡ, vacuitas doloris : à

Νωδύνος, υ, ὁ ᾗ ὸ, expers doloris : ex νὴ, et ὀδύνη, *dolor.*

Νῶν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. Lat. interpr. *requiescere.*

Νῶτ᾽ pro νῶτα, ob seq. aspirat. nom. pl. à νῶτος, υ, ὁ, *dorsum ;* in pl. τὰ νῶτα.

Νωθία, as, ἡ, et Ion. *νωθίη, tarditas, segnities :* à

ΝΩΘΗ᾽Σ, ἰος, ὁ ᾗ ὸ, *tardus, piger ; stupidus :* q. ex νὼ, part. priv. et θίω, *curro.*

Νώθησι, Synæresi Ion. pro νοήθησι, a. 1. imperat. pass. à νόος, *cogito.*

Νωθροκάρδιος, ου, ὁ ᾗ ὸ, excors, stupidus : ex νωθρὸς, et καρδία, *cor.*

Νωθρὸς, ρὰ, ρὸν, tardus, piger. Th. νωθὴς.

Νωθρότης, ητος, ἡ, pigritia, tarditas, segnities : à præced.

Νωθρῶς, adv. *tardè, segniter, lentè.*

Νῶϊ, νῷ, NOS : et νῶϊν, νῷν, nom. et dat. dual. ab ἐγὼ, *ego.*

Νώμαξ, ος, τὸ, torpor : adj. *admodùm piger :* ex νὼ pro νὴ, et σμαίρω, *salio.*

Νωλιμίως, indesinenter, adv. à

ΝΩΛΕΜΗ᾽Σ, ἰος, ὁ ᾗ ὸ, et τὸ νωλεμὲς, *indesinens, assiduus :* qu. ex νὴ λάω, p. pass. λίλημαι.

Νωλιμῶς, adv. *indesinenter.*

Νωμᾶν, præs. inf. act. à νωμάω, Hinc

Νωμάσας, Dor. pro νωμήσας, a. 1. part. act. et

Νωμάσαν, Dor. pro νωμήσαν, 3. pl. f. 1. act. verbi ejusd.

Νωμάω, distribuo, moveo, vibro ; observo, considero. Th. νέμω, *divido, pasco.*

Νώμησαν, distribuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. et

Νωμήσας, vibrans, a. 1. part. act. à νωμάω, quod vide.

Νωμῆ, Dor. pro νέμει.

Νώνυμος et *νώνυμνος*, Poët. pro ἀνώνυμος, *a, ὁ ᾗ ὸ, obscurus, ignobilis, nomine carens :* ex νὴ, et ὄνομα, Æol. pro ὄνυμα, ατος, τὸ, *nomen.*

Νώρψ, ωπος, ὁ ἡ ὁ, *splendidus*: quod *obscuret visum*: ex νὼ pro νῆ, et ὄψις, ιος, *visus*: hoc ab ὄπτομαι, *video*.

Νῶσαι, Synæresi Ion. pro νῆσαι, a. 1. inf. act. et

Νώσατο, *excogitavit*, pro νήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. Sic νώσασθαι, pro νήσασθαι, a. 1. inf. m. et sic in aliis: à νέω, *cogito*.

Νῶν' pro νῶτα, nom. pl. à νῶτος, ου, ὁ, *dorsum*.

Νωτάμενος, nom. pl. à

Νωτάμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *incudem gerens in tergo*: ex νῶτος, *tergum*, et ἄμμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *incus*.

Νωτοτομία, -ᾶ, *terga sario, cervicem amputo*: ex seq. et τέμνω.

ΝΩ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *dorsum, tergum; superficies*, ut νῶτα θαλάσσης, in pl. τὰ νῶτα, dat. pl. νώτοισι, gen. pl. νώτων.

* Νωτοφορέω, *onera dorso fero*: dicitur de camelis. Ex præced. et φορέω, D. S.

Νωτοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, *humeris seu tergo gerens*: ex νῶτος, et φέρω, *porto*.

Νωχελεύομαι, *piger et tardus cùm in opere*: à

Νωχελὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *tardus, segnis; invalidus; inutilis*: ex νὴ, et σέλλω, *moveo, curro*.

Νωχελία, ας, ἡ, *segnities, socordia, torditas*: à præced.

Ξ

Ξ, DECIMA quarta litera apud Græcos; in numeris *sexaginta*, et cum lineolâ infrà additâ (ξ) *sexaginta millia* denotat. ξ pro σ, Dor. in fut. et a. 1.

ΞAΙ'NΩ, *carmino; carpo; cædo, percutio*: f. ξᾶνῶ, p. ἔξαγμαι.

Ξάνθη, ης, ἡ, nom. mul.

Ξανθῇσι, dat. pl. Ion. f. g. pro ξανθαῖς, à ξανθὸς, *flavus*.

Ξανθίζω, f. ίσω, *flavum reddo*, seu *fulvum*: item *flaveo, flavus sum*. Th. ξανθὸς, *flavus*.

Ξανθόθριξ, ῆχος, ὁ ἡ ὁ, *flavos pilos habens*: ex ξανθὸς, et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

Ξανθοκομῶν, gen. pl. Dor. à

Ξανθοκόμης, ου, ὁ, *flavam comam habens*.

Ξανθοκόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem: ex ξανθὸς, et κόμη, *coma*.

ΞΑΝΘΟ'Σ, ὴ, ὸν, *flavus, fulvus, rubeus, ruber*. Est et

Ξάνθος, ου, ὁ, nom. propr. fluvii.

Ξανθόχροος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui flavam cutem habet*: ex ξανθὸς, et χρόος, contr. χροῦς, *cutis*.

Ξανθῶ, gen. Dor. pro ξανθῆ, à ξανθὸς.

Ξανῶ, f. l. act. verbi ξαίνω, quod vide.

Ξανία, *hospitalia*: nom. pl. à

Ξάνιον, vel ξένιον, Poët. pro ξένιον, ου, τὸ, *munus quod datur hospiti*. Th. ξένος, *hospes*.

Ξανίζω, *hospitem excipio*: à ξᾶνος, Poët. pro ξένος, *hospes*.

Ξανὸς, ὴ, ὸν, *peregrinus*; Ion. pro ξεινὸς, ab eod. Th.

Ξάνος, pro ξένος, ία, ιον, *hospitalis, ad hospites pertinens*: ab eod. Th.

Ξανοδόκος, et ξανοδόχος, ου, ὁ ἡ ὁ, *hospitium præbens*: at

Ξανοδόχος, ου, ὁ ἡ ὁ, *cui hospitium præbetur*: ex ξᾶνος pro ξένος, *hospes*, et δέχομαι, *accipio*.

Ξανοκτονία, Ion. pro ξενοκτονία, *peregrinos interficio, hospitem*, vel *hospites occido*: ex ξένος, et κτείνω, *interficio*.

Ξᾶνος, ου, ον, Ion. pro ξένος, *hospes*.

Ξανῳνίτης, ου, ὁ, *qui est hospitum dux et acceptor*: à seq.

Ξαναγία, f. ήσω, *duco hospites ad ea quæ visenda sunt; hospitio excipio; peregrinos moribus patriis instituo: milites mercenarios alo*, et *eloco*: ex ξένος, et ἄγω, *duco*.

Ξαναγωγέω, -ῶ, idem quod præced. et ex iisdem.

Ξαναπάτης, ου, ὁ, Dor. pro

Ξεναπάτης, ου, ὁ, *hospitum deceptor*: ex ξένος, et ἀπατάω, *decipio*.

Ξεναρχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *hospitibus æquus*. Sic vocatur ὁ δίκη, ἡ τοῖς ξένοις ἀρχοῦσα καὶ βοηθοῦσα, καὶ πᾶσαν, ὅζειν ἀπ' αὐτῶν ἀναβοῦσα, id est, *justitia, quæ peregrinis et hospitibus opem fert*, &c.

Ξενία, ας, et Ion. ης, ἡ, *hospitium*. Th. ξένος, *hospes*.

Ξενίζω, *hospitio accipio; peregrina sapio*, et *loquor*; item *novitate quasi peregrinâ turbo*; hinc part. præs. pl. neut. τὰ ξενίζοντα, *peregrina*, ὁ *vulgi sententiâ abhorrentia*: f. ίσω, p. ἐξένικα, a. 1. ἐξένισα, præs. pass. ξενίζομαι, ῇ, ται, *diversor*; item *re peregrinâ percellor*; a. 1. pass. ἐξενίσθην, a. 1. sub. pass. ξενισθῶ· à præced. Th.

Ξενικὸς, ὴ, ὸν, *peregrinus, externus*; it. *hospitalis*: ab eod. Th.

Ξένιον, ου, τὸ, *munus quod hospiti datur*, XENIUM; *quodlibet munus*.

Ξένιος, ία, ιον, *hospitalis, hospitio accipiens*.

Ξενισθὲς *hospitio exceptus*; a. 1. part. pass. et

Ξενισθῶσιν, 1. pl. a. 1. sub. pass. à ξενίζω.

Ξενισμὸς, ου, ὁ, *hospitum susceptio; mutatio*, seu *perturbatio ob rerum novitatem*: à ξενίζω.

Ξενιτεία, ας, ἡ, *peregrinatio, hospitium*: à

Ξενιτεύω, f. εύσω, *peregrè dego, peregrinor*; præs. med. ξενιτεύομαι, idem: exponitur et *in alieno solo mercede milito*. Th. ξένος, *hospes*.

Ξενοδοχίω, -ῶ, *hospitalis sum; hospitio alios accipio*: ex ξένος, et δέχομαι, *recipio*; p. med. δεδεγμαι.

Ξενολογίω, -ῶ, *externos milites cogo*, seu *conscribo*; f. ήσω, p. ἐξενολόγηκα· à

Ξενόλογος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui milites externos colligit*; item XENOLOGUS; nom. propr. ex ξένος, et λέγω.

ΞΕ'ΝΟΣ, et Poët. ξᾶνος, ου, *hospes, peregrinus*.

Ξενοτροφία, -ῶ, f. ήσω, *peregrinos et hospites alo*; ex ξένος, et τρέφω, *nutrio*.

Ξενόομαι, et ξενῶμαι, *hospitio sive hospitii necessitudine jungor*; à ξενόω.

Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, XENOPHON.

Ξενόω, -ῶ, f. ώσω, idem ac ξενίζω, quod vide.

Ξένως, adv. *peregrinè, peregrinorum more*: à ξένος, *hospes, peregrinus*.

Ξέρξης, XERXES; Persicum est nomen: Gr. Ἀρηΐος, *Martius*.

Ξεστὸς, ἡ, ὸν, *rasus*; a. 1. part. pass. à ξέω, *rado*, quod vide.

Ξέσις, εως, ἡ, *rasura, sculptura*: à ξέω.

Ξέστης, ου, ὁ, *sextarius*, nomen mensuræ: gen. pl. ξεστῶν· ex Latinâ voce *sextus*.

Ξεστὸς, ὴ, ὸν, *rasus, scalptus, dolando politus*: à ξέω.

* Ξεστουργία, ας, ἡ, *sculptura*, D. S.

ΞE'Ω, *rado, polio, scalpo, dolo*; f. ξέσω, p. pass. ἔξεσμαι, a. 1. pass. ἐξέσθην.

Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, *terra continens*; item *terra*: à ξηρὸς, *aridus*.

Ξηραίνω, *arefacio, sicco*; f. ἀνῶ, p. ἐξήρανκα, a. 1. ἐξήρανα, perf. pass. ἐξήραμμαι, perf. part. pass. ἐξηραμμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐξηράνθην, ης, η, f. 1. pass. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, *aridus*.

Ξηραντὸς, *siccatus*; a. 1. part. pass. et

Ξηρανθῶ, a. 1. sub. pass. à ξηραίνω, quod vide.

Ξηρότης, ας, ἡ, *ariditas, siccitas*: à

Ξήρανσις, εως, ἡ, idem: à ξηραίνω.

ΞHPO'Σ, ρὰ, ρὸν, *aridus, siccus inanis, vacuus*, scil. *cibo, potu*; *pallidus, exanimis*.

Ξηρότης, ητος, ἡ, *ariditas, siccitas*: à præced.

Digitized by Google

Ξ Ι'ΡΙΣ, seu ξύρις, *herba quædam.*

• Ξιφηνὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *ensem tenens:* ex ξίφος, et ἄφω, seu αἴφω.

• Ξιφηφορέω, *gladium gero:* ex ξίφος, et φορέω.

• Ξιφηφόρος, ν, ὁ ἡ ἡ, *gladium gestans:* ex ξίφος, et φέρω.

Ξιφίας, ου, ὁ, piscis nomen; Angl. THE SWORD-FISH: à ξίφος, *gladius.*

Ξιφίδιον, υ, τὸ, *gladiolus, pugio;* dimin. à ξίφος.

Ξιφιδεὺς, ῆος, ὁ, *balteus;* item *vagina:* à

Ξ Ί'ΦΟΣ, ους, τὸ, *ensis, gladius;* dat. τῷ ξίφος· hinc Angl. KNIFE.

Ξουθὸς, ὴ, ὸν, *flavus, albus, rufus, color, suavis:* à ξανθός.

Ξυγκατέθεν, Poët. Sync. pro συγκατέθεσαν, 3. sing. a. 2. ind. act. ex σὺν, κατὰ, et θνήσκω, *morior;* a. 2. ἔθανον, ες, ε.

Ξυλὰ, ᾶς, ἡ, *dolabra, radula:* à ξύω.

Ξύλα, ων, τὰ, *ligna:* pl. à ξύλον.

Ξυλάριον, υ, τὸ, *surculus, parvum lignum.*

• Ξυλάω, ας, ἡ, *lignatio:* à

Ξυλεύομαι, *lignor, ligna conveho:* à

Ξυλεὺς, ῆος, ὁ, *lignator:* à ξύλον.

Ξύλινος, ίνη, ινον, *ligneus, a, um:* ab eod.

• Ξυλίσιον, ν, τὸ, *parvum lignum, tabella,* D. S.

Ξυλλαμβάνω, *corripio;* item *opem fero;* pro συλλαμβάνω.

Ξυλοτόμος, υ, ὁ, *lignarius,* et *lignator:* ex νέμνω, *scindo,* et

Ξ Ύ'ΛΟΝ, υ, τὸ, *lignum; fustis, arbor:* de variis rebus è ligno factis dicitur, ut *de mensâ, furcâ, cruce, materiâ ligneâ ædificantium:* q. à ξύω, *rado* quia secari et radi potest.

Ξυλουργὸς, *faber lignarius sum:* ex ξύλον, et ἔργον, *opus.*

Ξυλουργικὸς, ὴ, ὸν, *ad fabrum lignarium pertinens:* à præced.

Ξυλοφόρβιος, ὶς, *lignum habens nudum:* τὸ ξυλοφορβὶς, *est locus ædificii, ubi lignea materia non est tecta calce:* ex ξύλον, et φαίνομαι, D. S.

Ξυλοφορέω, -ῶ, f. ήσω, *ligna fero:* ex ξύλον, et φορέω.

Ξυλοφορία, ας, ἡ, *portatio ligni:* à seq.

Ξυλόφορος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui ligna fert, calo:* ex ξύλον, *lignum,* et φέρω, *porto.*

Ξυλοχίζομαι, et Dor. ίσδομαι, idem ferè quod ξυλεύομαι, *ligna seco et findo,* vel *colligo,* &c. à

Ξύλοχος, υ, ὁ ἡ ἡ, *ligna habens;* subst. *locus arboribus consitus, sylva:* ex ξύλον, *lignum, materia,* et ἴχω, *habeo.*

Ξυμβαίη, *contingat;* Att. vel Dor. pro συμβαίη, a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω. Th. βαίνω, *eo.*

Ξυμβάλλειν, *obviàm ire:* præs. inf. Att. pro συμβάλλειν.

Ξύμβλητο, Ion. et Att. pro συνεβέβλητο, *occurrebat:* 3. sing. plusq. perf. pass. verbi συμβάλλω, *conjicio, committo.*

Ξύμπαντας, *universos:* acc. plur. masc. gen. Att. et

Ξύμπασα, f. g. Att. à σύμπας.

Ξὺν, Att. et Ion. pro σὺν, *cum:* præpositi. regens dat.

Ξύναγον, *coëgerunt:* 3. pl. a. 2. vel imperf. Ion. et Att. à

Ξυνάγω, *congrego, committo, ineo:* Att. pro συνάγω· ξυνάγοντες, nom. pl. part. præs.

Ξυνάιδε, præs. imperat. act. Att. à συναίδω.

Ξυνᾶς ταναγυρίων, Dor. pro ξυνῶν πανηγυρίων.

Ξυνάων, ονος, ὁ ἡ ἡ, Poët. q. d. ξυνὼν, ὄντος, *qui cum aliquo est et versatur, socius alicujus, particeps.*

Ξυνδιῆσαι, Ion. et Att. pro συνδιῦσαι, 3. pl. plusq. p. pass. verbi συνδίω, *colligo.*

Ξυνδῆσαι, *colligare:* a. 1. inf. Att. ejusdem verbi.

Ξυνιάσσει, *simul viginti:* ex ξὺν pro σὺν, Att. et ἰάσσει, Poët. per Pleonasm. pro ἅσσει, *viginti.*

Ξυνίημι, ας, ι, Ion. dissolutione et Att. pro συνῆμι, ας, ι, aor. 1. ind. act. verbi συνίημι, *committo, intelligo.*

Ξύνηγεν, *contrahebat:* 3. sing. imperf. Ion. et Att. pro συνῆγεν, verbi συνάγω· ex σὺν, et ἄγω, *includo:* f. ξω.

Ξύνες, *intellige:* a. 2. imperat. act. Att. verbi συνίημι· ξύνετε, 3a sing. a. 2. m. Att.

Ξυνὸν, acc. pl. n. g. à

Ξυνετὸς, *intelligibilis;* Att. pro συνιετός.

Ξυνεῦνα, ης, ἡ, σὺν καὶ εὐνάομαι, *quæ cum aliquo dormit, ἡ συνευνάστρια, ἧδος, ἡ ἄλοχος, ejusdem cubilis et lecti consors, uxor.*

Ξυνὸς, ὴ, ὸν, *communis:* et

Ξυνὼν, ονος, ὁ ἡ ἡ, *particeps:* à ξυνὸς, *communis.*

Ξυνίασι, 3. pl. præs. ind. à ξύνειμι, Att. *convenio, congredior:* ex σὺν, et εἶμι, *eo.*

Ξύνιον pro ξυνίον, quod pro ξυνίεσαν, pro συνίεσαν, 3. pl. imperf. Att. verbi συνίω, vel συνίημι, *intelligo.*

Ξυνίοντες, gen. pl. a. 2. part. act. à ξυνίημι, vel ξυνείμι, *congredior:* ex σὺν et ἴημι, vel εἶμι, *eo.*

Ξυνοφρύων, acc. sing. perf. part. act. f. g. Att. al. med. f. g. pro συνωφρυωμένην· à συνοφρύω.

Ξυνοίσεις, pro συνοίσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi συμφέρω, *simul fero, confero:* ex σὺν, et φέρω, *fero,* f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ξυνομήλιξ, *æquali:* dat. sing. à

Ξυνομήλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, Att. pro συνομήλιξ.

Ξ ΤΝΟ'Σ, η, ὸν, *communis.*

• Ξυνοτάφιον, pro συνοτάφιον, υ, τὸ, *commune sepulchrum,* ut legi debet pro ξυνοτάφιον apud Suid. voce Πολυάνδριον. Tour.

Ξυνοχὴ, ῆς, ἡ, Att. pro σύνοχὴ, *coarctatio, in angustiam contractio:* à συνίχω, *constringo.*

Ξυνόω, -ῶ, *conjungo, consocio:* à ξυνὸς.

Ξυνὼν, præs. part. act. pro συνὼν, ὄντος· à σύνειμι, *sum cum alio.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Ξυνωρὶς, Att. pro συνωρὶς, ίδος, ἡ, *biga;* [*par, gemini, ξυνωρὶς τίκτειν, par filiorum,* Soph. Œd. Col. 443.] à συνάφω, *connecto.*

Ξυρεῖν, ῆς, ἡ, præs. part. pass. f. g. à ξύω, idem quod ξέω, *rado, scalpo.*

Ξυρέω, seu -έω, *rado, tondeo ad cutem:* præs. pass. ξυρέομαι, -ῶμαι, *tondeor:* præs. inf. m. ξυρᾶσθαι, perf. pass. ἐξύρημαι· undè perf. part. ἐξυρημένος, η, ον, *tonsus, a, um:* a. 1. m. ἐξυρησάμην, ω, ασο, a. 1. sub. m. ξυρήσωμαι, ῃ, ηται, et in 3. pl. ξυρήσονται· à ξυρὸς, *novacula,* qu. à ξύω, *rado.*

Ξύρησις, ιος, ἡ, *rasura, tonsura:* à 3. sing. p. pass. præced. abjecto ι, et αι in ῃ mutato.

Ξυρέομαι, *rador,* vel *me rado:* propriè *novaculâ:* à

Ξυρὸν, ῦ, τὸ, idem quod

Ξυρὸς, ῦ, ὁ, *novacula:* à ξύω.

Ξυρὸς, ὰ, ὸν, *acutus, a, um.* Substantivè pro *novacula:* à Th. præced.

Ξυστὸς, *rasus:* a. 1. part. pass. verbi ξύω, *rado novaculâ.*

Ξυστὸς, ὴ, ὸν, *rasus, politus:* ξυστὰ, τὰ, *hastilia radendo polita,* est et

Ξυστὸς, ῦ, ὁ, seu ξυστὸν, ῦ, τὸ, *locus ubi athletæ exercentur:* à ξύω, quia *rasus et planus.*

Ξύστρα, vel

Ξυστὴν, *pala ferrea ad radendum:* qu. à

Ξύω, idem quod ξέω, *rado, scalpo, radendo polio:* f. ύσω, p. ἔξυκα, p. pass. ἔξυσμαι.

O

O, DECIMA quinta apud Græcos litera, in numeris est *septua-*

ginta, et cum lineolâ infernè appositâ (ο) *septuaginta millia*. Veteres autem υ pro ο dicebant. Doricè vertitur in ω, Æolicè in υ, ut Ἀκίλλευς pro Ἀκίλλων, ὄνυμα pro ὄνομα.

Ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc*, Articulus præpositivus. Notat (α) *certum quid* et *notum, cujusque jam facta mentio*: (ε) cum *Genit.* positus, omissum παῖς, υἱὸς, μήτηρ, aut simile quidpiam innuit; ut Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, *Alexander Philippi*, scil. *filius*: (γ) cum *Adverbio* pro *Adjectivo* ponitur; ut ὁ σάμιος, subin. ἄν, *hodiernus*: (δ) cum *Participio* idem est quod *qui* relativus cum *Verbo*; ut ὁ λίγων, pro ὃς λίγει, *qui legit*: (ι) cum μὲν et δὲ adhibetur in *divisionibus*; ut ὁ μὲν γελᾷ, ὁ δὲ κλαίει, HIC *quidem ridet*, ILLE *vero plorat*: (σ) pro ὅς, *qui*, usurpatur: (ζ) cum *Præpositionibus* periphrasi inservit; ut οἱ περὶ Κῦρον, *Cyrus cum sociis*: (η) in genere neutro cum *Infinitivo, Gerund.* vel *Sup.* apud Lat. refert; ut καιρὸς τοῦ μάχεσθαι, *tempus pugnandi*, ἔξεισι περὶς τὸ μάχεσθαι, *exeo pugnatum*: (θ) τοῦ ponitur interdum pro τίνος, *cujus?* τῷ autem, sine accentu, pro τινὶ, *alicujus*: (ι) τῇ exponitur *huc, illuc, illac, eâ ratione, eâ parte, ex loco, ubi.*

Ὀα, ας, ἡ, *pellis ovilla*: ab ὄις, *ovis*. Est et

Ὀα, ας, ἡ, *sorbum*: q. ab ἰάω, *linquo*, quòd ob insuavitatem *relinquitur*.

ΟΑΡ, ἄρος, ἡ, *uxor*: in pl. ἄαρες, et contract. ἄρες, gen. pl. ἀέρων, dat. pl. ἄρεσσι, Poët. pro ἄρσι. Dictum ἄαρ, q. ἰμάαρ, ab ἰμῶ ἄειρω, *simul congruere*, quòd *conveniat* viro. Hinc

Ὀαείζω, *colloquor familiaritèr, sicut cum conjuge*.

Ὀαεισμὸς, ῦ, ὁ, *confabulatio, colloquium*: à præced.

Ὀαεισὴς, ῦ, ὁ, *confabulator, familiaris*: ab eod.

Ὀαεισὺς, ύος, ἡ, *confabulatio, commercium*: ab eod.

Ὄαρος, υ, ὁ, *confabulatio*. Th. ἔαρ.

Ὀβελίζω, *obelo noto*. Th. ὀβολός.

Ὀβελίσκος, υ, ὁ, *OBELISCUS, lapis pyramidis formâ, veruculum*. Th. ὀβελός.

Ὀβελίσκι, dat. pl. Ion. ab

ΟΒΕΛΟΣ, ῦ, ἡ, *veru*; item *nota, certis scriptorum locis apponi solita*: q βίλος, *telum*.

ΟΒΟΛΟΣ, ῦ, ὁ, *OBOLUS, sexta pars drachmæ*. Hinc τριώβολον υ, τὸ, *tres oboli*.

Ὀβολοστάτίω, -ῶ, *fœnero*: ex ὀβελὸς, et ἵστημι.

Ὀβολοστάτης, υ, ὁ, *fœnerator*: à præced. et

Ὀβολοστατικὴ, ῆς, ἡ, *ars fœneratoria*, quia nummus non signatus appendi solebat.

Ὄβριμ et ὀβρίμαλμα, *leonum, luporum*, &c. *catuli*: fort. quia ὄβριμα ex ὀβρίμης nata, i. e. *fortibus*.

Ὀβριμεργὸς, ῦ, ὁ ἡ, *fortium facinorum patrator, ardua patrans*: ex ὄβριμος, *robustus, potens*, et ἔργον, *opus*.

Ὀβριμόθυμος, υ, ὁ ἡ, *forti animo præditus*: ex ὄβριμος, *fortis*, et θυμὸς, *animus*.

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, *forti patre nata*: ex ὄβριμος, *fortis*, et πατὴρ, *pater*.

Ὀβρίμος, υ, ὁ ἡ, *fortis, potens*. Th. βριμὸς, *robustum reddo*.

ΟΒΡΥΖΟΝ χρυσίου, υ, τὸ, *aurum OBRYZUM, purum*.

Ὀγδοὰς, ἄδος, ἡ, *numerus octonarius*. Th. ὀκτὼ, *octo*.

Ὀγδόϊκος, ἄτη, ατον, Poët. pro

Ὄγδοος, ὀη, ον, *OCTAVUS*. Th. ὀκτὼ, *octo*. Undè

Ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *octoginta*: et

Ὀγδηκοστὸς, ὴ, ὸν, *octogesimus*: et

Ὀγδόηκοντα, Ion. pro ὀγδοήκοντα, *OCTOGINTA*, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. omnia ab ὄγδοος.

Ὄγε, ἄγε, νόγε, *hic, hæc, hoc*.

ΟΓΚΑΌΜΑΙ, *rudo*; propriè de asinis: ὀγκωμένη, gen. sing. præs. part. m. Hinc

Ὀγκηθμὸς, ῦ, ὁ, *ruditus*.

Ὀγκηρὸς, ρὰ, ρὸν, *tumidus*: ab ὄγκος.

Ὀγκησις, εως, ἡ, id. quod ὀγκηθμὸς, Ælian. de Animal. v. 51.

Ὀγκίον, et ὄγκιον, υ, τὸ, *vas in quo aliqua ponuntur*: ab

ΟΓΚΟΣ, υ, ὁ, *tumor, fastus*: item *gravitas, pondus, moles, eminentia*. Hinc

Ὀγκόω, *tumidum reddo*: f. ώσω, p. ὄγκωκα.

Ὀγμεύω, f. εύσω, *sulcum duco*, et per Metaph. *ordine procedo*. ὄγμευον αὐτῷ, *ante ipsum ordine procedebant*, Xenoph. Cyrop. Soph. Philoct. ab

ΟΓΜΟΣ, υ, ὁ, *sulcus*; *via*.

Ὀγχήστιος, ία, ιον, nomen adject. à Substantivo Ὀγχηστὸς, ῦ, ὁ, *Onchesti urbis incola*. Apud Pindar. Isthm. Od. 1. 439. 3. vitiosè legitur Ὀχεστίας pro Ὀγχεστίας.

ΟΓΧΝΗ vel ὄχνη, *pyrus*, et *pyrum*.

Ὀδ' pro ὅδε, *hic*, q. v.

Ὀδαγμὸς, υ, ὁ, *morsus tenax*: ab ὀδάζω.

Ὀδαῖος, αία, αῖον, *venalis*; item *ad iter conficiendum idoneus*. Th. ὁδὸς, *via*.

Ὀδαξ, adv. *mordicùs*. Th. ὀδὼς, *dens*.

Ὀδαξάομαι, et

Ὀδαξάσμαι, vid. ὀδάξω.

Ὀδαξίω, -ῶ, et ὀδαξάω, -ῶ, *doleo ex morsu dentium*.

Ὀδάω, seu ὀδίω, *viatico instruo*: ab ὁδὸς.

Ὄδε, ήδε, τόδε, *hic, hæc, hoc*: ex ὁ, et δί.

Ὀδιλὸς, Dor. pro ὀβελός.

Ὀδιύω, *iter facio, eo*: præs. part. ὀδιύων, οντος, fut. ύσω, p. ὠδυκα. Th. ὁδὸς, *via*.

Ὀδήγα, *in viam duc*; præs. imperat. act. ab

Ὀδηγέω, *sum dux itineris*; *duco, dirigo*: f. ήσω, p. ὠδήγηκα· ab ὁδηγὸς.

Ὀδηγητὴρ, ῆρος, idem quod ὁδηγὸς, Inscript. Jovis Urii.

Ὀδηγὸς, ῦ, ὁ ἡ, *dux viæ*: ex ὁδὸς, *via*, et ἄγω, *duco*.

Ὀδὶς, ῖνος, ὁ, nomen propr. viri.

Ὀδίτης, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro

Ὁδίτης, υ, ὁ, *viator*. Th. ὁδὸς.

Ὀδμὴ, ῆς, ἡ, *odor*. Th. ὄζω, *oleo*.

Ὀδοιπορέω, -ῶ, *iter facio, viam emetior*: ab ὁδοιπόρος.

Ὀδοιπορία, ας, ἡ, *iter*: ab eod.

Ὀδοιπορικὸν, οῦ, τὸ, *itinerarium (vestimentum)*.

Ὀδοιτόρος, υ, ὁ ἡ, *viator*: ex ὁδὸς, et τόρος.

Ὀδόντα, *dentem*: acc. sing. ab ὀδὼς, όντος, ὁ, *dens*.

Ὀδοποιία, f. ήσω, *viam facio*, seu *munio*; *viam* seu *aditum patefacio*: item *ad methodum redigo*: ex ὁδὸς, et ποιέω.

Ὀδοποιὸς, ῦ, ὁ, *qui facit viam*: ex iisd.

ΟΔΟΣ, ῦ, ἡ, *via*; *auxilium*; *ἐκδίαιτα*.

Ὀδύν, *viam ostendore, ducere*; præs. inf. verbi ὀδύω. Th. ὀδὸς.

ΟΔΟΝΤΣ, όντος, ὁ, *DENS*, accus. sing. ὀδόντα, dat. pl. ὀδοῦσι.

Ὀδοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ, vel ὁδοφύλακος, υ, ὁ ἡ, *viarum custos*: ex ὁδὸς, et φύλαξ, *custos*.

Ὀδύνάομαι, -ῶμαι, *crucior*. Th. ὀδύνη.

Ὀδυνᾶμαι, *cruciaris*: contractum pro ὀδυνάσμαι, ad formam verborum in μι. Regulariter diceretur ὀδυνᾷ, 2. pers. sing. ind. pass. verbi ὀδυνάομαι, *crucior*. Th. ὀδύνη, *dolor*.

Ὀδυνᾶων, gen. pl. Æol. pro ὀδυνῶν ab

ΟΔΥΝΗ, ης, ἡ, *dolor*: gen. pl. Æol. ὀδυνάων, dat. pl. Ion. ὀδύνῃσι.

Ὀδυνηρὸς, ρὰ, ρὸν, *dolorem afferens*: à præced.

Ὀδυνηφάτης, υ, ὁ ἡ, *dolorem mitigans*: in pl. n. g. τὰ ὀδυνηφατα· ex ὀδύνη, et φάω, *occido*.

'Οδήσω, *luge*: Ion. pro ὀδύρου, præs. imperat. ab ὀδύρομαι.
'Οδυρμός, ῦ, ὁ, *ejulatus, lamentatio*: et
"Οδυρμα, ατος, τὸ, *luctus, lamentum*: Angl. A DIRGE: et
'Οδυρμός, ῦ, ὁ, *ejulatus, lamentatio*: ab
'ΟΔΎΡΟΜΑΙ, *lamentor, ploro*: ὀδήσονται, 3. pl. præs. sub. ὀδυρόμενος, præs. part. med. ὀδηρῦμαι, f. med. ὀδυρμαι, p. pass.
'Οδυσῆι, dat. sing. Ion. ab 'Οδυσσεύς, ῆος, ὁ, *Ulysses*.
'Οδυσάμενος, *iratus*: a. 1. part. med. et
'Οδύσσατο, *iratus fuit*: 3. sing. a. 1. m. verbi ὀδύσσω, *irascor*.
'Οδυσσέα, ας, ἡ, *ODYSSEA*: ab
'Οδυσσεύς, ῆος, ὁ, et Æol. Τὀδύσσης, *ULYSSES*, acc. sing. 'Οδυσσῆα vel -σᾶ.
'ΟΔΎΣΣΩ, f. ὀδύσω, *irascor, succenseo*: qu. ab ὀδύνη, *dolor*.
"Οδωδα, Att. pro ὄδα, *olui*: perf. m. verbi ὄζω, *oleo*: f. ὀζήσω, p. m. inf. ὀδωδέναι, perf. part. m. ὀδωδώς.
'Οδώδη, *oluerat*: Att. et Ion. pro ὀδώδει, 3. sing. plusq. p. m. verbi ejusd.
'Οδώδυσται, Att. redupl. pro ὄδυται, 3. sing. perf. pass. verbi ὀδύσσω, *irascor*: f. ὀσω.
"Οεσσι, Ion. et Æol. pro ὄεσι, ab ὄις, contractè, οἷς, *ovis*: gen. οἰός, vel ὄιος.
"Οζαν, *olere*: præs. inf. ab ὄζω.
"Οζη, ης, ἡ, *fœtor pedis*.
'Οζήσω, *olebo*; f. 1. verbi ὄζω.
'Οζίας, ου, ὁ, nomen viri Hebr. quod interpret. Lat. *robur à Domino*.
"ΟΖΟΣ, ου, ὁ, *nodus arboris, ramus*. Metaph. *homo bellicosus*.
"ΟΖΩ, *OLEO*: f. ὀζήσω, et -ὀσω, p. ὄζωκα, p. m. ὄδα, et Att. ἔοδα· hinc
'Οζώδης, ους, ὁ, ἡ, ὀλίδus. *fœtidus; ramosus, nodosus*: ab ὄζω, vel ὄζος.
"Οϊ pro ὅτε, *quando, quum*.
"Οθεν, *unde*: *ex quâ causâ*: pro ὅτου, ὅθι, adv. ab ὅς, *qui*.
• "Οϊ ἕνεκα, *eo quod*, Eurip. Alcest. 306. Soph. Elect. 86.
"Οϊσε' pro ὤϊσσε, *curabat*: 3. sing. imperf. Ion. verbi ὄϊομαι, ab
'ΟΘΗ, ης, ἡ, *cura, ratio*: q. cura consueta: ab ὄθω, *consuevi*.
"Οθι, *ubi*; adv. ab ὅς.
'Οθνεῖος, ία, εον, *alienigena, peregrinus*: quasi per Metath. pro ὀνθεῖος, à ὄνθος.
"Οθομαι, *curo, moveor*. Th. ὄθη, *cura*.
'ΟΘΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *linteum*; item *velum nauticum*.
'Οθόνιον, ου, τὸ, *linteolum*; dimin. à præcedente.
'Οθόνια, ας, ἡ, ἡ, *herba quædam, et succus oculis conveniens*.
"Οθριξ, ὁσθίχος, ὁ ἡ ἡ, per Sync. pro ὁμοίθριξ, *qui est ejusdem capilli*: ex ὁμὸς, *similis*, et θρίξ.
'Οθρύς, ύος, ἡ, nomen montis.
"Οθω, *moveo*: vide ὤθιον.
Οἴ, *hei, heu*, lamentandi vocula; hinc οἰμώζω, f. ξω, *ploro, ejulo*.
Οἰ, *hi*; artic. præposit. Vide ὁ.
Οἰ, particula expletiva, ornatui inserviens, Xen. Cyrop. p. 26.
Οἴ, *qui*: vide in ὅς.
Οἶ, adv. *quò, ubi*: ab eod. Th.
Οἷ, pronomen, dat. cas. Vide ὅ, *sui*: οἱ pro ἑαυτῷ.
Οἵ pro οἷα, *qualia*: ab οἷος, *qualis*: et οἷα, adv. *ceu, tanquam*: ab eod.
Οἰαπίζω, f. ἴσω, *guberno, rego*, propriè *navem*: ab
Οἰ'ΑΞ, ακος, ὁ, *gubernaculum, clavus navis*: q. ab οἴω, *fero*.
Οἶγε, *aperi*: præs. imperat. act. ab οἴγω, q. v.
Οἰγήσομαι, *aperiar*: fut. 2. pass. ab
Οἰ'ΓΩ, seu οἰγνῦω et οἴγνῦμι, *aperio*: f. οἴξω, p. ὦχα et ἔῳχα, p. m. ἔῳγα.
Οἶδ' pro οἶδα vel οἶδε, vide seq.
Οἶδα, ας, ι, *novi*: et in pl. οἶδαμεν, -δατε, -δασι, p. m. verbi εἴδω, *scio*.
Οἰδαίνω, seu οἰδάνω et οἰδαίω, *tumefacio*: præs. pass. οἰδάνομαι, ῃ, ται, *tumefio*. Th. οἰδέω.
Οἶδασθα, νόστι; Æol. Paragoge σθα pro οἶδας, 2. sing. p. m. verbi εἴδω, vel εἴδημι, *scio*.
Οἰ'ΔΕ'Ω, -ῶ, f. ήσω, *tumeo, turgeo*: perf. ὤδηκα; perf. part. ὠδηκὼς, *tumidus, inflatus*.
Οἴδημα, ατος, τὸ, *tumor*: et
Οἴδησις, εως, ἡ, *tumor, inflatio*: à præced.
Οἰδιπόδας, α, ὁ, Dor. pro
Οἰδιπόδης, ου, ὁ, *ŒDIPUS, Thebarum rex*. Dicimus et Οἰδίπους, οδος, ὁ, et Οἰδίπους, ου, ὁ, idem.
Οἰδίσκω, *tumefacio, intumesco*: ab οἰδέω.
Οἴδμα, ατος, τὸ, per Sync. pro οἰδήμα, ατος, τὸ, *tumor*. Th. οἰδέω, *tumeo*.
Οἶει, Ion. pro οἴῃ, *putas*: 2. sing. præs. m. verbi οἴομαι, *puto*: f. med. οἰήσομαι, perf. pass. ὤημαι, a. 1. pass. ὠήθην.
Οἰήϊον, ου, τὸ, *gubernaculum, clavus navis*; pro οἰήιον, οἰάιον, dim. ab οἰαξ, idem.
Οἰήιος, vide οἰήϊος.
Οἰηίζειν, Ion. pro οἰαπίζειν, *regere, gubernaculum regere*: ab
Οἰηξ, Ion. pro οἴαξ, ακος, ὁ, *gubernaculum*; οἰήιος, etiam dicuntur *annuli, per quos habenæ mulos rogentes trajiciuntur*.
Οἰήσεις, ους, ἡ, *opinio*: ab οἴομαι.
Οἰήσομαι, *putabo*: f. 1. m. verbi οἴομαι seu οἶμαι. Th. οἶω, *puto*.
Οἰΐδια, acc. sing. ab ὄις, ιδος, ἡ, vel οἷς, οἴδος, *ovicula*. Th. ὄις, *ovis*.
Οἶκα, perf. m. verbi οἴκω, *cedo; similis sum*: sed frequentiùs pro eo usurpatur ἴκτω.
Οἴκαδ' pro οἴκαδε, et Dor. οἰκαδίς, *domum*: adv. ad locum: ab οἶκος, ου, ὁ, *domus*.
Οἰκᾶσι, et Atticè ἰκάσι, *videntur*: 3. pl. perf. m. Sic οἰκασι, Att. ἰκάσι, verbi εἴκω, *similis sum*.
Οἶκε, et Att. ἔοικε, *videbatur*, 3. sing. perf. m. ejusd. verbi.
Οἰκεῖν, *vivere*; præs. inf. act. verbi οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος.
Οἰκᾶος, ία, ον, *domesticus, a, um*; item *proprius*: οἰκείος, *domestici*: in superl. οἰκειότατος, *familiarissimus*: ab eod. Th.
Οἰκειότης, ητος, ἡ, *domesticus usus et consuetudo; familiaritas, amicitia*; item *propinquitas, cognatio*: à præced.
Οἰκειοφάνως, *suâ voce*: ex οἰκεῖος, *proprius*, et φανὴ, *vox*.
Οἰκειόω, *familiarem reddo; concilio; mihi vindico*: ab οἰκεῖος.
Οἰκείσασαν, 3. pl. præs. imperat. act. verbi οἰκέω, *habito*.
Οἰκέοισιν, *habitans*: Poët. pro οἰκέων, præs. part. act. verbi ejusd.

Digitized by Google

Οἰκίως, adv. *domesticè, propriè*: ab *οἰκίος*.

Οἴκουσι, *habitant*: Æol. pro *οἰκοῦσι*, 3. pl. præs. verbi *οἴκημι*, ab *οἰκέω, habito*.

Οἰκίουσι, Dor. et Æol. pro *οἰκοῦσι, habitant*: 3. pl. præs. ind. act. ab eod. verbo.

Οἰκίσσετο, Ion. pro *οἰκεῖτο*, 3. sing. præs. opt. pass. ejusd. verbi.

Οἰκέτης, ου, ὁ, *domesticus*; item *servus*: gen. pl. *οἰκετῶν*, in nom. pl. *οἰκέται*, et

Οἰκέτις, ῐδος, ἡ, *domestica*. Th. *οἶκος, domus*.

Οἰκοῦντες, *habitantes*: Dor. pro *οἰκοῦντες*, præs. part. verbi *οἰκέω*.

Οἰκτὸς, ου, ὁ, *domesticus servus*: acc. pl. Ion. *οἰκτέας*. Th. *οἶκος, domus*.

Οἰκέω, -ῶ, *habito*; [* *administro*, absolutè. *ἀσφαλῶς οἰκεῖν, securè regere*, Dem. in Aristoc. p. 228. ed. Taylor. Eurip. Sup. 1231.] f. *ήσω*, perf. *ᾴκηκα*, a. 1. *ᾴκησα*, pass. *οἰκέομαι, -οῦμαι, incolor*: præs. part. pass. *οἰκεύμενος, -όμενος*· in f. g. *οἰκουμένη, -ομένη*, sc. *γῆ, terra quæ incolitur*: subst. *orbis terrarum*; *Rom. imperium*; *terra Judæa*. Th. *οἶκος*.

Οἰκῆας, acc. pl. ab *οἰκεύς*, q. vide.

Οἰκήια, τὰ, *res domesticæ*: ab *οἰκήϊος*.

Οἰκήϊος, Ion. pro *οἰκεῖος, domesticus*. Th. *οἶκος*.

Οἰκημῦσθαι, Ion. pro *οἰκεῖσθαι, suum facere*: ab *οἰκείω*, q. v.

Οἴκημα, ατος, τὸ, *habitatio*: *carcer*; *quicquid structum*: ab *οἰκέω*.

Οἰκημένος, Ion. pro *ᾠκημένος*, v, perf. part. pass. et

Οἰκήσας, *habitasse*: a. 1. inf. act *οἰκῆσον*, a. 1. imperat. verbi *οἰκέω*, f. *ήσω*, a. 1. *ᾴκησα*· et

Οἴκησις, εως, ἡ, *sedes, habitatio*: ab *οἰκέω, habito*: quod et

Οἰκητήριον, ου, τὸ, *domicilium*: et

Οἰκητὸς, ὴ, όν, *habitabilis*: et

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, *habitator*: omnia ab *οἰκέω*.

Οἰκία, ας, ἡ, *domus*: ab *οἶκος*.

Οἰκιακὸς, ὴ, όν, *domesticus, a, um*: à præced. Th.

Οἰκίδιον, ου, τὸ, *ædicula*: ab eod.

Οἰκίζω, f. *ίσω, ædifico*; *in ædibus colloco*; *coloniam in locum mitto*: ab *οἶκος*.

Οἰκίον, ου, τὸ, *domicilium*, dim. ab *οἶκος*.

Οἰκίσαι, a. 1. inf. act. verbi *οἰκίζω*.

Οἰκίσκος, ου, ὁ, *parva domus, cellula, ovium cavea*.

Οἰκίσσαι, nom. pl. ab *οἰκιστὴς, ædificator, coloniæ conductor*.

Οἰκιστὴς, ῆος, ὁ, Poët. idem ac

Οἰκητὴς, ῆ, ὁ, *ædificator, conditor*; *coloniæ conductor*: ab *οἰκίζω*.

Οἰκογενὴς, nom. vel acc. pl. ab

Οἰκογενὴς, ές, ὁ & ἡ, *domi natus*; *vernaculus*: ex *οἶκος, domus*, et *γίνομαι, nascor*.

Οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, *hera, materfamilias*: ex *οἶκος*, et *δέσποινα*.

Οἰκοδεσποτέω, *domum administro*: f. *ήσω*, p. *οἰκοδεσπότηκα*· ab

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, *herus, paterfamilias*: ex *οἶκος*, et *δεσπότης, herus, dominus*.

Οἰκοδομέω, -ῶ, *ædifico*; *doceo, emendo*: f. *ήσω*, p. *οἰκοδόμηκα*, a. 1. *ᾠκοδόμησα*, perf. pass. *οἰκοδόμημαι*, plusq. p. pass. *οἰκοδομήμην, ο, ντό*, a. 1. pass. *οἰκοδομήθην, ης, η*, f. 1. pass. *οἰκοδομηθήσομαι*· ab *οἰκοδόμος*.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, structura*; item *emendatio*: ab eod.

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, idem: ab *οἰκοδομέω*.

Οἰκοδομία, ας, ἡ, *ædificatio*; *incrementum in cognitione Dei*: à seq.

Οἰκοδόμος, ου, ὁ, *ædificator*: ex *οἶκος*, et *δέμω*.

Οἴκοθεν, οἴκαδε, *de domo, in domum*: et

Οἴκοθι, *domi*: *οἶκος*, idem. Th. *οἶκος*.

Οἴκοισιν, dat. pl. Ion. ab *οἶκος, ου, ὁ, domus*.

Οἰκόνδε, *domum*, adv. ab *οἶκος*.

Οἰκονομέω, *sum dispensator, rem familiarem administro*; *rego*; *guberno*: f. *ήσω*, p. *οἰκονόμηκα*· ab *οἰκονόμος*.

Οἰκονομητικὸς, ὴ, όν, *ad privatam administrationem pertinens, œconomiæ peritus*: à præced.

Οἰκονομικώτερος, τέρα, τερον, Xen. p. 28. 40. *ad privatam administrationem magis idoneus*: comparat. ab *οἰκονομικὸς*.

Οἰκονομία, ας, ἡ, *dispensatio rei familiaris*; *administratio*. Hinc Angl. ECONOMY: ab

Οἰκονόμος, ου, ὁ, *dispensator rei familiaris*; *administrator*: ex *οἶκος*, et *νέμω, tribuo, rego*.

Οἶ˙ΚΟΣ, ου, ὁ, *domus, familia*; *bona* seu *facultates*.

Οἰκοῦντος, ου, ὁ & ἡ, *qui suo cibo vescitur, et ex suis facultatibus vivit*: ex *οἶκος, domus*, et *σῖτος, frumentum*.

Οἰκογενὴς, ὁ, ἡ, *verna, servus vernaculus, diu domi nostræ versatus, aut ex parentibus servis natus*: ex *οἶκος*, et *γείνω, tero*.

Οἰκουμένη, ης, ἡ, scil. *γῆ, terra habitabilis*. Vide *οἰκέω*.

Οἰκουρία, f. *ήσω, domum custodio, domi me contineo*; item *domi latito, vel desideo*: ex *οἶκος, domus*, et *ὄρος, custos*.

Οἰκωρῶν, gen. pl. pro *οἰκουρούντων* ab

Οἰκοῦρος, ὁ, ἡ, τὸ *οἶκον ὄρος καὶ φύλαξ, domûs custos*; *domesticus*.

Οἰκουρὸς, ὴ, ὁ & ἡ, *domi manens, domûs custos*: q. d. *ὄρος τῆ οἴκου*.

Οἰκοφθορία, -ᾶ, f. *ήσω, rem familiarem perdo*: ex *οἶκος*, et *φθείρω, corrumpo*.

Οἰκοφύλακία, *domum custodio*: ex *οἶκος*, et *φυλάσσω, custodio*.

Οἰκτίρας, αντος, a. 1. part. act. ab *οἰκτίρω, miseror*, q. v.

Οἰκτίρμα, ατος, τὸ, *miseratio, commiseratio*: à 1. sing. perf. pass. ejusd. abject. augment. et

Οἰκτιρμόω, f. 1. ind. act. ab

Οἰκτίρω, *miseror, commiseror*; f. *οἰκτιρῶ*, et *οἰκτιρήσω*, a. 1. *ᾠκτιρα*, a. 1. imperat. act. *οἴκτειρον, miserere*. Th. *οἶκτος, misericordia*.

Οἰκτίζω, et *οἰκτίζομαι, miserationem excito, lamentor*.

Οἰκτιρμὸς, ῦ, ὁ, *commiseratio*: ab *οἰκτίρω, miseror, commiseror*.

Οἰκτίρμων, ονος, ὁ & ἡ, *misericors*: ab eod.

Οἰκτιρμῶν, gen. pl. ab *οἰκτιρμὸς, ῦ, ὁ, commiseratio*.

Οἴκτιστος, ίστη, ιστον, superl. *valdè miserabilis, miserrimus*. Vide *οἰκτρός*.

Οἰκτιστὶ, f. 1. Att. pro *οἰκτίρω*, verbi *οἰκτίζω, miseror*.

ΟΙ˙ΚΤΟΣ, ου, ὁ, *misericordia, commiseratio*.

Οἰκτότερος, Ion. pro *οἰκτρότερος, miserabilior*, compar. ab

Οἰκτρὸς, ρὴ, ρὸν, *miserabilis*: in superl.

Οἰκτρότατος et *οἴκτιστος*. Th. *οἶκτος, misericordia*.

Οἰκῶ, præs. ind. contractè pro *οἰκέω, habito*. Th. *οἶκος, domus*.

Οἰκὼς, ῶσα, ὸς, Att. *ἐοικὼς, similis*; perf. part. m. ab *εἴκω*.

Οἰκωφελὴς, ές, ὁ & ἡ, *qui domum et rem domesticam juvat*: ex *οἶκος, domus*, et *ὠφελέω, juvo*.

Οἰκωφελία, ας, ἡ, Ion. *οἰκωφελίη, frugalitas, toti familiæ utilitatem afferens*: à præced.

Οἶμα, ατος, τὸ, *impetus*: per Sync. pro *οἴρημα*· ab *οἰμάω, impetu feror*. Th. *οἶμη, via*.

Οἶμαι, *puto*, contract. ex *οἴομαι*, p. *ᾠμαι*.

Οἰμάω, f. *ήσω, impetum do, irruo*, propriè *rectâ viâ*. Th. *οἶμη, via*.

Οἰμῶν, Ion. *venire*.

ΟΙ˙ΜΗ, ης, ἡ, *via, semita*; *cantus, vox*: q. ab *οἶμι, fero*: quia via *fert* euntes.

Οἴμοι, et *ὤμοι, heu mihi*, adv. dolentis.

Οἶμος, ου, ὁ vel ἡ, *semita*; *virga*;

versus; circulus, tibia vel *radius rotæ.* Th. *εἶμι.*

Οἰμωγή, ῆς, ἡ, *ejulatus:* ab

Οἰμώζω, *ploro, ejulo;* f. ξω. Th. *οἴ, hei, heu,* adv. ægrè ferentium.

Οἰμῶξαι, *plorans,* a. 1. part. act. à præced.

Οἰμωχθείς, ῖσσα, a. 1. part. pass. ab eod. verbo.

Οἶν, *ovem,* acc. sing. ab *οἶς, ἡ, ovis.*

Οἰνάνθη, ης, ἡ, *vitis florens; uva germinans: ananthe herba; avis quædam:* ex *οἶνος,* et *ἄνθος, flos.*

Οἰνάρεον, ου, τὸ, idem ac *οἰναρεών,* pro quo et *οἰναρὲς, -ίδος, ἡ, vitis, pampinus.* Th. *οἶνος.*

Οἰνάρεος, -ία, -εον, *pampineus:* ab eod.

Οἰνείδαο, gen. Ion. pro Οἰνείδου, ab

Οἰνείδης, ου, ὁ, nomen patronymic. ab

Οἰνεύς, ῆος, ὁ, Œneus, princeps Calydonius.

Οἰνέων, gen. pl. Ion. pro *οἰνῶν* ab

Οἶνη, ης, ἡ, *vitis.* Th. *οἶνος, vinum.*

Οἰνηὲς, -ῆὲ, -ῆὲν, *vinosus, vinarius:* ab eod.

Οἰνήϊον, ου, τὸ, *vasculum quo vinum hauritur:* ex *οἶνος,* et *ἀρέω, haurio.*

Οἰνείδαι, ων, οἱ, Œnidæ: id est, *οἱ τῆ* Οἰνόης *παῖδες.* Ab Οἰνεὺς, fit Οἰνείδης, et inserto ι, Οἰνιάδης, ου, ὁ.

Οἰνίζω, *vinum emo,* vel *vinosum saporem refero:* ab *οἶνος, vinum.*

Οἰνοβαρὴς, ῆος, ὁ ἡ ὁ, *vino gravis,* in vocat. sing. *οἰνοβαρὲς* ex *οἶνος, vinum,* et *βαρὺς, gravis.*

Οἰνοβάσης, ου, ὁ ἡ ὁ, *vinum sapiens:* Ion. pro *οἰνοβόχος, ἁπαξ τὸ τὸν οἶνον δέχεσθαι.*

Οἰνοβόρας, ου, ὁ, Dor. pro

Οἰνοβόρης, ου, ὁ, *vini dator.* Bacchi Epithet. ex *οἶνος, vinum,* et *βίβημι, do.*

Οἰνόμαος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Οἰνοπα, acc. sing. *οἰνοπι,* dat. sing. ab *οἰνοψ,* quod vide.

Οἰνοπίδαο, gen. Ion. ab

Οἰνόπιδος, ου, ὁ ἡ ὁ, *vini ferax:* ex *οἶνος,* et *πῖδαξ, solum, terra.*

Οἰνοπίδης, ου, ὁ, nom. propr.

Οἰνοπλανὴς, ῆος, ὁ ἡ ὁ, *vino plenus; vini ferax:* ex *οἶνος,* et *πλήθω, impleo.*

* Οἰνοποιὰ, *vinum facio:* ab *οἰνοποιός.*

* Οἰνοποιΐα, ας, ἡ, *vini confectio:* ab eod.

* Οἰνοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, *qui vinum conficit:* ex *οἶνος,* et *ποιέω.*

* Οἰνοποσία, ας, ἡ, *vini potio:* ex *οἶνος,* et *πίσις.*

Οἰνοπτάζω, idem quod

Οἰνοστόκη, *vinum bibo:* ex *οἶνος, vinum,* et *πίνω, bibo.*

Οἰνοπότης, ου, ὁ, *vini potor:* ex *οἶνος,* et *πότης.*

Οἰ῾ΝΟΣ, υ, ὁ, *VINUM:* q. ab *ὄνω, fruo.*

Οἰνοφλυγία, -ῶ, *vinosus sum, vino me ingurgito, inebrior:* ab *οἰνόφλυξ.*

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, *vinolentia, compotatio:* à seq.

Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ ἡ ὁ, *vinosus:* qu. *οἶνῳ φλύζει, vino fervet.*

Οἰνοφόρος, υ, ὁ ἡ ὁ, *vinum ferens,* vel *vino ferendo aptus:* ex *οἶνος,* et *φέρω.*

Οἰνοχοεύω, f. εύσω, seu οἰνοχόω, -ῶ, f. ήσω, *infundo vinum, potum ministro, sum pincerna:* et

Οἰνοχόη, ης, ἡ, *vas, ex quo vinum in pocula infunditur:* ab *οἰνοχόος.*

Οἰνοχόος, ου, ὁ, *pincerna, pocillator:* ex *οἶνος, vinum,* et *χέω, fundo.*

Οἰνοχοὸν, όνος, ὁ, *pocillator, pincerna.*

Οἰνοψ, -οπος, ὁ ἡ ὁ, *niger, vinei coloris:* dat. pl. *οἰνοψι* ex *οἶνος, vinum,* et *ὄψις, visus.* Th. *ἔοικα, video.*

Οἰνόω, -ῶ, *ebrio, inebrio:* ab *οἶνος.*

Οἰνύτη, ης, ἡ· ἡ νῆσος Αἴγινα πρότερον ὕστερος ἰκαλεῖτο.

Οἶξαι, a. 1. part. act. f. g. verbi *οἴγω, aperio,* f. ξω.

Οἶοθεν, adv. *seorsùm, oîoθεν οἶος, cum solo solus.* Th. *οἶος, solus.*

Οἶομαι vel *οἴμαι, opinor, existimo:* præs. imperat. med. *οἴου, οἰέσθω,* f. med. *οἰήσομαι,* p. pass. *ᾠήμαι,* a. 1. pass. *ᾠήθην,* q. ab *οἰόομαι.* Th. *οἶα, puto.*

Οἷον, adv. *solùm;* vide in *οἷος.*

Οἷον, adv. *sicut, fermè:* ab *οἷος.*

Οἰνόμος, υ, ὁ ἡ ὁ, Poët. *ὁ οἷος καὶ μόνος νεμόμενος, qui solus pascitur.* Vel *ὁ τὰς ἴδιας νέμων, τυτίσιν ὁ ποιμὴν,* id est, *qui oves pascit.*

Οἷόν τε, cum infinitivo idem quod *δυνατὸν, possibile:* ab *οἷος* quod vide.

Οἰπόλος, υ, ὁ ἡ ὁ, Poët. *ὁ οἷος, ἡ μόνος πολῶν, οἵτε πολεύμενος ἐν τινὶ τόπῳ, qui solus vagatur, et in aliquo loco versatur:* item *qui circa oves versatur;* ab *οἶς, ovis.* Th. *πολέω, verso.*

Οἱ῾ΟΣ, υ, *solus,* in f. g. *οἴη,* neut. *οἷον, solum,* quod et adverbialiter sumitur.

Οἱ῾ΟΣ, *οἷα, οἷον, qualis, quantus;* item *pronus, paratus, promptus, strenuus:* item pro *ἴσος, similis;* et pro *δυνατὸς, potens, possibilis.*

Οἷς, vel *οἶος,* gen. sing. ab *οἶς* vel *οἶς, ἡ, ovis.*

Οἰσυρτὸν, *vinum bibo:* ex *οἶνος, vinum,* et *πίνω, bibo.*

Οἰνοστόκη, ης, ἡ, *vini potor:* ex *οἶνος,* et *πότης.*

Οἰ῾ΝΟΣ, υ, ὁ, *VINUM:* q. ab *ὄνω, fruo.*

Οἰνοφλυγία, -ῶ, *vinosus sum, vino me ingurgito, inebrior:* ab *οἰνόφλυξ.*

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, *vinolentia, compotatio:* à seq.

Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ ἡ ὁ, *vinosus:* qu. *οἶνῳ φλύζει, vino fervet.*

Οἰνοφόρος, υ, ὁ ἡ ὁ, *vinum ferens,* vel *vino ferendo aptus:* ex *οἶνος,* et *φέρω.*

Οἰνοχοεύω, f. εύσω, seu οἰνοχόω, -ῶ, f. ήσω, *infundo vinum, potum ministro, sum pincerna:* et

Οἰνοχόη, ης, ἡ, *vas, ex quo vinum in pocula infunditur:* ab *οἰνοχόος.*

Οἰνοχόος, ου, ὁ, *pincerna, pocillator:* ex *οἶνος, vinum,* et *χέω, fundo.*

Οἰνοχοὸν, όνος, ὁ, *pocillator, pincerna.*

Οἰνοψ, -οπος, ὁ ἡ ὁ, *niger, vinei coloris:* dat. pl. *οἰνοψι* ex *οἶνος, vinum,* et *ὄψις, visus.* Th. *ἔοικα, video.*

Οἰνόω, -ῶ, *ebrio, inebrio:* ab *οἶνος.*

Οἰνύτη, ης, ἡ· ἡ νῆσος Αἴγινα πρότερον ὕστερος ἰκαλεῖτο.

Οἶξαι, a. 1. part. act. f. g. verbi *οἴγω, aperio,* f. ξω.

Οἶοθεν, adv. *seorsùm, oîoθεν οἶος, cum solo solus.* Th. *οἶος, solus.*

Οἰό

bonus; stimulus; furor, insania; cupiditas vehemens.

Οἶ'ΣΥΑ, *ας, ἡ, salix.* Vide *οἰσία.* Hinc Angl. OSIER.

Οἴσῡνος, *υ, ὁ, sordes ovium:* q. ex *οἷς, ovis,* et *σήω, putrefacio.*

Οἴσω, *feram,* f. 1. act. verbi *φέρω, fero,* a. 1. *ἤνεγκα.*

Οἰσῶ, *feram,* Dor. pro præced.

Οἰσῶν, Dor. pro *οἴσων, allaturus alteri; οἰσόμενος, sibi relaturus:* f. 1. part. verbi *φέρω.*

Οἵ' pro *οἵτι, qui,* nom. pl. ab *ὅς,* et *τι.*

Οἴτη, *ης, ἡ, ŒTA, mons Thessaliæ.*

Οἵτινες, *quicunque,* nom. pl. ab *ὅστις,* genit. *οὑτινος,* et in f. g. *ἥτις,* neut. *ὅ, τι.*

Οἶ'ΤΟΣ, *υ, ἡ, ærumna, calamitas:* q. ab *οἴ.*

Οἰτόχειρος, Scythicè vocatur *Apollo.*

Οἰ'ΦΕ'Ω, seu *-άω,* coëo.

Οἰφί, *Ephi mensura.*

Οἰχίονι, Dor. pro *οἰχίωνι, -ῶσι,* 3. pl. præs. ind. act. verbi *οἰχέω, veho, fero:* pro usitat. *ἰχέω.*

Οἴχεσθαι, *abire:* præs. inf. m. ab *οἴχομαι.*

Οἴχνεται, Ion. pro *φοίτηται,* 3. pl. p. pass. et

Οἰχέσομαι, *abibo,* f. 1. m. verbi *οἴχομαι.*

Οἰχθὰς, *apertus,* a. 1. part. pass. verbi *οἴγω, aperio,* f. ξω, a. 1. pass. *ᾠχθην.*

Οἴχνεσκον, Ion. inserto *σκ* pro *φοίτων,* imperf. verbi *οἰχνέω,* idem quod *οἴχομαι, abeo.* Alii ab *οἰχνέσκω* pro *οἰχνέω* derivari malunt.

Οἰχνῶσι, Dor. pro *οἰχνοῦσι,* 3. pl. præs. ind. ab

Οἰχνέω, idem quod *οἴχομαι, abeo.*

Οἰχοίατο, Ion. pro *οἴχοιτο,* 3. pl. præs. opt. med. ab

Οἴ'ΧΟΜΑΙ, *-ῃ, -νται, abeo, discedo, proficiscor; pereo, dissipor:* f. med. *οἰχήσομαι,* p. pass. *ᾠχημαι,* a. 1. pass. *ᾠχόμην,* præs. part. med. *οἰχόμενος.*

Οἴχωκα, detracto augmento pro *ᾠχωκα,* Attic. pro *ᾠχηκα,* perf. act. verbi *οἴχομαι, abeo.*

Οἰχώκει, *ivit,* Ion. Dialysi et Att. pro *ᾠχώκει,* 3. sing. plusq. p. act. et

Οἰχωκὼς, *υῖα, ὸς,* perf. part. Attic. verbi *οἴχομαι, abeo:* vide *οἴχωκα.*

Οἶ'Ω, seu *οἴω, puto, existimo:* f. *οἰέσω.* Sic *οἴομαι,* et *οἶμαι, puto.*

Οἴω, *fero alteri; οἴωμαι,* med. *affero mihi.* Il. ϛ', 168.

Οἰῶν, *ovium,* gen. pl. ab *οἶς, οἴος, ἡ, ovis.*

Οἰωνίζομαι, *auguror,* f. med. *ἰσω-μαι,* a. 1. med. *ᾠωνισάμην.* Th. *οἰωνὸς, avis.*

Οἰωνισαίμην, a. 1. opt. med. verbi *οἰωνίζομαι.*

Οἰώνισμα, *ατος, τὸ, augurium:* et

Οἰωνισμὸς, *οῦ, ὁ, auspicium:* et

Οἰωνιστὴς, *οῦ, ὁ, augur:* ab *οἰωνίζω.*

Οἰωνοπόλος, *υ, ὁ ἡ ἡ, vates per cantum avium:* ex *οἰωνὸς, avis,* et *πολέω, versor.*

Οἰ'ΩΝΟ'Σ, *ῦ, ὁ, avis, volucris;* propriè *vultur,* vel *avis carnivora;* item *augurium, omen.*

Οἷος, adv. *qualiter, quemadmodùm, quomodò.* Th. *οἷος, qualis.*

Ὅκα, Dor. pro *ὅτε, quando.*

Ὀκάλεντες, *appellantes,* nom. pl. a. 1. part. act. ab

Ὀκέλλω, *appello, accedo,* f. ιλῶ, a. 1. *ὤκειλα.* Th. *κέλλω,* idem.

Ὅκκα, Dor. pro *ὅτε, quando,* et

Ὄκκα, pro *ἐνίοτε,* Dor.

Ὄκκος, *OCULUS,* Dor. ab *ὄσσομαι.*

Ὀ'ΚΛΑ'ΖΩ, *in genua succumbo; labasco, deficio;* q. à *κλάω,* genua *frango.*

Ὀκνάλεως, adv. *pigrè:* ab *ὄκνος, pigritia.*

Ὀκνάω, idem quod *ὀκνέω.*

Ὀκνίω, *piger et segnis sum, cunctor, non audeo, timeo, tergiversor:* fut. *ήσω,* p. *ὤκνηκα,* a. 1. *ὤκνησα,* a. 1. inf. *ὀκνῆσαι.* Th. *ὄκνος.*

Ὀκνηρία, *ας, ἡ, pigritia:* à seq.

Ὀκνηρὸς, *-ρὰ, -ρὸν, segnis, piger, timidus, cujus aliquem piget:* ab

Ὄ'ΚΝΟΣ, *υ, ὁ, pigritia, metus, ignavia:* q. ab *ὐ κινῶν, non movere.*

Ὀκνοῦσιν, 3. plur. præs. indic. et

Ὀκνῶσιν, 3. pl. præs. sub. verbi *ὀκνέω,* quod vide.

Ὁκοῖα, Dor. pro *ὁποῖα, qualia:* vide *ὁποῖος.*

Ὄκρια, *summa cacumina:* acc. plur. à nom. *ὄκρις,* quod vide.

Ὀ'ΚΡΙ'ΒΑΣ, *-αντος, ὁ, pulpitum, scala:* q. ex *ἄκρος,* et *βάω.*

Ὀκρόεσσ, *-όεσσα, -όεν, longas prominentias habens:* ab

Ὄκρος, *ους, τὸ,* idem quod *ἄκρις, summum montis cacumen.* Th. *ἄκρος, summus.*

Ὀκρυόεις, *-όεσσα, -όεν, horrendus, dirus:* pro *κρυόεις,* Poët. idem quod *κρυερὸς, frigidus, horrendus.* Th. *κρύος, ους, τὸ, frigus.*

Ὀκρυοίσης, gen. sing. f. g. ab adject. præced.

Ὀκτάβλωμος, *υ, ὁ ἡ ἡ, qui octo est buccellarum:* ex *ὀκτὼ, octo,* et *βλωμὸς, buccella.*

Ὀκταήμερος, *υ, ὁ ἡ ἡ, octo dies natus; qui fit octavo die:* ex *ὀκτὼ,* et *ἡμέρα, dies.*

Ὀκτάκις, *octies:* adv. ab *ὀκτὼ, octo.*

Ὀκτακισχίλιοι, *-λίαι, -λια, octo millia:* ex *ὀκτάκις,* et *χίλιοι.*

Ὀκτάκτημος, *υ, ὁ ἡ ἡ, octo radios habens,* proprium rotæ: ex *ὀκτὼ,* et *κνήμη, radius rotæ.*

Ὀκτακόσιοι, *-σίαι, -σια, octingenti:* ex *ὀκτὼ,* et *κόσμος.*

Ὀκταμηνιαῖος, *-αία, -αῖον, octavum mensem agens:* ex *ὀκτὼ,* et *μήν.*

Ὀκτάπηχυς, *εως, ὁ καὶ ἡ, qui octo cubitorum est:* ex *ὀκτὼ,* et *πῆχυς, cubitus.*

Ὀκταπόδην, acc. sing. ab

Ὀκταπόδης, *ους, ὁ, octipes:* ex *ὀκτὼ, octo,* et *πούς, pes.*

Ὀκτάπους, *-ποδος, ὁ ἡ ἡ, octo pedes habens:* ex iisd.

Ὀ'ΚΤΩ', *OCTO, αἱ, αἱ, τὰ,* indecl.

Ὀκτωκαιδέκα, *οἱ, αἱ, τὰ, octodecim:* ex *ὀκτὼ, ἡ,* et *δέκα.*

Ὀκτωκαιδέκατος, *-άτη, -ατον, decimus octavus:* à præced.

Ὅκχ' ἀ, Dor. pro *ὅτε ἀ, quum,* &c. *ὅκχ'* pro *ὅπκα,* quod vide.

Ὄκχος, *ου, ἡ,* Poët. metri gratiâ pro *ὄχος, vehiculum, currus.*

Ὅκως, *ὡς, postquam,* pro *ὅπως,* Dor.

Ὀλβιοδαίμων, *-ονος, ὁ ἡ ἡ, felix:* ex *ὄλβιος, felix, dives,* et *δαίμων.*

Ὄλβιος, *υ, ὁ ἡ ἡ, beatus, dives, locuples:* ab

Ὄ'ΛΒΟΣ, *υ, ὁ, felicitas, opes.*

Ὀλίσσειεν, pro *ὄλεσσειεν,* Pleonasmo *τοῦ ι,* imperf. act. verbi *ὀλίσσω,* idem cum *ὀλίσκω, perdo.* Th. *ὄλλυμι,* idem.

Ὀλιθρίος, *υ, ὁ ἡ ἡ, exitialis, perniciosus, lethalis:* ab *ὄλεθρος.*

Ὀλιθρίως, *perniciosè:* à præced.

Ὄλιθρος, *υ, ὁ, pernicies, interitus, pestis, mors.* Th. *ὄλλυμι, perdo.*

Ὀλῇται, *peribit:* 3. sing. f. 2. m. verbi *ὄλλυμι,* f. 2. m. *ὀλοῦμαι, ὀλῇ, ὀλῆται.*

Ὀλίσειν, *peribam,* imp. act. Ion. et

Ὀλίσσεσκον, acc. pl. part. præs. act. et

Ὀλίσσεσκε, 3. pl. imperf. pass. Ion. ab

Ὀλίσκω, idem quod *ὄλλυμι, perdo.*

Ὀλίσσει, *perdat,* 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi *ὄλλυμι, perdo,* f. *ὀλέσω.*

Ὀλισθήσεας, acc. pl. ab

Ὀλισθήτης, *-ητος, ὁ ἡ ἡ, viros perdens:* ex *ὄλλυμι, perdo,* et *ἀνὴρ, vir.*

Ὀλίσῃς, *perdas,* 2. sing. a. 1. sub. act. verbi *ὄλλυμι,* f. *ὀλέσω.*

Ὀλίσθαι, a. 1. inf. m. verbi ejusd.

Ὄλισσα, *ας, ἡ, perdidi,* a. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro *ὄλεσα·* et

Ὀλίσσαι, a. 1. inf. Poët. et

'Ολίσσας, αντος, *qui destruxit*: a. 1. part. act. Poët. verbi ὄλλυμι, f. ὀλίσω.

'Ολίσσῃ, *perdat*, Poët. pro ὀλίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

'Ολίσσω, f. 1. ind. act. vel a. 1. sub. Poët. ab ὄλλυμι.

'Ολίστειρα, ας, ἡ, *perditrix*: et

'Ολιστὴρ, ῆρος, ὁ, *perditor, interfector*: ab ὄλλυμι, *perdo*.

"Ολμας, *pereas*, Ion. pro ὄλῃς, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi ὄλλυμι, f. ὀλίσω, a. 2. m. ὠλόμην, p. m. ὅλμι, et Atticè ὅλωλα.

'Ολίγα, pl. n. g. et

'Ολίγαι, αἱ, pl. f. g. ab ὀλίγος, *paucus*.

'Ολιγανθρωσία, ας, ἡ, *paucitas, raritasque hominum, hominum infrequentia*: ab

'Ολιγάνθρωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *paucos homines habens, non frequens hominibus*: ex ὀλίγος, *paucus*, et ἄνθρωπος.

'Ολιγαρχίαι, -ῶ, undè ὀλιγαρχῦντες, *pauci dominatum obtinentes; dominatu paucorum regi*: ὀλιγαρχέμενος, μένη, μενον, *paucorum dominatui subditus*. Ex ὀλίγος, *paucus*, et ἀρχὴ, *imperium*.

'Ολιγαρχία, ας, ἡ, *OLIGARCHIA, paucorum potentia*; gen. pl. ὀλιγαρχιῶν ex ὀλίγος, *paucus*, et ἀρχὴ, *imperium*.

'Ολιγαρχόμενος, μένη, μενον, vide ὀλιγαρχία.

'Ολιγαχόθεν, adv. *ex paucis locis*: ex ὀλίγος, et ὄθεν.

'Ολιγηπελίαι, idem quod ὀλιγοστὰλίαι, q. v.

'Ολιγηπελίη, ης, ἡ, *virium defectus, imbecillitas*, Poët. pro ὀλιγοστελίη· ex ὀλίγος, *parvus*, et πέλω, *sum*.

'Ολίγιστος, η, ον, *paucissimus*, superl. ab ὀλίγος, *paucus*.

'Ολιγίβιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *parumpèr vivens, minùs durabilis*: ex ὀλίγος, et βίος.

'Ολιγόγονος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui parùm est fœcundus*: ex ὀλίγος, *paucus*, et γόνος, *soboles*. Th. γάνυμαι, *nascor*, p. m. γίγονα.

'Ολιγοδεκάνια, *langueo*: ab

'Ολιγόδεκάνος, ιος, ὁ ἡ ἡ, *faciendi facultate destitutus, infirmus, imbecillis*. Ex ὀλίγος, et δεκάνω, *facio*.

'Ολίγον, adv. *parum, propemodum*. Th. ὀλίγος.

'Ολιγοστιλίαι et ὀλιγηπελίαι, *parva res sum; infirmus sum et ferè mortuus*: ex ὀλίγος, et πέλω, *sum*.

'Ολιγόπιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *exiguâ fide præditus*: ex ὀλίγος, et πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

'Ολιγοστώσω, -ῶ, *ad paucitatem redigo*: ex πολὺς, et

'ΟΛΙΓΟΣ, ίγη, ίγον, *paucus, parvus*: Hinc οἱ ὀλίγοι, ων, *optimates, pauci illi penes quos imperium est*: ὀλίγον, *paulùm, parùm, modicum*: ὀλίγον χρόνον, *paulisper*: ὀλίγα δεῖν, *penè, fermè*: δι' ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, *brevi temporis spatio, subitò, ex propinquo*: δι' ὀλίγων, *paucis* scil. *verbis*: κατ' ὀλίγον, παρ' ὀλίγον, *sensim, paulatim*: ὐ ὀλίγῳ, *levitèr*.

'Ολιγότης, ητος, ἡ, *paucitas, parvitas*. Th. ὀλίγος.

'Ολίγου, adverbialitèr, *ferè, propemodum*: ab eod. Th.

'Ολιγοχρόνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *brevis temporis, exiguo temporis spatio durans*: ex ὀλίγος, et χρόνος, *tempus*.

'Ολιγοψῡχία, -ῶ, f. ήσω, *pusillanimis sum*: ab ὀλιγόψυχος.

'Ολιγοψυχία, ας, ἡ, *pusillanimitas*: à seq.

'Ολιγόψῡχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *pusillanimis*: ex ὀλίγος, *exiguus*, et ψυχὴ, *anima*.

'Ολιγωρῶ, *parvi pendo, negligo*; cum gen. præs. inf. ὀλιγωρεῖν· ab

'Ολίγωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *negligens*: ab . ὀλίγα ὤρα, id est, *parva cura*.

'Ολιγώρως, adv. *negligentèr, contemptim*: à præced.

'Ολίζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *minor*: ab ὀλίγος.

"ΟΛΙΣΒΟΣ, υ, ὁ, *penis coriaceus*.

'Ολισθάνει, *delebitur*, 3. sing. præs. ind. act. ab

'Ολισθαίνω vel -άνω, *labor, prolabor, cado*. Th. ὄλισθος, *lapsus*.

'Ολισθῶ, -ῶ, f. ήσω, *cado, labor*. Hinc ὀλισθῶν, præs. inf. act. vel ut quidam volunt, a. 2. inf. ab ὤλισθον, et Ion. ὄλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, *lapsus, casus*.

'Ολίσθημα, ατος, τὸ, *casus, lapsus*: à præced.

'Ολισθηρὸς, gen. sing. f. g. ab

'Ολισθηρὸς, ὰ, όν, *proclivis, lubricus*: ab eod. Th.

'Ολισθήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi ὀλισθῶ, q. v.

"ΟΛΙΣΘΟΣ, υ, ὁ, *lapsus in lubrico, casus*.

'Ολκὰς, άδος, ἡ, *navis oneraria*: hinc Angl. A HULK: ab

'Ολκὴ, ῆς, ἡ, *tractus; inclinatio; pondus*; item *drachma*. Th. ἕλκω, *traho*.

"Ολκιον, υ, τὸ, *pelvis, vas æneum*.

'Ολκοὶ, οἱ, *instrumenta, quibus naves in terram ex mari subducuntur, et ex terrâ in mare deducuntur*: ab ἕλκω, *traho*.

'Ολκὸς, υ, ὁ, *tractus, SULCUS; fluctus*, omninoque *aqua maris: aquæductus; moles, pondus; syrma serpentium, vestium*, &c. *totum corpus*: ab eod. Th.

"Ολλαι, Ion. pro ὅλῃ, 2. sing. præs. sub. pass. Sic ὄλλαι, Ion. pro ὅλῃ, a. 2. sub. m. ab ὄλλυμι, q. v.

'Ολλυμένου, *pereuntis*: gen. sing. Ion. part. præs. pass. ab

'ΟΛΛΥΤΙ, seu ὀλλῦσι, *perdo; perimo*: f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, f. 2. ὀλῶ, p. m. ὄλμι, et Att. ὄλωλα, a. 2. m. ὠλόμην, a. 2. inf. m. ὀλέσθαι.

'Ολμαὶς, ῦ, ὁ, *fluvius in Helicone Bœotiæ*: ab *Holmeio* Sisyphi filio sic dictus.

"ΟΛΜΟΣ, υ, ὁ, *mortarium; tripus; truncus corporis*; Metaph. *stupidus*.

'Ολογράφιος, f. ώσω, *integrum scribo*: ex ὅλος, et γράφω, *scribo*.

'Ολοὴ, ῆς, ἡ, *perniciosa*; dat. pl. Ion. ὀλοῇσι, ab ὀλοὸς, ὴ, όν.

'ΟΛΟΘΡΙΟΝ, υ, τὸ, *species marinorum piscium*.

'Ολόθρευσις, εως, ἡ, *exterminatio*; et

'Ολοθρευτὴς, οῦ, ὁ, *exterminator*: ab

'Ολοθρεύω pro ὀλεθρεύω, ab ὄλεθρος, quod vide: f. εύσω, *exitium affero, vasto, perdo*: p. ὠλόθρευκα, perf. pass. ὠλόθρευμαι, σαι, ται. Th. ὄλλυμι *perdo*.

'Ολοίατο, *pereant*: Ion. pro ὄλοντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*; f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην, a. 2. opt. m. ὀλοίμην, οιο, οιτο, p. m. ὄλμι, et Att. ὄλωλα.

'Ολοίτροχος, υ, ὁ ἡ ἡ, *omni ex parte rotundus*: ex ὅλος, et τροχὸς, *rota*. Th. τρίχα, *curro*.

'Ολοκαρπόω, -ῶ, *totum adoleo*: ex ὅλος, et καρπόω. Hinc

'Ολοκάρπωμα, ατος, τὸ, *sacrificium, holocaustum*: à præced.

'Ολοκάρπωσις, εως, ἡ, *holocaustum*: ab eod.

'Ολόκαυτον, υ, τὸ, *holocaustum*, genus sacrificii ubi tota victima cremabatur: ex ὅλος, et καυτὸν, à καίω. Hinc

'Ολόκαυτος, pro ὀλόκαυτος, *totus combustus*, seu sacrificii genus quo tota victima cremabatur: et

'Ολοκαυτόω pro ὀλοκαυτῶ, -ῶ, *totum comburo, cremo*; f. ώσω, p. ὠλοκαύτωκα, perf. pass. ὠλοκαύτωμαι· undè

'Ολοκαύτωμα, ατος, τὸ, *victima seu hostia quæ tota comburebatur, holocaustum*: à præced.

'Ολοκαύτωσις, εως, ἡ, *sacrificium, in quo victima tota crematur*; ab eod.

'Ολοκληρία, ας, ἡ, *integritas omnium partium alicujus rei*: ab

'Ολόκληρος, υ, ὁ ἡ ἡ, propriè *hæres ex asse, qui omnia possidet, quæ sortiiò ei obtigerunt*: item *integer, totus*: ex ὅλος, *totus*, et κλῆρος, *sors sortitio*.

'ΟΛΟΚΩΝΓΙΤΙΣ, ίδος, ἡ, *olus quoddam sylvestre.*
'Ολολύγη, ης, ἡ, *ejulatus:* et
'Ολολυγμός, οῦ, ὁ, idem: ab
'ΟΛΟΛΥΖΩ, *ULULO, ejulo, ploro:* f. ξω, a. 1. ὠλόλυξα, a. 1. imperat. ὀλόλυξον, -άτω, perf. ὠλόλυχα, p. pass. ὠλόλυγμαι.
'Ολομελής, ίος, ὁ ἡ ὡ, *qui membris est integris:* ex ὅλος, et μέλος.
"Ολοντο, *periêrunt:* 3. pl. a. 2. m. Ion. pro ὄλοντο, verbi ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω, p. ὤλεσα, a. 2. m. ὠλόμην.
'Ολοόπεροχος, Poët. pro ὁλόπερος, *omni ex parte rotundus:* ex ὅλος, et τροχός, *rota.* Aut ὁλοόπεροχος, *perniciosus currenti:* ex ὅλος, et τρέχος, *cursus.* Th. τρέχω, *curro.*
'Ολοός, ή, όν, *perniciosus, a, um:* ab ὄλλυμι.
'Ολοόφρονα, *perniciosum:* acc. sing. ab
'Ολοόφρων, ονος, ὁ ἡ ὡ, *cui mens est perniciosa, perniciosus:* ex ὅλος, et φρήν, *mens.*
'Ολοπόρφυρος, ε, ὁ ἡ ὡ, *totus purpureus:* ex ὅλος, *totus,* et πορφύρα, *purpura.*
'ΟΛΟΠΤΩ, f. ψω, *vello, decortico:* q. ἁ λέπω, idem. Hinc fort. Angl. TO LOP.
'Ολόρριζος, ε, ὁ ἡ ὡ, *cum totâ radice:* ex ὅλος, et ῥίζα, *radix.*
"ΟΛΟΣ, ὅλη, ὅλον, *totus, solidus, universus:* Angl. THE WHOLE.
"Ολος, ου, ὁ, idem quod ὑλος, *atramentum sepiæ.*
• 'Ολοσίδηρος, ου, ὁ ἡ ὡ, *qui totus è ferro est,* D. S.
'Ολοσφύρηκτος, -ου, ὁ καὶ ἡ, *malleo ductus,* seu *fabricatus, solidus:* ex ὅλος, et σφύρα.
'Ολοχειρής, ής, ὁ καὶ ἡ, *integer, perfectus; summus:* q. ὁλῇ χειρί, *totâ manu factus:* ex ὅλος, et χείρ, ἡ, *manus.*
'Ολοχειρώς, adv. *omninò, planè, integrè:* à præced.
"ΟΛΟΣΧΟΙ, *pediculi pomorum.*
'Ολοτελής, ής, ὁ ἡ ὡ, *prorsus finitus, perfectus:* ex ὅλος, *totus,* et τέλος, τό, *finis.*
'Ολπαμα, f. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo,* q. v.
'Ολοφλογδόν, ίνος, ἡ, *pustula:* ex ὅλος, et φλόζω, *ferveo.*
'Ολοφυδνός, ἡ, όν, *luctuosus, lugubris:* ab ὀλοφύζω, pro
'ΟΛΟΦΥΡΟΜΑΙ, *lamentor, ejulo, deploro;* præs. part. med. ὀλοφυρόμενος, μένη, μενον. Hinc
'Ολοφυρμός, οῦ, ὁ, et
'Ολόφυρσις, εως, ἡ, *lamentatio, ejulatus, luctus.*
'Ολοφώϊος, ε, ὁ ἡ ὡ, *exitialis; versutus:* ex ὄλλυμι, et φώς, *homo.*
"ΟΛΠΗ, ης, ἡ, et Dor. ὅλπα, *lecythus, ampulla olearia, vas:* q. ab ὑλαίν ἐντῇ, *olei succo.*
'Ολπίς, ίδος, ἡ, idem.
'Ολυμπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen propr. viri. Gr. *cælestis.*
'Ολυμπία, ας, ἡ, *OLYMPIA;* nomen urbis, juxta quam celebrabantur
'Ολύμπια, ων, τὰ, *Olympiaca certamina,* in honorem Jovis Olympii: ab "Ολυμπος.
'Ολυμπιάδες, αἱ, *Musæ, tanquam Olympias domos inhabitantes.* 'Ολυμπιάδας ὑλαίας, *Olympiacas oleas.*
'Ολυμπιὰς, άδος, ἡ, *OLYMPIAS, quadriennium, quatuor annorum spatium,* vel *Olympici certaminis victoria:* in plur. 'Ολυμπιάδες· ab "Ολυμπος.
'Ολυμπιακὸς, ἡ, όν, *OLYMPICUS.* Th. "Ολυμπος.
'Ολυμπιονῖκας, α, ὁ, Dor. pro
'Ολυμπιονίκης, ου, ὁ, *victor in Olympicis ludis:* et
'Ολυμπιόνικος, ε, ὁ ἡ ὡ, idem: ex 'Ολύμπια, et νικάω, *vinco.*
'ΟΛΥΜΠΟΣ, ου, ὁ, *OLYMPUS, Thessaliæ* vel *Macedoniæ mons altissimus;* item *cælum;* q. ab ὅλος, et λάμπω, *luceo.*
'ΟΛΥΝΘΟΣ, ου, ὁ, *grossus, ficus immatura;* item *Macedoniæ oppidum.*
'ΟΛΥΡΑ, ας, ἡ, *species frumenti, affinis zeæ.*
'Ολυρῖτης, ου, ὁ, *panis ex olyrâ.*
'Ολώϊος, ία, ον, *perniciosus, exitialis, noxius.* Th. ὄλλυμι.
'Ολωλα, ας, ι, *perdidi:* Att. pro ὤλεσα, p. m. Hinc
'Ολώλη, 3. sing. sub. p. m. verbi ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην.
"Ολως, adv. *omninò, in summâ;* item *sanè.* Th. ὅλος.
'Ομὰ, *similia;* nom. pl. n. g. ab ὁμὸς, *similis.*
'Ομάγυρις, ιος, Dor. pro ἀμάγυρις, *congregatio, concilium:* q. v.
'Ομαδέω, *in unum cogo;* et
'Ομάδιάω, f. ήσω, *tumultuor:* ab
'Ομάδος, ου, ὁ, *multitudo, tumultus:* ab ὁμάς.
'Ομαίριος seu ὁμαίμιος, ου, ὁ ἡ ὡ, et
'Ομαίμων, ονος, ὁ ἡ ὡ, *qui est ejusdem sanguinis, consanguineus:* ex ὁμὸς, et αἷμα, τὸ, *sanguis.*
'Ομαιχμία, ας, ἡ, *belli societas:* ex ὁμὸς, et αἰχμὴ, *cuspis.*
'Ομάλης, ίος, ὁ ἡ ὡ, id. ac ὁμαλὸς, quod vide.
'Ομαλίζω, f. ίσω, *planum reddo, ad æqualitatem redigo, adæquo;* ὁμαλίζομαι, *ad æqualitatem redigor:* ab
'ΟΜΑΛΟΣ, ἡ, όν, *planus:* item *SIMILIS, æqualis, æquabilis* ἀνόμαλος, ου, ὁ ἡ, *asper, inæqualis,* ἀνωμαλὴς, ίος, ὁ ἡ ὡ, idem.

'Ομάρτω, *sequere;* præs. imperat. act. ab
'Ομαρτία, *sequor, eo unâ cum:* f. ήσω· ab
'ΟΜΑΡΤΗ, Poët. idem quod ὁμῆ, *simul, unà:* qu. ex ὁμὸς, et ἄρω.
'Ομαρτήσας, αντος, *secutus:* a. 1. part. act. ab ὁμαρτία, *sequor:* quod vide.
'Ομὰς, άδος, ἡ, *universitas, multitudo, omnes simul:* ab ὁμῆ.
'Ομβρίω, *pluo:* vide in ὄμβρος.
'Ομβρημα, ατος, τὸ, *imber:* à præced.
'Ομβρηρὸς, ὰ, ὸν, seu
'Ομβρηρὸς, ὰ, ὸν, *pluviosus:* ab eod. Th. ὄμβρος.
'Ομβρήσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ab ὀμβρίω, *pluo.* Th. ὄμβρος, *imber.*
'Ομβριμόθυμος, υ, ὁ ἡ ὡ, item in f. g. ὀμβριμοπάτρη, *forti patre genitus:* ex ὄμβριμος, *pro ὄβριμος, fortis, robustus,* et πατὴρ, *pater.*
'Ομβρίμος, υ, ὁ ἡ ὡ, *robustus:* ab ὄβριμος, idem.
'Ομβριος, υ, ὁ ἡ ὡ, *pluvius, pluvialis:* ab
'ΟΜΒΡΟΣ, υ, ὁ, *IMBER, pluvia:* qu. ab ὁμῦ ῥᾶν, *simul fluere.* Hinc ὀμβρίω, *pluo;* a. 1. part. ὀμβρήσας, αντος.
'Ομείναι, *jurabi:* 3. sing. f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro;* f. ὀμόσω, p. ὄμωκα, f. 2. m. ὀμῶμαι, ῇ, ῶται.
'Ομιννίτης, ου, ὁ, *maritus:* et
'Ομιννίς, ίδος, ἡ, *uxor:* et
'Ομιστὸς, et ὁμιννεῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, *conjux, eodem cubili utens:* ex ὁμὸς, et ἰστὸς.
'Ομηγερὴς, ὲος, ὁ ἡ ὡ, *simul congregatus:* in nom. pl. ὁμηγερέες· ex ὁμῆ, *simul,* et ἀγείρω, *congrego.*
'Ομηγύρης, ίος, ὁ ἡ ὡ, Poët. et Æol. pro præced.
'Ομήγυρις, ιος, ὁ, ἡ, *cœtus, multitudo hominum congregatorum:* ex ὁμῆ, *simul,* et ἀγυρις, ιος, ἡ, *cœtus.*
'Ομηλικία, ας, et Ion. ης, ἡ, *ætatis æqualitas:* à seq.
'Ομῆλιξ, ικος, ὁ ἡ ὡ, *qui ejusdem ætatis est:* ex ὁμὸς, *similis,* et ἡλικία, *statura.*
'Ομήρισμα, ατος, τὸ, *pignus, obses;* ab ὁμηρεύω.
'Ομηρεῦσαι, Dor. pro ὁμηρεῦσαι, nom. pl. præs. part. f. g. ab
'Ομηρεύω, *sum obses:* ab ὅμηρος.
'Ομηρέω, -ῶ, f. ήσω, *in unum convenio, occurro; comitor:* ab eod.
'Ομηρίδαι, ων, οἱ, *HOMERIDÆ, Homeri imitatores,* vel *poëmatum Homericorum recitatores et actores.*

ὅμαγον, ν, τὸ, *pignus quod est obsidis vice*, Polyb. 3. et
ΟΜΗΡΟΣ, υ, ὁ, *obses*: qu. ab ἁμᾶ εἶρον, *simul nectere*, Thuc. 8. 31.
ὅμηρος, υ, ὁ, *HOMERUS*, nomen Poëtæ Græci celeberrimi.
ὁμίλει, præs. imperat. act. ab
ὁμίλεω, -ῶ, *in cœtu aliquorum versor; in colloquium venio, colloquor, sermocinor; consuesco; alicui rei valdè deditus sum*, ut *studiis*, &c. ὁμιλῶν τισὶ τύχαις, *in aliquos casus incidere, variam fortunam experiri*: cum dat. imperf. ὁμίλεον, -ον, 3. sing. opt. præs. ὁμιλέοι, f. ήσω, p. ὡμίληκα, a. 1. ὡμίλησα, a. 1. part. act. ὁμιλήσας, αντος, præs. part. act. ὁμιλῶν· ab ὅμιλος, *turba, cœtus*.
ὁμιλητὸν, adv. *turmatim*: ab eod. Th.
ὁμιλητικὸς, ὴ, όν, *qui dextrè versatur cum hominibus, elegans, humanus, comis*: ab ὁμιλέω.
ὁμιλία, ας, ἡ, *commercium, conversatio, colloquium*. Hinc Angl. HOMILY: ab ὁμιλέω.
ΟΜΙΛΟΣ, υ, ὁ, *cœtus, turba: turma; plebs; tumultus*: qu. ab ἁμᾶ εἰλῆσθαι, *quòd undà cogatur*.
ΟΜΙΧΕΩ, *meio, mingo*: qu. ἁμᾶ χέω, *simul fundo*.
ΟΜΙΧΛΗ, et Ion. ὁμίχλη, ης, ἡ, *nebula, caligo*, Arist. et Hom.
ὄμμα, ατος, τὸ, *visum; oculus; aspectus, facies*: nom. pl. ὄμματα, dat. pl. ὄμμασι· ab ὄπτομαι, *video*: f. med. ὄψομαι, perf. pass. ὄμμαι.
ὄμμαν· pro ὄμματα· vide præced.
* ὁμμάτιον, *oculatum et vigilem reddo*: ab ὄμμα.
ὄμνυ, *jura*: præs. imperat. act. pro ὄμνυθι, et
ὀμνύεις, 2. sing. præs. ind. ab
ΟΜΝΥ̃ΜΙ seu ὀμνύω, *juro*: f. ὀμόσω, perf. ὄμοκα, et Att. ἐμώμοκα, a. 1. ὤμοσα, a. 1. sub. ὀμόσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. ὀμόσας, αντος.
ὁμογάστριος, υ, ὁ ἡ ὁ, *frater qui, vel soror quæ, ex eodem ventre prodiit, uterinus*: ex ἁμοῦ, *simul*, (Th. ὁμὸς) et γαστὴρ, *uterus*.
ὁμογενὴς, ὁος, ὁ ἡ ὁ, *qui ejusdem generis est, propinquus*.
ὁμόγλωσσος, υ, ὁ ἡ ὁ, *qui eâdem linguâ utitur*: ex ὁμὸς, et γλῶσσα, *lingua*.
ὁμογνωμονέω, -ῶ, f. ήσω, *ejusdem sum sententiæ*: ex ὁμὸς, et γνώμη, *sententia*, Xen. et Aris.
ὁμογνωμόνως, adv. *æquè, uno animo*; -μον, *idem sentiens*.
ὁμόγνως, υ, ὁ ἡ ὁ, idem quod ὁμογενὴς, *consanguineus, cognatus, germanus*: ex ὁμὸς, *similis*, et γένομαι, *nascor*.
ὁμοδᾶμος, υ, ὁ ἡ ὁ, Dor. pro
ὁμόδημος, υ, ὁ ἡ ὁ, q. d. ὁ ἐν τῇ αὐτῇ δήμῳ ὤν, *qui est ex eodem populo*: ex ὁμὸς, et δῆμος, *populus*.
ὁμοδίαιτος, υ, ὁ ἡ ὁ, *qui eodem victu, seu vitæ genere utitur*; item *convictor, contubernalis, sodalis*; ex ὁμὸς, et δίαιτα, *vivendi mos, victus*.
ὁμοδρομέω, -ῶ, *simul curro, concurro*: ex ἁμᾶ, *simul*, et δρόμος.
* ὁμοεθνία, *ejusdem gentis sum*, D. S.
ὁμοεθνὴς, ὁος, ὁ ἡ ὁ, *qui est ejusdem generis, seu nationis*: ex ὁμὸς, *similis*, et ἔθνος, *gens*.
ὁμοθάλαμος, υ, ὁ ἡ ὁ, ὁμᾶ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, *qui simul et in eodem thalamo habitat*.
ὁμόθεν, *simul*: ab ἁμᾶ, idem. Th. ὁμὸς, *similis*.
ὁμοίδρονος, υ, ὁ ἡ ὁ, *qui eidem solio insidet, et ejusdem particeps est*: ex ὁμὸς, et θρόνος, *thronus*, quod vide.
ὁμοθυμαδὸν, adv. *uno animo*: ab
ὁμόθῡμος, ον, ὁ καὶ ἡ, *unanimis, concors*: ex ὁμὸς, et θυμὸς, *animus*.
ὅμοια, pl. num. n. g. ὁμοίας, gen. sing. f. g. ab ὅμοιος, *similis*.
ὁμοιάζω, *similis sum*: f. άσω, p. ὡμοίακα· ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς.
ὁμοίην, acc. sing. Ion. f. g. pro ὁμοίαν· ab ὅμοιος.
ὁμοῖος, Poët. pro ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, idem.
* ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ, *adfectuum similitudo*, D. S. ab
ὁμοιοπαθὴς, ὁος, ὁ ἡ ὁ, *iisdem affectibus obnoxius*: ex ὅμοιος, et πάθος, τὸ, *affectus*.
ὅμοιος, οία, οιον, *similis, par: æqualis*: [* *tantundem est, nil refert, σὺ δ' αἰνῶν, εἴτε μὲ ψέγων Σίλλος, ὅμοιον, tu verò sive me laudare, seu vituperare velis, tantundem est*, Æsch. Agam. 143. Vid. Markl. ad Eurip. Sup. 1060.] Th. ὁμὸς, idem.
ὁμοιότης, ητος, ἡ, *similitudo*: à præced. Plat. Aristot.
ὁμοιούσιος, *similis essentiæ*: ex ὅμοιος, *similis*, et οὐσία, *essentia*.
ὁμοίω, -ῶ, *assimilo, comparo*: f. ώσω, p. ὡμοίωκα, a. 1. ὡμοίωσα, a. 1. sub. ὁμοιώσω, ῃς, ῃ, et in 1. pl. ὁμοιώσωμεν, p. pass. ὡμοίαμαι, a. 1. pass. ὡμοιώθην, a. 1. sub. pass. ὁμοιωθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. ὁμοιωθῆναι, a. 1. part. ὁμοιωθεὶς, ῖσσα· ab ὅμοιος, *similis*.
ὁμοιωθήμεναι, Dor. pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ὁμοιωθὼς, a. 1. part. pass. et ὁμοιωθέμεν, a. 1. pl. f. 1. pass. ab ὁμοιόω, *assimilo*.
ὁμοίωμα, ατος, τὸ, *similitudo, similitudinem*; à 1. sing. p. pass. verbi ὁμοιόω.
ὁμοίως, adv. *similiter, perindè*: ab ὅμοιος.
ὁμοίωσις, εως, ἡ, *ipsa assimilatio, similitudo*: à 2. sing. p. pass. verbi ὁμοιόω.
ὁμόκλᾶρος, υ, ὁ ἡ ὁ, Dor. pro ὁμόκληρος, *qui ejusdem sortis cum aliquo est, particeps, consors*: ex ἁμᾶ, et κλῆρος.
ὁμοκλάω, seu -έω, *hortor vociferando, increpo*: ab ὁμοκλή.
ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, *hortamentum, increpatio et comminatio*: ex ἁμᾶ, *simul*, et κέκλομαι, idem quod κέλομαι, seu κέλω, *hortor*.
ὁμοκλητὴς, ῆρος, ὁ, *increpator, objurgator*: à 3. sing. perf. pass. verbi ὁμοκλάω.
ὁμοκλήσας, αντος, *minans*: a. 1. part. act. ab eod. verbo.
ὁμοκλίνης, ίος, ὁ ἡ ὁ, *qui est in eodem lecto*, vel *toro*; item *simul accumbens mensæ*: ex ὁμὸς, et κλίνη.
ὁμολογέω, -ῶ, *consentio, assentior: confiteor, profiteor; spondeo; præs fio; conditiones accipio*; v. gr. *pacis*: *affirmo, testor: similis sum, respondeo: laudo*: [* *gratias ago*: in Hebraismis censet Vorstius, Philot. S. P. c. 5. p. 137.] f. ήσω, perf. ὡμολόγηκα, a. 1. ὡμολόγησα· ab ὁμολόγος.
ὁμολογήσαντα, acc. sing. aor. 1. part. pass. et
ὁμολογήσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὁμολογ[illegible] quod vide.
* ὁμολόγησις, *confessio, concessio*, D. S. à verbo præced.
ὁμολογητέον, *confitendum est*: nomen verbale ab eod.
ὁμολογία, ας, ἡ, *confessio; consensus, assensus*; item *convenientia; pactum, pactio, compositio*: ab
ὁμολόγος, υ, ὁ ἡ ὁ, *iisdem verbis utens; consentiens*; τὸ ὁμολόγον, *pactum*: ex ὁμὸς, *similis*, et λόγος, *verbum*. Th. λέγω, *dico*: perf. med. λέλογα.
ὁμολογουμένως, adv. *ex confesso, sine controversiâ*, à præs. part. pass. ὁμολογέομαι, -όμενος, verbi ὁμολογέω· quod vide.
ὁμολόγως, adv. *congruenter*; item *apertè, sine ullâ dubitatione*: ab ὁμολόγος, quod vide.
ὁμομήτριος, υ, ὁ ἡ ὁ, *qui est ex eâdem matre natus*: ex ὁμὸς, et μήτηρ, *mater*.
ὁμὸν, *eundem, similem*: acc. sing. ab ὁμὸς.
ὁμονοέω, -ῶ, f. ήσω, p. ὡμονόηκα, *consentio*: ex ὁμὸς, *similis*, et νόος, *mens*.
ὁμόνοια, ας, ἡ, *concordia, consensus*: à præced.

'Ομοιόσιος, seu ὁμοίωσις, *ejusdem essentiæ, consubstantialis:* ex ὁμὸς, et οὐσία, *essentia:* ab ὤν, ὄσα, ὄν, verbi ἐιμὶ, *sum.*

'Ομοπάτριος, υ, ὁ, *eodem patre genitus,* vel *eundem patrem habens:* ex ὁμὸς, et πατὴρ.

'Ομόργνυ, *abstersit,* 3. sing. imperf. act. Ion. ab

'ΟΜΟΡΓΝΥ̃ΜΙ et μόργνυμι, *abstergo, imprimo, inuro:* f. ὁμόρξω, a. 1. ind. act. ὤμορξα, a. 1. ind. med. ὡμορξάμην, perf. ὦμορχα.

'Ομορέω, -ῶ, f. ήσω, *confinis sum:* ab ὅμορος.

'Ομόρξω, *tergam;* f. 1. act. verbi ὁμόργνυμι.

'Όμορος, υ, ὁ ἡ ὁ, *finitimus, confinis; adfinis, amicus:* gen. pl. ὁμόρων· ex ὁμὸς, et ὅρος, *terminus.*

'ΟΜΟΣ, ὴ, ὸν, *similis, par; idem.*

'Ομόσαι, *jurare:* a. 1. inf. act. verbi ὄμνῦμι, *juro;* f. ὁμόσω, p. ὄμοκα, ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

'Ομόσε, adv. *eundem in locum, eòdem:* ab ὁμὸς, *idem.* At

"Ομοσε, 3. sing. a. 1. Ion. ab ὁμόω, *unio;* f. ὁμόσω.

• 'Ομοσιχωρήσας πρήγματι, *efferens se periculo.*

'Ομόσσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄμνυμι.

'Ομοσῖτέω, *simul edo:* à seq.

'Ομόσῖτος, υ, ὁ ἡ ὁ, *qui cum aliquo edit:* ex ὁμὸς, et σῖτος, *frumentum.*

'Ομοσκηνία, ίας, ἡ, *contubernium;* item *tentorium:* et

'Ομοσκηνόω, -ῶ, *in eodem sum tabernaculo:* ex ὁμὸς, et σκήνη, ης, ἡ, *tabernaculum.*

'Ομόσπορος, υ, ὁ ἡ ὁ, *qui est ex eodem semine et genere:* ex ὁμὸς, et σπόρος, *semino.*

'Ομόσσῃ, *juraverit:* 3, sing. a. 1. sub. act. Poët. gem. σ, ut et ὁμόσσας, pro ὁμόσας, a. 1. part. verbi ὄμνυμι, *juro:* f. ὁμόσω.

'Ομόσσον, *jurato,* a. 1. imperat. act. gem. σ, ejusd. verbi.

'Ομοσῑχάω, seu -έω, *simul procedo, una eo; comitor:* ex ὁμὸς, et σῑχάω, εω.

'Ομόσῑχος, υ, ὁ ἡ ὁ, *in eodem versu* seu *ordine locatus; comes:* ex ὁμὸς, et σῖχος, *ordo, versus.* Th. σῑχω, *eo, vado.*

'Ομόσω, *jurabo:* f. 1. ind. act. verbi ὁμόω, seu ὄμνυμι, a. 1. ὦμοσα.

• 'Ομοσίλιννον, pro ὁμοσιλίννον, *quod similem habet finem,* D. S.

'Ομόσῑτος, υ, ὁ ἡ ὁ, *qui eandem artem exercet:* ex ὁμὸς, et σῖτος, *ars.*

'Ομότῑμος, υ, ὁ ἡ ὁ, *qui in pari habetur honore:* ex ὁμὸς, et τῑμὴ, *honor.* Th. σῖω, *honoro.*

'Ομοτράπεζος, υ, ὁ ἡ ὁ, *eâdem utens mensâ:* ex ὁμὸς, et τράπεζα, *mensa.*

'Ομότροπος, υ, ὁ ἡ ὁ, *similis,* tam de *ingenio,* quam *moribus;* item *consentaneus:* ex ὁμὸς, et τρόπος, *mores, ingenium.* Th. τρέπω, *verto.*

'Ομῦ, *una, simul, pariter; in eundem locum; in eodem loco; propè; ferè, circiter:* ab ὁμὸς.

'Ομοῦμαι, *jurabo:* f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro:* f. ὁμόσω.

'Ομουρέω, *finitimus sum:* ab ὅμουρος, Ion. pro ὅμορος, *finitimus,* quod vide.

'Ομόφρων, υ, ὁ ἡ ὁ, *comes, qui cum aliquo it:* ex ὁμῦ, et φρονέω, *eo.*

'Ομόφρονα et ὁμόφρονας, acc. sing. et pl. ab ὁμόφρων, quod vide.

'Ομοφρονίω, *consentio, concors sum:* ab

'Ομόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *unanimis, idem sentiens, concors:* ex ὁμὸς, et φρὴν, *mens, animus.*

'Ομόφῡλος, υ, ὁ ἡ ὁ, Xen. *ejusdem speciei, ejusdem generis, ex eâdem tribu:* ex ὁμὸς, et φυλὴ, *tribus.*

'Ομοφωνέω, *eâdem voce* vel *linguâ utor:* ex ὁμὸς, et φυλὴ, *tribus.*

'Ομόφωνος, υ, ὁ ἡ ὁ, *qui eâdem linguâ utitur; cujus eadem vox est* seu *idem sonus; consonus, consentiens:* ex ὁμὸς, et φωνὴ, *vox.*

'Ομοχροΐν, Ion. pro ὁμοχροΐα, *coloris similitudo:* ex ὁμὸς, et χρὼα, *color.*

'Ομόψηφος, ου, ὁ ἡ ὁ, *cujus idem suffragium est; eandem fovens sententiam; idem jus suffragii ferendi habens:* ex ὁμὸς, et ψῆφος, *calculus.*

'Ομῶ, *in unum redigo, coïre facio:* ab ὁμὸς, *similis, par:* sed

'Ομῶ, idem quod ὄμνυμι, *juro.*

'Όμφακες, *uvæ acerbæ,* nom. pl. ab ὄμφαξ, quod vide.

'Ομφακίας, υ, ὁ, *acerbus, acerbitate suâ uvas immaturas referens,* seu *ex uvis immaturis confectus:* ab ὄμφαξ.

'Ομφακίζει, *sum acerbus,* f. ίσω, p. ὠμφάκικα· ab eod.

'Ομφάκιον, υ, τὸ, *omphacium, succus uvæ acerbæ,* Dios. 5. 7.

'Ομφαλόεις, όεσσα, όν, *umbilicatus, a, um.* Epith. *scuti:* ab

'ΟΜΦΑΛΟΣ, οῦ, ὁ, *UMBILICUS, umbo; media pars agminis:* q. ab ἀμφιλίσσω, *circumvolvo.*

'ΟΜΦΑΞ, ακος, ἡ, *uva acerba, necdum matura,* [• vel *quivis fructus immaturus,*] quia ὠμὸς δὲ τὸ φαγεῖν, *crudus ad vescendum.*

'ΟΜΦΗ', ῆς, ἡ, *vox divina, responsum à Deo datum.*

'Ομωξῆναι, *similem factum esse* vel *unitum:* a. 1. inf. pass. ab ὁμόω. Alii volunt per Synec. dici pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ὁμοιόω, *similem facio:* quod ab ὅμμος, idem quod ὁμὸς, *similis.*

'Ομόωσα, Att. pro ὄμοκα, *juravi:* perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro.*

'Ομώνῡμος, υ, ὁ ἡ ὁ, *idem nomen habens, cognominis:* ex ὁμὸς, et ὄνομα, *nomen.*

'Όμως, *tamen:* conjunct. discret. ὅμως μὲν τὸ, *verumtamen:* sed

'Ομῶς, *similiter, æquè, pariter, simul,* und: Poët. pro ὁμοῦ, vel ὁμοίως. Th. ὁμὸς, *similis.*

'Ον, ὄντα, *quem:* acc. sing. ab ὅς, *qui.*

'Ον, præs. part. neut. g. ab ὤν, ὄντα, ὄν· ab εἰμὶ, *sum.*

'Ονάγεος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὄους ἄγχους, *ONAGER.* Th. ἀγχὼ, *ager.*

'Ονάμην, ασο, ατο, *adjutus fuerim;* per Sync. pro ὀνησάμην, a. 1. opt. m. verbi ὄνημι, *juvo, prosum:* f. ὀνήσω, a. 1. med. ὀνησάμην.

'Ονᾶμαι, *fruor;* item *vitupero.* Vide ὄνημι.

'Ονάμενος, υ, *qui fructum percepit;* per Sync. pro ὀνησάμενος, a. 1. part. m. verbi ὄνημι, *juvo.* Alii volunt esse præs. part. ab ὀνᾶμαι, præced.

"ΟΝΑΡ, τὸ, *somnium:* indecl. κατ' ὄναρ, *in somnio:* [• Matt. i. 20. Attici omittunt præpositionem, uti notat Phrynichus.]

'Ονάριον, υ, τὸ, *asellus,* dimin. ab ὄνος, *asinus.*

'Ονᾶσῶ, *juvabit,* Dor. seu Æol. pro ὀνήσω, ab Æol. f. ὀνασῶ· deinde ὀνασῶ, verbi ὄνημι, *prosum.*

'Ονασθαι, *frui;* præs. inf. ab ὀνᾶμαι, quod vide: vel a. 1. inf. m. per Sync. pro ὀνήσασθαι, verbi ὄνημι, *juvo.*

'Ονᾶσις, ισς, ἡ, Dor. pro ὄνησις, *usus, utilitas:* ab eod.

'Ονάσσῃς, Dor. pro ὀνήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ὄνημι.

'Ονάσσαι, quod pro ὀνήσεται, τὰ, *cibaria, commoda:* ab

'Ονασς, ασος, τὸ, *utilitas, emolumentum:* ab ὄνημι.

'Ονείδεα, et contractè ὀνίδεα, nom. pl. ab ὄνειδος, ους, τὸ, *probrum.*

'Ονείδειος, vel ὀνίδειος, ία, ον, *probrosus, contumeliosus:* ab ὄνειδος.

'Ονειδίζω, *exprobro, vitupero, reprehendo, accuso,* imperf. ὠνείδιζον, f. 1. ίσω, p. ὀνείδικα, a. 1. ὠνείδισα, a. 1. sub. ὀνείδισον, σῃς, σῃ, præs. pass. ὀνειδίζομαι, *convitiis laceror;* perf. pass. ὠνείδισμαι· ab ὄνειδος.

'Ονειδισας, ονος, a. 1. part. act. At

'Ονείδισας, 2. sing. a. 1. ind. act.

Digitized by Google

Ion. ὀνάδιεν, a. 1. imperat. act. ab ὀνειδίζω, quod vide.

'Ονειδίσεις, 2. sing. f. 1. act. ejusd. verbi.

'Ονείδισμα, ατος, τὸ, *contumelia, probrum* : et

'Ονειδισμὸς, οῦ, ὁ, *convicium* : ab ὀνειδίζω, *exprobro*. Th. ὄνειδος, ους, τὸ, *probrum*.

'Ονείδισον, 3. pl. a. 1. sub. act. et

'Ονειδῶ, f. 1. Att. pro ὀνειδίσω, verbi ὀνειδίζω, *exprobro* : f. ἰσω· ab

"ΟΝΕΙΔΟΣ, ους, τὸ, *probrum, dedecus* ; item *gloria, laus, decus*.

"Ονεος, έα, εον, *utilis* : ab ὄνημι.

'Ονήϊπτρα, -ων, τὰ, in prosâ pro ὄνειρα, ab ὄνειρον, idem quod ὄνειρ, *somnium*.

'Ονήϊρατος, έα, εον, ut ὀνειρέα· πτέλεα, *somni* vel *insomniorum portæ* : ab ὄνειρος, quod vide.

'Ονειροκρίτας, α, ὁ, Dor. pro

'Ονειροκρίτης, ου, ὁ, *somniorum interpres* : ex ὄνειρον, *somnium*, et κρίνω, *judico*.

'Ονειροπόλος, ου, ὁ ἡ ὁ, *somniorum interpres* : ex ὄνειρος, *somnium*, et πολέω, *versor*.

"Ονειρος, ου, ὁ, *somnium*. Th. ὄναρ.

'Ονήϊρων, dat. sing. ὀνήϊρον, gen. pl. præced.

'Ονηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi

"Ονημαι, idem quod ὄνημαι.

'Ονηπίνος, η, πρὸς. part. pass. ab ὄνημι, quod ab

"ΟΝΗΜΙ, et ὀνίνημι, *juvo, prosum, utilitatem affero* ; item *vitupero* : eodem modo usurpatur formâ med. f. ὀνήσω, (ab ὀνέω,) a. 1. ὄνησα, p. ὄνημαι· præs. pass. ὄνημαι, ὀνῆμαι, et ὀνίνημαι, *juvor, fructum et utilitatem percipio ; fruor* ; item *vitupero* : fut. 1. med. ὀνήσομαι, a. 1. m. ὀνησάμην, ω, ασο, a. 1. m. opt. ὀνησαίμην, αιο, αισο, et contract. ὀναίμην.

"Ονησα, Ion. pro ἔνησα, a. 1. ind. act. et

'Ονήσαι, *fruere*, a. 1. imperat. m. verbi ὄνημι.

'Ονήσεαι, *juvaberis*, Ion. pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. ὀνήσομαι, verbi ejusdem.

'Ονήσει, *erit emolumento*, 3. sing. f. 1. act. ὄνημι.

'Ονήϊπορος, ου, ὁ ἡ ὁ, *utilis* ; item, prop. nom. ab ὄνημι.

"Ονησις, εως, ἡ, *fructus, utilitas*. Th. ὄνημι, *juvo*.

'Ονησιφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, *utilitatem afferens* ; item nomen propr. *ferens opem, opitulator*.

"Ονησο, præs. imp. pass. ab ὄνημαι, *fruor*.

'Ονητὸς, ὴ, ὸν, *utilis* : *vituperabilis* : ab ὄνημι, *juvo*, *vitupero*.

'Ονίατος, ου, ὁ, *utilis* ; item *ONETOR* : nom. propr.

'Ονήλιον, et ὀνύλιον, *stercore bovino inquino* ; *fimo jumentorum aspergo agrum* ; et indè *cibos condio exquisitè*, quia ut *fimo agri fœcundiores*, sic *cibi condimentis delicatiores* fiunt : ab

"ΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, *stercus*, seu *fimus jumentorum*.

'Ονικὸς, ὴ, ὸν, *asinarius, a, um* : ab ὄνος, *asinus*.

'Ονίνησιν, *juvat* : 3. sing. præs. ind. verbi ὀνίνημι, idem quod ὄνημι, f. ὀνήσω.

"Ονιτο, 3. sing. præs. opt. verbi ὄνημαι, quod vide ; ut alii volunt a. 2. opt. m. verbi ὄναμαι, *vitupero, carpo*. Th. ὄνημι, *vitupero*.

'Ονοκένταυρος, ου, ὁ, *Onocentaurus*.

"Ονομ', pro ὄνομα, quod vide.

"ΟΝΟΜΑ, Poët. ὄνυμα, Æol. ὄννυμα, ατος, τὸ, *NOMEN ; fama, celebritas ; prætextus ; nam* ὄνομα, *nominatim*, adv.

'Ονόμαζ', *nominabat*, Ion. pro ὀνόμαζε, 3. sing. imperf. act. ab

'Ονομάζω, *nomino, appello ; celebro, decanto* : 3. sing. præs. opt. ὀνομάζοι, præs. inf. ὀνομάζειν, f. ἄσω, p. ὠνόμακα, præs. pass. ὀνομάζομαι, *nominor*, p. pass. ὠνόμασμαι, a. 1. pass. ὠνομάσθην, ης, η, præs. part. pass. ὀνομαζόμενος. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

'Ονόμηνε, *reprehendo, carpo, vitupero* ; f. m. ὀνόσομαι, a. 1. m. ὠνοσάμην· ab ὀνέω, idem.

'Ονομήνω, *nomino, nomine voco, nominatim recenseo* ; f. ὀνῶ, a. 1. ὠνόμηνα, a. 1. sub. act. ὀνομῆναι. Th. ὄνομα, *nomen*.

'Ονομάκριτος, ου, ὁ, nomen propr.

'Ονόμασθεν, Æol. et Boeot. pro ὠνομάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ὀνομάζω, quod vide.

'Ονόμασι, dat. pl. ab ὄνομα, quod vide.

'Ονομάσια, *nominatio, appellatio* : ab ὀνομάζω.

'Ονομαστὶ, adv. *nominatim*.

'Ονομαστικὸς, ὴ, ὸν, *nominativus* : et

'Ονομαστὸς, ὴ, ὸν, *celebris, clarus* : in pl. ὀνομαστοὶ· ab ὀνομάζω.

'Ονόμηνα, *as*, ι, a. 1. ind. act. Ion. et

'Ονομῆνε, a. 1. sub. act. verbi ὀνομαίνω, quod vide.

"ΟΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, *asinus, -a* : q. ab ὄνημι, *juvo* ; item bestiola multipes, dicta *multipedo, porcellio* ; item *superior mola lapis ; axis ; fusus*.

'Ονόσεται, *vituperabit*, 3. sing. f. 1. med. gem. σ verbi ὀνέω, idem quod ὄνημι, *vitupero*.

'Ονοτὸς, ὴ, ὸν, *vituperandus* ; in pl. n. g. ὀνοτὰ, ab ὄναμαι, *vitupero*.

'Ονοτύζω, *carpo, incuso* : ab ὀνέω, idem quod ὄνημι *vitupero*.

'Ονοτὸς, ὴ, ὸν, Poët. *vituperabilis*, ab eod.

'Ονοφορβὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, *qui asinos pascit ac nutrit* : ex ὄνος, et φορβὴ, *pasco* : p. m. φορβέω.

'Ονόω, f. ὀνῶ, usitatiùs ὀνήσω, idem quod ὄνημι, *vitupero*.

"Ονυ, *existentem*, acc. sing. part. præs. m. g. ὤν, ὄντος· ab εἰμὶ, *sum*.

"Ονυϊνα, *quemcunque*, acc. sing. ab ὅστις.

• "Ονυν, 3. pl. imperf. Atticè pro ἦσαν, ab εἰμὶ· ἐπικτᾷ τὸ ὄντων, Plat. ix. de leg. pro quo Ionicè dicitur, ἐόντων, Herodot. p. 364, 67.

"Ονυς, verè, adv. ab ὤν, ὄντος, præs. part. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Ονῦμα, ατος, τὸ, Æol. pro ὄνομα, *nomen*.

'Ονύμαξε, *as*, ι, Æol. et Poët. pro ὠνόμασα, a. 1. ind. act. verbi ὀνομάζω, *nomino*, quod vide.

'Ονυμάξομαι, f. 1. m. Æol. vide præced.

'ΟΝΥΞ, ὄνυχος, ὁ, *UNGUIS ; unci ; ONYX*, gemma : in dat. pl. ὄνυξι. Hinc

'Ονύχων, *ungues*, nom. pl. et

'Ονύχεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄνυξ, -υχος, ὁ, *unguis*.

'Ονυχίζω, *angues facio ; divido ungulam penitùs ; ungues reseco ; ad unguem exigo* : f. ἴσω, p. ὠνύχικα· ab ὄνυξ, *unguis*.

'Ονύχιον, τὸ, *unguiculus* ; item pro *lapide onychite*. Th. ὄνυξ.

'Ονυχισμὸς, οῦ, ὁ, *unguium resectio diligens et acerba rei examinatio* : ab ὀνυχίζω.

'ΟΝΩΝΙΣ, ίδος, ἡ, *herbæ genus*.

'Οξάλμη, ης, ἡ, *muria acida*, ὀξῆς ἅλμη.

'Οξῆα, ας, ἡ, *acuta*, nom. f. g. ab ὀξὺς. At

'Οξέα, exponitur per *acutè*, in pl. g. pro ὀξέα, metri gratiâ, quod pro ὀξίων, ab eod.

'Οξῖ, dat. sing. ab ὀξὺς, ἴος, ὁ, *acutus*.

'Οξιῶν, gen. pl. f. g. Dor. pro ὀξιῶν· et

'Οξέσσι, dat. pl. Ion. pro ὀξέαις, ab ὀξῆα, f. g. ab ὀξὺς, *acutus*.

'Οξίως, adv. *acutè* ; *celeriter* ; *velociter* : ab eod.

'Οξος, ους, τὸ, *acetum* : et pro *vino tracando*. Th. ὀξὺς, *acutus*.

'Οξὺ, substantivè *acumen, mucro, acies* ; item *celeritas* ; adv. etiam *acutè* ; *celeriter*. Th. ὀξύς.

• 'Οξυδλμὸς, adjectivum nominis

ὀξυδιλὴς, acûtum habens, vel emittens celeritèr, jaculum: ab ὀξὺς, et βίλος, D. S.

'Οξυδιλὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, acutum cuspidem habens; qui celeritèr jaculum emittit: ex ὀξὺς, acutus, et βίλος, τὸ, telum.

'Οξύγαρυ, υ, τὸ, garum aceto conditum: ex ὀξὺς, et γάρος.

'Οξύγγιον, υ, τὶ, axungia, arvina, Græc. à Lat.

'Οξυγράφος, υ, ὁ ἢ ἡ, celeritèr scribens: ex ὀξὺς, et γράφω, scribo.

'Οξυηκοΐα, ας, ἡ, auditûs acumen: ex ὀξὺς, acutus, et ἀκοὴ, auditus. Th. ἀκούω, audio.

'Οξύθῡμος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui acerbo est animo, iracundus. Hinc ὀξυθυμία, animi acerbitas; sordes: ex ὀξὺς, et θυμὸς, animus.

'Οξυπῑπτων, ων, ὁ ἢ ἡ, ad motum subitus et præceps, qui subitò vel celeritèr movetur; item ὀργίλος, qui subitò irâ commovetur: ex ὀξὺς, et πίπτω, moveo.

'Οξυντὴρ, ῆρος, ὁ, scalprum: ab

'Οξύω, acuo, item acidum reddo: f. ὄνω, p. ὄξυγμα, a. 1. ὄξυνα. Th. ὀξύς.

'Οξύοις, ύοσα, ύον, acutus; spinosus. Th. ὀξύς.

'Οξυρεκὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, vel ὀξυῤῥικὴς, et

'Οξύῤῥοος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui celeritèr rapit ac movetur: celer, velox: ex ὀξὺς, velox, et ῥέω, repo, vergo.

'ΟΞΥΣ, εῖα, ὺ, acutus; acidus; velox; expeditus ad aliquid aggrediendum.

'Οξύσχοινος, υ, ὁ ἢ ἡ, acutus juncus: ex ὀξὺς, acutus, et σχοῖνος, υ, ὁ ἢ ἡ, juncus.

'Οξύτερος, υ, et in f. g. Ion. ὀξυτέρη, acutior, comparat. ab ὀξὺς, acutus.

'Οξύτης, ητος, ἡ, acumen, acies: acrimonia; item celeritas. Th. ὀξύς.

'Οξύτομος, υ, ὁ ἢ ἡ, acutè secans; acutus: ex ὀξὺς, et τέμνω, seco: p. m. τέτομα.

'Ὅυ, Poët. pro οὗ, cujus: ab ὅς, quis.

'Ὄυ', pro ὄπα, vocem, sonum: acc. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

'Ὅυα, Dor. pro ὅπη, vel ὅπως, ubi, quod vide.

'Οπάδίω, pro quo Hom. ὀπηδέω, sequor; adsum, procedo, opitulor: et

'Οπαδὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, assecla, comes: quod et ὀπηδὸς· ab ὀπάζω.

'Οπαζόμενος, υ, præs. part. pass. ab

'ΟΠΑΖΩ, f. ἄσω, persequor, sequi jubeo, comitem do; præbeo; ὀπάζομαι, med. comitem accipio; à persequente premor.

'Οπαῖον, υ, τὸ, foramen ollæ; item foramen per quod fumus è furno aut camino exit. Th. ὀπὴ, foramen.

'Οπαφίνα, Dor. pro ὀπηδίνα, q. v.

'Οπασα, ας, ε, Ion. pro ἄπασα, a. 1. ind. act. et

'Οπάσαι, a. 1. inf. act. et

'Οπάσαις, Æol. pro ὀπάσας, a. 1. part. ab ὀπάζω.

'Οπάσαις, præbeas, a. 1. opt. act. gem. σ, sic ὀπάσειε, 3. sing. f. 1. act. ὀπάσσαιτε, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ὀπάζω.

'Οπαστῆρες, υ, ὁ ἢ ἡ, per Syncop. pro ὀμόπατρες, eodem patre genitus: ex ὁμὸς, idem et πατὴρ.

'Οπᾶων, ονος, ὁ ἢ ἡ, minister, comes. Th. ὀπάζω, sequi jubeo. Alii ὀπάων legunt, q. ab ἵσω, sequor.

'Οπιε, quod: ex ὅ, et πίε.

'Οπίων, -ονος, ὁ, Ion. pro ὀπάων, quod vide.

'ΟΠΗ', ῆς, ἡ, foramen, per quod videri potest: q. ab ὄπτομαι, video.

'ΟΠΗ, ubi; quo; quà, quâ viâ; quâ ratione, quomodò: q. ab ὅς, qui.

'Οπηδέω, comitor, comes sum, assector. Th. ὀπάζω, comitem do.

'Οπηνίκα, quando: ex ὅτε, et ἡνίκα, quum, quando.

'Οπήτιον, υ, τὸ, fabula. Th. ὀπὴ.

'Οπῑ, voci, dat. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

'Οπιδνὸς, ὴ, ὸν, reverendus, cavendus. Th. ὄπις.

'Οπίζεται, curabit: 3. sing. imperf. Ion. ab

'Οπίζομαι, curo, revereor; item caveo; rependo, ulciscor. Hinc

'Οπιζόμενος, præs. part. med. Th. ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, cura.

'Οπιθεν, retrò, pòst, à tergo, Ion. et Dor. pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, retrorsùm.

'Οπιν, acc. sing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, ultio.

'Οπιον, υ, τὸ, OPIUM, succus lacteus qui papaveris scapo inciso emanat. Th. ὀπὸς, succus.

'Οπιπτεύοντ', pro ὀπιπτεύοντα, spectantem, acc. sing. part. præs. ab

'Οπιπτεύω, inspicio, circumspicio, per reduplic. ab inusitat. ὀπτεύω. Th. ὄπτομαι, video.

'ΟΠΙΣ, ιδος, ἡ, ultio, vindicta divina; cura, respectus: q. ab ὄπτομαι, sequor.

'Οπισθαμβὶς, ἰτὶο retrograda? ab ὀπίσω ἀμβαίνειν, id est, ἀναβαίνειν.

'Οπισθεν, ponè, à tergo: adv. Th. ὀπίσω, retrò.

'Οπίσθιος, ία, ιον, posterior, à tergo sequens.

'Οπισθίως, adv. pòst, retrorsùm.

'Οπισθόδινος, υ, ὁ ἢ ἡ, à tergo revinctus; ex ὄπισθεν, et δέω, ligo.

'Οπισθόμβροτον αὔχημα δόξης, retrò mortales sequens gloriatio laudis. Post mortem nihil remanet præter famam, quæ circumfertur apud posteros.

'Οπισθονόμοι βόες, boves præpostèrè pascentes: ex ὄπισθεν, et νέμω, pasco.

'Οπισθότονος, υ, ὁ ἢ ἡ, in aversum tendens, aut tentus: subst. vinculum quo manus post tergum religantur: ex ὄπισθεν, et τείνω.

'Οπισθοφανὴς, retrorsùm, adv. ex ὄπισθεν, et φαίνω.

'Οπίσσω, Poët. pro ὀπίσω, retrò.

'Οπίστερος, posterior: ὀπίστατος, postremus: ab

'ΟΠΙ'ΣΩ, retrorsùm, retrò, pòst; adv. cum gen. item sine casu τὰ ὀπίσω, scil. ὄντα, quæ retrò sunt.

'Οπλα, τὰ, instrumenta: ab ὅπλον, υ, τὸ, arma.

'Οπλία, acc. sing. ab 'Οπλὶς, ῖος, ἡ, nomen propr. viri.

'Οπλίσσαι, præs. inf. ab ὁπλόω: armor. Th. ὅπλον, arma.

'Οπλία, vide ὁπλίζω, quod idem est.

'Οπλίων, Ion. pro ὁπλῶν, gen. pl. ab

'Οπλὴ, ῆς, ἡ, ungula. Th. ὅπλον.

'Οπλίζω, armo: f. ίσω, p. ώπλικα, præs. pass. ὁπλίζομαι, armor; item activè instruo, paro; præs. inf. ὁπλίζεσθαι, a. 1. m. ὡπλισάμην, ω, ασε, a. 1. imperativ. m. ὅπλισαι, άσθω, et in 2. plur. ὁπλίσασθε. Th. ὅπλον.

'Οπλισμα, ατος, τὸ, armatura: et

'Οπλισμὸς, οῦ, ὁ, id. ab ὁπλίζω.

'Οπλισίμεθα, armabimur, 1. pl. f. 1. m. Poët. à præced.

'Οπλιστὴς, οῦ, ὁ, armator: à 3. sing. perf. pass. verbi ὁπλίζω.

'Οπλιτεύω, f. εύσω, sum miles gravis armaturæ; armatis præsum: ab

'Οπλίτης, υ, ὁ, armatus, miles armaturæ gravis: ab ὅπλον.

'Οπλιτικὸς, ὴ, ὸν, ad milites gravis armaturæ pertinens: τὸ ὁπλιτικὸν, gravis armaturæ milites: à præced.

'Οπλοδοσία, -ῶ, arma distribuo: ex ὅπλον, et δίδωμι.

'Οπλοθήκη, ης, ἡ, armamentarium: ex ὅπλον, arma, et θήκη, loculus.

'Οπλολογέω, -ῶ, arma lego, colligo.

'Οπλομαχέω, f. ήσω, armis decerto vel pugno: et

'Οπλομαχία, ας, ἡ, pugna seu certamen quo armis decertatur: ab

'Οπλομάχος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui armis pugnat: ex ὅπλον, et μάχομαι, pugno.

'ΟΠΛΟΝ, υ, τὸ, telum; scutum; in-

Digitized by Google

strumentum : τὰ ὅπλα, arma; instrumenta quævis.

'Οπλοτερῶν, *juvenum.* gen. plur. f. g. Æol. pro ὁπλοτέρων.

'Οπλότερος, ἱρα, ερον, *junior, unus è posteris : ὁπλότατος, minimus natu.* Dicitur de iis qui *arma* ferre possunt. Th. ὅπλον, *arma.*

'Οπλοφορέω, *arma gesto ;* item *armatus stipo alicujus latus ;* in pass. ὁπλοφορέομαι, *ab armatis stipor :* à

'Οπλοφόρος, ου, ὁ ἡ, *qui arma gestat, armiger :* ex ὅπλον, et φέρω.

'Οπωδαπός, ή, *cujas, ex quâ regione:* ex ὅπου, *ubi,* et δαπός, *solum.*

'Οπόθεν, et Poët. ὁππόθεν, *unde :* à πόθεν, idem. Th. ὅς, *qui*

'Οπου, *ubi, quò :* vide που.

'Οποῖος, οία, οῖον, *qualis, -e :* idem quod οἷος, citra interrogationem.

'ΟΠΟ'Σ, ου, ὁ, *succus, humor ; coagulum :* qu. ab ὀπῆ, undè fluit. Est autem ὀπὸς, *succus sponte manans : χυλὸς, expressus succus.*

'Οπόσον, acc. sing. f. g. ὁπόσα, plur. n. g. ab ὁπόσος.

'Οποσονοῦν, adverb. *aliquantulum, quantumcunque :* ex ὁπόσος, et οὖν.

'Οπόσος, et Poët. ὁπποσός, η, ον, *quantus :* à πόσος, et hoc ab ὅσος, *quantus.*

'Οπόταν, adv. *quum, ubi ;* conj. *quandoquidem:* pro ὁπότε, et ἄν.

'Οπότε, et Poët. ὁπποτέ, *aliquando, olim, donec:* à ποτέ.

'Οπότερος, ἱρα, ερον, *uter, utervis, alteruter :* à πότερος, *uter.*

'Οπου, *ubi,* indefinitè, idem quod που, *ubi, quo, quum.*

'Οπουα, Dor. pro ὅπου, et hoc pro ὁπόθεν, *unde.* Th. ὅτι, *quando.*

'Οπουπου, Poët. pro ὅπου ἤ ὅπου, *quò.* Vide præced.

'Οπυῖνα, Dor. pro ὁπότε, *quando,* q. v.

'Οπυΐος, adv. *quocunque.*

'Οπυΐτ', pro ὁπυΐτε, vide ὁπότε.

'Οπυιτέρην, *utram,* acc. sing. f. g. Ion. et

'Οπυιτέρεων, dat. pl. Ion. et Poët. ab

'Οπυίτερος, *uter :* Poët. pro ὁπότερος.

'Οπτάζομαι, *videor :* à seq.

'Οπτάζω, *video :* ab ὄπτομαι.

'Οπτάλιος, ία, ιον, *assus, tostus :* ab ὀπτάω, *asso.*

'Οπτανόμενος, *visus, versans in conspectu,* part. præs. pass. ab

'Οπτάνω, *video :* ex ὄπτομαι, idem.

'Οπτασία, ας ἡ, *apparitio, visio :* ab ὀπτάζω.

'ΟΠΤΑ'Ω, *torreo ; asso :* f. ὀπτήσω, p. ὤπτηκα, p. pass. ὤπτημαι.

'Οπτιόμενος, Dor. pro ὀπτώμενος, q. ab ὀπτέομαι, pro ὀπτάομαι, præs. part. m. ab ὀπτάω, *torreo.*

'Οπτῇ, Dor. pro ὀπτῇ, 3. sing. præs. ind. act. ab ὀπτάω, *torreo.*

'Οπτηλὸς, ίνεος, a. 1. part. pass. ab ὀπτάω, *torreo.*

'Οπτὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator, explorator.* Th. ὄπτομαι.

'Οπτησις, ιος, ἡ, *ipsa torrendi actio :* ab ὀπτάω.

'Οπτήσομεν, 1. pl. a. 1. sub. act. verbi ὀπτάω, q. v.

'Οπτίλος, ὁ, ὁν, *visorius.* Th. ὄπτομαι. Hinc ἡ ὀπτίλη, scil. τέχνη, *Optica,* Angl. OPTICKS.

'Οπτίλος, ου, ὁ, *oculus :* ab

'ΟΠΤΟΜΑΙ, *video :* f. med. ὄψομαι, p. pass. ὦμμαι, ψαι, ται, a. 1. pass. ὤφθην, ης, η, f. 1. pass. ὀφθήσομαι, a. 1. m. ὀπτάμην, a. 1. sub. m. ὄπτωμαι.

'Οπτὸς, ὴ, όν, *assus, a, um ; tostus.* Th. ὀπτάω, *asso.*

'Οπτῶ, Dor. pro ὀπτῶ, gen. sing. ab ὀπτὸς.

'ΟΠΤΙ'Ω, *ineo, coëo ; uxorem habeo, nubo ;* imperfect. ὤπτιον, ες, ε, præs. pass. ὀπτίομαι, *in matrimonio habear.*

'Οπτομα, *vidi,* p. m. Att. pro ὄπτα. Hinc ὀπτόμαν, ας, α, plusq. p. m. ab ὄπτομαι, *video.*

'Οπτόνυ, Ion. pro ὀπτάνυ, 3. sing. plusq. p. m. Vide præced.

'Οπτόνυαν, Ion. pro ὀπτάνυσαν, 3. pl. plusq. p. m. ὀπτάνυν. Vide in ὄπτομα.

'Οπτὸς, ῆ, ὁ, *conspectus, aspectus, visus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

'Οπτοσκόπος, ου, ὁ, *speculator :* à præced. q. v.

'ΟΠΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *autumnus ; fructus arborei ; poma ; ætas maturior.*

'Οπωρεῖν, Att. pro ὀπωρίσαι, 3. sing. f. 1. ab ὀπωρίζω.

'Οπωρεῦντι, Dor. seu Æol. pro ὀπωρεῦσι, quod Atticum est pro ὀπωρίσουσι, nom. pl. f. 1. part. act. ejusd. verbi.

'Οπωρίζω, f. ίσω, et Att. ῶ, *fructus autumnales* seu *poma decerpo et colligo ; pomis vescor* seu *fructibus autumnalibus.* Th. ὀπώρα, *fructus autumnales ; autumnus.*

'Οπωρινὸς, ὴ, όν, *autumnalis :* ab ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus.*

'Οπως, *ut, quomodo ;* conjunct. ex ὁπ-lêmate πῶς, adv. *quomodo ?*

* 'Οπως, ἄν, *ut, adeò ut,* Matt. vi. 5. Luc. ii. 35. ὅπως ἀλλὰ, *non solùm, non sed, tantum abest ut.*

'Οπωσοῦν, *quomodocunque :* à præced.

'Οπῷ, *videt,* 3. sing. præs. ab ὀπάω. Sed

'Οπα, præs. imperat. act. ὀπᾶν, præs. infin. ὀπᾶσθαι, præs. infin. pass. ab eod.

'Οπᾶμα, ατος, τὸ, *visio, visus :* quæ fieri solet κατ' ὄναρ : *spectaculum :* ab ὀπάω, *video.*

'Οραμνος, *frons, RAMUS :* qu. contractè pro ὀρίδαμνος. Th. βάμνος, υ, ἡ, *spinosus frutex.*

'Ορᾶν ἀλκὴν, Dor. pro ὁρᾶν ἀλκὴν, ἤγουν βλέπειν ἀνδρείαν, *spectare fortitudinem.* Pro quo in prosâ diceretur περίσωτον ἀνδρεῖον ἴχειν, *bellicum robur adspectu præ se ferre, oculis vultuque Martem spirare.*

'Οράνιος, ου, ὁ, Æol. pro οὐρανὸς, ου, ὁ, *cœlum.*

'Ορᾶται, *spectat,* 3. sing. præs. m. et

'Οράτο, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ὁρᾶτο, verbi ὁράω, *video.*

'Οράτὴς, οῦ, ὁ, *spectator :* et

'Ορατίλος, ὴ, όν, *videndi potentiâ præditus :* et

'Οράτὸς, ὴ, όν, *visibilis, -e :* ab

'ΟΡΑ'Ω, *video, cerno ; intelligo,* præs. imperat. ὄρα, ὁράτω, imperf. Att. ἐώρων, ἐώρα, f. ὄψω, p. ἑώρᾶκα, et Att. ἑώρᾶκα, perf. inf. ἑωρακέναι, plusq. p. ind. act. ἑωράκειν, εις, ει, perf. pass. ἑώραμαι, σαι, ται.

'Οργὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro ὀργὴ, quod vide.

'Οργάζω, vide in ὀργάω.

'Οργάνη, ης, ἡ, *Minerva,* quæ et Ἐργάνη, ab ἔργον, *opus,* quia *textrix.*

'Οργανικὸς, ὴ, όν, *instrumentalis :* ab

'ΟΡΓΑ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *instrumentum,* vel *opus, ORGANUM ;* qu. ἔργανον, ab ἔργον, *opus,* seu ab ἔργω, p. m. verbi ῥίζω, *facio,* Hinc Angl. ORGAN.

'ΟΡΓΑ'Σ, άδος, ἡ, *terra pinguis ; -locus* vel *lucus Deo sacer.*

'ΟΡΓΑ'Ω, *appeto impatientèr :* f. ήσω, qu. ab ὀργὴ, *impetus.* Hinc ὀργάζω, *instigo, incito ;* item *subigo, mollio.*

'ΟΡΓΗ', ῆς, ἡ, *ira ; animi inclinatio, studium ; impetus et ardor vehementior ;* qu. ab ὄρω, *incito,* et ἄγω, *impello,* quia est *impulsus* quidam animi : vel ab ὀρίγω.

'Οργὴ, etiam Ionibus significat *picem.*

'ΟΡΓΙΑ, ων, τὰ, *sacra Liberi,* et *cujusvis Dei, ORGIA,* qu. ab ὀργὴ, *impetus.*

'Οργιάζω, *orgia celebro :* à præced.

'Οργίζομαι, pass. ab

'Οργίζω, *ad iram incito, lacesso, facio irasci :* f. ίσω, p. ὠργικα, præs. pass. ὀργίζομαι, *irascor,* cum dat. præs. inf. ὀργίζεσθαι, a. 1. pass. ὠργίσθην, ης, η, a. 1.

part. pass. ὀργιστὸς, ἴντος, f. l. pass. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργὴ, ἰρα.

'Οργιζώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. à præced.

'Οργίλος, ίλη, ιλον, *iracundus*, ab ὀργή.

'Οργιλόντως, ντος, ἡ, *iracundia*: à præced.

'Οργωτῆς, *iratus fueris*: 2. sing. a. 1. sub. pass. ab ὀργίζομαι, *irascor*: p. pass. ὄργωμαι, ab eod. Th.

'Οργυιὰ, ᾶς, ἡ, *mensura sex pedum, passus, ulna*. Est etiam *extensorum pedum* mensura: qu. ex ὀρέγω, perf. med. ὄρεγμα, *extendo*, et γυῖον, *pes*.

'Ορέγεσθαι præs. inf. pass. ὀρεγόμενος, præs. part. pass. ab ὀρέγω, *extendo*.

"Ορεγμα, ἄτος, τὸ, *quod porrigitur aut extenditur*; item *passus*: ab eod.

'Ορεγνὺς, ύντος, *porrigens*: præs. part. act. ab ὀρέγομι, *porrigo*.

'ΟΡΕΓΩ, seu ὀρέγνυμι, vel *pedes* vel *manus extendo*; *porrigo, extendo*; f. ξω, p. ὄρεχα, a. 1. ὤρεξα, præs. m. ὀρέγομαι, *appeto*, cum gen. f. l. m. ὀρέξομαι, a. 1. pass. ὀρέχθην, ης, η, a. 1. m. ἐρεξάμην, υ, ανο. Hinc Angl. to REACH, STRETCH.

'Ορεᾶν, Dor. pro ὀρέων, gen. pl. ab ὄρειος, *montanus*: ab ὄρος, ους, τὸ, *mons*.

'Ορειβάτεω, *montes scando*, vel *pererro*: ab

'Ορειβάτης, ου, ὁ, *montes scandens*: ex ὄρος, ους, τὸ, *mons*, et βαίνω, *eo*.

'ΟΡΕΙΓΑΝΟΝ, seu ὀρίγανον, ου, τὸ, *ORIGANUM*, herbæ nomen, quod ex ὄρος, *mons*, et γάνος, *gaudium*.

'Ορεινὸς, ὴ, ὸν, *montanus, montosus*: hinc ὀρεινὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, *montana regio*. Th. ὄρος, ους, τὸ, *mons*.

"Ορειος, ος, ὁ ἡ, ὁ, vel ὄρειος, εια, ειον, idem quod ὀρεινὸς, et ab eod.

'Ορεῖτευε, 3. sing. f. 2. m. ὀρεύομαι, ab ὄρος, *excito*: f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.

'Ορέστης, ου, et ὀρέστου, *monticola*.

'Ορεσχάλοιο, gen. Ion. ab

'Ορείχαλκος, ου, ὁ, *ORICHALCUM, æs montanum*: interdum adjectivè significat, ὁ ἡ ὁ, *confectus ex orichalco*; qu. ex ὄρειος, et χάλκος, *æs*.

'Ορεωτὸς, ὴ, ὸν, *porrectus in longum*; *qui appetitur seu appetisolet*: ab ὀρέγω.

'Ορέξαι, *porrigere*: a. 1. inf. act. et

'Ορέξασθαι, a. 1. inf. m. ὀρεξάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. et

'Ορέξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. omnia ab ὀρέγω, *porrigo*.

"Ορεξις, εως, ἡ, *libido, appetentia, appetitus*, *OREXIS*. Th. ὀρέγομαι, seu ὀρέγω, quod vide.

'Ορίνυτο, *ruebant*, Ion. et Poët. Pleonasm. τῦ ς, pro ὄρνυντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ὄρνω, *excito*.

'Ορεσκῴοις, -ῶ, *in montibus versor* vel *erro*: ex ὄρος, ους, τὸ, *mons*, et σκῴλις, *verso*.

"Ορεσι, gen. sing. ab ὄρος.

'Ορεσπόσοι, *montanis*: dat. pl. Poet. ab

'Ορεσσῴος, ου, ὁ ἡ ὁ, *in montibus degens*: ex ὄρος, et νέω, seu νᾶμαι, *jaceo*.

"Ορεσσι, *montibus*: dat. pl. Poët. ab ὄρος, ους, τὸ, *mons*.

'Ορεσσίτροφος, ω, ὁ ἡ ὁ, *in montibus pascens, monticola*: ex ὄρος, ους, τὸ, *mons*, et τίμω, *pasco*: p. m. τέτροφα.

'Ορέστης, ου, ὁ, *ORESTES*: acc. sing. 'Ορέστην etiam idem q. ὀρείτης.

'Ορεστὰς, άδος, ἡ, *montana, monticola*. Th. ὄρος, *mons*.

'Ορεσὶν, Ion, ὀρεσὶν, ίος, ὁ ἡ ὁ, *mulus, mula*: ab ὄρος, *mons*, quod ad opera montana sit idoneus. Sed

"Ορευσι, Dor. pro ὄρεσι, gen. sing. ab ὄρος, *mons*.

* 'Ορεχθίω, ῶ, f. ήσω, *cupio, commoveor*, Aristoph. Nub. *ad littus allido*, Theocr. xi, 43. *extendor*, ll. ψ'. 23.

'Ορέων, Ion. pro ὁράω, *video*: sic ὁρᾷς pro ὁρᾷ, 3. sing. ind. præs.

"Ορη, Dor. pro ὄρει, *vide*: præs. imperat. ab ὁράω.

"Ορηαι, *movearis*: Ion. pro ὄρῃ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi ὄρομαι, in sub. ὄρωμαι, ῃ. Th. ὄρω, *excito*.

'Ορῆις, Dor. pro ὁρᾷς, sic ὁρᾶντι, pro ὁρῶντι, 2. pers. sing. et pl. præs. ind. act. verbi ὁράω, *video*.

"Ορηται, *orta fuerit*: 3. sing. sub. pass. vel ut alii a. 2. sub. m. verbi ὄρομαι. Th. ὄρω, *excito*.

'Ορῆτε, *videtis*: Dor. pro ὁρᾶτε, 2. pl. præs. ind. verbi ὁράω, *video*.

"Ορθαι, *motum esse*: per Systolen Ion. pro ὄρθαι, perf. inf. pass. verbi ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ, p. pass. ὄρμαι, σαι, ται. At

'Ορθαὶ, nom. pl. f. g. ab ὀρθὸς, ὴ, ὸν, *rectus*, α, ων.

'Ορθιὸν, Dor. seu Æol. pro ὀρθὸν, præs. inf. act. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

'Ορθιᾶν, Dor. pro ὀρθίων, gen. pl. ab

"Ορθιος, ία, ιον, vel ὄρθιος, ος, ὁ ἡ ὁ, *rectà in altum tendens, arduus*: hinc ὄρθιον φωνῆν, *altum clamare*. Th. ὀρθὸς.

'Ορθόβουλος, ος, ὁ ἡ ὁ, *qui rectum consilium suppeditat*: ex ὀρθὸς, et βυλὴ, *consilium*.

'Ορθογράφω, -ῶ, *recte scribo*: et

'Ορθογραφία, ας, ἡ, *ORTHOGRAPHIA, recta scriptura*, seu *rectè scribendi scientia*: ex ὀρθὸς, et γράφω, *scribo*.

'Ορθογώνιος, *rectangulus*: ex ὀρθὸς, et γωνία.

'Ορθοδίκης, ου, ὁ, *recta judicia dans, veridicus*· ex ὀρθὸς, et δίκη, *jus*.

'Ορθόθριξ, ὁ ἡ ὁ, gen. ὀρθότριχος, *qui erectos habet crines*: ex ὀρθὸς, et θρὶξ, τριχὸς, ὁ, *pilus*.

'Ορθοκρηπίδων, gen. pl. fœm. gen. Dor. ab

'Ορθόκρανος, ος, ον, *caput erectum habens, cornua erecta habens*: ex ὀρθὸς, *rectus*, et κραῖρα, ας, ἡ, *caput, antenna, cornu*.

'Ορθολογέω, -ῶ, *rectè loquor et propriè*: ex ὀρθὸς, et λέγω.

'Ορθόμαντις, εως, ὁ ἡ ὁ, *qui vera vaticinatur, veridicus vates*: ex ὀρθὸς, et μάντις, *vates*.

'Ορθοστολέω, -ῶ, *recto pede incedo, non claudico*: ab ὀρθόστολος.

'Ορθόστολος, ος, ὁ ἡ ὁ, *erigens urbes*, vel *erectas incolumes conservans*: Epithet. boni Principis, *quia suâ sapientiâ servat civitates*: ex ὀρθὸς, et στόλις, *civitas*.

'Ορθόστυος, -οδος, ὁ ἡ ὁ, *recto pede progrediens*: ex ὀρθὸς, et στῦς, *pes*.

'ΟΡΘΟΣ, ὴ, ὸν, *rectus, erectus, porrectus*; *sincerus, æquus*.

'Ορθος, ου, ὁ, nom. propr. v. Hes. Theog. 310.

'Ορθοτομίω, -ῶ, *rectè seco, divido, distribuo*: f. ήσω, p. ὠρθοτόμηκα· ab

'Ορθοτόμος ος, ὁ ἡ ὁ, *rectè secans*: ex ὀρθὸς, et τέμνω, *seco*.

'Ορθοτριχίαν, -ῶ, *crines erectos habeo*: et

'Ορθοτριχία, ας, ἡ, *affectio quâ quis erectos habet crines*: ex ὀρθὸς, et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

'Ορθὸν ὕμνον, *erigere hymnum*: pro carmen in alicujus laudem componere, quod altâ voce canatur.

'Ορθόω, f. ώσω, *erigo, dirigo*; *rectum facio*: ὀρθόομαι, -ῶμαι, *erigor*: *dirigo*; *benè rem gero, prospero successu utor*. Th. ὀρθὸς.

'Ορθρεύω, *manè surgo*: ab ὄρθρος, *diluculum*; ὀρθρινὸς, Dor. pro ὀρθραῖος, *mane vigilanti*; dat. sing. part. præs. f. g.

'Ορθρίζω, *diluculo venio, vigilo*: imperf. ὤρθριζον, f. ίσω, p. ὤρθρικα, a. 1. ὤρθρισα, a. 1. imperat. ὄρθρισον, *surge manè*. Th. ὄρθρος.

'Ορθρινὸς, ὴ, ὸν, *matutinus, a, um*. Th. ὄρθρος.

'Ορθρίος, ία, ιον, *matutinus, summo mane veniens*: ab eod.

'Ορθρίσαντες, a. 1. part. verbi ὀρθρίζω, quod vide.

'Ορθρεύω, vigilabo: Att. pro ἐγρήσω, f. 1. ind. act. verbi ejusd.
'Ορθρογόη, ης, ἡ, manè garriens; de hirundine: ex ὄρθρος, tempus matutinum, et γοάω, f. ήσω, gemo.
'ΟΡΘΡΟΣ, ου, ὁ, tempus matutinum, diluculum; ὄρθρου, ante lucem.
'Ορθωθῇ, felicitèr succedat; 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ὀρθόω.
'Ορθῶς, adv. rectè, ut par est et decet. Th. ὀρθὸς, rectus.
'Ορθώσας, -ασντος, a. 1. part. act. verbi ὀρθόω, erigo. Th. præced.
'Ορθωτὴρ, -ῆρος, ὁ, Poët. erector: qui jacentem erigit; ab ὀρθόω, erigo, ejusd. Th.
'Ορεγνύμαι, -σομαι, idem quod ὀρέγομαι, desidero; item pugno, decerto. Th. ὀρέγω, porrigo.
'Ορίζω, termino, definio; constituo, instituo, censeo, cerno; præs. pass. ὁρίζομαι, p. pass. ὥρισμαι, perf. part. pass. ὡρισμένος, η, ον, definitus, decretus; a. 1. pass. ὡρίσθην, a. 1. part. pass. ὁρισθὲὶς, -ἴσσα, statutus. Th. ὅρος, terminus. Hinc
'Ορίζων, οντος, ὁ, ποιητικὸν, circulus cœli visum terminans.
'Ορίνθιος, α, ὁ ἡ, ὁ, pro ὀρεσσινος, in monte constructus; sive ὁ ἐν ὄρεσι τεθραμμένος, in montibus enutritus: ex ὄρος, ους, τὸ, mons, et νέω, condo.
'Ορμαλίδες, -ων, αἱ, montana poma: ex ὄρος, et μῆλα, Dor. pro μῆλα, poma. Th. μηλία, malus.
'Ορίνειε, moveres; 2. sing. a. 1. opt. act. et
'Ορίνεον, commovent; dual. præs. ind. act. ab
'Ορίνω, excito, commoveo; f. νῶ, præs. inf. ὀρίνειν. Th. ὄρος, excito; f. ὀρῶ, et ὄρσω, Æol.
'Ορίου, ου, τὸ, finis, terminus; in pl. τὰ ὅρια, -ων, fines. Th. ὅρος, terminus.
'Ορίος, α, terminalis; ab eod. Th.
'Ορίσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. act. verbi ὁρίζω, quod vide.
'Ορισμα, ατος, τὸ, terminus, limes; ὁρίσματα, instituta: et
'Ορισμὸς, οῦ, ὁ, finitio, definitio: et
'Οριστὴς, οῦ, ὁ, finitor; constitutor juris et arbiter conditionum: ab ὁρίζω, termino, definio. Th. ὅρος.
'Ορίχδομαι, appeto: ab ὀρίγνυμι.
'Ορίων, definiam: Att. pro ὁρίσω, f. 1. verbi ὁρίζω, quod vide.
'Ορίων, gen. pl. ab ὅρος, finis, quod vide.
'Ορκάνη, ης, ἡ, idem quod ἑρκάνη, septum: ab εἴργω, includo.
'Ορκη, ης, ἡ, vas olearium: ab eod.
'Ορκίζω, jurejurando obstringo, adjuro; f. ίσω, p. ὥρκισμαι, a. 1. ὥρκισα. Th. ὅρκος, juramentum.
'Ορκιον, ου, τὸ, fœdus juramento sanctum: ab ὅρκος.
'Ορκωμὸς, οῦ, ὁ, juramentum: ab ὀρκίζω.
'ΟΡΚΟΣ, ου, ὁ, jusjurandum; [* Deus inferorum perjurii vindex, Hes. Op. 804. Theogon. 231. sepulchrum, Menand. ap. Varronem, Græv. ad Hes. Op. 804.] ab εἴργω, coërceo.
'Ορκύω, f. ύσω, p. υκα, ad jusjurandum adigo, jusjurandum exigo. Th. ὅρκος.
'Ορκωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum; qu. ὅρκου ὄρκωσις, juramenti juratio: ex ὅρκος, et ὄμνυμι, juro.
'Ορκωμότης, ου, ὁ, jurejurando adstrictus: vide præced.
'Ορκωτὴς, οῦ, ὁ, qui jurejurando alium adstringit; ὀρκωταὶ, dicebantur legati qui ad exigendum jusjurandum missi sunt: ab ὀρκόω.
'ΟΡΜΑΘΟΣ, οῦ, ὁ, ordo, series, catena; latibulum: ab ἀρμίζω, apto.
'Ορμαίνω, impetu feror, ruo, prorumpo; in animo verso, cogito. f. ανῶ, p. ὥρμηγμαι. Th. ὁρμὴ, impetus.
'Ορμᾶν ποτὶ πτολίεθρον πλέας Θεῦ σὺν πταλάρᾳ, evehere ad ingens decus, Dei cum auxilio. Pindari loquendi genus.
'Ορμάομαι, idem ferè quod ὁρμάω, et significat proficiscor.
'Ορμαται, adaptatum est; 3. sing. p. pass. per Metath. pro ἄρμοσται, Ion. pro ἥρμοται, verbi ἁρμίζω, f. σω, quadro, convenio, apto: perf. ἥρμοσμαι, p. pass. ἥρμοσμαι, -σαι, -ται. Th. ἄρω, apto.
'Ορμάω, -ῶ, incito, concito; ruo, irruo, impetu feror, prorumpo; f. ήσω, p. ὥρμημαι, a. 1. ὥρμησα, p. pass. ὥρμημαι. Th. ὁρμή.
'Ορμίδνο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὁρμάω, q. v.
'Ορμιδὸς, gen. Æol. pro -οῦ ab
'Ορμιδὸς, οῦ, ὁ, nomen viri.
'Ορμινος, per Sync. pro ὁρμένος, qui citato impetu fertur, concitatus; præs. part. pass. verbi ὄρω, excito.
'Ορμινος, ου, ὁ, asparagus silvestris.
'Ορμίω, -ῶ, stationem habeo; item appello, scil. navem ad terram. Th. ὅρμος.
'Ορμιόμενος, ruens, Ion. pro ὁρμώμενος, præs. part. pass. ab ὁρμάω.
'ΟΡΜΗ', ῆς, ἡ, impetus, appetitus animi: qu. ab ὄρομαι, cum impetu feror.
'Ορμηδὸς, -ίννος, a. 1. part. pass. ἁρμηθέντω, dual. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ὁρμάω.
'Ορμηθῆναι, a. 1. inf. pass. præc. verbi.
'Ορμημα, ατος, τὸ, impetus: ab ὁρμάω.
'Ορμήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ὁρμάω, impetu feror: f. ήσω, a. 1. ὥρμησα.
'Ορμητήριον, ου, τὸ, incitamentum, suscitabulum; item locus è quo prodimus ad bellum inferendum et quem pro perfugio habemus; sedes belli: ab ὁρμάω.
'ΟΡΜΙΑ', ᾶς, ἡ, tenuis funiculus; linum, hamus, arundo piscatoria.
'Ορμίζω, naves in stationem subduco: ab ὅρμος, statio navium; monile.
'ΟΡΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, herba porro similis.
'Ορμισις, εως, ἡ, quies in portu. Vide in ὁρμίζω.
'Ορμίσιος, ου, ὁ, parvum monile: ab
'ΟΡΜΟΣ, ου, ὁ, monile, colli ornamentum; item [illegible]tio navium: qu. ab εἴρω, necto, vel ab ἕλμα, stabilimentum.
'Ορνεον, -ου, τὸ, volucris, avicula, dimin. ab ὄρνις, -ιθος, ὁ vel ἡ.
'Ορνεόφωνος, ου, τὸ, avicula.
'Ορνεως, acc. pl. ab ὄρνις, -ιθος, ὁ, vel ἡ, avis; acc. sing. ὄρνεα.
'Ορνίδιον, ου, τὸ, avicula,
'Ορνιθοθήρα, ας, ἡ, aucupium, venatio avium: ex ὄρνις, et θήρα, venatio. Th. θὴρ, fera.
'Ορνιθοσκοπία, -ῶ, ex avibus auguror; f. ήσω, p. ὠρνιθοσκόπηκα: ex ὄρνις, et σκοπία.
'Ορνίς, -χος, ὁ vel ἡ, Dor. pro
'ΟΡΝΙΣ, ῖθος, ὁ vel ἡ, avis, ales, gallina; item augurium.
'Ορνιτ, dat. pl. à superiori.
'Ορνίχα, Dor. pro ὄρνεα, acc. sing. ab ὄρνις, q. v.
'Ορνιχολόχος, ου, ὁ ἡ, Poët. et Dor. pro ὀρνιθολόχος, qui avibus insidias struit; ὁ ταῖς ὄρνισι λόχον ἴζων· ex ὄρνις, et λόχος, insidiæ.
'Ορνύμαι, excitor, surgo: ab ὀρνύω vel ὄρνυμι, id. quod ὄρω, excito.
'Ορνύομεν, et ὀρνύμενος, movere: Dor. pro ὀρνῦναι, præs. inf. act. et
'Ορνυμένους, pro -ν, gen. Ion. part. præs. pass. et
'Ορνυσθε, concitamini: 2. pl. præs. imperat. pass. ὄρνυσο, verbi
'Ορνύω, et ὄρνυμι, moveo, incito, impello: idem quod ὄρω.
'ΟΡΟΒΟΣ, ου, ὁ, ERVUM, leguminis genus: qu. ab ἐρέπτω, edo.
'Ορογγύα, quæ porrexit: perf. part. med. f. g. verbi ὀρέγω, porrigo: perf. med. ὄρωγα, perf. part. med. ὀρωγὼς, υῖα, et per Systol. Ion. ὀρογγύα.
'Ορόδαμνος, -ίδος, idem quod ὀρέδαμνος, turculus.
'Ορόδαμνίδες, nymphæ, et apes: quia ἐν ὄρει δίαιταν habent; aut ab ὀρόδαμνος.
'ΟΡΟΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, surculus, ramusculus.

Digitized by Google

'Ορόβινα, ας, ἡ, *terminus positus*: q. d. Θέσις τῦ ὅρε, *positio termini*. Ab ὅρος, et τίθημι, *pono*.
'Ορόβινα, idem quod ὄρε, *excito*.
'Ορομαλίδις, Dor. pro ὄρεια μάλα.
'ΟΡΟ'ΝΤΙΟΝ, ν, τὸ, herbæ nomen. An quod amet ὄρη, *montes*?
"ΟΡΟΣ, ους, τὸ, *mons*: ab ὄρε, *excito, erigo*: est enim *erecta* in tumorem terra. At
"ΟΡΟΣ, υ, ὁ, *terminus, limes, meta, titulus*: ab ὁράω, *video*. Termini enim signari solent, ut sint ὁρατοί.
'Ορὸς, οῦ, ὁ, *serum lactis*.
'Ορσοδάγγαι, Persarum linguâ vocantur *homines de rege benè meriti*.
"Ορσυαν, *irruerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ἄρσυαν. Sed ὀρσύνω, *præcipitans*, pro ὀρσύναι, a. 1. p[illegible]act. f. g. ab
'Ορσύω, *IRRUO, gradu concitato feror*: f. ὦσω, p. ὄρσυκα. Th. ὄρε, *concito*.
'Οροφὴ, ῆς, ἡ, *fastigium, culmen, lacunar, contignatio, tectum*. Hinc Angl. ROOF: ab ἐρέφω.
"Ορορε, ου, ὁ, *tectum*. Th. ἐρέφω, *tego*, f. ψω.
'Ορορόω, -ῶ, *concamero, tego*: f. ώσω, p. ωκα.
'Ορόφωμα, ατος, τὸ, *tectum*: à præced.
'Ορόων, Poët. pro ὁρῶν. et in pl. ὁρόωντες pro ὁρῶντες, præs. part. act. verbi ὁράω, *video*: f. ὁσω, p. ὄρωκα, et Att. ὁράκα.
'Ορόωντι, Dor. pro ὁράουσι seu ὁρῶσι, *vident*: 3. pl. præs. ind. act. ejusd. verbi.
'Ορόητε, *videretis*: Poët. pro ὁρᾶτε, 2. pl. præs. opt. act. præced. verbi.
"Ορνιον, ου, τὸ, idem ac ὄρνεον, *avis*.
"Ορνυμα, *stimulum*: acc. sing. ab
"ΟΡΠΗΞ, -ηκος, Dor. ὄρπαξ, ὁ, *stolo, ramus, surculus ex radice arboris enatus*: *jaculum è ramo tereti et recto*: qu. ab ἔρπω, quia ex arbore *proserpit*.
'Ορῦ' οἱ, Poët. pro ὅ μὰ αὐτῷ.
'Ορύγιον, vel ὀρυγόγιον, vel ὀρυγύγιον, υ, τὸ, *ultima pars spinæ*: ex ὄρυξ, quod vide, et ῥυγὴ, *nates*.
'Ο'Ρ'ΡΟ'Σ, ῦ, *serum lactis*. Dicitur et ὀρὸς, ῦ, ὁ, qu. ab ἐρέω, seu ῥέω, *fluo*. Sed
"Ο'Ρ'ΡΟΣ, υ, ὁ, *linea quæ scrotum medium intersecat*: et *sacri ossis extremum*: scribitur et ὄρος.
'Ορῥωδέω, *timeo, metuo*: sumpta Metaph. ab animalibus, quæ in metu caudam subter femora contrahunt. Th. ὄρρις, q. v. Scribitur et ὀρρώδεω.
'Ορῥωδία, ας, ἡ, *timor, metus*: vid. in præced.
'Ορσαι, Æol. pro ὄρσαι, a. 1. inf. act. verbi ὄρω, *concito*.
'Ορσεο, *surge*; Ion. pro ὄρσο, præs. imperat. m. verbi ὄρσομαι, quod Poëtæ finxerunt à f. Æol. ὄρσω, verbi ὄρω, *excito*.
"Ορσης, *provoces*; 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejùsd.
'Ορσίκτυπος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. *horrisonus*, vel *qui strepitum excitat*, ὁ ὄρσαι κτύπον ex ὄρω, et κτύπος, *sonitus*. Th. τύπτω.
'Ορσίλοχος, υ, ὁ, *ORSILOCHUS*: Idomenei filius.
'Ορσιπόδης, ου, ὁ ἡ ἡ, *excitator nubium*: Jovis Epithet. ex ὄρω, *excito*; f. Æol. ὄρσω, et νέφος, *nubes*.
'Ορσίτριβες, ου, ὁ ἡ ἡ, *quatiens solum*: ex ὄρω, et τρίβω, *solum*.
"Ορσο, per Sync. pro ὄρσεο, et hoc Ion. pro ὄρσου, præs. imperat. pass. verbi ὄρνυμι, quod à fut. 1. formatum verbi ὄρω, *excito*.
'Ορσοθύρα, ας, ἡ, et Ion. ὀρσοθύρη, *magna et alta janua*: ex ὄρω, f. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, et θύρα, *janua*.
'Ορσοτρίαινα, nom. Æol. pro Dor. 'Ορσότριαινα, gen. 'Ορσοτριαίνης, pro comm. 'Ορσοτριαίνε, υ, ὁ, *agitator tridentis*, Epithet. Neptuni. Ex ὄρω, et τρίαινα, ης, ἡ, *tridens*.
'Ορσυ, *concitabo*; fut. Æol. verbi ὄρω, fut. ὀρῶ.
"Ορσυ, ὄρσομαι, *surgo, propero*; verbum formatum à præced. futuro verbi ὄρω.
'Ορτάζω, Ion. pro ἑορτάζω, *diem festum celebro*. Th. ἑορτή.
'Ορτυλίζω, *incipio alas quatere et volatum tentare*: ab
'ΟΡΤΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *pullastra, gallina*: qu. ab ὄρω, *in altum erigo*. Hinc
'Ορτάλιχος, υ, ὁ, *avis pullus*.
'Ορτὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἑορτὴ, *dies festus*.
'Ορτύγια, ας, ἡ, olim insula maris Ægæi, postea facta continens.
'Ορτυγομήτρα, ας, ἡ, *coturnicum matrix, seu dux*: ex μήτρα, et
'ΟΡΤΤΥ, ύγος, ὁ, *COTURNIX*: qu. ab ὄρω, quod facilè ad pugnam *concitetur*.
'Ορυγμα, ατος, τὸ, *fossa, fovea*: ab ὀρύσσω.
"ΟΡΤΖΑ, ης, ἡ, *ORYZA*, Angl. RICE.
'Ορυκτὸς, ὴ, όν, *fossus, fossilis*: ab ὀρύσσω, *fodio*.
'ΟΡΤΜΑΓΔΟ'Σ, οῦ, ὁ, *strepitus, fragor, tumultus*.
'Ορυξ, *capra quædam sylvestris*: ab ὀρύσσω, *fodio*, quia pedibus prioribus terram *effodit*.
'Ορυχὶς, ιος, ἡ, *fossio, fossura*. ab ὀρύσσω, *fodio*, q. v.

'ΟΡΤ'ΣΣΩ, seu ὀρύττω, *fodio*: fut. ξω, perf. ὄρυχα, a. 1. ἄρυξα, a. 2. ὄρυγον, perf. pass. ὄρυγμαι, ξαι. Hinc
'Ορύχη, ης, ἡ, *fossio, fossura*; et
'Ορυχτὴρ, ῆρος, ὁ, *fossor*.
'Ορφανία, ας, *orbitas liberorum*: et
'Ορφανίζω, *orbo, privo*; cum gen. ὀρφανίζεσθαι, *parentibus orbari, orbum esse*. Th. ὀρφανὸς.
'Ορφανικὸς, ὴ, όν, *pupillaris*: ab
'ΟΡΦΑΝΟ'Σ, ὴ, όν, *ORPHANUS, pupillus; orbus parentibus; desertus, privatus*: qu. ab ἐρφνὸς, *obscurus*: negligitur enim et veluti in tenebris versatur. Hinc Angl. ORPHAN.
'Ορφνὸς, -ὴ, όν, *ORPHEUS*. Quis fuerit Orpheus docet Pindar. Pythior. Od. iv. 253.
'Ορφναία, seu -αίη, substantivè pro ἔρφνη, f. g. à seq.
'Ορφναῖος, -αία, -αῖον, item ἔρφνιος, -ία, -νον, et ἐρφνὸς, ὴ, όν, *tenebrosus, a, um, obscurus, ater*: a seq. Th.
"ΟΡΦΝΗ, ης, ἡ, et Dor. ὄρφνα, *tenebræ, obscuritas; nox*: qu. ab
'ΟΡΦΟ'Σ, ῦ, ὁ, *lucis expers; orbus aliis quoque rebus*. Est et
'Ορφὶς, vel Att. ὀρφὰς, ἡ, *ORPHUS*, piscis.
"Ορχαμος, *princeps*; pro ἀρχὸς, idem quod ἄρχαμος. Th. ἀρχὸς, *principatus*.
"Ορχατος, ου, idem quod ἄρχος, ου, ὁ, *ordo*: hortus.
'ΟΡΧΕ'ΟΜΑΙ, *salto, tripudio*; f. m. -ήσομαι, a. 1. m. ὠρχησάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. ὀρχησάμενος, η, ον, qu. ab ἴρχαμαι, *incedo*.
'Ορχεῖνται, *tripudiant*; Dor. pro ὀρχοῦνται, 3. pl. præs. ind. med. verbi præced.
'Ορχηδὸν vel ὀρχαδὸν, *virilim*; adv. q. d. κατ' ἄρχεις. Th. ἄρχις, ιος, ὁ, *testiculus*.
'Ορχηθμὸς, οῦ, ὁ, *saltatio*; gen. Ion. ὀρχησμὸς, et
'Ορχησις, ιος, ἡ, idem: ab ὀρχέομαι, *salto, tripudio*.
'Ορχήσομαι, f. 1. m. verbi ὀρχέομαι.
'Ορχηστὴρ, -ῆρος, ὁ, *saltator*; et
'Ορχηστὴς, οῦ, ὁ, idem: ab ὀρχέομαι.
'Ορχηστικὸς, ὴ, όν, *saltatorius*: ab ὀρχηστὴς.
'Ορχήστρα, ας, ἡ, *ORCHESTRA, locus in theatro ubi chorus saltabat*, vel *senatorum erant subsellia*: et
'Ορχηστὺς, -ύος, ἡ, *saltandi ars*: ab ὀρχέομαι, *salto*.
"ΟΡΧΙΣ, ιος, ὁ, *testis, testiculus*; q. ab ὀργάω, *appeto*.
'Ορχόμενος, η, ὁ, nomen viri; et iam urbs Bœotiæ.

Ὀχιά, ᾶς, ἡ, *plantarum series, vitium ordo, antes; hortus.* Hinc ἔρχατος, acc. pl. Dor. ex quo componi videtur unà cum YARD Angl. ORCHARD.

ΟΡΩ, *excito, concito,* et in pass. *excitor; surgo; cum impetu ruo:* f. ὀρῶ, et ὄρσω, p. ὄρωκα, p. m. Att. ἐγρήγορα.

Ὁρᾶ, contract. ex ἰδέᾳ, *video.*

Ὁρᾴην, Ion. pro ἰδοίην, 3. pl. opt. m. ab ἰδέσθαι, *video.*

Ὁρᾷτο, ἦτο, ἧτο, *videam;* præs. opt. Att. pro ἰδέωμι, -ῆται, verbi ἰδέω, quod vide.

Ὁρᾶσθαι, contractè ab ἰδέσθαι· sic in pl. ἰδεώμεθα, præs. ind. pass. ἰδεῶνται, pl. part. præs. act.

Ὁρᾶτον, 1. pl. præs. ind. act. verbi ἰδέω, *video.*

Ὁρᾶν, gen. pl. ab ὄρος, ους, τὸ *mons.* Sed

Ὁρᾶν, præs. part. ab ἰδέω.

Ὁρᾶρε, Att. pro ἄρε, p. m. verbi ἄρω, *excito;* plusq. p. m. ἐγρήγορα, et ἀγείρω, ας, α.

Ὀρεκτίχθην, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐρεκτετμήνην ἦσαν, ab ἐρέγω, *porrigo, extendo:* f. ξω, p. ὄρεχα, et Att. ἐρέτεχα.

Ὁρέκτην, *moveatur:* 3. sing. perf. sub. m. vide ὄρεκτο.

Ὀρώρεκται, perf. act. Att. redupl. pro ὄρωγα, verbi ὀρέω, -ῶ, f. ὀρέω, unde p. pass. ἐρέρεμμαι.

Ὄρεκτο, *extuli:* Att. pro ἄρτο, a. 2. vel imperf. act. verbi ὄρω.

Ὀρώρυχα, *fodi:* Att. pro ἀρώρυχα, perf. act. verbi ἐρύσσω, *fodio:* f. ξω.

Ὁρῶσαι, *videntes,* præs. part. f. g. pl. n. contract. verbi ἰδέω, *video.*

Ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod:* Artic. postpos. variis partic. jungitur, ut ὅγε, ὅστις, ὅτις, ὅσπερ, interdum usurpatur pro τίς, *quis?* et pro τις, *aliquis:* item pro ὅδε, vel ἐκεῖνος, *hic* vel *ille.*

Ὅσα, *quanta:* nom. pl. n. g. ab ὅσος, *quantus;* adverbialiter *quantùm.*

Ὁσάκις, et ὁσάκι, *quoties:* adv. citra interrog. Th. ὅσος.

Ὁσαπλάσιος, ία, ιον, et ὁσαπλασίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *quotuplex,* (indefin.) ab eod. Th.

Ὁπόθεν, adv. *ubicunque:* à præced. Th.

Ὅστις, ἥτις, ὅτι, *qui quidem, quæ quidem,* &c. ab ὅς, *qui,* et τις.

Ὀδώδασι, *alent:* Dor. pro ὄζουσι, 3. pl. præs. ind. verbi ὀδάω pro ὄζω, *olco, spiro odorem.*

Ὁσημέραι, *quotidiè:* pro ὁσαὶ ἡμέραι.

Ὅσια, ων, τὰ, *justa, parentalia;* item *beneficentiæ:* et

Ὁσία, ας, Ion. ὁσίη, ης, ἡ, *fus, expiatio, justa funebria:* et

Ὁσίην, acc. sing. Ion. f. g. ab

ΟΣΙΟΣ, ία, ιον, *sanctus, justus, pius:* τὸ ὅσιον, υ, *quicquid legibus divinis et humanis, sed maximè illis, convenit:* hinc

Ὁσιότης, ητος, ἡ, *sanctitas, pietas:* et

Ὁσιόω, -ῶ, f. ὁσιῶ, *sanctum reddo:* item *pio, expio:* ab ὅσιος, *sanctus.*

Ὁσίως, adv. *sanctè:* ab eod. Th.

Ὁσάτις, *quicunque:* Poët. pro ὅς ἄν.

Ὀσμή, ῆς, ἡ, *odor:* ab ὄζω, Dor. ὀδῶ, *oleo.*

Ὅσον, adverbialiter, *quantùm, quatenùs:* [* ὅσον μὰ, *tantum non,* ὅσον οὐδέπω, et ὅσον οὐ πᾶν, *parum est:* οὐ' ὅσον, et μὴ' ὅσον, *ne minimum quidem:* μικρὸν ὅσον ὅσον, *brevi tempore,* Heb. x. 36. Esa. xxvi. 20.]

Ὁσονεῖς, idem ac ὅσονπερ, *circiter, fermè;* quod et

Ὁσονών, Ion. pro ὁσονοῦν, *tantum non ferè, fermè:* ab

ΟΣΟΣ, η, ον, et Poët. ὅσσος, *quantus, a, um,* citrà interrog. in pl. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, *quicunque,* &c. ὑφ' ὅσον, *quamdiu nam* ὅσον, *quatenùs.*

Ὁσπείς, ἥντις, ἅτις, *qui, quæ, quod.* Th. ὅς.

ΟΣΠΡΙΟΝ, υ, τὸ, *legumen:* quod à σπείρω, *semino.*

Ὀσσε' *oculos:* dual. num. pro ὄσσε vel ὄσσα, ab ὄσσος, ου, τὸ, *oculus:* aut ab ὄσσος, υ; v. ὄσσα. Th. ὄσσομαι.

Ὀσσ' pro ὅσσα, *quæcunque:* ab ὅσος, et Poët. ὅσσος, *quantus.*

ΟΣΣΑ, ης, ἡ, *vox, fama, rumor, omen:* qu. ab ὄψ, *vox.*

Ὁσσάκι, Poët. pro ὁσάκις, *quoties.* Th. ὅσος.

Ὁσσάκι, Poët. pro ὅσαι, *quotquot:* pl. num. f. g. ab ὅσος, et Poët. ὅσσος, *quantus.*

Ὁσσάδιον, pro ὅσον, *quantum.*

Ὄσσε, ὦϊν, *oculos,* dual. num. pro ὄσσοις, per Apocopen τῦ ς, vel per Metaplasm. pro ὄσσω, ab ὄσσος, υ, ἡ, *oculus:* alii ab ὄσσα, ης, v. ὄσσ'. Th. ὄσσομαι, pro ὄψομαι.

Ὄσσετο, *prævidebat,* 3. sing. imperf. Ion. verbi ὄσσομαι, *video,* Æol. pro ἐπόμην, f. med. ὄψομαι, p. pass. ὤμμαι.

Ὄσσα, ης, ἡ, *OSSA,* mons. Thessaliæ.

Ὁσσάχον, Dor. pro ὅσον, *quantum.*

Ὁσσοι, Poët. pro ὅσοι, *quicunque:* ab ὅσος.

Ὄσσομαι, *video,* Æol. pro ὄψομαι· hinc ὀσσόμενος, præs. part. med. Est et ὄσσομαι, *prædico, auguror, vaticinor:* ab ὄσσα, *omen.*

Ὄσσον et ὄσσοντα pro ὅσον, *quantum.*

Ὄσσος, η, ον, et ὄσσος, ους, τὸ, *oculus:* ab ὄσσομαι, Æol. pro ὄψομαι, *video.*

Ὀστᾶ, pl. ab ὀστέον, ου, τὸ, *testa.* Sed ὀστᾶ, contractè pro ὀστία, *ossa,* pl. num. ab ὀστίον, -ῦν, ος.

Ὀστακὸς, *cancer marinus,* idem quod ἀστακὸς, quod vide.

Ὀστάριον, ου, τὸ, *ossiculum.*

Ὀστία, -ᾶ, ᾶν, τὰ, *OSSA,* pl. num. ab ὀστέον, ου, *ossis.*

Ὀστίνος, ίνη, ινον, et ὀστέινος, η, item ὀστώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *osseus.*

Ὀστογόνας, ους, ὁ ἡ ἡ, *ossa procreans.*

ΟΣΤΕΟΝ, -εῦν, gen. -έου, -εῦ, τὸ, *os, ossis; costa.*

Ὄστις, ἥτις, ὅτι, gen. ὅτευ, ἥστος, &c. *quis, quisnam, quicunque;* [* Matt. xxv. [redacted] ὅς, Joan. viii. 53. Act. xi[redacted]3. et passim.] ex ὅς, *qui,* et τις.

ΟΣΤΑΙΓΞ, γος, ἡ, *scintilla;* item *cirrus, cincinnus.*

* Ὀστολογία, ας, ἡ, *ossium investigatio vel collectio:* ex ὀστέον, et λέγω.

Ὀστράν, ᾶ, τὸ, *testa.*

Ὀστῦν, ῦ, τὸ, *os, ossis.*

Ὀστοφυής, nom. vel acc. pl. cont. ab

Ὀστοφύης, ους, ὁ ἡ ἡ, *osseus naturâ:* ex ὀστέον, -ῦν, τὸ, *os,* et φύσις, *natura.* Th. φύω, *nascor.*

Ὀστρακίζω, *testulis in urnam conjectis damno, relego:* ab ὄστρακον.

Ὀστράκινος, ίνη, ινον, *testaceus, a, um:* ab ὄστρακον, ου, τὸ, *testa.*

Ὀστρακισμὸς, ᾶ, ὁ, *OSTRACISMUS, relegatio per testulas in urnam missas:* ab eod. Th.

Ὀστρακόδερμος, η, ον, *tectus testâ, cui testa loco cutis seu pellis est:* ex ὄστρακον, ου, τὸ, *testa,* et δέρμα, ατος, τὸ, *pellis,* quod à δέρω, *excorio.* Th. δέρμα.

ΟΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, *testa,* etiam *ea, quæ de pisce dicitur: testula in suffragiis ferendis adhiberi solita.*

ΟΣΤΡΕΟΝ seu ὄστρεον, ου, τὸ, *OSTREUM,* et *OSTRUM,* color ostrinus: qu. ab ὀστέον, os.

ΟΣΤΡΥΣ, υος, vel ὀστρύα, ας, ἡ, *OSTRYS* vel *OSTRYA,* arbor.

ΟΣΦΡΑΙΝΟΜΑΙ, f. med. ὀσφρήσομαι, *odoror, olfacio.*

Ὀσφράομαι, idem, f. m. ὀσφρήσομαι, perf. pass. ὄσφρημαι, σαι, ται.

Ὀσφρασία, ας, ἡ, *odor:* et

Ὀσφρητὸς, ὁ, ἡ, *odoratus;* à præced. ὀσφράομαι.

Ὀσφρόμενος, *qui odoratur,* per Sync. pro ὀσφραόμενος, præs. part. med. ab ὀσφράομαι, quod vide.

ΟΣΦΥΣ, ύος, ἡ, *lumbus, ilia;* acc. ὀσφύν. Alii ὀσφῦς, ὀσφῦν.

Ὄσχος, ου, et ὄσχιος, η, ον, et ὄσ-

χιον, ν, τὰ, item ὀχλία, ας, ἡ, necnon ὄχνη, ης, ἡ, *ramus, novellus, palmes:* et pro *scroto* sumitur. Th. *μόσχος, vitulus, ramulus.*

"Ον' aut Ὅν pro ὅτι, *quando.*

"Οταν seu ὅτ' ἂν, *quum,* [* ὅταν αἰνὸν ἰδώμεν, Marc. iii. 11. cum indicativo vix alibi repertum.] item *quamdiù; ὅταν* Ϛάττον, *cùm primùm:* ex ὅτε, et ἄν.

"ΟΤΕ, *quando, quum; quandoque; quoniam.* Poët. ὅτ|ε, Dor. ὅκκα.

"Οτιο, Ion. et Dor. pro ὅτεν pro ὅτινος, quod vide.

"Οτιφ τρόπφ, Ion. pro ὅτεφ τρόπφ, *quo modo.*

Ὁτιῳδη, Ion. pro *ὁτιοῦν, cuicunque.* Sed ὅτεων pro *ὧν τίνων, quorum.*

"ΟΤΙ, et P[illegible] ὅτευ, conj. *quòd, quia, eo* [illegible] *propterea quòd; quàm* cum superlat. ut ὅτι πλεῖστοι, *quàm plurimi.*

"Ο, τι, *quod;* ἤ, τι ἄν, *quodquod, quidquid:* ab ὅτις.

Ὁτιῶν, *quidlibet, quidvis, quodvis:* ex ἤ, τι, et ὧν.

Ὀτλέω, f. ήσω, et ὀτλεύσω, f. εύσω, *ærumnas fero; sustineo:* à seq. ὄτλος. Indè nounulli Angl. TOIL ortum ducunt.

"Οτλος, υ, ὁ, *ærumna;* à τλάω, per Pleonasm. σῦ σ, quod à ταλάω, *suffero:* ex quo per Syncop. fit τλάω.

Ὀτοβίζω, et ὀτοβέω, -ῶ, fut. ήσω, *strepito:* ab

"ΟΤΟΒΟΣ, et ὄτοβος, υ, ὁ, *strepitus, tumultus, sonitus;* qu. ab ὄβω, *moveo,* et βοὴ, *clamor.*

"Οτου, Att. pro ὅτινος, gen. sing. ab ὅτεις, *qui:* quod ex ὅς, et τις.

Ὀτρἄλίως, *celeritèr, accuratè:* adv. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, *incito.*

Ὀτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, *celer, citatus, impiger, diligens:* in nom. dual. ὀτρηρὼ ab ὀτρύνω, *incito, hortor.*

"Οτρηχος, pro ἀμότρηχος, *ejusdem pili:* ab ὄμοξ pro ὁμόθριξ.

Ὀτρύνομεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ὀτρύνω, *incito.*

Ὀτρυντὴς, ὁος, ὁ, *hortatio, instigatio.* Th.

Ὀτρῦνω, *incito, instigo, adhortor;* fut. ὑνῶ, et Ion. ὀτρυνέω, in pass. ὀτρύνομαι, *incitor.*

"Οττια, vide ὅσσα.

"Οττι, *quia, quoniam,* Poët. pro ὅτι.

"Οττινα, Poët. pro ἄ, τι et κὰ, *quicunque.*

Οττοῖος, vide in ὁποῖος.

Ὀττοτοῖ, *hei! heu! ah!* hinc

Ὀττοτύζω, *dico* ὀττοτοῖ, *fleo.*

"Οτῳ, Att. pro ὅτεφ, *cui;* ab ὅστις, *quicunque.*

ΟΤ', adv. seq. consonum. οὐκ, seq. vocali tenui, et ὀχ' seq. vocal. aspirat. Att. ὀχ', *non.* Duplex negatio apud Græcos fortiùs negat, et vertitur *nequaquam.* ὀχ ὅτι, ὀχ ὅτου, *non solùm.*

Οὗ, adv. *ubi, quò? ἐγὼ οὗ, est alicubi.*

Οὗ, *sui,* gen. ab ἕς, ἥ, *HE,* Anglicè. [* οὑ, οἵ, ἕ, *sui, sibi, se;* aliquando, sed rarìùs *illi, illum.*]

Οὗ, *misisti,* pro ἧκε vel ἵει, contract. εἷ, 2. sing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. ab ἵημι, *mitto;* f. ἥσω, a. 2. ἧν.

Οὐὰ, *vah!* interject. irridentis. Marc. xv. 29.

Οὐαὶ, *VÆ!* interject. dolentis, imprecantis, comminantis, cum dat. ἡ ὑαὶ, *miseria.*

ΟΥ᾽ΑΣ, ἄτος, τὸ, *auris:* dat. pl. οὔασιν.

Οὔατα, *aures; vasorum ansæ:* nom. pl. ab οὖας, οὔατος, τὸ, *auris.*

Οὐγγία vel ὐγκία, *UNCIA, pars una assis:* vox Latina.

Οὐδαῖος, αἷα, αῖον, *humilis, terrestris:* ab ὖδας, *solum.*

Οὐδαμῇ, et Dor. ὐδαμᾶ, *nusquam, nullatenùs:* adv. ab ὐδαμός.

Οὐδαμινὸς, ἡ, ὸν, *qui nullius est pretii, contemptibilis:* ab

Οὐδαμὸς, ἡ, ὸν, *nullus:* quod ex οὐδὲ, *neque,* et ἁμὸς, *unus, aliquis;* q. d. οὐδ' ἁμὸς, *ne unus quidem.*

Οὐδαμῶς, *nequaquam,* adv. à præced.

Οὖδας, ἄτος, τὸ, *pavimentum, humus, terra,* idem quod ὖδος, ους, τὸ, *solum.*

Οὐδὲ, *neque,* conjunct. ex ὐ, *non,* et δὲ, *verò.*

Οὐδεὶς, ιὸς, ὁ, *nullus;* οὐδεμία, ας, ἡ, *nulla;* οὐδὲν, ιὸς, τὸ, *nullum:* ex οὐδὲ, *neque,* et εἷς, *unus.*

Οὐδέτερος, Ion. pro οὐδέτερος.

Οὐδεμῇ, dat. sing. f. g. ab οὐδεμία. Vide in οὐδὲς.

Οὐδὲν, ιὸς, τὸ, *nullum, nihil;* οὐδὲν ἧσσον, *nihilominus;* οὐδὲν μᾶλλον, *nihilo magis.* Vide οὐδὲς.

Οὐδενόεσσα, υ, ὁ ἡ, *nullâ curâ dignus, contemnendus:* ex οὐδὲς, et ὄεσα, *cura.* Vel *qui ne momento quidem durat:* ex eod. et ὄεσα, *tempus.*

Οὐδέποτ' pro οὐδέποτε, *nunquam,* adv. ex οὐδὲ, *neque,* et ποτὲ, *aliquando.*

Οὐδέπω, *nondum, nunquam,* adv.

Οὐδέτερος, ἁ, ον, neutr: ex οὐδὲ, et ἕτερος, *alter.*

Οὐδετέρωθι, adv. *neutrâ ex parte:* et

Οὐδετέρως, *neutro modo:* quod ab οὐδέτερος, pro οὐδὲ ἕτερος, *neuter, neque alter.*

Οὐθατίεσσι, *neutrum in parietem:* à præced.

Οὐδὲτι, *neque ullum:* ex ὐ, *non,* et τὶ, *quid.*

ΟΥ᾽ΔΟΣ, εος, τὸ, *solum, pavimentum, humus, terra:* q. ab ὖδος, ἡ, *via.* Sed

Οὐδὸς, ῦ, ὁ, *limen.* Est et

Οὐδὸς, ῦ, ἡ, Ion. pro ὖδος, *iter.*

Οὐδοτῦν, adv. *nihil quidquam, nequaquam:* ex ὐδὲς, *nullus,* et ὅν, *igitur.*

ΟΥ᾽ΘΑΡ, ἄτος, τὸ, *UBER, mamma; abundantia, ubertas:* hinc Angl. UDDER.

Οὐθὲς, ὐθμία, ὐθὲν, *nullus, a, um:* ex οὐτὶς, et εἷς, *unus.*

Οὔθεν, *non quidem.* Th. ὐ, *non.*

Οὐκ, *non,* sequente tenui. Vide ὐ.

Οὐκέτι, *non ampliùs:* ex ὐκ, *non,* et ἔτι, *adhuc.*

Οὐκὶ, Poët. pro ὀχὶ, hoc autem pro ὐκ.

Οὔκουν, adv. *non certè.* Sed

Οὐκοῦν, *nonne igitur? atqui; profectò; itaque, igitur:* ex ὐκ, et ὅν, *ergo.*

Οὔκω, Ion. pro οὔπω, *nondum.*

Οὔκουν, Ion. pro ὐκ vel οὔκουν, *non igitur.*

Οὐκοῦς, Ion. pro οὔπως, *nullo modo.*

Οὐλὴ, ῆς, αἱ, *hordeum:* [* unde Islandicum OL, GROL, et YULE, *convivium ex cerevisiâ et molis salsis.* Gul Bowyer, Præf. ad Conject. in Nov. Test. p. xliv. Ed. 1772.]

Οὐλόμὸς, ἡ, ὸν, *confertum agmen, cohors:* q. ab ὅλος, *integer;* vel ex ὁμοῦ et εἰλεῖσθαι, *simul cogi.*

Οὐλομένη, *mortuus:* ex ὅλος, seu ὀλοὸν, et ἀφὴ, q. dic. *quem res mortifera tetigit.*

Οὐλὴ, ῆς, ἡ, *cicatrix.* Th. ὅλος, *integer.*

Οὐλίας, α, ὁ, Dor. pro Οὐλίας, ου, ὁ, nomen viri proprium.

Οὐλος, ὴ, ον, οὐλόμος, ὁμὴ, ὁμον, et ὀλοὸς, ὼ, ὁ ἡ ὼ, idem quod ὀλοὸς, *pernicious.* Th. ὄλλυμι, *perdo.*

Οὐλοθέτης, υ, ὁ, *merges, fasciculus hordei collecti:* ex ὅλος, et θὶς, *ligo:* vel ab ὑλὴ, *hordea.* Hinc

Οὐλοθίδιον, υ, τὸ, *funis,* quo ὅλος δεῖται, id est, *fasciculus colligatur.*

Οὐλόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὼ, *qui crispos habet capillos:* ex ὅλος, *crispus,* et θρὶξ, *capillus.*

Οὐλοθυσία, *immolo,* q. ὑλὰς θύω.

Οὐλοκάρηνος, ν, ὁ ἡ ὼ, *crispo capite:* ex ὅλος, *contortus,* (q. ab εἴλω, *contorqueo*) et κάρηνον, *caput.*

Οὐλομένη, ης, *perniciosa,* Poët. pro ὀλομένη, ν. 2. part. m. f. g. et

Οὐλομένοιο, gen. Ion. m. g. ejusd.

part. verbi ὄλλυμι, perdo; f. ὀλίσω, p. m. ὄλμι, Att. ὄλωλα, a. 2. m. ὠλόμην· hinc a. 2. part. m. ὀλόμενος, η, ον.

Οὐλεν, υ, τὸ, gingiva: ab ὅλος, tener.

Οὐλίπους, integer pedibus: ab ὅλος, integer, et πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

ΟΥ᾽ΛΟΣ, η, ον, integer, sanus, perfectus: mollis, tener: crispus: item substant. ὁ, manipulorum collectorum fascis. Tum etiam ὅλος, pro ὀλοὸς, perniciosus. Ab ὅλος, tener, est ὅλον, gingiva: ἴυλος, prima lanugo ex puberum genis efflorescens: ὅλος, per Epenth. Ion. σῦ υ, pro ὅλος, undè Angl. WHOLE, pro integro et sano manâsse videatur.

Οὐλοχύτας, acc. pl. ab

Οὐλοχύτης, υ, ὁ, mola, canistrum, à quo olim molæ adfundebantur; [* Il. ά. 449.] ex ὅλος, et χέω, seu χύω, fundo.

Οὐλύμπιος, ὁ, Poët. pro Ὀλύμπιος, OLYMPIUS; cœlestis: à seq.

Οὔλυμπος, ου, et gen. Ion. Οὐλύμπου, ὁ, Poët. pro Ὄλυμπος, OLYMPUS, q. ὀλόλαμπος, totus lucens. Οὐλυμπόνδε, ad Olympum, qu. ἐς Οὔλυμπον.

Οὖλω, VALEO, sum sanus. Th. ὅλος, integer. Indè Angl. TO AVAIL.

* Οὔμενοῦν, nihil equidem, veruntamen.

* Οὐ μὴν ἀλλὰ, verùm, Isoc. Panath.

Οὐμὸς, per Synæresin pro ὁ ἐμὸς, meus. Sic τὠμὸν pro τὸ ἐμὸν.

ΟΤ᾽Ν, conj. igitur, itaque, ergo.

Οὕνεκα et ὕνεκ᾽, ὅ ἕνεκα, cujus rei gratiâ, propter, quoniam. Sic τὤνεκα, pro τοῦ ἕνεκα.

Οὔνεσθε, Poët. pro ὀνεῖσθε, 2. plur. ind. pass. verbi ὄνομαι, idem quod ὀνίω, vitupero. Th. ὄνημι, idem.

Οὔνομα, ατος, τὸ, Poët. pro ὄνομα, nomen: et

Οὐνομάζω pro ὀνομάζω, itidem.

Οὐνομαίνειν, Ion. pro ὀνομαίνειν, nominare.

Οὐνομάκλυτος, υ, Poët. τῷ ὀνόματι κλυτὸς, nomine clarus, inclytus.

Οὐνομάρχης, υ, ὁ, provinciæ præfectus; Ion. pro ὁ νομάρχης· ex νόμος (à νέμω, rego,) et ἀρχὴ, imperium.

Οὐνομαστὸς, celebris, Ion. pro ὀνομαστὸς, q. v.

Οὔξ, Dor. pro ὁ ἕξ.

Οὔτις, gen. sing. ab ὅστις, ἥτις, ὅτις, qui, quæ, quod.

Οὐστινι, nunquam; ex ὁ, et πώτε, et hoc ab ὅτε, quando.

Οὐτω, nondum: ex ὁ, et πω, (enclit.) quodammodo; hoc ab ὅς.

ΟΤ᾽ΡΑ, ᾶς, ἡ, cauda; extremum agmen; puppis: q. ab ὄρος, terminus.

Οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen: ab

Οὐραγὸς, οῦ, ὁ, extremi agminis dux: ex ὀρὰ, et ἄγω, duco.

Οὐραῖος, αία, αῖον, caudatus; ad caudam pertinens; postremus: ab ὀρά.

Οὐρῆτη, ας, ἡ, meatus per quem urina defertur à renibus in vesicam, idem quod ὀρητήρ. Item matula: ab ὄρος, urina.

Οὐρανίη, ας, ἡ, et Ion. Οὐρανίη, ης, ἡ, URANIA, una ex Musis: ab ὀρανὸς.

Οὐρανίδας, α, ὁ, Dor. pro Οὐρανίδης, υ, ὁ, ὁ τοῦ Οὐρανοῦ παῖς, Cœli filius.

Οὐρανίδης, υ, ὁ ἡ ἡ, cœlestis, cœlicola, in nom. pl. ὀρανίδαι. Th. ὀρανὸς, cœlum.

Οὐράνιος, ία, ιον, vel ὀράνιος, υ, ὁ ἡ ἡ, cœlestis, sublimis, magnus: ab eod.

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœlicola, cœlestis; in nom. pl. ὀρανίωνες, gen. pl. ὀρανιόνων. Th. ὀρανὸς, cœlum.

Οὐρανόθι, ία, ιον, vel ὀράνοθι, υ, ὁ ἡ ἡ, cœlestis, sublimis, magnus: ab eod.

Οὐρανὸθι, ὁσσα, ὁσν, cœlestis.

Οὐρανόθεν, adv. è cœlo, cœlitùs: et

Οὐρανόθι, adv. in cœlo. Th. ὀρανὸς, cœlum.

Οὐρανομήκης, εος, ὁ ἡ ἡ, cœlum altitudine tangens, altissimus: ex ὀρανὸς, cœlum, et μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

ΟΤ᾽ΡΑΝΟΣ, ῦ, et Dor. ὠρᾶνὸς, ῦ, ὁ, cœlum, aër usque ad nubes; palatum: qu. ab ὄρος, terminus, vel ὀράω, video.

Οὐρανόσε, in cœlum, adv. à præced. Th.

Οὐρανοσκόπος, υ, ὁ ἡ ἡ, cœli contemplator; item piscis sic dictus ab oculo in capite, quem, dum natat, sursum tollit. Ex ὀρανὸς, et σκοπὸς, quod à p. m. verbi σκίσσομαι.

Οὐρᾶνῶ, gen. Dor et Æol. pro ὀρανῷ, ab ὀρανὸς, cœlum.

Οὐρὰς, acc. pl. ab ὀρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὐρβᾶνὸς, ὕ, ὁ, Urbanus, nomen propr. viri Lat.

Οὖρεα, Ion. pro ὄρεα, vide οὔρεος.

Οὐρεῖν, præs. inf. ab ὀρέω, urinam reddo. Th. ὄρος, urina.

Οὔρεος, Poët. pro ὄρεος, montis, gen. sing. Sic οὔρεα pro ὄρεα, nom. pl. οὔρεσι, dat. pl. ab ὄρος, εος, τὸ, mons.

Οὐρεὺς, ῆος, ὁ, Ion. pro ὀρεὺς, mulus: q. ab ὄρος, εος, τὸ, mons. Est et

Οὐρεὺς, custos, ab ὄρος.

Οὐρέω, f. ήσω, urinam reddo, meio. Th. ὄρος, urina.

Οὐρῇ, Ion. pro ὀρᾷ, dat. sing. ab ὀρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὐρῆας, mulos, acc. pl. Ion. ab ὀρεὺς, ῆος, et Ion. ῆος, ὁ, mulus.

Οὐρήδρα, ας, ἡ, fistula, seu meatus per quem urina ex vesicâ defluit. Th. ὄρος.

Οὔρημα, ατος, τὸ, urina: à 1. pers. perf. pass. verbi ὀρέω, meio.

Οὐρὴν, acc. sing. Ion. pro ὀρὰν, ab ὀρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὐρήσης, meias, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ὀρέω, meio, f. ήσω. Th. ὄρος, urina.

Οὔρησις, ιος, ἡ, mingendi actus; urina: et

Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, URETER, meatus urinarius: id. qu. ὀρήτη, quod vide. Hinc Angl. URETER: et

Οὐρητικὸς, ὴ, όν, urinarius, urinam ciens; meiendi facultatem habens: omnia à perf. pass. verbi ὀρέω, meio.

Οὐρίας, υ, ὁ, nomen viri Hebr. lux Domini.

Οὐρίζω, Ion. pro ὁρίζω, conterminus sum, finio. Sic ὕρισμα, Ion. pro ὅρισμα.

Οὐρία, f. g. ab οὔρεος.

Οὔριος, ία, ιον, vel οὐρήιος, υ, ὁ ἡ ἡ, secundus, prosper: ab ὄρος.

Οὔρειος, υ, ὁ, nomen propr. viri.

ΟΤ᾽ΡΟΝ, ου, τὸ, URINA, quia ὀρὸν ex vesicâ.

ΟΤ᾽ΡΟΣ, ε, ὁ, ventus secundus: prosper successus; item custos, inspector: q. ab ὄρος, incito, vel ὀράω, video.

Οὖρος, Ion. pro ὄρος, finis, terminus.

Οὖρος, εος, τὸ, Ion. pro ὄρος, mons.

Οὐρὸς, οῦ, ὁ, alveus seu fossa per quam deducitur navis in mare: à præced. Est et

Οὐρὸς, οῦ, ὁ, serum lactis et sanguinis: ab ὀρέω.

Οὖς, ὠτος, τὸ, auris, in pl. τὰ ὦτα, aures. Th. οὔατος, ατος, τὸ, idem.

Οὗς, quos, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ. At ὃς est et suos, ab ὅς, ἥ, ὅν.

Οὖσαν, acc. sing. ab ὖσα, ης, præs. part. f. g. ab ἐμὶ, sum.

Οὐσία, ας, ἡ, essentia, natura, substantia; facultates: ab ὤν, ὖσα, ὄν, ens, præs. part. ab ἐμὶ, sum.

Οὐσιωδῶς, adv. substantialiter, essentialiter: à præced.

Οὔτ᾽ ἄρ᾽ pro οὔτι ἄρα, neque.

Οὔτασε᾽, vulneravit, per Apoc. pro ὔτασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὐτάζω, vulnero, f. άσω. Alii volunt esse 3. sing. imperf. act. verbi ὐτάω, imperf. ὔτασον, ον, ας, -ας, ας, -α.

Οὐτάζω, f. άσω, idem cum Th. ὐτάω, vulnero.

Οὐτάμην, Ion. pro ὐτάσθην, Dor. ὐτάμην, præs. inf. act. verbi ὔτημι, idem quod ὐτάω, vulnero.

Οὐτάμενος, vulneratus, præs. part.

pass. ab ὄτημαι, quod ab ὄσημαι pro ὀτάω, vel per Sync. pro ὀτασάμενος, a. 1. part. m. ab ὀτάζω, idem cum ὀτάω.

Οὔτησε pro οὔτασε, *vulneravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀτάζω. Th. ὀτάω, *vulnero*.

ΟΤ᾽ΤΑ᾽Ω, *vulnero, vulnus infligo*: f. ὄσω, p. ωκα. Hinc ὀτάζω, ὀτάσκω, et οὔτημαι, idem.

Οὔτι et οὔτ᾽, ut et οὐδ᾽, *neque*: ex ὐ, et τι, *que*. [° οὔτε τὶ, *non omninò*, Il. ά. 115.]

Οὔτερος, Ion. pro ἕτερος, *alter*.

Οὐτηστός, τοῦ, ὁ, *vulneratio*: à 2. pers. perf. pass. verbi ὀτάω.

Οὔτιγε, *minimè, nedum*.

Οὐτιδανός, ῆ, *vilis, homo nullius pretii*: q. ab οὐτινος, gen. ab οὔτις, per Pleonasm. δα, vel ab οὔτις, *nullus*, et δάνος, ους, τὸ, *munus*.

Οὔτιν᾽ pro οὔτινα, acc. sing. ab οὔτις, *nullus*; gen. οὔτινος· ex ὐ, *non*, et τὶς, *aliquis*.

Οὑτῑνος, gen. sing. ab ὅστις, *quicunque*. Pro οὑτινος, Attici dicunt ὅτου, Ion. ὅτεω. Pro οὑτινι, Attici ὅτῳ, Ion. ὅτεῳ. Pro οὑτινων, Attici ὅτων, Ion. ὅτεων. Pro οὑτινι, Attici ὅτοις, Ion. ὅτεοις, et ὁτέοισι. Ex ὅ, et τὶς, *quis*.

Οὐτίδωμι, *nullo modo, nondum*: ex οὐδὲ, et πω.

Οὔτις, *nullus*, gen. οὔτινος, acc. οὔτινα· ex ὐ, *non*, et τὶς, *aliquis*.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc*, gen. τούτου, ταύτης, nom. pl. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, gen. τούτων· qu. ex ὁ et αὐτὸς. Sic ὅστις, in voc. casu pro *heus tu*. [° τοῦτο μὲν,—τοῦτο δὲ, Heb. x. 33. *partim vero,—partim autem*. τοῦτο μὲν πόλεις ἐκπολιόρκουν, τοῦτο δὲ πᾶσαν τὴν χώραν κατέτρεχον, Diod. Sic. Ecl. l. l. 36. *partim urbes obsidione cingebat; partim totam regionem vastabat*. Εἰ ταῦτα, *et quod magis est*, formula quæ auget conditionem. Jamblich. v. p. 13. pro καίτοι, *tametsi, quanquam*. Μίσυτα δὲ ὐκ, ἴζέτην, καὶ ταῦτα, παρὰ Ἀριαίου ὄν, Xenoph. Anab. ii. p. 147. 8vo. ed. Hutch. *Menonem non quærebat, quanquam ab Ariæo missus*.]

Οὕτω, et οὕτως, seq. vocali, Att. οὕτωσι, adv. *ita, sic, perinde; negligenter, ut erat; tum demum*: à præced.

Οὐχ, ante asperam; οὐκ, ante lenem; ὐ, ante consonantem, *non*.

Οὐχὶ, *nonne?* adv. interrogandi: item Attic. *non*, adv. negandi. Th. ὐ.

Ὀφειλέτης, ου, ὁ, *debitor*, acc. pl. ὀφειλέτας· ab ὀφέλω, *debeo*.

Ὀφέλω, ῶ, ὁ, et Ὀφάλημα, ἄτος, τὸ, *debitum*: ab Ὀ᾽ΟΦΕΙ᾽ΛΩ, *debeo, mulctor, oportet me; fœnero*: οὐν᾽ ὠφλήκεα, ἢν᾽ ὠφλικοί με ὧδε, Jer. xv. 10. *non fœneravi, non fœneravit me quisquam*. imperf. ὄφελον, f. ὀφελήσω, p. ὠφέλημα, a. 2. ὄφελον, ὄφελες, et ὄφελε, *debebam*: item *utinam*, scil. subintellig. *illi, O si debuerim*: præs. pass. ὀφέλημαι, præs. part. pass. ὀφελλόμενος, μένη, μενον, *debitus, a, um*, perf. pass. ὠφέλημαι.

Ὄφελες, vide in ὄφελον, *utinam*.

Ὀφελλεν, Poët. pro ὄφελεν, quod Ion. pro ὄφελες, 3. sing. a. 2. verbi ὀφέλω, *debeo*.

Ὀ᾽ΟΦΕ᾽ΛΛΩ, ως, ω, *audeo, adjuvo*, (usurpatur et pro ὀφέλω, *debeo*,) f. ὀφελῶ, p. ὄφελκα, a. 2. ὄφελον.

Ὀφίλλωσιν, *augeant*: 3. pl. præs. sub. verbi ὀφέλω, *augeo*.

Ὄφελον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφέλω, *debeo*. Et usurpatur ut adverb. optandi *utinam*, in primâ, secundâ, et tertiâ personâ. Vide ὀφέλω.

Ὄφελος, ους, τὸ, *utilitas, usus*: ab ὀφέλλω, *juvo*.

Ὄφεως, gen. Ion. vel Att. ab ὄφις, ιος, ὁ, *anguis*.

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, *oculorum morbus*: ab ὀφθαλμός.

* Ὀφθαλμμύνας ἀνθρακ, *inoculatos carbunculis*, Suid. voce ὀφθαλμομύνας.

Ὀφθαλμόω, *oculorum morbo laboro*: ab ὀφθαλμία, quod vide.

Ὀφθαλμοδουλία, ας, ἡ, *obsequium* (vel *servitus*) *ad oculos heri præsentis exhibitum*: ab

Ὀφθαλμόδουλος, ου, ὁ ἡ ὁ, *servus, qui inspectante hero se gnavum præstat*: ex ὀφθαλμὸς, *oculus*, et δοῦλος, *servus*.

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, *oculus*, per Metaph. *vir illustris*, vel *qui res futuras suâ prudentiâ prævidere potest*: dat. pl. Ion. ὀφθαλμοῖσιν· ὀφθαλμοῖς, Dor. pro ὀφθαλμοῖς. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὀφθαλμοφανῶς, adv. *ad oculum, liquidè*.

Ὀφθὸς, ὀπτος, *visus*, a. 1. part. pass. ὀφθῆναι, a. 1. inf. pass. ὀφθὴς, 2. sing. f. 1. pass. verbi ὄπτομαι, *video*.

Ὀφθῆναι, ὀφθὴς, vide in præced.

Ὄφιν, acc. sing. ab ὄφις.

Ὀφιδήκτους, ου, ὁ ἡ ὁ, ἀ *serpente morsus*: ex ὄφις, et δηκτὸς, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω.

Ὀφιομάχης, ου, ὁ, *qui cum anguibus dimicat, lacerta, locustæ species*: ex μάχομαι, *pugno*, et ὄφις, *serpens*.

Ὄφιος, gen. sing. ab ὄφις, ὁ, *serpens*: acc. ὄφιν.

Ὄφις, indecl. *Ophir*, nomen regionis.

Ὄ᾽ΦΙΣ, ως, et ιος, ὁ, *serpens, coluber*, sideria nomen, *ornamentum brachii*.

Ὀφιώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, *anguinus, anguibus abundans*: à præced.

Ὀφλᾶν, a. 2. inf. act. per Syncop. pro ὀφιλῶν, verbi ὀφίλω, *debeo*, et per Syncop. ὄφλω, f. ὀφλήσω, et per Syncop. ὀφλέω, p. ὄφληκα, et per Syncop. ὄφλημα, a. 2. ὄφλον.

Ὄφλημα, ἄτος, τὸ, *mulcta imposita, debitum*.

Ὄφλητος, του, ὁ, *debitum, quod publico ærario debetur*.

Ὀφλήσω, per Syncop. pro ὀφλέσω, f. 1. act. vide ὀφλῶν.

Ὄφλον, f. ὄφλω, idem quod ὀφέλω, (ex quo per Syncop. fit) *debeo, mulctor, damnor*: *crimini obnoxius sum*.

Ὀ᾽ΦΡΑ, *ut, quò, donec, quamdiu, interea dum*: ei respondet τόφρα.

Ὀφρύη, id. quod ὀφρύς.

Ὀφρυόεις, ουσα, et in f. g. ὀφρυόεσσα, ης, *excelsus, supercilionus*: à seq. Th.

Ὀ᾽ΦΡΥ᾽Σ, ὕος, ἡ, *supercilium; fastus; tumulus*, dat. pl. ὀφρύσι. [° ὀφρυν συνάγειν, *contrahere supercilia*.]

Ὄχ᾽ pro ὀχὰ, *valdè, præ cæteris, longè*, ponitur pro superl. ab ἴσχω, *habeo*, usitatius est ἔχω et ἔξοχα, ab ἐξίσχω, *emineo*.

Ὀχἄνη, ης, ἡ, et

Ὀχἄνον, ου, τὸ, *ansa clypei*, quâ ille tenetur: ab ἴσχω, *teneo*.

Ὀχάω, ας, ἡ, *coitus; admissio*: ab ὀχεύω.

Ὄχεσφι, Ion. pro ὄχεσι, imperf. act. verbi ὀχέω, *veho, porto*, f. ὄχω.

Ὀχεσφιν, *curribus*, dat. pl. Ion. pro ὀχεσιν· dicitur et ὀχέεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄχος, ους, τὸ, *currus*.

Ὀχιηγὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, *vivos ducens*: ex ὀχιὸς, et ἄγω.

Ὀχιστὸς, ὁ, ἡ, ὀν, *vehor, vivos duco; quatio; loco moveo*: ab

Ὀ᾽ΧΕΤΟ᾽Σ, οῦ, ὁ, *canalis, aquæ ductus, rivus*: item *cloaca*: q. ab ὀχέω, *veho*: ὀχετὸς ἄνευ, *canalis calamitatis* pro *perpetuâ calamitate*.

Ὀχιὸς, ου, ὁ, *retinaculum; sectis*: in pl. ὀχῆες· ab ἴσχω, *teneo*.

Ὀ᾽ΧΕΤ᾽Ω, *admissarium admitto; coëo*: f. ὀχέω, p. ὄχευκα.

Ὀχέω, f. ὄχω, *veho, porto, sustineo, sufferо*: ὀχέομαι, -ῆμαι, *vehor, equito*; item *equitor, curru subdor*: ab ὄχος, *currus*.

Ὀχὼ, οῦς, ἡ, *cibus*: ab ἴσχω.

Ὄχημα, ατος, τὸ, *vehiculum*: à 1. pers. perf. pass. verbi ὀχέω, *veho*.

Ὀχήσιος, α, ὁ, *OCHESIUS*, nomen propr.

Ὀχθάσαι, *ingemo*, Hesych.

Ὄχθας, acc. pl. ab ὄχθη, ης, ἡ, *ripa*; dat. pl. ὄχθαις, et Ion. ὄχθῃσι, et ὀχθῃσι, Poët.

ΟΧΘΕΊΩ, fut. ήσω, *indignor, graviter fero.*

ΌΧΘΗ, ης, ἡ, *ripa*; intra quam aqua ἴσχεται seu ἰσχῶται.

Ὀχθήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ὀχθίω, *graviter fero.*

Ὀχθῆσιν, dat. pl. Ion. et cum ν, pro ὄχθαις· ab ὄχθη.

Ὄχθους, ους, ὁ, *limbus, fimbria*; Suidæ est ὀχθίους· ab

Ὄχθος, ους, ὁ, *ripa; locus editus; labra ulcerum præmumida*: ab ὄχθη.

Ὀχλαγωγίαν, -ᾶν, *turbam seu plebem duco*, f. ήσω, perf. ὀχλαγώγηκα· ex ὄχλος, et ἄγω.

Ὀχλεῦνται, *turbantur*; Dor. pro ὀχλοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi ὀχλέω, *turbo*. Th. ὄχλος, *turba*.

Ὀχλεὺς, ῆος, ὁ, *vectis, cardo, vinculum*: ab

ΟΧΛΕΥ'Ω, *moveo*; f. εύσω.

Ὀχλέω, *turbo, commoveo; molestiâ afficio*; fut. ήσω, p. ὤχληκα, præs. pass. ὀχλέομαι, -ῆμαι, *vexor*. Th. ὄχλος.

Ὀχληρία, ας, ἡ, *molestia, turbulentia*: ab

Ὀχληρὸς, ὰ, ὸν, *turbulentus, molestus*: et

Ὄχλησις, εως, ἡ, *molestia, perturbatio*: ab ὀχλέω.

Ὀχλικὸς, ὴ, ὸν, *popularis, turbulentus*: ab eod.

Ὀχλοστασία, -ᾶ, *cogo turbam*; f. ήσω, p. ὀχλοστάσηκα, a. 1. ὠχλοστάσησα· ex ὄχλος, et στάω, *facio*.

ΌΧΛΟΣ, ου, ὁ, *turba, motus, multitudo, populus, plebs; molestia*. [Æol. Φόλχος, literis trajectis et Digammate præposito, aliàs φολγίς, VULGUS; Cretenses, ϝόλκος, Anglicè FOLK: ut notant Salm. de linguâ Hellen. p. 66. et Chishull. Antiq. Asiat. p. 127.]

Ὄχμα, ατος, τὸ, *retinaculum*: ab ἴσχω, *retineo*. Hinc

Ὀχμάζω, *inhibeo*; f. άσω· à præced.

Ὄχμος, *series, ordo*; ubi una res ἴσχουσι ἄλλας, id est, *adhæret alii*.

Ὀχέουσα, ας, Poët. et Dor. pro ἰχοῦσα, ης, ἡ, *vehens, ferens*; præs. part. f. g. ab ὀχέω, *veho, sustineo*.

ΌΧΟΣ, ου, ὁ, et ους, τὸ, *currus, vehiculum*; item *fluxus aquæ*: ab ἴσχω, *contineo*, v. ἄγω, *impello*.

Ὀχυρὸς, ὰ, ὸν, idem quod ἰσχυρὸς, *munitus, firmus*.

Ὀχυρόω, f. ώσω, *munio, firmum reddo, fulcio*: ab ὀχυρὸς, *munitus*.

Ὀχύρωμα, ατος, τὸ, *munitio, castellum, arx, præsidium*: à 1. pers. p. pass. verbi præced.

Ὀχυρωμάτιον, ου, τὸ, *parvum munimentum*: Dim. à præced.

Ὀχύρωσις, εως, ἡ, *munitio, præsidium*: ab ὀχυρόω.

ὈΨ, ὀπὸς, ἡ, *vox, cantus*: qu. ab ἔπω, *loquor*: item *oculus*, per Apoc. pro ὄπωπα ab ὄσσομαι, *video*.

Ὀψαμᾶτης, ου, ὁ, *qui serò metit*: ex ὀψὲ, *serò*, et ἀμάω, *meto*.

Ὄψαρτον, *obsonium comedo, vescor cum pane*: ab ὄψον, q. v.

Ὀψάριον, ου, τὸ, *pisciculus*. Th. ὄψον, ου, τὸ, *quicquid cum pane comeditur*; per Synecdoch. generis, *piscis*.

Ὀψαρτύτης, ου, ὁ, *qui serò arat*: ex ὀψὲ, *serò*, et ἀρόω, *aro*.

ὈΨΕ', adv. *serò; vesperi, post*: [* Matt. xxviii. 1. ὀψὲ τῶν Τρωικῶν, *post bellum Trojanorum*, Philostrat.] ab ὀπίσω, *post*: compositione σ in τ mutatur.

Ὄψεαι, *videbis*; Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ὄσσομαι, *video*, f. m. ὄψομαι, perf. pass. ὄμμαι, a. 1. pass. ὤφθην.

Ὄψει, *videbis*; Att. pro ὄψῃ, 2. sing. fut. 1. med. ejusdem verbi. Est et

Ὄψει, dat. sing. ab ὄψις, εως, ἡ, *vultus*. Th. ὄσσομαι, *video*.

Ὀψίαν, *videre cupio, desidero*: ab eod. Th.

Ὀψιαθῇ, 2. pl. f. 1. med. verbi ejusd.

Ὄψιται, *videbis*, Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi ὄσσομαι, *video*, f. m. ὄψομαι, perf. pass. ὄμμαι, a. 1. pass. ὤφθην.

Ὀψία, ας, ἡ, *vespera, serum diei*. Th. ὀψὲ.

Ὀψίγονος, ου, *serò natus*; ὀψίγονοι, *posteri*: ex ὀψὲ, et γίνομαι, *nascor*: p. m. γέγονα.

Ὀψίζω, f. ίσω, *serò aliquid facio*, vel *sub vesperam facio*. Th. ὀψὲ.

Ὀψιμαθῆ, acc. sing. ab

Ὀψιμαθὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, *serò doctus*: ex ὀψὲ, et μανθάνω, *disco*.

Ὄψιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, *serotinus, serus*. Th. ὀψὲ.

Ὀψίνους, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui serò sapit*: ex ὀψὲ, et νόος, *mens*.

Ὄψις, εως, ἡ, *vultus, facies, species, visus*: à 2. sing. perf. pass. ὄψαι, verbi ὄσσομαι, *video*.

Ὀψίσω, 3. sing. aor. 1. sub. act. verbi ὀψίζω. Th. ὀψὲ.

Ὀψιτέλεστος, ου, ὁ ἡ ὁ, *serò perficiendus, imperfectus*: ex ὀψὲ, et τελέω, *perficio*.

Ὄψομαι, ῃ, εται, fut. 1. m. verbi ὄσσομαι, *video*, quod vide.

ὈΨΟΝ, ου, τὸ, *obsonium, quicquid cum pane comedimus, piscis*. Alii ducunt ab ἴπω, *coquo*, ut sit *coctum quid cum pane*. Alii ab ἐπτάω, *asso*. Alii ab ὀψὲ, *serò*, quòd non mane sed vesperi ea alimenta sumerent.

Ὀψωνεῖς, ῖ, ὁ ἡ ὁ, *obsonium apparans*: ex ὄψον et ὠνέω.

Ὀψοφάγος, ου, *gulosus, edax*: ex ὄψον, et φάγω, *comedo*.

Ὀψώνης, ου, ὁ, *obsonator*: ex ὄψον, ου, τὸ, *quicquid cum pane comeditur*, et ὠνέομαι, -ῆμαι, *emo*.

Ὀψώνιον, ου, τὸ, *OBSONIUM, stipendium*: ab ὀψώνης.

Π

Π, π, DECIMA sexta Græcorum littera, *octoginta*, et cum lineolâ infernè appositâ (ϱ,) *octoginta millia*, denotat.

Πα, nullo accentu notata, Enclitica est.

Πᾷ, Dor. pro πῇ, *quâ? quem in locum?*

Παγᾶν, Dor. pro πηγῶν, acc. sing. sed πηγᾶς, gen. pl. Dor. pro πηγῶν· à πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*; πηγαῖος, Dor. dat. pl.

Παγαῖαίου, gen. sing. Dor. pro Παγασαίου, Epith. Apollinis: à

Πάγασος, Dor. pro Πήγασος, ου, ὁ, *PEGASUS*, alatus Persei equus. Th. πηγὴ, *fons*.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, *nimia loquacitas*: ex πᾶς, *omnis*, et γλῶσσα, *lingua*.

Πάγδις, ινος, *concretus*; aor. 2. part. pass. παγάνω, aor. 2. opt. pass. à πήγνυμι seu πηγνύω, *compingo, concrescere facio*; f. ξω, p. πέπηχα, aor. 2. pass. ἐπάγην, fut. 2. pass. παγήσομαι, perf. m. πέπηγα.

Πάγη, Ion. pro ἔπαγε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, *compingo*.

Παγετὸς, οῦ, ὁ, *glacies*, compacta aqua. Th. πηγνύω, *compingo*.

Πάγη, *defixum est*; Ion. pro ἐπάγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. hinc παγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi præced.

Πάγη, ης, ἡ, *laqueus, decipulum*: ab eod. Th.

Παγιδεύω, *illaqueo, irretio*; f. εύσω, p. πεπαγίδευκα· à παγὶς, q. v.

Πάγιμος, ία, ον, *fixus, firmus, stabilis*: à πηγνύω, *compingo*.

Παγὶς, ίδος, ἡ, *laqueus in terram depactus, decipulum*; acc. sing. παγῖδα· ab eod.

Πάγκακος, ου, ὁ ἡ ὁ, *omninò malus, infaustissimus*: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, e, et κακὸς, *malus*.

Πάγκαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, *perpulcher, honestissimus*: ex πᾶς, et καλὸς, *bonus, pulcher*.

Παγαλλως, adv. *perpulchrè, honestissimè*: à præced.

Πάγκαρπος, ν, ὁ ἡ ἡ, *qui fructuum omne genus fert*: ex πᾶς, et καρπὸς, *fructus*.

Πάγκοινος, ν, ὁ ἡ ἡ, *omnibus communis*: ex πᾶς, et κοινὸς, *communis*.

Παγκρατὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *omnipotens*: ut παγκρατὶς πῦρ, *ignis omnia vincens et abrumens*: ex πᾶς, et κρατέω, *vinco*. Th. κρατὸς, τὸ, *robur*.

Παγκράτιον, υ, τὸ, *athletici certaminis genus*, ad quod πῦξ καὶ πάλη adhibendum erat: *pugilatus et lucta*.

Πάγος, υ, ὁ, *tumulus, collis; glacies; sal*. Th. πηγνύω.

Παγχάλκεος, ν, ὁ ἡ ἡ, *totus æreus, ex solido ære*: ex πᾶς, et χαλκὸς, *æs*.

Παγχρύσεος, ν, ὁ ἡ ἡ, *totus aureus*: ex πᾶς, et χρυσὸς, *aurum*.

Πάγχυ, *penitùs*; adv. Poët. pro πάνυ: à πᾶς, *omnis*.

Παδῶντι, *saltatis*; Dor. pro πηδῶσι, 2. pl. præs. verbi πηδάω, *salio*.

Πάθα, ας, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, *casus, clades*: à πάθος, τὸ, *passio*. Th. πάσχω, *patior*.

Παθαίνομαι, *afficior vehementèr, et concitor*; item *afficior morbis animi*: à πάθος, q. v.

Πάθε, aor. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. pro ἔπαθε· et

Παθέειν, Ion. resolut. pro παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω, *patior*; f. med. πήσομαι, a. 2. ἔπᾰθόμην, p. m. πέπονθα.

Πάθος, dat. sing. à πάθος, ους, τὸ, *affectus, passio*.

Παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω· vide παθέειν.

Πάθεσι, dat. pl. à πάθος, ους, τὸ, *affectus*.

Πάθη, ης, ἡ, *calamitas, clades, casus, cædes, morbus*: à πάσχω.

Πάθη, *passiones*, nom. pl. à πάθος, ους.

Πάθῃ, 2. sing. a. 2. sub. med. vel 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi πάσχω, *patior*; a. 2. ἔπαθον.

Πάθημα, ἄτος, τὸ, *quod quis passus est, seu patitur, afflictio, vitiosus affectus*; in pl. τὰ παθήματα, *passiones*: et

Παθητὸς, ὴ, όν, *passivus, passioni obnoxius*; animi *affectus commovens*: à πάθος. Th. πάσχω, *patior*. Angl. PATHETIC.

Παθητὸς, ὴ, όν, *passibilis, qui pati potest*: ab eod. Th.

Πάθοιτι, 2. pl. a. 2. opt. et

Πάθω, *passus sum*; Ion. pro ἔπαθον, a. 2. ind. act. et

Παθόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi πάσχω, *patior*. [° Τὶ παθόντες, Attica loquendi formula, *quare*, idem quod τί simplex, ut notat Casaub. ad Athen. xiii. c. 6. Bos Anim. c. xxv.]

Παθοποιΐα, ας, ἡ, *commotio affectuum*: ex πάθος, ους, τὸ, *affectus*, q. v. et ποιέω, *facio*.

Πάθος, ους, -ως, τὸ, *affectus, passio, morbus, clades*; dat. pl. πάθεσι· à πάσχω, *patior*; aor. 2. ἔπαθον.

Παθοῦσα, a. 2. part. act. f. g. à

Παθὼν, όντος, aor. 2. part. act. à πάσχω.

Παῖ, voc. sing. à παῖς, *puer*.

ΠΑΙΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, *PÆAN, hymnus in laudem Apollinis, vel cujuslibet Dei; pes metricus; Apollo* ipse, sic dictus à παύω, quia mala *sedat*; vel à παίω, *ferio*. Hinc

Παιανιὴς δῆμος, *Pæaniensis populus*.

Παιανίζω, fut. ίσω, *pæanem* seu *pæanas cano*: à παιὰν.

Παιάνων, gen. pl. à παιὰν, q. v.

Παιγμονὴν, ης, ἡ, *lusus, oblectatio*. Th. παίζω, *ludo*.

Παιγνήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *vir qui jocis delectatur, jocosus*: et

Παίγνιον, υ, τὸ, et παιγνία, ης, ἡ, Ionicè gen. pl. παιγνίων, *ludus, res ludicra*: à παίζω, *ludo*.

Παιδ' pro παῖδα, acc. sing. à παῖς, παιδὸς, παιδὶ, *puer*.

Παιδαγωγεῖον, υ, τὸ, *schola, ludus literarius*: et

Παιδαγωγέω, f. ήσω, *instituo pueros*, vel *tanquam puerum, moderor, rego*: à

Παιδαγωγὸς, ῦ, ὁ, *PÆDAGOGUS, puerorum custos et informator*: ex παῖς, et ἀγωγὸς, *dux*. Angl. PEDAGOGUE.

Παιδάριον, υ, τὸ, *puerulus*: dim. à παῖς, *puer*.

Παιδαριώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *puerilis, puerum decens*: à præced.

Παιδεία, ας, ἡ, *institutio, doctrina, eruditio, disciplina, vitæ ratio*: à παιδεύω, *erudio*.

Παίδειος ὕμνος, *hymnus pueris conveniens*, vel *qui inter pueros canitur*: ab eod.

Παιδερασὴς, οῦ, ὁ, *amator puerorum*: ex παῖς et ἐράω.

Παιδέρως, ωτος, ὁ, *ἄκανθος, acanthus sativus*; q. παιδὸς ἔρως.

Παιδεύει, 2. pl. præs. ind. act. verbi παιδεύω, q. v.

Παίδευμα, ἄτος, τὸ, *quod docetur, disciplina*: et

Παίδευσις, εως, ἡ, *institutio, disciplina, ipsa actio docendi*: et

Παιδευτὴς, οῦ, ὁ, *eruditor, præceptor, magister, castigator*: à

(406)

Παιδεύω, *erudio, doceo; admonco, reprehendo, castigo*; imperf. ἐπαίδευον, f. εύσω, perf. πεπαίδευκα, a. 1. ἐπαίδευσα, p. pass. πεπαίδευμαι, hinc p. part. πεπαιδευμένος, *institutus*, aor. 1. pass. ἐπαιδεύθην, ης, η, a. 1. sub. pass. παιδευθῶ, ῇς, ῇ. Th. παῖς.

Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, *lusus*; item *jocus*. Dicitur *de rebus quas contemnimus*. Th. παίζω, *ludo*. At

Παιδία, ας, ἡ, *pueritia, puerilis ætas*. Th. παῖς.

Παιδιὰς, ὰ, όν, *puerilis*: à παιδία.

Παιδιόθεν, adv. *ab infantulis, ab incunte ætate*, vel *à puerilî*: ab eod. Th.

Παιδίον, υ, τὸ, *infans, puerulus*; dim. à παιδία.

Παιδίσκη, ης, ἡ, *puella, ancilla*; [° Matt. xxvi. 69. Damnat Phrynichus ut non satis Atticum. At ita Lysias Orat. I. et Orat. II. c. Agorat.] à

Παιδίσκος, υ, ὁ, *puellus*: dim. à παῖς.

° Παιδογονία, ας, ἡ, *liberorum procreatio*: à

Παιδογόνος, υ, ὁ ἡ ὕ, *liberorum procreator*: ex παῖς, et γίνομαι, *gignor*.

Παιδόθεν, adv. ἀπὸ παιδὸς vel ἐκ παιδὸς, *à puero, à pueritiâ*. Th. παῖς.

Παιδοποιέω, *liberos procreo*; hinc παιδοποιητικὸς, verbale: ex παῖς, et ποιέω, *facio*.

Παιδοποΐα, ας, ἡ, *liberorum procreatio*: ex iisd. Th.

Παιδοποιὸς, ὕ, ὁ ἡ ὕ, *liberos procreans*: vide παιδοποιέω.

Παιδὸς, gen. sing. à παῖς, *puer*; dat. pl. παισὶ.

Παιδοτρίβειν, *pueros exerceo*, vel *instituo*: à

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, *qui pueros exercet, ludimagister*: ex παῖς, et τρίβω, *tero*.

Παιδῶν, Dor. pro παίδων, gen. pl. παῖς, παιδὸς.

Παίζων, contr. pro παιδίζω, *more puerorum lusito, ludo; joco, salto*; [° Odyss. ψ'. 147. Hes. Scut. Herc. 277.] f. ξω, et σω, p. πέπαιχα, a. 1. ἔπαιξα.

Παιήονα, *hymnum*; acc. sing. à

Παιήων, ονος, ὁ, idem cum παιὰν, ᾶνος, ὁ, q. v.

Παίονες, οἱ, *Macedones*.

ΠΑΙ'ΠΑΛΑ, ων, τὰ, *loca præcipita et salebrosa*; à παιπάλη, i. e. *pulvis* in rupibus.

Παιπάλη, ης, ἡ, *farina tenuissima; pulvis*: q. à παιπάλλω. *concutio*. Th. πάλη, ης, ἡ, idem.

Παιπάλημα, ἄτος, τὸ, idem: à seq.

Παιπάλλω, fut. ἀλῶ, *quatio*; id. quod πάω, q. v.

Google

Παιπάλόεσσ, ινος, ὁ, in f. g. *παιπαλόεσσα, præruptus, salebrosus, asper :* ἀ παίπαλα, τὰ, q. v. expon. et *pulverulentus :* ἀ παιπάλη, *pulvis, flos farinæ.*

Παιπαλοέσσῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro παιπαλόεσσις, ἀ præced.

ΠΑἸΣ, παιδὸς, ὁ καὶ ἡ, *puer,* vel *puella ; servus ; filius :* et sensu inhonesto, Aristoph. Plut. 154. et puro, Eurip. Supplic. 1088. **Παῖδων ἰφανὺς,** pro *τίνων, cupiens liberos,* et pro *insciente,* Bentleius in Phal. p. 420. Pro παῖς, Cret. et Lacon. legunt *ϝάϊς,* undè *PUER.*

Παίσας, αντος, a. 1. part. act. παίσης, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi παίω, *percutio ;* f. παίσω, p. πέπαικα.

Παίσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi παίζω, *ludo ;* fut. ξω, et σω, a. 1. ἔπαισα. Th. παῖς, *puer.*

Παίσδα, Dor. pro παῖδα, accus. sing. ejusd. Th.

Παίσδᾳ, Dor. pro παίζῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi

Παίσδε, pro παίζω, *ludo.*

Παίσῃς, vide in παίσας.

Παῖσος, ου, ἡ, dat. **Παισῷ,** nomen proprium regionis.

Παισφάσσω, *oculos circumfero ; impetum facio ; declaro, illustro ;* qu. ἀ παίω φάη, *quatio* seu *vibro oculos.*

Παιχθὶς, ῖντος, *illusus,* a. 1. part. pass. παίζω, *ludo ;* fut. ξω, p. pass. πέπαιγμαι, a. 1. pass. ἐπαίχθην.

ΠΑἸΩ, f. *αίσω,* occurrit et παίσσω, p. *απα, percutio, ferio, pulso ;* item *raptim comedo.* Hinc Angl. TO PAY, id est, *ferire.*

Παιὼν, ῶνος, ὁ, *Deus medicinæ,* i. e. *Apollo ; medicus ; hymnus.* Th. παιὰν, ᾶνος, ὁ, *hymnus.*

Παιτὶς, ίδος, Dor. pro πηκτὶς, ἡ, *pecten ;* musicum instrumentum : ἀ πήγνυμι.

Παιτὶς, Dor. pro πηκτὸς, *compactus :* ab eod. Th.

Παιτόω, -ῶ, f. *ώσω, compingo ; obsero, claudo :* ἀ παιτός.

ΠΑΛΑ΄ΘΗ, ης, ἡ, *massa ficorum* aut *caricarum.*

ΠΑ΄ΛΑΙ, adv. *olim, quondam, pridem.*

Παλαιγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *senex, annosus, vetulus, olim genitus ;* gen. pl. παλαιγενέων· ex παλαὶ, et γένομαι, *nascor.*

Παλαίγονος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem ac παλαιγενὴς, in pl. παλαιγόνοι, *majores.* At παλαιγένης, *qui olim genuit.* **Παλαιγένης** ergo accipe pro eo, *qui aliquem olim genuit et procreavit ;* παλαίγονος verò pro eo, *qui olim est genitus, et qui est antiquus :* ex πάλαι, et γένομαι, *nascor.*

Παλαίη, *luctatur ;* 3. sing. præs. ind. act. ἀ παλαίω, *luctor.* Sic παλαίειν φάτο, *cum cæde luctari.* Th. πάλη, *lucta.*

Παλαιμονᾶν, Poët. pro παλαίειν, *luctari, certare :* vide præced.

Παλαίμων, *PALÆMON, *Portumnus,* nom. propr.

Παλαισμώλεψ, *veterator, verbero.*

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, *antiquus, vetus, priscus :* in compar.

Παλαιότερος, ίρα, ερον, *antiquior.* Th. πάλαι, *olim,* adv.

Παλαιότης, ητος, ἡ, *vetustas, antiquitas :* ἀ παλαιὸς, *antiquus.*

Παλαιόω, -ῶ, *antiquo, aboleo ;* f. ώσω, p. πεπαλαίωκα, præs. pass. παλαιόομαι, -οῦμαι, *veterasco ;* fut. 1. pass. παλαιωθήσομαι, ῃ, εται, ab eod. Th.

Πάλαισμα, ατος, τὸ, *lucta ; callidum consilium, artificium.* Th. πάλη, *lucta.*

Παλαισμάτεσσι, Ion. pro παλαίσμασι, dat. pl. ἀ præced.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, idem quod παλὴ, *lucta.*

ΠΑΛΑΙΣΤΗ΄, ῆς, ἡ, *palmus, mensura quatuor digitorum.*

Παλαιστὴς, οῦ, ὁ, *luctator :* ἀ παλαίω.

Παλαιστιαῖος, αία, αῖον, *unius palmi longitudinem,* vel *crassitiem habens :* ἀ παλαιστή.

Παλαίστρα, ας, ἡ, *PALÆSTRA, lucta, luctæ locus :* ἀ παλαίω.

Παλαίτερος, Ion. et Att. pro παλαιότερος, *antiquior ;* vide παλαιός. [° Nusquam παλαίτερος, Toup. in Suid. 1. p. 106.]

Παλαίφατος, Poët. pro παλαιόφατος, *secundùm priscam famam :* ἀ seq.

Παλαίφατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *olim celebratus, priscus, antiquus ;* nomen proprium *PALÆPHATUS,* Peripateticus. Ex πάλαι, *olim,* et φάτος, ἀ φάω, seu φημὶ, *dico.*

Παλαίω, f. *αίσω, luctor :* ἀ πάλη, *lucta.*

Παλαίωμα, ατος, τὸ, et

Παλαίωσις, ιος, ἡ, *vetustas :* ἀ παλαιόω.

Παλάμαις, *manibus,* dat. pl. παλαμάων, gen. pl. Æol. pro παλαμῶν· ἀ παλάμη.

Παλαμάομαι, -ῶμαι, f. m. *ήσομαι, manu tracto ; struo, molior :* ἀ

ΠΑΛΑ΄ΜΗ, ης, ἡ, et Dor. παλάμα, *manus, PALMA ; ars ;* quia palmâ *exercetur ;* q. ἀ πάλλω, *vibro, agito,* παλάμμη, dat. pl. Ion. pro παλάμαις.

Παλαμήδης, ω, ὁ, *PALAMEDES,* filius Nauplii.

Παλαξέμεν, Ion. seu Æol. pro παλάξαι, f. 1. inf. et

Παλάσσετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. ἀ

Παλάσσω, *sortior ;* item *inquino, fœdo, contamino ; contundo :* f. ξω, perf. πεπάλαχα, a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, *vibro, quatio.*

ΠΑΛΕΤ΄Ω, *allicio, fallo, pertraho in retia ;* f. σω.

ΠΛ΄ΑΗ, ης, ἡ, *lucta,* quæ fit τῷ πάλλειν· item *POLLEN.*

Πελήσσει, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ἀ verbo inusit. si non planè mendoso, παλίω, *luctor.*

Πάλι, pro πάλιν, adv. *rursùs.*

Παλὶν, *secundus nuptiarum dies, repotia :* qu. ἀ πάλιν ἰέναι, quòd tunc *redeant* ad convivium.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, quasi *secundus ortus, instauratio, reditus ad vitam, regeneratio :* ex πάλιν, et γένεσις, *generatio.*

Παλίγγλωσσος, ου, ὁ ἡ ἡ, *diversâ linguâ utens,* παλίγγλωσσος πόλις, *urbs quæ linguâ contrariâ utitur :* ex πάλιν, *rursùs, è diverso, è contrario,* et γλῶσσα, *lingua.*

Παλίγκοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui vicissim alicui irascitur, iracundus :* ex πάλιν, *iterum,* et κότος, *ira vetus.*

Παλιγκότως, adv. *animo vicissim irato, iracundè :* ἀ præced.

Παλιλλογία, *idem iterùm dico :* ἀ seq.

Παλίλλογος, ου, ὁ ἡ ἡ, *rursùs numeratus,* vel *collectus :* ex πάλιν, et λέγω.

Παλίμβᾶμος, ου, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro παλίμβαμος, *retrogradus, reciprocus.* ἰδὸς παλίμβαμος, ἡ, πάλιν βαίνουσα, ἡ ἀναπομπή. Est et *itus reditusque manuum et textorii instrumenti, quo mulieres in texendis telis utuntur :* ex πάλιν, et βαίνω, *eo.*

Παλιμπετὴς, adv. *retrò :* ἀ seq.

Παλιμπετὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *relapsus :* ex πάλιν, et πίπτω, *cado.*

Παλιμπήγης, ου, ὁ ἡ ἡ, *iterùm compactus :* ex πάλιν, et πήγνυμι.

Παλιμπλαγχθὴς, ἐντος, *errans :* a. 1. part. pass. ἀ

Παλιμπλάζομαι, *aberro, vagis erroribus retrò agor :* ex πάλιν, et πλάζω, *errare facio, seduco,* f. ξω.

ΠΛ΄ΙΝ, adv. *iterùm, rursùs, denuò ; vice versâ, è contrario ;* retrò, seu *retrorsùm.* [° πάλιν αὖθις, *rursùs,* passim.]

Παλινάγεντος, ου, ὁ ἡ ἡ, *rursùs congregatus, rursùs congregans :* ex πάλιν, et ἀγείρω, *congrego.*

° **Παλινδικία, ας,** ἡ, *defendendi iterùm potestas.*

Παλινδρομῶν, *recurrere :* ex πάλιν, *rursùs,* et δρόμος, *curro ;* f. δραμοῦμαι, perf. med. δέδρομα.

Παλίνορσος, ου, ὁ ἡ ἡ, *retrogradus, resiliens :* ex πάλιν, *rursùs,* et ὄρω, *excito ;* fut. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.

Digitized by Google

Παλίντιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, *qui rependitur, retributus:* ex πάλιν, et τίω, *punio.*

Παλίντονος, ος, ὁ ἡ ὁ, *reflexus:* ex πάλιν, et τείνω, *tendo.*

Παλιντρόπιος, -ᾶ, *recanto, retexo orationem, muto sententiam:* et

Παλιντροπία, ας, ἡ, *retractatio, recantatio,* PALINODIA: ex πάλιν, et τρόπος, *cantus.*

Πάλιον, ου, τὸ, Dor. pro Πήλιον, *Thessalia mons.*

Παλιρρόϊος, ος, ὁ ἡ ὁ, *refluentes* seu *reciprocantes habens fluctus; resiliens.* Κῦμα παλιρρόϊον, *unda reflua:* ex πάλιν, *rursùs, vicissim,* et ῥόος, *undarum strepitus.*

Παλίουρος, PALIURUS, frutex spinosus.

* Παλινσύρτιος, *retrogradus ferox.*

Παλίοκκις, legitur pro παλιδίωκτις, ιος, ἡ, *insecutio:* ex πάλιν, *rursùs,* et διώκω, *persequor.*

Πάλλα, PILA, idem quod σφαῖρα. Hinc fort. Angl. A BALL.

Παλλάδ', pro Παλλάδα, acc. sing. à Παλλὰς, ἄδος, ἡ, *Pallas, Minerva.*

Παλλάδιον, ου, τὸ, *simulachrum Palladis.*

Παλλάθη, idem quod παλάθη.

Παλλακίσσομαι, *sum concubina; pellicem habeo:* à

Παλλακὴ, ῆς, ἡ, PELLEX, *puella, concubina.* Th. πάλλαξ, quod vide.

Παλλακίοιον, dat. pl. Ion. à

Παλλάκιον, ου, τὸ, *adolescentulus:* Dim. à πάλλαξ.

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, idem quod παλλακή.

ΠΑ'ΛΛΑΞ, ακος, ὁ, *juvenis, adolescens;* q. jam idoneus ad τὸ πάλλειν hastam. Hinc παλλακὴ, ῆς, ἡ, vel παλλακὶς, ίδος, ἡ, *puella, pellex, concubina.*

Παλλὰς, άδος, ἡ, PALLAS, sapientiæ Dea, quæ et *Minerva* dicitur: à πάλλω, quòd scil. hastam *vibret* ut bellicosa.

Πάλλε, *jactabat;* Ion. pro ἔπαλλε, 3. sing. imperf. act. et

Πάλλετ', pro ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi πάλλω, *vibro.*

Παλλήνη, ης, ἡ, PALLENE, nomen propr.

Παλλομένων, gen. pl. part. præs. pass. à πάλλομαι, *sortior, moveo sortes:* quod à

ΠΑ'ΛΛΩ, *vibro, agito, quatio,* PELLO; PALPITO, *sortior:* f. ἄλλω, p. αλλα, perf. pass. πέπαλμαι, σαι, ται. Hinc fort. Angl. TO PELT.

Πάλμα, ατος, τὸ, *vibratio, agitatio:* à præced.

Παλμώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, *palpitationibus obnoxius:* à præced.

Πάλσις, εως, ἡ, *concussio; sors:* à πάλλω, *sortior.*

Παλτὸν, οῦ, τὸ, *telum,* quod πάλλεται.

Πάλτο, *impactus fuerat:* 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. πεπάλμην, σο, το, et Ion. sublato utroque augmento πάλτο, verbi πάλλω, *agito:* f. αλῶ, p. αλμαι, perf. pass. πέπαλμαι.

Παλυντὸ, et Æol. πολυντὸ, οῦς, ὁ, POLENTA: à

Παλύνω, *aspergo, albefacio:* propriè de *farinâ:* à πάλη, *tenuissima farina.*

Παμβασιλεὺς, έος, ὁ, *omnium rex:* ex πᾶς, *omnis,* et βασιλεὺς, *rex.*

Παμβίας, ου, ὁ, Poët. *qui vim adversùs omnia habet, adversùs omnia violentus.* Ex πᾶς, *omnis,* et βία, *vis.*

Παμβόσκων τῇ ἀγρῇ, expon. *herba agri:* ex πᾶς, et βοσκάω, *herba.* Th. βόσκω, *pasco.*

Πάμμα, ατος, τὸ, *possessio:* à πάομαι, *possideo.*

Παμμεγέθης, ους, ὁ ἡ ὁ, *omninò magnus;* in pl. n. g. παμμεγέθη· ex πᾶς, *omnis,* et μέγαθος, ους, τὸ, *magnitudo.* Th. μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus.*

Παμμίγης, ίος, ὁ ἡ ὁ, *mixtus, ex omnibus compositus:* ex πᾶς, et μίγνυμι, *misceo.*

* Παμμοῖα, ας, ἡ, *omne genus muscarum:* ex πᾶς, et μυῖα, Aquilæ versio, Exod. viii. 21. Ps. lxxviii. 47.

Πάμπαν, adv. *prorsùs:* q. d. πάντων. Th. πᾶς, *omnis,* gen. παντός.

Παμπειθὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, *qui omnia persuadet.* Ex πᾶς, *omnis,* et πείθω, *persuadeo.*

Παμπήδην, *funditùs, omninò, prorsùs, ut nihil fiat reliqui:* Poët. adv. et

Παμπησία, ας, ἡ, *universa possessio.* Ex πᾶς, *omnis,* et πάομαι, *possideo:* perf. πέπαμαι.

Πάμπλεθρος, (numerus) *quàm plurimus.*

Παμπληθὶ, adv. quod fit *à toto populo:* à seq.

Παμπληθὶς, vel πάμπληθος, *totâ multitudine:* ex πᾶς, *omnis,* et πλῆθος, τὸ, *multitudo.*

Παμπληθὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, *permultus, confertus, quàm plurimus:* ex πᾶς, et πλῆθος.

Παμποίκιλος, ος, ὁ ἡ ὁ, *variè pictus:* ex πᾶς, *omnis,* et ποίκιλος, *varius.*

Πάμπολλα, pl. n. g. et

Πάμπολλοι, pl. m. g. παμπόλλων, gen. pl. à

Πάμπολλος, gen. παμπόλλου, *omninò multus, permultus:* ex πᾶς, *omnis,* et πολὺς, *multus.*

Παμπόρφυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, Poët. παντὸς πορφύρεος, *omninò purpureus:* ex πᾶς, *omnis,* et πορφύρα, *purpura.*

Πάμπρωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, *omnium primus:* ex πᾶς, *omnis,* et πρῶτος, *primus.*

Παμφαίνοι, *totus splendeat,* 3. sing. præs. sub. act. Ion. à

Παμφαίνω, id. quod seq.

Παμφαάω, *undecunque appareo, totus luceo;* hinc παμφαάνουσα, pro παμφαάουσα, pl. n. g. præs. part. act. ut et παμφαάουσαν, pro παμφαάουσα, acc. sing. past. præs. f. g. Ex πᾶς, *omnis,* et φαάω, *appareo;* f. ἀάσω, p. πέφαγμα, a. 2. ἔφαον.

Παμφαίνουσα, et παμφαίνουσαν, vide in præced.

Παμφάμενος, ος, ὁ καὶ ἡ, *ardens φαεμένων ἵμερων, omnium venerorum peritus.* Ex πᾶς, et φάεμαι, *veneror.*

Παμφέρεις, ες, ὁ ἡ ὁ, *omnia rapiens ac trahens:* ex πᾶς, *omnis,* et φέρω, *fero.*

Παμφυλία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. *societas omnium gentium et nationum:* à seq.

Πάμφυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, *omnis generis gentes habens:* ex πᾶς, et φῦλον, *gens, natio.*

ΠΑ'Ν, Πᾶνὸς, ὁ, PAN, *pastorum Deus:* q. à πάω, *pasco.* At

Πᾶν, *omne;* n. g. à πᾶς, πᾶσα, q. v. et τὸ πᾶν, *vulgus.*

Πανάγριος, ος, ὁ καὶ ἡ, *ferox:* ex πᾶν, *omninò:* quod à πᾶς, *omnis,* et ἄγριος, *ferus.* Th. ἀγρὸς, *rus.*

Πάναγρον, ου, τὸ, *rete,* quod *omnia capiat:* ex πᾶς, *omnis,* et ἄγρα, *præda.*

Πανάγυιος, ος, Dor. pro πανήγυρις, q. v.

Πανάθλιος, ος, *omninò miser, miserrimus:* ex πᾶς, *omnis,* et ἄθλιος, *miser.* Th. ἄεθλος, *certamen.*

Πάναιθος, ος, ὁ καὶ ἡ, *totus lucidus, splendidus:* ex πᾶς, *omnis,* et αἴθω, *luceo, uro.*

Παναίολος, ος, ὁ ἡ ὁ, *omninò varius:* ex πᾶς, *omnis,* et αἰόλος, *varius.*

Πανάκεια, ας, ἡ, *omnium morborum curatio;* item PANACEA, nomen filiæ Æsculapii; *herba quædam,* sic dicta qu. *omnia sanans:* ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et ἀκέομαι, *sano.*

Πανάκεος, ος, ὁ ἡ ὁ, *omnia sanans, omnibus morbis medens:* ex iisdem.

Πανάπαλος, *totus tener:* ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et ἁπαλὸς, *tener.*

Πανασσάμενος, ους, ὁ καὶ ἡ, *prorsùs*

Digitized by Google

inusitus: ex πᾶς, et ἀσήκων, *illaesus*. Th. πῆμα, τό, *damnum*.

Πανάθλιος, ος, ὁ ἡ ὁ, *miserrimus*: ex πᾶς, *omnis*, et ἄθλιος, *miser*; quod ex α, et πότμος, *sors, fatum*.

Πανάριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, *longè praestantissimus*: ex πᾶς, et ἄριστος, *optimus*, superl. ab ἀγαθός, *bonus*. Th. Ἄρης, *Mars*.

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, *omninò intempestivus; qui immaturâ morte moriturus est*: ex πᾶς, et δάμος, idem quod ἄωρος, *intempestivus, praecox*; quod ex α priv. et ὥρα, *tempus*.

Πανδαισία, ας, ἡ, *lautum convivium*: ex πᾶς, et δαίς, ἡ, *epulum*. Th. δαίω, *epulum praebeo*.

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, *omnia domans*: ex πᾶς, et δαμάω, *domo*.

Πάνδαρος, ου, ὁ, *PANDARUS*, Lycaonis filius.

Πάνδεινος, ου, ὁ ἡ ὁ, *omninò* seu *omnibus modis gravis, gravissimus*: ex πᾶς, in n. g. πᾶς, et δεινός, *gravis*.

ΠΑΝΔΕΛΕΤΕΙΟΣ, ου, ὁ ἡ ὁ, *improbus, veteratorius*: à Pandeleto deceptore quodam.

Πανδημεί, adv. *cum omni populi totius frequentiâ*: à πάνδημος.

Πανδήμιος, ου, ὁ ἡ ὁ, *popularis, publicus*: ex πᾶς, *omnis*, et δῆμος, *populus, plebs*.

Πάνδημος, ου, ὁ ἡ ὁ, *ad universum populum pertinens, publicus*: ex iisd.

Πάνδια, ων, τὰ, *Jovialia*, festum Atheniensium in honorem Jovis: ex πᾶς, et Διός.

Πανδοκεύω, *cauponor*: q. d. *omnes excipio*: à πανδοκεύς, Ion. pro πανδοχεύς, *caupo*: et

Πάνδοκος, seu **πανδόκη**, ου, ὁ ἡ ὁ, Poët. ὁ πάντας δεχόμενος, *omnes excipiens*: ex πᾶς, et δέχομαι, *capio*.

ΠΑΝΔΟΤΟΥΡΑ, ας, ἡ, seu **πανδουρίς**, ίδος, ἡ, *PANDURA*, musicum instrumentum. Hinc Angl. A BANDORE.

Πανδοχεῖον, ου, τὸ, *diversorium, publicum hospitium*: ex πᾶς, *omnis*, et δέχομαι, *excipio*: perf. m. δέδεγμαι (quod tamen inusitat.) unde δοχεῖον, *receptaculum*.

Πανδοχεύς, έως, ὁ, *publicus hospes*: ex iisd.

Πανδώρα, ας, ἡ, mulier ex luto facta, et *omni dono* donata; videtur etiam Epitheton telluris: *quae omnis generis fruges profert*: ex πᾶς, et δῶρον.

Πανέλληνες, ων, οἱ, Dor. **Πανέλλανες**, *omnes Graeci*: ex πᾶς, et Ἕλλην, ηνος, ὁ, *Graecus*.

Πανηλλήνιος, *omnibus ad unum Graecis*, dat. pl. Ion. praeced.

Πανθίσσεως, ω, ὁ ἡ ὁ, *omnia oculis suis lustrans*: ex πᾶς, et θίσσομαι.

Πανίσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, *cum totâ domo* seu *familiâ*: ex πᾶς, et ἰσία, *focus*.

Πάνυστι, Poët. adv. idem ac τὸ πᾶν ἔτος, κατὰ πᾶν ἔτος, *per totum annum*.

Πανόλβιος, ος, ὁ ἡ ὁ, *omni ex parte beatus, felicissimus*: ex πᾶς, n. g. πᾶν, et ὀλβιος, *felix*. Th. δαίμων, *Deus*.

Πάνοπτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *omni ex parte coctus*. [* Πάνοπτος καθάρσεως, *plumbum bene purgatum*, Herodot.] Ex πᾶς, et ὄπτω, *coquo, elixo*.

Πανηγύριος, -ᾶ, *exultо, celebro*.

Πανηγυρίζω, f. ίσω, *festum* πανήγυρις, *agito, festum ludosve panegyricos celebro, ferior; panegyricâ oratione laudo, in celebri coetu praedico*: à πανήγυρις.

Πανηγυρικός, ὴ, όν, *PANEGYRICUS, celebris, festus*; et indè

Πανηγυρικῶς, adv. *panegyricè, pomposè, splendidè*: à

Πανήγυρις, ιος, ἡ, *conventus universalis; solemnitas; coetus*: ex πᾶς, et ἄγυρις, *coetus*.

Πανηγυρισμός, ὁ, *festi panegyrici celebratio; panegyrica pompa*: à πανηγυρίζω.

Πανῆμαρ, *totâ die*. Vide seq.

Πανημέριος, ου, ὁ ἡ ὁ, *per totam diem, toto die*: ex πᾶς, et ἡμέρα, *dies*.

Πανημερίσιος, seu **πανήμερος**, idem quod **πανῆμαρ**, et ex iisdem.

Πανθής, ῆρος, ὁ, *panthera*.

Πανίσθησαι, Dor. pro **πανίζησαι**, *conglomerabit*, 3. sing. fut. 1. m. verbi **πανίζω**. Th. πῆνος, seu πήνη, *tela*.

Πανιώνιον, τὸ, *locus erat, in quem omnes Iones communitèr de rebus communibus consulturi convenichant, PANIONIUM*. Fanum erat à 12 Ioniae civitat. exstructum et denominatum: ex πᾶς, et Ἴων, nomen propr. viri, à quo Ἴωνες dicti.

Πανυχίζω, f. ίσω, *pernocto, pervigilo, lucubro*: à πανυχίς.

Πανύχιος, ία, ιον, et **πανύχιος**, ος, ὁ ἡ ὁ, *per totam noctem; pernox*: et

Πανύχις, ίδος, ἡ, *festum quod per totam noctem celebratur; vigiliae*: ex πᾶς, *omnis*, et νύξ, *nox*.

Πανυχί, adv. q. d. *cum totâ domo*. Scribitur et **πανισπί**.

Πανοικία, ας, ἡ, *tota familia, tota domus*.

* **Πανοίκιος**, adjectivum à **πανοικία**, *cum omni familiâ, omne familiâ comitatus*.

Πανόλβιος, ος, ὁ ἡ ὁ, *ex omni parte beatus*: ex πᾶς, *omnis*, et ὄλβιος, *beatus*. Th. ὄλβος, *beatitudo*.

Πανόλεθρος, ος, ὁ ἡ ὁ, *prorsùs exitialis*: ex πᾶς, et ὄλεθρος.

Πανομφαῖος, ου, ὁ, *PANOMPHAEUS*, Epithet. Jovis: ex πᾶς, *omnis*, et ὀμφὴ, *divina vox, responsum à Deo datum*: vel sic dictus, quod *omni voce* et linguâ colatur.

Πανόπη, ης, ἡ, una Nereidum; etiam Phocidis urbs; q. d. *pro omnibus loquens*.

Πανοπλία, ας, ἡ, *armatura totum corpus tegens*: à seq.

Πάνοπλος, ος, ὁ ἡ ὁ, *omni ex parte armatus*: ex πᾶς, *omne*, et ὅπλα, *arma*.

Πανὸς, *PANIS*, Messapiis: qu. à πάω, *pasco*. Est et

Πανὸς, ῦ, ὁ, *lucerna*, pro φανὸς, et φαίνω· et

Πᾶνος, *FAUNUS*, pro Πάν, Æol.

Πανόφθημα, ατος, τὸ, *calliditas*: à

Πανουργάνομαι, f. med. ήσομαι, *dolosus sum, callidè ago*; et

Πανουργίω, -ῶ, *callidè ago*: à πανοῦργος.

Πανούργημα, ατος, τὸ, *vafrum factum*: à praeced.

Πανουργία, ας, ἡ, *calliditas*: à

Πανοῦργος, ου, ὁ ἡ ὁ, *callidus, vafer, astutus*: q. d. πανόϊεργος, per Syncop. τῦ ο, πανύϊεργος, et factâ Crasi πανύεργος· ex πᾶν, *omne*, et ἔργον, *opus*.

Πανούργως, adv. *versutè, dolosè, callidè*: à praeced.

Πανόψιος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui omnium oculis cernitur*: ex πᾶς, et ὄψις, *aspectus*. Th. ὄπωμαι, *video*.

Πανσέληνος, ου, ἡ, sub. σελήνη· q. d. *plenilunis luna, cum est in plenilunio*: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et σελήνη, *luna*.

Πανσπερμία, ας, ἡ, *omnifaria seminum mixtio, semina omnis generis permixta*: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et σπέρμα, *semen*.

Πανστρατεί, adv. *toto exercitu, omnibus copiis*: et

Πανστρατιᾶ, Ion. et **πανστρατιῇ**, idem: ex πᾶς, *omnis*, et στρατὸς, *exercitus*.

Πανσυδί, et **πανσυδίῃ**, adv. item **πανσυδίᾳ**, quasi à πανσυδία, *omni impetu, festinantissimè*, vel *cum toto exercitu*: ex πᾶν, et σύδην, *celeriter*.

Πάντ', pro πάντα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*: gen. πάντός.

Παντᾷ, Dor. pro **παντῇ**, *in omnes partes, ubique*. Th. πᾶς, *omnis*.

Παντᾶῆ, Ion. pro παντᾶχῆ, adv. *ubique, quoquoversus.* Th. πᾶς

* Παντάπασι, adv. *omninò, planè:* à πᾶς.

Παντάπασιν, dat. pl. à πάντασος, *universus.* Th. πᾶς, *omnis.*

Παντᾶχῆ, adv. *ubique.*

Παντᾶχόθεν, adv. *undique, ex omnibus partibus:* et

Παντᾶχόσε, adv. *quoquoversus:* et

Παντᾶχοῦ, *ubique, ubivis terrarum,* adv. Th. πᾶς, *omnis.*

Παντέλης, ίος, ὁ ἡ ὁ, *ad finem perductus; plenus, universus:* εἰς τὸ παντέλες, *in perpetuum, prorsùs:* q. d. πᾶν τέλος ἴσχων, *omnem adeptus finem.*

Παντελῶς, et παντελίως, Ion. *omninò, prorsùs;* adv. à præced.

Πάντεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro πᾶσι, à πᾶς, *omnis,* gen. παντός.

Πάντη, adv. *prorsùs, semper:* à πᾶς, *omnis.* At

Παντῆ, *ubique:* ab eod.

Παντοδαπὴ, ἡ, *omnis generis,* nom. sing. fœm. gen. et

Παντοδαπῶν, *omnigenis,* dat. pl. m. g. à

Παντοδαπὸς, ὰ, ὸν, *quod est ex omni solo, omnigenus:* ex πᾶς, et δᾶπεδον, *solum.*

Παντοδαπῶς, adv. *omnifariàm:* à præced.

Παντοδύναμος, ε, ὁ ἡ ὁ, *omnipotens:* ex πᾶς, et δύναμαι.

Πάντοθεν, *ubique, undiquaque,* adv. à πᾶς, *omnis.*

Παντοῖον, acc. sing. f: g. Ion. à

Παντοῖος, οία, οῖον, *omnigenus, varius.* Th. πᾶς, *omnis.*

* Παντοίως, adv. *omnibus modis:* à præced.

Παντοκρᾶτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, *omnipotens:* ex πᾶς, *omnis,* et κράτος, τὸ, *robur, potentia.*

Παντοφάγος, ε, ὁ, Poët. ὁ πάντων ἐρίγομενος, *omnium appetens, qui res omnes concupiscit:* ex πᾶς, *omnis,* et ἐρίγω, *porrigo.*

Παντὸς, παντὶ, gen. et dat. à πᾶς, *omnis.*

Πάντοσ' pro πάντοσι, *undique,* adv. et

Πάντοσι, adv. *semper.* [* Luc. xviii. 1. Nusquam apud LXX. rarissimè apud Profanos occurrit. Occurrit tamen apud Achil. Tat. l. 1. Dion. Hal. Ant. xi. Diog. Laërt. l. iv. c. 8. 84. Jos. Bel. Jud. l. vii. c. 2.] Th. πᾶς, *omnis.*

Παντροφόφος, ε, ὁ ἡ ὁ, *omnium nutritor:* ex πᾶς, et τρέφω.

Παντῶν, Dor. pro πάντων, gen. pl. à πᾶς, *omnis.*

Πάντως, adv. *omninò:* et

Πάνυ, adv. *omninò, prorsùs, valdè;* ὁ πάνυ, *celebris ille, illustris ille:* à πᾶς.

Πάνσεσα, *nutrix,* Hesych. Puto à πάω, *pasco.*

Πανώδυνος, ε, ὁ ἡ ὁ, *omninò dolorem adferens:* ex πᾶν, et ὀδύνη, *dolor.*

Πανωλέθρια, ας, ἡ, *internecio, exitium, quo res aliqua prorsùs perit:* à

Πανώλεθρος, ε, ὁ ἡ ὁ, *planè perditus, prorsùs exitialis et perniciosus:* ex πᾶν, et ὄλεθρος, *exitium.*

Πανωλέθρως, adv. *omninò, prorsùs;* q. dicas, *penitùs cum pernicie:* à præced.

Πανώλης, ες, ὁ ἡ ὁ, *qui prorsùs periit, omninò perniciosus:* ex πᾶν, et ὄλλυμι, *perdo.*

Πανωπήσιος, ὁ, πανωπήσια, ἡ, *omnibus conspicuus:* ex πᾶν, et ὤψ, *oculus.*

Πάνωρος, ε, ὁ ἡ ὁ, *omni tempore crescens:* ex πᾶν, et ὥρα, *tempus.*

Πάξ, * *mirantis et interpellantis,* adv.

Πᾶξαι, Dor. pro πῆξαι, a. 1. inf. Sic πάξαιμι, pro πήξαιμι, a. 1. opt. act. πάξι, Dor. et Ion. pro ἴσηξι, 3. sing. a. 1. ind. act. πάξας, Dor. pro πήξας, a. 1. part. act. πάξομεν, Dor. pro πήξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi πήγνυμι, *figo:* f. ξω.

Πάξαν, Dor. pro πήξαιεν, 3. sing. a. 1. opt. m. Vide præced.

Πάομαι, seu πάω, *possideo; gusto; vescor.*

Πάος, ῦ, ὁ, *affinis, acquisitus affinitate:* à πάομαι, *acquiro.*

Παπαῖ, *PAPÆ! atat!* an à πάσσω;

Παπαῖος, Scythicè *Jupiter* appellatur.

Πάποχ' ὅλως, pro πάντως ὅλως, Dor. pro πάντοτε ὅλως, *unquam omninò.*

Παππάζομαι, *patrem appellans,* 3. pl. præs. ind. à

Παππάζω, *adblandior patri vocando pappam.* Th. πάππος, υ, ὁ, *pater.*

ΠΑΠΠΑΞ, *vox imitans crepitantem alvum.*

ΠΑΠΠΑΣ, υ, ὁ, *PAPPA, pater;* vox liberorum.

Πάππος, υ, ὁ, *avus;* item *flos lanuginosus:* à præced.

Παππρόφονος, υ, ὁ ἡ ὁ, *avi interfector:* ex πάππος, *avus,* quod vide, et φόνος, *cædes.* Th. φόνος, *occido.*

Παππῶος, ώα, ῶον, *avitus:* à πάππος, *avus.* Th. πάππος, *pater.*

Παππαίουσα, Dor. pro παππαίουσα, præs. part. f. g. à

ΠΑΠΤΑΙΝΩ, *circumspicio, oculis lustro:* f. ἀνῶ, a. 1. ἐπάπηνα, a. 1. part. act. παπήνας.

ΠΑΠΥΡΟΣ, υ, ὁ ἡ ὁ, *PAPYRUS, charta,* res et vox Ægyptiaca.

Πας', vel πᾶς, per Apoc. Poët. pro παρὰ, alicubi pro πάρεστι, *adest.*

ΠΑΡΑ', præposit. cum gen. *à, ab:* cum dat. *apud, juxta, penes:* cum acc. *præter, contra, supra, justa.* In compositione valet *trans, præter, apud.* Sæpéque depravationem significat, et peccatum seu errorem, et vertitur *perperàm, vitiosè, malè.* [* Οἱ παρὰ πόντῳ, Marc. iii. 21. *sui ipsius propinqui,* Polyb. v. 85.

Πάρα, pro πάρεστι vel πάρεσσι, *adest,* vel *adsunt:* à πάρειμι. Th. εἰμὶ, *sum.*

Παραβαίνω, *transgredior, transcendo, prætereo; prævaricor:* Metaph. *violo leges,* aut *jusjurandum,* præs. part. act. παραβαίνων, ουσα, f. m. παραβάσομαι, p. παραβέβηκα, a. 2. παρέβην, perf. pass. παραβέβαμαι, σαι, ται. Ex παρὰ, et βαίνω, *eo.*

Παραβάλλει, 3. sing. f. 1. act. verbi παραβάλλω, quod vide.

Παραβαλλόμενος, præs. part. pass. à

Παραβάλλω, *objicio, projicio, trado; appello navem; trajicio; accedo; assimilo, confero, comparo; flecto, detorqueo,* ut oculos; *depono apud aliquem,* f. παραβαλῶ, p. παραβέβληκα, a. 2. παρέβαλον, a. 2. sub. παραβάλω, ῃς, ῃ, p. m. παραβέβλημαι. Ex παρὰ, et βάλλω, *jacio.*

Παραβλήμενος, ε, a. 2. part. m. à præcedente.

Παράβασις, εως, ἡ, *transgressio:* à παραβαίνω, q. v.

Παραβάσσω, *pugno ex cursu,* pro παραβάσσω τίμι. Ex παρὰ, et βάσσω, idem quod βαίνω, *eo.*

Παραβάτης, ου, ὁ, *transgressor, violator legis;* item *qui è curru pugnat:* pro quo legitur et παραβάσσης. A παραβαίνω, quod vide.

Παραβῆς, *transilias,* 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusd.

Παραβιάζομαι, *adigo, cogo:* f. med. άσομαι, a. 1. m. παρεβιασάμην, ω, ασο. Ex παρὰ, et βιάζω, *vim affero.* Th. βία, *vis.*

Παραβιβάζω, f. άσω, *abire facio; aufero.*

Παραβλάπτω, f. ψω, *lædo, noceo.*

Παραβλέπω, *limis oculis intueor,* straborum more: item *negligenter aspicio:* ex παρὰ, et βλέπω, *video.*

Παραβλήδην, adv. *per comparationem; simulatè; dolosè; situ parallelo:* à παραβάλλω, *comparo,* quod vide.

Παρέδλημα, ατος, τὸ, *quod comedendum objicitur, pabulum*: ab eod. verbo.

Παραβλὰψ, ῶπος, ὁ ἢ ἡ, *strabus*: in pl. παραβλῶπες· ἀ παραβλέπω, *oculis obliquis aspicio*. Th. βλέπω, *video*.

Παρεβολεύομαι, a. 1. inf. med. παραβολεύσασθαι, *periculo se exponere, pericula adire*: ἀ παράβολος.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, *PARABOLA*; *obscura sententia, typus, exemplar, adagium*; *similitudo*. Hinc Angl. PARABLE.

Παράβολος, ε, ὁ ἢ ἡ, *qui temerè cuivis periculo caput objicit, præceps, incautus*: ἀ παραβάλλω, quod vide.

Παρεβουλεύομαι, *perperàm consulo*: a. 1. part. m. παρεβουλευσάμενος, *non habitâ ratione*: ex παρὰ, et βουλεύω, *delibero*. Th. βουλὴ, *consilium*.

Παρεβώμιος, ε, ὁ ἢ ἡ, *qui apud aram est, qui à latere aræ est*: ex παρὰ, et βωμὸς, *ara*.

Παραγἄγὼ, *producere*, a. 2. inf. Att. et

Παραγαγέσθαι, Att. a. 2. part. f. g. ἀ

Παραγἄγὼν, όντος, a. 2. part. Att. verbi παράγω, quod vide.

Παραγγελία, ας, ἡ, *mandatum*; *ambitus*; *denunciatio, interdictio*: ἀ

Παραγγέλλω, *præcipio, denuncio, nuncio*; *invito*; *veto, interdico*: imperf. παρήγγελλον, f. παραγγελῶ, p. παρήγγελκα, a. 1. ind. act. παρήγγειλα, a. 1. part. παραγγείλας, αντος· ex παρὰ, et ἀγγέλλω, *nuntio*.

Παράγγελμα, ἄτος, τὸ, *præceptum*: ἀ παραγγέλλω.

Παράγγελσις, εως, ἡ, *præceptum, mandatum, præceptio*: ab eod.

Παραγίγνομαι, ας, ι, p. m. verbi παραγίνομαι, quod vide.

Παρἄγω, 3. sing. præs. ind. verbi παράγω, quod vide.

Παραγιγάμενος, υ, a. 2. part. m. et

Παραγίνομαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. verbi παραγίνομαι, q. v.

Παραγεύω, *gustum præbeo, obitèr gustare facio*: ex παρὰ, et γεύω, *gustum præbeo*.

Παραγήρᾶμα, ἄτος, τὸ, *silicernium, delirium*: ἀ seq.

Παραγηράω, *deliro præ senectute*; ex παρὰ, et γῆρας, αος, τὸ, *senectus*.

Παραγίνομαι, ῃ, ηται, *advenio, pergo, adsum*: imperf. m. παρεγινόμην, υ, ετο, f. 2. pass. παραγενήσομαι, a. 2. m. παρεγενόμην, υ, ετο, a. 2. m. sub. παραγένωμαι, ῃ, ηται, a. 2. part. m. παραγενόμενος, η, ον· ex παρὰ, et γίνομαι, *sum, fio*. Th. γένομαι, *nascor*.

Παραγινώσκω, *præter jus et æquum statuo, perperàm judico*: ex παρὰ, et γινώσκω, *cognosco*.

Παραγκωνέω, *hamum addo*: παρεγκωνεμένος, *hamatus*: ab ἄγκων.

Παράγκων, ωνος, Dor. pro παράγγων, ωνος, præs. part. f. g. ἀ παράγω, quod vide.

Παραγορᾶνε, Dor. pro παρηγόρει, *consolabatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi παρηγορέω, q. v.

Παραγραφὴ, ῆς, ἡ, *exceptio litis*, Isocr. c. Callimach. *adscriptio in margine*; *præscriptio*: ἀ

Παραγράφω, f. ψω, *adscribo, juxta scribo*; *perperàm scribo*; *circumscribo*, scil. ut tollatur è libro, &c. undè *tollo de lectione*; *exceptione actionis non rectè institutæ submoveo*; hinc *induco*; *abrogo*; *tollo, libero, præscribo*: ex παρὰ, et γράφω, *scribo*.

Παραγυμνόω, -ῶ, f. ώσω, *denudo, patefacio*: ex παρὰ, et γυμνόω.

Παρἄγω, *produco, profero, in medium adduco*; *proveho, traduco*; *deduco*; item *disserendo fallo, à proposito subdolè orationes abduco, perverto*; *transeo*: nautæ dicuntur παράγειν, cùm *non rectà sed per ambages navigant, eodentes ventis*; *produco in concionem*: f. παξω, p. παρῆχα, a. 2. act. παρῆγον, ες, ε, et Att. παρήγαγον cujus part. παραγαγὼν, οῦσα· ex παρὰ, et ἄγω, *duco*.

Παραγωνίζω, *desino in angulum*: ex παρὰ, et γωνία, *angulus*.

Παραδαρθάνω, *juxta dormio*: ex παρὰ, et δαρθάνω, *dormio*: a. 2. Ἔδαρθον, pro quo Δραθον, undè fut. 2. δραθῶ, per Metathes. lit. qu. à δαθῶ.

Παραδεδόκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. et

Παραδεδῶμαι, perf. sub. pass. à παραδίδωμι, *trado*, quod vide.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, *exemplar, documentum*: in dat. pl. παραδάγμασι· ἀ παραδείκνυμι.

Παραδειγματίζω, *publicæ ignominiæ expono*; *in triumpho duco*: f. ίσω, p. παραδεδειγμάτικα· ἀ præced.

Παραδείκνῦμι, *manifesto, ostendo*; *attribuo*; *efficio*: ex παρὰ, et δείκνυμι, *ostendo*, f. ξω, p. χα.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ, υ, ὁ, *hortus, viridarium*; *PARADISUS*: *locus beatorum*: ἀ פַּרְדֵּס *pomarium, hortus irriguus*. Angl. PARADISE.

Παραδίχομαι, *excipio, recipio*, [* *comprobo*, Justin. M. Apol. I. *i.*] f. med. παραδέξομαι, p. pass. παραδέδεγμαι· ex παρὰ, et δίχομαι, *capio*.

Παραδιατρῖβὴ, ῆς, ἡ, *præposterum studium, exercitatio et litigium*, in quibus tempus *præposterè teritur*; *inanis disputatio*: ex παρὰ, *perperàm*, et διατρῖβὴ, *opera, quæ alicui rei impenditur*: ἀ διατρίβω, *versor*. Th. τρίβω, *tero*.

Παραδίδοσθαι, præs. inf. pass. et

Παραδίδὺς, ύντος, præs. part. act. ἀ

Παραδίδωμι, *trado*; *dedo, alicui in potestatem prodo*; *relinquo liberis, posteris*; dicuntur de *accusatore*: imperf. παρεδίδουν, tanq. ἀ παραδίδω, f. παραδώσω, f. 1. part. act. παραδώσων, a. 1. ind. act. παρέδοσα, a. 2. παρέδων, ως, ω, a. 2. sub. act. παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. παραδοῦναι, a. 2. part. παραδὼς, ὑντος, perf. act. παραδέδωκα, a. 1. pass. παρεδόθην, ης, η, f. 1. pass. παραδοθήσομαι.

Παραδόντα, acc. sing. a. 2. part. act. παραδὼς, ὑντος, verbi præced.

Παραδοξάζω, *fut.* άσω, *honore privo, infamo*; item contr. sensu, *valdè honoro, illustro, mirabile reddo*; *falsam opinionem concipio*, seu *teneo*.

Παραδοξολογέω, παράδοξα *loquor*.

Παράδοξος, υ, ὁ ἢ ἡ, quod est παρὰ δόξαν, *præter*, seu *contra omnem opinionem, inopinatus*; item *admirabilis, incredibilis*: ex παρὰ et δόξα.

Παράδοσις, εως, ἡ, *deditio, traditio, doctrina quæ ore traditur*; *quod à majoribus institutum, traditum est*: ἀ παραδίδωμι.

Παραδῦναι, a. 2. inf. act. et

Παραδὺς, ύσης, a. 2. part. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδρόμω, *administro*: ex παρὰ, et δρόμος, *famulor*.

Παραδῦω, et παραδῦομαι, *irrepo, obrepo*: ex παρὰ, et δύω, *subeo*.

Παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. et

Παραδώσω, f. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, quod vide.

Παραείδω, *cano prope* vel *apud aliquem*: ex παρὰ, et ἀείδω, *cano*.

* **Παραζάω**, -ῶ, *vivo secus quàm decet*: ἔχει τίνης ὃν ζῇ, παρὰ ζῆν βέλτιον, Menand. Reliq. 293. *quicunque in egestate vivit, vitâ abuti ad res malas vult*.

Παραζεύγνῦμι, *adjungo, adnecto*: ex παρὰ, et ζεύγνυμι.

Παραζηλόω, -ῶ, *ad æmulationem, provoco*: f. ώσω, pf παραζήλωκα· ex παρὰ, et ζηλόω.

Παραζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio*: ἀ præced.

Παραζώνη, ης, ἡ, *balteus*: ex παρὰ, et ζώνη, *cingulum*.

Παραθαλάσσιος, υ, ὁ ἢ ἡ, *maritimus*, et ἡ παραθαλάσσια· ex παρὰ, et θάλασσα, vel -σσα, *mare*.

Digitized by Google

Παραθαῤῥῦνω, et παραθαρσῦνω, *fiduciam addo, confirmo:* ex παρὰ, et θαῤῥῦνω, vel θαρσῦνω, *animum addo.* Th. θάρσος, τὸ, *fiducia.*

Παραθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi παρατίθημι, *appono.* Th. τίθημι, *pono.*

Παράθημα, ατος, τὸ, *depositorium, repositorium:* à παρατίθημι, *appono.*

Παραθλίμμενος, μένη, μενον, a. 2. part. m. à παρατίθημι.

Παραθερμαίνω, *calefacio,* f. ανῶ, p. παρατεθέρμαγκα.

Παράθεσθαι, a. 2. inf. m. verbi παρατίθημι, *appono.* Th. τίθημι.

Παράθεσις, εως, ἡ, *appositio, conjunctio; depositio; commendatio; compositio, collatio; apparatus thesauri, copia rerum, auxilium; citatio locorum à scriptoribus; præceptio:* et

Παραθέτης, ου, ὁ, *structor, qui dapes apponit:* à παρατίθημι.

Παραθέω, *juxta curro, cominùs sequor;* item *prætercurro:* ex παρὰ, et θέω, *curro.*

Παραθεωρέω, -ῶ, *juxta specio, comparo, despicio:* fut. ήσω, perf. παρατεθεώρηκα, imperf. pass. παρεθεωρούμην, -ούμην· ex παρὰ, et θεωρέω, *specto.*

Παραθήγω, f. ξω, *acuo, exacuo, instigo:* ex παρὰ, et θήγω, *instigo.*

Παράθημα, ατος, τὸ, *depositum, additamentum:* à παρατίθημι, *appono.*

Παραθήνω, 3. sing. f. 1. act. et

Παραθήσομαι, f. 1. m. et

Παραθησόμενος, η, ον, f. 1. m. part. à παρατίθημι, *appono,* quod vide.

Παραθλίβω, *premo, opprimo,* f. ψω, p. τέθλιφα.

• Παραθαρσῦνω, *adhortor, fiduciam et alacritatem addo:* vide παραθαῤῥῦνω.

Παραθύρα, ας, ἡ, *posticum,* qu. *falsa θύρα, janua;* ita ut παρὰ notet *perversionem.*

Παραὶ, per Ectasin Poët. pro παρὰ, quod vide.

Παραιβάσια, ας, ἡ, *delictum, transgressio:* idem quod παράβασις· à παραβαίνω, *transgredior.* Th. βαίνω, *eo.*

Παραίβατης, ου, ὁ, pro παραβάτης, *transgressor legis.* Tum *qui è curru pugnat;* in pl. παραιβάται· ab eod.

Παραίβατις, ίδος, ἡ, *currulis pugnatrix:* item *mulier mercede conducta:* ab eod.

Παραιθύσσω, *incendo, excito, moveo; prorumpo:* ex παρὰ, et αἰθύσσω, *moveo, quasso.* Th. αἴθω, *uro.*

Παραίνεσις, εως, ἡ, *adhortatio, admonitio; consolatio:* et

Παραινετικὸς, ἡ, ὸν, *monitorius, adhortatorius, suasorius:* à

Παραινῶ, -ῶ, *admoneo:* imperf. παρῄνουν, ες, ει, ες, f. έσω, p. παρῄνηκα, a. 1. παρῄνεσα· ex παρὰ, et αἰνῶ, *laudo.* Th. αἶνος, *laus.*

Παραιντῶντος, gen. sing. παραιντῶντας, acc. pl. part. præs. verbi præced.

Παραιρεῖσθαι, præs. inf. pass. à

Παραιρῶ, -ῶ, *adimo, aufero, diruo:* ex παρὰ, et αἱρέω, *capio:* fut. ήσω, p. ῄρηκα, a. 2. εἷλον.

Παραισθάνομαι, *in sensu fallor, non sum satis compos exacti sensûs;* item *percipio:* ex παρὰ, *perperàm,* et αἰσθάνομαι, *sentio.*

Παραίσιος, α, ὁ ἡ ὁ, *dirus, a, um, infaustus:* παρὰ, et αἶσα.

Παραΐσσω, *prætereo, proripio me raptim:* ex παρὰ, et ἴσσω, *ruo:* f. ξω, p. ᾔιχα.

Παραιτεῖσθαι, præs. inf. m. à

Παραιτέομαι, -οῦμαι, *deprecor, evito, recuso, excuso;* item *precor, rogo:* f. med. ήσομαι, a. 1. m. παρητησάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. παραιτησάμενος, perf. pass. παρῄτημαι, undè part. παρῃτημένος· ex παρὰ, et αἱρέομαι, seu αἱρέω, *peto.*

Παραίτησις, εως, ἡ, *deprecatio, venia petitio, venia, excusatio:* à præced.

Παραιτητέον, *fugiendum:* verbale ab eod.

Παραίτιος, α, ὁ ἡ ὁ, *qui ex parte in causâ est:* ex παρὰ, et αἴτιος.

Παραιτόμεθα, 1. pl. præs. ind. m. verbi παραιτέομαι, quod vide.

Παραιφάμενος, παραιφάμενη, *admonens, appellans:* a. 2. part. med. per Epenth. Poët. à παραφέρω, *hortor.* Th. φημὶ seu φάω, *dico.*

Παραίφασις, εως, ἡ, *admonitio, consilium, adhortatio, consolatio:* ab eod. verbo et Th.

Παραιφρονέω, -ῶ, *exanimatus sum, vel metu, vel vulneris dolore:* idem quod παραφρονέω.

Παραιωρεύμενος, Ion. pro παραωρούμενος, υ, *juxta pendens:* præs. part. med. à

Παραιωρῶμαι, *juxta pendeo:* ex παρὰ, et αἰωρέω, *suspènsum tollo.*

Παρακαθεύδω, *dormio apud, accubo.*

Παρακαθίζω, *sedeo, assideo:* præs. part. παρακαθίζων, ουσα, ον, fut. ίσω, p. παρακεκάθικα· ex παρὰ, et καθίζω, *sedere facio:* q. ex κατὰ, et ἵζω, idem, f. ίσω.

Παρακαθίστημι, *juxta colloco, altrinsecus colloco:* ex παρὰ, et καθίστημι, quod ex κατὰ, et ἵστημι, *colloco.*

Παρακαίριος, seu παράκαιρος, α, ὁ ἡ ὁ, *intempestivus:* ex παρὰ, et καιρὸς, *opportunitas temporis, occasio.*

Παρακαίρως, adv. *intempestivè:* à præced.

Παρακαλέω, -ῶ, *advoco, evoco; rogo, precor; hortor, consolor;* [• παρακαλεῖς ἐς φίλον, Eurip. Orest. 1621. *incultis mihi tectorem.*] imperf. παρεκάλουν, ες, ει, ες, ει, ε· f. έσω, p. παρακέκληκα, a. 1. ind. act. παρεκάλεσα, præs. pass. παρακαλέομαι, οῦμαι, *consolatione erigor, fruor,* a. 1. pass. παρεκλήθην, a. 1 inf. pass. παρακληθῆναι, f. 1. pass. παρακληθήσομαι, ῇ, σται· ex παρὰ, et καλέω, *voco.*

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, *quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam; velum, aulæum;* item Metaph. *obtentus, prætextus:* à

Παρακαλύπτω, *velo, occulto;* fut. ψω, p. παρακεκάλυφα, p. pass. παρακεκάλυμμαι, ψαι, πται· ex παρὰ, et καλύπτω, idem.

Παρακαταβαίνω, *descendo,* v. gr. *in acie ex equo, de navi:* ex παρὰ, et καταβαίνω.

Παρακατάθεσις, εως, ἡ, *depositum:* à παρακατατίθημι.

Παρακατακλίνομαι, *cubo apud, ad latus alicujus accubo:* ex παρὰ, κατὰ, et κλίνομαι, *cubo.*

Παρακατατίθημι, *depono apud, fidei alicujus committo, custodiendum trado; depono tanquam apud sequestrem:* ex παρὰ, κατὰ, et τίθημι, *pono.*

Παρακατατιθώμεθα, *committamus:* 1. pl. præs. sub. pass. verbi præced.

Παρακατενίλιπον, 3. sing. pluscq. p. pass. per Sync. pro παρακατελίλειπτο, verbi παρακαταλείπω, quod vide.

• Παρακατέχω, *retineo, compesco; coërceo, moror:* ex παρὰ, et κατέχω.

Παρακέκλυσμαι, σαι, σται, *adjuvo:* f. med. έκουμαι· ex παρὰ, et κέλλω, *veho.*

Παρακεκλημαι, σαι, σται, p. pass. verbi παρακαλέω, *hortor,* q. v.

Παρακεκριμένος, p. part. pass. verbi παρακρίνω, *compero;* item *perperàm judico:* ex παρὰ, et κρίνω, *judico.*

Παρακεκριμένοι εἶεν, *insanierunt:* 3. pl. p. pass. Ion. pro παρακεκριμένοι εἰεν, verbi παρακρίνω.

Παρακελεύσιος, ἡ, *adhortatio:* acc. sing. παρακέλευσιν· à

Παρακελεύω, *adhortor:* f. εύσω, παρακεκέλευσμαι, idem; ex παρὰ, et κελεύω, *jubeo, hortor.* Th. κέλω, idem.

Παρακεχειμακώς, dat. sing. p. part. act. verbi παρακαχειμάζω, idem quod χειμάζω, *hiberno,* f. άσω. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, *hiems.*

Παραπεπόμφω, 1. pl. præs. sub. verbi *παραπίομαι, adjaceo, accubo:* ex *παρὰ*, et *πίομαι*, pro *πίῆμαι, jaceo.*

Παραπλαίοντι, dat. sing. part. præs. à

Παραπλαίω, *sine causâ fleo, frustrà fleo:* ex *παρὰ*, et *πλαίω, ploro.*

Παραπλήω, *includo:* item *excludo*, f. *ήσω*, p. *πέπλημαι*· ex *παρὰ*, et *πλέω, claudo.*

Παραπλῆσι, *excludere*, Ion. pro *παραπλῆσαι*, præs. infin.

Παραπλῆθεν, *ες*, *ες*, a. 1. opt. pass. à *παραπλέω.*

Παράπλησις, *εως*, *ἡ*, *consolatio, exhortatio:* à *παραπλέω*, q. v.

Παραπλητικὸς, *ἡ*, *ὸν*, *consolatorius, adhortatorius:* et

Παράπλητος, *ος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *accersitus, ut faveat in judicio aut consilium det in re dubiâ; advocatus;* item *consolator;* sic vocatur *Christus* et *Spiritus Sanctus:* et

Παραπλήτωρ, *ορος*, *ὁ*, *exhortator, deprecator, consolator:* ab eod.

Παραπλῶν, præs. part. act. verbi *παραπλάω, confringo:* ex *παρὰ*, et *πλάω, frango.*

Παραπμάζω, *senesco, florere desino;* f. *άσω*, p. *παρέπμασα*· ex *παρὰ*, et *ἀπμάζω, floreo.*

Παραπνὴ, *ῆς*, *ἡ*, *contemptus, inobedientia:* à *παραπνέω*, quod vide.

Παραπνήτης, *ου*, *ὁ*, *maritus:* et

Παράπνηστις, *ιδος*, *ἡ*, *uxor:* ex *παρὰ, juxta*, et *πάνη, cubile, lectus.*

Παραπολεῖν, *-ῶ*, *ίσω*, *-ῆς*, *sequor, comitor;* cum dat. fut. *ήσω*, perf. *παρηπολέκημα*, *ας*, *ε*, *sectatus sum, perscrutatus sum:* ex *παρὰ*, et *ἀπολεῖν, sequor.* Th. *ἀπόλαθος, pedissequus, comes.*

Παραπολυπάνει, *assecuto*, dat. p. part. præced. detracto aug.

Παραπομίζω, *præterveho, transveho; imporio; deduco, comitor; seduco;* f. *ίσω*, p. *παρεπόμικα*· ex *παρὰ*, et *πομίζω, fero.*

Παραπονέω, *-ῶ*, f. *ήσω, aceo;* *incito; permuleco:* ex *παρὰ*, et *ἀπονέω*, idem. Th. *ἀπόνη, coa.*

Παραπόνη, *ους*, *ες*, a. 1. part. act. à

Παραπόνη, *perperàm audio; escitantèr aut negligentèr audio*, qu. *non audiverim;* item *dicto audiens non sum:* et *etiam audio;* f. *ήσω*, p. *πεπόνημα*, a. 1. *παρήνεγκα*, a. 1. sub. act. *παραπόνω*, *ῃς*, *ῃ*, p. m. *παρόπην*· ex *παρὰ*, et *ἀπόνη, audio.*

Παραπορίνω, *comparo, judicium fero de re aliquâ; perperàm judico:* ex *παρὰ*, et *πρίνω.*

Παραπορέω, *repello, rejicio, repudio; decipio; παραπορέομαι, defraudo;* item *erro, deliro;* f. *-ήσω*, p. *-πέπορεκα*· ex *παρὰ*, et *πορέω.*

Παραπορέομαι, *-οῦμαι*, *insuper acquiro, possideo; in propinquo prædia habeo:* ex *παρὰ*, et *πορέομαι, possideo.*

Παραπόρως, *incurvo me ut videam accuratè, diligentèr inspicio; levitèr aliquid attingo, tracto;* f. *ψω*, p. *παρεπόρυφα*, a. 1. *παρέπορυψα*, a. 1. inf. act. *παρεπόρυψαι*, a. 1. part. act. *παρεπορύψας, αντος*· ex *παρὰ*, et *πόρτω, pronus sum, inclino me.*

Παρεπόρυψας, *αντος*, a. 1. part. à *παραπόρτω*, quod vide.

Παράλλᾶς, a. 2. imperat. act *παράλλαθῶν*, a. 2. inf. act. verbi *παραλαμβάνω, assumo*, q. v.

Παραλλᾶθὼν, *όντος*, a. 2. part. act. verbi

Παραλαμβάνω, *accipio, assumo,* [* *jure hæreditario possideo*, Plat. Pol. B. I.] *adduco;* f. m. *παραλήψομαι*, p. *παράλημφα*, a. 2. *παράλᾶθον*, *ες*, *ε*, *accepi;* a. 2. part. act. *παραλᾶθὼν*, *όντος*, a. 1. ind. pass. *παρελήφθην*, f. 1. pass. *παραληφθήσομαι*· ex *παρὰ*, et *λαμβάνω, capio.*

* **Παραλατέω**, *lateo.*

Παραλίγεσθαι, præs. inf. m. verbi

Παραλίγομαι, *cubo ad latus alicujus; lego littus;* imperf. m. *παρελιγόμην*, *ου*, *ετο*· ex *παρὰ*, et *λίγω, lego, colligo.*

Παραλίσω, *prætermitto, omitto, silentio prætereo;* cum acc. Hinc *τὰ παραλειπόμενα, prætermissa:* ex *παρὰ* et *λείπω, linquo;* f. *ψω*, p. *λέλιφα*, a. 2. *ἔλιπον*, p. m. *λέλειμμαι.*

Παραλιλειμμένος, *μένη*, *μένον*, p. part. pass. *παραλέλειπται*, 3. sing. perf. ind. pass. *παραλελίφθαι*, p. inf. pass. verbi sup.

Παράλια, *ίας*, *ἡ*, *regio maritima:* à

Παράλιος, *ος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *marinus, mari adjacens:* ex *παρὰ, apud*, et *ἅλς, ἁλός*, *ἡ*, *mare.*

Παραλλάγην, a. 2. inf. act. *παραλάγῃ*, 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi *παραλάθω*, q. v.

Παραλλαγὴ, *ῆς*, *ἡ*, *mutatio, transmutatio:* et

Παραλλάξ, *vicissim, alternatim:* et

Παράλλαξις, *εως*, *ἡ*, *differentia, mutatio, alternatio:* à

Παραλλάττω, f. *ξω*, *transmuto, differo; prætereo; declino; fugio; aberro; vinco, supero*, p. med. *παρήλλαγμαι* ex *παρὰ*, et *ἀλλάττω, muto.*

Παράλληλα, *inter se ex adverso posito;* n. g. pl. num. à

Παράλληλος, *ου*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *mutuum, æquè distans:* ex *παρὰ* et *ἀλλήλων, invicem.* Th. *ἄλλος, alius.*

Παραλογίζομαι, *argumentando subdolè supputatione fallo;* fut. med. *ίσομαι*, aor. 1. med. *παρελογισάμην, ω, ασθαι*, perf. pass. *παραλελόγισμαι*· ex *παρὰ, perperàm*, et *λογίζομαι.* Th. *λίγω, dico;* p. m. *λέλογα.*

Παραλογισμὸς, *ῦ*, *ὁ*, *falsa ratiocinatio:* et

Παραλογιστὴς, *ῦ*, *ὁ*, *fallax ratiocinator, deceptor:* à perf. pass. verbi *παραλογίζομαι.*

Παραλογιστικὸς, *ἡ*, *όν*, *fallacibus rationibus decipiendi peritus, captiosus:* à præced.

Παράλογος, *ος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *inopinatus, inexpectatus, absurdus:* ex *παρὰ* et *λόγος.* Th. *λίγω*, p. m. *λέλογα.*

Παράλοι, *οἱ*, *qui maritimam incolant oram:* à

Πάράλος, *ος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *marinus, maritimus:* ex *παρὰ*, et *ἅλς, mare.*

Παράλυσις, *εως*, *ἡ*, *resolutio; laxatio; PARALYSIS,* seu *resolutio nervorum:* et

Παραλυτικὸς, *ἡ*, *όν*, *PARALYTICUS:* à p. pass. v. *παραλύω.* Hinc Angl. PARALYTIC.

Παράλυτος, *ος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *fractus, debilis, imbellis:* à seq.

Παραλῦω, *resolvo; dissuo; debilito; libero;* f. *ῦσω*, p. *παραλέλυκα*, p. pass. *παραλέλυμαι*· undè p. part. pass. *παραλελυμένος, η, ον*, propriè *resolutus;* item *laborans paralysi:* ex *παρὰ* et *λύω.*

Παραμάθηται, *prætereat;* 3. sing. præs. sub. pass. à

Παραμάθω, *permuto; prætereo, transeo, præterfluo, prætervehо:* ex *παρὰ* et *ἀμάθω*, f. *ψω*, *commuto.*

Παραμείψεται, *transierit:* 3. sing. f. 1. m. præced. verbi.

Παρεμιλίω, *negligo, contemno:* ex *παρὰ* et *ἀμιλίω, curam non habeo:* quod ex *α* pr. et *μίλος, curæ est.*

Παραμίμνηται, vide in *μίμνηται.*

Παραμίνω, *permaneo;* [* *παραμίνειν ἀγωνιζομένους, adsidere dimicantibus, ita ut præsto sint suis laborantibus succurrere*, Herodot. l. 1. § 33.] fut. *-μινῶ*, perf. *-μεμίνηκα*, a. 1. *παρέμεινα*· ex *παρὰ* et *μίνω, maneo.*

Παρέμεριος, *ος*, *ὁ*, Dor. pro *παρίμεριος, quotidianus;* ut *τὰ παρέμερια πράγματα, res quæ singulis diebus geruntur:* ex *παρὰ* et *ἡμέρα, dies.*

Παραμυόμαι, Poët. *prætereo, supero:* ex *παρὰ* et *ἀμύω, vado, vinco.*

Παραμήκης, *ους*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *oblongus.*

Παραμήκυνον, *promemodùm, ferè.* ex *παρὰ* et *μηκύς.*

Παραμύθιομαι, ῦμαι, *consolor, hortor; verbis*, vel *quâcunque remulceo et sedo, mulceor; compenso, sarcio*; f. med. ήσομαι, a. 1. m. παρεμυθησάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. παραμυθήσωμαι, ῃ, ηται, et in 3. pl. παραμυθήσωνται· ex παρὰ et μυθίομαι, *dico*. Th. μῦθος, *verbum*.

Παραμυθησάμην, *consolatus fuero*; a. 1. opt. m. παραμυθήσαιτο, aor. 1. inf. med. à παραμυθίομαι, *consolor*.

Παραμυθητικὸς, ὴ, ὸν, *consolationem adferens*: à παραμυθίομαι, quod vide.

Παραμυθία, ας, ἡ, *consolatio, exhortatio*: ab eod.

Παραμύθιον, υ, τὸ, *consolatio, solamen*: ab eod.

Παραμυθημένοις, dat. pl. part. præs. pass. παραμυθοῦντας, 3. pl. præs. ind. m. verbi παραμυθίομαι, quod vide.

Παρανακλίνω, *reclinare facio ad, inclino*: ex παρὰ et ἀνακλίνω.

Παρανάλίσκω, *obiter impendo, perperàm consumo*; item *consumo* simplicitèr: f. -αλώσω, p. -ήλωκα. Th. ἁλίσκω.

Παρανομίω, ῶ, *contra leges*, seu *contra jus et æquum facio; legem legibus contrariam fero*; f. ήσω, p. παρανενόμηκα· ex παρὰ et νόμος, *lex*.

Παρανομία, ας, ἡ, *transgressio*: à

Παράνομος, υ, ὁ ἡ ἡ, *contra leges faciens; violator legis*: ex παρὰ *contra*, et νόμος, *lex*.

Παρανόμως, adv. *contra leges, præter jus et æquum*: à præced.

Παρανυχλίω, *obturbo, molestiam adhibeo*.

Παράνυμφος, υ, ἡ, *pronubus*.

Παραξίφις, ίδος, ἡ, *pugio, sica*.

Παραπειράω, -ῶ, vel -έομαι, *periculum alicujus rei leniter facio, exploro aliquid*. Th. πεῖρα, *conatus, experientia*.

Παραπέμπω, f. ψω, *prætermitto; transmitto; deduco; comitor; importo; sperno*: ex παρὰ et πέμπω, *mitto*.

Παραπεπτήχασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi παραπήγνυμι.

Παραπετάσας, acc. pl. aor. 2. part. act. verbi παραπίπτω, *prolabor*, quod vide.

Παράπηγμα, ατος, τὸ, propriè, *tabula affixa columnæ*, &c. ut *legum; tabula, in quâ descripta erat cæli ratio, et siderum orientium, occidentiumque, tempestatumque significatio*, &c. *tabula cujuscunque disciplinæ præcepta brevia continens*: à seq.

Παραπήγνυμι, *configo, præcipio*; f. ξω· ex παρὰ et πήγνυμι, *figo*.

Παραπικραίνω, *exacerbo*; fut. ανῶ, a. 1. παρεπίκρηνα· ex παρὰ et πικραίνω, *amarum reddo, exacerbo*. Th. πικρὸς, *amarus*.

Παραπικρασμὸς, οῦ, ὁ, *exacerbatio*: à 1. sing. perf. pass. sup. verbi.

Παραπίπτω, *prolabor; incido; accido; pecco*; fut. 1. παραπλήσω, perf. παραπέπτωκα, a. 2. παρέπεσον, a. 2. part. παραπεσὼν, ὀντος, *prolapsus*: ex παρὰ, et πίπτω, *cado*.

Παραπλάζω, *seduco*: hinc a. 1. part. act. παραπλάγξας, in 3. sing. opt. præs. pass. παραπλάζοιτο· ex παρὰ et πλάζω, *errare facio*; f. πλάγξω.

Παραπλέοντες, et in acc. pl. παραπλέοντας, præs. part. act. verbi

Παραπλέω, *præternavigo*; f. πλεύσω, a. 1. παρέπλευσα, a. 1. inf. act. παραπλεῦσαι· ex παρὰ et πλέω, *navigo*; f. πλεύσω.

Παράπλημτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *secors, stupidus, insanus*.

Παραπληξία, ας, ἡ, *insania*.

Παραπλήσιον, adverbialitèr, *proximè, tantundem*: à seq.

Παραπλήσιος, υ, ὁ ἡ ἡ, *proximè ad aliquem accedens, affinis, similis*; in pl. n. g. παραπλήσια, *similia*: ex παρὰ et πλήσιος, *propinquus*. Th. πιλάω, *prope*.

Παραπλησίως, adv. *similitèr*: à præced.

Παραπλοκὴ, *falsa assimulo, adultero*: ex παρὰ et πλοκὴ.

Παραπομπὴ, ῆς, ἡ, *importatio, advectio, pompa*.

Παραπορεύομαι, *transeo, prætereo, ad latus incedo*; imperf. m. παρεπορευόμην, υ, ετο, f. m. πορεύσομαι· ex παρὰ et πορεύομαι, *eo, proficiscor*. Th. πόρος, *transeo*; p. m. πέπορα.

* Παραπορφύρεος, *purpuratus*, D. S.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, *malè gesta legatio*: à seq.

Παραπρεσβεύω, et -εύομαι, *legationem malè fide gero*: ex παρὰ *perperàm*, et πρεσβεύω· quod à πρεσβεύω.

Παραπροσωπήσις, εως, ἡ, *dissimulatio*: à 2. pers. perf. pass. verbi

Παραπροσωποῦμαι, *dissimulo, cohibeo*: ex παρὰ, πρὸς, et ποιέω, *facio*.

Παράπτωμα, ατος, τὸ, *lapsus, offensio, delictum*: à παραπίπτω, *offendo*, quod vide.

Παραπύλιον, υ, τὸ, *portella*; q. portula juxta portam: à πύλη, *porta*.

* Παραρεδοῦσιν τῆς φυλακῆς, *excubias negligentèr agere*, D. S.

Παρᾶρος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui non est mentis compos; inutilis*: ex παρὰ, quæ et vim privationis habet, et ἄρω, *apto*.

Παραρρίπτουσι, gen. sing. præs. part. act. à

Παραρρίπτω, *prætergluo*: ex παρὰ, et ῥέω, *fluo*; fut. ῥύσω, p. ἔῤῥυκα.

Παραρρητὸς, ὴ, ὸν, *qui verbis flecti potest, adhortatorius*: ex παρὰ, et ῥέω, *dico*; fut. ῥήσω, perf. ἔῤῥηκα.

Παραρρὺν vel παραρρέον, *prætergluo, prætereo*; a. 2. act. παρερρύην, et hinc a. 2. pass. παρερρύην, ης, η, a. 2. sub. pass. παραρρυῶ, ῇς, ῇ, et in 1. pl. παραῤῥύωμεν· ex παρὰ et ῥέω. Th. ῥέω, *fluo*.

Παρασείω, -ῶ, f. σω, *suspendo è cingulo*, vel *succingo ut ensem*: ex παρὰ et ἀείρω, *suspendo*, vel ἀείρομαι, *paro*.

Παράσημα, ατος, τὸ, *quicquid è cingulo suspensum gestatur, quicquid ab alio dependet, appendix quælibet*: à præced.

Παράσημα, ατος, τὸ, *funis*.

ΠΑΡΑΣΑ'ΓΓΑΣ seu παρασάγγης, ου, ὁ, *PARASANGA, apud Persas mensura est viarum, triginti stadia continens*.

Παρατάω, f. άσω, *quatio, manus expando ac moveo, ut cursus adjuvem*.

Παρατημαίνω, fut. ανῶ, *falsum signum imprimo, obsigno, adnoto, adscribo*: ex παρὰ et τημαίνω.

Παράσημον, ου, τὸ, *nota, insigne*: à seq.

Παράσημος, υ, ὁ ἡ ἡ, *insignitèr notatus*: ex παρὰ, et σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Παράσιτος, υ, ὁ, *PARASITUS*. Th. σῖτος, *frumentum*. Angl. A PARASITE.

Παρασιωπάω, fut. ήσω, *reticeo*: ex παρὰ et σιωπάω, *silea*.

Παρασιώπησις, εως, ἡ, *reticentia*: à 2. pers. perf. pass. verbi præced.

Παρασκευάζω, *præparo, appparo, compono*; f. άσω, perf. παρεσκεύακα, p. pass. παρεσκεύασμαι, *paratus sum*; f. 1. m. παρασκευάσομαι· ex παρὰ et σκευάζω, *pare*. Th. σκεῦος, ους, τὸ, nus.

* Παρασκεύασις pro παρασκευὴ, *apparatus*, D. S. à præced.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, *præparatio*, *PARASCEUE*: ab eod. Th.

Παρασκευίδω, *fœdus frango*; fut. ήσω, perf. παρεσκεύδωκα· ex παρὰ, *contra*, et σκευδὼ, *fœdero*. Th. σκεύδω, *libo*; fut. σκεύσω, p. pass. ἐσκεύσμαι, a. 1. pass. ἐσκεύσθην, perf. med. ἔσκευδα.

Παρασκευδώκασι, dat. pl. aor. 1. part. pass. παρασκευδώκᾶσι, nom.

pl. part. præs. act. verbi præced.

Παρασᾶδδο, *adstando à latere*; verbale à παρίστημι, *sisto prope*; quod ex παρὰ, et ἵστημι, *sto*.

Παρασαλπίζω, *perpendo, præpondero*: quod ex παρὰ, et σαλπὸς, ῆ, ὁ *statera, libra*. Th. ἵστημι, *appendo, sto*.

Παρασὰς, ἄδος, ἡ, *postis, porticus*: et

Παράστασις, ιος, ἡ, *repræsentatio; animi præsentia; exilium et fuga*, extorris; *sententia, opinio, sensus aut indicium mentis de re aliquâ perceptioni oblatâ*: à παρίστημι, quod ex παρὰ, et ἵστημι, *statuo*.

Παρασᾶρλο, f. ήσω, *adsisto, adsum, auxilior*: à

Παρασᾶτης, ου, ὁ, *qui à latere stat, auxiliarius; opitulator, socius*: ex iisd.

* **Παράστημα**, ατος, τὸ, *animi præsentia, præstantia; auxilium, subsidium; documentum*; à παρίστημι.

Παρασῆναι, *adesse, opem ferre, se dedere*; a. 2. inf. ἆ παρίστημι.

Παρασῆσαι, a. 1. inf. act. et

Παρασησάμενος, a. 1. part. m. et

Παρασήσατο, 3. sing. f. 1. m. verbi παρίστημι, *adsto*; quod vide.

Παρασήσασθαι, *adstare, opitulari, adstipulari*; a. 1. inf. m. à παρίστημι, quod vide.

Παρατῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. παρατῶ, ῇς, ῇ, ejusdem verbi.

Παραστρέφω, *distorqueo, depravo; vestem ex parte invertere*; ἐπιστρέφω, *eam quasi de integro reficere*: f. ψω. Ex παρὰ, et στρέφω, *verto*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔστρᾰφον.

Παρασυμβάλλω, *assimilo, comparo*.

Παρασύνθετον, (sc. ὄνομα) τὸ, τὸ *verbum ductum à composito*; item, *compositum quod à Verbo ducitur*: ex παρὰ, σὺν et τίθημι.

Παρασύρω, f. ύρῶ, *præposterè trahо; distorqueo; perverto; corrumpo*: ex παρὰ, et σύρω, *traho*.

Παρασφαλίζω, *munio, confirmo*; f. ίσω, p. παρεσφάλισμα.

Παρασφάλλω, *errare facio, divertо*: ex παρὰ, et σφάλλω, *everto, supplanto*; f. ἀλῶ, p. ἐσφαλμαι.

Παρασφραγίζω, *præsigno; adulterino signo noto*: ex παρὰ, et σφραγὶς, ίδος, ἡ, *signum*.

Παρασχῆν, *effecisse, præstitisse, exhibuisse, præbuisse*; a. 2. inf. à παρέχω, παρῆσχον, imperf. act. ex παρὰ, et ἴσχω, *habeo*, f. ἴξω, a. 2. ἔσχον.

Παράσχεις, *præbueris*, 2. sing. a. 2. opt. act. παράσχω, *exhibe*, a. 2. imperat. m. ab eod. verbo.

Παράσχε, vide in παράσχεις.

Παρασχὼν, όντος, *qui præbuit*, vel *præstitit*, part. a. 2. verbi παρέχω, quod vide.

Παράτακξις, ιος, ἡ, *instructio aciei; prælium; contentio*: à παρατάσσω, *aciem instruo*.

Παράτᾰσις, ιος, ἡ, *extensio, productio*: à παρατάνω, *extendo*. Th. τάνω, *tendo*, f. τανῶ, p. τέτᾰμαι, a. 1. ἔτᾰσα.

Παρατανϊὸς, ὴ, ὸν, *extendendi vim habens*: παρατανικὸς, sc. χρόνος, *imperfectum tempus*, quod adhuc παρατάνυσι, *protenditur* in futurum. Th. τάνω, *tendo*.

Παρατανϊκὸς, adv. *extensivè; laxè; solutè*: à præced.

Παρατάσ'ω vel **-άσσω**, *in acie colloco, aciem instruo*: ex παρὰ, et τάσσω *aciem instruo*, ordino.

Παρατάνω, *protendo, extendo; prorogo; delineo; conficio, eneco*: f. ανῶ, p. παρατέτᾰκα, a. 1. παρέτᾰνα. Th. τάνω, *tendo*.

Παρατηρίω, **-ῶ**, *observo*, imperf. παρετήρεον, **-ουν**, f. ήσω, p. παρατετήρηκα, a. 1. παρετήρησα, a. 1. part. act. παρατηρήσας, αντος, et in f. g. παρατηρήσασα, præs. m. παρατηρέομαι, idem. Ex παρὰ, et τηρέω, *servo*.

Παρατηρήσασα, a. 1. part. f. g. vide in παρατηρέω.

Παρατήρησις, ιος, ἡ, *observatio*: ab eodem verbo.

* **Παρατηρητὴς**, οῦ, ὁ, *observator*: ab eod.

Παρατίθημι, *appono; præbeo; confero, comparo; propono; commendo*; f. παραθήσω, a. 1. παρέθηκα, a. 2. act. παρέθην, ῃς, ῃ, a. 2. sub. παραθῶ, ῇς, ῇ, a. 2. inf. παραθεῖναι, perf. παρατέθειμαι, præs. pass. παρατίθεμαι, *appono*; item in mediâ formâ, *appono (cibum); depono aliquid apud aliquem; commendo; adhibeo in auxilium; cito alius testimonium; periculis affero me; recondo in futuros usus meos*: f. 1. m. παραθήσομαι, a. 2. m. παρεθέμην, σο, το ex παρὰ, et τίθημι, *pono*.

Παρατίλλω, *depilo, vulsellâ pilos extraho*.

Παρατίλτρια, ας, ἡ, *ancilla, quæ vulsellis glabrat*: à præced.

Παρατραγῳδὸς, ὸ, ὁ ἡ, ἡ, *tragicus*: ex παρὰ, et τραγῳδὸς, quod idem significat.

Παρατρέπω, *diverto, deflecto*: ex παρὰ, et τρέπω, f. ψω, *verto*.

Παρατρέχω, *à latere curro; prætercurro; prætereo, prætervolo*. Ex παρὰ, et τρέχω, *curro*, a. 2. ἔδρᾰμον.

Παρατρίζω, *tero, attero*; παρατρίβομαι, *infensus sum alicui, rixor*: ex παρὰ, et τρίβω, *tero*, f. ψω, p. τέτριφα, perf. pass. τέτριμμαι.

Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, *deflexio*: et

Παράτροπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *deflexus, aversus*: *alienus à recto; avertendi vim habens*: à παρατρέπω, *diverto*.

Παρατρωπάω, *diverto, deflecto*: ex παρὰ, et τρωπάω, quod à τρέπω, *verto*.

Παρατρωπῶ', pro παρατρωπῶσι, *convertant*, 3. pl. præs. ind. vel sub. superioris verbi.

Παρατυγχάνω, *obvius fio; adsum, intervenio*: f. med. παρατεύξομαι, a. 2. παρέτῠχον, a. 2. part. act. παρατυχὼν, όντος· ex παρὰ, et τυγχάνω, *sum*.

Παρατυχὼν, n. g. part. a. 2. act. præced. verbi.

Παρατυχόντα, acc. sing. m. g. a. 2. part. act. à παρατυγχάνω, *obvius fio*, quod vide.

Παράυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *malè sonans ad tibiam*: ex παρὰ, *malè*, et αὐλὸς, *tibia*.

Παραυτίκα, adv. *confestim, in præsentia*: ex παρὰ, et αὐτίκα, *statim*.

Παραφέρω, *profero; huc illuc fero, abripio, supero*: f. παροίσω, a. 2. παρήνεγκα, a. 2. imperat. act. παρένεγκε, a. 2. inf. παρενεγκεῖν [* σημαίνει ὅτι τὰς ὥρας παρενέγκαντι τῆς θυσίας, Dem. c. Midiam, l. 12. *oraculum significat sacrum non tempore esse factum.*] ex παρὰ, et φέρω, *fero*.

Παράθημι, *persuadeo, flector*: ex παρὰ, et φημὶ seu φάω, *dico*.

Παραφθάνω, *superet, prævertat*, 3. sing. aor. 2. opt. act. per Paragogen σι, pro παραφθάη à

Παραφθάω, παραφθάω, et παραφθάνω, *præcurro, prævenio*; f. φθάσω, a. 2. ἔφθην, q. à φθῆμι. Th. φθάνω, *prævenio*.

* **Παραφθέγγομαι**, *sono*.

Παραφορὰ, ᾶς, ἡ, *translatio; fraus, error*.

Παραφορίω, **-ῶ**, f. ήσω, *affero, colligo*: à παραφέρω.

Παραφράζω, *loquor juxta*, i. e. *loquor juxta ea, quæ alius dicit, et velut orationis ejus vestigiis insisto*: quod ex παρὰ, et φράζω, *dico*, f. σω, p. πέφρᾰκα, a. 2. ἔφρᾰδον, p. m. πέφρασμαι.

Παραφράσις, ιος, ἡ, *PARAPHRASIS, circumlocutio, interpretatio, quâ aliquis eodem sermone utens aliud latiùs eloquitur*. Angl. A PARAPHRASE: à verbo præced.

Παραφραστὴς, οῦ, ὁ, *PARAPHRASTES: interpres*: ab eod.

Παραφρασ'τικὸς, ἡ, ὸν, *expositorius*: à præced.

* Παραφράττω, *obsepio*: ex παρὰ, et φράττω.

Παραφρονέω, -ῶ, *demens sum, deficio*: f. ήσω, p. παραπεφρόνηκα. Ex παρὰ, *contra*, et φρονέω.

Παραφροσύνη, ας, ἡ, *dementia*: à

Παράφρων, ονος, ὁ ἡ, ἀ, *amens*; q. d. παρὰ τὴν φρένα, *contra mentem*.

Παραφῦαι, ᾶδος, ἡ, *propago, stirps*: nom. pl. παραφυάδες à παραφύω. Th. φύω.

Παραφυλακτέον, *cavendum*: verbale à

Παραφυλάττω, idem quod Th. φυλάσσω, *custodio, observo*: f. ξω, p. κα.

* Παραχαὶ, *tumultus, turbæ*, D. S.

Παραχαμάζω, *hiberno*; f. άσω, p. παραπεχάμακα, a. 1. παρεχάμασα, a. 1. inf. act. παραχαμάσαι. Th. χῶμα, ατος, τὸ, *hiems*.

Παραχαμασία, ας, ἡ, *hibernatio, hiematio*: à παραχαμάζω, q. vide.

Παραχεδαῖς, Att. pro παραχεδίοις, 2. sing. f. l. act. à

Παραχεδίζω, *à chordâ aberro, pecco, discrepo*. Th. χορδὴ, ῆς, ἡ, *chorda, fides*.

Παραχεῖμα, adv. *extemporè, illico*, q. d. *in ipsâ re*: ex παρὰ, et χεῖμα, ατος, τὸ, *res*.

Παραχέομαι, -οῦμαι, f. m. ήσομαι, *abutor, contemno*: cum dat. gen. et acc. παρὰ, et χρέω, vel χράομαι, *utor*.

Παραχύτης, ου, ὁ, *perfusor*. Hic est servus in balneis, qui aquâ aut oleo lavantes perfundit: à χέω, *fundo*.

Παραχωρέω, f. ήσω, *cedo, concedo*: ex παρὰ, et χωρέω, *eo*.

* Παραχώρησις, ἡ, *cessio*: à præced.

Παραψυχόομαι, -οῦμαι, *consolor*. Th. ψυχὴ, *anima*.

ΠΑΡΔΑ'ΚΟΣ, ὁ, ὸν, *humidus, madidus*: q. ab ἄρδω, *irrigo*, aut potiùs ex παρὰ, et δύω.

Παρδάλις, ης, ἡ, scil. δορὰ, *pantherina pellis*: à

Παρδάλεος, quod et παρδάλειος, ία, ιον, *pantherinus*: à πάρδαλις, *pardalis* seu *panthera*. Th. πάρδος, *pardus, fera*.

Πάρδαλις, vide in πάρδος.

ΠΑ'ΡΔΟΣ, υ, ὁ, *PARDUS*, fera. Sed πάρδαλις, ιος, ἡ, *PARDALIS*, fœmina *pardi*, *PANTHERA*.

Παρέᾶσι, *adsunt*, Ion. pro πάρεισι, 3. plur. præs. ind. verbi πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παρεβάλομην, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi παραβάλλω, *confero, adjicio*. Th. βάλλω, *jacio*, f. αλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Παρεβάσαν, ες, ν, imperf. verbi παραβάσκω, *transgredior*: ex παρὰ, et βάσκω, Poët. pro βαίνω, *eo*.

Παρέβην, *transgressus sum*, a. 2. ind. act. verbi παραβαίνω, *transgredior*, f. med. βήσομαι. Th. βαίνω, *eo*; a. 2. ἔβην.

Παρεβιάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi παραβιάζομαι, *vi adigo*, f. med. άσομαι. Ex παρὰ, et βιάζω, *vim adfero*. Th. βία, *vis*.

Παρεγγεγραμμένος, υ, ὁ ἡ, ὸ, et παρεγγεγραπτος, υ, ὁ ἡ, ὸ, *falsò inscriptus* vel *adscriptus, adscriptitius*: à seq.

Παρεγγεγράφω, f. ψω, *falsò inscribo*, vel *adscribo*: ex παρὰ, et ἐγγράφω, quod ex ἐν, et γράφω.

Παρεγγυάω, -ῶ, f. ήσω, *per manus trado; adhortor; jubeo*: *nuntio*: ex παρὰ, et ἐγγυάω, *in manus trado*. Th. ἐγγύη, *sponsio*.

* Παρεγκλίνω, *aliquâ ex parte inclino*.

Παρεδίδην, ης, η, a. 1. ind. pass. et

Παρέδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado*, q. v.

Παρέδρᾶσον, ες, ε, a. 2. act. à παραδρήσω, *prætereo*, quod vide.

Παρεδρεύω, εις, ει, *assideo, assiduus sum in aliquâ re*: à πάρεδρος.

Πάρεδρος, υ, ὁ ἡ, ὸ, *assessor*: ex παρὰ, et ἕδρα, *sedes*. Th. ἧμαι, *sedeo*; f. 2. med. ἕδομαι.

Παρέδυσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παραδύομαι, *trado*; a. 2. παρέδυν. Th. δίδωμι, *do*; f. δώσω.

Παρεζωσθαι, *sedere*, præs. inf. m. et

Παρεζῖσθαι, *assidere*, Ion. pro παρέζεσθαι, præs. imperat. m. et

Παρέζισαι, 3. sing. imperf. m. à seq.

Παρέζομαι, *assideo*: ex παρὰ, et ἕζομαι, *sedeo*; f. 2. med. ἕδομαι.

Παρεζόμενος, præs. part. med. ejusd. verbi.

Παρεθέμην, *eo*, ντο, et in 3. pl. παρέθεντο, a. 2. ind. m. verbi παρατίθημι, *appono*; quod vide.

Παρειδὼς, ὑσσα, a. 1. part. pass. à παρίδην seu παρεδόθην, a. 1. pass. verbi παρίημι. Th. ἵημι seu ἶω, *mitto*.

Παρειδωλῶντο, *despiciebantur*, 3. pl. imperf. m. à παραδωλέομαι, -οῦμαι, *despicio*; quod ex παρὰ, et Δωρὶς, *specto*. Th. Δωρὶς, *spectator*.

Παρείδην, vel a. 2. ind. act. à παρανίθημι, *appono*; vel a. 1. pass. à παρίημι. Vide in παρεδόθην.

Παρείδοσαν, per Sync. pro παρεδίδοσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado*, q. v.

Παρεῖεν, ης, η, *dimissus sum*; a. 1. ind. pass. à παρίημι, quod vide in παρεθέμην.

Παρεῖκα, *demisi*, perf. act. verbi παρίημι. Th. ἵημι seu ἶω, *mitto*.

Παρεῖλον, ες, ε, a. 2. act. et

Παρείλατο, 3. sing. a. 2. m. verbi παραιρέω, *diruo, adimo*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω, a. 2. εἷλον, p. ᾕρημα.

Παρειλήφατε, 2. pl. perf. act. verbi παραλαμβάνω, idem quod λαμβάνω, *accipio*: f. med. λήψομαι, perf. Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Παρειλημὼς, ότος, part. perf. act. ejusdem verbi.

Παρεῖμαι, perf. pass. à παρίημι, f. med. παρέσομαι. Th. ἵημι, *mitto*.

Παρεμμένος, η, ον, *remissus, dimissus*; perf. part. pass. Hinc παρεμμένος, acc. pl. f. g. ejusd. temporis, verbi παρίημι, quod vide.

Πάρεσμι, *adsum*, πάρεα, πάρεστι, πάρεσμεν, πάρεστε, πάρεσσι, præs. inf. παρεῖναι, part. παρὼν, όντος, *præsens*: imperf. παρῆν, ἤεραν; f. med. παρέσομαι, η, εται, et πάρεσται. Ex παρὰ, et εἰμὶ, *sum*.

Παρείμι, *advenio, prodeo, progredior*; in 2. et 3. sing. πάρεις, πάρειστ' ex παρὰ, et εἶμι, *vado, eo*.

Παρεῖναι, præs. inf. à πάρεσμι, *adsum*; quod vide.

Παρείπη, *persuadeat, seducat*; 3. sing. a. 2. vel a. 1. sub. act. à παρίστημι, *manco, seduco*. Th. ἴστημι, *dico*; quod videas.

Παρεὶς, ὶσσα, ὲν, a. 2. part. act. verbi παρίημι, *omitto*; quod vide.

* Παρεὶς, a. 2. part. à παρίημι, *projicio, ἀπὸ λύσσης παρὼν ἑαυτὸν*, Dion. Hal. Ant. l. § 87. *præ furore humi se projiciens*.

Παρεισάγω, *introduco*; f. άξω, p. παρεισῆχα, perf. pass. παρεισῆγμαι, ξαι, χθαι. Ex παρὰ, εἰς, et ἄγω, *duco*.

Παρεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio*: à παρεισάγω, quod vide.

Παρεῖσαι, 2. sing. perf. ind. pass. verbi παρίημι, quod vide.

Παρέσπανσε, u, l g, ἡ, *clam se insinuans, adventitius* : ἀ παρισ-ἔχω, quod vide.

Παρισθέω, *subrepo* : f. ῦσω, a. 1. παρεισύθωκα. Ex παρὰ, εἰς, et δύνω, vel δύω, *subeo* : f. δύσω.

Παρισυνίγνανται, *conferentes* : a. 1. part. à παρισφέρω, quod vide.

Παρισέρχομαι, *irrepo, prætereo, introëo* : f. med. παρισελύσομαι, a. 2. παρεισῆλθον, ες, ε. Ex παρὰ, εἰς, et ἔρχομαι, *venio*.

Παρόσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. πάρισω, σθω, verbi παρίημι, *omitto* : quod vide.

Πάρεισι, 3. sing. à παρεῖμι, *adsum* ; quod ab εἶμι, *eo* : et 3. plur. ἀ πάρεισι, *adsum* ; quod ab ἄρω, *sum*.

* Παρισσείνω, *irrumpo* : ex παρὰ, et ἰσσείνω, *ingruo*.

Παρισσκευάομαι, *clanculùm ingredior*.

Παρισφέρω, *confero* : f. παρισοίσω, a. 1. ind. act. παρεισήνεγκα a. 1. part. act. παρεισενίγκας, αντος· ex παρὰ, εἰς, et φέρω, *fero* : f. ὀίσω.

* Παρισοφθείρομαι, *perniciosè obrepo*, Jos. B. J. iv. c. 8. vid. Taylor ad Lycurg. § ii. p. 329. Boe, Animadv. c. xxiii. Th. φθείρω, *corrumpo*.

Παρείχε, 3. sing. imperf. act. verbi παρέχω, *exhibeo*. Th. ἴσχω, *habeo* : imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον, f. ἕξω, et σχήσω.

Παρὲκ, vel παρεξ, *extrà, foris* : ex παρὰ, et ἐκ vel ἐξ· regit. gen. vel acc.

Παρεμάσσοντο, 3. pl. imperf. med. verbi παρεμάσσομαι, *assideo* : ex παρὰ, et μάσσομαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Παρεπάλιζεν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρεπαλίζω, *hortor, consolor* : f. ίσω, p. πέπαλικα. Th. παλίω, *voco*.

Παρεπάλων, contractè pro παρεπάλιζον, imperf. verbi ejusd.

Παρεμβαίνουσι, 3. plur. præs. ind. ἀ

Παρεμβαίνω, *digredior, transgredior* ; undè et βαίνω, *eo* : ex παρὰ, ἐκ vel ἐξ, et βαίνω, *eo* : f. med. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

Παρεμβάσεως, ως, ἡ, *digressio, transgressio* : dat. plur. παρεμβάσεσι ἀ præced.

Παρεπελύσεν, *admonebat*, 3. sing. imperf. m. Ex παρὰ, et πελύσω, *jubeo*. Th. πέλω, idem.

Παρεπλάσθω, *deficio*. Th. πλήσω.

Παρεπλήθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi παρεπαλίω, *rogo, hortor; consolor*. Th. παλίω, *voco* : f. ίσω, p. πέπληκα, perf. pass. πέπλημαι, a. 1. pass. ἐπλήθην.

Παρεπρέπομεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi παρεπρέπω, *discerno*.

Παρεπρέσσετο, 3. sing. a. 1. m. verbi παρεπρέσσω, *decipio*.

Παρεπτεῖνε, *extendo, produco* : f. πτενῶ, p. τέτακα, a. 1. παρεξέτεινα· ex παρὰ, ἐκ, et τείνω.

Παρεπτέον, *exhibendum, præbendum*, verbale : à παρέχω.

Παρεπτὴνὸς, ὴ, ὸν, *suppeditans*, adj. verbale : à παρέχω, *præbeo* : quod ex παρὰ, et ἴχω, *habeo*.

Παρέπτοσος, *devius* : ex παρὰ, ἐκ, et πόσος, *locus*.

Παρεπτὸς, *extra, extrinsecus, præter, præterquam* : cum genit. ex παρὰ, et ἐκτὸς, *extra*. Th. ἐκ, vel ἐξ.

Παρέπυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρεπύπτω, *incurvo me*. Th. πύπτω, *pronus sum, inclino me* : f. ψω, p. πέπυφα.

* Παρεπχύω, *effundo, stagno*, D. S.

Παρέλᾶβον, ες, ε, a. 2. ind. act verbi παραλαμβάνω, *assumo*. Th. λαμβάνω, *capio* : f. med. λήψομαι, p. Att. εἴληφα.

Παρελαύω, *aveho, prætervehor*. Ex παρὰ, et ἐλαύνω, *agito* : f. ἐλάσω, p. ἐλήλακα.

Παρελιγχίω, -ῶ, *arguo, probo, argumentor* : f. ήσω, p. -πελίγχη-κα· ex παρὰ, et ἐλίγχω, *arguo, convinco*.

Παρελίξατο, *concubuit*, 3. sing. a. 1. m. à παραλίγομαι, *cubo*.

Παρελύσω, *præteribis*, Ion. resolut. pro παρελιύσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi παρέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio* : f. m. ἐλεύσομαι.

Παρελωλυθέναι, infin. perf. m. et

Παρελωλῡθὼς, ότος, et in n. g. παρελωλυθὸς, perf. part. med. Att. Hinc παρελωλυθότα, accus. sing. m. g. ejusd. temporis, verbi παρέρχομαι, *prætereo*.

Παρελῶσαι, a. 2. infin. act. et

Παρελῶσι, a. 2. imperat. ejusd. verbi.

Παρελθόντας, acc. pl. m. g. a. 2. part. act. παρελθόντα, accus. sing. f. g. ejusdem. temp. à

Παρελθὼν, ὀντος, part. a. 2. à παρέρχομαι, *transeo*. Th. ἔρχομαι, *venio* : f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, et per Sync. ἦλθα.

Παρέλθωσι, 3. plur. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.

Παρέλκοντα, acc. sing. part. præs. à παρέλκω, *attrahо*. Th. ἕλκω, *traho*; f. ξω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, *protractio* : et

Παρελκυστὴς, οῦ, ὁ, *procrastinator* : et in f. g. παρελκύστρια· à

Παρελκῶν, fut. ῶσω, idem quod

Παρέλκω, *protraho, prorogo, differo, remoror* ; et freq *abundo, supervacaneus sum vaco* : ex παρὰ, et ἕλκω, f. ξω, *traho*.

Παρελογίσω, 3. sing. a. 1. m. verbi παραλογίζομαι, quod vide.

Παρεμβάλλω, *immitto, clàm immisceo* ; *ordine* vel *in acie colloco* : *castra loco* : fut. βᾰλῶ, perf. παρεμβέβληκα, a. 2. παρεμβέβλημαι, p. m. παρεμβεβλημένος. Ex παρὰ, ἐν, et βάλλω, *jacio* : p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Παρεμβάλλομαι, 1. pl. præs. sub. verbi præced.

Παρεμβεβλημένων, acc. sing. f. g. perf. part. act. ejusdem verbi.

Παρέμβλησις, εως, ἡ, et

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, *interjectio* ; *castra* ; item *exercitus* : à παρεμβάλλω, quod vide.

Παρεμπίπτω, *intercido, interlabor* : f. 1. m. παρεμπεσοῦμαι. Th. πίπτω.

Παρεμπέβλην, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω, quod vide.

Παρέμπλησι, *transfero*. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 2. ἤνεγκα.

Παρενθῶν, Dor. pro παρειλθῶν, a. 2. infin. et παρέμβη, Dor. pro παρέλθῃς, *prætereas*, a. 2. sub. act. à παρέρχομαι.

Παρενθέσις, εως, ἡ, *insertio*; *PARENTHESIS* : et

Παρενθέτης, ες, ὁ, *interjectio* ; *additamentum* : à παρεντίθημι, ex παρὰ, ἐν, et τίθημι, *pono*.

Παρενοχλεῖ, *turbo, obstrepo* : cum dat. f. ήσω, p. παρενώχληκα. Ex παρὰ, ἐν, et ὀχλέω, *turbo*. Th. ὄχλος, *turba*.

Παρεντίθημι, *intersero, interpono*. ex παρὰ, ἐν, et τίθημι.

Παρὲξ vel παρὲκ, *extrà, foris* ; *præter* : ex παρὰ, et ἐξ, vel ἐκ.

* Παρέξω, Luc. vii. 4. ut censent Beza, Passor, Castel. Vulg. Lat. Markl. Quæst. Gram. fut. 1. med. Attic. pro παρέξῃ, *præstabis*.

Παρέξων, f. 1. infin. act. à παρέχω, *præbeo* : f. ξω.

Παρεξελεύνω, fut. ελεύσω, *ultra progredior* ; *prætereo* ; *in aciem progredior, in hostem impetum facio* : ex παρὰ, ἐκ vel ἐξ, et ἐλεύνω.

Παρεξελαύνω, Ion. Att. παρεξελάω, pro παρεξελάσω, 3. sing. plusq. p. act. verbi præced.

Παρεξῆκε, 3. sing. perf. m. Ion. verbi παρέξημι, *prætereo*. Th. εἶμι, *eo*.

Παρεξῆκε, *supersedit* : 3. sing. perf. vel a. 1. verbi παρεξίημι· quod ex παρὰ, ἐξ, et ἵημι, *mitto*.

Παρεξέναι, *prætervehi* ; præs. infin. verbi παρέξειμι, *eo*.

Παρεξίστημι, *de statu suo dimoveo* :

degenero, corrumpo, immuto: f. παρεγκήσω, a. 2. παρέξηκα, p. ἐξέγκημαι.

Παρέξημεν, *dabimus*, 1. pl. f. 1. act. verbi παρέχω.

Παρεῖδεα, Dor. pro παρειοῦσα, Ion. pro παροῦσα, *præsens*, præs. part. f. g. à πάρειμι.

Παρεόντα, acc. sing. part. præs. à παρειὼν, όντος, Ion. pro παρὼν, verbi πάρειμι, *adsum*. Th. ἐμὶ, *sum*.

Παρέουσι, *præsentibus*, dat. pl. part. præs. pro παροῦσι, Ion. à παρειὼν. Vide παρεόντα.

Παρέπεισεν, *persuasit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραπείθω, idem quod πείθω, *persuadeo*: f. σω, p. κα, a. 2. ἔπιθον.

* Παρεπιξενόδια, *auxilium fero, opitulor*, D. S. ex παρὰ, ἐπὶ, et βοηδία.

Παρεπιδείκνῦμι, *ostendo, demonstro*: f. ξω, p. παρεπιδέδειχα· ex παρὰ, ἐπὶ, et δείκνυμι, idem.

Παρεπίδημος, ὁ ἡ ἡ, *advena, hospes*: ex παρὰ, et ἐπίδημος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, *versans in populo*: quod ex ἐπὶ, et δῆμος, *populus*.

Παρεπιπαίνω, a. 1. ind. act. verbi παρεπιπαίνω, *exacerbo*: f. ἀνῶ. Ex παρὰ, et πιπαίνω, idem quod πικρόω, *exacerbo, amarum reddo*. Th. πικρὸς, *amarus*.

* Παρεπινοέω, *nova excogito*: ex παρὰ, ἐπὶ, et νοέω, D. S.

Παρέπλαξαν, Dor. pro παρέπληξαν, *in errorem impulerunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi παραπλήσσω, f. ξω. Vide πλήσσω, *percutio*.

* Παρεπόμαι, *consequor, assequor*: ex παρὰ, et ἕπομαι.

Παρέπτην, ης, η, a. 2. act. verbi παρίπταμαι, *prætervolo*: ex παρὰ, et ἵπταμαι, *volo*: f. m. πτήσομαι, a. 2. m. ἐπτάμην.

* Παρεργάτης λόγων, qui præter ἔργον (*ministerium* suum) etiam oratoriam et facundiam *in* παρέργῳ *exercet*, Eurip. Suppl. 426. et Markl. ibid.

Παρεργὸν, οῦ, τὸ, *accessio, appendix; perfunctoriè functum*: à seq.

Πάρεργος, ος, ὁ ἡ ὁ, *qui est præter susceptum opus, ad susceptum opus accedens*: ex παρὰ, et ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Παρεριθίζομαι, *malè irritor, ad invidiam accendor*: à

Παρεριθίζω, *irrito, lacesso*: ex παρὰ, et ἐριθίζω.

Παρέρπω, *dolosè subire*. Th. ἕρπω, *serpo*.

Παρέρρινα, ας, ι, perf. ind. act. à seq.

Παρεῤῥέω, *præterfluo*: ex παρὰ, et ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω, p. ἐῤῥύηκα.

Παρέρχομαι, *prætereo, prodeo; progredior*: f. m. παρελεύσομαι, a. 2. παρῆλθον, a. 2. imperat πάρελθι, a. 2. sub. παρέλθω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. παρέλθωσι, a. 2. infin. act. παρελθεῖν, a. 2. part. παρελθὼν, ὄντος, *adveniens*: perf. m. παρελήλυθα. Hinc παρεληλυθὼς χρόνος, *tempus præterlapsum*.

Πάρες, *remitte, dimitte, permitte*: a. 2. imperat. à παρίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Παρεσκημασκήμην, 1. pl. a. 1. m. verbi παρασκημάσκομαι, *annoto*: ex παρὰ, et σκημάσκω, *noto*: f. άσω. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum, nota*.

Πάρεσις, ως, ἡ, *remissio*: à παρίημι, *prætermitto*: ex παρὰ, et ἵημι, seu ἵω, *mitto*.

Παρεσιόντα, 3. sing. imperf. act. verbi παρασιωπάω. Th. σιωπάω, *silco*.

Παρεσκευάδετο, Ion. pro παρεσκευάζετο, 3. pl. plusq. p. pass. et

Παρεσκευάζοντο, 3. pl imperf. pass. à παρασκευάζω, *præparo*: f. άσω, a. 1. παρεσκεύασα, ας, ε.

Παρεσκευάσθη, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo.

Παρέσκωπται, 3. sing. perf. pass. à παρασκώπτω, *semino justa*. Th. σκάω, *sero, semino*: f. ῥῶ, a. 1. ἔσκαρα, p. ἔσκαρμαι, p. m. ἔσκαρμαι.

Παρέσση, *aderis*, Poët. pro παρέσῃ, 2. sing. f. 1. m. Sic παρέσσεται pro παρέσεται, verbi πάρειμι. Ex παρὰ, et ἐμὶ, *sum*. f. m. ἔσομαι, ῃ, εται, et per Sync. ἔσται.

Παρέσται, *aderit*, 3. sing. f. m. ejusd. verbi.

Παρεστάμεν, *adesse, adstare*, Ion. pro παρεστῶναι, præs. infin. act. à παρίστημι pro παρίσταμι. Ex παρὰ, et ἵστημι seu ἵσταμι, f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Παρέστασαν, *adstiterunt*, Poet. Sync. pro παρέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, *adsto*. Th. ἵστημι, *sto*.

Παρέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, *sisto*, quod vide.

Παρεστήκασι, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd.

Πάρεστιν, *adest*; et cum infin. *licet*, 3. sing. à πάρειμι, *adsum*. Th. ἐμὶ, *sum*.

Παρεστὼς, ῶσα, *adstans, qui præstò est*, part. perf. act. contractè pro παρεστηκὼς, -ῶσα, verbi παρίστημι, quod vide.

Παρεστῶτες, *adstantes*, ejusd. nom. pl.

Παρέσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi παρέχω, *obtineo*.

Παρέσχεθεν, *apposuit*, 3. sing. imperf. act. à παραχέω, idem quod παρέχω, *præbeo*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον.

Παρετάξαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi παρατάσσω, *aciem instruo*. Th. τάσσω, *ordino*.

Παρέτεινα, ας, ι, a. 1. ind. act. verbi παρατείνω, *produco*: f. τενῶ, p. παρατέτακα. Th. τείνω, *tendo*.

Παρέτρεπτο, *deflexit*, 3. sing. a. 2. ind. act. à παρατρέπω, *diverto*: f. ψω, p. φα, a. 2. ἐτράπην, p. med. τέτραμμαι. Th. τρέπω, *verto*.

Παρέτρεσσαν, *trepidârunt*: 3. pl. a. 1. Poët. gem. σ, verbi παρατρέω. Th. τρέω, *tremo*, fut. τρέσω.

Παρευρέσιος, *reperio, excogito*: ex παρὰ, et εὑρίσκω, *invenio*.

Παρεύρας, Dor. pro παρεούσης, gen. sing. præs. part. f. g. à πάρειμι, *adsum*.

Παρεχάλκευεν, 3. sing. a. 1. act. verbi παραχαλκεύω, *sum faber ferrarius, cudo*: quod à χαλκεύω, *ærariam artem exerceo*. Th. χαλκὸς, *æs*.

Παρεχίμιν, Ion. pro παρέχειν, præs. inf. verbi παρέχω, *exhibeo*, quod vide.

Παρέχουσι, Dor. pro παρέχωσι, *permittunt, præbent*: 3. pl. præs. verbi ejusd.

Παρέχω, *præbe*: præs. imperat. pass. à verbo sequenti.

Παρέχω, *exhibeo, præbeo*: imperf. παρεῖχον, f. παρέξω, p. παρέσχηκα, a. 2. παρέσχον, a. 2. part. act. παρασχὼν, όντος, præs. m. παρέχομαι, *præbeo*: imperf. m. παρειχόμην, ου, ετο· ex παρὰ, et ἔχω, *habeo*.

Παρεὼν, *præsens*: Poët. vel Ion. pro παρὼν, præs. part. à πάρειμι, *adsum*. Th. ἐμὶ, *sum*.

Παρῇ, 3. sing. præs. sub. ab eodem verbo et Th.

Παρήγγελε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, *præcipio*: fut. ελῶ, perf. παρήγγελκα, a. 1. παρήγγειλα, ας, ε, a. 2. παρήγγελον, ες, ε, p. m. παρήγγελμαι· ex παρὰ, et ἀγγέλλω, *nuntio*.

Παρηγορέοις, *conciliabat*, 3. sing. imperf. Ion. pro παρηγόρει· à

Παρηγορία, *consolor; hortor; lenio*; præs. part. παρηγορέων· παρηγορέωμεν, 1. pl. præs. ind. παρηγορέωσι, Ion. pro παρηγόρουσι, 3. sing. plusq. p. pass. Ex παρὰ, et ἀγορία, f. ήσω, idem cum ἀγορεύω, *verba facio pro concione*. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*.

Παρηγορία, ας, ἡ, *solatium*: et

Παρήγορος, ος, ὁ ἡ ὁ, *consolator, consolatorius*: à παρηγορέω

Παρηέρθη, *suspensum est*: 3. sing. a. 1. ind. pass. à παραείρομαι· ex παρὰ, et ἀείρω, *attollo*: f. ἀερῶ, p. ἤερμαι, a. 1. pass. ἠέρθην, a. 1. sub. pass. ἀερθῶ.

Παρῆξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *παραΐσσω, prætereo.* Th. *ἀΐσσω, rnio* ; fut. ξω.

Παρῆϊον, ου, τὸ, *gena* : à *παρειὰ*, ας, ἡ, idem : et

Παρῆϊον, ου, τὸ, *ornamentum equorum, maxillis apponi solitum* : à

Παρῆϊος, ου, ὁ & ἡ, *ad genam pertinens* : à præcedente Th.

Παρῆκα, a. 1. ind. act. verbi *παρίημι, omitto*, quod vide.

Παρηκολούθησα, ας, ε, *sectatus sum* ; perf. ind. act. verbi *παρακολουθέω*, f. ήσω, *sequor.* Th. *ἀκόλουθος, pedissequus.*

Παρῆκα, f. ἥξω, p. ῆχα, *pertineo, pertranseo, pervenio.* Th. ἥκω, *venio.*

Παρῆλθον, a. 2. verbi *παρέρχομαι*, quod vide : et

Παρήλθοσαν, Bœot. pro *παρῆλθον*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi *παρέρχομαι, prætereo* : quòd vide.

Παρήλιος, ου, ὁ, *sol geminatus, gemini soles.* Th. ἥλιος, *sol.*

* **Παρηλλαγμένως**, *insolenter, inusitato more*, D. S. *aliter*, cum dat.

Πάρημαι, *assideo* : ex *παρὰ*, et ἧμαι, *sedeo.*

Παρημελήκει, Ion. pro *παρημελήκει*, *neglexit* : 3. sing. plusq. perf. act. verbi *παρημελέω*, q. v.

Παρῆμεν, Dor. pro *παρῆσαν*, *adesse* ; præs. inf. à *πάρειμι*, *adsum.*

Παρήμενος, *assidens* ; præs. part. m. vide *πάρημαι.*

Παρήνει, 3. sing. imperf. act. verbi *παραινέω*, *admoneo* : f. ήσω, et ἐσω, p. ήνεκα. Th. *αἶνος*, υ, ὁ, *laus.*

Παρηορία, ας, ἡ, *lorum exterius* : *παρηορίαι, habenæ* : à

Παρήορος, υ, ὁ & ἡ, *extensus* ; *ad jugum devinctus* : ex *παρὰ*, et *ἱέω, ligo*, vel *ἀείρω, attollo.* Item *stolidus* : ex *παρὰ, mâlè*, et *ἄρω, congruo.*

Παρήπαφεν, a. 2. ind. act. à *παραπάφω, decipio* : ex *παρὰ*, et *ἀπάφω*, Poët. idem quod *ἀπατάω.*

Παρηρεμίσθην, nom. pl. perf. part. pass. neut. g. verbi *παρημερίζω, adimo, aufero.* Th. *ἀέλεω, capio.*

Παρήρτηντο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi *ἀρτάω, suspendo* ; vel *ἀρτίομαι, apparo.*

Παρῆσαν, 3. pl. imperf. verbi *πάρειμι, adsum.* Th. *εἰμί.*

Παρῆσθεν, *sensisti*, Dor. pro *παρῆσθα*, 2. sing. a. 2. m. ex *παρὰ*, et *αἰσθάνομαι, sentio* ; f. m. *αἰσθήσομαι*, a. 2. m. *ἐσθόμην, ου, ετο.*

Παρήσονται, 3. pl. fut. 1. m. verbi *παρίημι, omitto.* Alii legunt *παρίσονται, aderunt* : à *πάρειμι, adsum.* Th. *εἰμί, sum.*

Παρήσουσι, al codex mendo caret, est 3. pl. a. 1. sub. verbi *παρίημι, permitto* ut intrent : f. *παρήσω.* Fortè legendum *παρήσωσι*, 3. pl. fut. ejusd.

Παρησυμένος, *excusatus* ; p. part. pass. à *παρασύομαι, ῦμαι, excuso* : quod à Th. *αἴτιος, peto.*

Παρθέμενος, *apponens* : Poët. seu Ion. Sync. pro *παραθέμενος*, a. 2. part. m. verbi *παρατίθημι, appono* ; f. *παραθήσω*, a. 2. *παρέθην.* Th. *τίθημι, pono.*

Παρθενίη, ας, ἡ, *virginitas* : à *παρθενίων.*

Παρθένια, ων, τὰ, *status virginitatis* : à

Παρθένιος, υ, ὁ & ἡ, *virgineus* : à *παρθένος.*

Παρθενίων, *παρθενιόομαι, in virginitate dego, virginitatem custodio* : ab eod.

Παρθενὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro *παρθεναν, conclave virginum* : et

Παρθῶνα, ων, τὰ, *signa virginitatis* : et

Παρθενία, ας, ἡ, *virginitas* : à *παρθένος*, υ, ἡ, *virgo.*

Παρθενικάων, gen. pl. Æol. pro *παρθενικῶν*, dat. pl. f. g. Ion. *παρθενικῇσι* à

Παρθενικὸς, ἡ, ὸν, *virgineus, a, um.* Th. *παρθένος*, υ, ἡ, *virgo.*

Παρθενὼν, ῶνος, vel *παρθενὼν*, Ion. pro *παρθενὼν*, ῶνος, ὁ, *conclave virginum* : ab eod. Th.

Παρθενοσκέπτης, υ, ὁ, *virginum nimis avidus inspectator*, aut *observator* : ex *παρθένος*, ου, ἡ, *virgo*, et *ἐπισκοπέω*, quod ab inusit. *ἐπισκέω, inspicio, observo.* Th. *ὄσσομαι, video.*

ΠΑΡΘΕ'ΝΟΣ, υ, ἡ, *virgo* : interdum adject. ὁ & ἡ.

Παρθενὼν, ῶνος, ὁ, vide *παρθενικὼν.*

Πάρθος, ου, ὁ, *Parthus* : nomen gentile.

Παρθώων, *juxtà dormiens* ; præs. part. à *παρεθεύω.* Th. *ἰαύω, commoror, diversor.*

Παρῆϊσαν, *transire, introire, permittere, exporrigere* : præs. inf. ex *παρὰ*, et ἴημι, *eo* : vel ἵημι, *mitto.*

Παρίεσαν, *præteribant* ; 3. pl. imperf. à *παρίημι*, quod ab ἴημι, pro εἶμι, *eo* : imperf. ἴην, ης, η.

Παρίζω, f. ἴσω, *juxtà colloco, assidere facio, assideo* : ex *παρὰ*, et *ἵζω, sedere facio.*

Παρίημι, *omitto, prætermitto* ; *admitto, permitto* ; *dimitto, remitto, laxo* ; *languidum reddo* : fut. *παρήσω*, p. *παρεῖκα*, præs. pass. *παρίεμαι, remissus fio* : [* et med. *obsecro*, Plat. Apol. Socr. *τοῦτο ὑμῶν δέομαι & παρίεμαι, hoc vos et obtestor*, et Id. i. de Rep.] perf. pass. *παρεῖμαι, σαι, ται*, p. part. *παρειμένος, η, ον, remissus* : ex *παρὰ*, et ἵημι, seu ἴω, *mitto.*

Πάρϊνος, id. quod

ΠΑ'ΡΙΟΣ, ία, ιον, *PARIUS*, lapis : à *Paro* insulâ.

* **Παρισωτέω**, *prætereo, quito*, D. S.

Πάρις Σιμιχίδας, *PARIS, Simichi filius.*

Παρισόω, *adæquo, æquiparo* : ex *παρὰ*, et *ἰσόω, æquo.* Th. *ἶσος, par, æqualis.*

Παρισταν, seu *παρίστημι, sisto* : f. *παρασταίω.* Th. *ἵστημι, sto.*

Παρισὰς, *άντος*, præs. part. act. et

Παρίστασο, præs. imperat. pass. et

Παρίστασο, 3. sing. imperf. pass. à

Παρίστημι, *sisto* ; *in medium produco, exhibeo* ; *demonstro, doceo* ; *confero res inter se* ; *concito, admoneo* : fut. *παραστήσω*, p. *παρέστηκα*, perf. part. act. *παρεστηκὼς, ότος*, et contractè *παρεστὼς, ῶτος, adstans* ; plusq. perf. ind. act. *παρειστήκειν*, a. 1. act. *παρέστησα, stiti* ; a. 1. imperat. act. *παράστησον*, et in 2. pl. *παραστήσατε, sistite* ; a. 1. inf. act. *παραστῆσαι, probare* ; a. 1. *παρέστην, ης, η, adstiti* ; f. 1. m. *παραστήσομαι, sistar* : ex *παρὰ*, et ἵστημι, *sto.*

Παρίσχειν, præs. inf. pro *παρέχειν* et

Παρίσχομεν, 1. pl. præs. ind. à *παρίσχω, præbeo* : idem quod *παρέχω*, q. ex *παρὰ*, et ἴσχω, *habeo.*

Παριὼν, *όντες*, et in acc. pl. *παριόντας*, a. 2. part. verbi *παρέρχομαι, prætereo, pervenio* : ex *παρὰ*, et εἶμι, *eo* ; a. 2. ἴων, ης, η, a. 2. part. ἰών.

Παρκατέλεκτο, *accubabat*, 3. sing. plusq. perf. pass. per Sync. pro *παρακατελέλεκτο*, verbi *παρακατάλεγομαι* qu. ex *παρὰ, κατὰ*, et *λέγομαι*, seu *λέγω, cubare facio.*

Παρκάμπτος, per Sync. Poët. pro *παρακάμπτοντος, adjacens, vicinus* : vide *παράκειμαι.*

Παρκλίνει, *deflectunt*, per Sync. pro *παρακλίνουσι*, 3. pl. præs. ind. verbi *παρακλίνω*. Th. *κλίνω, reclino* : f. νῶ, pf. κα.

Παρκύπτουσα, *procumbens* : Dor. et Poët. pro *παρακύπτουσα*, præs. part. f. g. à *παρακύπτω*. Th. *κύπτω, incurvo me.*

Παρμίμβλωκε, Æol. per Sync. pro *παρεμίμβλωκε, curavit, advenit, adstitit* : 3. sing. perf. act. ex *παρὰ*, et *μίμβλωκε*, factum ex *μιμόλησε*, 3. sing. perf. per Sync. τοῦ ο, et Euphoniæ gratiâ inserto β, et η verso in ω. Th. *μολεῖν, venio, advenio* : f. ήσω, p. *μεμόληκα*, as, ε.

Παρμενᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Diaconi, apud Paul.

Παρομοιώτερος, α, Poët. Sync. pro παραμενιμώτερος, *durabilior*, et *constantior*: quod à positivo παραμένιμος, deductum: hoc à παραμίνω, *persevero, constans sum*. Th. μίνω, *maneo*.

Παρνήσσιος, gen. Ion. et Poët. à

Πάρνησσος, ου, ὁ, nomen montis in Delphis.

ΠΑ'ΡΝΟΠΕΣ, ων, οἱ, *genus locustarum*.

Παροδεύω, fut. εύσω, *prætereo, prætergredior*: à

Πάροδος, ου, ἡ, *aditus, ingressus, transitus*: ὡς ἐν παρόδῳ, *velut in transitu*: proverb. ex παρὰ, et ὁδὸς, ὕ, ἡ, *via*.

Πάροιθε, et πάροιθεν, *ante, antea, coram*: cum gen. Th. πάρος, Poët. *ante*.

Παροικεσία, ας, ἡ, *incolatus*: à

Παροικέω, -ῶ, *habito, incola sum, peregrè adveni aliquem in locum habitandi causâ*; f. ήσω, p. παρώκηκα, a. 1. παρώκησα, a. 1. inf. act. παροικῆσαι· ex παρὰ, et οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Παροικία, ας, ἡ, *commoratio, habitatio temporaria in aliquo loco*: à præced.

Παροικίζω, *habitationis causâ migro*; f. ίσω, p. ώκικα· à seq.

Πάροικος, ν, ὁ ἡ ἡ, *accola, advena*: ex παρὰ, et οἶκος.

Παροιμία, ας, ἡ, *proverbium*: ex παρὰ, et οἶμη, seu οἶμος, υ, ὁ ἡ ἡ, *via*.

Παροιμιάζω, *proverbio utor*; fut. άσω, p. -ωμίακα· à præced.

Παροιμιώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *proverbialis*: ab eod.

Παρονέω, *ebrius ago dicove quæ dedecent; pecco per vinolentiam*: à πάροινος.

Παροινία, ας, ἡ, *abusus vini, petulantia quæ abusum vini comitatur*: ab eod.

Πάροινος, ν, ὁ ἡ ἡ, *vinosus, ebrius, petulans è temulentiâ*: ex παρὰ, et οἶνος, *vinum*.

Παροινύμενος, ν, præs. part. pass. à παροινέω.

Παροινώνει, dat. sing. a. 1. part. pass. verbi παροφέρω, *transfero*; fut. 1. παροίσω. Th. οἶω, *inus. fero*.

Παροιστέλω, *insanio, erro*, f. ήσω, a. 1. παρώστρησα, p. -ώστρηκα. Th. οἶστρος, *stimulus*.

Παροίτερος, έρα, ερον, *prior*, ratione *temporis* vel *loci*: à πάρος, *ante*.

Παροίχομαι, *prætereo*: imperf. m. παρῳχόμην, ν, ετο, f. m. παροιχήσομαι, p. pass. παρῴχημαι, *præterivi*; p. part. pass. παρῳχημένος, ν, ον, *præteritus*: ex παρὰ, *præter*, et οἴχομαι, *eo, abeo*: f. m. οἰχήσομαι.

Παροιχομένοιν, *præteritis*; dat. pl. part. præs. et

Παροιχώκει, Ion. et Poët. pro παροιχώκειν, *præterierat*; 3. s. plusq. perf. act. verbi παροίχομαι, quod vide.

Παρολισθαίνω, *prolabor, lubricè aberro*: ex παρὰ, et ὀλισθαίνω, *labor*. Th. ὄλισθος, *lapsus*.

Παρομαρτέω, *comitor, assequor*: ex παρὰ, et ὁμαρτέω, unà eo cum, *sequor*. Th. ὁμαρτῆ, adv. *simul*.

Παρομαρτέντα, acc. sing. part. præs. à præced.

Παρομοιάζω, *similis sum, assimilo*; f. άσω, p. παρωμοίακα· à

Παρόμοιος, ν, ὁ ἡ ἡ, *similis*: ex παρὰ, et ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, *idem*.

Παρεξύναι, a. 1. inf. act. et

Παρεξυνθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. à

Παρεξύνω, ις, ι, *acuo; ad iram concito, exacerbo*; f. ὕνῶ, a. 1. παρώξυνα, p. παρώξυγκα, imperf. pass. παρωξυνόμην, ν, ετο, p. pass. παρώξυμμαι, et Att. παρώξυσμαι· ex παρὰ, et ἐξύνω, *acuo*. Th. ἐξὺς, *acutus*.

Παρεξυσμὸς, ῦ, ὁ, *exacerbatio, incitamentum*: à præced.

Παροπτάω, *asso, torreo*, D. S.

Παρόρασις, εως, ἡ, *aspectus obliquus; contemptus*: à verbo

Παροράω, *limis oculis aspicio, transversim intueor*; item *videre me dissimulo; negligo, contemno; perperàm video*: ex παρὰ, *perperàm*, et ὁράω, *video*; perf. act. Att. ἑώρᾶκα.

Παροργίζω, *ad iram provoco*; f. ίσω, et Att. ίῶ, p. παρώργικα, p. pass. παρώργισμαι· ex παρὰ, et ὀργίζω, *ad iram incito*.

Παρόργισμα, ατος, τὸ· et

Παροργισμὸς, ῦ, ὁ, *concitatio ad iram, iracundia*: à παροργίζω, quod vide.

Παρορμάω, *vehementèr adhortor*.

ΠΑ'ΡΟΣ, *ante, priusquam, antequam*; adv. cum gen. Hinc πάροιθε et πρόσθεσθι, idem.

Παροτρύνω, *acerbo, incito, stimulo*; f. ὕνῶ, p. παρώτρυγκα, a. 1. παρώτρυνα· ex παρὰ, et ὀτρύνω, *instigo, incito*.

Παρῶσις, gen. sing. à παρῶσα, præs. part. f. g. à πάρειμι, *adsum*: q. ex παρὰ, et εἰμὶ, *sum*; præs. part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Παρῶσι vel παρῶσιν, *præsentibus*; dat. pl. præs. part. παρὼν, όντος, ejusd. verbi.

Παρουσία, ας, ἡ, *adventus, præsentia*: à πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παροχετεύω, *per alios canales deduco, mutatis canalibus derivo*: ex παρὰ, et ὀχετεύω, *derivo*. Th. ὀχετὸς, *canalis*.

Πάροχος, ν, ὁ, *præbitor*: à παρέχω· vel *qui à latere alicujus vehitur*, seu *in curru alteri assidet*: ex παρὰ, et ἔχω.

Παροψὶς, ίδος, ἡ, *PAROPSIS, patina in quâ opsonia ponuntur*: ex παρὰ, et ὄψον, *opsonium*.

Παρτιτιδὲν, et παρτιτιδὼν per Sync pro παρατιτιδὲν et παρατιτιδὼν, quæ Anadiplasiasmo Ion. dicuntur pro παρατιδεῖν, et παρατιδὼν, a. 2. inf. et part. verbi παρατίθω, *persuadeo, arte pellicio, fallo*. Th. τίθω, *persuadeo*; f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Παρτίδιος, ία, ον, vel ιν, ὁ ἡ ἡ, *ante pedes existens*; ex παρὰ, et πὺς, *pes*.

Παῤῥησία, ας, ἡ, *libertas, loquendi fiducia*; hinc παῤῥησία, *apertè, palàm*: ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι, *celebri esse, et in omnium ore versari*: q. d. παντασία, vel πᾶσα ἔφησις. Th. ῥέω, *dico*.

Παῤῥησιάζομαι, *liberè loquor, palàm et liberè ago*: imperf. m. ἐπαῤῥησιαζόμην, ν, ετο. f. m. παρρησιάσομαι, f. inf. m. παῤῥησιάζεσθαι, a. 1. m. ἐπαῤῥησιασάμην, ν, ατο· à præced.

Παῤῥησιαστὴς, οῦ, ὁ, *qui liberè loquitur*.

Παρτιθεῖ, *opponit*: Sync. Æol. pro παρατιθεῖ, 3. sing. præs. qu. à παρατίθω pro παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι.

Παρτιθέτω, Æol. Sync. pro παρατιθέτω, 3. sing. præs. imperat. verbi ejusd.

Παρυφαίνω, *attexo*: ex παρὰ, et ὑφαίνω, *texo*. Th. ὑφάω, idem.

Παρυφάω, *attexo*: ex παρὰ, et ὑφάω, *texo*.

Παρῦφή, ῆς, ἡ, *præclava, prætexta*: à præcedente.

Παρφάμεν, Æol. Sync. pro παραφάμεν, quod Ion. pro παραφάναι, a. 2. inf. act. et

Παρφάμενος, pro παραφάμενος, a. 2. part. m. παρφαμένα, Dor. pro παρφαμένη· et

Παρφᾶσθαι, a. 2. inf. m. à παράφημι *suadeo, hortor*: ex παρὰ, et φημὶ, *dico*; a. 2. act. ἔφην, a. 2. m. ἐφάμην.

Παρφάσις, ιος, ἡ, Sync. pro παραίφασις, *oratio quâ quis decipitur, impostura, fraus*: ab eod verbo.

Πάρφυκεν, ν, νὶ, Poët. Sync. pro παράφυκεν, *quod vitari potest*: ex παρὰ, et φύγω, *fugio*.

• **Παῤῥῴδία**, -ᾶ, f. *ήσω*, *canticum ad alterius imitationem compono*: ex *παρὰ*, et *ᾠδὴ*, ab *ἀείδω*.

Παῤῥάω, *expello*, *ejicio*, *domo expello*; item *rejicior*, *aspernor*, • *negligo*; *procrastino*: ex *παρὰ*, et *ἐάω*, *pello*.

• **Παῤῥαπανῖτις**, ΐδος, ἡ, *ora Oceani*.

Παῤῥώνασα, ας, ι, a. 1. ind. act. verbi *παῤῥωνάω*, *commoror*; fut. *ήσω*, perf. *παῤῥώνηκα*· ex *παρὰ*, et *οἰκίω*, *habilo*. Th. *οἶκος*, *domus*.

Παῤῥώνημαι, p. ind. pass. verbi *παῤῥωνίζω*, *juxtà habitare facio*: f. *ίσω*· ex *παρὰ*, et *οἰνίζω*, *condo*, *loco*: ab eod. Th.

Παῤῥωνοδόμηται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi *παῤῥωνοδομέω*, *ædificio juxtà*: ex *παρὰ*, et *οἰκοδομέω*, *ædifico*: fut. *ήσω*, perf. *ᾠκοδόμηκα*· ex *οἶκος*, *domus*, et *δέμω*, *struo*: p. med. *δέδομαι*.

Παῤῥώνυμος, ε, ὁ ᾗ, ἡ, *denominativus*, *ab alio denominationem habens*: ex *παρὰ*, et *ὄνομα*, pro *ὄνομα*.

Πάῤῥως, ωτος, ὁ ᾗ ἡ, *præditus colore inter cinereum et rufum medio*: qu. à *πυῤῥός*, *rufus*. Th. *πῦρ*, *ignis*.

Παῤῥῶνται, 3. sing. pluseq. p. pass. verbi *παῤῥώνημαι*, *negligo*. Th. *ἔνωμαι*, *video*: f. m. *ὄψομαι*, p. pass. *ὄπτομαι*.

Παῤῥῶψ, ῶπος ἡ, *tumor glandularum sub auribus*: quia *παρὰ οὐσί*.

Παῤῥώνων, 3. sing. pluseq. p. pass. verbi *παῤῥώνημαι*, *negligo*. Th. *ἔνωμαι*, *video*: f. m. *ὄψομαι*, p. pass. *ὄπτομαι*.

Παῤῥῶψ, ῶπος ἡ, *tumor glandularum sub auribus*: quia *παρὰ οὐσί*.

Παῤῥώνων, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi *παῤῥωνόω*, *exstimulo*; f. *ώσω*, p. *παῤῥώνωκα*· ex *παρὰ*, et *ὀρόω*, *instigo*.

Παῤῥώχατο, *præteriit*: p. ind. a. et **Παῤῥωχηκὼς**, *ὼς*, *præteritus*: part. perf. act. et

Παῤῥωχημένος, η, ον, p. part. pass. verbi *παῤῥώχημαι*, *prætereo*; f. 1. m. *παῤῥωχήσομαι*. Th. *οἴχομαι*, *eo*; p. act. *ᾤχωκα*.

ΠΑ^Σ, *πᾶσα*, *πᾶν*, gen. *παντὸς*, *πάσης*, *παντὸς*, *omnis*; *quivis*; *totus*: dicitur de maximâ parte, *plerique*, *reliqui omnes*; in N. T. *summus*, *maximus*, ut *πᾶσα χαρὰ*, *summum gaudium*: [• *merus*, *nil nisi*, *τὸ πᾶν λίθος*, *ὁ puella tota saxea*, Theocr. Idyl. xv. 20. Sophocl. Philoct. 681.] in acc. *πάν[α]*, *πᾶσαν*, *πᾶν*, gen. pl. • f. gen. Ion. *πασέων*, pro *πασῶν*, dat. pl. *πᾶσιν*, et Ion. *πάντεσσιν*, et in f. g. Ion. *πάσῃσιν*, pro *πάσαις*. Est et

Πᾶς, *pater*; vocula infantum: q. à *πάω*, *pasco*.

Πασῶν, Dor. pro *πασῶν*, *omnium*: gen. pl. f. g. à *πᾶς*, *πᾶσα*.

Πάσσεσθαι, *gustâsse*; a. 1. inf. m. à *πάω*, vel *πάομαι*, *edo*, *gusto*: hinc *πασσάμενος*, a. 1. part. m. Poët.

Πᾶσσίν, *ης*, ἡ, seu Ἀγλαΐα, *una Gratiarum*: Paus. 9. 35. Etiam *una Nereïdum*: Hesiod.

Πασσόη, ης, ἡ, nomen mulieris, Gr. *quæ ad omnes currit*.

Πάσσαλον, acc. sing. à *πάσσαλος*.

Πασσαλίσκος, υ, ὁ, *paxillus*. Dim. à seq.

ΠΑ'ΣΣΑΛΟΣ, et Att. *πάτταλος*, υ, ὁ, *PESSULUS*, *clavus ligneus*, *PAXILLUS*; à Dor. *πάσσω*, pro *πήσσω*, *figo*, *infigo*.

Πασσάμενος, υ, *adeptus*: a. 1. part. m. gem. σ, à *πάομαι*, *possideo*; perf. pass. *πέπᾶμαι*. Th. *πάω*.

Πάσσαξ, ακος, ὁ, *paxillus*; idem quod *πασσαλίσκος*.

Πασσι, Ion. pro *ἔπασσι*, *conspergebat*; 3. sing. imperf. act. verbi *πάσσω*· est et præs. imperat.

Πασσύδιν, idem quod *πανσυδίη*, *omni impetu*, *utervatim*: adv. invenitur et *πασσυδίῃ*, *omnibus copiis*, *funditùs*: ex *πᾶς*, *omnis*, et *σάομαι*, inus. idem quod Th. *σάω*, *quatio*.

ΠΑ'ΣΣΩ, vel *-σσω*, *inspergo*, *conspergo*; *superinjicio*: item *variego*; f. *άσω*, p. *ασα*. Dicitur et

Πάσσω, pro *πήσσω*, Dor. *infigo*.

Πάστας, ἄδος, ἡ, *thalamus*: à *πάσσω*, *variego*, quia *variegatus*, et artificiosè factus: exponitur etiam *porticus*, *atrium*, *locus convivii*, qu. à *πάομαι*, *edo*.

Παστὸς, ὁ, ὸν, *conspersus*; item subst. *thalamus*: Psal. xix. 5. à *πάσσω*, *conspergo*.

Παστοφόριον, υ, τὸ, *locus ubi est thalamus*: ex *παστὸς*, et *φέρω*.

Πάσχα, τὸ, indecl. *pascha*; vox origine Hebr. Lat. *transitus*.

Πασχίμιος, Ion. pro *πάσχιμον*, præs. inf. à

ΠΑ'ΣΧΩ, σις, υ, *PATIOR*, *afficior*: Att. *facio*; [• vel addito *τὶ*, vel absque *τὶ*, *ὅσα πεπόνθεισὶ τῇ ἀνθρώπῳ*, Jos. Ant. iii. 13. *quantis bonis ab ipso adscitis*; et sic fortè intelligendus Gal. iii. 4.] f. m. *πήσομαι*, a. 2. *ἔπαθον*, a. 2. inf. *παθεῖν*, a. 2. part. *παθὼν*, p. act. *πεπάθημα*, p. m. *πέπονθα*, hinc *πάθημα*, *ατος*, τὸ, *casus*, *afflictio*, *πάθος*, *ους*, τὸ, *animi perturbatio*, *affectus concitatus*; *ἀνπαθέια*, ας, ἡ, *repugnantia*, *contraria affectio*; *συμπάθεια*, ας, ἡ, *convenientia affectuum*; item *commiseratio*.

Πάτα, Scythicè, quod Græcè *πατέρα*, *interficere*.

Παταγίω, -ῶ, f. *ήσω*, *strepo*, *strepito*, *fragorem edo*: à

Πάταγος, υ, ὁ, *stridor*, *fragor*: à *ποτάσσω*, quod vide.

Πάταικοι, *simulacra Deorum in puppibus navium Phœnicum*.

Πατάνη, ης, ἡ, *PATINA*, *patella*: à *πετάω*, *pando*, *aperio*.

Πατάξαι, a. 1. inf. act. et

Πατάξας, *αντος*, *percutiens*; aor. 1. part. act. et

Πατοξύς, 2. sing. fut. 1. act. verbi *ποτάσσω*, *percutio*; *πατάξῃ*, 3 sing. a. 1. sub. act.

Πάτάρα, ας, τὸ, *nomen urbis Lyciæ in Asiâ*: à *Pataro* conditore sic nominata.

ΠΑΤΑ'ΣΣΩ, *cum strepitu palpito*; *percutio*: f. ξω, p. *πεπάταχα*, a. 1. *ἐπάταξα*· hinc *πάταγος*, *fragor*, *strepitus*.

Πατίσθαι, idem quod *πάσασθαι*, *gustâsse*, Herodot. à *πάομαι*, *gusto*.

Πατίουσι, Dor. pro *πατίσσουσι*, *calcant*, 3. pl. præs. ind. à *πατίω*.

Πάτις, vocat. sing. sed

Πατίᾳ, pro *πατίδα*, acc. sing. à *πατὴρ*, quod vide.

ΠΑ'ΤΤΩ, *calco*, *conculco*, *proterο*: f. *ήσω*, p. *πεπάτημα*, a. 1. pass. *ἐπατήθην*.

ΠΑ'ΤΗΡ, έρος, et per Syncop. *πατρὸς*, ἡ, *PATER*, *genitor*, *auctor*, qu. à *πάω*.

Πατήσας, *αντος*, a. 1. part. act. et

Πατησᾶς, Dor. pro *πατήσασι*, 2. sing. fut. 1. à *πατέω*, *calco*.

Πάτμος, υ, ὁ, nomen insulæ in Ægeo mari: hodiè *Palmosa*.

Πάτος, υ, ὁ, *calcata seu trita via*, *callis*. Angl. A PATH: à *πατέω*, *calco*.

Πάτρα, ας, et Ion. *πάτρη*, ης, ἡ, *familia*, idem quod *πατρὶς*, *patria*. Th. *πατὴρ*, *pater*.

Πατραδελφιὸς, ῦ, ὁ, Poët. pro **Πατραδελφὸς**, ῦ, ὁ, *patris frater*, *patruus*: ὁ τῦ *πατρὸς ἀδελφος*.

Πάτρηθι, *ex familiâ*: in τῆς *πάτρας*. Vide *πάτρα*.

Πατραλοίας, υ, ὁ, vel

Πατραλοίης, υ, ὁ, vel

Πατραλοίης, υ, ὁ, *patris percussor*, *parricida*: ex *πατὴρ*, et *ἀλοάω*, seu *ἀλοιάω*, -ῶ, *trituro*, *multis ictibus contundo*, *verbero*.

Πατρῇσι, dat. pl. à *πατρὶς*.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, *familia*, *tribus*, *progenies*, *gentis origo*. Th. *πατρὶς*.

Πατριάρχης, υ, ὁ, *PATRIARCHA*: q. τῆς *πατριᾶς ἄρχων*, *familiæ princeps*. Hinc Angl. PATRIARCH.

Πατρικὸς, ὴ, ὸν, *paternus*, *a*, *um*: et

Πάτριος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *PATRIUS*, *hæreditarius*, *à patre* vel *patribus traditus*. Th. *πατὴρ*, *pater*.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, *PATRIA*: in acc. *πατρίδα*· [• Poëticè usurpatur pro *πόλις*, sive *urbs patria*, Pind. Od. v. 112. et alibi.] ab eod. Th.

Πατριώτης, υ, ὁ, *qui ejusdem est pa-*

triæ, conterraneus, popularis. Hinc Angl. PATRIOT: et

Πατρῴτις, in f. gen. idem à πατρεῖς, *patria.*

Πατροκλέας, ᾱ, ὁ, nomen viri.

Πατρομαίγνητος, υ, ὁ, *patruus:* ex πατὴρ, et μαίγνητος, *frater:* quod ex μάσις, idem, et γάνομαι, *nascor.*

Πατρομλίης, -ῆς, gen. ίσεω, ίος, ῖυς, dat. ίσῖ, ίῖ, ῆι, accus. ίσα, ίν, ῆ, voc. ισς, ις. Dicitur et

Πάτρομλος, υ, ὁ, *PATROCLUS:* ex πατὴρ, et κλέος, ους, τὸ, *gloria:* quod à κλάω, *celebro.*

Πατροντόνος, υ, ὁ ἡ ἡ, *parricida, patris interfector:* ex πατὴρ, et πτείνω, *neco.*

Πατροπαράδοτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *à parentibus traditus:* ex πατὴρ, *pater,* παρὰ, et δίδωμι, *do.*

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, id est ὁ πατρὸς πατὴρ, *pater patris, paternus avus.*

Πατροτύπτης, υ, ὁ, *qui patrem verberat:* ex πατὴρ, et τύπτω, *verbero.*

Πατρόχως, υ, ὁ ἡ ἡ, *patris bona possidens:* ut πατρόχως παρθένος, *virgo pupilla, ad quam solam patris hæreditas pertinet:* ex πατὴρ, et ἴχω, *habeo.*

Πατροφονεύς, έος, ὁ, *parricida:* item, *qui alterius patrem occidit:* ex πατὴρ, et φονεὺς, *homicida.* Th. φένω, *interficio.*

Πατρῷα, ας, ἡ, *paterna.* Th. πατρεῖος.

* Πατρῴζω, *paternis vestigiis insisto.*

Πατρῴϊος, υ, ὁ ἡ ἡ, seu

Πατρῷος, φα, φον, *patrius, a, um.* Th. πατὴρ *pater.*

Πάντλος, υ, ὁ, vide in πάσσαλος.

Πάντω, Atticè pro πάσσω, *infigo.*

Παῦι, *cessa, desiste:* præs. imperat. act. et

Παύθω, *remisit:* 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἐπαύθη, verbi παύω, *cesso:* quod vide.

Παῦλος, υ, ὁ, nomen propr. Apostoli Gentilium, et interpret. Lat. *pusillus.*

Παυξίδιος, υ, *pauxillus, pauculus:* et

Παῦρον, adv. *PARUM:* et

Παυρόνως, *PARUMPER:* à

Παῦρος, υ, Poët. *paucus, non multus PARVUS:* in compar. παυρότερος. Th. παύω, *cesso.*

Παῦσαι, a. 1. inf. act. et

Παυσάμενος, a. 1. part. m. παύσασθαι, a. 1. inf. m. παύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. et

Παύσᾶσαι, a. 1. part. act. f. g. pl. à παύω, *cesso;* f. σω.

Παύσειεν, *sedaret;* 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi.

Παῦσις, ιος, ἡ, *cessatio, quies:* à παύω.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, *cessatio:* et

Παυσώμεσθα, Poët. pro παυσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. à

ΠΑΤΩ, *cessare facio, finio; coërceo, sedo; cesso:* Angl. to PAUSE, fut. σω, p. πέπαυκα, a. 1. ἔπαυσα, a. 1. imperat. παῦσον, ἄτω, a. 2. ἔπᾰον, a. 2. pass. ἐπάην, præs. med. παύομαι, *cesso, desisto, quiesco,* imperf. m. ἐπαυόμην, ῡ, ευ, et in 3. pl. ἐπαύοντο, a. 1. med. ἐπαυσάμην, ω, ατο, p. pass. πέπαυμαι.

Παφλαγὼν, όνος, ὁ, *Paphlagon:* nom. propr. gent. Παφλαγόνων, gen. pl.

Πάφλαζεν, *fervebat:* 3. pers. sing. imperf. Ion. et

Παφλάζοιτο, 3. sing. opt. à

Παφλάζω, *ferveo, æstuo:* à Th. φλάζω, *ferveo.*

Πάφος, υ, ἡ, *urbs insulæ Cypri,* vocata à *Papho* conditore.

Παχεῖα, ας, ἡ, *densa:* nom. sing. f. g. et

Παχείᾳ, dat. sing. f. g. Ion. à παχὺς, *crassus.*

Παχθῇ, Dor. pro πηχθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à πήγνυμι, *compingo,* quod vide.

ΠΑΧΝΗ, ης, ἡ, *pruina, ros glaciatus.*

Παχνώδης, ήεσσα, ῆεν, *pruinosus.* Th. πάχνη.

Πάχος, et πᾶχος, ους, τὸ, *crassities, pinguedo.*

Παχνόω, *congelo, gelu constringo,* expon. et *contristo,*

Παχύδερμος, υ, ὁ ἡ ἡ, *crassam pellem* seu *cutem habens;* item *fatuus, rudis:* ex παχὺς, *crassus,* et δέρμα, *cutis.* Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis.*

Παχυπηὴς, ῆνος, *pinguefactus;* a. 1. part. pass. à

Παχύνω, *crassum reddo, pinguefacio:* f. ὕνῶ, p. πεπάχυγκα, p. pass. πεπάχυσμαι, a. 1. pass. ἐπαχύνθην, *pinguefactus sum:* à

ΠΑΧΥΣ, ος, ὁ, *crassus, spissus, densus; PINGUIS; stupidus, hebes, tardus, rudis, vilis,* de veste et supellectili; *dives, gravis, robustus:* in f. g. παχεῖα, ας, ἡ, et in n. g. παχὺ; quasi à πήσσω, *compingo.*

Παχύτης, ητος, ἡ, *crassities:* à præced.

ΠΑΩ, vel πάομαι, *gustare facio, vescor,* PASCO: item *possideo, acquiro:* f. m. ἄσομαι, p. pass. πέπᾶμαι.

Πέδα, præpos. Æol. pro μετὰ, *post;* acc. regit: qu. à πῦς.

Πεδάν, Ion. Pleonasmo pro πε-

δᾷ, 3. sing. præs. ind. act. et

Πεδᾶν pro πεδᾷν, inf. act. Ion. verbi πεδάω, *irretio, compedibus adstringo.* Th. πέδα, *pedica.*

Πεδάασκον, *impediebant:* Ion. pro ἐπέδων, -ον, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Πεδάγετος, υ, ὁ ἡ ἡ, *reprehensus: ex fugâ,* à persequentibus: qu. ex πέδα, q. d. pro μετὰ, et ἄγελος, *venor,* vel ἀγάομαι, *congrego.*

Πεδαίρω, *è solo in sublime tollo:* à πέδα, Æol pro μετὰ, et αἴρω, *tollo.*

Πεδαμοίβειν, Æol. pro μεταμείβειν· ex πέδα, pro μετὰ, et ἀμείβειν, *mutare.*

Πεδᾶνὸς, ὴ, ὸν, *firmus;* ἀμείλιος. Th. πέδα, *solum, terra.*

Πεδάρσιος, υ, ὁ ἡ ἡ, Poet. pro μετάρσιος, *sublimis,* quod vide: ac. Æol. πέδα, pro μετά.

Πέδας, acc. pl. à πέδα, ας, ἡ, *pedica.*

Πεδᾶσαι, Dor. pro πεδῆσαι, a. 1. inf. act et

Πέδᾶσον, Dor. pro πέδησον, a. 1. imperat. act. à πεδάω, *impedio, pedicis vincio.* Th. πέδα, *pedica.*

Πεδάφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *mentem victam habens, mente captus, stultus:* ex πέδα, *pedica,* et φρὴν, *mens.*

Πεδάω, *pedicis vincio, illigo, irretio.* Th. πέδα, *pedica.*

Πεδιέχομαι, Æol. pro μετιέχομαι· ex πέδα, Æol. pro μετὰ, et ἔχομαι, *accedo.*

Πεδίω, -ῶ, *pedicis vincio;* f. ήσω, p. πεπέδηκα· à

ΠΕΔΗ, ης, ἡ, *pedica, compes:* quasi à πῦς, *pes.*

Πέδησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi πεδάω vel πεδίω.

ΠΕΔΙΛΟΝ, ου, τὸ, *calceus, talare:* qu. ex πῦς, et ἑλίσσω, quia circa *pedem volvitur.*

Πεδῖνὸς, ὴ, ὸν, *campestris, planus.* Th. πέδον, *solum, terra.*

Πεδίον, υ, τὸ, *campus, planities;* gen. Ion. πεδίοιο. Th. præced. Sed

Πέδιον, υ, τὸ, *parvum vinculum.* Th. πέδα, *pedica.*

Πεδόθεν, adv. *ex fundo, è terrâ:* à

ΠΕΔΟΝ, υ, τὸ, *solum, terra, humus:* qu. à πῦς, quia *pede* calcatur.

ΠΕΖΑ, ης, ἡ, *malleolus* seu *planta pedis; fimbria;* aliarum rerum *extremitas,* ut *ripa, littus,* &c.

Πεζεύω, *pedibus iter facio;* f. εὔσω. p. πεπέζευκα. Th. πέζα.

Πεζῇ, *pedibus;* πεζῇ, sc. ὁδῷ, *pedestri itinere:* ab eod. Th.

Πεζεῖον, ῦ, τὸ, *peditatus, exercitus terrestris:* à

Πεζικὸς, ὴ, ὸν, *pedestris;* πεζικὴ

Digitized by Google

πεδίμος, peditatus, pedestris exercitus. Th. πίζα, planta pedis.

Πεζοδίας, ου, ὁ, qui pedestrem pugnam committit; pedes; Poët. ex πεζὸς, pedestris, et βοὴ, clamor, bellum.

Πεζομάχας, ου, ὁ, Dor. pro πεζομάχης, ου, ὁ, et πεζομάχος, ου, ὁ, ἡ ὁ, qui pedestre prælium committit: ex πίζα, planta pedis, et μάχομαι, pugno.

Πεζομαχίω, pedestre prælium committo: à præced.

Πεζομαχία, ας, ἡ, pedestre prælium: ab eod.

Πεζὸς, ῆ, ὁ, pedes; item adjectivè, pedestris, vel pedibus iter faciens. Th. πίζα, planta pedis.

Πὰ, Dor. pro πῆ, ubi.

Πᾶδ pro ἔπεισε, persuasit, 3. sing. imperf. act. Ion. verbi πάθω, persuadeo.

Πειθαρχίω, principi obedio, obtempero, pareo; f. ήσω, p. πειθάρχηκα, a. 1. ἐπειθάρχησα, q. d. πάθομαι ἄρχοντι.

Πειθαρχία, ας, ἡ, obtemperatio magistratui: à præced.

Πειθίμιν, persuadere, Ion. et Dor. pro πάθειν, præs. inf. act. verbi πάθω, quod vide.

Πέθευ, obtempera, Ion. pro πάθυ, præs. imperat. m. et pass. et

Πέθεσθαι, præs. inf. pass. πάθειν, 3. sing. præs. sub. m. et pass. à πάθω, persuadeo.

Πεθὲω, -ῶ, Poët. et Att. pro quo et πείθω, pro πάθω, q. v.

Πειθήνιος, ὁ ἡ ἡ, obsequens: ex πάθομαι et ἦνία.

Πέθομαι, pareo, morem gero; præs. m. et pass.

Πειθόμενος, ου, præs. part. pass. à πάθω.

Πέθονται, 3. pl. imperf. pass. Ion. à πάθω, persuadeo.

Πειθὸς, ὴ, ὸν, pro πειθηνὸς, persuasorius. [* Πειθοῖς λόγοις, 1 Cor. ii. 4. quæ vox nusquam aliàs occurrit adjectivè sumpta.] Th. πάθω, persuadeo.

Πέθω, præs. imperat. m. et pass. à πάθω.

Πειθῶς, persuasionis, gen. sing. à

Πειθὼ, οῦς, -ῶς, ἡ, suada, suadela; oratio ad persuadendum composita; persuasio; obedientia: à

ΠΕΙ'ΘΩ, primitiva significatio verbi (secundum Ern. qui ad probandam sententiam, πῶμα et πεῖσμα, adducit) est vincio, astringo ad aliquid, et sic fune religatum, quò volo, duco: hinc persuadeo, oratione flecto, impello ad rem aliquam faciendam; placo aliquem, impr. concilio mihi; undè et pro corrumpo dicitur, cum scil. aliquis aliquem sibi etiam malis artibus conciliare conetur; imperf. ἔπειθον, f. πείσω, a. 1. ἔπεισα, a. 2. ἔπιθον, perf. πέπεικα, præs. m. πείθομαι, assentior; item cum dat. obedio, parèo, credo, imperf. m. ἐπειθόμην, ου, ευ, perf. pass. πέπεισμαι, p. part. pass. πεπεισμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐπείσθην, ης, η, f. 1. pass. πεισθήσομαι, p. m. πέπεισθα, p. inf. m. πεπεισθέναι, perf. part. m. πεπεισθὼς, ότος, fretus, plusq. p. m. ἐπεπείσθειν, ης, ει.

Πεπείσμεθα, pareamus, 1. pl. præs. sub. m. à πείθω.

ΠΕΙ'ΚΩ, vel πίνω, PECTO, carmino, carpo; f. ξω, p. πέπτιχα, a. 1. pass. ἐπέχθην, p. m. πέπεγα.

ΠΕΙ'ΝΑ, et Ion. πείνη, ης, ἡ, fames, esuritio, q. à πένομαι, pauper sum. Hinc Angl. TO PINE.

Πεινάλίος, ία, ον, famelicus, qui esurit. Th. πείνα.

Πεινῶντι, esurienti, Dor. pro πεινῶντι, dat. sing. part. præs. et

Πεινῶσα, a. 1. inf. act. à

Πεινὼω, -ῶ, f. ήσω, esurio, fame premor; appeto, desidero: à πείνα.

Πεινίω, -ῶ, f. ήσω, id. et ab eod.

Πεινῶν, Dor. pro πεινῆς, inf. à πεινάω, esurio, et πεινάσαι, Dor. et Æol. pro πεινῆν, vel ut alii volunt pro πεινᾶσαι, q. à πείνημι, idem quod πεινάω, q. v.

ΠΕΙ'ΡΑ, ας, ἡ, conatus, inceptum, tentatio, experientia, dolus: q. à πάρω, transeo.

ΠΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, cuspis, vel acies gladii.

Πειράζω, tento, exploro, f. άσω, p. πεπείρακα, a. 1. ἐπείρασα, a. 1. inf. πειρᾶσαι, præs. pass. πειράζομαι, tentor, ad peccandum solicitor, perf. pass. πεπείρασμαι, a. 1. pass. ἐπειράσθην, a. 1. sub. pass. πειρασθῶ, a. 1. inf. pass. πειρασθῆναι, tentari. Th. πεῖρα.

Πειραθήτε, ης, η, a. 1. opt. pass. et

Πειραθῆ, in 3. pl. πειραθῶσι, a. 1. sub. pass. verbi πειράω, quod vide.

Πειραίνω, finio, necto: à πείραιν.

Πείρας, seu πεῖρας, ατος, τὸ, finis. Th. πίρας, ατος, τὸ, idem.

Πείρας, αντος, a. 1. part. act. à πείρω, transadigo, transfigo; f. περῶ, a. 1. ἔπειρα.

Πειράσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. et

Πειρᾶσαι, a. 1. inf. act. et

Πείρασαι, a. 1. imperat. m. verbi πειράζω, tento. Th. πεῖρα.

Πειρασθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Πείρατος, ου, ὁ, tentatio, solicitatio: et

Πειρασμὸς, ῦ, ὁ, tentatio: à πειράζω, quod vide.

Πειραστὴς, ῦ, ὁ, tentator: ab eod.

Πειραστικὸς, ὴ, ὸν, tentandi peritus; item qui inani conatu utitur: à πειράζω.

Πείρατ' pro πείρατα, nom. plur. à πείρας, ατος, pro πίρας, ατος, τὸ, terminus, finis.

Πειρατέον, tentandum, nomen verbale à πειράω, conor. Th. πεῖρα.

Πειρατεύω, f. εύσω, piraticam exerceo; naves in mari capio, vasto, prædo; Gen. xlix. expon. apprehendo: à πειρατὴς, quod vide.

Πειρατήριον, ου, τὸ, sedes piratarum, locus piratis infestus: à

Πειρατὴς, οῦ, ὁ, prædo marinus, PIRATA; Angl. A PIRATE: dat. pl. πειρατῆσι· à πειράω.

Πειράω, tentet, 3. sing. præs. imperat. act. à

Πειράω, -ῶ, conor, nitor, periculum facio; item tento; f. άσω, vel ήσω, p. πεπείρακα, imperf. m. ἐπειράμην, -ώμην, -άμ, -ῶ, -άσο, -ᾶτο, 3. pl. -άοντο, -ῶντο. Th. πεῖρα, experientia, conatus.

Πειρηθῆναι, periculum fecisse, a. 1. inf. pass. et

Πείρηται, experire, a. 1. imperat. m. verbi πειράω, quod vide.

Πειρητίζω, experior, periculum facio: à πειράω, idem. Th. πεῖρα.

Πειρίθοος, ου, ὁ, Rex Lapitharum.

ΠΕΙ'ΡΙΝΣ, ινθος, ἡ, crates, vel alveus ex viminibus in curru.

ΠΕΙ'ΡΩ, transadigo, transfodio, infigo, adfigo; item transeo: f. περῶ, p. πέπαρα, a. 1. ἔπειρα, a. 2. ἐπάρην, perf. pass. πέπαρμαι, a. 1. pass. ἐπάρθην, p. m. πέπαρα.

Πειρῶ, tenta, præs. imperat. pass. πειράω, -ῶ, et

Πειρῶνται, Ion. pro πειρῶντο, 3. pl. opt. pass. à πειράω, conor. Th. πεῖρα, conatus.

Πειρώμεθα, experimur, 1. plur. præs. ind. m. et

Πειρώμενος, præs. part. m. vel pass. verbi πειράω, conor, periculum facio.

Πείσια, ας, ἡ, finis anchoralis: à πείθω.

Πεῖσαι, pro πίσαι, irrigare, a. 1. inf. act. à πίω, potum do, inus.

Πείσαις, Æol. pro πείσας, αντος, et

Πείσασα, Æol. pro πείσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. à πείθω.

Πείσας, αντος, persuadens, a. 1. part. act. à πείθω, persuadeo; f. σω.

Digitized by Google

Πειθαχάλινος, υ, ὁ ἡ ἡ, *frænis obediens*; πειθαχάλινα ἅρματα. *currus habenis obedientes*; τὰ τοῖς χαλινοῖς πειθόμενα. Virg. *Fertur equis auriga, neque audit currus habenas.* Ex πείθω, et χαλινός, ῦ, ὁ, *frænum.*

Πείσται, *obedies*, Ion. pro πείσῃ, 2. sing. f. 1. m. et

Πείσῃς, 2. sing. f. 1. act. et

Πεισῆμεν, *persuasurum esse*, Ion. pro πείσειν, f. 1. inf. act. à πείθω, f. σω, persuadeo.

Πείσεσθαι, f. 1. inf. m. et

Πείσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. f. 1. m. à πείθω, *persuadeo*; f. σω.

Πεισθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. à πεισθείς, ἴντος, ἴντι· ab eod. verbo.

Πεισθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Πεισθήσομαι, f. 1. ind. pass. à πείθω, quod vide.

Πεῖσμα, ἄτος, τὸ, *fiducia adgrediendi aliquid, persuasio*; *funis nauticus, quo navis religatur, ut pareat gubernatori*; *retinaculum*: à πείθω.

Πειρωνὴ, ῆς, ἡ, *persuasio*: [* Gal. v. 8. et Eustath. ad Od. x. 16. alibi.] ab eod. Th.

Πείσομαι, *patiar*, vel *parebo*; f. 1. m. à πάσχω, *patior*, vel πείθω, *pareo.*

Πείσος, vel πίσος, ους, τὸ, *locus humectus, hortus, pratum*: q. qui possit πίσαι, i. e. *potum præbere*: à πτίσσω, *potum præbeo.*

Πειστὴς, ῆρος, ὁ, *obediens, suasor*: à πείθω.

Πίσυω, idem quod πίσνω, quod vide.

Πιλάγεσσιν, dat. pl. Ion. à πέλαγος.

Πιλαγίζω, *inundo, restagno*: à

ΠΕΛΑΓΟΣ, ους, τὸ, *PELAGUS, mare*, in nom. plur. πιλάγη, q. πλοῖα ἄγειν, *naves ducens.*

Πιλάγων, *Pelagon*, nomen viri.

Πελάζω, *appropinquo, accedo*; item *appropinquare facio, admoveo, pertingo*; f. άσω, p. κα, præs. inf. πιλάζειν. Πελάζειν κράτος, *admovere victoriæ, dare victoriam.* Sic κράτει πίλασσον, *victoriam mihi largire*, a. 1. imperat. act. Poët. Th. πίλας, *propè.*

ΠΕΛΑΝΟΣ, υ, ὁ, *libum è polline farinæ*: q. à πέλη, *farina tenuis*, vel πελάνω, *misceo.*

ΠΕΛΑΡΓΟΣ, ῦ, ὁ, *ciconia*: q. ex πιλὸς, et ἀργὸς, quia *nigris* et *albis* pennis.

ΠΕΛΑΣ, adv. *propè*, q. à πέλω, *appropinquare facio*; comp. πλησίον, superlat. πιλασπάτω. Hinc ὁ πίλας, *vicinus, proximus, alius.*

Πίλασαν, *applicuerunt*, Ion. pro ἐπέλασαν, 3. pl. a. 1. act. et

Πελάσας, αντος, *accelens*, a. 1. pæt. act. πελάσσας, a. 1. inf. à πελάζω, *admoveo*, f. σω, p. πελάσκα. Th. πέλας, *propè.*

Πελασγοὶ, Iones dicti sunt *Peloporum Ægialenses*, Πελασγοὶ Αἰγιαλῆς, antequam Danaus et Xuthis in Peloponnesum transierunt, Herodot. vii. 94. sic dicti ab Ægialeo rege.

Πελασθὲς, ἴντος, *accedens*, a. 1. part. pass. et

Πελάσθη, *infixa est*, Ion. pro ἐπελάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et Th.

Πελάσσας, Æol. pro πελάσας, a. 1. part. act. Poët. gem. σ, verbi πελάζω, quod vide.

Πελάτης, ου, ὁ, *qui appropinquat*; item *incola, cliens*: [* *vicinus, mercenarius*, qui Θὴς Atticis, πίνησι Thessalis, πελάσαι reliquis Græcis, Salm. de m. usur. p. 871.] à πελάω.

Πελάτης, ῆδος, ἡ, *cliens, famula*: à præced.

Πελάω, idem quod πελάζω, quod vide.

Πίλιδος, vide in πτίλιδος.

Πίλιζεον, pro πλίθεον, υ, τὸ, *jugerum.*

Πίλει, *est, contigit.* [* Ab inusit. πίλω, *sum.* In Stobæo vox Poëtica habetur, sed sæpe eâ utuntur Tragici in Iambis, Markl. in Eurip. Suppl. 178.]

Πίλεια, ας, ἡ, et

Πελειὰς, ἄδος, ἡ, *columbarum quædam species, columba*: à πελὸς, *niger, fuscus*, quia *nigro* erant colore.

Πελειᾶσιν, *columbis*, dat. pl. à πελειὰς.

Πελεκὰν, *PELICANUS*, Gl. V. πελεκάνης, *marina avis, fulica.* Dicitur πελεκὰν, ᾶνος, et -άντος, et πελεκᾶς· à πελεκάω, *seco*, quòd rostrum habeat magnum et latum, *dolando* aptum. Th. πέλεκυς, *securis.*

Πελεκάω, -ῶ, f. ήσω, *seco, securi incido*: à πέλεκυς.

Πελέκημα, ατος, τὸ, *fomes, id quod inter dolandum excidit, scobs, ramentum*, quod pro fomite esse potest: à præcedente.

Πελεκίζω, *securi ferio*; f. ίσω, p. πεπελέκικα, perf. pass. πεπελέκισμαι, perf. part. pass. πεπελεκισμένος, η, ον, *securi percussus.* Th. πέλεκυς, *securis.*

Πελεκῖνος, υ, ὁ, *securidaca*, herba, cujus semen est ut πέλεκυς, *securis.*

Πελέκκησιν, Ion. et Poët. pro ἐπελέκησι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πελεκάω, *seco*, quod vide.

Πέλεκυν, υ, τὸ, *manubrium seu capulus bipennis, bipennis ipsa*: à

ΠΕΛΕΚΥΣ, εως, ὁ, *securis, bipennis*; in acc. πέλεκυν.

Πελεμίζεν, Ion. pro ἐπελεμίζετο, *contremuit, quassatus fuit*; 3. sing. imperf. pass. à

ΠΕΛΕΜΙΖΩ, *moveo, commoveo, quasso*; f. ζω, p. πεπελέμικα, perf. pass. πεπελέμισμαι, a. 1. pass. ἐπελεμίχθην, ης, η.

Πελεμίχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. præced.

Πέλεν, Ion. pro ἔπελεν, *exstabat*, 3. sing. imperf. et

Πέλεσκε, Ion. pro ἔπελε, 3. sing. imperf. verbi Poët. πέλω, *sum.*

Πέλευ, Dor. pro πέλε, præs. imperat. verbi πέλομαι, idem quod πέλω, *sum.*

Πελιδνὸς, ὴ, όν, *nigrorem plumbeum lubens, sanguine suffusus, lividus*: à Th πελὸς, *niger.*

Πελιδνόω, -ῶ, *lividum reddo, sugillo*: à præced.

Πέλιος, ία, ιον, *niger, lividus*: à πελὸς.

Πέλοντο, *erant*, 3. pl. imperf. Ion. verbi πέλομαι, *sum*: à πέλω, idem.

ΠΕΛΛΑ, Ion. πέλλη, ης, ἡ, *mulcta*, πελλὶς, ίδος, ἡ, idem; q. à πελὸς, *plenus*, quòd sæpè lacte *impleri* soleat. Indè Angl. a PAIL, i. e. mulctrale. Item *vas potarium.*

Πέλλη, ης, ἡ, *PELLA*, urbs Macedoniæ: unde Alexander Magnus *Pellæus* dictus.

Πέλλες, ης, ου, sive πελλὶς, ὶδος, idem quod πελὸς, *niger.*

ΠΕΛΜΑ, ατος, τὸ, *planta pedis*; item *solea*, q. à πελὸς, quia *nigra*; aut à πελὸς, *lutum*, quod eâ calcamus.

Πέλμασι, *sum*; id quod πέλω.

Πελόμεσθα, Dor. pro πελόμεθα, 1. pl. præs. ind. m. præced. verbi.

Πελοπηϊάδαι, Ion. Dor. et Poët. pro Πελοπίδαι, οἱ, nom. pl. à

Πελοπίδης, ου, ὁ, *Pelopis filius*: à Πέλοψ, οπος, nom. propr.

Πελοποννησιακὸς, ὴ, όν, *Peloponnesiacus*: et

Πελοποννησιακῶς, adv. *Peloponnesiacè*: à

Πελοποννήσιος, ου, ὁ, *Peloponnesus*, regio Græciæ, infra mare Ionium et Ægæum: ex Πέλοψ et νῆσος.

Πέλοπος, gen. sing. à Πέλοψ, οπος, ὁ, *Pelops, filius Tantali, regis Phrygiæ.*

ΠΕΛΟΣ, ὴ, όν, *colorem nigricantem et subfuscum habens*; item *niger, fuscus.*

Πελτασταὶ, οῦ, ὁ, *PELTASTÆ*, peltatus, cetratus: et

Πελταστικὸς, ἡ, ὸν, *ad peltastam pertinens*; item *qui peltâ se tueri in pugnâ novit*: à

ΠΕ'ΛΤΗ, ης, ἡ, *PELTA*, *scutum brevius*; q. πελεκὺς, quòd *vibrari* possit.

Πέλυξ, -υκος, ὁ, vel πέλυς, υος, ἡ, *securis*; *PELVIS*, propriè *ligneа*; *facta* τῷ πτλησσῶ.

ΠΕ'ΛΩ, et πίλημαι, *sum*; *venio*; *verto*; *admoveo*, *appropinquare facio*.

ΠΕ'ΛΩΡ, ωρος, τὸ, *monstrum*.

Πελώρη, *vasta*, f. g. Ion. à πέλωρος.

Πελώριος, ον, ὁ ἡ ὁ, *monstrosus*; item *admirandus*, *suspiciendus*, *mirus*; et *immanis*, *ingens*. Th. πέλωρ.

Πέλωρος, -όρα, -ορον, *monstrosus*, *portentosus*; item *ingens*, *immanis*: ab eod.

Πέμμα, ατος, τὸ, *coctum aliquid*, peculiariter *genus quoddam placentæ*: à πέσσω, *coquo*.

Πεμπαδάρχης, *quincurio*; idem quod πεντεδαρχος.

Πεμπάζω seu πεμπάζομαι, f. άσω, et m. -άσομαι, perf. πεπέμπασμαι, *per digitos numero*, præsertim *quinos*; *numero*; *cogito*: à

Πεμπὰς, -άδος, ἡ, idem quod πεντὰς, -άδος, *numerus quinarius*, *quinque*: à

Πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*. Est et

Πέμπε, pro ἔπεμπε, Ion. 3. sing. imperf. verbi πέμπω, *mitto*.

Πέμπελος, ου, ὁ ἡ ὁ, *senex*: q. jam *mittendus* in sepulchrum: à πέμπω.

Πέμπουσα, ης, ἡ, Dor. pro πέμπουσα, ης, ἡ, *mittens*, præs. part. f. g. à πέμπω, *mitto*, f. ψω.

Πέμπον, Ion. pro ἔπεμπον, ες, ε, imperf. Ion. ejusd. verbi.

Πεμπταῖος, -αία, -αῖον, *quintanus*, *quinque dies natus*, *quod quinto die fit*, *venit*, *redit*, &c. à πέμπτος, *quintus*. Th. πέντε, *quinque*.

Πεμπτημόριος, ου, ὁ ἡ ὁ, Ion. et Dor. pro πεμφθήμερος, vel πενθήμερος, *quinque dies durans*, seu à *quinque diebus*: ex πέμπτος, ου, *quintus*, et ἡμέρα, *dies*.

Πέμπτης, ου, gen. et dat. sing. f. g. à

Πέμπτος, η, ον, *quintus*, a, um, dat. plural. πέμπτοισι· à πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*.

Πεμπτὸς, ὰ, ὸν, *missus*, a, um: à

ΠΕ'ΜΠΩ, *mitto*, *dimitto*, *emitto*, *immitto*, *procul amando*; *veho*, *trajicio*; *mitto legatos*; [a πέμπει μαντῆα σημὰ, Eurip. in Phœniss. 293. *mittere ad oraculum venerandum*.] f. ψω, p. πέπομφα, a. 1. ἔπεμψα, a. 1. imperat. act. πέμψον, -άτω, a. 1. sub. πέμψω, ῃς, ῃ, a. 1. infin. πέμψαι, a. 1. part. πέμψας, αντος, præs. part. πέπομφαι, *mittor*, a. 1. pass. ἐπέμφθην, f. 1. pass. πεμφθήσομαι, p. med. πέπεμμαι. [a πέπομφαι, med. *caro aliquem deducendum*. Eurip. Hecub. 372. Orest. 107. 111.]

Πεμπώβολον, ου, τὸ, *vêru cum quinque cuspidibus*: ex πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*, et ὀβελὸς, *verū*.

ΠΕ'ΜΦΙΞ, -ιγος, ἡ, *flatus*; item *gutta*, *nubes*, *bulla*; qu. à πέμπω, ut ait quod *emittitur* è re aliquâ.

ΠΕΜΦΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *insectum è vesparum genere*.

Πέμφαν, Ion. pro ἔπεμψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. et

Πέμψας, αντος, a. 1. part. act. verbi πέμπω, *mitto*; f. ψω.

Πέμψον, 3. sing. et

Πέμψαντι, 3. pl. f. 1. act. ejusd. verbi.

Πεμπῶ, Dor. pro πέμπω, fut. 1. verbi πέμπω, quod vide.

Πέμψωμεν, *mittamus*, 1. plur. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Πένεσθαι, præs. infin. m. à πένομαι, *laboro*, *ago*, quod vide.

Πενίης, ευ, ὁ, *servus*, *famulus*: à πένομαι, *laboro*. [a idem qui δοῦς Atticorum.]

Πένημα, Ion. pro πόνημα, 2. sing. sub. m. verbi πένομαι, *laboro*, *pauper sum*.

Πένης, ητος, ὁ ἡ ὁ, *qui labore victum quærit*, *pauper*, *egens*; dat. plur. πένησι· à πένομαι, *laboro*, *egeo*.

Πένθε, *luge*, præs. imperat. à πενθέω, *lugeo*: Sed

Πένθει, dat. sing. à πένθος, ους, τὸ, *luctus*.

ΠΕΝΘΕΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *socer*, *uxoris pater*: πενθερὰ, ᾶς, ἡ, *socrus*, *uxoris mater*: ut ἑκυρὰ, et -ρὰ, *socer*, et *socrus*, mariti pater et mater.

Πενθέω, -ῶ, *lugeo*: f. ήσω, p. πεπένθηκα, a. 1. ἐπένθησα, a. 1. infin. πενθῆσαι. Th. πένθος, ους, τὸ, *luctus*.

Πενθήμενος, Dor. pro πενθῆναι, præs. infin. à πένθημι, pro πενθέω. Alii pro πενθῆν, præs. inf. verbi πενθέω, *lugeo*. Th. πένθος.

Πένθιμος, η, ὁ ἡ ὁ, et πένθιμος, -ίμη, -ιμον, *lugubris*: à

ΠΕ'ΝΘΟΣ, ους, τὸ, *luctus*, *mœror*; item *funus*: q. πάσθος, à p. m. πέπαθα, verbi πάσχω, *patior*. Hinc πενθέω, *lugeo*.

Πενία, ας, ἡ, at Ion. -η, ης, *paupertas*: à πένης, *pauper*. Th. πένομαι, *laboro*, *inops sum*.

Πενιχρὰλίος, -ία, -ίον, *pauper*, *pauperculus*, *inops*: à

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, *pauper*, *pauperculus*, *inops*: à

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, *facio*, *efficio*, *ago*, *paro*, *curo*, *struo*; *pauper sum*; πενέμενος, præs. part. m. πένομα, p. m.

Πένοντο, Ion. pro ἐπένοντο, 3. pl. imperf. m. verbi præced.

Πενταέθλοχος, ε, ὁ, *qui quinque viris præest*: ex πέντε, *quinque*, et ἄρχω, *principium*.

Πενταέθλων, ε, τὸ, *quinquertium*: et

Πενταέθλος, ε, ὁ, *quinquertio*: ex πέντε, *quinque* et ἆθλος, *certamen*.

Πενταετηρικὸς, ὴ, ὸν, *quinquennalis*; *lustralis*: à

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, *quinquennium*, *lustrum*. Sed Att. πενταετηρὶς ponitur pro adjectivo, πενταετηρικὴ· à

Πενταέτης, ες, ὁ ἡ ὁ, *quinquennis*, *quinquennalis*: à

Πενταέτης sive πενταετὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, idem: ex πέντε, *quinque*, et ἔτος, ους, τὸ, *annus*.

Πένταθλον, ου, τὸ, *quinquertium*, *quinque certamina*: et

Πένταθλος, ου, ὁ, *quinquertio*, *qui quinque certaminibus victor evasit*: ex πέντε, *quinque*, et ἆθλος, *certamen*. Th. ἆθλος, idem.

Πεντάκις, *quinquies*, adv. à πέντε.

Πεντακισχίλιοι, -αι, -α, *quinquies mille*: ex præced. et χίλιοι.

Πεντακόσιοι, -αι, -α, *quingenti*, æ, a: ex πέντε, *quinque*, et κόσιοι.

Πεντάπηχυς, υος, ὁ καὶ ἡ, *qui est quinque cubitorum*: ex πέντε, et πῆχυς.

Πενταπλάσιος, -ία, -ιον, Ion. πενταπλήσιος, *quinquies major*. Th. πέντε, *quinque*.

Πενταπλασίως, adv. *quintupliciter*, *quinque modis*: à præced.

Πενταπλόος, ὅη, ὁ ἡ ὁ, et πενταπλόος, -ῆ, πλῆ, -ῆ, πλόον, -ῦν, *quintuplex*: à πέντε.

Πένταχα, et πενταχῆ, *quinquefariàm*, *quinque modis*: à

ΠΕ'ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, *quinque*.

Πεντεκαίδεκα, *quindecim*.

Πεντεκαιδέκατος, -άτη, -ατον, *decimus quintus*: ex πέντε, et δέκατος, *decimus*.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *quinquaginta*: à πέντε, *quinque*.

Πεντηκοντούτης, ους, ὁ, *quinquaginta annos habens*: ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, et ἔτος, ους, τὸ, *annus*.

Πεντηκοντούτις, ας, ἡ, *quinquaginta anni*: à præced.

• Πεντηκοντάλιτρον, ου, τὸ, *quinquaginta libræ*; *nummus Sicu-*

lus, ita à pondere dictus, quia scil. quinquaginta libras valebat. D. S.

Πεντηκόνταρχος, ε, ὁ, *qui quinquaginta militibus præest.*

Πεντηκόντερος, ὁ, *navis, quæ quinquaginta remis agitur*: πεντηκόντορος, ὁ, idem.

Πεντηκοντόγυος, ε, ὁ ἡ ὁ, *qui quinquaginta jugerum est*: ex πεντήκοντα, quod vide, et γύα, seu γυία, *arvum, juger.*

Πεντηκονταπήχεως, ε, ὁ ἡ ὁ, *qui habet quinquaginta capita*: ex πεντήκοντα, quod vide, et πάχυνον, ε, τὸ, *caput.*

Πεντηκοστός, ὴ, ὸν, *quinquagesimus, a, um.* Hinc Πεντηκοστὴ, scil. ἡμέρα, *dies quinquagesimus*, à resurrectione Domini. Angl. PENTECOST. Th. πέντε.

Πεντίζω, gen. Ion. à

Πέντιζος, ε, ὁ ἡ ὁ, *qui in quinos ramos dispergitur.* Sic vocatur etiam *manus*: ex πέντε, et ἴζος, *ramus.* Digiti sunt velut *quinque* ramusculi.

Πέξαιτ' pro πέξαιτο, *tondeatur*: S. sing. a. 1. opt. med. verbi πέκω, seu πέκω, *pecto*, f. ξω.

Πεξῶ, Dor. pro πέξω, f. 1. verbi ejusd.

ΠΕΟΣ, ους, τὸ, *penis.*

Πεπάγαν, Dor. pro πεπήγασι, 3. plural. perf. m. verbi πήγνυμι, *compingo*; f. ξω, a. 2. ἔπαγον, p. m. πέπηγα.

Πεπαθυῖα, *passa*; per Sync. pro πεπαθηνῖα, p. part. act. f. g. verbi πάθω, f. πήσω, pro πάσχω, *patior*; a. 2. ἔπαθον.

Πεπαίδινται, 3. pl. p. pass. et

Πεπαίδυται, 3. sing. Vide παιδεύω.

Πεπαίνω, *excoquo, et ad maturitatem perduco*; *maturo*; *mitigo, lenio*: à πέπων.

Πεπαισμένος, p. part. pass. à παίζω, *ludo, illudo*; vel à παίω, *percutio*; fut. πίσω, p. pass. πέπαισμαι. Sunt qui à πεπαίνω, derivari dicunt.

Πεπαίτερος, -έρα, -ερον, *maturior, mitior*; compar. Est πέπων, *maturus*, quod vide.

Πεπαλαγμένος, *pollutus*; perf. part. pass. à παλάσσω, *inquino, fœdo*; f. ξω, p. πεπάλαχα, a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, *vibro*: f. παλῶ. Alii à πηλὸς, *lutum.*

Πεπάλαστο, 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. ab eod.

Πεπάλαχθε, 2. pl. perf. imperat. pass. à παλάσσω, *sortior*: quod à πάλος, *sors*; item *agitatio.* Th. πάλλω, *agito.*

Πεπαλὼν, *qui vibravit*; Ion. redupl. pro παλὼν, a. 2. part. act. verbi πάλλω, *vibro*; f. παλῶ, a. 2. ἔπαλον.

Πέπαμαι, perf. verbi πάομαι, fut. m. *possidebo.*

Πεπάνω, a. 2. infin. act. verbi πέπαινον, *coquo*; a. 1. part. pass. πεπαμένος, -μένη, -μένον, *coctus*; nom. pl. πεπανέοντες.

Πεπάρων, per Anadiplas. pro πάρων, a. 2. infin. verbi πάρω, *transeo*; f. πάρω, a. 2. ἔπαρον. Portus legendum credit πεπαρῶν, a. 2. infin. pro παρῶν, verbi παρῶ, vel παρέω, *do, præbeo.*

Πεπάσθαι, perf. infin. pass. à

Πέπασμαι, perf. ind. pass. et

Πεπαμένος, η, ον, *trajectus, confixus*; p. part. pass. verbi πάω, *transadigo*; f. πιῶ, p. πέπαμαι, p. m. πέπαρα.

Πεπαφύκμεν, perf. act. Att. pro πεφύκαμεν· et

Πεπαφυκμένος, p. part. pass. Att. pro πεφυκμένος, verbi πεφυκέω, *pecco per vinolentiam.* Th. οἶνος, *vinum.*

Πέπασμαι, *acquisivi*; Poët. pro

Πέπᾶται, 3. sing. p. pass. verbi πάομαι, *possideo*; f. m. πάσομαι, p. pass. πέπασμαι.

Πέπασται, -σαι, -σται, p. ind. pass. et

Πεπασμένοις, dat. pl. perf. part. pass. et

Πέπασσο, 2. sing. perf. imperat. pass. verbi πατέω, *cesso*; fut. πατήσω, p. πέπασμαι, a. 2. ἔπατον.

Πεπάσθαται, *persuasi sunt*; Ion. pro πεπασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi πάθω, *persuadeo*; fut. σω, a. 2. ἔπαθον, perf. pass. πέπασμαι.

Πεπάσθουσι, *paruerunt*; Ion. redupl. pro ἐπάθοντο, 3. pl. imperf. pass. ejusd. verbi.

Πεπάσμαι, *expertus sum*; Dor. pro πεπάσμαμαι, p. ind. ἐπασάμην, a. 1. pass. à πασάω, *tento*; f. άσω, et ήσω. Th. πᾶσα, *conatus, experientia.*

Πέπασσος, ε, ὁ ἡ ὁ, *maturus, mitis*: à Th. πέπων.

Πεπάσθαι, *persuasum habeat*; 3. sing. perf. imperat. pass. et

Πέπασμαι, perf. ind. pass. verbi πάθω, *persuadeo*; f. σω.

Πεπασμένος, ε, *decollatus, securi percussus*; p. part. pass. verbi πελεκίζω, *securi ferio.* Th. πέλεκυς, *securis.*

Πεπαυσαγμένος, p. infin. act. verbi πεφαίνω, f. ανῶ, p. πεπάυσαγμα, idem quod πεφανῶ, *finio.* Th. πέρας, τὸ, *finis.*

Πεπαυσμένος, ε, *advectus et venditus*: à πέρᾶω, *vendo*; f. άσω, et ήσω, p. πεπάυσμαι, p. pass. πεπάυσμαι.

ΠΕΠΕΡΙ, ους, vel ους, τὸ, *PIPER*, Angl. PEPPER: à πέπα-

ρος, quòd calore suo *coctionem* juvet.

Πέπηγα, ας, ε, p. m. et

Πεπηγὼς, ὁτος, p. part. m. verbi πήγνυμι, seu πάγω, *compingo.*

Πεπηδάνεα, perf. infin. act. verbi πηδάω, *salto.*

Πεπιεσμένος, η, ον, *pressus*; perf. part. pass. verbi πιέζω, *premo*; f. σω, p. κα, p. pass. πεπίεσμαι.

Πεπιθεῖν, *inducere*; Ion. redupl. pro πιθεῖν, a. 2. infin. verbi πείθω, *persuadeo*; f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πεπιθμένος, η, ον, p. part. pass. et

Πεπιθόων, *persuadebo*; Ion. redupl. pro πιθόω, f. 1. verbi πείθω, pro πάθω, *persuadeo*: a. 2. ἔπιθον, undè πίθω.

Πέπιθμαι, per Sync. pro πεπίθημαι, Ion. redupl. pro ἐπίθημαι, 1. pl. a. 2. act. verbi πάθω.

Πεπίθμεν, et in 3. pl. πεπίθασι, Ion. redupl. pro πίθομεν, et πίθασι, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Πεπῖθον, Ion. redupl. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. et

Πεπιθὼν, a. 2. part. act. Ion. pro πιθὼν, όντος, verbi πάθω, *persuadeo*; a. 2. ἔπιθον.

Πεπιστεύκαμεν, 1. pl. p. ind. act. verbi πιστεύω, *credo*; f. εύσω· à πίστις, ιος, ἡ, *fides*

Πεπιστεύκασιν, *crediderant*; 3. pl. plusq. p. Att. pro ἐπεπιστεύκεσαν, ab eod. verbo.

Πεπιστεμένον, acc. sing. f. g. part. p. pass. verbi πιστεύω· vide in πεπιστεύκαμεν.

Πεπλανημένος, adv. *vagabundè*: à πλανάομαι, *erro.* Th. πλάω, *error.*

Πέπλασαι, 3. sing. perf. pass. πεπλᾶσθαι, perf. inf. pass. πεπλασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πλάσσω, *fingo*; f. σω, p. κα.

Πεπλάντυται, 3. sing. perf. pass. verbi πλατύνω, *dilato*; f. υνῶ, p. πεπλάτυγμα. Th. πλατὺς, ῖος, *latus, amplus.*

Πέπληγα, *percussi*, p. m. verbi πλήσσω, f. ξω, a. 2. ἔπληγον.

Πεπληγήσι, et πεπλαγήσι, Ion. et Dor. pro πεπλήγαν, verbi πεπλήγω, *percutio*; quod à p. med. πεπλαγμαι, verbi πλήσσω, in præsens abiit: undè et imperf. πέπλαγον, Ion. pro ἐπλήγην, nisi malis esse a. 2. act. verbi πλήσσω, a. 2. πέπλαγον, Anadiplas. Ion. pro ἔπλαγον.

Πέπληγον, *percussi*; vide in præced.

Πεπλήαται, 3. sing. perf. pass. verbi πλαθάω, quod vide.

Πεπλησὼς, -ῶσα, -ὸς, *plenus, a, um*;

perf. part. m. verbi πλήθω, *impleo*; f. πλήσω, p. m. πίμπλημι.

Πίπλημι, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. verbi πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*: f. πλήσω, p. pass. πίπλημαι.

Πεπληροφορημένων, *eorum quæ impleta sunt*; gen. pl. perf. part. pass. à πληροφορέω.

Πεπλήρωμαι, et in 3. pl. πεπλήφωνται, p. ind. pass. verbi πλημμύρω, *impleo*; f. ώσω, p. πεπλήφωμαι. Th. πλήθω, *plenus*.

Πεπλησιακώς, -ότος, p. part. act. verbi πλησιάζω, *appropinquo, accedo familiariter ad aliquem*; f. άσω, p. κα· à πλησίον, *propè*. Th. πέλας, idem.

ΠΕ'ΠΛΟΣ, ου, et Ion. πέπλος, ὁ, et πίπλος, ου, τὸ, *PEPLUS, -UM*, vestis muliebris.

Πεπλύσθαι, Poët. p. infin. pass. verbi inus. πλύω, *lavo*; f. ύσω, p. pass. πέπλυμαι. Th. πλύνω, idem.

Πέπλων, vide in ἐπέπλων, ων, ω, et

Πέπλως, acc. pl. Dor. pro πέπλους. Th. πέπλος.

Πεπνυμένος, η, ον, *prudens, sapiens*; perf. part. pass. et in dual. πεπνυμένω, à perf. ind. πέπνυμαι, verbi πνύω, seu πνέω, f. σω, *spiro*; in pass. πνῦμαι, *sapio*. Th. πνέω, *spiro*.

Πέπνῦσο, *sapito*; p. imperat. pass. verbi πνῦμαι, *sapio*: à πνύω, vel πνέω, id. quod præced. Th. πνέω, *spiro*.

Πεποίσιμα, ας, ι, et in 3. pl. πεποίσιανται, Dor. pro πεποίημαι, p. ind. act. et

Πεποίαται, et in 3. pl. πεποίανται, p. ind. pass. πεποιῆσθαι, p. inf. pass. et

Πεποιημένος, η, ον, p. part. pass. verbi ποιέω, f. ήσω, *facio*.

Πέπονθ' pro πέποιθα, *confidit*; 3. sing. p. m. πέποιθα, ας, ι, hinc πεποίθης, 2. sing. p. m. sub. et

Πεπυθέμεν, p. inf. m. πεπιθεῖν, όντες, in pl. πεπιθέντες, p. part. m. verbi πείθω, *persuadeo*; f. σω, a. 2. ἔπιθον, πεπίθοι, 3. sing. plusq. p. m. Ion.

Πεποίθησις, εως, ἡ, *persuasio, fiducia*: à p. m. πέποιθα, verbi ejusd.

Πεποίθμεν, 1. pl. præs. ind. verbi πεποίθω, qu. Siculo more factum à p. m. πέποιθα, verbi πείθω.

Πεποιθότως, adv. *confidenter, cum fiducia*: à

Πεποιθώς, ότος, *fretus, confisus*; vide in πεποίθησις.

Πεποικιλμένος, η, ον, *variegatus, a, um*; perf. part. pass. verbi ποικίλλω, f. λῶ, *varie go*. Th. ποικίλος, *varii coloris*.

Πέπομφα, *misi*; p. ind. med. verbi πέμπω, *mitto*; f. ψω.

Πέπων, *mollis, ignavus*; voc. à nom. πέπων, ονος, ὁ ἡ ὀ, *mitis, maturus*.

Πέπονα, p. m. à πέπομαι, *laboro*.

Πεπονημένος, Dor. pro πεπονημένος, *a, elaboratus*: quod vide.

Πέπονες, ὀνων, οἱ ἡ αἱ, *pepones*, nom. pl. à πέπων.

Πεπονημένος, η, ον, *elaboratus*; p. part. pass. verbi πονέω, *excolo, instruo*.

Πεπονηρευμένος, p. part. pass. verbi πονηρεύω, *improbus sum, improbè ago*: à πονηρὸς, *malus*.

Πέπονθα, *passus sum*: p. m. ind. et

Πεπονθὸς, υῖα, ὸς, p. m. part. verbi πάσχω, *patior*; f. m. πέποσμαι, a. 2. ἔπαθον.

Πέπεδα, *pepedi*; p. méd. verbi πέζω, *pedo*.

Πεπρεῖν, Ion. Anadiplas. pro πρεῖν, a. 2. inf. act. verbi πίμπρημι, fut. πρῶ, Poët. idem quod πρήθω, *præbeo*. Th. πάρα, *transadigo*; p. m. πίμπρα.

Πέπρεσθε, præs. imperat. pass. verbi πιπράσκομαι, *eo*.

Πεπρίσθαι, p. infin. pass. à πρίω, *bibo*; f. πίσω, p. πέπωκα, p. pass. πέπομαι, a. 1. pass. ἐπόθην, a. 1. part. ποτός.

Πεπρίσθι, *laborátis*; per Sync. pro πεπονήσθε, 2. pl. p. ind. pass. verbi πονέω, *laboro*; f. ήσω, p. πεπόνημαι, p. pass. πεπόνημαι. Sunt qui velint per Sync. dici pro πεπονήσθε, Pleonasm. inserto σ, p. m. verbi πάσχω, *patior*; fut. m. πέσομαι.

Πεπρόνται, *volárunt*; Ion. pro

Πεπόρνται, 3. pl. p. pass. verbi πορνάομαι, *volo*; f. m. πόρημαι, p. πεπόρνημαι. Th. πέπρωμαι vel πεπόρημαι, idem.

Πεπόρνται, *volabit*; 3. sing. plusq. p. pass. Ion. ab eod.

Πεπραγμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πράσσω, vide πίμπρημι.

Πέπρανται, *terminavi*; per Sync. pro πεπράνηκα, p. ind. act. verbi πιπράω, *transeo*; f. άσω, et ήσω. Alii à πεπράσω formant, quod vide. Est et

Πέπρανται, perf. verbi πεπράσκω, *vendo*; fut. πράσω.

Πεπρᾶσθαι, p. inf. pass. verbi πεπράσκω, *vendo*; f. πράσω, f. 1. pass. πραθήσομαι, a. 1. pass. ἐπράθην, ης, η. Th. πιπράω, *vendo*.

Πέπρᾶχα, perf. ind. act. verbi πράσσω, *facio*, fut. ξω, perf. inf. act. πεπραχέναι, perf. ind. pass. πέπραγμαι, a. 1. pass. ἐπράχθην.

Πεπραχέναι, vide in præced.

Πεπρᾶχθαι, Ion. pro πεπρᾶσθαι, quod vide.

Πεπρησμένος, η, ον, *incensus*; perf. part. pass. verbi πρήθω, *incendo*; perf. pass. πέπρημαι.

Πέπρωμαι, *fato destinatus sum*; per Sync. pro πεπρεώσωμαι, p. ind. pass. et

Πεπρωμένος, η, ον, p. part. pass. verbi πεπρωόω, per Sync. πρόω, et πρόω, *destino*. Th. πέρας, ατος, τὸ *terminus, finis*.

Πέπρωται, per Sync. pro πεπρεώται, 3. sing. p. pass. et

Πέπρωτο, per Sync. pro πεπρεώτο, 3. sing. plusq. p. Ion. Vide πέπρωμαι.

Πέπταμαι, per Sync. pro πεπέτασμαι, sic in 3. pl. πέπτανται, *expansa sunt*; pro πεπετάνται, p. pass. verbi πετάζω, vel πετάω, *expando*.

Πεπτεῶτα, *lapsum*; acc. sing. p. part. act. à πεπτεώς, quod Pleonasm. τῦ ς, pro πεπτώς, et hoc per Sync. pro πεπτεώς, gen. -ῶτος vel -ότος, p. part. act. à πίπτω, *cado*; f. πεσέομαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπτην.

Πεπτεῶτ, ῶτος, p. part. act. verbi πετάννυμι, *metu consterno, attonitum reddo*; f. ξω, p. πέπτηχα, et sublato χ, Ion. πέπτημαι. Hinc part. πεπτεώς, et in acc. πεπτεῶτα· quod tamen per Ectasin dici pro πεπτεῶτα, quidam credunt, quod vide.

ΠΕ'ΠΤΩ, *coquo, maturo, pinso*; f. ψω, p. πέπεφα, Æol. πέπεσσα, Att. πέπτηκα.

Πέπτωκα, *cecidi*; p. act. et

Πεπτεώς, ῶτος, perf. part. act. verbi πίπτω, *cado*; fut. πεσέομαι, a. 2. ἔπτην, f. 2. m. πετέομαι.

Πεπτῶτα, per Sync. pro πεπτεῶτα, acc. sing. perf. part. act. verbi ejusd. Vide πεπτεῶτα.

Πεπύθοντο, *audiat, intelligat*; 3. sing. a. 2. opt. m. pro πύθοιτο, Poët. et

Πεπύθοντο, Ion. Anadiplas. pro πύθοντο, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*; fut. m. πεύσομαι, perf. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεπυκασμένος, η, ον, perf. p. pass. verbi πυκάζω, *denso*. [· πεπυκασμένος νόον, *animo sapiens*, eâdem ratione quâ Latinis *callidus*, cujus animus rerum usu occaluit, Græv. in Hes. Op. 793.] Th. πύκα, adv. *densè*.

Πεπυρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πυρόω, *inflammo*; f.

ώσω, p. *πεπέρκα*. Th. *πῦρ, πυρός, τὸ, ignis.*

Πεπύθην, Ion. pro **ἐπεπύθειν**, 3. dual. plusq. perf. pass. verbi *πυνθάνομαι*. Vide *πεπύσμενος*.

Πέπυσμαι, *interrogavi*; perf. pass. et

Πέπυστο, Ion. pro **ἐπέπυστο**, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Πέπωκα, *bibi*; p. act. verbi *πίνω, bibo*; f. *πώσω*, a. 2. **ἔπιον**.

Πέπων, *ονος, ὁ, ἡ, ἡ, coctus à sole, maturus*, de *fructibus* dicitur; item *PEPO*; et *mollis, ignavus*: à *πέσσω, coquo*.

ΠΕ'Ρ, particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti solet; et plerumque significat *quanquam, tametsi*; interdum respondet particulæ *cunque*. Sæpè etiam vacat. Æolibus *πῇς* est *περί*.

ΠΕ'ΡΑ, *ultrà, ultra modum, ultra quam, supra, præter*.

Περάαν, *penetrare*; Ion. pro **περᾶν**, præs. inf. verbi *περάω*.

Περαίη, *ης, ἡ*, Ion. pro *περαία*, scil. *γῆ* vel *χώρα, terra quæ est ultra aliquem locum, ultra mare; oriens et occidens*: à *περαῖος*.

Περαίνω, fut. *ανῶ*, p. *πέρηκα, finio, perficio, efficio*; item *ex concessis aliquid efficio*, i. e. *infero*, vel *concludo syllogisticè*; *prædico*. Th. *πέρας, finis*.

**Περαῖος, αία, αῖον, ulteriùs, in ulteriore parte situs*: à *πέρα*.

Περαίου, *ῶ*, f. *ώσω, in ulteriorem partem transveho, transeo, trajicio*; *finio, perficio*: à præced.

**Περαίτερος, ίρα, ερον, ulterior*: à *πέρα*.

Περανθῆναι et *περαίνεσθαι, ulteriùs, amplius*: à præced.

Πέραν, adv. *trans*; cum gen. item *cis, secus*: idem quod *πέρα, ultra*. Sed

Περᾶν, præs. inf. à *περάω, transeo*.

ΠΕ'ΡΑΣ, *ατος, τὸ*, et *πῆρας, τὸ, finis, terminus*; item adv. *denique*.

Περάσαι, Æol. pro **περάσας**, *αντος*, a. 1. part. act. verbi *περάω, transeo*.

Περᾶσαι, *ασαι, ᾶ*, et

Περασθῆναι, *ῆς, ᾶ, transitus*: à *περάω*.

Περάτεα, *τὰ, fines*; nom. vel acc. pl. à **πέρας, ατος, τὸ, finis**, [*Ἰὰ περάτεα τῆς γῆς*, Matt. xii. 42. pro *è regione longè remotâ*. Vorstius, c. xxiii. hic Hebraismum quærit. Sic tamen Themistius, xiii. Jos. l. vi. c. 1. l. iv. 6. Philo, Legat. ad Caium.]

Περάτη, *ης, ἡ, finis*; expon. etiam *extremitas horizontis orientem versus*. Th. *πέρας*.

Περᾶτις, *ὴ, ὸν, per quem transitus patet*: à *περάω*.

Περάτιος, *finio, termino*; f. *ώσω*, p. *ωκα*, præs. pass. *περατοῦμαι, finior, terminor*; p. ind. *πεπερά-τωμαι*, per Sync. *πέπερμαι, fato destinatus sum*: cujus part. *πεπερωμένος, η, ον, fatalis, fato destinatus*: à præced.

ΠΕΡΑ'Ω, *transeo, supero, transporto, vendo*; f. *ήσω*, et *άσω*.

Περγαμία, *ας, ἡ*, Poët. pro

Πέργαμος, *ου, ὁ*, *urbs Asiæ insignis; Troja*, ita dicta, quod *edita in rupe* sit sita. *Pergama* enim omnia *loca editiora* olim appellabantur.

Περγασίδης, *ου, ὁ, Pergasides*, nom. patronym.

Πέργη, *ης, ἡ, Perga*: nomen metropoleos Pamphyliæ Hebr. Lat. interpr. *velum*.

ΠΕ'ΡΔΙΞ, *ῖκος, ὁ, ἡ, ἡ, PERDIX, avis*; Metaph. *astutus, libidinosus*: quod à *περίδω, circumedo*.

ΠΕ'ΡΔΩ, *PEDO, crepitum ventris edo*; fut. *σω*, p. *κα*, a. 2. **ἔπαρδον**, p. med. *πέπαρδα*.

Πέρην, Ion. pro *πέραν, ultra*: idem quod *πέρα*.

Περῆσαι, a. 1. inf. act. et

Περήσειν, 2. sing. f. 1. act. verbi *περάω*, f. *ήσω* vel *άσω, transeo*.

Περητής, Ion. pro *περατής*, *οῦ*, *transire potest*: ab eod. verbo.

Περήσαι, Ion. pro *πεπερᾶσθαι*, p. inf. pass. à

ΠΕ'ΡΘΩ, *privo, vasto, perimo*; *PERDO, trucido*; f. *σω*, p. *κα*, a. 2. **ἔπραθον**, p. med. *πέπαρθα*.

ΠΕΡΙ, præpos. cum gen. *de, pro, propter, præ, ultra*. Cum dat. *circum, circa*. Cum acc. *circa, circum, circiter, erga*. Inservit sæpe Peripbrasi (*α*) *personæ*, ut *οἱ περὶ Σωκράτην, Socratici*: *οἱ περὶ Κῦρον, Cyrus cum suis*: (*β*) *rei*, ut *τὰ περὶ τὴν Ἰφιγένειαν, cupiditas*: (*γ*) *Genitivi*, *ἡ περὶ ἀνδρὸς ἀρετή, virtus ejus. Intendit*, ut *περίλυπος, pertristis*: interdum *nihil* vel *paululum* significationi addit.

Περὶ δρυὸς φεύγειν, Poët. pro *ἀπὸ φηγοῦ φεύγειν, præ metu fugere*.

Πέρι pro *περίεστι*, sicut *ἔνι* pro *ἔνεστι*. Vide *περιόντων*.

Περιβάλλω, *circumveo, circumago, circumduco*: in 3. pl. sub. **περιβάλλουσιν**, imperf. act. *περι῔γον*, fut. *περιβάλῶ*, a. 2. *περιβάλλον*, Att. pro *περιῆγον* ex *περί, circum*, et *ἄγω, duco*.

Περιαγωγή, *ῆς, ἡ, circumactus, circumductio, conversio*: à præced.

Περιαμέλω, *ῶ, aufero, amputo, circumcido*: f. *ήσω*, p. *περιῄρημα*, a. 2. *περιεῖλον*, *ες, ε*, a. 2. inf. *περιελεῖν*, præs. pass. *περιαιρέομαι, -οῦμαι, tollor*: imperf. *περιῃρούμην, -ούμην, -εῖν, -οῦ, -εῖτο, -οῦντο*. Th. *αἴρω, capio*.

Περαιρέων, præs. part. f. g. verbi præcedentis.

Περιάλλατο, *υ, ἡ ἡ, aliis præstans, eximius*: **περιάλλα** vel *περιάλλας, eximiè, supra modum*: ex *περί, suprà*, et *ἄλλος, alius*.

Περαίνω, f. *ἀνῶ*, *pernocto, appendo, pro amulato appendo*; item *compono, acquiro*; *impono, injungo*: ex *περί*, et *ἄνω, nanto*.

Περιαργύρεος, *ου, ὁ ἡ ἡ, argento obductus, argenteus*: ex *περί*, et *ἄργυρος, argentum*. Hinc

Περιαργυρέω, *ῶ, argento obduco*; f. *ήσω*, p. *-ηργύρωκα*.

Περιαστράπτω, *circumfulgeo, splendore circumdo*; f. *ψω*, p. *περιέστραφα*, a. 1. *περιεστράψαν* ex *περί, circum*, et *ἀστράπτω, fulguro*.

Περαυγής, *ἐος, ὁ ἡ ἡ, splendens, pellucidus*. Th. *αὐγή, splendor*.

Περίαυγος, *υ, ὁ ἡ ἡ, undequaque splendidus*: ab eod. Th.

Περαυτολογία, *ᾶς, ἡ, de me ipso loquor jactabundus; ostento me*: ex *περί, αὐτός*, et *λέγω, dico*; p. m. *λέλογμαι*.

Περιαυτολογία, *ας, ἡ, sui ipsius; prædicatio, ostentatio*: à præced.

Περαύω, *pernocto*. Th. *ἰαύω, commoror*; f. *σω*.

Περαύω, *dormiens*; præs. part. act. à præcedente.

Περίαχε, *insonui*; 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *περιαχέω*, Dor. *περιαχήω, circumsono*; f. *ήσω*, Th. *ἦχος, sonus*.

Περιβαίνω, *circumeo*; item *circumeundo protego, defendo*; f. *περιβήσομαι*, a. 2. *ἐβην*, a. 2. inf. act. *βῆναι* ex *περί*, et *βαίνω, eo*.

Περιβάλεσθαι, a. 2. inf. m. à

Περιβάλλω, *circumdo, cingo, amicio; ambio, amplector; afficio*; f. *βαλῶ*, a. 2. *-ἔβαλον, amicui*; perf. *βέβληκα*, præs. pass. *περιβάλλομαι, vestior*; perf. pass. *βέβλημαι*, perf. part. pass. *βεβλημένος, η, ον, amictus, a, um*; fut. 2. med. *βαλοῦμαι*, a. 2. m. *ἐβαλόμην, ες, ετο, vestimur fui*; a. 2. imperat. m. *βαλοῦ, οῦσθε*, p. m. *βέβλησο* ex *περί, circum*, et *βάλλω, jacio*.

Περιβάσια, *genus calcamenti*. Suid. *περιβάλλω* an à *περιβάλλω*, quòd pedi *circumjiciatur*?

Περιβαύω, *protegere*; a. 2. infin. act. verbi *περιβαίνω*, quod vide.

Περιβλέπω, *supervigo, superatus sum*; f. *ψω*, p. *-βέβλεμμα*.

Περίβλεπτος, *ου, ὁ ἡ ἡ, conspicuus, spectabilis, illustris, admirabilis*: à *περιβλέπω*,

• **Περιμάχητος** *dignus pugnare, ita pugnare, ut omnibus sit spectaculo*, id est, *egregiè pugnare*, D. S.

Περιμάσσω, *circumpsiaio*; item *affecto, admiror*; f. -ξω, p. -βίβλεφα, præs. m. *περιβλέπομαι*, idem: imperf. m. -ιβλεπόμην, ου, ετο, a. 1. m. -ιβλεψάμην, ω, ασο, a. 1. part. m. βλεψάμενος ου, ον ex περὶ, et Th. βλέπω, *video*.

Περίβλημα, ατος, τὸ, *pallium*: à περιβάλλω.

Περίβλεπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, *clarus, celebris*: à βλέπω, *clamo*.

Περίβολαιον, ου, τὸ, *amictus, velamen*: et

Περίβολὴ, ῆς, ἡ, *vestitus, amplexus, ambitus, periodus orationis*: à p. m. περιβέβλημαι, verbi περιβάλλω, *circumdo, amicio*.

Περιβραχώνιον, ου, τὸ, *armilla*: ex περὶ, et βραχίων, ονος.

Περιβώμιον, ου, τὸ, *simulachrum, statua*: ex περὶ, et βωμὸς, *ara*.

Περίβωτος, *celebris, famosus*: pro περιβόητος, q. v.

Περιγίγνομαι, vel **περιγίνομαι**, *superum*; *supero, vinco, salvus evado*; *contingo*; *potior, adipiscor*: præs. part. m. vel pass. περιγιγνόμενος, -ε, *superstes*: a. 2. m. περιγενόμην, a. 2. part. m. -γενόμενος, a. 2. infin. -γενέσθαι: ex περὶ, et γίγνομαι, *eum, fio, nascor*.

Περιγλήθων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, *lacte plenus, lacte abundans*: ex περὶ, et γλάγος, Poët. pro γάλα, -ακτος, τὸ, *lac*.

Περιγλυκάνομαι, -ᾶμαι, *oculorum pupillis lustro, circumspicio*. Th. γλήνη, *pupilla oculi*.

Περιγλυκάνομενος, *circumspiciens*: à præced.

Περίγλωσσος, ος, ὁ ἡ ὁ, q. ὁ περισσὴν τὴν γλῶτταν, *qui linguâ est eximius, disertus, eloquens*.

Περιγογγύζω, f. ὔσω, *obmurmuro*: ex περὶ, et γογγύζω, *murmuro*.

Περιγογγύζω, *murmurem*; 3. pl. præs. sub. verbi præced.

Περίγυος, ας, ὁ, *circinus*, quo cotiarum περιγωνία, id est *circumferentia* perficitur.

Περιγράφω, f. ψω, *circumscribo*; *definio*; *finio*, seu *claudo*, ut librum, oratiohem; *deleo, aufero* è *numero*; *coërceo*: ex περὶ, et γράφω.

Περιδάϊσαν, *veritu*; Ectasi Poët. pro περιδείσαν, a. 1. part. act. f. g. verbi περιδείδω.

Περιδεὴς, ὁος, ὁ ἡ ὁ, *meticulosus*: ex περὶ, et δέος, ους, τὸ, *metus*.

Περιδείδω, p. m. à

Περιδείδω, *undiquaque motus, pertimesco*: ex περὶ, et δείδω, *timeo*: f. ίσω, a. 1. ἴδεισα, a. 1. part. δείσας, δείσασα, p. m. δείδω.

Περιδέξια, τὰ, *dextralia, armillæ*: à

Περιδέξιος, ος, ὁ ἡ ὁ, *ambidexter*: ex περὶ, et δεξιὸς, *dexter*. Th. δέξω, ᾶς, ἡ, *dextra*.

Περιδυσπάω, -ῶ, f. ήσω, *epulum funebre celebro*: à

Περίδυσπον, ου, τὸ, *epulum funebre, parentalia*: ex περὶ, et δύσπον, *convivium*.

Περιδέραιον, ου, τὸ, *collare, armilla*; frequentiùs verò pro *ornatu collari* seu *monili*: à

Περιδέρειος, ος, ὁ ἡ ὁ, *collaris*: ex περὶ, *circum*, et δέρη, *cervix, collum*. Th. δέρη, *cervix, collum*.

Περιδέω, *circumligo*: fut. δήσω, p. περιδέδεκα, præs. pass. περιδέομαι, p. pass. -δέδεμαι, plusq. p. pass. -ιδέδεμην, σο, το: ex περὶ, *circum*, et δέω, *ligo*.

Περιδιπλόω, -ῶ, q. dic. *circumduplico*; *involvo*, i. e. *obtego*.

Περιδρομάδες, nom. pl. a. 2. part. act. à περιτρέχω, *circumcurro, percurro*: f. δραμοῦμαι, ῇς, ῇ, a. 2. part. act. περιδραμὼν, όντος, p. ind. act. περιδεδράμηκα· ex περὶ, et τρέχω, *curro*.

Περιδρομὴ, ῆς, ἡ, *circuitus, ambitus*: à

Περίδρομος, ος, ὁ ἡ ὁ, *circumcursans*; *rotundus, velox*: à περιτρέχω.

Περιδύω, *circumvestio*. Apud Hom. περιδῦσαι expenitur *spoliavit*; pro ἐνδῦσαι. Th. δύνω vel δύω, *subeo, induco*.

Περιδώσομαι, f. 1. m. verbi περιδίδομαι, *depono*, seu *deposito pignore certo, paciscor*: ex περὶ, et δίδωμι, *do*.

Περιειλέαντο, 2. pl. a. 2. ind. act. et

Περιειλίξω, 3. sing. a. 2. m. verbi περιελίσσω, *amicio*, q. v.

Περιεμέσσατο, 3. sing. imperf. act. verbi περιεμέω.

Περιεπτάμην, 3. sing. a. 2. m. verbi περιπέτομαι.

Περιεπτάμενος, *circumspiciens*: à præced.

Περιερύκακον, ες, ε, vide in περιδρομάδες.

Περιεσσώθησαν, ν, σι, *præcinctus*, perf. pass. verbi περιζώννυμι, *præcingo*, q. v.

Περιέτμησαν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi περιτέμνω, *circumpono*: f. -τέμω, a. 2. περιέτμην. Th. τέμνω, *pono*.

Περιεῖδον, *circumspicio, speculor*; *probè novi*; *negligo, sino*. Th. εἶδον.

Περιειλίσσω, *circumplico, circumvolvo*: ex περὶ, et ἑλίσσω.

Περιειλυμένος, ους, *involutus, indutus*; a. 1. part. pass. à præced.

Περιείλησις, εως, ἡ, *circumvolutio*: ab eod.

Περιειλήφατο, 3. pl. perf. act. Att. verbi περιειλαμβάνω, *complector*: quod ex περὶ, et λαμβάνω, *capio*: f. m. λήψομαι, perf. Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Περιειλίσσοντες, *circumvolventes*; nom. pl. a. 1. part. act. ex περὶ, et ἑλίσσω vel -στω, *volvo*. Th. ἕλιξ, idem.

Περίειμι, *superior sum, supero, auctecello*. [• τὰν γονῆς ἴχοντες περίσσως, Zosim. l. ii. *qui ambos parentes habent eminentiores*. Malè Leuncl. *superstites*.] item *supersum, abundo, resto*: ex περὶ, et εἰμὶ, *sum*.

Περιεῖναι, præs. infin. à præced.

Περιέχυτο, 3. sing. imperf. pass. à περιχέω, q. v.

Περιεψέθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιεφέωτο, *occulto*; f. ψω, perf. περιεψῶφα. Th. ἀφάνω, *abscondo*.

Περίηλα, a. 1. imperat. m. verbi περιείλω, *aufero*: qu. vide; f. 1. ιλῶ, ex inus. Th. περίειλω, undè a. 1. -ειλα.

Περιήλησις, εως, ἡ, *circumactio*. Th. ἴλαθω, *agito*; f. ήσω.

Περιήλιγξε, 3. sing. imperf. act. verbi περιελίσσω, *circumlingo*. Th. λείχω, *lambo*.

Περιηλθὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*; f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Περίηλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. περιελῶ, a. 2. infin. act. et

Περιηλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. περιηλὼν, όντος, in f. g. περιηλοῦσα, verbi περιείλω. Th. αἱρέω, *capio*; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Περιήνησεν, ες, ε, a. 2. ind. act verbi περιείνω, *incido*, cum dat. f. περιενήσω, p. περιείνηκα· ex περὶ, et εἴνω, *cado*, a. 2. ἔνησεν.

Περιήνλησε, 3. sing. imperf. act. verbi περιηνλίσω; f. ξω, *circumplector*; item *sensum animi verbis obumbro* vel *contego*: ex περὶ, et ἀλέω, *necto*.

Περιήρα, περιήρατο, *observantiâ prosequor, curo*; *colo, ambio*; *tracto*: ab ἦρα, *tracto, sequor*.

Περιηρεγάζομαι, *curiosè agor, inaniter satago, et laboro*; f. m. ἀσομαι, a. 1. m. περιηρεγασάμην, ω, ατο. Ex περὶ, et ἠργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Περιηρεγίης, ας, ἡ, *curiositas, nimis accurata diligentia*: à

Περιήρεγος, ος, ὁ ἡ ὁ, *curiosus*; item *nimis exquisitus, supervacaneus*. Th. ἔργον, *opus*.

Περιήχημαι, *circumeo, lustro, observo, obumbulo*; *circumsenio*, i. e. *decipio*; *venio*; *ulciscor, punio*: f. m. περιηλύσομαι, a. 2. περιῆλθον. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Digitized by Google

Περιεσπάκει, as, ε, *distraxi*, p. ind. act. et

Περιεσπάκη, 3. sing. imperf. pass. verbi περισπάω, -ῶ, *distraho*, q. vide.

Περίεσπεν, 3. sing. a. 2. Ion. verbi περισπάω, *avello, distraho*, a. 2. περίεσπον. Th. σπάω, *trako*. Alii à περίημι, *obeo, prosequor*, deductum volunt: quod ex περί, et ἵστω, *sequor*: a. 2. ἵσπον, ες, ε, Poët.

Περιεστάσθαι, a. 1. infin. m. gem. σ, verbi περιέπομαι, *circumiduo*. Th. ἵω, *induo*, f. ἵσω, a. 1. εἶσα, a. 1. m. ἐσάμην, Ion. et Poët. pro ἐσάμην.

Περιεσταλμένος, η, ον, *obvolutus, circumcirca indutus*; part. p. pass. verbi περιστέλλω. Th. στέλλω, *orno*, f. λῶ, p. ἔσταλκα, perf. pass. ἔσταλμαι.

Περίεστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιέστημι, *circumsto*. Th. ἵστημι, *sto*; f. στήσω, p. ἕστηκα, a. 2. ἔστην.

Περιέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. περιέστην, ης, η, vel, ut alii volunt, a. 1. verbi περιίστημι, q. vide.

Περίεστι, 3. sing. præs. ind. verbi περίειμι, *superior sum, abundo*. Th. εἰμί, *sum*.

Περίεστραψεν pro περιέστρεψεν, *circumfulsit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi περιαστράπτω. Th. ἀστράπτω, *fulguro*.

Περιαστρῶντα, acc. sing. perf. part. act. περιαστρῶν, ῶντος, contractè pro περιεστηκότα, verbi περιΐστημι, *circumsto*, q. v.

Περιέσχατος, ἄτη, ατον, *extremus*. Th. ἔσχατος, idem.

Περιέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέχω.

Περιέτμησεν, ες, ε, vel περιέτεμε, a. 2. ind. act. verbi περιτέμνω, *circumcido*, f. περιτεμῶ, p. περιτέτμημαι, perf. m. περιέτμημα. Th. τέμνω, *seco*.

Περιετέτμητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Περιέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιτυγχάνω, *adipiscor*. Th. τυγχάνω, *sum*, f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Περιέφθησαν, Ion. pro περιέφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi περιέπω, *prosequor*. Th. ἵστω, *sequor*.

Περιέχω, et in med. περιέχομαι, *comprehendo, occupo; contineo; circumdo, cingo, obsideo*, undè *premo, affligo; superior, major sum; consertis manibus retineo*: hinc, *complector, foveo, amo, curo, defendo*: a. 2. περιέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

Περιεώρα, 3. sing. imperf. act. verbi περιοράω, *circumspicio*. Th. ὁράω, *video*, imp erf. Att. ἐώρων· et perf. ἑώρακα.

Περιζῶμα, ατος, τὸ, *fascia, cingulum, ventrale, lumbare*.

Περιζώννυμι, *præcingo*, f. περιζώσω, p. περιέζωκα, a. 1. περιέζωσα, perf. pass. περιέζωσμαι, perf. part. pass. περιεζωσμένος, *præcinctus*; a. 1. m. περιεζωσάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. περιέζωσαι, άσθω, a. 1. part. m. περιεζωσάμενος. Ex περί, et ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*, f. ζώσω.

Περίζωσαι, *præcingere*, a. 1. imperat. m. verbi præced.

Περιζώσεται, ας, ἡ, *fascia, cingulum*: à περιζώννυμι, q. v.

Περιηγήσατο, -ῶμαι, *circumduco; enarro*: ex περί, *circum*, et ἀγήσατο, *duco*, f. m. ἡγήσομαι.

Περιηγητικὸς, ἡ, ὸν, *circumductus*, adject. verbale, à præced.

* Περιηγὴς, *in orbem jacens*: Κυκλάδας περιηγέας, Callim. Hymn. in Del. 198. *Cyclades in orbem jacentes*, ut legi debet.

Περιήγησις, ως, ἡ, *circumductio*; item *expositio* vel *commemoratio rei alicujus quæ fit sigillatim et quasi per singula ducendo*: à περιηγέομαι.

Περιήγον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi περιάγω, *circumduco*. Th. ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἤγαγον, et Att. ἠγάγομεν.

Περιήιεν, ας, αι, plusq. p. m. verbi περιείμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*, p. m. εἶα, plusq. p. ᾔειν, in pl. ᾖειμεν, et Att. ᾔεσαν: vel est imperf. ind. Att. ejusdem verbi. Nam, ut ab ἴω, fit ἄμι, ita, per eandem analogiam, ab antiquiore ἴεμι, fiet εἶμι; et in imperfecto, ut ab ἄμι fit ἦν, ita ab εἶμι fiet εἶειν; et cum Att. augmento ᾔειν. Vid. Moor. Elem. Ling. Græc. 114. 115.

Περιήκεν, de illis dicitur, *qui ob virtutes suas ad summum laudis gradum pervenerunt*. Th. ἵκω, *venio*.

Περιῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, et per Syncopen, ἦλθον.

Περιηλυτέω, *circumeo*; hinc 2. pl. præs. imperat. m. περιηλυτεῖσθε, *circuite*: ex περί, et ἐλεύθω, pro ἔρχομαι, *venio*.

Περιημοσύνῃ, *iniquo animo fero*. Th. ἀημοσύνη, idem.

Περιῆν, 3. sing. imperf. verbi περίειμι, *adsum*. Th. εἰμί, *sum*.

Περιήνεικα, *circumtuli*, Ion. pro περιήνεγκα, a. 1. ind. act. verbi περιφέρω, q. v.

Περιηνεγκάμενος, η, ον, perf. part. pass. verbi περιαγαγέω, *argento obduco*: ex περί, et ἀργυρόω.

Περιηνέϊτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περιαείρομαι, *aufero*. Th. αἴρω, *capio*, f. ἄρω, p. ἦρκα, a. 2. εἷλον.

Περιήστραψε, as, ε, perf. ind. act. verbi περιαστράπτω, *circumfulgeo*. Th. ἀστράπτω, *fulguro*, f. ψω, p. ἤστραφα.

Περιθάλπω, *circumfoveo*: ex περί, et θάλπω, *foveo, calefacio*, f. ψω.

Περιθὰς, ἄντος, ἀ. 2. part. act. verbi περιτίθημι, *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*; f. θήσω, p. τέθηκα, a. 1. ἔθην.

Περίθημα, ατος, τὸ, *quod circumponitur, tectorium*: à περιτίθημι.

Περίθησις, ως, ἡ, *circumpositio*: à περιτίθημι, *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*.

* Περιθὼν, *in orbem curro*: ex περί, et θέω, *curro*.

Περιιδεννίαμαι, -ῦμαι, *lamentis circumsono*: ex περί, et Θρῆνος, ου, ὁ, *luctus*.

Περιθρηγνύω, -ῶ, *circummunio loricâ aut septo*: ex περί, et θρηγνύω, *loricâ aut septo munio, aut vallo*. Th. θρηγνὸς, *pinna murorum*.

Περιθύμως, ν. ὁ & ἡ, *irâ valdè accensus*. Th. θυμὸς, *ira*.

Περιΐδμενος, et per Syncop. περιΐδμενος, (Dor. et Att. pro περιϊδεῖν, a. 2. inf. verbi περιείδον) *circumspicere; scire probè*; item *contemnere, negligere*.

Περιΐδῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi περιείδον.

Περιΐσιμεν, *circumire, devenire*, præs. inf. et

Περιϊσσέων, a. 2. part. f. g. verbi περιείμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*, a. 2. ἴον, a. 2. part. ἰὼν, ἴουσα.

Περιϊστάμενος, μένη, μενον, præs. part. pass. à

Περιΐστημι, *circumsisto, circumpono, circumdo, cingo; redigo; muto in contrarium*: f. περιστήσω, p. περέστηκα, a. 1. περέστησα, perf. part. act. περιεστηκὼς, ὥτος, et contractè περιεστὼς, -ῶτος, *circumstans*, præs. pass. περιΐσταμαι, *cohibeo*, [* med. *fugio, vito*, 2 Tim. ii. 16. Tit. iii. 9. Lucian. in fine Hermotimi. Græv. not. in Luc. Solœc. § xxv. Gat. ad Antonin. l. iii. 4. 92.] περιΐστασο, *obsiste, cohibe, fuge*, præs. imperat. pass. cum acc. ex περί, et ἵστημι, *sto*, f. στήσω, a. 2. ἔστην, a. 2. inf. act. στῆναι, part. στάς.

Περικαθαίρω, f. ἄρῶ, *circumquaque purgo, perpurgo*; exponitur e-

tiam *circumcido*: ex περὶ, et καθαίρω, *purgo*.

Περικαθαρσία, ᾱς, ἡ, acc. sing. ᾱν. f. 1. ἁ

Περικαθαρίζω, f. ίσω, et Att. -ῶ, *circumcirca purifico*: ex περὶ, et καθαρίζω, *purifico*. Th. καθαίρω, *purgo*.

Περικάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum, sordes undique collectæ*: ἁ περικαθαίρω, quod vide.

Περικάθημαι, ησαι, ητο, obsessio: ἁ

Περικάθημαι, *obsideo*: ex περὶ, et κάθημαι.

Περικαθίζω, *hostiliter circumsideo, obsideo*: ex περὶ, et καθίζω, *colloco, sedeo*. Th. ἵζω, idem, f. ίσω.

Περικαλλία, acc. sing. ἁ

Περικαλλὴς, ές, ὁ ἡ ἁ, *perpulcher*, in nom. pl. περικαλλέες. Ex περὶ, et καλὸς, *pulcher*.

Περικαλύπτω, *obvolvo, circumtego*, f. ψω, a. 1. περιεκάλυψα, p. περικεκάλυμμαι, perf. pass. περικεκάλυμμαι, perf. part. pass. περικεκαλυμμένος, η, ον, *circumtectus, a, um*: ex περὶ, et καλύπτω, *abscondo*.

Περικαπαρμὸς, ῦ, ὁ, q. d. *festucatio, quum gallina ovo edito se festucâ aliquâ purificat; purificatio*: ex περὶ, et κάφος, ους, τὸ, *festuca, palea*. Th. κάφος, *sicco*.

Περικατάληπτος, ου, ὁ ἡ ἁ, *comprehensus, occupatus*. Th. λαμβάνω, *capio, prehendo*.

Περικαταλλήγνῡμι, *dilacero*: ex περὶ, et καταλλήγνῡμι. Th. ῥήγνυμι.

Περικατηρέκτο, 3. sing. a. 1. m. præced.

Περικάτησθαι, Ion. pro περικάθησθαι, præs. infin. m. Sic περικατημένῳ, Ion. pro περικαθημένῳ, dat. sing. part. præs. m. verbi περικάθημαι, *sedeo circùm, obsideo*.

Περικεῖμαι, *circumjaceo, circumpono, circumdo; cinctus sum amictu, malis*, &c. περίκειται, 3. sing. m. *superest, restat*; imperf. m. περικείμην, σο, τὸ. Th. κεῖμαι, *jaceo*, f. m. κείσομαι.

Περικεντέω, -ῶ, f. ήσω, *pungo, stimulo*: ex περὶ, et κεντέω.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, *galea*, qu. περὶ τὴν κεφαλὴν κειμένη.

Περικέσθω, Ion. pro περικάσθω, præs. imperat. pass. ἁ

Περικέσθομαι, idem quod κήδομαι, *curam gero*. Th. κῆδος, ους, τὸ, *cura*.

Περίκλαυτος, ου, ὁ ἡ ἁ, *valdè aridus, ambustus*; item *circumquaque fissus*: ex περὶ, et κάλλος, *calidus*. Th. καίω, *uro*.

* Περίκηπος, *hortus vicinus*, D. S.

Περικλαδίνων, gen. pl. a. 1. part. pass. περικλασθεὶς· ἁ

Περικλάω, *undique frango*. Th. κλάω, *frango*.

Περικλασθέντος, ου, *circumclusus*, præs. part. pass. ἁ

Περικλάω, *circumcludo*. Th. κλάω, *claudo*.

Περικλάων, Ion. pro περικλάσων, infin. præced.

Περικλῆς, έος, ἑος, ἑῖ, *PERICLES*, nomen proprium.

Περικλύζω, f. ύσω, *circumluo, undique alluo*: ex περὶ, et κλύζω.

Περικλυτὸς, ὴ, ὸν ὁ ἡ ἁ, *valdè inclytus, celebris*: ex περὶ, et κλυτὸς. Th. κλάω, *audio*.

Περικνήμις, ῖδος, ἡ, *ocrea, tibialia*: ex περὶ, et κνήμη, *tibia*.

Περικνίδιος, ον, *asper, multis et parvis aculeis*, ut *folia urticæ, thymi*, &c. ἁ

Περικνίζω, f. ίσω, *scalpo, pungo, rado*: ex περὶ, et κνίζω, idem quod Th. κνάω, *rado*.

Περικομμία, -ῶ, f. ήσω, *increpo, circumstrepo*: ex περὶ, et κομμὸς, *strepo*.

Περικοπὴ, ῆς, ἡ, *circumcisio, circumcisura*; item quævis *mutilatio*; et *lineamentum*, seu *corporis descriptio*; *apparatus, ornatus*; *facultates, opes*: ἁ

Περικόπτω, *circumcido*; item Metaph. *accido*, i. e. *vires alicujus et potentiam imminuo*: ex περὶ, *circùm*, et κόπτω, f. ψω, *seco*.

Περικορμία, -ῶ, f. ήσω, *exorno*.

Περικρᾰτὴς, έος, ἑος, ἑῖ, καὶ ἡ, *compos*, cum gen. item *superior*. Ex περὶ, et κρατέω, *teneo*. Th. κράτος, ους, τὸ, *robur*.

Περικρύπτω, *occulto*; f. ψω, p. περικέκρυφα, a. 2. περικρύβην, ες, ε. Th. κρύπτω, *abscondo*.

Περικτίονες, vide in περικτίονος.

Περικτίτης, ου, ὁ, *circumvicinus, finitimus*, in plur. περικτίται. Ex περὶ, et κτίζω, *ædifico, struo*.

Περικτίων, ίονος, ὁ, *finitimus habitator*, vide in seq.

Περικτίονες, ων, οἱ, pro περικτίονες, ἁ περικτίων, ίονος, *qui circum aliquem locum ædificia exstruit*: ex περὶ, *circum*, et κτίζω, *ædifico*.

Περικυκλόω, -ῶ, *circumdo, cingo*; f. ώσω, perf. περικεκύκλωκα, a. 1. περιεκύκλωσα. Th. κύκλος, *circulus*.

Περικύκλῳ, adv. *circùm, circumcirca*.

Περικυρέω, *circumcirca illino*, propriè *pice*: ex περὶ, et κῦρος, *conus; turbo; nux pini piceaque*.

Περιλαμβάνω, *complector, comprehendo*; item *patior*; item *cogor*: ex περὶ, et λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι.

Περιλάμπω, *circumfulgeo, undique illustro*; f. ψω, a. 1. περιέλαμψα, a. 1. part. act. περιλάμψας, αντος. Th. λάμπω, *luceo*.

Περιλείπω, *relinquo, reliquum facio*; f. ψω, perf. περιλέλοιφα, præs. pass. περιλείπομαι, *reliquus sum, supersum*; perf. part. pass. περιλελειμμένος, η, ον, *relictus, residuus, a, um*. Ex περὶ, et λείπω, *linquo*; a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Περιλείχω, *circumlambo, circumcirca lingo*: ex περὶ, *circum*, et λείχω, *lingo*; f. ξω.

Περιλεπίζω, f. ίσω, id. quod

Περιλέπω, f. ψω, *delibro, decortico*. Th. λέπω, *decortico*.

Περιλεσχήνομαι, η, ὁ ἡ ἁ, *celebris*: ex περὶ, et λεσχηνέω, *sermocinor*. Th. λέσχη, *sermocinatio*.

Περιλήμμα, ατος, τὸ, *captio, res capta*: ἁ περιλαμβάνω.

Περιληπτὸς, ὴ, όν, *qui comprehendi potest; qui percipi potest*: ἁ περιλαμβάνω, *comprehendo*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Περιλιχμάζω et περιλιχμάω vel -άομαι, idem quod περιλείχω, quod vide.

Περίλοιπος, η, ὁ ἡ ἁ, *relictus, residuus*.

Περιλούω, f. ούσω, *abluo*.

Περίλυσσος, η, ὁ ἡ ἁ, *valdè tristis*. Th. λύσσα, *dolor*.

Περιμαίνομαι, *valdè furo*: ex περὶ, et μαίνομαι, *furo, insanio*; f. m. μανοῦμαι.

Περιμένω, 2. sing. præs. sub. ἁ

Περιμίμνω, *præstolor, exspecto, moror*; cum acc. f. περιμενῶ, perf. περιμεμένηκα, a. 1. περίμεινα, ας, ε. Th. μίμνω, *maneo*.

* Περίμετρος, ον, *valdè plenus, refertus*: Plut. in Cæs. 7. 709. D.

Περίμετρον, ου, τὸ, *ambitus, circumferentia*: ἁ

Περίμετρος, ου, ὁ ἡ ἁ, *orbicularis, rotundus*: ἁ περίμετρος, sc. γραμμὴ, *linea, quâ in orbem ductâ aliquid metimur*, *PERIMETER*. Th. μέτρον, *mensura*.

Περιμήδεα, acc. sing. ἁ

Περιμήδης, ους, ὁ, nomen viri.

Περιμήκης, nom. pl. ἁ

Περιμήκης, ες, ὁ ἡ ἁ, *prælongus*: ex περὶ, intens. et μῆκος, ους, τὸ, *longitudo*.

Περιναιετάων, *circum habitant*; 3. pl. præs. sub. verbi περιναιετάω, *accolo*: ex περὶ, et ναιετάω, idem quod Th. ναίω, *habito*.

* Περιναύτιος, ἀνὰ τὸ περὶ, et ναυτία, *nauseabundus, nauseâ plenus*.

Περίνεως vel περίνηος, ω, τὸ, *PERINÆUM*, pars inter περσὶν ἡ αἰδοῖον, puto, quòd humore soleat qu. περσῶν, id est, *circumnatare*.

Περίνεως, ω, ὁ, *superfluus in nav-*

vector: ex περί, *supra*, et νέω, *navis*.

Περινίσσομαι, *circumeo*: ex περί, et νίσσομαι, idem quod Th. νέω, *eo, vedeo*.

Περισσομένων, gen. plur. Æol. part. præs. m. à præced.

Περσέω, -ῶ, *maximè cognosco; mente complector et concipio, excogito*: f. ήσω, p. -πέφνημαι.

Περσεύω, ῶ, f. εύσω, *circumeo, peragro, lustro*: ex περί, et ρεύω.

Περσοήσας, περσοήσασα, a. 1. part. act. m. et f. g. à præced.

Πέρξ, *circumcirca*. Th. περί, *circum*.

Περξίς, et περξίδ, f. ίδος, *circumquaque radò*, vel *polìo*.

Περοδεύω, *circumeo, lustro, periodum facio*, f. εύσω, p. -δέδευκα: à

Περίοδος, ου, ἡ, *circuitus, ambitus, PERIODUS*: ex περί, et ὁδός, ἡ, *via*.

Περοικέω, -ῶ, *accola sum*: f. ήσω, perf. περῳκέκηκα. Ex περί, et οἶκος, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Περοικὶς, ίδος, ἡ, *circa urbem sita, vicina*: à περίοικος.

Περοικοδομέω, -ῶ, *in orbem struo, domi includo*, f. ήσω, p. -φκοδόμημαι.

Περίοικος, ου, ὁ ἡ ὁ, *accola qui circa nos habitat, qui nobis est vicinus*: ex περί, et οἶκος.

Περοράτος, ία, ον, *despiciendus, negligendus*, adj. verbale: à

Περιόρνυμαι, *circumspicio*; item *contemno*. Th. ὄρνυμαι, *video*.

* Περίορνος, ου, ὁ ἡ ὁ, *conspicuus, negligens*: à περιόρνυμαι.

Περοσσῆν, præs. inf. act. à

Περοσσέω, *circumspicio*; *negligo*. Th. ὀσσέω, *video*.

* Περόσφιον, ου, τὸ, *diluculum*: à

* Περόσφιος, ου, ὁ, idem: ex περί, et ὄσφιος.

Περοριζω, f. ίσω, *suis finibus limitibusque circumscribo*; item *determino*: ex περί, et ὁρίζω, *termino*. Th. ὅρος, *terminus*.

Περοσμὸς, οῦ, ὁ, *circumscriptio quæ fit limitibus*: item *ipsi limites agrorum*; et *exilium*: à præced.

Περοσία, ας, ἡ, *abundantia, præstantia*: à περίειμι, *abundo*. Th. εἰμὶ, *sum*: part. ὤν, ὄσα.

Περοσιάζω, f. άσω, *suppetunt mihi opes et copiæ*: à præced.

Περοσιασμὸς, οῦ, ὁ, *possessio opum, peculium*: qu. actus τοῦ περουσιάζοντος· à præced.

Περούσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, *peculiaris, abundans, eximius*: à περιών, ῶσα, verbi περίειμι, *excello*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Περοχὴ, ῆς, ἡ, *argumentum, complexio*: à περιέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Περπαξῶσα, a. 2. inf. pass. περαχθείς, έντος, *trajectus*, a. 2. part. pass. verbi περονάω, *circumcirca transfigo*: ex περί, *circum*, et πείρω, *transfigo*: f. περῶ, aor. 1. ἔπειρα, a. 2. pass. ἐπάρην.

Περπατέω, *obambulo, deambulo*; Metaph. *vitam dego, vivo*; f. ήσω, p. πεπάτηκα. Ex περί, *circum*, et πατέω, *calco*.

Περιπατητὴς, ὴ, ὲν, *ambulator*; hinc Περιπατητικὸς, ὴ, ὸ, *PERIPATETICUS*, qui profitetur sectam Aristotelis: Hinc Angl. PERIPATETIC: à præced.

Περιπατοίμι, Att. pro περιπατοῖμι, præs. opt. act. à περιπατέω.

Περίπατος, ου, ὁ, *ambulatio, deambulatio, locus in quo ambulamus*; it. *disputatio Philosophica quæ fit inter deambulandum*, seu *disputatio ambulatoria*; item *locus in quo Philosophi ambulantes disputabant*, peculiariter *schola*, seu *secta* Aristotelis: à περιπατέω, q. v.

Περπέλας, ία, ον, *terræ propinquus*: Hinc ἡ περπελία, ας, *humilitas*: ex περί, et πέλα.

Περπείρω, *transfigo*: f. περπερῶ, a. 1. περέπειρα, ας, s. in pass. περπείρομαι, p. ειται, *transfigor*: ex περί, et πείρω, *transfigo*.

Περπέπαμαι, vide πέφαμαι.

Περπεσσεύσιος, p. inf. act. verbi περπέσσω, *incido, cado super*: ex περί, et πίσσω, *cado*, f. m. περπέσσομαι, p. πέπεσσμαι, a. 2. ἔπεσον.

Περπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. περπεσοῦν, a. 2. infin. περπέσοις, 2. plur. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Περπεσὼς, ὼς, ὁ ἡ ὁ, *qui incidit*. Res verò περπεσεῖν dicuntur, *quæ in contrarium statum sunt lapsæ*: ex περί, et πίσσω. inus. pro quo fit πίπτω, *cado*.

Περπιφλυσμένον, gen. pl. perf. part. pass. à περιφλύω, pro περιφλόω, *amburo*, quod à φλόω, *ferveo*. Th. φλὰω, *nuger*, &c.

Περπίπτω, *incido*, cum dat. f. περπεσοῦμαι, p. πεπέπτωκα, a. 2. περέπεσον, a. 2. inf. περπεσεῖν ex περί, et πίπτω, *cado*.

Περίπλεκτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *implicitus, connexus*; verbale à

Περιπλέκω, *circumligo, complector*; item *involvo orationem verbis, et sensum obumbro*: ex περί, et πλέκω, f. ξω, *necto*. Hinc Angl. verbum PERPLEX.

Περπλόμενος, par Syncopen pro περιπλόμενος, *circumvolutus*; in gen. pl. περπλομένων hinc περπλόμενος ἐνιαυτὸς, *vertens annus*: à περιπέλω, *circumverto*. Th. πέλω, *sum*, et *verto*.

Περίπλους, *navigatio circumvectio, circum aliquem locum navigatio*; item adject. *qui circum navigari potest*: ex περί, *circum*, et πλέω, *navigo*; unde πλόος, οῦς, ὁ, *navigatio*.

Περπνῖγμὸς, ὸς, ὁ ἡ ὁ, *suffocatus*; ex περί, et πνίγω.

Περπνεύω, *tueor, servo*; *gigno, effero*; in med. *acquiro, comparo*; *vindico mihi*: f. εύσω, p. πεπνεύκα, præs. m. περπνεύομαι, -ῶμαι, a. 1. m. περπνευσάμην, ω, ανο, hinc περπνευσάμενος, 1. pl. a. 1. sub. m. ex περί, et πνέω, *facio*.

Περπνοίησις, εως, ἡ, *tutatio, acquisitio, vindicatio*: à præced.

Περπολέω, *in orbem ago seu verser, obeo, circumeo*: ex περί, *circum*, et πολέω, *verser*.

Περπόλιον, ου, τὸ, *civitates vicinæ*.

Περπόρφυρος, ου, τὸ, *prætexta, vestis purpurea*.

Περπρὸ, *ultrò*, qu. *circum et antè*: ex περί, et πρό.

* Περπρᾶσαι, *incido*, cum dat. ἐπράφην, Tryph. 353. Vid. not. Merric.

Περπτέρυγος, ου, ὁ ἡ ὁ, *undique pinnatus*, vel *tectus*: ex περί, et πτερόν.

Περπτύξασα, *complexa*: aor. 1. part. f. g. à

Περπτύσσω, *complector*: f. ξω. Ex περί, *circum*, et πτύσσω, *plico*.

Περπτῶμα, ατος, τὸ, *casus, prolapsus*: à περιπίπτω.

Περπυστος, ου, ὁ ἡ ὁ, *celebris, famâ notus*: ex περί, et πυνθάνομαι, *audio, cognosco*, f. m. πεύσομαι, perf. pass. πέπυσμαι.

Περραίνω, *circum aspergo*: f. ρᾶνῶ, p. περιέρραγμαι· ex περί, et ῥαίνω, *aspergo*.

Περραντήριον, ου, τὸ, *aspergillum, instrumentum ad aspergendum; vas aquarium*: à περιῤῥαίνω, *circum aspergo*: ex περί, et ῥαίνω, *aspergo*.

Περραντίζω, idem quod περιῤῥαίνω, q. v. f. ίσω, p. περιῤῥάντικα.

Περῤῥάσσω, idem quod ῥάσσω, *suo*; f. ψω, p. ἔῤῥαφα.

Περῤῥήγνῦμι, *dirumpo*; περιῤῥῆξαι, perf. περιῤῥῆγμαι, a. 1. περιῤῥῆξα, a. 1. part. act. περιῤῥήξας, ασα, ος. Ex περί, et ῥήγνυμι, *rumpo, frango*.

Περῤῥὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, *circumfluus*: et Περῤῥόος, ου, ὁ ἡ ὁ, *circumfluus*: à περιῤῥέω, q. v.

Περσκιάλλω, -ῶ, *variego*; *includo*; f. ίσω, p. περισκίαλμαι.

* Περιάδηκος, ον, *ferro obductus.*

Περιαιλίω, ίσω, ὁ ᾗ ὁ, *perdurus, pertinax, pruefractus, asper, molestus:* ex περὶ, et σκίλλω, *exsicco.*

Περισκελὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὁ, *crura ambiens:* ex περὶ, et σκέλος, *crus.* Hinc

Περισκελὶς, ίδος, ἡ, *feminale, caliga, bracca.*

Περισκωλὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὁ, *circumtortus:* ex περὶ et σκάω.

Περίσκοπος, ὁ, ὁ ᾗ ὁ, *exoletus, altus:* à περισκέπτομαι, *circumspicio.* Th. σκέπτομαι, *video;* f. m. ψομαι.

Περισκυλακίζω, *lustro* per σκύλακα. Veteres se lustrare et expiare solebant, *catulo* circa corpus ducto: quam lustrationem vocabant περισκυλάκισιν· à σκύλαξ, ᾰκος, ὁ ᾗ ὁ, *canis, catulus.* Th. ὀλάω, *latro.*

Περισπείρω, *eatem detrabo, excorio:* fut. ῥσω, p. -εσπάρκα.

Περισπασμὸς, ὁ, *distractio, circumactio; contentio, bellum; circumflexio:* Vox Gram. à

Περισπάω, ῶ, *detrabo, distrabo;* f. άσω, p. περιέσπακα, imperf. pass. περισπάμην, -άμην, -άω, -ᾶς, -άσο, -ᾶτο. Th. σπάω, *trahо,* f. άσω, p. ἔσπακα.

Περισσάκχω, et Att. vel Ion. περισσαχίω, *studiosè propero, gravitèr fero,* vel *infenso* eum. Th. σπάκχω, *urgeo.*

Περισσίον, ου, τὸ, *suburbium.*

Περισσοβάσιος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *studiosè expetitus:* ex περὶ, et σπεύδζω, *sedulò ago, enitor.* Th. σπεύδω, *festino.*

Περισσωμένη, ης, (sc. περισπωμένη) *circumflexus* accentus, part. pras. m. f. g. à περισσόω, -ῶ, quod vide suprà.

Περισσὰ, *eximia,* nom. pl. n. g. vel pro περισσῶς, à περισσὸς, quod vide.

Περισσόα, ας, ἡ, *abundantia:* à περισσόω.

Περίσσωμα, ατος, τὸ, *abundantia, reliquiæ:* à

Περισσόω, vel περισσάω, *abundo, superum; excello:* f. ώσω, a. 1. περιεσσωσα, *feci exuberare.* [* 2 Cor. ix. 8. 12. Eph. i. 8. 1 Thess. iii. 12.] περισσώσαμι, a. 1. opt. act. περισσώσιον, ονος, τὸ, *quod superest, reliquiæ,* pras. part. n. g. Sic τὸ περισσώσιον, ονος, a. 1. part. act. n. g. à περισσὸς, *eximius:* Th. περὶ, *suprà.*

Περισσολόγος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *multo sermone utens.*

Περισσὸν, οῦ, τὸ, *prastantia, excellentia, copia.*

Περισσὸς, et Att. περισσὸς, ὴ, ὸν, *excellens;* item *nimius, redundans;* q. d. περὶ ἄλλων ὤν, *aliis prastans:* ἢ περισσοῦ, *multò magis:* ἄλλως περισσοῦ, *viginti et amplius.* Th. περὶ, *suprà.*

Περισσότερος, ου, *prastantior,* compar. à περισσὸς.

Περισσοτέρως, adv. *vehementiùs, magis,* à pracedi.

Περισσῶς, adv. *copiosè, eximiè, valdè abundè:* à περισσὸς.

Περιστὰδὸν, adv. *circumstando, circumcirca:* à περιστημι.

Περιστὰλὴν, ης, ν. a. 2. opt. act. verbi περιστέλλω, *circumsto:* et

Περιστάντας, acc. pl. à

Περιστὰς, ὄντος, *circumstans:* part. aor. 2. ejusd. verbi, quod ex περὶ, et ἵστημι, *sto:* f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Περίστασις, εως, ἡ, *statio; circumstantia; circumstantium corona; necessitas; vicissitudo; occasio; apparatus, instrumentum; magna rerum agendarum turba circumstans et urgens:* à περιστημι.

Περίστατος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *coronâ circumstantium cinctus;* item Subst. ὁ, *locus altus:* ab eod.

Περιστάωσι, *circumstent:* Poët. pro περιστῶσι, et hoc Ion. pro περιστῶσι, 3. plur. a. 2. sub. act. verbi περιστημι, *circumsto.* Th. ἵστημι, *sto:* f. στήσω, a. 2. ἔστην, a. 2. opt. σταίην.

Περιστέλλω, f. ελῶ, p. αλκα, *protego; diligentèr observo; orno:* περιστέλλειν ἀοιδὰν, *carmen concinnare et componere.* Th. στέλλω, *orno.*

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ, ᾶς, ἡ, *columba:* q à περίσσειον ἱερὸν. Serpiùs enim parit anno: ideo Veneri sacrabant eam. Vel à περισσοῦ πόθεν, est enim *pavore valdè.*

Περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, *columbarium;* item *herba* die dicta: à super.

Περιστερίδιον, ου, τὸ, dimin. *pullus columbinus.*

Περιστερώδης, ους, ὁ ᾗ ὁ, *columbinæ speciei.*

Περιστεφάνω, *coronâ cingo:* vide περιστέφω.

Περιστέφονται, *coronantur:* 3. sing. pras. ind. pass. à

Περιστέφω, f. ψω, *coronâ cingo.* Th. στέφω, *corono.*

Περιστήθιον, ου, τὸ, *pectorale:* ex περὶ, et στῆθος, *pectus.*

Περιστιχίζω, fut. ίσω, *indagine claudo:* ex περὶ et στίχος.

Περιστόμιον, ου, τὸ, *linguæ locus in gutture, pinguedo:* ora seu *limbus;* item *puteal.* Th. στόμα, *os.*

Περιστομίχλω, idem quod περιστένω, *circumeiros gemo.* Th. στενὸς, ῆ, ὸν, *angustus.*

Περιστράπτω, pro περιστράπτομαι, *circumfulgeo.* Th. ἀστράπτω, *fulguro.*

Περιστρέφοντα, acc. sing. pras. part. act. verbi

Περιστρέφω, *circumago, in orbem verto.* Th. στρέφω, *verto:* fut. ψω.

Περιστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio, rotatio:* à pracedi.

Περίστρωμα, ατος, τὸ, *tapes, aulæum;* qu. *circumstratum:* à

Περιστρώννυμι, *prosterno:* f. στρώσω, p. περιέστρωκα.

Περιστρωφᾶσθαι, Ion. pro περιστρέφεσθαι.

Περιστύλιον, ου, τὸ, et περίστυλον, et

Περίστυλος, ου, ὁ ᾗ ὁ, *locus columnis cinctus.* Th. στύλος, *columna.*

Περισῦραι, *circumcirca trahe, distrahe, divelle; vexa, diripia, probris lacera.* Th. σύρω, f. ρῶ, *trahe.*

Περισφύριον, ου, τὸ, *fimbria, talaria, fascia circa talos:* ex περὶ, et σφῦρα, *malleus.*

Περίσχεο, *auxiliare:* Ion. pro περίσχου, a. 2. imp. m. ex περὶ, et ἔχω, *habeo:* f. ἕξω, et σχήσω, a. 2. ἔσχον, a. 2. m. ἐσχόμην.

Περισχίζω, *circumcido; dirimo:* ex περὶ, et σχίζω, *findo.*

Περισχίσαμεν, *incidere:* Ion. pro περιτάμνειν, pras. inf. act. à

Περιτάμνω. Ion. pro περιτέμνω, *circumcido.* Th. τέμνω, *caso:* f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔτμην, p. m. τέτμημαι· hinc perf. infin. med. περιτετμήσθαι.

Περιτείδασα, ας, ι, perf. ind. act. verbi περιτείθημι, *attribuo.* Th. τίθημι, *pono:* fut. θήσω, a. 2. ἔθην.

Περιτειχίζω, *circumvallo, muro includo:* f. ίσω. Th. τεῖχος, *murus.*

Περιτείχισις, εως, ἡ, item

Περιτείχισμα, ατος, τὸ, et

Περιτειχισμὸς, οῦ, ὁ, *circumvallatio:* à περιτειχίζω, *murum struo.* Th. τεῖχος, ους, τὸ, *murus.*

Περιτέλλομαι, Poët. pro ἀπτέλλω, *orior, exorior:* med. à

Περιτέλλω, f. ελῶ, *circumvolvo, perficio:* ex περὶ, et τέλλω.

Περιτεμῶν, a. 2. infin. act. à

Περιτέμνω, *circumcido, amputo:* f. τεμῶ, p. περιτέτμηκα, a. 2. περιέτμην et -έτμον, a. 2. inf. act. περιτμῆναι, p. pass. περιτέτμημαι, p. part. pass. περιτετμημένος, a. 1. pass. περιετμήθην, p. m. περιτέτμην· ex περὶ, et τέμνω, *seco.*

Περιτέτμηνται, 3. pl. p. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτίθημι, *circumpono, appono,* ut *personam; addo,* ut *formam, vestem,* &c. 3. pl. περιτιθέᾶσι, Ion. pro περιτιθέασι, f. περιθήσω, p. περιτέθεικα, a. 1. περιέθηκα, a. 2. περιέθην, ες, ε, a. 2. part. act. περιθὲς, ἐσσα. Th. τίθημι, *pono.*

Digitized by Google

Περιτμηθῆναι, a. 1. infin. pass. et
Περιτμηθήσομαι, q, σεαι, fut. 1. ind. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περίτμητος, circumcisus, unidè ἀπερίτμητος, υ, ὁ ἡ ἡ, incircumcisus: à 3. pers. perf. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, circumcisio: à p. m. verbi ejusd.

Περιτραπήσει, gen. sing. f. g. aor. 2. part. pass. verbi

Περιτρέπω, circumago, converto, redigo, impello: f. ψω, p. περιτέτροφα, a. 1. περιέτρεψα, a. 2. περιέτραπον· ex περὶ, et τρέπω, verto, f. ψω, p. m. τέτροφα.

Περιτρέφω, conglacio, Od. 14, 477.

Περιτρέχω, circumcurro, percurro: f. περιδρέξω, a. 2. περιέδραμον, ες, ε, aor. 2. part. act. περιδραμὼν, όντος, p. περιδεδράμηκα· quasi à δραμέω. Th. τρέχω, curro.

Περιτρέω, circumtremo, Il. 11, 675. Th. τρέω, trepido; f. τρέσω.

Περιτρωπάω, revertens: Ion. pro περιτροπάων· à περιτροπάω, circumeo. Th. τρέπω, verto.

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, vicissitudo, quâ aliquid per vices et in orbem fit: ab eod. Th.

Περιτυπόω, vide in περισύω.

Περιτυπὼς, ῶ, &c. vide in περισσός.

Περιτυγχάνω, incido, fortè reperio. Th. τυγχάνω, sum, f. m. τεύξομαι, a. 2. ἐντύχον.

Περιτυχὸν, όντος, et in. f. g. περιτυχοῦσα, a. 2. part. act. verbi præced.

Περιφαίνομαι, undique conspicuus sum. Th. φαίνω, in lucem profero, ostendo: fut. ανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἐφάνην.

Περιφάνεια, ας, ἡ, prospectus, evidentia, splendor: ab eod. Th.

Περιφᾶῖ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à περιφαίνομαι, quod vide.

Περιφανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ conspicuus, splendidus. Th. φαίνω.

Περιφανῶς, adv. apertè, evidenter, clarè, splendidè: à περιφανὴς.

Περίφανσα, acc. sing. à Περίφας, αντος, ὁ, PERIPHAS, nom. proprium.

Περιφέρεια, ας, ἡ, circumferentia, rotunditas, converitas: et περιφέρεια θαλάσσης, margo: à

Περιφερὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, rotundus, teres: à

Περιφέρω, circumfero; in comitatu meo fero; redigo in vel ad; perturbo: in errorem induco: f. περιοίσω, a. 2. περιήνεγκον· pass. περιφέρομαι, circumferor, vagor: pass. part. pass. περιφερόμενος. Th. φέρω, fero.

Περιφεύγω, f. ξω, effugio: ex περὶ, et φεύγω, fugio.

Περιφὴς, a. 2. part. act. à περιφήνω, pro quo usurpatur περιφθάνω. Th. φθάνω, prævenio, anteverto: fut. φθάσω, aor. 2. ἔφθην, tanquam à φθάμι.

Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, circumlatio, circumactio; ferculorum missus; conturbatio, error, vagatio: à περιφέρω, quod vide.

Περιφορητὸς, ὴ, ὸν, vagus clarus, sapiens: à περιφέρω, quod vide.

Περίφραγμα, ατος, τὸ, septum, quo quid circumdatur; sepes, murus, vallum, &c. à περιφράσσω.

Περιφραδέως, adv. accuratè, peritè: à

Περιφραδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, sciens, peritus: à

Περιφράζω, circumloquor, considero. Th. φράζω, dico: fut. σω, a. 2. ἐφράδον, p. med. πέφραδα.

Περίφρασσος, υ, ὁ ἡ ἡ, circummunitus.

Περίφρασις, ιος, ἡ, circumlocutio, PERIPHRASIS, Figura Gr. Th. φράζω, dico.

Περιφράσσω, -σσω, circumsepio, circumvallo, f. άξω, p. πέφρᾶχα, perf. pass. πέφραγμαι· à φράσσω.

Περιφρονέω, despicio; accuratè cogito: f. ήσω, p. περιπεφρόνηκα· quod à περίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, valdè prudens; superbus, contemptor: ex περὶ, et φρὴν, mens.

Περίφρονος, gen. sing. à

Περίφρων, ονος, vide in περιφρονέω.

Περιφῦναι, adnascor, adhæreo: f. m. ύσομαι, p. pass. περιπέφυμαι.

Περιχαίρω, summoperè lætor. Th. χαίρω, lætor: f. χᾶρῶ et χαιρήσω, a. 2. ἔχᾶρον, perf. pass. πέχαρμαι.

Περιχαλάω, -ῶ, f. άσω, are obduco.

Περιχαράδην, -ῶ, vallo circummunio: f. ώσω, p. περικεχαράδηκα. Th. χάραξ, sulcus.

Περιχαὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, supra modum lætus: à περιχαίρω.

Περίχαυος, υ, ὁ ἡ ἡ, circumjacens regio: ex περὶ, et χάω, ας, ἡ, regio. Th. χῶρος, υ, ὁ, locus.

Περιψάω, circumquaque abstergo, defrico: ex περὶ, et ψάω, tergo: f. ψάσω, p. ἔψηκα.

Περίψημα, ατος, τὸ, sordes: à 1. pers. perf. pass. præced. verbi.

• Περίψωσι τῷ μόλυ, molæ contritio, Suid.

Περιψιλόω, circumcirca nudo, spolio: ex περὶ, et ψιλόω, nudo. Th. ψιλὸς, ὴ, nudus.

Περιωδίω, -ῶ, indignè trudo, pulso, aut vexo. Th. ώδίω, f. ώθήσω, et ὦσω, trudo.

Περιώπη, ης, ἡ, specula; ipsa circumspiciendi actio: ex περὶ, et ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Περιώσιος, adv. magnoperè, supra modum, supra cætera: à

Περιώσιος, υ, ὁ ἡ ἡ, admodùm sanctus; eximius; numerosus: ex περὶ, et ὄσιος, sanctus. Vel quasi περιωσύνος, qui faciè exaudìri potest: quod à περιωσύνη, admodùm clamo.

Περιώχω, nigresco, vario, f. ώσω, p. συνέρεμμα. Th. πέρκος.

ΠΕ'ΡΚΟΣ, seu περκνὸς, ὴ, ὸν, niger, nigris maculis variegatus.

Περμησσὸς, ῆ, et Ion. ῆος, ὁ, fluvius Bœotiæ ex Helicone, Phœbo et Musis sacer.

Πέρνα, ης, ἡ, PERNA: συνέρεμμα, ης, ἡ, calx; ex quo per ejectionem τῦ σ fit πέρνα.

Πέρνας, præs. part. act. à πέρνημι, vendo.

Περνάσκω, περνάω, πέρνημι, vendo: à περάω, idem.

Περόνημα, ατος, τὸ, Dor. pro περόνημα, opus: sed propriè opus acu factum: à περονάω.

Περονηρὶς, ίδος, ἡ, peplum, vestis quæ fibulâ succingebatur. Th. περόνη.

Περονάω, fut. ήσω, fibulâ subnecto, fibulo: à seq.

ΠΕΡΟ'ΝΗ, ης, ἡ, fibula, sura, ascicula; item monile: q. à πάω, transadigo, figo.

Περοσυρίω, perperàm ago, temerè ago, præceps sum; jacto; f. m. ύσομαι. Th. πέρσειος.

Περσυρία, ας, ἡ, temeritas: à

ΠΕ'ΡΠΕΡΟΣ, υ, PERPERUS, levis, vanus, temerarius: qu. περφέρος, ἀπὸ τῦ περφέρεσθαι, circumferri.

Περβάκανος, metri gratiâ, pro περιβάκανος, 3. sing. a. 1. m. verbi περιτίθημι, circumpono. Th. τίθημι, pono, f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην.

Περβίσχων, pro περιέσχων: hinc verbale περίσχος, et per Sync. Poët. πέρβισχος.

Πέρβισχος, υ, ὁ, excellens, eminens: vide præced.

Πέρσαι, a. 1. infin. act. verbi πέρθω, vasto: f. σω. Est et Πέρσαι, nom. plur. à Πέρσης, ου, ὁ, PERSA.

Περσεὺς, ῆος, vel έος, ὁ, PERSEUS, nomen viri.

Περσεφόνεια, ας, ἡ, seu Περσεφόνη, ης, ἡ, PROSERPINA, filia Jovis et Cereris: à πέρθω, vasto, et φόνος.

Περσήϊος, ου, Poët. pro Περσεύς, PERSEUS, ex Perseo natus: quod à Περσεὺς, ῆος, ὁ, Perseus.

Περσὶς, ίδος, ἡ, nomen mulieris.

ΠΕ'ΡΣΗΣ, υ, ὁ, PERSA: nom. pl. οἱ Πέρσαι. Fuit et frater Hesiodi ita appellatus.

Περσὶς, ίδος, ἡ, nomen fœminæ: Heb. q. d. ungula.

ΠΕ'ΡΥΣΙ, *anno præterito; ante hoc tempus:* quod à περάω, *transeo.*

Περυσῖνός, ὴ, ὸν, *qui est anni superioris:* à præced.

Περῶ, f. verbi πείρω, *transfigo:* p. πέπαρκα, a. 1. ἔπαρκα, a. 2. ἔπαρον, p. m. πέπαρμαι· hinc πάρος, ου, ὁ, *meatus.*

Περῶν, *transiens:* præs. part. act. à περάω, *transeo:* f. άσω et ήσω.

Πέσε, seu πέσεν, *cecidit:* Ion. pro ἔπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado:* f. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον, hinc a. 2. inf. πεσεῖν, a. 2. part. act. πεσὼν, ῶσα, ὸν, et in accus. m. g. πεσόντα.

Πεσίσσαι, *casurum:* diphthongi dissolut. pro πεσεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi πίπτω, *cado:* vide πίπτ.

Πεσεῖν, a. 2. inf. act. et

Πεσεῖτε, 3. sing. f. 2. m. πεσεῖσθαι, f. 2. infin. m. ejusd. verbi.

Πεσέμεν, Ion. pro πεσεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Πεσέονται, *decidant:* 3. pl. a. 2. imperat. act. verbi πίπτω, *cado;* a. 2. ἔπεσον, a. 2. imperat. act. πέσε, ἔστω.

Πεσεῦμαι, *cadam:* Dor. pro πεσοῦμαι, f. 2. m. verbi ejusd.

Πέσῃσι, Ion. Paragoge pro πέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi præced.

Πέσσος, ου, τὸ, idem quod πέσος, *pellis tondenda, vellus:* à πώω, *tondeo.*

Πέσσε, Ion. pro ἔπεσε, a. 2. ind. act. πεσέσθαι, acc. sing. πεσέσσεις, nom. pl. part. a. 2. verbi πίπτω, *cado.*

Πέσος, ου, τὸ, *cadaver:* à πίπτω.

Πεσῶμαι, f. 2. m. in 3. pl. πεσοῦνται, verbi ejusd.

Πεσσέμεν, Ion. pro πέσσειν, præs. inf. act. à πέσσω, Æol. pro πέπτω, *coquo, digero.*

ΠΕΣΣΟ'Σ, seu πεσσὸς, οῦ, ὁ, *calculus,* vel *scrupus lusorius; ipse ludus.* Est et

Πεσσὸς, *medicamentum molli lanâ compositum, quod feminis subjicitur inter naturalia;* Angl. A PESSARY: an à πέσσω, *mollio?* an à πέσσος, *pellis lanata?*

Πέσσω, Æol. pro πέπτω, *coquo:* hinc præs. part. πέσσων, *demulcens.*

Πεσὼν, όντος, *qui cecidit:* a. 2. part. act. verbi πίπτω, *cado:* f. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Πετάζω, *extendo, explico:* idem quod πετάω.

Πέτᾰλ' pro πέτᾰλα, *folia;* nom. pl. à πέτᾰλον, quod vide.

* Πεταλισμὸς, οῦ, ὁ, *ostracismus per folia:* à πέταλον. Th. πετάω.

Πέτᾰλα, *vituli:* qui cornua habent instar πετάλων, id est, *foliorum* seu *ramorum.*

Πέτᾰλον, et Ion. πέτηλον, ου, τὸ, *folium:* item *lamina, bractea:* dat. pl. Ion. πετάλοισι. Th. πετάω, *extendo.*

Πέτᾰμαι, *volo,* vide πέτομαι.

Πετανύσσω, id. quod πετάω, *pando.*

Πετανὸς, ὰ, ὸν, Poët. et Dor. pro πετανὸς, *volatilis, volucris.* Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Πετάομαι, id. q. πέτομαι, q. v.

Πέτασαν, et gem. σ, πέτασσαν, Ion. pro ἐπέτασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πετάω vel -άζω, *f. άσω, expando.*

Πετασθήσομαι, ῳ, στω, f. 1. pass. à πετάσμαι, idem quod πέτομαι, *volo;* ubi videas.

Πέτᾰσος, ου, ὁ, *PETASUS, pileus, latior galerus:* à πετάω, *expando.*

Πετάσω, *extendam,* f. 1. ind. act. verbi πετάννῡμι, vel πετάω, *explico.*

Πετασὼν, *PETASO, coxa cum costis:* à πετάω, *extendo.*

ΠΕ'ΤΑΤΡΟΝ, ου, τὸ, *pertica, in quâ gallinæ dormiunt, gallinarium;* genus *laquei; professitas:* παρὰ τὸ ἐν αὐχμῷ πετᾶσθαι.

Πέτηχυν, vel πέτᾰχυν, υ, τὸ, *poculum amplum in modum folio expressum:* à

ΠΕΤΑ'Ω, (unde πετάζω, πετανύω, et πετάννῡμι) *pando, explico, aperio:* f. άσω.

Πετεηοῖς, *volucribus:* per Epenth. Poët. pro πετεοῖς, dat. pl. à πετεὸς, οῦς, ὁ, *volucris:* et

Πετεηὸς, etiam dicitur pro πετεὸς, *volatilis:* nam Poëtæ sæpissimè ε in ει mutant, quorum unum in η vertunt. Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Πετεινὸν, οῦ, τὸ, *volatile, avis:* πετεινὰ, τὰ, *volucres:* ab eod.

Πετεινὸς, ὴ, ὸν, *volucer:* ab eod. Th.

Πετέσθην, *volabant:* Ion. pro ἐπετέσθην, 2. dual. imperf. m. verbi πέτομαι, *volo, -as.*

Πέτευ, Dor. pro πέτε, præs. imperat. m. ab eod.

Πέτευρον, υ, τὸ, *trabs, lignum: scandula; locus ubi gallinæ, aut aliæ aves, dormire solent.* Dictum quasi πέτεινδον, παρὰ τὸ τὰ πετεινὰ ἐν αὐτῷ ἵζδειν, quòd *volucres in eo dormiant.* Pro eodem dicitur et πέτευρος.

Πετεὼν, όνος, ὁ, vicus Thebanus.

Πετεὼς, -ῶ, Att. ῶς, ὁ nom. propr.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα, nom. pl. à πέταλον, quod vide.

Πέτηται, 3. sing. præs. sub. m. verbi

ΠΕ'ΤΟΜΑΙ, -άσμαι, et πετάσμαι, *volo -as:* q. à πετάω· volatus enim fit expansis alis: præs. part. med. πεταόμενος, -άμενος, a. 1. pass. ἐπετάσθην, ης, η, *volavi.*

Πετόντεσσιν, Ion. et Poët. pro πέτουσιν, dat. pl. præs. part. act. vel, ut alii, aor. 2. verbi πίπτω, pro πέσσω, *cado.*

Πετὸν, præs. inf. act. idem valet ac ἐπιπέσσειν, ἐπιτυγχάνειν, *incidere in aliquid, nancisci:* à verbo

Πετύω, *f. ύσω, incido in aliquid, nanciscor:* à πίπτω, inus. pro quo πέσσω, *cado.*

Πέτρα, ας, ἡ, *PETRA, saxum grande, rupes.* [* *antrum in rupe.* Il. β'. et passim. Vid. Græv. ad Hesiod. Op. 589.] Th. πέτρος, ου, ὁ, *lapis, saxum.*

Πετρήσσα, ας, ἡ, Dor. pro πετρήεσσα, ης, ἡ, *saxosa:* vide πετρήεις.

Πετραῖος, αία, αῖον, *saxatilis, inter petras* seu *saxa versans; in petrosis et saxosis locis nascens.* Th. πέτρος, *lapis.* Item

Πετραῖος Ποσειδῶν. Cur et apud quos Neptunus *PETRÆUS* vocaretur et coleretur, consule Græca Scholia in Pindar. Pythior. Od. iv. 248. 12.

Πετρᾶνη, ης, ἡ, gemma quædam: à πέτρα.

Πέτρη, ης, ἡ, Ion. pro πέτρα, dat. pl. Ion. πετρηφι.

Πετρήεις, εντος, *saxosus, petrosus, lapidosus:* f. g. πετρήσσα, et in n. g. πετρῆεν. Th. πέτρος.

Πετρηέσσῃ, dat. sing. f. g. præced.

* Πετροβάτης, ου, fut. ήσω, *petras scando:* ex βαίνω, et

ΠΕ'ΤΡΟΣ, υ, ὁ, *lapis, saxum;* undè *PETRUS,* nomen Apostoli: hinc etiam

Πετροφυὴς, ῆος, ὁ ἡ, *saxis adhærens:* ex πέτρος, et φύω.

Πετρόω, -ῶ, όσω, *in lapidem verto;* item *lapido.*

Πετρώδης, ους, ὁ ἡ, *petrosus, lapidosus:* à πέτρος, *lapis.*

Πεττὸς, *calculus:* vide in πεσσός.

Πετώμενος, ου, contract. à πετασμένος, verbi πετάομαι, seu πέτομαι, *volo, -as.*

Πέτω, *cado:* inus. pro quo πίπτω, idem, qu. à πτόω, *solum;* est enim *ad solum moveor.*

Πεύθετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi πεύθομαι, quod vide.

Πευθοίατο, *audirent:* Ion. pro πεύθοιντο, 3. pl. opt. præs. m. à

Πεύθομαι, idem ac πυνθάνομαι, *audio, intelligo:* f. m. πεύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πευκάλιμος, ίμη, ιμον, *amarus; prudens, cautus.* Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea,* vel *larix* arbor. Vel

qu. à *σύνα*, nasm. et *συνὸς* est *συνεός*.

Πιτυΐδιος, ὰ, ὸν, *amarus*. Th. *πτύη*, *ης*, ἡ, *picea*; cujus lachryma amara.

Πιτυΐδος, acc. sing. à **Πιτυΐδης**, *ου*, ὁ, nomen gentile.

ΠΕΤ'ΚΗ, *ης*, ἡ, *pinus, picea, larix, quicquid ex ligno tali fit*, ut *tæda, fax*, &c. *lignum ex Ophir allatum*, sic Joseph.

Πιτύϊνος, *ίνη*, *νον*, *pineus*: à præced.

Πιυσθοῖ, *audietis*: Dor. pro *πτύσεσθε*, 2. pl. f. 1. m. verbi *πτύθομαι*, seu *πυνθάνομαι*, *audio*.

Πιυσίμενος, part. f. m. verbi ejusd.

Πίφᾶμαι, *interii*: p. pass. pro *πέφαμαι* à *φάω*, *occido*. Alii volunt esse præs. pass. verbi *πίφημι*, idem quod *φάω*. Hinc 3. sing. perf. *πίφανται*, et in 3. pl. *πίφανται*, infin. *πίφασθαι*, paulo post f. *πιφήσομαι*.

Πίφαμμαι, *apparui*: et in 2da sing. *πίφανται*, p. pass. verbi *φαίνω*, *apparco*: f. *φανῶ*, p. *πέφασμαι*.

Πιφαγμένος, *obstructus*; per Metathesin pro *πιφραγμένος*, perf. part. pass. verbi *φράγνυμι*, idem quod *φράσσω*, *sepio*: f. ξω, p. *χα*.

Πίφασμαι, *apparui*: perf. pass. Att. pro *πέφαμμαι*, quod vide.

Πιφαδίεται, *parcet*: Ion. pro *πιφαδήσει*, 2. sing. paulo post f. verbi *φάδομαι*, *parco*, *remitto panum*: f. m. *φάσομαι* et *φαδέσομαι*, p. pass. *πιφάδημαι*.

Πιφάσεται, 3. sing. paulo post f. verbi ejusdem.

Πιφευγίνος, perf. part. pass. ab eod. verbo.

Πιφευγίνα, p. infin. m. à *φεύγω*, *fugio*: f. ξω, a. 2. *ἰφύγον*, p. m. *πέφυγα*.

Πιφευγοίη, Att. Metaplasm. pro *πιφεύγοιμι*, perf. opt. m. verbi ejusd.

Πέφυκα, *vivus sum*; p. m. verbi *φαίνω*, *ostendo*: f. *ανῶ*, p. *πέφαγκα*.

Πιφέσσει, Ion. pro *πιφήσῃ*, 2. sing. paulo post f. verbi *φάω*, *occido*: f. *φήσω*, paulo post f. *πιφήσομαι*.

Πιφήσεται, *apparebit*: 3. sing. paulo post f. verbi *φάω*, quod est idem cum *φαίνω*, *apparco*.

Πιφιδέσθαι, Ion. per Anadiplasismum pro *φιδέσθαι*, a. 2. infin. m. verbi *φάδομαι*, *parco*.

Πιφιδήσεται, *parcet*: 3. sing. paulo post f. verbi *φαδῶ*, f. *ήσω*, perf. pass. *πιφίδημαι*, *ους*. Vel est. f. med. verbi *πιφάδια*, factum ex p. med. *πιφίδα*, quod à præced. verbo.

Πιφίδεται, *parcit*: Ion. Anadiplas. pro *φίδεται*, 3. sing. a. 2. opt. m. verbi *φείδω*, vel *φείδομαι*, *parco*: a. 2. *ἰφίδον*, et Ion. Anadiplas. *πιφίδον*.

Πιφιλαμένος, Dor. pro *πιφιλημένος*, *η*, *ον*, *amatus*; perf. part. pass. verbi *φιλέω*, quod vide.

Πιφίσσομαι, *obmutesce*; perf. imperat. pass. verbi *φιμόω*, *os occludo, ad silentium adigo*; f. *ώσω*, p. *πιφίμωμαι*. Th. *φιμὸς*, ὁ, vel *φίμος*, *ου*, ὁ, *camus, fiscella*.

Πίφνε, *interemit*, 3. sing. imperf. vel a. 2. Ion. à

Πίφνω, *occido, interficio*: à *φένω*.

Πεφοβίδαται, *territi erant*; Ectasi Poët. pro *πιφοβίδατο*, quod Ion. dicitur pro *πιφοβίζοντο*, 3. pl. pluq. p. pass. verbi *φοβέω*, *terreo*; f. *ήσω*, p. *πιφόβημαι*, pluq. p. pass. *πιφοβήμην*, *ες*, *το*. Th. *φόβος*, *τιμος*; p. m. *πέφοβα*.

Πεφόρηται, *ferebatur*: 3. sing. pluq. p. pass. Ion. verbi *φορέω*, *fero*; f. *ήσω*, p. *πεφόρημαι*. Th. *φέρω*, *ferο*; f. *οἴσω*.

Πεφορτωμένος, *η*, *ον*, *onustus sum*; p. part. pass. verbi *φορτίζω*, *onero*; f. *ίσω*, p. *πεφόρτισμαι*: ab eod. Th.

Πέφρᾰδα, p. m. verbi *φράζω*, *loquor*: f. *σω*, p. *πέφρᾰσμαι*, a. 2. *ἰφράδον*, perf. pass. *πέφραμαι*.

Πεφράδαται, *locuti sunt*; Ion. pro *πεφραδατο ἀσί*, 3. pl. perf. pass. verbi *φράζω*, *loquor*.

Πεφράδατο, itidem Ion. pro *πεφραδατο ἦσαν*, 3. plur. pluq. perf. pass. ejusd. verbi.

Πίφρᾰδε, Ion. Anadiplasismo pro *ἰφράδε*, 3. sing. a. 2. act. Hinc

Πεφραδέμεν, a. 2. infin. act. pro *πιφραδεῖν*, per Anadiplasm. pro *φρασεῖν* à *φράζω*.

Πεφραδέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. pro *ἰφραδέτην* ab eod.

Πέφραδμαι, Dor. pro *πέφρασμαι*, p. pass. verbi *φράζω*, *loquor*; f. *σω*, p. *πέφρασμαι*.

Πεφρηδὼ, *ους*, ἡ, nomen mulieris: à *πέφρηδα*, p. m. verbi præced.

Πίφρῖσα, *horrui*; perf. act. Ion. pro *-χα*, vel perf. med. verbi *φρίσσω*, vel *-ττω*, f. ξω, p. *χα*. Hinc

Πίφρῖσσεν, Chalcidicè dici volunt pro *πιφρίκασι*, 3. pl. perf. act. Th. *φρίξ*, *ικὸς*, ἡ, *fluctuum fremitus*.

Πεφρίκασι, *ττας*, præs. part. à *πεφρίκω*, *horreo*. Quod præs. à perf. formatum, ut et alia multa verba. Vide *πέφρικα*.

* **Πεφροντικυίης**, *prudenter, diligenter, accurate*: à *φροντίζω*, D. S.

Πέφῦα, *natus sum*; p. m. verbi *φύω*, *nascor*; a. 2. *ἔφυον* vel *ἔφυν* vel perf. act. dicitur pro *πέφῦκα*, Poët.

Πέφᾰσι, pro *πεφάᾶσι*, 3. pl. perf. act. ejusd. verbi.

Πεφυγμένος, *qui fugit*; perf. part. pass. à *φεύγω*.

Πεφύγη, *fugio*, præs. à p. m. *πέφῦγα*, factum more Syracusano. Alioquin est p. med. sub. verbi *φεύγω*.

Πέφυκα, Ion. pro *πέφυνα*, p. m. et *πεφύζὼς*, itidem pro *πεφυγὼς*: *πεφυζότες*, *fugitivi*, pro *πεφυγότες*, p. part. m. verbi *φεύγω*, *fugio*. Alii tamen malunt per Syac. dici pro *πεφυζυίνες*, ut et *πέφυζα*, pro *πέφᾰσμαι*, verbi *φυζίω*, *-ῶ*, f. *ώσω*, à *φύζα* factum.

Πέφῦκα, *as*, *e*, *natiti, naturâ comparatus sum*: et in 3. pl. *πεφύᾶσι*, perf. act. verbi *φύω*, *sum, nascor*: f. *φύσω*.

Πεφῦκει, *natus erat*: 3. sing. pluq. p. act. Ion. ab eod. verbo.

Πέφῦκεν, 3. sing. p. act. *πεφυκέναι*, p. infin. act. ejusd. verbi.

Πεφῦκὼς, *innatus*: p. part. act. verbi ejusd.

Πεφυλαγμένος, *observatus*: p. part. pass. verbi *φυλάσσω*, vel *-ττω*, f. ξω, *custodio, servo*: pro *πεφύλαχα*.

Πεφύλαξ, *χθω*, perf. impersn. pass. ejusd. verbi.

Πεφωραμένος, *ένου*, p. part. act. verbi *φωράω*, *in furto deprehendo*: f. *άσω*. Th. *φὼρ*, *φωρὸς*, ὁ, *fur*.

Πεφώρημαι, perf. pass. et

Πεφωραμένος, p. part. pass. à *φωράω*, *in furto deprehendo*: fut. *άσω*, p. *πεφώρασμαι*, et Ion. *πεφώρημαι*.

Πεφωτισμένος, p. part. pass. à *φωτίζω*, *illumino*: f. *ίσω*, p. *πεφώτισμαι* à *φῶς*, *φωτὸς*, τὸ, *lumen*. Th. *φάω*, *lucco*.

Πίψις, *ιος*, ἡ, *coctio*: à *πέπτω*.

Πῃ, sine accentu, encliticum est pro *πως*· *εἴ πῃ*, *sicubi*, *δέ πῃ*, *utique igitur*: at

Πῇ, extra interrog. *aliquatenùs*, *quodammodo*: *πῇ*; interrog. *quâ ratione? quonam modo?* ab inusit. prom. interrog. *πέ*, *πὴ*, *πό*.

Πηγάζω, fut. *άσω*, *scaturio*. Th. *πηγὴ*, *fons*.

Πηγαί, pl. num. ejusd. Th.

Πηγαῖος, *αία*, *αῖον*, *fontanus*: ab eod. Th.

Πηγανίζω, fut. *ίσω*, *rutam imitor* vel *refero*: à

Πήγανον, ὰ, τὸ, *ruta herba*, quia *πήγνυμι πηγνύει* suo calore et siccitate: Ideò castitatis herba. Th. *πηγνύω*, *compingo, concrescere facio*.

Πάγος, *ίδος*, ἡ, *glacies*; quia con-

creta aqua; acc. pl. πηγάδας. Th. πηγνύω.

Πήγασος, ου, ὁ, *PEGASUS*, equus Persei alatus. Th. πηγή.

Παγοκόμαλλος, ος, ὁ ἡ ὁ, *villosus*; vel *habens vellus densum*, vel *nigrum*, vel *album*: ἀ πηγὸς, *compactus, albus, niger*, et μαλλὸς, *vellus*.

ΠΗΓΗ', ῆς, ἡ, *fons, scatebra*: quia πυθῇ ἐκ γῆς.

Πῆγμα, ἄτος, τὸ, *aliquid compactum*, *PEGMA*: ἀ

ΠΗΓΝΥ'Ω, πήγνυμι, et πήσσω, seu -σσω, *compingo, cogo, concrescere facio, figo*, f. ξω. Hinc

Παγὺς, ἡ, ὸν, *bene compactus, immobilis*; *niger*; *albus*, seu *niveus, qualis est glaciei color*.

Παγόω, -ῶ, *silvestre reddo, exasperо*, f. ώσω, p. πεπαγώμαι.

Παγῦλὶς, ίδος, ἡ, *glacialis, glacies*: ex p. m. πέπαγα, *compactum est*. Th. πηγνύω.

Πάδιμος, ὁ, ἡ, *PEDÆUS*: nom. propr.

Πηδάλιον, ου, τὸ, *gubernaculum, clavus navis*. Th. πηδὸν, ῦ, τὸ, *remus*; vel πῆδος, ου, ὁ, *ligni species*.

Πήδεινος, ου, ὁ ἡ ὁ, *uliginosus, et fonticulis scatens*, undè aqua πηδῇ· item *PEDASUS*, nom. propr. regionis; est et *equus Achillis* sic dictus.

ΠΗΔΑ'Ω, *salio, salto, scaturio*: f. ήσω, p. πεπήδημαι

Πήδημα, ήτος, τὸ, *saltus*: à præc.

Πηδήσας, αντος, a. 1. part. act. et

Πηδήσαν, 3. pl. a. 1. sub. verbi πηδάω, *salto*.

ΠΗ'ΔΟΣ, ου, ὁ, vel πηδὸν, οῦ, τὸ, *ligni species*; πηδὸν vertitur etiam *palmula remi ex eo ligno*; item *remus*, præsertim ex eo ligno.

Πηδῶλὶς, ίδος, ἡ, *petra* è quâ aquæ saliunt. Hesych.

Πηδύω, f. ὔσω, *aquis scatee, aquas salire facio*.

Πήθω, inus. *patior*. Th. πάσχω.

Πηκτὸν, ίδος, ἡ, exponitur (α) *gelu factitium*; à πήγνυμι, *compingo*: (β) *culter ad scindendas carnes*; q. à πέκω, *vello, carpo*: (γ) *instrumentum musicum, magadis*, quia πηκτὸν è lignis.

Πηκτίδες, αἱ, *fides, -ium*; vel aliud musicum instrumentum.

Πηκτὸς, ἡ, ὸν, *compactus, concretus, congelatus*. Th. πηγνύω, *compingo*.

Πηλαλίζω, f. ίσω, propriè *luto conspergo*; *probro officio*: à πηλὸς, οῦ, ὁ, *lutum*.

Πηλαλισμὸς, οῦ, ὁ, *contumeliosa injuria*: à præced.

Πηλᾶμὶς, ίδος, ἡ, *PELAMIS*, genus piscis; quia ἐν πηλῷ μένει. Th. πηλὸς, *lutum*.

Πήλας, *qui vibravit*, a. 1. part. act, et

Πῆλὰς, *vibravit*, Ion. pro ἔπηλε, a. 1. ind. verbi πάλλω, *vibro*; f. πηλῶ, a. 1. inf. σῆλαι.

Πηλῶ, dat. sing. à Πηλεὺς, έος, ὁ, *PELEUS*, nomen viri.

Πηλήϊον, ονος, ἡ, *Pelida*, nomen propr. Est et ranæ nomen, à luto sic dicta.

Πηλητάδεω, gen. Ion. per dissolut. ᾱϊ, pro ε, et ω pro ου, et insert. α, pro Πηλείδου, à Πηλέδης.

Πηλητάδης, ου, Ion. ω, pro Πηλείδης, et per Crasin Πηλάδης, patronymicum à Πηλεὺς, έος, Ion. ῆος, ὁ, *Peleus*.

ΠΗ'ΛΗ, ης, ἡ, *galea, cassis*: q. à πάλλεσθαι, id est σείεσθαι, quòd *vibrari* soleat.

Πηλίκος, η, ον, *quantus, a, um*? Th. ἡλίκος, *quantus*, citra interrogationem. Idem fit in ἴσος, πόσος, -οῖος, ποῖος, *qualis*? ὅσ, ποῦ, *ubi*? ὅθεν, πόθεν, *undè*? ὡς, πῶς, *quomodo*? &c.

Πηλικότης, ητος, ἡ, *quantitas*: à præced.

Πήλινος, ίνη, ινον, *luteus, è luto factus*: à πηλὸς.

Πήλιον, ου, τὸ, *PELION*, mons Thraciæ.

Πηλοβάτης, ου, ὁ, nomen ranæ: ex πηλὸς, *lutum*, et βαίνω, *eo*.

Πῆλον, *vibravi*, ἔω. 2. ind. act. Ion. pro ἔπηλον, verbi πάλλω, *vibro*.

ΠΗΔΟ'Σ, οῦ, ὁ, *lutum, cænum*; item *mortuarium*. Est et

Πηλὸς, *vinum*, Ion. propriè *fæculentum*, vel *vinum rubrum*, quod turbidum videtur.

Πηλοτάτης, ου, ὁ, nomen ranæ: à πηλὸς, *lutum*.

ΠΗ'ΜΑ, ἄτος, τὸ, *damnum, exitium, clades*. Hinc ἀνήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *illæsus*: et

Πημαίνω, *noceo, lædo, pecco*; f. ἀνῶ, a. 1. ἐπήμηνα, Att. ἐπήμανα, a. 1. pass. ἐπημάνθην, a. 1. inf. pass. πεπημάνθαι. Th. πῆμα.

Πημανθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi πημαίνω, quod vide.

Πημήσαι, ας, ι, a. 1. opt. Æol. pro πεπήκαιμι, verbi ejusd.

Πημονὴ, ῆς, ἡ, *convicium*.

Πῆμος, Dor. pro πρίνα, *quando*? ab ἦμος, *quando*?

Πήνα, pro ἄκανθα, *rheda*.

Πηνειὸς, οῦ, ὁ, nomen viri, vel fluvius *PENEUS*.

Πηνελόπη, ης, ἡ, *PENELOPE*, uxor Ulyssis.

Πήνη, ης, ἡ, *tela*: vide in πῆνος.

Πηνίον, vel πηνίνη, *fucus*: à φαίνω.

Πηνίκα, *quando*? ab ἡνίκα, idem.

Πηνιαῖνε, idem ac πηνικᾶνε *quando igitur*. Sic enim legend. ap. Aristoph. Av. 1513. Toup. in Suid. Par. iii. p. 52.

Πήνιον, ου, τὸ, *radius*, vel *fusus, cui filum involvitur, stamen, seu filum quod è colo deducitur, tela ipsa*; item *insectum ex eruearum genere*. Th. πῆνος, *tela*.

ΠΗ'ΝΟΣ, ους, ὁ, ἡ, et πήνη, ης, ἡ, *tela, textum*: q. à πήσομαι, *operor*.

Πηξάμενος, ου, *qui compegit*, a. 1. part. m. verbi πηγνύω, vel πήσσω, f. πήξω, a. 1. ἔπηξα, a. 1. part. act. πήξας, a. 1. inf. m. πήξασθαι.

Πῆξαι, *infirit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔπηξε, verbi ejusd.

Πήξις, ιος, ἡ, *coagmentatio, congelatio*: à πηγνύω, *compingo*.

Πῆξω, *figam*, f. 1. act. verbi πηγνύω, vel -ύσσω, *compingo*.

Πηὸς, οῦ, Ion. pro πατὸς, οῦ, *affinis, cognatus*; in pl. πατοὶ. Th. πάσμαι, vel πάομαι, *possideo*.

ΠΗ'ΡΑ, ας, vel πήρη, ης, ἡ, Ion. *PERA, saccus*: q. à φέρω, *fero*. Malim à πάω, *pasco*, ut sit escaria pera.

Πηρίδιον, ου, τὸ, *perula*, dim. præc.

Πηρὸς, ὸν, *testiculus*: quia ἔσχιον est, seu πήρα.

ΠΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mutilus, mancus, mutus, cæcus*.

Πηρόω, f. ώσω, *mutilo*: à præc.

Πήρωσις, ωσις, ἡ, *mutilatio*: à perf. pass. præced. verbi.

Πησόμενος, η, ον, *passurus*: à πάσχω, f. πήσω, *patior*: a. 2. ἔπαθον, pro quo magis usitat. πάσχω.

Πήσσω, vel -σσω, idem quod πηγνύω, *cogo, coagulo, gelo*.

Πυτὸν, ας, ὁ, *coagulum*: à præced.

Πήχυς, *lacerti*, nom. dual. à πῆχυς, υος, ὁ, *cubitus*.

Πῆχθὴν, Bœot. Sync. et Ion. pro ἐπήχθησαν, *fixi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πηγνύω, vel -υμι, f. πήξω, p. πέπηγα, perf. pass. πέπηγμαι, a. 1. pass. ἐπήχθην.

Πήχυιος, αία, αῖον, et πηχύϊος, α, ον, *cubitalis, qui unius cubiti est*: à

ΠΗ'ΧΥΣ, εως, ὁ, *cubitus, ulna, mensura à cubito usque ad summum medii digiti; norma fabrilis; testudinis manubria, quæ transtillo conjunguntur; pars arcûs media*; gen. pl. πηχέων, -ῶν.

Πιάζω, *capio, prehendo*; f. άσω, p. πεπίασμαι, a. 1. ἐπίασα, et in 2. pl. ἐπιάσαμεν, a. 2. sub. πιάσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. πιάσαι, a. 1. part. πιάσας, ασα, ας, a. 1.

ind. pass. ἐπιάσθην, ης, η, *captus fui*; fut. 1. pass. πιασθήσομαι, *capiar*.

Πιαίνω, *pinguefacio*; f. ἀνῶ, a. 1. ἐπίᾶνα, a. 1. sub. πιάνω, ῃς, ῃ. Hinc πιαίνειν πλοῦτον, pro τὸν πλοῦτον αὔξειν, *opes suas augere*. Th. πίων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *pinguis*.

Πιαίνων, 3. sing. a. 1. imperat. act. πίαινε, ἄτω, præced. verbi πιαίνω, *pinguefacio*.

Πιάξας, Dor. pro πιάσας, a. 1. part. act. verbi πιάζω, q. v.

Πῖας, ἄος, τὸ, *pinguedo*. Th. πίων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *pinguis*.

Πιάσαι, a. 1. inf. act. et

Πιάσας, αντος, part. a. 1. act. et

Πιάσασι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πιγκίτης, *pocillator*, Gl. Cyr.

* Πιδάκιον, ου, τὸ, *fons*: à πίδαξ, idem, Suidas. Vid. Toup. in voce.

Πιδακίου, ίουσα, ίου, *aquis salientibus scatens*: à seq.

ΠΙΔΑΞ, ακος, ὁ vel ἡ, *fons, scatebra, aqua saliens*: à

Πιδάω, id. qu. πηδάω, *salio*.

Πιδήεντος, *scatebris abundantis*, gen. sing. à πιδήεντα, ης, ῆ, g. à

Πιδήεις, ήεσσα, ῆν, *aquis salientibus scatens*; per Sync. à πιδαήεις. Th. πίδαξ, ακος, ὁ, *fons*.

Πίι, *bibe*, a. 2. imperat. ut et πῖθι à πίνω, *bibo*, f. πίομαι, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. Hinc πίον, pro ἔπιον, S. sing. Ion.

Πίιεν, *bibere*, Ion. Dialysi pro πιεῖν, a. 2. inf. verbi ejusd.

Πιέζεσκον, *premebant*, Ion. seu Dor. pro πιέζουν, 3. pl. imperf. act. verbi πιέζω, idem quod πιέζω, *premo*.

ΠΙΕΖΩ, *prehendo, premo*; item *crucio*; *urgeo quid*, v. gr. *in demonstrando*, &c. fut. ίσω, p. πεπίεσμαι, perf. pass. πιεσθήσομαι. Dicitur et πιάζω, pro πιέζω.

Πιεῖν, a. 2. inf. act. verbi πίνω, *bibo*; f. πίομαι, a. 2. ἔπιον.

Πίειρος, α, ὁ, et ἡ πίειρα, *pinguis, opulentus*. Th. πίων, idem.

Πιερία, ας, et Ion. Πιερίη, ης, ἡ, *PIERIA*, regio Macedoniæ: quæ credita fuit Musarum sedes: hinc

Πιερίηθεν, *ex Pieriâ*, adv. è loco: et

Πιερίς, ίδος, ἡ, et in pl. Πιερίδες, *PIERIDES*, Musæ, à Πιερία.

Πίεσαι, pro πίῃ, *bibes*, Luc. xvii. 8. 2. sing. f. 1. m. à πίνω, quod vidi.

Πίετε, 2. pl. a. 2. imperat. πίε, *bibe*, verbi πίνω, quod vide.

Πίῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusdem.

Πίηται, Æol. Paragoge pro πίῃ, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi πίνω, *bibo*; f. πίομαι, a. 2. ἔπιον.

Πιθάκνη, ης, ἡ, *doliolum*, et *poculum* instar dolii. Th. πίθος, ου, ὁ, *dolium*.

Πιθανολογίαν, -ῶ, f. ήσω, *dico ad persuadendum idonea*: ex πιθανὸς, *persuasorius*, (q. à πείθω, *persuadeo*,) et λόγος, *sermo*. Th. λέγω, *dico*.

Πιθανολογία, ας, ἡ, *oratio ad persuadendum apta*: à præced.

Πιθανὸς, ὴ, όν, *persuasorius*; *probabilis, verisimilis*; *gratus, acceptus, elegans*, impr. *de oratore, qui placet, popularis*, item *de eo qui specie probabili utitur*; *speciosus*; *aptus ad aliquid*; *qui naturam et formam rei ipsius aptè imitatur et exprimit*; in compar. πιθανώτερος, superl. πιθανώτατος· et hinc

Πιθανότης, ητος, ἡ, *probabilitas, persuasio*. Th. πείθω, *persuadeo*; f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πίθεσθ' pro πίθεσθε, *persuadeamini*, 2. pl. a. 2. imperat. m. πίθου, verbi πείθω, fut. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πιθέσθαι, *obediant*, 3. dual. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Πίθεται, f. ήσω, *confido, obsequor*. Th. πείθω.

* Πιθίον, ίου, ὁ, *cella vinaria*, D. S. à πίθος.

Πίθναι, *pernanus sis*, Ion. pro πίθι, 2. sing. a. 2. sub. m. à πείθω.

Πίθηκος, ου, ὁ, idem quod πίθηξ, ηκος, ὁ.

Πιθηκοβόσκειαι, *simiis vescor*: ex πίθηξ, *simia*, et φάγω, *edo*.

ΠΙΘΗΞ, ηκος, ὁ, et πίθηκος, ου, ὁ, *simia*; item *pumilio*.

Πίθησι, *fretus*, a. 1. part. act. verbi πείθω. Th. πείθω, *persuadeo*; f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πίθνηται, *paruerit*, 3. sing. a. 2. sub. m. πίθομαι, ῃ, ηται, verbi ejusdem.

Πῖθι, *bibe*, pro πίε, ex quo fit per adjectionem syllabæ θι, undè πίσθι, et per Crasin πῖσθι, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, *bibo*; fut. πίομαι, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Πιθοίατο, *credat*, Ion. pro πιθοίντο, 3. pl. a. 2. opt. m. πεθοίμην, οιο, οιτο. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πίθοιο, Ion. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ου, ὁ, *dolium*.

Πιθόμην, *obedivi*, a. 2. ind. m. Ion. pro ἐπιθόμην, verbi πείθω.

Πίθον, Ion. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. verbi πείθω, *persuadeo*.

ΠΙ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *dolium*: q. ubi τοῦ πιθοῦ θέσις. Hinc πιθών, *torcular, cella vinaria*.

Πίθου, Dor. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ου, ὁ, *dolium*.

Πίθων, ωνος, ὁ, Poët. idem ac πίθηξ, *simia*.

Πιθὼν, part. a. 2. à πείθω, a. 2. ἔπιθον.

ΠΙΚΕ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *butyrum*.

Πικράζω, *amarore afficio*: à πικρός.

Πικραίνομαι, *exacerbo, rem amarulentus*; a. 1. pass. ἐπικράνθην, ης, η· à

Πικραίνω, *amarum reddo, exacerbo*; f. ανῶ, a. 1. ἐπίκρᾶνα, a. 1. inf. πικρᾶναι. Th. πικρὸς, *amarus*.

Πικρὰν, acc. sing. f. g. à πικρὸς, *amarus*.

Πικρασμὸς, οῦ, ὁ, *amaritudo, simultas, odium*: à πικραίνω.

Πικρία, ας, ἡ, *amaritudo, acritudo*. Th. πικρὸς.

ΠΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *amarus, acerbus; tristis, severus*.

Πικρότης, ητος, ἡ, *amaror, amaritudo*: à præced.

Πικρόω, -ῶ, f. ώσω, *amarum reddo, exacerbo*. Th. πικρός.

Πικρῶς, adv. *amarè, acerbè; prezsè; inimicè*: à πικρὸς.

Πίλαρχος, ου, ὁ, nomen præsidis Romani; interpret. Lat. *telo armatus*. Angl. PILATE.

Πίλλω, -ῶ, et πιλάω, -ῶ, *lanam cogo; cogo, coarcto, constipo*. Th. πῖλος. Hinc Angl. TO PILL.

Πίλημα, ατος, τὸ, *lana coacta; quævis res constipata in modum lanæ coactæ*: à præced.

Πιλῆς, 3. sing. præs. ind. act. verbi πιλάνδω, id. quod πιλάω, *appropinquo*

Πίλησθαι, pass. à πίλημι, *appropinquo*, idem quod πιλάω.

Πίλνατο, Ion. pro ἐπίλατο, 3. sing. imperf. pass. à πίλημαι, quod vide.

Πιλνάω, -ῶ, idem quod πιλάω, seu πιλάζω, *admoveo, appropinquo*. Th. πίλημι, *prope*.

Πίλναται, idem.

ΠΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, [* *fasciæ pedum ex lanâ confectæ*. Hes. Op. 542. PHLEUS seu *pileum* indumentum capitis: *tegumentum ex lanâ coactum*, sub quibus hyeme habitabant Scythæ. Justin. Herodot. iv. 23.] *PILA, strues*: Angl. A PILE.

Πίλόω, -ῶ, f. ώσω, et πῖλέω, *lanas cogo; coarcto, constipo*: à præced.

ΠΙΜΕΛΗ', ῆς, ἡ, *pinguedo, adeps*.

Πιμελὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *pinguis, obesus*: à præced.

Πιμπλάνται, *implentur*, 3. sing. pr. pass. verbi πιμπλάνω, perf. pass. πέπλησμαι, a. 1. pass. ἐπλήσθην.

Digitized by Google

Πίμπλαντ', *plena erant*, Ion. pro **ἐπίμπλαντο**, 3. pl. imperf. pass. verbi **πιμπλάνω**, f. **πλήσω**.

Πιμπλάω, **πιμπλάνω**, et **πίμπλημι**, f. **πλήσω**, *impleo*: à **πλήθω**. Th. **πλῆς**.

Πιμπλεῦσαι, *replentes*, Æol. pro **πιμπλᾶσαι**, nom. pl. part. præs. f. g. verbi **πίμπλημι**, f. **πλήσω**, idem cum **πλήθω**, *impleo*. Th. **πλῆς**, *plenus*.

Πίμπλη, *imple*, Att. pro **πίμπλαθι**, præs. imperat. à

Πίμπλημι, idem quod **πλήθω**, *impleo*. Vide **πιμπλάω**.

Πιμπρᾶς, **ᾶσα**, **ἀν**, præs. part. act. à **πίμπρημι**, idem quod **πρήθω**, *incendo*.

Πιμπράω, **πίμπρημι**, et **πιμπράω**, **πίμπρημι**, *incendo*: *uro*, *inflo*: f. **πρήσω**, p. **πίπρημαι**, a. 1. **ἔπρησα**, præs. pass. **πίμπρᾶμαι**, *incendor*; *intumesco*, *rumpo*: præs. infin. pass. **πίμπρασθαι**. Th. **πρήθω**.

Πιμπράω, *incendam*, fut. 1. à **πίμπρημι**, quod vide.

Πίν', pro **πίνε**, præs. imperat. à **πίνω**, *bibo*.

Πινάδιον, **ου**, **τὸ**, *tabella*. Th. **πίναξ**.

Πινάκιον, **ου**, **τὸ**, *tabella*: et

Πινάκις, **ίδος**, **ἡ**, idem: à seq.

ΠΙ'ΝΑΞ, **ᾶκος**, **ὁ**, *tabula*, *asser*; *libellus*, *index*. Est et **πίναξ**, *discus*, *quadra*.

Πινέ' pro **πίνεται**, ob seq. aspirat. 3. sing. præs. pass. verbi **πίνω**, *bibo*: præs. imperat. act. **πίνε**, *bibe*.

Πίνειαι, Ion. et **πίνωνται**, Dor. pro **πίνονται**, præs. infin. verbi **πίνω**, *bibo*: f. **πώσω**, p. **πέπωμαι**, a. 2. **ἔπιον**.

Πίνετο, *bibebatur*, Ion. pro **ἐπίνετο**, 3. sing. imperf. pass. verbi ejusd.

ΠΙ'ΝΝΑ, **ης**, **ἡ**, *PINNA*, genus conchæ. Scribitur et **πίνη**. Hinc

Πίννινος, **η**, **ον**, *marinus*, propriè ad **πίννας** pertinens.

Πῖνον, **ου**, **τὸ**, *vinum hordeaceum*: à **πίνω**.

Πίνοντ' pro **πίνοντα**, *bibentem*, acc. sing. part. præs. verbi **πίνω**.

ΠΙ'ΝΟΣ, **ους**, **ὁ**, *sordes*. Sed

Πῖνος, **ου**, **ὁ**, *pinus*: qu. à **πίαν**, *pinguis*, quia abundat resinâ.

Πίνυ' pro **πίνυσι**, *bibunt*, 3. pl. præs. ind. act. verbi **πίνω**, f. **πώσω**.

Πινύσσω, seu **πινύσσω**, *moneo*, *sapere facio*: à **σόομαι**, *sapio*, quod à **πνέω**, *spiro*.

Πινυτή, **ῆς**, **ἡ**, *sapientia*, *prudentia*: à **πινυτός**, *prudens*.

Πινυτός, **ἡ**, **όν**, *sapiens*, *prudens*: à **πινύω**, vel **πινύσσω**, *moneo*, *et ad sanam mentem reduco*: quod à **φρήν**, *sapio*.

Πινυτοῦς, **ῦτος**, **ἡ**, *sapientia*, *prudentia*: à præced.

Πινύτως, adv. *prudenter*: ab eod.

ΠΙ'ΝΩ, *bibo*; imperf. **ἔπινον**, f. **πώσω**, p. **πέπωκα**, a. 2. **ἔπιον**, a. 2. imperat. **πῖθι**, et **πῖδι**, a. 2. sub. **πίω**, **ῃς**, **ῃ**, a. 2. inf. **πιεῖν**, a. 2. part. **πιών**, **οῦσα**, **όν**, f. 2. m. **πίομαι**, **εσαι**, pro **πῶμαι**, **ῇ**, **ῶσαι**.

Πίνουσι, 3. pl. præs. sub. verbi præced.

Πίνουσι, **ιος**, **ἡ**, *potio*. Th. **πίνω**.

Πίομαι, *bibam*, f. 1. vel 2. m. pro **πῶμαι**. Sunt qui velint esse præs. m. à **πίω**, f. **πίσω**, pro **πίνω**, *bibo*.

Πίονος, gen. sing. à **πίων**, **ονος**, **ὁ** & **ἡ**, *pinguis*; acc. **πίονα**, *pinguem*: hinc compar. **πιότερος**, superl. **πιότατος**.

Πίος, **ους**, **τὸ**, *pinguedo*. Th. **πίων**, **ονος**, **ὁ** & **ἡ**, *pinguis*.

Πίότερος, et **πιότατος**, compar. et superl. à **πίων**, *pinguis*.

Πίότης, **ητος**, **ἡ**, *pinguedo*. Th. **πίων**.

Πῖπα, a. 2. part. act. f. g. verbi **πίνω**, *bibo*: f. **πώσω**, a. 2. **ἔπιον**, a. 2. part. **πιών**, **ῦσα**, **όν**.

Πιπίσκω, *potum præbeo*: à **πίω**, pro **πίνω**, *bibo*.

Πίπλημι et **πίμπλημι**, *impleo*, idem quod **πλήθω**. Th. **πλῆς**, *plenus*.

Πίπος, **ου**, **ὁ**, *PIPUS*, *avis marina*; quod à **πίω**, quod frequentiùs *bibat*.

Πιπώζω, f. **ξω**, *pipio*, *avium pulli voce imitor*: à

Πίπφος, **ου**, **ὁ**, *pullus avis*, *pipio*: à **πίπος**.

Πιπράσκω, *vendo*, *venundo*; imperf. **ἐπίπρασκον**, **ες**, **ε**, f. **πρᾶσω**, (qu. à **πράω**, pro **πιπράω**) p. **πέπρᾶκα**, perf. pass. **πέπρᾶμαι**, perf. part. **πεπρημένος**, *venditus*: a. 1. pass. **ἐπράθην**, a. 1. inf. pass. **πρᾰθῆναι**, a. 1. part. **πρᾰθείς**, **ῆσα**, **έν**, f. 1. pass. **πρᾰθήσομαι**, *vendar*. Th. **πιράω**, *vendo*.

Πίπρημι, f. **πρήσω**, vide **πίμπρημι**.

Πίπτει, *cadebat*, imperf. Ion. verbi **πίπτω**.

Πίπτουσαι, *incidentes*, pl. num. f. g. part. præs. seq. verbi.

ΠΙ'ΠΤΩ, *cado*, *ruo*; *incido*: f. **πίσω**, et Dor. **πιοῦμαι**, f. m. **πεσοῦμαι**, Dor. pro **πίομαι**, p. act. **πέπτωκα**, a. 1. **ἔπτησα**, a. 2. **ἔπτην**, a. 2. imperat. act. **πέτει**, **έτω**, et in 2. pl. **πέτετε**, a. 2. sub. **πέσω**, **ῃς**, **ῃ**, a. 2. inf. **πεσεῖν**, a. 2. part. **πεσὼν**, **ὄυσα**, **όν**.

Πίπτωσι, 3. pl. præs. sub. à **πίπτω**.

Πίσυγας, **α**, **ὁ**, nomen Persicum quod *leprosum* significat.

Πίσαι, a. 1. inf. act. verbi **πισίσαι**, f. **πίσω**, quod à **πίω** pro **πίνω**, *bibo*.

Πισίδια, **ας**, **ἡ**, *PISIDIA*, nom. regionis. Incolæ *ol* **Πισίδαι**.

Πίσον, **ου**, **τὸ**, *PISUM*: à **πνίσσω**, *tundo*.

Πίσος, et **πῆσος**, **ου**, **τὸ**, *locus humectus*, *hortus*, *pratum*: qu. à **πίσαι**, *irrigare*, quod vide.

ΠΙ'ΣΣΑ seu **πίττα**, **ης**, **ἡ**, *PIX*; Angl. PITCH: qu. à **πῖος**, quia *pinguis*; aut à **πίνω**, *pinus*.

Πισσόω seu **πιττόω**, **-ῶ**, *pice oblino*: à præced.

Πιστὰ, *pignora*, *beneficentiæ*, nom. pl. n. g. à **πιστὸς**, **ὴ**, **όν**, *fidus*, *a*, *um*: quod à **πίσις**, *fides*. Th. **πείθω**, *persuadeo*.

ΠΙΣΤΑΚΙΑ, **ων**, **τὰ**, *PISTACIÆ*, *nuculæ pineis nucibus similes*.

Πίσται, nom. pl. à **πίστις**, **ιος**, **ἡ**, *fides*. Th. **πείθω**, *persuadeo*.

Πιστευθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à seq.

Πιστεύω, *credo*; *fido*; *committo*: fut. **εύσω**, p. **πεπίστευκα**, plusq. p. Att. **πεπιστεύκειν**, pro **ἐπεπιστεύκειν**, part. p. act. **πεπιστευκὼς**, **υῖα**, **ὸς**, a. 1. ind. act. **ἐπίστευσα**, a. 1. imperat. **πίστευσον**, **άτω**, et in 2. pl. **πιστεύσατε**, a. 1. sub. **πιστεύσω**, **ῃς**, **ῃ**, a. 1. inf. **πιστεῦσαι**, a. 1. part. **πιστεύσας**, **ασα**, **αν**, præs. pass. **πεπιστεύσομαι**, *credor*, perf. pass. **πεπίστευμαι**, a. 1. pass. **ἐπιστεύθην**, **ης**, **η** à **πίστις**, **ιος**, **ἡ**, *fides*. Th. **πείθω**, *persuadeo*.

Πιστιὸς, **ὰ**, **όν**, *fidelis*, *probabilis*: à **πίστις**, *fides*. Est et

Πιστὸς, **ὴ**, **όν**, *potabilis*: à **πίσσα**.

Πιστιὸς pro **ἐπιστιὸς**, per Aphær. **τῦ ο**, ab **Ὄπις**, **ιος**, **ἡ**, nomen urbis prope Babylonem, undè optima nardus.

Πίστις, **ιος**, **ἡ**, *fides*, vario sensu ut Latina vox: *assensio*; *fiducia in fide alicujus*: id quod fidem facit, *argumentum*; *testimonium*; *promissio*; *opinio insignis de aliquo*: à **πείθω**.

Πιστὸν, **τὸ**, *pignus*, **τὰ πιστὰ**, *pignora*, *fœdus*; adv. *fideliter*: à

Πιστὸς, **ὴ**, **όν**, *fidelis*; *fidus*; *fide dignus*. Est et

Πιστὸς, **ὴ**, **όν**, *Christianus*, *credens in Christum*; *οἱ πιστοὶ*, *credentes*: à **πείθω**. Et

Πιστὸς, **ὴ**, **όν**, *potui aptus*, *potabilis*: à **πίνω**, *poto*. Th. **πίνω**, *bibo*.

Πιστότερος, compar. et **πιστότατος**, superl. à **πιστὸς**, *fidelis*.

Πιστῶται, 3. sing. præs. pass. verbi **Πιστόω**, *fidem facio*, et *exigo*, *confirmo*, *stabilio*; f. **ώσω**, p. **πεπίστωμαι**, p. pass. **πεπιστώμαι**, a. 1. pass.

ἰπιστεύθην· ἀ πιστὸς, fidelis. Th. πείθω, persuadeo.

Πιφυδὴς, ἔντος, cui fides habita est: a. 1. part. pass. πιπείθωτον, dual. num. πιστεύθητι, a. 1. imperat. pass. verbi πιστόω, fidem facio.

Πιστῶς, adv. fidelitèr: ἀ πιστὸς.

ΠΙ'ΣΤΙΤΟΣ, υ, ὁ, sutor, cerdo. Referamus ad πίσσα ὑγρὰ, quia picem humidam tractat.

Πίσϋνος, fretus, fidens. Th. πείθω, persuadeo: f. σω, p. κα, a. 2. ἴπιθον.

Πίσυρες, et πίσσαρες, Æol. pro τέσσαρες, quatuor.

Πίσω, potabo; f. 1. m. verbi πίνω. Vide πίσμι.

ΠΙ'ΤΑΝΑ, ας, ἡ, turma, cohors; tribus quædam; ab urbe Æolidis Πιτάνη· indè

Πιτανάτης λόχος, cohors Pitanetes.

Πίτνα, cadebat: imperf. Ion. pro ἔπιπτον, verbi πίπτω, vel à πίτνημι, mutato η in α, ut ἴστα pro ἵστη· hinc πιτνὰς, præs. part. Th. πίπτω, cado.

Πίτναν, 3. pl. imperf. act. pro ἔπιπτον à πίπτω.

Πιτνάω, seu πίτνημι, expando, extendo; concutio, projicio· à πίπτω.

Πιτνὶς, vel πίτνημι, cado, laboro. Th. πίπτω.

Πιτνάσιον, υ, τὸ, tabula, pugillare: PITTACIUM. Th. πίττω, vel πίσσα, pix.

Πιτνακὶς Μιτυληναῖος, ὁ, PITTACUS MITYLENÆUS: unus è septem Græciæ sapientibus.

Πιτνόω, vide in πιτνάω.

Πιτνόϊνος, ίνη, ίνον, pineus: à πίτυς.

ΠΙ'ΤΤΑΟΣ, υ, ὁ, strepitus aquæ remo percussæ, remigium.

Πιτνόεις, όεσσα, όεν, pinis abundans: à πίτυς.

ΠΙ'ΤΤΡΟΝ, υ, τὸ, furfur: quasi à πίτνω. Est enim id quod πίτνα, id est, excidit, à frumento cum molitur.

ΠΙ'ΤΤΣ, ὕος, ἡ, PINUS, picea: quasi à πῖος, quia pingui abundat.

Πιτυώδης, ους, ὁ ἡ, piceis abundans, piceus: à πίτυς.

Πιφάσκω, Ion. pro πιφάσκω, loqueris: 2. sing. præs. sub. m. à

Πιφάσκομαι, et πιφάσκω, dico, commemoro, jactito. Th. φάω, vel φημὶ, dico.

Πιφαύσκω, Ion. pro πιφαύσκου, præs. imperat. pass. à

Πιφαύσκω, inserto υ, pro πιφάσκω, qu. per redupl. pro φάσκω, idem quod φημὶ, dico, loquor. Th. φάω, idem. Est etiam πιφαύσκω, in lucem profero: à φάω, idem.

Πίω, inusit. pro πίνω, BIBO. Est et a. 2. sub. act. à πίνω, f. πίσω, a. 2. ἔπιον.

Πίωμεν, 1. plur. aor. 2. sub. act. verbi ejusdem.

ΠΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ἡ, pinguis, obesus, opimus.

Πιὼν, qui bibit: a. 2. part. act. verbi πίνω, bibo: f. πίσω, a. 2. ἔπιον.

Πλαγὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro πλαγὴ, ῆς, ἡ, PLAGA, quod vide.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, icuncula cerea, quasillus: à πλάσσω, fingo. Sunt qui πλαγγὼν exponunt vagus, voluntque esse a. 2. part. verbi πλάζω, f. 2. πλαγῶ, a. 2. ἔπλαγον, et Pleonasmo τοῦ γ, ἔπλαγγον, undè a. 2. part. πλαγγὼν, όντος, τὸ. Verùm contra morem] participiorum flectitur per ους, ut apud Hesych. πλαγγόνι κιτρίφαλλι, reticula muliebria.

Πλαγιάζω, obliquo, decipio, obliquè nuntio: f. άσω, p. πεπλαγίακα· à πλάγιος.

Πλαγιάσιος, υ, ὁ, plagiarius, fragana, Gloss. Cyr.

Πλαγιαύλιος, υ, ὁ, obliqua tibia: ex πλάγιος, obliquus, et αὐλὸς, ῦ, ὁ, tibia.

Πλάγιον, adv. obliquè: à

ΠΛΑ'ΓΙΟΣ, υ, ὁ ἡ ὰ, et πλάγιος, ία, ιον, obliquus, transversus; ambiguus; timidus; dolosus: q. à πλάζομαι, erro.

* Πλαγιοφύλαξ, ακος, ὁ, qui obliqua, seu latera aciei, custodit: ex præced. et φύλαξ.

* Πλαγίως, adv. obliquè; obscurè; dolosè: à πλάγιος.

Πλαγγόϊνες, errantes; nom. pl. a. 1. part. pass. ab a. 1. ind. pass. ἐπλάχθην, Euphoniæ gratiâ interposito γ, ἐπλάγχθην, ης, η, erravi: verbi πλάζω, errare facio; f. πλάξω.

Πλάγχθην, ης, η, Ion. pro ἐπλάγχθην, a. 1. ind. pass. Vide πλαγγόϊνες.

Πλαδαρὸς, ὰ, όν, præhumidus, uvidus, flaccidus: et

Πλαδάω, ῶ, et -άσω, ᾶσω, humore nimio abundo: à

ΠΛΑ'ΔΟΝ, υ, τὸ, et πλάδος, ους, ὁ, humor superfluus.

Πλάζομαι, vagabundus factor, erro; præs. part. m. πλαζόμενος· à

ΠΛΑ'ΖΩ, errare facio; amoveo; disturbo; fut. πλάξω, a. 1. ἔπλαγξα, p. χα, a. 1. pass. ἐπλάγχθην, ης, η. Ponitur et πλάζω, per Sync. pro πιλάζω, appropinquo, accedo.

Πλάθω, ῶν, αἱ, statuæ: à πλάσσω, fingo.

Πλάθανος, seu πλαθανὸς, οῦ, τὸ, orbis super quo panes formantur: ab eod.

Πλαθὺς, pro πιλαθὺς, f. ὺσω, appropinquo, admoveo: à πιλάω. Th. πίλας, propè.

Πλαίσιον, υ, τὸ, lateris forma, vel forma in quâ lateres formantur: à πλάσσω, formo.

Πλάκα, acc. sing. à πλαξ, ὁ, tabula lata, &c. quod vide.

Πλακὼδης, involutus; a. 2. part. pass. à πλέκω, plecto, necto; f. ξω, a. 2. pass. ἐπλάκην, a. 2. inf. pass. πλακῆναι.

Πλακοειδὴς, ὰ, ὸν, latus; textilis; à πλαξ, seu πλέκω.

Πλανὰς, ᾶς, ἡ, error: à πλάζω.

Πλανὸς, ὸς, ὸν, latus et tenuis: à πλαξ.

Πλανοῦς, οῦντος, ὁ, PLACENTA: contract. à πλανόεις, εντος, ὁ, panis latus et tenuis crustæ speciem referens.

Πλᾶνρον, υ, τὸ, Dor. pro πλῆκτρον, plectrum, instrumentum quo citharæ fides pulsentur: à πλήσσω, percutio.

Πλανᾶ, aor. 2. sub. pass. verbi πλέκω, plecto: quod vide.

Πλὰν, Dor. pro πλὴν, nisi, præterquam quod; item præter, secundùm.

Πλανάω, errare facio, fallo, seduco; f. ήσω, p. πεπλάνημα, a. 1. ἐπλάνησα, pres. pass. πλανώμαι, seducor, erro; perf. pass. πεπλάνημαι, perf. part. πεπλανημένος, η, ον, seductus, a, um; a. 1. pass. ἐπλανήθην, ης, η, seductus fui: à

ΠΛΑ'ΝΗ, ης, ἡ, error, vagatio; πλάνος, ambages.

Πλάνης, ητος, ὁ, erro, vagabundus: à præced.

Πλανήσας, ασσα, ασσον, decipiens; a. 1. part. act. à πλανάω, q. vide.

Πλανήτης, ου, ὁ, erro, -onis, erraticus: et subaudito ἀστὴρ, stella erratica, PLANETA; Angl. A PLANET: à πλανάω, errare facio.

Πλανητικὸς, ὴ, όν, erraticus, vagabundus: à præced.

Πλανῆτις, ίδος, ἡ, vagabunda, erratica: ab eod.

Πλάνος, υ, ὁ, seductor, impostor; item error. Sed

Πλάνος, η, ον, fallax, fraudulentus, BLANDUS. Th. πλάνη, error.

Πλαξ, ακὸς, ἡ, tabula lata; æquor; planities; crusta. Th. πλατὺς, ίος, ὁ, latus: seu à πλάσσω, Ern.

Πλᾶξεν, Dor. et Ion. pro ἔπλαξεν, percussit; 3. sing. a. 1. verbi πλήσσω vel πλάσσω, percutio; f. ξω.

Πλάξιππος, ω, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro

Digitized by Google

πλήμμυρος, equorum agitator: παρὰ τὸ πλάσσω τὰς ἵππους.

Πλάσσω, dat. sing. à

Πλάσσας, αντος, a. 1. part. act. à *πλάσσω, fingo: f. συ.*

* Πλάσμα, ατος, ἡ, *fictio: à πλάσσω, fingo.*

Πλάσμα, ἄτος, τὸ, *figmentum:* ab eodem. Th.

Πλασματίας, α, ὁ, *fictus, fictitius;* item *fictor, fabulator:* à præced.

Πλάσσει, *finxit:* Ion. et Poët. pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. à

ΠΛΑΣΣΩ, et Att. -ττω, *fingo; comminiscor, simulo:* f. πλάσω, p. πέπλακα, p. pass. πέπλασμαι. Hinc

Πλάστης, ου, ὁ, *formator, fictor.*

Πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, *lanx è jugo suspensa, cui pondus imponitur; tum tabula, in quâ cottabus ludebatur.* Th. πλατὺς, ἴος, ὁ, *latus.* Est et

Πλάστιγξ, Dor. pro πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, *ferula, flagellum:* à πλάσσω, *percutio.*

Πλαστικὴ, sub. τέχνη, *fingendi, seu fictorum ars, PLASTICE:* à

Πλαστικὸς, ἡ, ὸν, *ad fingendi artem aptus;* item *fingendi arte valens.* Th. πλάσσω, *fingo.*

Πλαστὸς, ἡ, ὸν, *fictus, a, um:* ab eod.

Πλατάγίω, -ῶ, f. ήσω, *crepito, crepitaculo sonitum edo, manu pulsum edo:* à

Πλατάγη, ῆς, ἡ, *crepitaculum; fremitus maris;* item *homo garrulus:* à πλατάσσω.

Πλατάγημα, ἄτος, τὸ, *strepitus, sonus:* à πλαταγίω.

Πλαταγίζω, idem quod πλαταγίω.

Πλατανὰ, ᾶν, αἱ, *PLATÆÆ:* hinc

Πλατανιὰν, ίου, ὁ, *Platæensis;* dat. plur. Πλατανιᾶσι.

Πλατάνιστος, ου, ἡ, idem quod

Πλάτανος, ου, ἡ, *PLATANUS* arbor, quia latè diffusa ramis. Th. πλατὺς, *latus.*

Πλατάσσω, *ex ictu et collisione sonum edo.* Th. πλατύς.

Πλατεῖ', pro πλατείᾳ, acc. sing. m. et nom. vel acc. pl. n. g. πλατείαν, gen. plur. ab eodem. Th.

Πλατεῖα, ας, ἡ, subaud. ὁδὸς, *PLATEA:* ab eod.

Πλάτη, ης, ἡ, *palmula,* extrema et latior pars remi, vel ipse *remus,* ipsa *navigatio:* ἐμὴν πλάτῃ πανηγύριν, Soph. Philoct. 358. *Sigeum cursu secundo appuli.* Th. πλατύς.

Πλατὶν, Dor. leg. pro πλατείαν, propè.

Πλάτος, ους, τὸ, *latitudo.* Th. πλατύς.

Πλάττω, *fingo,* Att. pro πλάσσω, idem.

Πλαττύσδουσαι, Dor. pro πλατύζουσαι, *ore diducto pronuntiantes:* nom. pl. part. præs. fœm. gen. à πλαττύζω. Alii πλατύσδουσαι legunt, à πλατυσδέω, Dor. pro πλατυσάζω, *ore in latum diducto loquor.* Th. πλατὺς, *latus.*

Πλάστυγξ, sive potiùs πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, *summa et lata pars remi, quâ percutitur aqua.* Th. præced.

Πλατύπεφος, αντος, ὁ ἡ ὸ, *qui latis cornibus est:* nomen propr. animalis, quod cervorum generi annumeratur. Gall. *Chamois.* Ex πλατὺς, et κέρας, τὸ, *cornu.*

Πλατυστόμαμαι, f. 1. pass. à

Πλατύνω, *dilato, amplum et spatiosum reddo:* fut. ὑνῶ, p. πεπλάτυγκα, a. 1. ἐπλάτυνα, p. pass. πεπλάτυσμαι, aor. 1. pass. ἐπλατύνθην, a. 1. imperat. pass. πλατυνθήτω, ήτω. Th. πλατὺς, *latus.*

Πλατύνωτος, ου, ὁ ἡ ὸ, *latum dorsum habens:* quod ex πλατὺς, *latus,* et νῶτος, ου, ὁ, *tergum.*

ΠΛΑΤΥ'Σ, ἴος, ὁ, *LATUS, amplus:* in f. g. πλατεῖα, ας, ἡ: in n. g. πλατύ. Hinc Angl. PLATE, PLAT, PLATTER.

Πλατυσμὸς, οῦ, ὁ, *latitudo; ostentatio, jactantia:* à πλατύνω.

Πλατύψυχος, ου, ὁ ἡ ὸ, *lato animo, insatiabilis, avarus.*

Πλάτων, ωνος, ὁ, *PLATO,* magister Aristotelis.

Πλάω, per Sync. pro πελάω, *appropinquo.*

Πλίας, per Sync. pro πλίονας, acc. pl. et sic πλίας, pro πλίονες, nom. pl. compar. à πολὺς, *multus:* compar. πλίων et πλέων, superlat. πλεῖστος.

Πλίγμα, ἄτος, τὸ, *omne id quod nexum seu contextum est; opus vitile, calathus, canistrum; textura:* πλίγματα, *crates;* item *cincinni.* Th. πλέκω, *necto.*

Πλεθρικὸς, ὰία, ὸν, *plethrum* seu *jugerum æquans:* à

ΠΛΕ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, [* *plethrum,* teste Suidâ, *spatium centum pedum; jugerum,* 240 pedum. Vid. Hutch. in Xen. Cyri Inst. l. vii.] apud Poët. πίλεθρον.

Πλεῖν, *naviga:* pro πλεῖ, præs. imperat. act. vel 3. sing. præs. ind. à πλέω, *navigo:* fut. πλεύσω.

Πλειὰς, άδος, ἡ, *Pleias,* sidus est quod Latini *Vergilias* vocant. Proclus Πλειάδα nominari scribit stellas in tergore Tauri sitas, numero sex: Plin. verò in caudâ Tauri eas collocat, et septem esse scribit. Quidam τὰς Πλειάδας vocarunt etiam Πελειάδας. A Poëtis eædem Πελειάδες dicuntur Πελειάδες, Ionicè resolutâ diphthongo.

Πλείων, Ion. seu Poët. Epenthesi pro πλέων, præs. inf. verbi πλέω, *navigo:* fut. πλεύσω.

Πλεῖό, per Pleonasmum syllabæ ῖο, pro πλεῖ, vel πλεῖ, præs. imperat. act. ejusd. verbi.

Πλείη, Ion. pro πλέα, ας, ἡ, *plena:* à masculino πλέος, *plenus:* Poët. πλεῖος, Att. πλέως.

Πλεῖν, præs. infin. à πλέω, *navigo:* f. πλεύσω.

Πλείων, vel πλέων, *plus:* compar. n. g. gen. sing. πλείονος; gen. pl. πλειόνων· acc. sing. m. et f. nom. vel acc. pl. n. g. πλείονα, πλέονα, πλείω, *plura.* *Th. πολὺς, *multus:* comp. πλείων et πλέων, sup. πλεῖστος.

Πλείος, Poët. pro πλέως, *plenus.*

Πλείους, *plures,* nom. pl. m. g. pro πλείονες, compar. à πολὺς.

Πλεῖστα, adv. Vide πλεῖστος.

Πλείστη, *plurima:* nom. sing. f. g. et πλείστης, dat. pl. f. g. à πλεῖστος.

Πλειστηριάζω, *pluris liceor, quàm cæteri:* à πλεῖστος, superl. à πολὺς, *multus.*

Πλειστηριασμὸς, οῦ, ὁ, *licitatio ejus qui pluris licitatur quam cæteri:* à præced.

Πλειστηριότης, ητος, ἡ, *celebritas, ad quem plurimi mortales conveniunt:* περὶ ἣν πλεῖστοι βροτοὶ συνίεχονται.

Πλεῖστον et πλεῖστα, adv. *plurimùm, maximè, longissimè:* τὸ πλεῖστον, *maximâ ex parte, ad summum, et plurimum:* à

Πλεῖστος, ίστη, ῖστον, *plurimus, a, um:* superl. à πολὺς, *multus.* comp. πλείων et πλέων.

Πλείω, acc. sing. m. g. vel nom. pl. n. g. Att. et Ion. pro πλείονα· alicubi adverbii more usurpari videtur. [* Παραγιγνομένων δυοῖν τριήρεσιν πλείω τῶν τεσσαράκοντα, Diod. Sic. i. 92.] Adverbialiter pro πλέον. Ῥώμη δοκεῖ φρονήσεως πλείω τὰς ἔχουσας ἴδλευθε, Isocr. Parænes. *Robur sine prudentiâ ipsis possidentibus magis,* vel *plerumque, nocuit.*

Πλείων, ονος, ὁ ἡ ὸ, *major, amplior:* n. g. πλεῖον, *plus,* compar. à πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *multus, a, um.*

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, *annus:* sic dictus quasi à πλεῖος, Poët. πλεῖος, quòd eo *complecantur tempora.*

Πλείω, *implicor, cœo:* à πλέκω.

Πλεκτάνη, ης, ἡ, *plexus; cirrus;*

rete, laqueus; undosus flammarum vertex.

Πλικτοῖσιν, *pliculis*: dat. pl. Ion. à

Πλικτὸς, ὴ, ὸν, *PLEXUS*: à

ΠΛΕ'ΚΩ, *PLICO, PLECTO; necto, texo;* Metaph. *struo*: f. ξω, p. πέπλεχα, p. pass. πέπλεγμαι, a. 1. pass. ἐπλέχθην, p. m. πέπλεγμαι.

Πλίνθα, seu βλίνθα, *mucus.*

Πλίξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πλίνω.

Πλίξῃς, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Πλίον, ονος, τὸ, Poët. pro πλεῖον, *PLUS:* [° Πλίον ποιῶν et πλίον ἴσναι, *proficere:* Τί δὲ ποιεῖ πλίον; ἴδὲν. *Quid autem proficis* (lacrymando)? *Nihil.* Menan. CCLXXIV.] et

Πλίονα pro πλείονα, vide πλείων.

Πλεονάζω, *copiosior aut major sum, quàm necesse est; plus habeo, abundo;* item *facio abundare, augeo:* fut. ἄσω, a. 1. ἐπλεόνασα. Th. πολύς.

Πλεονάκις, adverb. *sæpiùs:* à πλείων.

Πλεονέσει, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. infin. à πλεονάζω.

Πλέονασμα, ατος, τὸ, *redundantia; abundantia, copia:* à πλεονάζω.

Πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, *abundantia, cumulatio;* Figura sermonis, latior rei explicatio: à πλεονάζω.

Πλεονεκτεῖν, -ῶ, *quæstui,* vel *plus habeo; superior sum; plus appeto, quàm par, aut satis est:* f. ήσω, a. 1. ἐπλεονέκτησα, perf. πεπλεονέκτηκα, aor. 1. pass. ἐπλεονεκτήθην, aor. 1. sub. pass. πλεονεκτηθῶ, ῇς, ῇ, et in 1. pl. πλεονεκτηθῶμεν, *superemur:* ex πλείων, pro πλεῖον, *plus,* et ἔχω, *habeo.* [° Qui ex alicujus injuriâ, aut ad alicujus injuriam πλέον ἔχει, tum πλεονεκτεῖν λέγεσθαι dicitur; at si simpliciter sine cujusquam damno superior sum illo, tum πλεονεκτεῖν λέγομαι dicor. Qui aliquem circumvenit, ut ei sua auferat, πλεονεκτεῖν λέγεσθαι, non λέγομαι· ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, *ut non circumveniamur à diabolo,* non verò, *ne expugnemur violenter à Satanâ.* Salm. de Trapezit fœnore, p. 168. et seq.]

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, *melior conditio, partes superiores, major potentia, gloria,* &c. *victoria; id quo circumvenitur aliquis:* à præced.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, *avarus, fraudator:* ab eod.

Πλεονεξία, ας, ἡ, *avaritia; omnipotentia inexhausta cujuscunque rei aviditas,* v. gr. *voluptatis, laudis,* &c. Ex πλέον, et ἔχω, f. ἕξω, *habeo.*

Πλέονς, *plures:* nom. pl. et

Πλείονε' pro πλείονες, *pluribus:* dat. pl. Ion. à πλείων, Poët. pro πλείων, *major:* compar. m. gen. à πολὺς, *multus,* superlat. πλεῖστος, *plurimus.*

ΠΛΕ'ΟΣ, ία, έον, *PLENUS:* Poët. πλεῖος, et Att. πλέως.

Πλεύσας, *navigantes:* acc. pl. part. præs. act. f. g. verbi πλέω, *navigo, f.* πλεύσω.

Πλέτο, Ion. pro ἔπλευσε, quod per Syncopen pro ἐπέλευσε, 3. sing. imperf. m. verbi πέλαμαι, *sum.*

Πλεῦν, Dor. pro πλέον, *plus:* et

Πλεῦνα pro πλείονα, acc. sing. m. g. et

Πλεῦνας, pro πλείονας, acc. pl. m. et

Πλεῦνες, οἱ, pro πλείονες, *plures:* et

Πλεύνων, pro πλειόνων, et

Πλεύονες pro πλείονες, *plus, admodùm, voldè, præter modum:* hæc omnia à πλέων pro πλείων, quod vide.

ΠΛΕΥΡΑ', ᾶς, ἡ, *membrana succingens costas: latus, costa.*

Πλευρῖτις, ίδος, ἡ, *morbus lateris, PLEURITIS:* Angl. PLEURISY: à præced.

Πλευρόθεν, adv. à *latere:* ab eod.

Πλευρὸν, τὸ, idem quod πλευρά.

Πλεύσιμαι, Ion. pro

Πλευσοῦμαι, οῦμαι, f. 1. m. verbi

ΠΛΕ'Ω, *navigo:* fut. πλεύσω, p. πέπλευκα.

Πλέω, *plura:* per Sync. et Crasin pro πλείονα, ω, nom. vel acc. pl. n. g. Poët. pro πλείονα, compar. à πολὺς, *multus;* compar. πλείων, et Poët. πλέων, in neut. gen. πλέον, ονος, τό.

Πλέῳ, *pleno:* dat. sing. à πλέος, *plenus:* est et

Πλέῳ, Att. pro πλέω, nom. pl. m. à πλέως.

Πλέων, Poët. pro πλείων, q. v.

Πλέως, Att. pro πλέος, *plenus.*

Πληγὲς, ἐντος, *percussus:* et in fœm. g. πληγίδος, a. 2. part. pass. à πλήσσω, vel -ττω, *percutio:* fut. ξω, a. 2. ἔπληγον, et ἔπλαγον.

Πληγὴ, ῆς, ἡ, et Dor. πλαγὰ, *PLAGA, ictus, vulnus:* à p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, *percutio.*

Πλήγνυμι, *percussum esse:* a. 2. inf. pass. verbi ejusd.

Πλήγων, gen. pl. à πληγή.

Πλήθει, dat. sing. à πλῆθος, εος, τό.

Πλῆθεν, *impleti erant:* Bœot. per Sync. pro ἐπλήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐπλήθην, ης, η, à verbo πίμπλημι, *impleo:* f. πλήσω, ab inusit. πλάω.

Πλήθουσι, dat. sing. part. præs. act. à πλήθω.

Πλήθοντος ἔχειν ἀγορᾷ, *cùm frequens esset turba in foro.* Quod aliàs dicitur πλεθούσης ἀγορᾶς.

Πλῆθος, ους, τὸ, *multitudo, numerus, copia, abundantia; populus, plebs, vulgus, frequentia, plenitudo,* interdum *magnitudo:* à πλήθω.

Πληθυνθείη, ης, η, a. 1. opt. pass. et

Πληθυνθῆναι, a. 1. inf. pass. à

Πληθύνω, *multiplico, cresco:* fut. ὑνῶ, p. πεπλήθυγκα, præs. pass. πληθύνομαι, *cresco:* perf. pass. πεπλήθυσμαι, νται, νται, a. 1. ἐπληθύνθην· à πλῆθος. Th. πλέος, *plenus.*

Πληθὺς, ὕος, ἡ, *multitudo:* acc. πλῆθὺν· idem quod πλῆθος, ους, τὸ, ab eodem Th.

Πληθύω, *plenus sum, abundo, frequens sum:* præs. pass. πλεθύομαι, idem: à præced.

Πλήθω, *impleo, inundo:* f. πλήσω, a. 1. ἔπλησα, p. act. πέπλησα, a. 1. pass. ἐπλήσθην, ης, η, *impletus fui;* a. 1. sub. pass. πλησθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. pass. πλησθὲς, εῖσα, ὲν· à πλέος. (A πλάω, vel πλῆμι. Ern.)

Πληθώρα, ας, ἡ, et Ion. πλησθώρη, *omnium humorum æquabilis redundantia.* Galen. Apud Herodotum de *impletione fori* usurpatur: à præced.

Πλήθωσι, 3. pers. pl. præs. sub. act. verbi πλήθω.

Πλησίαδες, Poët. pro Πλειάδες, *vergiliæ:* à Πλειὰς, άδος.

Πλήκτης, ου, ὁ, *percussor;* item *pugnax:* à perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, κται, verbi πλήσσω, *percutio.*

Πληκτίζομαι, *pugno usque ad plagas, digladior; ad miserationem induco,* scil. *plangendo:* à præc.

Πληκτικὸς, ὴ, ὸν, *qui percutiendi,* vel *pungendi vim habet:* ab eod.

Πλῆκτρον, ου, τὸ, *PLECTRUM, scutica, flagellum quo fides pulsantur;* item *calcar galli gallinacei:* à πλήσσω.

Πλήμη, ης, ἡ, vel πλήμμη, *æstus maris accedens:* à πλήθω, *impleo.* Th. πλέος, *plenus.*

Πλῆν, *appropinquo; impleo:* à πελάω, per Sync. pro πλάω, idem. Th. πίλνα, *propè.*

Πλημμέλεια, ας, ἡ, *vitiositas, improbitas, peccatum, error:* et

Πλημμελῶ, -ῶ, *incompositè, immoderatè me gero,* sive *improbè delinquo.*

Πλημμέλημα, ατος, τὸ, *peccatum,*

Digitized by Google

delictum, item *quod pro peccato penditur* : à præced.

Πλημμελὴς, ἐς, ὁ ἢ ἡ, *inconcinnus, immoderatus, vitiosus* : ex πλὴν, et μέλος, qu. *sine modulatione* ; aut à πλέον μέλος, *cum membrum abundat.*

Πλημμέλημα, ατος, τὸ, *delictum.*

Πλημμύρη, ας, ἡ, *maris æstuantis accessus, inundatio* : à πλήμη, vel πλήμμα, *æstus maris*, et μέω, *fluo* : cui opponitur ἄμπωτις, εως, ἡ, *maris æstuantis recessus* : pro ἄμπωσις, ab ἀνάπωσις, quod ab ἀναπίνω, *resorbeo.*

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, idem quod præced.

ΠΛΗ'ΜΝΗ, ης, ἡ, *modiolus rotæ* ; πλῆμναι sunt *fistulæ quibus axis inseritur.*

Πλημνοδόκον, ου, τὸ, *ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur* : ex πλήμνη, et δέω, *ligo.*

Πλημοχόη, ης, ἡ, *vas fictile*, ad turbinis figuram accedens : ex πλήθω, *impleo*, et χέω, *fundo.*

ΠΛΗ'Ν, adv. *præterquam, præter*, cum gen. *sed, sed tantùm, tamen, quinetiam, cæterùm, itaque, tantùm, maximè.* [* πλὴν τῶν ἀποστόλων, Act. viii. 1. *præter apostolos.*]

Πλῆντο, *implebantur* : 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo.* Th. πλέος, *plenus.*

Πλῆξ', Ion. pro ἔπληξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi πλήσσω, *percutio* ; f. ξω.

Πλῆξας, αντος, et in nominat. dual. πλήξαντε, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Πληξαύχην, ενος, ἡ, nomen mulieris, Gr. *quæ multiloquio aërem verberat.*

Πλῆξε, *deterruit*, Ion. pro ἔπληξε, 3. sing. a. 1. act. verbi πλήσσω.

Πλήξιππος, ου, ὁ ἢ ἡ, *equorum domitor*, et *stimulator* : ex πλήσσω, f. ξω, *percutio*, et ἵππος, *equus.*

Πλῆξις, εως, ἡ, *percussio, consternatio* : à πλήσσω.

Πλῆρη, acc. sing. à

Πλήρης, ους, ὁ ἢ ἡ, et πλῆρες, τὸ, *plenus*, cum gen. *perfectus* seu *integer.* Th. πλέος.

Πληροῖ, 3. sing. præs. ind. et opt. act. verbi πληρόω, *impleo.*

Πληροῦτε, 2. pl. imperat. pass. à

Πληρόομαι, οῦμαι, *impleor* : vide πληρόω.

Πληροφορίω, -οῦμαι, *justum pondus, justam mensuram do* ; *certiorem facio* ; *satisfacio, dando, argumentis, testimoniis* ; *planè probo* : f. ήσω, p. πεπληροφόρηκα, a. 1. ἐπληροφόρησα, a. 1. imperat. πληροφόρησον ; præs. med. πληροφορίομαι, -οῦμαι, *justum pondus*, &c. *accipio* : *certior fio* ; *persuasum habeo, certò scio*, p. pass. πεπληροφόρημαι, p. part. pass. πεπληροφορημένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἐπληροφορήθην, ης, η, a. 1. part. pass. πληροφορηθὲς· ex πλήρης, *plenus*, et φορέω, seu φέρω, *fero.*

Πληροφορία, ας, ἡ, *plena assensio, plena persuasio, certa fides* : à præced.

Πληρόω, ῶ, *impleo, repleo, instruo* ; *prægnantem reddo* ; *suppleo* ; item *absolvo, finio* ; *satio*, propriè et tropicè ; *solvo quod debeo* : f. ώσω, p. πεπλήρωκα, a. 1. ἐπλήρωσα, a. 1. opt. act. πληρώσαιμι, αις, αι, a. 1. sub. act. πληρώσω, ῃς, ῃ, p. pass. πεπλήρωμαι, ῃ, η, a. 1. pass. ἐπληρώθην, ῃς, η, a. 1. sub. pass. πληρωθῶ, ῇς, ῇ, p. part. pass. πεπληρωμένος, *impletus, consummatus* : à πλήρης, idem quod Th. πλέος, *plenus.*

Πλῆσθεν, 3. plur. aor. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, *supplementum, plenitudo, impletio* : [* πληρώματα, *classiarii, remiges et milites navales*, Ælian.] à præced. verbo.

Πληρώσας, αντος, aor. 1. part. act. ejusdem verbi.

Πλήρωσις, εως, ἡ, *repletio cujuslibet rei, et quâcunque in parte* ; *plenitudo* ; *perfectio et absolutio* ; *solutio ejus quod debeas* : à præced. πληρόω.

Πλησάμενος, *cum implevisset* : a. 1. part. m. et

Πλήσας, αντος, in pl. πλήσαντες, a. 1. part. act. verbi πλήθω, *impleo*, f. σω, a. 1. ἔπλησα.

Πλησθὲς, ῦσα, ὶν, a. 1. part. pass. ejusd. verbi et Th.

Πλησίαζε, præs. imperat. act. à

Πλησιάζω, f. άσω, *appropinquo, familiariùr ad aliquem accedo, aliquo familiariùr utor* ; *sector* ; *rem habeo cum aliquâ* : οἱ πλησιάζοντες, *discipuli alicujus*, Isocr. A πλησίος.

Πλησιαίτερος, *propinquior, propior* : à πλησίος, q. v.

Πλησιαιτέρως, Ion. adv. ἐγγύτερον, *propiùs* : à præced.

Πλησιέστερος, idem quod πλησιαίτερος.

Πλησίον, adv. *propè* ; sed ὁ πλησίον, *proximus* : quod et absque articulo, Luc. x. 29. 36. Vix usquam alibi, ut notat Markl. Eurip. Suppl. ver. 110.

Πλησίος, ία, ιον, *propinquus, proximus, vicinus.* Th. πέλας, *propè.*

Πλησιόχωρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *alicujus agro vicinus* : ex πλησίος, et χῶρος, *ager, locus.*

Πλησίστιος, ου, ὁ ἢ ἡ, *velum implens* : item *qui prospero cursu navigat, vento implente velum* : ex πλήθω, et ἱστίον, ου, τὸ, *velum.* Th. ἵστημι, *statuo.*

Πλήσμιος, ία, ιον, *implens, replens* ; de cibo dicitur : etiam *delicatus, fastidiosus* ; τὸ πλήσμιον, *fastidium, satietas* : à πλήθω, f. σω, *impleo.* Th. πλέος, *plenus.*

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, *satietas* ; *intemperantia in cibo* ; *plenitudo* : acc. pl. πλησμονὰς, ab eod. Th.

ΠΛΗ'ΣΣΩ, seu -ττω, *percutio, frango, percello, terreo* : f. ξω, p. πέπληχα, a. 1. ἔπληξα, a. 1. part. πλήξας, αντος, a. 2. ἔπλαγον, quod ad ictum corporis pertinet ; et ἔπληγον, quod ad consternationem animi : sic et in a. 2. pass. ἐπλάγην et ἐπλήγην, perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, ται.

Πλῆτο, *implebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo*, f. ώσω. Sunt qui velint esse plusq. p. pass. et Poët. seu Ion. poni pro ἐπέπλητο. Th. πλέος, *plenus.*

Πλήττω, 3. sing. præs. ind. act. et

Πλήττετε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. à πλήττω, idem quod πλήσσω.

Πλοῖον, ους, ὁ ἢ ἡ, Dor. et Æol. pro πλοῖον.

Πλοκάς, ᾶδος, ἡ, *laterum fictio* ; *lateritium opus* ; item *agmen militare sic dispositum, ut ex omnibus lateribus quadrati formam repræsentet* : à πλοκόω. Th. πλίνθος.

Πλοκόωσιν, 1. pl. ą. 1. sub. act. à

Πλοκόω, f. ώσω, *lateres fingo* ; item *ex lateribus ædifico* : à πλίνθος. Hinc

Πλόκινος, ίνη, ινον, *lateritius* : et

Πλόκιον, ου, τὸ, *laterculus*, dimin. à

ΠΛΙ'ΝΘΟΣ, ου, ἡ, *later, imbrex.*

Πλοκυργία, ας, ἡ, *confectio laterum.*

Πλίξ, *gradus, gressus, passus* ; item *spatium inter pollicem et medium digitum* : à

ΠΛΙ'ΣΣΩ, seu -σσομαι, *tolutim incedo, gressus glomero, gradior.*

Πλιχὰς, ἄδος, ἡ, *pars corporis inter inguina et femur, cutis quæ pudendis subest* : à præced.

Πλοιάριον, ου, τὸ, *navicula, cymba* : dim. à πλοῖον.

Πλοΐζω, et πλοΐζομαι, *navigo, navi proficiscor* : à πλόος.

Πλοῖον, ου, τὸ, *navis*, impr. *oneraria* : à perf. m. inus. πέπλοα, verbi πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Πλοκάμις, ίδος, ἡ, *crines plexi, cincinni, coma* : et

Πλόκαμος, ου, ὁ, *cincinni*, vel *cir-*

Digitized by Google

ri, crines plexi et intorti; complicatio, connectio: à πλακώ.

Πλεκτεὸς, ὰ, ὸν, textilis. Th. πλέκω, plico.

Πλεκὴ, ῆς, ἡ, nexus, implicatio, contextus, compositio; item dolus: et

Πλέκιον, υ, τὸ, cirrus, coma plexilis; genus quoddam monilis collaris: à

Πλέκιος, ία, ιον, nexilis, textilis; item perplexus, intricatus: à seq.

Πλόκος, υ, ὁ, Poët. cirrus, flexus capillus, coma plexilis: à πλέκω, necto.

Πλόος, ου, ὁ, gen. όε, -ῦ, navigatio, cursus navis. Item πλοῦς, πλοὸς, πλοῖ. Th. πλέω, navigo, f. πλεύσω, a. 2. ἔπλευσον, p. m. πέπλευκα.

Πλοῦ, gen. contract. à πλόος, πλοῦς.

Πλυμάκιον, ου, τὸ, plumacium, Gloss. Est cervical, à pluma.

Πλωτίζω, idem quod πλωτίζω.

Πλούσιος, ία, ιον, dives, locuples: πλουσία πόλις, urbs opulenta; in comparat. πλουσώτερος, ἐρωτέρου. Th. πλοῦτος, divitiæ, quod vide.

Πλοῦτε, voc. sing. à Πλοῦτος, υ, ὁ, Plutus, Deus divitiarum præses.

Πλουτεῖν, præs. inf. act. à πλουτέω, quod vide.

Πλουτεῦντα, Dor. pro πλουτοῦντα, acc. sing. præs. part. dct. à

Πλουτέω, -ῶ, dives sum, divitias possideo: f. ήσω, p. πεπλούτηκα, a. 1. ἐπλούτησα. Th. πλοῦτος.

Πλουτίζω, dito, locupleto, divitem reddo, f. ίσω, p. πεπλούτικα, a. 1. ἐπλούτισα, a. 1. pass. ἐπλουτίσθην· ab eod. Th.

Πλουτοδότειρα, ας, ἡ, divitiarum datrix: ex πλοῦτος, et δότειρα, datrix: et

Πλουτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, divitiarum dator: ex πλοῦτος, divitiæ, et δοτὴρ, dator. Th. δίδωμι.

Πλούτου, gen. Ion. pro πλούτου, à

ΠΛΟΥ͂ΤΟΣ, υ, ὁ, divitiæ, opulentia, copia: item PLUTUS, Deus divitiarum.

Πλουτοῦντι, dat. sing. præs. part. act. et

Πλουτοῦντι, dat. pl. part. præs. vel 3. plur. ind. præs. verbi πλουτέω, dives sum, q. v.

Πλουτὼ, ὼος, ἡ, nomen mulieris, q. d. opulenta. Th. πλοῦτος.

Πλοῦτων, ωνος, ὁ, PLUTO; Deus thesaurorum sub terrâ latentium in metallis: qui item dicitur Πλουτεὺς apud Mosch. Th. πλοῦτος, divitiæ.

Πλοχμὸς, υ, ὁ, crinis plexus, et intortus, per Syncop. pro πλόκαμος, crines plexi. Th. πλέκω, necto.

Πλυνδὴς, ῆος, ὁ, lotus, a. 1. part. pass. verbi πλύνω, lavo, perf. pass. πέπλυμμαι.

Πλύνεσκε, lavabat, Ion. pro ἔπλυνε, 3. sing. imperf. act. verbi πλύνω, lavo.

Πλυνὸς, οῦ, ὁ, labrum, ubi lavatur: πλυνὸν πονεῖν τινὰ, omnibus conviciis proscindere aliquem. Th. πλύνω, lavo.

Πλύντης, ου, ὁ, qui vestimenta lavat, fullo: à

ΠΛΥ͂ΝΩ, lavo, propriè vestimenta; ut λούω, corpus; νίπτω, manus et pedes. Significat et maledictis proscindo, objurgo; f. πλυνῶ, a. 1. ἔπλυνα; a. 1. imperat. πλύνον, άντω, p. πέπλυσμαι. Quidni hinc Angl. TO PLUNGE? Gall. plonger?

Πλῶε, navigabat: 3. sing. imperf. act. Ion. Sic πλώεσκε, 3. sing. imperf. Ion. et

Πλώων, præs. inf. act. verbi πλώω, Poët. pro πλεῖν, navigo.

Πλωτόπους pro πλωτόπους, acc. pl. f. g. part. præs. Ion. pro πλωτόπους· à πλώω pro πλέω, navigo.

Πλωτίζουσι, 3. sing. imperf. Ion. vel Poët. pro ἐπλωτίζε· à

Πλωτίζω, navigo. Th. πλέω, idem.

Πλῶμι seu πλώω, Poët. pro πλέω, navigo: f. πλεύσω.

Πλώοντα, natans, præs. part. f. g. à πλώω. Vide præced.

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πλώστης, ου, ὁ, natator, navigator: à πλώω, Poët. idem quod πλέω, navigo.

Πλωτὸς, ὴ, ὸν, navigationi vel natationi aptus; qui nauticæ rei dat operam; item mercator: et

Πλωτὸς, ὴ, ὸν, navigabilis, natatilis, natans in aquis: à πλῶμι.

Πλώστης, ου, ὁ, vide in πλωτὴρ.

Πλώω, vide in πλῶμι.

Πνέοντες, anhelantes, nom. pl. part. præs. act. à

Πνέω, Poët. pro πνέω, spiro, fut. πνεύσω.

Πνέουσα, ας, ἡ, spirans, præs. part. f. g. à πνέω, spiro.

Πνεῦμα, ἄτος, τὸ, spiritus, ventus, aura, flatus; vita, anima, animus; nota aspirationis. In Script. S. Spiritus Sanctus; angelus, et bonus et malus; spiritus propheticus; sanctitas animi, et studium pietatis; religio Christiana; omnia effecta virtutis divinæ, ut miracula, &c. mens humana; sensus animi: à πνέω, spiro. Hinc

Πνευματικὸς, ὴ, ὸν, spiritualis; ventosus; inflatus; inflans. In Script. S. divinus, sanctus, prærus, vi et efficaciâ prædituς; item quod Script. S. continet, quod cum eâ convenit. Hinc Angl. PNEUMATIC.

Πνευματικῶς, adv. spiritualiter, &c. à præced.

Πνευματοφορέομαι, -οῦμαι spiritu portor, ducor; p. pass. πνευματοφόρημαι· à

Πνευματοφόρος, υ, ὁ, spiritu ductus, afflatus.

Πνεύμων, ονος, ὁ, Att. πλεύμων, PULMO, caro mollissima et laxissima, respirationis et vocis instrumentum. Nulla enim in toto corpore caro rarior, laxior, molliorque est, et quæ spongiæ similior sit, spumamque sanguinis magis referat. A πνέω.

Πνεῦσαι, a. ❀ inf. act. verbi πνέω, spiro; f. πνεύσω, a. 1. ἔπνευσα, a. 1. part. πνεύσας.

Πνεύσειεν, spiraret, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi.

ΠΝΕ͂Ω, flo, spiro, anhelo; odorem spiro: f. πνεύσω, p. πέπνευκα, perf. pass. πέπνευμαι.

Πνιγὸν, εἶσα, ὸν, suffocatus: a. 2. part. pass. et

Πνιγόμενα, suffocabor: f. 2. pass. à πνίγω.

Πνιγμὸς, οῦ, ὁ, suffocatio: et

Πνίγος, ους, τὸ, idem: à

ΠΝΙ͂ΓΩ, suffoco, ango, neco; coquo vel asso in aheno contecto, ne quid vaporis exeat: f. ξω, imperf. ἔπνιγον, perf. πέπνιγκα, a. 1. ἔπνιξα, a. 2. ἔπνιγον, imperf. pass. ἐπνιγόμην, ου, σα, perf. pass. πέπνιγμαι, ξαι, σται, a. 2. ind. pass. ἐπνίγην, f. 2. pass. πνιγήσομαι.

* Πνιγάδης, ους, ὁ ἡ, æstu suffocans, æstu molestus, fervens; suffocans.

Πνικτὸς, ὴ, ὸν, suffocatus, a, um: à Th. πνίγω.

Πνίγοντες, suffocantes, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πνίγω.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, flatus, spiritus, aura: à πνέω, spiro: p. m. πέπνυκα.

Πνοιὰς, flatus: acc. plur. à

Πνοὴ, ῆς, ἡ, per Epenthes. οῆ, Dor. pro πνοή.

Πνῦμι, et πνῦσμαι, spiro vivo; sapio, intelligo: perf. πέπνυσμαι. Th. πνέω, spiro: f. πνεύσω.

Πνὺξ, ὐκὸς, ἡ, locus Athenis, ubi concio habebatur.

Πνῦτο, spirabat; intelligebat: 3. sing. imperf. Ion. verbi πνῦμι.

ΠΟ'Α, ας, ἡ, Ion. πόη, herba, pabulum: q. à πάω vel πάομαι, gusto, edo.

Πόδα, acc. sing. πόδας, acc. pl. à πῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ποδαζεὸς, οῦ, ὁ, pedibus mollibus præditus: ex πῦς, pes, et ἀζεὸς, mollis.

Ποδάγρα, ας, ἡ, pedicula, tendicu-

la; Rem articularis morbus, *PODAGRA*, q. d. *πόδες ἀγρεῦσαι*, pedes capiuntur. Ex *ποῦς*, *ποδὸς*, ὁ, pes, et *ἄγρα*, as, ἡ, captura.

Ποδαγρικὸς, ἡ, ὸν, vel **ποδαγρὸς**, *PODAGER, qui podagrâ tentatur, PODAGRICUS*: τὰ *ποδαγρικά*, subintel. *πάθη*, podagrici dolores: à præced.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis: ex *ποῦς*, pes, et *νίπτω*, lavo.

Ποδάνιπτρον, ου, τὸ, vel **ποδάνιπτρος**, aqua, quâ pedes abluuntur: ex iisd. Th.

Ποδαπὸς, ἡ, ὸν, cujas? ex quâ regione? q. *ποῖός ἐστιν*;

Ποδαργε, voc. sing. à

Ποδάργης, ου, ὁ ἡ ὁ, *ocior* vel *celeres pedes habens*: ex *ποῦς*, pes, et *ἀργὸς*, ᾶ, albus, celer.

Ποδαρκὴς, Poët. *ποὶν ποσὶν ἀρκεῖν*, pedibus valere, pedum velocitate præditum esse. Vide *ποδάρκης*.

Ποδάρκης, ους, ὁ ἡ ὁ, *pedibus celer*: ex *ποῦς*, pes, et *ἀρκέω*, sufficio, par sum.

Ποδαπάργανον, ου, τὸ, *pedale*: in quo *πόδες ἀπομάσσονται*, pedes absterguntur. Th. *μάσσω*, abstergo.

Πόδες, nom. pl. et

Πόδεσσι, dat. pl. Ion. pro *σοὶ*, à *ποῦς*, *ποδὸς*, ὁ, pes.

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, *in utribus vocatur pediculus, è pellibus dependens: et accipitur pro rei alicujus figurâ in angustum desinente, idque ad humani pedis similitudinem*: necnon *calceamenti rustici genus*. Th. *ποῦς*, pes.

Ποδηνεκὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *usque ad pedes dependens*: ex *ποῦς*, pes, et *ἐνεκὴς*, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *porrectus in longitudinem*; item *perpetuus*.

Ποδήνεμος, ου, ὁ ἡ ὁ, *pedibus velox, ventipes*: ex *ποῦς*, pes, et *ἄνεμος*, ventus.

Ποδήρης, ους, ὁ ἡ ὁ, (scil. *ἐσθὴς*) *vestis talaris*, sive *ad pedes usque dependens*: ex *ποῦς*, *ποδὸς*, ὁ, pes, et *ἄρω*, apto.

Ποδίζω, vide in *ποδέω*.

Ποδίσκος, ου, ὁ, *μικρὸς πούς*, *pediculus, parvus pes*.

Ποδισκὸς, expon. *lebetes, cacabi*. Th. *πούς*.

Ποδὸν, *compedis vinculum*: Att. pro *πέδον*, f. 1. ind. act. verbi *ποδίζω*, metior pede; item *pede ligo, pedicis obligo*; f. *ἴσω*. Th. *ποῦς*, *ποδὸς*, ὁ, pes.

Ποδοῖ ἴν, Ion. pro

Ποδοῖν, gen. et dat. dual. à *ποῦς*, *ποδὸς*, ὁ, pes.

Ποδοκάλον, ου, τὸ, *vola pedis*, *ποδὸς κοῖλον*.

Ποδόκτυον, ου, τὸ, *vestis ad pedes demissa*. Ex *ποῦς*, et *ἕκω*, vel *ἐκίζω*, vel *ἴκω*.

Ποδὸς, gen. sing. *ποδῶν*, gen. plur. à *ποῦς*, pes.

Ποδοστάλη, ης, ἡ, *instrumentum tortorium*, quo torquetur aliquis manibus ligatis et pedibus. Item *instrumentum modicum, quo luxati artus reponuntur*; et *tendicula, quâ cervi capiuntur*. Ex *ποῦς*, et *στέλλω*.

Ποδόψελλον, *pediculum*, Gl. Cyr. puto *ποδὸν ψέλλιον*, *pedicula*.

Ποδόψοφοι, sunt *qui pede strepitum excitant*, *vocâ ψοφοῦσι*.

Ποδώκεϊ, acc. sing. à

Ποδώκης, ους, ὁ ἡ ὁ, *pedibus celer*: ex *ποῦς*, *ποδὸς*, pes, et *ὠκὺς*, celer.

Πόδωμα, *pulpitum*, tanquam res *pedata*, pedibus fulta: quod à *ποῦς*, *ποδὸς*.

Πόει, Att. pro *ποίει*, præs. imperat. act. à

Ποίει, Att. pro *ποιεῖ*, *facio*.

Ποΐ', sequente aspirat. pro *ποτὶ*, aliquandò.

Ποθίεσκε, *desiderabat*, Ion. pro *ἐπόθει*, α, 3. sing. imperf. verbi *πόθεω*, *desidero*. Th. *πόθος*, *desiderium*.

Ποθεινὸς, ἡ, ὸν, *desiderabilis*. Th. *πόθος*, *desiderium*.

Πόθεν, *unde?* interrogativum ab *ὅθεν*, undè, indefinit. Th. *ὅς*, *qui*.

Ποθεόντας, Dor. pro *ποθέοντας*, *desiderantes*; nom. pl. part. præs. f. g. et

Ποθέοντι, *desiderantes*, nominativ. dual. præs. part. à *πόθεω*, *desidero*; præs. part. *ποθέων*, ουσα. Th. *πόθος*, *desiderium*; *ποθέουσι*, Dor. pro *ποθέων*, 3. pl. præs. ind. act. ejusd. verbi.

Ποθήκατο, Dor. pro *προσήκατο*, *serpendo accedo*: ex *πρός*, et *ἕκατο*, *serpo*.

Πόθηκεν, Ion. pro *ἐπόθησεν*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi *πόθεω*, *desidero*.

Ποθήκεται, *vesper*, Dor. pro *πρωΐθηκεται*. Th. *ἕκατος*, *vesper*.

Ποθόντες, *amantes*, Dor. pro *ποθοῦντες*, nom. pl. part. præs. et

Ποθοῦντι, Dor. pro *ποθοῦσι*, 3. pl. præs. ind.

Πόθω, *desidero, exopto, amo*; f. *ήσω*, et *ἴσω*, a. 1. *ἐπόθησα*. Th. *πόθος*, ου, ὁ, *desiderium*.

Ποθὴ, ῆς, ἡ, *desiderium*: ab eod. Th.

Ποθήμενος, per Ectasin pro *ποθήμενος*, *desiderare*: Dor. seu Ion. pro *ποθᾶν*, præs. inf. à *πόθω*.

Πόθι, *ubi? qui?* sed

Ποθι, *alicubi, aliquandò*: ab *ὅθι*, *ubi*, indefin. Th. *ὅς*, *qui*.

Ποθορέοντα, Dor. pro *προσορέοντα*, *aspicientes*: præs. part. f. g. et

Ποθορῇ, Dor. pro *προσορᾷ*, *aspicit*: 3. sing. præs. ind. verbi *ποθοράω*, Dor. pro *προσοράω*, *aspicio*: ex *ποτὶ* pro *πρὸς*, et *ὁράω*, *video*.

Ποθόρημι, Dor. pro *προσόρημι*, Poët. pro *προσορῶ*, *adspicio*.

Ποθορῶντα, Dor. et Æol. pro *προσορῶσα*, *aspicis*: 2. sing. præs. ind. act. verbi *ποθοράω*, quod vide in *ποθορῇ*.

Ποθορῶνα, *as*, ᾶ, Dor. pro *προσορῶσα*, ης, ἡ, *aspiciens*; præs. part. f. g. ejusd. verbi.

ΠΟΊΘΟΣ, ου, ὁ, *desiderium*: q. à *πόθω*, *desidero*, inusit. alii à p. m. *πίποθα*, verbi *πέθω*, *persuadeo*.

Ποθῦμεν, *desideramus*: 1. pl. præs. ind. verbi *ποθέω*, q. v.

Ποῖ, *quò? quorsùm? ubi? quousque? quamdiu?* ab indefinit. *οἵ*, *quò*.

Ποὶ, *aliquò; alicubi; quodammodò*: ab eod.

Ποία, *as*, ἡ, *qualis*: in med. gen. *ποίος*.

Ποιάεις, *ἄεσσα*, *άεν*, *herbosus, a, um*: Dor. pro *ποιήεις*.

Ποιεῖ, *facit*; 3. sing. præs. ind. sed

Ποίει, 2. sing. imperat. præs. act. verbi *ποιέω*, *facio*.

Ποιεῦ, *fac*, Dor. pro *ποιεῖ*, præs. imperat. pass. *ποιεῦνται*, *facienti*; Dor. pro *ποιοῦνται*, dat. sing. part. præs. act. *ποιεῦντα*, Dor. pro *ποιοῦντα*, acc. sing. part. præs. act. verbi *ποιέω*, *facio*.

Ποιέεσκον, Dor. et Ion. pro *ἐποιέουν*, ὁ. sing. imperf. pass. sic *ποιεόμην*, Dor. et Ion. pro *ἐποιεῦμεν*, 1. pl. imperf. act. verbi *ποιέω*, *facio*.

Ποιῆντι, vide in *ποιεῦ*.

ΠΟΙΕ'Ω, *facio, efficio, fabricor; carmina compono*: f. *ήσω*, p. *πεποίημα*, perf. part. *πεποιημένος*, a. 1. *ἐποίησα*, a. 1. part. *ποιήσας*, præs. pass. *ποιέομαι*, *ῦμαι*, *fio*; *statuo, ut panam; simulo*; perf. pass. *πεποίημαι*, a. 1. pass. *ἐποιήθην*, a. 1. m. *ἐποιησάμην*, *ω*, *ασο*. *Ποιεῖν τὸν νόμον*, *servare legem*; *Θεοῖσι*, *sacrificare*; *ἑορτὴν*, *diem festum celebrare*; *πρός τι*, *valere ad aliquid*; *λίγγουσα*, *inducere loquentem*; cum *ἐπὶ*, *colloco, pono*, &c. *Ποιεῖν ἐπιπλοκὰς*, *cogere*; *χρόνον*, *commorari*; *ἀργυρίου τινί*, *acquirere*; *τινὰ πολλοῖς*, *affligere*; *ἔξω*, *emittere*. *Ποιεῖσθαι νόμον*, *legem sancire*; *λόγον*, *dicere*; *ἀρχὴν*, *incipere*; *παῖδα*, *adoptare*; *περὶ πολλοῦ*, *magni facere*; *περὶ πλέονος*, *pluris facere*; *περὶ ὀλίγου*, *contemnere*; *ἐφ'* vel *ὑφ' ἑωυτὸν*, *redigere*; *ἐν Θαύμασι*, *admirari*, &c.

Ποίη, *ης*, Ion. pro *πόα*, *ας*, ἡ, *herba*.

Ποίηεις, *ήεσσα*, *ῆεν*, *herbosus*: à præced.

Digitized by Google

Ποιθὴς, ῆσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi ποιέω, *facio.*

Ποίημα, ἄτος, τὸ, *opus*; *POEMA*, opus Poëtæ; ποιήματα, ων, τες, *conditæ*, à 1. sing. perf. pass. verbi ποιέω, *facio, versus facio.*

Ποιήμενος, Ion. pro ποιησάμενος, ου, ον, *factus*; perf. part. pass. à ποιέω, *facio.*

Ποιέσκετο, 3. sing. a. 1. med. Ion. et

Ποίεσκε, *fecit*; Ion. pro ἐποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio.*

Ποιῆσι, Ion. Paragoge pro ποιῇ, 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Ποίησις, ιος, ἡ, *factura, instructio, modus rei agendæ*; item *POESIS*: Angl. POESY: à 2. sing. perf. pass. verbi ποιέω, *facio*; *carmina compono.*

Ποιήσομ', *faciam*, pro ποιήσομαι, f. 1. m. à ποιέω.

Ποιησῶ, ῶς, ῶ, Dor. pro ποιήσω, ᾳς, ᾳ, fut. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ποιητέον, *faciendum*, nom. verbale: à ποιέω.

Ποιητὴς, οῦ, ὁ, *POETA*; item *effector, conditor, factor*: dat. pl. ποιητῆσι· fit à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητικὴ, scil. τέχνη, *ars faciendi carmina, POETICA*: à

Ποιητικὸς, ἡ, ὸν, *faciendi vim habens; POETICUS*; Angl. POETIC: in pl. n. g. ποιητικά, à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητὸς, ἡ, ὸν, *factus*; *factitius*; *adscitius*; adject. verbale à ποιέω.

Ποίητρια, ας, ἡ, *POETRIA*; Angl. POETRY: ab eod. verbo.

Ποιηφάγίος, -ᾶ, *herbas comedo*: ex ποίη seu πόα, *herba*, et φάγω, *edo.*

Ποικιλόπους, ος, Dor. pro

Ποικιλόπους, υ, ὁ ἡ ὁ, *qui variegatas habenas habet*; ὁ ποικίλας ἡνίας ἔχων.

Ποικιλία, ας, ἡ, *varietas*: à ποικίλος, *varius.*

Ποικίλλω, *variego, variè distinguo*; *vafrè fingo*: f. λῶ, præs. infin. ποικίλλειν, præs. part. ποικίλλων. Th. ποικίλος, *varius.*

Ποίκιλμα, ἄτος, τὸ, *ornatus versicolor*: à præced.

Ποικιλόβουλος, ε, ὁ ἡ ὁ, *versutus, qui animo suo agitat varia consilia*: ex ποικίλος, *varius*, et βουλὴ, *consilium.*

Ποικιλόγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro

Ποικιλόγυνος, υος, ὁ ἡ ὁ, *variam vocem sonumque habens*; ὁ ποικίλην γῆρυν ἡ φωνὴν ἔχων.

Ποικιλόθωρος, υ, ὁ ἡ ὁ, *varium habens collum*; *versicolor*; expon. et *canorus, varians vocem*: ex ποικίλος, *varius*, et θωρὴ, idem quod δειρὴ, ης, ἡ, *collum*, et per Metonym. causæ, *vox.*

Ποικιλόμητις, ιος, ὁ ἡ ὁ, *varia et multiplicia habens consilia; versipellis*: ex ποικίλος, *varius*, et μῆτις, *consilium.*

Ποικιλόνωτος, υ, ὁ ἡ ὁ, *qui tergum variis maculis distinctum habet*: ex ποικίλος, *varius*, et νῶτος, *dorsum.*

ΠΟΙΚΙΛΟΣ, η, ον, *varius, maculosus.* Item *qui varias artes callet, versutus.*

Ποικιλοφώνυγξ, γγος, ὁ ἡ ὁ, Epith. carminis *quod vario citharæ sono canitur*: ex ποικίλος, *varius*, et φώνυγξ, γγος, ἡ, *cithara.*

Ποικιλτὴς, οῦ, ὁ, *qui variat, qui versicolore ornatu vestimenta elaborat*: à ποικίλλω.

Ποικίλως, *variè, multis modis*: à ποικίλος.

Ποιμαίνοσ', pro ποιμαίνοντα, acc. sing. part. præs. act. et

Ποιμαίνουσι, Dor. pro ποιμαίνουσι, *pascunt*; 3. pl. præs. ind. à

Ποιμαίνω, *pasco*; *rego*; *curo*; *doceo*; f. ἀνῶ, a. 1. ἐποίμανα, a. 1. imperat. ποίμανον, ἄτω, et in 2. pl. ποιμάνατε. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, *pastor.*

Ποιμὰν, *pastor*, Dor. pro ποιμήν.

Ποιμάνατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi ποιμαίνω, *pasco.*

Ποιμαντέον, *pascendum*, verbale à ποιμαίνω.

Ποιμαντικὸς, ἡ, ὸν, *pastorius*: à ποιμαίνω.

Ποιμανῶ, *pascam*; f. 1. verbi ποιμαίνω.

Ποιμένι, dat. sing. à ποιμήν.

Ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, *pastoralis*: à

ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *pastor*; propriè *ovium pastor, opilio*, εἰὼν ἐποιμαντὴς, ideoque et ab ἴς derivatum putant, dictumque quasi οἰμήν. Parabolicè autem Christus ποιμὴν in Evang. vocatur, sicut πρέσβεις *singuli fideles.* Necnon Christi ministri et vicarii eodem nomine appellantur; *rector, ductor.* Hinc

Ποίμνη, ης, ἡ, *grex*; Dor. πούμνα· et

Ποιμνήϊος, ία, ον, *ad ovium gregem pertinens.*

Ποίμνιον, ου, τὸ, *grex*; dimin. à ποίμνη.

Ποινάω, -ῶ, *PUNIO, pœnas exigo*: à

ΠΟΙΝΗ', ῆς, ἡ, Dor. ποινὰ, *PŒNA, ultio injuriæ seu peccati, prætium quo injuria pensatur*; *Furia*; *pretium*, δῶχ' οἵης ποινὴν Γανυμήδης, Il. *ι.* 266. Ab Antiq. ποίνης fit Lat. POENUS, Salm. de usur. p. 22.

Ποιοῖν, ης, η, Att. vel Æol. pro

Ποιοῖμι, οἷς, οἷ, præs. opt. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιολογήσω, Dor. pro ποιολογήσω, ᾳς, ᾳ, præs. part. f. g. à

Ποιολογίω, -ῶ, *spicas lego*: ex ποίη, *herba*, pro πόα, Ion. et λέγω, *colligo.*

Ποῖος, οία, οῖον, *qualis*, -*e*. [a Semper interrogativum, ἐποῖος, nunquam.] Th. οἷος, *qualis*, citra interrog.

Ποιότητα, *qualitatem*, acc. sing. à

Ποιότης, ητος, *qualitas*: à ποῖος.

Ποιῦ, præs. imperat. pass. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιῦμες, Dor. pro ποιοῦμεν, 1. pl. præs. act. ejusdem verbi.

Ποιόντων, *faciant*, Att. pro ποιούντων. Nam imperativi tertiam pluralem Attici faciunt similem genitivo pl. part. ejusd. temporis. Th. ποιέω, *facio.*

Ποιοῦνδε, ῦ, ὁ, *sedulus minister, famulus*: à

Ποιοῦσθαι, seu ποιοῦνθαι, *aliquid sedulò ago, satago, expeto, ministro*: ἀπὸ τοῦ ποιεῖν et ποιέω, seu πνέω, *spirare*: nam qui *satagit*, et properantèr opus facit, *anhelat.*

Ποιὸν, ῖνος, ὁ, *scrotum, mentula*, Etym. à σπίος. Vide πηός.

Ποίσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, Poët. *remunerator, qui gratiam refert*; per Syncop. ἐκ τοῦ ποινήσιος. Ex ποινὴ et νέω.

Ποιῦν, Att. pro ποιοῖμι, præs. opt. act. verbi ποιέω, *facio.*

Πόκα, Dor. pro ποτὲ, *quandò.*

Ποκάς, άδος, ἡ, *lanigera.*

Ποκίζω, vide in seq.

Ποκίσσω, Dor. et Ion. pro ἐποίησα, 3. sing. a. 1. m. verbi ποκίζω, *vello, tondeo*; f. ἴσω· à

Πόκος, ου, ὁ, *vellus.* Th. πτίσσω, vel πτίσω, *tondeo.*

Πόκους, Dor. pro πτόκους, acc. pl. à πτόκος.

Πολίας, Poët. pro πολλὰς, acc. pl. m. g. à πολὺς, *multus*: sed.

Πόλεας, *urbes*, acc. pl. à πόλις, ιος, ἡ, *urbs.*

Πολίς, Ion. seu Poët. pro πολλὰ· et

Πολίσσ', pro πολίσσω, dat. pl. Poët. et Ion. pro πολλοῖς· à πολὺς, *multus.*

Πόλει, dat. sing. à πόλις, ιος, ἡ, *urbs.*

Πολιῶ, præs. infin. act. à πολίω, *verto.*

Πολίμαχος, ε, ὁ, *dux belli*: ex πόλεμος, *bellum*, et ἀχὴ, *dux.*

Digitized by Google

Th. ἀρχὴ, *principium*, item *principatus*.

Πολεμίη, -ῶ, *bello, prælior*; f. ήσω, p. πεπολέμηκα, a. 1. ἐπολέμησα, a. 1. inf. act. πολεμῆσαι. Th. πόλεμος, *bellum*.

Πολεμίζω, Ion. Dialysi pro πολέμιος, υ, ὁ ἡ ἡ, *bellicus:* ab eod.

Πολεμήσει, *præliabitur*; 3. sing. f. 1. act. verbi πολεμίω.

Πολεμία, ας, ἡ, (sc. χώρα) *solum hostile* seu *hosticum*: à πολέμιος.

Πολεμιζίμεν, et πολεμιζίμεναι, *pugnare*: præs. inf. Ion. et Dor. pro πολεμίζειν, verbi πολεμίζω.

Πολέμιζον, Ion. pro ἐπολέμιζον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. à

Πολεμίζω, *pugno, belligero*; f. ίσω, perf. πεπολέμικα. Th. πόλεμος, *bellum*.

Πολεμικὸς, ὴ, ὸν, *bellicus, militaris, bellicosus*. Hinc ἡ πολεμικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, *ars militaris*; et τὸ πολεμικὸν, οῦ, *classicum bellum*; et Angl. POLEMIC. Th. πόλεμος.

Πολεμικῶς, adv. *bellicosè*: à præced.

Πολέμιος, ία, ιον, *hostis, inimicus, infestus*; item *militaris*: à πόλεμος.

Πολεμιστήριος, υ, ὁ ἡ ἡ, *bellicosus*: à

Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, *bellicosus, bellator*; acc. sing. πολεμιστὴν· à πολεμίζω.

Πολεμοδόκος, υ, ὁ ἡ ἡ, Poët. *bellum excipiens*; ὁ πόλεμον δεχόμενος.

Πολεμοῖσι, dat. pl. Ion. à πόλεμος, *bellum*.

Πολεμόπλοκος, υ, ὁ ἡ ἡ, *tumultuosus*: ex πόλεμος, et πλόκος, *tumultus*.

ΠΟ'ΛΕΜΟΣ, υ, et Ion. ου, ὁ, *bellum*, item peculiariter *pugna*, utroque enim modo accipiatur apud Homerum.

Πολεμοτροφίη, -ῶ, *belligero, bellum nutrio* seu *foveo*: ex præced. et τρέφω.

Πολεμόω, -ῶ, *ad bellum excito*: à πόλεμος.

Πολέος, gen. sing. Poët. pro πολλοῦ, sic in gen. pl. πολέων pro πολλῶν· à πολὺς, *multus*.

Πολέσσιτο, Ion. pro ἐπολέσσο, -σσο, 3. sing. imperf. pass. verbi πολέω, *verto*. Nisi ex πολέσσω derivari malis, idem quod πολέω.

Πόλευς, gen. sing. Dor. pro πόλεως· à πόλις, ὁ, *urbs*.

Πολεύω, fut. εύσω, *versor*; *nutrio, ministro, contineo*: à

ΠΟΛΕ'Ω, *verto, verso*; *versor*; *aro*; *pasco*; f. ήσω, p. πεπόλημαι· undè fortè Angl. TO PLOW. Πολεῖν Hesychius exponit νέμειν, βόσκειν.

Πόλιεσσι, et Poët. πόλησι, gen. sing. à πόλις, ὁ, *urbs*.

Πολέων, gen. pl. Ion. pro πόλεων, *urbium*: ab eod.

Πολιαρχίη, -ῶ, f. ήσω, *præfectus urbis* sum: à

Πολιάρχης, υ, ὁ, *ædilis, præfectus urbis*: ex πόλις, et ἄρχω, *rego*.

Πολιάοχος, υ, ὁ ἡ ἡ, et per Crasin πολιοῦχος, *urbium conservator*, vel *præses*; παρὰ τὸ τὰς πόλεις ἴσχειν ἡ φυλάσσειν.

Πολίαρχος, υ, ὁ, *patriæ princeps*; τῆς πόλεως ἀρχὸς, εἴτε ἄρχων ἡ ἡγέμων.

Πολιὰς, άδος, ἡ, *urbana*; Palladis Epiklet. quæ urbis præses tutatrixque credebatur. Th. πόλις, *urbs*.

Πολιῆται, Dor. pro πολιητῶν, gen. pl. à πολιήτης.

Πολίζω, *urbem condo, urbem statuo*; f. ίσω, perf. πεπόλικα, a. 1. ἐπόλισα. Th. πόλις, *urbs*.

Πολιῆς, gen. sing. f. g. à πολιὸς, ὰ, ὸν, *canus, a, um*.

Πολιήτας, dat. pl. πολιητῶν, gen. pl. à

Πολιήτης, υ, ὁ, Poët. pro πολίτης, *civis*: à πόλις.

Πολιηχεόκαρφος, υ, ὁ ἡ ἡ, *cana habens tempora*: ex πολιὸς, et κέρσαφος, *tempus*.

Πολιορκίω, *urbem obsideo*, et *cingo obsidione, machinis et tormentis urbem oppugno*: πολιορκεῖ, *vastat*; *bello peto*, de regione: *vexo, affligo*; pass. part. pass. πολιορκέμενος· ex πόλις, et ἔρκος, ους, τὸ, *septum*. Th. εἴργω, fut. ξω, *includo*.

Πολιορκητὴς, οῦ, ὁ, *urbium obsessor*: it. nom. propr. viri: à præced.

Πολιορκία, ας, ἡ, *obsessio, obsidio*: ab eod.

ΠΟΛΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, *canus, albus*.

Πολιοῦχος, υ, ὁ ἡ ἡ, vide πολιάοχος.

ΠΟ'ΛΙΣ, ιος, ἡ, *urbs, civitas*. Interdum pro ipsâ urbe muris cinctâ, vicisque et ædificiorum serie distinctâ, interdum pro ipsis civibus.

Πόλισμα, ατος, τὸ, *urbs*: à πολίζω.

Πολισμάτιον, υ, τὸ, *oppidulum*, dimin. à præced.

Πολίσσαμεν, Ion. et Poët. pro ἐπολίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi πολίζω.

Πολιτάρχης, υ, ὁ, *gubernator civium, urbis præfectus*: ex πολίτης, et ἀρχὴ, *principatus*.

Πολιτεία, ας, ἡ, et Ion. πολιτηΐη, *civitas, respubl. jus civilatis*; *reipublicæ status et administratio*; *vitæ institutum et ratio*; Angl. POLITY: à πολιτεύω. Th. πόλις, *urbs*.

Πολιτεύεσθαι, præs. inf. pass. à πολιτεύω.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, *vita civilis*; item idem quod πολιτεία· in pl. τὰ πολιτεύματα· et

Πολιτευτὴς, οῦ, ὁ, *magistratus*: à

Πολιτεύω, *rempubl. administro*; f. εύσω, p. πεπολίτευκα, præs. m. πολιτεύομαι, idem; item *me gero*; p. pass. πεπολίτευμαι, *servivi*; cum dat. à

Πολίτης, υ, ὁ, *civis*; in nom. pl. πολίται, in gen. pl. πολιτῶν. Th. πόλις, *urbs*.

Πολιτικὸς, ὴ, ὸν, *POLITICUS, civilis; qui in administratione reip. versatur; comis, urbanus, elegans; popularis, ad sensum populi accommodatus*. Hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *ratio*, seu *ars benè instruendæ vel administrandæ rcip.* et Angl. POLITIC.

Πολιτικώτερος, ίρα, ιρον, et superl. πολιτικώτατος, υ, à præcedente πολιτικὸς.

Πολίτις, ίδος, ἡ, *civis* fœmina: à πολίτης.

• Πολιτογράφια, ας, ἡ, *novus civium census*: ex πόλις, et γράφω, *scribo*, D. S.

Πολίχνη, ης, ἡ, *oppidulum*. Th. πόλις.

Πολλὰ, nom. vel acc. pl. n. g. vel adv. pro πολὺ, *multùm*; aliquandò pro πολλάκις, *sæpè*. Th. πολὺς, *multus*.

Πολλάπι, Poët. pro

Πολλάκις, adv. *sæpè, sæpenumerò, frequentèr*: et

Πολλαπλάσιος, α, ον, et

Πολλαπλασίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *multiplex*; item *multò copiosior*: ab eod. Th.

Πολλαχῆ, adv. *multis in locis, passim, sæpè*: ab eod. Th.

Πολλαχῦ, adv. *multis in locis*: ab eod.

Πολλαχῶς, adv. *multifariam*: ab eod.

Πολλὴ, ῆς, ἡ, *multa*; f. g. ejusd. Th.

Πολληπλήσιος, Ion. pro πολλαπλάσιος.

Πολλὸν, Poët. pro πολὺ, *multùm, longè*: à

ΠΟΛΛΟ'Σ, ὴ, Poët. pro πολὺς, *multus, fortis, vehemens, magnus*.

Πολλοστημόριον, υ, τὸ, *pars multesima*; *minima pars*: à

Πολλοστημόριος, υ, ὁ ἡ ἡ, *multesimus, unum ex multis partibus habens*; item *minimus*: ex πολλοστὸς, et μόριον, *particula*. Th. μέρος, *divido*.

Πολλοστὸς, ὴ, ὸν, *multesimus, unus e multis*. Th. πολὺς, *multus*.

Digitized by Google

Πολλῆ, πολλῷ, gen. et dat. sing. πολλοῖς, dat. pl. ejusd. Th.

Πόλος, ου, ὁ, *terra aratro versa*; *POLUS, vertex seu cardo mundi, cœlum.* Angl. POLE: à πολέω, verto.

ΠΟ'ΛΤΟΣ, ου, ὁ, *PULS, pulmentum.* Angl. PULSE.

Πολὺ, *multùm*; n. g. adverbial. sumitur et vertitur *valdè*; ὑπὲρ πολὺ, *ultrà*. Sic in pl. τὰ πολλὰ, *multùm, valdè*: à πολύς.

Πολυάϊξος, gen. sing. à πολυάϊξ.

Πολύαϊ' pro πολύαιπυ, voc. à

Πολύαινος, ου, ὁ ἡ ὁ, *multùm laudatus, laudatissimus*: ex πολὺς, et αἶνος, *laus*. Est et nom. propr.

Πολυάϊξ, κος, ὁ ἡ ὁ, *impetuosus*: ex πολὺς, et ἀΐσσω, *ruo, cum impetu feror.*

Πολυάνδριον, ου, τὸ, *cœmeterium*, quòd *multos viros* capiat: ex πολὺς, et ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir.*

Πολυάοιδιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, Poët. idem quod

Πολυανθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *multos habens flores, floribus abundans*: ex πολὺς, et ἄνθος, ους, τὸ, *flos.*

Πολυάνθρωπος, ου, ὁ ἡ ὁ, *frequens hominibus*: ex πολὺ et ἄνθρωπος.

Πολυάρητος, ου, ὁ ἡ ὁ, *multis votis exoptatus*: ex πολὺ, et ἀρητὸς, *precibus expetitus.* Th. ἀρὴ, *preces.*

* Πολυάριθμος, ου, ὁ ἡ ὁ, *infinitus, innumerabilis*, D. S.

Πολυαρκέστατος, *copiosissimus, longè sufficientissimus*: superl. à

Πολυαρκὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *ad multa sufficiens*, vel *multùm sufficiens*; item *diù durans*: ex πολὺς, et ἀρκέω, *sufficio.*

Πολύαρνος, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *multos agnos habens*, et per conseq. *dives*: ex πολὺς, et ἄρς, ἀρνὸς, ὁ vel ἡ, *agnus* vel *agna.*

Πολύαρχος, ου, ὁ, *multorum princeps*, ὁ πολλῶν ἀρχός. Alii leg. πολυμαρχὸς, quod vide.

Πολυβενθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *valdè profundus*: ex πολὺς, et βένθος, ους, τὸ, quod à βάθος, ους, τὸ, *profunditas.*

Πολύβοσκος, ου, ὁ ἡ ὁ, Epith. telluris, *quæ multos pascit*: ex πολὺς, et βόσκω, *pasco.* Th. βόω, idem.

Πολυβόστρια, ας, ἡ, et Poët. πολυβότειρα, *multorum altrix, quæ multos pascit*: ex πολὺς, et βόω, *pasco.*

Πολύβοτρυς, υος, ὁ ἡ ὁ, *multas habens uvas*: ex πολὺς, et βότρυς, *uva.*

Πολύβουλος, ου, ὁ ἡ ὁ, *valdè prudens*: ex πολὺς, et βουλὴ, *consilium.*

Πολυβῦται, nom. pl. à

Πολυβύτης, ου, ὁ, *multos boves habens*: ex πολὺς et βῦς, *bos.*

Πολυβώτης, Dor. pro πολυβότης, à præced.

Πολυγάμβης, ίος, ὁ ἡ ὁ, Dor. pro

Πολυγηθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *multùm lætitiæ afferens*: ex πολὺς, et γηθέω, *lætor.*

Πολύγναμπτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui variis modis flectitur, qui multos habet flexus*: ex πολὺς, et γναμπτὸς, *inflexus*: quod à γνάπτω pro κάμπτω, *flecto.*

Πολύγνωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *valdè notus, celeberrimus*: ex πολὺ, et γνωτὸς, *cognitus.* Th. γνάσκω, *cognosco.*

Πολύγομφος, ου, ὁ ἡ ὁ, *multos clavos habens*: ex πολὺς, et γόμφος, *cuneus, clavus.*

Πολύγονος, ου, ὁ ἡ ὁ, *abundans fœtu, fœcundus*: ex πολὺ, et γονὴ, *proles.* Th. γίνομαι, *nascor.*

Πολυδαίδαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, *multo artificio elaboratus*: ex πολὺς, et Δαίδαλος, *Dædalus*, ingeniosus ille artifex.

Πολύδακρυς, υος, ὁ ἡ ὁ, *multùm lacrymans, lacrymosus*; acc. sing. πολύδακρυν· ex πολὺς, et δάκρυ, ους, τὸ, *lacryma.*

* Πολυδαπάνως, *sumptuosissimè, multis impensis*, D. S.

Πολυδαρὴς, ἄδος, ὁ ἡ ὁ, *cacuminosus*: ex πολὺς, et δηρὸς, ἄδος, ἡ, *jugum montis.* Th. δίρη, et δειρὴ, *cervix, jugum montis.*

Πολυδένδρεος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui multas arbores habet*: ex πολὺς, et δένδρον, *arbor.*

Πολυδιερὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, *multa cernens*: ex πολὺς, et δίερος, *video.*

Πολυδεύκης, *POLLUX, frater Castoris*, alter τῶν Διοσκούρων, ἄμοτος πότνια· Nimirùm hi διόπατρες ἢ διόσπορες, alter ex divino Jovis semine, alter, Castor, ex mortali semine Tyndarei, prognati erant. Sed fraterno singulari amore Pollux suam immortalitatem sic cum fratre divisit, ut ambo unum diem essent mortui, alterum viverent ambo unà.

Πολυδίψιος, ου, ὁ ἡ ὁ, *multùm siticulosus*; expon. et *multùm desideralus*: ex πολὺς, et δίψα, *sitis.*

Πολυδώρη, ης, ἡ, *filia Pelei*, soror Achillis. Ex fluvio Spercheo peperit filium.

Πολύδωρος, ου, ὁ ἡ ὁ, *multa donans*; et *qui ingentem dotem attulit*: ex πολὺ, et δῶρον, *donum.* Est et

Πολύδωρος, ου, ὁ, nomen propr.

Πολυειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *multiplex*; *diversas habens species*: ex πολὺ, et εἶδος, ους, τὸ, *species.*

Πολύεικος, ου, ὁ, nom. propr.

Πολυέλεος, ου, ὁ ἡ ὁ, *valdè misericors.*

* Πολυέρατος, ἄστη, αστον, *valdè amabilis.*

Πολιεργὸς, vel πολύεργος, ου, ὁ ἡ ὁ, *multi operis homo, operosus*: ex πολὺ, et ἔργον, *opus.*

Πολυετὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *annosus*: ex πολὺ, et ἔτος, *annus.*

Πολυέυκτος, *multis votis expetitus*: ex πολὺ, et εὔχομαι, *opto.*

Πολύζυγος, ου, ὁ ἡ ὁ, *habens multa transtra*: ex πολὺς, et ζυγὸς, *jugum*; in pl. ζυγὰ, *transtra.* Th. ζυγόω, *jungo.*

Πολυήμερος, ου, ὁ ἡ ὁ, *multos dies habens*: ex πολὺς, et ἡμέρα, *dies.*

Πολυήρατος, ου, ὁ ἡ ὁ, *peroptabilis*: ex πολὺ, et ἠράω, -ῶ, *amo*; f. ἀάω.

Πολυηχὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, *multisonus*; acc. sing. πολυηχία· ex πολὺς, et ἦχος, *sonus.*

Πολυθρύλλητος, ου, ὁ ἡ ὁ, *multùm celebratus.* Th. Θρύλλος, *susurrus.*

Πολύθυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, Epith. quod et convivio tribuitur et epulo, *multis victimis mactatis instructo*: ex πολὺς, et θύω, *macto.*

Πολύϊδρις, *multa scientem*; acc. sing. ἰδ

Πολύϊδρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *multa sciens*: ex πολὺ, et ἴδρις, ιος, ὁ ἡ ὁ, *sciens.* Th. ἴσημι, *scio.*

Πολυΐνεως, ῳος, ὁ ἡ ὁ, *multiplici doctrinâ præditus.*

Πολυαγὴς, ίος, ὁ καὶ ἡ, *multùm aridus*: ex πολὺ, et ἀάγχαινος. Th. ἀαγχαίνω, *arefacio.*

* Πολυκάλαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *multicalamus.*

Πολυκάρηνος, Dor. pro πολυκάρανος, ου, ὁ, *multiceps, qui multa capita habet*: ex πολὺ, et κάρηνον, ου, τὸ, *caput.*

Πολύκαρπος, ου, ὁ ἡ ὁ, *fructuosus*: et

Πολυκαρπότατος, ου, *fructibus abundantissimus*: ex πολὺς, et καρπὸς, *fructus.*

Πολυκερδὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, *quæstuosus; astutus.* Th. κέρδος, *lucrum.*

Πολύκοινος, ου, *multùm acu pictus et ornatus*: ex πολὺ, et κοινὸς, *acu pictus.* Th. κοινέω, *pungo.*

Πολυκύπτης, ου, ὁ ἡ ὁ, *magnis piscibus abundans*: ex πολὺ, et κῆτος, ους, τὸ, *cete, balæna.*

Πολυκλαύστου, gen. Ion. à

Πολύκλαυστος, seu πολυκλαυτὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *multùm defletus*: ex πολὺ, et κλαίω, *fleo*; fut. κλαύσω.

Πολύκλειστος, ου, ὁ ἡ ὁ, *benè clausus*: ex πολὺ, et κλείω, *claudo.*

Πολυκλήϊδα, acc. sing. à

Πολυκλήϊς, ίδος, ου, ὁ ἡ ὁ, *multis transtris instructis*; *multâ compage junctus*: ex πολὺ, et κλῆϊς,

sed:s nautica: vel ἀ πλησ pro πλοῖς, δος, *clavis.*

Πολύπλημνος, ν, ὁ ἧ ἡ, *è multis locis convocatus, multis vocatus:* ex πολὺ, et καλέω, *voco.*

Πολύπλοτος, ν, ὁ ἧ ἡ, *multùm ablutus; undis agitatus:* ex πολὺ, et πλύζω, *abluo:* f. σν.

Πολύπονος, ν, *multùm elaboratus:* ex πολὺ, et πάμνος, *labor.* Th. πάμνω, *laboro.*

Πολύπτυμος, ν, ὁ ἧ ἡ, *multos habens colles, saltuosus:* ex πολὺ, et πτυμὸς, *pars montis,* &c. Th. πτύμη, *tibia.*

Πολυπυρσία, ας, ἡ, et Ion. ίη, ης, ἡ, *multorum imperium:* à

Πολυποίβοος, ν, *multorum dominus et rex:* ex πολὺς, et ποίμανος, ν, τὸ, Poëtis idem quod πτῆμα, ατος, τὸ, *res, possessio,* et

Πολυπτήμων, ονος, ὁ ἧ ἡ, *dives:* ex πολὺ, et πτάομαι, *possideo:* fut. med. πτήσομαι, p. pass. πέπτημαι.

Πολυπόϊνος, ν, ὁ ἧ ἡ, *luctuosus:* ex πολὺ, *multùm,* et ποινὴ, *fletus.* Th. ποινάω, *fleo.*

Πολύλαλος, ν, ὁ ἧ ἡ, *garrulus, multiloquus, loquax:* ex πολὺ, et λαλέω, -ῶ, *loquor.*

Πολυλήϊος ν, ὁ ἧ ἡ, *habens multas segetes; locuples:* ex πολὺ, et λῆϊος, ν, τὸ, *campus, seges.*

Πολυλογία, ας, ἡ, *multiloquium, loquacitas:* à

Πολυλόγος, ν, ὁ ἧ ἡ, *multiloquus:* ex πολὺς, et λόγος, *sermo.* Th. λέγω, *dico:* p. med. λέλογμαι.

Πολυμαθὴς, ἐος, ὁ ἧ ἡ, *qui multa didicit, multiscius, eruditus:* ex πολὺ, et μανθάνω, *disco;* fut. med. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Πολυμερὴς, ἐος, *multis partibus constans, multifarius:* ex πολὺς, et μέρος, ους, τὸ, *pars.* Th. μείρω, *divido.*

Πολυμερῶς, adv. *multifariàm; variè:* à præced.

Πολύμηλος, ν, ὁ ἧ ἡ, *multas oves habens: promifer:* ex πολὺ, et μῆλον.

Πολυμῆτις, ιος, ὁ ἧ ἡ, *valdè prudens* vel *sapiens:* ex πολὺ, et μῆτις, ιος, ἡ, *consilium.*

Πολυμήχαν', pro πολυμήχανε, voc. à

Πολυμήχανος, ν, ὁ ἧ ἡ, *multis artibus ac dolis instructus, industrius, astutus:* ex πολὺ, et μηχανὴ, ῆς, ἡ, *artificium.*

Πολυμόρφος, ν, ὁ ἧ ἡ, *multiformis, qui multarum formarum est:* ex πολὺ, et μορφὴ,

Πολύμοχθος, ν, ὁ ἧ ἡ, *laboriosus, arumnosus:* πολυμόχθω, gen. Dor. pro -ου ex πολὺ, et μόχθος, ου, ὁ, *labor.*

Πολυνεφέλας, α, ὁ, Dor. pro πολυνεφέλης, ν, ὁ, *qui multas habet nubes:* ὁ πολλὰς ἔχων νεφέλας.

Πολύξεινος, vel -ενος, ν, ὁ ἧ ἡ, *multorum hospes:* ex πολὺς, et ξεῖνος, Poët. pro ξένος, *hospes.*

Πολυξείνα, ας, ἁ, Dor. pro πολυξένη, ης, ἡ, pro quo dicitur aliàs πολυξένης, *quæ multos habet hospites:* ex πολὺς, *multus,* et ξένος, *hospes.*

Πολυοδία, ας, ἡ, *multa itinera:* ex πολὺς, et ὁδὸς, *via.*

Πολύολβος, ν, ὁ καὶ ἡ, *perbeatus:* πολὺς, et ὄλβος, *beatitudo.*

Πολόορκος, ν, ὁ ἧ ἡ, *multùm jurans.* Th. ὅρκος, *juramentum.*

Πολυοχλία, ας, ἡ, *multitudo turbulenta, multa turba:* ex πολὺς, et ὄχλος, *turba.*

Πολυπαίδης, ν, ἁ, *POLYPÆDA,* nomen proprium.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ ἧ ἡ, *dives:* ex πολὺς, et πάμμα, ατος, τὸ, *possessio.* Th. πάω, *possideo.*

Πολυπειρία, ας, ἡ, *multa experientia:* à

Πολύπειρος, ν, ὁ ἧ ἡ, *multa expertus:* ex πολὺς, et πεῖρα, *experientia.*

Πολυπενθὴς, ἐος, ὁ ἧ ἡ, *luctuosus:* ex πολὺς, et πένθος, ους, τὸ, *luctus.*

Πολυπήμων, ονος, ὁ ἧ ἡ, *qui multa mala et damna dat, qui multas clades infert,* ὁ πολλὰ πήματα φέρων. Th. πῆμα, ατος, τὸ, *damnum.*

Πολυπίδαξ, ακος, *fontibus scatens:* ex πολὺς, *multus,* et πίδαξ, ακος, ἡ, vel ἁ, *fons, scatebra.*

Πολύπλαγκτος, ν, ὁ ἧ ἡ, *multivagus:* gen. pl. πολυπλάγκτων ex πολὺς, et πλάζω, fut. πλάγξω, *errare facio.*

Πολυπλανίων, gen. pl. à πολυπλανὴς, *multivagus.*

Πολυπλανὴς, ἐος, ὁ ἧ ἡ, *multivagus, plenus erroris:* ex πολὺς, et πλανάω.

Πολυπλάνητος, ν, ὁ ἧ ἡ, *qui multùm vagatur:* et

Πολυπλανίζω, *multiplico,* f. άσω, p. πεπολυπλανίακα· à

Πολυπλάσιος, ον, ὁ καὶ ἡ, idem quod

Πολυπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *multiplex.*

Πολύπλεθρος, ν, ὁ ἧ ἡ, *qui multorum jugerum est:* ex πολὺς, et πλέθρον, *jugerum.*

Πολυπληθία, -ῶ, *multus numero sum, cresco numero:* à

Πολυπληθὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *multus numero:* ex πολὺς, et πλῆθος, *multitudo.*

Πολυπλήθεια, et **πολυπληθίη, ας, ἡ,** *magna multitudo, frequentia;* item *copia:* à præced.

Πολυπλήθυνω, *summoperè multiplico:* ex πολὺ, et πληθύνω, *multiplico.*

Πολυπλήθω, f. πλήσω, *largiter impleo.*

Πολυπλοκία, ας, ἡ, *versutia:* à

Πολύπλοκος, ν, ὁ ἧ ἡ, *implicitus; in quo multæ sunt πλοκαὶ,* seu *nexus; vafer;* ex πολὺς, et πλέκω, *necto.*

Πολυποίκιλος, ν, ὁ καὶ ἡ, *multiformis:* ex πολὺς, et ποικίλος, *varius.*

Πολύπους, οδος, *multipes;* item *POLYPUS* piscis, à multitudine pedum dictus: ex πολὺς, et πούς, ποδὸς, *pes.*

Πολυπραγμοσύνη, *multis negotiis, iisque nihil ad me pertinentibus, me implico; curiosè perscrutor;* habet et significationem *appetendæ rei alienæ,* impr. *imperii:* prms. inf. πολυπραγμονεῖν· à πολυπράγμων.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, *curiositas, solicitudo inanis;* tribuitur *privatis res publicas curantibus; accurata rei tractatio, cognitio; studia literarum,* impr. *historiæ:* à

Πολυπράγμων, ονος, ὁ ἧ ἡ, *negotiosus, curiosus; variarum doctrinarum studiosus:* ex πολὺς, et πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res:* quod à πράσσω, seu πράττω, *facio:* f. ξω, p. pass. πέπραγμαι.

Πολυπρέσβεος, ν, ὁ ἧ ἡ, *pecoris abundans:* ex πολὺς, et πρέσβεον, ν, τὸ, *pecus.*

* **Πολυπρέσωνος, ν, ὁ καὶ ἡ,** *multiformis.* πολυπρέσωνος γενεὰ, Jos. B. J. i. 17. *numerosa progenies.*

Πολύπτυχος, ν, ὁ ἧ ἡ, *multiplicitèr duplicatus:* ex πολὺς, et πτύσσω, *duplico:* f. ξω.

* **Πολυπτωλις, ιος, ἡ,** *multarum urbium potens,* Call. Hymn. in Delum, 166.

Πολύπτωτον, ν, τὸ, *POLYPTOTON,* Figura Rhetorica: à

Πολύπτωτος, ν, ὁ ἧ ἡ, *multos habens casus:* ex πολὺς, et πτῶσις, quod à πτόω, inus. idem ac Th. πίπτω, *cado.*

Πολυῤῥήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *multiloquus, loquax:* ex πολὺς, et ῥῆμα.

Πολυῤῥήνες, nom. pl. à

Πολύῤῥην, ηνος, ὁ καὶ ἡ, *multos agnos habens, dives:* ex πολὺς, et ἀρὴς, ἀρνὸς, ὁ vel ἡ, *agnus, agna.*

ΠΟΛΥΣ, πολλὴ, πολὺ, *multus, frequens; amplus; præstans, vehemens.* Hinc ἡ πολλὴ τῆς γῆς, Att. pro πολλὴ γῆ· τί μοι

πολὺ; *quid mihi prodest?* In pl. *οἱ πολλοὶ, plerique, bona pars, multitudo, plebs.* In Scrip. S. interdum pro *πάντες*, interdum de *perpaucis* reperitur: gen. πολλοῦ, ῆς, οῦ, acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ, hinc in comparat. πλέων, ονες, ὁ ᾗ ὀ, *amplior, copiosior*: superlat. πλεῖστος, η, *plurimus.*

Πολύσπαρτος, ος, ὁ ᾗ ὀ, *multùm agilis in saltu*: ex πολὺ, *multùm*, et σπαίρω, *salio.*

Πολυσπερίης, *dispersæ*, nom. pl. à

Πολυσπερὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὀ, *multùm sparsus.* Th. σπείρω, *dissemino.*

Πολύσπλαγχνος, ος, ὁ ᾗ ὀ, *intimâ misericordiâ abundans*: ex πολὺ, et σπλάγχνον, *viscus.*

Πολυσπόρχων, ὁ, *POLYSPERCHON*, nomen proprium.

Πολυσταφύλη, ος, ὁ ᾗ ὀ, *uvis abundans*: ex πολὺ, et σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva.* Th. σταφὶς, ίδος, ἡ, *uva passa.*

Πολύστονος, ον, ὁ ᾗ ὀ, *multùm gemens*; item *luctuosus*: ex πολὺ, et στένω, *gemo.*

Πολυστροφάλιγξ, γγος, ὁ ᾗ ὀ, *vorticosus, multùm volutatus*: ex πολὺ, et στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, *conversio, vortex.* Th. στρέφω, *verto.*

Πολυσύνδετον, figura apud Grammat. (*ἀσυνδέτῳ* contraria) quæ fit per conjunctionum multiplicationem: ex πολὺς, et σύνδετος, *colligatus*: quod ex σὺν, et δέω, *ligo.*

Πολυτεκνία, ας, ἡ, *fœcunditas pullorum*, vel *liberorum*: ex πολὺ, et τέκνον, *fœtus, proles.* Th. τίκτω, *pario*: f. τέξω, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα.

Πολυτίλεια, ας, ἡ, *magnificentia*: πολυτιλειῶν, gen. pl. à

Πολυτιλὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὀ, *sumptuosus; pretiosus; exquisitus*: ex πολὺ, *multùm*, et τίλος, ους, τὸ, *impensa, sumptus.*

Πολυτιλῶς, adv. *sumptuosè, magnificè, abundè*: à præced.

Πολυτίμητος, ος, ὁ ᾗ ὀ, *multo honore dignus*; *pretiosus*: et

Πολύτιμος, ος, ὁ ᾗ ὀ, *valdè pretiosus; multo honore dignus*: ex πολὺ, et τιμὴ, ῆς, ἡ, *pretium, honor.* Th. τίω, *æstimo, honoro.*

Πολύτλας, αῖος, ὁ ᾗ ὀ, *multa passus*; *nobilis*: ex πολὺ, et τλάω, seu ταλάω, *tolero.*

Πολυτλήμων, ονες, ὁ ᾗ ὀ, *multùm patiens; multùm miser*: ex iisd. Th.

Πολυτόκος, ος, ὁ ᾗ ὀ, *partu fœcundus.* Th. τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Πολυτρήρων, ονες, ὁ ᾗ ὀ, *columbis abundans*: ex πολὺ, et τρήρων, ονος, ἡ, *columba.* Th. τρέω, *tremo.*

Πολυτροπία, ας, ἡ, pro quo

Πολυτροπίη, ης, ἡ, Ion. *varietas; versutia*: à

Πολύτροπος, ος, ὁ ᾗ ὀ, *varius, cujus sunt multi modi; versutus*: ex πολὺς, et τρόπος, *modus.* Th. τρέπω, *verto*, f. ψω, p. m. τέτροφα.

Πολυτρόπως, adv. *multis modis*: à præced.

Πολυΰμνητος, ος, ὁ ᾗ ὀ, *valdè celebratus.* Ex πολὺς, *multus*, et ὕμνος, ου, ὁ, *hymnus, carmen.*

Πολυΰμνια, ας, ἡ, *POLYHYMNIA, POLYMNIA*, nomen Musæ: ex πολὺς, et ὕμνος, *hymnus, cantus.*

Πολυφάρμακος, ος, ὁ ᾗ ὀ, *multorum venenorum peritus.* Ex πολὺ, et φάρμακον.

Πολύφημος, ος, ὁ ᾗ ὀ, *celebris*: ex πολὺ, *multùm*, et φημὶ, seu φάω, *dico*: et

Πολύφημος, ος, ὁ, nomen proprium.

Πολύφθορος, ος, ὁ ᾗ ὀ, *qui multos perdit, et auctor est multorum interitûm*: ὁ πολλὰς φθείρων.

Πολύφιλος, ος, ὁ ᾗ ὀ, *multos habens amicos.* Th. φίλος.

Πολυφίλτερος, ος, ὁ καὶ ἡ, *valdè amans*: ex πολὺς, et φίλτρον, ου, τὸ, *amoris illecebra.* Th. φίλος, *amicus.*

Πολυφλοίσβοιο, gen. Ion. pro πολυφλοίσβου, à

Πολύφλοισβος, ος, ὁ ᾗ ὀ, *multo strepitu resonans, magnum strepitum faciens*: ex πολὺς, et φλοῖσβος, *fremitus undarum.*

Πολύφορτος, ος, ὁ ᾗ ὀ, *profusus, vagus*: ex πολὺ, et φορτάω, *venio, ventito.*

Πολυφόρβη, ης, *multos pascens*: f. g. à

Πολύφορβος, ος, ὁ ᾗ ὀ, et πολυφόρβος, η, ον, *multos nutriens*: ex πολὺς, et φόρβη, *pasco*: f. ψω, p. m. πέφορβα.

Πολύφορτος, ος, ὁ ᾗ ὀ, *qui multas habet sarcinas; onustus*: ex πολὺς, et φόρτος, ος, ὁ, *onus.*

Πολυφραδίσιος, *astutis*, dat. pl. à

Πολυφραδὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὀ, *valdè consultus.* Th. φράζω, *dico*: a. 2. ἔφραδον.

Πολυφρόντις, ίδος, ὁ καὶ ἡ, *multis curis plenus*: ex πολὺς, et φροντὶς, ίδος, ἡ, *cura.*

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, *multiplex peritia, prudentia*: in dat. pl. πολυφροσύνῃσι. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens.*

Πολύφωνος, ος, nomen ranæ, à multo clamore sic dictæ.

Πολύχαλκος, *multum habens æris; dives æris; firmus, validus.* Ex πολὺς, et χαλκὸς, οῦ, ὁ, *æs.*

Πολυχορδία, ας, ἡ, *in fidibus chordarum multitudo*: à

Πολύχορδος, ος, ὁ ᾗ ὀ, *multas habens chordas*: ex πολὺς, et χορδὴ, ἡ, *chorda, fides.*

Πολυχρόνιος, ος, ὁ ᾗ ὀ, *diuturnus, antiquus*; ex πολὺς, et χρόνος, *tempus.*

Πολυχρονιώτερος, ίρα, ερον, *diuturnior, -us*: comparat. et πολυχρονιώτατος, superlat. à præced.

Πολύχρυσος, ος, ὁ ᾗ ὀ, *affluens auro*: ex πολὺς, et χρυσὸς, *aurum.*

Πολυψηφὶς, ίδος, ὁ ᾗ ὀ, *multis calculis seu lapillis abundans*: ex πολὺς, et ψῆφος, ου, ἡ, *lapillus.*

Πολυωδίνης, ος, ὁ καὶ ἡ, *qui multos dolores affert*: ex πολὺς, et ὠδὶν, ῖνος, *dolor.*

Πολυώνυμος, ος, ὁ ᾗ ὀ, *multa habens nomina, celebris.* Ex πολὺς, et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen.*

Πολωμέω, -ῶ, f. ήσω, *magnam curam gero; honoro; lautè et accuratè accipio*: ex πολὺς, *multus*, et ὠρὶω, *curo*, quod ab ὄρος, *cura.*

Πόμα, ατος, τὸ, *potus.* Th. πίνω, *bibo.*

Πομπαῖος οὖρος, *ventus secundus, qui naves deducit, quò navis pervenire cupiunt.* Th. πέμπω, *mitto.*

Πομπὴ, ας, ἡ, *pompa*; à πομπεύω.

Πομπεύειαν, Dor. pro πομπεύσαν, *in pompâ duci*; quod à πομπὴ, *pompa.* Th. πέμπω, *mitto.*

Πομπεὺς, *dux*, in pl. πομπῆες, *pomparum ductores*: et

Πομπεύω, f. εύσω, *transmitto, transveho*; *cum pompâ incedo. pompam duco*; *superbio, contumeliâ afficio*; à seq.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, *missio*; *POMPA*; *impulsus ac afflatus divinus*; *solenne spectaculum in modum triumphi.* Th. πέμπω, *mitto.*

Πομπήϊος, ὴ, ὸν, *pompis conveniens; ad pompas pertinens*; *magnificus; ad ostentandum ingenium, &c. aptus*, et *factus*; à præced.

Πομπὸς, οῦ, ὁ, *comes, dux viæ*; à πέμπω.

Πομφόλυξ, γος, ἡ, *bulla*; *favilla æris*: à πομφὸς, quod videas.

Πομφολύσσω, f. ξω, *bullarum instar eo, mano.* Hinc πομφολύξαν, 3. pl. a. 1. act. Ion. Vide πομφὸς.

Πομφὶς, ῖδος, ἡ, *eminentia cutis tumidi, et simul humore abundans*, qu. emissum aliquid, à πέμπω, aut à πίμφιξ, *flatus*: hinc et πομφόλυξ, *bulla.*

Πονάβῃ, Dor. pro πονέῃ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi πονέω, *laboro.*

Πονῆν, præs inf. act. à πονέω, *laboro*; *vexo, fatigo*; f. ήσω.

Πονῆτο, *laborabat*: Ion. pro ἐπονεῖτο, 3. sing. imperf. m. verbi πονέω.

Πονίσσω, Ion. pro πονήσω, *labo-*

rabant, 3. pl. imperf. m. ejusd. verbi.

Πονεύμεσθον, Dor. pro **πονεύμεθον**, præs. part. pass. ejusd. verbi.

Πονεύμες, *laboramus*, Dor. pro **πονεῦμεν**, 1. pl. à **πονέω**, quod vide.

Πονεῦντας, Dor. pro **πονοῦντας**, acc. pl. part. præs. act. à seq.

Πονέω, **-ῶ**, *laboro; facio; tolero, fatigo, lassesco; ægroto, doleo*; [* *dolere facio, ἀ τὸ πόνῳ Πονῆ τὸ τῆς μελίττης*, Anacr. XL. 14. *Apis si acumen tantum facit dolorem*;] f. **ήσω**, cùm ad *animum* refertur; et **έσω**, cùm ad *corpus*, ut volunt nonnulli: à **πόνος**, quod à Th. **πένομαι**, *facio*, p. m. **πέπονα**.

Πονηρεύομαι, **ῃ**, **εται**, præs. ind. m. **πονηρεύωμαι**, præs. sub. m. à

Πονηρεύω, *improbè ago*; f. **εύσω**, à **πονηρὸς**, *improbus*, quod à **πονος**, *labor*.

Πονηρία, **ας**, **ἡ**, *misera et laboriosa vitæ conditio: nequitia, malitia, vitium*.

Πονηρὸς, **ρὴ**, **ρὸν**, *de industriâ malus, malignus, improbus, scelestus, viliosus, malus*, i. e. malè se habens; **πονηρὸς**, **ὁ**, *diabolus, κατ' ἐξοχήν*· in compar. **πονηρότερος**, **ρα**, **ρον**, superl. **πονηρότατος**. à **πονέω**, *laboro*, quod à **πόνος**. Th. **πένομαι**, *efficio*; p. m. **πέπονα**.

Πόνηρος, **ρα**, **ρον**, *laboriosus, miser, infelix*: ab eod.

Πονηρότατος, superl. à **πονηρὸς**, **ῦ**, *malignus, scelestus*.

Πονηρῶς, adv. *improbè, scelestè*: à **πονηρὸς**, et

Ποπόης, adv. *miserè*: à **πόποι**, quod videas.

Ποπόησαι, Æol. pro **πονέσαι**, a. 1. part. act. verbi **πονέω**, *laboro*.

Ποποδάμενος, *laborans*; a. 1. part. m. et

Ποπόατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. pro **ἐπονέσατο**, verbi **πονέω**, *laboro*; f. **ήσω**.

Πονητέον, *laborandum est*, verbale: et

Πονητικὸς, **ἡ**, **ὸν**, *laboriosus*; ab eod. verbo.

Πόνιος, gen. Ion. pro **πόνου**, à seq.

Πόνος, **ὁ**, *labor; dolor, molestia*. [* *injustitia, iniquitas*, LXX. Ps. x. 7, 14. CXXXIX. 24. iv. 10, &c. gen. pl. **πόνων**, à p. m. **πέπονα**, verbi **πένομαι**, *laboro*.

Ποντοπορεύω, *mare trajicio*; f. **εύσω**, p. **πεπονταπόρευκα**.

Ποντίαν, Dor. gen. pl. fem. g. à **πόντιος**, **ία**, **ιον**, *marinus*: ut **ποντίων**, Νηρεΐδων. Th. **πόντος**.

Ποντὰς, **άδος**, **ἡ**, Poët. pro **ποντία**, *marina*. Th. **πόντος**, *mare*.

Ποντικὸς, **ὴ**, **ὸν**, *marinus*; item *PONTICUS*, incola Ponti: ab eod.

Πόντιος, **ία**, **ιον**, *marinus*; item prænomen prænidis Romani, qui **Πιλάτος**, dictus: ab eod.

Ποντόθι, *ex mari*; adv. è loco: à **πόντος**.

Ποντομέδων, **οντος**, **ὁ**, Epithet. Neptuni, *qui maris est rex*, seu *dominator*. Ex **πόντος**, *mare*, et **μέδων**, *impero*.

Ποντοπορεύω, *per pontum gradior, mare pervado*, seu *pererro*; et

Ποντοπορίων, idem: à **ποντοπόρος**, quod vide.

Ποντοπόρος, gen. Ion. à

Ποντοπόρος, **ος**, **ὁ** ἡ **ὁ**, *mare seu pontum trajiciens*; ex **πόντος**, *mare*, et **πόρος**, *iter*. Th. **πόρω**, *transeo*, p. m. **πέπορα**.

ΠΟ'ΝΤΟΣ, **ου**, **ὁ**, *PONTUS*, *mare*. Est et

Πόντος, nomen regionis Asiæ minoris.

Πόπανον, **ου**, **τὸ**, *POPANUM*, *placenta lata, tenuis et rotunda*: à **πέπτω**, *coquo*. Gl. Cyr. **πέπανα**, *liba*.

Πόπλιος, **ου**, **ὁ**, Lat. *Publicus*.

ΠΟ'ΠΟΙ, *proh Dii!* Dryopum enim linguâ, *Dii* dicebantur **πόποι**, quasi **πάντα ἐκπέποντες**. Est et vox *admirantis*, vel *indignantis*.

ΠΟΠΠΥ'ΖΩ, f. **ύσω**, *sibilo*; *blandè altrecto*; à sono.

Ποπτυλίδδειν, Dor. pro **ποπτύζειν**, quod pro **ποπτύζειν**, *sibilare*.

Ποπτύδδειν, Dor. pro **ποπτύζειν**.

Πόπτυσμα, **ατος**, **τὸ**, *sibilus*; *palpum, adulatio, blanditiæ*; et

Ποπτυσμὸς, **οῦ**, **ὁ**, idem: à **ποπτύζω**.

Πόρδαλις, idem quod **πάρδαλις**, **ιος**, **ἡ**, *pardalis*: à **πάρδος**, **ὁ**, *pardus*.

Πόρε, *præbuit*, 3. sing. a. 2. act. Ion. pro **ἔπορε**, et

Πόρε, *da*, a. 2. imperat. act. verbi **πόρω**, Poët. pro **πορίζω**, *suppedito*: et **πόρον** pro **ἔπορον**, et **πόρε**, 3. sing. aor. 2. opt. act. ejusd. verbi: **πόρον Θανάτῳ**, *dare morti*: Th. **πόρω**, *transadigo*; f. **πορῶ**, p. m. **πέπορα**.

Πορεία, **ας**, **ἡ**, *profectio, iter, gressus, agmen*; à **πορεύω**, *trajicio*. Th. **πόρω**, *transeo*; p. m. **πέπορα**.

Πορεῖον, **υ**, **τὸ**, *cujus ope iter facimus; quod legatis datur pro libertate commeandi*: ab eod.

Πορευθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Πορευθὼ, aor. 1. sub. seq. verbi **πορεύομαι**.

Πορεύομαι, *eo, proficiscor*. [* de iis dicitur qui *equo* vel *curru* vehuntur, Act. viii. 36. 39. **αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ἅρματος αὐτοῦ πορευόμενος**, *equo vehi*, Xen. Cyrop. p. 7. *navigationi* opponitur. Exp. Cyri, v. p. 273.] item in sacrâ paginâ *versor*: imperf. m. **ἐπορευόμην**, **η**, **ετο**, præs. inf. m. **πορεύεσθαι**, fut. m. **πορεύσομαι**, perf. pass. **πεπόρευσμαι**, a. 1. pass. **ἐπορεύθην**, **ης**, **η**, *abivi*; a. 1. imperat. pass. **πορεύθητι**, a. 1. subj. **πορευθῶ** med. à **πορεύω**, quod à **πόρος**, *transitus*.

Πορεύσιβις, *ibis*, 2. sing. fut. 1. med. verbi præced.

Πόρευσις, **εως**, **ἡ**, *iter, via*: et

Πορευτὸς, **ὴ**, **ὸν**, *qui transiri potest, permeabilis*: à

Πορεύω, *trajicio, traduco, ire jubeo*; *facio ire*; *mitto*: f. **εύσω**, p. **πεπόρευκα**· à **πόρος**, *transitus*. Th. **πόρω**, *transeo*, p. m. **πέπορα**.

Πορέω, seu **πόρω**, *do, præbeo*, Poët. pro **πορίζω**, *aditum facio, comparo*; item *do*. Th. **πόρω**.

Πορθέω, *vasto, depopulor*: imperf. **ἐπόρθεον**, **-ουν**, f. **ήσω**, p. **πεπόρθηκα**, a. 1. **ἐπόρθησα**, aor. 1. part. act. **πορθήσας**, **αντος**. Th. **πέρθω**, *diruo, depopulor*: f. **σω**, aor. 2. **ἔπραθον**, p. m. **πέπορθα**.

Πορθήσων, fut. 1. inf. act. verbi **πορθέω**, quod vide.

Πόρθησις, **εως**, **ἡ**, *vastatio, depopulatio*: à 2. pers. sing. perf. pass. verbi **πορθέω**, quod vide.

Πορθμεῦσον, **υ**, **τὸ**, *fretum*, et *navis quâ fretum trajicitur*: à **πορθμὸς**.

Πορθμιὰς, **ιος**, **ὁ**, *portitor, qui aliquem linter per fretum transportat*: et

Πορθμεύω, f. **εύσω**, *transfreto, trajicio fretum*; *moveo, fero*: à **πορθμὸς**, quod vide.

Πορθμίων, Ion. pro **πορθμεῦσον**.

Πορθμὸς, **ῦ**, **ὁ**, *fretum, trajectus*: à **πόρος**, *transeo*.

Πορθουμένη, **ης**, **ἡ**, *devastata*: præs. part. pass. f. g. verbi **πορθέω**, quod vide.

Πορίζεσθαι, præs. infin. pass. à seq.

Πορίζω, *transitum patefacio*; *invenio*; *paro, suppedito*: f. **ίσω**, p. **πεπόρικα**, perf. pass. **πεπόρισμαι**· à **πόρος**, *transitus*. Th. **πόρω**, *transeo*, p. m. **πέπορα**.

Πόρισμα, *pervia*, nom. pl. n. g. à

Πόρῖμος, **υ**, **ὁ** ἡ **ὁ**, *pervius*; *transiens*; *abundans, quæstuosus*; à **πόρος**, *transitus*. Th. **πόρω**.

ΠΟ'ΡΙΣ, **ος**, **ὁ** ἡ **ὁ**, *vitulus*, vide **πόρις**.

Πόρισμα, **ατος**, **τὸ**, *quæstus*; *corollarium, theorema à demonstratis obitur resultans*; item

Πορισμὸς, **οῦ**, **ὁ**, *suppeditatio, reditus*: et

Πορισταὶ, **ῶν**, **οἱ**, *suppeditator, quæ-*

stor: omnia à perf. pass. verbi *πορίζω*, quod vide.

ΠΟ'ΡΚΗΣ, *ης, ὁ, annulus*, seu *fibula, cujus complexu hastæ ferrum cum ligno cœrcetur.*

Πόρκιος, *ου, ὁ*, nomen viri, Gr. piscator.

ΠΟ'ΡΚΟΣ, *ου, ὁ, rete piscatorium; circulus quivis.*

Πορνεία, *ας, ἡ, scortatio:* [* *adulterium*, Matt. xix. 9. *incestus*, 1 Cor. v. 1.] à seq.

Πορνεύω, *scortor*, f. *εύσω*, a. 1. *ἐπόρνευσα*, p. *πεπόρνευκα*· à seq.

Πόρνη, *ης, ἡ, meretrix*, quæ corpus suum *πιπρᾷ*, id est, *vendit*, ac *prostituit*, quod à *πιπράω* seu *πίπρημι, vendo*, p. m. *πέπρακα*. Th. *πιπράω*, idem

Πορνικὸς, *ὴ, όν, meretricius:* à *πόρνη*.

Πορνοπόνος, *ου, ὁ, lenocinator, fornicarius.*

Πόρνος, *ου, ὁ, scortator.* [* propriè *virile scortum*, publicè se prostituens, *fornicarius*, 1 Cor. v. 9. 10.] Vide *πόρνη*.

Πόρος, *ου, ὁ, transitus, meatus, via; ora maritima, ubi sc. est trajectus; vectigal, quæstus; via et ratio aliquid efficiendi:* undè *πορίζω, acquiro*. Th. *πίρω, transadigo*; perf. m. *πίπορα*. Hinc fortè Angl. A FORD.

Πόρπαξ, *ακος, ὁ*, idem ac ejus Th. *πόρπη*.

Πορπάω, vel *-ῶ, fibulis astringo*; à

ΠΟ'ΡΠΗ, *ης, ἡ, fibula, annulus clypei.*

Πόρρω, adv. *PORRO, procul, longè, antè, in anteriorem partem.* Th. *πρὸ, antè*. Est autem idem *πρόσω, πίρσω*, et his opponitur *ὀπίσω πρόσω καὶ ὀπίσω, antè et retrò*. Hinc comparat. *πορρώτερος*, superl. *πορρώτατος*.

Πόρρωθεν, adv. *eminùs, procul*: à *πόρρω*, quod vide.

Πορρωτάτω, superl. *longissimè distans, maximè procùl dissitus*: et

Πορρωτάτω, adv. superl. *longissimè*: et

Πορρώτερον, adv. *longiùs*: et

Πορρώτερος, *longiùs dissitus, magis procùl remotus*: et

Πορσαίνω, adv. compar. *longiùs*: à *πόρρω*, quod vide.

Πορσαίνω vel *πορσύνω, præbeo; paro; curo; molior*, &c. à *πίρσω*, f. *πίρσω*, Poët. idem quod *πορίζω, præbeo*. Th. *πιρά*, p. m. *πίπορσα*.

Πόρσιον, Poët. adv. pro *πορρώτερον, longiùs, remotiùs*. Quod à *πρόσω*, adv. *longè*, &c. et per Metath. litt. *πίρσω*, hinc comparat. *πίρσιον*, et superl. *πίρσατον, longissimè*. Th. *πρὸ, antè*.

Πόρσω, vide in præced.

Πορσύνασα, Ion. pro *πορσύνουσα*, fut. part. f. g. verbi *πορσύνω*.

Πορσύνω, *præbeo; paro; ago, administro; colo, in pretio habeo, honore; delector*: à *πίρσω*.

Πόρσω, *longè*, compar. *πίρσων, longiùs*. Vide *πόρρω*.

Πόρταξ, *ακος, ὁ* & *ἡ*, idem quod seq. ejus. Th.

ΠΟ'ΡΤΙΣ, *ιος, ὁ* & *ἡ, vitulus, juvencus*, aut *vitula, juvenca*: idem ac *πόρις*.

ΠΟΡΦΥ'ΡΑ, *ας, ἡ, PURPURA, genus conchæ nobilis;* item *pannus purpuræ liquore tinctus, vestis purpurea.*

Πορφύρεος, *ία, εον*, contract. *πορφοῦς, ᾶ, οῦν, PURPUREUS, splendidus, venustus; niger; versicolor*. Th. *πορφύρα*.

* Πορφυρὶς βασίλεια, *purpura imperatoria.*

Πορφυρίων, *ωνος, ὁ, Porphyrio*, nomen avis aquaticæ, sic dictæ à colore rostri et pedum.

Πορφυρόεις, *εσσα, εν*, idem ac *πορφύρεος*.

Πορφυρόπωλις, *ιδος, ἡ, quæ purpuram vendit*: ex *πορφύρα*, et *πωλέω, vendo*.

Πορφῦς, f. *ῦσῶ, purpureo colore perfundo, rubeo*. Et *mare fluctuans πορφύρειν* dicitur. Hinc et animus dicitur *πορφύρειν*, cum *æstuat*, sed leniter. Th. *πορφύρα*.

Πόσε, f. *πόσσω, suppedito, præbeo, do*. Poët. idem quod *πορίζω*. Th. *πιρά*.

Ποσ' pro *ποσὶ, pedibus*, sic et *ποσσ'* pro *ποσσὶ*, Poët. dat. pl. à *πούς, pes*.

Ποσάκις, *quoties*: adv. interrogandi, quod à *πόσος, quantus?* Th. *ὅσος, quantus*, citra interrog.

Ποσαπλάσιος, *ία, ιον*, et *ποσαπλασίων, ὁ ἡ ὁ, quotuplex?* et

Ποσαπλῶς, adv. *quot modis*: à *πόσος*.

Ποσαχῶς, adv. *quotnam modis*: ab eod.

Πόσε, *quò? quem in locum?* à *πόσος*.

Πόσευ, dat. sing. à *πόσις, ιος, ὁ, maritus*.

Ποσειδᾶν, *ᾶνος, ὁ*, Dor. pro Ποσειδῶν, *Neptunus*. Hinc

Ποσειδάνιος, *ία, ιον*, Dor. pro Ποσειδώνιος, *Neptunius, a, um*: et

Ποσειδέων, *έωνος*, et *-έονος, ὁ*, pro Ποσειδῶν, *ὁ*, accus. Ποσειδέονα· in vocat. Ποσείδαον.

ΠΟΣΕΙΔΩ'Ν, gen. *ῶνος*, et Ion. Ποσειδέων, *ὁ, Neptunus, Deus maris.*

Ποσειδώνιον, *ου, τὸ, Neptuni templum*; à Ποσειδῶν, *Neptunus*.

Πόσεως, gen. sing. à *πόσις, ὁ, potus*; idem quod *πόμα*. Th. *πίνω, bibo*.

ΠΟ'ΣΘΗ, *ης, ἡ, pellis, quâ glans virilis tegitur*, qu. *πρόσθη*, à *προσίθεσθαι*. [* Hinc Lat. *PRÆPUTIUM*, quasi *πραπύθιον*, extrito *r*.]

Πόσις, *ιος, ὁ, potus*, idem quod *πόμα, ατος, τό*. Th. *πίνω, bibo*.

Πόσις, *ιος*, vel *ως, ὁ, maritus*.

Πόσος, *η, ον, quantus, a, um? quotus? πόσου, quanti? πόσου, quot?* Th. *ὅσος, quantus*, citra interrog.

Ποσὸς, *ὴ, όν, aliquantus; quidam: τὸ ποσὸν, quantitas*: et

Ποσότης, *ητος, ἡ, quantitas*: ab eod. Th.

Ποσσίπεδον, *ου, ὁ* καὶ *ἡ, Terræ* Epithet. quòd *pedibus pulsatur*: ex *πούς, pes*, et *πέδον, pulsus*.

Πόσσὶν, *pedibus*; dat. plur. Poët. pro *ποσὶν* à *πούς, ποδὸς, ὁ, pes*.

Πόσσου, Dor. pro *πόσσου, quanti pretii?* à *πόσος*, et gen. *ε, πόσσος*.

Ποσσὸς, *ὴ, όν, quotus? quantus?* qu. *πόσσαος*. A *πόσος*. Th. *ὅσος, quantus*.

Ποσσῦς, *aliquantulùm*: à præced.

Ποσ' et *ποσσ'* pro *ποσὶ, aliquando*. [* *πόσι ποσὶ λόγοις ἴσασαν*, Xen. Mem. Socr. l. 1. *quibus tandem argumentis persuaserint*, Ernesti.]

Πόταγε, *admove*, Dores dicunt pro *πρόσαγε, age*; præs. imperat. act. à Dorico verbo *ποτάγω*, pro *προσάγω*. Th. *ἄγω, duco*.

Ποτάγχομαι, *appropinquamus*, Dor. pro *προσάγχομαι*, 1. pl. præs. indic. verbi *προσάγχομαι*, ex *πρός*, pro quo Dores *ποτὶ* dicunt, et *ἄγχομαι*. Th. *ἄγχι*, adv. *propè, juxta*.

Ποταείδω, *accino*, Dor. pro *προσαείδω*, f. m. *ποταείσομαι*.

Ποταίνομι, *ία, ιον, recens, novus; peregrinus; primus, antiquus*: à Dor. *ποτὶ, ad, propè*. Th. *πρός*.

Ποταπὸς, *ὴ, όν*, idem: ab eod.

Ποταμίζεσθαι, Dor. pro *προσαμίζεσθαι, respondere*.

Ποταμίλλομαι, *η, ασαι*, Dor. pro *προσαμίλλομαι*, f. 1. med. verbi *ἀμίλγω, mulgeo*.

Ποτάμιος, *ία, ιον*; et

Ποτάμιος, *ία, ιον, fluvialis*. Th. *ποταμὸς*.

Ποταμὸς, gen. Ion. pro *πόλαμῦ* à

ΠΟΤΑ'ΜΟΣ, *ου, ὁ, fluvius*, q. à *πίνω*, quia potulentam aquam continet, non salsam, ut mare.

Ποταμοφόρητος, *ὁ, ἡ καὶ ὁ, qui* vel *quæ à flumine auferitur sive rapitur*: ex *ποταμὸς, fluvius*, et *φορητὸς, qui gestari potest*; quod

à φορέω, idem quod φίρω, f. οίσω, [*Apoc. xii, 15. nusquam alibi, nisi apud Hesychium.]

* Ποταμίχνιον, υ, ὁ καὶ ἡ, *limo arenâve à fluvio devectâ operta.*

Ποτᾶνὸς, *volucer, qui volat, volatilis*, Dor. pro ποτηνὸς, ᾶ, à ποτάομαι, *volo*: quod vide.

Ποτάομαι, *volo*; f. m. ποτήσομαι, p. pass. πεπότημαι hinc 3. pl. Ion. πεποτέαται, pro πεπότηνται. Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Ποτᾶρὸς, ἁ, ὸν, *qualis, e?* à Th. δᾶτέομαι, ὐ, τὸ, *solum, pavimentum*: hinc enim πεδαρὸς, *cujus?* undè ποταρὸς, mutato δ in τ.

Ποταυγάζειν, Dor. pro πρωταυγάζειν, ποτείχει πρωτοφῶς, *aspicere, intueri*: ex Dor. præpos. ποτὶ pro πρὸς, et αὐγάζομαι, *video.* Th. αὐγὴ, ἡ, *splendor, lux.*

Ποτιβόλα, *accinebat*, Dor. pro προσπόλα, 3. sing. imperf. act. verbi αὐλέω, *tibiâ cano.* Th. αὐλὸς, ῦ, *tibia.*

Ποταῖος, Dor. pro πρωτῶος, *orientalis.* Th. ἠώς.

Πότε, *quando?* adv. interrogandi; ἕως πότε, *quousque?* Sed

Ποτὶ, *aliquando*, est dictio enclitica, quæ particulis δὴ, μὰ, μηδὲ, ἠδὲ, &c. annectitur, ut οὐδέποτε, μηδέποτε, *nunquam.* Th. ὅτε, *quando*, citra interrog.

Ποτιδέρμω, Dor. pro προσίδερμαι, 3. sing. a. 2. à πρίχω, *curro.*

Ποτιλιστίρμην, Doricè pro προσπλιστίρμην, imperf. pass. verbi προσπλίσσομαι, *furtim ad aliquem ducor.* Th. πλάσσω, *furor.*

Ποτιμάξατο, Dor. pro προσιμάξατο, a. 1. m. à προσμάσσομαι.

Ποτίομαι, f. m. ποτήσομαι, idem quod πέτομαι, *volo, -as.*

Ποτίονται, *volabant*, 3. pl. imperf. m. Ion. præced. verbi.

Ποτιρίζεσθαι, Dor. pro προστρίζειν, *cum aliquo certare.* Ex ποτὶ pro πρὸς, et ἔρις, ἴδος, ἡ, *lis.*

Ποτίρισσι, dat. pl. à πότιρις, quod vide.

Πότιρον et ποτέρα, adv. *utrùm, an*: à

ΠΟΤΕΡΟΣ, ποτέρα, πότιρον, *uter, utra, utrum*, et interrogativè, ut πότερος.

Ποτιχεῖν, Dor. et Æol. pro προστίχειν, *accede*, præs. imperat. m. ab ἴσχομαι, *venio.*

Ποτιφύτευε, *adhærebat*, Dor. pro προσεφύτευε, 3. sing. imperf. m. verbi ποτιφύομαι, pro προσφύομαι. Th. φύω, *nascor.*

Πότιχ' et πότιχι, *adhibe*, Dor. pro πρόσιχε, præs. imperat. act. à προσίχω, quod vide.

Πότομα, ατος, τὸ, *potus.*

Ποτόριν, Dor. pro προσῶπον, præs. infin. verbi πρόσειμι.

Ποτπὸς, ὰ, ὸν, *volucris, alatus*: à ποτάομαι.

Ποτὸς, ὄος, ὁ, *poculum*: à 3. pers. perf. pass. verbi πίνω, *bibo.*

* Ποτηρίδιον, υ, τὸ, *pocillum*: à

Ποτήριον, υ, τὸ, *poculum, calix*: à ποτὸς.

* Ποτηροθήκη, ης, ἡ, *calicularium, abacus.*

* Ποτηροκρόλυτος, ου, ὁ, *crater*: ex ποτήριον, et κρόλυτος, *lavo.*

Πότης, ου, ὁ, *potor, bibax*: et

Ποτὴς, ῆτος, ἡ, *potus, potio*: à πίνω.

* Ποτνὶς, ὰ, ὸν, *volucris*: à ποτάομαι.

Ποτὶ et ποτὶν, Dor. pro πρὸς, *ad.*

* Ποτιάσσω, *alligo.*

Ποτίβλεπτον, Dor. pro προσβλέπειν, *aspicere*, præs. infin. Th. βλέπω.

Ποτιδαία, ας, ἡ, *POTIDÆA*, urbs Macedoniæ.

Ποτιδέγμενοι, Dor. pro προσδεχόμενοι, nom. pl. præs. part. pass. vel potiùs pro προσδεδεγμένοι, nom. pl. perf. part. pass. fœm. gen. verbi προσδέχομαι, *expecto*: ex πρὸς, *ad*, et δέχομαι, *capio*: f. m. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι· et

Ποτιδίγμενος, Dor. pro προσδεχόμενος, vel προσδεδεγμένος.

Ποτιδὲν, Dor. pro προσιδεῖν, *adspexisse*: a. 2. infin. ab εἶδω.

Ποτιδέρκεται, Dor. pro προσδέρκεται, 3. sing. præs. ind. verbi προσδέρκομαι, *aspicio.* Th. δέρκω, *video.*

Ποτιδύομαι, *indigeo*: Dor. pro προσδέομαι.

Ποτίδοι, Dor. pro προσοῖδα, 3. sing. a. 2. opt. ab εἶδω, *video.*

Ποτιδόρπιος, υ, ὁ ἡ ὰ, *ad cœnam utilis*: Dor. pro προσδόρπιος. Th. δόρπον, *cœna.*

Ποτίδω, Dor. pro προσοῖδα, a. 2. sub. act. verbi προσάδω. Th. εἶδω, *video.*

Ποτίζω, *do potum*; *duco aquatum*; *rigo*: imperf. act. ἐπότιζον, ες, ε, f. ίσω, et Att. -ῶ, p. πεπότικα, a. 1. ἐπότισα, a. 1. sub. act. ποτίσω, γς, γ, a. 2. ind. act. ἐπότιδον, præs. pass. ποτίζομαι, a. 1. ind. pass. ἐποτίσθη, ης, η. ποτιζόμην, *irrigua.* Th. πίνω, *bibo.*

Ποτίθη, Dor. per Sync. pro ποτιτίθει, pro Attico προστίθη, *appone*: et hoc pro προστίθει, præs. imperat. à προστίθημι.

Ποτικάρδιος, Dor. pro προσκάρδιος, *qui est in corde.* Th. καρδία.

Ποτικεκλιμένος, Dor. pro προσκεκλιμένος, ου, ὁ, *inclinatus*: quod ex πρὸς, et κλίνω, *inclino.*

Ποτίκλιδες, ὰ, ὸν, *bibax*: à πίνω.

Ποτίκρανον, ω, τὸ, Dor. *pulvinar*: ex ποτὶ pro πρὸς, et κάρηνον, *caput.*

Ποτιλίγαν, Dor. pro προσλίγαν, *alloqui*: hinc

Ποτιλίξατο pro προσελίξατο, 3. pers. sing. a. 1. m.

Ποτιμάξατο, Dor. et Ion. pro προσιμάξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσμάσσω, *attingo*: ex πρὸς, et μάσσω, *tango*: f. ξω.

Πότιμος, ε, ὁ ἡ, *potabilis.* Th. πίνω, *bibo.*

Ποτιμυθίσθαι, *alloqui*: Dor. pro προσμυθίσθαι. Th. μῦθος, *verbum.*

Ποτινίσσομαι, ῃ, ιται, *accedo, advehor*: Dor. pro προσνίσσομαι, *advenio*: præs. ind. ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, et νίσσομαι, *eo, venio.* Th. νέω, *eo.*

Ποτίολοι, ων, οἱ, nomen urbis Campaniæ: Lat. *puteus*, hod. *Puteoli.*

Ποτιόρεται, *aspicit*: 3. sing. præs. Dor. pro προσόρεται, quod ab ὄσσομαι, *video*: Æol. pro ὄψομαι, perf. pass. ὄμμαι, p. m. ὄπω, Att. ἑώρακα.

Ποτιρρίπτεῖν, Dor. et Att. pro προσρίπτειν, *projicere.* Th. ῥίπτω, idem.

Πότις, ιδος, ἡ, *potrix*: à πότης.

Ποτίσδειν, Dor. pro ποτίζειν, *potum præbere*: à ποτίζω.

Ποτίσῃ, *bibendum dederit*: 3. sing. a. 1. sub. act. et in 1. pl. ποτίσωμεν; πότισον, a. 1. imperat. act. verbi ποτίζω, quod vide.

Πότνια, ιας, ἡ, *adaquatio.*

Ποτιστὴς, οῦ, ὁ, *potio*: à ποτίζω.

Ποτιστράζω, Dor. pro προστράζω, *adstillo, instillo*: ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, *ad*, et στράζω, *stillo*: f. ξω.

Ποτιστήριον, ου, τὸ, *canalis*: à 3. pers. perf. pass. verbi ποτίζω, quod vide.

* Ποτίσφα, ας, ἡ, *ubi animalia aquantur.*

Ποτίφορος, υ, ὁ, Dor. pro πρόσφορος, *accommodatus, conveniens, aptus.*

Ποτιῶ, fut. 1. Att. et in 1. pl. ποτιοῦμεν, verbi ποτίζω, quod vide.

ΠΟΤΜΟΣ, ου, ὁ, *sors, fatum*; *mors*: quod à πίτνω, *cado.* πότμον, Doricè genit. pro πότμου.

Πότνα, ας, Dor. pro πότνια, quod vide. Sic πότνος pro πότνιος.

Πότνι', pro

Πότνια, ας, ἡ, et contractè πότνα, *veneranda*: à πότνιος, quod vide.

Ποτνιάναξ, υ, ὁ ἡ ὰ, *dominatu venerandus*: ex πότνιος, et ἄναξ, *rex.*

Digitized by Google

ΠΟ'ΤΝΙΟΣ, *ία, ιον, venerandus, honorandus:* qui à *πίνω, cado;* quod coram iis, quibus veneratio debetur, soleat procidere.

Ποτοῦ, gen. Ion. à

Ποτόν, οῦ, τὸ, *potio, potus;* quod *bibitur:* quod et

Πότος, ου, ὁ, *potatio, compotatio; POTUS:* à

Ποτός, ὴ, όν, *potulentus:* à *πίνω, bibo.*

Ποτόσδον, præs. part. n. g. à *ποτόω*, quod vide.

Ποτόσδω, Dor. pro *ποτόζω*, idem quod simplex *ὄζω, oleo:* f. *ὀζήσω*, et *-ίσω*, p. *ὄζηκα*, p. m. *ὄδωδα*, et *ὄδοδα*, Att.

Ποτῦ, gen. sing. à *ποτὸς*, quod vide.

Ποτὰν, vel *ποτ' τὰν*, pro *ποτὶ τὰν*, Dor. pro *πρὸς τὰν.* Sic *ποτὸν τὸν*, Dor. pro *ποτὶ τὸν*, et hoc pro *πρὸς τόν.*

Ποττῶ, Dor. pro *ποτὶ τῶ*, vel *ποτ' τῶ*, et hoc pro *πρὸς τῶ.*

Πῦ, adv. *ubi? quo in loco: ποῦ 'σὶ; ubi est?* ab ὅ. Th. ὅς, *qui.*

* Πὺ, adv. *alicubi, uspiam, usquam, ferè, circiter: ἐκατονταέτης πὺ ὑπάρχων*, Rom. iv. 19. *nonaginta ferè novem annis: ἐπτοὶ πὺ ἔτεσι, viginti circiter annis*, Plut. in Numa.

Πουγγὰ, *πουγγίον, sacculus.*

Πουγγία, τὰ, *vincula ex sericis filis contexta, quæ ad superstitionem usurpantur.*

Πούδης, *υνος, ὁ*, nomen viri, quod interpret. Lat. *pudens.*

Πυλαῖόπορα, ας, ἡ, *multorum alumna*, Epith. terræ: ex *πολὺς*, Poët. pro *πολὺς*, et *βόσκω, pasco.* Th. *βόω*, idem.

Πυλὺς, Poët. pro *πολὺς, multus:* quod vid. acc. *πολύν.*

ΠΟΤ'Σ, *ποδὸς, ὁ, PES; mensura; radix seu ima pars montis: pes metricus: funis nauticus, πόδες, pedes, quibus extremi anguli veli versus puppim adducuntur; clavus, temo.* Ἀνὰ *πόδα, retrò;* ἐν *ποδὸς, è vestigio;* ἐν *ποσὶ, præsentia, obvia, vulgaria;* ἐπὶ *πόδα, cessim pede referendo;* κατὰ *πόδα*, id. quod ἐν *ποδὸς*, item *cursu;* περὶ *πόδα, aptè.*

Ποχ' ὁ, Dor. pro *ποτὶ ὁ.*

Πόω, inusit. *bibo.*

Πρᾶγμα, *ατος, τὸ, negotium, res; administratio reip. οἱ ἐν πράγμασι, magistratus, principes reipubl.* it. *ipse status reipubl. conditio hominis:* à *πίμπρημι*, p. pass. verbi *πράσσω*, vel *-ττω, facio:* f. ξω.

Πραγματεύα, ας, ἡ, *studium; intentio animi; tractatus; negotiatio, mercatura:* à seq.

Πραγματεύομαι, ῦμαι, ευσομαι, *negotior, studeo, laboro, quæro:* f. m. *εύσομαι*, a. 1. m. *ἐπραγματευσάμην, ω, ασθω*, a. 1. imperat. m. *πραγματευσάσθω*, *άσθω*, et in plur. *πραγματευσάσθων:* à *πρᾶγμα.* Th. *πράσσω, facio.*

Πραγματικὸς, ὴ, ὸν, *strenuus, solers in rebus tractandis.* Hinc Angl. PRAGMATIC; ab eod.

Πραΐσι, dat. plur. à *πρᾷος, ος*, idem quod *πρᾷος, lenis, mitis, mansuetus.*

Πραϊσίαν, Ion. pro *πραΰνων, vastare:* a. 2. inf. act. verbi *πίρθω, vasto*, f. *πίρσω*, f. 2. *παρθῶ*, et per Metath. *πραθῶ* hinc a. 2. *ἔπραθον.*

Πραϊσὶς, ῖσα, ὶν, *vendilis:* a. 1. part. pass. et

Πραϊσῆναι, a. 1. inf. pass. verbi *πιπράσκω, vendo:* fut. *πράσω.* Ex *πράω*, per Sync. pro *πιράω.*

Πράϊσθον, ις, ι, Ion. pro *ἔπραθον*, a. 2. ind. act. verbi *πίρθω, vasto:* fut. *σω*, aor. 2. *ἔπραθον*, et per Metath. *ἔπραισθον*, p. med. *πίπραθα.*

Πραιτώριον, ου, τὸ, *prætorium:* [* *castrense; ubi tendebat prætoria cohors; ædes habitationi præsidium in provinciis destinata*, Mar. xv. 16. Regum aulæ à provincialibus imperio Romano subjectis, Act xxiii, 35. Villa voluptati Cæsaris destinata, prætorium Palatinum, seu Cæsareum, Suet. Tib. 39. coll. cum Tacit. Annal. iv. 59. *Cohors prætoria in urbe*, Phil. i. 13. Perizon.] à nomine Latino *prætor*, sic dictus quasi *præitor*, à præeundo.

Πραικτέον, *faciendum*, verbale à *πράσσω, facio.*

Πραικτὴρ, ῆρος, ὁ, et Ion. *πρηκτὴρ, actor; mercator; coactor tributorum:* ab eod.

Πραικτικὸς, ὴ, ὸν, *aptus ad agendum; efficax, strenuus, expeditus de milite; qui consequitur, quod petit:* ab eod.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, *perpetrator; exactor:* ab eod.

Πραμνὸς, seu *πράμνιος οἶνος, vini genus:* sic dictum à Pramnia rupe vel vite.

Πρὰν, Dor. pro *πρίν, nuper:* quod vide.

Πρανὴς, ίος, ὁ καὶ ἡ, idem quod Th. *πρηνὴς, pronus.*

Πρανιχθὶς, a. 1. part. pass. verbi *πρανίζω*, Dor. pro *πρηνίζω, præcipito:* quod à præced. Th.

Πράξαι, a. 1. inf. act. verbi *πράσσω*, quod vide.

Πράξανται, acc. plur. a. 1. part. act. *πράξας, αντος*, et in n. g. *πράξαν·* ab eod.

Πρᾶξις, ιος, ἡ, *factum, actio; successus rerum;* pl. *res gestæ, historia:* acc. sing. *πρᾶξιν*, nom. plur. *πράξας*, dat. pl. *πράξισι* ab eod.

Πρᾶξον, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi *πράσσω.*

Πρᾷον, adv. *leniter, mansuetè;* it. *lene, mansuetum:* n. g. à

ΠΡΑΟΣ, et *πρᾷος, ος, lenis, mitis, mansuetus:* comparat. *πρᾳότερος, mitior*, superl. *πρᾳότατος, mitissimus.*

Πρᾳότης, ητος, ἡ, *lenitas*, et *mansuetudo:* à præced.

ΠΡΑΠΊΔΕΣ, ων, αἱ, *præcordia:* dat. pl. *πραπίδεσι.*

ΠΡΑΣΙΑ', ᾶς, ἡ, *arcola in horto.* Fortè primò sic dicta est, arcola porrorum: quasi à *πράσον.*

Πράσινος, η, ὁ ἡ, ἡ, *porraceus, vividus:* à *πράσον, ου, τὸ, porrum.*

Πρᾶσις, εως, ἡ, *venditio:* à *πιπράσκω, vendo.* Th. *πιπράω*, id.

ΠΡΑ'ΣΟΝ, ου, τὸ, *porrum:* Angl. LEEK.

Πρασσαῖος, ου, ὁ, nomen ranæ: à *πράσον, porrum*, in quo versatur.

Πράσσομαι, Dor. pro *πράσσομαι*, 1. plur. præs. et

Πράσσονσι, Dor. pro *πράσσουσι, exigunt:* 3. pl. præs. ind. act. verbi *πράσσω.*

Πρασσοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, nomen ranæ: ex *πράσον, porrum*, et *φάγω, comedo.*

ΠΡΑ'ΣΣΩ, et *-ττω, facio, ago: administro, tracto, curo; vitam ago*, &c. *patior*, ut contrà *πάσχω, facio; exigo; operam do, prodo; per clandestinas consultationes aliquid facio:* πράττομαι, *paciscor, stipulor, exigo:* f. ξω, p. χα, perf. pass. *πέπραγμαι πράσσων κλέος, gloriam sibi parare.*

Πράσσω, *vendo:* quod et *πιπράσκω* à *πιράω, transeo*, seu *circumeo*, vendendi aut emendi causâ. Hinc *πράστης, venditor.*

Πράσω, *vendam:* f. 1. verbi *πιπράσκω.*

Πρατὴρ, ῆρος, ὁ, *venditor:* et

Πράτης, ου, ὁ, idem.

Πρατήριον, υ, τὸ, *locus in quo venalia exponuntur:* à *πρατὴρ.*

Πράτιστος, η, ὁ, Dor. pro *πρᾶτιστος, primus:* superl. à *πρῶτος.*

Πρᾶτος, α, ον, Dor. pro *πρῶτος, primus.* Th. *πρό.* Sed

Πρατὸς, ὴ, όν, *vendendus, vendibilis.*

Πράττω, *facio:* vide *πράσσω.*

Πραΰθυμος, υ, ὁ καὶ ἡ, *mitis, lenis animo:* ex *πραΰς*, et *θυμὸς, animus.*

Πραύμητις, ιος, ὁ ἡ ἡ, *qui mite consilium habet, mitis:* ex *πραΰς*, idem quod *πρᾷος, lenis*, et *μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.*

Πεαΰνω, *mitigo, lenio,* f. υνῶ, p. πεπρᾴυγκα· à

Πεαΰς, εῖα, ύ, idem quod Th. πρᾷος, *mitis:* gen. πρᾴος.

Πεαυ̃της, ητος, ἡ, *lenitas:* à præced.

Πεάω, insusit. *vendo;* vide πιπράσκω. Th. πιπράω, *vendo.*

Πρέων, *lenitèr;* adv. à πρᾷος, *lenis.*

ΠΡΕ'ΜΝΟΝ, υ, τὸ, *stipes, stirps: αὐτόπρεμνος, radicatus per se, nativus:* πρεμνίζω, *und cum radice evello.*

Πρέπει, *decet;* cum dat. imperf. ἔπρεπε, part. præs. n. g. τὸ πρέπον, *decorum.*

Πρεπίμιν, Ion. pro πρέπειν, præs. infin. à πρέπω, vel πρέπει, *decet.*

Πρέποι, 3. sing. opt. præs. πρέποι, 3 pl. præs. ind. πρεπόντων, gen. sing. part. præs. à πρέπω.

Πρέπον, τὸ, *quod decet et convenit, decorum,* et Att. adv. *decenter;* part. præs. n. g. à πρέπω.

Πρεπόντως, adv. *convenienter, ut decet:* à præced.

ΠΡΕ'ΠΩ, *decorus sum, conspicuus sum; excello.*

Πρέσβα, *antiqua, veneranda;* per Sync. pro πρέσβεια, f. g. à πρέσβυς, *senex;* et in n. g. πρέσβυ.

Πρεσβέα, ας, ἡ, *legatio; postulatio; honos augustior;* à πρεσβεύω.

Πρεσβεῖον, υ, τὸ, vide in πρεσβεῖον.

Πρέσβεις, nom. et acc. pl. contract. à πρέσβυς, υος.

Πρεσβεὺς, ἰος, ὁ, idem ac Th. πρέσβυς, quod vide.

Πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, *legatus, orator;* à πρεσβεύω.

Πρεσβευτικὸς, ἡ, ὸν, *ad legatum vel legationem pertinens;* à præced.

Πρεσβεύω, *legatione fungor:* item *senior sum; in honore ut senex sum: honore officio ut grandævum;* f. εύσω, p. πεπρέσβευκα, a. 1. ἐπρέσβευσα; à πρέσβυς, *senex, legatus.*

Πρεσβῆες, *seniores;* nom. pl. Ion. à πρεσβεὺς, ἰος, ὁ, idem quod πρέσβυς.

Πρεσβεῖον, Ion. pro πρεσβεῖον, ου, τὸ, *honorarium; quod meretur is, qui maximus est natu;* vel in genere, *quo aliquis honoratur, veluti major natu.* Th. πρέσβυς, υος, vel Att. -ως, ὁ, *legatus, senex.*

Πρεσβηΐς, ΐδος, ἡ, *antiqua;* acc. sing. πρεσβηΐδα. Th. πρέσβυς.

Πρέσβις, ιος, ὁ, *legatus;* à πρέσβυς, *senex.*

Πρέσβιστος, et πρεσβύτατος, superl. à πρέσβυς, *senex.*

Πρεσβυγένεια, Ion. pro πρεσβυγένεια, *primogenitura;* à

Πρεσβυγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *maximus natu;* ex πρέσβυς, et γένομαι, *nascor.*

Πρέσβυν, acc. sing. m. g. à

ΠΡΕ'ΣΒΥΣ, εως, υ, gen. υος, et Att. ως, &c. *senex;* item *legatus;* Æol. dicitur πρέσγυς, *PRISCUS;* quasi, quia πρὸς βίον, *terminum vitæ,* attigit.

Πρεσβύκαρδος, ὁν, ον, *maximus natu, antiquissimus:* superl. à πρέσβυν, *senex;* comp. πρεσβύτερος.

Πρεσβυτέρεια, ας, ἡ, *natu grandior;* f. g. à πρεσβύτερος.

Πρεσβυτήριον, υ, τὸ, *Senatus Judaicus: presbyterium; senatus ecclesiasticus:* à

Πρεσβύτερος, έρα, ερον, *natu grandior,* PRESBYTER. Hinc Angl. PRESBYTER: *senior; antiquior:* οἱ πρεσβύτεροι, *seniores,* specialiter, *qui Ecclesiæ præsunt;* item *legati:* compar. à πρέσβυς.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, *senex:* à Th. πρέσβυς, idem.

Πρεσβυτικὸς, ἡ, όν, *senilis; antiquus:* à præced.

Πρεσβύτις, acc. sing. à

Πρεσβύτις, ιδος, ἡ, *anus;* acc. sing. πρεσβύτιδα, et -ύτιν. Th. πρέσβυς, *senex.*

Πρέσμυκλος, ου, ὁ ἡ, *placidus;* à πρᾷος, et σύμπτης, *benevolus.*

Πρέψας, αντος, *qui convenit;* a. 1. part. act. verbi πρέπω, f. ψω, *decorus sum.*

Πρῆγμ' pro πρᾶγμα, Ion. pro πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res, negotium, pretium,* πρήγματα ἔχειν, *molestias habere,* dat. plur. πρήγμασι. Th. πράσσω, *facio,* f. ξω.

Πρηγορίων, pro πρωγορίων, *gula, guttur.*

Πρηθήναι, Ion. pro πραθῆναι, *venditum fuisse:* vide πραθῆς.

ΠΡΗ'ΘΩ, *incendo, inflammo, inflo;* f. σω, p. πέπρησμαι.

Πρηκτῆρα, acc. sing. à πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, Ion. pro πρακτὴρ, *actor.* Th. πράσσω, *facio.*

Πρημαίνω, *furenti impetu spero;* ex πρήθω, *spiro,* et μαίνομαι, *furo.*

Πρηνηδὲς, adv. *deorsùm;* à

ΠΡΗΝΗ'Σ, ἰος, ὁ ἡ ἡ, *PRONUS, præceps.*

Πρῆξαι, *egisse;* a. 1. inf. act. verbi πράσσω, Ion. pro πράσσω, *facio;* f. ξω.

Πρῆξις, *facies;* 2. sing. f. 1. ind. act. πρῆξης, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi πράσσω, Ion. pro πράσσω.

Πρῆξις, nom. pl. à πρᾶξις, Ion. pro πρᾶξις, ιος, ἡ, *utilitas, res:* acc. sing. πρῆξιν.

Πρῆσαι, *incendisse:* a. 1. inf. act. verbi πρήθω, *incendo,* f. σω.

Πρῆσι, *incendit:* Ion. pro ἔπρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Πρῆσις, *venditio:* Ion. pro πρᾶσις, quod vide. Est et

Πρῆσις, ιος, ἡ, *inflatio;* apud Hippocr. à πρήθω.

Πρῆσσε, præs. imperat. act. Ion. à πρήσσω, pro πράσσω, *facio:* f. ξω.

Πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio:* fut. ξω. Est et

Πρήσσω, *transeo;* Odyss. ὁ. 47. à πίπρᾱμι.

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, in gen. plur. πρηστήρων, et acc. πρηστῆρας, *qui incendit et inflammat; serpens quidam, ab ardore dictus: turbo igneus à nubibus prorumpens; exterior pars gutturis faucibus subjecta:* à πίμπρημι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πρήθω, f. σω, *incendo.*

Πρήσω, f. 1. act. ejusd. verbi.

Πρήτωρ, *agnus,* vel *hædus, agniculus.*

Πρητώριον, υ, τὸ, Ion. pro πρατήριον, *mercatus:* à πρῆσις, *venditio.*

Πρηΰνω, *mitigat:* Ion. pro πραΰνω, 3. sing. præs. ind. verbi πραΰνω. Th. πρᾷος, vel πρᾶος, *lenis, mitis.*

ΠΡΗΩ'N, ῶνος, ὁ, *cacumen montis.* Dicimus et πρὼν et πρώων· ex πρὸ, et ἀείρω.

Πρήωνα, 3. sing. præs. opt. pass. à πρίαμαι, *emo.*

ΠΡΙ'ΑΜΑΙ, *emo, redimo;* seu *opus faciendum conduco:* qu. à πρίω. Hinc

Πριάμενος, præs. part. m. πρίασθαι, præs. inf. ejusd.

Πριαμίδης, ου, ὁ, *PRIAMIDES:* à

Πρίαμος, υ, ὁ, *PRIAMUS:* nomen proprium.

ΠΡΙ'ΑΠΟΣ, υ, ὁ, et Ion. Πρίηπος, *PRIAPUS, hortorum custos, idolum hortorum;* item *membrum virile.*

Πρίασο, Ion. pro ἐπρίασο, 3. sing. imperf. med. à πρίαμαι, quod vide.

Πρίζω, idem quod πρίω, *serrâ seco:* quod vide.

ΠΡΙ'Ν, *priusquam:* et pro πρὸ, cum gen. *ante,* adv. regit inf. et ind. ut πρὶν φανῆναι, pro πρὸ τῆ φανῆναι, *antequam cecinerit.* Elegantèr postponitur ἤ, ut πρὶν ἢ κατοικίσαι, *antequam habitaret.* Cum aliis etiam articulis, ἁν, δὲ, γὰ, μὲ, jungitur. Interdum præponitur articulus, ut ὁ πρὶν, *pristinus, anteactus.*

Πρινὴ, *priusquam:* pro quo sæpius πρὶν ἤ.

Πρίνινος, *iligneum:* n. g. à

Πρίνινος, ίνη, ινον, *iligenus; robustus:* à

ΠΡΙ'ΝΟΣ, ου, ἡ, *ilex,* arbor.

Πριάντις, nom. pl. a. 1. part.

act. verbi πρίω, vel πρίζω, *serrâ seco*: f. σω, p. πέπρικα, p. pass. πέπρισμαι.

Πρισθείς, εῖσα, ὶν, *sectus*: a. 1. part. pass. ab ἐπρίσθην, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Πρίσκος, ὁ, nomen viri origine Latinum, q. d. *Priscus*.

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris Latinum, q. d. *Prisca*.

Πριστηροειδὴς, -ἐος, ὁ ϗ ἡ, *habens formam serræ similem*: ex πρίστης, et εἶδος.

Πριστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod seq. item *serra*.

Πρίστης, ου, ὁ, *qui serrâ aliquid secat et findit*; item *PRISTIS* piscis; et *genus poculi et navigii*: et

Πριστὸς, ἡ, ὸν, *serrâ dissectus*: à 3. sing. perf. pass. verbi

ΠΡΙ'Ω, seu πρίζω, *serro, serrâ seco; stringo; frendeo; emo*: f. σω, p. πέπρικα, perf. pass. πέπρισμαι, σαι, σται, a. 1. pass. ἐπρίσθην. Est et

Πρίω, Att. et Ion. pro ἐπρίαμεν, 2. sing. imperf. vel est πρίω, *eme*, pro πρίαται, præs. impepat. ut ἕστω, pro ἐστάτω, verbi πρίαμαι, *emo*.

Πρίων, ονος, ὁ, *serra*; à πρίω, *serro*.

ΠΡΟ', *ante, coram, PRO, præ, propter*: gen. regit. In compositis *præ*, modo *tempus* notans, modo *ordinem*; item *pro, ante, ex, ad*, et *augmentum*: interdum pro πρὸς ponitur.

Προάγῃ, 3. sing. præs. sub. act. à προάγω, quod vide.

Προάγγελα, *prænuntia*: nom. pl. n. g. à προάγγελος, ὁ, ἡ, *prænuntius*; ex πρὸ, et ἄγγελος, *nuntius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

* Προαγόρευσις, εως, ἡ, *prædictio, denunciatio, qualis illa quæ arcebat finibus Atticæ homicidii reos*. Salm de mod. usur. p. 771. à

Προαγορεύω, f. εύσω, *prædico, prænuntio; præcipio, denuntio; testor*: ex πρὸ, et ἀγορεύω, *concionor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Προάγω, *præeo, præcedo, præcello; deduco, impello, educo; adeo, vado; perduco; ad honores proveho*: f. ἄξω, a. 2. part. προαγαγὼν, όντος· ex πρὸ, et ἄγω, *duco*.

Προαγωγεύσῃς, *prostituas*: 3. sing. a. 1. sub. act. verbi

Προαγωγεύω, propriè *produco; prostituo*: à προαγωγὸς, *perductor*.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, *promotio, institutio*: à προάγω.

Προαγωγὸς, ὄ, ὁ, *productor; leno, prostitutor*: ab eod.

* Προαγωνίζομαι, *ante alium pugno, pugno*.

Προαδικέω, ῶ, *injuriâ lacesso*: f. ήσω, p. προηδίκηκα.

Προαδικέομαι, -οῦμαι, *lacessor*: p. part. pass. προηδικημένος, *lacessitus*.

Προαιδεῖσθαι ἑαυτὸ, *alicui reverentiam ante alios debere*; ab αἴδομαι, *revereor*. Th. αἰδὼς, *pudor*.

Προαιρέομαι, -οῦμαι, *præfero, constituo, consulto*: f. med. ήσομαι, a. 2. m. προειλάμην, ου, ετο, perf. pass. προῄρημαι, σαι, ται. Th. αἱρέω, *eligo*: f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Προαίρεσις, εως, ἡ, *propositum, institutum, voluntas, consilium; benevolentia; factio, partes in rep.* ἐκ προαιρέσεως, *consultò*, et

Προαιρετικὸς, ἡ, ὸν, *qui certo animi proposito ad rem aliquam fertur*: in neut. *quod eligitur, liberum, arbitrarium*: à seq.

Προαιρετὸς, ἡ, ὸν, *arbitrarius*: à perf. pass. verbi προαιρέομαι.

Προαιρημένος, dat. pl. part. præs. pass. ejusdem verbi.

Προαιτιάομαι, -ῶμαι, *antè criminor*; fut. med. άσομαι, a. 1. med. προητιασάμην, ω, ατο, *antè evici et demonstravi*: ab αἰτιάομαι, verbum forense, id. est, *causor*. Th. αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Προακηκοέναι, perf. part. m. f. g. à

Προακούω, *prior audio, antè audio*: f. ύσω, p. προήκουκα, a. 1. προήκουσα, p. m. προήκοος, et Att. προακήκοος· hinc perf. part. m. προακηκοὼς, υῖα. Th. ἀκούω, *audio*.

Προκλὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *promptus, declivis*: à προέλλομαι, *prosilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*.

Προαμαρτάνω, *antè pecco*, f. προαμαρτήσω, p. προημάρτηκα, perf. part. act. προημαρτηκὼς, υῖα, ὸς· Th. ἁμαρτάνω, *pecco*, fut. ήσω, a. 2. ἥμαρτον.

* Προαναλίσκω, *consumo*.

Προαναμέλπω, *præcino, antè decanto*: f. ψω, p. προαναμέμελφα. Th. μέλπω, *cano*.

* Προανασείω, *priùs concutio*, D. S.

Προανατάσσω, *prætexto*. Th. τάσσω.

Προανατέλλω, *priùs orior*. Th. τέλλω, *orior*.

Προάξω, f. 1. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προαπαγγέλλω, *prænuntio, palàm nuntio*. Ex πρὸ, ἀπὸ, et ἀγγέλλω.

Προαπαλθεῖν, a. 2. infin. act. verbi

Προαπέρχομαι, *prior abeo, seu discedo*: ex πρὸ, ἀπὸ, et ἔρχομαι, venio, fut. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, et per Sync. ἦλθον, aor. 2. infin. ἐλθεῖν.

Προαπῆλθον, a. 2. act. præced.

Προαποδείκνυμι, *priùs demonstro*: ex πρὸ, ἀπὸ, et δείκνυμι, *ostendo*: f. ξω, p. δέδειχα, perf. pass. δέδειγμαι, aor. 1. pass. ἐδείχθην, a. 1. part. pass. δειχθὲς, εῖσα, ὲν.

Προαποδεικτέον, gen. pl. a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

* Προαπόλλυμι, *priùs perdo*.

* Προασπίζω, *clypeo objecto protego, propugno*.

Προαστεῖον, ου, τὸ, vel ut alii leg. προάστειον, *suburbium*: ex πρὸ, et ἄστυ, εως, τὸ, *urbs*.

Προαύλιον, ου, et προαύλιος, α, τὸ, *aulæ vestibulum*. πρὸ τῶν αὐλῶν, *ante aulam*. Th. αὐλὴ, *aula*, et

Προαύλιον, ου, τὸ, *præludium tibiarum cantu*. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Πρόβα, *progredere*: a. 2. imperat. à προβαίνω. ex πρὸ, et βαίνω, a. 2. ἔβην, a. 2. imperat. βᾶθι, pro quo βᾶ, et βάθι.

Προβάδην, adv. *in progrediendo*: à προβαίνω, *progredior*.

Πρόβαινι, *progredere*: præs. imperat. act. à

Προβαίνω, *progredior; præcedo, præsum; antegredior*, seu *antecello; succedo feliciter*: f. m. προβήσομαι, p. προβέβηκα, p. part. act. προβεβηκὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ind. act. προέβην, ας, α, a. 2. part. προβὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo*; f. m. βήσομαι.

Προβάλλω, *projicio; emitto, profero, propello; propono, promitto*; προβάλλομαι, *produco*, v. gr. *testes; projicio clypeum*, vel *scutum defendendi causâ*, unde, *munio me aliquâ re; defendo; prætendo; publici criminis accuso; aversor; honores peto*, unde in pass. *creor, designor; commemoro; supero*; *interrogo*: f. προβαλῶ, p. προβέβληκα, aor. 2. προὔβαλον, a. 2. sub. act. προβάλω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. προβάλωσι, præs. part. pass. προβαλλόμενος, p. m. προβέβλημένος. Th. βάλλω, *mitto, jacio*.

Προβάλοιτο, *proponat*: 3. sing. a. 2. opt. m. verbi super.

Προβάλοντο, Ion. pro προβάλοντο, *projecerunt*: 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

Προβάλωσι, 3. pl. aor. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Προβὰς, ᾶσα, ὰν, a. 2. part. act. verbi προβαίνω, quod vide.

Πρόβασις, εως, ἡ, *progressio*, actio τοῦ προβαίνοντος· tum *ipsa res quæ προβαίνει*, ut *pecus, proventus ex pecudibus*: à προβαίνω, quod vide.

Προβατικὸς, ἡ, ὸν, *ad oves seu pecudes pertinens*; à seq.

ΠΡΟ'ΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, *ovis, pecus*; in plur. πρόβατα, dat. pl. προβάτοις; à προβαίνω, quia προβαίνειν, *procedere* solet | *ascendo*.

Προϊζάνω, *ante stati*; 3. sing. ind. perf. act. et hinc

Προϊζηπεύς, ῆως, ὁς, p. part. act. verbi προϊζάνω, *anteëo, supero*, quod vide.

Προϊζλημένος, η, ον, p. part. pass. verbi προϊζάλλω, quod vide.

Προϊζύλα, *præstuli, malui*: perf. med. verbi προϊζύλομαι, inus. à βύλομαι, *volo*: f. m. βυλήσομαι.

Προϊσήσεται, *progredietur*; 3. sing. f. 1. m. verbi προβαίνω, q. v.

Προϊζάζω, *produco*; item *priùs educo, admoneo, persuadeo; proveho, adjuvo, proficio*; fut. άσω, aor. 1. προϊζίσασα, aor. 1. ind. pass. προϊζιζάσθην, aor. 1. part. pass. προϊζισασθεὶς, ῖσα, ὸν. Th. βαίνω, *eo*.

* Προϊσόομαι, -ῶμαι, *antè vivo*.

Προϊζλίσομαι, *provideo*; f. 1. m. ψομαι, a. 1. m. προϊζλιψάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. προϊζλιψάμενος, ν· à

Προϊζλίπω, *provideo, prospicio*. Th. βλίπω, *video*; f. ψω, p. φα.

Προϊζλιψάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi προϊζλίσομαι, q. v.

Πρόϊζλημα, ατος, τὸ, *propositio*, *PROBLEMA*, undè Angl. PROBLEM; *propugnaculum; quicquid prominet, eminet*: à προϊζάλλω, *propono*, f. λῶ, perf. pass. προϊζίζλημαι.

Προϊζλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, *projectus, prominens*; dat. sing. προϊζλῆτ· ab eod. verbo.

Πρόϊζλητος, υ, ὁ καὶ ἡ, idem: ab eodem.

Προϊσοηθῶ, *priùs opem ferre*: à βοηθῶ, *auxilior*.

Προϊζόλωνος, υ, τὸ, seu προϊζολος, υ, ὁ, *propugnaculum*, vel *scopulus eminens qui æstum maris frangit*: à

Προϊζόλωσις, α, ον, vel υ, ὁ ἡ ὸ, *objectus, exporrectus*: à προϊζάλλω.

Προϊζολὴ, ῆς, ἡ, *objectus, actio quæ intenditur; propugnaculum, tutela; prætextus; pergula; emissio jaculi*: impr. et propriè προϊζολὴ, dicitur *projectio scuti, defendendi sui causâ*; unde milites dicuntur esse ἐν προϊζολῇ, cùm *scutis protentis magno gradu vim hostium excipiunt*: ab eod.

Πρόϊζολος, vide προϊζόλωνος.

Προϊσοσος, υ, ὁ, qu. d. *vicarius pastoris*: à βόσκω, *pasco*, q. v.

Προϊζύλιμα, ατος, τὸ, *senatûs consultum*: à p. pass. verbi

Προϊσουλεύω, f. εύσω, *consulo, prospicio, provideo; deliberatione populum prævenio*, q. dic. *prædelibero*: ex πρὸ, et βυλεύω, *consulto*. Th. βυλὴ, *consilium*.

Πρόϊζυλος, υ, ὁ, *senator, princeps*: ab eod. Th.

Προγεγυμνασμένος, η, ον, p. part. pass. verbi προγυμνάσμαι, *antegenero*: à γυμνάω, f. άσω, *genero*. Th. γύμνωμαι, *nascor*.

Προγεγυόντων, gen. pl. à

Προγεγυὼς, υῖα, ὸς, p. part. med. verbi προγίνομαι, *antecedo*, qu. vide.

Πρόγενος, υ, *qui barbam habet promissam*: à γένειον, υ, τὸ, *mentum, barba*, quod vide.

Προγενίστερος, έρα, ερον, *major natu, antiquior*: comp. à προγενὴς, quod à προγίνομαι, *sum antè, præcedo*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Προγενομένων, gen. pl. a. 2. part. m. verbi προγίνομαι, quod vide.

Προγένοντ', pro προγένοντο, *procedebant*; Ion. pro προγένοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi

Προγένομαι, *antecedo, sum antè*; f. m. προγενήσομαι, p. pass. προγεγένημαι, a. 2. m. προγενόμην, a. 2. part. m. προγενόμενος, p. m. προγέγονα. Th. γένομαι, *nascor*, quod vide.

Προγινώσκω, *præscio; antè decerno*: f. m. προγνώσομαι, p. προέγνωκα, a. 2. προέγνων, ως, ω, perf. pass. προέγνωσμαι, p. part. pass. προγνωσμένος. Th. γινώσκω, *cognosco*; fut. m. γνώσομαι.

Πρόγνωσις, ιος, ἡ, *præscientia; decretum*: à præced.

Προγνώστης, υ, ὁ, *futurorum præscius, vates*: à 3. sing. p. pass. verbi προγινώσκω, quod vide.

Προγνωστικὸς, ὴ, ὸν, *præscius*; τὸ προγνωστικὸν, οῦ, *PROGNOSTICUM, rei futuræ signum*; undè Angl. PROGNOSTIC: à præced.

Προγονικὸς, ὴ, ὸν, *avitus, primitivus*: et seq.

Πρόγονοι, ων, οἱ, *majores*; οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι· οἱ ὕπγονοι, *posteri*: à

Πρόγονος, υ, ὁ, *antè genitus, progenitor, auctor*; item adject. *avitus*. Est et πρόγονος, *privignus*, quod sit loco filii, ubi πρὸ usurpatur pro ἀντὶ. Ex πρὸ, et γόνος, υ, ὁ, *generatio*, à p. m. γίγονα. Th. γένομαι, *nascor*.

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, *PROGRAMMA, scriptum publicè propositum; edictum*: à p. pass. verbi

Προγράφω, *antè scribo, proscribo; præscribo; publicè scriptum propono; scribo*: fut. ψω, p. προγέγραφα, a. 1. προέγραψα, a. 2. pass. προγράφην, ης, η, p. pass. προγέγραμμαι, perf. pass. προγεγραμμένος, η, ον, *priùs descriptus, prædecretus*. Th. γράφω, *scribo, decerno*.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, *præparatio, præexercitatio*: dat. pl. προγυμνάσμασι· à γυμνάζω, *exerceo*. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Προδαΐναι, vide in

Προδίδαε, 3. sing. p. m. verbi προδαίω, *præsnosco*: ex πρὸ, et δαίω, *disco*: f. m. δαήσομαι, a. 2. ἰδάην, indè δαῆναι, et δαῖμεναι, p. m. δίδαα, pro δέδηα, *novi*.

Προδεδομένος, η, ον, perf. part. pass. et

Προδεδωκέναι, p. inf. act. et

Προδεδωκὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi προδίδωμι, *prior do*, quod vide.

Προδείλιος, *ante vesperam*. Th. δείλη, *pomeridianum tempus*.

Προδίκτωρ, ορος, ὁ, *protector, patronus*. Th. δίκομαι, *capio*.

Προδιλίσμαι, *antè lædo, auctor sum cladis*.

Πρόδηλος, υ, ὁ καὶ ἡ, idem quod δῆλος, *manifestus, perspicuus*: πρὸ, augmentum significans.

Προδήλως, adv. *perspicuè*: à præced.

* Προδιαζάλλω, *antè criminor*.

Προδιδοὺς, οῦσα, ὸν, præs. part. act. et

Προδιδοῦσι, *produnt*, 3. plur. præs. ind. à

Προδίδωμι, *do prior; prodo, desero, deficio; dedo*, ut urbem; f. δώσω, p. προδέδωκα, a. 1. προέδωκα, aor. 2. προέδων, ως, ω. Th. δίδωμι, *do*.

Προδικαστὴς, οῦ, ὁ, *qui vel ante, vel loco alterius judicat*. Th. δίκη, ης, ἡ, *jus*.

Προδοκάζω, fut. άσω, *expecto, observo*: et hinc

Προδοκὴ, ῆς, ἡ, *locus insidiis aptus, insidiæ*. Th. δοκάζω, *observo*.

Πρόδομος, υ, ὁ, *vestibulum, anterior domûs pars*: ex πρὸ, et δόμος, *domus*. Th. δέμω, *struo*.

Προδοσία, ας, ἡ, *proditio*: à προδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Προδότης, υ, ὁ, *proditor*; dat. προδότη, acc. pl. προδότας, ab eod. verbo et Th.

Προδῶναι, a. 2. infin. act. à προδίδωμι, quod vide.

Προδρέμίω, -ῶ. *procurro, præcurro*; f. ήσω, προδιδρέμηκα.

Πρόδρομος, υ, ὁ καὶ ἡ, *præcursor, anteambulo; excursor, præcox*. subst. *processio*: ex πρὸ, et τρέχω, *curro*; f. δρέξω, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Προδύνει ἅλίῳ, *ante Solis occasum*. Sed credo legendum πρὸ δύντος, gen. sing. aor. 2. part. à δύνω, *subeo*; a. 2. ἔδυν.

* Προέιχαται, *antepositus sum alicubi*.

Προέιγω, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Προειγωσμένος, η, ον, *prædecretus*;

Digitized by Google

perf. part. pass. verbi προγιγνώσκω, quod vide.

Προεγράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi προγράφω, antescribo, qu. vide.

Προέγραψα, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Προείδεμεν, a. 2. ind. act. verbi προορίζω, præcurro. Th. ρίζω, curro; f. δρίξω, p. δεδρόμηκα, p. m. δέδρομα.

Προειδείη, ας, ᾶ, et

Προειδείη, ης, ᾗ, Ion. prior vel principalis sedeo: à seq.

Πρόεδρος, υ, ὁ, qui sedet in primâ sede, præses, præsul, antistes: apud Athen. qui præest senatui quingentorum, seu concionibus populi: ex πρὸ et ἕδρα.

Προέηκε, præmisit, 3. sing. a. 1. Att. pro πρόημι, verbi προΐημι, præmitto. Th. ἵημι, mitto; fut. ἥσω, p. εἶκα, a. 1. ἧκα, a. 2. εἷν.

Προενδίνει, præsensisse, perf. inf. act. per Sync. pro προειδηκέναι, verbi εἰδέω, scio; f. ἥσω. Th. εἴδω, scio, video.

Προείδω, prospicio, provideo, præscio; f. m. ἴδομαι, a. 2. προεῖδον, ες, ε, a. 2. part. προϊδὼν, ὖσα, ὄν. Th. εἴδω, scio.

Προειλόμην, ν, στο, aor. 2. ind. m. verbi προαιρέομαι, præopto. Th. αἱρέω, capio; f. ήσω, p. ᾕρημα, a. 2. εἷλον, a. 2. inf. act. ἑλεῖν.

Πρόειμι, procedo, proficiscor. Th. εἶμι, eo.

Προείπα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Προεῖπον, a. 2. infin. et

Προεῖπον, ες, ε, et in 1. pl. προείπομεν, a. 2. ind. act. verbi προέω, prædico, quod vide.

Προείρηκα, ας, ε, prædixi, perf. act. Sic in perf. pass. προείρημαι, σαι, ται, perf. part. pass. προειρημένος, η, ον, prædictus, a, um, verbi προρρέω, fut. ήσω, p. προὀρρύηκα, et Att. προείρηκα. Th. ῥέω, dico.

Προειρημένος, η, ον, perf. part. pass. à προρρέω, -ῶ, prædico. Vide præced.

Πρόεισιν, 3. pl. præs. verbi πρόειμι, progredior. Th. εἶμι, eo.

Προεισκρίψας, a. 1. part. act. à

Προεισκρίπτω, præmitto. Th. κρίπτω.

Προεῖχον, ες, ε, imperf. verbi προέχω, prætendo, præsto, prominео, præsto. Th. ἴχω, habeo; f. ἕξω, et σχήσω, imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον.

Προεκβάλλω, priùs emitto, antè ejicio: ex πρὸ, ἐκ, et βάλλω, jacio.

Προεκμανθάνω, antè edisco: ex πρὸ, ἐκ, et μανθάνω, disco; fut. m. μαθήσομαι, aor. 2. ἔμαθον.

Προεκπίπτω, priùs emitto.

Προέκρινα, a. 1. ind. verbi προκρίνω, antè excerno. Th. κρίνω, secerno, judico; f. νῶ, p. κέκριμα.

Προενεγκεῖν, antè profero; f. προοίσω. Th. φέρω, fero.

Προείλαβον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi προλαμβάνω, quod vide.

Προειλήλυθε, processisset, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. et Att. à προειλαύνω, f. ἐλάω, p. προήλακα, et Att. προειλήλακα, et in perf. pass. προειλήλαμαι. Th. ἐλαύνω, agito.

Προειλύσομαι, f. 1. et

Προειλήλυθεν, 3. sing. p. m. ind. Att. et

Προειλθεῖν, a. 2. infin. et

Προείλθη, 3. sing. a. 2. sub. verbi προέρχομαι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio; f. m. ἐλεύσομαι, aor. 2. ἦλθον, et per Syncop. ἦλθα, p. m. ἦλυθα, et Atticè ἐλήλυθα.

Προελθὼν, ὖσα, ὀν, prodiens, progressus, part. aor. 2. præced. verbi.

Προειλόμεθα, 1. pl. a. 2. opt. m. verbi προαιρέομαι, præfero, constituo. Th. αἱρέω, capio, f. ήσω, a. 2. εἷλον, a. 2. inf. ἑλεῖν.

Προελπίζω, prior spero, antè spero; fut. ίσω, p. προέλπικα· ex πρὸ, et ἐλπίζω, spero. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes.

Προεμαντεύν, 2. sing. imperf. ind. med. Ion. et Att. verbi προμαντεύομαι, antè vaticinor, quod à μαντεύομαι, vaticinor. Th. μάντις, ιως, ὁ, vates.

Προέμην, promisisse, Ion. seu Dor. pro προεῖναι, aor. 2. infin. act. verbi πρόημι. Th. ἵημι, mitto, a. 2. ἧν.

* Προεμπίπτω, antè incido, antè occurro, seu obvius fio.

Προενάρχομαι, antè incipio; f. m. ξομαι, a. 1. m. προενηξάμην, ω, στο· ex πρὸ, ἐν, et ἄρχομαι, incipio. Th. ἀρχὴ, initium.

Προενεγκεῖν, a. 2. infin. act. verbi προφέρω, propono, exhibeo. Th. φέρω, fero, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον, perf. pass. ἐνήνεγμαι, a. 1. pass. ἠνέχθην, a. 1. part. pass. ἐνεχθείς.

Προενεγκὼν, part. aor. 2. ejusd. verbi.

Προενίσχομαι, jam antè implicatus teneor: ex πρὸ, ἐν, et ἴσχομαι. Th. ἴσχω, habeo.

Προεξαίσσω, proruo: ex πρὸ, ἐξ, et ἄΐσσω, ruo.

Προεξέδρα, ας, ᾶ, sedes prominens. Th. ἕδρα, sella.

Προεξανίσταμαι, ante alios surgo; item citiùs justo exsurgo, v. gr. ex insidiis: ex πρὸ, ἐξ, et ἵστημι, sto.

* Προεορτάζω, priùs festum celebro.

Προεπαγγέλλομαι, antè promitto, aor. 1. m. προεπηγγειλάμην, ω, στο· ex πρὸ, ἐπὶ, et ἀγγέλλω, nuntio.

* Προέπω, antè dico.

Προερέω, ῶ, prædico vel prænuntio: ab ἐρέω, idem ac Th. εἴρω, f. ἐρῶ, dico.

Προερύσει, deduxit, Ion. et Poët. gem. σ, pro προείρυσε, 3. sing. a. 1. act. verbi προερύω, traho. Th. ἐρύω, traho.

Προέρυσσα, deduxero, aor. 1. sub. act. Poët. gem. σ, ab eod. verbo et Th.

Προέρχομαι, prævenio, progredior, præeo, præcurro, cum gen. imperf. m. προηρχόμην, ν, το, fut. med. προελεύσομαι, præcedam, a. 2. προῆλθον, ες, ε, a. 2. sub. προέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. part. προελθὼν, ὖσα, ὀν. Th. ἔρχομαι, venio.

Πρόεις, ίσω, prædicis, a. 2. imperat. act. verbi προΐημι, præmitto. Th. ἵημι, mitto; f. ήσω, p. εἶκα, a. 1. ἧκα, a 2. εἷν, et in 3. pl. ἔσαν.

Πρόεισαν, præmiserunt, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi προΐημι. Vide πρόεις.

Προεισάξαντο, Ion. pro προεισήξαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi προεισάγω, priùs importo. Th. ἄγω, f. ξω, duco.

* Προείσθαι, a. 2. inf. med. à προΐσμαι, projicio, frequentèr ap. Demosth.

Προεῖσαι, præcesse, præs. infin. à προείσημι pro προΐσημι.

Προεισίασι, præsedis, per Syncop. Ion. pro προεσσίασαι, 2. plur. perf. act. Vide προεισῶσι.

Προεισάς, ῶσος, præses, part. perf. per Sync. pro προεισηκώς· et

Προεισῶσις, præfecti, ejusd. nom. pl. perf. part. Att. pro προεστηκότες, verbi προΐσημι, præsum. Th. ἵστημι, statuo, sisto, f. στήσω, p. ἕστηκα, a. 2. ἔστην.

Πρόεισχον, ες, ε, a. 2. verbi προέχω, antecello. Th. ἴχω, habeo.

Προετοιμάζω, antè præparo; fut. άσω, a. 1. προητοίμασα· ab ἑτοιμάζω, paro. Th. ἕτοιμος, promptus, paratus.

Προευαγγελίζομαι, doctrinam Christianam propono; antè promitto; rem lætam pronuncio; a. 1. med. προευηγγελισάμην, ω, στο· ex πρὸ, εὖ, et ἀγγέλλω, nuntio.

Προεφάνωσεν, ες, ε, imperf. προεφάνουν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφητεύω, vaticinor; prophetas expono, quod à προφήτης. Th. φημὶ, seu φάω, dico.

Προέφηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφαίνω, prævenio; fut. προφήσω, p. προέφηκα. Th. φάω, prævenio; a. 2. ἔφην.

Προέχω, ας, α, et in 3. pl. προέχωσι, antè me tenco seu ἔκθεν,

prætendo, præcello, præsto :- f. προίξω. Th. ἴσχω, *habeo* : f. ἴξω, a. 2. ἔσχον.

Προεχώρησαν, *pervenerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω, *procedo*. Th. χωρέω, *eo, accedo*, f. ήσω.

Προήγαγον, a. 2. ind. act. verbi προάγω, *præcedo, produco*, f. ξω, a. 2. προῆγον. Th. ἄγω, *duco*.

Προῆγεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προάγω, q. v.

Προηγιόμαι, -ῦμαι, *præeo, præcipuus sum* ; cum accus. in 3. sing. m. προηγῆται, f. m. προηγήσομαι, p. pass. προήγμαι. Th. ἡγέομαι, *duco*.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *gula*, vesica eminentior in avibus, quî esca προηγόρεται, id est, *præcolligitur*.

Προήλθες, υ, ὁ, *qui primus causam dicit, patronus* : à προηγορεύω, *prædico*, quod ab ἀγορεύω, *concionor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Προηγμένος, μένη, μένον, *antecedens*: part. præs. m. verbi προηγέομαι· προηγημένη (sc. αἰτία) *causa interna*, ut προηγουμένως, *externa* dicitur : undè

Προηγουμένως, adv. *ex antecedente; præcipuè ; ex professo*.

Προηδυσμένας, acc. pl. a. 1. part. pass. verbi

Προηδῦνω, *delecto antè* : quod ex πρὸ, et ἡδύνω, *lætitiâ afficio*. Th. ἡδὺς, ἴος, *suavis*.

Προῆειν, ας, α, *progrediebar*, plusq. p. m. vel imperf. Att. à πρόειμι. Th. εἶμι, *eo* ; perf. m. εἶα, plusq. p. m. ἤειν.

Προῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Προήκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προΐημι, *præmitto*.

Προῆκεν, *procedo, progredior, antecello* : προήκων, part. *provectus*. Th. ἦκω, fut. ξω, *venio*.

Προῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προέρχομαι, *prævenio*. Th. ἔρχομαι, *venio* : f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, ες, ε, et per Sync. ἦλθα, ες, ε, p. m. ἐλήλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Προηλωτίσας, acc. pl. m. g. perf. part. act. verbi προηλαύζω, *prior spero*, f. ἴσω, p. προήλωτικα, quod ab ἐλαύζω, *spero*. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Προῆμαρ, pro πρὸ ἡμέρας, *ante diem*.

Προημαρτηκόσι, dat. pl. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, f. ήσω, *pecco*.

Πρόῆν, *processi*, a. 2. ind. verbi προΐημι. Th. ἵημι seu ἴω, *mitto*.

Προήνεγκα, ας, ε, *excellui*, a. 1. ind. act. verbi προφέρω, *excello*. Th. φέρω, *fero* ; fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Προηρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προαιρέομαι, *præfero, constituo*. Th. αἱρέω, *capio, eligo*, f. ήσω, p. ἥρημαι, a. 2. εἵλον.

Προηρότευε, ία, ιον, *arationem præcedens*. Unde προηροσία Δημήτηρ, *Ceres ante arationem invocata* : ex πρὸ, et ἀρόω, *aro*.

Προθέχετο, 3. sing. imperf. m. verbi προέχομαι, *prævenio*, cum gen. imperf. m. προεχόμην, ου, ετο. Th. ἔχομαι, *venio*.

Προπονήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προπονέω, *antè exerceo*. Th. πόνος, *exerceo* ; f. ήσω.

Προήσομαι, ῃ, εται, *profundam*, f. 1. m. verbi προΐημι, *projicio*. Th. ἵημι, seu ἴω, *mitto* : f. ἥσω.

Προησυχάσθη, aor. 1. ind. m. verbi προησυχάομαι, *antè crimino* ; f. m. ἀσομαι. Th. αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Προήχθη, ης, η, *adductus sum, processi*, a. 1. pass. verbi προάγω. Th. ἄγω, *duco*.

Προθίλυμνα, *funditùs, radicitùs*, adv. à

Προθίλυμνος, υ, ὁ ἡ, *è radice eruitus, qui radicitùs extirpatur*. Ex πρὸ, et θίλυμνον, τὸ, *fundamentum*.

Προθίντα, acc. sing. m. g. a. 2. part. verbi προτίθημι, *propono*. Th. τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 2. part. θὰς, θεῖσα, θὲν.

Προθίωσιν, *permittunt*, 3. pl. ind. præs. verbi προθίω.

Πρόθεσις, εως, ἡ, *propositum, propositio* : à προτίθημι. Th. τίθημι.

Προθεσμία, ας, ἡ, scil. ὥρα, *tempus præstitutum* : ab adject. seq.

Προθέσμιος, ία, ιον, *præstitutus, antè constitutus* : à προτίθημι, *antè constituo*.

Προθίω, *propono, permitto, concedo* : vide τίθημι. Sed

Προθίω, *procurro, accurro* : à θίω.

Πρόθυμα, τα, ἡ, *propositio; res proposita* : ab eod. verbo.

Προθορὼν, *prosiliens*, a. 2. part. act. verbi προθορέω. Th. θορὼ, seu θορέω, *salio, insilio*.

Προθύμιαμαι, -ῦμαι, *alacri sum animo, promptus sum; studeo, magno studio enitor* : à πρόθυμος.

Προθυμηθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. à præced.

Προθυμία, ας, ἡ, *alacritas, animi promptitudo* : à seq.

Πρόθῦμος, υ, ὁ καὶ ἡ, *animum alacrem habens, promptus*. Th. θυμός.

Προθύμως, adv. *promptè, alacri animo, impigrè, enixè*: à præced.

Προθύρου, υ, τὸ, idem quod προθύρειον, *vestibulum quod est ante januam*. Th. θύρα, ας, ἡ, *janua, ostium*.

Προιάπτω, *præmitto, procùl mitto*: f. ψω, a. 1. προΐαψα, ας, α· a. 1. infin. προϊάψαι. Th. ἰάπτω, *mitto*, f. ψω· undè

Προΐαψε, 3. sing. aor. 1. verbi προϊάπτω.

Προϊδεν, a. 2. inf. act. et

Προϊδέσθαι, aor. 2. infin. m. verbi προοράω, *prævideo*. Th. εἶδω, *video* : f. m. ὄψομαι, a. 2. εἶδον et ἴδ:ν.

Προΐδων, ὦσα, ὸν, a. 2. part. act. verbi προοράω.

Προΐε, contract. ex προΐει, 3. sing. imperf. act. inus. verbi προΐεμι, idem quod προΐημι, *præmitto*.

Προΐεμεν, Ion. et προΐεμεναι, Dor. pro προΐεναι, præs. inf. act. verbi προΐημι, *præmitto, negligo*. Th. ἵημι, seu ἴω, *mitto*.

Προΐέμενος, *emittens* ; præs. part. pass. προΐεται, 3. sing. præs. ind. med. verbi ejusd.

Προΐέναι, *projicere, dejicere* ; *permittere, sinere* ; præs. inf. à προΐημι.

Προΐζεσθαι, *antè alios sedere* : ex πρὸ et ἵζομαι. Th. ἵζω, *sedere facio*.

Προΐηλε, *permisit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προΐάλλω. Th. ἰάλλω, *mitto*, fut. ἰἀλῶ.

Προΐημι, *dimitto, immitto* ; *projicio, abjicio* ; *negligo, prætereo, prætermittio* ; [* *concedo arbitrio alicujus* : τὴν θεῷ προΐει, Il. δ. 127. *hanc Deo permitte*, i. e. *Dei arbitrio trade*.] et interdum ut Th. ἵημι, *mitto*.

Προΐην, Dor. pro προΐουν, 3. sing. præs. ind. à προΐημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Προΐκα, adv. *gratis, sine mercede*. Th. προῖξ, *donum*.

Προϊκτης, ου, ὁ, *mendicus* : ex πρὸ et ἰκτης, vel quia προΐκα, *gratis*, petit.

ΠΡΟΙ'ΞΙ, et προϊξὶ, κὸς, ἡ, *donum; dos; gratia* : acc. προΐκα, sed adverbialitèr etiam usurpatur pro *gratis, sine mercede*, [* προικὸς δίκη, *actio quâ dos repetitur*, Dem. c. Neæram.] qu. à πρὸ, et ἶσα, *venio*, quia est donum quo quis alium *prævenit* ultrò. Aut à προέσθαι, *largitio*, quod à προΐημι, *effundo largitèr*.

Προΐξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi προϊκτέομαι, *advenio*, quod ex πρὸ, et ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι.

Προϊππεύσ, *equito antè* : ex πρὸ, et ἱππεύω, *equito*. Th. ἵππος, *equus*.

* Προΐσσομαι, *stipem peto, manum* scil. *extendendo*. Archilochus ap. Suidam, voc. Κατακροΐζεται. Th. ἵκομαι, *venio*.

Digitized by Google

Προΐστημι, f. προστήσω, antepono, propono; προΐστᾶμαι, σαι, σται, propono; prætendo, prætexo; proficio; prostituo; operam do alicui rei: At in a. 2. et perf. act. et in pass. est antisto, excello, item præsum; defendo, tueor; prosto; magistratum gero. Th. ἵστημι, sto.

Προΐσχω et προΐσχομαι, protendo, porrigo, prætendo. Th. ἴσχω, vel ἔχω, habeo.

Προϊών, όντος, in f. g. προϊοῦσα, aor. 2. part. verbi πρόειμι, procedo. Th. εἶμι, eo, a. 2. ἴον.

Προΐξις, ιος, ἡ, persecutio, per Sync. pro προδίωξις, à προδιώκω. Th. διώκω, prosequor; f. ξω, p. χα.

ΠΡΟΊΚΑ, adv. subitò, statim: ut puto, more προπὸς, i. e. hinnuli, qui velox.

Προκαθεζανίας, gen. sing. f. g. perf. part. act. à προκαθίζημι, antè constituo.

Προκαθηγοῦμαι, ducem me præbeo, ducatum præsto, f. m. ήσομαι, p. pass. προκαθήγημαι. Th. ἡγέομαι, -οῦμαι, dux sum.

Προκάθημαι, præsideo, antè sedeo; imperf. med. προκαθήμην· ex πρὸ, et κάθημαι, sedeo.

* Προκαθίζω, præsideo, consideo.

Προκαθίζημι, antè constituo; ex πρὸ, κατὰ, et ἵστημι, statuo: f. στήσω, p. ἵστηκα, seu ἕστακα· a. 2. ἔστην.

Προκαλίομαι, evoco, provoco, lacesso; in jus voco; item hortor. Th. καλέω, voco.

Προκαλίζετο, 3. sing. imperf. m. Ion. à

Προκαλίζομαι, provoco, lacesso. Th. καλέω, voco.

Προκάμών, όντος, a. 2. part. act. à προκάμνω, laboro. Th. κάμνω, laboro: fut. κάμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Προκάρηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, præceps. Th. κάρηνον, caput.

Προκατανγγίλλω, prænuncio, antè denuncio: f. ιλῶ, p. προκατάγγελκα· a. 1. προκατηγγειλα· perf. part. pass. προκατηγγελμένος. Ex πρὸ, κατὰ, et ἀγγέλλω, nuntio.

Προκατελθεῖν, a. 2. infin. act. à

Προκαταλαμβάνω, præoccupo, anticipo, anteverto: ex πρὸ, κατὰ, et λαμβάνω, capio; f. m. λήψομαι, p. λείληφα, et Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον, perf. pass. εἴλημμαι.

Προκατανλῶν, antè dissolvo, antè everto, antè finio; ex πρὸ, κατὰ, et λύω, solvo.

Προκαταρκτῖνός, ἡ, ὸν, principalis, primarius: ex πρὸ, κατὰ, et ἄρχομαι, incipio. Th. ἀρχὴ, initium.

Προκαταρχίζω, priùs absolvo; f. ίσω, a. 1. προκατήρτισα, a. 1. sub. act. προκαταρτίσαι, ῃς, ῃ, et in 3. pl. προκαταρτίσειαν. Ex πρὸ, κατὰ, et ἀρτίζω, perficio. Th. ἄρτιος, perfectus.

Προκατασκενάζω, præparo: ex πρὸ, et κατασκενάζω, struo, paro.

Προκαταλημμένη, ης, ἡ, perf. part. pass. f. g. verbi προκαταλαμβάνω, quod vide.

* Προκατέχομαι, prior descendo; præcedo, priùs eo seu venio.

Προκατήγγαλε, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Προκατήγγιλκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προκαταγγίλλω, q. v.

Προκατήμενος, Ion. pro προκαθήμενος, antè sedens, præs. part. med. verbi προκάθημαι, quod à κάθημαι, sedeo: quod vide.

Προκατίζων, Ion. pro προκαθίζων.

Προκατοψόμενοι πῆες, naves quæ exploratum præmittuntur, f. l. part. m. pl. num. f. g. Th. ὄψομαι, video.

Πρόκειμαι, ῇσαι, ται, proponor; exponor; projicior: Hinc. part. præs. προκείμενος, η, ον, propositus: f. m. προκείσομαι, præs. inf. m. προκεῖσθαι. Ex πρὸ, et κεῖμαι, jaceo. [*πρόκεινται, dicitur vel de versione quæ originali adjacet: idem quod παράκεινται, Hesych. vel de libro qui omnibus oculis exponitur, Is. Voss. Variar. Observation. lib. p. 364.]

Προκεκηρυγμένον, prænuntiatum, perf. part. pass. à προκηρύσσω, quod vide.

Προκενώσι, -ῶ, f. ώσω, antè exhaurio.

Προκεχειροτονημένος, priùs designatis, dat. pl. perf. part. pass. à προχειροτονίω, quod ex πρὸ, et χειροτονίω, decerno, creo, elatis manibus: ex χὴρ, et τείνω, tendo.

Προκηρύσσω, vel Att. ύττω, antè prædico, f. ξω, a. 1. προεκήρυξα, perf. προκεκήρυχα, perf. pass. προεκήρυγμαι· ex πρὸ, et κηρύσσω, prædico. Th. κήρυξ, præco.

Προκινδύνεύω, f. εύσω, periclitor pro; propugno periclitando: ex πρὸ, et κινδυνεύω, periclitor. Th. κίνδυνος, periculum.

Πρόκλης, ίους, ὁ, PROCLES, nom. propr.

Προκλήϊς, ίδα, ἰν, aor. 1. part. pass. à προκαλίομαι.

Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio: item conditio lata: ab eod. verbo

Προκλύστος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, præauditus, præcognitus, dudum notus, antiquus. Th. κλύω, audio.

Προκοπὴ, ῆς, ἡ, processus, progressus; profectus, incrementum; proventus: à seq.

Προκόπτω, proficio, incrementum capio, procedo: imperf. προέκοπτον, f. ψω, perf. act. προκέκοπα, perf. m. προκέκοφα· undè προκοπὴ, ῆς, ἡ, profectus. Th. κόπτω, scindo.

Προκρίμα, ατος, τὸ, propriè prælatio, quâ alii alium anteponimus: à

Προκρίνω, ας, α, antefero, antepono; præs. inf. προκρίνειν. Ex πρὸ, antè, et κρίνω, judico.

* Πρόκρισις, ιως, ἡ, prælatio; præjudicatio.

Πρόκρουσται πῆες, dicuntur naves aliæ post alias, seu super alias in continuâ serie: à πρόρροις, ῦ, ἡ, fimbria; vel πρόρρωθ, scalæ. Vide Eustath. et Suidam.

Προκυδοίω, -ῶ, antè sancio: f. ώσω, perf. προκεκύρωκα, perf. part. pass. προκεκυρωμένος, η, ον, priùs sanctius; ex πρὸ, et κυρόω, ratum habeo, auctoritatem do. Th. κῦρος, ους, τὸ, auctoritas.

Προκύων, PROCYON, sive Antecanis: sidus quod ante majorem canem oritur: ex πρὸ, et κύων, canis.

* Προκυμβίζω, profero.

Προκύμιον, ου, τὸ, Pindar. pro προοίμιον, τὸ πρὸ τῦ κώμε γεγραφόμενον, quod ante κῶμον, hymnumque scribitur aut canitur, hymni proœmium.

Πρόκωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, remex, qui est ad remum. Th. κώπη, remus.

* Προλαβίδιον, garrio, Epigr. Stratonicis ap. D'Orville ad Chariton. p. 348.

Προλαμβάνω, occupo, anteverto: f. προλήψομαι, p. προείληφα, a. 2. προέλαβον, ες, ε, præoccupavi. Th. λαμβάνω, capio.

Προλέγω, antè dico, prædico; item antè deligo: imperf. προέλεγον. Th. λέγω, dico: f. ξω, p. χα.

Προλείπω, relinquo. Vide in προλελοιπότες.

Προλελεγμένος, η, ον, antè delectus: perf. part. pass. verbi προλέγω, quod vide.

Προλελοιπότες, relicti, nom. pl. part. p. m. verbi προλείπω, relinquo; f. ψω, a. 2. προέλιπον, a. 2. m. προελιπόμην, p. m. προλέλοιπα. Th. λείπω, linquo.

Προλεσχηνεύω. Vide λεσχηνεύω.

Προλήνιον, ου, τὸ, antetorcular: ex πρὸ, et ληνὸς, torcular.

Πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio; occupatio; anticipata opinio; suspicio, præsumptio: à προλαμβάνω, q. v.

Προλισθὸν et προλισθόν, pro προλισθόντα, acc. sing. vel pro προλισθόντε, nom. dual. a. 2. part. act. verbi προλίσθω, relinquo: quod vide in προλελοιπότες.

Προλείπων, *relinquens*; in f. gen. προλιπόντα, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Πρόλοχος, ου, ὁ, nomen viri, quasi d. *primus insidiator*.

Προμάθια, ας, ἡ, Dor. pro προμάθεια, quod vide.

Προμαθῶν, *prædidicisse*, a. 2. inf. act. verbi προμανθάνω, quod vide.

Προμᾶθις, ιος, ἡ, Dor. pro Προμηθὶς, quod vide.

Πρόμαλλος, ου, ἡ, *plantæ species, vitex*; myrica. Th. μαλὸς, idem quod ἁμαλὸς, *tener*.

Προμανθάνω, *antè disco*: ex πρὸ, et μανθάνω, *disco*; f. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Προμαρτύρομαι, *antè testor, prænuntio*; f. m. ῠμαι, aor. 1. m. προμαρτυρήσασθαι, ου, ασο· à μαρτύρομαι, *testor*. Th. μάρτυς, *testis*.

Προμάχίω, -ῶ, *propugno*, f. ήσω, p. προμεμάχηκα.

Προμαχὶὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro προμαχὼν, q. v.

Προμαχίζω, *in primâ acie pugno*: f. ίσω. Th. μάχομαι, *pugno*: f. μαχέσομαι.

Προμάχοις, et Ion. προμάχοισι, *propugnatoribus*, dat. pl. à πρόμαχος.

Προμάχομαι, *in primâ acie pugno, propugno*.

Πρόμαχος, ου, ὁ ἡ ὐ, *qui pugnat in primâ acie, antesignanus, propugnator*: contract. πρόμος. Th. μάχομαι, *pugno*.

Προμάχων, gen. pl. præced. et

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, *propugnaculum*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Προμελετάω, *antè meditor*: f. ήσω, perf. προμεμελέτηκα, a. 1. προμελέτησα· ex πρὸ, et μελετάω, *curo, meditor*. Th. μέλω, *curæ est*.

Προμεριμνάω, -ῶ, *priùs sum solicitus*; f. ήσω, p. προμεμερίμνηκα· ex πρὸ, et μεριμνάω, *anxiè cogito*. Th. μέριμνα, ης, ἡ, *cura*.

Προμετωπίδιον, ου, τὸ, *frontale*: ex πρὸ, et μέτωπον, *frons*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προμήθεια, ας, ἡ, vel προμηθία, *providentia, prudentia, cura, respectus*: à προμηθὴς, quod vide.

Προμηθέη, et -ίη, Ion. pro præced.

Προμηθέομαι, *provideo, curam alicujus gero, rationem habeo*: à προμηθὴς.

Προμηθὶς, ίος, ὁ, *PROMETHEUS*, nomen viri: quod à

Προμηθὴς, ές, ὁ ἡ ὐ, *providus, circumspectus*: ex πρὸ, *antè*, et μῆδος, ους, τὸ, *cura*.

Προμηνύω, *antè significo, indico*: f. ύσω, p. προμεμήνυκα· ex πρὸ et μηνύω.

Προμισγῆναι, *miscere*, a. 2, inf. pass. verbi

Προμίγνῡμι, *priùs misceo*. Th. μίγνυμι, *misceo*: f. ξω, p. χα, a. 1. pass. ἐμίχθην, aor. 2. pass. ἐμίγην.

Προμολὼν, *progredior*: ex πρὸ, et μολὼν, seu μόλω, *venio, eo*.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, *vestibulum*: quia προμολῶμεν, id est, *prodimus* per illud.

Πρόμος, ου, ὁ ἡ ὐ, *antesignanus*, contract. ex προμάχος. Th. μάχομαι, *pugno*. Nisi ex πρὸ, et μάω, ut sit *qui antè ruit* in hostem.

Προναυμαχίω, *ante aliquem prælio navali dimico*; ex πρὸ, et ναυμαχίω, *navale prælium ineo*: ex ναῦς, et μάχομαι, *pugno*.

Πρόναον, ου, τὸ, et Ion. προνηΐον, *templi vestibulum*. Th. ναὸς, *templum*.

Προνέμω, seu προνεῖμω, *tribuo*; *progredior*, propriè *pascendo*. Th. νέμω, idem.

Προνοέω, -ῶ, et ὀμαι, -ῦμαι, *antè mente percipio; provideo; procuro*: f. ήσω, perf. προνενόηκα, præs. inf. act. προνοεῖν, præs. inf. pass. προνοεῖσθαι· à νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*.

Πρόνοη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Προνοήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à προνοέω, quod vide.

Προνοητικὸς, ὴ, όν, *providendi solertiam habens, providus*: ab eod.

Πρόνοια, ας, ἡ, et Ion. προνοίη, *cura, prudentia*: ab eod.

Προνομεύω, f. εύσω, *pabulatum egredior*; *prædationibus infesto, captivum abduco*: præs. pass. προνομεύομαι, *captivus abducor ab iis qui pabulatum egressi sunt*: à

Προνομὴ, ῆς, ἡ, *pabulatio*; item *direptio*; et *præda ipsa*: à νέμω, *pastus*. Th. νέμω, *distribuo, pasco*.

Προνομεῦσι, 3. pl. præs. ind. προνομεῦντες, gen. sing. part. præs. verbi προνομεύω, quod vide.

Προνομηνία, ας, ἡ, *dies præcedens neomeniam*.

Προνὶξ, Poët. adv. idem valet ac πρὸ νυκτὸς, *ante noctem*.

ΠΡΟ᾽Ξ, προνὸς, ὁ vel ἡ, *hinnulus, dama*.

Προξενίω, -ῶ, *sum hospes publicus, hospitio excipio nomine civitatis; sum interpres et conciliator versurarum, aliorumque contractuum*: à πρόξενος.

Προξενητὴς, οῦ, ὁ, *proxeneta, parrius, conciliator*: à præced. verbo.

Πρόξενος, ου, ὁ ἡ ὐ, *hospes publicus civitatis; privatus quidem civitatis aliqua publicè hospitium fecit; qui aliquid civitatis nomine procurat*, seu *procuravit alicui; conciliator*, v. gr. *nuptiarum; socius*, Lyc. Th. ξένος, *hospes*.

Προοδηγὸς, οῦ, ὁ ἡ ὐ, *dux viæ*: ex πρὸ, et ὁδηγὸς, idem, quod vide.

Προοδοποιέω, *viam præstruo, viam patefacio, præparo*; item *auctor et adjutor sum, exemplum præbeo*: ex πρὸ, ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*, et ποιέω.

Πρόοδος, ου, ἡ, *progressus, incrementum*.

Προοιμιάσομαι, *exordior*; f. m. ἀσομαι, præs. part. m. προοιμιαζόμενος, μένη, μενον· à

Προοίμιον, ου, τὸ, *exordium*, *PROŒMIUM*. Th. εἶμι, *via, semita*.

Προοπτέον, *prospiciendum*: et

Πρόοπτος, ου, ὁ ἡ ὐ, *prævisus, manifestus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προοράω, -ῶ, *ante me video, prospicio*: imperf. m. προορᾶμην, -ώμην, p. act. προόρᾱκα, p. part. act. προορακὼς, υῖα, ὸς, *qui antè vidit*. Th. ὁράω, *video*.

Προορίζω, *priùs definio*: f. ίσω, p. προώρικα, a. 1. προώρισα, *prædestinavi, decrevi*, a. 1. part. act. προορίσας, ασα, αν, *qui prædestinavit*: ex πρὸ, et ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*.

Πρόος, *projice*: a. 2. imperat. m. πρόες, πρόεσε, πρόες, verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἷω, *mitto*.

Προοφειλόμενος, μένη, μενον, *antè debitus*, præs. part. pass. à

Προοφείλω, *prior debeo*: item *debeo*. Th. ὀφείλω, *debeo*.

Πρόπαν, n. g. et πρόπασα, m. gen. *universum*, -us. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, -e.

Πρόπαππος, ου, ὁ, *proavus*; *atavus*.

Πρόπαρ, per Apoc. pro

Προπαροιθὲν, *antè, e regione*: à πάροιθε, idem quod Th. πάρος, *antè*, adv.

Προπάσχω, *antè patior*, aor. 2. προπαθὼν, οῦσα, ὸν. Th. πάσχω, *patior*: f. m. πάσομαι, p. m. πέπονθα, a. 2. m. ἐπαθόμην.

Προπάτωρ, ορος, ὁ, *secundus auctor*, qui *vice patris* seu *auctoris* est: propriè *avus, progenitor, generis auctor*: ex πρὸ, et πατὴρ, *pater*.

Πρόπειρα, ας, ἡ, *periculum*; *quod de re aliquâ fit, antequam aliquid aggrediamur*: ex πρὸ, *antè*, et Th. πάω, *conatus*.

Προπέμπω, *mitto antè*; item *deduco, prosequor, comitor*: f. ψω, a. 1. προέπεμψα, a. 1. imperat. act. πρόπεμψον, άτω, a. 1. sub. act. προπέμψω, ης, η, *prosequar*: a. 1. pass. προπεμφθὴν, ῆς, ῆ, a.

1. inf. pass. προσιμφθῆναι, a. 1. part. pass. προσιμφθείς, ῆσα, ὲν· ux πρὸ, et Th. πίμπω, mitto.

Προσιτισσμένος, vel προσιτισνμένος, η, ον, qui ante aliquid intellexit: p. part. pass. verbi προσυθάνομαι, quod à συνθάνομαι, audio: f. m. σύσομαι.

Προσιτωκὼς, υῖα, ὸς, qui propinavit: p. part. act. verbi προσίνω, quod vide.

Προσιτόντα, acc. sing. a. 2. part. act. à προσίστνμι, procido. Th. πίπτω, cado: f. med. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπτεσον.

Προπέτεια, ας, ἡ, petulantia, præcipitantia, temeritas, protervia: item proclivitas, propensio: à προπετὴς, quod vide.

Προπετῇ, acc. sing. à

Προπετὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, præceps, pronus; petulans, protervus, procax, προπετὶς, præcipitanter, adverbialiter. Ex πρὸ, et πίπτω, pro quo in usu est πίπτω, cado.

Προπετῶς, adv. præcipitanter, temerè: à præced.

Προπιφραδμένα, [* per præcones indicata, prædicata. Hes. Op. 655.] Dor. pro προπεφασμένα, nom. vel acc. pl. n. gen. perf. part. pass. verbi προφράζομαι, prædicor, prænuntior. Th. φράζω, dico: f. σω, a. 2. ἔφραδον, p. pass. πέφρασμαι, p. m. πεφράδμαι.

* Προπιδὰν, exilio, prosilio.

Προπιλακίζω, vide in seq.

Προπιλακισθὴς, ῖσα, ὶν, a. 1. part. pass. verbi προπιλακίζω, propriè luto, seu fuligine inquino; probro et ignominiâ afficio; stupro per vim et licentiam: ex πρὸ, et πιλακίζω, contumeliâ afficio; propriè per aspersionem luti: à Th. πιλὸς, lutum.

Προπῖνω, PROPINO; item poculo provoco; per Metaph. in gratiam alicujus alium prodo, concedo, largior: ex πρὸ, et πίνω, bibo: f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Προπίπτοντες, incidentes: nom. pl. præs. part. à

Προπίπτω, procido: f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα· à πίπτω.

Προπορεύζω, procedo, progredior: à πορεύζω, gradior: f. ἴσω. Th. πεῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Προπρὶν, ante vel priùs facio: ex πρὸ et πρὶν.

Προπώλες, υ, ὁ ἡ ἡ, qui circa dominum suum versatur, minister, servus, Th. πωλέω.

* Προπωμπύω, f. ὐσω, procedo, in solemni pompâ præeo, vel præfero.

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, præmissio, deductio: et

Προπομπὸς, ὔ, ὁ ἡ ἡ, anteambulo, prævius, deductor: à προπέμπω, quod vide.

Προπορεύομαι, præcedo, præeo: f. m. εὔσομαι, p. pass. προπεπόρευμαι· ex πρὸ et πορεύομαι.

Προπράττω, antè facio: ex πρὸ et πράττω.

Προπρὴὼν, ὦνος, ὁ, promptus, benevolus: qu. πρόθυμος. Videtur compos. ex πρὸ, et πρηὼν, ὁ, cacumen montis: et per Systol. πρὼν, idemque valet ac

Προπρηνὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, præceps, pronus, proclivis; paratus, propensus. Th. πρηὼν, idem.

Προπροκυλίνδομαι, majoris emphaseos gratiâ pro προκυλίνδομαι, provolvor ad pedes alicujus more supplicis: à κυλίνδω, idem quod Th. κυλίω, volvo.

Προπρὸ, antè exspuo: ex πρὸ, et πτύω, exspuo.

Προπτῶσις, ιος, ἡ, procidentia, prolapsio: à προπίπτω.

Προπύλαιον, ετ πρόπυλον, υ, τὸ, vestibulum. Th. πύλη, porta.

Προπώλης, ου, ὁ, PROPOLA: venditor primarius. Th. πωλέω, vendo.

Προρεῖται, profluit: 3. sing. præs. ind. et

Προρέοντι, profluenti: dat. sing. præs. part. à

Προρέω, vel προῤῥέω, profluo: ex πρὸ, et ῥέω, fluo, f. ῥύσω, p. ἐῤῥύνκα· at

Προῤῥέω, præcido: f. ῥήσω, p. προέῤῥηκα, et Att. προέῤῥωγα. Th. ῥέω, dico. Hesych.

Προῤῥίζω, vaticinium, [* oraculi scriptum. Luc. de Sacrif. p. 368.] dat. pl. προῤῥίζοις· à præced.

Προῤῥιζος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel προῤῥιζὴς, unà cum radice, radicitùs. Th. ῥίζα, ης, ἡ, radix.

ΠΡΟ'Σ, præp. cum gen. à, ab, ex, erga, cum: cum dat. ad, apud, usque: cum acc. in, apud, inter, ad, contra, propter, juxta, circiter: [* de, πρὸς ἀγγίλως λέγω, Heb. i. 7. λέγων τὺς Θεὺς πρὸς αὐτύν. Ælian. V. H. xii. 64. Deos declarare de ipso (Alexandro, scil.); ubi vid. Perizon.] Absolutè, πρὸς est præterea, præterea, πρὸς δὲ, ad hæc verò.

Προσάββατον, υ, τὸ, dies qui sabbatum antecedit.

Προσάγαγε, aor. 2. imperat. act. et

Προσαγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. verbi προσάγω, adduco, quod vide.

Προσαγγίλλω, annuntio, f. αγγιλῶ, p. προσήγγιλκα. Th. ἀγγίλλω, idem.

Προσαγορευτικὸς, ὴ, ὸν, salutatorius: à

Προσαγορεύω, compello, saluto, cognomino: f. εύσω, p. προσηγόρευκα, præs. pass. προσαγορεύομαι, ῃ, εται, cognominor: a. 1. ind. pass. προσηγορεύθην, ης, ης ab ἀγορεύω, verba facio pro concione. Th. ἀγορὰ, forum.

Προσάγω, adduco; item accedo, appropinquo. In med. ad me adduco, allicio, concilio; in potestatem redigo; cogo, vel manere in partibus vel redire ad partes; accedo; sumo, v. gr. cibum: f. ξω, p. προσῆχα, a. 2. προσήγαγον, a. 2. sub. προσαγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. part. προσαγαγών. Th. ἄγω, duco.

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, aditus, accessus; deductio: à præced.

Προσαιτίω, -ῶ, mundico: f. ήσω, p. προσήπτημα. Th. αἰτέω, peto.

Προσαίτης, υ, ὁ, mendicus. Vide præced.

Προσαπτέον, adduendum: verbale à προσάγω.

Προσαλάφω, allino, illino: ex πρὸς, et ἀλάφω, ungo.

Προσαμύνει, tutatur: 3. sing. præs. ind. act. verb

Προσαμῦναι, insuper auxilior. Th. ἀμύνω, auxilior, f. ὑνῶ, p. ἤμυνα, a. 1. ἤμῦνα.

Προσαναβαίνω, ascendo: a. 2. προσανέβην, ης, η, a. 2. imperat. προσανάβηθι, et Atticè προσαναβάθι, per Apoc. προσαναβᾶσα. Ex πρὸς, ἀνὰ, et βαίνω eo, vado, f. m. βήσομαι, p. βέβηκα.

Προσανάβασις, εως, ἡ, ascensio.

* Προσανατίλλω, contrucido; tollo; insuper suscipio.

Προσαναλίγομαι, prætereà commoro.

Προσαναλίσκω, impendo: f. προσαναλώσω, perf. προσανάλωκα, aor. 1. act. προσανάλωσα, a. 1. part. act. προσαναλώσας, ασα, αν ex πρὸς, et ἀναλίσκω, consumo. Th. ἁλίσκω, capio: f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, et Att. ἐάλωκα, a. 2. ἥλων.

Προσαναπαύομαι, acquiesco, requiesco; f. m. παύσομαι, p. pass. πέπαυσμαι.

* Προσαναπίμπλημι, repleo, refercio.

Προσαναπληρόω, -ῶ, suppleo: fut. ώσω, a. 1. ind. act. προσανεπλήρωσα ex πρὸς, ἀνὰ, et πληρόω, impleo. Th. πλίος, plenus.

Προσανατίθημι, confero, præs. ind. med. προσανατίθεμαι, σαι, ται, a. 2. ind. m. ex πρὸς, ἀνὰ, et τίθημι, pono.

Προσανατρέχω, prætereà subcurro.

Προσαναφέρω, offero; refero.

Προσανέρχομαι, adrepo, irrepo, perrepo: ex πρὸς, ἀνὰ, et ἔρχομαι, serpo.

Προσανοκάλεσαν, convulsi sunt e-

Google

rust: 8. pl. a. 1. ind. pass. verbi προσαναστάω ex πρὸς, ἀνὰ, et στάω, traho: f. άσω, perf. pass. ἐσταμαι.

Προσᾶρις, ιος, ὁ ἡ ι, Dor. pro προσωπὶς, qu. vide; dat. προσανῖ.

Προσανοίγω, adaperio: ex πρὸς, et ἀνοίγω.

Προσαντοποιέομαι, -οῦμαι, in adversum ædifico: ex πρὸς, ἀνὰ, et οἰκοδομέω.

Προσάντης, ους, ὁ ἡ ι, acclivis; κατάντης, declivis: ab ἄντα, coram. Th. ἀντὶ, pro.

Προσἅπαξ, semel, duntaxat. Th ἅπαξ, semel, omninò.

Προσαπειλίαμαι, -ῦμαι, addo minas: f. m. ήσομαι, a. 1. m. προσηπειλησάμην, ω, ατο, addidi minas, aor. 1. part. m. προσαπειλησάμενος. Th. ἀπειλέω, minor, minitor.

Προσαπέκτονα, interfeci, a. 1. verbi προσαποκτείνω.

Προσαποθνήσκω, prætereà morior, etiam morior. Th. θνήσκω.

Προσαποκτείνω, occido, interficio: ex πρὸς, ἀπὸ, et κτείνω, idem.

Προσαπολλύντες, nom. pl. f. 2. part. verbi

Προσαπόλλῡμι, prætereà vel simul pereo, vel perdo: ex πρὸς, ἀπὸ, et ὄλλυμι, perdo, f. ὀλέσω, qu. ab ὀλίσ, p. ὤλισα, et Att. ὠλέλεκα, f. 2. ὀλῶ, inde f. 2. part. act. ὀλῶν, ῦσα, ὖν.

Προσαποσίλλω, prætereà ablego.

Προσάπτω, alligo, appendo, affigo, attribuo. Th. ἅπτω, necto, f. ψω.

* Προσαράσσω, impingo.

Προσαρήρεται, adjungit, aptat: 3. sing. præs. ind. m. à

Προσαρήρομαι, adjungo, apto. A præterito medio formatur præsens, significans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, apto, congruo; f. ἀρῶ, p. m. ἦρα, et Att. ἄρηκα, undè præsens ἀρήρομαι.

Προσαρμόσα, nom. pl. n. g. vel acc. sing. m. g. p. part. à προσαράω, apto. Th. ἄρω, apto; fut. ῶ, p. m. ἦρα, et Att. redupl. ἄρηκα, unde p. m. part. ἀρηρώς, ότος.

Προσαρμόζω, adapto, accommodo: ab ἁρμόζω, congruo. Th. ἄρω, apto.

Προσαρτάω, appendo. Th. ἀρτάω, fut. ήσω, idem.

Προσάρω, adapto: vide in προσαρηρότα.

Προσαυδάω, -ῶ, alloquor, compello: ex πρὸς, et αὐδάω, loquor. Th. αὐδὴ, vox.

Προσαφόλιον, alvi profluvium rejicio.

Προσβαίνω, ascendo, conscendo; item accedo. Th. βαίνω, εο, fut. m. βήσομαι, perf. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

Προσβαλλόντων, gen. pl. præs. part. act. à

Προσβάλλω, adjicio. Th. βάλλω, jacio, mitto, quod vide.

Προσβὰς, adiens: a. 2. part. act. verbi προσβαίνω, quod vide.

Πρόσβασις, ιος, ἡ, accessus: à προσβαίνω.

Προσβιβάζω, promoveo, impello: f. άσω, p. βεβίβακα· ex πρὸς, et βιβάζω.

Προσβλίψω, obtueor, intueor: ex πρὸς, et βλίπω, fut. ψω, idem.

Προσβολὰ, ᾶς, ἡ, adjectus; impetus, concursus in prælio, oppugnatio, v. gr. urbis; appulsus navium ad terram; aditus, cum ad locum aliquem acceditur: à προσβάλλω, adjicio: p. m. βέβολα.

Προσβόλωσις, ιος, ἡ, impetus, vis.

Προσγιλάω, arrideo: ex πρὸς, et γιλάω, rideo.

Προσγίνομαι, vel προσγίγνομαι, accedo ad aliquem; adnascor: ex πρὸς, et γίνομαι, sum: f. m. γενήσομαι, a. 2. ἐγενόμην. Th. γίνομαι, nascor.

Προσδαπάνα, -ῶ, insuper insumo: f. ήσω, a. 1. προσεδαπάνησα, a. 1. sub. act. προσδαπανήσω, ῃς, ῃ ex πρὸς, et δαπανάω, consumo.

Πρόσδειγμα, ατος, τὸ, susceptio: à προσδέχομαι.

Προσδεὴς, ους, ὁ ἡ ι, qui insuper eget, indigus: à προσδέομαι.

Προσδεῖ, insuper opus est: ex πρὸς, et δεῖ, opus est.

Προσδείκνῡμι, insuper ostendo: f. δείξω, p. δέδειχα· ex πρὸς, et δείκνυμι.

Προσδέχομαι, Ion. pro προσδέχομαι, quod vide.

Προσδεκτὸς, ὴ, όν, acceptus, gratus: à προσδέχομαι.

Προσδέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi προσδέχομαι, quod vide.

Προσδέομαι, egeo, cum. gen. δεῖσθαι, præs. inf. m. δεόμενος, præs. part. m. vide προσδεῖ.

Προσδέχομαι, admitto; expecto; excipio, sustineo impetum: præs. imperat. m. προσδέχυ, f. m. ξομαι, p. pass. προσδέδεγμαι, a. 1. m. προσεδεξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. πρόσδεξαι, άσθω, et in pl. προσδέξασθε, a. 1. med. part. προσδεξάμενος· ex πρὸς, et Th. δέχομαι, capio.

Προσδίδωμι, addo, impertio: f. ώσω, a. 1. ἔδωκα· ex πρὸς, et δίδωμι, do.

Προσδοκάω, -ῶ, expecto: imp. προσεδόκουν, -ων, fut. ήσω, a. 1. προσεδόκησα· ex πρὸς, et δοκάω, idem quod Th. δοκάζω, observo, expecto.

Προσδοκία, Ion. pro præced.

Προσδοκία, ας, ἡ, expectatio: et

Προσδόκιμος, ὁ ἡ ι, qui expectatur: à προσδοκάω, quod vide.

Προσδοκώμενος, η, præs. part. pass. ab eod.

Προσδοσία, ας, ἡ, proditio: à προσδίδομαι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Προσδραμεῖν, accurro, f. ήσω, a. 1. ἐδράμησα, p. προσδεδράμηκα.

Προσδραμὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προσερέχω, accurro: ex πρὸς, et Th. τρέχω, curro: fut. δρέξω, perf. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδραμα.

Προσεᾶν, -ῶ, permitto: f. άσω, aor. 1. προσεῖσα. Th. ἐάω, sino, permitto: f. ἐάσω, p. εἶαμα.

Προσεβόησεν, recessit: 3. sing. a. 1. m. verbi προσβαίνω, qu. vide.

Προσεγγελῶσι, 3. pl. præs. act. verbi προσεγγελάω, arrideo: quod ex πρὸς, ἐν, et γελάω, fut. άσω, rideo.

Προσεγγίζω, appropinquo: fut. ίσω, p. προσήγγικα, aor. 1. προσήγγισα, aor. 1. inf. act. προσεγγίσαι· ex πρὸς, et ἐγγίζω, appropinquo. Th. ἐγγὺς, prope. Hinc

Προσεγγισμὸς, ῦ, ὁ, appropinquatio.

Προσεδιζόμεθα, 1. pl. imperf. med. verbi προσεδίζομαι.

Προσεδόκησα, a. 1. ind. act. verbi προσδοκάω, quod vide.

Προσεδόκων, imperf. act. προσεδόκαον, -ων, verbi ejusd.

Προσεδρᾶμον, ες, ε, a. 2. ind. verbi προσερείκω, quod vide.

Προσεδρεύω, assideo, curo; obsideo; ύσω· à

Πρόσεδρος, υ, ὁ ἡ ι, assessor, assiduus in aliquâ re: ab ἕδρα, as, ἡ, sella. Th. ἵζομαι, sedeo.

Προσείπατε, alloquebatur: Att. vel Poët. Pleonasmo pro προσεῖπε, 3. sing. a. 1. vel 2. vel etiam imperf. verbi προσείπω. Th. ἔπω, dico, quod vide.

Προσείδηκα, as, ε, admovi, a. 1. ind. act. προσειδήμην, σο, το, a. 2. ind. m. à προσείδημι, appono.

Προσειδίζω, assuefacio: ex πρὸς, et ἰδίζω, idem.

Προσείδω, 2. sing. a. 2. ind. m. à προσείδημι, appono. Th. εἶδημι, pono: f. δήσω, a. 2. ἔδην, a. 2. m. ἰδίμην, ἔδησο, Ion. ἔδεο, et per Crasin Att. ἔδου.

Προσεῖδε, video, aspicio; f. 1. m. προσείσομαι· vide εἶδω, idem.

Προσεικάζω, assimilo, comparo: ex πρὸς, et ἐικάζω, f. σω, idem. Th. εἶκω, similis sum.

Προσείκελος, η, ὁ ἡ ι, assimilis: ex πρὸς, et εἶκελος, similis, Poët. ab eod. Th.

Προσείκω, assimilis sum, videor: ex πρὸς, et εἶκω.

Προσειλήφει, 3. sing. plusq. p. act.

Digitized by Google

Att. verbi προσλαμβάνω, assumo. Th. λαμβάνω, capio: f. λήψομαι, p. λίληφα, et Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Προσίλω, 2. sing. a. 2. m. verbi προσαιρέομαι, -οῦμαι, allego. Th. αἱρέω, capio; f. ήσω, p. ἧρκα, a. 2. εἷλον, a. 2. m. ἑλόμην, ω, ετο.

Πρόσειμι, accedo: ab εἶμι, eo; item insum, adsum: ab ἄμι, sum. Th. ἴω.

Προσῆναι, adesse, juvare: præs. inf. à πρόσειμι, vide præced.

Προσιστίν, alloqui, affari: a. 2. inf. act. verbi προσίστω. Th. ἵστω, dico; a. 1. ἔστα, a. 2. ἔστον.

Πρόσιτος, 3. sing. præs. ind. à πρόειμι, adeo. Th. εἶμι, eo.

Προσεῖχον, ες, ε, imperf. act. verbi προσίχω, animum adverto, caveo: f. προσέξω. Th. ἴχω, habeo; a. 2. ἔσχον.

Προσιπίαπο, Ion. pro προσίσχνεν, 3. pl. imperf. m. et

Προσίσχνεν, instabat; 3. sing. imperf. m. verbi πρόσχνιμαι. Th. σῖμαι, jaceo.

Προσιτκαίω, accendo, insuper exuro; fut. καύσω, a. 1. -ἐξέκαυσα, p. -εκκέκαυκα. Vide ἐκκαίω.

Προσικολλήθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προσκολλάω, agglutino: f. ήσω, p. προσκεκόλλημα. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.

Προσίκοψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. à προσκόπτω, offendo, impingo; f. ψω, p. προσκέκοφα, a. 1. sub. προσκόπω, ῃς, ῃ, p. pass. προσκέκομμαι. Th. κόπτω, scindo.

Προσικτήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσκτάομαι, acquiro. Th. κτάομαι, possideo; f. m. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι.

Προσικύλισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσκυλίω, advolvo. Th. κυλίω, volvo; fut. ίσω, p. κεκύλικα.

Προσικύνει, 3. sing. imperf. act. verbi προσκυνέω, osculor; adoro; f. ήσω, p. προσκεκύνηκα. ex προς, et κυνέω, id. quod κύω, osculor.

Προσίκυρεν, appulit; 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. verbi προσκύρω, appropinquo. Th. κύρω, incido; f. Æol. κύρσω.

Προσικχίω, effundo, insuper effundo; f. ύσω, a. 1. -ἐξέχυσα, p. -εκκέχυκα· ex προς, ἐκ, et Th. χίω, fundo.

Προσιλαύνω, advehor: ex προς, et Th ἐλαύνω, agito; f. ἐλάσω.

* Προσιλίν, contumeliâ afficere, προσιλῶμεν, injuriâ afficimus.

Προσίλιπτο, 3. sing. plusq. p. pass. Poët. pro προσιλίλειπτο, verbi προσλείγω. Th. λείγω, dico; f. ξω, p. χα.

Προσιλίξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd.

Προσιλιύσθησα, 3. sing. f. 1. m. et

Προσιλήλυθα, 1. sing. p. m. et

Προσιλθὸν, a. 2. part. act. verbi προσέρχομαι, accedo. Th. ἔρχομαι, venio; f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, per Sync. ἦλθον, p. m. ἦλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Προσιλκόμενος, μένη, μενον, attrahens; præs. part. m. verbi προσέλκω, attraho, illicio, scil. in fraudem: ex προς, et Th. ἕλκω, traho; f. ξω.

Προσιμβαίνω, ingredior; insulto: ex προς, ἐν, et βαίνω, eo, vado; f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Προσιμβεβρέμαι, -ῶμαι, prætereà infremo in aliquem: ex προς, ἐν, et βρεμάομαι.

Προσίμενον, imperf. act. verbi προσμένω, permaneo. Th. μένω, maneo; fut. μενῶ, a. 1. ἔμεινα.

Προσίμιξε, admiscuit: 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi προσμιγνύω, quod vide.

Προσιμπικραίνομαι, insuper acerbor in aliquâ re: ex προς, ἐν, et πικραίνω, exacerbo. Th. πικρὸς, amarus.

Προσιμπρήθω, insuper incendo, prætereà accendo: ex προς, ἐν, et πρήθω.

Προσιμφρὴς, ἐος, ὁ ἡ ἑ, id. quod ἐμφρὴς, similis. Th. φέρω, fero.

Προσίνεχε, Dor. pro προσήνεγκε, 3. sing. imperf. à προσφέρω, adnato; f. ξω ex προς, et νέγκω, idem quod Th. νέω, nato.

Προσινυγάνω, 3. sing. aor, 1. imperat. act. προσίνυσον, απο· προσινίνυσας, a. 1. part. act. et

Προσινχλίνων, gen. sing. a. 1. part. pass. à προσφέρω, affero, offero. Th. φέρω, fero; f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον.

Προσινώπα, ας, ε, p. m. Att. verbi προσφέρω· vide præced.

Προσινδυμοῦται, 3. sing. præs. ind. pass. à

Προσινδυμῶμαι, intelligo: f. ήσω, p. προσενενόημαι· ex προς, ἐν, et θυμὸς, animus.

Προσινεύνω, magìs intendo; magìs cædo: ex προς, ἐν, et τείνω, tendo, quod vide.

Προσιξαπορίλλω, prætereà demitto, exire jubeo: ex προς, ἐξ, ἀπὸ, et ἴλλω, mitto.

Προσιξηγέομαι, prætereà narro: ex προς, ἐξ, et Th. ἡγέομαι.

Προσίοικα, assimilis sum, videor, p. m. à προσέοικα.

Προσιοικότα, acc. sing. à

Προσιοικὸς, υῖα, ὸς, assimilis, decens: p. part. med. verbi προσείκω.

Προσίρασι, Att. pro προσίρασι. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσπαίζω, jocor. Th. παίζω, ludo, jocor: f. ξω, et σω.

Προσίρασσε, a. 2. ind. act. verbi προσείκω, accido ad pedes: f. προσερείσω, p. προσέρεικα, a. 2. προσέρικον, ες, ε, a. 2. part. act. προσερικὼν, ὖσα, ὸν. Th. πίπτω, cado; f. 2. m. πεσοῦμαι.

Προσιτιθίξαμαι, a. 1. opt. act. verbi προσεκτείνω, insuper extendo: ex προς, ἐκ, et τείνω, seu τανύω, ostendo, fut. ξω, perf. τέτακα.

Προσιτιμιρίαι, ultra justum subindè admetior, ad cumulum addo, largior: ex προς, ἐκ, et μετρέω, metior. Th. μέτρον, mensura.

Προσιτιπάω, insuper increpo, increpo: ex προς, ἐκ, et τιμάω.

Προσιτιφθύεται, insuper adnascor: ex προς, ἐκ, et φύομαι. Vide ἐκφύομι.

Προσιτλάκη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi προσκλίνω, annecto. Th. κλίνω, necto: f. ξω, a. 2. ἔκλακον.

Προσιτυπῦτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προστυπόομαι, fingo, simulo. Th. τυπόω, facio.

Προσίτυσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προστύνω.

Προσίτυντο, 3. sing. plusq. p. pass. à προστύπτομαι, applicor, circumplicor; item amicè saluto: f. m. ξομαι, p. pass. προσέτυγμαι, ξαι, ται, circumvolutus, vel adplicitus fui: ex προς, et στύφω, plico.

* Προσίω, saluto. Th. ἴστω, dico.

Προστργάζομαι, aliquid operis addo, prætereà efficio, lucrifacio: f. m. άσομαι, a. 1. m. προσειργασάμην, ω, απο· ex προς, et ἐργάζομαι, operor: p. pass. εἴργασμαι. Th. ἔργον, opus.

Προστρεῖ, 3. sing. præs. ind. verbi προείρω, alloquor: quod ab ἐρέω, dico. Th. εἶπα, idem.

Προστρίδω, f. ίσω, affigo, alligo; obsideo: med. adnitor, confido; studiosè rem consector. Th. ἴρειδω, figo, firmo.

Προστρεύγω, cum ructu adsto; de mari, fluctus aspergo: ex προς, et Th. ἐρεύγω, ructo: f. ξω, a. 2. ἤρυγον.

Προσέρχομαι, adeo, accedo: propinquitate conjunctus sum cum aliquo, imperf. m. προσηρχόμην, η, ετο, f. m. προσελεύσομαι, a. 2. προσῆλθον, ες, ε, aor. 2. imperat. πρόσελθι, aor. 2. part. act. προσελθὼν, ὖσα, ὸν, p. m. προσελήλυθα. Ex προς, et Th. ἔρχομαι, venio.

Προσέρι, 2. pl. a. 2. ind. vel imperat. m. verbi προείρω, ad-

Digitized by Google

mitto: qu. ab ἵημι, *mitto*, f. ἥσω, a. 1. ἧκα, a. 2. εἶν, a. 2. m. ἵμην. Th. ἴω, *mitto*.

Πρόεισι, *adest, additur, accedit*: 3. sing. præs. verbi πρόειμι· ab εἰμί, *sum*.

Προεισχυκα, *as*, *ε*, p. ind. act. verbi προισχύω, *adhibeo*; quod vide.

Προεπιζεύξατο ἑαυτῷ τινὰ, *aliquem sibi socium adjungere*: præs. infin. m. ὰ

Προεπιζεύξομαι, *sodalem adscisco*: ex πρὸς, et ἐπιζεύξω, fut. ἐσω. Th. ἐπιζύγιος, *sodalis*.

Προεπίταξε, *as*, *ε*, a. 1. ind. act. verbi προστάσσω, vel -ττω, *mando, præcipio, ordino*; f. ξω, p. προεπίταχα, perf. pass. προεπίταγμαι, p. part. pass. προεπιταγμένος, *η*, *ον*. Th. τάσσω, *ordino*.

Προεπιτίθη, *ης*, *η*, imperf. ind. verbi προεπίθημι, *appono*, quod vide.

Προεπίτι, adv. *adhùc, insuper, præterea*. Th. ἔτι, idem.

Προεπιτίθει, 3. sing. imperf. act. ὰ προεπίθω pro προεπίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*.

Προεπιτίθετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προεπίθημι, quod vide.

Προεπιξόμαι, f. 1. m. verbi προεπιχέομαι, quod vide.

Προεπιχὴ, *ῆς*, *ἡ*, *precatio, petitio*; item *locus precationis*, extra urbem: *Synagoga*, intra.

Προεπιχέομαι, *precor*; imperf. m. Att. προεπιχόμην, *υ*, *ετο*, fut. m. προεπιξόμαι, a. 1. m. προεπιξάμην, *ω*, *ατο*, a. 1. imperat. m. πρόεπιξαι, *δοθω*, a. 1. sub. m. προεπιξώμαι, *ῃ*, *ηται*, a. 1. infin. m. προεπιξάσθαι. Ex πρὸς, et Th. εὔχομαι, *precor*.

Προεπίφερεν, 3. sing. imperf. act. verbi προεπίφερω, *affero*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Προεπίφην, *ης*, *η*, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi πρόεπφημι, *alloquor*. Th. φημὶ, seu φάω, *dico*.

Προεπιφώνουν, *alloquebantur*, 3. pl. imperf. act. ὰ προσφωνέω. Th. φωνὴ, *vox*.

Προεπιχὼς, *ὼς*, *ὁ* *ἡ* *ὸ*, *attentus*; item *contiguus, cohærens, proximus, vicinus*: ὰ προσίχω, quod vide.

Προεπίχοντος, gen. sing. præs. part. act. verbi προσίχω, quod vide.

Προεπιχόντως, adv. *attentè*: ὰ

Προεπίχω, *adhibeo*; scil. τὸν νῦν, *animum adverto, caveo*; item *ausculto, obtempero*; *applico, appellor*; *permaneo, adhæreo*; imperf. προεπῖχον, *ες*, *ε*, præs. infin. προεπίχειν, f. προεπίξω, p. προεπίσχηκα, a. 1. sub. act. προεπίξω, *ῃς*, *ῃ*. [* μὰ οὖν πολλῷ προσίχοντας, 1 Tim. iii. 8. *non nimis vino deditos*, quæ significatio rarior.] Ex πρὸς, et Th. ἴσχω, *habeo*.

Προεπιῶντος, gen. part. præs. verbi προεπιάω, *permitto*. Th. ἰάω, *sino*; fut. ἄσω, p. εἷκα, a. 1. εἷασα.

Προεπλέξε, *as*, *ε*, a. 1. ind. act. Att. verbi προεπλέγω. Th. πλέγω, *aperio*.

Προεπῇ, 3. sing. sub. verbi πρόειμι.

Προεπήγγειλα, *as*, *ε*, a. 1. ind. act. verbi προεπαγγέλλω, quod vide.

Προεπῆγε, *accersivit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προεπάγω, *adduco*, quod vide.

Προεπηγόρευκα, *as*, *ε*, perf. ind. act. et προεπηγόρευσα, a. 1. ind. act. προεπηγορεύθην, a. 1. ind. pass. verbi προεπαγορεύω, *cognomino*, quod vide.

Προεπηγορία, *as*, *ἡ*, *allocutio, appellatio*: ab eod. verbo.

Προεπήνεα, *similis est*, 3. sing. perf. pass. Ion. dialysi, pro προεπῄνται, verbi προεπαίνω, *similis sum*; in perf. pass. προεπῄγμαι, ξαι, ξται, et solutâ diphthongo, mutatoque augmenti gratiâ ε in η, προεπήγμαι, ἄχθαι, ἄχται. Th. εἴκω, *similis sum*, p. m. ἐοικα.

Προεπήνεγκε, *admisit*, 3. sing. a. 1. m. verbi προεπίημι. Th. ἵημι, seu ἴω, *mitto*.

Προεπήκει, *pertinet, decet*, 3. sing. præs. vel impersonale: ὰ

Προεπήκων, *pertinco, convenio, cognatus*, seu *conjunctus sum*, f. ξω, p. m. προεπῆγα. Th. ἥκω, *venio*.

Προεπήκων, *οντος*, et τὸ προεπῆκον, *pertinens*; κατὰ τὸ προεπῆκον, *ut decet*; τὰ προεπήκοντα, pl. n. g. ὰ præced.

Προεπῆλθον, *ες*, *ε*, a. 2. ind. act. verbi προεπέρχομαι, *accedo*, quod vide.

Προεπήλιος, *ε*, *ὁ* *ἡ* *ὰ*, *soli expositus, apricus*: ex πρὸς, et ἥλιος.

* **Πρόεπηλος**, *ὁ* *ἡ* *ὰ*, idem; et ex iisd. Them.

Προεπήλου, *-οῦς, clavis affigo*! f. ώσω, p. προεπήλωκα, a. 1. προεπήλωσα· ex πρὸς, et ἦλος, *clavis, affigo*. Th. ἦλος, *clavus*.

Προεπηλύτευσις, *εως*, *ἡ*, *habitatio in gente cui insitus sis*: ὰ

Προεπηλυτεύω, *in gente cui insitus sum habito, sum advena*: ὰ

Προεπήλυτος, *ε*, *ὁ* *ἡ* *ὸ*, *advena*; *PROSELYTUS*, Angl. PROSELYTE: [* sic dictus adventitius ad religionem Judaicam, quique distinguitur à Judæo nato; nam proselyti, quasi dicantur *accessorii*] ὰ προσέρχομαι, *accedo*, p. m. προσελήλυθα.

Προεπημαίνω, *antè significo*: vide σημαίνω.

Πρόεπῆν, imperf. act. verbi πρόειμι, *adsum*: ab εἰμὶ, *sum*.

Προεπηνδραποδίσθην, perf. infin. pass. verbi προεπανδραποδίζομαι, *insuper in servitutem redigo*: vide ἀνδραποδίσσω.

Προεπήνεγκα, *as*, *ε*, a. 1. ind. act. verbi προεπφέρω, *affero*, quod vide.

Προεπήνεσε, vide simplex ἤνεσεν, *dixi*.

Προεπήρχθην, *ης*, *η*, a. 1. ind. pass. verbi προεπφέρω, *affero*. Th. φέρω, *fero*, f. οἴσω, perf. pass. ἦνεγμαι.

Προεπηνὴς, *ἐος*, *ὁ* *ἡ* *ὰ*, *benignus*: ex πρὸς, et ἠῦς, *bonus*. Th. ἰῦς, idem.

Προεπηρτημένος, *η*, *ον*, *appensus*, perf. part. pass. verbi προεπαρτάομαι. Th. ἀείρω, *appendo*.

Προεπηύδα, *alloquebatur*, 3. sing. imperf. act. verbi προεπαυδάω, f. ήσω, ab αὐδάω, *loquor*, imperf. ηὔδαον, -ων, ασες, -ας, ας, -α. Th. αὐδὴ, *vox*.

Προεπηυξάμην, *ω*, *ατο*, a. 1. m. Att. verbi προεπεύχομαι, *precor*, quod vide.

Προεπῆχα, *as*, *ε*, perf. ind. act. verbi προεπάγω, *adduco*. Th. ἄγω, f. ξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα.

Πρόεπι, *antè*: ὰ πρὸ· πρόεπι βαλὼν, *superans*.

Προεπιδεῖναι, a. 2. infin. act. et

Προεπιδὼς, *ῖσα*, *ὶν*, a. 2. part. act. et

Προεπίδοντος, gen. sing. f. g. a. 2. part. act. verbi προεπίδημι, *addo*, quod vide.

Προέπιδμα, *ατος*, *τὸ*, *additamentum, id quod apponitur; penis; clunis*: ab eod.

Προεπίδμενος, a. 2. part. m. verbi ejusd.

Πρόεπιν, *antè*, et Poët. πρόεπι. Th. πρὸ, *ante*.

Πρόεπιθεσις, *εως*, *ἡ*, *appositio, additio, additamentum, augmentum*: ὰ προσίθημι, quod vide.

Προεπιθετὸς, *ὰ*, *ὸν*, et πρόεπιθετος, *η*, *ὁ* *ἡ* *ὸ*, *appositivus, additivus; addictus et deditus suâ sponte in servitutem*: ab eod. verbo.

Προεπίθημα, *ης*, *ἡ*, *additamentum*: ὰ προσίθημι, *addo*. Th. τίθημι, *pono*.

Προεπίθεσαν, 1. pl. f. 1. act. verbi ejusd.

Προεπίλιξε, *opprimo, attero*; f. ψω, p. -ίλιφα· ex πρὸς, et Th. λίσσω.

Προεπίναι, præs. inf. act. ὰ

Προεπίσημι, *aggredior*; *admitto*: ex πρὸς, et ἵημι, *eo*, seu ἵημι, *mitto*. Th. ἴω, *eo*, seu ἴω, *mitto*.

Προσίησαν, per Ectasin Poët. pro προσέησαν, 3. pl. imperf. verbi προσίημι, accedo: qu. ab ἴημι, eo. Th. ἴω.

Προσιόντι, dat. sing. à προσιών, ὖσα, ὄν, a. 2. part. verbi προσεῖμι, accedo, a. 2. πρόσιον, ες, ι, adivi: ab εἶμι, eo, a. 2. ἴον. Th. ἴω, eo.

Προσίσταμαι, adsum, adsto, obvenio, proximus sum; obsisto, adversor; offendo: à

Προσίστημι, sisto, appono; item appendo, pondero: ex πρὸς, et Th. ἵστημι, sisto; f. στήσω.

Προσίσχω, adhibeo, adverto; appello aliquò; attendo: ex πρὸς, et Th. ἴσχω, vel ἴσχω, habeo.

Προσιὼν, όντος, accedens: vide προσιόντι.

Προσιχνάω, pertineo, advenio; f. ήξω, a. 1. -ικνάηξα, p. -ικνάηχα· ex πρὸς, κατὰ, et ἥκω, venio.

Πρόσκαιρος, ι, ὁ ἡ ἡ, temporarius; q. d. ad tempus durans. Th. καιρὸς, opportunitas.

* Προσκαιρὼς, ad tempus: à præced.

Προσκαίω, aduro, f. καύσω, p. κέκαυκα. Th. καίω.

Προσκαλεσάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi προσκαλέομαι, -οῦμαι, advoco; f. m. έσομαι, a. 1. m. προσκαλεσάμην, a. 1. imperat. m. προσκάλεσαι, άσθω, a. 1. sub. m. προσκαλέσομαι, ῆ, ηται, perf. pass. προσκέκλημαι. Hæc à

Προσκαλέω, ῶ, advoco, accerso, advoco in auxilium; item in jus voco. Th. καλέω, voco, f. έσω, p. κέκληκα.

Προσκαρτερίω, -ῶ, cum dat. semper sum præstò, perduro; f. ήσω, a. 1. προσεκαρτέρησα. à καρτερία, tolero: hoc à καρτὸς, idem quod κράτος, ους, τὸ, robur.

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, perseverantia: à præcedente.

Προσκαταλείπω, dimitto, cesso; f. λείψω, p. λέλοιφα. Th. λείπω, linquo.

Πρόσκαυμα, ατος, τὸ, adustio: à προσκαίω.

Προσκέκλιται, Ion. pro πρόσκεκλιται· à

Πρόσκειμαι, adjaceo; addor, adsto; addictus sum alicui, faveo; insto, urgeo; incumbo; præs. part. m. προσκείμενος, η, ον· ex πρὸς, et Th. κεῖμαι, jaceo.

Προσκεκλιμένος, μένη, μενον, a. 1. part. m. à

Προσκέλομαι, adhortor. Th. κέλω, seu κέλομαι, jubeo, hortor; f. m. κελήσομαι.

Προσκεφάλαιον, ου, τὸ, cervical, pulvinar: ex πρὸς, et κεφάλαιον, caput. Th. κεφαλὴ, idem.

Προσκεφαλὴ, ῆς, ἡ, idem.

Προσκηδὴς, ίος, ὁ ἡ ές, curam gerens: qui est affinis alicui: ex πρὸς, et κῆδος, ους, τὸ, affinitas; cura.

Προσκήνιον, ου, τὸ, PROSCENIUM, vestibulum et aulæum scenæ: ex πρὸ, et σκήνη.

* Προσκηρύττω, edico: ex πρὸς, et κηρύττω.

Προσκληρόω, -ῶ, sorte allego, seu sorte lectum adjungo; adjungo, consocio; f. ώσω, p. προσκεκλήρωκα. Th. κλῆρος, sors.

* Πρόσκλησις, citatio, in jus vocatio: à προσκαλέω, in jus voco.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, inclinatio in alteram partem, favor, benevolentia. Metaph. à librâ. Ex πρὸς, et κλίσις.

Προσκολλάω, ῶ, agglutino; f. ήσω, p. προσκεκόλληκα, a. 1. pass. προσεκολλήθην, ης, η, f. 1. pass. προσκολληθήσομαι, adhærebo: ex πρὸς, et κολλάω, glutino. Th. κόλλη, gluten.

Προσκομίζω, apporto, affero, adveho: ex πρὸς, et κομίζω, porto; ίσω.

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, obstaculum in viâ, offendiculum; vulnus, tuber in pedibus ex offensione; damnum: à προσκόπτω, offendo, quod vide.

Προσκοπέω, -ῶ, provideo, prospicio.

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, offensio: à p. m. verbi προσκόπτω.

Προσκόπησις, εως, ἡ, contemplatio, prospectio: à verbo προσκοπέω.

Προσκόπτω, offendo, impingo: cum dat. vel seq. πρὸς, cum acc. f. ψω, p. προσκέκοφα, a. 1. προσέκοψα, a. 1. sub. προσκόψω, ης, η, perf. pass. προσκέκομμαι, p. m. προσκέκοσο· ex πρὸς, et Th. κόπτω, scindo, ferio.

Προσκρεάσης, gen. sing. f. g. a. 1. part. act. à προσκρεάω.

Πρόσκρουσις, εως, ἡ, offensio, offensa: à seq.

Προσκρούω, impingo, offendo: [*insensus sum alicui, Dem. c. Mid. § 13.] ex πρὸς, et Th. κρούω, pulso, f. σω, a. 1. ἔκρουσα.

Προσκτάομαι, acquiro, adjungo: ex πρὸς, et κτάομαι, possideo: f. m. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι.

* Πρόσκτητος, ι, ὁ ἡ ὁ, acquisitus, D. S.

Προσκυλίσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à

Προσκυλίω, advolvo, fut. ίσω, p. προσκεκύλικα, a. 1. προσεκύλισα· ex πρὸς, et Th. κυλίω, volvo.

Προσκυνέω, propriè osculor: adoro, veneror: cum acc. et sæpè dat. f. ήσω, a. 1. προσεκύνησα, p. προσκεκύνηκα. Ex πρὸς, et κυνέω, idem quod Th. κύω, osculor.

Προσκύνημα, ατος, τὸ, et

Προσκύνησις, εως, ἡ, adoratio, osculatio: et

Προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, adorator: à præced.

Προσκύπτω, inclino me ad aliquid: ex πρὸς, et Th. κύπτω, fut. ψω, inclino me.

Πρόσκωπος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui est ad remum, remex: ex πρὸς, et Th. κώπη, remus.

Προσλαβόμενος, μένη, μενον, a. 2. part. m. et

Προσλαβὼν, οῦσα, ὸν, addens, a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω, quod vide.

Προσλάλίω, alloquor, cum dat. f. ήσω, p. προσλελάληκα, a. 1. προσελάλησα, a. 1. infin. act. προσλαλῆσαι· ex πρὸς, et λαλέω, loquor.

Προσλαμβάνω, accipio prætereà, assumo, ascisco, adjungo mihi: cum acc. f. m. προσλήψομαι, a. 2. προσέλαβον, a. 2. infin. act. προσλαβεῖν, a. 2. m. προσλαβόμην, ου, ετο, a. 2. imperat. m. προσλαβοῦ, έσθω, recipe: a. 2. part. m. προσλαβόμενος. Th. λαμβάνω, capio.

Προσλέγω, insuper dico: f. ξω, præs. med. προσλέγομαι, alloquor, animo verso, cogito, Hes. Op. Th. λέγω, dico.

Πρόσληψις, εως, ἡ, assumptio: à προσλαμβάνω.

Προσλογίζομαι, adnumero, computo, recenseo: f. m. ίσομαι, p. pass. λελόγισμαι, σαι, ται· ex πρὸς, et λογίζω.

Προσλογιστέος, α, ον, adnumerandus: à præced.

Προσμένει, a. 1. infin. et

Προσμένας, ασα, αν, a. 1. part. act. et

Προσμενέω, expectet, 3. sing imperat. præs. act. à

Προσμένω, permaneo, sustineo, persevero: expecto: cum dat. f. προσμενῶ, a. 1. ind. act. προσέμεινα· ex πρὸς, et Th. μένω, maneo.

Προσμιγνῦσι, vel προσμίγνῦμι, admisceo in: appello: adeo quem: confligo: a. 1. infin. προσμίξαι, appellere aliquò. προσμιγνῦναι τινὶ πράγμα, aliquem victoriæ compotem efficere: præs. infin. act. ex πρὸς, et Th. μίγνυμι.

Προσνέμω, tribuo, attribuo: προσνέμω ἐμαυτὸν, permitto me, adjungo me, cum dat. præs. pass. προσνέμομαι, tribuor, attribuor: item adscribor. Th. νέμω, tribuo: f. μῶ, p. πένεμμαι.

Πρόσοδοι, supplicationes ad Deorum templa: n. pl. à

Πρόσοδος, ου, ἡ, accessus, aditus: proventus: fructus ex re quâvis,

prœmium; coitus: ex πρὸς, et Th. ᾠδὸς, ἡ, *via.*

Προσοδύρομαι, *lamentor ob aliquid:* cum dat. ex πρὸς, et ὀδύρομαι, *lugeo.*

Προσόζω, *oleo:* Theocrit. προσόδω. Th. ὄζω, idem.

Προσοίγω, *adaperio,* fut. οἴξω, p. προσέωχα, Atticè.

Προσοίσω, fut. 1. infin. act. verbi προσφέρω, *adfero.* Th. φέρω, *fero;* f. οἴσω, aor. 1. ἤνεγκα.

Προσοισησθε, 2. pl. aor. 1. sub. m. verbi ejusd.

Προσοίχομαι, *accedo, adeo.* Th. οἴχομαι, *abeo:* f. m. οἰχήσομαι.

Προσοκέλλω, *appello, applico;* it. *impingo,* cum dat. ab ἐκέλλω, idem quod κέλλω, *appello.*

Προσομαρτέω, *comitor:* ex πρὸς, et ὁμαρτέω, f. ήσω, *sequor.* Th. ὁμαρτῆ, idem quod ὁμοῦ, *simul.*

Προσομαρτῇ, *comitetur,* 3. sing. præs. sub. act. verbi præced.

Προσομίλει, *conversare:* præs. imperat. act. à

Προσομιλέω, f. ήσω, *conversor.* Th. ὅμιλος, *turba.*

Προσομολογέω, *insuper fateor,* vel *spondeo: fateor:* ab ὁμολογέω, *consentio, spondeo.* Th. λέγω, *dico.*

Προσόμορος, ος, ὁ ἡ ἡ, *vicinus, confinis:* ex πρὸς, ὁμὸς, et ὅρος, Ion. pro ὄρος, *terminus.*

Προσὸν, ὄντος, τὸ, *quod superest;* præs. part. n. g. verbi πρόσειμι, *adsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Προσονομάζω, *cognomino,* f. άσω, p. ανώμακα· ex πρὸς, et ὀνομάζω, *nomino.*

Προσορμίζομαι, *appello,* vel *pervenio in portum:* f. m. ίσομαι, p. pass. προσώρμισμαι, a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η· ex πρὸς, et ὁρμίζω, *navem in stationem subduco.* Th. ὅρμος, *statio navium.*

Πρόσω pro πρόσισε, *admitte,* a. 2. imperat. m. verbi πρόσειμι. Th. ἵημι seu ἴω, *mitto;* f. ἥσω, a. 2. ἧν, a. 2. imperat. m. ἶσο, ἶε, et ἶ.

Προσοδίζω, *humo allido.* Th. ὄδος, ους, τὸ, *solum.*

Πρόσορος, ος, ὁ ἡ ἡ, *vicinus:* ab ὅρος, Ion. pro ὄρος, *terminus.*

Προσὸν, acc. sing. part. præs. f. g. à πρόσειμι, *adsum.* Th. εἰμὶ, *sum;* præs. part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Προσοφλίσκω, *insuper debeo;* f. ήσω, p. προσοφλίσκηκα. Th. ὀφλίσκω, *debeo;* f. ήσω.

Προσοχὴ, ῆς, ἡ, *attentio, consideratio; prudentia.*

Προσοχθία, idem quod seq.

Προσοχθίζω, *infensus sum;* cum dat. f. ίσω, p. προσώχθικα, a. 1. προσώχθισα, ας, ε· ex πρὸς, et ὀχθίζω, idem cum Th. ἐχθίω, *indignor.*

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, et

Προσοχθισμὸς, οῦ, ὁ, *offendiculum, offensio:* à præced. verbo.

Προσοχθίσω, -ῶ, *insuper* vel *amplius munio.*

Πρόσοψις, εως, ἡ, *facies; vultus;* item *color, species:* ex πρὸς, et ὄψις, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Προσπαίζω, ut προσπαίζω σοὶ, *jocor tecum.* Th. παίζω, *jocor, ludo,* f. ξω, et σω.

ΠΡΟΣΠΑΙΟΣ, ος, ὁ ἡ ὁ, *recens, subitus.*

Προσπαραλλάω, -ῶ, *adhortor,* f. ήσω, p. πέπαληκα. Th. καλέω, *voco.*

Προσπασσάλεύω, *paxillis affigo.* Th. πάσσαλος, *paxillus, clavus ligneus.*

Προσπάσσω, *inspergo, adspergo,* f. άσω, p. προσπέπασμα. Th. πάσσω vel -τω.

Πρόσπεινος, ος, ὁ ἡ ὁ, *qui valdè esurit, famelicus:* à πεῖνα, ης, ἡ, *fames.*

* **Προσπελάζω,** *appropinquo, succedo, appello.*

Προσπέμπω, *insuper mitto:* f. ψω, p. προσπέπεμφα, p. pass. προσπέπεμμαι.

Προσπεριβάλλομαι, *circumdo, circumplector;* item *ultra modum amplector:* ex πρὸς, περὶ, et βάλλω, *jacio.*

Προσπερονάω, *fibulâ adnecto,* Xen. Cyrop. ex πρὸς et περονάω.

Προσπεσοῦσαν, acc. sing. f. g. à

Προσπεσὼν, οῦσα, ὸν, *qui irruit, adortus;* a. 2. part. à προσπίπτω, quod vide.

Προσπήγνῡμι, *affigo;* fut. ξω, p. προσπέπηχα, a. 1. προσέπηξα, a. 1. part. act. προσπήξας· ex πρὸς, et Th. πηγνύω seu πήγνυμι, *compingo;* f. ξω.

Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi præced.

Προσπίλλομαι, *appellor, admoveor:* à πιλνάω, vel πίλημι, *admoveo.* Th. πίλας, *prope,* adv.

Προσπίπτουσι, 3. pl. ind. præs. à

Προσπίπτω, *accido: accido ad pedes,* unde *supplex fio,* item *adulor: adorior; occurro; incido,* cum dat. imperf. προσέπιπτον, ες, ε, f. προσπεσοῦμαι, p. προσπέπτωκα, a. 2. προσέπεσον, ες, ε, a. 2. part. act. προσπεσὼν, οῦσα, ὸν. Th. πίπτω, *cado.*

Προσπλάζω, per Sync. pro προσπελάζω, id. quod simplex πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo, accedo.* Th. πέλας.

Προσπλωτὸς, ὴ, ὸν, *navigabilis, e.* à πλῶμι, idem ac πλέω, *navigo.*

Προσποιέομαι, -οῦμαι, *vindico mihi; acquiro, in potestatem redigo; simulo:* imperf. m. προσποιέόμην, -ούμην, ἐο, -οῦ, ἐσο, -οῦτο· med. à

Προσποιέω, ῶ, idem: item *addo, adjungo:* ex πρὸς, et Th. ποιέω.

Προσποιῇ, 2. sing. præs. ind. vel sub. m. vel pass. verbi præced.

Προσποίησις, εως, ἡ, *vindicatio; acquisitio; simulatio:* à verbo præced.

Προσποίητος, ος, ὁ ἡ ὁ, ἡ, ὸν, *simulatus:* ab eod.

Πρόσπολος, ος, ὁ ἡ ἡ, *famulus, -a.* Th. πολέω, *verso.*

Προσπορεύομαι, *proficiscor ad, accedo, advenio:* cum dat. f. m. εύσομαι, p. pass. προσπόρευμαι· ex πρὸς, et πορεύομαι, *eo, proficiscor;* hoc à πόρος, *transitus.* Th. πόρω, *transeo;* f. ρῶ, p. κα, p. m. πόρημαι.

Προσπταίω, f. σω, idem quod Th. πταίω, *offendo.*

Προσπτῆναι, aor. 1. inf. act. verbi προσίπταμαι, *advolo,* aor 1. ἴπταμαι, *volo, -as;* f. πτήσω, a. 2. ἔπτην, a. 2. m. ἐπτάμην, et ἐπτόμην.

Προσπτύσσω, f. ξω, *applico;* item *complector:* in med. προσπτύσσομαι, *applicor, circumplicor;* item *amicè saluto, blandè compello, amicè excipio et amplector.* Th. πτύσσω, *plico.*

Προσπτύω, -ῶ, *magis accendo:* ex πρὸς, et πυρόω.

Προσραίνω, *adspergo, inspergo, adjicio,* f. ρᾶνῶ, aor. 1. ἔῤῥᾶνα, p. προσῤῥέραγμαι· ex πρὸς, et ῥαίνω.

Προσρέω, f. ύσω, *affluo.* Th. ῥέω, *fluo.* Est et

Προσρέω, f. ήσω, *alloquor.* Th. ῥέω, *dico, loquor.*

Προσρήγνῡμι, *allido, illido,* f. ξω, p. προσέῤῥηγα, a. 1. προσέῤῥηξα, a. 1. προσῤῥήξω, ας, ε· ex πρὸς, et Th. ῥήσσω seu ῥήγνυμι, *frango.*

Πρόσσω, adv. *ante se, in anteriorem partem.* Poët. gem. σ, pro πρόσω. Th. πρὸ, *ante.*

Πρόσταγμα, ατος, τὸ, *præceptum, mandatum:* à προστάσσω, q. v.

Προστάξαι, a. 1. infin. act. et

Προστάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. a. 1. sub. m. verbi προστάσσω, quod vide.

Πρόστᾰξις, εως, ἡ, *ordinatio, mandatum:* ab eod. verbo.

Προστάξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi προστάσσω, quod vide.

Προστραπέσθω, *prætereà turbo.* Th. τραπέσθω, vel -σσω.

Πρόστας, άδος, ἡ, *porticus, postes ostii, antes:* et

Προστασία, ας, ἡ, *præfecturæ dignitas;* item *cura, tutela, patrocinium, auxilium;* et *cultus externus, comitatus:* à προΐστημι.

Προστάσσω, vel -σσω, *mando, præcipio;* f. ξω, p. προστέταχα, a. 1. προέταξα, ας, ε, perf. pass. προστέταγμαι, perf. part. pass.

προστεταγμένος, η, ον, in pl. n. g. τὰ προστεταγμένα, *quæ præcepta sunt.* Th. τάσσω, vel -στημι, *ordino.*

Προστασία, ας, ἡ, *præfectura, procuratio;* item *patrocinium, defensio:* à

Προστατέω, f. ήσω, vel

Προστατεύω, f. ήσω, *præsum, præsideo;* item *patrocinor, defendo:* à

Προστάτης, ου, ὁ, *patronus, dux, quicunque est in aliquo genere primus:* in acc. sing. προστάτην, à προΐστημι, *præpono, præficio.*

Προστάτις, ιδος, ἡ, *patrona, hospita:* sic vocatur *Phœbe,* Rom. xvi. 2. quæ Christianos hospitio excipere solita fuit; à præced.

Προστατοῦντι, dat. sing. part. præs. à προστατέω, *præsum,* quod vide.

Προστάντα, vide προστάσσω.

Προστιθεὶς, ᾶσα, ὶν, a. 1. part. pass. et

Προστιθέσομαι, ῇ, σται, *apponar,* fut. 1. ind. pass. verbi προστίθημι, quod vide.

Προστεταγμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi προστάσσω, *mando,* quod vide.

Προτήκω, f. ξω, *liquefactum affundo:* hinc Metaph. *adhæreo, insideo.* Th. τήκω, *liquefacio.*

Προτῆναι, a. 2. infin. act. à προΐστημι, *præpono, præficio.* Th. ἵστημι, *statuo;* f. στήσω, aor. 2. ἔστην.

Προτιθεὶς, ᾶσα, ὶν, præs. part. act. προτιθέναι, præs. infin. act. et

Προτίθημιν, 1. pl. præs. ind. act. et

Προτιθέμενος, μένη, μενον, præs. part. pass. à

Προτίθημι, *appono, addo, adjicio; adjungo; adaugeo; addico: propono:* imperf. act. προτίθην, et in 3. sing. προτίθη, et προετίθει, tanquam à προετίθειν, f. προετίθουν, p. προτέθεικα, q. 1. προέθηκα, a. 2. προέθην, ες, η, a. 2. imperat. act. πρόσθες, a. 2. inf. προσθεῖναι, a. 2. part. act. προσθεὶς, ᾶσα, ὶν, Προτίθεμαι, *addor, adjungo me, assentior, faveo:* imperf. med. προετιθέμην, ου, το, a. 1. ind. pass. προτεθείμην, ης, η, f. 1. pass. προτεθήσομαι, ῇ, σται, a. 2. m. προεθέμην, ου, το· ex πρὸς, et Th. τίθημι, *pono.*

Προτῑμάω, -ῶ, f. ήσω, *mulcto.* Undè

Προτίμημα, ατος, τὸ, et

Πρότιμον, ου, τὸ, *mulcta, pœna.*

Προτρέπτην, ὕσα, ὸν, *qui evertit aliquid, et in suam potestatem redigit,* a. 2. part. act. à

Προτρέπω, ορω, *obsecro, ad genua provolutus precor;* expon. et *everto.* Th. τρέπω, *verto,* a. 2. ἔτραπον, p. m. τέτροπα.

Προτρέχω, *accurro; gratiam capto alicujus:* in 3. pl. προτρέχουσιν, f. δρέξω, perf. προδεδράμηκα, a. 2. προδέδραμον, ες, ε, a. 2. part. act. προδεδραμὼν, ὕσα, ὸν, p. med. προδέδρομα. Th. τρέχω, *curro.*

Προτρέχω, *attero, affrico, infrico:* præs. pass. προτρίβομαι, *miki affricatur* vel *infricatur;* item *affrico, incutio, infligo, impingo;* item *cupidiùs adjungo me alteri.* Th. τρίβω, *tero,* f. ψω.

Προτυγχάνουτι, nom. pl. præs. part. à

Προτυγχάνω, *occurro, offero me; consequor aliquid; alicui rei deditus sum:* ex πρὸς, et τυγχάνω.

Προτυπεδέξαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. à

Προτυποδείκνῡμι, *ostendo:* ex πρὸς, ὑπὸ, et δείκνυμι, *monstro.*

Προτυπομιμνήσκω, *prætered in memoriam revoco; admoneo:* ex πρὸς, ὑπὸ, et μιμνήσκω.

Προτυφόω, -ῶ, *attollor, insuper extollo,* f. τυφώσω· ex πρὸς, et ὑψόω.

Προφάγων, ου, τὸ, (idem quod τὸ ὄψον) *quicquid cum pane comeditur:* ex πρὸς, et φάγω, *edo.*

Προφάτως, ου, ὁ ἡ ὸ, propriè *recens dictus,* vel *occisus,* et in genere *recens:* πρόφατον, adv. pro *nuper, modò, nuper.* Th. φάω, *loquor,* vel *occido;* p. pass. πέφαμαι, σαι, σται.

Προφάτως, adv. *nupèr,* à præced.

Προφερὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲ, *similis:* à

Προφέρω, *affero, offero, apporto, adhibeo.* Προφέρομαι, *afferor,* &c. *irruo:* in med. *sumo,* v. gr. *cibum; tracto aliquem; manus consero; adjungo me alicui, assentior:* præs. imperat. act. πρόφερε, ετω, imperf. προέφερον, f. προοίσω, a. 1. προένεγκα, a. 2. προήνεγκον, a. 1. pass. προενήχθην, ης, η, p. med. προενήνοχα, ας, ε, Att. pro προενήνεγκα· ex πρὸς, et Th. φέρω, *fero.*

Προφεύγω, *fugio ad, confugio, transfugio.* Th. φεύγω, *fugio,* f. m. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον.

Προφθέρω et προφθέρομαι, *adrepo:* à φθὶρ, *serpens,* Taylor ad Lycurg. § ii. p. 329.

Προφιλὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲ, *amabilis, gratus; amicus:* ex πρὸς, et Th. φίλος, *amicus.*

Προφιλῶς, adv. *amicè, benevolè:* à præced.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, *oblatio, sumptio cibi, cibus ipse; exprobratio, crimen:* et

Πρόφορος, ου, ὁ ἡ ὸ, pro participio προφερόμενος, *allatus, advectus;* item *accommodatus, aptus, conveniens:* à προφέρω.

Προφυῆ, acc. sing. à

Προφυὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲ, *ingenitus, innatus; naturè accommodatus; adhærens:* à προφύω.

Προφυλακὴ, ῆς, ἡ, *cautio, excubiæ, munitio.*

Προφυξ, γος, ὁ ἡ ὸ, *qui confugit ad aliquem cujus patrocinium expetit; cliens; perfuga.* Th. φεύγω.

Προφυὲς, ῆσα, *adhærens,* aor. 2. part. act. verbi πρόφυμαι, quod à

Προφύω, *agnasci facio,* f. σω, p. προσπέφῡκα, *agnatus sum;* item *annexus sum, adhæreo.* Th. φύω, *nascor,* aor. 2. ἔφυν, aor. 2. part. φὺς, ab inusit. φῦμι.

Προφωνέω, -ῶ, *acclamo, alloquor;* f. ήσω, p. προσπεφώνηκα, aor. 1. ind. act. προεπεφώνησα· ex πρὸς, et φωνέω, *vocem, emitto.* Th. φωνὴ, *vox.*

Προχεῖσθαι, *prætendo,* idem quod πρόκεισαι. Th. ἴσχω, *habeo.*

Πρόχαρες, ε, ὁ ἡ ὲ, *ad magnum situs:* ex πρὸς, *ad,* et χεὶρ, χερὸς, *manus.*

Προχέω, *affundo, perfundo.* Th. χέω, *fundo,* f. χύσω.

Πρόχυμα, ατος, τὸ, *prætextus, color, species; dignitas, decus; status rei:* ex πρὸς, et σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus, forma.* Th. ἴσχω.

Πρόχῡς, 2. sing. a. 2. sub. act. προχεῖν, a. 2. infin. act. προχεῖσθαι, a. 2. infin. m. προχὼν, a. 2. part. act. verbi προέχω, *obtendo, objicio.* Th. ἴσχω, *habeo,* f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Προχόντες, nom. pl. à προχὼν, όντος, quod vide in præced.

Προχόω, προχοῦν, et προχόνῡμι, *aggero,* seu *terrâ aggestâ munio.*

Πρόχυσις, εως, ἡ, *affusio:* à

Προχύω, *affundo,* f. ύσω, p. προκέχυκα, perf. pass. προκέχῡμαι, σαι, ται· ex πρὸς, et χύω. idem quod χόω, *fundo.*

Πρόχωμα, ατος, τὸ, *agger; terra et limus à fluvio aggestus:* à προχόω.

Προχωρέω, *concedo,* sive *me confero; vicinus sum;* item *dedo me, venio in fidem;* et *attribuo.* Th. χωρέω, f. ήσω, *accedo.*

Πρόχωρος, ε, ὁ ἡ ὸ, *vicinus, finitimus.* Th. χώρος, *locus.*

Προψαύω, *attingo,* cum dat. f. αύσω, p. προπέψαυκα· ex πρὸς, et ψαύω, id. qu. ψάω, *contingo.*

Πρόω, adv. *in anteriorem partem; ultrà, longè, procùl.* Th. πρὸ, *ante.*

Προώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, *fatidus:* ab ὄζω, *oleo,* f. ὀζήσω, p. m. ὄδα. Sed

Προφυσᾶ, ῶ, ἰ, ἡ, *inflatus*: ab οἴδω, *tumeo*.

Προῳδία, ας, ἡ, *accentus*, *PROSODIA*: hinc Angl. PROSODY: ex πρός, et ᾠδή, *cantus*. Th. ἄδω, *cano*.

Προωθέω, *impello*: fut. ήσω, perf. ώθηκα, aor. 1. ὤθησα· ab ὠθέω, *pello*.

Προώπασι, per Metaplasm. pro προώποις, dat. pl. à πρόωπον, τό, *vultus*, quod vide.

* Προσωπεῖον, ῳ, τὸ, *larva*, *persona*; *prætextus*: à πρόσωπον.

Προσωπολημτέω, -ῶ, *faciem respicio*, *personæ rationem habeo*: f. ήσω et

Προσωπολήμπτης, ου, ὁ, *qui accipit faciem*, id est, movetur rebus externis, *qui respectum habet personarum*: ex πρόσωπον, et λαμβάνω, *capio*, f. λήψομαι.

Προσωπολημψία, ας, ἡ, *faciei acceptio*, *personæ respectus*. Vide προσωπολήπτης.

Πρόσωπον, ου, τὸ, *facies*, q. d. quod est circa oculos; item *persona*. Hinc βλέπειν εἰς πρόσωπον, λαμβάνειν πρόσωπον, *respicere faciem*; πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, 1 Cor. xiii. 12. *à facie ad faciem*, hoc est, *coram*; ἵνα ἐν ἀπελθεῖν προσώπου, 2 Cor. i. 11. *à multis personis*, i. e. *hominibus*; ἀπὸ προσώπου τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ, Act. xiii. 24. *ante faciem ingressûs ejus*, i. e. *ante ingressum ejus*. Et sumitur pro *ædificii fronte*. Ex πρός, et ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προσωποποιΐα, ας, ἡ, *fictio personæ*, *PROSOPOPŒIA*, Figura: ex πρόσωπον, *persona*, *facies*, quod vide, et ποιέω, *facio*.

Προσωρμίσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi προσορμίζομαι, *appello in portum*; f. m. ἰσθήσομαι, p. pass. προσώρμισμαι, a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, ῃ· ex πρός, et ὁρμίζω, *navem in stationem subduco*. Th. ὅρμος, *statio navium*.

Προσώτατα, adverbialitèr, *longissimè*, superl. et

Προσώτατος, άτη, ατον, *longissimè progressus*; superl. à πρόσω, *ante se*. Th. πρὸ, *ante*.

Προσωτάτω, adv. *longissimè*, vide præced.

Προσώτερος, έρα, ερον, *qui longiùs anteit*; comp. à πρόσω, *ante se*, *longè*. Th. πρὸ, *ante*.

Προσωτέρω, adv. *longiùs anteà*, *ulteriùs*: à præced.

Προσώχθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσοχθίζω, *infensus sum*; f. ίσω, p. προσώχθικα. Th. ὀχθέω, *indignor*.

Προταμοίμην, a. 2. opt. m. verbi προτέμνω, *præscindo*. Th. τέμνω, *seco*, *scindo*, f. 2. ταμῶ, a. 2. ἔταμον, p. m. τέτομα.

Προτανύων, *præcidens*, a. 2. part. act. ejusd.

Πρότασις, εως, ἡ, *propositio*, *initium dramatis*: à προτείνω, *prætendo*, *præpono*. Th. τείνω, *tendo*.

Προτάσσω, vel -ττω, *præstituo*: fut. ξω, p. προτέτακα, p. pass. προτέταγμαι, p. part. pass. προτεταγμένος, η, ον ex πρὸ, et Th. τάσσω, *ordino*; f. ξω.

Προτείνας, ῆσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi προτείνομι, *propono*: προτέτακα pro προτέτηκα, p. act. Th. τείνω, *pono*.

Προτείνω, *protendo*, *distendo*, *propono*: [* τοῖς ἱμᾶσι, Act. xxii. 25. *astringo loris*, idem quod προσδάλλω.] fut. νῶ, a. 1. προέτεινα, a. 1. part. προτείνας, ασα, αν, p. προτέτακα. Th. τείνω, *tendo*.

Προτειχίζω, *muro præmunio*; f. ίσω, p. pass. προτετείχισμαι.

Προτείχισμα, ατος, τὸ, *antemurale*, *propugnaculum*, *præmunitio*: à perf. pass. verbi præced.

Προτελευτάω, f. ήσω, *priùs morior*.

Προτέμνω, *proscindo*; *ut sulco agrum reseco*: ex πρὸ, et τέμνω.

Προτέρα, (sc. ἡμέρα) *pridiè*: à πρότερος.

Προτεριαῖος, αία, αῖον, *prior*.

Προτερεῖ, 3. sing. præs. ind. à

Προτερεῖν, *loco*, *tempore*, *dignitate*, *prior sum*: à πρότερος.

Προτέρημα, ατος, τὸ, *priores partes*; *privilegium*, *prærogativa*; *victoria*: à præced.

Προτέροισιν, dat. pl. Ion. à πρότερος.

Πρότερον, adv. *priùs*, *potiùs*: à Πρότερος, έρα, ερον, *prior*, *superior*: dat. plur. Ion. προτέροισι. Th. πρὸ, *ante*.

Προτέρω, -ως, et -σω, adv. *anteà*, *ulteriùs*: à præced.

Πρότι, idem quod πρὸς, Dor.

Προτιάσσω, Dor. pro προσάσσω, *alligo*, *appello*, *affigo*; item *attribuo*: ex πρὸς, et ἄσσω, *necto*.

Προτιδάλλεαι, Doricè et Ion. pro προσδάλλῃ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi προσδάλλω, *aggredior*, *coërceo*: quod ex πρὸς, et βάλλω, *jacio*; f. βαλῶ, p. βέβληκα, p. m. βέβλημαι, a. 2. ἐβλήμην, p. m. βέβλομαι. Th. βάλλω.

Προτιδύομαι, Dor. et Æol. pro προσδυσάμενος, p. part. pass. verbi προσδύχομαι, *admitto*, *expecto*. Th. δέχομαι, *capio*: f. m. ξομαι. Vide et simplex δύομαι.

Προτιδύσαι, Doricè pro προσιδεῖν, *aspicere*; præs. inf. act. à προσείδω.

Προτιδύλλει, præs. inf. Dor. verbi προτιδάλλω, *adhortatorius*: à προτείνω, *anteà verto*; *subsistentem et cunctantem urgeo*; *adhortor*: f. ψω, p. τέτυφα, a. 1. m. ἐτυψάμην, ω, ατο· ex πρὸ, et τύπτω, *verto*.

Προτιθύνω, *præcurro*; f. m. θύξομαι, f. 2. m. δραμοῦμαι, aor. 2. ἔδραμον, p. act. δεδράμηκα, p. m. δέδρομα. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω.

Προτιτρωδὰν φοδᾶσθαι dicuntur, *qui cum maximâ celeritate fugiunt*, *hostibus terga vertentes*: à προτρέπω, q. v.

Προτροπή, ῆς, ἡ, *exhortatio*: à προτρέπω, *adhortor*. Th. τρέπω, *verto*, *verso*, p. m. τέτραμμα.

Προτυχὸν, όντος, τὸ, pro παρατυχὸν, quicquid se nobis fortuitò offert, vel obvium est. Th. συγχάνω.

Προὐβάλλετο, Atticâ Synæresi pro προεβάλλετο, 3. sing. a. 2. act. verbi προβάλλω. Th. βάλλω, jacio; f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Πρόϊσι, itidem pro προΐζει, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi προβαίνω, progredior. Th. βαίνω, eo; f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Προΐγραφε, Att. Synær. pro προέγραφε, 3. sing. imperf. act. verbi προγράφω, antè scribo. Th. γράφω, scribo; f. ψω.

Προιδιδάξατο, pro προεδιδάξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προδιδάσκω, priùs doceo. Th. διδάσκω, doceo; f. ξω.

Προίδωκας, itidem pro προέδωκας, 2. sing. a. 1. ind. act. à προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Προίδωσε, itidem pro προέδωσε, 3. sing. a. 2. m. verbi προΐημι. Vide in

Προίδωκεν, itidem pro προέδωκεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προΐημι, propono. Th. ἵστημι, pono; f. στήσω, a. 1. ἔστησα, a. 2. ἔστην, a. 2. m. ἱδρυν.

Προίκειτο, propositus erat; Att. pro προέκειτο, 3. sing. imperf. m. à προΐκειμαι· ex πρὸ, et κεῖμαι, jaceo; f. m. κείσομαι.

Προικεχωρήκεσαν, Att. pro προεκεχωρήκεσαν, 3. pl. plusq. p. verbi προχωρέω, abeo.

Προκινδύνευε, itidem pro προεκινδύνευε, 3. sing. imperf. verbi προκινδυνεύω, periculis me objicio pro aliquo. Th. κίνδυνος, periculum.

ΠΡΟΤ'ΝΗ, ης, ἡ, PRUNUS, arbor.

Πρόκινος, ου, ὁ, mercenarius; homo turbulentus: ex πρὸ, et ἰνίσσω, fero; vel à νίσσω, rixa.

Προξένευσι, Att. pro προξένευσιν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προξενέω, sum hospes publicus, &c. Th. ξένος, peregrinus, hospes.

Προὔπαρξις, εως, ἡ, præexistentia: à

Προὐπάρχω, antè existo; item liberalitate prævenio; item prior incipio; imperf. act. προὐπῆρχον, ις, ι. f. ξω, p. προὐπῆρχα· ex πρὸ, et ὑπάρχω, sum, existo: quod ex ὑπὸ, et ἄρχω, incipio. Th. ἀρχὴ, initium.

Προυσυλήφασιν, 3. plur. perf. ind. Att. ex πρὸ, ἐσὶ, et λαμβάνω, capio; f. m. λήψομαι, p. Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Προΐσπεμψαν, Att. Synæres. pro προέσπεμψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi προσπέμπω, mitto antè, deduco. Th. πέμπω, mitto.

Προϊσσαγμένα, τὰ, beneficia in quempiam priùs collata; n. g. p. part. pass. et

Προϊσσῆφται, 3. sing. perf. ind. pass. et

Προϊσσῆχεν, ις, ι, imperf. act. verbi προϊσσάχω, q. v.

Πρῶσσος, ε, ὁ ἢ ἡ, ante oculos positus; manifestus: ex πρὸ, et ὄσσομαι, video.

Προσεγκαίτερον, melius, utilius, antiquius: à πρόσειμι, pro πρὸ ἔργου, quod operæ pretium est. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Πρόσειμι, vide præced.

Προσείδα, Att. pro προσεῖδα, 3. sing. imperf. act. verbi προσείδω, propono, pro προσίθημι, imperf. ἐσίθην, ης, η. Th. τίθημι, pono.

Προσεσείσατο, Att. Synæres. pro προσεσείσατο, 3. sing. imperf. pass. verbi προσσείω, impello, adhortor. Th. σείω, verto.

Πρόσθψαν, Att. itidem pro προέσθηκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προστίθημι. Th. τίθημι, verbero, f. ψω.

Πρόφαλες, Att. pro προόφελες, debebas: Ion. pro προώφελες, 2. sing. imperf. à προοφείλω, debeo: f. ήσω.

Προσῦφίσαμαι, idem ac

Προσυφίστημι, antecedo, prior sum: f. προσῦστησω· ex πρὸ, ὑπὸ, et ἵστημι.

Πρόχειν, itidem pro προέχειν, præs. infin. verbi προέχω, emineo. Th. ἔχω, habeo.

Πρόχεντο, similitèr pro προείχοντο· à

Πρόχω, contractè pro προέχω, præcello. Th. ἔχω, habeo.

Προφᾶγῆν, præcomedere: ex πρὸ, et φαγεῖν, edere.

Προφαίνω, præluceo, præmonstro, ostento. Th. φαίνω, appareo: f. ανῶ, a. 1. ἔφηνα.

Προφᾶτῆ, 3. pers. sing. a. 2. sub. pass. præced.

Προφᾶτὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, perspicuus: in τὸ προφανὲς, manifestè: à προφαίνω.

Προφανία, ας, ἡ, conspicuitas: à προφανὴς, perspicuus.

Πρόφαντον, ου, τὸ, oraculum: à

Πρόφαντος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem quod προφανὴς, manifestus, præmonstratus, prædictus: à προφαίνω, ostendo.

Προφανῶς, adv. apertè, perspicuè: à προφανὴς.

Προφασίζομαι, fingo causas, causæ loco affero, prætendo, excuso: f. m. ίσομαι· à

Προφασίζω, causas fingo, capio occasionem: à

Πρόφασις, εως, ἡ, prætextus, occasio: à πρόφημι.

Προφασιτικὸς, ἡ, ὸν, ad excusandum excogitatus, dictus, &c. à præced.

Προφᾶτας, α, Dor. pro προφήτας, ου, ὁ, propheta.

Πρόφθει, præs. imperat. προφθέτω, promovet, 3. sing. præs. ind. act. verbi προφθέω, q. v.

Προφθὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, qui est provectâ ætate; præstans: in compar. προφθέστερος, in superl. προφθέσταος· à προφθέω, præsto.

Προφθέγγει, adferat: 3. pers. sing. præs. sub. act. pro προφέρῃ, per Paragogen νῦ ἐφ., quod à

Προφέρω, PROFERO, promo, exhibeo, propono, objicio, exprobro, enuncio, præsto, antecèo, promoveo, mando, impero, Herodot. p. 269. 301. 527. Ex πρὸ, et Th. φέρω, fero, fut. οίσω, a. 1. ἤνεγκα.

Πρόφημι, prædico, -cis: a. 2. προέφην ex πρὸ, et φημὶ, dico.

Προφητία, ας, ἡ, prædictio futurorum, vaticinium; munus prophetæ: à

Προφητεύω, futura prædico, vaticinor; in N. T. interpretor vaticinia et alia S. dicta; imperf. προεφήτευον, ες, ε, f. εύσω, a. 1. προεφήτευσα, ας, ε, a. 1. imperat. act. προφήτευσον, ατω· à

Προφήτης, ου, ὁ, PROPHETA: Angl. A PROPHET: in N. T. etiam de Poëta; doctor divinitùs missus et afflatus: ex πρὸ, ante, et Th. φημὶ vel φάω, dico.

Προφητικὸς, ἡ, όν, PROPHETICUS: Angl. PROPHETIC: à præced.

Προφήτις, ίδος, ἡ, quæ futura prædicit: ab eod.

Προφθάνω, prævenio: f. προφθάσω, perf. πεφθάφα, a. 1. προέφθασα, prævenio. Th. φθάνω, prævenio; fut. φθάσω, a. 2. ἔφθην.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, prolatio; vox; verbum; exprobratio: à προφέρω, profero, q. v.

Προφορικὸς, ἡ, όν, enunciativus: à præced.

Προφράζω, prædico. Th. φράζω, dico.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, propensa, benevolens: à πρόφρων, propensus. Th. φρὴν, ένος, ἡ, mens.

Προφρόνως, animo prompto, libenter: ab eod.

Πρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, prudens; propensus, promptus.

Προφύγῃν, aor. 2. inf. act. verbi προφεύγω, effugio: Th. φεύγω, fugio: fut. φεύξω, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα.

Προφύγῃς, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Προφύλαξ, ακος, ὁ, qui antè excubat, præsidiarius: à

Προφυλάσσω vel -ττω, ante aliquem locum excubias ago, custodio, præservo; f. ξω, p. πε-

φυφύλαχα· ex πρὸ, et φυλάττω, custodio.

Προχέω, *infundere:* præs. inf. act. à προχέω, *infundo.* Th. χέω, *fundo;* f. χύσω, a. 1. ἔχυσα et ἔχεα.

Προχειρίζομαι, propriè *manum admoveo operi antequam fiat, sumo ad aliquid faciendum, destino; instituo, paro, inchoo: promo; omnibus notum facio:* in pass. *deligor;* f. m. ἰσομαι, a. 1. m. προεχειρισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. προχειρίσασθαι· ex πρὸ, et χειρίζω, *manu tracto.*

Πρόχειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est in promptu, expeditus.*

Προχειροτονέω, *priùs designo, præ cæteris designo;* fut. ήσω, p. προκεχειροτόνηκα, perf. pass. προκεχειροτόνημαι, perf. part. pass. προκεχειροτονημένος, η, ον, *priùs designatus, a, um:* ex πρὸ, et χειροτονία, *manum protendo:* hoc ex χεὶρ, *manus,* et τείνω, *tendo;* f. τενῶ, p. τέτακα, p. m. τέτνα.

Προχείρως, adv. *promptè:* à πρόχειρος.

Προχέουσι, Dor. pro προχέωσι, *profundunt;* 3. pl. præs. ind. act. Th. χέω, *fundo;* f. χύσω.

Πρόχυσις, εως, ἡ, *profusio.* Th. χέω, *fundo.*

Προχέω, f. ύσω, *profundo, effundo.*

Πρόχυν, *in genua; funditus:* adv. ex πρὸ, et Th. γόνυ, γόνατος, τὸ, *genu.*

Προχοὴ, ῆς, ἡ, *fluxus aquæ, diluvium, inundatio, gurges; ostium, quo fluvius in mare effunditur:* à προχέω, fut. χύσω, *fundo.*

Πρόχους, ου, ἡ, *aqualis, vas quo aqua manibus datur:* ab eod.

Προχωρέω, f. ήσω, *procedo, succedo;* sæpè etiam impersonalitèr usurpatur. Th. χωρέω. Hinc

Προχώρημα, ατος, τὸ, *stercus.*

Πρώμαι, vel πρώσμαι, *deseram, remittam;* et in 1. pl. προύμεθα, a. 2. sub. m. verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἴω, *mitto.*

Προώρισα, ας, ε, *prædestinavi, decrevi;* a. 1. ind. act. verbi προορίζω, *priùs definio;* f. ίσω, p. προώρικα, perf. pass. προώρισμαι, a. 1. pass. προωρίσθην.

Προωρώμην, imperf. m. verbi προοράω, -ῶ, *prospicio;* imperf. m. προωρεώμην, -ώμην. Th. ὁράω, *video.*

ΠΡΤΑΝΕΣ, ων, οἱ, *propugnatores, pedites: multitudo in unum congregata.*

Πρύλις, εως, ἡ, *saltatio armata, quam pedites saltant.* Th. πρυλίς.

Πρύμνα, Ion. -η, ης, ἡ, *puppis, posterior pars navis.* Th. πρυμνὸς, *extremus.*

Πρυμνήσι· pro πρυμνήσια, *retinacula,* nom. pl. n. g. à

Πρυμνήσιον, ου, τὸ, *funis, quo navis religatur ad terram:* à

Πρυμνήσιος, ία, ιον, ad πρύμναν pertinens: à πρύμνα, ης, ἡ, *puppis.* Th. πρυμνὸς, *extremus.*

ΠΡΤΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *extremus, ultimus:* qu. à πρίαμαι, *finis, extremitas.* Estque quod ad πρίασ μένα.

Πρυμνὸν, όος, ἡ, nom. mulier. qu. *ultima.*

* **Πρυμνόφυλλα**, ας, ἡ, *extrema pars montis:* ex πρυμνὸς, *extremus,* et ὄρος, ους, τὸ, *mons.*

Πρυτανῖα, τὰ, *pecunia quam actor et reus disceptaturi reponebant:* à

Πρυτανῖον, ου, τὸ, *locus Athenis in quo Prytanes judicia exercebant, et in quo alebantur publicè benè de republ. meriti;* item *ampla et magnifica domus:* à

Πρυτανεύω, *senator sum, aut aliud quod denotat* πρύτανις· *rego, moderor, administro:* à

ΠΡΤ'ΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, *Athenis senator ex numero* 500, *quorum decima pars decimâ anni parte rebus præerat; præfectus, administrator; princeps in aliquâ re, custos:* in nom. pl. πρυτάνεις, acc. sing. πρύτανιν· et est nom. propr. qu. πυρόταμις, ut sit propriè *frumentorum præfectus;* vel à πρῶτος.

Πρώαν, Dor. pro πρώην, q. v.

Πρώην, adv. *paulò antè, nuper, quondam:* à πρωΐ, *manè.*

Πρωθήβης, ου, ὁ, et πρωθήβης, ου, ὁ ἡ, *qui primos pubertatis annos agit; puber:* ex πρῶτος, et ἥβη, *puber.*

Πρωθύστερος, ου, *præposterus,* et πρωθύστερον, figura quæ ὑστεροπρότερον, sive ὕστερον πρότερον appellatur.

ΠΡΩΙª, *manè,* adv. temporis, cui opponitur ὀψὲ, *vesperi.* ἅμα πρωΐ, *summo diluculo; tempestivè; ante tempus.*

Πρωΐα, ας, ἡ, subaudi ὥρα, *matutinum tempus.* Th. πρωΐ, *manè.*

Πρωΐζα, vel πρωΐζὰ, *non ita dudum; præmaturè:* adv. à πρωΐ.

Πρωΐζον, vel πρωΐζὸν, idem; *nudius tertius.*

Πρωΐθεν, adv. *de mane:* ab eod.

Πρωΐμος, ου, ὁ ἡ, *matutinus, a, um.* Th. πρωΐ.

Πρωϊνὸς, ὴ, ὸν, *matutinus, a, um:* ab eod.

Πρώϊος, ῖα, ῖον, *matutinus, a, um.* Th. πρωΐ.

ΠΡΩΚΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *podex, nates.*

Πρῶν, ῶνὸς, ὁ, πρώων, ονος, ὁ, pro πρανὴν, ῆνος, ὁ, *cacumen montis.*

Πρώονες, οἱ, *montium vertices:* à πρώων. Vide præced.

Πρωῒς, ῐδὸς, ἡ, *gutta,* propriè *roris.* Th. πρωΐ.

ΠΡΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *PRORA, frons navis:* qu. ex πρὸ, et ῥέω, *fluo;* vel, ut alii volunt, ab ἰράω, *video.*

Πρωΐρᾶθεν, adv. è *prorâ.* Th. πρώρα, *prora.*

Πρωρατεύω, *proreta sum:* à

Πρωρᾶτης, ου, ὁ, et πρωρεὺς, έως, ὁ, *PRORETA.* Th. πρώρα.

Πρῶτα, adv. *primùm.* Τὰ πρῶτα pro οἱ πρῶτοι. Ἐφεσίων τὰ πρῶτα γεγονότες, Heliodor. l. i. p. 24. εὐγενείας τὰ πρῶτα ὄντες, Idem viii. 350. à πρῶτος, *primus.* Th. πρό.

* **Πρῶτα**, vulgò Græcis dictæ, quæ Romanis metropoles, seu gentis capita. Sic ΕΦΕCΙΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ACIAC in nummo Gallieni et al. Spanh.

Πρωταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *qui primas partes agit.*

Πρώταρχος, ου, ὁ, *militiæ princeps:* ex πρῶτος, et ἀρχή.

Πρωτεῖον, ου, τὸ, *principatus, primatus.* Τὰ πρωτεῖα, i. e. πρῶτα, *primæ partes:* à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*

Πρωτεσίλας, α, ὁ, Dor. pro Πρωτεσίλαος, ου, ὁ, *PROTESILAUS.*

Πρωτεὺς, ῆος, ὁ, *PROTEUS, deus marinus.*

Πρωτεύω, *primas teneo, sum primus:* f. εύσω, p. πεπρώτευκα· à πρῶτος, *primus.*

Πρώτη, ης, ἡ, *prima,* f. g. à πρῶτος, q. v.

Πρωτηγόνῳ, dat. sing. à

Πρωτηγόνης, ου, ὁ, *qui primus arat:* ex πρῶτος, *primus,* et ἀρόω, *aro;* f. όσω.

Πρώτιστ' pro πρώτιστα, quod et πρώτιστον, *primùm, in primis,* adv. superl. à πρῶτος. Sic

Πρώτιστος, ίστη, ιστον, superl. à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*

Πρωτοβαθρίαι, -ῶν, *in primis subsellis, aut in subsellis primum colloco:* fut. ήσω, a. 1. ἐπρωτοβάθρησα, p. πεπρωτοβάθρηκα, imperf. ἐπρωτοβάθριον, -ων· ex πρῶτος, et βάθρον.

Πρωτοβολίας, -ᾶ, *primus emitto;* f. ήσω, a. 1. ἐπρωτοβόλησα, p. πεπρωτοβόλημα.

Πρωτογένης, εος, ους, ὁ, *PROTOGENES,* nom. propr. Sed

Πρωτογενὴς, ὲος, ὁ ἡ, *primigenius.*

Πρωτογενήμα, ατος, τὸ, *quod primum enatum est:* ex πρῶτος, et γένημα.

Πρωτόγονος, ου, ὁ ἡ, *primogenitus.* Sed

Πρωτογόνος, *primùm pariens:* ex πρῶτος, *primus,* et γόνομαι, *nascor,* p. m. γέγονα.

Πρωτογόνων, gen. pl. à πρωτογόνος, vide præced.

Πρωτοκαθεδρίαι, ας, ἡ, *primus con-*

Digitized by Google

sessus, q. d. ἡ πρώτη καθέδρα, qu. ab ἵδρα, *sella*. Th. ἵζημι, *sedeo*.

Πρωτελεύτια, ας, ἡ, *primus accubitus*: ex πρῶτος, et τελεία, ας, *locus in quo accumbitur*. Th. κλίνω, *reclino*.

Πρωτευχεῖα, ας, ἡ, *prima tonsura*, quâ sacrorum ordinum Candidati primò initiantur, et vocantur *Clerici* more Romano.

Πρωτολογία, ας, ἡ, *primus sermo, primæ partes dicendi*: ex πρῶτος, et λόγος, *sermo*.

Πρωτομίδεια, ας, ἡ, nomen mulieris, *quæ prior curat*.

Πρῶτον, τὸ, πρῶτος, adv. *primùm*. Th. πρό, *ante*.

Πρωτοπαγής, nom. pl. ἁ

Πρωτοπάγλη, ίος, ΐυς. ὁ ⁊ ἡ, *recens compactus*: ex πρῶτος, et πήγνυμι, *compingo*, f. ξω.

Πρωτόπαρος, ε, ὁ ⁊ ἡ, *qui rei alicujus primus periculum fecit*.

Πρωτοπλάστης, ε, ὁ, *primus fictor*; et

Πρωτόπλαστος, ε, ὁ, *qui primus formatus est*, ut Adam: ex πρῶτος, et πλάσσω seu -στω, *fingo*.

Πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, *primus*; item pro comp. *prior, superior; primus*, i. e. *primum locum obtinens*: πρῶτοι, *primates*: τὴν πρώτην, *primùm*: contractè ex πρότατος pro πρότατος, superl. à πρό, *ante*.

Πρωτοστασία, ας, ἡ, *principatus*: ex πρῶτος, et στάσις, *statio*.

Πρωτοστάτης, ε, ὁ, *qui primus stat in acie*: item *princeps, dux*: ex πρῶτος, *primus*, et ἵστημι, *sto*.

Πρωτοτοκεύω, *primogenitum edo; primogenituræ jura tribuo*: f. εύσω, p. πεπρωτοτόκευκα· à πρωτότοκος.

Πρωτοτοκία, -ῶ, *primùm pario*; f. ήσω, p. πεπρωτοτόκηκα· ab eodem.

Πρωτοτόκια, ων, τὰ, *jura primogeniti*.

Πρωτότοκος, ε, ἡ, *primipara*. Sed

Πρωτότοκος, ε, ὁ ⁊ ἡ, *primogenitus*: q. d. πρῶτος τίκτος, *prima proles*: à τίκτω, *pario*; f. m. τέξομαι, p. m. τέτοκα, *peperi*.

Πρωτώ, ίος, ἡ, nomen mulieris, ἡ πρωτεύουσα.

Πρώτως, adv. *primò, primariè*: à πρῶτος. Th. πρό, *ante*.

Πτάην, *volem*; a. 2. opt. act. verbi πτῆμι, *volo*, -*as*; a. 2. ἔπτην. Th. ἵστημι, idem.

Πταίουσα, *offendens*; Dor. pro πταίουσα, præs. part. f. g. à πταίω.

ΠΤΑΙ'ΡΩ et πτάρω, *sternuto*: a. 2. ἔπτᾰρον. Est *aliquid cadere facio, sterno*: ut possit esse à πτέω.

Πτεύσον, f. 1. inf. act. πτεύσειν, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi πταίω, *impingo*.

Πτεῦσμα, ἄτος, τὸ, *offensio, lapsus*: à p. pass. seq.

ΠΤΑΙ'Ω, *impingo, offendo, titubo, labor; pecco, erro; cladem accipio*; (q. à πίπτω, *cado*.) f. πταίσω, a. 1. ἔπταυσα, a. 1. sub. act. πταύσω, ῃς, ῃ.

Πτάμενος, μένη, μενον, *volans*; præs. part. med. verbi πτῆμι, et in pass. πτάμαι. Alii malunt esse a. 2. part. m. verbi ἵπταμαι, *volo*; f. m. πτήσομαι, a. 2. m. ἐπτάμην.

Πταρμὸς, ῦ, ὁ, *sternutamentum*: à πταίρω, *sternuto*.

Πτάτο, *volabat*: Ion. pro ἵπτατο, 3. sing. imperf. med. verbi πτάμαι, vel a. 2. m. ut dict. in πτάμενος.

Πτὶ, particula Poët. à ποτί.

ΠΤΕΛΕ'Α, ας, ἡ, *ulnus*; qu. πτελία, à πτίλλω, *folium*. Est ab imo ramosa et foliosa.

Πτερὰ, nom. vel acc. pl. à πτερόν, ῦ, τὸ, *alta*, πτερὰ *vinas, alæ victoriæ*, id est, *victoria, quam quis celeriter adipiscitur*.

Πτέρις, ίδος, ἡ, *filix*, Angl. FERN, *or* BRAKES: à πτερὸν, *ala*, quia folia habet incisa et explicata.

ΠΤΕ'ΡΝΑ, ης, ἡ, *calx*; *cujusvis rei extremitas*. Hinc

Πτερίζει, f. ίσω, *calce peto, calcitro, ferio, supplanto*: à præced.

Πτερνὶς, ίδος, ἡ, *calx pedis*; item *fundum et basis pelvis*: à πτέρνα, *calx*.

Πτερισμὸς, ῦ, ὁ, *calcitratio*; *dolus*: à πτερίζω.

Πτερογλύφος, ε, ὁ, nomen muris: ex πτέρνα, et γλύφω, *scalpo*. Th. γλάφω, *cavo*.

Πτεροτρώκτης, ε, ὁ, nomen muris: ex πτέρνα, et τρώγω, *rodo, comedo*.

Πτεροφάγος, ε, ὁ, nomen muris: ex πτέρνα, et φάγω, *comedo*; a. 2. ἔφαγον.

Πτερόεις, όεσσα, όεν, *alatus, celer*; acc. sing. πτερόεντα, *velocem*. Aliquando *sagittis* tribuitur; aliquando etiam *verbis*, quòd emissa ex ore revocari nequeant: à

ΠΤΕΡΟ'Ν, ῦ, τὸ, *ala*; item *penna, pinna*; qu. per Sync. pro πτερὸν· à πέτομαι, *volo*.

Πτεροφύω, *alas gigno*.

Πτερόω, -ῶ, f. ώσω, *alatum facio, alas addo*: à πτερὸν, ῦ, τὸ, *ala*.

Πτερύγεσσι, dat. pl. Ion. pro πτέρυξι, à πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*; dat. sing. πτέρυγι.

Πτερύγιον, ε, τὸ, *alula, pinna*, in piscibus; et *pinna* ædificii; *summa auricula*; *extremitas*: dim. à πτέρυξ, υγος, *ala*.

Πτέρυξ, ὕγος, ἡ, *ala*; item *pinna* sive *penna*: à πτερόν.

Πτερύσσομαι, *alarum plausu latera ferio*; ut galli gallinacei ante cantum; item *gestio*; f. m. ξομαι· à πτέρυξ.

Πτερωτὸς, ὴ, ὸν, *alatus, pennatus*: à πτερόω.

Πτέσθαι, *volâsse*; pro πτέσθαι, a. 2. inf. m. à πτέω, pro quo ἵπταμαι, *volo*, -*as*: f. m. πτήσομαι, a. 2. act. ἔπτην, a. 2. med. ἐπτάμην, a. 2. inf. m. πτάσθαι.

Πτῆμα, ἄτος, τὸ, *volatus*.

Πτῆμι, (pro πτέω,) *volo*, f. πτήσω, a. 2. ἔπτην, p. πέπτημαι.

Πτηνὰ, ῶν, τὰ, *aves*.

Πτῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵπταμαι, *volo*, -*as*, quod vide.

Πτηνὸν, ῦ, τὸ, *volatile, avis*: à

Πτηνὸς, ὴ, ὸν, *volucris*: à πτῆμι.

Πτῆξαι, *consternare*: aor. 1. inf. act. à

Πτήσσω, *metu contrahor, expavesco; fugio; me abscondo*; item activè *perterrefacio*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Πτήσω, *volabo*, f. 1. act. verbi πτῆμι seu ἵπταμαι, *volo*, -*as*.

Πτίλον, ε, τὸ, *penna mollis, pinna, lanugo*: à seq.

ΠΤΙ'ΛΟΣ, ε, ὁ, *cui ex ciliis pili periêre*; *calvus*.

ΠΤΙ'ΣΣΩ, seu -στω, f. ίσω, *PISO, PINSO; tundo; decortico*; convenit cum πατάσσω, *percutio*.

ΠΤΟΕ'Ω, *terrefacio, terreo*; item *obstupefacio; amore vel aliquâ cupiditate vehementi incendo*: f. ήσω, p. ἐπτόημαι, a. 1. pass. ἐπτοήθην, a. 1. sub. pass. πτοηθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. πτοηθῆτε, a. 1. part. pass. πτοηθὲὶς, ῆσα, ὶν, *consternatus, attonitus*.

Πτοηθῆτε, 2. plur. a. 1. sub. pass. verbi præcedentis.

Πτοημένος, *attonitus, admiratus*, Ion. pro ἐπτοημένος, perf. part. pass. ejusd.

Πτόησις, ιος, ἡ, *consternatio*: ab eod.

Πτοίμην, οἶο, οἵτω, *volem*, -*es*, -*et*, pro πτοαίμην, αῖο, αῖτο, a. 2. opt. m. verbi ἵπταμαι, *volo*; f. m. πτήσομαι, a. 2. ἔπτην.

Πτοῦμαι, *consternor, paveo*, præs. pass. à πτοέω, Poët. pro πτοέω, *exterreo*.

Πτολιπόλις, ίδος, ἡ, nomen urbis. Gr. *bellatrix*.

Πτολιπόλιζον, Poët. pro πολιμίζον, præs. inf. à πολιμίζω, *bello, belligero*. Th. πόλεμος, *bellum*.

Πτόλιπος, ε, ὁ, Poët. pro πόλεμος, *bellum*.

Πτολίπορον, ε, τὸ, *oppidulum*, di-

Google

min. à πτόλις, ιως, ἡ, Poët. pro πόλις, urbs.

Πτολίεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. à πτόλις, ιος, ἡ, urbs, Poët. pro πόλις, idem.

Πτολιπόρθιος, et πτολίπορθος, ο, ὁ, urbium eversor: ex πτόλις, ιος, ἡ, Poët. pro πόλις, urbs, et πίρθω, vasto; p. m. πίπορθα.

Πτόλις, ιος, ἡ, Poët. pro πόλις, urbs.

Πτόρθος, ο, ὁ, ramus. Th. ἀρθὸς, rectus.

Πτύγμ', pro πτύγμα, ατος, τὸ, plicatura, sinus: à 1. pers. perf. pass. verbi πτύσσω, plico.

ΠΤΤΑΞ, γὸς, ὁ, avis genus. Eadem censetur quæ ὄρνις.

Πτύαλον, ο, τὸ, saliva: à πτύω, spuo.

Πτυκτὸς, ὴ, ὸν, plicatus, complicatus: à πτύσσω, complico.

Πτυξὶ, ὔχὸς, ἡ, plica, ruga et sinus vestis; lamina pugillarium: pl. januæ, valvæ; sinus clivi, valles montium. Th. πτύσσω.

Πτύξας, a. 1. part. act. à πτύσσω, complico; f. ξω.

Πτύξις, ιος, ἡ, plica, plicatura: ab eod.

Πτύον, ο, τὸ, ventilabrum, quo sordes à frumentis veluti πτύσσεται, seu ἐκβάλλονται. Th. πτύω, expuo.

Πτύφι, ventilabro: Poët. à πτύον, ventilabrum, quod vide.

Πτύω, terreo; f. πτύσω, p. ἔπτυκα, præs. pass. πτύομαι, trepido. Th. πτοίω, terreo.

Πτύσμα, ατος, τὸ, sputum: à πτύω, spuo.

ΠΤΤΣΣΩ, complico, plico; in rugas et sinus contraho; f. ξω, p. πίπτυχα, a. 1. ἔπτυξα.

Πτύχες, nom. pl. à πτὶξ, πτυχὸς, ἡ, plica, quod vide.

Πτῦχὰ, ῆς, ἡ, plica; pl. vestes, impr. duplices: it. sinus montium; valvæ: ab eod.

Πτυχθὲὶς, ῖσα, ὶν, plicatus, a. 1. part. pass. verbi πτύσσω, plico; f. ξω, a. 1. pass ἐπτύχθην.

ΠΤΤΩ, f. ὔσω, SPUO, expuo; contemno.

Πτωκάζομεν, Ion. seu Dor. pro πτωκάζουν, præs. inf. act. verbi

Πτωκάζω, idem cum πτώσσω, trepido: à πτώξ.

Πτῶμα, ατος, τὸ, casus, lapsus; clades: delictum: cadaver: à πίπτω, cado: f. πτώσω.

Πτῶξ, κὸς, ὁ ἡ ἡ, timidus: item substantivè pro lepore: à πτώσσω, trepido. Th. πτοίω, terrefacio.

Πτῶσις, ιος, ἡ, casus, ruina, plaga: à πίπτω, cado: f. πτώσω, quasi à πτόω, f. 2. m. πεπτωμαι, p. πίπτωκα, ε. 2. ἔπτων.

Πτώσσῃς, 2. sing. præs. sub. à πτώσσω, præs. inf. πτώσσειν.

Πτώσσουσι, Dor. pro πτώσσουσι, trepidant, formidant, 3. plur. præs. act. ἃ

Πτώσσω, trepido, trepidè oberro mendicans; fut. ξω. Th. πτοίω, terrefacio.

Πτώσω, f. 1. act. verbi πίπτω, cado, q. à πτόω.

Πτωχᾶα, ας, ἡ, mendicitas, inopia: à

Πτωχεύω, pauper sum, mendico: f. εύσω, p. πεπτώχευκα, a. 1. ἐπτώχευσα· et

Πτωχίζω, pauperem facio, depupero, f. ἴσω, p. πεπτώχικα· à

Πτωχὸς, ὴ, ὸν, propriè timidus; mendicus, pauper: à πτώσσω, trepido.

Πυαπίψια, ας, ἡ, festum quoddam Athenis: ex seq. et ἴψω.

Πύαμον, ο, τὸ, faba; aliter πύαμος, et πύαμος.

ΠΤΑΡ, coagulum, fortè quia est crassum ut πύον.

Πυγαῖᾶ, τὰ, dicuntur clunes. Th. πυγὴ, ῆς, ἡ, nates, clunes.

ΠΥΓΗ', ῆς, ἡ, et πὶξ, πυγὸς, ἡ, nates, clunes, qu. à πύκα, quia densa ibi caro.

Πυγίζειν, ad execrandam Venerem quidam referunt: alii, ut sit ferire nates alicujus. Hinc

Πύγισμα, ατος, τὸ, vel pro præposterâ Venere; vel pro plagis quas quis natibus alicujus infligit. Th. πυγὴ, clunes.

Πυγμαῖος, ο, ὁ, PYGMÆUS: Angl. PYGMY: à πυγμὴ, mensura, spatium continens quod est à cubito ad digitos clausos.

Πύγμακος, ἰσχανος, Hesych. pro πύμακος.

Πυγμᾰχίω, -ῶ, pugilatu decerto: et

Πυγμαχία, ας, ἡ, pugilatus, pugilum certamen: à

Πυγμᾰχος, ο, ὁ, pugil, luctator: ex πυγμὴ, pugnus, et μάχομαι, pugno.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, manus in pugnum contracta; pugilatus: κατάσσειν πυγμῇ, pugno percutere: πυγμῇ, adverbialiter, crebrò; enixè. Sumitur et pro mensura à cubito ad pugnum: undè dicti sunt Pygmæi, Πυγμαῖοι, q. d. cubitales. Th. πὶξ, adv. pugno.

Πυγοστόλος, ο, ὁ ἡ ἡ, qui vel quæ nates vestibus ornat: ex πυγὴ, nates, et στέλλω, orno, p. m. ἔσταλα.

Πυγὼν, ὼνος, ἡ, mensura à cubito ad extremam partem manûs, digitis inflexis. Th. πὶξ, adv. pugno.

Πυδαρίζω, salio, resilio, calcitro: qu. ἐ πηδάω, salio.

ΠΤΕΛΟΣ, ο, ὁ, vel ἡ, solium balneorum, seu sella; alveus: qu. ἐκ πῦς, et λούω, lavo. Dicitur et πύελος.

Πυθαγόρᾱς, ὁ, PYTHAGORAS, philosophus. Hinc

Πυθαγόρειος, ο, ὁ ἡ ἡ, PYTHAGOREUS; et

Πυθαγορικὴὸς, ἡ, ὸν, PYTHAGORICUS; et

Πυθαγορικὸς, ῆ, ὸ, Dor. pro Πυθαγορικὸς, ὴ, ὸ, Pythagoricus.

Πύθιδὼν, ὼνος, ἡ, putredo: à πύθω.

Πυθίεται, a. 2. inf. m. verbi πυθέομαι, interrogo, quæro, f. m. πύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην, perf. pass. πέπυσμαι.

Πύθεται, 3. sing. præs. ind. m. verbi πύθομαι, putresco. Th. πύθω, f. πύσω, putrefacio.

Πύθι, Dor. pro πύθου, a. 2. imperat. med. verbi πυνθάνομαι. Vide πυθίεται.

Πύθῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi πύθω, putrefacio. Est et 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι.

Πύθηαι, Ion. pro πύθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, audio, intelligo, quæro; f. m. πύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πύθια, ων, PYTHIA, -orum, i. e. Pythii ludi, vel tempus ipsum τῶν Πυθίων· à Πύθιος.

Πυθιὰς, ἄδος, ἡ, Poët. idem; et sacerdos Pythia

Πυθικὸς, ὴ, ὸν, PYTHICUS: à Πύθιος.

Πυθιονῖκας, α, ὁ, Dor. pro

Πυθιονῖκης, ου, ὁ, in ludis Pythiis victor: ὁ ἐν τοῖς Πυθίοις νικήσας· et

Πυθιόνικος, ο, ὁ, idem. Hinc Πυθιόνικον ὕμνον Σπεύσειν vocat Pind. thesaurum hymnorum de victoriâ Pythicâ, i. e. copiam amplam carminum in laudem victoris Pythici: à

Πύθιος, ία, ιον, PYTHIUS; cognomen Apollinis, à serpente Pythone ei impositum, quem jaculis suis interemisse fertur.

ΠΤΘΜΗ'Ν, ένος, ὁ, fundus, ima pars; propago, palmes, vimen, ramus: dat. sing. πυθμένι, acc. πυθμένα.

Πυθόθεν, ex Pythone.

Πυθοῖ, in Pytho, dat. sing. à Πυθὼ, οῦς, ἡ, nomen urbis. Πυθοῖδε, Pythum versus. Hìc ῆ postponitur dativo; postponi quoque solet accusativo, ut οἴκόνδε, &c.

Πυθοίατο, rogavissent, Ion. pro πύθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi πυνθάνομαι, quæro; audio; f. m. πύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην, a. 2. opt. m. πυθοίμην, et in 1. pl. πυθοίμεθα.

Πυλόμενος, a. 2. part. med. verbi πυνθάνομαι, quæro.

Πύθοντο, audiverunt, Ion. pro ἐπύθοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

ΠΥ̓ΘΩ, *putrefacio ; f.* πύσω, qu. in πύω, pus, redigo : hinc πύομαι, *putresco :* at

Πυθώ, οῦς, ἡ, *PYTHO*, urbs Phocidis.

Πυθὼν, ῶνος, ἡ, idem : at

Πύθων, ωνος, ὁ, *PYTHO*, draco, vel *serpens quem Apollo interemit, unde et Pythius cognominatus fuit :* à πύθω, *putrefacio*, quia ex *terræ* putredine ortus credebatur.

Πυθωνόθεν, ἐκ τῆς, Πυθῶνος, *ex Pythone.*

ΠΥ̓ΚΑ, *densè, spissè ; accuratè, prudenter :* qu. à πύγω, *compingo, cogo.*

Πυκάζω, *denso, stipo ; tego, orno ;* f. ἄσω. Th. πύκα, densè.

Πυκάσαι, a. 1. inf. act. verbi πυκάζω.

Πυκάσδεν, Dor. pro πυκάζων, *ornare.* Sic πυκάσδη, Dor. pro πυκάζῃ, *ornaris.*

Πυκνὸς, ἡ, ὸν, idem quod πυκνὸς, *creber, densus, spissus : prudens, elegans :* à Th. πύκα, densè, adv.

Πυκνὰ, *crebrò ; prudenter ;* et

Πυκνὶν, adverbialiter, idem, à seq.

Πυκνὸς, ἡ, ὸν, per Sync. pro πυκινός.

Πυκνότης, τητος, ἡ, *densitas, crebritas ; prudentia :* à præced.

Πυκνῶς, adv. *densè, crebrò :* in compar. πυκνότερον· ab eod.

Πέκτας, α, ὁ, Dor. pro πύκτης, pugil.

Πυκτεύω, *pugil sum, pugilem ago,* f. εύσω, p. πεπύκτευκα· à

Πύκτης, υ, ὁ, *pugil, qui pugno certat.* Th. πύξ, adv. *pugno.*

Πυκτὸς, ἡ, ὸν, *plicatus ;* pro πεπυκτὸς· à πτύσσω.

Πυλαγόραι, et Πυλαγόροι, ων, οἱ, dicebantur isti *legati,* qui à singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, et de republicâ acturi, mittebantur. Ex πύλη, *porta,* in pl. πύλαι, quod vide, et ἀγορὰ, *forum, cœtus.* Vide πυλαία, apud Suidam et alios.

Πύλαι, αἱ, nom. pl. *portæ ;* item Πύλαι, sive Πύλαι Κιλίκιαι, vel Θερμοπύλαι, *PYLÆ ;* locus in Tauri montis parte, sic dict. quòd ibi *portæ,* et fauces essent è Ciliciâ Syriam petentibus : gen. pl. Æol. Πυλάων, pro Πυλῶν· à πύλη, ης, ἡ, *porta.*

Πυλαία, Ion. pro πυλαία, ας, ἡ, *Amphictyonum concilium, quod ad Pylas,* sive *Thermopylas haberi solebat.* Vide præced.

Πυλάρτης, ου, ὁ, *habens portas valilas vel benè compactas :* ex πύλη, *porta,* et ἄρω, *apto.*

Πυλαωρὸς, vide πυλωρός.

Πολίων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν· à

ΠΥ̓ΛΗ, ης, ἡ, vel πυλὶς, ίδος, ἡ, *porta ;* qu. πύλη, à πέλλις, quam claudit ; vel à πωλέω.

Πύληφ· pro πύλῃσι, dat. pl. Ion. à præced.

Πύλλογγις, *pili qui in sede corporis nascuntur,* ubi πύλη περιστωμάται.

Πυλίων, gen. pl. à Πύλιος, υ, ὁ, *PYLIUS,* nom. propr. à

Πύλος, υ, ἡ, *PYLUS,* nomen oppidi in Peloponneso. Est et

Πύλος, υ, ὁ, idem quod πύλη, *porta.*

Πυλουρὸς, πυλωρὸς, et πυλαωρὸς, ὕ, ὁ ἡ, *custos, urbis portarum custodiæ præfectus :* ex πύλη, *porta,* et ὄρος, *custos,* vel ὄρα, *cura.*

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, *atrium, vestibulum ;* item *ipsa porta, janua.* Th. πύλη, *porta.*

Πυλωρὸς, ὕ, ὁ ἡ, *janitor ; pars stomachi.* Vide πυλουρός.

Πυμάτη, *ultimæ ;* dat. sing. f. g. à

Πύματος, άτη, ατον, Poët. *extremus, ultimus :* à πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundus.*

ΠΥ̓ΝΔΑΞ, ακος, ὁ, *fundus, manubrium gladii.*

ΠΥΝΘἈΝΟΜΑΙ, seu πεύθομαι, *audio, intelligo, cognosco ; percontor, quæro,* præs. part. m. πυνθανόμενος, υ, f. m. πεύσομαι, perf. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην, ου, ες, ετο, a. 2. inf. m. πυθέσθαι, a. 2. part. m. πυθόμενος.

ΠΥ̓Ξ, adv. *pugno* vel *pugnis.* Est et

Πὶξ, *assiduè, frequenter,* qu. contractè à πύκα.

Πύξινος, ίνη, ινον, *buxeus :* et

Πυξίον, υ, τὸ, *tabella scriptoria,* quæ olim è *buxo* fuit ; item *parva pyxis,* dim. à

Πυξὶς, ίδος, ἡ, *PYXIS, vasculum* è *buxo,* aut etiam è *quâvis materiâ :* à

ΠΥ̓ΞΟΣ, υ, ὁ, *BUXUS ;* Angl. BOX.

Πύον, υ, τὸ, *pus, sanguis corruptus.* Th. πύθω, *putrefacio.*

Πύος, ου, ὁ, et πυὸς, ῦ, ὁ, *colostrum.* Sed

Πύος, ους, τὸ, *PUS,* ab eod.

ΠΥ̓ΠΑΞ, *vox poppysmatis.*

ΠΥ̓Ρ, πυρὸς, τὸ, *ignis ; febris :* qu. à πρέω, inusit. uro, vel πρήθω, *incendo.*

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, *rogus, PYRA :* à præced.

Πυράγρα, ας, ἡ, *forceps,* quo πῦρ ἀγερίσμεν· ab ἀγερίσω, *capto.* Th. ἄγρα, *captura.*

Πυραίθουσα, præs. part. f. g. à

Πυραίθω, *ignem facio :* ex πῦρ, et αἴθω, uro.

Πυράκνιος, ία, ιον, *rufus,* idem quod πυρράκνης, quod vide : ex πῦρ, *ignis,* et ἄκνη.

Πυρακτεῖν, ει ἐστι, *in igne verso, candefacio :* ex πῦρ et ἄγω.

Πυρᾶμις, ης, ἡ, *falx,* quâ πυρὸς demetitur : ex πυρὸς, *triticum,* et ἄρω, *falx.*

Πυρᾰμὶς, ίδος, ἡ, *PYRAMIS, figura in conum, velut flamma ignis, attenuata :* Angl. A PYRAMID. Th. πῦρ, *ignis.*

Πύραυνον, υ, τὸ, *igniarium,* vas quo prunæ ardentes in mensam inferuntur : ex πῦρ, et αὔω, *accendo.*

Πυργηδὸν, *in modum turris :* à πύργος.

Πυργίσκαις, ων, ἡ, *turris munita, propugnaculum :* ex πυργὸς, et βάσις, *domus turrita.*

ΠΥ̓ΡΓΟΣ, υ, ὁ, *turris, arx, mœnia quæ ferè turribus extructa ;* et inde *urbs munita,* seu *cum arce ; propugnaculum ; acies quadrata, phalanx ; fritillus,* Ern.

Πυργόω, *turris instar erigo, turri instruo et munio :* à præced.

Πυρθὰ, ας, ἡ, *fornax, caminus.*

Πυρίτον, υ, τὸ, *igniarium, thuribulum :* quia in id πῦρ imponitur. Ion. πυρήιον.

Πυρίσαυ, vel -σαν, *febricito, febri laboro :* præs. part. πυρίσων, f. ξω, p. πεπύρικχα, a. 1. ἐπύριξα· à

Πυρετὸς, ῦ, ὁ, *febris, igneus calor.* Th. πῦρ, *ignis.*

ΠΥΡἨΝ, ηνος, ὁ, *nucleus.*

Πυροφόρος, pro πυροφόρος, ὁ ἡ, *ferens triticum :* ex πυρὸς, et φέρω, *fero.*

Πυρία, ας, ἡ, *sudatio sicca,* quia πυρὶ elicitur : tum *ipsum vas in quo* πυρία *peragitur, caldorium ;* et

Πυριατήριον, υ, τὸ, *locus in quo sudantes foventur, hypocaustum.* Th. πῦρ, *ignis.*

Πυρίπυρος, et πύριπυρος, ὁ ἡ, *igni coctus :* ex πῦρ, et πέσσω, *coquo.*

Πύρινος, η, ον, *tagenus,* α, ον. Th. πῦρ, *ignis.* At

Πύρινος, υ, *triticeus,* α, ον. Th. πυρὸς.

* Πύρσιον, υ, τὸ, *fax, tæda,* Æl. de Anim. xii. c. 43.

Πυρσανόωσαι, *ignitas :* acc. pl. part. præs. act. à

Πυρσανόω, metri gratiâ pro πυρσαίνω, *ignem spiro :* ex πῦρ, et σαίω, *flo.*

Digitized by Google

Πυρετνώσεων, dat. pl. à
Πυρίστινος, ὁ ἡ ὁ, *ardens*: ex iisd.
Πυροφάβγος, ὁ ἡ ὁ, *qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat et absumit*: ex πῦρ, ignis, et ῥάσσω, *sonus*.
Πυρίτης, ὁ, ὁ, *lapis ignem emittens, silex*.
• Πυρίτροφος, ος, ὁ ἡ ὁ, *igni nutritus*: ex πῦρ et τρέφω.
• Πυριφεγγής, ὁς, ὁ ἡ ὁ, *igni fulgens*: ex πῦρ et φέγγος.
• Πυριφλεγέθης, ος, ὁ ἡ ὁ, *igneo ardore afflictus*: ex πῦρ et φλέγω.
Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ, *igne ardens; fluvius infernalis, igne ardens*: ex iisd.
Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, *rogus*: ex πῦρ, et καίω, *incendo*.
Πυρνάϊος, αία, αῖον, *maturus, edulis*: à
Πύρνος, ὁ, ὁν, per Sync. pro πύρινος, *triticeus*; item subst. *fragmentum panis*: ab eod.
• Πυρσοειδὴς, ὁς, ὁ ἡ ὁ, *igni similis*.
Πυρσὸς, ὁν, ὁ ἡ ὁ, *igneus, ignitus*: à πῦρ.
Πυρσώνεως, ὁ, ὁ ἡ ὁ, *ignem spirans*: ex πῦρ et πνέω.
Πυρῶν, gen. Ion. pro πυρῶ, ὁ
ΠΥ̓ΡὈΣ, οῦ, ὁ, *triticum, fragmentum*: qu. σπυρὸς, pro σπυρὸς· à σπείρω, *semino*: p. m. ἔσπορα.
Πυροφλεγὴς, ὁς, ὁ ἡ ὁ, *igne ardens*, vel *ustus*; ex πῦρ, et φλέγω, *uro*.
Πυροφόρος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, *ignem ferens*: pro quo et πυροφόρος· ex πῦρ et φέρω· et
Πυροφόρος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, *triticum ferens*: ex πυρὸς, *triticum*, et φέρω.
Πυρόω, -ῶ, *accendo, cremo*: fut. ώσω, p. πεπύρωκα, præs. pass. πυρόομαι, ῶμαι, *uror*; præs. inf. pass. πυρόεσθαι, ῶσθαι, perf. pass. πεπυρώσθαι, præs. part. pass. πεπυρωμένος, η, ον, *ignitus, a, um*; item *igni exploratus*. Th. πῦρ, *ignis*.
Πυρπάλαμον βίλος, *fulmen*: à Pindaro dicitur, quòd Jovis *manu tractetur*: à
Πυρπάλαμος, ο, ὁ ἡ ὁ, *ignem protrudens*: ex πῦρ, et Th. παλάμη, *manus*.
Πυρπολέω, et -ίσσω, *circa ignem versari; incendere, flammis vastare*: ex πῦρ et πολέω.
Πυρράζω, *rubeo*: f. άσω, p. πεπύρακα· à πυρρὸς, *rufus*.
Πυρράκης, ου, ὁ, *rufus*: idem quod πυρρός.
Πυρρίχη, sub. ὄρχησις, *PYRRHICHA, saltatio in armis*: à Πύρρος, *Pyrrhus*, hujus saltationis auctor.
Πυρριχίζω, *Pyrrhicham salto, seu armatus salto*.
Πυρρίχιος, ου, ὁ, *Pyrrhichius*. Πυρρίχιος δέσμος, *Pyrrhichius motus*: πῦς, *Pyrrhichius pes, duabus syllabis brevibus constans*: à πυρρίχη.
Πυρριχιστὴς, οῦ, ὁ, *Pyrrhicha saltator*: à πυρρίχιζω.
Πύρριχος, Dor. idem quod πυρρὸς, *rufus*.
Πυρρόομαι, -ῶμαι, *rufesco*: ex
Πυρρὸς, ὰ, ὸν, *rufus, a, um*; colorem πῦρ πυρὸς *habens*. Sed
Πύρρος, ου, ὁ, *PYRRHUS*, fuit rex Epirotarum.
Πυρρόσειχος, ος, ὁ ἡ ὁ, *rufis capillis præditus*: ex πυρρὸς, *rufus* (Th. πῦρ, *ignis*), et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.
Πύρρυ, gen. Dor. pro Πύρρου, à Πύρρος, *Pyrrhus*.
Πυρσεύω, *face accensâ signum do*: f. εύσω, p. πεπύρσευκα· à seq.
Πυρσὸς, οῦ, ὁ, *fax*. Th. πῦρ, *ignis*.
Πυρφόρος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, *qui ignem fert, sacrificulus*: ex πῦρ et φέρω.
Πυρώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, *igneus, ignitus*: à πῦρ.
Πυρωθίνων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi πυρόω, *incendo*, q. vide.
Πύρωσις, εως, ἡ, *coctio ad ignem; usus igniarius; probatio per ignem; incendium; uredo*: ab eod.
Πυρώτης, ου, ὁ, *qui igne excoquit et purgat*: ab eod.
Πύσω, 3. sing. f. 1. act. verbi σήθω, *putrefacio*: f. σύσω, a. 1. pass. ἐσύθην.
Πυσθὲς, εῖσα, ὲν, *putrefactus*: a. 1. part. pass. ejusd. verbi.
Πύσμα, ατος, τὸ, *quæstio, sciscitatio*: et
Πυσμανίτης, ὰ, ὸν, *interrogativus, rationalis*: à πύθομαι, seu πυνθάνομαι, *quæro, interrogo*: f. m. πύσομαι.
Πύσω, *putrefaciam*: f. 1. act. à verbo σύθω.
ΠΥ̓ΤἸΝΗ, ης, ἡ, *lagena vini vimine obducta; vas vinarium*, seu ὕδος quidam.
Πῶ, *quomodo?* Dor. pro πῆ, *ubi?* et
Πω, enclit. *quodammodò, alicundè*. Th. ὅς, *qui*.
Πῶ, *bibe*; præs. imperat. verbi πῶμι; in imperat. πόθι, et per Ectasin πῶθι· hinc per Apoc. πῶ. Th. πίνω, *bibo*.
ΠὨΓΩΝ, ωνος, ὁ, *barba*.
Πωγωνίας, ου, ὁ, *barbatus*: à præced.
Πωγωνοτροφέω, -ῶ, *barbam nutrio*, seu *alo*: ex πώγων, et τρέφω, ἡ, *alo*.
Πώεα, acc. pl. à πῶυ, ος, τὸ, *grex*, quod vide.
Πώλεαι, Ion. pro πωλῇ, 2. sing. præs. sub. pass. et

ΠΩΛἘΩ, *vendo*; imperf. ἐπώλουν, -ουν, fut. ήσω, perf. πεπώλημα.
Πωλῆσαι, a. 1. inf. act. et
Πωλήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. πώλησον, ήσω, a. 1, imperat. act. et
Πωλήσιας, Ion. pro πωλήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi πωλίομαι, *vendor*. Th. πωλέω, *vendo*.
Πωλῖνὸς, ὴ, ὸν, *pullinus*: à
ΠὨΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *PULLUS*, plerumque *equinus*.
Πώλυψ, υπος, ὁ, *polypus*: ex πολὺς et ὤψ.
Πῶμ', pro
ΠὨΜΑ, ατος, τὸ, *operculum*: at
Πῶμα, ατος, τὸ, *potus, poculum*: ἔ πίνω, seu πέω, *bibo*.
Πώμαλα, *haudquaquam*: ex πω, et μάλα.
Ποιμενίδης, ὰ, ὸν, Dor. pro ποιμενικὸς, ὴ, ὸν, *pastoralis*. Th. ποιμὴν, *pastor*.
Πώποτε, pro πότε, *unquam*, adv. ab ὅτε, *quando*.
ΠὨΡΟΣ, ου, ὁ, *luctus; callus; tophus*, seu *PORUS*: At
ΠΩΡὈΣ, ᾶ, ᾶν, *cæcus*.
Πωρόω, *facio occallescere, callum induco; sensum adimo*; f. ώσω, p. πεπώρωκα, *obduravi*; præs. pass. πωρόομαι, ῶμαι, *occallesco*; p. pass. πεπώρωμαι, a. 1. pass. ἐπωρώθην, ης, η, *ex callo obdurui, occallui*. Th. πῶρος, *callus*.
Πώρωσις, εως, ἡ, *obduratio*: à præced.
ΠὨΣ, adv. *quo modo? quo pacto? quî? quâ ratione? quàm?* Hinc πῶς ποτε; *quonam tandem modo? cur nam?* πῶς δὴ τοῦτο; *quî fieri istud potest?* πῶς γὰρ, ap. Dem. *nullo modo, quî potest fieri?* πῶς γὰρ οὐ; *quidni?*
Πῶς, extra interrog. enclitic. *quodammodò, aliquo modo*: cum particulis ἀ, μὴ, ut ἴσως, *si fortè, μήπως, ne fortè*.
Πώσω, *bibam*; f. 1. act. verbi πίνω, *bibo*; a. 2. ἔπιον, p. πέπωκα· à πέω.
Ποτάομαι, Poët. pro ποτέομαι, *volo, -as, volito*; quod à πέτομαι, idem.

Digitized by Google

Πωνάσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi præced.

Πωτῶ, Dor. pro πίνω.

Πῶϋ, ως, τὸ, *grex*; in nom. pl. πῶα. Th. πάω, vel πάομαι, *possideo*.

ΠΩΤΤΗ, γος, ἡ, *mergus, fulica*. Scribitur et πῶϋξ.

P

P, LITERA decima septima apud Græcos, in numerorum notis *centum*, et cum lineolâ infernè additâ (ϱ), *centum millia* designat. Attici communitèr ϱσ, efferunt per duplex ϱ: e. gr. pro ἔρσην legunt ἔῤῥην, &c.

'Ρ, pro ῥα, quod vide.

'Ρα, (enclitica partic. sicut ἄϱ, ex quâ facta est per Metathesin) *certè, utique, omninò*. Sed ῥὰ, *quidem*.

'Ρᾶ, vel potiùs ῥᾳ, pro ῥᾴδιον, *facilè*.

'ΡΑ, τὸ, apud Medicos usit. *genus radicis*, *RHA*: Angl. RHUBARB.

'Ραὰβ vel 'Ραχὰβ, nomen hospitæ, indecl. Hebr. *latitudo*.

'Ραδάμβη, *surstim ac deorsùm curro*: an ex ῥὰ et βαίνω?

'Ραββί, vox Syriaca, ex Hebræo ר֫ב *multus*; item *magister*; sic dictus à *multiplici* eruditione quâ præditus esse debet: ῥαββουνὶ et ῥαββουνὶ, eodem sensu dicuntur.

'Ραβδίζω, *virgis cædo*; f. ίσω, p. ἐῤῥάβδικα, a. 1. ἐῤῥάβδισα, perf. pass. ἐῤῥάβδισμαι, a. 1. pass. ἐῤῥαβδίσθην, ης, ῃ· à

'ΡΑΒΔΟΣ, ου, ἡ, *virga, bacillus, sceptrum, hastile, fasces*; vena *metallica*; hinc Lat. *RUDIS, RADIUS*, et Angl. A ROD.

'Ραβδουχία, ᾶς, *virgas gesto* seu *fasces*; antecèo *gestans fasces*; exp. *antecèo*: et

'Ραβδουχία, ας, ἡ, *munus gestandi fasces*: à

'Ραβδοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui virgas gestat*, aut *fasces*; *lictor, viator*: παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον, quòd *gestaret bacillum*; iis magistratus utebatur, vocandi et nuntiandi causâ.

'Ραβδοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, *lictor, viator*: ex ῥάβδος, *virgâ, fasces*, et φέρω, *fero*.

'Ράγα, ης, ἡ, *vigor, vis, impetus*: q. à ῥαΐα.

'Ραγὰς, άδος, ἡ, *ruptura*: à ῥηγνύω, *rumpo*. Th. ῥήσσω, idem.

'Ραγαῦ, nom viri, indecl. Hebr. *proximus*.

'Ραγδαῖος, αία, αῖον, *impetuosus, vi perrumpens*: à

'Ράγδην, adv. *abruptè*: à ῥήσσω.

'Ραγὲς, έσσα, ὸν, *ruptus*: a. 2. part. pass. verbi ῥήσσω vel ῥηγνύω, *frango*; f. ξω, a. 2. ἔῤῥαγον, a. 2. pass. ἐῤῥάγην, fut. 2. pass. ῥαγήσομαι.

'Ραγήσεσθαι, *rupturum esse*: f. 2. inf. pass. ejusd.

'Ραγίζω, *uvæ grana*, vel *uvas colligo*. Th. ῥὰξ, ῥαγὸς, ἡ, *acinus*.

'Ραδαλὸς, ἡ, ὸν, *tener, mollis, delicatus*: à ῥᾴδιος, *facilis*.

'Ραδάμανθυς, υος, ὁ, *RHADAMANTHUS*, judex inferorum: in acc. Dor. 'Ραδάμανθα, pro -υν.

'Ράδαμνος, ου, ὁ, *germen, ramus tener*.

'Ραδίνη, *calcei quidam*, quòd ῥᾳδίως induebantur; *sandalia*.

'Ραδινάσαν, οἱ Πέρσαι καλέουσι τὸν ἵλιαν.

'Ραδινὸς, ἡ, ὸν, *agilis*; dat. pl. Ion. f. g. pro ῥαδιναῖς· à

'Ραδὶνὸς, ἡ, ὸν, *gracilis, tenuis; agilis, mobilis*: qu. ἀπὸ τοῦ ῥᾳδίως δινεῖσθαι, à δινέομαι, *versor, circumagor*. Th. δῖνη, *vortex*.

'ΡΑ'ΔΙΞ, ῖνος, ἡ, *ramus*. Hinc Lat. *RADIX*.

'ΡΑ'ΔΙΟΣ, ία, ιον, et ῥᾴδιος, ὁ ἡ ὁ, *facilis*; in comparat. et superl. ῥᾴων, ῥᾷστος, vel, subscripto ι, ῥᾴων, ῥᾷστος· ῥᾳδίως, apud Poëtas idem quod ῥᾴδιος. Hinc Angl. READY.

'Ραδιουργία, ῶ, *facilè ad scelus perpetrandum prorumpo; malâ fide ago, negligenter ago*; f. ήσω, p. ἐῤῥαδιούργηκα· à ῥαδιουργός.

'Ραδιούργημα, ατος, τὸ, *veteratorium facinus; otium, mollities, incuria; fallacia*: à præced.

'Ραδιουργία, ας, ἡ, *scelus, maleficentia*: à

'Ραδιουργὸς, -ῶ, ὁ καὶ ἡ, *maleficus, falsarius, cui non est religio turpe quid patrare*: ex ῥᾴδιος, et ἔργον, *opus*.

'Ραδίως, adv. *facilè*: à ῥᾴδιος.

'Ράζω, idem quod ῥαίνω, *adspergo*. Est et

'Ράζω, *latro*; puto *fractâ voce*: qu. à ῥήσσω, *frango*.

'ΡΑ'ΘΑΓΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *strepitus*, propriè *ex aquâ concussâ, sonitus, tumultus*: q. ex ῥόθος, et ἄγω.

'ΡΑ'ΘΑΜΙΓΞ, γος, ὁ, Poët. *gutta*: in pl. ῥαθάμιγγες, qu. à ῥαίνω.

'Ραθύμῶ, -ῶ, *remisso sum animo, desex sum*; item *quiesco, otio et quieti me trado*; et

'Ραθυμία, ας, ἡ, *remissio animi, desidia, negligentia*: à

'Ράθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *remissus, piger, negligens*; cujus Θυμὸς τὸ ῥᾴδιον consectatur; *piger* enim *difficilia fugit*.

'Ραθυμῶντης, *segniter agentes*: nom. pl. part. præs. à ῥαθυμέω.

'Ραθύμως, adv. *segniter*: à ῥαθυμος, quod vide.

'Ραΐα, ας, ἡ, *sanitas*: à ῥώομαι, *roboro*.

'ΡΑΙΒΟ'Σ, ὴ, ὸν, *incurvus, intortus*: qu. ex ῥαίνω βάσιν, *corrumpere gressum*.

'Ραπάνη, ης, ἡ, *flagellum*: à ῥαίω, *disperdo*.

'ΡΑΙ'ΝΩ, *perfundo, aspergo*; f. ἀνῶ, p. ἐῤῥαγκα. 'Ραίνειν τινὰ ὕμνοις, Poët. *conspergere aliquem hymno*, pro *laudare*. Sic et ῥανίσιν ὑλογίαις τινὰ, *laudibus ornare*. Hinc Angl. TO RAIN.

'Ράϊστα, idem ac ῥᾷστα, *facillimè*, quod vide.

'Ραιστὴρ, ῆρος, ὁ, *malleus*: à ῥαίω, *destruo*.

'Ραΐτερον, Poët. pro ῥᾷον, *facilius*: comp. à ῥᾴδιος, *facilis*.

'ΡΑΙ'Ω, *profligo, corrumpo, destruo, disperdo*: fut. σω, p. κα. Hinc Angl. TO RASE.

'ΡΑΚΑ', vox convitii, Syr. sed Lat. *vanus, cerebro vacuus, stultus*.

'Ραλὴ, ῆδος, ἡ, *surculus, ramus*, quia facilè ῥήγνυται.

'Ραπάεις, εσσα, εν, *pannosus, a, um*: à

'Ράκος, ους, τὸ, *lacera vestis, panniculus, linteolum*; item *ruga oris senilis*. Hinc Angl. RAG. Th. ῥήσσω, *frango*, f. ξω.

'Ράκωνος, ου, ὁ, *vallis, petra; præcipitium; collis*: ab eod. Th. Sic *rupes*, à *ruptura*.

'Ρακώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, *fractus, attritus*.

'Ραμὴ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. *celsa*.

'Ράμμα, ατος, τὸ, *sutura*, à ῥάπτω, *suo*: f. ψω, perfect. ἔῤῥαφα, perf. pass. ἐῤῥάμμαι.

'ΡΑ'ΜΝΟΣ, ου, ἡ, *spina alba*: spinosus frutex.

'Ραμνουσία, ας, ἡ, *RHAMNUSIA, Nemesis*: à Rhamnunte, vico Atticæ, ubi sepulchrum habuit.

'ΡΑ'ΜΦΟΣ, ους, τὸ, *rostrum*, propriè *avium*.

'Ραντὸς, ὴ, ὸν, *rigatus*: a. 1. part. pass. verbi ῥαίνω, *perfundo*, q. vide.

'Ραντὸς, ὴ, *aspersus*: et

'Ράντις, ίδος, ἡ, *stilla, gutta*: Angl. RAIN: à ῥαίνω.

'Ραντίζω, *aspergo*: f. ίσω, et Att. ῶ, ῖς, ῖ, p. ἐῤῥάντικα, a. 1. ἐῤῥάντισα, p. pass. ἐῤῥάντισμαι, p. part. pass. ἐῤῥαντισμένος, *conspersus*: à ῥαντὸς, *aspersus*.

'Ραντισμὸς, ῦ, ὁ, *aspersio*: à præced.

Digitized by Google

'Ραυτὸς, ὴ, ὸν, *asperus*: à Th. *ῥαίνω, perfundo.*

'ΡΑ'ΧΗ, *ῥᾳγὸς*, ἡ, *acinus*: q. à *ῥήσσω.*

'Ρᾷστα, adv. *facilèsimè*: à *ῥᾴων*, compar. à *ῥᾴδιος.*

'Ραυάσαυλος, ὁ, ὁ ἧ, ἡ, et *ῥαυλοσάλπιγξ*, vel *ῥαυλόσαλπιγξ*, ὁ, ἡ, *calamum* vel *tibiam compingens* aut *inflans*: ex *ῥάπτω, suo*, et *αὐλὸς, tibia.*

'Ραυλίζω, *virgâ cædo*, seu *percutio*; *baculo cædo*, aut etiam *fuste*; *alapam impingo*; *palmis cædo.* Hinc Angl. TO RAP: f. *ῐσω*, p. *ἐῤῥάπισμαι*, a. 1. *ἐῤῥάπισα*, perf. pass. *ἐῤῥάπισμαι* à

'ΡΑΠΙ'Σ, *ῐδος*, ἡ, *virga*: idem quod *ῥάβδος.*

'Ραυίσας, *ασα, αν*, a. 1. part. act. verbi *ῥαυίζω.*

'Ράπισμα, *ἄτος*, τὸ, *alapa*, et *ictus qui virgâ incutitur*: ab eod.

'Ραυιστὴς, ὴ, ὸν, *alapa percussus*: ab eod.

'Ράπτης, ου, ὁ, *sutor, consutor*: et

'Ραυτὸς, ὴ, ὸν, *sutus, consutus*: à

'ΡΑ'ΠΤΩ, *suo, consuo, sarcino*; *machinor*: f. *ψω*, p. *ἔῤῥᾰφα.*

'Ράπυς, et *ῥάφυς, ὕος*, ὁ, ἡ, *RAPA*, Angl. RAPE, inter radices.

'Ραμὰς, *ἄδος*, ἡ, *Ceres*; quia alimoniâ *roborat* mortales: à *ῥώω.*

'Ράχις, τὸ, *infans*, cui solus *venter* adhuc curatur: à

'ΡΑ'ΧΟΣ, *ου*, ὁ, *venter*; *robustus*: à *ῥώω.*

'Ράσαι, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi *ῥάζω* pro *ῥαίνω, aspergo*, quod vide.

'Ραὶμ, *Rhasim*: vox Hebræa quæ interpretatur Lat. *cursores, satellites.*

'ΡΑ'ΣΣΩ, *allido, dejicio*; idem quod *ἀῤῥάσσω*, f. ξω, p. *χα.*

'Ρᾷστα, adv. *facillimè*: vel nom. plur. neut. g. et superl. gr. à *ῥᾴδιος, facilis*; compar. n. g. *ῥᾷον.*

'Ραστώνη, ης, ἡ, *facilitas*; *res secundæ*; *desidia*: à *ῥᾴστος, facillimus.* Th. *ῥᾴδιος.*

'Ράστρον, *poculum, crater*: à *ῥάω, irrigo.*

'ΡΑ'ΦΑΝΟΣ, ου, ὁ, *radix*, seu *radicula*, *RAPHANUS*: dicitur et *ῥαφανὶς, ῖδος*, ἡ, et *ῥαφάνη, ης*, ἡ, qu. à *ῥάπτω* seu *ῥάφυς.*

'Ραφὴ, ῆς, ἡ, *sutura.* Th. *ῥάπτω. suo*, f. *ψω*, p. *φα.*

'Ραφῐδιστὴς, *sutor*: et

'Ραφιδιστὴς, ὴ, ὸν, *sutus*, '*consutus*; item *acu pictus*: à

'Ραφὶς, *ῖδος*, ἡ, *acus, subula*: à *ῥάπτω, suo, consuo*; f. *ψω*, p. *ἔῤῥᾰφα.*

'Ραχαὶ, *flagella in vitibus*, quia fragilia: à *ῥήσσω, frango.*

'Ραχὴλ, ἡ, nomen mulieris, indecl. Hebr. *ovis*, qu. quæ instar oviculæ tenella.

'Ραχθὲς, aor. 1. part. pass. verbi *ῥάσσω, allido, dejicio*, f. ξω.

'Ραχὶς, *ἄος*, ἡ, *rupes in mare procurrens.* Angl. A CRAG, quia ibi fluctus *ῥήσσονται* *crepido littoris petrosa, littus petrosum*; *vestagnatio maris in oceani littore*; *strepitus.*

'Ραχίζω, *disseco per spinam dorsi, disseco*: à

'Ράχις, *ἴος*, ἡ, *spina dorsi, lumbus*; *dorsum montis*; acc. *ράχιν* à *ῥήσσω, frango*; quasi *rupta* multis vertebris.

• 'Ραχῖτης, quod et *ῥαχιστὴς, οῦ*, ὁ, *dissector*; *jactator*: à *ῥαχίζω.*

'Ραψῳδέω, *-ῶ, versus contexo, carminibus decanto, rhapsodias recito*: et

'Ραψῳδία, *ας*, ἡ, *contexura carminum*, præsertim *heroicorum.* Angl. RHAPSODY: à

'Ραψῳδὸς, οῦ, ὁ ἧ, ἡ, *carminum contextor*, et quasi *consutor*; *rhapsodiarum recitator*: ex *ῥάπτω, texo*, et *ᾠδὴ, canticum.* Th. *ἀείδω, cano.*

'Ῥᾴων, *facilior*; compar. à *ῥᾷδιος, facilis.*

'Ῥᾶα, *facilè*: qu. *ῥᾴδια*, à *ῥίζω*, ut *facilè* à *facio.*

'Ῥαχίμαα, ἡ, nomen mulieris, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *saginata, crassa.*

'ΡΕ'ΓΧΩ, vel *ῥίγνω, sterto*: f. ξω.

'ΡΕ'ΔΗ, ης, ἡ, *RHEDA*, [*quam vocem apud neminem qui Græcè ante Joannem scripserit reperias.]

'Ῥέδω, *facio*: à *ῥίζω*, idem.

'Ρέε, et *ῥέεν, fluebat*: 3. sing. imperf. Ion. pro *ἔῤῥεεν*, verbi *ῥέω, fluo*: f. *ῥεύσω.*

'Ῥέεθρα, *fluenta*: nom. pl. à

'Ῥέεθρον, ου, τὸ, *fluentum*: à præced. verb. Dicitur et *ῥείθρον.*

'Ρέει, *ῥῶ*, 3. sing. præs. ind. ejusd. Th.

'Ρέξιτρα, *sacrificabat*: Ion. pro *ἔῤῥιζε*, 3. sing. imperf. act. et

'Ρέζουσαν, *facientem*: acc. sing. præs. part. act. f. g. à

'ΡΕ'ΖΩ, *facio*; *sacrifico*; in 3. pl. *ῥίζουσι*, fut. *ῥίξω*, et *ῥέξω*, p. *χα*· hinc pass. *ῥίζομαι, fio*: p. m. *ἔοργα*, et per Metath. *ἴοργα.* Dicitur et *ἔρδω* pro *ῥίζω.*

'Ρέη, ης, ἡ, *Rhea*, nom. propr. acc. *Ῥέην.*

'Ῥεμαλίδαι, *qui delicatâ sunt cute*: quibus *ῥέθη, μαλά.*

'ΡΕ'ΘΟΣ, ους, τὸ, *membrum, quævis corporis pars, facies.*

'Ρῆα, Poët. pro *ῥία, facilè*; q. v.

'Ρέα, ας, ἡ, *Rhea*, nom. mulier. Vid. 'Ρέη.

'Ρέῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi *ῥέω*, Poët. pro *ῥίῃ, fluo.*

'Ρεῖθρον, υ, τὸ, *alveus, flumen, fluentum*: à *ῥέω.*

'Ρεκτὴς, ῆρος, ὁ, *efficax in agendo, strenuus*: à *ῥίζω, facio*; fut. ξω.

'Ρεμβάζω, f. *άσω, vagor mente*, seu *animo sum districto*: à *ῥέμβω.*

'Ρεμβασμὸς, ῦ, ὁ, *circumagitatio, inconstantia*: à præced.

'Ρεμβεύω, *circumdo, fluctuo, vagor*: f. *εύσω*, p. *ἐῤῥέμβευκα.*

'ΡΕ'ΜΒΩ, *in gyrum circumago*; *circumago*; *vagor.*

'Ρεμβώδης, ες, ὁ ἧ, ὁ, *vagus*; *animo districto.*

'Ρεμφὰν, ὁ, nomen idoli, indecl. qu. interpret. Lat. *Saturnus.* Gr. *Κρόνος.*

'Ρίξ pro *ῥίξι*, quod Ion. pro *ἔῤῥιζε*, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *ῥίζω*, f. ξω.

'Ρίξαι, a. 1. inf. act. et

'Ρίξας, *ασα, αν*, a. 1. part. act. et

'Ρίξει, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi *ῥίζω, facio*; f. ξω.

'Ρίζω, f. 1. verbi ejusd.

'Ρίον, pro *ἔῤῥεον*, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi *ῥέω, fluo*: f. *εύσω*, præs. part. *ῥέων.*

'Ρέοντες, *fluentes*, dual. num. præs. part. act. et

'Ρέοντι, Dor. pro *ῥέουσι*, 3. pl. præs. ind. verbi *ῥέω.* Vide *ῥέον.*

'Ρεύμενοι, *fluentes*: nom. pl. præs. part. m. ejusd. verbi.

'ΡΕ'ΠΩ, f. *ψω, vergo, propendo*; Metaphor. *inclino, propensus sum*; *benevolus sum.*

'Ριπτὰ, pro *ἔῤῥιπα*, perf. act. *ῥίπτω, projectus sum*, pro *ἔῤῥιμμαι, projicio*; f. *ψω.*

'Ρεῦμα, *ἄτος*, τὸ, *fluentum*. *fluctus*: expon. et *fluvius, fluvii impetus*: apud Medic. *fluxio, fluxus.* Angl. RHEUM; in dat. pl. *ῥεύμασιν* à Th. *ῥέω, fluo.*

'Ρεύσεται, *fluet*; 3. sing. f. 1. m. verbi *ῥέω, fluo*: f. *εύσω.*

'Ρεύσῃς, *diffluas*; 2. sing. aor. 1. sub. act. ejusd.

'Ρεύσω, *fluam*, in 3. pl. *ῥεύσωσι*, f. 1. ind. act. verbi *ῥέω, fluo.*

'Ρεχθὶν, *ῥεχθίνεος*, τὸ, aor. 1. part. pass. n. g. verbi *ῥίζω, facio*; f. ξω, a. 1. ind. pass. *ἐῤῥίχθην*, a. 1. part. pass. *ῥεχθὲς, ἄσα, ἐν.*

'ΡΕ'Ω, *fluo, mano*; *decido*, de fructibus, &c. Metaph. *evanesco, intereo, solvor, labor, defluo*: [* *manare facio.* Eurip. Hecub. 528.] f. *ῥύσω*, a. 1. *ἔῤῥυσα*, perf. pass. *ἔῤῥυμαι.* Est et

'Ρέω, *dico*: ab *ἐρέω* nisi à *ῥίω, fluo*; quod sermo sit veluti *fluentum* è pulmonibus per os.

f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα, et Att. εἴρηκα, perf. part. act. ἐρρηκώς, υῖα, ὸς, plusq. p. ind. act. ἐρρήκειν, εις, ει, perf. pass. εἴρημαι, σαι, ται, perf. part. pass. ἐρρημένος, η, ον· κατὰ τὸ εἰρημένον, secundùm quod dictum erat; a. 1. ind. pass. ἐῤῥήθην, ης, η, scribitur et ἐῤῥήθη, sed rariùs; a. 1. part. pass. ῥηθὲς, ῆσα, ὲν, nunquam ῥηθὸς, f. 1. ind. pass. ῥηθήσομαι, dicar.

'Ρηγνῦσι, pro ῥαγνῦσι, ruptum esse; a. 2. inf. pass. verbi ῥήσσω seu ῥήγνυμι, frango; f. ξω, a. 2. ind. pass. ἐῤῥάγην.

'Ρήγιον, υ, τὸ, nomen urbis, terræ motu ab Italiâ avulsæ. Gr. ruptura.

'Ρῆγμα, ατος, τὸ, ruptio, rima: à ῥήγνυμι.

'Ραγμὶν, ῖνος, scissura; littus, quia ibi unda ῥήσσεται. Th. ῥήσσω, f. ξω, frango.

'Ρήγνυνται, refringuntur; 3. pl. ind. pass. à

'Ρηγνῦω, ῥήγνῡμι, seu ῥήσσω, frango, rumpo, scindo; f. ῥήξω, a. 1. ἔῤῥηξα, a. 1. imperat. act. ῥῆξὸν, άτω, a. 1. sub. act. ῥήξω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. ῥήξωσιν, a. 2. ind. act. ἔῤῥαγον, p. m. ἔῤῥηγα, præs. pass. ῥήγνῡμαι, σαι, ται, et in 3. pl. ῥήγνυνται, perf. pass. ἔῤῥηγμαι, ξαι, κται. Vid. ῥήσσω.

'Ρῆγος, ους, τὸ, culcita, stragulum: à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango.

'Ρηδὸν, dicendum, verbale à ῥέω, dico.

'Ρηΐδια, ας, ἡ, facilis: f. g. et

'Ρηΐδιν, pro ῥηΐδια, facilis: f. g. à ῥηΐδιος, q. v.

'Ρῑδιος, ία, ιον, Poët. pro ῥᾴδιος, facilis.

'Ρηΐδιος, facilè: à præced.

'Ρήϊτερος, υ, facilior, ῥήϊστος, facillimus, compar. et superl. à ῥηΐδιος, q. v.

'Ρῆμα, ατος, τὸ, verbum carmen, mandatum, sermo; res, factum. Th. ῥέω, dico.

'Ρήμασι, dat. pl. à præced.

'ΡΗ῎ΜΟΣ, υ, ὁ, instrumentum, quo panes in furnum immittuntur, pala.

'Ρὴν, ηνὸς, ὁ, ovis: ab ἄρις, ἀρνὸς, agnus.

'Ρῆξαι, a. 1. inf. act. et

'Ρήξας, αντος, in f. g. ῥήξασα, a. 1. part. act. et

'Ρηξάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, frango, f. ξω, p. ἔῤῥηχα, aor. 1. ἔῤῥηξα.

'Ρήξ, rupit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔῤῥηξε, ejusd.

'Ρηξήνωρ, ορος, acc. sing. à ῥηξήνωρ, q. vide.

'Ρηξηνορίη, ας, ἡ, et Ion. ῥηξηνορίη, fortitudo in perrumpendis hostium copiis: à

'Ρηξήνωρ, ορος, ὁ, qui viros frangere potest; strenuus, bellicosus; ex ῥήσσω, frango, f. ξω, et ἀνὴρ, vir.

'Ράξω, rumpam, f. 1. ind. act. et

'Ρᾶξαι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ῥήσσω, f. ξω, a. 1. ἔῤῥηξα, a. 1. part. ῥήξας, ασα, αν.

'ΡΗΙΑΙ, ῶν, αἱ, sublicæ, tigilla ad substructiones apta.

'Ρησὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Syr. quod interpret. Lat. aspersus.

'Ρήσανσι, dixerunt; Ion. pro ἔῤῥησαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ῥέω, dico; f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα, Att. εἴρηκα.

'Ρησάδιον, υ, τὸ, idem ac

'Ρησίδιον, υ, τὸ, βραχὺς λόγος, breve dictum: à

'Ρῆσις, ιος, ἡ, dictum, sententia, oratio, dictio; locus certus in libro: à ῥέω, dico.

'Ρῆσος, υ, nomen fluvii.

'ΡΗ῎ΣΣΩ, ῥηγνῦω, seu ῥήγνῡμι, frango, rumpo; erumpo; vehementèr ferio; proclamo: f. ξω, p. ἔῤῥηχα, a. 1. ἔῤῥηξα, a. 2. ἔῤῥᾰγον.

'Ρητῆς, pro ῥητῆρας, acc. sing. à

'Ρήτωρ, ῆρος, ὁ, RHETOR, orator: à ῥέω, dico.

'Ρητίνη, ης, ἡ, resina: à ῥέω.

'Ρητοὶ, clari: ἄῤῥητοι, ignobiles: à ῥέω, dico.

'Ρητορίη, ας, ἡ, actio dicendi; amplificatio oratoria: à seq.

'Ρητορεύω, rhetoricam exerceo; orationem habeo; oratorum modo extollo, augeo; garrio: f. εύσω à ῥήτωρ.

'Ρητορικὸς, ὴ, ὸν, ad rhetorem seu artem oratoriam pertinens; eloquens. Hinc ἡ ῥητορικὴ, ῆς, (scil. τέχνη, ars) RHETORICA: ab eod.

'Ρητόροι, dat. pl. ejusd. Th.

'Ρητὸς, ὴ, ὸν, dictus, certus, ratus; celebris: à ῥέω, dico.

'Ρήτρα, ας, ἡ, dicendi potestas, accepta à senatu, &c. oratio ipsa oratoris; item pactum, pactio; decretum, lex, propriè Lycurgi: ab eod. Th.

'Ρήτωρ, ορος, ὁ, RHETOR, orator: à ῥέω, dico.

'Ρητῶς, adv. certis verbis, expressè, planè: à ῥητός.

'Ραχὶς, ῖδι, ἡ, sepes, vallum. Th. ῥήσσω, frango.

'Ριγιδᾶνὸς, ὴ, ὸν, horribilis, quem omnes exhorrent. Th. ῥῖγος, ους, τὸ, rigor.

'Ριγίω, RIGEO, FRIGEO, horreo, obstupesco: [* ad animum refertur, ut ῥιγόω, frigeo, ad corpus. Eustath. ad Il. γ'.] ab eod.

'Ρηγαλὸς, ὴ, ὸν, horrendus, horrificus: ab eod.

'Ρηγίστα, f. 1. inf. act. verbi ῥιγίω, q. v.

'Ρίγιστα, maximè horrenda: superl. n. g. pl. compar. ῥίγιον, magis horrendum, acerbius, detertius, durius: à

'ΡΙ῎ΓΟΣ, ους, τὸ, RIGOR, FRIGUS vehemens.

'Ρηγόω, ῶ, rigeo, frigeo: à præc.

'ΡΙ῎ΖΑ, ης, ἡ, radix, surculus.

'Ρίζῃσι, Ion. pro ῥίζαις, dat. pl. à præced.

'Ριζόω, -ῶ, radico, radicibus munio; stabilio; f. ώσω, perf. ἐρρίζωκα, aor. 1. ἐῤῥίζωσα, præs. pass. ῥιζόομαι, ῶμαι, p. pass. ἐῤῥίζωμαι, σαι, ται, p. part. pass. ἐῤῥιζωμένος, η, ον. Hinc

'Ρίζωμα, ατος, τὸ, radix.

'Ρινάω, decipio; quod fit inunitate propositâ pro veritate.

'Ρινιόμαι, distrahor, et omnibus modis distorqueor; indecentèr me flecto: à seq.

'ΡΙΚΝΟ῎Σ, ὴ, ὸν, rugosus, curvus; tenuis, macilentus.

'Ρινεύσαι, Ion. pro

'Ρινούν, 2. sing. fut. 1. m. verbi ῥινιόομαι.

'Ρίμφα, adv. celeritèr, facilè. Th. ῥίπτω, projicio.

'Ριμφάμαξ, ης, ὁ & ἡ, qui celeritèr curru fertur: ex ῥίμφα, celeritèr, q. v. et ἅμαξα, ης, τὸ, currus.

'ΡΙ῎Ν, ῑνὸς, ἡ, nasus; in pl. nares: qu. à ῥέω, quia per eum fluit humor è capite. Hinc fortè Angl. to grin.

'Ρηνάω, decipio, propriè nares, ut cum canes falluntur olfactu. [* limo, τὸν ἴχνη ῥινῶ. Ælian. H. Anim. vi. 3. habitum corporis extenuat.] à præced.

'Ρινίω, limâ polio: à

'ΡΙ῎ΝΗ, ης, ἡ, lima. Est et ῥίνη, squatina piscis: squatinæ enim cutis pro limâ esse potest.

* 'Ρίνημα, ατος, τὸ, ramentum: à ῥινίω.

'Ρινοτίλη, ης, ἡ, portula, posticum: q. ex ῥινόω, et σύλη, ostiolum.

'ΡΙΝΟ῎Σ, ῆ, ὁ vel ἡ, pellis, cutis; scutum.

'Ρινοτόρος, ε, ὁ & ἡ, scuta perforans; item aciem dirumpens. Est Martis Epithet. ex ῥινὸς, ῆ, ὁ vel ἡ, pellis, et per Synecd. clypeus, ét τορέω, perforo, terebro.

'Ρίνων, narium: gen. pl. à ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, nasus.

'ΡΙ῎ΟΝ, ε, τὸ, montis cacumen, promontorium.

'Ρῆσις, εως, ἡ, *impetus ejus quod projicitur; impetus venti; ictus*, vel *jactus teli missi, sicut fulminis; incitamentum.* Th. ῥίπτω, *projicio.*

'Ριπίζω, *flabello, ventilo:* ἀ

'Ριπὶς, ίδος, ἡ, *flabellum:* ἀ ῥίπτω.

'Ριπιστὸς, ὴ, ὸν, *qui ventilari potest, aut qui ventilatur; perflabilis et vento expositus:* ἀ ῥιπίζω.

'Ῥῖπος, εος, τὸ, et ους, ὁ, *crates;* id. quod ῥίψ.

'Ριπτάζω, *jacto, projicio, præcipitem do;* f. άσω. Th. ῥίπτω, *projicio.*

'Ῥίπτει, 3. sing. præs. verbi ῥίπτω. At

'Ῥίπτει, 3. sing. præs. verbi ῥιπτέω.

'Ριπτοῦμαι, Atticè pro ῥίπτομαι, vel à præced.

'ΡΙ'ΠΤΩ, fut. ψω, et ῥιπτέω, fut. ήσω, *jacio, dejicio, projicio, præcipito.*

'ΡΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, *RISCUS, cista pelle contecta.*

'Ῥιφθὶς, ἰσσα, aor. 1. part. pass. verbi ῥίπτω, *projicio;* f. ψω, p. ἔῤῥιφα, a. 2. ἔῤῥιφον, a. 1. pass. ἐῤῥίφθην.

'ΡΙ'Ψ, ῥῑπὸς, ὁ, *vimen flexile, ramus saligneus; crates viminea:* ἐπὶ ῥιπὸς πλῶν, *magno se periculo committere.*

'Ρίψαι, a. 1. inf. act. et

Ῥίψαις, Æol. pro

'Ῥίψας, aor. 1. part. act. à ῥίπτω, *projicio,* f. ψω.

'Ρίψε, Ion. pro ἔῤῥιψε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

'Ριψοκίνδυνος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui se in periculum præcipitat,* seu *ad audendum projectus:* ex ῥίπτω, *præcipito,* et κίνδυνος, *periculum.*

'Ριψοκινδύνως, adv. *more eorum qui se in periculum præcipitant, projectâ quâdam audaciâ, audactèr:* à præced.

'Ρίψω, γς, γ, a. 1. sub. act. verbi ῥίπτω.

'ΡΟΑ', vel ῥοὰ, ᾶς, ἡ, *malus Punica,* vel *malum Punicum.*

'Ροαῖσι, dat. pl. et

'Ροὰς, acc. pl. à ῥοὰ, ᾶς, ἡ, *fluentum.* Th. ῥέω, *fluo.*

'Ροβοὰμ, ὁ, nomen filii Salomonis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *angustus.*

'Ρόγχος, ου, ὁ, *ronchus.* Th. ῥόγχω.

'Ρόδα, *rosæ;* nom. pl. à ῥόδον, q. v.

'Ρόδαμνος, *germen.* Vide ῥάδαμνος.

'ΡΟΔΑΊ'ΝΗ, ης, ἡ, *trama, subtemen.*

'ΡΟΔΑΝΟ'Σ, ὰ, ὸν, *valde rapidus;* subst. *RHODANUS,* fluvius in Galliâ; sic dictus ob velocitatem motûs. Quum roseus notat, est à ῥόδον.

'Ροδᾶεὶς, ᾶ, ὸν, *roseus; bonum colorem habens.* Th. ῥόδον, *rosa.*

'Ρόδη, ης, ἡ, nomen puellæ, Gr. *rosa.*

'Ῥόδιος, ου, ὁ, nomen fluvii: à ῥόδον, *rosa.*

'Ροδοδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *habens roseos digitos:* ex ῥόδον, et δάκτυλος, *digitus.*

'Ροδοδάφνη, ης, ἡ, arborescens stirpe, quam Apuleius *rosam lauream* appellat.

'Ροδοειδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *roseus:* ex ῥόδον, *rosa,* et εἶδος, ους, τὸ, *forma.* Th. ἴδω, *video.*

'Ροδόεις, όεσσα, όεν, *rosaceus.* Th. ῥόδον, *rosa.*

'Ροδόμηλον, Dor. pro

'Ροδόμηλον, ου, τὸ, *rosea gena;* item *confectio ex rosis et malis cotoneis:* ex ῥόδον, et μῆλον, *malum,* in pl. *genæ.*

'ΡΟ'ΔΟΝ, ου, τὸ, *rosa.* Angl. A ROSE.

'Ροδόπηχυς, Dor. pro

'Ροδοπῆχυς, εως, ὁ καὶ ἡ, *qui,* vel *quæ habet roseos cubitos:* ex ῥόδον, *rosa,* et πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus.*

'Ῥόδος, ου, ἡ, *RHODUS,* nomen Nymphæ, et Insulæ; olim dicta videtur Ῥόδος, ου, ἡ, ab *undarum strepitu.*

'Ροδόχρους, ου, ὁ ἡ, *rosei coloris:* ex ῥόδον, τὸ, *rosa,* et χρόα, ἡ, *color.*

'Ροδόχρους, ουν, ὁ καὶ ἡ, idem, et ex iisd.

'Ρόζω, *latro; sterto;* potiùs ῥοιζῶ à ῥοῖζος, *stridor.*

'Ροὴ, ῆς, ἡ, *fluentum, fluctus:* à ῥέω, *fluo.*

'Ρόθιον, ου, τὸ, *impetus undarum:* à

'ΡΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *undarum strepitus; tumultus, impetus:* [* *aspera semita,* τῆς ὄφεως ῥόθος, Hes. Op. 219. *justitiæ aspera semita,* ut interp. Schol.]

'Ροιὰ, ᾶς, ἡ, vide ῥοὰ.

'Ροιζεσχ' pro ῥοιζεσκε, *stridebat;* ob seq. aspirat. 3. sing. imperf. act. verbi ῥοιζέω, *strideo:* imperf. ἐῤῥοίζεον, et Poët. ἐῤῥοίζεσκον, et pro ι, α.

'Ροιζέω, ῶ, *stridorem edo, strido; latro; sibilo:* à ῥοῖζος.

'Ροιζηδὸν, adv. *cum stridore:* à

'ΡΟΪ'ΖΟΣ, ου, ὁ, *stridor, impetus:* à ῥέω, quia propriè aquæ *fluentis.*

'Ροιὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ῥοιὰ, *malum granatum.*

'Ροικὸς, ὴ, ὸν, *incurvus:* à ῥυκὸς· item, *qui fluctione laborat; fluidus fluentus:* à ῥέω.

'Ροίσκος, qu. parva ῥοιὰ, figura referens *malum Punicum.*

'Ῥομφάϛα, ας, ἡ, *hasta.*

'Ῥόμβος, ου, ὁ, *RHOMBUS; turbo, -inis; impetus:* à ῥόμβω, *circumago.*

'Ῥόμφος, ὄνος, ὁ, *vermis ligna corrodens.*

'Ῥομφαία, ας, ἡ, *ROMPHÆA, gladius; framea:* à ῥόμβω, *in gyrum circumago.*

'Ῥομφὶς, ῖν, οἱ, *lora,* quibus consuuntur calcei: an quia ῥόμβουσι?

'Ῥόον, acc. sing. à

'Ῥόος, ου, ὁ, *fluxus:* à p. m. ἔῤῥοα, verbi ῥέω, *fluo,* f. ῥύσω.

'Ροπαία, ἡ, ac ῥομφαία, q. v.

'Ῥόπαλον, ου, τὸ, *clava; sceptrum; virga, baculus:* à ῥέπω, *flecto.*

* 'Ροπαλοειὸς, ὰ, όν, *in clavæ speciem formatus;* Epith. *poculi.* Dion. C. à præced.

'Ροπὴ, ῆς, ἡ, *libramentum, inclinatio lancis, momentum:* à ῥέπω.

'Ῥοῦβην, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *filius visionis.*

'Ῥοῦθ, ἡ, nomen piæ mulieris, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *tremor.*

'Ρούσιος, color, qualis est rubricæ Sinopicæ. *Russus* Lat. est; aut à ῥοὰ, cujus grænum rubet.

'Ρουφὸς, οῦ, ὁ, nomen viri, Lat. *Rufus.*

'ΡΟΦΕ'Ω, et -άω, *sorbeo, haurio:* f. ήσω, p. ἐῤῥόφηκα.

'Ροχθίσω, *sonum edo:* f. ήσω.

'Ρόχθος, ου, ὁ, *fluctuum strepitus, fluctus:* quasi ex seq. et ὀχθὸς, *ripa.*

'Ρόων, *moveo, ruo:* à ῥέω.

'Ρύαξ, ᾶκος, ὁ, *rivus, fluctus:* à ῥύω, *fluo.*

'Ρ'ΥΓΧΟΣ, εος, τὸ, *rostrum, rictus.*

'Ρυδὴν, vel ῥυδὸν, adv. *fusè, affatim, abundè; impetuosè:* à ῥύω, idem quod ῥέω, *fluo.*

'Ρυὶς, *qui fluit:* a. 2. part. pass. verbi ejusd.

'Ρύω, *libera,* Ionicè pro ῥύομαι, est præs. imperat. et

'Ρύσιμι, 3. sing. præs. ind. verbi ῥύομαι.

'Ρυὼν, -ῶ, *fluo:* fut. ώσω, p. ἐῤῥύηκα.

'Ρύδην, adv. *fluentèr, affluentèr.*

'Ρύσαι, a. 1. imperat. pass. à verbo præced.

'Ρυήσομαι, ῃ, ήσεται, *fluam:* fut. 2. pass. ejusd.

'Ρυῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ῥύομαι, *libero.*

'Ρυθμίζω, *concinno, ad numeros aptos redigo; tempero, moderor;* f. ίσω, p. ἐῤῥύθμικα· à

'ΡΤΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *RYTHMUS,* Angl. RIME seu RHYTHM; *concinnitas; quicquid certo modo et ratione fit.*

'Ῥῦμα, ατος, τὸ, *fluentum:* pro ῥεῦμα. Th. ῥέω. Est et

'Ῥῦμα, ατος, τὸ, *tractus; tutamen, munimentum, defensio:* à ῥύω, *traho.*

'Ῥῦμαι, *liberavi:* Ionicè dempto

augmento pro ἐῤῥῦμαι, p. ind. pass. verbi *ῥύομαι, libero.*

'Ῥύματα, nom. plur. à ῥῦμα, quod vide.

'Ῥύμβος, *rotula; turbo, impetus, vertigo:* à ῥίμβω, *circumago.*

'Ῥῦμη, ης, ἡ, *impetus; vicus, tractus in urbe:* à *ῥύω, traho.*

'Ρυμνός, 2 Macc. xi. 5. ἐν ῥυμνῷ χωρίῳ, al. et rect. ἐχυρωτῷ, i. e. *forti, munito:* vet. interp. *angusto:* qu. ad *ῥύμην, plateam,* retulerit.

'Ῥῦμὸς, ῦ, ὁ, *temo currûs, lignum inter equos, quo currus ῥύεται,* i. e. *trahitur.* Th. *ῥύω, traho.*

'Ῥῦσμαι, *libero, eripio:* fut. m. *ῥύσομαι,* in 1. pl. *ῥυσίμεθα.* Th. *ῥύω.*

'Ῥύονται, *tuentur:* 3. pl. ind. præs. m. verbi præced.

'Ῥύοντο, *servabant,* Ion. pro ἐῤῥύοντο, 3. pl. imperf. m. ejusd. verbi.

'Ρυπαιεῖ, *nautica acclamatio.*

'Ρυπαρωθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. à

'Ρυπαρὸν, *sum sordidus:* f. *ύσω.* Th. *ῥύπος, sordes.*

'Ρυπαρία, ας, ἡ, *sordes, illuvies:* et

'Ρυπᾰρὸς, ὰ, όν, *sordidus, squalidus; avarus:* à

'ΡΥ'ΠΟΣ, ου, ὁ, *sordes:* et per Metaph. *avaritia.*

'Ῥύπτω, -ῶ, *sordeo:* præs. part. *ῥυπῶν, -ῶν,* f. *ώσω,* p. ἐῤῥύπωκα, a. 1. ἐῤῥύπωσα, n. 1. imperat. act. *ῥύπωσον, άτω.* Th. *ῥύπος.*

'Ῥύπτω, *sordes cluo, purgo.* Th. *ῥύπος.*

'Ρυτὰ, ἡ, *γήρας, senectus;* quum quis sit *rugosus* ob *senectam:* à *ῥυτὸς,* vel *ῥυσὸς, rugosus;* cùm cutis veluti in sulcos *ῥύεται,* id est, *trahitur. Ruga* enim est cutis in plicas contractio. Th. *ῥύω, traho.*

'Ρυτὰ, nom. plur. à *ῥυτὰ,* quod vide.

'Ῥῦται, -άσθω, a. 1. imperat. m. et

'Ρύσαιντο, 3. sing. aor. 1. opt. m. et

'Ρύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi *ῥύομαι, libero:* f. m. *ῥύσομαι,* a. 1. m. ἐῤῥυσάμην, ω, ασο.

'Ρυσάσθω, 3. sing. a. 1. imperat. m. verbi ejusd.

'Ῥῦσθαι, Ion. pro ἔῤῥυσθαι, perf. inf. pass. verbi *ῥύομαι, libero.* Vel, ut alii volunt *ῥῦσθαι,* per Sync. vel Synæresin dici pro *ῥύεσθαι,* præs. infin. med. verbi *ῥύομαι.*

'Ῥύσθω, *liberer,* et in 1. pl. *ῥυσθῶμεν,* a. 1. sub. pass. verbi ejusd.

'Ρυσὶδιφρος, ου, ὁ ἡ, Epithet. aurigæ, *qui trahit, ac trahendo, currum regit:* ex *ῥύω, traho,* et δίφρος, *currus.*

'Ρύσιμον, ου, τὸ, *ruta;* quod à venenis *ῥύεται, liberet.* Vide *ῥυτά.*

'Ῥύσιον, ου, τὸ, *quod pro ῥύσει, liberatione,* datur; item *pignus, spolium.* [* *sacrificium* ut quidam exponunt, ll. δ', 673. ap. Masson. Hist. Crit. tom. 1. p. 212.] Th. *ῥύω, traho.*

'Ῥύσις, ιος, ἡ, *liberatio, redemptio.* Th. *ῥύω,* vel *ῥύομαι, libero.* Est et

'Ῥύσις, ιος, ἡ, *fluxio, fluxus:* à *ῥύω,* pro Th. *ῥέω, fluo:* f. *ῥύσω.*

'Ῥύσιος, seu *ῥύσιαμαι, custodio, tueor:* et idem quod *ῥύω.*

'Ρυσμὸς, οῦ, ὁ, Poët. *rerum, aliquarum series, tractus.* Th. *ῥύω, traho.*

'Ῥῦσὸς, vel *ῥυσὸς,* ὴ, όν, *rugosus:* à Th. *ῥύω, traho.*

'Ρυσόεσσης, ητος, ἡ, *rugositas:* à præced.

'Ρυσάζω, fut. ξω, *trahendo rapto, traho.* Th. *ῥύω, traho.*

'Ῥύστης, ου, ὁ, *liberator:* à *ῥύω, libero.*

'Ῥυτὰ, τὰ, *fræna:* à *ῥύω, traho.*

'Ρυσαίνω, *convitior, detraho:* ab eod.

'Ρυτὴ, ῆς, ἡ, *RUTA:* Angl. RUE: scrib. et *ῥύτη* à *ῥύω, conservo;* quia valetudinem contra venena, &c. *conservat.*

'Ρυτίνη, ἡ, *resina.* Gen. xxxvii. 25.

'Ρυτὴρ, ῆρος, ὁ, *custos,* [* *habena: σανίδων ἀπὸ ῥυτῆρες, effusis habenis currere.* Œdip. Col. 893. al. 955.] à *ῥύομαι, custodio.* Est et *tractor,* à *ῥύω, traho.*

'Ρυτίδιον, f. *ώσω, corrugo, in rugas contraho:* præs. part. *ῥυτιδόωμαι, in rugas contrahor:* à

'Ρυτὶς, ίδος, ἡ, *RUGA:* à *ῥύω, traho.* Vide *ῥυτά.*

'Ρύτο, Ion. seu Poët. pro ἔῤῥυτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi *ῥύομαι, libero, tueor,* vel *ῥύω, traho.*

'Ρυτὸν, ῦ, τὸ, *poculi genus,* è quo potus tenuissimè fluit, et velut *trahendo* bibitur. Est et *ῥυτὸν, habena,* quia eâ equus *ῥύεται, trahitur.*

'Ῥῦτὸς, ὴ, όν, *tractus.* Th. *ῥύω, traho.*

'Ρυφὸς, ὴ, όν, *incurvus:* Æol. à *ῥίπτω, inclino, curvo.*

'ΡΤ'Ω, vel potiùs *ῥύομαι, traho; libero, tueor:* ut ἐρύω. Est et

'Ρύω, *fluo:* à *ῥέω,* idem.

'Ρωβιαύντιος, ου, ὁ ἡ, *qui vix literam ῥῶ pronunciare potest.*

'Ρωγάλιος, ία, ιον, *fissus, fractus:* et

'Ρωγὴ, ῆς, ἡ, *fissura:* à *ῥήξ.* Th. *ῥήσσω, frango.*

'Ρωγμὴ, ῆς, ἡ, *rima:* ab eod.

'ΡΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, *naris,* frequentiùs plur. *ῥῶθωνες, nares:* quasi à *ῥὶς,* vel *ῥέω, fluo.*

'Ρωμαῖος, αία, αῖον, *Romanus, a, um:* à 'Ῥώμη, *Roma.*

'Ρωμαλέος, α, ον, *fortis, robustus:* à *ῥώμη.*

'Ρωμαλέως, adv. *fortiter:* à præced.

'Ρώμη, ης, ἡ, *robur, vires:* à *ῥωννύω.* Est et

'Ρώμη, ης, ἡ, *ROMA,* Gr. *robur.*

'Ρώνυσι, 3. sing. præs. ind. à

'ΡΩΝΝΥ'Ω, seu *ῥώννῡμι, confirmo, roboro;* f. *ῥώσω,* qu. à *ῥόω,* p. ἔῤῥωκα, aor. 1. ἔῤῥωσα, præs. pass. *ῥώννῡμαι, σαι, σται, corroboror; valesco:* perf. pass. ἔῤῥωμαι, σαι, σται, *valeo:* perf. part. pass. ἐῤῥωμένος, *corroboratus; qui animo est forti; robustus, validus;* plusq. p. ἐῤῥώμην, σο, σο, *valebam:* perf. imperat. pass. ἐῤῥώσο, -ώσθω, *vale;* et in 2. pl. ἐῤῥώσθε, *valete.*

'Ῥῶξ, ωγὸς, ἡ, vel ὁ, *RUPES; fissura; scala; acinus, bacca:* pro ῥᾶξ· à *ῥήσσω, frango,* f. ξω. Hinc Angl. A ROCK.

'Ῥώοντ', pro ἐῤῥώοντο, 3. plur. imperf. m. vel pass. Ion. ac insuit. *ῥώομαι, agitor, cum impetu feror:* à *ῥόω, roboro.*

'Ρωπήϊον, ου, τὸ, *locus virgultis plenus:* à *ῥὰψ, virgultum.* Th. *ῥίπτω, vergeo, propendeo.*

* 'Ῥῶπος, ου, ὁ, et *ῥώπη, ης, τὸ, merx parvi momenti; sarcina omnifaria:* à *ῥάπτω.*

'Ρωπωπώλης, ου, ὁ, *venditor rerum minutarum:* qu. dicas, *ῥώπων πωλῶν, viles et minutas merces vendens.*

'Ρωρὸς, ὴ, όν, *vehemens:* à *ῥόω,* seu *ῥώννῡμι, roboro.*

'Ῥῶς, *caput, vertex,* 2 Sam. xvi. 16.

'Ρωσθὸς, vide in *ῥόω.*

'Ῥώσω, *roborabo:* fut. 1. act. verbi *ῥωννύω,* a. 1. pass. ἐῤῥώσθην, a. 1. part. pass. *ῥωσθὶς, σθεῖσα, ὲν.*

'Ρωτάζω, *literam ῥ sæpè litero.*

'Ρωχμὶς, ῦ, ἡ, *scissura, rima, hiatus:* à *ῥωγὴ, fissura:* quod à *ῥήγνυμι,* seu *ῥήσσω, frango.*

'ΡΩ'ΧΩ, *dentibus fremo:* qu. eos inter se *ῥήσσω.*

'Ῥὰψ, απὶς, ἡ, *merx non magni momenti; virgultum:* à *ῥίπτω, vergeo, propendeo.*

'ΡΩ'Ω, *ROBORO;* sed pro eo usurpatur *ῥωννύω,* vel *ῥώννῡμι, roboro,* q. v. *ῥώομαι, agitor:* et med. *ruo, irruo, festino.*

Σ

Σ, DECIMA octava Græcorum litera, in numeris denotat *ducenta,* et cum lineolâ infrà appositâ (ϛ), *ducenta millia.* Multarum vocum initio impunè σ ad-

ept, etiam absent; ut σμηρὸς, μηρὸς, &c. Attici interdum pro eo habent ξ item σ et Dor. et Æol. in δ mutant.

Σὰ, tua; à σὸς, σὴ, σὸν, tuus. Th. σύ. Sed

Σᾶ, salva, contract. ex σάα, qu. à σάος, idem quod σῖος, salvus.

Σαβάζων, bacchari; motæ indecoro persulto: à σαβαῖ.

Σαβάζιος, ου, ὁ, Bacchus: à σαβάζειν.

ΣΑ'ΒΑΝΟΝ, ου, τὸ, pannus asperior siccandis corporibus aptus.

Σαβαχθάνι, Syr. Gr. ἐγκατέλιπές με, dereliquisti me.

Σαβαὼθ, et Σαβαὰθ, exercitus. Est vox Hebr. ἁλώνιος, in plur. num. fem. gen.

Σαββατίζω, septimo die requiesco, Sabbatum servo; f. ίσω, et Att. ιῶ, a. 1. ἐσαββάτισα: à σάββατον.

Σαββατισμὸς, ῦ, ὁ, SABBATISMUS, quies: à præced.

Σάββατον, ου, τὸ, plur. σάββατα, ων, σάββατοι, qu. à σάββας, ατος, τὸ, propriè cessatio à laboribus, requies, SABBATUM. Synecd. hebdomas, septimana: à radice שָׁבַת, cessavit, quievit ab opere.

ΣΑΒΟΙ, vox Bacchantium. Est et

Σαβοὶ, οἱ, Baccho initiati; Bacchi sacerdotes; loca Baccho consecrata: à præced.

ΣΑ'ΓΑΡΙΣ, ιος, ἡ, securis Amazonum; gladius Persicus; securis.

Σαγγάριος, ου, ὁ, nomen viri.

Σάγη, ης, ἡ, tegmen, stratum; vestis militaris, vel quivis habitus externus: à σάττω.

Σαγηνεύω, capio, diripio: à

Σαγήνη, ης, ἡ, SAGENA, verriculum, genus retis piscatorii: qu. à σάττω, onero.

Σάγμα, ατος, τὸ, onus jumenti sarcinarii. Th. σάττω, onero.

Σάγος, ους, τὸ, vel ου, ὁ, SAGUM. Vox Lat.

Σαδδουκαῖος, ου, ὁ, SADDUCÆUS: sic dictus, à sectæ illius auctore, Zadoka.

Σαδὼκ, nomen viri indecl. Heb. justus.

ΣΑΘΗ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, animal quadrupes, ex mari victum quærens.

ΣΑ'ΘΗ, ης, ἡ, pudendum virile.

Σαθρὸς, ὰ, ὸν, idem quod σαπρὸς, flaccidus, marcidus, putris; item debilis, futilis: à σήθω, putrefacio.

Σαθρόω, f. ώσω, debilito, marcidum seu flaccidum reddo: à præc.

Σαὶν, acc. sing. à Σαΐς, ΐος, ἡ, Saïs, urbs Æ gypti.

Σαίνω, adulatur; 3. sing. præs. ind. à σαλω.

Σαίνωρος, ου, ὁ ἡ, caudâ blandiens: ex σαίνω, et οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Σαίνω, idem quod σάω, propriè moveo, quatio; blandior, propriè de canibus, qui caudam movent blandientes; f. σανῶ, a. 1. ἔσηνα, præs. pass. σαίνομαι, commovear.

ΣΑΙ'ΡΩ, scopis purgo, verro; ore sum kianti; f. σἠρῶ, p. σέσαρκα, p. pass. σέσαρμαι.

Σαλευτήλιος, ου, ὁ ἡ, scuti vibrator: ex σάλος, ου, τὸ, scutum, (qu. à σάττω, onero,) et πάλλω, vibro.

Σαλευφόρος, scutifer: ex σάλος et φέρω.

Σαλίαια, stabularium; acc. sing. à σαλίναι, α, ἡ, Dor. pro σηλίναι, ης, ἡ. Th. σηλὸς, ὸν, ὁ, stabulum.

Σαλιαλίζω, f. ίσω, idem quod

Σαλιάω, vel

Σαλιόω, vel

Σαλίζω, f. ίσω, per saccum transmitto, colo: à

Σάλιος, ου, ὁ, SACCUS, cilicium; colum: ab Hebr. שַׂק, quod à nobis Angl. A SACK etiam appellatur.

Σάλος, ου, τὸ, scutum, clypeus; σάλιον, Dor. pro σάλιος, et σάλιος. Dores enim mutant gen. ο in ιο. Th. σάττω, onero, f. ξω. Sed

Σαλὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro σηλὸς, q. v.

ΣΑ'ΚΧΑΡ, ἄρεος, vel σάκχαρον, ου, τὸ, SACCHARUM.

Σακῶν, gen. pl. à Σακαὶ, Sacæ; Scythiæ populi.

Σαλὰ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. jaculum.

Σαλαδιὰλ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. petivi à Deo.

Σαλαΐζω, lamentor: à σαλάω.

ΣΑΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, pauper qui opulentiam simulat, jactabundus: qu. à σαλεύω, jacto.

ΣΑΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, animal lacerti figurâ.

Σαλάμβη, foramen per quod σίλας βαίνει, Hesych.

Σαλαμὶς, ῖνος, ἡ, nomen insulæ: σάλις ἁμὶς, matula sati.

Σαλάσσω, vel -σσω, f. ξω, moveo, concutio, ut modium; impleo largiter, ut diffluat: à σαλεύω.

Σαλάω, -ῶ, idem.

Σαλεῖμ, τὸ, nomen loci indecl. Hebr. quod interpr. Lat. pupillus.

Σαλεύω, agito, flactuo; propriè de mari, ventorum vi agitato: per Synecd. concutio, commoveo, concito; dicitur et neutraliter, ut bello, periculo jactari; f. εύσω, p. σεσάλευκα, a. 1. ἐσάλευσα, a. 1. inf. act. σαλεῦσαι, præs. part. pass. σαλευόμενος, qui agitatur; τὰ σαλευόμενα, res instabiles; p. pass. σεσάλευμαι, perf. part. pass. σεσαλευμένος, agitatus; a. 1. pass ἐσαλεύθην, ης, η, concussus fui; a. 1. inf. pass. σαλευθῆναι, fut. 1. ind. pass. σαλευθήσομαι, ῃ, ῃται. Th. σάλος, υ, ὁ, salum.

Σαλὴμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpr. Lat. pax.

Σαλμὼν, ὁ, nomen stavi Davidis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. pacificus.

Σαλμὼν, ης, ἡ, nomen mulieris, Heb. quod interpret. Lat. perfecta, pacifica.

ΣΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, SALUM, maris profundus locus; item jactatio ejus qui navigat, fluctuatio. Metaph. cura, dubitatio, &c. quasi ab ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, SALPA, piscis: qu. ex σίλας, splendor, et φάω, appareo.

Σαλπίγγω, f. ξω, tubâ cano, buccino, resono: à σάλπιγξ.

Σαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, tubicen, buccinator: à præced.

ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, tuba, buccina; acc. pl. σαλπίγγας.

Σαλπίζω, tubâ cano, buccino, f. ίσω, et Att. ιῶ, a. 1. ἐσάλπισα, a. 1. sub. act. σαλπίσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. σαλπίσας. Th. σάλπιγξ.

Σαλπίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi σαλπίζω. Th. σάλπιγξ.

Σαλπιστὴς, οῦ, ὁ, tubicen: à σαλπίζω.

Σᾶμα, ατος, τὸ, Dor. pro σῆμα, signum, monumentum, q. vide: etiam pro σῶμα, corpus.

Σαμαίνεται, Dor. pro σημαίνεται, 3. sing. præs. pass. verbi σημαίνω, significo. Th. σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Σαμάρεια, ας, ἡ, nomen urbis, montis, et regionis. Hebr. à viro Shemer. Lat. fæx. Hinc

Σαμαρείτης, ου, ὁ, Samaritanus: et

Σαμαρίτις, ίδος, ἡ, Samaritana, ex urbe aut regione Samariæ oriunda.

Σάμβαλον, υ, τὸ, idem quod σάνδαλον· indè ἀσάμβαλος, qui sandalis caret.

ΣΑΜΒΥ'ΚΗ, ης, ἡ, SAMBUCA, instrumentum musicum; item machina bellica.

Σάμιον, Dor. pro σάμιον, hodiè, Att. σάμιον. Vide σήμιον.

Σάμη, ης, ἡ, insula sic dicta.

Σαμοθρᾷκη, ης, ἡ, nomen insulæ, sic dictæ à Samiis, tractum illum occupantibus.

Σάμος, ου, ὁ, urbis et insulæ nomen.

Σαμουὴλ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpr. Lat. exauditus à Deo.

Σαμφόρας, qui σὰν φέρει, id est, literam sigma, ut equus cui impressum erat Σ.

ΣΑΜΨΫ'ΧΟΝ, υ, τὸ, *SAMPSUCHUS.* Angl. MARJORAM, vel *armaracus.*

Σαμψών, ὁ, nomen viri, indecl. Heb. *Sol.*

Σὰν, nom. lit. σ, ex Phœnicio *shin* factum.

ΣΑΝΔΑ'ΛΙΟΝ, ου, τὸ, *SANDALIUM, calceamentum muliebre;* dicitur et σάνδαλον.

ΣΑΝΔΑΡΑ'ΧΗ, ης, ἡ, *succus concretus, SANDARACHA.*

ΣΑ'ΝΤΞ, υνος, ἡ, *cerussa usta et rufa, SANDYX.*

Σανίδες, αἱ, *tabulæ, in quibus leges, et similia inscribebantur;* item *valvæ:* et

Σανίδιον, υ, τὸ, *tabella:* et

Σανιδωτὸς, ὴ, ὸν, *asseribus tectus:* à

ΣΑΝΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *tabula, asser,* qu. τανὶς, à τείνω, *extendo.*

Σάνναι, vel σάννες, υ, ὁ, *futuus.*

Σάνταλον, υ, τὸ, *SANTALUM,* arbor.

Σάω, *servet,* 3. sing. præs. opt. act. verbi σάω, Poët. pro σώζω, *servo.* Th. σόος, *salvus.*

Σάος, *SANUS,* idem quod σόος, *salvus;* et contractè σῶς, compar. σαώτερος.

Σαοὶλ, ὁ, nomen regis, item Apostoli, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *petitus.* Flectitur etiam Græcè Σαοὺλος, υ, ὁ, Act. viii. 3.

Σαόφρονιν, *prudentibus,* dat. pl. à σαόφρων, quod vide.

Σαόφρων, et σάφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *cui mens est sana;* item *prudens:* ex σάος, seu σόος, *sanus, salvus,* et φρὴν, *mens.*

Σάπαξ, *tinea,* quia σήπει vestes. Th. σήπω, *putrefacio.*

Σαπέσης, *putrefactæ,* gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. verbi σήπω, *putrefacio,* f. ψω, a. 2. ἔσαπον.

Σαπὲς, σᾶσα, ὲν, *putrefactus,* a. 2. part. pass. præc. verbi.

ΣΑΠΕ'ΡΔΗΣ, υ, ὁ, *SAPERDA,* piscis; accipitur etiam pro *homine sapienti et astuto.* Varro *Saperdam* pro *sapiente* ponit; sed Lipsius *scurram* exponit.

Σαπρία, ας, ἡ, *caries, putredo:* et

Σαπρίζω, *putresco,* fut. ῖσω, p. σεσάπρικα· à

Σαπρὸς, ὰ, ὸν, *putris, rancidus; fœdus, obscœnus; nugax:* à σήπω, *putrefacio.*

Σάπφειρα, ας, ἡ, nomen mulieris. Gr. *Sapphirus,* gemma.

ΣΑ'ΠΦΕΙΡΟΣ, υ, ἡ, *SAPPHIRUS,* gemma.

Σαπφικὸς, ὴ, ὸν, *SAPPHICUS:* à

Σαπφὼ, οῦς, ἡ, *poëtria lyrica.*

Σαπφὼ, *pelvis, limen.* Jer. lii. 19. legend. puto ἀσφώ.

Σαπὼν, οῦσα, ὸν, *qui putrefecit,* a. 2. part. act. verbi σήπω, *putrefacio;* a. 2. ἔσαπον. Sed

Σάπων, ωνος, ὁ, *SAPO.*

Σαράβαρα, *SARABARA, bracca.*

ΣΑ'ΡΑΒΟΣ, αἰδῶν γενεαλογία, *generatio, familia.*

ΣΑΡΓΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *sporta, cista; vinculum:* q. à שָׂרַג, *implicavit:* idem quod σαγὴνις, ίδος, ἡ.

ΣΑ'ΡΓΟΣ, *SARGUS, piscis è mugilum genere.*

Σάρδεις, αἱ, *Sardes,* urbs Lydiæ princeps; pl. num. tantùm. Syr. *clypei.*

Σάρδινος, υ, ὁ, et σάρδιος, υ, ὁ, subaudi λίθος, *SARDIUS,* nomen *gemmæ,* sic dictæ à Sardiniâ insulâ, ubi laudatiss. nascitur. Rabbini *rubinum.* F. J. *pyropum* vocat.

Σάρδιον, υ, τὸ, et

Σάρδιος, υ, ὁ, idem ac σάρδινος.

Σαρδόνυξ, ὔχος, ὁ, *SARDONYX,* nomen gemmæ, compos. ex σάρδιος, υ, ὁ, *sardius,* et ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis:* quòd colore suo unguem humanum imitetur.

ΣΑΡΔΩ', et Σαρδὼν, όνος, ἡ, *Sardinia,* insula.

Σαρῆ, *verret,* 3. sing. f. 1. act. verbi σαίρω, *verro, scopis purgo;* f. ἀρῶ. Sed σαρῶ, est 3. sing. præs. optat. act. verbi σαρόω, idem quod σαίρω, *verro.*

Σάρισσα, nom. urbis Hebr. *officina aurifabri.* Vel est pl. n. g. indecl. vel sing. f. ὴ.

ΣΑ'ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, *SARISSA, Macedonica hasta.*

Σαρκάζω, *carnes detraho;* item *diducto rictu irrideo:* à σάρξ.

Σαρκασμὸς, ῦ, ὁ, *SARCASMUS, irrisio amarulenta:* hinc Angl. SARCASM: à p. pass. præced.

Σαρκίζειν, seu σαρκάζειν, inf. à σαρκάζω, quod vide, *carnes carpere ac vellere; irrideo.* Th. σάρξ, *caro.*

Σαρκικὸς, ὴ, ὸν, *carnalis, carneus, corporeus.* In S. S. *imperfectus, debilis, corruptus, pravus, impius:* ab eod.

Σάρκινος, ίνη, ινον, *carneus, qui est crasso corpore:* ab eod. Th.

Σαρκοφάγος, ου, ὁ ϛ ἡ, *carnivorus;* item subst. *sepulchrum:* indè

Σαρκοφαγία, ας, ἡ, *carnium esus:* ex σάρξ et φάγω.

Σαρόω, f. ώσω, *carneum reddo, incarno:* indè

Σάρκωσις, ωσις, ἡ, *carnis generatio:* à præced. Th. σάρξ, *caro.*

Σάρωμα, ατος, τὸ, *hiatus; sordes purgando collectæ.*

ΣΑ'ΡΞ, κὸς, ἡ, *caro, pulpa;* [* Isa 8. S. *homo;* ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, Joan. i. 14. Mat. xxiv. 22. Joan. xvii. 2. Rom. iii. 20. 1 Pet. i. 24.] ejus *imperfectio, imbecillitas, corruptio,* &c. item *lex Mosis.*

Σαρῦχᾶ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *palmes.*

Σαρπηδὼν, *SARPÆDON,* nom. propr. viri.

Σάρὸς, ὔ, ὁ, *scopæ; res,* vel *homo nullius pretii:* à σαίρω.

ΣΑ'ΡΠΟΣ, υ, ὁ, *arca, domus lignea.*

Σάρόω, *verro;* fut. ώσω, p. part. pass. σεσαρωμένος· à σαρὸς.

Σάρρα, ας, ἡ, nomen mulieris, uxoris Abrahami. Heb. *princeps.*

Σάρωθρον, υ, τὸ, *scopæ:* à σαρόω.

Σάρων, ωνος, ὁ, nomen regionis, Hebr. *lorica.* Est et

Σάρων, *natura muliebris;* item *rete venatorium,* et *deus nauticus.*

Σαρωνὶς, ῖδος, ἡ, *quercus cava:* quia σίσυρος.

Σὰς, *tuas;* accusat. plur. f. g. à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um.* Th. σὺ, *tu.*

Σατᾶν, ὁ, nomen principis malorum angelorum, indecl. Hebr. *adversarius.*

Σατᾶνᾶς, ᾶ, ὁ, idem; 2 Cor. xi. 14.

Σατῖνη, ης, ἡ, et σάτινον, ου, τὸ, *plaustrum, vehiculum:* à σάτον, *onero.*

Σάτον, ου, τὸ, *frumenti mensura, tertia pars ephæ,* et respondet *sesquimodio:* et *sesquimodius* continet 6 cabos, *cabus* verò 24 ova. Vox Syr.

Σατραπεία, ας, et Ion. -ίη, -ίης, ἡ, *Satrapiæ principatus:* à

ΣΑΤΡΑ'ΠΗΣ, υ, ὁ, *SATRAPA, provinciæ præses,* vox Persica.

ΣΑ'ΤΤΩ, *onero, onus impono, refercio, constipo, subigo;* f. ξω, p. σεσᾶχα, p. pass. σέσαγμαι.

* Σατυρικὸν, *Satyricum,* scil. subintelligitur βιβλίον, Æl. ii. 8.

Σατυρικὸς, ὴ, ὸν, *SATYRICUS; dicax, mordax:* et

Σατύριον, υ, τὸ, *herba ad Venerem incitans:* à

ΣΑ'ΤΥΡΟΣ, ου, ὁ, *SATYRUS:* qu. à σάθη. [* Σατυροὶ, *fabulæ Satyrica.* Athen. x. p. 420. Λυκόφρων γεγράφας Σατυρὸν, Μενέδημον, *scripsit fabulam, cui titulus est Menedemum.*]

Σαυρὸς, ὰ, ὸν, *siccus, aridus.*

Σαυρὰ, adverbialiter, *tardè:* à

ΣΑΥΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *delicatus, mollis; fluxus, levis, tardus, quietus.* Est et

Digitized by Google

Σαῶλος, ου, ὁ, id. quod **Σαοὺλ**, nomen propr. Apostoli.

Σαυνάζω, *saunio percutio :* à seq.

Σαυνίον, ου, τὸ, *SAUNIUM, hasta :* à **σαίνω**, *quatio.*

Σαυνὸς, ἁπαλὸς, *mollis, tener ;* fortasse pro **σαυλός.**

ΣΑΥ ΡΑ, vel **σαύρα**, ας, ἡ, *lacerta.*

Σαυρίδιον, ου, τὸ, *nasturtium.*

Σαῦρος, ου, ὁ, *lacertus.* Est et nom. piscis.

Σαυρωτὴς, ῆρος, ἡ, *cuspis in imâ hastâ transversa ;* seu *ferramentum concavum, mucronatum, cui extrema hastæ pars inserta, efficit ut erigatur, et solo infigatur :* qu. **σαυρόω**, à **σαυρόω**, *palum depango.*

ΣΑΤΣΑΡΙΣΜΟΣ, οῦ, ὁ, *linguæ hæsitatio.*

Σαυσαρὸς, οῦ, ὁ, *SUSURRUS :* Vox fictitia.

Σαυτῆς, per Crasin pro **σαυτοῦς** sic **σαυτῦ** pro **σαυτοῦ**, et **σαυτὸν** pro **σαυτὸν**, *te ipsum :* ex **σὺ**, et **αὐτὸς**, *ipse.*

Σάφα, adv. *perspicuè, certò, verè :* à **σαφὴς**, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *manifestus.*

Σαφᾶνὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, Dor. pro **σαφὴς**, *perspicuus, clarus, certus.*

Σαφὶς, Poët. n. g. loco adv. **σαφῶς**, *apertè, perspicuè.*

Σαφέστατος, superl. et

Σαφέστερος, ἑρα, ον, comp. à **σαφὴς**, *manifestus.*

Σαφόω, vide **σαφηνίζω.**

Σαφρὸς, et **σαφνὸς**, Ion. pro **σαφῶς**, *apertè, palam*, quod vide.

Σαφὴ, acc. sing. à **σαφὶς**, quod vide.

Σαφήνεια, ας, ἡ, *perspicuitas :* ab eod.

Σαφηνίζω, f. ίσω, et Att. ῶ, *explano, exprimo, declaro.* Th **σαφὴς**, *manifestus.*

Σαφηνῶ, Att. pro **σαφηνίσω**, f. 1. verbi præced.

Σαφηνῶς, idem quod **σαφῶς**, q. vide.

ΣΑΦΗ'Σ, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *manifestus, apertus, perspicuus, certus.*

Σαφῶς, adv. *manifestè, perspicuè ;* à præced.

Σαχθὶς, ῖσα, ἰν, *constipatus ;* a. l. part. pass. à **σάττω**, *onero ;* f. ξω, a. 1. pass. **ἐσάχθην.**

Σαὼ, ὁος, -ῶς, ἡ, nomen mulier, *salva.*

Σάω, *servavit, servabat ;* pro **ἔσαωσι**, 3. sing. a. 1. ind. act. rejecto augmento et Apocope Poët. **σάω.** Sumitur et pro **σάωσον, serva ;** a. 1. imperat. act. per eand. Apoc. Alii volunt esse 3. sing. imperf. pro **ἐσάωζε**, vel præs. imperat. pro **σάωζε**, verbi **σαόω.** Sunt qui **σάω**, Doricè dici docent pro **σάω**, verbi

Σάω, vel **σάομαι**, *servo*, propriè (secund. Ern.) *eripiendo è periculo vi alterius :* à **σάος**, Poët. pro **σόος**, *salvus.*

Σαώζω, Poët. pro **σώζω**, *servo :* ab eod. Th.

Σάωσε, *servavit ;* Ion. pro **ἔσωσε**, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi **σαώζω**, Poët. pro **σώζω**, *servo :* ab eod. Th.

Σαώσει, *servabit ;* 3. sing. f. 1. ejusd. verbi et Th.

Σαώσειν, *servaturum esse ;* Ion. pro **σαώσειν**, f. 1. infin. verbi **σαώζω**, vide **σάωσε.**

Σαώσετον, dual. f. 1. act. verbi ejusd.

Σαώσομεν, 1. pl. f. 1. ind. verbi ejusd.

Σαώτερος, *magis salvus :* comp. à **σάος**, idem quod **σόος**, *salvus.*

Σβιππμιάων, Æol. pro **σβιππμίων**, gen. pl. part. præs. pass. verbi

ΣΒΕ'ΝΝΥΜΙ, sive **σβιννύω**, *extinguo, restinguo ; comprimo ;* præs. imperat. **σβίννυθι**, ύτω, et in 2. pl. **σβίννυτε**, f. **σβίσω**, ab inus. **σβέω**, a. 1. **ἔσβεσα**, a. 1. inf. act. **σβέσαι**, p. **ἔσβεκα** et **-κηα**, præs. pass. **σβίννυμαι, σαι, σται**, et in 3. pl. **σβίννυνται**, perf. pass. **ἔσβεσμαι**, a. 1. pass. **ἐσβέσθην**, et in infin. **σβεσθῆναι**, f. 1. pass. **σβεσθήσομαι, ῃ, σται**, f. 2. pass. **σβήσομαι.**

Σβέσα, ας, ι, Ion. pro **ἔσβεσα**, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi super.

Σβέσις, ιος, ἡ, *extinctio :* à 2. pers. p. pass. ejusd.

Σβέσσαι, gem. σ, Poët. pro **σβέσαι**, a. 1. inf. act. verbi **σβέννυμι.**

Σβεστήιος, ἡ, ὸν, *habens vim extinguendi :* à **σβέννυμι.**

Σβέσω, ας, ε, *extinguam ;* f. 1. act. ejusd.

Σὶ, *te ;* acc. sing. à **σὺ**, *tu.* **σὶ φρένας**, Att. pro **σῦ φρένας**, vel potiùs pro **σανὰ φρένας**, per Synecd.

Σεαυτοῦ, ῆς, οῦ, et contractè **σαυτοῦ**, ῆς, οῦ, *tui ipsius*, caret nom. compositum ex **σὺ** pro **σοῦ**, *tui*, et **αὐτοῦ.**

Σεβάζομαι, idem quod **σέβομαι**, *colo, veneror ;* item *vereor*, f. m. **ἄσομαι**, p. pass. **σεσέβασμαι, σαι, σται**, a. 1. pass. **ἐσεβάσθην.** Th. **σέβω**, *colo.*

Σέβας, τὸ, indecl. *reverentia, veneratio, pudor ; res sacra :* ab eod. Th.

Σεβάσθησαν, Ion. pro **ἐσεβάσθησαν**, 3. pl. a. 1. ind. pass. à **σεβάζομαι**, quod vide.

Σέβασμα, ἄτος, τὸ, *veneratio, signum dei ; σεβάσματα*, ων, τὰ, *sacra :* ab eod.

Σεβασμὸς, οῦ, ὁ, *veneratio ; cultus ; religio :* ab eod.

Σεβάσμιος, ου, ὁ ἡ ὁ, vel **σεβάσμιος**, ία, ιον, idem quod **σεβαστὸς** ab eod.

Σεβάσσατο, Ion. et Poët. gem. σ, pro **ἐσεβάσατο**, 3. sing. a. 1. m. verbi **σεβάζομαι.**

Σεβαστὸς, ὴ, ὸν, *venerandus, colendus, adorandus : Augustus*, q. d. *veneratione dignus*, cognomen Rom. Imperatorum. **Σεβαστὴ**, ῆς, ἡ, *Augusta*, Cæsaris uxor : à p. pass. verbi **σεβάζομαι**, idem ac Th. **σέβω**, *colo.*

Σέβε, *cole ;* præs. imperat. act. à **σέβω.**

ΣΕΒΕ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *palmæ involucrum.*

Σεβίζω, Poët. idem quod **σεβάζομαι**, *colo, veneror.*

Σέβομαι, *colo, veneror*, cum acc. item pass. *color :* est et *pudet me, revereor ;* præs. imperat. m. **σέβου**, præs. infin. m. **σέβεσθαι**, part. præs. m. **σεβόμενος, μένη, μενον.** Th. **σέβω**, *colo.*

Σέβουσι, Dor. pro **σέβουσι**, 3. pl. præs. act. à

ΣΕ'ΒΩ, *veneror, adoro, colo.*

Σέθεν, per Sync. pro **σέοθεν**, Poët. Dor. seu Ion. pro **σοῦ**, gen. sing. à **σὺ**, *tu.*

Σέο, et **σέος**, Ion. pro **σοῦ**, gen. sing. à **σὺ**, *tu.*

Σεύμενος, υ, præs. part. pass. à **σεύω**, *moveo, vuo*, f. σω, p. **σέσυμαι.**

Σεύοντες, nom. plur. præs. part. act. ejusd.

Σεύς, Laconicè pro **Θεὸς**, *divinus.* Th. **Θεὸς**, *Deus.*

Σεὺς, ῶς, ὁ, *Sol :* à **σεύω**, *desicco.*

ΣΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, *catena, funis, linea, SERA et obex.* **σειρὰ**, quoque *bulborum et olerum fasciculi :* ab **εἴρω**, *necto.*

Σειρὴν, ῆνος, ἡ, *SIREN*, monstri marini genus ; item *insectum api haud dissimile.* [* *Scarabæus*, genus crabronum vivens in eremo, Arist. et LXX. Vid. Voss. de Sibyllis, p. 262.] Alii ab **εἴρω**, *necto :* alii à **σύρω**, *traho.* Alii autem à **σαρὰ**, quòd audientes Sirenum voce capti, ab eâ tanquam fune penderent, et veluti alligati trahentur.

Σειρώω, f. ώσω, *fulguro ; inflammatione capitis laboro :* à **σείρω**, *desicco.*

Σείριος, υ, ὁ, *SIRIUS*, nomen stellæ, quæ etiam *Canicula* dicitur : à **σείρω**, *hio ;* vel, ut alii, à præced. Th.

Σειρομάστης, ου, ὁ, *hasta*, 2 Reg. xi. 10.

Σείρων, -ῶ, *evacuo, inanio*, f. ώσω, p. **σεσήρωκα.**

Σει'ρω, *desicco*: hinc *σιὴρ, sol.*

* Σεσάχθεια, *onerum allevatio*, Diog. Laërt. in Solone: ex *σάω* et *ἄχθος*.

Σεσαμίνας, Dor. pro *σησαμίνης*, a. 1. part. m. f. g. à *σήω*.

Σεσοβὼς, *commotus*; a. 1. part. pass. verbi *σάω, moveo*; f. *σάσω*, a. 1. pass. *ἐσάσθην, ης, η*, et in 3. pl. *ἐσέσθησαν*.

Σῆσμα, *ατος, τὸ, concussio*: et

Σησμὸς, *οῦ, ὁ, agitatio, concussio: terræ motus*: à 1. pers. pass. p. verbi

Σεί'ω, *quatio, moveo, vibro, agito; calumnior, criminor*; item *vexo*; fut. *σήσω*, p. *σέσεικα*, a. 1. *ἔσεισα*, p. pass. *σέσεισμαι*.

Σιδῶνδος, *ου, ὁ*, nomen viri, Lat. *Secundus*.

Σίλᾳ, *jubari*, dat. sing. à *σίλας, ατος, τὸ*: dat. *σίλασι*, ejecto *σ*, *σίλαι*, contract. *σίλᾳ*.

Σιλᾴγιος, f. *ίη, splendeo, fulgeo*: qu. *σίλας ἄγω*. Th. *σίλας*.

Σίλᾱγος, *ου, ὁ*, nomen proprium.

Σιλαναία, *ας*, Doricè, et *σιλαναίη, ης, ἡ*, Ion. *luna*.

Σίλᾱνας, Dor. pro *σιλήνη*, acc. sing. à *σιλήνη, luna*.

Σε'λας, *ατος, τὸ, fulgor, lumen, jubar, fulgur*: qu. ex *σάω*, et *Ἴλη, splendor*.

Σε'λᾰχος, *ους, τὸ, genus piscium cartilaginosum*: an à *σίλας*, cutis scil. splendore?

Σιλινόεσσα, *ας, ἡ*, nomen urbis, à *Seleuco Nicanore* sic dictæ.

Σελετκί'ς, *ίδος, ἡ, poculi, navis*, et *vestis quoddam genus*.

Σιληναῖος, *α, ον, lunaris*. Hinc subst. in f. g. *σιληναία, luna*: à

Σιλήνη, *ης, ἡ, luna*; q. d. *σίλας νέον, lumen novum*. Sic dictum quòd subinde novas accipiat phases: à *σίλας*.

Σιληνιάζομαι, *σιληνιάσω ὑμὶ, lunaticus sum; conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte*, f. m. *ἠσιληνιασάμην, ω, ασα*, præs. part. m. *σιληνιαζόμενος, μένη, μενον, lunaticus, a, um*: à præced.

Σιληνιακὸς, *ὴ, ὸν, lunaticus, lunaris; morbo comitiali laborans*: à *σιλήνη*.

Σε'λῖνον, *υ, τὸ, apium*, herba. Angl. PARSLY.

Σελί'ς, *ίδος, ἡ, spatium inter lineas, pagina*.

Σίλλα, *scilla*. Vox. Lat.

Σιλλάρωσις, *sellisternium*; Gl. Cyr. *σιλλῶν τρῶσις*.

Σελλο'ς, *ῦ, ὁ, SELLUS, pauper qui dives haberi volebat*: hinc *jactator*.

Σίλμα, *spatium inter tabulata navis, transtrum*: à *σιλίς*.

Σιμὰ, *ὁ*, nom. viri, indecl. Hebr. *attonitus*.

Σιμέλη, *ης, ἡ, SEMELE*, mater Liberi, Cadmi filia. Ducunt ex *σίλας*, et *μίλαν*, quòd Jovi voluit jungi cum fulgure et tonitru.

Σιμίαμδος, *exiguus lacertus*, apud Italos *tarantula*: veteribus *Chalcidica lacerta* dicta.

ΣΕΜΙ'ΔΑΙΣ, *ιος, ἡ, SIMILA, similago, flos farinæ triticeæ*.

Σεμίραμις, *ἡ, Semiramis*. Nini uxor.

Σεμνολογία, *-ῶ*, f. *ήσω, speciosè et gravitèr loquor, glorior, jactito*: à

Σεμνολόγος, *qui gravitèr* de re quâpiam *disserit, ostentator*: ex *σεμνὸς*, et *λόγος*, quod à *λέγω, dico*, p. m. *λέλογα*.

ΣΕΜΝΟ'Σ, *ὴ, ὸν, venerandus, castus; augustus, honestus, gravis*: qu. à *σέβω, veneror*. Hinc

Σεμνότερος, *præstantior*, compar.

Σεμνότης, *ητος, ἡ, gravitas, majestas; reverentia, honestas; pudicitia*: à *σεμνὸς*.

Σεμνόω, *illustro, exorno, magnificè prædico*: à *σεμνὸς*.

Σεμνόομαι, *gravitatem præ me fero, jactito me*: à

Σεμνῦνω, fut. *ὐνῶ, venerandum et augustum reddo, orno, extollo*: à *σεμνὸς*.

Σεμνῶς, adv. *honestè, decenter, gravitèr*: ab eod.

Σένα, *sena*: planta inter purgantes maximè excellens.

Σίο, Ion. pro *σῦ*, gen. sing. à *σὺ, tu*.

Σιοὶ, Dor. pro *Θεοὶ, Dii*.

Σιονὸς, *ὰ, ὸν, venerabilis*: à *σέβω, colo*.

ΣΕΡΑΠΙΑ'Σ, *ἄδος, ἡ*, herbæ nom.

Σεραφίμ, *οἱ, Seraphim*, angelorum nomen indecl. à שָׂרַף, *urere, comburere*.

Σέργιος, *υ, ὁ, Sergius*, nomen civis Romani.

ΣΕ'ΡΙΣ, *ιος, ἡ, cichorii genus*: Angl. ENDIVE.

ΣΕΡΙ'ΦΙΟΝ, vel *σίριφον, υ, τὸ, abrotanum marinum*.

ΣΕ'ΡΙΦΟΣ, *γεωῦς, ἡ, anus, quæ in virginitate consenuit*.

Σε'ρφος, *υ, ὁ*, insecti genus, *culex*.

Σίσαγμα, p. pass. verbi *σάσσω, onero*; f. *ξω*, p. *σέσαχα*, p. pass. infin. *σεσάχθαι*, p. part. *σεσαγμένος*.

Σεσαρὼς, *ridens, dentes stridens*: f. g. à *σεσαρὼς*, p. part. m. verbi *σαίρω, sum ore hiante* seu *diducto*, proùt illi faciunt qui cachinnantur, undè pro *ridente* accipitur, f. *ἄρῶ*, perf. *σέσαρα*, p. m. *σέσηρα* et *σέσαρα*.

Σεσῆσθαι, perf. infin. pass. verbi *σάω, quatio, moveo*.

Σε'σελι, *ιος, τὸ*, et *σέσλι, ὁ*, herbæ nomen.

Σίσυτα, *putrefactus sum*; p. m. verbi *σήτω, putrefacio*: f. *ψω*.

Σίσηρα, *sum ore aperto*: p. m. à *σαίρω*.

Σισηρὼς, *ῶσα, ὸς*, ejusd. part.

Σίσθιν et *σίφιν*, Poët. pro *σοῦ*, gen. sing. vel acc. sing. à *σὺ, tu*.

Σισιγμένος, Dor. pro *σεσιγμένος*, perf. part. pass. à *σιγάω, silco*; f. *ήσω*.

Σισωπημένος, *a, ον, tacitus, qui silentio premitur*: Dor. pro *σεσωπημένος*, p. part. pass. verbi *σωπάω, siloo*.

Σισοφυμένος, *η, ον, peritus*: p. part. pass. verbi *σοφίζω, reddo sapientem*: f. *ίσω*, p. *σεσόφισμαι*. Th. *σοφὸς, sapiens*.

Σισοφυμένως, adv. *scitè, callidè*: à præced.

Σοῖ, Dor. pro *σοῦ*, gen. à *σὺ, tu*.

Σίυμι, *fugavi*: a. 1. Ion. pro *ἔσσυμι*, verbi *σύω, cieo, agito*. Th. *σάω, quatio*.

Σιύσσω, Ion. pro *ἐσσύσσω*, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd. [* *σεσύσσω, ruens*, Il. χ'. 22.]

Σιόσθω, *concitetur*; per Sync. pro *σεσύσθω*, 3. sing. a. 1. imperat. m. *σῦσαι, ἄσθω*, verbi ejusd.

Σινελαῖος, *α, ὁ*, nomen ranæ: à

Σιῶνλον vel *σῶνλον, beta* in quâ versatur.

Σιύω, f. *σύσω, agito, concito, persequor, fugo*: *σύσομαι, concitor, prorumpo, ruo*. Th. *σάω, quatio*.

Σαφῆναι, a. 1. infin. pass. verbi *σίζω, veneror, colo*.

Σῆφασθαι, a. 1. infin. m. ejusd.

Σεωῦτοῦ, Ion. pro *σεαυτοῦ, tui ipsius*.

Σιὸλ, *ὁ*, nomen viri, indecl. Hebr. *repositus*.

Σέθω, *excutio, cribro*: à *σάω, moveo*.

Σηπάζω, f. *άσω, stabulo, includo*. Th. *σηπὸς, stabulum*.

Σήπασθα, Boeot. Sync. pro *ἐσηπάσθησαν*, 3. pl. a. 1. ind. pass. præced. verbi.

Σηπὶς, *ίδος, ἡ, ancilla*: à

Σηκο'ς, *οῦ, ὁ*, propriè *septum*: undè *stabulum, templum, funum; loculi avium; domus cujusque; sacra ædes*, ap. Ath. Est etiam *pondus* vel *statera*: undè

Σηκόω, *-ῶ, pondero*: à præced. Th.

Σήκωμα, *ατος, τὸ, libramentum*; item *libratio jaculi, ut momentum accipiat*: à *σηκόω*. Th. *σηκός*.

Σὴμ, *ὁ*, nomen viri, indecl. Hebr. *inopinatus*.

Σᾶρ', pro σῆμα, quod vide.

ΣΗ΄ΜΑ, *ατος, τό, signum, nota; vexillum, insigne* nobilitatis; *portentum, augurium; monumentum, sepulchrum:* σημεῖον, ου, τό, idem. Hinc

Σημαία, ας, ἡ, *vexillum, cohors; simulacrum; insigne* familiæ.

Σήμαν' pro σήμανον, præs. impernt. à σημαίνω, quod vide.

Σημαίουσα, Dor. pro σημαίνουσα, *significans:* præs. part. f. g. ejusd. verbi.

Σημαίνω, *signo, signum do, significo, præcipio, nuncio; portendo; impero, præsum;* f. ἀνῶ, a. 1. ἐσήμανα et ἐσήμηνα, a. 1. infin. act. σημᾶναι, p. σεσήμαγκα, præs. pass. σημαίνομαι, perf. pass. σεσήμασμαι, et Att. σεσήμαμμαι, p. part. pass. σεσημασμένος, η, ον' à Th. σῆμα, *signum.*

Σημᾶναι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Σημανῶ, Ion. pro σημανῶ, f. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Σημαντέον, *significandum:* verbale à σημαίνω.

Σημαντικὸς, ἡ, ὸν, *significandi vim habens:* ab eod.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, *qui aliquid significat; præfectus, dux, qui signum dat classicum canendo:* ab eod.

Σημασία, ας, ἡ, *significatio, signi datio:* à σῆμα.

Σήματα, *literæ:* n. pl. à σῆμα, ατος, τό, *signum.*

Σημεῖον, ου, τό, *nota; punctum* apud Mathem. *signum quodlibet militare, vexillum; miraculum; argumentum:* ab eod.

Σημειόομαι, οῦμαι, *noto, signo;* præs. imperat. m. σημειόω, -οῦ, *-οέσθω,* -όεσθε, f. m. *-ώσομαι,* perf. pass. *σεσημείωμαι:* à

Σημείω, -ῶ, *noto, signo:* à σημεῖον. Th. σῆμα, ατος, τό, *signum.*

Σημείωσις, εως, ἡ, *notatio, designatio, observatio:* à 2. pers. perf. pass. præced.

Σημερῖνὸς, *hodiernus:* à

Σήμερον, et Att. σήμερον, *hodiè:* adv. qu. dicatur τῇδε ἡμέρᾳ, *hoc die.* ἡ σήμερον, scil. ἡμέρα; *hodiernus dies.*

Σημεῖον pro σημεῖον, υ, τό, *signum,* quod vide.

Σημήνῃ, *significaverit;* 3. sing. a. 1, sub. act. verbi σημαίνω, *significo;* f. ανῶ, a. 1. ἐσήμανα et ἐσήμηνα. Th. σῆμα, ατος, τό, *signum.*

Σημαντῆριον et σημαντήριον, ου, τό, (sunt Lat. origine,) *semicinctium,* quod et *succinctorium* aut *subligaculum* dicitur. Græcè περιζωμα, ατος, τό.

Σὴν, *tuam,* acc. sing. f. g. à σὸς, ἡ, ὸν. Th. σὸς, ὸν.

Σηπεδὼν, όνος, ἡ, *marcedo, putredo, caries:* à σήπω, *putrefacio.*

Σηπία, ας, ἡ, *SEPIA,* nomen piscis atrum liquorem emittentis; accipitur et pro *atramento.* Athen. lib. 7. Th. σήπω, *putrefacio.*

Σηπεδὼν, όνος, ἡ, *unguentum putrefaciens:* à

Σηπεδὼς, ὼ, ὸν, *putrefaciens:* quod et

Σηπτὸς, ὴ, ὸν, idem; it. *putridus:* à sequente.

ΣΗ΄ΠΩ, *putrefacio;* f. ψω, p. act. σέσηφα, p. m. σέσηπα, et Dor. σέσαπα· σέσαμαι, *putrefio, putresco; marceo:* a. 2. pass. ἐσάπην, ης, η.

Σήραγξ, αγγος, ἡ, *rima et fissura terræ, antrum, caverna, specus:* à σειραίνω, verbi σείρω.

ΣΗ΄ΡΕΣ, ων, οἱ, *SERES,* populus: sing. est σὴρ, ῆρος, ὁ, quod est etiam *bombyx, vermiculus qui net sericum.* Seres quippe arbores habent undè sericum conficiunt.

Σηρῖνὸς, ὴ, ὸν, *SERICUS, a, um:* à σὴρ, ῆρος, ὁ, *bombyx.*

Σής, σεὸς, ὁ, *tinea:* à σήπω, *putrefacio:* nascitur enim ex putredine.

Σῆς et σῆσι, Ion. pro σοῖς, dat. pl. Vid. σὸς.

ΣΗΣΑ΄ΜΗ, ης, ἡ, seu σήσαμον, ου, τό, *SESAMA,* vel *SESAMUM,* frumenti Indici genus.

Σηστιὰς, ἄδος, ἡ, *Sesta puella:* à

Σηστὸς, ὴ, nomen insulæ.

ΣΗ΄ΤΕΣ, adv. *hoc anno:* Att. σῆτες, quasi τῷ ἔτει τούτῳ. [° Sed, inquit Dup. in Theophr. Charact. c. iii. p. 249. exemplum desidero ubi σῆτες hoc sensu legatur.] Hinc

Σητεινὸς, ὴ, ὸν, *hornus.*

Σητίζουσος, α, ὁ ᾗ ἡ, *à tineis consumptus:* ex σὴς, *tinea,* et βρώσκω, *voratus.* Th. βρώσκω, comedo.

Σητόκοπος, *a tineis cæsus,* seu *pertusus:* quod ex σὴς, σεὸς, ὁ, *tinea,* et κόπτω, *scindo;* p. m. κέκοφα.

Σῆψ, σῆος, ὁ ᾗ ἡ, serpentis nomen, à putrefaciendo sic dicti. Th. σήπω.

Σῆψις, ιος, ἡ, *putrefactio, putredo:* ab eod.

Σθενὼ, όος, ἡ, nom. mulieris, *robusta:* qu. à σθένος, *robur.*

Σθενηρὸς, ρὰ, ρὸν, *robustus, validus:* à σθένος.

Σθενελάΐδης, *Sthenelaides:* à

Σθενέλας, υ, ὁ, nom. propr. viri.

Σθένος, ους, τὸ, *robur, vis, potentia:* à Th. σθένω.

Σθενόω, -ῶ, *roboro, confirmo;* f. ώσω, p. ἐσθένωκα, a. 1. ἐσθένωσα, a. 1. opt. act. σθενώσαιμι, αις, αι· à præced.

ΣΘΕ΄ΝΩ, *valeo, possum.*

Σιαγόνιον, υ, τὸ, *pars maxillæ:* à

ΣΙΑ΄ΓΩ΄Ν, ὄνος, ὁ, vel ἡ, *mala, maxilla.*

Σιαίνομαι, *tædio afficior,* Gloss. Syr.

ΣΙ΄ΑΛΟΝ, υ, τὸ, seu σίαλος, υ, ὁ, *SALIVA.* Dicitur et σίαλον, quasi à σάω, quia in ore movetur.

Σίαλος, υ, ὁ, est etiam *porcus saginatus;* gen. Ion. σιάλεος qu. ex σσιάλεος, et ἅλις, quia admodùm pastus.

ΣΙ΄ΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, *SIBYLLA, vaticinatrix,* q. d. σιῶ βυλὴ, σιὸς pro Διὸς, Æol. vel Dor.

Σιδῦν, ης, ἡ, *venabulum,* propriè quo sues figuntur. Dicitur et συδύνη· à σῦς, *sus.*

Σιγᾷ, adv. *tacitè,* ut σιγῇ· vide σιγή. At

Σίγα, *tace,* præs. imperat. à σιγάω.

Σιγἄλέος, έα, έον, *tacitus:* à σιγάω, *sileo.*

Σιγαλόεις, εσσα, εν, *qui pulchritudine suâ admirationem et silentium inducit, splendidus, elegans:* in acc. sing. σιγαλόϝα. Th. σιγάω, *sileo.*

Σιγᾶλὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro σιγηλὸς.

Σιγᾶν, *tacere,* præs. infin. act. à σιγάω, quod vide.

ΣΙΓΑ΄Ω, -ῶ, *taceo, sileo,* f. ήσω, p. σεσίγηκα.

° Σιγὼν, ῶνος, ὁ, *Sigensis.* Dion. Hal. i. p. 58. ed. Sylb.

Σιγὴ, ῆς, ἡ, *silentium, taciturnitas:* σιγῇ, dat. *tacitè, clam,* adverbialiter sumitur. Th. σιγάω, *sileo.*

Σιγηθεὶς, εῖσα, έν, a. 1. part. pass. verbi σιγάω, *sileo,* a. 1. pass. ἐσιγήθην.

Σιγηλὸς, ὴ, ὸν, *tacitus, taciturnus.* Th. σιγάω, *taceo.*

Σιγῆν, Dor. pro σιγᾶν, *silere,* præs. infin. ejusd. verbi.

ΣΙ΄ΤΑΛ, ων, αἱ, *inaures.* Sed

Σιγλαὶ, ῶν, αἱ, *cifræ, notæ compendiariæ in scribendo;* quòd per eas aliquid σιγᾶται.

Σιγοφόρος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *manipularius, signifer.* Ex σίγνον, *signum,* quod Lat. et φέρω, *fero.*

Σιγῦνος, υ, ὁ, *jaculum è ferro:* ut σιδύνη, Oppian. I.

Σιγῶσι, Dor. pro σιγῶσι, *silent,* 3. pl. præs. à σιγάω.

Σιδάρεος, Dor. pro σιδήρεος.

Σιδαρέδινος, υ, ὁ, Dor. pro σιδηρέδινος.

Σιδᾶρεος, Dor. pro σίδηρος, *ferrum.*

Σιδηροχάρμης, ου, ὁ, Dor. *qui ferro,* vel *ferreis armis gaudet, bellico-*

sus, ὁ σιδήρου χαίρων, σιδηροχαρμᾶν, Dor. gen. pl. Ex *σίδηρος, ferrum*, et *χαίρω, gaudeo.*

ΣΙ῎ΔΗ, ης, ἡ, *malus Punica*, et *fructus*; à Sidâ Bœotiæ oppido.

Σιδηρίος, -ᾶς, ία, -ᾶ, (et Dor. ἰα, -ᾱ) ἰον, -ᾶν, *ferreus, a, um.* Th. *σίδηρος, ferrum.*

• Σιδηρίτης, ὁ, ὸν, idem.

Σιδηρόω, f. ώσω, *ferrum tracto*: et

Σιδήρωσι, ε, τὸ, *ferrum, ferramentum*: à *σίδηρος.*

Σιδηρῖτας, et *σιδαρῖτας, α, ὁ*, Dor. pro

Σιδηρῖτης, ου, ὁ, *ferrarius*; it. *magnus*: et

Σιδηρῖτις, ῖδος, ἡ, *fabrilis*; *γῆ, terra, ubi ferrum effoditur*; *λίθος, magnes*; item herba sic dicta.

Σιδηρόδετος, *ferro ligatus*: ex *σίδηρος, ferrum*, et *δέω, ligo.*

ΣΙ῎ΔΗΡΟΣ, ε, ὁ, *ferrum*; *ex ferro confectum*, ut *ensis, telum, thorax ferreus.*

Σιδηρόω, -ῶ, *ferro obduco, præfigo, ferro munio.* Th. *σίδηρος, ferrum.*

Σι῎δών, ῶνος, ἡ, nomen urbis Phœniciæ, *SIDON*; Hebr. *venatio.* Hinc

Σιδώνιος, *SIDONIUS.*

Σίελον, ου, τὸ, et *σίελος, ου, ὁ, saliva*: vide *σίαλος.*

ΣΙ῎ΖΩ, f. *σίσω*, vel *σίξω, stridо, sibilo*; dicitur de ferro candente, quum in aquâ restinguitur, à sono.

Σικανοὶ, ῶν, οἱ, *SICANI*, gens.

Σικάριος, ου, ὁ, *sicarius*, vox origine Lat. à *sica*, qu. *seca*, à secando, Gr. *δέλεαρ, ατος, ὁ, pugio.*

Σικελία, ας, ἡ, *Sicilia*, regio.

Σικελὸς, ὴ, ὸν, *Siculus, a, um*; in pl. Σικελοὶ.

Σίκερα, τὸ, *SICERA*, indecl. et sumitur pro quolibet potu inebriante, præter vinum; ut *cerevisia*, &c.

Σίκιμα, ων, τὰ, *Sichem*, urbs et regio urbis circumvicina.

ΣΙ῎ΚΙΝΝΙΣ, *saltatio quædam militaris*: ex *σείω* et *κινέω.* Exercent eam *σκίμνοι καὶ κινούμενοι.*

Σίκλος, *SICLUS, didrachmum.*

Σικῦα, ας, ἡ, *cucurbita*, *κολοκύνθη* qui similis est *τῷ σίκυϊ.* Th. *σίκυος, cucumis.*

Σικυήκιον, ου, τὸ, *cucumerarium.* Aliter *σικυήλατον*, quod ibi *σικύαι ἐλαύνονται.* Vel *σικυήρατον*, quod *σίκυας ἀραστῖ.*

ΣΙ῎ΚΥΟΣ, ου, vel *σικυὸς, οῦ, ὁ*, et veteres Græci *κικυὸς, CUCUMIS.* Hinc *σικύα, ας, ἡ*, cucurbita.

Σικυωνόθι, adv. pro ἐκ τῆς Σικυῶνος, *ex urbe Sicyone.*

Σιλλαίνω, *fastidio*; f. ἀνῶ, p. *σισίλλαγκα* præs. med. *σιλλαίνομαι, tædet me*: et

Σιλλαία, ας, ἡ, *tædium*: à

ΣΙΛΛΟ῎Σ, ὁ, ὸν, *injucundus, molestus, derisor*; *imbecillus, fastidiosus.* Hinc Angl. sick.

Σίλας, ου, ὁ, nom. viri, Lat. *taciturnus.*

ΣΙ῎ΑΙΓΝΙΣ, ιος, ἡ, *siligo.* Gr. à Lat.

Σιλλικύρειον, ου, τὸ, *planta quædam.*

Σίλλοι, ων, οἱ, *dicacitates, convitia*: qu. à *σείω* ἴλλειν, *movere oculos*, Hesych. *σιλλὸς, χλευασμὸς, μῶμος, παιδιολογία.* Est et *σιλλὸς, ἀναφάλαντος*, id est, *recalvaster.*

Σίλλυβον, *ἐνάνθιόν τι ἀλγὸν καὶ ἰδιάδιμον*, Dioscor. l. iv. *Est spina lata, foliis chamæleontis.* Est et

Σίλλυβον, *τῶν βιβλίων τὸ δέρμα*: qu. à *συλλαμβάνειν*, quia pellis, in quâ liber compingitur, aut involvitur, comprehendit illum.

Σιλουανὸς, ῦ, ὁ, *Silvanus*, nomen viri, Lat.

Σίλυρος, υ, ὁ, *SILURUS*, piscis; quia *σύρει τὴν ὑρὰν.*

ΣΙ῎ΑΦΗ, ης, ἡ, *blatta.*

ΣΙ῎ΑΦΙΟΝ, υ, τὸ, *laserpitium*, frutex.

Σιλωὰμ, ὁ, nom. piscinæ, indecl. Hebr. *missus.*

Σίμαι, *citharæ partes summæ*, et in quibus quædam ponuntur continenda. Sed

Σιμαὶ sunt *apes*: qu. à *σιμός.*

ΣΙ῎ΜΒΑΟΝ, υ, τὸ, vel *σίμβλος, ου, ὁ*, et *σίμβλη, ης, ἡ, alveare*: qu. *σιμόελεον*, nempè ubi *σιμαὶ βάλλουσι μέλι.*

Σιμεὼν, vel Συμεὼν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *exauditus.*

Σιμὰ, ᾶς, ἡ, et in nom. pl. *σιμαὶ, αἱ, apes.*

Σιμπίνθιον, vide *συμπίνθιον.*

Σιμόις, ιντος, *SIMOIS*, nomen fluv. et viri.

ΣΙ῎ΜΟΣ, ὴ, ὸν, *SIMUS, qui depressis est naribus.* Est et *σιμὸς, arduus, acclivis.* Hinc *τὰ σιμὰ, ῶν, loca ardua et acclivia.*

Σιμότης, ητος, ἡ, *similitas*: à præced.

Σιμῶνα, pro Σιμόνα, acc. sing. à Σιμόης, ωνος, ὁ, nomen viri vel fluv.

Σίμων, ωνος, ὁ, nom. propr.

Σιμωνίδης, ου, ὁ, *Simonides.*

Σινᾶ, τὸ, nom. montis indecl. Hebr. *rubus, spina.*

Σπαμολία, *neco, vasto*; *subigo fœminam*, Aristoph. Nub. à

Σπάμωρος, ου, ὁ ἡ, *cui quasi in fatis est nocere aliis, ad alios lædendos natus*: ex *σίνω*, et *μόρος, fatum.*

Σινάπιον, *vultum adduco*, ut qui sinapi edunt.

Σίνᾶπι, vide in *σίναπι, sinapi.*

Σπάρὸς, ρὰ, ρὸν, *noxius, læsus*: à *σίνω.*

ΣΙΝΔΩ῎Ν, ονος, ἡ, *SINDON*, *amictus ex lino, linteum tenue.*

Σίνομαι, 3. sing. præs. ind. verbi *σίνομαι, lædo, noceo.*

ΣΙ῎ΝΗΠΙ, et *σίνᾶπι, ιος, τὸ, SINAPI.*

Σπάζω, *ventilo, vanno, cribro, concutio*, [• vox rara apud auctores Græcos: Ia. Cas.] f. άσω, p. *σεσίπακα*, a. 1. ἐσίπασα, a. 1. inf. act. *σπάσαι.*

ΣΙ῎ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *cribrum*: à *σίνω.*

Σινόπη, ης, ἡ, *urbs quædam Ponti.*

Σῖνος, ους, τὸ, *noxa, damnum, clades*: à *σίνω, noceo.*

Σίνυμι, ω, ὁ, *noxius.*

ΣΙ῎ΝΩ, et *σίνομαι*, propriè *movendo agito*, deinde *noceo, lædo.*

Σινωΐζειν, *lascivire more scorti*: à *Sinope*, impudicâ muliere.

ΣΙ῎ΟΝ, ου, τὸ, *SIUM*, seu *laser*, herba aquatica.

Σὸς, *Deus*, Dor. quia omnia *σώει*, vel à Θεός.

ΣΙ῎ΠΑΔΟΣ, *deformis, imparus.*

Σιπαχόρα, nom. Indicum fluvii.

ΣΙΠΤΗ῎, ῆς, ἡ, *arca*, propriè *penarium.* Suidæ quasi *σινοθήκη*, quia in eam *σῖτα ἐμβάλλονται.* Respicit, opinor, ad *σῖτος*, et *βάω, impleo.*

Σιρᾶ, vide *σειρὰ*, et in Lat. Etymol. *sira.*

ΣΙ῎ΡΑΙΟΝ, υ, τὸ, *defrutum, sapa.*

Σιρὸς, vel *σειρὶς, ῖδος, ἡ, SIRUS, fovea in usum granarii cavata*; qu. *σωρός.*

Σισάμη, ης, ἡ, *sesamum*, species frugum. Vide *σησάμη.*

ΣΙ῎ΣΑΡΟΝ, υ, τὸ, *SISER*, olus.

ΣΙΣΟ῎Η, ης, ἡ, Suid. [• *cincinnus in vertice intonsus relictus.*] *tonsuræ genus.*

ΣΙ῎ΣΤΒΟΣ, *fimbria.*

ΣΙΣΤ῎ΜΒΡΙΟΝ, υ, τὸ, *serpyllum sylvestre, SISYMBRIUM.*

ΣΙΣΥ῎ΡΑ, ας, ἡ, *sagum pelliceum, vestis è pellibus caprinis, penula.*

Σίσυς βαίου, *pellis capræ, vile vestimentum*: à *σίσυρα.*

Σίσυφος, ου, ὁ, *SISYPHUS*, nom. propr.

ΣΙ῎ΣΩΝ, vel *σίσων, ονος, ὁ, semen exiguum, apio simile.*

Σιτεύω, Dor. et Ion. pro *σιτεύω, comedi*; a. 1. pass. à *σιτέω.* Th. *σῖτος, frumentum.*

Σιτεύλαι, ῶμαι, *comedo, vescor*: med. à *σιτέω.*

Σιτυτὸς, ὴ, ὸν, *saginatus, a, um*: à

Σιτέω, *frugibus sagino*, f. ήσω, p. σεσίτευκα. Th. σῖτος, *frumentum*.

Σιτία, -ῶ, *alo, nutrio, pasco, sagino*: à σῖτος.

Σιτωγὸς, ὁ ἡ ὁ, *frumentarius*: ex σῖτος et ἄγω.

Σιτηρέσιον, ου, τὸ, *annonæ demensum, frumentum quod militibus pro stipendio in singulos menses datur; frumentatio, frumentum, stipendium, commeatus, annona*: ex σῖτος, *frumentum*, et αἴρω, *aufero*.

Σιτίζω, *nutrio, pinguefacio*; f. ίσω, p. σεσίτικα, p. pass. σεσίτισμαι, σαι, ται. Th. σῖτος.

Σιτίον, ου, τὸ, *cibus*: à Th. σῖτος.

Σίτισις, εως, ἡ, id. quod

Σιτισμὸς, οῦ, ὁ, *ipsa actio præbendi cibum*: à 1. pers. perf. pass. verbi σιτίζω, *nutrio*.

Σιτιστὸς, ἡ, όν, *saginatus, altilis*: à σιτίζω.

Σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, *horreum*: ex σῖτος, et βάλλω, *jacio*.

Σιτοβολῶνας, *horrea*, acc. pl. præced.

Σιτοδία, ας, Ion. σιτοδίη, ης, ἡ, *annonæ caritas*: ex σῖτος, et δέομαι, *indigeo*.

Σιτοδοσία, ας, ἡ, *frumenti datio*: ex σῖτος, et δίδωμι.

Σιτομετρέω, -ῶ, *frumentum metior*, f. ήσω, p. σεσιτομέτρηκα: ex σῖτος, et μετρέω, *metior*.

* Σιτομετρία, ας, ἡ, *frumenti dimensio*, D. S. p. 89. A. ed. Rhodom.

Σιτομέτριον, ου, τὸ, vel σιτόμετρον, *cibarium dimensum*, q. d. μέτρον τῦ σίτου, *mensura cibi*.

Σῖτος, ου, ὁ, *panis ex frumento*. Th. σῖτος.

Σιτοσιτῆσθαι, infin. m. verbi

Σιτοσιτέω, *panem conficio, ad panificium utor; alo, cibum subministro*: et σιτοσιτέομαι, *in panificio occupatus sum; frumentum mihi comparo, frumentatum eo; vescor, pro cibo utor*: ex σῖτος et σιτέω.

Σιτοσιτὼς, οῦ, ὁ, *pistor*: ex σῖτος, et σιτέω, *facio*.

Σιτοπώλης, ου, ὁ, *frumenti venditor*: ex σῖτος, et πωλέω, *vendo*.

ΣΙ˙ΤΟΣ, ου, ὁ, *frumentum, panis, annona, commeatus; cæna* seu *actus edendi*. [*Δίαν σίτου, actio de alimentis, scil. ut si dotem vir non redderet, cùm uxorem dimitteret, alimenta præstaret.]

Σιτοφάγος, ου, ὁ, nomen muris: ex σῖτος, et φάγω, *comedo*.

Σιτοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui frumentum portat*: ex σῖτος et φέρω.

ΣΙ˙ΤΤΑ, *vox pastorum, ut festinet grex*.

Σιττίζω, ης, ἡ, *vestis pellicea*.

ΣΙΤΤΥ˙ΒΟΣ, ου, ὁ, *genus vasis*: an quod in eo σῖτος ponitur?

Σιτώνης, qui σῖτον ὠνῆται, *frumenti emptor*: ex σῖτος et ὠνέομαι.

Σιφλὸς, ἡ, όν, *deformis, debilis*, per Sync. ex σιφαλὸς, φ in φ mutato: hinc

Σιφλόω, f. ώσω, *deformem reddo, ignominiam affero, debilito*: à præcedente.

ΣΙΦΝΟ˙Σ, ὁ, ὸν, *vacuus*.

ΣΙ˙ΦΩΝ, ωνος, ὁ, *SIPHON, tubus, canalis*.

Σιὼν, τὸ, nomen montis, indecl. Hebr. *ariditas*.

Σιώπα, præs. imperat. à σιωπάω.

ΣΙΩΠΑ˙Ω, *sileo, taceo, silentio prætereo*; imperf. ἐσιώπων, -ων, ας, -ας, αι, -αν, præs. imperat. act. σιώπα, -α, f. ήσω, p. σεσίωπηκα, a. 1. ἐσιώπησα, a. 1. sub. act. σιωπήσω, ῆς, ῆ· hinc

Σιωπὴ, ῆς, ἡ, *silentium, taciturnitas*: σιωπῇ, dat. adverbialiter usurpatur, *silentio, tacitè*: à σιωπάω.

Σιώπησις, εως, ἡ, *silentium*: à 2. pers. perf. pass. verbi σιωπάω.

ΣΚΑ˙ΖΩ, *claudico*, f. άσω, p. ἔσκακα.

Σκαιὰς πύλας, *Scæas portas*, quod in sinistrâ parte urbis; acc. pl. Vide σκαιός.

Σκαιᾷ, dat. sing. Ion. à

Σκαιὸς, ὰ, όν, *sinister*, SCÆVUS; *vanus, stupidus, durus, rusticus, inhumanus, pravus*: à Th. σκάζω, *claudico*.

Σκαιοσύνη, ης, ἡ, et

Σκαιότης, ητος, ἡ, *ineptum et stupidum ingenium, rusticitas*: à σκαιός.

ΣΚΑΙ˙ΡΩ, *salio, tripudio*, f. ἥσω.

Σκαιῶς, adv. *sinistrè*: à σκαιός.

Σκαλαβώτης, ου, ὁ, *stellio*. Vide ἀσκαλάβωτος.

Σκαλεύω, f. εύσω, *fodio*: à Th. σκάλλω, *fodio*.

Σκαληνὸς, ὴ, όν, *obliquus et inæqualis; inæqualia crura habens; impar*, de numero: à σκάζω.

Σκαλίζω, f. ίσω, idem quod σκαλεύω, et ab eod.

Σκαλὶς, ίδος, ἡ, et σκαλιστήριον, ου, τὸ, *instrumentum τῦ σκάλλειν, sarculum*.

ΣΚΑ˙ΛΛΩ, *fodio, sarrio, findo; scrutor*, LXX. Hinc σκαλεύω, et σκαλίζω, idem.

Σκαλμὸς, οῦ, ὁ, *SCALMUS, paxillus, ad quem alligatur remus, ordo remigum*. Accipitur etiam pro *navi*. A σκάλλω.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, *talpa*: ab eod.

Σκαμάνδριος, ου, ὁ seq.

Σκάμανδρος, ου, ὁ, *SCAMANDER*, fluv.

Σκαμβὸς, ὴ, όν, *qui obliquus in latus procedit; incurvus, distortus*: à σκάζω.

ΣΚΑΜΜΩ˙ΝΙΑ, ας, ἡ, vel -ον, ου, τὸ, *SCAMMONIUM*, herba.

Σκανὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro σκηνὴ, ῆς, ἡ, *taberna, tentorium*.

Σκανδαλίζω, *offendere* vel *impingere facio; sum scandalo, scandalum præbeo*: [*Vox non extra Biblia occurrens.] f. ίσω, a. 1. ἐσκανδάλισα, a. 1. sub. σκανδαλίσω, ῃς, ῃ, et in 1. pl. -ωμεν, perf. act. ἐσκανδάλικα, a. 1. ind. pass. ἐσκανδαλίσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. σκανδαλισθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. σκανδαλισθῆτε, f. 1. pass. σκανδαλισθήσομαι, ῃ, εται· à

Σκάνδαλον, ου, τὸ, *SCANDALUM, offendiculum* in via positum. Th. σκάζω, *claudico*.

ΣΚΑ˙ΝΔΙΞ, ῖνος, ἡ, *genus oleris silvestris*.

Σκανδαρίζω, vel potiùs, σκινδαρίζω, *medio digito nasum ferio*: σκαρίζω, pro eodem apud Hesych.

Σκάνδης, ἁρπάζων, *grabbatum*. Vide ἀσκάνδης.

Σκάνης, αἰτία, πάλυμα, Hesych. *culpa, impedimentum*: tanquam aliquid σκαιῶς factum.

Σκαπάνη, et Dor. -α, ἡ, *fossio; ligo*: à σκάπτω, *fodio*.

Σκαπτίδρα, *ludi genus*, Poll. l. ix. c. 7.

Σκάπτους, ου, ὁ, *fos'a*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Σκαπτὸς, ἡ, όν, *fossor*: à σκάπτω.

Σκαπτοῦλα, ης, ἡ, urbs Thraciæ.

Σκάπτουτο, 3. sing. opt. pass. verbi σκάπτω.

Σκᾶπτρον, ου, τὸ, Dor. pro comm. σκῆπτρον, ου, τὸ, *sceptrum*. Th. σκάπτω, *innitor*.

ΣΚΑ˙ΠΤΩ, *fodio, excavo*, f. ψω, a. 1. ἔσκαψα, a. 1. sub. act. σκάψω, ῃς, ῃ, perf. ἔσκαφα.

Σκαρδαμύσσω, σκαρδαμύττω, *oculis salientibus crebrò conniveo*: ex σκαίρω, *salio*, et μύω, *conniveo*.

Σκαρδμὸς, οῦ, ὁ, *saltus*: à σκαίρω, *salio*.

Σκαρίζω, *salio, palpito, bullio*: à σκαίρω.

Σκαρὶς, ίδος, ἡ, idem ac σκάρος, q. v.

Σκαριφιόω, *leviter delineo*; *SCARIFICO*. Angl. TO SCARIFY: à

ΣΚΑ˙ΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, *stylus, penicillus*; item *stipula, festuca*: qu. à πάρφος, *festuca*.

Σκάρος, ου, ὁ, *SCARUS*, piscis. Th. σκαίρω, *salio*.

Σκαῦρος, *SCAURUS*, quia difficultèr σκαίρει, i. e. *salit; qui talos tumentes ac porrectos habet*.

Σκαφῆσα, a. 2. part. pass. f. g. verbi σκάπτω, *fodio*.

Σκάφη, ης, ἡ, *SCAPHA, vas ob-*

longum; et *species navium*, Act. xxvii. 31. Angl. A SKIFF: à *σκάπτω*, quia *excavatum* lignum: Sed

Σκαφὴ, ῆς, ἡ, *fossa*. Th. *σκάπτω*.

Σκαφῆναι, *effossum esse*; a. 1. inf. pass. verbi *σκάπτω*, *fodio*, f. ψω, a. 1. pass. ἐσκάφην, a. 2. pass. ἐσκάφην.

Σκαφίον, υ, τὸ, *scaphula*; *vas*, impr. *in quod aqua distillat*; *ligo*, quo *σκάπτεται genus tonsuræ*; *ventilabrum*; *caput*, Aristoph. à *σκάφη*.

Σκαφὶς, ίδος, ἡ, *scaphula*; *alveus*; *mulctra*; *vas melli servando destinatum*. Th. *σκάπτω*.

Σκάφος, ους, τὸ, *fossa*, *fossio*. Th. idem.

Σκιδᾶ, *dissipabis*, Bœot. pro *σκιδάσῃ*, 2. sing. f. 1. m. verbi *σκιδάω*, seu *-άζω*, f. 1. m. *σκιδάσομαι*, *σκιδάσῃ*, et sublato σ, *σκιδᾴ*, undè per Crasin *σκιδᾶ*.

Σκιδάζω, vide in *σκιδάω*, *dissipo*.

Σκιδάσαις, 2. sing. f. 1. act. à

ΣΚΕΔΑ'Ω, *-άζω*, et *σκιδάνῡμι*, *dissipo*, *dispergo*; f. ἄσω, p. ἐσκέδασα. Hinc fortè Angl. to SCATTER.

ΣΚΕΙΘΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *exactus*, *exquisitus*.

ΣΚΕΙ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, *Caurus*, ventus è Scironiis saxis spirans, à *Scirone* latrone habitatis.

Σκιλιτὸν, τὸ, scil. *σῶμα*, *cadaver aridum*. Angl. A SKELETON: à

Σκιλιτὸς, ὴ, ὸν, *exsiccatus*, *aridus*: à Th. *σκίλλω*, *exsicco*.

Σκιλίτης, id. quod *σκίλλω*, q. vide.

Σκίλη, nom. pl. à *σκίλος*, ους, τὸ, *crus*.

Σκιλιαγὶς *cruris fractio*: ex *σκίλος*, et ἄγνυμι, *frango*.

Σκιλίζω, *debilito*, *subverto*, *varico*; f. ίσω, p. ἐσκίλικα· à *σκίλος*, *crus*.

Σκιλὶς, ίδος, ἡ, *perna*: ab eod. Th.

Σκιλλὸς, ὴ, ὸν, *aridus*; item *distortus*: à

ΣΚΕ'ΛΛΩ, *exsicco*, *arefacio*, *attenuo*: hinc *σκιλιτὸς*, *exsiccatus*; item *defunctus*.

ΣΚΕ'ΛΟΣ, ους, τὸ, *crus*, *pes*.

Σκίστα, *tecta*; acc. pl. per Apoc. pro *σκιάδεσσα*. Vide *σκίσσα*.

Σκιστάζω, *tego*, *operio*, *protego*, *obnubo*, *velo*; f. άσω. Th. *σκίσω*.

ΣΚΕ'ΠΑΡΝΟΝ, υ, τὸ, *ascia*, *dolabra*.

Σκιστάσας, a. 1. part. act. verbi *σκιστάζω*.

Σκίστασις, ιος, ἡ, *protectio*, *operimentum*: et

Σκίσσαμα, ἄτος, τὸ, *tegumentum*, *velamen*: ab eod.

Σκιστὰς, ῦ, ὁ, *qui tegit*, *protector*: et

Σκιστὸς, ὴ, ὸν, *tectus*: et

Σκίστωρ, ορος, ὁ, τὸ, *tegumen*: à *σκιστάζω*.

Σκιστὸν, idem cum *σκιστάζω*, quod vide.

Σκίων, ης, ἡ, *tegmen*, *prætextus*: à *σκίσω*, *tego*.

Σκίωνὶς, ὴ, ὸν, *munitus*, *textus*: à *σκίσω*.

Σκίωτις, Ion. pro *σκίστις*, præs. imper. m. verbi *σκίστημαι*, *considero*; f. m. *σκίψομαι*.

Σκιστὸν, *considerandum*; adject. verbale: à *σκίστημαι*.

ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, *circumspicio*; *inviso*, *viso*; *speculor*; *deliboro*; præs. part. m. *σκιστόμενος*, f. m. ψομαι, p. pass. ἔσκεμμαι, ψαι, ψται, p. m. ἔσκεψο.

ΣΚΕ'ΠΩ, *tego*, *velo*, *operio*.

Σκιρρίδλας, υ, ὁ ἡ ἁ, *conviciator*: qu. ex *σκίρρος* ἔστω, id est, *corpus lædere*: *σκῆνος*, *corpus* est, in quo *σκηνῆ* anima.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, *tentoriorum fixio*: sic vocatur *festum apud Hebræos à figendis tentoriis dictum*; quod ab ipsis agebatur in memoriam pristinæ vitæ, quam in tabernaculis egerant. Zech. xiv. 16. Joan. vii. 2. Dicitur et *σκηνοπήγια*, τὰ. Ex *σκηνὴ*, *tentorium*, et *πήγνυμι*, *figo*, *compingo*.

* **Σκηνοποιία**, *tabernacula confectio*: ex *σκηνὴ*, et *ποιέω*.

Σκηνοποιὸς, ῦ, ὁ ἡ ἁ, *tabernaculorum confector*: ex eod.

Σκῆνος, ους, τὸ, *tabernaculum*, *tentorium*; *corpus* in S. S. à Th. *σκηνὴ*.

Σκηνὸω, *tentorium figo*, *habito*, *commoror*; f. ώσω, ως, α, p. ἐσκήνωκα, a. 1. ἐσκήνωσα, *habitavi*: ab eodem.

Σκήνωμα, ἄτος, τὸ, *tabernaculum*; Metaph. pro *corpore humano*, 2 Pet. i. 13. 14. à 1. pers. perf. pass. *σκηνόω*, q. v.

Σκηπάνιον, ὰ, τὸ, et Ion. *σκηπάνιον*, et Dor. *σκαπάνιον*, *scipio*, *sceptrum*: à *σκήπτω*, *innitor*.

Σκήπτομαι, *fulcio me*, *fulcior*; *fingo*, *simulo*: med. à Th. *σκήπτω*.

Σκηπτὸς, ῦ, ὁ, *fulmen*; *procella*. Th. *σκήπτω*.

Σκηπτοῦχος, ε, ὁ ἡ ἁ, *sceptrifer*: ex *σκῆπτρον*, ε, τὸ, et ἴχω, *teneo*, *habeo*.

Σκῆπτρον, υ, τὸ, *SCEPTRUM*: Angl. A SCEPTRE: proprièscipio, *baculus*: super quo quis *σκήπτεται*· à

ΣΚΗ'ΠΤΩ, propriè *immitto* cum *impetu*; *innitor*, *incumbo*; *cado*, *ruo*.

Σκήπων, ωνος, ὁ, *scipio*: à præced.

Σκηρίπτω, *fulcio*: ab eod.

Σκῆψις, ιος, ἡ, *speciosa causa*, *prætextus*; *impetus*: à Th. *σκήπτω*.

ΣΚΙΑ', ᾶς, ἡ, *umbra*; item *socius, conviva*: dict. qu. *σίαι*, ἀ *σίαι*, quia nos *comitatur*.

Σκιαγεάφω, *adumbro*: ex *σκιὰ*, et *γεάφω, scribo*.

Σκιαγραφία, ας, ἡ, *delineatio, adumbratio*: ἀ præced.

Σκιάδιον, υ, τὸ, *umbella, umbraculum*.

Σκιάζω, *obumbro, umbrâ tego*; f. *ἄσω*, p. *ἐσκίακα*· ἀ *σκιά*.

Σκιαμαχίω, -ῶ, *pugno cum umbrâ*, per conseq. *inaniter laboro*: ex *σκιὰ*, et *μάχομαι, pugno*.

Σκιαμαχία, ας, ἡ, *dimicatio cum umbrâ*, sive *non repugnante adversario*: ἀ præced.

Σκιαρῶν πηγῶν, Dor. pro *σκιερῶν πηγῶν, umbrosorum fontium*: vide seq.

Σκιερός, et *σκιηρός*, ᾱ, ὸν, *umbrosus, opacus*: ἀ Th. *σκιά*.

Σκιάς, άδος, ἡ, *umbraculum fornicatum, tabernaculum, tentorium*.

Σκιατρεφῶ, *in umbrâ nutrio, in umbrâ vitam dego*: ex *σκιὰ*, et *τρέφω, alo*.

Σκάω, f. *άσω, obumbro, umbrâ opacâ obtego*: ἀ Th. *σκιὰ, umbra*.

ΣΚΙ'ΤΤΟΣ, vel *σκίγγος*, υ, ὁ, *crocodilus terrestris, SCINCUS*.

Σκιδαμάνω, *dispersa*; præs. pass. part. f. g. ἀ

Σκίδημι, et *σκιδνῶ, dispergo, dissipo*; in med. *σκίδνᾶμαι*, item *dissentio*, sed de pluribus, 3. pl. imperf. pass. *ἐσκίδναντο*. Th. *σκιδάω, dissipo*.

Σκιερός, *umbrosus*, vide in *σκιερός*.

Σκιῆ, dat. Ion. ἀ *σκιὰ*, ᾶς, ἡ, *umbra*.

Σκιηροφῶν, Ion. pro *σκιατροφῶν*.

ΣΚΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, *SQUILLA*, herba bulbum insiguem habens: Angl. SQUILL.

ΣΚΙΜΑΛΙ'ΖΩ, *digitum infamem ostendo, contemptûs et ignominiæ causâ*; propriè (ut putetur) *digito pertento an gallina ovum conceperit*.

Σκμδός, ὴ, ὸν, *claudus*; qui *σκίμπτω* in fulcro; vel ἀ *σκαμδός*.

*Σκιμπόδιον, υ, τὸ, *lectulus discubitorius*.

* Σκίμπους, οδος, ὁ, idem: ex *σκίμπτω* et *πῦς*.

Σκίμπτω, et *σκάμπτω, nitor, incumbo*; *ingruo, irruo*; *ferio*; *vicinus sum*. Th. *σκάπτω, innitor*.

Σκίμφθη, Ion. pro *ἐσκίμφθη, fixa est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi præced.

Σκίναξ, ακος, ὁ ἡ, τὸ, *agilis ad subsiliendum*: qu. ἀ *σκίπτω*.

Σκίνος, ους, τὸ, *fœtus*: qu. ἀ *σκιερός*.

Σκινδαλμὸς, ῦ, ὁ, *assula, scindula, festuca*; in pl. *subtiles nugæ*: vide *σχινδαλμός*.

ΣΚΙΝΔΑΨΟ'Σ, ῦ, ὁ, *planta quædam hederæ similis*; item *musicum instrumentum*.

ΣΚΙΝΘΟ'Σ, ὁ, ὸν, *naufragus*; subst. ὁ, *urinator*.

Σκιόεις, όεσσα, όεν, *umbrosus*; in acc. *σκιόωντα*. Th. *σκιὰ, umbra*.

Σκίουρος, *SCIURUS*, animalculum caudâ sibi umbram faciens; Angl. A SQUIRREL: ex *σκιὰ, umbra*, et *οὐρὰ, cauda*.

Σκιογράφος, υ, ὁ ἡ ὁ, *umbræ pictor*.

Σκιόωντο, Ion. et Poët. pro *ἐσκιόωντο*, 3. pl. imperf. pass. verbi *σκιάω, obumbro*, f. *άσω*. Th. *σκιὰ*.

Σκοντεῖος, εία, εῖον, *tardus, lentus, qui baculo innitens incedit*. Th. *σκάπτω, innitor*.

Σκίρος, υ, τὸ, *umbraculum*: ἀ *σκιὰ*. Sed *σκίρα, τὰ, festum quoddam Athenis*; undè *σκιροφορεῖον*.

ΣΚΙ'ΡΟΣ, υ, ὁ, *marmoris fragmentum*; *cæmentum*; *gypsus*: puto ἀ *σκία*, pro *ξία, scalpo*; et hinc

Σκίῤῥος, υ, ὁ, *SCIRRHUS, tumor quidam durus*; ut in hepate, liene, quia similis *σκίρῳ*: vide præced.

Σκιρτασῦντι, *saltetis*: an legendum *σκιρτάουσι*, 2. pl. a. 1. imperat. Dor. pro *σκιρτήσατε*; ἀ

Σκιρτάω, *salio, saltu lascivio*; f. *ήσω*, p. *ἐσκίρτημαι*, a. 1. imperat. *σκίρτησον, ήτω*, et in 2. pl. *σκιρτήσατε*. Th. *σκαίρω, salio*.

Σκιρτῆσαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Σκιρτητύω, -ῶ, *exultare facio*: ex

Σκιρτάω, -ῶ, idem, et *πηδάω*.

Σκιρτῶσιν, 3. pl. præs. ind. act. verbi *σκιρτάω*.

ΣΚΙ'ΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, *homines, viles et improbi*: ἀ Scitone quodam ob improbitatem celebrato.

Σκιώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, *umbrosus, opacus, obscurus*. Th. *σκιὰ, umbra*.

Σκλάω, et *σκληῶ, durus sum ex nimiâ ariditate*: per Syncop. pro *σκιλάω*. Th. *σκίλλω, exsicco*.

Σκλῆναι, a. 2. inf. verbi *σκλῆμι*, (quod ἀ *σκλάω*, q. v.) p. *ἔσκλην-κα*, a. 2. *ἔσκλην*. Th. *σκίλλω, arefacio*.

Σκληραγωγέω, -ῶ, *durè tracto, minimè indulgentèr educo*: ex *σκληρὸς*, q. v. et *ἄγω, duco*.

Σκληρία, ας, ἡ, *duritiæ, rigor*: ἀ *σκληρός*.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, *duritia cordis*; quasi dicas *σκληρὰ καρδία, durum cor*, Matth. xix. 8.

Σκληροκάρδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, *qui duro est corde*.

Σκληροπρόσωπος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui durâ est facie, impudens*: ex *πρόσωπον, facies*, et

Σκληρὸς, ὰ, ὸν, *durus, a, um*. Th. *σκίλλω, exsicco*.

Σκληρότης, ητος, ἡ, *durities*: ἀ præced.

Σκληροτραχήλος, υ, ὁ ἡ ἡ, *duræ cervicis homo, pertinax*; est Metaph. ab equo indomito: ex *σκληρὸς, durus*, q. v. et *τράχηλος, υ, ὁ, collum*.

Σκληρῦνω, *induro*, f. *ὕνῶ*, a. 1. *ἐσκλήρυνα*, a. 1. sub. act. *σκληρύνω, ης, η*, imperf. pass. *ἐσκληρυνόμην, ω, ετο*, a. 1. ind. pass. *ἐσκληρύνθην, ης, η*, a. 1. sub. pass. *σκληρυνθῶ, ῆς, ῆ*· ἀ *σκληρὸς*. Th. *σκίλλω, arefacio*.

Σκληρῶ, Dor. pro *σκληρῆ*, gen. ἀ *σκληρὸς*, q. v.

Σκληρῶς, adv. *duritèr*: ἀ *σκληρός*.

Σκνιπὸς, ὴ, ὸν, *parcus, a, um*: qu. ἀ *σκνίψ, culex*, quia *μικρίβιος, parvi cibi*, est.

Σκνιφὸς, ὴ, ὸν, *hebes visu*. Att. est *σκότος*, nempè *σκέπας*.

Σκνίψ, idem quod *κνίψ*.

Σκοιὸς, ὰ, ὸν, *dentsus, umbrosus*.

Σκολιάζω, *obliquo, ago perversè*, et *tortuosè*: ἀ *σκολιός*.

Σκολῆσι, dat. pl. Ion. f. g. pro *σκολιαῖς*, quod ἀ

ΣΚΟΛΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, *tortuosus, a, um, obliquus*, et per Metaph. *pravus, versutus*.

Σκολιότης, ητος, ἡ, *tortuositas, obliquitas*; *inæqualitas*; *pravitas*.

Σκολιόω, *tortuosum reddo, perverto*: ἀ *σκολιός*.

Σκολιῶς, adv. *tortuosè, obliquè*.

Σκόλλυς, ὁ, *villus*; quia *σκολιὸς, intortus*.

ΣΚΟΛΟ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, *gallinago avis*; vel *piscis quidam*, a rostro extenso, instar *σκόλοψος*.

Σκόλοψας, *palos*, acc. pl. ἀ *σκόλοψ, οψος, ὁ*.

ΣΚΟΛΟΠΕ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *SCOLOPENDRA*, animal ex genere multipedum.

Σκόλος, *spinæ species*; quia *σκύλλω*, id est, *offendit*.

ΣΚΟ'ΛΟΨ, οπος, ὁ, *palus præacutus, vallus*; *crux*; *verū*; *spina*.

Σκόλυθρος, υ, *humilis, parcus*: an ἀ *σκιλλὸς, arilus*? quia *parci* se *aridos* gerunt.

ΣΚΟ'ΛΥΜΟΣ, υ, ὁ, *SCOLYMUS, cardui species*: qu. ἀ *σκόλος*, aut ἀ

ΣΚΟΛΥ'ΠΤΩ, *lacero, evello*.

Σκόλυφος, *tetricus*: qu. *σκολιὸν φέρων*.

ΣΚΟ'ΜΒΡΟΣ, υ, ὁ, *SCOMBRUS, piscis marinus*.

Σκοπαῖος, vel potiùs *σκοπαῖος*, υ, ὁ, *nanus*.

Σκοπάρχης, υ, ὁ, *speculatorum præfectus*.

Digitized by Google

Σκεπῶ, 3. sing. præs. ind. et
Σκέπω, præs. imperat. et
Σκεπᾶν, præs. inf. verbi σκεπάω, q. v.
Σκέπελος, ου, τὸ, *scopulus, statua, signum.*
Σκέπελος, ου, ὁ, *SCOPULUS, locus altus;* undè σκεπηὶν licet. Th. σκέπτομαι, *circumspicio.*
Σκεπιάω, f. ιάσω, *speculor, contemplor:* à
Σκεπίω, -ῶ, *speculor, exploro, quæro; observo; considero;* præs. imperat. σκέπιε, -ε, et in 2. pl. σκεπίετε, -ῖτε, præs. part. σκεπίων, -ῶν, f. ιάσω, p. ἐσκέπικα· à σκεπός.
Σκεπῇ, 3. sing. præs. sub. act. verbi præced.
Σκεπὴ, ῆς, ἡ, *specula, speculatio:* et
Σκεπιὰ, ᾶς, ἡ, idem, et ab eodem verbo.
Σκεπιαζίμεν, Ion. seu Dor. pro σκεπιάζειν, præs. inf. act. à
Σκεπιάζω, *speculor:* à σκεπιὰ, q. v.
Σκεπιῆς, ῆ, gen. et dat. Ion. à σκεπιά.
Σκεπιὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *speculator, inspector; præfectus; præses:* qui σκεπιῶ, seu σκέπτεται. Est et
Σκεπὸς, ῦ, ὁ, *SCOPUS, finis;* id quod acturus σκεπῶ. Angl. scope. Th. σκέπτομαι, q. v.
Σκεπῦνα, acc. sing. m. g. et
Σκεπῦνες, nom. pl. præs. part. verbi σκεπάω, q. v.
Σκεραπίζω, *ad corvos abire jubeo; maledictis persequor, contumeliosè repello.* Ab ἡ κέραπος, *ad corvos.* Th. κέραξ. Undè
Σκεραπισμὸς, ῦ, ὁ, *contumelia.*
ΣΚΟΡΔΙΝΑ'ΟΜΑΙ, *pandiculor;* quod est *extendere membra cum oscitatione,* ut faciunt qui à somno surgunt. An à κόρος, et δινῆσθαι; accedit enim ille *motus ex satietate et fastidio.*
Σκόρδιον, *SCORDIUM;* herba quæ *allii* odorem *exhalat,* in malignis morbis efficax: à σκόρδον.
Σκορδίζω, *alliis pasco:* à
ΣΚΟ'ΡΟΔΟΝ, ου, τὸ, *allium:* qu. σκὼρ ὄζον, quòd *fœdè oleat.* Hinc
Σκορδὼν, ῶνος, ὁ, *plantarium allii.*
Σκορπίδιον, ου, τὸ, *parvus scorpio; machina bellica.*
ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, *dissipo, spargo;* f. ίσω, p. ἐσκόρπικα, a. 1. pass. ἐσκορπίσθην, a. 1. sub. pass. σκορπισθῶ, ῇς, ῇ· qu. à σκαίρω.
ΣΚΟ'ΡΠΙΟΣ, ου, ὁ, *SCORPIUS, serpens;* Angl. A SCORPION: παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, *à spargendo veneno.*
Σκορπίσθην, 2. pl. aor. 1. sub. pass. verbi σκορπίζω, *dispergo.*

Σκοτάζω, *obscuro,* f. άσω, p. ἐσκόταχα· et
Σκοτεινὸς, ὴ, ὸν, *tenebrosus, a, um:* nom. pl. n. g. σκοτεινά. Th. σκότος, ους, τὸ, *caligo.*
Σκοτίζω, *tenebras obduco, obscuro;* fut. ίσω, perf. ἐσκότικα, perf. pass. ἐσκότισμαι, perf. part. pass. ἐσκοτισμένος, η, ον, aor. 1. pass. ἐσκοτίσθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. σκοτίσθητι, άτω, et in 3. pl. σκοτισθήτωσαν, a. 1. sub. pass. σκοτισθῶ, ῇς, ῇ, fut. 1. pass. σκοτισθήσομαι. Th. σκότος, *tenebræ.*
Σκότιος, ία, ιον, *tenebrosus, tenebricosus;* item *obscuris natalibus ortus, spurius:* ab eod. Th.
Σκοτοδινιάσω, a. 1. inf. act. à
Σκοτοδινιὰω, *tenebricosâ vertigine laboro:* ex σκότος, et δῖνη, *vortex.*
Σκοτόεις, όεσσα, όεν, *tenebrosus, tenebricosus.* Th. σκότος, *tenebræ.*
Σκοτομήνη, ης, ἡ, *tenebrosa* vel *illunis nox:* et
Σκοτομηνία, ας, ἡ, idem: et
Σκοτομήνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *illunis.* Epith. noctis; ex σκότος, et μήνη, *luna.*
ΣΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, vel ίος, τὸ, *tenebræ, caligo:* quasi à σκιὰ, *umbra.*
Σκοτόω, *obscuro, tenebras induco:* fut. ώσω, p. ἐσκότωκα, præs. pass. σκοτόομαι, -οῦμαι, *tenebrosus fio, vertigine occupor;* p. pass. ἐσκότωμαι, p. part. pass. ἐσκοτωμένος, η, ον à præced.
Σκότωμα, ατος, τὸ, *vertigo:* à σκοτόω.
Σκυτάλιον, *cetra,* Gl. Cyr. ex Lat. qu. *parvum scutum.*
Σκυβαλίζω, *rejicio, vilipendo,* f. ίσω, p. ἐσκυβάλικα, præs. pass. σκυβαλίζομαι, *contemnor;* a. 1. m. ἐσκυβαλισάμην· à σκύβαλον.
Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, *res, quæ rejicitur:* à præced.
ΣΚΥ'ΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, *stercus, fimus, quisquiliæ:* qu. τοῖς νεῦ βαλλόμενον.
Σκυθμαίνω, *irascor, tristi vultu sum:* à σκύζω, *ad iram concito.*
Σκυζάω, *catulio:* de canibus appetentibus catellos: ab eod.
Σκυζομένη, *irato;* dat. sing. præs. part. pass. verbi seq.
Σκύζω, *placidè admurmuro,* ut canis; item *irrito;* præs. pass. σκύζομαι, *placidè admurmuro;* item *ad iram provocor, irascor.* Th. κύων, *canis.*
Σκύθα, voc. sing. et
Σκύθαι, nom. pl. à
ΣΚΥ'ΘΗΣ, ου, ὁ, ἡ, *SCYTHA, qui est è Scythiâ.* Accipitur et pro *fero,* i. e. sævo, crudeli. Hinc
Σκυθίζω, ὁ, ὸν, *Scythicus.*
Σκυθὶς, ίδος, ἡ, *mulier è Scythiâ.*
Σκυθιστὶ, adv. *Scythicè:* à Σκύθης.

Σκυθοπολίται, ων, οἱ, *civis urbis Scythopolis.*
Σκυθρὸς, ρὰ, ρὸν, *vultum præferens iratum et tetricum.* Th. σκυθράινω, *irascor.*
Σκυθρωπάζω, fut. άσω, *vultu tetrico sum, contristor, mœstus sum:* à
Σκυθρωπὸς, ὴ, ὸν ἡ ἡ, vel ὼς, ὸν, *qui est vultu tetrico, mœsto, torvo:* ex σκυθρὸς, et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus.*
Σκύλακας, acc. pl. et σκυλάκεσσι, dat. pl. Ion. à σκύλαξ, quod vide.
Σκυλάκιον, ου, τὸ, *catellus,* dimin. à
Σκύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, *catulus,* propriè *canis.* Th. ὑλάω, *latro.*
Σκυλάω, -ῶ, *spolio:* legitur pro σῡλάω, q. v.
Σκυλάω, ας, ἡ, *prædatio:* à σκυλεύω.
Σκυλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à σκυλεύω.
Σκύλευσις, εως, ἡ, *prædatio:* et
Σκυλευτὴς, οῦ, ὁ, *spoliator, prædo:* à
Σκυλεύω, idem cum σκυλεύω, vel σκυλάω, -ῶ, *spolio,* f. εύσω. Th. σκύλη, ης, ἡ, *spolium.*
Σκυλῆναι, a. 2. inf. pass. et
Σκυλῆ, præs. imperat. pass. à
ΣΚΥ'ΛΛΩ, *fatigo, vexo, facto;* fut. ὔλῶ, præs. pass. σκύλλομαι, *vexor, jactor.*
Σκυλμαίνῃς, 2. sing. f. 1. act. verbi σκυλμαίνω, *irascor;* f. ανῶ, idem quod σκυθμαίνω.
Σκῦλον, ου, τὸ, *præda, SPOLIUM:* Angl. SPOIL. Est idem quod σύλον, ου, τὸ. Th. σύλη, idem.
Σκύμνος, ου, ὁ, *catulus leonis;* item *catulus* in genere. Th. κύων, *canis.*
Σκύμνος, accus. pl. Dor. pro σκύμνους, à præced.
ΣΚΥ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *summa palpebra, cilium.*
Σκῦρος, *SCYRUM,* nomen urbis.
Σκυρόω, -ῶ, *in lapidem verto.*
Σκυρωτὰ ἴδδε, *aspera, petricosa:* vide apud Pind. Pyth. 5. 124. in Gr. Scholiis.
Σκυτάλη, ης, ἡ, Dor. α, et Poët. σκύταλον, ου, τὸ, *scutica; fustis; clava;* apud Lacedæmon. *genus secretæ epistolæ.* Σκυτάλαι vocantur etiam *vectes,* seu *phalangæ.* Th. σκύτος, *corium.*
Σκυτάλις, ιδος, ἡ, idem.
Σκυτεὺς, ῆος, ὁ, *cerdo, qui artem sutoriam exercet,* accus. plur. σκυτέας· à Th. præced.
Σκυτεύω, f. εύσω, *artem coriariam,* seu *sutoriam exerceo; cerdo sum:* ab eod. Th.
Σκύτινος, ίνη, ινον, *è corio factus:* à seq.
ΣΚΥ'ΤΟΣ, ους, τὸ, *corium, pellis,*

CUTIS, SCUTICA: qu. à ξύω, quod olim scribebant σκύω.

Σκυτοτόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui coria in suum usum scindit ad lora, calceos, &c. sutor:* ex σκύτος, et τέμνω, *scindo, seco*; p. med. τέτμημαι.

ΣΚΥ'ΦΟΣ, ου, ὁ, et ους, τὸ, *SCYPHUS*, quia κυφὸν, aut à σκάπτω, quia *excavatum.*

Σκωληκόβρωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, *à vermibus exesus* seu *erosus:* ex σκώληξ, et βρωτὸς, quod à βρώσκω, *comedo.*

Σκωληκογονία, ῶν, f. ῶσα, *vermes genero* seu *procreo.* Hinc

Σκωληκογόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, *vermes generans.* Th. γίνομαι, *pario.*

ΣΚΩ'ΛΗΞ, ηκος, ὁ, *vermis.*

ΣΚΩ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *offendiculum.* An à σκάλλω, quia *claudicare* facit? Vide seq.

ΣΚΩ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *spinæ genus; palus præacutus et præustus.*

Σκωλύσσω, pro σκωλύπτω, Poët. *lacero.*

Σκῶμμα, ατος, τὸ, *cavillum, sales, dicterium.* Th. σκώπτω, q. v.

Σκώπτης, ου, ὁ, *cavillator, derisor, scurra, scommata jactitans:* à

ΣΚΩ'ΠΤΩ, *cavillor, contumelioso gestu subsanno:* qu. σκαπῶ ἴστω, vel ἴσκομαι. Angl. to scorr: fut. σκώψω, perf. ἴσκωφα, perf. pass. ἴσκωμμαι.

ΣΚΩ'Ρ, gen. σκατὸς, τὸ, *stercus, oletum.* Hinc

Σκωρία, ας, ἡ, *SCORIA, fæx,* seu *sordes metalli, stercus.*

Σκὼψ, σκωπὸς, ὁ, *ulula, bubo:* ex σκιὰ et ὤψ.

Σμᾶνος, ους, τὸ, Dor. pro σμῆνος, quod vide.

Σμαράγδινος, ίνη, ινον, *smaragdinus, a, um:* et

Σμαραγδίνης, ου, ὁ, *lapis smaragdinus:* à

Σμάραγδος, ου, ὁ, *SMARAGDUS,* gemma, id. quod μάραγδος.

ΣΜΑΡΑΓΕ'Ω, *resono, strepo,* f. ήσω. Hinc

Σμαραγίζω, f. ίσω, *resono.*

Σμαράγνα, quæ et μαράγνα, *flagellum.*

Σμαράσσω, quod et μαράσσω, *splendeo:* à μαίρω, *luceo.*

ΣΜΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *piscis quidam pusillus, mœna candida:* qu. à μαίρω, *splendeo.*

ΣΜΑ'Ω, et σμίω, *abstergo, detergo, purgo.*

Σμιγδαλίη, et -ίνη, adv. *truculentèr:* à

Σμιγδαλίος, ία, ίον, *terribilis visu:* idem cum σμιγερὸς, quod à σμίγδην, *intueor.* Th. μίγδω, *intueor.*

Σμιγερὸς, ὴ, ὸν, *terribilis.* Vide in præced.

Σμῆγμα, ατος, τὸ, *SMEGMA,* quo in *abstergendo* aliquid utimur: à σμήχω, Idem quod Th. σμάω, *abstergo.*

Σμήνεσι et σμήνεσσι, dat. plur. Ion. et Poët. à

ΣΗΜΗ'ΝΟΣ, ους, τὸ, *examen apum; alveare; sermonis suavitas.*

Σμηρὸς, ους, ὁ, *abstersio:* à

Σμήχω, id. quod σμάω, *abstergo.*

Σμικρὸς, ὰ, ὸν, *parvus, a, um:* Att. pro μικρός.

Σμιλεύνω, (pro μικρύνω) *imminuo,* fut. ύνῶ, p. ισμίκευγκα· à præced.

ΣΜΙ'ΑΞ, ῖλος, ἡ, *taxus; frutex hortensis; herba quædam.*

Σμιλεύω, *scalpello reseco:* à

ΣΜΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *scalprum.*

Σμίλιον, ου, τὸ, *scalpellum:* Dim. à præced.

Σμίνθα, *mus domesticus:* quia vasa escaria σμῇ.

Σμινθεῦ, voc. sing. à

Σμινθεὺς, *Apollo,* sic dictus, *quia cùm Smintham urbem mures infestarent, ista animalia infesta confecit; cujus memores beneficii, templum et simulacrum Apollini Smintheo posuerunt, et figuram muris ad statuæ pedes expressam:* à σμίνθα.

Σμυγὸς, ᾶεια, ὺν, *exustus;* a. 2. part. pass. verbi σμύχω, fut. ξω, perf. ἴσμυχα, a. 2. pass. ἰσμύγην.

Σμυγερὸς, ὰ, ὸν, *ærumnosus:* qui σμύχεται, *atteritur* malis. Th. σμύχω.

Σμύξαι, *incendere;* a. 1. inf. act. ejusd. verbi.

ΣΜΥ'ΡΙΣ, et σμίρις, *SMYRIS, lapis quo annularii gemmas ad expoliendas utuntur.*

Σμύρνα, ης, ἡ, *myrrha.* Est et nomen urbis, sic dicta à *Smyrnâ* Amazone.

Σμυρνίζω, *myrrhâ imbuo;* f. ίσω, p. ισμύρνικα, perf. pass. ισμύρνισμαι, perf. part. pass. ισμυρνισμένος, *myrrhâ imbutus:* à præced.

ΣΜΥ'ΧΩ, propriè *de igne latente sine flammâ et paulatim rem consumente, attero, consumo, inflammo;* f. ξω. Hinc fortè Angl. to smoke.

ΣΜΩ'ΔΙΞ, ῖνος, et σμωδιγξ, ιγγος, ὁ, *vibex, livor ex percussione.*

ΣΜΩ'ΧΩ, *mando, -ere,* et *convitior;* Ion. et *percutio:* à σμάω.

Σοβαρὸν, Poët. pro σοβαρῶς.

Σοβαρὸς, ὰ, ὸν, *severus, tetricus, concitatus, petulans:* à σοβέω.

Σοβαρῶς, adv. *concitatè, magno impetu; insolentèr, superbè:* à σοβαρὸς.

Σόβας, ᾶδος, ἡ, *insolens,* ut meretrix: à

ΣΟΒΕ'Ω, *abigo, expello, ago;* in-*solentèr incedo:* f. ήσω, p. σεσόβηκα. [Σοβίουσι πάρεξ Τιβερίνιδα γαῖαν, Apoll. Rhod. *acti sunt præter Tiberinida terram.*]

Σόβη, ης, ἡ, *muscarium.*

ΣΟ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, *cucurbita, lactuca leporina.*

Σῶμα, ατος, τὸ, nomen urbis; Hebr. qu. interpret. Lat. *secretum.*

Σόος, σοῦς, σόον, σοῦ, 2. et 3. sing. præs. ind. act. verbi σόω, Poët. pro σώζω, *servo.* Th. σόος, *salvus.*

Σόῃ, σοῦ, 3. sing. præs. sub. verbi ejusd.

Σοὶ, *tibi:* dat. sing. à σὺ, *tu.*

Σοῖο, gen. Ion. pro σοῦ, vel à σὺ, *tu,* vel σὸς, *tuus.*

Σοῖσι, dat. pl. Ion. pro σοῖς, *tuis:* à σὸς, *tuus.* Th. σὺ, *tu.*

Σολοικίζω, f. ίσω, *refero Solæcos in loquendo, non loquor ut probatus loquendi mos fert:* à Σόλοικοι, quod vide.

Σολοικισμὸς, οῦ, ὁ, *SOLŒCISMUS;* Angl. A SOLECISM: *quicquid non rectè, sed perperàm fit:* à præced.

Σόλοικοι, οἱ, *qui Solis (Ciliciæ urbe) habitârunt;* peculiariter sic appellati sunt ii, *qui, cùm Attici essent, Solis tamen habitantes, aliquantùm ab elegantiâ et venustate sermonis Attici discesserant, et linguam ex Atticâ et Solicâ mixtam loquebantur:* generaliter *barbari omnes,* i. e. *barbarè et vitiosè loquentes.* Th. οἶκος, *domus.*

Σολομὼν, ῶντος, ὁ, nom. regis, Hebr. qu. interpret. Lat. *pacificus.*

ΣΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *massa ferri solidi, quævis massa; discus.*

ΣΟΜΦΟ'Σ, ὴ, ὸν, *inanis, fungosus, spongiosus.*

Σόος, *serves;* 2. sing. præs. opt. act. verbi σόω.

Σόομαι, σῶμαι, med. à σόω.

ΣΟ'ΟΣ, *salvus, incolumis, perfectus; salutaris.* Sed

Σόος, σοῦς, est *motus corporum, quæ sursum feruntur,* Aristot. l. iv. de Cœlo, cap. ult. à σόω.

Σολοικισμὸς, οῦ, ὁ, *solœcismus in Græco sermone.* An à Lat. *sordes?*

ΣΟΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *loculus, sepulchrum, capulum, arca funebris.*

Σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um:* à σὺ, *tu.*

Σῦ, gen. sing. à σὺ, *tu.* Est et

Σοῦ, contract. ex σόου, præs. imperat. pass. à σόομαι, vel σόω, *servo.* Est et vox abigentis aves, *curre:* à σόω, *in fugam conjicio.*

Σουλίον, *subula,* Gl. Cyr.

Σοῦλος, *animal terrestre marinis infestum,* Oppian. lib. ii. Cyneg.

Σουδάριον, υ, τὸ, *sudarium*: nomen origine Lat. à *sudor*: qu. à Gr. ὕδωρ.

Σουσάννα, ης, ἡ, *Susanna*: nomen fœm. Heb. interpret. Lat. *lilium*.

Σύρτω, et σύρτι, *vadat*; *ruito*, *ite*: 3. sing. et 2. pl. præs. imperat. pass. verbi σύω, *vado*, *irruo*.

ΣΟΥΣΟΝ, υ, τὸ, *lilium*: linguâ Phœnicum.

Σφῶϊ, pro σφωΐν, *sui ipsius*: ex σὺ, et αὐτὸς, *ipse*.

Σοφία, ας, et Ion. ης, ἡ, *sapientia*. Th. σοφὸς, *sapiens*.

Σοφίζομαίνῳ, dat. sing. part. præs. pass. à

Σοφίζω, *sapientem reddo*, *docco sapientiam*; fut. ίσω, p. σεσόφικα, a. 1. ἐσόφισα, a. 1. inf. act. σοφίσαι, præs. pass. σοφίζομαι, ῃ, σται, *doceor sapientiam*, *percipio sapientiam*; *docetor*, i. e. *intelligo*; item *arguè aliquid comminiscor* vel *conficio*; *artem in aliquâ re expromo*; *dolosè et fraudulenter dico*; *cavillor*; in malam partem *vafrè comminiscor*: perf. pass. σεσόφισμαι, perf. part. pass. σεσοφισμένος. Th. σοφὸς, *sapiens*.

Σόφισμα, ατος, τὸ, *inventum quodcunque*, etiam in bonam partem; sed maximè *inventum callidum*; *consilium*, aut *facinus astutum*; *commentum*: à σοφίζω. Hinc Angl. SOPHISM.

Σοφιστάω, f. ήσω, *philosophor*.

Σοφιστὴς, οῦ, ὁ, *SOPHISTA*, *doctus et peritus artifex*, impr. *in dicendo*; undè *Orator*; *doctus et sapiens*; *qui tantùm ostentationis causâ philosophatur*, vel *dicit*; *deceptor*, *qui verbis dolosis circumvenit*: Angl. A SOPHIST. gen. pl. σοφιστῶν, acc. pl. σοφίστας à σοφίζω.

Σοφοκλεῖ, dat. sing. à

Σοφοκλῆς, έος, ὁ, *SOPHOCLES*: nomen proprium.

ΣΟΦΟΣ, ὴ, όν, *sapiens*, cui est σὺν φάσει, scil. mentis; *peritus alicujus rei* vel *artis*; *prudens*, *callidus*, *eruditus*. Hinc

Σοφόω, -ῶ, *sapientem reddo*, item *illumino*: f. ώσω, p. σεσόφωκα· et

Σοφῶ, *sapientèr*: adv.

Σοφωτέρῳ, *sapientiori*; dat. sing. à σοφώτερος, compar. à σοφὸς, ὴ, *sapiens*: in superlat. σοφώτατος.

Σόω, ap. Poët. pro σώζω, σώω, vel σάω, *servo*, in 3. pl. sub. σόωσι, f. σόσω à σόος, *salvus*. Sed

Σόω, *moveo*, *incito*; *in fugam conjicio*: σόομαι, *in fugam vertor*, *fugio*, *incitato cursu feror*, *curro*, *ruo*, *irruo*: à σόος, vel σάω.

Σπαδίζω, *detraho*; fut. ίσω, Dor. ίξω. Th. σπάω, *traho*.

Σπάδων, ωνος, et όνος, ὁ, *SPADO*, *cui nervus*, *quo genitale membrum erigitur*, *avulsus est*. Th. σπάω, *traho*, *evello*.

* Σπαδωνίζω, ίσω, *castro*. Dionys. Hal.

Σπαδυλάω, quod à σπαδάω, *prodigo*, quod vide.

Σπαθάφυτος, Gen. cap. xxviii. 14. Θέμενον Scholiastes exponit. Puto qu. textum σπάθη.

Σπαθάω, *licium inculco*, ῶ σπάθη, vel simp. *texo*: expon. et *prodigè licia telæ addo*. Hinc per Metaph. *profusè consumo*, *prodigo*, *luxurior*: à

ΣΠΑΘΗ, ης, ἡ, *rudis* seu *rudicula*, *SPATHA*, *gladius*, *instrumentum textorium*, *palma*.

Σπαθῶσι, *dissipant*; 3. pl. præs. ind. act. verbi σπαθάω, quod vide.

ΣΠΑΙΡΩ, *palpito*, *vibro*, *tremo*. Idem et ἀσπαίρω. Est et σπαίρω, ἐσπάρην, *SPIRO*, nempe *expiro animam*, ut faciunt palpitantia animalia, cum morte luctantia.

Σπάλαξ, ἄκος, ὁ, *TALPA*, quæ et ἀσπάλαξ. Th. σπάω, *traho*.

Σπαλὰς, Æol. pro σπαλὴς, a. 2. part. pass. à σπάλλω, *mitto*; f. 2. σπαλῶ.

Σπαλύσσομαι, *laceror*, *turbor*: qu. à σπαράσσω, *turbo*.

Σπανία, ας, ἡ, idem quod σπανίστης, ητος, ἡ, *raritas*, *penuria*: à σπανὸς, *rarus*.

Σπανία, ας, ἡ, *Hispania*.

Σπανίζω, *penuriâ laboro*; f. ίσω, p. ἐσπάνικα, p. pass. ἐσπάνισμαι, a. 1. pass. ἐσπανίσθην à σπανὸς.

Σπάνιος, ία, ον, *rarus*: à

Σπανὸς, ιος, ὁ, *raritas*, *penuria*. Th. σπανὸς, *rarus*.

Σπανιστήνας, a. 1. inf. pass. verbi σπανίζω.

* Σπανίως, ραῦ; adv. à σπάνιος.

ΣΠΑΝΟΣ, *rarus*, *infrequens*: qu. à σπάω, *laboro*.

ΣΠΑΞ, σπανὸς, ὁ καὶ ἡ, *canis*. Vox Pers.

Σπάραγμα, ατος, τὸ, *frustum rei dilaceratæ*: et

Σπαραγμὸς, οῦ, ὁ, *laceratio*: à

ΣΠΑΡΑΣΣΩ, vel -ττω, *lacero*, *lanio*, *vellico*; (qu. ex σπάω, *traho*, et ἀράσσω, *seco*) f. ξω, p. χα, a. 1. ἐσπάραξα, a. 1. part. σπαράξας, άσα, αν, perf. pass. ἐσπάραγμαι.

Σπαραγανίζω, *fasciis involvo*; fut. ίσω, p. ἐσπαραγάνικα· à σπάραγανον, quod vide.

Σπαραγανίσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαραγανίζω.

ΣΠΑΡΓΑΝΟΝ, υ, τὸ, *fascia*, *quâ infans involvitur*, *pannus oblongus*.

Σπαραγάνοω, *fasciis involvo*, f. ώσω, p. ἐσπαραγάνωκα, a. 1. ἐσπαραγάνωσα, perf. pass. ἐσπαραγάνωμαι, perf. part. pass. ἐσπαραγανωμένος, *fasciis involutus*. Th. σπάραγανον.

ΣΠΑΡΓΑΩ, *tumeo*, *distentus sum*; ut quum ubera lactis plena sunt. Hinc

Σπάργη, *libido*; propriè *appetitus exonerandi mamillas lacte distentas*.

Σπαρείδα, ας, ἡ, *Sparedra*, Amoci Sacorum regis uxor.

Σπαρεὶς, *satus*, a. 2. part. pass. verbi σπείρω, *semino*, *sero*, f. 2. σπαρῶ, p. ἔσπαρκα, a. 2. pass. ἐσπάρην.

Σπαρίζω, *palpito*: à σπαίρω.

Σπαρνὸς, ὴ, όν, *infrequens*, *rarus*, *pascus*: à σπανὸς.

Σπάρος, ίχθὺς, *cammarus*, *SPARUS*, Gl. Cyr.

Σπάρτη, ης, ἡ, *SPARTA*, Laconiæ urbs primaria.

Σπαρτίον, vel σπάρτιον, υ, τὸ, *funiculus sparteus*, *funiculus*: à

Σπάρτος, υ, τὸ, *SPARTUM*, *vitile*, *funis spartieus*. Etiam ὁ σπάρτος· à σπάω, quia *flecti* et *trahi* potest; vel potiùs à σπείρω.

Σπαρτοπίλιος, ου, ὁ ἡ, *incanus*, *semicanus*, *cui sparsi sunt per tempora cani*: ex σπαρτὸς, *seminatus*, et πῶλος, *canus*.

Σπαρτὸς, ὴ, όν, *seminatus*, *sparsus*; *satu editus*.

Σπαρτῶν γένος, *Satorum genus*. *Thebani* sic dicti, quòd ex draconis dentibus à Cadmo satis nati credantur. Th. σπείρω, *semino*.

Σπασάμενος, a. 1. part. m. à σπάω, *traho*.

Σπάσειν, *trahit*, Ion. pro ἕσπασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σπάσμα, ατος, τὸ, *acies nuda gladii*: in corpore humano, *quod convulsum est*, *distensio*, *commissio*, *SPASMA*. Σπάσμα θαλάσσης, *maris æstus*. Th. σπάω, *traho*.

Σπασμὸς, οῦ, ὁ, *SPASMUS*, idem quod præced.

ΣΠΑΤΑΓΓΟΣ, υ, ὁ, *SPATANGUS*, *echinorum species*.

Σπατάλαω, -ῶ, *lascivio*; præs. part. σπατάλων, -ῶν, ῶσα, -ῶσα, ῶν, -ῶν, f. ήσω, perf. ἐσπατάληκα, a. 1. ἐσπατάλησα· à

Σπατάλη, ης, ἡ, *luxus*, *deliciæ*: à σπατάω, *prodigo*. Th. σπάω.

Σπάτεως, έως, εων, *coriaceus*: et

Σπατίλη, ης, ἡ, *stercus humanum humidum*. Alii expon. *coriorum resegmina*: à

ΣΠΑΤΟΣ, ου, τὸ, *corium*, *pellis*. Bœot. à σπάω, quia *contrahi* potest vel quia detrahitur. Hinc

Σπατίον, *opus ex corio factum*.

ΣΠΑΩ, *traho*, *extraho*, *vello*, *rapio*, *dibo*; fut. σπάσω, perf. ἔσπακα·

pres. m. *σπάομαι, stringo*; a. 1. m. ἐσπασάμην, ω, ανο, a. 1. part. m. *σπασάμενος*.

Σπῆο, *sequere*, per Ectasin Poët. pro *σπεῦ*, quod Ion. pro *σπεῦ*, pres. imperat. m. verbi *σπέμαι*, Poët. pro ἵσπεο, *sequor*. Th. ἵστω, *sequor*.

Σπῆος, Poët. pro *σπείος*, ους, τὸ, *specus*.

ΣΠΕΙΡΑ, ας, ἡ, *SPIRA, finis*; item *cohors, legio*. Hinc Angl. SPIRE.

Σπεῖρον, ου, τὸ, *fascia, vestis lacera: σπεῖρα, panni, velum navis; funis nauticus in orbem convolutus*: à *σπείρω*.

ΣΠΕΙΡΩ, *SERO, semino, SPARGO*; f. 1. *σπερῶ*, f. 2. *σπαρῶ*, perf. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, a. 1. inf. act. *σπεῖραι*, a. 1. part. act. *σπείρας, ασα, αν*, a. 2. ind. act. ἔσπαρον, ες, ε, pres. pass. *σπείρομαι, σαι, εται*, perf. pass. ἔσπαρμαι, perf. part. pass. ἐσπαρμένος, η, ον, a. 2. ind. pass. ἐσπάρην, ης, η, a. 2. sub. pass. *σπαρῶ, ῇς, ῇ*, a. 2. part. pass. *σπαρείς*, p. m. ἐσπαρμένος.

Σπῆσαι, a. 1. inf. act. *σπήσας, ασα, αντος*, a. 1. part. act. *σπήσασθαι*, a. 1. inf. m. *σπασάμενος*, a. 1. part. m. verbi *σπάνδω, libo*; f. *σπάσω*.

Σπήσαντ', *libaverunt*; Ion. pro ἐσπήσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ejusd.

Σπήσασκε, Poët. pro ἔσπασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *σπάνδω, libo*; f. *σπάσω*.

Σπάσω, *libabo*. Vide præced.

Σπεὼ, ους, ἡ, *SPEO*, nom. mulier. q. d. *specu latitans*.

Σπέλεον, *speculum*, Gl. Cyr. ex Lat.

Σπελεοποιὸς, *specularius*.

Σπεκουλάτωρ, ορος, ὁ, *speculator*, vox Lat. Alii tamen *spiculatorem*, dictum volunt; sed eâ ratione per i scribi debet, à *spiculo* quod gestabat δορυφόρος, seu δι ζωλάδες, *satelles*.

ΣΠΕΛΕΘΟΣ, et *σπίλεθος*, ου, ὁ, *stercus, excrementum*.

Σπένδεσκε, *libabat*, Ion. pro ἔσπενδε, 3. sing. imp. act. v. *σπένδω*.

Σπενδόμενος, pres. part. pass. à

ΣΠΕΎΔΩ, *guttatim defundo, libo*; *σπένδω* et pr. m. *σπενδόμαι, mutuò libo*; quod fieri solebat in fœderibus ineundis: hinc *fœdus ineo, ico, paciscor*: pr. pass. *σπένδομαι, mactor, immolor, sacrificor*: f. *σπάσω*, a. 1. ἔσπεισα, p. m. ἔσπεσμαι. Hinc Angl. TO SPEND.

ΣΠΕΟΣ, *ους*, τὸ, *SPECUS, spelunca*, Poët. *σπείος*, Ion. *σπῆος*, dat. pl. *σπέεσι*, Poët. et Ion. *σπήεσι*.

Σπερχθὲς, ους, τὸ, *semen*: à *σπείρω, semino*.

Σπέρμα, ατος, τὸ, *semen*, *SPERMA*: in S. S. *genus, posteri, filius*: in plur. *σπέρματα*, dat. pl. *σπέρμασι*. Th. *σπείρω, semino*.

Σπερμαίνω, id. q. *σπείρω, semino*.

Σπερμαντίζω, *semento, semen sero*.

Σπερμανθὲς, ὴ, ὸν, *seminalis, genitalis*: à *σπέρμα*. Hinc Angl. SPERMATIC.

Σπερμανθὲς, ους, ὁ ἡ ἡ, *seminalis*.

Σπερμολόγος, ν, ὁ ἡ ἡ, *qui semina colligit*, ut aves; *garrulus, nugator, blaterator*: ex *σπέρμα, ατος*, τὸ, *semen*, et *λέγω*.

Σπερχθὶς, ῖδα, ὶν, *irritatus*; a. 1. part. pass. verbi *σπέρχω, urgeo*, a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερχνὸς, ὴ, ὸν, *celer, festinus; cum impetu ruens; assiduus*: à seq.

ΣΠΕΎΡΚΩ, *vehementèr cupio; urgeo, propello; festino: σπέρχομαι, fugor, irâ concitor, irascor*: a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερῶ, f. 1. act. verbi *σπείρω, semino*, quod vide.

Σπὶς, *dic*, pro *σπεῖ*, a. 2. imperat. act. ad formam verborum in μι à *σπέω*, vel *σπῶ, dico*: f. *σπάσω*, a. 2. ἔσπον. Quod *σπὶς*, ponitur pro ἵστω, Poët. pro ἵστω, *dico*. Vel pro ἵστω, pro ἵστω, vel ἵσπομαι, *sequor*.

Σπίεται, *sequi*, pres. inf. m. verbi Bœotici *σπέμαι* pro ἵσπομαι.

Σπίεν, 2. pl. a. 2. imperat. *σπὶς*, quod vide.

Σπιδᾶν, *festinat*, 3. sing. præs. ind. verbi *σπιδάω, festino*.

Σπιδᾶν, 3. sing. præs. opt. act. ejusd. verbi.

Σπιδέων' pro *σπιδέοντα*, acc. sing. et

Σπιδέοντες, nom. pl. part. præs. et

Σπιδέοντι, Dor. pro *σπιδέων, properanti*, 3. pl. præs. à

ΣΠΕΥΔΩ, *studeo, valdè cupio; festino: σπιδὲν βίον ἀθάνατον, immortalem vitam affectare*: præs. imperat. *σπιδᾶ, άτω*, imperf. ἔσπιδον, f. *σπιδήσω*, a. 1. ἔσπισσα, a. 1. imperat. *σπίσσον, άσω*, a. 1. part. act. *σπίσσας*, p. m. ἔσπυσμαι. Hinc Angl. SPEED.

Σπιδώμεθα, *properemus*: Dor. pro *σπιδώμεν*, 1. pl. præs. sub. et

Σπιδώσας, a. 1. part. act. verbi *σπιδάω*, f. *άσω, festino*.

Σπίσσον, aor. 1. imperat. ejusd. verbi.

Σπῖσι, alii legunt *σπιῖσι*, dat. sing. à *σπιὸς*, pro *σπέος, ους*, τὸ, *antrum*, Ion. *σπῆος*.

Σπήλαιον, ου, τὸ, *spelunca*, *SPELÆUM*. Th. *σπέος, ους*, τὸ, *specus, antrum*.

Σπήλυγξ, υγγος, ὁ, *SPELUNCA*: ab eod. Th

Σπίλαπες, *lapides prægrandes in itineribus projecti pontis loco*: à *σπιλὰς, saxum*.

Σπιδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *amplus, spissus*: à *σπίζω, extendo*.

Σπιδνὸς, ὴ, ὸν, *densus, SPISSUS*: ab eod. Th.

Σπίζα, ης, ἡ, *avis*, sono similla est *passeri*: à *σπίζω, pipio*.

ΣΠΙΊΖΩ, *extendo, expando*, qu. à *σπάω, traho*; etiam *pipio*, sonus quarundam avium.

Σπιθαμαῖος, αία, αῖον, vide *σπιθαμιαῖος*, quod idem significat.

ΣΠΙΘΑΜΗ, ῆς, ἡ, *SPITHAMA, spatium inter pollicem et minimum digitum expansos; palmus major, dodrans*: dicta vox παρὰ τὸ διαμὰ τοῦ σπίζοντος τὰς δακτύλους, à *digitis extensis*.

Σπιθαμιαῖος, αία, αῖον, idem ac

Σπιθαμιδῆς, ους, ὁ ἡ ἡ, *spithamæ* seu *dodrantis longitudinem æquans, dodrantalis*.

Σπιλλίδιον, *procellis*, dat. pl. Ion. à

Σπιλὰς, ἄδος, ἡ, *rupes, scopulus maris*. Est et *σπιλὰς, procella*: à

ΣΠΙΛΟΣ, ου, ὁ, *macula, labes; vitiligo*; item *saxum*: undè

Σπιλόω, *maculo*; f. *ώσω*, p. ἐσπίλωκα· et

Σπίλωμα, ατος, τὸ, *macula, labes*.

ΣΠΙΝΔΑΣΙΣ, ως, ἡ, *avis peregrina, avis incendiaria*, Plin. an à *σπινθὴρ, scintilla*?

Σπινθερίδες, *scintillæ*. Th. *σπινθὴρ*.

ΣΠΙΝΘΗΡ, ῆρος, ὁ, *scintilla*.

Σπινθήρας, ου, οἱ, *flammæ*.

Σπίνος, *fringilla*, avis: à *σπίζω*.

Σπλαγχνίζω, *sacrificor; σπλαγχνίζομαι, misereicordiâ* (ex ipso corde profectâ) *moveor*; a. 1. pass. ἐσπλαγχνίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. *σπλαγχνισθὶς, ίσσα*· à *σπλάγχνον*.

Σπλαγχνοτομὰ, ῆ, ὁ, *sacrificium; misereicordia, commiseratio*: à præced.

ΣΠΛΑΓΧΝΟΝ, ου, τὸ, *viscus*: τὰ *σπλάγχνα, viscera, cor, jecur, pulmones; affectus maternus, commiseratio*. Σπλάγχνον frequentèr de corde dicitur, ut liquet etiam in compositis: ἄσπλαγχνος, *non habens cor*, et ἀσπλαγχνος, *animosus, misericors*. Eustath. ducit à Dor. *σπλὰν* pro *σπλὴν, splen*, unum ex visceribus.

Σπλαγχνοφάγος, ν, ὁ ἡ ἡ, *viscera edens*: ex *σπλάγχνον* et *φάγω*.

Σπλαδὶς, ῖδος, ἡ, *cinis*: à *σπαδὴς, ῆδος*, ἡ, idem.

ΣΠΛΗ'Ν, σπληνὸς, ὁ, *SPLEN, lien.* Angl. THE SPLEEN.

Σπογγία, ας, ἡ, *SPONGIA:* Angl. A SPONGE: à

ΣΠΟ'ΓΓΟΣ, υ, ὁ, *spongia:* qu. σπᾷ ἰνγεά. Hinc

Σπογγώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, *spongiosus.*

Σποδαίνας, α, ὁ, Dor. pro σποδεύνης, υ, ὁ, *qui in cinere jacet ac dormit.* Ex σποδὸς, et σύνη, ἡ, *cubile.*

Σποδέω, *ferventi cinere obruo; percutio; purgo:* item *subagito.* Th. σποδὸς, οῦ, ὁ, *cinis.*

Σποδιὰ, ας, ἡ, *cinis:* à

Σποδίζω, f. ίσω, *sub cinere coquo; comburo velut in cinere; in cinereum colorem vergo,* cœco. Th. σποδὸς.

Σποδοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, *cinereus:* ex σποδὸς, οῦ, ἡ, *cinis,* et εἶδος, *species.*

ΣΠΟΔΟ'Σ, οῦ, ἡ, *cinis:* qu. σβεδὸς, à σβέω, quia extinctis et consumptis lignis remanet.

Σποδύω, -ῶ, *cinere obruo, in cinerem redigo;* f. ύσω, p. ισπόδυκα· à præced.

ΣΠΟΔΑ'Σ, ἄδος, ἡ, *vestis coriacea.*

Σπολὴ, *stola.* Hesychius pro στολὴ, Dor.

Σπόλια, τὰ, *lanæ,* quæ ex ovium cruribus evelluntur: à σπάω, *traho, evello.*

Σπόμενος pro ἱσπόμενος, sic σπομένα, Dor. pro ἱσπόμην, ης, ὁ. Vide in σπεῖν.

Σποδὸς, acc. pl. à σποδὴ, quod vide.

Σποδὸν, υ, τὸ, *calix, crater, vas ad libandum vinum:* à

Σποδὴ, ῆς, ἡ, *libatio, libamen:* σποδῆσι, dat. pl. Ion. pro σποδαῖς. Peculariter σποδαὶ dicuntur *libationes quæ in sanciendis fœderibus adhibentur;* et sæpè etiam *ipsa fœdera:* à σπένδω, *libo;* f. σπάσω, p. m. ἔσποδα.

Σποδόφορος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui libationes fert, sacerdos.* Ex σποδὴ, *libatio,* et φέρω, *fero,* p. med. σέφορα.

ΣΠΟ'ΝΔΥΛΟΣ, υ, ὁ, *SPONDYLUS, vertebra spinæ dorsi.*

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, *semen, satio; genus, proles, fœtus, semen genitale:* à p. m. ἔσπορα, verbi σπάω, *semino.*

Σπορὰς, ἄδος, ὁ ἡ ἡ, *sparsus, dispersus:* et

Σπορεὺς, ἑος, ὁ, *sator, seminator:* ab eod.

Σπόρϊμος, ος, ὁ ἡ ἡ, *qui seminari potest:* σπόρϊμα, ατος, τὰ, *sata:* ab eod. Th.

Σπόρος, υ, ὁ, *satio, semen:* ab eod.

Σπόρου, gen. Dor. pro σπόρου.

Σπῦ, pro quo et σπεῖο, Ion. et Poët. præs. imperat. m. verbi σπάω, Poët. pro ἱσπασο, *sequor.* Vide in σπεῖο. Et

Σπῦ, Scythicè *oculum* significat.

Σπυδάζω, *festino, propero; studeo, operam do, affecto; seriò agò, loquor.* Cum præp. σπεὶ, significat studium pertinens ad utilitatem *nostram,* cum σπεὸς ad *alienam.* Σπυδάζομαι, *color, æstimor, diligor:* f. άσω, perf. ἐσπούδασμαι· à σπυδὴ.

Σπυδαῖος, αία, αῖον, *diligens, probus, honestus, serius:* comp. σπυδαιότερος, et Att. σπυδαίτερος, *majori studio utens:* à σπυδὴ, *studium.*

Σπυδαιότατοι, nom. plur. superlat. grad. à σπυδαῖος, quod vide.

Σπυδαιοτέρως, et σπυδαιότερον, *diligentiùs,* adv. compar. grad. à σπυδαῖος, *studiosus.*

Σπυδαίως, adv. *studiosè, diligenter, seriò:* à σπυδαῖος, quod vide.

Σπυδὴ, ῆς, ἡ, et Dor. σπυδὰ, propriè *festinatio,* deinde per Metaph. *animi intentio, sedulitas, ardor, STUDIUM, instantia, industria, studium partium, factio.* Th. σπεύδω, *festino;* p. m. ἔσπυδα.

Σπυδῇ, dat. præced. adverbialiter, *festinanter; studiosè, summâ diligentiâ, enixè, magno labore; ægrè, vix, seriò.*

ΣΠΥΡΙ'ΣΑ, ας, ἡ, et σπύραδος, υ, ὁ, vel ἡ· tum σπυρὰς, ἄδος, ἡ, *caprarum stercus.*

ΣΠΥΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *SPORTA, corbis, fiscella,* seu *vas vimineum* aut *junceum.*

Σταγόνες, ῦ, ὁ, *stilla:* à στάζω.

Στάγλον, υ, τὸ, *nota senarii* ς'.

Σταγὼν, όνος, ἡ, *stilla, gutta:* à στάζω.

Σταδιοδρομία, *cursu contendo;* f. ήσω· à

Σταδιοδρόμος, *qui in stadio cursu certat:* quod ex στάδιος, seu -ον, *stadium,* (quod ab ἵστημι, *sto*) et δρόμος, *cursus.*

Στάδιον, *STADIUM, curriculum.* Æol. σπάδιον, *SPATIUM:* à στάδιος.

Στάδιος, α, ὁ, idem. Et

Στάδιος, ία, ον, *stabilis, firmus; benè compactus; longus et rectus:* ab ἵστημι, *sto.*

Στάζουσα, *stillantem,* acc. sing. præs. part. à στάζω, *stillo.*

ΣΤΑ'ΖΩ, *stillo;* f. ξω.

Σταθὶς, ίντος, *status, positus;* a. 1. part. pass. verbi ἵστημι, *sto;* f. στήσω, aor. 1. pass. ἐστάθην.

Στάθεν, Bœot. Sync. pro ἐστάθησαν, *steterunt,* 3. pl. a. 1. pass. verbi ἵστημι, *sto.*

Σταθερὸς, ὰ, όν, *stabilis, firmus, constans:* de die est *meridianus:* à στάω, seu ἵστημι, *sto.*

Σταθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass.

Σταθῆναι, a. 1. inf. pass. ct

Σταθήσομαι, ῇ, σται, fut. 1. pass. verbi ἵστημι.

Στᾶθι, Dor. pro στῆθι, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Στάλμα, ας, ἁ, Dor. pro στάθμα, ως, ἡ, *meta,* quod vide.

Σταλμάω, et usitatiùs σταλμάομαι, -ῶμαι, *ad amussim exigo, pondero, æstimo; conjecturam facio, pensito, expendo:* à στάθμη, *amussis.*

Σταλμώμενος, Dor. pro σταλμόμενος, *conjiciens:* à σταλμόομαι, pro σταλμάομαι.

Στάλμη, ης, ἡ, *amussis, regula ad quam aliquid exæquatur; meta; perpendiculum:* ab ἵστημι.

Σταλμίζω, f. ίσω, *pondero, appendo, libro, pensito, trutino:* à præced.

Στάλμιον, υ, τὸ, *statera, libra, pondus:* à

Σταλμὸς, οῦ, ὁ, *stabulum; statio; postis; statera, libra, pondus:* dicitur et de *magnis locorum intervallis:* dat. sing. σταλμῷ, dat. pl. Ion. σταλμοῖσι· ab eod. Th.

Στᾶδος, ους, τὸ, Dor. pro στῆθος, ους, τὸ, *pectus.*

Σταῖμεν, σταῖτε, σταῖεν, Att. Sync. pro σαίημεν, ητε, ειαν, pl. a. 2. opt. act. verbi ἵστημι.

ΣΤΑΪ'Σ, ἐι σταὶς, αἰσὶ, σὶ, *farina triticea aquâ subacta; adeps.*

Σταλτὰ, ᾶς, ἡ, *gutta, lixivia, aloë:* à

Σταλτὸς, ὴ, όν, *stillatitius.* Th. στάζω, fut. ξω, *stillo.*

Στάλα, ας, ἁ, Dor. pro στήλη, ης, ἡ, *columna.*

Σταλαγμὸς, οῦ, ὁ, *distillatio.*

Σταλάζω, fut. ξω, *STILLO.* Th. στάζω, idem.

Σταλάω, idem ac præced.

Σταλῆναι, *missum esse,* a. 2. inf. pass. verbi στέλλω, *mitto;* a. 2. pass. ἐστάλην.

Στάλιξ, ικος, *varrus, parillus,* qui facit imposita στέγην.

Στάμεν, Poët. pro στῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι.

Στανὶς, ίνος, ἡ, *lignum in navi erectum:* à στάω, seu ἵστημι, quia stat.

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, υ, ὁ vel ἡ, ὑδρία, *hydria, amphora:* ut puto à στάω, quòd erecta stet.

Στὰν, Ion. pro ἔστησαν, hoc verò Bœot. Sync. pro ἔστησαν, *steterunt,* 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, *sto,* f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Στάξιμαι, Dor. et Æol. pro στάξομαι, *stillabimus,* 1. pl. f. 1. et

Σταξῖσι, Æol. et Dor. pro στάξουσι, 3. pers. pl. f. 1. verbi στάζω, *stillo;* f. ξω.

Σταίτω, Ion. pro ἱσταίτω, n. g. pl. num. perf. part. act. ab ἵστημι, sto, perf. part. ἱσταώς, ότος, et Ion. Crasi ἱστὼς, ότος, et per Aphæresin ταίτος, &c.

Στὰς, qui stetit, a. 2. part. act. Sed σταὶ pro σῆσα, a. 2. part. f. g. ab ἵστημι, sto.

Στάῃ, consistas, 2. sing. s. l. sub. m. Dor. pro στήῃ ab ἵστημι, sto.

Στασιάζω, f. άσω, seditionem excito, dissideo, contendo, insurgo. Vide in στάσις.

Στασιαμὸς, οῦ, ὁ, seditio, seditionis concitatio; à præced.

Στάσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, stativus, stabilis, constans, firmus, quietus: Gl. Cyr. [* ἀργύριον στάσιμον εἶναι, Leg. Solon. ap. Lysiam, pecuniam fœnori dari licere.] à seq.

Στάσις, εως, ἡ, status, statio, ipse standi actus, quies; factio, seditio; ventus vehementior; agger: ab ἵστημι.

Στασιώδης, ους, et στασιώτης, ε, ὁ, seditiosus. Th. ἵστημι, sto, erigo; cùm multitudo se erigit adversus præstites.

Στάσκον, Ion. et Poët. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, sto.

Στάσομαι, Dor. pro στήσομαι, fut. 1. med. verbi ejusd.

Στάσω, Dor. pro στήσω, f. 1. ejusd.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, STATER; nummus quatuor drachmas valens, Mat. xxvii. 27. Sub Atheniensium republicâ nummus aureus unciæ ponderis: sub Byzantinis imperatoribus nummus sexta pars unciæ. *Debitor qui pecuniam mutuatur:* - πολλοὶ γοῦν εἰσὶν, ἀνάδοτῆρες δ' οὐδ' εἷς, Epicharmus: *multi sunt qui pecunias fœnore accipiunt, ne unus quidem qui reddat.*

Στατὸς, ὴ, ὸν, stans, qui stat; stabilis, firmus, constans: ab ἵστημι.

ΣΤΑΤΡΟΣ, οῦ, ὁ, vallus, palus ligneus, crux.

Σταυρόω, -ῶ, palum seu vallum figo, palo seu cruci adfigo: per Metaph. *impetum carnis, ne in me regnet, frango; virtute* scil. *Spiritûs S. precibus,* &c. f. ώσω, p. ἐσταύρωκα, a. 1. ἐσταύρωσα, a. 1. imperat. act. σταύρωσον, άτω, et in 1. pl. σταυρώσωμεν, a. 1. sub. act. σταυρώσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. σταυρώσωσι, a. 1. inf. act. σταυρῶσαι, a. 1. part. act. σταυρώσας, ασα, αν, perf. pass. ἐσταύρωμαι, σαι, ται, sum contemptui et horrori; p. part. pass. ἐσταυρωμένος, η, ον, crucifixus; a. 1. pass. ἐσταυρώθην, ης, η, aor. 1. impèrat. pass. σταυρώθητι, ήτω, a. 1. sub. pass. σταυρωθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. pass. σταυρωθῆναι. Th. σταυρὸς, crux.

Σταυρώσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, *ad crucifixionem pertinens:* à seq.

Σταύρωσις, εως, ἡ, *crucifixio:* à 2. pers. sing. perf. pass. verbi σταυρόω.

ΣΤΑΦΙΣ, ίδος, ἡ, *uva passa.* Hinc σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva:* qu. à στάζω, qui stillat liquorem: hinc et σταφυλὴ ἀνθρώπου, *columella, uva;* sed σταφύλη, ης, est *perpendiculum; funiculus rubricâ illitus, quo fabri utuntur ad lineam rectam in ligno exprimendam.*

Σταφῦλὴ, et σταφύλη, vide in σταφὶς· σταφυλῇσι, dat. pl. Ion. à σταφυλὴ, uva.

Σταχὺν, ης, ἡ, trutina, Dor. ab ἵστημι, pondero.

ΣΤΑΧΤΣ, ὕος, ὁ, *spica;* in nom. pl. στάχυες, qu. à στίξ, *ordo;* quia certos habet ordines granorum; item *stella,* quæ *spica* virginis dicitur; et *herba,* marrubio similis. Est et

Στάχυς, υος, ὁ, nomen viri.

Στάω, στῶ, STO, *maneo:* ab hoc inusitat. et ἵστημι, *statuo.*

ΣΤΕΑΡ, ατος, τὸ, *sebum* seu *sevum;* item *farina aquâ subacta.*

Στειάτομαι, -ῶμαι, *pinguesco, pinguefio;* f. l. m. ώσομαι· à præced.

Στεγάζω, *tego, sustineo, fulcio;* f. άσω, p. ἐστέγακα· à στέγω.

Στεγανὸς, et per Sync. στεγνὸς, ὴ, ὸν; *tectus, opertus; qui secreta in pectore retinet; densus, firmus:* à στέγω, *tego, sustineo.*

Στεγαστρίδες, *ad aliquid tegendum aptæ.* Th. στέγω, *tego.*

Στέγη, ης, ἡ, *tectum, ædificium, contignatio:* undè Angl. STAGE. Th. στέγω.

Στέγος, vel στέγος, ους, τὸ, idem, ab eod. Th.

ΣΤΕΓΩ, *TEGO, operio;* item *tolero, sustineo, impedio,* [* *contineo; ὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγειν σε πικαλάνει,* Eurip. ap. Plut. de Garrul. p. 504. *Implere te nequeo continentem nihil;*] f. ξω, p. ἔστεγκα, p. m. ἔστεγμαι.

ΣΤΕΙΒΩ, *STIPO, calco;* qu. ex στάω, et βάω, quod enim calcat, stat, et it, quodammodo; quia stando movet pedes.

Στείλασαν, *collegerunt,* Ion. pro ἐστείλαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi στέλλω, *mitto, contraho,* quod vide.

Στελεὰ, ᾶς, ἡ, *foramen securis, in quod* στέλλεται, id est, *immittitur* lignum: et

Στελεὶν, et Poët. στιλεὶν, ῦ, τὸ, et στολεὶς, vel στιλεὶς, ῖ, ἡ, *securis manubrium:* quod στελεᾷ immittitur.

Στεναμίνη, Ion. pro στενομίνη, præs. part. pass. f. g. verbi στένω, *gemo.* Th. στενὸς, *angustus, arctus:* Ion. στεὸς, idem.

Στένοντα, Ion. pro ἐστένοντο, 3. pl. imperf. à στένω.

Στενὸς, Ion. idem quod στεὸς, *angustus:* sed.

Στεῶνος, ους, τὸ, *via angusta; anxietas.* Th. στενὸς.

Στενόω, Ion. pro στενῶ· et

Στένω, Ion. pro στένω. Th. στενὸς.

Στενωπὸς, Ion pro στεωπὸς, hoc autem Poët. pro στεωπὸς, *arcta,* seu *angusta via:* ex στενὸς, *angustus,* et ὠπὴ, *foramen.*

Στέορμεν, *steterimus,* Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ω in ε resoluto, στέομεν, et Ectasi Poët. στέωμεν, verbi ἵστημι, sto; f. στήσω, a. 2. ἔστην, a. 2. sub. στῶ.

Στεῦρα, ας, et Ion. στεύρη, ης, ἡ, *carina navis,* quasi στιβὰ, *firma:* à στιβὸς, *solidus,* pro στερὸς, idem; *quòd carina sit solidissima asserum, quippe in quam, tanquam fundamentum quoddam, ædificantur cæteræ partes navis.* Est etiam

Στεῦρα, ας, ἡ, *sterilis:* à

Στεῦρος, υ, ὁ, *vir sterilis:* στεῦρα, ας, ἡ, *sterilis fœmina;* tamen et στεῦρος, de fœminâ. Th. στερὸς, *privo.*

Στευρόω, -ῶ, *sterilem reddo:* med. *sterilis sum;* f. ώσω, p. ἐστεύρωκα.

Στείχω, Ion. pro ἔστιχον, *incedebant,* 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, *eo, vado.*

ΣΤΕΙΧΩ, *vado, ordine incedo.* [* στείχων κίδνα, χθόνα, &c. *superambulo,* ap. Poët. Græc. frequentèr, v. Salm. de m. usur. p. 518.] f. ξω, p. ἔστιχα, a. 2. ἔστιχον.

Στιλγὶς, ίδος, ἡ, et

Στιλίγγις, ἡ, *strigilis;* item *coronamenti genus, lamina:* à στίλλω γνῶμι, *ornare membra.* Vide στλιγγὶς.

Στιλιὸν, et -ὸς, vide in στολιὸν.

ΣΤΕΓΑΧΟΣ, ους, τὸ, *truncus, caudex:* qu. ex radice στίλαιμι.

ΣΤΕΑΡ, ίδος, ἡ, *viscum, quod arbori innascitur.*

Στίλλειν, *ornare,* Dor. pro στίλλειν, præs. inf. act. v. στίλλω.

ΣΤΕΛΛΩ, *mitto; instruo, apparo, orno, amicio; contraho, reprimo, inhibeo, sisto:* in voce med. στίλλομαι, *mitto meipsum;* i. e. *eo, proficiscor, venio, expeditionem suscipio, contendo; timeo, caveo; lateo, fallo, minuo verbis;* f. στελῶ, f. 2. στάλῶ,

Digitized by Google

p. ἴσταλκα, a. 1. ἔστηλα, p. m. ἕστηλα.

Στελμονίαι, *fasciæ quibus canum latera præmuniuntur* : à στέλλω, *instruo*.

Στελῶ, *mittam*, f. 1. verbi στέλλω, *mitto*.

ΣΤΕ΄ΜΒΩ, *contumeliâ*, seu *injuriâ afficio*. Est et

Στέμβω, *assiduè moveo* : vide στέφω.

Στέμμα, ατος, τὸ, *sertum, corona ; vitta ; lana ; STEMMA* nobilitatis : à 1. sing. perf. pass. verbi στέφω, *corono* ; f. ψω, p. ἔστεμμαι. Angl. A STEM.

Στεμφύλα, τὰ, *vinacea, fraces*. Sunt folliculi σταφυλῆς.

Στέμφω, f. ψω, *moveo* : undè ἀστεμφὴς, et ἀστεμφὲς, *immotus*. Martin. refert. ad στέφω, *calco*.

Στέναγμα, ατος, τὸ, et

Στεναγμὸς, ῦ, ὁ, *suspirium, gemitus* : à στενάζω, *ingemisco*. Th. στενὸς, *angustus*.

Στενάζω, *gemo, ingemisco, suspiro* ; præs. imperat. act. στέναζε, ίτω, et in 2. pl. στενάζετε, f. άξω, a. 1. ἐστέναξα, *ingemui* : à στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*, gemitus enim fit angusto corde.

Στεναχὴς, ὰ, ὸν, *gemebundus, lamentabilis* : à præced.

Στενάχιζε, *ingemiscebat* : 3. sing. imperf. Ion. à

Στεναχίζω, f. ίσω, *gemo* : Poët. à

Στενάχω, f. ξω, Poët. et στεναχίω, idem ac στενάζω, et ab eod.

Στενάων, ουσα, ουν, *gemebundus*. Th. στενὸς, *arctus*.

Στενόεντα, præced. acc. sing. m. g. vel pl. n. g.

Στενολεσχίαι, *de rebus frivolis et subtilibus garrio* : ex στενὸς, *anxius*, et λέσχη, *sermocinatio*.

ΣΤΕΝΟ΄Σ, ὴ, ὸν, *angustus, arctus*.

Στενόσημον, ου, τὸ, *angusticlavium* : ex στενὸς, *angustus*, et σῆμα, ατος, τὸ, *signum* ; ita σταφυλόσημος, *laticlavium*.

Στενότης, ητος, ἡ, *angustia* : à στενὸς.

Στενοχωρίω, -ῶ, *arcto, angusto* ; f. ήσω, p. ἐστενοχώρηκα, præs. pass. στενοχωροῦμαι, -ῶμαι, *coarctor* : ex στενὸς, et χωρίον.

Στενοχωρία, ας, ἡ, *angustus locus ; angor ; inopia pecuniæ* : ex στενὸς et χῶρος.

Στενόω, f. ώσω, *angusto, coarcto ; in angustias redigo*. Th. στενὸς, *angustus*.

Στέντωρ, ορος, ὁ, *STENTOR*, præco, qui tantùm vociferabatur quantùm alii quinquaginta : dat. sing. Στέντορι.

Στένω, f. στενῶ, *gemo, suspiro ; deploro, lugeo* : ex angusto corde. Th. στενὸς, *angustus*.

Στεινωπὸς, Poët. pro στενὸς, *angustus, in quo visus contrahitur, arcta* seu *angusta via* : ex στενὸς, *angustus*, et ὀπὴ, *foramen*.

Στενῶς, adv. *contractè, angustè* : à στενὸς.

Στένωσις, εως, ἡ, *angustia, coarctatio* : à στενόω.

Στέομεν, *stetissemus*, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, *sto*.

Στέργουσα, Dor. pro στέργουσα, præs. part. f. g. à στέργω, *diligo*.

ΣΤΕ΄ΡΓΩ, *naturali charitate complector* ; item *acquiesco, sum contentus ; oro, desidero* ; f. ξω, p. ἔστεργα, p. m. ἐστεργα.

Στέργωσιν, 3. pl. præs. sub. verbi præced.

Στερεμνίσαι, nom. pl. f. g. a. 1. part. pass. à στερίω, pro στερεῦσαι.

Στερεμνάθυμος, ε, ὁ ἡ ὸ, *firmus et constans animo, duro corde* : ex καρδία, *cor*, et

ΣΤΕΡΕΟ΄Σ, ὰ, ὸν, *solidus, rigidus, durus, firmus ; sterilis ob duritiem* : (qu. à στέω,) *firmitèr stans*. Hinc

Στερίω, -ῶ, *confirmo, solidum reddo, corroboro* ; f. ώσω, p. ἐστέρωκα, imperf. pass. ἐστερίωμην, -ώμην, et in 3. pl. ἐστερίοντο, -ῶντο, p. pass. ἐστερώμαι, a. 1. pass. ἐστερώθην, ης, ε. Th. στερεὸς.

Στερίσαι, pro στερῆσαι, a. 1. inf. act. verbi στερέω, *privo*.

Στερίται, *privatur*, 3. sing. præs. pass. à στέρομαι, idem ac στερίσκομαι, -ῶμαι.

ΣΤΕΡΕ΄Ω, *privo, orbo* ; f. ήσω, perf. ηκα, a. 1. pass. ἐστερήθην.

Στερέωμα, ατος, τὸ, *firmamentum, robur* : à στερεὸς, *solido*. Th. στερεὸς, *solidus*.

Στερεῶς, adv. *solidè, firmitèr, constantèr* : à στερεὸς, quod vide.

Στερέωσις, εως, ἡ, *firmatio, solidatio* : à 2. sing. perf. pass. verbi στερέω.

Στερήσας, αντος, a. 1. part. act. στερέω, *privo*.

Στέρησις, εως, ἡ, *privatio, fraus, orbitas* : apud Philos. quum *quid de re aliquâ negatur* : [° *commissio* vel *amissio mercimonii*. Aristot. Œcon. l. ii. v. Salm. de m. usur. p. 616.] et

Στερητικὸς, ὴ, ὸν, *privativus* : à perf. pass. verbi στερέω, *privo*.

Στερῆσθαι, *privatum esse*, per Sync. pro στερηθῆναι, seu στερεῖσθαι, Ion. et Dor. pro στερηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi στερέω, *privo* ; f. ήσω, a. 1. pass. ἐστερήθην.

Στερίσκονται, *privantur* ; 3. pl. pr. ind. pass. à

Στερίσκω, idem quod στερέω, *privo*.

Στέρνον, ου, τὸ, *pectus*, quia στερεὸν, *solidum*. Et στέρφος, -ος, -ον, *sterilis ; firmus* : vide συστερεὸς, *solidus*.

ΣΤΕ΄ΡΝΟΝ, ου, τὸ, *pectus*, quia συστερεὸν, *ossibus firmitèr munitum*.

° Στερνῦχος, υ, ὁ ἡ ὸ, *pectore suo continens, carus*. Epith. terræ. Ex præced. et ἴχω.

Στέρξαι, *amavisse*, a. 1. inf. act. verbi στέργω, *naturali charitate complector* ; f. ξω, a. 1. ind. pass. ἐστέρχθην.

Στέρομαι, Att. idem ac στερέομαι, -ῶμαι, *privo*.

Στερρωπὴ, ῆς, ἡ, *fulgor, splendor, fulgur* : per Apheæresin pro ἀστερωπὴ, Poët. pro ἀστραπὴ, ab ἀστεράω, *fulguro*, f. ψω.

Στερρωπὸς, nomen proprium Cyclopis.

Στεροπηγερέτα, voc. sing. à

Στεροπηγερέτης, ου, ὁ, *qui fulgur suscitat* ; Jovis epithet. Ex στερὸς, et ἠγερέτης, *excito*.

Στέρφος, ους, τὸ, idem quod συστερεὸν.

Στιβὴς, ὰ, ὸν, idem ac συστερὴς, *solidus* : et

Στιβήεις, εντος, ὁ, idem quod συστερήεις.

Στέφος, ους, τὸ, *pellis* : à στέφω, *tego*, per Pleonasm. τῶ ε. Dicitur etiam ἔφος, et Dor. στέγος, qu. à στέγω.

Στεχηβὸς, ὅων, ὸν, *dilectus*, a. 1. part. pass. verbi στέργω, f. ξω. Vide in στέρξαι.

Στεύμαι, *promitto, firmo, præ me fero*.

Στεῦτ', pro ἐστεύτο, vide in

Στεῦται, *firmatur*, per Sync. pro στεύται, 3. sing. præs. m. verbi στεύμαι· sic στεῦτ', pro στεῦται, *firmabatur*, Ion. et per Sync. pro ἐστεύτο, 3. sing. imperf. m. ejusd.

Στεφάνη, ῆς, ἡ, nomen viri, Gr. *certum*.

Στεφάνη, ῆς, ἡ, *cujusque rei fastigium*, aut *circuitus ; corona ; orbis ; cribri ambitus ; montis culmen ; galeæ species ; ungula*. Th. στέφω, *corono*.

Στεφανηφορία, -ᾶς, *coronam fero* ; f. ήσω, p. ἐστεφανήφορκα· à

Στεφανηφόρος, ε, ὁ ἡ ὸ, *coronam gestans ; στεφανηφόρος ἄγων, certamen, in quo victori corona datur ferenda*. [° Στεφανηφόρος, ε, ὁ, fuit is qui eligebatur quolibet anno à sacerdotibus, ut curam haberet sacrorum, quæ ad Deos spectabant ; tan-

Digitized by Google

quam summi pontifices in aliis urbibus. Apud Athenæum, Stephanephorus Tarsi tunicam purpuream indutus, albo distinctam, coronam lauream ferebat, quam Plato de Legg. semper gerere ait, cum alii sacerdotes non nisi inter sacra illam portarent. *Vaill. de Num. Græc.* p. 318.] Ex στέφανὸ, quod à *στέφω, corono*, et *φέρω, fero.*

Στεφανίζω, f. ξω, *corono* : à *στέφανος*, quod à *στέφω*.

Στεφάνος, ου, ὁ, *corona* ; Metaph. *decus, honos* ; *στεφάνους*, Dor. pro *στεφάνες*. Th. *στέφω*.

Στεφανοῦσθαι, 3. pl. præs. ind. pass. verbi *στεφανόω*, quod vide.

Στεφανοφορία, ας, ἡ, *coronæ gestatio* : à

Στεφανοφόρος, ου, ὁ ἡ, *coronatus, coronam gestans*. Ex *στέφανος, corona*, et *φέρω, fero*.

Στεφανόω, -ῶ, *corono* ; item *honoro, orno, decoro* ; f. ώσω, p. *ἐστεφάνωμαι*, præs. pass. *στεφανοῦμαι, -ῆμαι, ῇ, -οῦ, ούμαι, -ῆται*, p. pass. *ἐστεφάνωμαι, σαι, ται*, perf. part. pass. *ἐστεφανωμένος, coronatus* : à *στέφανος*.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, *corona*, et Metaph. pro *ornamento* : à 1. pers. sing. p. pass. præced.

Στέφω, *coronabunt*, Ion. pro *ἴστεφον*, 3. pl. imperf. verbi *στέφω*.

Στέφος, ους, τὸ, *corona* seu *corolla* : à seq.

ΣΤΕΦΩ, *corono, redimio, orno ; cingo, circumdo, tego ; impleo*, de poculis ; f. ψω, p. φα, perf. pass. *ἔστεμμαι*.

Στέψας, αντος, *qui coronavit*, aor. 1. part. act. verbi præced.

Στέωσιν, Ion. pro *στῶμεν*, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi *ἵστημι, sto* ; a. 2. *ἔστην*.

Στῆ, *stetit*, Ion. pro *ἔστη*, 3. sing. aor. 2. ind. act. et

Στῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi *ἵστημι, sto* ; f. *στήσω*, a. 2. *ἔστην*.

Στῆν, vel *στᾶν*, et *στᾶ*, Poët. pro *στάν*, et hoc pro *στὰ*, quod Ion. pro *στῇ*, 3. sing. a. 2. sub. Vel *στᾶν*, Pleonasmo τῦ ν, pro *στῇ*, 3. sing. Ion. a. 2. *ἔστην* ab eod. verbo.

Στήθεσσιν, dat. pl. Ion. pro *στήθεσι*, à *στῆθος, ους, τὸ, pectus*.

Στήθεσφι, dat. plur. ejusd.

Στῆθι, *sto*, a. 2. imperat. act. verbi *ἵστημι, sto*, f. *στήσω*, a. 2. *ἔστην*.

Στηθοδεσμὸς, ὁ, *fascia pectoralis* ; et

Στηθόδεσμον, τὸ, *pectorale* : ex δέω, *ligo*, et

ΣΤΗΘΟΣ, ους, τὸ, *pectus* ; τὸ *στῆθος, aggeres arenæ, vel saxa in mari latentia.*

Στήκετε, 2. pl. præs. à

Στήκω, (ab *ἵστημι*), *firmitèr sto*, legitur verò in præsenti solo : dicitur autem *στήκω* pro *ἱστήκω*, per Aphæresin ; f. ξω, *persto, constanter sto*. Formatur à præt. *ἵστηκα*, verbi *ἵστημι*.

ΣΤΗΛΗ, ης, ἡ, *lapis è terrâ extans, munitionis vel signi gratiâ*, sæpe pro *cippo*, vel *columnâ*, qu. ab *ἵστημι, statuo*.

Στηλίδιον, ου, τὸ, et

Στηλλὶς, ίδος, ἡ, *parvus cippus*, seu *columella* ; acc. pl. *στηλίδας*. Th. *στήλη*.

Στηλίτευε, ω, ὁ, *in cippum inscriptus* ; *ob crimina notatus* ; *columnaris* : ab eod. Th.

Στηλογράφος, ου, ὁ, *tituli inscriptio* : ex *γράφω, scribo*, et *στήλη*, *titulus*.

Στηλόω, f. ώσω, *erigo ut cippum* ; et *stabilio ut cippum, statuo*. Th. *στήλη, cippus*.

Στήλωμα, ατος, τὸ, *columna, cippus*.

Στῆμα, ατος, τὸ, *stamen*, impr. in *herbis* : ab *ἵστημι*.

Στήμονα, acc. sing. à

Στήμων, ονος, ὁ, *stamen*, dat. *στήμονι*. Th. *ἵστημι, sto*.

Στῆναι, *posuisse*, a. 2. inf. act. ab eod. Th.

ΣΤΗΝΙ'Α, ας, ἡ, *festum erat Athenis, quo se mutuò dicteriis perstringebant*.

ΣΤΗ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *pectus* : à *στῆναι, firmum stare*.

Στηνιόω, undè *στηνιῶσαι, convictis incessere* : à *στηνία*.

Στήριγμα, ατος, τὸ, *fulcrum, stabilimentum* ; item *temo*, vel *furca currûs* ; et

Στηριγμὸς, οῦ, ὁ, *ipsa actio stabiliendi, firmitas* : à 1. pers. p. pass. seq.

ΣΤΗΡΙ'ΖΩ, *firmitèr figo, statuo, confirmo, stabilio, figo, sto, constituo* ; f. ξω, a. 1. ἐστήριξα, a. 1. imperat. act. *στήριξον, άτω*, a. 1. opt. *στηρίξαιμι, αις, αι*, p. ἐστήριγμαι, p. pass. *ἐστηρίχθαι*, perf. part. pass. *ἐστηριγμένος, η, ον, stabilitus*, a. 1. pass. *ἐστηρίχθην*, aor. 1. infin. pass. *στηριχθῆναι, confirmari*.

Στήριξε, *firmitèr fixit* ; Ion. pro *ἐστήριξε*, 3. sing. a. 1. act. verbi præced.

Στῆς, 2. sing. a. 2. sub. act. ab *ἵστημι, sto*.

Στῆσαι, *statuisse*, a. 1. infin. act. et

Στήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi *ἵστημι*, f. *στήσω*.

Στήσαντ' pro *στήσαντο, erexerunt*, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro *ἐστήσαντο* verbi ejusd.

Στῆσας, et in f. g. *στήσασα*, a. 1. part. act. et

Στήσασι, 3. sing. fut. 1. ind. act. et

Στήσομεν, *constituemus*, 1. pl. f. 1. act. verbi *ἵστημι*, quod vide.

Στῆτε, *στήσωσι*, 2. et 3. pl. a. 2. imperat. act. *στῆθι, στήσω*, verbi ejusd.

ΣΤΗ'ΤΗ, vel *στῆτα, ας, ἡ, fœmina, mulier*, qu. à *στῆθι, mamma*.

Στήτην, Ion. pro *ἑστήτην*, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi *ἵστημι*.

Στήτωσαν, *steterint*, 3. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro *στῶσιν*, verbi *ἵστημι*, a. 2. sub. *στῶ*, et Pleonasmo *σίν*, deinde Ectasi, *στάν*, et Att. ᾳ pro α, *στᾶν*, et in 3. pl. *στᾶσι*.

ΣΤΙ'Α, ας, et *στάα, ας*, ἡ, et *στίον*, ου, τὸ, *lapillus, calculus*.

Στιβαρὸς, ᾶ, όν, *densus, crassus, firmus ; ponderosus*, dat. pl. Ion. *στιβαρεῦσι* à *στιβάω, calco, denso*.

Στιβαρῶς, adv. *densè, firmitèr* : à præced. et

Στιβὰς, άδος, ἡ, *stratum calcatum, torus ex herbis* aut *foliis humi stratis*. **Στοιβὰς**, idem, et ab eod. Th.

Στιβεύω, *vestigo, indago* ; Gl. Cyr. propriè est *calco* : à *στίβω*.

Στίβη, ης, ἡ, *pruina* : à *στίβω, condenso*. Hinc

Στιβήεις, ήεσσα, ῆν, *pruinosus*.

Στίβος, ου, ὁ, *iter tritum, trames* : ab eod. Th.

Στίγμα, ατος, τὸ, *STIGMA, signum alicui inustum*, aut *impressum* ; pl. τὰ *στίγματα*, etiam *maculæ* ; et hinc

Στιγματίας, ου, ὁ, *stigmate notatus* ; et

Στιγματίζω, f. ίσω, *notis signo*.

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, *punctum* : *στιγμὴ χρόνου, punctum temporis, momentum* : à 1. pers. p. pass. verbi

ΣΤΙ'ΖΩ, *pungo, notis distinguo, stigmata inuro* ; Metaph. *incesso, infamo*, f. ξω, p. ἔστιχα, perf. pass. *ἔστιγμαι* hinc

Στικτὸς, ὴ, όν, *signatus, punctus, punctis signatus* vel *distinctus* : à 3. sing. p. pass. præced.

Στίλβη, ης, ἡ, *nitor, splendor* ; et

Στιλβὶς, ὴ, ὶν, *fulgidus, lucidus* ; et indè

Στιλβίων, -ῶ, f. ώσω, *splendidum reddo* : à

ΣΤΙ'ΛΒΩ, *splendeo, luceo, coruseo, illustro*, f. στίλψω, p. ἔστιλφα.

Στίλβωσις, ωσις, ἡ, *nitor, splendor* ; à *στιλβόω*.

ΣΤΙ'ΜΗ, ης, ἡ, *nummulus minimè pretii, minimum quid*, qu. *punctum*.

Στιλπνὸς, ὴ, όν, *lucens* : à *στίλβω, splendeo*.

ΣΤΙ'ΜΜΙ, τὸ, *stibium*.

* **Στίμμισμα**, ατος, τὸ, *pigmentum*.

Digitized by Google

Στὶξ, στίχὸς, ἡ, *ordo; versus; agmen:* in pl. *ai στίχες*, acc. pl. *στίχας*. Th. *στάχω, ordine eo, vado.*

* Στἰξις, ιος, ἡ, *compunctio.*

* Στἰον, υ, τὸ, *lapillus.*

Στιππύνος, ὁ *stuppâ confectus:* à

Στἰππιον, υ, τὸ, *stuppa*, id. quod στυππίον.

Στἰφος, ους, τὸ, *turma, globus militum:* à *στάω, denso.*

Στιφράω, *denso, solido:* à

Στιφρὸς, ὰ, ὸν, *densus, firmus, rigidus, aridus, contractus*, qu. calcatus, à *στάω, condenso.*

* Στιχαιδὸς, ῦ, ἡ, *poëta:* ex στἰξ, et ἀοιδὸς.

* Στιχάριον, υ, τὸ, *tunica, vestis episcoporum undulata.*

Στίχας, acc. pl. à στἰξ, στιχὸς, ὁ, *ordo, turma.* Th. *στάχω, ordine eo:* sed

Στιχὰς, ἀδος, ἡ, herbæ nomen: ab eod.

Στἰχάω, et *-άομαι, ordine eo, vado.* Th. *στάχω, eo, vado;* a. 2. ἔστιχον.

Στἰχι, *discede*, a. 2. imperat. act. à *στάχω.*

* Στιχηρὸς, ὰς, ὸν ὁ ἡ ὰ, *per versus scriptus:* et

* Στιχηρὸς, ὰ, ὸν, idem: à *στίχος, ordo; versus.*

Στιχθὶς, ῖσα, ὶν, *notatus*, a. 1. part. pass. verbi *στίζω, pungo*, f. ξω, a. 1. pass. ἐστίχθην.

Στίχος, υ, ὁ, *versus, ordo*, idem quod στἰξ. Th. *στάχω, eo, vado.*

* Στἰῶδης, ους, ὁ ἡ ὰ, *durus, asper:* à *στία.*

Στλιγγίζω, f. ἴσω, *destringo, strigili radio:* à seq.

ΣΤΛΕΓΓΙΣ, ίδος, ἡ, *strigil*, idem quod στλιγγὶς, et στιλγὶς. *Balnearis strigilis* erat incurvo cum manubrio. Tum ab ejus similitudine στλιγγὶς, *pellis deaurata, capiti aptari solita. fasciola quædam; ταινίδιον, lamina, quâ pro coronâ utebantur.*

ΣΤΟΑ', ᾶς, ἡ, *porticus; forum, loca, in quibus frumenta reponuntur.*

Στόἰος, *convicium:* à *στόμα, contumeliâ afficio.*

Στοιβάζω, *stipo, compono, struo:* à στοιβὴ.

Στοιβάσἰμος, υ, ὁ ἡ ὰ, *stipabilis.*

Στοιβάστης, υ, ὁ, *stipator:* à 3. sing. perf. pass. verbi στοιβάζω.

Στοιβὰς, ἀδος, ἡ, *frons, -dis*, idem quod βαῖον, υ, τό.

Στοιβὴ, ῆς, ἡ, *stipatio; compositio; acervus; res exigua quæ ad explendum aliquid adhibetur; herba quædam:* à *στάω, calco*, f. ψω, p. ἔστοφα, p. m. ἐστὸς.

Στοιχἰον, υ, τὸ, [* (α) *Elementum*, ex quo aliquid componitur, aut in quod resolvitur; definiente Zenone apud Laërtium, l. vii. § 136. (ϛ) *Στοιχῖα, literæ ex quibus sermo componitur.* Vid. Dionys. de collocat. verborum, et Priscian. de accentibus, p. 832. (γ) *Prima disciplinarum rudimenta*, Gal. iv. 3. Heb. v. 12. vi. 1. (δ) *De partibus mundi, astris*, &c. dicitur. *Στοιχῖα imagines signorum Zodiaci* lapidulis annulisque insculptæ ad averruncanda quæ nocitura essent, ut docet Salmas. de Annis climactericis. Vid. Jos. Mede de *στοιχῖα* Apost. Petri. (ι) *Umbra Solarii* ex quâ signum capiebatur temporis ad cœnam eundi, testante Jul. Polluce Onomast. l. vi. c. 8. (ϛ) *Signa Zodiaci*, ut occurrit apud Epiphanium et Eusebium, notante Menagio ad Laërtii Menedemum, l. vi. § 102.] à *στοῖχος, ordo.* Th. *στίχω, ordine eo*, f. ξω, p. ἔστοιχα, p. m. ἐστοιχα, et ἔστοιχα.

Στοιχιὰω, *rudimenta artis trado:* à præced.

Στοιχἰωσις, ως, ἡ, *elementorum traditio:* à præced.

Στοἰχω, -ῶ, *incedo, ordine procedo; in versus rectos porrigor;* fut. ήσω, p. ἐστοίχηκα· à *στοῖχος.*

Στοιχηδὸν, adv. *ordinè, ordinatim:* ab eod. Th.

* Στοἰχημα, ἄτος, τὸ, *conventio, pactum, conventum.* Artemid. Oneir. c. xxxii.

Στοῖχος, υ, ὁ, *ordo, versus.* Th. *στάχω.*

Στολὴ, ῆς, ἡ, *STOLA, vestis, amictus, ornatus.* Th. *στέλλω, orno, amicio.*

Στολιστὴς, ῦ, ὁ, *vestiarius, vestiarii præses*, 2 Reg. x.

Στολίζω, f. ἴσω, *vestio, apparo:* à *στολὴ*, quod vide.

Στολίσας, aor. 1. part. act. *στόλισον, orna*, a. 1. imperat. act. Poët. verbi *στολίζω.*

Στολισμὸς, ῦ, ὁ, *vestitus, ornamentum:* à *στολίζω.*

Στολιστὴς, ῦ, ὁ, *vestiarius:* à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ejusd.

Στόλος, υ, ὁ, *militaris expeditio, classis, copiæ quæ aliquò mittuntur; profectio, iter; amictus, apparatus:* à *στέλλω, mitto.*

ΣΤΟ'ΜΑ, ἄτος, τὸ, os, *oris*; *sermo*; *acies gladii:* *στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, loqui cum præsentibus.*

Στόμαργος, ου, ὁ, *rabula.* Gl. Cyr.

Στομάτεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. à *στόμα, ατος, τὸ, os, oris.*

ΣΤΟ'ΜΑΧΟΣ, υ, ὁ, *STOMACHUS, ventriculus:* à *στόμα.* Hinc Angl. STOMACH.

Στόμβος, *qui ore dilatato sonum edit convicium faciens:* à *στόμα.*

Στόμος, *garrulitas, convicium:* à *στόμα.*

Στομόω, (*στόμα ἔχων ποιῶ,*) *ore afficio, os facio, ferrum acuo et induro; disertum reddo:* item *os claudo; frontes in exercitu instruo.* Th. *στόμα, os, oris.*

Στόμωμα, ἄτος, τὸ, *chalybs;* item *vis, robur;* et

Στόμωσις, ως, ἡ, *actio indurandi ferrum;* item *acies, acumen, robur:* à perf. pass. verbi *στομόω.*

Στομφάζω, f. ἄσω, *utor grandibus verbis:* à *στόμφος.*

Στοναχὔνει, Dor. et Æol. pro *στοναχὔει*, 3. pl. ind. præs. vel Dor. pro *στοναχὔνει*, dat. sing. part. præs. à

Στονἄχἰω, f. ήσω, *gemo, cum gemitu requiro:* à

Στονἄχὴ, ῆς, ἡ, *gemitus, suspirium:* à *στένω, gemo.* Th. *στυὸς, angustus.*

Στοναχίζουσι, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Στοναχίζω, seu *-άομαι*, f. m. *σομαι*, idem quod *στένω, gemo, ingemisco:* à *στοναχὴ.* Th. *στυὸς, angustus.*

Στονόεις, ἴσσα, ὶ, et in f. g. *στονέσσα, ης, ἡ, genebundus, -a:* à *στόνος, gemitus.* Th. *στυὸς, arctus.*

Στόνυξ, pro ὄνυξ, *unguis*, Oppian.

Στοργὴ, actus τῦ *στέργω, amor ingenitus; affectus naturalis*, quo Parentes et Liberi se mutuò prosequuntur. Th. *στέργω, amo.*

Στορἰνῦμι. Vid. in *στορέω, sterno.*

Στορἐσαι, *sternere;* a. 1. inf. act. *στόρεσαν*, Ion. pro ἐστόρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *στορέσας, στορέσασα*, a. 1. part. act. verbi *στορέω, sterno*, f. ἴσω.

Στορεσἰτῦνει, Dor. et Æol. pro *στορέσουσι, sternent;* 3. pl. f. 1. act. à

ΣΤΟΡΕ'Ω, f. ἴσω, et hinc *στορἰνῦμι*, seu *στορίννῦμι*, et *στρωνῦμι*, seu *στρώνῦμι, STERNO.*

ΣΤΟ'ΡΘΤΓΞ, γγος, ἡ, *cuspis hastæ.*

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, *collineo, ad scopum tendo, conjecturam facio; satisfacio alicui*, seu *facio quæ aliquis velle videtur; studeo alicui rei vel personæ;* et hinc, *misereor, pareo, consulo:* f. m. ἄσομαι, p. pass. ἐστόχασμαι.

Στοχασάμενος, a. 1. part. m. verbi præced.

Στοχισμὸς, ῦ, ὁ, *collineatio ad scopum, conjectura:* et

Στοχαστὴς, ῦ, ὁ, *conjector, qui rectè ad scopum tendit:* à p. pass. verbi *στοχάζομαι.*

Στοχαστἰκὸς, ὴ, ὸν, *conjecturalis: ad scopum tendens:* à præced.

Digitized by Google

Στοχασμὸς, *conjectando*: adv. à στοχασμός.

Στρᾰβλὸς, *qui est tereti corpore; tortuosus*: qu. à

Στρεβὸς, ὰ, ὸν, *qui est oculis distortis, luscus*: à στρεβλὸς, *tortus*. Th. στρέφω, *verto, distorqueo*.

Στραγγᾰλὴ, ῆς, ἡ, *laqueus; strangulatio*: et

Στραγγᾰλιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod

Στραγγᾰλὶς, ἴδος, ἡ, *tortuosus laqueus; dolosum consilium*. Th. στραγγὸς, *tortus*.

Στραγγαλιώδης, ους, ὁ ἡ ὰ, *tortuosus*: à στραγγαλιά.

Στραγγᾰλόω, -ῶ; f. ώσω, *STRANGULO, torqueo, stringo*. Angl. TO STRANGLE.

Στραγγυάομαι, *cunctor, tempus tero*; m. à

Στραγγύω, *torqueo, STRINGO*: à στραγγὸς: item *guttatim exprimo*. Metaph. *premo*: à στρᾰγξ, ὴ, *gutta, stilla*.

Στραγγίας, *species tritici*: an à rotunditate guttæ?

Στραγγίζω, *guttatim exprimo, colo, torqueo*: à

ΣΤΡΑΓΓΟΣ, ὴ, ὸν, *tortuosus, obliquus; impudens*: qu. à στρέφω, *verto*.

Στραγγουρία, ας, ἡ, *urinæ stillicidium*. Angl. STRANGURY: ex στρᾰγξ, γγὸς, ἡ, *gutta*, et ὄρον, *u*, τὸ, *urina*.

ΣΤΡΑΓΞ, γὸς, ἡ, *gutta, stilla*: quasi à στάζω, *stillo*; f. στάξω, undè Epenth. τοῦ γ et ρ fit στρᾰγξ.

Στράπτω, pro ἀστράπτω, *splendeo, fulguro*.

Στρατάομαι, *exercitum colloco, castra pono*: hinc στρατίωτης, Ion. et Poët. pro ἰστρατῶντες, 3. pl. imperf. m, Th. στρατὸς, *exercitus*.

Στρατάρχης, *u*, ὁ, idem quod στρατηγὸς, *dux*: ex στρατὸς, et ἀρχὴ.

Στράταρχος, *u*, ὁ, Poët. idem ac στρατάρχης, *exercitûs dux, imperator*: ex iisdem.

Στρατεία, ας, ἡ, *militia, expeditio; stipendium; copiæ et agmen*: [* ἰστοῦντο τὴν στρατείαν. Isocr. Archid. *expeditionem susceperunt*.] à στρατεύω.

Στράτευμα, ἄτος, τὸ, *exercitus*: à στρατεύω. Th. idem.

Στρατεύω, *milito; exercitum in expeditionem educo, bello invado*: f. εύσω, p. ἐστράτευκα, a. 1. ἐστράτευσα, pass. m. στρατεύομαι, idem. Th. στρατὸς.

Στρατηγέω, *præsum exercitui; stratagemate vinco*: ex στρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco*.

Στρατήγημα, ἄτος, τὸ, *STRATAGEMA, gestum militare, consilium militare*. Angl. STRATAGEM: à στρατηγὸς.

Στρατηγία, ας, ἡ, *imperium rei militaris, peritia ducendi exercitum*: à στρατηγὸς.

Στρατηγικὸς, ὴ, ὸν, *rei militaris peritus*: οἱ στρατηγικοὶ, *milites prætoriani*. Δωρεὰν ὑπέσχετο τοῖς αὐλικοῖς καὶ στρατηγικοῖς προσαγορευομένοις, Plut. in Galba. *Donativum promisit militibus aulicis, qui Prætorii appellantur*. Vid. plura apud Perizonium de Prætorio, p. 124. 125. &c. ab eod.

* Στρατήγιον, ου, τὸ, *prætorium; cohors prætoria*, in urbe sub Augusto, Dio, l. liii. vix alibi repertum, nisi apud Suidam. Vid. Perizon. de Prætorio, p. 224. &c. 624. 628.

* Στρατηγὶς, ἴδος, ἡ, *imperatoria, prætoria*, App. B. Civ. l. v. p. 672. στρατηγὶδα σπεῖραν, *cohortem prætoriam* dicit idem App. l. iv. p. 656.

Στρατηγὸς, ῦ, ὁ, *præfectus militiæ, dux, prætor*: [* στρατηγὸς ἐπὶ τῶν ὅπλων, *præfectus armorum*, Marm. Oxon. xxv. στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ, Luc. xxii. 52. &c. ὑπατικὸς στρατηγὸς, conjunctim, *duumviri in provinciis*, sic dicti, Reines. Inscr. cl. I. lxx. p. 430.] ex στρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco*.

Στρατιὰ, Ion. pro στρατέα, ἡ, *militaris expeditio*.

Στρατηλασία, ας, ἡ, *eductio exercitûs, expeditio*: ex Th. στρατὸς, et ἐλαύνω.

Στρατηλάτης, idem quod στρατηγὸς, quod vide.

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, idem ac Th. στρατὸς, *exercitus*.

Στρατιώτης, ου, ὁ, et Dor. στρατιώτας, *miles*.

Στρατιωτικὸς, ὴ, ὸν, *militaris; militiæ peritus*; τὰ στρατιωτικὰ, *res militares*: à præced.

Στρατιωτικῶς, adv. *militariter*: à præced.

Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ, *belli præco*: qu. d. στρατοῦ ἀρχὸς, *exercitûs præco*.

Στρατολογία, -ῶ, *delectum ago*; et

Στρατολογία, ας, ἡ, *delectus exercitûs*: à

Στρατολόγος, *qui exercitum colligit*: ex στρατὸς, et λέγω.

Στρατοπεδάρχης, *u*, ὁ ἡ ὰ, *qui castris præest, exercituum præfectus, imperator belli*; qu. d. ἄρχων τῆ στρατοπέδω, *princeps castrorum*: ex ἀρχὴ, *imperium*, et στρατόπεδον, q. v.

Στρατοπεδία, ας, ἡ, *castrametatio, castra ipsa, dispositio exercitûs*: à seq.

Στρατόπεδον, ου, τὸ, *castra, castrorum locus*: à στρατὸς, *exercitus*, et πέδον, *solum, campus*.

ΣΤΡΑΤΟΣ, ῦ, ὁ, *exercitus, copiæ militares*, sive *terrestres*, sive *navales*.

Στρατόω, Ion. et Poët. pro ἰστρατῶνα, 3. pl. imperf. m. verbi στρατάομαι, quod vide.

Στραφῆναι, a. 2. inf. pass. verbi στρέφω, *verto*, f. ψω, a. 2. ἔστραφον.

Στραφθὲς, ἴντος, et στριφθὲς, *conversus*, a. 1. part. pass. à στρέφω, *verto*.

Στρέβλυμα, ἄτος, τὸ, *tormentum; clavus navis*.

Στρέβλη, ης, ἡ, *tormentum, prælum*.

Στρεβλοκαρδὴς, *cordis perversi homo*: ex καρδία, *cor*, et

Στρεβλὸς, ὴ, ὸν, *tortuosus; callidus, perversus*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρεβλόω, -ῶ, *detorqueo, perverto*, f. ώσω, p. ἐστρέβλωκα· à præced.

Στρέμμα, ἄτος, τὸ, *tortum; luxatum; opus pistorium*, à perf. pass. verbi στρέφω.

Στρεπτοῦ, gen. Ion. à στρεπτὸς, ῦ, ὁ, *torques*: et

Στρεπτὸν, ῦ, τὸ, *torques*: à

Στρεπτὸς, ὴ, ὸν, *flexibilis, versatilis; tortus*. Est et

Στρεπτὸς, ῦ, ὁ, substant. *torques*; à στρέφω, *verto*.

Στρεπτοφόρος, *u*, ὁ ἡ ὰ, *torquatus*: ex φέρω, et στρεπτὸς, *torques*.

Στρεπτύγω, *dolore afficio, tardo, cesso*; στρεπτύγομαι, *paulatim deficio, tabesco*: qu. στραγγύομαι. Th. στρᾰγξ, γος, ὁ, *gutta*.

Στροβιδίνιος, *in gyrum verto*: ex στρέφω, et δῖνος, *circumago*. Th. δῖνος, ου, ὁ, *vortex*.

Στρεφθὶς, ἴντος, a. 1. part. pass. n. g. et

Στρεφθίντ, nom. dual. στρεφθίντε, dat. sing. à στριφθὲς, a. 1. pass. verbi στρέφω, *verto*, f. ψω, a. 1. pass. ἐστρέφθην.

ΣΤΡΕΦΩ, *verto, flecto; torqueo; verso, cogito; revertor*; f. στρέψω, p. ἔστροφα, a. 1. imperat. act. στρέψον, άτω, a. 2. ἔστρᾰφον, præs. m. στρέφομαι, *consertor, converto me, mutor; contorqueor; contorquendo luxor; verser, occupatus sum*, perf. pass. ἐστρέμμαι, a. 1. pass. ἐστρέφθην, a. 2. pass. ἐστρᾰφην, ης, η, a. 2. sub. pass. στραφῶ, ῆς, ῆ, a. 2. part. pass. στραφὶς, ῖσα, ἰν, a. 1. part. pass. στριφθὲς, θεῖσα, ἐν, p. m. ἐστροφα.

Στρηνὶς, adv. *asperè, horribiliter*: à στρηνὺς, *asper*.

ΣΤΡΗΝΗ΄Σ, ίας, ὁ ᾗ ἡ, *asper; indomitus moribus*.

Στρηνιάω, *luxuriosè vivo, lascivio*: f. ήσω, p. ἱστρηνίακα. Th. στρῆνος, ους, τὸ, *luxus*.

ΣΤΡΗ΄ΝΟΣ, ους, τὸ, *luxus, deliciæ; asperitas morum, fastus*; quasi à στρηνὺς, *asper*.

ΣΤΡΙ΄ΒΟΣ, *exilis et tenuis vox avis*: à τρίζω pro τρίζω, *strideo*.

Στρογμὸς, οῦ, ὁ, *stridor quidam*; à τρίζω pro τρίζω.

Στρωνὸς, *strigosus*. Gloss. Cyr.

Στρὶξ, *columnarum canaliculus, STRIX*.

Στρεφνὸς, ὴ, ὸν, *strigosus*: à στρέφω, *stringo*.

Στρεβλὶν, *instrumentum quoddam fullonicum*.

Στρεβλίω, f. ώσω, *circumago, torqueo, perturbo*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρέβλιλος, *vortex, procella, turbo, trochus; genus saltationis flexuosum; pinus*; item *cochlea et murex marinus*.

Στρέβλος, ου, ὁ, *vortex, vertigo, gyrus*: à στρεβλὸς.

ΣΤΡΟΓΓΥ΄ΛΟΣ, η, ον, *rotundus, globosus; teres instar cylindri*: qu. ex στραγγὸς, *tortuosus*, et γογγύλος, id. quod στρογγύλος.

Στρογγύλαω, -ῶ, *rotundo*, f. ώσω, p. ἱστρογγύλωκα.

Στρογγύλωσις, ως, ἡ, *rotundatio*, item *acies exercitûs*.

Στρομβιχλίδης, *Strombichides*, nom. propr.

Στρόμβος, ου, ὁ, *turbo*, idem quod στρόβιλος· à στρεβλὸς, *torqueo*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρουθίζω, f. ίσω, *strideo*.

Στρουθὸν, ου, τὸ, *passerculus*, diminut. à στρουθὸς, quod vide.

ΣΤΡΟΤΘΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *passer, parva avis, STRUTHIO; herba quædam*.

Στρουὸς, *passer*. Hesych. contractum ex στρουθός.

Στροφάλιγξ, ἡ, *conversio, vertigo, gyrus, rotula, orbis; casus*: à

Στροφαλίζω, idem quod στρέφω, *verto, verso*.

Στροφάω, -ῶ, *verso*: Ion. hinc στροφώσαω, *versantes*: à στρέφω, *verto*.

Στροφὼν, ῶνος, ὁ, *cardo ostii*: ab eod.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, *versio, flexus, STROPHA; callida tergiversatio*; undè Angl. STRIFE: à p. m. ἔστροφα, verbi στρέφω.

Στρόφιγξ, γγος, ὁ, *vertebra, cardo; versura, flexio, versio*: ab eod.

Στροφίων, gen. Ion. à Στρόφιος, ου, ὁ, nomen propr.

Στροφὶς, ίδος, ἡ, *conversio, volumen*: à στρέφω.

Στρόφος, ου, ὁ, *aliquid tortum et torqueus; funis, fascia*. Est et *tormen* morbus. Hinc Angl, A BOFE. Th. στρέφω, *verto*.

Στροφώδης, ὴς, ὸν, *versatilis*.

Στρόφωργος, *furiosè libidinosus*. Refer ad στρὸς, quia ὀχυρωτής.

Στρόφωτα, acc. sing. à

Στρυμὼν, όνος, ὁ, nomen fluvii Amphipolis Thraciæ.

Στρυφνὸς, ὴ, ὸν, *acerbus*: idem quod στυφνὸς, undè et factum aiunt interposito ρ. Alii referunt ad στρέφω, *constringo*.

ΣΤΡΥΧΝΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *solanum* herba.

Στρῶμα, ατος, τὸ, *stratum, stragulum*: στρώσαω, *liber varii et mixti argumenti*: à στρόνυμι, *sterno*, quod ab inus. στρὼ.

Στρωμάτιον, ίου, ὁ, *pulvinar, vestis aliqua sutilis*. Th. στρὼ, *sterno*.

Στρώμη, ῆς, ἡ, idem: à

Στρώννυμι, vel στρωννύω, *sterno*: imperf. ἱστρώννυν, f. στρώσω, a. 1. ἔστρωσα, a. 1. imperat. act. στρῶσον, άτω, p. ἔστρωκα, p. pass. ἔστρωμαι, σαι, ται, p. part. pass. ἱστρωμένος, η, ον, *stratus*: hinc Angl. TO STROW. Th. στρὼ, *sterno*, idem.

Στρῶσις, ως, ἡ, *stratio, stratura*; item *lecti structura*: à 2. pers. sing. p. pass. præced. verbi.

Στρῶσον, *sterne*: a. 1. imperat. act. et

Στρώσω, *sternam*: f. 1. act. verbi στρώννυμι, *sterno*.

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *strator; trabs parva, asser, crates*.

Στρωτὸς, ὴ, ὸν, *stratus*; à 3. sing. p. pass. verbi στρώννυμι.

Στρωφᾶσθαι, præs. inf. pass. à

Στρωφάω, -ῶ, idem quod στρεφάω, *versor, circumago*: f. 1. m. στρωφήσομαι· à στρωφὴ, *versio, flexus*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρωφήσαντες, præs. part. pass. verbi στρωφάω, quod vide.

Στρώων, inusit. à στρώω, *sterno*.

Στυγὰω, *odit*; 3. sing. ind. præs. στυγῇ, *timeat*; 3. sing. præs. sub. verbi στυγίω, *odio persequor*, q. v.

Στυγερὸς, Ion. pro στυγρὸς, ὰ, ὸν, *horribilis, odiosus*: dat. pl. στυγεροῖς· à

Στυγερὸς, ὰ, ὸν, *terribilis, tristis, gravis*. Th. στυγέω.

Στυγερώτης, ητος, ὁ ᾗ ἡ, *invisus*; ex στυγερὸς, *horribilis*, et ὄψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. Th. ὄπωμαι, *video*.

Στυγερῶς, adv. *horribiliter*: à στυγερὸς.

ΣΤΥΓΕ΄Ω, *odio persequor, reformido*; fut. ήσω, et στύξω, ab inusit. στύγω, a. 1. ἔστυξα, a. 2. ἔστυγον,

Στύγημα, ατος, τὸ, *odium*: et

Στυγνὸς, ὴ, ὸν, *odiosus, a, um*: à perf. pass verbi στυγέω.

Στυγνάζω, *tristis sum, contristor*: f. άσω, a. 1. ἐστύγνασα, a. 1. part. act. στυγνάσας· à στυγνὸς, quod vide.

Στυγνήσας, ασα, ας, a. 1. part. act. verbi super.

Στυγνὸς, ὴ, ὸν, *odiosus, invisus, tristis*: à

Στύγος, ους, τὸ, *odium*. Th. στυγέω, *odio persequor*.

ΣΤΥ΄ΛΟΣ, ου, ὁ, *columna*; item *graphium, STYLUS*: Angl. STYLE.

Στὺξ, ὕγὸς, ἡ, *STYX*, nomen fluvii infernalis; à στυγέω, *exhorresco*.

Στύξαμι, *odiosum*; a. 1. opt. act. verbi στυγέω.

Στυφελὸν, ου, τὸ, *STYPHELUM*, nomen herbæ.

Στυφελὸς, ὴ, ὸν, *asper, horridus, durus*: à στυφὸς, *austerus*, et ἕλος, *palus*.

Στυφελόω, -ῶ, *duro, asperum reddo*, f. ώσω, p. ἐστύφελωκα. Th. στυφελὸς, *asper*.

Στυφελὼν, ῶνος, ὁ, *asperitas*: à στυφελὸς.

Στυφὸς, ὴ, ὸν, *austerus, asper*; et

Στυφὼς, *adstringendi vim habens*. Th. στύφω.

Στυφὼς, ὼ, ὼν, *durus, rigidus*: qu. ab eod. Th.

ΣΤΥ΄ΦΩ, *adstringo*, de iis quæ gustantur; *spisso*; f. ψω. Hinc

Στύψις, ως, ἡ, *adstrictio, spissatio*.

ΣΤΥ΄Ω, f. ύσω, *adstringo, durum reddo, denso; tristitiâ afficio*: In med. *tentigine laboro*.

Στωϊκὸς, ὴ, ὸν, *STOICUS*, a, um. Angl. STOIC; ἀπὸ τῆς στοᾶς, *à porticu* sic dicti, ubi disputabant.

Στωμύλλω, -ῶ, *loquax sum, garrio*. Th. στόμα.

Στωμύλία, ας, ἡ, *loquacitas, rugæ*: à στωμύλος.

Στωμύλλω, idem ac στωμυλλίω.

Στώμυλμα, ατος, τὸ, *loquacitas, rugæ*: à præced.

Σταμβλας, ου, ὁ ἡ ὁ, *garrulus, lepidus, dicax.* Th. φίμα.

ΣΤ', et Dor. τὺ, *TU*, in gen. σοῦ, &c. hinc σός, ὴ, ὸν, *tuus.*

Σύαγρος, ου, ὁ, *aper : σῦς ἄγριος.*

ΣΥ'ΒΑΡΙΣ, ἴδος, et ιος, ἡ, *SYBARIS, urbs magnæ Græciæ,* et ut alii volunt, *Italiæ ;* item *luxus.*

Συβαρίτης, ου, ὁ, *SYBARITA, qui est è Sybari :* et

Συβαριτικὸς, ὴ, ὸν, *SYBARITICUS, mollis.* Th. Σύβαρις.

Συβαρίτις, ιτίδος, ἡ, *mulier Sybaritica.*

Συβένη, vel συβίνη, ης, ἡ, *theca ex corio,* propriè *stillo ;* etiam *venabulum :* à σῦς.

Συβόσιον, ου, τὸ, *grex suum pascentium :* ex σῦς, et βόσις, ἡ, *pastus.* Th. βόσις, pasco.

Συβώτης, ου, ὁ, *subulcus ;* qui σῦας βόσι, pascit.

Συγγεγεγραφότες, ων, οἱ, nom. pl. à

Συγγεγραφὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi *συγγράφω, conscribo.* Th. γράφω, scribo ; f. ψω, p. γέγραφα.

Συγγελᾶν, -ῶ, *unà rideo.*

Συγγένεια, ας, ἡ, *cognatio, generis et sanguinis communio :* à συγγενὴς.

Συγγενίεσθαι, a. 2. inf. med. verbi *συγγίνομαι, simul sum, conversor.*

Συγγενέσιν, *cognatis* : dat. pl. à

Συγγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *consanguineus :* ex σὺν, et γένος, ους, τὸ, genus. Th. γίνομαι, nascor, sum ; a. 2. m. ἐγενόμην.

Συγγενώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. à *συγγίνομαι.*

Συγγηράσκω, σομαι, α, *consenesco :* ex σὺν, et γηράσκω, f. ἄσω, senesco. Th. γῆρας, αος, τὸ, senectus.

Συγγίνεσθαι, pres. inf. m. à

Συγγίνομαι, *simul sum, conversor ; convenio, coëo ; adsum, auxilior ; simul gignor :* ex σὺν, et γίνομαι.

Συγγινώσκω, *cognosco, mihi conscius sum ; agnosco ; consentio ; ignosco :* ex σὺν, et Th. γινώσκω, cognosco ; f. m. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων, ες, ε, a. 2. imperat. γνῶθι.

Συγγνώμη, ης, ἡ, *ignoscentia, venia, permissio :* ex σὺν, et γνώμη.

Συγγνωμονικὸς, ὴ, ὸν, *proclivis ad ignoscendum, indulgens ; veniâ dignus :* à

Συγγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *facilis in dandâ veniâ, mitis ; consentiens :* à συγγνώμη.

Συγγνωσθῆναι, *veniam consequi ;* a. 1. inf. pass. verbi *συγγινώσκω, ignosco ;* f. m. συγγνώσομαι, a. 2. *συβῆναι.*

Συγγνωστὲς, ὴ, ὸν, *ignoscendus, cui danda venia esset.*

Σύγγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cognatus :* Poët. idem quod *συγγενὴς,* qu. vide.

Σύγγραμμα, ἄτος, τὸ, *scriptum, liber, opus ;* dat. pl. συγγράμμασι à *συγγράφω.*

Συγγραφεὺς, ῆος, ὁ, *scriptor, auctor :* ab eod.

Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, *scriptio, historia ; scriptum ; SYNGRAPHA :* ab eod.

Συγγράφω, *conscribo, scriptis mando ; stipulor ;* f. ψω, a. 1. inf. act. *συγγρεψαι·* ex σὺν, et γράφω, *scribo.*

Συγγυμνασία, ας, ἡ, *exercitatio communis :* ex σὺν, cum, et γυμνασία, *exercitatio.*

Συγκαμεῖν, -ῶ, *unà everto, tollenti omni auxilior, juvo :* ex σὺν, et καμεῖν, quod ex κατὰ, et αἴρω, *capio.*

* Συγκαθάγω, *unà cum alio concludo :* ex σὺν, et καθάγω.

* Συγκαθέλκω, *et συγκαθελκύω, deorsùm trahо :* ex σὺν, et καθέλκω.

* Συγκαθεύδησις, ως, ἡ, *concubitus :* à

* Συγκαθεύδω, *simul dormio, concumbo :* ex σὺν, et καθεύδω.

* Συγκαθέψω, -ῶ, *simul decoquo.*

Συγκάθημαι, *consideo :* ex σὺν, et κάθημαι, *sedeo.* Th. ἧμαι, idem.

Συγκαθίζω, *unà colloco ;* item *unà sedeo ;* a. 1. ind. act. *συνεκάθισα,* a. 1. part. act. *συγκαθίσας·* ex σὺν, et καθίζω, *sedere facio.* Th. ἵζω, idem.

Συγκαθυφαίνω, *unà intexo.*

Συγκαίω, *aduro, comburo,* f. καύσω, p. *συγκέκαυκα·* ex σὺν, et Th. καίω, uro.

Συγκακοπαθῶ, -ῶ, *sum particeps afflictionum, unà patior ;* fut. ήσω, perf. *συγκεκακοπάθηκα·* ex σὺν, et κακοπαθὴς, *malis afflictor :* quod ex κακὸς, *malus,* et πάσχω, *patior ;* a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Συγκακουχέω, -ῶ, *unà malis vexo,* f. ήσω, p. *συγκεκάκουχα,* pres. pass. *συγκακουχέομαι, -οῦμαι, unà malè vexor, conflictor :* ex σὺν, et κακουχέω, *malè tracto :* hoc ex κακὸς, et ἔχω, *habeo ;* f. ξω, a. 2. ἔσχον.

Συγκαλέω, -ῶ, seu -έομαι, -οῦμαι, *convoco ;* f. έσω, perf. act. *συγκέκληκα,* a. 1. *συνεκάλεσα,* a. 1. med. *συνεκαλεσάμην, α, ατο·* ex σὺν, et Th. καλέω, voco.

Συγκάλυμμα, ἄτος, τὸ, *operimentum, tegumen, operculum :* à p. pass. verbi seq.

Συγκαλύπτω, *cooperio, occulto, obruo ;* f. ψω, p. *συγκεκάλυφα,* p. pass. *συγκεκάλυμμαι,* a. 1. pass. *συνεκαλύφθην,* a. 2. pass. *συνεκάλυβη,* perf. part. pass. *συγκεκαλυμμένος, η, ον, opertus, tectus :* ex σὺν, et Th. καλύπτω, *occulto, tego ;* f. ψω, a. 2. ι *κάλυβον.*

Συγκαλύψαιν, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi *συγκαλύπτω,* q. v.

Συγκάμπτω, *incurvo ;* fut. ψω, p. *συγκέκαμμαι,* a. 1. *συνέκαμψα,* a. 1. imperat. act. *σύγκαμψον, άτω, incurva :* ex σὺν, et κάμπτω, *flecto ;* f. ψω.

Συγκαταβαίνω, *unà descendo ; descendo ; ad alterius captum me accommodo,* seu *conditionem probo ;* a. 2. ind. act. *συγκατέβην, ης, η,* a. 2. part. act. *συγκαταβὰς·* ex σὺν, κατὰ, et βαίνω, *eo ;* f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Συγκαταβάντες, nom. pl. masc. a. 2. part. act. verbi præced.

Συγκατανεύω, -ῶ, *unà consenesco :* ex σὺν, κατὰ, et γηράω.

Συγκατάγω, *unà reduco, in reducendo adjuvo :* ex σὺν, κατὰ, et ἄγω, *duco.*

Συγκαταζεύγνῦμι, *conjungo.* Th. ζεύγνυμι.

Συγκαταθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi *συγκατατίθημι, unà depono.*

Συγκατάθεσις, ως, ἡ, *consensio, comprobatio, suffragium :* ab eod. verbo.

Συγκατακαλύπτω, *unà tego :* à καλύπτω.

Συγκατακληρονομέω, ῶ, *simul possideo :* à κληρονομέω.

Συγκατακράγνυμι, *commisceo :* ex σὺν, κατὰ, et μίγνυμι.

* Συσπατασήκω, *putrefacio :* à σήκω.

* Συγκατασκάπτης, ου, ὁ, *vastator :* à

* Συγκατασκάπτω, *diruo, perdo :* à σκάπτω.

Συγκατασκευάζω, f. άσω, *unà instruo et adorno :* ex σὺν, κατὰ, et σκευάζω, *instruo, paro.* Th. σκεῦος, ους, τὸ, vas.

Συγκατασκηνώσας, ασα, αν, a. 1. part. act. præced. verbi.

Συγκατασκηνῶν, *in eodem tabernaculo versor ;* f. ώσω· ex σὺν, κατὰ, et σκηνόω.

Συγκατασκάω, *compello ;* f. άσω· ex σὺν, κατὰ, et σκάω.

Συγκατασχεῖν ψαμένων, gen. pl. a. 1. part. m. verbi

Συγκατασχέσιν, *simul everto :* ex σὺν, κατὰ, et σχέσις.

Συγκατάσχω, *unà cum aliis colloco.*

Συγκατατίθημι, *unà depono ; συγκατανεύω, assentior, consentio, comprobo,* [* subaudi ψῆφον, ut apud Lat. post *concedo.* Bos de Ellipsi, voce ψῆφος.]

Digitized by Google

p. pass. *συγκατατίθεμαι*, p. part. pass. *συγκατατιθεμένος, assensus fuerat:* ex *σὺν*, *κατὰ*, et *τίθημι, pono.*

Συγκαταφαγοῦσα, acc. sing. a. 2. part. act. à

Συγκαταφάγω, *unà comedo:* ex *σὺν*, *κατὰ*, et *φάγω, edo;* a. 2. ἔφαγον, a. 2. inf. *φαγεῖν.*

* Συγκαταφλίγω, *comburo.*

Συγκατεψηφίζω, *unà damno;* item *unà eligo;* f. *ίσω*, p. *συγκατεψήφικα*, præs. pass. *συγκαταψηφίζομαι, communibus calculis allegor;* a. 1. pass. *συγκατεψηφίσθην, ης, η, communibus calculis allectus fui:* ex *σὺν*, *κατὰ*, et *ψηφίζω, calculis computo;* item *decerno, statuo.* Th. *ψῆφος, ου, ἡ, calculus.*

Συγκατίλθομεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi *συγκατέρχομαι, infrà accedo:* ex *σὺν*, et *κατέρχομαι, descendo;* hoc ex *κατὰ*, et ἔρχομαι. *venio;* f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Συγκατεργάζομαι, *unà conficio, aliquem in aliquâ re conficiendâ adjuvo:* ab ἐργάζομαι. Th. ἔργον.

Συγκατεύξει, a. 1. inf. act. à

Συγκατεύχεσθαι, vel *-σσω*, *confudio unà:* ex *σὺν*, *κατὰ*, et *ἐύσσω*, vel *-σσω*, *fodio;* f. ξω, p. χα.

Σύγκειμαι, *simùl positus sum, compositus sum:* dicitur de rebus *conflictis, de quibus inter aliquos convenit:* undè

Συγκέκριται, *tempero, commisceo:* f. *συγκρᾶσω*, a. 1. *συνέκρασα*, as, ε, p. *συγκεκίρακα*, p. pass. per Sync. *συγκέκραμμαι*, perf. part. pass. *συγκεκραμένος, η, ον, temperatus, unà permistus:* ex *σὺν*, et *κεράννυμι, misceo:* f. *κιράσω.*

Συγκεκρεμίζω, *-τίζομαι, cornibus confligo cum aliquo.*

Συγκεφάλαιόν, *summatim recenseo:* et *-όομαι, -ῶμαι, in summam colligo vel colligor, consummo:* ex *σὺν*, et *κεφαλαιόω.* Th. *κεφαλὴ, caput.*

Συγκεχυμένος, η, ον, *confusus, a, um,* p. part. pass. verbi *συγχύνω*, vel *-ύω*, f. *ύσω, confundo,* quod vide.

Συγκεχωρήσθαι, 3. sing. plusq. p. imperat. pass. verbi *συγχωρέω, concedo, indulgeo:* quod à *χωρέω, eo, accedo; capio;* f. *ήσω*, p. *κεχώρηκα.*

Συγκιχωμένα, *humo congestâ tecta;* p. part. pass. à *συγχόω*, quod vide.

Συγκίνεω, *-ῶ, commoveo;* f. *ήσω*, p. *συγκινήκηκα*, a. 1. *συνέκινησα, as, ε.* Th. *κινέω, moveo.* Hinc

Συγκίνησις, εως, ἡ, *commotio.*

Σύγκλασις, εως, ἡ, *confractio:* et

Συγκλασμὸς, οῦ, ὁ, idem: à verbo

Συγκλάω, *confringo,* f. *άσω.*

Σύγκλασις, εως, ἡ, et

Σύγκλασμα, ατος, τὸ, et

Συγκλασμὸς, οῦ, ὁ, *conclusio:* à

Συγκλάω, *concludo;* f. *άσω*, p. *συγκέκλακα*, a. 1. *συνέκλασα*, p. pass. *συγκέκλασμαι, σαι, ται*, p. part. pass. *συγκεκλασμένος, η, ον.* Th. *κλάω, claudo;* f. *σω.*

Συγκλημονίμος, *-ῶ, cohæres sum;* f. *ήσω*, p. *συγκεκληρονόμηκα·* à

Συγκληρονόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, *cohæres:* ex *σὺν*, et *κληρονόμος, hæres:* hoc ex *κλῆρος, ου, ὁ, sors*, et *νέμω, tribuo, possideo;* f. *νεμῶ*, a. 1. *ἔνειμα*, p. *νενέμηκα*, p. m. *νένεμαι.*

Σύγκλητος, ου, ὁ ἡ ὁ, *convocatus; indictus:* subst. ἡ, scil. βουλὴ, *senatus,* impr. *Romanus:* à *συγκαλέω.*

Συγκλύζω, *inundo,* f. *ύσω*, p. *κεκλυσμαι·* à *κλύζω.*

Σύγκλυς, υδος, *collectitius, conveniens:* à præced.

Συγκοιμάομαι, *-ῶμαι, unà dormio, unà cubo; concumbo, coëo;* f. m. *ήσομαι·* ex *σὺν*, et *κοιμάω.* Hinc

Συγκοίμημα, ατος, τὸ, *concubitus;* item *conjux.*

Συγκοινωνία, *unà cum particeps, unà communico, commercium habeo;* cum. dat. nom. pl. part. præs. *συγκοινωνοῦντες*, f. *ήσω*, p. *συγκεκοινώνηκα*, a. 1. part. act. *συγκοινωνήσας, ασα, αν* ex *σὺν*, et *κοινωνέω, particeps sum:* hoc à *κοινὸς, ὸν, ὁ ἡ ὸ, consors, particeps.* Th. *κοινὸς, communis.*

Συγκοινωνὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, *particeps, consors:* ex *σὺν*, et *κοινωνός.*

Σύγκοινος, ου, ὁ ἡ ὁ, *concubina:* à

Σύγκοινος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui cum aliquo in eodem cubili cubat et dormit:* ex *σὺν*, *cum*, et *κοίνη, cubile.*

Συγκολλάω, *-ῶ, conglutino,* f. *ήσω*, p. *συγκεκόλληκα.* Th. *κολλάω.*

Συγκολυμβήσω, 3. sing. f. 1. act. verbi *συγκολυμβάω, simul nato.* Th. *κολυμβάω, nato;* f. *ήσω.*

* Συλλογὴ, (*historiæ*) *collectio:* à

Συγκομίζω, *unà affero;* f. *ίσω*, p. *συγκεκόμικα*, a. 1. *συνεκόμισα·* ex *σὺν*, et *κομίζω, fero.* Th. *κομέω, curo.*

Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, *præceps lapsus omnium facultatum* seu *virium in corpore humano;* item *SYNCOPE,* fig. Gram. à

Συγκύπτω, f. *ψω, concido; contundo; contraho:* ex *σὺν*, et *κύπτω, scindo.*

Συγκωμάω, *-ῶ, simul orno,* f. *ήσω*, f. 1. inf. *συγκωμάσαι* ex *σὺν*, et *κωμάω.*

Σύγκρασις, εως, ἡ, *commixtio.* Th. *κεράννυμι.*

Σύγκριμα, ατος, τὸ, *coagmentum, concretum;* interpretatio LXX. *edictum:* à *συγκρίνω.*

Συγκρῖναι, a. 1. inf. act. et

Συγκρίνας, ασα, αν, a. 1. part. act. à

Συγκρίνω, *commisceo, coagmento; comparo; contendo, concerto; interpretor,* LXX. f. *νῶ*, a. 1. *συνέκρινα*, a. 1. inf. act. *συγκρῖναι.* Th. *κρίνω, judico.*

Σύγκρισις, εως, ἡ, *concretio, congregatio; comparatio:* [* *ritus, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν* Num. XXIX. *ritè, juxta ritum.*] à præced.

Συγκρουτίω, *complodo, collido; compono, apparo, colligo, incito:* ex *σὺν*, et *κρουτίω, pulso.* Th. *κρότος, pulsus.*

Συγκρυσμὸς, οῦ, ὁ, *collisio:* à

Συγκρούω, *collido, committo; vi aut arte efficio ut aliquis confiteatur ea quæ celebat.* Th. *κρόω, pulso.*

Συγκρύπτω idem ferè quòd *κρύπτω, celo, abscondo;* f. *ψω*, p. *κέκρυφα*, a. 2. ἔκρυβον.

Συγκρύψαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Συγκτίζω, *simul condo, concreo; coloniam deduco,* f. *ίσω*, p. *συνέκτικα·* à *κτίζω.*

Συγκτίσης, ου, ὁ, *ejusdem coloniæ deducendæ socius:* à præced.

Συγκύπτω, *deorsùm aspicio, simul inclinor; consentio;* f. *ψω*, p. *συγκέκυφα*, a. 1. *συνέκυψα.* Th. *κύπτω, pronus sum, demitto oculos, incurvo me deorsùm.*

Συγκῦραι, *invenio, contingo, occurro alicui.*

Συγκυρία, ας, ἡ, *casus:* [* *κατὰ συγκυρίαν, fortè, fortunâ.*] à

Συγκῦρω, *concido, accido, evenio:* ex *σὺν*, et *κίρω, incido;* f. *κύρσω*, a. 1. *ἔκυρσα*, vel à *συγκυρέω.*

Συγκύφω, *contraho.*

Συγκωμάζουσι, Dor. pro *συγκωμάσουσι, choream unà instituic,* 2. pl. a. 1. imperat. verbi

Συγκωμάζω, (q. ex *σὺν*, et *κωμάζω*) *unà commissor,* f. *άσω.* Th. *κῶμος, hymnus, commissatio.*

Συγχαίρω, *unà gaudeo;* cum dat. imperf. *συνέχαιρον, ες, ε*, a. 2. pass. *συνεχάρην, ης, η, gratulatus sum*, a. 2. imperat. pass. *συγχάρηθι, ήτω*, et in pl. *συγχάρητε.* Th. *χαίρω, gaudeo;* f. *χαρῶ*, p. *κέχαρκα.*

Συγχεῦσαι, 3. sing. f. 2. m. et
Συγχέρσαι, 2. pl. a. 2. imperat. pass. verbi *συγχαίρω, gratulor.*
Σύγχα, *turba*, præs. imperat. act. à
Συγχίω, *confundo, consterno*; item *concito turbam*, ubi omnis generis homines promiscuò *confluunt*: f. *συγχιύσω*, a. 1. *συνίχια*, a. 2. *συνίχιον, ες, ε.* Th. *χίω, χέω, fundo*: f. *χίσω, χεῦσω*, et *χιύσω*, a. 1. *ἴχυσα*, et *ἴχα.*
* Συγχορτίω, f. *ίσω*, *unà salto*, Anacr. v. 11.
Συγχίω, *humo congestâ tego*, f. *ίσω*, à *χίω, aggerem duco.* Th. *χίω.*
Συγχράομαι, *-ῶμαι, commercium habeo cum aliquo*; cum dat. [* cum præp. *commodato accipio*: *συγχρεσάμενος παρὰ Λέσβων τριηρεῖς*, Polyb. l. 20. *à Locris triremes commodato accipientes.*] f. m. *ήσομαι*, p. pass. *συνείχρημαι.* Th. *χράω, commodo.*
Συγχρονίζω, *æqualis ætate sum*; item *commoror*; f. *ίσω*, p. *συγκεχρόνικα*: ex *σὺν*, et *χρονίζω.* Th. *χρόνος, tempus.*
Συγχύνω, et *συγχύω, confundo*; f. *ύσω*, p. *συγκέχυκα*, a. 2. vel imperf. *συνίχυνον, ες, ε, disputando pudefeci, superavi*; p. pass. *συγκέχυμαι, σαι, ται, conturbatus fui*; p. part. pass. *συγκεχυμένος, η, ον, confusus, a, um*: a. 1. pass. *συνεχύθην ης, η.* Ex *σὺν*, et *χύω*, vel *χύνω. fundo.* Th. *χέω*, idem.
Σύγχυσις, *εως, ἡ, confusio*: à præced.
Συγχύω, vide *συγχύνω.*
* Συγχωνεύω, *conflo.*
* Συζεύκνυμι, vel *συζευκνύω, aggere communio*; *terrâ aggestâ obruo.*
Σύσκηνος, *ας, ὁ, ejusdem regionis*: ex *σὺν*, et *κῶμη, locus.* Th. *κῶμη*, idem.
Συγχωρέω, *concedo, assentior*; *indulgeo*; *condo, ignosco*; *do veniam*: f. *ήσω*, præs. part. pass. *συγκεχώρημαι.* Ex *σὺν*, et *χωρέω, eo, accedo.*
Συγχωρητέον, *concedendum est*, adj. verbale à præced.
Συγχύσαι, a. 1. infin. verbi *συγχύω.*
Σύδην, adv. *celeriter, impetuosè*: à *σύω, concito.* Th. *σύω, agito.*
Σύες, *sues*, nom. pl. à *σὺς, σύος, ὁ, ἡ, sus*, pro quo usitatiùs *ὗς, ὑὸς, ὁ ἡ.*
Σύετο, *concitatus est*, 3. sing. imperf. vel a. 2. m. Ion. pro *ἰσύετο*, verbi *σύομαι*, vel *συέομαι, concito.* Th. *σύω, agito.*
Συζάω, *-ῶ, unà vivo*: præs. inf. *συζῆν*, pro *συζῆν*, Dor. f. *συζάσω*, p. *συνίζηκα*· ex *σὺν*, et *ζάω, vivo*,
Συζευγνῦω, vel *συζεύγνυμι, conjungo*: f. *συζεύξω*, a. 1. *συνέζευξα*, perf. *συνέζευχα*, p. pass. *συνέζευγμαι*, p. part. pass. *συνζευγμένος, η, ον*, ex *σὺν*, et *ζευγνύω, jungo.*
Συζῆν, Dor. pro *συζῆν*, à *συζάω.*
Συζητέω, *-ῶ, mutuò quæro, discepto, disputo*; imperf. *συνεζήτουν, -ουν, ους, -ουν, ει, -ει*, f. *ήσω*, p. *συνεζήτημαι*, a. 1. *συνέζησα*· ex *σὺν*, et *ζητέω.*
Συζήτησις, *εως, ἡ, disputatio, disceptatio*: et
Συζητητὴς, *οῦ, ὁ, disputator, philosophus, doctus*: à *συζητέω.*
Συζυγία, *ας, ἡ, conjunctio, copulatio*; *conjugium*; in Gramm. *conjugatio*: à
Σύζυγος, *ος, ὁ ἡ, ὁν, conjunctus, copulatus*; *conjux*: à *ζυγὸς, jugum.* Th. *ζευγνύω, jungo.*
Συζῶν, *ῶντος*, præs. part. act. à *συζάω, unà vivo*, q. v.
Συζωννύω, *unà cingo.*
Συζωοποιέω, *unà vitam reddo, unà ad vitam revoco*: f. *ήσω*, p. *συζωοποίηκα*; a. 1. *συνεζωοποίησα*· ex *σὺν*, et *ζωὸς, vivus*, (quod à *ζάω*, Poët. pro *ζάω, vivo*,) et *ποιέω, facio.*
Συηρὸς, *ἡ, ὸν, qui porcinis est moribus, stupidus, insulsus*: hinc *συηρία, porcini mores.* Th. *σῦς, sus.*
Συθεὶς, *concitatus*, a. 1. part. pass. verbi *σύω*, vel *σύω, concito*: perf. pass. *σέσυμαι*, et *ἴσυσμαι*, per Metathes. a. 1. pass. *ισύθην.* Th. *σύω, agito.*
Σύθη, *impetum fecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. et Bœot. Sync. pro *ἰσύθησαν*, verbi ejusd.
Σῖδὶ, per Sync. pro *σύθησι, festina*, a. 1. imperat. pass. verbi *σύω*, vide *συθείς.* Vel est præsens, vel a. 2. imperat. act. verbi *σῦμι*, pro *σύω, concito.* Th. *σύω.*
Συκαλλὶς, *ίδος, ἡ, ficedula*; quia *ficu* pinguescit. Th. *συκῆ.*
Συκάμινος, *ου, ὁ, SYCAMINUS, sycomorus*, nomen arboris Pro fructu est *συκάμινον, ου, τὸ*, volunt dici quòd fructum ferat *σύκων ἀμείνονα, qui ficubus meliùs sapit.*
ΣΥΚΕ'Η, *-ῆ, ίης, -ῆς, ἡ, ficus*, arbor; *σῦκον, ου, τὸ, ficus*, fructus.
Σύκλινος, *ίνη, νον, ficulnus*; *imbecillus, fragilis, inutilis*, ut lignum ficulnum: à præced.
Συκομορέα, *ας, ἡ, ficus Ægyptia*, arbor *sycomorus*: ex *σῦκον, ficus*, et *μορέα, ας, ἡ, morus.*
Συκόμορος, *SYCOMORUS*; Angl. SYCAMORE: ex iisd.
Σῦκον, *ου, τὸ, ficus.* Vide *συκῆ.*
Συκοφαντέω, *-ῶ*, propriè, *indico, illos, qui ficus Athenis aliò exportabant absque vectigali expenso*; per Synec. *speciei, calumnior*; f. *ήσω*, p. *συκοπεφάντηκα*, a. 1. *ἐσυκοφάντησα*· à
Συκοφάντης, *ου, ὁ, SYCOPHANTA, delator*; Angl. A SYCOPHANT: propriè, *qui indicat si quis ficus vetitas exportet*: ex *σῦκον, ου, τὸ, ficus*, et *φαίνω, in lucem profero, judico.*
Συκοφαντία, *calumnia, calumniosa delatio*: et
Συκοφαντικὸς, *ἡ, ὸν, ad Sycophantam pertinens, calumniosus*: à præced.
Σύνχοι, *calceamenta Phrygia.*
Συνὼν, *ῶνος, ὁ, ficetum.*
Συλαγωγέω, *-ῶ, prædas ago et abduco, deprædor*: ex *σύλη, præda*, et *ἄγω, duco.*
Συλᾶθεὶς, *έντος*, Dor. pro *συληθεὶς*, quod vide.
Συλάσαι, *vi spoliabat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro *ἐσύλα*· à
Σῦλάω, vel *-έω, spolio, adimo, eripio*: f. *ήσω*, p. *σεσύλημαι*, a. 1. *ἐσύλησα.* Th. *σύλη, præda.*
Συλεύμενος, *ω*, Dor. pro *συλεύμενος, υ, prædans*: præs. part. m. verbi *συλέω.* Th. *σύλη, præda.*
Συλεύω, *spolio, deprædor*: à
ΣΥ'ΛΗ, *ης, ἡ, præda, spolium*; *prædatio, direptio.*
Συληθεὶς, *εῖσα, έν*, a. 1. part. pass. et
Συλήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi *συλάω, deprædor.*
Συλλαβεῖν, a. 2. inf. act. et
Συλλαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi *συλλαμβάνω, comprehendo*, q. v.
Συλλαβὴ, *ῆς, ἡ, SYLLABA*, qu. quæ literas *comprehendit*; Angl. SYLLABLE: à *συλλαμβάνω, comprehendo*, a. 2. *συνέλαβον.*
Συλλαβοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi *συλλαμβάνω.*
Συλλαλίω, *-ῶ, colloquor*; cum dat. f. *ήσω*, p. *συλλελάληκα*, a. 1. ind. act. *συνελάλησα*, a. 1. part. *συλλαλήσας, ασα, αν* ex *σὺν*, et *λαλίω, loquor.*
Συλλαμβάνω, *complector, prehendo*; *intelligo*; item *conscius sum*; *concipio*, de fœminâ; *adjuvo*; f. m. *συλλήψομαι*, p. Att. *συνείληφα*, perf. part. act. *συνειληφὼς, υῖα, ὸς*, a. 2. ind. act. *συνέλαβον*, præs. m. *συλλαμβάνομαι, conjicio*; *opitulor, auxilior*, cum dat. a. 1. pass. *συνελήφθην*, a. 2. m. *συνελάβόμην, ου, ετο.* Th. *λαμβάνω, capio.*
Συλλίγω, *colligo*; f. *συλλίξω*, p. *συλλέλιχα*, a. 1. *συνέλιξα*, a. 1. imperat. act. *σύλλιξον, άτω*, a. 1. sub. *συλλίξω, ῃς, ῃ*, et in 3. pl. *συλλίξωσι*, pass. pass. *συλλίγομαι, colligor*, [* *convenio.*] ex *σὺν*, et Th. *λίγω, lego*; f. *ξω.*

Συλλίξατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. præced.

Συλλαβεῖν, *comprehensim, summatim:* adv. à *συλλαμβάνω.*

Συλλαφθῆς, a. 1. part. pass. *συλλήφθητε,* aor. 1. imperat. pass. *συλληφθῆναι,* a. 1. inf. pass. verbi *συλλαμβάνω.*

Συλλήψῃ, *concipies,* 2. sing. f. 1. m. ejusd.

Σύλληψις, εως, ἡ, *comprehensio; auxilium; conceptio; Syllepsis,* fig. Gram. ab eod.

Συλλογίζω, *delectum habeo; συλλογίζομαι, ratiocinor; ratiocinando colligo; computo;* f. 1. m. ίσομαι, et Att. ιῶμαι, a. 1. m. *συνελογισάμην, ω, αντο,* perf. pass. *συλλελόγισμαι·* ex *σὺν,* et *λογίζομαι,* quod à *λόγος, ratio.* Th. *λίγω, dico;* f. ξω, p. m. *λέλογα.*

Συλλογισμὸς, οῦ, ὁ, *computatio; collectio quæ ratiocinando fit, SYLLOGISMUS:* Angl. SYLLOGISM: à præced.

Σύλλογος, ου, ὁ, *concio, conventio, cœtus, concilium, collegium:* à *συλλίγω,* quod vide.

Συλλοιδορέω, -ῶ, und *convicior,* f. ήσω, p. *συλλελοιδόρηκα·* ex *σὺν,* et *λοιδορέω.*

Συλλοχάω, -ῶ, *copias congrego.*

Συλλοχίτης, ου, ὁ, *ejusdem cohortis socius.* Th. *λόχος, cohors.*

Συλλῦπέομαι, οῦμαι, *condoleo, condolesco:* ex *σὺν,* et *λυπέω, dolore afficio, contristo.* Th. *λύπη, dolor.*

Συλλῦω, *lites dirimo, consentio, reconcilio,* f. ῦσω, aor. 1. pass. *συνελύθην·* ex *σὺν,* et *λύω.*

Συλύμενος, præs. part. pass. verbi *συλίω,* idem quod *συλάω.*

Συλῶν, præs. part. act. verbi *συλάω,* vel *-ίω, spolio:* præs. part. pass. *συλώμενος.*

Συμβαίη, *eveniat,* 3. sing. aor. 2. opt. act. à

Συμβαίνω, σις, σι, *evenio, contingo; transigo; paciscor, fœdus ineo: consentio:* imperf. act. *συνέβαινον,* fut. m. *συμβήσομαι,* p. *συμβέβηκα,* perf. part. act. *συμβεβηκὼς, υῖα, ὸς,* a. 2. ind. act. *συνέβην, ης, η,* a. 2. sub. *συμβῶ, ῇς, ῇ,* a. 2. part. act. *συμβὰς, ᾶσα, ὰν·* ex *σὺν,* et Th. *βαίνω, eo.*

Συμβάλλῃν, aor. 2. inf. act. verbi *συμβάλλω.*

Συμβαλλόμενος, *conficiens,* Ion. et Att. pro *συμβαλλάμενος,* præs. part. med. Sic *συμβαλλόμενος,* pro *συμβαλόμενος,* a. 2. part. m. ejusd. verbi.

Συμβάλλετον, 2. dual. imperf. act. Ion. pro *συνέβαλλετον·* à

Συμβάλλω, *confero, congero: comparo, colligo conjecturâ; congredior cum aliquo; paciscor; pecuniam mutuam do; contexo,* ut mendacia. Συμβάλλομαι, *conjecturâ assequor; rationem ineo, supputo; confero aliquid de meo:* undè, *largior; adjuvo, prosum in aliquâ re comparandâ,* &c. f. *συμβαλῶ,* a. 2. *συνέβαλον,* a. 2. inf. act. *συμβαλεῖν, confligere;* perf. *συμβέβληκα,* a. 2. m. *συνεβαλόμην, ου, ετο,* p. m. *συμβέβολα·* ex *σὺν,* et Th. *βάλλω, jacio.*

Συμβάμεν, Dor. pro *συμβῆναι,* a. 2. inf. act. verbi *συμβαίνω,* quod vide.

Συμβάντα, acc. sing. m. g. à

Συμβὰς, ᾶσα, ὰν, a. 2. part. act. verbi *συμβαίνω.*

Συμβασιλεύω, und *regno;* f. εύσω, p. *συμβεβασίλευκα,* a. 1. *συνεβασίλευσα,* a. 1. sub. *συμβασιλεύσω, ῃς, ῃ.* Ex *σὺν,* et *βασιλεύω, regno.* Th. *βασιλεὺς, rex.*

Σύμβασις, εως, ἡ, *conventio, compositio, fœdus, pactum:* à *συμβαίνω,* quod vide.

Συμβασιάζω, f. άσω, *confero, comparo:* ex *σὺν,* et *βασιάζω.*

Συμβιβάσαι, Ion. pro *συμβιβάσαι,* p. infin. act. et

Συμβίβασα, ας, ι, perf. ind. act. et

Συμβῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. et

Συμβήσεται, f. 1. m. verbi *συμβαίνω, evenio.* quod vide.

Συμβιβάζω, *concilio; coagmento; accommodo; doceo, instruo, collatis scripturæ locis probo:* f. άσω, ας, α, a. 1. ind. act. *συνεβίβασα,* a. 1. ind. pass. *συνεβιβάσθην, ης, η,* a. 1. part. pass. *συμβιβασθεὶς, ᾶσα, ὲν, compactus:* ex *σὺν,* et *βιβάζω, facio ascendere.* Th. *βαίνω, scando, eo.*

Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi præced.

Συμβιβᾷ, *instruam,* contract. pro *-ᾰ́ω,* Att. pro *συμβιβάσω,* fut. 1. verbi *συμβιβάζω,* quod vide.

Συμβιῶν, f. ιώσω, *convivo:* ex *σὺν,* et *βιόω, vivo.* Th. *βίος, vita.*

Συμβίωσις, εως, ἡ, *convictus:* et

Συμβιωτὴς, οῦ, ὁ, *convictor, contubernalis:* à præced.

Σύμβλημα, ἄτος, τὸ, *commissura:* à *συμβάλλω.*

Σύμβλησις, εως, ἡ, *commissio, compago:* ab eod.

Συμβλητὸς, ὴ, ὸν, *conferendus, comparabilis;* verbale ab eod.

Συμβολὶς, ῖδος, ἡ, *qui ad suppetias ferendas undè cum aliis consenit, auxiliaris:* ex *σὺν,* et *βοηθὸς,* idem.

* Συμβολαιάω, idem quod *συμβάλλω, contraho.*

Συμβόλαιον, ου, τὸ, *pactum, conventum; syngrapha; æs alienum; pecunia credita; negotium quodcunque pecuniarium; necessitudo,* ap. Lys. et

Συμβολὴ, ῆς, ἡ, *conjectura, congressus, conflictus, commissura:* à *συμβάλλω,* quod vide.

Συμβολικὸς, ὴ, ὸν, *conjecturalis; anigmaticus:* à *συμβάλλω, jacio.*

Συμβολικῶς, adv. *conjecturaliter:* à præced.

Συμβολοκοπία, -ᾶ, *symbolas do in convivio, frequento commissationes:* ex *σύμβολον,* et *κόπτω, labor.*

Σύμβολον, ου, τὸ, *signum, tessera militaris, SYMBOLUM, pactum:* à *συμβάλλω.*

Συμβουλευτὴς, οῦ, ὁ, *senator, consiliarius:* à *συμβουλεύω.* Hinc

Συμβουλευτικὸς, ὴ, ὸν, idem: *suasorius.*

Συμβουλεύω, *consulo, consulto, suadeo, consilium do;* f. εύσω, p. *συμβεβούλευκα,* a. 1. *συνεβούλευσα,* ας, υ, a. 1. part. act. *συμβουλεύσας,* a. 1. m. *συνεβουλευσάμην, ω, ατο.* Ex *σὺν,* et *βουλεύω. consulto.* Th. *βουλὴ, consilium.*

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, *consilium, consultatio, suasio:* et

Συμβούλιον, ου, τὸ, *consilium.* Th. *βουλὴ, consilium.*

Σύμβουλος, υ, ὁ ἡ ὁ, *qui est à consilio, consiliarius.* [*Σύμβουλος δῆμου, *rhetor qui populo, quid faciendum sit, suadet.* Fragm. Menandri ut notat Bos. Anim. c. iii. quod malè intellexit Bentl. p. 34.]

Συμβρασίου, undè *operor, adjuvo.*

Συμβοάσομαι, undè *trudor, pellor.*

Συμμαθητὴς, οῦ, ὁ, *condiscipulus:* à

Συμμανθάνω, undè *disco.* Th. *μανθάνω, disco,* f. m. *μαθήσομαι,* a. 2. ἔμαθον.

Συμμαρτύρομαι, -ῶ, undè *testimonium reddo, undè testor,* f. ήσω, p. *συμμεμαρτύρημαι,* aor. 1. *συνεμαρτύρησα·* ex *σὺν,* et *μαρτύρομαι, testor.* Th. *μάρτυς, testis.*

Συμμάχιος, -ᾶ, *in bello sum socius, sum socius pugnæ; sto à partibus alicujus, defendo, tueor;* ex *σὺν,* et *μάχομαι, pugno.*

Συμμαχία, ας, et Ion. ιη, ἡ, *societas in bello, auxilium;* à præced.

Συμμαχίδα, acc. sing. à *συμμαχίς.*

Συμμαχικὸς, ὴ, ὸν, *socialis auxiliaris:* à *σύμμαχος.*

Συμμάχις, ίδος, ἡ, *socia;* à *σύμμαχος.*

Συμμάχομαι, *simul pugno:* à

Σύμμαχος, υ, ὁ ἡ ὁ, *commilito, socius pugnæ.* Th. *μάχομαι, pugno.*

Digitized by Google

Συμμένω, *consisto, permaneo, duro.* Th. μίνω, *maneo.*

Συμμερίζομαι, *unà partem capio, participor:* cum dat. Ex σὺν, et μερίζω, *partior, distribuo;* f. ίσω, p. pass. μεμέρισμαι. Th. μείρω, *divido.*

Συμμετασχηματίζω, *transfiguro.* Hinc præs. part. m. συμμετασχηματιζόμενος· ex σὺν, et μετασχηματίζω, *transformo.* Hoc ex μετὰ, *trans,* et σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus.* Th. ἴσχω, *habeo,* f. ἴξω, et σχήσω, p. pass. ἴσχημαι.

Συμμιτίσχον, ις, ι, imperf. act. à

Συμμιτίσκω, *unà particeps sum:* ex σὺν, et μιτίσκω, *particeps sum;* f. μιτίξω. Hoc ex μετὰ, et ἴσχω, *habeo,* imperf. εἶσχον, a. 2. ἔσχον.

Συμμύστορος, ου, ὁ ἡ ἡ, *consors, unà particeps:* à præced.

Συμμετρία, *apta compositio membrorum, modus,* seu *proportio: moderatio:* Angl. SYMMETRY: à

Σύμμετρος, ου, ὁ ἡ ἡ, quasi dic. *commensus, qui est ejusdem vel paris mensuræ; qui justæ magnitudinis est; modicus; accommodatus, aptus:* ex σὺν, et μέτρον.

Συμμέτρως, adv. *moderatè, modicè, satis, congruentèr:* à præced.

Συμμηχανᾶσθαι, præs. infin. med. verbi

Συμμηχανάομαι, -ῶμαι, *simul excogito, comminiscor:* ex σὺν, et μηχανάομαι.

Συμμιγδὸν, *promiscuè, unà cum:* à

Συμμίγνῡμι, *commisceo, permisceo; consero manus.* Th. μίγνυμι, *misceo;* f. μίξω, p. μέμιχα, a. 2. ἔμιγον.

Σύμμικτος, η, ὁ ἡ ἡ, *permixtus, promiscuus:* à præced.

Συμμιμητὴς, οῦ, ὁ, *ejusdem rei imitator.* Ex σὺν, et μιμητὴς, *imitator.* Th. μιμέομαι, -οῦμαι, *imitor:* f. m. ήσομαι.

Συμμίξης, 2. sing. a. 1. sub. act. συμμίξαι, a. 1. infin. act. verbi συμμίγνυμι, *commisceo;* f. ξω. Th. μίγνυμι, *misceo.*

Σύμμιξις, εως, ἡ, *commixtio, consortium:* ab eod.

Σύμμισγε, præs. imperat. act. à

Συμμίσγω, idem cum συμμίγνυμι.

Συμμισοπονηρέω, -ῶ, unà *improbitatem odi:* ex σὺν, et μισοπονηρέω.

Συμμιχθῇς, *commiscearis*, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συμμίγνυμι, quod vide.

Σύμμορφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *conformis; σύμμορφα*, nom. pl. n. g. Ex σὺν, et μορφὴ, *forma.*

Συμμορφόω, -ῶ, *conformem facio;* f. ώσω, p. συμμεμόρφωκα, præs. pass. συμμορφόομαι, -ῶμαι, *conformis fio:* à præced.

Συμπάθια, ας, ἡ, *consensus in affectibus, convenientia et conjunctio naturæ, SYMPATHIA,* Angl. SYMPATHY; et

Συμπαθὴς, -ῆ, *condoleo,* unà *patior; assentior eidem opinioni, placito:* f. ήσω, a. 1. συνεπάθησα, a. 1. imperat. act. συμπάθησον, άτω, a. 1. inf. act. συμπαθῆσαι.

Συμπαθὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *qui simul cum alio afficitur et angitur ejus malo:* ex σὺν, et πάθος, *quod à πάσχω, patior;* f. m. πάσομαι, a. 2. ἔπαθον.

Συμπαίπτωμ, ορος, ὁ, *collusor:* à συμπαίζω.

Συμπαίζειν, *colludere,* inf. à

Συμπαίζω, *simul ludo;* f. ξω, p. συμπέπαιχα. Th. παίζω.

Συμπαίσδειν, Dor. pro συμπαίζειν, *colludere.* Th. παίζω, *ludo.*

* **Συμπανηγυρίζω**, unà *festum celebro.*

Συμπάντων. Vide σύμπας.

Συμπαραγίνομαι, unà *accedo,* unà *adsum;* etiam *reo in judicio:* fut. m. συμπαραγενήσομαι, a. 2. m. συμπαραγενόμην, ωμαι, ωτο· ex σὺν, παρὰ, et γίνομαι, *sum.*

Συμπαρέκυρ, *simul prætereo,* unà *transeo:* fut. έξω, p. συμπαρέρχα.

Συμπαρακάλλομαι, -ῦμαι, *communem consolationem percipio:* a. 1. ind. pass. συμπαρεκλήθην, ης, η, a. 1. inf. pass. συμπαρακληθῆναι, *mutuâ erigi consolatione:* ex σὺν, παρὰ, et καλέω, *voco.*

Συμπαρακληθῆναι, vide in præced.

Συμπαραλαμβάνω, unà *accipio, simul assumo:* f. m. συμπαραλήψομαι, a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον, ες, ε, a. 2. inf. act. συμπαραλαβεῖν, a. 2. part. συμπαραλαβὼν, ὕσα, ὸν· ex σὺν, παρὰ, et λαμβάνω, *capio;* p. pass. εἴλημμαι, a. 1. pass. ἐλήφθην.

Συμπαραληφθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi præced.

Συμπαραμένω, unà *permaneo;* f. νῶ, p. συμπαραμεμένηκα, a. 1. ind. act. συμπαρέμεινα· ex σὺν, παρὰ, et μένω, *maneo;* f. νῶ, a. 1. ἔμεινα.

Συμπάρειμι, unà *adsum,* quod ex σὺν, παρὰ, et εἰμὶ, *sum,* præs. part. ὤν, Poët. ἰὼν, ἰόντος,

Συμπαρέστασσε, 3. pl. imperf. m. à

Συμπαρέπομαι, unà *consequor.* Th. ἵπομαι, *sequor.*

Συμπαρεόντες, *qui cum iis sunt,* nom. pl. præs. part. Poët. pro συμπαρόντες, à συμπάρειμι, unà *adsum.*

Συμπαρίσᾶσιν, Dor. pro

Συμπαρίστησιν, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Συμπαρίστημι, *adsto, adjuvo:* ex σὺν, παρὰ, et ἵστημι, στο, *statuo.*

Συμπαρομαρτέω, -ῶ, *comitor, adsequor:* ab ὁμαρτέω. Th. ὁμαρτὴ, *simul.*

Σύμπας, ασα, αν, *universus, totus, simul omnis:* gen. plur. m. et n. g. συμπάντων· ex σὺν, et πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e.*

Συμπάσχω, *unà patior:* a. 2. συνέπαθον, p. m. συμπεπονθὼς· ex σὺν, et πάσχω, *patior:* fut. m. πείσομαι.

Συμπατέω, -ῶ, *conculco, utroque pede calco;* fut. ήσω· ex σὺν, et πατέω, *calco.*

Συμπείθω, unà *persuadeo, persuadeo.* Th. πείθω, f. σω, *persuadeo.*

Σύμπασχος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui idem cum aliquo experitur.* Ex σὺν, et πᾶσχω.

Συμπέμπω, unà *mitto:* f. ψω, a. 1. συνέπεμψα. Th. πέμπω, *mitto.*

Συμπερᾶίνω, *concludo, termino;* f. -περᾶνῶ, perf. συμπεπέρασμαι· ex σὺν, et περαίνω.

Συμπερισειρτίνειν, *undique tollendum:* verbale à

Συμπερισειρέω, *undique tollo:* ex σὺν, περὶ, et αἴρω, *capio;* f. ήσω, a. 2. εἶλον.

Συμπεριλαμβάνω, *simul comprehendo, circumdo,* velut veste: f. m. συμπεριλήψομαι, a. 2. συμπεριέλαβον, a. 2. part. act. συμπεριλαβὼν, οῦσα, όν, *complexus:* ex σὺν, περὶ, et λαμβάνω, *capio;* p. λέλημφα, et Att. εἴληφα.

Συμπεριφέρω, unà *circumfero:* et συμπεριφέρομαι, unà *circumfero meipsum; comitor;* unà *versor; familiariter utor; obsequor,* unà *ploro, gaudeo,* &c. *tracto,* seu *versor in aliquâ re:* ex σὺν, περὶ et φέρω.

Συμπήγνῡμι, συμπηγνύω, vel συμπήσσω, *compingo, coagmento, coalescere facio.* Th. πηγνύω, *compingo;* f. ξω.

* **Σύμπηξις**, *compactio (lignorum).*

Συμπῖνω, *bibo cum aliquo,* cum dat. f. συμπίσω, p. συμπέπωκα, a. 2. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, *bibo.*

Συμπίπτοντα, accus. sing. part. præs. à

Συμπίπτω, *incido, incurro, contingo,* &c. Th. πίπτω, *cado,* f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Συμπλακήσομαι, ῇ, σται, vide in συμπλέκω.

Συμπλάσας, ασα, αν, a. 1. part. act. et

Συμπλάσασθαι, a. 1. inf. m. verbi συμπλάσσω.

Σύμπλασεν, *conformavit:* Ion. et Poët. pro συνέπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Συμπλάσσω, *fingo, accommodo:* f.

συμπλάσω ex σὺν, et πλάσσω, vel -στρ, fingo; f. πλάσω.

Συμπλαστάγια, manibus complosis strepitum edo: à πλαταγὴ, crepitaculum: quod à πλαστάσσω, ex ictu sonitum excito.

Συμπλεκτὸς, ὸς, ὁ ἡ, connexus: à

Συμπλέκω, connecto, consero manus; f. ξω, a. 2. συνέπλακον, f. 2. ind. pass. συμπλακήσομαι, a. 2. inf. pass. συμπλακῆναι, a. 2. part. pass. συμπλακεὶς, ῆσα, ὶν ex σὺν, et πλέκω, necto; fut. ξω.

Συμπλέγδην, adv. collisim: à συμπλέκτω.

Συμπλεῖν, impleo: à πλεῖν, vel -ύνω, quod vide.

Συμπλεῦνται, 3. plur. præs. ind. pass. à

Συμπληρόω, -ῶ, compleo, expleo; f. ώσω, p. συμπεπλήρωκα, præs. pass. συμπληρόομαι, -ῦμαι, imperf. pass. συνεπληρούμην, -ύμην, όν, -ῦ, όυτο, -ῦτο, et in 3. pl. -όυντο, -ῦντο, præs. inf. pass. συμπληροῦσθαι ex σὺν, et πληρόω, impleo, quod à πλήρης, ες, ὁ ἡ, plenus. Th. πλέος, idem.

Συμπλήρωσις, ως, ἡ, ipsa actio complendi; perfectio: ab eod.

Συμπλήττω, vel -σσω, f. ξω, collido, concutio. Th. πλήσσω, vel -στω, percutio.

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, connexio, amplexus; manuum consertio in prælio; figura oratoria: à συμπλέκω.

Σύμπλους, et -ως, ὁ ἡ, navigationis socius. Th. πλέω, navigo.

Συμπνέω, -ῶ, conspiro; consentio. Th. πνέω, f. πνεύσω, flo, spiro.

Συμπνίγω, suffoco, strangulo, coarcto; imperf. act. συνέπνιγον, f. ίξω, p. συμπέπνιχα, a. 1. συνέπνιξα ex σὺν, et πνίγω, suffoco.

* Σύμπνοια, ας, ἡ, consensus.

Συμποδίζω, fut. ίσω, a. 1. συνεπόδισα, ας, ε, pedes obligo, impedio, cohibeo, coërceo: ex σὺν, et ποδίζω, pedes ligo. Th. πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Συμποδίσας, quum ligâsset: a. 1. part. act. præced.

Συμποθὲν, absorptum, a. 1. part. pass. n. g. verbi συμπίνω, unà bibo: a. 1. pass. συνεπόθην. Th. πίνω, bibo.

Συμποιέω, -ῶ, unà facio; adjuvo, auxilior; societatem cum aliquo jungo: in med. est etiam cogo, veluti exercitum: f. ήσω ex σὺν, et ποιέω, facio.

Συμπολεμέω, -ῶ, simul bellum gero; fut. ήσω, p. συμπεπολέμηκα ex σὺν, et πολεμέω.

* Συμπολιτεία, ας, ἡ, jus unà remp. administrandi: communia reip. jura et instituta: à

Συμπολιτεύω, et -εύομαι, unà remp. administro, in eâdem republ. cum aliis versor: ex σὺν, et πολιτεύω, rempub. administro: hoc à πολίτης, ου, ὁ, civis. Th. πόλις, urbs.

Συμπολίτης, ου, ὁ, concivis.

* Συμπονέω, unà laboro: à πονέω.

* Συμπονηρεύομαι, simul cum alio malè ago.

Συμπορεύομαι, unà proficiscor: cum dat. item convenio: imperf. m. συνεπορευόμην, ου, ευο, f. m. συμπορεύσομαι, a. 1. ind. pass. συνεπορεύθην, ης, η, συμπορευθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ex σὺν, et πορεύομαι, eo, proficiscor. Th. πείρω, transeo; p. m. πέπορα. indè πόρος, transitus, &c.

Συμπόσια, ας, ἡ, Poët. idem quod

Συμπόσιον, ου, τὸ, convivium, compotatio; distinctio ordinum eorum qui accubarent: ex σὺν, et πίνω, bibo; f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Συμπότης, ου, ὁ, compotator, convivator: ex iisd.

Συμποτικὸς, ὴ, όν, compotatorius, convivialis: à præced.

Συμπράσσω, vel -στω, socius sum et adjutor; adjuvo, opitulor: ex σὺν, et πράσσω, vel -στω, facio, f. ξω.

Συμπρεσβύτερος, ου, ὁ, unà presbyter. Ex σὺν, et πρέσβυς, υος, et Att. ως, ὁ, senex, comparat. πρεσβύτερος, senior.

Συμπρήκτωρ, ορος, ὁ, Ion. adjutor: à συμπράσσω, quod vide.

* Συμπρόειμι, simul procedo.

Συμπροσπέμπω, unà deduco. Ex σὺν, πρὸς, et πέμπω, mitto.

Συμπροσπίπτω, aor. 1. inf. act. verbi præced.

Συμπροσφέρομαι, simul adsum, adhæreo; fut. m. συμπροσοίσομαι, imperf. συμπροσῆν. Vide εἰμὶ.

Σύμπτωμα, ἄτος, τὸ, casus, quod accidit: Hinc Angl. SYMPTOM: à συμπίπτωμαι, p. pass. verbi συμπίπτω.

Συμφᾶγα, comedo, f. 2. m. συμφάγομαι, pro -φαγοῦμαι, a. 2. συνέφαγον. Th. φάγω, edo.

Συμφέρω, conducit, 3. sing. ind. præs. verbi συμφέρω, q. v.

Συμφέρον, τὸ, commodum, utilitas: et

Συμφερτὸς, ὴ, όν, collatus, congestus; solidus: à

Συμφέρω, ες, ε, simul fero, conveho; συμφέρειν, convenire, conferre, prodesse; συμφέρομαι, unà moveor; convenio, congruo, alicui consentio, acquiesco in re aliquâ; congredior cum aliquo; cœo; pugno, manus confero; evenio, accido: f. συνοίσω, a. 1. συνήνεγκα, a. 1. part. act. συνένεγκας, ασα, αν ex σὺν, et φέρω, fero, f. οἴσω.

Συμφεύγω, unà fugio; fut. 1. m. -φεύξομαι, a. 2. act. συνέφυγον. Th. φεύγω.

Σύμφημι, propriè unà loquor, et per Metonym. consentio, cum dat. a. 2. συνέφην, ης, η. Th. φημὶ, seu φάω, dico.

Συμφλέγω, comburo, f. ξω, p. m. -πέφλεγα· à φλέγω, uro.

Συμφλογίζω, simul inflammo; f. ίσω, p. -πεφλόγικα· à φλογίζω, inflammo.

Συμφοιτητὴς, οῦ, ὁ, condiscipulus.

Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio, congestio; item casus, eventus. Plerumque fortuna adversa, calamitas. Vide συμφορέω.

Συμφοράνω, calamitatem alicujus deploro: à præced.

Συμφορέω, -ῶ, condoleo: à συμφορά.

Συμφορέω, Ion. pro συμφέρω, comporto. Hinc συμφορήσεις, a. 1. part. act. pl. n. m.

Συμφορὴ, Ion. pro συμφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio; calamitas, casus: et τὰ συμφορὰ, idem: à συμφέρω.

Σύμφορος, ου, ὁ ἡ, utilis, aptus: item comes: ab eod.

Συμφόρως, adv. commodè, utiliter; à præced.

Συμφράδμων, ονος, ὁ ἡ, qui unà consilia agitat, consiliarius; item unanimis: à

Συμφράζομαι, simul delibero; fut. m. άσομαι, et Poët συμφράσσομαι. Th. φράζω, dico, f. σω, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Συμφράσσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. et

Συμφράσσατο, contulerat, 3. sing. a. 1. m. Ion. et Poët. pro συνεφράσατο, verbi συμφράζομαι.

Συμφράσσω, vel

Συμφράττω, concludo, conspio, munio; f. ξω, p. -πέφραχα ex σὺν, et φράσσω, sepio.

Συμφρονέω, eâdem sum mente, consentio, assentior, communi consilio delibero; item intelligo, concipio: ex σὺν, et φρονέω, fut. ήσω, sapio. Th. φρὴν, mens.

Συμφρύγω, torrefacio, unà frigo; f. ξω.

Συμφυῖσαι, nom. pl. f. g. aor. 2. part. pass. verbi συμφύομαι, qu. vide.

Συμφῦλίσης, ου, ὁ, contribulis, qui est ex eâdem tribu: ex σὺν, et φυλέτης, tribulis. Th. φυλὴ, tribus.

Συμφῦομαι, una enascor; coalesco, cohæresco: a. 2. pass. συμφύην, ης, η, a. 2. part. pass. συμφὺς, ῦσα, ὺν, med. à συμφύω.

Συμφυρμὸς, οῦ, ὁ, mixtura: à p. pass. verbi

Συμφθερῶ, commisceo, f. φθερῶ, p. -πέφυρμαι, perf. pass. -πέφυρμαι.

Σύμφθος, ος, ὁ ἡ ἡ, unà plantatus, simul genitus, innatus; arboribus consitus, opacus; sociabilis; similis; consentaneus: à

Συμφῦω, f. ῦσω, unà planto, coalescere facio; coagmento: vide suprà συμφύομαι. Th. φύω, nascor.

Συμφωνία, qu. ex diversis vocibus unum efficio concentum; concino. Per Metaph. consentio, communi consensu paciscor: f. ήσω, p. συμπεφώνηκα, a. 1. συνεφώνησα, ας, ε, pactus; a. 1. pass. συνεφωνήθην, ης, η· συνεφώνηθη ὑμῖν, convenit inter vos. Ex σὺν, et φωνὴ, vocem emitto. Th. φωνή.

Συμφωνηθείς, a. 1. part. pass. præceed.

Συμφώνησις, εως, ἡ, concordia: à συμφωνέω.

Συμφωνία, ας, ἡ, convenientia vocum inter se, consonantia, concentus; consensus; conventum: et

* Σύμφωνον, ου, τὸ, pactum, conventum: et

Σύμφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, consonus; per Metaph. concors, consentiens, conveniens: ex σὺν, et φωνὴ, vox.

Συμψάω, -ῶ, contero, vestigia alicujus ita conturbo, ut non ampliùs appareant: a. 1. part. συμψήσας. Th. ψάω, comminuo.

Συμψηφίζω, computo: f. ίσω, a. 1. συνεψήφισα, ας, ε, perf. συνεψήφικα· ex σὺν, et ψηφίζω, calculis computo. Th. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

* Σύμψηφος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus idem est suffragium, consentiens.

Σύμψυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, unanimis: ex σὺν, et ψυχὴ, anima.

ΣΥ'Ν, *CUM*, præpos. regens dat. σὺν Χριστῷ εἶναι, cum Christo esse: [* cum acc. contra morem Græcorum LXX. Eccles.] In compos. unà, pariter, eodem tempore.

Σῦν, suem, acc. à σῦς, συὸς, sus.

Συναγάγεῖν, a. 2. inf. act. et

Συναγάγετε, 2. pl. a. 2. imperat. act. et

Συνάγαγον, pro συνήγαγον, a. 2. ind. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συνάγγελος, ου, ὁ ἡ ἡ, legationis socius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Συναγήρω, colligo me. Th. ἀγήρω, colligo.

Συνάγιεδιν, Bœot. pro συνηγίεθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi præceed.

Συναγορεύσας, αντος, a. 1. part. act. à

Συναγορεύω, colloquor, adstipulor, eandem causam defendo; tueor, patrocinor: f. εύσω· ex σὺν, et ἀγορεύω, idem quod ἀγορεύομαι, concionor, dico. Th. ἀγορὰ, forum.

Συναγόμενος, præs. part. m. verbi συνάγερμαι, congrego: quod ex σὺν, et ἄγερμαι, per Sync. pro ἀγήερμαι. Th. ἀγήρω, congrego.

* Συναγυρμὸς, οῦ, ὁ, collectio: ἀπὸ συνάγυρμον φρονήσεως, Plat. in Polit. ii. tom. p. 272. ad colligendam prudentiam: ab ἀγύρω, congrego, undè et

Συνάγυρτος, ου, ὁ ἡ ἡ, simul collectus.

Συνάγω, ας, α, colligo, congrego, [* de uno dicitur, Matt. ξίνος ἤμην, ἠ συνηγάγετε με· et LXX. apud Jud. ὑκ ἰςὶν ἀνὴρ συνάγων με ἀπ᾽ ἐμοῦ εἰκαίαν, et 2 Sam. Grotius inter Hebraismos refert, necdum suppetit quicquam quo illum confutem. Kypke.] f. συνάξω, a. 2. συνῆγον, et Att. συνήγαγον, in 2. pl. συνηγάγετε, hospitio excepistis, a. 2. imperat. συνάγαγε, collige, in 2. pl. συναγάγετε, a. 2. sub. act. συναγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. part. act. συναγάγων, ουσα, ον, p. ind. act. συνῆχα, p. pass. συνῆγμαι, ξαι, κται, p. part. pass. συνηγμένος, η, ον, congregatus; a. 1. ind. pass. συνήχθην, ης, η, a. 1. part. pass. συναχθὲις, f. 2. ind. pass. συναχθήσομαι, p. m. συνήγαγε· ex σὺν, et ἄγω, duco.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, *SYNAGOGA*, conventus, collectio, schola. Hinc Angl. SYNAGOGUE: à præceed.

Συναγωνίζομαι, unà certo, f. ίσομαι, p. pass. συνηγώνισμαι, a. 1. m. συνηγωνισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. συναξωνίσασθαι· ex σὺν, et ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, certamen.

Συναγωνιςὴς, οῦ, ὁ, qui unà certat; in acc. pl. συναγωνιςὰς. Ex σὺν, et ἀγωνιςὴς, οῦ, ὁ, certator, athleta, quod ab ἀγωνίζομαι, certo.

Συνᾴδω, 3. pl. præs. à

Συνήδω, consono; consentio. Th. ἀιδὸω, et contr. ᾴδω, cano, f. ᾴσω, p. ᾆκα.

Συναθλίω, -ῶ, unà certo, f. ήσω, p. συνήθληκα, a. 1. συνήθλησα, ας, ε, ab ἄθλιος, pro ἀθλίω, certo. Th. ἄθλος, certamen.

Συναθροίζω, congrego, congero, conglobo, glomero: f. ίσω, p. συνήθροικα, a. 1. συνήθροισα, a. 1. part. act. συναθροίσας, perf. pass. συνήθροισμαι, p. part. pass. συνηθροισμένος, η, ον, congregatus: ex σὺν, et ἀθροίζω, colligo. Th. ἀθρόος, confertus, in unum collectus.

Συναΐγδην, adv. simul, uno impetu. Th. ἄϊσσω, cum impetu ruo.

Συναΐκτην, impetum pariter faciebant, Ion. pro συνήϊκτην, 3. dual. plusq. p. pass. verbi συναΐσσω.

Συναίμιος, dat. pl. à

Σύναιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, consanguineus: ex σὺν, et αἷμα, ατος, τὸ, sanguis.

Συναίρεται, 3. sing. præs. pass. verbi συναίρω, quod vide.

Συναιρέω, simul profligo; item simul complector, contraho in unum: ex σὺν, et αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ηκα, quod vide.

Συναίρω, simul tollo, confero, opitulor: fut. συνᾶρῶ, p. συνῆρκα, a. 1. συνῆρα, a. 1. inf. act. συνῆραι. Th. αἴρω, tollo.

Συναΐσσω, simul irruo; f. ξω, f. 1. m. συναΐξομαι, p. pass. συνήϊγμαι, plusq. p. συνηΐγμην, ξε, πλε. Th. ἀΐσσω, ruo, cum impetu fero; f. ξω.

Συναιχμάλωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, captivitatis socius: ex σὺν, et αἰχμάλωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, captivus.

Συνακολυθίω, -ῶ, unà sequor, f. ήσω, p. συνηκολύθηκα, a. 1. συνηκολύθησα. Th. ἀκόλυθος, ου, ὁ ἡ ἡ, comes.

Συναλγίω, unà doleo, f. ήσω, p. συνήλγηκα. Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Συναλίζω, congrego, f. σω, p. συνήλικα, præs. part. m. συναλιζόμενος, conveniens, veniens in cœtum, a. 1. part. pass. συναλισθὲις, ab ἀλίζω, congrego. Th. ἅλις, satis, adv.

* Συναλίσκω, unà consumo.

Συνάλλαγμα, ατος, τὸ, commercium, contractus, impr. de pecuniâ: à p. pass. verbi

Συναλλάττω, paciscor cum aliquo; item congredior cum aliquo; concilio: ab ἀλλάττω, muto, f. ξω, p. χα.

Συνάμ᾽ pro συνᾶμα, adv. simul cum, unà: ab ἅμα, simul.

Συνάμορος, vel συνάμορος, ου, ὁ ἡ ἡ, vastator, maleficus. Vide συναμορία.

Συναμφότερον, pro ἀμφότερον, utrumque. Th. ἄμφω, ambo vel ambæ.

Συναμορία, lædo, vasto. Alii malunt συναμορία legere; quod à συνάμορος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui in fatis est nocere alii; qui ad id natus est ut alios lædat. Scribitur et συνάμορος, ex σὺν, lædo, et μόρος, fatum. Th. μίαρος, divido.

Συναναβαίνω, unà ascendo, f. m. βήσομαι, a. 2. συνανέβην, ης, η, a. 2. part. act. συναναβὰς, in f. g. συναναβᾶσα, ης, ή, et in pl. συναναβᾶσαι, quæ simul ascenderunt: ex σὺν, ἀνὰ, et βαίνω, eo.

Συναναβᾶσι, dat. pl. m. et n. g. a. 2. part. act. συναναβᾶσα, ης, ή, a. 2. part. f. g. à præced.

Συναναιρέω, simul tollo: ex σὺν, ἀνὰ, et αἱρέω, capio: f. ήσω, a. 2. ἐλον.

Συνανάκειμαι, simul accumbo, imperf. m. συνανεκείμην, εο, ετο, et in 3. pl. συνανέκειντο, præs. part.

m. *συναπαύσομαι*, ι, σ' ex *σὺν*, *ἀπὸ*, et *παῦμαι*, *jaceo* : f. m. *κάσομαι*.

Συναπαρίγνυμι, *simul commisceo*, f. *συναπαμίξω*, aor. 1. *συναπέμιξα*, pass. inf. pass. *συναπαμίγνυσθαι* ex *σὺν*, *ἀπὸ*, et *μίγνυμι*, *misceo* ; f. *μίξω*, p. *μέμιχα*. Hinc

Συναπάμιξις, *ιος*, ἡ, *cammixtio* ; *commercium*.

Συναπασύομαι, *simul quiesco, unà refocillor* ; f. m. *ασύσομαι* ex *σὺν*, *ἀπὸ*, et *ασύω*, *cesso* ; a. 2. *ἠσάμην*.

Συναπαυλίσω, *implico*, f. *συλίξω*, p. *συλέλιχα* ex *σὺν*, *ἀπὸ*, et *πλίσσω*, *necto*.

Συναπαυρίσκω, *unà revertor* ; *συναπαυρίσκομαι*, *converso cum aliquo* : ex *σὺν*, *ἀπὸ*, et *αὐρίσκω*, *verto*, f. *ψω*. Hinc

Συναπαυρσή, *ῆς*, ἡ, *reversio*, *conversatio*.

Συναπαφέω, *simul eveho*, f. *συναπάσω*, a. 1. *συναπήνεγκα* ex *σὺν*, *ἀπὸ*, et *φέρω*.

* Συναπαφορά, *ᾶς*, ἡ, *relatio* vel *respectus ad aliquid*, ἢ τὰ *θεῖα*, *ad res divinas*. Antonin. iii. § 13. à præced.

Συναπενεχθῆναι, a. 2. ind. pass. verbi *συναπαφέρω*.

Συναντάω, *-ῶ*, *occurro* : cum dat. f. *ήσω*, f. 1. part. act. *συναντήσων*, *οντος*, a. 1. ind. act. *συνήντησα*, a. 1. part. *συναντήσας* ex *σὺν*, et *ἀντάω*, *obvius fio*. Th. *ἀντί*.

Συνάντημα, *ατος*, τὸ, *occursus*, *eventus*, *exitus* ; à præced.

Συνάντησις, *ως*, ἡ, *occursus* : ab eod.

Συναντιλαμβάνω, *vicissim juvo*, *opem fero* ; cum dat. a. 2. m. *συναντιλαβόμην*, *ου*, *ετο*, a. 2. sub. m. *συναντιλάβωμαι*, *ῃ*, *ηται* ex *σὺν*, *ἀντὶ*, et *λαμβάνω*, *capio* ; f. m. *λήψομαι*, a. 2. *ἔλαβον*.

Συνάντομαι, *occurro*, *obviàm eo* : Poët. pro *συναντάω*, quod vide.

Συναντόντων, gen. pl. part. præs. præced.

Συναντῶσι, *occurrant* ; 3. pl. præs. sub. verbi ejusd.

Συνάξω, 3. sing. f. 1. act. verbi *συνάγω*, quod vide.

Συνάορος, *ου*, ὁ & ἡ, *conjunctus*, *socius*, *comes*. Th. *ἀείρω*, *erigo*, f. 2. *ἀερῶ*, p. m. *ἤορα*, et Ion. *ἄορα*.

Συναπάγω, *simul abripio* ; f. *ξω*, p. *συναπῆχα* ; pass. part. m. *συναπαγόμενος*, *υ*, *obsecundans*, *obtemperans* : a. 1. ind. pass. *συναπήχθην*, *ης*, *η*, *simul abreptus fui*, a. 1. part. pass. *συναπαχθείς*, *ἐντος*, *simul abreptus* : ex *σὺν*, *ἀπὸ*, et *ἄγω*, *duco*.

Συνάπας, *ασα*, *αν*, *simul omnis* : ex *σὺν*, et *ἅπας*, *universus*. Th. *πᾶς*, *omnis*.

Συναπίερψα, *ας*, *ε*, a. 1. ind. act. verbi *συναπερόω*.

* Συναπίεχομαι, *unà cum aliquo abeo*.

Συναπισάτω, Ion. pro *συαφίστω*, 3. pl. imperf. m. vel pass. verbi *συαφίστημι*, vide *ἀφίστημι*. Alii legend. censent *συναπισάτω*.

Συναποδρήσομαι, *-οῦμαι*, *unà aufugio*.

Συναποθνήσκω, *simul morior* : cum dat. a. 2. ind. act. *συναπέθανον*, *ες*, *ε*, a. 2. inf. *συναποθανεῖν* ex *σὺν*, *ἀπὸ*, et *θνήσκω*, *morior* : f. 2. m. *θανοῦμαι*, p. act. *τέθνηκα*.

Συναποκρύπτω, *occulto* : ex *σὺν*, *ἀπὸ*, et *κρύπτω*, *abscondo* ; f. *ψω*, a. 2. *ἔκρυβον*.

Συναπολίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. et

Συναπόλῃ, *simul pereas* ; 2. sing. a. 2. sub. med. à

Συναπόλλυμι, *unà perdo*, *συναπόλλυμαι*, *und pereo* ; a. 2. m. *συναπωλόμην*, *ω*, *ετο* ex *σὺν*, *ἀπὸ*, et *ὄλλυμι*, *perdo* ; f. *ὀλέσω*, a. 2. m. *ὠλόμην*, p. m. *ὄλωλα*, et Att. *ἔλωλα*.

Συναποστίλλω, *simul mitto*, *ablego* ; f. *συναποστιλῶ*, p. *συναπέσταλκα*, a. 1. *συναπέστειλα* ex *σὺν*, *ἀπὸ*, et *στέλλω*, *mitto*.

Συνάπτω, *adnecto*, *copulo*, *conjungo*, *ferrumino*, *continuo* ; *attingo*, *advenio*, *adsum* : f. *ψω*, p. *συνῆφα* ; *συνάπτει ὥρα*, *tempus instat et urget*. Th. *ἅπτω*, *necto* ; f. *ψω*, p. *ἧφα*.

Συνᾶραι, a. 1. inf. act. verbi *συναίρω*, *confero*. Th. *αἴρω*, *tollo* ; f. *ἀρῶ*, p. *ἦρκα*, a. 1. *ἦρα*.

Συναρέσθαι, a. 1. inf. m. ejusd.

Συναρήκασι, Att. redupl. pro *συνήρκασι*, 3. sing. p. pass. à

Συναράσσω, *collido*, *confligo*. Th. *ἀράσσω*, *pulso*.

Συναριθμίω, *-ῶ*, *connumero*, *computo* : f. *ήσω*, p. *-ηρίθμηκα* ex *σὺν*, et *ἀριθμίω*, *numero*.

* Συναρκίομαι, cum dat. *sufficio*, *patientèr aliquem fero*, Theoph. Charact. c. iii. ex *σὺν*, et *ἀρκίομαι*, *contentus sum*.

Συναρμόζω, *coapto*, *concinno* ; *congruo*, *convenio*, *quadro* : f. *σω*. Ex *σὺν*, et *ἁρμόζω*, *apto*. Th. *ἄρω*, idem.

Συναρμολογίω, *-ῶ*, *congruentèr coagmento*, *aptè concinno* ; fut. *ήσω*, p. *συνηρμολόγηκα*, part. præs. pass. *συναρμολογούμενος*, *-όμενος*, *-ομένη*, *-ομένη*, *congruentèr coagmentatus*, *-a* : ex *σὺν*, et *ἁρμολογίω*, *-ῶ*, *aptè concinno*, *compingo*, et hoc ab *ἁρμός*, (pro *ἀρμός*, *ῦ*, *ὁ*, *compages*, ab *ἄρω*, *apto*, f. *ἀρῶ*, p. *ἦρκα*, p. pass. *ἦρμαι*,) et *λίγω*, *dico*.

Συνάρμοξις, Dor. et Ion. pro *συναρμόζω*, a. 1. ind. act. verbi *συναρμόζω*.

Συναρπάζω, *simul abripio*, *diripio* ; f. *ἄσω*, p. *συνήρπακα*, plusq. p. *συνηρπάκειν*, *ας*, *α*, a. 1. ind. act. *συνήρπασα*, a. 1. part. *συναρπάσας*, a. 1. pass. *συναρπάσθην*, *ῆς*, *η*, a. 1. part. pass. *συναρπασθείς*, *ῆσα*, *ὲν*, *abreptus*. Th. *ἁρπάζω*, *rapio* ; f. *σω*, et Dor. *ξω*.

Συναρπάσας, *αντος*, vide in præced.

Συνασπίζω, *confertis clypeis pugno*, *testudine factâ pugno* : ab *ἀσπίζω*, *clypeo protego*. Th. *ἀσπίς*, *ίδος*, ἡ, *clypeus*.

Συνασπισμός, *ῦ*, ὁ, *mutua defensio*, *cum militès mutua scuta et hastas obtendunt capiti-s* à præced.

Συναυλίζομαι, *unà commoror*, *conversor*, f. m. *ιοῦμαι*, p. pass. *συναύλισμαι*. Th. *αὐλή*, *stabulum*.

Συναυξάνω, *simul augeo*, *facio crescere* ; f. *συναυξήσω*, p. *συναύξηκα*, præs. m. *συναυξάνομαι*, *simul cresco* ; præs. inf. *συναυξάνεσθαι* ex *σὺν*, et *αὐξάνω*, *augeo* ; f. *ήσω*. Th. *ἄξω*, idem.

Συναυξηθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. præced.

* Συνάφασα, *ας*, ἡ, *conjunctio*.

Συναχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi *συνάγω*, *congrego* ; f. *ἄξω*, p. *συνῆχα*. Th. *ἄγω*, *duco*.

Συναχθόμενοι, *η*, *ον*, f. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Συνάχθομαι, *condolesco* ; in 3. pl. *συνάχθονται* ab *ἄχθομαι*, *gravor*, *ægrè fero*. Th. *ἄχθος*, *ους*, τὸ, *pondus*, *onus*.

Σύναψις, *εως*, ἡ, *conjunctio* : à *συνάπτω*.

Συνάψομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi *συνάπτω*, *connecto*. Th. *ἅπτω*, *necto* ; f. *ψω*.

Συνδάκνω, *commordeo*, *compango*. Vide *δάκνω*, *mordeo*.

Συνδαινύσι, *cum alio cœno* : à *δαινύω*, *cœno*. Th. *δᾶσαι*, *cœna*.

Συνδάπανον, *άνου*, a. 1. imperat. m. verbi præced.

Σύνδεσμος, *υ*, ὁ, *nexus*, *vinculum* : à *συνδέω*, quod vide.

Συνδύμενος, Ion. pro *συνδόμενος*, *-όμενος*, *qui vinctus est cum aliquo* : à

Συνδέω, *simul vincio*, *colligo*, *connecto*, *consocio*, *concilio* : f. *ήσω*, p. *συνδέδεκα*, p. pass. *συνδέδεμαι*, p. part. pass. *συνδεδεμένος*, *simul vinctus* : ex *σὺν*, et *δέω*, *ligo*.

Συνδυναπονέω, *cum aliquo periculum subeo* : ex *σὺν*, *δὺς*, et *πονέω*, *periclitor*. Th. *πόνος*, *periculum*.

Συνδιατρίβω, *commoror apud* vel *cum, consuetudinem habeo cum; sector in, operam et studium pono:* imperf. συνδιέτριβον, ες, ε· ex σὺν, διὰ, et τρίβω, *tero:* f. ψω, p. τέτριφα, p. pass. τέτριμμαι.

Συνδιαφθείρω, *cum alio perfero aut sustineo, aliquem in re aliquâ tolerandâ adjuvo.*

Συνδιαχειρίζω, f. ίσω, *contrucido.* Vide in διαχειρίζω.

Συνδιαχρίσιον, ες, ε, imperf. vel a. 2. act. verbi συνδιαχρίζω.

Συνδιαχρᾶνε, 3. sing. imperf. m. verbi συνδιαιτάομαι, -ῶμαι, *cohabito, contubernalis sum;* à διαίτημαι, *vitam dego.* Th. διαιτα, ης, ή, *vivendi mos.*

Σύνδικος, ε, ὁ ἡ, *testis, comes, adjutor:* propriè σύνδικοι vocantur *plures patroni, qui simul unam eandemque causam in judiciis defendunt.* Th. δίκη, *jus.*

Συνδιώκω, unà *persequor.*

Συνδοκῶν, dicitur *de quo inter multos convenit, quod communiter placet.* Th. δοκέω, *censeo.*

Συνδοκιμάζω, *simul exploro seu probo:* à δοκιμάζω, *probo, exploro.*

Συνδοκιμάσαντας, acc. pl. f. 1. part. act. verbi præced.

Συνδοξάζω, *simul glorifico:* f. άσω, p. συνδεδόξακα, a. 1. ind. pass. συνεδοξάσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. συνδοξασθῶ, ῆς, ῆ, et in 1. pl. συνδοξασθῶμεν· à δοξάζω, et hoc à δόξα, ης, ἡ, *opinio.* Th. δοκέω, *videor.*

Σύνδουλος, ε, ὁ ἡ, *conservus, -a.* Th. δοῦλος, *servus.*

Συνδραμών, -ῶ, *concurro,* f. ὁμοῦμαι, p. m. δεδράμηκα.

Συνδραμόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συντρέχω, *concurro.* Th. τρέχω, *curro:* f. δραμοῦμαι, p. m. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Συνδρομάδες, ων, *concurrentes:* Epithet. insularum, quæ et Συμπλεγάδες appellantur. Vide præced.

Συνδρομὴ, ῆς, ἡ, *concursus:* à συντρέχω· vide in συνδραμόντων.

Σύνδρομος, ε, ὁ ἡ, Poët. *concurrens; consentiens, currûs socius.*

Συνδυάζω, *copulo, communico, conjungo;* f. άσω, p. -δεδύακα.

Σύνδυο, οἱ, αἱ, τὰ, Poët. *duo simul conjuncti, bini;* ex σὺν, et δύο, *duo.*

Συνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συμβάλλω.

Συνέβη, et Dor. συνέβα, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συμβαίνω, *evenio.* Th. βαίνω, *eo;* f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Συνεβόσκετο, 3. sing. imperf. pass. verbi συμβόσκω, unà *pasco;* quod à βόσκω, *pasco.* Th. βόω, *pasco;* f. όσω et όσω.

Συνεβόλοντο, ες, ε, imperf. verbi συμβουλεύω, *consulto, hortor:* quod à βουλεύω, idem. Th. βουλὴ, *consilium.*

Συνεβούλευσε, et συνεβούλευσαν, 3. sing. et pl. a. 1. m. verbi ejusd.

Συνεγείραι, a. 1. imperat. act. à

Συνεγείρω, *simul excito.* Th. ἐγείρω, *excito;* f. -ερῶ, a. 1. ἤγειρα, a. 1. pass. ἠγέρθην, ης, η.

Συνεδρεύοντων, gen. pl. part. præs. act. à

Συνεδρεύω, *consideo;* f. εύσω· ab ἕδρα, *sedes.* Th. ἵζομαι, *sedeo;* f. 2. m. ἵδρυμαι.

Συνεδρία, ας, ἡ, *assessio:* à præced.

Συνέδριον, ε, τὸ, *consessus,* sc. *judicum:* à

Συνέδρος, ε, ὁ, *consessor, assessor, consiliarius:* ex σὺν, et ἕδρα.

Συνέεργε, Poët. pro συνέργω, quod pro συνέεργον, *simul includo, colligo, constringo.* Th. εἴργω, *includo.*

Συνεζευγμένος, η, ον, *conjunctus, a, um,* perf. part. pass. verbi συζευγνύω, vel -νῦμι, *conjungo:* quod ex σὺν et ζευγνύω, seu -υμι, *jungo;* f. ζεύξω.

Συνεζευγμένως, *conjunctim;* adv. à præced.

Συνέζευξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συζευγνύω, *conjungo,* quod vide.

Συνεζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi συζητέω, *discepto,* quod vide.

Συνεζωσαίνει, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συζωσαίνω, quod vide.

Συνέηκα, ας, ε, Ion. pro συνῆκα, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, f. συνήσω ex σὺν, et ἵημι, seu ἴω, *mitto.*

Συνεθέμεθα, 1. pl. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, *constituo;* f. συνθήσω, p. συντέθεικα, a. 2. m. συνεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, *pono.*

Συνέθεντο, *componebant;* 3. pl a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

Συνέθιν, Dor. pro συνέθεσο, -θεο, vel -θυ, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi συνείθημι, a. 2. m. συνεθέμην. Th. τίθημι, *pono.*

Συνέθιζε, f. ίσω, *consuefacio:* quod ab ἴθιζω, idem. Th. ἴθος, τὸ, *mos; consuetudo.*

Συνεθιζθῆς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνεθίζω.

Συνειδὼς, f. ήσω, *sum conscius:* ab εἶδον, *scio.* Th. ἴδω, idem.

Συνείδησις, εως, ἡ, *conscientia, intelligentia;* in pl. συνειδήσεις· à præced.

Συνεῖδον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi συνείδω.

Συνειδυῖα, ας, ἡ, f. g. et in m. g. συνειδὼς, ότος, ὁ, *conscius,* et in n. g. συνιδὸς, ότος, τὸ, *conscientia:* contractè pro συνειδυῖα, ῖας, ῆς, p. part. act. verbi συνοίδα, q. v.

Συνείδω, *scio, perspicio;* a. 2. inf. συνιδεῖν, a. 2. part. συνιδὼν, όντος, p. m. σύνοιδα, *conscius mihi sum.* Th. ἴδω, *scio; video:* f. m. ἴσομαι.

Συνειδὼς, ότος, vide in συνειδυῖα.

Συνειλιγμένος, η, ον, Att. pro συλλελιλιγμένος, p. part. pass. verbi συλλίγω, *colligo.*

Συνειλίσσω, *convolvo, cogo, impello, includo:* vide ἑλίσσω.

Συνείληφα, perf. ind. act. Att. undè συνειλημὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo,* q. v.

Συνειληφυῖα, et συνειληφὼς, vide in συνείληφα.

Συνείληχα, ας, ε, Att. pro συλλέλαχα, ας, ε, p. ind. act. verbi συλλαγχάνω, *simul sortior.* Th. λαγχάνω, *sortior:* a. 2. ἔλαχον, tanquam à λάχω, inusitat. p. m. λέλογχα.

Συνειλοχέναι, *collegisse:* p. infin. Att. et

Συνειλοχὼς, υῖα, ὸς, p. part. Att. verbi συλλέγω, *colligo.* Th. λέγω, *lego;* f. ξω, p. λέλεχα, et Att. εἴλοχα.

Σύνειμι, *sum cum alio, consuetudinem habeo; sermocinor, in conventu discepto;* cum dat. imperf. συνῆν, f. m. -ίσομαι, præs. infin. συνεῖναι, præs. part. συνὼν, *conversans;* οἱ συνόντες τῷ Σωκράτει, *Socratis familiares, discipuli:* ex σὺν, et εἰμὶ, *sum.*

Συνεινᾶσιν, *alicui assentior, alicui patrocinari.* Th. ἴσω, *dico.*

Συνείπετο, 3. sing. imperf. m. verbi συνέπομαι, *comitor.* Th. ἵσω, *sequor.*

Συνείρω, *connecto, perpetuâ oratione declamo,* item *cohæreo.* Th. εἴρω, *necto.*

Συνειὼς, *conscius:* a. 2. part. act. verbi συνίημι, *intelligo,* quod vide.

Συνεισελθεῖν, a. 2. inf. act. à

Συνεισέρχομαι, *simul ingredior:* cum dat. a. 2. ind. συνεισῆλθον, ες, ε· ex σὺν, εἰς, et ἔρχομαι *venio;* f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Συνεισήνεγκεν, Att. Sync. pro συνεισεφέρεγκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεισφέρω, *simul induco:* quod à φορέω, *gesto.* Th. φέρω. Alii volunt ab ἐνέγκω, derivari, *intus admitto.*

Συνεισῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. Vide in συνεισέρχομαι.

Συνεῖχε, *continebat;* 3. sing. imperf. act. verbi συνέχω, *contineo.*

Th. ἴσχω, *habeo*; imperf. ἴσχον, f. σχήσω.

Συνεύχετο, *angebatur*; 3. sing. imperf. pass. *συνέχω, constringo.* Vide præced.

Συνεφάβευσα, ας, ι, a. 1. ind. act. verbi *συγκαβίζω, unà colloco et sedeo*, q. v.

Συνεφαίετο, *coardebat*: 3. sing. imperf. pass. verbi *συγκαίω*, quod ex *σὺν*, et *καίω, uro*; f. *καύσω*, a. 3. ἔκαυσα, a. 2. pass. ἐκάην.

* Συνεβοάσα, *unà cum aliis proclamo.*

Συνέβημος, υ, ὁ ἢ ἡ, *socius peregrinationis*: ab ἔκδημος, *absens à popularibus suis.* Th. δῆμος, *populus.*

Συνεκίκρατο, per Sync. pro *συνεκικίρατο*, 3. sing. plusq. perf. pass. et

Συνεκίρασα, ας, ι, a. 1. ind. act. verbi *συγκιρᾰνῦμι, tempero*; f. *συγκιρᾰσω*, p. *συγκικίρακα.* Th. κιράννυμι, *misceo.*

Συνεκίνησαν, 3, pl. a. 1. ind. act. verbi *συγκινέω*, -ῶ, *commoveo*, f. ήσω: ox *σὺν*, et κινέω, *moveo.*

Συνεκκεντέω, -ῶ, *unà confodio, occido*: ex *σὺν*, et ἐκκεντέω, *effodio.*

Συνέκλεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *συγκλείω*, *concludo*, q. v.

Συνέκλικτος, υ, ὁ ἢ ἡ, *unà electus*: ex *σὺν*, et ἐκλίγω, *eligo.* Th. λίγω, *lego*, f. ξω.

Συνεκπολέμισε, -ῶ, *unà debello, simul vinco*; f. ήσω. Vide πολεμέω.

Συνεκπράσσω, *simul exigo*; in med. *unà ulciscor*: ex *σὺν*, ἐκ, et πράσσω.

Συνεκρόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *συγκροτέω, complodo.*

Συνεκτάξω, *simul instruo*: à verbo τάττω, seu -σσω, *ordino.*

Συνεκτικὸς, ἡ, όν, *cohibendi* seu *continendi vim habens*; *continens et in suo statu conservans*; *compactus*: à *συνέχω.*

Συνεκτρέφω, *unà enutrio, simul alo*; f. ψω, à verbo τρέφω, *nutrio.*

* Συνεκτρέχω, *unà excurro, evenio, adjuvo.* Th. τρέχω.

Συνεκτρίβω, f. ψω, *contero.* Th. τρίβω.

Συνέκτροφος, υ, ὁ ἢ ἡ, *simul nutriens*: à *συνεκτρέφω.*

Συνέλᾶβεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *συλλαμβάνω, comprehendo*, quod vide.

Συνελᾶβόμην, υ, ετο, a. 2. m. ab eod.

Συνελάλει, 1. sing. vel S. pl. imperf. act. verbi *συλλᾰλέω*, -ῶ, *colloquor*, quod vide.

Συνελαύνω, *compello*, -*is*: f. *συνελάσω*, a. 1. *συνήλασα*, *compuli.* Th. ἐλαύνω, *agito.*

Συνέλαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi *συλλέγω.*

Συνέλευσις τοῦ, ἡ, *conventus*: à *συνέρχομαι, convenio.*

Συνελθεύσας, acc. pl. p. part. m. verbi *συνέρχομαι, convenio*, quod vide.

Συνελήφθη, ης, η, *conceptus fui*: et in 3. pl. *συνελήφθησαν*, a. 1. ind. pass. verbi *συλλαμβάνω, comprehendo*, quod vide.

Συνελθεῖν, a. 2. inf. act. et

Συνελθόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi *συνέρχομαι*, q. v.

Συνελᾶῶν, *contraho*: ex *σὺν*, et ἑλκύω, f. ὕσω, *traho.* Th. ἕλκω, idem.

Συνελογίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi *συλλογίζω*, q. v.

Συνελύνει, dat. sing. a. 2. part. act. verbi *συναιρέω, simul everto, contraho in unum.* Th. αἱρέω, *capio*; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, a. 2. part. ἑλὼν, ὄντος.

Συνεμάχησας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi *συμμαχέω, pugnæ sum socius, sto à partibus alicujus*; f. ήσω. Th. μάχομαι, *pugno.*

Συνέμην, a. 1. inf. act. Dor. et Æol. pro *συνεῖναι*, verbi *συνήμι, percipio, intelligo*, q. v.

Συνενέκασιν, Ion. et Æol. 3. pl. a. 1. opt. act. verbi *συμφέρω, confero.* Vide ἐνέγκαι.

Συνενέκεται, *confertur*: 3. sing. præs. ind. pass. ab *συνενέκω*, Poët. pro *συμφέρω.*

* Συνενήνοχα, ας, ι, p. m. ejusd. οὐδὲ τοῦτο συνενήνοχεν αὐτῷ, Dem. de Rhod. lib. *nihil hoc ei profuit.*

Συνεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *unà diripio.*

Συνεξαμαρτάνω, ις, ι, *unà erro* vel *delinquo*: in 3. pl. *συνεξαμαρτάνουσι* ex *σὺν*, et ἁμαρτάνω, *pecco*; f. ἁμαρτήσω, a. 2. ἥμαρτον.

Συνεξεπέξαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro *συνεξεπράξαντο*, à *συνεκπράσσω.*

Συνέρχομαι, *convenio, unà exeo*: f. 1. m. -ελεύσομαι, p. m. -ελήλυθα. Th. ἔρχομαι.

Συνεξετάζονται, 3. pl. ind. pass. à

Συνεξετάζω, *exquiro*: ex *σὺν*, ἐξ, et ἐτάζω, *examino*; f. σω.

Συνεξετάντων, imperf. verbi *συνεκτάττω, simul ordino.*

Συνεξεσπάλλω, *pertraho*: ex *σὺν*, et ἐκπάλλω, *appello*; f. λῶ. Th. πάλλω, f. λῶ. Æol. σω, idem.

Συνεξομοιῶμαι, *assimilor*: ex *σὺν*, ἐξ, et ὁμοιόω, *assimilo*: et hoc ab ὅμοιος, *similis.* Th. ὁμὸς, idem.

Συνεξομοιῶσθαι, præs. infin. pass. verbi præced.

Συνεξορμάω, *unà irrumpo*: ex *σὺν*, ἐξ, et ὁρμάω, *irruo.* Th. ὁρμὴ, *impetus.*

Συνεπέπαλεν, *pertraxit*; *devenit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *συνεξοπάλλω.*

* Συνεπετάζω, *unà festum celebro.*

Συνεπεχμὸς, Att. pro *συνοχμὸς*, idem quod *συνοχὴ*, ῆς, ἡ, *junctura, commissura*: à *συνέχω, contineo.* Th. ἴσχω, *habeo.*

Συνεπεθήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi *συμπάθέω, condoleo*, q. v.

Συνέπαινος, υ, ὁ ἢ ἡ, *consentiens, comprobans*: ex *σὺν*, ἐπὶ, et αἶνος, *laus.*

Συνεπακολυθίω, -ῶ, f. ήσω, *unà subsequor, simul sector*: ex *σὺν*, ἐπὶ, et ἀκολυθίω, *sequor.*

Συνέπαξα, Dor. pro *συνέπηξα*, q. v. in *συνέπηξιν.*

Συνεπάψασθαι, Ion. pro *συνεφάψασθαι, simul attingere et aggredi*: a. 1. inf. m. verbi *συνεφάπτομαι*: ex *σὺν*, ἐπὶ, et ἅπτομαι, *tango.*

Συνεπιλαφεῦνω, *simul allevo*: ex *σὺν*, ἐπὶ, et ἐλαφύνω, *allevo.* Th. ἐλαφὸς, *levis, celer.*

Συνέπιμψα, a. 1. ind. act. verbi *συμπίμπω, unà mitto.* Th. πίμπω, *mitto*; f. ψω, p. πέπομφα.

Συνεπίσηνε, ης, η, a. 2. ind. act. verbi *συνεφίστημι, unà præficio*: ex *σὺν*, ἐπὶ, et ἵστημι, *sto*; f. στήσω.

Συνέπηξεν, *condensavit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *συμπήγνυμι, compingo.* Th. πηγνύω, seu πήγνυμι, idem; f. ξω, p. χα, p. m. πέπηγα.

Συνεπιθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi *συνεπιτίθεμαι.*

Συνεπιμέλομαι, *unà curo.* Th. μέλει, *curæ est.*

Συνεπιμαρτύρω, -ῶ, *testimonium insuper præbeo, adstipulor*; f. ήσω, p. *συνεπιμεμαρτύρηκα*, ex *σὺν*, ἐπὶ, et μαρτυρέω, *testor.* Th. μάρτυς, υρος, ὁ, vel ἡ, *testis.*

Συνεπίμεμψε, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi *συμπίνω, bibo cum aliqua*: cum dat. fut. *συμπιόμαι*, p. *συμπέπωκα*, a. 2. ind. act. *συνέπιον*, ες, ε. Th. πίνω, *bibo.*

Συνεπιπονέω, *unà laboro*: ex *σὺν*, ἐπὶ, et πονέω, *laboro.*

Συνεπισκέπτομαι, *unà inspicio, unà considero*: f. 1. m. ψομαι: à *σκέπτομαι, considero.*

Συνεπισπᾶσθαι, præs. inf. verbi

Συνεπισπάω, -ῶ, *simul attrahe.* Th. σπάω.

Συνεπισπόμενος, *simul sequens.* Vide in *σπῶ, sequere.*

Συνεπίσταμαι, *conscius sum mihi, simul scio.* Th. ἴστημι.

Συνεπισχύω, *adjuvo, auxilior, supplicias fero*; f. ύσω, p. *συνεπισχύκα.*

Συνεπιτίθημι, *simul impono, impeto*: *συνεπιτίθεμαι, simul adorior et invado, insurgo, aggredior*;

Digitized by Google

sum ; ulor, abutor, ut tempore, &c. ex σὺν, ἰωὶ, et τίθημι.

Συνίσπῡγον, imperf. act verbi συσπῡγω, suffoco ; f. ξω, p. συσπίσπυχα, a. 1. συνίσπυξα. Th. σπύγω, idem.

Συνίσπυξεν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Συνισταδόν, ας, ι, a. 1. act. à συσταδίζω.

Συνίστασαι, consequor, comitor ; cum dat. imperf. m. συνιστάμην, ω, στο· ex σὺν, et ἵστω, sequor.

Συνιστεύκασι, incideras ; Ion. legitur pro συνιστεύκαμεν, 3. sing. plusq. perf. act. verbi συμπίπτω, incido. Th. πίπτω, cado, quod vide.

• Συνιστρυίζω, f. ίσω, colligo, in fasciculum congero ; contribuo, opitulor ad aliquid efficiendum, Isoc. ad Philippum : ex σὺν, et ἰστρυίς.

• Συνιτρέω, -ῶ, simul amo, Mosch. ult. ex σὺν, et ἰτρέω. Item confero aliquid, contribuo : ἰρανοὶ δὲ σὺν ἀπὸ τοῦ συνιτρεῖν ἐς συμφόρων ἴπασον, Athen. l. viii.

Συνιτρίγω, -ῶ, unà operor, adjuvo ; imperf. συνίτριγον, -ων, ις, -ουν, ες, -α, f. ήσω, p. συνίτριγκα· à συνιτρίγος.

Συνιτρίγοντες, 2. sing. f. 1. act. verbi præced.

Συνιτρίγις, ῦ, ὁ ἡ ἡ, adjutor, administer, collega : ex σὺν, et ἴτρυγον.

Συνιτρίδω, defigo, impingo, fortiter comprimo ; in med. incumbo, impressionem facio ; f. ίσω· ab ἰτρίδω, figo.

Συνίτριδος, υ, ὁ ἡ ἡ, socius laboris ; propriè qui vel quæ lanificium simul exercet : ex σὺν, et ἴτριδος.

Συνίτχομαι, convenio, unà venio, in unum idemque consilium venio ; matrimonium ineo ; pro συμβαίνειν, accidere ; imperf. m. συνηγχόμην, υ, στο, fut. m. συνιλύσομαι, aor. 2. συνῆλθον, ες, ε, aor. 2. inf. act. συνιλθεῖν, aor. 2. part. συνιλθὼν, ὕσα, ὸν, p. med. συνιλήλυθα, ας, ε, p. part. med. συνιληλυθὼς, υῖα, ὸς, plusq. p. ind. med. συνιληλύθειν, ας, ε. Th. ἴτχομαι, venio.

Σύνις, intellige ; et in 2. pl. σύνετ, a. 2. imperat. act. verbi συνίημι, intelligo. Th. ἴημι, seu ἵω, mitto.

Συνίσα, dat. sing. à σύνεσις, intelligentia ; acc. σύνεσιν à συνίημι, intelligo. quod vide.

Συνιστίω, vescor cum aliquo ; imperf. συνίστιον, ες, ε· ab ἰστίω, f. ίσω, idem quod ἴστω, edo, comedo.

Σύνεσις, εως, ἡ, intellectus, prudentia, sapientia, conscientia ; coitio : à συνίημι.

Συνισυστρωτάσαμεν, 1. pl. aor. 1. verbi συνισυστρωτάζω, simul contristor ; f. άσω.

Συνισυτάραξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. à συνταράσσω, vel -ττω, discerpo ; f. ξω, p. συνισυτάραχα. Th. ταράσσω, lacero.

Συνισύλμινες, contractus ; p. part. pass. à συνίλλω, contraho, q. v.

Συνίστασαν, constituti erant ; Poët. pro συνίστησαν, 3. pl. a. 2. act. verbi συνίστημι, q. v.

Συνισταυρώθην, ης, ν. simul cruci fixus sum ; a. 1. ind. pass. et

Συνισταυρωμένος, η, ον, p part. pass. verbi συσταυρόω, f. ώσω, p. συνεσταύρωκα. Th. ταυρὸς, ὗ, ὁ, crux, seu palus erectus.

Συνίσιλαν, composuerunt ad sepulturam, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συσυλλω, f. συσυλῶ, a. 1. συνίσυλα.

Συνισυῶσα μάχη. prælium quod adhuc committitur ; perf. part. act. fœm. gen. per Epenth. σῦ s pro συνεσῶσα, quod per Crasin dicitur pro συνισωκυῖα, verbi συνίστημι.

Συνίστη, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Συνίστηκε, 3. sing. p. ind. act. et

Συνιστήκει, Ion. pro συνιστήκει, perstitit, duravit ; 3. sing. plusq. perf. act. verbi συνίστημι, quod vide.

Συνισταμυῖαι, firmæ ; nom. pl. p. part. f. g. verbi ejusd.

Συνιστήσαμεν, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συνίστημι, constituo ; fut. συστήσω, p. συνίστακα, p. part. συνεστακὼς, υῖα, ὸς, et per Crasin, συνεστὼς, υῖα, ὸς. Th. ἵστημι, statuo.

• Συνισιάω, vel συνισιάομαι, convivio seu epulo excipio.

Συνισίη, ης, ἡ, convivium. Th. ἰσία, focus.

Συνισῶντας, acc. pl. p. part. act. verbi συνίστημι, quod vide.

Συνίσχυν, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνίχω, constringo. Th. ἴχω, habeo ; f. ἴξω, et σχήω. aor. 2. ἴσχον.

Συνισαιρὶς, ίδος, ἡ, socia, amica ; concubina.

Συνισαῖρος, υ, ὁ, sodalis, adjutor.

Συνίσταξα, ας, ε, præcepi ; aor. 1. ind. act. verbi συντάσσω, constituo ; f. ξω. Th. τάσσω, -ττω, ordino, p. τέταχα.

Συνισάφημεν, 1. pl. a. 2. ind. pass. verbi συνθάπτω, unà sepelio. Th. θάπτω, sepelio ; f. ψω, p. τέθαφα, a. a. ἐτάφην.

Σύνιτε, intelligite ; 2. pl. a. 2. imperat. à συνίημι, intelligo.

Συνισίθουτο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi συνίθημι, constituo, q. v.

Συνισίλησα, ας, ε, finivi ; a. 1. ind. act. à συνιτελίω, quod vide.

Συνισήρει, 3. sing. imperf. act. verbi συντηρέω, observo, quod vide.

Συνισίζω, intelligentem reddo : à συνετὸς, et hoc à συνίημι, intelligo : quod ab ἴημι, mitto. Th. ἴω, idem.

Συνισιῶ, f. 1. Att. pro ίσω, præc. verbi.

Σύνιτο, intellexit ; 3. sing. aor. 2. ind. m. verbi συνίημι. Th. ἴημι, mitto ; f. ἥσω, a. 2. med. ἵμην, ἵου, ἵτο.

Συνιτὸς, ὴ, ὸν, qui intelligi potest ; intelligens, sciens ; prudens, solers ; compactus, coagmentatus : à συνίημι, intelligo.

Συνιτρῖ᾽ῃ, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi συντρίβω, contero. Th. τρίβω, tero ; f. ψω, p. φα, a. 2. ἴτριβον.

Συνιτῶς, adv. intelligentèr : à συνετὸς.

Συνιύασαν, complacuerunt ; 3. pl. imperf. vel aor. 2. Pleonasmo Æol. pro ἴασαν, et hoc pro ἤδαν, quod et detracto augmento dicitur ἄδαν, ες, ε· ab ἄδω, placeo. Vel ut alii volunt, ab ἀνδάνω, p. m. ἤδα, et ἴαδα.

Συνιυδονίω, consentio, comprobo ; f. ήσω, perf. συνυδόνηκα· ex σὺν, ἰῦ, et δονίω, videor.

Συνιυάζω, cum aliquo sopio ; συνιυάζεσθαι verò concumbere, cubare cum aliquo : ab ἰύνάζω sopio. Th. ἰύνη, ης, ἡ, cubile.

Συνιυάσθην, Bœot. pro συνιυάσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi præced.

Σύνιυνος, υ, ὁ ἡ ἡ, Poët. qui vel quæ eodem cubili utitur ; maritus, vel uxor : ex σὺν, et ἰύνη ης, ἡ, lectus.

Συνιυσορίω, -ῶ, unà comparo, operam suppedito : ex σὺν, ἰῦ, et πόρω, transadigo.

• Συνιυφραίνω, collætor.

Συνιωχίω, -ῶ, f. ήσω, unà convivio excipio ; et συνιωχίομαι, -ῶμαι, unà epulor ; cum dat. ex σὺν, et ἰωχία, convivio excipio. Th. ἰωχία, ας, ἡ, convivium epulum : qu. ex ἰῦ, et ἴχω benè habere, lætus esse.

Συνιφίστημι, unà præficio ; attendo animum ; aor. 2. ind. act. συνέστην, p. part. act. συνεστὼς, ῶσα, ὸς, unà præfectus, præses m. συνιφίσταμαι, unà præsum unà insurgo : ex σὺν, ἰωὶ, et ἵστημι, sto, stntuo ; f. στήσω.

Συνιφώνησας, 2. sing. aor. 1. ind act. verbi συμφωνέω, consentio f. ήσω, p. συμπεφώνηκα. Th. φωνὴ, vox.

Συνίχων, ες, ε, imperf. vel aor

Digitized by Google

2. verbi *συγχέω, confundo, concito*; f. *συγχύσω*, a. 1. *συνέχεα*. Th. *χέω, fundo.*

* Συνίχεια, ας, ἡ, *continuitas, perpetuitas, assiduitas, crebritas*: à *συνιχής.*

Συνιχίως, Ion. pro *συνιχῶς, assiduè, frequenter*; adv. à

Συνιχὴς, ἰος, ὁ & ἡ, *continuus, conjunctus, creber, frequens, assiduus*: et

Συνίχωκα, ης, ἡ, præs. part. act. f. g. à

Συνίχω, *unà teneo, cohibeo, contineo, comprimo, coarcto, coërceo; conservo, tueor*; *comprehendo, calleo*; *mecum retineo*; f. *συνίξω*, p. *συνίσχηκα*, a. 2. *συνίσχον*, ες, ε, præs. pass. *συνίχομαι*, imperf. pass. *συνεχόμην*, ν, ετο. Th. *ἴσχω, habeo.*

Συνιχῶς, adv. *continenter, crebrò, frequenter, assiduè*: à *συνιχής.*

Συνψήφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi *συμψηφίζω, computo*; f. *ἴσω*, p. *συνιψήφικα*. Th. *ψῆφος, ου, ἡ, calculus.*

Συνηγάγετε, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi *συνάγω, congrego*; f. *ξω*, a. 2. *συνῆγον*, et Att. *συνήγαγον*, ες, ε. Th. *ἄγω.*

Συνῆγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Συνήγειρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *συνεγείρω, unà excito*; f. *συνεγιῶ*, a. 1. pass. *συνηγίερθην*, ης, η. Th. *ἐγείρω, excito*; a. 1. *ἤγειρα, ας, ε.*

Συνηγίερθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Συνηγμένος, η, ον, *congregatus*; perf. part. pass. verbi *συνάγω*, quod vide.

Συνηγόρει, 3. sing. imperf. act. à

Συνηγορίαι, *patrocinor*; *assentior, adstipulor*: ab *ἀγορὰ*, seu *ἀγορεύω, loquor, dico.* Th. *ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.*

Συνηγορία, ας, ἡ, *patrocinium*: à

Συνήγορος, ου, ὁ & ἡ, *advocatus, patronus*: ab eod. Th.

Συνηγορεῖμεν, 1. pl. imperf. act. verbi *συνηγορέω.*

Συνηδίασαι, *cognovit*, 3. sing. p. pass. verbi *συναδίω*, f. *ἄσω*, p. pass. *συνήδημαι, σαι, ται*, et 3. sing. Att. *συνῆσται*, et Ion. dissolut. *συνῆδιαται.* Th. *ἰδίω*, vel *εἶδω, scio.*

Συνῆδη, *conscius erat*; 3. sing. plusq. p. ind. Att. verbi *εἶδω*, vel *εἰδέω, scio*; f. *ἴσω*, p. *ηκα*, plusq. p. *ιδήκειν*, et per Sync. *ἴδειν*, Att. *ᾔδειν, ης, ει.*

Συνῆδομαι, f. m. *ήσομαι, pari voluptate et gaudio afficior, gratulor*: ab *ἥδομαι*, idem. Th. *ἡδὺς, suavis.*

Συνήθεας, acc. pl. à *συνήθης.*

Συνήθεια, ας, ἡ, *consuetudo, familiaritas*: et

Συνήθη, nom. pl. n. g. à

Συνήθης, ους, ὁ & ἡ, *consuetus, familiaris*: ex *σὺν*, et *ἦθος, ους, τὸ, consuetudo.*

Συνήλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi *συναλίω, -ῶ, unà certo*; f. *ήσω*, p. *συνήλημα.*

Συνήθης, gen. sing. à *συνήθης, ους, -υς, ὁ & ἡ, consuetus.* Th. *ἦθος, ους, τὸ, mos.*

Συνηθροισμένος, η, ον, p. part. pass. verbi *συναθροίζω, congrego*, quod vide.

Συνήθων, gen. plur. à *συνήθης, ους.* Th. *ἦθος.*

Συνήθως, *pro more*; adv. ab eod.

Συνῆκα, ας, ε, *intellexi*; et in 3. plur. *συνῆκαν*, aor. 1. ind. act. verbi *συνίημι, intelligo*, quod vide.

Συνήλασα, ας, ε, *compuli*; a. 1. ind. act. verbi *συνελαύνω, compello, -is.* Th. *ἐλαύνω, agito*; f. *ἐλάσω*, p. *ἤλαμαι.*

Συνῆλθον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi *συνέρχομαι, convenio*, qu. vide.

Συνηλικιώτης, ου, ὁ, *coætaneus, æqualis*: ex *σὺν*, et *ἡλικιώτης, ου, ὁ*, idem quod *ἥλιξ, ικος, ὁ & ἡ, coætaneus.* Th. *ἡλικία, ας, ἡ, statura.*

Συνήλικες, ου, ὁ & ἡ, idem. Dan. i. 10.

Συναλοίησε, 3. sing. a. 1. act. verbi *συναλοιάω, -ῶ, contundo*; f. *ήσω.* Th. *ἀλοάω, comminuo*; dicitur et *ἀλαόω.*

Συνημοσύνη, ης, ἡ, *societas aut fœderis sanctio, pactum*: à seq.

Συνήμων, *socius*: à *σύνειμι.*

Συναγάγῃ, ης, η, a. 1. ind. pass. à *συμφέρω, conduco.* Th. *φέρω, fero*; f. *οἴσω.*

Συνάντησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi *συναντάω, occurro*; f. *ήσω* ab *ἀντάω, obvius fio*; p. *ᾔντηκα.* Th. *ἀντὶ, pro, contra.*

Συνήργει, 3. sing. imperf. act. verbi *συνεργέω, -ῶ, unà operor*; imperf. *συνήργουν, -ων, ους, -ας, ει, -α*, f. *ήσω.* Th. *ἔργον, opus.*

Συνηρεφὴς, ές, ὁ & ἡ, *tectus umbrâ, umbrosus, consitus, refertus, densus.* Th. *ἐρέφω, tego.*

Συνήρχετο, 3. sing. imperf. med. verbi *συνέρχομαι, convenio*; imperf. med. *συνηρχόμην, ν, ετο*, f. m. *συνελεύσομαι*, a. 2. *συνῆλθον.* Th. *ἔρχομαι, venio.*

Συνήσθιον, imperf. act. verbi *συνεσθίω, versor cum aliquo*; f. *ίσω.* Th. *ἔσθω, edo.*

Συνῆτε, *intelligatis*; 2. pl. aor. 2. sub. act. verbi *συνίημι, intelligo*, quod vide.

Συνήφαν, a. 1. ind. pass. Vide in *συνήφα.*

Συνήχθην, ης, η, et in 3. pl. *συνήχθησαν*, aor. 1. ind. pass. verbi *συνάγω, congrego.* Th. *ἄγω, duco*; f. *ἄξω*, p. pass. *ἦγμαι*, aor. 1. pass. *ἤχθην*, fut. 1. pass. *ἀχθήσομαι.*

Συνῆψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi *συνάπτω, conjungo*; f. *ψω*, a. 1. pass. *συνήφθην.* Th. *ἅπτω, necto.*

Συνθάπτων, *unà sepelio*; f. *ψω*, p. *συνετάφθη*, a. 2. *-ἐτάφην*, a. 2. ind. pass. *-ετάφην, ης, η, consepultus fui*; aor. 2. part. pass. *-ταφεὶς, ᾶσα, ὲν.* Th. *θάπτω, sepelio.*

Συνθέλει, *simul volo, consentio*: ex *σὺν*, et *θέλω*, f. *ήσω, solo.*

Σύνθημα, ατος, τὸ, *signum, quod ex composito datur, tessera*; *pactum, fœdus*: à *συντίθημι.*

Συνθύμενος, *conjungens, ruminans, perpendens*: a. 2. part. m. verbi *συντίθημι, conjungo.* Th. *τίθημι, pono*; f. *θήσω*, a. 2. *ἔθην*, a. 2. m. *ἐθέμην, σο, το*, aor. 2. imperat. m. *θέσο*, (*θέο, θοῦ*) *θέσθω.*

Σύνθες, et *σύνθε, compone, animadverte*; a. 2. imperat. m. ab eod. verbo.

Συνθεσία, ας, ἡ, *compositio, pactum*; gen. pl. Æol. *συνθεσσέων* à *συντίθημι.* Th. *τίθημι, pono.*

Σύνθεσις, εως, ἡ, *compositio, commissura cujuslibet rei*; *SYNTHESIS* figura Gram. acc. sing. *σύνθεσιν*, ab eod.

Σύνθετο, Ion. pro *συνέθετο*, 3. sing. aor. 2. ind. m. verbi *συντίθημι.*

Σύνθετος, ου, ὁ & ἡ, et *συνθετὸς, ὴ, ὸν, compositus, coagmentatus*: et

Συνθέτως, à præced. *compositè*: à *συντίθημι.*

* Συνθίει, *concurro, unà curro*: ex *σὺν* et *θέω.*

Συνθῆκαι, nom. pl. à

Συνθήκη, ης, ἡ, *compositio, accervus*; *pactum, fœdus, consensus*; acc. pl. *συνθήκας*· à *συντίθημι, compono.* Th. *τίθημι, pono.*

Σύνθημα, ατος, τὸ, *compositum, constitutum, signum*: ab eod.

Συνθηρευτὴς, οῦ, ὁ, *venationis socius*: ex *σὺν*, et *θηρευτὴς, venator.*

Συνθήσω, *componet*; 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi *συντίθημι.*

Συνθλάσας, aor. 1. inf. act. verbi *συνθλάω*, quod vide.

Συνθλασθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. verbi sequentis.

Συνθλᾶν, *confringo*; *contundo, collido*; f. *άσω*, aor. 1. *-θλασα*, p. *-τέθλακα*, p. pass. *-τέθλασμαι*, a. 1. ind. pass. *-θλάσθην*, fut. 1. pass. *-θλασθήσομαι*, ῃ, ται· à Th. *θλάω, frango.*

Digitized by Google

Συνθλίβω, *comprimo*: f. ψω, imperf. -έθλιβον, ες, ε, perf. -τέθλιφα. Th. Θλίβω, *premo*: f. ψω.

Συνθνήσκω, 3. pl. præs. ind. act. à

Συνθνήσκω, *commorior*. Th. Θνήσκω, *morior*; fut. 2. m. Θανοῦμαι, perf. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον.

Συνθρύπτω, propriè *deliciis frango, effæmino, enervo, affligo*; item *comminuo, confringo*: fut. ψω, a. 1. ἔθρυψα, p. -τέτρυφα. Th. Θρύπτω, f. ψω, *frango*.

Συνιδεῖν, *perspicere, considerare*: a. 2. infin. act. verbi συνείδω, p. m. σύνοιδα, *conscius mihi sum*. Th. εἶδον, *video*; f. m. ἴσομαι, a. 2. εἶδον et ἶδον.

Συνιεῖ, præs. infin. pro συνίαν· à συνίω, pro συνίημι, *intelligo*: a. 2. σύνην. Th. ἴω, *mitto*.

Συνιείς, ἴσα, ὁ, *intelligens*: præs. part. act. verbi συνίημι.

Συνίεμαι, *paciscor, convenio*: præs. med. et

Συνίεμεν, Ion. pro συνίομεν, præs. infin. act. et

Συνίετε, *intelligite*: 2. plur. imperat. præs. act. verbi συνίημι, quod vide.

Συνίζω, v. κάθω, *consido, devergo, declino, ut caput in pectus*: ex σὺν, et ἵζω, *sedere facio*.

Συνίημι, propriè *committo*: item *intelligo; gusto, edo* vel *bibo*: 3. plur. συνιᾶσι, pro -ἰᾶσι. Sic Rom. iii. 11. συνιᾶν, pro συνιέναι, ἴνας, præs. part. ad formam ταῶν, à συνίαν· præs. imperat. act. σύνιθι, ἴετω, et in 2. plur. σύνιετε, *intelligite*: præs. sub. συνιῶ, ᾖς, ᾖ, et in 3. plur. ὦσι, præs. inf. συνιέναι, f. συνήσω, ας, ε, et in 3. pl. συνήσουσι, perf. συνῆκα, a. 1. συνῆκα, a. 2. σύνη, ας, ε, a. 2. imperat. σύνες, συνέτω, et in 2. pers. pl. συνέτε, a. 2. sub. συνῶ, ᾖς, ᾖ, et in 2. pl. συνῆτε· ex σὺν, et ἵημι vel ἴω, *mitto*.

Σύνιμεν, Ion. Æol. et Dor. pro συνίομεν, præs. infin. act. et

Συνιόντες, nom. plur. aor. 2. part. verbi σύνειμι, *simul eo*: ab εἶμι, *eo*, a. 2. ἴον, a. 2. part. ἰὼν, -όντος. Th. ἴω, *eo*.

Συνίον, pro συνίεσαν, *intelligebant*: 3. pl. imperf. act. quod à συνίω, pro συνίημι, q. v.

Συνιοῦσι, *intelligunt*: 3. plur. ind. præs. ab eod.

Συνίσαν, *concurrerunt, unà iverunt*: 3. pl. imperf. act. verbi σύνειμι, *unà eo*: quod ab εἶμι, *eo*; imperf. ἴειν, ἴεις, ἴει, in dual. ἴετον, &c. Th. ἴω, *eo*.

Συνίσασι, *sciunt*: 3. pl. ind. præs. verbi ἴσημι, *scio*.

Συνισάμενος, μένη, μενον, præs. part. m. συνίσασθαι, præs. infin. med. verbi συνίστημι, *constituo*, quod vide.

Συνίστωμι, 3. pers. sing. præs. m. verbi συνίστημι.

Συνιστάντος, gen. part. præs. act. verbi ejusd.

Συνιστάω, vel συνιστῶ, *commendo*; idem quod συνίστημι, 2 Cor. iii. 1.

Συνίστημι, *constituo, compono, creo, molior; firmo, stabilio; commendo; demonstro, doceo*: *contraho*: [* Παισὶν ἀνὴρ συνίστησι, Isocr. Trap. p. 468. *Patronem sponsorem ei dedi.* Τὴν παρασκευὴν ἁπὰν συνεστρώσατο ἐσθάνειν, Xen. Cyrop. p. 46. 8vo. Hutch. *Cum apparatum adversus se conflatum videret.*] f. συστήσω, p. συνέστηκα, seu συνέστημα, p. part. act. συνεστακὼς, et per Crasin συνεστὼς, *consistens*: et per Epenth. συνεστηκὼς, aor. 1. ind. act. συνέστησα, præs. inf. m. συνίστασθαι. Th. ἵστημι.

Συνιστῶν, et in nom. pl. συνιστῶντες, præs. part. act. à συνιστάω, *commendo*, idem quod συνίστημι, quod vide.

Συνίστωρ, ορος, ὁ, *cognitor, testis*: ex σὺν, et ἵστωρ, *sciens*.

Συνισχναίνω, f. 1. infin. verbi

Συνισχναίζω, *corroboro*, f. ἴσω, et ίῶ. (nam polysyllaba in ίζω habent fut. in ἴσω, vel ίῶ) ex σὺν, et ἰσχναίζω.

Συνιὼν (pro συνιὼς) præs. part. act. verbi συνίω, idem quod συνίημι, *intelligo, committo*. Sed

Συνιὼν, όντος, (pro συνιὼς) aor. 2. part. act. ejusd. verbi.

Συνιῶσι, 3. plur. sub. præs. act. ab eod. verbo.

Συνομαρτέω, Dor. pro συνομαρτῶσι, *choream unà instituite*: 2. plur. aor. 1. imperat. act. verbi συνομαρτάζω· ex σὺν, et ὁμαρτάζω, *comissor*. Th. κῶμος, ου, ὁ, *hymnus, comissatio*.

Συνοικίσαι, Ion. pro συνοίκισαι, 3. sing. imperf. act. verbi

Συνοικίω, *cohabito*. Th. οἰκίω, *habito*: f. ίσω.

Συνοιλιάται, *in acervum congesti sunt*: Ion. pro συνοίληνται, 3. pl. p. pass. verbi συνοίλια.

Συνοίμωξις, ἀος, ἡ, *congregatio nubium*: et

Συνοιμώξις, ἰος, ὁ ἡ ὐ, *nubilus, nube obductus, obscurus*. Th. νέφος, ους, τὸ, *nubes*.

Συνοιχὶς, adv. *assiduè, continenter*: à συνοιχίς.

Συνοίσω, vel συνοίσω, *in unum acervum congero*: ex σὺν, et ὑσμὸς, *glomero*.

Συνοίσω, *coacervare*, aor. 1. infin. act. à præced.

Συνοΐω, f. ὁήσω, *cogito, intelligo*: ex σὺν, et νοέω, *mente agito*. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Σύνοιμα, ας, ἡ, *cogitatio diligentia, consideratio; intellitia*; undè et *tristitia orta* σύνοιμος.

Συνοιμη, ης, ἡ, Ion. pro præce

Σύνομος, ου, ὁ ἡ ὐ, *qui cum a pascitur*; *unà educatus, habitans*; *ejusdem ordinis mo*; *conjunctus, cognatus* σὺν, et νομὸς, *pabulum*. Th. pasco: p. m. νένομα.

Σύννυς, ὁ ἡ ὐ, *cogitabundus, me bundus*: ex σὺν, et νέω, *me*

Συννυμφοπόμος, ου, ὁ, *qui cu liquo sponsam comitatur e rat*, Eurip. Iphig. in Aul.

Σύννυμφος, ου, ἡ, *connupta; fra connurus*: ex σὺν, et νύμφη

Συνοδιάω, *iter facio cum ali* f. ήσω, p. συνόδευκα· ἐκ σ ὁδιάω, ab ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*.

Συνοδία, ας, ἡ, *comitatus, iter mune*: ex ὁδὸς.

Σύνοδος, ου, ἡ, *congressus, co conventus*, seu *SYNOD* item *conjunctio, coitus*; e *proventus, reditus*: ex σὺν ὁδὸς, *via*.

Συνοδύρομαι, -ῶμαι, *condoleo*.

Σύνοιδα, *conscius mihi sum*, p συνοίδνα, p. infin. m. à συν Th. εἶδω, *scio*.

Συνοικία, *unà versor, unà ha matrimonium contraho*: f. p. συνώκηκα. Th. οἶκος.

Συνοίκησις, εως, ἡ, *cohabitatio, tubernium, consortium, co bium*: et

Συνοικητὴς, οῦ, ὁ, *qui cum al habitat, contubernalis*: à σ νέω.

Συνοικία, ας, ἡ, propriè *plures mus eodem loco conjunctæ*; et *una domus*, sed *in quâ pl habitant*, undè vertitur et *tubernium*: à σύνοικος.

Συνοικίζω, f. ίσω, *unà habitare cio; connubio jungo; nup do; marito; coloniam ded* ex σὺν, et οἰκίζω.

Συνοικιστὴς, οῦ, ὁ, *qui cum al ædificat, socius alicujus in dendo ædificio, urbe*, &c. ex et οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, *ædificator*. οἶκος, ου, ὁ, *domus*.

Συνοικοδομέω, -ῶ, *unà ædifico*, f. p. συνῳκοδόμηκα, præs. pass. νοδομέομαι, -ῶμαι, *unà ædifi* ex σὺν, οἶκος, et δέμω, *struo*.

Σύνοικος, ου, ὁ ἡ ὐ, *simul habi consors, contubernalis*: ex et Th. οἶκος, *domus*.

Συνιστάμενα, congredientur; l. pl. f. l. m. verbi συμφέρω. Th. φέρω, fero, f. m. οἴσομαι, a. 1. ἤνεγκα.

Σύνολκή, ῆς, ἡ, contractio: ab ἕλκω, tractio.

Σύνλεον, adv. omninò, in universum: à

Σύνλεος, ος, ὁ ἡ ὁ, integer, universus. Th. ὅλος.

Συνολοφύρομαι, unà lamentor. Th. ὀλοφύρομαι, lamentor, ejulo: f. m. -ῦμαι.

Συνόλως, adv. prorsùs, omninò: à σύνλεος.

Συνομᾶλιξ, ικος, ὁ ἡ ὁ, Dor. pro συνομήλιξ, ætate par, æqualis. Vide ὁμήλιξ.

Συνομῑλέω, -ῶ, versor cum aliquo, unà colloquor: cum dat. f. ήσω, p. συνωμίληκα. Th. ὅμιλος, cœtus, turba.

Συνόμνῡμι, conjuro, conspiro. Vide ὄμνυμι, juro.

Συνομολογίομαι, -οῦμαι, assentior: et

Συνομολογέω, -ῶ, assentior, consentio, comprobo; confiteor; paciscor: ex σὺν, ὁμὸς, et λόγος. Th. λέγω, dico.

Συνομορέω, -ῶ, confinis sum: f. ήσω, p. συνομόρηκα ex σὺν, et ὅμορος, ου, ὁ ἡ ὁ, conterminus: ex ὁμοῦ, unà, adv. et ὅρος, terminus.

Συνομοσία, ας, ἡ, conjuratio: à συνόμνυμι, conjuro.

Συνοπᾰδός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, comes: ex σὺν, et ἑπᾰδζω, persequor, comitem do: f. όσω.

Συνοράω, -ῶ, perspicio, intelligo: f. ὄψω, p. συνόρακα, et -τώρακα. Th. ὁράω, video.

Συνόλωσις, ως, ἡ, cicatricis contractio: ab ὅλη, cicatrix.

Συνουσία, ας, ἡ, consuetudo, conversatio, concubitus: à σύνειμι, unà sum, conversor. Th. εἰμὶ, seu ἴω, sum.

Συνοφρύζω, coïo: f. όσω. Hinc

Συνουσιασμός, οῦ, ὁ, coitus, congressus.

Σύνοφρυς, ύος, ὁ ἡ ὁ, junctа supercilia habens; tristis, trux, arrogans. Th. ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium.

Συνοχὴ, ῆς, ἡ, continuatio; compressio, coarctatio; angustia et anxietas; conflictus in prælio: [* ambitus, quo aliquid undique circumdatur, Jos. Ant. viii. 3. 2.] à συνέχω, constringo. Th. ἴσχω, habeo.

Συνοχωκότες, coarctati, in angustum coëuntes: nom. dual. perf. part. act. Atticè pro συνοχηκότε: Atticorum enim est ω vertere in ο, et Ion. rejicitur augmentum, à verbo συνοχίω, fut. ώσω, p. συνόχωκα quod à συνοχὴ, coarctatio, angustia, hoc à συνέχω. Th. ἴσχω, habeo.

Σύνοψις, ως, ἡ, conspectus, compendium, seu *SYNOPSIS*; æstimatio: ex σὺν, et ὄψομαι, video.

Συντᾶξις, ῆς, ἡ, ordinatio, præceptum: et

Σύνταγμα, ατος, τὸ, res ordinata; seu ordinatio, agmen, exercitus; volumen, seu *SYNTAGMA*: à συντάσσω, vel -ττω, q. v.

Συνῐ́ᾱμαι, Ion. pro συνῐ́λμαι, concido; breve facio. Th. εἴρω, sero.

Συνταύσαι, Æol. pro συντάσαι, a. 1. part. act. verbi

Συντανύω, id. quod συντάνω, tendo, vergo. Th. τείνω, idem.

Σύνταξις, ως, ἡ, constructio, seu *SYNTAXIS*, hinc Angl. SYNTAX, apud Gram. item ordo, classis; series; volumen; stipendium; quicquid certo modo præscriptum, imperatum est: à συντάσσω.

Συνταράσσω, conturbo, fut. άξω, p. συντέτᾰρᾰχα ex σὺν, et ταράσσω, turbo.

Συντάσσω, vel -ττω, unà cum aliis ordino, colloco, constituo: [* præs. pass. συντάσσομαι, vel συντάσσομαι, accingor, paratus sum; ὁ συντάγμαι, Dem. non sum paratus, instructus. Luc. in Asin. Vid. Grævii not. in Luc. Solœc. xxiv.] f. ξω, a. 1. συνέταξα, ας, ε, præcepi, p. συντέτᾰχα, perf. pass. συντέταγμαι, ξαι, ται. Th. τάσσω, vel -ττω, ordino, f. ξω.

Συνταστέμενος, præs. part. m. vel pass. à συντάττω. Vide συντάσσω.

Συνταχύνω, propero, accelero. Th. ταχὺς.

Συντεθράμμενος, simul educatus, p. part. pass. à συντρέφω.

Συντείνω, contendo, incito, pergo, studiosè laboro, festino. Th. τείνω.

Συντελέθειν, præs. infin. Poët. pro συντελεῖν, conficere, efficere, parare. Vide τελέθω.

Συντέλεια, ας, ἡ, collatio, pensio, tributum: consummatio, finis; impietas, improbitas, LXX. à συντελὴς, ες, ὁ ἡ ὁ. Th. τέλος.

Συντέλεσμα, ατος, τὸ, consummatio, perfectio: à p. pass. verbi

Συντελέω, -ῶ, finio, conficio, consummo, perficio, perago; contribuo; item sacra facio cum aliis: fut. έσω, a. 1. συντέλεσα, ας, ε, p. συντέτελεκα, præs. inf. pass. συντελεῖσθαι, -εῖσθαι, consummari, p. pass. συντετέλεσμαι, a. 1. ind. pass. συντελέσθη, ης, η, a. 1. part. συντελεσθείς, εῖσα, έν, exactus, ad finem perductus: ex σὺν, et τέλος.

Συντελὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, utilis, qui tributum confert. Th. τέλος.

Συντέλλω, acc. sing. part. præs. act. verbi συντέλεω, quod vide.

Σύντεμνω, concido, præcido, diminuo: f. τεμῶ, p. συντέτμηκα, p. pass. συντέτμημαι, p. part. pass. συντετμημένος, η, ον, concisus, a, um, p. m. συντέτομα. Th. τέμνω, seco.

Συντέτᾰνται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi συντάσσω, constituo. Th. τάσσω, vel -ττω, ordino.

Συντετριμμένος, η, ον, contritus, a, um, perf. part. pass. verbi συντρίβω, contero, q. v.

Συντηρέω, conservo, observo, τετηρεῖν, imperf. συνετήρουν, -ες, ους, -ες, ει, -ε, f. ήσω, p. συντετήρηκα, præs. pass. συντηρέομαι, -οῦμαι, conservor. Th. τηρέω, servo.

Συντήρησις, εως, ἡ, conservatio, observatio, et *SYNTERESIS* conscientiæ: à 2. sing p. pass. verbi præced.

Συντηρητὴς, ὁ, ὁν, conservandi vim habens.

* Συντήρισις, ίυ, ἡ, idem.

Συντίθεισι, præs. inf. act. συντίθεται, 3. pers. pl. præs. indic. m. vel pass. verbi

Συντίθημι, compono, concinno, constituo: f. συνθήσω, p. συντέθηκα, a. 2. συνέθην, præs. med. συντίθεμαι, paciscor, consentio, perf. pass. συντέθεμαι, plusq. p. pass. συντεθείμην, ο, το, a. 2. m. συνθείμην, ο, το, pactus sum. Th. τίθημι, pono.

Συντῑμάω, f. ήσω, magni æstimo; συντιμῶμαι, æstimo: ex σὺν, et τιμάω. Th. τίω, honoro.

Συντίμησις, εως, ἡ, æstimatio, judicatio pretii, pretium: à præc.

Συντομία, ας, ἡ, brevitas: à συντέμνω, concido. Th. τέμνω, seco: perf. m. τέτομα.

Σύντομος, ος, ὁ ἡ ὁ, concisus: ab eod. Th.

Συντόμως, concisè, brevitèr: adv. et

Συντομώτατα, brevissimè; superl. à σύντομος.

Σύντονος, ος, ὁ ἡ ὁ, contentus, concitatus: à συντείνω, contendo. Th. τείνω, tendo: fut. τενῶ, p. τέτονα, p. m. τέτονα.

Συντόνως, adv. vehementèr: à præc.

Σύντριχες, οἱ, αἱ, tres simul, terni. Th. τρεῖς, tres.

Συντρέφω, simul educo, alo: fut. -θρέψω, p. pass. -τέθραμμαι ex σὺν, et τρέφω, q. v.

Συντρέχω, concurro, consentio, advenio; consentio; adjuvo: fut. m. συνδρέξομαι, a. 2. συνδράμον, p. med. συνδέδρομα. Th. τρέχω, curro.

Συντρῑβή, ῆς, ἡ, contritio: à

Συντρίβω, contero, comminuo, attero, crucio; labore, dolore, et tristitiâ veluti contero; præs. part. συτρίβων, ωσα, ον, f. ψω, p. συντέτριφα, a. 1. συντρῖψα, a. 1. part. act. συτρίψας, ασα, αν, a. 2. ind. act.

συντρῖσαι, prære. pass. συντρίσομαι, contero, p. pass. συντέτριμμαι, p. infin. pass. συντετρῖφθαι, p. part. pass. συντετριμμένος, η, ον, a. 2. ind. pass. συντρίβην, ης, η, fut. 2. pass. συντρῑβήσομαι, ῡ, ήσω. Ex σὺν, et Th. τρῖβω, tero. Hinc

Σύντριμμα, ατος, τὸ, contritio: et

Συντριμμὸς, οῦ, ὁ, idem: à 1. sing. p. pass. verbi præced.

Συντρῖψαι, a. 1. infin. ejusd.

Σύντρῖψις, εως, ἡ, contritio: ab eod.

Συντρόφος, ου, ὁ ἡ, unà educatus: à συντρέφω, simul educo. Th. τρέφω, nutrio, alo; f. ψω, p. m. τέτροφα.

Συντροχάζω, concurro, simul curro: ex σὺν, et τροχάζω, curro. Th. τρέχω, idem.

Συντυγχάνω, concurro, convenio; incido in aliquem; colloquor, commercium et consuetudinem habeo; contingo: cum dat. a. 2. συνέτυχον, ες, ε, a. 2. infin. συντυχεῖν. Th. τυγχάνω, sum, f. m. τεύξομαι.

Συντύχη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. affabilis.

Συντῦχία, ας, ἡ, occursus, colloquium; casus: à συντυγχάνω.

Συντυχὸν, præcedentis acc. sing. Ion.

Συνυμνέω, -ῶ, unà cano, unà celebro: ex σὺν, et ὑμνέω, celebro.

Συνυπαΐσσω, præs. infin. m. vel pass. à

Συνυπαύω, unà subausculto: ex σὺν, ὑπὸ, et ἀκούω, audio; f. σω, p. ἤκουκα.

Συνυπαίνομαι, unà simulo; a. 1. ind. pass. συνυπῃνέθην, ης, η· ex σὺν, ὑπὸ, et αἰνέω, secerno.

Συνυπουργέω, -ῶ, unà operam confero, f. ήσω, p. συνυπούργηκα· ex σὺν, et ὑπουργὸς, ὁ ἡ ὁ, adjutor: quod ex ὑπὸ, et ἔργον, opus.

Συνυφαίνω, vide ὑφαίνω, texo.

Συνὺφὴ, ῆς, ἡ, tela: ex σὺν, et ὑφὴ, textura.

Συνυψόω, -ῶ, simul extollo, f. ώσω, p. -ύψωκα· ab ὑψόω, extollo.

Συνωδῖνω, unà instar puerperæ doloribus afficior. Ex σὺν, et ὠδῖνα, parturio. Th. ὠδὶν, ῖνος, ἡ, dolor.

Συνῳδὸς, ὸν, ὁ ἡ ὁ, non absonus, consentaneus: ex σὺν, et ᾠδὴ, ab ἄδω, cano.

* Συνωθέω, simul detrudo, cogo, coarcto, compello.

Συνωμοσία, perf. part. act. f. g. verbi συνωμόω, unà versor. Th. ὄμνυμι.

Συνώμοσα, 1. pl. a. 2. sub. m. verbi συνίημι, paciscor, convenio.

Συνωμοσία, ας, ἡ, conjuratio: et

Συνωμότης, ου, ὁ, conjuratus, confœderatus: à συνώμνυμι, conjuro, f. συνομόσω, p. Att. συνωμόκα. Th. ὄμνυμι, juro.

Συνωμόται, coëmo: vide ὠνέομαι.

Συνωνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in significatione communio: à

Συνώνυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, nomen commune habens; idem significans: ex σὺν, et ὄνυμα, ατος, τὸ, nomen.

Συνωρὶς, ίδος, ἡ, par equorum aut mulorum currum trahentium, biga; item par quodcunque: qu. συναρὶς, à συνάρω, connecto.

Συνωφελέω, ήσω, unà adjuvo.

Συνώχᾶδην, confertim, continenter: adv. à συνὠχα, contineo. Th. ἴσχω, habeo.

Συὸς, suis, gen. sing. à σῦς, Dor. pro ὗς, sus.

ΣΥ῾ΡΑΙ, ῶν, αἱ, parvæ vilesque lacernæ. Vide συρῶν.

Συρέωσαι, ῶν, αἱ, Dor. et Poët. pro

Συρακῶσαι, ῶν, αἱ, et Συράκουσαι, SYRACUSÆ, nom. urbis. Gr. trahentes invitum.

ΣΥ῾ΡΒΗ, ης, ἡ, tumultus; Att. τύρβη, ης, ἡ, idem. Hinc συρβάζω, turbas seu tumultum excito: qu. à σύω, moveo, turbo.

Σύργαγρος, operarius, expon. et subulcus: ex σῦς, et ἐργάζομαι. Item serpens, in Theocr. ex σύρω, et γαστὴρ, qui ventrem trahit.

Συρίγγες, tracti, nom. pl. cor. 2. part. pass. à σύρω, traho, f. ρῶ, a. 2. pass. ἐσύρην.

Συρία, ας, ἡ, pinguis tunica; item herbæ nomen.

Σῦρία, ας, ἡ, nomen regionis, factum ex Assyria, per Aphær. ab Assur, hoc est, progressus, qui fuit filius Semi.

Συρίγγων, gen. pl. à σύριγξ, ιγγος, ἡ, tibia.

Συριγμὸς, οῦ, ὁ, sibilus, stridor: à 1. sing. perf. pass. verbi συρίσσω.

Σύριγξ, ιγγος, ἡ, fistula; quicquid fistulosum est, ut in rotâ cavum cui axis inseritur, colli et pedis venæ grandiores; caverna; sed impr. σύριγγες, sunt cuniculi in opere militari; viæ tectæ. Th. συρίσσω, sibilo.

Συρίζω, fistulâ cano, sibilo, f. ίσω, p. συρίκα, perf. pass. συρίσμαι· à συρίσσω.

Συρμαγενὴς, ὲος, ὁ ἡ ὁ, genere Syrius.

Συρματὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro συρμαστὴς, οῦ, ὁ, fistulator.

Συρίττας, αῖος, a. 1. part. act. verbi συρίσσω, f. ξω, sibilo, fistulo.

Συρίσδειν, et συρίσδειν, Dor. pro συρίζειν, fistulâ ludere, verbi συρίζω, id. q. Th. συρίσσω, sibilo.

Συρισμὸς, οῦ, ὁ, sibilus: à συρίζω.

ΣΤΡΙ῾ΣΣΩ, vel -σσω, f. ξω, sibilo, fistulâ cano; hinc σύριγξ, ιγγος, ἡ, fistula.

Συρτὶ, adv. Syriacè, linguâ Syriacâ.

Σύρμα, ατος, τὸ, SYRMA, quod trahitur, et vestis caudata mulierum; tractus, impetus, ut venti, imbris, &c. à σύρω.

Συρμαΐζειν, purgare potione ex aquâ et ze.

Συρμὸς, οῦ, ὁ, tractus: à σύρω.

Σύρουσα, trahens, Dor. pro σύρουσα, præs. part. f. g. à σύρω, traho.

Συροφοίνισσα, ης, ἡ, SYROPHŒNISSA, ex Syriâ Phœnicibus conterminâ oriunda mulier.

Συῤῥάπτω, consuo: ex σὺν, et ῥάπτω, suo; f. ψω, p. ἔῤῥαφα.

Συῤῥάσσω, f. ξω, p. συνέῤῥᾶχα, a. 1. συνέῤῥᾶξα, idem quod

Συῤῥάττω, f. ξω, confligo. Th. ῥάσσω, vel -ττω, allido.

Συῤῥέμβομαι, unà vagor: ex σὺν, et ῥίμβω, in gyrum ago.

Συῤῥέουσι, 3. pl. præs. ind. à

Συῤῥέω, confluo: ex σὺν, et ῥέω, fluo; f. ῥεύσω.

Συῤῥήγνῡμι, vel συῤῥηγνύω, confringo; bellum concito; confligo. Th. ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango; f. ξω.

Σύρτης, ου, ὁ, tractor: à σύρω.

Σύρτις, εως, ἡ, SYRTIS, in pl. αἱ Σύρτεις, sunt duo sinus in Mediterraneo periculosissimi: à σύρω, traho, quòd naves attractas mergant.

Σύρφαξ, ακος, ὁ ἡ ὁ, incompositus: item vilis multitudo undecunque tracta: à σύρω, traho.

Συρφετὸς, οῦ, ὁ, sordes, qu. contractæ, vilis plebecula, seu fax plebis: à

ΣΥ῾ΡΩ, traho, per pavimentum: f. σὔρῶ, p. σίσυρκα, p. pass. σίσυρμαι.

ΣΤ῾Σ, συὸς, ὁ ἡ ὁ, SUS, porcus, aper: dat. pl. συσὶ Th. ὗς, idem.

Συσκευάομαι, f. ψομαι, consulto cum alio: ex σὺν et σκεύομαι, video, delibero.

Συσσωρεύω, f. εύσω, in fasciculum colligo, compilo, apparco, subdolè struo: ex σὺν, et σωρεύω. Th. σωρὸς, vas.

* Συσσωρὴ, ῆς, ἡ, fraudulenta molitio, consilium.

Συσταύριος, -ῶ, contubernalis sum, in eodem sum tabernaculo: ex σὺν, et σταυρὸς.

Συσταυροῖτε, 3. pl. præs. opt. à præced.

Σύσταυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, contubernalis: à σταῦρος, ου, τὸ, idem quod

Σταυρὸς.

Συσταύριος, -ῶ, contubernalis sum: ex σὺν, et σταυρὸς.

Συστάζω, obumbro, occulto; fut. άσω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Συστείλαι, aor. 1. infin. act. præced.

Digitized by Google

Σύσκιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, *umbrosus, opacus:* ex σύν, et σκιά.

Συσκοτάζω, *obnubilo,* -άζω, *advesperascit:* ex σύν, et σκοτάζω. Th. σκότος.

Συσκυθρωπάζω, *pariter tristi vultu sum, simul contristor, condoleo:* f. ἄσω· ex σύν, et σκύθρωπος, *mœstus, vultu tetrico:* quod ex σκυθρὸς, *tetricus,* et ὤψ, *vultus.*

Συσπαράσσω, vel -σσω, *discerpo, lacero;* f. ξω, p. συσπαράχα, a. 1. συσπαράξα. Th. σπαράσσω, *lacero,*

Συσπινδω, *studiosè et impensè alicui faveo.* Th. σπινδω, *festino.*

Συσσεισμὸς, οῦ, ὁ, *concussio;* à perf. pass. verbi

Συσσείω, *concutio,* f. σείσω, p. συσσέσεικα, p. pass. συσσέσεισμαι. Th. σείω.

Σύσσημον, ου, τὸ, *commune signum:* à

Σύσσημος, ου, ὁ ᾖ ἡ, *unà significans:* ex σύν, et σῆμα, ατος, τὸ, *signum.*

Συσσίσυροις, *sodalibus,* dat. plur. Ion. à

Σύσσιτος, ου, ὁ, *sodalis:* ex σύν, et σῖτος, υ, ὁ, *frumentum.*

Συσσῦρα, *unà violenter traho:* à σύρω.

Σύσσωμος, ου, ὁ ᾖ ἡ, *ejusdem corporis particeps:* ex σύν, et σῶμα, *corpus.*

Συστάδες, ων, αἱ, ut συστάδες ἄμπελοι, *vites ordine plantatæ:* à σύνιστημι.

* Συστἄδὸν, adv. *cominùs:* et

* Συστᾰδὸν, idem: ab eod.

Συστᾶδὸς, aor. 1. part. pass. verbi συνίστημι, quod vide.

Συστᾶσαν, acc. sing. fœm. g. a. 2. part. verbi συνίστημι, a. 2. συνέστην, et part. συστὰς, -ᾶσα, -ᾶν, -ᾶσης, -ᾶσα, -ᾶσι, -ᾶσαν.

Συστάσεις, nom. pl. à σύστασις.

Συστασιάζω, f. ἄσω, *seditionis socius sum:* à σύστασις.

Συστασιαστὴς, οῦ, ὁ, *socius seditionis:* à 3. sing. perf. pass. præced.

Σύστασις, εως, ἡ, *constitutio; compositio, coagmentum, crassitudo, concretio, substantia; natura rei; origo rei, ortus, initium,* Polyb. *confirmatio per argumenta; conciliatio animorum ad concordiam; amicitia, et concordia ipsa; coitio, conjuratio; cœtus; commendatio:* à συνίστημι, *constituo.* Th. ἵστημι, *statuo,*

Συστασιώτης, ου, ὁ, *qui ejusdem est factionis.*

Συστατὸς, ὴ, ὸν, *commendatitius, a, um:* à συνίστημι, *commendo.*

Συσταυόω, -ῶ, unà *crucifigo:* f. ώσω, p. συνεσταύρωκα, perf. pass. συνεσταύρωμαι, aor. 1. ind. pass. συνεσταυρώθην, ης, η, a. 1. part. pass. συσταυρωθὶς, ᾶσα, ἐν. Th. σταυρὸς, *crux,* seu *palus erectus.*

Συστεγάζω, f. ἄσω, unà *contego:* ex σύν, et στεγάζω, à στέγω, *tego,* p. m. ἔστεγα.

Συστέλλω, propriè *contraho, compono;* item *consterno, compono, ad sepulturam, vestibus sepulchralibus obvolvo; corripio;* f. συστελῶ, f. 2. συστἀλῶ, p. συνέσταλκα, a. 1. ind. act. συνέστειλα, præs. infin. pass. συστέλλεσθαι, perf. part. pass. συνεσταλμένος, η, ον, *contractus, a, um:* ex σύν, et στέλλω, *mitto, contraho.*

Συστενάζω, *unà suspiro, congemisco;* f. ξω· ex σύν, et στενάζω, idem quod στένω, *gemo.* Th. στενὸς, *angustus.*

Σύστημα, ἄτος, τὸ, *compages, collectio, SYSTEMA,* Angl. SYSTEM; *acervus, conventus, turma, multitudo; opus quodlibet arte compositum:* à συνίστημι.

Συστῆναι, a. 2. infin. act. συστήσομαι, 1. pl. f. 1. act. verbi συνίστημι, *constituo, in unum congrego.* Th. ἵστημι, *sto.*

Συστοιχίαι, -ῶν, *ejusdem ordinis sum, in eâdem serie seu eodem versu sum collocatus, conjunctus; respondeo, congruo, similis sum;* fut. ήσω, p. συνεστοίχηκα· ex σύν, et στοιχὶς, *ordine procedo:* hoc à στοῖχος, υ, ὁ, *ordo.*

Συστοιχία, ας, ἡ, *ordo, rerum convenientia:* et

Σύστοιχος, υ, ὁ ᾖ ἡ, *ejusdem ordinis: σύστοιχα* dicuntur, *quæ inter se sunt affinia:* à στοῖχος.

Συστολὴ, ῆς, ἡ, *contractio:* item *SYSTOLE,* figura Gram. à συστέλλω, *contraho.* Th. στέλλω, idem, fut. λῶ, p. ἔσταλκα, p. m. ἔσταλα.

Συστρατιώτης, ου, ὁ, *commilito:* ex σύν, et στρατιώτης, ου, ὁ, *miles.* Th. στρατὸς, *exercitus.*

Σύστρεμμα, ἄτος, τὸ, *tumultus;* item *collectio:* à

Συστρέφω, *convolvo in fascem, contorqueo, colligo, conglobo, cogo;* f. ψω, a. 1. συνέστρεψα, a. 1. part. act. συστρέψας, ασα, αν, perf. m. συνέστροφα· ex σύν, et στρέφω, *verto, torqueo.*

Συστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio et involutio in orbem; tumultuosa et seditiosa concio, concursus:* à perf. m. συνέστροφα, verbi συστρέφω, q. v.

Συστῶ, ῇς, ῇ, *constituerim,* aor. 2. sub. act. verbi συνίστημι, *constituo,* a. 2. συνέστην.

Συσφίγγω, *constringo, cogo et contraho;* f. ξω, a. 1. συνεσφιγξα· à σφίγγω, *stringo.* Hinc

Σύσφιγξις, εως, ἡ, *coactio, constrictio.*

Συσχιδὴς, ἄσα, ὶν, a. 1. part. pass. et

Συσχεθὴς, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνίσχω, *contineo;* f. συσχήσω, perf. pass. συνέσχημαι, a. 1. pass. συνεσχέθην· ex σύν, et ἴσχω, *habeo.*

Συσχηματίζω, *configuro, conformo;* f. ίσω, p. συνεσχημάτικα, præs. pass. συσχηματίζομαι, *configuror,* cum dat. ex σύν, et σχηματιστὴς, à σχῆμα, ατος, τὸ, *figura.* Th. ἴσχω, *habeo.*

Σύντ, *concitatus est, ruit:* 3. sing. plusq. p. pass. Ion. pro ἰσσέσσω, vel ἰσσείντο, verbi σείω, vel σύω, *concito;* vel est. 3. sing. a. 2. m. ἐσύμην, ο, ντο, et per Sync. et Ion. σύντο, ejusd. verbi.

ΣΥΦΑΡ, *exuvium anguis et cicadæ; pellicula rugosa; senectus.*

Σύφορξις, ῦ, ὁ, *subulcus,* pro συφορξὸς ex σῦς, et φορξὸς, *pabulum.* Th. φέρβω.

Συφὸς, vel συφιὸς, ῦ, et συφεὸς, οῦ, ὁ, *hara, suile,* ubi *sues.*

Συχὰρ, ἡ, nomen urbis indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *mercenaria.*

Συχὶμ, ἡ, nomen urbis indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *humerus.*

Συχνὰ, et συχνὸν, adverbialiter *assiduè:* à

Συχνὸς, ὴ, ὸν, *frequens, creber, multus, spissus, confertus:* à συνέχω.

Συχνῶς, *crebrò, assiduè:* à præced.

Σύω, *quatio, concutio, moveo:* σόημαι, *moveor, incitor:* à σείω.

Σῶν, *aprorum,* gen. pl. à σῦς, συὸς, ὁ ᾖ ἡ.

Σφ', pro σφὶ, nom. et acc. dual. ab ὅς, ἥ, οἵ, Angl. *HE.*

Σφάγανον, υ, τὸ, *ensis:* à σφάζω, *jugulo.*

Σφᾰγὴς, ῖδος, ὁ, *trucidatus,* a. 2. part. pass. verbi σφάζω, seu σφάττω, *jugulo;* f. ξω, a. 2. ind. pass. ἐσφάγην.

Σφαγιὸς, ίου, ὁ, *occiscor, jugulator;* item *gladius.* Th. σφάζω.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, *mactatio, ejulatus, jugulatio, jugulum:* ab eod. Th.

Σφαγιάζομαι, *hostias macto:* à

Σφάγιον, υ, τὸ, *victima, hostia;* item *locus aut vas quo victimarum sanguis excipitur:* à σφαγὴ.

ΣΦΑΔΑΖΩ, f. σω, *pedes jacto; palpito* de morientibus; *difficulter morior; item indigneor, graviter irascor,* propriè *cum plosione pedum.*

Σφαδασμὸς, ῦ, ὁ, *pedum jactatio, palpitatio, ira vehementior:* à præced.

ΣΦΑΖΩ, seu σφάττω, *jugulo,*

Digitized by Google

macto: fut. *ἄξω*, p. *χα*, a. 2. *ἔσφαγον.*

ΣΦΑΙΡΑ, *ας*, *ἡ*, *SPHÆRA*, *globus, pila:* q. à *σπεῖρα.*

Σφαιρεών, *in modum pilæ, instar globi:* et

Σφαιρίζω, f. *ίσω*, *pilâ ludo:* et

Σφαιρικὸς, *ἡ*, *ὸν*, *ad sphæram pertinens, globosus:* et

Σφαιρίον, et *-ίδιον*, *υ*, *τὸ*, *globulus, pilula:* à *σφαῖρα.*

Σφαίρισις, *ισως*, *ἡ*, *ludus pilæ:* à *σφαιρίζω.*

Σφαιστήριον, *υ*, *τὸ*, *SPHÆRISTERIUM, locus in quo pilâ luditur:* ab eod.

Σφαιροειδὴς, *ἐος*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, *globosus:* ex *σφαῖρα*, *sphæra*, et *εἶδος*, *ους*, *τὸ*, *forma, species.* Th. *εἶδω*, *video.*

Σφαιρόω, *in globi* vel *pilæ modum rotundum facio, pilam gladii* vel *hastæ cuspidi præfigo:* à Th. *σφαῖρα.*

Σφαιρωτῆρ, *ῆρος*, *ὁ*, *lorum, corrigia calceamenti:* à præced.

Σφαιωλίζω, f. *ίσω*, *sphacelo laboro*, f. *ίσω*, p. *ἐσφαίλικα·* à

ΣΦΑΚΕΛΟΣ, *υ*, *ὁ*, *gangræna, mortificatio partis alicujus inflammatæ;* puto à *σφάζω*, quia necata ferè et mortua est pars illa affecta. Est et

Σφάκελος, *medius digitus.*

ΣΦΑΚΟΣ, *υ*, *ὁ*, *salvia* herba.

Σφακτηρία, *ας*, *ἡ*, *sphacteria.*

Σφαλερὸς, *ρὰ*, *ρὸν*, *titubans, lubricus, instabilis; periculosus, noxius:* à *σφάλλω.*

Σφαλῆναι, *lapsum esse*, a. 2. inf. pass. verbi *σφάλλω.*

Σφάλλουσι, Dor. pro *σφάλλωσι*, 3. pl. præs. act. à

ΣΦΑΛΛΩ, *supplanto, everto, FALLO, circumvenio;* f. *ἄλῶ*, p. *ἔσφαλμαι*, a. 2. *ἔσφᾶλον.*

Σφάλμα, *ἄτος*, *τὸ*, *lapsus, error, delictum, infortunium,* Th. *σφάλλω.*

Σφὰξ, Dor. pro *σφὴξ*, *ὁ*, *vespa.*

Σφάξαι, *trucidâsse;* a. 1. inf. act. et

Σφάξας, *ασα*, *αν*, a. 1. part. verbi *σφάζω*, vel *σφάσσω*, *jugulo*, f. *ξω.*

Σφάξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. ejusd.

Σφαραγῶντο, Dor. et Ion. pro *ἐσφαραγῶντο*, 3. pl. imperf. pass. à

Σφαραγίαι, *ῶ*, f. *ήσω*, *gutture sonum edo.* Th. *σφάραγος.*

Σφαραγίζω, f. *ίσω*, *cum strepitu excito:* à

ΣΦΑΡΑΓΟΣ, et *σφάραγγος*, *υ*, *ὁ*, *sonus qui guttere emittitur;* item *guttur.*

Σφᾶς, acc. pl. ab *ὅς*, Angl. *HE.*

Σφάσσω, seu *σφάζω*, quod vide.

Σφὶ et *σφωὶ*, nom. dual. ab *ὅς*, Angl. *HE;* item *seipsum*, vel *seipsam*, acc. a. Poët. pro *ἑ·* item *se*, vel *ipsos, ipsas, ipsa*, acc. pl. Æol. pro *σφᾶς.*

Σφίας, *illos*, Ion. pro *σφᾶς*, quod vide; et *σφία* pro *αὐτὰ, ipsa.*

ΣΦΕΔΑΝΟΣ, *ὴ*, *ὸν*, *vehemens, intensus, acer, durus, festinus:* q. à *σπεύδω, festino.*

Σφεῖς, nom. pl. ab *ὅς*, Angl. *HE*, et pro *αὐτοὶ, ipsi.*

Σφέων, Ion. et Poët. pro *σφῶν*, gen. pl. ab eod.

Σφῖλας, *ἄτος*, *τὸ*, *scabellum, lignum cavum.* Th. *σφάλλω.*

Σφίλμα, *ἄτος*, *τὸ*, *flos lentisci*, vel *ilicis.*

Σφενδαμίνεος, *ίνη*, *ινον*, *acernus;* item *durus, firmus:* à

ΣΦΕΝΔΑΜΝΟΣ, *υ*, *ἡ*, *acer* arbor.

Σφενδονάω, et *-έω*, *fundum torqueo:* à

ΣΦΕΝΔΟΝΗ, *ης*, *ἡ*, *FUNDA;* qua lapides violentèr jaci queunt. Est et *ornamentum muliebre:* q. à *σφιδανός.*

Σφενδονίζω, f. *ίσω*, id. quod *σφενδονάω.* Th. *σφενδόνη.*

Σφενδονίτης, et *σφενδονήτης*, *υ*, *ὁ*, *funditor:* ab eod. Th.

Σφέτερ', pro *σφέτερα*, nom. pl. n. g. *σφετεράων*, gen. pl. Æol. pro *σφετερῶν* et

Σφετέων, acc. sing. Ion. f. g. à *σφέτερος, ρα, ρον, suus, a, um*, dat. pl. *σφετερέοισι.*

Σφετερίζω, *meum facio, usurpo:* à *σφέτερος.*

Σφετερισμὸς, *οῦ*, *ὁ*, *usurpatio:* à præced. q. à

Σφέτερος, *α*, *ον*, *suus, a, um; proprius;* it. pro *ὑμέτερος, vester:* à *σφῶν*, pl. ab *ὅς*, Angl. *HE.*

Σφέων, Ion. pro *σφῶν*, *ipsorum.*

Σφηνόω, *-ῶ*, f. *ώσω*, *in angustum ex lato contraho; cuneo, cingo; fulcio, firmo;* **ἐσφηνῶντο**, Dor. et Æol. pro **ἐσφηνοῦντο** 3. pl. imperf. pass. Th. *σφὴξ*, *ὁ*, *vespa.*

Σφῆλαι, pro **ἔσφηλα**, *sefelli;* a. 1. ind. et

Σφῆλαι, a. 1. inf. act. et

Σφήλας; a. 1. part. act. verbi *σφάλλω*, f. *λῶ*, a. 1. **ἔσφηλα.**

Σφηλὸς, *facilè mobilis, obliquus, densus:* à *σφάλλω, supplanto.*

ΣΦΗΝ, *ηνὸς*, *ὁ*, *cuneus.*

Σφηνόω, *-ῶ*, *cuneo findo; obstruo cuneo*, vel *obturo et obfirmo velut adacto cuneo, condenso, stipo;* f. *ώσω*, p. **ἐσφήνωκα**, à *σφὴν*, *cuneus.*

ΣΦΗΞ, *ηκὸς*, *ὁ*, *vespa, crabro.*

ΣΦΗΤΤΙΟΣ, *υ*, *acer.*

Σφὶ, et *σφῖν*, pro *σφίσι*, et pro *αὐτοῖς*, *ipsis.* Nam Poëtæ pro

σφίσι, dat. pl. utuntur dual. *σφῖν*, per Apoc. *σφὶ*, et per Aphæresin, *φῖν.*

Σφίγγ', pro *σφίγγα*, acc. sing. à *σφίγξ.*

Σφιγγία, *ας*, *ἡ*, *parsimonia:* à verbo

ΣΦΙΓΓΩ, *stringo, constringo*, f. *ξω.* Hinc *σφιγγία, ας, ἡ, parsimonia.* Angl. TO PINCH.

Σφίγξ, *γγος*, *ἡ*, *SPHINX; nomen variis cujusdam alatæ, virgineâ facie, reliquo corpore leoni simili, ænigma hominibus proponens, nesciosque illud solvere dilanians;* item *qui ænigmaticè loquitur:* à præced.

Σφίγξαι, *constringisse;* a. 1. inf. act. verbi *σφίγγω*, f. *γξω*, a. 1. **ἔσφιγξα.**

Σφὶν, *ipsis;* dual. vel dat. pl. pro *σφίσι·* ab *ὅς.*

Σφόδρα, *valdè, vehementèr*, adv. à

ΣΦΟΔΡΟΣ, *ρὰ*, *ρὸν*, *vehemens, acer, alacer, validus.*

Σφοδρῶς, *vehementèr*, adv. à præced.

Σφοῦλη, *ης*, seu **σπονδῦλη**, *ης*, *ἡ*, *radix silphio similis;* item *insectum quoddam de blattarum genere.* Th. *σφίνδυλος.*

Σφόνδυλος, *υ*, *ὁ*, *verticillus nentium fœminarum; vertebra, spina dorsi.*

Σφὸς, *ῦ*, Dor. pro *σφίσιος*, *suus.*

Σφῷ, gen. sing. à præced.

Σφραγίζω, *signo, sigillo;* in S. S. *confirmo, conservo;* item *occulto;* f. *ίσω*, p. **ἐσφράγικα**, a. 1. **ἐσφράγισα**, a. 1. imperat. act. *σφράγισον*, *άτω*, a. 1. sub. act. *σφραγίσω*, *ῃς*, *ῃ*, perf. pass. **ἐσφράγισμαι**, a. 1. ind. pass. **ἐσφραγίσθην**, *ης*, *η*, a. 1. m. **ἐσφραγιστὸς**, *ή*, *όν.* Th. seq.

ΣΦΡΑΓΙΣ, *ίδος*, *ἡ*, *figura ex alio expressa, sigillum, signum.* Hinc *σφραγίζω, signo, obsigno;* f. *ίσω.*

Σφραγισαντες, nom. pl. a. 1. part. act. et

Σφραγίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi *σφραγίζω, obsigno*, quod vide.

Σφράγισμα, *ἄτος*, *τὸ*, *signum, sigillum:* à 1. sing. perf. pass. verbi *σφραγίζω.* Th. *σφραγίς.*

Σφραγὶς, Ion. pro *σφραγὶς*, q. v.

ΣΦΡΙΓΑΩ, *-ῶ*, f. *ήσω*, *turgeo, sum vegetus et corpore benè habito; lascivio; insolesco, efferor de animo.*

Σφυγμὸς, *οῦ*, *ὁ*, *pulsus, motus cordis et arteriarum, dilatatione et contractione factus:* à seq.

ΣΦΥΖΩ, f. *ξω*, *salio, pulso, mico, palpito; desiderio æstuo.*

Σφυξις, *ισεως*, *ἡ*, *pulsus, micatio ar-*

teriarum; cordis palpitatio: à præced.

ΣΦΥ̃ΡΑ, ας, ἡ, *malleus.*

Σφυρουργία, ας, ἡ, *ars fabrilis:* à

Σφυρουργός, ὁ, ἡ, *malleator:* à σφῦρα, *malleus*, et ἔργος, *labor.* Th. ἔργω, *seco:* fut. ψω, p. m. κέκορα.

Σφῦρίον, ὦ, τὸ, *malleolus pedis; extremitas ima*, ut montis; *pes ejus:* à σφῦρα.

Σφυροστρὲς (στρεβόμενος), *corrigia* calceamenti. Th. σφῦρα.

Σφύρδαν, Dor. pro σφύζαν, q. v.

Σφὲ, nom. et acc. dual. à σύ.

Σφεὶ, pro σφὶ, nom. et acc. dual. ab ἑός.

Σφῶϊ, nom. et acc. dual. σφῶϊν, gen. et dat. dual. à σὺ, *tu.* Sed σφωΐν, gen. dual. ab ἑός.

Σφωΐτερος, *suus;* aliquandò *tuus* et *vester:* à σφῶϊ.

ΣΧΑΔΩ'Ν, όνος, ὁ, *animal pennis et pedibus carens; cella*, vel *soboles apum; cæcubitus, ol, favi.*

Σχάζω, f. άσω, *sacrifico; demitto, deduco; retinquo; inhibeo, cohibeo:* à σχάω.

ΣΧΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *earus, paxillus, furcula attollendis retibus:* id. quod σάλξ.

Σχάσαις, Æol. pro σχάσας, a. 1. part. act. m. g. verbi σχάζω, f. άσω, a. 1. ἔσχασα. Th. σχάω, idem.

Σχασθήν, a. 1. opt. pass. verbi σχάω, vel σχάζω, fut. άσω, a. 1. pass. ἐσχάσθην.

ΣΧΑ'Ω, -ῶ, fut. άσω, *sacrifico, scalpo; laxo, demitto; deduco, transfero.*

Σχὶ, *habe;* a. 2. imperat. act. verbi ἴσχω, *habeo*, a. 2. ἔσχον.

Σχίδη, ης, ἡ, *SCHEDA, tabula in quâ scribimus*, propriè *ex tempore:* à σχεδὸν, *propè, illicò.* Hinc Angl. A SHEET.

Σχίδυν, *cum lenissimâ quâdam decorâ, modestè, compositè;* q. *retento gressu:* ab ἴσχω, *retineo*, vel à σχεδόν.

Σχίδια, ας, ἡ, (sc. ναῦς, *navis*) *ratis, navis subitò facta:* à σχεδὸν.

Σχεδιάζω, fut. άσω, *extempore*, vel *tumultuariè facio, inconsideratè ago;* item *extemporè dico:* à σχέδιος, quod vide.

Σχεδίασμα, ατος, τὸ, *opus extemporè factum:* à præc. verbo.

Σχεδὶν, adv *cominùs:* à σχέδιος.

Σχίδιον, υ, τὸ, *assula.* Th. σχίζω.

Σχέδιος, ία, ιον, vel ὁ, ἡ, ὁ, *qui propè est; subitò factus.* Th. σχεδόν.

Σχεδόθεν, adv. *propè:* à σχεδόν.

ΣΧΕΔΟ'Ν, adv. *propè, propemodum, ferè, fermè, penè; cominùs.*

Σχέθε, *habe*, præs. imperat. vel est 3. sing. imperf. pro ἴσχεθε, verbi σχέθω, *habeo:* à σχέω. Th. ἴσχω, idem.

Σχεθὼν, ὄντος, a. 1. part. pass. verbi ἴσχω, *habeo*, f. ἴξω et σχήσω, a. 1. pass. ἰσχέθην.

Σχεθέμεν, Ion. Dor. et pro σχέθειν, *habere*, præs. inf. verbi σχέθω, pro ἴσχω.

Σχέθω, *habeo, teneo, inhibeo, reprimo, detineo:* à σχέω, pro ἴσχω.

Σχελὶς, ίδος, ἡ, *segmentum carnis.*

Σχέμεν, Ion. seu Dor. pro σχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἴσχω, *habeo*, Σχέο, Ion. pro σχοῦ, *tene*, a. 2. imperat. m. verbi ἴσχω, *habeo*, a. 2. m. ἰσχέμην.

Σχεδὸν, Poët. adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps, ordinè, propè, juxtà.* Formant à σχέθω, quod vide. Hinc in dat. σχεδίῳ, et per Sync. σχεδᾷ, et κατὰ τρόπον τοῦ ὁ δὶς ρ, et accentu mutato, factum σχεδῷ.

Σχὲς, *habeto, mane;* per Pleonasm. τοῦ σ, pro σχὲ, a. 2. imperat. act. ab ἴσχω, *habeo.*

Σχέσις, εως, ἡ, *habitudo* seu *constitutio corporis;* dicitur etiam de *cultu externo* · à σχέω.

Σχετλιάζω, f. άσω, *conqueror:* à

ΣΧΕ'ΤΛΙΟΣ, ία, ιον, *infelix, miserabilis;* item *durus, sævus, intractabilis; acer, audax, laborum patiens; scelestus, nefarius; importunus:* quasi ex σχέω, et τάλας, *qui miseriam habet.*

Σχέτο, *tenebatur;* Ion. pro ἴσχετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἴσχω.

Σχέω, fut. ήσω, p. ἴσχηκα, *habeo, teneo*, inusit. Hinc σχέσις, *habitudo:* et

Σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus, gestus, figura, cultus, SCHEMA:* item *decus, dignitas;* etiam *prætextus:* à præced. Hinc

Σχηματίζω, *formo, figuro;* in med. *simulo.*

Σχηματισμὸς, ῦ, ὁ, *figuratio, figura, cultus corporis:* item *orationis*, et *gestûs compositio in certum modum; prætextus:* à præced. perf. pass.

Σχέσθαι, fut. 1. inf. act. σχήσεσθαι, fut. 1. inf. m. verbi σχέω, inusit. pro quo ἴσχω, *habeo*, f. ἴξω, et σχήσω.

Σχίδαξ, ακος, ὁ, *fragmentum, assula:* èt

Σχίδος, *assula:* à σχίζω, *findo.*

Σχίζα, et σχίζη, *fissura:* et

Σχίζης, dat. pl. Ion. à σχίζη, ης, ἡ, *scissura.* Th. σχίζω, *findo.*

ΣΧΙ'ΖΩ, *findo, SCINDO, dissecо;* fut. ίσω, p. ἴσχικα, perf. pass. ἴσχισμαι.

Σχιδαλμὸς, ῦ, ὁ, *assula, frustum ex ξύλῳ σχίζων ablatum.*

Σχῖνος, υ, ἡ, *lentiscus*, arbor. Th. σχίζω, *findo.*

Σχίσας, ασα, ον, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo.*

Σχισθῆναι, *scissum esse;* a. 1. inf. pass. verbi σχίζω, *scindo*, f. ίσω, a. 1. pass. ἐσχίσθην.

Σχίσμα, ατος, τὸ, *fissura, dissidium, SCHISMA:* à σχίζω.

Σχισμὴ, ῆς, ἡ, *scissura, fissura:* ab eod.

Σχίσσας, gen. σ, pro σχίσας, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo.*

Σχιστὸς, ὴ, ὸν, *fissus, fissilis;* a. 3. sing. perf. pass. verbi σχίζω.

Σχοῖεν, *continerent;* Ion. pro σχοῖνεν, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἴσχω, *habeo*, f. ἴξω, et σχήσω, a. 2. ἔσχον.

Σχολὴν, *haberem:* Att. pro σχοῖμι, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Σχοινίζω, *funo metior, circumscribo*, et *finio:* à Th. σχοῖνος.

Σχοινίον, υ, τὸ, *funiculus* è *junco plexus:* à

ΣΧΟΙ'ΝΟΣ, υ, ἡ, et aliquandò ὁ, *juncus, funis* è *junco:* est ideneus ad τὸ σχῆν, id est, *retinendum, ligandum.* Etiam

Σχοῖνος, υ, ὁ vel ἡ, *mensura* 60 *stadiorum.* Est vox Ægyptiaca; nempe *duplex parasanga.*

Σχοινοτενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, *funibus extensus, longus:* ex σχοῖνος, et τείνω, *tendo.*

Σχοῖνε, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἴσχω, *habeo*, f. ἴξω, et σχήσω, a. 2. m. ἰσχάμην.

Σχολάζει, *otiosus esset:* 3. sing. præs. opt. verbi

Σχολάζω, *otior, vaco*, cum dat. f. άσω, p. ἐσχόλακα, perf. pass. ἐσχόλασμαι, ασμαι, ασται. Th. σχολὴ, *otium.*

* Σχολαῖος, αία, αῖον, *lentus, segnis, tardus:* ab eod.

* Σχολαιότης, ητος, ἡ, *tarditas:* à præced.

Σχολαίτερα, seu -ον, adv. *tardiùs, segniùs:* ab eod.

* Σχολαίως, adv. *per otium, tardè:* ab eod.

* Σχολαρχίαι, -ῶ, *scholæ præsum:* ex σχολὴ et ἄρχω.

Σχολαστὴς, οῦ, ὁ, et σχολαστικὸς, ὴ, ὸν, *otiosus:* à σχολάζω.

ΣΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, *otium, vacatio, incubratio;* *SCHOLA.* Hinc Angl. A SCHOOL.

Σχολῇ, dat. sing. præced. adverbialiter sumpt. *otiosè, lentè, tardè, vix; ægrè; haudquaquam; nullatenùs; multò minùs.*

Σχόλιον, υ, τὸ, *glossa: brevis explicatio:* à præced.

Σχάμενος, *qui tenuit:* a. 2 part.

Digitized by Google

σπ. verbi ἴσχω, *habeo*, a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχῶ, *habe*, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Σχῶ, a. 2. subj. act. alii volunt esse fut. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Σῶν, acc. sing. f. g. à σῶος, idem quod σῶς. Th. σίος, *salvus*.

Σωγενὴς, ους, ὁ, nomen propr. *Sogenes*.

Σώεσκε, Ion. pro ἴσωε, *servabat*: 3. sing. imperf. act. verbi σόω, id. quod σώζω, *servo*. Th. σίος, *salvus*.

Σώζει, 3. sing. pres. ind. act. σώζω, *servet*, 3. sing. opt. pres. verbi σώζω, q. v.

Σωζόμενος, μένη, μενον, pres. part. pass. ejusd. verbi.

Σώζω, *salvo*, *servo*, *sospito*; item *è periculo munio*, *in futurum præsto tutum*: f. σώσω, p. σέσωκα, a. 1. ἔσωσα, a. 1. imperat. act. σῶσον, *salvum fac*; a. 1. sub. σώσω, ῃς, ῃ, perf. pass. σέσωσμαι, aor. 1. pass. ἐσώθην· [*σωθεὶς δὲς Σίλυς τὴν Κιλικίας*, Isoc. Evag. p. 32. Batt. *in Solos Ciliciæ urbem incolumis receptus*. Et in activo cum δὲς juncta occurrit, ut σώσει δὲς τὴν βασιλέαν αὐτοῦ, 2 Tim. iv. 18. *incolumem producet in regnum suum*. Σώσον δὲς Ἑλλάδ', Eurip. Iphig. in Tauris, 1068. *salvam te producet in Græciam*. Εἰς πατρίδα σῶσαι, Soph. Philoct. 381. *incolumem in patriam producere*.] Th. σίος, *salvus*.

Σωθὲὶς, ῖσα, ὲν, *salvus*, *servatus*, a. 1. part. pass. verbi præced.

Σωθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Σωθησόμεθα, 1. pl. et

Σωθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. ejusdem verbi.

Σωῦλα, *possum*, *valeo*: à σῶος.

Σωκλέδαι, α, ὁ, Dor. pro Σωκλέδης, υ, ὁ. Patronym.

Σῶκος, *servator*, Epith. Mercurii: à σώζω, in perf. σέσωκα.

Σωκράτης, ους, -υς, ὁ, *SOCRATES*: voc. ὦ Σώκρατες.

Σωκρατίδης, ὴ, ὲν, *SOCRATICUS*: à præced.

ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *canalis*, *tubus*.

Σῶμ', pro

ΣΩ᾽ΜΑ, ἄτος, τὸ, *corpus*, [* *corpus vivum*, *pecus*, λέων ἰφὶ σώματι σύρεαι, Hom. Il. γ'. 23 Hesiod. Scut. 420. *ut leo*, *qui magnum in corpus inciderit*: *quamvis persona*, σώματα ἀδίνα, Eurip. Suppl. 223. *personæ sontes*.] dat. σώματι, n. pl. σώματα, *corpora*, *servi*.

Σωματεῖον, -ῶ, *corpus exerceo*, Xenoph. à præced.

Σωματικὸς, ὴ, ὸν, *corporeus*, *a*, *um*: ab eod.

Σωματικῶς, adv. *corporaliter*: à præced.

Σωμάτιον, ου, τὸ, *corpusculum*; *hominis defuncti cadaver*; *codex*, *liber*: à σῶμα.

Σωματοποιέω, -ῶ, *corpoream figuram tribuo*, *in unum corpus redigo*, *corpulentum reddo*; *reficio*, etiam *de animo*; *augeo*, *validiorem reddo*; f. ήσω, p. σεσωματοποίηκα. Th. σῶμα.

Σωματοφύλαξ, ακος, ὁ, *custos corporis*, *satelles*.

Σῶος, υ, ὁ ἡ, vel σῶος, α, ον, *salvus*, *sospes*: à σίος.

Σώσανδρος, υ, ὁ, nom. viri, Gr. *salvus pater*

Σάρδινος, *vasis genus*, *qualis*: à σωρὸς, quia in id quædam σωρίσονται, *acervantur*.

Σωρεύσασα, a. 1. part. act. f. g. à

Σωρεύω, *cumulo*, *acervo*; f. εύσω, p. σεσωρεύκα, p. pass. σεσώρευμαι, p. part. pass. σεσωρευμένος, η, ον, *cumulatus*, *a*, *um*. Th. σωρὸς.

Σωρηδὸν, *acervatim*, *cumulatim*: adv. à

ΣΩΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *acervus*, *cumulus*.

Σῶς, *salvus*, *incolumis*, *integer*: à σάος, idem quod σίος, et contractè σῶς, ὴ ὸν.

Σῶσαι, *servare*: a. 1. inf. act. et

Σώσασα, a. 1. part. act. f. g. et

Σώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi σώζω, q. v.

Σώσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σωσθένης, ους, ὁ, nomen viri, Gr. quod interpret. Lat. *cui vires sunt integræ*.

Σῶσι, per Crasin pro σώζωσι, vel σώσει, à σώζω, vel σάω. Th. σίος, *salvus*.

Σωσίπατρος, υ, ὁ, nom. viri, Gr. *conservatio patris*.

Σῶσον, άντα, a. 1. imperat. act. σώσον, fut. 1. part. act. verbi σώζω, q. v.

Σῶρον, υ, τὸ, *merces*; quæ datur Medico ob sanationem; [* *donarium* Deo alicui oblatum ob valetudinem recuperatam.] item, *quod datur ei qui fugitivum retraxit*; item *quod datur pro libertate*; à σώζω, *servo*.

Σώτειρα, ας, ὴ, *servatrix*, *liberatrix*: et

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, *servator*, *salvator*; à σάω vel σώζω.

Σωτηρία, ας, ὴ, *conservatio*, *salus*: et

Σωτήριον, υ, τὸ, idem: *expiatio*; LXX. à

Σωτήριος, υ, ὁ ἡ, *salutaris*, *prosper*, *saluber*, *sospitalis*: à σωτὴρ.

Σῶτρον, υ, τὸ, *lignum orbiculare rotæ*; quod radies in se σώζει.

Σώφρον', pro σώφρονα, acc. sing. à σώφρων, q. v.

Σωφρονίω, -ῶ, *sanâ mente sum præditus*, *prudens sum*; *modestus sum*; *castus sum et pudicus*; f. ήσω, p. σεσωφρόνηκα, a. 1. ἐσωφρόνησα, a. 1. imperat. σωφρόνησον, ήσω· à σώφρων, q. v.

Σωφρὼν, ονος, ὴ, *SOPHRONE*, nomen propr.

Σωφρονίζω, *ad sanam mentem reduco*, *facio ut quis sapiat*; *castigo*, *reprimo*, *emendo*, *tempero*, *moderor*; f. ίσω, perf. σεσωφρόνικα, perf. pass. σεσωφρόνισμαι, à σώφρων.

Σωφρόνισος, υ, ὁ, *SOPHRONISCUS*.

Σωφρονισμὸς, ῦ, ὁ, *castigatio*, *emendatio*: à σωφρονίζω.

Σωφρόνως, adv. *temperanter*: à σώφρων.

Σώφροσι, *temperantibus*; dat. pl. à σώφρων.

Σωφροσύνη, ης, ὴ, *temperantia*, *pudicitia*, *modestia*; item *mentis sanitas*: à seq.

Σώφρων, ονος, ὁ ἡ, *cui mens est salva*; *prudens*, *sapiens*; *modestus*, *temperans*, *sobrius*, *honestus*, *probus*, *castus*: ex σῶς, *sanus*, et φρὴν, *mens*.

ΣΩ'ΧΩ, *tero*, *lævigo*.

Σώω, *incito*, *moveo*: à σείω.

Σώω, f. σώσω, idem quod σώζω, *servo*, *sospito*: à σῶος.

T

T, ταῦ decima nona litera apud Græcos, et in numeris *trecentorum*, et cum lineolâ subjectâ (τ), *trecentorum millium* est signum. Attici eâ pro σ utuntur, Ion. pro θ, Dor. pro ς.

Τὰ, *hæc*: τάδε, τάδ', τάγε, cum Enclitic. nom. pl. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic*, *hæc*, *hoc*. Et τὰ, Dor pro τᾶ. Tum τᾷ, Dor. pro τῇ· τᾷδε pro τῇδε.

Ταβίδὰ, ἡ, nom. mulier. Syr. *capra*, *dama*.

Ταβιτὶ, Scythicè *Vesta* nominatur.

ΤΑ'ΓΓΗ, ης, ἡ, *rancor*; cùm vigor naturalis perit, et res τήκεται, *mollescit*. Hinc

Ταγγίζω, fut. ίσω, p. τετάγγικα *rancidus fio*: et

Ταγγὸς, ὴ, ὸν, *rancidus*. Est etiam Angl. TANG.

Ταγὸς, *constitutus*; a. 2. part. pass. à τάσσω, *ordino*; f. ξω, a. 2. pass. ἐτάγην.

Τᾰγίνεφι, Att. et Dor. pro τᾰχέως.

Τάγμα, ατος, τὸ, *ordo*; *factio*; *agmen*; [* *legio*, ἥτινα τάγματα

Digitized by Google

ἐξ ἀνδρῶν στρατιωτικῶν ἴλαρχον, Dion. Halic. l. vi. *decem legiones è quater mille viris singulæ: τρισχιλίων ἴλαρχοι ἀξιόλογον τριῶν τῶν τυγμάτων*, Strab. l. iii. *qui exercitum habet non contemnendum trium circiter legionum*; malè ibi Casaub. *cohortium*. (2) *cohors*, vid. Jos. B. J. iii. 6. 2. et Schel. 4to. in Hyginum, p. 90.] à *τάσσω*.

Τᾶγός, ῦ, ὁ, *dux, imperator, præfectus belli*: ab eod.

Τάζω, *extendo, corripio, apprehendo*: ab inusit. *τάω, capio*, a. 2. ἔταγον, undè a. 2. part. *ταγών*, et Poët. στυγών. Th. *τάνυω, tendo*; f. *τνῶ*, p. *τέτακα*, a. 1. pass. ἐτάθην.

Ταθείς, *extensus*; a. 1. part. pass. verbi *τάνυω*.

Ταθῶσι, *intendantur*; 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi præced.

Ταὶ, Ion. pro *αἱ*, et Dor. pro *αἱ ταῖσι*, pro *ταῖς*.

Ταινάρος, ου, ὁ, Stephanus *στηλὴ πύλαιν* docet, et *urbem*, et *promontorium*, et *portum* ita vocari.

Ταινία, ας, ἡ, *TÆNIA*; *fascia, vitta, corona*; item *agger arenæ sub aquis latens, pulvinus, dorsum*; *genus vermium longiorum*. Th. *τάνυω, tendo*.

Τάνυσι, Dor. pro *τάνυσι*, et hoc Ion. pro *τάνυ*, 2. sing. præs. pass. verbi *τήκω, liquefacio, f. ξω*.

Ταξὸς, ὄσα, ὸν, *liquefactus*; a. 2. part pass. verbi *τήκω, liquefacio*, f. ξω, aor. 2. ἔτακον.

Ταπεῖς, ῥᾳ, ῥὶν, *liquefactus, humidus*; *mollis, tener, delicatus*: à *τήκω*.

Ταπήσομαι, f. 2. pass. verbi ejusd.

Ταυτὰ, *demensa*: à *ταυτὸς*, q. v.

Ταυτίωδες, ὴ, ὸν, *peritus ordinandi milites et aciem instruendi*: *τὰ ταυτιωδὲ, quæ ad rem militarem pertinent, scientia militaris*. Th. *τάσσω, ordino*.

Ταυτὸς, ὴ, ὸν, *ordinatus*; *certus*; *statutus*: ab eod.

Ταλαεργὶς, ῦ, ὁ ἡ ὰ, *qui patienter opus facit, laboriosus*: gen. pl. ταλαεργῶν· ex *τάλας*, et ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Τάλαθος, ου, ὁ, *Talathus*, nomen propr.

Τάλαινα, ης, ἡ, *misera*. Th. *ταλάω*.

Ταλαϊονίδας, α, ὁ, Dor. pro **Ταλαϊονίδης**, ου, ὁ, Ταλαῦ *παῖς*, i. e. *Adrastus, Talaï filius*.

Ταλαιπωρῶ, f. *ήσω, miser sum*; et transitivè, *in ærumnas conjicio*; *ταλαιπωρήσας, αντος*, a. 1. part. act. *ταλαιπωρήμενος*, præs. part. pass. Vide *ταλαίπωρος*.

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, *miseria, molestia*: à

Ταλαίπωρος, ο, *miser, ærumnosus*: ex *τάλας*, et *πῶρος*, ου, ὁ, *luctus*. Hinc

Ταλαιπώρως, adv. *miserè, difficultèr*.

Ταλαπάθειος, ου, ὁ ἡ ὰ, *cujus cor adversa tolerare novit, magnanimus*: ex *ταλάω, suffero*, et *παθεῖα*, ας, ἡ, *cor*.

Τάλας, *miser*; voc. sing. à *τάλας*, q. v.

Ταλαντιαῖος, et *-ιαῖος, αία, αῖον, talentum suo pondere æquans*: et **Ταλαντιῦν**, *libro, pondero*; Metaph. *suspensum teneo*; præs. pass. *ταλαντιύομαι, ponderor*; item *vergo, inclino*: à

ΤΆ'ΛΑΝΤΟΝ, ου, τὸ, *TALENTUM*; Angl. A TALENT, qu. à *ταλάω, fero*; statera enim *fert* seu *sustinet* pondus. Origine *lanx*, Hom. Il. Σ'. 69. dein *pondus*, præcipuè quod in pensitatione lancibus ponderabatur. *Nummularium Talentum*, ex minâ XII. unciarum, erat LX, seu *quinquies duodecim minæ*: *Commerciale Talentum*, ex minâ XVI unciarum, erat LXXX seu *quinquies sedecim minæ*: *Talentum magnum* seu *Alexandrinum*, ex minâ XX unciarum, erat C seu *quinquies viginti minæ*: quod patet ex Plaut. Mostell. Act. iii. Scen. i. ver. 102. 114. et Priscian. Grammat. Vet. vol. I. 134. *Clarke*, Num. Rom. Saxon. et Anglic. Connexion. p. 395. *Ægyptium* idem quod *Commerciale*, idem, p. 483. *Euboïcum* idem quod *Atticum*, seu *Nummularium*; p. 395. *Sex millia drachmæ*.

Ταλαπώριος, ου, ὁ ἡ ὰ, *ærumnas expertus*: ex *τάλας*, et *πῶρος*, *experientia*.

Ταλαυτινὴς, ῆος, ὁ ἡ ὴ, *luctum ferens, fortiter mœrorem ferens*: ex *ταλάω, perpetior*, et *τίνω*, σω, τὸ, *luctus*.

Τάλαχος, ου, ὁ, *qualus, in quo lana et fusi reponuntur*; *calathus*; *vas, in quo lac reponitur*; item *vas quo utuntur in lacte premendo, et caseo formando*. Th. *ταλάω, suffero*.

Τᾶλᾶς, ἄντος, ὁ, *miser*; f. g. *τάλαινα*, n. g. *τάλαν*, voc. *ὦ τάλαν*. Th. *ταλάω*.

Ταλασία, *lanificium*; fortè quo *τάλας* se sustinet. Nam

Ταλάσιον, *lana*; id circa quod *ταλασία*, occupatur.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ ἡ ὴ, *ærumnosus, cujus pectus omnia tolerat*: ex *ταλάω, suffero*, et *φρὴν, mens*.

Ταλαύρινος, ου, *patiens laborum, audax, fortis*: *ταλαύρινον*, adv. *audaciter*: à

ΤΑΛΑ'Ω, *TOLERO, suffero, perpetior, sustineo, audeo*.

Ταλθύβιος, ου, ὁ, nom. propr.

Ταλιθὰ, ἡ, nomen Syriacum indeclinabile, quod interpret. Lat. *puella*.

ΤΑ'ΛΙΣ, ίδος, ἡ, *virgo nobilis*: qu. à *ταλᾶν ἄνδρα, viri potens*.

Τἄλλα, pro τὰ ἄλλα, pl. n. g. ab ἄλλος, *alius*: adv. sump. est *alioqui, cæterùm*.

Τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, *mea*; nom. pl. n. g. ab ἐμὸς, *meus*.

Ταμάλιστα, Ion. *maximè*; adv. idem quod *μάλιστα*.

Τἄμἄρτα, Poët. Att. et Dor. pro τὰ ἥμαρτα, *dies*.

Τάμε, *scidit*; Ion. pro ἔταμε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *τέμνω*, et Dor. *τάμνω, scindo*; f. μῶ, a. 2. ἔτἄμον, p. *τέτμηκα*, p. m. *τέτμημαι*.

Ταμίη, Ion. pro *ταμεῖ*, 3. sing. f. 2. act. et

Ταμίην, pro

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. verbi *τέμνω, seco*, quod vide.

Ταμεῶν, ῶνος, τὸ, *cella, promptuarium*: pro *ταμίειον*. Th. *ταμίας*, ου, ὁ, *promus condus*.

Ταμίσσαι, a. 2. inf. m. verbi *τέμνω, scindo*.

Ταμισίχρως, ωτος, ὁ ἡ ὰ, [*incidens corpus*: *τέμνων τὸν χρόα*· ex *τέμνω*, et *χρώς*, *χροὸς*, &c. *cutis cum carne subjecta*. Th. *χρόα*, ας, ἡ, *color*.

Ταμία, vel *ταμίαινα*. Vide *ταμίη*.

ΤΑ'ΜΙΑΣ, ου, ὁ, *promus condus, dispensator, quæstor, qui ærario præest, arbiter*: qu. à *τέμνω, scindo*.

Ταμιεῖον, ου, τὸ. Vide in *ταμεῖον*.

Ταμινύομαι, *repono, recondo*, præsertim mea; *promo*; *recondo in futurum*; *vires non uno impetu effundo, sed parcè, ut sufficiant universo labori*; undè et *moderatè impero, moderatè uter viribus*; *constituo, definio*: med. à

Ταμισύω, *sum promus condus, quæstoris munus obeo*; *repono*, scil. *in publicum*; undè et *publico, proscribo*; f. ύσω, p. pass. τετᾰμῐτευμαι. Th. *ταμίας*, ου, ὁ, *promus condus*.

Ταμίη, ης, ἡ, *proma, dispensatrix*: à *ταμίης*.

Ταμίης, ου, ὁ, Ion. pro *ταμίας*, quod vide.

Τάμνεος, *coagulum*, *στυπὸς*, apud Hesych. vel *pellis hirco recens detracta*: à *τέμνω*, q. v.

Τάμνι, *dividebat*: Ion. pro ἔταμνε, 3. sing. imperf. à

Τάμνω, Dor. et Ion. pro *τέμνω*, quod vide.

Ταμῶ, *incidam*; f. 2. ind. act. à

εἶμαι, a. 2. ἐτάμην, a. 2. part. ταμών.

Τὰν, Dor. pro τὴν vel ἦν· sed τῶν pro τῶν vel pro ὧν, *quarum*.

Ταναάγεα, *vas æreum, in quo condiebant carnes*, Hesych. Est et urbis nomen.

Τανααίας, ου, ὁ ἡ ὁ, *protensam habens aciem, protensus, longus*: ex τανάω, *extendo*, et ἀκὴ, *acies*.

Τἀναντία, pro τὰ ἐναντία· ab ἐναντίος, *contrarius, adversus*. Th. ἀντὶ, *contra*.

* Ταναΐδιγερος, ου, ὁ ἡ ὁ, *extentum collum habens*, Aristoph. Av. 255. ex τανάὸς, et δέρη, *collum*.

Τᾶνἀὸς, ᾶ, ὁ ἡ ὁ, et τανααὸς, ὴ, ὸν, *protentus, extentus*: à τανύω. Th. τένω, *tendo*.

Ταναλγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *longum somnum afferens, faciens τὸ τανααὸν λέγεσθαι, in longum cubare*: ex τανααὸς, *longus*, et λέγω, *cubare facio*.

Ταννῦν, Dor. pro τηνίκα, *tunc*: quod ab ἡνίκα, *quum*.

Τάνταλος, υ, ὁ, *TANTALUS*: rex in parte Phrygiæ; uxor ejus ἡ Εὐρυάνασσα, liberi verò Pelops et Niobe. Fuit genere Δαρδὶς, nunquam verò rex Corinthi. Apud inferos punitus, ut stans mediâ in aquâ sitiret, et poma ante os habens esuriret. Hom. Euripides autem scribit puniri eum sic, ut pendens in ære, saxum super caput imminens habeat, quod semper casurum timeret. Sed Homeri fictio longè ingeniosior; et hinc Ταντάλου δίνδρα, ἐπὶ τῶν ἀπροόπτων, proverbialiter ponuntur. Et verbum ταντα λόομαι, f. -λωθήσομαι, i. e. πάσχω τὸ τοῦ Ταντάλου, utramque fictionem respicit. Hinc Anglicè TO TANTALIZE.

Τανύγλωσσος, ου, ὁ ἡ ὁ, *linguam extensam habens*: ex τανύω, et γλῶσσα, *lingua*.

Τανυγλώχὶς, ῖνος, ὁ ἡ ὁ, *extensas habens cuspides*: ex τανύω, et γλωχὶς, ῖνος, ἡ, *cuspis*.

Ταναίθρὶξ, -τριχος, ὁ ἡ ὁ, Poët. Epith. mulieris *passos habentis crines*: ex τανύω pro τένω, *extendo*, et ἴθμξ, ὁ, *coma*.

Ταννήνὶς, ιος, ὁ ἡ ὁ, *longam habens aciem*: ex τανύω, idem quod τένω, *extendo*, et ἀκὴ, *cuspis*: scrib. et ταναήκης.

Ταννθρὶξ, -τριχος, ὁ ἡ ὁ, *qui laxo capillo est*: ex τανύω, pro τένω, et θρὶξ τριχὸς, ἡ, *capillus*.

Ταὸν, nunc: adv. aliàs τὰ νῦν.

Ταὐόντο, *extendebantur*: 3. pl. imperf. pass. verbi τανύω, idem quod τένω.

Ταπήτιλος, υ, ὁ ἡ ὁ, *longum habens peplum*: ex τανύω, idem quod τείνω, *extendo*, et πίπλος, *vestis muliebris*.

* Ταπόνης, ὀδος, ὁ ἡ ὁ, *pedes habens extensos*, dicitur de ovibus; *celer*. Hom. Od. δ. 464. ex τανὰὸς, et πῦς, *pes*.

Ταπόντιος, Poët. per Syne. idem quod ταπονίστιος.

Ταπονιστιγόνος, *velocibus*; dat. pl. Ion. et Poët. à

Ταπονίστιξ, ῦγος, ὁ ἡ ὁ, idem quod ταπόνιος, *cui alæ sunt extentæ*: ex τανύω, pro τείνω, et πτέρυξ, υγος, ἡ, idem quod πτερὸν, ῦ, τὸ, *ala*.

Ταπύῤῥιζος, υ, ὁ ἡ ὁ, *expandens radices*: Epithet. arboris: ex τανύω, pro τείνω, et ῥίζα, ης, ἡ, *radix*.

Ταπετὸς, τὸν, ὸν, a. 1. part. pass. verbi τανύω, *extendo*: f. ὑσω, a. 1. pass. ἐτανύσθην. Th. τείνω.

Ταπεῖπτιος, υ, ὁ ἡ ὁ, *cui alæ sunt extentæ, extentis alis volans, velox*: ex τανύω, pro τείνω, et πτερὸν, ῦ, τὸ, *ala*.

Τάπυσσαν, 3. pl. τάπυσσε, 3. sing. Ion. a. 1. ind. act. verbi τανύω.

Ταπυτὴς, ῆος, ἡ, *extensio*: ab eod. verbo.

Ταπύσφῦρος, υ, ὁ ἡ ὁ, *malleolus pedum extendens inter eundum, latis passibus progrediens, pulchros et teneros talos habens; formosus*, Hes. in Scuto, ver. 35. Ex τανύω, pro τείνω, et σφῦρα, *malleolus pedis*. Th. σφῦρα, *malleus*.

Ταπύτριχα, *hirsutum*: acc. sing. à ταπύθριξ.

Τανύω, *tendo, extendo*: vide τείνω.

Ταξίω, *ordino, in acie colloco*: à seq.

Τάξις, ιος, ἡ, *ordo, series*; item *vices, officium; exercitus, legio, cohors, cuneus, acies; τάξις, classis; constitutio, ordinatio; tributa, vectigalia; modestia*, in ore: [* *similitudo, κατὰ τὴν τάξιν* Μελχισεδὶκ, Heb. v. 6. *juxta similitudinem Melchisedec*, ut ipse Paulus, Heb. vii. 15. *ἕτερος λέγεται ἱερεὺς κατὰ τάξιν*, Diod. Sic. p. 223. A. ed. Rothom.] Th. τάσσω, *ordino*.

ΤΑΠΕΙΝΟΣ, ὴ, ὸν, *humilis, -e; non multùm à terrâ surgens*.

Ταπεινότης, ητος, ἡ, *humilitas*: à præced.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, *humilitas, modestia, animi demissio*: à

Ταπεινόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *cujus animus est humilis*: ex ταπεινὸς, et φρὴν, *mens*.

Ταπεινόω, -ῶ, *humilem reddo; demitto* seu *submitto, deprimo*. In S. S. *affligo, calamitatibus premo*: f. ὠσω, p. τετα πείνωκα, a. 1. ἐταπείνωσα, præs. pass. ταπεινόομαι, -οῦμαι, p. pass. τετα-

πείνωμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἐταπεινώθην, f. 1. ind. pass. ταπεινωθήσομαι, η, εται. Th. ταπεινός.

Ταπεινῶς, adv. *humiliter*: à ταπεινός.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, *animi demissio, humilitas, abjecta sors, inopia*: à ταπεινόω.

ΤΑ'ΠΗΣ, ητος, ὁ, *TAPES*; dat. pl. τάπησι, Angl. TAPESTRY.

Ταπῆσ' pro ταπήτα, *ut primùm*. Th. πρὶ.

Ταραγμὸς, ῦ, ὁ, *turbatio, tumultus, consternatio, terror*: à ταράσσω.

Τάραξις ιος, ἡ, *perturbatio*. Ab eod.

ΤΑΡΑ'ΣΣΩ, vel ταράττω, *turbo; commoveo*: f. ξω, p. τετάραχα, a. 1. ἐτάραξα, ας, ε, et in 3. pl. ἐτάραξαν, præs. imperat. pass. ταράσσου, -ἐσθω, perf. pass. τετάραγμαι, ξαι, ται, p. part. pass. τετα ραγμένος, η, ον, *turbatus*, a. 1. ind. pass. ἐταράχθην.

Ταράττεσθαι, præs. inf. pass. verbi præced.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, *turbatio, turba*: ab eod.

Τάραχος, ε, ὁ, *tumultus*: ab eod. Th.

Ταραχώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, *turbulentus*: ab eod.

Ταρβέω, *timeo, tremo, vereor, honoro*; f. ήσω. Th. τάρβος, ους, τὸ, *terror, metus*.

Ταρβήσαντι, nom. dual. a. 1. part. act. verbi præced.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, ους, τὸ, *terror, timor, metus*.

Ταργαίνω, *turbo*: puto à ταράσσω.

Ταργάνη, ης, ἡ, *nexus, colligatio, pedica*; ubi unum cum alio ταργαίνεται.

Ταρίχεύω, *sale, arenâ, fumo condio, induro, et arefacio*: f. εύσω· à

ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, υ, ὁ, vel ους, τὸ, *salsamentum piscium; caro sale condita*.

Ταρρύσσω, *terreo*: qu. ταρβύσσω· à τάρβος.

ΤΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *velox*.

Τάρφησιν, Ion. pro ἐτάρφησιν, 1. pl. a. 2. ind. pass. et

Τάρφησαν, *oblectati sunt*; Ion. pro ἐτάρφησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τέρπω, *delecto*: f. ψω, a. 2. ἔταρπον.

ΤΑ"Ρ'ΡΟΘΟΣ, υ, ὁ, *auxiliator*.

Ταρὸὸς, vel ταρῆὸς, ῦ, ὁ, *crates*; in quâ aliquid τέρσεται, id est, *siccatur*; vel *aliquid ταρσῷ simile*; ut *ala avium, cum pennis ei insertis, palmula remi, palmula manûs* vel *pedis*. Est et

Ταρσὸς, ῦ, ὁ, nomen proprium urbis Ciliciæ, S. Pauli patriæ, ut nonnulli vocem scribunt.

Syr. quod interpr. Lat. *marmoris exploratio.*

ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, *υ, ὁ,* et in pl. *τὰ τάρταρα, inferi, TARTARUS; locus tenebricosus, carcer:* qu. *à ταράσσω, turbo, terreo.*

Ταρτᾰρόω, *ῶ, in Tartarum,* item *in carcerem detrudo,* [* semel occurrit, 2 Pet. ii. 4. *ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας, sed catenis caliginis vinctos in Tartarum detrusit.* Mede Diss. iv. p. 24. f. *ὡσω,* p. *τεταρτάρωκα,* a. 1. *ἐταρτάρωσα,* a. 1. part. *ταρταρώσας.* Th. *τάρταρος.*

Ταρφέως, *vehementèr:* adverbial. à *ταρφὴς,* q. v.

Ταρφίς, nom. pl. à *ταρφὴς,* seu *ταρφὺς, ίος, ὁ ᾖ ἡ, densus, creber.* Th. *τάρφος.*

Ταρφιὰς, *ὰ, ὸν,* et *ταρφὴς, ῆος, ὁ ᾖ ἡ, densus, frequens:* ab eod. Th.

Τάρφισιν, dat. pl. ab eod.

Τάρφη, *ης, ἡ,* urbs Locrorum, sic dicta ob *sylvæ densitatem.*

Ταρφὴς, *ῆος, ὁ ᾖ ἡ, densus.* Th. *τάρφος.*

Ταρφύσσω, Dor. pro *τερφύσσω,* a. 1. inf. pass. verbi *τέρπω,* f. *ψω, delecto.*

ΤΑ'ΡΦΟΣ, *ους, τὸ, densitas,* peculiariter *sylvæ.* Hinc

Ταρφὺς, *ῆος, ὁ ᾖ ἡ, densus, creber, frequens.*

Τάρφω, *sicco:* qu. *à τέρσω,* idem.

ΤΑ'ΡΧΕΑ, *ων, τὰ,* et *ταρχαὶ, ῶν, αἱ, inferiæ, justa, parentalia.*

Ταρχύω, ταρχίω, et *-ύω, exsequia facio:* à præced.

Τᾶς, Dor. pro *τῆς.* Sic *τᾶσδε,* pro *τῆσδε, ᾗ ταύτης·* et *τᾶς,* pro *ἧς.*

ΤΑ'ΣΣΩ, vel *-σσω, ordino, colloco; constituo, destino; mando, impero;* ut tributa; f. *ξω,* p. *τέτᾰχα,* a. 1. *ἔταξα, ας, ε, statui,* præs. m. *τάσσομαι, certis pensionibus solvo;* p. pass. *τέταγμαι, ξαι, ασται,* p. part. pass. *τεταγμένος, η, ον, ordinatus, statutus:* a. 1. m. *ἐταξάμην, ω, ατο, constitui:* a. 1. part. m. *ταξάμενος.*

Τάσσωμεν, 1. pl. præs. sub. act. verbi *τάσσω,* vel *-σσω.*

Τατόμενος, Dor. pro *τητόμενος, privatus re aliquâ:* præs. part. pass. verbi *τητάω, privo.*

Ταϋγέτη, *ης, ἡ, Filia Atlantis,* in cervam mutata à Dianâ, ut Jovis effugeret amores.

Ταΰγετον, *υ, τὸ,* Ionicè **Τηΰγετον,** *mons Laconiæ* valdè celsus et arduus, pertinens usque ad Arcadiæ montes.

Ταῦθ', sequente aspiratione pro *ταῦτα, hæc,* nom. pl. n. g. ab *ὅστις, αἵτινα, τοῦτο, hic, hæc, hoc.*

Ταῦλιον, *υ, τὸ,* Att. et Dor. pro *τὸ αὔλιον, stabulum.* Th. *αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula.*

Ταύειος, *ία, ον,* et *ταύρειος, ία, ον, taurinus.* Th. *ταῦρος, taurus.*

Ταυηδὸν, adv. *in modum tauri, turvè:* ab eod.

* **Ταυροκαθαψία,** *ας, ἡ, taurorum quædam venatio,* à Thessalis primùm instituta; tandem imperante Julio Cæsare in Circo Romano, et deinde etiam per alias civitates in spectaculum dabatur. Vid. Plin. N. H. l. viii. c. 45. et Marm. Oxon. xxxvii.

Ταυροτᾰτωρ, *ορος, ὁ ᾖ ἡ, ex tauro procreatus:* ex *ταῦρος,* et *πατὴρ, pater.*

ΤΑΥ῞ΡΟΣ, *υ, ὁ, TAURUS; signum cœleste: Taurus,* mons vastissimus Asiæ; item *penis;* dat. pl. *ταύρεσι,* acc. pl. *ταύρους,* Dor. *ταύροις.*

Ταυροφόνος, *υ, ὁ ᾖ ἡ, tauricida:* ex *ταῦρος,* et *φόνος, occido;* p. m. *πέφονα.*

Ταῦτ', pro *ταῦτα, hæc;* nom. vel acc. pl. ab *ὅστις, αἵτινα, τοῦτο.* Att. Ion. et Dor. pro *διὰ ταῦτα, ob hæc.* Accipitur et *ταῦτα* adverbial. pro *quod magis est, imprimis, præsertim: ταὐτῷ,* Dor. Æol. et Poët. pro *τῇ αὐτῇ.*

Ταὐτὰ, *eadem;* pro *τὰ αὐτά.*

Ταύταν, Dor. pro *ταύτην, hanc, istam;* acc. sing. f. g. ab *ὅστις, αἵτινα, τοῦτο, hic, hæc, hoc.*

Ταύτῃ, dat. sing. ab eod. adverbial. *eâtenùs, eâ ratione, eo modo; eâ ex parte; eâ de causâ; hâc.*

Ταυτολογία, *ας, ἡ, vitium sermonis, quandò res eadem pluribus et planè idem significantibus redditur verbis; ejusdem repetitio;* Angl. TAUTOLOGY: à seq.

Ταυτολόγος, *υ, ὁ ᾖ ἡ, idem dicens; ταὐτὰ λέγων.*

Ταυτόμᾰτος, *υ, ὁ ᾖ ἡ,* pro *αὐτόμᾰτος, sponte, ultrò, aliquid faciens; ταυτόματον, quod sit casu.*

Τάφι, Ion. pro *ἔταφε, obstupuit;* 3. sing. a. 2. ind. act. et

Ταφὴς, *sepultus;* a. 2. part. pass. verbi *θάπτω, sepelio;* item *stupeo;* f. *ψω,* a. 2. ind. pass. *ἐτάφην.*

Τάφη, *ῆς, ἡ, sepultura:* ab eod.

Τάφιοι, *ων, οἱ,* populi quidam sic dicti.

Τᾶφος, *υ, ὁ, collis, tumulus; monumentum; sepultura, funus; epulum funebre, sepulchrum.* Th. *θάπτω, sepelio.*

Τάφος, *υ, ἡ, insula,* eadem quæ *ἡ Κεφαλληνία.* Incolæ vocabantur *οἱ Τηλεβόαι.*

Τάφρος, *υ, ὁ, fossa, fovea, sepulchrum.* Th. *θάπτω.* Est et

Τάφρος, *vallum:* à præced. Th.

Ταφὼν, a. 2. part. act. Ft notandum duplicem habere significationem: nonnunquam enim declarat idem quod *θάψας, qui sepelivit;* tum est à *θάπτω, sepelio;* nonnunquam idem quod *θαμβήσας,* et tum est à *θήσω, obstupeo;* a. 2. *ἔταφον,* p. m. *τέθηπα.*

Τάχ', pro *τάχα,* adv. *brevi, citò, velocitèr, forsitan, utiquè.* Th. *ταχὺς, ύος, celer.*

Ταχίς, nom. pl. à *ταχύς.*

Τάχει, dat. sing. à *τάχος, ους, τὸ, celeritas.*

Ταχεῖα, *ας, ἡ,* f. g. à *ταχὺς, ῖος, celer.*

Ταχίων, gen. pl. ab eod.

Ταχίως, adv. *celeritèr:* ab eod. Th.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi *τάσσω, constituo;* f. *ξω.*

Ταχιὰς, Poët. pro *ταχινὸς,* et hoc pro *ταχίως, celeritèr:* à

Ταχῖνις, *ὴ, ὶν, pernix, celer.* Th. *ταχὺς,* idem.

Τάχιον, adv. *citiùs, velociùs:* à *ταχίων,* compar. à *ταχύς.*

Τάχιστα, *citissimè: τὴν ταχίστην,* sc. *ἡμέραν,* seu *ὥραν, quamprimùm.* Th. *ταχύς.*

Τάχος, *ους, τὸ, celeritas:* à *ταχύς.*

Τᾶχυ, *celeritèr,* adv. Th. *ταχύς.*

Ταχυάλωτος, *υ, ὁ ᾖ ἡ, qui citò capi potest:* ex *ταχὺς,* et *ἁλίσκω, capio.*

Ταχυδρόμος, *υ, ὁ ᾖ ἡ, qui velocitèr currit:* ex *ταχὺς, celer,* et *τρέχω, curro:* f. *δραμοῦμαι,* a. 2. *ἐδράμον,* p. m. *δεδράμηκα,* a. 2. *ἐδράμην,* p. m. *δεδράμα·* indè *δρόμος, cursus.*

Ταχυνεῖ, 3. sing. f. 1. act. à

Ταχύνω, f. *ὑνῶ, accelero, propero.* Th. *ταχύς.*

Ταχυπαθὴς, *ίος, ὁ ᾖ ἡ, facilè parens; credulus:* ex *ταχὺς,* et *πάθω, persuadeo.*

Ταχύπομπος, *υ, ὁ ᾖ ἡ,* pro *ὁ τῷ ταχεῖ πόμπῳ ὑποτεταγμένος, qui citæ morti est obnoxius:* ex *ταχὺς, celer,* et *πόμπος, mors.*

Ταχύπωλος, *celeres equos habens; rei equestris peritus:* ex *ταχὺς, celer,* et *πῶλος, υ, ὁ, pullus equinus.*

ΤΑΧΥ῞Σ, *ῖα, ὺ, celer, citus, velox, præceps:* comparat. *ταχύτερος, celerior;* pro quo usitatiùs *ταχίων* item *θάσσων,* et *-σσων* superl. *ταχύτατος,* seu *τάχιστος.*

Τᾰχῦτὰς, ᾶτος, ἡ, Dor. pro

Ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, celeritas, velocitas; aliàs *ταχύτης, ητος.* Th. *ταχύς.*

Ταχυτῆτ', pro *ταχυτῆτα,* acc. sing. præced.

Τάω, *τῶ, capio.* Indè format Eustath. *τάζω.*

Τάων, Æol. pro *τῶν,* gen. pl. f. g. ab *ἡ, hæc.*

ΤΑ῞Ω'Σ, *ὰ, τᾶος, ᾶ,* et *ταῶς, ῶος, ὁ, PAVO.*

Digitized by Google

ΤΕ, conjunctio copulativa *et, atque.* Semper postponi solet: ἰλιά τε, *diriique.* Et

Τὶ, Dor. pro σὶ, *te.*

ΤΕ'ΓΓΩ, *TINGO, humecto, mollio,* f. ξω· τέγγειν ψιθὶι λόγον, *tingere mendacio orationem,* pro *mendacia dicere.* Hinc Angl. TO TINGE.

Τέγεα, ας, ἡ, *urbs Arcadiæ,* in felici solo posita. Alia Τέγεια fuit in Cretâ.

Τέγεος, pro τέγαιος, *sub tecto, sublimis, altus:* à τέγος.

Τεγγητὸς, ἡ, ὸν, *tinctus, madefactus; qui tingi et humectari potest; qui frangi oratione, et molliri potest.* Th. τέγγω.

Τέγος, τος, τὸ, *tectum, domus,* pro τέγος, τὸ, idem: Poët. pro λόφος, vel ὄρος, *collis, mons.* Th. τέγω, *tego.*

Τειὴν, *tuam:* Poët. et Dor. pro σὴν, acc. sing. f. g. à σὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um.* Th. σὺ, *tu.*

Τεθαλέτα, Dor. pro τεθηλέτα, perf. part. m. acc. sing. à Θάλλω, *floreo.* Vide τεθαλυῖα.

Τεθαλυῖαι, *abundans,* perf. part. m. f. g. verbi Θάλλω, *floreo:* f. αλῶ, p. m. τέθηλα, et τέθαλα, p. part. m. τεθαλὼς, υῖα, ός.

Τεθάρρηκεν, *ausus sum,* perf. ind. act. verbi Θαρρέω, *fiduciam habeo:* à Θάρρος, τος, τὸ, id. quod Θάρσος, τος, τὸ, *fiducia.*

Τεθαρσήκασι, 3. pl. perf. act. verbi Θαρσέω, *fiduciam habeo.* Th. Θάρσος.

Τεθάφαται, Ion. pro τεθαμμέναι εἰσὶ, *sepultæ sunt:* 3. pl. perf. pass. verbi Θάπτω, *sepelio.*

Τεθέαμαι, perf. pass. verbi Θεάομαι, *specto;* f. m. ἀσομαι.

Τεθεῖεν, Att. Sync. pro τεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. verbi τίθημι, *pono:* f. Θήσω, a. 1. pass. ἐτέθην.

Τέθεικα, perf. act. et

Τέθειμαι, perf. pass. verbi τίθημι, *pono.*

Τεθεμελίωτο, *fundata fuerat,* 3. sing. plusq. p. pass. Att. et Ion. verbi Θεμελιόω, *fundamentum jacio;* f. ώσω, p. τεθεμελίωκα· à Θεμέλιον, υ, τὸ, *fundamentum.* Th. Θέμηλον, υ, τὸ, idem.

Τέθηλε, ας, ι, *floruit,* p. m. et

Τεθήλει, 3. sing. plusq. p. m. Ion. verbi Θάλλω, *floreo.*

Τεθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τίθημι, *pono:* f. Θήσω, a. 1. pass. ἐτέθην.

Τέθηπα, p. m. verbi Θάπτω, *sepelio, stupeo:* a. 2. ἔταφον, perf. inf. med. τεθηπέναι, perf. part. m. τεθηπὼς, υῖα, ός.

Τεθήσατο, Ionico Pleonasm. pro ἐθήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi Θάομαι.

Τεθλασμένος, p. part. pass. à Θλάω, *frango:* f. άσω.

Τεθλιμμένος, η, ον, *pressus, a, um:* perf. part. pass. verbi Θλίβω, *premo, affligo:* f. ψω, p. τέθλιφα.

Τέθμιος, α, ον, *legitimus, solemnis:* à

ΤΕΘΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *lex, mos:* quasi à τίθημι.

Τέθνηκα, perf. m. qu. à Θνάω, verbi Θνήσκω, *morior.*

Τέθνᾶδι, præs. imperat. τεθναίτω, præs. opt. τεθνάναι, præs. infin. τεθνὰς, præs. part. à τέθνημι, *morior:* hoc à Θνάω, seu Θνήσκω, *morior:* fut. 2. med. Θανοῦμαι, p. act. τέθνηκα, aor. 2. ἔθανον.

Τεθναίην, *moriar,* præs. opt. à τέθνημι, pro Θνήσκω, *morior.* Sunt qui Anadiplasiasmo Ion. poni volunt pro Θναίην, a. 2. opt. act. verbi τέθνημι.

Τεθναῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync. pro τεθναίημεν, αίητε, αίησαν, plur. num. præced.

Τεθνάκαμεν, Dor. pro τεθνήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi Θνήσκω, *morior;* p. τέθνηκα.

Τεθνᾶκὼς, ότος, *mortuus:* Dor. pro τεθνηκὼς, p. part. act. verbi Θνήσκω, *morior;* p. act. τέθνηκα.

Τεθνέᾱσι, Ion. et τεθνάᾱσι, Dor. pro

Τεθνᾶναι, præs. inf. à τέθνημι, pro Θνήσκω, *morior.* Sed

Τεθνᾶναι, contractè pro τεθναέναι, p. inf. m. et

Τεθνᾶσι, *mortui sunt,* pro τεθνάασι, 3. pl. perf. m. verbi Θνήσκω, *morior;* p. m. τέθνηκα.

Τεθνᾶτω, *interficiatur,* 3. sing. imperat. præs. τεθνάσθω, verbi τέθνημαι pro Θνήσκω.

Τέθνεωτα, Bœot. pro τέθνηκα, perf. ind. act. verbi Θνήσκω.

Τεθνεὼς, -ῶτος, per Syncop. pro τεθνεηὼς, ότος, perf. part. act. Bœot. verbi Θνήσκω, *morior:* f. 2. m. Θανοῦμαι, perf. act. τέθνηκα, et Bœot. τέθνεικα, aor. 2. ἔθανον, p. m. τέθνα.

Τεθνηὼς, -ῶτος, et Poët. τεθνηκὼς, pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi Θνήσκω, *morior:* p. act. τέθνηκα.

Τέθνηκα, ας, ι, et in 3. pl. τεθνήκασι, perf. act. et

Τεθνηκέτω, 3. sing. perf. imperat. act. à Θνήσκω.

Τεθνῆξι, f. 1. verbi τεθνήκω, Syracusano more fact. à perf. τέθνηκα, verbi Θνήσκω.

Τεθνηὼς, Poët. pro τεθνεὼς, q. v.

Τεθνὼς, per Sync. pro τεθναὼς, p. part. m. verbi Θνήσκω, *morior:* p. m. τέθνα.

Τεθόλωται, *turbatus est,* 3. sing. perf. pass. à Θολόω, *turbo, inquino.* Th. Θόλος, ὁ, ἡ, *sordes turbidæ.*

Τεθορὼν, Ion. Anadiplas. pro Θορὼν, præs. vel aor. 2. inf. act. verbi Θόρω, vel Θορέω, *salio.*

Τεθραμμένη, acc. sing. p. part. pass. f. g. verbi τρέφω, *alo:* f. ψω, a. 2. ἔτραφον, p. pass. τέθραμμαι.

Τεθρᾶσθαι, Doricè pro τεθρῆσθαι, perf. infin. pass. verbi τιτρέω, seu τίτρημι, *perforo:* f. τρήσω, p. pass. τέτρημαι.

Τεθραυσμένος, *confractus, vulneratus:* perf. part. pass. à Θραύω, *frango.*

Τεθρηκοδᾶτης, ὁ, *qui quadrigis vehitur:* ex τέθρηκα, τὸ, *quadriga,* et βαίνω, *ascendo.*

Τέθρηκα, ος, ὁ ἡ ἡ, *qualuor equos habens;* τέθρηκα, scil. ἅρμα, *currus quadrijugus, quadriga:* ex τετρὰς, ἄδος, ἡ, *quaternio* (quod à τέτορες, *equus.*

Τεθρηκοτροφίω, -ῶ, *equos quadrijuges alo:* à

Τεθρηκοτρόφος, ι, ὁ ἡ ὁ, *qui equos quadrijuges alit:* ex τέθρηκα, τὸ, *quadriga,* et τρέφω, *alo:* p. m. τέτροφα.

Τεθυμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi Θύω, *sacrifico, immolo,* f. σω, p. τέθυκα.

Τεθυμῶσθαι, *iratum esse,* perf. inf. pass. verbi Θυμόω, *ad iram provoco;* f. ώσω, p. τεθύμωκα. Th. Θυμὸς, *animus, ira.*

Τεθυμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi Θύω, *odorem jucundum reddo.* Th. Θύω, *macto.*

Τὲν, et τὶν, Ion. Poët. et Dor. pro σὲ, *tibi,* dat. sing. à σὺ, *tu.*

Τένας, ανος, a. 1. part. act. à

ΤΕΙ'ΝΩ, *TENDO, extendo, distendo, intendo, contendo; pertineo, specto;* f. τενῶ, p. τέτᾶκα, a. 1. ἔτεινα, p. m. τέτονα.

Τέρεα, ων, τὰ, *astra:* à τέρας.

Τειρεσίας, υ, ὁ, *TIRESIAS,* vates Thebanus præstantissimus.

Τείρετο, Ion. pro ἐτείρετο, *affligebatur,* 3. sing. imperf. pass. verbi τείρομαι, *vexor.* Th. τείρω.

Τειρίω, -ῶ, *domo, contero;* f. ίσω, p. τετείρικα.

Τειρήσω, ις, αι, f. 1. à τείρω, idem quod τείρω, *affligo, vexo, domo.*

Τειρομένοισιν, *vexatis,* dat. pl. part. præs. pass. verbi τείρω.

Τείρουσι, Dor. pro τείρουσι, 3. plur. præs. ind. à

ΤΕΙ'ΡΩ, *vexo, affligo, subigo, absumo, TERO:* f. τερῶ, a. 2. ἔτραφον.

Τειχιοκλάστης, υ, ὁ, *mœnium quassator:* ex τεῖχος, et κλάω, *percutio.*

Digitized by Google

Τυχίω, pro τυχίζω, *muris cingo*. Th. τῶχος.

Τυχίων, gen. pl. ἀ τῶχος.

Τυχήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, *mœnibus conclusus*: ex τῶχος, et ἄρω, *apto*.

Τυχίζω, *murum struo*; *muro cingo, munio*: f. ἴσω, p. τετύχικα, a. 1. ἐτύχισα. Th. τῦχος, εος, τὸ, *murus*.

Τυχόεις, ἐσσα, ὄεν, *muris cinctus*: à τῦχος, εος, τὸ, *murus*.

* Τυχίον, ου, τὸ, *murus parvus*; *munimentum*; *domus*, Hom. Dim. ab eod.

Τυχίσαι, a. 1. inf. act. et

Τυχισθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi τυχίζω.

Τυχιοῦχος, ου, ὁ, *qui muros struit*: à 3. sing. p. pass. ejusd. verbi.

Τυχομαχία, *muros oppugno*: hinc

Τυχομαχίη, et Ion. -ίη, *murorum oppugnatio*: ex τῦχος, et μάχομαι, *pugno*.

ΤΕΙ˙ΡΟΣ, εος, τὸ, *murus, locus quivis munitus, urbs, castellum, præsidium*: τείχη, *mœnia*; τεῖχος ξύλινον, *lignorum strues, rogus*.

Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, *murorum custos*: ex τεῖχος, et φύλαξ, ὁ ἡ ἡ, *custos*, Th. φυλάσσω.

Τίν' pro τίνι, Ion. pro ἕτῳ, 3. sing. a. 2. ind. act. Est et τίνε, a. 2. imperat. act. verbi τίνω, *pario*: fut. τίξω, p. m. τέτοκα.

Τεκέσσι, dat. pl. Ion. pro τέκεσι· à τέκος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. τίκτω, *pario*.

Τέκεν', pro τέκετο, Ion. pro ἐτέκετο, *peperit*, 3. sing. a. 2. m. verbi τίκτω, *pario*, f. τέξω, et m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.

Τεκμαίρομαι, ῳ, ετομαι, *conjicio, argumentor*: item *destino, ad finem perduco*: a. 1. m. ἐτεκμηράμην· à τεκμαίρω.

Τεκμαίρω, *certis signis ostendo et probo*: à

ΤΕ˙ΚΜΑΡ, ατος, τὸ, *finis, exitus rei*: item *signum*.

Τεκμήριον, ου, τὸ, *certum signum*: à τέκμωρ.

Τέκμωρ, τὸ, idem quod τέκμαρ· item *finis* seu *scopus, quem quis in actionibus suis proponit*; *testimonium, signum*.

Τέκνα, τὰ, *liberi, nati*: nom. pl. à τέκνον.

Τεκνίον, ου, τὸ, dim. *filiolus, filiola*.

Τεκνογονίαι, *liberos pario*: f. ήσω, p. τετεκνογόνηκα, aor. 1. ἐτεκνογόνησα.

Τεκνογονία, ας, ἡ, *liberorum procreatio*: à

Τεκνόγονος, ου, ὁ ἡ ἡ, *liberos pariens*: ex τίκτω, et γίνομαι, *nascor*: p. m. γέγονα.

Τέκνον, ου, τὸ, *fœtus, proles, filius, filia*: τέκνα, -ων, τὰ, *liberi*: à τίκτω, *pario*.

Τεκνοποιέω, *liberos procreo*; *filium adopto*: à τεκνοποιός.

Τεκνοποιήσομαι, fut. 1. ind. pass. verbi præced.

Τεκνοποιός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *liberos procreans*: ex τέκνον, ου, τὸ, *filius*, et ποιέω, *facio*.

Τεκνοτρεφίω, -ῶ, *liberos educo*: f. ήσω, p. τετεκνοτρόφηκα, a. 1. ἐτεκνοτρόφησα. Ex τέκνον, ου, τὸ, *filius*, et τροφίω, *nutrio*, quod à τρέφω, *alo*.

Τεκνοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui* vel *quæ liberos alit*: et

Τεκνότροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui* vel *quæ à liberis alitur*.

Τεκνόφι, adv. *per filium, operâ filii*: διὰ τοῦ τέκνου, Simonid.

Τεκνοφόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *liberos interficiens*.

Τεκνόω, *liberos procreo, genero*: it. *liberos habeo, peperi*: præs. pass. τεκνόομαι, *gignor, nascor*: à τέκνον, *proles*. Th. τίκτω, *procreo, pario*.

Τέκνωσις, εως, ἡ, *liberorum procreatio*: à præced.

Τέκος, ες, ε, Ion. pro ἔτεκες, a. 2. ind. act. verbi τίκτω, *pario*; f. m. τέξομαι, a. 2. part. τεκών, όντος, gen. pl. τεκόντων.

Τέκος, εος, τὸ, *fœtus, proles*: à τίκτω, *pario*.

Τεκοῦσα, *pariens*; a. 2. part. act. f. g. à τεκών, όντος.

Τεκταίνω, *fabricor, struo*; *artem fabrilem exerceo*: f. ἀνῶ· à τέκτων, ονος, ὁ, *faber*. Th. τεύχω, *fabricor*.

Τεκτήναο, Ion. et Att. pro ἐτεκτάνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi τεκταίνω, *fabricor*.

Τεκτοσύνη, ης, ἡ, ον, *fabrilis*: à τέκτων.

Τέκτων, ονος, ὁ, *faber*; qu. τεύκτων· à τεύχω, *fabricor*: f. ξω, perf. τέτευχα, p. pass. τέτευγμαι, ξω, ναι (ubi ε abjici solet).

Τεκών, οῦσα, όν, aor. 2. part. act. verbi τίκτω, *pario*: f. m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.

Τελαμών, -ῶνος, ὁ, *Æaci filius*, frater Pelei, pater Ajacis majoris et Teucri.

Τελαμών, -ῶνος, ὁ, *fascia, lorum clypei* aut *ensis*: à τελάω, *suffero, sustineo*.

Τελαμῶνιος, *baltea coriacea quibus armantur canes adversùs feras*: à præced.

Τελαμώνιος Αἴας, *Ajax Telamonius*, nomen. propr. Hinc Τελαμωνιάδης, ου, ὁ.

Τελέσθαι, præs. infin. pass. verbi τελέω, *ad finem perduco*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τελέῃς, *perficias*, 2. sing. præs. sub. act. verbi ejusd.

Τελέθοντι, *sunt*, Dor. pro τελέουσι, 3. pl. præs. verbi τελέω.

Τελέθω, ες, ε, ομεν, ἔον: Poët. τελέθομαι, idem: in 3. plur. τελέθονται, τελέθουσι, 3. pl. præs. sub. act. Th. τέλλω, *sum, fio*.

Τέλει, dat. sing. à τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τελεία, *perfecta*: f. g. à τέλειος.

Τελείετο, *perficiebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τέλειος, ου, ὁ ἡ ἡ, et τέλεος, έα, εον, *perfectus, integer*; *eximius*, de victimis; *solidus, concinnatus, finitus*: in comparat. τελειότερος, έρα, έρον. Th. τέλος, *finis*.

Τελείοτης, ητος, ἡ, *perfectio, integritas, consummatio*: à præced.

Τελείω, -ῶ, *perficio, finio, conficio, consummo, termino*; *sacro, initio*: fut. ώσω, p. τετελέωκα, a. 1. ἐτελείωσα, a. 1. sub. τελεώσω, aor. 1. infin. τελειῶσαι, præs. pass. τελείωμαι, -οῦμαι, *perficior*, p. pass. τετελείωμαι, σαι, ται, *perfectus sum*, p. part. pass. τετελειωμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐτελειώθην, ης, η, a. 1. sub. pass. τελειωθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. τελειωθεῖν· ab eod.

Τελείωθα, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi τελείω.

Τελεῖωται, 3. sing. præs. pass. verbi ejusd.

Τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τελειωθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi τελείω.

Τελείως, *perfectè, absolutè*; *integrè, plenè*; *prorsùs, omninò*: adv. à τέλειος, *perfectus*. Th. τέλος.

Τελείωσις, εως, ἡ, *perfectio, consummatio*: et

Τελειωτὴς, ῆ, ὁ, *consummator*: à p. pass. verbi τελείω.

Τελέσις, 2. sing. præs. opt. act. verbi τελέω, *finio*. Th. τέλος.

Τέλειος, idem quod τέλειος, *perfectus*: et

Τελεῖος, idem quod τελείως, *perfectio*. Th. τέλος.

Τέλεσαι, a. 1. inf. act. et

Τελέσσαι, a. 1. opt. act. τελέω, a. 1. part. act. verbi ejusd.

Τελέσσις, Æol. pro τελέσεις, ασσα, quod vide in præced.

Τέλεσσαν, Ion. pro ἐτέλεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελέσσω, ας, ε, aor. 1. opt. Æol. ejusd.

Τέλεσσεν, Ion. pro ἐτέλεσεν, 3. sing. a. 1. act. et

Τελέσσασι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi τελέω.

Digitized by Google

Τελεσθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ejusd.

Τελεσθήσ|ται, 3. sing. f. 1. pass. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελεσιάδας, α, ὁ, Dor. pro Τελεσιάδης, ου, ὁ, *Telesiades, Thebanus*: Pind. Isth. 4, 77. ἔρνεϊ Τελεσιάδᾳ, *germini Telesiadæ*, vide Scholia in locum.

Τελέσσας, υ, ὁ ἡ ἀ, *finem imponens, perfectus, ultimus*. Th. τέλος.

Τελεταρχία, *perficio*; item *initio*: à

Τελεταρχὶς, ῖδ, ὁ ἡ ἀ, *perfector*, qui τελέσσαι ἔργον producit. Th. τέλος.

Τέλεσμα, ατος, τὸ, *vectigal*. Th. τέλος, *tributum*.

Τέλεσον, ἄτω, *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi τελέω, *perficio*; ab eod. Th.

Τέλεσσα, Ion. et Poët. gem. σ, pro ἐτέλεσα, a. 1. ind. act. verbi τελέω.

Τελέσσῃ, gem. σ, Poët. pro τελέσῃ, *perfecerit*, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Τελεσσιγάμοισιν, pro τελεσιγάμοις, *perficientibus nuptias*: dat. pl. à

Τελεσσίγαμος, υ, ὁ ἡ ἀ, pro τελεσίγαμος, *qui* vel *quæ perficit nuptias*: ex τελέω, *perficio*, et γάμος, υ, ὁ, *nuptiæ*.

Τελέσσω, *perficiam*, Poët. pro τελέω, f. 1. ind. vel a. 1. sub. act. verbi τελέω, q. v.

Τελεσφόρε, *ad finem perduco, perficio*: à

Τελεσφόρος, υ, ὁ ἡ ἀ, *ad finem perducens; qui perfectum fructum fert, fructifer, utilis: ad finem perductus, perfectus, completus*: [* *mulier*, quæ tributum pro corpore exigit, *meretrix*, Deut. At Is. Vos. de LXX. c. 17. interpretatur *initia ferens*, mulier quæ sacris gentium operatur. Idololatria enim et scortatio passim in S. S. junguntur; τελεσφόρος ὕλη, ap. Soph. *justitia summa*. Jensius, Ferc. Literar. p. 45.] ex τέλος, *finis*, et φέρω, *fero*.

Τελετὴ, ῆς, ἡ, *finis, exitus*; item *initiatio, expiatio, sacerdotium, ceremoniæ*. Th. τέλος.

Τελεῦντι, et τελεῦσι, Dor. pro τελοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος.

Τελευτὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro τελευτὴ, ῆς, ἡ, q. v.

Τελευταῖος, αία, αῖον, *finalis, ultimus, postremus, novissimus, extremus*: à τελευτή.

Τελευτᾶν, pro τελευτάειν, præs. infin. verbi τελευτάω.

Τελευτᾶσει, *perficiet*; 3. sing. f. 1. act. Dor. pro τελευτήσει, et

Τελευτάσει, *finivit*; Dor. et Ion. pro ἐτελεύτησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à seq.

Τελευτάω, *finio, ad finem perduco: morior*: f. ήσω, a. 1. ἐτελεύτησα, a. 1. part. act. τελευτήσας, ασα, ασαν, perf. ind. act. τετελεύτηκα, præs. pass. τελευτάομαι· à

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, *finis, exitus; mors, decessus, obitus*. Th. τέλος, *finis*.

Τελευτῆσαι, a. 1. infin. act. τελευτήσασι, dat. pl. a. 1. part. act. verbi τελευτάω.

Τελέω, -ῶ, *ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, absolvo; vendo, solvo*: est et *attribuor; initio sacris*: neut. *tendo, pertineo aliquò*: f. έσω, p. τετέλεκα, a. 1. ἐτέλεσα, a. 1. sub. act. τελέσω, ῃς, ῃ, perf. pass. τετέλεσμαι, a. 1. pass. ἐτελέσθην, ης, η, f. 1. pass. τελεσθήσομαι, ῃ, εται, a. 1. sub. pass. τελεσθῶ, ῇς, ῇ· Th. τέλος, *finis*.

Τελέως, *plenè, planè, perfectè*, adv. à τέλος.

Τελέωσις, εως, ἡ, idem quod τελείωσις, *perfectio, consummatio*. Th. τέλος.

Τελήεσσα, ήεσσα, ῆεν, *perfectus, eximius*: ab eod. Th.

Τελήεσσαι, *perfectas*: acc. pl. f. g. à τελήεις.

Τελήσσομαι, *compleor, perficior, initior*; Hesych. Th. τέλος

ΤΕΛΑΙ'ΝΗ, ης, ἡ, nomen piscis, quem Athenæus esse putat illum qui à Latinis *mytulus* seu *mutulus* vocabatur.

Τελλὶς, *totum*: Hesych. nempè τέλεων ex partibus, quæ illud τελοῦσι.

Τέλλομαι, Poët. pro ἐπάρχω, *sum, existo*: à

ΤΕ'ΛΛΩ, inusit. *facio, fio, orior*. Hinc ἀνατέλλω, *oriri facio*; ἐντέλλω, *injungo*.

ΤΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, *lacuna, locus cænosus* seu *palustris*.

Τελμὶς, ῖνος, ἡ, *lutum*: à præced.

ΤΕ'ΛΟΣ, ους, τὸ, *finis, exitus, vectigal; impensa; dignitas, qualis magistratuum, qui οἱ ἐν τέλει dicuntur; legio, turma, cohors: maturitas virginis*, undè et *nuptiæ; mysteria; formulæ*: τέλος, ὡς τέλος, ᾗ ὡς τέλος, ἐπὶ τέλει, *denique, ad extremum*: ἐπὶ τέλος, *in perpetuum*: τέλος δὲ, *ad finem, ad mortem usque*. Ion. scribentibus sæpè est χρῆμα, *res*. Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὅμως ἀγαθὸν τι κάκον τι, Hes. Op. *penes hos enim potestas est simul bonorumque malorumque*. Ἐπταπλάσια ἐπ' ἀλλῶν τέλη, Appian. de B. C. *undeviginti militum legiones*, scribens de numero legionum in pugnâ Philippicâ.

Τελοῦσι, *perficiunt*: 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω.

Τέλεον, υ, τὸ, *finis, extremitas*: à τέλος.

Τελχὶν, ῖνος, ὁ, *fascinator*: qui homines in rebus non bonis θέλγει, *demulcet*.

Τελῶν, *perficiens*: præs. part. verbi τελέω.

Τελωνέω, -ῶ, *portorium exigo, vectigalia conduco*: à

Τελώνης, ου, ὁ, *tributorum emptor*, vulgò *publicanus*; rectiùs *portitor*: propriè qui portoriis exigendis præficiebatur ab ipsis *publicanis*, melioris conditionis hominibus. Illi in odia hominum incurrebant, ut notat Cic. de Offic. l. 1. et Salm. de Fœn. Trap. 243. Ex τέλος, ους, τὸ, *vectigal*, et ὠνέομαι, -ῶμαι, *emo*, quod vide.

Τελώνιον, υ, τὸ, *TELONIUM*: locus ubi Publicani sedebant et vectigal exigebant: à præced.

Τέμαχος, ους, τὸ, *frustum sectione alicundè ablatum*, impr. *piscis; pisces, salsamenta*: à τέμνω, *seco*.

Τέμενος, ους, τὸ, *portio agri à cæteris resecti: ager sacer, nemus sacrum, fanum*. Th. τέμνω, *seco*.

Τέμνοντα, *secantes*: Dor. pro Τέμνουσαι, nom. pl. f. g. præs. part. à

ΤΕ'ΜΝΩ, *seco, scindo*: f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔτμαγον, p. m. τέτμημαι.

Τέμπεα, -η, τὰ, *TEMPE*, locus amœnissimus in Thessaliâ.

Τεμῶ, f. 1. ind. act. verbi τέμνω.

Τένᾱγος, ους, τὸ, *locus humidus, maris illuvies, limus*: à τέγγω, *humecto*.

Τένδη, *arrodit*: 3. sing. præs. à

ΤΕ'ΝΔΩ, seu τένδω, *comedo, rodo*.

Τενέδος, gen. Ion. Τενεδίοιο, nom. propr. insulæ Æolicæ, Apollini sacræ. Dicta olim Λεύκοφρυς. Dicta est et ἡ Τρῳὰς, quia media sita est inter Ægeum et Hellespontum.

Τένθης, υ, ὁ, *vorator, ligurítor*: à τένδω.

Τενθρηδὼν, et τενθρήνη, ης, ἡ, *insectum aculeatum*, ut vespa. Th. τένδω.

Τένοντα, acc. sing. à seq.

Τένων, οντος, ὁ, *tendo, finis musculi*; quia pars nervosa, cujus actio præcipuè in τείνω, id est, *tensione* consistit: est et *cervix*: à τείνω. Hinc Angl. TEN-DON.

Τενοντίω, -ῶ, *cervices abscindo*: à præced.

Τέξεται, f. 1. inf. m. verbi τίκτω, *pario*: f. 1. m. τέξομαι, ῃ, εται, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα.

Τίο, Ion. pro τοῦ, id est, τίνος, Poët.

Τίως' et τίωσι, dat. pl. à

Τοῖς, ὰ, ὸν, tuus, a, um, Dor. pro σὸς, ὴ, ὸν. Th. σὺ, tu.

Τέραμνος, ν, ὁ, arca; tectum, tentorium: adj. τέραμνος, ε, ον, mollis: et

Τερᾴων, ονος, ὁ ἡ ὠ, mollis, tener: à τέρω, idem.

ΤΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, signum, portentum, prodigium.

Τερασκόπος, Poët. Sync. pro τερατοσκόπος,

Τερατόομαι, fut. ώσομαι, et

Τερατεύω, monstra loquor. Th. τέρας.

Τερατοσκόπος, ν, ὁ ἡ ὠ, prodigiorum inspector et observator, vates: ex τέρας, τὸ, portentum, et σκόπος, quod à σκέπτομαι, inspicio, video, p. m. ἔσκοπα.

Τερατοσκοῖς, ῦ, ὁ ἡ ὠ, faciens prodigia. Th. τέρας.

Τερατώδης, ους, ὁ ἡ ὠ, portentosus. Th. τέρας.

ΤΕΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ε, ὁ, *TEREBINTHUS* arbor.

Τέρεα, et Ion. τερέη, ης, ἡ, tenera: à masc. ὁ τέρην, ενος.

Τερέμβος, et τέρεμνος, ν, ὁ, idem quod τερέζεσθος.

Τέρετρα, acc. sing. à τέρην.

Τερετίζω, cantum edo, sono; lasciviè cano, garrio: à τερετίζω. Th. τέττιξ, cicada.

Τερέτρεον, ν, τὸ, terebella: Dim. à

Τέρετρον, ν, τὸ, terebra: à seq.

ΤΕ'ΡΕ Ω, f. ήσω, terebro, torno; vulnero: qu. à τέρω, tero.

Τερηδών, όνος, ἡ, *TEREDO*: à τερέω.

Τέρην, ενος, ὁ, f. g. τέρεια, n. τέρεν, *TENER, mollis*: Angl. TENDER: à τείρω, tero, quia facilè teritur.

Τερθρεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantatio: à τερθρεύω.

Τερθρεύς, έως, ὁ, præstigiator: à τέρας.

Τερθρεύω, vel -εύομαι, præstigiis illudo: à præced.

Τέρθρον, ν, τὸ, artemo, funis quo utrinque velum trahitur ad antennæ summum jugum. Etymol. qu. τέρετθρον, quia per foramen ducitur. Th. τερέω, terebro.

Τέρι' pro τέρμα, quod vide.

ΤΕ'ΡΜΑ, ατος, τὸ, terminus, meta, finis: adv. tandem, ad extremum. Hinc τέρμιος, et τέρμων, idem; et Angl. TERM.

Τερμινθος, idem quod τερέζεσθος.

Τερμιόεις, όεσσα, όεν, ad pedes usque demissus, talaris. Th. τέρμα, ατος, τὸ, terminus.

Τέρμις, et τέρμων, idem quod τέρμα, quod vide.

Τέρπει, delectat: 3. sing. præs. act. τέρπεται, 3. sing. præs. pass. verbi τέρπω.

Τέρπετο, Ion. pro τέρπτο, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.

Τερπέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. et

Τέρπεσθ', Ion. pro ἐτέρπεσθε, 3. sing. imperf. pass. verbi præced.

Τερπικέραυνος, ν, fulmine gaudens: ex τέρπομαι, delector, et κεραυνὸς, ὦ, ὁ, fulmen.

Τερπνὸς, ὴ, ὸν, delectationem et voluptatem afferens, jucundus, venustus: τερπνὸν, ὦ, τὸ, jucunditas, delectatio, voluptas: à τέρπω, delecto.

Τερπνότατος, η, jucundissimus: superl. à præced.

Τερπνότης, ητος, ἡ, jucunditas: ab eod.

Τερπνῶς, adv. jucundè: à τερπνός.

Τερπώλιμην, præs. opt. pass. et

Τερπόμενος, præs. part. pass. et

Τέρποντο, delectabantur: Ion. pro ἐτέρποντο, 3. pl. imperf. pass. et

Τέρπω, ἑσθω, præs. imperat. med. omnia à

ΤΕ'ΡΠΩ, delecto, exhilaro: τέρπομαι, delector, gaudeo: τερπόμενος, 1. pl. præs. sub. pass. f. l. ind. act. τέρψω, p. φα. Hinc

Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, idem quod τέρψις, delectatio.

Τερσαίνω, idem quod τέρσω.

Τέρσε, 3. sing. f. l. Æol. verbi τείρω, f. τερῶ, et Æol. τέρσω.

Τέρσεται, est 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi τέρσω, quod vide. At τέρσετον est dual. fut. 1. Æol. verbi τείρω, tero.

Τέρσηνε, siccabat: 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τερσαίνω, idem quod

ΤΕ'ΡΣΩ, arefacio, sicco, uro; et ab Æolico τέρρω fit Lat. TORREO.

Τέρσιος, ν, ὁ, nom. viri, Lat. *Tertius*.

Τερτυλλος, ν, ὁ, nomen Oratoris, seu *rabulæ forensis*: à præced.

Τέρυς, υος, *invalidus, imbecillus*; item *vorax*; quasi *tritus*; et

Τερύσκω, *affligo*: à τείρω, vexo, tero.

Τερφθῇ, *delectetur*: 3. sing. a. 1. sub. pass. et

Τέρψας, *oblectans*: a. 1. part. act. verbi τέρπω.

Τερψίμβροτος, ν, ὁ καὶ ἡ, *delectans homines*. Epith. solis. ex τέρψις, et βροτὸς, *mortalis*.

Τέρψις, ιος, ἡ, *delectatio*; in pl. τέρψεις· à p. pass. verbi τέρπω, *delecto*.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen *Musæ*, *tripudiis se oblectantis*: ex τέρψις, et χορὸς, *chorus, tripudium*.

Τέσσαρα, ων, τὰ, *quatuor*: à τέσσαρες.

Τεσσαράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *quadraginta*. Th. idem.

Τεσσαρακοντούτης, ους, ὁ ἡ ὠ, *qui quadraginta annorum est, quadragenarius*: ex τεσσαράκοντα, et ἔτος, ους, τὸ, annus.

Τεσσαρακοστὸς, ὴ, ὸν, *quadragesimus*: à

ΤΕ'ΣΣΑΡΕΣ, et Att. τέτταρες, ων, οἱ καὶ αἱ, et τὰ τέσσαρα, *quatuor*, dat. τέσσαρσι, acc. τέσσαρας, et -α.

* Τεσσαρεσκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *quatuordecim*: ex præced. καὶ, et δέκα.

* Τεσσαρεσκαιδέκατος, άτη, ατον, *decimus quartus*: à præced.

Τέσσιος, Ion. pro τέσσαρες.

Τεταγμένος, η, ον, *ordinatus*: perf. part. pass. verbi τάσσω, *ordino*: f. ξω, p. χα.

Τεταγμένως, *ordinatè, statò tempore*: adv. à præced.

Τετᾰγών, όνος, *qui tetendit*: Ion. redupl. pro ταγών, a. 2. part. act. verbi τάζω, *prehendo, capio, tendo*. Th. τείνω, *tendo*.

Τέτακα, *extendi*: p. act. à τείνω, *tendo*, f. τενῶ, a. 1. pass. ἐτάθην.

Τέτακται, 3. sing. p. ind. pass. verbi τάσσω, *ordino*, f. ξω, p. χα.

Τέτᾰλμαι, p. ind. pass. verbi τλάω, *orior*, f. τλῶ, p. τέτλαμαι, a. 1. ἔτλην.

Τετᾰνὸς, ὴ, ὸν, *tentus, extentus, exporrectus; glaber, lævis*: à Th. τείνω, *tendo*.

Τέτᾰνος, ν, ὁ, *distentio*: ab eod.

Τέτανται, *exporrecti sunt*: 3. pl. p. pass. ejusd. verbi.

Τετᾰπεινωμένος, η, ον, p. part. pass. à ταπεινόω, q. v.

Τετάραγμαι, ξαι, κται, p. pass. verbi ταράσσω, *turbo, commoveo*, f. ξω, p. χα.

Τεταραγμένως, *perturbatè, inordinatè*: adv. à part. p. præced.

Τεταρπόμενος, Ion. redupl. pro ταρπόμενος, a. 2. part. m. verbi τέρπω, *delecto*.

Τεταρπόμεθα, Ion. et Poët. redupl. pro ταρπόμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. ejusd. verbi.

Τεταρταῖος, αία, αῖον, *quatriduanus*, a, um; à τέτταρες, -άρτη, -αρτον, *quartus*, a, um. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετάρτῃ, dat. sing. f. g. à

Τέταρτος, άρτη, αρτον, et Poët. τέτρατος, *quartus*: à Th. præced.

Τέτᾰται, 3. sing. p. pass. et

Τέτατο, Ion. pro ἐτείνατο, 2. sing.

Digitized by Google

plusq. p. pass. verbi τάνυω, *extendo*, f. υνῶ, p. τέτᾶκα, perf. pass. τέτᾶμαι, σαι, ται.

Τετάχᾶται, *ordinati sunt*; Ion. pro τεταγμένοι εἰσί, 3. pl. p. pass. verbi τάσσω, f. ξω, p. χα, p. pass. τέταγμαι, ξαι, κται.

Τετεχνῖμένος, η, ον, p. part. pass. verbi τεκταίνω, *murum ædifico*, f. ανῶ. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

Τέτιλα, *perfeci*; p. m. verbi τίλλω, f. λσω. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τετίλεκα, p. act. τετέλεκα, 3. sing. p. pass. τετέλεσμαι, verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τετιλεσμένον, acc. sing. p. part. pass. verbi ejusd.

Τετευγμένος, pro τετυγμένος, *consecutus*: p. part. pass. verbi τυγχάνω, *assequor*, f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτύχον, p. pass. τέτυγμαι.

Τετεύχᾶται, *fabricati sunt*; Ion. pro τετεύγμενοι εἰσί, 3. pl. p. pass. et

Τετεύχᾶτο, pro τετυγμένοι, ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. Ion. verbi τεύχω, f. ξω, *fabricor*.

Τέτευχα, ας, ε, p. ind. act. à τυγχάνω, f. m. τεύξομαι, *adipiscor*.

Τέτηκα, p. m. indè τετηκώς, υῖα, ὸς, p. part. m. verbi τήκω, *liquefacio*.

Τετιμένε, *afflicte*: voc. sing. à

Τετιμένος, η, p. part. pass. verbi τίω, *crucio, dolore afficio*: f. ήσω, p. τετίμημα. Hinc p. part. act. τετιμὼς, per Crasin pro τετιμηώς. Th. τίω, *punio*.

Τετίμοθον, 2. dual. p. pass. τετίμημαι, ab eod verbo.

Τετιμὼς, όνος, per Crasin pro τετιμηὼς, όνος, *mœrens, tristatus, cruciatus*, p. part. ab eod.

Τετιμένος, η, ον, per Sync. pro τετιμημένος, perf. part. pass. verbi τιμάω. Alii volunt esse p. part. pass. verbi τίω, f. τίσω, p. pass. τέτιμαι.

Τετίμηκε, *honore affecit*: 3. sing. perf. ind. act. verbi τιμάω.

Τετιμημένος, *æstimatus*: p. part. pass. ejusd. verbi.

Τετιμῆσθαι, *honoratum esse*; perf. inf. pass. ejusd. verbi.

Τετίμηται, *honoratus est*: 3. sing. p. pass. ejusd. verbi.

Τέτλα, per Apoc. pro τέτλαθι, vel præs. imperat. act. verbi τέτλημι, *tolero*; vel τέτλαθι, per redupl. Ion. dicitur pro τλᾶθι, a. 2. imperat. act. verbi τλᾶμι, *patior*, a. 2. ἔτλην, a. 2. imperat. τλῆθι, et Dor. τλᾶθι. Th. ταλάω, seu τλάω, *perfero*.

Τέτλαμι, p. m. ejusdem verbi. Sunt qui velint esse perf. ind. act. et per Syncop. dici pro τέτληκα.

Τέτλαθ', pro τέτλαθι, *sustineas*. Vide τέτλα.

Τετλαίην, ης, η, præs. opt. act. verbi τέτλημι. Th. ταλάω, *perfero*.

Τετλάμεν, Ion. et τετλάμεναι, Dor. pro τετλάναι, præs. inf. verbi τέτλημι, ab eod. Th.

Τέτληκε, *sustinuit*; 3. sing. perf. act. verbi τλάω, *sustineo*, f. ήσω, Th. ταλάω, idem.

Τετληὼς, ότος, *passus*: per Sync. pro τετληκὼς, p. part. act. ejusd. verbi et Th.

Τέτμη, 3. sing. præs. sub, act. verbi τέτμω, *invenio*.

Τέτμηκα, *incidi*; perf. act. verbi τέμνω, *seco*, fut. μῶ, p. pass. τέτμημαι, p. pass. τετμημένος.

Τετμημένος, η, ον, *incisus*; p. part. pass. ab eodem verbo.

Τέτοκα, ας, ε, *peperi*; p. m. verbi τίκτω, *pario*, f. m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. part. m. τετοκὼς, υῖα, ός.

Τετοκυῖης, *enixæ*; gen. sing. f. g. à τετοκὼς, p. part. m. à τέτοκα.

Τετολμηκέναι, p. inf. act. verbi τολμάω, *audeo*, f. ήσω, p. τετόλμηκα.

Τέτορα, *incidi*; p. m. verbi τέμνω, *seco*, f. τεμῶ, p. τέτμηκα.

Τέτορ', pro τέτορες, dual. à τέτορες, *quatuor*, Ion. et Poët. pro τέτσαρες. Sic τέτορα, τὰ, Dor. pro τέτσαρα.

Τέτορα, in compositione contractè est pro τέτταρα, vel potiùs τετρᾶς· id est, *quatèr*. Th. τέτσαρες, *quatuor*.

Τετράγυος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui est quatuor jugerum* seu *laterum quatuor*.

Τετραγωνοπρόσωπος, υ, ὁ ἡ ἡ, *quadratâ facie præditus*: ex τετράγωνος, et πρόσωπον, υ, τὸ, *facies*. Th. ἔκτομαι, *video*.

Τετράγωνος, υ, ὁ ἡ ἡ, *quadrangularis, quadratus*: ex τετρᾶς, άδος, ἡ, *numerus quaternarius*, et γωνία, ας, ἡ, *angulus*.

Τετράδ', acc. pro τετράδα, à τετράς.

Τετράδιον, υ, τὸ, *quaternio*; dim. à τετρὰς, άδος, ἡ, idem.

Τετράδραχμον, τὸ, *species nummi*.

Τετράεσσι, Dor. pro τετρασὶ.

Τετραετὴς, ὁ ἡ ἡ, et τὸ τετραετὲς, ἐος, *quadrimus, quatuor annos habens*: quasi ὁ τέτταρας ἔτος, τουτέστι τέσσαρας ἐνιαυτὸς ἔχων.

Τετραετὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, idem. Th. ἔτος, *annus*.

Τετραετία, ας, ἡ, *quadriennium*: à præced.

Τετραθέλυμνος, υ, ὁ ἡ ἡ, *quatuor habens fundamenta, quadruplex*: ex τέτορα, et θέλυμνον, υ, τὸ, *fundamentum*. Th. θέμελον, idem.

Τετραίνω, pro τετραίνω, undè à. 1ᵘ τέτρηνα. Th. τέρᾶω, *perforo*.

Τετρᾶκις, *quatèr*: à τέσσαρες, *quatuor*.

Τετρακισμῦριοι, αι, α, *quadraginta millia*: ex τετρᾶκις, et μύριοι, *decies mille*. Th. μύριοι.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, *quatèr mille*: ex τέτρᾶκις (quod à τέσσαρες), *quatèr*, et χίλιοι, *mille*.

Τετράκτῦμος, υ, ὁ, Dor. pro τετράκτυπος, ὁ, *quatuor habens radios*. Epith. *rotæ*. Ex τέσσαρες, *quatuor*, et πτύμη, ἡ, *tibia*.

Τετρακόσιοι, αι, α *quadringenti*, æ, a: ex τέτρα, vel τέτρᾶκις, *quatèr*, et κόσιοι.

Τετρακοσιοστὸς, ὴ, όν, *quadringentesimus*: à præced.

Τετρακτὺς, ὕος, ἡ, idem quod τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternio*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετραμερὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *quadripartitus*: ex τέτρᾶκις, et μέρος.

Τετράμηνον, υ, τὸ, *quadrimestre spatium*: à

Τετράμηνος, υ, ὁ ἡ ἡ, *quadrimestris*: quod ex τέτρα, et μὴν, μηνὸς, *mensis*.

Τέτραμμαι, ψαι, ται, perf. pass. à τρέπω, *verto*, f. ψω, p. φα, p. m. τέτροφα.

Τετραμμένος, η, ον, p. part. pass. verbi ejusd.

Τετραορία, ας, ἡ, *certamen quadrigarium*: à

Τετράορος, υ, ὁ ἡ ἡ, *quadrijugus, in quo quatuor equi juncti sunt*: ex τέτρα, Dor. pro Att. τέτταρα, et per Sync. τέτρα, *quatuor*, et ἄείρω, *conjungo*, p. m. ἤορα, et Ion. ἄορα, ας, ε.

Τετράπλευρος, υ, ὁ ἡ ἡ, *quadratus*: ex τέτρα, et πλεῦρον.

* Τετραπλασιάζω, *quadruplico*: à

Τετραπλάσιος, ία, ιον, *quadruplus*. Th. τέσσαρες.

Τετραπλάσιος, ους, ὁ ἡ ἡ, *quadruplo major*: à præced.

Τετραπλῇ, *quadruplicitèr*: adv. à

Τετραπλόος, -ῆ, ῆν, -ῆ, όον, -ῆν, *quadruplex*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετραπλῶς, adv. *quadruplicitèr*.

Τετραπόλος, υ, ὁ ἡ ἡ, Epith. *soli quatèr aratro versi*: ex τέτρᾶς, quod à τέσσαρες, *quatuor*, et πάλιος, *versus*.

Τετράπους, ὁ ἡ ἡ, *quadrupes*: in gen. τετράποδος, dat. τετράποδι, acc. τετράποδα, et τὸ τετράπουν in pl. οἱ ἡ αἱ τετράποδες, et τὰ τετράποδα, gen. τετραπόδων, dat. τετράποσι· ex τέτρα, et πούς, *pes*.

Τετράπτερος, υ, ὁ ἡ ἡ, *quaternas gerens pinnas*: ex τέτρα, et πτερόν.

Τετραπτολλὶς, ίδος, ἡ, *locus*: quòd τέσσαρα πτέρα habeat.

Τετρέφορμα, vel τετρέζυγα ἅρμα, *currus:* ex *quatuor jugis*, id est, *temonibus*, seu *jugis:* is ab octo equis trahitur.

Τετραεχία, -ᾶ, *sum tetrarcha;* f. ήσω, p. τετράεχνα· à

Τετράεχος, ο, ὁ, *TETRARCHA, qui quatuor λόχους præest; qui τέλεια regionis pleno jure regit:* ex τέτρα, et ἄρχω, *imperium.*

• Τετραεχία, ας, ἡ, *tetrarchæ munus,* ita tamen ut sæpè remanserit nomen, re ipsâ in aliam formam mutatâ.

Τετρᾶς, ᾶδος, ἡ, *quaternarius numerus, quaternio;* dat. sing. τετράδι, acc. τέτρᾶδα· à τέτταρα.

Τέτρασι, Poët. metri gratiâ, pro τέτρασι, *quatuor:* Att. pro τέτρασι. Vide τέτρασις.

Τετράστιχος, ος, ὁ ἡ ἡ, *quaternis versibus constans:* ex τέτρα, et στίχος, *versus.*

Τέτρατος, per Metath. pro τέτταρτος, *quartus.* Th. τέτρασις, *quatuor.*

Τετράτρῡφος, ος, ὁ ἡ ἡ, *qui in quatuor partes finditur:* ex τέτρα, et θρύπτω, *frango,* f. ψω.

Τετραφάληρος, ος, ὁ ἡ ἡ, τέτρασιν φαλοῖς ἔχων, *habens quatuor conos,* vel *clavos eminentes,* seu *phaleras:* ex τέτρα, et φάλος, ου, ὁ, *conus galeæ splendidus;* vel φάλαρα, τὰ, pro φάλαρα, *phaleræ.*

Τετράφᾰται, *versi sunt:* Ion. pro τετραμμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. verbi τρέπω, *verto:* f. ψω, p. τέτραφα, perf. pass. τέτραμμαι, ψαι, σται, p. m. τέτροσο.

Τετράφᾰτο, Ion. pro τετραμμένος ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi ejusd.

Τέτρᾰχα, -χῆ, -χῶς, et

Τετραχθὰ, *quadrifariàm.* Th. τέτρασις, *quatuor.*

Τετράψομαι, paulò post fut. verbi τρέπω.

Τέτρηγα, *turbatus sum:* perf. m. et

Τ.τρήγων, *turbatus eram:* plusq. p. m. Ion. per Sync. perf. m. τέτρωγα, et Ion. mutatione σ in τ, τέτρηγα, et in plusq. p. m. ἐτετρήγειν, verbi παράσσω, *turbo:* f. ξω, p. τέτᾰραχα.

Τέτρηνα, ας, ε, Ion. pro ἐτέτρησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi τέτραίνω, idem quod τέτραίνω, seu τέτρᾱω, *perforo,* f. ήσω.

Τέτρηναι, per Sync. pro τέτρησθαι, 3. sing. perf. pass. verbi τρέω, *perforo.* Th. τρέω, *terebro,* f. ήσω.

Τέτρηνα, ας, ε, perf. ind. act. et

Τετρήχα, pro ἐτετρήχειν, 3. sing. plusq. p. Ion. verbi Poët. τρέχω, pro τραχύνω, *asper,* et *salebrosus sum.* Hinc perf. part. τετρηχὼς, υῖα, ὁς. Th. τραχὺς, -λος, *asper,* Ion. τρηχύς.

Τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g. verbi τρέχω, pro τραχύνω. Vide in τέτρηχα. Sunt qui velint per Sync. dici pro τέτᾰραχυῖα, et α in η converso, verbi ταράσσω, *turbo:* f. ξω, p. τετάραχα, et per Sync. τέτρηχα.

Τετρήγει, 3. sing. plusq. p. med. Ion. pro ἐτετρήγει, verbi τρίζω, *strido:* f. σω, p. m. τέτρηγα.

Τετρηγὼς, υῖα, ὸς, p. part. m. præced.

Τετρηγῶτας, Poët. pro τετρηγότας, acc. pl. præced.

Τέτροφα, perf. med. verbi τρέφω, *alo;* f. θρέψω, p. τέτραφα, a. 2. ἔτραφον. Ab τέτραφα, *verti,* Att. dicitur pro τέτροφα, verbi τρέπω, *verto;* f. ψω, p. m. τέτροσμαι.

Τέτριμμαι, perf. pass. et

Τετριμμένος, *attritus, defatigatus;* p. part. pass. à τρίω, *tero.*

Τέτρωμα, *vulneravi;* perf. act. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω. Hinc perf. pass. τέτρωμαι, perf. part. pass. τετρωμένος, η, ον.

Τέτρωμαι, τέτρωμένος. Vide in τέτρωμα.

ΤΕ'ΤΤΑ, adv. *vox quâ, benevolentiæ aut honoris causâ, senior junior compellat:* qu. à τίω, *honoro.*

Τεττίζεις, Att. pro τέτρασις, q. v.

Τεττίζω, *strido ut cicada:* à

ΤΕ'ΤΤΙΞ, ἴγος, ὁ, *cicada;* in pl. τέτριγες.

Τέτυγμαι, perf. ind. pass. et

Τετυγμένος, η, ον, *fabricatus;* perf. part. pass. verbi τεύχω, *fabricor:* fut. ξω, ά. 2. ἔτυχον.

Τετύποσιν, *parasitum;* 3. pl. a. 2. m. verbi τυπτω, *fabricor:* fut. ξω, a. 2. ind. act. ἔτυχον, a. 2. m. ἐτυχόμην, et Ion. ἐτυσάμην, et Poët. Anadiplasiasmo τέτυκόμην, ο, στο· Vel est pro ἐτύποσο, 3. pl. aor. 2. med. à τύπω.

Τέτυκται, *fabricatus est;* 3. sing. perf. pass. τέτυσο, Ion. pro ἐτέτυσο, 3. sing. plusq. p. verbi τεύχω, *fabricor:* perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τετύφωμαι, 3. sing. perf. pass. verbi τυφόω, *fumo infesto;* item *insolentem reddo;* fut. ώσω, p. τετύφωσο· à τύφος, *fumus.* Th. τύφω.

Τετύχηκα, *nactus sum;* perf. act. verbi τυγχάνω, *nanciscor:* fut. m. τεύξομαι, et act. τυχήσω, tanq. à τυχίω, a. 2. ἔτυχον.

Τετύχηκα, Ion. et Poët. reduplic. pro τέτυχα, 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi τυγχάνω, *sum, nanciscor:* f. med. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τετύχθαι, perf. ind. pass. verbi τεύχω, *fabricor:* fut. ξω, perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τεῦ, Dor. pro τοῦ, et hoc pro σοῦ, *tui.* Th. σὺ, *tu.* Sed τεῦ sine accentu pro τινός.

Τεῦγμα, ἄτος, τὸ, *structura, opus.* Th. τεύχω, *paro.*

Τευθὼν, ῶνος, ὁ, *explorator:* à τεύω, *quæro;* vel pro τευθὶς.

ΤΕΥ΄ΘΟΣ, ου, ὁ, *piscis ex sepiarum genere; loligo major* existimatur esse: τευθὶς, ίδος, ἡ, *loligo minor.*

Τευκτὴς, ῆρος, ὁ, *fabricator:* à τεύχω, *fabricor.*

Τεῦκρος, ου, ὁ, *fabricator.* Est et nom. propr. à quo Trojani dicti sunt *Teucri.* Th. τεύχω, *fabricor.*

Τευμάσσω, *struo, fabricor:* à τεύχω, idem.

Τεῦξε, Ion. pro ἔτευξε, *fecit;* 3. sing. aor. 1. ind. act. et

Τεῦξαν, pro ἔτευξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi τεύχω, *fabricor:* f. m. τεύξομαι, f. inf. med. τεύξεσθαι.

Τεύξεαι, Ion. pro τεύξῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusd.

Τεύξεσθαι, inf. f. m. et

Τεύξομαι, fut. 1. m. verbi τεύχω, *fabricor,* et τυγχάνω, *assequor.*

Τευξόμενος, η, ον, *consecuturus:* part. præced.

ΤΕ΄ΤΤΑ΄ΖΩ, f. άσω, *satago, studiò rem curo, milito.*

ΤΕΤ΄ΤΑΩΝ, ωνος, τὸ, *beta;* Att. pro σεῦτλον, oleris genus.

Τεῦχε, vel est 3. sing. imperf. act. Ion. vel præs. imperf. act. verbi τεύχω, *fabricor:* fut. ξω, a. 2. ἔτυχον.

Τεύχεʼ, pro τεύχεα, ων, τὰ, *arma:* dat. pl. τεύχεσι· à τεῦχος, ους, *instrumentum.*

Τεύχουσα, Doricè pro τεύχουσα, præs. part. f. g. à τεύχω, *fabricor.*

Τεύχοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi τεύχω, *fabricor.*

Τεῦχος, ους, τὸ, τὰ, τοὺς: *alveus; liber; instrumentum:* et τὰ τεύχεα, *instrumenta bellica, arma.* Th. τεύχω.

Τεύχω, *paro;* præs. imperat. med. à

ΤΕΥ΄ΧΩ, *fabricor, struo, paro;* (qu. à τέτυκα, *pario*) fut. ξω, p. τέτευχα, aor. 2. ἐτεύχην, perf. pass. τέτευγμαι, pro quo τέτυγμαι, ξαι, κται, a. 1. pass. ἐτεύχθην, et ἐτύχθην.

ΤΕΦΡΑ, ας, ἡ, et Ion. τέφρη, *cinis.* Hinc

Ταφρὶς, -ῖδος, -ῖδι, *cinereus:* et

Τεφρόω, -ῶ, *in cinerem redigo:* f. ώσω, p. τεθέφρωκα, a. 1. ἐτεφρώθην.

a. 1. part. act. τιθράσκω, -σω, -σν. Th. τίθρα.

Τιθρώδης, -ους, ὁ ἡ ὡ, idem quod τιθρός. Th. τίθρα.

Τιχθείς, -σα, -ν, a. 1. part. pass. τυγχάνω, natum esse, a. 1. inf. pass. verbi τίνω, pario, f. m. τίξομαι, a. 1. pass. ἐτίχθην.

Τιχθήσομαι, natus ero: f. 1. ind. pass. verbi τίνω, pario.

Τιχνάζομαι, fabricor, astutè ædifico, machinor; f. m. άσομαι, med. à

Τιχνάζω, f. άσω, arte paro et conficio; machinor et fabrico, solerter invenio; dolis utor. Th. τίχνη.

Τίχνασμα, ατος, τὸ, dolus, machinamentum: à τιχνάζω, arte conficio. Th. τίχνη, dolus.

Τιχνάω, f. άσω, arte paro et conficio, artificiosè fabricor solerter invenio; callidè ago: à seq. Th. ΤΕ'ΧΝΗ, ης, ἡ, ars, dolus, fallacia, TECHNA.

Τιχνικῶς, adv. artificiosè: à præced.

Τιχνίκως, adv. artificiosè: à præced.

Τίχνημα, ατος, τὸ, opus arte confectum, artificiosum inventum: à 1. pers. perf. pass. verbi τιχνάω. Th. τίχνη.

Τιχνήμων, ονος, ὁ ἡ ὡ, artificiosus: à præced.

Τιχνικός, ὴ, όν, ad artem pertinens; item artificiosus; ingeniosâ præditus solertiâ. Th. τίχνη.

Τιχνικῶς, adv. artificiosè, solerter: à præced.

Τιχνιώτερος, artificiosius; comp. m. g. à τιχνικός, artificiosus. Th. τίχνη, ars.

Τιχνίτης, ου, ὁ, artifex: ab eod. Th.

Τιχνίτις, ιδος, ἡ, magistra: ab eod. Th.

Τιχνολογέω, de arte dissero; arte loquor, artificiosè disputo: et

Τιχνολογία, ας, ἡ, oratio de artibus: item oratio ex arte facta: à

Τιχνολόγος, ου, ὁ ἡ ὡ, qui in arte loquitur; item qui artificiosè loquitur: ex τίχνη, et λόγος.

Τίοι, dat. Ion. pro τινὶ, cui: sod

Τοῖ, dat. sing. à τὸς, tuus: et

Τοὶ, nom. dual. à τὸς, ὴ, όν, tuus, a, um: et

Τίος, Ion. pro τινῶν, aliquorum.

Τίως, tamdiu, antea, interea: ab ἕως, donec.

Τῇ, dat. f. g. adverbial. sumpt. ἅδε, εά parte. Th. ὅ, ὴ, τό.

Τῆ, Dor. pro τέῳ, carpe; præs. imperat. verbi τέω. Vel pro τέθι, per Apoc. à τῆμι, capio.

ΤΗ'BENNA, ης, ἡ, et τήβεννος, ου, ἡ, toga, vestis Romanæ à quodam Tebenno Arcade, inventore.

Τηγανίζω, frigo, in sartagine coquo; f. ίσω, p. τετηγάνικα· à

Τήγανον, ου, τὸ, sartago; qu. τήκανον· à τήκω, liquo.

Τῆδε, huc; isthic: τῆδε, κεῖσε, huc, illuc, adv. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc.

Τήθη, vel τηθὴ, nutrix. Est et τιτθὴ, idem. Th. τιτθὸς, mamma.

Τῆθος, ους, τὸ, ostreum quoddam; à τηθὺς, quia terreum.

Τηθὺς, ύος, ἡ, terra: qu. à τήθη, nutrix, quia terra omnia nutrit. Est et

Τηθὺς, ύος, ἡ, nom. propr. uxoris Oceani; physicè, terra, quæ ab humido accipit facultatem nutriendi fœtus, tanquam κοινὴ τροφὸς plantarum et animalium: nam est nomen ab ἡ τήθη, nutrix.

Τηκιδών, dat. sing. à

Τηκεδὼν, idem quod τῆξις, ιος, ἡ, tabes, tabefactio. Th. τήκω, liquefacio, f. ξω.

Τήκωσα, liquescit, 3. sing. præs. m. verbi τήκω.

Τηκτικὸς, ὴ, όν, vim liquefaciendi habens: et

Τηκτὸς, ὴ, όν, liquefactus, liquabilis: à perf. pass. seq.

ΤΗ'ΚΩ, liquefacio, liquo, macero, consumo, mollio: f. ξω, p. τέτηκα, præs. pass. τήκομαι, marceo, marcesco, liquor, tabesco, macresco; a. 2. pass. ἐτάκην, ης, η, fut. 2. pass. τακήσομαι.

Τηλαυγάω, -ῶ, longè splendorem spargo, eminùs splendeo: à τηλαυγὴς.

Τηλαυγὴς, ὲς, ὁ ἡ ὡ, longè splendorem spargens, lucidus, præfulgens: ex τῆλε, vel τηλοῦ, procul, et αὐγὴ, ῆς, ἡ, splendor.

Τηλαύγητος, ου, ὁ, ἡ, splendor longè dispersus: à τηλαυγάω.

Τηλαυγῶς, adv. splendorem latè spargendo; clarè: à τηλαυγὴς.

ΤΗ'ΛΕ, adv. procul, longè; τηλοῦ, et τηλόθι, idem.

Τηλεβοαὶ, ῶν, οἱ. Taphii. Pind. Nem. 10. 27.

Τηλεβόλος, ου, ὁ ἡ ὡ, eminùs, vel è remoto loco jaculans: ex τῆλε, procul, et βάλλω, jacio, p. m. βέβολα. Sed

Τηλέβολος, qui è remoto loco ferit. Vide præced.

Τηλεθάοντες, florentes: nom. pl. præs. part. à τηλεθάω. Th. θάλλω, floreo, p. m. τέθηλα, et per Metath. τηλεθάω· undè

Τηλεθάω, germino, vireo, pullulo, floreo.

Τηλεκλειτοῦ gen. Ion. à

Τηλεκλειτὸς, ὸν, inclytus. Est et nomen viri: ex τῆλε, procul, et κλέος, celebro.

Τηλεκλητὸς, ὸν, ὁ ἡ ὡ, è longinquo evocatus: ex τῆλε, procul, et καλέω, voco, perf. pass. κέκλημαι, σαι, ται.

Τηλεκλυτὸς, ὸν, clarus, cujus nominis inclyta fama procul pervenit: ex τῆλε, procul, et κλύω, audio.

Τηλέμαχος, ου, ὁ, nom. propr. Ulyssis ex Penelope filii. Eo vix nato, pater proficiscitur ad bellum in longinquâ terrâ gerendum: inde nomen filio datum; quasi à τῆλε μάχης. Erat supra annum vigesimum, quum rediret patèr; et paucos dies ante istum reditum orditur Odyssea.

Τηλεπρεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ὡ, eminùs apparens: ex τῆλε, procul, et πρέπομαι, video, fut. m. ψομαι, p. m. ἔπρεπα. Sed

Τηλεπρέπης, longè aspiciens. Vide præced.

ΤΗΛΕ'ΦΙΟΝ, ου, τὸ, portulaca agrestis.

Τήλεφος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

ΤΗΛΙ'Α, ας, ἡ, et τηλία, vas situlæ figurâ: arca, qualis est frumentaria: ambitus cribri: tabula in quâ tesseris luditur.

Τηλικαῦτα, pl. n. g. à τηλικαῦτος, quod vide.

Τηλίκος, η, ον, tantus, tantæ ætatis: ab ἡλίκος, quantus: de magnitudine corporis.

Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, et frequentiùs τηλικοῦτον, tantus, a, um. et de magnitudine, et de ætate. Ex τηλίκος, tantus, (quod ab ἡλίκος, quantus) et ὅτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc.

Τήλινος, ίνη, ινον, ex fano græco factus: à

ΤΗ'ΛΙΣ, ιος, et ίδος, ἡ, fanum græcum.

Τηλόθι, eminùs, longè: et

Τηλόθι, adv. regens gen. id. quod Th. τῆλε, procul.

Τηλοῦ, adv. idem cum Th. τῆλε, procul.

Τηλυγέτη, ῆ, ὁ ἡ ὡ, cujus termini procul sunt, longinquus, longè semotus: ex τῆλε, et ὄρος, terminus.

Τηλυγίγενης, ους, ὁ, per Sync. pro τηλυγενιγενὴς, propriè procul absente patre genitus, in senectute genitus, natu minimus, carus parentibus: ex τῆλε, procul et γίνομαι, nascor.

Τηλύγιγενος, ίνη, ινον, idem quod præced.

Τημελίω, -ῶ, f. ήσω, curam habeo. à

Τημελὴς, ὲς, ὁ ἡ ὡ, diligens: ex τέω, et μέλω.

Τήμερον, et -ρα, Att. pro σήμερον, adv. hodiè: ab ἡμέρα, dies.

Τῆμος, et τημόσδε, tum, Poëticum, respondet ὅτε, quum, à quo derivatur.

Τημῦτος, pro τῆμος.

Τὴν, hanc, τήνδε, τήνγε, acc. sing. ab ἡ, hæc.

Τήνα, ista, Dor. à τῆνος, α, ο, pro ἐκεῖνος.

Τηνάλλως, obitèr, levitèr, gratis, nullo periculo: inaniter, frustrà, temerè, alioqui, aliàs: adv. qu. τῆνο ἀλλῶς, hoc frustrà.

Τήνεζλα, ἡ, et -ας, ἡ, lyræ harmonia et pulsatiuncula, quæ in victoriâ edebatur. An à τὰ νέζλα?

Τηνὸς, Dor. pro ἐκεῖ, illic, ibi, illuc.

ΤΗΝΕΑΛΑ, ας, ἡ, et τήνελλος, ου, ἡ, lyræ harmonia.

Τηνεμὸς, ῦ, TENESMUS: item τεινεμὸς, à τείνω, tendo.

Τηνῖκα, tunc, adv. et

Τηνικἀδε, et τηνικαῦτα, pro eodem. [* τηνικαῦτα, tam serâ nocte, Lya. p. 14. Plat. Apoph. Lac. p. 21. tum demum, Lya. p. 79.] Th. ἡνίκα, quum: extra interrog.

Τηνόθι, Dor. pro ἐκεῖ, illic, ibi.

Τῆνος, τήνα, τῆνο, ille, Dor. pro ἐκεῖνος.

Τήνω, Dor. pro ἐκείνου, illius: gen. sing. Dor. à τῆνος, hic: hinc τηνῶθι, adv. pro ἐκεῖθεν, illinc, ex eo loco.

Τῆνυς, Ion. et Poët. pro ἄρτι, ις, velut: est et ubi.

Τήρει, servato: præs. imperat. act. et

Τηρεῖσθαι, servari: præs. infin. pass. à τηρέω.

Τηρέουσι, Dor. pro τηροῦσι, custodiunt: 3. pl. præs. ind. seq. verbi

ΤΗΡΕ'Ω, -ῶ, ῆσις, -ῆσις, ῆι, -ῆι, servo, asservo, tueor, custodio, observo: insidior, insidiosè observo: expecto: imperf. ἐτήρεον, -ουν, f. ἤσω, p. τετήρηκα, a. 1. ἐτήρησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. τήρησον, ἄτω, et in 2. pl. τηρήσατε, servate, a. 1. sub. act. τηρήσω, ῃς, ῃ, a. 1. infin. τηρῆσαι, aor. 1. part. act. τηρήσας, αντος, præs. pass. τηρέομαι, asservor, imperf. pass. ἐτηρεόμην, -όμην, -εῖο, -οῦ, -εῖτο, -οῦτο, perf. pass. τετήρημαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἐτηρήθην, ης, η.

Τηρήσετε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi τηρέω.

Τήρησις, εως, ἡ, observatio: item custodia, carcer: à 2. sing. p. pass. τηρέω, servo.

Τῆσι, Ion. pro ταῖς, his, dat. pl. f. g. ab ἡ, hæc.

Τητᾶς, quæras, careas, 2. sing. præs. med. verbi seq.

ΤΗΤΑ'Ω, privo. Est et τητάω, quæro, tento, f. ήσω, qu. à τάω, quæro. [* τητάομαι, careo, desidero, Hes. Op. 408.]

Τῆτες, Att. idem quod πέρυσι, τὸ ἔτος, hoc anno.

Τήτη, ης, ἡ, privatio, penuria. Th. τητάω, privo.

ΤΗΤ'ΣΙΟΣ, α, ον, inanis.

Τηῦσίως, temerè, frustrà: à præced.

Τί, cur? quid? Poët. τίν, à τίς, quis: interrog. gen. τίνος τι, indefinitè aliquid: τινὸς, gen.

ΤΙΆ'ΡΑ, ας, et Ion. -ᾱ, ἡ, capitis gestamen apud Persas, TIARA. An à τίω, quòd honoratorum esset gestamen?

Τιβεριὰς, άδος, ἡ, nomen urbis; à Tiberio Cæsare sic denominatu.

Τιβέριος, α, ὁ, nomen Cæsaris, quo nomine et appellabantur qui ad Tiberim nascebantur.

ΤΙΒΗ'Ν, ῆνος, ὁ, tripus; qu. quia τρεῖς βάσεις habet.

ΤΙ'ΓΡΙΣ, ῖδος, et ιος, ἡ, TIGRIS, fera.

Τίγνω, Xenoph. idem quod θίγω, tango.

Τίει, honorat, 3. sing. præs. à τίω.

Τίειν, honorabat, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἔτιεν, verbi ejusd.

Τίεσκεν, honorabat, Poët. et Ion. pro ἔτιε, 3. sing. imperf. act. à τίω, honoro, f. τίσω.

Τίεται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi τίομαι, honoror. Th. τίω.

Τίλα, punio; idem quod τίω.

*Τίν, δικαὶ, Hesych. Hom. Il. μ'. 310. Γλαῦκε, τίν, δὴ πεῖ περιμήκετον μάλομαι.

Τίν, Poët. pro τί, quid.

ΤΙΘΑΙΒΑ'ΣΣΩ, vel τιθαιδάσσω, mel conficio.

Τιθασεύειν, f. εύσω, cicuro, mansuefacio: à

ΤΙΘΑΣΣΟ'Σ, et τιθασὸς, ῦ, ὁ ᾖ ἡ, cicur, mansuetus, sativus.

Τίθεαι, Ion. pro τίθησαι, 2. sing. præs. ind. pass. verbi τίθημι, pono, f. θήσω.

Τιθέασι, Ion. pro τιθῶσι, 3. pl. præs. ind. act. et

Τιθέᾶσι, Ion. pro τίθενται, 3. pl. præs. pass. verbi ejusd.

Τιθέῃσι, Ion. pro τιθῇς, 2. sing. præs. sub. act. verbi τίθημι, pono, præs. sub. τιθῶ, ῇς, ῇ. Ion τιθέω, ῇς, &c. et σι, additum per Paragogen.

Τίθει, ponebat, Ion. pro ἐτίθει, 3. sing. imperf. act. qu. à τιθέω, verbi τίθημι, pono. Sed τίθει, pone, præs. imperat. act. pro τίθετε, verbi ejusd. At

Τιθεῖ, 3. sing. præs. ind. à τιθέω, et

Τιθείμεν, τιθείτε, τιθεῖεν, per Sync. pro τιθέοιμεν, οιτε, οιεν, pl. præs opt. act. verbi τίθημι, pono, præs. opt. act. τιθέοιν, ης, η.

Τιθεῖσαι, Ion. pro τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. et

Τίθημαι, Æol. pro τίθεμαι.

Τίθεν, posuerunt, Poët. et Dor. pro ἐτίθεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Τιθέναι, præs. inf. act. à τίθημι, Pindar. τιθέναι τινὰ ἐν φοναῖς, ponere aliquem in cædibus, pro interficere.

Τιθήνα, nutrix; à τιθὸς.

Τιθῆναι, ῶ, pono: usitatiùs τίθημι.

Τιθὴ, ῆς, ἡ, nutrix: à τιθὸς, mamma.

Τιθήμενος, Poët. Ectasi pro τιθέμενος, Dor. pro τίθεσθαι, præs. inf. act. et

Τιθήμενος, Poët. Ectasi pro τιθέμενος, præs. part. pass. verbi

ΤΙ'ΘΗΜΙ, pono, colloco. Dicitur iisdem ferè modis, quibus Latini pono et colloco dicunt, ut duco, v. gr. in laude; propono, v. gr. præmium; refero, v. gr. in numerum; propono disputandum, vel explicandum oratione: suppono, de hypothesi; concedo aliquid esse. Ac præterea, effero, alicui præbeo, præsto; reddo aliquem, v. gr. judicem, miserum; tribuo, attribuo; pignori oppono: præs. imperat. τίθετι, ἐτω, præs. inf. τιθέναι, præs. part. τιθεὶς, ἐντος, imperf. ἐτίθην, ης, η, et ἐτιθέμην, τανιq. à τιθέω, fut. θήσω, p. τέθεικα, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην, ης, η, a. 2. sub. act. θῶ, θῇς, θῇ, a. 2. part. θὰς, ἐντος, perf. pass. τέθειμαι, pluiq. perf. ἐτεθείμην, ο, ετο, a. 1. pass. ἐτέθην, ης, η, a. 1. sub. pass. τεθῶ, θῇς, θῇ, a. 1. inf. pass. τεθῆναι, a. 1. m. ἐθέμην, ο, ετο, -a. 2. ind. med. θέμην, ἔθεο, et θὲο, ἔθετο, a. 2. imperat. m. θὲς, et θοῦ, θέσθω, et in 2. pl. θέσθε, a. 2. part. th. θέμενος, ο, ον, [* θέσπεσα ἐνεθήκαν, act. pignus dare; θέσθαι ἐνεθήκαν, med. pignus accipere, ἔντεα θέσθαι, arma inducinstare, Decanus Cantiensis, vers. Angl. Xen. de rebus Græcis. Νόμον τιθέναι dicitur legislator; θέσθαι, populus, cui fertur et qui accipit, Salm. de modo usur. p. 502. c. 12. Kuster. de verbis med.]

Τίθευσι, nutrio, curo, cuto, more nutricis tracto; permulceo, foveo; fingo, formo: f. ευσω, p. pass. τετεθεύμαι.

Τιθήνη, ης, ἡ, τιθήνα, Dor. nutrix: et τιθευτὴς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, nutritor, educator: à τιθὸς, idem. Th. τιτθὸς, mamma.

Τίθενσι, Dor. pro τίθεσι, 3. sing. præs. verbi τίθημι.

Τιθονὸς, οῦ, ὁ, filius Laomedontis ab Aurorâ adamatus; dat. sing. Τιθονῷ.

Τίκτεν, Ion. pro ἔτικτε, 3. sing. imperf. act. et

Τίαντες, 2. sing. præs. sub. à Τί'ΚΤΩ, *pario, gigno, creo*; fut. τίξω, et m. τίξομαι, ῃ, εται, a. 2. ἔτιτον, ες, τ, a. 2. sub. τίτω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. act. τιτεῖν, a. 1. ind. pass. ἐτίχθην, ης, η, aor. 1. part. pass. τιχθείς, ῶσα, ἐν, *natus, creatus, genitus, progenitus, editus*; f. 1. pass. τιχθήσομαι, ῃ, εται, p. med. τέτυμαι, αι, ται, perf. part. m. τετυκὼς, ότος, ὁ, et f. g. τετυκυῖα, υίας, ἡ.

Τίλαι, ῶν, αἱ, parvæ *quisquiliæ* seu corpuscula, quæ infusis per fenestram radiis solis, aëri videntur innatare: præsertim verò *quisquiliæ* è panno vulso evolantes. At τιλὰ Hesych. sunt τετιρὰ, *pennæ* seu *pinnæ, alæ*. Sed τίλαι, a. 1. inf. act. et

Τίλλον, imperf. Ion. pro ἔτιλλον et

Τίλλουσα, *vellens*: Dor. pro τίλλουσα, præs. part. f. g. omnia à Τί'ΛΛΩ, *VELLO, vellico, evello, discerpo*; imperf. ἔτιλλον, ες, ε, f. λᾶ, p. τέτιλκα, a. 1. ἔτιλα, p. pass. τέτιλμαι, p. part. pass. τετιλμένος.

Τί'ΛΟΣ, υ, ὁ, *stercus, merda*.

Τιμᾷ, *honorat*, 3. sing. præs. ind. act. verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem. Sed

Τίμα, vel est 3. sing. imperf. act. Ion. vel est præs. imperat. act.

Τιμάγορος, υ, ὁ, nom. propr.

Τιμάσις, ισσα, ιν, Dor. pro τιμήσις, *honoratus*. Vide τιμᾶσσα.

Τιμαῖς, dat. pl. à τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Τιμαίῃ, dat. sing. à Τιμαῖος, υ, ὁ, *Timæus*; nomen. propr. Syr. Lat. interpr. *contaminatus*.

Τιμαλφίαι, f. ήσω, *ob ingeniosa inventa honoro*: à

Τιμαλφὴς, ές, ὁ ἡ, *qui honorem sibi invenit; qui habetur in pretio; pretiosus; qui facilè emptorem reperit*: ex τιμάω, *honoro*, et ἀλφίω, *invenio, excogito*.

Τιμᾶν, Dor. pro τιμήν.

Τιμᾶσσα, Dor. pro τιμῆσσα.

Τιμάορος, ου, ὁ, *laudum alicujus celebrator*: item *punitor, ultor*: ex τιμὴ, et ἄειρω, p. med. ᾶορα, et Ion. ἄορα.

Τίμαρχος, υ, ὁ, *TIMARCHUS*, nomen propr.

Τιμᾶσας, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act verbi τιμάω, *honoro*, quod vide

Τιμασσῦσιν, *honorabunt*: Dor. et Æol. pro τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. act. à

Τιμάω, *honoro, decoro, magni facio, æstimo*: item *punio, multo*: f. ήσω, p. τετίμηκα, p. pass. τετίμημαι, σαι, ται, a. 1. med. ἐτιμησάμην, υ, ατο· à τιμὴ, *honor*.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor, cultus, veneratio, decus, dignitas*; *pretium, quo res aliqua æstimatur*; *pœna, ultio, muleta, census*: [* *statua*, Reines. Inscript. v. 43. tempor. Adriani vel Antonini Pii: *præmium*, 1 Tim. v. 17. Sic Polyb. τίνος καὶ πηλίκης τιμῆς δεῖ ἐξιῶσθαι Μακεδόνας; *quonam et quanto præmio afficiendi sunt Macedones?*] dat. pl. τιμαῖς· à τίω, *honoro*, f. τίσω, p. τέτικα, p. pass. τέτιμαι.

Τιμήεις, ήεσσα, ῆεν, *honoratus*. Th. τίω.

Τίμημα, ήματος, τὸ, *pretium, æstimatio, mulcta, census*: à 1. sing. perf. pass. verbi τιμάω.

Τιμῆντα, per Crasin pro τιμήσαντα, accus. sing. m. g. à τιμήεις, quod vide.

Τιμήορος, υ, ὁ, vide τιμάορος.

Τίμησας, *honorâsti*: 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. et

Τιμήσατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi τιμάω, *honoro*.

Τιμήσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. et

Τιμήσωσι, 3. pl. f. 1. ind. act. ejusdem.

Τίμησις, εως, ἡ, *honoratio, litis æstimatio, mulcta, pœna, census*: à 2. sing. perf. pass. ejusdem.

Τιμητέος, ία, ον, *honorandus*; adj. verbal. ab eod.

Τιμητὴς, οῦ, ὁ, *æstimator litis; censor*: à 3. sing. p. pass. ejusd.

Τιμητικὸς, ὴ, όν, *propensus ad honorandum*: item *censorius*: à præced.

Τίμιος, ία, ον, *honorabilis; pretiosus, carus*: comp. τιμιώτερος, superl. τιμιώτατος, άτη, ατον· à τιμή.

Τιμιότης, ητος, ἡ, quasi dic. *honoratio; nobilitas; excellentia, pretium; opulentia*: à præced.

Τιμιώτατος, άτη, ατον, superl. à τίμιος, quod à τιμή. Th. τίω.

Τιμογερῶται, -ῶ, *censeo, æstimo*: ex τιμὴ, et γεράω.

Τιμοδημίδαι, ων, οἱ, *Timodemidæ*. —ἴσσα δ' ἀμφ' ἀλλήλοις, Τιμοδημίδαι ἐξεχέανται ἀγολλόγγυαι. *Quoties verò in certaminibus Timodemidæ præstantissimi recensentur!* Pind. Ne. 2. 26.

Τιμόθεος, υ, ὁ, nomen proprium viri Gr. quod interpret. Lat. *colens Deum*.

Τιμῶμαι, *color*: præs. pass. contr. à τιμάομαι, verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω.

Τίμων, ωνος, ὁ, nom. viri. Gr. interp. Lat. *honorans*. At

Τιμῶν, -ῶντος, *honorans*: part. præs. à τιμάω.

Τιμωρέω, -ῶ, *auxilior, defendo*: At τιμωρεῦμαι, cum accus. *punio, ulciscor*; f. ήσω, p. τετιμώρηκα,

2. 1. pass. ἐτιμωρήθην, ης, η, aor. 1. sub. pass. τιμωρηθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. τιμωρηθῶσι, *puniantur*: à τιμωρός.

Τιμωρηθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. à præced.

Τιμώρημα, ήματος, τὸ, *ultio, vindicta*.

Τιμωρήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ejusd.

Τιμώρησις, εως, ἡ, *vindicta*: et

Τιμωρητὴς, ῆρος, ὁ, et

Τιμωρητὴς, οῦ, ὁ, *vindex*: omnia à p. pass. verbi τιμωρέω, q. v.

Τιμωρία, ας, ἡ, *pœna, supplicium, ultio*: *auxilium*: à τιμωρὸς, *ultor*: ab eod. verbo.

Τιμωρὸς, ὁ, ὁ ἡ, *ultor, punitor*: item *adjutor, auxiliator, defensor*: ex τιμὴ, et ὀράω.

Τιμωροῦν, præs. part. act. m. g. à τιμωρέω,

Τὶν, Dor. pro σοὶ, *tibi*: à σὺ, *tu*.

Τίν', pro τίνα, acc. sing. à τίς, *quis?*

Τίναγμα, άτος, τὸ, *concussio, vibratio*: à

ΤΙΝΑ'ΣΣΩ, *quatio, concutio, vibro*; f. ξω, p. χα.

Τίνασθαι, Ion. pro τίνυσθαι, *ulcisci*. Vide τινύω.

Τίνεσκε, Ion. pro ἔτινε, 3. sing. imperf. act. verbi τίνω, *luo*. Th. τίω, idem.

ΤΙΝΘΙΑΕ'ΟΣ, ία, ον, *calidus, tepidus*.

Τινύω, τίνω, et τίνυμι, med. τίνυμαι, *luo, solvo, pendo*; *punio, pœnas exigo, ulciscor*. Th. τίω, *punio*.

Τίνω, *luo, persolvo*. Th. τίω.

Τίον, *honorârunt*: 3. pl. a. 2. ind. act. pro ἔτιον. Sed τίον, 3. pl. imperf. Ion. Th. præced.

Τίπτε, *cur?* et per Sync. τίπτ' ex τί, et πότε, *quando?* Th. ὅτε, idem.

Τίπτ', pro τίπτε, Poët. pro τίπτε.

Τίρυνθ, pro Τίρυνθι, dat. sing. à Τίρυνθος, nomen oppidi.

Τί'Σ, τίνος, ὁ καὶ ἡ, et in n. g. τί, *QUIS? quid?* Sed τίς, τινὸς, indefinitum *aliquis, quidam*. Cum numeralibus *circiter, fermè*.

Τίσαι, a. 1. inf. act. et

Τισείετο, Ion. pro τίσασθε, plur. aor. 1. opt. m. τίσαισθε, aor. 1. inf. med. verbi τίομαι, *ulciscor, punio*: et

Τισάμεθα, *ulti fuerimus*, 1. pl. a. 1. opt. m. et

Τίσασθαι, a. 1. inf. m. et

Τίσε, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔτισε· et

Τίσσαν, *luissent*: 3. pl. a. 1. opt. act. Æol. pro τίσαιμι, ας, ε· et

Τίσσε, 2. sing. f. 2. ind. act. omnia à τίω, *luo, solvo*.

Τίση, *ultionem*: acc. sing. à Τίσις, ιος, ἡ, *ultio, pœna; persolutio, remuneratio*: à Th. præced.

Τισιφόνη, ης, ἡ, nom. propr. unius Furiarum, qu. *cædis ultrix*: ex præced. à φίνω, et φόνος, quod à φένω, *occido*.

Τίσω, άσω, a. 1. imperat. act. et Τίσωσιν, 3. pl. f. 1. act. et Τισῶ' pro τίσωσι, *honorent*: 3. pl. aor. 1. sub. act. verbi τίω.

Τίσαινεν, 3. sing. imperf. Ion. et Τισαίνουσας, acc. pl. part. præs. act. verbi Τισαίνω, *punio, ulciscor*: quod à τίω, idem. Sed Τισαίνω, *tendo, intendo*: à τείνω, idem.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, *Titan*: dat. plur. Τιτᾶσι.

Τιτάνη, *regina*: puto quia τιτὴ, *honorata*. Th. τίω.

Τιτανοπάτονες, ων, ὁ, *qui Titanes sustulit*: à Τιτῆνες, seu Τιτᾶνες, *Titanes*, (Th. τισαίνω, *ulciscor*) et πατάνω, *occido*.

ΤΙΤΑΝΟΣ, ου, ὁ, *calx, gypsus*.

Τιτῆνες, *Titanes*: posteri Saturni: dat. plur. Τιτῆσι, et Poët. seu Ion. Τιτήεσσι à τισαίνω, *ulciscor*. Th. τίω, *punio*.

Τίτθη, ης, et τιτθὴ, ῆς, ἡ, *mamma; nutrix; avia materna*: à τιτθὸς, *mamma*.

Τιτθίον, ου, τὸ, *mamilla*: Dim. à τιτθὸς.

Τιτθὶς, ίδος, ἡ, *nutrix; avia matertera*: à τιτθὴ, *mamma*.

ΤΙΤΘΟΣ, ΰ, ὁ, *mamma, mamilla*. Angl. A TEAT.

ΤΙΤΙΖΩ, *pipio*, imp. more pullorum.

Τίτλος, ου, ὁ, *titulus*: per Sync. ex Lat. Sed Græcè est ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio*.

Τίτος, ου, ὁ, nomen propr. viri Gr. quod interpr. Lat. *honoratus*.

ΤΙΤΡΑΩ, τίτρημι, et τιτραίνω, f. τρήσω, (qu. à τρέω,) *perforo, terebro*; p. pass. τέτρημαι.

ΤΙΤΡΩΣΚΩ, fut. τρώσω, *vulnero, lædo*.

Τιτὺὸς, ΰ, ὁ, *TITYUS*, gigas per novem jugera sparsus, cujusque jecur semper renascens à vulture exeditur.

Τιτύσκετο, 3. sing. imperf. med. Ion. à ΤΙΤΥΣΚΟΜΑΙ, *collimo*, seu *collineo, dirigo ad scopum; paro, struo*.

ΤΙΦΗ, ης, ἡ, *frumenti genus*.

Τίφθ', pro τίπτε, *cur*, Poët. pro τίπτοτε.

Τίφιος, ία, ιον, *palustris*: à ΤΙΦΟΣ, ους, τὸ, *palus, locus palustris*.

ΤΙΩ, *honoro, magni æstimo, eam habeo; vindico, ulciscor; solvo, luo*; f. τίσω, p. τέτικα, p. pass. τέτιμαι.

Τλᾶδι, *tolera*: Doricè pro τλῆθι, præs. imperat. act. à τλῆμι, *tolero*, quod à τλάω, pro ταλάω, idem.

Τλαδῦμος, υ, ὁ καὶ ἡ, *ærumnarum patiens*: ex ταλάω, seu τλάω, *tolero*, et θυμὸς, *animus*.

Τλαίην, *toleranem*, præs. vel a. 2. opt. verbi τλῆμι.

Τλάμεν, ονες, ὁ καὶ ἡ, Doricè pro τλήμων.

Τλὰς, άσσα, part. præs. vel a. 2. verbi τλῆμι.

Τλάω, per Syncop. pro ταλάω, *perfero, patior; sustineo*, i. e. *audeo*.

Τλᾷ, *toleret*, 3. sing. aor. 2. sub. act. Sed Τλᾶ, sine iotâ subscripto, Ionicè pro ἔτλη, 3. sing. aor. 2. ind. act. et Τλάμεν, *pertulimus*; Ion. pro ἔτλημεν, 1. pl. a. 2. ind. act. à Τλᾶμι, *perfero, patior*; f. τλήσω, p. τέτληκα, a. 2. ἔτλην, à τλάω.

Τλάμονες, *miseri*; nom. pl. in acc. sing. τλάμονα' à Τλάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *patiens, ærumnosus, miser; audax, fortis*: à Th. præced.

Τλᾶναι, *passum esse*: aor. 2. inf. verbi τλῆμι.

Τληπόλεμος, ου, ὁ, *TLEPOLEMUS, filius Herculis*; ex Ἀγυιάχη, princeps Rhodiorum. Alius Tlepolemus erat filius Δαμάσσος, nobilis Lycius.

Τλήσω, ους, ἡ, *patientia; audacia*. Th. τλάω.

Τλήσω, *tolerabo*; f. 1. ind. act. à τλῆμι, seu τλάω, *perfero*.

Τλητὸς, ὰ, ὸν, *tolerabilis; tolerans*: ab eod.

Τμάγεν, *secti sunt*: Ion. et Bœot. per Syncop. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τμήγω, idem cum τμάω, *seco, scindo*; fut. τμᾴξω, aor. 2. ἔτμαγον. Potest esse 3. sing. a. 2. ind. act. Ion.

Τμάω, *seco*: undè τμήσσω.

Τμαγὰς, seu τμαγὶς, *scissus*: a. 2. part. pass. verbi τμήσσω à Th. præced.

Τμηδὸν, adv. *incidendo, secando*: à τμάω, inusit. pro τέμνω, *seco*.

Τμῶλος, ου, ὁ, *TMOLUS, mons altus et fertilis Lydiæ*. Ex hoc monte profluit ὁ ὑμένιος χρυσορόης Πακτωλός.

Τμητὸς, *sectus*: aor. 1. part. pass. verbi ejusd. p. pass. τέτμημαι, a. 1. pass. ἐτμήθην.

Τμήσσω, *secabo*: fut. 1. act. verbi inusit. τμάω, pro τέμνω, *seco*.

Τὸ, *hoc*; aliquandò *quapropter*: et tunc subauditur -κατὰ vel διὰ, ut διὰ τὶ, *ob id*; τίνη, τίδ', pro τίνι, τίδε. [* τὸ articulum quibusdam adverbiis præponitur, subaudito κείμενον, ut τὸ μείμοξε, pro κατὰ τὸ μιγαξὺ, τὸ μεγαλο, τουτοῦδὶ, τοῦτο, τουτεσθεσαν.]

Τοαχεῖν, *olim*, pro πάλαι.

Τόγε ἰμὲν, pro *quantum in me*.

Τοδεύτερον, *iterum, secundùm*.

Τοεῖναν, adv. *omninò, penitùs*.

Τόθι, *ibi, illo in loco*; *ubi*: ab ὅδε.

ΤΟΙ', particula est quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur, ut καί τοι, *quamvis, atqui*; ἤ τοι, *nequaquam*. Aliquando præponitur, ut in τοιγαροῦν, *provindè, igitur*: à τοὶς, inusit. pro ὅς.

Τοὶ, *tibi*, Dor. pro σοὶ, à σὺ, *tu*, vel Dor. pro οἱ.

Τοιοῦν' pro τοιοῦνδε, *talia*: et Τοιοῦνος, *talem*, acc. sing. f. g. à τοιοῦτος.

Τοιγὰς, *equidem, itaque*. τοιγαροῦν, idem. Ex τοὶ, γὰς, *enim*, et ὄν, *ergo*.

Τοῖα, ης, ἡ, *talio*, Ion. à τοῖος.

Τοίνυν, *igitur*, [* Hebr. xiii. 13. sententiam incboat, quod nusquam alibi legisse memini. Camerar.] ex τοὶ, et νῦν, *nunc*.

Τοῖς, Ion. pro τοῦ, ab ὁ, *hic*, artic. præpos.

Τοῖον, *sic, ita*, adv. à Τοῖος, οία, οῖον, *talis, hujusmodi*. Th. ὅλος, *qualis*.

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *talis, ejusmodi*. Ex τοῖος, et δὲ, syllabicè adject.

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *talis, hujusmodi*. Ex τοῖος, et ὅτος, *hic*.

Τοῖσι, *ipsis*. dat. pl. sic et τοῖσιν et τοῖσιν, Ion. ab ὁ, vel τὸ, *hic, hoc*.

Τοῖσδε, et τοίσδεσσι, Ion. et Poët. dat. pl. ab ὅδε, *hic*.

ΤΟΙΧΟΣ, υ, ὁ, *paries, murus*: etiam *latus navis*. Hinc Τοιχόω, *murum struo*.

Τοῖος, *tales*, dual. num. à τοῖος, *talis*.

Τοίως, adv. *sic, ita*, q. d. *tali modo*: ab eod.

Τόκα, Dor. pro τότε, *tunc*: ab ὅκα, Dor. pro ὅτε.

Τοκὰς, άδος, ἡ, Poët. idem quod ἡ τικτουσία, *quæ peperit*. Non solùm autem mulieribus, sed et pecudibus tribuitur: à Th. τίκτω, *pario*.

Τοκέεσσι, Ion. et Poët. pro τοκεῦσι, dat. pl. à Τοκεὺς, ἑος, ὁ, *parens*, gen. Ion. -ῆος, acc. pl. Ion. τοκῆας. Th. τίκτω, *pario*, p. m. τέτοκα.

Τοκῆϊ, dat. Ion. pro τοκεῖ, acc. τοκῆα, Ion. gen. pl. τοκέων à præced.

Τόκος, υ, ὁ, *partus, ipse pariendi actus; usura, fœnus*: à τίκτω, *pario*: f. m. τέξομαι, p. m. τέτοκα. [* *Pecunia quæ pro usurâ solve-*

baturæ ἐξ οὗ τόκος, ἀπὸ οὗ ἰσοτελέσματος ἃς τὴν γράδιν ἰκλίγειν, Theoph. Char. c. vi. *obolos ex usurâ provenientes in buccam condere.*—*Τόκος ἡμιόλιος*, usura quæ decimam partem sortis singulis annis reddit. Latinè dixeris *dextantes usuræ*, quod minimum erat apud Atticos fœnus.—*Τόκος ἐπίτριτος*, usura quæ tertiam partem sortis annuatim reddit, Latinè, *tertianæ usuræ*, vel *ternæ centesimæ*, quod fœnus maximum apud Atticos. In hâc locutione, *sortis* pars, quæcunque fit, intelligitur *annuatim* solvenda, q. d. Anglicè, *the tenth penny*. At *τόκος ἐπὶ δραχμῇ* est cum drachma per mensem solvitur pro minâ.—*Τόκος ἐπὶ τρισὶ δραχμαῖς*, usura quæ tres drachmas reddit pro minâ singulis mensibus. In his locutionibus Mina semper subintelligitur, q. d. Anglicè *one per cent. monthly*, sive XII *per cent. yearly*. Et *three per cent. monthly*, sive XXXVI *per cent. yearly*. *Ἐπὶ ἑνὶ ὀβολῷ* usura quæ dat XVIII drachmas in annum, h. e. IX obolos in singulis mensibus pro minâ. Vide Salm. de usuris, c. xix. p. 581. et de Fœn. Trap. XLIII.

Τόκος ἐπ' ἀστοῦ, scil. *δραχμὴ*, vel *ἐπ' ἀστοῦ τόκος*, cum *ἐπ' ἀστοῦ δραχμὴ ex minâ*, (quæ centum drachmis valebat) hoc est, ut centesima drachma singulis mensibus præstaretur: *usuræ centesimæ*; XII *per cent.*

——*ἐπὶ τρισὶ τοῖς ὀβολοῖς ἡμιωβελίῳ*, Atticis; *ἐνδέκατος τόκος*, Siculis; *δίμοιρος ἐπ' ἀστοῦ*, Græcis recentioribus; *deunces*; XI *per cent.*

——*ἐπὶ τρισὶ τοῖς ὀβολοῖς*, Att. *δέκατος τόκος*, Siculis; *δίμοιρος ἐπὶ ἀστοῦ* Græcis; *dextantes usuræ*; X *per cent.*

——*ἐπὶ τέσσαρσιν ὀβολοῖς ἡμιωβελίῳ*, vel *ἐπὶ τρίτῳ ἡμιωβελίῳ*, Att. *ἐννάτος*, Siculis; *δίμοιρος δωδεκάτου ἐπ' ἀστοῦ*, Græcis; *dodrantes*; IX *per cent.*

——*ἐπὶ τέσσαρσιν, ὀβολοῖς*, Atticis; *ὄγδοος τόκος*, Siculis; *δίμοιρος* vel *δημιουργὸς*, Græcis; *besses usuræ*; VIII *per cent.*

——*ἐπὶ τρισὶν ὀβολοῖς ἡμιωβελίῳ*, vel *ἐπὶ τετάρτῳ ἡμιωβελίῳ*, Atticis; *ἕπτατος τόκος*, Siculis; *ἥμισυ δωδεκάτου ἐπ' ἀστοῦ*, Græcis; *septunces usuræ*; VII *per cent.*

——*ἐπὶ τρισὶν ὀβολοῖς*, Atticis; *ἡμιλίφορος*, Siculis; *ἡμιπεντηκοντάτιος τόκος*, Græcis; *semisses usuræ*; VI *per cent.*

Τόκος ἐπὶ δυσὶν ὀβολοῖς ἡμιωβελίῳ, Atticis; *πεντάγκιος* et *πέντατος*, Siculis; *τρίτη δωδεκάτη ἐπ' ἀστοῦ*, Græcis; *quincunces usuræ*; V *per cent.*

——*ἐπὶ δυσὶν ὀβολοῖς*, Atticis; *τετρατεῖος τόκος*, Siculis; *τρίτη ἐπ' ἀστοῦ*, Græcis; *trientes usuræ*; IV *per cent.*

——*ἐπὶ ὀβολῷ ἡμιωβελίῳ*, vel *ἐπὶ τρισὶν ἡμιωβελίοις*, Atticis; *τρικεντεῖος*, Siculis; *τετάρτη ἐπ' ἀστοῦ*, Græcis; *quadrantes usuræ*; III *per cent.*

——*ἐπὶ ὀβολῷ*, Atticis; *ἑξαντεῖος τόκος*, Siculis; *ἕκτη ἐπ' ἀστοῦ*, Græcis; *sextantes*; II *per cent.*

——*ἐπὶ ἡμιωβελίῳ*, Atticis; *ὑγκιαῖος τόκος*, Siculis; *δωδεκάτη ἐπ' ἀστοῦ*, Græcis; *unciæ usuræ*; I *per cent.*

Vide plura apud Salmas. de modo usuræ, c. VI. VII. &c.]

ΤΟ'ΑΜΑ, *ατος*, *τό*, *audacia*, *fiducia*. Sed *τόλμα*, *fortis sis*, præs. imperat. act. à *τολμάω*.

Τολμᾷ, 3. sing. præs. ind. *τολμᾷς*, præs. inf. act. verbi *τολμάω*.

Τολμαίας, *άτεια*, *ᾶτις*, Dor. pro *τολμήεις*, *audax*.

Τολμαεῖς, Dor. pro *τολμήσεις*, 2. sing. f. 1. à

Τολμάω, *-ῶ*, *audeo*, *patior*, *sustineo*; imperf. *ἐτόλμων*, *-ων*, *-αις*, *-ας*, f. *ήσω*, p. *τετόλμηκα*, a. 1. *ἐτόλμησα*, a. 1. inf. act. *τολμῆσαι*, a. 1. part. act. *τολμήσας*, *-αντος*. Th. *τόλμα*.

Τολμήεις, *ήεσσα*, *ῆτις*, *audax*, *intrepidus*, *tolerans*. Th. *τόλμα*, *audacia*.

* *Τόλμημα*, *ατος*, *τό*, *facinus*: à *τολμάω*.

Τολμηρὸς, *ὰ*, *όν*, *audax*: comparat. *τολμηρότερος*, *audacior*. Th. *τόλμα*.

Τολμηρῶς, adv. *audactèr*, *temerè*: à præced.

Τολμᾷς, Dor. pro *τολμᾷς*, 2. sing. præs. à *τολμάω*.

Τολμητὴς, *οῦ*, *ὁ*, *homo audax*: à 3. sing. p. pass. verbi *τολμάω*.

Τολμῴεν, *ausint*, 3. pl. præs. opt. act. *τολμάοιεν*, contract. *ῷεν*, verbi *τολμάω*.

Τολμῶσι, *audent*, 3. pl. præs. act. verbi ejusdem.

Τολῠτεύω, *glomero*, *contexo*; *machinor*, *struo*; *conficio*, *ad finem perduco*; *ærumnas patior*: à

ΤΟΛΤ'ΠΗ, *ης*, *ἡ*, *lana carpta et pexa*.

Τομὴ, *ῆς*, *ἡ*, Dor. *τομὰ*, *sectio*, *amputatio*; *segmen*: à *τέμνω*, *seco*, f. *μῶ*, p. *τέτμημαι*, p. m. *τέτομαι*.

* *Τομίας*, *ου*, *ὁ*, *castratus*.

Τόμος, *ου*, *τὸ*, id. qu. *τόμος*, q. vide.

Τομὸς, *ἡ*, *όν*, *acutus*, *penetrans*, *scindens*: compar. *τομώτερος*, sed

Τόμος, *ου*, *ὁ*, *frustum sectione ablatum*; *TOMUS*: Angl. A TOME. Th. *τέμνω*, *seco*.

Τόμωος, *ὁ*, nom. Scytharum reginæ.

Τομώτερον, compar. n. g. à *τομὸς*, quod vide.

Τὸν, pro *ὃν*, vel *ἐκεῖνον*, *quem*, acc. sing. ab *ὅς*.

ΤΟΝΘΟΡΤ'ΖΩ, et *τονθορίζω*, *murmuro*, *musso*, *submissè loquor*; *tremo*; f. *ίσω*, p. *ἴκα*.

Τονθρύζω, idem ac *τονθορίζω*, q. v. Hinc

Τονθρυτὴς, *οῦ*, *ὁ*, *murmurator*.

Τόνος, *ου*, *ὁ*, *TONUS*, *accentus*, *intentio*: quod à *τείνω*, *tendo*, p. m. *τέτονα*. Hinc Angl. TONE.

Τόξ, pro *τόξα*, nom. pl. à *τόξον*, *ου*, *τὸ*, *arcus*.

Τόξευμα, *-ατος*, *τὸ*, *sagitta*: et

Τοξευτὴς, *οῦ*, *ὁ*, *sagittarius*: à *τοξεύω*, *jaculor*.

Τοξεύω, *jaculor*. Th. *τόξον*, *arcus*.

Τοξικώτατος, *peritissimi sagittarii*: sup. à

Τοξικὸς, *ὴ*, *όν*, *sagittarius*, *ad sagittas aptus*; *τὸ τοξικὸν*, *sagittarii*: *venenum*, scil. *ἔγχυμα*, *quod sagittis illinebatur*. Th.

ΤΟ'ΞΟΝ, *ου*, *τὸ*, *arcus*: *pharetra cum telis*; *ars ipsa sagittaria*: qu. à *τείνω*, *tendo*. Hinc

Τοξότας, *α*, *ὁ*, Dor. pro

Τοξότης, *ου*, *ὁ*, *sagittarius*. Th. *τόξον*, *arcus*.

Τοξότις, *sagittaria*. Epithet. Dianæ.

Τοξόφορος, *ου*, *ὁ* *ἡ* *ὁ*, *qui arcum gestat*; *τοξόφορος Κρῆνες*, *sagittarii Cretenses*: ex *τόξον*, *ου*, *τὸ*, *arcus*, et *φέρω*, *fero*.

Τοπάζιον, *ου*, *τὸ*, *TOPAZIUS*, Angl. TOPAZ, nomen gemmæ. Fortè à *τοπάζω*, *quæro*, *investigo*.

Τοπάζω, *statuo*, *colloco*, quasi in loco: à *τόπος*. Expon. et *conjicio*, *suspicor*; item *quæro*, *investigo*.

Τοπάλαι, idem quod *πάλαι*, *olim*.

Τοπαλαιὸν, *antiquitùs*.

Τοπαρᾶντα, *omninò*, *prorsùs*.

Τοπαραυτίκα, *statim*, *in præsentiâ*.

Τοπάρος, et *τὸ παρόντος*, idem quod *πάρος*, Poët pro *πρὸ*, *ante*.

Τοπάρχης, *ου*, *ὁ*, *præfectus*, *loci præses*: ex *τόπος*, *locus*, et *ἄρχω*, *principatus*.

Τοπαρχία, *ας*, *ἡ*, *regio præfecturæ*, vel *regionis præfectura*: à præced.

ΤΟ'ΠΟΣ, *ου*, *ὁ*, *locus*, *tractus*, *regio*; *argumentum*; *vulva*; *facultas*, *occasio*.

Τόπρα, adv. *prìùs*, *olim*.

Τοπρῶτον, *primùm*: à *πρῶτος*, *primus*. Th. *πρὸ*, *ante*.

ΤΟΡΑΤ'ΑΙΟΝ, seu *τόρδυλον*, *ου*,

τὸ, *seseli Creticum*, herbæ nomen valdè diureticæ.

Τόρνημα, -ατος, τὸ, *opus cælatum*: et

Τορευτὴς, ὁ, ὸν, *cælo elaboratus*: à

Τορεύω, f. εύσω, *cælo, sculpo*. Vide de voce Salmas. in Plinianis Exerc. Th. τυρόω.

Τορόω, *perforo, penetro; perspicuè declaro et denuncio*: à τιρόω, idem.

ΤΟ'ΡΜΟΣ, ου, ὁ, vel τόρμη, ης, ἡ, *modiolus rotæ, in quem axis inseritur; vestigium rotæ; meta, carceres et repagula; fibula, uncus, clavus*.

* Τορνόω, f. ώσω, *torno, rotundo*.

Τόρνος, ου, ὁ, *TORNUS*, instrumentum quo aliquid excavatur, idem quod τόρος, à τιρόω, *terebro*.

Τορνόω, *TORNO, cælo, rotundum facio, circulo, circumscribo*. Hinc Angl. TO TURN: à præc.

Τόρος, ου, ὁ, *funis*, et idem quod τόρνος· sed

Τορὸς, ὴ, ὸν, *penetrans, acutus; perspicuus, clarus*: à τορέω, *perforo*. Th. τιρόω, idem.

Τορύνη, ης, ἡ, *id quo aliquid inter coquendum agitatur et teritur*: à τόρος, idem.

Τὸς, inusit. pro ὁ, undè τοῦ, *hujus*, pl. Poët. τοὶ pro οἱ, Vel τὸς, Dor. pro τοῦ.

Τοσαύτη, ης, ἡ, *tanta*, f. g. à τοσοῦτος.

Τόσος, et Poët. τόσσος, η, ον, *tantus*: τόσον τόσον, *tantum quantum*. Th. ὅσος, *quantus*.

Τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, *tantus, a, um*: in pl. τοσοῦτοι, τοσαῦτα. Ex τόσος, *tantus*, et ὅτος, *hic*. [Ἐν τοσούτῳ, *interea*: Ἰαλεμοὶ μὲν ἐν τοσούτῳ, φυλάσσειν τὸ σίλαγος, Luc Dial. Panopes et Galen. et passim, *jussit me interea tranquillum servare pelagus*.]

Τόσσα, pro τόσα, *tanta*, nom. pl. n g. à τόσσος, pro τόσος, quod vide.

Τοσσῆνος, Dor. pro τόσον, *tantum*.

Τότε, *tunc, tum, deinde*: τότε δὴ, *tum demum*.

Τοτὲ, *aliquandò*: ab ὅτε.

Τοτρίτου, adv. *tertiùm*.

Τὺ, et τοῦτ, *hujus*, gen. sing. ab ὁ, et τὸ, *hic, hoc*.

Τοῦ', seq. aspirat. pro τοῦτο, *hoc*.

Τὰλασσον, *deterius*, pro τὸ ἧλασσον, comparat. n. g. à μικρὸς, *parvus*, comparat. ἰλάσσων, superl. ἐλάχιστος.

Τὰμὸν, pro τὸ ἐμὸν, *meum*, acc. sing. ab ἐμὸς, *meus*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Τὰμπροσθεν, Att. pro τὸ ἔμπροσθεν, adv. *antè, anterior pars*, idem quod πρόσθεν. Th. πρὸ, *ante*.

Τὰναντίον, pro τὸ ἐναντίον, *contrà, è contrario*. Th. ἀντὶ, *pro, contra*.

Τὰνεκ' seu τἀνεκα, *quocircà*, pro τοῦ ἕνεκα, *cujus gratiâ*.

Τὰνομα, pro τὸ ὄνομα, *nomen*, Subaudi κατὰ.

Τὰς, ὅτος, acc. pl. ab ὁ, *hic*.

Τὰτ', pro τοῦτο, *hoc*, quod vide.

Τοτἀκι, et τοτἀκις, *tunc*, adv. à τοῦτο.

Τἄτερον, pro τὸ ἕτερον, Att. θάτερον, *alterum*.

Τοτίστι, *hoc est*, legitur et τοῦτ' ἐστὶ ex τοῦτο, et ἐστὶ.

Τοτίων, Ion. pro τούτων, *horum*, gen. pl. ab ὅτος, *hic*.

Τοτὶ, Dor, adv. ab Att. τοτὲ, *hic*, et hoc pro τοῦτο.

Τὔτο, *hoc*, vide in ὅτος.

Τοτόθι, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc*, adv.

Τοτοὶ, Att. pro τοῦτον, *hunc*, ab ὅτος.

Τὰτῳ, Dor. pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, *in hoc loco*. Sed

Τὰτω, Dor. pro τούτου.

Τοτοῦθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc*.

Τόφρα, *tunc, tamdiu, ut*: ab ὄφρα, *ut*.

Τράγανον, *callosum*, Gl. Cyr.

Τραγάω, et τραγίζω, *hircum refero; libidine incipio tentari*; undè et *pubesco; luxurio*, ut *seges, arbor*: à τράγος.

Τραγάσια, ας, ἡ, scil. δορὰ, *hircina pellis*: à τράγειος.

Τραγῶδος, *comedisse*, a. 2. inf. act. verbi τράγω, *comedo, rodo*, aor. 2. ἔτραγον.

Τράγειος, et τράγιος, *hircinus*: à τράγος.

Τραγέλαφος, ου, ὁ, *hirco-cervus*, animal hirco et cervo simile: ex τράγος, et ἔλαφος, *cervus*.

Τράγημα, -ατος, τὸ, *TRAGEMA*, id quod in secundâ mensâ apponitur: idem quod τραγάλιον· à τράγω, *comedo*, aor. 2. ἔτραγον.

Τραγικὸς, ὴ, ὸν, *pertinens ad tragœdiam, TRAGICUS*.

ΤΡΑ'ΓΟΣ, ου, ὁ, *hircus, caper*: à τραγεῖν, quia arbores *rodit*. Vel à τραχὺς, quòd *hirsutâ* pelle.

Τραγῳδία, f. ήσω, *tragœdiam decanto; tragicè exaggero; exclamo; deploro*: *res supra modum augeo*: et

Τραγῳδία, ας, ἡ, *TRAGŒDIA*; Angl. TRAGEDY: à

Τραγῳδὸς, οῦ, ὁ ἡ, *TRAGŒDUS*; Angl. A TRAGEDIAN; ex τράγος, et ᾠδὴ, *cantus*: utpote, qui *cantando caprum* meretur.

Τράμις, vel τράμις, ἴδος, *quæ medium scrotum dividit*.

Τράμις, *navicula, quâ trajicitur*.

Τραύσω, et -ίω, f. ήσω, et ώσω, *manifestum reddo*: à

Τραὺς, ὰ, ὸν, et τραὺς, ἰος, ὁ ἡ ὰ, *manifestus, apertus*, q. d. perforatus.

Τράφεν, 3. sing. aor. 2. Ion. pro ἔτραπεν, verbi τρέπω, *verto*.

ΤΡΑ'ΠΕΖΑ, ης, ἡ, *mensa cibaria; cibi in mensâ positi; mensa argentaria; fiscus*: quod per Aphæresin pro τιτραπέζα. Ex τίτρα, et πίζα, ης, ἡ, *pes*.

Τραπεζίτης, ου, ὁ, *mensarius, nummularius, collybista*: in pl. οἱ τραπεζῖται, à præced.

Τραπεζόπους, ου, ὁ ἡ ὰ, *quî satiatur mensis appositis*: ex τράπεζα, et πούς, *satio*.

Τραπεζοφόρος, *caliculare*, ubi calices reponuntur.

Τράπον, Ion. pro τρέπων, *vertere*.

Τραπέσθαι, *vertamus*, Ion. et Poët. pro τραπῶμεν, I. pl. a. 2. sub. act. ω resolut. in ον, deinde ο pro ω, per Systolen, et ι inserto metri gratiâ, verbi τρέπω, *verto*, a. 2. ἔτραπον.

Τραπτὸς, ὴ, ὸν, *mutabilis, -e*: à τρέπω, *muto*.

Τράπτε, Ion. pro ἔτραπεν, 3. sing. a. 2. ind. act. Vel dici etiam potest Ion. et Bœot. Sync. pro ἐτράπετον, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τρέπω, *verto*, fut. ψω, aor. 2. ἔτραπον, p. m. τίτροφα.

Τραπόντα, acc. sing. part. aor. 2. pass. verbi τρέπω, *verto*, aor. 2. ἔτραπον.

Τράπεσθα, ας, ἡ, Dor. pro τράπεζα, ης, ἡ, *mensa*.

Τραφείσθαι, aor. 2. inf. med. verbi τρέπω.

Τραχήλου, *uvas calco in lacu*: à τρέπω, *verto, calcando* enim *vertuntur*.

Τράπεξ, πηος, ὁ, *hasta*, quia *potest* τρέπεσθαι, *vibrari*.

Τράπομαι, aor. 2. sub. m. verbi τρέπω, *verto*: vide τράπον.

Τρασία, ας, ἡ, *locus ubi siccantur ficus*: à τίρσω, *sicco*.

Τραυλίζω, *balbutio, balbus sum*: à seq.

ΤΡΑΥΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *balbus, blæsus, TRAULUS*.

Τραῦμα, -ατος, τὸ, *vulnus, clades, strages*: à τραύω, pro quo usitatum est τιτρώσκω, *vulnero*, f. τρώσω, p. pass. τίτρωμαι.

Τραυμάτιας, ου, ὁ, *vulneratus, saucius*: à præced.

Τραυματίζω, *vulnero*; fut. ίσω, p. τιτραυμάτικα, p. pass. τιτραυμάτισμαι, p. part. pass. τιτραυματισμένος, η, ον à τραῦμα, *vulnus*.

Τραύξανα, (qu. τρώξανα) *reliquiæ pabuli quæ de præsepi cadunt*: qu. à τρώγειν, *edere*.

Τρἀφ' pro τρέφω, Ion. pro ἔτραφε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τρέφω, alo, ℓ. Θρέψω.

Τρἀφων, Ion. et Dor. pro τρέφων, educare; vel educâsse, pro a. 2. inf. τραφῶν· à τρέφω, alo.

Τραφὸς, nutritus, educatus, a. 2. part. pass. verbi τρέφω, alo, a. 2. ἔτραφον.

Τραφῶν, Ion. pro τραφῶν, a. 2. inf. act. ejusd.

Τράφεν, Ion. et Boeot. Sync. pro ἐτράφησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. Sed et

Τράφεν est aor. 2. inf. Dor. et Æol. pro τραφῶν, verbi τρέφω, alo.

Τραφερὸς, -ἀ, -ὸν, aridus, siccus; alens, alendi vim habens: τραφερὰ, terra arida, continens. Th. τρέφω, alo.

Τράφη, nutritus est: 3. sing. a. 2. pass. Ion. verbi τρέφω, alo, a. 2. pass. ἐτράφην.

Τράφηξ pars navis, ubi scalmi ponuntur.

Τραφήσομαι, f. 2. ind. pass. τραφήσεται, f. 2. infin. pass. verbi τρέφω, alo.

Τραφθεὶς, Ion. pro τραφθεὶς, a. 1. part. pass. à τρέπω, verto.

Τράφουσα, ας, ἡ, Dor. et Æol. pro

Τραφοῦσα, ης, ἡ, quæ aluit, a. 2. part. act. f. g. verbi τρέφω.

Τραχᾶα, ας, ἡ, f. g. à τραχύς.

Τραχὺς, aspere: compar. τραχύτερον, asperiùs, superl. τραχύτατα, asperrimè. Th. τραχύς.

Τραχηλιάω, -ῶ, cervicem attollo: f. άσω, p. τετραχηλίακα.

Τραχηλίζω, in cervicem resupino: obtorqueo collum: nudo, præbeo conspiciendum: converto, seu convertere facio, cervicem et vultum: item patefacio: f. ίσω, p. τετραχήλικα, p. pass. τετραχήλισμαι.

ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, υ, ὁ, collum, cervix: in pl. τὰ τράχηλα.

Τραχῦνω, aspero, exaspero: et

ΤΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, asper, scaber, hirsutus: acer, ferox.

Τραχύτης, ητος ἡ, asperitas: à præced.

Τραχωνῖτις, ίδος, ἡ, nomen regionis Græc. Latinè salebrosa.

Τράω, inusit. undè τέτρᾶμαι, perfero.

Τρεῖτον, timebant: 3. dual. imperf. act. Ion. pro ἐτρείτην, verbi τρέω, timeo, f. τρέσω.

Τρεῖν, præs. inf. à τρέω, tremo. Sunt qui velint τρέλν, Dor. dici pro τρέμειν.

ΤΡΕΙ'Σ, οἱ, αἱ, et τὰ τρία, TRES, TRIA, Angl. THREE; gen. τρεῶν, dat. pl. τρυσί.

Τρεῖς Ταβέρναι, ῶν, αἱ, nom. hospitii. Lat. Tres Tabernæ, Act. xxviii. 15.

Τρέμω, TREMO, horreo, præ metu trepido, f. μῶ, p. m. τέτρεμα. Th. τρέω, idem.

Τρέον, Ion. pro ἔτρεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi τρέω, tremo.

Τρέοντ, -οντος, n. g. part. præs. à

ΤΡΕ'ΠΩ, verto, converto; in fugam converto; muto; verso, considero; f. ψω, p. τέτροφα, a. 2. ἔτραπον, p. pass. τέτραμμαι, p. m. τέτροσμαι.

Τρέσσαν, territi sunt, Ion. et Poët. pro ἔτρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. sic

Τρέσσε, pro ἔτρεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Poët. verbi τρέω, tremo,

Τρέσσε, ες, ὁ, timidus: à τρέω.

Τρέφων, alerem, per Sync. pro τρεφοίην, præs. opt. Att. pro τρέφοιμι, verbi

ΤΡΕ'ΦΩ, nutrio; item compingo; f. Θρέψω, p. τέτροφα, a. 1. ἔθρεψα, p. pass. τέθραμμαι, -ψαι, -ναι, p. part. pass. τεθραμμένος, educatus, p. m. τέτροσμαι. Hinc Θρέψις, εως, ἡ, nutritio, Θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor.

ΤΡΕ'ΧΩ, curro, festino, propero, f. 2. m. δραμοῦμαι, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα, qu. à δρέμω.

Τρέψας, Æol. pro τρέψας, αντος, a. 1. part. act. m. g. à τρέπω, verto; f. ψω.

Τρέψεν, vertat, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejusd.

ΤΡΕ'Ω, tremo, trepido, f. τρέσω, p. τέτρεκα.

Τρέων, foro: à τρέω, perforo.

Τρῆμα, ατος, τὸ, foramen: tanq. à τρέω.

Τρηπανίζω, aleâ ludo, qu. à τρῆπα.

Τρήρων, -ωνος, ἡ, columba, dat. pl. τρήρωσιν, à τρέω, quia timida.

Τρητὸν, gen. Ion. à

Τρητὸς, ὴ, ὸν, perforatus, foramina habens: à τρέω, perforo, f. τρήσω.

Τρηχαλέος, ἡ, έον, asper: à τραχύς.

Τρηχίνος, gen. sing. à τρηχὶς, -ῖνος, ἡ, nomen mulieris.

Τρῆχος, υ, ὁ, TRECHUS, nomen viri.

Τρηχὺς, εῖα, ὺ, asper, Ion. pro τραχὺς, ἐος· hinc

Τρηχὺ, ὁος, -οῦς, ἡ, locus asper: sed

Τράχυ, Poët. pro τραχύνω, asper sum. Th. τραχὺς, asper.

Τρία, tria, pl. n. g. vide τρεῖς.

Τρίαινα, ης, ἡ, trilens, fuscina: à τρία, quia tres habet cuspides.

Τριᾶκὰς, ἄδος, ἡ, dies trigesima mensis: numerus trigesimus.

Τριάκις, adv. ter. Th. τρεῖς.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, TRIGINTA. Th. τρεῖς.

Τριακοντάζυγος, υ, ὁ ἡ ὁ, quæ habet triginta transtra; navis Epithet. ex τριάκοντα, et ζυγὰ, transtra. Th. ζυγόω, jungo.

Τριακόσιοι, -αι, -α, trecenti, æ, a. Th. τρεῖς.

Τριακοστὸς, ὴ, ὸν, trigesimus: à τριάκοντα.

Τριὰς, ἄδος, ἡ, numerus ternarius, ternio, trias; tres Personæ sanctæ Trinitatis. Apud Theologos autem Græcos ἡ ἁγία Τριὰς, quam Latini vocant sanctam Trinitatem, dicitur ἡ τρισυπόστατος οὐσία, seu ἡ τρισυπόστατος φύσις, ὁ τρισυπόστατος Θεὸς· à τρεῖς.

Τριάσσω, vinco, supero; f. ξω, ab Athletis sumpt. quorum victoria in triplici certamine sita erat: à τριὰς. Th. τρεῖς, tres.

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τριάσσω.

Τριβανὸς, homo diuturno usu velut tritus: à τρίβω, tero.

Τριβεὺς, tritor, pistillum, quo τρίβουσι.

Τριβὴ, ῆς, ἡ, tritura; usus, exercitatio; occupatio; mora. Th. τρίβω.

Τρίβολος, υ, ὁ, TRIBULUS, herba sic dicta quia habet τρεῖς βολὰς, tres cuspides. Etiam tribulum quo palæ teruntur.

Τριβόμιος, præs. part. pass. à τρίβω, tero.

Τρίβος, υ, ὁ, via trita, semita; quicquid stantes, cubantes, &c. terimus, ut planta pedis, &c. à p. m. τέτριφα, verbi τρίβω, tero.

Τρίβου, præs. imperat. pass. et

Τρίβουσι, 3. sing. præs. ind. act. à

ΤΡΙ'ΒΩ, tero, frico, trituro; quotidianis laboribus exerceo; f. ψω, p. τέτριφα, perf. pass. τέτριμμαι, p. m. ἐτρίβην.

Τρίβωμεν, teramus, Dor. pro τρίβομεν, 1. pl. præs. sub. act. à τρίβω.

Τρίβων, -ωνος, ὁ, pallium tritum; homo usu rerum tritus: à τρίβω, tero.

Τριγάμου, υ, ὁ ἡ ὁ, tam de viro, quàm de fœminâ dicitur, ter uxorem ducens, vel ter nupta: ex τρὶς, et γάμος.

Τριγαμὸς, idem quod Θριγαμὸς, quod vide.

Τρίγλα, TRIGLA piscis; qu. τρίγγα· quia τρὶς γογγὴ, id est, ter anno parit.

Τρίγλωπες, υ, ὁ καὶ ἡ, tres habens pupillas, vel habens in modum

trium pupillarum: ex τρεῖς, *tres*, et γλήνη, *pupilla*.

Τριγλώχιν, ῖνος, ὁ ἡ ἡ, *tricuspis*, in dat. τριγλώχῑνι, ex τρεῖς, *tres*, et γλωχίς, vel γλωχίν, -ῖνος, ἡ, *cuspis, acies*.

* Τριγονία, -ᾶ, *tertiò genero vel pario:* et

* Τριγονία, ας, ἡ, *tertium genus, ut nepos:* à

* Τρίγονος, ν, ὁ ἡ ἡ, *tertiò generans vel pariens:* ex τρεῖς, et γονή.

Τριγχὸς, *maceria*, vide Θριγκός.

Τρίγωνος, ν, ὁ ἡ ἡ, *triangulus:* ex τρεῖς, et γωνία, *angulus*.

Τριετὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *trimus, triennis*. Ex τρία, et ἔτος, -ους, τὸ, *anni*. Th. ἔτος.

Τριετία, ας, ἡ, *triennium:* à præced.

Τριετίζω, f. ίσω, *triennis sum:* præs. part. τριετίζων, *trimus;* ab eod.

ΤΡΙΈΖΩ, et τρίζω, *STRIDO, murmuro*.

Τριηκὰς, ἄδος, ἡ, *tricesima pars:* Poët. pro τριακὰς, acc. sing. τριηκάδα. Th. τρεῖς.

Τριήκοντα, *triginta*, Poët. vel Ion. pro τριάκοντα.

Τριηκοσιέτιδες σωσδαὶ, *triginta annorum fœdus*.

Τριηκόντορος, ν, ὁ ἡ ἡ, *navis quæ triginta remis agitur:* ex τριήκοντα, et ἐρέσσω, *remigo*.

Τριηκοσίας, *trecentas*, acc. pl. f. g. Ion. à τριακόσιοι, *trecenti*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριημερία, ας, ἡ, *triduum, spatium trium dierum*.

Τριήρης, ἐος, ἡ, *triremis, navis bellica*. Th. ἐρέσσω, *remigo*.

Τριηρίτης, ου, ὁ, *qui trìremi vehitur:* à præced.

Τριηφάν, ανος, ἡ, *tribula*, quâ scil. *teritur* frumentum, qu. à τρίβω, *tero*.

Τριηφάτος, ν, ὁ ἡ ἡ, *triceps:* qu. τρία κάρηνα, *tria capita* habens. Ex τρεῖς, et κάρηνον.

Τριηφίνιον, ν, τὸ, *triclinium, conclave tribus lectis instructum*.

Τρίθλιτος, et τριθλίτιος, ν, ὁ ἡ ἡ, *multùm cupitus;* propriè *tèr petitus votis, sæpè optatus*. Ex τρεῖς, *ter*, quod vide, et λίσσομαι, *precor*.

Τριμερίζω, f. ίσω, *in tres partes divido*.

Τρίμηνος, ν, ὁ ἡ ἡ, *trimestre spatium:* à

Τρίμηνος, ν, ὁ ἡ ἡ, *trium mensium, trimestris*. Ex τρεῖς, *tres*, et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.

Τρῐξίλλας, *gryllus*. Vide τριζάλλας.

Τρῐξὸς, *triplex*, pro τρισσὸς, à τρεῖς, quod à τρεῖς, *tres*.

Τριοδοῖσι, dat. pl. Ion. à

Τρίοδος, ν, ἡ, *triotum:* dat. sing. τριόδῳ. Ex τρεῖς, *tres*, et ὁδὸς, *via*.

Τριόδους, όντος, ὁ, *tridens*. Ex τρεῖς, *tres*, et ὀδὼς, ὁ, *dens*.

Τρίοπος, seu Τριόπιον, regio Cnidiæ.

Τρίπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, *qui trium cubitorum est, tricubitalis*. Ex τρεῖς, et πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Τριπλάσιος, ία, ιον, *triplò major*. Hinc

Τριπλασίως, adv. *tripliciter*.

Τρίπλεθρος, ν, ὁ ἡ ἡ, *qui trium jugerum est:* ex τρεῖς, et πλέθρον.

Τριπλῇ, adv. *tripliciter:* à

Τριπλόος, ὴ, όν, contr. τριπλοῦς, ῆ, οῦν, *TRIPLUS:* à τρεῖς.

Τρίποδ', pro τρίποδα, acc. sing. à τρίπους.

Τριπόδης, ν, ὁ, *tripedalis:* ex τρεῖς, *tres*, et πῦς, ποδὸς, *pes*.

Τριποδοφορέω, τρίποδας φορέω, vel φέρω, *tripodas fero*.

Τριπόθατος, ω, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro

Τριπόθητος, ν, ὁ ἡ ἡ, *ter optatus, desideratissimus:* ex τρεῖς, *ter*, et ποθητὸς, à ποθέω. Th. πόθος, *desiderium*.

Τρίπολις, ιος, ὁ ἡ ἡ, τρεῖς πόλεις ἴσχων. Epithet. loci *tres urbes* habentis.

Τριπόλῳ, dat. sing. à

Τρίπολος, ν, ὁ ἡ ἡ, *ter aratus:* ex τρεῖς, *ter*, et πολέω, *verto, aro*.

Τρίπορος, ν, ὁ ἡ ἡ, *qui ter capitus* ac *direptus fuit:* ex τρεῖς, *ter*, et πίπρημι, *vasto*.

Τρίπος, ν, ὁ, Æol. pro

Τρίπους, οδος, ἡ, *tripes; tripus, id omne quod tres habet pedes*.

Τρίπτυχος, ν, ὁ ἡ ἡ, *triplex:* ex τρεῖς, et πτυχὴ, *plicatura*. Th. πτύσσω, *plico*.

Τρὶς, *ter;* sæpè notat *multitudinem*, ut τρισάθλιος, i. e. ὁ πανὰ πολὺ ἄθλιος, *miser;* ὁ τρισιξέλης, est ὁ πάνυ ἰξέλης, *omninò perditus*, ὁ τρίδυλος, est ὁ ἐπιφερόντων δῦλος, τρὶς τόσα δῶρα, *innumera dona*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τρισαλιτήριος, ν, ὁ, *scelestissimus peccator:* ex præced. et ἁλίτης, *peccator*. Th. ἁλιτεῖν, *pecco*.

Τρισανάδα, acc. sing. à

Τρισανὰς, άδος, ἡ, *tertius nonus dies mensis:* hoc est, vigesimus septimus. Ex τρεῖς, et ἐννέα, *novem*, undè ἐννὰς, et ἐνὰς, άδος, ἡ, *nonus dies*.

Τρισκαίδεκα, *tredecim*. Ex τρεῖς, *tres*, καὶ, et δέκα, *decem*.

Τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, *qui est tredecim cubitorum:* ex præced. et πῆχυς, εως, ἡ, *cubitus*.

Τρισκαιδέκατος, άτη, ατον, *decimus tertius:* à τρισκαίδεκα.

Τρισκελὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *tria habens crura:* ex τρεῖς, et σκέλος.

Τρισκοσάστης, ν, ὁ ἡ ἡ, *ter pistus:* ex τρεῖς, *ter*, quod à τρεῖς, et πέσσων, ν, τὸ, *pistillum*. Th. πέσσω, *scindo*.

Τρισμύριοι, *triginta millia:* ex τρεῖς, et μύριοι.

Τρισολυμπιονίκης, ν, ὁ, τρεῖς ὀλύμπια νικήσας, *qui ter Olympicis ludis victor fuit*.

Τρισπίθαμος, ν, ὁ ἡ ἡ, *tres spithamas longus:* ex τρεῖς, *ter*, et σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *spithama*.

Τρισσεύω, f. εύσω, *tertius sum*.

Τρισσὸς, vel τρισσὸς, ὴ, όν, *trilex; ternus, trinus; tres:* à τρεῖς.

Τρισσόω, *triplico, in tres partes dìvido, tertium facio:* à præced.

Τρισσῶς, adv. *tripliciter, trifariàm:* item *tertiâ vice:* ab eod.

Τρισσώτης, ν, ὁ, *qui tertias partes tenet, tribunus*.

Τρίστεγον, ν, τὸ, q. d. τρίτη στέγη, *tertia contignatio:* et

Τρίστεγος, ν, ὁ ἡ ἡ, *tres contignationes habens:* ex τρεῖς, *ter*, et στέγη, ης, ἡ, *tectum*. Th. στέγω, *tego*.

Τριστοιχὶ, adv. *triplici serie:* ex τρεῖς, et στίχος, *ordine eo*.

Τριστχίλιοι, αι, α, *ter mille:* ex τρεῖς, et χίλιοι, *mille*.

Τρίσωμος, ν, ὁ ἡ ἡ, *tricorpor:* ex τρεῖς, et σῶμα.

Τριταῖος, αία, αῖον, *tertius, triduanus:* τριταῖος ἄνεμος, *ventus post triduum oriens*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριτάτοισιν, dat. pl. Ion. à

Τρίτατος, άτη, ατον, *tertius:* à τρίτος, *tertius*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριτημόριον, ν, τὸ, *tertia pars rei, triens:* ex τρίτος, et μόριον, à μοῖρα.

Τριτημορὶς, ίδος, idem, et ex ἴισῃ.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Minervæ Epith. à τρίτος, ίου, ὁ, Bœot. *caput*, et γένομαι, *nascor*. Poëtæ enim fingunt illam è Jovis *capite* esse *genitam*. Vel ex τρίτος, *tertius*, quòd nata est *tertiâ* mensis die.

Τριτογενὴς, ἐος, ὁ, *Tritogenius*.

Τριτομῇ, ex τρεῖς, et τέμνω, *seco*. Gen. xvii. 12.

Τρίτος, η, ον, *tertius, a, um:* pro quo et τρίτατος. Inde τὸ τρίτον, scil. μέρος, *tertia pars:* τετρίτον, vel τὸ τρίτον, adv. *tertiò:* ἐκ τρίτου, *tertiâ vice:* ἐς τρίτον, *perindiè*. Th. τρεῖς, *tres*. Hinc etiam.

Τριτόω, f. ώσω, *in tres partes divido*.

Τρίτων, *TRITON*, nom. propr.

Τριτωνὶς λίμνη, Consule Græcs Schol. Pind. Pyth. Od. iv. 35.

Τριφάσιος, ία, ιον, *triplex, trifarius, qui tribus modis dicitur:* ex τρεῖς, et φάσις.

Τριφίλατος, Dor. pro

Τριφίλητος, ν, ὁ ἡ ἡ, *maximè amabilis*. Th. φίλος.

Τριβῶσα, ης, ἡ, nom. mul. Gr. interpr. Lat. *valdè lucens.*

Τρίχα, et Dor. τριχᾶ, *trifariàm:* adv. à τρεῖς.

Τρίχες, *pili;* nom. plur. à Θρίξ, τριχός, ἡ.

Τριχᾷ, adv. *triplicitèr;* Poët. pro τρίχα.

Τρίχινος. Κάτω τριχίνων, *nullos in vertice capillos gerens sed in circuitu,* qualis indueretur vetulus in Comœdiis servus. Salm. de Cæsarie, p. 298.

Τρίχινος, -ίνη, -ινον, *cilicinus, a, um;* *confectus ex crinibus seu pilis.* Th. Θρίξ.

Τριχιόω, ῶσω, ἡ, *hirsutus.*

Τριχόω, *pilosum reddo, capillo:* à Θρίξ.

Τρίχωμα, ατος, τὸ, *coma, capillamentum:* à pass. præced.

Τρίψας, -ασσα, a. 1. part. act. verbi τρίβω, *tero;* f. ψω.

Τρίψις, εως, ἡ, *tritura, frictio:* à τρίβω.

Τριώβολον, ου, τὸ, *tres oboli.* Th. ὀβολός.

Τριώροφον, ου, τὸ, *tertium tabulatum.* Vide διώροφον, ab ἰέρφω, *tego.*

Τροία, ας, et Ion. ης, ἡ, *TROJA:* in acc. Ion. Τροίην. Th. Τρώς, Τρωὸς, ὁ, *Trojanus.*

Τραφοσιάδε, Ion. pro

Τροφοίσιν, 3. pl. præs. opt. pass. verbi τρεφίω.

Τραφίσιν, Dor. pro τραφίσι, -ῶσι, *metuunt;* 3. pl. præs. ind. à

Τρομέω, *tremo; horreo, timeo aliquem:* à τρόμος, *tremor.* Th. τρέω, *tremo.*

Τρόμος, ου, ὁ, *tremor;* Æol. τρέμος, undè Angl. TREMOR: à τρέμω.

Τρόχος, *lusus, quum pueri talos aut nuces in foveam quandam collineando projiciunt.* Pollux, l. vii. 7. quasi à τρέχω, *foramen.*

Τρόπαιον, seu τροπαῖον, ου, τὸ, *TROPHÆUM,* monumentum post τροπὴν hostium. Angl. A TROPHY. Th. τρέπω, *verto.*

Τροπάω, -ῶ, *verto, converto:* à τροπή.

Τροπέω, -ῶ, *verto, in fugam verto:* ab eod.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, *conversio, versio, mutatio, conversio in fugam:* à τρέπω.

Τρόπις, *manubrium remi,* quod inter remigandum τρίνεσθαι.

* Τροπίας, ου, ὁ, ut οἶνος μὴ τροπίας, Aristoph. *vinum non evanidum, vinum firmissimum,* Toup. in Suid. P. III. p. 228.

Τροπικοὶ πόλοι, οἱ, *Tropici circuli,* quos quando Sol attingit, *convertit* cursum suum: à

Τροπικὸς, ἡ, ὸν, *tropicus, figurativus:* à τροπὴ.

Τροπικῶς, *figuratè:* adv. à præced.

Τρόπις, ιδος, vel ως, ἡ, *carina.* Fit ex lignis *versis:* ab eod. Th.

Τρόπος, ου, ὁ, *modus; mos, ritus, consuetudo; studium, institutum, mores, ingenium, animus; TROPUS:* à τρέπω. Sed

Τροπὸς, οῦ, ὁ, *lorum contortum,* quo *remus scalmo alligatur; rudens:* à præced. Th.

Τροποφορία, -ᾶς, *mores alicujus tolero, morem gero, indulgentèr tracto;* f. ήσω, p. τετροποφόρηκα, a. 1. ἐτροποφόρησα· ex τρόπος, ου, ὁ, *mos,* et φέρω, *fero.*

Τροπώσσω, -ῶ, f. ώσω, *in fugam verto.*

Τροφῶν, ου, τὸ, *præmium nutritionis:* à

Τροφεὺς, ῆος, ὁ, *altor, nutritor:* et

Τροφὴ, ῆς, ἡ, *alimonium, alimonia, nutritio:* à Th. τρέφω, *alo.*

Τρόφις, ιος, ὁ, *qui jam sunt adulti.* Vide τρόφος.

Τρόφιμος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. qu. interpret. Lat. *alumnus.*

Τρόφις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *benè nutritus, crassus, pinguis:* et

Τροφόεις, idem; à τροφὴ, *alimentum.* Th. τρέφω, *alo.*

Τροφὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *altor,* et *altrix, nutrix:* ab eodem Th.

Τροφοφορία, legitur 2. Macc. vii. 27. τροφοφορήσασά σε, *educavit te:* ex τροφὴ, et φορέω. Sed Martinus legendum censet τροποφορήσασα, *lenitèr tuli tuos mores:* à τροποφορέω.

Τροχαλία, *rota, quæ circumagitur ad aquam educendam, TROCHLEA:* à

Τροχαλὸς, ὴ, ὸν, *velox, citus, currens; rotundus, circularis.* Th. τρέχω.

Τροχάω, *curo, festino, rotor.* Th. τρέχω.

Τροχιλιὰ, ᾶς, ἡ, *orbita:* ab eod.

Τροχιλία, *torquilla:* Gloss. Cyr. avis est. Lege τροχιλία, *tortula,* id est, *trochlea:* à

Τρόχιλος, *TROCHILUS, regulus,* aviculæ nomen: à τρέχω, *curro.*

Τρόχμαλα, τὰ, *aspera loca; septa* et *lapilli,* quorum usus est ad macerias, ad cingendum agros: ab eod. Th.

Τροχοειδῆ, dat. sing. à

Τροχοειδὴς, ὲς ὁ ἡ ἡ, *rotæ speciem habens, rotundus:* ex τροχὸς, οῦ, ὁ, *rota,* (quod à τρέχω, *curro*) et εἶδος, ους, τὸ, *forma, similitudo.* Th. εἶδος, *video.*

Τροχὸς, οῦ, ὁ, *rota.* Sed

Τρέχος, ου, ὁ, *currus.* Th. τρέχω.

Τροχόωσαι, Poët. pro τροχώσαι, nom. plur. præs. part. act. f. g. à τροχάω, quod vide.

ΤΡΥ'ΒΛΙΟΝ, seu -ίου, ου, τὸ, *catinus, paropsis, patina.*

Τρύγάω, -ῶ, *fruges colligo;* item *vindemio, uvas decerpo; fruor, percipio:* f. ήσω, p. τετρύγηκα, a. 1. ἐτρύγησα, a. 1. imperat. act. τρύγησον, ήσατω. Th. τρύγη, ης, ἡ, *tritticum.*

Τρύγω, *sicco, arefacto:* ab eod.

ΤΡΥ'ΓΗ, ης, ἡ, *triticum, frumentum, fructus;* messis. Item *ariditas* in Nicandro, quia tempus vindemiarum est tempus aridum.

Τρυγητὴς, οῦ, ὁ, gen. pl. τρυγητήρων, *vindemiator:* et

Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, idem: et

Τρυγητὸς, ῆ, ὁ, *frugum collectio, vindemia:* à p. pass. verbi τρυγάω.

Τρὺγία, ας, ἡ, *fæx:* à τρύξ.

Τρυγίας, ου, ὁ, scil. οἶνος, *vinum faculentum, vini reliquiæ cum suâ fæce:* à præced.

Τρυγόωσι, Poët. pro τρυγῶσιν, 3. pl. præs. opt. act. verbi τρυγάω, quod vide.

Τρυγὼν, -όνος, ἡ, *turtur:* à τρύζω, *murmuro,* idem quod τρίζω.

* Τρυγώνιον, ου, τὸ, *palumbula,* in Epig. ap. Suid. in voce.

Τρυζόντων, gen. pl. præs. part. act. à

Τρύζω, idem quod τρίζω, *murmuro:* vox per Onomatop. sed propriè *turturis.* Hinc *turtur* dicitur τρυγών.

Τρῦμα, ατος, τὸ, vel τρῦμη, ης, ἡ, *foramen; veterator, longo rerum usu veluti tritus:* à τρύω, pro τρέω, *foro.*

Τρυμαλία, ας, ἡ, idem quod τρῦμα.

Τρὺξ, γὸς, ἡ, *fæx vini, vinum recens, mustum.* Expon. etiam *de granis recèns à Sole duratis: scoria ferri.* Th. τρύγη.

ΤΡΥ'ΠΑ, ης, ἡ, *foramen, terebra.*

Τρύπανον, ου, τὸ, *terebra;* à præced.

Τρυπάω, *terebro, perforo:* ab eod.

Τρύπημα, ατος, τὸ, *foramen:* à τρυπάω.

Τρυσὸς, ὴ, ὸν, *afflictus, æger.* Th. τρύω, *vexo.*

Τρύτανη, ης, ἡ, *TRUTINA:* à τρύω pro τρέω.

Τρύφημα, ης, ἡ, nom. mul. Gr. interpr. Lat. *delicatula.*

Τρύφαλλα, ας, ἡ, *galea tres conos habens:* dat. sing. Ion. τρυφάλλῃ. Ex τρῆς, et φαλλὸς, οῦ, ὁ, *conus galeæ.*

Τρυφάλις, ίδος, ἡ, *caseus lacteus, ex lacte concretus.*

Τρυφάω, *in deliciis,* vel *delicatè*

tivo; insolens sum et arrogans; fut. ήσω, p. τετρύφαμαι, a. 1. ἐτρύφησα, nom. sing. part. præs. f. g. τρυφῶσα, à τρυφή.

Τρυφιερεύω, pro τρυφιεύω, delicatè : à

Τρῠφιερός, ὰ, ὸν, delicatus, mollis : undè

Τρυφιερώτερος, delicatior ; comparat.

Τρῠφή, ῆς, ἡ, luxus, deliciæ : à τίθρυφα, p. verbi Θρύπτω, frango.

Τρύφημα, ἄτος, τὸ, deliciæ : à τρυφάω.

Τρῦφος, ους, τὸ, fragmentum : à Θρύπτω.

Τρυφῶσα, ης, ἡ, nomen mulieris, Gr. interpr. Lat. delicatè vivens : à τρυφάω.

Τρύχμαλα, τὰ, aspera loca : à τρυχὸς, asper. Vide τρόχμαλα.

Τρύχνος, idem quod τρύχνος, mollis.

Τρύχονται, affliguntur ; 3. pl. præs. ind. pass. verbi τρύχω.

Τρῦχος, ους, τὸ, pannus tritus. Th. τρύω.

Τρύχτι, 3. pl. præs. act. à

* Τρῦχόω, -ῶ, attero, absumo, conficio ; item affligo : à τρύω, tero.

* Τρῦχω, f. ξω, afflicto : ab eodem.

ΤΡΤ'Ω, tero, attero ; vexo, defatigo, exhaurio, domo, conficio, affligo, eneco. Hinc τρύπνα, τρύχω, et τρυχόω, idem.

Τρῳάνδι, Poët. et Dor. pro Τρωάδι, ad Trojam.

Τρωάς, άδος, ἡ, nomen urbis. Gr. interpr. Lat. penetratrix.

Τρώγαλα, bellaria ; pro

Τρωγάλια, bellaria. Th. τρώγω, rodo.

Τρώγλη, ης, ἡ, foramen, caverna, propriè ratione factâ ; acc. pl. τρώγλας, ab eod.

Τρωγλοδύνοντα, acc. sing. part. præs. à

Τρωγλοδύνω, latebram subeo : ex τρώγλη, et δύνω, subeo.

Τρωγλοδύτης, ου, ὁ, nomen muris : à præced.

Τρωγοίσας, Dor. pro τρωγόσας, rodentes, acc. pl. f. g. præs. part. à τρώγω, rodo.

Τρώγοντι, pro τρώγουσι, Dor. 3. pl. præs. ejusd. verbi.

Τρωγύλλιον, ου, τὸ, nomen urbis. Gr. interpr. Lat. cella penuaria.

ΤΡΩ'ΓΩ, RODO, comedo ; f. m. ξομαι, p. τέτρωχα, a. 2. ἔτραγον.

Τρώεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro Τρωσὶν, à Τρώς, Trojanus.

Τρωθῇ, vulneretur ; 3. sing. a. 1. sub. pass. τρωθείς, a. 1. part. pass. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω, p. τέτρωμαι, a. 1. pass. ἐτρώθην.

Τρωΐα, ας, ἡ, Poët. pro Τροία, ας. ἡ, Troja : et

Τρωΐαδε, Poët. adv. pro Τροίαδε, et Ion. Τρωῒδε, ex urbe Trojâ.

Τρωΐστι, Trui, dat. sing. à Τρώς, nom. propr.

Τρώκτας, ου, ὁ, comestor, vorator ; expon. astutus, deceptor. Th. τρώγω, comedo.

Τρώμα, ας, ἁ, Dor. pro τρῶμα, ως, τὸ, foramen : à τορέω, perforo. Th. τιτρόω, idem.

Τρῶμα, ἄτος, τὸ, vulnus, plaga ; damnum : Ion. pro τραῦμα. Th. τιτρώσκω, vulnero.

Τραυματίζω, saucio, vulnero : à præced.

Τρωξὶς, γὸς, ἡ, vermiculus, qui legumina rodit : et

Τρωξίλλας, grillus : à τρώγω.

Τρωξἀφεᾶς, gen. Æol. à

Τρωξάφτας, ου, ὁ, panivorus, nom. muris, ἀπὸ τοῦ τρῶξαι ἄρτου, panem vorando.

Τρῳζίμος, ου, ὁ ἡ ὁ, edulis, maturus : à τρώγω, comedo.

Τρωσάω, verto : à τρόω, idem.

Τρῶσιν, vulneravit ; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω.

Τρώῦμα, ἄτος, Ion. pro τραῦμα, vulnus.

Τρωχάω, Poët. pro τροχάω, idem quod τρέχω, curro.

Τρῶων, et Τρωῶν, Dor. gen. pl. à Τρώς, Τρωὸς, Trojanus ; dat. pl. Τρωσὶν.

Τὺ, Dor. pro σὺ, TU ; τύγα, Dor. pro σύγε, tu.

ΤΤΓΧΑ'ΝΩ, -σω, -ω, sum ; accidit ut sim, contingo, evenio ; assequor ; propriè scopum attingo, adipiscor ; impetro ; cum gen. et cum acc. f. m. τεύξομαι, (à τεύχω, paro), a. 2. ἔτυχον, ες, ε, a. 2. opt. act. τύχοιμι, οις, οι, a. 2. sub. τύχω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. τύχωσι, a. 2. part. act. τυχὼν, ὖσα, ὸν, vulgaris, -ε ; p. ind. act. τέτυχα, ας, ε, et τετύχαμα, qu. à τυχέω.

* Τύδα, pro ἐνταῦθα, Hesych.

Τυδείδαο, et Τυδαδίω, gen. Ion. à

Τυδείδης, ου, ὁ, TYDIDES, nom. patronym. Tydei filius, Diomedes scil.

* Τυΐδ', per Æol. pro ὧδε, hîc. Sappho.

Τυιάνη, ης, ἡ, tribula : à τύνω, paro.

Τυιΐζω, scalpo, polio : à

Τῦκος, et τύκος, ου, ὁ, instrumentum lapicidæ, quo lapides scalpuntur : à τεύχω, fabricor.

Τυκτὰ, Persicè nomen canæ.

Τυκτὸς, ὴ, ὸν, factus : à τεύχω.

Τῦκω, et τύκω, paro : ab eodem.

Τύλα, ης, ἡ, callus ; culcita ; gibbus cameli : à τύλος, idem.

Τύλιμος, crumena pellicea, quia ibi aliquid τυλίσσεται.

Τυλίσσω, vel -σσω, in modum culcitæ involvo ; perscrutor : à τύλη, lodix, culcita.

ΤΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, callus, seu callum ; tuber, gibbus, torus in pectore ; item clavus ligneus ; etiam pudendum.

Τύλόω, f. ώσω, callosum reddo ; p. pass. τετύλωμαι· à præced.

Τυμβὰς, άδος, ἡ, venefica, quæ circa τύμβους versatur, et mortuos mutilat : à

ΤΤ'ΜΒΟΣ, ου, et Dor. τύμβος, ὁ, bustum, sepulchrum, tumulus. Hinc Angl. A tomb.

Τυμβοχοΐαι, tumulum strue, sepelio : ex τύμβος, et χέω, seu χόω, terrâ aggestâ exstruo.

Τυμβοχόη, tumulus : à præced.

Τύμμα, ατος, τὸ, Poët. ictus, vulnus, plaga : à τύπτω, verbero.

Τυμπανίζω, tympanum pulso, seu tundo ; fustibus cædo : item fustibus ad necem cædo ; quovis violento supplicio afficio ; f. ίσω, p. τετυμπάνικα, p. pass. τετυμπάνισμαι, a. 1. pass. ἐτυμπανίσθην, ης, η· à τύμπανον.

Τυμπανίστρια, ας, ἡ, tympanistria : à

Τύμπανον, ου, τὸ, pro τύπανον, TYMPANUM, instrumentum quo pulsato sonus cietur : item fustis. Th. τύπτω, verbero.

Τύνη, tu ; Dor. pro σὺ, et hoc pro σὺ, tu. Sic ἰγώνη, pro ἰγώ.

ΤΤ'ΝΟΣ, vel τύννος, ου, parvus.

Τυννίτος, et Att. τυννίτατος, parvulus, tantillus : à præced.

Τυντλάζω, f. άσω, lutum calco, luto aspergo, blatero : à

ΤΤ'ΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, lutum, nugæ.

Τύνπανον, ου, τὸ, idem ac τύμπανον.

Τυντὰς, percussus ; a. 2. part. pass. à τύπτω, verbero.

Τυντὰ, ῆς, ἡ, percussio, ictus ; dat. pl. Ion. τυντῇσι· ab a. 2. verbi ejusd.

Τυντικὸς, ὴ, ὸν, TYPICUS, figuratus : et indè

Τυντικῶς, typicè : à

Τύπος, ου, ὁ, nota, figura quælibet, formula, norma, exemplar ; simulacrum, seu effigies, signum percussione factum ; TYPUS : à τύπτω, percutio.

Τῦπόω, -ῶ, f. ώσω, informo, figuro, signum imprimo : à præced.

Τυπτάσεις, verberabis ; Att. pro τύψεις, 2. sing. f. 1. act. verbi τύπτω, f. ψω, tanq. à τεττία.

Τύπτομαι, Dor. pro τύπτομαι, 1. pl. præs. ind. act. Sic τυτίμες-

Digitized by Google

θα, pro τυντήμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. et

Τυντύνειν, verberent; Att. pro τυντύπτωσιν nam gen. pl. part. præs. act. usurpant Attici pro 3. pl. imperat. præs.

ΤΥ'ΠΤΩ, verbero, pulso, tundo; imperf. ἔτυπτον, f. ψω, p. τέτυφα, a. 1. ἔτυψα, a. 2. ἔτυπον, præs. pass. τύπτομαι, cædor, vapulo; p. m. τετύφθαι, ας, ε.

Τυπωδίνεις, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi τυπώδω, f. ώσω.

Τύπωμα, ατος, τό, idem ac τύπος, à τυπόω. [* ἐξῶ μορφῆς τύπωμα, Eurip. Orest. *video simulacrum formæ ipsius.*] Th. τυπόω.

Τυραννούντων, gen. pl. part. præs. à

Τυραννέω, regno; *impero*: f. ήσω. Th. τύραννος, rex.

Τυραννίη, idem quod præced.

Τυραννία, ας, ἡ, *TYRANNIS, dominatio*: à τύραννος.

Τυραννικός, ὴ, όν, *TYRANNICUS; dominandi peritus*: à τύραννος.

Τυραννικῶς, *tyrannicè*; adv. à præced.

Τυραννώτατος, superl. à τυραννικός.

Τυραννὶς, ίδος, ἡ, *TYRANNIS, imperium*; Angl. TYRANNY: à τύραννος.

Τυραννοκτόνος, ε, ὁ ἡ ἡ, *tyrannicida*: ex τύραννος, et κτείνω, occido; p. m. ἔκτονα.

ΤΥ'ΡΑΝΝΟΣ, ε, ὁ ἡ ἡ, *TYRANNUS, rex*, qui imperium in suos vel vi vel consiliis et pecuniâ adeptus esset; *regina, princeps*: Angl. A TYRANT. Est et nomen viri et avis; item adj. pro τυραννικός.

Τυρβάζομαι, *turbor, sollicitus sum*; med. à

Τυρβάζω, *turbas excito, tumultuor*; fut. άσω, perf. τετύρβακα· à τύρβη, ης, ἡ, Att. pro τύρβη, *tumultus, turba*.

Τύρβη, ης, ἡ, *TURBA*; Att. dicitur pro τύρβη.

Τυρία, ας, ἡ, pro *Europa*.

Τυρογλύφος, ε, ὁ, nomen muris: ex τυρὸς, *caseus*, et γλύφω, *cavo, excavo*.

Τυρόεις, όεσσα, όεν, *caseo similis*, seu *è caseo factus*: à

ΤΥ'ΡΟ'Σ, ὗ, ὁ, *caseus*: qu. à τείρω, *sicco*.

Τύρος, ε, ὁ, nomen urbis, Syr. Lat. interpr. *rupes*.

ΤΥ'ΡΣΙΣ, ιος, ἡ, *TURRIS, propugnaculum*; ab Heb. תּוּר.

Τυρκὰ, ᾶς, ἡ, *FURCA*: quæ et ὑρκά.

Τυρῶ, Dor. pro τυρεῦ, *casei*; gen. à τυρὸς.

Τυρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, *caseo similis*.

Τύσσω, *supplico*; Hesych. puto pro στύσσω, ut fit *plicare manus*, seu *genua*.

Τυτθὸς, ὴ, όν, vel τυτθὶς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *parvus, exilis*, adv. *paululùm, exiliter, valdè parum*.

Τυφάσα, acc. sing. à

Τυφάων, ονος, ὁ, nomen propr. viri hinc Τυφαόνιον, nomen propr. loci.

Τύφη, idem quod τίφη.

Τυφθῆμεν, ῖεν, ῖεν, *verberati essemus*; per Sync. pro τυφθείημεν, είεν, είημεν, pl. a. 1. opt. pass. verbi τύπτω.

ΤΤΦΑΟ'Σ, ὴ, όν, *cæcus; obscurus*; Epith. *parietis, in quo nulla fenestra; surdus*.

Τυφλότης, ητος, ἡ, *cæcitas*: à præced.

Τυφλῶνας, 3. sing. præs. pass. à τυφλόω.

Τυφλοφόρος, *cæcum ferens*. Th. φέρω.

Τυφλόω, *excæco*; f. ώσω, p. τετύφλωκα, ας, ε, a. 1. ἐτυφλώθην, ας, ε et

Τυφλόωτον, *cæcus sum, cæcutio*: à τυφλὸς, *cæcus*.

Τύφος, seu τῦφος, ου, ὁ, *fumus; res inanis* fumo similis; *fumosa arrogantia, fastus, stupor attonitus*. Th. τύφω.

Τυφόω, *fumo infesto*; item *efferо, insolentem reddo*; f. ώσω, p. τετύφωμαι, præs. pass. τυφόομαι, -ῶμαι, *inflor, turgeo*: p. pass. τετύφωμαι, σαι, ται, perf. part. τετυφωμένος, η, ον, *inflatus, insanus, stultus*; a. 1. ind. pass. ἐτυφώθην, ης, η, a. 1. part. pass. τυφωθὶς, ῖσσα, *tumefactus*: à τύφος, *fumus, fastus*: à

ΤΤ'ΦΩ, propriè *incendo paulatim, ut gliscat ignis sine flammâ; calefacio*; undè τύφομαι, *glisco; amoris aut alius cupiditatis latentis igni maceror; incendo*, simpliciter, et pass. *ardeo, uror*; f. θύψω, p. τέτυφα, a. 1. ἔθυψα.

Τυφοῖος, gen. sing. et Τυφωεῖ, dat. à Τυφωὶς, nomen gigantis: et

Τυφὼν, ῶνος, *TYPHON*, nomen gigantis, qui et Typhoëus dicitur: item *turbo, procella*: à τύφω.

Τυφωτὶδης, ὴ, ὸν, *turbulentus, a, um*: à τυφὼν.

Τυφὼς, ῶ, ὁ, pro Τυφὼν, ῶνος, *Typhoëus centiceps*.

Τύχα, ας, ἡ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, *fortuna, gratia, favor*.

Τύχαις, dat. plur. à τύχη, ης, ἡ, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *sum, contingo*; f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τύχι, Ion. pro ἔτυχε, 3. sing. a. 2. verbi præced.

Τυχίαν, Poët. pro τυχῶν, aor. 2. inf. act. ejusdem verbi.

Τυχεῖν, a. 2. inf. act. ab eod.

Τύχη, ης, ἡ, *fortuna; eventus*; in pl. *calamitates, fortuna adversa*; acc. plur. τύχας. Est et Τυχὴ, ῆς, ἡ, nomen propr. mulieris: à τυγχάνω, *contingo*.

Τυχηρὸς, ὰ, όν, *fortuitus, a, um*: à τύχη.

Τυχηρῶν, gen. pl. à τυχηρὸς.

Τυχῆς, *assecutis eris*; 2. sing. a. 2. sub. act. verbi τυγχάνω.

Τυχόντ, f. 1. qu. à τυχίω, idem quod τυγχάνω, *assequor*: hinc τυχόντος, αντος, a. 1. part. act.

Τυχθὶς, ίντος, aor. 1. part. pass. verbi τεύχω, *fabricor*; p. pass. τέτυγμαι, aor. 1. pass. ἐτύχθην.

Τυχῖὰς, ῦ, ὁ, nomen viri. Gr. quod interpret. Lat. *fortunatus*: à τύχη, *fortuna*.

Τύχοιμι, a. 2. opt. verbi τυγχάνω, f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τυχοῦσα, ας, ἡ, Dor. pro τυχοῦσα, *adepta*: a. 2. part. act. f. g. à τυγχάνω, q. v.

Τυχὸν, *fortuitò, fortuitò*: adv. à τυχὼν, a. 2. part. et

Τυχόντ, dat. sing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω, a. 2. ἔτυχον.

Τύχων, ωνα, ὸν, *consecutus*: item *obvius, vulgaris*: aor. 2. part. verbi ejusd.

Τύχωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi præced.

Τύψας, Æol. pro τύψας, aor. 1. part. act. verbi τύπτω.

Τυψάντων, *verberent*; Att. pro τυψάντωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ejusd.

Τυψίλη, *sordes in auribus*: Hesych. Sed aliter est πυψίλη.

Τύψιν, *percussit*: Ion. pro ἔτυψεν, 3. sing. a. 1. ind. et

Τύψω, άντω, aor. 1. imperat. act. et

Τυψώντι, Dor. pro τύψωσι, 3. pl. f. 1. act. à τύπτω.

Τῶ, [sine ἰῶτα subj.] Dor. pro τοῦ. Sed

Τὼ, dualis est num. et

Τῷ, *huic*; dat. sing. ab ὁ, et pro ᾧ, *cui*: τῷ τρόπῳ, *quomodo?* Exponitur etiam, *quare, idcirco*; pro διὰ τοῦτο. [* Τῷ καὶ θαυμάζειον ἀνδόντες τόσε μῦθον, *quocirca mirabuntur qui illum tunc sermonem audiebant*. Theocr. Idyll.]

Τώγ', seu τώγε, *hi*; dual. num. ab ὁ, *hic*.

Τῶγαλμα, ατος, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, *simulacrum*.

Τῶγυσσεα, Dor. pro τὰ ἄγκιστρα, *hami*.

ΤΩΘΑ'ΖΩ, *dicteriis incesso, irrideo, mordeo*; f. άσω.

Τωθάσσωσιν, Dor. pro τωθάζωσι,

convitiis insectantes; part. pres. pl. num. f. g. à τωθάζω.

Τωθασμός, οῦ, ὁ, irrisio: et

Τωθαστής, οῦ, ὁ, irrisor; à p. pass. verbi præced.

Τῶλγος, Dor. pro τοῦ, i. e. τοῦ ἄλγους: ab ἄλγος, ους, τὸ, dolor.

Τωμπίχιον, Dor. pro τὸ ἀμπιχόνιον, idem quod ἀμπιχόνη, ἡ, vestitus: ab ἀμπίχω, pro ἀμφίχω, circumdo. Th. ἴχω, habeo.

Τῶ μῶ, Dor. pro τοῦ ἐμοῦ, mei.

Τῶν, τοῦτο, et τοῦδε, gen. plur. ab ὁ, ἡ, τὸ.

Τῶντερ, Dor. vel Att. pro τοῦ ἄντερ, antro.

Τῶρνιν, Dor. vel Att. pro τὸ ὄρνιν, avis. Th. ὄρνις.

Τὼ 'πὸ τούτου, pro τὸ ἀπὸ τούτου, postea.

Τῶργέω, Dor. vel Att. pro τοῦ Ἀργέου, Argivi viri.

Τῶροτρον, Dor. vel Att. pro τὸ ἄροτρον, aratrum.

Τωρχαῖος, Dor. vel Att. pro τὸ ἀρχαῖος, antiquitùs, olim.

Τὼς, sic, pro ὄτως, per Aphæres. vel Dor. pro ὡς. Th. ὅτως, hic, et τὼς, Dor. pro τούς.

Τώστέα, Dor. vel Att. pro τὰ ὀστέα, ossa.

Τὼὖν' ἐπὶ χείρ, Dor. et Poët. dictum pro τὸ αὐτὸ ἐπὶ χείρ, ad idem ministerium.

Τώὐτέῳ, τωὐτέᾳ, et τωὐτὸ, pro τῷ αὐτῷ, τῇ αὐτῇ, et τὸ αὐτό.

Τωὐτῷ, Dor. pro τῷ αὐτῷ.

Υ

Υ, LITERA vigesima apud Græcos, in nutneris est *quadringenta*, et cum lineolâ infrà adjectâ (ʋ), *quadringenta millia*. Æolibus ponitur pro ο, ut ὄνυμα, pro ὄνομα, ʋ in ι, Dor. et Æol. mutatum, ut in Μοῦσα, pro Μῦσα, &c.

Υ, *olfacientis sonus*; adv. à spiritu naribus attracto fictum, quum quis odoratu aliquid se probare ostendit.

Ὑάδες, αἱ, *HYADES, suculæ; stellæ septem in cornibus Tauri, quæ, quum oriuntur aut occidunt, pluvias excitant*: ab ὗω, *pluo*.

Ὗαινα, ης, ἡ, *bellua*: nomen quadrupedis, dict. à setis *suillis* in dorso; item *sucula*, et *HYÆNA* piscis: ab ὗς, *sus*.

Ὑαλίζω, ἴ. ἴσω, *pluo*. Th. ὗω, idem.

Ὑακίνθια, *festus in honorem Hyacinthi* pueri: et

Ὑακίνθινος, ἴνη, ινον, *HYACINTHINUS, a, um*: ab

Ὑακίνθος, ου, ὁ, *HYACINTHUS puer; flos*, et *gemma*; item *lana* aut *fila hyacinthino colore imbuta*; etiam nomen viri.

Ὑάλινος, ίνη, ινον, *vitreus, a, um*: ab

Ὕαλος, seu ὕελος, ου, ὁ, *vitrum, crystallus*.

Ὑαλυγαῖον, ου, τὸ, *vitrarium*: à

Ὑαλυγός, ὕ, ὁ, *vitrarius*: ex ὕαλος, *vitrum*, et ἔργον, *opus*.

Ὑάς, άδος, ἡ, *HYAS*. Vide ὑάδες.

Ὑβάλλειν, *subvertere*; Dor. seu Æol. Syncop. pro ὑπερβάλλειν, præs. inf. act.

Ὑβος, ὁ, ὸν, *curvus, inflexus*.

Ὑβούλιος, Doricè pro Εὐβούλιος, *Eubuli*.

Ὑβρίζω, *contumeliâ afficio, injurius sum, insolesco*; item *stupro*: f. ίσω, et Att. ιῶ, p. ὕβρικα, a. 1. ὕβρισα, a. 1. inf. act. ὑβρίσαι, p. pass. ὕβρισμαι, σαι, σται, aor. 1. pass. ὑβρίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. ὑβρισθὲς, ἴσσα, *contumeliâ affectus*; f. 1. pass. ὑβρισθήσομαι, ῃ, ήσεται. Th. ὕβρις.

Ὕβρις, ως, et ος, ὁ, *injuria; contumelia; superbia; stuprum vel adulterium per vim illatum; noxa è re quâvis*, v. gr. *nimiâ pluviâ*, acc. ὕβριν.

Ὑβρίσαι, a. 1. inf. act. ὕβρισας, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑβρίζω, *contumeliâ afficio*. Th. ὕβρις.

Ὑβρίσθαι, Dor. pro ὑβρίζειν.

Ὑβρισθίσεται, acc. pl. a. 1. part. pass. verbi ὑβρίζω.

Ὑβρισθήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. pass. ab eod.

Ὕβρισμα, ατος, τὸ, idem quod ὕβρις.

Ὑβρισμένος, η, ον, *ambitiosè ornatus*: ἐν στολῇ ὕβρι ἐ ὑβρισμένῃ, Xen. Cyrop. i. 22. *stolam habens haud valdè pretiosam*. Eurip. Phœniss. 1119. vid. Bos. Obs. Miscell. c. 4. et Hutchinson in Cyri Exp. l. i. p. 117. 8vo.

Ὑβριστὴς, οῦ, ὁ, et

Ὑβριστὴς, ὕ, ὁ, *contumeliosus, injuriosus; stuprator*: à perf. pass. verbi ὑβρίζω.

Ὑβριστικῶς, ἡ, όν, *pronus ad faciendam injuriam*: à præced.

Ὑβριστικῶς, adv. *injuriosè, contumeliosè*: ab eod.

Ὑβριστικὸς, ἡ, όν, *contumeliosa, superba*: à ὑβριστὴς.

Ὕβρωμα, ατος, τὸ, *curvamen*: et

Ὑβρωσις, idem; tanquam ab ὑβόω, *curvo*.

Ὑγιάζω, *sano, curo*: fut. άσω, p. ὑγίαικα. Th. ὑγιὴς.

Ὑγιαίνω, 2. sing. pass. subjab

Ὑγιαῖνον, *sanus sum*; f. ανῶ. Th. ὑγιὴς, ους, ὁ ἡ, *sanus*.

Ὑγίεια, acc. sing. ab ὑγιὴς.

Ὑγίεια, ας, ἡ, *sanitas*: ab eod.

Ὑγιέως, gen. sing. Ion. à præced.

Ὑγιηρὸς, ἡ, ὸν, *sanus; saluber*. Th. ὑγιὴς, idem.

Ὑγιαίνεται, superl. à præc.

Ὑγιὴς, ές, ἐος, *sanus, incolumis, integer*: à seq.

Ὑγιὴς, ους, ὁ ἡ, *sanus, incolumis, integer*; item *rectus, utilis; bonus, faustus; ratus*.

Ὑγρὸς, seu Ion. ὑγρὸς, f. g. ab ὑγρὸς, interdum sumitur subst. pro ὑγρὸς λίμνοθος, *humida via, mare, pelagus*. Th. ὑγρὸς.

Ὑγραίνω, f. ανῶ, *humecto, irrigo*: ab

Ὑγρὸς, ά, όν, *humidus, in aquis degens; liquidus, viridis; mollis, lubricus*. Tropicè dicitur de eo, qui *obsequitur summis studiis*: impr. *de petulanti mobilitate oculorum in feminis libidinosis; tener*, de *pulchritudine*: *flexibilis* de *arcu*: *facilis, leniter fluens* de *oratione*: ab ὗω, *pluo*.

Ὑγρότης, ητος, ἡ, *humiditas, humor*: *flexibilitas*: *teneritas*: de *moribus, humanitas, facilitas*: *prodigalitas, luxuria*: à præced.

Ὕδασι, dat. et ὕδατα, gen. sing. ὕδασι, dat. pl. ab inusit. ὕδας, pro quo ὕδως, *aqua*.

Ὑδατὶς, ίδος, ἡ, *vesicula, stilla*: Gl. Cyr. ab eod.

Ὑδατόεις, όεσσα, όεν, *aquosus*: ab eod.

Ὕδει, *aquæ, limo*: dat. sing. ab ὕδως, ως, τὸ, *aqua*.

Ὑδρεις, ν. ί, *hydrops*: ab ὕδωρ.

Ὑδίει, idem ac ὕδει, *cano*.

Ὑδὼς, ὼτος, ὁ ἡ ὼ, *qui peritè canit; sapiens, prudens*: ab ὕδω, *cano*.

Ὑδνίω, *nutrio*.

Ὕδνον, ου, τὸ, *tumor terræ, tuber*; ὕδνα, *tubera*: ab ὗω.

Ὕδος, ους, τὸ, *aqua*: ab ὗω.

Ὕδρα, ας, ἡ, *HYDRA, aquatilis serpens*: ut et ὕδρος, *hydrus*. Th. ὕδωρ, ατος, τό.

Ὑδραγωγὸς, ὕ, ὁ ἡ ὼ, *aquæ ductor, aquæductus*; ὑδραγωγεῖον, ου, τὸ, *aquæductio, aquagium*: ex ὕδωρ, et ἀγωγὸς.

Ὑδραίνω, fut. ανῶ, *lavo, humecto, irrigo, effundo*. Th. ὕδωρ, *aqua*.

Ὑδραλίτης, ου, ὁ, *mola aquaria*; quia ὕδατι ἁλᾶται: ab ἅλις, *molo*.

Ὑδράλμη, *aqua salsa*: ex ὕδωρ, et ἅλμη.

Ὑδραύλης, ου, ὁ, *organarius*: et

Ὑδραυλὶς, ιδος, ἡ, sive ὑδραυλαι-

(scil. ἄρμον) *HYDRAULA*, cui simile *organum*, scil. musicum, quo αὐλῶν: per ὕδωρ.

'Υδρία, ας, ἡ, *aquatio*, *irrigatio*: ab ὑδρεύω.

'Υδρίον, ῳ, τὸ, Ion. -ήϊον, *vas hauriendæ aquæ*, *HYDRIA*; it. *aquatio*.

'Υδρίων, *rigo*, *aquam poto*, *fero*, *haurio*: ὑδρεύομαι, *aquor*, *aquam haurio*, *irrigor*; f. m. ύσομαι, ab ὕδωρ.

'Υδρον, Ion. pro ὕδωρ, acc. sing. ab ὕδρα, ας, ἡ.

'Υδρία, ας, ἡ, *HYDRIA*, *cadus*, *urna*, *aquatio*. Th. ὕδωρ.

'Υδρίσκη, ης, ἡ, idem.

'Υδρομαδύσα, nomen ranæ: ex ὕδωρ, et μάδω, *impero*.

'Υδροποτέω, -ῶ, *aquam bibo*, *sum abstemius*; f. ήσω, p. -πότηκα· ab

'Υδροπότης, ου, ὁ, *aquæ potor*: ex ὕδωρ, et πότης, ὁ πίνω, *bibo*.

'Υδρος, ου, ὁ, *HYDRUS*, *serpens aquaticus*. Vide ὕδρα.

'Υδροφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, *qui aquam portat*: ex ὕδωρ, et φέρω, *fero*.

'Υδρόχαρις, nomen ranæ; ex ὕδωρ, et χαίρω, *gaudeo*.

'Υδρόχαρις, *aquarius*; qui ὕδωρ χεῖ.

'Υδρωπικὸς, ὴ, όν, *HYDROPICUS*, a, um, *qui laborat aquâ intercute*; ab

'Υδρωψ, ωπος, ὁ, *HYDROPS*, *aqua intercus*: ex ὕδωρ, et ὤψ, *facies*. Th. ὄσσομαι, *video*.

'ΥΔΩ, *celebro*, *cano*, *dico*: qu. ab ᾠδω.

'ΥΔΩΡ, ὕατος, τὸ, *aqua*. Poët. est ὕδωρ, et ὕδος.

'Υὶ, vox minitantis, *hui*.

'Υει, *pluit*; 3. sing. præs. verbi ὕω, f. ὕσω.

'Υειος, ία, ειον, *suillus*: ab ὗς, *sus*.

'Υελος, *vitrum*; pro ὕαλος.

'Υεσθαι, *pluvis irrigari*: ab ὕω, *pluo*.

'Υετίζω, *pluo*, f. ίσω, p. ύετισμαι· ab ὑετὸς.

'Υέτιος, ία, ιον, *pluviosus*: ab

'Υετὸς, ὕ, ὁ, *pluvia*: ab ὕω. Hinc forsan Angl. WET.

'Υετώτατος, άτη, ατον, *maximè pluvius*; superl. à præced.

'Υηνία, vel ὑπνία, ας, ἡ, *hara*; *mores suilli*; *insulsitas*: ab ὗς, *sus*.

'Υης, ε, ὁ ἡ ὁ, *pluvius*; Jovis et Bacchi Epithet. ab ὕω.

'Υθλίω, -ῶ, f. ήσω, *nugor*: ab

'ΥΘΛΟΣ, ὕ, ὁ, *nugæ*, *loquacitas*.

'Υἱάσι, dat. pl. pro υἱοῖς, ab υἱὸς, *filius*.

'Υἱὲ, *fili*; nom. dual. ab υἱὸς.

'Υἷα, acc. sing. et υἱὰς, acc. pl. et

'Υἷας, nom. pl. ab

'Υἱὸς, gen. οῦ, ὁ, *filius*. Th. υἱὸς, idem.

'Υἷῐ, dat. sing. contract. ab

'Υἱῦς, υἷος, et contractè υἷς, ὑός, ὁ, *filius*.

'Υἱοθεσία, ας, ἡ, *adoptio*; q. d. θέσις υἱοῦ, quum pro filio recipitur qui naturâ filius non est.

'Υἷος, gen. contract. ab υἱῦς.

'ΥΙΟΣ, ὕ, ὁ, *filius*: de brutis animalibus dicitur perindè ac hominibus; ut υἱὸς μονοκερώτων, Psal. xxviii. 6. aliquando pro aliquo ex seriis nepotibus ponitur: ut apud S. Matt. υἱὸς Δαβὶδ, Ἀβραάμ.

'Υἱότης, ητος, ἡ, *filiatio*. Th. υἱός.

'Υἱόω, *adopto*; f. ώσω, a. 1. ὑἱωσα, a. 1. m. υἱωσάμην, ω, ατο, à præced. Th.

'Υἰωνὸς, ὕ, ὁ, *nepos*, *filius filii*: ab eod.

'Υἰώσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi υἱόω.

'ΥΚΗΣ, vel ὕκκης, υ, ὁ, et ὕκκη, ης, ἡ, *piscis quidam*.

'Υλα, ης, ἡ, Dor. pro ὕλη, *sylva*.

'Υλαγμα, ατος, τὸ, et

'Υλαγμὸς, ὕ, ὁ, *latratus*: ab ὑλάω, *latro*.

'Υλαῖος, αία, αῖον, *sylvestris*; *luxurians frondibus et sylvescens*; *materialis*: ab ὕλα, *sylva*.

'Υλαὼ, ῆς, ἡ, idem quod ὑλαγμός.

'Υλαυτίω, -ῶ, f. ήσω, idem quod

'ΥΛΑΩ, *latro*; f. ήσω.

'ΥΛΗ, ης, ἡ, *materia quæcunque*, *unde aliquid fit*; *SYLVA*, *ligna*; *alimenta*, *fæces cibi decocti*. Hinc

'Υλήεις, ήεσσα, ῆεν, *sylvosus*, *arboribus opacus*. Th. ὑλή.

'Υληκοίτας, nom. pl. ab

'Υληκοίτης, υ, ὁ, *qui in sylvâ dormit*: ex ὕλη, et κοίτη, *lectus*.

'Υλητόμος, υ, ὁ, *sylvicida*, *lignator*: ex ὕλη, et τέμνω, *seco*; p. m. τέτμημα.

'Υλίαι, ων, αἱ, *præsegmina coriorum*, *res fœculentiæ*: ab ὕλη, *fœx*.

'Υλλὶς τάβμη, *Dorica libra*. Vide Scholiast. Pindar. Pythior. p. 195.

'Υλοτομία, -ᾶς, f. ήσω, *ligna in sylvis cædo*: ab

'Υλοτόμος, υ, ὁ ἡ ὁ, *ad succidendas arbores aptus*; *lignorum cæsor*, *lignator*: ex ὕλη, et τέμνω, *seco*.

'Υλοφάγος, gen. Ion. ab

'Υλοφάγος, υ, ὁ ἡ ὁ, *qui sylvas depascitur*: ex ὕλη, et φάγω, *edo*.

'Υλώδης, εος, ὁ ἡ ὁ, *sylvosus*. Th. ὕλη.

'Υμέας, Ion. pro ὑμᾶς, *vos*.

'Υμεῖς, nom. pl. Dor. pro

'Υμεῖς, *vos*; quod *supra*, à σὺ, *tu*.

'Υμέναιος, υ, ὁ, *HYMENÆUS*, *nuptiarum præses*, *genius*; *nuptiale carmen*; *nuptiæ*: est et nom. Hæretici cujusdam. Th. ὑμήν.

'Υμεναίων, *eorum duco*: *hymenæum cano*: à præced.

'Υμέτερος, έρα, ερον, *vester*, *a*, *um*, ab ὑμεῖς, *vos*. Th. σὺ, *tu*.

'ΥΜΗΝ, ένος, ὁ, *membrana*, *pellicula*, *claustrum virginale*, *HYMEN*, *carmen nuptiale*. Ponitur et ὑμὴν pro ὑμέναιος, acc. sing. f. ῆ, à σὺ, *tu*.

'Υμμας, Æol. pro ὑμᾶς, acc. pl. et

'Υμμι et ὔμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. et

'Υμμι et ὔμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. pl. à σύ

'Υμνᾱδέω, Dor. pro ὑμνέω, *celebrare*: a. 1. infin. act. et

'Υμνάοντας, *cantantes*: nom. pl. part. præs. f. g. Poët. pro ὑμνοῦντας· et

'Υμνίομεν, Dor. pro ὑμνίομεν, *hymno celebramus*; 1. pl. præs. et

'Υμνῡδέω, Dor. pro ὑμνῡδῶ, nom. pl. part. præs. f. g. et

'Υμνῡδοῦ, Dor. pro ὑμνῡδῶ, 3. pl. præs. ind. ab

'Υμνέω, *carmine celebro*; *celebro*, *laudo*, etiam *solutâ oratione*; *carmine peragringo et diffamo*; *accuso*; *deploro*; imperf. ὕμνεον, -ων, f. ήσω, p. ηκα, a. 1. ησα, a. 1. part. act. ὑμνήσας, αντος· ab ὕμνος, *carmen*. Th. ᾠδω, *celebro*.

'Υμνίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à præced.

'Υμνος, ου, ὁ, *hymni cantus*, *laudatio*: à 2. sing. perf. pass. verbi ὑμνίω, *carmine celebro*.

'Υμηναὼς, ῆος, ὁ, et

'Υμηνάων, ωνος, ὁ, *laudator*: propriè carminibus: et

'Υμηνὼς, ὼ, ὸν, *celebratus*, *celebris*: à 3. sing. perf. pass. verbi ὑμνίω, *celebro*.

'Υμνολογία, ας, ἡ, *hymnorum decantatio*.

'Υμνος, υ, ὁ, *HYMNUS*, *carmen in honorem Dei scriptum*. Th. ᾠδω, *celebro*.

'Υμνῦν, imperf. act. et

'Υμνῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὑμνίω, quod vide.

'Υμὸς, *carmini*; dat. sing. ab ὕμνος.

'Υμωδέω, -ῶ, *hymnos canto*: *oraculum edo*; à seq.

'Υμῳδὸς, ὸῦ, ὁ, *hymnorum cantor*. ex ὕμνος, et ᾠδὸς.

'Υν, et ὖν, et ὑν, pro Hebræo *HIN*, *mensuræ genus*.

'ΥΝΙΣ, et ὕνις, ιος, ὁ, *vomer*; qu. ab ὗς, *sus*; quia ut hæc rostro, ita et ille fodit terram.

'ΥΝΝΟΣ, ὕ, ὁ, *equuleus*, *mannus*.

'Υὸς, gen. sing. ab ὗς, *sus*. Th. σῦς, συὸς, ὁ ἡ ὁ, idem.

'Υοσκύαμος, ου, ὁ, *HYOSCYAMUS*, *herba quædam*; δὸς πύαμος, qu. *faba suilla*; Angl. HENBANE.

Digitized by Google

'Υφορβὸς, qui ὗας φόρβει, *subulcus*: ὑφόρβειον, *porcinarium, hara*: ex ὗς, et φόρβω.

* 'Υπαγανακτῶ, *subindignor*.

'Υπαγγιλίσσα, Ion. pro ὑπαγγελοῦσα, f. 2. part. act. fœm. gen. ab

'Υπαγγίλλω, *clàm nuntio*: ex ὑπὸ, et ἀγγίλλω, f. ιλῶ, a. 1. ἤγγειλα.

'Υπάγεται, 3. sing. præs. pass. verbi ὑπάγω.

'Υπαγκένιον, ὁ, τὸ, *cervical*; quod sub ἀγκῶνα ponimus.

'Υπαγορευτέον, *vicissim dicendum*; adj. verbale; ab ὑπαγορεύω.

'Υπαγορεύω, *verba subjicio, respondeo*; *post factum addo verba*: *interpretor, expono*; f. εύσω, p. ὑπηγόρευκα· ex ὑπὸ, et ἀγορεύω, ab ἀγορὰ, ᾶς, *forum*.

'Υπάγω, *subduco*; *subjicio, fugo, subdo*, maximè in med. Est et *defero, in judicium adduco: accuso: abeo, progredior*. In med. est præterea *subjicio mihi illicio in fraudem*: item *subjicio vel suggero alicui aliquid*: [* *morior, mortem obeo*, Matt. xxvi. 24. Marc. xiv. 21. at nusquam hoc significatum apud exteros. Contrà ὑπάγω φρένα τέψας, *vitam dego*. Theog. 917.] præs. imperat. ὕπαγε, *vade*: imperf. ὑπῆγον, ες, f. ὑπάξω, p. ὑπῆχα, a. 2. ὑπήγαγον, ες, ὁ· ex ὑπὸ, et ἄγω, *duco*.

'Υπαγωγὴ, ῆς, ἡ, *subductio, submissio*: à præced.

'Υπαὶ, Pœt. pro ὑπὸ, *à, præ, sub*, &c.

'ΥΠΑΙΘΑ, *coram, rectà*: ex ὑπαὶ, et ἰθύ.

'Υπαιθρος, ον, ὁ ἡ ἡ, *subdialis, qui est sub dio*: ex ὑπὸ, et αἰθρία.

'Υπαιρίομαι, Ion. pro ὑφαιρέομαι.

'Πάλλομαι, f. ξω, *clàm prosilio, subrepo*: a. 1. part. ὑπαλλάξας, αντος· ex ὑπὸ, et ἅλλομαι, f. ξω, *ruo*.

'Υπαίτιον, ου, τὸ, *culpa, noxa*: ab

'Υπαίτιος, ον, ὁ ἡ ἡ, *obnoxius criminì*: ex ὑπὸ, et αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

'Υπακοὴ, ῆς, ἡ, *obedientia*: à p. m. ὑπήκοος, et Att. ὑπακήκοος, verbi ὑπακούω. Th. ἀκούω, *audio*.

'Υπάκουσον, *audi*: Dor. pro ὑπάκουσον, a. 1. imperat. act. et

'Υπακούω, Dor. pro ὑπακούω, a. 1. sub. ab

'Υπακούω, *obedio, auscultò, respondeo, subaudio*: *cedo, admitto*: [* *audio pulsantem ostium et sciscitando cognosco quis sit*, Act. xii. 13. vid. exempla apud Camerar. Raph. Xenoph. et Gesner.] imperf. ὑπήκουον, f. ούσω, p. ὑπάκουκα, a. 1. ὑπάκουσα, a. 1. inf. ὑπακοῦσαι. Ex ὑπὸ, et ἀκούω, *audio*.

'Υπαλαίσασθαι, a. 1. inf. m. ab ὑπαλαίομαι.

'Υπαλαίω, Ion. pro -ω, præs. imperat. m. verbi

'Υπαλαίομαι, *fugio, elabor*: ex ὑπὸ, et ἀλαίω, Poët. pro ἅλλω, *vito*.

'Υπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *immutatio*, et *HYPALLAGE* figura: ab

'Υπαλλάσσω, *muto, immuto, commuto*: *unum loco alterius pono*, seu *exhibeo*: ex ὑπὸ, et ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*.

'Υπαλύξαι, *effugere*: a. 1. infin. act. verbi ὑπαλύσσω.

'Υπάλυξις, εως, ἡ, *effugium*: ab eod.

'Υπαλύσσω, f. ξω, *subterfugio, effugio, evito*: ex ὑπὸ, et ἀλύσσω.

* 'Υπαναχωρέω, *clàm retrò abeo*.

'Υπήνδρος, ον, ὁ vel ἡ, *viro subjectus* seu *obnoxius*: q. d. ὁ vel ἡ, ὑπὸ τὸν ἄνδρα, *qui* vel *quæ est in potestate viri*.

'Υπανίστημαι, *adsurgo honoris causâ alicui, exsurgo*: ex ὑπὸ, ἀνὰ, et ἵστημι, *sisto*.

'Υπανίστασο, *surge*; præs. imperat. m. præced.

'Υπαντάω, -ῶ, *occurro*, f. ήσω, p. ὑπάντηκα, a. 1. ὑπήντησα· ex ὑπὸ, et ἀντάω, *occurro*. Th. ἄντα.

'Υπάντησις, εως, ἡ, et ὑπαντὴ, ῆς, ἡ, *occursus*: à præced.

'Υπαντιάξασα, Æol. pro ὑπαντιάσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ὑπαντιάω.

'Υπαντιάσαι τὸν ἰσηγέτην, *benefactori occurrere*, i. e. *viro de nobis benè merito gratiam referre*: ab

'Υπαντιάω, et -άζω, f. άσω, *obviàm prodeo, incurro, incido*: ex ὑπὸ, et ἀντιάω, seu ἀντάω, *in occursum eo*. Th. ἀντὶ.

'Υπανδρος, ον, ὁ ἡ ἡ, *qui in antris est* vel *degit*: ex ὑπὸ, et ἄνδρες.

'Υπάνεων, Ion. pro ὑφάνσιν, *succendere*.

'ΥΠΑΡ, τὸ, indecl. *visio vera*: el ὄναρ opponitur.

'Υπαργμένα, τὰ, Ion. pro ὑπηργμένα, *quæ jam facta sunt*: ab ὑπάρχω.

'Υπάργυρος, ον, ὁ ἡ ἡ, *in quo argentum est mixtum*: ὑπάργυρος φωνὴ, *vox pecuniâ venalis*. Hoc de illis dicitur, *qui linguam et vocem pretio venalem habent*: ab ἄργυρος.

'Υπαρνὶς, et ὑπάρνιπος, ον, ἡ, *ovis sub se* vel *in se agnum habens*: ex ὑπὸ, et ἄρνες, ἀρνός.

'Υπάρξαι, a. 1. inf. act. verbi ὑπάρχω, *sum*: ab ἔρχω. Th ἀρχὴ.

'Υπαρξις, εως, ἡ, *substantia, res, facultates*: ab eod.

'Υπαρπάζων, Ion. pro ὑφαρπάζων, *surripere*.

'Υπᾶρχεν, Dor. pro ὑπῆρχεν, *erat*, 3. sing. imperf. act. ab ὑπάρχω, *sum*.

'Υπαρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, ortus; beneficium ultrò datum*. Th. ἀρχή.

'Υπάρχοντα, τὰ, *facultates, quæ quis habet*. Vide ὑπάρχω.

'Υπαρχος, ου, ὁ, *qui sub alio imperium obtinet; dux*: idem quod ἔπαρχος· item, nomen Indicum fluvii: ex ὑπὸ, et ἔρχω.

'Υπαρχόντων, gen. singul. præs. p. f. g. et

'Υπάρχουσι, 3. pl. præs. ind. act. ab

'Υπάρχω, ως, ω, *initium do, primus facio aut dico, sum, existo, suppeto, adsum*; sum ὕπαρχα. [* οὐ ἀμυήτους, ἀλλ' ὑπάρχαν, ἰδίους ἀνδρ, Isoc. p. 443. *ne cultor, sed auctor, eos injuriis affecisti*; ὃ ὑπάρξα ἡμῖν ἢ ἰμὶ πόλις, Xen. de Cyri Exped. l. v. p. 394. ed. Hutch. 8vo. *à parte vestrâ stabit mea civitas, præstò erit vobis*.] in 3. pl. ὑπάρχουσι τὰ ὑπάρχοντα, *bona fortunæ, quæ quis habet*; f. ὑπάρξω, p. ὑπῆρχα, a. 1. ind. act. ὑπῆρξα· ex ὑπὸ, et ἄρχω. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, imperium*, &c.

'Υπαυλίδια, adv. ab

'Υπαυλίδιος, ον, ὁ ἡ ἡ, *clypeo tectus*; ex ὑπὸ, et αὐλὶς, ίδος, ἡ, *clypeus*.

'Υπαυλίζω, *sub clypeo latenter incedo, pugno*: Metaph. *sub alicujus patrocinio et tutelâ sum*. Et *armiger alicujus sum*: ex ὑπὸ, et αὐλὶς, *clypeus*.

* 'Υπάτεύω, ας, ἡ, *consulatus*: à seq.

'Υπάτεύω, fut. εύσω, *consulatum gero*: ab ὕπατος.

* 'Υπάτικὸς, ὴ, όν, *consularis*: ab eod.

'Υπατος, ον, ατον, *summus*, a, um: contractè ex ὑπέρατος. Est et ὕπατος, *consul*, quia penes illos erat summa potestas. Aliquando *honoratus, imus*, et *profundus*. Th. ὑπὲρ.

'Υπεῖαι, *subsunt*, Ion. pro ὕπεισι, 3. pl. præs. ind. verbi ὑπειμι, qu. ex ὑπὸ, et εἰμὶ, *sum*.

'Υπείαι, *cultro*; sed vocabulum hoc de mendo suspectum.

'Υπείβαλον, ες, ε, a. 2. ind. verbi ὑποβάλλω, *subjicio, suborno*. Th. βάλλω, *jacio*, f. αλῶ.

'Υπειβλίσσουσι, 3. pl. imperf. m. verbi ὑποβλίσσομαι, *torvè intuor*. Th. βλίσσω, *video*, f. ψω.

'Υπεγγύης, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui sponsionì est obnoxius*: vide in ἐγγυᾶω, *sponsor*.

Digitized by Google

'Τπελδαιεαν, *timuerint*; 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. gem. ε, pro ὑπεδδαιεαν, verbi ὑπεδδίω. Th. δέδω, *timeo*: f. σω.

'Τπεδέδδιεαν, *timuerunt*; per Sync. pro ὑπεδεδίεαν, 3. pl. plusq. p. m. verbi ὑπεδέδω· quod ex ὑπὸ, et δέδω, *timeo*; f. δέσω, p. m. Poët. δέδια, plusq. p. ἤδειεν.

'Τπεδειξε, ας, ι, aor. 1. ind. act. verbi ὑπεδείκνυμι, *præmonstro*: f. ξω, p. ὑπεδέδειχα. Th. δείκνυμι, *ostendo*.

'Τπεδεκτο, *excepit*; Dor. vel Poët. Sync. pro ὑπεδέξατο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὑπεδέχομαι. Th. δίχομαι, *capio*: fut. m. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι, ξαι, κται.

'Τπεδέξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ὑπεδέχομαι, *suscipio*: perf. pass. ὑπεδέδεγμαι. Th. δίχομαι, *capio*.

'Τπεδήνεν, *instruxit*; 3. sing. a. 1. med. verbi ὑπογείθημι, *suppono*. Th. τίθημι, *pono*; fut. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην.

'Τπεδκε, *obedio, succumbo, cedo*: Poët. dicitur ὑπεδύκα, f. ὑπεδύσω, Ex ὑπὸ, et εἶκω, *cedo*.

'Τπεμι, *subsum, adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

'Τπεῖναι, *remittere*; Ion. pro ὑφεῖναι, a. 2. inf. vide ὑφίημι, et ἐνεῖναι, *adesse*; præs. infin. à præced.

'Τπέξαμαι, f. 1. m. verbi ὑπέχω, q. v.

'Τπέρειχον, per Metath. pro ὑπείρεχον, 3. pl. imperf. et

'Τπαρίκοι, *teneat*; 3. sing. præs. opt. ab ὑπερίεχω, *excello*: quod ex ὑπὲρ, *supra*, et ἴχω, *habeo, teneo*.

'Τπέρεχος, ε, ἰ ᾗ ὰ, Ion. et Poët. pro ὑπέρεχος, *eximius, excellens, excellentior*: ab eod.

'Τπέσσυτες, nom. pl. a. 1. part. act. ab ὑπέω, Ion. pro ὑφίημι, *submitto*.

'Τπεσβώντεω, Ion. pro ὑπεισδώντεω, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi ὑπεισδύνω, *subduco*. Th. δύω, *pono*.

'Τπέτασμαι, *clàm aliquo exportatus sum*. Th. πάσμαι, *jaceo*.

'Τπεταρίζω, *clàm exporto*: hinc ὑπεξεπορίσαντο, 3. pl. a. 1. m. ex ὑπὸ, ἐκ, et πορίζω, *fero*.

'Τπεπέμπω, *clàm emitto, submitto*. Th. πέμπω, *mitto*.

'Τπεπρεσθεῖ, *longè præcurrit*; 3. sing. præs. ind. ab

'Τπεπρεσθέω, f. ήσω, *præcurro*: ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, et θέω, *curro*.

'Τπεπροφύγω, *clàm profugio*: ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, et φεύγω, *fugio*; a. 2. ἔφυγον.

'Τπεπροφύγῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. præced.

'Τπερτίθημι, *clàm expono*; *aliquò transportandum curo*. Th. τίθημι.

'Τπερφέρω, *clàm effero*. Ex ὑπὸ, ἐκ, et φέρω, *fero*; f. ἐνέγκω, a. 1. ἤνεγκα.

'Τπεφεύγοντι, Dor. pro ὑπεκφεύγουσι, *clàm fugiunt*; 3. pl. præs. ind. act. verbi

'Τπεφεύγω, *clàm fugio, subterfugio*: ex ὑπὸ, ἐκ, et φεύγω, *fugio*.

'Τπεφύγοις, *effugisset*; Ion. pro ὑπεκφύγοις, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi præced.

'Τπεχωρέω, -ῶ, *ex aliquo loco me subduco*: ex ὑπὸ, ἐκ, et χωρέω, *eo*.

'Τπέλαβον, ις, ε, *suscepi*; aor. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, *suscipio*. Th. λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

'Τπελάφθην, *relictus sum*: aor. 1. ind. pass. verbi ὑπολείπω, *relinquo*; f. ψω. Th. λείπω, *linquo*; a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

'Τπελάφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi ὑπολαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι, p. λέλημφα. Att. ἔλαβα, a. 2. ἔλαβον.

'Τπελύσω, *solvisti*; Ion. pro ὑπολύσω, 2. sing. aor. 1. m. verbi ὑπολύω. Th. λύω, *solvo*: f. σω, a. 1. m. ἐλυσάμην, ω, ατο.

'Τπεμενον, *expectabant*, vel *sustinuerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, *sustineo*: a. 1. ὑπέμεινα, ας, ε. Th. μένω, *maneo*: f. νῶ, p. μεμένηκα.

'Τπέμενεν, 3. sing. imperf. act. ejusd.

'Τπεμνέμενος, *deflexit*; *tristatus est*: 3. sing. perf. act. pro ὑπέμνυσι, verbi ὑπομνύω· quod ex ὑπὸ, et ὀμόω, *inclino*: f. ὀσω, p. ὄμοκα, et Att. redupl. ὀμώμοκα, mutato ο in ε, Epenth. Poët. σθ ν, ὀμώμνυκα.

'Τπεμνήσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὑπομιμνήσκω, *in memoriam revoco*.

'Τπεναντίος, α, ον, [* *contrarius*, nusquam *subcontrarius* ut contendit J. Albert. ad Coloss. ii. 14.] *adversarius*; *obvius, obviàm factus*. Ex ὑπὸ, et ἐναντίος, *adversus*. Th. ἐναντί, *pro*. Hinc

'Τπεναντίως, *variè, è contrario*: adv. à præced.

'Τπέπεφε, Poët. *sub, subtùs*: ex ὑπὸ, et ἔπειφε, *infrà*.

'Τπενόεν, imperf. act. verbi ὑπενόεον, -ῶ, *suspicor*: f. ήσω, p. ὑπενόηκα.

'Τπεξαίρεσις, ιως, ἡ, *subtractio*: ab

'Τπεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *clàm aufero*; *subtraho*: ex ὑπὸ, ἐξ, et αἱρέω, *capio*.

'Τπεξείκω, *eximo, submoveo, clàm de medio tollo*: f. ἕξω, p. ὑπεξῆκα· ex ὑπὸ, ἐκ, et εἴκω, *tollo*.

'Τπεξαλύσκω, *effugio, subterfugio*: f. ξω· ex ὑπὸ, ἐξ, et ἀλύσκω, f. ξω, *evito*: a. 1. ἤλυξα. Th. ἀλέω, idem.

'Τπεξανδύς, *emersus*: præs. vel a. 2. part. ex ὑπὸ, ἐξ, ἀνὰ, et δύω, vel δῦμι, *subeo*.

'Τπέξημαι, *procurro in aliquem*; *impetum facio*; *excedo*, [* *in alicujus aspectum aggredior*, Diod. Sic. p. 616. D. ed. Rhodoman. ὑπεξιόντες, *prodeuntes*: a. 2. part. Herod. l. à c. 176. *subterfugientes*, l. iv. c. 120.] ex ὑπὸ, et ἔξαμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*.

'Τπεξαρέω, *subtraho*: ex ὑπὸ, ἐξ, et ἀρέω, Poët. pro ἐξέω, *traho*.

'Τπεξελθών, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι, *clàm egredior*.

'Τπεξίεχεσθαι, *clàm exire*: ab

'Τπεξιέχομαι, *clàm egredior, me subduco*; *ulciscor, punio*: ex ὑπὸ, ἐξ, et ἔχομαι, *venio*: f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

'Τπεξίσχε, *effugit*, pro quo commun. ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπεξίσχω.

'Τπεξίσχε, *clàm me subduco*. Th. ἴσχω.

'Τπεξίφιον, ες, ι, imperf. act. verbi ὑπεξίφιον.

'Τπεξίσιαν, *se subduxerunt*. Vide ἔπεισαν.

'Τπεξάλυξε, *evitavit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπεξαλύσκω.

'Τπεξούσιος, α, ὁ, *filius familiàs*, propriè qui est ὑπ' ἐξουσίᾳ, *sub potestate*, scil. patria, nondum emancipatus.

'Τπεπλεύσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὑπονηλέω, *subnavigo, sublego*. Th. πλέω, *navigo*; f. πλεύσω, a. 1. ἔπλευσα.

ΤΠΕΡ, Poët. ὑπὲρ, cum gen. *SUPER*, *supra, pro, propter, per, de*; cum acc. *ultra, trans, suprà, præter*, vel *contra*. In compositione notat *supra, super, pro, præ, trans, præter*, et *intensionem*. [* *Pro, in commodum* vel *defensivè*, ut Rom. viii. 31. ὁ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν εἰς παῦ ἡμῶν vel *votivè* προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς, Matt. v. 44. *et orate pro persequentibus et calumniantibus vos*. (2) *Justa*, Ὁ Θεὸς—ὑπερεγὼ ἢ ὑμεῖ—ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας, Phil. ii. 13. *juxta beneplacitum*. (3) *Vice, loco, συμβῆναι ὑπὲρ ἐκείνου ὑπὲρ τοῦ λαοῦ*, Joan. xi. 50. *loco totius populi*; ὑπὲρ τοῦ διακονῆ μοι, Philem. 13. (4) *De*, τὰ δὲ ὑπὲρ ὑπὲρ ἐλεεῖν δοξάσαι τὸν Θεὸν, Rom. xv. 9. *de misericordiâ Deum glorificent*. (5) *Quod attinet ad*, ὑπὲρ τῆς προσ-

Digitized by Google

εἶναι τῆ Κυρίε, 2 Thess. ii. 1. *quod attinet ad adventum Domini*, ut Lat. *super*. (6) Pro διὰ, *per*, ὑπὲρ ἧς ἤσπαι, Soph. Trachin. ver. 721. *per quam moriebatur*. (7) *Per*, in formulâ adjurandi. λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς ἠ γόνων, Hom: Il. χ. *precor per animam et genua*; ἠ μὲν ὑπὲρ σωτερίε λίσσε, Il. ω, *per patrem supplica*. Vid. plura Li Bos. Miscel. cxxii. (8) *Propter*, ὑπὲρ ἀθλίων, Eurip. Hippol. 159. *ob mala*; ἰητὸς ὑπὲρ, Androm. 90. *ob discordiam*: usitatiùs ὑπὸ, vide Markland. ad Eurip. Suppl. 1125.]

'Υπέρα, ας, ἡ, *funis, quo antennarum cornua tenduntur et laxantur*: ab ὑπέρ.

'Υπεράγαν, adv. *valdè, maximè*.

'Υπεραγαπάω, -ῶ, f. ήσω, *deamo*. Th. ἀγαπάω, *diligo*.

'Υπεραγίνομαι, *valdè*: adv. ab

'Υπεράγω, f. ξω, *excello*. Th. ἄγω, *duco*.

'Υπεραίῃ, per Dialys. pro ὑπεραῇ, dat. sing. ab

'Υπεραίης, ίος, ὁ ἡ ἡ, *desuper flans*; ex ὑπὲρ, et ἄω, *flo, spiro*.

'Υπεραινετός, ὴ, όν, *maximè laudabilis*: ex ὑπὲρ, et αἰνετός, *laudabilis*.

'Υπεραίρω, *extollo, supra modum me effero*: item *antecello*: fut. ὑπεράρῶ, p. ὑπηρῆκα, a. 1. ὑπηρῆα, præs. pass. ὑπεραίρομαι, *supra modum efferor*, vel *effero meipsum*: a. 1. pass. ὑπηρέθην, a. 1. inf. pass. ὑπεραρθῆναι.

'Υπέραισχρος, ω, ὁ ἡ ἡ, *supra modum turpis*. Th. αἰσχρός, *turpis*.

'Υπεράκμος, ω, ὁ ἡ ἡ, *florem ætatis excedens*: ex ὑπὲρ, *super*, et ἀκμὴ, *cuspis*; item *flos ætatis*.

'Υπεράκριος, ω, ὁ ἡ ἡ, *qui loca montana incolit*. Th. ἄκρος, *summus*.

'Υπεράλλομαι, *transilio*: ex ὑπὲρ, et ἅλλομαι, *salio*.

'Υπεράλλος, ω, ὁ ἡ ἡ, *eximius, præstans*: ex ὑπὲρ, et ἄλλος, *alius*.

'Υπεράλμενον, *transilientem*, per Sync. pro ὑπερηλάμενον, acc. sing. part. præs. m. verbi ὑπεράλλομαι, *salio*.

'Υπεράνω, et ὑπεράνωθεν, adv. *ctum gen. longè, suprà*. Ex ὑπὲρ, et ἄνω, *sursùm*.

'Υπερασπολογοῦμαι ὑπὸ, pro ὑπὲρ τινὸς ἀπολογοῦμαι, *pro aliquo causam agere*.

'Υπερασπίσαι, a. 1. inf. pass. verbi ὑπερασπίζω.

'Υπερασπίσθαι, *supra modum metuo*: ex ὑπὲρ, et ἀσπάζομαι, *metuo*. apud Herod.

'Υπερασπίζω, *clypeo protego, propugno*. Ex ὑπὲρ, et ἀσπίζω, *clypeo defendo*. Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus*.

'Υπερασπισμὸς, οῦ, ὁ, *defensio, propugnatio*: et

'Υπερασπιστὴς, οῦ, ὁ, *defensor, propugnator, protector*: à part. pass. verbi ὑπερασπίζω.

'Υπερασπιστὴς, 2. l. Att. verbi ὑπερασπίζω.

'Υπερασπίσω, *schematice singo*: f. ὑπερασπίσω, a. 1. ὑπηράσπισα· ex ὑπὲρ, et ἀσπίσω.

'Υπεράφανος, -ω; ὁ ἡ ἡ, Dor: pro ὑπερήφανος, ω, *superbus*.

'Υπεραχθὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *supra modum gravatus et onustus*: et

'Υπεράχθομαι, *iniquissimè animo fero, valdè doleo*. Th. ἄχθος, ους, τὸ, *pondus*.

'Υπερβαίνω, *supergredior, transgredior; transcendo; excedo, supero, antecello; opprimo, vinco; prætereo, omitto, non dico*: f. m. ὑπερβήσομαι, p. ὑπερβέβηκα, a. 2. ὑπέρβην, ης, ῃ ex ὑπὲρ, et βαίνω, *eo*.

'Υπερβάλλω, *præterierit*: 3. sing. præs. sub. act. verbi ὑπερβάλλω.

'Υπερβαλλόντως, adv. *suprà quam, valdè*: ab

'Υπερβάλλω, *projicio ultrà; trajicio: excello, supero: excedo, redundo: contra licet*: f. βαλῶ, p. πκα, p. m. ὑπερβέβλημαι. Th. βάλλω, *jacio*: fut. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

'Υπερβασία, ας, ἡ Ion: -ης, ἡ, *transgressio, contemptus*: ab ὑπερβαίνω.

'Υπέρβασις, εως, ἡ, *transgressio, transitus, præstantia*: *violatio legis*, &c. ab ὑπερβαίνω, *transgredior*. Th. βαίνω, *eo*, fut. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

'Υπερβατὸν, ὔ, τὸ, *HYPERBATON*, figura, *i. e.* trajectus verborum ordo: et

'Υπερβατὸς, ὴ, ὸν, *excellens, præstantissimus*: ab ὑπερβαίνω, *transgredior*: q. v.

'Υπερβῇ, Att. pro ὑπερβῇ, *transgressus fuerit*: 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi ὑπερβαίνω. Th. βαίνω, f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην, a. 2. sub. βᾶ, ᾖς, ᾖ, opt. βαίην, ης, ῃ.

'Υπερβῆναι, *superare*, aor. 2. inf. act. et

'Υπερβῆς, *transeas*, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi ejusd.

'Υπέρβιος, ω, ὁ ἡ ἡ, *violentus, omnem vim excedens, SUPERBUS*: ex ὑπὲρ, *suprà*, et βία, ας, ἡ, *vis, robur*. Hinc

'Υπέρβιον, adv. *suprà vires*: et

'Υπέρβιως, adv. idem.

'Υπερβολάδην, adv. *supra modum*: ab

'Υπερβολὴ, ῆς, ἡ, *exsuperatio, excessus; excellentia*; *HYPERBOLE*, figura; *dilatio*: ὑπερβολαὶ, *saltus, loca montana*: ab ὑπερβάλλω.

'Υπερβολὶς, ὰς, ἡ, *excessus*: ab eodem.

'Υπερβολιώτης, ὰ, ὸν, *excedentis, tenuius, superans fidem*.

'Υπερβόρεοι, ων, οἱ, *populi, qui ultra Aquilonem habitant*. Th. Βορέας, *Boreas*.

'Υπέρβατον, acc. sing. ab

'Υπέρβατος, -ατὴ, -ατὸν, *valdè litoratus*: à ὑπερβῆ, *litoratus*.

'Υπερβία, per Sync. pro ὑπερβάλλω, acc. sing. ab

'Υπερβὶς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *qui metu superatur aut frangitur*: ex ὑπὲρ, et βίος, ους, τὸ, *metus*. Th. βίομαι, *timeo*.

'Υπερβίθω, *supra modum timeo*. Th. βίθω, *timeo*.

'Υπερδίκιος, f. ήσω, *cursum ago pro*: ex ὑπὲρ, et δίκη, *jus*.

'Υπέρδικος Νέμεσιν φεύγειν, *Nemesin ultricem evitare*. Vid. Scholia Pindar. Pythior. Od. x. ab

'Υπερδίκως, *supra modum justus*. Th. δίκη, *jus*.

'Υπερδεδόρμηκεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω, *præter-curro*. Th. τρέχω, *curro*, fut. δρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

'Υπερδυνάμιος, *prævaleo*: f. ώσω, a. 1. ὑπερεδυνάμωσα, *prævalui*: ex ὑπὲρ, et δύναμαι, *possum*, a. 1. pass. ἐδυνάσθην.

'Υπερείλυσε, σε, τὸ, a. 2. m. verbi ὑπερειλύομαι, *supra pono*. Th. εἰλύω, *pono*, f. ύσω, a. 2. ἔλυσα.

'Υπερείδω, *conniventiâ dissimulo*; f. m. -άσομαι, a. 2. ὑπερεῖδον, a. 2. part. act. ὑπερεῖδὼν, οῦσα, ὸν ex ὑπὲρ, ἐπὶ ἰδὼν, *video*, aor. 2. εἶδον, et ἴδω· item *confirmo, suffulcio*: ex ὑπὸ, *sub*, et ἐρείδω, *fulcio*.

'Υπερείσαι, a. 1. inf. act. ab ὑπερείδω, *suffulcio, fulcimine suppono*: ex ὑπὸ, *sub*, et ἐρείδω, *fulcio*.

'Υπερεινεσα, adv. *ultra, trans*: ab

'Υπερεινέω, *extendo me ultra quam fas est*: f. ὑπερεινέσω, a. 1. ὑπερεῖνεινα· ex ὑπὲρ, ἐν, et τείνω, *tendo*.

'Υπερεινέω, *solvo pro*: et hinc

'Υπερεινέως, ως, ὁ, *dependit, dependens*: ex ὑπὲρ, ἐν, et τίω, seu τίνω, *solvo*.

'Υπερεκχέω, *super effundo*: ex ὑπὲρ, ἐκ, et χέω, *fundo*, f. χύσω, imperf. ὑπερεξέχυνον.

'Υπερεκχύνω, *nimium effundo*: f. ὑπερεκχύσω, p. ὑπερεκκέχυκα· ad

ὑπερεκχύσομαι, superfluo: ex ὑπὲρ, ἐκ, et χέω, f. χεύσω. Th. χέω, fundo, f. χεύσω.

Ὑπερελθὼν, qui superavit, qui vicit: a. 2. part. act. ab ὑπερέρχομαι.

Ὑπερεντυγχάνω, interpello, intercedo: ex ὑπὲρ, et ἐντυγχάνω, q. v.

Ὑπερέφω, 3. sing. f. 1. ab ὑπερίχω, q. v.

Ὑπερεξελυσίμισθα, 1. pl. f. 1. m. ab

Ὑπερεξέρχομαι, digredior: ex ὑπὲρ, ἐξ, et ἔρχομαι, venio, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, et per Syncop. ἦλθα.

Ὑπερεπαίρω, admodum effero; a. 1. ind. pass. ὑπερεπάρθην, ης, η· ex ὑπὲρ, ἐπὶ, et αἴρω, tollo.

Ὑπερεπιθυμέω, admodum desidero: ex ὑπὲρ, et ἐπιθυμέω, desidero, quod vide.

Ὑπερεπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπερεπλεονάζω, superabundo, f. άσω· ex ὑπὲρ, ἐπὶ, et πλεονάζω, plus habeo, quod à πλέων, seu πλείων, amplior, compar. à πολὺς, multus.

Ὑπερέρχομαι, supervenio; supero, trajicio: ex ὑπὲρ, et ἔρχομαι, venio, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθα.

Ὑπερέσχε, protexit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπερέχω, emineo, præsto.

Ὑπερευφραίνω, mirum in modum lætitiâ afficio.

Ὑπερεφάνης, vide ὑπερήφανος.

Ὑπερέφθιτο πατρὸς, pro ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἔφθιτο· id est, ἐφονεύθη, ὑπὲρ ἦλθεν, qui pro patre periit, ac cæsus est. Vide ἔφθιτο.

Ὑπερέχω, teneo super aut suprà; superemineo, præstantior sum, supero: τὸ ὑπερέχον, eminens, præs. part. et in n. g. pl. τὰ ὑπερέχοντα, sublimia; f. ὑπερέξω, a. 2. ὑπερέσχον ex ὑπὲρ, et ἔχω, habeo, f. ἕξω, et σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Ὑπερήδομαι, supra modum delector. Th. ἡδὺς, ἡδεῖα, ἡδὺ, suavis, lætus.

Ὑπερημερία, ας, ἡ, dilatio ultra præscriptum diem; fœnus pro debito ad diem non soluto: ab

Ὑπερήμερος, ου, ὁ ἡ ἡ, præteriens diem promissum, vel conditum; [*qui intra diem non persolvit debitum. At (2) cum gen. ad alios transfertur, ut ὑπερήμερος τῶν γάμων, quæ florem ætatis excessit, Luc. Phil. in Ep. μηδὲ σεαυτὸν νόμιζε ὑπερήμερον τῆς τύχων ἀπρόσκοπος, ne putes te ætatem excessisse quâ audiendi sunt poëtæ. At ὑπερήμερον ἀποφάσκειν τινὰ, apud Dem. et passim, tarda nomina acerbè compellare, et moræ pretium exigere, Dup. in Theophr. Char. p. 861.] ex ὑπὲρ, et ἡμέρα, dies.

Ὑπερημίσεις, excedentes numero dimidium. Th. ἥμισυ, εος, dimidius.

Ὑπερήορίη, ultra virum possum, superbia: ab

Ὑπερήορος, ορος, ὁ ἡ ἡ, superbus, supra modum virilis, fortis: ex ὑπὲρ, et ἀνὴρ.

Ὑπερῆρα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπεραίρω, extollo, excedo, supero: quod ex ὑπὲρ, et αἴρω, tollo, f. ἀρῶ, a. 1. ἦρα.

Ὑπερήφανα τέκνα, superba proles. Vide ὑπερήφανος.

Ὑπερηφανία, ας, ἡ, superbia, fastus: ab

Ὑπερήφανος, ου, ὁ ἡ ἡ, superbus, qui supra alios vult videri: ex ὑπὲρ, super, et φαίνω, apparco, ostendo.

Ὑπερηφάνως, adv. arrogantèr, superbè: à præced.

Ὑπερθε, seu ὕπερθεν, desuper, suprà; ὕπερθε βάλλων, Poët. pro ὑψὲν, extollere, in altum evehere. Th. ὑπὲρ, super.

Ὑπερεμπολῶ, licitor, liceor, pretium augeo; tanq. ab ὑπέρθεμα, pretium superadditum. Th. τίθημι.

Ὑπερθεμπολησμὸς, licitatio, adjectio: et

Ὑπερθεμπολητὴς, licitator: ab ὑπερεμπολῶ.

Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, dilatio, mora, procrastinatio: ab ὑπερτίθημι, differo. Th. τίθημι, pono.

Ὑπερθορέονται, 3. pl. præs. m. verbi seq.

Ὑπερθορέω, transilio. Th. θόρω, vel θορέω, salio.

Ὑπέρθορον, a. 2. ind. act. verbi præced.

Ὑπερθῦμος, ου, ὁ καὶ ἡ, magnanimus: ex ὑπὲρ, et θυμὸς, ὦ, ὁ, animus.

Ὑπερθύριον, superliminare: et

Ὑπερθύρη, idem: ex ὑπὲρ, et θύρα, janua.

Ὑπερίδης, ου, ὁ, HYPERIDES, filius Glaucippi, orator Atheniensis, discipulus Platonis et Socratis.

Ὑπεριδὼν, ὄντος, a. 2. part. act. verbi ὑπεροράω, conniventiâ dissimulo, q. v.

ΤΠΕΡΙΚΟΝ, ου, vel ῶν, ῦ, τὸ, HYPERICUM, herba.

Ὑπερίμβας, gen. Æol. pro ου· ab

Ὑπερίμβης, ου, ὁ, nom. Patron. Solis, ab Ὑπερίων.

Ὑπερίονος, gen. sing. ab

Ὑπερίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, supergrediens. Epith. Solis, qu. ὑπὲρ ἰὼν, super iens; item filius Cœli et Terræ, pater Auroræ, Solis, et Lunæ.

Ὑπερισχύω, vigeo, prævaleo; f. ύσω, p. κα· ab ἰσχύω, possum.

Ὑπερκεῖμαι, superjaceo, præcedo, immineo.

Ὑπερκεράσσω, superinfundo, f. -κεράσω, p. -κέκρασμαι· ex ὑπὲρ, et κεράννυμι, misceo.

Ὑπερκαταφὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, Luc. Necyom. pudibundus, supra modum tristis: ex ὑπὲρ, κατὰ, et φάω, luceo.

Ὑπερκερίζω, cornu circumvenio, alterum cornu hostis supero: ex ὑπὲρ, et κέρας, cornu.

Ὑπερκεκρίσεως, exsaturaveris, 2. sing. a. 1. opt. act. verbi seq.

Ὑπερκορέω, exsaturo, f. έσω· ex ὑπὲρ, et κορέω, satio.

Ὑπερκρατέω, -ῶ, superior sum: ex ὑπὲρ, et κρατέω, teneo.

Ὑπερκρεμάω, et ὑπερκρεμάννῦω, super vel suprà suspendo. Th. κρεμάω, seu κρεμάννυμι, suspendo, f. κρεμάσω.

Ὑπερκύδανρα, acc. sing. ab

Ὑπερκύδας, αντος, ὁ, gloriâ supereminens: ex ὑπὲρ, et κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Ὑπερκύπτω, f. ψω, caput profero ad prospiciendum; exsupero.

Ὑπερμάχης, ου, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro ὑπερμάχων.

Ὑπερμάχω, f. ήσω, propugno. Th. μάχομαι, pugno.

Ὑπερμεγάθης, Ion. pro

Ὑπερμεγέθης, εος, ὁ ἡ ἡ, supra modum magnus. Ex ὑπὲρ, et μέγεθος, quod à μέγας, magnus.

Ὑπερμενέος, gen. sing. ab

Ὑπερμενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, præpotens, dat. sing. ὑπερμενεῖ. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Ὑπερμήκης, εος, ὁ ἡ ἡ, præcelsus, prælongus, ingens: à μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Ὑπέρμορον, et ὑπέρμορα, præter fatum, contra quod in fatis erat: à μοῖρα, vel μόρος, fatum. Th. μέρω, divido.

Ὑπερνεφὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, nubes excedens.

Ὑπερνικάω, -ῶ, victor sum, longè supero; fut. ήσω, p. ὑπερνενίκηκα. Th. νικάω, vinco.

Ὑπερνότιος, ου, οἱ, populi qui supra Austrum habitant. Th. νότος, ου, ὁ, Notus, Auster.

Ὑπέρογκος, ου, ὁ ἡ ἡ, prætumidus, superbus: ex ὑπὲρ, super, id est, nimis, et ὄγκος, ου, ὁ, tumor, fastus.

Ὑπεροικία, supra habito. Vide οἰκέω.

Ὑπέροικος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in superiori parte domûs domicilium seu sedes habet: ex ὑπὲρ, et οἶκος.

Ὑπεροπλία, ας, ἡ, superbia, dat. pl. Ion. ὑπεροπλίῃσι· ab

Ὑπερόπλος, ου, ὁ ἡ ἡ, robustissimus, insolens, audax, cujus robur ar-

Digitized by Google

ma superat : ex ὑπὲρ, super, et ὅπλον, ι, τὸ, arma.

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ, superbus : et

Ὑπερηνορέων, ονος, ὁ, ἡ, ὀν, qui contemnere et superbè despicere solet ; superbus. Th. ἴσταμαι, video.

Ὑπερηνορέωνος, more eorum qui superbè contemnunt : à præced.

Ὑπερόρασις, εως, ἡ, despectio, contemptus : ab

Ὑπερορᾶω, contemno, negligo ; f. ὄψω, p. ὑπερώρᾱκα· ex ὑπὲρ, et Th. ὁράω, video.

Ὑπερορῶντας, acc. pl. part. præs. act. verbi præced.

ΥΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, pistillum. Veteres mortario usi fuerunt pro molis.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, excellentia : ab ὑπερέχω, quod vide.

Ὑπερόχους, Dor. pro ὑπερέχους, ingentes, immanes, acc. pl. ab ὑπέροχος.

Ὑπεροχώτατα, ας, ὁ, Dor. pro ὑπεροχωτάτη, ης, ἡ, excellentissima : ab eod.

Ὑπερῳΐα, ας, ἡ, despectus, contemptus ; item superbia. Th. ἴσταμαι, video.

Ὑπερῳΐης, εως, ἡ, idem.

Ὑπερπεδᾶσι, Dor. pro ὑπερπηδᾶτε, transilitis, 2. pl. præs. ind. verbi ὑπερπηδάω.

Ὑπερπηδάω, -ῶ, transilio : ex ὑπὲρ, et πηδάω, salto.

Ὑπερπλησιάσω, superabundo ; f. ύσω, a. 1. ὑπερεπλησίασα, præs. pass. ὑπερπλησιάσομαι, vehementèr exundo : cum dat. ex ὑπὲρ, et πλησιάζω, eximius, præstans. Th. πλέω.

Ὑπερπλησιάσως, adv. suprà modum : ex iisd.

Ὑπερπλήμπλημι, supèr impleo : ex ὑπὲρ, super, et πίμπλημι, idem quod πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Ὑπερπίπτω, præterlabor. Th. πίπτω, cado.

Ὑπερπλουτάζω, superabundo, exubero ; fut. ἄσω, a. 1. ὑπερεπλούτησα· ex ὑπὲρ, et πλουτάζω, plus habeo : hoc à πλοῦτος, seu πλέων, amplior. Th. πολὺς, multus.

Ὑπερπλημμύρω, -ῶ, -ίσω, -ῶσι, exundo : ex ὑπὲρ, et πλημμύρα, idem quod πλάμη, æstus maris accedens. Th. πλέος, plenus.

Ὑπερπόντιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. transmarinus, a : ex ὑπὲρ, et πόντος, ου, ὁ, mare.

Ὑπερρᾶγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi ὑπορρήγνυμι, subtùs rumpo ; quod ex ὑπὸ, et ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango, f. ῥήξω, a. 2. ἔρρᾱγον, a. 2. pass. ἐρράγην.

Ὑπερσυντελὴς, ὰ, ὸν, plus quàm perfectus : ex ὑπὲρ, et συντελέω, perficio. Th. τέλος.

Ὑπερσῴζω, superficie tenus sulcum duco : ab ὑπέρσωτος, superl. ab ὑπὲρ, super ; comp. ὑπέρτερος.

Ὑπέρτατα, superba, nom. pl. n. g. ab

Ὑπέρτατος, ἄτη, ατον, superlat. summus, altissimus : item maximus ; in comp. ὑπέρτερος, superior. Th. ὑπὲρ, super.

Ὑπερτερίης, gen. sing. Ion. ab ὑπερτερία, ας, ἡ, storea superior : ab eod. Th.

Ὑπέρτερος, ερα, ερον, superior, compar. ab ὑπὲρ, super, in superlat. ὑπέρτατος, supremus.

Ὑπερτιθέμεν, et ὑπερτιθέμεναι, Ion. et Dor. pro ὑπερτιθέναι, superponere, præs. inf. verbi

Ὑπερτίθημι, superpono, vel superimpono ; ad alium judicem rejicio ; supero : ὑπερτίθεμαι, differo, procrastino : ex ὑπὲρ, et τίθημι.

* Ὑπερτρέχω, supercurro. Th. τρέχω.

Ὑπερυμνητὸς, ὴ, ὸν, vel ὑπερύμνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, superlaudabilis, admodùm laudabilis.

Ὑπερυψόω, -ῶ, in summam effero sublimitatem, f. ώσω, p. ὑπερύψωκα, a. 1. ὑπερύψωσα· ex ὑπὲρ, super, et ὑψόω, in altum tollo. Th. ὕψος, ους, τὸ, altitudo.

Ὑπερφέρω, f. ὑπερίσω, excello, supero. Th. φέρω.

Ὑπερφιὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, præcellens : ab eod.

Ὑπερφίαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, fœdifragus, qui transgreditur jusjurandum quod per phialas factum est : ex ὑπὲρ, supra, et φιάλη, phiala, vas ex quo libamina fundebantur. Exponitur etiam vinosus, superbus.

Ὑπερφιάλως, adv. fœdifragè, superbè, arrogantèr : à præced.

Ὑπερφρονέω, -ῶ, supra modum de me sentio, insolesco ; item suprà sapio : à φρονέω, sapio. Th. φρὴν, mens.

Ὑπερφῦᾶ, et -ῶ, acc. sing. ab

Ὑπερφυὴς, ὶος, ὁ ἡ ὁ, naturæ modum excedens, valdè admirandus, insignis : ex ὑπὲρ, et φυὴ, ῆς, ἡ, natura. Th. φύω, gigno.

* Ὑπερφυῶς, adv. mirificè : à præced.

Ὑπερφωνίω, -ῶ, f. ήσω, valdè clamo : ex ὑπὲρ et φωνίω.

Ὑπερχεὴς, ὶος, ὁ ἡ ὁ, valdè gaudens : ex ὑπὲρ et χαίρω.

Ὑπερχέω, effundo, supereffundo ; f. χεύσω, præs. pass. ὑπερχέομαι, exubero, supereffundor : à χέω, fundo.

Ὑπερχόμαι, subeo : [* cum accus. circumvenio, deludo, Aristoph. in Equit. cum dat. in mentem venit, οὐδὲν ὑπερχεταί μοι τοῦτο, Isocr. Panath. p. 203.] obsequiosè colo. Th. ἔρχομαι, venio.

Ὑπερχύω, diffundo, superfundo ; fut. -χύσω, p. κέχυκα· ἀ χύω.

Ὑπερῷον, ου, ὁ, Ion. ὑπερῴη, palatum, quod summum in ore locum possidet. Th. ὄρος, ους, τὸ, superior pars domûs.

Ὑπερωλέω, retrocedo : ex ὑπὸ, et ἐρωέω, eo, fluo, recedo.

Ὑπερώρησαν, retrocesserunt, 3. pl. a. 1. ind. act. à præced.

Ὑπερῷῶες, idem quod ὑπερῷος, quod vide.

Ὑπερῷον, ου, τὸ, summa ædium pars ; cœnaculum ; palatum : à seq.

Ὑπερῷος, ου, ὁ ἡ, in superiori ædium parte existens. [* contractè ab ὑπερῴϊος, ut παρῷος, à παρῴϊος, Bos.]

Ὑπερώτατος, άτη, ατον, suprèmus, superlat. ab ὑπὲρ, super, compar. ὑπερώτερος, superior.

Ὑπεσσύεται, Dor. pro ὑπέσσυται, suberit, 3. sing. f. 1. m. verbi ὕσταμι, ab ἅμι, sum.

Ὑπέσχον, Dor. pro ὑπέσχοντο, succepi, vel Bœot. Sync. pro ὑπέσχοντο, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑφίσταμι, suppono, subjicio. Th. ἵστημι, statuo, f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Ὑπεστιλάμην, a. 1. ind. m. verbi ὑποστέλλω, subduco. Th. στέλλω.

Ὑπέτυ, pollicitur ; et in 1. pl. ὑπέτυμεν, a. 2. verbi ὑφίσταμι. Th. ἵστημι, sto.

Ὑπετύ, subest ; 3. sing. præs. ind. verbi ὕσταμι, subsum. Th. ἅμι, sum.

Ὑπετρέφε, avertebat : 3. sing. imperf. act. verbi ὑποτρέφω. Th. τρέφω, verto, fut. ψω, aor. 1. ἔτρεψα, a. 2. ἐτράφην.

Ὑπετρέψατο, 3. sing. a. 1. ind. act. ab eod. verbo.

Ὑπέτυχε, sustinuit : 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπέτυχον, sustineo. Th. ἔχω, habeo : f. ἕξω, a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Ὑπέτυχτο, promisit ; 3. sing. a. 2. m. verbi ὑπεσχόμαι, -ομαι, promitto ; fut. m. ὑποσχήσομαι, p. pass. ὑπέσχημαι, a. 2. m. ὑπεσχόμην.

Ὑπέτυχται, pollicitus sum ; perf. pass. verbi ὑποσχέσθαι, vide mox suprà.

Ὑπευάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ὑπεναίω, subjicio, quod vide.

Ὑπέτυξις, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὑπεύθυνος, ου, ὁ ἡ, obnoxius reddendæ rationi ; reus, noxæ : [* scil. ὑπ' ἀνάγκης, ut regatur ab

Digitized by Google

lio, cui rationem reddere cogatur: ex ὑπὸ, et εἰθύνω, inquisitio in eos à quibus magistratus gesti rationem deposcit. Th. εὐθὺς, rectus.

'Υπεινυθῆσ', congressa: pro ὑπεισυθῆσα, a. 1. part. pass. f. g. ab ὑπεινύω, quod ab εἰνάω, sopio; f. ήσω. Th. εἰνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

'Υπέφθη, aor. 2. verbi ὑποφθάνω, prævenio. Th. φθάνω, idem, f. φθάσω, a. 2. ἔφθην· à φθάμι, aor. 2. part. m. φθάμενος.

'Υπέχω, suppono, submitto; sustineo; subeo: cum acc. f. ὑφίξω, aor. 2. ind. ὑπέσχον, ες, ε, præs. part. ὑπέχων, ουσα, ον. Th. ἔχω, habeo.

'Υπήκοος, ν, ὁ ἡ ἡ, obediens: ab ὑπακούω, obedio. Th. ἀκούω, audio; f. σω, p. ἤκουκα, p. m. ἤκουσμαι, et Att. ἀκήκοα.

'Υπήκουον, imperf. act. verbi ὑπακούω, obedio, f. σω, a. 1. ὑπήκουσα, as, ε, et in 2. pl. ὑπηκούσατε, ab eod. verbo.

'Υπηκύσατε, 2. pl. ὑπήκουσε, 3. sing. a 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Υπήνυσαν, subduxerunt: Poët. pro ὑπήνεγκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποφέρω, subduco. Th. φέρω, fero, a. 1. ἤνεγκα, pro ἤνεγκα.

'Υπηνίμιος, ον, qui est sub vento positus. Th. ἄνεμος, ventus. Poët. ἤνεμος.

'ΥΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, barba, pili circa labia.

'Υπηνήνης, ε, ὁ, juvenis, pubescens: à præced.

'Υπήντησα, as, ε, et in 3. pl. ὑπήντησαν, a. 1. ind. act. verbi ὑπαντάω, occurro, fut. ήσω, p. ὑπήντηκα, quod vide.

'Υπηοίασε, obvidm processit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπαντιάω.

'Υπηργμένος, η, ον, qui fuit; perf. part. pass. verbi ὑπάρχω, sum; f. ξω, p. pass. ὑπῆργμαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

'Υπηρεσία, as, ἡ, ministerium: ab ἐρεσία, seu ἀρεσία, remigatio. Th. ἐρέσσω, vel -σσω, remigo; f. ἐρέσω, p. ἤρεκα, p. pass. ἤρεμαι, σαι, ται.

'Υπηρετέει, 3. sing. imperf. pass. ab

'Υπηρετέω, -ῶ, servio, ministro: cum dat. f. ήσω, p. ὑπηρέτηκα, a. 1. ὑπηρέτησα· ab ὑπηρέτης.

'Υπηρέτημα, et ὑπηρέτησις, ministerium: à præced.

'Υπηρέτης, ου, ὁ, propriè remex; sed per Synec. speciei, quilibet minister, famulus: ex ὑπὸ, et ἐρέτης, ου, ὁ, remex. Th. ἐρέσσω, vel -σσω.

'Υπηρετησάμην, ω, ασο, a. 1. med. verbi ὑπηρετέω, quod vide.

'Υπηρετικὸς, ὴ, όν, servilis, ministerialis.

'Υπῆρμαι, perf. pass. verbi ὑπαίρω, attollo: quod ex ὑπὸ, et αἴρω, tollo; f. ἀρῶ, p. ἦρκα, a. 1. ἦρα. a. 1. pass. ἤρθην.

'Υπῆρξε, exstiti: aor. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, sum; fut. ξω, p. ὑπῆρχα. Th. ἀρχὴ, initium.

'Υπῆρχε, as, ε, exstiti: perf. ind. act. et

'Υπῆρχον, ες, ε, imperf. verbi ὑπάρχω. Vide in ὑπῆρξε.

'Υπῆσαν, prominebant: 3. pl. imperf. verbi ὕημι, subsum. Th. ἁμὶ, sum.

'Υπήσουν, Ion. pro ὑφήσουν, fut. 1. ind. ab ὑφίημι, submitto. Th. ἵημι, mitto; f. ἥσω.

'Υπίεσθαι, Ion. pro ὑφίεσθαι, remittere: ab eod. Th.

'Υπίλλαν, claudo: ab ἴλλω, claudo, stringo, oculis connniveo. Th. ἴλλω, ὁ, oculus.

'Υπίσσεσθαι, Ion. pro ὑφίσασθαι, subsidere, subesse. Th. ἵστημι, sto.

'Υπισχνίομαι, -οῦμαι, polliceor, promitto; fut. m. ὑποσχήσομαι, p. pass. ὑπίσχημαι, a. 1. ὑπισχόμην· ab ὑπίσχομαι.

'Υπίσχομαι, polliceor, promitto; ex ὑπὸ, et ἴσχω.

'Υπνάλεος, ία, ιον, somno gravatus, somnolentus. Th. ὕπνος.

'Υπνάω, dormio, somnum capio: ab ὕπνος.

'Υπνομάχια, -ῶν, cum somno pugno. Xen. Cyropæd. II. ex ὕπνος, et μάχομαι.

'ΥΠΝΟΣ, ου, ὁ, SOMNUS: quasi ab ὑπανεμίον, leniter spirare.

'Υπνῶσα, acc. sing. præs. part. act. verbi ὑπνόω, sopio: à præced.

'Υπνόω, dormio; item somnum affero, somnum concilio: ab eod. Th.

'Υπνω, Dor. pro ὕπνῳ, somni, gen. sing. ab ὕπνος.

'Υπνώοντας, Ion. et Poët. pro ὑπνῶντας, acc. pl. part. præs. verbi ὑπνάω, dormio: ab eod. Th.

'ΥΠΟ', (Poët. ὑπαὶ) præp. cum gen. junctum vèrbis passivis et neutris, à, ab, ex, præ, per. Cum dat. SUB, in, cum, ad, auspicio, ductu, comite. Cum acc. sub, de loco et tempore; ad, de loco. 'Υπό τι, quodammodo, aliquatenus. In compositis sæpè significat ὑπὸ, ante, præ; minuit item significatum.

'Υποβαίνω, subeo; inferior sum; progredior. Th. βαίνω, eo; fut. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

'Υποβάλλω, subjicio, suppono; suggero, moneo; objicio; spurium pro genuino, falsum pro vero, vendito: f. βαλῶ, p. ὑποβέβληκα· a. 2. ὑπέβαλον. Th. βάλλω.

'Υποβάς, ᾶσα, ὰν, a. 2. part. act. verbi ὑποβαίνω.

*'Υποβλής, ῆος, decrementum: item basis: ab eod.

'Υποβλήδην, adv. subjiciendo, vel interpellato sermone, excipiendo verba dicentis nondum finitâ oratione: ab ὑποβάλλω.

'Υπόβλητος, ν, ὁ ἡ ὸν, subornatus, Jos. Bell. Jud. v. 10. 4. ab eod.

'Υποβολὴ, ῆς, ἡ, subjectio, culcitra, cujusque generis; subjectio rei falsæ pro verâ; admonitio; sermonis interpellatio; alternatio, ἐξ ὑποβολῆς, per vices; insidiæ occultæ; Figura rhetorica, quâ, quæ pro adversario dici possunt, breviter proposita, breviter confutantur: ab eod.

'Υποβρυχίαν, acc. sing. ab

'Υποβρύχιος, ίου, ὁ ἡ ὸν, aquis submersus: à βρέχω, madefacio.

'Υπόγαιος, ν, ὁ ἡ ὸν, subterraneus. Th. γαῖα.

*'Υπογάμιος, ία, ιον, sub nuptiis jam insecuturis: ἀδίκημα ὑπογάμιον. Philo de certis legg. ad Decal. pertinent. p. 787. injustitia sponsæ ante nuptias ab alio vitiatæ.

'Υπογάστριον, subventrale. Th. γαστὴρ, venter.

'Υπογεγραμμένος, η, ὸν, exemplar: ab ὑπογράφω, scribo; fut. ψω, p. pass. γέγραμμαι.

*'Υπογεγράφθαι, ῆς, ἡ, descriptio: ab

'Υπογράφω, subscribo; describo breviter; delineo: dictata alicujus excipio; præscribo, doceo scribere; probo me; tacitè indico: f. ψω, p. pass. ὑπογέγραμμαι· ex ὑπὸ, et γράφω.

'Υπόγυιον, et ὑπόγυον, adv. nuper, ex tempore: ἐξ ὑπογυίου, subitò: ὑπογυίου, nuper. Th. γοῦν, ου, τὸ, membrum: pl. γυῖα, pedes.

'Υπόγυιος, ν, ὁ ἡ ὸν, et ὑπόγυος, qui jam quasi in manibus est, instans; item recens. Vide præced.

'Υποδάασας, a. 1. part. act. gen. ὰ, verbi ὑποδάω.

'Υποδέδεγμαι, 3. sing. p. pass. ὑποδέχομαι, excipio.

'Υποδειμένους, acc. pl. pass. verbi ὑποδύω, subrigo.

'Υποδεὴς, timidus, humilis: ὑποδεέστερος, inferior: ex ὑπὸ, et δέος, ους, τὸ, metus. Th. δάω, timeo.

'Υπόδεγμα, ατος, τὸ, exemplum, exemplar: ab ὑποδέκνυμι, indico.

'Υποδείδω, subvereor, aliquantulùm metuo; item simp. metuo. Th. δάω, f. σω, timeo.

'Υποδάμεν, per Apoc. pro ὑποδάμενοι, 3. sing. præs. ind. act. Sunt qui velint esse præs. imperat. ab

'Υποδάκνῦμι, *præmonstro, indico*: fut. δάξω, a. 1. ὑπέδαξα, p. χα, perf. pass. -δέδαγμαι, ξαι, ται. Th. δάκνυμι, seu δακνόω, *ostendo*, f. ξω.

'Υποδαμάνω. Vide δαμάνω, *timeo*. Th. δάω, idem.

†'Υποδᾶξαι, a. 1. inf. act. ὑποδάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. et

'Υποδᾶξας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὑποδάκνυμι.

'Υποδάξω, fut. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Υποδεδίκεσθαι, Ion. pro ὑποδέχεσθαι, *suscipere*. Vide ὑποδέχομαι.

'Υποδεῖξαι, Ion. pro ὑποδεῖξαι, q. v. Sic ὑποδείξω, pro -ίξω.

'Υποδεξία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *apparatus quo quis excipitur; commoditas excipiendi*: ab ὑποδέχομαι, *excipio*. Th. δέχομαι, *capio*; f. m. ξομαι.

'Υποδεξίη, ης, ἡ, *susceptio*, Ion. pro præced.

'Υποδεξιος, ία, ων, *susceptor, capax, opportunus*: ab

'Υποδέχομαι, *excipio; probo; promitto*: fut. m. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι, a. 1. m. ὑπεδεξάμην, ω, ατο. Th. δέχομαι, *capio*.

'Υποδέω, *subligo, sub pedibus talaria ligo, calceo*: fut. ήσω, p. δέδεκα, et -ηκα, præs. pass. ὑποδέομαι, *calceor*, vel *calceo me*: p. pass. -δέδεμαι, perf. part. -δεδεμένος, η, ον, a. 1. m. ὑποδησάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ὑπόδησαι· ex ὑπὸ, et δέω, *ligo*.

'Υπόδημα, ατος, τὸ, *calceamentum, solea*: à præced. verbo.

'Υπόδησαι, a. 1. imperat. m. verbi ὑποδέω, *subligo*.

• 'Υποδιαφθείρω, *corrumpo*.

'Υποδιδάσκω, *subdoceo*, f. -δάξω, p. ὑποδεδίδαχα. Th. διδάσκω, *doceo*.

'Υπόδικος, ε, ὁ ἡ, *obnoxius, -a*: cum dat. qu. d. ὁ ὑπὸ δίκῃ, scil. ὤν, *qui subest pœnæ*.

'Υποδμηθῆναι, *subjugata*: aor. 1. part. pass. f. g. verbi ὑποδμάομαι, f. m. ήσομαι, p. pass. δέδμημαι, a. 1. pass. ὑπεδμήθην· ex ὑπὸ, et δαμάω, *domo*, per Synῶ δμάω.

'Υποδοχ ῆς, ἡ, *exceptio, receptaculum*; ωνιvium; *favor in causâ alicujus, approbatio, fides*, quæ, v. gr. *histori tribuitur*: ab ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*.

'Υπόδρα, adv. *torvè*, quasi ὑπ' ὄρᾳ, ab ὑποδρᾶν, *torvè aspicio*, per Epenth. -ᾰ δ. Th. ὁράω, vel ut alii volunt, δέρκω, *video*.

'Υποδρᾰμών, όντος, a. 2. part. act. verbi ὑποτρέχω. Th. τρέχω, *curro*; f. δραξέω, a. 2. ἔδραμον.

'Υποδρᾰ, *famulor, inservior*. Th. δρᾰ́ω, -ῶ, *facio*.

'Υποδρήσων, fut. 1. infin. act. à præced.

'Υποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ, *famulus, minister*: à δρηστὴρ, idem, Ion. pro δραστήρ.

'Υπόδροος, ε, ὁ καὶ ἡ, *subroscidus*. Th. δρόος, *ros*.

'Υποδρώσι, *inserviunt*: Poët. pro ὑποδρῶσι, 3. pl. præs. ind. verbi ὑποδράω.

'Υποδύεται, *suscipere*, a. 1. inf. act. verbi ὑποδύω, *subeo*.

'Υποδῦτις, ου, ἡ, *subucula, vestis interior*: ab

'Υποδύω, *subeo; clàm ingredior; suscipio*. Th. δύω, *subeo*.

'Υποέπω, Poët. pro ὑπάπτω, *assimulo, morem gero, cedo*. Th. ἕπω, *cedo*.

'Υποεργὸς, Poët. pro ὑπουργὸς, ῦ, ὁ ἡ, *adjutor, minister*. Th. ἔργον, ε, τὸ, *opus*.

'Υποζάκορος, ε, ὁ ἡ, *aditui famulus*: ex ὑπὸ, et ζα, intensiva partic. et κορέω, *verro, purgo*.

'Υποζύγῦμι, vel -ῦω, *subjugo, subjicio*. Th. ζεύγνυμι, *jungo*, fut. ξω.

'Υποζύγιον, τὸ, *jumentum subjuge, asina subjugis*: à seq.

'Υποζύξις, et ὑποζύγος, ε, ὁ ἡ, *subjugis*: ex ὑπὸ, et ζυγὸς, *jugum*.

'Υποζώννῦμι, *succingo*: præs. part. ὑποζωννὺς, ύντος, in f. g. ῦσα, in neut. ῦν, ύσ̃ος, f. ξώσω, p. ἔζωκα· ex ὑπὸ, et ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*.

'Υπόθημα, ἄτος, τὸ, *quod supponitur, fundamentum*: ab ὑποτίθημι.

'Υποθερμαίνω, *subcalefacio*, et ὑποθερμαίνομαι, *incalesco*: à Θερμαίνω, id. q. Th. θέρω, *calefacio*.

'Υπόθεσις, εως, ἡ, *fundamentum, basis alicui rei subjecta; suppositio; quæstio proposita; legis casus; argumentum, de quo agitur; conditio, sors; institutum, consilium; causa*, v. gr. δίκης, *timoris; præceptum; opinio*: ab eod.

'Υπόθευ, *suggere: da consilium*: a. 2. imperat. m. Dor. pro ὑπόθες, Ion. -ευ, Att. -ου verbi ὑποτίθημι.

'Υποθύσομαι, f. 1. m. verbi

'Υποθέω, *cursu subeo*. Vide θέω, *curro*.

'Υποθῆκαι, αἱ, *præcepta, admoniones*: ab

'Υποθήκη, ης, ἡ, *suppositio; argumentum*; [• *pignus*, quod tam de *rebus immobilibus* quam *mobilibus* dicitur. Salm. de modo usur. p. 595.] ab ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι.

'Υποθημοσύνη, ης, ἡ, *præceptum, admonitio*: ab eod.

'Υποθήσομαι, *præcepta dabo*: fut. 1. m. à ὑποτίθημι.

'Υποθραύω, *leviter saucio*. Vide θραύω, *ferio*.

'Υποθυμίδες, ων, αἱ, Alcæus. Scribitur et ὑποθυμίδιες. Vide ὑποθυμίδιες.

'Υποθῦμιάομαι, -ῶμαι, præs. pass. et ὑποθυμιώμενος, η, ον, *suffitus*, præs. part. pass. ab

'Υποθῦμιάω, *suffio, odores incendo*: ex ὑπὸ, et θυμιάω, *suffio*.

'Υποθυμίδες, vel ὑποθυμιάδες, *coronæ de cervice pensiles*: à præc.

'Υποθωπεύω, *adulor, subblandior*: ex ὑπὸ, et θωπεύω, idem quod θώσσω, *assentor*.

'Υποιστέον, *ferre oportet, subeundum*: verbale ab ὑποφέρω, *suffero*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

• 'Υποκαλίνω, *demitto, insidior*.

• 'Υποκαθίστημι, *substituo*.

'Υποκαίω, *succendo*. Th. καίω, κω, fut. καύσω.

'Υποκάρδιος, ε, ὁ ἡ, *qui est sub corde*. Th. καρδία, *cor*.

'Υποκάτω, *sub*: præp. ex ὑπὸ, et κάτω, *deorsum*.

'Υποκάτωθεν, adv. *infernè*.

'Υπόκειμαι, σαι, ται, *subjaceo, subjectus sum, constituor*: præs. part. ὑποκείμενος, μένη, μενον, *subjectus, substratus*: f. 1. m. ὑποκείσομαι, η, σεται. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

'Υποκεκρύφω, *suppungo, pungo*. Th. κεντέω, *pungo*.

'Υποκεῖσθαι, *commoveo*. Th. κινέω, *moveo*.

'Υποκλίσσουσα, *abscondens*: præs. part. f. g. ab

'Υποκλίσσω, *suffuror*: item *oculo, prætexo, fallo, dissimulo*. Th. κλίσσω, *furor*: f. ψω, a. 2. ἔκλαφον, p. m. κέκλοφα.

'Υποκλοπὸς, ίδα, ὸν, a. 1. part. pass. verbi ὑποκλίνω, *inclino*. Th. κλίνω, *reclino*: f. νῶ, p. κέκλιμαι.

'Υποκλυόμενος, præs. part. pass. verbi ejusd.

'Υποκλύζω, *subluo, proluo*: inundo. Th. κλύζω, *abluo*.

'Υπόκλῦσις, ιος, ἡ, *subluvies*, id est, *sordes quæ subtùs ex fundo luuntur*: à præced.

'Υποκοίλιον, ου, τὸ, *sumen subventrale*: qu. ὑπὸ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἡ, *venter*.

'Υποκόλπιος, ε, ὁ καὶ ἡ, *qui est in sinu*. Th. κόλπος, *sinus*.

'Υποκορίζομαι, *subblandiens diminutâ voce appello, blandis verbis compello; honestiori*, item *tur-*

Digitized by Google

plori, et *invidioso nomine appello* : ex ὑπὸ, et κρίζομαι.

'Υποκίνιον, Poët. pro *συμφωνῶν, succinere, congruere, convenire* : *sono similis esse* : ex ὑπὸ, et κρίνω, *pectine* seu *radio pulso*.

'Υποκρατηρίδιον, υ, τὸ, *basis crateris* : à κρήτηρ.

'Υποκρίνομαι, *simulo, fingo ; respondeo ; interpretor, explico*, seu *judicium fero* ; f. m. κρινῶμαι, perf. pass. πέκρῖμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ὑπεκρίθην, ης, η, a. 1. med. ὑπεκρινάμην, ω, ατο. Th. κρίνω, *judico*.

'Υπόκρισις, εως, ἡ, *simulatio* ; Angl. HYPOCRISY ; *histrionis gestus, personam alienam referens ; pronuntiatio* seu *actio oratoris ; responsio* : ab ὑποκρίνομαι, quod vide.

'Υποκριτὴς, οῦ, ὁ, *simulator* ; Angl. HYPOCRITE ; *histrio ; interpres*. In voc. ὦ ὑποκριτὰ· ab ὑποκρίνομαι, *simulo*.

'Υποκρώω, f. ὑσω, *citharâ respondeo ; obturbo, interpello, obloquor ; asperè alloquor*. Th. κρόω.

'Υποκρύπτω, *occultè condo, clanculum repono* ; item *dissimulo, celo, subliceo*. Th. κρύπτω, *abscondo*, f. ψω.

'Υπόκρυφα, Poët. pro ὑποκρύφως, ἢ λαθραίως, *clàm, occultè* : à præced.

'Υπόκυκλος, υ, ὁ ἡ, *subtùs rotundus, aliquantùm rotundus*. Th. κύκλος, *circulus*.

• 'Υποκυμαίνω, *fluctuo ; λόγος ὑποκυμαίνων, oratio turgida*.

'Υποκύομαι, f. ὑσομαι, *gravida fio* : ex ὑπὸ et κύω.

'Υποκύπτω, *succumbo, submitto me alicui*. Th. κύπτω.

'Υποκυσσαίνη, ης, ἡ, *prægnans, gravida facta* ; a. 1. part. m. (gem. σ, metri gratiâ) verbi ὑποκύομαι.

'Υπολάθης, 2. sing. a. 2. sub. et

'Υπολαθὼν, όντος, in f. g. ὑπολαθοῦσα, a. 2. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, quod vide.

'Υπολαῖς, seu ὑπολαΐς, ΐδος, ἡ, *curruca*, avis qu.. ὑπὸ τῆς λαᾶς, id est, *sub lapidibus*, vermiculos inquirens.

'Υπολαμβάνω, *suscipio ; excipio*, scil. *insidiis*, &c. undè et ὑπολῆψις *insidiæ*, &c. item *cohibeo, reprimo, suspicor, puto* ; f. m. λήψομαι, p. ὑπείληφα, a. 2. ὑπέλαβον, ες, ε, *suscepi*, a. 2. part. ὑπολαβὼν, όντος, *excipiens*, seu *respondens*. Th. λαμβάνω, *capio*.

'Υπολαμπὴς, ίος, ὁ ἡ, *sublucidus* : ab

'Υπολάμπω, *subluceo*. Th. λάμπω, *luceo* ; f. ψω.

'Υπόλαμπρα, ἄτος, τὸ, *residuum, reliquiæ* : à p. pass. verbi

'Υπολείπω, *relinquo, reliquum facio ; deficio*. In med. *non solvo totum quod debeo* ; f. ψω, perf. ὑπολέλοιφα, perf. pass. ὑπολέλειμμαι, a. 1. pass. ὑπελείφθην, *relictus sum* ; p. med. ὑπολέλοιπα, a. 2. m. ὑπελιπόμην. Th. λείπω, *linquo*.

'Υπολιθρῆναι, a. 1. inf. pass. ὑπολαθρῆς, ῆναι, a. 1. part. pass. verbi præced.

'Υπολίλαιστο, pro ὑπελίλαιστο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὑπολείπω, *relinquo*, quod vide.

'Υπολευκαίνω, *album reddo, ὑπολευκαίνομαι, albesco* ; in 3. pl. m. ὑπολευκαίνοντο· à λευκαίνω, *dealbo*. Th. λευκὸς, *albus*.

'Υπολήνιον, υ, τὸ, *vas, quod τῷ ληνῷ, i. e. torculari subjacet*, et in quod mustum expressum defluit ; item *lacus in torculari* : ex ὑπὸ, *sub*, et ληνὸς, ῦ, ἰ, *lacus torcularii prelî*.

'Υπόληψις, εως, ἡ, *susceptio, responsio, suspicio ; opinio* : ab ὑπολαμβάνω, quod vide.

'Υπολίζων, compar. *aliquantò minor* : ab ὀλίζων, ονος, ὁ ἡ, *parvus, minor*. Th. ὀλίγος.

'Υπολιμπάνω, *relinquo* ; idem cum ὑπολείπω.

'Υπολογίζομαι, f. m. ἰσομαι, *reputo ; excuso, absolvo* ; item *imputo* ; in *rationibus* est *deductionem facio* ; dicitur de *personis quarum ratio habetur* : à λογίζω.

'Υπόλοιπος, η, ον, n. g. ab

'Υπόλοιπος, υ, ὁ ἡ, ὀν, *reliquus, restans* : ab ὑπολείπω, quod vide.

'Υπολύσεις, εως, ἡ, *solutio*.

'Υπολῦω, *subtèr solvo*, de calceis dict. item *solvo, libero*. Th. λύω, *solvo* ; f. σω.

'ΥΠΟΛΩΪΣ, et ὑπολαΐς, *curruca*, avis. Vide ὑπολαΐς.

'Υπομαζοὶ, οῦν, οἱ, *loca quæ sunt sub mammis* : à μαζὸς, οῦ, ὁ, *mamma*.

'Υπόμαξον, a. 1. imperat. verbi ὑπομάσσω, vel -ττω, *subigo, agito* ; f. ξω, p. χα. Th. μάσσω, idem.

'Υπόμαργος, υ, ὁ ἡ, ὀν, *subinsanus*. Th. μάργος, *insanus*.

'Υπομάχαλον, υ, τὸ, *lateralium*, Gloss. puto *laterale tegumentum* ὑπὸ μασχάλῃ.

'Υπόμαυρος, *obscurus, sublucidus* : à μαυρὸς, per Aphær. pro ἀμαυρὸς, ῦ, *obscurus, qui non benè videtur*.

'Υπομένων, οντος, a. 1. part. act. et

'Υπομιμνάσκω, acc. sing. p. part. act. ab ὑπομένω.

'Υπομένω, *sustineo, tolero, expecto, persero*, cum acc. sine casu, *persevero*, f. μενῶ, p. μεμένηκα, p. part. act. μεμενηκὼς, ότος, a. 1. ind. act. ὑπέμεινα, *remansi* ; item cum acc. *sustinui*, p. m. ὑπομεμένα. Th. μένω, *maneo*.

'Υπομιμνήσκω, Dor. pro

'Υπομιμνήσκω, *in memoriam revoco* ; præs. imperat. μίμνησκε, -έτω, *suggere*, 2. sing. præs. sub. μιμνήσκῃς, f. μνήσω, a. 1. ὑπέμνησα, ας, ε, a. 1. inf. act. μνῆσαι, perf. ind. act. μέμνημα, perf. pass. μέμνημαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ὑπεμνήσθην· ex ὑπὸ, et μιμνήσκω, idem quod Th. μνάομαι, *recordor, commemoro* ; f. m. μνήσομαι.

'Υπόμνημα, ἄτος, τὸ, *admonitio, monumentum* : à præced.

'Υπομνηματίζω, *monumentis mando ; commentor ; peto, rogo* ; f. ίσω, p. -ισα, p. pass. -άτισμαι· undè

'Υπομνηματισμὸς, οῦ, ὁ, *decretum, commentum, commentarium*.

'Υπομνηματογράφος, υ, ὁ, *commentariorum scriptor*.

'Υπομνῆσαι, *in mentem revocare* : a. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω, quod vide.

'Υπόμνησις, εως, ἡ, *recordatio, commonefactio* ; ab eod. verbo.

'Υπομνῶσα, f. 1. ind. act. ab eod. verbo.

'Υπομονὴ, ῆς, ἡ, *patientia, tolerantia, expectatio*. ab ὑπομένω, quod vide.

'Υπόμυξις, τὸ μέσον τῶν μυκτήρων, *cartilago*, Gl. quia ὑπὸ μύξῃ.

• 'Υπονέμομαι, *depascor ; defraudo, decipio* : ὕσταις αἱ ποτε μὲν ἀνθεσι ἐπὶ ὑπονέμονται γυναῖκας μοιχάς. Epicharmus Siculus apud Poll. ix. 82. à νέμω.

'Υπονοέω, -ῶ, *suspicor, opinor*, imperf. act. ὑπενόουν, -οῦν, p. πενόηκα· ex ὑπὸ, et νοέω, *intelligo*. Th. νόος, -οῦς, ὁ, *mens, animus*.

'Υπονόημα, ἄτος, τὸ, *conceptus, suspicio*.

'Υποπεύω, *adultero, decipio*.

'Υπόνοια, ας, ἡ, *suspicio*. Th. νόος.

'Υπόνομος, υ, ὁ ἡ, *propriè occultè depascens, cuniculosus* : subst. *cloaca, cuniculus* : ex ὑπὸ, et νέμω, *depasco*.

'Υπονύσσω, *pungo, vexo*, f. ξω, p. ὑπώνυχα.

'Υποπαγοῦσις, p. part. act. nom. pl. verbi ὑποπήσσω, quod à πτήσσω, *expavesco* ; f. ξω, p. πέπτηχα, p. part. act. πεπτηχὼς, et per Crasin Ion. πεπτηκὼς, ότος, et in pl. οἱ πεπτηότες, et Ecstasi Poëticâ πεπτηῶτες. Th. πτήσω, *terrefacio*.

'Υπόσιτρος, υ, ὁ ἡ ὁ, saxosus. Th. σίτρος.

'Υποσπίζω, supprimo: à σπίζω, digitis premo, premo.

• 'Υποσπίνω, subbibo, i. e. plusculum vel largiùs bibo.

'Υποσπάω, decido, me submitto. Th. σπάω, cado: f. 2. m. -σπᾶμαι, p. act. σπάσασα, a. 2. act. ἔσπασον.

'Υπόσπλαχνος, et ὑποσπλάνιος, υ, ὁ ἡ ὁ, planitici subjacens, id est, planus, campestris: à σπλὰξ, ακὸς, ἡ, tabula, planities. Th. σπλανὸς, latus.

'Υποσπλίω, subnavigo, sublego: f. ύσω, a. 1. ὑπέσπλυσα. Th. σπλίω, navigo: f. ύσω.

'Υποσπυόωντος, gen. sing. a. 1. part. act. ab

'Υποσπύω, aliquantùm spiro, adspiro: fut. ύσω, perf. ὑποσέσπυκα, a. 1. ὑπέσπυσα. Th. σπύω, spiro.

'Υποσπώδιον, υ, τὸ, scabellum: q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ, sub pedibus. Th. ποῦς, pes.

'Υποσταίω, qu. dic. sub me esse facio, acquiro, concilio: à ποιέω, facio.

'Υπόστασις, ιος, ἡ, vacca vitulum habens: quæ liberos habet: à πόστις, ιος, ἡ, vitula.

'Υποστρέφω, succendo. Th. στρέφω, incendo.

'Υπόστριος, υ, ὁ ἡ ὁ, alatus. Th. στρίον, ala.

'Υποστυπτεύει, Dor. pro ὑποστυπτεύει, suspicatur, 3. sing. præs. et

'Υποστυπτεύοντες, nom. pl. part. præs. ab

'Υποστυπτεύω, suspicor: observo: ex ὑπὸ, et inusitat. ὀστυπτέω, inspicio. Th. ὄστυπτα, video.

'Υποστύφομαι, f. ξω, præ timore me submitto: formido: à στύφομαι.

'Υποστυφὸς, suspectus: ab eod.

'Υπόστυφος, ιος, ἡ, casus; humiliatio: ab ὑποστύφομαι.

'Υποσυμφόρησα, consuo, compono, f. ψω, p. ὑποσύμφαφα.

'Υπόσφιγγος, υ, τὸ, barba quæ sub naribus nascitur: Lat. mustax. Th. βὶν, ὁ, nasus.

• 'Υπόσχημα, ατος, τὸ, cantilena, quæ saltantibus accinitur. Hymni Apollinares sic dicti. Spanh. de Nummis, vol. ii. p. 523.

'Υποσωθὸς, ένος, a. 1. part. pass. ab

'Υποσώω, succutio, concutio. Th. σείω, quatio, moveo.

'Υποσώμενος, υ, irruens: præs. part. pass. ab

'Υποσώω, irruo: à σώω, agito. Th. νάω, idem.

'Υποσημαίνω, subsignifico, indico: præsignifico: f. ἀνῶ, p. σεσήμαγκα.

• 'Υποσημαίω, ῶ, fut. άσω, notis excipio: ex ὑπὸ, et σημαίω, insignio.

• 'Υποσημάσιος, ιος, ἡ, præcepta per notas ex ore docentis excerpta: à p. pass. verbi præced.

'Υποσκάπτω, suffodio, f. ψω, p. ὑπέσκαφα.

'Υποσκιδάζω, dissipo.

'Υποσκιλίζω, supplanto; decipio: f. ίσω. Hinc

'Υποσκίλσμα, ατος, τὸ, ruina, lapsus.

'Υποσκλασμὸς, ῦ, ὁ, supplantatio.

'Υποσκάω, divello, subtraho, f. ἀσω à σκάω, traho.

'Υποσκαίνη, ης, ἡ, permitterem: a. 2. opt. act. et

'Υποσκὰς, άντος, a. 2. part. act. verbi ὑφίστημι, subjicio, substituo. Th. ἵστημι, sto: f. στήσω, a. 2. ἔστην.

'Υποσκάσαντες, supponentes: Dor. pro ὑποστήσαντες, nom. pl. a. 1. part. ab eod.

'Υπόσκασις, ιος, ἡ, subsistentia, res naturâ et verè subsistens, persona, hoc est, ὑφισάμενον νοερὸν, res per se subsistens, intelligens: subjecta materia de quâ disseritur, hypothesis, principia: item propositio, impr. ap. Diod. opinio, certa persuasio: fiducia, præsentia animi: sedimentum, fæces; insidiæ: statio militum: ab ὑφίσαμαι, subsisto: ab eod. Th.

'Υποσίλλω, contraho, me recipio, seu præ metu subduco. In med. desero signa, seu partes, reformido, refugio: aliquâ ex parte dissimulo, imperf. ὑπέσιλλον, ες, ι, fut. σιλῶ, perf. ὑπέσιλλα, a. 1. ὑπέσιλα, a. 1. m. ὑπεσιλάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. ὑποσίλωμαι, ῃ, ηται, p. m. ὑπέσιλα. Th. σίλλω, mitto.

'Υπόσημα, ατος, τὸ, fulcrum: et

'Υποσῆναι, a. 2. infin. act. et

'Υποσήσομαι, ῃ, ησαι, f. 1. m. verbi ὑφίστημι. Th. ἵστημι, statuo: f. στήσω.

'Υποσήρυμα, ατος, τὸ, fulcrum: ab

'Υποσηρίζω, suffulcio, f. ἴσω ex ὑπὸ, et σηρίζω, statuo.

'Υποσήω, subjiciatur: 3. sing a. 2. imperat. act. verbi ὑφίστημι.

'Υποσολὴ, ῆς, ἡ, contractio animi, timiditas: fuga, desertio: dissimulatio, remissio in agendo: ab ὑποσέλλω, quod vide.

'Υποσοναχίζω, subingemisco: à σοναχίζω, idem quod σονίω, ingemisco: qu. à Th. σονὸς, angustus.

'Υποσρέφαγγος, υ, ὁ, dux secundarum partium.

'Υποσρέφω, converto, reduco: in med. pedem refero, revertor, recido: pass. imperat. ὑπέσρεφοι, -ίσω, imperf. ὑπέσρεφον, ες, ε, fut. ψω, a. 1. ὑπέσρεψα, ας, ε, a. 1. infin. act. ὑποσρέψαι, a. 1. part. act. ὑποσρέψας, ασα, αν. Th. σρέφω, verto.

'Υποσροφὴ, ῆς, ἡ, reditus, conversio: ab ὑποσρέφω, quod vide.

'Υποσρομέω, vel -ῶμι, substerno: imperf. ὑπεσρόμουν, ες, ε, ώσω, p. ὑπέσρωμα, a. 1. ὑπέσρωσα, part. præs. pass. ὑποσρωνύμενος, μένη, μενον, substratus: ex ὑπὸ, et σρωνύω, ideum quod Th. σρόω, sterno: f. ἴσω.

'Υποσρώσας, ασσα, a. 1. part. act. verbi præced.

'Υποσχάζω, ἄσω, subverto: ex ὑπὸ, et σχάζω.

'Υποσχίδω, idem quod ὑσίχω, porrigo, subtùs teneo, &c. Th. ἴχω, habeo.

'Υπόσχω, promitto: Ion. pro ὑπίσχω, a. 2. imperat. act. verbi ὑπισχνέομαι, promitto; f. m. ὑποσχήσομαι, p. pass. ὑπέσχημαι, a. 2. m. ὑπεσχάμην, quod ab ὑπίσχομαι, idem: hoc ab ὑπίσχω, suppono, sustineo. Th. ἴχω, habeo.

'Υπόσχεσις, ιος, ἡ, promissio; significatio verbi: ab ὑπίσχομαι.

'Υποσχήσομαι, f. 1. m. verbi ὑποσχνέομαι.

'Υποσχόμενος, pollicitus: a. 2. part. med. verbi ejusd.

'Υποσχὼν, submittens; a. 2. part. act. verbi ὑπίσχω, quod vide. Th. ἴχω, habeo: a. 2. ἔσχον.

'Υποσώζη, ῆς, ἡ, subjectio: ab ὑποσώσω, quod vide: sed

'Υποσῴζῃ, 3. sing. a. 2. sub. pass. et

'Υποσωσαγήσομαι, fut. 2. pass. ab ὑποσώσω, quod vide.

'Υποσώμην, Ion. pro ὑποσήμην, succidere. Th. σίμνω.

'Υποσαρτάριος, sub Tartarum detrusi. Th. Τάρταρος, υ, ὁ, Tartarus.

'Υποσάσσω, vel -ττω, certo ordine subjicio; subjungo, subigo, in potestatem redigo; f. ξω, p. -τέταχα, a. 1. ὑπέταξα, a. 1. inf. act. τάξαι, a. 1. part. act. τάξας, άσσα, pass. -τάσσομαι, vel -ττομαι, certo loco et ordine subjicior; pareo; perf. pass. -τέταγμαι, ξαι, κται, subjectus sum; a. 2. ind. pass. ὑπετάγην, ες, η, a. 2. imperat. pass. τάγηθι, άτω, et in 2. pl. τάγητι, parete, a. 2. sub. pass. ταγῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. pass. ταγὲις, ἐντος, subjectus: f. 2. pass. ταγήσομαι, ῃ, ησαι, subjiciar; p. m. τέταγμαι, unde ὑποταγὴ, subjectio. Th. τάσσω, vel -ττω, ordino.

Digitized by Google

'Υποτείνω, f. ινῶ, subtendo; suggero. In med. disputando interrogo, propono. Th. τείνω.

'Υποτελίω, persolvo tributum. Th. τέλος, vectigal.

'Υποτίμνω, succido, subtùs seco, præcido. Th. τίμνω, seco: f. μῶ, a. 2. ἔτεμον, perf. τέτμηκα.

'Υποτίθημι, suppono, subjicio; suppono, i. e. veluti principium pono; suppedito; pignori oppono; subjicio alterius potestati; propono, veluti spem. In med. moneo, edoceo; pono, censeo, decerno, propositum mihi habeo; hypothecam do; fingo: f. θήσω, p. τέθεικα, a. 1. ὑπέθηκα, ας, ε, et in 3. pl. ὑπέθηκαν, præs. m. ὑποτίθεμαι, -σαι, -σαι, [pignori accipio. Salm de m. usur. p. 499] præs. part. m. vel pass. τιθέμενος, -μένη, -μενον, a. 2. part. m. θέμενος. Th. τίθημι, pono.

'Υποτιμάω, supra modum honoro; item litem mihi æstimo contra actorem: ex ὑπὸ, et τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.

'Υποτίτθιος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui adhuc à mamillâ pendet et lactat: à τίτθος.

'Υποτοπέω, Ion. pro ὑποτοπεύω, suspicor.

'Υποτρέχω, infrà cursu defero; cursu comprehendo; cursu suffugio, insinuo me: f. δραμοῦμαι, ας, ε. Th. τρέχω, curro.

'Υποτρέω, perterrefacio. Th. τρέω, tremo.

'Υποτρομέω, tremore succutior: à τρομέω, tremo.

'Υπότροπος, υ, ὁ ἡ ἡ, rediens, redux. Th. τρέπω, verto; f. ψω, p. m. τέτροφα.

'Υποτρόχαλα, rotundè: à

'Υποτροχάω, idem quod ὑποτρέχω.

'Υποτυγχάνω, appositè respondeo. Th. τυγχάνω, sum; f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

'Υποτυπόω, delineo: repræsento: ex ὑπὸ, et τυπόω, figuro, quod à τύπος, υ, ὁ, figura. Th. τύπτω, verbero; f. ψω, p. φα, p. m. τέτυπται.

'Υποτύπτω, suffringo; eximo fundo. Th. τύπτω.

'Υποτύπωσις, εως, ἡ, rei alicujus informatio; exemplar; Fig. Rhetorica, quâ species rei audientibus vel legentibus accuratè exprimitur: ab ὑποτυπόω.

'Υποτυχόω, quæ scitè respondit: aor. 2. part. act. fem. g. ab ὑποτυγχάνω.

'Υπουλος, υ, ὁ ἡ ἡ, subdolus, quasi sub cicatrice latens: ex ὑπὸ, et οὐλὴ, cicatrix.

'Υπουράνιος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui sub cœlo est; item cœlestis. Th. οὐρανὸς, ῦ, ὁ, cœlum.

'Υπουργία, -ᾶς, operam navo, adjuvo, inservio: ab ὑπουργός.

'Υπούργημα, ατος, τὸ, ministerium: à præced.

'Υπουργὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, adjutor, minister: cujus ὑπ' ἄλλῳ ἔργον.

'Υποφαίνεσθαι, præs. infin. pass. ab

'Υποφαλύσσω, declaro, subostendo. Th. φαίνω, ostendo; f. φανῶ, p. πέφαγκα.

'Υποφᾶσις, ιος, ἡ, Poët. et Dor. pro ὑποφῆνις, subvates, vatis alicujus ministra; interpres, antistita: vide in ὑποφήτης.

'Υπόφασις, ιος, ἡ, cum aliquid levitèr apparet. Th. φάω, luceo.

'Υποφέρω, suffero, sustineo; auferо: subduco; submitto; exprobro. In pass. recedo, incedo; labor, ruo in deterius; non firmitèr sto: auferor; eximor, absum: f. -οίσω, a. 1. ὑπήνεγκα, a. 2. inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero.

'Υποφήτης, υ, ὁ, propheta, vel prophetæ minister: interpres, antistes oraculi: à φημὶ, seu φάω, dico.

'Υποφθάνω, præveniens: a. 2. part. m. verbi

'Υποφθάνω, prævenio. Th. φθάνω, idem f. φθάσω, a. 2. ἔφθην.

'Υποφθὰς, aor. 2. part. act. verbi præced.

• 'Υποφοίνιον, υ, τὸ, cædis præmium. Aristid. vol. II. p. 436. et apud Suidam. à φόνος.

'Υπόφορος, υ, ὁ ἡ ἡ, tributarius: ab ὑποφέρω.

• 'Υποχαίρω, supra modum gaudeo.

'Υποχείριος, υ, ὁ ἡ ἡ, in potestatem redactus: ex ὑπὸ, et χεὶρ, ἡ, manus.

'Υπόχυμα, ατος, τὸ, liquor, humor: idem ac χυμὸς. Th. χέω, fundo.

• 'Υποχος, subjectus; πάντα τοῖς Θεοῖς ὑπόχα, omnia Diis subjecta sunt. Xenoph. de Cyri Exped. l. ii. p. 153. Hutch. 8vo. ex ὑπὸ, et ἴχω.

'Υπόχρεως, -ω, ὁ ἡ ἡ, debitor. Th. χρέος.

'Υποχρίσεσθαι, inf. pass. verbi

'Υποχρίω, lino, pingo: à χρίω, idem.

'Υποχυνῆς, ῆος, ἡ, vas quo lychno oleum adfundant: à χύω, fundo.

'Υποχωρέω, secedo, clàm me subduco, fut. ήσω, p. πεχώρηκα, a. 1. ὑπεχώρησα, ας, ε. Th. χωρέω, eo, accedo.

'Υπόψαμμος, υ, ὁ ἡ ἡ, aliquid arenæ habens mistum, arenosus. Epith. terræ. Th. ψάμμος, arena.

'Υποψία, ας, ἡ, suspicio; opinio: gen. pl. -ψιῶν à seq.

'Υπόψιος, υ, ὁ ἡ ἡ, suspectus: ex ὑπὸ, et ὄψις.

'Υποψιάζω, resupino: à

"ΥΠΤΙΟΣ, -ία, -ιον, supinus, resupinus: qu. ab ὑπό.

'Υποψιλίνος, -ία, -ιον, vel υ, ὁ ἡ ἡ, qui sub ulnis gestari solet. Th. ὠλένη, ἡ, ulna.

'Υπώπιον, scil. κυβ, ab ὑπώπιον, aspectus: quasi d. suboculare, pars quæ subjacet oculis; item sugillatio sub oculo orta ex ictu: [* per Metaph. infamia. Auli filius ita se gerit, ut ejus consulatus non consulatus sit, sed Magni nostri ὑπώπιον, Cic. ad Att i 20.] ab ὤψ, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

'Υποπιάζω, plagis contundo, domo, validis ictibus subjicio reluctantem; f. άσω, p. ὑποπίακα· ab

'Υπώπιον, υ, τὸ, vide ὑπώπιον.

'Υπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes montis: ex ὑπὸ, et ὄρος, ους, τὸ, mons, Dor. ὄρεος.

'Υποφέφιος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui sub tecto, seu camerâ est, domesticus: ex ὑπὸ, et ὀροφὴ, contignatio. Th. ἐπίθημι, ἐπω, tecum impono.

"Υραξ, SOREX; mus: à συλλω rostro ab ὗς, sus, porcus. Th. σῦς, idem.

"Υφαιν, favus; examinis opus: ab

"ΥΦΟΝ, υ, τὸ, examen.

'Υφὶς, sporta: ab ὑφαω, quia aliquid à viminibus nexum seu plexum.

'Υφίσιον, ῦ, ὁ, vas viminium: à præced.

'Υφλὸς, ὁ ἡ ἡ, ollæ operculum: quia ollæ ἐνύφανται, inseritur: ab ὑφαω, insero.

"ΥΡΧΗ, ης, ἡ, instrumentum, in quo nauiæ onera bajulant; vas fictile: Sed

'Υρχὸς, οῦ, ὁ, porca seu porcus fœmina.

"Υς, ὑός, ὁ ἡ ἡ, sus, porcus, -a. Th. σῦς, idem.

"ΥΣΓΙΝΟΝ, υ, τὸ, plantæ species.

'Υσδος, pro ὄζος, ramus, Sapph.

'Υσδον, pro ὄσδον, id est, ὄζον, oleo, Æol. Sapph. carminibus.

'Υσθῆναι, pluviâ madefactum esse: a. 1. inf. pass. ab ὕω, pluo, f. ὕσω, a. 1. pass.

'Υσιον, υ, τὸ, vimen: quod ab ὕω, pluo.

'Υσπλίνος, victor: à præced.

"Υσσα, lignum quo quid accenditur: qu. fomes ignis.

'ΥΣΜΙ'ΝΗ, ης, ἡ, pugna: ab ὑσμίνω, sustineo. Th. μίνω, maneo.

'Υσμῖνι, pro ὑσμίνῃ, per Metaplasm. dat. sing. præced.

"Υσπληξ, Dor. pro

Digitized by Google

"Τσελιγξ, *scutica, quâ ὄυες*, et alia animalia *πλήσσονται sonus scuticæ vibratæ:* et nominatim *id, quo cursoribus in stadio signum cursûs datur.* Tum *carceres*, unde dimissi incipiunt: item *laquei genus, quo aves capiuntur.*

"Τσεμος, ὄσαμος, vel ὄσκε, *parilus corneus.* Hesych. an ab

'ΤΣΣΟ'Σ, ῦ, ὁ, *verutum, pilum.* [* *Romanorum legionum jaculum.*]

"ΤΣΣΩΠΟΣ, υ, ἡ, *HYSSOPUS*, Angl. hyssop: dicitur et ὄσσωπος, υ, τὸ. Th. ὕσσωπος, *video.*

"Τσἄτα, *postrema*; nom. pl. n. g. ab ὕστατος.

'Τσάτιον, adv. *tandem, postremò*: ab

'Τσάτιος, -ία, -ιον, idem quod

"Τσἄτος, -άτη, -τον, *postremus, ultimus, novissimus, ἵmus*: superl. ab ὕστερος, *posterior.*

"Τσιρα, ας, ἡ, *vulva, uterus.*

'Τσιραῖος, -αία, -αῖον, *postridianus*: τῇ ὑστεραίᾳ, *postridiè.*

'Τσιρίω, -ῶ, *sum posterior; desum:* in 3. pl. ὑστεροῦσι, f. l. ὄσω, p. ὑστέρηκα, a. 1. ὑστέρησα, *defeci, inferior fui*; aor. 1. part. f. g. ὑστερήσασα, ης, ἡ, præs. pass. ὑστερέομαι, -οῦμαι, *deficior, destituor:* perf. pass. ὑστέρημαι, -σαι, -ται, a. 1. pass. ὑστερήθην. [* *παιδὸς ὑστερήσομαι*, Eurip. Iph. in Aul. 1209. *privabor filiâ meâ.* At vero Attici dicunt στερέομαι, vel ἀνοστερέομαι, quod ferè hic restituendum 'Τσιρεῖσθαι τῆς δίξης, *defici gloriâ*, Rom. iii. 23. propriè dicitur de iis qui in cursûs certamine, deficientibus viribus, relinquuntur à tergo. Markland. ad locum Euripidis.] Th. ὕστερος, *posterior.*

'Τσίερημα, ἄτος, τὸ, *penuria, defectus, inopia*; in pl. ὑστερήματα, -ων, τὰ, *reliquiæ*: à præced.

'Τσίερησις, εως, ἡ, *inopia, egestas*: ab eod.

'Τσιρίζω, f. ίσω, idem cum ὑστερέω, *sum posterior*; item *tardo, cunctor, destituor, deficior, superor, vincor*: ab ὕστερος.

"Τσιρον, *post, postea, posteriori loco, seriùs, tardiùs, deinceps, posthac*: à seq.

"ΤΣΤΕΡΟΣ, -έρα, -ερον, *posterior, serior; sequens, secundus; inferior posthabendus, proximè futurus* vel *venturus.*

"Τσιρίξ, ῖχος, ἡ, *HYSTRIX, suis pilos*, aut *porcinas setas habens*, erinacei genus; est et *flagrum ex corio adhuc setis suis munito*; ex ὗς, et ϑρίξ.

"Τσυν, *tuber*: vide suprà ὕδνον.

'Τφ', pro ὑπὸ, *sub*, &c.

'Τφάγω, Dor. pro ἡγοῦμαι, *ciàm duc*, præs. imperat. m. ab ἡγέομαι. Th. ἡγέομαι, *duco.*

'Τφαίνω, *texo; struo; solertèr excogito*, impr. *dolos*: imperf. ὕφαινον, ες, ε, f. ανῶ, perf. act. ὕφαγκα, perf. pass. ὕφασμαι, et Att. ὕφασμαι. Th. ὑφάω.

* 'Τφαιρέω, *subtraho, aufero.* Th. αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ἧρεμαι, a. 2. εἷλον.

'Τφαιρέμενος, præs. part. pass. verbi ὑφαιρέω.

"Τφἄλος, ου, ὁ ἧ, *sub mari latens, qui est intra mare.* Metaph. *subdolus*; ὕφαλος, sc. πέτρα, *petra*, vel *saxum latens*, nempè ὑφ' ἅλι, *sub mari.*

'Τφάντης, ου, ὁ, *textor*: et

'Τφαντὸς, ἡ, ὸν, *textus, a, um*: ab ὑφαίνω, *texo.* Th. ὑφάω, idem.

'Τφάπτω, *accendo, succendo*; f. ψω, p. ὕφαφα. Th. ἅπτω, *accendo.*

* 'Τφαφάζω, *surripio*: ab ἁρπάζω.

"Τφασμα, ἄτος, τὸ, *textura, tela; opus injustum, rapina*: ab ὑφαίνω, *texo.*

'ΤΦΑ'Ω, et -έω, *texo.*

'ΤΦΕ'ΑΡ, -έατος, τὸ, *viscus*, ex abiete; quia potest salvâ arbore ὑφαιρεῖσθαι, *tolli.*

'Τφέμαι, perf. pass. verbi ὑφίημι, *remitto.*

'Τφεμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd. Th. ἵημι, seu ἷω, *mitto.*

'Τφις, -ῖσα, -ἶν, a. 2. part. act. ab ὑφίημι.

'Τφιλαίτερε, Ion. pro ὑφίλοντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὑφαιρέω, *aufero.* Th. αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ἧρεμαι, a. 2. εἷλον.

'Τφιλάσα, ας, ἁ, Dor. pro ὑφιλῦσα, ης, ἡ, *quæ subtrahit* ac *evulsit*, a. 2. part. act. f. g. verbi præced.

'Τφιλόμενος, a. 2. part. m. ejusd.

'Τφὶν, *simul*, ὑφ' ἷν, Gloss.

'Τφίεντες, *demittentes*: nom. pl. a. 2. part. ὑφιὶς, ab ὑφίημι, *demitto.* Th. ἵημι, seu ἷω, *mitto.*

'Τφίξε, 3. sing. f. l. act. verbi ὑπίχνω, *sustineo*, f. ὑφίξω, a. 2. ὑπίσχον, ες, ε. Th. ἴσχω, *habeo.*

'Τφιστὶ, 2. pl. a. 2. m. verbi ὑφίημι, *demitto.* Th. ἵημι, seu ἷω, *mitto.* a. 2. m. ἷμην.

'Τφὴ, ῆς, ἡ, *textura.* Th. ὑφάω.

'Τφηγέομαι, -ήσομαι, *præeo, incipio*; item *hortor, suadeo*; *dicto; doceo*; *ciàm duco.* Th. ἡγέομαι, *duco*, f. med. -ήσομαι, p. pass. ἧγημαι.

'Τφῆκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑφίημι.

'Τφῆνα, *texui*, a. 1. ind. act. et

'Τφῆναι, a. 1. inf. act. et

'Τφηνάμην, -ω, -ατο, a. 1. m. verbi ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, *texo.*

'Τφηνίοχος, ου, ὁ, *administer auriga, auriga*: ex ὑπὸ, et ἡνίοχος υ, ὁ, *auriga*: quod ex ἡνία, ας, ἡ, *habena*, et ἴσχω, *habeo.*

'Τφηρέτευ, 3. sing. imperf. pass. verbi ὑφαιρέω, *aufero*, f. ήσω, p. ὑφήρημαι, a. 2. ὑφείλον. Th. αἱρέω, *capio.*

'Τφήσεται, *aliquantò minor et junior*: ex ὑπὸ, et ἧσσων vel ἧσσον, ονος, ὁ ἧ, *minor.*

'Τφέφασται, *subtectus est*, 3. sing. perf. pass. Att. redupl. verbi ὑφάω, *texo*, perf. act. ὕφαγκα, perf. pass. ὕφασμαι, et Att. redupl. ὑφέφασμαι, substituto ε pro υ.

'Τφίημι, f. ήσω, *submitto, demitto*: ὑφίημι, at ὑφίεμαι, *remitto, concedo, cedo*: ex ὑπὸ, et ἵημι, *mitto.*

'Τφίστη, Dor. pro ὑφίστει, 3. sing. præs. ind. verbi præced.

'Τφίσταμαι, *suppono, substituo*: *recipio*: *polliceor*: in aor. 2. et perf. neutraliter dicitur *subeo, succedo, sustineo*: ὑφίσταμαι, *supponor, sufficior, excipio impetum, tolero*: est etiam in med. *subsideo, demergor, occultè sto, digredior. puto, polliceor, recipio*: ex ὑπὸ, et ἵστημι, *sto.*

'Τφορῶ, -ῶ, et ὑφοράομαι, -ῶμαι, *suspicor, suspectum habeo*: ex ὑπὸ, et ὁράω, *video.*

'Τφοχλὸς, ὗ, ὁ, idem quod συφοχλὸς, *subulcus, qui sues pascit*: ex ὗς, *sus*, et φέρω, *pasco.*

'Τφος, εος, τὸ, *tela, textura.* Th. ὑφάω.

'Τφόωσιν, *texunt*, 3. pl. præs. ind Poët. Pleonasmo pro ὑφάουσι, verbi ὑφάω, *texo.*

'Τφόφασται, vide ὑφέφασται.

'Τψαγόρας, ὁ, *altiloquus*, Poët. pro ὑψηγόρας.

'Τψαυχῆ, *inflat*, 3. sing. præs. ind. ab ὑψαυχέω.

'Τψαυχενίω, -ῶ, f. ήσω, *cervicem effero*: *cervice erectâ incedo*: *superbus sum*: ab ὑψαύχην.

'Τψαυχέω, idem: ex ὕψος, ους, τὸ, *altitudo*, et αὐχέω, *glorior.*

'Τψαύχην, -ενος, ὁ ἧ, *elatam cervicem habens*: *superbus, arrogans*: ex ὕψος, et αὐχέω.

'Τψιφρὴς, et ὑψιφρὴς, et ὑψηφρὴς, ῆος, ὁ ἧ, *altum tectum habens*: *altus*: ex ὕψος, ους, τὸ, *altitudo*, et ἐφέω, *tego.*

'Τψηγόρας, ου, ὁ, *altiloquus, grandiloquus*: ex ὕψος, τὸ, *sublimitas*, et ἀγορὰ, ἡ, *oratio.*

'Τψηλᾶφι, *altis*: dat. pl. Ion. f. g. pro ὑψηλαῖς: ab ὑψηλὸς.

'Τψηλοπέδιος, υ, ὁ ἧ, *arrogans*: q. d. ὑψηλὴς παρδίας ὤν, *qui est altâ corde.*

'Τψηλὸς, ὴ, ὸν, *altus, a, um*: *sublimis, -e*: hinc

Digitized by Google

Τψηλότερος, έρα, έρον, compar. Th. ὕψος, ους, τό, *altitudo.*

Τψηλοφρονέω, -ῶ, *animo efferor;* præs. imperat. ὑψηλοφρόνει, -α, ίτω, ίτων, fut. ήσω, p. ὑψηλοφρόνημα· ab

Τψηλόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *qui est mente elatâ:* ex ὑψηλὸς, *altus,* et φρὴν, ἡ, *mens.*

Τψηλῶς, *sublimè:* adv. ab ὑψηλὸς, q. v.

Τψήνωρ, ορος, *HYPSENOR:* nomen propr.

Τψηριφὴς, vide in ὑψηριφὴς.

Τψηχὸς, ὁος, ὁ ἡ ἡ, *altè sonans;* in plur. ὑψηχέες· ex ὕψι, et ἦχος, υ, ὁ, *sonus.*

Τψι, *altè;* adv. ab ὕψος, *altitudo.*

Τψίβατος, υ, ὁ ἡ ἡ, *altigradus, excelsus:* ex ὕψι, et βαίνω, *eo.*

Τψιβία, nomen ranæ, ab *altâ* voce sic dictæ.

Τψιβρεμέτης, ου, ὁ, *altitonans:* ex ὕψι, *altè,* (Th. ὕψος, *altitudo,*) et βρέμω, *resono.*

Τψίγυιος, υ, ὁ ἡ ἡ, *alta membra habens; altus:* ex ὕψι, et γυῖον, τὸ, *membrum.*

Τψιδὰ, Poët. adv. pro ὑψοῦ, et ὑψόθι, *in alto, in sublimi.* Th. ὕψος, *altitudo.*

Τψίζυγος, υ, ὁ ἡ ἡ, *altijugus; summus trutinator rerum humanarum; altus:* ex ὕψι, et ζυγὸς, *jugum.* Th. ζυύγνυμι, seu ζευγνύω, *jungo.*

Τψίθρονος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui in alto solio sedet:* ex ὕψι, et θρόνος, ὁ, *solium.*

Τψίκομος, *altè comatus:* Epith. quercûs: ex ὕψι, *altè,* (quod ab ὕψος,) et κόμη, ης, ἡ, *coma.*

Τψίλοφος, υ, ὁ ἡ ἡ, Epith. *loci sublimis;* q. d. *qui cristam,* vel *verticem* aut *cacumen in alto habet.* Th. λόφος, *crista,* &c.

Τψιμέδοντος, gen. sing. ab

Τψιμέδων, οντος, *in alto regnans:* ex ὕψι, et μέδω, *impero.*

Τψινεφὴς, ὶος, ὁ καὶ ἡ, *qui est in altis nubibus.* Epith. Jovis: ex ὕψι, et νέφος, ους, τὸ, *nubes.*

Τψίνωτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *altum solum habens:* ex ὕψι, et νῶτος, τὸ, *solum.*

Τψιπετᾶν, Dor. pro ὑψιπετῶν, *altivolantium;* gen. pl. ab ὑψιπέτης, *altivolans.*

Τψιπέτηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *folia in cacumine gerens, altus, excelsus:* ex ὕψι, et πέτηλον, *folium,* quod à πετάω, *pando.*

Τψιπέτης, ου, ὁ, ἡ, *altivolans:* ex ὕψι, et πέτομαι, *volo, -as.* Est et

Τψιπετὴς, ὶος, ὁ ἡ ἡ, *ex alto lapsus:* ex ὕψι, et πίπτω, *cado.*

Τψίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, *altus:* ex ὕψι et πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes,*

Τψιρεφὴς, n. g. ab

Τψιριφὴς, ὶος, ὁ ἡ ἡ, vide in ὑψηριφὴς.

Τψιστος, ίστη, ιστον, *altissimus:* de Deo dicitur: ab ὕψι, adv. *in alto,* comp. ὑψίων, et ὑψίτερος, ίρα, ιρον, superl. ὕψιστος. Th. ὕψος, ους, τὸ, *altitudo.*

Τψιστόνους, acc. pl. ab

Τψιτένων, *qui altâ cervice est:* ex ὕψι, *altè,* (Th. ὕψος, ους, τὸ, *altitudo,*) et τένων, *tendo.*

Τψίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *qui altum et elatum animum habet, superbus:* ex ὕψι, *altè,* et φρὴν, ἡ, *mens.*

Τψοχαίτης, ου, ὁ ἡ ἡ, *altè comatus:* ex ὕψι, *altè,* et χαίτη, ἡ, *coma.*

Τψόθι, adv. *ex alto, desuper:* ab ὕψος, ους, τὸ, *altitudo.*

Τψόθι, adv. *in alto; in sublimi; super, suprà; altè, in altum:* ab eod.

Τψόκροφος, υ, ὁ ἡ ἡ, *altum tectum habens:* ex ὕψος, ους, τὸ, et κρόφος, ου, ὁ, *tectum.* Th. κρίφω, *tego.*

ΤΨΟΣ, ους, τὸ, *altitudo, sublimitas; cacumen:* ἐξ ὕψους, *ex alto.*

Τψόσε, adv. *in altum:* à præced.

Τψοῦ, adv. *altè, in altum:* et

Τψόω, *exalto, in altum tollo, extollo;* f. ώσω, p. ὕψωμα, a. 1. ὕψωσα, a. 1. sub. ὑψώσω, ῃς, ῃ, perf. pass. ὕψωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ὑψώθην, ης, η, et in 2. plur. ὑψώθητε, a. 1. sub. pass. ὑψωθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. pass. ὑψωθῆναι, a. 1. part. pass. ὑψωθὶς, θεῖσα, ὶν, f. 1. ind. pass. ὑψωθήσομαι, ῃ, ται, ab eod. Th. ὕψος, ους, τὸ, *altitudo.*

Τψόθεν, vide in præced.

Τψωμα, ατος, τὸ, *exaltatio, elevatio; altitudo, sublimitas; res alta, seu illustris;* dat. pl. ὑψώμασι· ab ὑψόω, q. v.

Τψώσας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi ὑψόω, *elevo, exalto.* Th. ὕψος.

Τψωσις, εως, ἡ, *elevatio, exaltatio:* ab ὑψόω.

Τῶ, *pluo; irrigo, pluviâ perfundo;* præs. part. ὕων, f. ὕσω, p. ὕκα· qu. à χύω, *fundo.*

Τῶδης, ους, ὁ ἡ ἡ, *sullibus, immundus; stupidus:* ab ὗς, *sus.* Th. σῦς.

Τωδία, ας, ἡ, *porcina insulsitas* vel *stupiditas, porcini mores:* à præced.

Φ

Φ, VIGESIMA prima litera apud Græcos, in numeris *quingenta,* et cum lineolâ appositâ (φ,), *quingenta millia* significat. Æol. pro Ϝ utuntur, ut φῆες, pro Ϝῆες.

Φᾶ, *dixit,* Dor. pro φῆ, et hoc pro ἔφη, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, *dico.*

Φᾶνθι, *visi sunt,* Poët. Pleonasm. pro φάνθι, quod Ion. et Bœot. Sync. pro ἰφάνησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φαίνω, *appareo, videor;* f. ανῶ, p. πέφασμαι, a. 1. pass. ἰφάνθην, a. 2. pass. ἰφάνην.

Φαγέτω, Ion. pro φαγῶν, a. 2. inf. act. verbi φάγω, *comedo.*

Φάγανα, et φαγέδαινα, ης, ἡ, *immodicus cibi appetitus.*

Φαγεῖν, a. 2. inf. act. verbi φάγω.

Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. sing. præs. m. φάγομαι, quod etiam pro f. 2. sumitur, verbi φάγω, q. v.

Φάγομαι, pro φαγοῦμαι, f. 2. m. verbi ejusd.

Φάγος, ου, ὁ, *edax, vorax:* à φάγω. Sed

Φᾶγὸς, Dor. pro φηγὸς, οῦ, ἡ, *FAGUS,* arbor.

ΦΑΓΩ, seu φάγω, *edo, comedo;* f. 2. m. φάγομαι, σαι, ται, *edam,* pro φαγοῦμαι, ῇ, ῶσαι, a. 2. act. ἔφαγον, ες, ε, a. 2. imperat. act. φάγε, έτω, a. 2. opt. φάγοιμι, οις, οι, a. 2. sub. φάγω, γῃς, γῃ, a. 2. infin. φαγεῖν, a. 2. part. φαγὼν, όντος.

Φάγωσι, Dor. pro

Φάγωσι, *vorent,* 3. pl. a. 2. sub. act. verbi φάγω, *edo,* a. 2. ἔφαγον.

Φάε, *lucebat,* Ion. pro ἔφαε, 3. sing. imperf. act. verbi φάω, *luceo.*

Φαέθων, οντος, *lucidus.* Solis Epithet. *stella Jovis:* à φάω, *splendeo.*

Φαένει, *lucet,* 3. sing. præs. verbi φαένω, idem quod Th. φάω, *luceo.*

Φαενόμενος, præs. part. m. verbi ejusd. et Th.

Φαεννὸς, ὴ, ὸν, *splendidus;* dat. sing. φαεννῷ. Th. φάω, *splendeo.*

Φαένω, idem quod φάω, *luceo, fulgeo.*

Φαεννὴ νῆσος, Dor. pro φαινὴ νῆσος, *lucida insula.* Nam φαινὸς, ὴ, Poët. et Argivâ dialecto, pro φαεννὸς, q. v. Hinc in compar. φαεινότερος, superl. φαεννότατος, *splendidior, splendidissimus.*

Φαεννὸς, ὴ, ὸν, *lucidus:* vide præc.

Φαεσίμβροτος, ὁ ἡ ἡ, *lucem hominibus afferens:* ex φάος, *luceo,* et βροτὸς, *mortalis.*

Φαεσφορία, ας, ἡ, *lux:* à

Φαεσφόρος, υ, ὁ, *Lucifer, lucem afferens:* ex φάος, ους, τὸ, *lumen,* (Th. φάω, *luceo,*) et φέρω, *fero,* p. m. πέφορα.

Φαζάλη, ης, ἡ, *morbus quidam*

qui mare Rubrum navigantibus accidit.

Φάζω, *loquor:* à φάω· undè φημὶ, *dico.* Est et

Φάζω, *interficio,* ut σφάζω, etiam à φάω, idem.

Φάθι, *dic,* præs. imperat. à φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φαίᾱκες, οἱ, *Phæaces,* populi.

Φαίαξιν, dat. pl. à præced.

Φαίδιμ', pro φαίδιμε, voc. sing. à φαίδιμος.

Φαιδιμόεις, ὄεσσα, όεν, idem quod

Φαίδιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, *illustris:* à Th.

ΦΑΙΔΡΟ'Σ, ᾱ, ὁν, *nitidus, splendidus; hilaris, alacer, faustus;* qu. à φάω, *luceo.*

Φαῖδρος, ου, ὁ, *PHÆDRUS,* fabularum scriptor; discipulus quoque Platonis.

Φαιδρότης, ητος, ἡ, *hilaritas, nitor vultûs; nitor:* et

Φαιδρόω, et φαιδρῡ́νω, *exhilaro; nitidum reddo:* à φαιδρός.

Φαιδρύνεσθαι, præs. inf. pass. à

Φαιδρῡ́νω, *hilaro; nitidum reddo.* Th. φαιδρὸς, *alacer.*

Φαίδων, ωνος, ὁ, *PHÆDON,* nomen viri.

Φαίην, ης, præs. vel a. 2. opt. act. verbi φημὶ, *dico,* a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.

Φαίηνον, ου, τὸ, σήψυνον, *ruta.*

* ΦΑΙ'ΚΑΣ, et ΦΑΙΚΑ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *calceamenti genus,* quia φαιὸν, id est, *leve.*

Φαίλη, vel φίλη, ης, ἡ, *fæx vini cocta:* à Lat. *fæcula.*

Φαιὸς, *splendidus; levis:* à φάω, *luceo.*

Φαιλόεις, vide φιάλης.

Φαίμεν, φαίην, φαῖεν, pl. a. 2. opt. act. per Sync. Att. pro φαίημεν, ης, εν, verbi φημὶ, *dico,* a. 2. ἔφην. Th. φάω.

Φαινάρετης, ου, ὁ, *PHÆNARETES,* nomen propr.

Φαίνε', Ion. pro ἐφαίνετο, *apparebat,* 3. sing. imperf. m. verbi φαίνω, *appareo,* f. ανῶ, p. πέφασμαι.

Φαινέμεν, Ion. pro φαίνειν, præs. inf. à φαίνω, q. v.

Φαινέσκετο, Ion. pro ἐφαίνετο, 3. sing. imperf. m. verbi ejusd. nisi à φανέσκομαι derivari malis.

Φαίνεται, *apparet,* 3. sing. præs. m. et in 3. pl. φαίνονται, verbi φαίνομαι, seu φαίνω, *appareo.*

Φαίνετο, *apparebat,* 3. sing. imperf. m. Ion. verbi ejusd.

Φαίνουσα, *ostendens,* Dor. pro φαίνουσα, præs. part. f. g. à φαίνω.

Φαίνυτ', pro φαίνυται, *appareat,* 3. sing. præs. opt. med. verbi ejusd.

Φαινόλης, ου, ὁ, *PENULA:* quia φαίνονται ἴλυσ. Alii deducunt Græcam vocem à Lat. Vide in φινόλης.

Φαινομένην, *apparentem;* accus. sing. f. g. præs. part. m. verbi φαίνω.

Φαινομένῃφι, per Paragog. νῦ φι, pro φαινομένῃ, dat. sing. f. g. præs. part. m. verbi ejusd.

Φαίνοντος, gen. sing. à Φαίνων.

ΦΑΙ'ΝΩ, *in lucem edo, ostendo:* [* *defero ad magistratum,* Isoc. c. Callim. p. 494. ed. Battia.] item *luceo, splendeo;* fut. φᾰνῶ, p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα, a. 2. ἔφᾰνον, ες, ε, præs. m. φαίνομαι, *appareo, videor, luceo; defervor, accusor;* f. m. φανοῦμαι, perf. pass. πέφασμαι, et Att. πέφαγμαι, a. 2. ind. pass. φανῶ, ῇς, ῇ, fut. 2. pass. φανήσομαι, ῃ, ήσει.

Φαίνων, ωνος, ὁ, *PHÆNOPS,* nomen propr.

ΦΑΙΟ'Σ, ᾱ, ὸν, *fuscus, subniger.* Hinc Lat. *FŒDUS, a, um.*

Φαῖσος, ου, ὁ, nomen propr.

ΦΑ'ΚΕΛΛΟΣ, φάκελος, vel σφάκελλος, ου, ὁ, *fasciculus, FASCIS.*

ΦΑ'ΚΗ', vel φακὴ, ῆς, ἡ, *lens, lenticula.*

Φᾰκὶς, ῦ, ὁ, *lens cruda:* à φακῆ. Est et *vas, quo mortuorum cineres conduntur; nigra quædam oculi macula.*

Φάλα, vel φαλὰ, *ornamentum galeæ:* quia aliquid φαλὸν, *splendidum.* Angl. A FALAL.

Φάλαγγες, nom. pl. et in acc. pl. φάλαγγας· à

ΦΑ'ΛΑΓΞ, *agger,* ἡ, *PHALANX,* genus aciei apud Macedonas; **acies quævis; aranea quædam; phalangii,* sunt item *ligna, quibus naves fulciuntur.*

ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, *cicindela,* quæ noctu lucernis advolat. Est et *phalæna, BALÆNA.*

ΦΑΛΑΚΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *calvus,* quia φαλὸν, id est, λευκὸν πάρα habet, vel φαλὸν ἄκρον.

Φαλακρόω, *calvum facio:* à præc.

Φαλάκρωμα, ᾰτος, τὸ, *calvitium:* à præced.

Φαλανδὸς, *canus:* qu. à φαλὸς, *albus.*

Φᾰλᾶρα, τὰ, *PHALERÆ:* à φαλὸς, quia splendent.

Φάλληρ, ῆρος, ὁ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Od. I. p. 200. ver. 4. in voce Κευτέρ.

Φάλληρος, Poët. pro φαληρὸς, q. v.

Φαλλὶς, ίδος, nomen viri, indeclin. Hebr. *rivus.*

Φαληρὸς, ρὰ, ρὸν, *albus, spumens:* item subst. *ferrum galeæ;* et nomen propr. viri. Th. φαλός.

Φαλόεσσα, *desipio,* qu. à φαλὸς, *canus.* Senectus extrema *pueritia.*

Φαλόσσομαι, *spumo.* Th. φαλός.

ΦΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *penis ligneus vel coriaceus.*

ΦΑ'ΛΟΣ, ᾱ, ὸν, *splendidus; albus:* qu. à φάος, εος, τὸ, *lux.* Sed

ΦΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *comus, apex galeæ.*

Φαλόεν, *splendidum reddo:* à φαλὸς.

Φαλόεσσαι, Hesych. *καταλάμπουσαι, στιλπνόμεναι.*

Φᾶμα, ατος, τὸ, Dor. pro φήμη, ης, ἡ, *fama.*

Φαμὲν, *dicimus,* 1. pl. præs. ind. à φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φάμενος, a. 2. part. m. verbi φημὶ, *dico,* a. 2. m. ἐφάμην. Th. φάω.

Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, *dico.*

Φάν, *dicebant,* Boeot. Sync. pro ἔφασκον, vel ἔφασαν, 3. pl. imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico.*

Φάναι, *dicere,* præs. inf. à φημὶ. Sed

Φᾶναι, *apparuisse,* a. 1. inf. act. verbi φαίνω, *appareo,* f. ανῶ.

Φανείην, ης, ε, *apparuerim,* a. 2. opt. pass. et

Φανείς, έντος, in f. g. φανεῖσα, ας, ὰ, a. 2. part. pass. verbi φαίνω, *appareo,* f. ανῶ, p. πέφαγμαι, perf. pass. πέφασμαι, a. 2. pass. ἐφάνην, p. m. πεφηνὼς.

Φάνεν, *apparuerunt,* Æol. vel Boeot. pro ἐφάνησαν, 3. pl. a. 2. pass. verbi ejusd.

Φανερόμῑος, ε, ὁ ἡ ὸν, *qui aperte odit.*

Φανερὸς, ρὰ, ρὸν, *clarus, evidens, apertus, manifestus, illustris.* Th. φαίνω, *appareo.*

Φανεροφίλος, ε, ὁ ἡ ὸν, *apertè amicus.*

Φανερόω, *manifesto, declaro, clarum efficio, illustro, propalo;* f. ώσω, p. πεφανέωμαι, a. 1. imperat. φανέρωσον, άτω, præs. pass. φανεώμαι, ῶμαι, perf. pass. πεφανέωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐφανερώθην à φανερὸς, q. v.

Φανερῶς, adv. *manifestè:* à φανερός.

Φανέρωσις, εως, ἡ, *manifestatio:* à verbo φανερόω.

Φανερώτερα, *clariora,* nom. pl. n. g. compar. grad. à φανερὸς, q. vide.

Φάσκεν, Ion. pro ἔφασαν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φάσκω.

Φάσν, Ion. pro ἔφασαν, *apparuit,* 3. sing. a. 2. ind. pass. Sed

Φασῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *appareo.*

Φανῇ, *videatur,* Pleonasmo νῦ ν, pro φανῇ.

Φανήμεναι, *apparere,* Dor. pro φανῆναι, a. 2. inf. pass. verbi φαίνω, q. v.

Φανήναι, vide in φανήμεναι.

Φανῇς, 2. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, q. v.

Φανήσεται, 3. sing. f. 2. pass. verbi ejusd.

Φανήσω, 3. sing. a. 2. imperat. pass. et

Φανθὲς, a. 1. part. pass. à *φαίνω*, *appareo*, a. 1. pass. ἰφάνην.

Φανναῖὸς, ου, ὁ, pro Πανναῖὸς, quod ab urbe Πανέας, deductum.

Φᾶνὸς, οῦ, ὁ, *laterna*, *lucerna*, *fax*; item *sol*, et *luna*. Th. *φαίνω*. *luceo*, a. 2. ἰφᾶνον.

Φαντάζω, *apparere facio*, *ostendo*: Φανταζόμαι, in med. *imaginem seu speciem in mente concipio*: *conspiciendum me præbeo*; in pass. *cernor*; *accusor*, *deferor*: f. ἄσω, p. πεφάντασμαι, præs. part. pass. n. g. φανταζόμενον, *visum*, *quod apparet*; perf. ind. pass. πεφάντασμαι, σαι. Th. *φαίνω*, *ostendo*.

Φαντασία, ας, ἡ, (1) *visum*, *visio*, *PHANTASIA*, *quod ad speciem modò fit*: dicitur etiam in bonam partem *de splendore*, *dignitate*; [*(2) *perceptio*, *cognitio*, *ostentatio*, *species*: οὕτως ἀπ φαντασίαν ἐχώμεθα, ὅτι. Arrian. Epict. l. iii. 21. *ita ad notitiam pervenimus quòd*, &c. (3) διὰ φαντασίαν ἀγρίων ποιεῖ, *quare speciem animalium ferorum præbent*, Polyb. l. v. p. 911.] à φαντάζω.

Φαντασιωνία, ᾶς, f. ώνω, *imaginationibus indulgeo*, *iisque inaniter me vexo*: ex præced et νόσος.

Φάντασμα, ατος, τὸ, *visum*, *spectrum*; *ostentum*, *prodigium*: à perf. pass. verbi φαντάζω.

Φανὶ, Dor. pro φασὶ, *dicunt*: 3. pl. præs. ind. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φανῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *appareo*, q. v.

Φάο, Ion. et Poët. pro ἴφανον, 2. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico*, a. 2. ἴφην, a. 2. m. ἰφάμην.

Φάος, ους, τὸ, *lumen*, *lux*, *dies*, *solis ortus*, *diluculum*; *oculus*, *ocelli*; *vita*, *salus*; *victoria*, *gaudium*: à φάω, *luceo*.

ΦΑ'ΡΑΓΞ, γγος, ἡ, *barathrum*, *præcipitium*, *hiatus*, *vallis*; quia in eâ φάσσαι ῥῆγμα, *apparet ruptura*.

Φαραὼ, nomen regis, indecl. Hebr. quod interpres. Lat. *vindex*.

Φαρίσσι, dat. pl. Ion. est Poët. et

Φαρσὶ, dat. sing. à φᾶρος, ους, τὸ, q. v.

Φαρὲς, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *ruptura*.

ΦΑΡΕ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *PHARETRA*: ex φέρω, et τρώω, quia *fert vulnifica* tela.

Φαρίτευεν, ους, ὁ, Poët. pro φαρίσεα, q. v.

Φαρὲ, ης, et Φαρὶς, ιος, ἡ, urbs Laconiæ.

ΦΑ'ΡΙΚΟΝ, ου, τὸ, *genus veneni*.

Φαρισαῖος, ου, ὁ, *Pharisæus*, hoc est, *interpretans*. Hebr. Erant enim scripturæ interpretes.

ΦΑΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ruga*.

Φαρμακία, ας, ἡ, *veneficium*; *ipsa medicandi actio*; *ipsa medicamenta*: Th. φαρμακὸν.

Φαρμακεὺς, ῆος, ὁ, *veneficus*, *magus*: et

Φαρμακεύω, *veneficio* aut *veneno utor*, *veneficio*· *afficio*, *præstigiis utor*: item *conficio medicamenta*, *condio*, *tingo*: et

Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, *venefica*; et

Φαρμακώδης, ους, ες, *medicamentarius*; *venenatus*: omnia à

ΦΑ'ΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, *medicamentum*, *venenum*, *PHARMACUM*: qu. φέρων ἄκος, vel ἄχος, *remedium*, vel *dolorem adferens*.

Φαρμακοπώλης, ου, ὁ, *pharmacopola*, *medicamentorum venditor*: ex præced. et πωλέω.

Φαρμακὸς, οῦ, ὁ, *veneficus*, *magus*: et

Φαρμάσσω, f. ξω, Poët. *pharmaca* seu *medicamenta misceo*: à φάρμακον.

Φαρμάσσω, et -ττω, *veneno affficio*; *tingo*, *immergo ferrum in aquam frigidam*: ab eod. Th.

ΦΑ'ΡΟΣ, vel ΦΑ'ΡΟΣ, ους, τὸ, *palla*, *pallium*, *vestis exterior*, *velum capitis*: qu. à φέρω.

Φᾶρος, ου, ὁ, vel ἡ, *turris maxima prope Alexandriam*, *navigantibus nocturno tempore lucem præbens*; *quavis turris ejusmodi*. *Insula* olim *Ægyptiaca*, sed Strabonis ævo juncta continenti.

Φαρόω, seu ἀφαρόω, *aro*, Hesych. φᾶρος, ἄρσις; φαρῶν, ἀροτριῶν.

Φάρσος, ους, τὸ, *velum*, *involucrum*; *tractus*, *regio*; *pars*, [* *fragmentum*, *frustum rei alicujus*; φάρσος βότρυος, *pars quædam racemi*. Phaness in Epigr. ap. Reiskium. (2) *Pinna* sive *penna*; quicquid in modum alæ formatur. (3) *Securis*, ut Lat. *bipennis* de *securi* dicitur utrinque pinnosa. Toup. in Suid. voce.] Plute à φᾶρος. Hinc

Φαρσοφόρος, ου, ὁ ἡ, *signifer*, *vexillarius*: ex φάρσος, τὸ, q. vid. et φέρω.

ΦΑ'ΡΥΓΞ, υγγος, ὁ vel ἡ, *guttur*; *fauces*.

Φὰς, *dicens*; a. 2. part. act. à φημὶ, idem quod. φάω, *dico*.

Φάσγανον, ου, τὸ, *culter*, *ensis*; quasi φάγανον à σφάζω, *interficio*.

Φᾶσι, *dixit*; Dor. et Ion. pro ἔφησι, 3. sing. a. 1. act. à φημὶ, *dico*.

Φασὶς, *dices*; Dor. pro φήσεις, 2. sing. f. 1. verbi ejusd.

Φάσθαι, *dixisse*; aor. 2. inf. med. ab eod. verbo.

Φάσηλος, à Lat. *phaselus*, *actuarium*, à Phaselide Pamphyliæ oppido, ubi hoc navigii genus primò inventum fuisse traditur.

Φασὶ, *inquiunt*; 3. pl. præs. ind. Sed

Φᾶσι, *dicentibus*; dat. pl. a. 2. part. act. φὰς, ἄντος, verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω.

Φασιανὸς, οῦ, ὁ, *PHASIANUS*, *avis*; Angl. A PHEASANT; à Φάσις, fluvius Colchidis.

Φασὶν, *aiunt*; 3. pl. præs. ind. à φημὶ, *dico*. Sed

Φάσιν, acc. sing. à

Φάσις, ιος, ἡ, *dictio*, *dictum*, *sententia*, [*apophthegma*, *simplex affirmatio*, *propositio*; *rumor*, *fama*: à φάω, *dico*. Est et φάσις, *apparitio*; Sic Luna habet multas *phases* seu apparitiones, modò *falcata*, modò *gibbosa*, &c. à φαίνω, *appareo*. Est et

Φάσις, ιος, ἡ, fluvius Colchidis.

Φάσκε, *dictitabat*; 3. sing. imperf. Ion. verbi φάσκω, pro φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φάσκοντο, 3. pl. præs. pass. à

Φάσκω, *dico*, *dictito*. Vide in φάσκε.

Φάσκομι, Dor. pro φήσομαι, *dicam*: f. 1. m. à φημὶ, *dico*.

Φάσσα, vel Att. -ττα, ης, ἡ, *avis*, *columbini generis*, *palumbes*.

Φασσοφόνος, ου, ὁ ἡ, *occisor columbarum*: ex φάσσα, *columba*, et φένω, *occido*, p. m. πεφονα.

Φατῶ, ῖῖς, ῖῖ, Dor. pro φήσω, ας, ει, f. 1. act. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φατὸς, ὰ, ὸν, *dicendus*, *nominandus*: à

Φάτης, ου, ὁ, *loquax*; *mendax*: à φάω.

Φατὶ, Dor. pro φασὶ, quod vide.

Φατίζω, *dico*; *rumorem spargo*: à

Φάτις, ιος, ἡ, *dictum sententia*; *oraculum*, *fama*; *gloria*: à φάω, *luceo*, item *dico*.

ΦΑ'ΤΝΗ, ης, ἡ, *præsepe*, *stabulum*: à φάγω, vel πάω, ibi esui pascitur jumentum; unde fortè Angl. FAT: est *laquear*.

Φατνόω, -ῶ, *ad præsepis modum fabricor*, f. ώσω, p. pass. πεφάτνωμαι. Hinc

Φάτνωμα, ατος, τὸ, *lacunar*, *foramen navis*, *per quod missilia in adnavigantes emittuntur*.

Φάτο, *dixit*; Ion. pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. med. verbi φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην.

Φατὸς, ἡ, ὸν, *dicendus; celebris; cæsus:* à *φάω.*
Φαύζω, *frigo.* Hesych.
Φαυλίζω, *pro vili habeo, flocci facio;* f. ἰσω, p. pass. πεφαύλισμαι. Th. *φαῦλος.*
Φαύλισμα, ατος, τὸ, idem ac
Φαυλισμὸς, οῦ, ὁ, *subsannatio, irrisio, contemptus:* à perf. pass. verbi præced.
Φαυλιστὴρ, ῆρος, ὁ, *subsannator, contemptor:* ab eod. verbo.
ΦΑΥ᾽ΛΟΣ, η, ον, Dor. *φαῦρος,* et Att. *φλαῦρος, ρα, ρον, pravus, malus; VILIS, levis;* in bonam partem, *facilis, simplex, mediocris, tenuis,* opp. *difficili, arguto, sumptuoso,* &c. Hinc
Φαυλότης, ητος, ἡ, *vilitas, improbitas:* à præced.
Φαυλοτάτης, gen. sing. f. g. superl. gr. à *φαῦλος,* compar. *φαυλότερος,* superl. *φαυλότατος, pravissimus.*
Φαύλως, adv. *pravè;* à præced. Th.
Φαῦρος, Dor. pro *φαῦλος,* q. v.
Φαυσίζοντος, υ, ὁ ᾧ ἡ, *Solis* Epith. παρὰ τὸ φαῦσαι, τυτὶ φῶς, τοῖς βροτοῖς φέρον, *quòd lucem mortalibus ferat.* Vel παρὰ τὸ φαύειν, ἤγουν φάνειν ᾧ λάμπειν τοῖς βροτοῖς, *quod lucet mortalibus.* Idem quod *φωσίβροτος* ab Homero vocatur.
Φαύσιγγες, vel *φαύσιγγις, mâculæ in tibiis ex igne contractæ:* quia à *φαύσω,* ignis.
Φαῦσις, εως, ἡ, *lux, splendor, ipsa lucendi actio; signum per ignes:* à *φάω, luceo.*
Φαύω, *luceo:* à *φάω,* idem.
Φᾶψ, φαβὸς, ἡ, *avis è columbino genere:* à *φίζομαι,* quia *timida.*
ΦΑ᾽Ω, Poët. *luceo, splendeo;* item *dico;* item *interficio.*
Φίζεσθαι, *fugere;* præs. infin. m. à
ΦΕ᾽ΒΟΜΑΙ, *timeo, metuo;* item *fugio;* p. m. πέφοβα.
Φιζώμεθα, *fugiamus:* 1. pl. præs. sub. med. verbi *φίζομαι.*
ΦΕ᾽ΓΓΟΣ, ους, τὸ, *splendor, lux, lumen:* à *φάω.*
Φίγγω, f. ξω, *splendorem præbeo, illumino:* à præced.
Φάδιε, *parcas;* præs. imperat. Ion. pro *φάθι,* verbi
ΦΕΙ᾽Δ-ΜΑΙ, *parco, ignosco; parcè utor, abstineo,* cum gen. præs. inf. Ion. φειδέεσθαι, f. m. φείσομαι, ῃ, ῃται, ᾳ, 1. m. ἐφεισάμην, ω, ασο, πεφεισμένος, a. 1. sub. m. φείσωμαι, ῃ, ηται, præs. part. m. φειδόμενος.
Φαδομένως, *parcè;* adv. à præs. part. m. verbi præced.
Φειδὼ, οῦς, ἡ, *parsimonia:* à Th. φείδομαι.

Φαδωλὴ, ῆς, ἡ, idem: à seq.
Φαδωλὸς, ὴ, ὸν, et ῦ, ὁ ᾧ ἡ, *parcus:* ab eod.
Φίσιτον, 3. sing. f. 1. m. verbi ejusd.
Φισμονὴ, ῆς, ἡ, *parsimonia; misericordia:* à eod.
Φισὼν, *Phison,* ita fluvius *Gangis* nominatur Hebr. ut aliqui volunt.
Φιλγῦνος, *nugor, desipio;* Puto à *φαῦλος.* Hesych.
ΦΕΛΑΕΤ᾽Σ, ίως, ὁ, *locus petrosus Athenis; locus salebrosus* vel *lapidosus quivis.*
ΦΕΛΛΟ᾽Σ, οῦ, ὁ, *cortex, suber.*
Φιναπίζω, f. ἰσω, *decipio, fallo;* à
ΦΕ᾽ΝΑΞ, ακος, ὁ, *impostor; derisor.*
Φινόλης, ου, ὁ, *penula:* [* *Librorum theca,* ut testatur Etymologicon magnum è Suidâ. Vid. Hieron. Quæst. ii. ad Damasum.] vox origine Lat.
ΦΕ᾽ΝΩ, *occido, interficio;* p. m. πέφονα.
Φιραὶ, ῶν, αἱ, urbs Thessaliæ.
Φιραῖος, adj. à præced.
Φιρζίμην, *pascere;* præs. infin. Ion. pro φίρζιν· et
Φίρζεσθαι, *alere, nutrire;* Att. pass. pro act. φίρζειν· et
ΦΕ᾽ΡΒΩ, *pasco; alo;* fut. ψω, p. φα, p. m. πέφρεφα, qu. ex φίρω, et βίος.
Φίρε, *fer:* præs. imperat. act. à φέρω.
Φιρίγγιος, ὁ ᾧ ἡ, *sponsor, fide dignus:* ex φίρω, et ἐγγύη, ἡ, *sponsio.*
Φίρεις, ι, 2. et 3. sing. præs. ind. verbi φίρω, *fero.*
Φίρισλος, ου, ὁ, nomen proprium.
Φιρισύθης, ου, ὁ, præceptor Pythagoræ.
Φιρίμεν, Ion. pro φέρειν, præs. infin. verbi præced.
Φιρίσσος, ου, ὁ ᾧ ἡ, *domiporta,* Epith. cochleæ: ex φίρω, et ὄμος, *domus.*
Φιρίσσος, ου, ὁ ᾧ ἡ, Poët. *laborum tolerans, æruminas sustinens:* ex φίρω, et πόνος, ου, ὁ, *labor.* Th. πένομαι, *laboro:* p. m. πέπονα.
Φιρίσιος, υ, ὁ ᾧ ἡ, *almus:* ex φίρω, et βίος, ου, ὁ, *vita.*
Φιρίσκον, imperf. act. Ion. pro ἔφερον, verbi φίρω, *fero.*
Φιρισσαπίδης, acc. pl. à
Φιρισσάπης, ιος, ὁ ᾧ ἡ, *scutifer, scutum ferens:* ex φίρω, et σάκος, ους, τὸ, *scutum.* Th. σάκεσφι, *onero.*
Φίρων, Ion. pro ἐφέρετο, 3. sing. imperf. pass. et
Φίρετο, 3. sing. præs. pass. verbi φίρω, quod vide.
Φίρετρον, ου, τὸ, *FERETRUM, capulum:* à φίρω.

Φίρῃ, *ferat,* 3. pers. sing. præs. sub. act. verbi præced.
Φίρτατος, *optimus, validissimus,* superl. à φίρω, *fero.*
Φιρτὴ, ῆς, ἡ, *dos quam uxor affert; verna:* à φίρω.
Φιρτίζω, *doto,* f. ἰσω, a. 1. ἐφίρτισα· à præced.
Φίρεσαι, *gererent;* 3. pl. præs. opt. act. et
Φίρεσθε, ας, ὰ, Dor. pro φίρεσαι, *ferens;* præs. part. f. g. et
Φιρέμεθεν, Æol. pro φίρεσθε, 1. plur. præs. ind. pass. et
Φιρέμεσθα, Poët. pro φερίμεθα, 1. plur. præs. pass. et
Φίρεσθον, nom. dual. φίρεσθος, acc. pl. præs. part. act. et
Φίρεσθι, *ferunt;* Dor. pro φίρεται, 3. plur. pass. omnia à φίρω.
Φίρεται, ται, ὰ, præs. part. f. g. ejusd. verbi. Est et nomen Nymphæ.
Φίρεται, 3. pl. præs. ind. verbi φίρω.
Φιρεφόνα, ας, ὰ, *Proserpina:* Dor. et Æol. pro Περσεφόνα. Eadem et Περσεφόνεια dicitur, et Περσεφόνη.
Φίρτλος, άτη, ᾶλον, et φίρτατος, *validissimus, robustissimus; præstantissimus:* superlat. à φίρω.
Φίρτι, per Sync. pro φίρετι, *fertur;* 2. plur. imperat. act. verbi φίρω.
Φίρτερος, έρα, ερον, propriè *qui plus portare potest; validior, robustior, potentior; præstantior, melior, utilior:* compar. à φίρω, *fero.* φίρτατος, superl. ἀγαθὸς, pos.
Φίρτατος, vide in φίρτερος.
ΦΕ᾽ΡΩ, *FERO, porto;* vales, *pronum ad aliquid;* obtines, *consequor; persolvo, profero; aufero, confero;* item cum præpos. ἀπὸ, vel ἐξ, ἐπὶ, et περὶ, *pertineo, tendo, perducor.* Tempora sumit ab antiquioribus οἴσω, ἐνήνοχα, ἐνήνεα, et ἐνήνεγκα: scil. ab Οἴω, f. οἴσω· ab Ἐνήνοα, a. 1. ἤνοχα, pro ἤνεγκα, a. 2. ἤνοχον· ab Ἐνήνεα, a. 1. ἔνησα, pro ἤνεγκα, a. 2. ἤνεσα, a. 1. med. ἠνησάμην, pro ἠνεγκάμην, p. ἠνοχα, p. pass. ἤνεγμαι, a. 1. pass. ἠνέχθην· et ab Ἐνέγκω, a. 2. ἤνεγκον, Att. ἐνήνεγκον, p. ἤνεγκα, Att. ἐνήνεγκα, f. 1. pass. ἐνεχθήσομαι, p. pass. ἤνεγμαι, Att. ἐνήνεγμαι, a. 1. pass. ἠνέχθην, p. med. ἤνεγκα. Att. ἐνήνεγκα, imperat. ἔνεγκον, ατω, ατε, aor. 1. imperat. act. ἤνεγκον, άτω, a. 1. inf. act. ἐνῆγκαι, a. 2. part. ἐνεγκὼν, οῦσα, ὸν, a. 1. inf. med. ἐνήνασθαι. Hinc forsan Angl. to BEAR.
Φίρων, ουσα, ον, *ferens:* præs. part. verbi præced.

ΦΕΤ˘, *HEU, eheu, papæ:* qu. à *φίλω, terreo.* Est interjectio rejicientis, *lamentantis,* et *admirantis.*

Φεῦγον, Ion. pro ἔφυγον, imperf. ind. act. verbi *φεύγω, fugio,* quod vide.

Φεύγουσι, Dor. pro *φεύγουσι, fugiunt:* 3. pl. præs. et

Φευγόντων, Att. pro *φευγόντωσαν,* 3. plur. præs. imperat. act. et

Φεύγουσαι, nom. pl. et *φευγόντος,* gen. sing. præs. part. act. f. g. et

Φεύγουσι, 3. pl. præs. ind. omnia à

ΦΕΥ˘ΓΩ, *FUGIO; evado; declino; exsulo, verto solum; fugo, in fugam do; desero aliquem; reus sum, accusor:* (fortè à *φίλω,* quasi *φίγω*) fut. ξω, fut. 1. med. *φιξέομαι,* a. 2. ind. act. ἔφῡγον, p. m. *πέφευγα,* pro *πέφυγα, as, e.* [° *φεύγειν ἀσεβείας ὑπὸ Μελίτου,* Plat. Apol. Socr. § 24. *impietatis à Melito accusari. φεύγω ὑπὸ τῆς πρίσεως,* Matt. xxiii. 33. *absolvor,* vel *elabor ex judicio.*]

Φευκτέος, ἁ, ὸν, *fugiendus:* adj. verbale à præced.

Φευκτῶν, gen. plur. à

Φευκτὸς, ἡ, ὸν, *vitabilis; vitandus:* ab eodem.

Φιξέομαι, f. 1. m. et

Φιυξῦ, *fugies:* 2. sing. fut. med. Dor. verbi *φεύγω.*

Φιξέομαι, ἑ ᾧ, ἁ, *à quo fugiendum est; qui effugi potest; ad quem confugitur:* à

Φυξὶς, ιος, ἡ, *fuga:* à *φεύγω.*

ΦΕ˘ΨΑΛΟΣ, ε, ὁ, *scintilla:* quasi *φάος ψύλε,* id est, *lux flammæ.*

Φιψαλίω, *comburo:* à præced.

Φᾶ, *dixit:* Ion. pro ἔφη, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. Sed

Φῇ, est 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi *φημὶ,* quod à *φάω, dico.*

Φηγεὺς, *Phegeus,* nomen viri.

Φήγινος, ίνη, ινον, *fagineus:* adj. à

ΦΗΓΟ˘Σ, ῦ, ἡ, Dor. *φαγὸς, FAGUS:* ἀπὸ τοῦ *φαγεῖν* quod glandes fuerint veterum cibus.

Φήγω, inusit. *edo:* undè aor. 2. ἔφαγον.

Φῇς, *dicas:* per Pleonasm. τοῦ *π,* pro *φῇ,* 3. sing. a. 2. sub. verbi *φημὶ, dico.* Th. *φάω,* idem.

Φηλέω, et *-όω, decipio, fallo.* Th. *φῆλος.*

Φηλακῆς, ικος, ὁ, *impostor:* à *φῆλος.*

Φηλάνγεσι, *furibus:* (alii legunt *φιλάνγεσι*) dat. pl. Ion. à

Φηλάνης, ου, ὁ, *impostor:* à *φηλέω.*

Φῆλιξ, ὁ, nomen viri Lat. *Felix.*

ΦΗ˘ΛΟΣ, ου, ὁ, *impostor, fallax.*

Φῆμαι, *rumores:* nom. pl. à

Φήμη, ης, ἡ, et Dor. *φάμα, ας, ἁ, FAMA, rumor, celebritas, opinio, et existimatio concepta de aliquo;* Angl. FAME: item *omen, prædictio,* Isocr, Evang. 79. ed. Batt. Xenoph. Memorab. Socr. i. § 3.

Φημὶ, *dico;* f. *φήσω,* a. 2. ἔφην. Th. *φάω.*

Φημίζω, *divulgo, dico;* f. ἴσω et ἴξω˘ à

Φήμις, ἡ, idem quod *φήμη, fama,* quod vide.

Φῆν, φῆς, φῆ, Ion. pro ἔφην, ης, η, imperf. vel aor. 2. verbi *φημὶ, dico.*

Φῆναι, aor. 2. infin. ejusd. verbi Sed

Φῆναι, Att. pro *φᾶναι,* a. 2. infin. verbi *φαίνω, appareo.*

ΦΗ˘ΝΗ, ης, ἡ, *aquila,* quæ *major ossifraga* dicitur.

Φὴρ, ηρὸς, ὁ, *FERA:* Æol. seu Ion. pro Θήρ.

ΦΗ˘ΡΕΑ, ων, τὰ, *nervorum tumores et tensiones.*

Φηρὴ, ῆς, ἡ, *PHERE:* nomen proprium regionis.

Φῆρες, *antiquorum Deorum cibus.* Hesych.

Φηρὶν, dat. pl. à φὴρ, *fera,* q. v.

Φῆς, *inquis:* 2. sing. præs. ind. Sed

Φῆς, Ion. pro ἔφης, 2. sing. imperf. vel a. 2. Att. et

Φῇς, 2. sing. a. 2. sub. et

Φήσει, *dixerit:* Æol. pro *φήσαι,* 3. sing. a. 1. opt. et

Φήσεις, *dices:* 2. sing. f. 1. ind. act. verbi *φημὶ, dico.*

Φῆσθα, *dicebas:* Ion. et Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. præc. verbi.

Φησὶ, *dicit:* 3. sing. præs. ind. Sed

Φῆσι, Ion. Paragoge pro φῇ, 3. sing. a. 2. sub. verbi ejusd.

Φῆστος, υ, ὁ, nomen viri Lat. *Festus.*

Φήσω, *dicam:* fut. 1. à *φάω,* vel *φημὶ, dico.*

ΦΗ˘ΡΗ, ης, ἡ, *tribus.*

Φθαίνω, *anticipaverim:* a. 2. opt. verbi *φθάνω* seu *φθάω, prævenio;* f. *φθάσω,* a. 2. ἔφθην, a. 2. m. ἐφθάμην.

Φθάμενος, aor. 2. part. m. ejusd. verbi.

Φθὰν, Boeot. pro *φθᾶσαι,* Ion. pro ἔφθησαι, 3. pl. a. 2. ind. verbi *φθάνω* seu *φθάω.*

Φθάναι, vel præs. infin. à *φθᾶμι,* vel pro *φθῆναι,* aor. 2. infin. à

ΦΘΑ˘ΝΩ, *prævenio, occupo, prior aliquid facio; assequor, attingo;* undè *ὐ φθάνω, non possum;* f. *φθήσω,* p. ἐφθάκα, a. 1. ἔφθασα, a. 1. sub. *φθάσω, ης, η,* a. 2. ἔφθην˘ à *φθάμι,* a. 2. m. ἐφθάμην, hinc aor. 2. part. m. *φθάμενος* [° *ὐ φθάνω* —— *ᾠ, simulac, statim. Οὐ φθάνω ἐξαγόμενος ἐ ἵππος, ᾧ μὴ ὄμμος ἐχὶ τοῖς ἀναβάσεσι,* Xenoph. de re equestri, *simulac educitur equus, statim similis sit immundis.* Vid. Markland. ad Eurip. Suppl. 1219.] Servit *celeritati exprimendæ. Οὐκ ἂν φθάνοις, est, necesse est, non potes non:* interdum tamen *mox, statim.*

Φθαρὲὶς, ἐντος, *corruptus;* aor. 2. part. pass. verbi *φθείρω, corrumpo;* f. φθερῶ, p. ἔφθαρκα, a. 2. ἐφθάρην, a. 2. pass. ἐφθάρην.

Φθάρσι, per Syncop. pro *φθάρθητι,* a. 1. imperat. pass. verbi *φθείρω, corrumpo;* f. *φθερῶ,* p. pass. ἔφθαρμαι, σαι, ται, aor. 1. pass. ἐφθάρην.

Φθᾶσμα, ἄτος, τὸ, *corruptio:* à *φθείρω.*

Φθαρτὸς, ὴ, ὸν, *corruptibilis, -e:* à 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

Φθὰς, *qui præoccupavit:* aor. 2. part. act. verbi *φθάμι,* seu *φθάνω,* quod vide.

Φθάσας, ασσα, et in acc. *φθάσαντα,* a. 1. part. act. ejusd.

Φθάσω, f. 1. ind. act. et

Φθάσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. verbi *φθάνω,* quod vide.

Φθίγγετ˘, Ion. pro ἐφθίγγετο, 3. sing. imperf. m. et

Φθίγγοιθ˘, Ion. pro *φθίγγοιτο,* 3. sing. opt. m. à

ΦΘΕ˘ΓΓΟΜΑΙ, *sonum edo;* item *loquor, clamo;* f. m. *φθίγξομαι,* perf. pass. ἔφθιγμαι, p. m. ἐφθόγγα.

Φθίγγονθ˘, *sonabant:* Ion. pro ἐφθίγγοντο, 3. pl. imperf. verbi *φθίγγομαι,* quod vide.

Φθόγμα, ἄτος, τὸ, *vox, sermo; sonus:* à *φθίγγομαι.*

Φθογξαμένῃ, dat. sing. a. 1. part. m. verbi ejusd.

Φθογξῶνται, *dicet:* Dor. pro

Φθίγξεται, 3. sing. f. 1. m. verbi ejusd.

Φθιγξῇ, *loqueris:* Dor. pro *φθίγξῃ,* 2. sing. ejusd. temporis et verbi.

Φθάμαι, ᾶαι, ῖται, præs. opt. med. vel pass. vel a. 2. opt. med. verbi *φθᾶμι.*

Φθάμεν, *anticipemus:* 1. plur. a. 2. sub. act. à *φθᾶμι,* seu *φθάνω, prævenio;* a. 2. ἔφθην, a. 2. sub. *φθῶ, ῇς, ῇ,* et Ion. *φθέω, ῇσι, ῇ,* Poët. *φθάω, ῃς, ῃ,* 1. pl. *φθάωμεν,* et Poët. Systole *φθέωμεν.*

Φθὼξ, ῶκὸς, ὁ, *pediculus; fructus piceæ, nomen piscis:* à *φθείρω, corrumpo.*

Φθάρῃ, *corrumpat:* 3. sing. præs. sub. act. à *φθείρω.*

Φθειριασις, ιος, ἡ, *pedicularis morbus:* à

Digitized by Google

Φθειριάω, f. άσω, *pediculis scateo*: à φθείρ.

Φθειρίζω, et Φθειρίζομαι, *pediculos vexor*; vel *pediculis mordeor*: ab eod.

Φθείρουσι, 3. pl. præs. ind. Φθείρουσι, 3. plur. præs. sub. verbi φθείρω.

Φθειροφάγίαι, *pediculis vescor*: ex φθείρ, et φάγω.

Φθείρω, *corrumpo, vitio; stupro, vexo, vasto; interficio, interimo*; f. -ερῶ, ῖῖς, ῖῖ, p. ἔφθαρκα, a. 1. ἔφθαρα, ας, ε, a. 2. ἐφθάρην, ης, η· φθείρομαι, *eo*, vel *venio cum pernicie*; *pereo*, a. 2. ind. pass. ἐφθάρην, ης, η, a. 2. sub. pass. φθαρῶ, ῆς, ῆ, p. pass. ἔφθαρμαι, σαι, ται, p. m. ἔφθαρα. Th. φθίω.

Φθείται, 3. sing. præs. pass. verbi φθίω, quod vide.

Φθερεῖ, 3. pers. sing. f. 1. act. verbi φθείρω, quod vide.

Φθέρρω, Æol. pro φθείρω, quod vide; undè f. φθέρσω.

Φθέρσω, *vastabit*, 3. sing. f. 1. act. Æol. verbi præcedentis.

ΦΘΕΊΩ, *corrumpo, labefacto, vitio, perdo*; fut. φθέσω.

Φθέωμεν, Ion. pro φθῶμεν, quod vide in φθίσμεν.

Φθῆ, Ion. pro ἔφθη, *præoccupavit*; 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi φθάνω, seu φθάνω, *prævenio*; f. άσω, a. 2. ἔφθην. Sed

Φθῇ, est 3. sing. a. 2. sub. ejusd.

Φθαίη, ut Eustath. vult, pro φθαίη, 3. sing. a. 2. opt. Alii dici volunt pro φθῇ, per Pleonasm. νῦ, ῆ. Estque a. 2. sub. verbi φθάνω, seu φθάω, *prævenio*.

Φθῆκε, *præoccupavit*; Ion. pro ἔφθασε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi φθάνω, seu φθάω, f. ήσω, Th. φθάσω.

Φθῆσι, Ion. Paragoge pro φθῇ, 3. sing. a. 2. sub. ab eod.

Φθίσθαι, et in 3. pl. φθίσονται, f. 1. m. ab eod.

Φθία, ας, et Ion. -ίη, ης, ἡ, *PHTHIA*, oppidum Thessaliæ, Achillis patria.

Φθιμένοις, *mortuis*; dat. pl. à

Φθίμενος, υ, *corruptus, perditus, interfectus*; vel pro ἐφθιμένος, p. part. pass. Ion. detracto augmento, et mutato accentu; vel per Syncop. pro φθίμενος, præs. part. pass. à φθίομαι, *corrumpor*; p. pass. ἔφθιμαι.

Φθινάκεος, υ, ὁ ἡ ὁ, Poët. *qui fructum non ampliùs fert*: ex φθίνω, (quod à φθίω,) et καρπὸς, ὑ, ὁ, *fructus*.

Φθινοπωρινὸς, ὴ, ὸν, *brumalis*; *marcidus*: et

Φθινοπωρὶς, *autumnalis*; *fructibus exitialis*: ex φθίνω, *labefacto, deficio*, et ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*; item *fructus autumnales*.

Φθινόπωρον, *autumnus*: [* qui incepit juxta Cæsaris rationes xi. die Augusti, Plin. N. H. xviii. 28; juxta Hesychium, xv. vel. xxii. Augusti. Vid. Masson. vit. Plin. jun. ad ann. DCCCXXXII.] ex iisd.

Φθινύθεσκε, *consumebat*; 3. sing. imperf. act. Ion. et per Epenthesin τῦ ωσ, pro ἐφθίνυθε, verbi φθινύθω. Alii volunt esse imperf. verbi φθινύθεσκω à φθίνω, idem cum Th. φθίω, *corrumpo*.

Φθινύθω, *perdo, prosligo*; item *corrumpo, consumo, contabesco*: à

Φθίνω, seu φθίω, idem quod φθίω, quod vide: φθίνοντος μηνὸς, expon. *mense desinente*.

* Φθινώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, *qui jam phthisi correptus est*.

Φθινήοντα, acc. sing. à

Φθινήοντες, όντος, ὁ ἡ ὁ, *homines perdens*. Epithet. belli: ex φθίνω, seu φθίω, *corrumpo*, et ἀνὴρ, *vir*.

Φθίσθαι, *periisse*: per Sync. pro φθίνεσθαι, præs. infin. m. à φθίω, vel potiùs, abjecto augmento pro ἐφθίεσθαι, præs. infin. pass. verbi φθίομαι. Th. φθίω.

Φθίσθω, per Syncop. pro φθινέσθω, 3. sing. imperat. præs. med. verbi φθίομαι.

Φθισίβροτος, et φθισίμβροτος, υ, ὁ ἡ ὁ, *nominum interemptor*; *perniciosus*: ex φθίω, *corrumpo*, et βροτὸς, *mortalis*.

Φθίσις, ιος, ἡ, *corruptio, consumptio*; *PHTHISIS*, seu *tabes*, præsertim pulmonum, necnon oculorum: à 2. pers. p. pass. verbi φθίω.

Φθίσω, *tabefaciam*, f. 1. ind. act. à

Φθίω, f. ῖσω, *corrumpo, labefacto, perdo, interimo*; *consumor, deficio, tabesco*: φθίομαι, *corrumpor, perdo, pereo, morior*: à φθίω, quod vide.

Φθόγγος, υ, ὁ, *sonus, vox*: quod à φθέγγομαι, *loquor*, f. m. γξομαι, p. pass. ἐφθεγμαι, p. m. ἐφθεγγα. Hinc Angl. A TONGUE. lingua quippe soni vocisque est instrumentum.

Φθὶν, ος, ἡ, seu φθίσις, *diminutio corporis et macies*; *corruptio*. Th. φθίω, *corrumpo*.

ΦΘΟΊ¨Σ, et per contract. φθοῖς, ῖδος, ὡς, quoddam *placentæ* genus.

Φθονερὸς, ὰ, ὸν, *invidus*: à φθόνος, *invidia*.

Φθονέω, -ῶ, *invideo*; item *denego*: cum dat. f. ήσω, p. ἐφθόνηκα, a. 1. ἐφθόνησα. Th. φθόνος, *invidia*.

Φθονήεις, εσσα, εν, in gen. εντος,

ἄσσης, &c. a. 1. part. act. verbi præced.

ΦΘΟ'ΝΟΣ, υ, ὁ, *invidia*; *reprehensio*: ἐδὲς φθόνε, *libenter*.

Φθονῦμεν, 1. pl. præs. ind. act. et

Φθονῦντας, acc. pl. præs. part. et

Φθονῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi φθονέω, quod vide.

Φθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio*; *lues*; *vitium*: et

Φθόρος, υ, ὁ, *pernicies*; item adjectivè, υ, ὁ ἡ ὁ, *perniciosus*; à φθίρω, *corrumpo*; f. ερῶ, p. m. ἔφθορα. Th. φθίω, idem.

Φὶ, et φῖ, particulæ Paragog. Poët.

ΦΙΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *PHIALA*, *poculum*.

Φιαλίσκη, ης, ἡ, et

Φιάλη, ἴδος, ἡ, *parva phiala*: à φιάλη.

Φαιδρὸς, ρὰ, ρὸν, *lucidus*, *magis splendens*: qu. à φάος· et *pinguis*, qu. à σίος.

ΦΙΒΑΛΕ'Η, ης, ἡ, *carica*, *ficus arida*, *myrtus*.

Φίβλα, *fibula*. A Lat.

Φιδάνη, ης, ἡ, pro φιδάλη, *deliciæ*: à φίδω.

Φιδέομαι, Poët. pro φείδομαι, *parco*.

Φίλιος, υ, ὁ, montis nomen. Ex ἴφι, *fortiter*, et λίω, *incedo*, quia ardui montes summis viribus superandi sunt.

Φίλ', pro φίλε, voc. sing. à φίλος, *amicus*: et

Φίλ', pro φίλα, neut. pl. n. gen. ejusd.

Φίλα φρονέων τινὰ, *amicus alicui*.

Φιλάγλαος, υ, ὁ ἡ ὁ, *amans bonorum*: ex φίλος, *amicus*, et ἀγαθὸς, *bonus*.

Φιλάγλαος, υ, ὁ ἡ ὁ, Poët. *amicus splendoris*: ex φίλος, *amicus*, et ἀγλαὸς, *splendidus*.

Φιλαδέλφεια, ας, ἡ, nomen urbis. Gr. *amor fraternus*.

Φιλαδελφία, ας, ἡ, *fraterna charitas*: et

Φιλάδελφος, υ, ὁ ἡ ὁ, *fratris* seu *fratrum amans*: ex φίλος, *amicus*, et ἀδελφὸς, ὔ, ὁ, *frater*.

Φιλᾶδὶς, *amatus*, Dor. pro φιλᾶτὸς, a. 1. part. pass. verbi φιλέω.

Φιλαίτατος, Ion. et Dor. pro φιλότατος, superl. à φίλος, *amicus*.

Φιλαίτιος, ία, ὁ ἡ ὁ, *contentiosus*: ex φίλος, *amicus*, et αἰτία.

Φίλαμα, ατος, τὸ, Dor. pro φίλημα, τὸ, *osculum*.

Φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *peccandi avidus*: q. d. φιλέω ἁμάρτημα, *amans peccatum*: ex φίλος, et ἁμαρτάνω, *pecco*.

Φιλανδρία, ας, ἡ, *amor mariti*: et

Φίλανδρος, ε, ὁ καὶ ἡ, *amans viri*; ἡ, *amans mariti*, Epith. probæ uxoris: ex φίλος, et ἀνὴρ, ἀνδρὸς, *vir, maritus*.

Φιλανδρωπίω, -ῶ, *humanus sum*, f. ήσω, p. πεφιλανδρώπηκα· et

Φιλανδρωπία, ας, ἡ, *humanitas*: à

Φιλάνδρωπος, ε, ὁ ἡ ἡ, *humanus*: ex φίλος, *amicus*, et ἄνθρωπος. Undè

Φιλανθρώπως, adv. *humanitèr*.

Φιλαργύρία, -ᾶ, *avarus sum*, f. ήσω, p. πεφιλαργύρηκα· et

Φιλαργυρία, ας, ἡ, *avaritia*: à

Φιλάργυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *avarus*: ex φίλος, *amicus*, et ἄργυρος, *argentum*.

Φιλᾶσαι, Dor. pro φιλῆσαι, *osculari*, a. 1. inf. act. verbi φιλέω.

Φίλᾶσε, Dor. et Ion. pro ἐφίλησε, 3. sing. a. 1. ind. ejusd.

Φιλᾶσεν, Dor. pro φιλήσει, 3. pers. f. 1. et

Φιλᾶσεν, 2. pers. f. 1. Dor. pro φιλήσεις· et

Φίλᾶσεν, Dor. pro φίλησον, aor. 1. imperat. act. et

Φιλᾶσω, Dor. pro φιλήσω, fut. 1. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Φίλᾶτο, *amabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐφιλεῖτο, verbi φίλημι. Nisi mavis Syncopen esse pro φιλέσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi φιλέω, *amo*, fut. ήσω. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλαυτία, ας, ἡ, *amor sui ipsius*: à

Φίλαυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui nimis sibi placet, amans sui ipsius*: ex φίλος, et αὐτὸς, *ipse*.

Φίλε, *dilige*, pro φίλει, præs. imperat. act. verbi φιλέω, *amo*, f. ήσω. Th. φίλος.

Φιλεῖν, præs. inf. verbi ejusd.

Φιλείσκε, *diligebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἐφίλει, ε, verbi ejusd.

Φιλᾶ, *solet, amat*, 3. sing. præs. ind. ejusd. verbi.

Φιλέασι, Dor. et Æol. pro φιλέουσι, *solent*, 3. pl. præs. verbi ejusd.

Φίλεον, *diligebam*, imperf. Ion. pro ἐφίλεον· à φιλέω.

Φιλέοντι, *amant*, Dor. pro φιλέουσι, 3. pl. præs. ind. ejusd.

* Φιλέορτος, ε, ὁ καὶ ἡ, *qui amat festa seu dies festos*: ex φίλος, et ἑορτή.

Φιλεπιτιμητὴς, *amicorum objurgator*, vel *amator reprehensionum*: ex φίλος, *amicus*, et ἐπιτιμάω, *reprehendo, objurgo*: hoc à τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro, punio*.

Φιλεργέω, *sedulus sum*: et

Φιλεργία, ας, ἡ, *sedulitas*: à

Φίλεργος, ε, ὁ ἡ ἡ, *operis amans, sedulus*: ex φίλος, et ἔργον, *opus*.

Φιλέρημος, ε, ὁ ἡ ἡ, *desertum diligens*: ex φίλος, et ἔρημος, ε, ἡ, *desertum*.

Φιλέρως, ε, ὁ ἡ ἡ, *lanificii amicus*: ex φίλος, et ἔρδος, εος, ἡ, *lanifica*, quod vide.

Φιλεῦντας, Dor. pro φιλοῦντας, 3. pl. præs. pass. et

Φιλεῦντες, Dor. pro φιλοῦντες, nom. pl. præs. part. act. verbi φιλέω, *amo*.

Φιλεῦντι, Dor. pro φιλοῦντι, *amanti*.

Φιλεῦσα, Dor. pro φιλοῦσα, *osculans*, præs. part. act. f. g. à φιλέω.

Φιλεῦσι, *amant*, Dor. pro φιλοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd.

Φιλεχθὴς, ὲος, ὁ ἡ ἡ, *odiosus*, et *amans inimicitiarum*: ex φίλος, et ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Φίλεχθρος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem, et ex iisd.

Φιλεχθρέω, -ήσω, *inimicitias exerceo, inimico sum animo*; f. ήσω, p. πεφιλέχθρηκα.

Φιλέω, -ῶ, *amo, diligo; osculor; soleo*; imperf. ἐφίλεον, -ουν, f. ήσω, perf. πεφίλημκα, aor. 1. ἐφίλησα, a. 1. sub. φιλήσω, a. 1. inf. act. φιλῆσαι, perf. pass. πεφίλημαι, p. m. πέφιλα. Th. φίλος, *amicus*.

Φίλη, ης, ἡ, *amica*; f. g. à φίλος, *amicus*.

Φιληδόνος, ε, ὁ ἡ ἡ, *voluptatibus deditus*: ex φίλος, *amicus*, et ἡδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas*.

Φιλησείη, ας, ἡ, *audiendi cupiditas*: à

Φιλήσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, *audiendi cupidus*: ex φίλος, *amicus*, et ἀκούω, *audio*; p. m. ἤκοα.

Φίλημα, ατος, τὸ, *osculum, deosculamen*· à φιλέω, *osculor*.

Φιλήμεναι, a. 2. inf. Ion. seu Dor. pro φιλῆσαι ab inusit. φίλημι. Sunt qui per Ectasin dici volunt pro φιλήμεναι, Doricè ἴτidem pro φιλεῖν, præs. inf. act. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλήμων, ονος, ὁ, nomen viri Gr. *deosculans*.

Φιλήνωρ, ορος, *perblandus*: ex φίλος, *amicus*, et ἀνὴρ, *vir*.

Φίλησ', Dor. pro ἐφίλησεν, *amavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φιλέω, *amo*.

Φιλῆσαι, *amare*, aor. 1. inf. act. et

Φιλήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Φιλησίμελπος, ε, ὁ ἡ ἡ, Poët. ὁ φιλῶν τὴν μελπὴν, *qui amat cantionem; amans hymnorum*: ex φίλος, et μέλπω, *canto*; p. m. μέμολπα. Hinc μολπὴ, *cantus*.

Φίλησις, εως, ἡ, *amor, dilectio*: à φιλέω. Th. φίλος.

Φιλήτης, ου, ὁ, *fur*; quod πιλητὴς, quòd *pilo* seu capitis tegumento fures se velarent, Græv. ad Hes. Op. 572. Alii, *qui amicitiam simulans, furatur*, Cleric. Sed

Φιλητὴς, οῦ, ὁ, *amator*: à φιλέω.

Φιλητὸς, ὴ, όν, *amabilis*; item proprium nomen viri. Gr. *dilectus*: à φιλέω. Th. φίλος.

Φιλία, ας, ἡ, *amicitia, amor*: à φίλος.

Φιλιάζω, *amicitiam ineo, amicitiâ jungor*, fut. άσω, p. πεφιλίακα· à præced.

* Φιλικὸς, ὴ, όν, *amicitiæ convenions*.

Φίλιος, ία, ιον, et φίλιος, ε, ὁ καὶ ἡ, *amicus, carus, fœderatus, dilectus*: etiam Jovis Epith. *amicitiæ præses*. Th. φίλος, idem.

Φιλιππήσιος, *Philippensis*: à Φίλιππος, urbs: et

Φιλιππήϊος, ὴ, όν, idem.

Φίλιππος, ε, ὁ, *Philippus*, nomen viri; vel *qui delectatur equis, bellicosus*, ὁ φίλος τῶν ἵππων· at

Φίλιπποι, *PHILIPPI*, urbs Macedoniæ, à Philippo condita.

ΦΙΛΙ'ΣΣ, ίδος, ἡ, *canna*.

Φιλίστιος, ε, ὁ, *Philistus*; dat. sing. Φιλίστῳ· item pro φίλτατος, *charissimus*: et

Φιλίων, pro φίλτερος, *charior, amicior*: à φίλος.

Φίλλυρα, ας, ἡ, propr. nomen matris Chironis.

Φιλλυρία, ας, ἡ, *arbor quædam ligustro similis*: q. à φύλλος.

Φιλλυρίδας, ου, ὁ, Dor. pro Φιλλυρίδης, ου, ὁ, Patronymic. ὁ τῆς Φιλλύρας παῖς, Χείρων.

Φιλλυρίδης, nomen Patronymic. Vide præced.

Φιλοβλήτης, ου, ὁ, *qui super amicum se conjicit officii gratiâ*; ut qui sui corporis injectu fabricantis horrorem cohibet: ex φίλος, et βαλία. Th. βάλλω, *jacio*.

Φιλογήοργος, ε, ὁ ἡ ἡ, *studiosus agriculturæ*.

Φιλογύναιος, ε, ὁ καὶ ἡ, *mulierosus, uxorius, uxori deditus*: ex φίλος, *amicus*, et γυνὴ, *mulier*.

Φιλοδέσποτος, ε, ὁ καὶ ἡ, *domini amans*, seu *domini amator*: ex φίλος, et δεσπότης, *dominus*. Th. δεσπόζω, *dominor*.

Φιλόδημος, *amans populi*. Th. δῆμος.

Φιλόδοξος, *gloriæ cupidus, ambitiosus*; item *qui opinionem sec-*

Digitized by Google

tatur: ex φίλος, et δόξα, opinio, gloria. Th. δοκέω.

* Φιλόδωνος, ὁ καὶ ἡ, multùm sonans: ex φίλος, et δωνέω, sono. Suidas voce φάος, citat ex epigrammate quod apud Reiskium extat, Anth. p. 58, quæ vox restituenda est Orpheo, Hymn. 64. pro δολίδωνι. Toup. in voce Suid.

Φιλόζωος, ος, ὁ ᾗ ἡ, vitæ cupidus; vel animantium studiosus: ex φίλος, et ζωὴ, vel ζῶον, animal. Th. ζάω, seu ζόω, vivo.

Φιλόθεος, ος, ὁ καὶ ἡ, Dei amans. Th. Θεός.

Φιλοθηρία, ας, ἡ, venandi studium. Th. Θήρ, fera.

Φιλοθρηνὴς, ὲος, ὁ ᾗ ἡ, idem ac

Φιλόθρηνος, ος, ὁ ᾗ ἡ, amans luctûs: ex φίλος, et θρῆνος, luctus.

Φιλοῖ, amet, 3. sing. præs. opt. act. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Φιλοίφας, α, ὁ, Dor. pro φιλοίφης, ου, ὁ, homo libidinosus: ex φίλος, et οἴφος, coëo.

Φιλόκαλος, ος, ὁ ᾗ ἡ, pulchritudinis amans: honestatis studiosus; elegans: ex φίλος, et κάλος, pulcher.

Φιλοκᾶλος, adv. culiè, ornatè: à præced.

Φιλοκέρδεια, ας, ἡ, amor lucri, avaritia: et

Φιλοκερδὴς, ὲος, ὁ ᾗ ἡ, lucri cupidus, avarus: ex φίλος, et κέρδος, ους, τὸ, lucrum.

Φιλοκέρεσμος, ος, ὁ ᾗ ἡ, convitiorum amans: ex φίλος, et κέρεσμος, quod ex κείρω, cor, (vel κάρω, tondeo,) et σμὴ, ῆς, ἡ, sectio. Th. τίμνω, seco; p. m. τίτμα.

Φιλόκοσμος, ος, ὁ ᾗ ἡ, ornatûs seu cultûs amans; qui amat mundum.

Φιλοκτέανος, avarus, possessionum cupidus; in comp. φιλοκτεανώτερος, superl. φιλοκτεανώτατος, avarissimus: ex φίλος, amicus, et κτέανον, Poët. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, possessio. Th. κτάομαι, acquiro.

Φιλολογίω, -ῶ, fut. ήσω, libenter dissero; philosophor et dissero cum philosophis: et

Φιλολογία, ας, ἡ, studium disserendi, studium seu amor literarum: à

Φιλόλογος, ος, ὁ ᾗ ἡ, qui disserere amat; qui libenter audit alios loquentes; literarum studiosus: ex φίλος, et λόγος, quod à λέγω, dico.

Φιλομαθίω, -ῶ, discere cupio, fut. ήσω, p. πεφιλομάθηκα· à

Φιλομαθὴς, ὲος, ὁ καὶ ἡ, discendi cupidus: ex φίλος, amicus, et μανθάνω, disco; fut. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Φίλομαι, undè φίλει, ἰφίλασο. [φι semper longa; at quæ à φιλέω, semper brevis, Clarke in Il. ι. 61. 117. et ν'. 280.] amo; item amor.

Φιλομμειδὴς, ὲος, ὁ ᾗ ἡ, pro φιλομμαδὴς, Poët. μ metri gratiâ geminato, amans risûs. Veneris Epith. ex φίλος, et μαδάω, rideo.

Φιλομμαδὴς, ὲος, ὁ ᾗ ἡ, pro φιλομαδὴς, coitum appetens: est Veneris Epith. apud Hesiod. Ex φίλος, et μάδια, τὰ, genitalia, pudenda.

Φιλόμολπος, ος, ὁ ᾗ ἡ, qui cantum amat: ex φίλος, amicus, et μολπὴ, cantus, quod à μέλπω, canto, p. m. μέμολπα.

Φιλόμολπος, vide in φιλόμουσος.

Φιλομῦθος, ος, ὁ καὶ ἡ, fabularum amans: ex φίλος, et μῦθος, fabula.

Φιλόμουσος, ος, ὁ, Dor. pro φιλόμυσος, Musarum vel musicæ studiosus: ex φίλος, et Μοῦσα.

Φιλονεικέω, f. ήσω, rixor; contendo, enitor; æmulor: et

Φιλονεικία, ας, ἡ, contentio; rixarum amor; æmulatio: à

Φιλόνεικος, ος, ὁ ᾗ ἡ, contentiosus; multùm in aliquâ re laborans: ex φίλος, et νεῖκος, ους, τὸ, jurgium, contentio.

Φιλονεικόντων, gen. pl. part. præs. verbi φιλονεικέω.

Φιλονείκως, adv. contentiosè; certatim: à φιλόνεικος.

Φιλοξενία, ας, ἡ, hospitalitas: à

Φιλόξενος, ος, ὁ ᾗ ἡ, hospitalis: ex φίλος, et ξένος, ου, ὁ, hospes.

Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, amator ludorum vel jocorum; facetus, festivus: ex φίλος, et παῖγμα, quod à παίζω, ludo. Th. παῖς, puer.

Φιλοπαρθένιος, ος, ὁ καὶ ἡ, amator virginum; item virginitatis studiosa: ex φίλος, et παρθένος, ος, ἡ, virgo.

Φιλοποίμνιος, ος, ὁ ᾗ ἡ, amans gregis: ex φίλος, et ποίμνιον, τὸ, grex. Th. ποιμὴν, ὁ, pastor.

Φιλόπολις, ιος, ὁ ᾗ ἡ, amans civitatis: ex φίλος, et πόλις, ὁ, urbs.

Φιλοπολίτης, ου, ὁ, amans patriæ, studiosus civium.

Φιλοπονέω, -ῶ, f. ήσω, laborem diligo; cum labore efficio; elaboro: et

Φιλοπονία, ας, ἡ, laborum amor, industria: à

Φιλόπονος, ος, ὁ ᾗ ἡ, laboris amans, industrius; comparat. φιλοπονώτερος· ex φίλος, et πόνος, ου, ὁ, labor, quod à πένομαι, laboro, p. m. πέπονα.

Φιλοπονῶσιν, 3. pl. præs. ind. verbi φιλοπονέω, laborem diligo.

Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, affabilitas: à

Φιλοπροσήγορος, ος, ὁ ᾗ ἡ, salutandi studiosus: ex φίλος, et προσ-ηγορέω, compello, saluto: quod ex πρός, et ἀγορέω, seu -εύω, verba facio. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Φιλοπρωτεία, ας, ἡ, amor principatûs: à

Φιλοπρωτεύω, primatum amo, vel ambio, cupio esse primus: à

Φιλόπρωτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, cupiens esse primus: ex φίλος, amicus, et πρῶτος, primus, Th. πρό.

Φίλ'ΑΟΣ, ος, ὁ, amicus. Hinc, transpositis prioribus literis, Belg. Lief, et Angl. love. Sed

Φίλος, η, ον, carus, amicus, gratus.

Φιλοσκώμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dicteriis mordacibus gaudens: ex φίλος, et σκῶμμα.

Φιλοσοφίω, -ῶ, f. ήσω, sapientiam amo; philosophiæ studeo; PHILOSOPHOR; universi aliquid exquiro, curo, video, Lys. a. 1. part. act. φιλοσοφέων, έουσα, έον· et

Φιλοσοφία, ας, ἡ, PHILOSOPHIA; eloquentia, Isoc. vita ascetica et monastica, ap. Scrip. Eccl. Angl. PHILOSOPHY: et

Φιλοσοφῖνὸς, ὴ, ὸν, PHILOSOPHICUS: à

Φιλόσοφος, ος, ὁ ᾗ ἡ, PHILOSOPHUS, studio sapientiæ deditus: q. φίλος σοφίας. Th. σοφὸς, sapiens. Angl. PHILOSOPHER.

Φιλοσοφῶντας, acc. pl. part. præs. act. verbi φιλοσοφέω.

Φιλοστοργία, ας, ἡ, propensio in amorem parentum et liberorum.

Φιλόστοργος, ος, ὁ ᾗ ἡ, ad amandum propensus: ex φίλος, amicus, et στοργὴ, amor inter parentes et liberos reciprocus: quod à p. m. ἔστοργα, verbi στέργω, amore naturali complector, diligo, acquiesco; f. ξω, p. ἔστοργα.

Φιλοστόργως, adv. benevolè, indulgenter: à præced.

* Φιλοσώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, moderatus.

Φιλότας, ᾶτος, ὁ, Dor. pro φιλότης, ητος, ἡ, amor.

* Φιλοτεκνία, ας, ἡ, amor liberorum: à

Φιλότεκνος, ος, ὁ ᾗ ἡ, amans liberorum: ex φίλος, et τίκτω, pario, prolem. Th. τίκτω, pario.

Φιλότης, ητος, ἡ, amicitia, amor: à φίλος, ὁ, amicus.

* Φιλοτιμία, ας, ἡ, propinatio benevolentiæ ergò: à

Φιλοτίμιος, ος, ὁ ᾗ ἡ, ad amicitiam pertinens. Th. φίλος.

Φιλότιμος, ος, ὁ ᾗ ἡ, amicitia: ab eodem.

Φιλοτιμοῦσθαι, præs. inf. med. à seq.

Φιλοτῖμάμαι, -ῦμαι, f. m. ήσομαι, ambio honorem; ambitiosius et magno studio conor et enitor:

lor, cum aliquo æmulatione ductus contendo; efferor, mihi placeo: largior popularitèr; simpl. *largior; gaudeo re aliquâ;* est etiam *odio persequor* vel *ulcisci cupio:* et

Φιλοτιμία, ας, ἡ, *ambitio; æmulatio; contentio; liberalitas:* à

Φιλότῑμος, ε, ὁ ᾖ ἡ, *honoris cupidus, ambitiosus; contentiosus; liberalis:* ex *φίλος*, et *τιμὴ*, ῆς, ἡ, *honor.* Th. *τίω, honoro.*

***Φιλοτίμως**, adv. *studio honoris; enixè, certatim:* à præced.

* **Φιλοτόμωτος**, ε, ὁ ᾖ ἡ, *incisione gaudens.* Epithet. diei quâ circumcisio fit apud Judæos: ex *φίλος*, et *τέμνω.*

Φιλοτροφία, ᾶς, f. *ήσω, lubenter alo, studiosus sum alendi.* Ex *φίλος*, et *τροφία.*

Φίλυ, gen. sing. à *φίλος, amicus.*

Φιλοφρονίω, -ῶ, *comis*, seu *benevolus sum, gratum me præbeo*, f. *ήσω*, p. *πεφιλοφρόνημαι.*

Φιλοφρόνως, adv. *comitèr, peramicè:* à *φιλόφρων.*

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, *amicitia, comitas, benevolentia:* à

Φιλόφρων, ονος, ὁ ᾖ ἡ, *comis, benevolus:* ex *φίλος*, et *φρήν.*

* **Φιλοχρημοσύνη**, ας, ἡ, *avaritia:* à

Φιλοχρήματος, ε, ὁ ᾖ ἡ, *pecuniæ cupidus, avarus:* ex *φίλος*, et *χρῆμα, ατος*, τὸ, *res, pecunia.*

Φιλοχρημοσύνη, ης, ἡ, *avaritia, opulentia:* ex iisd.

Φιλοψῡχία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *vitæ desiderium:* à seq.

Φιλόψῡχος, ε, ὁ, ἡ, *animarum amans:* ex *φίλος*, et *ψυχὴ, anima, vita.*

Φίλτατος, *amicissimus*, superl. à *φίλος, amicus*; comparat. *φίλτερος*, superl. *φίλτατος*, per Sync. pro *φιλέτερος, φιλέτατος.*

Φίλτερος, vide præced.

Φίλτρον, ε, τὸ, *PHILTRUM, amoris illecebra*; item *amatorium poculum.* Th. *φίλος, amicus.*

ΦΙΛΥ΄ΚΗ, ης, ἡ, *PHILYCA*, arbor semper virens.

Φίλυπνος, ε, ὁ ᾖ ἡ, *amans somni:* ex *φίλος*, et *ὕπνος, somnus.*

ΦΙΛΥ΄ΡΑ, ας, ἡ, *tilia*; Anglicè THE LIME.

Φιλώνδα, Dor. pro **Φιλώνδη**, *Philondæ.*

ΦΙΜΟΣ΄, ῦ, ὁ, et *φίμων*, ε, τὸ, *fiscella; camus, capistrum; instrumentum piscatorium; pyrgus in ludo aleatorio.*

Φῖμόω, -ῶ, *os capistro obturo, occludo; os obligo;* et per Metaph. *ad silentium adigo;* f. *ώσω*, p. *πεφίμωμαι*, a. 1. *ἐφίμωσα*, perf. pass. *πεφίμωμαι, obmutui*; perf. imperat. pass. *πεφίμωσο, -ώσθω, obmutesce:* a. 1. pass. ind. *ἐφιμώθην, ης, η, prorsùs obmutui*, qu. *capistro injecto*; a. 1. imperat. pass. *φιμώθητι.* Th. *φιμὸς, capistrum.*

Φιμωθὲς, a. 1. part. pass. verbi *φιμόω.*

Φὶν, pro *σφὶν, sibi*, dat. dual. ab *σὺ.* Anglicè HE.

ΦΙ΄ΝΤΙΣ, ὁ, *auriga; animus*, humani corporis *auriga et rector.* Vox Dorica.

Φῖξ, κὸς, Bœot. pro *σφίγξ.*

Φιτρὸς, οῦ, ὁ, *stipes, truncus, caulis*; qu. *φυτρὸς* nam *φίτυ* est τὸ *φυτόν.*

Φιτύω, *sero, genero*: à *φυτεύω.*

ΦΛΑ΄ΖΩ, *stultè et inarticulatè loquo*; item *ferveo.*

Φλᾷν, Att pro *Θλᾷν, frangere, percutere.*

Φλαυίσσω, *garrio, ineptio, deliro*: à *φλαῦος, nugor.*

Φλάσαι, Ion. pro **ἴφλασαι**, a. 1. ind. act. verbi *φλάω*, Att. pro *Θλάω, -ῶ, frango, comminuo, tundo.*

Φλασῶ, f. 1. Dor. pro *φλάω.*

Φλαῦρος, ον, ον, idem quod *φαῦλος, vilis; malus*: à *φλάσρος*, per Metath.

Φλαύρως, *malè*, adv. à præced.

ΦΛΑ΄Ω, -ῶ, f. *άσω, frango; contundo; mollio; avidè comedo*; Att. pro *Θλάω.*

Φλεβοτομία, *sanguinem mitto, venam seco*: et

Φλεβοτομία, ας, ἡ, *venæ sectio*: à

Φλεβοτόμος, ε, ὁ ᾖ ἡ, *venam incidens.* Hinc τὸ **φλεβοτόμον**, ε, *instrumentum, quo vena inciditur.* Ex *φλὲψ, βός*, ἡ, *vena*, et *τομὴ, sectio*: quod à *τέμνω, seco*, p. m. *τέτμημαι.*

Φλεγεθήσω, Ion. pro *φλεγεθησῶ*, 3. plur. præs. opt. pass. et

Φλεγέθοντος, *ardentis*, m. g. gen. sing. præs. part. à

Φλεγέθω, idem quod *φλέγω, uro*: quod ex *φλέγω, incendo*, et *Θέω, curro.*

Φλεγὸς, *ἴντος, combustus*, a. 2. part. pass. verbi *φλέγω, uro*, f. *ξω*, a. 2. pass. *ἐφλέγην.*

Φλέγμα, ἄτος, τὸ, *inflammatio*; item *PHLEGMA* seu *pituita*: Angl. PHLEGM. Th. *φλέγω, uro.*

Φλεγμαίνω, *ardeo; intumesco; superbio*: f. *ἀνῶ*, a. 1. *ἐφλέγμηνα*: à *φλέγμα.* Th. *φλέγω.*

Φλεγμῆναι, *intumuisse*, a. 1. inf. act. præced. verbi.

Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, *inflammatio*: ab eod.

Φλεγύεσθε, *comburantur*, Ion. pro *φλέγωνται*, 3. pl. præs. opt. pass. verbi *φλέγω, uro.*

Φλέγονσι, Dor. pro *φλέγωσι*, 3. pl. præs. ind. à *φλέγω.*

Φλέγρα, ας, ἡ, *urbs Macedoniæ.*

Φλεγυᾶς, gen. Æol. à

Φλεγύας, ου, ὁ, *aquila, ἀπὸ τῦ φλέγειν.*

ΦΛΕ΄ΓΩ, *uro, incendo; illustro, illumino*; *FULGEO; FLAGRO, ardeo*; f. *φλέξω*, p. *πέφλεχα*, perf. pass. *πέφλεγμαι.*

Φλέγων, *ονος*, ὁ, nomen viri. Gr. Lat. interpr. *urens.*

Φλεδονία, ας, ἡ, *nugacitas, ineptiæ*: à *φλεδονίων.*

Φλεδονίων, et *φλεδονίω, nugor, garrio*: à

Φλέδων, *ονος, nugator, nugax*: à *φλέω.*

Φλέξας, *αντος, qui combussit*, a. 1. part. act. verbi *φλέγω, uro*, f. *ξω*, a. 1. pass. *ἐφλέχθην.*

Φλεχθὲς, *θεσα, ὲν, combustus*; a. 1. part. pass. et

Φλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi *φλέγω*, fut. *ξω, uro.*

ΦΛΕ΄Ψ, φλεβὸς, ἡ, *vena animalis*, item *aquarum* et *similium.*

ΦΛΕ΄Ω, *nugor*; *plenus sum, abundo.*

Φλυᾶφίω, -ῶ, *nugor*: à

Φλύᾶφος, ε, ὁ ᾖ ἡ, *nugator*; subst. ε, ὁ, *nugæ.*

Φλυνδω, *nugor*: à *φλύω*, idem.

ΦΛΙΑ΄, ᾶς, ἡ, *portæ pagmentum, vestibulum, limen*: *φλιαὶ, valvarum postes.*

Φλίβω, Æol. pro *Θλίβω, premo, affligo.*

ΦΛΙΔΑ΄Ω, -ῶ, *putresco, putrefio, rumpor, lanior*; *rugas contraho.*

Φλόγεος, ἁ, εον, *flammeus*; *splendidus*: à *φλὸξ, γὸς*, ἡ, *flamma.* Th. *φλέγω, uro.*

Φλογερὴν, *flammeam*, acc. sing. f. g. à

Φλογερὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod *φλόγιος*, et ab eod.

Φλογίζω, *inflammo*, præs. part. *φλογίζων, ουα, ον, inflammans*, f. *ίσω*, p. *πεφλόγικα*, a. 1. *ἐφλόγισα*, præs. pass. *φλογίζομαι*, part. pass. *φλογιζόμενος, inflammatus*, aor. 1. ind. pass. *ἐφλογίσθην, ης, η*, à *φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma.* Th. *φλέγω, uro.*

Φλόγινος, *ίνη, ινον*, et

Φλογόεις, *όεσσα, όεν, flammeus*: ab eod.

Φλογὸς, gen. sing. à *φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma.* Th. *φλέγω, uro.*

Φλοΐζω, *decortico*: à

ΦΛΟΙΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *cortex.*

Φλοΐζω, gen. Ion. à

ΦΛΟΙ΄ΣΒΟΣ, ου, ὁ, *sonitus, quem aqua edit, præsertim cum fluctus excitantur; murmur; tumultus.*

Digitized by Google

Φλείω, *decortico*; undè Angl. to FLAY. Th. φλοιός.

ΦΛΟ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *verbascum*, herba.

Φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*: à φλίγω, uro, f. ξω.

Φλοὸς, -οῦς, gen. -οὸς, ὁ, *teges, storea*; et *cortex*: à φλοιός.

Φλυᾶρία, *nugor, garrio*; f. ήσω, p. πεφλυάρηκα, a. 1. ἐφλυάρησα· à φλυάρος, *nugator, nugax*. Th. φλὶω, *nugor*.

Φλυαρία, ας, ἡ, *nugæ, garrulitas*: et

Φλύᾱρος, ου, ὁ ἡ, *vanus et futilis; garrulus, nugax*: à φλύω, vel φλὶω, *nugor*.

Φλυδαξὸς, ῆ, ὸν, *humidus*.

Φλυδάω, *humesco; flaccesco*: à φλύω, *tumesco*. Th. φλὶω.

Φλύζω, idem quod φλύω.

Φλυκτὶς, Ion. pro φλυκτὶς.

Φλύκταινα, ης, ἡ, *pustula ex fervore*: ex

Φλυκτὶς, ίδος, ἡ, idem: à φλύζω, *ferveo*.

Φλύος, *nugæ*. Th. φλὶω, *nugor*.

Φλὺω, f. ύσω, *nugor, ferveo, bullio, fervendo strideo; evomo*: à φλὶω.

Φοβᾶσ᾽ς, Dor. pro φοβῇς, *metuas*, 2. sing. a. 1. sub. pass. à φοβέομαι.

Φοβίσειον, Poët. pro ἐφόβιζον, 3. pl. imperf. act. verbi φοβίω.

Φοβίσθαι, præs. inf. pass. à φοβίω.

Φοβίσομαι, -ῦμαι, *timeo*. Th. φὶβέομαι, idem.

Φοβιστέος, *terreo*, f. ήσω, p. pass. πεφοβίσμαι· à φοβιστὴς.

Φοβισμὸς, ῦ, ὁ, *terror*: à præced.

Φοβιστὸς, ὰ, όν, *formidabilis, -e: horrendus, a, um*; in comp. φοβιστότερος, in superlat. φοβιστότατος· à φίβος, *timor*. Th. φὶβέομαι, *timeo*, p. πέφοβα.

Φοβερῶς, adv. *horrendè*: à præced.

Φοβούμενος, Dor. pro φοβέμενος, præs. part. pass. verbi

Φοβέω, -ῶ, *timorem injicio, terreo*; fut. ήσω, p. πεφόβηκα, præs. pass. φοβέομαι, -ῦμαι, *metuo*, cum acc. præs. imperat. pass. φοβέω, -ῶ, ἐφόβουν, -ήσθην, -ήθη, imperf. m. ἐφοβούμην, -ούμην, -ήν, -ῦ, -ήσαν, -ῶντο, a. 1. pass. ἐφοβήθην, ης, η, *timui*; et in 3. pl. ἐφοβήθησαν, a. 1. imperat. pass. φοβήθητι, άντω, et in 2. pl. φοβήθητε, a. 1. sub. pass. φοβηθῶ, ῆς, ῆ, *metuam*; et in 2. pl. φοβηθῆτε, a. 1. part. pass. φοβηθὶς, ῖσα, ὶν, *metuens*; f. 1. pass. φοβηθήσομαι· à φίβος, *timor*. Th. φὶβέομαι, *timeo*, p. m. πέφοβα.

Φόβη, ης, ἡ, *coma, juba*, de *equo* et *leone*; à φοβέω, quia *terrifica*. Sed

Φοβῇ, 3. sing. præs. sub. act. verbi φοβέω.

Φοβηθέντα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. et

Φοβηθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Φοβήθητε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. et

Φοβηθὶς, ῆτος, ῆ, ὸν, a. 2. sub. pass. verbi φοβέω, *terrefacio*: à φίβος. Th. φὶβέομαι.

Φόβητρον, ου, τὸ, *terriculamentum*: à φοβέω, quod à

Φίβος, ου, ὁ, *timor, metus; fuga*; à p. med. πέφοβα, verbi φὶβέομαι, *timeo*.

Φοβῶ, præs. imperat. pass. à φοβέω. Sed

Φόβῳ, gen. sing. à φόβος, *timor*.

Φοβῶμαι, φοβούμενος, præt. ind. et part. pass. à φοβέω.

Φοιβάζω, f. άσω, *vaticinor*: ac

Φοιβάω, -ῶ, f. ήσω, *purgo, lustro; splendidum reddo*. Th. φοῖβος, *purus*.

Φοῖβη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *Luna*.

Φοιβίλαστος, ὁ ἡ ἡ, Ion. pro

Φοιβίλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *Phœbi numine afflatus*: ex Φοῖβος, *Phœbus*, et λαμβάνω, *capio*.

ΦΟΙ'ΒΟΣ, ου, ὁ, *PHŒBUS, Apollo, Sol*: qu. φάος βίου. Sed

Φοῖβος, η, ον, *purus, splendidus*: *vaticinus*.

Φοινᾶς, ᾶσσα, ᾶν, idem quod φοινικόεις, *purpureus*. Th. φοῖνὶξ, ῖκος, ὁ, *palma* arbor, *color ruber*.

Φοινιανθὲμος, ον, *purpureos flores habens*: ex φοῖνὶξ, et ἄνθος, ους, τὸ, *flos*.

Φοινίκειος, ία, ιον, *phœniceus, puniceus*. Th. φοῖνὶξ.

Φοινῖκὸν, ίου, τὸ, *purpureum*.

Φοινὶκη, ης, ἡ, *PHŒNICE*, vel *PHŒNICIA*, nomen regionis, quæ et *Syria* dicitur. Gr. Lat. interpr. *palma*.

Φοινίκιος, ία, ιον, *purpureus*, a, um. Th. φοῖνὶξ.

Φοινὶκὶς, ίδος, ἡ, *puniceus* vel *purpureus amictus, puniceus pannus*: à Th. præced. undè et

Φοινικόεις, όεσσα, όεν, *puniceus, purpureus*.

Φοινικρόεσσ, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, ὁ φοινικὸν πρόσωπον ἔχων, *puniceam tramam habens*; à πρόσωπον, *tramа, fimbria, subtegmen*.

Φοινικόλοφος, ὁ ἡ ἡ, *rubram cristam habens*; Epith. galli gallinacei: ex φοινικὸς, et λόφος, ὁ, *crista galeæ*.

Φοινικοπάρᾱος, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, *phœniceas habens malas seu genas*, i. e. *phœnicei coloris*. Ex φοῖνὶξ, et παρειὰ, *gena*.

Φοινικόπτερος, *quæ purpureos*, i. e. *pulcherrimas habet*: ex seq. et πτέρον, ου, τὸ, *muliebris pedis*.

Φοινικὸς, ὴ, ὸν, *puniceus, ruber*; *Punicus*: à φοῖνὶξ.

Φοινικοστερόεις, ᾶ, ὁ, Dor. pro φοινικοστερόεις, ᾶ, ὁ, Epithet. Jovis, *rubra vel rutila fulmina jaculantis*: ex φοῖνὶξ et στερὸπη, ὁ, *fulgur*. Th. ἀστράπτω, *fulguro*.

Φοινικόστικτος, ου, ὁ, *Phœnicum more instructus aut armatus*: ex φοῖνὶξ, et στολὴ, ἡ, *stola, vestis oblonga*. Th. στέλλω, *orno*, p. med. ἔσταλμαι.

Φοινικὼν, ῶνος, ὁ, *palmetum*: à

ΦΟΙ'ΝΙΞ, ῖκος, ὁ, *palma* arbor, et *palmulæ* fructus; *PHŒNIX*, nomen avis, et portûs: *Punicus*; *instrumentum quoddam musicum à Phœnicibus inventum*; *purpura, puniceus color*: et adject. ὁ ἡ ἡ, *ruber, rufus*.

Φοίνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *cruentus*: à φόνος, *cædes*.

Φοίνισσα, ης, ἡ, *PHŒNISSA*: et

Φοίνισσα ἰμασλὴ, *Phœnicia mercatura*; φοίνισσα φλὸξ, *rutila flamma*: à φοῖνὶξ.

Φοινίσσειν, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Φοινίσσω, f. ξω, *rubefacio; cruento*. Th. φοῖνὶξ, ῖκος, ὁ, *color ruber*.

Φοινίχθην, a. 1. ind. pass. Ion. à φοινίσσω, *rubefacio, cruento*: ab eod. Th.

Φοῖτᾱ, ᾶτ, 3. sing. imperf. act. pro ἐφοίτα· à φοιτάω, q. v.

Φοιτὰς, άδος, ἡ *insana, furiosa; meretrix*: Epithet. vitæ, *furiosæ*: et

ΦΟΙΤΑ'Ω, -ῶ, ήτω, *vehitor, frequento*, [* more *discentium*, non *docentium*, quæ rès decepit Valesium ap. Eusebium: vid. Pearsonii oppa posth. p. 35.] *vehor*, de *fructibus, vestigalibus*; *instanto*; f. ήσω, p. πεφοίτηκα.

Φοιτέω, Ion. pro præced.

Φοιτῇ, Dor. pro φοιτᾷ, ᾷ; 3. sing. præs. ind. verbi φοιτάω.

Φοιτὴς, οῦ, ὁ, *præco*. Th. φοιτάω.

Φοιτῇς, Dor. pro φοιτᾷς, 3. sing. præs. et

Φοίτησις, εως, ἡ, *frequentatio, frequentatio*: à 2. sing. p. pass. verbi φοιτάω.

Φοιτητὴς, οῦ, ὁ, *qui ventitat; qui ad præceptorem ventitat, discipulus*: à 3. sing. p. pass. ejusd.

Φοιτῶν, præs. part. act. et

Φοιτίζω, *eo, venio, accedo*: à φοιτάω.

Φοιτῶσι, 3. pl. præs. ind. act. vel sub. verbi φοιτάω.

ΦΟΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *squama*, ut piscis aut serpentis.

Φαλὸς, ῆ, ὁ, *strabus, qui oculos distortos habet:* quasi φάλμος· ex φάος, et ἴλλω, *trako.*

Φανὶν, ῖος, ὁ, *homicida:* à φόνος.

Φονόω, *occido:* f. ώσω, et in l. pl. φωνώσαμεν, p. πεφόνωκα, a. 1. ἐφόνωσα· à φόνος, *cædes.* Th. φόνω, *occido.*

Φονῆος, gen. sing. Att. à φονεύς.

Φονῖκὸς, ὴ, ὸν, *ad cædem pertinens; truculentus; mortifer:* et

Φόνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, et φόνιος, *la, ιον, sanguinarius, truculentus, lethalis:* à φόνος.

Φονοτατέω, -ῶ, f. ήσω, *interficio:* et

Φονοτονία, ας, ἡ, *cædes:* à

Φονοτόνος, ῳ, ὁ καὶ ἡ, *occisor:* ex φόνος, et τείνω, *occido;* p. m. ἔτανσα.

Φόνος, ου, ὁ, *cædes, homicidium; sanguis, qui in cæde effunditur:* à p. m. πέφονα, verbi φίνημι, vel φίνω, *occido.*

ΦΟΊΝΙΞ, ικος, ὁ, nomen piscis.

ΦΟΞΟ'Σ, ὴ, ὸν, *cujus caput est acutum et velut turbinatum; qui est vultu distorto:* qu. ex φάος, et ὄξις.

Φορὰ, ᾶς, ἡ, *latio; motus vehementior,* ut in *jactu, lapsu; impetus; pensio, tributum; proventus;* et *bajulationis* seu *necessariæ mercedis, portorium;* quo in sensu et nos Angl. FARE: à φέρω, *porto;* f. οίσω, aor. 1. ἤνεγκα, p. m. insuit. πέφορα.

* Φορδὴν, adv. *portando, gestando:* à præced.

* Φορὰς, ἄδος, ἡ, idem quod φορεὰς, Hesych. et Suid.

Φορβανὰ, ᾶς, ἡ, *capistrum.* Th. φέρω.

Φορβαῖος, α, ον, *pascuus:* à

Φορβὰ, *esca:* f. ήσω, et in l. pl. φορβήσαμεν, p. πεφόρβηκα, a. 1. ἐφόρβησα· à φορβὰς, *equa, gregalis, non domestica.* Est autem φορβὰς, ἄδος, ὁ ἡ, *alumnus,* φορβὴν, *suppeditans:* ut φορβὰς γῆ, *alma terra; quæ alit;* et passivè φορβὰς, *qui alitur in grege cum aliis:* cui opponitur τροφίας, *qui domi* τεθραμμένος φορβὰς γυνὴ, *quæ se præbet prostitutione corporis.* Th. φέρω, *pasco.*

Φορβὴ, ᾶς, ἡ, *esca,* φορβὴ. Et usurpatur pro *capistro:* à præced.

Φορβὴ, ῆς, ἡ, *fabulum, esca;* à φέρω, *alo:* qu. φέρω βίον.

Φορεῖον, ου, τὸ, *feretrum, lectica:* à φορεύς.

Φορέτω, 3. sing. præs. imperat. act. verbi φορέω, *fero, porto.* Th. φέρω, idem.

Φορέωνται, Dor. pro φορέονται, *gestant;* 3. pl. præs. ind. à φορέω, quod à φέρω.

Φορέωντα, acc. sing. præs. part. verbi φορέω.

Φορεώμενος, Dor. pro φορεύμενος, præs. part. pass. verbi ejusd.

Φορεῶντος, *florentis;* Dor. pro φορεύντος, gen. sing. præs. part. act. à φορέω.

Φορεὺς, ῆος, ὁ, *bajulus:* à

Φορέω, -ῶ, *fero, gesto;* f. ήσω, et ήσω, perf. πεφόρηκα, et -ημαι, a. 1. ἐφόρεσα· à φορὸς, *ferens:* quod à perfect. med. πέφορα, verbi φέρω, *fero.*

Φόρεμα, ατος, τὸ, *quod gestatur,* Ph. *gestamen, indumentum;* à φορέω.

Φορῆναι, *tulisse;* a. 1. inf. act. verbi φορείνω, *fero;* fut. φορῶ, a. 1, ἐφόρησα· ab eod. Th.

Φόρμος, ου, τὸ, *merces.*

Φόρμος, ὕνος, ὁ, *portus;* quia naves in eum φέρονται. Est et φόρμος, ους, ὁ, et φορμὶς, nom. monastri marini; dat. φόρμοῖ, pro φόρμῳ, in acc. φόρμον.

* Φορμὶς, *sportula, corbula.*

* Φορμὶς τῶν φυεγάνων, Diog. Laërt. in Speusippo, *fascia lignorum in usum foci.*

Φόρμιγ' pro φόρμιγγι, dat. sing. à

ΦΟ'ΡΜΙΓΞ, γγος, ἡ, *cithara, testudo.*

Φορμίζω, f. ίσω, *citharam pulso:* à præced.

Φορμιστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Φορμιστὴς, οῦ, ὁ, *citharœdus:* (φορμιγκτὴς etiam dicitur) à φορμίζω.

ΦΟΡΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *sporta, corbis, calathus:* quo aliquid φέρεται.

Φορεῖται, *ferentes;* Dor. pro φορεῦται, nom. pl. part. act. f. g. contract. à φορέω.

Φορολογίω, -ῶ, f. ήσω, *tributum exigo* seu *colligo:* à φορολόγος, q. v.

Φορολόγηται, ῳ, ὁ ἡ, ἡ, *tributarius:* à 3. sing. perf. pass. præced.

Φορολογία, ας, ἡ, *exactio tributi:* à

Φορολόγος, ου, ὁ, *tributi collector* seu *exactor:* ex φόρος, et λέγω, *colligo;* p. m. λέλογα.

Φόρος, ου, τὸ, et φόρος, ὁ, *forum:* citeriores Græci à Romanis receperunt. Φόρος Ἀππίου, nomen oppidi in Latio, *Forum Appii.*

Φόρος, ου, ὁ, *tributum;* quod φέρεται. Sed

Φορὸς, ῆ, ὁ ἡ, ἡ, *ferens; cum impetu ferens, vehemens; ferax; fœcunda,* de muliere. Th. φέρω.

Φοροῦντα, acc. sing. præs. part. act. verbi φορέω.

Φορτηγὸς, ῆ, ὁ ἡ, ἡ, *onera ferens:* ex φόρτος, ου, ὄνος, et ἄγω, *duco.*

Φορτί' pro φορτία, *onera;* nom. pl. à φορτίον, ου, τὸ, idem quod φόρτος, ου, ὁ, *onus.*

Φορτίζω, *onero;* cum acc. f. ίσω,

p. πεφόρτικα, perf. pass. πεφόρτισμαι, perf. part. πεφορτισμένος, η, ον, *oneratus, onustus.* Th. φόρτος, ου, ὁ, *onus.*

Φορτικὸς, ὴ, ὸν, *onerarius, a, um;* item Metaph. *molestus; fastuosus; insultus:* et

Φορτίον, ου, τὸ, *onus, sarcina;* τὰ φορτία, *merces:* à

ΦΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, *onus; res molesta et odiosa;* qu. φέρτος· à φέρω.

Φορτουνᾶτος, ου, ὁ, nom. viri, Lat. *Fortunatus.*

Φορύνω. Vide in φορέω.

Φόρυς, *podex:* à φορέω, *inquino.*

Φορυτὸς, ῆ, ὁ, *quisquiliæ, congeries:* à

ΦΟΡΤ'Ω, φορύσω, et -ύσσω, *pinso, misceo, fundo:* qu. à φόρος.

Φόως, τὸ, idem quod φῶς, Metaph. pro *salute, auxilio* et *victoriâ:* à φάος, ους, τὸ, *lux, salus.* Th. φάω, *luceo.*

Φραγίλλιον, ου, τὸ, *flagellum:* à Lat. et est diminut. à *flagrum,* quod est scutica, quâ servi cædebantur: sic dicta, quòd pars corporis eâ percussa quasi *flagret,* hoc est *ardeat.*

Φραγιλλόω, -ῶ, *flagello;* f. ώσω, p. πεφραγίλλωκα, a. 1. ἐφραγίλλωσα· a. 1. part. act. φραγιλλώσας, άντος· à φραγίλλιον.

Φράγῃ, *obstruatur;* 3. sing. a. 2. sub. pass. et

Φραγήσομαι, ῃ, εται, f. 2. ind. pass. verbi φράσσω.

Φράγμα, ατος, τὸ, *septum, vallum, munimentum:* et

Φραγμὸς, ῆ, ὁ, *septum;* à 1. sing. p. pass. verbi ejusd.

Φράδάω, *indico, declaro:* à φράδω, *cognitio.* Th. φράζω, *memoro, dico,* a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Φράδιν, *dixit;* Ion. pro ἔφραδεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Φράδω, ης, ἡ, *cognitio, prudentia;* φράδαι, αἱ, *mentes,* apud Pindar. et hinc

Φράδὴς, ῆος, ὁ ἡ, ἡ, *consultus, prudens:* à φράζω, *dico.*

Φραδμοσύνησι, dat. pl. Ion. pro φραδμοσύναις· à

Φραδμοσύνη, ης, ἡ, *consilium, prudentia, peritia;* à seq.

Φράδμων, seu φράδμος, ονος, ὁ ἡ, ἡ, *prudens, solers, consultus, peritus:* et

Φράζεαι, Ion. pro φράζῃ, *deliberas;* 2. sing. præs. med. vel pass. et

Φράζει, Ion. pro φράζῃ, præs. imperat. pass. et

Φράζεσθαι, præs. inf. pass. φραζέσθω, 3. sing. imperat. pass. et

Φράζεται, Ion. pro ἔφραζε, 3. sing. imperf. act. et

Φράζετο, Ion. pro ἐφράζετο, 3. sing. imperf. pass. et

Φρέζιν, Dor. pro φρέζω, cogitato; præs. imperat. m. omnia à

ΦΡΑ'ΖΩ, dico, memoro, indico; φράζομαι, in animo verso, delibero, statuo; animadvertendo caveo, vito; intelligo, cognosco: fut. ἄσω, p. πέφρακα, aor. 1. ἔφρασα, a. 1. imperat. act. φράσον, άτω, edissere; a. 2. ἔφραδον, et Ion. Anadiplas. πέφραδον, perf. pass. πέφρασμαι, σαι, ται, p. med. πεφράδμαι.

Φρασσὸς, ὴ, ὸν, septus, munitus: à φράσσω.

Φραξάμενος, μένη, μενον, munitus: a. 1. part. m. verbi præced.

Φρασσίζετε, dicantur; Ion. pro φράσσητε, 3. pl. a. 1. opt. m. verbi φράζω, dico; fut. φράσω, a. 1. m. ἐφρασάμην.

Φράσσαν, acc. sing. a. 1. part. act. f. g. verbi ejusd.

Φράσδαν, dicere; Dor. pro φράζειν, præs. inf. ab eod.

Φρασὶ, Dor. pro φρεσὶ, mentibus; dat. pl. à φρὴν, mens.

Φρᾶσις, ιος, ἡ, PHRASIS, locutio, dictio, genus loquendi: à φράζω.

Φραζίμεσθα, Poët. pro φραζόμεθα, 1. pl. f. l. m. verbi φράζω.

Φράσσον, άσω, a. 1. imperat. act. verbi ejusd.

Φρασσόμεθα, gem. σ, pro φρασόμεθα, 1. pl. f. l. m. à φράζω.

ΦΡΑ'ΣΣΩ, sive -ττω, sepio, munio; item obturo, occludo; f. φράξω, p. πέφρᾶχα, a. 1. ἔφραξα, ας, ε, et in 3. pl. ἔφραξαν, a. 2. ind. act. ἔφρᾰγον, ες, ε, p. pass. πέφραγμαι, ξαι, ται, a. 2. pass. ἐφρᾰγην, ης, η, obstructus fui; a. 2. sub. pass. φραγῶ, ῇς, ῇ, f. 2. pass. φραγήσομαι, ῃ, εται.

Φραγίον, dicendum; adject. verbale: et

Φρασόμεθ', cogitemus; 1. pl. a. 1. sub. pass. à φράζω, dico.

Φρᾶτηρ, ερος, ὁ, ejusdem curiæ vel tribûs sodalis: Att. vel Dor. pro φράτωρ, undè FRATER. Et

Φράτορες, ων, οἱ, contribules: à φράτωρ, quod à

ΦΡΑ'ΤΡΙΑ, seu φρατρία, ας, ἡ, curia, societas, tribus.

Φράτριος, α, ὁ ἡ ἡ, curialis, ad curiam pertinens: et

Φρᾶτωρ, ορος, ὁ, ejusdem curiæ vel tribûs consors. Th. φράτρια.

Φραῦγμα, ατος, τὸ, fastus: à φραύσσομαι, fremo, insolesco.

Φραχθὲς, septus; a. 1. part. pass. à φράσσω, f. ξω, a. 1. pass. ἐφράχθην.

ΦΡΕ'ΑΡ, ατος, et Poët. φρῆαρ, ατος, τὸ, puteus.

* Φρεατιαῖος, αία, αῖον, putealis: à præced.

Φρεῖν, ferre; per Sync. pro φέρειν, præs. inf. à φέρω.

Φρενανάτᾱσι, decipio; f. ήσω, p. πεφρενανάτηκα· qu. φρένα ἀπατάω, mentem decipio.

Φρενανάτης, ου, ὁ, mentium deceptor: ex ἀπὸ et ἀάω.

Φρένας, acc. pl. à φρὴν, mens: φρένες, αἱ, intelligentiæ, nom. pl.

Φρενήρης, ους, ὁ ἡ ἡ, mentis compos, cordatus: ex φρὴν, et ἄρω, apto.

Φρενῖτις, ίδος, ἡ, mentis delirium, inflammatio membranarum cerebri, febrem acutam et mentis perturbationem inducens: à φρὴν.

Φρενοβλαβὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, mente captus, desipiens: ex φρὴν, mens, et βλάπτω, lædo.

Φρενίσσω, f. ήσω, ad mentem sanam reduco, castigo; desipio; fallo, seduco. Th. φρὴν, mens.

Φρένων ταμίης, pro ipsâ prudentiâ Poët. sumitur.

Φρὲς, fer; a. 2. imperat. act. à φέρω. Nisi φρὲς, pro φρὶ, quod per Sync. pro φέρε, præs. imperat. verbi φέρω, fero.

Φρεσὶ, et φρεσὶν, dat. pl. à φρὴν.

ΦΡΕ'Ω, emitto; f. φρέσω, quod à φρέω vel ex πρὲ, et ἵω, mitto: factâ Crasi, et π in φ mutato.

Φρῆγμα, Ion. pro φράγμα, ατος, τὸ, septum. Th. φράσσω.

ΦΡΗ'Ν, ῖνος, ἡ, mens, sapientia, φρένες, præcordia, prudentia.

* Φρενία, ἡ, puteal, os putei, Hesych. quasi φρεατία· à Th. φρέαρ, ατος.

Φρήτρη, ης, ἡ, à φρατρία, ας, ἡ, curia, sodalitas, tribus.

Φρήτωρ, Ion. pro φράτωρ, contribulis.

Φρικαλίας, acc. pl. f. g. à

Φρικαλίος, α, ον, idem quod φρικώδης, horribilis. Th. φρὶξ, ικὸς, fremitus maris.

Φρικασμὸς, οῦ, ὁ, horror.

Φρῖκη, ης, ἡ, horror, torpor: metus: à φρίξ.

Φρικτὸς, ὴ, ὸν, tremendus; à perf. pass. verbi φράσσω, horresco.

Φρικτῶς, adv. horrendùm, horridè.

Φρικώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, horribilis, horrendus: à φρίκη.

Φριμάσσω, Ion. pro φριμάσσω, præs. imperat. pass. à

ΦΡΙΜΑ'ΣΣΟΜΑΙ, f. m. ξομαι, flatum naribus emitto, fremo; idem φριάσσομαι, undè derivari possint.

Φριμήσσεται, Dor. pro φριμάσσεται. Vide præced.

ΦΡΙ'Ξ, ῖκὸς, ἡ, maris horror, maris motus incipiens, veluti cùm mare exiguâ stringitur aurâ, et in eo breves humilesque exsurgunt undæ, ut pili in homine exhorrescente, maris vel fluctuum fremitus.

Φρὶξ, ῖκὸς, ὁ, qui ille fuerit, vide Pind. Pythior. Od. iv. 261. 3. et Gr. Scholia.

Φρίσσον, Ion. pro ἐφρίσσον, imperf. act. verbi φρίσσω, horresco.

Φρίσσον', pro φρίσσουσι, 3. pers. pl. præs. ind. verbi

Φρίσσω, vel -ττω, horreo, horresco; item cum horrore refarcio, fremitum edo; cum acc. fut. φρίξω, p. πέφρῖκα, a. 1. ἔφριξα, p. pass. πέφρῖγμαι, ξαι, ται. Th. φρὶξ.

Φρισσόμενος, seu -ομαι, exordio utor: à φρίσμα, Att. pro πρόοιμον, exordium. Th. οἶμος, ου, ὁ, via, semita.

Φρισσόμεσθαι, a. 1. infin. Att. à præced.

Φρονῇ, 3. sing. præs. sub. act.

Φρονῖν, (qu. φρονέειν) intelligo, compos mentis sum; cogito, sentio, judico; delibero; dicitur de conditione et habitu animi, qui ex adjunctis intelligitur, ut εὖ, vel κακῶς φρονεῖν, benevolus vel malevolus sum; præs. imperat. φρόνει, -ε, et in 2. pl. ἴσνε, -ἔτε, imperf. ἐφρόνεον, -ες, f. ήσω, p. πεφρόνηκα, præs. pass. φρονέομαι, -ῶμαι, præt. imperat. pass. φρονεῦ, -εῖτω, -ἔσθω. Th. φρὴν, mens.

Φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio; animus; item desiderium, voluntas; item fastus; animi impetus: à 1. sing. p. pass. verbi φρονέω.

Φρόνησις, ιος, ἡ, prudentia, intelligentia: ab eod. verbo.

Φρόνιμος, α, ὁ ἡ ἡ, prudens, sapiens; cordatus: in comparat. φρονιμώτερος, prudentior; in superlat. φρονιμώτατος· à φρόνις.

Φρονίμως, adv. prudenter: à præced.

Φρόνις, ιος, ἡ, ingenium; astutia; contemptus: à φρὴν.

Φρονῦντις, nom. pl. præs. part. act. verbi φρονέω.

Φρονῦσίδος, gen. sing. à φρονύς.

Φρονῦσῖ, vide in φρονίζω.

Φρονῦζεσι, 2. pl. præs. ind. vel imperat. act. à

Φρονύζω, curo; cogito; studeo: f. ίσω, et Att. -ιῶ, ιᾶς, ᾷ, p. πεφρόνῦκα, a. 1. ἐφρόνῦσα, a. 1. sub. act. φρονύσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. φρονύσωσι, a. 2. ind. act. ἐφρονύδον à

ΦΡΟΝΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, cogitatio; cura, solicitudo.

Φρονυστὸν, curandum est: à φρονίζω.

Φρονυστήριον, ου, τὸ, schola, locus in quo cogitationes nostras explicamus: ab eod.

Φρονυστὴς, οῦ, ὁ, curator; commentator; studiosus: à p. pass. verbi φρονίζω. Th. φρονὶς.

Φρῖδος, ου, ῖδον, exanimus, irritus; qui abiit, disparuit: à φρὶ δῖ.

Φρυκὰ, ᾶς, ἡ, custodia, præsidium; milites ipsi præsidiarii et custodes; satellites; ipsi locus custodiæ; carcer: à φρυκέω.

Φρύραρχος, ου, ὁ, qui præsidiariis militibus præest: ex præced. et ἀρχὸς, princeps.

Φρύκω, custodi; præs. imperat. act. à

Φρυκῶ, -ῶ, præsidio teneo, custodio: cum acc. imperf. ἐφρύκουν, -ες, -ες, -ε -α, f. ἑῶν, p. πεφρύκηκα, præs. pass. φρυκέομαι, -ῶμαι, præsidio tenear, custodior: à φρυκὸς, q. v.

Φρύκημα, ἄτος, τὸ, custodia: à φρυκέω.

Φρυκίον, ου, τὸ, idem quod φρυκὸς, præsidium: à

Φρυκὸς, οῦ, ὁ, custos, miles præsidiarius: ex φρὶ, et ἔρος, custos; factâ Crasi, et ρ in φ mutato.

Φρυκῶμες, excubias agamus, Dor. pro φρυκοῦμεν, 1. pl. præs. sub. act. à φρυκέω.

Φρύαγμα, ἄτος, τὸ, et

Φρυαγμὸς, οῦ, ὁ, fremitus; et Metaph. insolentia: à 1. sing. p. pass. verbi φρυάσσομαι.

ΦΡΥΑ΄ΣΣΩ, vel -σσω, fremo; propriè de equo feroci et hinnienti; fut. ξω, p. πεφρύαχα, a. 1. ἐφρύαξα· usitatiùs est in med.

Φρυάσσομαι, fremo; insolesco; vanâ spe efferor.

Φρῦγανὸν, ου, τὸ, cremium, virgultum aridum: in pl. τὰ φρύγανα. Th. φρύγω, sicco.

Φρῦγια, ας, ἡ, et Ion. ης, PHRYGIA, regio in minori Asiâ. Gr. interpr. Lat. torrida.

Φρυγίον, ου, τὸ, frictorium; id est, instrumentum frigendi. Th. φρύγω. Sed

Φρύγιον, cantilena incitans ad arma: à Phrygibus.

Φρύγιος, -ία, -ιον, aridus; propriè frigendo, τῷ φρύγειν. Est et

Φρῦγιος, PHRYGIUS, gentile.

Φρυγμὸς, οῦ, ὁ, torrefactio, frictio: à

ΦΡΥ΄ΓΩ, φρύσσω, vel -σω, f. ξω, torreo, torrefacio, FRIGO.

Φρυκτὸς, ὴ, ὸν, torridus, tostus, torrefactus. Substantivè varia notat, ut faba fricta; calculus judiciarius; fax quâ hostium adventus significatur; sors μαντικὴ, &c. Th. φρύγω.

Φρυκτωρὸς, οῦ, ὁ ἡ, observans faces hostilis adventûs pronuncias, ut et ipse tales suspendat. Ex φρυκτὸν, fax, et ὁράω, custodio, curo.

Φρυλλήιον, ου, τὸ, fax quâ hostium adventus prænunciatur.

ΦΡΥ΄ΝΟΣ, ου, ὁ, rubeta, rana venenosa.

Φρὺξ, γὸς, ὁ, Phrygiæ incola.

Φρυξῶ, torrebit; Dor. pro φρυξῶ, 3. sing. f. 1. à φρύγω.

Φρύσσω, vel -σσω, idem quod φρύγω.

Φρῶ, per Sync. pro φέρω, fero.

Φῦ, coaluit, Ion. pro ἔφυ, 3. sing. aor. 2. verbi φῦμι, inus. aor. 2. ἔφυν, a. 2. inf. φῦναι, a. 2. part. φὰς. Th. φύω, gigno.

Φὰ, ᾶς, ἡ, Poët. pro φὴ, ῆς, natura, seu naturæ solertia. Th. φύω.

Φυγαδέα, ας, ἡ, fuga, exilium: à φυγαδέομαι.

Φυγαδεῖον, ου, τὸ, refugium: ab eod.

Φὺγαδὶόμαι, in exilium pellor: à φυγὰς.

Φυγαδιστήριον, ου, τὸ, refugium, effugium: à præced.

Φὰγὰς, ἄδος, ὁ ἡ, profugus, exul. Th. φεύγω, fugio, a. 2. ἔφυγον.

Φὺγῆν, a. 2. inf. act. ejusd.

Φὺγιλλες, ου, ὁ, nomen viri, Gr. interpr. Lat. hominum oculos fugiens.

Φύγιν, pro ἔφυγιν, Ion. 3. pers. sing. a. 2. ind. et

Φὺγὴ, ῆς, ἡ, FUGA. Th. φύγω, fugio. Sed

Φύγῃ, est 3. pers. sing. a. 2. sub. act. ut et φύγῃσιν, pro φυγῇ. per Paragog. σὶ σιν, et in 2. pl. φύγητε, verbi φύγω, fugio, a. 2. ἔφυγον.

Φυγοδικέω, detrecto certamen et judicium, tergiversor: qu. φεύγω δίκην.

Φύγοις, οι, 2. et 3. sing. a. 2. opt. act. et in 1. pl. φύγοιμεν, verbi φεύγω, fugio, a. 2. ἔφυγον.

Φυγόξενος, ου, ὁ ἡ, φύγων τὸν ξένον, hospites fugiens: vel pro ἄξενος, qui fugat hospites; inhospitalis, inhumanus erga hospites: ex. φύγω, et ξένος, hospes.

Φυγοπτόλεμος, ου, ὁ ἡ, qui bellum fugit: ex φύγω, et πτόλεμος, Poët. pro πόλεμος, bellum.

Φυὸν, a. 2. part. n. g. à φυὴς, ῆσα, ὸν, verbi φύω.

Φύσεαι, 3. sing. præs. pass. φύσεται, præs. infin. m. verbi φύομαι, seu φύω, sum, gigno.

Φὺξ, ης, ἡ, fuga cum timore; Ion. pro φυγὴ. Th. φεύγω, fugio.

Φυζακτικὸς, ὴ, ὸν, fugax: à præced.

Φυὴ, ῆς, ἡ, natura, indoles; statura, stirps; acc. φυὴν. Th. φύω, nascor. At

Φυῇ, 3. sing. aor. 2. sub. pass. à φύω, nascor; f. φύσω, aor. 2. ἔφυον.

Φυκιόεις, -όεσσα, -όεν, algosus. Th. φῦκος, εος, τὸ, fucus, alga.

Φῦκὶς, ίδος, ἡ, fuca, piscis, cujus mas. vocatur φύκης. Gl. v. φυκὶς, ἰχθὺς, saxatilis, piscis; φυκίδες, saxatiles, Ph. Ex φῦκος, vel φυκίον, quoniam loca amat algosa.

ΦΥ΄ΚΟΣ, εος, τὸ, FUCUS, alga, herba marina undè lana inficitur, et vultus tingitur.

Φυτνὸς, ὴ, ὸν, vitabilis, vitandus: à φεύγω, fugio.

Φῦλ', pro φῦλα, nom. pl. à φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, tribus, &c.

Φὺλαγμα, ἄτος, τὸ, quod custoditur aut servatur; custodia; præceptum; mandatum: à φυλάσσω, custodio.

Φυλάδὶν, adv. per tribus, tributim. Th. φυλὴ, tribus.

Φυλακὴ, ῆς, ἡ, Dor. pro φυλακή.

Φύλακις, nom. pl. à φύλαξ, ακος, ὁ ἡ, custos: in dat. pl. Ion. φυλάκισι. Th. φυλάσσω, custodio.

Φὺλακὴ, ῆς, ἡ, custodia, tutela, vigilia, excubiæ; præsidium; quarta pars noctis, quoniam in quatuor partes erat divisa, in quibus vigiliarum munus ad alios, vicibus permutatis, veniebat; stipatores; satellites; φυλακαὶ, stationarii milites; locus ubi positi sunt custodes; carcer; cautio alicujus incommodi: [* Judæi primò habuere tres vigilias, suâ libertate usi; sed à Pompeii temporibus, quatuor.] ab eod. Sed

Φυλάκη, nom. propr. loci.

Φυλακίζω, in carcerem conjicio, vel petrabo; f. ίσω, p. πεφυλάκικα· et

Φυλακίτης, carcerarius: à φυλακή.

Φύλακος, ὁ, Ion. pro φύλαξ, custos.

Φυλακτέον, custodiendum; verbale à φυλάσσω.

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, custos, vigil; in plur. φυλακτῆρες· à φυλάσσω, custodio.

Φυλακτήριον, -ου, τὸ, PHYLACTERIA, conservatoria, quibus memoria legis conservabatur. Angl. PHYLACTERIES: à φυλακτήριον.

Φυλακτηρία, ας, ἡ, custodia, præsidium, excubiæ: et

Φυλακτήριον, ου, τὸ, statio excubitorum seu vigilum; item præsidium, munimentum, arx: à φυλακτὴρ.

Φυλακτικὸς, ὴ, ὸν, custodiendi seu servandi, et observandi, item

conservandi peritus, cavendi peritus, qui sibi cavere novit, cautus, vel *qui se tueri potest. vim habens amoliendi.* A *φύλασσω.*

Φῦλαξ, ᾰκος, ὁ ἡ, *custos, servator*; item *excubitor, vigil.* Th. *φυλάσσω, custodio.*

Φυλάξω, a. 1. inf. act. At

Φύλαξα, a. 1. imperat. m. verbi *φυλάσσω.*

Φυλάξατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. ejusd. verbi.

Φυλάσσω, Ion. pro *φυλάξαι*, a. 1. inf. act. verbi *φυλάσσω, custodio*, f. ξω.

Φυλασσέμεναι, Att. et Dor. pro *φυλάσσειν*, præs. inf. ejusd.

Φυλάσσουσι, *custodiunt*, Æol. pro *φυλάσσουσι*, 3. pl. præs. ind. à

ΦΥΛΑΣΣΩ, vel *-σσω, custodio, conservo, tueor*; *φυλάσσομαι*, et *φυλάσσομαι, custodior*; *excubo*; *observo*; *caveo, vito*; *insidias posno*: f. φυλάξω, p. πεφύλαχα, a. 1. ἐφύλαξα, aor. 1. imperat. act. *φύλαξον, άτω*, et in 2. pl. *φυλάξατε*, aor. 1. m. ἐφυλαξάμην, ω, ατο, *observavi*; p. pass. πεφύλαγμαι, ξαι, νται.

Φυλασσόμενος, præs. part. pass. à *φυλάσσω*, seu *-σσω.*

Φυλάσσων, ουσα, ον, *custos*; præs. part. act. ejusd.

Φυλέτης, ου, ὁ, *tribulis, qui est ex eâdem tribu.* Th. *φυλή.*

ΦΥΛΗ, ῆς, ἡ, *tribus, classis.*

Φύλλα, τὰ, *folia*; hinc *φύλλ' ἀειδῶν, folia poëtarum*: à *φύλλον.*

Φυλλὰς, ᾰδος, ἡ, *foliorum acervus.* Th. *φύλλον.*

Φύλλινος, ίνη, ινον, *foliaceus, ex foliis factus.*

* Φυλλοβολέω, *folia mihi decidunt*; *folia spargo*: et

Φυλλοβολία, ας, ἡ, *foliorum amissio*; *foliorum sparsio*: à

Φυλλοβόλος, ος, ὁ ἡ, *folia amittens*; *folia spargens*: ex *φύλλον*, et *βάλλω.*

ΦΥΛΛΟΝ, ου, τὸ, *FOLIUM, frons, -dis*; qu. à *φύω, nascor.*

Φυλλοστρωὲς, ῶσσα, *foliis constratus*: ex *φύλλον*, τὸ, *folium*, et *στρώννυμι, sterno.* Th. *στρώω*, idem.

Φυλλοφόρος, ος, ὁ ἡ, ὸν, *folia ferens*: ex *φύλλον*, ου, τὸ, *folium*, et *φέρω, fero.*

Φῦλον, ου, τὸ, idem quod *φυλὴ*, ἡ, *tribus*, &c.

Φύλοψις, ίδος, ἡ, *pugna*; *clamor bellicus*; ex *φῦλον*, seu *φυλὴ*, ἡ, *natio, gens*, et ὄψ, ὠπὸς, ἡ, *vox*, qu. *clamor nationum*: vel qu. ἀ τῶν φύλων ὄπις, id est, *ultio*, quòd bellis *puniat* Deus homines.

Φῦμα, ᾰτος, τὸ, *vomica, tumor præter naturam.* Th. *φύω, nascor.*

Φῦναι, *nasci*: a. 2. infin. act. verbi *φύω*, vel *φύω, nascor*: f. ύσω, a. 2. ἔφυν, a. 2. part. *φύς.*

Φῦντο, *nascebantur*: Ion. pro ἔφυντο, 3. pl. imperf. pass. verbi *φύω.* Th. *φύω, nascor.*

Φύξηλις, ίδος, ὁ ἡ, *profugus, exul, fugax, timidus*: ex *φεύγω*, et ἅλις, *satis*, adv. vel ἀπὸ τοῦ *φεύγειν ἅλις.*

Φυομένῳ, *nascenti*: dativ. sing. præs. particip. pass. verbi *φύω, nascor.*

Φύοντι, Dor. pro *φύουσι, nascuntur*: 3. pl. præs. ipd. à *φύω, nascor.*

Φύραμα, ᾰτος, τὸ, *massa lusi, farina aquâ subacta*: à *φυράω.* Th. *φύρω, misceo.*

Φύρασις, ως, ἡ, *maceratio, commixtio*: ab eod.

Φύρασον, a. 1. imperat. act. à

Φύρᾶω, *misceo, macero, subigo*; f. ᾶσω, p. πεφύρᾶκα, perf. pass. πεφύρᾶμαι. Th. *φύρω.*

Φύρδην, adv. *mixtim, permixtim*; item *confusè, inordinatè.* Th. *φύρω.*

Φύρειν, præs. infin. act. à *φύρω.*

Φύρμα, ᾰτος, τὸ, *sordes.* Th. *φύρω.*

Φορμὸς, οῦ, ὁ, *inquinatio, inquinamentum*: à

ΦΥ΄ΡΩ, *misceo*; *inquino*; *perfundo, rigo, pinso*; f. φύρσω, et Æol. φύρεω, p. πέφυρμαι, perf. pass. πέφυρμαι.

Φὺς, φύντος, a. 2. part. act. verbi *φῦμι*, vel *φύω, nascor*, a. 2. ἔφυν, *nascor.*

Φῦσα, vel *φύσσα, ης, ἡ, follis*; *flatus et spiritus crassior in corpore.* Th. *φυσάω.*

Φυσαλὶς, ῖσα, ὶς, Dor. pro *φυσηλὶς, inflatus*, a. 1. part. pass. à *φυσάω, inflo.*

Φῦσαι, a. 1. infin. act. verbi *φύω, gigno*: f. ύσω, a. 2. ἔφυν.

Φυσαλλὶς, ίδος, ἡ, *bulla in aquâ nascens*; item *tibia* vel *fistula*: *φυσάω, inflo.*

Φύσαλος, ου, ὁ, *bufo.* Th. *φυσάω.*

Φύσας, αντος, in f. g. *φύσασα, ης, ἡ*, aor. 1. part. act. verbi *φύω, nascor.* Alii per Sync. pro *φυσήσας*, dici volunt à *φυσάω, inflo.*

ΦΥ΄ΣΑ΄Ω, et *φυσάω, suffio, inflo*; *spiro*; *efflo*; f. ήσω.

Φύσει, *producet*: 3. sing. f. 1. à *φύω, gigno.* Potest esse etiam dat. sing. à *φύσις, εως, ἡ, natura*: à *φύω.*

Φύσημα, ᾰτος, τὸ, *flatus, inflatio*: à *φυσάω.*

Φυσητὴς, ῆτος, ὁ, *flabellum*; item *follis.* Th. *φυσάω.*

Φυσιγνάθους, υ, ὁ ἡ, ὁ, nomen propr. ranæ, qu. *buccas inflans*: ex *φυσάω, inflo*, et *γνάθος, υ, ἡ, maxilla.*

Φύσιγξ, -γγος, ἡ, *vesicula*, seu *pustula in manibus*, vel *pedibus.* Th. *φυσάω, inflo.*

Φυσίζοος, ος, ὁ ἡ, ὸν, *ad victum generans necessaria.* Epithet. terræ. Ex *φύω, nascor*, et ζάω, *vivo*: vel qu. *φύουσα ζῶα, gignens animalia.*

Φυσικὸς, ὴ, ὸν, *naturalis*; *PHYSICUS*: et hinc

Φυσικῶς, adv. *naturaliter*: à *φύσις, natura.* Th. *φύω, nascor.*

Φυσιόω, -ῶ, *ankelo*; item *inflo*; f. ώσω, p. πεφυσίωκα, præs. pass. *φυσιόομαι, -ῶμαι, inflor, turgeo*; perf. pass. πεφυσίωμαι, perf. part. pass. πεφυσιωμένος, η, ον, *inflatus, a, um.* Th. *φυσάω, inflo.*

Φῦσις, ιος, ἡ, *natura*; *ingenium, indoles*; *sexus*; *pudenda*; *statura*, [* *πρὸς genium receptus*: 1 Cor. xi. 14.] *φύω, nascor*: item interdum *per se, necessariò.* Th. *φύω, nascor.*

Φυσίωσις, ως, ἡ, *tumor, inflatio animi*: à *φυσιόω, -ῶ, inflo.* Th. *φυσάω*, idem.

Φύσαι, ης, ἡ, *VESICA*, quia inflata: à *φυσάω, inflo.*

Φύσκος, ου, ὁ, *botulus*: ab eod.

Φυσῆν, præs. infin. à

Φυσήσω, pro *φυσήσω, inflo.*

Φυσίη, Ion. pro *φυσήσω.*

Φυσητῆς, ῆος, ὁ, *instrumentum inflatorium, flabellum*: à *φυσάω.*

Φύτάλιὰ, ᾶς, ἡ, *locus arboribus consitus*: *hortus, vinea*; à *φυτὸν*, ὸ, τὸ, *planta.* Th. *φύω, gigno.*

Φυτάομαι, *planto*; *gigno, procreo*: ab eod.

Φύτεία, ας, ἡ, *plantatio*, et idem quod *φυτὸν*, ὸ, τὸ, *planta*: à *φυτεύω.*

Φύτευθεν, Bœot. pro ἐφυτεύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi *φυτεύω.*

Φύτευσον, aor. 1. imperat. pass. ejusd.

Φύτευμα, ᾰτος, τὸ, *planta*: *semen*: à *φυτεύω.*

Φυτεύσασα, 3. sing. a. 1. m. Ion. et

Φυτεύσῃ, *plantaret*; 3. sing. aor. 1. sub. act. à *φυτεύω.*

Φύτευσις, εως, ἡ, *plantatio*: à seq.

Φυτεύω, *planto, novella, semino*: Metaph. *molior, struo, machinor*: *φυτεύειν τινὶ δόλους, τινὰ, insidiari alicui machinari*; ἐπιφυτεύω, ύσω, ύκα, p. πεφύτευμαι, σμαι, σται, p. part. pass. πεφυτευμένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἐφυτεύθην, ης, ε. a. 1. imperat. pass. *φυτεύθητι, ήτω, plantaris, tur*: à *φυτὸν.*

Φύτὸν, οῦ, τὸ, *planta, stirps*: à *φύω, gigno.*

Φῐτουργός, ὁ, ἡ καὶ ἡ, *agricola, hortulanus, fossor:* ex φυτὸν, *planta*, et σύω, *fodio.*

Φῐτουργῶ, ῶ, ἰ ᾷ ἡ, *qui opus circa plantas facit.* Ex φυτὸν, et ἔργον, *opus.*

ΦΎΩ, ῥ. φύσω, p. σέφῡκα, *gigno*, propriè de terrâ; *produco, edo, pario:* it. maximè in a. 2. *nascor, orior; haereo, adhaeresco:* habet p. act. σέφῡκὰ insignes et elegantes usus, *in eum natus, inditum habeo à naturâ, comparatus sum à naturâ; soleo, aptus sum et egregiè natus ad, habilis sum, propensus sum; consentaneus sum; ἕκαστος σέφῡκε, sic sua natura habet; ἧ σέφῡκε, quâ fert natura;* hinc adv. σεφῡκότως, *ut naturâ comparatum est, ut fert natura, pro suo ingenio, apte, consentaneè,* a. 2. ἔφυν, υς, ε, et ἔφυν, ες, ν, tanq. à φῦμι, undè a. 2. part. φὺς, φύντος, p. med. σέφῡα, p. pass. σεφῦσμαι, in 2. sing. σέφῡσαι (undè φύσις, ιος, ἡ, *natura*), et in 3. sing. σέφῡται (unde φῦτὸν, ῦ, τὸ, *planta*), a. 2. pass. ἐφύην, ης, ῆ, a. 2. part. pass. φυὴς, ῆσα, ἐν. [*Ἐὸ οὖν δ' ἔφυς, Eurip. Suppl. 292; ubi vide Marklaud. *tu non es eodem numero es*, i. e. *non ἔφυς in τοῦ ἀριθμοῦ τοῦτου.*]

Φυγγόω, vel -ῡμι, *torreo, uro:* à

Φύγω, idem quod φύζω, q. v.

Φύζω, *uro in foco, torreo:* à φῦς, *lux.* Th. φάω, *luceo.*

Φύϊξ, vel φυΐξ, *avis inimica harpyæ:* ἀφ' ἁλμυρίδος, Arist. Hist. ix. 8. quia ἀίσσει ἐπὶ φῦκος, id est, ἀφ' ἁλμυρᾶς.

ΦΏΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, *PHOCÆNA, balæna:* à

Φῶκος, ου, ὁ, *vitulus marinus, PHOCA:* à præced.

Φωκῆς, οἱ, Phocenses, μόγις ἥδυς, etiam Demosthenis orationibus clarum: cujus terra ἡ Φωκὶς, ἴδος· nomen est ἀπὸ Φώκου, οὗ Αἰακοῦ καὶ Ψαμάθης μιᾶς τῶν Νηρεΐδων. Genitivum multi malunt scribere Φωκέων quam Φωκάων.

Φῶκος, ου, ὁ, nomen viri.

Φωκυλίδης, gen. Ion. pro -δου à

Φωκυλίδης, ου, ὁ, *PHOCYLIDES*, nomen viri proprium.

Φωλᾶσθαι ἔχουσι, *uruntur in lustris degentes.* Th. φωλεός.

ΦΩΛΕΟ΄Σ, ῦ, ὁ, et φωλεὸς, ῦς, ἡ, *lustrum, latibulum, antrum.*

Φωλεόν, idem quod ·

Φωλέν, *in specu latere.* Th. φωλεὸς, *lustrum.*

Φωλεώδης, ες, ἰ ᾷ ἡ, *tenebrosus; in medium antri factus:* ab eod.

Φῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi φημὶ, seu φάω, *dico.*

Φωνάεις, ἄεσσα, ᾶεν, Dor. pro φωνήεις, *vocalis, sonorus:* à φωνὴ, ἡ, *vox, sonus.*

Φωνᾶσσα, per Crasin pro φωνάουσα, Doricè pro φωνέουσα, acc. sing. à φωνάεις. Vide φωνάεις.

Φωνᾶσαι, Dor. pro φωνῆσαι, aor. 1. inf. act. à φωνέω, *voco.*

Φωνᾶσσα, Dor. pro φωνοῦσα, n. g. pl. part. præs. et

Φωνᾶσσαι, *loquentes*, Dor. pro φωνοῦσαι, nom. pl. part. præs. act. à

Φωνέω, -ῶ, *vocem mitto, sonum edo; dico, loquor, nomino:* imperf. ἐφώνουν, -ουν, f. ἠνέω, p. πεφώνηκα, a. 1. ἐφώνησα, ας, ν, a. 1. imperat. act. φώνησον, ήσατω, a. 1. part. ἐφωνήσαν, ης, ᾶ, a. 1. inf. pass. φωνηθῆναι. Th. seq.

ΦΩΝΗ΄, ῆς, ἡ, *vox, sonus; vocabulum, dictum; lingua;* [* *rumor, fama; nomen.* Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ, Il. γ', 161. *Priamus Helenam vocavit nomine.*]

Φωνήσας, αντος, aor. 1. part. act. At

Φωνήσασ', pro φωνήσασα, ας, ἡ, a. 1. part. f. g. verbi φωνέω.

Φώνησεν, *dixit*, Ion. pro ἐφώνησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

ΦΩ΄Ρ, φωρὸς, ὁ, *FUR:* item φὼς, vel φῶρος, ου, ὁ, *speculator, explorator.* Hinc

Φωρὰ, ᾶς, ἡ, *furtum.*

Φωρᾶν, præs. inf. à

Φωράω, *furor; in furto deprehendo:* item *quæro, pervestigo.* Th. φὼς, *fur.*

Φωρεῖδες, ῶν, οἱ, *scrinium, arcula:* quæ contra φῶρας, id est, *fures, servat.*

Φώριος, ᾱ, ἰ ᾷ ἡ, *furtivus:* à φώρ.

Φωρὸν, gen. pl. à φὼς, *fur.*

Φὼς, φωτὸς, ὁ, *ustio:* à φύζω.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen,* [* *ignis*] *lux; focus.* Contract. ex φάος, ους, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo.* Sed

Φὼς, φῶτος, ὁ, *vir:* ab eod. Th. vel à φάω, *loquor.*

Φώσκω, *illucesco:* à φῶς, τὸ, *lux.* Th. φάω, *luceo.*

Φωστὴρ, ῆρος, ὁ, *lumen, luminare:* à φώσκω, idem quod φάω, *luceo.*

Φωσφόρος, ᾱ, ὁ ᾷ ἡ, *lucem afferens, lucifer:* ex φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*, et φέρω, *fero.*

Φώσω, ους, ὁ, *velum:* à φωτάω.

Φῶτα, acc. sing. à φώς.

Φωτεινὸς, ὴ, ὸν, *lucidus:* à φῶς, ωτὸς, τὸ, *lumen*, contract. pro φάος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo.*

Φωτίζω, *lumino, illumino, illustro:* Metaph. *mentis oculos illumino: doceo; in lucem profero, patefacio:* f. ἴσω, et Att. -ῶ, p. πεφώτικα, a. 1. ἐφώτισα, aor. 1. inf. φωτίσαι, a. 1. part. act. φωτίσας, αντος, perf. pass. πεφώτισμαι, σαι, σται, a. 1. pass. ἐφωτίσθην, θς, θη, a. 1. part. pass. φωτισθὲὶς, ἐντος· à φῶς, *lux.* Th. φάω, *luceo.*

Φωτισμὸς, ῦ, ὁ, *splendor, fulgor, lumen:* à p. pass. præced.

Φωχθὶς, *tostus*, aor. 1. part. pass. verbi φώγνυμι, seu φωγνύω, a. 1. pass. ἐφώχθην.

Φὼψ, *lux:* à φάος.

X

X, xsr litera vigesima secunda apud Græcos; hâc notâ Atheniensis adulterinos nummos notabunt; unde χάζω est, *ut spurium reficio.* In numeris *sexcenta*, et cum lineolâ inferiùs affixâ (χ,), *sexcenta millia*, denotat. Tum χ', ob seq. aspirat. vocalem, pro π' vel β, ut χ' ἁ, vel χά, pro β' ἀ· sæpè pro τι, vel τιν, quæ sunt dictiunculæ potentiales.

Χαῖος, *curvus.* Hesych. Sed

Χάϊος, subst. *frænum.*

Χάϊσι, vel χάϊσιν, Ion. pro ἴχνεσι, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi χάζω, *recedo; privo; capio:* a. 2. ἴχαδον, p. m. κίχαδα, pro κίχασα.

Χαΐσιος, Ion. pro χαΐσιν, *CEDERE:* a. 2. inf. verbi ejusd.

Χάος, gen. sing. à χάω, ους, τὸ, *CHAOS, rudis indigestaque materia; tenebræ, hiatus.* Th. χάσκω, *hisco.*

Χάζεο, et χάζευ, Ion. et Dor. pro χάζου, præs. imperat. pass. à

ΧΑ΄ΖΩ, *cedo, recedo; privo; capio, capax sum, contineo:* fut. άσω, a. 2. ἴχαδον, p. m. κίχαδα, pro κίχασα.

ΧΑΙ΄ΝΩ, *hisco, dehisco; hiante ore*, i. e. intentè, *aliquid specto, expecto; cupidè appeto; cupidè excipio; admiror valdè:* f. ἀνῶ, a. 2. ἴχανον, a. 1. ἴχηνα, a. 2. inf. χάνειν, p. κίχασα, perf. pass. κίχημαι, qu. à χάω, inusit.

ΧΑΙ΄ΟΝ, ου, τὸ, *pedum, baculum pastorale.*

Χαῖος, vel χάϊος, *probus, bonus.* Vide χάος.

Χαῖρ', pro χαῖρε, χαίρετε, 2. sing. et 2. pl. præs. imperat. act. à χαίρω.

Χαιρεκάκης, ὁ ᾷ ἡ, *qui gaudet malis alienis.*

Χαῖρεν, Ion. pro ἴχαιρεν, 3. sing. imperf. act. à χαίρω, *gaudeo.*

Χαιρετίζω, *cum gaudio et salutatione blandâ suscipio.*

Χαίρετον, dual. præs. imperativ. act. verbi χαίρω.

Χαιρέφυλλον, ου, τὸ, *oleris genus.* Th. φύλλον.

Χαίρην, Doricè pro χαίρειν, præs. inf. et

Χαίρης, 2. sing. præs. sub. act. et

Χαιρήδων, ονος, ὁ, *gaudium, lætitia:* à χαίρω.

Χαιρήσειν, inf. f. 1. verbi χαίρω.

Χαίρωσα, Dor. pro χαίρουσα, *gaudens,* &c. præs. part. f. g. à

ΧΑΙ'ΡΩ, ως, ω, *lætor, gaudeo, delector;* imperf. ἴχαιρεν, ες, ε, præs. imperat. χαίρε, *salve, ave;* fut. χἀρῶ, perf. κέχαρκα, a. 2. ἔχἀρον, perf. pass. κέχαρμαι, a. 2. pass. ἐχἀρην, ης, η, *gavisus fui;* a. 2. sub. pass. χαρῶ, ῆς, ῇ, aor. 2. inf. pass. χαρῆναι, fut. 2. pass. χαρήσομαι, *lætabor;* p. med. κέχαρκα. Hinc χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium:* χαίρων χαρὰν, *gaudere gaudium.*

Χαιτήεις, Dor. pro χαιτήεις, *qui comam habet:* à

ΧΑΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *juba, coma, cæsaries, SETA.*

Χαιτήεις, ήεσσα, ῆεν, *jubatus, comatus:* à præced.

Χαλὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro χηλή.

ΧΑ'ΛΑΖΑ, ης, ἡ, *grando.*

Χαλαζήεις, ήεσσα, ῆεν, *grandinosus:* à præced.

Χαλαζίω, ῶ, *grandino:* ab eod.

Χαλαίοντες, *laxantes;* nominat. plur. præs. part. à

Χαλαίνω, idem quod χαλάω, *laxo:* f. άσω.

Χάλανδρον, υ, τὸ, *grabatum,* Hesych.

Χαλάξαις, Dor. et Æol. pro

Χαλάσας, ασα, ασαν, aor. 1. part. act. verbi χαλάω.

Χαλᾶσι, Dor. et Æol. pro χαλῶσι, 3. plur. præs. ind. à χαλάω.

Χαλασμὸς, ῦ, ὁ, *laxatio.* Th. χαλάω.

Χαλαστὸν, ῦ, τὸ, *catenula, catena:* à χαλάω.

ΧΑΛΑ'Ω, vel χαλάζω, *LAXO, demitto; flacceo, langueo;* fut. ἄσω, a. 1. ἐχάλασα, ας, ε, a. 1. imperat. χάλασον, άτω, p. act. κεχάλασα, p. pass. κεχάλασμαι, σαι, ται, aor. 1. ind. pass. ἐχαλάσθην, *demissus fui.*

ΧΑΛΒΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *GALBANUM, succus ferulæ arboris.*

Χαλδαῖος, ου, ὁ, *Chaldæus,* nomen gentile.

Χαλεπαίνω, *difficilis sum, succenseo:* item *injuriâ lacesso:* præs. imperat. act. χαλέπαινε· χαλεπαινέτω, 3. sing. opt. præs. act. à χαλεπός. Th. χαλέπτω, *lædo,* f. ψω.

Χαλιῇ, dat. sing. f. g. à

Χἀλιῶς, ὡ, ὸν, *sævus, acerbus, durus, gravis, difficilis:* gen. Ion. χαλιοῦς, dat. pl. Ion. χαλιοῖσι. Th. χαλέπτω, *lædo.*

Χαλιωτὴς, ητος, ἡ, *difficultas: asperitas; severitas* sensu bono, Thucyd. à præced.

ΧΑΛΕ'ΠΤΩ, *damno afficio; everto, labefacio:* f. ψω, p. κεχάλιφα, p. m. κεχάλιπτα.

Χαλιῶς, *modestè, gravitèr, ægrè; viæ, difficultèr; malè, difficili cum fortunâ; iratè, asperè:* adv. à χαλιὸς, *difficilis.*

Χαλιωτέρτερος, ίρα, ιρον, *difficilior,* et in superl. χαλιωτάτατος, άτη, ατον, *difficillimus:* ab eodem.

Χάλικες, *lapides minuti:* à χάλαξ.

Χαλίκρᾶτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *merus, purus:* ex χάλις, et κεράω, *misceo.*

Χαλιμάζω, *more Bacchæ in libidinem ruo:* à seq.

Χαλιμὰς, ἄδος, ἡ, *Baccha,* quod *soluta in furorem:* à χαλάω, *laxo.*

Χάλιμος, υ, *veneficus:* an quia animas χαλᾷ ἐ ἰυλύει;

Χαλῖναγωγίω, ὦ, *fræno duco:* cum acc. f. ήσω, p. κεχαλιναγώγηκα, a. 1. ἐχαλιναγώγησα, a. 1. inf. act. χαλιναγωγῆσαι, *fræno moderari.* Ex χαλινὸς, *frænum,* et ἀγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *dux viæ.* Th. ἄγω.

ΧΑΛΙ'ΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *frænum, habena:* qu. à χαλᾷν. Hinc κεκεχάλινος, *fræni obediens.*

Χαλίνη, *fræna;* præs. imperat. sct. contractè pro χάλινε, à

Χαλίνέω, -ῶ, f. ήσω, *fræno.* Th. χαλινός.

ΧΑ'ΛΙΞ, ικος, ὁ, *lapillus, SILEX, CALX:* vide etiam seq.

ΧΑ'ΛΙΣ, seu χάλιξ, ικος, ὁ, *Bacchus, vinum merum:* quod à χαλᾷ, *laxat,* velut in lætitiam.

Χαλίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *cui mens laxata et emota est:* à χαλαῶ θαι φρένα, vel cui χάλις φρένα turbavit.

Χαλχάμματος, υ, ὁ ᾗ ἡ, Poët. et Ion. pro χαλχάμαντος, *qui æreo curru vehitur:* ex χαλκὸς, æs, et ἅμμα, ατος, τὸ, *currus.*

Χάλκασπις, ίδος, ὁ ᾗ ἡ, *qui æreum clypeum gestat:* ex χαλκὸς, æs, et ἄσπις, ιδος, τὸ, *currus.*

Χάλκε', pro χάλκεα, nom. pl. n. g. à χάλκειος, -ῆς.

Χαλκεῖον, υ, τὸ, *officina fabri ærarii* vel *ferrarii;* item *ahenum; tabula ærea.* Th. χαλκὸς, æs.

* Χάλκειος, ία, ιον, *æreus:* ab eod.

Χαλκέων, gen. pl. à χάλκειος.

Χαλκήλατος, υ, ὁ καὶ ἡ, ἐν ære ducto factus; idem quod χαλκήλατος, quod vide.

Χαλκίνιτερος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *intestina habens ærea.* Ita cognominatus fuit Didymus Grammaticus διὰ τὴν σιγὴ τὰ βιβλία ἐσιμανεῖν, Suid. Ex χαλκὸς, æs, et ἔνιτερον, *intestinum.* Th. ἐντός.

Χαλκιοῦχος, ίος, ὁ καὶ ἡ, Poët. *qui æreis armis utitur:* ex χαλκὸς, æs, et ἔχω, τὰ, *arma.*

Χαλκίσγομφος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *æreis,* vel *ferreis clavis compactus:* ex χαλκὸς, et γόμφος, ου, ὁ, *clavus.*

Χαλκιοθώρηξ, ηκος, ὁ ᾗ ἡ, *qui ære thorace utitur, ærco thorace indutus* vel *armatus:* ex χάλκεος, quod vide, et θώρηξ, *thorax.*

Χαλκιοστέρνος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *qui æreum pectus habet; fortis et invictus:* ex χάλκεος, et στερνὸν, ὁ, *cor.*

Χαλκιομίτρας, υ, ὁ, Poët. ὁ χαλκῆν μίτρην φέρων, *qui æreum mitram gestat.*

Χάλκιος, -ῆν, -ίη, -ῶι, -ιον, -ῦν, et χάλκειος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *æreus,* a, ium. Th. χαλκὸς.

Χαλκιόφωνος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *æreum vocem habens:* dat. sing. χαλκιοφώνῳ· ex χάλκειος, et φωνὴ, *vox.*

Χαλκεὺς, ῆος, ὁ, *faber ærarius:* item *quilibet artifex è metallo opera elaborans,* impr. *faber ferrarius, qui seras, claustra fabricat.* Th. χαλκὸς, æs.

Χαλκεύω, f. εύσω, *ærariam artem tracto; ex ære fabricor:* à χαλκεὺς.

Χαλκέῳ, dat. sing. à χάλκειος, -ῆς, æneus.

Χαλκίος, adv. *ex ære:* ab eod.

Χαλκηδὼν, όνος, ὁ, nomen gemmæ; *Chalcedonius.*

Χαλκεῖον, ου, τὸ, Ion. pro χαλκοῦν, *vas ahenum:* et pro *fabri ferrarii officina.* Th. χαλκὸς.

Χαλκήλατος, ex ære ductus: ex χαλκὸς, et ἐλαύνω, seu ἐλάω duco, *ductile opus facio.*

Χαλκήρης, ους, ὁ καὶ ἡ, *æreus,* ex *ære factus* et *aptatus:* ex χαλκὸς, et ἄρω, *apto.*

Χαλκίδα, acc. sing. à χαλκὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis.

Χαλκίον, ου, τὸ, *vas æreum,* quo coquus utitur. Th. χαλκὸς.

Χαλκοαρᾶν, gen. plur. Dor. pro χαλκοαρῶν· à

Χαλκοαρὴς, ῆς, ὁ, idem quod

Χαλκοβερὴς, ους, ὁ καὶ ἡ, *qui æreis* aut *ferreis armis est subnixus,* ac *interfectus.* Vel activè *qui ferro interfecit hostes.* Ex χαλκὸς, æs, et ἀείρω, *tollo, cædo,* &c. Vel certè si eum vocant, qui τὸν χαλκὸν ἀειρόντα ἴδχειν, id est, *æs adaptatum haberet* corpori. Ex χαλκὸς, et ἄρω, *apto.*

Χαλκοβρεὴς, ους, ὁ καὶ ἡ, *ære gravis;* item *firmus, solidus:* ex χαλκὸς, et βάρος, ους, τὸ, *pondus.*

Digitized by Google

Χαλκοβάτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui æri vel æreis fundamentis insistit, firmus, solidus, solidam habens basin*: ex χαλκὸς, et βάσις, *fundamentum*. Th. βαίνω, *eo*.

Χαλκόγυιος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui æreas* vel *ferreas genas* vel *maxillas habet*: ex χαλκὸς, æs, et γύνυς, υος, ὁ, *mentum*.

Χαλκοδάμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, *æris domitor*: ex χαλκὸς, et δαμάω, *domo*.

Χαλκοῖο, gen. Ion. à χαλκὸς, ὁ, ἡ, *æs*.

Χαλκοκέραυνος, *ære fulminans*.

Χαλκοκνημίδιος, *æreis induti ocreis*; per Synec. *æreis armis induti*: ex χαλκὸς, et κνημὶς, ίδος, ἡ, *tibiale, ocrea*. Th. κνήμη, *tibia*.

Χαλκοπαρῃῖ, dat. sing. à

Χαλκοπαρῃΐς, ΐδος, ἡ, *æreâ galeâ munitus*: ex χαλκὸς, et πάρηις, ίδος, ἡ, *galea*.

Χαλκόπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *æreâ circumstrepens*; *æratus*: ex χαλκὸς, et πέπλος, *pulsus*.

Χαλκολίβανον, ου, τὸ, *CHALCOLIBANUM*; *orichalcum*: ex χαλκὸς, et λίβανος.

Χαλκοπάρῃος, Æol. et Dor. pro

Χαλκοπάρηος, hoc Att. factum ex χαλκοπάρηες, ὁ ἡ ὁ, *qui æreas genas habet*: ex χαλκὸς, et παρειὰ, ἡ, *gena*.

Χαλκόπεδος, ου, ὁ ἡ ὁ, *æreum pavimentum habens*: Epith. cœli χαλκοῦν εἶδος ἔχων.

Χαλκοπλάστης, ου, ὁ, *faber ararius*.

Χαλκόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, *æripes*: ex χαλκὸς, et πούς, *pes*.

Χαλκόπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *æreas* vel *ferreas portas habens*. Th. πύλη, *porta*.

ΧΑΛΚΟΣ, οῦ, ὁ, *æs*; *arma ærea*, seu *ferrea*; *moneta*.

Χαλκότοξος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui æreum arcum habet*: ex χαλκὸς, et τόξον, *arcus*.

Χαλκότρητος, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui æs perferat et penetrat*: ex χαλκὸς, et τορέω, *perforo*.

Χαλκότυπος, ου, ὁ ἡ ὁ, *ære impressus*; *ferro inflictus*: ex χαλκὸς, et τύπτω, *verbero*: p. m. τέτυπα.

Χαλκύσθαι, *æreis armis armari*: præs. inf. pass. à χαλκόω. Th. χαλκὸς.

Χαλκοχάρμης, ου, ὁ, *qui æreis armis delectatur*: ex χαλκὸς, et χάρμη, ἡ, vel χάρμα, τὸ, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

Χαλκοχιτώνων, gen. pl. à

Χαλκοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, *loricâ æreâ armatus*: ex χαλκὸς, et χιτὼν, *tunica*.

Χαλκόω, *ex ære facio*; *ære obduco et munio*: à χαλκὸς.

Χαλκῷ, ατι: dat. sing. à χαλκὸς.

Χαμάδα, et χαμάδις, *humi*: adv. à ΧΑΜΑΙ, *HUMI, in terrâ*; *in terram*, adv.

Χαμαιάκτη, *humilis ἀκτὴ*, id est, *sambucus, ebulus*.

Χαμαίζαντον, υ, τὸ, *fragum*: et

Χαμαίζανος, ου, ὁ vel ἡ, *humilis rubus*: ex χαμαὶ, et βάτος, *rubus*.

Χαμαιγενὴς, ὁος, ὁ ἡ ὁ, ὁ χαμαὶ ἡ ἐν τῇ γῇ γινομένος, *terrigena, quique humi et in terrâ est natus*.

Χαμαιδάφνη, ης, ἡ, *laureola*, herba: ex χαμαὶ, et δάφνη, *laurus*.

Χαμαιδιδάσκαλος, υ, ὁ, *ludimagister*: inferioris sc. ludi.

Χαμαιδικαστὴς, οῦ, ὁ, *pedaneus judex*: pedibus, non curru, in forum iens.

Χαμαιδρὺς, ύος, ἡ, *CHAMÆDRYS*, herba.

Χαμαικύπης, ου, ὁ, *qui humi cubat*: ex χαμαὶ, *humi*, et κύπη, *cubile*.

Χαμαίξηλον, υ, τὸ, *viburnum, genista*: à

Χαμαίξηλος, ου, ὁ ἡ ὁ, et χαμαίζηλος, ήλη, ηλον, *humi repens, abjectus, humilis*: qu. τὰ χαμαὶ ζηλῶν, *humilia cum æmulatione consectans*.

Χαμαιλεύκη, qu. *humilis populus*: λεύκη enim *populus alba*.

Χαμαιλέων, ωντος, ὁ, *leo pumilus, animal quod subinde colorem mutat, CHAMÆLEON*, Angl. A CHAMELEON: Metaph. *versipellis, qui vertit pellis suæ colorem ob pavorem*: nullum enim animal pavidius eo dicitur. Est et

Χαμαιλίων βοτάνη, *carduus*: sic dictus ob foliorum varietatem, à chamæleonte animali: ex χαμαὶ, et λέων, οντος, ὁ, *leo*.

Χαμαίμηλον, *CHAMÆMELUM*, Angl. CHAMOMILE: ex χαμαὶ, *humi*, et μῆλον, *malum*: ab odore mali Mariani dicta herba, Plin. lib. 22. 21.

Χαμαιπετοῦσαν, Dor. pro χαμαιπετοῦσαν, *humi cadentem*: acc. sing. part. præs. act. à

Χαμαιπετέω, *humi irritus cado*; ex χαμαὶ, et πίπτω, quod à πέτω, *cado*. Hinc

Χαμαιπετὴς, ὁος, ὁ ἡ ὁ, *humi cadens*: vel *in terram decidens*.

Χαμαίπιτνος, ου, ἡ, *CHAMÆPITYS*, herba ita dicta, quia odore *pinum* refert. Th. πίτνος, ἡ, *pinus*.

Χαμαιπρὴς, ὁος, ὁ ἡ ὁ, *in terram stratus*: à πίμπρημι.

Χαμαιπύτη, ης, ἡ, *prostibulum, scortum vile*: quod se sinit χαμαὶ πίπτουσα.

Χαμαιλαία, ας, ἡ, contractè pro χαμαιελαία, *humilis olea*.

Χαμαίνω, Dor. pro

Χαμαίπω, ως, ἡ, per Sync. pro χαμαιπήνη, *humi jacens cubile*: et

Χαμαιπὴς, ῆδος, ἡ, *humilis lectus*: ex χαμαὶ, et πὴνὴ, *cubile*.

Χαμηλὸς, ὴ, ὸν, *humilis, vilis*: Poët. χαμηλὰ, *ungulæ*: à χαμαὶ, *humi*.

Χαμήθεν, adv. *ex humo, è terrâ*. Th. χαμαὶ, *humi*.

Χαμῦλκος, υ, ὁ, *traha*; *machina quâ navis è mari in siccum trahitur*: ex χαμαὶ et ἕλκω, *traho*.

ΧΑ'ΜΟΣ, υ, ὁ, *frænum*: Puto à κημὸς, aut à χάσκω.

Χανανὴν, ὁ, nom. viri et regionis indecl. Hebr. quod interp. Lat. *depressus, humiliatus*. Hinc

Χαναναῖος, αία, αῖον, *Chananæus*.

Χανδάνω, *capio, capax sum*: à χάζω, *capio*.

Χανδὸν, adv. *ore hiante*: à χαίνω, *hisco*.

Χανεῖν, a. 2. inf. act. verbi χαίνω, *hisco*; f. ανῶ, a. 2. ἔχανον, a. 2. part. χανὼν.

Χανῦμαι, f. 1. m. et

Χανύμενος, f. 1. part. m. et

Χανῶ, *hiabo*; f. 1. act. verbi χαίνω, *hisco*.

Χάος, τος, τὸ, propriè *hiatus vastus*; *CHAOS, rudis et indigesta moles, materia ex quâ factus est orbis terrarum*; *tenebræ*. Angl. CHAOS.

Χαρὸν, οῦ, *bonus, illustris*: Dor. à χάω, *capio*: quia bonum est acceptabile.

Χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium*: à p. med. κίχαμαι, verbi χαίρω, *gaudeo*.

Χάραγμα, ατος, τὸ, *nota, impressum vestigium et veluti sulcus, sculptura, character*; *nummus*: à χαράσσω, q. v.

Χαράδρα, ας, ἡ, et Ion. -ης, *terræ fissura ex terræ motu facta*; *sulcus, quem torrens rapido suo impetu efficit et excavat*; *torrens, qui impetuosè è monte aut præcipiti loco decurrens terram excavat*; *fossa, vallis, canalis*: ab eod. Hinc

Χαραδριὸς, οῦ, ὁ, *avis genus sic dictæ, ὅτι περὶ τὰς χαράδρας οἰκήσεις ποιεῖται*.

Χαράδρην, acc. sing. Ion. à χαράδρα.

Χαρακοδολία, ας, ἡ, *castra, vallum*.

Χαρακόω, -ῶ, *circumvallo, fossâ munio, obsideo*.

Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, *CHARACTER, nota impressa* vel *insculpta* aut *inscripta, signaculum, nota*; *figura, lineamentum, titulus*; *vul-*

Digitized by Google

tus, habitus oris; insigne, et quicquid est ejusmodi, ut inde res agnosci et ab aliis discerni possit, velut *sexus, forma rei*, &c. Angl. CHARACTER. Th. χαράσσω.

Χαρακτηρίζω, *insignio, charactere et notâ distingue*: Angl. TO CHARACTERISE: à præced.

Χαράκωσις, ως, ἡ, *munitio, obsessio*: à χαρακόω, *obsideo*.

Χάραξ, ακος, ὁ, *sulcus terræ; aratro aut fossoris instrumento excavata fossa; vallum* seu *agger, quo castra muniri solent*: item χάραξ, ᾱ, *vallus, sudes, pertica, adminiculum vitis*. Th. χαράσσω.

Χαρασσίμενα, Dor. pro χαράσσουν, præs. inf. act. et

Χαράσσουσα, ας, ἡ, Dor. pro

Χαράσσουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. à

ΧΑΡΑ'ΣΣΩ, seu **-ττω**, *scalpo, imprimo*, impr. *nummos quo*; cum accus. *formo, fingo*; etiam Metaph. ut *animum; scarifico, incido; sulco*, ut *ceram, terram, mare*, unde pro *scribo, aro, navigo*, dicitur; f. ξω, p. κεχάραχα, p. pass. κεχάραγμαι, ξαι, ττω.

Χαράψη. Vide in χαράς.

Χαρεὶς, εῖσα, ἐν, *gavisus*, a. 2. part. pass. verbi χαίρω, *gaudeo*: f. χαρῶ, a. 2. pass. ἐχάρην, a. 2. opt. pass. χαρείην, fut. 2. ind. pass. χαρήσομαι.

Χάρη, Ion. pro ἐχάρη, *lætatus est*: 3. sing. a. 2. ind. pass. et

Χαρῆναι, a. 2. inf. pass. et

Χαρήσομαι, fut. 2. pass. verbi χαίρω.

Χαρίεις, ἴεσσα, ἴεν, *gratiosus; elegans*: *valdè doctus*: acc. plur. χαρίεντας. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*. Hinc Lat. *CHARUS*.

Χαρίεντ', pro χαρίεντα, acc. ejusd.

Χαριεντίζομαι, *jocor, faceté aliquid dico*: à χαρίεις.

Χαριεντισμός, οῦ, ὁ, *venustas sermonis*: à præced.

Χαρίεντως, adv. *gratiosè*: à χαρίεις.

Χαριέστατος, *jucundissimus, venustissimus*: superl. à χαρίεις, q. v.

Χαρίζομαι, *gratificor; morigero; indulgeo; munero, dono; corporis copiam facio*, de *fœminâ*, præs. part. m. χαριζόμενος, μένη, μενον, fut. m. χαριοῦμαι, p. pass. κεχάρισμαι, a. 1. pass. ἐχαρίσθην, ης, η, a. 1. inf. pass. χαρισθῆναι, aor. 1. part. pass. χαρισθείς, ῖσσα, donatus, gratis datus: f. 1. pass. χαρισθήσομαι, η, ησαι, a. 1. m. ἐχαρισάμην, ω, ασο, gratis dedi, gratuitò remisi. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Χαριτλᾶς, gen. Æol. et Dor. pro Χαριτλῆς· à

Χαριτλὼ, όος, -οῦς, ἡ, *CHARICLO*, nomen propr. nymphæ.

Χαρίξῃ, 2. sing. aor. 1. sub. med. Dor. pro χαρίσῃ, à χαρίζομαι, quod vide.

ΧΑ'ΡΙΣ, ιτος, ἡ, *gratia, venustas; gratus animus; benevolentia, amicitia; beneficentia, præmium*: in acc. χάριν. Χάριτι, *gratiæ*, *Gratiæ*. Χάριτες Θεαὶ, *Gratiæ deæ*. [* χάριν δόναι τινὶ, *prodesse alicui, benè de aliquo mereri*, Ephes. iv. 29. ἐπιτελεῖν χάριν, *perficere gratiam*, 2 Cor. viii. 6. χάριν διδόναι ἐσχῆ, *iræ gratificari*, Soph. Œd. Colon. 902. ἴσχειν χάριν παρὰ τινὸς, *gratiosum esse apud aliquem*, Act. ii. 47. ἴσχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν εὐ Θεῷ, *immeriti beneficii loco habeamus*, vel *gratiam*, *unde Deo serviamus*, &c. Heb. xii. 28. εἰ μὲν παῖδες χάριν ἰδιαίαν ἴσχουν, *filii enim nullam gratiam habent*, Plut. de amore prolis, p. 497. Bos de Exerc. Phil. p. 264. χάριν, sub. κατὰ, adverbialiter usurpatur, et ponitur pro ἕνεκα· ὁ νόμος τῶν παραβάσεων χάριν πρόκειται, *lex propter transgressiones instituta est*, Gal. iii. 19. τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν, 2 Cor. viii. 4. *donum, collecta*, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ibid. 1. *beneficentiam ingentem*: συμπαίσουσι τὴν ψαλμικὴν τοῦ ζώου χάριν, Diod. Sic. p. 55. *beneficium hujus bestiæ* [canis] *significare volentibus*: et Eclog. iii. 31. 67. D. iii. l. 34. χάρις, *eleemosyna*, 1 Cor. xvi. 3.]

Χαρίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi χαρίζομαι, *gratificor*: f. m. ίσομαι· à præced.

Χαριστήριον, ου, τὸ, *gratia, gratiarum actio, munificentia*.

* **Χαριστήριος**, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, *ad gratiarum actionem pertinens*.

Χάριτες, tres sorores, *Gratiæ* dictæ: in gen. pl. Χαρίτων. Th. χάρις.

Χαριτόω, *gratiâ afficio, facio ut aliquis sit acceptus*: f. ώσω, p. κεχαρίτωκα, perf. pass. κεχαρίτωμαι, perf. part. p. κεχαριτωμένος, η, ον, *gratiam consecutus*. Th. χάρις.

Χάρμα, ατος, τὸ, *gaudium, lætitia; id quod gaudium et lætitiam affert*: Angl. A CHARM: et

Χάρμη, ης, ἡ, *gaudium, lætitia*: *animus ad pugnandum promptus, pugna*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, *gaudium, lætitia*: et

Χαρμοσύνη, ης, ἡ, idem: ab eod. Th.

Χαρμοσύνη, gen. Ion. à χαρμοσύνης, quod vide.

Χαρμοσύνης, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *gaudium efficiens*: ex χαρὰ, *gaudium*, et σύνω, *facio*.

Χαρμοσύνῃ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vel **χαρμοσύνῃς**, *lætus, vultu sereno; cæsius*: ex χαίρω, et ὄψ, ὀνὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπωπα, *video*.

Χαρόπαν, 3. pl. fut. 1. à χαίρω, *gaudeo*.

Χαρράν, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. Lat. interpr. *æstus*.

ΧΑ'ΡΤΗΣ, ου, ὁ, *CHARTA, scapus*: sic dicta, quia literis χαράσσεται, *inscribitur*. Hinc Anglicè CHART et CARD.

Χαρτίον, ου, τὸ, *volumen, chartula*: à præced.

Χαρτοκώλαξ, *chartarius*: qui chartas συλλεῖ.

Χαρτοφύλαξ, ακος, ὁ, *chartularius*: φύλαξ chartarum.

ΧΑ'ΡΤΒΔΙΣ, εως, ἡ, *CHARYBDIS, vortex maris, vorago*.

ΧΑ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, *CHARON, orci portitor, mors*. Hinc

Χαρώνειος, *ad Charontem pertinens*.

Χάσκω, *HISCO*, idem quod χαίνω.

Χάσμα, ατος, τὸ, *hiatus, CHASMA*. Th. χαίνω, *hisco*: f. σω, a. 1. ἔχασα, a. 2. ἔχανον, p. κέχασμαι, p. pass. κέχασμαι.

Χασμᾶσθαι, undè χασμάσομαι, *hio; oscito*: à præced.

Χασμώμενος, Ion. et Dor. pro χασμάμενος, *inhians*: præs. part. med. à χασμάομαι, idem quod χασμάσθαι.

Χάσπη, ης, ἡ, *escitatio*; actus hiantis oris: à χάσκω, *hio*.

Χασσάμενος, *retrocedens*: aor. 1. part. m. gen. σ, Poët. verbi χάζω, *recedo*.

Χασσώμεθα, Poët. pro χασσάμεθα, *cedamus*: 1. pl. a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Χατίοις, *indigentibus*: dat. plur. part. præs. act. à χατέω, idem quod

ΧΑΤΕ'Ω, *CAREO, egeo, indigeo, cupio*: qu. à χάω, *capio*, vel *hio*.

Χατίζω, f. ίσω, idem. Hinc

Χατὶς, ίδος, ἡ, *indigentia* seu *usus; cupiditas*.

Χαυλιόδους, et **χαυλιόδων**, οντος, ὁ, *dentes exertos habens*: ex χαυλὸς, *laxo, emitto*, et ὀδὼς, ὀντος, *dens*.

ΧΑΥ'ΝΟΣ, η, ον, *laxus, fungosus, mollis; infirmus, superbus; futilis, levis, negligens*: quasi à χαίνω, *hio*.

Χαυνὼν, *placenta*: Jer. vii. 22. pro quo χαυών.

* **Χαύνως**, adv. *laxè*: à χαῦνος.

Digitized by Google

Χαυὼν, -ῶνος, idem quod χαυνών. Th. χαῦνος.

Χάω, *HIO, apertus sum: vacuus sum; capio.*

Χίαι, *fudisse:* a. 1. inf. act. verbi χίω, *fundo;* fut. χιόσω, a. 1. ἔχεα, a. 1. imperat. χίον, a. 1. part. χίας.

Χιβρίδαψες, *edulium quoddam Syrorum.*

ΧΕΔΡΟΠΑ, ὦν, τὰ, *legumina,* qu. χαιρίδρεπα, quia χαιρὶ δρέπονται.

Χία, *fundit;* 3. sing. præs. ind. à χίω seu χάω, *fundo;* f. χίσω, χάσω, et χεύσω, a. 1. ἔχυσα, ἔχυσα, et ἔχεα, a. 1. pass. ἐχέθην.

ΧΕΖΩ, *caco, ventris onus depono;* f. ἴσω, à χίω, est enim *excrementa effundo.*

Χιὰς, ᾶδος, ἡ, *serpentum latibulum:* à χάω.

Χάλαι, et Poët. χάλεσι, dat. pl. à χάλαι, υος, τὸ, *labrum, labium.*

Χάλυες, Dor. leg. pro χάλυβες, *labri:* genit. sing. à

ΧΕΙΛΟΣ, υος, τὸ, *labrum, labium.* Est et *sermo;* et per Metaph. *littus,* seu *ora maris.*

ΧΕΙΜΑ, ατος, τὸ, *hiems, tempestas:* qu. à χίω, seu χάω, quòd multas *fundat* pluvias et nives. Hinc

Χειμάζω, f. άσω, *hiemo, hiberno;* item *tempestate vexo; vexo velut procella:* à præced.

Χειμαίνω, *hiemo, sævio,* de *tempestate, fluctuare facio:* ab eod.

Χέμαρος, *clavus ligneus sub carinâ.*

Χειμάῤῥους, υ, ὁ, et χειμάῤῥοος, -ου, ὁ, *torrens:* ex χεῖμα, *hiems,* et ῥόος, -οῦ, -ὁα, -ῶ, ἡ, *fluxus.* Th. ῥέω, *fluo.*

Χειμάῤῥῳ, dat. sing. à præcedente, quod videas.

Χειμὰς, ᾶδος, ἡ, sub. ὥρα, *tempus hibernum, HIEMS.* Th. χεῖμα.

Χειμασία, ας, ἡ, *hiematio, hibernatio;* item *tempestas:* à χειμάζω, quod vide.

Χέμελλα, *pernio,* morbus ex frigore, cum χεῖμα θλᾷ *calces;* dicitur et χίμελλα, υ, τὸ, et χιμύνλα, ης, ἡ.

Χειμερίζω, *hiemem traduco.* Th. χεῖμα, *hiems.*

Χειμέριος, υ, ὁ ἡ, et χειμέρινος, ία, ον, et χειμερὶνὸς, ὴ, ὸν, *hiemalis, hibernus, tempestuosus:* à præced. Th.

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, *hiems; tempestas;* idem quod χεῖμα.

Χέουσι, 3. pl. præs. ind. verbi χέω, pro χίω, *fundo.* Vide χίω.

ΧΕΙΡ, ρὸς, ἡ, *manus, palma;* in Elephantis, *proboscis; scriptura; copiæ:* qu. à χῶ, *capio:* est enim capiendi instrumentum: χεῖρ' pro χεῖρα, acc. sing. Ἐν χειρὶ ἀνελεῖναι, *in prælio interfecit;* ἐν χειρὶ εἶναι, *pugnare:* ἔναι ἐς χεῖρας, *in prælium ire;* χεροῖν νίφειν, *in acie;* ἐν χερσὶ, νί, *in prælio;* διὰ χερῶν, vel χερῶν, *manu, manibus tenere;* sed sæpiùs *studiosè tractare, administrare.*

Χειραγωγία, -ῶ, *manu duco;* f. ήσω, p. πεχειραγώγηκα· à

Χειραγωγὸς, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, *qui* vel *qua manu ducit:* ex χεὶρ, et ἀγωγὸς, *dux viæ.* Th. ἄγω, *duco.*

Χειρανάγκαζε, *manibus tracte:* ex χεὶρ, et ἄγκω, *necto.*

* Χειραφία, ας, ἡ, *manufigio,* exercitum quoddam in Palæstrâ, Plut. Galen.

Χέρεσι et χέρεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro χερσὶ· à χείρ.

Χειρίδωτὰ, (χιτῶνες, *tunicæ*) *manicatæ:* ab eod. Th.

Χειρίον, acc. sing. f. g. superl. grad. à ναὸς, *malus,* compar. χείρων et χερείων, superl. χέριστος, *pessimus.*

Χειρολίγερα, *falarica;* quasi χειρὸς βαλλίγερα.

Χειρόγραφον, ου, τὸ, *CHIROGRAPHUM, syngrapha,* q. d. χειρὶ γεγραμμένον, *manu propriâ scriptum.* Th. γράφω, *scribo.*

Χειρόδεσμος, υ, ὁ, *copula:* qu. χειρὸς δεσμός· à δέω, *ligo.*

Χειρόδικα, nom. pl. à

Χειρόδικος, υ, ὁ, *cui jus est in manibus:* ex χεὶρ, *manus,* et δίκη, ης, ἡ, *jus.*

Χειροδόκησε, υ, ὁ ἡ ὁ, *qui manu decerpit.*

Χειρόθης, ους, ὁ ἡ ὁ, *mansuetus, cicur:* ex χεὶρ, et ἦθος, τὸ, *indoles.*

Χειροκρότησε, 3. sing. præs. imperat. pass. à

Χειροκρίνω, *manum abscindo:* ex χεὶρ, et κίνω, *scindo, amputo;* f. κνῶ, p. m. κέκνωκα.

Χειρόμακτρον, ου, τὸ, *mantile, mappa:* quo scil. χεῖρας μάσσομεν.

Χειρόμυλον, ου, τὸ, *mola manualis:* qu. χειρὸς μύλη.

Χεῖρον, τὸ, *pejus;* in pl. χείρονα· à χέρειν, ονος, ὁ ἡ ὁ, *pejor;* compar. à ναὸς, *malus.* Th. χεὶρ, ἡ, *manus.*

Χειρονομία, -ῶ, *manibus jesticulor.* Hinc

Χειρονομία, *acutus gesticulandi manibus.*

Χειρόπαι, -ῦπαι, *manuum viribus supero* vel *manibus superatum capio, subigo, domo; tracto:* à χειρὸς.

Χειροτιδαὶ, ῶν, αἱ, *manicæ.*

Χειροτλήθης, ους, ὁ ἡ ὁ, *manum implens:* ex χεὶρ, *manus,* et πλήθω, *impleo,* quod à Th. πλέος, *plenus.*

Χειροτέκνος, ε, ὁ ἡ ὁ, *manu factus:* ex χεὶρ, et τεύχω, *facio.*

Χειρὸς, gen. sing. à χεὶρ, *manus:* dat. χερὶ, dat. pl. χερσί.

Χειροσκόπος, υ, ὁ ἡ ὁ, *qui manum inspicit:* sc. ut indè divinet, qui χεῖρα σκέπτεται.

Χειροτένοντες, nom. pl. à

Χειροτένων, οντος, ὁ ἡ ὁ, *qui manibus est nervosis:* ex χεὶρ, *manus,* et τένων, *tendo,* -ῖνις. Th. τείνω, *tendo.*

Χειρότερος, ἱρα, ἱρον, comparativ. à Th. ναὸς, *malus.*

Χειροτέχνης, ου, ὁ, *opifex:* ex χεὶρ, et τέχνη, ἡ, *ars.*

Χειροτονία, *manum protendo et attollo, per suffragio creo, protensâ manu eligo,* ut in suffragiis solebant, fut. ήσω, p. πεχειροτόνηκα, a. 1. ind. pass. ἐχειροτονήθην, ης, ᾱ· ex χεὶρ, et τείνω, *tendo.*

Χειροτονία, ας, ἡ, *suffragium: plebiscitum; creatio magistratûs:* à præced.

Χειρῶν, *in manu potestatem redigere:* à χειρόω. Th. χεὶρ.

Χειργέλιε, -ῶ, *manibus operor, operor;* item *medicam manum admovco:* à

Χειρεργὸς, quasi χειρεργὸς, ὦ, ὁ, *qui* χειρὶ ἔργον *facit; qui manu medicinam facit, CHIRURGUS.*

Χειρῶν, -ῶ, f. ώσω, *manum viribus supero, domo.* Th. χεὶρ.

Χέρων, *deteriora:* nom. vel acc. pl. n. g. pro χέρονα, -ου, ὁ· à

Χέρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, *pejor, deterior; inops, pauper:* comp. à ναὸς, *malus;* in superl. χέριστος quidam dicunt à χεὶρ, et alii à χρέα, *indigentia,* ut sit, *qui indigentior.* Est et

Χέρων, ωνος, ὁ, *CHIRON,* magnus inventor in arte medicâ maximè circa sananda vulnera et ulcerâ. Magister Æsculapii, et Achillis et Jasonis. Fuit et bonus miles, hastæque peritus.

Χειρώναντες, οἱ, nom. pl. à

Χειρώναξ, ακτος, ὁ, *opifex, qui propriis manibus victum sibi quæritat:* ex χειρόω, contractum: q. d. ὁ τῶν χειρῶν ἄναξ, *qui dominus est suarum manuum.* Hinc

Χειρωνάξια, ας, ἡ, *opificium.*

Χειρώνασθαι, aor. 1. inf. m. verbi χειρόω, *manuum viribus supero, domo:* fut. ώσω. Th. χεὶρ, ἡ, *manus.*

Χέωνται, *capax erit;* 3. sing. f. 1. med. verbi χέω, Poët. pro χίω, *capio.*

Χαλάα, idem quod χαλὰ, *caverna, latibulum serpentum.*

ΧΕΛΙΔΩ'Ν, *ονος*, ἡ, *hirundo; piscis polypo similis; cavum in ungulâ equorum.*

Χέλυδρος, ου, ὁ, *testudo marina*; item *venenatus serpens*, qui *CHELYDRUS* à Virgilio dicitur: ex χέλυς, *testudo*, et ὕδωρ, τὸ, *aqua.*

ΧΕ'ΛΥΣ, υος, ἡ, *testudo*, animal quod *testam* gerit; item *CHELYS*, instrumentum musicum ab animalis similitudine sic dictum; *pectus; machinamentum.* Hinc χελώνη, ης, ἡ, idem.

Χελόνομαι, *expectoro, eructo, tussio*: à χέλυς, pro *pectore.*

Χελώνη, ης, ἡ, vide in χέλυς.

Χελώνιον, ου, τὸ, *tegumentum testudinis.*

Χηλὸς, ἴδος, ἡ, *limen januæ tabernaculi.*

Χίνω, *fundens*: præs. part. act. f. g. à χέω, f. χεύσω, a. 1. pass. ἐχύθην.

* Χιεράδος, ους, τό. "Αλις χιεράδος σταφιχύσας μυελον, *sabulo affatim circumfuso*, Il. φ'. 391. ubi nequit jungi cum ἅλις in genitivo, cum nunquam id adverbium apud Hom. casu ita usurpatur. Obstat etiam μύελον.

Χιεράς, άδος, ἡ, *acervus parvorum lapidum; colluvies mista cænâ et lapidibus*: à χιερὰς, άδος, ἡ, *lapis qui manum implere potest.* Th. χιέρ.

Χιερόνα, *pejora*; nom. pl. n. g. à χιερὸν· vide seq.

Χιερώτερος, et χιερίων, Poët. pro χείρων, *pejor, inferior*, quasi ὁ ἑαῦτ χιερὸν ἤπνων, *qui manuum robore superatur*; compar. à κακὸς, *malus*, superl. χιέριστος. à præced. Th.

Χιερίων, vide præced.

Χιέρεσι, dat. pl. Poët. pro χιέρεσι, Ion. pro χερσί. Th. χιέρ.

Χίερα, acc. sing. et

Χίερες, οἱ, nom. pl. et

Χίερῐ, dat. sing. à

Χίερος, ους, Poët. *nos*, quasi *manu captus, debilior, deterior, minor.* Th. χιέρ.

Χαμαιρῶν, gen. pl. Dor. à

Χειράμας, ου, ὁ, *qui aliquid manu aptat et compingit*, χαμὲ ἄρω.

Χειράδιον, ου, τὸ, *lapis*: ex χεὶρ, et μάσσω, *tango*: vel à χειμάς.

Χειμὰς, άδος, ἡ, *lapis qui manum implere potest.* Th. χιέρ.

Χίερα, ὰ, *paupertas*; ut quum quis χαμὲ, victum quærit; vel ex χεὶρ, et νίω, *neo.*

Χιερὶς, ῆνος, ὁ ἡ, et

Χιερίνης, ου, ὁ, *manu victum quærens, inops, pauper*; et

Χιερῖνις, ίδος, ἡ, *mulier victum quærens nendo manibus*: ex iisd.

Χίερνῖτις, υ, τὸ, *malluvium, pelvis*: à χιερίνιτω, *manus lavo.*

Χιερίνιτω, et -ομαι, *manus lavo*: ex χεὶρ, et νίπτω, *lavo.*

Χίερνῐψ, ῐβος, ἡ, *aqua* vel *vas lavandis manibus; manuum ablutio, purgatio*: à χιερίνιψω, f. verbi sup.

Χιερίνιψαντο, *lavarunt manus*: 3. pl. a. 1. m. Ion. verbi ejusd.

Χιερσῖν, dat. dual. Poët. gen. χιερῖν, à χείρ.

Χερσαίοις, adv. *vacuis manibus, sine munere, gratis.*

Χίμβις, αι, et χίμβις, ιος, Dor. pro χεῖρις, et χεῖρας, *manus.*

Χιμβίνους, vel Χιερόνησος, ου, ἡ, *peninsula*: ex seq. et νῆσος.

ΧΕ'Ρ'Ρ'ΟΣ, seu χέρσος, ου, ὁ ἡ, *desertus, incultus, asper*; vel subst. *solum desertum*; χέρσος γῆ, *terræ quæ non aratur; terra, solum continens.*

Χιερσαῖος, αία, αῖον, *terrestris*; *neglectus*: à præced.

Χιερσίνω, f. ινῶ, *in terram continentem vertor*: *incultus sum, negligor*: ab eod.

Χερσὶ, dat. pl. à χείρ.

Χερσόθεν, Poët. adv. pro ἐκ τῆς χέρσου, *ex humo, ex terrâ.* Vide χθόνθεν.

Χερσονησιῶτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *quæ Chersonesi*, id est, *peninsulæ, speciem habet.*

Χέρσος, vide in χέρρος.

Χερσόω, -ῶ, *desertum, incultumque facio, desolo*: à præced.

Χειρίδιον, υ, τὸ, dimin. à χείρ.

Χειρῖ, ἐν χειρῖ, vel ἐν χερσῖ, *in propinquo*: à χείρ.

Χειρίω, *cacaturio*: à χίζω.

Χειμάνω, *fundant*, Att. pro χειμάσωσιν, 3. pl. aor. 1. imperat. act. à χεύω, εύσω, verbi χέω, *fundo*, f. χεύσω, aor. 1. ἔχευσα, et ἔχεα.

Χεῦμα, ατος, τὸ, *quod fusum, effusum, aut diffusum fluit*; *unda, fluxus, flumen*: *vas fusile*: *discus*: ab eod.

Χεύωσιν, 3. pl. aor. 1. sub. act. à

ΧΕ'Ω, χεύω, et χεύω, propriè, *HIO*, undè *capax sum, capio*: *fundo, effundo, diffundo*; *liquefacio, liquo*: f. χέσω, χεύσω, et χεύσω, a. 1. ἔχεισα, ἔχευσα, et ἔχεα, p. κέχυκα, p. pass. κέχυμαι.

Χηλινὸς, ὴ, ὸν, *nexilis, plexilis*: *nexus, plexus, sutus*: à

Χηλύω, f. ύσω, *suo, plecto, necto*: à

ΧΗΛΗ', ῆς, ἡ, *forfex*, seu *forceps cancrorum*: item *ungula bisulca*: *specillum bifurcum summâ parte incisum*: in sagittâ γλυφὶς· *moles præcurrens in mare ad arcendum impetum aquæ*; item *pilæ*, ejusdem usûs.

Χηλὸς, ὰ, ὁ, *arca*: à χέω, *capio.*

Χάσμ, ατος, ἡ, *hiatus*: ex χαίνω, *hio.* Est et *mensura liquidorum*, pendens drachmas tres vel duas.

Χάσμωσις, ωσεως, ἡ, *affectus albi in oculo, quum istud suprà nigrum eminet.* Th. χαίνω, *hisco.*

ΧΗ'Ν, χηνὸς, ὁ ἡ, *anser*: in pl. χῆνες· quasi à χάω, vel χαίνω, *hio, hisco.*

Χηνοκλίμενα, *accubita, ex plumis anserum*: ex χὴν, *anser*, et Lat. *pluma.*

Χήρα, ας, ἡ, *vidua*: vide χῆρος.

Χηρεύω, f. εύσω, *viduo*: à præced.

ΧΗΡΑΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *caverna, latibulum.*

Χηρεία, ας, ἡ, *viduitas*: à χηρεύω.

Χηρείους, ους, *viduitas*: à

Χηρεύω, f. εύσω, *viduus, vidua sum, viduam vitam dego, destitutor*; item *viduum reddo*: à

ΧΗ'ΡΟΣ, χήρα, χῆρον, *viduus, -a, -um, desertus, orbus aliquâ re*: quod à χωρὶς, quia seperatus à compare.

Χηρόω, -ῶ, f. ώσω, *viduo, viduum reddo*: à præced. Th.

Χήσατο, *desolavit*, Ion. pro ἐχήρωσε, 3. sing. aor. 1. act. verbi χηρόω, *viduo*; f. ώσω. Th. χῆρος, *viduus, desertus.*

Χηρωσταὶ, οἱ, *viduarum tutores*; *qui propinquitate juncti generi et familiæ sunt, hæredibus qui succedunt ubi nulli legitimi et propinqui hæredes sunt*: ab eod. Th.

Χήτω, dat. sing. à χῆτος, τὸ, q. v.

Χητίζω, *indigeo, deficio*: à

Χῆτος, ους, τὸ, *penuria, privatio.* Th. χατίζω, *indigeo.*

Χθαμάλὸς, Pleonasm. τῷ Θ, pro χαμαλὸς, *humilis, depressus, non multùm à terra assurgens*: à χαμαὶ, *humi.*

ΧΘΕ'Σ, adv. *heri*: ὁ χθὲς, scil. ἦν, *hesternus.*

Χθεσινὸς, ὴ, ὸν, *hesternus*: à præced.

Χθιζὰ, pro χθὲς, *heri.*

Χθιζὸς, ὴ, ὸν, *hesternus.* Th. χθὲς.

Χθὼ, *corpus*, Hesych. An à χθὼν, *terra?*

Χθονὶ, dat. sing. à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.*

Χθόνιος, ία, ιον, et χθόνιος, ου, ὁ ἡ, *terrestris*; *subterraneus, mortuus, ad mortuos pertinens*; *infaustus*; *sordidus, improbus.* Th. χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.*

Χθονὸς, *terræ*: gen. à

ΧΘΩ'Ν, χθονὸς, ἡ, *terra, humus.*

Χιὰ, idem quod χοιὰ, *latebra.*

Χίζω, *noto figurâ litteræ* X; quæ quia Latinis *decem* significat, χίζειν, vertitur *decussare.* Est autem X nota *vitii* in *scripturâ.*

Digitized by Google

ΧΙ'ΔΡΟΝ, ε, τὸ, *χίδρα*, dicuntur *novella tritici grana*: q. ἀ *χῶ* ἅδην, quòd indè cibus fiat, additâ aquâ.

Χίλια, -α, *mille*: in pl. f. g. et n. Hinc *χιλιάς*, vide in *χίλιοι*.

Χιλιάδεχαι, nom. pl. à *χιλιάδεχης*.

* Χιλιαρχίω, *mille viris præsum*: *tribuni officio fungor*: à *χιλίαρχος*.

Χιλιάδεχης, ου, ὁ, idem quod *χιλίαρχος*.

Χιλιαρχία, ας, ἡ, *imperium in mille viros; tribunatus militum*: à

Χιλίαρχος, et -χης, ου, ὁ, *qui mille præsest*; *militum tribunus*: ex *χίλιοι*, *mille*, et ἄρχω, *dux*. Th. ἀρχὴ, *imperium*.

Χιλιάς, άδος, ἡ, *numerus mille continens*: à seq.

ΧΙ'ΛΙΟΙ, αι, α, *mille*, Æol. *χέλλιοι*. Hinc

Χιλιοστὸς, ὴ, ὸν, *millesimus*.

Χιλιοστῶς, adv. qu. *millepliciter*.

Χιλιοστὸν, acc. à

Χιλιοστὸς, ὸυ, ἡ, *millesima pars*: *mille milites*.

ΧΙΔΟ'Σ, οῦ, ἡ, *pabulum*, scribitur et *χαλίς*.

Χιλόω, -ῶ, *pasco*: à præced.

Χίμαιρα, ας, ἡ, et Ion. -ης, ἡ, *capra hieme nata*; *CHIMÆRA*, *monstrosa quædam bestia*: à seq.

Χίμαρος, ου, ὁ, *hircus*, *aut hædus hieme natus*. Th. *χεῖμα*, *hiems*.

Χίμαφος, idem quod *χίμαιρος*.

Χιμάρους, Dor. pro *χιμάρους*, accus. pl. præced.

Χίμετλον, idem quod *χάμετλον*.

Χίονος, ἡ, ὁν, *nivalis*, *niveus*: *candidus in modum nivis*. Th *χιών*, όνος, ἡ, *nix*.

Χιονίζω, f. ίσω, *nive conspergo*; *niveo colore imbuo*. Th. *χιών*, ἡ, *nix*.

Χιονόεις, ουσα, ὁν, *per nives gradiens*: ex *χιών*, et *βαίνω*.

Χιονόω, -ῶ, *nivibus obruo*; *dealbo*: f. ώσω· à *χιών*.

Χίος, ου, ἡ, nomen insulæ.

ΧΙΤΩ'Ν, -ῶνος, ὁ, et Ion. *κδών*, *TUNICA exterior et interior*, *lorica*. Hinc

Χιτωνίσκος, ου, ὁ, *tunicula*.

ΧΙΩ'Ν, όνος, ἡ, *nix*.

ΧΛΑΙ'ΝΑ, ης, ἡ, *LÆNA* vestis, *quæ tunicæ interiori superinduebatur*, ad frigus arcendum: ideo à *χλαίνω*, *calefacio*.

Χλαμυδηφόρος, pro *χλαμυδοφόρος*, ου, ὁ ἡ, *qui chlamyden fert*: ex *χλαμὺς*, et *φέρω*, *fero*.

* Χλαμύδιον, ου, τὸ, *chlamys parva*: Dim. à

ΧΛΑΜΤ'Σ, ύδος, ἡ, *CHLAMYS*, ejusdem originis cum *χλαῖνα*.

Χλιαδέω, *cavillor*, *irrideo*: f. ήσω, p. κεχλιάδηκα, p. pass. κεχλιάσμαι, σαι, σται· à *χλιάς*.

Χλιάσμα, ατος, τὸ, et

Χλιασμὸς, οῦ, ὁ, *illusio*: et

Χλιαστὴς, οῦ, ὁ, *illusor*, *irrisor*: à verbo præced.

ΧΛΕΤ'Η, ης, ἡ, *risus*, *derisio*, *ludibrium*.

ΧΛΙΑΙ'ΝΩ, *tepefacio*, *calefacio*: f. ἀνῶ, p. κεχλίαγκα, a. 1. pass. ἐχλιάνθην.

Χλιαρὸς, ὰ, ὸν, *tepidus*, *placidus*: *suavis*: *χλιαρὸν*, Poëticè pro *χλιαρῶς*, *suaviter*: à Th. *χλιαίνω*.

Χλιδὰ, nom. pl. à *χλιδὴ*, ῆς, ἡ.

Χλιδανόφρυες, υ, ὁ ἡ, *qui delicatas pedum plantas habet*; *qui tenellos pedes habet*: ex *χλιδανὸς*, *delicatus* (quod à *χλίω*, *deliciis frango*), et *σφυρὸν*, οῦ, τὸ, *malleolus pedis*.

Χλιδάω, *delicior*, *delicias facio*; *delicatus sum*: sic *χλιδῶσα μελῳδὰ*, *deliciosa modulatio*, seu *suavis cantus*.

Χλιδὴ, ῆς, ἡ, *deliciæ*, *luxus*; *mollities*. Th. *χλίω*.

Χλίδος, ους, τὸ, idem.

Χλιδὼν, όνος, ἡ, *armilla*, *monile*: et

Χλιδῶνες, *armillæ*: quia delicati eis utuntur: à *χλιδάω*.

Χλιόφοις, αντος, m. l. part. act. verbi *χλιαίνω*.

ΧΛΙ'Ω, *deliciis frango*, seu *luxu effemino*.

ΧΛΟ'Α, ας, ἡ, *herba virens*, *gramen*. Hinc

Χλοερὸς, et *χλωρὸς*, ὰ, ὸν, *herbaceus*, *viridis*.

Χλοερῷ, dat. sing. à *χλοερὸς*, *viridis*. Th. *χλόη*.

Χλοΐνης, et contractè *χλοῦνης*, υ, ὁ, *qui in virenti gramine cubat*; *agrestis*. Angl. A CLOWN. Ex *χλόη*, *herba*, et *ἰύνη*, ἡ, *cubile*.

Χλόη, ης, ἡ, idem quod *χλόα*· item propr. nomen mulieris.

Χλοηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *germinans*: *viriditatem ferens*: ex *χλόη*, *herba*, et *φέρω*, *fero*.

Χλοῦναι, *agrestes*, nom. pl. à

Χλοῦνης, per Crasin pro *χλοΐνης*.

Χλοωΐζω, *viridis sum*, *vireo*: Metaph. *vigeo*; item *palleo*: à

Χλωρὸς, ὰ, ὸν, per Crasin pro *χλοερὸς*, *viridis*, *herbidus*, *recens*; *mollis*; *pallidus*; *pallidum faciens*. Th. *χλόα*, *viride gramen*.

* Χλωρότης, ητος, ἡ, *viriditas*; item *pallor*: à præced.

ΧΝΑΤ'Ω, *carpo*, *vellico*; *voro*, *deglutio*. Angl. TO GNAW; f. *χνήσω*, qu. à *χνάω*, *carpo*.

Χνάω, *lanuginem habeo*, *pubesco*: à

Χνόος, ου, ὁ, contractè *χνοῦς*, οῦ, ὁ, *rasio*; item *lanugo*, *pubes*: à *χναύω*.

Χοάνη, *infundibulum*: à *χέω*, *fundo*.

Χοάνος, gen. Ion. à

Χοάνος, υ, ὁ, *fornax fusoria*, *vas ex argillâ ad fundenda metalla*; *catinus*: à *χέω*, *fundo*.

Χοῦς, et *χόος*, οῦ, ὁ, *congius*, mensura liquidorum capiens libras ix. Dor. *χῶς*· à *χέω*, *cæpio*.

Χοὴ, ῆς, ἡ, *libamen*, *χοαὶ*, αἱ, *inferiæ*: à *χέω*, *libo*.

Χοθονὸδ, *tunica*. Nehem.

Χοϊνὸς, ὴ, ὸν, *pulvereus*; *terreus*, *terrenus*: à *χόος*, *χοῦς*, -όυ, -οῦ, ὁ, *pulvis*: à *χέω*, *fundo*.

Χοινὶς, *modiolus*, rotæ medium seu fistula cui infixi sunt radii; à *χοῦς*.

ΧΟΙ'ΝΙΞ, *ικος*, ἡ, *mensura duos continens sextarios*.

Χοιρὰς, άδος, ἡ, *porca*; item *saxum in mari aliquantùm eminens*, ut porco nanti simile videatur. Th. *χοῖρος*.

Χοίρειος, εα, ειον, *porcinus*, -*a*, -*um*. Th. *χοῖρος*. Est et

Χοίρεος, έα, εον, idem, et ab eod. Th.

Χοιρὶνη, ης, ἡ, *concha quædam marina*, *quâ Athenienses in suffragiis ferendis utebantur*. Th. *χοῖρος*.

Χοιρογρύλλιος, ου, ὁ, *cuniculus*: à *γρύλλος*.

Χοιροκομεῖον, ου, τὸ, locus ubi *porci nutriuntur*, *curantur* et aluntur.

ΧΟΙ'ΡΟΣ, υ, ὁ καὶ ἡ, *porcus*, *sus*. It. *pudendum muliebre*, apud Aristoph. in Acharn. Est et nomen Nilotici piscis, apud Athen. Fœminino etiam genere usurpatum reperitur.

Χοιροσφαγεῖον, ου, τὸ, *confectorium*, ubi porci conficiuntur seu mactantur: ex *χοῖρος*, et *σφάζω*, *macto*.

Χολὰ, Dor. pro *χολὴ*, ἡ, *bilis*.

Χολὰς, άδος, ἡ, *intestinum*, quia *χολὴν* capit, vel quasi *κοιλάς*.

Χολάω, *indignor*, *irascor*: cum dat. f. άσω, p. κεχόλαμαι. Th. *χολὴ*.

Χολέρα, ας, ἡ, *CHOLERA*, morbus. Angl. CHOLER; item *tubus per quem aqua è tecto defluit*: à *χολὴ*.

Χολερικὸς, ὴ, ὸν, *CHOLERICUS*, *iracundus*: à

ΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, *bilis*, *fel*; *ira*, *nausea*.

Χόλιξ, idem quod *χολὰς*.

Χόλος, gen. Ion. pro *χόλου*· à *χόλος*.

Χολόομαι, -οῦμαι, *irascor*, f. m. -ώσομαι, p. pass. κεχόλωμαι. Th. *χολὴ*.

Digitized by Google

Χόλος, ου, ὁ, idem quod χολὴ, *bilis*.

Χολούμενος, *iratus*, præs. part. med. à χολόομαι.

Χολωθείς, *iratus*, a. 1. part. pass. et

Χολωθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi χολόομαι, *irascor*. Th. χολὴ, *bilis*, *ira*.

Χολωσάμενος, μένη, μενον, *iratus*, *a*, *um*, a. 1. part. m. pro quo Poëtæ dicunt χωσάμενος, ejusd. verbi.

Χολωσέμεν, et χολωσέμεναι, *succensurum esse*: Ion. et Dor. pro χολώσειν, f. 1. infin. act. verbi

Χολόω, *irascor*; f. ώσω. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis*; *ira*.

Χολῶτο, 3. sing. perf. opt. pass. Ion. pro κεχολῷτο, *irascatur*, ejusd. verbi et Th.

Χονδρίτε, gen. sing. à χονδρίτης, ου, ὁ, *panis ex hordeo*. Th. χόνδρος.

ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, *granum*; *grumus concretus*, ut *salis*, *thuris*; *cartilago*; *alica*.

Χόος, χοῦς, -οῦ, ὁ, *humus*; *pulvis*; *terra aggesta*; *agger*: à χέω, *fundo*. Est et

Χόος, χοῦς, -ῦ, ὁ, *congius*: et

Χόος, χοῦς, ὁ, *vas aquarium*, *quo aqua manibus datur*.

Χοραζὶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Syr. *promulgatrix*, Lat.

Χόδραψος, vel χονδραψὶς, ῖδος, ἡ, *tumor tenuis in intestinis*; et *chorda in instrumento musico* aut *arcu*: quia fit ex intestinis: ex χορδὴ, et ἅπτω.

ΧΟΡΔΗ', ῆς, ἡ, *intestinum*; item *CHORDA*, χορδαὶ, *fides*: dat. pl. Ion. χορδῆσι. Hinc Angl. CHORD, et CORD.

Χορέα, ας, ἡ, *CHOREA*: à χορεύω.

Χορεῖος, ἁα, ᾶον, *quo chorus utitur*: à præced.

Χορεῖος, sive χόριος, ου, ὁ, pes quidam nominatus fuit, quòd eo pedis genere conscripti versus chorus seu chorois apti essent. Undè et τροχαῖος nomen invenit, quòd ἐν τοῖς χοροῖς agiliùs moventur, in modum τῶν τροχόντων.

Χορευτὴς, οῦ, ὁ, *saltator*: à

Χορεύω, *choras duco*, *alto*, *saltando celebro*, *saltare facio*, Eurip. Herc. Fur. 686. Th. χορὸς, *chorus*.

Χορηγία, *sum dux chori*; item *suppedito*, *sumptum præbeo*, cum acc. in pass. de iis dicitur *qui in aliquo genere abundant*, *qui aliquâ facultate præditi sunt*, ut *ingenio*; f. ήσω, p. κεχορήγηκα, ας, ι. 1. ἐχορήγησα, ας, ι, a. 1. infin. act. χορηγῆσαι· et

Χορηγία, ας, ἡ, *manus choragi*; *præbitio*, *præbitus*.

Χορηγὸς, οῦ, ὁ, *CHORAGUS*, *dux chori*; item *is qui ornamenta sacris choreis necessaria suis præbet sumptibus*, seu *qui choros celebrandos certâ mercede suscipit*. Generaliter χορηγὸι vocati fuere qui sumptus aliquot præberent, quibus suppeditatores seu subministratores. Dicitur et χορηγὸς pro χορηγὸς· ex χορὸς, et ἄγω, vel ἡγέομαι, *duco*.

Χορηγῦντες, nom. pl. part. præs. act. verbi χορηγέω.

Χορία, et χορέα, -ων, τὰ, *edulia è lacte et melle*; *exta*: à

Χόριον, χορίου, ου, τὸ, *secundinæ*, quia fœtum χορεῖ, id est, *capit*.

Χόριος, idem quod χορεῖος.

Χορεστυΐα, ἡ, *chorea*, *ipsa actio plaudendi pedibus inter saltandum*: à

Χορεστὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, *qui in choro pulsat terram pedibus*: ex χορὸς, οῦ, ὁ, *chorus*, et τύπτω, *pulso*.

ΧΟΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *CHORUS*, *cœtus canentium et saltantium*; *chorea*, *tripudium*. Peculiariter verò χορὸς in tragœdiis, comœdiis, ac satyris, dicebatur multitudo vel virorum vel mulierum, quæ saltabat et canebat inter actus; quinetiam nonnulla interloquebatur, histrionis personam agens.

Χορτάζω, *herbis*, seu *gramine pasco*, *fœno saturo*: item *pasco*, *saturo*; f. άσω, p. κεχόρτακα, a. 1. ἐχόρτασα, ας, ι, a. 1. inf. act. χορτάσαι, præs. pass. χορτάζομαι, *saturor*; p. pass. κεχόρτασμαι, a. 1. ind. pass. ἐχορτάσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐχορτάσθησαν, a. 1. sub. pass. χορτασθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. χορτασθῶσι, a. 1. inf. pass. χορτασθῆναι, f. 1. ind. pass. χορτασθήσομαι, ῃ, ῆται, et in 2. pl. χορτασθήσεσθε. Th. χόρτος, *gramen*, *fœnum*.

Χορτάσαι, a. 1. infin. act. verbi χορτάζω.

Χορτασθῆναι, a. 1. infin. pass. ejusd.

Χορτασία, ας, ἡ, *cibus*: et

Χόρτασμα, ατος, τὸ, *cibus*: à χορτάζω.

ΧΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, *fœnum*, *gramen*, *herba*, simplicit. *cibus*; item *septum quo cincta est cohors*.

Χορτώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, *graminis similis*; *graminosus*, *fœnarius*: à præced.

Χοῦλὸς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Hebr. *videns*, Lat.

Χῦς. Vide χόος.

Χῦσι, *funduna*, pro χέουσι, à χέω.

Χραίσω, *colore*, *imbue*; *ungo*, *illino*; *inquino*, *vitio*: à χράω, *coloro*.

Χρεῖεμ', Ion. pro ἔχρειμψα, 3. sing. a. 2. ind. act. à

Χρειμπτόω, *adjuvo*, *opitulor*, *prosum*: qu. χρειμπτὸν à χρέομαι, *utilis*, quod à χράομαι, *utor*.

Χρείσμα, ατος, ἡ, *auxilium*: à præced.

Χρείσμενος, *auxiliatus est*, Ion. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χρειμπτόω.

Χρῆν, *oraculum reddere*, *vaticinari*, *commodare*: infin. à χράω, -ῶ, *commodo*.

Χρηνὸς, *pollutus*, a. 1. part. pass. verbi χραίνω, *ungo*, *colore*, f. ανῶ, a. 1. pass. ἐχράνθην.

Χράομαι, -ῶμαι, *commodato accipio*; *utor*; *tracto aliquem*: cum dat. præs. imperat. med. χράω, -ῶ, *utere*: imperf. med. ἐχρώμην, -όμην, ῶ, -ῶ, -όου, -οῦ, et in 3. pl. ἐχρόωντο, -ῶντο, f. m. χρήσομαι, p. pass. κέχρημαι, usus sum: med. à Th. χράω, *commodo*, &c.

Χρᾶσθαι, Ion. pro χρῆσθαι. Sic

Χρᾶται, Ion. pro χρῆται, *utitur*: à χράομαι.

Χρεμύζη, *sauciarei*, 3. sing. a. 1. sub. act. à

Χραίω, *leviter paucio*; f. άσω. Th. χράω, *colore*, *tingo*.

ΧΡΑ'Ω, *commodo*, *do utendum*: qu. è manu in manum: f. χρήσω, p. κέχρηκα, a. 1. imperat. act. χρῆσον. Est et χράω, *oracula edo*: item *colore*, *tingo*, *polluo*; *furiosè invado*, *cum impetu aggredior*.

Χρέα, *debita*, per Sync. pro χρέϊα, à χρέος, ους, τὸ, *debitum*, pl. τὰ χρέϊα.

Χρεύσθαι, Ion. pro χρῆσθαι, χρῆσαι, Ion. pro χρῆσαι· χρῆσαι, pro χρῆσον, pro χρήσασθαι, et Att. χρῆσαι.

ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, *usus*, *utilitas*, *commodum*; *sententia gravis*; *indigentia*, *necessitas*, *negotium*: à χρὴ· hinc χρείαν ἔχω, *egeo*.

Χρεΐης, ου, ὁ, *egenus*: à χρεία, *indigentia*: est et

Χρεΐος, Poët. pro χρέος, τὸ, *debitum*.

Χρεὼ, Ion. idem quod χρεία, *indigentia*.

Χρεώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, *utilis*: à χρέα, ας, ἡ, *usus*.

Χρεῶν, gen. pl. à χρέϊα, ας, ἁ.

ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, *hinnio*; etiam χρεμπτίζω dicitur; f. ίσω, p. *inus*.

Χρεμετισμὸς, οῦ, ὁ, *hinnitus*: à præced.

Χρέμισας, *hinnivere*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. verbi χρεμπτίζω, per Syncop. pro χρεμετίζω.

Χρέμψα, ἄτος, τὸ, *sarcastus*, *sputum*: à

ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, *screo*, *exscreo*.

Χρεμπτὸς, ὁος, et χρεμπτὸ, χρεμπτὸν, et χρέμπις, ιος, ἡ, *nonum pituitæ*.

ΧΡΕ'ΩΣ, χρέους, τὸ, *debitum*, *ma-*

tuum, res alienum; mutus seu *officium, negotium, res, causa; indigentia, opus; necessitas; utilitas; oraculum; portentum; id quod accidit, casus;* item *fatum, mors,* qu. dic. *debitum naturæ,* seu *fatale.*

Χρεὼ, ὁος, necessitas, vel *necessarium negotium:* cum gen. vel inf. *opus.* Sed

Χρέα, Ion. pro χρέα, item

Χρέα, Ion. pro χρῆ· ex χράω, *utere,* præs. imperat. m. verbi χρέομαι.

Χρεωκόπος, seu χρεοκόπος, qui χρέος, seu χρέος κόπτει, *debitum rescindit, fraudans,* scil. *creditores decoctâ pecuniâ:* quod est χρεωστοῦν. Ergo hic κόπτειν, *rescindere,* est *nolle exsolvere,* et *foro cedere.*

Χρεωλυσία, *debitum solvo:* tanq. à χρεωλύσης, qui χρέος λύει.

Χρεώμενος, Ion. pro χρώμενος, præs. part. m. verbi χράομαι, -ᾶσθαι, f. m. χρέομαι. Th. χράω.

Χρέων, ω, τὸ, idem quod χρέος, *debitum, mors, fatum:* χρέων ἐστὶ, *necesse est, fas est, decet, operæ pretium est.*

Χρέωνται, Ion. pro χρῶνται, à χράομαι.

Χρέος, ω, τὸ, Att. pro χρέος, *debitum, æs alienum.*

Χρεωφείλω, *sum debitor,* χρεωφειλῆσθαι, *deberi:* à

Χρεώφης, ου, ὁ, *debitor:* à χρέος, *debitum.*

Χρεωφειλέτης, ου, ὁ, *debitor:* ex χρέος, τὸ, Att. pro χρέος, ους, τὸ, *debitum,* et ὀφείλω, *debeo.*

Χρὴ, vel χρῇ, (illud per Apocopen τῷ ει, à χρῆναι, 3. sing. verbi χρῆμι· hoc, ut apud Moor. Elem. Ling. Græc. contrahendo χρείαν, 3. sing. antiquioris χρειάω) *oportet;* item *convenit, par est:* impersonale, cum acc. imperf. ἐχρῆν, f. χρέσω, præs. infin. χρῆναι, et χρῆν.

Χρῄζουσι, *volunt,* Dor. pro χρῄζουσι· à

Χρῄζω, *indigeo,* cum gen. item *volo; rogo:* [°Eurip. Phœniss. 670. fut. χρήσω, p. pass. κέχρημαι, p. part. pass. κεχρημένος, Hesych. Opera et Dies, p 318.] χρῄζεις, 2. sing. præs. opt. χρῄζοιμι, dat. sing. præs. part. Th. χρέα, as, ἡ, *indigentia.*

Χρῃΐζειν, præs. infin. à

Χρῃίζω, idem quod χρῄζω.

Χρῄσασθαι, Ion. pro χρῆσθαι *uti,* infin. m. à χράομαι.

Χρῆμ', pro seq.

Χρῆμα, ἄτος, τὸ, *res,* quâ quis potest χρῆσθαι· *pecunia, opes; merx; oraculum; opus, factum:* [° τὶ χρῆμα δρᾶσαι, Eurip. Orest. 1621. *quam rem fecisse? Portio magna alicujus rei,* ὃ Ζεῦ ——, τὸ χρῆμα τῶν νοητῶν, ἔνθ' Ἀνέῳγεν. Aristoph. in Nub. Act. 1. 2. *quanta pars noctis nondum peragitur;* ὁρμιδευτῶν πλοκαλὴ, τὸ χρῆμα, Xen. Cyrop. l. ii. init. *vis magna funditorum;* τὸ τὸ χρῆμα χέρνι, ut legi debet, apud Theocr. Idyl. xxi. 35.] At in pl. τὰ χρήματα, *pecuniæ, opes, commoda, emolumenta:* [°*instrumenta domestica, quævis utensilia, vasa,* Hes. Op. 407. vid. ibid. Græv.] Th. χράω.

Χρήμαθ', seq. aspirat. et χρήματ', pro χρήματα, nom. pl. à χρῆμα, ατος, τό.

Χρηματίζω, *rebus explicandis constituendisque vaco; actui rerum operam do,* ut *jus reddo, decerno; fero ad populum, ago cum populo, refero ad senatum, consilium agito, consulto, voluntatem meam verbis declaro; commercium exerceo; ago cum aliquo aliquid, negotium gero; nomen mihi sumo, apello me, nuncupo; rem, pecuniam facio; oraculum reddo, respondeo;* pass. *oraculum accipio, moneor divinitùs.* In med. *pecuniam accipio, aliis eripio, mihi comparo, quæstum facio:* f. ίσω, perf. pass. κεχρημάτισμαι, σαι, σται, *divinitùs fui admonitus, fui edoctus,* perf. part. pass. κεχρηματισμένος, η, ον, *divinitùs promissus:* a. 1. pass. ἐχρηματίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. χρηματισθείς, ῆσα, ἐν, *divinitùs admonitus:* à χρῆμα.

Χρηματίσαι, a. 1. infin. act. et

Χρηματισθείς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. verbi χρηματίζω.

Χρηματίστης, ου, ὁ, *quæstus; jurisdictio:* à χρηματίζω.

Χρηματισμός, οῦ, ὁ, *divinum responsum; jurisdictio quæ sc. fit decretis edendis; responsio ad interrogata,* ut *regis,* vel *senatûs* ad *legatos; pecuniæ comparatio; prænomen, appellatio, nomen:* ab eod. verbo.

Χρηματιστήριον, ου, τὸ, *locus, in quo ars quæstuaria exercetur; locus, ubi jus redditur,* vel *legatis respondetur:* à

Χρηματιστὴς, οῦ, ὁ, *qui pecunias colligit; negotiator:* à χρηματίζω.

Χρήμη, ης, ἡ, *indigentia, penuria; petitio; utilitas:* à χράομαι.

Χρῆμι, inusit. *opus sum, debeo.*

Χρημοσύνη, ης, ἡ, *divitiæ:* à χρῆμα, ατος, τὸ, *res.*

Χρῆν, Ion. pro ἐχρῆν, imperf. vel cum ι subscript. præs. inf. verbi impers. χρὴ, *oportet,* q. v.

Χρῆναι, *oportere,* præs. inf. verbi ejusdem.

Χρῇς, Hesych. exponit. θέλεις, *vis,* pro χρῄζεις· vel Dor. contractione ex χράεις, 2. sing. præs. verbi χράω, *commodo.*

Χρήσαιτ', pro χρήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi χράομαι. Vide χρήσασθαι.

Χρήσας, a. 1. part. à χράω, *commodo.*

Χρήσασθαι, *usum esse,* a. 1. inf. m. verbi χράομαι, *utor,* a. 1. m. ἐχρησάμην, a. 1. part. m. χρησάμενος. Th. χράω.

Χρήσθων, Dor. pro χρῄζων, vel χρῃΐζων.

Χρήσιν, dat. sing. à χρῆσις, ιος, ἡ, *usus.* Th. χράω, vel χράομαι, *utor.*

Χρήσονται, 3. sing. a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Χρῆσθαι, Dor. pro χρῆσθαι, *oportet.*

Χρῆσθαι, Dor. pro χρᾶσθαι, præs. inf. m. verbi χράομαι, *utor.*

Χρηστὸς, ὴ, ὸν, a. 1. part. pass. verbi χράω, a. 1. pass. ἐχρήσθην, a. 1. inf. pass. χρησθῆναι.

Χρήσθων, *utantur,* 3. dual. Att. pro χρήσθωσαν, 3. pl. præs. imperat. med. verbi χράομαι, -ᾶσθαι, *utor.*

Χρησιμεύω, *utilis sum,* f. εύσω, p. πεχρησίμευκα· à

Χρήσιμος, ος, ὁ ἡ, χρήσιμος, ίμη, ιμον, *utilis, commodus, frugalis:* in compar. χρησιμώτερος, superl. χρησιμώτατος· à

Χρῆσις, ιος, ἡ, *usus,* [°*commodatio rei quæ gratis alicui datur utendo,* Arist. l. v. ad Nicom. Salm. de usur. c. vi. p. 166.] *locus scriptoris, quem confirmandæ, vel illustrandæ alicujus rei causâ apponimus:* et Poët. pro χρησμὸς, οῦ, ὁ, *oraculum.* Th. χράω, *commoda oracula edo.*

Χρησμολογία, -ῶ, *vaticinor, oraculum* vel *oracula edo;* f. ήσω, p. πεχρησμολόγηκα· et

Χρησμολογία, ας, ἡ, *vaticinatio; sortilegium:* à

Χρησμολόγος, ου, ὁ ἡ, *qui oracula edit; vates:* ex χρησμὸς, et λέγω.

Χρησμὸς, οῦ, ὁ, *oraculum;* et χρησμοὶ, *sortes.* Th. χράω, *oracula edo.*

Χρησμοσύνη, ης, ἡ, *oraculum, vaticinium; inopia, egestas.*

Χρησμοφόρος, ου, ὁ ἡ, *qui oracula perfert, interpres oraculorum.*

Χρησμοφύλαξ, ακος, ὁ, *qui oracula* seu *responsa servat.*

Χρησμῳδὸς, *oracula edo, vaticinor:* ex χρησμὸς, quod vide et ᾠδὴ, ἡ, *cantus.*

Χρησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi χράομαι, *utor;* fut. m. χρήσομαι.

Χρηστέον, *utendum,* verbale à χράομαι.

Χρηστύομαι, *benignus sum;* f. ύσομαι, a. 1. m.

Digitized by Google

τέσομαι, perf. pass. κέχρήσιμαι· ἀ χρεός.

Χρηστήρ, ῆρος, ὁ, *qui dat oracula*: ἀ χράω.

Χρηστηριάζομαι, f. m. ἀσομαι, *oraculum consulo*: ἀ

Χρηστήριον, υ, τὸ, *locus, in quo eduntur oracula; ipsum oraculum editum; victima, quæ à consulentibus oraculum sacrificatur*; item *cædes*: undè pl. χρηστήρια, *corpora occisa*. Th. χράω.

Χρήστης, υ, ὁ, *qui commodavit, creditor; qui commodato accepit, debitor; qui oracula edit, vates*. Th. χράω. Χρήστης καὶ δανιστὴς, *debitor et creditor*, seu *fenerator*.

Χρηστικὸς, ἡ, ὸν, *qui novit commodè uti rebus; utilis*.

Χρηστότης, ητος, ἡ, *honestas, probitas morum*: ἀ

Χρηστόφθης, ους, ὁ ἡ ἡ, *qui probis est moribus*: ex χρηστὸς, et ἦθος.

Χρηστόκαρπος, ος, ὁ ἡ ἡ, *bonos fructus habens*.

Χρηστολογία, ας, ἡ, *blandiloquentia*: ἀ

Χρηστολόγος, ος, ὁ ἡ ἡ, *blandiloquus*: qu. d. λόγων τὰ χρηστά. Vide χρηστός.

Χρηστομάθω, *utilia disco, doceo*: ἀ

Χρηστομαθὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, *qui bona, utilia didicit*: ex χρηστὸς, et μανθάνω.

Χρηστὸν, οῦ, τὸ, *utilitas, benignitas*: ἀ

Χρηστὸς, ὴ, ὸν, *utilis, commodus; bonus, benignus, mitis, clemens*. Th. χράω.

Χρηστότης, ητος, ἡ, *utilitas, bonitas, benignitas; comitas; innocentia*: et.

Χρηστῶς, adv. *rectè, utilitèr, frugalitèr; suavitèr, benignè*: ἀ χρηστός.

Χρῆσαι, Dor. pro χρῆσαι, 2. sing. præs. ind. m. verbi χράομαι, *utor*.

Χρῖμα, ατος, τὸ, *unguentum*. Th. χρίω, ungo.

ΧΡΙΜΠΤΩ, *allido, admoveo, appropinquo, accedo; fulcio me, innitor*: f. ψω.

Χρισαμίνη, *uncta*, f. g. a. 1. part. m. verbi χρίω.

Χρῖσις, ισως, ἡ, *unctio*: ἀ χρίω.

Χρίσμα, ατος, τὸ, *unctio*: *unguentum*: ἀ perf. pass. verbi χρίω, ungo. Angl. CHRISM.

Χριστιανίζω, f. ίσω, *sum Christianus: Christianis faveo*: ἀ Χριστιανὸς.

Χριστιανισμὸς, ῦ, ὁ, *professio, studium Religionis Christianæ*: ἀ præced.

Χριστιᾶνὸς, ἡ, ὸν, *CHRISTIANUS, -a, um*. Angl. CHRISTIAN: ἀ

Χρυστὸς, ἡ, ὸν, *unctus, inunctus*. At subst. ΧΡΙΣΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *CHRISTUS, UNCTUS*, Angl. CHRIST. Peculiari nomine dictus fuit filius Dei et Servator noster, eodemque sensu Hebræis *MESSIAS*, quoniam ipse verè erat *sacerdos, propheta*, et *rex*. Ea enim tria hominum genera sola *sacro oleo* inungi solebant: ἀ χρίω, ungo, p. pass. κέχρισμαι, σαι, ται.

ΧΡΙ'Ω, *ungo, lino*; f. ίσω, a. 1. ἔχρῖσα, ας, ε, perf. κέχρῖκα, perf. pass. κέχρισμαι, σαι, ται.

ΧΡΟ'Α, ας, ἡ, *color; superficies*; et *corpus*, vel *cutis hominis*. Est et χρόα, acc. ἀ χρῶς, χροὸς, χροΐ, ὁ, *cutis*. Qu. ἀ χράω, *colloro*.

Χροΐ, dat. sing. ἀ χρῶς, -οὸς, ὁ, *cutis*.

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, inserto ι, pro χρόα, ας, ἡ, *color*.

Χροΐζομαι, *coloror*; med. und *cubo*: ἀ

Χροΐζω, f. ίσω, *coloro, colore imbuo*. Th. χρόα.

Χροιὴν, acc. sing. Ion. ἀ χροιά.

Χρομάδος, υ, ὁ, *stridor dentium, dentium et maxillarum collisio*: ex χρόα, et ὀμαδος.

Χρόμιος, υ, ὁ, *CHROMIUS*, nom. propr.

Χρονίαι, -ῶ, *vivo, mentis compos sum*. Th. χρόνος, *tempus*.

Χρονίζω, *longo tempore duro, inveterasco: tardo, moro*: f. ίσω, et Att. χρονιῶ, ῖεις, ῖϊ, a. 1. ἐχρόνισα, ας, ε, p. κεχρόνικα, ας, ε, *cunctatus sum*. Th. χρόνος.

Χρονῖσὸς, ὴ, ὸν, *ad tempus* seu *tempora pertinens*: τὰ χρονῖκὰ, -ῶν, *annales*. Th. χρόνος.

Χρονῖκῶς, *pro tempore*: adv. à præced.

Χρόνιος, α, ιον, vel χρόνιος, υ, ὁ ἡ ἡ, *diuturnus; tempestivus; qui diu moratur, diutinus, serus, lentus*: ἀ χρόνος.

Χρονιότης, ητος, ἡ, *diuturnitas*: ἀ præced.

Χρονομὶς, ῦ, ὁ, idem; *mora, cunctatio*: ἀ χρονίζω.

Χρονοτὸς, ὴ, ὸν, *qui cunctatur, serus*: ab eod.

Χρονογραφία, ας, ἡ, *descriptio temporum*: ἀ

Χρονογράφος, υ, ὁ, *annalium scriptor*: ἀ γράφω.

Χρονολογία, ας, ἡ, *doctrina temporum*. Angl. CHRONOLOGY: ἀ

Χρονολόγος, υ, ὁ, *qui temporum rationes exponit*. Angl. A CHRONOLOGIST: ex χρόνος, et λόγος, quod à λέγω.

ΧΡΟ'ΝΟΣ, υ, ὁ, *tempus, ætas, annum; annus; diuturnitas*: διὰ χρόνου, *aliquantò post*; ἀνὰ χρόνον, et ἐπὶ χρόνου, *aliquandiu*; χρόνῳ, adverbial. *paulatim, tandem*.

Χρονοτρῖβέω, -ῶ, *tempus tero*; f. ήσω, p. κεχρονοτρίβηκα· ex χρόνος, *tempus*, et τρῖβω, *tero*; f. ψω.

Χροὸς, gen. ἀ χρόος. Sed

Χρόος, -οῦς, οῦ, ὁ, *cutis; corpus hominis*, vel *cutis cum carne subjectâ*: ἀ χρόω.

Χροῦς, gen. χροὸς, dat. χροΐ, acc. χρόα, ὁ, *cutis, superficies corporis*: ἀ χρόος, idem.

Χρόω, χρωτῶ, sive χρόωμι, f. χρόωσω, *coloro, tingo; contamino, polluo*: ἀ χρόα.

Χρυσαλάβακος, υ, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro χρυσηλάκατος, υ, ὁ ἡ ἡ, q. v.

Χρυσαλλὶς, ίδος, ἡ, *blatta*: à colore auri, quod χρυσός.

Χρύσαμμος, υ, ὁ ἡ ἡ, *aurum habens arenam*: subst. *baluca*: ex χρυσὸς, et ἄμμος, *arena*.

Χρυσάμπυκας, acc. pl. ἀ

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ ἡ ἡ, *aureâ fasciâ ligatos crines habens*: ex χρυσὸς, ῦ, ὁ, et ἄμπυξ.

Χρυσάνθεμον, *CHRYSANTHEMUM*: est herba.

Χρυσάορος, ος, ὁ ἡ ἡ, et χρυσάωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, *ensem aureum habens*: ex χρυσὸς, et ἄορ, ἄορος, τὸ, *ensis*.

Χρυσάρματος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui aureo curru vehitur*: ex χρυσὸς, et ἅρμα, *currus*.

Χρύσασπις, ίδος, ὁ ἡ ἡ, Poët. *aureum clypeum ferens*.

Χρυσάωρ, idem quod χρυσάορος. Est et nomen propriam viri.

Χρυσάργυρον, *tributi genus*, quod pro suis ac brutorum animalium excrementis dabant.

Χρυσὲ, voc. sing. ἀ χρυσὸς, οῦ, ὁ, *aurum*.

Χρύσε', pro χρύσεα, nom. pl. n. g. vel nom. sing. f. g. ἀ

Χρύσεος, -έα, -εον, *aureus*. Th. χρυσός.

Χρυσελιφαντήλεκτρος, ος, ὁ ἡ ἡ, *ex auro, ebore, et electro factus*: ex χρυσὸς, ἐλέφας, et ἤλεκτρος.

Χρυσήνδετος, ος, ὁ ἡ ἡ, *auro illigatus*, vel *inclusus*: ex χρυσὸς, et ἐνδέω.

Χρυσηπέρμας, ος, *aureas habens comas*: ἀ πόμη.

Χρυσήπλευρος, ος, ὁ ἡ ἡ, *aureum habens circulum*. Epith. *Solis*.

Χρυσήρυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *auratum tergum habens*, i. e. *auro tectus*, ut *clypeus*.

Χρύσιος, -ία, -ιον, *aureus*: *auro ornatus; pulcher*: subst. *nummus aureus, æquans duas drachmas auri*: ἀ χρυσός.

Χρυσιστέφανος, ος, ὁ ἡ ἡ, *aureâ redimitus coronâ*.

Χρυσότευκτος, ὁ ἡ ἡ, τὸ, -ον, *ex auro factus*: ἀ τεύχω.

Χρυσία, *aurei*, gen. sing. Dor. pro χρυσοῦ. Χρυσῇ, *aureæ*, dat. sing. contract. pro χρυσῇ. Sed Χρύσα, ης, ἡ, *Chrysa*, urbs in Phrygiâ minore: ibi Apollo in primis cultus est. Damm.

Χρύσης, ου, ὁ, *Princeps arbis Chrysæ, simulque sacerdos Apollinis*, qui et novum templum huic numini exstruxerat. Quum urbs Chrysa à Græcis capta fuerat (nam bellum Trojanum pervasit omnem Phrygiam; metropolis postremùm et diutissimè est obsessa) abducta fuerat eo tempore formosa principis et sacerdotis hujus filia, et honoris causâ Agamemnoni data. Pater supplicitèr redemptaturus filiam, contumelioscè rejectus erat ab Agamemnone: hinc Apollo pestilentiam immisit exercitui: hinc deinde occasio iræ Achillis. Damm.

Χρυσῆς, ῆος, ἡ, in acc. Χρυσῆϊδα, patronym. à Χρύσης, *Chryses*, sacerdos Apollinis.

Χρυσηλάκατος, ος, ὁ καὶ ἡ, *auream habens colum*, vel *aureas habens sagittas*: ex χρυσὸς, et ἠλακάτη, *colus*; *sagitta*.

Χρυσήλατος, ος, ὁ ἡ ἡ, *ex auro ductus malleo, ex auro ductili confectus*: ex χρυσὸς, et ἐλαύνω.

Χρυσήνεος, ος, ὁ ἡ ἡ, *aureas habens habenas*: ex χρυσὸς, et ἡνία, *habena*.

Χρυσίζω, f. ίσω, *auro similis sum*.

Χρύσιον, ίου, τὸ, idem quod χρύσεος· item *solidus*, aureus nummus: à χρυσός.

Χρυσίον, ου, τὸ, *aurum*, *aureus nummus*: ab eod. Th.

Χρυσοβαφὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, *auro tinctus*: à βάπτω.

Χρυσοβλήμενος, ος, ὁ ἡ ἡ, *aureis instructus jaculis*: à βλήμενον.

Χρυσοδακτύλιος, ος, ὁ ἡ ἡ, *aureum gestans annulum*: ex χρυσὸς, et δακτύλιος, *annulus*. Th. δάκτυλος, *digitus*.

Χρυσοδέτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *auro ligatus*: et Χρυσοδέτη, Dor. pro -η, f. g. ex χρυσὸς, et δέω, *ligo*.

Χρυσοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, *auri speciem referens, fulvus*.

Χρυσόζυγος, ος, ὁ ἡ ὁ, *aureum habens jugum*.

Χρυσόζωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, *aureâ zonâ cinctus*.

Χρυσόθεμις, ιος, ἡ, *CHRYSOTHEMIS*, nomen proprium mulieris.

Χρυσόθριξ, -τριχος, ὁ, *auricomus*.

Χρυσόθρονος, ος, ὁ καὶ ἡ, *aureum thronum habens*: ex χρυσὸς, et θρόνος.

Χρυσόκομος, ος, ὁ ἡ ἡ, *aurea* vel *deaurata habens cornua*: ex χρυσὸς, et κέρας, τὸ, *cornu*.

Χρυσοκόλλα, ης, ἡ, *auri glutinum*; edulium ex lini semine et melle paratum. Ex χρυσὸς, et κόλλα, *gluten*.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, *aureo crine conspicuus*, Dor. χρυσοκόμας, α, ὁ, dicitur et χρυσόκομος, ος, ὁ ἡ ἡ· ex χρυσὸς, et κόμη.

Χρυσόλιθος, ου, ὁ, *CHRYSOLITHUS*: aurei coloris gemma. Angl. CHRYSOLITE: ex χρυσὸς, et λίθος, *lapis*.

Χρυσόμαλλος, ος, ὁ καὶ ἡ, *aureum vellus habens*: ex χρυσὸς, et μαλλὸς, οῦ, ὁ, *vellus*.

Χρυσόξυλος, ος, ὁ καὶ ἡ, *flavum lignum habens*: à ξύλον.

Χρυσόπαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, *auro aspersus, auro intertextus, auro distinctus*: ex χρυσὸς, et πάσσω, *inspergo*.

Χρυσοπέδιλος, ος, ὁ ἡ ἡ, *aureis calceamentis gaudens*: ex χρυσὸς, et πέδιλον, ου, τὸ, *calceus*.

Χρυσοποιὸς, ὸν, ὁ, *aurifex*: à ποιέω.

Χρυσόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, *aureos habens pedes*; *aureis fulcris insistens*.

Χρυσόπρασος, ου, ὁ, *CHRYSOPRASUS*, gemma viridis: ex χρυσὸς, et πράσον, ου, τὸ, *porrum*.

Χρυσόπτερος, ος, ὁ ἡ ἡ, *aureas alas* vel *pinnas habens*. Est et gemmæ nomen: ex χρυσὸς, et πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*.

Χρυσόῤῥαπις, et χρυσόῤῥαφις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, *auream habens virgam* vel *aureos calceos*. Epith. Mercurii. Ex χρυσὸς, et ῥαπὶς, *virga*.

Χρυσορρόης, ου, ὁ, *aurifluus*: à ῥοή.

ΧΡΥ΄ΣΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *aurum*; *moneta aurea*.

Χρυσοστέφανος, ος, ὁ ἡ ἡ, *aureâ redimitus coronâ*: ex χρυσὸς, et στέφανος, *corona*. Th. στέφω, *corono*.

Χρυσόστομος, ος, ὁ ἡ ἡ, *aureum os habens*, seu *aurea verba ore fundens*. It. nom. propr.

Χρυσοτέκτων, ονος, ὁ, *aurifaber*.

Χρυσότευκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *qui aureum arcum habet et gestat*; ὁ χρυσοῦν τόξον ἔχων.

Χρυσουργὸς, οῦ, ὁ, *aurifex*: (contractè pro χρυσοεργὸς,) ex χρυσὸς, et ἔργον, *opus*.

Χρυσοῦς, ῆ, οῦν, vide χρύσιος.

Χρυσοῦφὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, *ex auro tectus*: ex χρυσὸς, et ὑφὴς.

Χρυσοφορία, *aurum gesto*; f. ήσω, p. κεχρυσοφόρηκα.

Χρυσοφόρος, ος, ὁ καὶ ἡ, *qui aurum gestat*.

Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, *auri custos*: ex χρυσὸς, et φύλαξ, *custos*. Th. φυλάσσω, *custodio*.

Χρυσοχαίτας, α, ὁ, Dor. pro Χρυσοχαίτης, ου, ὁ, *auricomus*: ex χρυσὸς, et χαίτη, ης, ἡ, *coma*.

Χρυσοχάλινος, ος, ὁ ἡ ἡ, *aureo fræno ornatus*: ex χρυσὸς, *aurum*, et χάλινος, *frænum*.

Χρυσοχόος, ος, ὁ, *aurifex*: q. d. *auri fusor*: à χέω, *fundo*, p. m. κέχυκα.

Χρυσόω, -ῶ, f. ώσω, *auro obduco, deauro*: à χρυσός.

Χρύσωμα, ατος, τὸ, *vas aureum*: à præced.

Χρύσωσις, ωσις, ἡ, *auratura*: et

Χρυσωτὴς, οῦ, ὁ, *aurator*: et

Χρυσωτὸς, ὴ, ὸν, *inauratus*: ab eod.

Χρυσῶ, gen. Dor. et Æol. pro χρυσοῦ· à χρυσός.

Χρῆ, contractè pro χρέη, dat. sing. à χρέος, ους, ὁ, *cutis*. Th. χρέα, *color*, *cutis*.

Χρώζω, f. ώσω, *coloro*; *polluo*; *tango*, *tango cutem*: à χρόα, *color*.

Χρῶμα, ατος, τὸ, *color*; *fucus*; *musicæ* etiam *harmoniæ* tribuitur: à præced.

Χρωματικὸς, ὴ, ὸν, *ad colores pertinens*; de *harmoniâ musicâ*, qu. dic. *colorata*, i. e. *suavior*, *mollior*: à præced.

Χρώμενος, μένη, μενον, præs. part. m. à χράομαι, *utor*.

Χρωννῦσι vel χρώννυσι, *coloro*. Th. χρόα, ας, ἡ, *color*.

* Χρωννῦω, idem quod χράω, *mutuum do*: Passivè, *mutuum dor*: Med. *mutuum accipio*. Theoph. c. x. et *lege Rhodiâ*. Salm. de Modo Usurar. c. viii. p. 306. Hinc et ἐνεχρώννυον.

Χρῶνται, 3. pl. præs. ind. m. verbi χράομαι.

Χρὼς, ωτὸς, ὁ, *cutis*; *cutis cum subjectâ carne*; *corpus*: idem quod χρῶτ, χροὸς, χροΐ.

Χρώσις, ωσις, ἡ, *tinctura*: et

Χρωστὴρ, ῆρος, ὁ, *colorator*: à χρώζω.

Χρώω, *colorabo*; f. 1. ind. act. verbi χρώννυμι, seu χρόω, *coloro*; f. ώσω, a. 1. inf. act. χρόωσαι, a. 1. inf. pass. χρωσθῆναι.

* Χρωτεῖα, -ῶν, f. ήσω, *numisma aureum argento permutio*, Isocr. Trapez. p. 470.

Χρῶτο, *utatur*; 3. sing. præs. opt. pass. verbi χράομαι, *utor*. Th. χρόα, *commodo*.

Χυδαῖος, αία, αῖον, *fusus*; *copiosus*; *vulgaris*, *vilis*: à

Χύδην, *fusè*, *copiosè*, *passim*: à χύω, *fundo*.

Χυλίζω, f. ίσω, *succum exprimo*; *in succum resolvo*: à

ΧΥ΄ΛΟ΄Σ, ου, ὁ, *succus*: qu. à χύω, *fundo*. Hinc

Χύλόω, *in χυλὸν redigo*; *succum exprimo*.

Χύμα, vel χῦμα, ατος, τὸ, *id quod effusum est*, seu *effusum fluit*; *flumen*, *quod paterâ funditur super defuncti sepulchro*; *effusio*; *confusio*; *multitudo*: à χύω.

Χυμίζω, *sapidum reddo, coquo, condio, sapio:* à χυμός.

Χυμικὸς, ἡ, ὸν, *ad succos pertinens:* ab eod.

Χῦμὸς, οῦ, ὁ, *succus, humor; sapor.*

Χῦνω, *FUNDO;* à χύω, *fundo.*

Χύσις, εως, ἡ, *effusio; liquefactio:* et

Χυτὴ, ῆς, ὁ, *fusorium:* et

Χύτης, ου, ὁ, *fusor:* à χύω.

Χυτλάζω, f. άσω, *perfundo* χύτλῳ, et simpl. *perfundo, lavo:* à seq.

Χύτλον, υ, τὸ, *oleum aquâ permistum, ad perfundenda lavantium corpora;* item *species divinationis quæ fiebat aquâ et oleo:* à χύω.

Χυτλόω, *oleo perfundo:* à præced. quod vide.

Χύτο, *fusus erat;* Icn. pro ἐχύτο, 3. sing. plusq. p. pass. Sic χύντο, pro ἐχύντο, 3. pl. ejusd. temporis: à χύω, *fundo;* f. ύσω, p. pass. κέχυμαι.

Χῦτὸς, ἡ, ὸν, *fusus, fusilis;* item *fossilis; aggestâ terrâ structus:* à χύω, idem quod Th. χέω, *fundo, terrâ aggestâ exstruo.*

Χύτρα, ας, ἡ, *olla.* Th. χύτρος, idem.

Χυτρᾶϊος, αία, αῖον, et χύτρεος, α, *fictilis, testaceus.* Th. χύτρος.

Χυτρέγχελυς, *magna olla.*

Χυτροπόδων, gen. pl. à

Χυτρόπους, ποδος, ὁ, ἡ, *olla pedes habens:* [* Hes Op. 748.] ex χύτρος, *olla,* et πῦς, *pes.*

ΧΤΤΡΟΣ, υ, ὁ, *olla:* à χύω.

Χύω, *fundo;* f. χύσω, p. κέχυκα, p. pass. κέχυμαι, plusq. p. pass. ἐκεχύμην, σο, το. Th. χέω, idem.

Χῶ, *capio;* pro ἴσχω vel χάω, undè et χανδάνω, idem. Sed

Χ' ὡ, pro χ' ὁ, et

Χ' ὦ Ἄιδες, Dor. pro χ' ὁ Ἅιδης.

Χώε, Ion. pro χώου, *irascere;* præs. imperat. med. verbi χώομαι.

Χ' ὥ 'ν, pro χ' ὁ ἂν.

Χωλαίνω, f. ανῶ, *claudico, claudus sum:* à χωλός.

Χωλάω, ας, ἡ, *claudicatio:* à seq.

Χωλεύω, *claudico:* f. εύσω· à

ΧΩΛΟΣ, ὴ, ὸν, *CLAUDUS, mutilus; imperfectus, vilis.*

Χωλότης, ητος, ἡ, *claudicatio:* et

Χωλὸς, *claudum reddo.*

Χώλωμα, ατος, τὸ, *claudicatio,* et *quævis membri depravatio* aut *distortio:* à præced.

Χώλωσις, εως, ἡ, *claudicatio:* ab eod.

Χῶμα, ατος, τὸ, *agger, tumulus, moles:* à χόω, quod vide.

Χωματίζομαι, *in cumulo, seu aggere positus sum,* vel *aggere munitus sum.*

Χ' ὡ 'μὸς, Dor. pro χ' ὁ ἐμὸς.

Χῶν, *fundens;* pro χέων, præs. part. à χέω.

Χώνυμα, ατος, τὸ, *res conflata;* et

Χώνευσις, εως, ἡ, *conflatio:* et

Χωνευτὴς, οῦ, ὁ, *conflator:* et

Χωνευτὸς, ὴ, ὸν, *conflatilis:* à

Χωνεύω, *conflo, in fornace fusoriâ fabrico;* f. εύσω, p. κεχώνευκα, p. pass. -κεύμαι· à

Χώνη, ης, ἡ, *vas argillaceum in quo metalla funduntur et liquefiunt; infundibulum; gula.* Th. χέω, *fundo.*

Χωνόω, *aggerem educo; humo aggestâ exstruo tumulum, sepelio;* f. χώσω· à χόος.

Χῶνος, contract. à χόανος, quod vide: undè χωνεύω, *in χῶνον conjicio.*

Χώομενος, μένη, μενον, *succensens;* gen. Ion. χωομένοιο, præs. part. med. à χώομαι, idem quod χολόομαι, -ῶμαι, *irascor.*

Χ' ὁπόσοι, *et quot;* Dor. pro χ' ὁσσοι.

Χώρα, ας, ἡ, Ion. χώρη, ης, ἡ, *locus, sedes, spatium, loculamentum; solum, ager, arcum, terra, regio, provincia,* impr. *Attica; dignitas, honos, ordo;* κατὰ χώραν, *in statione, in loco quem teneas, rectè atque ordine.* Ἐν χώρᾳ κεῖσθαι, *est suo loco et ordine, sine ullâ perturbatione consistere:* à χῶρος.

Χωρὶ, 3. sing. à

ΧΩΡΕΩ, -ῶ, *eo, vado, tendo; evado; succedo, evenio, exitum habeo; cedo, locum do, recedo; capio, capax sum; comprehendo, percipio;* f. ήσω, p. κεχώρηκα, a. 1. ἐχώρησα, a. 1. imperat. act. χώρησον, ήσατω, et in 2. pl. χωρήσατε, *recipite vos;* a. 1. inf. act. χωρῆσαι, *recipere.*

Χωρὴλ, ὁ, nomen montis, indecl. Heb. quod interp. Lat. *desolatio, vastitas.*

Χώρημα, ατος, τὸ, *capacitas, receptaculum; alveus:* à χωρέω.

Χωρῆσαι, a. 1. inf. act. et

Χωρήσας, ασα, ασαν, a. 1. part. verbi χωρέω, quod vide.

Χώρησις, εως, ἡ, *ipsa capiendi actio; capacitas:* à χωρέω.

Χωρήτης, ου, ὁ, *rusticus:* à χώρα.

Χωρητίδης, ὴ, ὸν, *capax:* à

Χωρητὸς, ὴ, ὸν, *qui capi, percipi, aut intelligi potest:* à χωρέω.

Χωριάζω, f. άσω, *rusticor:* à χωρίον.

Χωριαμὶς, ῖδος, ἡ, *arca, cista:* quia χωρεῖ, *capit* aliquid.

Χωρίζω, *separo, sejungo, segrego, secerno;* f. ίσω, p. κεχώρικα, a. 1. ἐχώρισα, ας, α, a. 1. inf. χωρίσαι, præs. imperat. pass. χωρίζου, ίσθω, p. pass. κεχώρισμαι, p. part. pass. κεχωρισμένος, a. 1. ind. pass. ἐχωρίσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. χωρισθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. pass. χωρισθῆναι, a. 1. part. χωρισθὶς, θεῖσα, ἐν. Th. χωρὶς, *sine.*

Χωρὶς, ἡ, ὸν, *rusticus, agrestis:* à χώρα.

Χωρίον, ὰ, τὸ, *membrana extima, quæ fœtum involvit et capit:* quod fœtûs velut *domicilium* sit, in quo sensu scribitur etiam χόριον· significat item *locum, regio: locus mundus, castellum;* item *ager, prædium, villa; locus,* de auctore; *domus,* Ion. Ἀ χῶρος, *locus, ager.*

ΧΩΡΙΣ, *seorsùm; separatim; absque, sine; præter, citra.*

Χωρίσαι, a. 1. inf. act. et

Χωρισθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi χωρίζω, *separo,* q. vide.

Χωρισμὸς, ὸ, ὁ, *separatio, sejunctio, divisio:* ab eod.

Χωριστὴς, ὰ, ὁ, *separator:* et

Χωριστὸς, ὴ, ὸν, *separabilis; separatus:* ab eod.

Χωρίτης, υ, ὁ, *rusticus.*

Χωριτικὸς, ὴ, ὸν, *rusticus, agrestis:* à præced.

Χωρίτις, ιδος, ἡ, *rustica:* à χωρίτης.

Χωρογραφίω, -ῶ, *loca alicujus regionis describo, singula loca commemorans.*

Χωρομετρίω, -ῶ, *regiones dimetior.*

Χωρονομίω, -ῶ, *regionem aliquam aut agrum divido.*

Χωρονομικὸς, ὴ, ὸν, *ad agri divisionem pertinens:* νόμος χωρονομικὸς, *lex agraria.*

ΧΩΡΟΣ, υ, ὁ, *locus, sedes, spatium, regio;* item *ager, prædium.* Est et

Χῶρος, υ, ὁ, nomen venti, Act. xxvii. 12.

Χωρυτὸς, ῦ, ὁ, idem quod φαρετρὸς, *pharetra.*

Χ' ὅσ, Dor. pro χ' ὁσ.

Χῶσαι, *aggessisse:* a. 1. inf. act. χώσας, ασα, ασαν, a. 1. part. act. et

Χωσάμενος, a. 1. part. m. verbi χώννυμι, *aggerem duco;* f. χώσω.

Χώσατο, *iratus fuit;* 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. et χωσάμενος, a. 1. part. m. verbi χώομαι.

Χωστὸς, ὴ, ὸν, *aggestus;* a. 1. part. pass. à χώννυμι.

Χῶσις, εως, ἡ, *aggeris ductio; agger, obex.*

Χῶσμα, ατὸ, pro χῶμα.

Χωτὸς, ὴ, ὸν, *humo aggestâ eductus* vel *extructus:* à χόος.

Χωτὶς, ίδος, ἡ, *ad cuniculos agendos,* seu *aggeres faciendos pertinens.* Epith. *testudinis* seu *vineæ.*

Χώσω, *aggerabo;* fut. act. à χώννυμι. Th. χέω.

Χ' ὅτεως, Dor. pro χ' ὅτεω, *et quando.*

Χ' ὅτι, τι, Dor. pro χ' ὅ τι, τι, *et quod.*

Χώω, *ad iram concito; contristo, molestiâ afficio;* χώομαι, *irascor;* à χολὴ, λ extruso, et ω in ω contractis: vel à χόος. Era.

Ψ

Ψ, APUD Græcos est litera vigesima tertia; valet σν, ζσ, φσ. In numeris ψ valet *septingenta*, et cum lineolâ appositâ (ψ,) *septingenta millia*.

Ψέγδας, *unguenti genus*: à ψαπάζω.

Ψαδρὸς, ρὰ, ρὸν, *putris; friabilis; infirmus*.

Ψαδάλλω, *contrecto turpiter*: à ψάω.

Ψαδρὸς, ρὰ, ρὸν, id. quod ψαδαρός.

Ψαδρόομαι, *friabilis fio*; item *aresco, inaresco*: à seq.

ΨΑΘΤΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, Att. ψαδρὸς, *friabilis, fragilis*.

ΨΑΙΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *rarus; rarò capillos habens*.

Ψαπάζω, *roro, stillo; aspergo, madefacio*. Th. ψαπάς.

Ψαπὰς, idem quod ψαπάς.

Ψαίρω, *rado, frico, torqueo, leviter attingo; propero, festino; concutio*: qu. à ψάω, *tango*.

Ψαίω, *tenue facio, contero*. Hinc ψαιτὸς, ὴ, ὸν, *attenuatus, subactus*. Th. ψάω, *comminuo*.

Ψαπάζω, f. άσω, *roro, madefacio*: à

ΨΑΚΑ'Σ, άδος, ἡ, *ros, stilla, gutta*.

Ψαλαντὶς, ὴ, ὸς, *tactui parens, sub tactum cadens*: à

Ψαλάσσω, vel -στω, f. ξω, *tango*. Th. ψάω.

Ψαλδαῖος, ου, ὁ, nomen gentile; *Psaldæus*, pro *Chaldæus*, à Cheseo filio Nachoris.

Ψαλδόκομος, ὁ ἡ ὁ, *habens forficem in ore*: ex ψαλὶς, et κόμη, ους, τὸ, os.

Ψαλίζω, *recido, reseco*: fut. ίσω, vel ίξω. Th. ψαλὶς.

Ψα'ΛΙΟΝ, ψαλίου, et ψίλιον, ου, τὸ, *frænum*: ψάλιον, seu ψίλιον, ου, τὸ, *torques, monilia, collaria*. Th. ψάω.

ΨΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *forfex; fornix*.

ΨΑ'ΛΛΩ, *tango, leni motu percutio; fidibus cano, PSALLO, nablizo*: f. ἄλῶ. p. pass. ἐψάλμαι, p. m. ἐψάλα.

Ψαλμικὸς, ὴ, ὸν, *ad psalmos pertinens*: à

Ψαλμὸς, οῦ, ὁ, *fidium cantus* seu *pulsus; PSALMUS*: Angl. A PSALM: à ψάλλω.

Ψαλμῳδία, -ῶ, *psalmos cano*.

Ψαλμῳδία, ας, ἡ, *psalmorum cantatio*: Angl. PSALMODY.

Ψαλμοχαρὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, *psalmis gaudens, qui delectatur fidium pulsu et carminibus, quæ fidibus canuntur*. Epithet. Apollinis. Ex ψαλμὸς, et χαίρω, *gaudeo*.

Ψαλμῳδὸς, οῦ, ὁ, *qui psalmos canit*: ex ψαλμὸς, et ᾠδὸς.

Ψαλτὴς, ῆρος, ὁ, *qui psallere novit; citharæ; liber psalmorum Davidis*: à ψάλλω.

Ψαλτήριον, ου, τὸ, *PSALTERIUM; instrumentum quo psallitur*: à præced.

Ψάλτης, ου, ὁ, *qui psallere novit, PSALTES*: et

Ψάλτρια, ας, ἡ, *PSALTRIA*: à ψάλλω.

Ψαλτῳδίω, -ῶ, *cano simul voce et psallo*: à

Ψαλτῳδὸς, οῦ, ὁ, *cantor, qui voce simul canit et psallit*: ex ψάλτης, et ᾠδὸς.

Ψαλυχιαδᾶν, Dor. pro ψαλοχιαδῶν, gen. pl. à

Ψαλοχιάδης, ου, Pind. Isthm. Od. vi. l. 92.

Ψαμάθα, ας, ἡ, Nymphe cujusdam Nereïdos nomen. Pind. Nem. Od. v. 370. 8.

Ψαμάθη, ης, ἡ, nom. mulieris; et

Ψαμαθία, ἡ, *littus maris*: à

Ψάμαθος, et Poët. ψάμμαθος, ου, ὁ, *arena, sabulum*: *littus*: gen. Ion. ψαμάθεω: à

ΨΑ'ΜΜΟΣ, ου, ἡ, *arena, sabulum*.

Ψαμμώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, *arenosus, sabulosus*: à præced.

Ψαμμωτὸς, ὴ, ὸν, *arenatus*: à ψάμμος.

Ψὰρ, ρὸς, et Ion. ψὴρ, *sturnus, avis*: dicitur et ψάρος, ου, ὁ, à ψαίρω, *accelero*.

Ψαρὸς, ρὰ, ρὸν, *celer, agilis, mobilis*; *varius, cinerei coloris*: ab eod.

Ψαρῶ, *attingam*: f. verbi ψαίρω, quod vide.

Ψαύω, *attingo*: præs. imperat. act. à ψαύω, idem quod ψάω, *tango*.

Ψαυσιποδίδης, ου, ὁ, *qui tam celer est in movendis pedibus ut terram non videatur attingere*: ex seq. et πῶς.

Ψαυσὶς, ρὰ, ρὶν, *agilis, celer, levis; qui vix pedem in terram ponit*: qu. à ψαύω, *leniter tango*. Th. ψάω.

Ψαυσθὶς, *palpatus*: aor. 1. part. pass. à ψαύω.

Ψαυστὸς, ὴ, ὸν, *tactus, contactus*: ab eod.

Ψαυτὸς, ὴ, ὸν, *qui tactus est*.

Ψαύω, *tango, contrecto; tango ita ut capessam, vel accedam, adsequor, pervenio*: f. σω, p. ἔψαυκα, a. 1. pass. ἐψαύσθην. Th. ψάω, q. v.

ΨΑΦΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *aridus, squalidus, infirmus; tenebrosus*. Scribitur et

Ψαφρὸς, ρὰ, ρὸν, idem.

Ψῆφος, ου, ἡ, Dor. pro ψῆφος, ου, ἡ, *calculus, suffragium*.

ΨΑ'Ω, ψῶ, fut. ψήσω, p. ἔψηκα, *tergo, radendo detergo, radendo complano*: *in tenues partes comminuo, extenuo; propinquo, accedo, attingo, contingo*: *mulceo, foveo, calefacio*.

Ψὶ, Dor. pro σφὶ, σφῶς, acc. dual. et pl. ab ἑ, *HE*, Anglicè.

Ψίγιος, ία, ιον, Poët. idem ac ψόγιος, et ψογερὸς, ὰ, ὸν, *vituperabilis*. Th. ψίγω.

Ψίγμα, ατος, τὸ, *vituperium*: à

ΨΕ'ΓΩ, *reprehendo, vitupero*: (qu. à ψάω, *tango*,) f. ψίξω, p. ἔψιχα, p. pass. ἔψιγμαι, ξαι, κται.

Ψίγωσαν, 3. pl. præs. sub. pass. præced.

ΨΕΔΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *raros habens pilos, glaber*.

Ψιπάζω, *guttas demitto, stillo, rigo*: à

Ψιπὰς, άδος, ἡ, ος; *gutta*, à ψίω, *comminuo*, quia *minuta* aqua.

Ψιστὸν, verbale: à ψίγω, *vitupero*.

Ψίστης, ου, ὁ, *vituperator, reprehensor*: et

Ψιστὸς, ὴ, ὸν, *vituperatus, reprehensus*: ab eodem verbo.

Ψίλιον, υ, τὸ, *armilla*. Est ut ψάλιον, quoddam.

Ψιλοφόρος, υ, ὁ ἡ, vel ψιλλοφόρος, *qui fert armillas*: ex ψίλιον, et φέρω, *fero*.

Ψιλλίζω, f. ίσω, *balbutio; nugor*. Th. ψιλλὸς.

Ψίλλιον, υ, τὸ. Vide ψάλιον.

Ψίλλισμα, ατος, τὸ et

Ψιλλισμὸς, οῦ, ὁ, *balbuties, linguæ titubatio*, vel *hæsitatio*: à ψιλλίζω, quod à

ΨΕΛΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *balbus, blæsus; obscurus, qui vix intelligi potest*. Hinc

Ψιλλότης, ητος, ἡ, *balbuties*.

Ψίξαι, a. 1. inf. act. verbi ψίγω, f. ξω, q. v.

Ψίξομεν, 1. plur. f. 1. act. ejusd. verbi.

Ψιυδάγγελος, υ, ὁ ἡ ὁ, *falsus nuncius, falsa nuncians*: ex ψιύδω, et ἄγγελος.

Ψιυδάδελφος, υ, ὁ, *falsus frater*: ex ψιύδω, et ἀδελφὸς, *frater*.

Ψιυδαπόστολος, υ, ὁ, *falsus apostolus*: ex ψιύδω, *fallo*, et ἀπόστολος, *apostolus*: quod à Th. στίλω, *mitto*.

Ψιύδια, *mendacia*: acc. plur. à ψιύδος, ους, τὸ, q. v.

Ψιυδίας, -ᾶς, acc. pl. à ψιυδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, *mendax*. Th. ψιύδω, *fallo*.

Ψιύδω, dat. sing. à ψιῦδος, ους, τὸ, *mendacium*: ab eod. Th.

Ψιυδωθαι, præs. inf. pass. verbi ψιύδω, *fallo*.

Ψιυδωγορία, -ῶ, *mentior*: ex ψιύδω, et ἀγορεύω.

Ψιυδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, *mendax*. Th. ψιύδω.

Ψιυδογεᾶφία, -ῶ, *falsè et mendosè*

describo, perperàm describo: ex ψεύδω, fallo, et γεάφω, describo.

Ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, falsus doctor: ex ψεύδω, fallo, et διδάσκαλος, magister. Th. διδάσκω, doceo.

Ψευδοδόξος, ου, ὁ ἡ ὁ, falsa opinans: ex ψεύδω, et δόξα.

Ψευδόθυρον, ου, τὸ, qu. falsa porta, posticum; ex ψεύδω, et θύρα, ας, ἡ, janua.

Ψευδολογία, ας, ἡ, mendacium: à

Ψευδολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, falsiloquus: ex ψεύδω, et λέγω, dico; p. m. λίλογα.

Ψεύδομαι, f. m. ψεύσομαι, mentior; frustror: vide ψεύδω.

Ψευδομάρτυς, υρος, ὁ καὶ ἡ, falsus testis: ex ψεύδω, et μάρτυς, testis. Hinc

Ψευδομαρτυρία, falsa testor: fut. ήσω, perf. ἐψευδομαρτύρηκα· et

Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, falsum testimonium.

Ψευδόμενος, præs. part. pass. verbi ψεύδω, fallo.

Ψευδοπάρθενος, ου, ἡ, falsa virgo, quæ virginitatem mentitur: ex ψεύδω, et παρθένος, ἡ, virgo.

Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, falsus propheta: ex ψεύδω, fallo, et προφήτης, υ, ὁ, propheta: quod à πρόφημι, prædico. Th. φημί, seu φάω, dico.

Ψευδορκέω, ῶ, f. ήσω, falsum juro.

Ψευδορκία, ας, ἡ, falsum juramentum.

Ψευδόρκιον, υ, τὸ, idem: à

Ψευδόρκιος, perjurus: à

Ψεύδορκος, υ, ὁ καὶ ἡ, idem: ex ψεύδω, et ὅρκος, jusjurandum.

Ψεύδος, ους, τὸ, mendacium. Th. ψεύδω.

Ψευδοσέλινον, apiastrum: ex ψεύδω, et σέλινον, υ, τὸ, apium.

Ψευδοφίλιππος, υ, ὁ, falsus Philippus.

Ψευδόχριστος, υ, ὁ, falsus Christus: ex ψεύδω, et Χριστὸς, Christus. Th. χρίω, ungo.

ΨΕΤ'ΔΩ, decipio, fallo: f. ψεύσω, p. ἔψευκα, præs. pass. ψεύδομαι, mentior: item frustror: præs. imperat. pass. ψεῦδε, ἐσθω, et in 2. pl. ψεύδεσθε, f. 1. m. ψεύσομαι, p. pass. ἐψευσμαι, σαι, σται, a. 1. med. ἐψευσάμην, ω, ανο, a. 1. infin. m. ψεύσασθαι, mentiri.

Ψευδώνυμος, υ, ὁ ἡ ὁ, falsò nominatus, nomen habens rei non respondens: ex ψεύδω, et ὄνυμα, τὸ, nomen.

Ψευδῶς, adv. falsò: à ψευδὴς.

Ψεύσανται, mentiti sunt: Ion. pro ἐψεύσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ψεύδω, fallo: a. 1. infin. med. ψεύσασθαι.

Ψευστὶς, falsus: a. 1. part. pass. ejusd.

Ψεύστις, ιος, ἡ, idem quod seq.

Ψεῦσμα, ατος, τὸ, mendacium: à perf. pass. verbi ejusd.

Ψεύστρα, ας, ἡ, Dor. pro ψεύστης, υ, quod vide.

Ψευτία, mendacium dico; propositum scopum non assequor: à

Ψεύστης, υ, ὁ, mendax: à 3. sing. p. pass. Th. ψεύδω.

Ψιφαρὸς, ρὰ, ρὸν, non clarus, obscurus: à

Ψίφας, et ψιφὰς, tenebræ: et

Ψιφηρὸς, ὰ, ὸν, obscurus: à

ΨΙ'ΦΟΣ, ους, τὸ, tenebræ, obscuritas: qu. ex ψίω, minuo, et φάος, τὸ, lux.

Ψιχθὶς, vituperatus: a. 1. part. pass. verbi ψίγω, vitupero: f. ξω, a. 1. pass. ἐψίχθην.

Ψίω, minuo: Eustath. à ψάω.

Ψῆγμα, ατος, τὸ, quod radendo, destringendo, et detergendo detractum; ramentum; parva particula: à ψήχω.

Ψηκτὸς, ὴ, ὸν, rasus: à ψήχω.

Ψήκτρα, ας, ἡ, strigilis, instrumentum quo radimus: à ψήχω.

Ψήλαι, cecinisse: a. 1. inf. act. et

Ψήλας, qui cecinit: aor. 1. part. act. verbi ψάλλω, cano: f. λῶ, a. 1. ἔψηλα.

Ψηλαφάω, -ῶ, fut. ήσω, contrecto, palpo; perscrutor: cum acc. part. præs. pass. ψηλαφώμενος, μένη, μενον, qui contrectatur, contrectabilis: ex ψάλλω, quod à p. m. ἔψηλα, verbi ψάλλω, tango, et ἀφὴ, tactus.

Ψηλαφήσαι, ας, ι, a. 1. opt. act. Æol. verbi ψηλαφάω, contrecto: f. ήσω. Undè

Ψηλάφησις, ιος, ἡ, palpatio: et

Ψηλαφητὸς, ὴ, ὸν, palpabilis.

ΨΗ'Ν, ψηνὸς, ὁ, vermiculus in caprificis nascens. Fructus palmæ masculæ. An quia ψάω, radit vel urit?.

Ψηνίζω, rado; caprifico; ineo: à præced.

Ψηνὸς, ὴ, ὸν, idem quod ψιδνὸς· à ψάω, rado.

Ψῆξις, ιος, ἡ, rasura, detersio: à ψήχω.

Ψὴρ, ψρὸς, ὁ, Ion. pro ψὰρ, sturnus, avis: à ψαίρω.

ΨΗ'ΣΣΑ, vel -σσα, piscis è genere latorum; anas; maledictum, de lurcone.

Ψηφαρὸς, idem ac ψιφαρὸς, quod vide.

Ψηφάω, -ῶ, cogito, curo, computo: à ψῆφος.

Ψηφηφορέω, -ῶ, suffragio meo creo.

Ψηφηφορία, ας, ἡ, suffragii latio: à

Ψηφηφόρος, υ, ὁ καὶ ἡ, idem quod seq.

Ψηφιδοφόρος, υ, ὁ, pro ψηφοφόρος, qui suffragium fert: ex ψῆφος, υ, ἡ, et φέρω.

Ψηφίζω, calculis computo: supputo: decerno, statuo: f. ίσω, p. ἐψήφικα, a. 1. ἐψήφισα. Th. ψῆφος, υ, ἡ, lapillus.

Ψηφὶς, ίδος, ἡ, calculus: gemma: à ψῆφος.

Ψηφισάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω, quod vide.

Ψήφισμα, ατος, τὸ, plebiscitum, decretum: à 1. sing. p. pass. verbi ψηφίζω. Th. ψῆφος.

Ψηφισματοπώλης, υ, ὁ, decretorum venditor. Vox Comica.

Ψηφισματώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, ad decretum pertinens: decreti naturam aut vim habens.

Ψηφιστὴς, οῦ, ὁ, calculator: à ψηφίζω.

Ψηφολογία, -ῶ, artem circulatoriam exerceo: tessello: f. ήσω à

Ψηφολόγος, υ, ὁ ἡ ὁ, circulator, calcularius: ex ψῆφος, et λόγος, supputatio.

ΨΗ'ΦΟΣ, υ, ἡ, lapillus, calculus: gemma: calculus quo luditur: calculus, quo in computando utimur: calculus, quo suffragium fertur in comitiis: undè suffragium ipsum, seu sententia, et decretum quod calculis fertur: potestas sententiæ aut suffragii de aliquo ferendi: auctoritas, volumtas: promissum auxilium, ut ψῆφος Θεῶ, apud Joseph.

Ψηφοφορέω, -ῶ, suffragium fero: suffragio meo creo.

* Ψηφοφορία, ας, ἡ, suffragii latio: decretum: à

Ψηφοφόρος, υ, ὁ ἡ ὁ, qui suffragium fert calculo: à φέρω.

Ψήχω, rado, frico, fricando detergo: attero; demulceo. Th. ψάω, idem.

Ψιάδες, guttas: acc. pl. à ψιὰς, -άδος, ἡ, roris gutta.

Ψιάζει, roro, minutatim stillo: à ψιάς.

ΨΙ'ΑΘΟΣ, υ, ὁ vel ἡ, storea, tegetis est maxime è junco.

Ψιμίνω, reprehendo: à ψάω.

ΨΙΑ'Σ, άδος, ἡ, roris gutta, stilla minuta; ros.

Ψίζω, lachrymo: cibo minutis cibis: à ψίω.

ΨΙΘΙ'Α, ας, ἡ, vitis species.

Ψιθυρίζω, fut. ίσω, p. ἐψιθύρικα, p. pass. ἐψιθύρισμαι, σαι, σται, susurro; obtrecto, obloquor: à ψίθυρος, susurrus.

Ψιθυρίσδειν, vel ψιθυρίσδην, Doricè pro ψιθυρίζειν.

Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, susurrus: et

Ψιθυρισμὸς, οῦ, ὁ, susurrus: occulta criminatio: et

Ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, *susurro, -onis; occultus delator:* à perf. pass. verbi ψιθυρίζω, *susurro.*

Ψίθυρος, υ, ὁ ἡ ἡ, *tenuiorem sonum edens:* à

ΨΙΘΥΡΟΣ, υ, ὁ, *susurrus:* qu. à ψίω.

Ψιλαγὸς, οῦ, ὁ, *dux levis armaturæ militum:* ex ψιλὸς, et ἀγὸς, *dux.*

Ψιλᾶνται, αἱ, *velites:* à ψιλὸς.

Ψιλικὸς, ὴ, ὸν, *leviter armatus:* ab eod.

Ψιλίζω, *nudo; diminuo:* ab eod.

Ψίλωμὸς, οῦ, ὁ, *diminutio; spiritûs asperi mutatio in lenem,* seu *pronunciatio per spiritum lenem:* à p. pass. præced.

Ψιλοκάρηνος, ος, ὁ, *qui glabro capite est:* ex ψιλὸς, et κάρηνον.

ΨΙΛΟΣ, ὴ, ὸν, *tenuis, exilis; nudus, glaber; merus,* ut *pura aqua; lenis,* de *spiritu; ψιλοὶ, milites levis armaturæ.*

Ψιλότης, ητος, ἡ, *tenuitas, nuditas:* à præced.

Ψῖλόω, -ῶ, f. ώσω, *attenuo, nudo, privo; depilo; spiritu leni profero,* vel *noto:* ab eod.

Ψίλωθρον, υ, τὸ, *medicamentum, quo utuntur in depilando corpore.*

ΨΙΜΜΥΘΟΣ, vel ψίμυθος, υ, ὁ, *cerussa.*

Ψὶν, *ipsis,* idem quod σφίν.

ΨΙΝΟΜΑΙ, *acinos defluere sino,* de *vite; fleo:* qu. à ψίω.

ΨΙΞ, -χὸς, ἡ, *mica, minutum frustulum:* qu. à ψίω, *minuo.*

ΨΙΤΤΑΚΗ, ης, ἡ, et ψίτταξος, υ, ὁ, *PSITTACA,* vel *PSITTACUS.*

Ψιχάραξ, ἄγος, ὁ, nomen propr. muris: ex ψιξ, χὸς, ἡ, *mica,* et ἄραξ, *raptor.*

Ψιχίον, υ, τὸ, *parva mica.* Th. ψιξ, ἡ, *mica.*

ΨΙΧΩ, *minutim frango, contero, tenuo.*

Ψόα, ας, ἡ, *lumbus:* in pl. ψόαι, qu. à ψάω, *rado, frico.*

Ψογερὸς, -ρὰ, -ρὸν, Poët. *convitiator, vituperator; vituperabilis:* et

Ψογέω, -ῶ, *criminor, vitupero:* f. ήσω, p. ἐψόγηκα· à

Ψόγος, υ, ὁ, *vituperatio, reprehensio:* à ψέγω, *vitupero.*

Ψοθέλλω, *strepo:* à

ΨΟΘΟΣ, ου, ὁ, *tumultus:* at

Ψοθὸς, ὴ, ὸν, *niger.*

ΨΟΘΟΣ, υ, ὁ, *immundities.*

Ψολόεις, -όεσσα, -όεν, *ardens; fumosus.* Th. ψόλος, υ, ὁ, *fuligo.*

ΨΟΛΟΣ, υ, ὁ, *fumus;* item *flamma; fuligo.*

Ψοφέω, ῶ, ήσω, *strepitum edo, sono:* et

Ψοφητὶκὸς, ὴ, ὸν, *strepitum edens, streperus; qui strepitum et sonum edere potest.* A ψοφέω.

ΨΟΦΟΣ, υ, ὁ, *strepitus, sonus: quicquid inanem sonum habet,* ut *vanum promissum.*

Ψόα, ας, ἡ, id. quod ψόα, *lumbus.*

Ψυγὲς, -ἰνος, *refrigeratus:* a. 2. part. pass. et

Ψυγῆναι, *refrigerari:* aor. 2. inf. pass. et

Ψυγήσομαι, *refrigescam:* fut. 2. pass. verbi ψύχω, *refrigero:* f. ξω, quod vide.

Ψύγμα, ατος, τὸ, *frigus; refrigeratio; flabellum:* et

Ψυγμὸς, οῦ, ὁ, *refrigeratio; perfrictio, siccatio:* à 1. sing. p. pass. verbi ψύχω, *refrigero.*

ΨΤΎΔΡΑΚΕΣ, ων, αἱ, et ψυδράκια, ων τὰ, *pustulæ:* qu. à ψάω, *uro.*

Ψυδρὸς, ψυδὴς, *fallax, falsus,* [* Hesych. ψυδρὸν, ψυδὶς. Hæc vox ap. Theognid. reponenda pro ψιδοὺς, ψ'. 122. Ruhnken. Ep. Crit. p. ii. 65.] à ψεύδω, *fallo.*

Ψυδίζω, *murmuro, susurro,* minutâ voce: à

Ψύδος, id. qu. ψεῦδος, *mendacium, susurratio,* ex quo ψεύδω, *mendacium,* ex quo fit more Dor.

Ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, *refrigerator; vas magnum, cupa;* item *locus frigidus, nemorosus:* à ψύχω.

ΨΤΆΛΟΣ, υ, ὁ, et ψύλλα, ας, ἡ, *pulex.* Hinc ψύλλιον, υ, τὸ, *herba pulicaris.*

ΨΤΆΛΩΝ, -ωνος, ὁ, *piscis in littoribus pariens.*

Ψύξις, *qui exsiccavit:* a. 1. part. act. verbi ψύχω, *spiro:* f. ξω, a. 1. ἔψυξα.

Ψύξις, ιος, ἡ, *refrigeratio:* ab eod verbo.

Ψυχῇ, dat. Doricè pro ψυχῇ, à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *anima.*

Ψυχαγωγία, -ῶ, f. ήσω, *animos duco,* seu *educo; animum allicio,* seu *oblecto:* et

Ψυχαγωγία, ας, ἡ, *delectatio animi, solatium;* item *eductio animæ ab inferis:* à

Ψυχαγωγὸς, ὸν, *animarum deductor; qui animas ex inferis evocat ad ipsas placandas,* seu *petens responsa; qui animum trahit et flectit:* item in mal. part. *decptor:* ex ψυχὴ, *anima,* et ἀγωγὸς, *dux.* Th. ἄγω, *duco.*

Ψῦχὴ, ῆς, ἡ, *anima, animus, spiritus; vita; ratio, ingenium, indoles; strenuitas, ferocia; cupiditas animi,* etiam *honesta; homo,* pars pro toto: juxta Stoicos, *anima tum sensitiva, tum rationalis.* Ab ἔψυχα, p. act. verbi ψύχω, *spiro.* Est et

Ψυχὴ, ῆς, vel ψύχη, ης, ἡ, *papilio,* quia symbolum fuit animæ.

Ψυχήσας, υ, ὁ, *animâ præditus, vivus:* à ψυχή.

Ψυχθὲις, ᾶσα, ὶν, *refrigeratus:* aor. 1. part. pass. à ψύχω, *refrigero.*

Ψυχίζομαι, *hilgeo:* à ψύχος.

Ψυχικὸς, ὴ, ὸν, *ad animum* vel *animam pertinens; vitalis; animosus; animalis,* -*e.* Hinc ψυχικὰ ἀγαθὰ, *bona animi:* à ψυχὴ, *anima.*

Ψυχοειδὴς, ὲος, ὁ ἡ ἡ, *animæ similis;* τὸ ψυχοειδὲς, *anima, animæ natura:* ab εἶδος.

Ψυχομαχία, -ῶ, f. ήσω, *ad extremum usque spiritum pugno, strenuè et fortissimè dimico:* à μάχομαι.

Ψυχορῥαγία, -ῶ, f. ήσω, *abrumpitur mihi anima, singultio:* ex ψυχὴ, et ῥήγνυμι, *frango.*

Ψύχος, ους, -ως, τὸ, *frigus:* à ψύχω, *refrigero.*

Ψυχόω, *animo, animam induo.* Th. ψυχή.

Ψυχρολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui frigidâ oratione utitur:* à λόγος, et

Ψυχρὸς, -ρὰ, -ρὸν, *frigidus, gelidus; ineptus, ridiculus et jejunus in verbis; levis, nil valens; tenuis, miser,* ut βίος ψυχρὸς, &c.

Ψυχρότης, -ητος, ἡ, *frigiditas: segnities; absurditas:* à ψυχρὸς.

ΨΤΎΧΩ, *refrigero; arefacio, sicco: flo, spiro:* f. ξω, p. ἔψυχα, a. 2. ἔψῡγον, præs. pass. ψύχομαι, *refrigesco:* perf. pass. ἔψυγμαι, a. 2. ind. pass. ἐψῡγην, ης, η, fut. 2. pass. ψυγήσομαι, ῃ, -ήσει.

Ψυχῶν, gen. pl. à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *anima, vita.*

ΨΩ'Α, ας, ἡ, *fætor.*

Ψῶζα, *morbi species:* à præced.

ΨΩ'ΘΙΟΝ, υ, τὸ, *frustulum, mica:* à ψάω, *minuo.*

Ψώστης, *quadratarius;* est *marmorarius,* qui *circa quadruta occupatur:* qu. à ψάχω, pro λιθοτύπος.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, *denudata glans; mentula:* à

ΨΩΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *verpus, apella, reculilus:* *tilio.*

Ψωμίζω, *bucceâ in os insertâ pasco;* item *alo, cibo frustulatim distribuo:* f. ίσω, p. ἐψώμικα, a. 1. ἐψώμισα, a. 1. sub. ψωμίσω. Th. ψωμὸς, *frustum.*

Ψωμίον, υ, τὸ, *offula, offella, frustulum:* dim. à ψωμὸς, ῦ, ὁ, *buccea.*

Ψωμίσω, fut. 1. à ψωμίζω, quod vide.

ΨΩΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *frustum, buccella:* qu. à ψάω, *minuo:* hinc ψωμίον, υ, τὸ, *frustulum,* et ψωμίζω, *pasco, nutrio.*

ΨΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *scabies, asperitas cutis:* ψώρα ἀγρία, *fera sca-*

Digitized by Google

bies: qu. à *ψαίρω*, *frico*, quia fricari solet.

Ψωραγριάω, *ferâ scabie laboro*. Vide *ψάρα*.

Ψωραγρῶν, -ῶντος, ὁ, *ferâ scabie laborans*, Levit. xxii. præs. part. contr. præced.

Ψωρῆλίος, ᾱ, *scabiosus*: et

Ψωρὸς, -ρὰ, -ρὸν, et

Ψωρώδης, ους, ὁ ἡ ὃ, *scabiosus*. Th. *ψάρα*, *scabies*.

Ψωχὶς, ῐ̄δ, ἡ, *terra arenosa*: à

ΨΩ'ΧΩ, f. ξω, *in frusta comminuo*, *attenuo*.

Ψώω, idem quod *ψάω*. Ψῶσαι, *mulcere*; Hesych. *mutare*.

Ω

Ω, VICESIMA quarta et ultima apud Græcos litera. Hinc Metaph. in N. T. saltem, pro *fine*, *ultimo*, seú *extremo* accipitur, et est id. quod *τὸ Ἰσχατον*, prout ex adverso *α* et *principium* et *primum* notat. Conflatum est ex duobus *ο μικρὸν ς*, id est, *parvis*, uti ejus forma (*ω*) ostendit: undè *ω μέγα*, id est, *magnum*, vocatur. In numeris est *octingenta*, et cum lineolâ infrà adjectâ (*ϡ*), *octingenta millia*. Tum *ω* Dor. et Æol. in gen. sing. secundæ declinat. pro *υ*, ponitur; ut *λόγω* pro *λόγυ*. Et in *α* mutatur in tertiâ declinatione; ut Ποσειδᾶν, pro Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ. Tum etiam *ω* mutatur in *α*, in participiis quæ *ω* habent, sic *νοιᾶσαν*, pro *νοιοῦσαν*.

Ω, adv. *vocantis* et *exclamantis*. Sed

Ὦ, *sim*, præs. sub. ab *ἠμὶ*, *sum*.

Ὦ, adv. *admirantis* et *dolentis*.

Ὤ, *cui*, dat. sing. ab ὅς. Sed

Ὤ, ὤς, *miserim*, a. 2. sub. verbi ἧμι, seu ἵω, *mitto*, a. 2. ἧν.

Ὦα, vel ὤα, et ᾠά, *pellis ovina*: ab ὄα, vel ὄϊα, ἡ. Sed

Ὦα, dicitur etiam *fimbria vestimenti*. At

Ὠὰ, ὠῶν, pl. ab ὠὸν, ὐ, τὸ, *ovum*.

Ὠάζω, f. ἄσω, *audio*: ab ὄαις.

Ὠαριώτης, -άδα, -αιον, *ad Orionem pertinens*: ab

Ὠαρίων, per Epenth. *τῦ α*, pro Ὠρίων.

Ὦας, τὸ, *auris*, Dor. pro ὦς, ὠτος, τὸ, idem.

Ὠβάζω, *populum in tribus distribuo*: ab *ὠβή*.

Ὠβάτης, ου, ὁ, *tribulis*: à præced.

Ὦβια, ova, Argiv. pro *ὠά*, inserto *β*, tanq. digamma.

Ὠβή, ῆς, ἡ, *tribus*, *pars populi*. Vox Laconica.

Ὠβήλ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. Lat. interpr. *serviens*.

Ὤγα, *aperui*, p. m. et Att. ἦγγα, verbi *οἴγω*, *aperio*.

Ὦ 'γαθὲ, Dor pro *ὦ ἀγαθὲ*, *ô bone vir*.

Ὠγὴν, *Oceanus*, Hesych. qu. ab *ἄγιστος*, quòd sit in perpetuo motu.

Ὠγμὸς, ῦ, ὁ, *exclamatio adjuvantis aliquem*: à p. pass. verbi *ὄζω*.

Ὤγνυντο, *aperiebantur*, 3. pl. imperf. pass. verbi *οἴγνυμαι*, idem quod *οἴγω*, *aperio*, f. ξω.

Ὤγνυν, *aperiebam*, imperf. act. verbi *οἴγω*, *aperio*.

Ὠγυγίτιος, ᾱ, Poët. *OGYGIUS*; *antiquus*, *vetustus*: ab Ogyge antiquiss. rege Thebanorum.

Ὤγυιαι, ὰ, *palus*, *locus*: qu. ab *ἀγάω*, quia est aquarum congregatio.

Ὦ, 'γὼ, Dor. pro ὃ ἐγὼ, *quod ego*.

Ὠδὰ, p. m. verbi ᾄδω, *oleo* f. ὀζήσω. Sed cum ι subscripto, est ab *ᾠδάω*, -ᾶ, *tumeo*: p. *ᾠδᾶκα*, p. m. *ᾠδᾶ*.

Ὠδάριον, ου, τὸ, *cantilena*: ab *ᾠδή*.

Ὧδε, adv. *sic*, *hoc modo*: et pro τοῦτο, *hîc*, et *huc*: ab ὅδε, ἥδε, τόδε, *hic*, *hæc*, *hoc*.

Ὠδεῖον, ου, τὸ, *locus ubi cantabatur*, *ubi Poëtæ recitabant sua carmina*: ab *ᾠδή*.

Ὠδὴ, ῆς, ἡ, *ODE*, *cantus*, *carmen*; per Crasin ab ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, idem à p. m. ᾄοιδα, verbi *ἀείδω*, *cano*.

Ὠδήγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab *ὁδηγέω*, *duco*.

Ὠδμαι, *intumui*: perf. act. verbi *οἰδέω*, perf. pass. *ᾠδημαι*.

Ὠδήναντο, *tumuerunt*, Dor. pro *ᾠδήνασι*, 3. pl. perf. act. verbi *οἰδέω*, *tumeo*.

Ὠδηνέεις, *inflatus*, perf. part. pass. verbi ejusd.

Ὠδὶ, pro ὅδε, *sic*, *ita*.

Ὠδικὸς, ὴ, ὸν, *canorus*; *musices peritus*: ab *ᾠδή*.

Ὠδὶν, sive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, *dolor parturientis*; *ipse partus*; *vehementissimus dolor*; *funis*, *vinculum*. Th. *ᾠδέω*, ις, ἡ, *dolor*.

Ὠδινηξὶν, *summo dolore in parturiendo*: à præced.

Ὠδινολύσα, -σσης, *partûs dolorem solvens* sive *levans*: ex ὠδὶν, et λύω.

Ὠδίνω, *parturio*, *dolore crucior parturientis instar*; *vehementèr cupio*, vel *in re aliquâ laboro*: f. ὠδινῶ, et -ήσω, aor. 1. ὠδίνησα, aor. 2. act. ὤδῖνον, ες, ε p. ὠδίνησα ab ὠδὶν, ῖνος, *dolor parturientis*. Th. *ᾠδέω*, *dolor*.

Ὠδυσάμην, imperf. act. verbi *ὀδύσσω*, *iter facio*: f. ὁδεύσω. Quod ex ὁδὸς, ἡ, *via*, et πάρω, *transeo*, p. m. πίπαρα.

Ὠδὸς, ῦ, ὁ, *cantor*, per Crasin ab ἀοιδὸς. Th. *ἀείδω*, *cano*, p. m. ᾄοιδα.

Ὠδοποιὸς, ῦ, ὁ, *qui odas*, sive *carmina*, *conficit*: ex *ᾠδὴ*, et ποιέω.

Ὤδῦν, *tumebam*, imperf. act. verbi *οἰδέω*.

Ὠδύρετο, 3. sing. imperf. m. verbi *ὀδύρομαι*, *lamentor*: fut. m. ὀδυρήσομαι.

Ὠδύσατο, et Poët. *ὠδύσσατο*, *iratus est*, 3. sing. a. 1. m. verbi *ὀδύζομαι*, f. m. *ὀδύσομαι*, a. 1. m. *ὠδυσάμην*, ω, ασο. Th. *ὄδυσσε*, *irascor*.

Ὠδυσία, ας, ἡ, *indignatio*: ab *ὀδύσσω*, *irascor*.

Ὠδώδειν, plusq. p. m. ex p. med. Att. ὄδωδα, assumpto augmento, verbi ὄζω, *oleo*: p. m. ὄδω.

Ὠϊ, *OHE*, adv. *dolentis*: ab ὀ, idem.

Ὤιετο, *existimabat*, 3. sing. imperf. m. verbi *οἴομαι*, vel ὄμαι, *puto*, imperf. m. *ὠόμην*, ὤου, fut. m. οἰήσομαι, p. pass. ᾠήθην, a. 1. *ὠήθην*. Th. *οἶα*.

Ὤζησαν, *oluerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, seu ὀζέω, *oleo*, f. ὀζήσω, et ὄζομαι, a. 1. ὄζησα, et ὄζεσα, p. m. ὄδα.

Ὤζω, *exclamo*, *dico ὠ*: ab ὦ, adv. vocantis.

Ὠὴ, adv. exclamandi: ab ὦ.

Ὠήθην, ης, ἡ, *putavi*, aor. 1. ind. pass. verbi *οἴομαι*, et ὄμαι, *puto*, *existimo*. Th. *οἶα*, idem.

Ὠθεῦσ' pro *ὠθοῦσαι*, *trudunt*, Dor. pro *ὠθοῦσαι*: ab

ΩΘΕ'Ω, et ὄθω, *trudo*, *pello*, *impello*, *propello violento motu*, *à me dimoveo*; in med. est *irruo*, *invado*: f. ὀθήσω, et ὤσω, a. 1. ὦθησα, et ὄσα, p. ὦκα, perf. pass. ὦθημαι, et ὦσμαι, aor. 1. pass. ὠθην, a. 1. part. pass. ὀθὶς, f. 1. m. ὠθήσομαι, et ὠσθήσομαι, a. 1. med. ὠθησάμην, et ὠσάμην. Temporibus quæ augmentum recipiunt sæpè σ præfigitur: ut ἴωσα, pro ὤσα.

Ὠθισμὸς, τοῦ ὁ, *irruptio*, *expulsio*, *propulsio*: à 2. sing. p. pass. verbi præced.

Ὠθόνη, *pellam*: fut. 1. ast. ab *ὀθέω*, quod vide.

Ὠθίζομαι, *in consertâ turbâ premor*; *contendo*, *vixor*; *irruo*, *irrumpo in locum periculosum*: med. ab

Ὠθίζω, *trudo*, *pello*; *vexo*, *concutio*, *malè tracto*.

Ὠθισμὸς, ῦ, ὁ, *nixus*, *quo aliquid amoliri*, *pellere*, vel *dejicere conamur*; *propulsio*, *impulsio*; *conflictus*, *prælium*; à 1. sing.

Digitized by Google

p. pass. verbi *οἴζω*. Th. *οἶδα*, vel *ὄθω, pello*.

'Ωίγνυντο, *patebant*; 3. pl imperf. med. Poët. seu Ion. resolutione pro *ὤγνυντο*, verbi *ὄγνυμι*, pro *ὄγω, aperio*.

'Ώϊτε, 3. sing. imperf. pass. verbi *ὄϊημι* pro *οἴομαι*, vel *οἶμαι, puto*. Th. *οἶω*, idem: hinc a. 1. *ὤϊθην*, vel potiùs *ὠΐσθην*.

"Ωϊξε, *aperuit*; 3. sing. a. 1. Ion. dissolutione pro *ὤξε*, verbi *ὄγω, aperio*.

"Ωϊον, idem quod *ᾠόν*, vel dim. ab *ὠόν, ᾠ, τό, ovum*.

'Ώϊστον, 3. sing. a. 1. m. Poët. verbi *ὄϊομαι*.

'Ωϊχίνο, Poët. pro *ᾠχισά*, 3. sing. imperf. m. ab *οἰχάομαι, abeo*.

'Ὡ 'ν, Dor. pro *ὁ* ἰα.

'Ὧκα, adv. *celeritèr*: per Sync. pro *ὠκέως* sequente aspirat. *ἅχ'*. Th. *ὠκὺς, ἰος, celer*.

'Ὠκέα, acc. sing. ab *ὠκὺς, ἰος, celer*. Dicitur et *ὠκία*, metri gratiâ, pro *ὠκεῖα*, f. g. ab *ὠκὺς* item nom. pl. n. g. et adverbialitèr pro *ὠκέως*.

'Ὠκεανίνη, *Oceanis, Oceani filia*, nomen puerperæ. 'Ὠκεανῖνες, *filiæ Oceani*.

'ΩΚΕΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, et gen. Ion. *ὠκεανοῖο*, *OCEANUS*, *mare ambiens orbem terrarum*; adjectivè etiam apud Hom. usurpatur.

'Ὠκέες, *veloces*, nom. pl. m. g. ab *ὠκὺς, ἰος, celer*.

'Ὠκέᾶι, *ae*, ἡ, *velox*; f. g. ab *ὠκὺς, ᾶα*, in acc. *ὠκέᾶν*, in dat. pl. Ion. *ὠκέῃς* pro *ὠκέαις*.

'Ὠκέος, *citò, celeritèr*: adv. ab *ὠκὺς, velox*.

"Ὡκηκα, Boeot. Sync. pro *ᾠκήκασιν*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi *οἰκέω, habito*; fut. *ὀκῶ*, p. *ᾠκημαι*. Th. *οἶκος, domus*.

"Ὡκησεν, *ας*, *ε*, a. 1. ind. act. verbi *οἰκέω*.

'Ὠκοδόμης, Ion. pro *ἀκοδόμης*.

'Ὠκέομαι, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi *οἰκέω, habito*; f. *ἰῶ*, p. *ᾠκημαι*. Th. *οἶκος, domus*.

"Ὡκυμα, adverbialitèr, *celerrimè*: ab

"Ὠκυμος, *ίη, ιον, velocissimus*: superl. et

'Ὠκίων, *ονος*, ὁ ἡ ὁ, *velocior*; comparat. ab *ὠκὺς, velox*.

"Ὠκλᾶσεν, *defecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *καλάζω, in genua procumbo, labesco*.

'Ὠκοδομήθη, *ας*, *ε*, a. 1. ind. pass. et

'Ὠκοδόμησα, *ας*, *ε*, et in 3. pl. *ᾠκοδόμησαν*, a. 1. ind. act. verbi *οἰκοδομέω, ædifico*; *doceo*; f. *ήσω*, p. *ᾠκοδόμηκα*, quod ex *οἶκος, domus*, et *δέμω, struo*; p. m. *δδμημα*.

"Ὠκτειρε, *miseratus est*, a. 1. ind. act. verbi *οἰκτίρω, misereor*. Th. *οἶκτος, misericordia*.

'Ὠκτίσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi *οἰκτίζω, misereor*; f. *ίσω*, p. *ᾤκτικα*. Th. *οἶκτος, misericordia*.

'Ὠκυάλοις, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *velocitèr per mare currens*: ex *ὠκὺς, velox*, et *ἅλς, mare*.

'Ὠκυβόας, *υ*, ὁ, *citatus in clamore*: *ὠκυβόᾳ, celeres in pugnâ*: ex *ὠκὺς*, et *βοή*.

'Ὠκυβόλος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *celeritèr feriens, pernix*: ex *ὠκὺς*, et *βάλλω*.

'Ὠκυδίνᾶτος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, Dor. pro

'Ὠκυδίνητος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *velocitèr se movens, velox*: ex *ὠκὺς, celer*, et *δινητός, volubilis*: quod à *δῖνος, verso*. Th. *δῖνος, vortex*.

'Ὠκύδρομος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *qui velocitèr currit*: ex *ὠκὺς*, et *δρόμος*.

'Ὠκυεπὴς, *ἰος*, ὁ ἡ ὁ, *celeritèr loquens*: ex *ὠκὺς*, et *ἔπος*.

'Ὠκύθοος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *cursu celer*: à *θοός*.

'Ὠκυλόχαιρα, *ας*, *ον*, *celeritèr pariens, seu celerem, facilem, partum efficiens*: ex *ὠκὺς*, et *λόχος*.

'Ὠκυμόλου, ὁ ἡ ὁ, *qui citò gratificatur*: à *μολῖν*.

'Ὠκύμορος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *qui subitò fato abripitur*; *brevis ævi*; item *subitam mortem afferens*: ex *ὠκὺς, velox*, et *μοῖρα, ας*, ἡ, *fatum*.

'Ὠκυμορώτατος, superl. ab *ὠκύμορος*.

'Ὠκύπους, *accelero, festino*: ab *ὠκὺς*.

'Ὠκυρόη, ἡ, nomen mulieris: et

'Ὠκυρόης, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *celeritèr volans*: ex *ὠκὺς, velox*, et *ῥέω μαι, volo, -as*.

'Ὠκύβολος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *celeritèr navigans*.

'Ὠκύπους, *-ους, οι, velocipedes*; ab *ὠκύπους*.

'Ὠκυπόδιος, *celeritèr curro, celer sum pedibus*: ab

'Ὠκυπόδης, *υ*, ὁ, *pedibus celer*: ab *ὠκύπους*.

'Ὠκύποινος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *qui citò punit vel ulciscitur*: ex *ὠκὺς*, et *ποινή*.

'Ὠκύπορος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *velox*, dat. pl. Ion. *ὠκυπόροισι* ex *ὠκὺς, celer*, et *πόρω, transeo*, p. m. *πέπορα*.

'Ὠκύπτερος, *ου*, ὁ ἡ ὁ, *pedibus celer*: ex *ὠκὺς, celer*, et *πτῆς, πτῆδος, ὁ, pes*.

'Ὠκύπτερος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *celeres habens alas*: ex *ὠκὺς*, et *πτερόν*.

'Ὠκυρόη, *ης*, ἡ, nom. mulieris: ab

'Ὠκύροος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *celeritèr fluens*: ex *ὠκὺς, velox*, et *ῥέω, fluo*.

'Ὠκύρροος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, idem quod præced. et ex iisd.

'ΩΚΥ'Σ, *ἰος*, ἡ, *ὠκεῖα*, in n. gen. *ὠκύ, velox, celer*; in comp. *ὠκύτερος*, et *ὠκίων*, superl. *ὠκύτατος*.

'Ὠκύτης, *ητος*, ἡ, Dor. pro

'Ὠκύτης, *ητος*, ἡ, *celeritas, velocitas*. Th. *ὠκὺς, celer*.

'Ὠκύτερος, *celerior*, et in superl. *ὠκύτατος* ab *ὠκύς*.

'Ὠκυτόκιος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *ad partûs celeritatem conferens*: ut *ὠκυτόκιον φάρμακον* ab *ὠκυτόκος*.

'Ὠκύτοκος, *υ*, τὸ, *partus celer, facile puerperium*: ab

'Ὠκυτόκος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *citò pariens; partum accelerans*: ex *ὠκὺς, velox*, et *τόκος, partus*. Th. *τίκτω, pario*; p. m. *τέτοκα*.

'Ὤλα, *perii*, perf. m. verbi *ὄλλυμι, perdo*; f. *ὀλέσω*, p. *ὄλωκα*, perf. m. *ὄλα*, et Att. *ὤλολα*.

'Ὤλαξ, Dor. pro *αὖλαξ, ακος*, ἡ, *sulcus*.

'Ὡ "λαφος, Dor. pro *ὁ ἔλαφος*.

'ΩΛΕ'ΝΗ, *ης*, ἡ, *cubitus, brachium, ULNA*, diciter et *ὠλὴν, ἰος*.

'Ὠλεσίθῡμος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *animo perniciem afferens*: ex *ὄλλυμι*, et *θυμός*.

'Ὠλεσίκαρπος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *fructum perdens*: ex *ὄλλυμι*, et *καρπός*.

'Ὠλεσίοικος, *υ*, ὁ ἡ ὁ, *domûs seu domuum perditor, familiæ pestis*: ex *ὄλλυμι*, et *οἶκος*.

"Ὤλεσε, *perii*; 3. sing. a. 2. m. verbi *ὄλλυμι, perdo*; f. *ὀλέσω*, p. *ὄλεσα*, p. med. *ὄλα*, a. 2. m. *ὀλόμην, υ, ετο*.

'Ὡ 'λιόθεις, Dor. pro *ὦ ἱλιόθρεψ, ὁ ἐπίκλην*.

'Ὠλὴν, *ένος*, ἡ, idem quod *ὠλένη*.

'Ὡ 'λλος, pro *ὁ ἄλλος, alius*.

'Ὠλλὸς, *ῦ*, ὁ, *curvatura brachii*.

'Ὤλξ, *ῶκος*, acc. *ὄλακα*, ὁ *sulcus*.

'Ὠλοκαύσωσι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *ὁλοκαυτόω, totum comburo*, quod in quibusdam sacrificiis fieri solebat: f. *ώσω*, p. *ὠλοκαύτωκα* quod ex *ὅλος, totus*, et *καίω, comburo*; f. *καύσω*.

'Ὠλοφύρετο, 3. sing. imperf. m. verbi *ὀλοφύρομαι lamentor*; f. m. *ὀλοφύξομαι*.

'Ὠμάρτειν, Ion. et Dor. pro *ὠμάρτουν*, imperf. act. verbi *ὁμαρτέω, sequor*.

'Ὠμάρτησι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *ὁμαρτέω, sequor*; f. *ήσω*. Th. *ὁμαρτῆ, simul*, idem quod *ὁμοῦ*.

'Ὠμαχθὴς, *ἰος*, ὁ ἡ ὁ, *humeris gravis, humeros suo pondere premens*: ex *ὦμος*, et *ἄχθος*.

'Ὦμεν, *simus*, 1. pl. præs. sub. verbi *εἰμί, sum*, in sub. *ὦ, ᾖς, ᾖ*.

'Ὦμες, *simus*, Dor. pro *ὦμεν*, 1. pl. sub. ab *εἰμί, sum*.

'Ὠμίλευσις, ἡ, *farina hordeacea*: *ὠμὴ λέπις*, etiam separatim dicitur.

Digitized by Google

Ὤμην, *putabam*, imperf. m. verbi οἶμαι, vel οἴομαι, *puto*. Th. οἴω, idem.

Ὠμηστὴς, οῦ, ὁ ἡ ὴ, *qui cruda edit, crudelis*: ex ὠμὸς, *crudus*, et ἴδω, vel ἰσθίω, *edo*.

Ὠμία, ας, ἡ, *extensura*, vel *ala*, vel *humerulus*.

Ὠμιαῖος, αία, αῖον, *qui est in humeris*: ab

Ὠμίας, υ, ὁ, *qui est humeris repandis et amplis*.

Ὠμίλει, 3. sing. imperf. act. verbi ὁμιλέω, *colloquor*, cum dat. f. ήσω, p. ὠμίληκα. Th. ὄμιλος, υ, ὁ, *turba*.

Ὠμίληκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ὠ ΜΙ'ΛΑΑ, ης, ἡ, *ludus nucum*.

Ὠμίλυν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ὁμιλέω. Vide ὠμίλει.

Ὦμον, υ, τὸ, *humerulus*.

Ὠμοβοΐη, ης, ἡ, *cruda pellis bovis*.

Ὠμοβόεος, έα, εον, et

Ὠμοβόειος, ία, Ion. ίη, ιον, idem quod.

Ὠμοβόϊνος, ίνη, ίνεον, *ex crudâ bovis pelle factus*: ex ὠμὸς, *crudus*, et βοῦς, *bos*.

Ὠμοβόρος, υ, ὁ ἡ ὀ, *crudivorax*: ex ὠμὸς, *crudus*, et βορὰ, ᾶς, ἡ, *esca*.

Ὠμοβορομαζῶντης, υ, ὁ, *super crudè vorata ambulans*.

Ὠμοβρὼς, -ῶτος, ὁ, *crudivorus*: ex ὠμὸς et βιβρώσκω.

Ὠμόβρωτος, υ, ὁ ἡ ὀ, *qui crudus comeditur*: ex iisd.

Ὠμοβύρσινος, ίνη, ινον, ἐ *crudo corio bovino factus*: ab

Ὠμοβύρσης, υ, ὁ ἡ ὀ, idem: ex ὠμὸς, et βύρσα.

Ὠμογήρων, *cui viridis et cruda est senectus*; *cui, licet seni, caput non est canum*: ex ὠμὸς, *crudus*, et γήρων, οντος, ὁ, *senex*.

Ὠμοδάκης, ους, ὁ ἡ ὀ, *valdè mordens, acerbus*: ex ὠμὸς, et δάκνω.

Ὠμόδρωτος, υ, ὁ ἡ ὀ, *qui nondum maturus decerpitur*; undè de *virgine, quæ ante nuptias vel ætatem nuptialem per vim stupratur*: ex ὠμὸς, et δρέπω.

Ὠμοθυτέω, *cruda pono*, fut. ήσω, ex ὠμὸς, *crudus*, et τίθημι, *pono*.

Ὠμοθύτησαν, *cruda posuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. præced. verbi.

Ὠμόθῡμος, ὁ ἡ ὀ, *crudelis*: à θυμός.

Ὦμοι, *heu*, interjectio, pro οἶμοι, *hei mihi*, vox dolentis.

Ὤμοις, et ὄμοισι, dat. plur. ab ὦμος, υ, ὁ, *humerus*.

Ὠμοιόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὁμοιόω, *assimilo*, quod vide, f. ώσω.

Ὤμοσα, et Att. ὠμόμοκα, *juravi*, perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*; f. όσω.

Ὠμοσπλὴξ, ῆτος, ὁ ἡ ὴ, *qui validis robustisque humeris est, fortis*: ex ὦμος, et πλήσσω.

Ὠμόλινον, υ, τὸ, *crudarium*, Gloss. id est, ὠμὸν λῖνον, *linum crudum nondum curatum*.

Ὠμολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὡμολόγηται, 3. sing. perf. pass. verbi ὁμολογέω, *confiteor*; fut. ήσω, p. ὡμολόγηκα, quod ex ὁμὸς, *similis*, et λέγω, *dico*, p. m. λέλογα.

Ὠμοπλάται, -ῶν, αἱ, *scapulæ, et partes humeri posteriores*: ex ὠμὸς, et πλάτη.

Ὠμορξα, ας, ε, *abstersi*; *impressi, inussi*, a. 1. ind. act. ὠμορξάμην, ω, ατο, idem; a. 1. ind. m. ὤμοργα, ας, ε, idem; p. ind. act. ab ὀμόργνυμι.

ΩΜΟΣ, υ, ὁ, *humerus*: qu. ab οἶω, *fero*; humeris enim ferimus onera.

ΩΜΟ'Σ, ὴ, ὸν, *crudus*; *immitis, sævus*.

Ὤμοσα, ας, ε, *juravi*, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, seu ὁμὸω, *juro*: fut. όσω, p. ὤμοκα.

Ὠμοσπάραντος, υ, ὁ ἡ ὀ, *qui crudus adhuc discerpitur et laniatur*: ex ὠμὸς, et σπαράσσω.

Ὠμότης, ητος, ἡ, *cruditas, sævitia*: ab ὠμὸς.

Ὠμοτοκέω, -ῶ, *fœtum immaturum pario, abortum facio*: ab

Ὠμοτόκος, υ, ὁ ἡ ὀ, *crudum partum edens*; *cum magno dolore pariens*: ex ὠμὸς, *crudus*, et τίκτω, *partus*. Th. τέκω, *pario*, p. m. τέτοκα.

Ὠμοτομέω, -ῶ, f. ήσω, *crudum et immaturum seco*: ab

Ὠμότομος, υ, ὁ ἡ ὀ, *qui crudus* seu *immaturus, sectus* vel *cæsus fuit*. Th. τέμνω.

Ὠμοτύραννος, υ, ὁ, *crudelis tyrannus*.

Ὠμοφάγος, υ, ὁ ἡ ὀ, *crudivorus*: dat. pl. Ion. ὠμοφάγοισι. Ex ὠμὸς, *crudus*, et φάγω, *comedo*.

Ὠμόφρων, ονος, ὁ ἡ ὀ, *crudelis*: à φρὴν.

Ὤμωξα, ας, ε, *ploravi*, a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω, *ploro*; f. ξω, Th. οἴ, *hei*.

Ὤν, ὄσα, ὄν, et Æol. ἄς, ἄσα, ὶν, τὸ, ὄν, *ENS*, præs. part. ab εἰμὶ, *sum*.

Ὤν, gen. pl. ab ὅς, *qui*. Sed

Ὧν, pro ὄν, *ergo*, Dor.

Ὠνάδην, Dor. pro ὠνήθην, a. 1. pass. ab ὄνημι, *juvo, prosum*.

Ὠνάμην, σο, το, *lucrifeci* vel *despexi*, per Sync. pro ὠνησάμην, a. 1. m. verbi ὄνημι, *prosum*; *vitupero*; f. ὀνήσω, a. 1. ὄνησα. Alii volunt esse imperf. m. verbi ὄνημι, seu ὀνάμαι, pass. ab ὄνημι.

Ὦναξ, Poët. pro ὦ ἄνα, vel ὦ ἄνακ, ὁ *rex*. Sic ὦ δέσποτα, pro ὦ δέσποτα, ὁ *regina*.

Ὠνᾶσα, Dor. pro ὄνησα, a. 1. ab ὄνημι, *juvo, prosum*.

Ὠνείδιζον, imperf. act. verbi ὀνειδίζω, *exprobro, convitior*; fut. ίσω, p. ὠνείδικα. Th. ὄνειδος, ίου, τὸ, *probrum*.

Ὠνείδικα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὠνειροσόλει, imperf. act. verbi ὀνειροσολέω, *in somniorum interpretatione versor*, quod ex ὄνειρος, υ, ὁ, idem quod ὄναρ, τὸ, *somnium*, et σολέω, *versor*.

Ὤνικα, Dor. adv. pro ὄτικα.

Ὠ 'νιμος, Dor. pro ὁ ὄνητος, *vectus*.

ΩΝΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, *emo, mercor*; fut. med. ὀνήσομαι, perf. pass. ὤνημαι a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο,

Ὠνῇ, 2. sing. præs. ind. vel sub. med. præcedentis verbi.

Ὠνὴ, ῆς, ἡ, *emptio*; idem ac ὠνέσις, ab ὠνέω, *emo*.

Ὤνημα, ατος, τὸ, *res empta*: ab ὠνέομαι.

Ὠ 'νὴρ, Ion. et Dor. pro ὁ ἀνὴρ.

Ὠνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ὠνήσατο, 3. sing. a. 1. m. vel verbi ὄνημι, *juvo*; f. ὀνήσω, vel verbi ὠνέομαι.

Ὠνησις, ιος, ἡ, *emptio*; item *redemptio*: à 2. sing. p. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*.

Ὠνήσω, 2. sing. a. 1. m. vel verbi ὄνημι, *juvo*; f. ὀνήσω, a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο, vel verbi ὠνέομαι.

Ὠνητὸς, ὴ, ὸν, *emendus*: verbale ab ὠνέομαι.

Ὠνητὴς, οῦ, ὁ, *emptor*: à 3. sing. p. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*.

Ὠνητύω, -ῶ, *emere cupio*: ab ὠνητὸς.

Ὤνηνε, *lucrifecerat*: vel est 3. sing. imperf. pass. verbi ὄνημι, ab ὄνημι, *juvo, prosum*: vel est 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*.

Ὠνητὸς, ὴ, ὸν, *emptus*; item *venalis*: à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo, mercor*.

Ὤ 'νθρωπε, Ion. et Dor. pro ὦ ἄνθρωπε, sic ὦ 'θρωπε, pro ὦ ὄνθρωπε, &c.

Ὠνιος, υ, ὁ ἡ ὀ, et ὤνιος, ία, ιον, *venalis*: ab ὠνέομαι, *emo*.

Ὄνομα, ατος, τὸ, Dor. pro ὄνομα, *nomen*.

Ὠνομάδαται, *nominati sunt*: Ion. pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ὀνομάζω, *nomino*; f. άσω, p. ὠνόμακα, p. pass. ὠνόμασμαι, σαι, σται.

Ὀνόμαζον, imperf. act. et

Digitized by Google

'Ωνήμην, ας, ι, *nominavi:* a. 1. ind. act. et
'Ωνημάσθην, ας, η, *nominatus sum:* aor. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
"Ωνος, ου, ὁ, *pretium, quod emptor persolvit venditori pro re, quam emit; emptio; merx ipsa.*
'Ωνοχόει, *propinabat:* 3. sing. imperf. act. verbi οἰνοχόεω, *vinum infundo,* (imperf. ᾠνοχόουν, -ουν,) quod ex οἶνος, ου, ὁ, *vinum,* et χέω, *fundo,*
"Ω ξ, Dor. pro ὁ ἰξ.
"Ωξε, *aperui;* a. 1. ind. act. verbi ὀίγω.
'Ὠόμην, imperf. m. verbi οἴομαι, *puto;* f. m. οἰώσομαι, p. pass. ὤημαι.
"Ὦοντο, 3. pl. imperf. med. verbi ejusdem.
"ΩΟΝ, ου, τὸ, *superior domus pars.* Sed
'ΩΟ'Ν, οῦ, τὸ, *OVUM,* idque *avium, piscium, serpentum* et similium.
'ΩΟ'Π, ὠὲ, ὠὲ, *acclamationes nauticæ.* Angl. HO UP.
'Ωοτοκία, -ᾶ, *ovum pario;* et
'Ωοτοκίᾳ, ας, ἡ, *ovi partio,* seu *generatio:* ab
'Ωοτόκος, ον, ὁ, ἡ, *ovipara:* ex ὠὸν, et τόκος, à p. m. verbi τίκτω.
'Ωοτοκοῦσιν, *ova pariunt;* 3. pl. ind. act. verbi ὠοτοκία, q. v.
"Ωπα, acc. sing. ab ὤψ, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*
"Ωπασι, et ὤπασσι, *dedit:* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπάζω, *præbeo:* item *insequor; f.* ἄσω.
'Ὠπίομαι, *video;* sæpè apud Oppian. hinc ἀνάπασθαι, a. 1. infin. m. ab ὤψ, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*
"Ωπιε, Dor. pro ὅπιε, *ubi.*
"Ωπια, ων, τὰ, ὀφρύδια, *supercilia;* quia super ὤπας, Hesych.
'Ω'πιμιλητὰ, Dor. pro ὦ ἐπιμελητὰ, *ὁ curator.*
'Ὤπλη, ης, ἡ, *ictus qui fit manu;* manus enim est naturale ὅπλον, Hesych.
'Ωπλισμένα, *armata;* neut. pl. p. part. pass. verbi ὁπλίζω, *armo.*
'Ω'πόλλων, Dor. pro ὁ Ἀπόλλων.
'Ω'πόλοι, Dor. pro *οἱ* αἰπόλοι.
"Ωπται, 3. sing. p. pass. verbi ὄπτομαι, *video:* f. m. ὄψομαι, p. pass. ὤμμαι.
"Ωπτησε, ας, ι, et in 3. pl. ὤπτησαν, *assarunt:* a. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, *torreo, asso,* f. ἄσω.
"ΩΡΑ, ας, ἡ, *tempus;* item *HORA; pulchritudo, venustas; Dea pulchritudinis:* ὥρᾳ κεκραμένος, *qui temperatam pulchritudine formam habet; formosus.* Est et
'Ὥρα, *respiciebat:* 3. sing. imperf. act. ὤραον, -ων, ας, -ας, αι, -α, verbi ὁράω, *video.*
"ΩΡΑ, ας, ἡ, *cura.*
'Ωραΐζω, f. ίσω, *decoro, venusto venustate concilio, orno;* ferè in deteriorem partem de *nimio cultu:* item *maturum facio:* ab ὡραῖος.
'Ωραῖος, αία, αῖον, *tempestivus; qui est formâ pulchrâ; festivus; æstivus.* Th. ὥρα.
'Ωραιότατος, superl. à præced.
'Ωραιότης, ητος, ἡ, *tempestivitas, maturitas;* item *pulchritudo:* ab ὡραῖος.
'Ωραΐουσι, Æol. pro ὡραΐζουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὡραΐζω.
'Ωραϊσμὸς, οῦ, ὁ, *ornatus exquisitior ad venustatem formæ ostentandam; ornamentum; pulchritudo:* ab ὡραΐζω.
'Ωρανὸς, Dor. pro οὐρανὸς· οὐρανῶ, gen. Æol. et Dor. pro οὐρανοῦ.
"Ω'ρατος, Dor. pro ὁ "Αρατος, *Aratus.*
'Ω'ργῆτες, Dor. pro ὁ Ἀργῆος.
'Ὠργίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀργίζομαι, *irascor:* hoc ab ὀργίζω, *facio irasci; f.* ίσω, p. ὤργισμαι. Th. ὀργὴ, *ira.*
'Ὠρέθυια, ας, ἡ, *ORITHYIA,* regina Amazonum.
'Ὠρίξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ὀρίγω, f. ξω, p. ὤριχα, aor. 1. pass. ὠρίχθην.
"Ὡρεον, *videbam;* imperf. act. ab ὁράω, Ion. pro ὁράω, *video.*
"Ὡρες, αἱ, pro ἄορες, (vid. seq.) *uxores.* Sed ὦρες, οἱ, *turres;* item *curatores.*
"Ὡρεσσι, *uxoribus;* dat. plur. Ion. pro ὄρεσι· ab ἄορ, ἄορος, ὁ, *uxor;* in pl. ἄορες et contractè ὦρες.
'Ὠρέω, ῶ, f. ήσω, *curo:* ab ὥρα, *cura;* item *custodio;* ab ὦρος, *custos.*
"Ὡρη, ης, Ion. pro ὥρα, ας, ἡ, *hora, tempus;* dat. ὥρῃ, Ion.
"Ὡρθριζε, 3. sing. imperf. act. et
"Ὡρθρίσα, ας, ι, a. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, *diluculo venio;* imperf. ὠρθρίζον, f. ίσω, p. ὤρθρικα. Th. ὄρθρος, ου, ὁ, *diluculum.*
'Ὠρθώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀρθόω, *erigo.* Th. ὀρθός.
'Ὠριγῶτο, 3. sing. imperf. pass. et
'Ὠριγῶντο, *certabant, porrigebantur:* 3. pl. imperf. pass. ab ὀριγνάομαι, -ῶμαι. Th. ὀρίγω, *porrigo;* f. ξω, p. χα.
'Ὡρῖνὸς, ἡ, ὸν, *tempestivus; florens ætate.* Th. ὥρα, *tempus.*
"Ὡρῖμος, ίμη, ιμον, vel υ, ὁ καὶ ἡ, *maturus.* Th. idem.
"Ὡρινε, *concitavit;* a. 1. ind. act. ὠρίνετο, *commovebatur;* 3. sing imperf. pass. verbi ὀρίνω. Th. ὄρω, *excito.*
"Ὡριος, υ, ὁ ᾗ ἡ, vel ἄριος, ία, ιον, *tempestivus; maturus; venustus; certo tempore factus:* ὡρίαι τελεταὶ, *solemnitates, quæ quotannis certo statoque tempore celebrantur.* Th. ὥρα, *tempus.*
'Ὡρίσατο, 3. sing. a. 1. m. et
'Ὡρισμένος, η, ον, p. part. pass. verbi ὁρίζω, *definio;* f. ίσω, a. 1. ὥρισα, ας, ι, perf. ὥρικα. Th. ὅρος, υ, ὁ, *terminus.*
"Ω'ριφος, Dor. pro ὁ ἔριφος, *hædus.*
'ΩΡΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, *ORION;* pulcherrimus sui ævi, simulque maximè procerus et robustus staturâ. Amatus dicitur ab Aurora, i. e. fuit pulcherrimus; occisus à Diana, i. e. subitâ morte est extinctus: post mortem relatus est inter sidera, i. e. astronomi sidus ingens ex ejus nomine appellarunt, quia sine dubio ipse fuit astronomus peritus, et quia venandi studiosus fuit, hinc et canem suum ei addiderunt. At
'Ὠρίων, nomen avis.
"Ὡρκίσα, ας, ι, a. 1. ind. act. verbi ὁρκίζω, *juro;* quod vide.
'Ὡρμήθη, Dor. pro ὠρμήθη, *cum impetu fecit;* 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμὴ, *impetus.*
"Ὡρμαινε, *agitaret,* 3. sing. imperf. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo; f.* ανῶ, p. ὥρμηνα· ab eod. Th.
'Ὡρμᾶτο, *motus est:* 3. sing. imperf. pass. verbi ὁρμάω, *impetu feror; f.* ήσω· à præced. Th.
'Ὡρμίαντο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὁρμίω, vel ὁρμάω· ab eod. Th.
"Ὡρμιται, per Sync. pro ὡρμημένοι, *concitatus:* p. part. pass. ab ὁρμάω· et
"Ὡρμηνε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo.*
"Ὡρμησα, ας, ι, et in 3. pl. ὥρμησαν, a. 1. ind. act. et
'Ὡρμῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ὁρμάω, *cum impetu feror.* Th. ὁρμὴ, *impetus.*
'Ὡ'ρνις, Dor. pro *οἱ* ἄρνιτε, *agni.*
"Ὡρνυτο, *ruebat:* 3. sing. imperf. m. verbi ὄρνυμι, *excito.* Th. ὄρω, *excito.*
'Ὡρογράφος, ου ὁ, *annalium scriptor, qui describit quid quoque anno evenerit:* ex ὥρα, et γράφω.
'Ὡρολόγιον, ου, τὸ, *HOROLOGIUM:* ex ὥρα, et λόγος, à λέγω.
'Ὡρορα, per Metath. pro ὄρωρα, p. m. Att. pro ὥρα, verbi ὄρω, *excito.*

Ὥρος, ου, ὁ, ἄπνους; *tempus; nox:* ab ὦρα.

Ὦρος, ους, τὸ, Dor. pro ὄρος, ους, τὸ, Ion. pro ὄρος, *mons.*

Ὡροσκόπος, ου, ὁ, *qui horas observat; qui natalem alicujus horam considerat, atque indè futura prædicit:* ex ὥρα, et σκοπέω.

Ὦρσα, ας, ε, *concitavi:* a. 1. ind. act. verbi ὄρω, *excito*, f. ὀρῶ, Æol. ὄρσω.

Ὦρτ', pro ὦρτο, *concitatus erat:* 3. sing. plusq. p. pass. ὄρνυμι, σα, το, verbi ὄρω, *concito*; f. ῥῶ, p. ὦρκα.

Ὦρυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio*; f. ξω.

Ὠρυγμός, οῦ, ὁ, idem quod

Ὠρυθμός, οῦ, ὁ, *ululatus, mugitus.* Th. ὠρύω, *ululo.*

Ὦρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρύσσω.

Ὠρυόμενος, præs. part. m. ab ὠρύω, *rugio.*

Ὠρύχαται, et Att. ὀρωρύχαται, Ion. pro ὠρυγμένοι εἰσὶ, 3, pl. p. pass. verbi ὀρύσσω, *fodio*; f. ξω, p. ὤρυχα.

Ὤρυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio*; f. ξω.

Ὠρυγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod

Ὠρυθμὸς, οῦ, ὁ, *ululatus, mugitus.* Th. ὠρύω, *ululo.*

Ὦρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρύσσω.

Ὠρυόμενος, præs. part. m. ab ὠρύω, *rugio.*

Ὠρύχαται, et Att. ὀρωρύχαται, Ion. pro ὠρυγμένοι εἰσὶ, 3, pl. p. pass. verbi ὀρύσσω, *fodio*; f. ξω, p. ὤρυχα.

Ὠρύωμαι, a. 1. inf. act. ὦρυσα, pro ὤρυσα, *repelleret:* 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd. Sed ὦρυσε, pro εἶρυσε, a. 1. inf. ab εἴρω, *fero.*

Ὠρύωμαι, ὠρύσομαι, a. 1. inf. act. ὦρυσα, pro ὤρυσα, *repelleret:* 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd. Sed ὦρυσε, pro εἶρυσε, a. 1. inf. ab εἴρω, *fero.*

Ὠσάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi ὠθέω, vel ὄθω, f. ὤσω, a. 1. ὦσα.

Ὦσαν, *repulerunt:* 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ὠσανὲὶ, *quasi:* pro ὡσεὶ. Th. ὡς.

Ὠσανὲ, Hebr. *serva nunc quæso, felicem successum tribue:* ὡσαννὰ τῷ υἱῷ, pro ὥσον νῦν σὸν υἱὸν, more Hebræo.

Ὦσαυσε, *impulit:* Ion, pro ὦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω.

Ὡσαύτως, *eodem modo;* adv. ex ὡς, *sicut*, et αὐτὸς, *ipse.*

Ὤσδεν, Dor. pro ὄζειν, *redolebat;* 3. sing. imperf. ab ὄζω, *oleo.*

Ὦσε, *pepulit;* 3. sing. a. 1. ὦσα.

Ὠσὲὶ, *perinde, tanquam, circiter, fermè:* ex ὡς, *sicut*, et εἰ, *tanquam.*

Ὠσεὶ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *servavit.*

Ὠσθὸς, ὕσα, ὸν, *pulsus*, a. 1. part. pass. et

Ὠσθῆναι, a. 1. infin. pass. ab ὠθέω, *pello*; f. ὤσω.

Ὦσι, *sint;* 3. pl. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ὦσι, *miscrint;* 3. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵημι, *mitto*; f. ἥσω, a. 2. ἧν.

Ὠσὶ, *auribus:* dat. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Th. ὦς, ατος, τὸ, idem.

Ὦσμαι, et Att. ἵωσμαι, p. pass. verbi ὠθέω, f. ὤσω, p. ὦκα, p. part. pass. ὠσμένος, a. 1. pass. ὠσθην, a. 1. part. pass. ὠσθὲς.

Ὠσμένος, *pulsus;* perf. part. pass. ab eod. verbo.

Ὡσπερ, *sicut;* adv. ex ὡς, et πὲρ.

Ὡσπερεὶ, adv. *fermè, tanquam;* ex præced. et ἐν.

Ὡσπερανὲὶ, adv. *tanquam si, perindè ac si:* ex præced. et ἀν.

Ὡσπερὲὶ, adv. *veluti, quasi:* ex ὥσπερ, et ἐὶ.

Ὥστε, *ut, ita, adeo ut, utque; quamobrem, itaque; utpote, quippe, quòd:* ex ὡς, et τε.

Ὠστὴς, ου, ὁ, *impulsor, qui trudit;* ab ὠθέω, vid. ὠθίω.

Ὠστὶ, Att. pro ὠστῇ, 2. sing. fut. 1. med. verbi sq.

Ὠστίζω, *trudo;* f. ίσω, et Att. ὠστιῶ. Th. ὠθίω, idem.

Ὠστρεγος, Dor. pro ὁ ἀστοργος, *crudelis.*

Ὤσφραντο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὀσφραίνομαι, *olfacio*; f. m. ὀσφρανοῦμαι, p. pass. ὠσφράμμαι.

Ὤσχος, ου, ὁ, ἔσχη, ης, ἡ, *ramus novellus:* ab ἔσχος.

Ὠσχοφόρια, ων, τὰ, et -ίη, ας, ἡ, *gestatio ramorum;* festum Atheniensium: ex præced. et φέρω.

Ὠσω, *pellam;* f. 1. act. verbi ὠθίω, *pello*; f. ὤσω, tanq. ab ὤθω.

Ὦτα, *aures;* nom. et acc. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Th. ὦς, ατος, τὸ, idem.

Ὠτάγρα, ας, ἡ, *instrumentum quo aures torquentur, auriculasve forceps:* ex οὖς, et ἄγρα.

Ὠταικοΐω, f. ήσω, *auribus capi quæ dicuntur:* ab

Ὠταικοὺς, οῦ, ὁ, *delator, auricularius explorator.* Gl. *qui ὠὶ ἀκούει.* Delatores enim principum ὦτα et ὑπήκοα dicuntur, quia sunt eis pro auribus.

Ὠταλγία, -ῶν, *dolco auribus:* ex οὖς, et ἀλγία.

Ὦτ'αν, *ὁ amice, heus bone tu:* pro ὦ ἑτὰν, voc. Dor. pro ἑτος, ab ἕτης, ου, ὁ, *socius, amicus.*

Ὠτάριον, ου, τὸ, *auricula, concha Veneris; ostreum quoddam Æolibus;* ab *auriculæ* similitudine: dim. ab οὖς, *auris.* Th. ὦς, idem.

Ὠτᾶς, ᾶ, ὁν, *auriculosus, auritus:* ab eod.

Ὦτε, Poët. pro ὥστε, *ceu, velut, ut.*

Ὠτεῖσχύντης, ου, ὁ, *auricularis clyster;* instrumentum quo in ὦτα ἐγχύνεται. Th. χέω, *fundo.*

Ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, *vulnus:* ab ὠτὸς *vulnero.*

Ὦτερος, vel ὁ ἕτερος, Dor. pro ἕτερος, *alter.*

Digitized by Google

Ὠτῑκός, ἡ, ὸν, *auricularis*; ab ὦς, ὠτός, τό, *auris*. Th. ὦας, idem.

Ὠτίον, τό, *auricula*; item *auris*; dim. ab eod.

Ὠτὶς, ἴδος, ἡ, *avis tarda*; Gl. quia aurita: ab eod.

Ὠτὸς, gen. sing. ab ὦς, *auris*.

Ὦτος, ου, sive ὠτὸς, οῦ, ὁ, *OTUS*, avi nycticoraci similis; ab auribus plumeis sic dicta; item Metaph. *homo futuus*. Est etiam

Ὦτος, ου, ὁ, *OTUS*, nomen propr.

Ὠτόσμητος, ου, ὁ ἢ ἡ, *auribus mutilatus*: ex ὦς, et τίμνω.

Ὠτοχλίω, ῶ, *aures obturbo loquendo*: ex ὦς, et ὄχλος, *turba*.

Ὤτρῡνον, ης, ι, imperf. vel a. 2. verbi ὀτρύνω, *incito*; fut. υνῶ, p. ὤτρυγκα, a. 1. ὤτρυνα, ας, ι.

Ὠτώεις, ώεσα, ωεν, *auritus*; *ansatus, ansas habens*: et

Ὦτων, gen. pl. ab ὦς, ὠτὸς, τό, *auris*. Th. ὦς, idem.

Ὤϋτὸς, Ion. pro ὁ αὐτός.

Ὀφὰζ, nom. propr. loci auro optimo abundantis, Jer. x. 9.

Ὄφελον, imperf. et a. 2. ὄφλον, *debui*: aß ὀφλάω, f. ὀφλήσω, p. ὠφλήκα.

Ὄφθον, plusq. p. act. verbi ὄπτομαι, *video*: f. ὄψω, p. ὄπωπα.

Ὀφὲρ, nom. propr. loci, vel regionis auriferæ.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, (et Poët. ὠφελίη, et ὠφελία) *utilitas*; *auxilium*; tanq. ab ὠφελὴς, ὲος, ὁ ἢ ἡ, *utilis*. Th. ὠφελέω.

Ὠφελεῖτε, 2. plur. ind. vel imperat. præs. verbi

ΩΦΕΛΕΩ, -ῶ, *juvo*, *prosum*: *benè de aliquo mereor*: cum acc. sæpiùs absolutè: f. ὠφελήσω, a. 1. ὠφέλησα, p. ὠφέλημαι, præs. pass. ὠφελέομαι, -οῦμαι, *juvor*, *prodest mihi*; a. 1. pass. ὠφελήθην, ης, η, *percepi commodum*: a. 1. sub. pass. ὠφεληθῶ, ῆς, ῆ, a. 1. part. pass. ὠφεληθὲις, ῆσα, ὲν, *adjutus*, α, um.

Ὠφεληθῆς, 2. sing. a. 1. sub. pass. à præced.

Ὠφέλημα, ατος, τὸ, *adjumentum*, *emolumentum*: a. 1. sing. p. pass. ejusd. verbi.

Ὤφελησα, ας, ι, a. 1. ind. act. et

Ὠφελήσαμι, ας, ι, a. 1. Æol. opt. verbi ὠφελέω.

Ὠφελήσῑμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *utilis quo juvari possumus*: ab ὠφέλησις.

Ὠφέλησις, ιος, ἡ, *utilitas*, *emolumentum*: ab ὠφελέω.

Ὠφελητέος, ᾶ, ον, *juvandus*: ab ὠφελέω.

Ὠφελίμως, ου, ὁ ἢ ἡ, *utilitatem*, *adjumentum* sive *emolumentum adferens*: ὠφέλιμον, *commodum profuturum*; ab eod.

Ὠφελίμως, adv. *utiliter*, *commodè*, *cum commodo et emolumento*: ab ὠφέλιμος.

Ὤφελον, ες, ε, *debui*; a. 2. ind. act. verbi ὀφέλω, *debeo*: usurpatur ad votum exprimendum, vel solum, vel cum εἴθε, αἴθε aut ὡς. Sic εἴθ' ὄφελον ὀλέσθαι, *utinam periissem!* εἴθ' ὄφελες ὀλέσθαι, *utinam periisses!* εἴθ' ὄφελ' ὀλέσθαι, *utinam periisset*.

Ὠφελιμέους, acc. pl. præs. part. pass. ab ὠφελέω.

Ὤφθην, ης, η, *apparui*: a. 1. ind. pass. verbi ὄπτομαι, *video*; fut. m. ὄψομαι perf. pass. ὦμμαι, ψαι, πται.

Ὤφθησαν, *visi sunt*; 3. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ὤφλει, 3. sing. imperf. ab ὀφλέω, pro ὀφλάω.

Ὠφρόνιστος, Dor. pro ὁ ἀφρόνιστος, *securus*.

Ὦχα, ας, ι, *aperui*: p. ind. act. verbi οἴγω, *aperio*; f. ξω.

Ὤχατο, Ion. pro ᾠγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. ᾤγμην, ᾤξω, ὤχτο, verbi ejusd.

Ὤχετο, *ibat*, *gradiebatur*: 3. sing. imperf. med. verbi οἴχομαι, *abeo*: f. m. οἰχήσομαι, p. pass. ᾤχημαι.

Ὤχθησαν, *ingemuerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, *indignor*; f. ήσω, a. 1. ὤχθησα, ας, ι.

Ὠχόμεθ, pro ᾠχόμεθα, *ibamus*: 1. pl. imperf. m. verbi οἴχομαι, *eo*; fut. m. οἰχήσομαι.

Ὤχρα, ας, ἡ, *OCHRA*: Anglicè OCHRE. Th. ὠχρός.

Ὠχραίνω, *pallidum reddo*: et

Ὠχράω, -ῶ, *palleo*; *pallesco*: et

Ὠχρία, ας, ἡ, *pallor*: qualitas ὠχρῶ: ab ὠχρός.

Ὠχρίασις, ιος, ἡ, *pallor*: ab

Ὠχριάω, -ῶ, *palleo*, *pallesco*: ab ὠχρός.

Ὠχρώδης, ες, *pallidus*: ex seq. et εἶδος.

Ὠχρόλευκος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ex luteo candicans*, seu *in pallido candidus*: ex ὠχρὸς et λευκὸς, *albus*.

ΩΧΡΟΣ, ᾱ, ὸν, *pallidus*.

Ὠχρος, ου, ὁ, *pallor*, *palliditas*: et

Ὠχρότης, ητος, ἡ, idem. Th. ὠχρός.

Ὠχρόω, et ὠχραίνω, *pallefacio*, *pallidum reddo*. Th. ὠχρός.

Ὠχρωμα, ατος, τὸ, *pallor*; *palliditas corpori alicui inducta*: ab ὠχρόω.

Ὤχωκα, Att. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἰχνέω, quod ab οἴχομαι, *abeo*; f. m. οἰχήσομαι, p. pass. ᾤχημαι.

Ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*; *aspectus*, *vultus*, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὠώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, *ovo similis*, *ovi speciem gerens*: ab ᾠὸν, *ovum*.

Τῷ Θεῷ δόξα.

Digitized by Google

Digitized by Google

CORNELII SCHREVELII

LEXICON

LATINO-GRÆCUM.

A, ab, *vel* abs, ἀπὸ, *cum gen. ut et* παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, is vel ἐξ.
A puero, ἐκ παιδίου, ἐκ παιδός.
A secretis, *ei* ἀπὸ τῶν ἀπορρήτων.
Ab aliquo stare, μετὰ τινὸς εἶναι, σὺν τινὶ εἶναι.
Ab epistolis, *ei* ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
A *vel* Ab, *sequente* usque, ἀπὸ *sequente* μέχρι, *vel* ἄχρι, *vel* ἕως, *cum genit.*
Ab hoc tempore, ἐξίστι τοῦ, ἀπὸ τούτε, ἐκ τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν.
Ab ineunte adolescentiâ, ἐκ νέας, ἐκ νέου, ἐκ νεότητος, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
Ab initio, κατ' ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poët.
Ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.
Ab intestato, *id est*, sine testamento, ἀδιάθετος, μὴ διαθεμένου.
Abacium, ἄβακιον.
Abactus, a, um, ἀπελαυνθείς.
Abaculus, ἄβακιον, ψηφίδιον, τραπεζίζον.
Abacus, ἄβαξ, ἄβακος.
Abalienatio, ἀπαλλοτρίωσις.
Abalienatus, ἀπαλλοτριωμένος.
Abalieno, ἀπαλλοτριῶ, -ῶ.
Abalienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.
Abamita, ἡ Θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, Θεία τοῦ πρεσβύτερα, ἀνεψιδῆς.
Abarceo, ἀπεκωλύω.
Abavia, ἀπαππάππη.
Abavunculus, ὁ Θεῖος τοῦ πρεσβύτερα, ἀνέψιος, ὁ Θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.
Abavus, ἀπέππαππος, ἐπέππαππος, πρόγονος.
Abax, ἄβαξ.
Abbas, κοινοδιάρχης, ἀρχιμανδρίτης.
Abbatia, ἀββάτεια, κοινόβιον.
Abbatissa, ἀρχιμανδρίτις.
Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω, *cum acc.* ἀπομηφαλαίω, -ῶ.
Abdicare magistratu se, ἀπίστασθαι τῆς ἀρχῆς· ἀπιστῶ, *vel* ἐξίστασθαι *vel* ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν· ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς.
Abdicatio, ἀποκήρυξις, ἀπόβλησις.
Abdico, as, ἀποδοκιμάζω, ἀποκηρύττω, ἀποκαίομαι.
Abdico, is, *id est*, repudio, recuso, ἀπαγορεύω, παραιτέομαι, -ῶ, ἀποτίθημαι, ἀνατίθημαι, (ἀπάτωρ τὸν υἱόν.)
Abditè, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα.
Abditum, κρύφιος τόπος, κρύπτον.
Abditus, κρυπτὸς, ἀπόκρυφος, ἐνδέμυχος, μύχιος, μυχαῖος, ἀπόρρητος.
Abdo, is, ere, κρύπτω τινά τι, ἀποκρύπτω, καταδύνω.
Abdomen, ἐντερόκοιλον, ἔντερον.
Abdor, κρύπτομαι.
Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι.
Abductus, ἀπαγόμενος.
Abedo, καταισθία, ἀποτρώγω.
Abeo, ἀπέρχομαι, ἀπέρχομαι, οἴχομαι εἰς Θεάτρου.
Aberceo, ἀπάγω σί τινος.
Aberratio, ἀποπλάνησις, ἁμάρτημα, ἀπόπτωσις.
Aberro, ἁμαρτάνω, ἁμαρτάνω, παραμαρτάνω, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, aberro à viâ, ἀναρτάομαι, ἀποσυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποφάλλομαι, ἀποπλανάομαι, *cum gen.*
Aberro paulum, παραλιστάινω.
Aberrunco, ἐκζοτανίζω.
Abesse *et* Abfore, ἀπέεσθαι. Parum abesse, μικροῦ δεῖν· multum abesse, πολλοῦ δεῖν.
Abgrego, ἀφορίζω.
Abhinc, ἤδη, ἀπὸ τοῦδε, ἐντεῦθεν, ἐκβίβη.
Abhorreo, μισάπτομαί τι, ἀπαλλάττομαι, ἀποτροπιάζομαι, δυσχεραίνω.
Abi, ἄπει, ἄπιθι, ἄφιστι, Poët.
Abi in malam rem, φθάρε, ἀπόλλυ, ἄπαγ' ἐς πανωρίαν, ἴθ' ἐς πορόπας.
Abjectè, ἀπερριμένως.
Abjectio, ἀποβολὴ, ἀπόῤῥιψις, ταπείνωσις.
Abjecto, ἀποῤῥίπτω.
Abjectus, ἀπόῤῥιπτος, καταβεβλημένος, ἄτιμος, ἀνάρθμος, ταπεινὸς, ἀδόκιμος, ἀσύφελος, ἀπόβλητος.
Abiegnus, ἐλάτινος, ἐλάτινος.
Abies, ἐλάτη.
Abietarius, τέκτων ξυλικὸς.
Abigeatus, ἀπελασία.
Abigeus, ἀπελάτης.
Abigo, σοβέω, -ῶ, ἀπελαύνω, περιελαύνω τινὰ, ἀπάγω, διΐστημι, ἐξέλλω.
Abjicio, ἀποῤῥίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παρωθέω, -ῶ, πρόϊημι, *cum acc.*
Abiit, *pro* mortuus est, ἀνοίχεται, οἴχεται, οἰχώκει.
Abitio, Abitus, ἀπέλευσις, περιχώρησις, ἀπαλλαγὴ, ἀποδημίωσις, χώρησις.
Abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.
Abjugo, *id est*, à jugo removeo, ἀποζεύγνυμι.
Abjungo, ἀποζευγνύω, ἀποζεύξομαι, ἀποχωρίζω, ἀπαμάω, ἀποζεύξομαι, μετάγω.
Abjuratio, ἀπωμοσία, ἐξωμοσία.
Abjuratum, ἐξωμοσίς.
Abjuro, διωμνύω τι, ἀπομόω, ἀπόμνυμι, ἀπομνύω, ἐξόμνυμι, *cum acc.* ἀποβάλλω τι δι' ὅρκου.
Ablactatus, ἀπογαλακτισμένος.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω.
Ablaqueatio, ῥιζοτομία.
Ablaqueo, ῥιζοτομέω, -ῶ, περικαιῶ, γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας.
Ablatus, ἀφηρημένος.
Ablectæ ædes, οἶκος κεκαρμένος, κεκαλλωπισμένος.
Ablegatio, ἀπόπεμψις, ἀποστολή.
Ablegatus, ἀπόπεμπτος, ἀπόλελυτος.
Ablego, ἀποστέλλω τινα, ἀποστέλλω, διαπέμπομαι τὴν ἱκετηρίαν.
Abligurio, καταλιχνεύω, ἐκλείχω, διαλαφύσσω, καταγεύω, ἀναισιμόω, -ῶ, κιχλίζω.
Abloco, ἐκμισθῶ.

Abludo, ἀστῷδω, ἀσκανδάζομαι.
Abluendus, πλυντέος.
Abluo, ἀποίσσω, πλύζω, πλύνω, ἀπολούω, ἀποπλύνω, ἰκπλύνω, ἰκπλύζω.
Ablutio, ἴκνιψις, ἀπόνιμμα.
Ablutus, λιλασμένος.
Abluvium, καταπλυσμός.
Abmatertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abnato, ἀποπήχομαι, ἰκπήχομαι.
Abneco, ἀποκτόνω, νικῶω, -ῶ.
Abnegatio, ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, -οῦμαι, ἴξαρνος εἰμὶ.
Abnepos, ἀπιγόνος.
Abneptis, ἀπιγόνη.
Abnocto, ἀπονυκτερεύω.
Abnodo, διεμοὺς ἰπλόω.
Abnormis, ἄμετρος.
Abnuo *et* Abnuto, ἀνανεύω τοῦτο, ἀποπύω, ἀπίτω, ἀρνέομαι, -οῦμαι.
Abolendus, ἰξαιρετέος.
Aboleo, ἀφανίζω, ἰξαλείφω, ἀπυρόω, -ῶ, ἀμαυρόω, -ῶ, ἀπολίω.
Abolere leges, ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, λύειν *vel* καταλύειν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι *vel* ἀποχειροτονῖν *vel* ἀποδοκιμάζειν νόμον.
Abolitio, ἀφανισμὸς, ἀφάνισος.
Abolitus, ἀφανισθεὶς, ἰξαλειφθείς.
Abominabilis *et* Abominandus, βδιλυκτὸς, βδιλυρὸς, μυσαρὸς, μυσὸς, ἀπόστυκτος.
Abominatio, βδίλυγμα, μίασμα, ναυσία, μῦσος, στρογχυσμός.
Abominor, βδιλύττομαί τι, μυσάττομαι, ἀφυίομαι, -ῦμαι, στρογχύζω.
Aborior, ἀπογίνομαι· *vel* Abortio, ἀμβλισκάνω, ἀμβλίσκω *et* ἀμβλόω, ἰξαμβλόω, ἰξαμβλώσκω, ἰκτίρώσκω, ἀποκυίσκομαι.
Abortire facio, ἀμβλίσκω.
Abortivus, a, um, ἀγίνιθλος, ἰκζόλιμος, ἰκστρωματικὸς.
Abortivus partus, ἀμβλωθρίδιον.
Abortus, Abortio, ἰκστρωμὸς, ἔκστρωμα, ἰξάμβλωσις, ἰξάμβλωμα, ἄμβλωσις.
Abrado, ἀπεξύω, ἀπεξυράω, ἀποκναίω.
Abrasus, ἀπέξυστος.
Abreptus, ἀναρπαζόμενος, ἀφαρπαζόμενος.
Abripio, ἀναρπάζω *vel* ἀφαρπάζω τινα, ἑλκύω, -ῶ.
Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρώγω, ἀποκείρω.
Abrogare leges, ἀποχειροτονῖν νόμους.
Abrogatio, ἀποψήφισις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀποχειροτονία.
Abrogo, ἀποκυρόω, ἀκυρόω, ἀναιρέω, ἀποδοκιμάζω, ἀποκαλέω, ἄκυρον ποιέω, -ῶ, διαγράφω, μίλαγράφω.
Abrotonum, ἀβρότονον.
Abrumpere vitam, ἀποῤῥῆξαι τὸν βίον.
Abrumpo, ἀποῤῥήγνυμι.
Abruptè, ἀποτόμως.
Abruptio, ἀποῤῥῆξις, ἀποτομή.
Abruptum, ἀπότμημον, ἀποῤῥῶξ τόπος.
Abruptus, ἀπότομος, ἀποτμὸξ, ἀποῤῥώξ.
Abscedo, ἀποστέλφω, ἀπῆμι ἀπό τινος, ἀφίστημί τινος, ἰξαναχωρέω, -ῶ.
Abscessio *vel* Abscessus, ἀπόστημα, ἀπόστασις.
Abscido *vel* Abscindo, ἀποτέμνω τι, ἀποπόπτω, ἰκπόπτω, δρύπτω, ἀναπείρω.
Abscissus, ἀποκοπὸς, ἀποκεκομμένος.
Absconditè, κρύφα, κρυφῆ.
Absconditus, κρυβδὴς, ἀποκεκρυμμένος. Non absconditus, ἀναπαλάμυστος, ἀποπίλητος.
Abscondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι, ἰγκρυφιάζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω.
Abseonsio, ἀπόκρυψις.
Absens, ἀπὼν, -όντος, ἄδημος, ἀποδημίων.
Absentia, ἀπουσία.
Absentio, *idem quod* dissentio, διαφωνέω, -ῶ.
Absento, ἀπῶμαι.
Absilio, ἀποπηδάω, -ῶ.
Absimilis, ἀνόμοιος, ἀφόμοιος, ἀπεικὼς.
Absinthium, ἄψινθιον.
Absinthium marinum, σίριφον, σιρίφιον.
Absisto, ἀφίσταμι *vel* ἀποστατέω, -ῶ, τινὸς διαλύω.
Absoleo, *id est*, ab usu recedo, ἀπεχαιῶμαι.
Absoletum, ἀπεχαιωμένον, παρηλλαγμένον.
Absolvere, *pro* perficere, ἀποτελεῖν τι, ἀπεργάζεσθαι, διαπράττειν, τελείου, κατασκευάζεσθαι·
Absolvere creditorem, *id est*, et satisfacere. διαλύειν τὰ χρέα, ἀπαλλάττειν.
Absolvo, ἀπολύω τινὰ, ἀποχυνόω τῷ ὑγιλήματος, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.
Absolutè, *id est*, perfectè, τελείως, ἁπλῶς, ἐντελῶς.
Absolutio, ἀπόλυσις, λύσις, ab iniqua fama, τῆς βλασφημίας.
Absolutorius, ἀπολυτικός.
Absolutus, ἀπόλυτος, ἀπλοῦς, ἄφατος, ἄπυτος.
Absolutus, *id est*, perfectus, ἀποτελεσθεὶς, ἀποτελὴς, τέλειος, εὐτρεπὴς, ἐντελής.
Absolutus omnibus partibus, ἀπαρτισθεὶς, κατὰ πάντα τέλειος.
Absono, ἀπῳδῶ.
Absonus, ἀπηχὴς, ἀπῳδὸς, ἄβρυθμος, παραπηχὴς *et* παπάηχος, παρασκλὴς, ἰμμελής.
Absorbeo, καταπίνω, ἀπομάττω, ῥοφέω, *et* ἀπορροφέω, -ῶ, λαφύσσω.
Absorbitio, ῥόφημα, ῥόφησις.
Absorptum, καταπολὶν, συμφορὰ.
Absque, ἴξω, *cum gen.* ἄνευ *et* χωρὶς, δίχα.
Abs re, ἴξω λόγου, ἀπὸ *vel* ἴξω τρίπου, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ σκοποῦ. *Vide* A.
Abstemius, ἄοινος, ἄγευστος, ἀζρόμιος.
Abstergendi vim habens, σμηκτικὸς, ῥυπτικός.
Abstergere calumnias, ἀπολύσασθαι διαβολάς.
Abstergo *et* Abstergeo, ἀμυσσάω *et* ἀπομύσσω, ἀποψάω, ἀποτρίβω, ἀπομορύσσω, *et* -μι, ἀπομάττω, ἀπαμάττομαι, σμῶ, ἰκτμάω *et* ἰκτμήσσω, ῥύπτω.
Absterreo, ἀποτρέπω τινὰ, ἰκφοβίζω, -ῶ, ἀποτρίπω.
Abstersio, ἀπόμαξις, ἴκμαξις.
Abstineo, ἀπαλλάττομαι *et* ἀπέχομαί τινος, ἀπίσχω, ἀφίστημι, ἀφίσταμαι.
Abstinens, ἀποχὸς, ἰγκρατὴς, ἀποτὸς.
Abstinentèr, ἰγκρατῶς.
Abstinentia, ἀπόσχισις, ἰγκράτεια.
Abstò, ἀφίσταμαι.
Abstractum, τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, τὶ ἀποκεχαιρισμένον.
Abstractus, ἀφαιρετὸς, ἀποκεχαιρισμένος.
Abstrahò, ἀποχωρίζω, διαστέλλω, -ῶ, ἀπάγω, χωρίζω ἀπὸ, ἀφέλκω.
Abstringo, ἀπολύω.
Abstrudo, ἀπωθέω, -ῶ, ἀποκρύπτω.
Abstrusus, ἀπόκρυφος, κρυβδὴς, ἀποκεχωρισμένος.
Absit, ὁ γὰρ θὲ, μὴ γένοιτο, μὴ θέτα, μὴ συμβαίνῃ.
Absum, ἄπειμι, ἀπολείπω, ἀπόδεω.
Absumedo, ἀπέλαμπω, δαπάνω.
Absumo, δαπανῶ, ἀποδαπανῶ, ἀποτρύω, ἀναλίσκω, διαφθείρω, κατίδω.
Absurdè, ἀτόπως.
Absurditas, *et* Absurdum, ἄτοπον, ἀτοπία, ἄπρεπον, ἀλλόκοτον, ἀμαθὲς.
Absurdus, ἄλογος, ἄτοπος, ἀλόγιστος, ἀλόγυστος.
Abterminatus, ἀφωρισθὲς, ἰξωρισμένος.
Abundans, ὕπερος, λαβρὸς, δυψιλὴς, ἄφθονος, πιμπλάμενος, πιούσιος.
Abundanter *et* Abundè, ἰξαπίνης, ἀφθόνως, διαπρῶ, διαπρὸς, ὑπερῶς, ἄδην, ὑπέρως, πιμπλάμενος, ἐν πιμπλάμει, δυψιλῶς.
Abundantia, ὑπερία, τέθηλα, πρισμός, ἐλβοσύνη, δυψιλία, ἀφθονία, φορὰ, πιμπλάμι.
Abundatio, πλημμυρὶς, καταπλημμὶς, ἰκπίλνωσις, χύσις.
Abundo, τέθηλα *et* -αμαι· ὑπερ-

-ῶ, περισσεύω τινος, γίμω, δαψιλεύομαι, ἐκπυμαίνω.
Abvolo, ἀφίστημι, vel ἀφίσταμαι.
Abusivè, καταχρηστικῶς.
Abusivus, καταχρηστικὸς, ἄχρηστος.
Abusus, κατάχρησις, ἀπόχρησις.
Abusus sum, καταχράομαι, -χρῶμαί τινι, ἀπολαύω, -χράομαι τινι κακῶς vel ἀπαρεσκόλως, παραπαταχράομαι.
Abyssus, ἄβυσσος.
Ac, ἠ, ἤ.
Acacia, ἀκακία.
Academia, ἀκαδημία.
Acatium, ἀκάτιον.
Accanto, προσᾴδω.
Accedere sententiæ, συγκατατίθεσθαί τινι.
Accidit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις.
Accedo, προσβαίνω τινι, παραγίνομαι, προσίεχομαί τινι, ἀφικνέομαι, ἀναφικνέομαι, πρόειμι, μίσγομαι, συνηγγίζω.
Acceleratio, ἔπιξις, ταχύα, σπουδή.
Accelero, σπεύδω, ἐπισπεύδω, ἐγκείω, -ῶ, καταστεύδω.
Accendo, ἀναπαίω τι, ἅπτω, ἀνάπτω, διαπυρόω, παίω, πίμπρημι, καπνίπρημι.
Accendo rursùs, ἀναφλῶ, ἀναύω.
Accensus, ἡμμένος, ἀστέμμενος, Σαλούμενος, ἕξαστος, ἐνημμένος, ἐφημμένος, πεφυρμένος, πεφορμένος.
Accentus, προσῳδία.
Acceptio, λῆψις, πρόσληψις.
Accepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ὑποδέχομαι.
Acceptum habeo, χαίρω τινι, vel ἐπί τινι.
Acceptum fero, προσλογίζομαι, ἀναπίθημί σοι τοῦτο, ἀφίω, ἀπογράφω.
Acceptus, δεκτὸς, χαριὸς, ἀσμενὴς, καταθύμιος, εὐπρόσδεκτος, προσληφθής.
Accersitor, ὁ πλάστης, πλάστης.
Accersitus, a, um, προσκεκλημένος, μεταπεμπτός.
Accerso, καταπαλίω, -ῶ, μεταπαλίω, -ῶ, μεταπέμπω, προσπέμπω τινα.
Accerso aliquem crimine conjurationis, ἐπιπαλίω τὴν συνωμοσίαν τινι.
Accessio, ἐπιδοχὴ, πρόσθεσις, προσθήκη, ἐπίκτησις, αὔξησις.
Accessu difficilis, δυσίμβολος, δυσιμβόλητος.
Accessu facilis, εὐπρόσοδος, εὐπρόσιτος.
Accessus, ἄφιξις, ἐμβολὴ, ἐπίλυσις, πρόσοδος.
Accidens, σύμπτωμα, συμβεβηκός.
Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδέχεται, συμπίπτει, καθήκει, et activè πάσχω.
Acc'ldo, συμπίπτω, προσυγχάνω.
Accido, πτερικόπτω, ἐκτρύχω.
Accieo, μεταπέμπω τινα, ἐπικαλέομαι, -ῶμαι, προσπέμπω.
Accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διασταυόζω, ἑτοιμάζω.
Accino, προσᾴδω vel παραψάλλω τινι, παῳδέω, -ῶ.
Accio, προσκαλέω, -ῶ, vel μεταπαλέω, -ῶ ἑπτα.
Accipio, λαμβάνω, προσλαμβάνω, παραλαμβάνω, δίχομαι et ἀποδίχομαι et προσδίχομαί τι, ἀναιρέω, -ῶ, νομίζομαί τι παρά τινος.
Accipiter, ἱέραξ, ἴρηξ, κίρκαξ, ἀστερίας.
Accipitrarius, ἱερακοτρόφος.
Acclino, id est, simulo, ἐπαίζω.
Accitus, a, um, προσκεκλημένος, μεταπεμπτός.
Accitus, ûs, ui, μετάκλησις, πρόσκλησις, πρόσπεμψις.
Acclamatio, ἐπιφωνὴ, ἐπιφώνημα, ἐπόρημα, ἐπιφάνησις.
Acclamito, προσφωνέω, -ῶ, ἐπαναβοάω, -ῶ.
Acclamo, ἐπιφέζω, ἐπαναβοάω, -ῶ, ἐπιφωνέω, -ῶ, ἐπιάχω, ἐπιφημίζω, -ῶ.
Acclinis et Acclinus, ἐπικλινὴς, προσκλινής.
Acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
Acclivis et Acclivus, ἀμφίκρυνος, ἀνωφερὴς, ἀνάντης, ἐπάντης, παρόντης, προσάντης.
Acclivitas, ἀνωφέρεια.
Accola, πάροικος, πρόσοικος, περίοικος.
Accolo, παροικέω, -ῶ, et προσοικέω, -ῶ, τινι.
Accommodatè, ἐπιτηδείως, ἐπαινῶς, ἐυστικῶς.
Accommodatio, ἐπιτηδειότης, ἁρμογὴ, προσοικείωσις.
Accommodatus et Accommodus, ἐπίτηδειος, ἐπαινὸς, ἐυσίβλης, οἰκεῖος, ἁρμόδιος, ἁρμόττων τινι.
Accommodo, ἁρμόζω vel ἁρμόττω τινί τι, προσαρμόζω vel ἁρμόττω τινί τι, προσοικείω, -ῶ, συμβιβάζω, περιτίθημι, προσχωρέω, -ῶ.
Accredo, ἐπιπείθομαι.
Accrementum et Accretio, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Accresco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.
Accubatio et Accubitus, ἀνάπλισις, κατάκλισις, λοχεία.
Accubitorium, ἀνακλιντήριον.
Accubo et Accumbo, παράκειμαί τινι, κατακλίνω, παραπατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι, ἀνατίθεμαι τῇ γῇ vel ἐπὶ τῆς γῆς.
Accudo, κόπτω, τυπίω, -ῶ.
Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀνατίθεμαι.
Accumulatè, σωρηδὸν, πυπιῶς.
Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνάθροισμα, πῆσις.
Accumulatus, πηδὸς, πεπρησμένος.
Accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω, cum acc. συμφορέω, -ῶ, πήω, et πάω.
Accuratè, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιταρῶς, et λιταρέως, περιέργως.
Accuratè persequi, ἀκριβολογεῖσθαί τι et ὑπέρ τινος, et περί τινος.
Accuratio, ἐπιμέλεια.
Accuratus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, λιταρὴς, et pass. ἐπιμέλητός.
Accuro, ἐπιμελῶμαι, ἐξακριβόω, -ῶ.
Accurro, ἐπισπέχω, προσπέχω, ἐπιθέω.
Accursus, προσδρόμημα.
Accusabilis, αἰτιατὸς, ἐλεγκτὸς, ἐπίμεμπτος.
Accusare falsò, συκοφαντεῖν τινα, ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνου, vel τινὸς φόνου, de cæde aliquem.
Accusari, δίκην ἔχειν, πρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐξ αἰτίᾳ εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γραφέσθαι, ἐπὶ πρίσει παραδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.
Accusatio, ἔγκλημα, κατηγορία, αἰτίασις, γραφή.
Accusatio, id est, conquestio, κατάμεμψις, λαλῆ, μύνη, ὑπαίτιον.
Accusator, κατήγορος, διώκων, πρίνων, γραφόμενος, εὐθύνων, τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.
Accusatoriè, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
Accusatorius, ἐπιμεμπτικὸς, κατηγορικὸς.
Accusatus, ἐγκληθὲις, πεπριμένος, ὑπομένας αἰτίαν.
Accuso, αἰτιάομαι, -ῶμαί σε τούτου, κατηγορέω, -ῶ τινὰ φόνου et τινὸς φόνου, ἐγκαλέω, -ῶ, ἐπαιτιάομαι, -ῶμαι, μεμφομαι, διαγράφω τινα αἰτίαν, ἐπιφέρω vel ἐπάγω, διακτήριόν τινι καθίζω, ἐπενέγκω γραφὴν πρός τινα, ἐν αἰτίᾳ τιθέμαι, -ῶμαί τινα, δι' αἰτίας ἔχω, ἰδείκνυμαί τινα.
Acedia, id est, incuria, ἀκηδία.
Aceo, id est, acidus sum, ὀξίζω, ὀξύνω.
Aceratus, id est, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acer eris, arbor, σφενδαμνος, ἡ.
Acer, acris, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρυτος.
Acerbè, πικρῶς, τρυφερῶς, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχίως.
Acerbitas, πόνος, πικρία, ὀξύτης, τρυφότης.
Acerbo, id est, acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
Acerbum, ἐμφάκιον.
Acerbus, πικρὸς, σφοδρὸς, ἀηδὴς, τρυφερὸς.
Acero, id est, paleis perfundo, ἀχυρόω, -ῶ.
Acerosus, id est, paleis plenus ἀχυρώδης.
Acerra, θυμιατήριον.
Acerrimus visus, ὀξυτάτη ὄψις.

Acerrimus visu, ὀξυωπέστατος, ὀξυδερκέστατος.
Acervatio, σώρευσις.
Acervatim, σωρηδόν, ἀθρόως.
Acervo, as, σωρεύω.
Acervus, σωρός, ὄγκος, Θήκη, Θὶς et Θῖς, ὁ ἠ ὴ.
Acesco, ἐξύνομαι et ὀξύνω, ἐξίζω, παροξύνω.
Acetabulum, ἐξύβαφος, ἰμβάφιον, ποτύλη.
Acetarium vas, ἄξις, -ίδος, ἐξύβαφος.
Acetum, ὄξος, -εος, τὸ· ἐξάλμη.
Achates, gemmæ nomen, ἀχάτης.
Acheron, fluvius infernalis, Ἀχέρων.
Achetæ, id est, cicadæ, ἀχέται.
Achilus, id est, pabulo destitutus, ἄχιλος.
Achillea, herbæ nomen, ἀχίλλειον, χιλιόφυλλον.
Acicula, ἀκιδάριον, βιλόνη, στιρόν, βαφίδιον ὑφαντήριον et ὑφάντριον.
Aciditas, ἐξύτης, τρυφιότης.
Acidulus, ὑπαξὺς, ἐξύδιος.
Acidum reddo, ἐξύνω.
Acidus, ἐξύς, εῖα, ὺ· ἐξίος, ἀ.
Aciem instruere, παρατάττειν, ἱστάναι, παρατάσειν δύναμιν· παράταξιν ποιεῖν.
Acies falcis et gladii, ἄκη, ἀκίς, αἰχμὴ, ἀκμὴ, ἀκωκὴ, ἐξύτης, ἀκόνη.
Acies exercitûs, παράταξις, στῖφος, τάγμα.
Acies oculorum, γλήνη, βλίμμα, κόρη, ὀξυδερκίς.
Acinosus, ῥαγώδης.
Acinus, et Acinum, βάξ, γος, ὁ ἠ· ῥάξ, συφάν.
Acipenser, piscis, ἴλλωψ, ὀνίσκος.
Acoluthus, id est, servus, ἀκόλουθος.
Acone, id est, cos, ἀκονὴ.
Aconitum, herbæ genus, ἀκόνιτον.
Acontia, id est, jacula, ἀκόντια.
Acontiæ, serpentum genera, ἀκοντίαι.
Acor, ἐξύτης, τρυφιότης.
Acorna, planta quædam, ἄκορνα.
Acquiesco, τίγω, ἡφυχάζω, ἀρίσκομαι, ἀναπαύομαι, ἱσταναύομαι, ἀρεῦμαι, ἱστιλίνομαι.
Acquiesco rebus, συμβίβρωμαι τοῖς παροῦσι, τίθρυπτον, ἀρεῦμαι τοῖσδε, ὐφαιρεῦμαι τούτοις, ἱμμένω τοῖς καθεστῶσι, μένω ἐν τούτῳ, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, ἀρίσκομαι et ἀγαπάω, -ῶ, et συγχωρίω, -ῶ, cum dat.
Acquiro, ἀντίκτομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κτάομαι, προσκτάομαι, στιρίσκομαι -ῦμαι, προστρίζομαι, στιρίσσω τινα.
Acredula, id est, luscinia, ἀηδὼν, ἀηδὼ, φιλομήλη.
Acrimonia, ἐξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, τρυφιότης, πικρία.
Acris, acre, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρυτος.
Acris iræ, ὀξύθυμος, ὀξυθυμίας, ὁ.
Acritèr, πικρῶς, ὀξίως, δριμὺ, δριμέως, σφόδρα, ἐντόνως.
Acritudo, πικρία, ὀξύτης, δριμότης, σφοδρότης, τρυφιότης.
Acrodrua, id est, lignosum putamen habentia, ἀκρόδρυα.
Acrostichis, ἀκροστιχίς.
Acta, æ, id est, littus, ἀκτή.
Acta, orum, πράξεις.
Actio et Actus, πρᾶξις, ἐνέργεια, δρᾶσις.
Actio, id est, accusatio, κατηγορία, ἔγκλημα, αἰτία.
Actionem intendere, ἀγωνίσθαι, δίκην ἰσάγειν, λαχεῖν δίκην τινὶ τῆς κατηγορίας, injuriarum.
Actito, ἐνεργῶ, -ῶ, πραγματεύομαι.
Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, δραστικὸς, δραστήριος, ἐνεργὸς, πρακτικός.
Actor, ποιητὴς, πράττων, δρατὴς et δρατός.
Actor, id est, accusator, κατήγορος, διώκων.
Actor, id est, patronus, συνήγορος.
Actor, id est, histrio, ὑποκριτής.
Actuarium, id est, oneraria navis, ὁλκὰς, -άδος, ἡ.
Actuarius, id est, actorum scriba, γραφεὺς.
Actuarius, id est, facilis, εὐαγὴς.
Actum est, id est, periit, στίφραται, ὄλχισαι.
Actuosè, μογιρῶς, δραστικῶς.
Actuosus, φιλόεργος, ἐρῶδες, πρακτικὸς.
Actus, a, um, πεπραγμένος, πρακτός. In ipso actu, ἐν αὐτοφώρῳ.
Actutùm, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Acuens visum, ὀξυώπης, ὁ ἠ ὠ.
Aculeatus, ἀκανθώδης, ἐγκεντρος. κεντρωτός.
Aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλιπεῖν τοῖς ἀκροωμένοις.
Aculeus, κέντρον, ἄκανθα, ἐγκεν[illegible]ρὶς, παρφὶς, ὄγκος, ἦλος.
Acumen, δεινότης, ὀξύτης.
Acumen auditûs, ὀξυηκοΐα.
Acumen ingenii, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Acuminatus, κεντρώτης, ὀξυτενής.
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, Θήγω, Θηγάνω, ἀκονάω.
Acupictores, σελινάριοι, φρυγίονες, οἱ ζωτῶν ἐργάται.
Acu-pictus, κιτὼς, σελήνιτος.
Acu-pingere, βιλόνας ποικίλλειν.
Acus, eris, ἄχυρον, ἄθης, σεῦδαλον.
Acus, ûs, ἀκίσκη, βιλόνη, βαφὶς.
Acutè, ὀξὺ, ὀξίως, λιγέως.
Acutè vociferans, ὀξυβόας, ὁ ἠ ὰ.
Acutè videns, ὀξυδερκὴς, ὁ ἠ ὰ· ὀξυωπίας et ὀξυώπης, ὁ.
Ad, πρὸς, πρὸ, ἐς et ἰς, cum acc. κατὰ, et Att. ὡς.
Adactio, βίασις, ἐπαγωγή.
Adactus, ἐπανὼς, βιαστὸς, ἀναγκαῖος, ἀναγκαστός.
Ad amussim, ἀκριβῶς, κανὼν ἀκρίβωσαι, πρὸς τάλμαν.
Adæquatio, ἐπίσωσις, παρίσωσις.
Adædifico, προσοικοδομέω, -ῶ.
Adæquè, ἰσίως.
Adæquo, ἀνσόω, -ῶ, ἐξισόω, -ῶ, ἀναρτίζω, ἀστυθμῶ, ὁμαλίζω.
Adæro, ἐξαργυρόω, -ῶ.
Adæstuo, ὑπερζέω, ἐπιπροσαίνω, προσκυμαίνω, cum dat.
Adaggero, ἐπιπροσθρίζω.
Adagium, et Adagio, παροιμία, ἔπος, λόγος.
Adagillo, ἀναδέω, καταδέω, ἀνάστω, διανάττω, ἐνάπτω, παραμφάστω, ἐξάπτω, ἐμφάπτω, καθάπτω, περιπλάττω, στερέστω, προσάστω.
Adamantinus, ἀδαμάντινος.
Adamas, ἀδάμας.
Adamatorius, ἐρωτικός.
Adamo, ὑπερφιλέω, -ῶ τινα, ἀγαπάω, -ῶ.
Adaperio, ἀνοίγω, παρανοίγω, προανοίγω, ἐμφανίζω.
Adapertilis et Adapertus, ἀνεῳγμένος, ἐνάνυκτος.
Adapto, ἁρμόζω τί τινι, ἐπαρτίω, διαπήγνυμι.
Adapto, προσίζω τινι, ἐδράσω.
Adarca vel Adarces, concreta quædam salsilago, ἀδάρκη.
Adareo, καταμαραίνομαι.
Adauctus, ûs, ui, ἐπαύξησις.
Adaugeo, ἐπαύξω, αὐξάνω.
Adbibo, ἐπινέω, cum gen. vel act.
Adblandior, παραπείθω, -ῶ, ἐπαινέω, ὑπαπάλλω.
Adcorporo, σωματοποιῶ, -ῶ.
Adcresco, ἐπιγίνομαι, ἐπιφύομαι.
Addecimo, ἀποδεκάτω, -ῶ.
Addenso, πυκνόω, -ῶ.
Ad dextram, ad sinistram, ἐπὶ δεξίᾳ, ἐπ' ἀριστερᾷ.
Addico, id est, vendo, ἐπιπωλῶ, -ῶ, καταλλάττομαί τι, ἀποφέρω.
Addico, id est, pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀποφαίνω.
Addico, id est, condemno, καταδικάζω.
Addictio, id est, condemnatio, καταδίκη.
Addictus sum, ἀμφορέω, -ῶ τινι, δουλεύω, cum dat.
Addisco, id est, bene disco, προμανθάνω, προσλαμβάνω τι τῆς ἐπιστήμης.
Additamentum, ἐπίβλημα, προσθήκη, παρένθεσις.
Additio, πρόσθεσις, προσθήκη, στόμα.
Additus, a, um, πρόσθετος, προστεθειμένος.
Addo, ἐπιτίθημι vel προστίθημι τί τινι, ἐπιβάλλω τι, προσδίδωμι, συνάπτω τι πρός τι.
Addoceo, προσδιδάσκω.

Addormisco, προσκαθεύδω, -ῶμαι.
Addubitanter, διαπορητικῶς.
Addubitatio, ἀπόρησις, διαπόρησις, ὑποψία.
Addubitatus, ὕποπτος, ἀπορηθείς.
Addubito, ἀμφισβητέω, -ῶ περί τινος, διαπορέω, -ῶ, ἀμφιδιάλλω, ἀμφιβάλλω, ὑποπτεύω.
Adducere in suspicionem, ἄγειν τινα εἰς ὑποψίαν.
Adduco, ἀνάγω, διάγω, ἐάγω, παράγω, προσάγω συνάγω, ὑπάγω τι εἴς τι.
Adducor, ἀνάγομαι, προσάγομαι, cum acc. προσθέμαι, cum inf.
Adductio, ἀναγωγὴ, παραγωγὴ, προσαγωγὴ, συναγωγὴ.
Adductus, ἀναγόμενος, παραγόμενος, προσαγόμενος, συναγόμενος.
Adductus donis, ποιητὸς ὑπὸ δώρων.
Adduplico διπλόω, -ῶ, ἐπιδιπλασιάζω.
Adedo, καταφάγω.
Ademptio, ἀφαίρεσις.
Ademptus, ἀφαιρεθείς.
Adeò, id est, usque eò, ὅτου, ὅτου, οὗ, εἰς τοσοῦτον.
Adeò ut, τοσοῦτον ὥστε, cum ind. vel inf.
Adeo, id est, accedo, ἐπιβαίνω, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, ἵκομαι, ἐφοδεύω, προσπορεύομαί τινι, φοιτάω πρός τι.
Adeo, id est, adorior seu aggredior, ἐπιχειρέω, -ῶ τινι vel πρός τινα, ἅπτομαί τινος.
Adeo hæreditatem, εἰς τὰ κτήματα προεύομαι, ἰμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν, κληρονομίας, -ῶ κληρονομίας.
Adeps, στέαρ, πιμελὴ, ἐξόγγιον, ἄλοιφα -ατος, δημός.
Adeptio, ἐπιτυχία, ἐπίτευξις, ἀπόλαυσις.
Adeptus, ἐπιτυχών.
Adequito, id est, equitando propiùs accedo, προσιππάζομαι, προσεπιτρέχω, παρεπιτρέχω.
Adesdum, δεῦρ', δεῦτε, ὅδι δὴ, ὧδε νῦν.
Adespotus, id est, sine domino, ἀδέσποτος.
Adesurio, βουλιμιάω, βουλιμάω, -ῶ, βουλιμάττω.
Adeundum est, παρεπιτήδειόν ἐστι, δίκαιον παρέναι.
Adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παρέχω, κομίζω τι, παρασπιουλίζω, cum acc.
Adfringo, προσάγνυμι.
Adgannio, προσανύζομαι, cum dat.
Adhabito, παροικίω, -ῶ.
Adhæc, ἔτι δὲ, ἔτι δὲ καὶ τοῦτο, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τοῦτο, προσέτι.
Adhæreo, προσέχομαι, vel παρέχομαι, προσπολλάομαι, -ῶμαι, προσπλάττομαι, συνάπτομαι, προσεπέχομαι, omnia cum dat.
Adhæsio, προσπόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, προσπνέυμι.
Adhamo, ἀγκιστρεύω.
Adhibeo, ἀπονίμω vel διανίμω τι, προσφέρω, παραλαμβάνω.
Adhibeo curam et diligentiam, ἔχω vel ποιέω, -ῶ ἐπιμέλειάν τινος.
Adhibeo in consilium, παρακαλέω, -ῶ τι vel ἐς συμβουλὴν, παραλαμβάνω τὴν συμβουλὴν, συμβουλεύομαί τινα.
Adhibeo mentem, προσέχω νοῦν, vel προσέχω τὸν νοῦν τινι.
Adhinnio, προσχρεμετίζω.
Adhorresco, ἐπισκλέττομαι, ἐπιφρίττω.
Adhortatio, διακελευσμὸς, ἐγκέλευσμα, ἐγκέλευσις, παραίνεσις, προτροπὴ, παράκλησις, παρακέλευσμα, παρακελευσμὸς, παρακέλευσις.
Adhortator, παρακλήτωρ, προτρέπων, παραινέτης, ἐφετὴς, ἐγκελευστής.
Adhortatorius, παρακελευστικός.
Adhortor, ἀντικελεύω, -ῶ τι, προτρέπω τινα ἐς vel ἐπ' ἀρετὴν, παρακαλέω -ῶ, ἐγκελεύομαι, διακελεύομαι, παρακελεύομαί σοι τοῦτο, ἐτρύνω.
Adhuc, μέχρι τότε, μέχρι νῦν, προσέτι, ἔτι.
Adhuc hodie, ἔτι καὶ νῦν.
Adjaceo, παράκειμαι vel πρόκειμαί τινι.
Adjectio et Adjectus, ὖς, ui, ἐπίθεσις, προσβολὴ, ἐπίβλημα.
Adjectitius, ἐπίθετος, παρεμβλητικός.
Adjectus, a, um, ἐπίθετος, πρόσθετος, ἐπιβεβλημένος, προσβεβλημένος.
Adigo, id est, adduco, προσάγω, ἀνάγω, ὑπάγω.
Adigo, id est, cogo, ἀναγκάζω, βάζομαί τινα, παρίσταμαί τινα εἴς τι.
Adjicio, ἐπιβάλλω τι, προσεμβάλλω τινι, προτίθημι, παραζεύγνυμι.
Adjicio animum rei, vel ad rem, προσέχομαί τινι, ἐπέχω τινὶ τὸν γνώμην vel τὸν νοῦν.
Adjicio oculos in aliquid, ἐπέχω ὀφθαλμὸς τινι.
Adimo, παιρέω, ἀφαιρέω, -ῶ τι vel ἐξαιρέω, -ῶ τί τινος vel τινά τι, παραιρέω, -ῶ τι ἐκ τινά τι vel τινός τι.
Adimpleo, ἐμπλήρω, -ῶ, vel προσπλήρω, -ῶ τι, ἀναπλέω, -ῶ.
Adinvenio, εὑρίσκω, ἐφευρίσκω, προσευρίσκω τινί τι.
Adinventio, παρεύρεσις, ἐξεύρεσις, ἐπιτέχνησις, ἐπινόημα.
Adipalis, στεατώδης.
Adipatus et Adiposus, στεατώδης et γαστώδης, πιμελώδης.
Adipiscor, προσλαμβάνω, συγχάνω τινος, ἐπιτυγχάνω προσπτάμαι, -ῶμαι, ἀνατιθέομαι, -ῦμαι cum gen.
Aditio et Aditus, εἴσοδος, πρόσοδος, δίοδος, ἐπίβασις, ἄφιξις.
Aditu difficilis, ἀπρόσιτος, δυσπρόσοδος.
Aditu facilis, εὔφοδος, εὐπρόσιτος, εὐπρόσοδος, πρόσπλατος.
Adjudico, ἐπιδικάζω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαί τινι.
Adjungo, ἐπιζεύγνυμι.
Adjumento esse alicui, εἶναί τινι βοηθὸν, συναγωγὸν, σύνεργον, ἐπίτευκτον, ἐπιτυγχάνειν, ἐπιτυγχάνεσθαί τινι.
Adjumentum, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjunctio, ἐπίζευξις, ἐπίθεσις, πρόσθεσις.
Adjunctor, ἐπιζευκτὴρ, ἐπίθετος, προσθέτης.
Adjungo, παραζεύγνυμι, προσίθημι, προσάπτω, προσαρμόττω τινί τι, πελλάομαι, -άομαι.
Adjuratio, ἐξορκισμός.
Adjurgium, ἔρις, νᾶπος.
Adjurgo, ἐρίζω, λοιδορέω, -ῶ, ἐπιμέμφομαι.
Adjuro, ἐρωτίζω, ἐξερωτίζω, φορτίζω, τινα, ὁρκόω, -ῶ, ἐπορκόω, -ῶ, ἐπιόμνυμι, -ῶ, vel ἐπόμνυμι.
Adjuto, προσβοηθέω, -ῶ.
Adjutor et Adjutrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, ἐπίκουρος, συνεργὸς, ἀλαστὴς, ἀλιξήντης, βοηδρόμος.
Adjutorium, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία, ἀλιξητήριον.
Adjutus est, ὠφελήθη.
Adjuvamen, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjuvator et Adjuvatrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, συνεργὸς, ἀλαστὴρ.
Adjuvo, βοηθέω, -ῶ, cum dat. ἀμύνω, ὠφέλλω, ἐπικουρέω, -ῶ, ἐπωφελέω, -ῶ, συνωφελέω, -ῶ, βοηδρομέω, -ῶ.
Adjuvo te, συνάσταμαί σοι τῷ τόνῳ, συναίρομαί σοι τὸν τόνον, ὠφελέω, -ῶ τινι, συνωφελέω, -ῶ τινι.
Adlaboro, παλαιπωρέω, -ῶ.
Adlubesco, ἀρίσκομαι.
Admando, ἐπιτάττω.
Admetior, ἐπιμετρέω, -ῶ, προσμετρέω, -ῶ.
Adminiculor, ὑπερείδω, στηρίζω, ὑποστηρίζω, βοηθέω, -ῶ, χαρακίζω.
Adminiculum, χάραξ, χαράκιον, ἔρεισμα, στήριγμα, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Administer, ὑπηρέτης, διάκονος.
Administra, ὑπηρέτις.
Administratio, διοίκησις, διακονία, ὑπηρεσία, ἐγχείρησις.
Administrator, διοικητὴς, ὑπηρέτης, ἐπίτροπος.
Administro, διοικέω, -ῶ, ὑπηρετέω, -ῶ, ἀμφιλίω, -ῶ, et πατεύθυνω, cum dat. διατίθημι τὰ πρὸς τὴς

πόλεως, διὰ χαρὰν ἔχω τὴν πόλιν.
Administro malè, ἐκδιοικέω, -ῶ τινος, παραδιοικέω, -ῶ τι.
Administro sacramenta, μυστήρια διαμερίζω.
Admirabilis, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, ἰδέσθαι, ἄγαστός.
Admirabilitèr, θαυμασίως, θαυμαστῶς, ἐκπληκτῶς, ἀγαμένως.
Admirandus, θαυμασίως, θαυμαστὸς, ἰδέσθαι, ἄγαστός.
Admiratio, θαῦμα, θαυμασμὸς, θάμβος, θάλγμα, θαυμαστοποιΐα.
Admirationi sum, θαυμάζομαι κατά τι, ἐκπλήττομαι.
Admirator, θαυμαστὴς, ἀγαστὴς, θιλητής.
Admiror, θαυμάζω τινα τῆς σοφίας vel ἐπὶ σοφίᾳ, ἐκθαυμάζω, ἄγαμαι, ἐκάγαμαι, θάσσω, καταθάσσω, ἐκθάζω.
Admiscео, ἐπιμίγνυμί τινι, παραπλέκω.
Admissarium admitto, ἐχεύω.
Admissarius, *scil.* equus, ἐχευτὴς, ὀχιτὸς, ἀναβάτης, θόρις.
Admissio, ἀσδοχὴ, ἀσαγωγὴ, συγχώρησις.
Admissum, *scil.* scelus, πλημμέλεια, πλημμέλημα, ἁμαρτία.
Admissura, *scil.* equæ, ἐχεύμα, ὀχεία.
Admissus, προσδιοχθεύς.
Admistio, μῖξις, ἐπίμιξις, πρόσμιξις.
Admistus, ἐπίμικτος, πρόσμικτος.
Admitto, ἄγομαι εἰς, προσδίχομαι, *cum acc.* ἱέμαι, παρίημι, προσίημί τινα εἴς τι, προσάγω, ἐγκρίνω, ἀσφίημι.
Admitto flagitium, δεινὸν vel αἰσχρόν τι ποιέω, -ῶ, vel ἐργάζομαι, πλημμελίζω, -ῶ τι.
Admodulor, προσᾴδω, ἀντιμελίζω.
Admodùm, ἀναγκαῖ, δεινῶς, ἱκανῶς, λιαδὴ, πάνυ.
Admolior, ἐπιχειρέω, -ῶ.
Admoneo, παρακαλέω, -ῶ τινα ἐπί τι, παραινέω, -ῶ, *cum dat. vel* τίνι, -ῶν ὑπομιμνήσκω, ὑπομιμνάσκω.
Admonitio, νουθεσία, νουθέτησις, νουθέτημα, παραίνεσις, ἀνάμνησις, ὑπόμνησις.
Admonitor, παραίνεσις, νουθέτησις, ἐπιμνημονιστής.
Admonitorius, παραινετικὸς, νουθετικὸς.
Admonitus, παραινέμενος, παραινεθείς.
Admordeo, ἐπιδάκνω, καταδάκνω.
Admotio *et* Admotus, ὗς, πρόσαψις, προσθησις.
Admotus, a, um, προσπελασθείς.
Admoveo, προσίθημί τι πρός τι, παραβάλλω, *vel* προσβάλλω τί τινι, ἐφαρμόζω, προσάγω, πελάζω, προσπελάζω.
Admoveo manum, προσάγω *vel* παραβάλλω, *vel* προσβάλλω τινι τὴν χῆρα.
Admugio, ἐπιμυκάομαι, -ῶμαι.
Admurmuro, ἐπιμορμύρω, προμορμυρίζω.
Admutilo, πολοβόω, -ῶ.
Adnascor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.
Adnatatio, πρόσνηξις.
Adnato, *et* Adno, ἀπτήχομαι *vel* παραπήχομαι, *vel* προσπήχομαί τινι.
Adnavigatio, ἔπλους, ἐπίπλους.
Adnavigo, ἀνάπλέω, προσπλέω, ἐπιπλέω.
Adnecto, ἐπισυλλέγω.
Adnicto, ἐφθαλμιάω, -ῶ, ἐπιφθαλμιάω, -ῶ, ἐπιφθαλμίω, -ῶ, συμβλεμίσσω, -ττω, ἐπισυμβλεμίσσω, -ττω, ἐνδίλλω.
Adnitor, πειράομαι, -ῶμαι.
Adnixus, πεισθείς.
Adnominatio, παρονομασία, προσονομασία.
Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
Adnubilo, ζοφόω *et* ἐπιζοφόω, -ῶ.
Adnutrio, ἐπανρέφω.
Adnutritus, ἐπιθρεπτός.
Adobruo, ἐπισυγκαλύπτω, περιχοννύω.
Adoleo, θυμιάω, -ῶ, καίω, *act.* θοίω, -ῶ, κνισάω, -ῶ, καθαγίζω.
Adolescens, μάραξ, νανίας, ἀμφαίος, ἔφηβος, νίος, ἀμφῆλιξ.
Adolescentia, νεότης, ἥβη, ἐφηβία, ἐφηβότης. Ab adolescentiâ, ἐκ μαραξίου.
Adolescentior *et* Adolescenturio, νεανιεύομαι, μαραξιεύομαι, μαραξιόομαι, μαραξιόομαι, -ῦμαι.
Adolescentula, νανίς, μαραξύλιον, μαραξίσκη, παιδισκάριον.
Adolescentulus, μαράξιον, μαραξίσκος, νεανίσκος.
Adolesco, ἀνάλλω, ἐνηάζω, μαραξιόομαι, μαραξιόομαι, -ῦμαι, μαραξίζομαι, αὐξάνομαι, κυράζω.
Adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συσκιαρύπτω.
Adoptatio, υἱοθεσία, ἀποποίησις.
Adoptatitius, Adoptivus, *et* Adoptitius, ποιητὸς υἱὸς, υἱὸς θέσει, υἱοθέτητος, ἀποποίητος.
Adoptator, υἱοθετήσων, -ῶν.
Adoptio, υἱοθεσία, θέσις, ποίησις, ἀποποίησις.
Adopto, υἱοθετέω, -ῶ, ποιοῦμαι, -ῶ, νίόω, -ῶ, ἀποποιέω, -ῶ, ἐπιποιοῦμαι, -ῶ, παῖδα τίθημι, ποιέω, -ῶ, *vel* ἀποποιέω, ἐ-ῶ παῖδα, ὡς θέσει λαμβάνω.
Ador, ζέα, χόνδρος.
Adoratio, προσκύνησις, σέβας.
Adordior, ἄρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐπιχειρέω, -ῶ.
Adorior, iris, *vel* eris, ἐπίχειρέω τινι *vel* πρός τινα, ἐπιχειρέω τινι, ἐπιβάλλω, ἐμβάλλω, ἀναβάλλω, ἐρίζομαι, καπάρχω, ἀνδιδάζω.
Adornatio, διακοσμὴ, συσκευασία.
Adorno, ἐκκομπέω, -ῶ, ἐκτείνω, ἐκσκευάζω, διασκευάζω, παρασκευάζω.
Adorno convivium, συγκροτέω, -ῶ συμπόσιον.
Adoro, προσκυνέω, -ῶ τῷ Θεῷ *et* τὸν Θεὸν, προσεύχομαι.
Adorsus, ἐπιβίμενος, καταξέμενος.
Adposco, προσαιτέω, -ῶ, ἐπαξιόω, -ῶ.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adpugno, προσμάχομαι.
Ad quo, *id est*, quoad, ἕως ἄν, μέχρι ἄν.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπαξέω.
Adrasus, ἐπίξυσις.
Adrepo, προσέρπω σοι, ἐφιστάζω ἐπί τινα.
Adruo, ἀνατρέπω.
Adscisco, προσαιρέομαι, -ῦμαι μάρτυρά τι, ἀπάγομαί μοι δολίως, ἐπισπάομαι, -ῶμαι κίνδυνον.
Abscribo, προσγράφω, ἐγγράφω.
Adscriptus in tribum, προσκριθεὶς τῇ φρατρίᾳ.
Adsignifico, προσημαίνω, σημαίνω.
Adsitus, παρίμβροτος.
Adspuo, πτύω.
Adstringo, στέφω.
Adsum, ἐγγίζομαί τινι *vel* πρός τινα, πάρειμι, παραγγέλλω, πρόειμι, παραγίνομαι.
Ad summam, ὅλως, ὡς κεφαλαίῳ, κεφαλαιωδῶς.
Ad summum, τὸ μέγιστον, τὸ πλεῖστον, ὡς τὸ ἰσχατον.
Adtexto, παρακαλέω.
Advectio, ἐκαγωγὴ, ἐκοχὴ, καμὸὶ, ἀσκαμιδὴ.
Advectitius, ἐκατὸς, παρέσκτος.
Advectus, παραπορευθείς.
Adveho, ἐκάγω, ἐκοχέω, -ῶ, ἀκκομίζω, -ομαι.
Advelo, ἐκκαλύπτω.
Advena, προσήλυτος, πάροικος, ξένος, ἐπήλυτος, ἐκήλυς.
Adveneror, σεβάζομαι, προσκυνοῦμαι, -ῦμαι.
Adveniens, ἐπίδημος, ἐπιδάμιος.
Advenio, προσίερχομαι, προσέρχομαι, ἐφικνέομαι, -ῦμαι ἐπί τινα, ἐπιβαίνω, παραγίνομαι, μίσγομαι, προσελεύθω.
Adventitius, ἐπόσκιος, ἐξωτικὸς, ἐπηλὺς συμβεβηκὼς, ἐπισυμβαίνων.
Advento, προσίερχομαί τινι, ἔστημι, παρίστημαι, ἐπίερχομαι, ἀφικνοῦμαι, -ῦμαι πρός τινα.
Adventor, προσήλυτος, φλοισβίζων.
Adventus, ἐπήλυσις, ἐπιφάνεια, παρουσία, ἄφιξις, ἐπιδημία, προσέλευσις.
Adverbero, ἐπιμαστίζω, προσαπίζω.
Adverbium, ἐπίῤῥημα.
Adversa, τὰ ἐναντία.
Adversa fortuna, ἀτυχία, δυστυχία, δυσὐχημα.

Digitized by Google

Adversâ fortunâ uti, *κακῶς πράττειν, δυσχωρεῖν.*
Adversa res, *ἀτύχημα, δυσπραξία.*
Adversatio, *ἐναντιούμενος.*
Adversaria, *ἐφημερίδες.*
Adversarius, *ἐναντίος, πολέμιος, ἀνταγωνιστὴς, ἀντιστάτης, ἀντιλέγων, ὑπεναντίος, ἐναντίως.*
Adversator, *ἀντιστάτης.*
Adversitas, *ἐναντίωσις, ἐναντίωμα, ἀντίπραξις.*
Adverso flumine navigare, *ἀνὰ ποταμὸν πλέειν.*
Adversor, *ἐναντιοῦμαι, ἀντίκειμαι.*
Adversum, *ἀντυχὶς, ἐναντίον.*
Adversus *vel* Adversum, *praepositio, κατὰ cum gen. πρὸς, ἀντιπρύ.*
Adversùs *vel* Adversùm, *adverb. ἀντιπρὺ, ἐναντίον.*
Adversus, *ἀντικάμπιος.* Ex adverso, *ἀντικρὺ, κατεναντίον, πρόλαν.*
Advertere animum, *ἰθιστάναι τὴν γνώμην, διανοεῖν, προσέχειν τὸν νοῦν, ἀποκάπτειν, βάλλεσθαι ἐς νοῦν.*
Adverto, *id est,* ad aliquem locum verto, *παραστρέφω, ἐπιστρέφω.*
Advesperascit, *ἑσπερίζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέρᾳ ἐστὶν, κέκλιται ἡ ἡμέρα.*
Advigilo, *ἀγρυπνέω, -ῶ τὰς νύκτας, ἐπαγρυπνέω, -ῶ, et pro* incumbo, *seu* operam do, *προσέχω τινὶ τὸν νοῦν, σπουδάζω ᾧ ἀγωνίζομαι περί τινος.*
Adulatio, *κολακεία, Θωπεία.*
Adulator, *κόλαξ, Θῶψ, Θωπευτής.*
Adulatorius, *κολακευτικὸς, Θωπευτικός.*
Adulatrix, *κολακὶς, κολακεύτρια.*
Adulor, *κολακεύω τινὶ et τινα, Θωπεύω, περιποιοῦμαι.*
Adulter, *μοιχὸς, μάχλος, μέχλης, σίνης.*
Adultera, *μοιχαλὶς, μοιχὸς, μοιχὰς, μαχλὰς, μαχλίς.*
Adulteratus, *μοιχικὸς, πίδηλος, πλαστὸς.*
Adulterina moneta, *πίδηλον νόμισμα, ἀδόκιμον vel παρακεκομμένον vel οὐκ ἰσῶς κοπὴν vel πεπλαστευμένον νόμισμα, παράσημον ἀργύριον,*
Adulterinus, *πίδηλος, μοιχικὸς, μοίχιος, νόθος.*
Adulterium, *μοιχεία, μαχλοσύνη, πίδηλεμα.*
Adultero *vel* Adulteror, *μοιχεύω, -ομαι, μοιχάζω, κακηλεύω, κακουργέω, -ῶ, διαφθείρω τινὸς γυναῖκα.*
Adultero, *id est,* rem sinceram corrumpo, *πίδηλεύω.*
Adultero monetam, *παρακόπτω, παραχαράττω, παρασημαίνω,*
Adultus, *αὐξηθὶς, τέλειος, ἀκμαῖος.*
Adultus puer, *ἀρτίκομος.*
Adumbratim, *σκιερῶς.*
Adumbratio, *σκίασμα, σκιαγραφία, ἰκτινιασμὸς, ἀποσκίασμα, ἀποσκίημα, ὑπογραφὴ.*
Adumbratus, *ἰκτίνιος.*
Adumbro, *σκιάζω, σκιάζω, ἰκτινιάζω, κατασκιάζω.*
Aduncitas, *καμπυγότης.*
Aduncо, *id est,* aduncum feddo, *ἰκτινάμπτω.*
Aduncо naso, *γρυπὸς, ἰσίγρυπος.*
Aduncus, *κάμπυλος, γαμψὸς, ἰκτινάμπης.*
Ad unguem, *δι' ὀνύχος.*
Aduno, *ἑνόω, -ῶ.*
Advocatio, *συναγωγία, παρακλήσεις.*
Advocatus, *συνάγορος, παράκλητος, πρόσκλητος.*
Advoco, *προσκαλέω, -ῶ, et προσκαλέομαι, -οῦμαι, cum accus. ἰκτινάλλω, -ῶ, et ἰκμαι, -ῦμαι, μεταπέμπω.*
Advolatio, *vel* Advolatus, *πρόστησις, ἰκτίστησις.*
Advolo, *προσπίτνομαι, ἰκτινάω, -ῶ.*
Advolvo, *προσπυλέω.*
Advolvor genibus, *προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιπαρέω -ῶ, ἰκτιτύω, ἱμαντὸν καταβάλλω πρός τινος γούνατα.*
Advolutus genibus, *πτισὸν ἐς γόνατα.*
Advorsor, *pro* Adversor, *ἐναντιοῦμαι, -οῦμαι.*
Ad votum, *id est,* ex sententiâ, *κατὰ γνώμην.*
Adurgeo, *ἰκτινέχω.*
Aduro, *ἀποκαίω, προσκαίω, συγκαίω, προσφλέγω.*
Adusque, *μέχρι.*
Adustio, *ἀπόκαυσις, ἰκτίκαυσις, ἰκτίκαυμα.*
Adustus, *κακαυμένος.*
Ædepol, *νὴ τὸν Θεὸν, νὴ τὸν Πολυδεύκη.*
Ædes, -dis, *id est,* locus sacer, *νεὸς, τέμενος, ἐκκλησία, ἱερὸν, σηκός.*
Ædes, -ium, *id est,* domus, *οἶκος, αὐλή.*
Ædicula, *id est,* parva domus, *οἰκίδιον, σκηνοθήκη.*
Ædificatio, *οἰκοδομία, οἰκοδόμησις, οἰκοδόμημα.*
Ædificator, *οἰκοδόμος, κατασκευαστὴς, ἀρχιτέκτων.*
Ædificium, *οἰκοδομὴ, οἴκημα, δομὴ, δῶμα, ἰφίδρυμα, κατασκεύασμα, πτίσμα.*
Ædifico, *οἰκοδομέω, -ῶ, δέμω, δομέω, -ῶ.*
Ædilis, *ἀγορανόμος, ἀστυνόμος.*
Ædilitas, *ἀγορανομία, ἀστυνομία.*
Ædilitate fungor, *ἀγορανομέω, -ῶ, ἀστυνομέω, -ῶ.*
Ædilitius, *ἀγορανομικὸς, ἀστυνομικός.*
Æditimor, *νεωποιέω, -ῶ.*
Æditimus *et* Æditуus, *νεωπόρος, ζάκορος, ἱερόβλος, ἱερονόμος, νεοφύλαξ,* Att. *νεωφύλαξ.*
Æditus, *corruptè pro* editus, *id est,* altus, *ὑψηλός.*
Æger, *νοσῶν, νοσερὸς et νοσηρὸς, λυπηρὸς. νόσιμος, νοσωχθής.*
Æger animo, *δύσθυμος.*
Ægilops, *oculi vitium, et herbæ seu arboris species, αἰγίλωψ.*
Ægonomus, *id est,* caprarius, *αἰγόλος.*
Ægrè, *χαλεπῶς, δυσχερῶς, μόγις, in compositis δύς.*
Ægrè fero, *δυσκολαίνω, -ῶ, τὶ, ἀγανακτέω, -ῶ, cum dat. δυσχεραίνω, διαγανακτέω, -ῶ, δανὰ πάσχομαι, -ῦμαι, δυσχερῶς ἰνίγνω, χαλεπῶς φέρω.*
Ægresco, *ἀσθενέω, -ῶ.*
Ægrimonia, *λύπη, ἀνία.*
Ægritudo *animi,* λύπη, *νόσημα, πάθος.*
Ægrotatio *corporis,* ἀῤῥωστία, ἀῤῥώστημα, *νόσημα, πάθος.*
Ægroto, *νοσέω, -ῶ τοῖς πίθηξι, τενίβους, ἀσθενέω, -ῶ, ἀῤῥωστέω, -ῶ, πονηρῶς ἔχω.*
Ægrotus, ἄῤῥωστος, *νόσιμος, ἰματαλής.*
Ælurus, *id est,* felis, *αἴλουρος.*
Æmulatio, ζηλοτυπία, ζῆλος, *μίμησις.*
Æmulatione dignus, *ἰσάξιος pro ἰσάξιος.*
Æmulor, ζηλόω, -ῶ τι, *φθονέω, -ῶ, κοτέω, -ῶ, φιλονεικέω -ῶ πρός τινι, διαζηλοτυπέω, -ῶ.*
Æmulor, *id est,* invideo, *φθονέω, -ῶ τινος, vel ἐπί τινι.*
Æmulus, ἀντίζηλος, *φθονερὸς, ζηλότυπος, ἀντίμιμος, φιλόνεικος, ζηλωτὴς, ἀντίστιχος, ἰφάμιλλος.*
Æneus, *χάλκιος, υς, χάλκεος.*
Ænigma, *αἴνιγμα.*
Æ̈num, *pro* Ahenum, *χαλκεῖον.*
Æquabilis *et* Æqualis, *ἴσος, ὁμάλες, ἄρτιος, ἡλικιώτης, ἰσαλίγκιος, ὅμοιος.*
Æquabilitas *et* Æqualitas, *ἰσομοιρία, ἰσονομία, ἰσότης, ὁμαλότης.*
Æquævus, *ἰσόχρονος, ἡλικιώτης, ὁμῆλιξ.*
Æqualiter, *ὁμαλῶς, ἴσως, κατ' ἴσον.*
Æquamentum, *πάθμησις.*
Æquanimis, *ἰσόγνωμος, ἰσοπαθής.*
Æquanimitas, *ἰσοπάθεια, ἰσογνωμοσύνη.*
Æquanimiter, *ἰσόγνωμόνως.*
Æquator, *ἰσημεριστὴς.*
Æque, ἐξ ἴσου, *ἐγκομάλως, ἐν ἴσῳ, δικαίως.*
Æqui bonique facio, *ἰσλογίσθαι, -ῶ περί τι, ἰσγνωμοσύνη, -ῶ τινι.*
Æquidies, *ἰσημερινόν.*
Æquilatatio, *ἰσοπλασία.*
Æquilibris, *ἰσόῤῥοπος, ἰσόμοιρος.*
Æquilibrium, *ἰσοῤῥοπία, ἰσοστάσιον, ἰσάζοντα ζύγα, ἰσομοιρία.*
Æquimanus, *ἀμφιδέξιος.*
Æquinoctialis, *ἰσημερινός.*
Æquinoctium, *ἰσημερία.*

Æquiparabilis, ἰσοτενὴς, παραλλακτος, ἀνάλογος.
Æquiparatio, ἴσωσις, ἀναλογία.
Æquiparo, ἰσόω, -ῶ, ἰσίζω, παρισόω, -ῶ, ἐξισόω, -ῶ.
Æquipolleo, ἰσοδυναμέω, -ῶ, ἰσοῤῥοπέω, -ῶ.
Æquipondium, ἀντισήκωσις, σήκωμα.
Æquitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη, ἰμαλότης, ἰσοτιμία, εὐνομία.
Æquiter, ἰμαλῶς, ἐπιεικῶς, εὐγνωμόνως.
Æquivalens, ἀντίῤῥοπος, ἴσος, ἰσοκρατής.
Æquivaleo, ἰσόω, -ῶ, ἰσοδυναμέω, -ῶ.
Æquo animo ferre, ἀνεξικάκως vel μὲ ἀνατῶς vel ἀλύπως vel ἀνεπαχθῶς vel εὐσχημόνως τι φέρειν.
Æquo, as, are, ἰμαλόω, -ῶ, ἰσόω, -ῶ, ἀναλογέω, -ῶ, ἰμαλίζω, ἐξιμαλίζω.
Æquor, πέλαγος, ἅλς.
Æquoreus, ὑάλιος, πελάγιος, et πελάγιος, πελαγικός.
Æquum, ἐπιείκεια, ἐπιεικὲς, ἀρετόν.
Æquum est, ἐπιεικὲς ἐστι, πρεσῆκόν ἐστι, εἰκὸς ἐστι.
Æquus, ἐπιεικὴς, ἰμαλὸς, ἴσος, κατακτὸς, δίκαιος.
Aër, ἀὴρ, αὔρα, αἴθρα.
Æramentum, χάλκωμα, χρηματοφυλάκιον.
Æraria fabrica, χαλκευτική.
Ærarii Præfecti et Tribuni, ἀκτοδίκαι, ταμιῦχοι.
Ærarium, ταμεῖον, χαλκεῖον.
Ærarium militare, στρατιωτικὸν χρηματοφυλάκιον.
Ærarius *sive* ferrarius faber, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκοστάσης, χαλκήρεφος, χαλκοτύπος.
Ærarius, *id est*, qui ad æs pertinet, χάλκειος, υς.
Ærarius, *id est*, qui æs cogit, φορολόγος, ὑποτελής.
Ærarius homo, *id est*, debitor, ὑπόχρεως, χρεώστης.
Æratus, *id est*, ære tectus, κεχαλκευμένος, κατάχαλκος.
Ære alieno obstrictum esse, ὀφείλειν τινὶ τὸ χρέος.
Æreum vas, ἄλκιον, ἀλκεῖον, χαλκεῖον, ἀγγεῖον χάλκωμα.
Æreus, ἔγχαλκος, πάγχαλκος, χάλκεος, χαλκόστομος.
Ærificium, χάλκωμα.
Aëripes, ἀερίπους.
Æripes, *id est*, ferratus, χαλκόπους.
Aëris bonitas, εὐδία.
Aërius, ἀέριος, ἀλίβαντος.
Æro, as, χαλκόω, -ῶ.
Ærosus, χαλκώδης.
Æruginosus, ἰώδης, ἰοειδὴς.
Ærugo, λὸς χαλκοῦ, ἰοειδὲς.
Ærumna, ταλαιπωρία κακοπάθεια, ὄιζος, τὸ δεινὸ, ἀθλιότης.
Ærumnosus, ἄθλιος, ταλαίπωρος, ἀτυχὴς, ὀιζυρὸς, τάλας, πολύστονος, ἀταλαίπωρος ψυχῇ, δυστυχὴς, ὁ δυσὶ τύχαις κακοπαθῶν.
Æs, χαλκὸς, ὁ, pro pecunia, χρήματα.
Æs caldarium, χαλκὸς, χυτός.
Æs alienum, *id est*, debitum, χρέος, ὀφείλημα.
Æs alienum dissolvere, χρεολυτεῖν, τὰ χρέα διαλῦσαι.
Æs nostrum, *id est*, nobis debitum, τὸ χρεωστούμενον.
Æs militare, χρήματα στρατιωτικά.
Æsculeus, βαλανώδης.
Æsculus, *arboris species*, βάλανος.
Æstas, θέρος, θέρεια, ἴλαρ.
Æstifer, αἰθρόφορος.
Æstimabilis, τιμητός.
Æstimandum est, δοκιμαστέον.
Æstimatio, ἀξία, διατίμησις, τίμημα.
Æstimator, δοκιμαστὴς, ἀποτιμητὴς, κριτὴς, λογιστὴς, τιμῶν, τιμητής.
Æstimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω, -ῶ, ἀποτιμάω, -ῶ, ἀτιμάω, -ῶ, δοκιμάζω, ἀκριβολογέομαι, -οῦμαι, μετρέω, -ῶ.
Æstiva, τὰ θερινά.
Æstivo, ἐνθηρίζω, θηρίζω, τὸ θέρος διάγω.
Æstivus, θερινός.
Æstu affligo, *id est*, exuro καυματίζω.
Æstuarium, ἐκβοὴ, ῥύαξ.
Æstuat mare, ἅλς πλημμύρει.
Æstuatio, καύσων.
Æstuo, καυσόομαι, -οῦμαι, καυματίζομαι, βράσσω.
Æstuo desiderio, σφύζω.
Æstuosus, καυματώδης, καυσώδης, πυριώδης.
Æstus, *calor nimis*, καύσων, ἴλιγγος, αἶθος, θάλπος.
Æstus maris, πλῶσις, σάλος, βρασμὸς, πλημμύρα.
Ætas, βίος, γενεὰ, ἡλικία, χρόνος.
Ætate proficere, πρεσβύτερον ἡλικίᾳ.
Ætate progredi, ἡλικίας ἐς τὸ πρόσθω προέρχεσθαι.
Ætate venerandus, διὰ ἡλικίης σεβάσμιος, vel αἰδέσιμος.
Ætatis ejusdem, ἐμῆλιξ, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης.
Ætatis vigor, ἀκμὴ.
Ætatula, νεανία.
Æternitas, ἀϊδιότης, αἰὼν, ἀθανασία.
Æternitati mando *vel* Æterno, ἀθανατίζω, ἀναθανατίζω.
Æternùm *et* Æternò, ἀϊδίως, αἰωνίως, ἐς αἰῶνα, ἀθανάτως.
Æternus, ἄϊδιος, αἰώνιος, ἀθάνατος. In æternum, εἰς τὸν αἰῶνα.
Æther, αἰθὴρ.
Ætherius, αἰθέριος.
Æviternè, ἀθανάτως, τὸ αἰθέριον.
Ævum, αἰὼν.
Affabilem esse, ἔχειν *vel* διατίθεσθαι ἡδέως πρός τινα.
Affabilis, εὐπροσήγορος, ὁμιλητικός.
Affabilitas, εὐπροσηγορία, φιλοφροσύνη.
Affabrè, *id est*, artificiosè, scitè, ἐντέχνως, δαιδαλίως, τεχνικῶς.
Affabrefacio, πρατταίνω, -ῶ, *et* ὁμαι, -οῦμαι.
Affabrefactum, πρατταινόμενον.
Affaniæ, *id est*, nugæ, ἀθλιάματα.
Affatim, *id est*, abundè, δαψιλῶς, ἄδην *et* ἄλδην, κατακόρως, ἅλις, *et cum gen. et absolutè.*
Affatio, ἐπίλογος, πρόφασις.
Affectatè, *id est*, curiosè, περισπουδαστικῶς, περιέργως.
Affectatio, *id est*, nimia diligentia, περιεργία, ἐπιτήδευσις, ζήλωσις.
Affectator, περιέργος.
Affectatus sermo, λογοφακία, λογδαιδαλία, φρενογλαυκώδεις λόγοι.
Affactio *et* Affectus, διάθεσις, πάθος, πάθημα, ὁρμὴ, φόρημα.
Affecto, *id est*, appeto, nimis exquiro, ἐπιζηλλαμαί τι, μανικῶς περὶ τὰς φιλίας, σπουδάζω, *cum acc.* ζηλῶν, περιεργάζομαι, ἀντεπιθυμέω, -οῦμαί τινος· ἐπιθυμαλέως τῇ τυραννίδι, affecto tyrannidem.
Affectus, *id est*, ægrotus, ἐμπαθὴς, κακοπαθὴς, -ὲς, τροχάσπους, κακοεγκεφάλους.
Affectus ità sum, οὕτως ἔχω γνώμην, τοιοῦτός εἰμὶ, οὕτως ἔχω περὶ τούτου, οὕτως ἰάλλομαι τῷ πάθους.
Affectus benevolus, ἀγαθύνος.
Affectus vitiosus, πάθημα.
Affectus, ûs, *vide* Affectio.
Affero, προσφέρω σί τι, ἐπιφέρω, πορίζω, -ῶ, παρέχω, -σομαι, προσαποφέρω, ἀποφορίζω, -ῶ.
Afficio, διατίθημι, παθίζομαι.
Afficio aliquem beneficiis, εὖ ποιέω, -ῶ τινα, ποιέω, -ῶ τὸν πέλας ἀγαθόν τι, ἐργάζομαι μεγάλα ἀγαθὰ τὸν πέλας, δρέω τὸν πέλας ἀγαθά τι, περάσσω τὸν πέλας τελείοισιν ἀγαθά.
Afficior, *id est*, istius animi sum. ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι, σύγχαω.
Affictitius, ἐπίπλαστος.
Affigo, προσάσσω τί τινι, προσπλάσσω, -ῶ, προσηρείδω, συμπλάσσω διαπείρω, -ῶ, προσπασσαλεύω *et* προσπατταλεύω.
Affingo, προσπλάττω, προσεπιπλάττω, προσεπιθήσω, -σομαι.
Affinis, *id est*, cognatus, προσή-

Digitized by Google

κὴν, συγγενὴς, φράτωρ, ὁμόγαμβρος, σύγγαμβρος, πηδεμών.

Affinis, *id est*, conterminus, ὅμορος, πρόσπορος.

Affinis culpæ, *i. e.* αἰτίαν ἔχων *vel* ὑπόχρεως.

Affinitas, συγγένεια, ἀγχιστεία, πήδεια, κῆδος, ὁμογαμβρία, σύγγαμβρία.

Affinitatem contraho, συνάπτω ἐπὶ κῆδος, ἐπιγαμβρεύω, συνάγω ἀνθρώπους εἰς κηδείαν, concilio affinitatem inter homines.

Affinitatis jure duco, ἐπιγαμβρεύω.

Affirmate, καταφατικῶς.

Affirmatio, καταφάσις, ἐπίφασις, παράστασις.

Affirmo, ἰσχυρίζω, act. βεβαιόω, -ῶ τινί τι, διαβεβαιόομαι, -ῶμαι, καταφημί τι, διϊσχυρίζω, συμβεβαίζω, διορίζομαι.

Affixus, προσιφυὴς *et* προσιφυὴς, προσαντόμενος, προσηλώμενος, συμπλεκὴς, σύμπλοκος.

Affixus cruci, σταυρωθὲὶς, σταυρῷ σύμπλοκος.

Afflatus, a, um, ἐπίπνους, *et* ἐπίπνους, ἐπιπνευσθείς.

Afflatus numine, ἐνθουσιασθὲὶς, ἔνθεος.

Afflatus numinis, θεοπρεπῶς.

Afflatus, ûs, ui, ἐπίπνοια, πρόσπνοια.

Affleo, δακρύω, συραδακρύω.

Afflictatio, Afflictio, *et* Afflictus, ûs, ui, πάλωσις, θλῖψις, ταλαιπωρία *et* ταλαιπώρημα, πάθημα, ἀνάγκη, πανὸνος, Poët.

Afflictiones, τὰ παθήματα.

Afflicto, προσθλίβω, ταλαιπωρέω, -ῶ, *transitive*, πανὸω, -ῶ.

Afflictor, θλίβημα, πανοσυρία, -ῶ, ταλαιπωρία, -ῶ, πανὸομαι, -ώμαι.

Afflictor, *id est*, qui affligit, ὑβριστὴς, πανοστὴς, ταλαιπωρέων, -ὼν.

Afflictus, ταλαίπωρος, πανυθὴς, πανοπληπίνος, πρόσπαχθής.

Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, προσθλίβω, ταλαιπωρέω, -ῶ, *cum acc.* πανὸω, -ῶ, πανὸς ποιέω, -ῶ τινα, ἐπιτρίβω, προσαράσσω, προσπαίζω.

Affligor, θλίβομαι, πανοσυρία, -ῶ, ταλαιπωρέομαι, -ῶμαι, πανὸομαι, -ώμαι.

Affio, ἐπιφυὴς, προσπνέω, ἐμφυσάω, -ῶ.

Affluens, πλουσιάζων, πλουσιοπαρὸς.

Affluenter, ῥᾳδίως *et* ῥᾴδιον, δαψιλῶς.

Affluentia, ἐπηβολία, εὐπορία, ἐπίῤῥοια, πλούσιον.

Affluere divitiis, πλουσίαν χρημάτων ἔχειν, πλουσιάζειν, *neut. absolut.* πλοῦτόν τινα πλουτεῖν; ἀγαθὰ πάντα ἔχειν.

Affluo, *id est*, abundo, ἐπηβῶ, περισσεύω, πλουτίζω, πλουσιάζω, βρύω, ἐπιπολάζω.

Affodio, προσορύττω.

Affor, *id est*, alloquor, προσφθέγγομαι, προσφωνέω, -ῶ τινι, *act.* προσπαλέω, -ῶ.

Affore, παρεῖσθαι.

Afformido, πεφοβημένος, -ῶμαι.

Affrango, ἐπηβήγνυμι.

Affremo, προσφρέττω, ἐπιβρέμω.

Affrico, Affrio, ἐπιτρίβω, προστρίβω, ἐπιθραύω, προσψήχω.

Affrictum, *id est*, quod affricat, ἐπίτριμμα.

Affrictus, ûs, *et* Affrictio, ἐπίτριψις, πρόστριψις.

Affulgens, ἐπίλαμπος, ἐλλαμπρυνόμενος.

Affulgentia, ἐπίλαμψις.

Affulgeo, ἐπιλάμπω, ἐλλαμπρύνομαι, προσπίλλω. Nulla spes affulget, οὐκ ἐλπίς ἐστι, μηδεμία *vel* οὐκ ἐλπίδα ἔχω.

Affundo, προσχέω, ἐπιχόω, ἐπιχύω, -όνω, προσχύω, -όνω.

Affusio, πρόσχυσις, ἐπίχυσις.

Affusus, προσχυθὲὶς, ἐπιχυθὲὶς.

A foris, ἔξωθεν.

Africus ventus, λίψ, λιβὸς, λίβοτος.

Agamus, *id est*, innuptus, ἄγαμος.

Agaricum, ἀγαρικόν.

Agaso, ὑπηλάτης, ἀτραπηλάτης, ἱππηφόρος.

Age, ἄγε, ἀλλά γε, διῦρε, φέρε, φίρε δὴ, φίρε γάρ.

Agedum, ἄγε δὴ, ἀλλ' ἄγε, ἴχε δὴ, φίρε τοίνυν.

Agelastus, *id est*, qui sine risu est, ἀγέλαστος.

Agellus, χωρίον, γῆδιον, χωρίδιον, ἀγρίδιον, χωμάτιον.

Ager, ἀγρὸς, χῶρος.

Agere festum diem, ἄγειν ἑορτὴν, ἄγειν ἀπραξίαν.

Agere radices, ῥιζοβολῶν, ῥιζόεσθαι, -ῦσθαι.

Agesis, ἄγε δὴ, ἄγε δῆτα.

Aggemo, ἐπιστενάζω.

Agger, τάφρος, χῶμα, χαράκωμα, χῦς, πρόχωμα.

Aggero, as, σωρεύω, χόω, περισάττω.

Aggero, is, ere, ἐπιφορῶ, -ῶ, προσφέρω, προσπαραβάλλομαι.

Agglomero, συναγείρω, συπίζω, ἐπισυπίζω, συνάγω.

Agglutino, προσκολλάω, -ῶ, προσάττω.

Aggravo, ἐπιβαρύνω, ἐμβρίθω, ἐπισπάττω.

Aggredior, ἐπιχειρέω, *et* ἐγχειρέω, -ῶ τινι, ἀντιβάλλω εἴς τι, ἐπίχειρά σι, ἀντιβολέω, -ῶ, ἐφόρμησιν παρέχω, ἐπιῶμι.

Aggredior unà, συγκαταβαίνω, συνίζομι, συμπεσοῦμαι.

Aggrego, ἐπισυναθροίζω, ἀγελάζω, ἐπισυνάγω.

Aggressio, ἐπιβολὴ, ἐπιχείρησις, ἐφόρμησις, ἐπίλυσις.

Aggressus, ἀσβολὴ, ἐμβολή.

Agilis, ἴλαφρος, εὐάγωγος, εὐπίνυτος, εὐτραφὴς, εὔσπαρτος.

Agilitas, ἰλαφρότης, εὐπτησία.

Agilitèr, εὐπτήτως.

Agitabilis, εὐπετὴς, δοτοῦ.

Agitare concilia inter se, κοπολεγῆσθαι ἀλλήλων περί τινος.

Agitatio, ἄσκησις, δόκησις, δόκημα, εὐκινησία, ἐντελίχεια.

Agitator, ἱλαστὴς, ἀγαστὴς, ἱππεὺς, ἀγωγεύς.

Agite, Agitedum, ἄγετε, φίρετε.

Agito, ἐλαύνω, δονέω, -ῶ, κινέω, -ῶ, ἀκαπτέω, -ῶ, περάττω, διαστέω, σαλεύω.

Agmen, ἄγημα, λόχος, τάγμα, στῆλος.

Agmen duco, λοχαγέω, -ῶ, λοχαγητέω, -ῶ.

Agminis præfectus, λοχαγός.

Agna, ἀμνή.

Agnascor, παραφύομαι.

Agnatio, πρόσφυσις, ἀγχιστεία.

Agnati, συγγενεῖς, πατρῷοι, οἱ πρὸς ἀνδρῶν, οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐγγύτατα πρὸς ἀνδρῶν, οἱ ἐκ τῶν ἀῤῥένων οἰκεῖοι.

Agnatus, συγγενὴς, πατρῷος, ἀξιακτῶς, ἀπτίως, ὁ πρὸς ἀνδρός.

Agnellus, ἀμνίον, ἀμνίσιος.

Agnicula, ἀμνίς.

Agni nuper nati, ἄρνες.

Agninus, ἀμνεῖος, ἀγνῆος.

Agnitio, ἐπίγνωσις.

Agnitus, γνωτός.

Agnomen, ἐπωνυμία.

Agnosco, ἀναγινώσκω τινα, ἐπιγινώσκω, γνωρίζω.

Agnus, ἄρνος, ἀρνίον, ἄρνη, ἀμνός.

Ago, ἄγω, ἐργάζομαι, ἐνεργέω, -ῶ, πράττω, τιλέω, -ῶ, πράττω τι, διαπεράτομαι.

Ago, *id est*, effingo, ὑπογράφω.

Ago annum, ἄγω ἔτος.

Ago gratias, χάριν ὁμολογέω, -ῶ, χάριν οἶδα.

Agon, ἀγών.

Agonia, ἀγωνία.

Agonizo, ἀγωνίζομαι.

Agonotheta, ἀγωνοθέτης.

Agrestis, ἀγρεῖος, ἄγριος, ἄγροικος, ἄπολις, χωρίτης.

Agricola, ἀγρέτης, γεωργὸς, γεωμόρος, ἀγρώτης, γήτης *et* γήτης, ἐργασίων.

Agricolatio, Agricultura, γεωργία, γεωτομία, γεώργημα.

Agrimensor, γεωμέτρης.

Agripartitio, γεωδαισία, γεωμορία.

Ah, aha, αἲ, αἲ.

Ah me miserum! αἲ τάλαν.

Aheneus, Ahenus, χάλκιος, -ῦς.

Ahenum, χαλκῶν, λέβης, κρῆσις.

Aheu, ἰῶ.

Aio, φημί.
Ala, στιγών, στίχος, θώραξ.
Ala, *locus subter brachium*, μασχάλη.
Ala, *equitum turma*, τὸ στιχὸ, ἡ ἴλη.
Alabastrum, ἀλάβαστρον.
Alacer *et* Alacris, ἐύθυμος, φιλόπονος, πρόθυμος, φαιδρὸς, ἀκμαιφνὴς, ἀνυπαχθείς.
Alacritas, φαιδρότης, προθυμία, εὐθυμία, εὐφροσύνη, θρασήριον.
Alacritèr, προθύμως, εὐθύμως, ἱταμῶς, φαιδρῶς.
Alapa, κόλαφος, κόνδυλος, *Att.* κόλαξ.
Alapam impingere, μαστίζειν τινα, κολαφίζειν, κονδύλῳ ἐντρίψαι.
Alapis cædi, κονδύλοις λακτίζειν.
Alas addere, *id est*, animum addere alicui, ἀναστήσειν, στήσασθαι.
Alatus, πτερωτὸς, πτερωτός.
Alauda, κόρυς, -υθος, ἡ.
Albarium, κονίαμα.
Albatus, λευκοφορούμενος.
Albedo, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albeo, *id est*, albus sum, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι.
Albicans, ὑπόλευκος.
Albico, ὑπόλευκός εἰμι, λευκανθίζω.
Albidus, ὑπόλευκος.
Albo, λευκόω, -ῶ, λευκαίνω.
Albor, oris, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albucum, ἀσφόδιλος, ἀνθερικός.
Albugo, λεύκωμα, τὸ λευκὸν, λογὰς, σφυδόνη, ἄλφος.
Albugo, *in oculo*, λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἄλφος.
Album, *subst.* γραμματεῖον.
Albumen, *in ovo*, λεύκωμα τοῦ ὠοῦ, τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ.
Albus, λευκὸς, ἀργὸς, φαλὸς, φαληρὸς, ἄλφος.
Alcedo, ἀλκυών.
Alea, πεττεία, κύβος,
Aleâ rem perdo, κατακυβεύω.
Aleator, κυβευτής.
Alec, μαινίς.
Ales, οἰωνὸς, ὄρνις, στιγωτὸς, στιγόπους.
Ales, *id est*, velox, ταχὺς, ὠκύς.
Alesco, φύομαι, ἐντρέφομαι.
Alga, φῦκος Θαλάσσιον, βρύον.
Algeo, ψύχομαι, ῥιγόω, -ῶ, φρίσσω.
Algidus, κρυόεις, κρυερός.
Algificus, ψυχρουργός.
Algor, ἄλγος, οἶγος, φρίξ.
Algosus, φυκώδης.
Alias, τότε μὲν, τότε δὲ, ἄλλοτε, ἄλλη, ἐνίοτε.
Alibi, ἀλλαχῇ, ἄλλοθι, ἐτέρωθι.
Alica, ἄλιξ, -ικος, ὁ χόνδρος.
Alicubi, ἐκαχῦ, ἐνίοτε, ποθί.
Alicunde, ποθὲν, ἀμόθεν.
Alienatio, ἀλλοτρίωσις.
Alienatus, ἀλλοτριωμένος, ἀλλοτρίως ἔχων πρὸς ἐκεῖνον.
Alienigena, ἀλλοδαπὸς, ἀλλόφυλος.
Alieno, ἀλλοτρίω, -ῶ.
Alieno animo esse erga aliquem, ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα.
Alienum, ἀλλότριον, ξένον.
Alienus, ἀλλότριος, ἀδαὴς ἐπιτηδείου, ξένος.
Aliger, στιγωτὸς, στιγοφὸς, στιγοφόρος.
Alimentarius, σιτικός.
Alimentum, Alimonia, τροφὴ, βόσκημα, βρῶμα.
Aliò, ἀλλαχόσε, ἄλλῃ.
Alioqui, ἄλλως.
Aliorsùm, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
Alipes, στιγόπους.
Aliquà, πῇ.
Aliquandiu, ἐπὶ χρόνον.
Aliquando, ἄρα, πότε, ἐνίοτε, ἤμος.
Aliquantillum, ὀλίγον, ἐπιτόσον.
Aliquantisper, δ' ὀλίγου χρόνου.
Aliquantum, ἐπὶ πόσον.
Aliquantus, ποσός τις.
Aliquatenus, μέχρι τινος, μέχρι τοῦ.
Aliquid, τί.
Aliquis, τὶς, ἴτυος, δῆνα, ἀμός.
Aliquo, ποῖ.
Aliquo modo, ἀμηγέπως, πῶς.
Aliquorsùm, ἐς τινα πόσον.
Aliquot, τινὶς, ἴνιοι.
Aliquotfariam, ἐνίοτε.
Aliquoties, ἐνίοτε, ἐνιάκις, ἔστιν ἐπάκις.
Aliter, ἄλλῃ πῇ, ἄλλως, παρ' ἄλλον τρόπον, ἑτεράλλως.
Aliubi, ἄλλῃ πῇ, ἀλλαχόθι.
Aliud nihil, nisi quod, μηδὲν ἄλλο πλήν.
Aliundè, ἀλλοχόθεν, ἄλλῃ.
Alius, a, ud, ἕτερος, ἄλλος, ἀλλοῖος.
Alius quispiam, τὶς ἄλλος,
Allabor, προσρέω, -ῶ.
Allaboro, ἐπιπονέω, -ῶ.
Allævo, λοπαίνω.
Allambo, ἐπιλείχω.
Allatro, προσυλακτέω, -ῶ.
Allaudo, ἐπαινέω, -ῶ.
Allecto *et* Allicio, ἐπάγω, ἐφέλκομαι.
Allectus, προσαγόμενος, προσπαταλιγμένος, ἐπαγόμενος, ἐφελκόμενος.
Allegatio, παραγγελία.
Allego, as, παραπέμπω τινα, ἐγκρίνω, προφέρω, ἐπάγω.
Allego, is, ἐπιλείπομαι, προσπαταλίγω.
Allevamentum *et* Allevatio, ἀνακούφισις, ἐπικούφισμα.
Allevo, ἐλαφρύνω, ἐπικουφίζω, ἐπαίρω.
Alliatus, ἐσκορδισμένος.
Allicio, ἐφέλκω, ἐπάγομαί τινί τι.
Allido, προσκρούω, προσπίπτω, καταφέρω.
Alligatio *et* Alligatura, πρόσθεσις, ἐπίδεσμος, ἐπίδεσις, περίεμμα.
Alligo, ἀναγκάω, περιδέω, προσδέω, ἐξαρτάω, -ῶ.
Allii caput, γαλγὶς, ίος, *vel* ῶος.
Allino, ἐπιχρίω, καταχρίω.
Allisio, προσάραξις.
Allium, ἀγίδιον, σκόροδον, ἀλκόν.
Alloquium, πρόσφθεγμα, παράφασις, προσαγόρευσις, προσφώνημα, προσφώνησις.
Alloquor, προσαγορεύω τινα, προσφωνέω, -ῶ τινα, λαλέω, -ῶ τινι, ἐπαυδάω, -ῶ, προσλαλέω, -ῶ, προσαγορεύω.
Allubesco, ἐπυρίσκω.
Alluceo, ὑπερλάμπω, προφαίνω.
Allucinatio, ἀμβλυωπία, παράβλεψις.
Allucinor, παραβλέπω.
Alludere ad aliquid, αἰνίττεσθαί τι.
Alludo, προσπαίζω τινι, χαριεντίζομαι.
Alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπιλούζω.
Alluvies, πρόπλυσις.
Almus, τρόφιμος, ἐντρόφος, ζωοτρόφος.
Alnus, κλήθρη *et* κλήθρα, εἴδυρον.
Alo, τρέφω, σιαίνω, χιλιόω.
Aloë, ἀλόη.
A longe, πόῤῥωθεν.
Altare, βῆμα, θυσιαστήριον, βωμός.
Altè, βαθέως, ὑψοῦ, ὑψηλῶς.
Alter, ἕτερος.
Alter, *cum bis repetitur*, ὁ μὲν—ὁ δέ.
Alter alterum calumniatur, ἀλλήλους διαβάλλουσι.
Alteratio, ἑτεροίωσις.
Altercatio, φιλονεικία, ἀμφισβήτησις, νῖκος, ἀντιλογία.
Altercor, διαπάλαμαι ὑπέρ τινος, ἐρίζω τινί τι, ἀμφισβητέω, -ῶ.
Alternatim, ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶς, ἐναλλάξ.
Alterno, ἀμείβω *et* -ομαι, ἐξαλλάσσω, ἐναμφοτερίζω.
Altero, ἑτερόω, -ῶ, ἀλλοιόω, -ῶ.
Alteruter, ἑκάτερος, ἑκάστερος, ἑστερόσιν.
Alterutrinque, ἐναμφότερα.
Altilis, σιτιστὸς, τρόφιμος.
Altisonus, ὑψήχης.
Altissimus, ὑψιστὸς, πανυπέρτατος.
Altitudo, ὕψος, ὕψωμα, ὑχλότης.
Altitudo animi, μεγαλοψυχία.
Altiùs rem repeto, ἀνάγω τὸν λόγον.
Altivolans, Altivolus, ὑψιπέτης.
Altor, τροφεὺς, τιθανὸς, τρόφιμος.
Altrinsecus, ἑτέρωθεν.
Altrix, τροφὸς, θρέπτειρα.
Altroversus, ἑτέρωσε.
Altum, *id est*, mare, βαθὺς, θάλασσα, χαῦνος.
Altus, τριφυὴς,
Altus, a, um, ὑψηλὸς, ὑψίκαρηνος, αἰπὺς, ἄκρος. In alto, ὑψοῦ, ἄνωθι.

Alveare, et Alvearium, κυψέλη, σίμβλος, σμῆνος.
Alveatus, κυτώδης, βυκανώδης.
Alveolus, κύτταρος.
Alveus, σκοτιδὸς, βῆθρον, κῦτος, κρῆνος, κυψέλη μελιττῶν.
Alvinus, κοιλιακός.
Alumen, στυπτηρία.
Alumnus, τρόφιμος.
Aluta, πάρδασα, βύρσα.
Alutarius, βυρσοδέψης.
Alvum exonerare, ἀποσκατῶν, βδυνύειν.
Alvus, γαστὴρ, κοιλία, κιτών.
Am, ἀμφί.
Amabilis, ἐράσμιος, ἰμερτὸς, ἀγαπητός.
Amabilitas, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amabilitèr, ἀγαπητῶς, ἐρασμίως.
Amabò, παρακαλῶ, -ῶ, πρὸς Θεῶν, πρὸς Διῶν.
Amandatio, ἀπόπεμψις.
Amando, ἀποπέμπω τινα, ἀποφάλλω.
Amans, ἐραστής.
Amans perditè, δυσερῶς.
Amans quietis, φιλήσυχος.
Amanter, φιλικῶς, φιλοφροσύνη.
Amanuensis, ὑπογραφίς.
Amaracus, σάμψυχον, ἀμάρακος.
Amaranthus, herbæ nomen, qu. immarcescibilis, ἀμάραντος.
Amarè, πικρῶς.
Amaresco, πικραίνομαι.
Amarities, Amaritudo, Amaror, πικρότης, πικρία.
Amarulentus et Amarus, πικρὸς, ἰχωρώδης, ναυτώδης.
Amarus valdè, ὑπερπικρος, πικρωτικῶς.
Amasia et Amatrix, ἐρωμένη, ἐρατρία.
Amasius et Amator ἐρώμενος, παλλακὸς, ἐράστης.
Amatio, id est, amor, ἔρως, φιλότης.
Amator, ἐραστὴς, φιλητὴς, ζηλωτής.
Amatoriè, ἐρωτικῶς.
Amatorium poculum, φίλτρον.
Amabactus, δοῦλος, μισθωτός.
Ambages, διάδυσις, περιπλοκαὶ, γρῖφος, περιαγωγή.
Ambagibus verborum uti, σολύλογον εἶναι.
Ambagiosus, περίπλεκτος, γριφώδης.
Ambedo, περιτρώγω.
Ambesus, περιφαγάς.
Ambi-dexter, Ambi-manus, ἀμφιδέξιος.
Ambigo, id est, dubito, ἀμφιςάλλω, ἀπορέω, -ῶ, περιάγω, ἀμφιβολίαν, -ῶ.
Ambiguè, ἀμφιβόλως.
Ambiguitas, ἀμφιβολία, ἀμφιλογία, ἀμφιβλήτημα.
Ambiguus, ἀμφίβολος, ἀμφίλογος, ἀμφίδοξος, λυτός.
Ambio, id est, undique cingo, περιβάλλω, περίειμι, περιέχομαι.
Ambire, παραγγέλλειν τὸν ὑπατείαν, consulatum, μνᾶσθαι τινὰ πόρνην, puellam, μνάομαι.
Ambire, id est, honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, δεῖσθαι, -ῦμαι.
Ambitio, φιλοτιμία, φιλοδοξία.
Ambitiosè, φιλοτίμως, φιλοδόξως.
Ambitiosus, φιλότιμος, φιλόδοξος.
Ambitus, circuitus, περίβολος, κύκλος, περίοδος.
Ambo, ἄμφω, ἀμφότεροι.
Ambulacrum, περίπατος.
Ambulatio, βάδισις, πορεία, περίπατος.
Ambulator, περιπατητικός.
Ambulatorius, περιοδικός.
Ambulo, βαδίζω πρός τινα, βαίνω, τροχάζω.
Ambulo, animi causâ, περιπατέω, -ῶ.
Amburo, περιφλέγω.
Amens, ἄνους, μῶρος, ἄφρων.
Amentia, ἄνοια, μανία, ἀφροσύνη.
Amento, ἀμματίζω.
Amentum, λῶρον, ἄμμα, ἰχάνη.
Ames, κάλαμος ἰξευτικὸς, γάλιξ.
Amethystus, ἀμέθυστος.
Amica, ἐρωμένη, φίλη, ἑταῖρα.
Amicabilis, ἀγαπητός.
Amicè, φιλοτίμως, φιλικῶς, οἰκείως, προσφίλως.
Amicio, id est, vestio, περιβάλλω, ἐνδύω ἐσθῆτα, veste, ἀμπέχω, ἀμφιεννύω et -ύνυμι.
Amicissimus, φίλτατος, φιλότατος.
Amicitia, φιλία, ἑταιρία, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amicitiam conservare, σώζειν τὴν φιλίαν.
Amicitiam dissolvere, διαλύεσθαι φιλίας.
Amictus, a, um, ἀμφιεσμένος.
Amictus, ûs, ui, ἀναβολὴ, ἱπίβλημα.
Amicus, φίλος, ἀναγκαῖος, γνώριμος.
Amissio, ἀποβολὴ, ἀπώλεια, N. T.
Amita, πατραδέλφη, Θεία, τηθίς.
Amitto, id est, demitto, ἀποπέμπω τινα.
Amitto, id est, perdo, ἀποβάλλω.
Amnicus, ποτάμιος.
Amnis, ποταμός.
Amo, σέβομαι τοὺς γονεῖς, ἀγαπῶ τινα, ἐράω, -ῶ τινος, φιλέω, -ῶ, ἀσπάζομαι.
Amo vehementèr, ὑπερφιλέω, -ῶ, ζηλόω, -ῶ.
A modo, ἀπὸ τοῦ νῦν, N. T.
Amœnè, ἁδρῶς, τρυφερῶς.
Amœnitas, περιουσία, εὐφροσύνη, ἁβρότης.
Amœno, εὐφραίνω.
Amœnus, ἁδρὸς, τρυφερὸς, εὐθαλὴς, τερενός.
Amolior, ἀπωθέω et -έομαι, ἀπελαύνω, ἀποσοβέω.
Amoliti̇o, ἀπώθησις, ἄπωσις, ἀποσμός.
Amomum, ἄμωμον.
Amor, ἔρως.
Amor sui, φιλαυτία.
Amore carens, ἄτοργος.
Amore captus sum, ἐράομαι, -ῶμαι, ἐρῶμαι.
Amore complecti aliquem, εὐνοῖκῶς, vel οἰκείως διακεῖσθαι, vel ἔχειν πρός τινα.
Amotus, ὠθὲς, ἐξαιρεθείς.
Amoveo, ἀποπέμπω, -ῶ τι, διαρῶ, ὦθω.
Amphibolia, ἀμφιβολία.
Amphisbæna, ἀμφίσβαινα.
Amphitheatrum, ἀμφιθέατρον.
Amphora, ἀμφορεὺς, κεράμιον.
Amplè, πλατέως, ἐυρύχωρος, δαψιλῶς.
Amplector, ἀμφιςάλλω, ἀσπάζομαί τι, περιπλέκω.
Amplexor, περιπλέκομαι, cum accus. συχνὰ περιστύσσομαι.
Amplexus, a, um, ἀσπασθὲις, προσπεπλεγμένος.
Amplexus, ἀσπασμὸς, περιπλοκὴ, περίσπυξις.
Ampliatio, ἀναβολὴ, πλατυσμός.
Amplificatio, παραύξησις, διύνωσις, ὑπέρβασις.
Amplifico, πλήθομαι, μεγάλα ποιῶ, αὐξάνω.
Amplio, πλατύνω, μεγαλύνω.
Amplitudo, πλάτος, ὄγκος, μέγεθος.
Amplius, ἐπὶ πλέον, ἐπιπλεῖστον, ἔτι.
Amplus, πλατὺς, εὐρὺς, μέγας.
Ampulla, λήκυθος, φύσα, φιάλη, σωμφόλυξ.
Ampullæ verborum, τὰ στωμύλματα.
Amputatio, ἀπογονὴ, περιτομὴ, περιαίρεσις.
Amputatus, ἀπογονεύς.
Amputo, ἀπογόνου τὸν πρέχηλον, collum: ἀπονίζω, περιτίμνω, ἀποτίμνω, πολοβῶ.
Amuletum, ἀλεξιφάρμακον, περίαμμα.
Amurca, ἀμόργη, ἐλαιόσπυργον.
Amussis, γάλμη, προσαγώγιον. Ad amussim, ἐπὶ γάλμην.
Amygdalus, ἀμυγδάλη.
Amylum, ἄμυλον.
An, nec ne, πότερον, ἢ μή.
An, ἀλλὰ, ἆρα, μὴ, μήποτε.
An non, ἀλλ' οὐ, ἀλλ' οὐχὶ, ἆρ' οὐν.
Anas, atis, βρόνθος, νῆσσα vel -ττα.
Anatarius, ναυτοφύλαξ.
Anathema, ἀνάθημα.
Anaticula, νησάριον.
Anatomia, ἀνατομία.
Anceps, id est, dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος, ἀμφίπορος.
Anchora, ἄγκυρα, ἰτέα.
Anchoram demittere, χαλᾶν ἄγκυραν, solvere, λύειν, ζύειν.

Ancilla, δούλη, θεράπαινα, παιδίσκη.
Ancillaris, δούλιος.
Ancillor, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus, ὑπηρετέω, -ῶ.
Ancillula, θεραπαινίδιον, παιδάριον.
Anfractus, ἀμφιβολή, περίοδος.
Angellus, γενείδιον.
Angelus, ἄγγελος.
Angi animo, δυσθυμῶν, δυσθύμως ἔχω.
Angina, συνάγχη, ὐάγχη.
Angiportus, στενωπός, ἄμφοδος.
Ango, ἄγχω, ἀνιάω, -ῶ, λυπέω, -ῶ.
Angor, id est, mœreo, ἀθημονέω, -ῶ, ἄχθομαι.
Angor, oris, ἀθημονία, ἄχθος, λύπη.
Anguiculus, ὀφίδιον.
Anguillæ, ἰχθύλιος, πλῶτα.
Anguis, ὄφις.
Angulatim, μετὰ γωνίας.
Angulosus, γωνιώδης.
Angulus, γωνία.
Anguste, στενῶς.
Angustia, στενοχωρία, στένωσις, θλῖψις.
Angusto, στενοχωρίαν, -ῶ, στενόω, -ῶ.
Angustus, στενὸς, στενογρὸς, στασιμὸς, στενωτός.
Anhelatus, ἐκπνευσίς.
Anhelitus, Anhelatio, ἄσθμα, πνευμάτωσις.
Anhelo, ἀσθμαίνω, πνευτιάω.
Anhelus, a, um, ἀσθματικός.
Anicula, γραΐδιον.
Anilis, γραώδης, γραώδης.
Anilitèr, γραικικῶς.
Anima, πνεῦμα, ψυχὴ, κῆρ, μένος, ἄνεμος.
Animadversor, κολαστής.
Animadversio, id est, pœna, κολάσις, ἐπιτίμημα.
Animadvertere, id est, punire, κολάζειν τινα.
Animadverto, βάλλομαι εἰς νῦν, διανοίαν σχέσ τι, προσέχω τὸν νῦν τινι, αἰσθάνομαι.
Animal, ζῴδιον, ζῶον, ἔμψυχον.
Animalis, ἔμψυχος, ψυχικός.
Animam debet, ψυχὴν ὀφείλει.
Animam ago, ἰσχάτως διάκειμαι.
Animans, adj. ἐμψυχίαν, -ῶν.
Animans, subst. ἔμψυχος.
Animatio, ἐμψύχωσις.
Animi causâ, διαπεζῆς ἕνεκα.
Animi defectio, λειποθυμία, λειποψυχία.
Animo, as καταβαρύνω, σκοτομίαν ἐμβάλλω.
Animo abjecto esse, ἀθύμως ἔχειν.
Animo concipio, περιποιέω, -ῶ.
Animo deficio, λιψύχω, λειποθυμέω, -ῶ.
Animo efforri, μεγαλοφρονῶν ἐπί τινι. In animo habeo, ἐνθυμέομαι, -οῦμαι.
Animosè, θυμικῶς, περόθρως, ἐμψύχως.
Animositas, θύμωσις, ἰνσταλία.
Animosus, θυμώδης, θυμικὸς, εὔψυχος.
Animula, Animulus, ψυχάριον, ψυχίδιον, θυμίδιον.
Animum addere, θαρσύνειν τινα.
Animum despondeo, ἀθύμως διάκειμαι, ἀπολίγομαι τὸν ψυχήν. In animum induco, προσθυμέομαί τι, ἐμβάλλομαι ἐς νῦν.
Animum recipio, ἀναπνέω, ἀναπνέομαι.
Animus, διάνοια, γνώμη, νοῦς, θυμός.
Annales, ἐνιαύσιοι, χρονικά.
Annitor, προσπαρτερέω, -ῶ ταῖς λόγοις.
Anniversarius, ἐτήσιος, ἐνιαύσιος.
Anno præterito, πέρυσι.
Anno sequente, ἐς ὕστερα.
Annona, σίτησις, σιτηρεσία.
Annonæ penuria, σπανιστία.
Annosus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Annotandum, παρασημειωτέον.
Annotatio, ἀποσημείωσις.
Annotator, σημάντωρ.
Annoto, ἀποσημαίνω τί τινι, σημείοω, -ῶ.
Annuatim, κατ' ἔτος.
Annulus, δακτύλιος, σύμβολον.
Annumero, περιαριθμέω, -ῶ.
Annuntiatio, προαγγελία.
Annuntio, ἐξαγγέλλομαί τινι, προαγγέλλω τι, ἀπολέγω.
Annuo, προνεύω, ἐπινεύω.
Annus, ἐνιαυτὸς, ἔτος, χρόνος.
Annus elapsus est, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Annuus, ἐνιαύσιος, ἐτήσιος.
Ansa, λαβὴ, ἀφορμὴ, κωπὴ, ἀντιλαβή.
Ansam præbere, ἀφορμὴν διδόναι τινι.
Ansatus, κωπήεις, ὠτώεις.
Anser, χήν.
Anserarius, χηνοβοσκός.
Anserculus, χηνίσκος.
Anserinus, χήνειος.
Antæ, παραστάδες, παραπτέρυγες.
Antè, ἀντίαντι, ἐνώπιον, ἐπί, cum gen.
Anteà, πάλαι, ἔμπροσθεν, τὸ πρότερον, πρῶτον.
Anteambulo, προόδρομος.
Antecapio, προλαμβάνω, προφαίνω.
Antecedo, περιέχομαι, προτερεύομαι, προηγέομαι.
Antecello, ὑπερέχω τινός τινι, aliquem in aliquâ re, προέχω, διαφέρω, ὑπερβάλλω.
Antecessor, πρόοδρομος, προηγητὴς, προηγέμονες.
Antecœnium, τὸ μετ' ἄριστον, πρόδειπνον.
Antecursor, πρόδρομος.

Antelico, προλέγω, προφημι.
Anteo, ὑπερέχω τινός τινι, alicui in aliquâ re, περιέχομαι, πρόειμι, προτερεύομαι.
Antefero, προτιμάω, -ῶ τι, τὸ προτέρου.
Antegenitus, προγεγονώς.
Antegredior, προπορεύομαι.
Antehac, ἔμπροσθεν, πρὸ τοῦ, πρὶν, πρότερον.
Antelatus, προτιμαθείς.
Anteloquium, προπαιδεία, προπαιδεύω.
Anteloquor, προλέγω, προφθέγγομαι.
Antelucanus, ὄρθρος, ἀμφίλυκος (προϊόντος) λυκαυγής.
Antemeridianus, προμεσημβρινός.
Antenna, ἱστίκριον, παρήχθιον.
Anteoccupatio, (προσύλησις) πρόληψις, προαπάλημψις.
Anteoccupo, προαπαλαμβάνω.
Antepono, id est, præfero, προτίθεσθαι τινά τινος, aliquem alicui.
Antequam, πρότερον, (ἀλλ' ὅτου,) πρὶν ἄν, πρὶν ἤ.
Anterior, ἐμπρόσθιος.
Antesignanus, πρόμαχος.
Antesto, προίστασθαι.
Antevenio, προφθάνω τι.
Anteverto, ἐπιπαλαμβάνω τινα, προλαμβάνω τι.
Antiæ, προπύλαια.
Anticipatio, πρόληψις.
Anticipo, παραλαμβάνω, προλαμβάνω τι, προαπάρχω.
Antidotum, ἀντίδοτον, ἀντιφάρμακον.
Antiquè, παλαιῶς, ἀρχαίως.
Antiquior, γεραίτερος, σεμνότερος.
Antiquitas, ἀρχαιασμὸς, παλαιότης.
Antiquitùs, ἀρχαίως, πάλαι, ἔκθεν.
Antiquius, προτιμότερον. Nihil est antiquius, οὐδὲν ἐστι τιμιώτερον.
Antiquo, παλαιόω, ῶ, ἀναφέρω, -ῶ, παλαγίω, -ῶ.
Antiquus, ἀρχαῖος, παλαιὸς, πρέσβυς.
Antistes, προστάτης, ἱερεύς.
Antistium, προστασία.
Antrum, ἄντρον, σπήλαιον, βόθρος.
Anus, ûs, id est, vetula, γραῦς, γραῖα, πρεσβύτις.
Anus, ani, podex, πρωκτὸς, σταφυλή.
Anxiè, φροντιστικῶς, περιπλεγῶς.
Anxietas, ἀθυμία, θλῖψις, ἄνια.
Anxius, δυσάρεστος, περίπλεγης, συλλιμέρυμνος.
Anxius sum, ἄγχω, λυπέομαι.
Apage, ἄπαγε.
Apagesis, ἀπαγὲ δή.
Apella, sine pelle, λευκόχροος.

Digitized by Google

Aper, πάσχω, συαγρὸς, ὃς ἄγριος.
Aperio, ἀνοίγω, ἀναστόσω, προφαίνω.
Apertè, φανερῶς, ἀναφανδὸν, σαφῶς, ἀπλῶς.
Apertio, ἄνοιξις, δίοιξις.
Aperto Marte, ἐν τῇ ἰδίᾳ.
Apertus, patens, ἀνοικτὸς, ἐμφανὴς. In apertum profero, εἰς ἐμφάνειαν ἄγω.
Apes *vel* Apis, μέλισσα *et* μέλιττα.
Apex, πιρσὸς, κολοφὼν, ἄκρον.
Apiarium, μελισσὼν, μελιτοφυτὸν, σμῆνος.
Apiarius, μελιττουργὸς, μελισσεύς.
Apium, σέλινον.
Apographum, ἀπόγραφον.
Apocryphus, ἀπόκρυφος.
Apollo, Ἕλιος, Παιὼν, Ἀγυιεύς.
Apologus, ἀπόλογος.
Apophthegma, ἀπόφθεγμα.
Apostasia, ἀποστασία.
Apostata, ἀποστάτης.
Apostato, ἀποστατέω, -ῶ.
Apostema, ἀπόστημα.
Apparatè, παρασκευασμένως.
Apparatio *et* Apparatus, παρασκεύασμα, παρασκευή.
Appareo, φαίνομαι, δοκέω.
Apparet, φαίνεται, δηλόν ἐστι.
Apparitio, ἐπιφάνεια, παράστασις.
Apparitio Dei, Θεοφάνεια.
Apparitores, πλησιεῖς, δορυφόροι.
Apparo, παρασκευάζω, ἑξαρτύω.
Appellare, ἐντυγχάνειν πρός τινα.
Appellare, accusare, κατηγορεῖν τινος περὶ τούτου.
Appellare, *id est*, provocare ad superiorem judicem post sententiam tanquam iniquam, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
Appello, -as, *id est*, nomino, ὀνομάζω τινα.
Appello, is, ere, προσπίλλω, πρόσορμίζω εἰς λιμένα, ad portum.
Appello animum ad hoc, προσίχω τὸν νοῦν τούτῳ.
Appendere, *pro* ponderare, ταλαντίζω, *cum acc.* ταλαντίζω.
Appendix, προσθήκη, ἐξάρτημα.
Appendo, προσαρτάω τινι.
Appetentia, ὄρεξις.
Appetitio, *seu* Appetitus, ὁρμὴ, ὄρεξις.
Appetit dies, ἐγγίζει ἡμέρα.
Appeto, ὀρέγομαι, *gen.* ἐπιθυμέω τούτου, ἵεμαι, ἐπιτροπῶ.
Applaudo, ἐπιθορύζω, ἐπιρροῖσω.
Applausor, ἐπιρροητὴς.
Applausus, ὁ πρότος, ἐπιρρόησις.
Applicatio, καταγωγὴ, πάταρσις.
Applico, κατάγω ἐς λιμένα, προσορμίζω, ἐφορμίζω, ἀπερείδω, προσάσσω.
Appono, προτίθημι, παρατίθημί τι, προσάπτω τινί τι, ἐπιτάττω.
Apporto, προσφέρω *seu* τὰ, προσπορίζω.
Appositè, ἐπιτηδείως, ἰδίοτως.
Appositio, ἐπίθημα, πρόσθησις.
Appositus, conveniens, ἐπιτήδειος, ἁρμόδιος, πρόσφορος.
Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι τῶν τριχῶν, *crines*, τινὰ τῇ χειρὶ, *manu*.
Apprehensio, ἀντιλάβη, ἀντίληψις.
Apprimè, ἐς τὰ πρῶτα, μάλιστα.
Approbandus, δοκιμαστέος, ἀρεστός.
Approbatio, δοκιμάσια, συμφώνησις.
Approbo, δοκιμάζω, ἀρέσκω τινί.
Appropero, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, *ad principatum*.
Appropinquatio, προσπέλασις, προσεγγισμός.
Appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, ἱστημι.
Approprio, ἴδιόω, ἐξιδιάζομαι.
Appulsio, καταίρεσις, προσβεμησις.
Apricari, εἰλησιάσθαι, ἡλιάζεσθαι.
Apricatio, ἡλίασις, ἡλιασμός.
Apricus, προσήλιος, εὐήλιος.
Aprilis, Ἀνθεστηριών.
Aprinus, καπρινός.
Aptè, εὐαρμόστως, ἐπιτηδείως, ἀρτίως,
Aptitudo, κομψότης, εὐαρμοστία.
Apto, ἄρω, ἁρμόττω.
Aptus, ἐπιτήδειος, εὐσχήμων, εὔθετος εἰς τι, ἐπιδέξιος, εὐάρμοστος.
Apud, εἰς, *cum acc.* παρὰ, πρὸς, *cum dat. et acc.*
Aqua, ὕδωρ, -ατος, τὸ· ὕδος, χεῦμα.
Aquæductus, ὑδραγωγία, ἀμάρα, ἀγωγός.
Aqualiculus, γάστρων, ἰσθάσιον.
Aquarius, a, um, *quod ad aquam pertinet*, ὑδατικός.
Aquarius, *undecimum signum Zodiaci*; ὑδροχόος, ὑδροφόρος.
Aquaticus, *qui in aqu ágegit*, ἔνυδρος, ἐδατώδης, φιλύδωρ.
Aquatio, ποτισμὸς, ὕδρισις.
Aquator, ὑδροφόρος.
Aquila, αἰετὸς, ὁ.
Aquilo, Βορέας, Βορρᾶς.
Aquilonaris, βορεαῖος, βόρειος.
Aquosus, ὑδατώδης, ἔνυδρος.
Ara, βῶμα, βωμὸς, Ἡφαιστήριον. Pro aris et focis dimicare, ἀμύνειν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων.
Arabilis, ἀρότὸς, ἀροτήσιμος.
Aranea, ἀράχνη. Aranearum tela, ἀράχνιον.
Araneus, ἀράχνης.
Aratio, ἄρσις, ἄρωσις.
Arator, ἀρότὴρ, ἀρότης, ἀροτρεύς.
Aratrum, ἄροτρον.
Arbiter, διαιτητὴς, δοξαστὴς, διαγνώμων.
Arbitrarium, τὸ ἰφ' ἁμὶν.
Arbitris remotis, κατακόπως.
Arbitrium, δίαιτα, γνώμη, τὸ δόξῶν,
Arbitror, ἡγέομαι, ὑπολαμβάνω, οἶμαι, νομίζω, λογίζομαι.
Arbor, δένδρος ἡ δένδρον, τό.
Arborescens, arboreus, δενδρώδης, ὁ ἡ ὁ.
Arboresco, δενδρόομαι.
Arbusta, Θάμνοι, δενδρῶπες.
Arca, κιβωτὸς, ἡ, Θήνη, ζύγαστρον, πίστη.
Arcanè, ἀπορρήτως, ἀβρήτως.
Arcanum, ἀπόῤῥητον, μυστήριον.
Arcanus, ἀπόῤῥητος, κρυφαῖος.
Arceo, ἀμύνω αὐτοῦ, ab eo, ἀπείργω, εἴργω τινα τῶν ἱερῶν, ἀλίξω,
Arcesso, advoco, μεταπέμπω.
Architectus, ἀρχιτέκτων, τεκτονεργός.
Architriclinus, ἀρχιτρίκλινος.
Archivum, ἀρχεῖον.
Arcitenens, τοξοφόρος.
Arcto, στενόω, στενοχωρέω.
Arctus, στενὸς, ὁ.
Arcula, κιβώτιον, ἀργυροθήκη.
Arcus, ûs, τόξον.
Arcus cœlestis, ἶρις, -ιδος, ἡ.
Ardea, ἠρωδὸς, et ἠρωδιός.
Ardelio, φολυεργάμων.
Ardens, πιρώσης, παγκαὶς, πιρίφλεγής.
Ardenter, πιρώσως.
Ardeo, flagro, καίομαι, πυρίσσω.
Ardere, *vehementer amare*, ὑμνῶς διακείσθαι πρός τινα.
Ardesco, φλέγομαι, ἐκάπτομαι.
Ardor, oris, διακαυσὶς, καῦμα.
Arduus, ἀναφιεὶς, ὑψηλὸς, ῦ, ὁ.
Area, ἀλωὰ, ἄλως, σῖδος.
Arena, ἄμμος, ἄμαθος, ψάμμος.
Arenosus, ἀμαθώδης.
Areo, σηλίω, αὐχμῶ, σπίλλομαι, ξηραίνομαι.
Arefacio, ξηραίνω, αὐαίνω.
Aresco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι.
Argentariam facere, ἀργυρεύειν.
Argentarius, ii, σραπεζίτης.
Argenteus, quod est ex argento, ἀργυροειδὴς, ἀργύρεος.
Argenti spuma, λιθάργυρος.
Argenti-fodina, ἀργυρεῖον.
Argento obduco, πιρικαργυρόω τι.
Argentum, ἀργύριον, ἄργυρος.
Argentum vivum, ὑδράργυρος.
Argilla, ἄργιλος, ὁ, ἡ.
Argillaceus, ἀργιλώδης.
Argumentatio, ἐπιχείρημα, συλλογισμὸς, ὁ.
Argumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
Argumentum, ἐπιχείρημα, πίστις.
Arguo, ἐλέγχω, κατηγορέω τινος.
Argutator, σοφιστὴς, σοφιστὴς.
Argutiæ, σωμυλίαι, σοφίσματα.
Argutor, σοφίζομαι, ἀντιλογίω.
Argutus, acutus, subtilis, ἐξὺς, ἀγχινοητὸς, λεπτολογιστὴς, κομψός.
Ariditas, ξηρασία, ξηρότης, αὐχμὸς.

Digitized by Google

Aridus, ξηρὸς, αὐαλέος, σκιαλός.
Aries, κριὸς, κτίλος.
Arista, ἄθηξ, ἀνθικίς.
Arma, ὅπλα, τὰ· ὅπλα, σκεύη, τά.
Arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα.
Arma capere contra aliquem, ὅπλα κατά τινος παρακομίζεσθαι.
Arma gero, ὁπλοφορέω.
Armamentarium, ὁπλοθήκη.
Armarium, ἄξαξ.
Armatura, ὁπλισμὸς, πανοπλία.
Armatus, ἔνοπλος, ὁπλιτής.
Armentarius, ἀγιλάρχης, βουπάλος, βωφορβός.
Armentosus, ἀγιλώδης.
Armentum, ἀγέλη, σάμιον.
Armiger, ὁπλοφόρος.
Armilla, ψέλλιον.
Armis instruo, ὁπλίζω.
Armis spolio, ὁπαρίζω τινα, ἀφοπλίζω.
Armo, ὁπλίζω, Ξωρήσσω, καρύσσω.
Armus, *humerus*, ὦμος, ἰσχιὸς.
Aro, ἀρόω, ἀροτριάζω, ἀλοπίζω.
Aromata, ἀρώματα.
Aromatopola, ἀρωματοπώλης.
Arrha, *vel* Arrhabo, ἀρραβὼν, ὑπόχυον.
Arrideo, τρυγιλάω, τρυσμειδιάω.
Arrigo, ἵστημι τὰ ὦτα, τένομαι τὰ ὦμπατα, ἀνορθόω, ἰσαίρω.
Arripio, προσαρπάζω, ἁφάπτομαι.
Arrodo, κατατρώγω.
Arrogans, ἀλαζὼν, ἀπονενοημένος.
Arrogantèr, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
Arrogantia, ἀλαζονεία, μεγαλοφροσύνη, ὑπερηφανία, ἀκόνοια.
Arrogo, ἀποιμαν ἑαυτῷ τιμὴν· ἀλαζονεύομαι, προσποιοῦμαι.
Ars, τέχνη, τεχνοσύνη.
Arsenicum, ἀβρύσικον, ἀρσενικόν.
Artes liberales, ἐγκυκλοπαιδεία, ἐλευθέριοι τέχναι.
Artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
Articularis morbus, ἀρθρῖτις,
Articulus, ἄρθρον.
Artifex, τεχνίτης, δημιουργὸς, μηχανουργός.
Artifex manuarius, χειροτέχνης.
Artificium, τέχνη, τέχνημα, εὐτεχνία.
Artificiosus, ἔντεχνος, δαιδαλέος, πολύτεχνος, τεχνικός.
Artificiosè, κατατεχνικῶς, κατὰ τέχνην.
Artus, ἄρθρα, μέλη, τά.
Arvina, λίπος, τὸ, πιμελὴ, πνίσσα.
Arundo, κάλαμος, δόναξ.
Arundineus, καλάμινος.
Aruspex, Ξυοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Aruspina, ἱεροσκοπία.
Arvum, ἄρουρα, ἀρόριον.
Arx, ἀκρόπολις, ἄκρια, ἔρυμα.
As, assis, μνᾶ, ἀσσάριον, υ, τό.
Ascendere ad honores, κατατεχνῶ ἀρχάς.
Ascendere in navem, ἐμβαίνειν ἐς τὴν ναῦν.
Ascendo, is, ἀναβαίνω, ἀνέχομαι, ἄνειμι.
Ascensor, ἀναβάτης, ἐπιβάτης.
Ascensus, ἀνάβασις, ἀνάλυσις, ἄνοδος, ἐπίβασις.
Ascia, ἀξίνη, πέλεκυς, ὁ.
Ascio, *id est*, asciâ cædo, πελεκίζω.
Ascisco, ἐπάγομαι τινί τι, ἀναποιῶ παῖδα.
Ascititius, ἀλλότριος, ἀναπόητος.
Ascribere, *imputare*, προσγράφω.
Ascribere civitati, πολιτογραφεῖν ἐν πόλει τινά.
Ascribo, προσγράφω, ἐπιπατάσσω.
Ascripter, προσγραφεύς.
A secretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων.
Aselli agitator, ὀνηλάτης.
Asellus, ὀνάριον, ὀνίδιον, ὀνίσκος.
Asina, ὄνος, ἡ.
Asininus, ὄνειος, ὀνικὸς, ὀνώδης.
Asinus, ὄνος, βάσταλος, βραυκόπος.
Asparagus, ἀσπάραγος.
Aspectu horribilis, βλοσυρωπὸς, ὁ, βλοσυρῶπις, -ιδος, ἡ.
Aspectu mansuetus, τὸ βλέμμα ἥμερος.
Aspectus, ὄψις, ἀνάβλεμμα, βλέψις.
Asper, τραχὺς, χαλεπὸς, δεινὸς, σκληρὸς.
Asperè, τραχέως, χαλεπῶς.
Aspergo, βρέχω, ἐπιῤῥαίνω, διαγραίνω, αἰσνάω, -ῶ.
Aspergo, inis, ῥαντισμός.
Asperitas, τραχύτης, ἀνωμαλία.
Aspernatio, καταφρόνησις.
Aspernor, καταφρονέω τῶν ναμέων, *jura*: ἀμελέω τῶν φίλων, ἀλιγωρέω, ἀθετέω.
Aspicio, ἐμβλέπω, προσβλέπω τινα, ἐπιβλέπω τὴν γῆν, ἐπορέω, βλέπω.
Aspirare, *favere*, ἐπαρέζω.
Aspiratio, ἐπίπνοια, ἐπίπνευσις.
Aspiro, *afflo*, ἐπνέω.
Asporto, ἐκφέρω τι, ἐκκομίζω.
Assatus, ὀπτὸς, ὀπταλίος.
Assatura, carnes assæ, ὄπτημα, ὄπτησις.
Assecla, ἀπόλουθος, ἀμοιβός.
Assector, παρακολουθέω τινι, στείχω.
Assectatio, παρακολούθησις.
Assectator, ἀπόλουθος, ἀκολουθητικός.
Assensus *et* Assensio, ὁμολογία, συγκατάθεσις, συμφώνησις, ὁμοφροσύνη.
Assentatio, κολακία, Ξωπία.
Assentator, κόλαξ.
Assentatoriè, κολακευτικῶς.
Assentio *et* Assentior, συνῳδέω, συγκατατίθεμαί τινι, συναινέω, ὑπογεράφω.
Assequor, ἐπικαταλαμβάνω τι, ἀφικνέομαι τῆς ἀρετῆς, ἐντυγχάνω, τυγχάνω.
Asserea, σανίδες.
Assero, *affirmo*, διαβεβαιόμαι, συμβεβαίωμαι.
Asserere in libertatem, ἐλευθεροῦσθαι εἰς ἐλευθερίαν.
Assertio, διαβεβαίωσις.
Assertor, βεβαιωτὴς, ἐκδικαστής.
Asservo, φυλάττω, τηρέω, ἐπιφυλάττω.
Assessor, πάρεδρος, σύνεδρος.
Asseverantèr *et* Asseveratè, βεβαίως.
Asseveratio, βεβαίωσις, ἐγχειρισμός.
Asseverо, διαβεβαιόμαί τι, διϊσχυρίζομαι.
Assideo, παρακαθέζομαί τινι, παρεδρεύω.
Assido, καθίζομαι.
Assiduè *vel* Assiduò, ἐκτενῶς, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
Assiduitas, τὸ συνεχὲς, ἐκτένεια, συνέχεια.
Assiduus, συνεχὴς, ἀδιάλειπτος, τολύς.
Assiduus sum, παρίσταμαι τοῖς πρωτείοις τινι, διατελῶ, ἐπιμένω.
Assimilis, ὅμοιος, πρόσφορος.
Assimilitèr, ὁμοίως, κατὰ ταὐτὰ.
Assimilo, ὁμοιόω τί τινι, εἰκάζω.
Assimilo, fingo aliquid esse, quod revera non est, ὑποκρίνομαί τινα.
Assisto, παρίστημι τινι, παραμένω.
Asso, *torreo*, ἀνθρακίζω, ὀπτάω.
Associo, συνάπτω τινί τινα.
Assolet, εἴωθε, φιλεῖ.
Assuefacio, ἐθίζω τινα πρός τι, συνηθίζω.
Assuesco, ἐθίζομαι σύν τινι, συνεθίζομαι.
Assuetus, σύντροφος, συνήθης.
Assumo, προσλαμβάνω τινα.
Assumptio, πρόσληψις.
Assuo, προσράπτω.
Assurgo, ἐπανίσταμαί τινι.
Ast, αὐτάρ.
Astipulatio, συγκατάθεσις.
Astipulor, προσίθημαι τῷ γνώμῃ.
Asto, παρίσταμί τινι.
Astragalus, ἀστράγαλος.
Astrictè, στενῶς, προσταλαίπωρος.
Astrictio, σύψις.
Astringo, προσίλλω, ἐπισφίγγω.
Astrologus, ἀστρολόγος, ὁ.
Astrum, ἄστρον.
Astra contemplari, ἀστρονομῶ.
Astruo, προσκαταστηρίζω.
Astu, *pro* Astutè, πανούργως.
Astus, πανουργία, δολοφροσύνη.
Astutè, πανούργως, περιφαλλίως.
Astutia, πανουργία, δυσίνεσις.
Astutus, πανοῦργος, γλαφυρὸς, ὁ λωτός.
Asylum, ἄσυλον.
At, μλλὰ, ἀλλὰ μήν.
Atat, ἦ, ἦ· αἲ, αἲ.
At certè, ἀλλά γε, ἀλλ' οὖν γε.
At enim, ἀλλὰ γὰρ, μὴν οὖν.
At verò, ἀλλὰ μήν.
Atavus, δίσπατος.
Ater, μέλας, μιλαγχρὼς, ζοφερὸς.

Athleta, ἀθλητὴς, ὁ ἐπασκητὴς.
Atque, ᾱ, τὶ, μὴν, δὲ.
Atque etiam, ἀτὰ δὴ καὶ.
Atqui, σοιτοῖς, ἄρα, ἀλλά τω, γάτοι.
Atramentarium, μελανδοχῖον.
Atramentum, μέλαν, τὸ.
Atramentum sutorium, χάλκανθον.
Atriensis, αὔλειος, αὐλικὸς.
Atrielum, αὐλίδιον.
Atrium, αὐλὴ, μέλαθρον, αὐλαῖα.
Atrocitas, ὠμότης, ἀσέβεια.
Atrociter, ὠμῶς, ἀγρίως.
Atrox, χαλεπὸς, ἄσπλης, δεινὸν ἐδίπημα, atrox scelus, ἀμφάλλχος.
Attamen, ἀλλ' ἴμως, ἀλλὰ ᾗ ὡς, ᾗ μὴν.
Attemperatè, ὑκμέτρως.
Attempero, προσάπτω τινί τι.
Attendere animum, mentem, προσέχειν τὸν νοῦν τινι,
Attendo, προσέχω, διανόημαι.
Attentè, φιλοπόνως, προσεκτικῶς.
Attentio, προσοχὴ, προσέχεια, κατανόησις.
Attentus, φιλόπονος, προσεκτικὸς.
Attenuatio, λεπτυσμὸς.
Attenuo, ψιλόω, λεπτύνω.
Attero, προσρίβω τινί τι, παρατρίβω, cum dat. et accus. σμύχω.
Attestor, μαρτύρομαι.
Attexo, προσύφημι τινί τι.
Attinere, pertinere, προσήκειν, ἀνήκειν.
Attinet ad me, προσήκει μοι.
Attingo, ἅπτομαί τινος, ἐπιψαύω, παθάπτομαι.
Attollo, ἐπαίρω τὸν φωνὴν, ἀναβιβάζω τι, ἀναφέρω, αἴρω.
Attondeo, ἐπινέμω.
Attonitum reddo, ἐκπλήττω τινα, aliquem: ἀσύζω, ἀτύω.
Attonitus, ἀσύστατος, ἐμβρόντητος.
Attonitus sum, δαίσταμαι et δαίσσω.
Attonitus fio, ἐκπλήσσομαι πρὸς τὴν ὄψιν, aspectu
Attonsus, ἐκπεπαμένος.
Attractio, ἕλκυσμὸς, ἕλκυσις.
Attraho, ἑλκύω, ἰφίλλω, ἑλκυσάω.
Attrecto, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, arma; ψηλαφάω.
Attribuo, προσίημι τινί τι, ἀποδίδωμί τινί τι.
Attributio, ἀπόδοσις.
Attritio, τρῖψις, παράτριψις.
Attritus, παρατριβὴς, διάτριμμα, παρατετριμμένος.
Avarè, φιλοπινιῶς, φιλοκερδῶς, ἀνελευθέρως, φαθλῶς.
Avaritia, φιλαργυρία, φλοιοξία, φιλοχρηματία.
Avarus, φιλάργυρος, φιλοχρήματος.
Anceps, ἀμφὶς, ἀμφίτομος, ἀμφιβόλος.
Acterium, ἡ προσθήκη, τὸ ἐπίμετρον, τὸ ὑπέρμετρον, ἐπίβλημα.
Auctio, αὔξησις, δημοσιασία.
Auctionem bonorum facere, ἀπεύντων τὰ ὄντα, πρᾶσιν αὐτῶν ποιεῖσθαι.
Auctionor, ἀποκηρύττω τὰ σαυτοῦ.
Auctor, αὐτουργὸς, αὔτιος τινός.
Auctoramentum, μισθοδοσία.
Auctorem suasoremque se præbere, ὑποσημαίνειν τι.
Auctoritas, ἐξουσία, αὐθεντία, ἄξίωμα, κῦρος, τὸ σεμνότης.
Auctoritate polleo, κατισχυρίζω.
Auctus, αὐξηθὲις, αὐξητὸς.
Aucupium, ἰξευτήριον, ἰξευθήρα.
Aucupor, θηράσμαι, acc. ἰξεύω, ἰξευθευρέω.
Audacia, θράσος, τὸ, θρασύτης, τόλμα, ἡ.
Audaciâ et impudentiâ fretus, τόλμῃ ᾗ ἀναιδείᾳ πιστευθὲις.
Audacitèr vel Audactèr, θρασέως.
Audactèr loquor, παῤῥησιάζω.
Audaculus, ὁ θρασύτερος, ὁ παρατόλμος.
Audax, τολμητὴς, θρασὺς, ἔλαμπος.
Audax sum, θαῤῥῶ ἐπί τινι, τολμάω.
Audens, θαῤῥαλέος θαρσαλέος.
Audeo, τολμάω τι, θαρσέω, cum acc.
Audiendo falli, audire perperam, παρακούειν.
Audio, ἀκούω, διακούω τι, et τινος, πυθέσθαι, ἀκροάσθαι, συνθέσθαι.
Audire sermones, διακούειν λόγων.
Audire, præcipienti parere, ὑπακούειν τινος.
Audire bene, id est, laudari, εὖ, ἢ καλῶς ἀκούειν κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, malè audire, i. e. vituperari.
Auditor, ἀκροατὴς, ἀκουστὴς.
Auditorium, ἀκροατήριον.
Auditu intelligere, ἀκοῇ δήλωσαι.
Auditu valens, ἐξωτικὸς.
Auditus ûs, ἀκοὴ, ἀκρόασις.
Auditûs gravitas, δυσηκοΐα.
Auditus, part, ἀκουστὸς, διακουστὸς.
Ave, χαῖρε, ἴθμεσα.
Avebo, ἀκάγω.
Avellana, λεπτοκάρυον.
Avello, ἀποσύρω, ἀποσπάω, ἀποσίλλω.
Avena, βρῶμος, αἰγίλωψ.
Aveo, γλίχομαι, ἐπιθυμέω, ἱφίεμαι.
Avernus, ἄορνος.
Averruncare, id est, avertere, ἀποτρέπειν, ἀποκλίνειν, ἀποτροπιάζεσθαι, ἀλέξειν.
Aversandus, ἀποτροπιαστέος.
Aversatio, ἀποτροπίασις.
Aversè, κατισγαμμένως.
Aversio, ἀποτροπὴ.
Aversor, ἀποτρέπομαί τινα, ἀποτροπιάζομαι, ἀποστέργομαι.
Aversus, ἀποστρεφὴς, ἀπεστραμμένος.
Avertat Deus hoc, ἀλλ' ἀπόσχοι Θεὸς.
Avertere oculos aliquò, ἀποκλίνειν τινί.
Averto, ἀποτρέπω τι, ἀποστρέφω, ἀπάγομαι.
Aufero, ἀποφέρω τι, ἀφαιρέω τοῦ τινός.
Aufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω.
Augeo, αὔξω, -ήνω, et αὐξάνω, συναύξω.
Augeor, αὐξάνομαι, ἐπαύρω.
Augesco, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
Augmentum vel Augmentatio, αὔξησις, ἐπίδοσις.
Augur, οἰωνοπόλος, οἰωνόμαντις, ἱερεὺς οἰωνόσκοπος.
Augurandi ars, οἰωνοπολικὴ, οἰωνομαντικὴ.
Augurium, οἰωνὸς, οἰώνισμα, οἰωνισμὸς.
Augurio, et -or, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω, διατεχάζομαι, οἰωνίζομαι.
Auguror bene, φαμὴν ἀγαθὴν σημῆναι.
Augustè, σεβασμίως σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Augustus, a, um, σεβάσμιος, σεμνὸς, σεβαστὸς.
Augustus mensis, Αὔγουστος.
Avia, μάμμα.
Aviarium, ἐρεθὼν ἐρεθεπερεῶν.
Aviarius, ἐρεθεπέρος.
Aviecula, ἐρεθάριον, ἐρεθίδιον, ἐρεθόπαις.
Avibus bonis, ἔρνεσι αἰσίοις.
Avidè, ἐπιθυμητικῶς, ἐπιθύμως.
Aviditas, φλοιοξία, ἐπιθυμία.
Avidus, φλοιοίπνους, ἐπιθυμητικὸς, ῦ, ὁ.
Avidus belli, φιλοπόλεμος.
Avidus cædis, φιλαίμακτος.
Avidus lucri, φιλοκερδὴς, ὁ ᾗ ὁ.
Avis, ἔρνις, -ιθος, ὁ, νοσσὸς οἰωνὸς.
Avitus, a, um, προγονικὸς, σαυτοῦ.
Avius, sine viâ, ἄπορος, ἄοδος, ἀδιέξοδος.
Aula, αὐλὴ, βασίλειον.
Aulæa, orum, αὐλαία, στρωτὰ σπάσματα.
Auletes, tibicen, αὐλητὴς.
Auletris, αὐλητρὶς.
Aulicus, αὐλικὸς.
Avocamentum, ἐπαγωγὴ.
Avocatio, ἀποτροπὴ, ἀποστροφὴ.
Avoco, ἀποκαλέω τινα, ἀποτρέπω τινά τινος, ἀπάγω.
Avolo, ἀφίσταμαι, ἀποπτάω.
Aura, αὔρα, πνοὴ, ἀτμὶς.
Aurarius, ἴγχεσος.
Aurata, piscis, χρύσοφρυς.
Auratus, ἴγχεσος, χρυσωτὸς, διάχρυσος, χρυσόκολλητος, χρυσόδετος.

Aureus, χρύσεος, ὑσίχρυσος.
Auricula, ὠτίον.
Auricularis, ὠτικὸς.
Aurifex, χρυσοκόος, χρυσοχόος.
Aurificina, χρυσοχοῖον.
Aurifodina, χρυσῶνος, χρυσωρυχία.
Auriga, ἡνίοχος, ἁρματηλάτης.
Aurigarius, ἁρματοκοιὸς, ἁρματοστηγὸς.
Aurigatio, ἡνιοχία, ἁρματηλασία.
Aurigo, inis, ἵππιος.
Aurigo, as, ἡνιοχίω, διφρηλασίω.
Auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν.
Auris, οὖς, ὠτὸς, τὸ οὖας. In utramvis aurem dormire, ὑπ' ἀμφότερα τὰ οὖτα καθεύδειν.
Aurem vellere, ἀνασπᾶν τοῦ ὠτὸς.
Aures obtundere, ὑπερηλλᾶν τὰ οὖτα, τὰς ἀκοὰς πιεραχῶν, ὠτοκοπεῖν.
Auriscalpium, ὠτογλυφὶς, ἡ.
Auritus, *magnas habens aures*, ὠτίων.
Auri amor, φιλοχρυσία.
Auro captus, χρυσιφαὴς, χρυσομανὴς.
Auro micans *vel* coruscans, χρυσαυγὴς.
Aurora, ἠώς, ἠοῦς. Sub Auroram, ὑπὸ τὴν ἠὼ· ὑπὸ ἠῶ.
Aurum, χρυσὸς, οῦ, ὁ· χρυσίον.
Auscultatio, ἀκρόασις, ἀκρόαμα, ὑπακοή.
Auscultator, ἀκροατὴς, ἀκουστὴς.
Auscultare, ὑπακούω, πείθομαι τῷ νόμῳ, πρυσίχω τινι.
Ausculto, *audio*, ἀκροάω, ἀκροάομαι, ὠτακουστίω, πρυσίσχω, πρυσίχω.
Ausim, ἐκλιμήν.
Auspex, οἰωνοπόπος, οἰωνοσκόλος.
Auspicatò, ἐς καλὸν, αἰσίως.
Auspicium, οἰωνισμὸς, οἰωνοσκοπία.
Auspicor, οἰωνοσκοπίω.
Auspicor, *negotium aliquod aggredior*, ἀπάρχομαι, ὑπάρχομαι, ὑπίσταμαι.
Auster, νότος.
Austeritas, τραφότης, αὐστηρότης.
Austerus, αὐστηρὸς, σκληρὸς.
Australis, νότιος, ἀνταρκτικὸς.
Aut, ἤ, εἴτε.
Autem, *pro* sed, δὲ, δαὶ, δήπου, δήτου.
Authenticus, αὐθεντικὸς.
Autumnalis, ὀπωρινὸς.
Autumnus, ὀπώρα.
Autumo, ὑπολαμβάνω, νομίζω.
Avulsio, ἀπόσπασμα.
Avulsus, ἀποσπασθὶς.
Avunculus, θεῖος, μητράδελφος.
Avus, πάππος.
Avus paternus, πρεσπάππος, πατροπάππος.
Avus maternus, μητροπάππος.
Auxiliares, συμβοηθοὶ.
Auxiliarius, βοηθητικὸς.
Auxiliator, ὑπάρκτιος, ἀλεξητὴρ, βοηθὸς, ὑπίκοος.
Auxillor, βοηθίω τινι, πρὸς τοὺς πολεμίους, ὑπικουρίω τινι.
Auxilio tibi venio, βοηθὴν πορίστημί σοι.
Auxilium, βοήθημα, ὑπικουρία, ἀντιλήψις.
Axilla, μασχάλη, μασχαλὶς.
Axioma, ἀξίωμα.
Axis, ἄξων.
Axungia, ὕλιον στέαρ, ἀξόγγιον.

B

Baccæ, ἀκρόδρυα.
Bacchanalia, διονύσια.
Bacchanalia agere, ἄγειν διονύσια.
Bacchatim, διονυσιακῶς, βακχικῶς.
Bacchor, *insanio*, βακχεύω, *et* βακχίω.
Bacchus, Βάκχος, Ἴακχος, Διονύσος.
Bacillum, βακτηρίδιον.
Baculus, βάκτρον, βακτηρία.
Bajulo, βαστάζω, φορμάζω, ἀχθοφορέω.
Bajulus, φορτοβαστάκτης, φορτηγὸς, νωτοφόρος.
Balæna, φάλαινα, κῆτος.
Balanus, βάλανος.
Balatus, ὑς, βληχὴ, βλάχημα.
Balbus, ψιλλὸς, τραυλὸς, ἄπυστος, ὀκχόφωνος.
Balbutio, τραυλίζω, ψιλλίζω.
Balneator, βαλανεὺς, λουτροχόος.
Balneum, βαλανεῖον, λουτρὸν, πλυνὸς.
Balsamum, βάλσαμον.
Balteus, *vel* Balteum, ζωστὴρ, ζώνη.
Baptismus, βαπτισμὸς, βάπτισμα.
Baptisterium, βαπτιστήριον.
Barathrum, βάραθρον.
Barba, πώγων, γενεών.
Barbâ tenus philosophus, ἀπὸ πώγωνος φιλόσοφος.
Barbam nutrire, πωγωνοτροφῶν.
Barbam vellere, τὸν πώγωνα τίλλειν.
Barbarè, βαρβαρικῶς.
Barbaries, βαρβαρότης, βαρβαρισμὸς.
Barbarus, βάρβαρος.
Barbatus, πωγωνίας, γενειήτης.
Barbitos, βάρβιτος.
Bardus, stupidus, βλὰξ, μογιλάλος.
Barritus, ἰλίφαντος, βρύχημα.
Barrus, ἐλέφας.
Basilica, βασιλικὴ, βασίλειον.
Basiliscus, βασιλίσκος.
Basiator, φιλητής.
Basio, *osculor*, φιλῶ τινα.
Basis, βάσις, βάθρος, ἕδρα.
Basium, *osculum*, φίλημα.
Batillum, πύραυνον.
Beatæ memoriæ, μακαρίτης.
Beatè, μακαρίως, εὐδαιμόνως.
Beatitudo, μακαριότης, εὐδαιμονία.
Beatum judicare, εὐδαιμονίζω τινα.
Beatus, μακάριος, μάκαρος, ὀνπολαίπωρος, ὑπέρολβος, ἔλλιος.
Beatus valdè, πανόλβιος.
Bellaria, τραγήμαλμα, ὑπφαιρέσματα, τραγήματα.
Bellator, πολεμιστὴς, ἀρηΐφιλος, αἰθὼν.
Bellè, καλῶς, παλῶς.
Bellicæ rei peritus, δήμιος τὰ πολεμικὰ.
Belli expers *vel* imperitus, ἀπειρόπολεμος, ὁ ἀπόλεμος.
Bellicosus, fortis, πολεμικὸς.
Belligero, *bellum gero*, πολεμῶ τινι, *et* πρός τι, πολεμοποιέω.
Bellicus, πολέμιος, πολεμικὸς.
Bello captus, δορύπτωτος.
Bellua, Θὴρ, Θηρίον.
Belluinus, Θηριώδης.
Bellum, ὁ πόλεμος, μάχη.
Bellum committere, ἄπτεσθαι πολέμου, καθιστάναι τὸν πόλεμον.
Bellum excitare, πόλεμον ποιῶ τινι.
Bellum finire, καταλύεσθαι τὸν πόλεμον.
Bellum indicare, πόλεμον ἔπος εἶπέ τινι.
Bellum infero, πόλεμον ἐκφέρω πρός τινα, πόλεμον ποιῶ.
Bellum suscipere, πόλεμον ἐπαναιρεῖσθαι πρός τινα· ἀναλαμβάνειν πόλεμον.
Bellus, a, um, καλὸς, ἁβρὸς.
Benè audire, εὖ ἀκούω.
Benedico, εὐλογέω.
Benefacio, εὐεργετέω, εὐποιέω.
Benefactum, εὐεργέτημα.
Beneficentia, εὐεργεσία, ἐλευθερότης.
Beneficio afficere aliquem, εὐποιεῖν τινα.
Beneficio affici, εὖ πάσχω.
Beneficium, εὐεργεσία, χάρις.
Beneficus, εὐεργέτης, ἀγαθοεργὸς, εὐποιὸς.
Benevolè, εὐνοϊκῶς, φιλοτέκνως.
Benevolentia, εὔνοια, εὐφημοσύνη, φιλοφροσύνη.
Benevolentiâ complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς πρός τινα.
Benevolus, εὔνους, εὐνοϊκὸς.
Benignè, χρηστῶς, ἐλευθερίως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.
Benignitas, ἐλευθερία, χρηστότης, φιλανθρωπία.
Benignus, χρηστὸς, ἐλευθέριος.
Beo, μακάριον ποιῶ.
Beryllus, βήρυλλος.
Bestia, Θηρίον, Θὴρ, ζῶον ἄλογον.
Bestialis, Θηριώδης.
Bestiola, ζωίδιον.
Beta, εὐτῦλον, βλίτον.
Bibacitas, πολυποσία, φιλοποσία.

Bibax, *bibosus, potulentus, potorius.*
Bibliopola, *bibliopώlης.*
Bibliotheca, *bibliothήκη.*
Bibo, *πίνω, accus. sed Atticè gen.* Aquam bibo, *ὕδωρ πίνω, ὑδροποτέω.*
Bibulus, *potulentus.*
Biceps, *dικέφαλος, δίκρανος.*
Bicolor, *δίχρους.*
Bicornis, *dικέρως et dικέρως.*
Bidens, *dικόδους.*
Biduum, *δύο ἡμέραι, dιήμερον.*
Biennis, *dιετής.*
Biennium, *dιετὶς, dιετία.*
Bifariam, *dιχῶς, ἀνδιχα, δίχα.*
Biferus, *δίφορος.*
Bifidus, *δίχηλος, dιφυὴς, dισχιδὴς.*
Biforis, *δίθυρος.*
Bifores valvæ, *αἱ dιπλίδες.*
Biformis, *δίμορφος.*
Bifrons, *dιπρόσωπος, ἀμφιπρόσωπος.*
Bigæ, *συνωρὶς, δίφρος.*
Bijugis *et* Bijugus, *δίζυξ, δίζυγος, ον.*
Bijuges equi, *δίζυγες ἵπποι.*
Bilanx, *ζυγὸς.*
Bilem commovere, *εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν τινα, χολοῦν.*
Bilinguis, *dίγλωττος, δίλογος.*
Bilosus, *χολώδης.*
Bilis, *χολὴ.*
Bilis atra, *μελαγχολία.*
Bimembris, *dιμελὴς, δίκωλος.*
Bimestris, *δίμηνος.*
Bimulus, Bimus, *dιετὴς, δίετὴς.*
Bini, *dιττοὶ, σύνδυο.*
Binominis, *dιώνυμος.*
Bipartior, *dιχοτομέω, dιχάζω.*
Bipartitus, *dιχασθὶς, dιμερὴς.*
Bipedalis, *dιπεδαῖος, dιπάδης.*
Bipennis, *πέλεκυς, ἀξίνη dίστομος.*
Bipertitò, *dιχῇ, δίχα.*
Bipes, *δίπους.*
Biremis, *dικρος.*
Bis, *dίς.*
Bis in die, *dὶς τῆς ἡμέρας.*
Bissextus, *ἐμβόλιμος ἡμέρα.*
Bisulcus, *δίχηλος, dισχιδὴς.*
Bitumen, *ἄσφαλτος.*
Bituminеus, *ἀσφάλτινος.*
Bivium, *ἄμφοδος, δίοδος.*
Blæsus, *βλαισὸς, τραυλὸς.*
Blandè, *ἡσύως, μαλθακῶς.*
Blandiloquentia, *χρηστολογία, ἡδυλογία.*
Blandiloquus, *χρηστολόγος, ἡδυλόγος.*
Blandimentum, *θωπεία, προσήνεια, ἀρέσκευμα.*
Blandior, *σαίνω τι, tibi ; προσίεμαί τινα, αἰκάλλω, ἀρεσκεύομαι, αἰμύλλω.*
Blanditiæ, *χρηστολογία, κολακεία.*
Blandus, *χρηστολόγος, ἄρεσκος, ἐυπροσήγορος, αἰμύλος, ἥσυος, μείλιχος, ἐσαγωγὸς.*
Blasphemia, *βλασφημία.*
Blatero, *ψιλλίζομαι, βαττολογέω.*
Blatero, onis, *φλύαρος, ἀδολεσχὴς.*
Blatta, *σίλφη.*
Boarium forum, *βουσώλιον.*
Boarius, *βοϊκὸς, βόειος.*
Boatus, *βοὴ, μυκηθμὸς.*
Boletus, *βωλίτης.*
Bolis, *βολὶς.*
Bolus, *βῶλος, ἡ· ἄμαλος, βλωγὸς.*
Bombilatio, *sonus apum, βόμβος.*
Bombus, *βόμβος, ἦχος.*
Bombycinus, *βομβύκινος.*
Bombyx, *βόμβυξ.*
Bona, *id est, opes, ἡ ὐσία, χρήματα.*
Bonâ fide, *ἐπιστιδαμόνως, ἐπιστικῶς, κατὰ πίστιν.*
Bonâ veniâ, *ἐπιεικῶς, εἰς παρὸς.*
Bona animi, *ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.*
Boni consulo, *φέρω ἐπὶ τῇ ἐπιεικείᾳ, ἀποδίχομαι τὴν ἀτέφασιν.*
Bonitas, *ἀγαθότης, ἀγαθωσύνη, χρηστότης.*
Bonitas ingenii, *seu naturæ, εὐφυΐα.*
Bonus, *ἀγαθὸς, ἐσθλὸς, χρηστὸς, καλὸς.* Quod bonum faustumque sit, *ἀγαθὴ τύχη.*
Bonus et probus vir, *καλοκἀγαθὸς.*
Boo, as, are, *mugio, μυκάομαι, βύω.*
Bootes, *Βοώτης, ου, ὁ.*
Borealis, *βορειακὸς, βόρειος.*
Boreas, Aquilo, *Βορέας, Βορρᾶς.*
Bos, *βοῦς.*
Bovem mactare, *βουθυτῶν.*
Boves pascere, *βουκολεῖν, βουστροφῶν.*
Bovillus *et* Bovinus, *βόειος.*
Boum armenta, *τὰ βυφόρεια.*
Boum cædes, *βουτασία, βουφαγία.*
Boum custos, *βουκόλος, βωτόλος, βυφορβὸς.*
Brabeum, *certaminis præmium, βραβεῖον.*
Bracca, femorale, *ἀναξυρὶς, ἴδος, ἡ, δαζύσματα.*
Brachiale, *περιβραχιόνιον, χλιδὼν, χλιδόνη.*
Brachium, *βραχίων, -ονος.*
Bractea, *τὸ φύλλον.*
Bracteator, *φυλλοτὴς.*
Bracteola, *φυλλίδιον.*
Branchiæ, *βράγχια.*
Bressica, *πράμνη, πράμβη.*
Brevi, *ἐν βραχεῖ, βραχίονι.*
Brevia, *τὰ βραχία.*
Breviarium, *compendium, ἐπιτομὴ.*
Breviloquentia, *βραχυλογία.*
Brevior, *βραχίων, βράσσων.*
Brevis, *βραχὺς, ἀπότομος, σύντομος.*
Brevis vitæ, *βραχύβιος, ὀλιγόβιος, μικρόβιος.*
Brevitas, *βραχύτης, ἐπιτομὴ.*
Brevitèr, *βραχίονι, ἐν βραχεῖ.*
Bruma, *χειμὼν, τροπὴ, χεῖμα.*
Brumalis, *χειμερινὸς.*
Brutus, stupidus, *ἀναίσθητος, πρὸς ἑαυτὸν, ἄλογος.*
Bubalus, *βύβαλος.*
Bubile, *βουβύλιον, βουτάσιον.*
Bubo, *avis nocturna, βύας, ου, ὁ.*
Bubula caro, *τὸ βόειον κρέας.*
Bubulcus, *βουπόλος, βουλάτης, βουτείμων.*
Bubulum corium, *τὸ βόειον δέρμα, βοσία, βοδέψιον.*
Bubulus, *βόειος, βοϊκὸς.*
Bucca, *τόμα.* Quod in buccam venerit, *ὅ, τι ἂν ἐπὶ τὸ στόμα ἔλθῃ.*
Buccas inflare, *τὰς γνάθους φυσιᾶν.*
Bucæa, æ, *ψαμὸς, ἴγναφος.*
Buccella, *τόμιον, ψωμίον.*
Buccina, *σάλπιγξ.*
Buccinator, *κήρυξ, σαλπιγκτής.*
Buccino, *σαλπίζω, κηρύττω.*
Bufo, *μύξος, ου, ὁ· φρύσαλος.*
Buglossus, *βούγλωσσος et βύγλωσσον.*
Bulbaceus, *βολβώδης.*
Bulbosus, *βολβώδης.*
Bulbus, *βολβὸς.*
Bulga, *διφθερίνη πήρα.*
Bulla, *περιφόλυξ, φύσημα, ἀφρυσία,*
Bulla, *insigne, ἡ πάλυξ et πάλυξις.*
Bullatus, *tumidus, περιφολυγώδης.*
Bullatus, *bullâ ornatus, ὁ πάλυξι κεκοσμημένος, περιφολυγωμένος.*
Bullio, *bullas emitto, ζέω, βράσσω.*
Bullula, *φυσημάτιον.*
Bura, *sive* Buris, *ἰχνίον.*
Busturarius, *ἐπιτύμβιος.*
Bustum, *τύμβος, πυρὰ.*
Butum violare, *συμβωμοχῶν.*
Butyrum, *βύτυρον.*
Buxetum, *πυξιών.*
Buxeus, *πύξινος.*
Buxum, *vel* Buxus, *πύξος, ὁ.*
Byssinus, *βύσσινος.*
Byssus, *βύσσος, ου, ἡ.*

C

Caballinus, *ἵππιος.*
Caballus, *ἵππος.*
Cacabus, *καυάδος, λίβης.*
Cacaturio, *κιζητιάω, κιζηίω.*
Cachinnatio, *καγχασμὸς.*
Cachinnor, *καγχάζω, κιχλίζω.*
Cachinnum tollere, *ἄξειν ἀναπαγχάζειν, ἐκκαγχάζειν.*
Cachinnus, *καγχασμὸς, κιχλισμὸς.*
Caco, ventris onus depono, *χίζω, ἀποδύω, ἀποκρίνω.*
Cacumen, *κορυφὴ, ἄκρον, αἰσύς.*
Cacumen montis, *ἀκρώρεια, λοφιὰ.*
Cacuminatus, *ἀποξυπόδης.*

Digitized by Google

Cacumino, ἀκαζόνω, παροξύω
Cadaver, τὸ νεκρὸν, vel νεκρὸς, νέκυς, σῶμα.
Cadavera spoliare, νεκροσυλεῖν.
Cadaverosus, νεκρώδης.
Cadere animis, ἀθυμεῖν τὴν ψυλιστὴν, οὐ βίαιον, τοῖς νίκην νεκροῖς, οὐ cædes aliquorum, ἀθύμως διάγειν.
Cadere in suspicionem, εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτειν, πρὸς ὑποψίαν ἥκειν.
Cadivus, σταύσιμος, ὑπαπάστατος.
Cado, ἀμάω, πίπτω εἰς γόνατα, ἰρύκω.
Caduceator, κήρυξ, ἀρμοστοίας.
Caduceus, τοπὰς, παρύσιον.
Caduciferi, κηρυκιοφόροι.
Caducus, σταύσιμος, ὑπάπτωτος, ἰρίψιμος, φθαρτὸς.
Cadus, κάδος.
Cæcias, Καικίας.
Cæcitas, τυφλόσις, ἀβλεψία, ἀορασία.
Cæco, τυφλόω.
Cæcus, τυφλὸς, ἀλαὸς, ἀφώτιστος.
Cæcutio, ἀμβλυώττω, τυφλόττω.
Cædes, πτόνος, φόνος, σφαγὴ, ἀναίρεσις.
Cædo, percutio, πλήττω, πόπτω, δέρω.
Cædua sylva, ὑλοτομία.
Cæduus, τομαῖος, κόριος.
Cælamen, γλυφὴ.
Cælator, γλυπτὴς, γλυστής.
Cælatura, γλυφὴ, ἀναγλυφὴ.
Cælatus, γεγλυμμένος, γλυστὸς.
Cælebs, ἄγαμος, ἀγάμητος, ἄζυγὸς.
Cælestis, οὐράνιος, ὑπουράνιος, ὁλύμπιος, αἰθέριος.
Cælibatus, ἀγαμία, ἀζυγία.
Cælicola, οὐρανίων.
Cælitus, οὐρανόθεν.
Cælo, sculpo, γλύφω, ὑγιόω.
Cælum, γλυστήριον, γλυφεῖον.
Cælum, οὐρανὸς, ὁ πόλος. In cælo, ὑπουράνιος.
Cæmentarius, χαλικοδόμος, χαλικεργὸς.
Cæmentum, χάλιξ, -κος.
Cæpe, κρόμμυον.
Cæruleus, κυάνεος.
Cæsaries, coma, κόμη, χαῖτα, βόστρυξ, -χος, κυρὰ.
Cæsim, σφόδρα.
Cæsius, γλαυκὸς.
Cæspes, βῶλος, βώλαξ.
Cæspito, σφάλλομαι βαδίζω.
Cæsura, τομὴ, σφῆμα.
Cæsus, πεπομμένος, σμιλθείς.
Cætera, καὶ ἕτερα.
Cæteroquin, ἄλλως τε.
Cæterùm, δὲ, πλὴν, τοίνυν, μέντοι, ἀτάρ.
Calamarium, καλαμοθήκη.
Calamister, vel Calamistrum, καλαμὶς, ίδος, ἡ, κάλλυντρον.
Calamistratus, βοστρυχιστός.
Calamistro, βοστρυχίζω.
Calamitas, miseria, συμφορὰ, ἀστυχία, κακοπάθια.
Calamitate afficere, καλαστυχεῖν τινα.
Calamitate premi, δυστυχεῖν ἢ τυφλῷ, vel τυφλῷ τι.
Calamitosè, δυστυχῶς.
Calamitosus, οἰζυρὸς, δυστυχὴς, δύσμορος, ἄλυσος.
Calamus, κάλαμος, δόναξ, καλάμη.
Calathus, κάλαθος, σκυρὶς, πάνος.
Calcaneum, σκίρα, ἡ.
Calcar, κέντρον, σκληρόν.
Calcaria equo subdere, μαστίζω ἵππον.
Calceamentum, σκιρίδημα.
Calceatus, ὑποδεδήμενος, ὑποδύδης.
Calceo, ὑποδέω.
Calceolarius, ὁ ποιῶν ὑποδημάτων, σανιστόμος, σανιστής.
Calceolus, ὑποδημάτιον.
Calceus, ὑπόδημα, πέδιλον.
Calcitratus, λακτισμὸς.
Calcitro, as, λακτίζω, ἀτιτρίζω,
Calcitro, onis, λακτιστὴς, ἀτιτρωτὴς.
Calco, πατέω, τρίβω.
Calculator, λογιστὴς, ψηφιστὴς.
Calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
Calculosus, λιθώδης, λιθιάων.
Calculus, ψηφὶς, λιθίδιον.
Calefacio, θερμαίνω.
Calefactus, θερμαινθεὶς, θαλφθείς.
Calefio, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Calendæ, καλένδαι, νεομηνία.
Calendarium, ἡ ἐφήμερος, ἐφημέριος.
Calens, θερόμενος.
Caleo, θέρομαι, θερμαίνομαι
Calesco, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Caliculus, κολίπιον.
Calidus, θερμὸς.
Caliga, σκιλὸς, κρηπὶς.
Caligatus, κρηπιδήρυτος.
Caliginosus, γνοφώδης, ζοφώδης.
Caligo, inis, ζόφος, σκότος, ἀχλὺς.
Caligo oculorum, ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, ἀμβλυωπία, ὀφθαλμῶν ἀχλύς.
Caligo, cæcutio, ἀμβλυόττω.
Calix, κύλιξ, ποτήριον.
Calleo, τυλῶ.
Calleo, perfectè scio, ἐπίσταμαι τὴν τίχνην, ἀκριβῶς γινώσκω, ἐμπείρως ἔχω.
Callidè, πανούργως, δολοφρόνως.
Calliditas, πανουργία, σόφισμα, δυνάστης.
Callidus, πανοῦργος, δολόφρων, δυνὸς.
Callis, is, τρίβος, στένος.
Callosus, τυλώδης, ὁ ἡ ἡ.
Callum obducere, σκληρύνω, τυλῶν.
Callum et callus, τύλος.
Calo, onis, καλωτόδιον, σεινοφόρος.
Calones, καλωτόδια.
Calor et Caliditas, θέρμη, θερμότης, καῦμα, αἴθος, θάλπος.
Calvaria, κρόνιον.
Calvaster, ἀνεφαλαντίας.
Calveo, φαλαντρόομαι.
Calvesco, φαλαντροῦμαι.
Calvitium vel Calvities, φαλάκρωσις, φαλάντρωμα.
Calumnia, διαβολὴ, συκοφαντία.
Calumniator, συκοφάντης, διάβολος.
Calumnior, διαβάλλω τινα, συκοφαντίαν τινά τινος.
Calumniosus, συκοφαντικὸς.
Calvus, φαλαντρὸς.
Calx, extrema pars pedis, σκίρα, σφυρὸν.
Calx, f. g. CHALK, πηλὸς, γύψος.
Camelarius, καμηλίτης.
Camelus, κάμηλος.
Camera, καμάρα.
Camerarius, καμαρεὺς.
Cameratus, καμαρωτὸς.
Camero, καμαρόω.
Camino, καμινεύω.
Caminus, ὁ ἡ ἡ κάμινος.
Cammarus, ἀσπαλὸς.
Camœna, μοῦσα.
Campana, κώδων.
Campestris, πεδιὰς.
Campus, πεδίον, πέδον. Per campum, καστιδίον.
Camurus, inflexus et curvus, καμπὴς, καμπύλος.
Camus, κηφὸς.
Canaliculus, σωληνάριον.
Canalis, σωλὴν.
Canalitius, σωληνοῦς.
Cancellarius, ἀρχιγραμματεύς.
Cancellatum, κιγκλίδιον.
Cancellatus, κεκιγκλισμένος, κιγκλίδωτὸς, διατετορὸς.
Cancelli, ἡ κιγκλὶς.
Cancello, κιγκλίζω.
Cancer, cri, καρκῖνος.
Cancer, morbus, καρκῖνος, καρκίνωμα.
Candefacio, λευκαίνω.
Candefacio, ignitum reddo, ἐμπυρίζω.
Candela, λύχνος, λυχνίδιον, δαῖς.
Candelabrum, λυχνία, λυχνοστήγιον.
Candens, ignitus, πυρούμενος. Ferrum candens, ὁ σίδηρος πυρούμενος, vel πεπυρωμένος.
Candeo, candidus sum, λευκαίνομαι, λευκὸς εἰμι.
Candesco, λευκαίνομαι.
Candidatus, albâ veste indutus, λευκοφόρος.
Candidè, εὐγενῶς, ἐφθόνως, ἁπλῶς,
Candidus, λευκὸς, ἀργὸς.
Candidus, cum ad animum transfertur, εὐγενὴς, ἄδολος, χρηστὸς, καθαρὸς, ἐπιεικὴς.
Candor, oris, albedo, λευκότης.
Candor, de animo dictus, εὐγενοσύνη, ἀκακία.
Caneo, et Canesco, πολιόομαι.

Canere receptui, τῇ σάλπιγγι ἀναπαλίσσειν.
Canere surdis, κωφοῖς λέγειν.
Canere classicum, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.
Cani, αἱ τρίχες.
Canicula, κυνίδιον, κυνίσκη.
Canicula, Σείριος.
Caniculares dies, αἱ ἀμφὶ τὸν Σείριον ἡμέραι.
Canimus, κυνιδῆ, κύνιος.
Canis, κύων, κυνὸς, gen. συνελόμενον.
Canistrum, κάνεον, κάνης.
Canities, πολιότης, πολιά.
Canna, κάννα, δόναξ, κάλαμος.
Cannabaceus, καννάβεος.
Cannabis, κάνναβις.
Canneus, καλάμινος.
Cano, ᾄδω, μελίζω, μέλπω, ὑμνέω.
Canon, κανών.
Canorus, φωνήεις, λιγυρὸς, λιγύφθογγος.
Cantator, ᾀδιδὸς, ψαλτής.
Cantatrix, ψάλτρια.
Cantatus, ᾀδιμος, ὑποῤῥύθμιος.
Cantharis, κανθαρίς.
Cantharus, κάνθαρος.
Canthus, κανθός.
Canticum, ᾠδὴ, ᾆσμα τὸ, μέλος.
Cantilena, ᾆσμα, μέλος.
Cantio, Cantus, ᾆσμα, μέλος, ψαλμὸς, ᾠδή.
Cantito, τερετίζω.
Canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
Cantor, ψαλτὴς, ᾀδιδός.
Cantus lugubris, θρηνῳδία.
Canus, πολιὸς, λευκὸς, λευκάνθης.
Capacitas, χώρησις, εὐρυχωρία.
Capax, δεκτικὸς, χωρητικός.
Capella, χίμαιρος, αἰγίδιον.
Caper, τράγος, ὁ, χίμαιρος.
Capere, delectare, τέρπειν τινα.
Capere, eligere, αἱρεῖσθαι τὰ ὅπλα, arma.
Capere, tenere, αἱρεῖν τὴν πόλιν, urbem.
Capero, μυσίον, μυσίδιον.
Capero frontem, μέτωπα ἀνασπάω, συστέλλω τὰς ὀφρῦς.
Capesso, ἐπιβάλλω, ἐφάπτω, ἐφάπτομαι, ἀντιλαμβάνω, ἐγχειρέω.
Capessere fugam, φυγὴν ἐλέσθαι.
Capessere rempublicam, ἅπτεσθαι πολιτεύματος.
Capillaceus, τριχώδης.
Capillamentum, τρίχωμα.
Capillatus, εὐτριχωμένος, τριχωτός.
Cani capilli, πολιαὶ τρίχες.
Capillitium, κόμη, τρίχωμα.
Capillorum defluvium, ἡ ἀλωπεκία.
Capillos comere, τριχοκομεῖν, ἐπικομᾶν.
Capillosus, τριχώδης, λαχνήεις,
Capillus, κόμη, θρὶξ τριχὸς, ἡ.
Capillus Veneris, ἀδίαντον.
Capio, comprehendo, λαμβάνω, αἱρέω, ἁλίσκω, δίχομαι, κρατέω.
Capio, decipio, πλανάω.
Capistro, φιμόω, κημόω.
Capistrum, πεφαλοδέσμιον, κημὸς, φίμος.
Capital, ἄμπυξ, περίδρομον.
Capitalis, πεφαλικός.
Capitalis morbus, νόσος ἱλιγγία, φθαρτικὴ, θανατώδης.
Capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, ἀποπεφαλίζειν.
Capite doleo, πεφαλαλγέω, καρηβαρῶ.
Capitis aliquem arcessere, θανάτου τινι τιμᾶσθαι.
Capitis damnari, θανάτου δίκην ὀφλισκάνειν.
Capitis dolor, πεφαλαλγία, καρηβαρία.
Capito, πίφαλος, πεφαλίων.
Capitulatim, πεφαλαιηδὸν.
Capitulum, πεφάλαιον.
Capo, ἀλιτηρῶν ἐντομίας.
Capra, αἶξ.
Caprarius, αἰγιβότης, αἰγοτρόφος.
Caprea, δορκὰς, αἰγάγρειος.
Capreoli, δορκάδια.
Capricornus, αἰγόκερως.
Caprificus, ἐρινεός.
Caprinus, αἴγειος.
Capsa, κάψα, κιβωτὸς, θήλαξ.
Capsula, θυλακίσκος, κιβώτιον.
Captatio, venatio, θήρα, θήρασις.
Captator, θηρευτής.
Captio, deceptio, δόλος, ἀπάτη.
Captiosè, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
Captiosus, ἀπατηλὸς, σοφιστικός.
Captivitas, αἰχμαλωσία.
Captivus, αἰχμάλωτος.
Capto, θηρεύω.
Captura, ἄγρα, λῆψις, ἅλωσις.
Captus, ἁλὸς, ἔρωτι, amore, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, ληφθὶς, ἁλισκόμενος.
Captus, comprehensio, ἐπίληψις, κατάληψις.
Capularis senex, ὁ συμβολιμαῖος.
Capulus, manubrium gladii, λαβὴ, κώπη.
Capus, i, vel Capo, onis, ἀλιτηρευόν.
Caput, πεφαλὴ, πεφάλαιον, πάρηνον.
Caput, origo, ἀρχή.
Caput aperire, πεφαλὴν ἀποπαλύπτεσθαι, ἐκπαλύπτειν κεφαλὴν.
Carbasea vela, λίνια καλύμματα.
Carbaseus vel Carbasinus, λίνος.
Carbasus, λίνον, λαῖτος.
Carbo, ἄνθραξ, Ἐπιμάψ.
Carbonarius, ἀνθρακιὰς, ἰος, ὁ.
Carbunculus, ἀνθράκιον, ἄνθραξ.
Carcer, ἐπιπωτήριον, φυλακή. In carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλω: ἤ, ἀπάγω εἰς τὸ ἐπιπωτήριον.
Carceres, ἡ βαλβὶς, ἀφετηρία, ἡ γραμμή. A calce ad carceres revocari, ἐκ τοῦ τέρματος ἐπὶ τὴν βαλβῖδα μεταπαλλόσθαι.
Carceribus exire, ἐκφέρειν ἀπὸ νώτης, ἐκ τῆς βαλβῖδος ἐξιέναι. A carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος.
Carceris janitor, ἐπιπωφύλαξ.
Carcinoma, καρκίνωμα.
Cardiacus, καρδιακός.
Cardines mundi, οἱ πόλοι.
Cardines rerum, ἔργων ἄκμαί.
Cardo, θαμὼν, τροφὶς, τρόφιγξ.
Carduelis, ἀκανθὶς.
Carduus, σκόλυμος.
Carè, πολυτίμως.
Careo, ἀπεστερέομαι, gen. ἀστερέω, βέομαι.
Carere sensu, ἀναισθητῶ.
Carex, quibusdam τὸ ξυρὸν, aliis τὸ ἄκορον, vel ἡ πύπαρος.
Carica, ἰσχάς.
Caries, ἰτρὸς, σαπρότης.
Carina, τρόπις, στέγη, ἐντερόν, κῶπος, τό.
Carino, κυνόω.
Cariosus, ἰτρώδης, σαπρὸς, ἰτρώνης.
Caritas, πολυτιμία.
Caritas rei frumentariæ, ἡ σιτοδία, σπανιστία.
Caritas summa, σπανιστία.
Carmen, ἔπος, μέλος, ᾆσμα.
Carmen nuptiale, ὑμέναιον.
Carminatio, πτισμὸς, διάξανσις.
Carmino, πτενίζω, διαξαίνω.
Carnarium, τὸ κρεῖον, κρεωπώλιον.
Carnarius, κρεωπώλης, κρεωδαίτης.
Carneus, σαρκινός.
Carnifex, δήμιος.
Carnificina, κρεουργεῖον, βασανιστήριον.
Carnifico, κρεουργῶ, ἀναιρῶ.
Carnosus, πολύσαρκος, σαρκώδης.
Caro, σὰρξ, ἡ, κρέας, τό.
Carpentarius, ἁμαξουργός.
Carpentum, ὄχημα, ἅμαξα.
Carpo, decerpo, δρέπομαι.
Carpo, reprehendo, καπίζω τι τῆς ἀπιστίας, ob infidelitatem, ψέγω, ὑπολαμβάνομαι.
Carptim, ἀπολόγως.
Carptor, reprehensor, διασύρτης.
Carptus, δειφθὶς.
Carpus, καρπὸς.
Carruca, ἁμάξιον, ἁμαξὶς.
Carrucarius, ἁμαξοπηγὸς, ἁμαξηλάτης.
Carrus, vel Carrum, ἅμαξα, ἅμαξα.
Cartilagineus, χονδρόεντος, χονδρώδης.
Cartilago, χόνδρος.
Caruncula, κρεάδιον, σαρκίδιον.
Carus, πρεσφιλὴς, πολύτιμος, ἔντιμος.
Casa, σίγη, ἴσανλις, καλύβη.
Caseus, τυρὸς, τρόφαλις.
Cassis, rete venatorium, δίκτυον, ἄρκυς.
Cassis, galea, κόρυς.
Cassita, κορυθαλὸς.
Cassus, inanis, φρυῶδες, μάταιος. In cassum, εἰς κενὸν.
Castanea, κάστανον.
Castè, ἁγνῶς, καθαρῶς.

Digitized by Google

Castellum, φρέαρ, πύργος, ἕρυμα, προβολή, ἐπιτείχισμα.
Castigare, *punire*, κολάζω τινα, τιμωρεῖν τινα.
Castigatio, ἐπανόρθωσις, κόλασις, παίδευσις, ἐπίπληξις.
Castigator, ἐπανορθωτὴς, ἐπιτιμητὴς, σωφρονιστής.
Castigo, παιδεύω τινα, ἐπιπλήττω τινὶ *et* τινα, ἐπανορθόω, κολάζω.
Castitas, ἁγνεία. ἁγνότης.
Castor, κάστωρ.
Castoreus, καστόρειος.
Castra, στρατόπεδον, παρεμβολή.
Castra moveo, ἀναζεύγνυμι πρός τι, ἐξαναχωρῶ τὴν στρατίαν.
Castra pono, στρατοπεδεύω.
Castrametator, στρατοπεδεύων, στρατιωτικός.
Castratio, εὐνουχισμὸς, ἐχεστομία.
Castratus, εὐνοῦχος, ὁ, ἐχεστομηθὲς, ἐντομίας.
Castrensis, τὸ τῆ στρατοπέδῳ.
Castro, *excido*, ἐκτέμνειν τινα, εὐνουχίζειν, ἐχεστομεῖν.
Castrorum metatio, καταστολή.
Castrum, *locus muris munitus*, ἕρυμα, φρούριον.
Castus, ἁγνὸς, καθαρὸς, σώφρων.
Casula, σκηνίδιον, καλυβίδιον.
Casurus, πτησόμενος.
Casus, πτῶσις, πτῶμα, σύμπτωμα. Si casus inciderit, ἐὰν τύχῃ.
Cataclysmus, κατακλυσμός.
Catadromus, κατάδρομος,
Catalogus, κατάλογος.
Cataphractus, κατάφρακτος.
Catapulta, καταπέλτης, ου, ὁ.
Catapultarius, καταπελτικός.
Cataracta *vel* Cataractes, καταράκτης.
Catarrhus, κατάῤῥους, -ου.
Catachesis, κατήχησις.
Catellus, κυνίδιον, σκυλάκιον.
Catena, δεσμὸς, σειρὰ, ἅλυσις.
Catenatus, ἁλυσιδωτός.
Catenis constrictus, ἁλυσίδετος.
Cateno, δεσμέω, δεσμεύω.
Catenula, ἁλυσίδιον.
Caterva, σῖρος, στεῖρα, ἴλη, οὐλαμός.
Catervatim, ἰλαδὸν, ἀγεληδόν,
Cathedra, καθέδρα.
Catinus *vel* Catinum, σκυβάλιον, παροψὶς.
Catulus, σκύμνος, σκύλαξ.
Catus, a, um, *sagax*, νῶν ἔχων, ἵμερον, εὐλαβής.
Catus, *felis*, αἴλουρος, γαλή.
Cavamen, κοίλωμα.
Cavatus, κοιλωθὰς.
Cauda, οὐρὰ, κέρκος, ἡ.
Cauda avium, ὀμφοσύγιον.
Caudam motitans, σήνουρος, seu σαίνουρος.
Caudex, στέλεχος, στέλεχος, τὸ, κορμός.
Caudicalis, στελεχώδης.
Cave facias, φυλάττε, *vel* τήρει μὴ ποιήσῃς.
Cavea, κύρτη, κυρτὶς, οἰκίσκος, ἐρυθροσφεῖον.
Cavendum est, εὐλαβητέον.
Caveo, εὐλαβέομαι; *accus.* εὐλάττομαι, ἐξαλύσσω, φεύγω.
Caverna, ἄντρον, κρύπτη.
Cavernosus, ἀντρώδης.
Cavernula, ἡ μυχή.
Cavilla, ας, σκῶμμα, σόφισμα.
Cavillator, φιλοπέρτομος, σκώπτης.
Cavillor, σκώπτω τινα ἔς τι, *propter aliquid*; ἐπισκῶμμα, διώκτω.
Caula, ἔπαυλις, αὐλή.
Cauliculus, καυλίσκος.
Caulis, καυλὸς, ῦ, ὁ.
Cavo, κοιλαίνω, κοιλαίνω.
Caupo, κάπηλος, ξενοδόχος.
Caupona, *mulier*, καπηλὶς.
Caupona, *taberna*, καπηλεῖον, οἰνοπώλιον.
Cauponarius, καπηλικός.
Cauponor, καπηλεύω.
Caussa, αἰτία, αἴτιον.
Caussa est cur, αἰτία δ' ἥν.
Caussâ indictâ damnari, ἐρήμην καταδικασθῆναι.
Caussâ indictâ damnare, ἐπείτης ᾧ ἀμείρει λόγων καταδικάζεσθαι.
Caussam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ὑπέχειν, αἰτιολογεῖσθαι.
Caussalis, αἰτιολογικός.
Caussidici, οἱ κατ' ἀγορὰν.
Caussidicus, δικαιολόγος, συνήγορος.
Caussor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω.
Cautè, εὐλαβῶς.
Cautela, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cauterium, καυτήριον.
Cautes, ία, ῥαχία, σπίρα, ἀποῤῥωγάς.
Cautio, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cautor, προφυλακτικός.
Cautus, εὐλαβὴς, προφυλακτικὸς, ἄγρυπνος, συνετός.
Cavum, κοίλωμα.
Cavus, κοῖλος.
Cedens, ὑπείκων, ὑποχωρέων.
Cedere felicitèr, καλῶς φέρεσθαι, εὐτυχῶς φέρεσθαι, ἐπευτυχάνειν.
Cedere bonis, ἐκπῆναι τῶν ὄντων.
Cedo, cessi, παραχωρέω τινι τοῦ βήματος, ἐ *suggestu*; εἶμι τινι, ὑποχωρέω τινι ὁδὸν, *de via*; ἀναχάζω.
Cedo, *id est*, dic, φάσι μοι, φέρε δή.
Cedrinus, κέδρινος.
Cedrus, κέδρος.
Celatus, πεφυσιωμένος, ἀπεπεπερυμμένος.
Celebrare, *prædicare*, ἐπιφαίνω τινὶ, δεικνύω τινα.
Celebrare laudibus, ἐπιφημίζειν τινά τινι, ἐγκαμιάζειν τινα.
Celebrare festum, ἄγειν ἑορτήν.
Celebratio, ἐπιφημισμὸς, διαβόησις.
Celebratum vulgoque jactatum, θρυλλούμενον.
Celebratus, εὐφημισθὲς, διαβόητος, ἔνδοξος, περίφατος.
Celebris, ἔνδοξος, περιβόητος, εὐκλεὴς.
Celebritas, *frequentia hominum*, πολυανθρωπία, πανήγυρις.
Celebritas, *famæ claritas*, εὐδοξία, εὐκλεια, εὐφημία.
Celebro, *frequento*, φοιτάω πρός τι.
Celer, ταχὺς, ὠκύς.
Celer pedibus, ἀκύπους.
Celeritas, ταχύτης, ὠκύτης.
Celeritèr, ταχέως, κατὰ στοῦδα.
Celeriùs opinione, Θᾶττον ἢ λόγος.
Celero, ταχύνω.
Celerrimè, τάχιστα. Quàm celerrimè, ὅτι τάχιστα.
Cella, ἀποθήκη, ταμεῖον.
Cella vinaria, οἰνὸν, οἰνοθήκη.
Cellarium, ταμεῖον.
Cellarius, ταμίας.
Cellula, τὸ μίκρον ταμεῖον, οἰκίσκος, καλυμμάτιον.
Celo, *abscondo*, ἀποκρύπτομαι, *et* ἀποκρύπτω τινα, καλύπτω.
Celox, κέλης.
Celsitudo, *excellentia*, ἐξοχὴ, ὑψηλότης, ὕψος.
Celsus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Cenotaphium, κενοτάφιον.
Censeo, *puto*, τιμάω, ἀξιόω, κρίνω, οἶομαι, δοκέω.
Censeor, τιμίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμάομαι. Inter viros censeri, ἐς ἄνδρας γράφεσθαι.
Censere, *sententiam dicere*, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην.
Censere, *facultates æstimare*, τιμᾶν τινι τόσα, *tanti*.
Censio, τίμησις.
Censor, τιμητής.
Censorius, τιμητικός.
Censura, τιμητεία, δοκιμασία.
Census, τίμημα.
Census, *part.* τετιμημένος.
Centaurus, κένταυρος.
Centenarius, ἑκατοντοῦς.
Centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.
Centesimus, ἑκατοστός.
Centies, ἑκατοντάκις.
Centimanus, ἑκατογχείρ.
Cento, κέντρων, ονος, ὁ.
Centrum, κέντρον.
Centum, ἑκατόν.
Centupondium, ἑκατοστάλαντον.
Centuplex, ἑκατονταπλάσιος.
Centuria, ἑκατοστύς.
Centuriati milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Centuriatus, ταξιαρχία, ἑκατοντοταξία.
Centurio, ἑκατόνταρχος, *vel* -χης.
Centurionatus, ταξιαρχία, ἑκατοντοταξία.
Cepa, κρόμμυον.
Cera, κηρὸς, ὁ.
Cerà obduco, κηρόω.
Cerarius, κηροπλάστης, κηρογός.
Cerastes, κεράστης.
Cerasum, κεράσιον.
Cerasus, κερασὸς, ὁ.
Ceratum, κηρωτόν.
Ceratura, κήρωμα, κήρωσις.
Ceratus, κηρωθὰς.
Cercopithecus, κερκοπίθηκος.

Digitized by Google

Cerdo, βάναυσος, βυρσοδίψης.
Cerealis, δημήτριος, δημητριακός.
Cerebellum, παρεγκεφαλίς, ίδος.
Cerebrum, ἐγκέφαλος.
Ceremoniæ, θρησκεία, τελετή, θεσμὸς ἱερὸς.
Ceres, Δημήτηρ.
Cereus, a, um, κήρινος.
Cereus, i, κηρὸς.
Ceritus, δημητρόλημπτος, μανιώδης.
Cernere, *dimicare*, ἀγωνίζεσθαι.
Cerno, βλέπω τι, *vel* εἴς τινα.
Cernuus, ἱκετικοφθὼς, πρηνὴς.
Cerno, as, κηρόω, κατακηρόω.
Ceroma, κήρωμα.
Certamen, ἄγων, -ῶνος· ἆθλος, ἄμιλλα.
Certamen constituo, ἀθλοθετῶ.
Certamen navale, ἡ ναυμαχία.
Certaminis præmium, ἆθλον.
Certatim, ἀγωνιστικῶς.
Certatio, ἀγώνισμα.
Certator, ἀθλητής.
Certè, ἀληθῶς, ἱματιδῶς, δηλονότι.
Certioro, τρεσημαίνω, δηλόω.
Certitudo, βεβαιότης, ἀκριβεία.
Certo, ἀγωνίζομαι, τρός τινα, *cum aliquo*, ἀθλίω, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, *adversus hostes*.
Certo cum aliquo hâc de re, ἀμφισβητέω τινὶ περὶ τούτου.
Certò, ἀκριβῶς, βεβαίως.
Certò scio, εὖ οἶδα.
Certus, δῆλος, ἀκριβὴς, βέβαιος.
Cervicale, περικεφάλαιον.
Cerevisiâ, ζυθὶς.
Cervix, τράχηλος, αὐχὴν, δέρη.
Cerussa, ψιμμύθιον, ψίμμυθος, ψίμμυθος.
Cerussâ oblinere, ψιμμυθιοῦν.
Cerussatus, ψιμμυθιωτὸς.
Cervus, ἔλαφος.
Cespes, Cespito; vide supra Cæspes, Cæspito.
Cessans, παυόμενος, ἀργὸς.
Cessatio, ἀκηρία, ἀργία, ῥᾳθυμία, παῦσις, ἀνάπαυσις.
Cessator, ἀκηρὸς, ῥᾴθυμος.
Cesso, λήγω, σχολάζω, παύομαι τῆς μάχης, ῥαδιεργίαν, ἀργίαν.
Cestus, ἱμὰς.
Cetarius, ria, rium, κητῶδης, κητῶος.
Cetarius, i, κητοπώλης.
Cete, τὰ κήτεια, κήτη.
Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτον.
Cetratus, πελτοφόρος, πελτασικὸς.
Cetus, κῆτος.
Ceu, οἷον, οἱονεὶ, ὥσπερ.
Chalybs, χάλυψ.
Chamæleon, χαμαιλέων.
Chamæmelum, χαμαίμηλον.
Chaos, χάος, τὸ.
Character, χαρακτὴρ.
Charitas, ἀγάπη, στοργὴ, φιλοστοργία, φιλανθρωπία.
Charta, χάρτον, χάρτης.
Chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
Chartula, χαρτίον.
Charus, τίμιος, ἀγαστὸς, φιλτὸς, φιλούμενος.
Chasma, χάσμα.
Chelæ, χηλαὶ.
Chelidonia, χελιδόνιον.
Chelys, χέλυς.
Chiliarchus, χιλίαρχος.
Chilias, χιλιὰς.
Chiragra, χειράγρα.
Chirographum, χειρόγραφον, ἀντασχὴ.
Chiromantes, χειρόμαντις.
Chiromantia, χειρομαντικὴ.
Chirotheca, χειροθήκη.
Chirurgia, χειρουργία.
Chirurgus, χειρουργὸς.
Chlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιζωσάμενος, χλαμυδωτὸς.
Chlamydula, χλαμύδιον.
Chlamys, χλαμὺς.
Cholera, χολέρα.
Cholerâ laborare, χολερᾶν.
Cholericus, χολερικὸς.
Choragium, χορήγιον.
Choragus, χορήγος.
Choraules, χοραύλης.
Chorda, χορδὴ.
Chorea, χορεία.
Choreas ducere, χορεύειν.
Chorus, χορὸς.
Chorimagister, χοραγιδιδάσκαλος.
Chorographia, χωρογραφία.
Chorographus, χωρογράφος.
Christiana professio, χριστιανισμὸς, ὁ.
Christianus, χριστιανὸς.
Chronica, χρονικὰ, τὰ.
Chronicus, χρονικὸς.
Chrysendeta, χρυσίνδετα, ἐπιπώματα.
Chrysocolla, χρυσοκόλλα.
Chrysolithus, χρυσολίθος.
Cibalis, ἰνδιάδιμος.
Cibaria, σιτία, τὰ βρωτὰ, βρώματα, τὰ ἐπιτήδεια.
Cibariorum inopia, σιτοδία, ἀσιτία, σπανσιτία.
Cibarius, ἰδιάδιμος, τροφίμος.
Cibarius panis, σιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκαμιστὸς.
Cibum, σιτίζω τινα.
Cibum fastidiens, ἀνόρεκτος.
Cibum sumo, σιτοποιοῦμαι, αἱρίομαι σῖτον, προσφέρομαι τροφὴν.
Cibum parare, σῖτον ποιῶν.
Cibus, σῖτος, βρῶμα, ἴδισμα, τροφὴ, σιτίον, ἴδαρ.
Cicada, τέττιξ.
Cicatrico, οὐλόω.
Cicatricosus, οὐλώδης.
Cicatricula, οὐλίδιον.
Cicatrix, οὐλὴ, ὠτειλὴ.
Cicer, ἐρέβινθος.
Cicercula, λάθυρος.
Cicindela, φάλαινα, λαμπυρὶς, πυριλαμπὶς.
Ciconia, πέλαργος.
Cicur, ἡθεσθεὶς, ἥμερος, πρᾶος.
Cicuro, ἡθεσθεύω.
Cicuta, κώνειον.
Cieo, *item* Cio, ἐξερμόω τινα, κινῶ πάντα λίθον, *omnem lapidem*.
Ciere bellum, πολεμοποιῶν, πόλεμον ἐγείρειν.
Cilicium, κιλίκιον, τριχίνιον, δοφίρα.
Cilium, βλεφαρὶς.
Cimex, κόρις.
Cinædus, κίναιδος.
Cinara, κινάρα.
Cincinnatus, βοστρυχισθεὶς, ὁ κιπίνοις κεκοσμημένος.
Cincinni, κίπινοι, πλόκαμοι, τρόφοι, βόστρυχοι.
Cinctus, us, διαζώμα, ζῶμα, περιζωλὴ.
Cinctus, a, um, ἐζωσμένος, περιεζωσμένος.
Cineraceus, τεφρώδης, ὁ ἢ ἡ.
Cingere, *circumsepire*, περιβάλλειν τῇ πόλει τεῖχος, *urbem muro*.
Cingo, *coërceo*, ζώννυμι, περιβάλλω, διαδέω.
Cingula, æ, *quâ cinguntur jumenta*, ζῶμα.
Cingulum, ζωστὴρ, ταινία.
Ciniflo, ὁ τὴν καλαμίδα σκοδίζων, ἢ ἐπὶ τοῖς σκοδοῖς διημένων.
Cinis, κόνις, τέφρα, αἰθάλη, σποδὸς, ἡ.
Cinnabaris, κιννάβαρι, ἡ.
Cinnamomum, κιννάμωμον, ου, τὸ.
Cinnus, ὁ πλόκαμος, πολύμιγμα.
Cio, *vide* Cieo.
Cippus, σοδοσάκη, στήλη.
Circa, ἐπὶ *cum genit.* κατὰ *cum acc.* περὶ μέσην ἡμέραν, *circa meridiem*.
Circensis, κύκλιος.
Circenses ludi, ὁ ἱπποδαμία, δίαυλος, ὁ.
Circinatio, περιαγωγὴ, περιδρομὴ, γύρωσις, περιτροφὴ.
Circino, περιάγω, γυρόω, κυκλόζω, περικυκλόω.
Circinus, διαβήτης.
Circiter, *idem quod* circa, περὶ, ἀμφὶ.
Circitores, οἱ ἵππους, οἱ περίπολοι φύλακες.
Circuitio, περίοδος.
Circuitor, περιοδεύτης, ὁ ἵππους.
Circuitus, a, um, περικεχθὴς, περικυλισμένος.
Circuitus, nom. περίοδος, περιβολὴ, in circuitu fori, ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς.
Circulatim, κυκλόθεν, κύκλῳ.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ἐγκομπαγωγὸς.
Circulatorius, ἀγυρτικὸς.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, κύκλος, κυκλισμὸς.
Circum, περὶ, *accusat.* ἀμφὶ.
Circumactio, περιαγωγὴ, περιστροφὴ.
Circumaggero, περιχωννύω, ἢ περιχώννυμι.
Circumago, περιάγω, κυκλόω, περιφέρω.

Circumambulo, περιέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
Circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumcirca, κύκλῳ.
Circumcisio, περιτομὴ, περικοπὴ.
Circumclaudo, περικλείω, κατακυκλόω.
Circumcolo, περιοικέω.
Circumcurro, περιτρέχω.
Circumdatus, περιβεβλημένος, περιεζωσμένος.
Circumdo, περιβάλλω, τῇ πόλει τεῖχος, urbe murum, κυκλόω, περιάχω.
Circumducere, *decipere*; παραπρόσθαί τινα, *aliquem*; ἐξαπατᾶν.
Circumduco, περιάγω, περιηγέομαι.
Circumeo, περιβαίνω, περιοδεύω τι.
Circumequito, περιιππεύω.
Circumferentia, περιφέρεια.
Circumfero, περιφέρω τι, περιάγω.
Circumflecto, περιστρέφω, περιγυάμπτω.
Circumflexus, περίπλασις, περιφορὰ, περίγναμψις.
Circumfluo, ὑπερρέω τινος, περιῤῥέω τι.
Circumfluus, περίῤῥους, περιῤῥέων.
Circumfodio, περιορύττω, περισκάπτω.
Circumforaneus, ἀγύρτης, ὁ, ἡ, ἀγοραῖος, ἀλήμων.
Circumforo, περιστρέφω.
Circumfossura, περίσκαφὴ, περίορυξις.
Circumfrico, περιτρίβω, περιπνίζω.
Circumfulgeo, περιλάμπω, περιγίλλω.
Circumfundo, περιχέω, περιῤῥαίνω.
Circumfusus, περιῤῥανθὶς, περίῤῥους, περισκέδαστος, περισσίμανος.
Circumgelatus, περιπαγὶς.
Circumgemo, περιστενάζομαι, περιστένομαι.
Circumgesto, περιφέρω τι.
Circumglobor, περισφαιρέομαι.
Circumjaceo, περίκειμαι.
Circumjicio, περιβάλλω.
Circumlambo, περιλιχνῶ.
Circumlatus, περιφορητὸς.
Circumligo, περιδέω, ἀναδέω.
Circumlino, περιχρίω.
Circumlitus, περιχριστὸς.
Circumlocutio, περίφρασις.
Circumloquor, περιφράζομαι.
Circummitto, περιπέμπω.
Circummunio, περιφράττω.
Circummunitio, περιφραγμὸς, περίφραξις.
Circummunitus, περιφραχθεὶς.
Circumnascor, περιφύομαι.
Circumnavigo, περιπλέω, περιπλώ.
Circumobruo, περιχαννύω.
Circumplector, περιπλέκω.
Circumpono, περιτίθημι τινί τι.
Circumrado, περιξέω.
Circumretio, περιπλέκω, περιλαβάνω.
Circumretitus, περιειλημένος, περιστεπὴς.
Circumrodo, περιδρώσκω, περιτρώγω.
Circumscalpo, περικολάπτω, περικνίζω.
Circumscindo, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumscribo, *definio, determino*, περιγράφω, ὁρίζομαι.
Circumscriptio, περιγραφὴ, διορισμὸς.
Circumscriptus, περιγεγραμμένος, περιγραπτὸς.
Circumseco, περιτέμνω.
Circumsedeo, *obsideo*, περικάθημαι· moenia ingenti exercitu, τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει, Dem.
Circumsepio, περιφράττω, περιβάλλω.
Circumseptus, περιφραχθὲὶς, περιβεβλημένος.
Circumsero, περιφυτεύω.
Circumsessio, περικάθευσις, περικάθησις.
Circumsessus, περικαθίζόμενος.
Circumsideo, περικαθίζομαι, πολιορκέω.
Circumsido, περικαθίζομαι.
Circumsigno, περισημαίω, περισφραγίζω.
Circumsisto, περιΐστημι, ἀμφίστημι.
Circumsono, περιηχέω, περιθρυλλέω.
Circumspectè, περισκεπτόμενος, περιφυλαγμένως, εὐλαβῶς.
Circumspectio, περίσκεψις.
Circumspecto, κατασκοπῶμαι.
Circumspectus, *qui prudens est*, περιφυλαγμένος, περισκεπτόμενος, συνετὸς.
Circumspergo, περιῤῥαίνω.
Circumspicio, περισκοπέω, περιβλέπω πάντη, περιορᾶω.
Circumstantia, περίστασις.
Circumsto, περιΐστημι.
Circumstrepo, περιηχοῦσία, περιθρυλλέω.
Circumstruo, περιοικοδομέω.
Circumsuo, περιῤῥάπτω.
Circumtectus, περικεκαλυμμένος.
Circumtego, περικαλύπτω.
Circumtexo, περιπλέκω.
Circumtondeo, περικείρω.
Circumtono, περιβρομέω.
Circumtonsus, περικεκαρμένος.
Circumvado, περιέρχομαι.
Circumvagus, περιπλανώμενος.
Circumvallare, περιοχυροῦν.
Circumvallatus, περιεσφιγμένος, περιβεβλημένος, περιφραχθεὶς.
Circumvectio, περιφόρησις.
Circumvector, περιοχέομαι.
Circumvectus, περιοχεῖς.
Circumveho, περιοχέω, περιάγω.
Circumvenio, περιέρχομαι, περικυκλόω, περιΐστημι.
Circumventus, περικεκλημένος.
Circumversor, περιπολέομαι, περιστρέφομαι.
Circumverto, περιστρέφω, περιοπλίζω, περιδινέω.
Circumvestio, περιστολίζω.
Circumvincio, περιδέω.
Circumvolito, περιΐπτασθαι.
Circumvolvo, περιστρέφομαι.
Circumvolvo, περικυκλίζω, ἐγκυκλόω, περικυλίω.
Circumvolutio, ἕλιξ, κυλίνδησις.
Circus, κύκλος.
Cirratus, βοστρυχωμένος.
Cirrus, βόστρυχος, κίκινος, σκίφος.
Cis, citra, ἐντὸς, ἐπὶ τάδε.
Cista, κίστη, κίστου.
Cistella, κιστὶς.
Cisterna, τὸ ὑδάτων δοχεῖον.
Citare testem, μάρτυρα παρίχεσθαι, μάρτυρα παρεισάγειν.
Citatus, ἐξορμηθεὶς.
Citerior, ἐγγύτεροι, ἐνδότεροι.
Cithara, κιθάρα, χέλυς, φόρμιγξ.
Citharâ cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
Citharista, κιθαριστὴς.
Citharistria, κιθαριστρία.
Citharœdus, κιθαρῳδὸς.
Citimus, ἐγγύτατος.
Citò, ταχέως.
Cito, as, ἐφορμάω.
Citrà, ἐντὸς, τῷ Τάνου, *Rhenum*: ἄνω.
Citrea mala, τὰ κίτρια μῆλα.
ultrò Citróque, δεῦρο κἀκεῖσε, ἐρέσσω καὶ ἐπίσω, ἐμπορεύομαι καὶ ὅσα θύω.
Citus, ἐξορμηθεὶς, ταχὺς.
Civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Civilis, πολιτικὸς, ἀστῖος.
Civilitas, τὸ πολιτικὸν, ἀστεύτης.
Civis, πολίτης, ὁ.
Civitas, πόλις, ἡ· πολίτευμα.
Civitate donare, πολιτεύω, ἀδεια, ἐγγράφω τῇ πόλει.
Clades, ἧττα, ὄλεθρος, λύμη, σπορᾶ.
Clam, λάθρα ἠμῶν πρόσθεν τινός.
Clamator, κράκτης, βοκράκτης.
Clamito, κραυγάζω.
Clamo, βοάω, κράζω, κραυγάζω, αὐδω.
Clamor, κραυγὴ, ἰαχὴ, βοὴ.
Clamosus, κραυγαστικὸς, μεγαλόφωνος.
Clancularis, κρυπτὸς, κρύφος.
Clanculùm, λαθραίως, κρύδην.
Clandestinus, κρυφαῖος, λαθραῖος.
Clango, *tuba cano*, κλάγγω.
Clangor, κλαγγὴ.
Clarè, ἀναφανδὸν, λαμπρῶς, σαφῶς.
Clareo, φαίνω, φαίνομαι.
Claresco, ἐκφαίνομαι.
Clarisonus, λαμπρόφωνος.
Claritas, σαφήνεια, λαμπρότης.
Claritas visûs, τὸ ὀξυδερκὲς.
Claritas vocis, εὐφωνία.
Claritas nominis, εὐδοξία.
Clarum, σφόδρα.
Clarus, *perspicuus*, λαμπρὸς, ἐναργὴς, ἀγλαὸς, φανερὸς.
Clarus, *insignis*, ἔνδοξος, φαίδιμος.

Classe pugnare, ναυμαχεῖν.
Classiarius, ἱπτεύς, ναυμάχος, ναυμαχίαν.
Classicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἵππους, σημαίνειν τὸ ἀναληπτικὸν.
Classicum, σάλπιγξ, ἀναληπτικὸν.
Classicum bellum, ναυμαχία.
Classicus, ναυτικός.
Classis, *navium multitudo*, στόλος νεῶν.
Classis dux, ναύαρχος, στόλαρχος.
Clathratus, κλιθέρῳ κεκλεισμένος.
Clathro, as, κλιθέρῳ ἐρείδω.
Clathrum, κλιθέρου, τὸ.
Clava, ῥοπάλη, ῥοπαλὸν, τὸ, ῥοπάνη.
Claudicatio, χωλότης, χωλία.
Claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλεύω.
Claudo, *intercludo*, ἀποκλείω, εἴργω, κλείω, κληΐζω.
Claudo oculos, καμμύω ὀφθάλμους.
Claudus, χωλὸς, πυλλὸς, γυιός.
Claudus utroque pede, ἀμφίχωλος.
Clavicula, κλειδίον.
Claviger, κλειδοῦχος.
Clavis, κλεὶς, ἡ, κλειδὸς.
Clavis adulterina, ἀντίκλεις.
Clavis affigo, καθηλόω τινα.
Claustrum, κλεῖθρον.
Clausula, τὸ πέρας, -ατος· τὸ ἔσχατον.
Clavus, ἧλος, γόμφος.
Claveus ligneus, πάσσαλος.
Clemens, ἠρῷος, ἱλαστικὸς, ἥμιος.
Clementèr, ἠρέως, ἡμέως, ἱλαστικῶς.
Clementia, ἠρέοτης, ἱλαστήριον.
Clepo, *furor*, κλέπτω.
Clibanus, κλίβανος.
Cliens, πελάτης, θεραπευτής.
Clientela, θεραπεία, πελατεία.
Clima, κλίμα.
Climactericus, κλιμακτηρικὸς.
Clinicus, κλινικὸς, κλινήρης.
Clitellæ, ἱστιάγματα, καυβάλια.
Clitellarius, ὑποφόρος, σκευοφόρος.
Clitellas impono, ἱστιφορτίζω τινα.
Clivosus, βυνώδης.
Clivus, γιάλοφος, βυνὸς.
Cloaca, ἀφιδρὼν, -ῶνος· ἀμάρα, βόθρος.
Clunes, πυγὴ, γλυτοὶ.
Clypeatus, ἀσπιδοφόρος.
Clypei umbilicus, ἱστὸς ἀσπίδος, μεσομφάλιον.
Clypeus, ἀσπὶς.
Clyster, κλυστὴρ.
Coacervatio, συναθροισμὸς.
Coacervatus, συσσωρευθεὶς.
Coacervo, ἀποσωρεύω, ἀθροίζω πάντα εἰς αὐτὸ, *in unum*: συναγομίζω, συσσωρεύω.
Coacesco, συνοξύνω.
Coactio, συναγωγὴ, ἡ.
Coactus, συνηγμένος, συνεσταλμένος.
Coactus vi, ἀναγκασθεὶς.
Coactus necessitate, βιασθεὶς.
Coaduno, συνείρω, συναρμόζω.
Cœqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ὁμῆλιξ.
Cœquo, ὁμαλίζω, *act.*
Cœtaneus, ἡλικιώτης, -υ, ὁ, σύγχρονος.
Cœvus, ὁμήλιξ, σύγχρονος.
Coagmentatio, συναρμογὴ, σύγημα.
Coagmento, συναρμόζω, συνάπτω.
Coagulatio, πῆξις.
Coagulo, πήσσω, πηγνύω, πυρόω.
Coagulum, πηγύα.
Coalescere facio, συνάπτω.
Coalesco, συνίσημι, συμφύομαι, συνάπτομαι.
Coarctare, ἀντιστριγίσαι, στενόσαι, στενοχωρεῖν.
Coarctatio, ἀντιστρίγισις, συγκολὴ.
Coarguo, ἐξελέγχω τι, κατελέγχω.
Coccinnatus, κοκκοβαφὴς.
Coccinea vestis, κόκκινος χιτὼν.
Coccineus, κόκκινος.
Coccum, κόκκος.
Cochlea, κόχλος, ἡ, κοχλίας.
Cochleare, δοῖδυξ, κοχλιάριον.
Coctilis, ὀπτὸς.
Coctio, ἴψησις, πέψις.
Coctor, ἰψητὴς.
Coctus, ἰψηθὶς, ἀστημένος.
Codex, κορμὸς, στέλεχος, τὸ *sed pro libro*, ἡ βίβλος.
Codicillus, γραμμάτιον, βιβλίδιον.
Cœmeterium, κοιμητήριον.
Coëmo, συνωνέομαι, -οῦμαι, συμπρίαμαι.
Coëmptio, συνώνησις.
Cœna opipara, δεῖπνον πολύωψον ἢ ποικίλον, πολυτελὲς.
Cœna, δεῖπνον, δόρπον.
Cœnaculum, διαιτητήριον, ἀνώγειον, ὑπέρῳον.
Cœnaturio, διαιτησείω.
Cœno, διαιτῶ παρά τινι, *apud aliquem*, συνδιαιτῶμαι μετά τινος.
Cœnobium, κοινόβιον.
Cœnosus, πηλώδης, βορβορώδης.
Cœnum, *lutum*, πηλὸς, βόρβορος.
Coëo, *convenio*, σύνειμι, συνήκω.
Coire, *concumbere*, μίσγεσθαι γυναικὶ· συγκαθεύδειν.
Coitus, *concubitus*, μῖξις, ἀνάμιξις, συνουσία, -ας, ἡ.
Cœptum, *institum*, κατασχὸν, τὸ· ἀρχὴ, ἐπιχείρημα.
Coëquito, συνιππεύω.
Coërceo, καθείργω τινα, ἀπείργω εἴ τινος, ἀναχαιτίζω, συνείργω.
Coërcitio, κάθειρξις.
Cœtus, συνουσία, ἐκκλησία, πανήγυρις.
Cogens, βιαζόμενος.
Cogere, *compellere*, ἀναγκάζειν τι, βιάζεσθαί τινα, ἀγγαρεύω, ἐπάγω.
Cogitabundus, σύννους.
Cogitatio, ἔννοια, νόημα, τὸ· ἐπίνοια.
Cogitatò, *consultò*, ἐξ προνοίας,
Cogito, *meditor*, ἐννοέω, ἐπινοέω, τύπτω, διανοέω τι· λογίζομαι
Cognata, σύσσκα, τὰ· σύμβολα.
Cognati, συγγενεῖς.
Cognatio, συγγένεια, τὸ, συγγένεια
Cognatus, συγγενὴς, ὁ ἢ ἡ ὁμογενὴς, συμφυὴς, ἀγχιστεὺς.
Cognitio, γνῶσις, ἐπίγνωσις, σύνεσις.
Cognitor, ὁ ἐπιγνώμων.
Cognitus, γνωστὸς, γνώριμος, ἐγνωσμένος.
Cognomen, ἐπίκλησις, ἐπωνυμία.
Cognomines, ὁμώνυμοι, ἐπώνυμοι.
Cognomino, ἐπικαλέω τινα, ἐπονομάζω.
Cognosco, γινώσκω τινὰ, γνωρίζω τι.
Cogo, *coacervo*, συνάγω, ἐπισυνάγω.
Cogo in unum, ἀθροίζω εἰς ταὐτὸ.
Cohabitatio, συνοίκησις.
Cohabitator, σύνοικος, σύναυλος.
Cohabito, ἐπαυλίω, συναυλίζομαί τινι, συνναίω.
Cohærens, ἐχόμενος, συνεχὴς.
Cohærentia, συνέχεια, σύστασις.
Cohæreo, συμπολλῶμαι, ἁρμόττω τινι, συνάπτομαι.
Cohæres, συγκληρονόμος.
Cohibeo, ἐπέχω τινα, κατασχίλλω, συνέχω.
Cohibere iracundiam, κατασχεῖν τὴν ὀργὴν, κρατεῖν τῆς ὀργῆς.
Cohibitio, κάλυσις.
Cohonesto, ἐπικοσμέω τινα, σιμπλογέω.
Cohorresco, καταφρίσσομαι.
Cohors, σπεῖρα, τάγμα, λόχος.
Cohortandus, παρακλητέος.
Cohortatio, παραίνεσις, παράκλησις.
Cohortor, συμπαρακαλέω, παρηγορέω, ἐπικελεύω, παραινέω.
Coinquino, συμμολύνω, συμμιαίνω.
Coitio, συνίλλυσις, συναγωγὴ.
Coitum appeto, ἐγκυσάω.
Coitus, συνουσία, ας, ἡ.
Colaphos impingere alicui, κολαφίζειν, ῥαπίζειν τινὰ ἐπὶ σιαγόνα, ἐπὶ κόρρης.
Colaphus, κόλαφος, ῥάπισμα.
Colens, θεραπεύων.
Coliculus, καυλίον, καυλίσκος.
Colis, καυλὸς, ὁ.
Collabasco, συνολισθαίνω.
Collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.
Collabefio, καταλύομαι, λυμαίνομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, συμπίπτω, συνολισθαίνω.
Collacrymatio, ἐπιδάκρυσις.
Collacrymor, συνδακρύω τινι, ἐπιδακρύω.
Collactaneus, συγγάλακτος, σύτροφος, ὁμογάλακτος.
Collapsus, συμπεπτωκὼς.
Collare, στιρεοχάλκιον, στιρίδιον.
Collatio, συγκομιδὴ, συμβολή.
Collatitius, συγκομιστὸς.
Collatus, συμφορηθείς.

Digitized by Google

Collaudatio, ἐγκώμιον, συναίνεσις.
Collaudo, περιστασιάω, συναινέω.
Collecta, συναγωγὴ, ἔρανος, ἡ, συμβολὴ.
Collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἐκλεκτα.
Collectio, συλλογὴ, σύλλεξις, ἀθροισμὸς.
Collectitius, συνειλεγμένος.
Collectus, συλλεκτὸς, συνειλεγμένος.
Collega in consulatu, συνυπατεύων, συνύπατος.
Collegæ, συνεργοὶ, συνέχοντες.
Collegium, συνέδριον, σύλλογος.
Collido, συμβάλλω τι, συγκρούω.
Colligatio, σύνδεσμος, σύνδεσις.
Colligatus, συνδεδεμένος, συνδεδιὼς.
Colligo, -as, *simul ligo*, συνδέω, καταδέω.
Colligo, -is, συλλέγω τι, συναθροίζω, συνάγω τι, ἀγείρω, συγκομίζομαι.
Colligere *pro* reficere, ἀναλαμβάνειν, ἀναζωπυρεῖν τινα.
Colligere stipem, ἔρανον αἰτεῖν ἢ συνάγειν.
Collimare, στοχάζεσθαι σκοποῦ, εὐστοχεῖν.
Collineo, as, εὐστοχίαν, κατασταχάζομαι.
Collino, συναλείφω.
Colliquefacio, συντήκω.
Colliquesco, συντήκομαι.
Collis, λόφος, βουνὸς, πυρὸς, χῶμος.
Collisio, περίσκεψις, συγκρουσμὸς.
Collisus, συγκρουσθείς.
Collocatio, θέσις, τάξις.
Colloco, καθίζω, ἱδρύω, καθιδρύω.
Collocupleto, κατασκευάζω.
Collocutio, συνομιλία, κοινολογία.
Colloquium, συνομιλία, κοινολογία.
in Colloquium venire cum aliquo, εἰς λόγους ἐλθεῖν τινι.
Colloquor, κοινολογέομαί τινι, συνομιλῶ τινι, συλλαλέω, ἐντυγχάνω.
Colluceo, φίγγω, καταλάμπω, φαίνω.
Colluctor, συμπαλαίω.
Colludo, is, συμπαίζω, περισαβύρω.
Colludere alicui, συναγωνίζεσθαί τινι.
Collum, τράχηλος, αὐχὴν.
Colluo, διακλύζω, κατακλύζω.
Collusio, κακέργημα, συμπαιγνία.
Collusor, συμπαίκτης.
Collusorie, συγκακουργικῶς.
Collustro, περιαγάζω, καταλάμπω.
Colluvies, χλίδος, τὸ.
Collyrium, κολλύριον.
Colo, as, are, ἠθέω.
Colo, is, ere, *veneror*: σέβομαί τινα, λατρεύω τινι, τιμάω, σεβίζω.
Colere *pro* exercere, ἀσκεῖν τι.
Colere *pro* habitare, οἰκεῖν τι.
Colere *pro* diligere, φιλεῖν τινα.
Colere vitam, διάγειν.
Colere agrum, γεωργεῖν χώραν *vel* γῆν.
Colocasia, κολοκασία.
Coloni, ἔποικοι.
Colonia, ἀποικία.
Coloniam deducere, ἀποικίαν ἐκπέμπειν.
Colonus, ἀγρονόμος, γεωργὸς, ἔποικος.
Color, χρῶμα, χροὰ.
Coloro, βάπτω, ἐσχηματίζω.
Colossus, κολοσσὸς, -οῦ, ὁ.
Colostra, ἡ τροφαλὶς, -ίδος.
Coluber, ὄφις, δράκων.
Colum, ἥθμὸς.
Columbarium, περιστερὼν, περιστεροτροφεῖον.
Columbarius, περιστεροτρόφος.
Columbus *et* Columba, περιστερὸς.
Columella, κιονίδιον.
Columen, φύλος, ἔρισμα.
Columna, σύλος, κίων, ἔρισμα.
in Columnâ insculpere, ἐπιγραφεῖν, ἐπιλαπιστεῖν.
Colus, ἠλακάτη.
Coma, κόμη, ἴθιρα, χαίτη.
Coma adulterina, ἔνθριχον, περικόμιον.
Comam nutrio, κομάω.
Comatus, κομήτης, σκυλόπους.
Combibo, συμπίνω, σί τινι, cum aliquo.
Combibo, onis, συμπότης.
Combinatio, σύζευξις.
Combino, συνδυάζω.
Comburendi vim habens, καυστικὸς.
Comburo, ἐμπρήθω, ὑποκαίω τι, φλέγω.
Combustio, ἀπόκαυμα, ἔμπρησις, ἐμπρησμὸς.
Comedo, φάγω, τρώγω, βρώσιμος, ἐδώδιμος.
Comedo, -onis, *et* comestor, καταφάγος, ὁ, βουφάγος.
Comes, ἀπόλουθος, συνέμπορος.
Comessabundus, ἐπίκωμος.
Comessatio, κῶμος, ου, ὁ, ἐσωτία.
Comessator, κωμαστὴς.
Comessor, κωμάζω.
Comestura, ἐδωδὴ, βρῶσις.
Comesus, βεβρωμένος.
Cometa, κομήτης.
Comicè, κωμικῶς, κωμῳδικῶς
Comicus, -i, κωμῳδὸς, κωμικὸς.
Comicus, -a, -um, κωμικὸς.
Cominus, ἐγγύθεν, συχαδὸν.
Cominus pugnare, συχαδὸν, ἢ συχαδὸν μάχεσθαι.
Comis, *humanus*, χρηστὸς, φλοιοσοήγορος, εὐμενὴς, μείλιχος.
Comitas, εὐτραπελία, εὐτραπελία.
Comitatus, ûs, ἀκολουθία, Θεράπεια.
Comitèr, φιλοφρόνως, εὐμενῶς.
Comitia, ἀρχαιρέσια, τὰ· ἀρχαιρεσίαι.
Comitialis morbus, ἐπιληψία.
Comitialis *vel* Comitiarius, ἀρχαιρεσιακὸς.
Comitor, παραπολουθῶ, *dat.* παραπολουθῶ τινι, παραπέμπομαι.
Comma, κόμμα.
Commaculo, ῥυπαίνω τινα, καταμιαίνω.
Commeatus, τροφὴ, τὰ σιτία, δίοδος, ἰφίδιον.
Commemini, διαμέμνημαί τινος.
Commemorabilis, διαμνημονεύτος.
Commemoratio, ἀπομνημόνευμα, ἀπόμνησις, ὑπόμνησις.
Commemoratione dignus, ἀξιομνημόνευτος.
Commemoro, ἀπομνημονεύω.
Commendabilis, *dignus qui laudetur*, ἐπαινετὸς.
Commendare, *id est*, fidei alicujus committere, ἐπιτρέπειν τινί τι.
Commendare, *id est*, laudare, ἐπαινεῖν τι ταῦτα, *propter hæc*.
Commendatio, ἐπαίνεσις, ἡ, ἔπαινος.
Commendatitiæ literæ, συστατικὴ ἐπιστολὴ.
Commentari, πραγματεύεσθαι περί τινος, συμπλέκειν.
Commentarium *vel* Commentarius, τὸ ὑπόμνημα.
Commentatio, μελέτημα, ἄσκημα.
Commentitius, *fictus*, πλασματώδης.
Commentor, oris, ὑποκριτὴς.
Commentum, *res ficta*, σκῆψις, πλάσμα, ὑπόμνημα, ὕφασμα.
Commeo, -as, -are, *iter facio*, φοιτάω εἴς τινα.
Commercium, συνάλλαγμα, ἀλλαγὴ.
Commercium esse, συμβόλαιον ἔχειν πρός τινα, *cum aliquo*.
Commereor, μισθοφορέω, ἄξιός εἰμι.
Commigro, μετοικέω.
Commilitium, συμμαχία.
Commilito, συστρατιώτης, ὁ, σύμαχος.
Comminatio, ἀπειλὴ.
Comminiscor, συμπλάττω, ἐξευρίσκω τι, ὑπομίμημαι, ἐπινοέω.
Comminuo, συντρίβω, λεπτύνω.
Commisceo, συμμίγνυμί τινι, συγχυτέον, συγκιρνάναι, συγκερατέον.
Commiseratio, κατοίκτισις, οἶκτος.
Commiseresco, οἰκτίζω τι τινά.
Commiseror, σκληρύνομαι ἐπί τινος.
Commissum, τὸ πλήρωμα, ἐμβόλημα.
Commissura, ἁρμογὴ, συνάφεια.
Commissus, περιπεπερασμένος, συμπεπληρώσεις.

Digitized by Google

Commistio, ἀνάμιξις, σύμμιξις.
Committo, *alicujus fidei trado*, ἐπιτρέπω τινί τι, πιστεύω σοι ταῦτα.
Committere, *peccare*, πλημμελεῖν τι.
Committere, *idem quod* sociare, συνάπτειν, συζευγνύναι.
Committere prœlium, πόλεμον καθιστάναι, μάχεσθαι, καταλέγεσθαι τῆς μάχης.
Commodare, *utendum dare*, χρῆσαί τινι ἀργύριον, pecuniam.
Commodè, ὠφελίμως, ἐπιτηδείως.
Commoditas, ὠφέλεια, ἐπιτηδειότης, συμφέρον, τὸ, ὑπαρξία.
Commodo, *commoditati alicujus inservio*, εὐνοϊκῶς τινα, συμφέρει τινι.
Commodum, *utile*, ὠφέλεια, σύμφορον.
Commodùm, *opportunè*, κατὰ καιρὸν, ὑπαίρως.
Commodus, πρόσφορος, ἐπιτήδειος, χρηστός.
Commonefacio, ἀναμιμνήσκω τι, ὑπομιμνήσκω, νουθετῶ.
Commoneo, ὑπομιμνήσκω τινά τι, παραινῶ, νουθετῶ, παραπλῶ.
Commonitio, νουθέτησις, νουθέτημα, ὑπόμνησις.
Commonitus, νουθετούμενος, ὑπομιμνησθείς.
Commonstro, καταδεικνύω.
Commoratio, *habitatio*, συνδιαιτᾶ.
Commoratio, *mora*, ἐγχρόνισις, κατοχή.
Commorior, συναποθνήσκω.
Commoror, *maneo*, χρονίζω, διατρίβω τινι, βραδύνω.
Commotio, συγκίνησις.
Commotus, *concitatus*, συγκινηθείς.
Commoveo, *perturbo*, διαταράττω.
Communicatio, κοινωνία, κοινότης.
Communico, κοινῶ τινί τινος, *et* τινί τι, μεταδίδωμι.
Communio, onis, κοινωνία.
Communio, is, ire, περιφέρω, ἀναστρέφω, περιπατέω.
Communis, κοινὸς.
Communitas, κοινότης, κοινωνία.
Communitas vitæ, συμβίωσις.
Communitèr, κοινῶς, εἰς κοινὸν.
Commutabilis, ἐμπεπόδιλος, συμπλοκὴς.
Commutatio, μεταβολὴ, ἀλλαγὴ.
Commuto, *permuto*, ἀλλάττομαι τί τινος, ἐκπαμίζομαι τί τινος.
Commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
Como, κομῶ, ἐξαπίς, κομῳδία.
Comœdia, κωμῳδία.
Comœdus, κωμῳδὸς.
Compactio, σύμπηξις, συναρμογὴ.
de Compacto, κατὰ συνθήκην.
Compactum, συναρμογὴ.
Compactus, συμπαγὴς.
Compago *et* Compages, σύστασις, σύστημα, συναρμογὴ.
Compar, πάρισος, ἴσος, σύζυξ.
Comparabilis, παραβλητὸς, συμβλητὸς.
Comparatè, συγκριτικῶς.
Comparatio, ἀναλογία, παραβολὴ, σύγκρισις.
Compareo, φαίνομαι, καταφανὴς γίνομαι.
Comparo, *confero*, συμβάλλω τι πρός τι.
Comparare, *emere*, πορίζομαί τινί τι.
ita Comparatum est, ὕτω πέφυκε.
Compascuus, σύμβοσος.
Compascuus ager, σύμβοσος ἀρὴς, νομὴ κοινὴ.
Compedes, πέδαι.
Compellatio, πρόκλησις, ἔντευξις.
Compello, as, *alloquor*, προσλογίσομαί τινι, ἐντυγχάνω πρός τινα, προσπαλίσμαι.
Compello, is, συπιλαύνω, συνωθίσμαι.
Compendiariò, συντόμως.
Compendiarius, σύντομος.
Compendiosus, βραχυτιλὴς, σύντομος.
Compendium, ἐπιτομὴ, σύνοψις, συντομία.
Compensatio, ἀμοιβὴ, ἀντάμειψις.
Compenso, ἀντιπαταλλάττομαι, ἀνταμείβομαι.
Comperendinatio, ἀναβολὴ.
Comperendino, ἀναβάλλομαι.
Comperio, ἐξερεύνω, καταλαμβάνω.
Comperior, *compertum habeo*, καταλαμβάνω.
Compertum et exploratum habeo, ἐπίσταμαι τοῦτο σαφῶς.
Compertus, a, um, πεπληροφορημένος, βέβαιος.
Compes, πέδη.
Compesco, συτίλλω τινα, συνέχω, κατέχω.
Competens, ἁρμόδιος.
Competentèr, μετρίως.
Competentia, ἀναλογία, καταλληλότης.
Competitor, ἀντιποιούμενος.
Competitores, συμπαιγνιγίλλοντες.
Competo, συμπίπτω, συνεπιβάλλω, ἁρμοδρομῶ.
Compilatio, περισύλησις.
Compilatus, περιεσυλημένος.
Compilo, συκοφαντέομαι, accus. περισυλάω τι, περιπόστω.
Compingo, συμπήγνυμί τι, συνάπτω.
Compita, ἄμφοδος, ἀγυιὰ.
Compitalia, ἑορτὴ δημοτελὴς, ἐν ταῖς ἀγυιαῖς· ἢ, ἀμφόδιος.
Complaceo, εὐδοκῶ, συναρέσκω.
Complano, ὁμαλίζω.
Complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, περιέχω, περιβάλλω.
Complector animo, περιβάλλω τῇ νῷ.
Complementum, συμπλήρωμα, ἀπαρτισμὸς.
Compleo, συμπληρῶ, συμπληθύνω.
Completus, *perfectus*, τέλειος, συμπλήρης.
Complexio, συμπλοκὴ.
Complexio, *verborum*, περίοδος.
Complexus, περιπλέξις, περιοχὴ.
Complico, συμπλέκω, συμπτύσσω.
Complicatio, ὀλίφυρσις, Ὀρῆνος.
Comploro, συγκλαίω, ἐπιδακρύω, καταπλαίω, Ὀρηνέω.
Complures, Compluria, συμπλείονες, συμπλείονα, -ω.
Complusculi, ἔνιοι, φυλλὰ.
Compono, *conjungo*, συντίθημι λόγον.
Componere, pro *disponere*, συντάττειν.
Componere, *ornare*, εὐθετεῖν.
Componere, *concordare*, συναλλάττειν πρός τινα.
Comporto, συμφορέω τι, συγκομίζομαι.
Compos, ἐγκρατὴς, ἐπίζηλος.
Compos mentis, νοερὸς, ἔμφρων.
Compositè, εὐτάκτως.
Compositio, ἁρμονία, διάταξις.
ex Composito aliquid agere, ἐκ συνθήκης τοῦτο τι.
Compositus, διατεταγμένος, καθεστηκὼς.
Compotatio, ὁ πότος, συμπόσιον.
Compoto, συμπίνω.
Compotor, συμπότης.
Compotrix, συμποτὶς, συμπότρια.
Comprecatio, παντοχὴ, εὐχὴ.
Comprecor, δέομαί σε τοῦτο, παντὶ χρόμαι.
Comprehendo, *manu teneo*, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περιέχω.
Comprehendere, *intelligere*, καταμανθάνειν.
Comprehensibilis, καταληπτὸς.
Comprehensio, κατάληψις, σύλληψις.
Comprehensus, συνειλημμένος.
Compressio, συμπίεσις, σύνθλιψις.
Compressus, συνθλιβόμενος, συστραλμένος, πεπιεσμένος.
Comprimo, *premo*, συμπιέζω, συστέλλω.
Comprimere os, συλλαμβάνειν τὸ στόμα.
Comprobatio, ἐπαίνεσις, δοκιμασία.
Comprobator, δοκιμαστὴς.
Comprobo, δοκιμάζω, ἐπαινῶ.
Compromitto, συνεπαγγέλλομαι.
Comptus, εὐθετὴς, κεκαλλωπισμένος.
Compulsus, συνωθὴς, ἀναγκασθείς, βιασθείς.
Compunctio, κατάνυξις.
Compungo, κατανύττω.
Computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζειν.
Computatio, λογισμὸς.
Computresco, καταπύθομαι.
Conamen, ἐγχείρημα, ἐπιβολὴ.

Conatus, ἐπιζηλώσας, ἐγχωρήσας.
Conatus, ûs, ἐγχείρημα, σπεῖρα.
Concameratio, καμάρωσις, ἡ, ὀρόφωσις.
Concamero, καμαρόω, ὀροφόω.
Concavitas, κοίλωμα.
Concavo, κοιλόω.
Concavus, κοῖλος, ἔγκοιλος.
Concedo, παραχωρεῖν σοι τοῦ βήματος, ὑφίημαί τινι, ἐκστρέφω.
Concentus, ἁρμονία, συμφωνία, συμφωνία.
Conceptaculum, ὑποδοχὴ.
Conceptio, σύλληψις.
Conceptus, συλληφθείς, συναλλαμμένος.
Conceptus, ûs, σύλληψις, τὸ κύημα.
Concerno, συνορῶ.
Concerpo, συσπαράττω, διαῤῥήγνυμι.
Concerptus, κατατετιλμένος, συνδιασπασθείς.
Concertatio, ἀγωνισμὸς.
Concerto, συμπολιμίζω τινι· συναγωνίζομαί τινι.
Concessio, συγχώρησις.
Concessum est, ἔξεστι.
Concessus, συγχωρηθείς.
Concessus, ûs, συγχώρησις.
Concha, κόγχη.
Conchyliata vestis, ἁλυργὴς.
Conchyliatus, ὑσγινος.
Conchylium, κογχύλη, κογχύλιον.
Concido, συγκόπτω τι, κατακόπτω.
Concido, *cado*, κατασείω, συμπίπτω.
Concidere animo, *vel* mente, ἐκπλαγῆν, καταθυμεῖν, ἀλόαν.
Concieo, συγκαλέω.
Conciliabulum, συνέδριον.
Conciliatio, συναλλαγὴ, πρόσαγωγὴ.
Conciliator, προξενητὴς, διαλλακτὴς.
Conciliatrix, προξενήτρια.
Conciliatus, συναλλαγμένος.
Concilio, *benevolum facio*, προσάγομαί σε χρήμασι, φιλέω, ἐξιλάσκω, συναλλάττω.
Concilium, σύνοδος, συνέδριον.
Concilium cogere, ἐκκλησίαν συνάγειν.
Concinna oratio, ἐγκατάσκευος λόγος.
Concinnatio, κατασκευὴ.
Concinnitas, εὐρυθμία, εὐθηρεύτης.
Concinnè, κομψῶς, εὐαρμόστως.
Concinno, συντίθημι, συναρμόζω.
Concinnus, ἁρμαλὴς, κομψὸς, εὔθετος.
Concino, συμφωνῶ, συνᾴδω.
Concio, ἐκκλησία, ἀγορὰ, δημηγορία.
Concionabundus, δημηγορικὸς.
Concionator, δημηγόρος, ἐκκλησιαστὴς, ὁ.
Concionem habere, δημηγορεῖν λόγον.
Concionor, *orationem habeo*, δημηγορέω, λόγον ποιοῦμαι, ἀγορεύω.
Concipio, συλλαμβάνω.
Concipere animo, εἰς τὸν νοῦν λαβεῖν.
mulier Concipit, κυεῖ.
Concisè, ἀκριβῶς.
Concisus, συγκεκομμένος.
Concitare alicui invidiam, συνάγειν τινι φθόνον.
Concitatio, ἐξέρμωσις, διέγερσις.
Concitator, ἐρεθιστὴς.
Concitatus, παροξυσμένος.
Concito, παροξύνω τινι πρός τι.
Concitus, κινηθείς, ἐξερμηθείς.
Conclamare ad arma, παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα.
Conclamatio, συμβόησις, κατακωὴ.
Conclamatum est, κέκραγται.
Conclamo, συμβοάω, ἀναπεράζω.
Conclave, μυχὸς, ταμιεῖον, δωμάτιον.
Concludo, κατείργω, συγκατακλείω.
Conclusio, ἐπίλογος, σύγκλεισις, συμπέρασμα.
Conclusus, συγκεκλεισμένος.
Concoctio, πέψις, πέψασις.
Concoctu facilis, εὐπεπτος.
Concoctus, πεπεμμένος.
Concolor, ὁμόχροος, -οῦς, -όου, -οῦν.
Concoquere odium, κατακρύπτειν χόλον.
Concoquo, πεπαίνω, πέσσω.
Concordia, ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη.
adduco ad Concordiam, ἀποκαταλλάσσω τινά τινι.
Concorditer, ὁμονοητικῶς, ὁμοφρόνως.
Concordo, *convenio*, ὁμογνωμονῶ σοι τοῦτο, ὁμοφρονῶ, ὁμονοῶ.
Concorporo, συσσωματοῦσθαι.
Concors, ὁμογνώμων, ὁμόνους, ὁμόψυχος, ὁμόφρων.
Concratitius, σύνταβρος.
Concredo, ἐπιστρέφω τί τινι, ἐγχειρίζω, πιστεύω.
Concremo, συγκαίω, συμφλέγω.
Concrepo, ἐπικτυπέω.
Concresco, συμφύομαι, συναύξομαι.
Concretio, σύμπηξις, πῆξις.
Concretus, συμπαγὴς.
Concubina, ὁμευνέτις, παλλακὴ.
Concubitus, συνουσία.
Concubium, ἡ ἀκμάζουσα νύξ.
Concubo, συγκαθεύδω τινι, παρακοιμάομαι, συνεύδω.
Conculcatio, κατασάτημα.
Conculco, κατασείω, διαλακτίζω.
Concumbere, συπίγνεσθαί τινι, πλησιάζειν γυναικὶ, παραπεπτῶτι.
Concupiscentia, ἐπιθυμία, πόθος.
Concupiscibilis, ἐπιθύμητος.
Concupisco, ἐπιθυμέω χρημάτων, *opes*, ὀρέγομαι τῶ εἶδέναι, *scire*, ἱμείρομαι.
Concupitus, ἐπιθυμητὸς.
Concurro, ὁμοδρομῶ, συντρέχω.
Concursio, συνδρομὴ.
Concurso, πανταχῦ πηδῶ, συνδρομίω.
Concursus, συνδρομὴ, σύνοδος.
Concussio, τίναγμα, σαλμὸς.
Concursus, συγκεκροτημένος, διασεισθείς.
Concutio, ἀνασείω, σείζω, συσείω.
Condecentèr, πρεπωδέστατα, πρέπον, κατὰ τὸ πρέπον.
Condecet, πρέπει, συμπρέπει.
Condecoro, ἐπικοσμῶ, κατακοσμέω.
Condemnatio, κατάγνωσις, κατάδικη.
Condemnator, καταδικάζων.
Condemnatus, κατάκριτος, κατάδικος.
Condemno, κατηγορέω τινος ἐν δίκαις, καθαιρέω τινος, καταδικάζω τινος.
Condemnor, κατακρίνομαι.
Condenso, συμπάγνυμι, κατασκευάω.
Condensus, συνὸς.
Condico, ἐπαγγέλλομαι, συντίθεμαι.
Condictio, παραγγελία, ἐπαγγελία.
Condictus, ὁμογνωμόνης.
Condignè, ἐπαξίως.
Condignus, ἐπάξιος, ἐξεπιτηδειος.
Condimentum, ἄρτυμα, -ατος, τὸ.
Condio, is, ire, ἀρτύω, ἡδύνω.
Condiscipula, συμμαθήτρια, συμμαθήτρια.
Condiscipulus, συμμαθητὴς, ὁ.
Condisco, συμμανθάνω.
Conditio, κατάστασις, πλῆρος.
Conditionalis, ὑποθετικὸς.
Conditione eâ, ἐπὶ ταύτας τὰς ὁμολογίας, *vel* ἐπὶ τούτῳ.
Conditionem accipere, πρὸς ξύγκασιν χωρεῖν.
Conditor, *rei alicujus auctor*, ἀρχηγὸς πόλεως, κτίστης.
Conditura, ἄρτυμα.
Conditus, ἡδυσὶς, ἄρτυμίνος.
Conditus, κτιστὴς.
Condo, *extruo*, κτίζω, δημιουργῶ.
Condo, ἀποτίθημι, κρύπτω, καλύπτω.
Condocefacio, συμπαιδεύω.
Condoceo, ἐκδιδάσκω παῖδας.
Condoleo, συναλγῶ σοι, λυποῦμαι.
Condolesco, συμπαθῶ σοι, συμπάσχω.
Condonatio, συγγνώμη.
Condonatus, συγγνωσμένος.
Condono, ἀφίεμαι *pro* ignosco, συγγινώσκειν τινὶ τι, κατοχλίζεσθαι.
Conducibilis, λυσιτελὴς, χρήσιμος.
Conducit, *utile est*, συμφέρει.

Digitized by Google

Conduco, *duco, συνάγω, accus. συμφέρω.*
Conductio, *μίσθωσις, ἴσαγωγή.*
Conductor, *μισθωτὴς, μισθαρνής.*
Conductus, *μεμισθωμένος.*
Conduplicatio, *ἀναδιπλασιασμός.*
Conduplico, *ἀναδιπλόω.*
Condus, *ὁ ταμίας.*
Confabulatio, *διαλογισμὸς, ὁμιλία.*
Confabulor, *συνομιλῶ τινι, διαλαλῶ, διαμυθολογέομαι.*
Confarreo, *φρυτιλίω, πρυτιλίζω.*
Confectio, *διάκρασις.*
Confector, *διαπράκτωρ, συντελιστὴς, δημιουργὸς.*
Confectus, *κατεργασμένος.*
laboribus Confectus, *καμάτοις πεπονημένος.*
Confercio, *συναθροίζω.*
Conferendus, *comparandus, συμβλητὸς.*
Confero, *congero, συμφορῶ τι, συμφέρω.*
Conferre verba in pauca, *διὰ βραχέων ἀκούειν.*
Confertim, *ἀθρόως.*
Confertus, *ἄθροος.*
Confessio, *ἐξομολόγησις, ὁμολογία.*
Confestim, *ἐκ vestigio, ἄφνω, παραχρῆμα, παραυτίκα.*
Conficio, *perficio, διαπράττομαι, διακονῶ τι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελῶ.*
Confidens, *θαῤῥαλέος, θάρσυνος.*
Confidenter, *θαῤῥαλέως.*
Confidentia, *θάρσος, τὸ εὐτολμία.*
Confido, *θαῤῥῶ ἐπί τινι, θαῤῥύνομαι, πεποιθῶ.*
Configo, *καθηλῶ, κατακεντῶ.*
Confingo, *συμπλάττω.*
Confinis, *μεθόριος, συνόμορος.*
Confinium, *μεθόριον.*
Confirmatio, *βεβαίωσις, κατάστασις.*
Confirmator, *βεβαιωτὴς, ἰσχυτὴς.*
Confirmatus, *βεβαιωθείς.*
Confirmo, *βεβαιῶ, πρατύνω, ἰσχυρίζω.*
Confisco, *δημεύω.*
Confisus, *πεποιθὼς, πεποιθώς.*
Confiteor, *ὁμολογέομαί σοι ταῦτα, ἐξομολογέομαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι.*
Confixus, *καθηλωθεὶς, πεπηγμένος.*
telis Confixus, *κατατοξευθείς.*
Conflagratus, *κατακαυθείς.*
Conflagro, *κατακαίομαι.*
Conflare invidiam, *συνάγειν τινὶ φθόνον.*
Conflare æs alienum, *δανίζομαι ὑπό τινος, χρεωστῶ.*
Conflatio, *χώνευσις.*
Conflatus, *συγχωνευθείς.*
Conflictatio, *σύγκρουσις.*
Conflictor, *συγκρούω, συμβάλλω.*
Conflictus, *σύγκρουσις.*
Confligo, *acie decerno, συμβάλλω, συμβάττω τινι, συγκρούω, &c.*
Conflo, *συμφυσῶ.*
Confluens, *ὁμόῤῥοια, σύῤῥους, ὁμοῤῥοή.*
Confluo, *συῤῥέω.*
Confodio, *διορύττω, διασκάπτω.*
Confœderatus, *ὁμόσπονδος.*
Confore, *συνέσεσθαι.*
Conformatio, *διαμόρφωσις, σχηματισμός.*
Confirmis, *σύμμορφος.*
Conformo, *σχηματίζω, διαμορφόω.*
Comforto, *ἐκθαρσύνω, πραταιόω.*
Confossus, *διορυγὶς.*
Confractus, *συῤῥαγὶς.*
Confragosus, *κατεῤῥαγὼς, ἀπότομος, τραχὺς.*
Confremo, *ἐκβρύχω.*
Confringo, *διαῤῥήγνυμι, συγκλάζω, συντρίβω.*
Confugio, *καταφεύγω πρός τινα.*
Confugium, *καταφυγὴ, φρουφύγιον.*
Confundo, *συγχέω, αἰσχύνω, ταράττω.*
Confusè, *perturbato ordine, συγκεχυμένως, τεταραγμένως, χύδην, φύρδην.*
Confusio, *σύγχυσις, συντάραξις.*
Confusus, *συγκεχυμένος, ταραχθείς.*
Confutatiò, *ἀνασκευὴ, ἐξέλεγξις.*
Confuto, *ἀντιλέγω τινι πρὸς τοῦτο, διαλύω, ἐξελέγχω.*
Congelatio, *σύπηξις.*
Congelo, *πρυστταλλοῦμαι, συμπήγνυμι.*
Congemino, *ἀναδιπλόω.*
Congemisco, *συστενάζω, συνάχθομαι.*
Congener, *συγγενὴς.*
Congenero, *συγγενάω.*
Congenitus, *σύμφυλος, συγγενόμενος.*
Congeries, *συμφόρημα, ἄθροισμα.*
Congero, *συμφορῶ, συναθροίζω.*
Congerro, *συλληρέω, συμπαίζω, συνόμιλος.*
Congestio, *συμφόρησις.*
Congestus, *συγκομιδὴς.*
Congiarium, *δόσις, νομὴ.*
Congius, *χόα.*
Conglacio, *συμπήγνυμαι.*
Conglobatim, *σφαιρηδὸν.*
Conglobatio, *συνείλησις, σφαίρωσις.*
Conglobo, *εἰλῶ, σφαιρόω.*
Conglomero, *συναλίζω τι εἴς τι, συνείλέω.*
Conglutinatio, *συγκόλλησις, συνάφεια.*
Conglutino, *συγκολλάω, ἁρμίζω.*
Congratulatio, *σύγχαρμα.*
Congratulor, *συνήδομαί τινι ἐπευχόμενος, συγχαίρω σοι τούτῳ.*
Congredior, *συνέρχομαι, σύνειμι, συνομιλέω.*
Congregatio, *συναγωγὴ, ἄθροισις, ἡ.*
Congregatus, *συναθροισθείς, ἐπισυναχθείς.*
Congrego, *ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συνάγω τι, ἀολλίζω, ἐπισυλλίγω.*
Congressio, *ὁμιλία, συνδιατριβὴ.*
Congressus, *συνέλευσις, ὁμιλία.*
Congruenter, *ἁρμοζόντως, πρεπόντως.*
Congruentia, *ἐναρμοσία, ἁρμογὴ.*
Congruo, *convenio, συμπίπτω τινὶ, ὁμοφρονέω, ἁρμόζομαι, ὁμονοέω.*
Congrus, *vel* Conger, *γόγγρος, ὁ.*
Congruus, *ἁρμόδιος.*
Conjecto, *divino, τεκμαίρομαι, διαστοχάζομαι.*
Conjector, *ἀναστόλος, ὀνειροκρίτης.*
Conjectura, *στοχασμὸς, εἰκασία, τεκμήριον.*
Conjecturâ assequor, *εἰστοχάζομαι, gen.*
Conjecturalis, *στοχαστικὸς.*
Conjectus, *συμβεβλημένος.*
Conjicere, *conjectura assequi, συμβάλλειν τι, στοχάζεσθαί τινος, de aliquo.*
Conjicere in periculum, *κινδύνῳ περιβάλλειν.*
Conjugalis, *γαμικὸς.*
Conjugatio, *συζυγία.*
Conjugator, *συζευκτὴς.*
Conjugatus, *συζευχθείς.*
Conjugialis, *γαμήλιος, γαμικὸς.*
Conjugium, *συζυγία.*
Conjunctè, *vel* -im, *συνημμένως.*
Conjunctio, *σύζευξις, σύναξις, συναφὴ.*
Conjunctus, *συνεζευγμένος.*
Conjugo, *συζεύγνυμι.*
Conjungo, *ἁλληλοιχῶ, συνάπτω τι πρός τι, ἁρμίζω, συντίθημι.*
Conjurati, *οἱ συνόμνυντες.*
Conjuratio, *σύνεσις, συνωμοσία.*
Conjurationem facere, *συνωμοσίαν συνάγειν.*
Conjuro, *συνόμνυμι, σύνισαμαι.*
Conjux, *vel* Conjunx, *σύζυγος.*
Connecto, is, *συμπλέκω, συνάπτω.*
Connectio, *συμπλοκὴ, συναφὴ.*
Connexus, *συμπεπλεγμένος.*
Connitor, *συντείνομαι.*
Conniventia, *ἐπίμυσις.*
Conniveo, *σκαιδαμύττω, καθαμύω.*
Connixus, *συντεινάμενος.*
Connubialis, *ἐπιγαμικὸς, γαμικὸς.*
Connubio jungere, *συγκαλιζεύξαί τινι.*
Connubium, *γάμος, συζυγία.*
Conopeum, *κωνωπεῖον.*
Conor, *πειράομαι, πειράζω.*
Conquassare, *concutere, συσσείειν τι.*
Conquassatio, *συσσεισμὸς.*
Conqueror, *μιμφομαί σου, αἰτιάομαι.*
Conquestio, *κατάμιμψις, μιμψιμοιρία.*
Conquiesco, *ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris, ἀναπαύομαι.*
Conquinisco, *ὑποπτύσσω.*
Conquiro, *ζητέω, ἀναζητέω.*
Conquisitio, *συζήτησις.*
Conquisitus, *συζητηθείς.*
Consanguinei, *συγγενεῖς, ὅμαιμοι.*
Consanguinitas, *συγγένεια, ὁμαιμοσύνη.*
Consarcino, *συῤῥάπτω, ἐπισάττω.*

Google

Conscelerare, μιαίνω.
Conscendo, ἐπιβαίνω τὴν ναῦν, navim, ἐπιβαίνω ἐπί, accus.
Conscensio, ἐπίβασις, ἀνάβασις.
Conscientia, συνειδὸς, τὸ· συνείδησις.
Conscindo, διαῤῥήγνυμι, κατασίμνω.
Conscio, συναισθάνομαι.
Consciscere sibi mortem, παραλύειν τὴν ἑαυτοῦ, ἀναιρεῖν ἑαυτόν.
Conscissus, διεσχισμένος.
Conscius, συνειδὼς ἑαυτῷ τι, ὑπαίτιος.
Conscius sum, σύνοιδα, συνίημι.
Conscribere milites, στρατιώτας καταγράφεσθαι, vel συλλέγειν.
Conscribo, συγγράφω, διαγράφω.
Conscripti milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Conscriptio, συγγραφὴ, καταγραφὴ.
Conscriptus, συγγεγραμμένος.
Consecratio, καθίερωσις, ἐνιδίωσις.
Consecratus, καθιερωμένος.
Consecro, καθιερῶ τῷ Θεῷ τι, ἱερεύω.
Consector, θηρῶμαι τὴν ἀλήθειαν.
Consecutio, συνακολούθησις.
Consenesco, συγγηράσκω, παραμαίζω.
Consensus, ûs, ui, ὁμόνοια, συμφροσύνη, ὁμολογία, ὁμοφροσύνη.
Consentaneum, ἀνάλογον, εἰκὸς.
Consentaneus, σύμφωνος.
Consentio, ὁμοδοξέω τινί τινος, συμφωνῶ σοι, ὁμολογῶ, συναισθάνομαι.
Consepio, στιφράττω.
Consequentia, ἀκολουθία, συνέπεια.
Consequor, ἀκολουθέω, pro obtineo, τυγχάνω τινος, aliquid; ἐπιτυγχάνω.
Conserere manum, πόλεμον συνίστασθαι.
Consero, ui, συμπλέκω, συνάπτω.
Consero, planto, φυτεύω.
Consertus, ἀσπίμενος, συμπλεκτὸς.
Conserva, συνδούλη.
Conservatio, συντήρησις, σωτηρία.
Conservator, σωτὴρ, φύλαξ.
Conservatus, διασωσμένος.
Conservo, custodio, φυλάττω, σώζω τινα, τηρέω, συντηρέω.
Conservus, ὁμόδουλος, σύνδουλος.
Consessor, σύνεδρος.
Consessus, συνέδριον, συνέζησις.
Consideo, συνεδρεύω, συγκαθίζομαι.
Considerate, στοχαστικῶς.
Consideratio, σκέψις, διανόησις.
Consideratus, στοχασμένος.
Considero, σκέπτομαί τι, et περί τινος, κατανοέω τι, et περί τινος, ἐνθυμέομαι, στοχάζομαι.
Consignatus, κατασφραγισμένος.
Consigno, σημαίνω.
Consiliarius, βουλευτὴς, σύμβουλος.
Consilii inops, ἄπορος τῆς βουλῆς, ἄβουλος, ἀμήχανον.
Consilii sum inopa, ἀπορέω, διαπορέω.
Consilium, βουλὴ, βούλευμα, βέβουλημα.
Consilium do, βουλεύω σοι περί τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην εἰσηγέομαι.
in Consilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετά τινος.
Consimilis, ὅμοιος, ὁμοιόμενος.
Consisto, ἱφίσταμαι, ἵσταμαι.
Consitio, φυτία, φύτευσις.
Consociatio, κοινωνία, κοινώνημα.
Consociatus, συνεζευγμένος.
Consocio, κοινωνέω σοι, συνδυάζω, συναγείρω.
Consolatio, παραμυθία, παράκλησις.
Consolator, παράκλητος, παρήγορος.
Consolatorius, παραμυθητικὸς.
Consolido, συμπυκνόω, καταβεβαιόω.
Consolor, παρακαλέομαί σε, παραμυθέομαί σε, παρηγορέω.
Consonans, ὔηχος, σύμφωνος.
Consonantia, συμφωνία.
Consono, simul sono, συμφωνέω σοι.
Consonus, σύμφωνος.
Consopio, καταναυμάω, καταναυμίζω.
Consopitus somno, ὕπνῳ κάτοχος.
Consors, κοινωνὸς, μέτοχος, συγκλήρος.
Consortium, κοινωνία, μετοχὴ.
Conspectus, συνοραθὶς, καταστοχασμός.
Conspectus, ὄψις, σύνοψις, ὅραμα.
in Conspectu, ἀπέναντι, ἐναντι, ἐνώπιον.
Conspergo, καταπάσσω, καταβρέχω.
Conspersus, κατασταθὶς.
Conspicillum, κατοπτρὸν.
Conspicio, ἀφοράω εἴς τι, βλέπω.
Conspicor, ὁράω, κατοπτεύω, περιβλέπω, περιαθρέω.
Conspicuus, περίβλεπτος, ἄξιος, περιφανὴς, παράσημος.
Conspiratio, σύστασις.
Conspiratus, συγκαθὶς.
Conspiro, συμφέρω τινι, ὁμονοέω, συνίσαμαι τινι, συμφωνῶ τινι, ὁμόφρονέω.
Conspuo, κατασπύω, πτυσπύω.
Conspurco, μιαίνω, καταμιαίνω.
Constans, εὐσταθὴς, βέβαιος.
Constantèr, εὐσταθῶς, ἐμμενῶς.
Constantia, εὐστάθεια.
Consternari, παράττεσθαι.
Consternatio, ἔκπληξις, ταραχὴ.
Consternatus, ἐκπλαγὶς, ἐξεστημένος, ἐστραμμένος.
Consterno, as, ἐκπλήττω, παράττω.
Consterno, is, καταστρωννύω, καταστρώννυμι.
Constipo, ἐπισάττω, καταστυκνόω.
Constituo, decerno, βουλεύομαι· item locum et tempus determino: ἀφορίζω, διατίθημι, συντάττω, καθίστημι.
Constitutio, σύστασις, κατάστασις.
Constitutio corporis, ἕξις· bona, εὐεξία· mala, κακεξία.
Constitutus, καταστατὸς, τακτὸς.
Constitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
Consto, συνίσταμαι, ἐπισυνίσταμαι.
Constrictio, σύλωσις, ἀ· σύψις.
Constringo, συγκλῶ τι vel τινα, συσφίγγω, βρόχῳ στραγγίζω, laqueis, &c.
Constructio, σύνταξις, κατασκευὴ.
Construo, συντάττω, κατασκευάζω.
Constupro, καταμιαίνω.
Consubstantialis, ὁμοούσιος.
Consuesco, ἐθίζομαί τινος· συνεθίζω.
ex Consuetudine, παρὰ τὸ ἔθος.
Consuetudinem habeo, ἐπιφοιτάω σοι, tecum: ὁμιλέω τινι.
Consuetudo, ἔθος, τὸ· συνήθεια.
Consuetus, εἰθισμένος, συνήθης.
Consuevi, εἴωθα.
Consul, ὁ ὕπατος.
Consularis, ὑπατικὸς.
Consulatus, ἡ ὑπατεία.
Consulere sibi, ἐπιβλέπειν ἐφ' ἑαυτὸν.
Consulo, συμβουλεύω.
Consultatio, συμβούλευσις.
Consultè vel Consultò, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προαιρετικῶς.
Consulto, συμβουλεύομαι.
Consultor, βουλευτὴς.
Consultus, βεβουλευμένος.
Consummatio, συντέλεια, τελείωσις.
Consummo, perficio, συντελέω, διαπερῶ, accus. ἐκτελῶ.
Consumo, δαπανάω τί· ἀναλίσκω.
Consumptio, καταπάλωσις.
Consumptus, καταναλωθὶς.
Consuo, συῤῥάπτω, ἀναῤῥάπτω.
Consurgo, συνανίστημι.
Contabeo, vel Contabesco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
Contabulatio, συνίδωσις.
Contabulo, συνδῶ.
Contactus, συναφθὶς.
Contages, συναφὴ.
Contagio, συνάφεια, διαφθορὰ ἐκ τῆς συναφῆς.
Contaminatus, καταμεμολυσμένος.
Contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
Contego, στρατίλλω, ἐμπεπλέκτης.
Contemnendus, εὐκαταφρόνητος, ὀλιγωρητέος.
Contemno, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, virtutem: καταφρονῶ τινος, ἀμελέω.
Contemplatio, θεώρησις, σκέψις, θεωρία.
Contemplator, θεωρὸς, θεωρητικὸς.
Contemplor, διασκέπτομαί τι· θεωρέω τί· κατανοέω, κατασκοπέω.
Contemporaneus, σύγχρονός τινι.
Contemptibilis, εὐκαταφρόνητος.
Contemptim, καταφρονητικῶς, ἀμελητί.
Contemptor, ὀλίγωρος, καταφρονητὴς.
Contemptui habere, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι, ὀλιγώρως ἔχειν.
Contemptus, ûs, καταφρόνησις.

Contemptus, ἀλογησηθείς.
Contendo, ἀμφισβητῶ σοι περί τινος, ἀγωνίζομαι, ἰρίζω, συντείνω.
Contentio, ἔρις, ιδος, ἡ· τόνος, μάχη.
Contentiosè, ἐριστικῶς.
Contentiosus, φιλόνικος, ἐριστικός.
Contentus, αὐτάρκης.
Conterminus, ὅμορος, μεθόριος.
Contero, συντρίβω τι.
Contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.
Conterraneus, πατριώτης, ἐντοπίτης.
Contestatio litis, ἔνστασις δίκης.
Contestor, ἐπιμαρτύρομαι τινα.
Contexo, ἐμπλέκω τι· συνυφαίνω.
Contextè, contextim, κατὰ συμπλοκήν.
Contextus, -ûs, συμπλοκή, ὑφή.
Conticeo, κατασιγάω, σιωπάω.
Conticinium noctis, τρίτη νύξ, νυντὸς ἄκρα.
Contignatio, ξύλωσις, ὀροφή.
Contigno, ὀροφόω, κατασιγάζω.
Contiguus, συναφής.
Continens, συνέχων· *aliquando* temperans, ἐγκρατής.
Continens terra, ἤπειρος.
Continenter, συνεχῶς.
Continentia, ἐγκράτεια, σωφροσύνη.
Contineo, καταλαμβάνομαι, περιέχω, καταπλέω.
Contingit, *accidit*, συμβαίνει, ἐνδέχεται, ἐμφέρεται.
Contingo, *attingo*, ἅπτομαί τινος, συνάπτω.
Continuatio, συνέχεια, συνάφεια.
Continuè, *assiduè*, συνεχῶς, διηνεκῶς, ἀεί, ἐδιαλείπτως.
Continuò, *id est*, statim, confestim, παραυτίκα, παραχρῆμα.
Continuo, *persevero*, διατελῶ ποιῶν.
Continuus, διηνεκής, συνεχής.
Contorqueo, συστρέφω, καταπλέω, περιάγω.
Contorsio, συστροφὴ, περιαγωγὴ.
Contortè, συντεθραμμένως.
Contrà, ἀντὶ, ἐπὶ *cum gen.* κατὰ *cum gen.* ἀντικεῖ, ἐναντίον.
Contra ac licet, παρ' ὃ ἔξον.
Contractio, συστολὴ.
Contractus, συνάλλαγμα, ἀλλαγὴ.
Contradico, ἀντιλέγω τινί, *et* πρός τινα, κατατείνω τινι, ἀντιγυμνάζω.
Contradictio, ἀντιλογία, ἀντίρρησις.
Contraho, συνέλλω, συνέλκω, συνάγω.
Contrahere as alienum, ὀφλεῖν.
Contrariè, ἐναντίως, ἀντιθέτως.
Contrarietas, ἐναντίωσις.
è Contrario, ἀντικείμενον· ἄνωθεν.
Contrarium, ἀντικείμενον.
Contrarius, ἐναντίος, ἀντίθετος.
Contrectatio, συνάφεια, ἅψις, ψηλάφησις.
Contrecto, καθάπτομαι, ψηλαφάω.
Contremisco, τρομέω, ἀποδειλιάζω.
Contribulis, σύμφυλος, ὁ.
Contribuo, συντελῶ τί τροσίθημι.
Contristo, ἐπιλυπέω τινα· ἐνοχλέω.
Contritio, συντριβὴ.
Controversia, ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα, ἀμφιλογία.
sine Controversiâ, ἀναντιλέκτως.
Controversias dirimere, καταπαῦσαι τὰς ἀντιλογίας.
Controversor, ἀμφισβητέω.
Controversus, ἀμφισβητούμενος.
Contubernalis, σύσκηνος, συμβίωτος, σύσκιος, ὁμόσιτος, ὁμοτράφιος, ὁμοδίαιτος.
Contubernium, ταυτόβιον, συνοίκησις.
Contueor, ἐμβλέπω σοι· συνοράω.
Contumacia, ἀπείθεια, αὐθάδεια.
Contumaciter, αὐθαδῶς.
Contumax, αὐθάδης, ἀπειθὴς τινι.
Contumelia, ὕβρις, ἀσέλγεια, λώβη.
Contumeliâ afficio, ὑβρίζω, αἰκίζω.
Contumeliam patior, ἀνασελγαίνομαι.
Contumeliosè, ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς.
Contumeliosus, ὑβριστὴς, ὑβριστικός.
Contundo, συντρίβω, συγκόπτω, φλάω.
Conturbo, διαταράττω.
Contus, κόντος.
Contusus, θλασθεὶς, συντετριμμένος.
Convalesco, ἀναῤῥώννυμαι.
Convallis, συνάγυια.
Convectio, συγκομιδὴ.
Conveho, συγκομίζω, συνάγω.
Convello, καταστάω, ἀποστάω.
Conveniens, συνεχόμενος, συνήκων.
Convenienter, συνηκόντως.
Convenientia, ὁμολογία, ἁρμογὴ.
Convenio, συνίημαι, συνέχομαι, ὁμολογῶ τινι, ἀνήκω, ἁρμόζω.
Convenit, συνήκει.
Conventum, συνθήκη, ὁμολόγημα, σύμβασις.
Conventus, σύμβασις, σύνοδος.
Conversatio, διατρίβη, συνομιλία.
Conversio, ἐπιστροφὴ.
è Converso, καταλλήλως.
Conversor, consuetudine alicujus utor, διατρίβω μετά τινος, προσομιλῶ τινι, ἐντυγχάνω.
Conversus, συστραμμένος.
Converto, συστρέφω, ἀναστρέφω.
Convexitas, συγκλινία, κοιλότης.
Convexus, ἐπικαμπὴς, ἀγκύλος.
Convictus, καταλιγχθείς.
Convictus, -ûs, συμβίωσις.
Convinco, καταλίγχω τινα, ἐπιπρατέω.
Convitiator, λοίδορος, βλάσφημος.
Convitior, λοιδορῶ τινα, διαῤῥήγνυμι, ἀποσκώπτω, βλασφημῶ.
Convitium, λοιδορία, σκῶμμα, βλασφημία, ὕβρις.
Conviva, σύμβιος, συνεστιάτωρ.
Convivalis, συμποσιακὸς.
Convivio excipio, ἑστιάω, τοὺς περίοικοι, *legatos*.
Convivium, συμπόσιον, σύνδειπνον.
Convivium adornare, συμπόσιον καταπαντεύζειν.
Convivium finire, συμπόσιον διαλύειν.
Convivo, ἑμιλίαν τινί, συμβιόω, συνδιάγω.
Convivor, εὐωχίομαι, δοινάω, δαίνυμαι.
Convocatio, σύγκλησις.
Convoco, συγκαλέω, ἀγείρω.
Convolo, συμπίτνημαι, συνίστημαι.
Convolvo, συμπλέκω τὰς πτύξεις, συστρέφω, συνελίττω.
Conus, κῶνος, πῶνος.
Convulsio, σπασμὸς.
Convulsus, σπασθείς.
Cooperculum, πῶμα, περικάλυμμα.
Cooperio, περιπαλύπτομαι, συγκαλύπτω τι.
Cooptatio, ἴγκρισις.
Coopto, ἐπιλίγομαι, ἐπιλέγω, ἐγκρίνω.
Cophinus, κόφινος, φορμὸς.
Copia, εὐπορία, ἄδεια.
Copiæ pedestres, δύναμις πεζικὴ.
Copiæ navales, δύναμις ναυτικὴ.
Copiæ equestres, ἱππικὴ δύναμις.
Copias ducere, ἄγειν στρατιάν.
Copiosè, εὐπόρως.
Copiosus, εὔπορος, δαψιλὴς.
Copula, σύναμμα, σύνδεσμος
sine Copulâ, ἀσυνδέτως.
Copulatio, σύνδεσις, συναφὴ.
Copulo, συνδέω τί τινι, ἀναμόττω, ἄπτω.
Coquina, *culina*, μαγειρεῖον, ἑστιατήριον.
Coquinarius, μαγειρικὸς.
Coquo, ἑψάω, πέσσω, ἴπτω.
Coquus, μάγειρος.
Cor, καρδία, κῆρ, κῆρ, ἦτορ.
Corallium, καράλλιον, λιθόδενδρον.
Coram, πρὸς, *cum genit.* ἔμπροσθεν, *genit.* ἐναντίον, ἔνατα.
Corbis, κόφινος, σπυρὶς.
Corbula, σπυρίσκιον.
Corculum, θυμίδιον.
Cordatè, σοφῶς, νηνεχῶς.
Cordatus homo, ἔμφρων, ἀλλόγιμος.
Coriaceum, σκύτινον.
Coriarius, βυρσοδίψης, βυρσεὺς.
Corium, βύρσα, δέρμα, σκύτος.
Corneus, κεράτινος, ὁ.
Cornibus carens, ἄκερως.
Cornicen, κεραταύλης.
Cornicula, κλοιὸς.
Cornix, κορώνη.
Cornu, κέρας, τὸ.
Cornupeta, κερατικτὴς.
Cornupeto, κερατίζω.
Cornutus, *quod cornua habet*, κερατίνης, εὔκερως, κερὰς.
Corolla, στεφάνιον, στεμμάτιον.
Corollarium, ἐπιφορὰ, προσθήκη.
Corona, στέφανος, στέμμα· *item pro*

conventu hominum, ὁ δῆμος συλλῷ στρατοῦ.
Coronis, κορωνὶς, -ίδος, ἡ.
Corono, στεφανῶ τὸν πυρὸν, στέφω τινα.
Corporeus, σωματικὸς, σωματοειδὴς.
Corpulentia, πολυσαρκία, ἡ.
Corpulentus, μεγαλόσωμος, εὐσαρκος.
Corpus, σῶμα, τὸ, χρῶς.
Corpusculum, σωμάτιον.
Corrado, συνάγω, καταξέω.
Correctio, διόρθωσις.
Corrector, ἰατροφυσητὴς, ιῶνος.
Correctus, ἰατροφυσὴς.
Correptio, ἐπανίσημα, τὸ.
Correptor, ἐπανισμοῦς, σταδιοδρόμος.
Corrigia calceamenti, ἱμὰς τοῦ ὑποδήματος.
Corrigo, διορθόω τι· ἰθύνω τι.
Corripio, reprehendo, objurgo, ἐπιτιμάω σοι τοῦτο, ἐπιλαμβάνομαί τινος.
Corrivales, ἀντιφιλοι.
Corroboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω.
Corrodo, καταβιβρώσκω.
Corrogo, συναγείρω, συλλίγω.
Corrugare frontem, ἀναστρῶ τὸ μέτωπον, ῥυτίδοι, ῥυτιδῶ.
Corrumpo, contamino, διαφθείρω τὴν γυναῖκα, item illicere muneribus, καταδωροδοκῶ, διαφθείρω χρήμασί τινα.
Corrumpor, φθείρομαι.
Corruo, συμπίπτω, καταπίπτω.
Corruptibilis, ἰδιοφθορος, ἰδιαφθορος.
Corruptio, διαφθορὰ, φθορὰ.
Corruptor, ἀτολμαντὴς, ὀδρυτὴς.
Corruptus, διεφθαρμένος.
Cors, -tis, ἡ ἴσαυλις.
Cortex, λέπισμα, φλοιὸς.
Corticosus, φλοιώδης.
Cortina, στεφανίσκωμα.
Corusco, ἀναιγνίζω, ἀστράπτω.
Coruscus, ἀστράπτων στιλπνὸς.
Corvus, κόραξ, -κος.
Corylus, κόρυλος.
Coryphæus, κορυφαῖος.
Cos, cotis, ἀκόνη, Θηγάνη
Cosmographia, κοσμογραφία.
Costæ, πλευραὶ.
Cothurnus, κόθορνος.
Coticula, βάσανος.
Coturnix, ὄρτυξ.
Coxa, coxendix, ἰσχίον, μηρίον.
Crabro, ἀνθρήνη.
Crabrones irritare, ἐρεθίζειν τὰ σφηκία.
Crambe, κράμβη.
Cranium, κράνιον.
Crapula, κραιπάλη.
Crapulor, κομάζω, κραιπαλίζω.
Cras, αὔριον.
Crassescere, παχύνεσθαι.
Crassitudo, crassities, πάχος, παχύτης.
Crassus, παχυλὸς, παχὺς.
Grastinus, ὁ ἐπαύριον.

Crater, eris, κρατὴρ.
Crates, ταφὸς, πάλαρος.
Craticula, ἰσχάριον, ἀνθράκιον, ἰσχαρὶς.
Creatio, κτίσις, δημιουργία.
Creatio magistratuum, αἵρεσις, χειροτονία.
Creator, κτιστὴς, δημιουργὸς, ποιητὴς.
Creatura, κτίσμα, τὸ, κτίσις.
Creatus, κτισθὶς.
Creber, θαμινὸς, συχνὸς, συνεχὴς.
Crebrò, συχνῶς, συνεχῶς, θαμινὰ.
Credibilis, πιστὸς, πιθανὸς.
Creditor, δανιστὴς, χρεώστης.
Creditum, δάνισμα, τὸ.
Credo, fidem habeo, πιστεύω, quandoque mutuum dare, δανίζειν, interdum pro puto, οἶμαι, νομίζω.
Credulitas, εὐχοινθία, ἰθυπλοία.
Credulus, ἰθυπλὴς, ἰθύφρων, ὁ ἡ ἡ.
Crematio, κάυσις.
Cremo, καίω, φλέγω.
Cremor, τὸ ἁπαλὸν τοῦ γάλακτος.
Crena, γλυφὶς, -ίδος, ἡ.
Creo, κτίζω, ποιῶ, δημιουργέω.
Crepida, κρηπὶς, -ίδος.
Crepidarius, κρηπιδοποιὸς.
Crepidatus, κρηπιδόομενος.
Crepido, φάραγξ.
Crepitaculum, κρόταλον, πάταγον.
Crepito, ἰψοφέω, ἀκτυπέω.
Crepitum reddo, ἀκοντίζω μέγα.
Crepitus, ψόφος, κρότος.
Crepo, ψοφέω.
Crepundia, κρεοτοσαιγία ἀθύρματα.
Crepusculum, δείλη, νυφὰς.
Cresco, αὐξάνω.
Creta, κιμωλία γῆ.
Cretaceus, ὁ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
Cribri instar, κοσκινηδὸν.
Cribro, κοσκινίζω, σήθω.
Cribrum, κόσκινον et -ος.
Crimen, αἰτία, ἔγκλημα.
Criminatio, διαβολὴ, ἔγκλημα, αἰτίαμα.
Crimine vacans, ἀναίτιος, ἀνέγκλητος, ἀνεύθυνος.
Crimini do, ἰατρίζω αἰτίαν, ἐν αἰτίᾳ ποιοῦμαί τινα.
Criminor, αἰτιῶμαί τινα τοῦτον, vel ἐπί τι, διαβάλλω τι, ἐγκαλέω, μέμφομαι.
Criminosè, ἐγκληματικῶς.
Criminosus, ἐγκληματικὸς.
Crinis, θρὶξ, τριχὸς, στλόπαμος, πόα.
pulchris Crinibus, εὐστλόπαμος.
Crinitus, κομήτης.
Crispo, σβλόω.
Crispus, σὐλόθριξ, ὁ, οὖλος.
Crista, λόφος.
Cristatus, λόφον ἔχων, ἰσλοφος.
Croceus, κρόκινος.
Crocus, et -um, κρόκος, et -ον.
Crocodilus, κροκόδειλος.
Cruci affigere, σταυρόω.
Cruciatus, βάσανος, ἀλγηδὼν.

Crucio, ἀνιάω, ταλαιπωρέω σε, βασανίζω.
Crudelis, ὠμὸς, ἀστυγὴς.
Crudelitas, ὠμότης, ἀστύγεια.
Crudeliter, ὠμῶς, ἀστυγῶς, χαλεπῶς.
Cruditas, ἀπεψία, δυσπεψία.
Crudus, ὠμὸς, ἄπεπτος.
Cruento, αἱματόω, αἱματοῦσθαι.
Cruentus, αἱμάλεος, αἱματόεις.
Crumena, βαλάντιον, μάρσυπος.
Cruor, αἷμα, -ατος, τὸ, ἰχὼρ.
Crus, σκέλος, κνήμη.
Crusta, πλὰξ, ἡ, ὄστρακον.
Crusto, πλακόω.
Crustula, πλακοῦς, τὸ.
Crustum, πλακοῦς, ὁ.
Crux, patibulum, σταυρὸς.
Crystallinus, κρυσταλλινος
Crystallum et Crystallus, κρύσταλλος, κρύσταλλον.
Cubicularis, κοιτὼν.
Cubicularius, κοιτωνίτης.
Cubiculum, οἰκημάτιον, Θαλάμη, δωμάτιον.
Cubile, κοίτη, εὐνὴ, Θάλαμος.
Cubitalis, πηχυαῖος.
Cubito innitor, διαγκωνίζω.
Cubito percutio, κοκκυτίζω.
Cubitum ire, εἰς κοίτην ἔναι.
Cubitus, κοκκάλωσις, ἡ, κοίτωσις.
Cubitus, πῆχυς, ἀγκὼν, ὁ.
Cubo, -ui, -itum, κατάκειμαι, κοιμάομαι, ὑπάζομαι.
Cubus, κύβος.
Cuculus, κόκκυξ, -γος, ὁ.
Cucumer, σίκυος, ἡ, σίκυον.
Cucurbita, κολοκύνθη.
Cudo, -di, -sum, κόπτω, τύπτω, πυπτιτ. χαράττω, τυπόω.
Cujas, ποδαπὸς, ποταπὸς.
Cujus, -a, -um, ποῦ ἐν.
Cujusmodi, ποῖος τις.
Cujusvis est, καὶ παντὸς ἐστι.
Culcitra, στρωμνὴ, στρῶμα, σύβολον.
Culeus, κοῦλιξ.
Culex, κώνωψ, -ωπος, σίφος.
Culina, μαγειρεῖον, ἐστιατόριον.
Culmen, στέγος, τὸ, στεγὴ.
Culmus, κάλαμος, καλάμη, διθρίπη.
Culpa, αἰτία, ἔγκλημα, φταῖσμα.
Culpabilis, πλημμελὴς, ἐπίμεμπτος.
Culpandus, πλημμελὴς, ἐπιμεμπτὸς. Hes. et Theocr.
Culpo, αἰτιῶμαί τινα τοῦτον, ἐγκάλλω.
Cultellus, μαχαίριον, μαχαιρὶς.
Culter, μάχαιρα, ξίφος.
Culter sutorius, σμίλη.
Cultor, λατρευτὴς, ἐργάτης, Θεραπευτὴς.
Cultor agrorum, γεωργὸς.
Cultrarius, faber, μαχαιροποιὸς.
Cultura, ἐργασία, Θεραπεία.
Cultus, ἐργασμένος, κατεσκευασμένος.
Cultus, ἐργασία, Θεραπεία.
Cum, præpositio, ξὺν et σὺν, cum

dat. κατὰ, *cum genit.* μετὰ, *cum genit.*
Cum diluculo, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Cum imperiq esse, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
Cum primis, εἰς τὰ πρῶτα.
Cum veniâ tuâ, σοῦ τοιαῦτα λέγοντος, συγχωροῦντός σου.
Cumulatè, ἀθρόως, σωρηδὸν, ὑπερβολῇ.
Cumulatim, σωρηδὸν.
Cumulatio, φορά.
Cumulatus, ὑπερωρισθεὶς, ὑπερπλεως.
Cumulo, σωρεύω, ὑπερίστημι τί τινι.
Cumulus, σῶρος, ὁ, σώρευμα.
Cunæ, κοιτὶς, -ίδος, ἡ· σκάφεργανον.
in Cunis vagire, ἐν κοιτίδι βαδίζειν.
à Cunabulis, ἐκ νέας, ἐκ πρώτης ἡλικίας, ἐκ παίδων.
Cunctabundus, μελλητιώων.
Cunctanter, σχολαίως, βραδέως.
Cunctatio, μέλλησις, ἔπος, ἀναβολὴ.
Cunctator, μελλητὴς, ὑπτιῳὸς.
Cuncti, σύμπαντες, ἅπαντες.
Cunctor, μέλλω, ἀναβάλλομαι, ὑπτιάω.
Cuneatim, σφηνοειδῶς.
Cuneatus, σφηνοειδὴς, γομφοειδὴς.
Cuneo, σφηνόω, γομφόω.
Cuneolus, σφηνίσκος.
Cuneus, σφὴν, γόμφος.
Cuniculus, *foramen sub terra*, ὀπώρυξ, διώρυξ, ὑπόρυγμα.
Cuniculos agere, ὑπορυττίνην.
Cupa, κάπελλον.
Cupedia, -orum, φιλοψία, ἡψοφαγία.
Cupediis deditus, λίχνος.
Cupidè, ἐπιθυμητικῶς.
Cupiditas, ἐπιθυμία, προθυμία.
Cupido, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Cupidus, ἐπιθυμῶν, ἱμειρόμενος.
Cupidus cognitionis, φιλομαθὴς.
Cupio, ἐπιθυμῶ τινος, βούλομαι τοῦ εἰδέναι, *scire:* ἰέμαι, ἵλδομαι, ηλίχομαι, ἱμείρω.
Cupressus, κυπάρισσος.
Cuprum, κύπριος, χαλκὸς.
Cur, διὰ τί, τίνος ἕνεκα, τίνορτ.
Cura, φροντὶς, -ίδος, ἐπιμέλεια, κῆδος, -εος, τὸ.
Curæ est mihi hoc, μέλει μοι τοῦτο.
Curam gero, habeo, προσμελοῦμαι περί τινος, φροντίδα ποιοῦμαι.
Curam suscipere, ἐπιμέλειαν ἴσχειν.
Curator, *procurator*, ἐπιμελητὴς, ἐπίτροπος, item *tutorem* significat, ἐπίτροπος.
Curia, βουλευτήριον, ἀρχεῖον.
Curiosè, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας.
Curiositas, πολυπραγμοσύνη.
Curiosus, πολυπράγμων.
Curiosus sum, πολυπραγμονέω τι.
Curo, σπουδάζω περί τι, *vel* ὑπέρ τινος, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι περί τινος· significat etiam, *mederi*, ἰᾶσθαι τινα, θεραπεύειν νόσον.
non Curo, ἀφροντιστέω τινος.
Curriculò, δρομαίως.
Curro, τρέχω, θέω.
Currus, ἅμαξα, ἅρμα, δίφρος.
Currus agere, διφρηλατεῖν, ἡνιοχεύειν.
Cursim, δρομαίως, μεταδρομαίως.
Cursito, περιτρέχω.
Cursitare sursùm, deorsùm, *Ter.* περιπατεῖν ἄνω, κάτω.
Cursor, δρομεὺς, δρομαῖος.
Cursus, δρόμος, τρέχος.
Cursus lunæ, σελήνης περιφορὰ.
Curtus, *brevis*, κολοβὸς, βραχὺς.
Curvamen *et* Curvatura, καμπυλότης.
Curvatio, κάμψις.
Curvatus, καμπύλος.
Curulis, ἀρμάτειος.
sella Curulis, ἀγκυλότος δίφρος.
Curvitas, καμπυλότης.
Curvo, κάμπτω.
Curvus, ἐπικαμπὴς, καμπύλος.
Cuspidatim, κατ' ἀκωκὴν, κατ' αἰχμὴν.
Cuspis, αἰχμὴ, ἀκὶς, ἀκωκὴ.
Cuspis hastæ, ἄκρον τοῦ δόρατος
Custodia, φυλακὴ, φυλακτήριον.
Custodio, φυλάττω τι *vel* τινα, φρουρῶ, τηρῶ.
Custos, φύλαξ, φυλακτὴρ.
Custos domûs, οἰκοφύλαξ.
Cuticula, ἐπιδέρμιον.
Cutis, χρὼς, δέρμα.
ad Cutem, ἐν χρῷ.
Cyathus, κύαθος, ἔπωμα.
Cygneus, κύκνειος.
Cygnus, κύκνος.
Cymba, κύμβη, σκαφίδιον.
Cymbalâ pulso, κυμβαλίζω.
Cymbalum, κύμβαλον.
Cynosbatus, κυνόσβατον.
Cynosurus, κυνόσουρα.

D

Dæmon, δαιμόνιον, δαίμων.
Dama, δόρκας.
Damnatio, κατάγνωσις, κατάκριμα.
Damnatus, καταδικασμένος.
Damno, κατακρίνω, *cum gen. pers. et accus. rei*, κατακρίνω τινὰ τινος θάνατον, *capitis*; κλοπὴν, *furti*.
Damnosus, ζημιώδης, βλαβερὸς.
Damnum, βλάβη, ζημία, θάμ.
Damnum infero, ζημιόω τινὰ, ἐπάγω ζημίαν.
Damnum patior, ζημιοῦμαι, βλάβην ἴσχω.
Dapes, ἱδίσματα.
Dator, δοτὴρ.
Datus, δεδομένος.
De, περὶ, ἀμφὶ, παρὰ, *cum genit.*
Dea, θεὰ, ἡ.
Dealbo, λευκαίνω, ἀπολευκαίνω.
Deambulatio, ὁ περίπατος.
Deambulo, περιπατέω.
Deamo, ὑπερφιλέω.
Deauratus, διάχρυσος.
Deauro, χρυσόω.
Debacchor, παροινῶσαι, πρός τινα, *in aliquem*, ἐπιβακχεύομαι.
Debellandus, καταπολεμητέος.
Debellatum est, ὁ πόλεμος κατεπολέμηται.
Debellatus, καταπολεμηθεὶς.
Debello, καταπολεμῶ τινα, καταγωνίζομαί τινα.
Debeo, ὀφείλω τινὶ χάριν, *gratiam.*
Debilis, ἀσθενὴς, -ὲς, βλαχρὸς, -ῶ, ὁ, ἄῤῥωστος.
Debilitatio, ἀσθένημα.
Debilito, ἐξασθενίζω, ἀσθενόω.
Debitor, ὀφειλέτης.
Debitum, ὀφείλημα, χρέος.
Debitum remittere, ὀφείλημα ἀφιέναι.
Debitum solvere, ὀφείλημα διαλύειν.
Deblatero, φλυαρῶ, στωμυλλογέω.
Decanto, *laudo*, ἐγκωμιάζω τινα, περιῴδω.
Decas, δεκὰς.
Decedere, pro *mori*, ἀπαλλάττεσθαι.
Decedo, ἀναχωρῶ.
Decem, δέκα.
Decem millia, μυριὰς.
December, ποσειδεών.
Decempeda, δεκάπους.
Decempedator, γεωμέτρης.
Decemviratus, δεκαδαρχία.
Decemviri, οἱ δέκα ἄρχοντες.
Decennale, δεκαετὴς.
Decennium, δεκαετία.
Decens, πρέπων, δίκαιος, ἐπιεικὴς.
Decenter, καθηκόντως, εὐπρεπῶς
Deceo, ἁρμόζω, καθήκω, *dat.*
Deceptor, σφαλτὴς, ἀπατεπιδὴς.
Deceptu facilis, εὐεξαπάτητος.
Decerno, *statuo*, ἐπιψηφίζομαι, aliquando pro *dimicare*, κρίνεσθαι.
Decerpo, ἀπολέγω, ἀποδέφω.
Decerpo fructum, παρασελογίω.
Decertatio, ἀγωνισμὸς.
Decerto, ἀγωνίζομαι περί τινος.
Decessio, ἀναχώρησις.
Decet, πρέπει, χρὴ, ἔξεστι νοι, προσήκει.
Decido, *id est*, abscindo, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω· pro *determinare*, διαλύεσθαι.
Decido, *deorsum cado*, καταπίπτω ἀπ' ὄνου, ἐκπίπτω.
Decies, δεκάκις.
Decimæ, -arum, δεκάτη, δεκατεῖς.
Decimo, δεκατεύω.
Decimus, δέκατος.
Decipio, ἐξαπατάω τι τοῦτο, παραάγω.
Decipula, ἡ παγὶς.

Digitized by Google

Decisio, διάλυσις, διάκρισις.
Decisus, διαλυθείς.
Declamito, λογοτυφία, φυσιολία.
Declamator, λογοτυφός, φυσιολόγος.
Declamatio, λογοτυφία.
Declamo, φυσιολόγω, ῥητορεύω.
Declaratio, ἐκδήλωσις.
Declaro, ἐμφανίζω τι, δηλόω τι, μηνύω.
Declinatio, ἔκκλισις.
Declino, ἐκκλίνω πρὸς τὰς ἡδονάς· ἐκφεύγω τι.
Declivis, ἐκκλινὴς, στιγκλινὴς, καταφερὴς, πρανὴς, κατάντης.
Declivitas, τὸ κάταντες, τὸ πρανὲς.
Declivitas montis, κλιτύς.
Decoctor, χρεωκόπος, ὁ ἄσωτος.
Decoctus, ἀφεψηθείς.
Decollo, πιφαλοτομῶ, ἐκτραχηλίζω.
Decolor, ἄχρους, -ους, -ουν, -οῦ· δύσχρους.
Decoloro, ἄχρουν ποιῶ.
Decoquo, καταπίνω, ἀφίψω.
Decor, κάλλος, τιμὴ, εὐπρέπεια.
Decorè, πρεπόντως, καλῶς.
Decoro, τιμάω, κοσμέω.
Decortico, ἀκολίσω, ἀκολισίζω.
Decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλὸν.
Decorus, εὐπρεπὴς, ὁ καὶ ἡ, εὐσχήμων, καλὸς.
Decrepitus senex, ὑπέργηρως, ἰσχατόγηρως.
Decrescere, μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι.
Decreta senatûs, τὰ βουλευσιμίνα.
ex Decreto Dei, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Θεῷ.
Decretum, δόγμα, ψήφισμα.
Decretus, ἐψηφισμένος.
Decumanus, δεκατικὸς.
Decumanus fluctus, δεκατικὸς, quæ et τριτωνία, dicitur.
Decumbo, κατάκειμαι, κατακλίνομαι.
Decuria, δεκὰς, λόχος.
Decurio, δεκάδαρχος.
Decurro, καταδρέμω, καταθέω.
Decursus, καταδρομὴ.
Decus oris, ἕξις, κόσμος, κάλλος.
Decussatim, μετὰ χιασμὸν, οἷον χί.
Decussis, δεκὰς.
Decusso, χιάζω.
Decutio, ἀποσείομαι, ἀποπτίω, ἀποσκεδάω.
Dedecet, ἀπρεπές ἐστι, οὐ πρέπει· ἀτίοιπτ.
Dedecore afficio, καταισχύνω τι, te; καθυβρίζω τινι, ἀτιμάζω.
Dedecoro, καταισχύνω τινα, ἀτιμίω.
Dedecus, αἰσχύνη, κακὸν, ἀτιμία, ἀπρέπεια, ἀκοσμία.
Dedicatio, καθίερωσις, ἀνάθεσις.
Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
Dedignatio, ἀποξίωσις.
Dedignor, ἀποξιόω, ἀγανακτέω.
Dedisco, μετεκμανθάνω, ἀπομανθάνω.
Deditâ operâ, ἐκ προνοίας, ἐξεπιτηδὲς.
Deditio, ἔκδοσις, ἐγχείρησις.
ad Deditionem compellere, παραπήσασθαί τινα.
Dedititius, ἔκδοτος.
Deditus, ἐκδοθείς, προσκείμενος.
Dedo, -is, -ere, ἐγχειρίζω τινά τινι, ἐκδίδωμι ἑμαυτόν τινι.
Dedocere, μεταδιδάσκειν.
Dedoleo, ἀκαλγέω.
Deduco, ἐξάγω, καθιλκύω, προπέμπω, παραπέμπω.
Deductio, παραγωγὴ, ἀπαγωγὴ, ὁδηγία.
Deerrare, ἀφαμαρτάνειν, ἀποπλανᾶν.
Defæco, ἀποτρυγόω, καθαίρω.
Defatigatio, κάματος, ὁ· καταπόνησις.
Defatigo, καταπονῶ τινα, κατατρύχω.
Defectio, rebellio, ἀποστασία, ἔκλειψις.
Defectus, ἔλλειμμα, ἔλλειψις.
Defectus animi, λιποθυμία, λιποψυχία.
Defendo, διασώζω τινα, ἀμύνω σοι.
Defensio, προστασία, ἀντίληψις, ἀπολογία, συνηγορία.
Defensor, ὑπερασπιστὴς, -οῦ· συνήγορος.
Defero, ἀπάγω, καταφέρω.
Deferre aliquem falsò, συκοφαντίαν τινά τινος.
Defervesco, ἀποζέω.
Defessus, κατάκοπος, κατάπονος, καμὼν.
Defetiscor, ἀποκάμνω, κοπιόομαι.
Deficere animo, λιποψυχεῖν.
Deficio, ἐκλείπω, ἐκλείπω.
Deficio ab aliquo, ἀποστατέω τινος.
Defigere oculos, ἐνατενίζειν τῇ ἀληθείᾳ, in veritatem.
Defigo, καταπηγνύω τι, καταπήσσω.
Definio, καθορίζω, στιγορίζω, στιγγράφω.
Definitio, ὅρος, ὁρισμὸς.
Definitivus, ὁριστικὸς.
Defit, ἀπογίνεται, ἄπεστι, λείπει.
Defixus, καταπεπηγμένος.
Deflagratio, ἔμπρησις, ἐμπύρωσις.
Deflagro, ἐμπρήθομαι, καταπαίομαι.
Deflecto, καταπάμπτω εἴς τι, μεταβαίνω, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.
Defleo, καταδακρύω, τὴν τύχην, sortem: ἀποκλαίω, καταλοφύρομαι.
Deflexus, καταπαμφθείς.
Defloresco, ἀναθλίω.
Defluo, καταῤῥέω, καταπίπτω.
Defluvium, defluxus, ἀπόῤῥοια.
Defodio, πατορύττω, καταπήσσω.
Defore, ἐκλείφειν.
Deformatio, ἐμπέρωσις, ἀμορφία.
Deformis, ἄμορφος, ἀσχήμων.
Deformitas, ἀμορφία.
Deformo, ἀμορφίαν τινα, ἀτιμάζω, ἄμορφον ποιῶ.
Defraudare genium, ἀνταγωνίζεσθαι τῇ φύσει.
Defraudatio, νοσφισμὸς, ἀποστέρησις.
Defraudator, νοσφιστὴς, ἀποστερητὴς.
Defraudo, παραπορεύω, ἀπατεωνίζω τινα.
Defrutum, ἕψημα, ἕψητὸν, σίραιον.
Defugere, ἀναχάζεσθαι, ἐκφεύγειν.
Defunctorie, πρόφασιν ἔχειν, συχόντως, οὐ μάλα ἐσπουδακότως.
Defunctus, ἀπαλλαγὴς· item mortuus, νεκρὸς, ὁ ἀπιὼν.
Defungi officio, ἀπαλλάττω τῶν καθήκοντος.
Defungor, ἀπαλλάττομαι.
Degener, ἀγενὴς, δυσγενὴς.
Degenerare, ἐξίστασθαι τοῦ γένους, καταπίπτειν ἀπὸ τοῦ γένους, ἐκτρέπεσθαι.
Degeneratio, ἐκτροπὴ.
Degere vitam, διάγειν βίον.
Deglubo, ἀποδέρω, ἀπολισθάνω, ξηράω.
Deglutio, καταπίνω.
Dego, ἄγω, διάγω, διατρίβω.
Degusto, ἀπογεύομαι.
Dehinc, τοὐντεῦθεν, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου.
Dehisco, ἀποχάσκω, χασμάομαι.
Dehonesto, αἰσχύνω τινα, ἀτιμάζω.
Dehortatio, ἀποτροπὴ.
Dehortor, ἀποτρέπω τινά τινος, μετανοίαν ἀποκαλῶ.
Dejectio, ἀποβολὴ, καταβολὴ.
Dejero, διόμνυμι, ὑπόμνυμι.
Dejicio, καταβάλλω.
Deindè, ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου, καθεξῆς.
Deinceps, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου, ἐξῆς.
De integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Delabor, καταπίπτω ἀπ' ὄνου, ὀφλισθάνω τινος, καταβίβασμα.
Delapsus cœlo, οὐρανοπετὴς.
Delasso, καταπονῶ, κοπιάζω.
Delatio, ἔνδειξις, εἰσαγγελία.
Delator, ἐνδείκτης, εἰσαγγελὶς, συκοφάντης.
Delectabilis, τερπνὸς.
Delectamentum, ψυχαγωγία.
Delectatio, εὐφροσύνη, τερπνὴ, τέρψις.
Delecto, τέρπω τινά τινι, εὐφραίνω, ἥδω.
Delector, εὐφραίνομαι, τέρπομαι, χαίρω.
Delectum habere militum, ἐγγράφειν τοὺς στρατιώτας, ᾗ διαλέγειν τοὺς ἱππεῖς· καταλέγειν.
Delectus, ἐπιλογὴ, ἐπιλογὴ, ἐπιλεξις.

Digitized by Google

Delegare, ἐπιτρέπειν σοι τοῦτο, ἀποτίλλειν τι, ἀποπέμπειν, ἐντέλλεσθαι.
Delegatio, ἐπιτροπή, ἐντολή.
Delenio, καταγοητεύω, καταθέλγω.
Deleo, ἐξαλείφω, ἀποτρίβω.
Deletio, ἐξάλειψις, ἀφανισμός.
Deliberandus, οἷον συμβουλευσόμενος.
Deliberare, συμβουλεύειν περί τινος, σκέπτομαι, βουλεύομαι.
Deliberatio, συμβούλευσις, συμβούλευμα.
Deliberativus, συμβουλευτικός.
Delibo, ἀπολείβω, ἀπογεύομαι.
Delibro, ἀπολεπίζω, φλοΐζω.
Delibutus, ἀλειμμένος, λιπαρός.
Delicatè vivere, τρυφᾶν.
Delicatus, τρυφερός, ἁβρός, ἁπαλός.
Deliciæ, τὰ παιδικὰ, ἁβροσύνη, τρυφή, στρῆνος, τὸ ἁβρύνεσθαι.
Delicias facio, ἐπιτερφύω, θρύπτομαι.
Delicior, ἐντερφύω, ἁβρύνομαι.
Delictum, πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Deligo, ἐπιλίγω.
Delineatio, καταγραφή.
Delineo, -as, -are, καταγράφω, διαγράφω.
Delinio, -is, -ire, καταχρίω pro permulceo, πηλίω, θίλγω τινὰ, μειλίσσω.
Delinitio, κήλησις.
Delinitor, θελκτὴρ.
Delinitus, θελκθείς.
Delinquo, πλημμελέω τι εἴς τινα, σφάλλω, ἁμαρτάνω.
Deliquium, ἔκλειψις.
Deliramentum, λήρημα, παραλήρημα.
Deliratio, παραφροσύνη, παράνοια.
Delirium, παραλήρημα.
Deliro, παραφρονέω, παραληρέω.
Delirus, παράφρων, παρακλὴξ.
Delirus senex, χωνόληρος.
Deliteo, vel Delitesco, διαλανθάνω, καταφεύγομαι.
Delitigo, φιλονικέω.
Delphin, vel Delphinus, ὁ Δελφὶς, vel Δολφὶς, ῖνος.
Delubrum, τέμενος, τὸ.
Deludo, καταπαίζω, ἐκπαίζω.
Delumbis, μαλακὸς.
Demando, ἐπιτρέπω σοι τοῦτο, ἐντέλλομαι.
Demens, παράφρων, παράνους, μάταιος, ἄνους.
Demensum, σιτομέτριον.
Dementèr, ἀνοήτως.
Dementia, ἄνοια, παράνοια, ἀφροσύνη.
Demereor, ὑπεργετῶ τινα, κηδαίνω.
Demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
Demeto, καταμάω, διαμάω, ἐκθερίζω.
Demigrare è vitâ, ἀπολαυεῖν, ὑπεκχωρεῖν τοῦ βίου.
Demigro, μετοικίζομαι, καταλύομαι.
Demiror, ὑπερθαυμάζω τι, ὑπερέγαμαι.
Demissè, ταπεινῶς.
Demissio, κάθεσις, ταπείνωσις.
Demisso animo esse, μικρὸν, vel μικρὰ φρονεῖν.
Demissus, καθίμενος.
Demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτὸν.
Demitto, καθίημι, καταβάλλω.
Demo, -is, -ere, ἀφαιρεῦμαί σου τοῦτο.
Democratia, imperium populare, δημοκρατία.
Demolior, καταστρέφομαι τὰς πόλεις, καταβάλλω.
Demolitio, καταβολὴ, καθαίρεσις.
Demolitus, καταβληθείς.
Demonstratio, ἀπόδειξις, ἀπόφανσις.
Demonstrativus, ἀποδεικτικὸς.
Demonstro, δείκνυμι τι, ἀναδείκνυμί τι, ἀναφαίνω, ἐμφανίζω, ἀποδείκνυμι.
Demoror, διατρίβω πρός τι, in aliquâ re: βραδύνω, κατέχω.
Demoveo, ἀποκινῶ.
Demptus, ἀφαιρεθείς.
Demulceo, καταμειλίσσω, θέλγω.
Demulcere populum, δημαγωγεῖν.
Demum, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον.
Denarius, -a, -um, δεκαπαῖος.
Denarius, -ii, δηνάριον.
Denascor, ἀπογίγνομαι.
Denego, ἀπαρνοῦμαι, ἀπαναίνομαι.
Deni, -æ, -a, οἱ καὶ αἱ δέκα.
Denigro, ἀπομελαίνω.
Denique, τέλος, τὸ ἔσχατον.
Denomino, ἐπονομάζω, ἀποκαλῶ.
Denoto, σημειοῦμαι, ἀποσημαίνω.
Dens, ὀδοὺς, -όντος, ὁ.
Dens molaris, γόμφιος.
Densè, πυκνῶς.
Densitas, πυκνότης, παχύτης
Dentatus, ὀδοντωθείς.
Dentes canini, κυνόδοντες.
Dentifricium, ὀδοντόγραμμα.
Dentio, -is, -ire, ὀδοντιάζειν.
Dentiscalpium, ὀδοντογλυφὶς.
Denudo, ἀπογυμνόω.
Denunciatio, παραγγελία, φάσις.
Denuncio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγορεύω.
Denuò, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
Deorsùm, κάτω.
Deoscular, καταφιλῶ, accus.
Depaciscor, συντίθεμαι τοῦτο πρός τινα, συμβαίνω.
Depasco, καταπίνομαι τὴν χώραν.
Depascor, ἐπιζώννυμαι, καταπαίζομαι.
Depastio, ἡ νομὴ.
Depastus, νομηθείς.
Depaupero, πτωχίζω.
Depecto, πτενίζω.
Depeculator, ἀποσυλητὴς.
Depeculor, ἀποσυλῶ.
Depello, ἀπελαύνω τινά τινος, ἀπάγομαι, ἐξοδίω, ἀπείργω.
Dependeo, ἐκπέπαμαι, ἐξάπτομαι.
Dependo, ἐκτίνω, καταβάλλω.
Dependitus, ἀποζηλωθείς.
Deperdo, ἀπολλύω.
Depereo, ἀπόλλυμαι· item impatientèr amare, ἐκμαίνεσθαί τινι.
Depexus, πεκτισθείς.
Depilis, ἄλοξ, ἀπόξυλος.
Depilo, ψιλόω, ἀποτίλλω.
Depingo, καταγράφω τι, διατυπόω.
Depleo, ἐξαντλῶ, ἀποντλῶ.
Deplorandus, ὀλοφυρτέος.
Deploratus, καταδυρθείς.
Deploratus à medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπηγορευμένος. Luc.
Deploro, ἀποδύρομαι, ἀποκλαίω.
Deploro mortuum, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, ὀλοφύρομαι, καταθρηνῶ.
Deplumis, ἄπτερος.
Depluo, καταμβρίω.
Depono, καταθήσω· pro fidei alicujus committo, παρακαταθήκην τινὶ τοῦτο.
Depopulatio, πόρθησις.
Depopulator, πορθητὴς.
Depopulor, ἐκπορθῶ, διαπέρθω.
Deportatio, ἐκβόρησις.
Deporto, καταπομίζω τι, βαστάζω.
Deposco, ἐξαιτῶ, ἀναιτῶ.
Depositum, παρακαταθήκη.
Depositum reddere, τὰς παρακαταθήκας ἀποδοῦναι.
Depositus, παρακαταθετὸς.
Deprædor, συλῶ.
Depravatio, διαφθορὰ, διαστροφὴ.
Depravatus, διαφθαρμένος.
Depravo, διαφθείρω, διαστρέφω τι.
Deprecatio, δέησις, παραίτησις.
Deprecator, παραιτητὴς.
Deprecor, supplico, δέομαι, παραιτοῦμαί τι.
Deprehendo, καταλαμβάνω.
Deprehensio, κατάληψις.
Deprehensus, καταληφθείς.
Depressus, κατατετμημένος.
Deprimo, ταπεινῶ, καταπιέζω, ὑποβάλλω.
Depromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
Depromptus, ἐξειλεγμένος.
Depropero, κατασπεύδω.
Depugnatus, καταμεμαχημένος.
Depugno, διαμάχομαι.
Depulsio, ἄπωσις.
Depulsor, ἀπώστης, ἀποτρόπαιος.
Depulsus, ἀπωσμένος.
Depurgo, ἀποκαθαίρω.
Deputo, reseco, ἀποτέμνω· et pro existimo, νομίζω, οἶμαι.
Derado, ἀποξύω.
Derelictio, καταλείψις.
Derelinquo, καταλείπω, ἀφίημι.
Derepentè, ἐξαίφνης.
Derideo, καταγελάω τινος, χλευάζω.
Deripio, ἁρπαγάζω.
Derisor, καταγελαστὴς, -οῦ, ὁ, σκώπτης.
Derivatio, παραγωγὴ, ἐκτόπισις.

Digitized by Google

Derivo, παροχετεύω, ὑγιτεύω.
Desævio, ἐξαγριαίνομαι.
Derodo, ἀποτρώγω, καταβιβρώσκω.
Deroge, ἀφαιρῶ τι, ἀνεῖρω, ἀναιρῶ.
Descendo, καταβαίνω ex equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, καταίρχομαι, πρυτανεύω.
Descensus, κατάβασις, καταβάμὸς.
Descisco, *deficio*, ἀφίσταμαί τινος, ἀποστατέω.
Describo, ἀπογράφω, διαγράφω, διατυπόω.
Descriptio, διαγραφὴ, περιόρισις.
Deseco, *abscindo*, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Desero, ἀπολείπω, ἀπολιμπάνω.
Deserere vadimonium, ἐκ τοῦ δικαστηρίου εἶναι ἀπαυτῷ, φυγοδικεῖν.
Desertor miles, ὁ λιποστράτης.
Desertum, ἔρημος, -οῦ, ἐρημία.
Desertus, ἀπολειφθείς.
Deses, -idis, ῥᾴθυμος, σχολαῖος, ἥσυχος.
Desicco, ἀποξηραίνω.
Desideo, ῥᾳστωνεύω, ῥᾳθυμέω.
Desiderabilis, ἱμερωτὸς, ἀποθητὸς.
Desideratio, ἱμερώμενος, ἱμερώδησις.
Desiderium, ἱμερωμία, πόθος, -ου, ὁ.
Desidero, ἱμερώμαι τοῦτου, ἱμερτόν τι, ἐρίγομαι, gen. ἱμείρομαι, μαιμάω.
Desidia, ῥᾳθυμία, ἀργία.
Desidiosus, ῥᾳθυμος, ἀργὸς.
Desido, -is, -ere, καθέζομαι, συνοῦμαι.
Designare senatorem, λαγχάνω βουλευτὴν.
Designo, *denoto*, σημαίνομαι, ὑποτυπόω, ἀναφαίνω, ἀποδείκνυμι.
Desilio, *saltu descendo*, καταπηδάω ἀπὸ τοῦ δίφρου, ex curru; ἀφάλλομαι ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τινος, ἐκθορία.
Desino, *id est*, cesso, παύομαι, ἀπολήγω τῶν πόνων.
Desipio, *deliro*, παραφρονῶ, ληρῶ, μαραίνω.
Desisto, ἀφίσταμαί τινος.
Desolatio, ἐρήμωσις, πένθησις.
Desolo, -as, -are, ἐρημόω, χηρόω.
Despectio, καταφρόνησις, παρόραμα.
Despectus, καταφρονητὸς.
Despectus, -ûs, παρόρασις, καταφρόνησις.
Desperantèr, ἀπελπίστως.
Desperatio, ἀνόητωσις, ἀπελπιστία.
Desperatus, ἀπελπιστὸς.
Despero, ἀπελπίζω τινος, *vel* ταῦτα, ἀπογινώσκω τὴν σωτηρίαν, *de salute*.
Despicio, καθοράω τι, *pro contemno*, παροράω, τινὰ, καταφρονῶ τινος.
Despicor, καταφρονῶ τινὸς.
Despolio, ἀποσυλάω, ἀπογυμνόω.
Despondeo, *id est*, promitto, ἐγγυάομαι γυναῖκα.
Despondere animum, ἀποπονεῖν ἴχνιν.
Desponsus, -a, -um, καθωμολογημένος.
Despumo, ἀποφρίζω, ἐξαφρίζω.
Despuo, καταπτύω σου, τε; *item* contemnere, ἀποπτύω τινὸς.
Destillo, μικαλίζω, ὑγαλίζομαι.
Destinatus, ἀποτεταγμένος.
Destino, *constituo*, προορίζω, ἀποτάττω τι ἐξ τι, διανοέομαι.
Destituo, ἀπολείπω, μεθίημι, καταλείπω.
Destitutus, ἀπολελειμμένος.
Destruo, λυμαίνομαί τινα, ἀπόλλυμι, *acc.* ἀναιρῶ, ἰκπέρδω.
Desudo, καθιδρόω.
Desuefacio, ἀποθίζω.
Desuesco, -is, ἀποθίζομαι, ἀπομανθάνω.
Desuetudo, ἀποθισμὸς.
Desuetus, ἄθης, ἀποθισμένος.
Desultor, πηλοτώτης.
Desultorius, πίλης.
Desum, *deficio*, ἄπειμι, ἐλλείπω, ὑπῶ.
Desumo, ἀναλαμβάνω, ἐκλέγω.
Desuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
Detectus, ἀποκεκαλυμμένος.
Detego, ἀποκαλύπτω, ἀποστεγάζω.
Detergeo *et* Detergo, ἀπομάσσω.
Deterior, χείρων.
Determinatio, ἀφορισμὸς.
Determino, ἀφορίζω, ὁρίζω.
Detero, -is, κατατρίβω, ἀποτρίβω.
Deterreo, κατασκλήπτω πάσσω, ἀπείργω σί τινος, *vel* ἀπό τινος.
Deterrimus, χείρωστος, κάκιστος.
Deterritus, ἐκφοβηθείς, ἔκφοβος.
Detestabilis, βδελυκτὸς, βδελυρὸς.
Detestandus, μυσαχθὲς, βδελυρὸς.
Detestatio, κατάρα, βδελυρία.
Detestor, *abominor*, μυσάττομαι, βδελύττομαι, ἀποκατηγορῶ.
Detineo, ἰσχνῶ, κατέχω.
Detondeo, ἀποξυράω, ἀποκείρω.
Detono, καταβροντάω.
Detonsus, ἀποκεκαρμένος.
Detorqueo, καταστρέφω, ἀποστρέφω.
Detractio, ἀφαίρεσις, καταλαλία.
Detractor, κατάλαλος.
Detractus, ἀφαιρετὸς.
Detraho, ἰσιόω, ἀφαιρῶ, ἀφιλκύω.
Detrectatio, ἀπάτωσις.
Detrecto, *fugio*, ἀρνοῦμαι χρείαν τινα, *munus aliquod*; ἀποκνῶ τι, ἀποδιδράσκω.
Detrudo, καταθλῶ, ἀποθλῶ.
Detruncatio, κολόβωμα.
Detrunco, ἀποκόπτω, κολοβόω.

Detumeo, ἐξοιδαίνω.
Deturbo, καταβάλλω, ἀποβάλλω, κατὰ γῆς βάλλω.
Deturpo, μολύνω, αἰσχύνω, ἀσχημίζω.
Devasto, καταστρέφω, ἀποσκυλεύω.
Develio, καταφίρω, ἰκπαμίζω.
Devexitas, καταφόρωσις.
Devexus, κατάντης, κατασκλὴς.
Devictus, νικηθείς.
Devincio, -is, -ire, ἰδεσμεύω pro obnoxium reddo, καταδέω.
Devinctus, καταδεδεμένος.
Devio, ἀφαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, διαφεύγω.
Devito, *declino*, ἀποκλίνομαί τι, ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, ἀποτρέπομαι.
Devius, ἄβατος, ἄνοδος.
Devolo, καθίπταμαι.
Devolvo, καταπυλίω, κυλίω, ἀποκυλίζω.
Devoro, καταπίνω ἄπαντα, κατεσθίω.
Devotio, ἀνάθημα.
Devotus, κατάρατος.
Devoveo, κατηυχόμαι, ἀποτίθεμαι.
Deus, Θεὸς.
Deus avertat, μὴ γένοιτο.
Dexter, δεξὸς, ἐκδίκης, δεξιτερὸς.
Dexteritas, *aptitudo*, δεξιότης.
Dexteritas ingenii, εὐφυΐα.
Dextra, δεξιὰ, δεξιτερὰ *apud Poët.*
Dextrâ prehendo, δεξιοῦμαί τι.
Dextram porrigere, τὴν δεξιὰν προτείνω.
Dextrè, *aptè*, ἐκδικίως, δεξιῶς.
à Dextris, δεξιόθεν, ἐκ δεξιᾶς.
Dextrorsùm, ἐκ δεξιᾶς.
Diabolus, διάβολος.
Diaconus, διάκονος.
Diadema capitis, διάδημα, ῥίκος.
Diæta, δίαιτα.
Dialectica, διαλεκτικὴ.
Dialectus, διάλεκτος.
Dialogus, διάλογος.
Diana, Ἄρτεμις.
Diarium, ἐφημερὶς, τὸ ἐφήμερον.
Dic, εἶπὲ, φάθι, φέρε.
Dica, δίκη.
Dicacitas, εὐτραπελία, χλευασμὸς.
Dicam impingo, accuso, ἐκδίκην δίκην, δίκην ἐπάγω.
Dicatio, ἀνάθεσις.
Dicax, εὐτράπελος, εὐτράπελος, εἴρων.
Dicere legem, ἐκτυπόω τινὰ νόμον.
Dicere diem, φυτεύω δίκην.
Dico, -as, -are, *consecro*, ἀφιερῶ τῷ Διῒ, ἀφορῶ.
Dico, -is, -ere, *loquor*, λέγω, φημὶ, φράζω, ἀγορεύω.
Dictator, δικτάτωρ.
Dictatura, δικτάτωρος ἀρχὴ.
Dicteriis incessere, σκώπτω τινα, *et* τινι.
Dicterium, σκῶμμα.
Dictio, *oratio*, λέξις, ῥῆσις, φάσις.
Dictito, πολλάκις λέγω, διαφημίζω.
Dictum, ἀποφθέγμα, τὸ ῥῆμα, λόγιον.

Digitized by Google

Dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
Diduco, διίστημι.
Diecula, ἡμερίδιον.
Diem dico, κρίνω τινά τινος.
In Diem viventes, ἡμερόβιοι.
per totum Diem, πανήμερον.
Dies, ἡμέρα, ἦμαρ.
Dies natalis, γενέθλιον.
Diffamatus, διαφημισθείς, διαπεφημισμένος.
Diffamo, διαφημίζω, δυσφημίω.
Differentia, διαφορὰ, ἀνομοιότης.
Differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
Difficilè, δυσπόλυτος, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
Difficilis, δυσχερὴς, χαλεπὸς, δυσάρεστος.
Difficultas, χαλεπότης, δυσκολία, δυσχέρεια.
Difficultas spirandi, δύσπνοια, δύσθμα, ἀσθμοῦσα.
Difficultas urinæ, δυσουρία, στραγγουρία.
Difficultas annonæ, δυσπορία, σπανιότης.
Difficultèr, χαλεπῶς, δυσπόλυτος, δυσχερῶς.
Diffidentia, ἀπιστία, δυσπιστία.
Diffido, ἀπιστέω, *cum dat.* ἀπιλπίζω.
Diffindo, διασχίζω.
Diffisus, ὁ ἀπιστῶν.
Diffiteor, *nego*, ἀπαρνοῦμαί τι, ἀρνέομαι.
Diffluo, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, *lascivia.*
Diffluere luxuriâ, ἀσωτεύεσθαι.
Diffringo, διαῤῥήγνυμι.
Diffugio, διαφεύγω.
Diffundo, διαχέω.
Diffusè, διαπεπταμένως.
Diffusio, διάχυσις.
Diffusus, διαχυθείς.
Digero, *ordino*, διατάττω, διακοσμέω τι.
Digestio, διάταξις, διακόσμησις, σύνθεσις.
Digitale, δακτυλίθρα, ἡ.
Digitalis, δακτυλιαῖος.
Digito ostendere, χειρὶ διακτεῖν τι.
Digitus, δάκτυλος· pollex, ἀντίχειρ, ἡ μέγας· index, λιχανὸς, ἡ δεικτικὸς· medius, μέσος· medius, seu annularis, παράμεσος, δακτυλιώνυμος· minimus, sive auricularis, μικρὸς, ἡ οὐτέναρ.
Digladior, διαμάχομαί τινι.
Digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
Dignatio, ἀξίωσις.
Dignè, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Dignitas, *honor*, ἀξία, ἀξιοπρέπεια· item pro *dignitate in sermone*, σεμνότης, ἀξιότης.
Dignor, ἀξιόω.
Dignosco, διαγινώσκω.
Dignum judico, *puto*, ἀξιόω, κατ' ἀξίαν.
Dignus, ἄξιος.
Digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον· διίστημαι, μεταβαίνω.
Digressio, ἔκβασις, ἀποχώρησις.
Digressus, ἀναλλαγὴ, ἔκβασις.
Dijudicare controversias, καθιστᾶναι τὰς ἀντιλογίας.
Dijudicatio, διάκρισις, διαδικασία.
Dijudico, διαδικάζω, διακρίνω.
Dijungo, διαζεύγνυμι.
Dilabor, *evanesco* clàm discedo, διολισθαίνω.
Dilacero, διασπάω, διασπαράττω, metaph. *disperdo*, διαφθείρω τι.
Dilanio, σπαράττω τι, διασπάω.
Dilapido, *dispergo*, διασπαθάω τὰ ὑπάρχοντα, *bona: navasavtéw.*
Dilargior, διαδίδωμι λόγους, *rumores*; ῥωννύω.
Dilatio, ἀναβολὴ.
Dilato, πλατύνω.
Dilectio, ἀγάπη, ἀγάπησις.
Dilectus, ἀγαπητὸς, φίλος, περιφιλὴς.
Diligens, ἐπιμελὴς, σπουδαστικὸς, σπουδαῖος.
Diligenter, μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, περὶ ἀκρίβειαν.
Diligentia, σπουδὴ, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια.
Diligentiam adhibere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος, *et* περός τι.
Diligo, φιλέω, ἀγαπάω, στέργω.
Dilucido, ἐμφανίζω, σαφηνίζω.
Dilucidus, ἐμφανὴς, καταφανὴς.
Diluculo, ὑπὸ τὴν πρώτην ἕω, ἅμα ἕῳ, ἅμα ἡμέρᾳ.
Diluculum, πρωϊαίρεον, λυκαυγὲς.
Diluo, *purgo*, ἀπολούομαι, διαλούομαι διαβολάς.
Dilutum vinum, οἶνος ὕδατος.
Dilutus, διαλυσθείς.
Diluvies, κατάκλυσις, ἡ.
Diluvium, καταικλυσμὸς.
Dimano, διαῤῥέω, διαῤῥυάδην ῥέω.
Dimensio, διαμέτρησις, μέτρησις.
Dimensum, σιτομέτριον.
Dimetior, διαμετρέω.
Dimicatio, ἀγώνισις, ἀγωνισμὸς.
Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι περός τινα, *cum aliquo.*
Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἥμισυ.
Dimidiatus, ἡμισυθείς.
Dimidium, ἥμισυ.
Dimidius, ἥμισυς.
Diminuo, μειόω, ἐλαττόω, ἐλασσόω.
Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.
Diminutus, ἐλαττωθείς, μειωθείς.
Dimissio, ἄφεσις, ἀποστολή.
Dimitto, διατίμαω τὴν ἐπιστολὴν, ἀπολύω τινα.
Dimoveo, ἀποτρέπω, διωθέω.
Diploma, δίπλωμα.
Diræ, ἀραὶ, σὺμπνοίδες, ἐριννύες.
Directè *sive* **Directò**, ἐπ' εὐθείας.
Directio, εὐθυδρομία.
Directus, διαθυνθείς.
Diremptio, διάλυσις.
Direptio, διαρπαγὴ.
Direptus, διαρπαγίς.
Diribitorium, λογιστήριον.
Dirigo, διευθύνω τὸν λόγον, *orationem.*
Dirimo, διαλύω, *cum acc.* διαπεράω.
Diripio, διαρπάζω τινα· ἐπιῤῥέω.
Diris devotus, ἀρᾷ ἐνεχόμενος.
Diritas, ἀσήμια, χαλεπότης, ἀγριότης, ὠμότης.
Dirumpo, διαῤῥήγνυμι.
Diruo, καταβάλλω τι· καταπράττω.
Dirus, ἐπάρατος, δεινὸς.
Dirutus, καθαιρεθείς, κατεσκαφείς.
Discalceo, ἐξυποδέω.
Discedo, ἀποχωρέω, ἀπαλλάττομαι τῆς ἀρχῆς, *magistratu*; ἀπαλλάσσομαι τοῦ ζῆν, *ex hâc vitâ*; ἀπέρχομαι, ἄπειμι.
Discendi cupidus, φιλομαθὴς.
Disceptatio, διάγνωσις, ἀμφισβήτησις.
Disceptator, διαγνώστης, μεσιδίτης.
Disceptare, διαγίνεσθαι, ἀμφισβητεῖν.
Discere cupio, μαθητιάω, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.
Discerno, διαλογίζομαι, διαῤῥίζω, διαγινώσκω, ἀναῤῥίνω, διαλαμβάνω.
Discerpo, διασπάω, διασπαράσσω τι.
Discessio, *et* discessus, ἀποχώρησις, ἄφεξις, διάλυσις.
Discinctus, ἀπεζωσμένος.
Discindo, καταῤῥήγνυμι, διαῤῥήσσω.
Discingo, ἀποζωννύω τινα.
Disciplina, μάθημα, μάθησις, παιδεία.
Discipula, μαθήτρια.
Discipulus, μαθητὴς, φοιτητὴς.
Discludo, διακλείω, διαχωρίζω.
Disco, μανθάνω τοῦτο παρά τινος, *à te*, ἐκ σοῦ.
Discolor, ἐπιχόους, -χροὸς.
Discordia, διαφωνία, διαφορὰ, διχοστασία.
Discordo, διαφέρομαι, διαφωνέω τινι.
Discors, ἀνάρμοστος, ἀσύμφωνος.
Discrepantia, διαφορὰ, ἀναρμοστία.
Discrepo, διαφωνέω τινι, διίσταμαι.
Discretio, διάκρισις.
Discrimen, *pro* differentia, διαφορὰ, διάκρισις, διαλλαγὴ. *Pro* periculum, ὁ κίνδυνος.
Discrimino, ἀφορίζω.
Discrucio, διασπερχλόω, διαβασανίζω.
Discrucior, ἀνιάομαι διά τι, ἄχθομαι ἐπί τινι.
Discubitus, κατάκλισις, ἀνάκλισις.
Discumbo, ἀνάκειμαι, ἀνακλίνω.
Discurro, διαδρομέω, περιτρέχω.
Discursio, διαδρομὴ, περιδρομὴ.
Discus, δίσκος.
Discutio, διακρίω, *pro* examino, ἐξετάζω, ἀναῤῥίνω, διαλύω.
Disertè, διαῤῥήδην.
Disertus, λόγιος, ἐλλόγιμος.
Disjectus, διαῤῥιμμένος.
Disjicio, διαῤῥέω τι, καταβάλλω.
Disjuncti locorum intervallis, διαζευγνύμενοι τόποις, πεχωρισμένοι τόποις.

Digitized by Google

Disjunctio, διάζευξις, διαχώρησις.
Disjungo, διαζεύγνυμι, διαστάω.
Dispar, ἄνισος, ἀνόμοιος, διάφορος.
Dispello, διελαύνω, διαθεῖν τὸν ὄχλον, turbam.
Dispendium, δαπάνη, βλάβη, ζημία.
Dispensatio, οἰκονομία, διαχείρισις.
Dispensator, οἰκονόμος.
Dispenso, οἰκονομέω, διανέμω τί τινι.
Disperdo, διαφθείρω τινα, ἐξολεθρεύω.
Dispereo, διαφθείρομαι, διαπόλλυμαι.
Dispergo, διασπείδειν τι· διαστείρω.
Dispersim, σποράδην.
Dispersus, διεσπαρμένος, διεσπασμένος.
Dispertior, διανέμομαι, διαμερίζω.
Dispicio, διασκοπέω, διασκέπτομαι.
Displiceo, ἀπαρέσκω, δυσαρεστέω.
Displicet mihi hoc, ἀπαρέσκει μοι τοῦτο.
Displodo, διαπτοέω.
Dispolio, περισυλάω.
Dispono, διατίθημι.
Dispositio, διάταξις, διάθεσις.
Dispositus, διεστηγμένος, εὐδιάθετος.
Disputatio, διάλεξις, διατριβή.
Disputator, διαλεκτικός.
Disputo, διαλέγομαί τι πρός τε, συζητέω τινι, διαλογίζομαι.
Disquiro, ἐξετάζω.
Disquisitio, ἐξέτασις.
Disrumpo, διαῤῥήγνυμι.
Disseco, σχίζω, διατέμνω, διαχίζω.
Dissectus, διαχισθείς, διχοτομηθείς.
Dissemino, διαδίδωμι λόγους, διασπείρω τινά.
Dissensio, διχόνοια, διαφωνία.
Dissentio, ἀντιγνωμονέω, ἀφίσταμαί τινος, ab aliquo : διαφέρομαι πρός τινα, διαφωνέω.
Dissepio, διαφράττω.
Dissero, disputo, διαλέγομαί σοι, tecum : διαλογίζομαι περί τινος.
Dissertatio, διαλογισμός, διάλεξις.
Disserto, διαλέγομαι, διαλογίζομαι.
Dissideo, διΐσταμαι, στασιάζω, ἀφίσταμαί τινος.
Dissidium, διάστασις, διαφορά.
Dissilio, διαπηδάω.
Dissimilis, ἀνόμοιος, ἀλλοῖος.
Dissimilitèr, ἀνομοίως.
Dissimilitudo, ἀνομοίωσις.
Dissimulantèr, εἰρωνικῶς.
Dissimulatio, εἰρωνία, εἰρώνευσις.
Dissimulator, εἴρων, προσποιούμενος, ψεύστης.
Dissimulo, ἀποκρύπτομαι, εἰρωνεύω.
Dissipatio, διασπάδασις, διασπασμός, διαφόρησις.
Dissipo, διασπάσσω, διαστείρω, διασκορπίζω, διασκεδάω, διασπάω.
Dissitus, διανενοημένος.
Dissociatio, διάλυσις, διάζευξις.
Dissocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
Dissolutè, vivere, ἀσώτως, ἀνειμένως ζῆν.
Dissolutus, ἀνειμένος· pro luxuriosus, ἄσωτος.
Dissono, διαφωνέω, ἀπᾴδω.
Dissuadeo, παραπείθω τι, ἀποτρέπω.
Dissuasio, ἀντιλογία, ἀποτροπή.
Dissuo, ἀναῤῥάπτω, καταλύω.
Distans, διεστάμενος.
Distantia, διάστημα, τό, διαχώρημα.
Distendo, διατείνω τι.
Distensio, διάτασις, διάστασις.
Distentus, διατεταμένος.
Distermino, διορίζω.
Distillatio, ἀπόσταξις, καταῤῥοή.
Distillo, καταῤῥέω, ἀποστάζω.
Distinctè, διορισμένως.
Distinctio, ἀφορισμός, διορισμός.
Distinctus, διορισθείς.
Distineo, περισπάω.
Distinguo, διορίζω, διαγινώσκω, ἀφορίζω, διαιρέω, διΐστημι.
Disto, *differo*, διαφέρω τινος, ἀπέχειν τινος.
Distorqueo, διαστρέφω, στρεβλόω.
Distorsio, διαστροφή.
Distortus, διαστραμμένος.
Distractio, διασυρμός, διασπασμός.
Distraho, *divello*, διασπάω.
Distribuo, διανέμω τι πρός τινα, cum aliquo, μερίζω τι εἴς τι.
Distributio, διανομή, διάδοσις.
Distringere gladium, ξίφος ἕλκεσθαι.
Distringo, διαστέλλω, διασπάω, περισπάω, διασφίγγω.
Disturbo, ἀναστατόω, ἐξείργω τι.
Ditesco, πλουτίω χρημάτων, εὐπορέω.
Ditio, ἐπικράτεια, δυναστία.
Ditior, ditissimus, πλουσιώτερος, πλουσιώτατος.
Diù, *saepiùs* pro longo tempore, πολὺν χρόνον, δήν, ἐκ πλείονος χρόνου.
Divagor, πλανοῦμαι.
Divarico, τὸ σκέλη διατείνω.
Divello, διασπάω.
Divendo, διατιμάσκω.
Diversitas, διαφορά, ἑτερότης.
è Diverso, ἐναντίως.
Diversor, ξενίζομαι παρά τινι.
Diversorium, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Diversus, διάφορος, ἐναντίος, ἀλλοῖος, ἑτερόιος.
Diversus natione, ἀλλογενής, ἀλλοεθνής.
Diversus formâ, ἀλλοειδής.
Diverticulum, πάροδος, παρατροπή.
Diverto, παραλύω, παρατρέπομαι· *vel*
Divertor, ἐκτρέπομαι, παρεκβαίνω· *item* in diversorium se recipere, παραλύειν παρά τινι, καταλύειν εἰς πανδοχεῖον.
Dives, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειός.
Dives sum, πλουτέω, χρηματίζομαι.
Divexo, κατατείνω, στίρω.
Divido, διαίρω, διαιρέω, διαμερίζω
Divinatio, μαντεία, μάντευμα, θεσπισμα.
Divinitas, θεότης.
Divinitùs, θείᾳ, κατὰ θεὸν, οὐρανόθεν.
Divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
Divinus, θεῖος, θεσπέσιος.
Divisibilis, *et* dividuus, διαίρετος, διχότομος.
Divisim, διάνδιχα, δίχα.
Divisio, διαίρεσις, μερισμός, ἡ
Divisor, μεριστής, διανομεύς.
Divisus, διαιρεθείς.
Divitiæ, πλοῦτος, χρήματα.
Divitias coacervare, πλοῦτον συσσωρεύειν.
Divortium, ἀποστροφή, ἀποτροπή.
Divortium facere, διάλυσιν ποιεῖν.
Dium, ἡ αἰθρία.
sub Dio, ἐν τῇ αἰθρίᾳ.
sub Dio morari, αἰθριαστεῖν.
Diurnus, ἡμερινός.
Dius, -a, -um, δῖος.
Diutinus, πολυχρόνιος.
Diutiùs, χρονιώτερον.
Diuturnitas, χρονιότης.
Diuturnus, πολυχρόνιος, χρόνιος.
Divulgo, διαλαλέω τι, θρυλλέω τι, διαφημίζω τι, ἐκφέρω, καταγορεύω.
Divulsus, διαρραγείς.
Do, δίδωμι, παρέχω. Dare manus, *id est*, se victum præbere, τὸν χεῖρε παρέχειν νικῶντα.
Dare fidem, πίστιν δίδωμι.
—— operam, σπουδὴν ποιοῦμαι.
—— pœnas, δίδωμι τιμωρίαν.
—— potestatem, δοῦναι ἐξουσίαν.
—— filiam alicui in uxorem, δοῦναί τινι τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον.
Doceo, διδάσκω, παιδεύω, μαθητεύω *et pro* monere, παραινῶ.
Docilis, εὐμαθής, εὐπαίδευτος, πειθήνιος.
Docilitas, εὐμάθεια, φιλομάθεια.
Doctè, ἐπιστημόνως, πεπαιδευμένως.
Docti homines; οἱ τῆς παιδείας ἀληθῶς πεπειραμένοι.
Doctor, παιδευτής· ὁ παιδεύων.
Doctrina, διδασκαλία, διδαχὴ, παιδεία, μάθησις.
Doctus, πεπαιδευμένος, παιδευτὸς, σόφος, ἱλλόγιμος.
Documentum, δίδαγμα.
Dodrans, ἐνδεκάμοιρον, τριμόριον.
Dogma, δόγμα, δόξα.
Dolabra, ἀξίνη, σίλιπος.
Dolens, περιαλγὴς, ἀχθόμενος.
Doleo, ἀλγέω, λυπέομαι, ἄχθομαι.
Doleo vicem tuam, συναλγῶ σε, συνάχθομαί σοι, συμπαθῶ ἐπὶ σοι.
Dolet mihi caput, ἀλγέω τὴν κεφαλήν.
Doliolum, πιθάριον, σταμνίον.
Dolium, πίθος, πίθαμος.
Dolo, σιλικίω, σιλικίζω.
Dolon, δόλων, ξυφίδιον.
Dolor, ἄλγος, τὸ λύπη, ὀδύνη, ἄχος.

Digitized by Google

Dolore afficio, λυπέω τι πολλὰ, *multis doloribus*; ἀνιάω, ἀλγύνω.
Dolore carens, ἀνάλγητος.
sine Dolo, ἀδόλως, ἀτέχνως.
Dolosè, δολερῶς, δολίως.
Dolosè ago, δολόω.
Dolosus, δολερὸς, δόλιος.
Dolus, δόλος, πανουργία, ἀπάτη.
Domesticus, -a, -um, οἰκειακὸς, ἰφίστιος· σύνοικος, ἐνέστιος.
Domi, οἴκοι, ἔνδον, οἴκοθι.
Domi, militiæque, ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν πολέμῳ.
Domicilium, οἰκητήριον, οἴκημα.
Domina, δέσποινα, κυρία.
Dominatio, κυριότης, δεσποτία.
Dominator, αὐτοκράτωρ, ἀρχικὸς.
Dominatrix, κυρία, κυριεύουσα.
Dominatus, κράτος, τυραννὶς, ἀρχὴ.
Dominicus, κυριακὸς.
Dominium, δεσποτία, κυριότης.
Dominor, δεσπόζω τινος, κυριεύω τινος, δυναστεύω.
Domiuus, κύριος, δεσπότης.
Domitor, δαμαστὴς, δαμάτωρ.
Domitus, δεδαμασμένος.
Domo, -as, -are, δαμάζω, δαμάω.
Domo, οἴκοθεν, ἀπὸ τοῦ οἴκου, οἴκοθι.
Domum redire, οἰκάδε, ἢ οἴκονδε ἰλθεῖν.
Domuncula, οἰκημάτιον.
Domus, οἶκος, ὁ, οἰκία, δῶμα.
Donare civitate, πολιτείαν διδόναι.
Donatio, δόσις, δωρεὰ, χάρισμα.
Donativum, ἡ νομὴ, λαμπρὰ ἐπίδοσις.
Donec, μέχρι, μέχρι οὗ, μέχρι τούτου, ἕως, ἄχρι.
Dono, δωρέομαί σου ἵππον, ἐπὶ τούτῳ, χαρίζομαι, δωρεὰν δίδωμι.
Donum, δῶρον, δωρεὰ, δόσις.
Dormio, καθεύδω, κοιμάομαι, ὑπνόω.
Dormito, νυστάζω, ὑπνόττω.
Dormitorium, κοιμητήριον.
Dorsum, νῶτος, μετάφρενον.
Dos, dotis, προῖξ, φερὴ.
Dotalis, προικῶος.
sine Dote, ἄπροικος, ἄπροικος.
Drachma, δραχμὴ.
Draco, δράκων.
Dualis, δυικὸς.
sine Lubio, ἀναμφιδόξως, ἀναμφιλέκτως.
Dubitatio, ἀπορία, ἐνδιασμὸς.
Dubito, ἀπορέω, ἀμφισβητέω περί τινος, διστάζω, ἀμφιβάλλω, ἐνδοιάζω.
Dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος.
Ducatus, ἡγεμονία.
Ducenarius, διακοσιαῖος.
Duceni, διακόσιοι.
Ducentesimus, διακοσιοστὸς.
Ducenties, διακοσάκις.
Duco, ἄγω, ἡγέομαι.
Ductilis, εὐαγωγὸς.
Ductor, ἡγεμὼν, στρατηγὸς.
Ductus aquarum, ὑδατῶν ἀγωγαὶ, ὑδραγωγοὶ.

Dudum, πάλαι, ἐκ πάλλου.
Duellum, πόλεμος, *vel* μονομαχία.
Dulcè *et* Dulcitèr, γλυκερῶς.
Dulcedo, γλυκύτης, ἥδυσμα.
Dulcesco, ἀπογλυκαίνομαι.
Dulciarius panis, χαρίεις ἄρτος.
Dulciloquus, ἡδύμιλος, ἡδυεπὴς.
Dulcis, γλυκὺς, γλυκερὸς, μελιηδὴς.
Dulcisonus, γλυκύφωνος.
Dum, μέχρι οὗ, ἄχρις ἄν, ἕως ἄν.
Dumetum, ἀκάνθων.
Dumosus, ἀκανθώδης, ὁ ἡ ἡ.
Dumus, βάτος, ἡ.
Duntaxat, γοῦν, γὰ δὴ, μόνον.
Duo, δύο.
Duodecies, δωδεκάκις.
Duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
Duodecimus, δωδέκατος.
Duplex, δικλοῦς, διττὸς.
Dupliciter, δίχα, διττῶς, διτταχῶς.
Duplico, διπλόω, διπλασιάζω.
Duplus, διπλάσιος.
Durabilis, ἔμμονος, μόνιμος.
Duræ cervicis homo, τραχηλιώδης, σκληροτράχηλος.
Durè, *et* Duritèr, σκληρῶς.
Duresco, σκληρύνομαι.
Duritia, *et* Durities, σκληρότης.
Duro, σκληρύνω, permaneo, διαμένω, χρονίζω.
Durus, σκληρὸς, χαλεπὸς.
Duumvir, δυάδαρχος.
Duumviratus, δυαδαρχία.
Dux viæ, ὁδηγὸς.
Dux, ἡγεμὼν, ἀγωγὸς, ἔρχων.

E

E, *vel* Ex, ἐκ *ante consonantem*, *vel* ἐξ *ante vocalem*, *cum genit.*
Eatenus, *quoad*, ἐφ' ὅσον, κατὰ τοσοῦτον.
E contrariò, ἐναλλὰξ, ἔμπαλιν, ἐξ ἐναντίας.
E propinquo, ἐξ ὀλίγου.
E regione, ἐξ ἐναντιηρὸν, ἐξ ἐναντίας.
E vestigio, παραυτίκα.
Ebenus, ἔβενος, ὁ.
Ebibo, ἐκπίνω, κατακίνω.
Ebrietas, μέθη, ἡ οἴνωσις, μέθυσμα.
Ebriositas, οἰνοφλυγία, φιλοσία.
Ebriosus, οἰνολήπτης, οἰνόφλυξ, μεθυστικὸς.
Ebrius, μεθύων, μεθυστικὸς, πάροινος.
Ebrius sum, μεθύω, ὑπερμεθύσκομαι.
Ebullio, ἀναζέω, ἀναφλύω.
Ebullitio, ῥόφημα, ζέσις.
Ebur, ἐλέφας.
Eburneus, ἐλεφάντινος.
Ecce, ἰδοὺ.
Ecclesia, ἐκκλησία.
Echo, ἡ ἠχὼ, gen. -οῦς, οῦς.

Eclipsis, ἔκλειψις.
Ecquando, ἦ ποτὲ.
Ecquis, ἦ τις.
Edacitas, πολυφαγία.
Edax, ἀδηφάγος, ὁ καὶ ἡ, βόρος, πολυφάγος.
Edentulus, νωδὸς, -οῦ, ὁ· ἀνόδους.
Edere exemplum, παράδειγμα δεικνύναι.
Edere in publicum, ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς.
Edere librum, ἐκδιδόναι βίβλον, ἢ βιβλίον.
Edico, παραγγέλλω, ἐκαγγέλλω πόλεμον, bellum: διατάττω, ἀπαγορεύω.
Edictum, διάταγμα, τὸ, διάγραμμα.
Edisco, παραπαντοίθημι τῇ μνήμῃ, ἐκμανθάνειν τι, ἐξεπίστασθαι.
Edissero, ἐκθέμαι τι, περὶ τινος.
Editio, ἐκδοσία, ἀναγόρευσις.
Editus, *in lucem emissus*, ἔκδοτος, ἐκδιδόμενος.
Editus, *excelsus*, ὑψηλὸς τόπος, *locus*.
Edo, ἐσθίω τι, τρώγω, φάγω.
Edoceo, ἐκδιδάσκω.
Edomo, ἐκδαμάζω.
Edormio, κατακοιμάομαι.
Educatio, τῶν παίδων ἀγωγὴ, ἐκτροφὴ, ἀναγωγὴ.
Educator, τροφεὺς, τιθηνὸς.
Educo, -as, -are, ἀνάγω, ἐκτρέφω τινα.
Educo, -is, -ere, ἐξάγω, ἀνάγω.
Edulis, ἐδώδιμος.
Edulium, τὸ ἔδισμα.
Effabilis, ῥητὸς.
Effari, ἐκφαίνειν, ἀποφθέγγειν.
Effatum, ἐξίωμα, ἀποφαντικὸς λόγος.
Effector, ποιητὴς, δημιουργὸς.
Effectus, ἐνέργημα, ἀποτέλεσμα.
Effero, -as, ἐπαίρω, ἐξαγοράζω.
Effero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
Efferre cadaver, ἐκφέρειν νέκυν, ἐκκομίζω.
Efferus, θηριώδης, διαγριωμένος.
Efficacia, ἐνέργεια, τὸ ἐνεργητικὸν.
Efficaciter, ἐνεργῶς, δραστικῶς.
Efficax, ἐνεργητικὸς, ἐνεργὴς.
Efficientia, ἐνέργεια.
Efficio, ἐκτελέω τι, διαπράττομαί τι, ἀπεργάζομαί τι, ποιῶ.
Effigies, εἰκὼν, ἐκτύπωμα, εἶδος.
Effingo, διατυπόω, ἀπομιμοῦμαι.
Efflagito, λιταρῶ τινα, ἐξαιτῶ τι.
Efflare animam, ἐκπνέω.
Efflo, ἐκφυσάω, ἐκπνέω.
Effloresco, ἐξανθέω, ἀκμάζω.
Effluo, ἐκῤῥέομαι, ἐκῤῥέω *pro* divulgari, διαδίδομαι.
Effodio, ἀνορύττω, κατασκάπτω.
Effœminatè, γυναικιδῶς, μαλακῶς.
Effœminatus, ἐκτεθηλυσμένος, θηλυδρίας.
Effœmino, ἀπαθηλύνω, ἐκθηλύνω.
Effœtus, ἐκτικὸν.

Effræna*tè*, ἀχαλινώτως.
Effræna*tus et* Effræ*nis*, ἀχαλίνος, δυσήνιος.
Effringo, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Effugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
Effugium, ἀποφυγὴ, διαφυγὴ.
Effulgeo, ἀποστίλβω, ἀπολάμπω.
Effundo, ἐκχέω.
Effusè, ἐκτεχυμένως.
Effusio, ἔκχυσις, διάχυσις· *et pro* prodigalitate, ἀσωτία.
Effutio, ψυχρολογίαν, φλυαρίαν τι.
Egens, ἐνδεὴς, ἄπορος, πτωχὸς.
Egenus, ἄπορος, ἐνδεὴς, ἀχρήματος.
Egeo, ἀπορίαν τῶν χρημάτων, pecuniâ, εἶμαι ἐν ἀπορίαις, ἐν ἐνδείᾳ, δέομαί τινος, ὑστερίομαι.
Egero, ἐκφορᾶ τι ἐκ τῆς οἰκίας, ἐκπομίζω.
Egestas, ἐνδεία, ἀπορία, πτωχία.
Egestio, ἐκκόμισις, ἐκφορὰ.
Ego, ἐγὼ, ἴγωγε.
Egredior, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.
Egregiè, γενικῶς, ἐξαιρέτως, διαφερόντως.
Egregius, ἐξαίρετος, ὑπέλιπτος, ὑπέροχος, ἔξοχος.
Egregius formâ, καλλίμορφος, ἐξηρημένος τῷ κάλλει, εὔμορφος.
Egressus *et* Egressio, παρέκβασις.
Ehem, ohe, ὦ.
Eheu, αἶ, φεῦ.
Eho, ὦ, εἶα, ἰοῦ.
Ehodum bone vir, ὦ 'γαθὲ, ὦ κὰν.
Eja, εἶα, ὦ εἶα, εἶα μάλα.
Ejaculor, ἐκτοξεύω, ἀκοντίζω εἰς τοῦτον, ἐξαφίημι.
Ejectio, ἐκβολὴ, ἐξώθησις, ἐξέλασις.
Ejectus, ἐκβλητὸς, πρόβλητος.
Ejicio, ἐκβάλλω τινα, ἀποπερεύομαι, ἐξωθεῖν τινα, ἐξάγω, ἐξώθω.
Ejulatio *et* Ejulatus, ὀλολυγμὸς, κλαυθμυρισμός.
Ejulo, ὀλολύζω, κλαίω, ὀρύομαι.
Ejuro, ἐξομνύω.
Ejusmodi, τοιοῦτος, τοιουτότροπος.
Elabor, *effugio*, διαλύομαι, διαπίπτω, ἐξολισθαίνω, ὑπεκφύγω.
Elaboratus, ἐπιτετηδευμένος, ἐξεπεπημμένος.
Elaboro, ἐξεργάζομαί τι, διατείνω, φιλοτιμοῦμαί τι, σπεύδω περί τι.
Elanguesco, ἐκμαραίνομαι, ἐκκάμνω.
Elapsus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς.
Elargior, παραχαρίζομαί τινί τι.
Elatè, ἀλαζονικῶς.
Elatè dicere, μεγαληγορεῖν.
Elatio animi, ἔπαρσις τῆς ψυχῆς.
Elatus, ἐπαρθὶς.
Electio, ἔκλογη.
Electrum, ἤλεκτρον.
Electus, ἐκλεκτὸς.
Eleemosyna, ἐλεημοσύνη.
Elegans, χαρίεις, κομψὸς, περικαλλὴς, ἰλλόγιμος.
Eleganter, ἐπιτηδείως, χαριέντως.
Elegantia, καλλώπισμα, λαμπρότης, ἐπιτήδευμα.
Elegia, -orum, *vel* Elegus, ὁ ἔλεγος.
Elementa, στοιχεῖα.
Elephantiasis, ἐλεφαντίασις, λέπρα.
Elephantinus, ἐλεφάντινος.
Elephas, ἐλέφας, -αντος.
Elevo, μετεωρίζω, αἴρω, ἐπαίρω.
Elicio, ἐξάγω τι, ἐφέλκομαι.
Elido, ἐκθλίβω τι, ἐκπίπτω.
Eligo, αἱρέομαί τινα, ἐξαιρέομαι ἐμαυτῷ τινα, ἐκλέγω, προκρίνω, προχειρίζομαι.
Elimino, ἐκβάλλω ἐκ τῆς φατρίδος, ἀποπέμπω τινα, ἐξορίζω, ἐξαπορίζω.
Elinguis, ἄφωνος, ἀφὸς, ἄγλωσσος.
Elixo, ἑψίω, ἀναζεόμενον.
Elixus, ἑφθὸς, ἑψάλιος, ἔκζεστος.
Ellychnium, ἐλλύχνιον, θρυαλλὶς, -ίδος.
Elocatio, μίσθωσις, ἡ θυγατέρων ἔκδοσις.
Elocare alicui filiam, ἐκδιδόναι τῶν θυγατέρα.
Eloco, ἀπομισθόω, μισθῷ δίδωμι.
Elocutio, ἑρμηνία, φράσις, λέξις.
Elogium, ἐγκώμιον, μαρτυρία.
Eloquens, λόγιος δεινὸς, ἐλλόγιμος, δυνάμενος λέγειν, εὐφραδὴς, εὐγλωσσος.
Eloquentia, ἡ περὶ λόγους δεινότης, εὐφράδεια, λογιότης.
Eloquium, λόγος, ῥῆσις, ἔκφρασις.
Eloquor, ἀποφθέγγομαι, φράζω.
Eluceo, ἐκλάμπω.
Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω τινὶ.
Elucubro, φιλοτιμία, συγγραφῶ.
Eludo, καταπαίζω.
Elugeo, ἐκδακρύω, ἀποθρηνῶ.
Eluo, ἐκπλύνω, ἐκνίπτω *et* ἐκνιπτέομαί τι, ἐκπλύζω.
Eluvies, καταπλυσμὸς, χαράδρα.
Emancipare se alicui, ἐκδοῦναι τινι ἑαυτὸν σωτῆσθαι.
Emancipo, ἐκποιεῖσθαι, ἀπαλλάττω τῆς χειρώσεως, ἀφίημι.
Emano, -as, -are, ἀποῤῥέομαι, ἐκρέω, ῥέω, ἐκπίπτω.
Emblema, ἔμβλημα, τὸ.
Embryo, ἔμβρυον, ἡ ἔμβρυον.
Emendatè loqui, ὀρθολογεῖν.
Emendatio, ἐκανόρθωσις, διόρθωσις.
Emendator, ἐκανορθωτὴς.
Emendo, ἐκανορθόω, κατορθόω τὴν πόλιν, διανύω.
Emendo meipsum, σωφρονίζω ἐμαυτὸν.
Emèntior, *confingo*, ψεύδομαί τι, προσποιέομαι, ψευδολογέω.
Emereo *et* Emereor, μισθοφορέω.
Emergo, ἀναδύομαι, ἀναπύπτω, ἐξαναδύομαι, ἀναβαίνω.
Emeriti, οἱ ὑπὲρ τὸν καθήκοντα, οἱ μισθοφορεῖν πεπαυμένοι.
Emersio, ἔκδυσις.
Emetior, *metior*, διαμετρέω.
Emico, *splendeo*, ἐκλάμπω, ἀνατέλλω· *pro* excellere, ἐξέχειν· *pro* exilire, ἐκπηδάω.
Emigrare vitâ, *id est*, mori, τὸν βίον τελευτᾶν, τελεῖν, καταλύειν τὸν βίον.
Emigro, μετοικίζω, μετοικίζομαι.
Eminens, ἔξοχος.
Eminentia, ἐξοχὴ, προβολὴ.
Emineo, περιόντως· *pro* excello, περίεχειν ἔν τινι, ὑπερέχειν, cum genit. ὑπερβαίνω.
Eminùs, *è longinquo*, πόῤῥωθεν, μακρόθεν, ἀπόκρυφα, ἀπόστατὰ.
Emissarius, προσαγγελεὺς, πρεσβαγωγὸς.
Emissarius equus, ὁ ἀκολάστως ἵστος.
Emissio, ἐκτομὴ· ἐξαποστολὴ.
Emitto, προΐημαι, ἐκτίμως· *pro* in lucem edere, ἐκδίδωμι.
Emo, ἀγοράζω τι, πρίαμαι, ὠνέομαί τι.
Emolior, κατεργάζομαι.
Emollio, μαλακύνω τι, ἐκμαλάττω.
Emolumento esse alicui, ὠφελεῖν τινα.
Emolumentum, ὄφελμα, τὸ, ὠφέλημα, τὸ, ὄφελος.
Emorior, ἐκθνήσκω.
Emortualis dies, θανάσιμος.
Emoveo, ἀποκινῶ, ἐκκινῶ.
Empiricus, ἐμπειρικὸς.
Emplastrum, ἔμπλαστρον.
Emporium, ἐμπόριον.
Emptio, ὠνὴ, ὄνησις, ἀγορασμὸς.
Emptor, ὠνητὴς, ἀγοραστὴς.
Emptus, ὠνημένος.
Emptus argento, ἀργυρώνητος.
Empyræum cœlum, ἐμπύριος οὐρανός.
Emulgeo, ἐξαμέλγω.
Emungere candelam, παρομόττειν τὸν λύχνον.
Emungo, ἀπομόττω.
En, ἰδοὺ.
Enarratio, ἐξήγησις, διήγησις.
Enarro, διηγέομαί τι, ἀπολογίζομαι, παραπίπτομαι.
Enascor, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
Enato, ἐκπτόμαι, ἀποπτόμαι.
Enavigo, ἐκπλέω, διαπλέω.
Encœnia, ἐγκαίνια.
Enchiridion, ἐγχειρίδιον.
Encomium, ἐγκώμιον.
Eneco, ἀποκτείνω τινα, ἀποστείνω
Enectus siti, δίψει δαϊζόμενος.
Enervis *vel* Enervus, ἀνισχὺς, ἀῤῥωστος.
Enervo, ἐκνευρίζω, ἐκβιάζομαι.
Enim, γὰρ, δὴ, μὴν.
Enimverò, ἀλλὰ μὴν, ἦτοι, ἦ μὴν, οὐκ οἶδ'.
Eniteo, διαλάμπω, καλλύνομαι, ἀποστίλβω.
Enitor, *pario*, ἀποτίκτω, ἀναῤῥηγνύω· *interdum* conari, σπουδάζω, φιλοτιμοῦμαί τι, σπουδάζω, φιλοτιμοῦμαι.
Enitendum est, σπουδαστέον.
Enixè, φιλοτίμως, ἐκτενῶς.
Enodatio, ἀνάπτυξις, φανέρωσις.
Enodo, ἄνεζεν ποιῶ· *pro* explicare, σαφῆ ποιῶ καταφανῆ, σαφῶς φαίνεσθαι, ἐκβάλλω

Enormis, ἄνομος, ἄμετρος, ὑπερ-
φυής, ἀνώμαλος.
Enormiter, ἀμέτρως, ὑπερφυῶς.
Ense jugulare, ξιφουλκεῖν.
Ensem stringere, ξιφουλκεῖν, μά-
χαιραν σπᾶν.
Ensis, ξίφος, τὸ, φάσγανον, μά-
χαιρα.
Ensis evaginatus, γυμνὸν ξίφος.
Enucleatè, exquisitè, διακριβω-
μένως.
Enucleo pro declaro, σαφηνίζω.
Enudo, ἀπογυμνόω.
Enumeratio, ἐξαρίθμησις, κατάλο-
γος.
Enumero, ἐξαριθμοῦμαι.
Enuntio, ἐκφαίνω, ἀναφαίνω.
Enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.
Eò, ἵν' οἳ· εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον,
εἰ dementiæ devenerunt; ἐνταῦ-
θα, εἰς τοσοῦτο.
Eò insolentiæ processit, ἐνταῦθα
τῆς ὕβρεως ἐλήλυθε.
Eò quòd, διότι, ἀφ' ὧν, ἐξ ὧν, πα-
ρὰ τοῦτο.
Eò magis, quò, τοσοῦτῳ, ὅσῳ.
Eò usque, ἐπὶ τοσοῦτον, μέχρι, τού-
του.
Eodem modo, τὸν αὐτὸν τρόπον.
Eodem modo quo, τὸν αὐτὸν τρό-
πον, ὃντιν τρόπον.
Eo, is, βαδίζω ἐπί τινα, ad ali-
quem; πρὸς οἰκίαν, domum: εἶμι
εἰς τὴν Κυπρόν, in Cyprum: ἔρ-
χομαι, βαίνω, πορεύομαι.
Eo obviàm alicui, ἀπαντάω πρός
τινα· τοῖς πολεμίοις, hostibus.
Ephebus, ἔφηβος, ἀνήϊκης.
ex Ephebis excedere, ἡβᾶν, ἐξελεῖν
ἐκ παίδων.
Ephemeris, ἐφημερὶς, ἡ.
Ephippium, ἐφίππιον.
Epigramma, ἐπίγραμμα.
Epilepsia, ἐπιληψία.
Epilogus, ἐπίλογος.
Epinicia, ἐπινίκια.
Episcopus, ἐπίσκοπος.
Epistola, ἐπιστολὴ, γράμματα.
mitto Epistolam, ἐπιστέλλω ἐπι-
στολὰς.
Epistomium, ἐπιστόμιον.
Epitaphium, ἐπιτάφιον.
Epithalamium, ἐπιθαλάμιον.
Epitome, ἐπιτομὴ.
Epoto, ἐκπίνω.
Epulæ, ἑστίασις, δαὶς, θοίνη, βρώ-
ματα.
Epularis, θοινητήριος.
Epulatio, ἑστίασις, εὐώχησις.
Epulor, εὐωχίομαι, σιτίομαι, accus.
ἐσθίομαι.
Epulum, ἑστίασις, ὑποδοχὴ, εὐω-
χία.
Equa, ἡ ἵππος.
Eques, ἱππεὺς, ὁ· ἱπποδάσης.
Equester vel Equestris, ἱππικὸς,
ἱππεῖος.
Equestres copiæ, ἱππικὴ δύναμις.
Equestris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
pugna Equestris, ἱππομαχία.

Equidem, γὲ, καὶ δῆτα μὴν μέν-
τοι.
Equile, ἱππωνᾶσιον, ἱππωνασία.
Equiso, ἱππεύομαι, ἱππηδίζω.
ars Equitandi, ἱππικὴ, ἱππεύση.
Equitatio, ἱππεία, ἱλασία.
Equitatu superari, ἱππομαχεῖσθαι.
Equitatui præsum, ἱππάρχω.
Equitatus, τὸ ἱππικὸν, ἵππος, ἡ.
Equito, ἱππεύω, ἱππάζομαι.
Equitum magister, ἵππαρχος, ἱππ-
αρχικὸς.
Equorum pastor, ἱππόκομος, ἱπ-
πονόμος.
Equorum studiosus, φιλίππιος, ἱπ-
πιαστὴς.
Equuleus, ἱππάριον.
Equum agitare, ἱππηλατεῖν.
Equus, ἵππος, ὁ καὶ ἡ.
Eradico, ἐκριζόω, ἀποῤῥιζόω, cum
acc.
Erado, ἀποξύω, ἐξαλείφω.
Erectus, ἀνορθωθείς.
Eremitæ, ἐρημῖται, ἀναχωρηταὶ.
Eremus, solitudo, ἔρημος, ἡ.
Erepo, ἑρπύζω, ἑρπύσω.
Erga, πρὸς, περί τινα, εἰς vel ἐς.
Ergastulum, ἐργαστήριον, δεσμωτή-
ριον.
Ergastulus, ἀνδράποδον.
Ergo, ἄρα, τοίνυν, ἀρ' οὖν, τουγα-
ροῦν· τῆς ἀρετῆς ἕνεκα, virtutis
ergo.
Erigo, αἴρομαι, ἀνίστημι, ἐγείρω·
pro consolari, παραμυθέομαί τι-
να.
Eripio, ἐξαιρέομαι, ἀφαιρέω σε τοῦ-
το, ἀπὸ σοῦ τοῦτο· ἀναρπάζω.
Erodo, ἀποδρώσκω, ἀποτρώγω.
Erogatio, ἐπίδοσις, ἔκδοσις, χάρι-
σμα, φιλοτιμία.
Erogo, ἐπιδίδομαι τί σοι, ἐκδίδομαι
τινί τινα, ἐχανίζω, πρόϊκα.
Errabundus, πλανόμενος, πλανη-
τὸς, πλανητικὸς.
Erraticus, πλανήτης.
Erratio, πλάνημα, πλάνη, πλάνη-
σις.
Errare facio, πλανάω, σφάλλω.
Erratum, σφάλμα, τὸ πταῖσμα,
παράπτωμα, τὸ ἁμάρτημα.
Erro, ἁμαρτάνω περί τι, in aliqua
re; τῆς ὁδοῦ, à via: διαμαρτάνω
τοῦ πατρὸς, tota via: πταίω,
πλανάομαι, πλημμελίω.
Erro, erroneus, πλάνος, -ον, ὁ, πλα-
νήτης, πλάνης, -ητος, ὁ.
Error, πλάνη, σφάλμα, τὸ, ἁμάρ-
τημα, τὸ.
Erubesco, ἐρυθριάω, αἰσχύνομαι λέ-
γων, dicere: αἰδέομαι, ἐντρέπο-
μαι.
Eruca, πάμπη.
Eructo, ἐξερεύγομαι, ἀπερεύγομαι.
Erudiendus, παιδευτέος.
Erudio, παιδεύω τινα πρὸς ἀρετὴν,
ad virtutem: διδάσκω τινὰ τὰ
γράμματα, παιδαγωγέω.
Eruditè, πεπαιδευμένως.

Eruditio, παιδεία, παίδευσις, κατή-
χησις.
Eruditissimus, εἷς ἄριστα τῆς παι-
δείας ἐληλαμὼς.
Eruditus, ὁ τῆς παιδείας ἐληλυ-
θὼς ἐντυχὼν, πεπαιδευμένος, ὁ, ἀσ-
κηθείς.
Eruere oculos, ἐξορύττειν, ἡ, ἐκ-
κόπτειν ὀφθαλμούς.
Erumpo, ἐξορμάω, ἀναῤῥήγνυμαι.
Erunco, -as, ἐκβοτανίζω.
Eruo, extraho; ἐξερύω, ἐξαιρέω,
ἀνασπάω.
Eruptio, ἀνάῤῥηγμα, τὸ, διακολὴ.
Eruptionem facere, ἐκθεῖν ἐκ τῆς
πόλεως, ex urbe.
Ervum, ὄροβος.
Esca, ἔδεσμα, τὸ, βρῶμα· τὸ ἁλιτικὸν,
-ικοῦ.
Esculentus, βρώσιμος, ἐδώδιμος.
Esse alicui adjumento, εἶναί τινι
βοηθόν.
Esse alicui ornamento, ἐν κόσμῳ
καὶ τιμῇ εἶναί τινι.
Essedarius, ἁρματηλάτης.
Essedum, ἅρμα, ὄχημα.
Essentia, οὐσία.
Esto, γενέσθω, ἀλλ' ἔστω.
Esuriens, πεινάων.
Esuries, πεινάλεότης.
Esurio, πεινάω.
Esuritio, πεῖνα.
Esuritor, πεινηλίης.
Et, καὶ, ἠμὲν, ἠδὲ, τὲ.
Etenim, καὶ γὰρ, εἰ γὰρ.
Etenim non, οὐ γὰρ, ὅπως μὴ.
Etiam, ἀλλὰ, ἀλλ' ἤδη, δὴ, μὲν
τοι, ἄρα, καὶ, καὶ δὴ.
Etiamnum, ἔτι καὶ νῦν, ἔτι.
Etiam atque etiam, καὶ πάλιν καὶ
πολλάκις.
Etsi, tamen, εἰ καὶ, καί τοι, sequi-
tur ὅμως, πλὴν εἰ.
Et tamen, ἀλλ' ὅμως, μὲν τοι.
Evacuatio, κένωσις, κένωμα.
Evacuo, κενόω, λαπάζω, ἀποκε-
νόω.
Evado, ἀποφεύγω τι, σώζεσθαι ἐκ
τῶν κινδύνων, è periculis; ὑπεκ-
δύομαι.
Evasit in virum optimum, ἀνὴρ
ἀνὴρ ἄριστος.
Evagor, ἀποπλανάομαι, παρεκβαί-
νω pro extra propositum aliq-
uid dicere, τῆς ὑποθέσεως ἀπο-
πλανᾶν, ἔξω τοῦ σκοποῦ ἰέναι.
Evanesco, ἀφανίζομαι, ἐξαφανίζο-
μαι.
Evanidus, ἐξίτηλος.
Evangelium, εὐαγγέλιον.
Evaporatio, ἀναθυμίασις.
Evaporo, θυμιάω, ἐξατμίζομαι.
Evax, ὤγε.
Eveho, ἐξάγω, ἐξαίρω, ἐκκομίζω·
pro extollo, πρεσβεύω σε εἰς δόξαν.
Evello, ἀποσπάω τι, ἀποτίλλω.
Evenio, ἀποβαίνω, ἐκβαίνω, συμ-
βαίνω.
Evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο.
Eventilo, ἐκλικμάω, ἐξανεμίζω.

Eventus, τὸ συμβαῖνον, τὸ συμβεβηκός.
Everriculum, σαγήνη.
Everro, *scopis purgo*, ἐκκορίω.
Eversio, ἀνάστασις, ἀνατροπὴ, καθαίρεσις.
Eversor, ἀνατροπεὺς, καθαιρέτης.
Evertere decreta, ἄκυρα ποιῶ τὰ ψηφίσματα.
Everto, *diruo*, ἀνασπάνω τινὰ, πορθῶ, κατατροπίσθαι πόλεις, ἀνατρέπειν.
E vestigio, *confestim*, ἐκ τοῦδε, κατὰ πόδας, παραχρῆμα, αὐτίκα.
Euge, εὖγε.
Evictio, ἀπέλεγξις.
Evidens, σαφὴς, ἐναργὴς, ἐμφανὴς.
Evidenter, ἐμφανῶς, σαφῶς.
Evidentia, ἐνάργεια.
Evigilo, ἐγείρομαι, ἔξυπνος γίνομαι.
Evilesco, ἐκφαυλίζομαι, ὀλιγωρέομαι.
Evinco, ἐκνικάω, ἐκπερατίω τινος.
Eviratus, εὐνουχισμένος.
Eviro, εὐνουχίζω, μαλακὸν ποιῶ.
Eviscero, ἐξεντερίζω.
Evito, φεύγω, διαφεύγω κακόν τι· ἐκκλίνω.
Eunuchus, εὐνοῦχος, σπάδων.
Evocati milites, ἔκκλητοι.
Evoco, *extra voco*, ἐκκαλέω τινα· παρακαλέω σε· *pro* averto, ἀποτρέπω.
Evolo, ἀφίσταμαι.
Evolvo, ἀποκυλίω, ἐκκυλίζω, ἀναστένω.
Evomo, ἐξεμέω.
Eurus, εὖρος, ὁ.
Evulgo, ἐξαγορεύω τι, δημεύω, δημοσιεύω, ἐκφυλλίω.
Evulsio, ἐξαίρεσις.
Evulsus, ἐξηρημένος.
Ex, ἐκ, *sequente consonâ*; ἐξ, *sequente vocali, cum genit.*
Ex animo, ἐὐθυμῶς, ἐκ ψυχῆς, κατὰ γνώμην.
Ex eo tempore, quo, ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ.
Ex improviso, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Ex insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς, ἐκ λόχου.
Ex quo, ἐξ οὗ, ἐξ ὅτου, ἐπειδὴ.
Ex tempore, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστί.
Exacerbatio, παροξυσμὸς.
Exacerbo, παροξύνω, ἐπιπικραίνω.
Exacesco, ἀποξύνομαι.
Exactor, ἐισπράκτωρ.
Exacuo, ἀκονάω, ἐξίνω, παραθήγω.
Ex adversùm, ἀντικρὺ.
Exædifico, ἐξοικοδομέω, ἀνοικοδομέω.
Exæquatio, ἐξίσωσις, ἐξομάλωσις.
Exæquo, ἐξισῶ τί τινι, ἐξομάλιζω.
Exæstuo, ἐκζεμαίνω, ὑπερβλύζω.
Exaggeratio, σώρευσις.
Exaggero, σωρεύω, ἐπιχέπτομαι.
Exagito, διασύρω τινα, διαστροφέω.
Exaltatio, ὕψωσις.
Exalto, ὑψόω, μετεωρίζω.
Examen, *pro* diligenti inquisitione, ἀνάκρισις, ἐξέτασις.
Examen apum, ὁ ἰσμὸς, τὸ σμῆνος.
Examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω τι.
Examussim, ἀκριβῶς, ἐπὶ στάθμην.
Exanguis, ἄναιμος, ἀναίμων.
Exanimatio, ἔκπληξις, λιποθυμία.
Exanimis, ἄψυχος, ὁ καὶ ἡ, ἄπνους.
Exanimo, ἐκπλήττω.
Exanthemata, ἐξανθήματα, ἐκφύματα.
Exantlo, ἐξαντλάω.
Exardesco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι.
Exaresco, ἀφαυαίνομαι, ἀναμαραίνομαι.
Exarmo, ἀφοπλίζω.
Exaro, ἐξαρόω· *pro* scribo, διαχαράττω.
Exaspero, ἐξύνω· *pro* irritare, παροξύνω, ἐξαγριαίνω, ἐκτραχύνω.
Exaturo, ἐμφορέω.
Exauctorati milites, ἀφωρισμένοι, ἀποτεταγμένοι.
Exauctoro, ἀφίημι τοῦ στρατεύεσθαι ἀποζωννύω.
Exaudio, ἐξακούω τῆς φωνῆς, bocem; εἰσακούω, κατακούω.
Exaugeo, ἐξαύξω.
Excæco, τυφλόω, ἐκτυφλόω, ἐξαμαυρόω.
Excalceo, ὑποδήματα λύω.
Excandescentia, θύμωσις, ἔξυβρισμία.
Excandesco, *incendor*, ἐκπυρόομαι· metaph. *irasci*, θυμόομαι, ἐξυβρίζω, βριμόομαι.
Excarnifico, κατατρυγεύω, ἐκτρυχόω.
Excavatio, ἐκκοίλωσις.
Excavo, ἐκκοιλόω.
Excedo, *discedo*, ἀπέρχομαι, ἐκχωρέω· *item* supero, ὑπεραίρω τινα, διαφέρειν τινος ἤ τινι.
Excedere è vitâ, ἀπολίγεσθαι τὸν βίον, ἀπέναι τοῦ βίου.
Excedere ex ephebis, τῆς ἔνδεκας στιλῆς, εἰς ἄνδρας ἐληλῦθ καὶ ἀφῆκεσθαι.
Excellens, περίσχων, ἐξέχων, ἐκφανὴς, περιττὸς, ἐξαίρετος, ἔξοχος.
Excellentia, ἐξοχὴ, ἐκφάνεια, ὑπεροχὴ.
Excello, *supero*, διαφέρω τῶν ἄλλων ἤ τινι, πλεονεκτέω σοῦ τιμαῖς, *honoribus*; περιόντων τῇ σοφίᾳ, *in sapientiâ*; ὑπερβάλλω, ὑπερβάλλω, ἐξέχω, περίειμι.
Excelsè, ὑψηλῶς.
Excelsitas, ὑψηλότης, ὕψος, ους, τὸ.
Excelsitas animi, μεγαλοφροσύνη, μεγαλοψυχία.
Excelsus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Exceptio, ἐξαίρεσις.
Excerno, ἐκκρίνω, ἀποκρίνω.
Excerpo, ἀνελίγω, ἐκλέγω.
Excessus, ἐκχώρησις, ἀποχώρησις· *item* ἡ ἔξοχὴ, ὑπερβολὴ.
Excidium, ἀνάστασις, ἄλωσις.
Excido, ἐκπίπτω· *pro* oblivisci, ἐκπεπτώκοσθαι, vel ἀπεπτῶσθαι.
Excido, *excindo*, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινα· ἀκρίζω, κατασπάτω.
Excio, *vel* excieo, ἐκκαλέω, ἐξεγείρω.
Excipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι δέξεσθαι ξένους, hospites excipere; *pro* eximo, ἐξαιρέω.
Excisus, ἐκτετμημένος.
Excito, ἀγείρω τινα ἐπὶ τὰ ἔργα, ad labores, ἀνεγείρω ἐκ ὕπνου, ex somno.
Excitus, ἐγερτὺς.
Exclamatio, ἐκφώνησις, ἀναβόησις.
Exclamo, ἀναβοάω, ἀναφωνέω, ἀναπεράζω, ἐκφωνέω.
Excludo, ἐκκλείω, ἀποκλείω, ἐκκλίνω τὰ ὦτα, ους; ἀποθύρω.
Excogitatio, ἐπινόησις, περίνοια.
Excogito, ἐπινοέω, ἐξεμέσσω τι.
Excolo, -is, -ere, *orno*, ἐκπονέομαι, ἐξεργάζομαί τι, ἐξεπαίδευμαι, διατρίβω.
Excommunicatio, ὁ ἀφορισμὸς.
Excommunico, ἐκκηρύττω, ἀφορίζω τινα τῶν ἱερῶν, ἀφορίζω.
Excoquo, ἀφέψω, καθέψω.
Excorio, ἀποδέρω, ἐκδέρω.
Excors, ἀνόητος, ἔκφρων.
Excreatio, ἔκπτυσις, ἀπόχρεμψις.
Excrementum, ἐκχώρημα, ἐκκώρημα, ἔκκρισις.
Excreo, ἐκπτύω, ἀποχρέμπτομαι.
Excresco, ἐκφύομαι, ἐκπεφύκομαι.
Excrucio, βασανίζω, στρεβλόω, ἐκτανύω.
Excubiæ, φρουρὰ, ἡ· κατασφαλισμὸς, περιοικία.
Excubias agere, ἐν φρουρᾷ εἶναι φρουρεῖν.
Excubo, περιοικέω, φρουρέω, φυλάττομαι, ἐπαγρυπνέω, κατασφαλίζω.
Excudo, ἐκπολάττω, ἐκτυπόω, πίσσω νόμισμα.
Exculpo, διαχαράττω.
Excultus, ἐκπεπαιδευμένος, ἐξεργασθείς.
Excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
Excursus, παρέκβασις, παρεκδρομὴ.
Excusabilis, συγγνωστὸς.
Excusatio, ἀπολογία, παραίτησις.
Excuso, *purgo*, παραιτέομαι· ἀπολογέομαι, προφασίζω.
Excusor, χαλκεὺς, συντεχνίτης χαλκογράφος.
Excutio, ἐκσείω, ἐκτινάσσω, ἐκπερόω.
Execo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Execrandus *et* execrabilis, ἐπάρατος, κατάρατος.
Execratio, κατάρα, ἀρὰ, βδέλυγμα.

Digitized by Google

Execror, καταράομαί τι, vel τινα.
Exectio, ἀνατομὴ, ἴατρικὴ.
Exedo, κατέδω, pro absumo, ἐσθίω.
Exemplar, ἀντίγραφον, πρωτότυπον, ἀντίτυπον.
Exemplum, παράδειγμα, ὑπόδειγμα.
Exemplum præbere, παράδειγμα καταστῆσαι τοῖς ἄλλοις.
Exentero, ἐξεντερίζω.
Exeo, ἀποβαίνω, ἐξέρχομαι, ἴεμι.
Exequiæ, ἐναγίσματα, ἐκπομπὴ, ἡ νεκροῦ ἐκφορὰ.
Exequor, ἐκτελέω ταῦτα τινι· ἀσχολίαν ἄγομαι, ἀποτελῶ.
Exerceo, ἀσκέω τὸ σῶμα, corpus, ἰσοβλεπτεῖν, pietatem, ἐργάζεσθαι τέχνας, artes, γυμνάζω τινα πόνοις, laboribus.
Exercitatio, γυμνασία, μελέτη.
Exercitium, γυμνασία, ἄσκησις.
Exercitum duco, στρατιὰν εἰς γῆν τινα, στρατηγέω.
Exercitus, στρατιὰ, στρατὸς, στράτευμα, τὸ.
Exercitûs desertor, λιποταξίας, -ου, ὁ.
Exero, προφαίνω, ἐξελαύνω, ἐξαίρω.
Exhæredatio, ἀποκλήρωσις.
Exhæredare, ἀποκληροῦν τινα.
Exhæres, ἀπόκληρος.
Exhalatio, ἀναθυμίασις, ἀτμὶς.
Exhalo, ἐξατμίζω, ἀναθυμιάζω.
Exhaurio, ἐκντλάω, ἐκπίνω, ἐξαιρέω, ἀφύσσω, ἀποντλάω.
Exhaurire sentinam, τὸν ἔντλον ἀντλεῖσθαι.
Exhaustio, ἀπάντλησις.
Exhaustus, ἐξηντλημένος.
Exhibeo, ἀποφαίνω, παρέχω, ὑποζάλλω, παρίστημι, προσφέρομαι.
Exhibere negotium, πράγματα παρέχειν τινι.
Exhibitio, παράστασις.
Exhilaro, ἱλαρύνω, ἱλαρὸν, φαιδρὸν.
Exhorreo, φρίττω σι, ἐκφοβοῦμαί τινα.
Exhortatio, προτροπὴ, παράκλησις.
Exhortor, προτρέπω τινα ἐπί τι, παρακαλῶμαι σι ἐς μάχην, ad pugnam.
Exibilatio, κλωγμὸς, ὁ.
Exibilo, κλάζω.
Exicco, ἐξηραίνω, vel -άζω, ξηραίνω, accus. ἐξαναίνω.
Exigo, expello, ἐξωθῶ, ἐξελαύνω σι, exigere pecuniam à debitore, ἀπαιτῶ, ἢ ἐπισπάσασθαι ὀφειλόμενα τινα, καταπίλλω.
Exiguitas, τὸ ὀλίγον, μικρότης.
Exiguus, ὀλίγος, βραχὺς, μικρὸς.
Exilio, ἐκπηδάω, pro vehementèr gaudeo, ἀναπηδάω, ἐξάλλομαι.
Exilis, ἀσθενὴς, ἰσχνὸς, ἀμαθρὸς.
Exilitas, λεπτότης, ἰσχνότης.
vocis Exilitas, ἰσχνοφωνία, λεπτοφωνία.
Exilitèr, λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμαθρῶς.
Exilitèr de rebus disputare, λεπτολογεῖν, σμικρολογεῖσθαι.
Exilium, ἡ φυγὴ, ὁ ἐξορισμὸς.
Eximendus, ἐξαίρετος, et ἐξαίρενος.
Eximiè, ἐξαιρέτως, λίαν.
Eximius, ἔκλεκτος et ἔκλεπτος, ὁ καὶ ἡ, ἐξαίρετος, ὑπέροφος, ἐξηρτημένος.
Eximo, ἐξαιροῦμαι τὸν φόβον τῶν πολιτῶν· timorem civibus, ἀποκρίνω.
Exin, exindè, ἐντεῦθεν, τὸ ἀπὸ τούτου.
Exinanio, ἐκκενόω, κενόω.
Ex insperatò, παρ' ἐλπίδα.
Existimandum est, νομιστέον, ὑπολαπτέον, οἰητέον.
Existimatio, δόξα, δόκησις, εὐδοξία.
esse in Existimatione, δόξαν ἔχειν μεγίστην, εὐδοξεῖν, σπᾶσθαι, δοξάζεσθαι.
Existimo, νομίζω, ὑπολαμβάνω, οἶμαι, ἡγοῦμαι, δοκέω, δοξάζω.
Existo, ὑπάρχω, ἐκγίγνομαι.
Exitiabilis et exitialis, ὀλέθριος, θανάσιμος, δηλητήριος.
Exitium, ὁ ὄλεθρος, ἡ ἐξόλωσις, ἡ φθορὰ.
Exitio dare, ὀλέθρῳ παραδίδωμι.
Exitus, ἡ ἀπόβασις, ἔκβασις, ἡ ἔξοδος.
Exlex, ἄνομος, παράνομος.
Exolesco, παρακμάζω, ἐξίτηλος γίγνομαι.
Exoletus, ἀμαυρωθεὶς, ἐξίτηλος.
Exolvo, ἀπολύω· item satisfacio, ἀποτίω.
Exonero, ἀποφορτίζω.
Exonerare alvum, ἀποπατεῖν, ἀφοδεύειν, χέζειν.
Exoptabilis, ἐκπυμπτὸς, ἐκποθήτος, ὁ.
Exoptatio, ἐκποίμησις, ἐκποίθησις.
Exopto, ἐκποίχομαι, ἐκποθῶ τινος.
Exorabilis, παρακλητὸς, εὐπειστος, παταπιθὴς, εὐπιθὴς.
Exorbeo, ἐκροφῶ, ἀναῤῥοφῶ.
Exorcismus, ἐξορκισμὸς.
Ex ordine, ἑξῆς.
Exordior, προοιμάζομαι, προοιμιάζω.
Exordium, προοίμιον, ἀρχὴ, καταρχὴ.
Exorior, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι.
Exornatio, διακοσμὴ, κόσμησις.
Exorno, διακοσμάζω, ἐκκοσμῶ.
Exoro, ἐξικετεύω σι, παρακαλῶ, καταδέομαί τινα, παρακαλέω.
Exors, ἀσύληρος, ἄκληρος, ἄμοιρος.
Exortus, -ûs, ἀνατολὴ.
Exos, ἐξόστιος, et ἀόστιος, -οστεῦς, ὀστέον, -οστοῦ.
Exosculatio, καταφίλησις.
Exosculor, καταφιλῶ.
Exosso, ἐξοστίζω.
Exosus, qui odio habet, στυγῶν, μισῶν, et passivè, ἀπηχθημένος.
Exosus Diis, θεομισὴς, θεοστυγὴς, ὁ καὶ ἡ.
Exoticus, ἐξωτικὸς.
Expalleo, ἀκωχρῶ.
Expando, ἐκπετάννυμι, ἀναπετάσω.
Expatior, παρεκβαίνω, ἀποκλανῶμαι.
Expavesco, ἐκπλήττομαι, περιφοβοῦμαι, καταδίδω, ἀποδιλιῶ.
Expectatio, προσδοκία, ὑπομονὴ.
præter Expectationem, παρ' ἐλπίδα, ἀπροσδοκήτως.
Expecto, περιμένω τι, ἐκδέχομαί τι, προσδοκῶ.
Expectoro, ἀποπτύω.
Expedio, libero, ἀπολύω, ἀπολύω· item utile esse, συμφέρω, ὠφελῶ τινα.
Expedit, συμφέρει σοι· λυσιτελεῖ.
Expeditè, ῥᾳδίως, εὐζώνως, προχείρως.
Expediti equites, ἱππεῖς ἐκλεῖς τῇ ἀσπίδι.
Expeditionem suscipere, στρατείαν ποιεῖσθαι, item στρατείαν ἄγειν.
Expeditus, promptus, ἕτοιμος, εὔζωνος, πρόχειρος.
Expello, ἐκβάλλω τινα τῆς ἀρχῆς, regno, ἐλαύνω ἐκ τῆς πατρίδος τινα, ἐκ patriâ: ἐξοδίω.
Expellere domo, ἐξοικίζω, μετοικίζω.
Expellere finibus, ἐξορίζω.
Expendo, considero, ἐξετάζω τι· σκέπτομαι ταῦτα· item pondero, σταθμοῦμαι, aliquando luere, ἐκτίνω.
Expensa, -æ, sumptus, δαπάνη, ἐξανάλωμα.
Expergefacio, ἐγείρω, διϋπνίζω, διεγείρω, ἀνίστημι.
Expergefactus et experrectus, διεγερθεὶς, ἐγερόμενος ἐκ τοῦ ὕπνου.
Expergiscor, ἐξυπνίζομαι, ἐξεγείρομαι.
Experientia, πεῖρα, ἐμπειρία, δοκιμασία, πειθόνωσις.
Experimentum, δοκιμασία, ἀναπείρα.
Experior, πείραν λαμβάνω, πειράω, act. et περάομαι, πειθόνομαι.
Expers, ἄμοιρος, ἀμέτοχος.
Expers rationis, ἄλογος.
Expertus, ἔμπειρος.
Expetendus, αἱρετὸς, αἱρετέος.
Expeto, ἐκποθῶ, χρηματῶν, pecuniam, ἐρεσσομαι, γλίχομαί τινος.
Expiatio, ἁγνισμὸς· ἐξίλασμα, τὸ.
Expilatio, περισύλησις.
Expilator, συλητὴς, συλαγωγὸς.
Expilo, περισυλάω, περισείω.
Expio, καθαίρω τὸν φόνον, ἁγνίζω.
Expiratio, ἐκπνοὴ, ἐκπνοὴ.
Expiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.
Expiscor, diligentèr inquiro, ἐξετάζω τι ἀκριβῶς, ἐξερευνάω.
Explanatio, δήλωσις, ἐξήγησις.

Explanator, σαφηνιστὴς, σημαντὴς, ἑρμηνεύς.
Explano, καταλαίνω pro manifestum facere, διασαφῶ τινί τι δηλόω τι.
Expleo, ἐκπληρόω, ἀναπληρόω.
Expletio, ἐκπλήρωσις, ἀναπλήρωσις.
Explicatio, ἐρμηνία, ἀνάπτυξις, ἐξήγησις.
Explico, ἀναπτύσσω βιβλίον, pro explanare, διασαφηνίζω τι· ἐκδογγύομαι.
Explodo, ἐκβοτρύω, ἐκβοτρύω, τι πλάζω.
Exploratio, σκέψις, κατασκοπὴ, δοκιμασία.
Explorator, σκοπὸς, δοκιμαστὴς.
Exploratum est mihi, σαφηνὲς ἐστί μοι.
Exploro, pro sagacitèr inquiro, κατασκοπέω, pro dijudicare, δοκιμάζω, διαγινώσκω, ἰζιστάζω, ἀναρίνω.
Expolio, as, ἀποσυλίω.
Expolio, is, ire, κατασκορπίω, ἐξεργάζομαί τι, ἀπεξίω.
Expolitio, ἐκτελεσιουργασία, κατασκόμησις.
Expono, ἐκτίθημι, et pro declarare, ἐξηγίομαι, δηλόω.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exporrigere frontem, σχέσωσον ἀνίνω.
Exportatio, ἡ νομιδὴ, ἐξαγωγὴ.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκπορίζω et -ομαι, ἐξάγω, ἐκφορέω.
Exposco, ἐκφορέω.
Expositio, ἐξήγησις, διασάφησις.
Expositor, ἐξηγητὴς, σκεπτητὴς.
Expositus, ἔκθετος, ἐκτιθεὶς.
Expostulatio, ἐξαίτησις, πρόκλησις.
Expostulo, ἐξαιτέω, καταδέομαι αἰτοῦ, pro conqueror de injuriâ, ἐγκαλέω, μέμφομαί τινα.
Expostulationem facere, ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
Expressè, διαῤῥήδην.
Expressio, ἐκτετισμὸς, ἀπόδλιμμα.
Exprimo, ἐκτίλλω pro declaro, ἐξηγοῦμαι, item pro representare, ἀπεικάζω ἐκγεγράφω, ἐκφερωνυζομαι.
Exprobratio, ὀνείδισις, ἐξονειδισμὸς.
Exprobro, ὀνειδίζω τινί τι, ἐξονειδίζω τι.
Expromo, σκοφέρω τι σκοχωρίζομαι.
Expugnabilis, ὑπολέμωτος, ἁλωτὸς.
Expugnatio, αἵρεσις, κατασκόλιμσις, πολιόρκησις.
Expugno, αἱρέω, κατασκολιμέω.
Expulsio, ἔξωσις, ἄπωσις, ἐκβολὴ.
Expungo, ἐξαλείφω, ἐξιλίζω.
Expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
Expurgatio, ἐκκάθαρσις.
Expurgo, ἐκκαθαίρω.
Exquiro, ἐξιστάζω, τι, βασανίζω, δοκιμάζω, ἀκριδόω, ἀναζητέω, ἀναρίνω.
Exquisitè, ἀκριδῶς.
Exquisitus, ἐξηκριδωμένος, ἀκριδὴς, ἐξειργασμένος.
Exscribo, ἀπογράφω.
Exta, σπλάγχνα, τὰ ἔντερα.
Extabesco, ἐκτήκομαι.
Extemplò, statim, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Extemporalis, αὐτοσχεδιαστὴς.
Extempore, impræmeditatè, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστὶ, ἐκ παρεῶ.
Extendo, ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ στολὴ, latè, ἀναστάντομι.
Extensio, ἐκτενιὰ, ἔντασις.
Extenuatio, λέπτυνσις, ἰλάττωσις.
Extenuo, καταλεπτύνω, λεπτοποιῶ, et pro verbis deprimere, ἐκφαυλίζω.
Extergo, ἀπομάσσομαι, ἐκπαίω.
Exterior, ἐξώτερος.
Exterminatio, ἐξολόθρευμα, τὸ ὀλόθρευσις, ἡ.
Extermino, ἐξορίζω τινα, ὀλοθρεύω τινα.
Externa bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθὰ
Externus, ἐξωτερικὸς, ξενικὸς.
Extero, ἐκτρίδω.
Exterreo, ἐκφοδέω, ἐκπλήττω.
Exterritus, ἐκπλαγὶς.
Exterus, ξένος, ἀλλότριος, ἔκφυλος.
Extimesco, φοδοφοδοῦμαί τινα.
Extimulator, ἐρεθιστὴς, ὀτρυντὴς, κέντωρ, ορος.
Extimulo, παροξύνω, κινέω, ὀτρύνω.
Extimus, ἐξώτατος, ἔσχατος.
Extinctio, ἀπόσδεσις, σβέσις.
Extinguo, ἀποσδέννυμι, ἐξαλίφω. item occidere, διαφθείρω τινα.
Extirpatio, ἀποῤῥίζωσις, ἐκρίζωσις.
Extirpo, ἀποῤῥίζόω, ἐκθημελιόω, ἀποκολλύομαί τι, ἐκμοχλεύω.
Extispex, σπλαγχνοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Extispicium, σπλαγχνοσκοπία.
Exto, ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ἐκπετάζω.
Extollo, ἐξαίρω τινα, ἐκπυρφίζω τι τῷ λόγῳ αἴρω, μετεωρίζω.
Extorqueo, ἐκδιάζομαι, ἐξαιρέω.
Extorris, exul, ἄπολις, ἄποπος, φυγὰς.
Extra, ἐκτὸς, ἔξω, gen.
Extra propositum, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λόγου.
Extra telorum jactum, ἔξω βιλῶν.
Extraho, ἐξέλκω τι· ἐκνύω.
Extraneus, ξένος, ἐξωτικὸς, ἀλλοδαπὸς.
Extraordinarius, ἔκτακτος, ἐπίλεκτος.
Extremitas, τὸ ὕστατον, ἐσχατιὰ· τὸ ἄκρον, τὸ πέρας.
Extremò, ὕστατον, τελευταῖον.
Extremus, ἔσχατος, ἄκρος, ὕστατος.
Extrico, ἐξελίσσω, ἀπαλλάσσω.
Extrinsecus, ἔξωθεν, ὑφαθεν.
Extrorsum, ἔξωθεν, εἰς τὰ ἔξω.
Extructio, κατασκευὴ.
Extructio tectorum, οἰκοδόμησις
Extructæ dapibus mensæ, τράπεζα βρώμασι κατασκευασμένη.
Extrudo, ἐξωθῶ τινά τινος, ἐξελαύνω.
Extruo, κατασκευάζω, οἰκοδομέω.
Extubero, ἐξωδέω, ὑπερφυάω.
Extumesco, ἐπεγείρομαι.
Exturbo, ἐκδάλλω τινα ἐκ τῆς ἀρχῆς, ab imperio: ἀπωθέω, ἔξωθέω.
Exubero, ἐδθονέω, πλεθύνω.
Exuccus, ἄκαμπος, ἄχυμος, ἄσηπτος.
Exudo, ἀφιδρόω, ἐξιδρόω.
Exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζίω, et -άω.
Exul, φυγὰς, -άδος, ἄπολις, ἐξίστος.
Exulcero, ἀφιλκύω· pro exasperare, παροξύνω.
Exulo, φεύγω, μετοικέω, ὑστερεῖζομαι.
Exultabundus, γανυσῶν.
Exultantèr, vel exultim, σκιρτητικῶς, ἀγαλλομένως, σκιρτικῶς.
Exultantia, et Exultatio, ἐκπήδησις, σκίρτησις, ἀγαλλίαμα.
Exulto, ἀγάλλομαι, et ἀγαλλόμαι, χαρᾷ γανυσθαι, σκιρτάω, ἐκπηδάω.
Exululo, ἐξολολύζω.
Exundatio, κατακλυσμὸς, πλημμύρα.
Exundo, κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμύρω.
Exuo, ἀποδύω, ἐκδύω, στρέφω τι ἀγαδῶν.
Exuperantia, ὑπεροχὴ, ὑπεροδολὴ
Exupero, ὑπεροδαίνω, ὑπεροδάλλω, ὑπερέχω.
Exurgo, ἀνίστημαι, ἐγείρομαι.
Exuro, κατακαίω, ἐκκαίω, κατοφλίγω.
Exutus, ἀπεδυδηὶς.
Exuviæ, ἴσαρα, λάφυρα, τὰ.
Exuviæ Leonis, ἡ λεοντὴ, ῆς.
Exuviæ serpentis, σύφαρ; τὸ.

F

Fabæ, κύαμος.
Fabella, μυθάριον.
Faber, δημιουργὸς, τεχνίτης, τέκτων.
Faber ærarius, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκοτύπης.
Faber aurarius, χρυσοτύπος, χρυσουργὸς, χρυσοχόος.
Faber ferrarius, σιδηρουργὸς.
Fabrefacio, καλλιεργῶ, τεκταίνομαι.
Fabrica, officina fabri, ἐργαστήριον τεκτονικὸν, et pro arte, μηχανὴ.
Fabricatio, δημιουργία, κτίσις.

Google

Fabricator, τεχνιτὴς, πεπονὸς.
Fabricator mundi, κοσμοπλάστης.
Fabrico *et* Fabricor, τεκταίνομαι, κατασκευάζομαι, δημιουργίαν, ξυλουργίαν.
Fabrilem artem exerceo, ξυλουργέω.
Fabrilis ars, τεκτονικὴ μηχανὴ.
Fabula, μῦθος, ὁ, δρᾶμα, τὸ.
Fabula anilis, γραώδης μῦθος.
Fabulor, μυθολογέω.
Fabulosè, μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabulosus, μυθώδης, ὁ ἡ.
Facere fidem, πίστιν ποιῶ, δίδωμι πίστιν, πίστιν παρέχεσθαι.
Facturam seu damnum Facere, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Facere injuriam, ἀδικῶ.
Facessere negotium alicui, παρέχω τινὶ πράγματα, ἔργον παρέχω τινί, ἐνοχλῶ.
Facessere *pro* discedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀναπαύεσθαι, μετανίζεσθαι.
Facetè, σκωπτικῶς, χαρίεντως, παρῳδῶς.
Facetiæ, εὐτραπελίαι, τὰ γελοῖα, παρῳδὴ.
Facetus, εὐτράπελος, παρῳδὸς, σκωπτικὸς, φιλοπόρτης.
Facies, πρόσωπον, ὄψις, βλέμμα.
Facilè, ῥᾳδίως, εὐπόλως, εὐχερῶς.
Facilitas, εὐπολία, ῥᾳστώνη, εὐμαρεία.
Facilitas sermonis, εὐτραπελογία.
Faciliùs, ῥᾷον.
Facillimè, ῥᾴστα.
Facinus, *in bonam partem*, ἀνδραγάθημα, *in malam*, πανοῦργημα, ῥᾳδιούργημα.
Facinus nefandum admittere, στρατοπεδίαν παρανομῶ.
Facio, ποιῶ, δρῶ, ἐνεργῶ, ἐργάζομαι.
Factio, στάσις, αἵρεσις, συστροφὴ.
Factiosus, στασιώτης, στασιωτικὸς, στασιώδης.
Factitius, συνειρὸς, σιτικὸς.
Factito, ἐνεργῶ.
Facto opus est, ποιῶ δεῖ, ποιητέον.
Factor, ποιητὴς, ἐργάτης.
Factum, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον.
Factum infectum fieri nequit, ἐπεὶ γάρ ἐστι τὰ γενόμενα ἀπαλεῖσθαι λανθάνει.
Facula, δαλὸς.
Facultas, ἐξουσία, δύναμις.
Facultates, *id est*, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα, ἡ οὐσία.
Facundè, εὐφραδῶς, λογίως.
Facundia, λογιότης, εὐγλωττία, εὐέπεια.
Facundiâ præditus, δυνάμενος λέγειν.
Facundus, ἠλλόγιμος, εὐφραδὴς, εὐεπὴς, εὐγλωττος.
Faculentus, στρυγνὸς, στρυγώδης.
Fæx, στρὸξ, ὑπογράμμα.
Fæx civitatis, συρφετώδης ὄχλος.
Fagineus, φήγινος, φηγίνεος.
Fagus, φήγος, ἡ.
Falcatus, δρεπανοειδὴς.
Falco, ἱέραξ.
Fallacia, ἀπάτη, δόλος.
Fallaciter, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλὸς, ἀπαληστικὸς, ψευδὴς.
Falli spe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Fallo, ἐξαπατάω, ψεύδομαι σε, σφάλλω τινὰ, φενακίζω.
Falsarius, μισογράφων, ψευδογράφος.
Falsidicus, ψευδολόγος, ψευδάγγελος.
Falsitas, τὸ ψεῦδος.
Falsò *et* Falsè, ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.
Falsum, ψεῦδος, τὸ· τὸ ψευδὲς.
Falsus, -a, -um, ψευδὴς, ὁ ἡ ἡ.
Falx, ἅρπη, δρεπάνη.
Fama, φήμη, λόγος.
Fama bona, εὐδοξία.
Fama est, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut Fama est, ὡς λόγος, ὡς φάση.
Fama increbrescit, λόγος χωρεῖ.
Famam spargere, φήμην κατασπείρω.
Fama spargitur, φήμη κατασπείρεται.
Fama vagatur, διαφοιτᾷ φήμη.
Famelicus, βουλιμιῶν, πεινάλεος, πεινητικὸς, λιμώττων.
Fama perire, λιμῷ ἀπόλλυσθαι, λιμῷ ἀπολωλῶ.
Fames, λιμὸς, ὁ πᾶνα, τροφῆς ὄρεξις.
Fames magna, βουλιμία.
Familia, οἰκία, οἰκετεία.
Familiares, οἱ καθ' ἡμᾶς.
Familiaris, οἰκεῖος et pro amico, συνήθης, ους, ὁ ἡ ὁ· ἑταῖρος, ἰφίστιος, significat etiam usitatum, ἰδιωμένον.
Familiaris sum illi, φίλος εἰμὶ καὶ συνήθης αὐτῷ.
Familiarissimus, συνδιαιτητος, ἀναγκαιότατος.
Familiaritas, συνήθεια, οἰκειότης.
Familiaritatem conciliare, ἑταιρίαν συνάγειν.
Familiaritèr uti aliquo, οἰκείως τινὶ ἔχειν.
Famosus, στιβόεντος, διαβόητος, εὔφημος· et cùm malam partem accipitur, δύσφημος.
Famula, ὑπηρέτις, παιδίσκη, θεράπαινα.
Famularis, δούλιος, ὑπηρετικὸς, διακονικὸν.
Famulitium, θεραπεία.
Famulor, λατρεύω τινι, δουλεύω.
Famulus, ὑπηρέτης, θεράπων, δοῦλος.
Fanaticus, ἔνθεος *et* ἐνθουσιαστὴς.
Fandus, φατὸς, φάτος, ῥητὸς.
Fanum, τέμενος, ναὸς, ἱερὸν, τέμενος.
Far, farris, ζέα, *vel* ζειὰ, ᾶς, ἡ.
Farcio, στοπάλιζω, ἐμφορέω.
Fari, φάσκειν, εἰπεῖν.
Farina, ἄλευρον, ἄλφιτον.
Farinarius, ἀλευρώδης.
Farrago, πολυμιγία.
Farreus, σιτικὸς, ὁ ἐκ τῆς ζειᾶς.
Fartilis, σιτευτὸς.
Fartor, ἀλλαντοπώλης, σιτεύων.
Fartum, τὸ ἐμφορηθὲν, τὸ σιτευτὸν.
Fartura, ἡ ἐμφόρησις, σίτευσις.
Fartus, ἐμφορητὸς.
Fas est, θέμις ἐστὶ, ὅσιόν ἐστι.
non Fas est, οὐκ ὁσιότης ἐστὶ.
Fasces, ῥαβδοὶ, αἱ ῥαβδυχίαι.
Fascia, ἐπίδεσμος, σπάργανον, ταινία.
Fasciculus, δεσμὶς.
Fascinatio, γόητευμα, βασκανία.
Fascino, βασκαίνω, γοητεύω.
Fascinum, γοητεία, βασκανία.
Fascis, δεσμὸς, φάκελος.
Fasti, -orum, ἡ ἐφημερὶς, ἡμερολόγιον.
Fasti dies, αἱ ἴδιαι, διαδήμιοι ἡμέραι.
Fastidio, ἀπεστρέφομαι, βδελύττομαι.
Fastidiosè, ὑπερφυῶς.
Fastidiosus, δύσκολος, ὑπερφυὴς, παναφορητικὸς.
Fastidium, παναφόρησις, ἀποριξία, βδέλυγμα.
Fastigio, -as, κορυφόω.
Fastigium, κορυφὴ, κολοφὼν, ἄκρον.
Fastuosus, ὑπέρκομος, ὑπέρφρων, ὑπερόγκως, ἀλαζὼν, αὐχήεις.
Fastus, τύφος, φρύαμα τὸ· ἀλαζονεία.
Fatalis, εἱμαρμένος, μόριμος.
Fateor, ἐξομολογέω, ὁμολογέω, σύμφημι.
Fatidicus, ἔνθεος, μάντις, χρησμαγόρης.
Fatigatio, κόπος, καματὸς.
Fatigo, κατατείνω, ἐνοχλέω τινὰ.
in Fatis est, εἱμαρται, στέργεται.
Fatisco, χαίνω *pro* deficere, ἀποκάμνω, ἐκλείπω.
Fatuitas, εὐήθεια, μωρία.
Fatum, εἱμαρμένη, ἀνάγκη.
Fatuus, ἀνόητος, μωρὸς, ἄνφρων.
Faveo, προσίεμαί τινι, συμπράττω τινί.
Favilla, αἰθάλη, μαίλη.
Favillaceus, αἰθαλώδης, στιφρώδης.
Favonius, ζέφυρος.
Favor, εὐφημία, εὔνοια.
Favorabilis, ὁ σπουδῆς ἄξιος, στεργοποιήσεως.
Favorabilitèr, ἐσπουδασμένως.
Faustè, εὐτυχῶς.
Faustitas, εὐτυχία.
Faustus, εὐτυχὴς, ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, δίξιος, αἴσιος.
Fautor, σπουδαστὴς, παράκλητος, βοηθὸς, εὔνους, εὐμενὴς.
Fautrix, σπουδαστὶς, εὐμενὴς, ἡ.
Favus, κηρίον.
Faux, λάρυγξ, ὁ· φάρυγξ.
Fax, δαὶς, λαμπὰς, ἡ.
Faxo, ποιήσαμι, ποιήσω.

Febricito, πυρέσσω, πυρετταίνω.
Febricula, πυρέτιον.
Febrilis, πυρετικός.
Febris, πυρετός.
Februarius, φεβρουάριος.
Feciales, ἱερονυκοί.
Fel, fellis, χολή.
Felicissimè, εὐδαιμονέστατα, εὐτυχέστατα.
Felicissimus, πανευδαίμων, περιευδαίμων, περιόλβιος.
Felicitas, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Felicitèr, εὐδαιμόνως, δικαίως, εὐτυχῶς.
Felicitèr evenit, συμβαίνει σὺν τῷ καλῷ.
Felicitèr vitam transigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον διαπερᾶν.
Felis, αἴλουρος, γαλῆ.
Felix, μακάριος, εὐδαίμων, εὐτυχής, ὀλβιήρης, ὄλβιος.
Felix sum, εὐδαιμονίᾳ, περίειμι μακαρίᾳ.
Felleus, χολώδης.
Femen, -inis, ὁ ἐντὸς μηρὸς, τὸ παραμήριον.
Femoralia, περιζώματα.
Femur, -oris, μηρὸς, ὁ.
Fenestra, θυρίς.
Fenestram aperire alicui ad nequitiam, λαβὴν παραδιδόναι.
Fenestratus, θυριδωτός.
Fera, θήρ, θηρὸς, θηρίον.
Feracitas, εὐφορία, φολυπυρία.
Feralis, νεκύσιος, ἐναγίσιος.
Ferax, *fertilis*, εὔφορος, καρποφόρος.
Ferculum, βῆσμα, παράθεσις, φορεῖον.
Ferè, μικροῦ δεῖν, ὀλίγου δεῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
Feretrum, φέρετρον, σορὸς, ἡ.
Feriæ, ἑορταὶ, σχολαὶ, αἱ ἑορτάσιμοι ἡμέραι.
Ferias agere, σχολὴν ἄγειν, ἑορτάζειν.
Ferina, τὸ θήριον.
Ferinus, θήριος, θηριώδης.
Ferio, *percutio*, τύπτω, πλῆγὰς δίδωμι, πλήσσω, βάλλω, παίω.
Ferior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Feritas, ἀγριότης, θηριωδία.
Fermè, μικροῦ δεῖν, μονονυχί, σχεδὸν μικροῦ.
Fermento, ζυμόω.
Fermentum, ζύμη, ζύμωμα.
Fero, *porto*, φέρω, βαστάζω, aliquando, *tolero*, ἀνέχω πολλὰ παλαὶ· καρτερέω λιμὸν, *famem*, ὑπομένω.
præ me Fero, δηλόω, ἐνδείκνυμι.
Ferocia, ἀγριότης, θράσος, ους, τὸ.
Ferocio, is, ἀγριαίνομαι, ἀγριαίνομαι.
Ferociter, ἀγρίως.
Ferox, ἄγριος, θηριώδης.
Ferramentum, τὸ σιδήριον.
Ferrarius, σιδηρικός.
Ferre æquo animo, φέρειν καλῶς.
Ferre gravitèr, χαλεπῶς φερεῖν, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, *præsentem statum*.
Ferre suffragium, ψηφίζομαι, τιθέναι ψῆφον.
Ferreus, σιδήρεος, σιδηροῦς.
Ferrugineus, σιδηροειδής.
Ferrugo, ἰὸς σιδήρου.
Ferrum, σίδηρος.
Ferrumino, συνάπτω, συγκολλάω.
Fertilis, εὔφορος, πολύφορος.
Fertilitas, εὐθηνία, εὐφορία, πολυφορία.
Fertilitèr, εὐφόρως.
Ferventèr *et* Fervidè, θερμαπόρως.
Ferveo *et* Fervesco, ζέω, βράζω.
Fervidus, θερμὸς.
Ferula, νάρθηξ, ράβδος.
Fervor, ζέσις, βρασμὸς.
Ferus, θηριώδης, ἄγριος.
Fessus, ἀπειρηκὼς, -ότος, ὁ, κατάπονος.
Festinantèr, διὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς.
Festinatio, σπουδὴ, ἔπειξις.
Festinè, σπουδαίως, ταχέως.
Festino, σπεύδω πρός τινα, ἐπισπεύδω, ἐπείγω.
Festinus, ταχὺς, σπουδαῖος.
Festivè, περιττῶς, χαριέντως.
Festivitas, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Festivus, ἀστεῖος, εὐτράπελος.
Festuca, τὸ πάρφος, φρύγανον.
Festum, ἑορτὴ.
Festum celebro, ἄγω τὴν ἑορτὴν.
Festus, -a, -um, ἑορτάσιμος.
Fiber, πάσσαλος, -όρος, ὁ.
Fibræ, ῖνες, λοβοί.
Fibula, πόρπη, περόνη.
Fibulo, προσπάω, περονάω.
Ficedula, ἡ συκαλλὶς, -ίδος.
Fictè, σκηλαστικῶς.
Fictilè, κεράμειον, ὀστράκινον.
Fictilia vasa, κεράμια, ὀστράκια.
Fictilis, κλαστὸς, ὀστράκινος, κλάσμα.
Fictio, ποίησις, πλάσις, πλάσμα.
Fictor, σκυτεὺς, σκλάστης.
Fictrix, πλάστιγξ, ποιήτρια.
Fictus, σκιαλαστικὸς, πλαστὸς.
Ficulnus, Ficulneus, σύκινος.
Ficus, συκὴ, arbor: σῦκον, ου, τὸ, *fructus*.
Fide dignus, ἀξιόπιστος.
Fide jubeo, ἐγγυάομαι.
Fidelia, κεράμειον, ἀγγεῖον, λοστὸς, χύτρα.
Fidelis, πιστὸς, ἔμπεδος.
Fidelitas, τὸ πιστὸν, πίστότης.
Fidem dare, ἐγγυῶ, ἐπαγγέλλεσθαι.
Fidem dare et accipere, πίστιν δοῦναι καὶ δέχεσθαι.
Fidem non habere, ἀπιστῶ τινι.
Fidem violare, παραβαίνω τὰς πίστεις.
Fides, πίστις, εως, ἡ.
Fides publica, ἀσφάλεια, βεβαίωσις.
Fides fidium, χορδὴ, κιθάρα.
Fidibus canere, κιθαρίζω, κιθαρῳδῶ.
Fidicen, κιθαρῳδὸς, κιθαριστὴς.
Fidicula, τὸ λυρίον.
Fiduciæ, ἐπὶ πίστει.
Fido, πίστευω ἐπὶ τῷ Διῒ, ἐπὶ τὸν Δία, *Deo*, Διΐῳ.
Fiducia, πιστοθησις, θάρσος.
Fidus, πιστὸς, ἀξιόπιστος.
Figmentum, τὸ πλάσμα.
Figo, πήγνυμι, ἰχθύω, παχύω.
Figularis, κεραμικὸς, κεράμιος.
Figularis rota, τροχὸς τῶν κεραμικῶν.
Figulus, κεραμεὺς, πλάστης.
Figura, τὸ σχῆμα, τύπος.
Figuratio, σχηματισμὸς.
Figuro, σχηματίζω, πλάττω.
Fila aranei, τὰ ἀράχνια.
Filia, Θυγάτηρ.
Filiola, τὸ θυγάτριον, τὸ παιδίον θῆλυ.
Filiolus, τεκνίον, υἱδίον, παιδίον.
Filius, υἱὸς, -οῦ, τέκνον, παῖς, ὁ.
Filix, πτέρις.
Filum, νῆμα, τὸ στάρτη, ῥάμμα, τό.
Fimbria, κράσπεδον, θύσανος, περισσὸς.
Fimbriatus, θυσανίας, περισσωτός.
Fimetum, κοπρὼν, ὁ.
Fimus, κόπρος, ὁ ἡ ὁ, σπύραλα.
Finalis, τελικαῖος.
Findo, σχίζω, -σω, διαῤῥήσσω, ῥήγνυμι.
sine Fine, διὰ βίου, διηνεκῶς.
Finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὸν καλαθίσκον.
Fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι *pro* simulare, προσποιοῦμαι, οὐκ εἶναι φίλος.
Finio, τελέω τι, τελειοῦμαι λόγῳ.
Finire vitam, καταλύειν τὸν βίον.
Finis, τὸ τέλος, τὸ πέρας, τελευτὴ, τέρμα.
Finitimus, πρόσορος, ἄμορος, σύνορος.
Fio, fis, γίνομαι *et* γίγνομαι, ὑπάρχω.
Fit *pro* evenit, συμβαίνει.
Fiat, γένοιτο.
Fieri potest, ἐνδέχεται, οἷόν τε, ἐνεστὸν ἐστὶ)
Fieri non potest, quin, ὅπως οὐκ ἔστι, ὅπως οὐκ οἷόν τε.
Firmamentum, στήριγμα, ἔρεισμα.
Firmè *et* Firmitèr, βεβαίως, στερεῶς.
Firmitas, βεβαιότης, ἀσφάλεια, στερεότης.
Firmo, στηρίζω, καθίστημι, στερεόω.
Firmus, *stabilis*, βέβαιος, σφοδρὸς, ἱδρεῖος.
Fiscella, θίσκη, καλαθίσκος, *pro* capistro, φιμὸς.
Fiscus, *ærarium*, φίσκος, ταμεῖον.
Fistilis, σχιστὸς.
Fissio, σχίσις.
Fissura, σχισμὴ, τὸ σχίσμα, ῥῆγες.
Fistuco, as, ἐμβάζω.

Digitized by Google

Fistula, σύριγξ, δόναξ, αὐλὸς.
Fistulâ cano, συρίζω, -ίσω vel -ίττω.
Fistulator, συριγκτὴς, αὐλητὴς.
Fistulosus, συριγγώδης.
Fixus, πεπηγμένος, στατὸς.
Flabellum et Flabrum, πτύον, ῥιπίδιον.
Flaccesco, χαλάω, μαραίνομαι.
Flacciditas, μάρανσις, μαρασμὸς.
Flaccidus, χαλαρὸς, σαθρὸς.
Flagello, μαστίζω, μαστίζω σε, μαστιγόω.
Flagellum, μάστιξ, ἡ.
Flagitiosus, μοχθηρὸς, ὑβριστὴς, πονηρὸς.
Flagitium, μοχθηρία, ὕβρις.
Flagitium admittere, διαπράττεσθαι πονηρίαν ἐργάζεσθαι παρὰ.
Flagito, ἐνοχλῶ, ἐξαιτέω.
Flagrantia, φλογμὸς, ὁ παῦμα.
Flagrare desiderio, πόθῳ τινὰ vel τι, ἱστασθῶν τι.
Flagro, φλέγομαι, dat.
Flamen, -inis, ἱερεὺς.
Flamma, ἡ φλὸξ.
Flammeus, φλογώδης, φλογερὸς.
Flatulentus, πνευματώδης, πνιμφιγώδης.
Flatus, πνοὴ.
Flaveo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Flavesco, ξανθίζομαι.
Flavus, ξανθὸς, πυῤῥὸς.
Flebilis, πολυδάκρυος, δακρυώδης, θρηνώδης.
Flecto, κάμπτω, γνάμπτω, ἀγκυλόω.
Flendus, θρηνητέος, πλαυστέος.
Fleo, κλαίω, ὀδύρομαί τινα, στενάζω τινα.
Fletus, κλαυθμὸς, θρῆνος, ὀδυρμὸς.
Flexibilis, καμπύλος, λογώδης.
Flexilis, λυγώδης.
Flexio, κάμψις, καμπὴ.
Flexuosus, καμπύλος.
Flexus, ûs, κάμπη, κάμψις
Flo, πνέω, φυσάω.
Floccifacio, ἐλαχίστου ἴχνη τινὸς, ἀμελεῖν τινὸς, ὀθόνης ποιοῦμαι.
Floccus, πρωὶς, ἀνάφαλτος.
Floreo, ἀνθῶ, pro eniteo, ἀκμάζω, εὐδαιμονέω, εὐτυχέω.
Flores colligo, ἀνθολογῶ, ἀνθολογέω.
Floridus, ἰώνθης, ἀνθηρὸς.
Flos, -oris, ἄνθος, τὸ ἄνθη, ἡ.
Flos ætatis, τὸ τῆς ἀκμῆς ἄνθος.
Flosculus, τὸ ἀνθύλιον.
Fluctuatio, κύμανσις, ἡ κυμάτωσις.
Fluctuo et Fluctuor, κυματίζεσθαι, κυματοῦσθαι, per Metaph. ταράττεσθαι, ἐν ἀπορίᾳ γίνεσθαι.
Fluctus, κῦμα, τὸ.
Fluentum, ῥεῖθρον, ῥεῦμα, τὸ.
Fluidus, ῥευματικὸς, κατάῤῥυτος.
Fluito, ἐπιπολάζω.
Flumen, ὁ ποταμὸς.
Flumineus, ποτάμιος.
Fluo, ῥέω, καταῤῥέω, νάω, μέρω, ἰκχέω.
Fluvialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτάμιος.
Fluvius, ποταμὸς.
Fluxio, ῥοὴ, διάῤῥοια.
Fluxus, a, um, ῥυτὸς, ῥυτὸς et pro momentaneo, ὀλιγοχρόνιος.
Fluxus, ûs, ῥεῦμα, ῥεῦσις, ῥοὴ.
Focus, ἑστία, ἑστία.
Fodico, νύσσω, σκαλίζω.
Fodina, μέταλλον, μετάλλευμα.
Fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
Fœcunda, εὐτεκνοῦσα.
Fœcunditas, εὐτοκία, πολυγονία.
Fœcundo, κυέω, γόνιμον ποιέω.
Fœcundus, εὔφορος, ἴγκαρπος, εὔτοκος.
Fœdera facere, ferire, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo.
Fœderati, πρόσκοποι, σύμμαχοι.
Fœdifragus, παραβάσκοπος, ἄθεσπος.
Fœditas, τὸ αἰσχὸν, αἰσχρότης, ἡ.
Fœdo, μολύνω, μιαίνω.
Fœdus, συνθήκη, σπονδὴ.
Fœdus rumpere, παραβαίνειν.
Fœdus, a, um, deformis, αἰσχρὸς, δυσειδὴς, μιαρὸς.
Fœmina, γυνὴ, θῆλυς, θῆλυ.
Fœmineus, θηλυκὸς, θηλυδρίας.
Fœneratio, δανεισμὸς, ὁ δάνεισμα.
Fœneratò, ἐπὶ τόκῳ, ἐν τόκῳ.
Fœnerator, δανιστὴς, ὁ τοκιστὴς.
Fœnero et Fœneror, δανίζω τινί τι.
Fœniculum, τὸ μάραθρον.
Fœnile, χορτοθοχεῖον.
Fœnisecium, χορτοτομία.
Fœnum, χόρτος, ὁ κάρφη.
Fœnus, τόκος, ὁ δάνειον, δάνεισμα.
Fœteo, δυσωδίαν, μυδάω, παρῶ ὄζω.
Fœtidus, δυσώδης, βρομώδης, ὁ καὶ ἡ.
Fœtor, δυσωδία, πανωδία.
Fœtura, γέννημα, τὸ γονὴ.
Fœtus, ûs, γονὴ, ἔκγονον, ἐκγονὴ.
Foliosus, φυλλώδης, ὁ καὶ ἡ πολύφυλλος.
Folium, φύλλον, πίταλον.
Folliculus, θυλάκιον, φυσαίον.
Follis, φῦσα, κάρκινος.
Fomentatio, θάλψις.
Fomentum, θαλπτήριον, θάλψις.
Fomes, ὑπέκαυμα, ὕπαυσμα, ζόφυρον, τὸ.
Fons, πηγὴ, κρήνη.
Fontanus, πηγαῖος, κρηναῖος.
Fonticulus, πηγίδιον.
Foramen, ὀπὴ, πῶρος, τρύπημα, τρῆμα.
Foramen acûs, πύαρ, -ατος, τὸ.
Foramen, auris, πυψίλη, ἡ.
Foraminosus, τρηματώδης.
Foras, ἔξω, ἐκτὸς, θύραζε.
Forceps, πυράγρα, λαβὶς, -ίδος.
Fore, ἔσεσθαι.
Forem, fores, foret, γενοίμην, &c.
Forensis, ἀγοραῖος, δικανικὸς.
Fores, θύραι, θυρίδες, θυρώματα.
Fores aperire, τὰς θύρας ἀνοίγειν.
Forfices, ψαλίδες.
Fori, παστοφόρια.
Forica, ἀφοδευτήριον.
Forinsecus, foris, θύραθεν, ἔξωθεν.
Forma, ἰδέα, μορφὴ, σχῆμα, τὸ τύπος.
Formatio, μόρφωμα, πλάσις, τύπωσις.
Formator, πλάστης, ὁ εἰδοποιὸς.
Formica, μύρμηξ, ἡ.
Formicula, μυρμήκιον.
Formidabilis, φρικτὸς, ὁ φοβερὸς, ἁ.
Formido, inis, φόβος, ὁ δίος, τὸ φρίκη.
Formido, metuo, φοβέω τινὰ, ἀποδειλιάω, πτήσσω.
Formidolosus, πτερόφοβος, παράφοβος, φοβερὸς.
Formidolosus sum, φοβερὸς γίνομαι.
Formo, σχηματίζω τι, τυπόω, μορφόω.
Formositas, εὐμορφία, καλλονὴ, κάλλος, τὸ εὐειδὲς.
Formosus, εὐειδὴς, εὔμορφος, εὐσχήμων, ὡραῖος, καλὸς.
Formula, σχηματισμὸς, γραμματεῖον.
Fornax, κάμινος, ὁ καὶ ἡ βαῦνος, υ, ἁ.
Fornicatio, πορνία.
Fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
Fornix, icis, καμάρα, et pro lupanari, πορνεῖον.
Fors, ἡ τύχη, δαίμων.
Forsàn, forsitàn, ἴσως, τυχὸν, τάχα τυ.
Fortassis, ἴσως.
Fortè, fortunâ, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύχην.
Fortè, ἴσως, τυχὸν, συμβὰν.
Fortifico, ἰσχυρίζω, διασφαλίζομαι, πραταιόω.
Fortis, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, πραταιὸς.
Fortissimus, ἀνδρειότατος, ἄριστος.
Fortitèr, εὐγενικῶς, ἰσχυρῶς.
Fortitudo, ἀνδρεία, ἀνδρότης, ἰσχὺς.
Fortuitò, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
Fortuitus, τυχηρὸς, τυχαῖος.
Fortuna, τύχη, δαίμων, πλῆρος.
Fortuna prospera, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Fortunâ prosperâ uti, εὖ πράττειν, vel καλῶς πράττειν, εὐτυχεῖν, δαιμονῶν.
Fortuna adversa, ἀτυχία, δυστυχία.
adversâ Fortunâ uti, ἀτυχῶν ἔν τινι.
Fortunatus, εὐτυχὴς, εὐδαίμων, μακάριος.
Fortuno, ὀλολύζω.
Foruli, θυλάκια.
Forum, ἀγορὰ, πωλητήριον.
Forum judiciale, δικαστήριον.

Fossa, τάφρος, ἡ· λάκκος, διώρυξ.
Fossilis, ἐρυκτός.
Fossio, ἔρυγμα, διωρυχή.
Fossor, σκαπτεύς, ἐρυκτής.
Fossura, ἔρυγμα.
Fotus, *particip.* θαλφθείς.
Fotus, συρίασα, συριζολή.
Fovea, βόθυνος, βόθρος, τάφρος, ἡ.
Foveo, θάλπω, συρίδω.
Fractio, κάταγμα, τὸ· κλάσις.
Fractura, κλάσις, σύντριμμα.
Fractus, a, um, πεκλασμένος, καταγώς.
Fræno, χαλινόω.
Frænum, χαλινός, ὁ.
Fraga, orum, τὰ κόμαρα.
Fragilis, ψαθυρός, εὔθρυπτος, θραυστός.
Fragilitas, τὸ εὔθρυπτον, ψαθυρότης.
Fragilitèr, ψαθυρῶς.
Fragmen, *et* fragmentum, πλάσμα, θραῦσμα.
Fragor, κτύπος, ου, ὁ· κάναγος, ὁ.
Fragrans, εὔοσμος, εὐώδης.
Fragrantia, εὐωδία, τὸ εὐώδες.
Fragro, ὄζω, εὐωδιάζομαι.
Frames, ἡ βαμφαία.
Frangere navem, ναυαγεῖν τὸ πλοῖον.
Frangi animo, ἐκπλαγῆναι τῇ γνώμῃ.
Frango, πλάω, ἀποβήγνυμι, θλάω.
Frater, ἀδελφός, πατέγνητος.
Frater uterinus, ὁμογάστριος ἀδελφός.
Fraterculus, ἀδελφίδιον, τὸ.
Fraternè, ἀδελφῶν δίκην.
Fraternitas, ἀδελφότης.
Fraternus, ἀδελφικός, ἀδελφός.
Fratricida, ἀδελφοκτόνος.
Fraudator, ἀπατεωνητής, συλητής.
sine Fraude, ἀδόλως, ἀνεὺ ἀπάτης.
Fraudo, ἀπατεωτίω, ἐξαπατάω, παραπίνω, παραιρέω.
Fraudulentèr, ἀπατηλικῶς, δολερῶς.
Fraudulentia, ἀπάτη, πανουργία.
Fraudulentus, ἀπατηλός, δολερός.
Fraus, ἀπάτη, βλάβη, πανουργία.
Fraxineus, μελίνεος.
Fraxinus, μελία.
Fremebundus, φρυάττων.
Fremitus, βρόμος, ἐρυγμός, φρύαγμα.
Fremo, ἰμβρίμομαι, φρυάττω.
Frendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας.
Frequens, συχνός, θαμινός, πυκνός.
Frequentèr, ἀεὶ *et* αἰεί, συχνῶς, πολλάκις.
Frequentia, πλῆθος, τὸ· σύλλογος.
Frequentia hominum, πολυανθρωπία.
Frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *scholam*; πολὺς διατρίβω.
Fretum, πορθμός, συνοχὴ ἁλός, πέλαγος, τὸ.
Fretus, *confisus*, πεποιθώς, τεθαρρηκώς.
Friabilis, εὐθραυστὸς, ψαθυρός.
Frico, ψάχω, ἀναπρίζω.
Frictus, frictio, πρίψις, ἐπίτριμμα.
Frictus, a, um, τετριμμένος.
Frigefacio, ψύχω.
Frigeo, ῥιγῶ *et* ῥίγω, κατατρύχομαι.
Frigesco, ἀποψύχομαι, καταψύχομαι.
Frigidè, ψυχρῶς.
Frigiditas, ψυχρότης.
Frigidus, ψυχρός, ὁ.
Frigo, φρύγω τι, τηγανίζω.
Frigus, oris, τὸ κρύος, τὸ ψύχος, τὸ ῥίγος.
Frigus intensum, κρυμός, ὁ.
Frio, tero, λεπτοποιῶ, λειοτρίβω, θραύω.
Fritillus, τέργος, ὁ.
Frivolus, ψυχρολόγος, φρυαρός.
Frondator, πλαδιουργός, φυλλοκοπῶν.
Frondeo, φυλλοφορῶ, ἀποφυλλίζω.
Frondosus, πολύφυλλος, φυλλώδης.
Frons, dis, φύλλον, πίτυλον, πλάδος, ου, ὁ.
Frons, tis, μέτωπον.
Frontale, περιφαλαίδιον, ὑπερμετώπιον.
Frontem contrahere, τὸ μέτωπον ἀναστρῶν.
Frontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾶν.
Fructum capere, ἀπολαύειν ἀγαθῶν αὐτοῦ, *ex eâ re fructus.*
Fructum fero, ἐπικαρπίζομαι.
Fructuosus, πολύκαρπος, ἐγκαρπος.
Fructus, καρπός.
Fructus autumnales, ἐπωρισμός.
Fructus decerpo, ἐπικαρπίζω, ἐπωρίζω.
Frugalis, χρηστὸς, σώφρων, ἐγκρατής.
Frugalitas, ἐπιείκια, σωφροσύνη.
Frugaliter, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, ἐπιεικῶς.
ad Frugem bonam redire, χρηστὸν αὖθις γίγνεσθαι.
Fruges, καρποί, ἐπικαρπία.
Frugi, χρηστὸς, σώφρων.
Frugifer, καρποφόρος, εὔφορος.
nullius Frugis, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Fruitio, ἀπόλαυσις.
Frumentaceus, σιτικός.
Frumentarius mercator, σιτοπάτηλος, σιτοπώλης.
Frumentatio, σιτολογία, ἐπισιτισμός, σίτησις, σιτωνία.
Frumentator, σιτολόγος, σιτώνης.
Frumentor, σιτολογέω, ἐπισιτίζομαι, σιτωνίω.
Frumentum, σῖτος, ὁ.
Frumentum metiri, σιτομετρεῖν.
Fruor, ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, *bonis*; ἐπιτυγχάνω, *cum gen.*
Frustatim, κατὰ μέρη.
Frustrà, μάτην, ματαίως, εἰκῇ, ἀτέλεστα.
Frustrà conari, ματαιοπονῶ.
Frustratio, ἀπάτη, ἀπότευγμα.
Frustro, ψεύδομαί τι, ἐξαπατάω, ἀποτυγχάνω.
Frustror, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος. ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Frustulum, ψωμίον, τριμάχιον.
Frustum, τριμάχιον, ψωμὸς, θραῦσμα.
Frutetum, θαμνὼν, τὸ θλαστα.
Fruter, θάμνος, ὁ.
Fruticetum, θαμνῶδης τόπος
Frutico, θαμνίζω, θάμνος φύω.
Fruticosus, θαμνώδης.
Fucatus, φυκωθείς.
Fuco, as, φυκόω.
sine Fuco, ἀδόλως, ἀπλάστως.
Fucum alicui facere, φυκάζω τινα.
Fucus, φῦκος, ους, τὸ· *pro* fraude, φυκασμὸς, ὁ.
Fucus, *pro* ape sine spiculo, ὁ κηφὴν, ῆνος.
Fuga, φυγὴ, ἀναφυγὴ, φύξις.
in Fugam vertere, τρέπειν εἰς φυγήν.
Fugam adorno, βαλίσω τὴν ἀπόδρασιν.
Fugax, φυγαδικὸς, φυγὰς, δειλίης.
Fugio, φεύγω, διαφεύγω τὸς πολεμίους, *pericula*: *pro* latere, λανθάνειν.
Fugitivus, δραπέτης, φυγὰς.
Fugito, δραπετεύω.
Fugo, φυγεῖν ἐκ τῆς τάξεως, τροπὴν ποιῆσαι τῶν πολεμίων, *hostes*; διώκω.
Fui, ἦν, ἐγενόμην.
Fulcimentum, ἔρεισμα, τὸ στήριγμα.
Fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
Fulcrum, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα.
Fulcrum tori, *sive* pes lecti, ἐρεισμα· ἔρμα, ὁ.
Fulgeo, ἀστραπάζω, στίλβω, σιλπνίζω.
Fulgetrum, ἀστραπὴ, στεροπὴ.
Fulgor, σέλας, αος, τὸ· αἴγλη, ης, ἡ.
Fulgur, ἀστραπὴ, στεροπὴ.
Fulguratio, ἀστραπὴ.
Fulguro, ἀστράπτω, ἀστραπάω.
Fulica, ἐρώδιος, ὁ.
Fuliginosus, λιγνυώδης.
Fuligo, λιγνὺς, καπνιὰ, δεῖελος, ὁ· αἰθάλη.
Fullo, γναφεὺς.
Fullonia, γναφεῖον, *et* γναφεῖα.
Fulmen, πυρανὸς, ὁ.
Fulmine ictus, πυρπάτης, ὁ· πυροβοληθείς.
Fulmineus, πυράνιος.
Fulmino, πυρανῶ, πυροβολέω.
Fulvus, πυῤῥὸς, ᾶ, ὁ· ξανθὸς.
Fumarium, κάπνη, καπνοδόχη.
Fumidus, καπνώδης.
Fumigo, καπνίζω.
Fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
Fumosus, καπνώδης, ψαλίδος.
Fumus, καπνὸς, ὁ· ψάλις, ὁ.

Digitized by Google

Funale, λαμπάς.
Funambulus, σχοινοβάτης.
Functio, ἐνέργεια, ἱστιολάκωσις.
Functus, τελέσας, ἐνεργήσας.
Funda, σφενδόνη.
sine Fundamento, ἀθεμέλιος.
Fundamentum, θεμέλιον, βάσις.
Fundamentum jacere, καταβάλλεσθαι θεμέλιον.
Fundatus, τεθεμελιωμένος.
Funditùs, ἄρδην, ἐκ βάθρου, παντελῶς, ἐκ θεμελίων, ἐκ βάθρων.
Fundo, -as, θεμελίου, καταπεδάλλω.
Fundo, -is, ἀσκέω, στέγω, καταχέω, χωνεύω.
Fundo carens, ἀσώμων.
Fundum, σώμη, βίνος, τὸ βάθρον, ους, τὸ.
Fundus, χωρίον, ἀγρός.
Funebris, ἐντάφιος, ἐπιτάφιος, ἐντάφιος.
Funebris concio, ἐπιτάφιος λόγος.
Funereus, ἐντάφιος, πένθιος.
Funero, ἐνταφιάζω, πενθέω.
Funes nautici, ἀπήγανα, ἐπήγανα, πάμπλοι.
Funesto, μιαίνω, ἐναγίζω, μιαιφονέω.
Funestus, ἀλίθριος, ἔναγής.
Fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀποτελέω, πράττω τὰ προσήκοντα, ἐπιτελέω.
Fungosus, μυκητώδης.
Fungus, μύκης, ητος, et μύκυς, υος, βαλίτης.
Funiculus, σχοινίον, καλώδιον, σπάρτη.
Funis, σχοῖνος, σπάρτη, ης, ἡ.
Funus, πένθος, τάφος.
Funus curo, πενθέω τινά.
Funus efferre, ἐκφέρειν νέκυν, vel ἀποθανόντα.
prodire in Funus, ἐπὶ τὸ πένθος ἀπαντᾶν.
Fur, κλέπτης, κλοπεύς, φώρ.
Furacitas, κλεπτικότης.
Furacitèr, κλεπτικῶς.
Furax, ἐπίκλοπος, κλοπιμαῖος.
Furca, δίκρανον.
Furcifer, κόφων, ονος, ὁ.
Furens, μαινάς, μανικός.
Furenter, μανικῶς.
Furfur, πίτυρον.
Furfuraceus, πιτυρώδης.
Furfures, τὰ πίτυρα.
Furiæ, ἐρινύες, ἀλάστορες, ἐμμενίδες.
Furialis, μανιώδης, ἐμπλημτικός.
Furibundus, ἐξεστάμενος, μανικός.
Furiosus, μανιώδης, μανικός.
Furnaria, ἀρτοκοπικὴ.
Furnarius panis, πλακούντιος ἄρτος.
Furnus, πλίνθος, ἰστός.
Furo, -is, -ere, μαίνομαι, ἐνθουσιάζω, ἐμμανὴς ἀμι.
Furor, -oris, μανία, ἡ τῆς διανοίας παραφορά.
Furor, πλέντο, πλοτεύω, συλάω.
Furore corripi, ἐκμαίνεσθαι, ἐνθουσιάζειν.
Furtim, πλιμμαδὸν, λαθραίως, λάθρα.
Furtivus, πλοτιμαῖος, λαθραῖος.
Furtum, πλοτή, πλίμμα.
Furvus, *niger*, ἐρεβιαῖος, μέλας, ἀμαυρός.
Fuscina, δίκραιρα, τρίαινα, ἰχθυόκεντρον.
Fuscus, λεπτόφωνος.
Fusè, χύδην.
Fusilis, χυτὸς, ῥυτὸς, χωνευτὸς.
Fusor, χωνευτὴς.
Fusorius, χωνευτικὸς.
Fustis, βάκτρον, ῥόπαλον, ξύλον.
Fusus, ἄτρακτος, πλωτὴς.
Futilis, χυδαῖος, φλυαρὸς.
Futilitas, φλυαρία, ματαιότης.
Futurus, a, um, γενησόμενος, ὁ μέλλων ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

G

Gabum, teli genus, γαῦσος, ου, ὁ.
Galea, πάρος, λόφος, ὁ σίλαξ, ηκος, ἡ· περικεφαλαία.
Galeâ tegi, πράνει σκέπεσθαι.
Galeatus, ὁ πρανίτης.
Galericulum, σιλλίδιον, σιλλίσκος, φενάκη.
Galerita, πορδαλὶς, πάρος.
Galerus *et* Galerum, σίναυσος, σίλληβα.
Galla, κηκὶς, ίδος, ἡ.
Gallicinium, ἀλεκτοροφωνία.
Gallina, ἀλεκτορὶς.
Gallinaceus, ἀλεκτόρειος.
Gallinago, ἀσπαλάκωπας, αδος, ἡ.
Gallus, ἀλέκτωρ, ἀλεκτρυὼν, ὁ.
Gammarus, ὁ ἀστακός.
Ganea, πορνεῖα.
Ganeones, ἄσωτοι, γαστρίμαργοι.
Gangræna, γάγγραινα, ης, ἡ.
Gannio, κυνζάω *et* κυνζίω, ὀλακτέω.
Gannitus, κυνζηθμὸς, κυνζήμα.
Gargarizo, γαργαρίζω.
Garrio, στωμυλλομαι, φλυαρέω, λαρέω, ἀδολεσχέω, κοτύλλω.
Garrulitas, ἀδολεσχία, φλυαρία, μακρολογία.
Garrulus, ἀδόλεσχος, λάλος, στώμυλος.
Garum, τὸ γάρον.
Gaudeo, ἐντρυφῶ τινὶ, ἥδομαι τούτοις, χαίρω.
Gaudere alienis malis, ἐπιχαίρω ἐπὶ πάσι τοῖς.
Gaudium, χαρὰ, χάρμα, τὸ.
Gausape, ἀμφίμαλλον.
Gaza, γάζα, ζηταμὸς.
Gazophylacium, γαζοφυλάκιον.
Gehenna, γέεννα, ης, ἡ.
Gelasco, πήγνυμι.
Gelatio, ἔμπηξις.
Gelatus, παγὶς.
Gelidus, κρυερὸς, ψυχρὸς.
Gelo, -as, κρυσταλλόω, πήγνυμι.
Gelu, κρυμὸς *et* κρυμὸς, κρύος, ους, τὸ.
Gelu concrescere, πήγνυσθαι ὑπὸ τοῦ κρύους.
Gemebundus, ὁ ἐπιστένων.
Gemellipara, διδυμότοκος, διδυμοτοκίνα.
Gemellus, διδυμάων, δίδυμος.
Geminatio, διπλασιασμὸς, διδυμότης, ἐπαναδίπλωσις.
Gemino, διπλασιάζω, διπλόω.
Geminus, δίδυμος, δίννος.
Gemisco, γυιόω ἐπί τινα, στιδζω.
Gemitus, στιαγμὸς.
Gemma, λίθος, ἡ.
Gemma in vitibus, ὀφθαλμὸς.
Gemmeus, διάλιθος.
Gemmo, λιθίζω· *et* de vite, ὀφθαλμίζω.
Gemo, στενάζω, στένω ἐπί τινι, *propter aliquid*, ἄδημαι, ἀλοφύρομαι.
Gena, γένυς, ὁ παρειὰ, γνάθος, ἡ.
Genealogia, γενεαλογία.
Gener, γαμβρὸς, ὁ.
Generalis, γενικὸς, καθολικὸς.
Generalitèr, καθολικῶς, γενικῶς.
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, γένεσις, γενὴ.
Genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτω γένει ὢν, ἐγγύτατα γένους.
Genero, τίκτω, *fem.* γεννάω vero, virorum.
Generosè, γενναίως.
Generositas, εὐγένεια, γενναιότης.
Generosus, γενναῖος, ὁ εὐγενὴς.
Genialis, γαμήλιος, γενικὸς.
Genialitèr, τρυφερῶς, ἱλαρῶς, ἐορτασίμως.
Geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατηδὸν.
Geniculatus, καλυγίνατος, γονατώδης.
Geniculum, τὸ μικρὸν καὶ λεπτὸν γόνυ.
Genitale, τὸ αἰδοῖον.
Genitalis, γενετικὸς, γενέθλιος, γόνιμος.
Genitor, γενέτης, γενέτης, γενέτωρ.
Genetrix, ἡ γενέτειρα.
Genitus, γεγενημένος, γενητὸς.
Genio indulgere, καθ' ἡδονὴν ποιεῖν.
Genius, ὁ δαίμων.
Gens, ἔθνος, γενὸς· *pro familiâ* φῦλον.
Gentiles, Ἕλληνες, οἱ ἔξωθεν.
Gentilis, ἰδιώτης, ἴμφυλος.
Genu, γόνυ, ατος, τὸ.
Genua flecto, γονάζομαι, γονυκλισία.
Genuinus, γνήσιος.
Genus, γένος, τὸ.
Geographia, ἡ γεωγραφία.
Geographus, γεωγράφος.
Geometra, γεωμέτρης.
Geometria, γεωμετρία.

Digitized by Google

Geometricè, γεωμετρικῶς.
Geometricus, ὁ γεωμετρικὸς.
Germana soror, αὐτοπατρογήτη.
Germanè, id est, sincerè, ἀδιλφικῶς, γνησίως.
Germania, Γερμανία.
Germanus, Γερμανὸς.
Germanus frater, ὁμοπάτριος, ὁμοπάτωρ, αὐτάδιλφος.
Germen, ὁ βλαστὸς, γέννημα, τὸ.
Germinatio, βλάστησις, ἔκφυσις.
Germino, βλαστάνω, ἐκβλαστάνω.
Gero, καμίζω, φέρω· pro administro, περάττω τὰ τῆς πόλεως· παρέχω ὑμαυτὸν δίκαιον, gero me honestè.
Gerræ, αἱ λῆρου.
Gerro, φλυαρὸς, λαρῶδης, ἀδολεσχὸς.
Gerulus, ὁ φορεὺς, ὁ φορτηγὸς.
Gesta, res gestæ, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
Gestare in utero, φέρειν ἐν γαστρὶ.
Gestatio, φορὰ, ἡ.
Gesticulator, μίμος, χειρονόμος.
Gesticulor, χειρονομέω.
Gesticulosus, ὑπερκινητικὸς, χειρονομικὸς.
Gestio, -is, ivi, γαυριάω, cum dat. pro cupere, προθυμοῦμαι τὰ δέοντα, ἐρμάω.
Gesto, καμίζω, φέρω ἐκπόλιον, annulum: σφενδόνη.
Gestus, -ûs, σχῆμα, ὑπόκρισις.
Gibbus, κύφωμα, κύφωσις, ὄγκωμα.
Gibbus, gibbosus, κυφὸς, κυφὼς.
Giganteus, γιγάντιος, γίγαντικῶς.
Gigas, γίγας, -αντος, ὁ.
Gigno, γεννάω, de viris; τίκτω, de mulieribus: φύω.
Gilvus, πυῤῥὸς.
Gingiva, ἔνυλον.
Girgillus, ῥόμβος.
Glaber, ψιλὸς, λᾶος, φαλακρὸς.
Glabresco, ψιλόομαι, μαδάω, φαλακρόομαι.
Glabro, ψιλόω, μαδίζω, φαλακρόω.
Glacialis, κρυμώδης, κρυερὸς, παγετώδης.
Glacies, κρύσταλλος, κρυμὸς, πάγος.
Glacio, -as, πηγνύω.
Gladiator, μονομάχος, ἀθλητὴς.
Gladiatorius, μονομαχικὸς, ἀθλητικὸς.
Gladiolus, ξιφίδιον, μαχαιρίδιον.
Gladio confectus, ξιφίκτονος.
Gladium stringere, γυμνοῦν ξίφος, σπάειν ξίφος, ξιφουλκεῖν.
Gladius, ξίφος, τὸ· μάχαιρα.
Glandula, ἀδὴν, ἴνος, ὁ.
Glandulosus, ἀδινώδης.
Glans, βάλανος, ἡ.
Glans unguentaria, βάλανος μυροψικὴ.
Glarea, ψηφὶς, ψάμμος, ἡ.
Glareola, ψαμμῖτις.
Glaucus, γλαυκὸς.
Gleba, βῶλος, ἡ· βῶλαξ, ἡ.
Glebosus, βωλώδης, ἀδρόβωλος.
Glis, -iris, ἰλιὸς.
Glisco, cresco, αὐξάνω, ἰσχύομαι.
Globosus, σφαιρικὸς, σφαιροειδὴς.
Globulus, σφαιρίδιον.
Globus, σφαῖρα· pro multitudine hominum, σύστημα, τὸ.
Glocito, κακκάζω, κακκαβίζω.
Glomeratio, τρόμβωσις, ἐνέλιγμα.
Glomero, ἑνειλέω, τρομβόω.
Glomus, -i, et -eris, ἀγκαλὶς, -ίδος.
Gloria, δόξα, κλέος.
Gloriæ cupidus sum, ἐρίγομαι δόξης.
Gloriam consequi, εὐκλείας τυγχάνειν.
Gloriabundus, καυχημονίας.
Gloriatio, καύχησις, μεγαλοφροσύνη.
Glorifico, δοξολογέω τινὰ, ἐπαινέω.
Glorior, γαυριάω ταύτῃ, αὐχέω, καυχάομαι ἐπί τινι, ob aliquam rem.
Gloriosè, εὐκλεῶς, ἐνδόξως.
Gloriosus, ἔνδοξος, καλὸς, ὁ εὔδοξος· pro ostentatore, ἀλαζὼν, καυδόξος.
Glos, ἡ γάλως, τῆς γάλω.
Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.
Gluma, ἔλυτρον, ἄχυρον.
Gluten et glutinum, κόλλα, ης, ἡ.
Glutino, κολλάω, συνάπτω.
Glutinosus, κολλώδης.
Glutio, devoro, καταπίνω, γλύζω.
Gnarus, ἐπιστήμων, ἔμπειρος.
Gnatus, filius, υἱὸς· τὸ τίκτον.
Gnavitèr, ἐρρωτικῶς, σπουδαίως.
Gnavus, strenuus, ἐρρωτικὸς, ἐρρωτήριος, ἐπιγνὼς.
Gnomon, γνώμων.
Gobius, κωβὸς.
Gossipium, παμβάξ, ἐριοφόρον δενδρὸν.
Gracilesco, ἰσχνοῦμαι, λεπτύνομαι.
Gracilis, tenuis, ἰσχνὸς, λεπτὸς, ὁ.
Gracilitas, ἰσχνότης, λεπτότης.
Graculus, κορακίας, ου, ὁ.
Gradarius, ὁ βάδην περιόμενος.
Gradatim, βάδην, κλιμακηδὸν.
Gradatio, κλίμαξ, ἡ.
Gradior, βαίνω, περιόμαι, ὀδεύομαι.
Gradus, βῆμα, ἀνάβασις, κλίμαξ.
Græcè, ἑλληνιστὶ, τῇ Ἑλλήνιδι.
Græcia, Ἀχαΐα, Ἑλλὰς.
Græcor, κωμάζω.
Græcus, Ἕλλην, -ηνος, ἑλληνικὸς, ἀχαϊκὸς.
Grallæ, -arum, καλοβατῶν βάθρα.
Grallator, καλοβάτης.
Grallis incedere, σκολοβατίζειν.
Gramen, χόα, χόρτος, χλόη.
Gramineus, ὁ τῆς ἀγρώστεως, χλοηφόρος.
Graminosus, χορτώδης, πολύδης.
Grammatica, ἡ γραμματικὴ.
Grammaticè, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικὸς.
Granarium, σιτοφυλακεῖον, σιτοθυλάκιον.
Granatum, ἡ ῥοιὰ vel ῥοὰ.
Grandævus, πολιτὴς, πρεσβυγενὴς, γηραιὸς, μακρόβιος.
Grandesco, μακρύνομαι, μεγαλύνομαι.
Grandiloquentia, μεγαλορρημοσύνη.
Grandiloquus, μεγαλορρήμων, ὁ ψαγορεύς.
Grandis, de ætate, πρεσβυγενὴς, πολιτὴς· de magnitudine, μεγαλίης, ὁ.
Grando, -inis, χάλαζα.
Granosus, κοκκώδης.
Granum, κόκκος, ὁ κόκκος, ου, ὁ.
Graphicè, γραφικῶς.
Graphicus, γραφικὸς.
Graphium, γραφεῖον.
Grassatio, λωποδυσία, λῃστεία.
Grassator, λωποδύτης.
Grassor, savio, καταπάσσω ἐς τὴν πόλιν, λωποδυτέω τὴν Ἑλλάδα, in Græciam: ἐπιέχομαι.
Gratè, εὐγνωμόνως.
Gratia, ἡ χάρις.
Gratiâ meâ, ἐμὸν χάριν.
Gratiam habere, χάριν ἔχω τοῦ ὑπέρ τινος, εἰδέναι χάριν τινὶ τινος, χάριν τιθέναι.
Gratiam referre, ἀποδιδόναι τοῦ χάριν ὑπέρ τινος.
Gratias agere, εὐχαριστῶ τινι ὑπὲρ πάντων, pro omnibus; χάριν εἰδέναι.
Gratificor, χαρίζομαι τινί τι, ἐρέσσω τινὶ, ἐπιεργασίαν, χάριν δίδωμι.
Gratiosè, χαριέντως.
Gratiosus, χαρίεις, εὔχαρις.
Gratis, δωρεὰν, πρόϊκα, ἀμισθὶ.
Gratitudo, εὐχαριστία, εὐγνωμοσύνη.
Gratuitò, ἀμισθὶ.
Gratuitus, ἄμισθος, πρόϊκα δίδομενος.
Gratulatio, σύγχαρμα, φιλοφροσύνη.
Gratulor, συγχαίρω σοι τῶνδε.
Gratum est, καὶ ἡδονὴν φαίνεται.
Gratum facio, gratificor, χαρίζομαι τινί τι.
Gratus, εὐγνώμων, εὔχαρις, idem quod acceptus, ἡδὺς, χαρίεις.
Gravatè, ἀκουσίως, δυσχερῶς.
Gravatus, βεβαρυμένος.
Gravatus somno, ὕπνῳ βαρυηθὴς.
Gravedo, κόρυζα.
Graveolens, δυσώδης, βαρύζων.
Graveolentia, δυσωδία.
Gravesco, βαρύνομαι.
Gravis patior, δυσπαθέω.
Gravida, ἔγκυος, ἐν γαστρὶ ἔχουσα.
Gravis, βαρὺς, εῖα, ὺ, et pro molesto, δυσὺς, βαρὺς, χαλεπὸς· item pro severo viro, σεμνὸς.
Gravis animo, βαρύθυμος, βαρύψυχος.
Gravitas, βάρος, τὸ· βαρύτης pro severitate, σεμνότης.
Gravitas orationis, δεινολογία.

Digitized by Google

Gravitèr, molestè, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, et cum auctoritate, σιμπρῶς.
Gravitèr ferre, δυσχεραίνειν ἀγανακτεῖν τῷ θανάτῳ, mortem: χαλεπῶς ἔχειν.
Gravo, βαρύνω, πίζω.
Gravor, βαρύνομαι, δυσφορέομαι.
Gregarius, ἀγελαῖος.
Gregatim, ἀγηλάδον παν' ἀγέλην.
Gremium, κόλπος.
Gressus, -ûs, βάδισμα, τὸ βῆμα.
Grex, ἀγέλη, ποίμνη.
Grumus, Σχῆμβος, χόνδρος.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω.
Grunnitus, γρύλλισμος, ὁ.
Grus, γέρανος, ὁ.
Gryllus, γρύλλος.
Gryphus, γρύψ, υπος.
Gubernaculum, πηδάλιον· ἔλαξ, ὁ.
Gubernare remp. διοικεῖν τὰ πατρὰ.
Gubernatio, κυβέρνησις, διοίκησις.
Gubernator, κυβερνήτης, διοικητὴς, πρύτανις.
Gubernatrix, κυβερνήτειρα.
Guberno, κυβερνᾶν ναῦν, navem: pro administro, διοικεῖν τὴν πόλιν.
Gula, οἰσοφάγος, λαιμὸς, ὁ.
Gulositas, γαστριμαργία, λιχνία.
Gulosus, γαστρίμαργος.
Gummi, κόμμι.
Gurges, ὁ δίνη, πίλαγος· pro homine insatiabili, λαφύστιος, λαίμαργος.
Gurgulio, γαργαρεὼν· pro vermiculo, σφὲξ, γὸς.
Gurgustium, Gurgustiolum, οἰκίδιον.
Gustatus, γεῦσις.
Gusto, γεύομαι.
Gustus, γεῦσις, ἡ· γεῦμα, τὸ.
Gutta, σταγὼν, βανὶς, σταλαγμὸς.
Guttatim, κατὰ σταγόνα.
Guttula, ψεκάδιον, υ, τὸ.
Guttur, βρόγχος, φάρυγξ, λάρυγξ.
Gutturnium, πρόχοος.
Gymnasii praefectus, γυμνασίαρχος.
Gymnasium, γυμνάσιον.
Gypso illino, γυψόω.
Gypsum, γύψος, ὁ.
Gyro, γυρόω τι, σκαλεύω, δινέω.
Gyrus, γῦρος, γύρωσις.

H

Hæna, ἡ ἀνία.
Habendus, ἐκτέος.
Habeo, ἔχω, pro tenere, κρατῶ τινος· item pro credere, δοκέω· sic rebus res habeo, ἔχομαι τινὰ ἐν τοῖς ἐχθροῖς, habere in numero hostium.
Habere rationem, λόγου ἢ σχέσιν τινὸς ἔχειν· habere se benè, vel malè, ἔχειν καλῶς, ἢ φαύλως.
Habilis, εὐάρμοστος, ἐπιτήδειος, δέξιος.
Habilitas, εὐαρμοστία, ἐπιτηδειότης.
Habitabilis, οἰκήσιμος, οἰκητὸς.
non Habitabilis, ἀοίκητος.
Habitaculum, οἴκημα.
Habitatio, οἴκησις, οἴκησις.
Habitator, οἰκήτωρ, οἰκητὴς.
Habito, οἰκέω πόλιν, vel ἐν τῷ ἄστει, in urbe; ναίω, κατοικέω, ναιετάω.
Habitudo, ἕξις, κατάστασις, διάθεσις.
Habitus, ἕξις, ἡ· διάθεσις, κατάστασις, σχῆμα.
Hâc, ταύτῃ, τῇδε.
Hactenùs, μέχρι τῶδε, μέχρι τούτου.
Hæc, αὕτη.
Hædulus, ἐρίφιον.
Hædus, ἔριφος.
Hæredem instituere, κληρονόμον τινὰ ἀναδείκνυσι.
Hæredipeta, κληρονομὸς.
Hæreditarius, κληρονομούμενος.
Hæreditas, κληρονομία, κλῆρος.
Hæreditatem adire, ἀναίρεσθαι εἰς τὰ πατρῶα, κλῆρον λαμβάνειν.
Hæreo, συνάπτω πρός τι, alicui, συμφύομαι· pro dubitare, ἀμφιζητῶ περί τινος.
Hæres, -edis, κληρονόμος.
Hæresis, αἵρεσις, ἡ.
Hæreticus, ἐπιτροπεῦς, αἱρετικὸς.
Hæsitantia, ἡ ἀπορία.
Hæsitatio, ἀπορία.
Hæsito, ἀπορέω, ἴσχομαι.
Halcyon, ἀλκυὼν, ονος, ἡ.
Halcyonei dies, ἀλκυόνειαι ἡμέραι, ἀλκυονίδες.
Halec, μαινὶς, ίδος· μαῖνα.
Halecula, μαινίδιον.
Halitus, ἀναπνοὴ, ἴασπνη, ἄσθμα.
Hallucinatio, παραβλήψις, ἁμάρτημα, πλάνη.
Hallucinor, παραβλέπω, σφάλλομαι.
Halo, ἁπτίζω, ἰασπίω.
Hamatus, ἀγκιστρωτὸς.
Hamo capio, ἀγκιστρεύω.
Hamus, ἄγκιστρον.
Hara, συφιὸς· συῶν ἰδρὼ.
Hariolatio, μαντεία, χρησμῴδημα.
Hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδῶ.
Hariolus, μάντης, ὁ· χρησμολόγος.
Harmonia, ἁρμονία.
Harpago, ἅρπαξ.
Haruspex, ἱεροσκόπος, μάντις.
Haruspicina, ἱεροσκοπικὴ.
Hasta, δόρυ, τὸ ἔγχος, ους· λόγχη.
sub Hastâ vendere, λαφυροπωλεῖν τι.
Hastatus, λογχαῖος, λογχοφόρος.
Hastile, τὸ ἀκοντίου ξύλον, ἡ λόγχη.
Haud, οὐ, οὐκ, οὐχὶ.
Haud dubiè, ἀναμφισβητήτως.
Haudquaquam, οὐ μὴ, οὐχὶ, οὐδαμῶς.
Haud ita pridem, πρὸ βραχίος, πρὸ μικροῦ.
Haurio, ἀρύομαι, ἀντλέω, ἀντλίω.
Haustrum, situla, ἀντλίον, ἀντλημα.
Hebdomas, ἑβδομὰς, άδος, ἡ.
Hebes, obtusus, ἀμβλὺς, ἴος, ὁ· pro stupidus, ἀναίσθητος.
Hebesco, ἀμβλύνομαι, ἀμβλὺς γίνομαι, ἀμαυρόομαι.
Hebetatio, ἄμβλυσις.
Hebetior, ἀμβλύτερος.
Hebeto, ἀμβλύνω.
Hecatombe, ἑκατόμβη.
Hedera, κισσὸς, ὁ.
Hederaceus, κίσσινος, κισσήεις.
Hei, οἴμοι.
Helleborum, ἐλλέβορος, υ, ὁ.
Helluatio, λαφυγμὸς, ἀκωσία, λιχνία.
Helluo, -onis, ναυφαγὴς, ἄσωτος, σιλφάγος, γαστρίμαργος, λαφύστης.
Helluor, λαφύσσω, ναυσσίνω.
Hem, φεῦ, ἴδού.
Hemina, κοτύλη, ἡμίνα.
Hemisphærium, ἡμισφαίριον.
Hepar, ἧπαρ.
Hepaticus, ἡπατικὸς.
Hera, δέσποινα, δεσπόσις, ευρία.
Heracleus lapis, ἡράκλειος λίθος.
Herba, βοτάνη, πόα, χόρτος, χλόη.
Herbaceus, βοτανώδης, πωώδης.
Herbarius, βοτανικὸς.
Herbas colligo, βοτανολογέω.
Herbidus et Herbosus, βοτανώδης, χλοώδης.
Herbis victitans, πωφάγος.
Herclè et Herculè, νὴ τὸν Ἡρακλέα, vel.
non Herclè, μὰ Δία· μὰ τὸν Ἡρακλέα.
Hercules, Ἡρακλῆς, ίος, ὁ.
Heri, χθές, ἐχθὲς, τῇ παρελθούσῃ.
Heri et nudiustertius, χθὲς καὶ πρώην.
Heri vesperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
Herilis, δεσποτικὸς.
Hernia, πύλη, ἐντερομήλη.
Herniosus, πυλικὸς.
Heroicus, ἡρῷος, ἡρωϊκὸς.
Heroina, ἡρωΐνη, ἡρῴνη.
Heros, ἥρως, ωος, ὁ.
Herus, δεσπότης, πόρος.
Hesperus, ἕσπερος.
Hesterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
Hesternus, ἐχθεσινὸς, χθιζὸς, -σῖνος, ὁ.
Heu, φεῦ, ὤ, ὤμοι.
Heus, ὅ.
Hiatus, τὸ χάσμα, ἡ χάσμη.
Hic, pronomen, ὅδε, ὅγε, οὗτος.
Hic, adverb. ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
Hiccine, μῶν οὗτος, μῶν οὐχ ὅδε.
Hilaresco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι.
Hilari animo esse, φαιδρὸν, ἢ πεφυκέναι ἶλαν.

Digitized by Google

Hilaris, φαιδρὸς, ἱλαρὸς, περιχαρὴς.
Hilaritas, ἱλαρότης.
Hilaritèr vivo, ἡδέως, ἡδέως διακεῖμαι, ἡδέως ζῶ.
Hilla, ἡ ἄλλᾶς, -ᾶντος.
Hinc, ἔνθεν, ἐνθένδε, ἐντεῦθεν.
Hinc et Illinc, ἔνθεν ἠ ἔνθεν.
Hinc atque hinc, ἐκ μὲν τοῦ ἑτερόθεν.
Hinnio, χρεμετίζω.
Hinnitus, χρεμετισμὸς, ὁ.
Hinnulus, πῶλος, ὁ.
Hio, χαίνω et διαχάσκω.
Hippodromus, ἱππόδρομος.
Hippomanes, τὸ ἱπποφανὲς.
Hircinus, τράγινος, τραγικὸς.
Hircorum fœtor, πυόζεια, τράγος, ὁ.
Hircum olere, τραγίζειν, πυοζεῖν.
Hircus, τράγος, ὁ.
Hirquus, πάνος, ὁ, ὁ.
Hirsutia, τὸ δασὺ, τριχὸς δασύτης.
Hirsutus, Hirtus, λάσιος, δασὺς.
Hirudo, βδέλλα.
Hirundo, χελιδὼν, ἡ.
Hisco, χαίνω.
Hispidus, δασὺς, λάσιος.
Historia, ἱστορία.
Historiam scribo, ἱστορίαν, λογίγραφίαν.
Historicus, ἱστοριογράφος, λογίγραφος, συγγραφεὺς.
Histriones, ὑπωρχηταὶ, μῖμοι.
Hiulco, σχίζω, διαχίζω.
Hiulcus, περιχανὴς, διηχωρισμένος.
Hoc, τῦτο.
Hoc loco, ἐνταυθοῖ.
Hoc modo, τῦτον τὸν τρόπον, ἰδαίως.
Hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι, ἀεὶ παρὸν.
Hodiè, σήμερον, vel τήμερον.
in Hodiernum usque diem, μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας.
Homicida, ἀνδροφόνος, ἀνδρωτόνος.
Homicidium, ἀνδροφονία.
Hominum frequentia, πολυανθρωπία, ἀνδροστλάδια.
Homo, ἄνθρωπος, ὁ ἠ ὁ· βροτὸς.
Homo nihili, ἄνθρωπος ἐξουθενημένος.
Homunculus, Homuncio, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπιον.
Honestas, καλοκἀγαθία, πάλλος, κοσμιότης.
Honestè, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
Honestissimus, ἐντιμοφυέστατος.
Honesto, τιμάω τινα, ἐντιμοῦμαι.
Honesto loco nasci, γίγνεσθαι καλῶς.
Honestum, τὸ καλὸν.
Honestus, καλὸς, εὐσχήμων, σεμνὸς, ἔντιμος.
Honor vel Honos, τιμὴ, πλίος.
Honorabilis, ἔντιμος, ἐντίμιος, σεβαστὸς, ἀξιότιμος, γεραιὸς.
Honorandus, τιμητέος.
Honorarium, γεραίσιον, τὸ γέρας.
Honorarius, ὁ τιμητικὸς, γεραίστης.
Honoratus, ἔντιμος, ἐνδοξος.
Honoratus valdè, γεραιὸς.
Honore afficio, τιμάω τινα μεγίσταις τιμαῖς, summis honoribus; ἔγω ἐν τιμῇ τινα, νέμω τιμὰς, γεραίρω, περιαιδέομαι.
Honore privo, ἀτιμάω.
Honorem exhibeo, ἀποίμω εἴνη τιμὴν, τιμάω.
Honorificus, τίμιος, ἔντιμος, ἐνδοξος.
Honoris expers, ἄτιμος, ἐκτὸς τιμῆς.
Hora, ὥρα, ἡ.
quota est Hora? ἑποσάτων ἐστὶ τὸ τοιχεῖον;
Hordeaceus, κρίθινος.
Hordeum, κρίθη, ἡ.
Hornus, αἰνετινὸς.
Horologium, ὡρολόγιον.
Horrendus, φρικτὸς, φοβερὸς.
Horreo, φρίττω, ἰῤῥωδέω.
Horreseo, ἐκφρίττω.
Horreum, ἀποθήκη, σιτοφυλακεῖον.
Horribilis, φοβερὸς, φρικτὸς, φρικώδης.
Horridus, φρικτὸς, φρικώδης· pro duro, aspero, δασὺς, λάσιος.
Horror, φρίκη.
Horsum, δεῦρο, ἵνδα.
Hortamen et hortamentum, παραγγέλμα, νεθέτημα, πίλισμα.
Hortatio, προτροπὴ, νεθέτησις, παραίλησις.
Hortator, πιλιστὴς.
Hortensis, κηπαῖος.
Hortor, παρακαλῶ τινα ἐπί τι, προτρέπω, παραπλῶ σε τοῦτο, ἐπιγείρω πρὸς ἀρετὴν, ad virtutem, νεθετέω.
Hortulanus, κηπουρὸς et κηπουρός.
Hortulus, κηπίον, κηπίδιον.
Hortum excolo, κηπεύω.
Hortus, κῆπος.
Hospes, ξένος, ξενοδόχος.
Hospita, ξένη, ξενοδόχος.
Hospitalis, ξενικὸς, φιλόξενος.
Hospitalitas, φιλοξενία, ξενία.
Hospitalitèr, ξενίως, φιλοξένως.
Hospitio excipio, πάνυ λαμπρῶς ξενίζω τινα, ξενίω, ξενοδοχέω.
Hospitium, ξένιον καπήλιμα, ξενοδοχεῖον, πανδοκεῖον.
Hospitor, ξενοδοχέω, ξενίζω τινα.
Hostia, Θυσία, Θῦμα.
Hostiam immolare, Θῦσαι Θυσίαν.
Hostilis, πολέμιος, ἐχθρὸς, πολεμικὸς, δυσμενὴς.
Hostilitas, δυσμένεια, ἀπέχθεια.
Hostilitèr, πολεμικῶς, πολεμίως.
Hostimentum, ἀμοιβὴ, ἀντιμοιβὴ.
Hostis, ἐχθρὸς, πολέμιος, ἐναντίος.
Huc, adverb. δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
Huc ades, δεῦρο ἴθι.
Huc et illuc, δεῦρο κἀκεῖσε.
Huc usque, μέχρι τοσῦδε, μέχρι τότε.
Hui, βαΐβαι, ἄ, φεῦ.
Hujusmodi, τοιῦτος.
Humanitas, ἀνθρωπότης, φιλανθρωπία, ἡμερότης.
Humanitèr, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπείως.
Humanitùs, more humano, ἀνθρωπικῶς.
Humanum se præbere, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα.
Humanus, φιλάνθρωπος, ὁ ἠ ὁ ἀνθρώπινος, ἡμερώτης.
Humatio, ταφὴ, ἐνταφιασμὸς, ἐνταφὴ.
Humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἐμπάζω.
Humeris gestare, βαστάζειν τι, φέρειν τι, αἴρεσθαί τι.
Humerus, ὦμος.
Humi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαὶ.
Humiditas, ὑγρασία, ἐμμασία, νοτία.
Humidus, ὑγρὸς, διῦγρος, ἡ, ὑτὸς.
Humiliatio, ταπείνωσις.
Humilio, ταπεινόω.
Humilis, ταπεινὸς, ἄδοξος.
Humilitas, ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη.
Humilitèr, ταπεινῶς.
Humilitèr sentire, ταπεινοφρονεῖν.
Humo, χάμαι ἀποκινέω τινα, πρὸς ἐνταφιάζω.
Humor, -oris, νοτὶς, ὑγρότης, ἐμμὰς.
Humus, ἡ γῆ, χθὼν.
Hyacinthus, ὑάκινθος.
Hyæna, ὕαινα.
Hyberna, τὰ χειμέδια χωρία.
in Hyberna proficisci, ἐς χειμέδιον φανῆν, *Herod. sub.* χώρον *vel* γῆν.
Hybernaculum, τὸ χειμέδιον χωρίον, ὁ χειμέδιος τόπος.
Hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
Hyberno tempore, χειμερινῆς ὥρας,
Hybernus, χειμερινὸς, χειμέριος.
Hydropicus, ὑδρωπικὸς.
Hydrops, ὕδρωψ, -ωπος.
Hyematio, παραχείμασις, χειμασία.
Hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
Hyems, χειμὼν, χεῖμα.
Hymen, Ὑμὴν.
Hymnus, ὕμνος.
Hyperbole, ὑπερβολὴ.
Hypocrita, ὑποκριτὴς.
Hypodidascalus, ὑποδιδάσκαλος.
Hystrix, ὄρυξ, υγος, ὁ.

Digitized by Google

J

Jacio, κάμπτω, παταξάμενος ἐν γῇ, in solo, ἀναστέγω, παταπλίπτομαι.
Jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν ὑποθέσθαι, vel βάλλεσθαι, παταβάλλεσθαι θεμελίων, θεμελίων.
Jacere probra, παποῖς βάλλειν τινα.
Jacio, -is, βάλλω τινὰ λίθοις lapidibus, βάλλω.
Jactabundus, ἀλαζὼν, ὁ.
Jactantia, Jactatio, μεγαλαυχία, ἀλαζονία.
Jactator, ἀλαζονικὸς.
Jactito, θρυλλίω, ἐπιπομπάζω.
Jacto, *frequentiùs jacio*, ἀναβίπτω, βίπτάζω τι *pro* sese efferre, μεγαλαυχίαι, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Jactura, ζημία, βλάβη.
Jacturam facere, ζημιοῦσθαι τὴν ψυχὴν, animam.
Jactus, βολὴ, ἀποβολὴ.
Jaculandi peritia, ἐυτοξία, ἐυπαιμονία, ἐυτοξία.
Jaculandi peritus, εὔτοξος, εὐδοπίμησος.
Jaculatio, ἀκόντισμα.
Jaculator, ἀκοντιστὴς, τοξότης, ου, ὁ.
Jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθοις, vel τινὰ λίθῳ.
Jaculum, ἀκόντιον, δόρυ, ατος, τὸ.
Jam, ἤδη, νῦν.
Jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλοῦ χρόνου.
Jamdudum, πολλὸν ἤδη χρόνον.
Jamjam, παραυτίκα.
Jam indè à pueris, ἐυθὺς ἐκ παίδων.
Jam nunc, *hoc tempore*, ἤδη νῦν, ἐν τῷ νῦν.
Jam olim, ἐκ πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Jam pridem, πάλαι.
Janitor, θυρωρὸς, ὁ καὶ ἡ πυλωρὸς, ὁ καὶ ἡ.
Janua, θύρα, πύλη, εἴσοδος.
Januam cædere, θυροκοπῆσαι.
Januarius, Ἰανουάριος, Γαμηλιὼν.
Ibi, *adv.* αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτοῦ, ἐνταῦθα.
Ibidem, αὐτόθι, αὐτοῦ, τῇδε αὐτῷ.
Icere foedus, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo, συντίθεσθαι.
Ico, ici, πλήττω, τύπτω, παίω.
Ictericus, ἰκτερικὸς.
Icterus, ὁ ἴκτερος.
Ictus, -ûs, πληγὴ, πλῆγμα.
Id, τοῦτο.
Idcirco, διὰ, διότι, δι' αὐτό.
Id quod res est, τὸ ὄν.
Idea, ἡ, ἰδία, -ας.
Idem, *masc.* ὁ αὐτὸς, αὐτὸς, οὗτος.
Identidem, ἐπάνοδοι, ἀναύσεις, αὖθις καὶ αὖθις.

Ideo, διὰ, διότι, διὰ τοῦτο.
Ideo quod, διὰ τοῦτο, διότι, τοῦτου ἕνεκα.
Idiota, ἰδιώτης.
Idolatria, εἰδωλολατρεία.
Idolum, εἴδωλον.
Idoneè, ἐπιτηδείως, ἐπαινῶς.
Idoneus, ἐπιτήδειος, ὁ καὶ ἡ, ὃς οὗτος χρήσιμος ἐπί τι, ἐπαινὸς, ἐπαιμος.
non Idoneus, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Jecur, jecoris, ἧπαρ, ατος, τὸ.
Jejunè, ἀνοσίως, ἀνοσίως.
Jejunii dies, νήστιμοι ἡμέραι.
Jejunium, νηστεία, ἀνοσία, ἄστια.
Jejuno, νηστεύω, ἄστιόω.
Jentaculum, ἀκράτισμα, τὸ ἔμβρωμα, τὸ πρωϊνὸν ἄριστον.
Jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
Jesus, Ἰησοῦς.
Igitur, ἄρα γε, δὴ, γῦν, τοιγαροῦν.
Ignarus, ἀγνώς, ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαιμος.
Ignarus philosophiæ, ἀφιλόσοφος.
Ignavè, ῥᾳθύμως.
Ignavia, ῥᾳθυμία, ἀργία.
Ignavus, ῥᾳθυμος, ἀργὸς, ὁ ἐπιτρὸς, ἀπράγμων.
Ignavus sum, ἀργῶ, ῥᾳθυμῶ.
Igneus, πυρινὸς, ἔμπυρος.
Igniarium, πυρίον, ἔνπυρμα, ἐμπύρευμα.
Ignis, τὸ πῦρ, πῦραιτος, υ, ὁ.
Ignis sacer, ἐρυσίπελας, τὸ πῦρ ἅγιον.
Ignitus, πυρόεις, πυρώδης, διάπυρος.
Ignobilis, δυσγενὴς, ὁ καὶ ἡ ἀνελεὴς, ἀγεννὴς, ἄγνωστος, ἄδοξος, ἄσημος.
Ignobilitas, δυσγένεια, ἀγένεια, ἀδοξία.
Ignominia, αἰσχύνη, ὄνειδος, τὸ ἀδοξία, ἀτιμία.
Ignominiâ afficere, παταισχύνειν, ἀτιμοῦσθαι.
Ignominiosum ducere, ἐν αἰσχύνῃ, ἐν αἰσχρῷ τιθέναι.
Ignominiosus, ἄτιμος, ἄδοξος.
Ignorandum est, ἀγνοητέον.
per Ignorantiam aliquid facere, δι' ἄτιμίαν τι πράττειν.
Ignoratio, *vel* Ignorantia, ἄγνοια, ἀγνόημα, ἀγνωσία.
Ignoro, ἀγνοέω, ἰπιλανθάνομαι, ὑπ οἶδα.
Ignoscibilis, *venià dignus*, συγγνωστὸς.
Ignosco, συγγνώσομαι τινι τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην δίδωμι.
Ignotum erat, ἔδηλον ἦν.
Ignotus, ἀγνὼς ἰμοὶ, ἄδηλος, ἄγνωστος.
Ilex, ilicis, πρῖνος.
Ilia, λέπαρα, νεφρὸν, πῶλον.
Ilicet, *statim*, ἴθι δὴ, ἴθι, παραυτίπα.
Ilicò, ἐυθὺς, ἐυθέως, παραυτίπα, αὐτόθεν.

Illabor, ἐπιπίπτω δς, παταῤῥέω δς τὴν γῆν, παταλισθαίνω.
Illaboratus, ἀπατέργαστος, ἀπαταπεύαστος.
Illic, ἐκεῖ, ἐκεῖνος, ἐκεῖθεν.
Illacrymo, παταδαπρύω, παταπλαφόρομαι.
Illæsus, ἀτραὴς, ἀδλαβὴς, ἀδλαβεστὸς, ἀτρήρατος.
Illaqueo, ἐμπερικάλλω, παγιδεύω.
Illaudatus, ἀνεγκλείστος.
Ille, -a, -ud, ἐκεῖνος, αὐτὸς.
Illecebræ, δέλεαστρα, ἐπαγωγαὶ, θέλγαι, -ητρα.
Illecebrosus, ἐπαγωγὸς, θελκτήριος.
Illectus, δελεασθεὶς.
Illegitimus, ἀνέγγυος, ὁ καὶ ἡ ἔνομος, νόθος, -ον, ὁ ἐπίτομος.
Illibatus, *purus*, ἄψαυστος, ὁ καὶ ἡ ἄφθορος, ἄθικτος, ἀμίαντος.
Illiberalis, ἀνελεύθερος, δουλοπρεπὴς.
Illiberalitas, ἀνελευθερία, ἀγένεια.
Illiberalitèr, ἀνελευθέρως, δουλοπρεπῶς.
Illic, ἐκεῖ *et* αὐτόθι, αὐτοῦ.
Illicio, ἐπάγω, θηράω τινα, ἐφέλκω, δελεάζω.
Illicitè, ἀθέμιτος, ἀθεμίτως.
Illicitus, ἄθεμις, ὁ καὶ ἡ ἀθέμιτος, ὁ καὶ ἡ παράνομος.
Illico, αὐτόθι, παραυτίπα, ἐυθὺς.
Illido, προυπάλλω, ἐπάγω, προυπρόω.
Illigatus, προυδεδὼς.
Illigo, προυδέω, συνάπτω.
Illinc, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐντεῦθεν.
Illino, ἐπιχρίω, ἐναλείφω.
Illisus, προυπλασθεὶς.
Illiteratus, ἀγράμματος, ἀγεράμματος, ἀμαθὴς, ὁ.
Illitus, ἐπιπεχρισμένος, ἐπιχρισθεὶς.
Illotis manibus, ἀνίπτοις χερσὶν.
Illotus, ἄλουτος, ἄνιπτος, ὁ ᾗ ὁ.
Illuc, ἐκεῖσε, ἐκεῖ, ἔνθα.
Illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐναλάμπω.
Illucescente die, ἐναυλαμπόντος ἡμέρας.
Illudo, ἐμπαίζω, ἐπιτρώθω, ἐπισκώπτω, παταμωπτρομίω.
Illuminatio, ἐκλαμψις.
Illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, παταλάμπω, αὐγάζω.
Illunis nox, νὺξ ἀσέληνος.
Illusio, ἔμπαιγμα.
Illusor, ἐμπαίπτης, ἔμπων.
Illustratio, παλλώπισμα, τὸ αὐγασμα, τὸ.
Illustris, φανερὸς, λαμπρὸς, *pro* nobili, ἐνδοξος, εὐδόπιμος.
Illustrissimus, διαπρύσιος, πύδιμος, ἐκδόξοτατος.
Illustro, παταλάμπω, παταυγάζω· *pro* declarare, δηλῶν, φανερῶν.
Illusus, ἐμπαιπτὸς.
Illuvies, ἄλυσία, ἡ.
Imaginatio, φαντασία.

Imaginor, φαντάζομαι, εἰκάζω.
Imago, εἰκών, όνος, ἡ· ἄγαλμα, τὸ τὸ εἶδος.
Imaguncula, εἰκόνιον, ἀγαλμάτιον.
Imbecillis, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος, ἀδύνατος, ἀξιλυχρὸς.
Imbecillis sum, ἀδρανέω, ἀσθενέω.
Imbecillitas, ἀδυναμία, ἀῤῥωστία.
Imbellis, ἀστράτευτος, ἄμαχος, ἄναυδρος, δειλὸς.
Imber, ὄμβρος, ὁ.
Imberbis, ἀγένειος, ἀτώγων.
Imbibo, ἐμπίνω, ἀναδίχομαι, ἐλλαμβάνω.
Imbrex, -icis, σωλὴν, γύτινον.
Imbricatim, γυτινοειδῶς.
Imbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω pro erudio, παιδεύω.
Imbutus sacris literis ab infantiâ, ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα ἐπαιδεύμενος.
Imitabilis, μιμητὸς.
Imitatio, μίμησις, μίμημα, ζήλωμα.
Imitator, μιμητὴς, ζηλωτὴς.
Imitor, μιμέομαι τινα.
Immaculatus, ἄμωμος, ἄσπιλος, ὁ ἡ ἡ, ἀμίαντος.
Immadeo, ἐμβρέχομαι.
Immanis, crudelis, θηριώδης, ἄγριος, ἀπηνὴς, σκληρὸς.
Immanitas, ἀγριότης, ἀπάνθρωπία, ὠμότης.
Immansuetus, ἀνήθαστος, et ἀσύνηθης, ὁ καὶ ἡ ἀνήμερος.
Immarcessibilis, ἀμαράντινος.
Immaturâ morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναιρεθεὶς.
Immaturitas, ἀωρία.
Immaturus, ἄωρος, ὁ ἡ ἡ πρόωρος.
Immediatè, ἀμέσως.
Immedicabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Immemor, ἀμνήμων, ὁ ἡ ἡ λησμόνιμος.
Immemor sum, ἀμνημονέω.
Immensitas, ἀμετρία.
Immensus, ἄμετρος, ἀμέτρητος.
Immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύνω, ἐκπελάω.
Immeritò, ἀναξίως, παρὰ τὴν ἀξίαν.
Immeritus, ἀναξίως, ὁ μηδὲν ἀδικῶν.
Immersio, βαπτισμὸς, ἔμβαμμα.
Imminens bellum, ὁ ἐπιὼν, ὁ πρόσω, ὁ ἐπεὶς πόλεμος.
Immineo, ἐπείμαι, ἀνέχω, ὑπερξανίσταμαι.
Imminet periculum, ἐπίκειταί κίνδυνος, θάνατος, mors.
Imminuo, ἐλαττόω, σμικρόνω, μειόω, ἐλάττονα ποιῶ.
Imminutio, ἐλάττωσις, μείωσις.
Immisceo, ἐμμίγνυμι.
Immisericorditèr, ἀνελεημόνως, ἀνηκάτα.
Immisericors, ἀνελεήμων, ὁ ἡ ἡ ἄνοικτος, δύσοικτος.
Immissio, ἔνεσις, ἔφεσις.
Immitis, ἀνελεήμων, ἀσπλὴς, ἀμείλιχος.
Immitto, ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω, τινι τὰς χεῖρας, manus alicui.
Immobilis, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος.
Immoderatio, ἀμετρία, ἀναξία.
Immoderatus, ἄμετρος, ὁ ἡ ἡ ἀσύμμετρος, ἄταυτος.
Immodestè, ἀτάκτως, ἀκρατῶς, ἀκοσμία.
Immodestia, ἀμετρία, ἀφροσύνη, ἀκοσμία.
Immodestus, ἄμετρος, ἀκόλαστος, ἄκοσμος, ἄταυτος, ἄφρων.
Immodicè, ὑπερμέτρως, ἀκόντως.
Immodicus, ὑπέρμετρος, ἄπρακτος.
Immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
Immolatio, ἡ Θυσία, τὸ Θῦμα.
Immolo, Θύω, ἱερεύω, ἱερουργέω.
Immorigerus, δυσήνιος, ὁ ἡ ἡ.
Immorior, ἐναποθνήσκω, ἐπιθνήσκω.
Immoror, ἐνδιατρίβω τινι, vel κατά τι, vel περί τι, ἐμμένω, ἐγχρονίζω τινι.
Immortalem facio, ἀθανατίζω.
Immortalis, ἀθάνατος, αἰώνιος, ὁ ἡ ἡ, ἀπήρατος, ὁ ἡ ἡ, ἄφθαρτος.
Immortalitas, ἀθανασία, ἀφθαρσία.
Immotus, ἀκίνητος, ἄσειστος, ὁ ἡ ἡ.
Immundities, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Immundus, ἀκάθαρτος, μιαρὸς.
Immunis, ἀτελὴς, ἀνεισφόρος, ἀσύμβολος, ἀφορολόγητος.
Immunitas, ἀτέλεια, ἀνεισφορία.
Immunitus, ἀνάχυτος, ὁ ἡ ἡ ἀφύλακτος, ἄῤῥαπτος.
Immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑπονοθεύζω.
Immutabilis, ἀμετάβλητος, ἀμετάθετος.
Immutatio, ἀναλλαγὴ, ἀπάλλαξις, ἀλλοίωσις.
Immuto, μεταβάλλω τι, μεταμείβω τι.
Imò, μᾶλλον δὲ, ἀλλάτι, καὶ μενοῦν.
Impar, ἄνισος, ἀνάρτιος.
Imparatus, ἀπαρασκεύαστος, ἀπαρασκεύαστος.
Imparitèr, ἀναρτίως, ἀνίσως.
Impatiens, ἀπαθὴς, ὁ ἡ ἡ.
Impatientèr, ἀμενηνὰ, ἀκαθέκτως.
Impatientia, ἀτολμία, ἀκαθεξία.
Impavidè, ἀφόβως.
Impavidus, ἀδεὴς, ἄφοβος, ἄτρομος.
Impedimenta in bello, αἱ στρατηγικαὶ σκηναὶ, σκεύη σκολοπικὰ, τὰ συνόφορα.
Impedimento esse alicui, ἐμποδὼν εἶναί τινι.
Impedimentum, πάλωσις, ἐμπόδιον.
Impedio, ἐμποδίζω τινὰ, κωλύω τινα τῶν ποιεῖν, à vitiis.
Impeditus, ἐμποδιστὸς.
Impello, ἐπάγω τινι, ἐπάγω, διαβάλλω, accus. προσαμβάλλω τι, ὠθίω, ἐλαύνω.
Impendeo, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαγόδομαι.
Impendo, ἐκτείνω, προσαναλίσκω τι, δαπανάω τὴν οὐσίαν, bona mea consumo.
Impenetrabilis, ἀδιάβατος, ἀδιεξίτητος.
Impensa, -æ, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Impensè, σφόδρα, ἄγαν.
Imperata facere, τὰ πολεμίοις ποιεῖν.
Imperator, αὐτοκράτωρ, στρατηγὸς, ἡγεμὼν.
Imperatorius, αὐτοκρατορικὸς, βασιλικὸς.
Imperatrix, ἡ αὐτοκράτωρ.
Imperatum, πρόσταγμα, πολιτόφημον.
Imperceptus, ὁ ἡ ἡ, ἀκατάληπτος.
Imperfectus, ἀτελὴς, ὁ ἡ ἡ ἀτέλειος.
cum Imperio esse, ἡγεμονεύω.
Imperiosè, ἰσχυρογνωμόνως.
Imperiosus, δυναστευτικὸς.
Imperitia, ἀπειρία, ἀδαημοσύνη, ἀμαθία.
Imperitus, ἀδαήμων, ἄπειρος, ἀγνώων, ἀπαίδευτος, ἀμαθὴς.
Imperium, ἰσχύσγημα, κύλωμα, τὸ ἀρχὴν, ἡγεμονία.
Imperium maris suscipere, ἀρχὴν τῆς θαλάσσης λαβεῖν.
Imperium tenere, ἀρχὴν κατεσχηκέναι, ἀρχὴν ἴσχειν.
Impero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, πρεσβεύω, διοικέζω, cum gen.
Imperterritus, ἄφοβος, ἀπόπληκτος, ἀτάρβητος.
Impertio, -or, μεταδίδωμι τῶν ἐμῶν, κοινοῦ σοι τοῦτο, hoc tibi.
Imperturbatus, ἀτάραχτος, ἀτάραχος.
Impervius, ἀδιάβατος, ἀδιέξοδος.
Impetigo, λειχὴν.
Impeto, προσβάλλω, ἐπιβάλλω.
Impetrabilis, συγχωρητὸς.
Impetratio, καταδίκασις, ἐπίτευξις.
Impetro, συγχάνω, cum gen. λαγχάνομαι, cum gen.
Impetu primo, ἐξ ἐφόδου.
Impetum facio, ἐμβάλλω vel ἐπιβάλλω εἰς χώραν, in regionem.
Impetuosè, μετ' ὁρμῆς, φερόδην.
Impetuosus, ὁρμητικὸς.
Impetus, ἐπιβολὴ, ἐπιφορὰ, ἐπιδρομὴ, ὁρμὴ, ἔφοδος.
Impexus, ἀκτένιστος.
Impiè ago, ἀσεβέω.
Impietas, ἀσέβεια, ἀθεότης.
Impiger, ἄπονος, ὁ, ἡ, ἐργάτης, ἐπιτηδείος.
Impigrè, ἀόκνως.
Impingo, offendo, ἐπάγω, προσπίπτω πρὸς λίθον τὸν πόδα, προσβάλλω.
Impius, ἀσεβὴς, ἀνόσιος, ἄθεος.
Implacabilis, ἀνυποκίνητος, ὁ ἡ ἡ ἀμείλικτος.
Implacidus, δυσάρεστος.
Impleo, πλήρόω, γεμίζω πᾶσι εἶναι nares cibo, ἐμπλήθω τινι χαίνουσι ἐλπίδι, inani spe.

Digitized by Google

Implexus, ἐμπεπλεγμένος.
Implexus, -ûs, ἐπιπλοκή.
Implicatio, *idem.*
Implicatus et Implicitus, ἐμπλεχθείς.
Implicitè, ἐμπεπλεγμένως, ἀσαφῶς.
Implico, ἐμπλέκω, περιβάλλω.
Imploratio, ἐπίκλησις, ἀνάκλησις.
Implòro, ἀναπαλίω τινα, *aliquem:* δέομαι ἐπικουρίας, *auxilium:* ἐς βοήθειαν καλῶ, ἐπικαλοῦμαί τινα.
Implumis, ἄπτερος, ἄπτιλος.
Impolitè, ἀδιάφθως, ἀνόμως.
Impolitus, ἀνεπιφυλος, ἀκατέργαστος.
Impollutus, ἀμίαντος, ἀμίλυντος.
Impono, τίθημι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐφ' ἅρμα, *in currum:* pro injungo, ἐπιβάλλω φόρτον, τέλος, *vectigal,* ἐπιτάττω· quandoque *decipio,* ἐξαπατάω.
Importatus, ἀσυμφορίζω.
Importo, ἀσυμφορίζω, ἀτυχέω τινι ἀτυχίαν, *infortunium.*
Importunè, ἀκαίρως, φορτικῶς.
Importunitas, ἀκαιρία.
Importunus, ἄκαιρος, ἄτοπος.
Impos, ἀκρατὴς, ἀδύνατος.
Impos animi, θυμῷ ἀκρατὴς.
Impositio, ἐπίθεσις, ἐπίθημα.
Impossibilis, ἀδύνατος, ἀμήχανος.
Impostor, φίναξ, -ακος, ἀπάτηλος, πλάνος.
Impostura, ἐξαπάτη, φιναπισμός.
Impotens, ἀκρατὴς· ὁ μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος.
Impotens iræ, ὀργῆς ἀκρατὴς.
Impotentèr, ἀδυνατῶς, ἀκρατῶς.
Impotentia, ἀσθένεια, ἀκράτεια.
dictorum **Impotentia,** ἡ πρὸς τὸ λαλεῖν ἀκρασία.
Impræsentiarum, ἐν τῷ παραχρῆμα· ἐν τῷ παρόντι.
Impransus, ἀνάριστος.
Imprecatio, ἀρὰ, κατάρα, ἐπάρα.
Imprecor, καταράομαί τινι, ἀρὰς ποιοῦμαι κατά τινος.
Impressio, πρόσβολὴ, ἐπιβολὴ, ἐμβολὴ.
Impressionem in hostes facere, ὁρμᾶν πρὸς τοὺς πολεμίους.
Imprimere sigillum, τύπον ἐνσημαίνεσθαι.
Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, ἐπισφραγίζω.
Improbabilis, ἀδοκίμαστος, ἀπίθανος.
Improbatio, ἀδοκιμασία.
Improbè, ἀκαίρως, πονηρῶς.
Improbitas, φαυλότης, ἀσέλγεια, πονηρία, κακία.
Improbo, ἀδοκιμάζω, ἐκφαυλίζω.
Improbus, πονηρὸς, φαῦλος, ἄδοκιμος, μιαρός.
Impropriè, ὡ κυρίως.
Impropriè loqui, ἀκυρολογεῖν.
Improsperè, ἀτυχῶς, δυστυχῶς.
Improvidè, ἀπρονοήτως, ἀξύλως.
Improvidus, ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος.

Improvisò, ἐν τῷ ἀφυπνῦν, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Improvisus, ἀπροσδόκητος, αἰφνίδιος.
Imprudens, ἄφρων, ἀνόητος, ἀσυνετος.
Imprudentèr, δι' ἄγνοιαν.
Imprudentia, ἄγνοια, ἀσυνεσία, ἀφροσύνη, ἀξυλία, ἀνοησία.
Impubes, ἄνηβος.
Impudens, ἀναίσχυντος, ἀναιδὴς ὁ ἡ ἀ.
Impudens sum, ἀναισχυντέω.
Impudentèr, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
Impudentia, ἀναισχυντεία, ἀναίδεια.
Impudicitia, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Impudicus, ἀσελγὴς, ἄναγνος, λάγνος, μάχλος.
Impugnatio, προσβολὴ.
Impugno, προσβάλλω, καταπολεμῶ.
Impulsio, Impulsus, ἐλασία, ὠθισμος.
Impulsor, ὤστης, παρεξυντὴς.
Impunè, ἀτιμωρητὶ, ἀζημίως.
Impunè aliquid facere, ἀδεῶς πράττειν τι.
non **Impunè feres,** οὐμοῖ ἔῃ.
Impunitas, ἀτιμωρησία, ἄδεια.
Impunitus, ἀτιμώρητος, ἀζήμιος.
Impurè, ἀνάγνως, ἀκαθάρτως.
Impuritas, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Impurus, ἄναγνος, ἀκρατὴς, ἀκάθαρτος.
Imputo tibi culpam, ἀνατίθημί σοι τὴν αἰτίαν· *vel* σοι ἐπάγω τὴν αἰτίαν· προστίθημι.
Imus, ὁ κατώτατος, ὕστατος.
In, ἐν, ἐπὶ, εἰς *vel* ἐς.
In animo habere, ἐν νῷ ἔχειν, ἐς νοῦς βάλλεσθαι.
In causâ sum. αἴτιος τούτου εἰμὶ.
In hunc modum, κατὰ δὴ τοῦτον τὸν τρόπον οὕτως.
In posterum, ἐς τὸ ἔπειτα, τὸ λοιπὸν.
Inaccessus, ἀπρόσιτος, ἀνεπίβατος, ἄβατος, ὁ ἡ ἀ.
Inædifico, ἐνοικοδομέω, ἐπιοικοδομέω, παροικοδομῶ.
Inæqualitas, ἀνισότης, ἀνωμαλία.
Inæqualis, ἄνισος, ἀνώμαλος.
Inæstimabilis, ἄτιμητος, ἀστάθμητος.
Inanimatus, ἄψυχος.
Inanio, κενόω.
Inanis, κενὸς, μάταιος, φρῶδες.
Inanis gloria, κενοδοξία.
Inanitas, κενότης, τὸ κενὸν.
Inanitèr, κενῶς, ματαίως.
Inanitèr loquor, κενολογέω.
Inartificialis, ἄτεχνος.
Inartificialitèr, ἀτέχνως.
Inassuetus, ἀήθης.
Inauditus, ἀπήκοος, ἄπυστος.
Inauguratus, οἰωνιστὴς, οἰωνοθύτης.
Inauratus, ἐγχρυσος, ἐπίχρυσος.
Inauris, ἐνώτιον, ἐλλόβιον.
Inauro, ἐπιχρυσόω, διαχρυσόω.
Inauspicatò, οὐκ ἐς καλὸν, ἀκατασίως.

Inauspicatus, δυσοιώνιστος.
Incalesco, διαθερμαίνομαι, βράσσομαι.
Incandesco, ἐκπυρόομαι, ἐκθερμαίνομαι.
Incantamentum, γοητεία, ἐπῳδὴ, μαγεία.
Incantator, ἐπῳδὸς, γόης, φαρμακεὺς.
Incanto, ἐπᾴδω, γοητεύω, μαγεύω.
Incarnatio, σάρκωσις, ἐνανθρώπησις.
Incassum, *frustrà,* φρεῶδη, μάτην.
Incastigatus, ἀδιόρθωτος.
Incautè, ἀπρονοήτως, ἀφυλάκτως.
Incautus, ἀφύλακτος, ἀδέκτος, ἀκλοῦς, ἀπυλακῆς, ἀπερίσκεπτος.
Incedo, βαδίζω, βαίνω, περιπατέω.
Incendiarius, πυρκολίων.
Incendium, ἔμπρησις, ἐμπρησμὸς, ἐμπύρωσις, φλογμὸς, ἴγκαυμα.
Incendo, ἐμπυρίζω, ἀναπαίω, ἐμπρήθω, αἴθω, ἐπάπτω, ἐκφλέγω.
Incensum, ἐνμίαμα.
Inceptum, ἐπίβλημα, ἐγχείρημα.
Incertitudo, ἀδηλότης, τὸ ἄδηλον.
Incertum reddo, ἀδηλόω ἄτοπον, ἄδηλον ποιῶ, ἐς ἀμηχανίαν καθίστημι.
Incertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος, ὁ· ἀσαφὴς, ἀμφίλογος.
Incessere saxis, λίθοις βάλλειν.
Incessit mihi cupido, ἐπιθυμία μοι ἦν.
Incessit eum timor, αὐτῷ δίος ἴπτηλθε.
Incesso, βάλλω.
Incessus, βάδισμα, βαδισις.
Incestus, ἡ ἀνόσιος συνουσία, ἡ ἄνομος· μοιχεία, ἀνόμιμος γάμος.
Incestus, a, um, μιαρὸς, ἀνόσιος, ἀσιλγὴς, αἰσχρουργὸς.
Inchoare, ἄρχεσθαι λόγου, *sermonem.*
Incido, καταπίπτω, πίπτω, διατίμπτω.
Incido, περιπίπτω συμφοραῖς, *in calamitates,* ἐμπίπτειν εἰς τοὺς πολεμίους, *in hostes,* ἐπιτυγχάνω τινι.
Incipio, ἄρχομαι, *genit.* ἀπάρχομαι.
Incisio, διαπομὴ, τμῆσις, τομὴ.
Incisus, ἐπικοπὸς· τετμημένος.
Incitamentum, θέλγητρον, πικτήριον.
Incitatè, ὁρμητικῶς, σπουδαίως.
Incitatio, ὁρμησις, παρόρμησις.
Incitatus, παρορμηθὲς, παρεξυντὸς.
Incito, παρακαλίω τινὰ ἐπί τι, *et* πρός τι· παρακαλίω τινὰ ἐπὶ τὰ δέοντα, *ad honesta facta:* προτρέπω τινὰ εἴς τι· παρεξύνω.
Incivilis, σκαιὸς, ὦ, ὁ· ἀπερίκαλος.
Incivilitèr, ἀπερικάλως, ἀκόσμως, οὐκ ἀστεῖως.

Inclamo, ἐγκαλέω, ἐναυλίζω, ἀναυλίζω.
Inclaresco, ἐκφαίνομαι, εὐδόκιμος γίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι.
Inclemens, ἀπαιτικὸς, ἀπηνὴς, ἀνήμερος.
Inclementèr, ἀπηνῶς, ἀνεπιεικῶς.
Inclementia, ἀπάνθρωπια, ἀνεπιείκεια.
Inclinatio, ἴγκλισις, κλίσις, ῥοπὴ.
Inclino, ἴγκλίνω, ἐπικλίνω, ἐπιῤῥίπτω.
Includo, κατακλείω, ἐγκλείω, cum genit.
Inclusus, ἐγκλεισμένος.
Inclytus, διάσημος, ὁ ἢ ἡ λαμπρὸς, ἔνδοξος, κλεινὸς, περίκλυτος.
Incogitans, ἀλόγιστος, ἄλογος.
Incogitantia, ἀλογιστία, ἀδιλητηρία.
Incognitus, ἄγνωστος, ἀγνώριστος.
Incola, ἔνοικος, οἰκήτης, ῶ, ὁ· ἐγχώριος, ἔγκοικος.
Incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, vel ἐν τῇ ἄστει, ἐνοικέω, ναίω.
Incolumem evadere, σώζεσθαι.
Incolumis, ἄνοσος, ὁ ἢ ἡ· ἄρτιος, ὑγιὴς, σῶς, ἀβλαβὴς, ἀρτιμὴς.
Incolumitas, ὑγίεια, ἀσφάλεια, σωτηρία, ὁλοκληρία.
Incomitatus, ἀκολούθων ἄμοιρος.
Incommodè, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως.
Incommoditas, βλάβη, ἀχρηστία.
Incommodo, βλάπτω τινα, ζημιόω.
Incommodum, βλάβη, δυσχρήστημα.
Incommodum accipere, βλάβην ἴσχειν, ζημίαν ὑπομένειν.
Incommodus, βλαβερὸς, ἀλυσιτελὴς, ἄχρηστος, ἄπαρος, ἀνεπιτήδειος.
Incomparabilis, ἀσύγκριτος, ἀσύμβλητος, ἀπαράβλητος.
Incompertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος.
Incompositè, ἀτάκτως, μὴ ἀκριβῶς.
Incompositus, ἀδιάτακτος, ἀσύνθετος, ἄτακτος, ἀπαλλώτιστος.
Incomprehensus, ἀσύλληπτος.
Incomptus, ἄκομψος, ἄκοσμος.
Inconcessus, ἀπαγχώρητος.
Inconcinnitas, ἀῤῥυθμία, ἀναρμοστία.
Inconcinnitèr, ἀῤῥύθμως, ἀναρμόστως.
Inconcinnus, ἐκμελὴς, ἀνάρμοστος.
Inconcussus, ἄτυπτος, ἀσάλευτος.
Inconditè, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀνυδίτως.
Inconditus, ἐκμελὴς, ἀσύντακτος.
Incongruè, ἀκατηλλήλως.
Incongruitas, ἀκαταλληλότης.
Inconsiderantia, ἀλογιστία, ἀσυνεσία.
Inconsideratè, ἀπερισκέπτως, ἀφρονέστερον.
Inconsideratus, ἀπερίσκεπτος, ἀβίλτιστος.
Inconstans, ἀβέβαιος, ἄστατος, ἀσταθὴς, ἀκατάστατος.
Inconstantèr, ἀβεβαίως, ἀστατῶς.
Inconstantia, ἀστασία, μετάστασις.
Inconsultè, ἀβούλως, ἀπροβουλεύτως.
Inconsultò, εἰκῇ, παρὰ προαίρεσιν.
Inconsultus, ἄβουλος, ἀπρονόητος.
Incontinens, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ὁ ἢ ἡ· ὁ μὴ ἐγκρατὴς.
Incontinentèr, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἀκρασία, ἀκράτεια.
Inconveniens, ἀσύμφορος, ἀπρόσφορος, ἀσύμετρος.
Incorporeus, ἄσωμος, ἀσώματος.
Incorruptibilis, ἀδιάφθορος.
Incorruptus, ἄφθαρτος, ὁ καὶ ἡ· ἄσηπτος, ἄφθιτος, ὁ καὶ ἡ.
Incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος.
Increbresco, διαῤῥυλλῦμαι, καταπυκνόομαι.
Incredibilem in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Incredibilis, ἄπιστος, ἀπίθανος, παράδοξος, παράλογος.
Incredibilitèr, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἀπιθανία, ἀπιστία.
Incredulus, ἀπειθὴς, δύστροπος.
Incrementum, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Incrementum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὐξάνω.
Increpatio, ἐπιτίμησις, ἐλεγχία.
Increpo, καταβοάω, καταπτύομαι, ἐπιτιμάω τινα ταῦτα.
Incruentus, ἀναίμακτος.
Incrustatio, κονίασις.
Incrusto, κονιάω, κονιῶ.
Incubare ovis, ἐπωάζειν, θάλπειν.
Incubatio, ἐγκύμησις.
Incubatio gallinarum, τῶν ἀλεκτορίδων ἐπωασμὸς.
Incubo, ἴγκειμαι ἔν τινι, ἐπίκειμαί τινι, ἐπικαθίζω, ἐπιποιέομαι ἐπωνάζομαι.
Incubus, ἐφιάλτης.
Inculco, ἐπιτάττω pro sæpiùs repetere, ταυτολογῶν, παρεμβάλλειν τι.
Inculpabilis, ἄμεμπτος, ἀναίσιος, ἄψογος.
Inculpatus, ἀνέλεγκτος, ἀνέγκλητος, ἀναίσιος, ἄψογος, ἀμύμων.
Incultè, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίστως.
Incultus, ἀγριώργητος, ἀνεξέργαστος, ἀκαλλώπιστος.
Incumbo, ἐπίκειμαί τινι· pro obnoxiè rei alicui operam dare, σπουδάζειν περί τι· ἀσχολοῦμαι περὶ τοὺς λόγους, literarum studiis incumbo.
Incunabula, τὰ σπάργανα, αἱ πατρίδες.
ab Incunabulis, ἀπ' αὐτῶν σπαργάνων.
Incurabilis, ἀνήκεστος, ἀνίατος, ἀνήκεστος, ἀθεράπευτος.
Incuria, ἀμέλεια, ἀφροντιστία.
Incuriosus, ἀμελὴς.
Incurro, ἐμπέλλω, ἐπιτρέχω.
Incursionem facere, ἐσπέλλειν ἐς χώραν, ἐσπηδᾶν ἐς οἰκίαν τινὸς κατασκοπῆς ἕνεκεν.
Incurso, συχνὰ προσπέλλω, καταπερίχω.
Incursus, ἐπιδολὴ, ἐμβολὴ, ἐπιδρομὴ.
Incurvatus, ἐπικυρτωθὲις.
Incurvo, κυρτόω, καταπάμπτω.
Incurvus, κυρτὸς.
Incus, -udis, ἄκμων, ονος, ὁ.
Incusatio, αἰτίασις, μέμψις, φάσις.
Incusò, αἰτιάομαί τινα τούτου ἐγκλείω σὺν τούτῳ κατηγορίαν, καταμέμφομαι.
Incustoditus, ἀφυλακτὸς.
Incutere alicui metum, δέος ἐμποιεῖν τινι.
Incutio, ἐμβάλλω, καταφέρω.
Indagator, Ἰχνευτὴς, ἐξιχνευτὴς.
Indagine cingo, περιοχίζω.
Indago, -inis, Ὀχεία et Ὀχέτευσις, σοιχισμὸς.
Indago, -are, Ἰχνεύομαι pro inquirere, Ἰχνεύω τὸν ἀλήθειαν, veritatem, ἐρευνάω, ἐξετάζω, ἀναζητέω.
Indè, ex eo loco, ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν, ἔνθεν.
hinc Indè, ἔνθεν ἢ ἔνθεν.
Indebitus, ὁ ἀν ὀφειλόμενος.
Indecens, ἀσχὴς, ἀσχρὸς, οὐ πρέπων.
Indecenter, ἀσχημόνως, ὁ πρεπόντως, ὁ παλῶς.
Indecorè, ἀσχημόνως, ἀσχημόνως, ἀκόσμως.
Indecorum, οὐκ εὐσχημοσύνη, ἀσχημοσύνη.
Indecorus, ἀσχημὼν, ἀσχήμων.
Indefatigabilis, ἀκάμπτος.
Indefensus, ἀφρούρητος.
Indefessus, ἀκάμπτος.
Indefinitè, ἀορίστως.
Indefinitus, ἀόριστος, ἀπερίγραφτος.
Indelebilis, ἀνεξάλειπτος.
Indemnis, ἀζήμιος, ἀβλαβὴς.
Indesinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
Index, μηνυτὴς, ὁ.
Index digitus, δαικτικὸς, λιχανὸς.
Index librorum, σύλλογος, ἔλεγχος.
Indicium, μήνυσις, τεκμήριον.
Indicium facere, ἐκμηνύω.
Indico, -as, are, δήλωσιν, μηνύω τινὶ, ἀποφαίνω, γνωρίζω.
Indico, -is, ere, ἀναγγέλλω τινὶ τι· καταγγέλλω πόλεμον, bellum.
Indictâ causâ, ἄκριτος, vel ἀκρίτως· ἐρήμην καταδικάζομαι, condemnari.
Indies, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
Indifferens, ἀδιάφορος.
Indifferentia, ἀδιαφορία.
Indigena, αὐτόχθων, ἐγχώριος.

Digitized by Google

Indigens, ἄσπορος, ἰνδιὴς.
Indigentia, ἀπορία, ἔνδεια, χρεία.
Indigeo, ἀπορέω χρημάτων, pecuniis; ἰνδεὴς τινῶν εἰμί· ἰνδεῶς ἔχω· δέομαί τινος· χρείαν ἴσχω, κατίζω.
Indigestus. ἄπεπτος, ἀδιάθετος.
Indigetes Dii, Θεοὶ αὐτόχθονες.
Indignabundus, ἀγανακτῶν τι ἰσχνῶς.
Indignatio, ἀγανάκτησις, ἀναξιοπαθία.
Indignè, ἀναξίως, παρὰ τὸ πρεσῆκον.
Indignè fero, δυσχεραίνω.
Indignitas, ἀναξία, ἀπρεπία.
Indignor, irascor, ἀγανακτέω ἐπί τινι, et ὑπέρ τινος, ad aliquod: ἀηγίζομαί τινι, ἄχθομαί τινι.
Indignus, ἀνάξιος, οὐκ ἐπάξιος.
Indigus, ἄσπορος, ἰνδιὴς.
Indiscriminatim, ἀδιακρίτως.
Indissolubilis, ἄλυτος, ἀκατάλυτος.
Indistinctus, ἀδιάκριτος.
Indivisibilis, ἀδιαίρετος, ἄσχιστος.
Indo, -is, ἐντίθημι, ἐντίθεμαι, ἐνδίδωμι.
Indo nomen, ἐπονομάζω.
Indocilis, ἀμαθὴς, δυσμαθὴς.
Indoctè, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
Indoctus, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἄμουσος.
Indoleo, ἀνιάομαι, συναλγέω.
Indoles, φύσις, ἦθος, τὸ φύη.
Indoles bona, εὐφυΐα.
Indomitus, ἀδάμαστος, ἄδμητος.
Indotatus, ἄπροικος, ὁ ἢ ἡ.
Inducere in animum, ἐμβάλλεσθαι εἰς νοῦν.
Inducias, ἄνοχαι, ἀναπωχὴ, ἐπιοχεία, ἡ σπονδὴ.
Inducias facere, ἀνοχὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, ἐπιοχείαν ποιεῖσθαι.
Induco, ἐπάγω, ἀνάγω· pro persuadeo, πείθω, ἀναπείθω.
Inductio, ἐπαγωγὴ, ἀγωγὴ.
Indulgentèr habere aliquem, φιλοστόργως ἐπιμελεῖσθαί τινος, ἢ πεχαρισμένως.
Indulgentia, φιλοστοργία, συγχώρησις.
Indulgeo, καταχαρίζομαι, ἐπιτρέπω, ἐφίημι ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus.
Indumentum, ἔνδυμα, ἱμάτιον.
Indo, ἐνδύω, περιβάλλω ἱμάτιον, veste.
Induresco, σκληρύνομαι.
Induro, σκληρύνω, στιβρόω, ἐντυλόω.
Indusium χιτωνίσκος.
Industria, φιλοτονία, ἐπιτρέφεια, ἀγχίνοια, σπουδὴ, ἐπιμέλεια.
de Industriâ, ἐξ ἐπιτηδὲς, ἐκ προνοίας, vel προαιρέσεως· προπρόνως.
Industriè, εὐφυῶς, τεχνικῶς, ἐπιμελῶς.
Industrius, φιλοπόνος, σπουδαῖος, ἐπιμελὴς, εὐμήχανος, ἀγχίνους.
Indutus, a, um, περιβεβλημένος.
Inebriatus, ὁ μεθύων.
Inebrio, μεθύω, μεθύσκω.
Inebrior, μεθύσκομαι.
Inedia, ἀσιτία, λιμὸς, ὁ πτῆσις.
Ineffabilis, ἄῤῥητος, ἀνεπφώνητος.
Inefficax, ἀνενεργὴς, ἀδύνατος.
Inelegans, ἄκομψος, ἀπερόπαλος.
Inelegantèr, ἀκόσμως.
Ineluctabilis, ἀπαραγώνιστος.
Inenarrabilis, ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος.
Ineo, ἐσέρχομαι.
Ineptè, ἀναρμόστως, παρὰ τὸ μέλος.
Ineptio, -is, ire, ὐθλεύω, ὕθλους λέγω, ληρέω.
Ineptus, ἄχρηστος πρός τι, ἀφυὴς πρός τι, ἀπρεπὴς, ἀνάρμοστος.
Inequitabilis, ὁ μὴ ἱππάσιμος.
Inermis, ἄνοπλος, ἀθωράκιστος.
Iners, ῥᾴθυμος, ἀπράγμων, ἄτιχνος, ἀργὸς, νωθρὸς.
Inertia, ῥᾳθυμία, ἀδράνεια, ἀπραξία.
Inesco, δελεάζω, ἀγκιστρεύω.
Inevitabilis, ἀδιάδρατος, ἄδρατος.
Ineunte vere, ἅμα τῷ ἦρι, ἀρχομένῳ ἦρος.
Inexaturabilis, ἀπλήρωτος, ἀπόρεστος.
Inexcusabilis, ἀπροφάσιστος, ἀναπολόγητος.
Inexercitatus, ἀγύμναστος, ἀνάσκητος.
Inexhaustus, ἀδαπάνητος.
Inexorabilis, ἀπαραίτητος, ἀπολάπτυστος.
Inexpectatus, ἀπροσδόκητος.
Inexpeditus, ἄζωνος, ὁ περίκαιρος, ἐκ ἰδζωνος.
Inexpertus, ἄπειρος, ἀπείρατος.
Inexplebilis, ἀπυμπλήρωτος.
Inexplicabilis, ἀνέκφραστος.
Inexpugnabilis, ἀπόλωτος, ἄληπτος, ἀπαραμάχητος.
Inextricabilis, ἀπλέξοδος, ἀμήχανος, ἄλυτος, ἀδιέξοδος, ἀδιάλυτος.
Inexuperabilis, ἀνυπερβλητος.
Infabrè, ἀκόμψως, ἀτέχνως.
Infacetus, ἀκόμψως, ἐκ ἀστῶς.
Infacundia, ἡ ἐν τῷ λέγειν ἀπορία.
Infacundus, ὁ ἄπειρος τῷ λέγειν.
Infamia, ἀτιμία, δυσφημία, ἀδοξία.
Infamiâ notare, πλημμέλειν τινα, ἄτιμον ποιῆν τινα.
Infamiâ notari, συγχώνειν καποδοξίας.
Infamis, ἄτιμος, ἄδοξος, δυσκλιὴς.
Infandus, ἀῤῥητὸς, ἀνιστῤῥίπτος.
Infans, νήπιον, παιδίον, βρέφος, τὸ.
Infans recèns natus, ὐπίμβρυον, νεογνὸν.
Infantîa, νηπιότης, παιδία.
Infantulus, βριφύλλιον.
Infarcio, ἐμπλάττω, ἐπιβύω.
Infatuo, ἐμμωραίνω.
Infaustus, δυσκλὴς, ὁ ἢ ἡ.
Infectâ re, ἄπρακτος.
Infectus, ἀγένητος, ἄπρακτος.
Infelicissimus, πελαιοπρόπατος, δυστυχέστατος.
Infelicitas, δυστυχία, δυσπραξία.
Infelicitèr, δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
Infelix, δυστυχὴς, πελαίπωρος, ἄβλιος.
Infelix sum, δυστυχέω, πακοπαθέω.
Infensum esse alicui, ἐπαί τιν ἰχθρὸν, ἰχθραίνειν τινι.
Infensus, ἰχθρὸς, δυσμενὴς.
Inferi, οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾅδου.
Inferiæ, ἐναγίσματα, πάρχια, -ων, τὰ.
Inferior, κατώτερος.
Inferior viribus, ὁ τῶν ἰσχὺν ἥττων.
Inferius, κατώτερον.
Infernalis, πατα χθόνιος.
Infernus, ᾅδης, -ου, ὁ πυριδίγμων.
Infernus, -a, -um, ὁ ἢ ἡ, καὶ τὸ κάτω· ὁ ἢ ἡ ὑπόγαιος, πατα χθόνιος.
Infero, ἀσφέρω, ἐπιφέρω, ἐπάγω.
Inferre bellum, πόλεμον ἐπφέρειν πρός τινα, alicui.
Inferre damnum, περιβάλλειν τινα συμφοραῖς, ζημιῶν τινι· injuriam, ἀδικεῖν.
Inferre manus, ἐπιβάλλειν τὰς χῖρας.
Inferus, -a, -um, ὁ κάτω.
Infestatio, ἐνόχλησις, πάκωσις.
Infesto, ἐνοχλέω, ὀβρίζω, πακουργέω, πακόω.
Infestus, ἀπιχθὴς, ὀχληρὸς.
Inficias ire, ἐξαρνεῖσθαι.
Inficiatio, ἐξάρνησις, ἄρνησις.
Inficio, βάπτω· pro maculo, διαφθείρω, μολύνω.
Inficior, nego, ἀρνέομαί τι.
Infidelis, ἄπιστος, ὁ πιστὸς.
Infidelitas, ἀπιστία.
Infidus, ἄπιστος, ἄπτοπος, ἀβέβαιος.
Infigo, ἐντρίβω, ἐμπήγνυμι.
Infimus, κατώτατος.
Infinitè, ἀδιορίστως.
Infinitus, ἄπειρος, ἀπέρατος.
Infirmitas, ἀσθένεια, ἀῤῥωστία.
Infirmo, πακαλύω, ἀσθενόω.
Infirmus, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος.
Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
Infixus, ἐμπαγὴς.
Inflammatio, φλεγμονὴ, φλόγωσις.
Inflammo, πατακαίω, ἐμπρήθω, ἅπτω.
Inflare buccas, γνάθους φυσῶ.
Inflecto, κάμπτω, ἀναστρέφω.
Inflexibilis, ἄκαμπτος.
Inflexus et Inflexio, ἴγκαμψις.
Infligo, προστρίβομαι, ἐμφορέω τινι πληγάς, verbera, προσβάλλω.
Inflo, ἐμπνευματόω, ἐμφυσάω.
Influo, ἐπρέω, ἐπιῤῥέω.
Infœcunditas, ἄτοκος, ἄγονος, ἄπαιδος, ἄβλαστος.

Informatio, ὑποτύπωσις.
Informis, ἄμορφος, ἀμόρφωτος.
Informo, ὑποτυπόω, σχηματοποιέομαι.
Infortunatus, δυστυχὴς, σαλαίπωρος.
Infortunatus sum, κακῶς πράττω, δυστυχέω.
Infortunium, ἀτυχία, ἀτύχημα, τὸ.
Infrà, ὑπὸ, *cum dat. et acc.* κάτω, ὑποστάτω, ἴνιφι, ὑπίνιφι.
Infremo, καταφρυάττομαι, ἰμβριμάομαι.
Infrendeo, βρύχω τὼς ὀδόντας ἐπί τινα.
Infrequens, ἔρημος, ὁ· μανὸς, ὁ.
Infrequentia, μανότης, ὀλιγανδρωσία.
Infringo, καταῤῥήγνυμι, ἰσχνλόω.
Infula, ταινία, μίτρα.
Infulatus, ταινίᾳ ἢ μίτρᾳ κεκοσμημένος.
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, χώνη.
Infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, ἀπολείχω.
Infusco, -are, φαιὸν ποιῶ, ἀμαυρόω.
Infusio, ἔγχυσις, ἐπίχυσις.
Ingeminatus, ἐπιδιπλασιασθὲις.
Ingemino, ἐπιδιπλασιάζω, ἐπαναδιπλόω.
Ingemisco, ἐπιστένω.
Ingemo, στένω ἐπί τινι, *propter aliquid*; στενάζω, ἀνομώζω, ἐξοθυμέω.
Ingenero, ἐπιγεννάω.
Ingeniosè, εὐφυῶς, ἐπιδεξίως.
Ingeniosus, εὐφυὴς, δεξιὸς.
Ingenitus, ἐγγενόμενος, ἔμφυτος.
Ingenium, ἀγχίνοια, εὐφυΐα.
Ingens, μέγας, ὑπερμεγέθης, στιλάρχιος.
Ingenuè, ἐλευθερίως, γνησίως, εὐγενῶς, γενναίως.
Ingenuitas, εὐγένεια, γνησιότης.
Ingenuus, ἐλεύθερος, γνήσιος, ἐπιεικὴς.
Ingero, ἐμφορέω, ἐνίημι τινί τι.
Inglorius, ἄδοξος, ἀκλεὴς, ἄτιμος.
Ingluvies, γαστριμαργία.
Ingratè, ἀχαρίστως.
Ingratitudo, ἀχαριστία, ἀγνωμοσύνη.
Ingratus, ἀηδὴς, ἀπρεπὴς, ἀχάριστος, ἀγνώμων.
Ingratus sum, ἀχαριστίαν, ἀχάριστός εἰμι.
Ingravesco, ἐπιβαρύνομαι.
Ingredior, βαδίζω ἐπί τινα, *ad aliquem*, φοιτάω πρός τινα, ἐπιβαίνω, ἵστημι.
Ingressus, ἔσδυσις, πρόσοδος, ἔσοδος, βάδισις.
Ingruo, ἐπιῤῥάλλω, ἐπιστίπτω, ἐπίκειμαι.
Inguen, βυβὼν, ἡ ἥδη.
Ingurgito, γαστρίζω, λαιμάω, ἐμφορέω, καταποντίνυμι.

Inhabilis, ἀκατασκεύαστος, ἄχρηστος πρός τι, ἀπάρμοστος.
Inhabitabilis, ἀοίκητος.
Inhabitatio, ἐνοίκησις.
Inhabito, ἐνοικέω, οἰκέω πόλιν.
Inhæreo, Inhæresco, προσπελλάομαι, ἐμφύομαι.
Inhians alicui rei, κεχηνὼς πρός τι.
Inhibeo, ἀνάεργω, κωλύω, ἐπίχω.
Inhio, ἐπιχαίνω, χαίνω ἐπί τι.
Inhonestè, αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀσχημόνως.
Inhonestus, αἰσχρὸς, ἀπελλὴς, ἀσχήμων, ἄτιμος, ἄπεμπτος.
Inhonoratus, ἀτίμητος, ἄτιμος.
Inhospitalis, ἄξενος, ἀπανούργητος.
Inhospitalitas, ἀξενία, κακοξενία.
Inhumanè *et* Inhumanitèr, ἀπανθρώπως.
Inhumanitas, ἀφιλανθρωπία, ἀπανθρωπία, τὸ ἀπαίδευτον.
Inhumanus, ἀπάνθρωπος, ἀφιλάνθρωπος, μισάνθρωπος.
Inhumatus, ἄταφος, ἀθαπτος.
Inhumo, ἐνθάπτω, θάπτω ἐπιχὼς, ἐπιταφίαζω.
Inibi, αὐτόθι, ἐκεῖ.
Injicio, ἐπιῤῥίπτω τι ἐπί τι, ἐμβάλλω.
Inimicitia, ἔχθρα, ἀπιχθεία.
Inimicus, ἐχθρὸς, δυσμενὴς, ἐπεμπὲς.
Inimitabilis, ἀμίμητος.
Iniquè ago, ἀγνωμονέω εἴς τινα, *et* περί τι, ἀνομέω.
Iniquitas, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, ἀνομία, ἀνωμαλία, ἀνισότης.
Iniquo animo, *iniquè*, παρανίρμως, δυσκοίκως, ἀδίκως.
Iniquus, ἄδικος, ἄνομος, παράνομος.
Initiatus, *sacris imbutus*, μυσταγωγέμενος, μεμυημένος.
Initio, *inauguro*, μύω· *pro* inchoare, κατάρχεσθαι.
ab Initio, ἀρχὴν *vel* τὴν ἀρχὴν, *ubi* κατὰ *subauditur*.
Initium, ἀρχὴ, προοίμιον, εἴσοδος.
Initium facere, ἄρχεσθαι ἀπό τινος.
Injucundus, ἀηδὴς, ἀπιερὴς.
Injudicatus, ἄκριτος, ἀκατάκριτος.
Injungo, *mando*, ἐπιτίθημι, προστάσσω.
Injuria, ἀδικία, ὕβρις, ἡ· λώβη.
Injuriâ afficio, ἀδικέω τινα, ὑβρίζω.
Injuriâ, *adv.* ἀλόγως, ἀναξίως, ἀδίκως.
Injuriosè, ὑβριστικῶς.
Injurius, ὑβριστικὸς.
Injurius sum, ἀδικέω τινα, ὑβρίζομαι.
Injussu, ἄνευ προστάγματος.
Injussus, ἀπροσαγγελτος, αὐτοπρόλητος.
Injustitia, ἀδικία, ἀπιξία, παλέμεγια.
Injustus, ἄδικος, ἀπιδὴς, ὁ ἡ ἡ.

Innascor, ἐπιφύομαι, ἐγγίγνομαι, ἐμφύομαι.
Innato, -are, ἐπιχέομαι, ἐστὸς, ἐστελλάζω.
Innatus, ἔμφυτος, συγγενικὸς.
Innavigabilis, ἄπλοος, ἄπλωτος.
Innecto, ἐπάπτω.
Innitor, ἐπισχυρίζομαί τινι, ἐπιῤῥώσομαι.
Innocens, ἄκακος, ἀκαίνιος, ἀξύλακτος, ἀνύβριστος.
Innocenter, ἀξυλάκτως.
Innocentia, ἀκακία, ἀξυλάκτια.
Innotesco, διαγνωρίζομαι, γνωρίμη ἁμὶ, ἐπιφαίνομαι.
Innovo, καινίζω, νέω, καινὸν ποιῶ.
Innoxius, ἄκακος, ἀξύλακτος.
Innumerabilis, ἀναρίθμητος.
Inaumerus, ἀνάριθμος.
Innuo, ἐπινεύω.
Innupta, ἄνανδρος, ἀνύδυτος, ἡ ἄγαμος.
Inobediens, ἀπιθὴς, ἀπήκοος.
Inobedientia, ἀπειθία, ἀπηκοία, παρακοὴ.
Inoculatio, ἐνοφθαλμισμὸς.
Inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
Inoffensus, ἀξύλακτος, ἀπήμων.
Inofficiosus, ἀχάριστος.
Inominatus, ἀνώνυμος, ἀπωνύμαστος.
Inopia, ἀπορία, ἐνδεια, πτωχεία.
Inopiâ laborare, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ.
Inopinantèr, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
Inopinatè, ἀπροσδοκήτως.
Inopinatus, ἀπροσδόκητος.
Inops, ἄπορος, πτωχὸς, ὁ· ἐνδεὴς.
Inordinatus, ἀσύνταπτος.
Inornatus, ἄκοσμος, ἄπαμφος.
Inquam, λέγω, φημὶ.
Inquies *et* Inquietudo, ἡ τῷ ἡσυχάζειν ἀδυναμία, ἀγρυπνία, τραχὺ.
Inquieto, διαθορυβέω.
Inquietus, ἄπατος, ἀπήσυχος.
Inquilinus, ἔνοικος, σύνοικος, μέτοικος.
Inquinamentum, μολυσμὸς, μίασμα, ἄκαθαρσία.
Inquinatus, μολυσθὲις, μεμολυσμένος.
Inquino, μιαίνω, μολύνω.
Inquio, φημὶ.
Inquiro, ἐξιστάζω, ἐπιζητέω, διερευνάω, ἀνακρίνω.
Inquisitio, ἐξέτασις, ἐπιζήτησις, διακρισία.
Inquisitor, ἐξετασὴς, βασανιστὴς.
Insalubris, νοσώδης, νοσερὸς.
Insalutatus, ἀπροσαγόρευτος.
Insanabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Insania, μανία, ἄνοια, παραφροσύνη.
Insanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Insanus, ἔμμανὴς, μανικὸς.
Insatiabilis, ἄπλητος, ἀπλήστως, ἀκόρεστος.
Insatiabilitas, ἀπλητία, ἀπληστία.
Insatiabilitèr, ἀκορέστως.
Insciens, ἀγνὼς, ἀμαθὴς ὢν,

Digitized by Google

Inscitè, ἀμαθῶς, ἀσύνετως.
Inscitia, ἄγνοια, ἀμαθία.
Inscitus, ἄμαθος, ἀσύνετος.
Inscius, ἀνεπιστήμων, ἀμαθής.
Inscribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
Inscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Insculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
Insecta, ἔντομα.
Insector, ἐνυβρίζω, καταδιώκω.
Insensibilis, ἀναίσθητος.
Insensibilitas, ἀναισθησία.
Insepultus, ἄθαπτος, ἄταφος, ἄτυμβος.
Insequor, ἐπακολουθῶ, διώκω.
Insero, -ui, -ertum, ἐνσήπω, ἐμβάλλω.
Insero, insevi, ἐνσπείρω, ἐμφύω.
Insertus, ἐμβληδὴς, ἐνσὼς.
Inservio, δουλεύω, δουλοῦμαι, λατρεύω τῇ ἡδονῇ, voluptati.
Inservire commodis alienis, βλάπτειν τὰ συμφέροντα ἑαυτῷ.
Insideo, ἐπιθήσομαι, καθίζω ἐπί τινι.
Insidiæ, ἐνέδρα, ἐπιβουλὴ, λόχος.
Insidias struo, ἐπιβουλεύω, ἐνέδρας καθίζω τινί, ἐνέδραν στοῦσθαί τινι.
Insidiator, ἐπίβουλος.
Insidior, ἐπιβουλεύω, ἐνεδρεύω.
ex Insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς.
Insidiosè, μετ' ἐπιβουλῆς.
Insido, ἐνιζάνω, ἐφιζάνω.
Insignia imperii, τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα.
Insignio, is, ire, ἐπισημαίνω, ἐπισημαίνω.
Insignis, ἐπίσημος, λαμπρὸς, ἐπιφανὴς.
Insilio, ἐπάλλομαι, ἐμπηδάω.
Insimulatio, ὑπόκρισις, τὸ ἔγκλημα.
Insimulo, προβάλλομαι, ὑποκρίνω, ἐγκαλῶ.
Insinuatio, παράδυσις.
Insinuo, ὑπεδύομαι, ἐγκατοπίζω, ἐγκολάζω.
Insipidus, δύσχυμος, ἄγλυκος.
Insipiens, ἀνόητος, ἄφρων, μωρὸς.
Insisto, ἐπιμένω ταῖς ἰχναῖς, precibus: ἐπιχέομαι ἐν τινι, ἐφίεμαι.
Insociabilis, ἀκοινώνητος.
Insolens, ἀΰβρης· pro superbus, ἀλαζών.
Insolenter se efferre, ἀλαζονικῶς ἐπαίρεσθαι.
Insolentia, ἀΰβρα· item arrogantia, ἀλαζονεία, ὑπερηφανία.
Insolesco, μεγαλοφρονῶ ἐπί τινι.
Insolo, ἁλίζω, ἅλλω.
Insolubilis, ἄλυτος, δύσλυτος.
Insomnia, æ, f. vigilia, ἀγρυπνία, ἀϋπνία.
Insomnis, ἀΰπνος, ἄγρυπνος.
Insomnium, ἐνύπνιον.
Insono, ἐνηχῶ.
Insons, ἄπαικος, ἀναίτιος, ἀθῷος.
Inspectio, ἐπισκοπὴ, ἐφορία.
Inspecto, ἐφοράω, ἐπισκοπῶ.
Inspector, ὁ ἐπίσκοπος, θεωρὸς.
Insperatò, ἀνελπίστως, παραλόγως.
ex Insperato, ἐκ παραλόγου.
Inspergo, ἐγκατασπείρω, ἐπισπείρω.
Inspicio, βλέπω· ἐς τινα, ἐπισκοπῶ, τὴν φύσιν, naturam: ἐράω.
Inspiratio, ἔμπνευσις, ἔμπνοια.
Inspiratus, ἐμπνευσθείς.
Inspiro, ἐπιπνέω, ἐμπνέω, ἐμφυσάω.
Inspuo, ἐπιπτύω, καταπτύω.
Instabilis, ἀβέβαιος, εὐμετάβολος, ἄστατος.
Instabilitas, ἀστασία, ἀκαταστασία.
Instanter, ἐπιτακτικῶς.
Instantia, ἡ ἔντασις.
Instar, δίκην, cum gen. ὡς.
Instauratio, ἀνακαινὴ, ἀποκατάστασις.
Instauro, ἐπικαινίζω, ἀνακαθαίρω, ἀνορθόω τι, ἀνακαινίζω, ἀποκαθίστημι.
Insterno, ἐπιστρώννυμι, συμπνίω ἀλόην.
Instigatio, παραίνησις, παρόρμησις.
Instigo, -as, παροξύνω, ἀποτάδην τινά τι, ad hoc te: παρορμῶ σε.
Instillo, ἐπιταλάζω et ἐπιτάζω.
Instinctu divino, κατὰ Θεὸν.
Instinctus, -ûs, -ui, παρόρμησις, παροξυσμὸς, κίνησις.
Institor, πολιγνάπτωλος, αὐτοπώλης.
Instituo, decerno, προαιροῦμαι, ἐγχειρῶ· pro incipio, ἐπίσταμαι pro doceo, παιδεύω τι τινά, in hâc re: διδάσκω τινα.
Instituta majorum, προγονικὰ νόμιμα.
Institutio, doctrina, παιδεία, ἀπαγωγὴ.
Institutum, ἔθος, τὸ παίδευμα, denotat etiam propositum, προαίρεσις, σύνταξις.
Institutus, πεπαιδευμένος, παιδευθείς.
Insto, urgeo, ἐνίστημι· pro incumbo, ἐγκείμαι· pro imminere, ἐγγίζω.
Instratum, κατάστρωμα.
Instructio, κατασκευὴ.
Instruere, id est, docere, διδάσκειν τινα.
Instrumentum, ἐργαλεῖον, ἔργανον, -ω, τὸ· σκεῦος.
Instruo, ordino, κατασκευάζω, ἐντάττω, ἐξαρτύω, συμβιβάζω.
Insuavis, ἀγλυκὴς, ἀηδὴς.
Insuesco, ἐνίζομαι.
Insuetus, ἀήθης.
Insula, νῆσος, νησίδιον.
Insularis, νησιωτικὸς.
Insulsè, ἀνοήτως.
Insulsus, ἄναλτος, ὁ· pro fatuus, ἀναίσθητος, ἄγευστος.
Insultatio, ἴφαλσις, χλεύασία.
Insulto, ἐπισκιρτάω, ἐπιπηδάω, ἐπιχαίρω τινι, ἐπιτρέφω τινι.
Insum, ἔνειμι, ἐνοικίζω.
Insumo, ἀναλίσκω χρήματα, pecuniam; δαπανάω.
Insuper, περισσῶς, περὶς τούτοις, ἀλλόντι.
Insuperabilis, ἀδάμαστος, ἀόντητος, ἀνάλωτος, ἀνίκητος, ἄμαχος.
Insurgo, ἀνίστημαι, ἐνταίρω.
Intabesco, μαραίνομαι, ἐντήκομαι.
Intactus, ἀμίαντος, ἄθικτος, ἀμόλυντος, ἄψαυστος.
Integer, ἀκραιὸς, ὑγιὴς, σῶος, ἀλόκληρος.
Integritas, ἀδιαφθορσία, ἀλόκτης, ἀλοκληρία.
de Integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Integumentum, ἐγκάλυμμα.
Intellectu difficilis, δυσνόητος.
Intellectus, νῦς, νόημα, σύνεσις.
Intelligentia, νόησις, σύνεσις, ἔννοια.
Intelligibilis, νοητὸς.
Intelligo, συνίημι τῦνο, διαγινώσκω, πανοῦσι, νοέω, αἰσθάνομαι, μανθάνω.
Intemeratus, ἀμόλυντος.
Intemperans, ἀκρατὴς, ἀπόλαστος, ἄσωτος, ἀκατάσχετος.
Intemperanter, ἀκρατῶς.
Intemperantèr vivo, ἀκολασταίνω, ἀκατασίτω, ὑπερμαζάω.
Intemperantia, ἀκολασία, ἀκρασία, ἀσωτία, ἀμετρία.
Intemperies, δυσκρασία, ἀκαιρασία.
Intempesta nox, ἀκρόνυξ, ἀκρονυχία, νυκτὸς ἀωρία.
Intempestas, δυσκρασία.
Intempestivè, ἐκ ἀκαίρου, ἐκ τοῦ καιροῦ, παρὰ καιρὸν, παρ' ὥραν.
Intempestivus, -a, -um, ἄκαιρος, ἄωρος θάνατος, mors: παρακαίριος.
Intempestus, ἄωρος, παρακαίριος.
Intendere aciem oculorum, ἀτενὲς ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν, ἐνατενίζειν.
Intendere animum, προσέχειν τὸν νοῦν τινι, ἐφίεσθαί τινι.
Intendo, ἐντείνω τόξον, arcum.
Intensio, ἐπίτασις, ἔντασις.
Intentatus, ἀπείρατος.
Intentè, ἐνεστηκότως.
Intento, προσάγω.
Intentus, ἐνεστηκώς.
Inter, μεταξὺ, cum genit. ut μεταξὺ λόγων, inter dicendum; ἐν cum dat. vel ἐς cum accus.
Inter hæc, ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.
Intercalaris, παρεμβεβλημένος, ἐμβόλιμος.
Intercalati dies, ἐπαγόμεναι ἡμέραι.
Intercapedo, διάστημα, διαχώρημα.
Intercedo, διέρχομαι, ἐνίστημαι, ἐκτείνω.
Interceptus, μεσολαβηθὲς.
Intercessio, ἐνεμπόνησις.

Digitized by Google

Intercessor, ἐντύπης, μεσίτης.
Intercido, παρεμπίπτω.
Intercipio, μεταλαβεῖν, ἐγκαταλαμβάνω.
Interdicere igni et aquâ, et tecto, πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ στέγης ἀφίστασθαι.
Interdico, voto, παραγγέλλω, κωλύω.
Interdictio, ἀπόρρησις, ἀπόρρημα, τὸ.
Interdictum, ἀπόρρημα, τὸ· παραγγελία, ἀναγόρευμα.
Interdiu, μεθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας.
Interdum, ἐνίοτε.
Interea, ἐν τούτῳ, τὸ ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
Interemptio, καθαίρεσις.
Interemptus, καθαιρεθείς.
Intereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
Interest, *vide* refert.
Interfector, φονεύς, ἀναιρέτης.
Interficio, ἀναιρῶ τινα, κτείνω τινα, φονεύω.
Interfluo, διαῤῥέω.
Interim, μεταξὺ, σχεδὸν τούτοις ΒΙ.
Interim dum, ἐν ὅσῳ.
Interimo, διαφθείρω τινα, κτείνω.
Interior, ὁ ἐνδότερος.
Interlabor, παρεμπίπτω.
Interlocutio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
Interloquor, λόγον παρεμβάλλω, διαλέγομαι, διαπόντω.
Intermedius, παράμεσος.
Interminatus, ἀπέρατος.
Interminor, ἐπαπειλῶ, ἐμβριμῶμαι.
Intermissio, διάλειψις, ἄνεσις.
sine Intermissione, ἀδιαλείπτως.
Intermitto, cesso, διαλείπω, ἐπίσχω.
Internecinum bellum, πανώλεθρος πόλεμος.
Internecio, πανωλεθρία.
Internosco, διαγινώσκω, διακρίνω.
Internuncius, διάκτωρ, διάγγελος.
Intero, ἐντρίβω.
Interpellatio, λόγου παρεμβολὴ, διαπορὰ.
Interpello, διαπόντω, παρεμπλέκω τῷ λόγῳ τινί.
Interpolo, ἀνακαινίζω, ἀνανεόω.
Interpono, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interpositio, παρεμβολὴ, παρένθεσις.
Interpres, ἑρμηνεύς, ἑρμηνὶς.
Interpretatio, ἑρμηνία, μετάφρασις.
Interpretor, ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι, acc. παραφράζω, ἐξηγέομαι.
Interpungo, στίγμαῖς διαιρεῖν.
Interregnum, μεσοβασιλία.
Interrex, μεσοβασιλεὺς.
Interritus, ἀδὴς, ἄφοβος.
Interrogatio, ἐρώτησις, ἐρώτημα, ζήτημα.
Interrogo, ἐρωτάω τι τοῦτο, de hâc re te : *vel* περὶ τούτου πυνθάνομαι.
Interrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, διαλύω.
Interruptè, συντόμως, ἀκατόμως.
Interruptio, ἀπόῤῥηξις, διακοπὴ.
Interseco, διατέμνω.
Intersero, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interstitium, διάστημα, τὸ· διαχώρημα, τὸ μεταξὺ.
Intersum, ἐγκαθίσταμαι, πάρειμι τοῖς πράγμασι, rebus : *pro* differre, διαφέρειν.
Intervallum, διάστασις· διάστημα, τὸ.
Intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.
Interula, χιτωνίσκος.
Intestatò, ἀδιαθέτως.
Intestatus, ἀδιάθετος.
Intestina, -orum, ἔντερα, ἔγκατα, σπλάγχνα.
Intestinum, ἔντερον, ἐγκοίλιον, ἔντερον.
Intestinus, -a, -um, ἐμφύλιος πόλεμος, bellum : ὁ ἔνδοθεν, ὁ ἔσω.
Intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.
Intimè, οἰκειότατα.
Intimus, ἐνδότατος, μύχατος.
Intinctus, ἔμβαμμα.
Intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρώζω.
Intolerabilis, δύσκοπος, ἀφόρητος, ἀδιάσκαστος, ἄτλητος.
Intolerandus, ἀπρόσοιστος.
Intono, βροντάω, ἐκβροντάω.
Intonsus, ἄκαρπος, ἀκερσιπόμης.
In totum, διάπαξ.
Intrà, ἐντὸς, gen. ἔνδον, ἔσω.
Intractabilis, ἀδάμαστος, ἄτιγκτος, ὁ ἢ ἡ, ἀνιερὴς, ἀμεταχείριστος.
Intrepidè, ἀδεῶς, ἀφόβως.
Intrepidus, ἀδὴς, ἀδαμὴς, ὁ ἢ ἡ· ἄτρομος, ἄφοβος, ἄδεος.
Intrinsecùs, ἔσωθεν, ἔνδοθεν.
Intritum, μυττωτὸν, -οῦ, τὸ.
Intrò, adverb. ἔσω, ἴσω.
Intro, εἰσέρχομαι, εἴσειμι εἴς τινα.
Introduco, εἰσφέρομαι, εἰσάγω.
Introductio, εἰσαγωγὴ, προσαγωγὴ.
Introëo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introitus, εἴσδυσις, εἴσοδος, ἔμβασις.
Intromitto, εἰσδέχομαι, εἰσαιρῶ.
Introrsùs, *vel* -sùm, εἰς τὸ ἔσω, *vel* ἴσω.
Introspicio, εἰσοράω, ἐπισκοπέω.
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαί τινα, βλέπω εἴς τινα, *et* πρός τινα, ὁράω τι, καθοράω.
Intuitus, ἔπαψις, ὄψις.
Intumesco, ὀγκύλλομαι, ὀγκόομαι, οἰδαίνω.
Intùs, ἔνδον, ἔσω, ἔσωθεν.
Invado, ἐπιχειρῶ ἀπροσπτίνως, imparatos : ἐμβάλλω εἰς τὴν Ἀττικὴν, *Atticam* : ἐπίσταμαι, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
Invalesco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Invaletudo, ἀῤῥωστία, ἀσθένεια.
Invalidus, ἄῤῥωστος, ἀσθενὴς, ἀδύνατος.
Invasio, ἐπίθεσις, ἐπόλη.
Invasor, ἐπιμάστης, ἐπιλέστης.
Invebo, ἐπάγω, ἐμφορῶ.
Invenio, εὑρίσκω *et* εὑρίσκομαι.
Inventio, εὕρεσις, εὕρημα.
Inventor, εὑρετὴς, εὑρέτης.
Inventum, ἐνθύμημα, τὸ· εὕρεμα, τὸ.
Inventus, εὑρεμένος, εὑρεθὲς.
Invenustè, ἀχαρίτως, ἀμόσως.
Invenustus, ἄμουσος, ἀχάριτος.
Inverecundus, ἀναιδὴς, ἀναίσχυντος.
Inversio, ἀναστροφὴ, καταστροφὴ.
Inverto, καταστρέφω, παραστρέφω.
Investigatio, ἀνίχνευσις, ἔξιτασις.
Investigator, ἰχνευτὴς.
Investigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ἐξετάζω.
Inveterasco, παλαιοῦμαι, παλαιοῦμαι.
Inveteratus, παλαιωμένος
Invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους· ἐναλλὰξ.
Invictus, ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀκάλυπτος, ἀήττητος, ἀκαταμάχητος.
Invideo, φθονῶ τοῖς ἀγαθοῖς, βάσκω : βασκαίνω σε τοῦτο, φθόνον ἔχω.
Invidia, φθόνος, ὁ βασκανία.
Invidiâ carens, ἄφθονος, ἀζήλευτος.
absque Invidiâ, ἀφθόνως.
in Invidiâ esse, ἐπίφθονος εἶναι, ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
Invidus, φθονερὸς, ἐπίφθονος, βάσκανος, νεμεσητικὸς.
Invigilare studiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Invigilo, ἐπαγρυπνῶ.
Inviolatus, ἀνιέρωτος.
Inviso, ἐπισκοπῶ τινα, ἐφοράω, ἐπισκέπτομαι.
Invisum esse alicui, ἀπεχθῆ εἶναί τινι.
Invitâ naturâ, παρὰ φύσιν.
Invitatio, πρόσκλησις.
Invitò, ἄκοντι, ἀκουσίως.
Invito, καλῶ τινα πρὸς δεῖπνον, ad cœnam : καταγάγω, προσκαλῶ.
Invitus, ἄκων, ἀκούσιος, οὐκ ἑκὼν.
In universum, ὅλως, καθόλου.
Invius, ἄοδος, ἄβατος.
Inula, ἰλίνιον.
Inultus, ἀτιμώρητος, ἀτιμώρατος.
Inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Inunctio, ἐπάλειψις, ἐπάλειμμα, τὸ.
Inundatio, καθάλωσις, καθάλωμὸς.
Inundo, κλημύρω *et* κλημυρέω.
Inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
Invocatio, ἐπικλήσις.
Invoco, ἐπικαλῶ, ἐπεύχομαι.

Involo, ἐφίστημαι.
Involucrum, εἴλημα, ἐνέλημα.
Involvere fasciis infantem, σπαργανῶν τὸ βρέφος.
Involvo, ἐκκυλινδέω, ἐγκυλίζω εἴς τι, περιέλλω τινα συμφοραῖς, calamitatibus: περιειλέω.
Inurbanè, ἐν ἀστύοις, ἀχαρίστως.
Inurbanus, ἄγροικος, ὁ ἐν ἀστύοις.
Inurere alicui ignominiam, περιτίθεσθαί τινι ὄνειδος.
Inuro, ἐγκαίω, ἐκκαίω.
Inusitatè, ἀκρίτως, ἀκρήτως, ἀδόως.
Inusitatus, ἀκρῆος, ἀάθης, ἀτριβὴς.
Inutilis, ἄχρηστος, ἀνωφελὴς, ἀκρεῖος.
Inutilitas, ἀχρηστία, τὸ ἀσύμφορον.
Invulneratus, ἄτρωτος.
Io, ἰὼ, ἰὸ.
Joco, ἐν παιδιᾷ, παιδιᾶς, χαρὶς σπουδῆς.
Joconè an seriò, παίζων ἢ σπουδάζων.
Jocor, παίζω, προσπαίζω τινι, cum aliquo: ἀστεΐζω, χαριεντίζομαι.
Jocosus, ὑπερώπλυς, παιγνιώδης.
Jocularis, παιγνιώδης.
Jocus, παιδιὰ, σκῶμμα, -ατος, τὸ παίγνιον, τὸ γιλοῖον.
Ionia, Ἰωνὶς, Ἰωνία.
Ipse, αὐτὸς.
Ipsissimus, αὐτόστατος.
Ira, ὀργὴ, πότος, Θυμὸς, μῆνις.
Iram accendere, ὀργίζειν τινα.
Iram cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
Iram concoquere, πιαίνειν τὴν ὀργὴν.
ad Iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι.
Iracundè, ὑπερθύμως, σὺν ὀργῇ, μετ' ὀργῆς.
Iracundia, ὀργιλότης, ὀργὴ.
Iracundus, ὀργίλος, ἀκρόχολος, ὁ.
Irascor, ὀργίζομαί τινι, vel περί τινος, propter aliquam rem: ἄχθομαί τινι.
Iratus, ὀργισθεὶς, Θυμάρινος.
Iris, ἶρις, τὸ τόξον ἐν τῇ ἠθίλῃ.
Irradio, ἀκτινοβολέω.
Irrationabilis, ἄλογος, ἀλόγιστος.
Irrationabilitas, ἀλογία, ἀλογιστία.
Irreligiosus, ἀσεβὴς.
Irreparabilis, ἀνεπισύαστος.
Irretio, παρεισπίπτω, παρεισδύομαι.
Irreprehensibilis, ἀναμάρτητος, ἀνεπάγνωστος, ἀμώμητος.
Irrequietus, ἄπαυστος, ἀκάματος.
Irretio, σαγηνεύω, περιβάλλω.
Irretitus, περιπλακὴς.
Irreverentèr, ἀναίδην, ἰταμῶς.
Irreverentia, ἀναίδεια, ἀναισχυντηλία.
Irrevocabilis, ἀνακόστρεπτος, ὁ ἢ ἀμεταστρεπτος.
Irrideo, καταγελάω τινος, et τινι, ἀκτυπάστω, χλευάζω τινα.
Irrigatio, ἀρδεία, ἄρδευσις.
Irrigo, ἀρδεύω, ἄρδω, βρέχω, διαίνω.
Irriguus, καταῤῥύτος.
Irrisor, χλευαστὴς, μώκος.
Irrisus *et* irrisio, χλευασία, χλευασμὸς, διασυρμὸς, καταγέλασις.
Irritamentum, ἐρέθισμα, παροξυσμὸς.
Irritatio, παροξυσμὸς, ἐρεθισμὸς, ἐρεθισμὸς.
Irritatus, ἐρεθισθὲς, παροξυνθὲς.
Irrito, ἐξοργίζω τινα πρός, &c. παροξύνω τὸν πολίτας ἐπ' αὐτὸν, cives in eum; ἐρίθω, ἐρεθίζω.
Irritum facio, ἄπρακτον ποιεῖν.
Irritus, ἄθετος, ἄπρακτος, ἄπρακτος.
Irrogo, ἐπιτίθημι τίμημα, mulctam.
Irroro, ἐπιδροσίζω, βρέχω.
Irrumpo, ἐκπίπτω τινι, ἐμβάλλω.
Irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινι, ἐφορμάω.
Irruptio, ἀνάῤῥηξις, ἡ· ἐμβολὴ.
Irruptionem facere, προσβάλλειν τινι.
Is, ea, id, ἐκεῖνος, ἕτος, αὐτὸς.
Istac, διὰ τοῦδε τῆ πόλει.
Iste, ἕτος, ὅδε.
Istic, *adverb.* αὖθι, τῆδε, αὐτόθι.
Istinc, αὐτόθεν, ἐνθένδε.
Istiusmodi, τοιοῦτρόπος, τοιοῦτος.
Istorsum, πρὸς τόνδε τὸν τόπον.
Ita, *adverb.* ἕτως, ἔτωσι, ναὶ, πάνυγε.
Ita, εἰ, ἕτως, ὡς, *vel* ἕτως, ἅπερ.
Itane, ἦ ἄραγε, ἀλλὰ γὰρ ὅμως.
Itaque, ἐξ ὧν, τοίγαρ, τοιγαροῦν.
Item, ὁμοίως, ὡσαύτως.
Iter, πορεία, ὁδὸς, ὁδοιπορία.
Iter facere, περιόδεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus Iter facere, περιόδεύεσθαι τῶν ποδοῖν.
Iteratio, ἀνάληψις.
Itero, διπλοῦν, διπλασιάζω.
Iterum, αὖθις, αὖ, δεσαῦθις.
Iterum atque iterum, αὖθις ἐς αὖθις.
Itidem, παραπλησίως, ὁμοίως.
Itineratium, ὁδοιπορικὸν.
Juba, χαῖτα, ἡ.
Jubar, σέλας, -ατος, τὸ.
Jubeo, κελεύω σε, ἐπιτάττω, προστάττω σοι τῶνδε, ἐπιτίλλω, ἀνάγω, κέλομαι.
Jubilo, ἀγαλλιάομαι, ἐλαλάζω.
Jubilum, τὸ ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμὸς.
Jucundè, ἀλύπως, ἡδέως.
Jucundissimè, ἥδιστα, ἀλυπότατα.
Jucunditas, ἡδονὴ, τερπνότης.
Jucundus, ἡδὺς, ἄλυπος, τερπνὸς.
Judex, κριτὴς, οὖ, ὁ· δικαστὴς.
Judicatu difficilis, δύσκριτος, δυσνοητὸς.
Judicialis, δικαστικὸς, κριτικὸς.
Judicium, δίκη, κρίσις, -εως, ἡ· κρῖμα, τὸ· *pro* opinione, ἀξίωσις.
Judico, κρίνω τινα, *et* περί τινος, δικάζω, διαγνόσκω.
Jugerum, τὸ πέλεθρον, *et* πλέθρον.
Jugitèr, διηνεκῶς.
Juglans, κάρυον βασιλικὸν.
ex Jugo montis, κατὰ κορυφὴν.
Jugulatio, ἀπόσφαξις, σφαγὴ, ἡ.
Jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχηλίζω.
Jugulum, δειρὴ, ἡ· αὐχὴν.
Jugum, ζυγὸς, ζεῦγος, τὸ· montis, κορυφὴ, λόφος.
Jugum servitii, τὸ δούλιον ζυγὸν.
Jumentum, κτῆνος, ὑποζύγιον.
Juncetum, ὁ σχοινὼν.
Junceus, σχοινώδης.
Juncosus, *idem.*
Junctim, ζυγάδην, κατὰ συμπλοκὴν.
Junctura, ζεῦξις, σύνθεσις, συναφὴ.
Juncus, σχοῖνος.
Jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίστημι.
Junior, νεώτερος.
Juniperus, ἄρκευθος, ἡ.
Junius, Ἑκατομβαιὼν, Ἰούνιος.
Juno, Ἥρα.
Jupiter, Ζεῦς, τοῦ Διὸς· Κρονίων.
Jura violare, ῥίπτειν τὰ κατὰ.
Juramento se obstringere, ὄρκου ποιεῖσθαι πρός τινα.
Juramentum, ὅρκος, ὁ· ὅρκιον.
Jure, δικαίως, ἐνόντως, ἐνδίκως.
Jurgiosus, φιλόνεικος, ἐριστικὸς.
Jurgium, φιλονεικία, ἔρις, νεῖκος, -εος, τὸ· λοιδορία.
Jurgo, ζηλομαχέω πρός τινα, ἐρίζω.
Juridicus, δικαστὴς.
Jurisconsultus, ὁ νόμιμος, συμβουλευτικὸς.
Jurisdictio, δικαιολογία.
Juris interpres, ἐξηγητὴς τῶν νομίμων.
Jurisperitus, δικαστικὸς, νομικὸς.
Jurisprudentia, νομικὴ τέχνη.
Juro, ὄμνυμι *et* ὀμνύω.
Jurulentus, ζωμώδης.
Jus *pro* liquore, ὁ ζωμὸς.
Jus, δίκη, τὸ δίκαιον· δίκαιος, -ιστος· *pro* potestate, ἐξουσία.
Jusjurandum, ὅρκος, ὁ· ὅρκιον.
in Jus vocare, διπλάζεσθαι, ἐγκαλεῖν τινα *et* τινι.
Jusculum, ζωμίδιον.
Jussum, ἀπόταξις, πρόσταγμα.
Justa, ἐκφορὰ, ἐναγίσματα, τὰ.
Justa facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιεῖν.
Justè, δικαίως.
Justificatio, δικαίωσις, καθαίρωσις
Justifico, δικαίω.
Justitia, δικαιοσύνη.
Juvat, *delectat*, τέρπει, ἐν ἡδονῇ ἐστὶ.
Juvenca, δάμαλις, πόρτις.
Juvencula, juvenculus, πάντρα, πάντρος.
Juvencus, μόσχος, -υ, ὁ, πόρτις, -ακος, ὁ.
Juvenesco, ἀκμάζω, πανίζω.
Juvenilis, πανικὸς, μειρακιώδης.
Juvenilitèr, πανικῶς, ἡβηδὸν.
Juvenis, νεὸς, πανικὸς, κοῦρος, ὁ πανίας, -υ, ὁ, ἠΐθεος, ἀΐζηος.

Juvenis sum, νεανίου εἰ νεανίζω.
Juventus, νεότης, ἥβη.
Juvo, ὠφελίω τινι, et τινα, βοηθέω τῷ πρὸς πολεμίους, adversùs hostes.
Juxta, παρὰ, ἀμφὶ, πρὸς, cum dat. adv.

K

Kabbala, v. Cabbala.
Kalendæ, al Καλίνδαι, Plut. νουμηνία, idem.
Kalendarium, Καλινδάριον.
Klimax, v. Climax.

L

Labasco, καταφέρομαι, pro animo concidere, ἀθυμέω.
Labefactatio, λύσις, ἡ λύμη, σφαῖσμα.
Labefacto, et labefacio, λυμαίνομαι, acc. et dat.
Labellum, χαλάριον.
Labellum, vasculum, λεκάνη.
Labem aspergere alicui, μιαίνειν τινα.
Labes, λύμη, σφῆλμα, τὸ· πηλὸς, βλάβη, -ης, ἡ.
Labium, et labrum, χεῖλος, -εος, τὸ.
Labo, -as, -are, ὑποφέρομαι, ἀπόρρεω.
Labor, cado, πίπτω, ὀλισθαίνω, σφάλλω.
Labor, πόνος, ὁ· κάματος, -ου, πόνος, μόχθος.
Laboratus, ἐξεργασθείς.
citra Laborem, ἀπόνως, ἀμοχθὶ.
Laborem detrectare, μισοπονῶ, ἀπολιγωρῶ τοῦ πόνου.
Laboriosè, ἐπιπόνως.
Laboriosus, ἐπίπονος, ὁ ἡ· καματώδης, μοχθηρὸς, τλάμων.
Laboro, operam do, πονῶ, ἀσπίω· pro malè habeo, μοχθέω· pro angor, φροντίζω, σπουδάζω σιῳ, &c.
Laborum patiens, ἔμπονος, φερέπονος.
Labrum, χεῖλος, τὸ.
Labrum mordere, χειλύπην ὀδόσιν.
Labrum, eas, πλυνὸς, λεκάνη.
Lac, lactis, γάλα, γάλακτος.
Lac concretum, τυρόρυζωμένον γάλα.
Lacer et lacerus, διμβλωγὼς, ῥαιδὸς.
Laceratio, σπάραγμα, σπαραγμὸς.
Lacerna, φελόνης, μανδύη, -ης, ἡ.
Lacero, πιρώσκω, σπαράσσω, λωβάω, δέρτω, ξαίνω, συντρίβω.
Lacerta et lacertus, σαῦρος.
Lacertosus, μυώδης.
Lacertus, μῦων, ὁ τῷ βραχίονι μῦς.
Lacessitus, προπηλακιστὸς λόγοις, contumelia.
Lacesso, provoco, προπαλίομαι τινὰ εἰς ἀγῶνα, προπηλακίζω, ἐρεθίζω.
Lacinia, ἱσθμὸς τὸ κάτω μέρος.
Laciniosus, πολυσθμὸς.
Lacryma, δάκρυον, δάκρυ, -υος, τὸ.
Lacrymabilis, στολιδαμενὸς, δακρυτέος.
Lacrymas abstergere, ἐξαλάφειν δάκρυα.
Lacrymatio, δάκρυσις, δάκρυμα.
absque Lacrymis, ἀδακρυεὶ.
Lacrymo et lacrymor, δακρύω, κλαίω, δακρυχέω.
Lacrymosus, ἐνδάκρυς.
Lacrymula, δακρύδιον.
Lactari spe vanâ, κενεῖσιν ἐλπίσι θυμαίνεσθαι.
Lactens, γαλαθηνὸς, θηλάζων.
Lactens porcus, δίαφαξ, διαφάκιον.
Lacteo, lac sugo, θηλάζω.
Lactes, τὸ μεσεντέριον.
Lacteus, γαλακτινὸς, γλαγερὸς.
Lacteo, lac præbeo, γαλακτόω, γαλακτοτροφέω.
Lactuca, θρίδαξ, ἡ· θριδακίνη.
Lacuna, τέναγος, τὸ· τελμὶς, τέλμα, -ατος, σήκαξ.
Lacunar, φάτνωμα, τὸ· κατασκίασμα, ὀροφὴ.
Lacuno, καμαρόω.
Lacunosus, τεναγώδης, τελματώδης.
Lacus, λίμνη, λάκκος, τέλμα.
Lædo, βλάπτω τινα, κακόω, σίνομαι.
Læna, χλαῖνα, τρίβων.
Læsio, ὄλεσις, ἴατρεια.
Lætè, ἱλαρῶς, εὐθύμως.
Lætifico, εὐφραίνω τινὰ, ἡδύνω.
Lætitia, εὐθυμία, χαρὰ, -ᾶς, ἡ, γηθοσύνη.
Lætitiâ perfundor, γανύομαι.
Læto animo esse, εὐθυμεῖν, εὐθύμως διαζῆν.
Lætor, χαίρω, ἥδομαι τούτοις, γηθέω.
Lætus, φαιδρὸς, εὔθυμος, ὁ ἡ ὁ, γηθόσυνος, ἱλαρὸς.
Læva, manus sinistra, σκαιὰ.
Lævigo, complano, λειαίνω.
Lævis, glaber, λεῖος, λειώδης.
Lævitas, λειότης, τὸ λεῖον.
Lævus, λαιὸς, σκαιὸς· pro inauspicato, δυσοιώνιστος.
Lagena, οἰνοφόρον, λάγηνος.
Laguncula, λαγήνιον.
Laicus, λαϊκὸς, ἰδιώτης.
Lambo, λείχω, λιχμάω.
Lamentabilis, στολίδηνος, θρηνώδης, πολυστονὸς, γοώεις.
Lamentatio, ὀδυρμὸς, θρῆνος, ὀλοφυρμὸς, κλαυθμὸς, οἰκτισμὸς.
Lamentor, θρηνέω, ὀδύρομαι, κλαίω, ὀλοφύρομαι, κωκύζω.
Lamentum, θρῆνος, οἴμωγη.
Lamiæ, λαμίαι.
Lamina, ἱλασμὸς, σίγαλον.
Lampas, λαμπὰς, δαλὸς.
Lana, ἔριον.
Lancea, λόγχη.
Lancearius, λογχοφορέω.
Lancino, lacero, θρυπτίζω, κατακόζω.
Laneus, ἐρεῖος.
Langueo, ἀσθενέω, μαραίνομαι, χαλάω, ἀτονέω, ἀπονάμαι.
Languesco, χαλάω, ἐκλύομαι.
Languidè, δυσθύμως, ἐκλελιγμένως.
Languidus, χαλαρὸς, νωθρὸς.
Languor, καταμαρὰ, ἀσθένεια, -ας, ἡ.
Laniatio, ἄμυξις, σπάραξις.
Laniena, κρεωπώλιον κρεαγρεῖον.
Lanifex, ἐριουργὸς, ταλασιουργὸς.
Lanificium, ἐριουργία, ταλασιουργία.
Laniger, ἐριοφόρος, μαλλοφόρος.
Lanio, κρεαγρῶ, ἀμύσσω, σπαράττω.
Lanistæ, γυμναταὶ.
Lanius et lanio, κρεωπώλης, κρεαγρὸς, ἄρταμος, κρεωδαίτης.
Lanuginosus, ἰσλώδης.
Lanugo prima, ἴουλος, ἴουλος, λάχνη, πρωτογένιον, χνοῦς.
Lanx, πίναξ, τάλαντον.
Lapicida, λατόμος, λιθουργὸς.
Lapidicina, λατομία, λιθοτομία.
Lapidarius, λιθοξόος, λιθοτόμος.
Lapidator, λιθοβὸς.
Lapide ferio, ἰσλιθάζω.
Lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινῶν.
Lapides minuti, χάλικες, -ων, οἱ.
Lapidesco, λιθόομαι.
Lapideus, λίθινος, λίθεος, λάϊνος.
Lapidibus stratus, λιθόστρωτος.
Lapido, λιθάζω, λιθοβολέω τινὰ.
Lapidosus, λιθώδης, στιγμώδης.
Lapillus, λιθάριον, λιθίδιον.
Lapis, λίθος, ὁ vel ἡ· σίτρα.
Lapis angularis, λίθος ἀγωνιαῖος
Lappa, τὸ ξανθιον.
Lapsus, part. ὀλισθήσας, πτῶσις.
Laquear, φάτνωμα, ὀροφὴ.
Laqueo vitam finivit, τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀνῆρτησε.
Laqueos tendere, δίκτυα πλίνειν.
Laqueus, πάγις, πλὸκ, ὁ βρόχος.
Lardum, χοιρεία σὰξ, τὸ ὕειον λίπος.
Lares, ἱφίστιοι θεοὶ, δαίμονες.
Largè, δαψιλῶς.
Largior, δωρέομαι συῖστημι, ἐφίημι, χαρίζομαι.
Largitio, ἀνοσολὴ χρημάτων, δόσις, μεγαλοδωρία.
Largitionibus corrumpere, διαφθείρειν.
Largus, λαψοφὸς, δαψιλὴς, πολύδωρος.
Larix, λάρξ, -ικος, ἡ.
Larva, μορμὼ, μορμολύκειον.

Larvatus, μορμολύκιον ἐνδεδυμένος.
Lascivia, ἀσέλγεια, ἀπολασία, ἀκοσμία, λαγνεία, ὕβρις.
Lascivio, ἰξυρίζω, ἀσελγαίνω et ἀσελγέω, ἀπολασταίνω, λαγνεύω.
Lascivus, ἀσέλγης, ἀπόλαστος, λάγνος, ἀκρατὴς, μάχλος, κωμαστής.
Lassesco, ἐκπάμνω.
Lassitudo, νόσος, πάματος.
Lasso, *fatigo*, κοπόω, καταπονέω.
Lassus, κεκμηκὼς, κοπωθὴς, καπέστονος.
Latè, πλατέως, εὐρέως.
Latebra, κρυπτόγειον, φωλεὸς, ὁ.
Latebrosus, φωλεώδης, λαθραῖος.
Latens, ἄδηλος, κρυφαῖος.
Latentèr, κρύδδην, κρυφίως, λάθρα.
Lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
Later, πλίνθος, ἡ.
Laterculus, πλινθίον.
Latere, πλευρόθεν, ἐκ τοῦ πλαγίου.
Laterem lavo, πλίνθον πλύνω.
Lateritius, πλίνθινος.
Laterna, λυχνοῦχος, δίλυχνον, -ου, τὸ.
Latex, νᾶμα ῥᾴθρου.
Latibulum, φωλεὸς, -οῦ, ὁ· χηραμὸς.
Laticlavium, πλατύσημον.
Latifundium, εὐρυχωρία.
Latinè, Λατινιστὶ, Ῥωμαϊστί.
Latinus, Λατῖνος, Ῥωμαῖος.
Latito, φωλεύω.
Latitudo, εὖρος, τὸ· πλάτος, πλάτυσμα, εὐρύτης.
Latratus, -ûs, ὑλαγμὸς, ὑλακή.
Latrina, ἀφιδρὼν, ἀκάθαρτος, κοπρὼν.
Latro, -as, ὑλακτέω τινα, *in aliquem*, βαΰζω.
Latro, -onis, ὁ λῃστὴς, ὁ πλίστης.
Latrocinium, λῃστεία.
Latrocinor, λῃστεύω, λαφυραγωγέω.
Latrunculus, τὸ λῃστίδιον.
Latus, -eris, πλευρὸν, πλευρὰ.
Latus, -a, -um, πλατὺς, εὐρὺς, -ἶος, ὁ· εὐρύχωρος.
Lavacrum, λουτρὸν, κολυμβήθρα.
Lavatio, λοῦσις, λουτρὸν.
Laudabilis, αἰνετὸς, ἐπαινετὸς, ἀξιαινέτος.
Laudabilitèr, ἀξιαινέτως.
Laudatio, αἴνησις, ἐγκώμιον.
Laudator, ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής.
Laudatus, ἐπαινετὸς, πανυσφηριμένος, εὐδόκιμος.
Laude dignus, ἀξιαίνετος, ὁ· ἀξιοκρατὴς, ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
Laudi ducere, τὸν νοῦν ἔπαινον ἡγεῖσθαι.
Laudo, αἰνέω τι, εὐλογέω τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα, viros bonos: ἐγκωμιάζω τινα.
Laudo valdè, πανυπαινέω λίαν, ἀνυφημέω, ἐν πολλῷ ἔπαινῳ τίθημι.
Lavo, *abluo*, λέω, *de corpore*: νίπτω, *de manibus*: πλύνω, *de vestibus*.
Laurea, δαφνὶς, δάφνινον φύλλον.
Laureati, δαφνηφορέοντες.
Lauretum, δαφνὼν, ἡ.
Laurus, δάφνη.
Laus, ἔπαινος, ὁ· ἐγκώμιον, εὐφημία.
Lautè, λαμπρῶς.
Lautè vestitus, ἐξεσχίσαν, ἐξεσθμένον.
Lautitia, πολυτέλεια, δαψίλεια.
Lautus, δαψιλὴς, μεγαλοπρεπὴς.
Laxamentum, ἄνεσις, ἄφεσις.
Laxè, χαλαρῶς.
Laxo, χανύω, χαλάω δίσμα, *vincula*: ἀνίημι.
Laxus, χαῦνος, χαλαρὸς· *pro amplo*, εὐρὺς.
Lea *et* Læna, λέαινα.
Lebes, λέβης, θερμαντήριον.
Lectica, φορεῖον, πλίνθ.
Lecticarius, πλινθοφόρος.
Lectio, ἀνάγνωσις.
Lectito, ἐπαναγινώσκω.
Lector, ἀναγνώστης.
Lectulus, πλινάριον, πλιντήριον.
Lectus, πλίνθ, εἰνὴ, κοίτη, ἡ· κράββατος.
Legare aliquid alicui, παραλείπειν τί τινι.
Legatio, πρεσβεία, πρέσβευμα, τὸ.
Legatione fungi, πρεσβεύειν πρός τινα.
Legatum, τὸ καταλειπόμενον δῶρον.
Legatus, πρεσβευτὴς.
Legem ferre, νόμον θέσθαι.
Leges latæ, νόμοι κείμενοι.
Leges servare, τοῖς νόμοις ἐμμένειν.
Legio, τάγμα, λιγιὼν, ὁ.
Legislator, νομοθέτης, θεσμοθέτης.
Legitimè, νομίμως, κατὰ τὸν νόμον.
Legitimus, νόμιμος, νομικὸς, ἔνθετος.
Lego, -as, πρεσβεύω, ἀποστέλλω, πέμπω.
Lego, λέγω, ἀναγινώσκω· colligo συλλέγω· *pro* præternavigare, παραλέγεσθαι *pro* surripere. πλέκειν.
Legumen, ὄσπριον, χέδροψ, φακὸς.
Lembus, λέμβος, ου, ὁ.
Lemures, οἱ μορμόνες· τὰ μορμολύκεια.
Lena, μαστρωπὸς, ἡ· προαγώγισσος, ἡ.
Lenimentum, κάλλυσις, πραΰνσις, μείλιγμα, θέλγητρον.
Lenio, πραΰνω, ἠπιάω, παλάω.
Lenis, πρᾶος, ἤπιος, πρᾷος, μείλιχος, λεῖος, ἄνοργος.
Lenitas, πραότης, ἠπιότης, πρᾳότης.
Lenitèr, ἠπίως, πράως, ἡσύχως, λείως.
Leno, -onis, μαστρωπὸς, ὁ ἢ ἡ, προαγώγιος.
Lenocinium, μαστρωπία· *pro* illecebris, θέλγητρα.
Lenocinor, μαστρωπεύω· *pro* blandiri, περίζωμαι, κολακεύω.
Lens, lendis, κόνις, ἡ.
Lens, lentis, φακὸς, φακὴ.
Lentè, *tardè*, βάδην, βραδέως.
Lentiginosus, φακώδης.
Lentigo, φακὶς.
Lentitudo, βραδύτης, νωθρία.
Lentus, -a, -um, γλίσχρος, βραδὺς, νώθης.
Leo, λέων, -οντος, ὁ.
Leoninus, λεόντειος, λεοντώδης.
Lepidè, χαριέντως.
Lepidus, καλλιπὴς, στωμύλος, γλαφυρὸς, κομψὸς, χαρίεις, αἰμύλος.
Leporinus, λαγῷος.
Lepos *et* Lepor, καλλίστια, κομψότης, αἰμυλία, ἁστιμὲς.
Lepra, λέπρα.
Lepus, -oris, λαγὼς, λαγωὸς.
Lepusculus, λαγώδιον.
Lethalis, θανάσιμος, καίριος.
Lethalitèr, θανασίμως, καιρίως.
Lethargia *vel* Lethargus, ὁ λήθαργος, λησμονή.
Lethargicus, ληθαργικὸς.
Lethum, θάνατος, ὁ· μοῖρα, φόνος.
Levatio, Levamen, ἀναπαύσις, κοῦφισμὸς, πρᾴνσις, κουφισμός.
Leves homines, ἀξίλαιοι.
Levir, δαὴρ, -ῆρος, ὁ.
Levis, ἐλαφρὸς, κοῦφος, ἀκάθ.
Levitas, ἐλαφρότης, ἐλαφρία, κουφότης, ἀκαθότης, φαυλότης.
Leviter, ἐλαφρῶς, κόφως ἐπιλίγδην *pro* parum, ὀλίγον, ἐπ' ὀλίγον.
Levo, -as, αἴρω, ἐπαίρω, κουφίζω.
Lex, νόμος, θεσμὸς.
Libamentum, libamen, libatio, λοιβὴ, σπονδή.
Libellus, τὸ βίβλιον, τὸ βιβλίδιον.
Libens, ἑκμένως, ἑκών.
Libentèr, ἑκμένως.
Liber, τὸ βίβλιον, ἡ βίβλος.
Liber, -a, -um, ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, αὐτεξούσιος, αὐτόνομος, αὐθαίρετος.
Liberales artes, ἐλευθέριαι παιδεύσεις.
Liberalis, ἐλεύθερος, ὁ ἢ ἡ· ἐλεύθερος· *pro* munifico, δαψιλὴς, ὁ ἢ ἡ.
Liberalitas, ἐλευθερώτης, ἐλευθερία.
Liberalitèr, ἐλευθερίως.
Liberalitèr educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
Liberatio, ἐλευθέρωσις, ἄφεσις, λύτρωσις.
Liberator, ἐλευθερωτὴς, λυτρωτής.
Liberatus, ἀφειὸς, ἄφετος, ἐλεύθερος, ἐξαιρεθὶς, ἐξαιρεθείς, πεπαυμένος.
Liberè, ἐλευθέρως, μετὰ παῤῥησίας.
Liberi, τὰ τέκνα· οἱ παῖδες.
Libero, ἀπαλλάττω, λυτρῶμαι, ἐλευθερόω τινά τινος, ἀπολύω, πεφυσιόω.
Liberorum procreatio, παιδοποιΐα, τεκνοποιΐα.

Liberos procrestre, τοκάδων παῖδας, τικτοκοπεῖν.
Libertas, ἐλευθερία.
In Libertatem asserere, ἐλευθερῶν τινα, aliquem.
Libertinus, ἀπελευθερικὸς.
Libertus, ἀπελεύθερος, ἐξελεύθερος.
Libet, *placet*, δοκῶ, φίλον ἐστί, ἀρέσκει.
Libidinosus, ἀσελγὴς, λάγνος, τέρνος, ἀκόλαστος, ἀκρατὴς, μάχλος.
Libido, ἐπιθυμία, ἡ· ἀσέλγεια, πασιφυΐη, λαγνεία, ἀκολασία.
Libitina, τὸ πτέρισμα, τὰ νηνύσια, τὰ ἐνταφια.
Libitinarius, πτερισσὸς, ἐνταφιαστὴς.
Libo, -as, λάπτω, σπένδω.
Libra, λίτρα, ταλμὶς, ζυγὸς.
Libraria, -æ, βιβλιοπωλεῖον.
Librarius, βιβλιογράφος, παλληγράφος.
Librator, ὁ σταθμώμενος, ζυγοστάτης.
Libro, τιλαντάω, ταλμάομαι.
Libum, ψαιστὸς.
Licentèr, ἀδιῶς, ἰν ἀδέᾳ.
Licentia, ἄνεσις, ἄδεια, ἐξουσία.
Licentiosus, ὁ σπολμηρίνος.
Licèor, ἀντωνῦμαι, μαγγανεύω.
Licet, *fas est*, θέμις ἐστὶ, ἔξεστι, ἔπεστι.
Licet, *conjunctio*, κἂν, καίτοι, ἀναὶ.
Licitatio, ἀντώνησις.
Licitor, ἀντωνίομαι, πλειτηριάζω.
Licitum est, ἔξεστι· θέμις ἐστὶ.
Licium, ὁ μίτος, τὸ ῥάμμα.
Lictor, ῥαβδοῦχος.
Lien, -enis, σπλὴν.
Lienosus, σπληνικὸς, σπληνώδης.
Ligamentum, Ligatura, σύνδεσμος, βίσμὸς.
Lignator, ξυλεὺς, ξυλοκόπος.
Ligneus, ξύλινος.
Lignor, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.
Lignum, ξύλον, κάλον, ὕλη.
Ligo, δέω, δεσμεύω, καταδέω.
Ligo, -onis, λίπιλλα, μάπιλλα, σκαπάνη.
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, τὸ λίχνευσ.
Liliaceus, λῴρινος.
Lilietum, ὁ κρινὼν, -ῶνος.
Lilium, κρίνον, λήριον, -υ, τὸ, σῦσσ, -ε, τὸ.
Lima, ῥίνη, ης, ἡ.
Limatura, ῥίνημα, ῥίνισμα.
Limax, πόχλιας.
Limbus, κράσπεδον.
Limen, βηλὸς, ὀδὸς, βατήρ.
Limes, ἡ ἀτραπὸς· ὅρος, ου, ὁ· ἀρισμὸς.
Limis intueri, παρακύπτειν εἴς τι, παραβλέπειν.
Limitatio, ὁρισμὸς, ἀφορισμὸς.
Limito, ἀφορίζω, περιορίζω.
Limo, -as, ῥινῶ, ἐκρινίζω, περιῤῥάω, *pro* expello, καταπομπεύω.
Limosus, ἰλυώδης, βορβορώδης.
Limpidus, *clarus*, διαφανὴς.
Limus, ἰλὺς, σηλὸς, βόρβορος, ὁ.
Limus, -a, -um, σλάγνος· παραβλώψ.
Linctus, -ûs, λῆγμα, τὸ· ἐκλάγμα.
Linea, γραμμὴ, στίχος.
Linea media, ἡ διάμετρος.
Lineam ducere, γραμμὴν ἄγειν.
Lineamenta, γραμμαὶ, ὑπογραφαὶ.
Lingo, λείχω.
Lingua, γλῶσσα, *vel* -σσα· διάλεκτος.
Linguâ eâdem utens, ὁμόγλωσσος, ὁ ἡ, ὁμόφωνος.
Lingula, γλωσσάριον, γλωσσὶς.
Linio, ungo, χρίω, ἀλείφω, ὑποχρίω.
Linquo, λείπω.
Linteolum, τὸ ῥάκος· λὶς, -τος, ὁ· ἰδίον.
Linter, σκάφη, σκαφίδιον.
Linteum, ἰδίον, -ου, ἡ· σινδὼν, ὁ.
Linteus, λινέος, -οῦς.
Linum, λίνον.
Lippio, λημάω, γλημάω, *et* γλαμάω, ὀφθαλμιάω.
Lippitudo, λήμη, ὀφθαλμία.
Lippus, λημῶν, γλαμυρὸς.
Liquamen, χύλισμα, ατος, τὸ χύλωσις.
Liquefacio, ἐκτήκω, κατατήκω, χυλόω, χυλίζω.
Liquefactio, σῆψις *et* σηπεδὼν.
Liquefio, διαχέομαι, ἐκτήκομαι.
Liquesco, τήκομαι, συντήκομαι.
Liquet, σαφὶς, δῆλον, φανερόν ἐστι.
Liquidò, φανερῶς, σαφῶς.
Liquidus, ὑγρὸς, *pro* puro, καθαρὸς· διαφανὴς.
Liquor, ὑγρότης, τὸ ὑγρὸν, χυλὸς, ὦ, ὁ.
Lira, αὖλαξ, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων.
Lirare, αὐλακᾶν ἐλαύνειν.
Lis, litis, δίκη, ἔρις, διαφορὰ, ἔμπλαξ, -ης, ἡ, ἔγκλημα, πρίσις.
Litatio, καλλιέρημα, τὸ.
Litem intendere alicui, ἀσάγειν δίκην κατά τινος.
Litera, γράμμα, τὸ.
Literæ sacræ, ἡ θεία γραφὴ.
Literas accipere ab aliquo, νομίζεσθαι ἐπιστολὴν παρά τινος· δέχεσθαι ἐπιστολήν.
Literas aperire, γράμματα ἀποσφραγίζειν.
Literas consigno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
Literas mittere, ἐπιστολὰς ἐπιστέλλειν· ἐπιστολὴν δοῦναι.
Literas scribere, ἐπιστολὴν γράφειν.
Literati, οἱ πεπαιδευμένοι, οἱ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμοι.
Litigator, ἐριστὴς, φιλόνεικος.
Litigiosus, ἐριστικὸς, ἀμφισβητητικὸς.
Litigo, ἀμφισβητέω, διαλέγομαί τινι περὶ μισθῶν, ob mercedem: ἐρίζω τινι περί τινος.
Lito, καλλιέρω, καλλιέρημα τιλαίου.
Littus, ἀκτὴ, αἰγιαλὸς, θίν, θινὸς, ὁ ἡ· λιμὴν, ένος, ὁ.
Litura, ἡ ἀλοιφὴ.
Livesco, *lividus fio*, σπιλβὸς γίγνομαι.
Lividus, σπιλβὸς, σίλνος.
Livor, σπίλωμα, μώλωψ, -ωπος.
Lixa, -æ, σπιωφόρος, φορτηγός.
Lixivia, -æ, *et* Lixivium, ποσία.
Lixus, -a, -um, ὑψηνὸς.
Loca præcipita, παίσπαλα, -ων. τὰ.
Localis, τοπικὸς, ἐντόπιος.
Locatio, διαμίσθωσις, ἐργολάβια.
Locator, ἐργολάβος, ἐκδότης.
Loco ejus, ἀντὶ, *cum genit.* ἀντὶ τινος.
quo Loco sunt res adversariorum, πῶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων.
Loco pono, τάττω *pro* elocare, ἐκδίδωμι ἐς τινα, *interdum significat*, pretio utendum do, ἀπομισθῶ.
Loculus, λάρναξ, κος, ὁ· θήκη.
Locum dare, χωρίον δοῦναι τινι.
Locuples, πολυπτήμων, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειὸς, ὑπτήμων.
Locupleto, πλουτίζω, εὐπορον ποιῶ.
Locus, τόπος, χωρίον, χῶρος· *pro* opportunitate, καιρὸς.
Locus irriguus, ἐκμανὴς, ῆς, ἡ.
Locus publicus, λίσχη, ης, ἡ.
Locus uliginosus, ναφὶς, ιος, τὸ.
Locusta, ἀκρὶς.
Locutio, φράσις, λέξις.
Lodix, στρώμα.
Loligo, τευθὶς, τεύθος, υ, ὁ.
Lolium, αἶρα, ζιζάνιον.
Lomentum, λώμπα.
Longævitas, μακροβιότης, σπληνία.
Longævus, πολιοτὸς, μακρόβιος.
Longanimis, μακρόθυμος, μακροθυμίων.
Longanimitas, μακροθυμία.
Longè, μακρὰν, πόῤῥωθεν, πόῤῥω.
Longè latèque, διεξοδικῶς.
Longè melius, μακρῷ τοῦ ἄμεινον.
Longinquitas, διάστημα, διαστὰς, μακρότης, -ητος, ὁ.
Longinquus, ἀπώτερος, μακρὸς, ὑπερέριος, πολυχρόνιος.
Longior, μακρότερος.
Longissimè, πορρώτατα.
Longissimus, μάκιστος, μακρότατος.
Longitudo, μακρότης· μῆκος, τὸ.
Longiùs, ἀπωτέρω, πορρώτερα.
Longo tempore post, χρόνῳ ὕστερον.
Longum, μακρὰν.
Longus, μακρὸς, ἐπιτάσεως.
Loquacissimus, λαλίστατος.
Loquacitas, πολυλογία, [illegible] χία.

Digitized by Google

Loquacitèr, λαλιστικῶς, φλυαρῶς.
Loquax, ἀδόλεσχος, στιφρολόγος.
Loquela, λαλιὰ, λίσχη.
Loquor, λαλέω τινι, et πρός τινα· ἀγορεύω, φράζω, φθέγγομαι.
Loquor multa, μακρολογέω.
Lorica, Θώρηξ.
Loricatus, τεθωρακισμένος.
Loripes, ἱμαντόποους, πυλλοσκώδης, ους, ὁ.
Lorum, ἱμάς.
Lotium, urina, οὖρον, οὔρημα.
Lubens, ἔμμενος, ἀθέμιτος.
Lubentèr, ἐμμένως, ἑκουσίως.
Lubet, ἀρέσκει, δοκῶ, φίλον ἐστὶ.
Lubricus, σφαλερὸς, γλίσχρος, ἰσχνόλος, ὑπόλισθος.
Lucanica, ἀλλᾶς, -ᾶντος, ὁ.
Luceo, λάμπω, διαλάμπω, φαίνω.
Lucerna, λύχνος, λαμπὰς, ἡ.
Lucidus, φωτεινὸς.
Lucifer, φωσφόρος, ἑωσφόρος.
Lucri causâ aliquid facere, τινῶν τι ἕνεκα πέρδω.
Lucrifacio, πεδάλιον, χρηματίζομαι.
Lucri studium, φιλοπέρδεια.
in Lucro deputare, πέρδος νομίζειν τὶ, ἐν πέρδει τιθέσθαι.
Lucror, πεδάλιον ἀπό τινος, ex aliquâ re, πέρδη τινῶν.
Lucrosus, πεδάλιος, πεδᾶος, πολυπερδὴς, χρηματιστικὸς, ἐπωφέλιμος.
Luerum sordidum, αἰσχροπέδεια.
Lucta, πάλη, ἄβλος, πάλεισμα.
Luctatio, πάλεισμα, τὸ· πάλη.
Luctator, ἀγωνιστὴς, ἀβλητὴς.
Luctor, παλαίω.
Luctuosus, γοώδης.
Luctus, ὁ γόος, Θρῆνος, πένθος, τὸ.
Lucubratio, νυκτογραφία, ἀγρυπνία.
Lucubro, νυκτογραφίαν, περαιζυγτιλῶ.
Luculentè, φανερῶς.
Luculentus, διαυγὴς, ἴλιδηλος.
Lucus, νέμεος, τὸ· ἄλσος, ους, τὸ.
Ludere aleâ, πεττεύειν, κυβεύειν.
Ludere nucibus, κάρυα παίζειν.
Ludibrio habeo, ὑπερφρόνω τινὸς παραπαίδω, ἐμπαίζω.
Ludibrium, τὸ κατωγέλασον ἔμπαιγμα, χλεύη, χλεύασμα.
Ludibundus, παίζων.
Ludicer, παιγνιώδης.
Ludicrum, ἄθυρμα, παίγνιον.
Ludificatio, ἐμπαιγμα, χλευασμὸς.
Ludifico, ἐμπαίζω, ψεύδομαι, ὑπερφρόνω, ἐξαπατάω.
Ludimagister, γραμματιστὴς, γυμνασίαρχος.
Ludo, παίζω, pro derideo, καταγιλάω τινος, σκώπτω.
Ludus, παιδία, παίγνιον.
Ludus literarius, διδασκαλεῖον.
Lues, λοιμὸς, φθορὰ, λύμη, βλάβη.
Lugendus, Θρηνητέος.
Lugeo, πενθῶ τινα, et ἐπί τινος, propter aliquid, θρηνῶ μητέρα Δανοΐδαν, matrem mortuam, ὀδύρομαι, κατακλαίω.
Lugubris, πενθικὸς, ὁ· γοώδης, γοερὸς, Θρηνώδης, πολύστονος.
Lumbrici, ἕλμινθες, ἀσπαρίδες.
Lumbus, ὀσφὺς, ψόα, ἶξὺς, -ύος, ἡ.
Lumen, φῶς, τὸ· φέγγος, τὸ.
Luminare, φωστὴρ, ὁ.
Lumine cassus, ἀφώτιστος, ἄμοιρος φωτὸς.
Luminosus, φωτεινὸς, φεγγώδης.
Luna, σελήνη, σελασία, μὴν.
Luna crescens et decrescens, σελήνη συναμένη καὶ φθινοῦσα.
Luna nova, νεομηνία.
Luna curvata, μηνοειδὴς σελήνη.
Luna dimidiata, σελήνη διχότομος, διχομηνία.
Luna orbe pleno, πανσέληνος, ὁ.
Lunaris, σεληνώδης.
Lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
Luo, persolvo, ἀποτίνω, διαπτύω, τίω.
Luo pœnas, τίσιν ἀποτίνω.
Lupa, λύκαινα, λύκις, ἡ πόρνη.
Lupanar, πορνεῖον, πορνοστασεῖον.
Lupina pellis, λυκεῖον, λυκίη.
Lupinus, Θέρμος.
Lupus, λύκος.
Lurcones, λίχνοι, λαιμάργοι.
Luridus, ὠχρὸς, σιλφὸς, μιλάγχλωρος.
Luscinia, ἀηδὼν, ἡ, et ἀηδὼ, -όος, -οῦς.
Lusciosus, μύωψ.
Luscus, ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλμος.
Lusor, παίκτης.
Lustralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
Lustrare exercitum, παναλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν.
Lustratio, περιπέλασις, ἰλεσμὸς νέφους.
Lustro, περιπολῶ, περίειμι, περιοδεύω· deindè, expio, καθαίρω, ἀγνίζω, tum lustrare animo, ἐξετάζειν.
Lustrum, στύλασις, pro lupanaribus, πορνεῖα, τὰ, πορνοστασία, etiam idem quod Olympias, ἡ πεντετηρὶς, ἡ πενταετηρὶς.
Lusus, παιδιὰ, παίγνιον.
Luteus, ὠχρὸς, χλωρὸς, πρασώδης.
Luteus, πηλώδης, πήλινος.
Lutosus, ἰλυώδης, πηλώδης, βορβορώδης.
Lutra, ἴνδρις.
Lutulentus, πηλώδης.
Lutum, πηλὸς, ὁ· ἰλὺς, βόρβορος.
Lux, φῶς.
Luxatio, παρέδρευσις.
Luxatus, ἐξαδρευμένος.
Luxo, ἐξαδρεύω.
Luxui indulgere, τρυφῶ.
Luxuria, ἀκρασία, ἀσωτία, λαγνία.
Luxurio vel Luxurior, κατατρυφάζω, ἀσωτεύομαι, Luxuriantur arbores, ὑλομανῶσι.
Luxuriosè, ἀσώτως.
Luxuriosus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Luxus, τρυφὴ, ἀσωτία, ἀκράτεια
Lydius lapis, βάσανος.
Lympha, ὕδωρ, νᾶμα.
Lymphaticus, νυμφόληπτος.
Lynceis oculis contemplari, λυγκικὸν βλέπειν.
Lynceus, λύγκιος.
Lynx, λύγξ, -γκὸς, ὁ ἡ ἡ.
Lyra, λύρα, χέλυς, κίθαρις.
Lyricen, λυρῳδὸς.

M

Macellum, περισσάλιον.
Macer, Macilentus, ἰσχνὸς, λισσὸς, λισσάρυος, ἄσαρκος.
Maceratus, ἐκτακὼς, ἐκτακερόχρως.
Maceria, τειχίον, περίφραγμα.
Macero, ἐκτήκω, λισσόω.
Machina, Machinatio, μηχανὴ, μηχάνημα.
Machinor, μηχανῶμαί τι ἐπί τινα.
Macies, λισσότης, ἀσαρκία.
Macilentus, ἀκίμελος, ἄσαρκος.
Maceror, macer fio, λισσόομαι, συντήκομαι.
Macte virtute, εὖγε, εὖγε τῆς ἀρετῆς.
Macto, σφάττω, Θύω, et -ομαι.
Mactra, μάκτρα, κάρδοπος.
Mactus, -α, -ιμι, ἐκτελὴς.
Macula, σπίλος, πυλὶς.
Maculâ aspergere aliquem, περιρρίπτειν τὴν ὄνειδος.
Maculo, ῥυπαίνω τινα, σπιλόω.
Maculosus, ῥυπαρὸς, σπιλωτὸς.
Madefacio, διϋγραίνω, βρέχω, νοτίζω.
Madefio, διαίνομαι.
Madeo, βρέχομαι, νοτίζομαι, διαίνομαι.
Madidus, διάβροχος, κάθυγρος, ὑγρὸς.
Magica, μαγικὴ.
Magicus, μαγικὸς.
Magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον et ἐπιπλέον, περισσότερον.
Magis magisque, μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐκ μᾶλλον.
Magister, παιδοντὴς, παιδαγωγὸς, διδάσκαλος, ὁ ἡ ὁ ἡ προστάτης.
Magister equitum, ἱππαρχος.
Magisterium, προεδρία, προστασία.
Magistratibus obedire, τοῖς ἄρχουσι πειθαρχεῖν.
Magistratu se abdicare, ἀπιστεῖν τὴν ἀρχὴν.
Magistratum ambire, παραγγίλλειν ἀρχήν.
Magistratum gerere, ἀρχὴν ἄρχειν· ἄρχειν.
Magistratum inire, ἀφίκεσθαι ἐς τὴν ἀρχὴν.

Digitized by Google

Magistratus, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες, pro imperio, ἀρχή.
Magna loquor, μεγαληγορέω.
Magnanimitas, μακροθυμία, μεγαλοψυχία, μεγαλοφροσύνη.
Magnanimus, μεγαλόψυχος, μεγαλόθυμος, ἀνδρεῖος, μεγαλόφρων.
Magnates, μεγιστᾶνες.
Magnes, μαγνήτης, μάγνης, -ητος, ὁ.
Magni æstimare, τιμᾶν πλείστου.
Magni facio, Σαυμάζω τινα ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, σπουδῇ σπουδάζω.
Magnificè, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλείως.
Magnificè de aliquo sentire, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
Magnificentia, μεγαλοπρέπεια, μεγαλειότης, φιλοτιμία, μεγαλεργία.
Magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
Magnificus, μεγαλοπρεπής, μεγαλόφρων, περίφημος, φιλότιμος.
Magniloquentia, μεγαληγορία, μεγαληγορία.
Magniloquus, μεγαλορήμων.
Magni pendo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnitudo, τὸ μέγεθος.
Magnitudo animi, μεγαλοψυχία.
Magnoperè, μέγα, λίαν.
Magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
Magus, μάγος.
Majestas, τὸ σεμνὸν, μεγαλειότης, ἀξίωμα, ἡ σεμνότης.
Major, ὁ ἢ ἡ, μείζων.
Majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἔνθεν.
Maius, Μάϊος, Σκιροφοριών.
Mala, σιαγών, παρειά, ᾶς, ἡ.
Malè, κακῶς, φαύλως.
Malè agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, δυσκολῶς.
Malè audire ab aliquo, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος.
Malè facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.
Malè habere, ἀρρώστως, κακῶς ἔχειν.
Malè loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινα· λοιδορεῖν τινα.
Malè mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
Malè opto tibi, κακῶς εὔχομαί σοι.
Maledicentia, κακηγορία, δυσφημία.
Maledico, βλασφημέω λέγω τινι, εἰ καιρὰ τινος· κακολογίαν τινα.
Maledictum, λοιδορία, κακηγορία, βλασφημία, κατάρα.
Maledictus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Maledicus, κακόλογος, βλάσφημος, λοίδορος, ὑβριστικὸς.
Malefactum, κακούργημα.
Maleficium, κακούργημα, ἀδίκημα.
Maleficus, κακοῦργος, κακοποιόν, κακοποιός, κακότεχνος, κακοτρόπος.
Malevolentia, κακόνοια, δύσνοια.
Malevolus, κακόνους, δύσνους, ἀστυχθὴς, κακόφρων.
Malignè, κακοήθως.
Malignitas, κακοθυμία, κακόνοια.
Malignus, κακοήθης, κακόθυμος, κακόγλωσσος.
Malitia, κακία, πανουργία, βαδιουργία.
Malitiosè, κακοτέχνως.
Malitiosus, βαδιουργὸς, πανοῦργος.
Malleolus, σφυρίον.
Malleus, σφύρα· βαιτὴρ, ῆρος, ὁ.
Malluvium, χωρίον νερόν, χειρίδιον.
Malo, αἱρέομαι, προτιμῶμαι.
Malorum depulsor, ἀλεξίκακος.
Malva, μαλάχη.
Malum, μῆλον.
Malum Citreum, τὸ κιδρόμηλον· πίτριον μῆλον.
Malum punicum, ῥοὰ, ῥοιὰ.
Malum substant. pro afflictione, ταλαιωρία· δεινὸν.
Malum, interjectio, φεῦ φεῦ τῶν κακῶν.
Malum consilium, κακοβουλία· κακὴ βουλὴ, κακοφροσύνη.
Malus, μηλέα, ας, ἡ.
Malus in navi, ἱστὸς, οῦ, ὁ
Malus, improbus, κακὸς, φαῦλος, κακοῦργος, πονηρὸς.
Mamilla, ὁ μαζὸς· ἡ στυφλὴ.
Mamma, μαζὸς, μαστὸς, θηλὴ, στυφλὴ.
Mammam præbere, ἐπίσχειν τὸν μαστὸν.
Mammosus, μαστώδης.
Manceps, ἐργολάβος, ὁ στιλπάρχης· ἀρχιτελώνης.
Mancipatio, ἀνδραποδισμὸς.
Mancipium, ἀνδράποδον, ἀργυρώνητος.
Mancipo, ἀνδραποδίζω, et -ομαι.
Mancus, πηρὸς, πηρωδὴς, πώλλος.
Mandata facere, τὰ προστεταγμένα ποιῶ, τὰ ἐντεταλμένα ποιῶ.
Mandatum, πρόσταγμα, τὸ ἐντολὴ.
Mandibula, γνάθος.
Mando, -as, committo, παραπέμπω, ἐπιτρέπω· παραδίδωμι ἐπί τι· jubeo, ἐντέλλομαι σοι· προστάττω.
Mando, -is, -ere, μασσῶμαι, ἐσθίω.
Mandra, μάνδρα.
Manduco, μασσῶμαι, τρώγω, ἐσθίω.
Manè, πρωΐ· ἐν τῇ ἕῳθεν.
Maneo, μένω παρά τινι, apud aliquem: pro expectare, ἀναμένω τινα, προσδοκάω.
Manes, manium, οἱ νέκυες, αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν.
Mangonium, μαγγανεία.
Mangonizo, μαγγανεύω.
Manica, χειρὶς.
Manicatus, χειριδωτὸς.
Manifestatio, ἔκφανσις, ἐξαγόρευσις.
Manifesto, δηλόω, φανερόω.
Manifestò, adv. σαφῶς, φανερῶς.
Manifestus, δῆλος, φανερὸς, ἔκδηλος, σαφὴς, περιφανὴς, πρόδηλος.
Manipulatim, κατὰ στείρας, στειρηδὸν.
Manipulus, δράγμα, ἅμαλλα, ης, ἡ.
Manipulus militum, λόχος, ἡ σπεῖρα.
Manna, ἡ μάννα, ἀέρομελι.
Mano, -as, -are, ῥέω, στρέχομαι, βρύω.
Mansio, μονὴ, διαμονὴ.
Mansuefacio, πραΰνω ἵππον, equum: ἡμερόω, τιθασσεύω.
Mansuefactio, ἐξημέρωσις.
Mansuefio, τιθασσεύομαι, ἡμερόομαι.
Mansuesco, τιθασσεύομαι.
Mansuetè, πραΰμίτως, ἡμέρως.
Mansuetudo, πραότης, ἡμερότης, ἡ.
Mansuetus, πρᾷος, ἥμερος, ὁ ἡ ἡ, ἤπιος, ἥσυχος, ἰδιμανὴς, ἱκανὸς.
Mantica, πήρα, βαλάντιον.
Mantile, χειρόμακτρον.
Manu duco, χειραγωγέω.
de Manu in manum, διὰ χειρῶν.
in Manu, id est, potestate esse, διὰ χειρὸς εἶναι.
Manubiæ, τὰ λάφυρα, σπόλια.
Manubrium, λαβὴ, κώπη.
Manufactus, χειροποίητος.
Manumissio, ἀπελευθέρωσις.
Manumissus, ἄφετος, ἐλευθερωθὲς.
Manumittere, ἀπελευθερῶ, ἀφίημι τινα.
Manus, -χὴρ, ἡ.
in Manus sumo, ἐγχειρίζομαι.
Manus conserere, συμβάλλω χεῖρα τινα, et τινι.
Mapalia, καλύβαι, πλίνθια.
Mappa, ἰδίον ἱστοπετάζιον, χαρμάκτρον.
Marcesco, παραπαλάζω, παραλύομαι.
Marcidus, σαπρὸς, ὁ μαραστικὸς.
Marcor, μάραινσις, σῆψις, λέπυρος, ὁ.
Mare, Θάλασσα, ἅλς, ὁ· πόντος.
Margarita, μαργαρίτης, ὁ
Margines fluvii, χείλια ποταμοῦ.
Margo, πράσπεδον, χεῖλος.
Mari se committere, πλεῖν, Θαλαττοπορεῖσθαι.
Marinus, Θαλάσσιος, πόντιος, ἅλιος, πελάγιος, ἰνάλιος.
Maris æstus, πλημμυρὶς.
Maris dominus, Θαλαττοκράτωρ.
Marita, ἡ γαμέτη, ἧος.
Maritalis, γαμικὸς.
Maritimus, ἐπιθαλάσσιος.
Marito, συνοικίζω, ἀνδρὶ συζευγνύω.
Maritus, ἀνὴρ, ἀποίητος, γαμέτης.
Marmor, μάρμαρος.
Marmorarius, μαρμαρογλύφος.
Marmoreus, μαρμάρεος.
Marra, μάρρα, τὸ.
Mars, Ἄρης, ους, τοῦ αος, ὁ Ἐνυάλιος.

Digitized by Google

Mars anceps, ἀγχιμάλος μάχη.
Marsupium, μαρσύπιον, βαλάντιον.
ancipite Marte, ἀγχιμάλῳ τῇ μάχῃ γινομένῃ.
Martius et Martialis, ἀρήιος, ἀρτίος.
Martius mensis, Μαιμακτηριών, ὁ Μάρτιος.
Martyr, μάρτυς· hinc
Martyrium, μαρτύριον.
Mas, maris, ἄρρην, ἄρσην.
Masculinum genus, τὸ ἀρρενικὸν γένος· femininum genus, γένος τὸ θῆλυ.
Masculus, ἄρρην, ἄρσην.
Massa, μάζα· ὄγκος, ὁ· φύραμα.
Mastigia, μαστιγίας, μαστίγων ἄξιος.
Mastix, μαστίξ.
Mater, μήτηρ, ἡ· ἡ τιτθεύουσα.
Matercula, μητρίδιον, μητρίδιαν.
Mater familias, οἰκοδέσποινα.
Materia, ὕλη, pro argumento, ὑπόθεσις, ὑπαθύμιον.
Materialis, ὑλικὸς, κάθολος.
Maternus, μητρικὸς, μητρῷος.
Matertera, ἡ μητρὸς ἀδελφὴ, θεῖα παρὰ μητρός.
Mathematicus, μαθηματικὸς.
Matricida, μητροκτόνος.
Matrimonialis, γαμικὸς.
Matrimonio juncti, τοῖς δεσμοῖς τῷ γάμῳ συνζυγυμένοι.
Matrimonium, συζυγία, ἐπιγαμία, γάμος, συνοικέσιον.
Matrimonium contrahere, συνάπτειν γάμον.
in Matrimonium collocare, εἰς γάμον διδόναι.
Matris frater, μητρὰδελφος.
Matrona, οἰκοδέσποινα.
Matronalis, γυναικεῖος.
Matruelis, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῶν.
Matta, ὁ φορμὸς.
Matula, σταμνίον, ἀμίς, ὑρητρὶς.
Matura ætas, ἀκμὴ ἡλικίας.
Maturatio, ἐπιτήρεσις.
Maturè, ἀκαίως.
Maturesco, πεπαίνομαι, πεπαίζω.
Maturitas, πέπανσις, ἀκμαιότης.
Maturo, πεπαίνω τι· ἐπιτηρέω, πέσσω.
Maturus, πέπειρος, ἀκμαῖος.
Matutinum tempus, τὸ ἑωθινὸν, πρωΐ.
Matutinus, ἑωθινὸς, πρωϊνὸς, ἐφημερινός.
Maxilla, ἡ σιαγὼν, γνάθος, ἡ.
in Maxillâ percutere, γναθῶν, εἰς γνάθους τύπτειν.
Maximè, μάλιστα.
Maximus, μέγιστος.
Me, ἐμὲ, μὲ.
Meâ quidem sententiâ, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meâpte causâ, ἐμοῦγε ἕνεκα.
Meatus, πορεία, πόρος.
Mecastor, νὴ τὸν Κάστορα.
Mechanica ars, βαναυσία.
Mechanicus, ἀπορχεσιοῦσσα, μηχανικὸς.
Mecum, μετ' ἐμοῦ, μετά μου.
Medela, ἰατρεία, ἄκεσις, θεραπεία.
Medeor, ἰάομαί τινα, ἰατρεύω, θεραπεύω, ἀκέομαι, ἀλθαίνω.
Mediastinus, μεσαύλιος δοῦλος.
Medicabilis, ἰάσιμος, ἰατρευτός.
Medicamen et Medicamentum, φάρμακον, ἄκεσις, ἴασις.
Medicina, ἰατρικὴ, ἴασις, ἄκεσις.
Medicinalis, ἰατρικὸς.
Medico et Medicor, ἰατρεύω τινα.
Medicus, ἰατρὸς, ἀκεσὼς, θεραπευτὴς, ἰατροτέχνης.
Medietas, τὸ ἥμισυ, μεσότης.
è Medio tollere, ἀφανίζειν, ἀποκτείνειν.
in Medio, ἀνὰ μέσον, κατὰ μέσον.
Mediocris, μέτριος, ἰσοπαὴς.
Mediocritas, μέσον, μετριότης, μεσότης.
Mediocritèr, μετρίως· ἐπ' ὀλίγον, μέτριος.
Meditabundus, σύννους· ὁ ἐπὶ φροντίδων.
Meditatè, ἐπιμελῶς.
Meditatio, μελέτη, μελέτημα, θεωρία, φροντὶς, σπέρμα.
Mediterraneus, μεσόγειος, μεσόχθων.
Meditor, μελετάω, σπείρημαί τι, φροντίζω, μερμηνάω.
Meditullium, μεσπίλιον.
in Medium affero, ἀνοίσω, παρασκεύομαι, παραφέρω.
Medium, τὸ μέσον, μεταξὺ, μεσότης.
Medius, μέσος, μεσαίτατος.
Medius fidius, νὴ τὸν Ἡμιαλία, νὴ Διὰ, vel in negando, μὰ Διά.
Medulla, μυελὸς, ἐντερώνη.
Medullitùs, ἀπὸ μυελοῦ.
Meio, ὀρίω.
Mel, mellis, μέλι, -ιτος, τὸ.
Melancholia, μελαγχολία.
Melancholicus, μελαγχολικὸς.
Melior, ἀμείνων, κρέσσων, βελτίων.
Melius, ἄμεινον.
Melius et optabilius est, αἱρετώτερον.
Meliusculè habet, μικρὸν τι ἄμεινον ἔχει.
Mellificium, μελισσοποίησις, μελιτουργία.
Mellitus, μελισσώδης.
Membrana, ὑμὴν.
Membraneus, ὑμένιος, περγαμηνὸς.
Membranula, τὸ ὑμένιον.
Membratim, κατὰ μέλη, μεληδὸν.
Membrum, μέλος, κῶλον, μέρος, τὸ.
Memet, ἐμαυτὸν.
Memini, μέμνημαί τινος· ἀναμίμνημαι, μνημονεύω, μνήμων εἰμί.
Memor, μνήμων, μνημοσυνὸς.
Memorabilis, ἀξιόμνηστος, ἀξιόλογος, μνημονευτὸς.
Memorandus, μνημονευτέος.
Memoratu dignus, ἀξιόλογος.
Memoria, μνεία, μνήμη, μνημοσύνη.
Memoriâ dignum esse, τῆς μνήμης ἄξιον εἶναί τι.
Memoriâ teneo, διὰ μνήμης ἔχω.
Memoriæ mandare aliquid, μνήμῃ παραπαταθίσθαί τι.
Memoriæ prodere, διδόναι τῷ λόγῳ, παραδίδοναι εἰς μνήμην.
Memorialis liber, τὸ ὑπομνηματικὸν.
in Memoriam reduco, διαμνημονεύω.
in Memoriam revoco, ἀναμίμνημαί τι, μνησθῆναι ποιῶ.
Memoritèr dicere, ἀπὸ γόμματος ἀπῶν, ἀπὸ μνήμης ἀπῶν, ἀπὸ γλώσσης ἀπῶν.
Memoro, pro narrare, λέγω, ἱστορέω, διηγέομαι, ἀναμιμνήσκω.
Menda et Mendum, σπαῖσμα, ἁμάρτημα, σκληρίλημα.
Mendacium, ψεῦδος, τὸ· ψευδολογία.
Mendax, ψευστὴς, ψευδολόγος.
Mendica, ἡ πρωσαΐτις.
Mendicatio, πρωσαίτησις.
Mendicitas, πτωχεία.
Mendico, πτωχεύω, ἐπαίτιμι.
Mendicus, πτωχὸς, ἐπαίτης.
Mendosus, σκληρίλης, ψευδὴς
Mendum, σπαῖσμα, σφάλμα, σκληρίλημα.
Mens, νόος, νοῦς, ὁ· φρὴν, -ενὸς, γνώμη.
Mensa, τράπεζα.
Mensæ secundæ, δεύτεραι τράπεζαι, τραγήματα.
Menses muliebres, τὰ καταμήνια γυναικεῖα, ἔμμηνος κάθαρσις.
Mensis, μὴν.
Mensium suppressio, ἐμμήνων ἐπίσχεσις, ἐποχὴ ἐμμήνων.
Menstruus, ἐμμήνιος et ἔμμηνος.
Mensura, τὸ μέτρον.
Mente captus, ἄνους, παράφρων, φρενήρης, φρενίλαπτος.
Mente perpendere, ἐπιστοσοῦν τι
in Mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι.
Mentio, μνεῖα, μνήμη, ὑπόμνησις.
Mentionem facere alicujus, μνησθῆναί τινος ἐπί τινα, ἐπὶ περί τινος, μνεῖαν ποιεῖσθαί τινος.
Mentior, ψεύδομαι, ψευδολογίαν ὑποκρίνω.
Mentis compos, εὖνους, ἐγκέφρων.
Mentis delirium, φρενῖτις.
Mentum, γένειον, γνάθος, ὁ· ἀνθερεών.
Meo, vado, πορεύομαι, βαίνω, διέρχομαι, itidem, fluere, ῥέω.
Meo quidem judicio, ὡς οἶμαι, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meracum vinum, ζωρὸς οἶνος, ἄκρατος.
Meracus, ἄκρατος, ζωρὸς
Mercator, ἔμπορος, ἐμπολος.

Mercatura, ἐμπορία.
Mercatus, ἐμπόρημα.
Mercede conductus, ὑπέρμισθος.
Mercede loco, μισθῷ στη τι.
Mercedem fero, μισθοφορέω παρά τινος.
Mercenarius, μισθοφόρος, μισθωτός.
Merces, μισθός, ὁ μίσθωμα, ἀποφορά.
Mercor, ἀγοράζω τι παρά τινος, ab aliquo: ἐμπορεύομαι, ὠνέομαι.
Mercurius, Ἑρμῆς.
Merda, σκῶρ, σκατός, in gen. ἡ πόπρος.
Merenda, τὸ σχίδιατον.
Mereo et Mereor, μισθὸν φέρω, ἄξιος εἰμί, μισθοφορέω, μισθαρνέω.
benè de aliquo Mereri, εὐεργετῶν τινα, εὐποιῶ τινα.
Malè mereri, κακῶς ποιῶν τινα.
Meretricius, ἑταιρικός, πορνικός.
Meretricor, πορνεύω.
Meretricula, ἑταιρίδιον.
Meretrix, ἑταίρα, πόρνη.
Merges, -itis, δέρτον.
Mergo, δύνω, καταδύω, βάπτω.
Mergus, αἴθυια, ας, ἡ.
Meridianus, μεσημβρινός.
Meridies, μεσημβρία, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.
Meritò, ἀκόντως, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Meritum, εὐεργέτημα, ἡ ἀξία.
Meritus, -a, -um, ἄξιος.
Merula, κόττυφος.
Merum, ἄκρατος, subauditur οἶνος· τὸ ἄκρατον.
Merus, ἄκρατος.
Merx, ἐμπορία, το ὄνιον, ἀγόρασμα.
Mesenterium, μεσεντέριον, μεσάραιον.
Mespilus, ἡ μεσπίλη.
Messem facio, Θερίζω.
Messis, Θερισμός, ὁ ἔρμησις.
Messor, Θεριστὴς, οῦ, ὁ.
Meta, ὅρος, τέρμα.
Metallum, τὸ μέταλλον.
Metari castra, στρατοπεδεύειν.
Metatio, καταμέτρησις.
Metator, διαπέμπτης.
Methodus, μέθοδος.
Meticulosus, ψοφοδὴς, δειλὸς, φοβερὸς, στρέφοδος.
Metior, μετρέω, διαμετρέω
Meto, ἀμάω, Θερίζω.
Metor, -aris, καταμετρέω, ὁρίζω.
Metu consternor, πτοέομαι περί τι.
Metuendum est ne, δέος ἐστὶ μὴ.
Metum alicui incutere, δέος ἐμβάλλειν τινι.
Metuo, δέδια περὶ λαφύρων, ἀ prædonibus: φοβέομαι κίνδυνον, periculum.
Metus, φόβος, δέος, δεῖμα, δουλίασις.
Meus, ἐμὸς, ἡ, ὸν.
Mica, ψιξ, χὸς, ἡ· ψίχιον, ψώμισμα.
Micans, γίλεων, ἀστράπτων.
Mico, γίλεω.
Micturio, ὀρνιάω.
Migratio, ἀπόκλησις, μετοίκησις.
Migro μετοικίζομαι, μετοικίω, ἀναλύω, μεταβαίνω τὸν τόπον.
Mihi, ἐμοὶ, μοὶ.
Mihimetipsi, ἐμαυτῷ.
Miles, -itis, στρατιώτης, ου, ὁ.
Militaris, στρατιωτικὸς, στρατιώσιμος.
Militaris, tessera, σύνθημα.
Milites conscribere, στρατιώτας καταλέγειν, vel καταγράφειν.
Milites emeriti, ἀφαιμένοι.
Militia, στρατεία, στρατιὰ, στόλιμος.
Militiæ peritus, στρατιωτικὸς, ἔμπειρος αἰχμῆς.
Milito, στρατεύω.
Mille, χίλιοι, χίλιαι et χίλια.
Millesimus, χιλιοστὸς.
Milliare, μίλιον, μιλιάριον.
Millies, χιλιάκις.
Milvus, ἰκτὶς, ἰκτῖνος, ὁ.
Mimus, μίμος, ὑποκριτὴς.
Mina, μνᾶ, ᾶς, ἡ.
Micantèr, ἀπειληπικῶς.
Minæ, -arum, ἀπειλαὶ.
Minatio, ἀπόλυσις, ἐπιτάλησις.
Minax, ἀπόλυτικὸς.
Minerva, Ἀθηναία, Ἀθηνᾶ.
Minervâ crassiore, παχυνέρᾳ μέσῳ.
Mingo, ὀρίω, κατουρίω, ἰουρίω.
Minimè, οὐ μάντοι, ἔστω, οὐ ἄρα, ἰλάχιστα.
Minimus, ἐλάχιστος, ἥκιστος.
Minister, ὑπηρέτης, ὑ-έκονος, Θεραπεύων.
Ministerium, διακονία, ὑπηρεσία.
Ministro, ὑπηρετέω τινι τῶνδε, in hac re: διακονέω, λατρεύω.
Minitabundus, ἐπαπειλέων.
Minitor, ἀπειλέω.
Minium, μίλτος, ου, ἡ.
Minor, -aris, ἀπειλέω τινα Θάνατον.
Minor, ἐλάττων, μείων, ἧττων.
Minor natu, vel minimus, νεώτερος, νεώτατος υἱὸς.
Minuo, ἐλαττόω, μειόω, μινύθω.
Minùtatim, ὀλίγον καὶ ὀλίγον, κατὰ λεπτὸν.
Minutè, λεπτῶς.
Minutia, τὸ λεπτὸν.
Minutus, λεπτὸς, λεπτομερὴς.
Mirabilis, Θαυμαστὸς.
Mirabilitèr, Θαυμαστῶς.
Miraculum, Θαῦμα, το, μεγαλεῖον ἔργον.
Mirandus, Θαυμαστέος, ἀγητὸς.
Mirificus, Θαυμασιπὸς, Θαυματοποιὸς.
Miror, Θαυμάζω τινα ἐπὶ σοφίᾳ, et τινα τῆς σοφίας, subintelligo ἕνεκα· ἄγαμαι.
Mirum, φεῦ.
Mirum esset si, Θαυμάζειν ἄξιον εἰ. non est Mirum si, οὐδὲν Θαυμαστὸν ἐστι.
Mirum in modum, Θαυμαστὸν ὅσον.
Mirus, Θαυμαστὸς, Θαυμάσιος.
Miscellanea, σύμμικτα.
Misceo, μίγνυμι, κεράννυμι.
Miser, ἄθλιος, δύστηνος, δυστυχὴς.
Miser sum, ἐπιταλαιπωρέω.
Miserabilis, ἐλεεινὸς, λογρὸς.
Miserabiliter, ἐλεεινῶς.
Miserè, ἀθλίως, ταλαιπώρως.
Misereor, ἐλεέω τινα, οἰκτείρω, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Miseresco, οἰκτίζω.
Miseret, ἔλεος γνόντι, οἶκτος ἵκει.
Miseria, ἀθλιότης, ταλαιπωρία.
Misericordia ἔλεος, ὁ ἡ· τὸ οἶκτος, ὁ.
Misericors, ἐλεήμων, οἰκτίρμων.
Miseror, -aris, οἰκτείρω τινα.
Miserrimus, ταλαιπωρότατος, ἀθλιώτατος, οἰκτιστος, ταλαιπώτατος.
Missile, ἄκος, βέλος.
Missio, ἀπόπεμψις, ἀποστολὴ.
Missum facere aliquem, ἐφιέναί τινα.
Mistio, μῖξις, σύγχυσις.
Mistus, ὁ μιχθὸς,
Mitesco, πραΰνομαι, ἡσυχάζω.
Mitigatio, πραΰνσις.
Mitigo, πραΰνω, μαλάσσω, μαλάττω.
Mitis, -e, πρᾶος, πρᾶστὸς, ἥσυος.
Mitra, μίτρα.
Mitto, πέμπω, στέλλω, ἀφίημι, βάλλω.
Mobilis, εὐκίνητος, εὐμετάβολος.
Mobilitas, ἀκμαία.
Moderatè, μετρίως, σωφρόνως.
Moderatio, μετριότης, εὐταξία.
Moderator, διακοσμητὴς, ἐπιστάτης.
Moderatrix, καθεκτήτειρα.
Moderatus, εὔτακτος, σύμμετρος.
Moderor, κυβέρνω, αἰκοσμέω.
Modestè, κοσμίως, μετρίως, σωφρόνως.
Modestia, τὸ κόσμιον, κοσμιότης.
Modestus, κόσμιος, εὔτακτος, ἐπιεικὴς, σώφρων, ἀνεκτὸς.
Modicè, μετρίως, ἐμμέτρως.
Modicus, ὀλίγος, μέτριος.
Modius, μόδιος, μόδιμνος.
Modò, ἄρτι, ἀρτίως, αὖτημα, νῦν.
Modulatio, μέλος, ἁρμονία, ᾠδὴ.
Modulor, μελῳδέω, κατακλίνω, μελίζω.
Modum excedere, ὑπερβάλλειν τὸ μέτριον.
Modum tenere, αἰρεῖσθαι τὸ μέσον.
Modus, τρόπος, μέτρον, νόμος, μέσον.
Mœcha, μοιχαλὶς, ἴδος, ἡ.
Mœchor, μοιχεύω μετά τινος.
Mœchus, μοιχὸς, ὁ.
Mœnia, τάχη, τὰ· περίβολα.
Mœreo, λυποῦμαι.
Mœror, λύπη, ἀθυμία, ἄχθος, ους, τὸ· ἄνια, ἄλφος, δυσθυμία.
Mœstitia, λύπη, κατήφεια, ἀνία.

Digitized by Google

Morstus, πασσητὸς, λυσιτελὲς, ἄδημος.
Mola, μόλη, μύλος.
Molaris lapis, μυλίτης λίθος.
Molendinum aquarium, ὑδρόμυλος.
Moles, βάρος, τὸ ὄγκος, ὁ ἄχθος, τὸ μέγεθος.
Molestè, ἀναιρῶς, βαρίως, λυπηρῶς.
Molestè fero, ἀνιάω, ἀγανακτέω τι.
Molestia, σχιτλιασμὸς, ἀνία, ἄχλος.
Molestiâ afficio, βαρύνω τινα, λυπέω τινα ἤ τι, ἀνιάω, ἐχλίω.
Molestiâ carens, ἄλυπος.
Molestiam exhibeo, παρέχω τινὶ πράγματα.
Molestus, ἀναιρὴς, δυσχερὴς, ἀηδὴς, λυπηρὸς, χαλεπὸς, ἀλγεινὸς, δεινὸς.
Molestus sum, ἀχθω, χαλεπαίνω.
Molimen, παρασκευὴ, ἐπιχείρημα.
Molior, μηχανάομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, contra civitatem; ἐπιχειρῶ τινι, aliquid; ἄρχομαι, πραγματεύομαι.
Molitor, μυλωθρὸς.
Mollesco, μαλακύνομαι.
Mollio, διαμαλάσσω.
Mollis, μαλακὸς, ἁπαλὸς, ὁ τρυφερὸς.
Mollis sum, μαλακίω.
Mollitèr, μαλακῶς, τρύφως, ἁβρῶς.
Mollities, μαλακύνσις, ἁπαλότης.
Molo, -is, ἄλλω, ἀλήθω.
Momentaneus, τρόπαιος.
Momento, ἐν ἀκαρῆ τοῦ χρόνου, ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ἡ στιγμὴ, ἀκαρὲς, δύναμις, ὄφελος.
Monachus, μοναχὸς.
Monarcha, μονάρχης.
Monarchia, μοναρχία.
Monasterium, μοναστήριον.
Monedula, κολοιὸς, ὁ.
Moneo, παραγγέλλω τινὶ, νουθετέω, παραινῶ σοι σαυτόν, ὑποτίθημι.
Moneta, νόμισμα, πίρμα.
proba Moneta, δόκιμον νόμισμα.
Moneta adulterina, ἀδόκιμον, ἡ πίδηλον νόμισμα.
Monetam cudere, νόμισμα κόπτειν.
Monetarius, ἀργυροκόπος.
Monile, ὅρμος, ὁ.
Monitor, παραιτητὴς, παραγγελτήρ.
Monitum, παράκλησις, παραίνεσις.
Mons, ὄρος, τὸ.
Monstro, δείκνυμι, f. δείξω.
Monstrosè, τερατωδῶς.
Monstrosus, τερατώδης.
Monstrum, τέρας, -ατος, τὸ.
Montanus, ὀρεινὸς, ὄρειος.
Monticola, ὀρεσίμορος.
Montosus, ὄρειος, βουνοειδὴς.
Monumentum, μνημεῖον, μνῆμα, τὸ.
Mora, διατριβὴ, ἀκολουθὴ, μονὴ.
sine Morâ, ἀνυστριβήτως, ἀμελλητί.
Morbidus, νοσερὸς, ἰσχνόσαρξ.
Morbo corripior, νόσος με καταλαμβάνει, νοσήματι περιπίπτω.
Morbosus, νοσώδης.
Morbus, νόσος, ὁ, ἡ· νόσημα, τὸ.
Mordax, δήκτης, ὁ, ἡ· δηκτικός.
Mordeo, δάκνω· pro obtrectare, καθάπτεσθαί τινος.
Mordicus, ἀδὰξ, περιφυῶς.
More majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
More usitato, κατὰ τὸ ἐωθὸς.
in More positum est, νενόμισται.
Morem gerere, ὑπακούειν, πειθαρχεῖν.
Mores, τὰ ἤθη, τρόποι.
Moribundus, ἀποθνήσκων.
Morigero, κατήκοος ἁπλ, ὑπακούω, χαρίζομαι, θέλομαι.
Morigerus, ὑπήκοος, ὑποπιθής.
Morio, μωραίνομαι, γελωτοποιῶ.
Morior, τελευτάω, τὸν βίον καταλύω, θνήσκω, ἐκπνέω, ἀποψύχω, ἀπαλλάσσω.
Moror, ἐγχρονίζω, διατρίβω, διατριβὴν ποιοῦσθαι, moram nectere: aliquando pro curo: at nihil miror, οὐδὲν μοι μέλει· pro retardare, ἀνέχειν.
Morosè, δυσκόλως.
Morositas, δυσκολία, δυσαρεστία.
Morosus, δύσκολος, δυσάρεστος.
Mors, θάνατος, ὁ μοῖρα, ἡ τοῦ βίου τελευτὴ, σύστασις, κατάλυσις.
Mors æterna, θάνατος αἰώνιος.
Morsus, τὸ δῆγμα, ἡ δῆξις.
Mortalis, θνητὸς, θανάσιμος, βροτὸς.
Mortalitas, τὸ θνητὸν.
Mortarium, ὄλμος.
Morte dignus, φόνου ἄξιος.
Morte mulcto, θανατῶ.
Mortem sibi ipsi consciscere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, αὐτεργάζεσθαι ἑαυτὸν.
Mortifer, θανατηφόρος, θανάσιμος.
Mortuus, ἀποθανὼν, νεκρὸς.
Morum, μόρον, συκάμινον.
Morus, μορία, ἡ συκάμινος.
Mos, ἦθος, τρόπος, συνήθεια.
Motacilla, σάκερδα.
Motus et Motio, κίνησις.
Motus animi, ὁρμὴ.
Moveo, κινῶ.
Mox, αὐτίκα, εὐθύς.
Muceo et Mucesco, σήπομαι, εὐρωτιάω.
Mucidus, εὐρώδης, σαπρός.
Mucor, -oris, εὐρὼς, σαπρότης.
Mucosus, μυξώδης, πολυζώδης.
Mucro, αἰχμὴ, ἄκωκὴ.
Mucus, μύξα, βλίννα, πόρυζα.
Mugio, μυκάομαι.
Mugitus, μυκηθμὸς, μύκησις.
Mula, ἡ ἡμίονος.
Mulceo, θέλγω, κατευφραίνω, κηλέω.
Mulcta, ζημία, τιμωρία.
Mulctam irrogare, ζημίαν ἢ τίμημα ἐπιτιθέναι, vel ἐπάγειν, ἐπιγράφειν.
Mulctatio, ἡ τίμησις.
Mulcto, -as, ζημιῶ τινα ἁπλῶς, vel χρήμασι, ἐπιζάλλω ζημίαν, ἀποτιμάω.
Mulgeo, ἀμέλγω, ἀμέλγω, βδάλλω.
Muliebris, γυναικῶος, γυναικώδης.
Muliebritèr, γυναικίως.
Mulier, γυνὴ, -αικὸς.
Mulierositas, φιλογυνία.
Mulierosus, φιλογύναιος, γυναικόφιλος, γυναικομανὴς.
Mulsum, οἰνόμελι, τὸ.
Multifariè, πολυμερῶς.
Multifarius, πολύτροπος.
Multifidus, πολυσχιδὴς.
Multiloquium, πολυλογία, βαττολογία, πολυόσια.
Multiloquus, πολυλόγος, μακρολόγος.
Multimodus, πολύτροπος.
Multiplex, πολλαπλάσιος, πολυμερὴς.
Multiplicitèr, πολλαπλασίως.
Multiplico, πολλαπλασιάζω.
Multitudo, πλῆθος, ἰμάγυρις.
Multò, πορὰ πολὺ.
Multo magis πολὺ μᾶλλον.
Multo minus, σχολῇγε, ἦπου.
Multoties, πολλοστὸν.
Multum abest, πολλοῦ δεῖ.
Multum, πολὺ, κατὰ πολὺ.
Multus, πολὺς, πολλὴ, πολὺ· συχνὸς.
Mulus, ἡμίονος, ἡμίονος.
Mundanus, κοσμικὸς.
Mundities, καθαριότης, κοσμιότης.
Mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
Mundus, -a, -um, καθαρὸς.
Mundus, subst. κόσμος.
Munera offerre, δωροφορεῖν.
Muneribus corruptus, δώροις καλαθευόμενος, δωροληπτὴς.
Munero vel Muneror, γειρέω, δωρέομαι, βραβεύω.
Munia, τὰ προσήκοντα.
Municeps, πολίτης.
Municipalis, ὁ πολιτικὸς.
Municipium, πόλις, πωμόπολις, τὸ ἄστυ.
Munificè, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Munificentia, μεγαλοπρέπεια.
Munificus, μεγαλοπρεπὴς.
Munimentum, ἐπιτείχισμα, ἀσφάλισμα, ἔρυμα, ἕρκος.
Munio, ἐχυρόω, ἀσφαλίζω, ἐπιτειχίζω.
Munitio, περιτειχισμὸς, ἀσφάλεια.
Munitus, -a, -um, τετειχισμένος, ἐχυρὸς, ἀσφαλισθὲς.
Munus, δῶρον, δώρημα, τὸ· pro officio, τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἔργον.

Digitized by Google

Munus obire, πωλεῖν vel διανέμειν ἔργον.
Munus suum exequi, τὸ ἔργον εὖ ἐπιτελεῖν.
Munusculum, τὸ δωρημάτιον.
Muræna, μύραινα.
Murex, πορφύλιον.
Muria, ἡ ἅλμη, τὸ τάριχος.
Murmur, ψόφος, γογγυσμός.
Murmuratio, μορμυρισμός, ὁ γογγυσμός, ὁ.
Murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
Murus, τεῖχος, τό.
Mus, muris, μῦς.
Mus araneus, μυγάλη.
Musa, μοῦσα.
Museum, μουσεῖον.
Musca, μυῖα.
Muscarium, σόβη, μυιοσόβη.
Muscipula, μύστρον, μυάγρα.
Muscosus, βρυώδης.
Musculus, ὁ μυών, -ῶνος.
Muscus, μύον, φυλλον, βρύον.
Musica, μουσικὴ.
Musicus, μουσικὸς.
Mussito, μύζω, διαψιθυρίζω.
Mustela, γαλῆ, ἰκτίς.
Mustum, νέος οἶνος, τὸ γλεῦκος.
Mutabilis, εὐμετάβολος.
Mutabilitas, ἀστασία, εὐκινησία.
Mutatio, μεταβολὴ, ἀλλοίωσις.
Mutilatio, στέρημα, τὸ στέρησις.
Mutilatus, στρωβὸς, κολοβωθείς.
Mutilo, κολοβόω, στερέω.
Mutilus, κολοβὸς, κυλλὸς, -ῦ, στερὸς, -ῦ, ὁ· ἰλλιστὴς.
Mutio, -is, -ire, μύζω, γρύζω.
Muto, ἀλλάσσω, μεταβάλλω τι, ἀλλαγῶμαι τὴν γνώμην, sententiam.
Mutuò, κρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.
Mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀπολαβεῖν.
Mutuò do, δανείζω, χρέα.
Mutuor, *mutuò accipio*, δανείζομαι χρήματα παρά τινος.
Mutus, κωφὸς, ἄφωνος, ἄφθογγος.
Mutuum, δάνειον, δάνισμα.
Mutuus, ἀμοιβαῖος, κατάλληλος.
Myrias, μυριὰς, -άδος, ἡ.
Myropola, μυροπώλης.
Myrrha, μύῤῥα, σμύρνα, ης, ἡ.
Myrtus, μυρσίνη, μύρτος, ου, ἡ.
Mysta, ὁ μυστὴς.
Mysteria, μυστήρια.
Mysticus, μυστικὸς.

N

Næ, ναὶ, τὴ Δία.
Nænia, ἐπιταφίου μονῳδία.
Nævus, ἡ κηλὶς συμπεφυκυῖα.
Nam, γὰρ, ἐπεὶ, ὅτια, ὅτι.
Nanciscor, καταλαμβάνω, συγχέω δεξιῶς, virtutem: στερισκόμαι, εὑρίσκω.
Nanus, νάνος, νανώδης.
Nares, ῥῖνες, αἱ.
Narratio, ἀφήγησις, διήγησις.
Narratiuncula, διηγημάτιον.
Narro, διηγέομαί τινι τὶ, ἀπαγγέλλω, ἀγορεύω.
Nascor, γίγνομαι, γεννάομαι, φύομαι, φύτρομαι.
Nassa, σύρτος.
Naso suspendere, μυκτηριζῶ.
Nasturtium, τὸ πάρδαμον.
Nasus, ῥὶν, ῥὶς, μυκτὴρ.
Nasuti, μυκτηρικαὶ, χλιναταὶ.
Nata, -æ, ἡ παῖς, Θυγάτηρ.
Natale solum, πατρὶς, ἐγγενὴς γῆ.
Natalis, γενεθλιακὸς, γενέσιος.
Natalis dies, γενέθλιος ἡμέρα.
Natalitius, γενεθλιακὸς.
Nates, γλουτοὶ, πυγαὶ.
Natio, γένος, Σύρος τὸ γένος, natione Syrus, ἔθνος, φῦλον.
Nativitas, γενετὴ, γένεσις, γονὴ.
Nativus, γενέσιος, ἐγγενὴς.
Nato, κολυμβάω, νέω, νήχομαι.
Natura, φύσις, γενεὰ, γένεσις.
Naturalis, φυσικὸς, ἔμφυτος.
Naturalitèr, κατὰ φύσιν.
Natus, γεγονὼς, στιφυὸς, στιχθὴς.
Natus, *id est*, filius, ὁ παῖς, υἱὸς.
Navale prælium committere, ναυμαχεῖν.
Navale prælium, ναυμαχία.
Navale, τὸ ναύσταθμον.
Navalis, ναυτικὸς.
Nauci facio, περὶ ὀλίγου ποιοῦμαι.
Nauclerus, ναύκληρος.
Navem fabricare, ναυπηγεῖν.
Naufragium, ναυάγιον, ναυαγία.
Naufragium facio, ναυαγίω.
Naufragus, ὁ ἡ ναυαγὸς, ναυαγήσας.
Navicula, σκοπέριον.
Navigabilis, σκώσιμος, σκωτὸς.
Navigare in portu, ἐν λιμένι σκεῖν.
Navigatio, ναυτιλία, σκόος, -ῦς.
Navigium, σκεῖον.
Navigo, σκέω, ἀποσκέω.
Navis, σκάφος, ναῦς.
Navis gubernator, ναύκληρος.
Navitèr, σπουδαίως.
Naulum, ναῦλος, πορεῖον.
Naumachia, ναυμαχία.
Navo, -as, -are, operam, πρόσκω τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι· σπουδάζω περί τινος· ἐπιμελῶς ἐργάζομαι.
Nausea, ναυσία et ναυτίασις.
Nauseo, ναυτιάω.
Nauta, ναύτης, ναυτίλος.
Nauticæ rei rudis, ἀβαλάσσωτος.
Nauticus, ναυτικὸς.
Navus, ἐρασήριος, σπουδαῖος.
Ne, *interrogandi*, ἆρα, πότερον.
Ne, *dehortativum*, *adv.* μὴ, μὴ δῆτα, *pro* ut non, ἵνα μὴ.
Nebula, πιφίλη, νίφος, ὁμίχλη.
Nebulo, ὑδρὸς ἄξιος, ὑτιδανὸς, ὁ.
Nebulosus, πιφιλοειδὴς, πιφώδης.
Nec *et* neque, μηδὲ, οὐδὲ, οὔτε.
Necessariò, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως.
Necessarius, ἀναγκαῖος.
Necesse est, ἀνάγκη, ἀναγκαῖόν ἐστὶ.
Necessitas, ἀνάγκη, χρέα.
Necessitate coactus, ληφθεὶς ὑπ' ἀνάγκης, ἀναγκαζόμενος.
Necessitudo, συνήθεια, οἰκειότης.
Necessitudo mihi est cum illo, ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν οἰκειότης.
Neco, κτείνω, ἀναιρέω, φονεύω.
Necromantia, νεκρομαντία.
Nectar, νέκταρ.
Necto, πλέκω, ὑφαίνω, ἄπτω.
Necubi, μήπου· ἵνα μήπου.
Nedum, μήπω et μήτι, ἤτοι.
Nefandus, ἄῤῥητος, ἀνόσιος, ἀθέμιτος, δύσφατος, ἄῤῥητος.
Nefarium facinus, ἀθέμιτον ἔργον.
Nefarius, μιαρόφρων, ἀθέμιτος.
Nefas est, οὐκ ἔσθ' ὅσιον ἐστὶ θέμις.
Nefasti dies, ἀνοφρύδες ἡμέραι, ἀποφράδες ἢ ἄπρακτοι.
Nefastus, ἀθέμιτος.
Negantes Deum, ἀθεοσέβεια.
Negatio, ἄρνησις, ἀνάφασις.
Neglectus, -ûs, ἀμέλεια.
Neglectus, -a, -um, καταφρονημένος.
Negligens, ἀμελὴς, ὀλίγωρος.
Negligentèr, ἀμελῶς.
Negligentia, ἀμέλεια, ὀλιγωρία.
Negligo, ὀλιγωρῶ τῶν φίλων, amicos: καταφρονῶ, ἀμελῶ, ἐξαπορῶ.
Nego, ἐξαρνέομαι, ἐξαρνὸς εἰμι.
Negotia domestica, τὰ ἴδια ἔργα.
Negotiatio, ἐμπορὴ, ἐμπορία.
Negotiator, ἔμπορος.
Negotiis occupari, ἀσχολίαν ἄγειν ἢ τινι· ἀσχολεῖσθαι περί τι.
nullo Negotio, ἀσόκως, ἀκινδύνως, ἀπόνως, ἀπονοῦ.
Negotior, πραγματεύομαι, ἐμπορεύω.
Negotiosus, πραγματώδης.
Negotium, πρᾶξις, ἀσχολία, πράγματα.
Negotium facessere, ἀσχολίαν παρέχειν, πόνους παρέχειν.
Nemo, οὐδὲς, ἔστι.
Nemorosus, ὑλώδης, ἀλσώδης.
Nempè, δηλαδὴ, δηλονότι, δῆτα.
Nemus, -oris, νέμος, τὸ τέμενος, τὸ ὕλη· ἄλσος, τὸ.
Neo, νέω, νήθω, πλέθω.
Neo fila, μίτους πλέθω.
Nepos, ἔγγονος, ἀνέψιος, ἔκγονος.
Nepotes, *id est*, intemperantes, οἱ ἄσωτοι ἢ ἀκολασταίνοντες νέοι.
Neptis, νεανὶς, ἡ Θυγατρωδῆ.
Neptunus, Ποσειδῶν.
Nequà, μή πῃ.
Nequam, ἄχρηστος, ἀπόλαστος, φαῦλος.
Nequando, μήποτε.
Nequaquam, μηδαμῶς, μηδαμὰ, ἀδαμῶς, οὐδαμῶς, μὴ δῆτα, οὐ μήν τε.
Neque, μήτε, οὐδὲ, οὔτε.
Neque verò, ἀλλὰ μὴν, οὐδαμῶν.
Nequeo, ἀσθενέω, ἀδυνατέω.

Digitized by Google

Nequicquam, οὐκ· pro frustra, μάτην.
Nequid, μήτι.
Nequid nimis, μηδὲν ἄγαν.
Nequior, κακίων, ἀχρηστότερος.
Nequis, μήτις.
Nequissimè, κάκιστα.
Nequissimus, πονηρότατος.
Nequitia, πονηρία, ἀχρειότης.
omnes Nervos intendere, διατείνεσθαι.
Nervosus, νευρώδης.
Nervus, νεῦρον.
Nescio, ἀγνοέω, οὐκ οἶδα, οὐ γιγνώσκω.
Nescius, ἀγνοῶν, ἄπειρος, ἀδαὴς, ἀπ' ἀδοῦς.
Neu, μήτε, ἢ μὴ.
Neuter, μηδέτερος ὁ· οὐδέτερος.
Neutiquam, μηδαμῶς, οὐδέν τι.
Nex, θάνατος, φόνος.
Nexus, σφιγκτὸν.
Ni, pro nisi, εἰ μὴ, ἐὰν μὴ.
Nicto, σκαρδαμύττω.
Nidifico, et Nidulor, νοττεύω.
Nidor, πνίγος.
Nidum facio, ἀποτοκοτεύω, νοσσεύω.
Nidus, νοττιὰ, καλιὰ.
Niger, μέλας, ὁ· μέλαινα, ἡ· μέλαν, τὸ.
Nigredo, μελανότης, μελανία.
Nigréo, niger sum, μελαίνομαι.
Nihil, οὐδὲν, οὐδὲ, οὔτε.
Nihil aliud nisi, μηδὲν ἄλλο πλὴν ἤ, τι.
Nihili, παρ' οὐδὲν.
Nihilo facio, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι.
Nihilo fio, ἐν οὐδενὶ εἶμι μέρει, παρ' οὐδὲν λογίζομαι.
Nihili pendo et duco, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι, καταφρονῶ, φαυλίζω.
Nihilominus, οὐδὲν ἧττον.
Nil, οὐδὲν.
Nimbosus, ὀμβρώδης, νεφώδης.
Nimbus, ὄμβρος, νέφος, τὸ.
Nimietas, τὸ περισσὸν.
Nimirum, δήπου δήπουθεν, δῆτα.
Nimis, λίαν, σφόδρα, ἄγαν.
Nimius, ὁ λίαν, ὁ ἄγαν, περισσὸς.
Ningo, νίφω, καταψύχω.
Nisi, εἰ μὴ, πλὴν εἰ μὴ, ἢν μὴ.
Nisi quod, ἀλλ' ὅτι.
Nisus, ἡ σῦριγξ.
Niteo, σίλβω, καλλύνομαι, λάμπω.
Nitidus, λαμπρὸς.
Nitor, στιλπνότης, λαμπρότης.
Nitor, -eris, conor, ἐρείδω, ἰσχυρίζομαι, πειράομαι, σπεύδω.
Nitrosus, νιτρώδης.
Nitrum, νίτρον.
Nivalis, χιονώδης, νιφετώδης.
Niveus, χιόνεος.
Nivosus, χιονώδης, νιφετώδης.
Nix, nivis, χιὼν, ἡ· νιφετὸς.
No, nas, νήχομαι, κολυμβάω.
Nobilis, γνωρίμος, εὐγενὴς, γενναῖος.
Nobilitas, εὐγένεια.
Nobilito, ἐνδοξάζω, γνωρίζω.
Nobis, ἡμῖν.
Nobiscum, μεθ' ἡμῶν.
Nocens, κακοποιὸς, βλάπτων, βλάβερὸς.
Nocentèr, βλαβερῶς.
Noceo, βλάπτω τινα, κακῶς ποιῶ τινα, κακόω τινὰ, ἀδικέω, ἀτάω, ἴπτω.
Noctu, νύκτωρ, νυκτὸς.
Noctu iter facere, νυκτοπορεῖν.
Noctua, γλαυξ.
Nocturnus, νυκτερινὸς, ἐννύχιος.
Nocumentum, βλάβη, λύμη.
Nocuus, βλαβερὸς.
Nodosus, πολύπλοκος.
Nodus, ἄμμα, τὸ· δεσμὸς.
Nolo, ὐ Σέλω, ὐ βούλομαι.
Nomen, ὄνομα, τὸ.
Nomenclator, ὀνοματολόγος.
Nominatim, ὀνομαστὶ.
Nominatio, ὀνομασία, πλῆσις.
Nomine tuo, ἐξ ὀνόματος σῦ.
Nominis ejusdem, συνώνυμος.
Nomino, ὀνομάζω, καλέω τινα, ὄνομα τιθέναι τινι.
Non, οὐ, οὐκ, μὴ, οὔτι, οὐδὲν.
Non enim, ὐ γὰρ.
Non per Jovem, μὰ Δία.
Non equidem, ὐ γὰρ ὄν.
Non modo, μὴ ὅτι, οὐχ ὅπως.
Non ita pridem, ὐ πρὸ πολλοῦ, πρὸ μικροῦ.
Non multò post, ὐ πρὸ πολλοῦ, ὐ πὸ σὶς μακρὰν.
Non solum, sed etiam, οὐχ ὅτι, ἀλλὰ καὶ.
Non tamen, μὴ μέντοι, ὐ μὴν.
Nonæ mensis, νόναι.
Nonagenarius, ἐνενηκοντάετης.
Nonaginta, ἐνενήκοντα.
Nondum, μήπω, οὔπω.
Nonne, εἰ, ἦ οὐχ ἐρᾷς, annon vides? ὥ
Nonnihil, σμικρὸν τι.
Nonnullus, ἔτις ὄς, ἔνιος.
Nonnunquam, ἔσθ' ὅτε, ἐνίοτε, ἐνστὲ.
Nonus, -a, -um, ἔνατος.
Norma, κανὼν, γνώμων.
Nos, ἡμεῖς.
Noscere artem, ἐδέναι τέχνην.
Nosco, γιγνώσκω, οἶδα.
Noster, ἡμέτερος.
Nota, σημεῖον, σύνθημα, στίγμα, τὸ.
Notabilis, γνωτὸς, γνώριμος.
Notare ignominiâ, ἀτιμάζειν τινα.
Notarius, γραμματεὺς, ὑπογραφεὺς.
Notatu dignum, σημειώσεως ἄξιον, ἀξιομνημόνευτον.
Nothus, νόθος.
Notio, τὸ νόημα.
Notitia, γνῶσις, γνώρισις, νόησις.
Noto, σημειοῦμαι, διασημαίνω, στίζω.
Notum est, φανερόν ἐστι, πρόδηλόν ἐστὶ.
Notum facio, γνωρίζω, δηλόω.
Notus, γνώριμος, γνωστὸς.
Notus, auster, νότος.
Novácula, ξυρὸν.
Novem, ἐννέα.
November, ἀνθεστηριὼν, Νοέμβριος.
Novenarius, ἐννεαῖος.
Noveni, οἱ ἐννέα.
Noverca, μητρυιὰ.
Novercalis, ὁ τῆς μητρυιᾶς.
Novies, ἐννάκις.
Novilunium, νέα σελήνη· νουμηνία.
Novissimè, ἐσχάτως.
Novitas, νεότης, καινότης.
Novitius, νεαρὸς.
Novus, νέος, καινὸς.
Nox, νυξ· nox intempesta, ἀκροτυχία.
Noxa, αἰτία, βλάβη, τιμώρια.
Noxius, βλαβερὸς, πονηρὸς, βλαστικὸς.
Nubecula, νεφέλιον.
Nubes, νεφέλη, νέφος.
Nubilis, ὁ ᾗ, ἡ, ἐκγάμος· ὡραῖος πρὸς γάμον, ἀκμαῖος.
Nubilus, συννεφὴς, νεφελώδης.
Nubo, velo, καλύπτω· pro vire tradi, γαμεῖσθαί τινι, νυμφεύεσθαι.
Nuditas, γυμνότης.
Nudiustertius, πρόχθες.
Nudo, γυμνόω.
Nudus, γυμνὸς, ψιλὸς, ἀπέμπων.
Nugæ, φλυαρία, ἡ· λῆρος, ὁ.
Nugas agere, ληρεῖν, φλυαρεῖν.
Nugator, φλύαρος.
Nugatorius, φλυαρώδης.
Nugigerulus, ἰδλοφόρος.
Nugor, -aris, φλυαρέω, ἀδολεσχέω.
Nullibi, ἐδαμοῦ.
Nullius pretii, ἐνιδανὸς.
Nullo modo, οὔτως· οὐδ' ὅπως τι οὖν· οὐδαμῶς· οὐδαμῶν· οὐδ' ἂν πω.
Nullo pacto, μηδενιοῦν· οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο.
Nullus, μηδὲς, οὐδὲς, οὔτις.
Nullus sum, id est, perii, μηδὲς εἰμι.
Num, ἄραγε, εἶτι ἐπεῖτ' ἄρα μὴ.
Numen, τὸ Θεῖον, Θεότης, δαιμόνιον.
Numerabilis, ἀριθμητὸς.
Numeratim, κατ' ἀριθμὸν.
Numeratio, ἀρίθμησις.
Numeratus, ἀριθμοδὸς.
Numero, ἀριθμέω τι, καταλογίζομαι.
Numero sunt decem, δέκα εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν.
Numerosus, πολὺς ἀριθμῷ et ἀριθμὸν· πολύχνος, πολυπληθὴς.
Numerus, ἀριθμὸς.
Numerus in Oratione et Musicis, ῥυθμὸς.
Numine afflor, ἐνθουσιάζω.
Nummosus, πολυχρήματος, πλούσιος.
Nummularius, κολλιβιστὴς, τραπεζίτης.

Digitized by Google

Nummulus, νομισμάτιον.
Nummus, νόμισμα, τὸ.
Nummus adulterinus, πίθηλον νόμισμα.
Nunc, νῦν, νυνὶ· ἐν τῷ παρόντι.
Nunc nuper, νῦν ἄρτι.
Nuncubi, μὴ ὅν ποῦ.
Nuncupatio, προσαγόρευσις.
Nuncupo, ὀνοματοποιῶ, προσαγορεύω.
Nundinæ, πανήγυρις, ιος, ἡ· πανηγυρικὸν, ἀγορά.
Nundinalis, ἀγοραῖος.
Nundinatio, πανηλία, ἀγοραπρασία.
Nundinator, ἀγοραστὴς.
Nundinor, πανηλίω, ἀγοράζω.
Nunquam, οὐδέποτε, μηδέποτε.
Nunquam non, διαπαντὸς.
Nunquid, ἄραγε, ἆρα μὴ, μὴ οὖν τι.
Nunquis, ἆρα μήτις, μὴ ὄν τις.
Nuntiatio, ἀγγελία, ἄγγελμα, τὸ
Nuntio, ἀγγέλλω, ἀναγγέλλω τινί τι.
Nuntius, *qui nunciat*, ἄγγελος· *pro* eo quod nunciatur, ἀγγελία, ἡ.
Nuo, νέω.
Nuper, πρωΐ, ἄρτι.
Nuper mortuus, νεκρὸς.
Nuper natus, ἀρτίγονος, νήγονος.
Nuperrimè, περὶ μακροτάτου.
Nuperus, ὁ ἄρτι.
Nupta, νύμφη.
Nuptiæ, γάμος.
Nuptiæ secundæ, δεγαμία.
Nuptiale carmen, ὑμέναιον.
Nuptias celebrare, γαμοποιέω.
Nurus, ἡ νυός, ὑννὶς.
Nusquam, οὐδαμὴ, οὐδαμῆ.
Nusquam non, πανταχῆ.
Nuto, νυστάζω.
Nutricatio, ἀνατροφὴ, τιθήνησις.
Nutrico, *et* -or, ἀνατρέφω, διατρέφω.
Nutrimentum, τροφὴ, διατροφὴ.
Nutrio, τρέφω, διατρέφω.
Nutritio, σιτωμὸς, τροφὴ.
Nutritor, τροφὸς, τιθήνη, ἡ.
Nutus, τὸ νῦσμα.
Nux, καρύα, ἡ· κάρυον verò fructum significat.
Nympha, νύμφη.

O

O, ὦ, ὦ.
O dii boni, ὦ θεοὶ πανάγαθοι.
Ob, ὕπτια, gen. διὰ, acc.
Obauratus, ὑπόχρεως.
Obambulatio, περιπάτησις.
Obambulo, περιπατέω, περιπατέω.
Obbrutesco, ἄλογος γίνομαι.
Obdormio, καταλαμβάνομαι, ὑπνοῦσθαι.
Obduco, *tego*, ὑπερδύω, περιβάλλομαι.
Obductus, πεπαλαμμένος, περιβεβλημένος.
Obduro, σκληρύνομαι.
Obediens, ὑπήκοος, ὁ ἡ· ὑπήκοος.
Obedienter, ὑπηκόως.
Obedientia, ὑπακοὴ, ὑπάκουσα.
Obedio, πείθομαί τινι ὑπακούω τινὶ.
Obeo, περιέρχομαι, ὑποτίλλω.
Obequito, περιϊππάζω, περιϊππεύω.
Oberro, -as, πλανάομαι, περιπορεύω.
Obesitas, πολυσαρκία, λιπαρότης.
Obesus, πίων, πολύσαρκος, ὁ· λιπαρὸς, παχὺς, παχυσάρκος.
Obex, ἐμπόδιον, κώλυσις, μοχλὸς.
Obfirmo, διαβεβαιῶμαι, ὑποτρέχω.
Obgannio, ὑποκωζάομαι, περιλαλέω.
Objectio, προβολὴ, ἀντιλογία.
Objecto, ἐνοδίζω.
Objicere se periculis, ὑπερβάλλειν ἑαυτὸν κινδύνοις.
Objicio, προβάλλω *pro* exprobare, ἐνοδίζειν τινί τι.
Obire mortem, τελευτᾶν τὸν βίον.
Obire legationem, ὑποτιλῶ πρεσβεύω.
Obire munus, τὰ καθήκοντα ἀποτιλῶν.
Obitèr, παρέργως, ἐν παρέργῳ.
Obitus, *mors*, τελευτὴ· ὁ θάνατος.
Objurgatio, ὑποτίμησις, λοιδορία.
Objurgator, ὑποτιμητὴς.
Objurgo, ὑποτιμάω τινί ταῦτα, ὑποτλήτων· λοιδορέομαί τινι.
Oblatro, προσυλακτέω *pro* obloqui, καταλαλῶ.
Oblatum, προσφορὰ.
Oblatus, προσφερόμενος.
Oblectatio, τέρψις, ἱλαρύνη.
Oblecto, τέρπω, ἱλαρύνω τινα.
Obligatio, ὑπόδεσις, ἐνοχὴ.
Obligo, ὑπόδω, καταδέσμεύω.
Obliquè, πλαγίως, παραβλάβην.
Obliquitas, παρυπόλυσις, λοξότης.
ex Obliquo, ἐκ πλαγίου.
Obliquo, λοξόω, τρίβολόω.
Obliquus, παρυπόλυσ, λοξὸς.
Obliteratio, ἐξάλειψις.
Oblitero, ἀφανίζω τὴν μνήμην τίνος, memoriam alicujus.
Oblitus, ὑπιλαθόμενος, ὑπιλλανθανόμενος.
Oblivio, λήθη, ἀμνησία.
Oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδίδοναι τι, ὑπιλανθάνεσθαί τι.
Obliviosus, ὑπιλήμων, ἀμνήμων.
Obliviscor, ὑπιλανθάνομαι, ἀμνησίου, ἀμνημονέω.
Oblongus, παραμήκης.
Obloquor, καταλαλέω.
Obluctor, ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι.
Obmurmuro, καταγογγύζω.
Obmutesco, καταφιμόομαι.
Obnitor, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαί τινι.
Obnixè, συντόνως, διατεταμένως.
Obnoxius, ἔνοχος.
Obnubilo, ὑπιλόω.
Obnubo, περικαλύπτω.
Obnuntio, καταγγέλλω.
Obolus, ὀβολὸς.
Oborior, ὑπορύομαι, ἀνίσχω.
Obrepo, ὑποσέρχομαι.
Obruo, συγκαλύπτω, καταβάλλω.
Obrutus, καταπλεφθὶς.
Obscenè, αἰσχρῶς, ἀκολάστως.
Obscenitas, αἰσχρότης, ἀσέλγεια.
Obscenus, αἰσχρὸς, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος, αἰσχρολόγος.
Obscurè, ἀσαφῶς.
Obscuritas, σκότος, ἀσάφεια.
Obscuro, ἀσαφηρύνω, ὑποσκίζω, ἀμαυρόω, ὑπιλαλύπτω.
Obscurum erat, ἄδηλον ἦν.
Obscurus, ἀφανὴς, ἄδηλος, ἀμαυρὸς· *pro* ignobili, ἄσημος.
Obsecro, λιταρεύω, δέομαί σου τοῦτο πρὸς παίδων, per liberos.
Obsecundo, συνεργέω τινι, ὑπουργέω.
Obsepio, περιφράττω.
Obsequentèr, εὐπειθῶς.
Obsequi animo, χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ.
Obsequiosus, ὑποφητικὸς.
Obsequium, θεραπεία, λατρεία, ὑπουργία, θωπεία, ἀσέλγεια.
Obsequor, ὑπουργέω, χαρίζομαί τινι.
Obsero, -as, περικλείω, μοχλόω.
Observantia, θεραπεία.
Observatio, παρατήρησις, πάλαι *pro* observantia, θεραπεία.
Observator, θεάτωρ.
Observo, ὑποτηρέω, ἐφοράω *pro* venerari, θεραπεύω τινα.
Obses, ὁ ὅμηρος.
Obsessor, πολιορκητής.
Obsides dare, δίδοναι ὁμήρους.
Obsidione cingere, ὑπελαμβάνω πόλιν.
Obsidionem solvere, λύσω πολιορκίαν.
Obsidium, obsidio, πολιορκία, περιπάθησις, ἡ.
Obsido, -is, *et* obsideo, πολιορκέω, περικαθίζω, περιέζομαι.
Obsigno, ὑπογραμμίζω, ὑποσημαίνομαι.
Obsisto, ἀνθίσταμαι, ὑπαντάομαι.
Obsitus, περιειλημμένος.
Obsitus pannis, ῥακεσὶ δεδεμένος.
Obsolesco, ἀπαρχαιῶμαι.
Obsoleta verba, ἀπηρχαιωμένα ῥήματα.
Obsoletus, πολυπάθητος.
Obsonium, ὀψώνιον.
Obstaculum, πάλημα, τὸ· ἐμπόδιον.
Obstetrico, μαιεύομαι.
Obstetrix, μαῖα, μαιεύτρια.
Obstinatè, ἰσχυρογνωμόνως.
Obstinatio, πολυπαθεία.
Obstinatus, αὐθάδης, ἀμεταπείστως.

Digitized by Google

Obstipo, ἐμβριθύνω.
Obsto, ἀνθίσταμαι πρός τινα· ἐνίσταμαί τινι, ἐναντίομαι, ἀντίκω.
Obstrepo, διοχλῶ σοι, παρενοχλέω τινι et τινα.
Obstringere jurejurando, κατανάγκάζειν ὅρκῳ.
Obstringo, καταδέω.
Obstructio, ἐμφραξις, στρίφραξις.
Obstruo, ἐμφράττω τὸ στόμα, os.
Obstupefacio, ἐκπλήττω.
Obstupesco, ἐκπλήττομαι πρός τινα· θαμβέω, ἀναστοιτῶ.
Obsum, βλάπτω κακῶς τινῶ τινα.
Obsurdesco, ἐκωφοῦμαι, ἐκβαρβῶ.
Obtego, καταπάττω, στρηνίγω.
Obtempero, πείθομαί τινι πειθαρχέω τινι· ὑπακούω τινι.
Obtendo, προβάλλομαι, προβάλλομαι.
Obtenebro, σκοτόω.
Obtero, ἐντρίβω, κατατρίβω.
Obtestatio, ἐξορκισμός, ἐκμαρτυρία.
Obtestor, ἀντικαλέω, λιτάζομαι τινα, ἐκμαρτύρομαι.
Obtineo, ἰσχύω, στρίχομαι, κρατέω.
Obtrectatio, διασυρμός, παιδόσκωψ.
Obtrectator, διασυρτής, διάβολος, παιδόλεγος.
Obtrecto, λοιδορέω τινα et τινι· διασύρω, διαβάλλω τι.
Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω.
Obtrunco, καταπίπτω, ἀποκεφαλίζω.
Obtueor, ἐναντίζω, ὀφθάω.
Obtundo, καταβλάπτω, παρενοχλέω τινι et τινα.
Obturatio, ἐμφραγμός, φίμωσις.
Obturbo, ἐκταράττω.
Obturo, ἀποφράττω, ἐπιβύω, ἐπισταμίζω.
Obtusus, ἀμβλύς.
Obtutus, πρόσωψις, ἀντωπός.
Obviam, εἰς συνάντησιν.
Obviam fio, ἐμπίπτω τινι, στρεπτογχάνω τινι.
Obvio, ἀπαντάω.
Obvius, ἀπαντῶν, ἐπιτυχῶν.
Obumbratio, ἐπίσκιασμος.
Obumbro, ἀποσκιάζω, ἐπισκοτέω.
Obvolvo, περιαλίττω, περικαλύπτω.
Occa, βωλοπόνημα.
Occasio, καιρός, ὁ ἀφορμή.
cùm Occasio ita tulit, παρεπιτυχόν, παρεπίστατος.
quâcunque Occasione, ὅτῳ ἰκδέχεται.
captare Occasionem, καιροφυλακτῶν, καιρὸν ἢ πρόφασιν καραδόκειν.
Occasionem observo, καιρὸν παρατηρέω, ἀφορμὴν καραδόκω.
Occasionem præbere, λαβὴν δοὺς πρόφασιν, vel ἀφορμὴν παρέχων ἢ παραδιδόναι.
Occasionem quæro, πρόφασιν ζητῶ.
Occasus, δυσμὴ, δύσις.
Occidens, δύσις.
Occidentalis, δυτικὸς, ἑσπερινός.
Occido, φονεύω et φονίω τινα, κτείνω, ἀναιρέω, μιαφονέω, ἰκαίνω.
Occido, pereo, καταδύω, φθίνω.
Occiput, ἰνίον.
Occludo, καταπλείω, καστρώω.
Oceo, -as, -are, βαλεσοτῶ.
Oculo, κρύπτω, καλύπτω.
Occultatio, καπάκρυψις, κάλυμμα.
Occultè, κρυφῇ, κρυφίως, κρύφα.
Occulto, ἀποκρύπτω, κρύπτω.
Occultus, κρυπτὸς, κρύφιος.
Occumbo, στιλπνόω, ἀποίχομαι.
Occupatio, ἀσχολία, πρᾶξις, ἐργασία.
Occupatus, ἀσχολούμενος.
Occupo, καταλαμβάνω, παρίχω, συλλαμβάνω πόλιν, urbem.
Occupor, negotiis distrahi; ἀσχολίαν ἄγειν ἢ τινα.
Occurro, ἀπαντάω τινι· ἀπάντομαι, pro in mentem venire, ἰλθεῖν ἐπὶ τὸν τινι ἐπιλήθη τινα.
Occursus, ἀπάντησις, συνάντημα.
Oceanus, ὠκιανὸς, Ἀμφιτρίτη.
Ocior, -ius, σκελάζω, σκολὸν ἄγω.
Ociosè, σχολαίως, κατὰ σχολὴν.
Ociosus, σχολαῖος, ἀπράγμων.
Ocium, σχολὴ.
Ocrea, κνημὶς, -ῖδος, ἡ.
Ocreatus, κνημιδοφόρος.
Octavus, ὄγδοος.
Octies, ὀκτάκις.
Octingentesimus, ὀκτακοσιοστός.
Octingenti, ὀκτακόσιοι.
Octo, ὀκτὼ.
October, φαμενὼθ, ἐπτάδρομος.
Octogesimus, ὀγδοηκοστός.
Octoginta, ὀγδοήκοντα.
Oculatus, σολοίμματος, ἐξοδερκὴς.
Oculis captus, ἐκφαεσμένος τὸν ὀψιν.
Oculus, ὀφθαλμὸς, ὁ ὄμμα, τὸ ὄψ, ὠκὸς, ὁ γλήνη, ἡ φάος, τὸ.
Ocyor, ὠκίων, vel ὠκύτερος.
Ocyssimè, ὤκιστα, τάχιστα.
Ocyùs, ὠκύτερον, ταχύτερον.
Odi, μισῶ τινα, ἐχθαίρω, ἐχθρόν τινι.
Odio esse, ἀπεχθάνεσθαί τινι.
Odio persequi aliquem, κότον ἐχθραίνειν, παροξύζειν, ἐγείρειν.
Odiosè, ἀπεχθῶς.
Odiosus, μισητὸς, δυσχερὴς, συνήθης· pro molesto, λυπηρὸς, ἀπεχθὴς.
Odium, μῖσος, -ους, τὸ ἔχθος.
Odor, ὀσμὴ, ὀσμὸς, ὄδμὴ.
Odoratus, -u, -um, εὐώδης, ἡδύπνοος, εὐώδης.
Odoratus, ὀσφρητὴς, ὀσφραντὴς.
Odor gratus, εὐωδία, εὐωδία.
Odor malus, δυσωδία, δύσοσμία.
Odore carens, ἄοδμος, ἄπνοος.
Odoror, -aris, ὀσφραίνομαι pro investigare, μηνύειν τι.
Odorus, εὐόσμος, εὔοδμος.
Oestro percitus, οἰστρήλης.
Oestrum, ὁ οἶστρος.
Offa, μάζα.
Offella, φαρίον, ψωμίδιον.
Offendiculum, πρόσκομμα, πρόσκοπτον, σκάνδαλον.
Offendo, στρωτίπτω τινι, προσπέσω, στρωτογχάνω· pro lædere, λυπῶ, βαρύνω τινα, προσπίπτειν.
Offensa, Offensio, σκανδαλισμὸς, βλάβη.
Offensiuncula, σκανδαλάτιον.
Offerre, προφέρειν σεαυτὸν δόντα ἐκείνῳ εἰς κινδύνους, vel πρὸς τοὺς κινδύνους ἑαυτόν, offerre se periculis; ἐκθύειν.
Officina, ἐργαστήριον δημιουργῶν.
Officio, βλάπτω, ἐμποδίζω.
Officio deesse, προδιδόναι τὰ καθήκοντα.
Officio suo fungi, τὰ καθήκοντα ἐκπληρῶ ἢ ποιῶν.
Officiosè, ἐπιμελῶς, ἐπιμελητικῶς.
Officiosus, προθυμητικὸς, ἐπιμελὴς.
Officium, τὸ καθῆκον.
Officium tuum est, καθήκει σοι, ἐμοὶ μέτεστι ἐμοὶ τοιοῦτα λέγειν.
Offundo, ἐπιχέω.
Oh, interjectio, ὦ, ἔ, ὤ, ἒ.
Olea, ἐλαία.
Oleaginus, ἐλαιώδης.
Oleaster, ἀγριέλαια.
Oleo, ὄζω, ἀπόζω.
Oleosus, plenus olei, ἐλαιώδης.
Oleum, ἔλαιον.
Olfacio, ὀσφραίνομαι, ὀσφρέομαι.
Olfactus, ὄσφρησις, ὀσμὴ, ὀσμὸς.
Olim, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Olitor, κήπουρος, λαχανοπώλης.
Oliva, ἡ ἐλαία.
Olivetum, ἐλαιὼν, ἐλαιόφυτον.
Olla, χύτρα, ἡ χυτρὶς, λέβης.
Olor, κύκνος.
Olorinus, κύκνειος.
Olus, -eris, λάχανον.
Omasum, ὁ ἐγκύτος.
Omen, οἰωνὸς, ὁ οἰώνισμα.
bono Omine, ἐπ' ἀγαθαῖς πλαθίαι.
Omentum, τὸ ἐπίπλεον.
Ominor, οἰωνοπολέω, οἰωνίζω.
Omitto, παραλείπω, ἀποβάλλω ἀποτίθημαι τὴν ἀρχὴν, abdico me magistratu: πάθημα, ἀφίημι.
Omnes quot, πάντες ὁσοιπερ.
Omni tempore, ἐν ἅπαντι χρόνῳ.
Omnifariàm, πανταχῇ, παντοίως.
Omnigenus, παντοδαπὸς, παντοῖος.
Omninò, ὅλως, παντελῶς, ἅπαξ.
Omnipotens, παντοκράτωρ, παγκρατής.
Omnipotentia, παντοδυναμία, παγκρατία.
Omnis, πᾶς, σύμπας, ὅλος.
Onager, ὁ ὄναγρος.
Onerarie navis, φορτικὴ νεῦς, ὁλκάς.

Digitized by Google

Onero, ἐπιφορτίζω, ἐπαχθίζω.
Onerosus, φορτικός, δυσβάστακτος.
Onus, φορτὸς, ὁ φορτίον, βάρος, μόχθος.
Onus navis, γόμος.
Onus suscipere majus viribus, τὸ μᾶζον φορτίον ἢ ἰσχύν αἰρεῖσθαι.
Onustus, βαρυφόρτος, φορτισθείς.
Onyx, ὁ ὄνυξ, ὀνυχίτης.
Opacus, σκιερὸς, σκιόεις, ζοφώδης.
Opera, -æ, ἐργασία, ἔργον.
Operæ pretium, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, considerare; ὁ τῷ ἔργῳ μοχθῶν.
Operam do, σπουδάζω περί τινος· σχολάν τινι σπουδὴν ἔχω.
Operam loco, ἐργαλείω.
Operam alicui navare, διακονῶ τινι.
Operam ludere, διατριβὴν ποιεῖσθαι.
Operarius, ἐργατὴς, ἐργάτης.
Operarius, -a, -um, ἐργαστικός, ἐργασιμὸς.
Operatio, ἐργασία, ἐνέργεια.
Operculum, ἐπίθημα, τὸ πῶμα.
Operimentum, ἐπίβλημα, σκέπασμα, κάλυμμα.
Operio, ἐπικρύπτω, καλύπτω, σίγω.
Operior, ἐργάζομαι, κατεργάζομαι, αὐτεργῶ.
Operosè, ἐπιπόνως.
Operositas, τὸ ἐπίπονον.
Operosus, ἐνεργὴς, ἐργώδης.
Opertus, κατασίγων, καλυπτὸς.
Opes, πλοῦτος, κειμήλια, χρήματα.
Opifex, κατασκευαστὴς, δημιουργὸς.
Opificium, χειρούργημα κατασκευὴ.
Opilio, σωμὴν, προβατικὸς.
Opimè, πολυτελῶς.
Opimus, πίων, ὄνος, ὁ ἡ τιμαλὴς.
Opinatio, δόγμα, δόξασμα.
Opinio, δόξα, δόκησις.
Opinio fallit me, διαμαρτάνω τῆς δόξης.
Opinione celerius, θάττον ἐλπίδος.
Opinionem habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περί τινος.
Opinionem mutare, δόξαν μεταβάλλειν.
Opinor, δοκάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκῶ μοι.
Opiparè, δαψιλῶς, λαμπρῶς.
Opiparus, πολυτελὴς, δαψιλὴς.
Opis, opem, ope, τῆς ἐπικουρίας, βοηθείας, δυνάμεως, &c. opem fero, βοηθῶ, συλλαμβάνω, συνεργῶ τινι, ἐπικουρῶ.
Opitulor, ἀλέξω, ἐπικουρῶ νόσοις, morbis; παρίσταμαί σοι βοηθὸς, tibi præsidio adsum.
Opium, τὸ ὄπιον.
Oportet, δεῖ, χρὴ· ἄξιόν ἐστι.
Opperior, περιμένω, προσδοκάω τι.
Oppessulatus, μοχλωθείς.
Oppetere mortem, ἀπαθήσαι, τελευτῆν.
Oppidanus, πολίτης, ὁ κατὰ τὴν πόλιν.
Oppidanus, -a, -um, πολιτικὸς.
Oppidatim, κατὰ πόλεις.
Oppidò, valdè, παμπὸν, λίαν.
Oppidulum, πολίχνιον.
Oppidum, πόλις, κώμη, ἄστυ.
Oppignero, ὑποτίθημι ἐνέχυρα, ἐνεχυράζω.
Oppleo, ἀναπληρόω.
Oppono, προτείνω, προβάλλομαι.
Opportunè, ἐν καιρῷ· ἐν τῷ δέοντι· εὐκαίρως, κατὰ καιρὸν.
Opportunitas, εὐκαιρία, καίριον.
Opportunus, εὔκαιρος, ἐπικαίριος, ἐπιτήδειος πρός τι.
Oppositio, ἀντίθεσις, ἐναντίωσις.
Oppositum, ἀντικείμενον, ἐναντίον.
Oppressio, καταθλῖψις, κατάπτωσις.
Oppressor, καταθλίπτων, καταπτώτων.
Oppressus, καταπεπτωκὼς, καταπτωτικὸς.
Opprimo, ἐπιλαμβάνω, καταδυναστεύω, βιάζω, καταλλίζω.
Opprobrium, ὀνείδος· μῶμος, ὁ.
Opprobro, ὀνειδίζω, λοιδορίαμαι.
Oppugnatio, πολιόρκησις, προσβολὴ.
Oppugnator, πολιορκητὴς.
Oppugno, πολιορκῶ, μάχομαι, ἀντιμαχομαί τινι, πολιορκίαν, προσβέλλω.
Opsonium, ὀψώνιον, ὀψάριον.
Optabilis, εὐκτὸς· εὐχῆς ἄξιος.
Optandus, εὐκτέος, αἱρετέος.
Optatò, κατ' εὐχὴν.
Optimates, οἱ ἄριστοι, οἱ ἀριστῆς.
Optimus, ἄριστος.
Optio, αἵρεσις, εὐχὴ, εὐλογὴ.
Opto, εὔχομαι, σεῦδω, ἐπιθυμέω.
Opulentia, εὐπορία, πλοῦτος.
Opulentus, ὁ εὔπορος, πολυχρήματος.
Opus, ἔργον.
Opus aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργοις.
Opus est, cum genit. χρὴ.
Opus habeo, δέομαί τινος· χρείαν ἔχω τινος.
Opusculum, ποιημάτιον.
Ora, ἐσχατιὰ, ὁ ὄρος.
Oraculum, χρησμὸς, χρησμῳδία, μαντεῖον.
Oraculum peto, μαντεύομαι.
Oratio, ὁ λόγος, ἡ ῥῆσις, λέξις.
Oratio funebris, λόγος ἐπιτάφιος.
Orationem habere, λόγον λέγειν· ἀνεῖν κατὰ, περί, πρός τινος.
Orationem componere, λόγον συντιθέναι.
Orator, ῥήτωρ, -ορος.
Oratoriè, ῥητορικῶς· δίκην.
Oratorius, ῥητορικὸς.
Orbatus sum, ἀποφαυλίζομαι.
in Orbem ago, κυκλόω.
Orbiculatim, κυκληδὸν.
Orbis, κυκλὸς, σφαῖρα.
Orbis terrarum, οἰκουμένη.
Orbita, τροχιὰ.
Orbitas, ἐρημία, ἀτεκνία.
Orbo, ἐρημίζω, ἀπογυμνόω.
Orbus, ἄτεκνος, ἄπαις, ἐρημικὸς.
Orcus, ᾅδης, ἔρεβος.
Ordinatus, τακτὸς, συντεταγμένος.
Ordinatè, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
Ordine, ἐν τάξει, κατὰ τάξιν.
in ordinem redigo, κατατάττω.
Ordino, διατάττω et -ομαι, ἐγκαθίστημι, εὐτρεπίζω.
Ordior, ἄρχομαι, καταβάλλομαι.
Ordo, τάξις, εὐταξία.
Ore tenus, μέχρι τοῦ στόματος.
Orea, κημὸς, ὁ στόμιον.
Organum, ὄργανον.
Orichalcum, ὀρείχαλκος.
Oriens, ἀνατολὴ.
Orientalis, ἀνατολικὸς, ἑῷος.
Orificium, στόμα.
Origo, γένεσις, αἰτία, ἀρχὴ.
Orior, φύομαι, γίνομαι, ἐκπανύλλω.
Oriundus, ὁ ἀναφέρων τὸ γένος ἐκφύς.
Ornamentum, κόσμημα, κόσμος, ἐπίκτησις.
Ornatè, χαριέντως, ἐπιχαρίτως, κεκοσμημένως.
Ornatus, -a, -um, κόσμιος, κεκοσμημένος.
Ornatus, -ûs, κόσμος, ὁ κόσμησις.
Orno, κοσμῶ, acc. στρατίλλω.
Ornus, ἡ ὀρεινὴ μελία.
Oro, peto, δέομαί σου τῶν, παρακαλῶ δέησιν, justa: εἰσπέμπω σοι σῖτον, &c.
Orphanus, ἐρημικὸς.
Orthodoxi, ὀρθόδοξοι.
Ortus, natus, γνησιὸς, σπορικὸς.
Ortus, subst. γένεσις, ἀνατολὴ.
Oryza, ὄρυζα.
Os, oris, στόμα, πρόσωπον.
Os obturo, ἀποστομόω, εἰς ἀφασίαν ἄγω.
Os, ossis, ὀστοῦν.
Oscitantèr, ῥᾳθύμως, ἀμελῶς, ἐκτείνων.
Oscitatio, ἡ χάσμη.
Oscito, χασμάομαι, ἀναχάσκω.
Osculatio, φίλημα.
Osculor, φιλέω τινὰ· κυνῶ, κύω.
Osculum, στομάτιον, τὸ φίλημα.
Osor mulierum, μισογύνης.
Osseus, ὀστινος, ὀστώδης.
Ostendo, ἀποδείκνυμι, σημαίνω, δηλόω τι, ἐμφανίζω.
Ostentatio, ἀλαζονία, περιαυτολογία.
Ostentator, ἀλαζὼν.
Ostento, προσαποδεικνύω· pro jacto, ἀλαζονεύομαι, σημαίνω.
Ostentum, τέρας, -ατος, τὸ.
Ostia fluminum, ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν.
Ostiarius, θυρωρὸς.
Ostiatim, κατὰ θύρας.
Ostii annulus, κρίκος, ῥόπτρον.
Ostiolum, θύριον, θυρίδιον.
Ostium, θύρα, ὀδὸς.
Ostracismus, ὀστρακισμὸς.
Ostreum, ὄστρεον.
Ostrum, τὸ ὄστρεον.

Digitized by Google

Otio fruĭ, παρασκευάζεσθαι τὴν σχολήν.
Otior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Otiosè, ἀργῶς, σχολῇ.
Otiosus, σχολαῖος, ὁ ἀνεφάπτωτος.
Otium, σχολὴ, ἡ, ἄνεσις, ἀργία, ἀσχολία.
Otium dare, σχολὴν δοῦναι.
Otium est mihi, σχολὴν ἔχω.
per Otium, ἐπὶ σχολῆς et κατὰ σχολήν.
Ova parere, ὠοτοκεῖν.
Ovans, θριαμβικῶν.
Ovatio, θρίαμβος, ἰλάνευσις.
Ovile, σταῖνιον, αὐλή.
Ovina pellis, μαλακὸν πῶας, τὸ.
Ovinus, προβάτειος, μήλειος, ὁ.
Ovis, πρόβατον, μῆλον, ὄις.
Ovo, *lætor*, ἥδομαι, χαίρω.
Ovum, ὠόν, τὸ.

P

Pabulatio, τροφὴ, νομὴ.
Pabulatum exire, ἐπὶ χιλὸν ἐξέρχεσθαι.
Pabulor, νέμομαι.
Pabulum, τροφὴ, νομὴ, βοσκὴ.
Pacatus, ἀρηνικὸς, ἀρηνοβὰς.
Pacificatio, ἀρηνοποιία.
Pacificator, ἀρηνοποιὸς.
Pacifico, ἀρηνοποιέω.
Pacificus, ἀρηνοποιὸς.
Paciscor, συμφωνέω μετά τινος, συντίθεμαι, ὁμολογέω τινι.
Paco, ἀρηνοποιέω, ἱλάσκομαι.
Pacta servare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
Pacta violare, παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν, λύειν τὰς συνθήκας.
Pactum, συμβόλαιον, συνθήκη.
Pæan, ὁ παιὰν, -ᾶνος.
Pæanem cantare vel canere, παιανίζειν, παιᾶνα ᾄδειν.
Pædagogus, παιδαγωγὸς, παιδοτρίβης.
Pædor, αἰσχμὴ, ῥύπος.
Paganus, κωμήτης, ἰδιώτης.
Pagatim, κατὰ κώμας.
Pagella, σελίδιον.
Pagina, σελίς.
Pagus, κώμη, τάγος, ὁ.
Pala, σκάφη.
Palabundus, περιφερόμενος.
Palæstra, παλαίστρα, ἀγωνιστήριον.
Palæstricus, παλαιστρικὸς.
Palam, φανερῶς, ἀνάφανδὸν.
Palam est, ὁμολογοῦνται, ἔστιν φανερὸν ὅτι.
Palam facio, φανερὸν, προφανὲς, δῆλον ποιῶ.
Palatium, βασίλειον, παλάτιον.
Palatum, τὸ ὑπερῷον.
Pâles, ἄχυρον, τὸ πάρφος.
Palla, χλαῖνα, τὸ φᾶρος.
Pallas, Παλλὰς, -άδος.
Palleo, ὠχριάω, χλωρίζω.
Palliatus, τριβωνοφόρος.
Pallidus, ὠχρὸς, χλωρὸς, ἄχροος.
Pallium, τρίβων, ὁ περίβλημα.
Pallor, ὠχρίασις, ἄχρωμα.
Palma, φοῖνιξ, παλάμη.
Palma, *pro* victoria, νίκη· *pro* arbore, φοίνιξ.
Palmaris, σπιθαμιαῖος.
Palmes, πάλαμα.
Palmus, σπιθαμὴ, δεχμὴ.
Palor -aris, ἀλάομαι, πλανάομαι.
Palpatio, ψηλάφησις, πολάπευσις.
Palpebra, βλίφαρα.
Palpitatio, πάλμὸς, ῦ, ὁ, σπαρμὸς.
Palpito, τρέμω, πάλλομαι, σφαίρω.
Palpo, ψηλαφάω τι, ψαύω τινός.
Paludamentum, χλαμὺς.
Paludatus, χλαμυδωτὸς.
Paludosus, ἑλώδης.
Palumbes, φάσσος, ὁ φάσσα, ἡ.
Palus, σπίλοψ, πέτρωλος, χάραξ, ὁ.
Palus, -udis, λίμνη, ἕλος, -εος, τὸ.
Palustris, ἕλειος, ὁ ἑλώδης, ὁ ᾗ ἡ.
Pampinaceus, οἰναρώδης.
Pampino, οἰναρίζω.
Pampinus, πάμπινος, οἰναρὸς.
Panarium, ἀρτοθήκη.
Pandiculatio, σπασμωδικὸν.
Pandiculor, σπασμῶδομαι.
Pando, -as, πετάνω, πυθμὸν.
Pando, -is, πετάννυμι.
Pandus, -a, -um, κυρτὸς, πυθμὴν.
Pane vescor, ἀρτοσιτέω, ἀρτοφαγέω.
Panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
Panem facio, ἀρτοποιέω.
Pango, πήγνυμι.
Panificium, ἀρτοποιΐα.
Panis, ἄρτος, ὁ.
Panis bis coctus, δίπυρος, ἄρτος.
Panis siliginеus, σιλιγνίτης ἄρτος.
Panis azymus, ἄζυμος.
Panis butyro illitus, βουτύρινος.
Pannis obsitum esse, *pro* vestibus, διαπεπάσθαι.
Pannosus, ῥακώδης, πανέμμορφος.
Pannus, ῥάκος.
Panther, πάνθηρ, -ῆρος, ὁ.
Papæ, παπαὶ, βαβαί.
Papaver, μήκων.
Papilio, ὁ ψύχη.
Papilla, θηλὴ, μαζὸς.
Papula, ἐξάνθημα.
Papyrus, πάπυρος, ἡ.
Par, paris, ἴσος, ὅμοιος.
Par, impar, ἄρτιος ᾗ περιττὸς.
Par est, ἀξιῶ ἴσα, δικαίως ἴσα, ἁπλῶς ἴσα.
Par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἀντιφέρειν.
Par, duûs, ζεῦγος.
Par, *satis sum*, ἱκανὸς εἰμι, ἀρκέω ἐπὶ τοῦτο.
Parabilis, εὐπόριστος.
Parabola, παραβολὴ.
Paradisus, παράδεισος.
Paradoxum, παράδοξον.
Parallelus, παράλληλος.
Parasitor, παρασιτέω, κολακεύω.
Parasitus, παράσιτος, κόλαξ.
Parca, μοῖρα, αἶσα.
Parcè, φειδομένως, ὀλιγῶς.
Parcitas, φειδωλὴ.
Parco, -is, -ere, φείδομαι τινὸς, ἀφίημι τινὶ, συγγινώσκω, συγγνωμονέω.
Parcus, φειδωλὸς.
Parens, γονεὺς, γενέτωρ.
Parentalia, νεκρίσιμα, ἐναγίσματα.
Parentatio, πένθος ἄγω et πενθος, ους, τὸ.
Parentes, οἱ γενέτορες, οἱ τοκῆς.
Parento, νεκρίζω, ἐναγίζω.
Pareo, πείθομαι, πειθαρχέω τινι.
Pares, οἱ ἐξ ἴσου.
Paries, τοῖχος, ὁ τοιχίον, Σφίγγιος.
Parietes perforare, διατοιχωρύχειν.
Parilis, ἴσος.
Parilitas, ἰσότης.
Pario, τίκτω, κύω *pro* comparare, πορίσκομαι.
Paritèr ac, ἰσότης, ἐξίσης.
Parma, πέλτη.
Paro, -as, *instruo*, παρασκευάζω *pro* comparo, κτάομαι, ἑτοιμάζω.
Parricida, πατροκτόνος, πατροφόνος.
Parricidium, πατροκτονία.
Para, μέρος, τὸ μερὶς, μοῖρα.
Parsimonia, φειδωλὴ.
aliquâ ex Parte, μέρος τι, ἐκ μέρους.
Partes alicujus tueri, *pro* tutari, ὑπέρ τινος εἶναι.
Particeps, μέτοχος, κοινωνὸς.
Particeps sum, μετέχω τῆς φιλίας· amicitiæ: μεμοιρασμένος.
Participatio, κοινωνία, μετοχὴ.
Participem facere aliquem, σύμμορον τινὰ ποιῶ.
Participo, κοινωνέω, μετέχω τῆς νίκης, victoriam: μερίζομαι, μεταδίδωμι.
Particula, μερὶς, μέριον.
Particulatim, μεριχῶς, ἀνὰ μέρος.
Partim, ἀνὰ μέρος, παρὰ μέρος, partim, τὰ μὲν, τὰ δὲ· τῇ μὲν, τῇ δὲ.
Partior, μερίζω, διανέμω, διαιρέω τὶ εἰς μέρη, divido aliquid in partes.
Partitio, μερισμὸς, ἀναδασμὸς.
Partum accelerans, ὠκυτόκιος.
Parturio, ὠδίνω, τοκάω.
Partus, -a, -um, τετοκυῖα, τετοκυῖαν, τετοκυῖαι.
Partus, -ûs, τοκετὸς, πόνησις, τόκος.
Parvifacere, *parvipendere*, σμικρὸν ἐπὶ λίγου ποιεῖσθαί τι, παρὰ οὐδὲν ἢ γίγεσθαι ἀμελεῖν τινος.
Parùm, μικρὸν, ὀλίγον, τυτθόν.
Parum abest quin, μικρὸν ἀπέλειπεν τοῦ μὴ παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, parum abfuit, quin mortuus essem.

Parumper, μικρὸν ἐνοι, ἐπὶ μικρὸν.
Parvulus, ἄγαν σμικρὸς, νηπιώδης.
Parvus, μικρὸς, σμικρὸς.
Pascha, πάσχα, ἑορτὴ τῶν ἀζύμων.
Pasco, ἐπιτύμαι, βόσκομαι, νέμομαι.
Pascuum, βόσκημα, νομὸς, ὁ τοπός.
Passæ uvæ, ταφίδες, σαφυλαὶ.
Passer, στρουθὸς.
Passerculus, στρουθίον.
Passim, πάντη, ἰκάστοτε, πανταχοῦ.
Passus, βῆμα.
Pastinaca, ἡ σαφυλῖνος.
Pastor, ποιμὴν, -ένος, νομεὺς, βόσκων.
Pastoralis, ποιμαντικὸς, βουκολικὸς.
Pastus, -ûs, σίτησις, νομὴ.
Patefacio, ἀνοίγω, ἀναπαλύπτω· pro palàm facere, γνωρίζω.
Patefactio, ἀναπάλυψις, φανέρωσις.
Patella, λεπάστη.
Patens, ἀνεῳγὼς, ἀνεῳγμένος.
Pateo, -es, διαπαλύπτομαι, φαίνομαι.
Pater, πατὴρ, γονεὺς.
Patera, κρατὴρ, δίσκος.
Paterfamilias, οἰκοδεσπότης.
Paternus avus, πάππος, ὁ τὸν πατρὸς.
Paternus, πατρῷος, πατρικὸς.
Patesco, ἀναπαλύπτομαι.
Patibulum, φανερὸς.
Patiens laborum, φερέπονος, φερέσπονος, τλησίπονος.
Patientèr, ὑπομονητικῶς, ἐλεητικῶς.
Patientia, ὑπομονὴ, τλημοσύνη.
Patina, λεκάνη, λοπὰς.
Patior, πάσχω, ὑπομένω, cum accus.
Patres conscripti, συγγεγραμμένοι πατέρες.
Patria, πατρὶς.
Patriarcha, πατριάρχης.
Patrimonium, ἡ οὐσία, τὰ πατρῷα χρήματα, τὰ κτήματα.
Patrimonium consumo, τὰ πατρῷα καταφθείρω.
Patritius, ὑπατρείδας, ὁ πατρίμιος.
Patrius, πατρῷος.
Patro, -as, διαπράττομαι.
Patrocinium, συνηγορία, πρωστασία.
Patrocinor, συνηγορῶ τινι, συνδικῶ τινι, προστατῶ, προΐσταμαι.
Patronus, προστάτης, ὁ προστατεύων.
Patrueles, ἀνεψιοὶ, ἐξάδελφοι.
Patruelis, -e, ἀνεψιὸς, ἐξάδελφος.
Patruus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος.
Paucis absolvere, διὰ βραχίων ποιῆσαι τοὺς λόγους.
Paucissimus, ὀλιγίστος.
Paucitas, ὀλιγότης.
Paucus, ὀλίγος.
Pavesco, πτοηθοῦμαι, δειλιῶ.
Pavidus, πτοηδὴς, πτοηθεὶς.
Pavimentum, ἔδαφος, ὑπόστρωμα.
Pavito, ἰκπαλάσσομαι.
Paulatim, κατὰ μικρὸν, ἀτρέμας, ἐπὶ βραχὺ.
Paulisper, ὀλίγον χρόνον, πρὸς βραχὺ.
Paulo antè, μικρὸν πρεδάσσους ἡλίου, solis accessum: σμικρῷ ἔμπροσθεν.
Paulò post, ὀλίγῳ, εἰς μικρῷ ὕστερον.
Paulò minùs, βραχὺ ἀπώδιον, ὀλίγον δέσσον.
Paululo contentus, λίαν ὀλιγαρκὴς.
Paululùm, ἐπὶ μικρὸν, πρὸς μικρόν.
Pavo et Pavus, ταὼς, ὁ ταὼς.
Pavoninus, ὁ τοῦ ταῶνος.
Pavor, δεῖμα, τὸ δειλία, δάμβος.
Pauper, πένης, πτωχὸς, ἰνδεὴς.
Pauperior, πενέστερος.
Pauperrimus, πενέστατος.
Paupertas, πενία, πτωχεία.
Paupertate premi, ἀπορεῖν χρημάτων, εἶναι ἐν πενίᾳ.
Pauxillum, ὀλίγον.
Pax, εἰρήνη, ἡσυχία.
Paxillus, πάσσαλος.
Peccator, ἁμαρτωλὸς, ὁ
Peccatum, ἁμαρτία, ἁμάρτημα, τὸ σφάλμα, παράπτωμα.
Pecco, ἁμαρτάνω, ἀλιτέω, πταίω, πλημμελῶ.
Peccorosus, πολυβδέλμων.
Pecten, κτενὸς, κτένιον.
Pecto, κτενίζω.
Pectorale, τὸ στηθύδιον.
Pectus, -oris, στέρνον, στῆθος, θώραξ.
Peculator, κλέπτης τῶ δημοσίᾳ.
Peculatus, τὸ τῶ δημοσίῳ κλέμμα.
Peculiaris, ἴδιος, ἰδιοπάτητος.
Pecullaritèr, ἰδίως, ἰδίᾳ.
Peculium, τὸ ἴδιον, τὸ ἰδιόκτητον.
Peculor, κλέπτω τὰ δημόσια.
Pecunia, ἀργύριον, τὰ χρήματα.
Pecuniâ instructum esse, ἐυπορεῖν χρημάτων.
Pecuniæ cupidus, φιλοχρήματος.
Pecuniam numerare, καταβαλλὼ ἀργύριον.
Pecuniosus, πολυχρήματος.
Pecus, -oris, et -udis, θρέμμα, τὸ βόσκημα, τὸ.
Pedalis, πεδιαῖος.
Pedamentum, κάμαξ· χάραξ, ὁ.
Pedes, πεζὸς. nom. pl.
Pedes, -itis, πεζὸς.
Pedester, πεζὸς.
Pedestres copiæ, στρατιὰ πεζικὴ, πεζὴ δύναμις.
Pedestris, πεζικὸς.
Pedestris oratio, πεζὸς λόγος.
Pedestris pugna, πεζομαχία.
Pedetentim, κατὰ πόδας, βαδὴν.
Pedica, ποδοστράβη, πέδη.
Pedicularis morbus, φθειρίασις.
Pediculosus, φθειρώδης.
Pediculus, φθὴρ, ὁ

Peditatus, τὸ στρῖφος, τὸ στρῖμμα.
Pedo, -is, βδῶ, στρέφω.
Pedum, καλαύροψ, ἡ βάβδος ποιμενικὴ.
Pejeratio, ἐπιορκία.
Pejero, ἐπιορκῶ, ἐπίορκος.
Pejor, κακίων.
Pelagus, πέλαγος, τὸ.
Pellex, παλλακὴ, et παλλακὶς, -ίδος.
Pellicator, πορνοβοσκὸς.
Pellicatus, παλλάκευσις, παλλάκημα.
Pellicio, ἐπαγώγημαι, ἰφέλκομαι, προσάγομαι, ὑπάγω.
Pellicula, δερμάτιον.
Pellis, δέρμα, τὸ· δορὰ, δέρις, βύρσα.
Pello, -is, -ere, ἐλαύνω, ἐκβάλλω, ὠθῶ, διώκω.
Pelluceo, διαφάω, διαφανὴς εἶμι.
Pellucidus, διαφανὴς, διαύγης.
Pelta, πέλτη.
Peltatus, ὁ πελτασπὸς.
Pelvis, λεκάνη, λοπὶς, -ῖδος, ἡ.
Penates, γενέθλιοι θεοὶ, πατρῷοι.
Pendeo, κρέμαμαι, αἰωρέομαι, ἰξαρτάομαι· et pro dubitare, ἀπορῶμαι, ἀπορῶ.
Pendo, -is, -ere, σταθμῶ, σταθμῶμαι· et pro solvere, ἀποτίνω, ἐκτίνω.
Pendulus, ἐπικρεμὴς, μετέωρος.
Penè, σχεδὸν ὀλίγου, σχεδὸν μικροῦ, σχεδόν.
Penes me est, ἐπ' ἐμοί ἐστιν.
Penetrabilis, διάτορος.
Penetrale, ἡ μυχὸς, τὸ ἐνδότατον.
Penetro, δύνω, διατορῶ.
Peniculus et Penicillus, σπόγγος, ὁ.
Peninsula, χερρόνησος· alii, χερσόνησος.
Penis, ἀνδρεῖον, αἰδοῖον.
Penitus, -a, -um, ὁ ἔνδον· ἐνδότερος.
Penitùs, σωτικὸν, τὸ σταράσσω, σωτικὸς, διαφανὴς, σάφεστα.
Penna, πτερὸν et πτερὸς, πέλαμος.
Pennatus, πτερωτὸς, πτερὸς.
Pensator, σταθμοῦχος.
Pensilis, μετέωρος, κρεμαστὸς.
Pensio, -onis, καταβολὴ, ἔσφορα.
Pensionem solvere, διαφορὰν τελῶν.
Pensitatio, ἔφεσις.
Pensito, σταθμῶμαι.
Pensum, τὸ πεπαγμένον, τὸ σταθμὸν.
Pentecoste, πεντηκοστὴ.
Penuaria cella, ἀφὰν, ταμεῖον.
Penula, φαινόλης.
Penulatus, ὁ ἐν φαινόλῃ μανδύᾳ περιειλημένος.
Penuria, ἀπορία, σπανιότης, ἔνδεια, ὑστέρησις, ἐπίλειψις.
Penuriâ rerum necessariarum laborare, ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων, vel τῶν ἐπιτηδείων.

Digitized by Google

Penus, -ûs, *et* hoc penu, *βίος, ὁ τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτηδεία· τροφῶν.*
Peplus, *vel* Peplum, *πέπλος.*
Pepo, -onis, *πέπων.*
Per, *διά, gen.* i. *dat.* ῑ, *accus.* *ἐπί, gen. μετὰ ἐτ πρός, gen.*
Per ætatem, *διὰ τὴν ἡλικίαν.*
Pera, *πήρα.*
Perago, *διατράνομαι, τελέω.*
Peragratio, *περιήγησις.*
Peragro, *διοδεύω, περιέχομαι.*
Peramantèr, *σφοδρῶς.*
Perambulo, *διοδεύω, περιέχομαι.*
Perca, *περκίς.*
Percello, *περιτρέπω, ἐκπλήσσω.*
Perceptio, *κατάληψις, ἀνάληψις.*
Percipio, *sentio, καταλαμβάνω, διαισθάνομαι, κατανοέω.*
Percipio auribus, *ἐνωτίζομαι.*
Percitus, *ἐλαυνόμενος.*
Percolo, -as, -are, *διϋλίζω, διηθέω.*
Percommodè, *πάνυ ἐυκαίρως.*
Percontatio, *ἀνάκρισις· ἐρώτησις.*
Percontator, *συνδανίστωρ, στιγμὴς.*
Percontor, *ἀνίεμαί τι τοῦτον συνδάνομαί τινος, ἀναιρέω.*
Percrebresco, *διαβρυλλῶμαι.*
Perculsus, *ἐκπλαγὴς, ἐμβρόντητος.*
Percupidus, *πάνυ ἐπιθυμῶν.*
Percurro, *διατρέχω, διϊέρχομαι.*
Percussio, *πλῆξις, ἐπίκρουσις.*
Percussor, *πλήκτης, πληκτικὸς.*
Percutio, *κατατύπτω, παίω τινα, τύπτω, συντάσσω, πλήσσω, πόντων· λιθοβολέω, lapide.*
Perdifficilis, *σαγχάλιστος.*
Perdisco, *ἐκμανθάνω, καταμανθάνω.*
Perditè amare, *ἐρωτομανῶν, ἐκμαίνεσθαί τινι.*
Perditio, *ἀπώλεια, ὄλεθρος.*
Perditus, *πανώλεθρος, πανώλης.*
Perdives, *πολυχρήματος.*
Perdix, *πέρδιξ.*
Perdo, *ἀποβάλλω, ἀπολλύω, λυμαίνω, ὄλλυμι, φθείρω, ὀλεθρεύω.*
Perdoctus, *ἐκδιδασκόμενος, πολυμαθὴς.*
Perdomo, *καταδαμάζω.*
Perduco ad finem, *διαντάω τι εἰς τέλος.*
Perduellio, *συνωμοσία.*
Perduellis, *πολέμιος.*
Perduro, *χρονίζω διατελῶ, ὑπομένω.*
Peredo, *περικρούω, προπατέω.*
Peregrè absum, *ἀποδημέω, ἀπεδημέω.*
Peregrinatio, *ἀποδημία.*
Peregrinator, *ἀπόδημος.*
Peregrinor, *ἀποδημέω, ἐκδημέω.*
Peregrinus, *ξένος, ξενικὸς, ἀλλοδαπὸς, ὁ· ἀλλόφυλος, ἀλλόφυλος.*
Perelegans, *ὁ πάνυ κομψός.*
Perelegantèr, *καταπάλαι, πάνυ κόμψως.*
Perendiè, *μεταύριον, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.*
Perendinus dies, *ἡ μεταύριον ἡμέρα.*
Perennis, *ἀΐδιος, διετήσιος.*
Perennitas, *ἀϊδιότης.*
Pereo, *ἀπόλλυμι, διαφθείρομαι, ὄλλυμαι, ἀπορρίπτομαι, καταφθίνομαι.*
Perequito, *διϊππάζω.*
Pererro, *περιπλανάομαι.*
Pereruditus, *πολυμαθὴς, ὁ ἡ ἡ.*
Perexiguus, *ὁ πάνυ μικρὸς.*
Perfectè, *τελέως, ἐντελῶς.*
Perfectio, *τελείωσις.*
Perfectus, *τέλειος, ἐντελὴς.*
Perfero, *περιφέρω, διαφέρω, ἀπαγγέλλω· pro* nuntiare, *ἀγγέλλω· pro* sustinere, *ὑπομένω, καρτερῶ.*
Perficio, *ἀποτελέω, διατρέντομαί τι, ἐργάζομαι, ἀνύω.*
Perfidelis, *πολύπιστος, ὁ.*
Perfidia, *ἀπιστία, ἀγνωμοσύνη.*
Perfidiosus, *ἄπιστος, παράπιστος.*
Perfidus, *ἄπιστος, ἀγνώμων, ἄπιστος, μετὰ ἀπιστίας.*
Perflo, *διωνέω, πνευστίω.*
Perfluo, *καταῤῥέω.*
Perfodio, *διορύσσω, διαῤῥήγνυμι.*
Perforo, *τρυπάω, διατάρω, διατρέω.*
Perfrictâ fronte, *ἀπηρεθισμένῳ.*
Perfrictæ frontis esse, *ἐν ἐπίτασθαι ἐρυθριᾷν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.*
Perfringo, *διαῤῥήγνυμι.*
Perfuga, *αὐτόμολος, πρόσφυξ.*
Perfugio, *καταφύγω.*
Perfugium, *καταφυγὴ, καταφύγιον.*
Perfunctio, *λειτουργία, ἐνέργεια.*
Perfunctoriè, *πρὸς ἀφοσίωσιν.*
Perfunctorius, *ἀφοσιωτικὸς.*
Perfundo, *διΰγραίνω, ἐμβρέχω, καταχέω.*
Perfungo, *ἐπιτελῶ τὸ ἔργον, munere meo, διαπράττω· ἀποτελῶ τὰ καθήκοντα.*
Perfusio, *βρεχὴ, δίευσις.*
Perfusus, *διαβεβρεγμένος.*
Pergo, *πορεύομαι, στείχω, ἔρχομαι· pro* persevero, *διαντάω, ἐμμένω.*
Pergratus, *πάνυ ἡδύχαρις.*
Perhibeo, *dico, καταφημι, πανσιχυρίζομαι, pro* dare, *δίδωμι.*
Perhibere testimonium, *μαρτυρέω τινι.*
Perhonorificè, *πολυτίμως.*
Perhonorificus, *πολύτιμος.*
Perhorresco, *καταδαμάζομαί τινα.*
Perhumanus, *πάνυ φιλάνθρωπος.*
Periclitatio, *κινδύνευμα.*
Periclitor, *κινδυνεύω, περικινδυνεύω, ὑπέρ τινος, κίνδυνον ὑποδύομαι.*
in Pericula se conjicere, *δέσμαι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους.*
in Periculis versari, *ἐν κινδύνοις εἶναι.*
sine Periculo, *ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς.*
Periculosè, *ἐπικινδύνως.*
Periculosus, *ἐπικίνδυνος, ἐπισφαλὴς, κινδυνώδης.*
Periculum, *κίνδυνος, ε, ὁ· κινδύνευμα, τὸ.*
Periculum dare, *κίνδυνον ὑπολαμβάνειν, vel πιστεύειν.*
Periculum facere, *ἀπόπειραν ποιεῖσθαι.*
Periculum effugere, *διαφεύγειν κίνδυνον.*
extra Periculum esse, *ἔξω, vel πόῤῥω τῶν κινδύνων εἶναι.*
Perillustris, *ὁ πάνυ λαμπρὸς.*
Perimo, *ἀναιρέω, καθαιρέω.*
Perindè, *ὡσαύτως, ὅπως σε.*
Perindè ac si, *ὥσπερ, ὅσπερ ἄν εἰ, ὡσαυτοσί.*
Periodus, *περίοδος.*
Periphrasis, *περίφρασις.*
Peritè, *ἐπιστημόνως, ἐμπείρως.*
Peritia, *ἐμπειρία, σοφία, ἐπιστήμη.*
Peritissimus rei militaris, *ἐμπειρότατος τῶν περὶ τὸν πόλεμον.*
Peritum esse alicujus rei, *ἐμπειρίαν ἔχειν τινος.*
Peritus, *ἔμπειρος, ἐπιστήμων, ἐπιστημονικὸς, δαήμων, εἰδὼς.*
Perjucundus, *ὁ πάνυ ἡδὺς.*
Perjurium, *ἐπιορκία.*
Perjuro, *ἐπιορκέω.*
Perjurus, *ἐπίορκος, ἐπιορκητικὸς.*
Perlaetus, *πάνυ εὐφραινόμενος.*
Perlego, *ἐπιλέγομαι, ἀναγιγνώσκω, διϊέρχομαι.*
Perlinceo, *διαλάμπω.*
Perlucidus, *διαφανὴς.*
Perlustro, *περιοπτεύομαι, ἐξιστάζω.*
Permadeo, *διαῤῥέχομαι.*
Permaneo, *μένω παρά τινι, pro* perseverare, *μένω ἔν τινι, ἐπί τινι.*
Permano, -as, *καταῤῥέω, διαῤῥέω.*
Permansio, *διαμονὴ.*
Permeo, -as, *διαδύω, διΐημι, διαβαίνω, διδύω, διέρχομαι.*
Permisceo, *μεταμίγνυμι, ἐπιπλέκω.*
Permissio, *συγχώρησις, ἄφεσις.*
Permissu ejus, *αὐτοῦ συγχωρήσαντος.*
Permistio, *κρᾶσις, διάμιξις.*
Permitto, *concedo, ἐάω, ἐπιτρέπω.*
Permodestus, *ὑβριστὴς.*
Permolestus, *ὁ πάνυ χαλεπὸς.*
Permotio, *παρόρμησις.*
Permoveo, *διανύω.*
Permulceo, *καταψάω, καταπαλάω.*
Permultùm, *πάμπολυ.*
Permutatio, *διαλλαγὴ, διάλλαγμα, τὸ.*
Permuto, *ἀλλάσσω, ἀλλοιόω τὴν γνώμην, sententiam, ἀμείβομαι.*
Perna, *πέρνα, πτερνὰν.*

Digitized by Google

Pernavigo, διαπλέω.
Pernecessarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
Pernego, ἐξαρνέομαι.
Pernicies, ὄλεθρος, ὁ· βλάβη, ἐξάλειπα.
Perniciosus, ὀλέθριος, ὁ ἡ· βλαβερός, πανώλεθρος.
Pernicitas, ὠκύτης, ταχύτης.
Pernix, ὠκὺς, ταχὺς, ὠκύστερος, ὁ.
Pernoctatio, παννυχὶς, -ίδος, ἡ.
Pernocto, ἀκοιμητηρίου, διαγρυπνέω.
Pernosco, διαγινώσκω, ἀκριβῶς οἶδα.
Pernox, παννύχιος, πάννυχος.
Pero, -onis, αἱ ἀσπίρας.
Peropportunè, πάνυ εὐκαίρως.
Peropportunè venis, ἂς αὐτὸν τὸν καιρὸν πάρεις.
Peropus est, πάνυ χρέων ἐστι.
Peroratio, ἐπίλογος, ἀναπεφαλαίωσις.
Peroro, ἐπιλέγω, ἀναπεφαλαιόω.
Perosus, διαμισῶν, ὑπερεχθίστατος.
Perparùm, πάνυ σμικρὸν.
Perpaucus, ὀλίγιστος.
Perpello, ἐπαναγκάζω.
Perpendiculum, κάθετος, διάμετρος.
Perpendo, ἐξετάζω τι· σκοπέομαι· λογίζομαι τι πρὸς ἐμαυτὸν, mecum: σκοπῶ τι παρ' ἐμαυτῷ, διανοέομαι.
Perperàm, κακῶς, σφαλερῶς· παρὰ in compositione.
Perpessio, ὑπομονὴ, πάθος.
Perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, τλάω.
Perpetro, διαπράττομαι, περάνω.
Perpetuitas, ἀϊδιότης, τὸ διηνεκὲς.
Perpetuum, ἀεὶ, ἐς αἰῶνα.
Perpetuus, διηνεκὴς, ἀΐδιος.
Perplexè, σκολιῶς, λοξῶς.
Perplexitas, ἀπόρημα, σκολιὴ.
Perplexus, ἀμήχανος, ἐπίσκολος, ἄπορος.
Perpolio, διαξέω.
Perpoto, διαπίνω.
Perpulcher, ὁ πάνυ καλὸς.
Perquam, ὡς σφόδρα.
Perquiro, διαζητέω, διερευνάω.
Perrarò, πάνυ σπανίως.
Perrepo, παρέρπω.
Perrumpo, διορύσσω, διεξελαύνω, διαπράω, διαῤῥήγνυμι.
Perscribo, ἀναγράφω, διαγράφω.
Perscriptio, διαγραφὴ, ἀναγραφὴ.
Perscrutor, ἐρευνῶ, διερευνάω.
Persecutio, διωξις, διωγμὸς.
Persecutor, διώκτης, ὁ διώκων.
Persentio, et -ieco, διαισθάνομαι.
Persequor, παραπολουθῶ τινι, διώκω τινα· διαμένω ἔν τινι, μετέχομαι.
Perseverantèr, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
Perseverantia, ἐπιμονὴ, καρτερία.
Persevero, διαγίνομαι, μένω ἐπί τινι, in aliquâ re: προσκαρτερέω.
Persimilis, παραπλήσιος, πάνυ ὅμοιος.
Persisto, διηνεκῶς ἀφίσταμαι.
Persolvo, ἐκτίω χρήματα· pecuniam, διαλύω, ἀποδίδωμι.
Persona, πρόσωπον.
Personо, ἐξηχῶμαι.
Perspectum habere alicujus animum, διανοιάν τινος διαγινώσκω.
Perspectus, διόπιμασμένος.
Perspicacitas, πολυδέρκεια, ἐξυδέρκεια.
Perspicax, ἐξυδερκὴς, πανοπτικὸς.
Perspicio, συνοράω, διοράω, διαλέγω, διαπυνθάνομαι, καθορῶ.
Perspicuè, φανερῶς, σαφῶς.
Perspicuitas, ἐνάργεια, τὸ εὔδηλον.
Perspicuus, φανερὸς, δῆλος, καταφανὴς.
Perstare in sententiâ, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ.
Persto, διαμένω ἔν τινι, ἐμμένω.
Perstringo, συνέλκω, ἐπιγράφω, διαφίγγω· pro taxare, καθάπτεσθαί τινος.
Persuadeo, πείθω σε, tibi, μεταπείθω τινα, ὑπάγομαι, ἀνάγω, δυσωπέω.
Persuasio, πεῖσις, πειθὼ, πίστις.
Persuasor, πειστὴρ, πειστικὸς.
Persuasorius, πειστικὸς.
Persuasum habeo, πέπεισμαι.
Persuasus, πεπεισμένος ταῦτα.
Pertæsus, ἐξαπορέμενος.
Pertendo, διατείνω.
Pertento, διαπειράομαι.
Perterebro, διατρυπάω.
Perterrefacio, φοβέω τινα, ἐκπλήσσω.
Perterrefio, καταπτήσσω, ἐκπλήττομαι.
Perterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
Perterritus, καταπλαγὴς.
Pertexo, ὑφαίνω, πανεργάζομαι.
Pertica, κάμαξ ὁ· πάσσαλος.
Pertimeo, ὑποδέδιμαι.
Pertinacia, αἰθάδεια, τὸ ἄπαγον.
Pertinacitèr, ἐπιμόνως.
Pertinax, αἰθάδης, δύσπειστος.
Pertineo, pertingo, διατείνω· pro attinere, προσήκει μοι τοῦτο, et ταῦτα, id est, hoc vel hæc ad me pertinent.
Pertingo, διϊκνέομαι, ἀνήκω.
Pertractio, διαχείρισις.
Pertracto, καθάπτομαι, διαχειρίζω, καταπράττω.
Pertraho, ἑφέλκω, καθέλκω.
Pertranseo, διαβαίνω, διϊκνέομαι.
Pertristis, σκυθρωπὸς, πάνυ λυπηρός.
Pertundo, διαπείρω, ἀναπειράω.
Perturbatio, ταραχὴ, πάθος, σύγχυσις.
Perturbator, ὁ θορυβῶν, ταραχτὴς.
Perturbo, ταράττω, θορυβέω, συγχέω.
Pervado, διαβαίνω, διαφοιτάω.
Pervagor, περιφέρομαι, περισσέω
Pervasto, περιτορεύω.
Perveho, διακομίζω, κατάγω.
Pervenio, περάω, ἀφικνέομαι.
Perversè, διεστραμμένως, κακοήθως.
Perversitas, διαστροφὴ, κακοήθεια.
Perversus, διάστροφος, στυπηὸς.
Perverto, διαστρέφω, παραμείβομαι, παραστρέφω, παρασύρω, παραπνέω.
Pervestigatio, ἀνίχνευσις, ἀνίχνευσις.
Pervestigo, ἀνιχνεύω, ἀκριβέω.
Pervicacia, αἰθάδεια.
Pervicax, αἰθάδης.
Pervigil, παννύχιος, ἀγρυπνητικὸς.
Pervigilatio, pervigilium, παννυχὶς, -ίδος, ἡ.
Pervigilo, διαγρυπνέω, παννυχίζω.
Pervius, διαβατὸς, περατὸς, ἐμβατὸς, εὐπορος, περάσιμος.
Pervolo, διίπταμαι, διαπέτομαι.
Pervolvo, διαπυλίνδω.
Perurbanus, ὁ πάνυ ἀστεῖος.
Peruro, διακαίω.
Perutilis, πάγχρηστος, μεγαλοφελὴς.
Pervulgo, διαστόμωσις, ἐκφαμίζω.
Pes, πούς.
Pes lecti, κλίνεος.
Pessimè, κάκιστα.
Pessimus, κοπρότατος.
Pessulus, μοχλὸς, μοχλὸς.
Pessum eo, retrocedo, ὑποφέρομαι pro in fundum eo, χαμαὶ πίπτω· καταφέρομαι.
Pessundo, καταπρήσσω.
Pestilens, λοιμώδης.
Pestilentia, λοιμὸς.
Petaso, πίλος, πίτασος.
Petere aliquem lapide, βάλλω τινα λίθῳ.
Petigo, λειχὴν.
Petiolus, ὁ μίσχος.
Petitio, αἴτημα, τὸ αἰτεῖσθαι, ἡ.
Petitor, αἰτητὴς.
Peto, οro, αἰτέω, vel αἰτέομαί σε δοῦναί μοι τοῦτο, ut mihi hoc des: pro proficiscor: χαίρω ἐς Κόρινθον, Corinthum.
Petra, πέτρα, λᾶας, πίτυρος.
Petulans, ὑβριστὴς, ὑβριστικὸς ἀνὴρ, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, τραχυστὴς.
Petulantèr, ὑβριστικῶς, ἀσελγέως.
Petulantia, ἀσέλγεια, ὕβρις, ἡ, φλυαρία.
Phalanx, φάλαγξ.
Phaleræ, φάλαρα.
Phanaticus, ἔνθεος, ἐνθουσιῶν.
Phantasia, φαντασία.
Phantasma, φάντασμα.
Phanum, seu fanum, τέμενος, ἱερὸν.
Pharetra, φαρέτρα, βιλοθήκη.
Pharmacopola, φαρμακοπώλης.
Pharmacum, φάρμακον.
Phasianus, φασιανὸς.
Phiala, φιάλη.
Philomela, φιλομήλα.

Philosophia, φιλοσοφία.
Philosophor, φιλοσοφέω.
Philosophus, φιλόσοφος, ὁ.
Philtrum, τὸ φίλτρον.
Phlebotomia, φλιβοτομία.
Phlebotomum, φλιβότομον, μαχαιρίς.
Phoca, φώκη.
Phœnix, φοῖνιξ.
Phrasis, φράσις.
Phrenesis, φρένησις.
Phreneticus, φρενητικὸς.
Physiognomia, φυσιογνωμία.
Physiognomon, *vel* Physiognomus, φυσιογνώμων.
Piacularis, καθαρτήριος.
Piaculum, κάθαρμα.
Piaculum committere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα.
Pica, κίττα.
Picea, πίτυς, ἡ.
Piceus, πισσώδης.
Pico, πισσόω.
Picus, δρυοκολάπτης.
Piè, Θεοσεβῶς.
Pietas, εὐσέβεια, εὐλάβεια πρὸς τὸν Θεὸν Θεοσέβεια, Θεοφορούνη.
Pietatem colere, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τοὺς Θεοὺς· τὴν εὐσέβειαν ἀσκεῖν.
Pictor, γραφεὺς, ζωγράφος.
Pictura, γραφὴ, ζωγραφία.
Piger, ἀνηνεὸς, ῥᾴθυμος, ἀνιαρὸς, ἀργὸς, νωθρὸς, δύσκολος.
Piget, μεταμέλει μοι.
Pigmentarius, μυροπώλης.
Pigmentum, φῦκος, ἄλειμμα, χρίσμα, τὸ ἔντριμμα.
Pignori do, ὑποτίθημι τί τινι.
Pignoro, ἐνέχυράζω.
Pignus, ἐνέχυρον, ἀσφάλισμα, ὑποθήκη, ἐμπρόμα.
Pignus accipere, ἐνεχυράζειν.
Pigresco, ἀνηνεὶς γίνομαι, κατοκνέω.
Pigritia, ὀκνία, ἄνησις, ῥᾳθυμία.
Pila, -æ, *pro* sphærula, σφαῖρα, σφαιρίον.
Pilâ ludere, σφαιρομαχεῖν, σφαιρίζειν.
Pileum gestare, πίλιον φορεῖν.
Pileus, πίλιον, πῖλος.
Pilosus, τριχώδης, παρασπόπαμος.
Pilula, κατασκότιον.
Pilum, γρόσφος, πῖλος.
Pilus, θρὶξ.
Pincerna, οἰνοχόος.
Pingere acu, βελόνῃ ποικίλλειν.
Pingo, -is, γράφω, ζωγραφίω.
Pingue, σίαρ, στιμμλὴ.
Pinguedo, λιπαρία· στιμμλὴ, σίαρ.
Pinguefacio, λιπαρὸν ἢ πίονα ποιῶ.
Pinguesco, παχύνομαι, πιαίνομαι.
Pinguis, παχὺς, λιπαρὸς, πίων.
Pinna, πτέρυξ, πτερύγιον, πίννα.
Pinso, -is, μάττω, λιπαίνω.
Pinus, πίτυς, ἡ· πεύκη.
Piper, τὸ πίπερι.
Pipio, *proprium est pullorum*, πίπτπίζω.
Pirata, πειρατὴς.

Piraticus, πειρατικὸς.
Piscator, ἁλιεὺς.
Piscatorius, ἁλιευτικὸς.
Piscatura, ἁλιευτικὴ.
Pisciculus, ἰχθύδιον.
Piscinæ, ἰχθυοτροφῖαι.
Piscis, ἰχθὺς.
Piscor, ἁλιεύω, ἰχθυάω.
Piscosus, ἰχθυώδης, ἰχθυήεις.
Pistillum, ὕστερος.
Pistor, ἀρτοπώλης, σιτοπώλης.
Pistrinum, μύλων, μύλη, ἀλφιτᾶον.
Pistura, ἀρτοποιΐα.
Pisum, τὸ πίσον.
Pituita, πέρυζα, φλέγμα.
Pituitosus, φλεγματώδης.
Pius, εὐσεβὴς, εὐλαβὴς, Θεοσεβὴς.
Pius sum, εὐσεβίω, Θεοσεβίω.
Pix, πίσσα.
Placabilis, εὐίλατος, εὐδιάλλακτος.
Placamen, ἱλάσμα.
Placenta, πλακοῦς.
Placeo, ἀρέσκω τινι εὐδοκιμέω.
Placet, ἀρέσκει, δοκῶ, ἔδοξε.
Placidè, ἡσυχῶς, ἀκηκοότ.
Placidus, *sedatus*, πρᾷος, ἥμερος, ἥσυχος, εὐμενὴς, γαληναῖος.
Placitus, ἀρεστὸς.
Placitum, *decretum*, ἀρεστὸν, ἀρεσκόμενον.
Placo, πραΰνω, ἀρίσκομαι.
Plaga, -æ, πληγὴ, πλῆγμα, ἐπαφλῆξις.
Plaga, *pro* regione, τὸ κλῖμα, ἡ χώρα.
Plagæ, -arum, *retia*, ἄρκυες *vel* ἄρκυα, τὰ.
Plagas inferre, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινι.
Plagiarius, ἀνδραποδίστης.
Plagium, ἀνδραποδισμὸς.
Planctus, κοπετὸς, θρῆνος, ὁ.
Planè, *omninò*, ἀκριβῶς, σαφῶς· *pro* penitùs, πάντως, πάνυγε.
Planeta, πλανήτης.
Plango, *tundo*, κόπτομαι· *pro* lamentari, θρηνῶν, τὸ στέρνον πλήττειν.
Planities, ὁμαλότης, πεδίον.
Planta, φυτὸν, φύτευμα.
Plantatio, φύτευσις.
Planto, -as, φυτεύω, φυτεργέω.
Planum facio, ἐξομαλίζω.
Planus, ὁμαλὸς, πρανὴς· *pro* manifestus, σαφὴς.
Platanus, ἡ πλάτανος.
Platea, πλατεῖαι, εὐρύχωροι ὁδοί.
Plaudo, -is, κροτέω, κροταλίζω.
Plausibilis, παιρεπιμίπτος.
Plaustrum, ἅμαξα, ὄχημα.
Plausus, κρότος, κρότημα.
Plebecula, τὸ δημίδιον.
Plebeius, δημοτικὸς, ἰδιώτης, *idem quod* vulgaris, ὁ τυχὼν.
Plebiscitum, ψήφισμα, τὸ χειροτονία.
Plebs, οἱ πολλοὶ, τὸ πλῆθος, ὄχλος.
Plecto, -is, κολάζω, τιμωρέω τινα.
Plectrum, πλῆκτρον, τὸ.
Pleiades, πλειάδες.

Plenè, ἱκανῶς.
Plenilunium, πανσέληνον.
Plenitudo, πλήρωμα, πλήρωσις.
Plenus, *mixtus*, *cum genit.* ἀνάπλεως, πλήρης.
Plenus sum, γέμω, πλήθω, *cum genit.*
Plerique, οἱ πολλοὶ, πάμπολλοι.
Plerumquè, ἐπὶ πολὺ, τὰ πλῆστα.
Pleuritis, ἡ πλευρῖτις.
Pleuriticus, πλευρίτικος.
Plica, πτυχὴ, πτύγμα, πτύξις.
Plicatilis, πλικτὸς, εὔπλοκος.
Plicatio, ἡ πλοκὴ, -ῆς.
Plico, πλέκω, πτύσσω.
Plorabundus, πλαυθμώδης.
Ploratus, πλανθμὸς, πλαῦμα, τὸ ὀλοφυρμὸς, ὀδυρμὸς, κώκυμα.
Ploro, πλάω, πλαίω, ὀλοφύρομαι, δακρύω, οἰμάζω, κωκύω.
Pluma, πτίλον, χνῦς.
Plumbeus, μολύβδινος.
Plumbum, μόλυβδος *et* μόλιβδος.
Plumeus, πτίλινος.
Pluo, βρέχω, ὑμβρίω.
Plures, οἱ πλέονες.
Plurimi æstimare, τιμᾶν πλεῖστ᾽ περὶ πλέονι ποιεῖσθαί τινα.
Plurimum, πλεῖστον.
Plurimus, πλεῖστος.
Pluris æstimare, τιμᾶσθαι πλέονος.
Plus, πλεῖον, πλέον.
Plus minus, πλεῖον ἔλαττον.
Plus satis, πλεῖον τοῦ πέρυ.
Plus quam decet, μᾶλλον τοῦ δίκαιος.
Pluto, -onis, Πλουτεὺς, Ἀΐδης.
Pluvia, ὑετὸς, βροχὴ.
Pluviosus, ὑετώδης.
Pluvius *et* Pluvialis, ὑμβριος.
Pocillator, οἰνοχόος.
inter Pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος.
Pocula ministrare, οἰνοχοεύειν Διΐ, Jovi.
Poculum, ποτήριον, ἔκπωμα, δέπας.
Podagra, ποδάγρα, ποδαλγία.
Podagrâ laboro, ποδαλγίω.
Podagricus, ποδαγρικὸν, ποδαγρικός.
Podex, -cis, πρωκτὸς, κῶλος.
Poëma, τὸ ποίημα.
Pœna, τιμωρία, τίμημα, τὸ· ζημία, δίκη.
Pœnam exigere, ἐκπράττειν δίκην.
dare Pœnas, τιμωρίαν δοῦναι· δίκην ἐκτίνειν· ἐκτίνειν τὴν δίκην.
Pœnis afficere, κολάζω τινὰ ζημίαις.
Pœnis affici, κολασθῆναι, δίκην δοῦναι τῶν ἁμαρτημάτων.
Pœnitendus, μεταμελητέος.
Pœnitentia, μετάνοια, μεταμέλεια.
Pœnitet, μεταμέλει μοι τοῦτο, μετανοέω, μεταγινώσκω.
Poëta, ποιητὴς.
Poëticus, ποιητικὸς.
Poëtria, ποιήτρια.
Polenta, ἄλφιτον.
Poli, πόλει.
Polio, ξέω *et* ξύω, λιπαίνω.

Politè, γλάφυρως.
Politia, πολιτία.
Politicus, πολιτικὸς.
Politura, ξέσις, ξυσὶς, γλαφυρὸς.
Polleo, *valeo*, ἰσχύω, δύναμαι μέγα, potentiâ valeo.
Pollex, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ.
Polliceor, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαί τινι πολλὰ, ἐγγυάομαι.
Pollicitatio, ὑπόσχεσις, ἐπάγγελμα.
Pollinctor, ταφιὼν, νεκροστὰς.
Pollis, -nis, *vel* Pollen, γύρις, σποδάλη.
Polluo, μολύνω, μιαίνω, χραίνω.
Pollutus, μεμιασμένος, ἀνιερὸς.
Polypus, ὁ πολύπους.
Pomarium, παραδεισος, ἐπιφυλάκιον.
Pomeridianus, δειλινὸς.
Pomerium, τὸ ἐπωμίδιον.
Pompa, πομπὴ.
Pomum, μῆλον, ὀπώρα.
Pomus, *gen. fœm.* μηλέα.
Pondero, *libro*, ἵστημι, ζυγοστατέω, ταλαντεύω.
Ponderosus, βάρυς, ὑπερβριθὴς.
Pondo, μνᾶ, λίτρα, ὅλμος.
Pondus, βάρος, ἄχθος, ὄγκος.
Ponè, ὀπίσω, ὄπισθεν.
Ponere operam in re aliquâ, σπουδάζειν περί τινος.
Pono, -is, τίθημι, τίθεμαι ὑφίσταμαι.
Pons, γέφυρα.
Ponticulus, γεφυρὶς.
Pontifex, ἱερεαρχὴς, ἀρχιερεὺς.
Pontificatus, ἀρχιερωσύνη.
Pontificius, ἀρχιερατικὸς.
Pontus, πόντος.
Popina, ὀψαπῶν, καπηλᾶον.
Poples, ἰγνύα, ἰγνύη.
Popularis, ἰδιωτικὸς, δημοτικὸς *pro* carus populo, ἀρεσὸς τῷ δήμῳ.
Popularitas, δημαγωγία, δημοκρατία.
Popularitèr, δημοτικῶς.
Populatio, πόρθησις, διανόμησις.
Populator, λεηλατητὴς.
Populor, -aris, -ari, ἀναστάτους ποιῶ τὰς πόλεις, πορθῶ τὴν πατρίδα, patriam: λεηλατέω.
Populus, δῆμος, ὁ· λαὸς, ὄχλος.
Populus, *arbor*, ἡ αἴγειρος.
Populus alba, ἡ λεύκη.
Porca, ἡ ὖς.
Porcinus, χοίρειος, ὑϊκὸς.
Porculus, *et* Porcellus, χοιρίδιον.
Porcus, -ci, χοῖρος.
Porrectio, ἐκτάσεις, παράτασις.
Porrigo, ἐρίγω τὰς χεῖρας, manus: ἐκτείνω, παραφέρω, παρέχω, ἀνήνω.
Porrigo, -inis, ἡ λιχὴς, -ῆδος.
Porrò, *sanè*, γάμην, μᾶλλον, πόῤῥω.
Porrum, πράσον.
Porta, πύλη, θυρίον.
Portæ custos, πυλωρὸς, πυλωρὸς.
Portendo, ἐκτυπαίνω, προφαίνω.
Portentosus, τέρατώδης, τέρατος.
Portentum, τέρας.
Porticus, ἡ στοὰ, ἡ περιπατὴς.
Portio, μέρος, μοῖρα, συμμορία.
Portitor, περᾳμεὺς, ναῦλος.
Porto, -as, αἴρομαί τι, φέρω, βαστάζω.
Portorium, τελώνιον.
in Portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
Portuosus, λιμενώδης.
Portus, -ûs, λιμὴν.
Porus, πόρος.
Posco, αἰτέω τι δίκας, à te poenas: ἀξιόω.
Positio, *positura*, κατάθεσις, διάθεσις.
Possessio, κτῆσις, κτῆμα, κατοχὴ.
Possessor, ὁ κεκτημένος, κτήτωρ.
Possibilis, δυνατὸς, οἷός τε.
Possideo, κτάομαι, κατέχω, νέμομαι.
Possum, ἔιος τ' ἀμὶ, δύναμαι, κατ' ἐμὲ ἔστι δοῦναι, &c.
Post, ἐπὶ, μετὰ, *cum acc. pro* posteà, ὕστατα, ὕστερον.
Posteà, ὕστα, ὕστατα, ὕστερον.
Posteaquam, μετὰ ταῦτα, ὡς ὑστέρι, ἐπεὶ.
Posteri, -orum, ἐπιγενόμενοι, οἱ ἐπίγονοι, οἱ ὕστατοι, οἱ μεταγενεῖς.
Posterior, *et* -us, ὕστερος, α, ον, μεταγενέστερος.
Posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, ἀπόγονοι.
in Posterum, αὖθις, ἀς αὖθις, ἀσέτι.
Postes, παραστάδες, παραμοὶ.
Posthabeo, ἐν ὕδατι λόγῳ τιθέμαι, ὀλιγωρέω, δεύτερον ἢ ὕστερον νομίζω.
Posthac, κατὰ ταῦτα, τὸ λοιπὸν.
Posthinc, ἐξῆς, ἰφεξῆς.
Posthumus, ὀλίγιστος.
Postico fallere, τῇ πονηρίᾳ ἐπισχεῖν.
Posticum, πλαγία θύρα.
Posticus, a, um, ὀπίσθιος.
Postis, παραστὰς, ἡ.
Postliminium, ἡ ὑποστροφὴ, τὸ ἀναπόμπιμον.
Postpono, περὶ ἐλάττονος ποιῶ τι *pro* omittere, παραλείπειν τι.
Postquam, ἐπειδὴ, ἐπὰν, ὁπότε, ὡς.
Postremò, ὕστατον, τὸ τελευταῖον.
Postremus, ὕστατος, ἔσχατος.
Postridiè, τῇ ὑστεραίᾳ.
Postulatum, ἀξίωμα, αἴτημα.
Postulo, καλέω, βιόμαι, αἰτίαμαι *tum idem quod* accusare, αἰτιάσθαι δίκην.
Potabilis, πόσιμος, σίτιμος.
Potatio, ἡ πολλὴ ξ συχνὴ πόσις.
Potator, φιλοσίτης.
Potens, ἰσχυρὸς, δυνατὸς, ἡγεμονικὸς.
Potentia, δύναμις, ἰσχὺς, κράτος.
Potest fieri, *pro* possibile est, ἔστι τι, δυνατὸν.
Potestas, δύναμις, ἐξουσία.
in Potestatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, ὑποστάσασθαι.
Potestatem dare, ἐξουσίαν διδόναι.
Potio, πόσις, πῶμα, πότημα.
Potior, -iris, κρατέω, *cum gen. et dat.* ἡγεμονὰς γίνομαι, ἐπιστυγχάνω τινος.
Potior, *melior*, κρέσσων, βελτίων.
Potissimè, potissimùm, μάλιστα.
Potissimus, κράτιστος, βέλτιστος.
Potiùs, μᾶλλον, ἤπι μᾶλλον.
Poto, πίνω, διαπίνω, φιλοστορέω.
Potum do, ποτίζω τινὰ ποτίμων.
Potus, πόσις, ποτὸν.
Præ, *præpositio*, πρὸ, *gen.* ὑπὸ λύπης, præ dolore.
Præ manibus habeo, διὰ χειρὸς ἔχω.
Præ me fero, ἐμφαίνω, ἐπιφαίνω.
Præacutus, ὁ πάνυ ὀξὺς.
Præbeo, χορηγέω, παρέχω, παρίχω.
Præbibo, προπίνω.
Præcaveo, προφυλάττομαι.
Præcedo, προάγω, προβαίνω, προέχομαι, προτερεύομαι.
Præcellens, ἔξοχος, ὑπέροχος.
Præcello, προέχω τῶν ἄλλων τὴν ὄψιν, formâ aliis: διαφέρω, ὑπερβαίνω.
Præceps, παράκρημνος, κρημνώδης, προπετὴς, πρανὴς.
Præceptor, διδάσκαλος, παιδευτὴς.
Præceptum, παράγγελμα, ἐπίταγμα, ἐντολὴ.
Præcido, ὑποτέμνω, ἐκτέμνω.
Præcinctus, περιζωσμένος.
Præcingo, περιζώννυμι.
Præcino, προῳδῶ.
Præcipio, *præcepio*, προκελεύομαι *pro* jubere, ἐπιτάττειν, κελεύειν τινα.
Præcipitantèr, ἐπικεφαλὴν, προπετῶς.
Præcipitantia, præcipitatio, προπέτεια, καταπρήμνισις.
Præcipitium, ἀπότομον, κρημνὸς.
Præcipito, καταπρηνίζω, ῥίπτω ἑαυτὸν ἐς θάλασσαν, in mare.
Præcipuè, μάλιστα, ἐξαιρέτως.
Præcipuus, ἐξαίρετος, πρόκριτος, ἐπίλεκτος, προηγούμενος, πρόκτιτος, ὑπέροχος.
Præcisè, συντόμως.
Præclarus, ἔνδοξος, θαυμάσιος, γενέριμος.
Præcludo, διακλῄω, διείργω.
Præco, -onis, κῆρυξ.
Præconium, κήρυγμα, ἀνακήρυξις *pro* laude, ἔπαινος.
Præcordia, ὑπόφρενα, περικάρδια.
Præcox, πρώϊμος, πρώϊνος.
Præcurro, προτρέχω.
Præcursor, πρόδρομος.
Præda, λεία, λῃστεία.
Prædabundus, ὁ λαφυραγωγῶν.
Prædatio, ληστεία, αἰχμαλωσία.
Prædator, λαφυραγωγὸς, λῃστὴς.
Prædatorius, ληστρικὸς.
Prædicatio, κήρυξις, ἀνάῤῥησις.
Prædico, -as, *celebro*, ἀναγορεύω *acc.* κατηλογέω, κηρύττω.
Prædico, -is, -cre, προεξαγγέλλω, προλέγω, προσημαίνω.

Digitized by Google

Prædictio, προάγγιλμα, προφητία.
Prædiolum, τὸ χωρίδιον.
Prædītus, ὁ ἴχνη, ὁ λαγχάνων.
Prædītus bonâ indole, εὐφυὴς ἄν.
Prædives, ὑπερπλούσιος, παμπλούσιος, σφόδρα πλούσιος, ἰσχυπλούσιος.
Prædium, χωρίον, κτῆμα, ἀγρός.
Prædo, -onis, λῃστὴς, σωρευτής.
Prædones templorum, οἱ ἱερόσυλοι.
Prædor, λῃΐζω, et λῃΐζομαι, ἀποσυλάω, ἁρπάζω, λῃστεύω, συλάω.
Præeo, προάγω, καθηγέομαι.
Præexisto, προϋπάρχω.
Præfari, προοιμιάζεσθαι, προλέγειν.
Præfatio, προοίμιον, πρόλογος.
Præfectura, ἐπαρχία, ἀρετωτάω.
Præfectus, ὁ προϊστὸς, ἐπιστάτης, ἡγεμὼν, ἔπαρχος, σατράπης.
Præfĕro, προφέρω, προφαίνω, προῖσσομαι, προτιμάω.
Præficæ, αἱ θρηνήτριαι.
Præficio, ἱδρύω, καθίστημι ἐπὶ τὰ μάγιστα, προΐστημι.
Præfigo, ὑποστυπόω.
Præfinio, προορίζω.
Præfringo, προῤῥήγνυμι.
Præfulgeo, προλάμπω.
Prægnans, ἔγκυος, ἐγκύμων.
Prægnans sum, κύω, κυοφορέω.
Prægrandis, ὑπερμέγας, περιμήκης, ὑπερμήκης.
Prægravo, ὑπερβαρύνω, καταβρίθω.
Prægredior, προέρχομαι.
Prægressio, προπόρευσις, πρόβασις.
Prægustator, προγευστὴς.
Prægusto, προγεύομαι.
Præhendo, λαμβάνω, et -omai.
Præjudicium, προπατόργωσις, πρόκριμα.
Præjudico, προπαταγινώσκω, προκρίνω.
Prælectio, ἐξήγησις, προανάγνωσις.
Prælector, ἐξηγητὴς, προαναγνώστης.
Prælego, προαναγινώσκω.
Prælior, μάχομαι.
Prælium, μάχη, πόλεμος, συμβολὴ.
Prælium terrestre, πεζὴ μάχη.
Prælium navale, ναυμαχία.
Prælium committere, μάχεσθαι πρός τινος, μάχεσθαι μάχην ἐξ ἴσου λόγῳ, memoriâ dignum.
Prælongus, προμήκης.
Præluceo, προφαίνω· pro facem præferre, δᾳδουχέω.
Præludium, προοίμιον.
Præludo, προπαίζω, προπαβάλλομαι, προοιμιάζομαι.
Præmando, -is, προπαρασκάπτω.
Præmaturus, πρόωρος.
Præmeditatio, προμελέτησις.
Præmeditor, προμελετάω.
Præmitto, προπέμπω, προΐημι.
Præmia proponere, ἆθλον τιθέναι.
Præmium, ἆθλον, γέρας.
Præmoneo, προπαραγγέλλω.
Præmonstro, ὑποδείκνυμι.
Præmunio, προπαφαλίζω.
Prænomen, προνομία.
Prænuntio, προαγγέλλω, προαναγγέλλω.
Præoccupo, προπαταλαμβάνω.
Præparatio, παρασκευὴ.
Præparo, παρασκευάζω.
Præpedio, παρεμποδίζω.
Præpes, ὠκύπτερος.
Præpolleo, ὑπερίσχυω.
Præpondero, ὑπερβαρῶ pro plus ris esse, προτιμᾶσθαι.
Præpono, μᾶλλον αἱρέομαι, προῖσσομαι, προτιμάω pro Præficio, ἱδρύω.
Præposterè, ὕστερον πρότερον, παραβύστερον.
Præposterus, παραβύστερος.
Præpotens, ὑπέροχος, μέγα δυνάμενος.
Præproperè, λίαν ταχέως.
Præputium, ἀκροβυστία.
Præripio, προαρπάζω, ὑποκλέπτω.
Prærogativa, πλειόψηφια, προτιμία, τὸ προτίμημα.
Præruptus, ἀπότομος, κρημνώδης.
Præs, prædis, ἐγγυητὴς.
Præsagio, προφητεύω, προαποθέσμαι.
Præsagium, προμάντευμα, προφήτεια.
Præscio, προγιγνώσκω.
Præscius, προειδὼς.
Præscribo, προγράφω.
Præscriptum, ὑπογραφὴ, ὑπόταξις.
Præsens, παρὼν, ὁ ἐνεὼς.
Præsentaneum remedium, τὸ ἐνεργέστατον βοήθημα.
Præsentia, -um, τὰ ἐν ποσὶ.
Præsentia, -æ, παρουσία.
Præsentio, προαισθάνομαι.
Præsepe, φάτνη, πάσση.
Præsertim, ἄλλως τε, μάλιστα δὴ.
Præsertim si, ἄλλως τε κἄν.
Præses, πρύτανις, ἔφορος, προεστὼς, ἡγεμὼν, ὑπιστάμενος.
Præsideo, προεστάναι, seu ἡγεμονεύω τῆς πόλεως, urbi : προεδρεύω.
Præsidia in civitates collocare, φρουρὰς εἰς τας πόλεις καθιστάναι.
Præsidiarius, φρουρὸς.
in Præsidio esse, ἐν φρουρᾷ εἶναι.
Præsidio tenere urbem, φρουρᾷ κατέχειν πόλιν τινα.
Præsidium, φρουρὰ, ἡ φρούριον.
Præsignifico, προσημαίνω.
Præstans, προτέταμενος, πρόσπορος, ἔξοχος, ὑπερέχων, διάφορος.
Præstantia, ἐξοχὴ, ὑπεροχὴ, ὑπερβολὴ.
Præstantissimus vir, ἀνοστοτιλιμένος ἀνὴρ, ἄριστος πασῶν τῶν ἀνθρώπων, &c.
Præstat, ἄμεινον, ἢ κρεῖττόν ἐστι, διαφέρει.
Præsterno, προστορνύω.
Præstigiæ, μαγεία, γοητεία, φλυαρία.
Præstigiæ verborum, περιττολογία.
Præstigiator, γόης, -ητος, ὁ ἀγύρτης, ἀνθέλκυσος, περιστοιχὼς.
Præstituo, προορίζω, ἀφορίζω.
Præstitutus dies, ἀποτεταγμένη ἡμέρα.
Præsto, -as, antecello, διαφέρω τινος, ὑπερφέρω μιγάδι πάντας magnitudine cunctos, et pro perficere, ἐμφύειν τοῖς ἀκρωμίοις, ea quæ dicta sunt : διατρέπω, ἐπιτελέω.
Præstò sum, πάρειμι, μετά τινος εἶναι.
Præstolor, expecto, περιμένω τι· προσδοκάω τι, ὑπομένω.
Præstringo, περιτέλλω, ἀμβλύνω τὰς ὄψεις, oculos.
Præstruo, προπαπαστιβάζω.
Præsul, præses, πρόεδρος, ἀρχιερεύς.
Præsum, ἐπιστατέω, ἱδρύσμαι, ἐπάρχω, προστατέω, δυνατεύω Ῥώμης, Romæ.
Præsumo, προλαμβάνω.
Præsumptio, πρόληψις, πρόλημμα.
Præsuo, προῤῥάπτω.
Prætego, προπαλύπτω.
Prætendo, προτείνομαι· quandoque exhibeo, παρέχω· pro prætexo, προτείνω.
Prætento, πειρασμάομαι.
Præter, παρὰ, cum acc. πλὴν, et χωρὶς, cum gen.
Præter æquum, παρὰ τὸ δίκαιον.
Præter decorum, παρὰ τὸ πρέπον.
Præter opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
Præter spem, παρ' ἐλπίδα.
Prætereurro, παραστρέχω, παρόδιος.
Præterea, ἐπὶ τούτοις, ἀλλὰ, ἀλλά τι, ἄλλως τι ἔτι.
Prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ὑπεκπαλεύω τι.
Præterequito, παρεποτάζω.
Præterfluo, παραῤῥέω.
Prætergredior, παρεμβαίνω, παραβαίνω.
Præteritum tempus, χρόνος παρεληλυθώς.
Præterlabor, παραῤῥέω.
Prætermissio, παράλειψις.
Prætermissum erat, ἐλλιπὴς ἦν.
Prætermittere occasionem, παριέναι ἔργου τινὸς καιρὸν.
Prætermitto, παρεπλεύσω, παρίημι.
Prætermavigo, παρανήχω.
Præterquam, πλὴν ἤ, πλὰν ἀ μὴ.
Præterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἤ.
Præterveho, παρεμβαίνω, παράγω.
Prætervolo, παρατέτηκα.
Prætexto, προϋφαίνω pro prætendere, προφασίζομαι, προτείνω.
Prætextata toga, περιπόρφυρος.
Prætextatus puer, περιπόρφυρος παῖς.
Prætextu uti, προφάσει χρῆσθαι.

Digitized by Google

sub Prætextu, ἐπὶ πραιτέξτου.
Prætextus, πρόσχημα, πρόφασις.
Prætor, -oris, ὁ τοῦ πραιτῶ ἄρχων, ἔπαρχος.
Prætorianus, πραιτωριανός, ἡγεμονικός.
Prætorium, βαλανεῖριον, τὸ πραιτώριον.
Prætura, -æ, ἡ πραιτοῦρα, ἡ ἐπαρχία.
Prævaleo, ὑπερισχύω, πανισχύω, ὑπερφέρω τινος.
Prævalidè, κάλλιστα ἰσχυρῶς.
Prævalidus, ὁ ὑπερισχύων, ὑπέρτερος.
Prævaricatio, παθύφισις.
Prævaricator, πανουργοῖμενος τὴν δίκην.
Prævaricor, παθυφίπτω, πανουργοῖμαι τὴν δίκην.
Prævenio, φθάνω, προέρχομαι.
Præverto, προφθάνω.
Prævideo, προορῶ, προβλέπω.
Prævius, ὁδηγὸς, χειραγωγὸς, προεῖδον.
Præut, ἄσγε.
Prandeo, ἀρίστω, ἄριστον ποιοῦμαι.
Prandio excipio, ἀρίστιζω.
Prandium, ἄριστον.
Prandium curare, ἀριστοποιῶν.
Pratensis, ὁ λειμώνιος, ὁ ἐν λειμῶνι.
Pratulum, τὸ λειμώνιον.
Pratum, λειμών.
Pravè, στρεβλῶς, στρεπτῶς.
Pravitas, στρεπτία, κακία, φαυλότης.
Pravus, στρεπτὸς, φαῦλος.
Precariò, μετὰ δεήσεως, σὺν δεήσει.
Precarius, δεδανεισμένος.
Precatio, δέησις, δέημα, τὸ εὐχὴ.
Preces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκετηρίας Θεῷ, προσπίπτειν τῷ Θεῷ.
Preces publicæ, πάνδημος ἱκετία.
Precis, preci, precem, δέημα, τὸ δέησις.
Precor, δέομαι σῦ τοῦτο, hoc à te: εὔχομαι σοῖς Θεοῖς, παραπαλίω τινα.
Prehendo, *vide* præhendo.
Prelum, πιεστὴρ, πιεστήριον.
Premo, θλίβω, πιέζω, *pro* insequi, κατέχειν *pro* occultare, καλύπτειν.
Presbyter, πρεσβύτερος.
Pressè, στενισμένως.
Pretii magni, ἄξιος πολλῶ.
Pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
nullius Pretii, οὐδενὸς ἄξιος.
in Pretio habere, τιμᾶν, ἐν τιμῇ ἄγειν.
Pretiosus, ἔντιμος, πολύτιμος, ἄξιος.
Pretium, ἡ τιμὴ, τίμημα.
Pretium redemptionis, τὸ λύτρον.
Pretium solvere, τὴν τιμὴν ἐκτελεῖν.

Pridem, πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλοῦ.
Pridie quam, τῇ πρωτεραίᾳ.
Primâ occasione, ὅταν τάχιστα.
Primâ luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Primæ, -arum, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα.
Primævus, πρωτόγονος.
Primarius, πρῶτος, ἀρχικὸς, δυνάστης.
Primas alicui concedere, διοτρεφέων τινι.
Primates, οἱ πρωτεύοντες, μεγιστᾶνες.
Primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινι.
Primatus, τὸ πρωτεῖον, τὸ ἀριστεῖον.
Primigenius, πρωτότοκος, πρωτογενὴς.
Primipara, πρωτοτόκος, ἡ.
in Primis, ἐν τοῖς μάλιστα πρωταγωνίοις· τὰ πρῶτα.
Primitiæ, ἀπαρχαὶ, τὰ πρωτῶα.
Primitiæ frugum, τὰ θαλύσια.
Primitivus, πρωτότυπος.
Primitus, ἐξαρχῆς.
Primò, ἀρχὴν, πρῶτον.
Primo quoque tempore, ὅταν τάχιστα, ἐν τάχει.
Primogenitus, πρωτότοκος.
Primordia, ἀρχαὶ· τὰ πρῶϊφιστάμενα.
Primores, οἱ πρῶτοι, οἱ ἄριστοι.
Primum, πρῶτον, τὰ πρῶτα.
Primus, πρῶτος *pro* optimo, πράτιστος.
Princeps, πρῶτος ἀνὴρ, ἄρχων, δυνάστης, ἀρχὸς, πορφύριος.
Principalis, κύριος, ἡγεμονικὸς.
Principaliter, ἀρχικῶς.
Principatus, ἀρχὴ, πρωτεῖον, ἡγεμονία.
Principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in Principio, ἐν' ἄρχῃ.
Principium, ἀρχὴ, πρωτόταξις.
Prior, πρότερος.
Priscus, ἀρχαῖος, παλαιὸς.
Pristinus, παλαιὸς, ὁ πάλαι.
Privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
Privata vita, ἰδιωτεία, ἡ.
Privatam vitam agere, ἰδιωτεύειν βίον.
Privatè, *vel* privatim, ἰδίᾳ, ἰδίως, καθ' ἰδίαν.
Privatim *et* publicè, δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ.
Privatio, στέρησις, ἀποστέρησις.
Privatus, ἴδιος, ἰδιώτης, ὁ ἰδιωτικὸς.
Privatus homo, ἰδιώτης.
Privignus, πρόγονος.
Privilegium, προνομία, προνόμιον.
Privo, στερίσκω τι ἀγαθῶν, bonis.
Priùs, πρότερον, πρίν.
Priusquam, πρὶν ἤ, πρότερον ἤ.
Pro, ὑπὲρ, ἀντὶ, περὶ, *cum gen.*
Proavia, ἡ προτοκή.
Proavus, προπάππος, προπάτωρ.
Proba moneta, δίκιμον νόμισμα.

Probabilis, πιθανὸς, εἰκὸς.
Probabilitas, ἡ πιθανότης, τὸ εἰκὸς.
Probabilitèr, εἰκότως.
Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχος.
Probatus, δοκιμαστὸς, εὐδόκιμος.
Probè, καλῶς, εὐδοκίμως.
Probitas, χρηστότης, καλοκἀγαθία.
Probo, δοκιμάζω *pro* demonstro, ἐλέγχω.
Probris afficere aliquem, βλασφημῶν δίς τινα.
Probrosus, ἰσνοβόητος, ἀσέλγης.
Probrum, ὄνειδος, τὸ ἔβρι, αἶσχος.
Probus, χρηστὸς, δόκιμος, ἀγαθὸς, εὐδόκιμος.
Procacitas, τὸ ἀσέλγαινον, ὕβρις.
Procacitèr, ἀσέλγαινον, ἀσελγῶς.
Procax, ἀσελγὴς, ἀναίσχυντος.
Procedere obviam alicui, εἰς συάντησιν προέρχεσθαι τινι.
Procedo, προβαίνω, προέρχομαι, προέρχομαι.
Procella, θύελλα, βόλλα, καταιγὶς, -ίδος· λαίλαψ, ζάλη.
Procellosus, βολλώδης, θυελλώδης.
Proceres, οἱ δυνατεύοντες, πρωτεύοντα.
Proceritas, τὸ ψήλωσις.
Procerus, ὑψηλὸς, μέγας, ὀφελὴς.
Processus, πρόβασις, προχώρησις *pro* profectu, πρόοδος.
Procido, προσπίπτω, καταπίπτω.
Procinctus, -ûs, ἡ, παρόπλια.
Proclamatio, ἀνάβρησις.
Proclamator, ἀναβρήστωρ.
Proclamatus, ἀναβρήδην.
Proclamo, ἀναβοάω, ἀναβρήγνυμι.
Proclino, καταπλίνω.
Proclivem esse, ἀπιπλίνειν πρὸς ἡδονὰς, ad voluptates.
Proclivis, ἐπιφορὸς, εὐέμβατος πρός τι *pro* facile factu, εὔκολος τι.
Proclivitas, ἐπιφόρησις, εὐέμβατος.
Pro confesso habetur, ὁμολογοῦμαι παρὰ πάντων.
Proconsul, ἀνθύπατος.
Proconsularis, ἀνθυπατικὸς.
Proconsulatus, ἡ ἀνθυπατεία.
Procrastinatio, ὑστεριμερία, ἀναβολὴ.
Procrastino, ἀναβάλλομαι ἀναπόθημαι εἰς ὕστερον, in aliud tempus.
Procreare liberos, παιδοποιεῖσθαι παῖδας.
Procreatio liberorum, παιδοποιία.
Procreator, γεννήτωρ, γεννητὴς.
Procreo, γεννάω, δημιουργέω.
Procudo, σφυροκοπῶ.
Procul, ἄνωθεν, πόρρω, cum gen.
Proculdubiò, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.
Proculco, καταπατῶ.
Procumbo, κατάκαμπτω, προπίπτω.

Digitized by Google

Procuratio, ἐπιτροπὴ, διοίκησις.
Procurator, ἐπιμελητὴς, ὁ ἐπίτροπος, ἐπιτάκτης.
Procuro, ἐπιτρέπω, ἐπιτροπεύω, ἐπιμελοῦμαι, διοικῶ, πιθάνομαι.
Procurro, προτρέχω, πρόθεσις.
Procursus, ἐκδρομὴ.
Procus, ὁ μνηστὴρ.
Prodeambulo, προστερνιστεύω.
Prodeo, -is, παρῆμι, προσέρχομαι ἐπὶ τὸ δημόσιον, in publicum.
Prodere memoriæ, ἱστορῶ τὰ πεπραγμένα, res gestas, παραδίνω γραφῇ.
Prodigalitas, ἀσωτία, ἀπολασία, λαφυγμὸς.
Prodigè, ἀσώτως.
Prodigiosè, τερατωδῶς.
Prodigiosus, τερατώδης, τεράστιος.
Prodigium, τέρας, τὸ· τεράστιον.
Prodigo, παναναλίσκω.
Prodigus, ἄσωτος, ἀπόλαστος.
Proditio, προδοσία, πρόδοσις.
Proditor, προδότης, προδοτικὸς.
Proditoriè, προδοτικῶς.
Proditrix, προδότις.
Prodo, *ostendo*, ἐκφέρω, ἐκφαίνω, *pro* tradere, προδιδόναί τινα.
Prodromus, πρόδρομος.
Produco, παρατείνω, ἐπιτείνω, παρίλκω, producere testes, παρέσχαι τοὺς μάρτυρας· *pro* verum exponere, προάγειν, προαγωγίσαι.
Productio, *prolongatio*, ἔντασις.
Profanatio, βεβήλωσις.
Profano, βεβηλόω.
Profanus, ἀνίερος, βέβηλος.
Profectio, πορία, ὁδοιπορία.
Profectò, ὄντως, ἀληθῶς.
Profectus, προκοπὴ, ἐπίδοσις.
Profero, ἐξαγορεύω, προφέρω, παρίσχομαι· *pro* prolatare, παρατείνειν, ἀναβάλλειν.
Professio, ἐξομολόγησις.
ex Professo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
Professor, ἐπαγγελτὴς, καθηγητὴς, διδάσκαλος.
Proficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετὴν προκόπτω σοφίᾳ.
Proficiscor, πορεύομαι, διοδεύω τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.
Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προτομολογῶ· *pro* artem aliquam docere, διδάσκειν τὰς ἄλλας τέχνην τινα.
Profligatus, *perditus*, διαφθορεὺς· prodigatos homines *dicimus*, ἀσωτοπονήρους.
Profligo, πατεργάζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.
Profluens, προῤῥέον.
Profluo, ἀπορρέω, προῤῥέω.
Profluvium, καταῤῥοὴ.
Profore, ὠφελήσειν.
Profugio, ἀποφεύγω.
Profugium, καταφυγὴ, περιφύγετον.
Profugus, αὐτόμολος, ἀπιέριος.
Profundè, *βαθέως*.
Profunditas, τὸ βαθὺ, βάθος, βαθύτης, βένθος.
Profundo, προχέω, ἀπορτίζομαι, παραναλίσκω, διαπορθῶ.
Profundus, *βαθὺς*, ἄβυσσος.
Profusè, παραπροχύσεως.
Profusio, πρόχυσις.
Progeneratio, γέννησις.
Progenero, γεννάω, προγεννῶ.
Progenies, γενεὰ, γέννημα.
Progenitor, πρόγονος.
Progenitus, προγενόμενος.
Prognatus, γεγενὼς, ἀπόγονος.
Progredi longiùs, σφάλλειν πρὸς ἐλάττω.
Progredi obviam, ἀντιάζειν τινι, ἀπαντᾶν.
Progredior, διαπορεύομαι, ἐξοπλίζομαι, πρίαμαι, προέρχομαι.
Progressio, progressus, προκοπὴ, πρόβασις.
Progressu temporis, προβαίνοντος χρόνου.
Progressus facere, προκοπὴν ποιεῖν, ἐπιδίδναι πρὸς ἀρετὴν.
Prob, φεῦ.
Prohibeo, κωλύω τινὰ τῶν καλῶν, ἴεργω, ἀποκωλύω.
Prohibitio, κώλυσις, ἐιργμὸς.
Projectio, projectus, προβολὴ.
Projectitius, ἀποβλητὸς, ἐκβλητὸς.
Projicio, ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω.
Proin, τοιγαροῦν, τοίνυν.
Prolabor, προάγομαι, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram; ὀλισθαίνω.
Prolapsio, πρόπτωσις, ὀλίσθημα.
Prolatio, ἀνάθεσις.
Prolato, παρατείνω, ἀναβάλλομαι.
Proles, γενὰ, γονὴ· γένος, τὸ.
Prolixè, ἱλαρῶς.
Prolixitas, τὸ μῆκος.
Prolixus, μακρὸς, ἱλαρὸς, εὐμήκης.
Prologus, πρόλογος.
Prolongo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Proloquor, ἀποφάσκω, ἀποῤῥίγομαι, προλογίζω.
Proludo, προαγωνίζομαι.
Proluo, ἀποπλύζω, βρέχω.
Prolusio, προγύμνασμα.
Proluvies, τὸ λύμα.
Promercalia, ὦνια.
Promereor, ὑπεργετέω.
Promeritum, ὁ μισθὸς, τὸ ἄξιον.
Promineo, ἐξέχω.
Promiscuè, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
Promiscuus, ἀδιάφορος, συμμιγὴς.
Promissa servare, τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελῶν.
Promissa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
Promissio, promissum, ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα.
Promittor, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι.
Promo, προχειρίζομαί τι, ἐκφέρω.
Promontorium, ἄκρα, ἀκρωτήριον.
Promotus, ἐλαπρὸς, προηγμένος.
Pronuncio, προάγω τι ἐπὶ τὸ δίκαν, ad gloriam; προβαίνω, προχωρῶ.
Promptè, προθύμως, ἑτοίμως.
Promptissimè, προχειρότατα.
Promptitudo, εὐθυμία, ἑτοιμασία.
res est in Promptu, πρόχειρον ἐστι.
Promptuarium, ταμεῖον, ἐκδοχεῖον.
Promptus, πρόχειρος, πρόθυμος, ἕτοιμος, πρόφορος.
Promptus sum, πρόθυμος εἰμὶ πρὸς τοῦτο.
Promulgatio, ἀναπίρωξις, ἀναγόρευσις.
Promulgo, ἀναπερόω, ἐπαγγέλλομαι, ἀπόρρητον νόμον.
Promus, ὁ ταμίας.
Pronepos, ἀπόγονος, ἀπόγονος.
Proneptis, προγόγγη.
Pronitas, παταφορία.
Pronuba, ἡ πρωτοπαστάτις.
Pronuntiatio, ἐκφώνησις.
Pronuntiatum, ἀξίωμα.
Pronuntio, προφέρω, ἐκφαίνω, ἀπαγγέλλω.
Pronuntio memoritèr, ἀπὸ μνήμης ἀπαγγέλλω.
Pronus, παταφερὴς, ἐπικρημνὴς, ἕτοιμος, πρόχειρος, εὐκατάφορος.
Procœmium, προοίμιον.
Propagatio, παράφυσις, παρίλκωσις.
Propago, παραφυὰς, ἐκφυὰς, ἀπογονὴ· *pro* stirpe, τὸ φῦλον.
Propago, -as, παραφύω, ἐπαυξάνω· *pro* dilato, παρεκτείνω, πλατύνω.
Propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
Propatulus, προφανὴς, πατηφανὴς.
Propè, ἐγγὺς, *cum gen.* πρὸς, *dat.* *Sine casu adverbium est* ἐγγὺς· *item* σχεδὸν, παρὰ μικρὸν.
Propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἐνώργω, ἀνώργω, ὀρμάω.
Propemodum, ὀλίγου δεῖ, παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρὸν.
Propendeo, ῥέπω πρός τι.
Propensio, προθυμία, ἐκκλισις.
Propensitas, εὐπαταφορία.
Propensus, εὐπατάφορος, ἐπιῤῥέπης.
Properantèr, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
Properatio, σπουδὴ, πατάσπευξις.
Propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
Prophęta, προφήτης.
Prophetia, προφήτευμα.
Propinatio, πρόπωσις, πρόπομα.
Propinator, προπότης, ὁ.
Propino, προπίνω τινι.
Propinquitas, ἀγχιστία, συνάφεια.
Propinquo, -as, προσιγγίζω.
Propinquus, ὁ οἰκεῖος, συγγενὴς, ὁ ἐγγὺς, παρακλήσιος.
Propior *et* Propius, ἐγγύτερος, ἐγγύτερον.
Propitiatorium, ἱλαστήριον.
Propitio, *placo*, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλεως, ἱκάσιος.
Propitius sum, ἱλάσκομαι.
Propola, μυροβολὶς, προπώλης.

Proponere præmium, τιθέναι ἆθλα.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
Proportio, ἀνάλογον, ἀναλογία.
Propositio, πρόβλημα, πρότασις.
Propositum, προαίρεσις, σκοπός, πρόθεσις, ὑπόθεσις.
Prætor, ἀντιστράτηγος.
Propriè, κυρίως, ἰδίως.
Proprietas, ἰδιότης, ἰδιοτρόπεια.
Proprius, ἴδιος, οἰκεῖος, πάτριος.
Propter, διὰ, cum accus. χάριν, ἕνεκα, cum gen. ἀπὸ, cum dat. περὶ, et πρὸς, accus.
Propter quod, διὰ τόντο, διότι, τόντον ἕνεκα.
Propterea, ἀτὰρ οὖν, διὰ τοῦτο οὖν, καθ' ὅ.
Propterea quod, ἀφ' ὧν· διότι, ἀπὸ τοῦ, ἐφ' ὅ.
Propudium, ἡ αἰσχύνη.
Propugnaculum, προβολὴ, ἰσχυρὸν χύμα, φρούριον, ἰχύρωμα.
Propugnatio, ὑπερασπισμὸς.
Propugnator, ὑπερασπιστὴς, προβολεύς.
Propugno, ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω τινος· pro aliquo: προστολμῶ, προμάχομαι.
Propulsatio, ἐξώθησις.
Propulsator, ἀμυντὴς.
Propulso, ἀμύνω, κωλύω.
Proquæstor, ἀντιταμίας.
Prora, πρῶρα, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς.
Prorepo, ἐξερπύζω.
Proreta, πρωρεὺς, πρωρεάτης, -ου, ὁ.
Proripio, ὑπεξάγω ἐμαυτὸν, ἐκθορία.
Prorogatio, ἀνάβλησις, ὑπερθεσία.
Prorogo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Prorsus, πάντως, παντελῶς, τὸ σῶν.
Prorumpo, ἐκρήγνυμι.
Proruo, καταβάλλω.
Prosa oratio, ψιλὸς λόγος.
Prosapia, γένεα, γένος, τὸ
Proscenium, προσκήνιον.
Proscindo, κατατίλνω, κατατίλλω· et pro conviciis lacessere, ὀβρίζω τινα, διασύρω, διαβάλλω τι.
Proscribo, προγράφομαι, δημεύω· pro in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινα.
Proscriptio, προγραφὴ, δήμευσις.
Proselytus, προσήλυτος.
Prosequor, παραπομπεύω, ἐκπέμπω.
Prosserpina, Περσεφόνεια.
Prosilio, ἐκθορὼν, ἀναπηδάω.
Prospecto, προσπτύσσω.
Prospectus, πρόοψις, ἄποψις.
Prosper, εὐήμερος, εὐτυχὴς.
Prosperè, εὐτυχῶς.
Prosperitas, εὐημερία, εὐτυχία.
Prospero fortunæ statu utor, εὐπρόσπτω.
Prospero, ἐλαύνω, εὐθύνομαι πρωῖ.
Prospicio, προοράω, προΐστορμαι, προγιγνώσκω τι, προβλέπω.
Prosterno, καταβάλλω, ἰδαφίζω.
Prostibulum, πορνεῖον, et pro meretrice, ἡ ἑταίρα.
Prostituo, περνῶμι, πρεάγω, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
Prosto, πρόκειμαι.
Prosum, ὠφελέω, συμφέρω, λυσιτελέω σοι, tibi; χρήσιμόν.
Protectio, ὑπερασπισμὸς.
Protego, προαμύνω, ἀμφιβαίνω, ἀσφαλίζω, ὑπερασπίζω, περιβαίνω.
Protelo, ἐπιλαύνω.
Protendo, προτείνω.
Protenùs, τηλοῦ.
Protero, καταπατέω, παπαίνω.
Protervè, ἀκολάστως.
Protervia, ἀκολασία, ἀσέλγεια.
Protervitas, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Protervus, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος.
Protestor, διαμαρτύρομαι.
Protinùs, αὐτίκα δὴ μάλα.
Protraho, παρέλκω, ἑλκύω pro differo, ἀναβάλλω.
Protrudo, προωθέω, ἐξωθέω.
Proturbo, ἀναθύρω.
Provectus ætate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, περιττότερος.
Proveho, προάγω.
Provenio, προέρχομαι pro nasci, φύεσθαι.
Proventus, πρόοδος, ἀναφορὰ.
Proverbialis, παροιμιώδης.
Proverbio trita sententia, παροιμιώδης λόγος.
ut est in Proverbio, τὸ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν.
Proverbium, παροιμία.
Providè, ἐκ προνοίας.
Providentia, πρόνοια, πρόγνωσις.
Provideo, προνοέω, προοράω, προγινώσκω aliquando prospicio, προνοοῦμαι τῆς οὐσίας, fortunis meis.
Providus, προνους, προνοητικὸς.
Provincia, ἐπαρχία.
Provinciæ præfectus, ἔπαρχος, σατράπης.
Provincialis, ἐπαρχικὸς.
Pro viribus, τὸ κατ' ἐμὲ, κατὰ δύναμιν.
Provisio, πρόνοησις, προμελέτησις.
Proviso, πρὸς τὸ ὀφθὲν προέρχομαι.
Provocatio, πρόκλησις, παρακάλεσις.
Provoco, ἐκκαλέω· ad certamen vocare, προκαλοῦμαί τινα ἐπ' ἀγῶνα, vel ἐπὶ μάχην ἐριδίζω.
Provolvere se ad genua alicujus, προκυλινδεῖσθαί τινος.
Provolvo, προκυλίω.
Prout, ὅσον, καθάπερ.
Proximè, ἐγγὺς, ἐγγύτατα.
Proximitas, ἐγγύτης.
Proximum est ut, ἐπόμενόν ἐστι
Proximus, ἐγγύτατος.
Prudens, εὐβουλος, συνετὸς, φρόνιμος, ἔμπειρος, δαΐφρων, ἵππος.
Prudentèr, φρονίμως, εὐφραδέως.
Prudentia, φρόνησις, συφροσύνη, εὐβουλία, σύνεσις.
Pruina, πάχνη.
Pruinosus, παχνώδης.
Pruna, ἀνθρακιὰ, ἡ· ἄνθραξ, -ακος, ὁ.
Prunum, κοκκύμηλον.
Prunus, κοκκυμηλέα.
Prurigo, κνησμὸς, κνησμὸς.
Prurio, κνήθομαι, ἐπικνίζω, ἀνακνάω.
Pruritus, κνησμὸς, κνίσμα.
Psallo, ψάλλω.
Psalmus, ψαλμὸς.
Psalterium, ψαλτήριον.
Psittacus, ψιττακὸς, ψιττάκη.
Puber, ἡβάσκων, ἡβώντας.
Pubertas, ἡβρύα, ἥβη.
Pubes, πρίσπος· ἥβη, ἡ.
Pubesco, ἡβάσκω, ἡβάω.
Publica via, λεωφόρος ὁδὸς.
Publicanus, τελώνης.
Publicatio, δήμευσις.
Publicè, κοινῇ, δημοσίᾳ.
sumptu Publico, ἐκ δημοσίᾳ.
Publico, φανερὸν, δημοσίαν· pro in populi potestatem redigere, δημόσιον τὰ χρήματά τινος· pro in lucem edere, ἐκδόσεις βίβλων, ἡ βιβλίον.
in Publicum prodeo, ἐκδημῶ.
Publicus, δημόσιος, ἐκδήμιος, κοινὸς.
Pudefio, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.
Pudendum, τὸ αἰδοῖον.
Pudendus, -a, -um, αἰσχυντὸς.
Pudentèr, αἰδημόνως.
Pudet me, αἰσχύνομαι, ἐκπαγλόμαι.
Pudibundus, αἰδήμων.
Pudicè, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.
Pudicitia, ἁγνεία, ἁγνότης.
Pudicus, ἁγνὸς, σωφρὼν.
Pudor, αἰδὼς, αἰσχύνη, ἀγνεία.
Pudor rusticus, δυσκολία.
Puella, κόρη, παρθένος.
Puellaris, παρθενικὸς.
Puellaritèr, παρθενικῶς.
Puer, παῖς, κόρος, παιδίον.
Puerilis, παιδαριώδης, μειρακιώδης.
Puerilitèr, παιδικῶς.
Pueritia, παιδία, παιδικὴ.
à Pueritiâ, ἐκ παιδίου, ἐκ βρέφους.
à Puero, ἐκ νέου, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέου.
Puerpera, λιχὼ, τικτοκόμη.
Puerperium, λοχεία, ἐκτοκίσκος.
Puerulus, παιδίον, παιδάριον.
Pugil, πύκτης, ἀγωνιστὴς.
Pugillaris, πτυκὶς, πτυκίδιον.
Pugillatus, et -tio, πυγμαχία, πυγμὴ.
Pugio, ἰγχειρίδιον, ξιφίδιον.
Pugna, μάχη.
Pugnator, ὁ μαχητὴς.
Pugnax, μαχήμων.
Pugno, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, cum hostibus: ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
Pugno percutio, πατασσαλεύω.

Digitized by Google

Pugnum ingerere alicui, πυγμὴν ἐντρίβων.
Pugnus, δρὰξ, πύγμη.
Pulcher, καλὸς, περικαλλὴς, ἐπιφανὴς.
Pulchrè, εὖ, καλῶς, χαρίεντως.
Pulchritudo, κάλλος, τὸ καλλώπισμα.
Pulex, ψύλλα, ψύλλος.
Pulicosus, ψυλλώδης.
Pullatus, μελανόμων, μελάγχλαινος.
Pullulo, σαφφώω, βλαστάνω, θάλλω.
Pullus, πῶλος, ποντὸς.
Pullus, -a, -um, φαιὸς.
Pulmentum, ὄψον.
Pulmo, -onis, πνεύμων.
Pulpamentum, προσφάγιον, τὸ.
Pulpitum, ἀκροατήριον, ἀνάβαθρον.
Puls, πέμμις, σίλτος.
Pulsatio, κρῦσις.
Pulsator, κρυστὴς.
Pulsator citharæ, κιθαριστὴς.
Pulso, κρύω, τύπτω.
Pulsus, -ûs, κρῦσις.
in Pulverem redigo, ἀμαθόω.
Pulverulentus, κονιορτώδης.
Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον.
Pulvinus, τὸ πνίφαλος, προσκεφάλαιον.
Pulvis, πόνις, κονιορτὸς.
Pumex, πισσηρὶς, -ίδος, ἡ.
Pumicosus, πισσηροειδὴς.
Pumilio, πάνος.
Punctim, στίγδην.
Punctum, ἄτομος, στιγμὴ.
Punctum temporis, χρόνου ἀπαρὲς.
Pungo, νύττω, κεντέω, κατανύσσω.
Puniceus, φοινίκεος.
Punio, κολάζω, τιμωρέω ἐπὶ τοῖς ζημίοις.
Punitio, κόλασις, κόλασμα, τίμημα.
Punitor, κολαστὴς, τιμωρητὴς.
Pupa, -æ, παιδισκάριον, κοράσιον.
Pupilla, κόρη, γλήνη.
Pupillus, ὀρφανὸς.
Puppis, πρύμνα.
Purè, καθαρῶς.
Purgatio, κάθαρσις· et pro excusatione, ἀπολόγημα.
Purgo, mundo, καίρω τὴν οἰκίαν καθαίζω, et pro excusare, ἀπολογοῦσθαι.
Purificatio, καθαρισμὸς.
Purifico, καθαίζω.
Puritas, ἁγνεία, καθαρότης.
Purpura, πορφύρα, φοινικὶς.
Purpuratus, πορφυρίδι περιβεβλημένος.
Purpureus, πορφύρεος, πορφυρόεις.
Purulentus, πυώδης, πυοειδὴς.
Purus, καθαρὸς, ἁγνὸς, ἄκρατος, ὁ δὲ ἁπ· εἰπεῖν λόγος, purus et dilucidus sermo.
Pus, -uris, πῦον, τὸ.
Pusillanimitas, ἀνανδρία, μικροψυχία.
Pusillanimus, ἄθυμος, μικρόθυμος, ἄνανδρος, ἀλογόφρων.
Pusillum, τὸ βραχὺ.
Pusillus, νηπιὸς.
Pusio, -onis, παιδάριον.
Pustula, φλύκτωνα, φλυκτὶς, ἐξάνθημα.
Pustulosus, φλυκτωνώδης.
Putamen, κέλυφος, λίτσωμα.
Putandum est, ὑπολητέον, ὑπλίσιον.
Puteo, καπὸν ὄζω, μυδάω.
Puteus, φρέαρ, τὸ βόθρος, βόθυνος.
Putidus, μυδαλέος, ἡ, βυθώδης.
Puto, *inutilia ex arboribus* reseco, ἄμπελον κλαδεύω, vitem; *pro* considerare, διανοεῖσθαι, ὑπολαμβάνειν τι· *pro* existimare, νομίζειν *et* calculum subducere, λογίζεσθαι.
Putredo, σαπρία, σαπρότης.
Putrefacio, σήπω, σύθω.
Putrefactio, μόθωσις, σῆψις.
Putresco, σαπραίνομαι, σαπρίζω.
Putris, σαπρὸς.
Putus, -a, -um, καθαρὸν· vide purus.
Pyra, ἡ πυρὰ.
Pyramis, πυραμὶς.
Pyrum, τὸ ἄπιον.
Pyrus, ἡ, ἄπιος.
Pythius, πύθιος.
Pyxis, πυξὶς, πυξίδιον.

Q

Quâ, *adverb.* ᾗ, ὅπῃ, πῇ.
Quacunque, ὅπῃ ἂν· ὅπῃ οὖν.
Quâ de causâ, ἀφ' οὗ, διότι· τίνος χάριν.
Quâ ratione, πῇ, ὅπῃ, ᾗ.
Quâ voce, ποίᾳ φωνῇ.
Quadantenùs, ἕως ὅπως, ἕως ὅπῃ.
Quadra, πτισσίδιον τετράγωνον.
Quadragesima, ἡ τεσσαρακοστὴ.
Quadraginta, τεσσαράκοντα.
Quadrangulus, τετράγωνος.
Quadrans, τέταρτημόριον, καδράντης.
Quadriennium, τετραετία.
Quadrifariàm, τετραχῶς, τετραχῇ.
Quadriga, τέθριππον, τετράζυγον ἅρμα.
Quadrimus, τετραετὴς.
Quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
Quadripartitus, τετραμερὴς.
Quadriremis, τετρήρης, ἡ.
Quadrivium, τετρόδιτος.
Quadro, τετραγωνίζω· *et pro* consentire, ἁρμόζειν.
Quadrupes, τετράπους.
Quadruplator, διδάκτης, συκοφάντης.
Quadruplex, τετραπλοῦς, τετραπλάσιος.
Quadruplicitèr, τετραχῶς.
Quadruplum, τετραπλοῦν.
Quadruplus, τετραπλάσιος.
Quæ, *fem.* ἥτις, ἥτις.
Quæ, *plur. neut.* ἃ, ἅττα, ὅσπερ.
Quæcunque, ὅσα ἄν.
Quærito, ἐπιζητέω.
Quæro, ζητέω, μεταλλάσσω *pro* interrogare, ἐρωτάω τι τῶνα, hoc ex te: πυνθάνομαί τι, ἱστάζω, ἀναιρέω.
Quæsitor, ζητητὴς.
Quæsitum, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα.
Quæso, δέομαι, ἱκετεύω.
Quæstio, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα· *pro* tortura corporis, βάσανος.
Quæstio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
Quæstionem adhibere, βασανίζειν.
Quæstiuncula, ἐρωτημάτιον.
Quæstor, ταμίας, ου, ὁ.
Quæstum facere, κερδαίνειν ἔκ τινος.
Quæstuosus, κερδαλέος.
Quæstura, ταμιεντικὴ, ταμιεία.
Quæstus, -ûs, χρηματισμὸς, κέρδος, τὸ.
Qualis, οἷος, ὁποῖος· Ponitur et interrogativè, ποῖός τις.
Qualis, talis, ὁποῖος, τοιοῦτος.
Qualiscunque, ὁποιοσδὴ, ὁποιοσοῦν.
Qualitas, ἡ ποιότης, τὸ ποιὸν.
Qualitèr, οἷος, οἵως τις, οἵου τινός.
Qualitercunque, ὁποιωσοῦν.
Qualus, ὁ κάλαθος, τάλλος vel τάλως.
Quàm, *conjunctio*, ἤ, ἤπερ, μάλιστα, quàm maximè.
Quamdiu, μέχρι οὗ· ἕως τοῦ· Et interrogativè, ἐφ' ὅσον χρόνου, καθόσον.
Quamobrem, ἀφ' ὧν, παρ' ὅ· διὰ ταῦτα, διά τι.
Quamplurimùm, ἐπὶ τὸ πλεῖστον· ὡς τὰ πολλὰ.
Quamprimum, ὅσον αὐτίκα· ὡς τάχιστα.
Quamvis, ᾗ τοι· κἂν ἀ, κπίστις.
Quandò, πότε· ἐν οἷς χρόνοις· *pro* quoniam, cum, ἐπειδὴ.
Quandocunque, ὁπότανοῦν, ὁπότε γῦν.
Quandoque, ἐνίοτε, ὅταν μὲν ὅτε δὲ.
Quandoquidem, ἐπειδήπερ.
Quanquam, ᾗπερ, ὅμως, ἀ ᾗ δέπω.
Quanti, πόσου διδάσκω, docet?
Quantillus, σμικρὸς, ὅσος, σπιλίος.
Quantitas, ποσότης.
Quanto, tanto, ὅσῳ, τοσούτῳ.
Quantoperè, ὡς ἄν, ὡς ὅσοντι.
Quantulumcunque, ὁσουῦν.
Quantum ad me attinet, τόγ' ἐμὸν· τὸ κατ' ἐμὲ.
Quantum fieri potest, καθ' ὅσον, οἷον, τι· ὡς οἷόντε.
Quantum possum, καθ' ὅσον δύναμαι.

Digitized by Google

Quantumvis, ὁς ἔσσ᾽ ὁν Ϝίλης.
Quantus, ἔσος, ἡλίκος, οἷος, interrogativè, πόσος, ἡλίκος.
Quantuscunque, ὁσοσσοῦν.
Quapropter, ἀπ᾽ ὅτω, διὰ τοῦτο.
Quasquaversus, πανταχόσε.
Quare, διά τι, τίνος ἕνεκα.
Quarta dies, ἡ τετρὰς.
Quartanus, τεταρταῖος.
Quartò, et -ùm, τετάρτως.
Quartus, τέταρτος.
Quasi diceret, ὥστερ ἂν ὁ ἔσω.
Quasillus, καλαθίσκος, σαγὴς.
Quasso, διακραδαίνω, ἀνασείω.
Quatenùs, ἕως᾽ ἔσσον καὶ ἔσσον.
Quater, τῖρἀκις.
Quaterni, τέσσαρες.
Quatio, σείω, διαστίω, σαλεύω, κλονέω, θραύω.
Quatriduum, τὸ τετραήμερον.
Quatuor, οἱ ϗ αἱ τέσσαρες.
Quatuordecim, δεκατέσσαρες.
Que, τε, ϗ.
Quemadmodum, καθάπερ, ὥστερ, καθὼς, pro quomodo, πῶς, ὁ τρόπον.
Queo, δύναμαι, οἷός τ᾽ εἰμὶ.
Quercus, δρῦς.
Querula lugubris, θρηνῳδία.
Queribundus, μεμψιμοιρῶντι ἐοικὼς.
Querimonia, μεμψιμοιρία.
Queritor, διαμέμφομαι.
Quernus, δρύϊνος.
Queror, μέμφομαί σοι, de te: ἐδύρομαι.
Querulus, ὑπλημματικὸς, μεμψίμοιρος, ὀδυρτικὸς.
Questus et Querela, μέμψις, μομφὴ.
Qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ, et ὅστις, ἥτις, ὅττι.
Quî, pro quo modo, πῶς, τίνα τρόπον.
Quia, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ.
Quicquid, ὁτιοῦν, ἅτιν᾽ ὅ.
Quicunque, πᾶς, ἕκαστος, ὅστις ἄν.
Quid, τί.
Quid istuc, τί τοῦτο.
Quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν.
Quidam, ὁ δεῖνα· ἔνιοι· τὶς.
Quidem, μὲν γὲ, γὲδὴ, γοῦν, ἔτι.
Quidnam, τίστοτε, ὅ, τι.
Quid ni, τί μὴ, πῶς δ᾽ ἔ, πῶς γὰρ ἔ.
Quidvis, ὁτιοῦν.
Quies, ἡσυχία, ἠρεμία, παῦσις, ἀρέμη.
Quiesco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἔχω, ἀναπαύομαι· pro dormio, κοιμάω.
Quietè, ἡσυχῇ, ἡσύχως, ἠρέμα.
Quietus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Quilibet, ὁ τυχὼν, ὁτιοσοῦν, πᾶς.
Quin, τί μὴ· ϗ μὴν, ἀλλὰ μὴν, μὴ ἔχει· pro etiam, ϗ.
Quin etiam, ϗ μὴν, ϗ ἔστι οὐ μὴν, ἀλλάγε.
Quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
Quingentesimus, πεντακοσιοστὸς.
Quingenti, πεντακόσιοι.
Quini, οἱ πένται.
Quinimo, ἀλλὰ δὴ καὶ· ϗ μὴν ϗ.
Quinquaginta, πεντήκοντα.
Quinque, πέντε.
Quinquennium, πενταετία, πενταετηρὶς.
Quinquies, πενταάκις.
Quintanus, πεμπταῖος.
Quintus, πέμπτος.
Quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, ὁ δέκατος ϗ πέμπτος.
Quippe, οἷα, οἷον, ἀλλὰ, ἐπὰ.
Quiritatio, σχίλλασμὸς.
Quirites, οἱ ἄνδρες Ῥωμαῖοι.
Quirito, σχιλλιάζω, σχίλλασμαι.
Quis, quæ, quid, interrogativè, πῶς, ποῖα, ποῖον· τὶς, τίνος.
Quis tandem, τὶς πότε.
Quisnam, ὅστις, ὁποῖος.
Quisquam, τὶς, ἴς τὶς.
Quisque, πᾶς τις, ἕκαστος.
Quisquiliæ, περιψήματα.
Quisquis, ὅστις.
Quivis, ὅστις, ὅστις ἔν, πᾶς ὅστις.
Quò, ποῖ καταφυγὼν, quò fugiam?
Quo pacto, ὁν τρόπον, vel τίνα τρόπον.
Quo minùs, ὡς ἂν ἥκιστα διτάζῃς, dubites.
Quoad fieri potest, κατὰ τὸ δυνατὸν.
Quoad, μέχρις ὅ.
Quoad vixero, διὰ βίυ.
Quocirca, δι᾽ ὅ, τι· δι᾽ ὅ· πᾶς᾽ ὅ.
Quòd, ὅτι, διότι.
Quòd si, ἀλλὰ, ἀπεὶ γὰρ.
Quodammodo, ἔστιν ὡς.
Quodcunque, ὅ, τι ἄν, πᾶν ὅ, τι.
Quomodo, ὁν τρόπον, τίνα τρόπον.
Quomodocunque, ὁποίως ἄν.
Quondam, πάλαι.
Quoniam, ἐπεὶ· ὅτι· διότι· διόπερ.
Quoquam, ποῖ.
Quoque, ϗ ἔτι· τὶ.
Quoquomodo, ὡς ἄν τύχω.
Quoquoversus, πάντη, παντάχόσε.
Quorsum, ϗ τὶ· ποῖ τὶ ἄρτιος, τῷ δὴ ἔοικα.
Quot, πόσοι.
Quotannis, καθ᾽ ἕκαστον ἐνιαυτὸν, κατ᾽ ἔτος.
Quotidianus, ὁ καθ᾽ ἡμέραν ἐφήμερος, ἐφημερινὸς.
Quotidiè, καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, ἐσημέραι.
Quoties, ποσάκις, ὁποσάκις.
Quotiescunque, ὁσάκις ἄν ποσάκις ὦν.
Quotquot, ὅσοι, ὁσοσοῦν, ὅσοι δὴ.
Quotuplex, ὁποσαπλάσιος, ποσαπλάσιος.
Quotus, πόσος, ὁπόσος.
Quotusquisque, πόσος, ὁποσοσοῦν.
Quousque, ἐς τὶ· μέχρι ὅ ἄν· ἕως ἄν.
Quum, ὅτι, ὅταν, ὁπότε, ὁπόταν.

RAT

R

Rabiem, λυσσημανῶς.
Rabidus, λυσσώδης.
Rabies, λύσσα, λύττα, μανία.
Rabiosus, λυσσώδης, μανικὸς.
Rabula, διαλόγος, διαβλήμων.
Racematio, βοτρύωσις.
Racemosus, βοτρυώδης.
Racemus, βότρυς, ἡ σταφυλὴ.
Radiatio, ἀκτινοβολία.
Radices agere, ῥιζοβολεῖν, ῥίζᾶ.
Radicitùs, ῥιζόθεν pro penitùs, πάντως, ὀλοῤῥίζῃ, ἐκ ῥιζῶν.
Radicor, ῥιζόω, ῥιζοβολῶ.
Radii in rotâ, ῥάβδοι, πτῦμες.
Radio, -as, -are, ἀκτινοβολίω, λάμπομαι.
Radiosus, ἀκτινώδης.
Radius, ἀκτὶν, -ῖνος, ἡ· pro instrumento textorio, κερκὶς, στυλὶς.
Radix, ῥίζα.
Rado, ξέω, ἐπιξέω.
Ramentum, ῥόμμα, σκῖρύμμα.
Ramosus, κλαδώδης, σκλάδεζος.
Ramulos amputo, κλασίζω.
Ramus, κλαδὸς, κλαδὼν, κλὼν, ὁ ζος, ὁ.
Ramusculus, κλαδίσκος, βλάστημα.
Rana, βάτραχος.
Ranceo, σαπρὸς ὁμὶ.
Rancidè, σαπρῶς.
Rancidus, σαπρὸς.
Ranunculus, βατράχιον.
Rapa et Rapum, γογγύλα, γόγγυλὶς.
Rapacitas, τὸ ἁρπακτικὸν.
Rapax, ἅρπαξ, ἁρπακτικὸς.
Raphanus, ῥάφανος.
Rapidè, ὁρμητικῶς.
Rapidus, ἀφαλὶς, σαχὺς, ὁρμητικὸς, ὀξὺς.
Rapina, ἅρπαγμα, ἁρπαγμὸς.
Rapio, ἁρπάζω· pro vim adhibeo, βιάζομαι.
Raptim, ἁρπάγδην, ἁρπακτικῶς.
è Rapto vivens, ἁρπαξίβιος.
Raptor, ἁρπακτὴς.
Raptrix, ἁρπακτρὶς.
Raptus, -ûs, λάσι, λάσθρος, ἁρπαγὴ.
Rarefacio, ἀραιόω, μανόω.
Raresco, σπανίζομαι.
Rarissimè, σπανιώτατα.
Raritas, μανότης, ἀραιότης· pro paucitate, σπανία, σπανιότης.
Rarò, σπανίως.
non Rarò, οὐ ὀλιγάκις.
Rarus, μανὸς, ἀραιὸς, σπάνιος.
Rasilis, ξυστὸς.
Rastrum, ξύστρα, λίστρα.
Rasura, ξύσμα.
Ratio, τὸ λογιστὸν· λόγος· pro putatione, λογισμὸς.
Ratio constat, εὖ ἔχει λόγος.

Ratio non congruit, οὐχ ὁμολογοῦται ὁ λόγος.
Rationem alicujus habere, ἰατρεύειν τινος, λόγον ποιεῖσθαί τινος.
Rationem inire, διαλογίζεσθαι.
Rationem exigere, λόγον ζητῶν παρά τινος.
Rationem reddere, λόγον δοῦναι.
Rationis expers, ἄλογος.
Ratiocinatio, λογισμός, συλλογισμός.
Ratiocinor, συλλογίζω, συλλογίζομαι.
Rationabilis, λογικός.
Rationalis, λογικός, νοητικός.
Rationarium, ἐφημερίς.
Ratis, σχιδία.
Ratus, -a, -um, κύριος, νομιζόμενος.
Raucesco, βραγχιάζω.
Raucitas, βράγχος, ἡ.
Raucus, βραγχώδης, βραγχαλίας.
Ravus, -a, -um, χαροπός.
Reâpse, τῷ ὄντι.
Beatus, ἡ τῶν ἰσχίων κατάστασις.
Rebellator, ἀφιστής.
Rebellio, -onis, ἀποστασία.
Rebellis, ἀποστατικὸς, ἀφιστῶς.
Rebello, ἀφιστάζω, ἀντιμάχομαί τινι.
Recalcitro, ἀναλακτίζω.
Recalvus, ἀναφαλαντίας.
Recantatio, παλινῳδία.
Recanto, -as, -are, παλινῳδέω.
Recedo, ἀπέρχομαι, ἀπέπιμι, ἀφίσταμαι, ὑστερέω, ὑπεχωρέω.
Recens, νεαρός.
Recèns, recentèr, νεωστὶ, πρώην, ἄρτι.
Recenseo, παταλέγομαι et pro narrare, ἀπομνημονεύειν τι, διηγεῖσθαι pro enumerare, παταριθμεῖν.
Recensus, ἐξέτασις, πατάλεξις.
Recentiores, οἱ πάνυ.
Receptaculum, ἐνδεχεῖον.
Receptio, ἀποδοχή.
Receptui canere, ἀναπλαυτικὸν σημαίνειν.
Recessus, ἀναχώρησις.
Recidivæ febres, ὑποτροπιάζοντες πυρετοί.
Recido, μετανίστημι ἐπί τι, ἀναπίπτειν.
Recido, ἀποτέμνω, ἀποπόπτω.
Recipere se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Recipio, ἀναλαμβάνω, ἐνδέχομαι.
Reciprocatio, παλινδρομία, ἀντιστροφή.
Recitatio, ἀνάγνωσις, ἀπαγγελία.
Recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ στόματος λέγω.
Reclamo, ἀντιβοῶ, ἀντιλέγω.
Reclino, ἀνακλίνω, παταπλίνω.
Recludo, ἀνοίγω, ἀνακλάω.
Recognitio, ἀναγνώρισις.
Recognosco, ἀναγνωρίζω, ἀναγινώσκω pro corrigo, διορθόω.
Recolligere vires, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.
Recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
Recolo, ἀναμιμνήσκομαι pro meditari, μελετῶ.
Reconciliatio, παταλλαγὴ, ἀνάκτησις.
Reconciliator, διαλλάκτης.
Reconcilio, παταλλάττω τινὰς ἀς ἀλλήλους, inter se : διαλλάττω.
Reconcinno, ἀνασπευάζω πάλιν.
Reconditus, πρυπτὸς, πρύφιος, ἀπόθετος.
Recondo, παλύπτω, πρύπτω.
Recordatio, ἀνάμνησις.
Recordor, μιμνῃσπί τινος, et περί τινος, ἀναμιμνήσπομαι.
Recreatio, ἀνάληψις.
Recreatus à morbo, ἀναπαυσθεὶς ἐπ τῆς νόσου, ἀναληφθείς.
Recreo, ἀναπαύω ἰμαντὸν, ἀναζωπυρέω, ἀναπορίζω.
Recrudesco, ἐξωμόομαι, ἐξαγριαίνομαι,
Rectè, εὐθέως.
Rectè, ὀρθῶς.
Rector, πυβιερνητὴς, διοιπητὴς.
Rectus, ὀρθὸς, εὐθύς.
Recumbo, ἀναπλίνομαι, ἀναπαύζω.
Recuperatio, ἀνάληψις.
Recupero, ἀναπορίζομαι, ἀναλαμβάνω.
Recurro, παλινδρομέω, ὑποτροφὴν ποιῶ, ἰπετασρέφω, ἀναβίω.
Recursus, ἀναδρομή.
Recurvus, παμπύλος.
Recusatio, ἀπάνισις, παραίτησις.
Recuso, ἀρνέομαι, παραιτέομαι.
Redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
Redargutio, ἀντιλογμός.
Reddere beneficium, ἀντιποδίδόναι τινι.
Redditio, περισπίδωσις.
Reddo, ἀναδίδωμι, ἀποδίδομαι, ἀποτίνω pro efficere, πατασπευάζω τι, δημιουργῶ.
Redemptio, λύτρωσις, ἀπόλυσις.
Redemptionis pretium, λυτρὸν, ἀντίλυτρον.
Redemptor, λυτρωτὴς, ἀντιλήπτωρ.
Redeo, ἰπανέρχομαι, ἀποστρέφω, ἔρπω ἐπεῖ, illuc.
Redigere in potestatem, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαί τινα, ὑποπτάσσειν τὴν πόλιν, urbem.
Redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem, παθίστημι, στρατάγω.
Redimiculum, πάλλυντρον.
Redimio, πορονο, ἀναπλίνω, πεφαλόω, περιτίθημι.
Redimo, λυτρόομαί τινα, λύομαι.
Redintegratio, ἀνανέωσις, ἀποπατάστασις.
Redintegro, ἀποπαθίστημι, ἀνανεώζω.
Redire ad se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Reditus, proventus, πρόσοδος, τὰ πρόσοδα.
Reditus, reversio, ἄφιξίς τινος εἰ πόδε, in patriam : ἀποστροφή.
Redivivus, παλίμβιος.
Redoleo, ἀπόζω.
Reduco, ἀνάγω, πατάγω.
Reductio, ἀναγωγὴ, πατωγωγή.
Redundans, περιττὸς, περισσηθής.
Redundantia, πλεονασμὸς, περισσία.
Redundo, ἀναπλημμυρέω, περισσεύω pro recidere, περιπίπτειν.
Redux, ἀνάστροφος, παλίστροπος.
Refectio, ἀποκένωσις, ἀνάληψις.
Refello, ἀνασπευάζω, διελέγχω.
Refercio, ἐμπλήθω, ἀναπλήθω.
Refero, reporto, ἀναπομίζω, ἀναφέρω pro numerare, τίθημι, ἀριθμῶν ἐν· referre in Deorum numerum, ἀνατίθεν τινα· aliquando narro, ἀποφέρω τι, ἀγγέλλω· aliquando dico, λέγω.
Referre ad senatum, ἀναφέρειν εἰς τὴν σύγπλητον.
Referre pedem, ἀποπατίζειν.
Referre alicui acceptum, ἀποτίθεναί τινι τόνο.
Refert, interest, διαφέρει μοι τόνο, οὐδὲν διαφέρει, nihil refert.
Refertus, ἔμπλεως, ὁ· πλίος, ἡ.
Reficio, renovo, ἀνανεόω, ἐξαρτίζω pro recreo, ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω τινα, ἀναψύχω, ἀποπαθίστημι.
Refigo, ἀποπαθήλόω, πάλιν πήγνυμι.
Reflecto, -is, ἀναπάμπτω pro revocare, ἀναπαλῶ, ἀποστρέφειν.
Reflexus, ἀναπαμφθείς.
Refloresco, ἀναθάλλω.
Refluo, ἀναῤῥέω.
Refluxus, ἀνάῤῥυσις, ἡ.
Refocillo, ἀναζωπυρέω, ἀναπαύω τινα.
Reformator, ἀναπλαστής.
Reformidatio, φόβος, ὁ· ἔμφοβία.
Reformido, ἐμφοβέομαι, φοβέομαι τόνο.
Reformo, διαπλάζω, ἀναπλάττω.
Refractarius, ἀντίτυπος, ἀπιθὴς.
Refræno, ἀναχαιτίζω, χαλινόω, σωφρονίζω τινὰ, ἰσχύω.
Refragor, ἀντιλέγω τούτοις, ἀντάπτω.
Refrico, ἀναψάω, ἀναπλύζω.
Refrigeratio, ἀνάψυξις, ψυγμός.
Refrigero, ἀναψύχω, πατασύχω.
Refrigesco, ἀναψύχομαι.
Refringo, ἀναπλάω, πατασλάω.
Refugio, ἀποφεύγω pro detrectare, ἀποδιδράσκω, ἐκπλίνω.
Refugium, πατασυγή.
Refundo, ἀναχέω, πάλιν ἐκχέω.
Refutatio, ἀνασπευὴ, διάλυσις.
Refuto, ἀποσπελάζομαι, ἀπολύομαι.
Regalis, βασιλικὸς, βασίλειος.
Regeneratio, ἀναγέννησις.
Regenero, ἀναγεννάω.
Regermino, ἀναῤῥύω, ἀναβλαστάνω.
Regero, ἀναπομίζω, ἀναβίβαμαι.
Regia, τὰ βασίλεια.
Regia, τὰ ἐκχῶν, τὰ βασίλεια.

Regimen, ἰσχυσία, διοίκησις.
Regina, βασίλισσα, βασίλεια.
Regio, χώρα, χηρίον, πλίμα. E regione, κατεναντίον, ἐξ ἐναντίας.
Regius, a, um, βασιλικός.
Regno, βασιλεύω τινός, ἄρχω, τυραννεύω.
Regnum, ἀκροτηρία, βασιλεία, ἀρχή.
Rego, ἰσχυρίζω, διοικῶ, βασιλεύω τῆς Ἀσίας, Asiam.
Regredior, ἐκπανέρχομαι, ἐκπανεσχίφω.
Regressus, ἀνακόμισις.
Regula, κανών, γνώμων.
Regularis, κανονικός.
Regulus, βασιλίσκος.
Rejectio, ἀναγωγή, ἀποβολή, ἄπωσις.
Rejectitius, ἀποτίμητος.
Rejicio, ἀποτίθημι· pro respuo, ἀποβάλλομαι, ἀποδοκιμάζω, ἀπωθέω· pro differre, ἀναβάλλεσθαί τι.
Reipsa, ἔργῳ, τῷ ὄντι.
Reipublicæ administratio, διοίκησις.
Reiteratio, ἀνάληψις.
Reitero, ἀναλαμβάνω.
Relabor, ἀνακίστημι, ἰσχαίνομαι.
Relatio, ἀναφορά, διήγησις.
Relaxare animum, ἀνίημι τὴν ψυχήν.
Relaxatio, ἄνεσις, ἀναχαλασμός.
Relegatio, ἐξορισμός, ἐξοστρισμός.
Relego, ἀποτίμαω· pro in exilium rejicio, ἐξοστρακίζω, φυγαδεύω.
Relego, -is, ἀναγινώσκω.
Relevo, ἰσχύω· pro recreare, ἀναλαμβάνειν, διαπαύειν.
Religio, εὐσέβεια, θρησκεία, εὐλάβεια.
Religiosè, εὐσεβῶς, θρησκῶς, Religiosus, εὐσεβής, εὐλαβής, θρησκός.
Religo, -as, ἀνάδω, ἀναδέομαι.
Relino, ἀνοίγω, ἀνασπάω.
Relinquo, καταλείπω, ἀνίημι, ἀφίημι.
Reliquiæ, τὰ λείψανα, ὑπολείλαμμα.
Reliquum est, λοιπόν.
Reliquus, λοιπός, ὑπόλοιπος.
Reluceo, διαλάμπω, ἀποστίλβω.
Reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντισχῶ.
Rem cum aliquo habere, συγγίνεσθαί τινι, γυναῖκα ἄνδρι ἢ γυναῖκα.
Remaneo, διαμένω, ὑπολείπομαι.
Remansio, διαμονή, παραμονή.
Remedium, φάρμακον, θεραπεία.
Remeo, ἐπανέρχομαι.
Remetior, ἀναμετρέω, ἀντιμετρέω.
Remex, ὁ ἐρέτης, ναυπηλάτης.
Remigatio, Remigium, ἡ ἐρεσία.
Remigo, ἐρέσσω, ναυπηλατέω.
Remigro, ἀφικνέομαι, ἐπανέρχομαι.
Reminiscentia, ἀνάμνησις,
Reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι.
Remissè, ἀναμέσως.
Remissio, ἄνεσις, ἄφεσις.
Remissus, *languidus*, ἐκλελυμένος, ἀνειμένος.
Remitto, ἀναπέμπω, ἀποστέλλω· pro recreo, ἀνίημι· et pro condono, ἀφίημί τινι τὸ χρέος, debitum: χαρίζομαί τινι.
Remolior, ἀποστέω.
Remollesco, ἀναμαλάττομαι.
Remora, ἰσχή, παρέλκυσις.
Remoror, ἀναβάλλω, ἰφίστημι, ἰστίχω.
Remotus, χωριζόμενος τινος, ab aliquâ re.
Removeo, ἀφίστημί τινα τόντ' ἀναιρῶν, ἀπωθῶν.
Rempublicam administrare, δημαγωγῶν, πολιτεύεσθαι.
Remuneratio, ἀντιδώρημα, ἀμοιβή.
Remunero, ἀντιεργάτην, ἀμείβομαί τι δωρεᾷ, te dono: ἀντιδωρέω.
Remus, ἐρετμός, πάτη.
Renascor, ἀναφύω, ἀναγινάομαι.
Renes, νεφροί.
Renideo, φαιδρύνομαι.
Renitor, ἀντερείδω τινί.
Renovatio, ἀνανέωσις, ἀναπαίνωσις.
Renovo, ἀνανέω, καινουργέω.
Renuntiare mundo, ἀποτάττεσθαι.
Renuntiatio, ἀναγγελία, ἀπόταξις.
Renuntio, ἀναγγέλλω, ἀναγορεύω.
Renuo, ἀνανεύω, ἀνάνομαι.
Reor, νομίζω, ἡγοῦμαι.
Repagulum, μοχλός, βαλβίς.
Reparatio, ἐφιστανώ, ἀναπλήρωσις.
Reparo, ἰσχυνόω, ἀναπλήρω.
Repello, ἀπωθέω, ἀναστέλλω τι· ἀπωθῶν, ἀντιπέμπω.
Rependo, *retribuo*, ἀμείβομαι, ἀντιμισθόω, ἀποτίω, ἀντασπίδωμι.
Repentè, ἐξαίφνης, ἐξίης.
Repentinus, αἰφνίδιος, ἐξαιφνίδιος.
Repercussio, ἀνταπάλλαξις, ἀντιτύπωσις, ἀντανάκλασις.
Repercutio, ἀντιπέπτω, ἰπάναπτρέω.
Reperio, εὑρίσκω, ἀπαντάω.
Repetitio, ἀναίτησις, ἰπανάληψις.
Repeto, ἀπαιτέω τινα ἀργύριον, ab aliquo pecuniam; ἀναλαμβάνω.
Repetundarum accusare, φεύγω τινα κακώσεως ἰπαρχίας.
Repetundarum accusatus, ὁ ἐπὶ τῶν ἐδίων ἀπολογούμενος.
Repleo, ἀναπλήω, ἀναμίσθω.
Repletus, ἀναπλεωθείς.
Replicatio, ἀνάπτυξις, ἀνεπλιακλασή.
Replico, ἀναπτύσσω.
Repo, ἕρπω, ἑρπύζω.
Repono, ἀναπίθημι ἀποτίθημι.
Reportare laudem, δόξαν λαβεῖν.
Reporto, ἀναπομίζω, ἰφίστημαι.
Reposco, ἀπαιτέω, ἐξαιτέω.
Repositorium, θήκη, ταμεῖον.
Repotia, -orum, τὰ ἰπαύλια.
Repræsentatio, παράστασις, ὑποστάσεις.
Repræsento, παρίστημι, ἀποδείκνυμι.
Reprehendo, ἰπιπαραλαμβάνω, ἰπιτιμάω τινι τοῦτο, ἰπισκλέπτω, ψέγω ἔνεκά τινος· μαμάομαι, μέμφομαι.
Reprehensibilis, ἰπίμωμος, μωμητός.
Reprehensio, ἰπίσκληξις, ἰπιτίμησις,
Reprehensione dignus, ἐλεγκτός.
Reprehensor, μώμος, ἰπιτιμητής.
Reprimo, κατέχω τὸν ἐργὸν, iram: καταστέλλω· καταστέλλω, ἀπίεγω.
Reprobatio, ἀδόκιμασις, ἀποδοκιμασία.
Reprobo, ἀποδοκιμάζω, ἀθετέω.
Reprobus, ἀδόκιμος, ἄθετος.
Reptilis, ἑρπετός.
Repto, ἑρπύζω.
Repubesco, ἀνηβάω.
Repudiatio, ἀποπομπή, ἀπόστιμψις, ἀπόταξις.
Repudio, ἀποβάλλω, ἀποστέρομαι γυναῖκα, uxorem: pro recuso, ἀπολέγομαι, ἀποδοκιμάζω.
Repudium, ἀπόστιμψις et ἀποστροπή, ἀποστάσιον, τό. Libellus repudii, βιβλίον ἀποστασίου.
Repuerasco, ἀναπαιδεύομαι.
Repugnantia, ἐναντίωσις, ἀντιλογία.
Repugno, ἀντιμάχομαί τινι· ἐναντίον ἐστὶ τούτῳ, in hâc re tibi.
Repullulo, ἐκβλαστάνω, παραφύομαι.
Repulsa, ἀπόπτωσις, ἀπόταξις.
Repulso, ἀπωθίζω.
Repulsus, ἄπωσις.
Repurgo, ἀναπαθαίρομαι, καθαίρω.
Reputatio, ἀπολογισμός, ἐκλογισμός.
Reputo, ἀπολογίζομαι· pro recensere, ἀριθμῶ, ἐπισκέπτομαι.
Requies, ἀνάπαυσις, ἄπαυσις. Sine ullâ requie, ἀπαύστως, ἐπαυστί.
Requiescere, ἀναπαύεσθαι ἐκ τινος.
Requiro, ἐπιζητέω· pro interrogare, πυνθάνεσθαι, δίεσθαι, ἐπερωτῶ.
Res, τὸ πρᾶγμα, χρῆμα, ἔργον.
Res adversæ, ἀτυχία, δυσπραξία.
Res secundæ, εὐπραξία, εὐτυχήματα.
Res bellicæ, τὰ τῆ πολέμια.
Res domesticæ, τὰ οἰκεῖα· τὰ ὁ οἶκος.
Res fortuitæ, τὰ παρὲκ τῆς τύχης δοθέντα.
Res controversæ, ἀντιλογήματα.
Res gestæ præclarè, τὰ καλῶς πραχθέντα.
Res ipsa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ.
Res sic se habet, οὕτω ἡ γὰρ ἔχει.
Resaluto, ἀντασπάζομαί τινα.

Digitized by Google

Resarcio, ἀναβάπτω, ἀπίομαί τι.
Rescindo, ἀναχίζω, ἀνατίμνω· pro non ratum habere, ἀναιρῶ, ἀνατίθημι.
Rescisco, μανθάνω, γνώσομαι τι· ἀναγνωρίζω.
Rescribo, ἀνταγράφω, ἀντεπιστέλλω τι.
Rescriptum, ἀντιγραφή.
Reseco, ἀποτέμνω, περικόπτω.
Resectio, ἀποτομή, ἀποκοπή.
Resegmen, ἀπόκομμα.
Resero, aperio, ἀνοίγω, ἀπορχλιόω.
Reservo, τηρέω, διαφυλάττω.
Reses, -idis, segnis, σχολαῖος, νωθής.
Resideo, καθίζομαι ἵστ τι, ἀνάκειμαι.
Resido, ἀναπαύζομαι.
Residuum, τὸ λοιπόν.
Residuus, λοιπὸς, ὑπόλοιπος.
Resigno, λύω, vel ἀναλύομαι ἱστορολὴν, ἀναφραγίζω.
Resilio, ἀναπηδάω, ἀναθρώσκω.
Resina, ῥητίνη.
Resipio, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Resipisco, ἰανίφω, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Resisto, ἀνθίστημαι, ἀντιστατέω, ἀνταίρω, ἀντιτάσσω.
Resolvo, ἀναλύω· pro mollire, μαλακύνω· pro destruere, καταλύω.
Resolutio, ἀνάλυσις, ἴλυσις.
Resonanter, κλαγγηδὸν, καναχηδά.
Resono, ἀντηχέω, ἀντηχίζω.
Resorbeo, ἀναῤῥοφέω.
Respectus, λόγος, ἱστόρησις.
Respergo, μαντίζω, διαῤῥαίνω.
Respersio, μαντισμός.
Respicio, ἀποβλέπω εἴς τι· ἀφορῶ εἴς τι, ἀναλογίζομαι, ἀναβάπτω.
Respiratio, ἀναπνοὴ, ἀνάπτυσις.
Respiro, ἀναπνέω, ἀμπνέω.
Resplendeo, ἀποστίλβω, ἰλλάμπω.
Respondeo, ἀποκρίνομαί τινι, ἀμείβομαι, ἀναφωνέω.
Responsum, et Responsio, ἀπόκρισις, ἡ ἀμοιβὴ· pro oraculo, χρησμὸς, Θέσφατον.
Respublica, τὰ κοινὰ· τὰ δημόσια· ἡ πολιτεία.
Respuo, ἀποπτύω, ἀποβδέλλω τι.
Restagno, ἀναπλημμυρέω.
Restat, λοιπόν.
Restauro, ἀνασυνάζω, ἀνίστημι, ἀνορθόω.
Restinguo, ἀποσβέννυμι, ἀποσβέω.
Restio, παλινορεφὴς, σχοινοπλόκος.
Restis, σχοῖνος, πάλος.
Restituere in integrum, ἰκανορθῶν.
Restituo, ἀποδίδωμι, ἀποάγω ἐπὶ τὴν αὐτὴν δίξαν, in eundem dignitatis locum restituto: ἀνασταθίστημι.
Restitutio, ἀποκατάστασις.
Resto, περιλείπομαι· pro in loco aliquo remanere, ἱφίστασθαι ἴδιον resistere, ἀντιμάχεσθαι.
Restrictus, στερεόγραφος, κατασταλὴς.
Restringo, κατασταλλω· pro coërceo, ἱστίχω, φράσσομαι.
Resumo, ἀναλαμβάνω.
Resupino, ἐξυπτιάζω.
Resupinus, ὕπτιος.
Resurgo, ἀνίστημαι, ἀνεγείρομαι.
Resurrectio, ἀνάστασις, ἔγερσις.
Resurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα.
Resuscito, ἀναζώσω, ἐγείρω.
Retardatio, ἀναζολὴ, διατριβή.
Retardo, ἀνέχω, βραδύνω.
Rete, δίκτυον, σαγήνη.
Retego, ἀναπαλύπτω.
Retentio, ἱστόχωσις, ἰσοχή.
Retexo, ἀναλύω, ἀνυφαίνω.
Retia tendere, δίκτυα πλέκειν.
Retiarius, δικτυοφόρος.
Reticentia, ἀποσιώπησις, ἐχεμυθία.
Reticeo, σιωπάω, ἀποσιωπάω.
Reticulum, ἄρκυα, τὸ· pro vittâ mulierum, κεκρύφαλος, ὁ.
Retinaculum, ἴσχμα, τὸ· πῶμα.
Retineo, ἀναλαμβάνω, κατέχω ἐπὶ σε.
Retorqueo, ἀναστρέφω, στρέφω.
Retortus, ἀποστραμμένος.
Retractatio, ἰκανόφρασις, παλινῳδία.
Retracto, ἀναστραγματεύομαι, ἀναλαμβάνω· pro renovare, ἀνανεῶν· pro palinodiam canere, παλινῳδῶν.
Retraho, ἀνέλκω· πάλιν ἀνάγω.
Retributo, ἀμοιβὴ, et -ομαι, ἀνταποδίδωμι, ἀνταποδίω.
Retributio, ἀμοιβὴ, ἀνταπόδοσις.
Retrimentum, ἀπόκριμα, ἀπόβλημα.
Retrò, ὄπισθεν, ὄπισθιν, ἄψ.
Retroago, ἰκανοπάμπτω.
Retrocedo, ἀναπορεύομαι· ἀναχάζω, et -ομαι· ὑποπορεύομαι; ἀνάγω.
Retrogradior, ἀναπορεύομαι.
Retrogradus, ἰκανοπόρος.
Retrorsùm, et Retrorsùs, ἰκὶ πρίδα, et ἰκανοίδα· ἀνάπαλιν· ἐς τοὔπισθεν.
Retundo, ἀναπαλάω, ἀναπλάσσω.
Revalesco, ἀναῤῥώννυμι, ῥαΐζω.
Reveho, ἀναπομίζω.
Revelatio, ἀνακάλυψις.
Revello, ἀναστάω.
Revelo, γνωρίζω· καταφορεύω τῷ φίλῳ, amico, ἀναπαλύπτω, ἀποφαίνω.
Reverà, ὄντως, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτρεκῶς.
Reverbero, ἀντανάκλω.
Reverendus, αἰδέσιμος, ὁ σεβάσμιος· αἰδοῖος, εὐλαβητέος.
Reverentèr, εὐλαβῶς.
Reverentia, αἰδὼς, ἡ αἶδος, ους, τὸ· θεραπεία· τὸ σέβασμα.
Revereor, αἰσχύνομαι τὸν Θεὸν.
Reversio, ἀναστροφὴ, ἀναχώρησις.
Revertor, ἀναστρέφω, ἰκανίσχομαι.
Revincio, ἀναδέω.
Revireseo, ἀναθάλλω.
Reviso, ἰκανοίσομαι.
Revivisco, ἀναζάω, ἀναπνίζομαι.
Revocare pedem, ἀναστρέφειν.
Revocare se, καλινδῶν.
Revocare in memoriam, ἀναμιμνήσκειν τινά τι.
Revocatio, ἀνάκλησις, ἰκανάκλησις.
Revocó, ἀνακαλέω, et -ίσμαι.
Revolvo, ἀνασπλίω, ἀνακυλίω ἀναστρέφω.
Revolutus, ἀναστροφὴς.
Reum esse omnium sceleruni, ἔνοχον εἶναι πάσης τῆς ἀθεσίας.
Reum ago, κρίνω, δικάω.
Reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων ὁ ἀντιλογάβιος· ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν· ἔνοχος, ὑπαίτιος, ὑπόδικος.
Reus læsæ Majestatis, ἀποστυγνίας φεύγων δίκην.
Revulsio, ἀνέσπασμα.
Rex, βασιλεὺς, ἄναξ.
Rheda, ζεῦγος, ἅρμα, φάλαγξ.
Rhedarius, ζευγηλάτης.
Rhetor, ῥήτωρ, σοφιστής.
Rhetorica, ῥητορική.
Rhetoricè, ῥητορικῶς.
Rhetoricus, ῥητορικὸς.
Rheuma, ῥεῦμα.
Rhombus, ῥόμβος.
Rhonchisso, ῥογχύζω.
Rhonchus, ῥόγχος.
Rictus, χάσμα.
Ridendus, γελαστὸς, γέλοιος.
Rideo, γελάω ἰκ' ἰμαυτῷ, mecum; μειδάω, et pro derideo, καταγελάω τινος.
Ridiculè, καταγελάστως, γελοίως.
Ridiculus, καταγέλαστος, γελοῖος.
Rigatio, ῥῖψις, τὸ ἔρδεσθαι.
Rigeo, μήγω, στύγνω.
Rigescò, σκληρύνομαι; φρίσσω.
Rigidus, ῥῖγος, πεπηγὸς· pro duriti, ἀναλὴς.
Rigo, ῥέω, βρέχω.
Rigor, ῥῖγος, περίψυξις, pro duritie, σκληρότης.
Rigor juris, ἀκρίβεια.
Rima, σκοπιὰ, ῥῆγμα; τὸ· σχίζα.
Rimor, -ari, ἰχνεύω, ἐξιχνεύζω λέγω.
Rimosus, σκαθηρὸς, σκολιορρινὴς.
Ringo, τὸν ῥῖνα σπάλλω, σπάζω σίσγω.
Ripa, ἴχθυς, χθὼν ὑγρὰ.
Risum compescere, vel tenere, ἀπέχεσθαι γέλωτος.
Risum movere, γέλωτα παρέχειν τινί, ἢ ποιεῖν.
Risus, γέλως, καταγέλως, γέλωμα. Sine risu, ἀγέλαστος.
Ritè, καλῶς, δίκαιως.
Ritu patrio, κατὰ τὰ πάτρια ἔθη.
Ritus, Θεσμὸς, ὁ Θεσμὸς.
Rivalis, ἀντιῤῥύτης; ζηλότυπος.

Rivulus, ῥύακιον.
Rivus, ῥύαξ, ἀγωγὸς ὕδατος, ὀχετὸς, ὁ.
Rixa, ἔρις, ἡ· ἀμφισβήτησις· ἀντιλογία.
Rixor, ἐρίζω, διαγωνίζομαί τινι.
Rixosus, ἐριστικὸς, φιλόνεικος.
Roboreus, δρύϊνος.
Roboro, πραγυαίνω, ἰσχνοῦζω, ἰσχναίνω, πανισχύνω, κραταίνω.
Robur, δρῦς, *Metaph.* pro animi fortitudine, ἀρετὴ, δύναμις, δρυδρόνης, ἀλκὴ, ἰσχύς.
Robustus, ἀκμαῖος, ῥωμαλέος, δρυδρῶδες, ἰσχνὸς, εὐσθενής.
Rodo, *castratórem* pro obtrecto, καπηλεύω, διαστέρω.
Rogandus, δεητέος.
Rogatio, δίκαιος, εἰσοίσεως, ἐρώτησις.
Rogito, πολλὰν δίκαιον ποιοῦμαι.
Rogo, *peto*, αἰτέω τι σίτου, ἐρωτάω.
Rogus, πυρά.
Roma, Ῥώμη.
Romanus, Ῥωμαῖος.
Rorulentus, δροσερὸς, ὑγρόδροσος.
Ros, roris, δρόσος, ου, ὁ· ψυκὰς, ἔρση, ἡ.
Rosa, ῥόδον.
Roscidus, δροσερὸς, ἐρσαῖος.
Rosetum, ὁ ῥοδὼν.
Roseus, ῥοδόεις, ῥόδινος, ῥόδιος.
Rosmarinus, ὁ λιβανωτὶς.
Rostra, in foro Romano, *ai* ἔμβολαι.
Rostratus, ὁ ῥυγχωτός.
Rostrum, ῥύγχος, ους, τὸ· ῥάμφος.
Rota, τροχὸς, ὁ· πύπλος.
Roto, γυρόω, πυκλόω, πανταχοῦ τροχάζω.
Rotundè, στρογγύλως.
Rotunditas, στρογγυλότης, περιφέρεια.
Rotundo, σφαιρόω, στρογγυλόω.
Rotundus, τροχηλὸς, ὁ· τροχοειδής.
Rubedo, ἐρύθεμα.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐπιφοινίζω.
Rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριάω.
Rubeta, φρῦνος.
Rubetum, βατών.
Rubeus, *ruber*, ἐρυθρὸς, ἐρυθρίος, φοινίκιος, -εος.
Rubicundus, ἐρυθραῖος.
Rubiginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Rubigo, ἰὸς, ὁ· ἐρυσίβη.
Rubor, ἐρύθεμα, τὸ· ἐρυθρότης.
Rubrica, μίλτος, ου, ἡ.
Rubrum mare, Ἐρυθρὰ Θάλασσα.
Rubus, βάτος, ου, ἡ.
Ructo, *et* Ructor, ἐρεύγω.
Ructus, -ûs, ἐρυγὴ, ἐρυγμός.
Rude donatus, ὁ ὑπὲρ τὸν καπάλογον.
Rudem esse alicujus rei, ἀπείρως ἔχειν τινός.
Rudens, πρίνεος, πάλως.
Rudes, σπάθη.
Rudes literarum, ἀγράμματοι.
Rudimentum, παιδεία, προπαιδεία, παίδευμα, διαπαγωγή.
Rudis, ἄπειρος, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος.
Ruditas, ἀπειρία, ἀμαθία.
Ruditus, βρόμησις, ὑγκηθμὸς.
Rudo, -ere, *asinorum est*, ὑγκάομαι, βρεμάομαι.
Rudus, -eris, ἐρείσιον.
Rufeo, rufus sum, ξανθὸς εἰμι, πυῤῥίζομαι.
Rufus, ξανθὸς, πυῤῥὸς, ἐρυθρός.
Ruga, ῥυτὶς, ἡ.
Rugio, βρεμαίνω, βρεμάω, βρυχάομαι.
Rugitus, βρυχηθμὸς, βρόχημα.
Rugo, ῥυτιδόω.
Rugosus, ῥυτιδώδης.
Ruina, πτῶσις, πτῶμα.
Ruinam sibi ipsi accersere, πταρατίζειν ἑαυτόν.
Ruinosus, πτώσιμος, ἐδαφιαῖος.
Rumen, ὁ πληρόφαλος.
Ruminatio, μηρυκισμός.
Rumino, *et* -or, ἀναμηρυκάομαι, *pro* in memoriam revoco, ἀναπολέω τι.
Rumor, φήμη, ἀκοὴ, φάσις, λόγος.
Rumor est, λόγος ἐστὶ, λόγος διῆλθεν.
Rumorem spargere, διατείνειν τὸν λόγον, διαφημίζειν, διαδιδόναι λόγον.
Rumpo, ῥηγνύω, παλαμάσσω, σχίζω.
Runcatio, βοτανισμός.
Runcator, βοτανιστής.
Runco, βοτανίζω.
Ruo, ἐρείσω, καταφέρομαι, φέρομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius; *pro* in præceps ferri, ἐκπίπτω.
Rupes, ἀπόκρημνος, ὀπόρα.
Ruptura, ῥῆξις, ῥῆγμα, Ἀραιῶσις.
Ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ.
Ruricola, γεωργὸς, ἄγροικος.
Rursùm, αὖ, αὖθις, ἔμπαλιν.
Rus, ruris, ἀγρὸς, ἀγροικία, χωρίον.
Rusticè, ἀγροίκως.
Rusticitas, ἀγροικία, ἀγρότης.
Rusticor, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
Rusticus, ἀγροιώτης, γεωργὸς, ἄγροικος, γεωργικός.
Rusticus, -a, -um, γεωργικὸς, ἄγροικος.
Ruta, πήγανον, ῥύτη.
Rutilo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Rutilus, πυρόεις, πυῤῥὸς, ἐρυθρὸς, ξανθός.

S

Sabbatum, σάββατον, ἡ ἑβδόμη.
Sabulosus, ἀμμώδης.
Sabulum, ἄμμος, ψάμμαθος.
Saburra, ἔρμα.
Saburro, ἐρματίζω.
Saccharum, τὸ σάκχαρον.
Saccis induti, σάκκοις ἐπενδύτοις.
Sacculus, μαρσύπιον.
Saccus, σάκκος, ὁ· σακκίον.
Sacellum, ἱερὸν σηκιδιόν.
Sacer, ἱερὸς, ἁγνὸς, ὅσιος· *pro* scelesto, κατάρατος.
Sacerdos, ἱερεύς.
Sacerdotalis, ἱερατικός.
Sacerdotium, ἱερωσύνη, ἱεράτευμα.
Sacramentum, ἱερομυστία.
Sacrarium, ἱεροφυλάκιον, ἄδυτον.
Sacrificium, Θυσία.
Sacrifico, Θύω, τῷ Θεῷ, ἱερεύω Θεῷ.
Sacrificus, ἱερουργὸς, ἱεροφάντης.
Sacrilegium, ἱερόσυλία, Θεοσυλία.
Sacrilegium committere, ἱεροσυλῆν.
Sacrilegus, ἱερόσυλος, Θεοσυλὴς.
Sacris initio, μύω, τελετάζω.
Sacrosanctum, ἱεροθεσπέσιον.
Sacrum, Θυσία· *pro* templo, ἱερὸν.
Sæpè, πολλάκις, συνεχῶς, Ἀραιά.
Sæpissimè, πλειστάκις.
Sævio, χαλεπαίνω, ἰαμβίζομαι, ἀγριόομαι.
Sævitia, ἀνάπτοια, χαλεπότης.
Sævus, χαλεπὸς, δεινὸς, ἀνιαρός.
Saga, φαρμακεύτρια, μάγος, ἡ.
Sagacitas, *pro* astutia, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Sagaciter, ἀγχίνως, ἐξόπιν.
Sagatus, σαγοφόρος.
Sagax, *pro* astutus, ου, ὁ· ἀγχίνους.
Sagena, σαγήνη.
Sagina, τὸ λίπος.
Saginatus, σιτευτὸς, σιτευτὴς, ὁ.
Sagino, σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.
Sagitta, τόξευμα, ἰὸς, βέλος, ἰός.
Sagittarius, τοξότης, τοξευτής.
Sagitto, τοξεύω, βάλλω.
Sagulum, στρῶμα μικρόν.
Sagum, σάγος, ἱστὸς, στρωτοποιεῖ.
Sal, salis, ἅλς, ἁλὸς, ὁ· *pro* urbanitate, εὐτραπελία, ἀστυγρία.
Salacitas, ἀσέλγεια, τὸ ἀφροδισιαστικόν.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα.
Salarium, μισθός.
Salax, ἀσελγὴς, ἀφροδισιαστικός.
Sale condio, ταριχεύω, ἁλίζω.
Salebræ, τὰ ῥήγματα γῆς, καὶ ἐρύγματα.
Salebrosus, καταῤῥωγώδης.
Salicetum, Salictum, ὁ ἰτεών.
Salignus, ἰτίνος, αἰσύϊνος.
Salina, ὁ τόπος ἐξ οὗ ἅλας ἐξαιροῦντται.
Salinum, ἁλοδόχος, ἁλοδοχεῖον.
Salio, -is, ἅλλομαι ὡς τὸ πῦρ, in ignem; σκαίρω, σκιρτάω. Ⓔ salio, à sal, ἁλίζω.
Saliva, σίαλον, πτύαλον.
Salix, -icis, ἰτέα, αἰσύη.
Salsamentarius, ταριχοπώλης.
Salsamentum, τάριχος, ὀψάριον.
Salsè, ἁλμυρῶς, σκωπτικῶς.
Salsè dicere, σκώπτειν, διαπαίζεσθαι.
Salsedo, ἅλμη.
Salsuginosus, ἁλμώδης, ἁλμυρόδης.
Salsugo, ἁλὶς, ἁλμυρὶς, ἅλμη.

Salsus, ἁλμώδης, ἁλμυρὸς· pro facetus, ἀστεῖος.
Saltatio, χορεία, ὄρχησις.
Saltator, ὀρχηστὴς, ἀλτικός.
Saltatrix, ὀρχήστρια, ὀρχηστρὶς.
Saltem, ἀλλὰ γὲ, ἀλλὰ μὴν.
Salto, ὀρχίζομαι, χορεύω.
Saltuarius, δρυμοφύλαξ, ἀλσουρός.
Saltus, nemus, ἄλσος, βῆσσα.
Saltus, saltatio, πήδησις, πήδημα.
Salvatio, σωτηρία.
Salvator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
Saluber, ὑγιεινὸς, σωτηριώδης.
Salubritas, ὑγίεια, τὸ ὑγιεινὸν.
Salubritèr, σωτηρίως.
Salve, χαῖρε, εὖ πράττε.
Salum, mare, ἅλς, ὁ.
Salvo, σώζω τινα, διασώζω.
Salus, σωτηρία, ἡ.
Salutaris, σωτήριος.
Salutatio, ἀσπασμὸς, ὁ· περιστηγεία.
Saluti reipublicæ consulere, σώζειν τὰ κοινὰ.
Saluto, ἀσπάζω τινα, προσφωνῶ.
Salutem dic meo nomine, χαίρειν πέλειν παρ' ἐμοῦ.
Saluum conductum dare, ἄδειαν διδόναι.
Salvum conservo, σώζω τινα.
Salvus, σῶος, σῶς, ὑγιὴς.
Salvus conductus, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Sanabilis, ἰάσιμος, ἰατρόπτωτος.
Sanatio, ἴασις.
Sancio, -is, κυρῶ et κυροῦμαι.
Sancire leges, νόμον θῆναι, νομοθετῆσαι.
Sanctè, ὁσίως, ἁγίως.
Sanctificatio, ἁγίασμα, -ατος, τὸ ἁγιασμὸς, ὁ.
Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιστόω, ἁγίω.
Sanctio, νομοθέτημα.
Sanctitas, ἁγιότης, ἁγιασμὸς, ὁσιότης, ἁγνεία, σεμνότης.
Sanctuarium, ἅγιαστήριον.
Sanctus, -a, -u m, ὅσιος, ἅγιος.
Sandalium, σανδάλιον, σάνδαλον.
Sanè, μάντοι, ὄντως, ἀληθῶς.
Sanguinarius, φιλαίμαλος, αἱμοχαρὴς.
Sanguine junctum esse alicui, προσήκειν τινὶ τῷ γένει.
Sanguinem mittere, φλεβοτομῶν.
Sanguineus, Sanguinolentus, αἱματώδης.
Sanguinis conjunctio, συγγένεια.
Sanguis, αἷμα, -ατος, τὸ. Sine sanguine et sudore, ἀναιμωτὶ.
Sanguisuga, βδέλλα.
Sanies, ἰχὼρ, βρότος, μίξις.
Sanitas, ὑγίεια, ὑγεία, ἐῤῥωσία, ῥῶσις.
Sanitati restituo, ἐξυγιαίνω τινα.
Sannio -onis, χλευαστὴς.
Sano, ἰάομαι, ἀγιάζω, ἐξαιρῶ.
Sanus, ὑγιὴς, ὁ ἢ ἡ· εὔρωστος.
Sapidus, -a, um, εὔχυλος.
Sapiens, ὁ σοφὸς, ὁ τὸν ἴσχιν, ἴμβρον, ὁ φρόνιμος, ἔννους, νηφάλιος.
Sapientèr, σοφῶς.
Sapientia, σοφία, συφροσύνη, εἰ τὸ σοφὸν, εὐβουλία, φρόνησις.
Sapio, φρονῶ, εὐφρονῶ, σοφὸς εἰμι.
Sapo, -onis, σμῆλυ, σμῆγμα.
Sapor, -oris, χυλὸς, χυμὸς.
Sapphirus, ὁ σάπφειρος.
Sarcasmus, σαρκασμὸς.
Sarcina, σκεῦος, τὸ· ἐνίσαγμα.
Sarcio, ῥάπτω, ἀκέομαι· pro instaurare, ἀνανεώζω, καινουργίζω· pro damnum solvere, ἀντιβάλλειν.
Scarculum, σκαλὶς.
Sarmentum, κλημάτιον φρύγανον.
Sarrio, σκαλίζω.
Sarta tecta, ἐστεγασμὲνα, καὶ κατεσκευασμένα.
Sartago, τάγηνον.
Sartor, ἀκεστὴς.
Sat, ἱκανῶς, ἅλις.
Satagere rerum, ἰδιοῦσθαι τῶν ἴδιων πράττειν.
Satago, διατείνω, εἰ -ἰομαί τι, νοῦ ὀῖς τι, εἰ περί τι, ἐσπουδάζομαι, σπουδάζω τινι, περιαγωνίζομαι, πολυπραγμονῶ.
Satanas, Σατανᾶς.
Satelles, δορυφόρος, ὑπηρετητὴς.
Satellitium, δορυφόρημα, τὸ.
Satiabilis, κορεστὸς.
Satiatus, Satur, διάκορος, διακορὴς.
Satietas, κόρος, -ου, ὁ· πλήρωσις, ἔδος.
Satio, -as, -are, κορῶ, κορέννυμι, χορτάζω.
Satis, ἅλις, ἱκανῶς, διακόρως, ἔδην. De his satis superque, ἔδην τῶν τοιούτων.
Satis est, ἀνέχει μοι τοῦτο, ἱκανόν ἐμι.
Satisdatio, πιστιγγύησις.
Satisdo, -as, ἐγγύας παρέχω.
Satisfacio, φυλάττω τὰ τῷ νόμῳ, legis : ἐξαρκῶ, πληροφορῶ· pro placeo, ἀρέσκω.
Satisfactio, πληροφορία.
Satius est, αἱρετώτερον.
Sativus, σπόριμος, πιστικὸς.
Sator, σπορεὺς, φυτευτὴς.
Satrapa, σατράπης.
Satum, -i, τὸ σπόριμον.
Satur, ἔμπλεως, κορεσθὶς.
Saturitas, πλησμονὴ, κόρος.
Saturnalia, τὰ Κρόνια.
Saturnus, Κρόνος.
Saturo, κορυνῶ, χορτάζω.
Satyra, τὸ σατυρικὸν ποίημα.
Satyri, σάτυροι.
Satyricè, σατυρικῶς.
Satyricus, σατυρικὸς.
Sauciatio, κατάξεσις, τραῦμα.
Saucio, -as, κατατραυμαΐζω, τρώω, τραυματίζω, τιτρώσκω.
Saucius, τραυματίας.
Saxatilis, πετραῖος, πέτρινος.
Saxosus, πετρώδης, ὀπάλιδος.
Saxum, λίθος, πέτρα, πέτρος.
Scabellum, ὑποπόδιον, θρανίδιον.
Scaber, ψωρώδης, τραχὺς.
Scabie laboro, ψωριάω.
Scabies, ψώρα, ψωρίασις.
Scabiosus, ψωρώδης.
Scabo, πνάω, πνήθω, πνίζω.
Scabritia, et -es, τραχύτης.
Scabrosus, τραχώδης.
Scala, κλίμαξ, ἀνάβασρον.
Scalæ gradus, ἀναβαθμὸς.
Scalpellum, φλεβότομον.
Scalpo, πνάω, πνίζω, πνήθω.
Scalprum sutorium, σμίλιον σκυτικὸν.
Scalprum, πελεκυνὶς, ἡ σμίλη.
Scalptor, πελέκυσις, κοπὶς.
Scalptura, γλυφὴ.
Scamnum, βάθρον.
Scandalum, σκάνδαλον, πρόσκομμα.
Scandalum præbeo, σκανδαλίζω.
Scando, -is, -ere, ἀναβαίνω.
Scansilis, ἀναβατὸς.
Scapha, σκάφη, ἰφύλιον.
Scapula, ὠμοπλάτη, νῶτον.
Scapus, ὁ στύλος, ὁ παυλὸς, in herbis.
Scarabæus, κάνθαρος.
Scarificatio, σχάσις.
Scarifico, σκαριφάομαι, ἐκτέμνω, ἀποσχάζω, ἀμύσσω, ἀποχαράσσω.
Scatebra, ὁ βλασμὸς, ὁ πηγὸς.
Scateo, Scaturio, βλύζω, πηγάζω.
Scaturigo, ἀνάβλυσις, πηγὴ, -ῆς, ἡ.
Scelerατὸ, ἀνοσίως.
Scelerатissimus, πανωλέθριος, μιαρόφονος, ἰξέργετος.
Scelerатus, πανάθλιος, ἀνάθεμος.
Scelestus, ἀνόσιος, μιαρὸς, πονηρὸς, ἀθέμιτος, ὁ ἢ ἡ ἀλιτηρὸς, ἰξέργετος.
Scelus, ἀνόσιημα, τὸ· κακὸν, πανουργία, ἀθέμιτον, πανούργημα, κακία.
Scelus admittere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀνόσιημα, φαῦλόν τι πράττειν.
Scena, σκηνὴ, θυμέλη.
Scenicus, σκηνικὸς.
Sceptrum, σκῆπτρον.
Scheda, σχίδη.
Schedula, σχίδιον.
Schema, τὸ σχῆμα.
Schisma, σχίσμα.
Schœnobates, σχοινοβάτης.
Schola, διδασκαλεῖον, παιδευτήριον, φροντιστήριον, γυμνάσιον.
Scholam frequentare, φοιτῶ ἰς τὸ διδασκαλεῖον.
Scholarcha, σχολάρχης, σχολῆς ἄρχων.
Scholasticus, σχολαστικὸς.
Scholium, σχόλιον.
Sciens, εἰδὼς ἐπιστάμενος.
Sciens et volens, εἰδὼς ἢ ἑκὼν.
Scientèr, ἐπιστήμως.
Scientia, ἐπιστήμη, ἐπιστημοσύνη.
Scilicèt, δῆτα, δηλαδὴ, δηλονότι, ἆρα δὴ.
Scindo, σχίζω, διασχίζω.
Scintilla, σπινθὴς, ἐμπύρευμα.
Scintillatio, σπινθηρισμὸς.
Scintillo, σπινθηρίζω.
Scintillula, σπινθηρίδιον.

Scio, εἶδα, ἐπίσταμαι, ἴσημι, γινώσκω.
Scipio, σκῆπτρον, βάκτρον.
Scirpus, σπάρτη, σχοῖνος.
Sciscitor, inquiro, ἐρωτάω, πυνθάνομαί τι, aliquid.
Scissura, σχίσις, σχισμὴ, ῥαγμὰ.
Scitè, pulchrè, ἐπιτηδείως, ἱμιμελῶς.
Scitum, ψήφισμα, τὸ δόγμα.
Scitus, elegans, κομψὸς, χαρίεις, ὡραῖος.
Sciurus, σκίουρος.
Scoba, βίσμα, σαρώματα.
Scomma, σκῶμμα. Ἄλλως.
Scommata jacere in aliquem, διατείνεσθαί τινα.
Scopæ, σάρασθρον, σάρωμα.
Scopis purgare domum, σαρῶν οἰκίαν.
Scopulosus, σπιλώδης.
Scopulus, σπάνελος, σπιλὰς.
Scopum non attingere, ἀστοχεῖν τοῦ σκοποῦ.
Scopus, σκοπὸς.
Scoria, σκώρια, τρῆξ.
Scorpius, σκορπίος.
Scortatio, πορνεία, μοιχεία.
Scortator, πόρνος.
Scortor, πορνεύω, ἑταιρίζω.
Scortum, πόρνη, ἡ, ἑταίρα, ἡ.
Screatus, χρέμψις, πτυαλισμὸς.
Screo, -as, χρέμπτομαι.
Scriba, γραμματεὺς, γραμματιστὴς.
Scribo, -is, γράφω, λογογραφίαν pro literas exarare, γράφειν πρός τινα.
Scrinium, κίστη, et κιστὶς, κιβώτιον.
Scriptio, γραφὴ, συγγραφὴ.
Scriptor, συγγραφεὺς.
Scriptor legum, νομοθέτης.
Scriptorius, γραφικὸς· μέλαν γραφικὸν, atramentum scriptorium.
Scriptum, scriptura, σύγγραμμα, γραφὴ.
Scriptura, γραφὴ.
Scroba, ὄρυγμα, βόθρος.
Scrofa, γρομφὰς.
Scrofula, ἡ χοιράς.
Scrotum, ὀσχέα, ἡ.
Scrupulosè, ὀκριβαιρεσίως.
Scrupulositas, τὸ ὀκριβαιρεσίζειν, δυσχέρεια.
Scrupulosus, σκολύψηφος, λεπτολόγος· pro anxio: ὁ ἐν ἀ, ὀκριβαιρεσίζης, δυσχερὴς.
Scrupulus, ψῆφος, pro solicitudine, ἡ ἀπορία, ἡ δυσχέρεια. Et etiam exigua pars ponderis, γραμμάριον.
Scrupus, λίθαξ, ψῆφος.
Scruta, -orum, ἡ γρύτη, τὰ γρυτάρια.
Scrutarius, γρυτοπώλης.
Scrutatio, ἐξέτασις.
Scrutator, ἐξεταστὴς.
Scrutinium, investigatio, ἐξερεύνησις.
Scrutor, ἐξετάζω, ἐξερευνάω, μοσκολάω, ἀναζητῶ, διερευνάω, ἰχνεύω.
Sculpo, -is, γλύφω, κολάπτω, χαράσσω.
Sculptile, γλυπτὸν, εἴδωλον.
Sculptor, γλύπτης, ἐπιτορμὸς.
Sculptura, γλυφὴ, γλυφὶς.
Scurra, βωμολόχος, ἀπόλεστος.
Scurrilis, βωμολοχικὸς.
Scurrilitas, βωμολοχία, γελωτοποιΐα.
Scurror, -aris, βωμολοχίαν.
Scutatus, ἀσπιδοφόρος.
Scutella, πινακίσκος.
Scutica, σαυράλη.
Scutum, θυρεὸς, ἀσπὶς.
Scyphus, σκύφος, ὁ.
Se, ἑαυτὸν, αὐτὸν.
Sebaceus, σταιώδης.
Sebum, στέαρ.
Secedo, ἀναχωρῶ, μεθίστημι ἀπό τινος, ἀποχωρῶ.
Secerno, χωρίζω, ἀπομερίνω, ἀπορίζω, ἰκμερίνω, διαμερίνω.
Secessio, et Secessus, ἀναχώρησις, ἀποχώρησις.
Secius, ἧττον, ἧσσον.
Secludo, ἀποκλείω, ἐκκλείω.
Seco, σήκω, σκέλλω, κόπτω.
Secretarius, ὁ τῶν ἀπορρήτων γραμματεὺς.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, ἀπόκρισις.
Secretò, κρυφῇ, καθ' ἰδίαν.
Secretum, ἀπόκρυφον, ἀπόῤῥητον.
Secta, ἡ αἵρεσις.
Sectilis, σχιστὸς.
Sectio, τομὴ, τμῆμα, σχίσις.
Sector, ὁ τομεὺς.
Sector, -aris, ἀκολουθῶ.
Secubo, ἀκτεμιδράσω.
Secularis, ὁ καθ' αἰῶνα γινόμενος.
Seculo nostro, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.
Seculum, αἰὼν, γενεὰ.
Secum, πρὸς ἑαυτὸν, παρ' ἑαυτῷ.
Secunda fortuna, δευτέρα τύχη.
Secundâ fortunâ uti, εὖ ἢ κακῶς πράττειν.
Secundæ, τὰ δεύτερα.
Secundarius, δευτεραῖος.
Secundas fero, δευτερεύω.
Secundò, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
Secundo, αἰσίω.
Secundùm, prapos. κατὰ, μετὰ, et παρὰ, cum accus.
Secundus, δεύτερος, ὕστερος· pro prospero, εὐπάρερος.
Securi percutere, πελεκίζειν· τῷ πελέκει κτείνειν.
Securis, πέλεκυς, ἀξίνη.
Securitas, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Securum esse, ἀφροντίστως ἔχειν.
Securus, ἀσφαλὴς, ἀδεὴς, ἀπόνοος, ἀφρόντιστος· pro negligens, ὀλίγωρος, ἀφρόντιστος.
Secus, justa, παρὰ, cum dat. pro alitèr, ἄλλως· ἀλλοῖος ἢ, secus atque.
Sed, ἀλλὰ, ἀλλ' ἄρα, δὲ, καὶ τοὐ.
Sed enim. ἀλλὰ γὰρ.
Sed tamen, ἀλλὰ δὲ· ἀλλὰ ἢ ὡς· ἀλλ' ὅν.
Sed sanè,, ἀλλά τι, ἀλλὰ δὴ.
Sedatus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Sedentarius, ἐδραῖος.
Sedeo, κάθημαι, ἕδρεύω, καθίζομαι, ἕδρεύομαι pro morari, ἐμμένω τινί.
Sedeo unà, συνημαι ὁμόσε.
Sedere facio, ἑνίζω, ἵζω.
Sedes, ἕδρα, ἕδρασμα, καθίδρα.
Sedile, καθίδρα, ἕδρανον.
Sedimentum, ὑπόστημα.
Seditio, στάσις, ἡ· διχοστασία.
Seditionem concitare, στάσιν παρασκευάζειν συστάζειν.
Seditionis auctores, στασιάρχαι.
Seditiosè, στασιαστικῶς.
Seditiosus, στασιώδης.
Sedo, -as, παύω τῆς ἐργῆς, iram; καταστέλλω, κατίσχω, ἐμπίζω.
Seduco, ἀπάγομαι pro decipio, ἀποστλανάω, ἐξαπατάω, περιττῶ.
Seductio, ἀπαγωγὴ, ἀποστλάνησις, ἀπάτη.
Seductor, ἀποστλὴς, πλάνος.
Sedulitas, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια, σπουδὴ.
Sedulò, ἐπιτηδῶς, περιφρονητικῶς.
Sedulus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, σπουδαῖος, φιλεργὸς, ἐπιμηχανικὸς.
Sedum, ἀειζῶον.
Seges, ἄρουρα, νάπη, λήϊον.
Segmen et Segmentum, ἀπότμημα.
Segnis, -e, ἀργὸς, ῥᾴθυμος, ἀπονηρὸς.
Segnis sum, νωθρεύω et νωθρεύομαι.
Segnitèr, ῥᾳθύμως.
Segnitiei se dedere, ἐπιπλέω ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν.
Segnities, ἀργία, ῥᾳθυμία, νωθεία.
Segrego, ἐπερίνω, ἀφορίζω, χωρίζω.
Sejunctio, διάζευξις, ἀποχώρησις.
Sejungo, χωρίζω, διίστημι, διακρίνω.
Selectio, ἐκλογὴ, ἀπόκρισις.
Seligo, ἀπολέγω, ἀποκρίνω, ἐξαιρῶ.
Sella, ἕδρα, καθίδρα, θρόνος.
Sella curulis, δίφρος ἐλεφαντοῦς.
Sellula, θρονίδιον, καθέδρα.
Semel, ἅπαξ, καθάπαξ.
Semen, σπέρμα, τὸ σπόριμον.
Sementis, σπόρος.
Semestris, ἑξάμηνος.
Semesus, ἡμίβρωτος.
Semet, ἑαυτὸν.
Semianimis, ἡμιθανὴς.
Semicirculus, τὸ ἡμικύκλιον.
Semicoctus, ἡμίπεπτος.
Semihora, τὸ ἡμίωριον.
Semimortuus, ἡμιθανὴς.
Seminarium, φυτοσπόριον.
Seminatio, σπορὰ.
Seminator, σπορεὺς.
Semino, σπείρω, φυτεύω· pro divulgo, διασπείρω.
Semis, semissis, ἥμισυ, ἡμίσεια, ἥμισυ.
Semita, ἀτραπὸς, τρίβος.
Semoveo, ἀποκινῶ, ἀποχωρίζω.
Semper, ἀεὶ, διαπαντὸς.
Sempiternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ὁ καὶ ἡ.
Senator, βουλευτὴς, -ῆς, ὁ γερουσιαστὴς.

enatorius, βελωτίνος.
enatu moveo, ἐκφυλλοφορῶ τινὰ· τῆς συγκλήτου ἐκβάλλω.
enatus, βουλὴ, ἡ σύγκλητος, γερουσία. In senatum eligi, ἐγγράνεσθαι εἰς γερουσίαν.
enatusconsultum, βούλευμα, τὸ διαβεβλευμένον.
enectus, γῆρας, -αος.
enectus extrema, παιδύστατον γῆρας.
enesco, γηράσκω, γηράω, παρακμάζω.
enex, γέρων, πρεσβύτης, γηραιός.
eni, οἱ ἕξ.
enilis, γεροντικὸς, γερόντειος.
enilitèr, γεροντικῶς.
enio confectus, παρήλιξ, -ικος, ὁ.
enior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
enium, τὸ γῆρας.
ensibilis, αἰσθητὸς.
ensim, διαρρωγῶς, κατὰ μικρὸν, ἠρέμα.
ensus, αἴσθησις, νόημα, διάνοια.
ensûs expers, ἀναίσθητος.
ententia, γνώμη, διάνοια, νῦς, ψῆφος, κρίσις, δόγμα. Ex sententiâ, κατὰ νῦν, κατὰ γνώμην. In eâ sum sententiâ, ὕτω γνώμης ἔχω. A sententiâ dimovere, μετατιθέναι τινά.
Sententiæ ejusdem, σύμψηφος τινὶ.
Sententiam fero, γνώμην ἀποφαίνομαι, ψῆφον εἰσφέρω.
Sententiam muto, ἀναπίθημι τὴν διάνοιαν, μεταβάλλομαι.
Sententiosè, ἀποφαντικῶς, γνωμικῶς.
Sententiosus, γνωμικὸς, ἀποφθεγματικός.
Sentina, ἄντλος, ἀντλία.
Sentio, αἰσθάνομαι πραγμῆς, clamorem: *pro* intelligere, νοῶ, παιδεύω, διαγινώσκω τὸ· ἀκούω. Sentit mecum, τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχει.
Sentis, ἄκανθα, βάτος.
Sentus, λάσιος, δασὺς, τραχώδης.
Seorsim, χωρὶς, ἰδίᾳ, καθ' αὑτὸν.
Separabilis, χωριστός.
Separatim, χωρὶς, *cum gen.*
Separatio, ἀφορισμὸς, διάκρισις.
Separo, χωρίζω, διακρίνω, ἀφορίζομαι, τοφίζω, δίστημι, διωρίω.
Sepelio, θάπτω, κατατάπτω.
Sepes, Sepimentum, φραγμὸς, φράγμα, περίφραγμα, περίοδος.
Sepia, σηπία.
Sepio, φράττω, περιβάλλομαι.
Sepono, ταμιεύω, διατίθημι.
Septem, ἑπτὰ.
September, *Mαιμακτηριὼν*, ῶνος, ὁ· Dem. Σεντέμβριος.
Septemdecim, ἑπταπαίδεκα.
Septemplex, ἑπτάπλους, -ους.
Septemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.
Septenarius, ἑπτὰς, ἡ.
Septeni, οἱ ἑπτά.
Septentrio, ἄρκτος, ἅμαξα.
Septentrionalis, ἀρκτικὸς, ὁ, ὴ, ἀρκτῷος, α, ω.
Septicollis, ἑπτάλοφος.
Septiès, ἑπτάκις, N. T.
Septimana, ἑβδομάς.
Septimus, ἕβδομος.
Septingentesimus, ἑπτακοσιοστός.
Septingenti, ἑπτακόσιοι.
Septuaginta, ἑβδομήκοντα.
Septum, φράγμα, ἕρκος, τό.
Sepulchralis, ταφικὸς.
Sepulchrum, τάφος, ὁ· μνῆμα, τὸ·
Sepultura, ταφὴ, ἐνταφιασμός.
Sepultus, κεκαμμένος, ταφὰς. Non sepultus, ἄταφος.
Sequela, ἀκολουθία, τὸ ἑφεῖσθαι.
Sequester, πραγματοφύλαξ, πραξικοπτὴς, ὁ· μεσίτης, μέσος.
Sequestratio, μεσιτεία.
Sequor, ἕπομαι τινὶ, ἀκολουθῶ, ἐπεύδω· quæ sequuntur, τὰ ἀπόλουθα.
Sera, κλεῖθρον.
Serenitas, εὐδία, αἰθρία, γαλήνη.
Sereno, αἰθριάζει, γαληνοῖ.
Serenus, αἴθριος, εὔδιος, εὐήμερος.
Seria, -orum, τὰ σπουδαῖα.
Sericum, σηρικὸν.
Sericus, -a, -um, σηρικός.
Series, τάξις, εἰρμὸς, ἱρμός.
Serio, σπουδῇ, ἐν σπουδῇ.
Serius, -a, -um, σπουδαῖος, σπουδὸς.
Sermo, λόγος, ὁμιλία.
Sermocinor, ὁμιλῶ, διαλέγομαι.
Sermonem disseminare, ἀγυιλλᾶν τί.
Sero, sevi, σπείρω, φυτεύω.
Serò, Seriùs, ὀψὲ, ὀψιαίτερον.
Serotinus, ὄψιμος, ὀψινὸς.
Serpens, *anguis*, ὄφις, ἑρπετόν.
Serpo, ἕρπω, ἑρπύζω.
Serra, πρίων.
Serrâ secare, διαπρίω, ἰμαρίω.
Sertum, στέφανος, στεφάνη.
Serva, δούλη, δούλις, θεράπαινα.
Servator, σωτὴρ.
Servilis, δουλικὸς, δέλεος.
Servilitèr, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
Servio, δουλεύω παιρῷ, tempori; λατρεύω τινὶ, alicui: ὑπηρετέω.
Servitium, *idem quod* Servitus.
Servitus, δουλεία, δουλοπρέπεια; λατρεία, θεραπεία, οἰκετία. In servitutem redigere, εἰς δουλείαν ἀνάγειν, ἀνδραποδίζειν.
Servo, σώζω, φυλάττω τινὰ, παρατηρῶ τινά.
Serum lactis, ὀρρὸς, ὁ.
Serus, *tardus*, χρόνιος.
Servulus, δουλάριον.
Servus, δοῦλος, θεράπων, οἰκέτης, domesticus.
Servus, -a, -um, δουλικός.
Sese, ἑαυτόν.
Sessio, ἐφεδρεύων.
Sessor, ἐφεδρευτής.
Seta, χαίτη.
Seu, ἤ, ἤτοι, εἴτε.
Severè, σεμνῶς.
Severitas, σεμνότης, ἀκριβεία.
Severus, αὐστηρὸς, σεμνὸς, ἀκύρωτος.
Sevoco, ἀποκαλῶ.
Sevosus, σιαγώδης.
Sevum, αἰὼν, ῶνος, τὸ.
Sex, ἕξ.
Sexageni *et* Sexaginta, ἑξήκοντα.
Sexcenti, ἑξακόσιοι.
Sexdecim, ἑκκαίδεκα.
Sextus, ἕκτος.
Sexus, φύσις, γένος.
Sexûs utriusque, γύναιθρος, ἑρμαφρόδιτος.
Si, ἐὰ, ἄν, εἴπερ, ἐκαλόν.
Si verò, ἐὰν δὲ, ἐὰ δὲ, ἐὰ δ' ἄρα.
Si unquam aliàs, εἴποτε, ἄλλοτε, εἴπερ.
Sibi, ἑαυτῷ.
Sibilo, συρίττω.
Sibilus, συριγμὸς, σύριγμα.
Sibilus, -a, -um, ὁ συρίττων.
Sibylla, σίβυλλα.
Sic, ὧδε, ὧδε.
Sic ut, ὧδε ὡς, ὥστε, ὅστις.
Sica, ξίφος, -εος, τὸ· κοπὶς, ξιφίδιον.
Sicarius, φονεὺς, ξιφηφόρος.
Siccine, ὧδεσι.
Siccitas, ξηρότης, ξηρασία, αὐχμός.
Sicco, ξηραίνω, ἐξηράζω.
Siccus, ξηρὸς, ἄνυδρος, αὐχμώδης.
Siclus, σίκλος.
Sicubi, εἴπου, εἴποτε, ἐάποτε.
Sicundè, εἴποθεν.
Sicut *et* Sicuti, ὡς, ὅστις, καθάπερ, καθὼς, οἷον.
Sideratus, ἀστροβλὴς, -ῆτος.
Sidereus, ἀστρῷος, ἀστρίτης.
Sido, καθίζω.
Sidus, ἄστρον.
Sigillaris cera, βόστος.
Sigillatim, καθ' ἕκαστον.
Sigillo, σφραγίζω, σφραγῖδα ἐπιτίθημι.
Sigillum, σφραγὶς, σήμαντρον.
Signator, σημάντωρ.
Signatura, σημασία.
Signatus, σημαντὸς. Non signatus, ἀσήμαντος.
Signifer, σημαφόρος.
Significanter, ἐμφατικῶς.
Significatio, σημασία, ἔμφασις, σημάνσις.
Significativus, σημαντικὸς.
Significo, σημαίνω, δηλόω.
Signo, σφραγίζω· *pro* ostendere, σημαίνειν, ἐνδείξει τοιοῦδέ τινος.
Signum, σημεῖον, στιγμεῖον, ἐπίδειγμα. *Deinde significat* vexillum, σήμειον, σύνθημα, τὸ. Tum quo aliquid obsignamus, σφραγὶς.
Signum dare alicui, παραδιδόναι τινὶ.
Silentio præterire aliquid, ἐπεξαίνεσθαί τι, σιωπῇ παραδιδόναι.
Silentio non prætereundum, οὐ παρασιωπητέον.
Silentium, σιγὴ, σιωπὴ, ἡμπασία.
Silentium impero, παρασιωπάω. Altum agere silentium, μακρὸν σιγῆν σιγᾶν.

Sileo, σιγάω, σωπάω, ἡχμυθέω.
Silesco, σιγηρὸς γίνομαι.
Silex, σιρίτης.
Silicernium, γήρεον, συμβεγήρεον.
Siligineus, σιλιγίτειος.
Siligo, ὄλυρα, σίλιγνις.
Siliqua, λοῦδος, καράτιον.
Simia, πίθηκος, ὁ ἢ ἡ.
Simila, σιμίδαλις.
Similagineus panis, σιμιδαλίτης ἄρτος.
Similis, ὅμοιος, ἰσοῖος. Per omnia similis, ἀναρέλλαπτος.
Similis sum, ἴοικα, ἐμοιῶμαι.
Similitèr, ἐμοίως, παραπλησίως.
Similitudo, ἐμοιότης, ἐμοίωσις, ἀπαλογία.
Simulo, ἐμοιόω.
Simplex, ἁπλοῦς· *pro* sincerus, ἀφιλὴς, ἁπλοῦς· εὐγνώμων, εὐήθης, ἄκακος.
Simplicitas, ἁπλότης, ἀφίλεια, εὐήθεια, λιτότης, ἀκεραιότης.
Simplicitèr, ἁπλῇ, ἁπλοϊκῶς.
Simul, ἅμα, ἐμῦ.
Simul ac, ἅμα ἐπ ἄματι.
Simulacrum, εἴδωλον, ἄπαν, ἄγαλμα.
Simulatè, προσποιητικῶς.
Simulatio, ἀρωνία, ὑπόκρισις.
Simulator, εἴρων, μιμητὴς, ὑποκρῖτὴς.
Simulo, προσποιοῦμαι, ἄνω φίλος, me esse amicum, ὑποκρίνομαι, πλάττω.
Simultas, ἔχθρα, δυσμένεια.
Simultatem invicem gerere, ἔχειν δυσμένειαν πρὸς ἀλλήλους.
Simus, σιμὸς.
Sin, εἰ δὲ, ἢν δὲ, πρν.
Sin minùs, εἰ δὲ μὴ.
Sincerè, *vide* Syncerè, ϕο.
Sinciput, βρέγμα.
Sindon, σινδὼν, ἡ.
Sine, *præp.* ἄνευ, ἄτερ, χωρὶς, δίχα· *cum gen.*
Sine controversiâ, ἀδιαστάτως, ἀναμφιβόλως.
Sine dubio, ἀναμφισβητήτως.
Sine fraude, ἀδόλως.
Singuláris, ἰδιος, ἐξαίρετος.
Singulatim, καθ' ἕκαστον.
Singuli, ἕκαστος.
Singulis mensibus, κατὰ μῆνα.
Singulis diebus, καθ' ἡμέραν.
Singulis horis, ὥσαι ὧραι.
Singultim, μικρὰ λαγμοῦ.
Singultio, λύζω.
Singultus, λυγμὸς, ὁ· λὰγξ, -γός.
Sinister, λαιὸς, σκαιὸς, εὐώνυμος.
Sinistra, σκαιὰ, ἀριστερὰ. A sinistris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμου.
Sinistrè, σκαιῶς.
Sinistrosùm, ἐφ' ἀριστερά.
Sino, ἐάω τι, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
Sinuo, κάμπτω.
Sinuosus, κολπώδης.
Sinus, κόλπος, ὁ.
Siquando, εἴποτε, ἐάντοτε.
Siquidem, εἴγε, εἴπερ, ἅμα.
Siquis, εἴτις, ἐάν τις.
Sirius, ὁ Σείριος.
Siser, τὸ σίσαρον.
Sisto, ἱστημι, παρίσταμαί τινι, καθίστημι, ἐκέχυμαι.
Sistrum, τὸ σεῖστρον.
Siticulosus, δυψαλίης, ἄνυδρος, σταλυδίψιος.
Sitim restinguere, σβεννύειν τὸ δίψος.
Sitio, διψάω, καταδιψάω.
Sitis, δίψις, τὸ δίψα.
Situla, κάλπη, ὑδρία, ὑδρίσκη.
Situm est in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστι.
Situs, -a, -um, κάμενος.
Situs, αὐχμὸς, εὐρὼς· *pro* positione loci, τοποθεσία, θέσις.
Sive, εἴτε, ἤτοι, ἤπερ.
Smilax, σμίλαξ, ἡ.
Soboles, γονὰ, σίλιον, ἀπόγονον.
Sobolesco, ὑποφύομαι, τῷ γόνι αὐξάνομαι.
Sobriè, νηφαλίως, σωφρόνως.
Sobrietas, νήψις, νηφαλισμὸς, σωφροσύνη.
Sobrinus, ἀνεψιός.
Sobrium reddo, ἀνανήφω.
Sobrius, ὁ νήφων, νηφάλιος.
Soccus, ἐμβάσης, ὁ· πασσαλίδιον.
Socer, πένθερος, κηδεστὴς, γαμβρός.
Socia, ἑταῖρα.
Socialis, ἑταιρικός.
Socialitèr, ἑταιρικῶς.
Societas, κοινότημα, κοινωνία.
Societatem cum aliquo facere, συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινά.
Societatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν.
Socio, συμμίγνυμι, συναγελάζω.
Socius, ἑταῖρος, κοίνωνος, σύμμαχος.
Socordia, ἀφροσύνη, ἀφυΐα, ἀπαιδία.
Socors, ἄφρων, μωρὸς, ἀπαίδευτος.
Socrus, πενθερὰ, ἑκυρά.
Sodalis, ἑταῖρος, σύσσιτος.
Sodalitas *vel* Sodalitium, συσσίτιον, ϕρατρία.
Sodes, ὦ τάν.
Sol, ἥλιος, Φαέθων.
Sol occidit, ἥλιος δύεται.
Sol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
Solamen, Solatium, παραμυθία, παραμόνιον, παραμυθία.
Solarium, ὡρολόγιον ἡλιακὸν.
Solatio esse alicui, ϕέρειν τινι παραμυθίαν.
Solator, παράκλητος, παρακλήτωρ.
Solea, ἰμὰς, πρωτὶς· *pro* pisce, βάγλωσσος.
Solenne, ἑορτή.
Solenne est, νομίζεται.
Solennis, πάνδημος, ἑορτάσιμος.
Solennitas, δημοθοινία, πανήγυρις, ἑορτή.
Solenniter, ἐμπίως, ἐξ ἔθους.
Soleo, εἴωθα, εἴθισμαι, ἔθος ἔχω.
Solers, ἀγχίνους, δεξὶὸς, παῦξεργος.
Solertèr, ἀγχίνως.
Solertia, ἀγχίνοια, δεξιότης, στρόφνια.
Solet, ἔθος ἐστί τινι, εἰθισμένον ἐστὶ φιλεῖ.
Solicitatio, ἐκίνησις, παρακίνησις.
Solicitator, ἐκινητής.
Solicitè, ἐκπαλῶς.
Solicito, ἐκκάω, λοιδόω τε σταλὰ *pro* impellere, ἐκκινέω τινά.
Solicitudo, μέριμνα, ἀγωνία, ϕροντίς.
Solicitum esse, σταλάζεσθαι, ϕροντίζειν περί τινος.
Solicitus, σταλαμέριμνος, μέριμνος, ἐκμελὴς, περιδεὴς, σταϕερινός.
Solidè, στερεῶς.
Soliditas, στερεότης, τὸ στερεόν.
Solido, στερεῦν, καρφίζω.
Solidus, στερεὸς· *pro* perfecto, ὁλόκληρος, ἐντελὴς.
Solitaria vita, μοναστικὸς βίος.
Solitarius, μοναχὸς, μονανδρὸς, ἐρημαῖος.
Solitudo, ἐρημία.
Solitus, εἰωθὼς.
Solium, Θρόνος, ὁ Θρονίδιον.
Solo sequare, καταπεδάσαι τὶ Πάφον.
Solœcismus, σολοικισμός.
Solor, -aris, παραμυθέομαι.
Solstitialis, τροπικός.
Solstitium, ἡ τροπή.
Solum, *pavimentum*, σῦλον, Πάϕος.
Solum vertere, μετοικίσασθαι.
Solùm, Solummodò, μόνον, μόνως.
Solvendo non sum, ἐξέχομαι ὃν εἰμι, πρὸς τὸν ἔκτισαν, ἀνέχω.
Solvo, λύω, διαλύω. *Dicuntur item solvere, qui navi schœnum aliquò, ἀπαίρω τῆς Σαρὸς εἰς Ἀλεξάνδρειαν.*
Solus, μόνος, καθ' αὑτὸν, ἔρημος, οἶος.
Soluta oratio, στιχὶς λόγος.
Solutio, λύσις, διάλυσις, τίσις.
Solutus curis, ἀμέριμνος.
Somnio, ὀνειρόττω, ὀνειρώζω.
Somniorum interpres, ὀνειροσόλος.
Somniorum interpretatio, ὀνειροσολία.
Somniosus, ὀνειρώδης.
Somnium, ὀνείρατον, ὄναρ. Per somnium, κατ' ὄναρ, καθ' ὕπνον.
Somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι. Cum somno pugnare, ὑπνομαχῶν.
Somnolentus, ὑπνάλεος, ὑπνώδης.
Somnum capere, ὕπνου ἐπιγίνεσθαι, κατακόπτειν τὸν ὕπνον.
Somnus, ὕπνος, ὁ.
Somnus me corripit, ὕπνος με ἔχει, ὑπνῶ.
Sonitus, ἦχος, δόνος.
Sono, -as, ἠχέω, δονέω.
Sonorus, ἀχώδης, σαλπιγκτὴς, ϕωνώδης.
Sons, ὑπαίτιος, ὑπαίτιμος.
Sonum edo, ϕθέγγομαι.
Sonus, ἦχος, ϕθόγγος, ϕθόγγος.
Sophisma, σόϕισμα, τὸ.
Sophista, ὁ σοϕιστής.
Sopio, ὑπνάζω, καμπίζω.
Sopor, ὕπνος, κοῖτος, κῶμος.

Soporifer, ὑπνοποιὸς, καρωτικός.
Soporo, καταπαιμίζω.
Sorbeo, ῥοφῶ.
Sorbilia ova, ὰ ῥοφητά.
Sorbilis, ῥοφητὸς, ῥοφητός.
Sorbitio, ῥόφημα, ῥόφησις.
Sordeo, ῥυπῶ.
Sordes, ὕπη, ῥύπασμα· pro immoderatâ parsimoniâ, ῥυπαρία, σμικρολογία.
Sordes aurium, ἡ ὠτόψιλα.
Sordesco, σκυλᾶσθαι, ῥυπόομαι.
Sordidatus, ὁ ῥυπῶν, -ῶντος.
Sordidè, σμικρολόγως, ῥυπαρῶς.
Sordidus, ῥυπαρὸς, ἀνελεύθερος, γλισχρός.
Sordidus homo, σμικρολόγος.
Sorex, ἀσπαλὸς μῦς.
Soror, ἀδελφὴ.
Sororicida, ἀδελφοκτόνος.
Sororis filius, ἀδελφιδῆς.
Sororius, ἀδελφικὸς.
Sors, *fortuna*, κλῆρος, ὁ· pro officio, λεγεὼν, κατῆσις. *Dicitur etiam* fatalis necessitas, μοῖρα.
Sortilegium, χρησμῳδία.
Sortilegus, χρησμῳδός.
Sortior, κληρῶ, διαλαγχάνω, λαγχάνω.
Sortitio, κλήρωσις.
Sortitò, κλῆρῳ, κατὰ κλῆρον.
Sospes, σῶος.
Sospitalis, σωτήριος.
Sospito, σώζω, διασώζω.
Spado, σπάδων, βάκτλος, ἰκτομίας.
Spargo, -in, σπείρω, σπορεύω, σπάω. Spargere rumores, λέγειν, vel φήμην διαδιδόναι.
Sparsim, σποράδην, χεδὸν.
Spatior, περιπατῶ, περιοδεύω.
Spatiosus, εὐρύχωρος, σπανὸς.
Spatium, διάστημα.
Specialis, ἀδιαὶς, ἴδιος.
Specialitèr, ἀδιαῖς, ἴδιᾳ.
Specistim, ἀδιαῖς, κατ' ἰδίας.
Species, εἶδος, τὸ ἴδιον, σχῆμα.
Specillum, μίλη.
Specimen, δεῖγμα, δεῖξις, ἐπίδειξις.
Specimen dare, δεῖγμα ἐκφέρειν τινὸς· πεῖραν ἐαυτοῦ διδόναι, sui specimen.
Speciosè, σεμνῶς.
Speciositas, φαιδρότης, εὐρυθμία.
Speciosus, σεμνὸς, ὡραῖος, φαιδρὸς.
Spectabilis, ἀξιοθέατος, πρόσφορος, ὁ.
Spectaculum, θέαμα, θέατρον.
Spectaculum edere, θέαμα ἐπιδείκνυσθαι.
Spectandus, θεατὸς.
Spectator, θεωρὸς, ἰδητὴς.
Spectatus, δοκιμαστὸς, εὐδόκιμος.
Specto, ὁράω, θεάομαί τι vel τινὰ, observo quid acturus sis: περιέχω τινὰ, ἐπιβλέπειν, θεωρεῖν hoc ad me spectat, ἐπιβλέπει πρὸς ἐμὲ· πρόσκαιρα μου σῶν.
Spectrum, φάσμα, τὸ· εἴδωλον, φάντασμα.
Specula, σκοπὴ, σκοπιά.
Speculabundus, κατασκοπῶν.
Speculatio, θεάτρημα, θεωρία.
Speculatores, κατάσκοποι, ἐπιτηρηταί.
Speculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
Speculatorius, κατασκοπικὸς.
Speculor, exploro, κατασκοπῶ et -ῆσαι et pro exactè considerare, σκοπῶ, σκέπτομαι, σκοπεύω.
Speculum, κάτοπτρον, εἴσοπτρον. In speculum intueor, ἐπιτηρῶ τι ἐν κατοπτρίῳ.
Spectus, σκέπασμα, σκέπη.
Spelunca, σπήλαιον· μάνδρα, ἡ· ἔντερον.
Spe fretus, εὐέλπιστος.
Spe vanâ foveri, κενοῖς ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Spe frustrari, διαπτερυγίσαι τῆς ἐλπίδος.
Spem abjicio, σφάλλομαι τῆς ἐλπίδος.
Spem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν τινί.
Spem habere, ἐλπίδα λαμβάνειν. Præter spem, παρ' ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
Spem collocare in aliquo, ἀποβλέπειν εἴς τινα.
Sperabilis, ἐλπιστός.
Sperno, ἐκφαυλίζω, ὑπεροράω τινὸς, ἐξουθενίζω, καταφρονῶ, διατριβὰς, ἀθρίζω.
Spero, ἐλπίζω τοῦτο, δόξαν ἔχω περί τινος· pro confido, πείθω, ἐλπομαι.
Spes, ἐλπὶς, -ίδος, ἡ· προσδοκία, δόξα.
Spes bona, εὐελπιστία.
Spes vana, κενοπραγία.
Sphæra, σφαῖρα, σφαίρωμα.
Sphæricus, σφαιρικὸς.
Sphæristerium, σφαιριστήριον.
Sphinx, σφὶγξ, -γγος, ἡ.
Spica, στάχυς, ἄσταχυς.
Spiceus, Spicatus, σταχυώδης.
Spicilegium, σταχυολογία.
Spico, -as, στάχυόομαι.
Spiculatores, δορυφόροι.
Spiculum, λόγχη, τὸ ξυστὸν, ὄγκος.
Spina, ἄκανθα.
Spina dorsi, ῥάχις, αὐλίσκος.
Spinalis medulla, ῥαχίτης μυελός.
Spinosus, ἀκανθώδης, ἀκανθώδης.
Spira, σπεῖρα.
Spiralilis, σπειρὸς.
Spiramen, φωτοστόμιον.
Spiritualis, πνευματικὸς.
Spiritus, πνοὴ, πνεῦμα, ψυχὴ.
Spiro, πνέω, φυσάω, ἅημι.
Spisso, πυκνόω, συνίστημι.
Spissus, πυκνὸς, συνεχὴς, συχνός.
Splen, ὁ σπλὴν.
Splendeo, λάμπω, λαμπρύνομαι, στίλβω.
Splendesco, λαμπρύνομαι, διαυγάζω.
Splendidè, λαμπρῶς, φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
Splendidum reddo, σπιλόω τινὸν, φαλόω.
Splendidus, λαμπρὸς, ἀγανὸς, ἀγλαὸς, φαιδρὸς, εὐδόκιμος.
Splendor, αὐγὴ, διαύγασμα, λαμπρότης· pro gloria, εὐδοξία, δόξα.
Spleneticus, σπληνητικὸς.
Spoliatio, σπόλωσις, et σύλησις.
Spoliatio fanorum, ἱερουλία.
Spoliator, λαφυραγωγὸς, συλητής.
Spolio, σπολεύω, συλῶ τινα.
Spolium, σπόλιον, λάφυρον, ἔναρα, τὰ.
Sponda, ἡ κλίνη.
Spondeo, ἀναδέχομαι, ἐγγυάω τινὶ τὸν παῖδα, filiam alicui despondeo: παρεγγυῶμαί σοι τὴν, ἐκνυμφίλλομαι.
Spongia, σπόγγος.
Spongiosus, σπογγώδης.
Sponsa, μνηστὴ, νύμφη, παστοτερπὴς.
Sponsalia, μνηστὰ, νύμφη, τὰ.
Sponsalis, μνηστικὸς, νυμφικὸς.
Sponsalis thalamus, νυμφῶν.
Sponsio, ἐγγύησις.
Sponso, -as, are, μνηστεύω.
Sponsor, ἐγγυητὴς, ἀνάδοχος.
Sponsus, a, um, μνηστευθὶς, ἐγγυηθείς.
Sponsus, -i, νυμφίος, μνηστὴρ, ὁ, ἡ μνήστης.
Sponfaneus, αὐτόματος, ἐκούσιος.
Sponte, ἐκ αὐτομάτου, vel αὐτοῦ τοῦ, ἑκουσίως, ἑκουσὶ, αὐτομάτως.
Sponte suâ, αὐτομάτως, αὐτομανεί. Non sponte, ἀκουσμένως.
Sporta, σπυρὶς, κίφινος, σαργάνη.
Sportula, σπυρίδιον, πάλαθος, φορμίς.
Spuma, ἀφρὸς.
Spumo, ἀφρίζω, ἀφρῶδα.
Spumosus, ἀφρώδης, ἀφρώδης.
Spuo, πτύω, ἀποπτύω.
Spurcitia, ἀκαθαρσία, ῥυπαρία.
Spurcus, μιαρὸς· pro fœtido, δυσώδης.
Spurius, νόθος, μαχλὸς, ἀπάτωρ.
Sputo, πτυελίζω, et πτυαλίζω.
Sputum, πτύελον, πτύσμα.
Squaleo, αἰχμάω, et -άω, ῥυπῶ.
Squalidè, ῥυπαρῶς.
Squalidus, αὐχμηρὸς, ῥυπαρὸς.
Squalor, αὐχμὸς, ὁ· ῥύπος.
Squalore obsitus, αὐχμῷ κλίνος.
Squama, λεπὶς, λέπυσμα.
Squameus, λεπιδωτὸς, φολιδωτός.
Squamosus, λεπιδώδης.
Stabilimentum, τὸ βεβαίωμα.
Stabilio, βεβαιῶ.
Stabilis, ἐδραῖος, σύστημος.
Stabilitas, βεβαιότης, στερρότης.
Stabularius, πανδοκεὺς, αὐλίτης.
Stabulor, αὐλίζομαι, καταλύομαι.
Stabulum, αὐλὴ, ἔπαυλις, σταθμός.
Stadium, στάδιον, στάδιος. Quæ stadium currunt, σταδιοδρόμοι.
Stagno, λιμνάζω, ἐπαυλίζω.
Stagnum, λίμνη.
Stamen, στήμων, συστρίφιον.
Stamineus, στρώνιος.
Stamnum, σταμνίσκος.

Stare ab aliquo, μενὰ τινὸς, vel σὺν τινὶ εἶναι.
Statarius, ἰδρεῖος, σαδαῖος.
Statera, σαλμὸς, ζυγός. Ad stateram exigere, ἐπὶ τὸν ἁρμὸν ἄγειν.
Statim, βαδαίως· pro mox, illicò, εὐθὺς, αὐτίκα, παραχρῆμα, αὖψι, ἅβρα.
Statio, σαθμὸς, ἱφιδρία.
Statio navium, ὅρμος, ἴφορμος. In statione suâ manere, εἶναι μενὰ χώρας, vel ἐν χώρᾳ.
Stationem habeo, ἱφορμίω, αὐλίζομαι.
Stationem deserere, λείπειν τὴν τάξιν.
Stativa, -orum, σταλμὸς, ἴρυμα, στρατόπεδον.
Stato tempore, ἐν ἡμερήσιν χρόνῳ.
Statua, ἄγαλμα, ἀνδριάς.
Statuaria ars, ἐρμογλυφικὴ σίχνη.
Statuarius, ἀγαλματοτύπος.
Statuere exemplum, παραδιγματίζειν τινα.
Statumen, ὁ χάραξ, ὁ κάραξ.
Statumino, χαραπίω.
Statuo, τίθημι, τάττω· pro delibero, σκοπέομαι· pro censeo, ψηφίζομαι, γινώσκω τι, διαγινώσκω.
Statura, μέγεθος, τό.
Status, -a, -um, στασιμένος.
Status dies, ἡμέρα συνδικοῦσα, στασιμένη.
Status, -ûs, conditio, κατάφασις, φάσις.
Status reipublicæ, ἡ κατάστασις τῆς πόλιος.
Statutum, τὸ παθισὸς, νόμος, θεσμὸς, διατασσόμενον, τὸ δόγμα.
Stella, ἀστὴρ, -ῆρος, ὁ.
Stellæ fixæ et errantes, ἀστέρες ἀπλανῶς τι ἢ ἀσταθῶς.
Stemma, στέμμα, τό.
Stercoratio, κοπρισμός.
Stercoreus, κοπρινὸς, κόπρειος, κοπρώδης.
Stercoro, κοπρίζω, κοπρέω.
Stercus, ἀφόδευμα, τὸ· κόπρος, ἡ· κοπρία.
Sterilesco, ἄκαρπος ἢ στεῖρος γίνομαι.
Sterilis, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄτεκνος.
Sterilitas, ἀγονία, ἀφορία.
Sternere mensam, καταπετάζειν τραπέζαν, ἢ κοσμῶν.
Sterno, prosterno, καταβάλλω τι· pro occidere, καταστρώννυμι· pro extendo, στρώννυμι πλίνθ.
Sternutatio, πταρμὸς, ὁ.
Sternuto, πταρνόω, πταίρω.
Sterquilinium, κοπρία, κοπρών.
Sterto, ῥίγχω, πνόσσω.
Stigma, τὸ στίγμα.
Stilla, σταγὼν, σταλαγμὸς, ὁ.
Stillicidium, σταλαγμός.
Stillo, στάζω, σταλάζω, ψιττάζω.
Stilus, τὸ γραφεῖον· item ὁ τῆς λίξιος τρόπος.
Stimulatio, κίνησις, ὄτρυσις.
Stimulator, ὁ κίνητης.
Stimulo, παροξύνω, παροξύνω, κινέω.
Stimulus, κέντρον, κίνητρον, λάκτης.
Stipator, ξιφηφόρος, ξιφόρος.
Stipatus, δορυφορούμενος.
Stipem cogere, ἀγυρμὸν ποιῶν.
Stipem petere, ἔρανον προσαιτῶν, πτωχεύειν.
Stipendiarius, ὑποτελὴς.
Stipendium, μισθὸς, ὁ· μισθοφορά.
Stipendium dare, μισθὸν διδόναι.
Stipendium mereri, στρατεύσασθαι ὑπὸ τινί.
Stipes, πασσός.
Stipo, ἱστάνω, τάσσω, συνείρω.
Stips, stipis, ἀγυρμὸς, ὁ· πίσμα, τό.
Stipula, καλάμη, φρύγανον.
Stipulatio, συγγραφὴ, ἱστορίωμα.
Stipulor, συγγράφω, διομολογοῦμαι.
Stiria, σταλαγμὸς συμπαγὴς.
Stirpitùs, ῥιζόθεν.
Stirps, progenies, γενεὰ, γονὴ· pro trunco, ῥιζοφυτόν.
Stiva, ἰχνία.
Sto, -as, -are, ἵστημι, ἱστάω. Stare promissis, ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις. Stat sententia, δέδοκται.
Stoicè, στωϊκῶς.
Stoicus, στωϊκὸς.
Stola, στολή.
Stolidè, ἀνοήτως.
Stoliditas, ἀβελτερία, ἀπαιδευσία.
Stolidus, ἀνόητος, ἀνοήμων, μωρός.
Stomachor, ἀγανακτέω ἐπὶ τούτῳ, δυσχεραίνω.
Stomachosus, ὀργίλος, ἀγανακτικός.
Stomachus, στόμαχος, οἰσοφάγος· pro iracundia, ἀγανάκτησις, ὀργιλότης.
Storea, τὸ στρῶμα.
Strabo, στραβὸν, στραβὸς, παραβλώψ.
Strages, ὄλεθρος, φόνος, πᾶσα σκαλίμου.
Stragulum, στρῶμα, τὸ· ἱμάτιλμα, τάπης.
Stramen, πάρφη, et πάρφις, -ιος, ἡ, et πάρφος.
Stramineus, παρφίσιος, et παρφώδης.
Strangulo, ἀποπνίγω, ἄγχω τινά.
Stranguria, στραγγουρία.
Stratagema, τὸ στρατήγημα.
Strena, ξένιον, ἱστιαμός.
Strenuè, ἀνδρείως.
Strenuitas, ἀνδραγαθία, ἀρετὴ.
Strenuus, δραστήριος, ἀγωνιστὴς, -ικὸς, ἀγήνωρ, -ορος, ὁ· ἀνδρεῖος.
Strepitus, ψόφος, ὁ· πατάγος, δοῦπος. Cum strepitu, βομβηδόν. Sine strepitu, ἀδορύβως, ἀζόρυβος.
Strepo, ψοφέω, πατάσσω, δουπέω.
Strictè et Strictim, ἰσχνῶς, λίγδην, ἐν βραχεῖ.
Strictura, στενότης.
Strideo, τρίζω, βιζίζω, βρύχω.
Stridor, βρυγμός.
Stridulus, ψίθυρος, λιγυρός.
Strigilis, ξύστρα, στλεγγίς, ἡ.
Strigosus, λαγαρὸς, σκληρὸς, στρυφνός.
Stringere ensem, γυμνόω, σπάω τὴν μάχαιραν.
Stringo, σφίγγω, ψαύω.
Strix, strigis, σύριγξ.
Structor, κατασκευαστὴς, τέκτων.
Structura, κατασκευὴ, οἰκοδομή.
Struere, pro machinari, μαχανᾶσθαι, μαχανάομαι.
Struere dolos, ἐνέδρεύειν τινὰ, ἐνέδρας ξύσθαι τινί.
Strues, ὄγκος, σωρὸς, θημών.
Struma, χοιράς, κραῦρα, ἡ. Strumâ laborat, κραυρᾶ.
Strumosus, χοιρᾶδης.
Struo, κατασκευάζω, συντίθημι.
Struthiocamelus, στρουθοκάμηλος, στρουθὸς, Xen. Anab.
Studeo, σπουδάζω περί τινος, ἐσπουδάου ἀρετὴν, virtuti : προσίχω, σχολάζομαι· pro favere, σπουδάζω περὶ τινά.
Studiis incumbere, προσκαρτερῶ τοῖς λόγοις.
Studiosè, σπουδῇ, ἐσπουδάς, συντόνως.
Studiosi philosophiæ, οἱ περὶ τὸ φιλοσοφίαν ὄντες.
Studiosus, σπουδαῖος, ὁ προσίχων, ἐσπουδακὼς· pro fautore, σπουδαστὴς· pro literarum cupido, φιλομαθὴς.
Studium, σπουδὴ, ἄσκησις, ἐσπούδασμα.
Studium philosophiæ, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδή.
Studium in aliquâ re ponere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος.
Stultè, ἀγνωμόνως, ἀνοήτως.
Stultiloquentia, μωρολογία.
Stultiloquus, μωρολόγος.
Stultitia, εὐήθεια, μωρία, ἄνοια.
Stultus, μωρὸς, ἀνόητος, οὐκ ἐν ἰσχνῷ, ἄφρων, ἀνόητος.
Stupa, τύλη, et τύλλη, τυττία.
Stupefacio, ἐκπλήττω, ἐκφοβῶ.
Stupefactus, ἐκπεπλαγμένος.
Stupefio, ἐκπλήττομαι τινὶ, παράνομαι.
Stupeo, ἀναισθάνομαι ἔχων, ἐξίσταμαι.
Stupiditas, ἀναισθησία, ἔκστασις, θάμβος.
Stupidus, ἀξύνετος, ἀναίσθητος.
Stuprator, διαφθορεὺς, μοιχευτὴς.
Stuprum, μοιχεία, διαφθορὰ, μοιχεία, διαφθορὰ γυναικὸς τινός.
Sturnus, ψὰξ, ὁ.
Styx, Στύξ.
Suada, ἡ πειθώ.
Suadeo, πείθω τι τινὰ, συμβουλεύω τινί τι, παραινῶ, ἀναγκάζω.
Suamet, τῇ ἑαυτοῦ.
Suaptè, αὐτομάτως, τῇ ἑαυτοῦ.
Suasio, παραίνεσις, παράκλησις.
Suasor, σύμβουλος, ἀναγκαστὴς.
Suasorius, συμβουλευτικὸς, παραινετικός.
Suaviloquus, ἡδύλογος, ἡδυεπὴς.
Suavior, -aris, καταφιλῶ.
Suavis, -e, ἡδὺς, εἶα, ὑ.
Suavitas, ἡδύτης, γλυκύτης.

Suavitèr, ἡδέως, γλυκέως.
Suavium, osculum, τὸ φίλημα.
Sub, ὑπὸ, cum genit. dat. et accus.
Sub dio, ὑπ' αἴθρῃ, ὑπαίθριον.
Sub umbrâ, ὑπὸ περοχήμασι.
Subæratus, ὑπόχαλκος.
Subcinericius panis, σποδίτης ἄρτος.
Subditicius, ὑπόσπονδος.
Subditum esse alicui, ὑπὸ τινὶ εἶναι.
Subditus, -a, -um, ὑποτασσόμενος· pro subjectus, ἀρχόμενος, ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, ὑποπεπτωκώς.
Subdo, -is, ὑποτάσσω, ὑποβάλλω· pro subjungere, ὑπιλίγειν, ὑφιέναι.
Subdolus, δολερὸς, ὑπόδολος.
Subducere rationem, λογίζεσθαι.
Subduco, ὑπιξάγω, ὀφαιρέω, πλίσσω.
Subductio, λογισμὸς, ὑπαγωγή.
Subeo, ὑποδύομαι, ὑπέρχομαι. Subire periculo, ἀνίχεσθαι, παρεῖρῶν τι· pro venire in mentem, ὑπίναι.
Suber, φελλός.
Subjaceo, ὑπίκειμαι.
Subjectio, ὑποτομή.
Subjectus, subditus, ὑπιξέσιος, ἀρχόμενος.
Subigo, βιάζομαι, ὑπάγω· pro domare πανυργάζομαι, δαμάω· pro commisceo, ἀναμάσσω, ἀναφύρω.
Subjicio, suppono, ὑποβάλλω, ὑποτάσσω· pro subigo, πανυργάζομαι, ὑπάγω τινί τι.
Subindè, ἵνα, ἵνωτα· pro frequentèr, θαμά.
Subirascor, ὑποργίζομαι.
Subitò, ἐξάφνης, ἐν ἀκαρεῖ, ἐξόδου.
Subitus, αἰφνίδιος, ἐξαπιναῖος.
Subjugis, ὑπόζυγιωδης, ζύγιος.
Subjugo, -as, -are, ὑποδέω τινὶν, ὑποτάσσω, ὑποχειρόω, ὑποζεύγνυμι.
Subjungo, ὑποτάσσω, ὑποζεύγνυμι.
Sublevo, ὑπιξαίρω, ὠφελίζω· pro prodesse, ὠφελῶν ἄλλης.
Sublicius pons, γέφυρα ξυλίνη.
Subligar, Subligaculum, στιρίζωμα, στρεπτάλις.
Sublimis, μετέωρος, αἴωρος, ὑψηλός. In sublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
Sublimitas, μετεωρισμὸς, ὑψηλότης.
Sublino, ὑπαλείφω, ὑπόχρίω.
Sublustris nox, ἀμφιλύκη νύξ.
Submergo, καταδύω, καταποντίζω.
Submersus, βάθιος, ὑποβρύχιος.
Subministro, ὑπουργέω, ὑπηρετέω τινί τι.
Submissè, ταπεινῶς, ὑφειμένως.
Submissio, ταπείνωσις.
Submissus, ταπεινὸς, ὑφειμένος.
Submitto, ὑποτάσσω ἑαυτὸν τινὶ· ὑποτίθημι, ὑποβάλλω, ὑποτίκτω.
Submoneo, ὑπαναμιμνήσκω.
Submoveo, ὑπωθέω, ὑπεξείρεσθαί τι.
Subnascor, ὑπιφύομαι.
Subnecto, ὑπεμπλέκω.
Subnitor, ὑπερείδομαι.

Suboleo, ὑπίζω.
Suborior, ὑπανατέλλω.
Subornatio, παρασκευή.
Suborno, ὑποβιβάω, ὑποσοφίω· pro clàm submittere, παρασκευάζομαι, ὑποτίμπω, πρεσβεύω.
Subrepo, ὑφέρω, ὑπέρχομαι.
Subreptitius, κλοπαῖος.
Subrideo, ὑπομειδιάω.
Subripio, ὑφαρπάζω.
Subrogo, ἀντικαθίστημι.
Subruo, ὑπορύσσω, καταβάλλω.
Subsannatio, χλεύασις, χλευασμός.
Subsanno, -as, irrideo, χλευάζω τινὰ, σκώπτειν, καταμυκάομαι.
Subscribo, ὑπογράφω, ὑποσημαίνομαι, συγκατατίθημι.
Subscriptio, ὑπογραφὴ, ὑποσημείωσις.
Subsellia, ἕδρα· τὰ βάθρα.
Subsequor, ἑφίσταμαι, ἐπακολουθῶ τινι.
Subservio, ὑπηρετέω, ὑποδουλεύω.
Subsideo, σέδω, ὑποκαθίζω, ὑφίσταμαι, ὑφιδρύω.
Subsidiarius, ἐπικουρικός.
Subsidium, ἐπικουρία, βοήθεια.
Subsidio, pessum eo, ὑποκαθίζω.
Subsigno, ὑποσημαίνω, κατασημαίνομαι.
Subsisto, ὑφίσταμαι, μίνω, ἀντέχω.
Subsolanus, ἀπηλιώτης.
Substantia, ὑπόστασις, οὐσία, ὑποστήμιον· pro facultatibus, τὰ ὄντα, οὐσία.
Substantialis, ὑπαρκτικός.
Substerno, -is, ὑποστρώννυμι.
Substituo, ἀντικαθίστημι, ὑφίστημι.
Substitutio, ὑποκατάστασις.
Substo, ὑφίσταμαι.
Substramen, Substratus, -ûs, ὑπόστρωμα.
Substringo, καταφίλλω.
Subsum, ὕπειμι, ὑπείναι.
Subtegmen, κρόκη.
Subtendo, ὑποτείνω.
Subter, ὑπένερθε, μεσαίπυρθεν, ὑπὸ, κάτω.
Subterfugio, ὑπαλιόομαι, ὑπιφεύγω. Subterfugere laborem, φεύγειν τὸν πόνον, ὑπαλιόπαι, ὑπιπαλίνω.
Subterlabor, ὑπολισθαίνω.
Subterraneus, ὑπόγειος, καταχθόνιος, ὑπόγαιος.
Subtexo, καθυφαίνω, περιτίθημι.
Subtilis, λεπτὸς, λεπτομερὴς.
Subtilitas, λεπτομέρεια, ἀγχίνοια.
Subtilitèr, λεπτῶς. Subtilitèr disserere, λεπτολογεῖν.
Subtrabo, ὑπιξάγω, ὑποσπάλλομαι.
Subtristis, ὑπόλυπηρός.
Subtùs, ὑπένερθε, κάτω, ὑποκάτω.
Subucula, ὑποχίτων, χιτωνίσκος.
Subvectio, ἀποπομπή.
Subvehto, ὑποκομίζω, ἀνάγω, ἀναφέρω.
Subvenio, βοηθέω τινὶ, συλλαμβάνω σοὶ, ἐπικουρέω τινι.
Subvercor, εὐλαβέομαι.

Subverso, καθαίρω, καταστρέφω, καταβάλλω, ἀναστρέφω.
Subvolo, ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.
Suburbanus, ὁ ἄγχι παρακείμενος.
Suburbium, περάστιον.
Succedaneus, διάδοχος, ἐπανδρος.
Succedo, ὑποβαίνω, διαδέχομαι περιουσίας τινὸς, in bonis alicui succedo; ἐπιδέχομαι· successit ex animi sententiâ, ὑπῆλθέ μοι τὸ πρᾶγμα.
Succendo, ὑπανάπτω, ὑφάπτω.
Succenseo, ἀγανακτέω πρός τινὰ, χαλεπαίνω τινὶ, ὀργὴν ἔχω ἐπί τινά.
Succenturiatus, ὑπολοχήτης.
Succenturio, ἐπιλαγχάνω.
Successio, διαδοχὴ, διάδειξις.
Successivè, ἐς διαδοχήν.
Successor, διάδοχος, διαδεξάμενος.
Successus, τύχη, εὐπραγία, εὐτυχία.
Succidia, ταριχεία.
Succido, ὑποτέμνω, ὑπαπόπτω.
Succinctè, ἐπὶ κεφαλαίῳ, συντόμως.
Succinctus, διαζωσμένος, σύντομος.
Succingo, ὑποζώννυμι.
Succino, ὑπᾴδω.
Succinum, ἤλεκτρον.
Succisivi horis, ἐν παρέργῳ μέρει.
Succosus, χυλώδης, πολύχυλος.
Succresco, ὑποφύομαι.
Succubus, ὑπόπονος.
Succumbo, ἀκολίγομαι, ὑπίκπαμαι τινὶ, ὑποκαταπλίπομαι τινὶ· ὑπερῶσθαι ἥδονος, succumbere amori; ὑποτίπτω.
Succurro, βοηθέω τινὶ, ὑπικουρέω, ἐξαρκέω, ἀρήγω, σοὶ· pro in mentem venire, ὑπέρχεσθαι τινὶ τι.
Succus, χυλὸς, χυμὸς, χύλισμα.
Succutio, ὑποσείω.
Sudarium, σουδάριον, μανόμαντρον.
Sudatorium, τὸ ἱδρωτήριον, ὑποκαυστὴν.
Sudes, κάραξ, ξυλοφανὴς.
Sudo, ἱδρόω.
Sudor, ἱδρὼς, ἱδρῶσις. Sine sudore, ἀνιδρωτί.
Sudum, -i, τὸ αἴθριον, εὐημερία.
Suesco, ἰθίζομαι.
Suffero, ὑποφέρω, ὑφίσταμαι, -σχω, ἀνέχω, ὑπομένω.
Sufficiens, αὐτάρκης, ἱκανός.
Sufficientèr, ἀνεκλείπως, ἀρκούντως.
Sufficientia, αὐτάρκεια, ἱκανότης.
Sufficio, ἀρκῶ μοι ταῦτα, hæc mihi satis sunt, ἐξαρκῶ τινὶ· pro subministrare, ὑπουργέω τινὶ· pro substituere, ὑφιστάναι τινὰ, ἀνθίστασθαι.
Suffigo, περονιζάω, περονάω.
Suffio, θυμιάω, ὑποθυμιάω.
Suffitus, θυμίαμα, θυμίασις.
Sufflamen, -inis, ὁ ἀσχαλών.
Sufflamino, ἀσχαλάω.
Sufflo, φυσάω, μετέω.
Suffocatio, πνῖγ, ἀπόπνιξις, ἄλγος.

Suffoco, -as, στίγω, ἰμπίγω.
Suffodio, ὀκριόττω.
Suffossio, ὀκτομγή.
Suffragatio, ψηφοφορία, ψῆφος.
Suffragium, ὁ ψῆφος, ψηφοφορία, γνώμη, χειροτονία.
Suffragium ferre, ψῆφον τίθεσθαι, ἰπιφέρειν ψῆφον.
Suffragor, ψηφοφορῶ, ψηφίζομαί τι, χειροτονῶ.
Suffulcio, ὑπερείδω.
Suffundo, ὑπογχύω, καταχύω.
Suffundor pudore, καταδυσωποῦμαι.
Suffuror, δικλίπτω, ὑφαρπάζω.
Suffusio, ὑπόχυσις.
Suggero, suppedito, ἰπιφέρω, συμβάλλω τὴν λύσιν, alicui verba; ὑπομίμνω τινά τι, ὑποτίθημι.
Suggestus, βῆμα, ἀκροατήριον.
Sugillatio, ὑπονυσμός, δέρσιμις.
Sugillatus, ὑπόνυσσος, ὑπονυσσόδης.
Sugillo, ὑπονυσσίζω pro contumeliâ afficio, καθυβρίζω τινά, λοιδορίᾳ, βλασφημίᾳ.
Sugo, δηλάζω, μυζίω, et -do, δήλγω.
Sui, gen. ἑαυτοῦ.
Sui juris esse, ἑαυτοῦ εἶναι, αὐτεξούσιος εἶναι.
Suile, ὁ συφιός.
Suillus, ὁ ὗσις, ὕειον κρέας, suilla caro.
Sulcatim, κατ' αὔλακας.
Sulco, αὐλακίζω, ἀλοιζω.
Sulcus, αὖλαξ.
Sulphur, Θεῖον, Θιάφειρα, Θίειρα.
Sulphureus, Θειώδης.
Sum, ἐμὶ, ὑπάρχω, συγχάνω, σύλλαμαι.
Sum ejus ingenii, οἷος ἔχω, ἕτω πίφυκα.
Sumen, ὕτερον, ὑστογάστριον.
Summa, κεφαλὴ τοῦ λόγου, τὸ κεφάλαιον.
Summarium, ὑστορικὸ, ἡ.
Summatim, ἐν κεφαλαίῳ ἀνῶπο τι, ὅτι ἥλιστ ἰδέᾳν.
Summè, ὡς τὸ μάλιστα.
Summitas, ἄκρα, ὑπερογή.
Summoperè, μάλιστα.
Summoveo, ἀπωθῶ.
Summum bonum, τὸ κύριος τῶν ἀγαθῶν.
Summum, τὸ ἄκρον. Ad summum, τὸ μεγιστὸν, τὸ σύμπαν.
Summus, ἔσχατος, ὑπερτατος, ὕψιστος.
Sumo, -is, λαμβάνω, αἴρω pro arrogo, ἀπονίμω ἑαυτῷ pro eligo, αἱροῦσθαι, ἐκλέγω.
Sumptio, λῆμμα, λῆψις.
Sumptuosè, δαπανηρῶς.
Sumptuositas, πολυτέλεια.
Sumptuosus, δαπανηρὸς, πολυτελὴς.
Sumptus, -ûs, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Sumptus facere, δαπανῶ.
Suo, ῥάπτω, ἐκίομαι.
Suo more, κατὰ τὸ ἐκείνου αὐτοῦ.
Suo tempore, ἐν ὥρᾳ, καθ' ὥραν, ἐυκαίρως.
Supellex, τὰ ἔπιπλα, κατασκευὴ, σκεύη.
Super, ἐπὶ, is, dat. ὑπὲρ, acc. vel gen. κατὰ, cum gen. adv. ὑπερθεν.
Superabilis, ὑπερβλητὸς, ὑπέρμαχος.
Superaddo, ἐπιπροσίθημι, προσπροσβάλλω.
Superbè, ὑπερηφάνως.
Superbia, ὑπερηφανία, ὑπεροχὴ, ἀλαζονία, ἀγαυρία, ἀγερωχία.
Superbiloquentia, μεγαλογλωσσία.
Superbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερφρονῶν, μεγαλοφρονῶ ἐπὶ τινι, σεμνύομαι.
Superbus, ὑπερήφανος, ὑπέροπτος, ἀλαζὼν, μεγαλόφρων.
Supercilia, contrahere, τὰς ὀφρῦς ἀναστέλλω.
Supercilium, ὑπερῶιον, ὀφρὺς pro superbia, ὑπερηφανία.
Superemineo, ὑπερέχω.
Superficies, ἐπιφάνια. In superficie, ἐπιπολάζων.
Superfluè, περιττῶς.
Superfluitas, περιττεία, περίσσευμα.
Superfluo, πλεονάζω, περισσεύω.
Superfluus, περιττὸς, ὑπέρπλεως.
Superfundo, ἐπιχέω.
Supergredior, ὑπερβαδίζω, ὑπερβαίνω.
Superi, οἱ ἄνωθεν, ὑπεράνω.
Superimpono, ὑπερεπίθημι.
Superinduco, ἐπιστέγω.
Superinduo, ἐπενδύω.
Superingero, ἐπιπροφέρω.
Superior sum, πλεονεκτῶ τι τῶν, περέχω.
Superior, ἀνώτερος, κρείττων.
Superiore anno, πέρυσι.
Superiore tempore, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρώτερον χρόνοις.
Supernè, ἄνωθεν.
Supernus, ὑπέρτερος, ὁ.
Supero, ὑπερβαίνω pro vinco, κρατέω τινὸς, νικῶ, ὑπερμάχομαι. Hinc supervivo, περιγίνομαι.
Superpono, ἐπιτίθημι.
Superscribo, ἐπιγράφω.
Superscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Supersedeo, ἐπέχω, παύομαι, διαλύω.
Supersilio, ὑπεραλλόμαι, ὑπερπηδάω.
Superstes, περιγινόμενος, ἐπιὼν, περιών.
Superstes sum, περιλιμπάνομαι, περιλείπομαι, ἐπιβιόω, περιγίγνομαι.
Superstitio, δεισιδαιμονία, δειλοκαλία.
Superstitiosè, δεισιδαιμόνως.
Superstitiosus, δεισιδαίμων, δειλόκακος.
Superstruo, ἐπικοδομέω.
Supersum, ἐπίειμι, περιγίνομαι, περισσεύω.
Supervacaneum est, μάτην ἐστὶ.
Supervacuus, μάταιος, περιττός.
Supervenio, ἐπέρχομαι, περιβλύζω.
Superus, ὁ ἄνω, ἄνωθεν.
Supinus, ὕπτιος.
Supparus, περιώμιον.
Suppeditatio, χορηγία, παροχὴ, ἐπίφασις.
Suppedito, παρέχω, ἐπιπαρέχω τι, χορηγέω, ἐπιφέρω, παρέχω, ἐπιτίθημι.
Suppetior, ἐπικουρέω, βοηθέω.
Suppetit, ἔστι σοι, ἐπιχορεῖ, παρέστι σοι.
Suppeto, ἐξαρκέω.
Supplanto, ὑποσκελίζομαι, σφηκόω.
Supplementum, πλήρωμα, ἐπιπλήρωμα.
Suppleo, ἐπαναπλήρω, ἀναπληρόω.
Supplex, ἱκέτης, ἱκετήριος, ἱκέσιος.
Supplicatio, ἱκεσία, ἱκέτευσις.
Supplices preces ad Deum fundere, ἐπικαλοῦμαι τὸν Θεόν.
Supplicitèr, ἱκετικῶς.
Supplicium, pro pœna, τίμημα, ἐπιτίμιον, ζημία.
Supplicium capitis constituere, τάττειν ζημίαν θάνατον.
Supplicium de aliquo sumere, μετέρχομαί τινά.
Supplico, ἱκετεύω, γονυπετῶ, στρωτοῦμαι, δέομαι λίσσομαι, δεῖσθαι.
Supplodo, παταγοῦμαι, ἐπιπαρέω.
Suppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.
Suppositio, ὑπόθεσις, ὑποβολὴ.
Supposititius, ὑποβολιμαῖος.
Suppressâ voce, σιγῇ.
Suppresso, ἀπέχομαι.
Supprimo, cohibeo, ἐπέχω, παρατείλλω pro occultare, ἐπικρύπτω τι.
Suppuratio, ἰπύησις, ἰπύημα.
Suppuro, ἰπυάω, πύον.
Supputo, computo, λογίζομαι.
Supra, præpos. ὑπὲρ, acc. loci, ἐπὶ, cum gen. πρὸς, dat. Aliquando est adverb. ἄνω, πρόσθεν.
Supra quam credibile est, παρὰ πίστιν.
Supra dictum, ὁ ἡ τὸ τοῦ πρόσθεν εἰρημένου, προειρημένος.
Supra modum, καθ' ὑπερβολὴν, παρὰ τὸ μέτρον.
Supra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Supremus, πρότατος, ὑπέρτατος.
Sura, γαστροκνημία, σύφαξ.
Surculus, κλαδίσκος, φόρτημα.
Surdaster, ὑπόκωφος, δυσήκοος.
Surdesco, κωφόομαι, ἐκκωφόομαι.
Surditas, κώφωσις, ἀκοωσία.
Surdus, κωφὸς, ἀκόος.
Surgo, ἀνίστημι, ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι.
Surreptitius, ὑφαρπαστὸς.
Surrigo, ἐκτείνω.
Surripio, ὑφαιρέω, ὑφαρπάζω.
Surrogo, ἀντιπαρίστημαι.
Sursum, ἄνω, ἐς τὰ ἄνω.
Sursum deorsum, ἄνω κάτω.
Sursum versum, ἐς τὰ ἄνω.
Sus, suis, ὗς, σύς.
Susceptio, ὑπόληψις, ὑπολογὴ.
Susceptor, ὑπολήπτης, ὑπολογεύς.

Susceptum, ἐγχείρημα, ἔργον.
Suscipere liberos, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
Suscipio, στασιάζομαι τινὰ, ἀναιρεῖσθαι πόλεμον, bellum instaurare, ἐπιχειρεῖν.
Suscito, ἐγείρω, ἀναζωγρέω, ἀνίστημι.
Suspectum esse alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος.
Suspectum habere aliquem, ὑποπτεύειν τινά.
Suspectus, ὕποπτος.
Suspendium, κρέμασις, ἀπαγχόνισις.
Suspendo, ἀναρτάω, ἀνάπτω, κρεμῶ τινὰ, in laqueo, ex arbore: *et pro* diffare rem, ἀναβάλλειν τὶ εἰς τί.
Suspensus, ἀμήχανος, ἄπορος, ἀπορῶν.
Suspicio, ἀπέλπισις· *pro* admiratio, θαυμάζειν, ἄγαμαι τινὰ τῶν ἀρετῶν, καταλάμβανομαι· *pro* suspectum habere, ὑφορᾶσθαί τινά.
Suspicio, -onis, ὑπόνοια, ὑποψία, ὑπόληψις.
Suspiciosus, ὑπολαμβανικὸς, ταχύπονος.
Suspiciosè, ὑπόπτως.
Suspicor, καταλαμβάνω, αἴρομαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω.
Suspiriosus, ἀσθματικός.
Suspirium, στέναγμα, στοναχή.
Suspiro, στένω ἐπὶ τινι, propter aliquid: στενάζω, στοναχίζομαι.
Susque deque ferre, ἀδιαφορεῖν περὶ τί.
Sustentaculum, ἔρεισμα, βάθρα, ὑπόστεγμα.
Sustentatio, ἀναμονὴ, ἀναστάξις.
Sustento, ἀνέχω· *pro* tolerare, ἀναφέρειν· *pro* alere, τρέφειν.
Sustineo, ἀνέχω, βαστάζω, *id. quod* pati, ἀναμένειν τίνος, laborem.
Susurro, ψιθυρίζω τινί.
Susurro, -onis, ψίθυρος, ψιθυρισμός.
Susurrus, ψιθυρισμός.
Sutor, ῥάπτης.
Sutrina, σαπφεῖον.
Sutura, ῥαφή.
Suus, ὅς, ἡ, ὅν.
Sycophanta, συκοφάντης, συκολόγος.
Syllaba, συλλαβή.
Syllogismus, συλλογισμός.
Sylva, ὕλη, λόχμη, δρυμός.
Sylvaticus, ὑλαῖος, αἰα, αἷον.
Sylveseo, ὑλαφανίω, ξυλφασίω.
Sylvester, ὑλάεις, ὑλαῖος.
Sylvosus, ὑλώδης, δρυμώδης.
Sylvula, δρυμίδιον, ὁ, τό.
Symbola, ἡ συμβολὴ, Plat.
Symbolum, τὸ σύμβολον.
Symmetria, συμμετρία.
Sympathia, συμπάθεια.
Symphonia, συμφωνία.
Symptoma, σύμπτωμα.
Synagoga, συναγωγή.
Synecdoche, συνεκδοχή.
Syncerè, ἀκιβδήλως, ἀκιβδήλευτος.
Syncerus, εἰλικρινὴς, ἀνυπόκριτος.
Syngraphum, συγγραφή.
Synodus, σύνοδος, ου ἡ, Isocr.
Synopsis, σύνοψις, εως, ἡ.
Syrma, σύρμα, ατος, τὸ.

T

Tabanus, ὁ οἶστρος.
Tabefacio, ἰκτίνω, μαραίνω.
Tabella, πινάκιον, πινακίδιον.
Tabellarius, γραμματοφόρος.
Taberna, οἴκημα· *pro* diversorium, καπηλεῖον.
Tabernaculum, σκήνωμα, σκηνή.
Tabernarius, κάπηλος, ἐργαστηριάρχης.
Tabes, μάρανσις, μαρασμὸς, ὁ φθίσις, φθοὴ, ἀνεφθία, τῆξις.
Tabesco, φθίω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀνεφθῶ, συντήκομαι.
Tabidus, συντηκτὸς, μαρασμώδης.
Tabificus, φθισικὸς, φθιώδης.
Tabula, πίναξ πλακὸς, σανὶς, δέλτος.
Tabularium, γραμματοφύλακιον.
Tabulatum, τὸ σανίδωμα, ἡ σανίδωσις.
Tabum, τὸ λύθρον.
Tacendus, σιωπανέος.
Taceo, σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω.
Tacitè, σιγῇ, σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἡσυχιότης, ἀφασία, ἀγλωσσία, σιωπὴ, σιγή.
Taciturnus, σιωπηρός.
Tacitus, *qui tacet*, ὁ σιωπῶν, σιωπηλὸς· *pro eo quod* tacetur, σιωπώμενος.
Tactus, ἡ ἁφή.
Tædet, ἄχθομαι, βαρύνομαι.
Tædium, ἀηδία, ἄχθος· ὁ πόνος.
Tænia, ταινία.
Talaria, τὰ πέδιλα.
Talaris, ποδήρης, ποδοφόρος.
Telea, ξυλάφιον, δαλία.
Talentum, τάλαντον.
Talio, -onis, ἡ δὶ' ἴσου ἀμοιβή.
Talis, -e, τοιοῦτος, τοῖος, τοιόσδε.
Talis, qualis, τοιοῦτος οἷος, τοιοῦτος οἵοσπερ.
Talis ludo, ἀστραγαλίζω.
Talitèr, τοιούτως.
Talitrum, σκαθμοσμὸς, πανδυλισμός.
Talorum lusus, ἀστραγάλισις.
Talpa, ἀσπάλαξ, σπάλοψ.
Talus, ἀστράγαλος, πτερνὴ.
Tam, τοσοῦτον, ὅσον, ὡς.
Tam quam, τόσον ἴσον, ὅσον ὡς.
Tamdiu, quamdiu, τοσοῦτον, ὅφ' ὅσον.
Tamdiu, τοσοῦτον χρόνον.
Tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.
Tametsi, κἂν, καίτοι, εἰ καὶ.
Tandem, ποτὲ, τελευταῖον.
Tandem tamen, τέλος δὲ ὅν.
Tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι.
Tanquam, ἀνατρεπτὸν, ἁμαξιαῖος, ὥσπερ.
Tanti quanti, τηλικοῦτος, τηλικόσδε, τοσοῦτος ὅσος.
Tantillum, τηλικόνδε, σμικρὸν ὅσον.
Tantillus, σμικρὸς ὅσος.
Tantisper donec, μίχρι τοῦ, μίχρις ἄν.
Tanto quanto, τοσούτῳ, sequente ὅσῳ, vel ὅσῳπερ.
Tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ.
Tanto tempore, τοσοῦτον χρόνου.
Tantoperè, τηλικῶτον, ἔτους.
Tantum, μόνον, μόνως.
Tantum abest, τοσοῦτόν δέω.
Tantundem, τοσοῦτον.
Tantus, -a, -um, τηλικοῦτος, τόσος.
Tantus quantus, τηλικοῦτος, τὸ μεγίθος, ἴσος.
Tapes, τάπης, τάπητ.
Tardè, ὀψὲ, βραδέως, σχολαίως.
Tardesco, βραδύνω, βραδὺς γίνομαι.
Tardigradus, βραδύπους.
Tarditas, βραδύτης, βραδεῖα.
Tarditùs, βραδύτερον.
Tarditusculus, βραδύτερος πῶς.
Tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, ἀναστέλλω, ἐγχρονίζω, ὑπτίω.
Tardus, ὀκνηρὸς, βραδύς.
Tartareus, ταρτάρειος.
Tartarus, Tartara, ὁ Τάρταρος, τὰ Τάρταρα.
Taurinus, ταύρειος.
Taurus, ταῦρος.
Taxatio, τίμησις, ἄξια. *Item* reprehensio, ἐπιτίμησις.
Taxo, reprehendo, καθέστηκα τινὸς· καταμέμφομαι τινὰ· *pro* æstimare pretio, τιμῶ.
Taxus, σφίλαξ.
Tector, τοιχόσυρος.
Tectum, ὄροφος, ὀροφὴ, στέγη, στέγος.
Tectus, -a, -um, κρύφιος, ἀσαφής.
Tecum, μετὰ σοῦ.
Teda, δᾷς, δαδίον.
Teges, φορμὸς, φορμὶς, ψίαθος.
Tegmen, περιβολὴ, σκέπασμα, πάλλυμμα.
Tego, καλύπτω, κρύπτω, στέγω· *pro* abscondo, κρύπτομαι· *pro* conservare, ἀσφαλίζειν.
Tegula, πλίνθος, σκλῆθος.
Tela, ἱστὸς, ὁ ὕφασμα.
Telam ordiri, ἱστουργεῖν, ἱστὸν ὑφαίνειν.
Tellus, γῆ, γαῖα, χθὼν, ἡ.
Telum, βέλος, τὸ τύξημα, ἀκόντιον. Extra teli jactum esse, ἔξω βέλους εἶναι.
Temerarius, ἄβυλος, ἀπερίσκεπτος, παλαιὸς.
Temerè, εἰκῇ, ἀπερισκέπτως, ἀβούλως.
Temeritas, περιστέτια, ἀβουλία, σύλημμα.
Temero, βεβηλόω, μιαίνω.
Temetum, μέθυ, μέθυμα.

Temno, καταφρονέω.
Temo, -onis, ῥυμός, ἱφύλακις, σανδάλιον.
Temperamentum, κράσις, μῖξις.
Temperans, σώφρων, μέτριος.
Temperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
Temperatè, σωφρονικῶς.
Temperatus, μέτριος, ὑπήκοος, ὑπηκοικός.
Temperies, ὑπηκοΐα.
Tempero, συγχιρνάω, χειράνυμι· pro abstinere, κατέχω ἐαυτόν.
Tempestas, tempus, χρόνος, ὥρα· pro cœli inquietiore statu, χαμών, χαμαικία.
Tempestivè, εὐκαίρως.
Tempestivus, καίριος, εὔκαιρος, ὡραῖος.
Tempestuosus, θυελλώδης.
Templi vestibulum, πρόναον.
Templum, νεώς, ἱερόν.
Tempora, οἱ κρόταφοι.
Temporalis, καίριος, χρονικός.
Temporaneus, πρόσκαιρος.
Temporarius, πρόσκαιρος.
Tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου· ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.
Tempore quodam, ποτὲ χρόνου.
Tempori servio, δοῦλός ἁμι καιροῦ.
Tempus, χρόνος, ὁ καιρός, ὁ ὥρα. Ex tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα ὀφθῆν, dicere. In tempore, ἐν τῷ δέοντι· ἐν δέοντι.
Tempus succisivum, στάριγον.
Temulentèr, μεμεθυσμένως, μεθύσως.
Temulentia, οἰνοφλυγία, ἴλυσις, μέθη.
Temulentus, οἰνόφλυξ, -υγος, ὁ οἰνώδης, μέθυσος, οἰνόλωστος.
Tenacissimæ memoriæ, μνημονικώτατος.
Tenacitas, συμπερολογία, γλισχρότης.
Tenacitèr, συμπερολόγως.
Tenax, κολλώδης· pro avaro, ψοφοδλὸς, γυναικὸς· tenax propositi, ἰσχυρόγνωμος.
Tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.
Tendere insidias, ἐνεδρεύειν.
Tendit eò res, τάνυται ἁς τὸ, vel τρὸς τί.
Tendicula, παγὶς, ἡ.
Tendo, extendo, τείνω, συντείνω· pro ire, δάσω.
Tenebræ, σκότος, τὸ σκοτία, ἔρεβος.
Tenebras offundo, ὑπερεύπτω τὶ· ἀμαυρόω, σκοτίζω.
Tenebricosus, Tenebrosus, σκοτεινὸς, σκοτώδης.
Tenellus, λίαν ἁπαλὸς, ἁπαλώτερος.
Teneo, ἔχω, αἴρω, καταλαμβάνω τὶ· κράτω τὶ· pro possidere, κατέχω.
Teneor, obligatus sum, κατέχομαι τὶ· lege, κρατέομαι ὑπὸ νόμε.
Tener, ἁπαλὸς, ὁ· τρυφερὸς, ὁ.
Teneritas, ἁπαλότης, ἡ.
Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.
Tentare pudicitiam alicujus, πειρᾶν γυναῖκα.
Tentatio, πεῖρα, πειρασμός.
Tentator, πειρατὴς, ὁ πειράζων.
Tento, πειράζω, πειράομαι τινὸς· πεῖραν λαμβάνειν, ἀπόπειραν ποιῆσθαι.
Tentorium, ἡ αὐλεία, τὸ σκῆνος, σκήνωμα.
Tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
Tenuis, λεπτὸς, λιτὸς, ψιλὸς· pro pauper, πένης, ἐνδεὴς.
Tenuitas, λιτότης, λεπτότης, στενία, σπανία.
Tenuitèr, λεπτῶς, ψιλῶς.
Tenus, usque ad, μέχρι, genit.
Tepefacio, ἁλεαίνω, θερμαίνω.
Tepeo, χλιαρὸς εἶμι, ἁλεάζω.
Tepesco, χλιαίνομαι.
Tepiditas, Tepor, χλιαρότης.
Tepidus, χλιαρὸς, ἁλεινός.
Ter, τρεῖς.
Ter felix, τρισόλβιος, τρισόλβιος.
Terebra, τέρετρον, τρύπανον, τρυπάνη.
Terebro, τρυπάω, τιτράω.
Teredo, τιτηδὼν, δηξ, θρίψ.
Teres, τροχύλος.
Terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφειν.
Tergeminus, τρίδυμος.
Tergiversatio, ἡ τῶ νώτε τροφή.
Tergiversator, στρεπάμενος.
Tergiversor, τρέφομαι, ἀναστίλλομαι, ἐπιστομαλίζομαι, νωτίζω.
Tergo, -is, σμήχω, ὑμέργνυμι.
Tergum, ὁ νῶτος, in plur. τὰ νῶτα. A tergo, ὄπισθεν.
Tergus, -oris, σκύτος, βύρσα, δέρμα.
Terminatio, ὁρισμός.
Termino, περαίνω, ὁρίζω, περιγράφω.
Terminus, ὅρος, ὅριον, πέρας.
Ternarius, τριπλάσιος.
Terni, τρεῖς, σύντριες.
Tero, consumo, τρίβω, συντρίβω, εἰ -ομαι, τρύχω, ψώχω. Terere tempus, διατρίβειν ἐν τινι, χρονοτριβεῖν.
Terra, χῦ, γαῖα, χθών.
Terrâ marique, πεζῇ ὃ κατὰ θάλασσαν.
Terra culta, ἐργάσιμον γῆ.
Terræ motus, γῆς σεισμός.
Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.
Terrarum orbis, ἡ οἰκουμένη.
Terrenus, Terrestris, γήϊνος, ἐπίγειος, ἐπιχθόνιος.
Terreo, φοβέω, διδίσκομαι, ἐκπλήττω τινὰ, πτοέω, ἐκπαράσσω.
Terribilis, φοβερὸς, δεινός.
Terribilitèr, φοβερῶς.
Terriculamenta, φόβητρα, τά.
Terrificus, φοβερὸς, δεισιθαύμος.
Terrigena, βροτὸς, γηγενής.
Territo, δεισιτόω.
Territorium, ὁ ἀγρὸς· τοπαρχία, χωρίον.
Territus, ἐκπλαγὴς, ἐκφοβηθείς.
Terror, φόβος, ὁ δέος, τὸ· ἔκπληξις.
Terrorem incutere, δέος ἐμβάλλειν τινὶ· φόβον πίμπλημι.
Tertiana febris, τριταῖος πυρετός.
Tertio, -as, τριτεύω, τριτεύσω.
Tertius, τρίτος.
Teruncius, τετραντημόριον.
Tessera, κύβος, σύμβολον.
Tesseris lusito, κυβεύω.
Testa, κέραμος, ὄστρακον.
Testaceus, κεράμινος, ὀστράκινος.
Testamentarius, ἐμβιωτικὸς, διαθηκογράφος.
Testamentum, διαθήκη, διάθεσις.
Testamentum abolere, ἀφανίζω διαθήκην.
Testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testem subornare, παρασκευάζω μάρτυρα.
Testes citare, ἐπάγεσθαι, ἢ προκάλλεσθαι μάρτυρας.
Testes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παρατίθεναι.
Testiculus, ὄρχις, ὄρχις.
Testificor, μαρτυρίαν τίθεμαι.
Testimonium, μαρτυρία, μαρτύριον.
Testis, μάρτυς, μάρτυρος· item ὄρχις.
Testor, μαρτυρῶ τινὶ, μαρτύρομαι· pro supplicitèr petere, ἱκετεύω τὸν Διῶς· pro testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testudo, χιλώνη, χελύς.
Teter, βλοσυρὸς, δυσειδὴς.
Tetrarcha, τετράρχης.
Tetricus, σκυθρωπὸς, σκυθρὸς.
Texo, ὑφαίνω, διϋφαίνω· pro componere, συμπλέκειν, συγγράφειν.
Textilis, ὑφαντὸς, πλεκτός.
Textor, πλεκτὴς, ὑφαντήρ, ὑφαντικός.
Textrina, ὑφαντήριον.
Textrix, ὑφάντρια.
Textus, a, um, ὑφαντός.
Textus benè, εὐπλοκός.
Textus et Textura, ὕφανσις, συμπλοκὴ, ὕφασμα.
Thalamus, θάλαμος, θέλαμος.
Theatralis, θεατρικός.
Theatrum, τὸ θέατρον.
Thema, θέμα.
Theologia, θεολογία.
Theologus, θεολόγος, ἱερεφάντης.
Thermæ, αἱ θέρμαι.
Thesaurum colligo, θησαυρίζω.
Thesaurus, γάζα, θησαυρός.
Thorax, θώραξ.
Thuribulum, θυμιατήριον.
Thus, thuris, λίβανος, λιβανωτὸς.
Thymum, τὸ θύμον.
Thyrsus, θύρσος.
Tiara, τιάρα, κιδαρὶς.
Tiberis, Τίβερις, Τύβερις, εἰ Θύβερις.
Tibia, αὐλὸς· pro instrumento musico, αὐλὸς, δόναξ.

Tibiâ canere, αὐλεῖν.
Tibiale, στρεπτηρίς, κνημίς.
Tibicen, αὐλητής, χοραύλης.
Tignus vel tignum, ἡ δοκός, ἰκρίον.
Tigris, fera, τίγρις.
Tilia, φίλυρα.
Tiliaceus, φιλύρινος.
Timendum est ne, δέος ἐστὶ μὴ κίνδυνος ἐστὶ μή.
Timeo, φοβοῦμαι τοὺς θεούς, Deos : στρὶ τινὸς, de aliquâ re: ὑπὲρ σοῦ, tibi : δειλιάω, δειλιάζω, δίω, στρεπτρομίω, ὀκνῶδίω.
Timidè, φοβερῶς.
Timiditas, Timor, φόβος, ὁ δέος, τό.
Timidus, δειλὸς, φοβερὸς, ἰκτιδικής.
Timor me cepit, ἔλαβε μὲ δέος.
Tinctor, βαφεὺς, ῥαγιὸς, βαπτιστὴς.
Tinctura, βαφὴ, βάμμα, χρῶσις.
Tinea, σὴς, βρῶσις.
Tineosus, σητώδης.
Tingo, βάπτω, χρόζω.
Tinnio, κωδωνίζω, ἠχίω, βομβίω.
Tinnitus, κωδωνισμὸς, βόμβος, ἦχος.
Tinnitus aurium, τῶν ὤτων ἦχος, ἢ συριγμός.
Tintinnabulum, κρόταλον, κώδων.
Titillatio, γαργαλισμὸς, γάργαλος.
Titillo, γαργαλίζω, et -ομαι, ὑποκνίζω.
Titio, δαλός.
Titubanter, παραφόρως, δηλιερῶς.
Titubantia oris, τραυλισμός.
Titubatio, δόνησις, συγκλόνησις.
Titubo, παραφέρομαι, ὑποσκιλίζομαι, τραυλίζω, σφαδάζω.
Titulo carens, ἀνεπίγραφος.
Titulus, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Toga, τήβεννος, ἀμπεχόνη, τήβεννα.
Togam virilem sumere, ἀνδρεῖον ἱμάτιον ἀναλαμβάνειν, εἰς ἄνδρας καθῆναι.
Togati, τηβεννοφόροι.
Tolerabilis, ἀνεκτὸς, φορητὸς, ἀνάσχετος, ἐλαττὸς, ἐφόρητος.
Tolerabilitèr, ἀνεκτῶς.
Tolerantia, καρτερία, ἀνοχὴ, ὑπομονὴ, τλῆσις.
Tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι καλὰ, πάσχω τι, τλάω, φέρω, διαπαρτερέω.
Tollere de medio, ἐπιξαιρῶν.
Tollo, αἴρω, ἀναιρέω, ἀποσκυλίζομαι.
Tolutim, ἰππόρομαι, ἐπισροχάδην.
Tomentum, γνάφαλον.
Tomex, τὸ σπάρτον.
Tomus, τόμος.
Tondeo, κείρω, ξαίνω, στίλω.
Tonitru, βροντὴ, βρόμος.
Tono, -as, βροντάω.
Tonsilis, καρνὸς.
Tonsillæ, καρυόμια, ἀντιάδες.
Tonsor, κουρεὺς, κορσεύς.
Tonstrina, κυρεῖον, κορσωτήριον.
Tonsura, κυρὰ, στίξις.
Tonsus, καρὸς, καρσώμης.
Tonus, τόνος.

Tophus, ψαμμος.
Torculare, ληνὸς, πιστὴς.
Tormentis subjicere, παραδοῦναι τινὰ εἰς βάσανον.
Tormentum, βάσανος, στρίβλη.
Tormina, στρόφος, δυσεντερία.
Tornator, τορνευτὴς, τορνωτής.
Torno, τορνῶ, τορεύω, δοίω.
Tornus, τόρνος, τόρος.
Torosus, ὁ μυώδης, σαρκώδης.
Torpedo, ὁ νάρκης, ἡ νάρκη.
Torpeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἀργίω, ναρκάω, ναυσυρίω, νωθρεύω.
Torpidus, ναρκώδης, βλακώδης.
Torpor, νάρκη, νάρκωσις, ἀναισθησία.
Torqueo, στρέφω, κάμπτω, πιεζέω, πυκλόω, βασανίζω, ὑβρίζω τινά.
Torques, ἁλύσιον, στρεπτός.
Torrens, χάραδρος, ὁ χειμάρρους.
Torreo, ξηραίνω, φρύγω, φρύττω.
Torridus, ἄπυρος, ἀπαλόμυρος.
Torris, δᾶς, δαλός.
Tortè, ἰσοσκελῶς, σκαληνῶς.
Tortor, βασανιστὴς, δημόσιος.
Tortuosus, στρεβλὸς, ἑλικοειδής.
Tortus, διεστραμμένος, βασανιστός.
Torvè inspicio, ταυρηδὸν βλέπω.
Torus, στιβὰς, στιβάδων· pro eminentia musculorum, οἱ μυῶνες.
Torvus, ἀγρίωπος, δεινωπός.
Tostus, ὠπτημένος, φρυκτός.
Tot, τοσοῦτοι, τόσοι, τοσοίδε.
Tot et quanta, τοσαῦτα ὅ σκληπῶντα.
Tot, quot, τοσοῦτοι, ὅσιπερ.
Totidem, ἴσοι, ἰσάριθμοι.
Toties, τοσαυτάκις, τοσάκις.
Totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Toto die, ὅλην τὴν ἡμέραν.
Totus, ὅλος, ὁλοτελής. In totum, τὸ πᾶν, πρόσω, δι' ὅλου.
Totus est in his, πᾶς ἐπὶ ἐν τοῖς.
Toxicum, τοξικὸν, βαλλιτήριον φάρμακον.
Trabea, ἁλυργὶς, -ίδος· τήβεννα, στιφιτήριον.
Trabeatus, ἁλυργίδι κεκοσμημένος.
Trabs, δοκὸς, ἡ δοκίς.
Tractabilis, ἁπτὸς, ψηλαφητὸς, ὑπτευθὴς.
Tractatio, Tractatus, μετάχείρισις, ψηλάφησις.
Tractim, ἑλκυδὸν.
Tracto, ψηλαφάω, ἐγχειρίζομαι· pro convivio excipere, ὑποδέχεσθαι, διαλαμβάνειν. Tractare aliquem humanitèr, φιλανθρώπως χρῆσθαί τινι.
Tractus, -ûs, regio, plaga, χώρα, πλίμα· pro serpentum progressus, συρμός.
Traditio, παράδοσις.
Traditum est, ἴσόρηται.
Trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω· pro scriptis mandare, et tradere memoriæ, παραδοῦναι γραφῇ, ἱστορῆν τι.
Traduco, μετάγω· pro vitupero, διαβάλλω.

Traductio, μεταγωγή.
Tragicè, τραγικῶς.
Tragicus, τραγικός.
Tragœdia, τραγῳδία.
Tragœdus, τραγῳδός.
Tragula, τὸ ἀκόντισμα.
Traho, σύρω, σπάω, ἕλκω· pro ducere, ἀγῶ· pro allicere, ἀφιλκύω· pro differre, ἀναβάλλεσθαι.
Trajectio, πέρασις, διάβασις.
Trajicio, διαίρω, περάω, διάγω· pro transeo, περαιοῦσθαι· pro transfigo, διαπάω.
Trajicio in te culpam, σοὶ ἰσάγω τὴν αἰτίαν.
Trama, πρόπη.
Trames, στίβος, τρίβος.
Tranquillè, γαληνῶς, ἡσύχως.
Tranquillitas, εὐθυμία, γαλήνη, εὐδία, νηνεμία, ἀναραξία.
Tranquillo sum animo, εὐθυμέω, ἀναπαύω τὴν ψυχήν.
Tranquillus, de mari, γαληνὸς, νήνεμος, ἀχύμαντος· pro miti, εὔθυμος, ἥσυχος.
Trans, πέραν, πέρα, genit.
Transalpinus, ὑπεράλπιος.
Transcendo, ὑπερβαίνω, ὑπερίχω.
Transcribo, μεταγράφω, ἀντιγράφω.
Transcriptio, μεταγραφή.
Transcurro, μετατρέχω, διαδραμῶ.
Transcursus, παράδρομή.
Transenna, κιγκλίς. Per transennam, id est, obitèr, ἐν παρόδῳ.
Transeo, μεταβαίνω, διοδεύω, διέξαμι. Transire silentio, διαλείπειν τι.
Transfero, μεταφέρω, μετάγω, διαπορεύω· pro interpretari, ἑρμηνεύειν.
Transfigo, διαλαύνω, διατόρω.
Transfiguratio, μεταμόρφωσις.
Transfiguro, μεταμορφόω.
Transfodio, διαρύσσω, διελαύνω, διατάρω.
Transformo, μεταμορφόω.
Transfuga, αὐτόμολος.
Transfugio, αὐτομολέω, διαφεύγω.
Transfugium, αὐτομολία.
Transfundo, μετχέω.
Transgredior, παραβαίνω, μεταβαίνω, ὑπερίχω, ὑπερπηδάω.
Transgressio, διάβασις, μετάβασις.
Transigo, διαπράσσομαι, διάγω, διατελέω, μετάγω· pro controversias dirimere, ἐκλύειν τὴν ἔριν.
Transilio, ὑπερπηδάω, ὑπεράλλομαι, παραλλάσσω, ὑπερβορίω.
Transitu facilis, εὐπορος, εὐόδος.
Transitus, διάβασις, μετάβασις, διέξοδος.
Translata ad verbum, μεθερμηνεύομενα κατὰ λέξιν.
Translatio, μεταφορὰ, μετάθεσις.
Translatitius, μεταφορικός.
Transluceo, διαφαίνω.
Translucidus, διαφανὴς.
Transmarinus, ὑπερθαλάσσιος.
Transmigratio, μετοίκησις.

Transmigro, μετοικίζω, μετοικίζομαι.
Transmissio, μετάπτωσις.
Transmissus, -ûs, διάβασις.
Transmitto, δίημι, διαπέμπω· pro trajicio, διαπερόω.
Transmutatio, μετάστασις, ἰσηγορίασις.
Transmuto, μεταλλάττω, μεθίστημι.
Transnato, διανήχομαι.
Transpono, μετατίθημι, μετάγω.
Transporto, διαπορίζω.
Transtrum, ζυγὸς, σέλμα, δρᾶνος.
Transvectio, διαπομπή.
Transveho, διαπορίζω.
Transversus, -a, -um, σκολιός, ἰγκάρσιος.
Transvolo, ὑπερίσταμαι, μετεπτάμην.
Trecenti, τριακόσιοι.
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecies, τρισκαιδεκάκις.
Tredecim, τρισκαίδεκα.
Tremebundus, τρομερός.
Tremefacio, ἰσκλάττω.
Tremendus, φοβερὸς, φρικτός.
Tremo, Tremisco, τρέμω, τρομέω, ἀμφιτρομέω, τακερὸν εἶναι.
Tremor, τρόμος, παλμός.
Tremulus, τρομώδης, τρομερός.
Trepidatio, φόβος, τρόμος.
Trepidè, ἐντρόμως.
Trepido, τρέμω, φοβοῦμαι, φρίσσω.
Trepidus, ὑπόφοβος, πτοώδης, ἐντρομος.
Tres, τρεῖς. Tria, τρία.
Triangulum, τὸ τρίγωνον.
Triangulus, Triangularis, τρίγωνος.
Tribulis, *ex eâdem tribu*, φυλέτης, συμφυλέτης.
Tribunal, διαστάριον, βῆμα.
Tribunatus, χιλιαρχία, δημαρχία.
Tribunitia potestas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία.
Tribunitius, δημαρχικός.
Tribunus, δήμαρχος.
Tribunus legionis, τριστασιάρχης τῆ στάγματος.
Tribunus plebis, δήμαρχος.
Tribuo, δίδωμι, ἀποτίμω· pro imputare, ἀναλήμπτω σοι τοῦτο.
Tribus, φυλὴ, ἡ· φρατρία. Per tribus, κατὰ φυλάς.
Tributarius, ὑποφορὸς, ὑποτελὴς.
Tributum, ἀσφορὰ, φόρος, ἡ· τέλος.
Tributum imponere, ἀσφορὰν προστάττειν.
Tributum solvere, φόρον τελεῖν, vel ἀσφέρειν.
Triceni, οἱ τριάκοντα.
Tricenteni, τριάκοντα.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, τριπρόσωπος, τρίκρανος.
Tricesimus, τριακοστός.
Tricliniium, τρικλίνιον.
Tridens, τρίαινα.
Triduum, τριημερία.
Triennis, τριετὴς.
Triennium, τριετία, τριετὶς, χρόνος.
Trifariàm, τριχᾶ, τριχῶς.
Trigesimus, τριακοστός.
Triginta, τριάκοντα.
Trimestris, τρίμηνος, τριμηνιαῖος.
Trini, τρεῖς, σύντρεις.
Triones, οἱ Ἄρκτοι.
Tripartitus, τριμερὴς.
Triplex, τριπλοῦς, τριπλάσιος.
Triplicitèr, διάτριχα, τριχῶς.
Tripudio, χορεύω, παιγχορεύω, ἰχίζομαι.
Tripudium, χορὸς, χορεία.
Tripus, Tripes, τρίπους.
Triremis, τριήρης.
Tristis, συνοφρυὼς, λοσπὸς, λοσπόμενος· pro severus, αὐστὴρ, δεινὸς.
Tristitia, λύπη, ἀνδὶς, δοῖμα.
Tristitiâ afficio, λυπέω, ἀνδάω.
Tristor, Tristis sum, λυπέομαι, ἀθυμέω, ἄχθομαι τινὶ, ἐπ' ἐνεῖ τινός.
Tritavus, τριάπαππος.
Triticeus, πύρινος.
Tritici messis, πυροκομία.
Triticum, πυρὸς, ὁ.
Tritura, ἅλοιδος.
Trivium, τρίοδος.
Triumphalis, θριαμβευτικός.
Triumphator, θριαμβευτής.
Triumpho, θριαμβεύω, πομπεύω.
Triumphum agere, θριαμβεύειν.
Triumphus, θρίαμβος, ὁ.
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν ἀρχόντων.
Triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχὴ.
Trochlea, τροχὸς, ῥόμβος.
Trochus, τροχὸς, ῥόμβος.
Trophæum, τρόπαιον.
Trophæum erigere, τρόπαιον αἴρω ἐπάνω, de eo.
Tropus, ὁ τρόπος.
Trucidatio, φόνος, ὁ· σφάξις.
Trucido, πανωλεθρεύω, ἀναιρέω, φονεύω, ἀποσφάττω.
Truculentus, ἀγριὸς, φονικὸς, ὁ,
Trudo, ὦθω, et -ομαι.
Trulla, τύπος, ἀμὶς, ἡ.
Truncatus, ἀπότομος.
Trunco, μιλλίζω, ἀποκόπτω, τέμνω.
Truncus, στέλεχος, πολεμὸς.
Truncus, -a, -um, κολοβὸς τῶν χειρῶν, manibus.
Trusatilis mola, χειρόμυλος.
Trutina, πλάστιγξ, τροπὴ, ζυγὸς, ταλμὸς.
Trutino, ταλμάομαι τι, ταλμίζω.
Trux, ἀγριὸς, ἀμὸς.
Tu, σύ.
Tuba, σάλπιγξ.
Tuber, -eris, ὄγκος, εἴδαρ.
Tuberculum, ὀγκάλιον, φυμάτιον.
Tubicen, σαλπιγκτής.
Tubulus, σωλαρίσκος, στρόμβος.
Tubus, σωλὴν, σίφων.
Tueor, περίσκαμαι, ἀρόω, φυλάττω, διασώζω.
Tuguriolum, καλύβιον, οἰκίδιον.
Tugurium, καλύβη, σαυνίδιον.
Tuitio, διατήρησις, ἀντίλαψις.
Tum, τότε.
Tum—cùm, μὲν—δὲ.
Tum demum, τότε δὴ, τέλος.
Tumefacio, ἐξογκόω.
Tumeo, οἰδέω, οἰδαίνω, ὀγκόω· pro superbire, ὀγκῶσθαι ἐπὶ γένει, splendore generis.
Tumesco, ὀγκοῦσθαι γίνομαι, ὀγκόομαι.
Tumidus, ὀγκώδης.
Tumor, οἴδημα, τὸ· οἴδησις, ὄγκος.
Tumulo, θάπτω, σορεύω, ἐνταφιάζω.
Tumultuariò, ἐκ τοῦ παρατυχόντος.
Tumultuarius, παρατυχὼν, αὐτοσχέδιος.
Tumultum excitare, θόρυβον ποιῶν.
Tumultuor, θορυβέω, θορυβίαμαι, παραχὴν ποιῶ.
Tumultuosè, θορυβωδῶς.
Tumultuosus, θορυβώδης.
Tumultus, θόρυβος, ὁ· παραχή.
Tumulus, χωλεὸς, λόφος, ὁ· ἦχθος· pro sepulchro, τάφος.
Tunc, τότε, τοτὲμὲν· ἐν τῷδε.
Tunc demum, τότε δὴ, τέλος.
Tundo, πάσσω, ἀλάομαι, ἀράσσω.
Tunica, χιτὼν, -ῶνος.
Tunicatus, χιτωνοφόρος.
Tuo nomine, ἐπὶ σῷ, ἀνὰ σῶ.
Tuopte Marte, ἰδίᾳ σαυτοῦ.
Turba, seditio, τάραξις, παραχὴ θορύβου· pro multitudine, ὁ ὄχλος, τὸ πλῆθος.
Turbatio, τάραχος, ὄχλησις.
Turbator, ταραχτὴς.
Turbidus, θολερὸς, ἐχλαρός.
Turbinatus, κοχλοειδὴς.
Turbo, στρόφος, ἰσχλὸς, κισσὸς.
Turbo, -inis, τρόχιλος, βίρβιξ, τρόχος· ventus, λαίλαψ.
Turbulentè, παραχωδῶς.
Turbulentus, θορυβώδης, παραχώδης.
Turdus, πίχλη, πίχλα.
Turgeo, ὀγκῶμαι, οἴδω.
Turgesco, ὀγκῶμαι.
Turgidus, ὀγκώδης.
Turibulum, Θυμιατήριον.
Turma, ἴλη, ἡ· σῆς, -χός.
Turmatim, ἰλαδὸν, ἰλαδὸν, κατ' ἴλας.
Turpis, αἰσχρὸς, ἀσχήμων.
Turpitèr, αἰσχρῶς.
Turpitudo, αἰσχος, αἰσχρότης, αἰσχύνη, δυσειδεία.
Turpo, αἰσχύνω.
Turris, πύργος.
Turritus, ὠπύργος, πυργοφόρος.
Turtur, τρυγὼν, ὁ.
Tus, *seu* Thus, -uris, λίβανος.
Tussio, -is, -ire, βήσσω, χαλάσσω.
Tussis, βὴξ, ἡ.
Tute, σὺ αὐτός.
Tutela, ἐπιτροπὴ, ἀσφάλεια.
Tutelaris, ἐπιτροπικὸς.
Tutò, ἐν ἀσφαλῆ, ἀσφαλῶς.
Tutor, ἀσφαλίζω.
Tutor, -oris, ἐπίτροπος.
Tutus, ἀσφαλὴς, ἀπήμων.
Tuus, σὸς, σφέτερος.

Tympanicus, τυμπανικός.
Tympanizo, τυμπανίζω.
Tympanum, τύμπανον.
Typus, τύπος.
Tyrannicida, τυραννοκτόνος.
Tyrannicidium, τυραννοκτονία.
Tyrannidem invadere, καθίστασθαι τυραννίδος.
Tyrannis, τυραννὶς, -ίδος.
Tyrannus, τύραννος, μοναρχης.
Tyro, νέος τροντώνης· pro quovis, qui prima rudimenta ponit, τροντώνιος, ἀρχόμενος, τροντωμένης.
Tyrocinium, τροντωνεία, μάθησις.

V

Vacans σχολάζων, σχολαῖος.
Vacat mihi, ἐσχόλακέ μοι ἔχω, σχολὴ ἐστί.
Vacatio, ἀτέλεια, σχολή.
Vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
Vacca, ἡ βοῦς, δάμαλις.
Vaccinus, βόειος.
Vacillatio, σαλευφορά.
Vacillo, σαλευφόρημαι, σφάλλομαι.
Vaco, σχολάζω ἐν τινι, σχολὴν ποιοῦμαι σχολὴ οἱ, pro vacuum esse, κενὸν εἶναι, vacare culpâ, ἀναίτιον εἶναι.
Vacuitas, κενότης, ἀμοιρία, κένωσις.
Vacuo, κενόω.
Vacuus, κενὸς, διάκενος, ἀργός.
Vade, βᾶθι, ἴθι, βάσκ' ἴθι.
Vadimonium, ἐγγύη, ἐγγύησις, ὁμηρεία.
Vadimonium deserere, φυγοδικεῖν.
Vadimonium obire, ἐπὶ τὴν δικὴν ἀναστρέφειν.
Vado, -is, εο, βαδίζω πρὸς, βαίνω, εἶμι.
Vador, -aris, πλανιόω, ἀναδίχομαι τὴν δίκην.
Vadosus, πετρώδης, διάβατος.
Vadum, πόρος.
Væ, οἰ, ὀαὶ, φεῦ.
Vafer, πανοῦργος, παιπάλοεις.
Vafrè, πανούργως, σοφιστικῶς.
Vafrities, πανούργημα.
Vagabundus, ἀλήτης, πλάνος.
Vagatio, περιφορὰ, πλάνη, ἄλη.
Vagina, θήκη, κολεός.
Vagio, βαυκίζω, μυκτίζω, κνυζάομαι.
Vagitus, βαύκαξις, κλαυθμυρισμός.
Vagor, ἀλάομαι, περιφέρομαι, πλανώμαι, περιστρέφομαι, ἀλᾶμαι.
Vagus, πλάνης, πλανήτης, πλάνος.
Vah, φεῦ, ἰὼ, βαβαί.
Valdè, λίαν, μάλα, σφόδρα.
Valdè benè, εὖ μάλα.
Vale, ἴλθωσο, ὑγίαινε, χαῖρε.
Valedictio, ἀποπομπὴ.
Valedico, ἀποστέλλομαι τινὶ, χαίρειν λέγω, χαίρειν ἔπω.

Valens, ἰσχὺς, ἰσχυρὸς, ὑγιὴς, ἰφθίμενος· pro potenti, ἐνεργητικὸς, ἰσχυρὸς.
Valeo, ὑγιαίνω, ῥώννυμαι· pro pollere, ἰσχύειν πλέον· de pretio, ἰσχύειν πλέονος, talentum.
Valetudinarius, νοσώδης, νοσηρός.
Valetudinarius sum, καχεκτῶ.
Valetudo bona, εὐεξία, ὑγίεια, εὐρωστία.
Valetudo adversa, ἀῤῥωστία, νόσος.
Validè, ἰσχυρῶς.
Validissimè, κράτιστα.
Validiùs, ἰσχυροτέρως.
Validus, ἰφθίμενος, εὔρωστος, εὐσθενὴς, ἰσχυρὸς.
Vallis, ἀγκὼν, τὸ· αὐλὼν, φάραγξ.
Vallo, -as, περιβάλλομαι, περιτραφρεύω, περιτειχίζω.
Vallum, χάραξ, ὁ· περίφραγμα.
Valor, -oris, pretium, τιμή.
Valva, διπλὶς.
Vanesco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
Vaniloquentia, φυσιρημολογία.
Vaniloquus, φυσιρημολόγος, ματαιολόγος, ψιθυρολόγος.
Vanitas, ματαιότης, ματαιοσύνη, ψιθύρος, τό.
Vanno, λικμάω, λικμίζω.
Vannus, λικμὸς λικμητήριον.
Vanus, κενὸς, μάταιος· pro stulto, φιλαλάζων· pro mendace, ψευδολόγος. In vanum laborare, ματαιοπονῶν.
Vapidus, ἀκμώδης.
Vapor, -oris, ἀτμὸς, ἀτμίς.
Vaporarium, ἀτμιστήριον.
Vaporatio, ἀναθυμίασις.
Vaporo, ἀτμίζω, ἀναθυμιάω.
Vappa, ἐκτροπίας ἢ ἰξιτικὸς οἶνος.
Vapulo, τύπτομαι, μαστιγοῦμαι.
Vari, ἴσθι.
Variatim, ποικιλμάτως.
Variatio, ποικιλία, παραλλαξις.
Varicor, διαστρίνω, ἢ διίστημι τὰ σκέλη.
Variè, ποικίλως, παλιμρεῶς.
Variegatus, ποικίλος.
Varietas, ποικιλία, ποικιλμὸς, παλιμβολία.
Vario, distinguo, ποικίλλω· ἀλλοιῶμαι τὴν γνώμην, sententiam: ἀλλοιῶ, παραλλάττω.
Varius, ποικίλος, παλίσκιος, παιπαλοεὶς, αἰόλος.
Varix, ὁ κιρσός.
Varus, ὁ μολὸς.
Vas, vasis, ἀγγεῖον, ἀγγεῖα, σκεῦος.
Vas, vadis, ἐγγυητὴς, ἔμπρος. Vadem constituere, ἐγγυητὴν καταστῆσαί τινι. Vades accipere, ἐμπρὸς ἐγχειρίζειν.
Vasa colligere, τὰ ἑαυτοῦ συσκευάζεσθαι.
Vasculum, σκεύδριον, ἀγγεῖδιον.
Vasculum angusti oris, βομβύλιον.
Vastatio, πόρθησις.
Vastator, πορθητὴς, λυμαντὴρ.
Vastatrix, λυμάντειρα.

Vastatus, -a, -um, ἐρημωθεὶς, λυμανθὲς.
Vastitas, ὑστερημένος, τὸ· ἀμετρία· item ἐρημία.
Vasto, πορθέω, ἀναστάτους ποιῶ, ἐρημόω, λυμαίνω, πίμπλημι, διϊῶ.
Vastus, ἀχανὴς, ὑπερμήκης· pro deserto, ἔρημος, ἀνάστατος.
Vates, μάντις, μάντις, ὁ οἰωνοσκόπος.
Vates verus, ἀληθομάντις.
Vaticinium et vaticinatio, μαντεία, μάντευμα.
Vaticinor, χρησμῳδέω, προφητεύω, μαντεύομαι.
Vaticinus, μαντεῖος, μαντικός.
Uber, fertilis, ἄφθονος, εὔφορος· pro mamma, οὖας, θηλὴ, μαστός.
Ubero, πιαίνω, γονιμοποιῶ.
Ubertas, εὐφορία, εὐφορία, εὐθηνία.
Ubertim, εὐφόρως.
Ubi, πῦ, ὅπου, ἵνθα· pro postquam, ἐπειδὴ, ἐπεί.
Ubi ubi, ὅπου ἄν, ἵνθα ἄν.
Ubicunque, ὅπου ποτὲ, πανταχῆ.
Ubinam, πῦ γῆς.
Ubique, πανταχοῦ, πανταχῆ.
Ubique locorum, πανταχῆ γῆς.
Ubivis, ὁπωσοῦν, πανταχῆ, ὅπου ἄν βούλῃ.
Udus, ὑγρὸς, ἔφυγρος, ἔφυδρος.
Vecordia, παραφροσύνη, ἄνοια.
Vecors, ἀνόητος, ἄνους, παράφρων.
Vectabulum, ὄχημα.
Vectarius, ὀχηματικός.
Vectigal, πρόσοδος, πόρος, τέλος.
Vectigal exercere, διαμὸν ἀνάγειν.
Vectigal imponere, φόρον ἢ τέλος ἐπιβάλλειν.
Vectigal pendere, διαμοφορεῖν.
Vectigalis, ὑποτελὴς, τελεσφόρος.
Vectio, ὄχησις.
Vectis, μοχλὸς, πλεῖθρον, μοχλίον.
Vecto, ἐποχέω.
Vector, ἐποχέτης.
Vectorius, φορητικὸς, ἐποχετικός.
Vectura, ἀγώγιμον φορὰ, ἡ.
Vectus, ὀχυρός.
Vegeto, ὑθαλῆ ποιῶ.
Vegeto corpore esse, εὐσωματεῖν.
Vegetus, ὑθαλὴς, εὔρωστος, εὐκίνητος.
Vegrandis, δυσαύξητος.
Veha, ἡ ὁδὸς, ἡ λεωφόρος.
Vehemens, σφοδρὸς, δεινὸς, βίαιος.
Vehementèr, σφόδρα, δεινῶς, ἄγαν.
Vehementes motus animi, βίαια πάθήματα.
Vehementia, σφοδρότης, δεινότης.
Vehiculum, ὄχημα, φορεῖον, ἅρμα.
Veho, ὀχέω, καμίζω, βαστάζω.
Vel, ἤτοι, ἤ, εἴτε, εἴτ' ἤ.
Vela contrahere, καθαιρεῖν τὰ ἱστία.
Velamen, κάλυμμα, σκίασμα.
Velamentum, τὸ κάλυμμα.
Velandus, ἀφανιστέος.
Velarium, παραπέτασμα.
Velatura, περικάλυμμα.

Velatus, πεπαλαγμένος.
Veles, ἀψίμαχος.
Velifer, ἱστιοφόρος.
Velificatio, πίτασις ἱστίων.
Velifico, ἱστιοδρομέω.
Velificus, ἱστιοδρομῶν.
Velitaris, γυμνητικός.
Velitatio, ἀκροβολισμός, ἀψιμαχία· rixa, λογομαχία.
Velitor, ἀκροβολίζομαι, ἀψιμαχέω· pro rixari, λογομαχῶ.
Vellicatio, σιλμός, λαδερία.
Vellico, παρατίλλω, ἀκασπίζω· pro accusare, διασύρεσθαι.
Vello, -is, τίλλω· radicitùs, ἐκτίλλω.
Vellus, -eris, πόκος, κώδιον, μαλλός. Aureum vellus, χρυσόμαλλον δέρας.
Velo, -as, tego, σκεπάζω, καλύπτω· pro vestire, περιβάλλειν· pro abscondere, ἀποκρύπτειν.
Velocitas, ταχύτης, ἐξύτης, σφοδρότης.
Velocitèr, διὰ τάχους, ταχέως, ἐν τάχει.
Velox, ταχὺς, ὠκὺς, ἐξὺς, θοός.
Velum, πέτασμα, ἱστίον, περιπέτασμα.
Velum dimittere, χαλᾶν ἱστίον.
Veluti, ὡσπερανὰ, ὥσπερ, ὡς, οἷόν περ.
Veluti, exempli gratiâ, ὅσον, παραδείγματος χάριν.
Vena, φλὴψ, -βός. Venæ sectio, φλεβοτομία.
Venabulum, περβόλιον, χαῖον.
Venæ argenti, φλέβες αἱ ἀργυρίτιδες.
Venalis, πρᾶσιμος, ὤνιος, ὠνητὸς· res venales, τὰ ὤνια, -ια, Dem.
Venalitèr, ὠνητῶς.
Venam seco, φλεβοτομέω.
Venans, θηρεύων.
Venaticus, θηρευτικὸς, κυνηγετικός. Canis venaticus, κύων θηρευτικός.
Venatio, ἡ θήρα.
Venatio et aucupium, κυνηγία ἡ ἰχνευτάρα.
Venator, ἀγρευτὴς, θηρατής.
Venatorius, θηρευτικός.
Venatrix, κυνηγέτις, -ίδος, κυνηγέτειρα, θηράτειρα.
Venatus, -us, θήρα, κυνηγεσία.
Vendax, φιλοπράτης.
Vendibilis, τιμαλφὴς, ὠνητός,
Venditare se cuiquam, ἐνδείκνυσθαι ἑαυτὸν τινὶ· χαρίζεσθαι ἑαυτόν.
Venditatio, ἐπίδειξις, ἀλαζονία.
Venditio, πρᾶσις, ἀπεμπολὴ, πράσις.
Vendito, ἀπεμπολάω, πωλέω.
Venditor, πωλητὴς, πράτης.
Vendo, -is, πωλέω, ὀλίγου τι, parvo pretio; πιπράσκω, ἀποδίδομαί τί.
Venefica, φαρμακὶς, φαρμακεύτρια.
Veneficium, μαγγανὴ, φαρμακουργία.
Veneficus, -a, -um, φαρμακώδης.
Veneficus, φαρμακεὺς, μαγγανεύς.
Venenatus, φαρμακώδης, ἰώδης.
Veneno, -as, φαρμακεύω.
Veneno aliquem tollere, δηλητηρίᾳ φαρμάκου ἀναιρεῖν τινά.
Venenosus, ἰώδης.
Venenum, φάρμακον, τοξικὸν, δηλητήριον.
Veneo, vendor, πωλοῦμαι, πιπράσκομαι.
Venerabilis, σεβάσμιος διὰ τὴν ἀλικίαν, ætate; αἰδέσιμος, σεμνὸς, ἔνδοξος.
Venerabilitas, τὸ αἰδέσιμον.
Venerabundus, σεβάσμιος.
Venerandus, σεβαστέος.
Veneratio, σέβασμα, αἴδεσις.
Venerator, σεβαστής.
Veneratus, σεβασθείς.
Vepereus, ἀφρώδης, ἀφριώδης.
Veneror, σέβομαι, αἰσχύνομαι, αἰδέομαι τὸς φίλους, amicos; θεραπεύω.
Venia, συγγνώμη, ἐξουσία.
Venialis, συγγνώμης ἄξιος.
Veniam dare alicui, συγγνώσεσθαί τινί.
Veniam consequi, συγγνώμης τυγχάνειν.
Veniam meretur, συγγνώμη ἐστί.
Veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
Venio, ἔρχομαι, ἦλθ' εἰπεῖν, ex domo; ἀφικνέομαι πρὸς τινὰ, ad aliquem.
Venor, ἀγρεύω θηράσθαι, θηρεύω.
Venosus, φλεβώδης.
Venter, -tris, γαστὴρ ἡ κοιλία, λαπάρα.
Venter imus, ὑπογάστριον.
Ventilabrum, πτύον, λικμητήριον.
Ventilatio, ῥιπισμός.
Ventilator, λικμητής.
Ventilo, λικμάω, καταπτύω.
Ventito, φοιτάω.
Ventosus, ἀνεμώδης, ἀνεμίης· pro inflato, πνευματώδης.
Ventrale, ἐσώγαστρον.
Ventri deditus, γάστρις, γαστρίδουλος.
Ventricosus, γαστρώδης, γαστρολίδης.
Ventriculus, γαστρίδιον, ἡ ἄνω κοιλία.
Ventrosus, γαστρώδης.
Venturus, ἐλευσόμενος.
Ventus, ἄνεμος, πνεῦμα, ψύχος, ἄήτης.
Ventus secundus, ἐπίφορος ἄνεμος.
Venula, τὸ φλέβιον.
Venundatio, ἀπεμπόλησις.
Venundo, πωλέω, ἀποδίδομαι.
Venus, Ἀφροδίτη, Κύπρις, Κυθέρεια.
Venustas, εὐσχημοσύνη, χαριέντως· pro gratiâ, χαριεντισμός.
Venustè, χαριέντως, σεμνῶς.
Venusto, καλλύνω.
Venustus, ἀστεῖος, χαρίεις.
Veprecula, τὸ βατάριον.
Vepres, ἡ βάτος.
Vepretum, βατεών.
Ver, ἦρ, -αρος, τὸ ἦρ, ἦρος, τὸ ver, ἐν ἦρι, ἴδιος.
Verecundia, αἰδώς.
Veratrum, ἰλλίζαρος.
Verax, ἀληθὴς.
Verba do, παραλογίζομαι.
Verba facere, στασιάζειν λόγοις, δημηγορεῖν.
Verbalis, ῥηματικός.
Verbascum, φλόμος.
Verbena, ἡ περιστερεὼν, ἡ ἱερὰ βοτάνη.
Veber, -ris, μάστιξ, αἶσπερα.
Verberatio, ἡ μαστιγώσις, ἡ μάθλη.
Verbero, μαστιγίω, τύπτω, πλήσσω.
Verbero, -onis, ὁ μαστιγίας, μάθλης.
Verbi gratiâ, λόγου χάριν.
Verbosè, πολυλόγως.
Verbositas, πολυλόγεια, πολυρρημοσύνη, πολυλογία.
Verbosus, πολυλόγος, πολύρρημος.
Verbum de verbo, κατὰ λέξιν, κατὰ λέξιν.
Verbum, λέξις, ἔπος, ῥῆμα, λόγος.
Verè, ἀληθῶς.
Verecundè, αἰδημόνως.
Verecundia, αἰδὼς, αἴδεσις, αἰσχύνη.
Verecundus, αἰδήμων, αἰδέσιμος.
Veredus, ἵππος ταχυδρομικὸς.
Vereuda, -orum, τὰ ἀμάξια.
Verendus, αἰδέσιμος, εὐλαβούμενος.
Vereor, αἰσχύνομαι ἐμαυτὸν, δέδια εὐλαβέομαί τί.
Vergiliæ, αἱ πλειάδες.
Vergo, συντείνω, ῥέπω, φέρομαι ἐπί τί.
Veridicus, ἀληθολόγος.
Verisimilis, ἀκὸς, πιθανός.
Verisimilitèr, πιθανῶς.
Veritas, ἀλήθεια.
Veritatis amictus, φιλαλήθεια.
Veritus, -a, -um, αἰδούμενος.
Vermibus scateo, σκωλεκόβρωτος.
Vermiculatio, σκωληκοφορία.
Vermiculatus, σκωληκώδης, διαστικτὸς.
Vermiculor, σκωληκῶμαι.
Vermiculus, σκωλήκιον.
Vermina, scu tormina, στρόφος.
Verminatio, σκωληκίασις.
Vermino, σκωληκιάω.
Verminosus, σκωληκώδης.
Vermis, σκώληξ.
Verna, -æ, οἰκογενὴς, οἰκογενοβόσκος.
Vernaculus, οἰκογενὴς, ἡ ἐπιχώριος.
Vernilis, δουλοπρεπὴς.
Vernilitèr, δουλοπρεπῶς.
Verno, -as, ἐαρίζω, ἀνακλαστάνω.
Vernus, ἐαρινὸς, ἐφηβὸς, ἐαρικός.
Verò, sanè, μέντοι, δῆτα, γάρτοι.
Verpus, λειποδάκτυλος.
Verres, ὁ χοῖρος ἄρρην, ὁ κάπρος.

Verriculum, σαγήνη, γαγγάμη.
Verro, -is, -rsi, -rsum, ἱλύειν, ἵλυν· pro scopis purgo, περῶ τὴ σαρῶ· domum, σαρῶ οἰκίαν, N. T.
Verruca, ἀκροχόρδων, μυρμήκιον, ου, τό.
Verrucis infestari, μυρμηκιᾶν.
Verrucosus, ἀκροχορδώδους μυννός· item βυνοδής.
Versatilis, καλίνδρομος, στρεπτός, δινητός.
Versatio, δίνησις, περιστροφή.
Versicolor, ποικίλος.
Versiculus, στιχίδιον.
Versificatio, ἐποποιΐα.
Versificator, ἐποποιός.
Versifico, ἐποποιῶ, ῥαψῳδῶ.
Versio, στροφή.
Versipellis, ποικιλόμορφος.
Verso, πολλάω, πολλαφορῶ, στρέφω· pro volvo, κυλίω· versari animo, διανοεῖσθαί τι.
Versor, διατρίβω ἐν τινι, εἰμὶ ἐν πολλῇ σπουδῇ, in magnâ pampertate, διάγω, στρέφομαι.
Versura, στροφή, κάμψις· pro mutatio creditoris, μεθαλλαγὴ τοῦ δανειστοῦ.
Versuram tradere, οἶνον ἐπιστέλλειν.
Versus, carmen, ἔπος, μέτρον.
Versùs, præpositio, πρός, cum gen. εἰς, cum acc.
Versutè, πανούργως.
Versutia, πανουργία.
Versutus, πανοῦργος, τρεβλὸς, τροφαῖος, ἀγκυλομήτης, πολύστροφος.
Vertere in fugam, τρέπειν εἰς φυγήν.
Vertebra, σπόνδυλος, ἀστράγαλος.
Vertebratus, σπονδυλοειδής.
Verteno, στρέφω.
Vertex, στρόβιλος, δίνη· pars summa, περιφή, ἄκρα.
Vertex capitis, τὸ κορύφαιον.
Verticillum, τὸ σπονδύλιον.
Vertigine corripi, ἐλιγγιᾶν, σκοτοδινιᾶν.
Vertiginosus, σκοτωματικός.
Vertigo, ἴλιγξ, στρόβιλξις, σκότωμα.
Verto, στρέφω, τρέπω. Benè vertat tibi, τρὸς ἀγαθὸ γίγνεσθέ σοι.
Veru, ὀβελός.
Vervactum, ὁ νέατος.
Veruculum, ὀβελίσκος.
Vervex, πρὸς ἐκτομαμένος.
Verum, ἀληθὲς, δίκαιον, ἐτήσιος.
Verum dicere, τἀληθῆ λέγειν.
Verùm, γάμοι, ἦ, καὶ τοί, ἀλλὰ δῆτα.
Verum enimverò, ὁ μὲν ἄλλα, οὐ γὰρ τοί ἄλλα.
Verumtamen, ὁ μὲν δὴ, ὁ μὲν δ' ἐτ.
Verus, ἀληθὴς, ἀψευδὴς, ἔτυμος· pro veridicus, ἀληθὴς· pro nativus, γνήσιος.
Verutum, ὀβελὸς.
Vesania, παραφροσύνη, μανία.
Vesanio, μάνημα, παραφρονία.
Vesanus, παράφρων, μανιώδης.
Vescor, ἐσθίω, συνεσθίομαι πυρὸν, fructu; ἔδομαι, τρέφομαι.
Vescor carne, ζωοφαγέω.
Vescus, -a, -um, ἐδώδιμος.
Vesica, κύστις, φύσα.
Vespa, σφήξ.
Vesper, ἕσπερος.
Vespera, ἑσπέρα, δψία, δείλη. Sub vesperam, ὑπὸ δείλης.
Vespera advenit, ἑσπέρας γενομένης.
Vesperascit, ἑσπέρα γίγνεται.
Vesperi, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
Vespertilio, νυκτερίς.
Vespertinus, ἑσπερινὸς δψιος.
Vespillo, νεκροφόρος, ἐνταφιαστής.
Vesta, Ἑστία.
Vestales virgines, ἑστιάδες παρθένοι.
Vester, ὑμῶν, ὑμέτερος.
Vestiarium, ἱματιοφυλάκιον.
Vestiarius, -i, ἱματιοφύλαξ.
Vestiarius, -a, -um, ἱματιακός.
Vestibulum, προθύραιον, προαύλιον.
Vestigator, ἰχνευτής.
Vestigium, ἴχνος, τὸ ἴχνη, βῆμα· pro cujusque rei indicio, σημεῖον. E vestigio, τὸ παραυτίκα, ἐξαίφνης.
Vestigo, ἰχνεύω, συνζητέω τί.
Vestimentum, ἱμάτιον, ἐπίβλημα.
Vestio, ἱματίζω, ἐνδύω.
Vestis, ἐσθὴς, ἔσθημα, στρωβλὴ, ἱμάτιον.
Vestis pellicea, εἶμα δερματινον.
Vestis vilis, τρίβων, ῥάκιον, ῥάκεσμα.
Vestitus, ἱματισμὸς, συνλογάδη.
Vestitus, -a, -um, ἱματισμένος.
Vestrus, ὑμέτερος.
Veteranus, στρατιώτης.
Veteranus miles, ὁ ἐπιστρατευμένος.
Veterator, πολύμηχανος, πανοῦργος.
Veteratorie, πανούργως.
Veteratorius, πανοῦργικός.
Veteres, οἱ παλαιοί.
Veternosus, λήθαργος.
Vetornus, λήθαργος, πανάφορά.
Vetero, -as, γηράσκω.
Vetitum est, ἀπόρρητόν ἐστιν.
Vetitus, ἀπορρητοποιός.
Veto, -as, κωλύω, παραγγέλλω.
Vetula, γραῦς, γραῖα, γραῖδιον.
Vetulus, γεράσιος.
Vetus, παλαιὸς ἀρχαῖος, γεραιός.
Vetustas, ἀρχαιότης.
Vetustate confectus, παλαιόμενος, οἶνος, vinum.
Vetustè, παλαιῶς.
Vetustus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Vexatio, κάκωσις, ἐνόχλησις.
Vexator, κακοῦργος, λωβητήρ.
Vexillarius, σημειοφόρος.
Vexillifer, σημειοφόρος.
Vexillum, σημεῖον.
Vexor, παλαιστρίζω, κακόν τινὰ, σκολιαίνω, ἀσιᾶν, ἐνοχλίζω.
Via, ὁδὸς, ἡ· πορεία.
Via publica, ἀμαξιτός.
Viam facere, ὁδοποιῶν.
Vicitor, ἐφοδιάζομαι.
Viaticum, ἐφόδιον, μισθίδιον.
Viaticum dare, ἐφοδιάζειν τινά.
Victor, νικητὴς, νικητήριος.
Victorius, νικητήριος.
Victrix, νικητήρια.
Victus, ἡττημένος.
Victus, -ûs, τροφή.
Viculus, κώμιον.
Vicus, κώμη, δῆμη.
Vide, ἴδε, ἴδι.
Videlicet, δηλαδὴ, ἤγουν.
Videndi causâ venio, ἔρχομαι θεωρῆς.
Video, βλέπω, ὁράω τι, δέρκομαι, θεωρέω, ἀποβλέπω εἴς τι, δύναμαι τινά.
Videor, βλέπομαι, ὁρῶμαι· pro appareo, δοκέω, φαίνομαι.
Videtur mihi, δοκῶ μοι, ἔοικα, visum est, ἔδοξε, ἔοικε, δέδοκται.
Vidua, χήρα, ἡ ἴδιος.
Viduitas, χηρεία, χήρωσις.
Vidno, χηρόω, ἀποστερέω.
Viduus, χῆρος.
Vieo, ligo, λυγίζω.
Vietor, λυγιστής.
Vietus, ἰσόμορφος, ῥαλικός.
Vigens, ἀκμάζων.
Vigentes corporibus, ἰσοσυμπαθεῖς. *Aristoph.*
Vigeo, ἀκμάζω, ἡδέω, et ἡδάσκω.
Vigesimus, εἰκοστός.
Vigil, *adj.* ἐγρήγορος, ἄγρυπνος.
Vigil, *subst.* φρουρὸς, φύλαξ.
Vigilandum, γρηγορσύνη.
Vigilans, ὁ ἀγρυπνῶν.
Vigilanter, ἐπιμελῶς, ἐγρηγορότως.
Vigilanter se tueri, ἀγρυπνεῖν τῷ ἑαυτοῦ φυλακῇ.

Vigilantia, *et* Vigilia, ἀγρυπνία, ἐγρήγορσις, φυλακή.
Vigilantius, γρηγορώτερον.
Vigilia, ἡ ἀγρυπνία, νυκτερινὴ φρουρά.
Vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως.
Vigilo, ἀγρυπνῶ, γρηγορῶ.
Viginti, εἴκοσι.
Vigor, ἀκμὴ, ῥώμη, ἰσχὺς, ἐνέργεια, σθένος.
Vilesco, ἐντιλίζομαι, φαυλίζομαι.
Vilipendo, ὑφαυλίζω, ἐντιλίζω, ἐξουδενῶ τινά.
Vilis, φαῦλος, ἐντιλῆς, ἄτιμος, οὐδενὸς ἄξιος.
Vilitas, ἐντίλεια, ἐνέργεια, φαυλότης.
Vilitèr, ἐνόμως.
Villa, ἔπαυλις, ἐπαύλιον, ἀγροικία.
Villaris, χωρικός.
Villaticus, ἀγροικικός.
Villicatio, ἀγροικία.
Villico *et* villicor, ἀγροικῶ.
Villicus, ἀγροῖκος, αὐλήτης.
Villosus, τριχώδης, τριχωτός.
Villum, *dim. à* vinum, τὸ οἰνάριον.
Villus, θρίξ, λάχνη, τρίχωμα.
Vimen, οἰσύη, βίψ, ὁ λύγος.
Viminalis, λυγώδης. —
Vimineus, οἰσύϊνος, λύγινος.
Vinarius, οἰνοπώλης.
Vinarius, *adj.* οἰνηρὸς· cella vinaria, οἰνών.
Vincibilis, νικητός.
Vincio, *ligo*, δέω, δεσμεύω, δεσμέω, περιδέλλω τινά.
Vinco, κρατέω, νικάω· ἐπικρατῶ τινός, ἡσσάω, ὑπερίσχω, κατισχύω, κατακολακεύω.
Vincor, ἀντάομαι μάχῃ, prœlio; κρατέομαι, νικάομαι,
Vinctus, δεδεμένος.
Vincula, δεσμωτήριον. In vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, εἰσάγειν, ἀπάγειν, εἴργειν, κατακλείειν, κατασβεῖσαι. In vinculis esse, δεδῆσθαι, ἐμβεβλῆσθαι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Vinculum, δεσμὸς, ὁ.
Vindemia, τρυγητὸς, ὁ.
Vindemiator, τρυγητής.
Vindemiatorius, τρυγητικός.
Vindemio, τρυγάω, δρέπω.
Vinder, τιμωρὸς, ἔκδικος.
Vindicare in libertatem, ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν τινά.
Vindicatio, ἐκδίκησις.
Vindiciæ, ἐλευθέρωσις.
Vindico, -as, ἐκδικῶ σὶ, τιμωρέω σοὶ, ἀμύνομαι· *pro* ab injuriâ defendere, ἀκαλλάσσειν τινὰ τῶν συμφορῶν· *pro* asserere, ποιοῦμαι, προστοιοῦμαι, ἀντιλαμβάνω.
Vindicta, ἄμυνα, ἐκδίκησις, τιμωρία.
Vinea, ἀμπελὼν, οἰνόκηπος.
Vinearius, ἀμπελικός.
Vinetum, ἀμπελόφυτον.
Vinipotor, οἰνοπότης.
Vinitor, ἀμπελουργός.
Vinitorius, ἀμπελουργικός.
Vino obrutus, κατακεκραμένος.
Vinolentia, μέθη, οἰνοφλυγία.
Vinolentus, οἰνόφλυξ, πάροινος, οἰνώδης.
Vinosus, οἰνώδης, φίλοινος.
Vinum, οἶνος, ὁ.
Vinum infundo, οἰνοχοέω.
Vinum poto, οἰνοποτέω.
Viola, ἴον.
Violaceus, ἰοειδής.
Violarium, ἰωνιὰ, ᾶς, ἡ.
Violatio, βιασμὸς, ὕβρισμα.
Violator, βιαστής.
Violatus, βεβιασμένος, βιασθείς.
Violentèr, βιαίως, βιαστικῶς.
Violentia, βία.
Violentus, βίαιος, βιαστὸς, ἀνελκὴς, ὄβριμος.
Violo, βιάζομαι, παρανομέω, ὑβρίζω, λωβάομαι. Fœdera violo, τὰς συνθήκας λύω, παρασπονδέω τὰς συνθήκας, ἀσεβέω.
Vipera, ἔχις, ἐχιδνα.
Vipereus, ἐχιδνειος.
Viperinus, ἐχιδνώδης.
Vir, ἀνὴρ, ὁ· φῶς.
Virago, ἀνανδρεία.
Vireo, χλοάζω, θάλλω.
Vires, ἀλκὴ, ἰσχὺς, δύναμις.
Vires recipio, ἀναλαμβάνω ἰσχυρόν.
Viresco, θαλίθω, θάλλω.
Virga, ῥάβδος.
Virginalis, παρθενικὸς, ἡ, ὸν.
Virgineus, παρθένιος, ία, ιον. Virgineus ornatus, παρασκευή.
Virginitas, παρθένια, παρθεία. In virginitate dego, παρθενεύω.
Virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥαπίζω.
Virgo, -inis, παρθένος, ἡ· κόρη.
Virgula, ῥαβδίον.
Virgula divina, θεία τύχη.
Virgultum, φρύγανον, ῥάβδος.
Virguncula, ἡ παῖς, κόρη.
Viribus deficio, ἐξασθενέω. Totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Viridarium, ἀλσὼδ, ἄλσος.
Viridis, χλοερὸς, ὑθαλὴς· *pro* florente, ἀκμαστικός.
Viriditas, χλωρότης, θάλεια· *pro* vigore, ἀκμὴ.
Virilis, ἀνδρικὸς, ἀνδρῶος. Pro virili, κατὰ τὸ δυνατόν.
Virilis toga, ἀνδρεῖον ἱμάτιον.
Virilitas, ἀνδρογαθία, ἀνδρότης.
Virilitèr, ἀνδρικῶς.
Viritim, κατ' ἄνδρας.
Virosus, ἰώδης, δυσώδης.
Virtus, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Virtute præditus, χρηστὸς τὸ ἦθος.
Virtute vivere, κατ' ἀρετὴν ζῆν.
Virulentus, ἰώδης, ἰοβόλος.
Virus, *venenum*, ἰὸς, δυσωδία.
Vis, *violentia*, βία, ἰσχὺς, δύναμις. *pro* multitudine, πλῆθος.
Viscera, σπλάγχνα, τὰ· τὰ ἔντερα.
Visceratio, σπλαγχνοτομία.
Visco aves capio, ἰξεύω.
Viscosus, γλοιώδης, ἰξώδης.
Viscus *vel* -um, ἶξὸς, γλοιὸς.
Viscus, eris, τὸ ἔντερον.
Visendus, ἱστορητέος.
Visibilis, ὁρατός.
Visio, ἡ ὄρασις, ὄψις.
Visito, πολλάκις ἱστορέω τινα.
Viso, ἱστορέω τινα.
Visum, ὄραμα, φάσμα.
Visurus, ὀψόμενος.
Visus, ἡ ὄψις, ὄρασις.
Vita, βίος, ζωὴ, βίοτος.
Vitâ defungi, ἀπαλλάσσεσθαι ἐκ τοῦ βίου.
Vitæ institutum, βιοτέδευμα.
Vitæ ratio, ἡ τοῦ βίου διαγωγή.
Vitæ brevis, βραχυβίως, ὁ ᾗ ὸν.
Vitæ brevitas, βραχυβιότης, -ητος.
Vitalis, βιώσιμος, βιωτικὸς, βιοτικὸς. Non vitalis, ἀβίωτος.
Vitam agere, βιῶν βίον, διαβιῶσαι.
Vitam transigere, βίον διανύειν.
Vitatio, ἐκφυγή.
Vitellus, λέκιθος, τὸ ὠχρὸν τοῦ ὠοῦ.
Vites putare, ἀμπελεύειν.
Vitiare virginem, διαφθείρω παῖδα.
Vitiatio, διαφθορὰ, φθορά.
Vitiator, φθορεύς.
Vitiatus, διαφθαρείς.
Vitifer, ἀμπελοφόρος.
Vitilis, λογγωτός.
Vitilitigatores, συκοφάνται.
Vitio, κατισχύω τὰς γυναῖκας, φθείρω, διαφθείρω, λωβάομαι.
Vitio vertere, ἐν αἰτίᾳ σπουδὴν, ψόγον ἐγκεῖσθαι τί.
Vitiosè, κακῶς.
Vitiositas, κακία.
Vitiosus, κακὸς, σκληρόκαλος, φαῦλος.
Vitis, ἄμπελος, ἡ· οἴνη, οἴναρα.
Vitium, Vitiositas, κακία, ἀμάρτημα, βλάβη, κακότης.
Vito, ὑπαλεῦμαι, φεύγω τί, ἐκκλίνω.
Vitreus, ὑάλινος.
Vitriarius, ὑαλεργός.
Vitricus, ἐπιπάτωρ, ἔρως.
Vitrum, ὕαλος, ἡ· ὑάλη.
Vitta, ταινία, περιφάλαια.
Vittatus, ταινιοῦχος.
Vitula, ἡ μόσχος, δαμάλη.
Vitulinus, μόσχειος.
Vitulus, ὁ μόσχος, ὁ σίκυνος, ὁ σίκυς.
Vituperabilis, ἐπίψογος, μωμητός.
Vituperatio, μέμψις, ἡ· ψόγος, ὁ· ὄνειδος.
Vituperator, ψόγιστης, μωμήτωρ.
Vituperio dignus, ψογερός.
Vituperium, ψόγος.
Vitupero, ψέγω, ἐπιτιμάω, ἐκκαλέσω, διαβάλλομαι τινὰ τῶν ἐγκαρσίων.
Vivacitas, μακροβιότης, εὐζωΐα.
Vivarium, ζωγρεῖον, ζωοτροφεῖον.
Vivax, μακρόβιος, ζωτικός.
Vivendum est, βιωτέον.
Viverra, ἡ ἰκνεία.
Vividus, ἀκμαῖος, ζωτικός.

Vivifico, ζωοποιέω.
Vivificus, ζωοφόρος, ὁ ἡ ὁ· ζωοποιός.
Vivo, βιόω, βιωτεύω, ζάω.
Vivus, ζωὸς, ὁ ζῶν, ἔμψυχος.
Vix, μόγις, μόλις.
Vix tandem, μόλις τελευταῖον.
Ulceratio, ἕλκωμα, ἕλκωσις.
Ulcero, ἑλκόω, ἑλκοποιέω.
Ulcerosus, ἑλκώδης.
Ulciscor, ἐκδικῶ σε, τε ; τιμωρέω, vel τιμωρέομαι σοὶ, injuriam tibi factam.
Ulcus, -eris, ἕλκος.
Uliginosus, ἕλυμος.
Uligo, ἰκμὰς, ἰκμασία.
Ullus, τὶς.
Ulmus, πτελέα.
Ulna, ὠλένη, ἀγκάλη, ἰγνυά. In ulnas capio, ἀγκαλίζομαι.
Ulterior, πρεσβύτερος, ὁ πέραν.
Ulterius, ἐκέτασσα, περαιτέρω.
Ultimè, ἰσχάτως.
Ultimùm, τὸ ἔσχατον.
Ultimus, ὕστατος, ἔσχατος, πύστατος.
Ultio, ἐκδίκησις, τιμωρία, ἀρὰτη.
Ultor, τιμωρὸς, ἔκδικος.
Ultra, πέραν et πέρα, πήλλι, genit.
Ultrà decorum, παρὰ τὸ πρεπῶδες, πέρα τοῦ δίοντος.
Ultra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Ultrix, τιμωρητικὴ.
Ultro, insuper, πρόσθεν· pro sponte, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκουσίως.
Ultroneus, ἐθελοντὴς, ὁ ἑκών.
Ululatus, ὀλολυγμὸς, ὀλολυγή.
Ululo, ὀλολύζω.
Umbella, σκιάδιον.
Umbilicus, ὀμφαλός.
Umbo, ὀμφάλιον.
Umbra, σκιὰ, σκίασμα, τό.
Umbraculum, σκηνὴ, σκίασμα.
Umbræ, αἱ ψυχαί.
Umbratilis, σκιερὸς, ἐπίσκιος.
Umbrosus, σκιερὸς, ἐπίσκιος.
Unà, simul, ἅμα, ὁμοῦ, ὁμῶ.
Unanimis, ὁμόψυχος, ὁμόθυμος.
Unanimitas, ὁμοψυχία, ὁμόνοια.
Unanimitèr, ὁμοθυμαδόν.
Uncia, οὐγκία, δωδεκατημόριον τοῦ ὅλου.
Uncialis, ὑγκιαῖος.
Unctio, χρίσις, χρῖσμα, ἀλοιφὴ.
Unctor, ἀλοιφεύς.
Unctorius, ἀλοιτικὸς.
Unctura, ἄλειμμα, χρῖσμα.
Unctus, χριστὸς, ἀλειμμένος.
Uncus, -i, τὸ ἄγκιστρον, ἡ σφαῖρα.
Uncus, adj. ἀγκύλος· uncos ungues habere, γαμψώνυχος.
Unda, κῦμα, ῥεῦμα.
Undatim, κυματοειδῶς.
Unde ὅθεν, ὁπόθεν, ἐξ οὗ.
Unde nisi, πόθεν ἄλλοθεν ἤ.
Undecim, ἕνδεκα.
Undecimus, ἑνδέκατος.
Undecunque, ὁπόθεν ἄν.
Undeni, οἱ ἕνδεκα.
Undisonus, κυλύφλοισβος.

Undique, πανταχόθεν, ἐν κύκλῳ.
Undosus, κυματώδης.
Undulatus, κυματοειδὴς.
Ungo, ἀλείφω, χρίω.
Unguentarius, μυρεψὸς, μυρεπώλης.
Unguentum, μύρον, μύρωμα, χρῖσμα.
Ungues resecare, ἐκτυχίζειν.
Unguiculus, τὸ ὀνύχιον· à teneris unguiculis, ἐξ ἁπαλῶν ὀνυχίων.
Unguis, ὄνυξ· ad unguem tenere, ἀκριβῶς ἐξεπίστασθαι· ad unguem factus, ἀκριβὴς.
Ungula, ὁπλὴ.
Unicè, μόνως.
Unicolor, ὁμόχροος.
Unicornis, μονοκέρως.
Unicus, μόνος, μοναδικὸς.
Unigenitus, μονογενὴς.
Unio, ὁ μαργαρίτης.
Unio, -is, -ire, ἑνῶ.
Unitas, μονὰς, ἕνωσις.
Universalis, καθολικὸς, ὁλικὸς.
Universè, καθόλου, ἐν κύκλῳ, σύνολον.
Universitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
Universus, σύμπας, ἁπαξάπας.
Unius cansâ, παρ' ἕν.
Uniusmodi, μονοειδὴς.
Uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, μιᾷ γνώμῃ.
Unquam, ποτέ.
Unus, εἷς· pro solus, μόνος.
Unus et alter, εἷς ἢ δύο.
Unusquisque, πᾶς ἕκαστος, εἷς ἕκαστος.
Vobiscum, σὺν ὑμῖν.
Vocabulum, λέξις, ὄνομα.
Vocalis, φωνάεις.
Vocandus, κλητέος.
Vocatio, κλῆσις.
Vocativus, κλητικὸς.
Vocator, κλήτωρ.
Vocatus, κλητὸς.
Vociferans, κράζων, βοῶν.
Vociferatio, κραυγὴ, βοή.
Vociferor, κράζω, βοάω, ἀλαλάζω.
Vocito, ὀνομάζω.
Voco, καλέω, φωνέω· ad cœnam vocare, ἐπὶ τὸ δεῖπνον παρεγγυᾶν, Lucian.
Vocula, λεξίδιον.
Vola, θέναρ, ποτύλη, γύαλον.
Volatilis, πτηνὸς, πτερόεις.
Volatus, πτῆμα, πτῆσις.
Volens, ἑκὼν, βουλόμενος.
Volo, -as, ἵσταμαι, στέγαμαι.
Volo, vis, βούλομαι, θέλω, ἰθέλω.
Volubilis, ἑκτροχος, εὐστροφος, δινητός.
Volubilitas, τὸ εὐστροφον, ἡ εὐτροχία.
Volubilitèr, εὐστρόφως.
Volucer, πτερωτὸς, πτερόεις· pro velox, ταχὺς, ὠκύς.
Volucris, ὄρνεον, τὸ πτηνὸν, πτερωτόν.
Volumen, σύνταγμα, βιβλίον.
Voluntariè, ἑκουσίως, ἐκουσίως.
Voluntarius, ἑκὼν, ἑκουσίος, αὐτόματος.

Voluntas, βουλὴ, θέλημα, βούλημα.
Volvo, verso, κυλίω, κυλίζω· pro cogitare animo, ἐκτινάζειν.
Voluptè, ἡδὺ, περπνόν.
Voluptarius, περπνὸς, φιλήδονος.
Voluptas, ἡδονὴ, τέρψις, περπνότης.
Voluptates corporis, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.
Voluptates sectàri, φιληδῶν.
Voluptatibus se dedere, ἐκδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς. Voluptatibus deditus, ταῖς ἡδοναῖς σχολάζων.
Voluptuosus, φιλήδονος.
Volutabrum, κυλίστρα, κύλισμα.
Volutatim, διὰ κυλίσματος.
Volutatio, κύλισμα.
Voluto, τρέφω, κυλινδέω· pro accuratè perpendo, ἐξετάζω.
Vomer, vomeris, ὖνις, ὐλάκα, ὀφνίς.
Vomica, ἀπόστημα.
Vomito, πολλάκις ἐμῶ.
Vomitus, ἔμετος, ἐξέρευγμα.
Vomo, ἐμέω, accus. ἐξερεύγομαι.
Voracitas, πελυφαγία.
Voraginosus, βαραθρώδης.
Vorago, βάραθρον, χάσμα.
Vorax, πολυφάγος, ταμφάγος.
Voro, -as, βρύκω, καταφάγω.
Vos, ὑμεῖς.
Vota persolvere, εὐχὰς ἀποτίλειν.
Voti compos, κατατυχὼν, ὁ, genit.
Voti non compotem fieri, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Votivus, εὐκτός.
Votum, εὐχὴ, εὐχωλὴ, ἀρά.
Votum facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι. Pro voto succedere, κατὰ γνώμην προχωρεῖν.
Vox, φωνὴ.
Upilio, ποιμήν.
Upupa, ἔποψ.
Urbanè, ἀστείως.
Urbanitas, ἀστεισμὸς, ἀστεότης, εὐτραπελία.
Urbicus et Urbanus, ἀστῖος· pro faceto, χαρίεις, εὐτράπελος.
Urbs, ἄστυ, πόλις, ἡ.
Urceolus, τὸ πιτάριον.
Urceus, πίτακος, πιτάριον.
Uredo, ἐρυσίβη, ἀνθρώξ.
Ureter, οὐρητὴρ.
Urgens, ἐπάγων.
Urgeo, ἐπάγω, ἐπαναγκάζω, ἐπισπέρχω.
Urigo, καῦσις.
Urina, οὖρον.
Urinæ difficultas, στραγγουρία.
Urinam non facere, δυσουρίᾳ ἐνίσχεσθαι.
Urinator, κυβιστὴς, κολυμβητής.
Urinor, κυβιστάω, κολυμβάω.
Urinum ovum, ὄρνεον ὠόν, quod et ὑπηνίμιον et ζιφοφόνον.
Urna, πίθος, πίθιος.
Urna mortuorum, σορὸς, ἡ.
Urnula, πιθίδιον.
Uro, φλέγω, καίω· pro cruciare, περιπαίειν.

Digitized by Google

Ursinus, ἄρκτιος.
Ursus, ἄρκτος, ὁ ἢ ἡ.
Urtica, ἀκαλήφη, κνίδη.
Urus, ὕρος.
Usitatè, ἐθισμένως.
Usitatus, ἐθισμένος.
Uspiam, πῆ.
Usquam, πῆ.
Usque, ἕως, μέχρι, ἕως, ἕως ἄν.
Usque ad hoc tempus, μέχρι τοῦ νῦν.
Usque adeo, ἕως, ὕστε, ἕωστε.
Usque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου.
Usque eo, παρὰ τοσοῦτον, ἕωστε.
Usquequaque, πάντη, πάντως.
Usquequo, ἕως δή, εἰσότε.
Ustio, καῦσις.
Ustor, ἰμαντοτὴς.
Ustulo, καίω, καυστηριάζω.
Ustus, κεκαυμένος.
Usucapio, χρῆσις δικαιώματος.
Usura, χρῆσις item ὁ τόκος, ὁ δανεισμός.
Usurarius, δανειστής.
Usurpatio, βιαιοπραγία.
Usurpo, λαμβάνω, χράομαι.
Usurus, χρησόμενος.
Usus, -a, -um, χρεσάμενος.
Usus, -ûs, χρῆσις, χρεία.
Usus postulat, χρεία ὑπαγορεύει.
Usus fructus, ἐκδόσεως.
Ut, ὅτι, ὅπως, ἵνα.
Ut, *pro* postquam, ἐπεί.
Ut, *pro* sicuti, καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.
Ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν.
Ut brevitèr dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.
Ut par est, ὡς τὸ εἰκός, κατὰ τὸ πρέπον.
Ut est apud Platonem, κατὰ Πλάτωνα.
Ut est in proverbio, ὡς τῷ λόγῳ, ὥσπερ ἡ παροιμία.
Ut aiunt, ὡς λόγος, ὡς δὲ ἔνιοι φασί.
Ut fama est, ὡς λόγος.
Ut plurimum, ὡς τὰ πολλά, ὡς τὸ πολύ.
Ut solet fieri, ὡς ἔχει.
Ut mihi videtur, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
Utcunque, ὡς ἔνεχεν ἔστι δή.
Utendum accipere, χρήσασθαι.
Utendum dare, χρῆναι, κιχρᾶν.
Utensile, τὰ χρηστὰ σκεύη, σκεῦος, ἔνσκλα, τά.
Uter, utris, ἀσκός, ἄσκωψ.
Uter, -a, -um, πότερος, ἑκάτερος.
Uterina soror, ὁμομήτριος.
Uterinus frater, ὁμομήτριος.
Uternam, πότερος γάρ.
Uterque, ἑκάτερος ἀμφότερος, nostrûm.
Utervis, ὁτερονοῦν.
Uterum ferre, κυεῖν, ἐν γαστρὶ ἔχειν.
Uterus, μήτρα, ὑστέρα, δελφύς.
Uti, ut, ὥσπερ.

Utilis, ὠφελὴς, ὠφέλιμος, χρήσιμος, εὔχρηστος, ἐπίκαιρος, σύμφορος.
Utilis sum, ὠφελέω, acc. συμφέρω σοι.
Utilitas, ὠφέλεια, εὐχρηστία, χρησιμότης, ὄφελος, τὸ λυσιτελοῦν.
Utilitatem capere ex re aliquâ, ὠφελεῖσθαι ἀπό τινός.
Utilitèr, ὠφελίμως, συμφερόντως.
Utinam, αἴθε, εἴθε, ὡς, ὄφελε ὄφελες, &c. *cum infinitivo*.
Utique certe, ἔμπα, γέμην, δήπου.
Utor, χράομαι, uti aliquo familiaritèr, χρῆσθαι τινὶ, πραγματεύεσθαί τινι· συνδιατρίβειν.
Utpote, οἷα δὴ, οἰονεί.
Utriculus, ἀσκίδιον.
Utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
Utrobique, ἑκατέρωθι, ἀμφοτέρωθι.
Utroque, ἑκατέρωσε.
Utrum, an, ἆρα, εἶτε, πότερον.
Utrum, nec ne, πότερον, ἢ μή.
Uva, σταφυλή.
Uveus, σταφύλινος.
Uvidus, ὑγρός.
Uvifer, σταφυληφόρος.
Vulgari linguâ uti, βαρβαρίζειν.
Vulgaris, ὁ τυχὼν, δημώδης, ἰδιωτικός.
Vulgaritèr, κοινῶς, τυχοντῶς.
Vulgator, διαφημιστής.
Vulgatus, δημοσιευθείς.
Vulgo, -as, διαφημίζω, διαβοῦλλᾶσθαι, δημοσιεύω.
Vulgo, κοινῇ, παυδημεὶ, πάνδημον.
Vulgus, οἱ πολλοὶ, τὸ πλῆθος.
Vulnera obligare, τραύματα ἐπιδῆσαι.
Vulnerarius, τραυματικὸς, ἰατρός.
Vulnerarius, -a, -um, τραυματικός.
Vulneratio, τὸ τραῦμα, ἡ τρῶσις.
Vulneratus, τρωθείς.
Vulnero, τινὰ τρώσειν τινά.
Vulnificus, τραυσμός.
Vulnus, -eris, τραῦμα, τό.
Vulnus recens et vetus, τραῦμα νέον ἢ χρόνιον.
Vulnus infligo, ἐπιφέρω τὴν πληγήν.
Vulpecula, ἀλωπεκίσκη.
Vulpes, ἀλώπηξ, πεδὸς, ἡ.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω.
Vulpinus, πεδῶος.
Vulsura, τὸ εἴλμα, ὁ εἰλμός.
Vulsus, σπειλμένος.
Vultuosus, σκυθρωπὸς, σκυθρωπάζων.
Vultur, γὺψ, ὁ.
Vulturinus, -a, -um, γύπινος.
Vulturnus, ὁ εὐρόνοτος.
Vultus, βλέμμα, πρόσωπον, ὄψ.
Vulva, μήτρα, δελφὺς, ὑστέρα.
Uxor, γυνὴ, ἄκοιτις, παράκοιτις, συνοικοῦσα, ἄλοχος.

Uxoratus, γεγαμημένος.
Uxorcula, γυναμάριον.
Uxorem duco, γαμέω, γαμέω γυναῖκα, λαμβάνω γυναῖκα, ἄγομαι γυναῖκα, ἐνάγομαι τὸν οἶκον· alteram, λαμβάνω γυναῖκα ἐπίγαμον.
Uxorem repudio, ἀποπέμπομαι γυναῖκα.
Uxorius, γυναικεῖος· pro eo qui uxori nimis inservit, γυναικίας, ου, ὁ, Lucian.
Uxorius fio, γυναικοκρατέομαι.

X

Xanthus, ξάνθος.
Xeniolum, ξένιον μικρόν.
Xenium, τὸ ξένιον.
Xenodochium, ξενοδοχεῖον.
Xerampelinæ vestes, ξηραμπέλινα ἱμάτια.
Xiphias, ξιφίας.
Xylinum, ξύλινον.
Xylinus, ξύλινος.
Xylobalsamum, ξυλοβάλσαμον.
Xylophagus, ξυλοφάγος.
Xysticus, ξυστικὸς.
Xyston, -i, τὸ ξυστόν.
Xystus, ὁ ξυστὸς, ἡ περιδρομίς.

Z

Zea, ζία, seu ζέα, ας, ἡ.
Zelo, -as, *et* Zelor, -aris, -atus sum, ζηλόω.
Zelotes, ζηλωτής.
Zelotypia, ζηλοτυπία.
Zelotypus, ζηλότυπος.
Zelus, ζῆλος.
Zephyrius, ζεφύριος.
Zephyrus, ὁ Ζέφυρος.
Zeugma, ζεῦγμα.
Zingiber, vel Zingiberi, *et* Zingiberis, ἡ ζιγγίβερις, τὸ ζιγγίβερι.
Zizanium, ζιζάνιον.
Zizipha, τὰ ζίζυφα.
Zodiacus, ζωδιακός.
Zona, ζωνή.
Zonam solvere, ζώνην λύειν.
Zonarius, ζωνοπλόκος. Socius zonarius, ζωνοτήρης, βαλανοτήρης.
Zonula, τὸ ζώνιον.
Zoographia, ζωογραφία.
Zoographus, ζωογράφος.
Zoophthalmus, ζωόφθαλμος.
Zoophyta, ζωόφυτα.
Zoster, ὁ ζωστὴρ, -ῆρος.
Zythum, τὸ ζῦθος, ἴτεον
Zythus, ὁ ζυθός.

Digitized by Google

ΓΝΩΜΑΙ

Ἑλληνικαὶ Βραχεῖαι,

Ῥωμαϊστὶ μεθερμηνευόμεναι,

Πάσας τὰς Ἑλλάδος φωνῆς λέξεις πρωτογενεῖς ἁπασῶν συλλαβοῦσαι, ἵνα πάντα τῆς Ἑλλάδος ῥήματα τοῖς νεωτέροις εὐμαθέστερα γένηται, καὶ εἰς τὴν μνήμην ἀκριβέστερον τεθῆται.

BREVES

Sententiæ Græcæ,

Latinè explicatæ,

Quibus omnia Græcæ linguæ primitiva quocunque modo inclusa comprehenduntur, ut eo faciliùs omnes Græcæ linguæ radices à junioribus edisci, eoque accuratiùs memoriæ infigi possint.

ΚΕΦ. α'.

Θεὸς, Θεοσέβεια, καὶ Λατρευταὶ αὐτοῦ. Ἐθελοθρησκεία, Οὐρανὸς, Ἀστέρες.

CAP. 1.

Deus, Cultus, et Cultores ejus. Superstitio, Cœlum, Stellæ, &c.

Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος πεῖσι Θεόν.
Ἕτοιμος ἀεὶ εὐσεβῶν μάχεσθαι ὁ Χριστός.

Ἅγιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.
Σφαῖρα ὁ κόσμος ἴδεα.
Χωρὶς ἀγκύλης τόξον, καὶ ἄνευ ἐλπίδος ἥκει, ἰσοίως πράσσουσι.
Οὐκ Διὸς ὐκ ἀλίγουσι φῆμαις.
Θεοῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος·
Καὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει πόνος.
Ῥῆμα Θεῖον κανὼν βίου.
Ὃν φιλεῖ Θεὸς, θνήσκει νέος.
Αἴθερα οἱ ἀστέρες μηνύουσι.
Μάκαρα ἀθρεῖν αἰῶνα δῶρον ἐστὶ τοῦ ἐν ὕψει ναίοντος.
Εἰ Θεὸν τὶς ἀνὴρ ἔλπεται τι λαθίμιν ἔρδων, ἀμαρτάνει.

Οἶακ τοῦ βίου ὁ νόμος Θεῖος.
Τῷ ἅγνῳ χῶρος ἐν ναῷ.
Εὐχαὶ ἀγαθῶν ψυχὰ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
Νέφος φρενὸς αὐγὴ ἁγίας γραφῆς δίκη.

Πίστεως ἐστὶν ἔρκος ἡ σφραγίς.
Ὁ αἰσῶν δωρὴ λήψεται.
Ψεύδει πολλάκις Ὠρίων τοὺς ναύτας.
Οὐδὲ ὁ Ζεὺς, ὑὸ ὗσιν πάσας ἀνδάνει, οὐδ' ἀνέχει.

Ἐν ἄλσει τῆς πίστεως νάρδια καὶ ναῖρον.
Κόνδυος τῆς πίστεως πανταχῆ βλαστάνει.
Τοῦ Θεοῦ δεξιὰ διάπαντ' ἀσπίδι ἀλεγεινὰ.
Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς τὰς τῆς σωτηρίας πηγάς.
Τὸ διστάζειν ἰχθὺς πίστεως.
Κεραμεὺς καὶ πέτρου τῆς χθονὸς διέρχεται ἀλίαν.

Μυήμενοι βίου ἁγιότητα λαμβάνουσι.
Τῦτο δρᾶ, καὶ μάκαρ ἔσῃ.
Εὐχὰς τοῖς Θεοῖς, ὁ βίος δέ.
Ἕλκων ὁ ἄκρος τοῦ δανὰ ταλῶντος ἐπίκουρος ἐσί.
Ὀξὺς Θεῖ ὀφθαλμὸς εἰς πάντ' ἐρᾶν.
Οὐχ ἁνδάνει τοῦ Δαίμονος ὕσπερ τὸ θρησκεύειν.
Πότνιος ὁ Ζεὺς τὰς τῶν μερόπων φρενοβλαβὰς κυβερνᾷ.

Initium omnium et finem facito Deum.
Paratum semper piorum propugnaculum Christus est.
Sancti in cœtu sanctorum exultant.
Sphæræ mundus similis est.
Arcus sine telo, et cor sine spe, idem præstant.

Dei vocem impostores non curant.
Deo dante, nihil nocet invidia;
Et non dante, nihil proficit labor.
Verbum divinum regula vitæ est.
Quem amat Deus, moritur adolescens.
Aëris serenitatem stellæ indicant.
Videre vitam beatam donum est altissimi.
Quod si Deum vir aliquis sperat latere faciens aliquid, fallitur.
Gubernaculum vitæ lex Dei est.
Venerationis locus in templo est.
Superborum preces fœtor in conspectu Dei.
Nubem mentis splendor sacrarum literarum expellit.
Septum fidei est sigillum.
Qui petit dona excipiet.
Fallit sæpissimè nautas Orion.
Ipse Jupiter neque pluens omnibus placet, neque abstinens.
In luco Fidei nablia sunt et odoramentum.
Germinat ubique granum fidei.
In totum dextra Dei scuto similis est.
Scrutamini scripturas salutis fontes.
Inimica fidei dubitatio est.
Cavernas et imum terræ ventrem calor solis penetrat.
Initiati vitæ sanctitatem amplectuntur.
Hoc age, et eris beatus.
Preces diis, non boves, offer.
Sponte summus periclitanti auxiliatur.
Acutus Dei oculus est ad omnia videndum.
Non placet auribus Dei superstitiosus cultus.
Venerandus illo Jupiter præcordia hominum gubernat.

Digitized by Google

Ἵλαος τοῖς ταπεινοῖς ὁ Σωτὴρ, ᾧ ὑλόμενα αὐτοῖς θύρας ἀνοίγει.
Οὐδεὶς ἀδημονεῖ περὶ τοῦ ἁλιτεῖν, πλὴν ὁ ἀναγῶν τοῦ ἵλεω.
Οὐδεὶς ἰὼς πλὴν τοῦ Θεοῦ.
Οὐ μὰψ ἐμέσει ὁ Θεός.
Μετὰ θάμβους ἡδέως ἀκούουσιν ὀμφῆς.
Πλατὺς ὁ κόσμος Θεὸν οὐ δέχεται.
Οὐ τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.

Ἶρις ἀπ' ἴσης μήνιος Ζηνὸς σημεῖον.
Ἀγαθότητος πρόνη μῦθος Ζηνὸς ὑψίστου.
Διὸς ὄψιν ἀλίγιον θεῖ.
Ῥᾴδιος ὁ Ζεὺς ἀγήνορα κάρφει.
Σῶοι, ἐξ ἰρίζης ἄντρου θνητοὺς ἔσωσεν ὁ Σωτήρ.
Κιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.

Propitius est humilibus Salvator, et cœli ipsis januam aperit.
Nemo de peccatis angitur, nisi qui indigent misericordiâ.
Nemo bonus nisi Deus.
Non frustra jurabit Deus.
Cum stupore adolescentes divinam audiunt vocem.
Amplus mundus Deum non capit.
Non ea quæ infrà sunt sapere oportet, sed quæ suprà.
Non est iræ Jovis indicium arcus cœlestis.
Bonitatis fons est verbum Jovis altissimi.
Dei vultum revereri oportet.
Jupiter facilè arefacit superbum.
Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Pabulum animarum est sermo divinus.

ΚΕΦ. β'.

CAP. II.

Ἀρετὴ, Κακία, Ἀγαθοὶ, Κακοί.

Virtus, Vitium, Boni, Mali.

ΚΟΝΕΙ· μερόπων γένος ἄλλων σπουρία.
Ζῆλος ζῆλον ἰρῖ σίνων.
Κιλαρίζει φαῦλος τὴν συνείδησιν πεπτώμενος.
Ἰασπίδα ἡ ἄργυρον ἀρετὴ νικᾷ.
Ἀζέρη, ἔρως ἡ οἶνος, μεγάλων πημάτων αἰτίαι.

Μυρία κρύπτει πανὰ μυχός.
Σκέπαλος ἀλίξει ἀπεπάπης.
Κακῶς πράσσας ἀεὶ τὶ μνίσεται.
Ναλαμίως κρίνει συνείδησις πανή.
Οὐκ ἰρῖ ταὐτὸ λεῖον ἡ χέρσον.
Οὐ βλέπουσι αἴγλαν οἱ σχίνλοι.
Φεῦγε τὺς φαγομένους ἐλίφαντα.
Στέφει σπόντας αὐτὴν ἀρετή.
Πολλοὶ μὲν τὸ ἐρθὸν, γαυνὸν σπεῦσι, ὀλίγοι δ' ἰναντίον.

Καὶ φαῦλος πρόγαθοῖς ἄστυ ἀγνιὰς οἴγει.
Ἁφελεῖς σκέλεσθαι ὀρθίλαμεν.
Στρηνὺς ἐπ' ἀρετὴν οἶμος πολλὰς πνοεῖ.
Θεσμὸς συνείδησιν δίγει.
Μὰψ πολλὰ μεμφτίος μύεται.
Παῖδες παίζουσι παρούσι, γέροντες δ' ὅρκοις.

Ut perdat hominum genus properat malitia.
Æmulatio æmulationem parit.
Murmurat improbus conscientiâ tactus.
Iaspidem et argentum superat virtus.
Nox, amor et vinum magnorum malorum causa sunt.
Infinita occultat mala intimus recessus.
Acinaces viles depellit homines.
Qui malè fecit semper aliquid prætendit.
Indesinenter judicat mala conscientia.
Non eadem res lævis et aspera est.
Splendorem non vident improbi.
Fuge illos qui elephantem deglutiunt.
Coronat virtus cultores suos.
Multi quidem rectum quod est, curvum faciunt, sed pauci contrà.
Urbs vicos tam malis quàm bonis aperit.
Simplices nos et integros esse decet.
Aspera ad virtutem via multos perterrefacit.
Lex conscientiam tangit.
Frustrà multa prætendit reus.
Pueri ludunt nucibus, senes verò juramentis.

ΚΕΦ. γ.

CAP. III.

Σοφία, Ἐπιστήμη, Τύχη, Ἄγνοια.

Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.

Ἐν σκότῳ πλίσσων πόδας σφάλλει, ᾧ πλάνην ἵστησι.

Ἀγροὺς ἡ πόλεως σοφίη, ἡ ναῦς κυβερνᾷ.
Τὸ θαμὰ πταίειν ὄλεθρον φέρει.
Μήτιδα ἀπόκρυφον μὴ γύνῃ σχίς.
Πιεῖ τῦ Ἰλίῳ ἱστορίαν Ἰλιὰς Ὁμήρου ἴσχει.
Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τέχνη.
Φίλη ταῖς Μούσαις ἠώς.
Οἱ πολλοὶ νόμον τὸ ἔθος ποιοῦσι.
Θήγει φρένα τὸ ἡδὺ τεχνῶν.
Ὀλίγη ἐμπλία ἡ φωνὴ ἡ τῦ ζόφου.
Εἰς ὁδὸν ἀλύοντα ἄγε.
Τὸ ἄθικτον ἄθικτος μωρός.
Ἀργύρου τερόμενοι ἴαμβον ἰάλλομεν.
Ἀρύει ὕδωρ κοσκίνῳ, ὁ ἄπρα βίβλα μανθάνων.
Ἀντὶ τῶν γονέων γόνατα τίνει βροτοί.

Μαθητὴς πρεσβίρου ὕστερος ἐστὶ ὄρθρος.
Διπλᾶν ἐρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.

In tenebris ambulans pedes offendit, et errorem sequitur.
Agros, et civitates sapientia, et navem gubernat.
Crebrò impingere lapsûs indicium est.
Consilium arcanum mulieri ne aperias.
Ilias Homeri de Trojâ historiam continet.
Portus infelicitatis ars est mortalibus.
Aurora Musis amica.
Vulgus consuetudinem pro lege habet.
Incitat mentem ipsa artium dulcedo.
Exigua est consuetudo inter lucem et tenebras.
Errantem in viam reducito.
Stultus aquam colat.
Argento destituti mittimus carmen.
Haurit aquam cribro, qui discere vult sine libro.
Parentem loco præstigiatores in honore sunt apud mortales.
Discipulus est prioris posterior dies.
Duplum vident qui didicerunt literas.

Digitized by Google

Βλέπομεν ἐν ὀφθαλμῷ τῷ ἀδελφῷ τὸ κάρφος, ἐν δ' ἰδίῳ ὀφθαλμῷ τὴν δοκὸν οὐ κατανοῦμεν. 85
Ῥήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμαίνεται.
Χορδὰς κρίνειν οἶδεν ἀοιδός.
Αὐτοῦ σχεδὸν πάσχουσι μῶμος, μέλιτος, καὶ μῶλυς.

Μέγα μὲν πνέει ὁ μωρὸς, ἰσχὺς δ' οἱ μικρὰ.

Ψέγουσι ἅπαντες ἄβουν. 90
Γράσος γεράσιον ἰρίσπεται.
Μέλι τῷ μέλιτοντι οὐ πιρὶ μισάξης, ἀλλὰ πιρὶ μίτρων.
Μῦρον οὐ μῶμος ἢ νόθος ἀλίφεται.
Λόβη ἰσχνὴ ὑπ' ἰλαχίστης, ἰὰν ὁ τὸν μάνον φέρων μακρὸς.
Καὶ λαῖδος πολλάκις σοφίαν εἶγε. 95
Περίσσυς λιύσσει τὰ πρόσω καὶ ὀπίσω.
Ὁδηγὸς ἐν ὁδῷ δίλιτρον.
Χίρρος μὲν πρῶτον ἀς παιδιὰν ὅμως, ἀλλ' αὖτα ἁμαλὸς ὑπάρχει.
Οὐ πλουτὸς ῥήτωρ ὁ μογγὸς.
Ὑγιεῖς πάντας τοὺς νοσοῦντας ἰάσιμα. 100
Τὰ ἴδια μελίδιαι.
Πολλοὺς ἔπλαγξε ἄνοια.
Αὐτῷ ὁ βάπλος ἄχος βάπτει.
Νάρθηξ παιδείας ἰσὶ σκῆπτρον.
Ἀνὴρ ἠλιὸς ἄγγει τουμίνῳ ἁμὸς. 105
Οὐ σφίγξ ἄνευ φλοίσβου ἰσί.
Τί βαναύσῳ καὶ σοφῷ;

Φίλυρα γιλγίδα ἴχυσα τὰ μίλλιστα λίγα.
Τυφλὸς τυφλὸν ἀγὸν εἰς βόθρον ἑαυτὸν μετ' αὐτοῦ βίπτει.
Τῶν διελῶν ἀπέχου. 110
Πώγων τράγῳ μὲν ἰσί, ἀλλ' ὁ τῆς σοφὸς.
Ἁμαρτάνει καὶ σοφῶν σοφώτερος.
Θέσπιν θῆτα κύριος τιμᾷ.

Festucam in oculo fratris cernimus, in proprio verò ne trabem quidem animadvertimus.
Orator improbus leges subvertit.
Chordas pulsare novit cantor.
Ejusdem fermè sunt farinæ irrisor, stultus et ignarus.
Magnum quidem spirat stultus, robur verò ipsi parvum.
Reprehendere omnes sciunt.
Fatuus fatuum invenit.
Non sericum Poëtæ, sed versus curæ sunt.
Momus aut nothus unguento non ungitur.
Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas gestit, stultè se gerit.
Sæpè etiam vile vestimentum sapientiam tegit.
Vidit senex ea quæ antè et à tergo sunt.
Dux viæ laterna est.
Aspera quidem primùm ad eruditionem via est, sed posteà fit plana.
Non præclarum agit rhetorem qui obtusâ est voce.
Sani omnes ægrotos sanamus.
Propria cures.
Multos errare fecit dementia.
Sibi ipsi stultus ac mulierosus dolorem consuit.
Ferula disciplinæ sceptrum est.
Vir stultus vasi perforato similis est.
Non est Sphinx absque tumultu.
Quid commercii habet artifex sedentarius cum homine docto?
Tilia alii caput habens futura prædicit.
Cæcus cæcum ducens in foveam seipsum cum illo præcipitat.
Ab ignavis abstine.
Barba quidem hirco est, sed non mens sapiens.
Peccat et sapiente sapientior.
Vaticinum servum dominus honorat.

ΚΕΦ. Δ'.

Σωφροσύνη, Ἀκράτεια, Ἐπιθυμία, Ἡδονὴ, Ἀλαζόνεια, Ἔδεσμα, τὸ Πόσιμον.

Ἐκ ἅλμης ὀψὶς γαῖαν μιγεῖ.
Βρίθος, μερίσσων ὄλλυσι μίνος. 115
Βράζει κῦμι ἐν κώμοις, ὅταν τρυφὴ ἡγῆται.

Οὐ κηλίδας ἀμέρξει κασέλλη.
Ὀλίγα ἅλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.
Κράμβη δὶς ἑψομένη, πότμον φέρει.
Ἵνα μὴ μορφὴν ἢ ἱστῆτας μωμήσωσι ἄῖται, μορίχθους πάσσασθαι. 120
Τὸ πρὸν ὕδωρ μὴ χίει πρὶν ἅλα' ἴζῃς.

Ὥσπερ τὸν κόνιν νόσος, ὕβρι καὶ φαῦλος τρυφὴ κυκλεῖ.
Οὐ τοῖς αἰζηοῖς ἀβύρειν, ἀλλὰ νηπίοις ἔξεστι.
Μὴ αἰσχρῶς οἰφῶν πρίσει.
Μήτε γαμοκλοπίοις, μήτ' ἀσιλγέαν κύπριν ἰρίπτε. 125

Δίοι νίπτερ δίψαν, πίνων τι ἔρπες.
Ἀγέρωχοι ἐν ἰλιγγίᾳ ἡλίθιοι εἰσὶν,
Ἥσυοι καὶ ἤπιοι ὀδαμῶ.
Ἐν δὶ τῷ ἠρίῳ τοῖς λοιποῖς ὅμοιοι.
Γυναῖκα αἰδὼς, ὁ κοσμὸς κάζει. 130
Εἴτις ἐν ἰλαπίνῃ πολὺ πλείονα πίνῃ μέθυ, καὶ φῶτα ἄλλον πιθεῖν, πασῶν ἕξεως ἀρετῶν κρίνεται.

Ἀπὸ τῆς βορᾶς γάλα ἀθλίγει τὸ βρέφος.

CAP. IV.

Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus, &c.

Ex alicâ confectum epulum ventrem implet.
Perdit genus hominum fastus.
Fervet curmi, quando in commessationibus luxus dominatur.
Non maculas abstergit meretrix.
Pauca abundè mediocribus sufficiunt.
Crambe bis cocta mortem fert.
Né formam aut vestes fœdent turpitèr amati, morochthos habent.
Ne præsentem aquam effundas, priusquam aliam sis adeptus.
Sicut notus pulverem, sic luxuries improbos gyrat.
Ludere non adolescentibus, sed infantibus licet.
Non turpitèr coire decet.
Nec furtivis nuptiis vaces, nec venerem obscœnam exerceas.
Sitim expellit nectar, panisque famem.
Superbi homines in conviviis stulti sunt,
Placidi ac mites nusquam.
In sepulchro verò reliquis similes.
Verecundia mulierem, non color fucatus ornat.
Si quis in convivio plurimos evacuare calices possit, et alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute censetur.
Pro cibo lac sugit infans.

Digitized by Google

Τὰ ἐμέσματα αὖ χυλεύει κύων. — Evomita iterum vorat canis.
Ἄρτος καὶ ζύθος τοῦ βίου χιλὸς ἱερόν. — Panis et cerevisia sunt vitæ pabulum.
Ἀλεάλι μὴ γένοιτο ἀζρὸς μοιχὸς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. — Utinam non sit in toto terrarum orbe effœminatus aliquis adulter.
Ἄνοσα εἰ μὴ γλυκὺ, θρῦπτ' ἁπαλοῖς φόρτοις. — Nisi suavitèr spirent flores, luctum mollibus afferunt.
Νώγαλα μὴ πᾶς ἐσθίει. — Non quivis suavia comedit edulia.
Πορφύραν ἐνδύσαμενος ὁ πένης αὐτοῦ ἀμνημῶν. — Purpurâ indutus pauper sui ipsius immemor est.
Ψωλὸς ἰχθὺς, ὁ φάγεται κρέας. — Apella est, non vescitur carne.
Βάκχου βλύζει κύανθος λυπῆν. — Vino Bacchi poculum manat.
Μάει νήστις λιμὸν βλῖτ. — Famem jejunus nimiùm expellere cupit.
Ὄργια ἐν σκιαῖς ἐν ἄρεσι καὶ ἄγκεσιν ἐγένετο. — Sacra Liberi in montibus olim et vallibus facta sunt.
Γλυκαίνει λιμὸς κυάμους. — Fabas dulces reddit fames.
Ἀγαθὸν τὸ νήφειν, ἢ τὸ κραιπαλᾶν. — Melius est sobrium esse quam crapulari.
Οὖθαρ ὄψον τοῖς βρέφεσιν ἀρίστου. — Uber infantibus opsonium præbet.
Κύνες μέσχας πίνης. — Devorant canes rejectamenta cœnarum.
Πολλῷ πλείονας λιμὸς κύρσας ἄλεσεν ἀνδρας. — Multò plures satietas quàm fames perdidit viros.
Μηδὲν ἄγαν. — Nequid nimis.
Σύβαριν σφριγῶσαν ἔσχεν ἁδονὴ. — Sybarim turgentem voluptas atterebat.
Ἔπαιος ἐν ἰδίῃ νάπαι λανθάνει. — Quilibet in propriâ pelle latitat.
Ἄρτος ἐκ κρίμνου ὀλίγου τέρψιν ἔχει. — Panis ex farinâ crassiore exiguam delectationem habet.
Τρυφὴ θεράπων ἀεὶ αἰτία ἐστὶ. — Luxus semper tumultûs causa.
Τραχήλου ἀπόστασιν νόσον μόλβος ὁ δύνατος. — Colli sanare morbum gulosus non potest.
Ξανθὰ μῆλα ἀρέσκει. — Flava poma placent.
Ἡδονὴ θήλεια πάντων. — Voluptas esca malorum.
Ἄγραν ἅς φασγάνου. — Cedat unus multitudini.
Κρωβύλου κόσμος λόγος. — Virga cincinnorum puerorum decor.
Βρύτου παρχόεντι μεθὺ θλῖψη διάπαν. — Poculum cerevisiâ plenam dolores expellit.
Ἀλλαντος ἢ γαύσεται ὁ ἀθυτῶν δᾶπανον. — Lucanicam non gustabit, qui cœnam aspernatur.
Ἀλλὰ γαστὴρ ὐκ ἀλίγας ῥήματα. — Venter cæcus verba non curat.
Κάπρα θὴρ χαιρίνη ἀκόνῃ δάκρυα σμάει. — Meretrix fera pessima cote abstergit lacrymas.
Γλῶσσος ἢ ἀκρίδες κρέας σῖτος ἐστὶ φέριστος. — Mustum et cicadæ caro cibus sunt optimus.
Κολούειν μᾶλλον κόμας, ἢ κρατεῖν δεῖ ἄνδρα. — Resecare comam potiùs quam nutrire virum decet.
Ἀγάλλει τὸ μὲν εἶμα λαῖφος, τὸ δὲ περίστασιν αἰδώς. — Ornat corpus quidem vestis, faciem verò pudor.
Ἄρτου μὲν κορέσθαι σῖτα, ἀλλ' ὐκ ὀφθαλμοὺς πολλάκις δύνατα. — Os quidem panibus satiari, sed non oculi sæpissimè possunt.
Ψωμῷ ἄρτου παράσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ. — Frusto panis libertatem vendit parasitus.

ΚΕΦ. ε'.

Δικαιοσύνη, Ἀδικία, Κριτὴς, Θέμις, οἱ Ἄρχοντες, οἱ Ἀρχόμενοι.

Ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σῶσαι καὶ φαυλοτέρους, ἀλλ' ἐστὶ χώρας αὖθις ἔσσαι, δυσπαλές. — Facile quidem est urbem concutere etiam imbecillioribus, sed in sedem suam rursum collocare difficile.
Πῆμα μὲν ἐνίοτε φέρουσι ἄναξες, ἀλλ' ὀλίγον. — Damnum quidem interdum ferunt reges, sed non calumniam.
Οὐκ ἐστὶ δεσπότης ἄνευ οἰκέτου. — Non est dominus absque servo.
Ἅπαντες καθεύδοντος εὖ λαοὶ φρονέστατοι. — Rege dormiente populi ferociunt.
Γοργοὶ πόδες λῃστῶν. — Veloces sunt latronum pedes.
Τέσσων ἄσσων δέσποτ μάζονι. — Det locum superiori inferior.
Ἀρχὴ τῆς πόλιως κύρη ἐστὶ. — Magistratus civitatis caput est.
Σκώληκα σπείρει σίμβλων ἕπεται. — Cavillatorem sequitur injurius.
Θεμέλια Θέμιδος ἐν ἀκαδημίαις πᾶσαι. — Justitiæ fundamenta in academiis sunt posita.
Μέλει αἰσυμνήτῃ ἀγών. — Curæ est certamen præsidi.
Μὴ τῷ ῥᾴδιον ἰσωρέσαι, λάθῃ σαλῶν μὴ δυνάμενος. — Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Μηδένα καθέσεις. — Neminem irridebis.
Μὴ ἀχνύσῃσι διὰ τὸν πατέρα ἀπόντα· — Ne doleas propter patrem absentem:
Καὶ σφὸ ἐπῖνο ἄγνωτον ὐκ ἀγάσῃ. — Neque ignotum illi præferas.
Εἷς ἐστὶ δῶλος οἰκίας ὁ δεσπότης. — Unus est servus domûs herus.
Δικάσαι δόξα δολοῦσα. — Dodra furunculum persequitur.
Νάσσει τὴν δίκην ἀδικία. — Justitiam injuria premit.
Ὃς μόνον ὐκ οἶδεν εὖ ἄρχειν. — Qui nescit dissimulare, nescit regnare.

CAP. V.

Justitia, Injustitia, Judex, Jus, Magistratus, Subditi, &c.

Digitized by Google

Ἀπολαθησάτω τῷ δεσπότῃ δοῦλος· τῇ δὲ δεσπότῃ ἀζρα.
Ἀτμίσων κριθὴν ἀλοῶντα ὁ μίμψω.
Βαλανεὺς ταὐτῷ τῷ τυίλῳ ἀγαθὸν τόν τι καὶ λόον.

Αἴολον ὁ μάγος μάγγανον σπάρα.
Λάρυ ὁ λάμπτος ἀεὶ τίπτας.
Ὁ ἄρχων ἀγαθὸς καιὸν ἀγαθὸν ἰγλ.
Αἳ τέχναι κενῶν! φιῦ δόλων ἀναριθμήτων!
Σπίνδει μὲν ὁ ναυχόμενος, ἀρχῆς δὲ μόνος ἐπιθυμεῖ.

Λάβῃ λάβαν σχάζων ἕξεσι.
Αἰσυηρὸς ἀσβῖς βλωμὸν παῖδιον βλίσβα.
Οὐ πρέπει ἄναυτι τὸ πλαῖσι, οὐδὲ τὸ αἰάζειν.
Τὸ ξυνὸν, μὴ σὸν μόνον λέγε.
Μὴ ἐδίπτου χρήματα πτάν.
Αἴτρα δικαία δίκην τυρεῖ.

Dominum servus, et dominam sequatur famula.
Servum triturantem hordeum ne reprehendas.
Balneator in eodem solio et probrum et improbrum lavat.
Varias spargit præstigias præstigiator.
Ineptiæ non sunt animi virilis indicium.
Bonus princeps commune bonum est.
O fallaciæ inanes! hæc doli innumeri!
Fœdus quidem init jactator, at imperium solus affectat.
Injuriâ injuriam cohibere licet.
Austerus parens pueris buccellam vi aufert.
Neque flere neque lamentari regem decet.
Commune quod est, ne tuum solum dicas.
Ne injustè opes possideas.
Libra justa justitiam servat.

ΚΕΦ. ϛ'.

Ἀνδρεία, Ἀδυναμία.

ΑΓΑΛΛΟΝ ἥρωα μῶλος οὐδενὸς τιμᾷ.
Στύλος οἶκω παῖδες υἱεῖς ἄῤῥηκες.
Ἰσχὺς γίγαντος ἐν βραχίονι.
Θωμιζόμενον δὲ παῖς τύπτεσθαι.
Οὐδεὶς δειλὸς ἀνὴρ.
Τὰς τῷ βωμῷ ἡ ἰσχάρας μάχεσθαι.
Θάρσος μετανοίας ἴσης.

CAP. VI.

Fortitudo, Imbecillitas.

Illustrem heroa bellum nullâ re privat.
Columna domûs filii sunt mares.
Gigantis robur in brachio est.
Funiculis ligatum vel puer verberaret.
Nemo timidus audax est.
Pugna pro aris et focis.
Audacia pœnitentiæ comes est.

In semitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Ἥμισύ μου τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἰλίγγει.
Σῶσόν μου βασιλεῦ μισεῖν ὑμέτερον.
Ἕλκει ἡ ἴλη ἕλκει ἄκοντα δυνατός.
Ἰὸς σώματος ἰχὼρ πάσσετα.
Λαῦρον ἔιδον ἕλκεος ἔρις ἕλκος.
Δόρυ ἐν ἀγῶνι μάλη ἡ μένος δάσσασι.

Οὐκ ἐς πάλην ἀλαζὼν ἥκω ἀσκεῖ.

In semitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Corporis una famè premitur, pars altera nulla est.
Dimidium serva rex miserate tonum.
Hæc illuc trahit invitum potens.
Sanguis crudus corporis flectit robur.
Multam intus lamentationem ulcus excitat.
Membra et animum fortem in certamine hasta ostendit.
Non in certamine adolescentiam exercet jactator.

ΚΕΦ. ζ'.

Πόνος, Ἀπραξία, Ὕπνος, Ἐπιμέλεια.

ΕΛΑΦΟΣ ἡ λαγωὸς περὶ ταχέως ἐρίζουσι.
Ὁ φεύγων μύλαν, ἄλφιτον οὐχ ἅλθε.
Οἱ δαρθάνοντες νεκροῖσιν ὅμοιοι εἰσὶν.
Οἷος ἄπρακτος, τοιοῦτος ἠλιτόπτω.
Κακῶς ἱμᾶσι ἰσπονεῖ τὸν ἀλωᾶν.
Ἡσύχως νυστάζουσι ἀργοὶ.
Καὶ ἄπρακτος ἔργανον χρηστὸν.
Πλὴν ὕπνου οὐδὲν τὰ ὑγιᾶ ἄρθρα ἄλθει.
Φόρτου βραδὺ ἐπιτίθει πάνθαπα.
Σχολὴ γλαυκὸν δίφει.
Πλάνη βίου τίθησι σωφρονίστερον.
Ὀπάζει τὸ ἀληθὲς ὕπνος.
Φιλόπονον ζῶον μύρμηξ.
Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.

Γεωργὸς μὴ λάπτει ἀλύειν.
Ὄφελ τὸ πᾶν.
Οὐκ ἄπτας τύλας ἡ ἥλους αἴρει.
Μόνη ἡ μέλισσα τελεσάσσει.
Καὶ πτῆνες, ἡ ὁ ἀρότης, ἥσυχος ἔσαι ταῖς νυκτιναῖς.

Τῷ πέλειν ἄστυ νικᾷ ἡ ῥᾳδίως.

CAP. VII.

Labor, Otium, Somnus, Cura.

Cervus et lepus de pedum celeritate contendunt.
Qui fugit molam, farinam non invenit.
Dormientes mortuis similes sunt.
Qualis fusus, talis colus.
Pessimè colit vineam aper.
Quietè dormiunt otiosi.
Etiam fusus instrumentum utile est.
Præter somnum nihil sanis membris medetur.
Onus segni impone asello.
Exoriat inertem otium.
Peregrinatio vitam reddit modestiorem.
Persequitur veritatem somnium.
Laboriosum animal formica est.
Unusquisque in eo, in quo vocatus est, maneat apud Deum.
Ne linquat agricola lignum, cui stiva infigitur.
Curæ nihil impossibile est.
Non quilibet callos et clavos tollit.
Sola apis mel conficit.
Et jumentum et arator quietus erit diebus dominicis.
Nondo superare civitatem non facile est.

Google

Ἡφαιστῦ ἔργα ἐκ ἄτερ ἦχυ.
Σίδηρος δ' χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χερῶν ἐλεύθεται.

Non absque sonitu fiunt opera Vulcani.
Æs et ferrum manuum contrectationibus atteruntur.

Πρόβατα δ' αἶγας φρουεῖ φυλάσσει.
Οἶας ὁ ποιμὴν ἑσθλὸς ἀγάγῃσι, ἵνα μὴ σκορπίζῃ αὐτὰς ὁ λύκος.
Σχολὴν ὀλίσθημα κῦδος μιχθῆ.
Ὅπου ἐκ ἐστὶ τρύγη, ἐκεῖ ἐκ ἐστὶ ταῖς.

Oves et capras cura custodit.
Congregat oves pastor bonus, ne lupus ea dissipet.
Otiosum dedecus comprehendit.
Ubi triticum non est, ibi non est farina triticea aquâ subacta.

Καλῶς οἶκον ἐφίλλει ἄνηνος ἀνήρ.
Ἀέθλου ἄεθλος ἄεθλου ἀρεῖ ἐστί.
Τῶν δειλῶν ἀσύχου, γνοὺς ὅτι δειλῶν ἐλίγη χάρις.

Egregiè domum juvat vir impiger.
Magnum certamen magnum meretur præmium.
Ab ignavorum consortio abstine, sciens ignavorum exiguam esse gratiam.

Χαλεπὸν ἀγωγὸς μόχθον χιάζει.
Διὰ ἀκτῆς κῦτος λάζεσθαι ἐχ ἅπαντος.
Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλαίνουσι.
Ἡ μέριμνα τὸν παχέα ἰσθίει, δ' ὠφελᾶ.
Ἄνευ ἱδρῶτος δ' πόνου ἔργον τέλειον.

Molestum laborem manus recusat.
Non cujusvis est cete in littore capere.
Aquæ guttæ saxa excavant.
Solicitudo cor devorat, et nihil prodest.
Absque sudore et labore nullum opus perfectum est.

Ὅπου πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονὴ.
Μάτην ὁ Σισύφος πέτρον ἄλλει.

Ubi major labor, illic major voluptas.
Frustrà saxum volvit Sisyphus.

ΚΕΦ. η'.

CAP. VIII.

Ἔρως, Φιλία, Ἀπιχθέια, Ἔχθρα, Κολακέια, Φθόνος, Ἐλευθεροπρεπέια, Φιλαργυρία.

Amor, Amicitia, Inimicitia, Odium, Adulatio, Invidia, Liberalitas, Avaritia.

ΣΚΑΖΟΝΤΙ ὁμιλῶν, νέους σπάζων μαθήσεις.

Claudicantis conversatione utens, ipse quoque claudicare disces.

Χὴρ χῆρα νίπτει, δάκτυλος τι δάκτυλον.
Ἀγαπᾷ ἐλπὶν ἔχει μέλλοντι ὁ ἐν φρεσὶν ἔχθος τρέφων ὁμοῖωται.
Ψώγει ἔρωτα μῆθ'.
Μὴ φεῦγε ἑταῖρον ἐν πακοῖς κείμενον.
Ἕωλαι εὐεργεσίαι εὕδουσι.
Ἄρτι ἀνάξιος ἐστὶν θώσθαι.
Μάτι γραῶν ποτε τοῖσι πανὸν δίξαιο μελάθροις.
Ξένους πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδών.
Αἰσὸν δῶρον, λιτὴ χάρις.
Πενθερὰν νυὸς στυγεῖ.
Νύμφην μισεῖ στυνερὰ.
Πολλὰ χλεύη τῆς φιλίας δεσμὸν λύει.
Ὅταν ἀσπάζεται ὁ αἰκάλλων, ἀλώπηξ ἐστί.
Στέργει μῦς γαλῆν.
Δεῖ τὺς νίους ἄζειν τοκῆας.
Μητρυιᾶς μὴ ψαύε γε δύτερα λέκτρα γονῆος.
Ὁ ἔρως φρένας πλέκει.
Λαμβάνει ἄδωρ, ὁ μνάμενος θῦ πρεγύν.
Εἰσὶ δ' ζώντων οἱ κόλακες κόρακες.
Μάμμα βορὸν ἔρασθαι φέρει.
Ἔστι ὁ ψευδὴς ἄγκυρα ἰχυρά.
Χάρις χάριν τίκτει.
Βρόχος τέτνει ὁ ἑταῖρος αἱμοῖ.
Εὐδία χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμεν, δ' μὴ σκολιὰ φρονεῖν.

Manus manum lavat, et digitus digitum.
Qui odium in præcordiis fovet, viperam amplexuro similis est.
Attenuat odium amorem.
Ne fuge socium in malis constitutum.
Hesterna gratia dormit.
Cibo indignus est assentator.
Ne anum improbam tuis unquam ædibus recipias.
Hospites pauperes ne negligas cum videris.
Vile donum, vilis gratia.
Socrum nurus odit.
Flagrat nurus odio socrûs.
Multus risus amicitiæ solvit vinculum.
Assentator cùm salutat, vulpes est.
Amore felem mus prosequitur.
Venerari parentes liberos decet.
Noverca ne attingas secundos parentis tui lectos.
Amor mentes nectit.
Abundè accipit solus is, qui beneficii memor est.
Viventium etiam adulatores corvi sunt.
Infantis avia amorem pascit.
Socius fidelis anchora tuta est.
Gratia gratiam parit.
Retia sodalis blandus struit.
Sincerum oportet esse sodalem, et non obliqua animo volvere.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι·
Χαλεπὸν δὶ δ' φιλῆσαι·
Χαλεπώτερον δὶ πάντων,
Ἀπολυγχάνειν φιλοῦντα.
Μηδένα φίλον ποιῶ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς πέχρηται τοῖς πρότερον φίλοις.
Πτωχὸς πτωχῷ μεγαίρει.
Ὁ νοσέας, ὀφείλει.
Σχίζει φιλίαν ἔχθος.
Στέργε ἀδελφὸν, δ' ὑ μητέρος ἀθέσει μήδεα.
Μετὰ ἐν χθονὶ ὄρνις ἡ χάρις.
Τλᾶ σὺν λύκοις, οἷς ὁμιλεῖς.
Πολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθείας φίλοι.

Durum est non amare:
Durum est etiam amare:
Durissimum verò omnium,
Non frui re amatâ.
Neminem tibi adjungas amicum, priusquam exploraveris quomodo prioribus amicis sit usus.
Mendicus mendico invidet.
Qui annuit, debet.
Odium amicitiam findit.
Fratres dilige, et matris consilia non aspernare.
Rara avis in terris est gratia.
Ulula cum lupis, cum quibus conversaris.
Multi mensæ amici sunt, pauci veritatis.

Digitized by Google

ΚΕΦ. Θ'.

Εὐφροσύνη, Λύπη.

ΚΙΣΣΩ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγίδι δὲ Ζεύς.

Οἱ ναῖται ξένοις, ἡ δὲ πόλις ναίταις.
Μύρτος ἄλγεα φέρει.
Πέμπω ξιφίαν, δολίαις μορσὺς ἁλιεύω,
Καὶ μὴ πληθὺς ἰχτῖνες ἐπέσθωσι.
Ὀλοφυρόμενος παραπλόκιον δέεται.
Μερίμνας φόρμιγξ αἴρει.
Ἔρημον ἦθος ἔδυτον ἄλξει, ἔτος μινύθει,

Βόσκεσθαι ἡσίαλος τίλλει.
Τὸ τῆς ἀμίλλης κράτος ἀμύμονα σωῖ.
Οὐ πάντα τὰ ἕλκη ἀκίσα.
Δίσκοισι τέρπονται καὶ αἰγανίσμοι ἰόντες.
Στῆθος κρῦπτει, ἃ μὴ ἀκουσθήσεται.
Οὐκ ἐᾷ πόνος ἰψῆσαι βυλάς.
Θωῦσσοντος ἑνὸς, θωύσσει δὲ ἕτερος.

Βλάπτοντος σῦ κινδύνῳ τὸ γηθεῖν ἕλλυται.
Στῆθος ἀλλάσσει χαρὰν ἀρίη.
Μάτην ἐαύει θυωρός.
Καγχάζει χαλὸς κινοῦσα πλάστος ἰσχίῳ.
Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀνάγουσα ἐς τὴν ζωὴν.
Πρασιὰς στέφει λύπη οἰκία.
Ἡλίθιος δ' ἄστε λόφος πιλαδῦ ἅλλεται.
Χέλυς δ' χορδαὶ θυμὸν ἰδυρίμενον τέρπουσι.

Οὐ καθαίρει ἁμαρτήματα ὁ ἀσπάζεσθαι.

ΚΕΦ. ι'.

Ἐλπὶς, Φόβος.

ΟΠΛΑ ἴσθι ὁ δειλὸς.
Πτοεῖ νυκτὶς μορμὼ.
Φόβον τίκτει φόβος.
Οὐρανὸν βροντὴ δ' αἶαν, θῆρές τε πτοεῖ.
Ἐγγύα, παρὰ δ' ἄτη.
Θέλγει χάρις ἰλαρὸν πάλαιστ.
Ῥᾳδίως δειλὰς πτοεῖ ψόφος.
Μετὰ τὴν ἑορτὴν ἦξε ἥλιτας ὁ πωλῶν.
Οὐχ ἅπας φοβεῖται κρέμβαλον κρίζον.
Τυφομένῳ μελάθρῳ σῦ πλησίον δ' τὸ σὸν κινδυνεύει.
Νεανίαν κλωσὸς σώσει.
Καλύπτειν τὴν νόσον, λυγρὸν.

CAP. IX.

Gaudium, Dolor.

HEDERA quidem Bacchus delectatur, capellâ verò Jupiter.
Incolæ hospitibus, ipsa verò urbs incolis.
Myrtus affert dolores.
Reti xiphiam, escâ stultos capio.
Morbus regius etiam non vocatus venit.
Lamentans consolatione indiget.
Curas cithara tollit.
Desertum domicilium dolorem auget, annus (seu tempus) minuit.
Cincinnum febris quotidiana vellicat.
Certaminis robur irreprehensibilem facit.
Non omnia vulnera sunt sanabilia.
Discis delectabantur et jaculis jaculantes.
Pectus pulsa, et flectibilis vocula audietur.
Non sinit maturare consilia, luctus.
Vociferante uno, etiam alter belluino impetu fertur.
Adveniente periculo gaudium perit.
Pectoris immutat gaudium tristitia.
Frustrà tempus terit spectator.
Cachinnatur claudus frangente recto ilia.
Angusta via est quæ ducit ad vitam.
Tundit præcordia dolor intestinus.
Stultus vel absque lyræ sono saltat.
Oblectant animum doloribus irretitum chelys et fides.
Non purgat peccata qui negat.

ΚΕΦ. ια'.

Ἐλπὶς, Φόβος.

ΟΠΛΑ ἴσθι ὁ δειλὸς.
Πτοεῖ νυκτὶς μορμὼ.
Φόβον τίκτει φόβος.
Οὐρανὸν βροντὴ δ' αἶαν, θῆρές τε πτοεῖ.
Ἐγγύα, παρὰ δ' ἄτη.
Θέλγει χάρις ἰλαρὸν πάλαιστ.
Ῥᾳδίως δειλὰς πτοεῖ ψόφος.
Μετὰ τὴν ἑορτὴν ἦξε ἥλιτας ὁ πωλῶν.
Οὐχ ἅπας φοβεῖται κρέμβαλον κρίζον.
Τυφομένῳ μελάθρῳ σῦ πλησίον δ' τὸ σὸν κινδυνεύει.
Νεανίαν κλωσὸς σώσει.
Καλύπτειν τὴν νόσον, λυγρὸν.

CAP. X.

Spes, Timor.

QUI metuit arma induat.
Terret strix infantes.
Præcipitium timorem parit.
Cœlum et terram tonitru, et feras terrefacit.
Sponde, propè est damnum.
Favor fovet spem miseri.
Facilè timidos terret strepitus.
Post festum veniens calceos non vendit.
Non quilibet crepitaculum stridens metuit.
Accensâ domo proximi, tua quoque periclitatur.
Attonitum servabit cavea.
Occultare morbum, funestum.

ΚΕΦ. ιβ'.

Ἀπήνεια, Φιλανθρωπία.

ΖΑΦΕΛΗΣ ζαφελῆ πάλας ἁμιλᾶ.
Ἰαίνει ἰάλιμον ὕδωρ ἀσᾷ.
Πλανὸν νέοντι αἰδέρα ὁ χωλῷ πρηθόμενος.
Σκύφιον θυμῷ σημεῖον,
Στέργον κρυνὸς σπλάγχνων ὑπάρχει.
Ὀλόντιν τὰ περίσσια ἐκ ἐσει σπουδαίν σημάνω.
Μισεῖ τὸν ἀδύνατον ὁ τῦ Ὀλύμπ κτίστης.
Κἂν ἀνάγωσι τύποι, ὁ δεῖ ἁμύνεσθαι ἀσπίσι.

Σπῶνος σύριγι ἔχει, μῆνις λύσσαν.
Σκύνος ἴχνι σπαραξσόμενον νέον δηκτικὸς.
Τίγρεθος ἄλκι ἰσωμένον.
Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς ὁς ἐρχὴν πτοεῖ.

Google

Στυγερὸς μῦθος πάντα τὰ τέλλει.
Τύραννοι αἰσυλοι ἢ κάλων σῦ σίνο, ἀλλ' αἵματος ἐνθρωπίνο χορτάζονται.
Νάνος δαλὰ ἀπειλῶ.
Ἰκτῖνα τίνδων κρίνοις ἰαυτὸν ἰσόν.
Πάντατε, ἢ σεῦς ἴσθι, ἄμαξαν διφῶν.
Σμηνῶς βασιλεῖ ἰὸν ἐκ ἐστ, ἢ ὀ-πίζει.

Ἐρινὸς αἰνὴ δαὴν ἐν πάντῳ βίῳ.
Εὐλύσεις ἀγωγῆς χαλεπίνων σωφρόν τίκτουσι.
Ὁ κτάνων τῇ κρίσει ὑπεύθυνος.
Νάπη παιδὸς φιλόπατος σπερμολόγη.
Ἔλεος ἴλιος ἐκ οἶδεν.
Οἷα ἡ αὐτὸς σεῦς οἶκτον πλείθος.

ΚΕΦ. ιβ'.

Πόλεμος, Εἰρήνη.

Ἀ ΗΔΩΝ μὴ δὸς μᾶλλον κακόνοι ἀνδρὶ.
Ὅμηρος πάλιν κακόνων ἐνδὸν πεδάσει.
Αἰτία νάκιος νᾶκος.
Δολιχὴ ἰρέτου δίνδρα βάλλα ἄνεμος.
Τεξότης ἄντε φαίτρας.
Γαλιὰ σφενδόνη σίνεται σφρ.
Ὀλίγον Ἄρης ὀφέλει ὄλεον, ὄλμος δὲ πλέονον.

Τετόνηται πύργοις σύρτι ἐν αἰανῷ.
Ὃν δεδιὼς ἐκ ἄλεσε πόλεμος, ὑπὸ νόσε ὀλίσεται.

Νικᾷ ἴνα στενά.
Ἀμαμάκητον ἄμα ἢ ἀφυσσὸν μᾶλλος δαμᾷ.
Ἰθὺς ἢ λοξὸς ἀλλήλοις μάχονται.
Ὁ ἰσχνὸς ὑπανὸς ἴντα βασάζων ὁ δόναται.
Πᾶσα γῆ λοίδορον τρέφει.
Εἰρήνη τάγαθὰ ἀλδᾶ.
Ὅσαν κακὴν ἐώλῳ ἐκ ἂν ὠνόμαν.
Ἀμφὶ κεφαῖς ἴριδα βάλλων σκεδάλια ἰρίνγει.

Μετὰ ἀλαλὰν ἴστανται ἔπεντες.

ΚΕΦ. γ'.

Φήμη, Δυσφημία.

ΡΑΔΙΩΣ οἱ φαῦλοι κακόνοι αἰσπῶσι τῦς σπουδαίους.
Ἅπαξ πλέσαν ἀεὶ φὼς ἰσῖ.
Ἀρετῆς γέρας τὸ κῦδος, ἢ χρόνος ἀμᾷ.
Οὐκ ἀζρότονον, δ' ἄζρυτα, ἢ συνάμινα, δ' ἀζωρέαν τέρπει· ἀλλὰ φήμη καλὴ κἀγαθή.
Διωλύγιος φήμη τὸ μὴ ἔν πω ἔσται.
Τὸν ἰδρύοντα ἵδρυ, ἢ τιμή σοι ἔσται.

Μῦθος ἢ αἶσχος ἰγκώμιον ἄγχουσι.
Ἀμύνει μὲν μὴ θάνατ πνίγοντα φήμη.

ΚΕΦ. ιδ'.

Μισθὸς, Ποινή.

ΒΟΤΡΥΑΣ ἢ πάτι ἄκαρθα
Οἱ διφάσιοι ἐν πόντῳ κεῖθι, ἀπόντῳ χρῶνται.

Μὴ κρίν' ὁρᾶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.
Πληγὴ νότα φίνεις.
Ποινὴν φὼς μὴ γνώσεται, ἃ μὴ κρεμέσεται.
Ὀρτυλὶς ὠὸν τίκτουσα ἰλευθέρα ἐστί.
Οὐχ ἅπαντες στέφας ἄξιοι.

Odium iramque crux reprimit.
Tyranni iniqui non cibis frumento confectis, sed humano sanguine, satiantur.
Pumilio terribilia minatur.
Milvum comedens et ipse milvus eris.
Circumspice, et mitis sis, qui plaustrum quæris.
Apum examinis regi jaculum non est, neque pungit.
Damnum in sinu horribilis Furia pascit.
Laxatis disciplinæ habenis, malitia oritur.
Homicida judicio obnoxius est.
Patris matrisque soror vibices pueri solatur.
Nescit misereri mensa coquinaria.
Sola miseria ad misericordiam vis est.

CAP. XII.

Bellum, Pax.

Ne ad pugnam provocet aquilam luscinia.
Præter pericula obses nihil lucratur.
Rixa rixæ causa est.
Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Sagittarius absque pharetrâ.
Fundæ lapillo Goliath cadit.
Paucas Mars opes præbet, truncos verò corporis plurimos.
Ad scopum collimant hostes turri in altâ.
Quem bellum reformidans non perdidit, à morbo tribulatur.
Superat unum turma.
Insuperabilem paritèr et debilem bellum domat.
Rectus et curvus adversus se invicem pugnant.
Homo macilentus arma gerere non valet.
Quævis terra convitiatorem alit.
Pax auget facultates.
Uxorem malam obolo non emerem.
Circum caput contentionem jactans terribilia eructat.
Post acclamationem bellicam jacula volant.

CAP. XIII.

Fama, Infamia.

Facile improbi malitiâ suâ aspergunt probos.
Qui semel furatur, semper fur vocatur.
Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat; sed fama bona et honesta.
Magna fama quod nihil est, esse facit.
Sedere jubeas eum, qui sedile præbet, et erit tibi gloria.
Turpitudo et scelus laudem suffocant.
Pertransit nisi suffocetur statim fama.

CAP. XIV.

Præmium, Pœna.

Non producit racemos spina.
Prædam in mari quærentes actuario utuntur navigio.
Ne judices videns pulchritudinem, sed mores.
Plaga dorsi auriga est.
Pœnam fur non agnoscit, nisi suspendatur.
Gallina ova pariens libera est.
Non omnes tiarâ digni sunt.

Digitized by Google

Δειμὰς Γέεννα σίλας χαίνει.
Οἱ ἀοίδοντες τῦ σκλᾶν γλίχονται.
Βακτηρίαν δαίρων αἰτίαν ἀπειλεῖ.
Μόγον μὲν πᾶσα ἡμέρα, ἀλλ' οὐ ἄγραν ἑρίγα.

Ἐν σταδίῳ σωτηρίας, λοίσθιος ᾧ πρῶτος ἐν βραβῖον λήψονται.
Μισθὸς ἀρετῆς αἶνος.
Αἰκία ᾧ μάλωψ.
Ἐὴν ἕκαστος μασθάκην φορίζει.
Ἄξιον τῆς χύτρας πῶμα.
Κολάζει μάραγνα λάγυνον.
Κοιλίαν ἀδίνουσι σληρὰ σάρταροι.
Μείων αἰτία, μείων δίκη.
Μάλωψ ἐν σώμασι, ὄγμος ἐν ἀγρῷ.
Τὸ ἡδὺ μάστιγος δίκην, χοίρους δονεῖ.

Guttur Gehennæ immane hiando captat.
Cantatores amant humores.
Baculum attollens verbera minatur.
Laborem quidem singuli dies, sed non prædam præbent.
In stadio salutis ultimus et primus unum accipient præmium.
Merces virtutis laus est.
Verbera et vibex.
Suam quisque pellem portat.
Dignum patellâ operculum.
Cessantem punit flagellum.
Nunquam ventrem explet tartarus.
Minor culpa, minor pœna.
Vibex in corpore, sulcus in agro.
Quod dulce est scuticæ instar, porcos impellit.

ΚΕΦ. ἐ.

Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος.

Εἰ πᾶν τὸ λαλῶν ἄνθρωπος ἐστί, καὶ ἡ ψιττάκη ἴσαι.
Ἀλλὰ, κἂν ζωσῇ κεκαλλωπισμένα, τὰ ἀκόλουτα μὴ λαλῇ.

Ἕταιρον φίλων μᾶλλον ἢ σαυτῦ λέγε.

Γλῶσσα κακὴ ὀξύτερα ἀκμῆς ξίφους.
Ἐν ἔργῳ ὢν ὁ φῶρ οὐκ ἰάχει.
Ἀπόρθητα λίθοις ἁμαρτὰ κακηγόρου.
Τυφλὸς ὁ τῶν πολλῶν λόγος.
Ξίφος μὲν τιτρώσκει σῶμα, νῦν δὲ λόγος.

Λόγους ἀμοίβε, τὸν λόγοις πείθοντα σε.
Λόγος ἀσελγὴς ἤθη χλίοι μιαίνει.

Μολύνει ἤθη καλὰ ἡ ὁμιλία τῶν φαύλων.
Αὐδὴν ἴυγγιλος δελεάζει.
Βοάγχος τὸ φθέγγεσθαι ἐμποδίζει.
Ῥίψας λόγον τὶς οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.
Ἐχθρὸς μὲν μοι πᾶσιν ὁμῶς ἀΐδαο πύλῃσιν,

Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Βαμβαίνειν ἔξεστι ἕως ἂ λαλῶν δυνάμεθα.
Ὡς φὼρ πλέκτων ἔκραξεν.
Ἠχὼ νύμφη τὰ λειγόμενα σμαραγεῖ.
Πίτυλος ἰχθύας σοβεῖ.
Μύθους ὁ σάθρεται πᾶσα.
Ἀκριβὴς λίσχη κωμάζει ᾧ ὄχλα πάντοθεν νέα.

Φθίει τὰ ἤθη καλὰ ὅμιλος λέσχη.
Οὐκ ὄσσαν, ἀλλ' ὄψιν κωλύει ἐρεβώ.
Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.
Ἐριστιλῶντα ἐριστίλλει.
Οὐδὲν πρέπει λοίσιθον αὐδῆ, ἢ πανδάλῳ.

Guttur Gehennæ immane hiando captat.
Cantatores amant humores.
Baculum attollens verbera minatur.
Laborem quidem singuli dies, sed non prædam præbent.
In stadio salutis ultimus et primus unum accipient præmium.
Merces virtutis laus est.
Verbera et vibex.
Suam quisque pellem portat.
Dignum patellâ operculum.
Cessantem punit flagellum.
Nunquam ventrem explet tartarus.
Minor culpa, minor pœna.
Vibex in corpore, sulcus in agro.
Quod dulce est scuticæ instar, porcos impellit.

CAP. XV.

Lingua, Sermo, Veritas, Falsitas.

Si omne loquens homo est, etiam psittacus erit.
Acco, licèt mitrâ ornata, non loquitur quæ placere possint.

Amicorum magis quàm tuam ipsius laudem prædica.

Lingua mala acutior cuspide gladii.
In opere existens fur non vociferatur.
Noxa sortitur crebra maledicos.
Inanis est vulgi sermo.
Gladius quidem corpus vulnerat, mentem verò sermo.

Verbis pensa, verbis qui suadet tibi.
Impudicus sermo deliciis adolescentûm frangit mores.
Consuetudo malorum bonos mores contaminat.
Voci anguilla nocet.
Raucedo vocem inhibet.
Jaculatus verbum aliquis non recipit rursum.
Inimicus quidem mihi ille est æque ac portæ inferorum,

Qui aliud occultat animo, aliud verò loquitur.
Balbutire licet, donec loqui possimus.
Sicut fur furans clamavit.
Echo nympha ea, quæ dicuntur, resonat.
Strepitus aquæ remo percussæ pisces abigit.
Verbis fames non obtemperat.
Accurata sermocinatio principis et populi tangit mentem.

Corrumpit mores honestos turba impudentium.
Non vocem, sed visum impediunt tenebræ.
Sermo doloris remedium est.
Cavillatorem illude.
Nemo meliùs crocitare novit quàm perdix.

ΚΕΦ. ιϛ'.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, τὰ Φυτικὰ, Ζῶα.

ΔΕΧΕΤΑΙ τὸν καπνὸν κάμινος, τὸν δὲ ἀλώπηξ φωλεὰ.
Χοίρεια φέρει κόμαρος μῆλα.
Ἐκ πίτυος καρύκειον.
Τί καπήλοις καὶ μελίσσαις;
Λύκῳ κάπρος ἶσος.

CAP. XVI.

Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.

Excitet fumum caminus, vulpem verò spelunca.
Pessima arbutus fert poma.
Ex caudâ calceamentum vile.
Quid fuci commercii habent cum apibus?
Lupo similis est aper.

Digitized by Google

Ἡ ξανθὴ χροὰ ἡδύσμου. 425
Κάγχρυος πελλαμίνης, τὸ καλὸ πίλλιον.
Καστάλῳ οἶκος ξυλικός.
Κάνναυον ἐ ἄνθος κέρκις.
Εἰ μή σοι κόστος ἔστι, λοιπὸν σοι Πὰν παρελεύσεται.

Σίναφυν ἔχει σικύμβιον, ὅταν βούτυρον ἐλαύνωσι σίδη. 430

Ἐλάχιστον ζῶον ψύλλος ἅλμασι μέγιστον ἐλέφαντα νικᾷ.

Σοβᾷ μυίσσας ψύλλος.
Φίλη μὲν ψάμμος, ἀλλ' οὐκ ἐν ὀφθαλμοῖς.
Καρύναν βρῶμα· ἡδύσμην, σ' ἀπέχου.

Βύνην δ' ἐνδιδὺν πὶς λάσαι. 435
Ἐρίον μὲν ἵλλος ἀλλ' οὐκ ἐλλέβορον ἔδει.

Γραβίη ὁ δᾶται ἰχθύϊ, ὅτι βώλου.

Φασιανὸς πρήνης πρύτανις.
Φίκος ψῆφον φακῆ.
Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἂν δὲ παρέλθῃ. 440
Ζητῶν ἰόμενος ὁ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.
Ἀχράς βαίου ὁ φίκος.
Βαῖναν ἰνδύει βαιόν.
Τὸ σουσύζειν σαύραν νάρκην σ' ὁ διώκει.

Τὸ ἄγαν ὗσις σηπὸν σίτου. 445
Ἴβις ὄφις ἰναίρει, αἰγυπιὸς μιλίσσας.
Πλίνθον σκύτει ὁ κορακα καθαίζων.
Τὸ μὴ κάειν, πῦρ οὐκ ἐστί.
Ἐν κολωνοῖς θρίδαξ ἥκιστα ἀκμαίνη μόγις εὑρίσκεται.
Ἰκτὶς σμικρὸν ζῶον μεγάλων κολάκων κακῶν αἴτιον.

Καυμαίνη ὄγκληξ κραδέμνῳ ὀκ ἰμπάζεται. 451
Διαίνει δρόσος χλόαν, ὁ δὲ χλιαίνει ἥλιος.

Δρυὸς πεσέσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.
Βαρὺ οἱ ὄνοι ἄχθος βαστάζουσι.
Ποικίλαι οἰωνοὶ πτερυξὶ διὰ μετέωρα ἀέρος πετῶνται. 455
Οὐ πᾶσα ἀγελὰ δόρκας ἔχει.
Οὐθεμία ἄμφασις χρᾶται.
Κολοκύνθης κίνης πονίλη ἄγνωστος.
Ἐν καλλέσις καλλέα κάλλιστα.

Οὐκ ἔστι χώρα ἔνθα σκωλήκων. 460
Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τῷ ἀνθρώπῳ ἴδιόν ἐστιν, ὕτως ἐ τὸ μυκᾶσθαι τῷ βόϊ.
Εὔρωπον πρασινὸν ὠθεμία τρίβη ἀφίησι.
Ὅσα καλλοὶ μύσχοι, ἐκεῖ καλλοὶ ἔσονται βόες.
Καρίδες βάθισμα μιμοῦνται.
Οὐκ ἔχει φολίδας φρύνη. 465
Δίλφακα τείφειν χοῖρον ἕξει.
Μὴ ῥᾳδίως ψαθυρὸν λίθον εὑρίσκε.
Ὁ ὀμφαλὸς ἐν μέσῳ.
Ἐν ποταμοῖς ἐ λίμναις αἴθυια.
Ἴδα φύει ἰσίσκον ἴόν τι, ἁδῦπνοον ἰόρκοις βορᾶν. 470

Ἐν σχοίνοις λαβύρινθοι.
Ἄμπελον ἐξ οὐκ ἰμάντα ἔστιν.
Γαῖαν ψυχὰς ἐὐκαρπον ποιῶ.
Νιζόμενον πεδικάδην νικᾷ χιλόν.
Μὴ ἐκ ζέας μόνου ζυθὸν γίνεται. 475
Βαΐζοντος ἑνός, αἰνίκα βαΐζει ἑτέρος κύων.
Χρεμετίζει πῶλος, ἵππου ἀπόντος.
Τὰ νοτὰ φιλεῖ πῆνα.
Οἶδᾶ ἐ ὄλυνθος.
Οὐ τὸ μέλαν ἰμόργει κόραξ. 480
Χωρὶς μίσχου ὁ γίνεται μῆλον.

Fulvus color amabilis est.
Appellente hordeo in furno tosto, mala appellunt.
Fundamentum domûs trabs est.
Sambuci flos cimicem non expellit.
Si tibi costus non est, præteribit Pan diversorium tuum.

Quando ex malo punico butyrum elicitur, siser in serpillum sylvestre mutabitur.

Minimum animal pulex saltu maximum superat elephantem.

Apes fumus abigit.
Grata quidem arena est, sed non in oculis.
Lydorum condimentum, apumque cibos Bruchus aversatur.

Hordeum madefactum et piper Cis relinquit.
Muscum quidem hinnulus, sed non helleborum devorat.

Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, neque agro.

Phasianus pruni custos atque inspector est.
Nutrit lenticula Latum piscem.
Rosa senescit brevi tempore: ubi verò transierit.
Inquirens invenies non rosam, sed rubum.
Non gerit pyrus sylvestris ramos palmæ arboris.
Bæoni pisci lanam ex corio consutam induit.
Sibilando crocodilus terrestris et torpedo non fugantur.

Nimia pluvia frumentum putrefacit.
Ibis avis serpentes, parus apes interimit.
Laterem lavat qui corvum mundare conatur.
Quod non urit, ignis non est.
In tumulis lactuca jecur sanans vix invenitur.
Mustela sylvestris animal parvum, magnorum sæpe malorum causa est.

Urens scintilla vittam non curat.
Irrigat ros herbam virentem, et calor solaris tepefacit.

Arbore dejectâ quilibet ligna colligit.
Grave onus asini portant.
Variæ aves per sublimem aëra pennis volitant.
Non omne forum capras habet.
Fructûs immaturi nullus est usus.
Cucurbitæ vis cunilæ ignota est.
Pulcherrima sunt jugera, quæ in humidis et herbosis locis sunt.

Non est regio quæ vermibus careat.
Quemadmodum loqui hominis est proprium, its mugire boum.
Velocem Euripum nulla mora tardat.
Ubi multi sunt vituli ibi multi quoque boves erunt.
Cancri marini incessum imitatur.
Caret squamis rubeta.
Porcellum alens porcum habebit.
Non facilè friabilem invenies lapidem.
Umbilicus medium occupat.
In fluviis et stagnis mergi.
Ida mons hibiscum producit violasque, capris pabulum gratissimum.
Et junctis facti sunt labyrinthi.
Vitem non lorum Ix lædit.
Terram ros fertilem reddit.
Hinnulum testudo pedum celeritate vincit.
Non fit ex speltâ vinum merum.
Latrante uno, latrat statim et alter canis.
Hinnit pullus, equâ absente.
Humida quæ sunt anas diligit.
Turget etiam grossus.
Non absterget nigredinem corvus.
Absque pediculo pomum non crescit.

Digitized by Google

Ζελάει κριὸν ἀρὴν τέρετα.
Ἀιθιρὶδι ἔρις ἀπὸ κάλω κρεμαμένη στυφίτατα.
Γίγνη ἰχθὺς Περσίκα.
Γίνεται κλιβάδιον διαφυγὸν.
Εἰ περάσῃ χειράγρα αἴρεῖται, ὐκ ἄλλων φαρμάκων χρέαν ἴχομεν.
Ψῆσται φορέων νοτίδα ἴξεις.
Θοὶ πυρίλης σῦροι ἀστὶν αἰγιαλὸς καὶ ἀνδρών.

Ἐκ τέρητος βῦς γίνεται.
Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.
Ὄρυδος, ἀκουτὶ, ᾧ τὰ ἄλλα ἕτερα ζόων συρίζουσι βιοτήν.
Ζωῆς σῆμα κρότος.
Ἐν νήσῳ σκὼς νύσσα.
Χαμῶνα φεύγοντες ᾧ ὄμβροι γέρανοι, πίτοσθαι ἐπὶ ῥοάων ὠκεανῶ.
Οὐ ποτὶ ἶαρ μία χελιδών.
Μυδᾶι μύλοζα πνεομένη.
Νάρδον ἀμίλγα ἄπαρος.
Ἄριστος ἰοιφὺ φύλαξ ὁ λύκος.
Δόφος κὴν λασιὸς ᾖ, μάσθλη ἰφιλίσται.

Ἀλάβαστρον ἀ μὴ λευκὸν, ὁ κακόν.
Οὐ πᾶς ὁ πάσιν μύκλας ἴχει.
Ζεύγνυται τῷ σίτῳ ζιζάνια.
Μηκᾶσθαι πρόβατα ὐ ἀνθρώποι ἴδιον
Τὰ ὦτα ἴδιον ὀνῶν.
Κοσμεῖ περιθῆσι πάλχη σίγλαι τε.

Ἴστιν λάβιν ὑετὸς πολύς.
Κυρτῷ ῥάμφει σῦλον αἰγύπιος ἁρπάζει.
Κόπρῳ ἀλισγεῖ εἶδον κολοιός.
Ἐβλάστησ ἄμπη ἥτε πάμαξ ὐκ ἰσίνησι.

Γαργαίρει θύννος ἐν καπνάβῳ.
Θάλα καὶ ἱέραξ τοὺς πώλους αἰνῶ.
Ὀστέα σιμιλῆ κιναλωπήκια γαλέαι τρώγουσι.
Αἰγωλιὸς ἐν σιτόρῳ κορώναν.
Χαίρει λέων μεγάλης ἄγρας πύρσας.
Ἔλαιαν ἐν κήπῳ τρίφων μόνος ἀμίργει.

Ὀφᾶται μόνος ὁ πάπυρος.
Σταλὶς πίσσης ἰδρώς.
Σμαρίδα ἀθηνῶν πᾶσι ἴχθυν.

Γόγγυλον ἕρπος θάλλει ὐκ ἀσῖται.
Οὐχ ἅπαν τὸ ἀμαρύσσον χρυσὸς ἐστὶ.
Χῆνα ἀκουτίλας, χῆνα ἀναλήψῃ.
Οὐ φυσᾶται μολγός.
Κριὸς τῶν ὄϊων ἡγεμὼν ἐστί.
Θρόνα ἐν ἔρχῳ πολλὴν ἡδονὴν πίνει.
Ὀρμᾷ ἅπαν ῥᾳδίως δῆσαι.
Ὀρχοῦνται πλάδοι ἔρπυλος κεφλίνος.
Σπίλλαν σκολοπένδρα σάλλει.
Ἡ λάζυρα ἀρτιλὴ ὐκ εὐθίως νοσεῖν ἴχει.
Θύμον λάπτουσα εἰς κῆπόν σου μὴ ἴαπτε.
Καὶ ὀροντίῳ ὑετὸς χρηστός.
Οὐχ ὁμοία τῷ ἐρεβίνθῳ γαλέοψις.
Οὐ τρίφει Θάσος θάψον.

Διῶσα σῦσον φθίσι.
Τείρει νόμαχον τοῦδος.
Κηλεῖ ἴγκατα ἴσχιν τ' ἰσίπιον.

Οὐχ ἅπας μαμμᾶν μήκωνα δρέπει.
Νοσῶν κακκάβα ὐκ ἰσχί, ἀ μὴ πάμῃ.
Ῥᾴδιον μελίσσαις μὲν γλυκὺ κάζει μέλι.
Ἔνθεν δ' ἀράχνη αἰανὸν ἰὸν πίνει.

Lauras Alexandrinæ surculus arietem delectat.
Exuviis anguis in ligno suspensis perterretur.
Ferit lumbos scutum Persicum.
Medetur visceribus clibadium.
Si porro chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.
Latum piscem pinsens humorem habebis.
Acuti sunt alvearis apum inspectores parus et crabro.
Ex vitulo bos fit.
Mel diligit ursus.
Ervum, hordeumque, et alia legumina animalium corroborant vitam.
Vitæ signum pulsus est.
In insulâ oletum punctim cædit.
Frigus fugientes et imbres grues ad oceani fluentes volant.
Una hirundo non facit ver.
Putrescit alii caput resectum.
Nardum immaturè carpit imperitus.
Optimus hœdi custos est lupus.
Cervix jumentorum, licet glabra sit, tamen habenis debetur.

Alabastrum nisi album sit, non est bonum.
Non omnis asinus lineas nigras in collo habet.
Junguntur cum tritico zizania.
Balare oves solent, non homines.
Ex auribus cognoscitur asinus.
Flos, quo tingitur purpura, atque inaures ornatum superaddunt.
Lædit nimia pluvia segetes.
Adunco prædam rostro vultur rapit.
Stercore polluit nidum monedula.
Vitis pedamentum et superçilium petræ non exhilarant vomerem.

Splendet in oleâ testaceâ thynnus.
Docet etiam accipiter pullos suos.
Ossa pinguedine obducta feles arrodunt.
Ulula in cœtu corvorum.
Gaudet leo, ubi magnâ prædâ potitus est.
Oleam in horto fovens solus amurcam exprimit.

Solus asinus rudit.
Viscum pini sudor est.
Qui smariden aspernatur, neque cetum habebit.

Nervi contortionem planta virens non sanat,
Non omne id quod fulget aurum est.
Anserem emittens, anserem recipies.
Flatu distendi bulga nequit.
Aries ovium dux est.
Flores in horto magnam parîunt voluptatem.
Tenui funiculo facilè asinum ligabis.
Tripudiant surculi stolone amputato.
Calcat squillam scolopendra.
Singultiens gallina non statim pullos habet.
Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.
Orontii quoque succus utilis est.
Haud similis est ciceri geliopsis.
Thasus insula herbas ad tingendum aptas non habet.

Corrumpit lilium fœtor.
Affligit stomachum loligo.
Mulcet viscera lumbumque isicium.

Non quivis vehementèr cupiens papaver decerpit.
Non est tarda perdix, nisi ægrotet.
Apibus quidem dulce stillat mel rosa.
Indè verò aranea grave venenum bibit.

Ἀψίνθιον καὶ ἀμάρακος ἐξῆς ἕρπει ἑκάστου. — Absinthium et amaracus ordine exulcerationes in oris superficie persequuntur.

Κίδμασι καὶ πίσσαι, μονὸν γάρον μόγις αἴρει. — Diuturnâ ex defluxione affectus, et picam, vix tollit garum.

Ἑλλέβορος ἐν σταφισαῖς φύεται. — Nascitur in hortorum areis helleborus.

ΚΕΦ. ζ'.

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία, Κοσμήματα.

Εἰς Ἀτυχίαν.

ΠΛΟΥΤΟΣ Ἀριστίδῃ δαμάλις μία, καὶ τριχόμαλλος, — Opes Aristidæ bucula una, et lanigera
Ἦν δ' ὄις· ἐκ τούτων λιμὸν ἔλασεν Θέρος. — Erat ovis: his famem expulit à januâ.
Ἥμερσεν δ' ἀμφοτέρων ἀμὸν λύκος ἔντερα, ὠδὶς — Privatus autem est utrâque: ovem enim lupus occidit, partus

Τὴν δάμαλιν· τίκτης δ' ἄλετο βουκόλον. — Buculam: pauper verò perdidit armentum.
Περιδέτην δ' ὄγ' ἐμοὶ πατ' αἰχένος ἅμμα λυγώσας. — Peræ verò corrigia hic circa cervicem nodum flectens.

Οἰκτρὸς ἀμύαντος πάντοθεν σαρ' παλάθῃ. — Miser expers balatu mortuus est prope tugurium.
Ἢν ἀχὴν νῶμος ἐς πόρπιν βαλλόμενος, — Si resonet nummus qui in sacculum immittitur,
Παπυλίων ψυχαὶ ἐξ ᾅδου ἐξιέρηται. — Papistarum animæ ex inferno liberantur.
Χρυσός τε πόντις ἐστὶ καὶ ἄργυρος, ἠδὲ καὶ ἄβρυὸ — Aurum sanè et argentum pulvis sunt, et ipsi
Λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖνι σκολυψαφίδι Θαλάσσης. — Lapides in calculosâ maris crepidine.
Δύη καὶ φεύγοντα δρέπουσα. — Infortunium etiam fugientem comprehendit.
Πρὸ τῆς ἀνάγκης δυλοῦται ταχὺ πάντα. — A necessitate omnia in servitutem rediguntur brevi.

Μίνη ἕκαστον τῷ ἔοικε μίλλα τανύειν. — Manet unumquemque id quod passurus est.
Γλισχρὰ τύχης βάματα. — Lubrici sunt fortunæ gressus.
Οὐκ ἀεὶ τοῦ πόχλαξ ἀπόλεθϊ. — Non semper desiderio satisfacit calculus.
Χίλιαι σπυρὶ δύαι εἰσὶ σαρὰ ἀλάσιον καὶ χίλιαι. — Vel mille calamitates sunt inter calicem et labra.
Οἰδημία δύη ἄπαι μόνη. — Nullum infortunium solum.
Ἰὺ, ἰὺς φεύγουσα ἔρνις βρόχῳ ἔπεσε. — Ehcu, viscum fugiens avis in laqueum incidit.
Νεῦρα Ἄρεος ἄργυρος. — Nervi belli argentum est.
Τῷ πλοῦτι σταθεσσονσι πᾶσα γῆ σπουδῇ. — Fortunato omne solum patria est.
Ἅπαντες ἐν Θαλάσσῃ πανῶν πλέομεν. — Omnes in malorum mari navigamus.
Τὰ χρήματα ἐστὶ ψυχὴ δυλῶν ἀνδρώπων. — Opes sunt vita improborum hominum.
Κάπιστος θυτάνων κοσμεῖ ἰλύς. — Pessimus fimbriarum ornatus est cœnum.
Ὁ νῦμος ἐστὶ ψυχὴ καὶ γάνος βροτῶν. — Nummus est anima et lætitia mortalium.
Οὐ πᾶσα ἡμέρα ἄπου ζημίας. — Non omnis dies damni expers est.
Τοῖχον χρόα πάζει. — Parietem color exornat.
Μή μοι γένοιθ' ἃ βέλομ', ἀλλ' ἃ συμφέρει. — Ne mihi contingant, quæ volo, sed quæ sunt utilia.

Αἰπεῖαι πύργοι ἄστεος ἀσὶ πόσμος. — Altæ turres civitatis sunt ornamentum.
Ἀργαλέον πτωία πανδὴν, ἀσχετον, ἀμέγαρτον δάμοισι λαῷ. — Grave paupertas malum est, et intolerabile, quæ magnum domat populum.
Ὀρφανοὶ ὡς ἄνεμοι πολλάκις ἀλῶνται, ζωμὸν ὐκ ἔχοντες. — Orphani sicut venti sæpenumero vagantur, non habentes jus esculentum.
Τύχης κινόσης θαιρὸν εὖ τρέπεσθαι. — Fortunâ cardinem movente bene nobiscum agitur.
Λιμὸς, λοιμὸς ἢ πόλεμος, λαῷ ἀεὶ λοιγός. — Fames, pestis et bellum populi sunt pernicies.
Λίθοις καὶ ἀγάλλεσθον, πάλλακες τίουσι καὶ σπουδάζουσι. — Gemmas et Arabicum lignum juvenes senesque in pretio habent.
Ἰδία ἑστία ἁπάντων ἄριστον. — Propria domus omnium optima.
Αἶσα χρέος φέρει, χρήματα καὶ πλοῦτον αὖ αἴρει. — Mortem Parca affert, opes et facultates rursus aufert.

Χρήματα ἀνήρ. — Divitiæ virum faciunt.
Εἶμα ἀνήρ. — Vestis virum facit.

CAP. XVII.

Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miseria, Ornamenta.

In Infelicitatem.

ΚΕΦ. ιή.

Χρόνος, Ἡλικία, Ὥρη, Γῆρας, Καιρός.

ΕΣΠΕΡΟΣ τῆς ἡμέρας τέρμα. — Vespera diei terminus est.
Τίρσιται πρόσωπα ὑπώρας μολόντος. — Arescit gramen, veniente Autumno.
Ὀπώρα δ' παλύπτει πρόσωφος. — Ætatem non tegunt tempora.
Χιτῶνα χλαῖναν τι χιὼν παλεῖ. — Tunicam nix lænamque accersit.

Google

Αἶψα ἡ ἀκαλήφη ἀνερεικὴς οὖδει.
Ἔχει τὸ ἔτος μῆνας δύο ἐπὶ δέκα.
Μοῦς ἔτη τρεφίδιους.
Οὐκ ἀεὶ θέρος ἔσται, ἔρχεται χεῖμα.
Τέλημας αἰὼν οὐκ οἶδεν.
Ὥσπερ χρυσὸν τὸ σῦρ, οὕτω καὶ φίλους ὁ καιρὸς κρίνει.

Ὀλόλυζε σὺν λύκοις, καιρῷ ἀναγκάζοντος.
Ἀλεῖ λάθρα ῥῖγος.
Τὸ σῦκον χρόνῳ μαλάττεται βραχύνει.

Τρέχει λυκάβας ἥρως δίκην.
Ἔργα νέων, βαλαὶ δὲ μίσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.
Χειμὼν ὅταν παράγηται, θώρηκα μὴ δέρεται.
Ἄκρος ἂν εἴλκῃ ἠὼς, θέρος μάρανε ἐντιμήτους λίγους.
Ἰδοὺ γόνυ τὸ γῆρας.
Τὴν ἡμικὸν ἥλικος ὡς τὸ πάλαι σημαίνει.
Τὰ ἀρχαῖα ἄριστα.
Ἡμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.
Χαλκοῦν τὸ γῆρας ἴσον ἀνθρώπους βάρος.
Εὖ σοι τὸ μέλλον ἥξει, ἂν τὸ παρὸν εὖ τιθῇς.

Ἡλικία ῥίζα ὡς ἄνθος ἔαρος.
Δείλη τὸ ἡλίου ἕκτον φαίνει.
Πελιὰς τρίχας σκύλλει ἀσιζής.
Ὥρα ἄρων μινύθει.
Ὅπου πρόπαλλος, ἐκεῖ χεῖμα.

Urit maturè urtica vera.
Habet annus menses duos et decem.
Lanugo annos prodit.
Non semper æstas erit, venit hyems.
Finem ævum ignorat.
Sicuti aurum ignes, ita etiam amicos tempus judicat.
Ulula cum lupis, quando tempus postulat.
Exsiccat lilia frigus.
Longinquitatem temporis *CONFESTIM* abbreviat.
Feræ instar annus currit.
Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora.
Cum approperat hyems, thoracem non lacerabis.
Dum aurora fulget, moniti adolescentes flores colligite.
Incurvat genu senectus.
Ætatem plerumque indicat lanugo.
Antiqua sunt optima.
Posteri dies testes sunt sapientissimi.
Grave senectus est hominibus pondus.
Si præsens benè collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.
Vigor ætatis fluit ut flos veris.
Vespera quanta pars staminis confecta sit ostendit.
Molestiam exhibere canis crinibus, impium est.
Hora (seu tempus) curam imminuit.
Ubi glacies, ibi hyems.

ΚΕΦ. ιθ'.

Ὕλη παμμιγής.

ΑΤ'ΣΤΗΡΟ'Ν μὲν φάρμακον ἀκαίνουσι ἀμύσαι, αὐτὰς βάλσαμον ἐδίνουσι.
Ἐλάττους ἴλλος ἀγλὶς, ἀκτῖσιν σῇ ἡλίῳ γελῶσιν.

Οἱ ὀφῶντες ἀγνυθαὶ ἐ λάτυσι.'
Γίλγη ἐν ἀγορᾷ ζητοῦσι.
Καπίση ἐκ μύξης ἐκμὲς μύρα.
Βαρύτερον μολίβδου ἐσὶ καὶ στίλβ ψυλότερον.
Ἐν ἐξῇ πυρετῷ ἄνω παφῶδες μανικόν.
Ὠχροὶ, ἰσχνοὶ, πτυαλίζοντες, ἐν ὑπνώσιν ἱδρῶντες ἀγαθοὶ.
Οὐ διώκει ῥῖγος ψίαθος.
Τί αὐγῇ καὶ ψίφος;
Ἀκὴν μᾶλλον ἢ τὸ καμπύλον ἐλάσσ ἄρξιλος.
Τόσον διαφέρει κοτύλη καὶ μαζονόμη, ὅσον τὸ ἀργὸν καὶ τὸ μέλαν.
Κλασμάτων φύλαξ φορμὸς.
Φλαὶ εἰσὶ σῆμα.
Ἐῷ πολυρρῶνοι αἱ μάραι εἰσὶ πᾶσαι.
Μαγὰς ὕδωρ φυγαδεύει.
Πέδιν μαραὶ σαθήριον.
Ψύχει ἁδίως σῶμα ψίθυρος.
Ἀθρόαν ἐ πάσχει χάλαζαν ἄθης.
Σμικρὰ ζύμη ὅλον φύραμα ζυμοῖ.
Ναρτάλη λαΐνου κάρδοτος.
Λάχνος τῆς λόγης ἐχθρός.
Οὐ πόδυλη βρόδυλα μινύθει.

Μίκρος δίκην μέλος ἰχθύ.
Ἔξω ἐν σιδήρου ταὶς μάσ.

Ἀγκίλα ἄτερ ἀγκίστρου ἰχθῦς ἐχ ἁλώσεις.

Urit maturè urtica vera.
Habet annus menses duos et decem.
Lanugo annos prodit.
Non semper æstas erit, venit hyems.
Finem ævum ignorat.
Sicuti aurum ignes, ita etiam amicos tempus judicat.
Ulula cum lupis, quando tempus postulat.
Exsiccat lilia frigus.
Longinquitatem temporis *CONFESTIM* abbreviat.
Feræ instar annus currit.
Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora.
Cum approperat hyems, thoracem non lacerabis.
Dum aurora fulget, moniti adolescentes flores colligite.
Incurvat genu senectus.
Ætatem plerumque indicat lanugo.
Antiqua sunt optima.
Posteri dies testes sunt sapientissimi.
Grave senectus est hominibus pondus.
Si præsens benè collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.
Vigor ætatis fluit ut flos veris.
Vespera quanta pars staminis confecta sit ostendit.
Molestiam exhibere canis crinibus, impium est.
Hora (seu tempus) curam imminuit.
Ubi glacies, ibi hyems.

CAP. XIX.

Miscellanea.

Fœnum involvens membrana austerum quidem renuit medicamentum, sed nequaquam balsamum.
Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus Solis radiis.
Ponduscula textrinarum non linquunt textores.
Variæ merces in foro quæri solent.
Pessimus humor ex mucore fluit.
Plumbo gravius est, et pennâ levius.
In febre acutâ surdescere furiosum.
Pallidi, graciles, sputantes, in his per somnum sudores boni sunt.
Non propulsat frigus storea.
Quæ splendori cum tenebris communis est?
Aciem potiùs quam curvitatem scalprum amittet.
Tantum est discrimen inter concavitatem et convexitatem, quantum est inter album et nigrum.
Fragmentorum custos sporta est.
Vestibulum domûs ornamentum est.
Urinatori manus sunt remi.
Expellit luctum magas.
Putrefacit mamera satherium.
Frigefacit suavitèr corpus susurrus.
Coacervatam non patitur grandinem arista.
Pusillum fermenti totam conspersionem fermentat.
Mactra nartalo vase melior est.
Adversatur tenebris lucerna.
Pruna damascena non comminuit radula caseo destinata.
Ferrum ignitum instar gladii est.
Clavum quo educto aqua è navi effluit, in navis fundo quæras.
Curvo sine hamo pisces non capies.

Digitized by Google

Τὸ ὅλον φωδὶξ μᾶζον.
Κρίνον σφῦρα μὴ πρανῖ.
Ἀστιλλαὶ ἱεραὶ ἀμάλλῃ πρίνων ὄθλοι.
Μὴ νότφι νοτίδος νόσος.
Κάμπτει εἰς πότε γνώμην ὁ ἀσάνδης.
Χαλκέῳ πόδας ὑπόβα τάπητι.
Ψαλίδι τρίχα ὐ τμήσεις.
Τῷ ἴδιῳ ἕλκεσι ἀδαῆμον παυίσω.
Κοίρανος δακτύλων λιχανὸς ἰσῖ.
Ἀντὶ ἅρματος ἵππου χρεῖται ἱππεύς.
Οὐκ ἄνευ αἰχμῆς δόρυ.
Οὐκ ἰσὶν ἄγκυρα γάλλοις βυνός.
Βορέαν ἕλκος ἵππου τίθησι.

Μητέρος δάκτυλον Ὑγιάσης.
Ἕλικος ὑπὸ ὐ δέσται.
Δρεπῶν κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ στυπῶν ἀγλαΐζεται καὶ μουσικῆς ἐν ἀώρῳ.
Ἄγγαροι ἀς χώραν ἄγουσιν χωρήσαντες ἀγῶσι τὰ ἱμάτια ἀνθρώπων.
Ἀμαυρὸν ἰρίφου ὁ ἀριθμὸς ὀΐζυρός.
Αἴσχει ἰκμάδος αἴγιλος.
Κῆρ μὲν ἰνίοτι κόμπος, ἀλλ' ὐ λιμὸν ἱλισφάρει.

Νίφει γόνυ ψιάς.
Ἀεὶ τὸ ἔσχατον πέρας.
Ἰσχία κύστιν ἴχει.
Θηρίας νάπος ἥθη ἔδωσι.
Ἐκ μυελοῦ ἄλκη, ὅσπερ ἐκ πηγῆς σηδῶ.
Λεσβιάζειν κάλαμον λάπτη ἀναγκάζει.

Σύφαρ ἴψου ψαφαρὸν σωτῆ.
Θαυμάζουσι Κῆρες ἀρεσάμενοι Σατύρους.
Στολὰς σάρισσος ἀμείνων.
Κολοβὸν μυκτῆρα ὁ λύων φρενῆ.
Ψῆφ ὠμῆ πρέπος σόμαχον βλάπτει.
Κάλων τὸ πύαρ ὐ λήψεται.
Πέλεκυς ἀρεσάμυ ἔργανον, ὅσπερ τῇ σιδηρεργῇ αἶρε.

Φυρομένου φύσις οἴνου ἔρρει.
Ἄκαρα σιθοῦσι ἀμέρας Σ' οἱ ἐν ἡδονῇσι ζῶντες.

Πρὸς ἠϊόνα πίπτουσι ἀκρίμνου γῆν ᾗ ἄλμη νιφῆ.

Σπέος ὐκ ἄνευ δνόφου.
Σῆ φωνῆ κρατίστη ὄρνιθας σοβῆ ἀπάσας.
Σπίλος δολὸν μιαίνει.
Ἀσθενῆ ὁ βραχίων ὑπομένει ἀφυκόνος.
Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκου πωλεῖ.
Κύβοι κρημνὸν ἀπειλοῦσι
Ἀργὸς κυβήλιδος σμῆξαι σφάλλειν
Ὁ Κρόνος κρόνου γενετὴρ.
Τόξα ἄκων τρίζει, τερπνὸς δορὰ ἐδίσσοις.
Λάτρις ἀμελὴς λευκῷ χρίμπτειν λευκανίαν ἐφέλει.
Ὅς διάζωται ὐ ῥῆλα, λινὸς δύσεται.

Γαῖσον Σίκῃ μὴ ἐμβαλλε.
Οὐδὲν δηναρίου ἐκρίνει ἀνήρ.
Ναύτης ἂν Ποσειδῶνα ἱλάσκει.
Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ σίληι ὁ πωλοῦσα.

Ἰσῆ γαυλὸν παῦσις.
Κίαξ ᾗ κοῖ σπάσαγγον ἄγουσ.
Υ̓͂, ὖ, σισύμβριας βυνὸς αὐδὴ ἰρὴ
Οὐδ' ὁ δεῦρο ᾗ ὁ δεῦρο ἐποίησεν, οὐδ' ἐγώ.
Ἐκ μυλεῶνος Ἀδάμου ἡ Εὔα γεγένηται.
Ἐρεοῦ Ἑλλίβορος λιχῆνα.
Σπαργῶν χοῖνιξ λίγυται οἴνου πλησθῆσα.
Οὐκ ἂν σειμίμην ὕδατος λόγῳ βροτῶν.

Totum parte majus est.
Lilium malleus non perficiet.
Conciones sacræ manipulo delirorum nugæ sunt.
Non est auster sine pluviis.
Flectit interdum sententiam cursor.
Aheno pedes supponit tripus.
Forfice pilum non resecabis.
Pulmentum edere qui nescit desinat.
Princeps digitorum medius est.
Loco currûs, equis utitur eques.
Non est hasta absque cuspide.
Non est collis spadonibus anchora.
Orbis circa lunam præsupponit ventum, non serenitatem.
Matris imago filia est.
Habenâ ramus non ligatur.
Decerpens summitates ex singulis virtutibus etiam Musices in flore resplendet.
Tabellarii in ignotam profecti regionem vestes hominum mirantur.
Obscurum infaustus numerus tegit.
Gaudet humore populus.
Cor quidem aliquando crepitus, sed non famem decipit.
Madefacit arvum roris gutta.
Cauda semper extremum est.
Imæ parti ventris vesica inest.
Lustra feris saltus præbet.
E medullâ robur tanquam ex fonte salit.
Lesbiorum mores obscœnos imitari stultum cogit pituita.
Anguis exuvium suber aridum reddit.
Colunt Seres audientes Satyros.
Vestis coriacea crate melior est.
Mutilatum nasum lavans sapit.
Frustulum etiam crudæ carnis stomacho nocet.
Non admittit rudentem foramen acûs.
Securis lanii instrumentum est, sicuti fabri ferrarii malleus.
Mixti vini natura perit.
Placentas appetunt, et coctas melle similas, qui in deliciis vivunt.
Propè littus cadens grandis ramus terram et mare movet.
Spelunca non est tenebrarum expers.
Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
Sordes turbidæ ædificium conspurcant.
Ubi vulneratus est cubitus, brachium est infirmum.
Non omnis pharmacopola crocum vendit.
Tesseræ præcipitium minantur.
Argutus Ligur securis ictum decipit.
Saturnus morosorum est genitor.
Arcûs jaculum stridet, binnuli corium nequaquam.
Servus obtusus vitello ungere gulam debet.
Qui stamini, quod deest, addere non vult, subtili ac tenui linteo carebit.
Gæsum fiscellæ ne immittas.
Nullam denario tabulam emes.
Nauta qui es Neptunum placato.
Scalprum magnum quidem non est, attamen minimo pretio non venditur.
Evacuat sors mulctram.
Coax et coï spatangum agunt.
Hy, hy, fervidi nasi vox est.
Neque hic aut ille fecit, neque ego.
E latere Adami Eva facta est.
Inhibet Helleborus lichenem.
Tumere chœnix dicitur vino repleta.
Non emerem ullâ ratione mortalem.

Ὀδόντας τριάκοντα ἡ δύο ἔχει ἄνθρωπος.
Δίκας τῷ Διονύσῳ, ἡ τῷ Πλούτῳ βάρεθα.
Ἥραν ἰσθὴς ὁ πέζος.
Σανδὺξ χυλὸν, ὁ φιλλὸς δίδωσι.
Ὅπου δαγὸς, ἰκεῖ κρύος.
Λιπάντης ἡ ἀμβικτὸς χάνι ταμίας οἶδεν.
Σφαλερὸν ἕδισμα πήρεος.
Ἄγχι αἰγιαλῦ λίμβος θέοντα.
Μαγάρου σῶμα ταμιεῖ.
Κροσσοὶ ἰσθῆτα κρατοῦ.
Σφύζουσι ἀρτηρίαι γινομένου πνήματος.
Ἥπια δρόσει ἀμάρα ἄντυγα.
Οἰκουμένην σίλανσι ὁ ἶρξ ἀδιὴς διόρος ἴστησι.

Ἁμαξα τέρμας τριυμένη ἔλλιπα.
Θόρυβον γίγγρας θίασόν τ' ἐν ἔρι.

Τὸ ῥίγχειν ἡ κοιμᾶν τῷ αὐτῷ ζώῳ ἐσὶν ἴεργα.
Βάπτει μὲν ἀστὸν, ὕδως δ' ἐγρὸν ὁ δέπ πίνει.

Κάθυπι λαμία πέδιπον βλάπτει.
Ξύλον ἄνθρακ ὁ πρέθει.

Dentes homo triginti et duos habet.
Poculum Baccho, et navigium Plutoni.
Non exornat Junonem vestis è pelle caprinâ.
Succum dat scandix, non suber.
Ubi glacies, ibi frigus.
Catini et ollæ usum promus condus novit.
Ren ferculum periculosum est.
Prope littus currat lembus.
Ex cultro incisorio cognoscitur coquus.
Fimbria vestem continet.
Facto motu arteriæ saliunt.
Lenitèr irrigat aquæ ductus terram continentem.
Decedentem splendorem densa in terris caligo sequitur.
Perit currus modiolo rotæ privatus.
Tumultum, costumaque tripudiantium gingras non excitat.
Stertere et dormire ejusdem animalis opera.
Mergit quidem utrem, verùm aquam humidam haud subit.
Poculo saga os cubiti lædit.
Lignum carbo non accendit.

ΚΕΦ. κ'.

Ζωὴ Θάνατος.

ΚΙΡΣΟ'Ν πάντα πεδηπᾶδες.
Ἐκ τῦ περάτου μίρους ἕκαστ' ἄνανες.
Ὡς χόρτος, οὕτω ἡ βροτὸς σπίλλιται.
Κυφὴ σκιὰ, ἡ ἀτμὶς ἰσὶν ἀνδρῶν βίος.
Πάντες τῷ Θανάτῳ τερέμεθα, ὁκοὶ ἡ ἀγέλη βοῶν λαρνῶν σφαζομένων.
Φεῦ ὑγιὴς ἐδέποτε νοεῖ.

Τίφος ἄνθρωπος, ἄνθος ἡ σύμφυξ.
Ἁπάντων Χάρων κάλπιν βάπτει.
Ἐν Ἅιδαο ταφὸν μὴ Θάπτει.
Τῶν Θνητῶν βίος σκοτὸς ἰσὶ ἡ καπνὸς.
Ὁ βίος βροτοῦς ἕδηλος.
Ζάγκλη μοῖρα πᾶσι τῶν βροτῶν γίνος ἀμᾷ.
Βίβλιον ἔδη ἐν βίῳ δοκῇ σίλειν.
Νικρὸς ὁ δάπτει.
Οὐδαμὶα πόα, ἡ βία, τῦ Θανάτ βίλη κλάσ.
Πρανὴς χθόνα ἀθρεῖ.
Οἵπερ φύλλων γενεὴ, τοίπερ ἡ ἀνδρῶν.
Ἀέζειν δεῖ, ὃν βάσανος τῦ ἔδε σπίζει.

Νίπυ πατρὶ μὴ ἐς τέλος ἀθέτει.
Ἀνιάζουσας μηνύει φαρμὶς.
Πάντα γέλως ἡ πάντα κόνις, ἡ πάντα τὸ μηδέν.
Σμύχει πρέπα τέλιχος σμίλαξ.

Digitized by Google

CAP. XX.

Vita, Mors.

VARICEM scindere periculosum.
Ex argillâ omnes homines facti sunt.
Ut fœnum, ita et homo arefit.
Vana umbra et vapor est hominum vita.
Omnes morti servamur, velut armentum boum saginatorum mactandorum.
Si sanus is est, cui caput acutum est, nequaquam ægrotat.
Cinis homo est, flos et bulla.
Omnium Charon urnam submergit.
In fruticeto mortuum nè sepelias.
Vita mortalium cinis est et fumus.
Sus cuique vita obscura est.
Falce mors acutâ omne mortale genus metit.
Constans nihil in vitâ videtur esse.
Mortuus non mordet.
Nulla herba, aut vis, mortis tela frangit.
Pronus terram spectat.
Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
Exhalare eum oportet, quem mortis tormentum premit.
Patrui exequias nè omnino asperneris.
Annos ruga indicat.
Omnia risus, et omnia pulvis, et omnia nil sunt.
Celeritèr truncum taxus venenata consumit.

DICTA
SEPTEM GRÆCIÆ SAPIENTUM.

SOLONIS ATHENIENSIS.
Γνῶθι σεαυτὸν, Nosce teipsum.

CHILONIS LACEDÆMONII.
Τέλος ἰδεῖν μακρῆ βίῃ, Finem videre vitæ longævæ.

PITTACI MITYLENÆI.
Καιρὸν γνῶθι, Occasionem cognosce.

BIANTIS PRIENENSIS.
Οἱ πλείους κακοί, Plures sunt mali.

PERIANDRI CORINTHII.
Μελέτη τὸ πᾶν, Industriæ nihil impossibile.

CLEOBULI LINDII.
Μέτρον ἄριστον, Modus est optimus.

THALETIS MILESII.
Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη, Spondē, prope est damnum.

Digitized by Google

TABELLÆ DIALECTORUM.

QUATUOR numerantur Græcæ linguæ Dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant; nimirùm, *Attica*, *Ionica*, *Dorica*, et *Æoliça*. Præter quas suam Dialectum et idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores brevitèr proponere sufficiat. De his vide plura in APPEND. ad CLAVEM HOMERICAM, Ed. 1822.

Attici mutant { σ in ξ, ut ξὸν pro σὸν· σν in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα· σ in ῥ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, *vir*: et contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt { η pro α, ut φιλίη pro φίλια, *amicitia*. ει pro αι, ut γηλέω pro γηλάω, *rideo*: et contrà, α pro ε, ut τάμνω pro τέμνω, *seco*.

Ex consonantibus, ϑ pro σ, ut κῶϑ' pro κῶς· π pro φ, ut ἀναιῤῥέομαι pro ἀφαιῤῥέομαι· contractionibus prorsùs abstinent, et diphthongos resolvunt.

Dores usurpant { α { pro η, ut φάμα, pro φάμη, *fama*. pro ε, ut πιάζω, pro πιέζω, *premo*: γα pro γη, ut ἴγωγα pro ἴγωγε. pro αι, ut μανᾶν, pro μανῶν, *musarum*: στρᾶτοι, pro στρῶτοι, *primus*. pro ει, ut κλᾶδας, pro κλᾶδες, *claves*. ϑ pro φ, ut ζᾶν pro ζῆν· et pro ε, ut πεσμᾶν pro πεσμῆν. ω pro υ, nt μῶσα pro μῦσα, *musa*: et pro ι, ὄννα, pro ἕνεκα, *propter*. αι pro ε, ut αἴθ pro εἴθ, *utinam*. ιω pro υ, ut ἁλιῶμαι, pro ἁλιῦμαι, *saliam*. ω pro υ, ut τόντωνα pro τύντωνα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω· σ pro ϑ, ut σιὸς pro ϑεὸς· π pro σ, ut πίνα, et ἕπα, pro σίνι, et ἕνι, *aliquando*: et contrà, σ pro π, ut σῆος pro πεῖος, *ille*.

Æoles utuntur { ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, *puella*. et contrà, ο pro ω, ut ἴρος pro ἴρως, *amor*. ι pro α, ut ϑίρσος pro ϑάρσος, *audacia*. αις pro ας, ut ναλαῖς pro ναλὰς, *bonas*.

Ex consonantibus πτ pro μμ, ut ὄπτατα pro ὄμματα, *oculi*: et β ante ῥ, ut βρᾶδυ pro ῥᾶδια, *cito*.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς; et aspirationem rejiciunt, ut ἅλως pro ἥλως, atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut σκλῆμα pro σκιλέω, χίππος pro χιλίους.

Poëtæ non solum peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam Dialectos commiscent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet: Pindarus Doricus, alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, et Æschylus in choris et cantilenis subinde sunt Dorici.

Digitized by Google

FIGURÆ DICTIONIS.

PROSTHESIS.

Prosthesis est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut στεναγὼν pro ναγὼν, à νάζω, *apprehendo*: σμικρὸς, pro μικρὸς, *parvus*.

APHÆRESIS.

Aphæresis est, cùm litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut ἑρτὴ, pro ἑορτὴ, *festum*; ἱὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

SYNCOPE.

Syncope literam vel syllabam medio dictionis subtrahit, ut ἰὸμαν, pro ἰόρμαόμαν, *ruere*; ἐγίνατο, pro ἐγενήσατο, *natus est*.

EPENTHESIS.

Epenthesis est, cùm medio dictionis litera aut syllaba interjicitur, ut ἴλλαβε, pro ἴλαβε, *cepit*; ἑωυτέος, pro ἑὸντερος, *uter*; ξεῖνος, pro ξένος, *peregrinus*.

APOCOPE.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut δῶ, pro δῶμα, *domus*; Ποτειδὼ, pro Ποτειδῶνα, *Neptunum*; βρᾶ, pro βραχὺ, *robusti*.

PARAGOGE.

Paragoge est, cùm extremæ aliquid syllabæ adjungitur, ut ἤοτα, pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε, pro ἔτυπτε, *verberabat*.

METAPLASMUS.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλῶδι, pro κλῶδῳ, *ramo*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

ANTITHESIS.

Antithesis (nonnulli ἀντιστοίχον vocant) est literæ commutatio, ut πρὸκα, pro πρόμα, *procul*; Θάλασσα, pro Θάλασσα, *mare*.

METATHESIS.

Metathesis est literarum ordinis immutatio, ut ἴρξω, *faciam*, pro ῥίζω, à ῥίζω, *facio*; ἴσκαδε, pro ἴσκαθεν, à σκίδνω, *vasto*; ἴδρακον, pro ἴδακον, à δέρκω, *video*; καρτερὸς, pro κραταιὸς, *fortis*; κάρτος, pro κράτος, *robur*.

SYNALŒPHA.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα, *nomen*; Θωμάτιον, pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum*.

ANADIPLOSIS.

Anadiplosis (id est, reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut κακάφατος, ro κάφατος; ἀνανεγκὲς, pro ἀνεκὲς; λελάκομεν, pro ἔκραγον.

Digitized by Google

CONSTANTINI RHODOCANACIDIS

CHIENSIS

TRACTATUS

DE

RESOLUTIONE VERBORUM.

Γ ΝΩΡΙΣΤΙΚΗ᾽ ἡ ἀναλυτικὴ τῶν ῥηματικῶν κλίσεων χρησολογία· hoc est, Modus singularis inflexa verba cognoscendi, et illa in sua Themata brevissimè et sine errore deducendi: In quo fructus Regularum percipitur, et unitas conjugationis Barytonorum cognoscitur.

In tradendis Regulis quibus Themata flectuntur in cæteris personis et modis, docuimus modum compositionis verborum; hic verò docemus modum resolutionis illorum cujus beneficio quodlibet verbum seu Thema facilè reperitur. Ex suprà dictis igitur Regulis facile est deprehendere quod illa in suâ flectione et formatione tripliciter immutentur; nimirùm,

In initio (licèt hoc non omnibus contingat,) in fine, et in medio, idque in omni voce, viz. activâ, passivâ, et mediâ: in initio, quia solent recipere incrementa syllabica, et temporalia, ut λέγω, ἔλεγον, λέλοιφα, ἐλελίφειν in quo exemplo Thema λείπω in uno tempore excrevit unâ syllabâ, et in altero duabus à parte antè; et ἤδω, ἤδειν· ἦκα, ἤκειν· in quo exemplo non numerus syllabarum, sed quantitas vocalium crescit: hoc est, vocales producuntur, sicut et ἐγγύζω, ἤγγυνα· ἐρέσσω, ἄρεχα· nam α, ε, et ο in præsenti sunt breves, at præterito mutantur in longas. *Init.*

In fine verò, quia solent recipere terminos, necnon consonantes terminales, quibus Thema crescit interdum unâ syllabâ, ut τύπτω, τύπτομεν· interdum duabus, ut τυντύμεθα· primum verò et secundum futurum cujuslibet verbi in passivâ voce crescunt tribus syllabis in fine, nullâ habitâ initii ratione; v. g. τυφθησόμεθα, τυπησόμεθα· idem numerus invenitur etiam in illis verbis quæ incipiunt ab unâ consonante, vel à duabus, quarum prima est muta, et secunda liquida, habitâ ratione initii et finis, ut ἰλιλάμεθον, λελειψόμεθα, à verbo λείπω. Nam illa verba quæ recipiunt incrementa temporalia, ut et illa quæ nulla admittunt, non crescunt ultra duas syllabas, ut φθάμεθον, ἤρεμεθον, à verbo φθάω, et ἰδάμεθον, ἤσυχεθον, à verbo ἥδω· excepto tamen primo et secundo futuro passivæ vocis, ut suprà diximus. *Fin.*

Præterea, accidit ut figurativæ consonantes verborum rejiciantur, quæ sunt Dentales, ut, ἥδω, ἥδειν· πλήθω, πλῆθον· δύθω, δῦθι, aliquandò mutentur in aliis consonantes, minimum in suas affines, vel saltem proximas, ut λείφθην, ἰλίφθην· λήθω, ἰλήφθην· λέλεγμαι et λέλεμμαι· in quibus exemplis videmus σ figurativam verbi λείπω mutatam fuisse in aspiratam suam affinem φ in aoristo primo pass. et in μ proximam suam affinem in præt. perfecto pass. quemadmodum et β figurativam verbi λήθω mutatam fuisse in φ in aoristo primo pass. et in μ in præt. perf. pass. Etenim quamvis consonans μ sit ex ordine immutabilium, affinis tamen est Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronunciatur. Præterea accidit ut vocales figurativæ, viz. breves, quæ sunt α, ε, ο, in longas mutentur in aliis temporibus, ut ἀγανάω, ἀγωνῶν· ἀνοίω, ἀνοῖον· πλοῦν, πλοῦσα.

In medio tandem, quia solent recipere mutationes vocalium, in quibus longæ mutantur aliquandò in breves, et vice versâ breves in longas, ut λήθω, ἔλαθον· ψάλλω, ἔψαλον· et aliquandò subjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut φαίνω, ἐφάνην· et aliquando præpositivæ, ut λείπω, ἔλιπον· φεύγω, ἔφυγον· et aliquandò adduntur subjunctivæ, ut ῥέπω, ἔρριπον· σφάλλω, ἔσφηλα· et aliquandò nil rejicitur, aut producitur; sed tantùm fit mutatio brevis in aliam brevem, ut λείπω, λέλοιπα· σφίγω, ἔσφιγα. *Med.*

Digitized by Google

Quoniam verò σ inter terminales consonantes (quæ unâ cum illo sunt ϛ, viz. ϛ, ξ, ψ, σ, σ,) pro vario usu diversimodè consideratur, necesse est ut illud accuratiùs hîc examinemus, et nominibus idoneis donemus quæ ejus officia significent, eo, viz. fine, ut in investigando Themate Regulæ pleniùs intelligantur.

In nostris Regulis mentionem fecimus τῦ σ, quod in genere et *nudùm* vocavimus Servile, ob ipsius multiplicem et maximum usum. Postea subdistinximus illud in Explicitum, Implicitum, et Potentiale: hoc σ invenitur in activâ et mediâ voce. Præterea in pass. voce tribus (diversis à prioribus) modis consideratur. Nam in secundâ personâ præterperfecti passivæ vocis reperitur σ, quod (si placet) vocetur Terminale, eò, quod semper sit annexum suo termino αι, viz. σαι, ut τετύφθαι, τετύχησαι. Dein datur σ quod semper subsequitur dentalem aspiratam θ, nam si quis velit inspicere terminos omnes pass. vocis qui solent incipere à θ, vel ab α et ι, quas vocales subsequitur; nullum reperiet qui non habet hoc σ terminale, ut τύπτεσθον, τετύφθον vel figurativam Themastis, ut ἴψαλθον. Et hoc σ (si velis) vocetur Philothetum, et reperitur etiam in voce mediâ. Datur postremò σ quod reperitur in primâ personâ præterit. perfecti passivæ vocis, et interdum non (prout in Regulis nostris declaravimus,) quod ideò nominabitur Hotethetum. In his quæ de σ diximus elucescit utilitas et potestas τῦ σ, quam omnes Grammatici nominârunt, et nullus hactenus (quem scio) manifestavit.

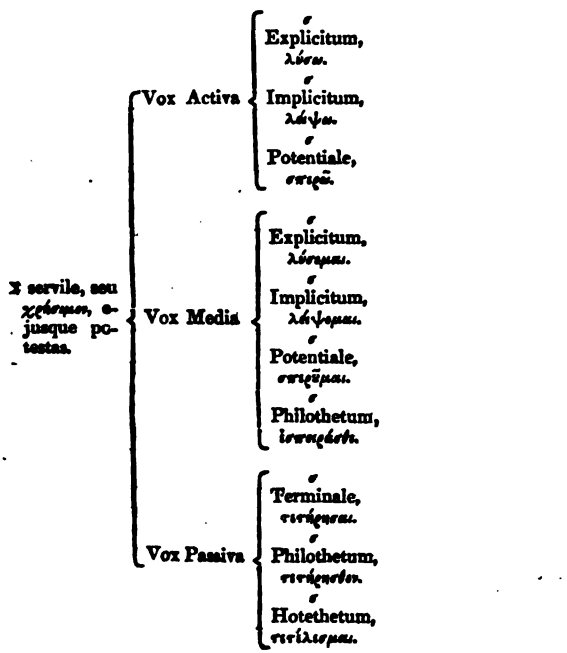

Hoc præterea non ignorandum est, figurativas verborum, viz. (Labiales et Palatinas) posse etiam dici Implicitas et Explicitas: nam in duplici consonante ψ tres Labiales implicantur, viz. β, π, φ, et in ξ tres Palatinæ, viz. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magìs exprimantur; quare ubi σ implicitum est, ibi quoque sunt prædictæ figurativæ implicitæ, ut in λύψομαι π est implicita, et per consequens β et φ ob affinitatem: et in ἰλεξάμην κ est implicita, et eâdem de causâ γ et χ. Verùm in ἰσπόμην π, et in ἰλεγόμην γ sunt explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ futuri activæ vocis, et σ Terminale pass. vocis fieri implicitum quando Labiales et Palatinæ antecedunt illud σ, ut γράψω, γέγραφας· λέξω, λέλεξαι.

His præmissis, ut faciliùs inveniatur Thema, quæ sequuntur observanda sunt.

1. Primò rejiciantur à parte antè incrementa syllabica seu temporalia, si adsint; si enim nulla sint, nulla datur dubitandi causa.

2. Secundò rejiciantur à parte pòst termini, necnon terminales consonantes, ut et σ quocunque modo consideratur.

3. Tertiò non omittendum est fieri mutationes vocalium quæ inveniuntur in medio verbi, viz. α restituatur in suam, η, ω, vel ι, ubi opus fuerit, ut ἤλαζα, λάζω· ἐφάνην, φαίνω·

Digitized by Google

ἰτρέφην, τρέφω· quemadmodum et ι rejiciatur vel addatur ubi necessitas postulaverit, et ο vertatur in ι vel addatur, ω, ubi opus erit, secundum Regulas traditas de incrementis verborum.

4. Observandum est præterea, quòd rejectis terminis à parte pòst in pass. voce et in mediâ, quæ assimilatur illi ratione terminorum, si restat consonans (excepto σ) illa est figurativa vel affinis ei; si verò restat σ, tum hoc σ, licet quoque rejiciendum, indicabit tamen Dentalem aliquam esse figurativam, vel ζ, vel duplex σ (σσ), et per consequens duplex τ (ττ), vel aliquam vocalem mutabilem, α, ι, ο· quæ ambiguitas non potest tolli nisi inquisitione Dictionarii vel usu, quamvis aliquot notas afferre possimus, quarum beneficio illa maximâ ex parte diminuetur.

Nota igitur, rejecto σ Terminali, vel Hotetheto, seu Philotheto, si restat diphthongus, illa est figurativa: si vocalis ι, verbum sit hyperdissyllabum; tum semper ζ· si verò α, tunc aliquandò ζ, aliquandò α est figurativa: si verò restat η vel ω, tunc horum breves erunt figurativæ; viz. η vertitur in α vel ι, et alterutra erit figurativa. Præterea ω vertitur in ο, quod est figurativa; si verò restabat α, ι, vel ο, sæpissimè illæ sunt figurativæ. His igitur benè observatis, et omnibus extrinsecùs ritè rejectis, terminatur verbum Barytonum activæ vocis per σ· pass. verò seu mediæ per ομαι· et verbum in μι claudetur per terminum μι activæ vocis, et passivæ seu mediæ per μαι.

Hæc sanè magno erunt nobis auxilio, sed usus excedit inter omnia. Porrò ut facilliùs intelligantur quæ hactenus diximus, sequentem Hypothesin subjungamus.

Supponamus igitur hujusce linguæ candidatum in legendis auctoribus incidisse in has dictiones; ἐξαλεῖψαι, ἐαλιμμένη, ἐνιεμένχθην, ἐπεδέκμην, πεπλεῦσθαι, βεβλαβέναι, μεδεμνοπόλευσα, πεπόηται, ἐκχεκεύαμεν, ἀνεπεπαρμένα, ἀνεῳγέναι, ἀπεφάνθαι, ἐπεπαιπαλόεντα, ἐπεπαιπαλόεσσα, ἐπεπτεροφυκόνες, ἐπεπεγάμεθα, ἠμφιέσθην, ἐπεπλαβίσθαι, ἐπεδεξάμεν, πεπεῦκες, πεπεγὼς, ἐπείδεα, πεφίδια, &c.

Quod ad primum vocabulum pertinet, cognoscitur esse aor. 1. act. vocis, mod. infin. ἐξαλεῖψαι. à termino σαι, ut τρίψαι, quo rejecto, unà cum σ, quod in ψ erat implicitum, restabit π Labialis, cui addito termino Thematico ω, restabit verbum ἐξαλέπω, quod si quæratur in Dictionario, non invenietur, sicut et ἐξαλέβω dicam igitur quòd sit ἐξαλέφω, deungo, et per Metaphoram deleo. Nam φ sicut et β ob σ extrinsecum futuri primi (à quo aoristus primus formatur) mutantur in π ob εὐφωνίαν.

Videmus esse præteritum plusq. pass. ex duplici incremento syllabico εει uno duplicato ἐειλιμμένη. perfecti, et altero simpliciter repetito plusq. perfecti, ut termino uno cum terminali θ, ut ἐνιενθφ, quibus rejectis et adjuncto termino communi ω vel ομαι, restabit πέφω vel πέφομαι, quod beneficio Dictionarii non reperietur, sicut neque πέβω vel πέπω· quòd si ad π addas τ ob εὐφωνίαν, invenies πέπτω, comedo, nam π sicut et β mutantur in φ ob θ sequens terminale.

Est aor. 1. pass. voc. quod cognoscitur ex termino θ et terminali θην, et incremento ἐτμηχέχθην. syllabico ε, ut ἐνιέφθην. Etenim in omni imperfecto et aor. primo et secundo modi indicativi nusquam reperietur ε in initio verbi, quod sit vocalis Thematica, quæ in illis, juxta Regulam, vertitur in η. Exceptâ tantùm licentiâ Poëticâ, ut apud Homerum, ἐλιπάρ. quoniam ζ βαθ. ἐ. ἐχεύονο νὺν λαὸν, pro ἐχυνόμην, ab ἐχεύω, coërceo. Poëtæ siquidem respuunt incre- et ex inter- menta temporalia et syllabica, ut ibidem βαθ. χ'. ὃν τινα αὐτὸ, pro ὃν ἔτινεν αὐτὸ, quem dum faci- peperit ipsa. Θεὸς ὑπόμνιν ἄνωγεν, pro ὑπόμνυμι, ab ὑπομαίνω, nomino; βαθ. ξ'. Si igitur ant fut. 1. rejiciatur incrementum ε, et terminus cùm consonante terminali θην, addito termino ge- in ξ, in quo nerali ω, restabit σάχω, quod si quæras in Dictionario, nôn invenies; imò neque σάγω, n est impli- σάκω, vel σάζω, quoniam verbum est σάσω, onero, et ἐπεσάσω, satis superque onero; nam citum, et γ et κ figurativæ (quæ virtualiter concipiuntur interdum in ζ vel duplex σ) solent mu- per conse- tari in χ ob sequens terminale θ, sicut λίγω, ἐλίχθην· πλέκω, πλέχθην. quens γ, χ.

Constat esse aor. 1. med. voc. à termino ασω, unà cum σ, quod est implicitum in ξ, ἐπεδέξασθε. ut ἐνίψασθε, quo rejecto et addito termino communi ω, restabit ἐπεδάω, quod non invenies in Lexico, neque ἐπεδάγω, ἐπεδάκω, aut ἐπεδάζω, vel ἐπεδάσσω· debes igitur concludere te non adverterè incrementum temporale η, quod si vertas in ε, dein quæras iterum, nè tum quidem invenies; verso verò in α, reperies esse δεδάσσω, ampulo, abscindo, illido, et Metaphoricè impeto; ut ὑπέδυσαν δεδάσσιν ἑνὸς, convitiis impetere aliquem; cujus generis verba in præteritis pariunt tyronibus ampliam difficultatem: etenim quindecim verba sunt illis inquirenda, scil. ἐδάγω, ἐδάω, ἐδάκω, ἐδάζω, vel ἐδάσσω· præterea ἀδάγω, ἀδάω, ἀδάκω, ἀδάζω, sive ἀδάσσω· et quinque superiora, scil. ἠδάγω, ἠδάω, ἠδάκω, ἠδάζω, sive ἠδάσσω. Etenim quæ habent figurativas Palatinas addito σ ex parte futuri efficerent in illo ξ, juxta Regulam, quæ verò habent pro figurativis ζ vel σσ, ut ex ordine διενιεσσέτην potuerant habere ξ in futuro. Præterea juxta temporalis incrementi Regulam, vocalis Thematica ε vel α verteretur in η, et hoc modo unum verbum in præteritis immutatum, si Thema ipsum et ipsius significationem ignoret, meritò Tyroni imò et cuilibet alteri ad unguem omnes Regulas Grammaticas callenti multifariam creabit difficultatem, quæ non potest superari aliter nisi usu. Beatior sanè est Lingua Latina, quia longè naturâ facilior; sed χαλεπὰ τὰ καλά.

Præteritum est perf. pass. inf. Rejiciatur incrementum syllabicum κε, et terminus κεκλῶσθαι. αι, à parte pòst, cum terminalibus consonantibus σθ· restat κλω· σ vero indicat esse aliquam figurativam dentalem, vel ζ vel σσ· sed non erit nisi κλάω, glomero vel neo; quia dissyllabum, ut et ἐπεπρήθαι, à πρήθω, incendo.

Digitized by Google

Διειλυθότες — Constat esse participium præterita perfecti, medium vocis, numeri pluralis, generis masculini, à termino ότες, et figurativâ præsentis; quibus rejectis unà cum ειλυθ- Atticâ priorum literarum Thematis, et verso incremento temporali η in ε, et addito termino ω, restabit δελέω· sed hoc non est ubi addatur præpositiva δ, ut fiat diphthongus ω, quâ additâ, Thema est διλέω, insinuatum, pro quo διέγραμμαι, præterea, et per Metaphoram *dissero*, seu *oratione percurro*: in formando hoc præterito medio ε rejicitur, non per Regulam communem, quia penultima præt. med. non mutatur, nisi fuerit una harum quatuor, α, αι, ε, ει, ut θάλλω· ἔθηλον· πλέξω, πέπλεγμαι· φαίνω, πέφηνα, πέφαμαι· et λέγω, λέλεγμαι· sed rejicitur more Atticorum, et non' ὑποκλινόμενα priorum literarum præsentis, idque in verbis hyperdissyllabis in quibus corripitur penultima, ut ιλιάδω; ἴδωδα, communiter et ιλιάδα, Atticè; ἄκουα, ἄκουσμαι, et Atticè ἀκήκοα· ἀλήφω, ἀλάλημαι, et similia.

Μιδαμώθησαν — Particip. aor. 1. pass. undè rejiciendum est σθησαν, σ indicabit esse aliquam dentalem vel σσ vel ζ, et erit μιδαμώζω, *coepto*, quia trisyllabum, ut ἐξεγερσθῆναι, ab ἐξεγείζομαι, *perficio*.

Κεκλεῦσθαι — Est infinitivum præteriti perf. pass. vocis. Cognoscitur à tono in penultimâ, incremento duplicato ευ, et termino unâ cum terminali θ, et Hotetheto σ· quibus rejectis et addito termino ω, fit κέω,—quod cùm non sit, neque erit κέθω, κέθω, κέσω, seu κέσσω, restat esse κέζω, *orno* et *decoro*, verbum Poëticum, ut apud Homerum, Ἰλιαδ. ϝ. ν. ver. 546.

Τὸν σι, γέρων, κλεΐσαν, ἐν ᾧ νίόν, φασὶ, τοκῆα.
Horum te, senex, divitiisque et filiis ciunt exornatum fuisse.

Διεχωρισάμην — Aor. 1. med. rejiciatur σ et termino σάμην et quia restat χ, et verbum est polysyllabum, ideo ζ est figurativa, scil. διαχωρίζω, *tracto*, ut διεχωρίμην, à συρίζομαι, seu συρίζω, *compero*.

Πεπυκασμένα — Est particip. perf. et plusq. perf. pass. quare rejiciendum est incrementum syllabicum πε, et in fine μένα, unà cum σ Hotetheto, quod est indicium ejus figurativæ esse dentalem, vel ζ vel σσ, et est quidem ζ, vid. πυκάζω, *tego*, seu *tego*, quoniam polysyllabum.

Σκεπόντες — Est particip. perf. med. quare rejicienda est duplicatio in initio σε, et in fine terminus participialis όντες, et quoniam π habet ε subscriptum, ideóque cùm sit impropria diphthongus, vertetur in propriam, viz. αι, et addito termino generali ω, verbum erit σκαίπω, *scopis purgo*, ut συρφάκτης, à φαίνω. Verba hujusce ordinis, scil. ἀναπτυβίλιωα, feliciùs et citiùs reperiuntur quàm cæteras; quia servant figurativam Thematicam. Excepto ν, quod solet mutari interdum vel in γ vel in μ, prout in Regulis videre est.

Ἐκῆφεν — Vocabulum in Homero, et juxta meas Regulas video esse aor. 1. act. vec. ab σ Explicitum. Præterea puto ε esse incrementum syllabicum, quo rejecto unà cum εν, et addito ω, restabit κήφω, quo quæsito et haud invento, concludam φ non esse Thematicam literam, sed præpositionis ἐν, quâ rejectâ, restabit ἤφω, quod si quæram non invenium: dicam igitur η esse temporale incrementum, quod si vertam in ε, erit, ἔφω, quod tamen non est, quia est ἄφω, *apto*, cujus futurum facit communiter ἀφῶ, et Æolicè ἄφσω, et ex hoc ἄψει, et cum præpositione ἐν, ἐνήψεν, ut apud Homerum, Ἰλιαδ. ϝαφ. ξ'. ver. 166.

——τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἐνώπιον
Ἥφαιστος, πυκινὰς ἐν θήκας σπείρων ἐνήψει.

Πεφήσασθαι — Est aor. 1. infin. med. ideóque σασθαι rejecto, et versâ η, impropriâ diphthongo, in ω propriam, et termino passivæ vocis adjecto, erit πεφάνωμαι, *vehementèr afficior*.

Ἐπεπυσμένος — Cognoscitur esse particip. a. 1. med. per terminum ασθαι, in quo σ Potentiale subintelligitur: quare rejecto termino ασθαι, et versâ impropriâ diphthongo η in αι, et addito generali termino ω, erit ἐπεπυσμένος, *indicium facio* seu *significo*.

Ἐπεπασσένην — Cognoscitur esse aor. 1. pass infin. per terminum θῆναι, quo rejecto, σ Hotetheton indicabit esse verbum tertii et quarti, vel saltem sexti ordinis, et ultimum erit: nam illo termino cum σ rejecto, et addito communi termino pass. ομαι, erit ἐπασσάμην, *adversùs aliquem concutior*, à σείω.

Ἐπιτετροπώμεθα — Hæc vox est particip. præt. perf. pass. à quâ, rejecto μεθα, et duplicato τε à parte antè, et addito termino act. ω, vel pass. ομαι, verbum erit ἐπιτετροπόω, vel ἐπιτετροπάομαι, *procuro*, *administro*, *in tutelâ habeo*. Hujusce generis verba rectè nulloque negotio inveniuntur, propter diphthongum figurativam ο.

Ἐπιπυργώμεθα — Est plusquamperf. pass. undè rejecto in initio incremento ἐπι, et in fine μεθα, restat πυργὼ· deindè ω in ο verso, additoque terminali ω, fit πυργόω, *munio*, seu *turribus urbem instruo*, à nomine πύργος, *turris*. Hujusce generis verba nullâ difficultate deprehenduntur; quia omnia ferè sunt derivata à nominibus, ac proindè solent mutare figurativam ο præsentis in ω in ipso futuro, ut videre est in Regulis nostris de futuro activæ vocis.

Ἐβεβρύσθην — Constat esse imperfecto pass. mod. imperat. tertiam personam; quare rejiciendum est ι, unà cum ε, et in fine θη, cum σ Philotheto, et verso η in α, et addito communi termino ω, fit βορόω, quod etiam et βορίω, rectè dicitur *sorbeo* et *exhaurio*.

Digitized by Google

ris verba facilè deprehenduntur; nam η figurativa longa est indicium quòd figurativa primitiva erat α vel ε· neque ο vobis dubium creet; quod licèt non admittatur in primâ personâ præter-perf. pass. quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties Θ terminalis subsequitur, ibi ο desideratur, atque ideò vocatur ο Philothetum.

Est fut. 1. pass. infinit. quare Θήσεσθαι rejecto, restat α figurativa, cui addito termino ω, Ἀντιλαβήσῃ ἀντλάω inusitatum, pro quo ἀντλήσω, *abigo*: in hoc verbo debuerat esse ο Hotetheticum, ut γιγαοθήσεσθαι, à γιγάω γιγαοθήσεσθαι, à γιγάω, secundùm Regulam; sed ἰλάω, *pello*, facit ἴλασμαι, et ἴλαομαι.

Est aor. 2. act. ον participii termino rejecto, verso α in ε, additoque termino ω, fit ἀναδραμὼν ἀνατρέχω, *recurro*.

Aor. 2. verbi in μι rejecto enim incremento ε, additoque termino verborum in μι, fit Κατασβὰν καταβίημι, *vivo*. Diximus enim in his temporibus figurativam servari longam, ut γνῶμι, aor. 2. ἔγνων, ἔγνως· sic et βίημι, aor. 2. ἐβίων, ας, α, &c.

Aor. 2. pass. à quo rejecto ην, termino participiali, et addito communi termino ω, fit κατα- Κατανγὰς τάγω, *confringo*, inusitatum, pro quo κατάγνυμι.

Aor. 2. act. cujus incremento rejecto, et figurativâ α versâ in η, et cum termino verbo- Ἀπῆλθε rum in μι, fit ἀπέδρημι, *profugere*. Hoc esset ἀπέδρην juxtà Regulam, quia aor. 2. solet servare figurativam longam; sed unum est eorum quæ excipiuntur.

Aor. 2. act. verbi in μι, quod cognoscitur à figurativâ η, quare incremento ε rejecto, et Παρέβη addito termino μι, fit παραβήμι inusitatum, pro quo παραβαίνω, *transgredior*.

Ut autem memoriæ aliquod sit levamen, et ut constet omnibus unam esse verborum Barytonorum conjugationem, et alteram verborum in μι, tabulam sequentem exaravimus; quæ in formandis et resolvendis verbis respicienda est; illius enim cuncti termini sicut in formandis verbis adduntur, ita in resolvendis rejiciuntur.

Digitized by Google

PARADIGMA VERBI GRÆCI.

Hoc verbi Græci paradigma,—complectens varias formas præsentis Indicativi, à quibus jure fluunt diversa illa tempora, quæ uni præsenti vulgò attributa sunt—ex libello, describitur cui titulus "*Analysis of the Greek Verb: Edin. 1813.*" Anglicè scripto à Prof. Dunbar; ad quem libellum ii relegantur, qui de initiis hujus schematis sese certiores facere velint.

CONJUGATIO PRIMA.

VOX ACTIVA.

τύπ-ω—Anglicè *I strike.*

Præsentis Variæ formæ.	Imperf.	Futur.	Aorist.	Perfect.	Pluperf.
τύπ-ω.	ἔ-τυπ-ον.	τύπ-σω. / τύψω.	ἔ-τυπ-σα. / ἔ-τυψα.	τέ-τυπ-α. / τε-τύπ-κα.	ἐ-τε-τύπ-ειν. / ἐ-τε-τύφ-ειν.
τυπ-ίω.	.....	τυπ-ίσω. / τυπ-ῶ, Ion. / τυπ-ῶ, Att.	.....	τέ-τυπ-κα Fω. / τέ-τυπ-Fω. / τέ-τυφ-α.	ἐ-τε-τύπ-κειν Fην. / ἐ-τε-τύπ-Fειν. / ἐ-τε-τύφ-ειν.
τύπ-τω.	ἔ-τυπ-τ-ον.	.....	.....	.....	.....
τυπ-τίω.	.....	τυπ-τ-ήσω. *	.....	.....	.....

* Vide Aristoph. Nub. 1445, et Plut. 21.

VOX MEDIA et PASSIVA.

τύπ-τ-ομαι—Anglicè *I strike myself*, or *am struck.*

Præsentis Variæ formæ.	Imperf.	Futur.	Aorist.	Perfect.	Pluperf.
τύπ-τ-ομαι.	ἐ-τυπ-τ-όμην.	τύπ-σο-μαι. / τύψομαι.	ἐ-τυπ-σά-μην. / ἐ-τυψά-μην.	τε-τύφ-α-μαι. / τέ-τυπ-μαι. / τέ-τυμ-μαι.	ἐ-τε-τυφ-έ-μην. / ἐ-τε-τύμ-μην.
τυπ-ίο-μαι.	.....	τυπ-ίσο-μαι. / τυπ-ίσο-μαι. / τυπ-ίσο-μαι. / τυπ-ιο-μαι, Ion. / τυπ-ῶ-μαι, Att.	.....	.....	.....
τύπ-το-μαι.	ἐ-τυπ-τό-μην.	.....	.....	.....	.....
τυπ-τ-ίο-μαι.	.....	τυπ-τ-ήσο-μαι. *	.....	.....	.....
τυφ-θίο-μαι.	.....	τυφ-θήσο-μαι.	.....	.....	.....

* Vide Aristoph. Nub. 1579.

CONJUGATIO SECUNDA.

VOX ACTIVA. Præsentis Variæ formæ.	*VOX ACTIVA.* Imperfect.	*VOX MEDIA et PASSIVA.* Præsentis Variæ formæ.	*VOX MEDIA et PASSIVA.* Imperfect.
στα-ί-ημι, στά-ημι. / στη-θί-ημι, στή-θημι.	ἵ-στα-ν. / ἵ-στη-ν.	.....	.....
τά-ημι, τῆμι. / ἱ-τά-ημι, ἵη-μι.	ἵ-τη-ν. / ἵ-η-ν.	στά-ημαι, τέ-μαι. / ἱστά-ημαι, ἵη-μαι.	ἱ-στά-μην. / ἱ-[illegible]-μην.
δί-ημι, δῶ-μι. / δι-δό-ημι, δί-δω-μι.	ἵ-δη-ν. / ἱ-δί-δη-ν.	δί-ημαι, δί-μαι. / δι-δό-ημαι, δί-δο-μαι.	ἱ-δί-μην. / ἱ-δι-δό-μην.
δεικνύ-ημι, δείκνυ-μι.	ἴ-δεικνυ-ν.	δεικνύ-ημαι δείκνυ-μαι.	ἱ-δεικνύ-μην.

Cetera tempora hujus Conjugationis formantur à verbis puris in ω.

Digitized by Google

TERMINATIONES BARYTONORUM.

INDICATIVI.

		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A	ω	εις	ει		ιτον	ιτον	ομεν	ιτε	ουσι
	P	ομαι	η	ιται	ὀμεθον	εσθον	εσθον	ὀμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	η	ιται	ὀμεθον	εσθον	εσθον	ὀμεθα	εσθε	ονται
Imperf.	A	ον	εις	ει		ιτον	ίτην	ομεν	ιτε	ον
	P	ὁμην	ου	ιτο	ὀμεθον	εσθον	ἐσθην	ὀμεθα	εσθε	οντο
	M	ὁμην	ου	ιτο	ὀμεθον	εσθον	ἐσθην	ὀμεθα	εσθε	οντο
Aor. β.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	ην	ης	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
	M	ὁμην	ου	ετο	ὀμεθον	εσθον	ἐσθην	ὀμεθα	εσθε	οντο
Futur. β.	A	ῶ	ῆς	ῆ		ῆτον	ῆτον	ῦμεν	ῆτε	ῶσι
	P	ὁσομαι	η	εται	ὀμεθον	εσθον	εσθον	ὀμεθα	εσθε	ονται
	M	οῦμαι	ῆ	οῦνται	ὀμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ὀμεθα	οῦσθε	οῦνται
Futur. α.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ουμεν	ετε	ουσι
	P	ὁθήσομαι	η	εται	ὀμεθον	εσθον	εσθον	ὀμεθα	εσθε	ονται
	M	ὁμαι	η	εται	In 3. prior. decl. ut in præs.: in 4. ut in f. 2.					
Aor. α.	A	α	ας	ε		αντον	άτην	αμεν	ατε	αν
	P	θην	θης	θη		θητον	θήτην	θημεν	θητε	θησαν
	M	ὰμην	ω	ατο	ἀμεθον	ασθον	ἀσθην	ὰμεθα	ασθε	αντο
Perfect.	A	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
	P	μαι	σαι	ται	μεθον	θον	θον	μεθα	θε	ντ αι, μένοι εἰσὶ
	M	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
Plusq. Perf.	A	ειν	ας	ει		ατον	άτην	αμεν	ατε	εσαν
	P	μην	σο	το	μεθον	θον	θην	μεθα	θε	ντο, μένοι ἦσαν
	M	ειν	ας	ει		ατον	άτην	αμεν	ατε	εσαν
P. post P.	P	ὁμαι	η	εται	ὀμεθον	εσθον	εσθον	ὀμεθα	εσθε	ονται

Imperativi.

		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A		ε	ίτω		ιτον	ίτων		ιτε	ίτωσαν
	P		ου	ἐσθω		εσθον	ἐσθων		εσθε	ἐσθωσαν
	M		ου	ἐσθω		εσθον	ἐσθων		εσθε	ἐσθωσαν
Aor. β.	A		ε	ίτω		ετον	ίτων		ετε	ίτωσαν
	P		ηθι	ήτω		ητον	ήτων		ητε	ήτωσαν
	M		ου	ἐσθω		εσθον	ἐσθων		εσθε	ἐσθωσαν
Aor. α.	A		ον	άτω		ατον	άτων		ατε	άτωσαν
	P		θητι	θήτω		θητον	θήτων		θητε	θήτωσαν
	M		αι	άσθω		ασθον	άσθων		ασθε	άσθωσαν
Perfect.	A		ε	ίτω		ιτον	ίτων		ιτε	ίτωσαν
	P		σο	θω		θον	θων		θε	θωσαν
	M		ε	ίτω		ιτον	ίτων		ιτε	ίτωσαν

Digitized by Google

Terminationes Verborum contractorum in ΕΩ.

Indicativi		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Imperf.	A	ουν	εις	ει		ειτον	ειτην	ουμεν	ειτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο

Imperativi Verb. in έω.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A		ει	είτω		εῖτον	είτων		εῖτε	είντων
	P		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν
	M		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν

Terminationes Verborum contractorum in ΑΩ.

Indicativi		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A	ῶ	ᾷς	ᾷ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι
	P	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
	M	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
Imperf.	A	ων	ας	α		ᾶτον	ᾶτην	ῶμεν	ᾶτε	ων
	P	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο
	M	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο

Imperativi Verb. in άω.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A		α	άτω		ᾶτον	άτων		ᾶτε	άντων
	P		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν
	M		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν

Terminationes Verborum in ΟΩ.

Indicativi		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A	ῶ	οῖς	οῖ		οῦτον	οῦτον	οῦμεν	οῦτε	οῦσι
	P	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
Imperf.	A	ουν	ους	ου		ούτον	ούτην	ούμεν	ούτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο

Imperativi Verb. in όω.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A		οῦ	ούτω		οῦτον	ούτων		οῦτε	ούντων
	P		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν
	M		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν

Digitized by Google

Terminationes Verborum in MI, quæ descendunt à Verbis in ίω, άω, έω, όω.

Indicativi		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plur. 1.	2.	3.
Præsens.	A P M	μι μαι	ς σαι	σι ται	ν μεθον	τον σθον	τον σθον	μεν μεθα	τε σθε	1. 2. 3. 4. σι, σι, σι, ν, -σι, νται
Imperf.	A P M	ν μην	ς σο	1. 2. 3. 4. η, η, ω, ν, το	ν μεθον	τον σθον	τον σθην	μεν μεθα	τε σθε	σαν ντο
Indef. β.	A M	ν μην	ς σο	1. 2. 3. η, η, ω το	μεθον	τον σθον	την σθην	μεν μεθα	τε σθε	σαν ντο

Imperativi		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plur. 1.	2.	3.
Præsens.	A P M		ίμι, α, ο, υ, -θι ι, α, ο, υ, -σο	τω σθω		τον σθον	των σθων		τε σθε	τωσαν σθωσαν
Indef. β.	A M		ὸς, ᾶ, ὸς, θι ί, ά, ό, σο	τω σθω		τον σθον	των σθων		τε σθε	τωσαν σθωσαν

Optativi Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plur. 1.	2.	3.	Infinitiv.	Participium.
αιμι	οις	οι		αιτον	αίτην	αιμεν	αιτε	αιεν	αι	ας, ασα, αν
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον

Imperfectum idem cum Præsenti.

αιμι	αις	αι		αιτον	αίτην	αιμεν	αιτε	αιεν	άειν	ὰς, ᾶσα, ὰν
οίην	οίης	οίη		οίητον	οιήτην	οίημεν	οίητε	οίησαν	ῆναι	ὶς, ἶσα, ὶν
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
οῖμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	τὶν	ῶν, ῶσα, ῶν
πσοίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	ήσεσθαι	όμενος, η, ον
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	ῖεσθαι	όμενος, η, ον
αιμι	αις	αι		αιτον	αίτην	αιμεν	αιτε	αιεν	αι	ας, ασα, αν
θησοίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
αιμι	αις	αι		αιτον	αίτην	αιμεν	αιτε	αιεν	αι	ας, ασα, αν
θείην	θείης	θείη		θείητον	θειήτην	θείημεν	θείητε	θείησαν	θῆναι	θεὶς, θεῖσα, θὲν
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
αιμι	αις	αι		αιτον	αίτην	αιμεν	αιτε	αιεν	ἶναι	ὰς, ῖσα, ὸς
μένος εἶην	εἶης	εἶη	α	εἶητον	εἰήτην	εἶημεν	εἶητε	εἶησαν	ἶναι	μένος, η, ον
αιμι	αις	αι		αιτον	αίτην	αιμεν	αιτε	αιεν	ἶναι	ὰς, ῖσα, ὸς

Digitized by Google

Plusquam-perfectum ut Perfectum.

		Sing.			Dual.			Plural.				
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinit.	Particip.
		ειμην	σο	στο	ειμεθον	σθον	σθην	ειμεθα	σθε	ντο	σθαι	ως, υια, ος

Subjunct.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Pr. & Im.	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
	P	ωμαι	ῃ	ηται	ωμεθον	ησθον	ησθον	ωμεθα	ησθε	ωνται
	M	ωμαι	ῃ	ηται	ωμεθον	ησθον	ησθον	ωμεθα	ησθε	ωνται
In. c.	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
	P	ῶ	ῇς	ῇ		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι
	M	ωμαι	ῃ	ηται	ωμεθον	ησθον	ησθον	ωμεθα	ησθε	ωνται
In. a.	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
	P	Sῶ	ᾷς	ᾷ		ᾶτον	ᾶτον	ᾶμεν	ᾶτε	ῶσι
	M	ωμαι	ῃ	ηται	ωμεθον	ησθον	ησθον	ωμεθα	ησθε	ωνται
Per. & P. p.	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
	P	μενος ὦ	ῇς	ῇ	ω	ἦτον	ἦτον	ω ὦμεν	ἦτε	ὦσι
	M	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι

Hactenus de Barytonis. Sequuntur Circumflexa, quæ contrahuntur in Præsenti et Imperfecto omnium modorum, at in reliquis formantur ut Barytona, in ἐω, ἀω, ὁω, ex quibus contrahuntur.

Verborum in ἐω.

Optativi		Sing.			Dual.			Plural.			
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinit.
Pr. & Im.	A	οἶμι	οἶς	οἶ		οἶτον	οἴτην	οἶμεν	οἶτε	οἶεν	οἶν
	P	οἰμην	οἶο	οἶτο	οἰμεθον	οἶσθον	οἰσθην	οἰμεθα	οἶσθε	οἶντο	οἶσθαι
	M	οἰμην	οἶο	οἶτο	οἰμεθον	οἶσθον	οἰσθην	οἰμεθα	οἶσθε	οἶντο	οἶσθαι

		Infin. Part.									
P. & P. p.	P M	ἠμην	ῆσο	ῆτο	ἤμεθον	ῆσθον	ἤσθην	ἤμεθα	ῆσθε	ῆντο	ῆσθαι, ῃμένος, η, ον

Subjunct.		Sing.			Dual.			Plural.			
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Particip.
Pr. & Im.	A	ῶ	ῇς	ῇ		ἦτον	ἦτον	ὦμεν	ἦτε	ὦσι	ὤν, οῦσα, ὸν
	P	ὦμαι	ῇ	ῆται	ὡμεθον	ἦσθον	ἦσθον	ὡμεθα	ἦσθε	ὦνται	ὡμένος, η, ον
	M	ut Passiva. Perf. pass. ειτεθωμαι, ῇς, ῆται, ὡμεθον, ἦσθον, ἤσθην, ὡμεθα, ᾶσθε, ὦνται.									

Verborum in ὁω.

Optativi		Sing.			Dual.			Plural.			
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinit.
Pr. & Im.	A	οῖμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οἴτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	οῦν
	P	οἰμην	οῖο	οῖτο	οἰμεθον	οῖσθον	οἰσθην	οἰμεθα	οῖσθε	οῖντο	οῖσθαι
	M	οἰμην	οῖο	οῖτο	οἰμεθον	οῖσθον	οἰσθην	οἰμεθα	οῖσθε	οῖντο	οῖσθαι

		Infin. Part.									
P. & P. p.	P M	ῆμην	ῆσο	ῆτο	ἤμεθον	ῆσθον	ἤσθην	ἤμεθα	ῆσθε	ῆντο	ῆσθαι, ημένος, η, ον

Digitized by Google

Verborum in άω.

Subjunct.		Sing.			Dual.			Plural.			
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Particip.
Pr. & Im.	A	ῶ	ᾷς	ᾷ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι	ών, ῶσα, ών
	P	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται	ώμενος, η, ον
	M	ut Passiva.			Perf. Pass. βεβοήμαι, ῇ, ᾖται, ώμεθον, ᾶσθον, ᾶσθον. ώμεθα, ᾶσθε, ῶνται.						

Verborum in έω.

Optativi.		Sing.			Dual.			Plural.			
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinit.
Pr. & Im.	A	οίμι	οίς	οί		οίτον	οίτην	οίμεν	οίτε	οίεν	εῖν
	P	οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	εῖσθαι
	M	οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	εῖσθαι

		Infin. Part.									
P & P. p.	P	ήμην	ῆο	ῆτο	ήμεθον	ῆσθον	ήσθην	ήμεθα	ῆσθε	ῆντο	εῖσθαι	ούμενος, η, ον

Subjunct.		Sing.			Dual.			Plural.			
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Particip.
Pr. & Im.	A	ῶ	οῖς	οῖ		ῶτον	ῶτον	ῶμεν	ῶτε	ῶσι	ών, οῦσα, οῦν
	P	ῶμαι	οῖ	ῶνται	ώμεθον	ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶνται	ούμενος, η, ον
	M	ut Passiva.			Perf. pass. κεχρεώσμαι, ῇ, ῶται, ώμεθον, ῶσθον, ῶσθον, ώμεθα, ῶσθε, ῶνται.						

Verborum in μι.

Optativi.		Sing.			Dual.			Plural.			Infinit.
		1. 2. 3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	
Pr. & Im.	A	ί, αἱ, οἱ,	ιμι	ις	ι		ιτον	ίτην	ιμεν	ιτε	ιεν	ῖναι
	P M	ί, αἱ, οἱ,	μην	ῖο	ῖτο	μεθον	ῖσθον	ίσθην	μεθα	ῖσθε	ῖντο	ῖσθαι
P & P. p.	P	ί, αἱ, οἱ,	μην	ῖο	ῖτο	μεθον	ῖσθον	ίσθην	μεθα	ῖσθε	ῖντο	
Aor. 2.	A	ί, αἱ, οἱ,	ην	ης	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν, εν	ών, ῶσα, όν
	M	ί, αἱ, οἱ,	μην	ῖο	ῖτο	μεθον	ῖσθον	ίσθην	μεθα	ῖσθε	ῖντο	ών, ῶσα, όν

Subjunct.		Sing.			Dual.			Plural.			
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Particip.
Pr. & Im.	A	ῶ	ῇς, ῷς, ῷς,	ῇ, ῷ, ῷ,		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι	ὰς, ᾶσα, ὰν	ίμενος
	P M	ῶμαι	ῇ, ῷ, ῷ,	ῆται	ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται	ὰς, ᾶσα, ὰν	ούμενος
											ὰς, ᾶσα, ὸν	ούμενος
Aor. 2.	A	ῶ	ῇς, ῷς, ῷς,	ῇ, ῷ, ῷ,		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι	ὰς	ίμενος
	M	ῶμαι	ῇ, ῷ, ῷ,	ῆται	ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται	ὰς	ούμενος
											ὸς	ούμενος

Digitized by Google

CONSTANTINI RHODOCANACIDIS

CHIENSIS

TRACTATUS ALTER

DE

ARTICULIS.

ARTICULUS duplex est, unus præpositivus, postpositivus alter. Præpositivus dicitur προτακτικὸν ἄρθρον, quòd Nominibus, Participiis, et interdum Verbis Infinitivi Modi, Pronominibus, Conjunctionibus, necnon Adverbiis præponitur. Postpositivus verò dicitur Græcè ὑποτακτικὸν, quod Nominibus tantùm posponitur, ideóque fungitur officio Pronominis relativi, ut significatio ostendit, ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod.* Nos autem de præpositivo tantùm agimus, qui accuratiùs loquendo solus est Articulus.

Quando sermo est de re quâpiam certâ, de quâ γίγ. nobis constat, *tunc nomen illud gaudet articulo; sin minus, respuit;* ut Isocr. ad Nicocl. Ὅλως γὰρ, ὦ ἱππάρχων συνοῖδα τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων, εὑρίσκω τοὺς πολλοὺς ἀνοήτους, οἴους τῶν ὄντων χαίροντας τοῖς ὑγιαινούσαις, ὅτι τῶν ἰσχναινομένων τοῖς παλλίοσι· in quo exemplo φύσεις, ἀνθρώπων, ὄντων, et ἰσχναινομένων, ut omnibus nota, articulum habent. Hæc Regula sola penè sufficeret, ut de usu articuli minimè dubitaremus: pergamus tamen alias præscribere, quæ variis exemplis eandem illustrabunt. Reg. i.

Nomen Substantivum seu Appellativum, si conjunctum habet adjectivum, exigit articulum; ita tamen ut si adjectivum præponatur, unicus articulus ipsi præfixus sufficiat. Demosth. pro Coronâ; Σκοπεῖτε δὲ εἰ χρὴ τὸν ἴδιον πολίτην ποιεῖν, ἢ εἰ τὸν μετὰ πάσης προνοίας καὶ προθυμίας, καὶ δικαιοσύνης, ὑπὲρ τῆς παρεδρεύοντος πολιτεύσαντα. Ubi ἴδιος adjectivum, quia præponitur Appellativo πολίτην, contentum est unico articulo. Reg. ii.

Quod si adjectivum postponatur, opus est duplici articulo, uno scil. pro Adjectivo; pro Appellativo seu Substantivo, altero. Lysias contra Eratosthenem; Τοῖς δὲ πάντες ἐργάζεσθε, ὅσοι δι' τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας. Idem in Nicom. Εἰ γὰρ ὕστερος μὴ πλέω ἀνήγαγεν, ἴξ τέλαντα ἔσεσθαι τὰς θυσίας τὰς παρεῖναι ἂν ἐξήκοντα, &c.

Quod si adjectivum in priori loco desideratur, articulus tamen repeti debet. Ut Demosth. pro Coronâ; Ἕως ἂν τὰ τῆς τραπέζης ἐπὶ τὰς Φωκίας, ὑπερπολὺ πονηρεύσει· ubi τῆς ἐπὶ τὰς Φωκίας, subintelligitur susceptæ.

Ista repetitio articuli fieri etiam solet maximâ cum venustate, si Nomen Substantivum sequatur genitivus possessivus; et potissimùm si intercedat Verbum inter duo illa Nomina. Hic casus etenim æquipollet adjectivis, ubi cùm genitivus possessivus juxtâ Regulam quartam requirit suum articulum, articulus repetendus præponi debet articulo nominis possessivi. Demosth. pro Coronâ; Συμφέρει δὲ Φιλίππῳ καὶ Φωκεῦσι καὶ ὑμῖν ἅπασι τῆς ἀναλγησίας καὶ τῆς βαρύστους ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων· ubi articulus τῆς τῶν Θηβαίων reperitur designando molestiam et stupiditatem Thebanorum. Reg. iii.

In definiendis rebus, neque subjectum, neque attributum exigit articulum. Aristot. ad Nicom. Ἀρξὴ δὲ τῶν ἴξις προαιρετικὴ ἢ μεσότης ἥτις τῷ πρὸς ἡμᾶς ὡρισμένη λόγῳ, ὡ ὁ ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειεν. Et in Topicis: Ἐστὶ δὲ συλλογισμὸς, λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. In quibus exemplis non præfigitur articulus, nominibus ἀρετὴ et συλλογισμὸς, ut subjectis; nec nominibus ἕξις et λόγος, ut prædicatis. Sæpè tamen præfigitur articulus subjectis, ac potissimùm apud Oratores, sed non prædicatis; ut Demosth.

Digitized by Google

pro Coron. *Ἵνα τοίνυν ᾖ τὰς βλασφημίας, ἃς ποιεῖ οὗτος ἐκεῖνον, ἐν τῶν ἐκείνου ἁμαρτημάτων συναφαιρεῖσθαι δοκῇ ἀνθρώπῳ,* &c. in quo exemplo nomini *βλασφημίας*, quod est subjectum, præponitur articulus; at nomini *συναφαιρεῖσθαι* non item veluti prædicato.

Reg. iv. *Genitivus possessivus nominis vel participii, imò et nomen ipsum, à quo possessivum regitur, gaudent articulis:* ut Demosth. pro Coron. *Ἡ μὲν ἐμὴ σωτηρία καὶ σῳζομένοις, ὦ τῆς ἡμέρας ἀνδρες, καὶ τοῖς τῶν τότε πραγμάτων ἀνδράσιν ἀνδρῶν ἐμοῖς, καὶ ποιοῦσα βιλομένη φανήσεται, ἡ δὲ τοῦ ταῦτ' εἰπόντος καὶ γράψαντος τότε συναφανέντων.* Ubi nomini, unà cum participio *ἐκπεσόντων* et *συναφανέντων*, præfigitur articulus. Præterea in hoc exemplo observandi sunt articuli, qui immediatè gaudent poni; ut *ταῖς, τῶν, τοὺς*, &c. Insuper licèt non exprimatur nomen substantivum in secundo membro periodi, viz. *σωτηρίας*· magno tamen cum lepore subintelligitur, quemadmodum et in priori. Interdum verò hic articulus genitivi possessivi omittitur, et potissimùm in nominibus propriis, ut in exemplo septimæ Regulæ videre est. *Διὰ δὲ τὸν Ὁμήρου ποίησιν*, &c. et Demosthen. pro Coronâ; *Οὐ δὴ γ' ἀνεκτὸν ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου.*

Reg. v. *Nomen quod ante se, vel post se, habet pronomen ἐκεῖνος, ἑαυτοῦ, ἐκείνου*, vel *ὅστις, αὗτος, τοῦτο*, semper exigit articulum. Demosthen. pro Coronâ: *Δῆλον γὰρ ὅτι ᾗ ταῦτ' ἐκείνοις τοὺς χρόνους*, &c. Idem, *Δίκην δ' αὐτῷ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα.* Et Lysias contra Theom. *Οὐχ ὅστις ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει πανταχοῦ ἐγένετο.* Idem pro Aristophan. *Πολλοῦ μοι ἄξιον ἐφάνη ὁ ἀγὼν οὗτος, ὦ ἄνδρες δικασταί.*

Ante se.
Post se.

Reg. vi. *Articulus locum habet in divisionibus, adjunctis particulis conjunctivis μὲν, quæ proponi, et δὲ, quæ subsequi solet.* Hic modus loquendi perelegans quidem est et usitatissimus. Isocrat. ad Nicol. *Διὰ δὲ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, ἃ τοὺς περὶ τοὺτους τραγῳδίας ἔξεσι θαυμάζουσι, ὅτι παιδίοντες τὸν φύσιν τὴν τῶν ἀνδρείων, ἀμφοτέρους ταῖς ἰδίαις ταύταις παντοχρόνως πρὸς τὴν ποίησιν, ὁ μὲν γὰρ τοὺς ἀγῶνας ἃ τοὺς πολέμους τῶν ἡμιθέων ἐμιμολόγησεν· οἱ δὲ τοὺς μύθους ἃς ἀγῶνας ἃ πράξεις ἀπέδειξαν·* ubi clarè patet *ὁ μὲν* (Homerus sc.) et *οἱ δὲ*, (sc. Tragici.)

Reg. vii. *Nomina propria seu cognomina, si solitariè ponantur, raro adsciscunt articulum.* Lysias contrà Alcibiadem: *Ἐγὼ μὲν ὦ φίλοι ὅτι Ἀρχεστρατίδῃ βουλῶν, ἃ Ἀλκιβιάδῃ ἰχθὲν ἵνα ἐμαυτῷ τιμωρήσωμαι διῶμαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι.* Idem pro Arist. *Πρῶτον μὲν γὰρ βιλομένῳ Κόνωνι πέμψαι τοὺς εἰς Σικελίαν ἥκοντας μετὰ Εὐνόμου ἃ Δωρίου.*

Interdum tamen illo gaudent. Demosthen. adversùs Aristocr. *Ὡς δὲ συλλήβδην ὅπαντα συρῶν ὁ Ἀριστοκράτης ἀφαιρεῖται συρὰ τῶ Δίκαιοφοράτου.*

Quòd si proprium nomen cum cognomine, vel utrumque cum nomine patriæ unà ponantur, sæpiùs accidit, ut ultimum solummodo sortiatur articulum: Ut Lysias contra Eratosthenem: *Τίνων τοίνυν Φίλων ὁ τῶν τριάκοντα γενόμενος, ἃ Ἱππονίκῳ, ἃ Ἱππάρχῳ ὁ Λαμπτρεῦσι*, &c. Et alibi: *Ἀτίβη μὲν τοι συλλῆβ λαβεῖν αὐτοὺς γενομένων Ἀρχίστρατος, ὁ Φρεάρριος*, &c.

Si verò nomen patriæ non datur in recto instar adjectivi (ut in prædicto exemplo *Λαμπτρεὺς*) *sed necesse sit ut nomen patriæ in diverso casù ponatur cum aliquâ præpositione vel adverbialiter, tunc articulo maximè gaudet.* Demosthen. adversùs Andr. *Οὗτος δὲ ἀσίχρατος Διοτίμου τὸν τὰ Κάλλης τέτταρας ἃ τριακοντα δραχμὰς, ἃ Θεόξενον τὸν Ἀλοπεκῆθεν δραχμὰς Ο', ἃ μικρὸν τὶ πρός.*

Reg. viii. *Nomina propria post se recipiunt articulum, cum genitivo possessivo parentum.* Quo in loco articulus denotat filium, qui interdum, tametsi rarissimè exprimitur: ut Halicarnass. *Λυσίας ὁ Κεφάλου Συρακούσιος μὲν ἦν γενῶν, ἐγεννήθη δ' Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῇ πατρὶ*, h. e. *Lysias, Cephali filius*, &c. Hoc tamen nil impedit quò minùs id genus nomina careant tali articulo; ut Demosth. pro Coronâ; *ἐπὶ Καλλιστράτου Ἀρχίππου, Ἐλαφηβολιῶνος ἕκτῃ ἱσταμένου, Διοκλείδης Ἀφιδναῖος Κεφαλίδης ἀπήντησε πρὸς τὸν Ἄρχιππον παρασκευὴν γεγραφὼν παντὸς Κτησιφῶντος τῶ Λεωσθένους Ἀναφλυστίου*, h. e. *filius Atrometi*, &c.

Reg. ix. *Pronomen demonstrativum ὅστις, αὗτος, οὗτος, conjunctum cum adjectivis in gradu superlativo quibus terminus universalis πᾶς, πᾶσα, πᾶν, superadditur, ante istum terminum vindicat articulum, idque venustè admodum.* Lysias in Nicom. *Καὶ ὁ πάντων ὅστις πονηρότατος ἦτω φανερὸς συπεφύκεσιν*, &c. h. e. *Et hic omnium sceleratissimus ita apertè collusionem suam prodidit.*

Reg. x. *Terminus universalis, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, nonnullis præpositus, articulum post se requirit;* ut Demosth. pro Coronâ; *Πάντα μὲν τοίνυν τὰ παντοχρημόνα ἐμοίγε, ἃ πάντων ἂν τὶς ἦθ ἦτον δικαίως, θ' ἃ' ἁληθέως ἰδίμιας ἀξιωθεὶς.* Lysias contrà Theomn. *Ἐγὼ, γῶν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐμφῦναι, ἢ τοιοῦτον γράμμ' ἔχειν περὶ τὸν σωτῆρα.*

Demosth. pro Coronâ: *Ὁ γὰρ τότε ἐντὸς πόλιμος ἅπας τῷ καλῶν δίξαι ἐπιγνῶν, ἐν πᾶσι τοῖς παντὸν τὸν βίον ἀφθονοτέροις ἃ εὐπορωτέροις διάγαγεν ἁπᾶς τῆς νῦν ἀφέτης.*

Quod si terminus universalis privetur nomine substantivo vel adjectivo, tunc articulum ante se eleganter exigit, ita tamen ut articulum inter et nomen universale, aliquid inseri ebeat. Lysias in Nicom. *Οὕτω γὰρ ἐνίκων διαπεφύκεσαι τὰ παντὸν τὴν πόλιν φάντα.*

Reg. xi. *Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, in re certâ ante se exigit articulum;* ut Plato de Legibus. *Τὸ μὲν γὰρ πλουτεῖν δὴ χρεὼν ἐκτᾶσθαι πρῶτον ἐκείνου, ἵνα ὅπλα τις τὴν τυραννον δίκην, ἃ ἐκανὸν ἔχῃ τὴν ἄλλην θείαν ἀπονίαν.* Lysias de Niciæ bonis publ. *Ἀλλ' οἷς μάλιστα προσῆκεν ἃ διὰ γένος, ἃ διὰ πλοῦτον, ἃ διὰ τὴν ἄλλην ἀρετὴν τιμᾶσθαι.* Isoc. de Pace; *Ἀλλὰ τὰς μὲν συρανίδας ἀγωνίσθαι χαλεπὰς εἶναι, ἃ βλαβερὰς, ὁ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ ἃ τοῖς ἔχουσιν αὐτάς.*

Lysias ad delationem: *Καίτοι ἔστι τότους φησὶ, θ' οἱ ἄλλοι ἐλεῦσι, τοὺς ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀποχίσεται δεινῶ συκοφάντης.*

Digitized by Google

Quòd si ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, notam quandam indeterminatam secum conjunctam habet, tunc secundùm primam regulam articulo destituitur; ut Demosth. in Onet. Καὶ γὰρ ἐὰν λέγω τὸ σῶμα ἴχειν ἐγὼ τὸν αὐτὸν αὐτῷ μὴ δυνάμενον κομίσασθαι τάλαντον, τοῦτο ἄλλῳ τινὶ φάσκων, ἀναίσιον καὶ ταῦτ' ἐγγυᾶσθαι, h. e. *Nullâ enim ratione nititur hæc causa, qui ipse talentum recuperare nequeat, cum alteri cuipiam se satis esse facturum polliceri, atque adeò spondere.* Et inferiùs, Ἐνὸς φέρε τῶν ἐγ' ὑμῶν τῶν ἀλλοφύλων τῶν μαθόντων καὶ τάφρειον ἄλλῳ τινὶ ὀμόσαι, μηδ' ἀναλαγμίνας Ἀφροδίτῃ, μηδὲ τὸν ἀρχαῖον δεδωκότος τούτου, μηδ' ὑπὲρ τούτου ἐκ βάσανον, μηδ' ἐκ ἄλλο δίκαιον μηδὲν παραφυγὸν δίλογος; h. e. *Aut quî aequum est, sorore tuâ ne hodie quidem alteri cuipiam nupiâ, nec ab Aphobo decertâ, neque per istum dote numeratâ, quæ in his rebus neque quæstionis, nec ullum aliud jus accipit?*

Genitivus partitivus semper gaudet articulo. Isocr. Orat. Panath. Ἔστι δὲ τῶ μὲν τῶν παράδειγμάτων ἐκ ἄπορα, μηδὲ τῶν παντελῶς ἀφανῆ, ἀλλ' ἐνδοξα, ἐπεὶ δὲ οἱ χαριέστατοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μισητῶν ὄν, καὶ διαλύσεως ἐκ συνδοκοῦν ὄντων. Lysias in Apolog. Ἐγὼ ἄλλὰ, ὦ ὅ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοῦτον ἐγὼν ἐγκολέσω, ἵνα μὲν ἀξίαν ἔμοὶ δῶναι τὴν χάριν. Reg. xii.

Nulla pronomina ante se requirunt articulum. Ut Lysias pro Arist. Αὐτοὶ γὰρ ἴσαγχοι ἐπιόντι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, &c. *Et* inferiùs, Ἐβίωσεν δὲ ἐκόν λογίσασθαι, &c. Reg. xiii.

Pronomen verò αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, quandò sonat, idem, eadem, idem, *tunc necessariò ante se postulat articulum.* Ut Demosth. pro Coronâ: Ἐγὼ δὲ ὀχ ὁ λόγος τῷ Ῥήτορι, Αἰσχίνῃ, εἰμισθὸς, οὐδ' ὁ τόπος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὰ ταῦτα πραττόμενα τοῖς πολλοῖς, ᾗ τὸ τὴν αὐτὴν μισθὸν ᾗ φιλῶν, ὅσπερ ἐν ὁ συνεῖς, h. e. *Non est enim Oratoris honoranda oratio, ô Æschines, neque sonus vocis, sed quòd eadem cum populo eligat, et eosdem, quos et patria, amet et odio habeat.* Reg. xiv.

Quandò præcedunt nominibus adjectivis, et nominibus propriis adverbia ὧν, vel ὄντων, imò et nomen τυγχάνων, τυγχάνοντος, τυγχάντων, *tunc adjectiva nullatenùs exigunt articulum.* Lys. in Apolog. Ἐγὼ δ' ὧν πολλὰς ἀνδρὸς ἀγαθὸς ἐπιδεδειγμένος, ᾗ τυγχάνων ἀγαθὸς ἀφηγασμένος τὴν πόλιν, τῶν βίαιων μὴ πεφεῦγα τῶν ἐμαυτοῦ· et alibi, Ἀκούσας δὲ ὄντος ἄκρου ᾗ δεινὸν πρᾶγμα, &c. Reg. xv.

Πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *si numerum designant indeterminatum*, i. e. *indeterminatum, nullatenùs exigunt articulum.* Isocr. de Pace; Καὶ ταῦτα ἐρῶντες αὐτοὶ τὰ τὴν πόλιν εὐδαιμονίζον ᾗ πολλοὶ τῶν τὸν ἐν ἰχόντων ἐμαιδέζων αὐτὸν, h. e. *quæ dum videront, cùm ipsi, cùm multi non mentis compotes, urbis felicitatem prædicabant.* Et inferiùs, Εἰς ἅς πολλοὶ ᾗ τῶν ἀπογεγνόνων, ᾗ ἄλλων Ἑλλήνων ἐφίκνον, ὁ συμπεπτώκοντος τὰς ταπεινὰς, ἀλλ' ἐφιστάμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς, h. e. *ad quas multi è finitimis aliisque Græcis conveniebant, &c.* Lysias contra frumentarios; Πολλοὶ μὲ προσελαλέσαν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, θαυμάζοντες, h. e. *Multi me adierunt, ô Judices, admiratione ducti.* Demosth. in Aphobum; τούτων τοίνυν ὄντ μὲν πολλοὶ μάρτυρες, ἴσως δ' οὐκ ἐλάττω τεκμήρια τῶν μαρτύρων, h. e. *Cùm autem harum rerum multi testes sint, non minora etiam argumenta nobis suppetunt.* Reg. xv.

Quòd si πολλοὶ *sonat*, πλῆθος, h. e. Vulgus vel populus, *tunc necessariò desiderat articulum.* Ut Isocr. ad Demon. Εἰκαιῶ γὰρ δοκεῖς, κἂν ψευδεῖς ὦσιν, οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, σχεδὸν δὲ τὴν δόξαν ἀκριβέστατον, h. e. *Cave criminationes etiamsi falsæ, vulgus enim veritatem ignorat, sed ex famâ et opinione judicat.* Demosth. adversus Timocrat. Τίς ὖν μόνη φυλακὴ, ᾗ δικαία, ᾗ βέβαιος τῶν νόμων; ὑμεῖς οἱ πολλοὶ, h. e. *Quæ igitur sola est custodia, et justa, et firma legum? Vos Populus.* Idem σχεδὸν ἅπασιν. Νῦν δὲ οἱ πολλοὶ τοῦτο λέγουσι, ὡς Κέφισφον οἶδε Τιμόθεος, h. e. *Nunc verò vulgus hoc dicunt, quòd Cephisophon cepit Timotheus.* Reg. xvi.

Pari modo πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *si esse habeant ut subjectâ in oratione, non respuunt articulum.* Exempl. Τὰ γὰρ πολλὰ δεινὰ τὸ τῇ υἱῷ αὐτοῦ τότε συμβεβηκότα, αἴτια γέγονε τῷ νυνὶ τὸν παντὸς ἐξαίφνης ἀμελῆσαι δεινόν, h. e. *Multæ clades, quæ tunc temporis filio ipsius contigerunt, in causâ fuere, cur pater è vivis excesserit.* Demosth. pro Phormione; Τὰ μὲν ὖν πολλὰ, ὧν Ἀπολλόδωρος ἐρεῖ, νομίζειν ὄμως λόγον καὶ συκοφαντίαν, h. e. *Verba verò multa, quibus Apolledorus utitur, nugas esse et calumnias putate.* Reg. xvi.

Verùm πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *quandò ponuntur ἀπροσδιορίστως, respuunt prorsus articulum.* Ut Lysias adversus Pandeon; Ὃς γὰρ ἐδιῶν μοι πολὺν χρόνον ὢν ἐπαύσατο, h. e. *Hic enim cùm me jamdudum negotium facessere non desisteret.* Idem ad Nicom. Περὶ δὲ τῶν μεγίστων τὸν αὐτὸν ἴσως πολὺν χρόνον προῆκε ὄμως, h. e. *Vos in maximis magistratibus eosdem sinitis longo jam tempore summum obtinere magistratum.* Reg. xvi.

Πλεῖστοι, πλεῖσται, πλεῖστα, *cùm obtinent locum subjecti, gaudent articulo.* Isocr. de Pace; Εὑρήσετε γὰρ τὰς πλείστας τῶν ἀνθρώπων περὶ τὰς αἰρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτάνοντας, καὶ πλείονι ἐπιτιμίᾳ ἐχοντας τῶν παιδῶν ᾗ τῶν ἀγνοούν. Reg. xvi.

Μὰ, Adverbium jurandi, *nomini subsequenti articulum largitur.* Dem. in Aphob. Μὰ τὴν Reg. xvii.
Θεὸν ἐγὼ μὲν ὧν ἂν ἔχομι ἐπιθεῖμι τῷ ἀμφισβητοῦντι, ᾗ τοῦτον τὸν τρόπον, *Ego medius fidius, &c.*

Quòd si conjungatur cum nomine Δία, respuit prorsus. Ut Demosth. ib. Οὐ μὰ Δία ὀχ' ὅτι τὸν Μιλήσιον ὑμολόγησεν εἶναι ἐλεύθερον. *Non mehercle quod, &c.*

Regula prædicta convenit etiam particulæ νὴ. Idem pro Phormione; Κἄν ταῦτα ταῦτ', αὐτοῖ τὰ ἐναντία, ᾗ τοῦτον δικαίως φάσκετ ἔξιον ὄντα νὴ τὸν Δία καὶ τὼ Θεὼ ἀπαντᾶν. *Non tamen impedit, quin interdum nomen Δία articulo destituatur.* Ut Demosth. de Ordinand. Republ. Καὶ νὴ Δία, ὦ ἄνδρες, &c.

Nomina Appellativa seu Adjectiva virorum, qui in aliquâ arte seu scientiâ excelluerunt, necessariò articulo insigniri debent. Ut cùm vellem indicare Homerum, dico ὁ ποιητὴς, et Aristot. ὁ φιλόσοφος, quia sicut hic Philosophiâ, ita ille Poëxi primas tenet. Reg. xviii.

Digitized by Google

Reg. xix *Sæpe articulus destituitur Participio magnâ cum elegantiâ, idque cum variis præpositionibus, vel adverbiis, quæ immediatè subsequi solent articulum.* Ut οἱ ἐν τέλεσιν, hoc est, *Cives Oppidani :* Οἱ ἐν ἡλικίᾳ, *Adolescentes :* Οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, *Emeriti ;* Οἱ ἐν ὅπλοις, *Milites,* In quibus omnibus subintelligitur Participium ὄντες vel γιγνόμενοι, vel quid simile. Demosthen. in Philip. Καὶ γάρ σοι διατεθέντων ἀεὶ δύο μέρη ταῦτα τῶν ἐν τέλεσιν, hoc est, *cum Oppidani in duas partes,* &c. Idem de ordinand. Rep. Διαιρεῖσθαι ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαστον, τοὺς μὲν ἐν ἡλικίᾳ στρατεύεσθαι, τοὺς δ' ὑπὲρ τὸν κατάλογον ἐξετασθέντας.

Pari modo : Οἱ ὕστερον, *posteri;* τὰ ὕστερα, *posteritas;* οἱ πρόσθεν, *prisci;* οἱ πάλαι, *dissiti;* οἱ περὶ τὸν βασιλέα, *qui stant à parte Regis;* οἱ περὶ τὰ ἱερὰ, *Sacerdotes,* &c.

Reg. xx. *Sæpissimè articulus neutrius generis præponitur infinitivo, ubi infinitivus pro nomine sumitur.* Demosth. in Olynth. 3. πίστευμα γάρ ἐξ ὧν σαφὲς καὶ ἀνθρώπῳ σύνεδα, τὰ σφᾶς τῶν στρατηγούντων ὑμᾶς ἐξαπατᾶν, τῷ μὴ βούλεσθαι τὰ δίκαια ποιεῖν, ἢ τῷ μὴ συνιέναι. Ubi τῷ μὴ βούλεσθαι pro *neglectu,* et τῷ μὴ συνιέναι pro *insciliâ* sumitur. Pari modo dicitur τὸ σπουδάζειν, *studium;* τὸ σωφρονεῖν, *temperantia;* τὸ φρονεῖν, *prudentia,* &c.

Reg. xxi. *Nomina πλατυνὰ respuunt prorsus articulum :* ut Demosth. pro Coron. Πρῶτον μὲν, ὦ Ἀνδρες Ἀθηναῖοι, &c.

Reg. xxii. *Articulus neutrius generis, vel uni tantùm dictioni, vel pluribus materialitèr, vel artificialitèr positis, solet præponi.* Aristot. de Interp. Οἷον ἐν τῇ ἐπαναστάσει, τὸ πλῆξαι ἐδόκει τὸ συμβαῖνα καθ' αὑτὰ. Idem paulò inferiùs, Τὸ δὲ ἐπ ἀνθρώπου. Ubi notandum est hujuscemodi articulum vocari ἄρθρον ἐπιτεῖχον, quoniam ex consulto præponitur illis dictionibus, quæ pro seipsis accipiuntur. Qui modus loquendi peculiaris tantùm est Græcis, quo explicant suas mentes ἐμφατικῶς καὶ διαῤῥήδην, h. e. *enucleatè et clarè,* ut Dem. in Orat. Olynlth. 3. Ἐὰν γὰρ τόνδ' ὑπάρξῃ, τότε καὶ περὶ τῶ τίνα τρόπον τιμωρήσονται τὴς ἐκείνου ἐξέσται σκοπεῖν, h. e. *Si enim certò hoc constiterit, tum quâ ratione quis illum ulciscatur, licebit dispicere.* Quo in loco articulus τῶ complectitur hæc omnia τίνα τρόπον τιμωρήσονται τὴς ἐκείνου ἐξέσται σκοπεῖν. Pro Coron. idem : μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τῶ τῶς ἀνθρώπου ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ. *Ne adversarium adhibeatis in concilium, de modo quo me audire vos oporteat.*

Observandum est Poëtas, et potissimùm Hom. rarò uti articulis præpositivis, ut Ἰλ. ῥαψ. Θ'. ver. 532. Εἴσομαι, αἴκα μ' ὁ Τυδείδης πρότερος δουρὶξὶ δαμάσσῃ.

Aristoph. tamen crebrò iis utitur.

> Ἦν γὰρ τὰ βίλτιστ' ὁ Θησέως λέξας τύχῃ,
> Δίξῃ δὲ μὴ δρᾷν ταῦτα τῷ πανουργίᾳ,
> Μετέχων ἀνάγκη τὸν Θησέωνος τῶν κακῶν, &c.

Illud præterea non ignorandum est Poëtas sæpè usurpare articulos præpositivos loco pronominum, ut Hom. Ἰλ. ῥαψ. β. ver. 52. Οἱ μὲν ἀκέοντο, τοὶ δ' ἠγείροντο μαλ' ὦκα, pro οὗτοι vel ἐκεῖνοι.

Interdum etiam Oratores usurpant hunc articulum pro τὶς vel τὶ, ut Dem. in Orat. Olynth. 3. Ἀλλὰ θαυμάζω εἴ τῳ ποτὲ ἀνθρώπων, ἢ γίγνοτ, ἢ γενήσεται, &c. pro εἴ τις ποτὲ ἀνθρώπων. Et idem pro Coron. Ἄλλως τε πῶν ὁτιοῦν ἰχθρῷ τῳ τῦτο συμβαίνῃ· pro τινὶ.

FINIS.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google